BIBLIA

adecă

SVNHEZEIASCA SCRIPTVRĂ

ALE CEI VECHI ŞI ALE CEI NOAO LEAGE.

TOATE

CARE S-AU TĂLMĂCIT DUPRE LIMBA ELINEASCĂ SPRE ÎNŢELEAGEREA LIMBII RUMÂNEŞTI, CU PORUNCA PREABUNULUI CREŞTIN ŞI LUMINATULUI DOMN

IOAN ŞĂRBAN CANTACOZINO BASARABĂ VOIEVOD

ŞI CU ÎNDEMNAREA DUMNEALUI

COSTANDIN BRÂNCOVEANUL, MARELE LOGOFĂT,

Nepot de sor al Măriei Sale, carele, după prestăvirea acestui mai suspomenit domnu, Putearnicul Dumnezău, den aleagerea a toatei Ţări Rumâneşti, pre dumnealui l-au coronat cu domnia şi stăpînirea à toată Ţara Ugrovlahiei. Şi întru zilele Măriei Sale s-au săvîrşit acest Dumnezăiesc lucru. Carele şi toată cheltuiala cea de săvîrşit o au rădicat.

Tipăritu-s-au întîiu în scaunul Mitropoliei Bucureştilor,

în vreamea păstoriei Preasfinţitului părinte Chir Theodosie,

mitropolitul ţării şi exarhu laturilor.

Şi pentru cea de obşte priinţă s-au dăruit neamului rumânesc,

la anul de la facerea lumii, 7197,
iară de la Spăsenia lumii, 1688,

în luna lui noiemvri în 10 zile.

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ · VECHE ŞI NOUĂ · FACEREA

CAP I

1 Ie-nceput au făcut Dumnezău ceriul şi pămîntul. Iară pă-
2 mîntul era nevăzut şi netocmit.
3 Şi întunearec zăcea deasupra preste cel fără de fund, şi Du-
hul lui Dumnezău Să purta
4 deasupra apei. Şi zise Dum-
nezău: „Să să facă lumină!“ Şi să făcu
5 lumină. Şi văzu Dumnezău lumina că iaste
bună, şi osebi Dumnezău între mijlocul lumi-
6 nii şi între mijlocul întunearecului. Şi numi
Dumnezău lumina zio şi întunearecul numi
noapte. Şi să făcu sară şi să făcu dimineaţă, zi
7 una. Şi zise Dumnezău: „Facă-se întări-
tură în mijlocul apei, şi să fie osebitoare între
8 apă şi între apă!“ Şi să făcu aşa. Şi făcu
Dumnezău întăritura şi osebi Dumnezău între
mijlocul apei care era supt întăritură şi între
9 mijlocul apei ce era deasupra întăriturii. Şi
numi Dumnezău întăritura ceriu. Şi văzu
Dumnezău că iaste bine. Şi să făcu sară şi să
10 făcu dimineaţă, zi a doua. Şi zise Dumne-
zău: „Adune-se apa cea de supt ceriu într-o
adunare şi să să ivească uscatul!“ Şi să făcu
aşa. Şi să adună apa cea de supt ceriu la adu-
11 nările ei şi să ivi uscatul. Şi numi Dumne-
zău uscatul pămînt şi adunările apelor numi
12 mări. Şi văzu Dumnezău că iaste bine. Şi
zise Dumnezău: „Răsară pămîntul buruiană
de iarbă sămănătoare, sămînţă după fealiu-ş
şi după asămănare-ş, şi lemn roditoriu făcînd
roadă, căruia sămînţa lui într-însul, după
13 feliu-ş, pre pămînt!“ Şi fu aşa. Şi scoase
pămîntul buruiană de iarbă sămănătoare, să-
mînţă dupre fealiu şi dupre asemănare, şi
lemn roditoriu care face roadă, căruia să-
mînţa lui într-însul, dupre neam, pre pămînt.
14 Şi văzu Dumnezău că iaste bine. Şi să făcu
15 sară şi să făcu dimineaţă, zi a treia. Şi
zise Dumnezău: „Facă-se luminători întru
întăritura ceriului, spre luminarea pămîntului,
ca să osebească între mijlocul zilii şi între mij-
locul nopţii şi să fie în seamne şi în vremi şi în
zile şi în ani Şi să fie spre luminare întru 16
întăritura ceriului, ca să lumineaze pre
pămînt.“ Şi să făcu aşa. Şi făcu Dumnezău 17
cei doi luminători: luminătorul cel mare spre
stăpînirea zilii şi luminătoriul cel mic spre
stăpînirea nopţii, şi stealele. Şi puse pre 18
dînşii Dumnezău întru întăritura ceriului, ca
să lumineaze pre pămînt Şi să stăpînească 19
zilii şi nopţii Şi să osebească între mijlocul 20
luminii şi între mijlocul întunearecului. Şi
văzu Dumnezău că iaste bine. Şi să făcu 21
sară şi să făcu dimineaţă, zi a patra. Şi zise 22
Dumnezău: „Scoaţă apele tîrîtoare de suflete
vii şi zburătoare zburînd asupra pămîntului
spre întăritura ceriului“. Şi să făcu aşa. Şi 23
făcu Dumnezău chitoşii cei mari şi tot sufletul
vitelor tîrîtoare care au scos apele, după fea-
liurile lor, şi tot zburătoriul ce zboară, după
fealiu-ş. Şi văzu Dumnezău cum sînt bune.
Şi le blagoslovi Dumnezău, zicînd: „Creaşteţi 24
şi vă înmulţiţ şi umpleţi apele în mări, şi zbu-
rătoarele mulţească-se asupra pămîntului“.
Şi să făcu sară şi să făcu dimineaţă, zi a cin- 25
cea. Şi zise Dumnezău: „Să scoaţă pămîn- 26
tul suflet viu după fealiu-ş, cu patru picioare
şi tîrîtoare şi jiganii pămîntului, după fea-
liu-ş“. Şi să făcu aşa. Şi făcu Dumnezeu 27
hiarăle pămîntului după fealiu-ş, şi dobitoace-
le după fealiul lor, şi toate tîrîtoarele pămîntu-
lui după fealiu-ş. Şi văzu Dumnezău că sînt
bune. Şi zise Dumnezău: „Să facem om du- 28
pă chipul Nostru şi după asămănare; şi să stă-
pînească peştilor mării, şi pasărilor ceriului, şi
dobitoacelor, şi tot pămîntul, şi tuturor tîrîtoa-
relor ce să tîrăsc asupra pămîntului“. Şi 29
făcu Dumnezău pre om, dupre chipul lui

Dumnezău l-au făcut pre dînsul; bărbat şi
30 fămeaie au făcut pre dînşii. Şi blagoslovi Dumnezău pre dînşii, zicînd: „Creaşteţi-vă şi vă înmulţiţ şi umpleţi pămîntul şi domniţ pre dînsul; şi stăpîniţ peştilor mării, şi pasărilor ceriului, şi tuturor dobitoacelor, şi tot pămîntul, şi tuturor tîrîtoarelor ce să tîrăsc asupra
31 pămîntului". Şi zise Dumnezău: „Iată, am dat voao toată iarba sămănătoare, sămînţă de sămănat care iaste asupra pămîntului, şi tot lemnul care are într-însul roadă de sămînţă
32 sămănătoare: voao va fi de mîncare. Şi la toate hiarăle pămîntului, şi la toate pasările ceriului, şi la tot tîrîtoriul ce să tîraşte asupra pămîntului, care are în sine suflet de viaţă, şi toată iarba vearde, de mîncat". Şi să făcu
33 aşa. Şi văzu Dumnezău toate cîte au făcut, şi iată – bune foarte. Şi să făcu sară şi să făcu demineaţă, zi a şasea.

CAP II

1 Şi să săvîrşiră ceriul şi pămîntul şi
2 toată podoaba lor. Şi săvîrşi Dumnezău a şasea zi faptele Lui care le-au făcut; şi odihni Dumnezău a şaptea zi de toate faptele Lui care au
3 făcut. Şi blagoslovi Dumnezău ziua a şaptea şi o sfinţi pre ea, pentru că într-însa încetă de toate faptele Lui care începu Dumnezău a
4 face. Aceasta e cartea facerii ceriului şi a pămîntului, cînd s-au făcut. În care zi au făcut
5 Domnul Dumnezău ceriul, şi pămîntul, Şi toată verdeaţa cîmpului, mai înainte decît a răsări pre pămînt, şi toată iarba cîmpului, mai înainte de a să face: pentru că n-au plouat Dumnezău pre pămînt şi om nu era a lucra
6 pre dînsul. Şi izvor ieşiia den pămînt de
7 adăpa toată faţa pămîntului. Şi zidi Dumnezău pre om, ţărînă luînd den pămînt, şi suflă în faţa lui suflare de viaţă şi să făcu omul
8 în suflet viu. Şi răsădi Dumnezău grădină în Edem, către răsărit, şi puse acolo pre om
9 pre carele au zidit. Şi răsădi iarăş Dumnezău den pămînt tot lemnul frumos la vedeare şi bun la mîncare, şi lemnul vieţii în mijlocul grădinii, şi lemnul a şti conoştinţa binelui
10 şi răului. Şi rîu iase den Edem, ca să adape grădina, de acolo să împarte în patru înce-
11 pături. Numele unuia – Fison, acesta e ce încunjură tot pămîntul lui Evilat, şi acolo iaste
12 aurul. Şi aurul pămîntului aceluia iaste bun; şi acolo iaste rubinul şi piatra cea
13 vearde. Şi numele al doilea rîu – Gheon, cesta încungiură tot pămîntul Ethiopiei.
14 Şi rîul al treilea – Tigri, acesta e ce mearge înainte în preajma Asiriilor. Şi 15
rîul al patrulea – Efrat. Şi luo Domnul 16
Dumnezău pre omul pre carele l-au zidit şi puse pre dînsul în grădină ca să o lucreaze pre dînsa şi să o păzească. Şi porunci Domnul 17
Dumnezău lui Adam, zicînd: „Dentru tot lemnul ce iaste în grădină, cu mîncare să mănînci, Iară dentru lemnul a priceape binele şi 18
răul să nu mîncaţi dentr-însul; iară în ce zi veţi mînca dentr-însul, cu moarte veţi muri". Şi zise Domnul Dumnezău: „Nu 19
iaste bine a fi omul sîngur; să-i facem lui ajutoriu către dînsul". Şi mai zidi Dumnezău 20
iarăş den pămînt toate hiarăle cîmpului şi toate pasările ceriului; şi le aduse pre eale la Adam, ca să vază ce le va numi pre dînsele; şi tot ce au numit Adam, suflet viu, acesta e numele lui. Şi numi Adam nume tuturor 21
dobitoacelor, şi tuturor pasărilor ceriului, şi la toate hiarăle cîmpului; iară lui Adam nu să afla ajutoriu aseamenea cu dînsul. Şi puse 22
Domnul Dumnezău pre Adam somnu, şi adormi; şi luo o coastă dentr-ale lui şi plini trup pentru dînsa. Şi zidi Dumnezău 23
coasta ce-au luat de la Adam muiare şi o aduse pre dînsa către Adam. Şi zise Adam: 24
„Acesta acum iaste os din oasele meale şi trup den trupul mieu! Aceasta să va chema muiare, pentru că dentru bărbatul ei s-au luat; Pentru aceasta va lăsa omul pre tată-său şi 25
pre mumă-sa şi să va lipi lîngă muiarea lui şi vor fi amîndoi într-un trup". Şi era amîn- 26
doi despuiaţi, şi Adam şi muiarea lui, şi nu să ruşina.

CAP III

Iară şarpele era mai înţelept decît 1
toate hiarăle ceale de asupra pămîntului, care le-au făcut Dumnezău; şi zise şarpele către muiare: „Ce că au zis Dumnezău să nu mîncaţi den tot lemnul grădinii?" Şi zise muiarea: „Den 2
roada lemnului grădinii vom mînca; Iară 3
den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinii au zis Dumnezău: 'Să nu mîncaţi dentr-însul, nici să vă atingeţi de dînsul, pentru ca să nu muriţi'". Şi zise şarpele către muiare: „Nu 4
veţi muri cu moarte! Pentru că ştie Dum- 5
nezău cum, în ce zi veţi mînca dentr-însul, să vor deşchide ochii voştri şi veţi fi ca nişte dumnezei, conoscînd răul şi binele!" Şi 6
văzu muiarea cumu e lemnul bun la mîncare şi cum e plăcut a-l vedea cu ochii şi frumos iaste a-l priceape şi, luînd den roada lui, mîncă, şi deade şi bărbatului ei cu dînsa şi mîncară. Şi să deşchiseră ochii amîndu- 7
rora şi cunoscură cum despuiaţi era, şi cusură frunze de zmochin şi-ş făcură

8 lor încingeri împrejur. Şi auziră glasul
Domnului Dumnezău, umblînd în grădină
înde sară; şi să ascunsără Adam şi muiarea lui
de faţa Domnului Dumnezău în mijlocul raiu-
9 lui. Şi chemă Dumnezău pre Adam şi zise
10 lui: „Adame, unde eşti?“ Şi zise Lui: „Gla-
sul Tău am auzit, umblînd pen grădină, şi
m-am spămîntat, că despuiat sînt, şi m-am
11 ascuns“. Şi zise lui Dumnezău: „Cine ţ-au
spus cum eşti despuiat? Fără numai den lem-
nul ce ţ-am poruncit ţie de acela sîngur să nu
12 mănînci, de acela ai mîncat?“ Şi zise
Adam: „Muiarea care ai dat cu mine, aceasta
13 mi-au dat den lemn, şi am mîncat“. Şi zise
Dumnezău muierii: „Ce ai făcut aceasta?“ Şi
zise muiarea: „Şarpele m-au amăgit, şi am
14 mîncat“. Şi zise Domnul Dumnezău şarpe-
lui: „Căci ai făcut aceasta, blestemat – tu den
toate dobitoacele şi den toate hiarăle cîte sînt
asupra pămîntului! Pre pieptul tău şi cu pîn-
tecele să umbli, şi pămînt să mănînci în toate
15 zilele vieţii tale! Şi vrajbă voiu pune întru
mijlocul tău şi întru mijlocul muierii, şi întru
mijlocul semenţiei tale şi întru mijlocul
semenţiei ei. El va păzi ţie capul şi tu vei păzi
16 lui călcîile“. Şi muierii zise: „Mulţind
voiu mulţi scîrbele tale şi suspinul tău; întru
scîrbe vei naşte feciori, şi întoarcerea ta –
către bărbatul tău, şi el pe tine va stăpîni“.
17 Iară lui Adam zise: „Căci ai ascultat glasul
muierii tale şi ai mîncat den lemnul care ţ-am
poruncit ţie dentru acela numai să nu
mănînci, dentru acela ai mîncat, blestemat
pămîntul întru lucrurile tale! Întru scîrbe vei
mînca pre dînsul, în toate zilele vieţii tale;
18 Mărăcini şi ciulini va răsări ţie, şi vei mînca
19 iarba cîmpului. Întru sudoarea feaţii tale
vei mînca pîinea ta, pînă te vei învîrteji în
pămînt, dentru carele te-ai luat; că pămînt
20 eşti, şi în pămînt vei mearge“. Şi numi
Adam numele muierii lui: „Viaţă“, pentru că e
21 mumă tuturor viilor. Şi făcu Domnul Dum-
nezău lui Adam şi muierii lui îmbrăcăminţi de
22 piale, şi-i îmbrăcă pre dînşii. Şi zise Dum-
nezeu: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru
Noi, ca să priceapă binele şi răul. Şi acum să
nu cîndai va întinde mîna sa şi va lua den
lemnul vieţii, şi va mînca şi va trăi în
23 veaci“. Şi-l scoase pre dînsul Domnul
Dumnezău den grădina desfătăciunii, ca să
24 lucreaze pămîntul dentru care s-au luat. Şi-l
scoase afară pre Adam, şi-l sălăşlui pre dînsul
în preajma grădinii desfătăciunii; şi
puse hieruvimi şi sabia cea de pară
ce să întoarce, ca să păzască
calea lemnului
vieţii.

CAP IV

Şi Adam cunoscu pre Eva, muiarea lui, 1
şi zămislind născu pre Cain. Şi zise:
„Agonisiiu om prin Dumnezău!“
Şi adaose a naşte pre fratele lui, pre 2
Avel. Şi să făcu Avel păstoriu de oi,
iară Cain era lucrînd pămîntul. Şi fu după 3
cîteva zile, aduse Cain dentru roadele pămîn-
tului jîrtvă la Dumnezău. Şi Avel aduse şi el 4
den ceale dentîiu născute den oile lui şi den
grăsimele lor. Şi privi Dumnezău preste Avel
şi preste darurile lui, Iară preste Cain şi 5
preste jîrtvele lui n-au luat aminte. Şi scîrbi
pre Cain foarte şi au căzut cu faţa lui. Şi 6
zise Domnul Dumnezău lui Cain: „Pentru căci
te-ai scîrbit şi pentru ce căzu faţa ta? De nu 7
direpţ vei aduce, iară pre direpţ nu vei
împărţi; greşit-ai, mîlcomeaşte: către tine e
întoarcerea lui şi tu vei stăpîni pre dînsul“.
Şi zise Cain către Avel, fratele lui: „Să ieşim 8
la cîmp“. Şi fu după ce fură ei la cîmp, şi să
sculă Cain asupra lui Avel, fratelui său, şi-l
omorî pre dînsul. Şi zise Domnul Dumne- 9
zău către Cain: „Unde iaste Avel, fratele tău?“
Şi zise: „Nu ştiu. Au paznic fratelui mieu sînt
eu?“ Şi zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul 10
sîngelui fratelui tău strigă către Mine den
pămînt. Şi acum, blestemat – tu de pe 11
pămînt carele au căscat gura lui să prii-
mească sîngele fratelui tău den mîna ta!
Căci lucrezi pămîntul, şi nu va mai adaoge a 12
da ţie putearea lui. Suspinînd şi tremurînd vei
fi asupra pămîntului“. Şi zise Cain către 13
Domnul Dumnezău: „Mai mare iaste vina
mea decît a mi se ierta mie. De mă vei 14
scoate astăzi de pre faţa pămîntului, şi de
către faţa Ta mă voiu ascunde şi voiu fi suspi-
nînd şi tremurînd asupra pămîntului; şi va fi
tot cine mă va afla, mă va omorî“. Şi zise 15
lui Domnul Dumnezău: „Nu aşa, tot cela ce va
omorî pre Cain, şapte izbîndiri va dezlega“. Şi
puse Domnul Dumnezău semnu lui Cain, ca
să nu-l omoară pre dînsul tot cine va afla pre
dînsul. Şi ieşi Cain de la faţa lui Dumnezău 16
şi lăcui în pămîntul lui Naid, în preajma Ede-
mului. Şi cunoscu Cain pre fămeaia lui, şi 17
zămislind născu pre Enoh. Şi era zidind
cetate, şi numi cetatea pre numele fiiului lui,
Enoh. Şi să născu lui Enoh, Gaidad; şi Gai- 18
dad născu pre Maleleil; şi Maleleil născu pre
Mathusala; şi Mathusala născu pre Lameh.
Şi-ş luo Lameh doao muieri: numele uniia, 19
Ada, şi numele ai doilea, Sela. Şi născu 20
Ada pre Iovil; acesta era părinte celora ce lăcuia
în colibile celor hrănitori de dobitoc. Şi nu- 21
mele fratelui lui, Iuval; acesta era care au

22 arătat canonul şi copuzul. Iară Sela născu şi ea pre Thovel, şi era bătătoriu de ciocáne, faur de aramă şi de fier. Şi sora lui Thovel,
23 Noema. Şi zise Lameh muierilor lui: „Ada şi Sela, ascultaţi glasul mieu! Muierile lui Lameh, băgaţi în urechi cuvintele meale! Pentru că bărbat am ucis întru rană mie, şi
24 tinirel întru struncinare mie, Pentru că dentru Cain de şapte ori s-au izbîndit, iară
25 dentru Lameh – de şaptezeci şi şapte". Şi cunoscu Adam pre Eva, fămeaia lui; şi zămislind născu fiiu, şi numi numele lui Sith, zicînd: „Rădicatu-mi-au Dumnezău sămînţă alta,
26 pentru Avel,carele l-au omorît Cain". Şi lui Sith să născu fiiu şi-i puse numele lui Enos; acesta nădejdui a chema numele Domnului Dumnezău.

CAP V

1 Iceasta iaste cartea facerii oamenilor. Întru care zi au făcut Dumnezău pre
2 Adam, după chipul lui Dumnezău au făcut pre dînsul. Bărbat şi fămeaie au făcut pre dînşii şi au blagoslovit pre dînşii şi puse numele lui Adam, întru care
3 zi au făcut pre dînşii. Şi trăi Adam 200 şi 30 de ani, şi născu dupre chipul lui şi dupre obra-
4 zul lui, şi puse numele lui Sith. Şi să făcură zilile lui Adam, care au trăit dupe ce au născut pre acest Sith, ani 700, şi născu fii şi
5 feate. Şi să făcură toate zilele lui Adam
6 carele au trăit ani 900 şi 30, şi au murit. Şi au trăit Sith ani 200 şi 5, şi născu pre
7 Enos. Şi trăi Sith,dupre ce au născut pre Enos,ani 7 sute şi 7, şi au născut feciori şi
8 feate. Şi să făcură toate zilele lui Sith ani
9 900 şi 12, şi au murit. Şi trăi Enos ani 190,
10 şi născu pre Cainan. Şi trăi Enos,dupre ce au născut pre Cainan,ani 700 şi 15, şi au năs-
11 cut fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui
12 Enos ani 900 şi 5, şi au murit. Şi au trăit Cainan ani 100 şi 70, şi au născut pre Male-
13 leil. Şi trăi Cainan,dupre ce făcu pre acest Maleleil, ani 700 şi 40, şi au născut fii şi
14 feate. Şi să făcură toate zilele lui Cainan
15 ani 800 şi 10, şi au murit. Şi au trăit Male-
16 leil ani 160 şi 5, şi născu pre Iared. Şi au trăit Maleleil, după ce au născut pre acest
17 Iared,ani 700 şi 30, şi au făcut fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui Maleleil ani 890 şi 5, şi
18 au murit. Şi trăi Iared ani 160 şi 2, şi au
19 născut pre Enoh. Şi au trăit Iared,după ce au născut pre acest Enoh,ani 800, şi au născut
20 fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui Iared
21 ani 960 şi 2, şi au murit. Şi au trăit Enoh ani
22 160 şi 5, şi născu pre Mathusala. Şi bineplăcu Enoh lui Dumnezău; dupre ce-ş născu lui pre Mathusala, trăi 200 de ani, şi făcu fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui Enoh ani 23
365. Şi bineplăcu Enoh lui Dumnezău; şi 24
nu să afla, pentru că l-au mutat pre dînsul Dumnezău. Şi trăi Mathusala ani 187, şi 25
născu pre Lameh. Şi trăi Mathusala, după 26
ce-au născut pre Lameh, ani 782, şi făcu fii şi feate. Şi să făcură toate zilele Mathusalii 27
care au trăit ani 969, şi au murit. Şi trăi 28
Lameh ani 188, şi născu fiiu. Şi puse 29
numele lui Noe, zicînd: „Acesta va odihni pre noi de faptele noastre şi dentru scîrbele mînilor noastre, şi de pămîntul care au blestemat Domnul Dumnezău". Şi trăi Lameh, după 30
ce-ş născu lui pre Noe, ani 565, şi născu fii şi feate. Şi să făcură toate zilele lui Lameh ani 31
753, şi muri. Şi era Noe de 500 de ani, şi 32
născu pre Sim, pre Ham, pre Iafeth.

CAP VI

Şi fu deaca începură oamenii a să face 1
mulţi asupra pămîntului, şi feate li să făcură lor. Văzînd fiii lui Dumne- 2
zău featele oamenilor că sînt frumoase, luară-ş lor fămei dentru toate
cîte au ales. Şi zise Domnul Dumnezău: 3
„Să nu rămîie Duhul Mieu întru oamenii aceştea, pentru că sînt ei trupuri, şi să le fie zilele
lor 120 de ani". Şi uriaşii era pre pămînt în 4
zilele acealea şi, după aceaea, deaca întra înlăuntru fiii lui Dumnezău către featele oamenilor şi le năştea lor, aceia era uriaşii cei
den veaci, oamenii cei numiţ. Şi văzînd 5
Domnul Dumnezău că s-au înmulţit răutăţile oamenilor pre pămînt şi fieştecarele cugetă
întru inima lui cu nevoinţă spre răutăţi în
toate zilele, Şi Să mîhni Dumnezău căci 6
făcu pre om pre pămînt şi cugetă Şi zise 7
Dumnezău: „Stinge-voiu pre om care l-am făcut de pre faţa pămîntului, den om pînă în dobitoc, şi den tîrîtoare pînă în pasările ceriului, pentru că M-am căit căci i-am făcut pre
ei". Iară Noe au aflat har înaintea Domnu- 8
lui Dumnezău. Şi aceastea sînt naşterile lui 9
Noe. Noe, om direpţ, desăvîrşit fiind întru semenţia lui, bineplăcu lui Dumnezău
Noe. Şi născu Noe trei feciori: pre Sim, pre 10
Ham, pre Iafeth. Şi să strică pămîntul 11
înaintea lui Dumnezău şi să umplu pămîntul de strîmbătate. Şi văzu Domnul Dumnezău 12
pămîntul, şi era stricat, pentru că au stricat tot trupul calea lui pre pămînt. Şi zise 13
Domnul Dumnezău lui Noe: „Vreamea a tot omul vine înaintea Mea, pentru că s-au împlut pămîntul de strîmbătatea lor; şi iată, Eu voiu strica pre dînşii şi pămîntul. Fă dară ţie 14

sicriiu de leamne în patru muchi; şi cuiuburi vei face în sicriiu, şi-l vei zmoli şi pe den-
15 lăuntru şi pe denafară cu zmoală. Şi aşa vei face sicriiul: de 300 de coţi lungimea sicriiului şi de 50 de coţi latul şi de 30 de coţi naltul
16 lui. Adunîndu-l vei face sicriiul, şi deasupra de un cot să-l isprăveşti; şi uşa sicriiului o vei face den coaste; cu cămară dedesupt, cu doao rînduri de poduri şi cu trei rînduri îl
17 vei face pre dînsul. Şi Eu iată că aduc potopul, apa asupra pămîntului, ca să strice tot trupul întru care iaste duh de viaţă supt ceriu;
18 şi toate cîte vor fi pre pămînt vor muri. Şi voiu pune făgăduinţa Mea cătră tine şi vei întra în sicriiu tu şi feciorii tăi, şi fămeaia ta şi
19 fămeile feciorilor tăi, cu tine. Şi den toate dobitoacele şi den toate tîrîtoarele şi den toate fiarăle şi den tot trupul, cîte doao, cîte doao, den toate să bagi în chivot, pentru să le hră-
neşti cu tine; parte bărbătească şi parte
20 fămeiască să fie. Den toate pasările, după fealiu-ş, şi den toate dobitoacele, după fealiu-ş, den toate tîrîtoarele ce să tîrăsc pre pămînt, după fealiul lor, cîte doao, cîte doao, den toate vor întra înlăuntru cătră tine, să să hrănească cu tine, parte bărbătească şi parte
21 fămeiască. Şi tu vei lua ţie den toate bucatele care vor fi de mîncare şi le vei aduna cătră
22 tine şi vor fi ţie şi lor de mîncat". Şi făcu Noe toate cîte au poruncit lui Domnul Dumnezău, aşa au făcut.

CAP VII

1 Şi zise Domnul Dumnezău cătră Noe: „Întră tu şi toată casa ta în chivot, pentru că pre tine te-am văzut direpţ înaintea Mea întru neamul acesta.
2 Şi den dobitoacele ceale curate adu înlăuntru cătră tine, cîte şapte, cîte şapte, parte bărbătească şi parte fămeiască, iară den dobitoacele ceale ce nu-s curate, cîte doao,
3 cîte doao, bărbat şi fămeaie. Şi den pasările ceriului ceale curate, cîte şapte, cîte şapte, parte bărbătească şi parte fămeiască, şi den toate pasările ceale necurate, cîte doao, cîte doao, parte bărbătească şi parte fămeiască, ca să hrănească sămînţa peste tot pămîntul.
4 Pentru că încă peste şapte zile Eu voiu aduce ploaie pre pămînt 40 de zile şi 40 de nopţi şi voiu stinge toată rîdicarea care am făcut
5 dupre faţa a tot pămîntul". Şi făcu Noe toate cîte-i porunci lui Domnul Dumnezău.
6 Iară Noe era de ani 6 sute, şi potopul apei să fă-
7 cea pre pămînt. Şi întră înlăuntru Noe, şi fiii lui, şi fămeaia lui, şi fămeile fiilor lui cu dînsul în
8 chivot, pentru apa potopului. Şi den pasările ceale curate şi den pasările ceale necurate şi den dobitoacele ceale curate şi den dobitoacele ceale necurate şi den hiară şi den toate tîrîtoarele ceale de pre pămînt, Cîte doao, 9
cîte doao, întrară cătră Noe în chivot, parte bărbătească şi fămeiască, după cum i-au poruncit lui Dumnezău. Şi fu după ceale 7 10
zile, şi apa potopului să făcu asupra pămîntului. Întru ani 6 sute şi 1 în viaţa lui Noe, 11
într-a doao lună, în 27 ale lunii, într-această zi să desfăcură toate izvoarăle fără-fundului şi jghiaburile ceriului s-au deşchis. Şi fu 12
ploaie pre pămînt 40 de zile şi 40 de nopţi. Într-această zi întră Noe, Sim, Ham, 13
Iafet, fiii lui Noe, şi fămeaia lui Noe şi cîtetreale fămeile fiilor lui cu dînsul în chivot. Şi toate hiarăle, după fealiu-ş, şi 14
toate dobitoace, după fealiu-ş, şi tot tîrîtoriul ce să mişcă pre pămînt, după fealiu-ş, şi toată pasărea, după fealiu-ş, Întrară cătră Noe în 15
chivot, cîte doao, cîte doao, parte bărbătească şi fămeiască, dentru tot trupul în carele iaste duh de viaţă. Şi ceale ce întra înlăuntru, 16
parte bărbătească şi fămeiască den tot trupul întrară, după cum porunci Dumnezău lui Noe. Şi închise Domnul Dumnezău chivotul denafara lui. Şi să făcu potopul patruzeci de zile 17
şi patruzeci de nopţi pre pămînt şi să preaînmulţi apa şi rădică chivotul şi-l înălţă de pre pămînt. Şi să întăriia apa şi să înmulţiia 18
foarte pre pămînt, şi plutiia chivotul deasupra apei. Iară apa să întăriia foarte-foarte pre 19
pămînt, şi acoperi toţi munţii cei nalţi, care era supt ceriu. De cincisprăzeace coţi să 20
înalţă apa în sus şi acoperi toţi munţii cei nalţi. Şi muri tot trupul ce să mişca pre 21
pămînt, al pasărilor şi al dobitoacelor, şi al hiarălor, şi tot tîrîtoriul ce să mişca pre pămînt. Şi tot omul, şi toate cîte au suflare 22
de viaţă, şi tot carele era pre uscat au murit. Şi să stinse toată rădicarea carea 23
era asupra feaţii a tot pămîntul, den om pînă în dobitoc, şi tîrîtoarele, şi pasările ceriului de pre pămînt să stinseră. Şi rămase sîngur Noe şi cei ce era cunînsul în chivot. Şi să înălţă 24
apa de pre pămînt 150 de zile.

CAP VIII

Şi-Ş aduse Dumnezău aminte de Noe, 1
şi [de] toate hiarăle, şi de toate dobitoacele, şi de toate pasările şi de toate jigăniile tîrîtoare cîte era cu dînsul în chivot; şi aduse Dumnezău vînt pre pămînt şi încetă apa. Şi să descoperiră izvoa- 2
răle celui fără-fund şi jghiaburile ceriului, şi să opri ploaia den ceriu. Şi să zbea apa, mergînd 3
pre pămînt să zbea, şi să împuţina apa după

4 o sută şi 50 de zile. Şi săzu chivotul în luna
a şaptea, în 27 de zile ale lunii, pre munţii lui
5 Ararat. Iară apa mergînd să împuţina, pînă
la a zeacea lună. Iară la a unsprăzeacelea
lună, în ziua dentîiu a lunii, să iviră capetele
6 munţilor. Şi fu după 40 de zile, deşchise
Noe fereastra chivotului carea o au
7 făcut Şi trimise corbul, să vază doară au
încetat apa; şi ieşind afară, nu s-au mai
întorsu, pînă a să usca apa de pre
8 pămînt. Şi trimise porumbul după dînsul,
să vază doară au încetat apa de pre pămînt.
9 Şi neaflînd porumbul odihnă picioarelor lui,
s-au întorsu la dînsul la chivot, pentru că apa
era preste toată faţa a tot pămîntul. Şi întin-
zindu-şi mîna, luo pre dînsul şi-l băgă în chi-
10 vot. Şi îngăduind încă şapte zile, iarăş tri-
11 mise afară pre porumb den chivot. Şi să
întoarse porumbul la dînsul de cătră sară, şi
avea frunză de maslin stîlpare în gura lui. Şi
cunoscu Noe că au încetat apa de pre
12 pămînt. Şi mai aşteptînd şi alte şapte zile,
iarăş au trimis porumbul. Şi nu mai adaose a
13 să întoarce cătră dînsul iarăş. Şi fu după 6
sute şi 1 de ani întru viaţa lui Noe, în luna den-
tîiu, întru una a lunii, lipsi apa de pre pămînt.
Şi descoperi Noe acoperemîntul chivotului
care au făcut şi văzu cum au lipsit apa de pre
14 faţa pămîntului. Şi întru a doao lună, în
doaozeci şi şapte ale lunii, s-au uscat pămîn-
15 tul. Şi zise Domnul Dumnezău cătră Noe
16 zicînd: „Ieşi den chivot tu, şi fămeaia ta, şi
feciorii tăi, şi fămeile feciorilor tăi cu
17 tine! Şi tot trupul, den pasări pînă în dobi-
toace, şi tot tîrîtoriul ce să tîraşte pre pămînt,
scoate afară cu tine; şi vă creaşteţi şi vă
18 înmulţiţi pre pămînt". Şi ieşi Noe, şi muia-
rea lui, şi feciorii lui, şi muierile feciorilor lui,
19 cu dînsul. Şi toate hiarăle, şi toate dobitoa-
cele, şi tot tîrîtoriul, şi toată pasărea ce să
mişcă pre pămînt, după fealiul lor, au ieşit
20 den chivot. Şi zidi Noe jîrtăvnic lui Dumne-
zău şi luo den toate dobitoacele ceale curate şi
den toate pasările ceale curate şi aduse
21 pentru arderea-de-tot pre jîrtăvnic. Şi
mirosi Domnul mirosire bine mirositoare şi
zise Domnul Dumnezău: „Cugetîndu-Mă, nu
voiu mai adaoge de acum a blestema pămîntul
pentru faptele oamenilor, pentru că zace
cugetul omului pre ceale reale den tinereaţe;
deci nu voiu mai adaoge a omorî tot trupul
22 viu, după cum am făcut. Toate zi-
lele pămîntului, sămînţă şi sea-
cere, frig şi zăduh, vară şi
primăvară, ziua şi noaptea,
nu vor mai înceta!"

CAP IX

Şi blagoslovi Dumnezău pre Noe şi pre 1
feciorii lui şi le zise lor: „Creaşteţi-vă
şi vă mulţiţi şi împleţi pămîntul şi stă-
pîniţi pre dînsul! Şi frica voastră şi 2
cutremurul va fi pe toate fiarăle pă-
mîntului, şi pre toate pasările ceriului, şi pre
toate cîte să mişcă pre pămînt, şi toţi peştii
mării supt mînile voastre am dat. Şi tot tîrî- 3
toriul carele iaste viu, voao să vă fie de mîn-
care ca tufele ierbii le-am dat voao toate.
Fără numai carne întru sîngele sufletului să 4
nu mîncaţi. Pentru că şi sîngele vostru, a 5
sufletelor voastre, den mîna a toate jiganiile
voiu ceare pre dînsul, şi dentru mîna omului
fratelui voiu ceare aceasta: Cela ce varsă 6
sîngele omului, pentru sîngele lui să va vărsa,
pentru că, întru chipul Lui, Dumnezău au
făcut pre om. Iară voi creaşteţi şi vă mul- 7
ţiţi şi împleţi pămîntul şi vă mulţiţi pre
pămînt!" Şi zise Dumnezău lui Noe şi fe- 8
ciorilor lui zicînd: „Şi iată, Eu rîdic făgă- 9
duinţa Mea voao, şi semenţiei voastre după
voi, Şi a tot sufletul viu împreună cu voi, 10
den pasări şi den dobitoace, şi den toate jigă-
niile pămîntului cîte sînt cu voi, den toate care
au ieşit den chivot. Şi voiu pune făgăduinţa 11
Mea cătră voi şi nu va mai muri tot trupul de
apa potopului şi nu va mai fi de acum potop de
apă, ca să strice tot pămîntul". Şi zise 12
Dumnăzău cătră Noe: „Acesta e semn făgă-
duinţii carele Eu dau între Mine şi întru voi, şi
întru tot sufletul viu, cîte sînt cu voi întru
semenţiei veacinice: Arcul Mieu îl puiu 13
întru nor, şi va fi întru semnul făgăduinţii
întru mijlocul Mieu şi a pămîntului. Şi va fi 14
cînd voiu noora noor pre pămînt, să va ivi
arcul în nor, Şi-M voiu aduce aminte de 15
făgăduinţa Mea care iaste întru mijlocul Mieu
şi al vostru, şi întru mijlocul a tot sufletul viu,
întru tot trupul, nu va mai fi apa spre potop,
ca să stingă tot trupul. Şi va fi arcul Mieu în 16
noor şi-l voiu vedea pre dînsul, ca să pome-
nesc făgăduinţa veacinică între Mine şi între
pămînt şi întru mijlocul sufletului viu carele
iaste întru tot trupul pre pămînt". Şi zise 17
Dumnezău lui Noe: „Acesta e semnul făgă-
duinţii care am tocmit întru Mine şi întru tot
trupul carele iaste pre pămînt". Şi era 18
feciorii lui Noe ce-au ieşit den chivot: Sim,
Ham, Iafeth. Ham era tată lui Hanaan. Aceşti
trei sînt feciorii lui Noe. Dentru aceştea 19
s-au răşchirat preste tot pămîntul. Şi 20
începu Noe, om lucrătoriu pămîntului, şi
răsădi vie. Şi bău den vin şi s-au 21
îmbătat şi s-au despuiat întru casa lui. Şi 22

văzu Ham, tatăl lui Hanaan, despuiarea tătîni-
23 său. Şi ieşind, spuse celor doi fraţi a lui afară şi, luînd Sim şi Iafeth haina, pusără pre amîndoao umerile lor şi să dusără cu dosul înainte şi acoperiră despuiarea tătîni-său, şi feaţele lor căutîndu îndărăt, şi despuiarea
24 tatului lor n-au văzut. Şi să trezvi Noe den vin şi cunoscu cîte-i făcu lui feciorul lui cel mai
25 tînăr şi zise: „Blestemat Ham feciorul, slugă va fi fraţilor lui". Şi zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul lui Sim, şi va fi Hanaan
26 slugă lui. Lărgească Dumnezău lui Iafeth, şi lăcuiască întru lăcaşurile lui Sim şi să să
27 facă Hanaan slugă lui". Şi trăi Noe după
28 potop ani 300 şi 50. Şi să făcură toate zilele lui Noe 9 sute şi 50 de ani şi muri.

CAP X

1 Şi aceastea-s naşterile fiilor lui Noe:
Sim, Ham, Iafeth; şi să născură lor
2 feciori după potop. Feciorii lui Iafeth: Gamer, şi Magog, şi Madi, şi Ionan, şi Elisa, şi Thovel, şi Mosoh, şi
3 Thiras. Şi feciorii lui Gamer: Ashanaz, şi
4 Rifath, şi Thorgama. Şi feciorii lui Ionan:
5 Elisa şi Tharsis, chiteanii, rodeanii. Dentru aceştea s-au împărţit ostroave limbilor întru pămîntul lor, fieştecarele după limbă, întru
6 neamurile lor Şi întru limbile lor. Şi feciorii lui Ham: Hus şi Mesrain, Fud şi
7 Hanaan. Şi feciorii lui Hus: Sava,şi Evila,şi Savatha, şi Regma,şi Savathaca; şi feciorii lui
8 Regma: Sava şi Daudam. Iară Hus au născut pe Nevrod, acesta au început a fi uriaş pre
9 pămînt. Acesta era uriaş vînătoriu înaintea Domnului Dumnezău, pentru aceaea zic: cum
10 Nevrod – uriaş înaintea Domnului. Şi fu începătura pămîntului împărăţiei lui:Vavilonul, şi Oreh, şi Arhad, şi Halani, întru pămîn-
11 tul Senaar. Den pămîntul acela au ieşit
12 Asur şi au zidit Ninevia, Şi Roovoth cetatea, şi Halah, şi Desi, întru mijlocul Nineviei şi între Halah; aceasta iaste cetatea cea
13 mare. Şi Mesrain au născut pre Ludiim, şi pre Nefthalim, şi pre Enemeteim, şi pre
14 Laviim, Şi pre Patrosoniim, şi pre Hazmoniim, de unde au ieşit Filistiim, şi pre Gafthoriim. Iară Hanain au născut pre Sidonul,
16 întîi născut, şi pre Heteon, Şi pre Ievuseon, şi pre Amoreon, şi pre Ghergheseul,
17 Şi pre Eveon, şi pre Arucheon, şi pre Ase-
18 neon, Şi pre Aradion, şi pre Samareon, şi pre Amathi. Şi după aceasta s-au răşchirat
19 neamurile hananeilor. Şi să făcură hotarăle hananeilor de la Sidon pînă a veni la Gherara, şi la Gazan, pînă a veni pînă la Sodom şi la Gomor, Adama şi Sevoim, pînă
20 la Dasa. Aceştea sînt feciorii lui Ham întru neamurile lor, după limbile lor, întru ţărîle lor, şi întru limbile lor. Şi lui Sim să 21
născu şi lui, tată tuturor feciorilor lui Ever, fratele lui Iafeth celui mai mare. Feciorii lui 22
Sim: Elam, şi Asur, şi Arfaxadu, şi Ludu, şi Aram, şi Cainan. Şi feciorii lui Aram: Os, şi 23
Ul, şi Gatther, şi Mosoh. Şi Arfaxadu au 24
născut pre Cainan, şi Cainan au născut pre Sala, şi Sala au născut pre Ever. Şi lui Ever 25
să născură doi feciori, numele unuia – Falec, pentru că întru zilele lui s-au împărţit pămîntul, şi numele fratelui său – Iectaan. Şi Iec- 26
tan au născut pre Elmodad, şi pre Saleth, şi pre Sarmoth, şi pre Ierah, Şi Odora, 27
şi Evil, şi Decla, Şi Avimeil, şi Sovev, 28
Şi Ufir, şi Evila, şi Iovav; toţi aceştea – feciorii 29
lui Iectan. Şi să făcu lăcaşul lor de la Masi, 30
pînă a veni la Safira, muntele răsăritului. Aceştea sînt feciorii lui Sim întru 31
neamurile lor, după limbile lor, întru locurile lor, şi întru limbile lor. Aceastea sînt nea- 32
murile feciorilor lui Noe, după naşterile lor, după limbile lor; dentru aceştea s-au răşchirat ostroavele limbilor pre pămînt după potopu.

CAP XI

Şi era tot pămîntul un rost şi un glas la 1
toţi. Şi fu după ce au purces ei de la 2
răsărit, aflară cîmpu în locul lui Senaar şi lăcuiră acolo. Şi zise om 3
cătră vecinul său: „Veniţi să facem cărămizi şi să le ardem în foc". Şi le fu lor cărămida în loc de piatră, şi varul le era lutul. Şi ziseră: „Veniţi să ne zidim noao 4
cetate şi turnu căruia vîrful va fi pînă în ceriu, şi vom face noao nume mai nainte decît ne vom răsipi pre faţa a tot pămîntul". Şi 5
pogorî Domnul a vedea cetatea şi turnul carele l-au zidit fiii oamenilor. Şi zise 6
Domnul: „Iată, un neam şi un rost tuturora, şi aceasta au început a face. Acum nu va lipsi dentru dînşii toate cîte vor apuca a face. Veniţi şi, pogorînd, să turburăm acolo 7
limbile lor, pentru ca să nu audă fieştecarele glasul aproapelui său". Şi-i răsipi pre dîn- 8
şii Domnul de acolo preste faţa a tot pămîntul, şi potoliră a face cetatea şi turnul. Pentru 9
aceaea s-au chemat numele ei Turburare, pentru că acolo au turburat Domnul rosturile a tot pămîntul şi de acolo au răsipit pre dînşii Domnul preste faţa a tot pămîntul. Şi 10
aceastea-s naşterile lui Sim; şi era Sim de ani 100 cînd au născut pre Arfaxad, al doilea an după potop. Şi trăi Sim,după ce au născut 11
pre Arfaxad,ani 300 şi 30 şi 5, şi născu fii şi feate, şi muri. Şi trăi Arfaxad 130 şi 5 de ani, şi 12
născu pre Cainan. Şi trăi Arfaxad, după ce 13

născu lui pre Cainan, ani 330, şi făcu fii şi feate, şi muri. Şi trăi Cainan ani 130 şi născu pre Sala. Şi trăi Cainan, după ce au născut pre Sala, ani 300 şi 30, şi făcu fii şi feate, şi
14 muri. Şi trăi Sala ani 130 şi născu pre
15 Ever. Şi trăi Sala, după ce născu pre Ever,
16 ani 330, şi născu fii şi feate, şi muri. Şi trăi
17 Ever ani 130 şi 4 şi născu pre Falec. Şi trăi Ever, după ce născu pre Falec, ani 370, şi făcu
18 fii şi feate, şi muri. Şi trăi Falec ani 130 şi
19 născu pre Ragav. Şi trăi Falec, după ce i să născu lui Ragav, ani 209, şi născu fii şi feate, şi
20 muri. Şi trăi Ragav ani 130 şi 2 şi născu pre
21 Seruh. Şi trăi Ragav, după ce născu pre Seruh, ani 207, şi născu fii şi feate, şi
22 muri. Şi trăi Seruh ani 130 şi născu pre
23 Nahor. Şi trăi Seruh, după ce născu pre Nahor, ani 200, şi născu fii şi feate, şi
24 muri. Şi trăi Nahor ani 79 şi născu pre
25 Thara. Şi trăi Nahor, după ce născu pre Thara, ani 120 şi 9, şi născu fii şi feate, şi
26 muri. Şi trăi Thara ani 70, şi născu pre
27 Avram şi pre Nahor şi pre Aran. Şi aceastea sînt naşterile lui Thara: Thara au născut pre Avram şi pre Nahor şi pre Aran, şi Aran
28 născu pre Lot. Şi muri Aran înaintea lui Thara, tatal lui, întru pămîntul carele au năs-
29 cut, în ţara haldeilor. Şi luară Avram şi Nahor lor muieri: numele muierii lui Avram – Sara, şi numele muierii lui Nahor – Melha, fata lui Arran, tatăl lui Melha şi tatăl lui
30 Iesha. Şi era Sara stearpă şi nu făcea
31 feciori. Şi luo Thara pre Avram, feciorul lui, şi pre Lot, feciorul lui Arran, feciorul feciorului său, şi pre Sara, noru-sa, muiarea lui Avram, feciorul lui, şi-i scoase pre dînşii den ţara haldeilor ca să meargă în ţara hananeilor, şi veni pînă la Haran şi lăcui
32 acolo. Şi să făcură toate zile[le] lui Tharra în Harran ani 205, şi au murit Thara în Haran.

CAP XII

1 Şi zise Domnul lui Avram: „Ieşi den pămîntul tău şi den ruda ta şi den casa tătîne-tău şi să mergi la pămîntul
2 carele-ţ voiu arăta ţie. Şi te voiu face pre tine întru limbi mare şi te voiu blagoslovi şi-ţ voiu mări numele şi vei fi
3 blagoslovit. Şi voiu blagoslovi pre ceia ce te vor blagoslovi, şi pre ceia ce te vor blestema îi voiu blestema, şi să vor blagoslovi
4 întru tine toate neamurile pămîntului". Şi să duse Avram, după cum i-au grăit lui Dumnezău, şi să ducea cu dînsul Lot; şi era Avram
5 de ani 75 cînd au ieşit de la Haran. Şi luo Avram pre Sara, fămeaia lui, şi pre Lot, feciorul fratelui lui, şi toate unealtele lui cîte au agonisit, şi tot sufletul care au agonesit, den Haran, şi au ieşit ca să meargă la pămîntul Hanaan. Şi întrară la 6
pămîntul Hanaan şi umblă Avram în lungul lui, pînă la locul Sihem, la stejariul cel nalt. Iară hananeii atuncea lăcuia pămîntul. Şi 7
Să ivi Domnul lui Avram şi zise lui: „Semenţiei tale voiu da pămîntul acesta". Şi zidi acolo Avram jîrtăvnic Domnului Căruia S-au ivit lui. Şi să mută de acolo la munte, spre ră- 8
săritul lui Vethil, şi-ş întinse acolo cortul lui, la Vethil, despre mare, despre răsărit, şi zidi acolo jîrtăvnic Domnului, şi numi pre numele Domnului Care i S-au arătat lui. Şi să rîdică 9
Avram şi, mergînd, tăbărî în pustiiu. Şi să 10
făcu foamete pre pămînt, şi să pogorî Avram la Eghipet ca să lăcuiască acolo, pentru că s-au întărit foametea pre pămînt. Şi fu cînd 11
să apropia Avram a întra la Eghipet, zise Avram cătră Sara, fămeaia lui: „Cunosc eu cum fămeaie frumoasă eşti la obraz tu. Fi-va 12
dară, deaca te vor vedea eghiptineanii, vor zice cum: 'Muiare iaste lui aceasta!', şi mă vor omorî, şi pre tine te vor cruţa. Zi dară că: 13
'Sînt sor lui', pentru ca să mi să facă mie bine pentru tine, şi va trăi sufletul mieu pentru tine". Şi fu cînd întră Avram la Eghipet, 14
văzînd eghiptineanii muiarea lui că era frumoasă foarte, Şi o văzură boiarii lui Faraon 15
şi o lăudară pre ea cătră Faraon şi o aduseră pre dînsa lui Faraon. Şi lui Avram făcu-i 16
bine pentru dînsa, şi fură lui oi, şi viţei, şi măgari, şi slugi, şi slujnice, şi mîşcoi, şi cămile. Şi certă Dumnezău pre Faraon cu 17
certări mari şi reale, şi casa lui, pentru Sara, fămeaia lui Avram. Şi chemînd Faraon pe 18
Avram, zise: „Ce ai făcut aceasta mie, că nu mi-ai spus că muiare iaste ţie? Pentru căci 19
ai zis că 'Sor mie iaste'?, şi am luat pre ea mie fămeaie. Şi acum, iată fămeaia ta înaintea ta. Şi luîndu-o, du-te!" Şi porunci Faraon 20
oamenilor pentru Avram ca să petreacă pre dînsul şi pre fămeaia lui şi toate cîte era la dînsul, şi Lot cu dînsul.

CAP XIII

Şi să sui Avram de la Eghipet, el şi 1
fămeaia lui şi toate ale lui, la pustie. Şi Avram era bogat foarte cu dobitoc 2
şi cu argint. Şi mearse dencătroo 3
au venit la pustie, pînă la Vethil, pînă la locul unde era cortul lui mai nainte, întru mijlocul lui Vethil şi întru mijlocul lui Anghe, La locul jîrtăvnicului ce-au făcut acolo cortul. 4
Şi chemă acolo Avram pre numele Domnului. Şi la Lot, carele mergea împreună cu Avram, 5
era oi, şi boi, şi dobitoace. Şi nu-i încăpea 6
pre dînşii pămîntul a lăcui într-un loc

7 pentru că era avuturile lor multe Şi nu-i încăpea pre dînşii pămîntul a lăcui împreună.
8 Şi să făcu sfadă între păstorii dobitoacelor lui Avram şi între păstorii dobitoacelor lui Lot. Iară hananeii şi ferezeii atuncea lăcuia
9 pămîntul. Şi zise Avram lui Lot: „Nu fie vrajbă întru mijlocul mieu şi al tău, şi între păstorii miei şi între păstorii tăi, că oameni
10 fraţi sîntem noi. Iată, nu iaste tot pămîntul înaintea ta? Osăbeaşte-te de mine, de vei tu în stînga, eu în dereapta, de tu în direapta, eu în
11 stînga". Şi rădicîndu Lot ochii lui, văzu tot împrejurul ţării Iordanului, pentru că toată era adăpată, pînă a nu surpa Dumnezeu Sodomul şi Gomorul, ca grădina lui Dumnezău, ca pămîntul Eghipetului, pînă a veni la
12 Zogora. Şi-ş alease lui Lot tot împrejurul Iordanului, şi să rădică Lot de la răsărit şi să
13 osebiră cineş de fratele său. Iară Avram lăcui în pămîntul lui Hanaan, iară Lot lăcui în cetate prejur ţări şi-ş puse cortul la
14 Sodom. Iară oamenii cei de la Sodom, răi şi
15 păcătoşi înaintea lui Dumnezău foarte. Şi Dumnezeu zise lui Avram, după ce s-au despărţit Lot de cătră dînsul: „Priveaşte cu ochii tăi şi vezi den locul carele eşti tu acum cătră amiazănoapte şi cătră amiazăzi, şi cătră răsă-
16 rit şi cătră mare, Că tot pămîntul carele-l vezi tu, ţie ţi-l voiu da şi seminţiei tale pînă în
17 veacu. Şi-ţ voiu face sămînţa ta ca năsipul pămîntului. De poate neştine număra năsipul pămîntului, şi sămînţa ta se va număra.
18 Sculîndu-te, umblă pămîntul şi în lungul lui şi în lat, că ţie ţi-l voiu da pre el, şi seminţiei tale,
19 în veac". Şi rădicîndu-ş cortul Avram, au mersu de au lăcuit prejur stejariul de la Mamvri, carele era la Hevrom, şi zidi acolo jirtăvnic Domnului.

CAP XIV

1 Iară fu întru împărăţia lui Amarfal, împăratul Senaar, şi Arioh, împăratul Ellasar, şi Hodologomor, împăratul Elamului, şi Thargar, împăratul
2 limbilor, Făcură războiu cu Vala, împăratul Sodomului, şi cu Varsa, împăratul Gomorului, şi cu Senar, împăratul Adama, şi cu Semovor, împăratul lui Sevoim, şi împăra-
3 tul Valac, aceasta iaste Sigor. Aceştea toţi s-au adunat la Valea ceaea a Sării, aceasta
4 iaste Marea Sărilor. Ani 12 slujiia lui Hodologomor, şi în a 13 ani s-au semeţit.
5 Iară al 14 ani, veni Hodologomor şi împăraţii ceia ce era cu el şi tăiară pre uriaşii cei de la Astaroth şi Carnain, şi limbi tari împreună cu dînşii, şi pre somei, pre cei
6 den cetatea Saviei, Şi pre horeii cei den munţii Seir, pînă la Teremintho ai Faranii, care iaste în pustie. Şi întorcîndu-se, 7
veniră la Izvorul Judecăţii, acesta iaste Cadis, şi tăiară pre toţi boiarii lui Amalic, şi pre amorei, pre ceia ce lăcuia la Asason Thamar. Şi 8
ieşi împăratul Sodomului şi împăratul Gomorului şi împăratul lui Adama şi împăratul lui Sevoim şi împăratul lui Valac, acesta iaste Sigor, şi să tocmiră împotriva lor la războiu la Valea Sărată, Cătră Hodologomor, împă- 9
ratul Elam, şi Thargal, împăratul limbilor, şi Amarfal, împăratul lui Senaar, şi Arioh, împăratul lui Ellasar, cei 4 împăraţi cătră cei 5. Şi Valea cea Sărată – fîntîni de zmoală, şi 10
fugi împăratul Sodomului şi împăratul Gomorului şi căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au fugit la munte. Şi luară muntele şi prădară 11
călărimea toată, a Sodomului şi a Gomorului, şi toate avuturile lor, şi să dusără. Şi luară 12
pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, şi toate unealtele lui şi să dusără, pentru că lăcuia la Sodom. Şi mergînd unul dentru 13
cei scăpaţi, spuse lui Avram celui trecut. Şi el lăcuia cătră stejariul Mamvriii Amoreului, fratelui lui Eshol şi fratelui lui Efnan, carii era împreună-lăcuitori lui Avram. Şi auzind 14
Avram cum s-au robit Lot, nepotul lui, numără pre ai lui oameni de casă, 300 şi 18, şi goni dupre dînşii pînă la Dan Şi căzu 15
asupra lor noaptea, el şi slugile lui, şi-i lovi pre ei şi-i goni pînă la Hova, carea iaste de-a stînga Damascului. Şi întoarse toată călări- 16
mea Sodomului, şi pre Lot, nepotu-său, l-au întorsu, şi toate unealtele lui, şi muierile, şi norodul. Şi ieşi împăratul Sodomului în 17
timpinarea lui, după ce s-au întorsu el de la tăiarea lui Hodologomor şi împăraţilor ce era cu el, la Valea lui Savi, acesta era Cîmpul Împăraţilor. Şi Melhisedec, împăratul 18
Salimului, scoase pîine şi vin, şi era preot al Dumnezeului celui Nalt. Şi blagoslovi pe 19
Avram şi zise: „Blagoslovit Avram lui Dumnezeu celui Nalt, Care au zidit ceriul şi pămîntul. Şi blagoslovit Dumnezeu cel Nalt, 20
Carele au dat vrăjmaşii tăi supt mîna ta!" Şi-i deade lui zeciuială den toate. Şi zise împă- 21
ratul Sodomului cătră Avram: „Dă-m oamenii, iară caii ţine-ţi-i!" Şi zise Avram cătră 22
împăratul Sodomului: „Întinde-voiu mîna mea cătră Domnul Dumnezeu cel Preaînalt, Care au zidit ceriul şi pămîntul, De la 23
şireangu pînă la legătura încălţămintei de voiu lua de ale tale toate, pentru ca să nu zici că: 'Am îmbogăţit eu pe Avram', Afară den 24
ce au mîncat voinicii şi a părţii oamenilor ce-au mersu împreună cu mine, Eshol, Avnan, Mamvri, aceştea vor lua parte".

CAP XV

1 Iară după cuvintele aceastea, să făcu
cuvîntul lui Dumnezeu către Avram,
în videania nopţii, zicînd: „Nu te
teame, Avrame, Eu ţi-ajutorescu,
2 plata ta multă va fi foarte“. Şi zise
Avram: „Stăpîne Doamne, ce vei da mie? Eu
pier fără feciori, iară feciorul Mahse, al slujni-
3 cii meale, acesta – Damascos Eliezer“. Şi
zise Avram: „De vreame ce mie nu mi-ai dat
sămînţă, iară poslușnicul mieu mă va moş-
4 teni“. Şi îndată glasul Domnului să făcu
către dînsul,zicînd: „Nu te va moşteni acesta,
ce cela ce va ieşi dentru tine, acela te va moş-
5 teni“. Şi-l scoase pre dînsul afară şi-i zise
lui: „Caută dară în ceriu şi numără stealele, de
vei putea număra pre eale!“ Şi zise: „Aşa va fi
6 semenţia ta!“ Şi crezu Avram pre Dumne-
7 zeu şi i să socoti lui întru direptate. Şi zise
către dînsul: „Eu – Dumnezău, Care te-am
scos den ţara haldeilor ca să-ţi dau pămîntul
8 acesta să-l moştineşti“. Şi zise: „Stăpînitoare Doamne, dupre ce voiu cunoaşte că voiu
9 moşteni pre acesta?“ Şi zise lui: „Ia Mie
juncă tretină şi capră tretină şi berbeace tre-
10 tin, şi turturea şi porumbu“. Şi le luo Lui
toate aceastea şi le împărţi pren mijloc şi le
puse aceastea cu faţa una către alta, iară pasă-
11 rile nu le împărţi. Şi să pogorîră pasările
pre trupurile despicăturile lor, şi şezu cu dîn-
12 sele împreună Avram. Iară în apusul soa-
relui, ameţală căzu la Avram şi, iată, frică în-
13 tunicoasă mare căzu pre dînsul. Şi să grăi
către Avram: „Ştiind vei şti cum semenţia ta
înstreinată va fi în pămîntul nu al ei, şi-i vor
robi şi-i vor chinui pre dînşii şi-i vor smeri
14 pre dînşii 400 de ani. Iară limba căriia vor
sluji voiu judica-o Eu, iară după aceasta vor
15 ieşi cu gătire multă. Iară tu vei mearge la
părinţii tăi, hrănindu-te întru pace şi întru
16 bătrîneaţe bune. Iară în a patra seminţie,
să vor întoarce aicea, pentru că păcatele amo-
17 reilor nu s-au plinit pînă acum“. Iară de
vreame ce fu soarele către apus, pară să făcu
şi, iată, cuptoriu afumîndu-să şi făclii de foc
carele au trecut pren mijlocul despicăturilor
18 acestora. Întru aceaea zi făgădui Dumne-
zău lui Avram,zicînd: „Seminţiei tale voiu da
pămîntul acesta, den apa Eghipetului pînă în
19 apa cea mare a Efratului: Pre chenei, şi pre
20 chenezei, şi pre chedemonei, Şi pre hetei,
21 şi pre ferezei, şi pre rafaini, Şi pre amorei,
şi pre hananei, şi pre evei, şi pre ghenesei, şi
pre evusei“.

CAP XVI

1 Iară Sara, muiarea lui Avram, nu-i năş-
tea lui; şi era la dînsa o slujnică eghipti-
2 neană căriia era numele Agar. Şi zise
Sara către Avram: „Iată, mă-nchise
Domnul a nu naşte; întră înlăuntru că-
tră slujnica mea, pentru ca să faci feciori den-
tru-ea“. Şi ascultă Avram glasul Sarei; şi 3
luîndu fămeaia lui Avram pre Agar eghipti-
neana, slujnica ei, după 10 ani ce-au lăcuit
Avram în pămîntul lui Hanaan, şi o deade lui
Avram, bărbatului ei, lui fămeaie. Şi întră 4
înlăuntru către Agar şi zemisli; şi văzu că au
luat în zgău şi să necinsti stăpîna înaintea
ei. Şi zise Sara către Avram: „Strîmbătate 5
am de către tine. Eu am dat roaba mea în sînul
tău şi,văzînd că are în pîntece, m-am necin-
stit înaintea ei. Judece Dumnezău întru mine
şi între tine“. Şi zise Avram către Sara: 6
„Iată slujnica ta în mînile tale, fă cu dînsa
cumu-ţ va plăcea ţie!“ Şi o supără pre dînsa
Sara, şi fugi de la faţa ei. Şi o află pre dînsa 7
îngerul Domnului Dumnezău la izvorul apei
în pustie, pre pămînt, pre calea lui Sur. Şi 8
zise ei îngerul Domnului: „Agar, slujnica
Sarei, de unde vii? Şi unde mergi?“ Şi zise:
„De faţa Sarei, stăpînii meale, eu fug“. Şi 9
zise ei îngerul Domnului: „Întoarce-te către
stăpîna ta şi te smereaşte supt mînile
ei“. Şi zise ei îngerul Domnului: „Înmul- 10
ţind înmulţi-voiu sămînţa ta, şi nu să va
număra de mulţime“. Şi zise ei îngerul 11
Domnului: „Iată, tu în pîntece ai şi vei naşte
fiiu şi vei pune numele lui Ismail, pentru că au
ascultat Domnul smereniei tale. Acesta va 12
fi mojîc om, mînile lui pre toţi şi mînile tuturor
pre dînsul, şi înaintea feaţii tuturor fraţilor lui
va lăcui“. Şi chemă Agar numele Domnului 13
Celuia ce grăia către dînsa: „Tu – Dumnezău
ce m-ai socotit; pentru că am zis: Pentru că
înainte Te-am văzut ivindu-Te mie!“ Pentru 14
aceasta au numit fîntîna aceaea „Fîntîna nain-
tea căriia am văzut“; iată – întru mijlocul lui
Cadis şi întru mijlocul Varah. Şi născu 15
Agar lui Avram fecior, şi-i puse Avram
numele feciorului său, ce i-au născut lui Agar,
Ismail. Şi Avram era de 86 de ani cînd 16
născu Agar pre Ismail lui Avram.

CAP XVII

Şi fu Avram de 90 şi 9 de ani, şi Să ivi 1
Domnul lui Avram şi zise lui: „Eu sînt
Dumnezăul tău, să fii bineplăcut
înaintea Mea. Şi te fă curat. Şi voiu 2
pune făgăduinţa Mea între mijlocul
Mieu şi între mijlocul tău, şi te voiu înmulţi
foarte“. Şi căzu Avram pre faţa lui; şi-i grăi 3
lui Dumnezău, zicînd: „Şi Eu, iată, făgă- 4
duinţa Mea cu tine, şi vei fi în mulţime de limbi
tată. Şi nu se va mai chema numele tău de 5
acum Avram, ce va fi numele tău Avraam, pen-
tru că te-am pus pre tine părinte a limbi
multe. Şi te voiu creaşte foarte, foarte, şi te 6
voiu pune întru limbi, şi împăraţi dentru tine vor
ieşi. Şi voiu întări făgăduinţa Mea întru 7

mijlocul tău şi între mijlocul seminţii tale după
tine, întru rudele lor, întru făgăduinţă veaci-
nică a-ţ fi ţie Dumnezău şi seminţii tale după
8 tine. Şi-ţ voiu da ţie şi seminţii tale
pămîntul care nemerniceşti, tot pămîntul lui
Hanaan, întru ţineare veacinică, şi voiu fi lor
9 Dumnezău". Şi zise Dumnezău către
Avraam: „Iară tu făgăduinţa Mea să o păzeşti,
şi seminţiei tale, întru rudele lor, după
10 tine. Şi aceasta iaste făgăduinţa carea vei
păzi întru mijlocul Mieu şi între voi, şi între
mijlocul seminţiei tale după tine, întru nea-
murile lor: Să să obrezuiască voao tot ce e
11 parte bărbătească; Şi vă veţ obrăzui trupul
acoperirei marginii voastre, şi va fi întru
semnu de făgăduinţă întru mijlocul Mieu şi
12 voao. Şi copilul de 8 zile să va obrezui
voao, toată partea bărbătească, întru semin-
ţiile voastre, cel născut în casa ta, şi cel cum-
părat pre argint, şi den tot fiiul strein, carele
nu iaste dentru seminţia ta, cu obrezanie să va
obrezui cel născut al casei tale, şi cel pre
13 argintu cumpărat. Şi va fi făgăduinţa Mea
preste trupul vostru, întru făgăduinţă veaci-
14 nică. Şi ce va fi parte bărbătească neobre-
zuit, carele nu va obrezui trupul acoperirei
marginii lui în a opta zi, să va piarde sufletul
acela dentru rudenia lui, pentru că au stricat
15 făgăduinţa Mea". Şi zise Dumnezău lui
Avraam: „Sara, fămeaia ta, nu se va chema
numele ei Sara, ce Sarra îi va fi numele
16 ei. Şi o voiu blagoslovi pre dînsa, şi-ţ voiu
da ţie dintru dînsa fiiu, şi-l voiu blagoslovi pre
dînsul, şi va fi în limbi, şi împăraţi limbilor
17 dentru dînsul vor fi". Şi căzu Avraam pre
faţa lui şi rîse şi zise întru cugetul lui zicînd:
„De să va naşte fiiu celui de 100 de ani? Şi
18 Sarra, de 90 de ani fiind, va naşte?" Şi zise
Avraam către Dumnezău: „Ismail, acesta
19 trăiască înaintea Ta!" Şi zise Dumnezău
către Avraam: „Aşa, iată, Sarra, fămeaia
ta, va naşte ţie fecior şi vei numi numele
lui Isaac, şi voiu întări făgăduinţa Mea
către dînsul întru făgăduinţă veacinică, ca să
fiu lui Dumnezău, şi seminţiei lui după
20 dînsul. Iară pentru Ismail, iată că te-am
ascultat şi iată că l-am blagoslovit pre dînsul,
şi-l voiu înmulţi pre dînsul foarte, 12 limbi va
naşte, şi-l voiu da pre dînsul în limbă mare.
21 Iară făgăduinţa Mea voiu întări-o către Isaac,
carele va naşte ţie Sarra întru aceasta
22 vreame întru celalalt anu". Şi săvîrşi Dum-
nezău grăind către dînsul, şi Să sui Dumnezău
23 de la Avraam. Şi luo Avraam pre Ismail,
fiiu-său, şi pre toţi cei născuţi în casa
lui, şi pre toţi cei cumpăraţi pre argint, şi
tot bărbatul dentru oamenii den casa lui
Avraam, şi le tăia marginile acoperemîntului
trupului întru vreamea aceiia zile, după cum
au grăit lui Dumnezău. Şi Avraam era de 24
90 şi 9 de ani cîndu-ş obrezuia marginile tru-
pului acoperemîntului lui. Iară Ismail, fiiul 25
lui, era de 13 ani cîndu-ş tăia acoperemîntul
marginii trupului lui. Iară întru vreamea 26
aceiia zile s-au obrezuit Avraam şi Ismail, fiiul
lui, Şi toţi bărbaţii casei lui, şi cei născuţi în 27
casă, şi cei cumpăraţi pre argint dentru alte
feliuri de limbi, şi-i obrezui pre ei.

CAP XVIII

Şi Să ivi lui Dumnezău către stejariul 1
de la Mamvri, şăzînd el la uşa cortului
lui înеamiazăzi. Şi căutînd cu 2
ochii lui văzu şi, iată, trei Bărbaţi sta
deasupra lui; şi văzînd pre Ei, alergă
întru întîmpinarea Lor de la uşa cortului lui şi
să închină pre pămînt Şi zise: „Doamne, 3
de am aflat doară har înaintea Ta, nu treace
pre robul Tău! Să să aducă dară apă şi să 4
speale picioarele Voastre, şi Vă răcoriţ supt
copaciu. Şi voiu lua pîine şi veţ mînca, şi 5
după aceasta veţ treace la calea Voastră,
pentru care lucru V-aţ abătut la sluga
Voastră". Şi zisără: „Aşa fă, după cum ai
zis". Şi sirgui Avraam la cortu la Sarra şi 6
zise ei: „Grăbeaşte şi frămîntă trei măsuri de
făină curată şi fă azime". Şi la vaci au aler- 7
gat Avraam şi au luat viţel moale şi bun, şi-l
deade slugii, şi-l pripiia să-l facă. Şi luo 8
unt, şi lapte, şi viţelul care l-au făcut, şi le
puse înaintea Lor şi mîncară; şi el sta lîngă
Dînşii supt copaciu. Şi zisără către dînsul: 9
„Unde iaste Sarra, fămeaia ta?" Şi el, răspun-
zînd, zise: „Iată-o la cortu". Şi zise: „Iată, 10
întorcîndu-Mă voiu veni către tine, la vrea-
mea aceasta în ceasuri, şi va zămisli fecior
Sarra, fămeaia ta". Şi Sarra auzi, către uşa
cortului fiind, după dînsul. Şi Avraam şi 11
Sarra – prea bătrîni, îndelungaţi de zile, şi
părăsiră la Sarra a se face ceale ce au pre
sine fămeile. Şi rîse întru sine Sarra, 12
zicînd: „Încă nu mi s-au făcut mie pînă acum,
şi stăpînul mieu – prea bătrîn". Şi zise 13
Domnul către Avraam: „Ce că au rîsu
Sarra întru sine, zicînd: 'Oare adevărat voiu
naşte, şi eu am îmbătrînit?' Au doară nu să 14
poate lîngă Dumnezău cuvîntul? La vreamea
aceasta Mă voiu întoarce la tine în ceasuri, şi
va fi la Sarra fecior". Şi să lepădă Sarra, 15
zicînd: „N-am rîs", pentru că s-au temut. Şi
zise: „Ba, ce ai rîs". Şi sculîndu-Se de 16
acolo Bărbaţii, căutară asupra Sodomului şi

Gomorului, şi Avraam mergea împreună cu
17 Dînşii, petrecînd pre Ei. Iară Domnul zise:
„Nu voiu ascunde Eu de Avraam, sluga Mea,
18 carele Eu facu. Iară Avraam,făcîndu-se, va
fi întru limbă mare şi mult, şi să vor blagoslovi
19 întru el toate limbile pămîntului. Pentru că
ştiiam cum va învăţa pre feciorii lui, şi casa
lui dupre dînsul, şi vor păzi căile lui Dumne-
zău ca să facă dereptate şi judecată, pentru ca
să aducă Domnul asupra lui Avraam toate cîte
20 au grăit către dînsul". Şi zise Domnul:
„Strigarea Sodomului şi a Gomorului să
înmulţi către Mine, şi păcatele lor mari-s
21 foarte. Deacii, pogorînd, voiu vedea de
dupre strigarea lor ce vine către Mine facu,
22 iară de nu, ca să ştiu". Şi întorcîndu-Se de
acolo, Bărbaţii veniră la Sodom; şi Avraam era
23 încă stînd înaintea Domnului. Şi apropiin-
du-se Avraam, zise: „Nu piarde împreună pre
cel derept cu cel necurat, şi va fi cel direpţ ca
24 şi cel necurat. De vor fi 50 de direpţi în
cetate, piarde-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul
pentru acei 50 de direpţi, de vor fi într-în-
25 sa? Nice într-un chip să nu faci Tu ca
cuvîntul acesta, ca să ucizi pre cel direptu cu
cel necurat, şi va fi cel direpţ ca şi cel necurat!
Nice într-un chip! Cela ce judeci tot pămîntul,
26 nu vei face judecată?" Şi zise Domnul: „De
voiu afla la Sodom 50 de direpţi în cetate, voiu
27 lăsa tot locul pentru dînşii". Şi răspunzînd
Avraam, zise: „Acum începuiu a grăi către
Domnul mieu, iară eu sînt pămînt şi
28 cenuşă. Dară de se vor împuţina cei 50 de
direpţi în 40 şi 5, piarde-vei pentru acei 5
toată cetatea?" Şi zise: „Nu voiu piarde, de
29 voiu afla acolo 40 şi 5". Şi adaose încă a grăi
către dînsul şi zise: „Dară de se vor afla acolo
40?" Şi zise: „Nu voiu piarde, pentru cei 40".
30 Şi zise: „Să nu fie, Doamne, ceva de voiu
grăi, dară de se vor afla acolo 30?" Şi zise:
31 „Nu voiu piarde, pentru 30". Şi zise: „De
vreame ce am a grăi către Domnul, dară de se
vor afla acolo 20?" Şi zise: „Nu voiu piarde,
32 pentru acei 20". Şi zise: „Să nu fie ceva,
Doamne, de voiu grăi încă de o dată? Dară de
se vor afla acolo 10?" Şi zise: „Nu voiu
33 piarde, pentru cei 10". Şi Se duse Domnul
după ce au părăsit grăind cu Avraam, şi
Avraam s-au întorsu la locul lui.

CAP XIX

Şi veniră cei doi Îngeri la Sodom
seara, şi Lot şădea lîngă cetatea
Sodomului; şi văzînd Lot, să sculă
întru-ntimpinarea Lor şi să închină
cu faţa pre pămînt şi zise: •„Iată,
Domnilor, abateţi-Vă la casa slugii Voastre
şi odihniţ şi spălaţ picioarele Voastre şi
mînecînd veţ mearge la calea Voastră". Şi
ziseră: „Ba, în uliţă vom odihni". Şi siliia 3
pre Dînşii şi Să abătură la dînsul şi întrară în
casa lui. Şi făcu Lor ospăţ, şi azime au coptu
Lor, şi mîncară mai nainte decît a dormi. Şi 4
oamenii cetăţii, sodomiteanii, încungiurară
casa, den tînăr pînă în bătrîn, tot norodul
împreună. Şi chema afară pre Lot şi zicea 5
către el: „Unde sînt Ceia ce-au întrat la tine
noaptea? Scoate-I pre Dînşii la noi ca să ne
facem împreună cu Ei". Şi ieşi Lot către ei 6
denaintea uşii, şi uşa o trase dupre el şi zise
către dînşii: „Nice într-un chip, fraţilor, nu 7
vă duceţ! Iară sînt la mine feate carele n-au 8
cunoscut bărbat; scoate-le-voiu pre eale la
voi şi vă faceţ treaba cu eale după cum va plă-
cea voao, numai la Oamenii aceştea să nu
faceţ strîmbătate, pentru căci au întrat supt
acoperemîntul stîlpilor miei". Şi ziseră: 9
„Fereaşte-te, acolea ai întrat a nemernici; nu
şi judecată a judeca? Acum dară te vom chinui
mai rău pre tine decît pre Ei". Şi siliia pre om,
pre Lot, foarte, şi să apropiară afară la
uşă. Iară Bărbaţii, întinzînd mînile, au tras 10
înlăuntru către Dînşii pre Lot în casă, şi uşa
casii o închiseră. Iară pre oamenii ce era la 11
uşa casii i-au lovit cu orbire, den mic pînă în
mare, şi să slăbiră căutînd uşa. Şi ziseră 12
Oamenii către Lot: „Iaste ţie cineva aicea,
gineri au feciori au feate? Au altcineva de-ţ
iaste al tău în cetate, scoate-l dentru locul
acesta, Pentru că Noi stricăm locul acesta, 13
pentru că s-au înălţat strigarea lor înaintea
Domnului, şi Ne-au trimis pre Noi Domnul să
o sfărîmăm pre dînsa". Şi ieşi Lot şi grăi 14
către ginerii lui ce-i luase featele lui şi le zise:
„Sculaţi-vă şi ieşiţ den locul acesta, pentru că
va să fărîme Domnul cetatea". Şi să păru a 15
batjocori înaintea ginerilor lui şi, cînd să făcu
dimineaţă, grăbiia Îngirii pre Lot, zicînd:
„Sculîndu-te, ia fămeaia ta şi ceale doao feate
ale tale ce ai şi ieşi afară, pentru ca să nu pieri
şi tu împreună cu nelegiuirele cetăţii". Şi 16
să turburară şi apucară Îngerii mîna lui şi
mîna muierii lui şi mînile a doo feate ale lui,
pentru că nu S-au îndurat Domnul de dînsul.
Şi fu cînd i-au scos pre dînşii afară, Şi 17
ziseră: „Mîntuind mîntuiaşte sufletul tău; să
nu cauţi înapoi, nice să stai în tot împrejurul
locului; la munte te mîntuiaşte, ca să nu te
apuce împreună cu dînşii". Şi zise Lot 18
către Dînşii: „Rogu-mă, Doamne, De 19
vreame ce-au aflat sluga Ta milă înaintea Ta,
şi măriş dereptatea Ta care faci pre mine ca să
trăiască sufletul mieu, iară eu nu mă voiu putea
mîntui la munte, ca să nu mă apuce realele şi

20 voiu muri. Iată cetatea aceasta aproape,ca
să scap acolo, care iaste mică, acolo mă voiu
mîntui. Nu iaste mică? Şi va trăi sufletul mieu
21 pentru Tine". Şi zise lui: „Iată, M-am ciudit
de faţa ta pre cuvîntul acesta, pentru ca să nu
22 surpe cetatea pentru carea ai grăit. Deci
grăbeaşte ca să scapi acolo, pentru că nu voiu
putea a face lucru pînă vei mearge tu acolo".
Derept aceaea au numit numele cetăţii aceiia
23 Sigor. Soarele au ieşit pre pămînt, şi Lot
24 au întrat în Sigor. Şi Domnul au plouat pre
Sodom şi pre Gomor iarbă pucioasă şi foc de
25 la Domnul den ceriu. Şi au surpat cetăţile
aceastea, şi tot împrejurul, şi pre toţi cîţi
lăcuia în cetăţi, şi toate cîte răsar den
26 pămînt. Şi căută muiarea lui îndărăt şi să
27 făcu stîlpu de sare. Şi mînecă Avraam
demineaţa la locul unde sta înaintea Domnu-
28 lui. Şi căută spre faţa Sodomului şi a
Gomorului şi spre faţa pămîntului, de împre-
jurul locului, şi văzu: Şi iată, să suia pară de
29 foc den pămînt, ca o văpaie de cuptoriu. Şi
fu dupre ce sfărîmă Domnul toate cetăţile de
pe împrejur, Îş aduse Dumnezău aminte de
Avraam şi scoase pre Lot afară den mijlocul
surpării, cînd surpă Domnul cetăţile întru
30 care lăcuia Lot într-însele. Şi ieşi Lot den
Sigor şi şedea în munte, şi amîndoao featele
lui cu dînsul, pentru că s-au temut a lăcui în
Sigor, şi lăcui în peşteră, el şi featele lui cu
31 dînsul. Şi zise cea mai bătrînă către cea mai
tînără: „Părintele nostru iaste bătrîn, şi nime
nu iaste den pămînt carele să să împreune cu
noi, după cum iaste obiceaiul a tot
32 pămîntul. Vino, dară, să adăpăm pre tatăl
nostru cu vin şi să dormim cu dînsul şi să rădi-
33 căm den tatăl nostru sămînţă". Şi adăpară
pre tatăl lor cu vin în noaptea aceaea şi,
întrînd înlăuntru cea mai bătrînă, au dormit cu
tatăl ei în noaptea aceaea; şi nu ştiia cînd dor-
34 miia el şi cînd să scula. Şi fu a doao zi, şi zise
cea mai bătrînă către cea mai tînără: „Iată că
am dormit ieri cu tatăl nostru; să adăpăm pre
dînsul cu vin şi întru această noapte şi,întrînd,
te culcă tu cu el, şi să rădicăm den tatăl nostru
35 sămînţă". Şi adăpară şi întru aceea noapte
pre tatăl lor cu vin şi, întrînd înlăuntru cea
mai tînără, dormi cu tatăl ei; şi n-au ştiut cînd
36 s-au culcat cu ea şi cînd s-au sculat. Şi
zămisliră amîndoao featele lui Lot den tatăl
37 lor. Şi născu cea mai mare fecior şi-i
chemă numele lui Moav, zicînd „Den tată-
mieu". Acesta e tată moaviteanilor, pînă în
38 ziua de astăzi. Şi născu cea mai tînără
fecior şi chemă numele lui Aman, „Fiiu rudii
meale" zicînd. Acesta iaste tatăl amaniteani-
lor, pînă în ziua de astăzi.

CAP XX

Şi purceasă de acolo Avraam la pămînt 1
către amiazăzi şi lăcui întru mijlocul
Cadis şi întru mijlocul Sur, şi lăcui la
Geraris. Şi zise Avraam pentru 2
Sarra, fămeaia lui, cum „Sor iaste
mie", că să temu să zică „Fămeaie-m iaste",
pentru ca să nu-l ucigă pre dînsul oamenii
cetăţii pentru dînsa. Şi tremise Avimeleh,
împăratul gherarilor, ş-au luat pre Sarra.
Şi întră Dumnezău către Avimeleh în somnu 3
noaptea şi zise lui: „Iată, tu mori pentru muia-
rea carea ai luat, şi ea iaste împreunată cu băr-
bat". Şi Avimeleh nu s-au întins la dînsa şi 4
zise: „Doamne, limbă neştiind şi direpţ vei
piarde? Au doară nu mi-au zis mie el cum 5
'Sor mie iaste'? Şi ea mi-au zis mie: 'Frate mie
iaste'. Întru inimă curată şi în dereptatea
mînilor am făcut aceasta". Şi zise Dumne- 6
zău în somnu: „Şi Eu am cunoscut cum cu
inemă curată ai făcut aceasta, şi Eu nu M-am
îndurat de tine, ca să nu greşeşti tu către
Mine, pentru aceasta nu te-am lăsat să te
atingi de dînsa. Iară acum dă îndărăt muia- 7
rea omului, pentru căce proroc iaste şi se va
ruga pentru tine şi vei trăi; iară de nu o vei da
îndărăt, vei cunoaşte cum tu vei muri şi toate
ale tale". Şi mînecă Avimeleh dimineaţa şi 8
chemă pre toate slugile lui şi grăi toate cuvin-
tele aceastea în urechile lor şi să temură toţ
oamenii foarte. Şi chemă Avimeleh pre 9
Avraam şi-i zise lui: „Ce ai făcut aceasta
noao? Cîndai să nu fim greşit ceva către tine,
pentru căce ai adus preste mine şi preste
împărăţia mea păcat mare? Faptul carele
nime nu-l va face mi-ai făcut mie". Şi zise 10
Avimeleh către Avraam: „Ce socotind ai făcut
aceasta?" Şi zise Avraam: „Pentru că am 11
zis: Cîndai nu iaste teamere de Dumnezău în
locul acesta, şi pre mine mă vor omorî pentru
fămeaia mea. Că şi adevărat de pre tată sor 12
îm iaste, iară nu den mumă, şi mi să făcu mie
şi fămeaie. Şi fu cîndu m-au scos Dumne- 13
zău den casa tătîni-mieu, şi i-am zis ei:
Această direptate să faci asupra mea: în tot
locul unde vom întra, acolo zi pentru mine
cum 'Frate-m iaste.'" Şi luo Avimeleh 1000 14
de didrahme, oi şi viţei, slugi şi slujnice, şi au
dat lui Avraam, şi-i deade îndărăt pre Sarra,
fămeaia lui. Şi zise Avimeleh către 15
Avraam: „Iată pămîntul înaintea ta, unde-ţ va
plăcea, lăcuiaşte". Iară Sarrei zise: „Iată, 16
am dat 1000 de didrahme fratelui tău, aceştea
vor fi ţie întru cinstea obrazului tău şi a toate
cîte-s cu tine, şi tot adevărat grăiaşte." Şi 17
să rugă Avraam către Dumnezeu, şi vindecă
Dumnezeu pre Avimeleh, şi pre fămeaia lui,
şi pre slujnicele lui; şi năştea. Pentru că 18

închizînd închise Dumnezeu denafară tot zgăul întru casa lui Avimeleh, pentru Sarra, fămeaia lui Avraam.

CAP XXI

1 Şi Domnul socoti pre Sarra după cum
2 zise şi făcu Domnul Sarrei după cum grăi. Şi zămislind, născu Sarra lui Avraam fecior la bătrîneaţe, la vreamea după cum i-au grăit lui Domnul.
3 Şi numi Avraam numele feciorului său ce i
s-au născut lui, carele i-au născut lui Sarra,
4 Isaac. Şi obrezui Avraam pe Isaac în a opta zi, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.
5 Avraam era de 100 de ani cînd i s-au născut lui
6 Isaac, fiiul lui. Şi zise Sarra: „Rîs mi-au făcut Domnul, pentru că cine va auzi să va
7 bucura împreună cu mine". Şi zise: „Cine va povesti lui Avraam că apleacă pruncul Sarra? Pentru că am născut fecior la bătrîneaţile meale".
8 Şi crescu copilul şi să înţărcă, şi făcu Avraam ospăţu mare în ziua care s-au
9 înţărcat fiiu-său Isaac. Şi văzînd Sarra pre feciorul Agarei eghiptineanii, carele să născuse lui Avraam, jucîndu-se cu Isaac, feciorul
10 ei, Şi zise lui Avraam: „Goneaşte pre această slujnică şi pre feciorul ei, pentru că nu va moşteni feciorul slujnicii cu feciorul mieu
11 Isaac". Şi foarte greu se păru cuvîntul înaintea lui Avraam, pentru feciorul său
12 Ismail. Şi zise Dumnezău lui Avraam: „Nu fie înaintea ta greu pentru copil şi pentru slujnică; toate cîte va zice ţie Sarra, ascultă glasul ei, pentru că întru Isaac se va chema ţie
13 seminţie. Iară şi pe feciorul slujnicii aceştiia, întru limbă mare îl voiu face pre dînsul,
14 pentru că seminţia ta iaste". Şi să sculă Avraam dimineaţa şi luo pîine şi un foale de apă şi deade Agarei; şi-i puse pre umăr şi copilul şi o goni pre dînsa. Şi mergînd,rătăciia
15 pren pustie spre Fîntîna Jurămîntului. Şi să firşi apa den foale, şi lepădă copilul supt un
16 brad. Şi mergînd, au şezut în preajma lui, departe ca o proşcă de arcu, pentru că zise: „Nu voiu vedea moartea copilului mieu". Şi şezu împotrivă de departe, şi strigînd copilul
17 plînse. Şi ascultă Dumnezeu glasul copilului, den locul unde era, şi strigă îngerul lui Dumnezeu pre Agar den ceriu şi zise ei: „Ce iaste, Agar? Nu te teame, pentru că au auzit Dumnezeu glasul copilului tău, den locul unde
18 iaste. Scoală-te şi ia copilul şi-l ţine cu mîna ta pre dînsul, pentru că în limbă mare
19 voiu face pre dînsul". Şi deşchise Dumnezeu ochii ei şi văzu fîntînă de apă vie şi mearse de umplu foalele de apă şi adăpă
20 copilul. Şi era Dumnezău cu copilul, şi crescu şi lăcui în pustie şi să făcu arcaş.
21 Şi lăcui în pustiiul lui Faran, şi-i luo lui mumă-sa muiare din pămîntul Eghipetului.

Şi fu într-aceaea vreame, şi zise Avimeleh şi 22
Ohozath, carele au luat pre noru-sa, şi Filoh, voivodul puterii lui, cătră Avraam zicînd: „Dumnezeu e cu tine întru toate cîte faci. Deci acum jură-mi pre Dumnezeu cum nu-m 23
vei face strîmbătate, nice seminţii meale, nice numelui mieu, ce după dereptatea carea am făcut cu tine, vei face cu mine, şi pămîntului întru carele te-ai sălăşluit într-însul". Şi 24
zise Avraam: „Eu mă jur". Şi mustră 25
Avraam pre Avimeleh pentru fîntînile apei ce au luat slugile lui Avimeleh. Şi zise lui Avi- 26
meleh: „N-am ştiut cine au făcut ţie lucrul acesta; nice tu mi-ai spus, nice eu am auzit, fără numai astăzi". Şi luo Avraam oi şi 27
viţei, şi deade lui Avimeleh, şi au pus amîndoi făgăduinţă. Şi au pus Avraam 7 mieluşiţe 28
de oi singure. Şi zise Avimeleh cătră 29
Avraam: „Ce sînt ceale 7 mieluşiţe ale oilor acestora care le-ai pus singure?" Şi zise 30
Avraam: „Pentru că aceaste 7 mieluşiţe vei lua de la mine, ca să-m fie de mărturie că eu am săpat această fîntînă". Pentru aceaea 31
au numit numele locului aceluia Fîntîna Jurămîntului, că acolo au jurat amîndoi. Şi toc- 32
miră amîndoi făgăduire la Fîntîna Jurămîntului. Şi să sculă Avimeleh şi Ohozath, ce ţinea pre noru-sa, şi Filoh, voivodul puterei lui, şi să întoarse la pămîntul filistiimilor. Şi 33
răsădi Avraam ţarină la Fîntîna Jurămîntului şi au chemat acolo pe numele Domnului Dumnezeu veacinicu. Şi sălăşlui Avraam 34
întru pămîntul filistiimilor zile multe.

CAP XXII

Şi fu după cuvintele aceastea, Dum- 1
nezeu ispitiia pre Avraam şi zise lui: „Avraame, Avraame!" Şi zise: „Iată eu!" Şi zise: „Ia pre fiiul tău cel 2
iubit, pre Isaac, pre cel ce ai iubit, şi pasă la pămîntul cel nalt şi-l fă pre dînsul acolo jîrtvă pre unul dentru munţi, carele-ţ voiu zice ţie". Şi sculîndu-se Avraam dime- 3
neaţa,îş însămără măgariul său şi luo cu dînsul doauă slugi şi pre Isaac, feciorul lui, şi, tăind leamne pentru jîrtvă, sculîndu-se, mearse şi veni la locul unde-i zise lui Dumnezeu a treia zi. Şi căutînd Avraam cu ochii, 4
văzu locul de departe. Şi zise Avraam slu- 5
gilor sale: „Şădeţi aicea cu măgariul, iară eu şi copilaşul vom mearge pînă acii şi, închinîndu-ne, ne vom întoarce la voi". Şi luo Avraam 6
leamnele jîrtvei şi le puse pre Isaac, feciorul lui, şi luo a mînă focul şi cuţitul şi să dusără amîndoi dempreună. Şi zise Isaac cătră 7
Avraam, tatăl lui: „Tată!" Şi el zise: „Ce iaste, fiiul mieu?" – „Iată focul şi leamnele, unde iaste oaia jîrtvei?" Şi zise Avraam: „Dumnezău Îş 8
va vedea Lui oaia pentru jîrtvă, fiiul mieu". Şi

9 mergînd amîndoi împreună, Veniră la locul carele i-au zis lui Dumnezău. Şi au urzit acolo Avraam jîrtăvnicul şi puse leamne deasupra şi, împiedecînd pre Isaac, fiiul său, îl puse pre dînsul preste jîrtăvnic, deasupra leamnelor.
10 Şi tinse Avraam mîna sa să-ş ia cuţitul să
11 junghe pre fiiul său. Şi-l chemă îngerul Domnului den ceriu şi zise: „Avraame, Avraame!“ Şi el zise: „Iată eu“. Şi zise:
12 „Să nu-ţ pui mîna asupra copilului, nice să faci lui nemică, că acum am conoscut că te temi tu de Dumnezău, şi te-ai îndurat de fiiul
13 tău cel iubit, pentru Mine“. Şi căutînd Avraam cu ochii lui văzu şi, iată, un berbeace prins într-un sad savec de coarne. Şi mearse Avraam şi luo berbeacele şi-l aduse a face
14 jîrtvă pentru Isaac, fiiul lui. Şi numi Avraam numele locului aceluia „Domnul au văzut“, pentru ca să zică astăzi: „În munte
15 Domnul Se-au ivit“. Şi chemă îngerul Domnului pre Avraam al doilea rînd den ceriu,
16 zicînd: „Asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, pentru care lucru ai făcut cuvîntul acesta şi te-ai îndurat de fiiul tău cel iubit,
17 Cu adevărat blagoslovind te voiu blagoslovi şi mulţind voiu mulţi seminţia ta ca stealele ceriului şi ca năsipul cel dupe ţărmurele mărei, şi va moşteni seminţia ta cetăţile
18 nepriatinilor. Şi se vor blagoslovi întru seminţia ta toate limbile pămîntului, pentru
19 care ai ascultat glasul Mieu“. Şi să întoarse Avraam către slugile lui şi,sculîndu-se,să duseră la Fîntîna Jurămîntului şi lăcui Avraam
20 la Fîntîna Jurămîntului. Şi fu după cuvintele aceastea, şi să poronci lui Avraam zicînd: „Iată, născu Melha şi ea fii lui Nahor, fratelui
21 tău, Pre Uzu, întîiu născut, şi pre Vaix, fra-
22 tele lui, şi pre Camoil, tatăl sirilor, Şi pre Hazad şi pre Nazaf şi pre Faldes şi pre Eldaf,
23 Şi pre Vathuil. Şi Vathuil au născut pre Reveca. Sînt 8 feciori aceştea care i-au născut Melha lui Nahor, fratele lui Avraam. Şi ţiitoarea lui, anume Reima, au născut şi ea pre Tavec şi pre Taam şi pre Tohos şi pre Moha“.

CAP XXIII

1 Şi fu viaţa Sarrei ani 100 şi 20 şi 7.
2 Şi muri Sarra în cetatea Arvuc, care iaste în vale, aceasta iaste Hevron, în pămîntul Hanaan. Şi veni Avraam ca să plîngă pre Sarra şi să jăluiască.
3 Şi să sculă Avraam de la mortul său şi zise
4 Avraam feciorilor lui Het zicînd: „Strein şi nemearnic sînt eu cu voi. Daţi-m mie dară moşie de mormînt cu voi şi voiu îngropa mor-
5 tul mieu de la mine“. Şi răspunseră feciorii
6 lui Het către Avraam,zicînd: „Nu, doamne, ce ascultă pre noi: Împărat de la Dumnezău tu eşti întru noi, întru ceale alease ale noastre mormînturi îngroapă-ţ mortul tău, pentru că nice unul dentru noi va opri mormîntul lui de tine ca să îngropi mortul tău
7 acolo“. Şi sculîndu-se Avraam, să închină
8 norodului pămîntului feciorilor lui Het Şi grăi către dînşii Avraam zicînd: „De aveţ la sufletul vostru ca să îngrop mortul mieu denaintea feaţii meale, ascultaţi-mă şi grăiţ
9 pentru mine lui Efrom a lui Saar Şi-m dea mie peştira cea îndoită care iaste a lui, cea ce iaste în partea ţarinii lui. Pre argint ce va fi vreadnică, să-m dea mie aceasta ce iaste întru voi, întru agonisire de mormînt“. Şi Efron
10 şădea întru mijlocul feciorilor lui Het. Şi răspunzînd Efron Heteul către Avraam, au zis celor ce aud, feciorilor lui Het şi celor ce întra în cetate, tuturor zicînd: „Lîngă mine fii,
11 doamne, şi mă ascultă: ţarina şi peştira care iaste într-însa ţie o dau. Naintea tuturor cetăţeanilor miei, dat-am ţie. Îngroapă mortul
12 tău“. Şi să închină Avraam înaintea noro-
13 dului pămîntului şi feciorilor lui Het Şi zise lui Efron la urechi, înaintea a tot norodul pămîntului: „De vreame ce în partea mea eşti, ascultă-mă. Argintul ţarinii ia-l de la mine, şi
14 voiu îngropa pre mortul mieu acolo“. Şi
15 răspunse Efron lui Avraam, zicînd: „Nu, doamne, pentru că am auzit. Cum, 400 de didrahme de argint întru mine şi întru tine, ce ar fi aceasta? Şi tu mortul tău ţi-l îngroapă“.
16 Şi auzi Avraam pre Efron. [Au numărat lui] argintul care au grăit în urechile feciorilor lui Het, 400 de didrahme de argint ales la neguţători.
17 Şi iaste ţarina lui Efron carea era în peştira cea îndoită care iaste către faţa Mamvriei, ţarina şi peştira care era întru ea şi copacii ce era întru ţarină care iaste întru
18 toate hotarăle lui împrejur Lui Avraam întru agonisire, înaintea feciorilor lui Het şi tuturor celor ce întra în cetate. După aceasta au îngropat Avraam pre Sarra, fămeaia lui, întru peştira ţarinii cea îndoită care iaste împotriva Mamvrii, aceasta iaste Hevron,
19 întru pămîntul lui Hanaan. Şi să adevără ţarina şi peştera care era într-însa a lui Avraam întru cîştigarea de mormînt de la feciorii lui Het.

CAP XXIV

1 Şi Avraam era bătrîn, îndelungat de zile, şi Domnul blagoslovi pre
2 Avraam întru toate. Şi zise Avraam slugii lui cei mai bătrîne a casei lui, celuia ce era mai mare peste toate ale lui: „Puneţ mîna ta supt armul mieu,
3 Şi te jur pre Domnul Dumnezăul ceriului şi pre Dumnezăul pămîntului ca să nu iai fămeaia feciorului mieu, lui Isaac, den featele hananeilor cu care eu lăcuiescu întru dînşii,
4 Ce-ntru pămîntul mieu unde am născut eu

vei mearge, şi la neamul mieu, şi vei lua fămeaie feciorului mieu, lui Isaac, de acolo".
5 Şi zise către dînsul sluga: „Dară cînd n-a vrea muiarea să meargă cu mine îndărăt la pămîntul acesta, voiu întoarce pre feciorul tău la
6 pămîntul de unde ai ieşit de acolo?" Şi zise către dînsul Avraam: „Ia amente întru tine, ca
7 să nu întorci pre feciorul mieu acolo. Domnul Dumnezăul ceriului şi Dumnezăul pămîntului, Carele m-au luat den casa tătîni-mieu şi den pămîntul carele am născut, Carele mi-au grăit şi mi-au jurat zicînd: 'Ţie-ţ voiu da pămîntul acesta, şi seminţiei tale!', Acesta va trimite îngerul Său înaintea ta şi vei loa
8 fămeaie feciorului mieu Isaac de acolo. Iară de nu va vrea muiarea să meargă cu tine la pămîntul acesta, curat vei fi de jurămîntul acesta, numai pre feciorul mieu să nu-l întorci
9 acolo". Şi puse sluga mîna lui supt armul lui Avraam, stăpînul lui, şi jură lui pentru
10 cuvîntul acesta. Şi luo sluga 10 cămile dentru cămilele stăpînu-său, şi den toate bunătăţile stăpînului lui împreună cu dînsul, şi să sculă de să dusă la Mijlocul-rîurilor, la
11 cetatea lui Nahor. Şi adormi cămilele afară den cetate, lîngă fîntîna cu apa cea de către
12 seară, cînd ies ceale ce iau apă. Şi zise: „Domnul Dumnezău stăpînului mieu Avraam, fă-m cale bună naintea mea astăzi şi
13 fă milă cu stăpînul mieu, Avraam. Iată, eu stau la izvorul apei, şi featele celor ce lăcuiescu în cetate mergu ca să scoaţă
14 apă. Şi va fi fecioara care eu voiu zice: 'Pleacă ciutura ta pentru ca să beau', şi-m va zice: 'Bea tu, şi cămilele ţi le voiu adăpa pînă unde vor înceta bîndu', aceasta ai gătit slugii Tale, lui Isaac, şi întru aceasta voiu cunoaşte cum ai făcut milă cu stăpînul mieu,
15 Avraam". Şi fu mai nainte de a săvîrşi el grăind întru cugetul lui, şi, iată, Reveca ieşi afară, carea să născuse lui Vathuil, feciorul Melhăi, muierii lui Nahor, şi frate al lui
16 Avraam, avînd ciutura pre umărul ei. Şi fecioara era frumoasă la faţă foarte, fecioară era, bărbat n-au cunoscut pre dînsa, şi, pogorîndu-se la izvor, îş împlu ciutura şi să
17 sui. Şi alergă sluga întru timpinarea ei şi zise: „Adapă-mă puţinea apă den ciutura
18 ta". Şi ea zise: „Bea, doamne!" Şi grăbind, slobozi ciutura pre braţul ei şi-l adăpă pre
19 dînsul pînă unde au încetat bînd. Şi-i zise: „Şi cămilele-ţ voiu adăpa, şi voiu scoate apă
20 pînă unde toate vor bea". Şi grăbi Şi deşărtă ciutura în adăpătoare şi alergă iarăş la fîntînă să scoaţă apă şi scoase apă la toate
21 cămilele. Şi omul o pricipea pre dînsa şi tăcea, pentru ca să cunoască de au îndereptat
22 Domnul calea lui au ba. Şi fu cînd încetară toate cămilele bîndu, luo omul cercei de aur de trăgea cîte o drahmă şi 2 brăţări pre mîinele ei, trasul lor 10 galbeni de aur, Şi o 23
întrebă pre dînsa şi zise: „A cui fată eşti? Spune-m de iaste la tată-tău loc noao de a odehni". Şi ea zise către dînsul: „Fată lui 24
Vathuil sînt, al Melhăi, pre care l-au născut ea lui Nahor". Şi zise lui: „Paie şi săturări 25
multe sînt la noi şi loc de odihnit". Şi bine- 26
vrînd omul, să închină Domnului şi zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul stăpînului 27
mieu Avraam, Carele n-au lăsat dereptatea şi adevărul de la stăpînul mieu! Pre mine mă îndereptă Dumnezău la casa fratelui stăpînului mieu". Şi alergînd copila, spuse mîne-sa 28
după cuvintele aceastea. Şi Reveca avea 29
frate pre nume Lavan şi alergă Lavan către om afară la izvor. Şi fu deca văzu cerceii şi 30
brăţările în mîinile surorii lui şi cînd auzi cuvintele Revecăi, surori-sa, zicînd: „Aşa mi-au grăit omul", şi veni la om stînd el la cămile la izvor Şi-i zise lui: „Întră 31
înlăuntru, bine-i cuvîntat Domnul, pentru căce stai afară? Şi eu am gătit casa şi locul cămilelor". Şi întră omul în casă şi des- 32
cărcă cămilele şi puse paie şi fînuri cămilelor şi apă picioarelor lui şi picioarelor oamenilor ce era cu el. Şi le puse lor pîine să mănînce 33
şi zise: „Nu voiu mînca pînă [nu] voiu grăi cuventile meale". Şi zisără: „Grăiaşte!" Şi 34
zise: „Sluga lui Avraam eu sînt. Şi Domnul 35
au blagoslovit pre stăpînu-mieu foarte, şi s-au înălţat. Şi-i deade lui oi şi viţei, şi argint şi aur, slugi şi slujnice, cămile şi măgari. Şi născu 36
Sarra, fămeaia stăpînului mieu, un fecior stăpînului mieu după ce au îmbătrînit el, şi-i deade lui cîte era la el. Şi m-au jurat stăpî- 37
nul mieu,zicînd: 'Să nu iai fămeaie fiiului mieu den featele hananeilor, întru care eu sălăşluiescu întru pămîntul lor, Ce numai la 38
casa tătîne-mieu să mergi şi la neamul mieu şi vei lua muiare feciorului mieu de acolo'. Şi 39
ziş stăpînului mieu: 'Cîndai nu va vrea să meargă cu mine?' Şi-m zise: 'Domnul 40
Dumnezeu, naintea Căruia bine am plăcut, Acela va tremite pre îngerul Său cu tine şi-ţ va înderepta calea şi vei lua fămeaie fiiului mieu den neamul mieu şi den casa tătînimieu. Atuncea curat vei fi de blestămul 41
mieu, căci, cînd vei veni la neamul mieu şi nu-ţ vor da ţie, şi vei fi curat de jurămîntul mieu'. Şi viind astăzi la izvor, ziş: 'Doamne Dumne- 42
zăul stăpînului mieu Avraam, de-m vei îndrepta calea mea Tu, care eu acum voiu mearge la ea, Iată, stau la izvorul apei, şi featele oame- 43
nilor cetăţii vor ieşi ca să ia apă, şi va fi fecioara căriia eu voiu zice: 'Adapă-mă puţinea apă den ciutura ta!' Şi-m va zice: 'Şi tu bea, şi că- 44

milelor tale voiu scoate apă!', aceasta iaste fămeaia carea o au gătit Domnul slugii Sale, lui Isaac, şi întru aceasta voiu cunoaşte cum ai
45 făcut milă stăpînului mieu Avraam'. Şi fu mai nainte decît a săvîrşi eu grăind întru cugetul mieu, îndată Reveca ieşiia afară avînd ciutură pre umăr şi pogorî la izvor şi scoase
46 apă. Şi-i ziş ei: 'Adapă-mă!' Şi grăbind,slobozi ciutura pre braţul ei de pre dînsa şi zise: 'Bea tu, şi cămilele tale voiu adăpa'. Şi am
47 băut, şi cămilele au adăpat. Şi am întrebat pre ea şi ziş: ‚A cui fată eşti tu?' Şi ea zise: 'Fată lui Vathuil sînt, feciorului lui Nahor, carele i-au născut lui Melha'. Şi-i puş cerceii
48 pre braţul ei şi brăţările pre mîin[i]le ei. Şi binevrînd m-am închinat Domnului şi binecuvîntai pre Domnul Dumnezăul stăpînului mieu Avraam, Carele m-au îndereptat întru calea adevărului, ca să iau fata fratelui stăpî-
49 nului mieu, fiiului lui. Deci de veţ face voi milă şi dereptate către stăpînul mieu, spuneţi-m, ca să mă întorcu în dereapta au în
50 stînga". Şi răspunzînd Lavan şi Vathuil, ziseră: „De la Domnul au ieşit acesta lucru, nu vom putea să grăim împotriva ta rău au
51 bine. Iată Reveca înaintea ta. Luundu-o, du-te, şi fie fămeaie feciorului stăpînului tău,
52 după cum au grăit Domnul". Şi fu auzind sluga lui Avraam cuvintele lor, s-au închinat
53 pre pămînt lui Dumnezău. Şi scoţînd sluga vase de argint şi de aur şi îmbrăcăminte, au dat Revecăi, şi daruri deade fratelui ei şi
54 mumei ei. Şi mîncară şi băură şi el şi oamenii ce era cu el şi dormiră. Şi sculîndu-se dimineaţa, zise: „Tremiteţi-mă pentru ca să mă
55 duc la stăpînu-mieu". Şi ziseră fraţii ei şi mumă-sa: „Rămîie fata cu noi ca vreo 10 zile,
56 şi după aceaea să va duce". Şi el zise către ei: „Nu mă opriţi, şi Domnul au îndereptat calea Lui întru mine; trimiteţi-mă pentru ca
57 să mergu la stăpînul mieu". Şi ei ziseră: „Să chemăm copila şi să întrebăm gura ei". Şi chemară pre Reveca şi-i ziseră ei: „Mear-
58 ge-vei cu omul acesta?" Şi ea zise: „Mear-
59 gi-voiu". Şi tremiseră pre Reveca, sora lor, şi unealtele ei, şi pre sluga lui Avraam, şi pre
60 cei cu dînsul. Şi blagosloviră pre Reveca şi ziseră ei: „Sora noastră eşti, fă-te întru mii de zeci de mii şi moştinească seminţia ta cetăţile
61 nepriatinilor!" Şi sculîndu-se Reveca şi roabele ei, s-au suit pre cămile şi să dusără cu
62 omul; şi luînd sluga pre Reveca, s-au dus. Şi Isaac mergea pren pustie, de către Fîntîna Videniei, şi el lăcuia în pămîntul de către
63 amiazăzi. Şi ieşi Isaac ca să se primble la cîmpu, mai nainte de înde seară, şi căutînd cu
64 ochii lui, văzu cămile viitoare. Şi căutînd Reveca cu ochii, văzu pre Isaac şi sări de pre cămilă.
65 Şi zise către slugă: „Cine iaste omul acela ce mearge în cîmpu întru întempinarea noastră?" Şi zise sluga: „Acesta iaste stăpînul mieu." Iară ea, luîndu-ş brobodealnecul, să
66 îmbrăca. Şi povesti sluga lui Isaac toate
67 cuventele cîte au făcut. Şi întră Isaac în casa mumei lui şi luo pre Reveca şi i să făcu lui fămeaie şi o iubi pre dînsa. Şi să mîngîia Isaac pentru Sarra, muma lui.

CAP XXV

1 Şi adăogînd Avraam, îş luo fămeaie,
2 căriia numele-i era Hettura. Şi-i născu lui pre Zomvran şi pre Iezan şi pre Mada şi pre Madiam şi pre Ievoc şi pre Soiia. Şi Iezan au născut pre
3 Sava şi pre Thaman şi pre Dedan. Şi feciorii lui Dedan fură: Raguil şi Navdeil şi Asuriim şi
4 Laturiim şi Loomit. Şi feciorii lui Madiam: Ghefar şi Afer şi Enoh şi Avitha şi Eldaga, toţi
5 aceştea era feciorii Heturii. Şi deade Avraam toate unealtele lui lui Isaac, feciorul
6 lui. Şi feciorilor ţiitorilor lui au dat Avraam daruri, şi-i scoase pre dînşii în laturi de la Isaac, feciorul lui, încă fiind el viu, către răsărit,
7 la pămîntul răsăriturilor. Şi aceştea sînt anii zilelor vieţii lui Avraam cîţ au trăit: 175 de
8 ani. Şi slăbind Avraam, muri întru bătrîneaţe bune, bătrîn şi plin de zile, şi să puse
9 lîngă norodul lui. Şi-l îngropară pre dînsul Isaac şi Ismail, amîndoi feciorii lui, în peştira cea îndoită, în ţarina lui Efron, feciorul lui Saar Heteului, carele iaste împotriva Mam-
10 vriei, Ţarina şi peştera ce au cîştigat Avraam de la feciorii lui Het, acolo îngropară pre Avraam şi pre Sarra, fămeaia lui. Şi fu
11 după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnezău pre Isaac, fiiul lui, şi lăcui Isaac lîngă Fîntîna Vederii. Şi aceastea sînt naştirile lui Ismail,
12 feciorul lui Avraam, pre carele au născut
13 Agar, slujnica Sarrei, lui Avraam, Şi aceastea sînt numele feciorilor lui Ismail, pre numele rudeniilor lui: cel dentîiu născut, Ismail, şi
14 Navaioth şi Chidar şi Navdeil şi Masam Şi
15 Masma şi Duma şi Masi Şi Hodan şi The-
16 man şi Ietur şi Nafes şi Chedma. Aceştea sînt feciorii lui Ismail, şi aceastea sînt numele lor, în corturile lor şi întru odăile lor, 12 boiari, după limba lor. Şi aceştea-s anii
17 vieţii lui Ismail—137 de ani. Şi slăbind, muri şi se alătură lîngă ruda lui. Şi lăcui de la Evilat
18 pînă la Sur, carea iaste înaintea feaţii Eghipetului, pînă a veni la asiriani, înaintea feaţii tuturor fraţilor lui au lăcuit. Şi aceastea-s
19 naştirile lui Isaac, feciorul lui Avraam: Avraam au născut pre Isaac. Şi Isaac era
20 de 40 de ani cînd au luat pre Reveca, fata

lui Vathuil Sirului, lui fămeaie. Şi să ruga Isaac Domnului pentru Reveca, fămeaia lui, pentru că era stearpă. Şi-l ascultă pre dînsul Dumnezău, şi zămisli în pîntece Reveca, fămeaia lui. Şi juca copiii întru dînsa şi zise: „De iaste să mi să facă aşa, pentru ce mie aceasta?“ Şi mearse să întreabe de la Domnul. Şi zise Domnul ei: „Doao limbi în zgăul tău sînt şi doao năroade den pîntecele tău se vor împărţi. Şi va covîrşi năr od pre năr od şi cel mai mare va sluji celui mai mic“. Şi să împlură zilele a naşte ea şi la dînsa era geameni întru pîntecile ei. Şi ieşi feciorul cel întîiu născut, roşiu tot ca o piale, păros, şi-i numi numele lui Isaf. Şi după acesta ieşi fratele lui, şi mîna lui prinsă de călcîiul lui Isaf, şi numi numele lui Iacov. Şi Isaac era de 60 de ani cînd au născut pre aceştea Reveca. Şi crescură tinereii, şi era Isaf om ştiind vîna, mojîc, iară Iacov – om neviclean, lăcuind în casă. Şi iubiia Isaac pre Isaf, pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară Reveca iubiia pre Iacov. Şi fiarse Iacov fiertură şi veni Isaf de la cîmp ostenit. Şi zise Isaf către Iacov: „Gustă-m den fiertura acestui grîu, pentru că slăbesc“. Pentru aceaea să numi numele lui Edom. Şi zise Iacov către Isaf: „Dă-mi astăzi naştirile tale ceale dentîiu mie“. Şi zise Isaf: „Iată, eu merg să moriu, şi ce mi-s bune aceaste născături înainte?“ Şi-i zise lui Iacov: „Jură-te mie astăzi“. Şi jură lui. Şi au dat Isaf naştirile dentîiu lui Iacov. Şi Iacov deade lui Isaf pîine şi fiertură de linte, şi mîncă şi bău, şi să sculă de să duse; şi ocărî Isaf naştirile dentîiu.

CAP XXVI

Şi fu foamete pre pămînt, afară de foametea cea mai denainte, carea s-au făcut în zilele lui Avraam. Şi mearse Isaac către Avimeleh, împăratul Filistiim, la Gherara. Şi Să ivi lui Dumnezeu şi zise: „Nu te pogorî la Eghipet, ce lăcuiaşte în pămîntul carile ţi-l voiu spune ţie. Şi vei sălăşlui în pămîntul acesta şi voiu fi cu tine şi te voiu blagoslovi, pentru că ţie şi seminţii tale voiu da tot pămîntul şi voiu întări jurămîntul Mieu carele M-am jurat lui Avraam, tatălui tău. Şi voiu înmulţi seminţia ta ca stealele ceriului şi voiu da seminţiei tale tot pămîntul acesta şi se vor blagoslovi întru seminţia ta toate limbile pămîntului, Pentru căci au ascultat Avraam, tată-tău, glasul Mieu şi au păzit poruncile Meale şi învăţăturile Meale şi direptăţile Meale şi legile Meale“. Şi lăcui Isaac la Gherara. Şi întrebară oamenii locului pentru Reveca, fămeaia lui, şi zise: „Sor mie iaste“, pentru că să temu a zice „Fămeaie-m iaste“, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii locului pentru Reveca, căce era frumoasă la faţă. Şi fu acolo în mulţi ani. Şi privind Avimeleh, împăratul Gherarei, pre fereastră, văzu pre Isaac glumind cu Reveca, fămeaia lui. Şi chemă Avimeleh pre Isaac şi-i zise lui: „Oare fămeaie-ţ iaste? Şi căce ai zis: 'Sor îm iaste'?“. Şi zise Isaac: „Am zis pentru căce cîndai să nu moriu pentru dînsa“. Şi zise lui Avimeleh: „Ce ai făcut aceasta noao? Puţin ar fi dormit cineva den ruda mea cu fămeaia ta, şi ai fi adus asupra noastră necunoştinţă“. Şi porunci Avimeleh la tot norodul lui, zicînd: „Tot cine se va atinge de omul acesta au de fămeaia lui, cu moarte va fi vinovat“. Şi sămănă Isaac întru pămîntul acela şi află întru anul acela orzu dînd 100. Şi-l blagoslovi pre dînsul Domnul. Şi să înălţă omul şi, mergînd înainte, mai mare se făcea, pînă unde mare să făcu foarte. Şi să făcură lui dobitoc de oi şi dobitoc de boi şi arături multe. Şi zavistuiră pre dînsul filistiimii, Şi toate fîntînile cîte au săpat slugile lui în vreamea tătîni-său le-au astupat filistiimii şi le-au umplut de pămînt. Şi zise Avimeleh către Isaac: „Du-te de la noi, că mai mare decît noi te-ai făcut foarte“. Şi să mută de acolo Isaac şi poposi la rîpa Gherarilor şi tăbărî acolo. Şi iarăş Isaac au săpat fîntînile cu ape,carele au săpat slugile lui Avraam, tatăl lui, şi le-au astupat pre eale filistiimii după ce au murit Avraam, tatăl lui, şi le numi pre dînsăle cu nume, după numele care le-au numit tatăl lui. Şi săpară slugile lui Isaac în rîpa Gherarilor şi aflară acolo fîntînă de apă vie. Şi să bătură păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac, zicînd cum a lor iaste apa. Şi numiră numele fîntînii„Strîmbătate“, pentru că strîmbătate i-au făcut lui. Şi rădicîndu-se de acolo, au săpat altă fîntînă şi să priciia şi pentru aceaea. Şi numi numele ei „Vrajbă“. Şi rădicîndu-se de acolo, au săpat altă fîntînă, şi nu s-au bătut pentru aceaea. Şi i-au numit numele ei „Lărgime de loc“, zicînd: „Pentru căci acum au lărgit Domnul noao şi ne-au crescut pre pămînt“. Şi să sui de acolo la Fîntîna Jurămîntului. Şi Să ivi lui Dumnezeu în noaptea aceaea şi zise: „Eu sînt Domnul lui Avraam, tatălui tău. Nu te teame, pentru că cu tine sînt şi te-am blagoslovit şi voiu înmulţi seminţia ta, pentru Avraam, tatăl tău“. Şi zidi acolo jîrtăvnic şi chemă numele lui Dumnezău şi puse acolo cortul lui. Şi săpară acolo slugile lui Isaac fîntînă. Şi Avimeleh să duse la dînsul de la Gherara, şi Ohozath, ce ţinea pre noru-sa, şi Filoh, voivodul puterei

27 lui. Şi zise cătră dînşii Isaac: „Pentru căci
aţ venit cătră mine? Şi voi m-aţ urît şi m-aţi
28 scos de la voi". Şi ei au zis: „Văzînd te-am
văzut că Domnul era cu tine şi am zis: 'Fie
dară, întru mijlocul nostru şi întru mijlocul tău
29 să punem cu tine legătură Ca să nu faci cu
noi rău, în ce chip noi nu ne-am scîrbit şi în ce
chip ţie ţi-am trebuit bine şi te-am scos cu
pace'. Şi tu acum blagoslovit eşti de Domnul".
30/31 Şi le făcu ospăţ, şi mîncară şi băură. Şi scu-
lîndu-se dimineaţa, jură om aproapelui lui,
şi-i trimise pre dînşii Isaac şi să dusără cu
32 mîntuire de la dînsul. Şi fu întru aceaea zi,
şi, mergînd slugile lui Isaac, îi spuseră pentru
fîntîna ce-au săpat şi ziseră: „Nu am aflat
33 apă". Şi o numi „Jurămînt", pentru
aceaea numi nume cetăţii Fîntîna Jurămîntu-
34 lui, pînă în ziua de astăzi. Şi era Isaf de 40
de ani, şi luo muiare pre Iudin, fata lui Veil
Heteul, şi pre Vasemcath, fata lui Elon
35 Eveul. Şi să priciia cu Isaac şi cu Reveca.

CAP XXVII

1 Şi fu după ce-au îmbătrînit Isaac şi să
tîmpiră ochii lui a vedea, şi chemă pre
Isaf, feciorul lui cel mai bătrîn, şi-i
zise lui: „Fiiul mieu!" Şi zise: „Iată
2 eu". Şi zise lui: „Iată, am îmbătrî-
3 nit şi nu ştiu ziua morţii meale. Acum dară
ia-ţ unealta ta, arcul şi tulba, şi ieşi afară la
4 cîmpu Şi vînează-m vînat şi-m fă mie
bucate după cum iubescu eu şi-m adu ca să
mănîncu, pentru ca să te blagoslovească sufletul
5 mieu mai înainte de ce voiu muri". Şi
Răveca auzi grăind Isaac cătră Isaf, feciorul
lui. Şi să duse Isaf la cîmp ca să vineaze vînat
6 tătîni-său. Şi Răveca zise cătră fiiu-său cel
mai mic: „Vezi, am auzit pre tată-tău grăind
7 cătră Isaf, fratele tău, grăind: 'Adu-m vînat
şi-m fă de mîncat, pentru ca mîncînd să te bla-
goslovesc înaintea Domnului mai înainte
8 decît a muri eu'. Deci acum, fiiul mieu,
ascultă pre mine, dupre cum poruncescu eu
9 ţie. Şi mergînd la oi, ia-m de acolo doi iezi
moi şi buni, şi voiu face pre ei bucate tătî-
10 ni-tău cum iubeaşte. Şi vei aduce tătîni-tău
şi va mînca, pentru ca să te blagoslovească
11 tată-tău mai nainte de moartea lui". Şi zise
Iacov cătră Răveca, mumă-sa: „Iaste Isaf, fra-
12 tele mieu, om păros, şi eu – om neated. Cîndai
să nu mă pipăie tatul mieu, şi voiu fi înaintea lui
ca un nebăgat în seamă şi voiu aduce asupra mea
13 blestem, şi nu blagoslovenie". Şi-i zise lui
mumă-sa: „Pre mine – blestemul tău, fiiul mieu;
numai ascultă glasul mieu şi, mergînd, adu-mi".
14 Şi mergînd, luo şi aduse mume-sii şi făcu
15 mumă-sa bucate dupe cum iubiia tatăl lui. Şi
luînd Răveca îmbrăcămintea lui Isaf, feciorul
ei cel mai bătrîn, cea bună, care era la dînsa în
casă, au îmbrăcat pre Iacov, feciorul ei cel mai
tînăr. Şi pieile iezilor le-au pus prejur bra- 16
ţile lui şi preste ceale goale ale grumazului
lui. Şi deade bucatele şi pîinile care au 17
făcut pre mîinile lui Iacov, feciorul ei, şi aduse
părintelui său. Şi zise: „Tată!" Şi el zise: 18
„Iată eu, cine eşti tu, fiiule?" Şi zise Iacov 19
cătră tată-său: „Eu sînt Isaf, cel dentîiu născut
al tău, am făcut după cum mi-ai grăit mie.
Sculîndu-te, şezi şi mănîncă den vînatul mieu,
pentru ca să mă blagoslovească sufletul
tău". Şi zise Isaac feciorului său: „Ce iaste 20
aceasta care ai aflat aşa curînd?" Şi el zise:
„Ce au dat Domnul Dumnezeu înaintea mea."
Şi zise Isaac cătră Iacov: „Apropie-te de mine 21
şi te voiu pipăi, fiiule, de eşti tu fiiul mieu Isaf
au ba". Apropie-se Iacov cătră Isaac, tatăl lui, 22
şi-l pipăi pre el şi zise: „Glasul iaste glasul lui
Iacov, iară mînile sînt mînile lui Isafu". Şi 23
nu-l cunoscu pre dînsul, pentru că-i era mîi-
nile lui ca mîinile lui Isaf, fratelui său,
păroase. Şi-l blagoslovi pre dînsul şi
zise: „Tu eşti, fiiul mieu, Isaf?" Şi zise: 24
„Eu". Şi-i zise: „Adu-mi aproape şi voiu 25
mînca den vînatul tău, fiiule, pentru ca să te
blagoslovească sufletul mieu". Şi aduse lui
şi mîncă, şi-i aduse vin şi bău. Şi zise lui 26
Isaac, tată-său: „Apropii-te de mine şi mă
sărută, fiiul mieu!" Şi apropiindu-se, îl 27
sărută pre dînsul; şi mirosi mirosul hainilor lui şi
blagoslovi pre dînsul şi zise: „Iată mirosul
feciorului mieu, ca mirosul unii ţarine pline,
care au blagoslovit Dumnezău. Şi să-ţ dea 28
ţie Dumnezău den roao ceriului şi den grăsi-
mea pămîntului şi mulţime de grîu şi de
vin. Şi slujască ţie limbi, şi închine-ţi-se ţie 29
boiari. Şi fii stăpîn fratelui tău şi ţi se vor
închina ţie feciorii tătîne-tău. Cela ce te va
blestema, blestemat, iară cela ce te va blagoslovi,
blagoslovit". Şi fu după ce părăsi Isaac a 30
blagoslovi pre Iacov, fiiul său, şi fu cît ieşi
Iacov den faţa lui Isaac, tătîni-său, şi Isaf, fra-
tele lui, au venit de la vînat. Şi făcu şi el 31
bucate şi duse tătîni-său şi zise tătîni-său:
„Scoale-se părintele mieu şi mănînce den
vînatul fiiului său, pentru ca să mă blagoslo-
vească sufletul tău". Şi-i zise Isaac, tată-său: 32
„Cine eşti tu?" Şi el zise: „Eu sînt feciorul
tău cel dentîiu născut, Isaf". Şi să ciudi 33
Isaac ciudă foarte mare şi zise: „Cine iaste
cela ce mi-au vînat mie vînat şi mi-au adus
mie? Şi am mîncat den toate, mai nainte de a
veni tu, şi l-am blagoslovit pre dînsul şi va fi
blagoslovit". Şi fu deca auzi Isaf cuventile 34
lui Isaac, tătîni-său, strigă cu glas mare şi
amar foarte şi zise: „Blagosloveaşte şi pre
mine, tată!" Şi zise lui: „Venindu fratele 35
tău, cu hiclişug au luat blagoslovenia
ta". Şi zise: „Pre dereptul s-au nu- 36

mit numele lui Iacov, pentru că a doao oară m-au înşelat acum. Şi naştirile dentîi mi-au luat, şi acum mi-au luat blagoslovenia mea". Şi zise Isaf tătîni-său: „Nu mi-ai lăsat blagoslo-
37 venie, tată?" Răspunzîndu Isaac,zise cătră Isaf: „De l-am făcut pre dînsul stăpîn ţie, şi pre toţi fraţii lui i-am făcut slugi lui, şi cu grîu şi vin l-am întărit pre el, dară ţie ce-ţ voiu
38 face, fiiul mieu?" Şi zise Isaf cătră tată-său: „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagosloveaşti-mă dară şi pre mine,
39 tată!" Şi umilindu-se Isaac, strigă cu glas mare Isaf şi plînse. Şi răspunzînd Isaac, tatul lui, zise lui: „Iată, din grăsimea pămîntului va fi lăcuinţa ta, şi den roaua ceriului de
40 sus. Şi pre sabia ta vei trăi şi frăţine-tău vei sluji. Şi fi-va cîndu de vei surpa, şi vei dezlega
41 jugul lui den gîtul tău". Şi purta pizmă Isaf lui Iacov, pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre dînsul tatul lui. Şi zise Isaf întru cugetul lui: „Apropii-se zilele jelii tătîni-mieu, pentru ca să ucig pre Iacov, fratele
42 mieu". Şi să spusără Revecăi cuventele lui Isaf, feciorului ei cel mai bătrîn, şi trimiţînd au chemat pre Iacov, feciorul ei cel mai tînăr, şi-i zise lui: „Iată, Isaf, fratele tău, înfricoşază pre
43 tine, ca să te omoară. Acum dară, fiiul mieu, ascultă glasul mieu şi, sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor, la Lavan, fratele mieu, la
44 Haran, Şi lăcuiaşte cu dînsul cîteva zile, pînă să va întoarce mînia şi urgia fratelui tău
45 de la tine Şi va uita ce i-ai făcut lui; şi voiu tremite de te vor chema de acolo, pentru ca să nu mă lipsescu de feciori de amîndoi de voi
46 într-o zi". Şi zise Reveca cătră Isaac: „Mi s-au supărat de viaţă-mi pentru featele feciorilor lui Het. De va lua Iacov fămeaie den featele pămîntului acestuia, ce mi-e mie a trăi?"

CAP XXVIII

1 Şi chemînd Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el şi porunci lui,zicînd: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan.
2 Sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor, la casa lui Vathuil, tatul mumei tale, şi să iai ţie de acolo muiare, den featele lui
3 Lavan, fratelui mîne-ta. Şi Dumnezeul mieu să te blagoslovească pre tine şi să te crească şi să te înmulţească, şi vei fi întru adu-
4 nări de limbi. Şi să-ţ dea blagoslovenia lui Avraam, tătîne-mieu, ţie şi siminţii tale după tine, ca să moşteneşti pămîntul nemerniciei tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam".
5 Şi trimise Isaac pre Iacov şi să duse la Mijlocul-rîurilor cătră Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui
6 Iacov şi lui Isafu. Şi văzînd Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov şi să duse la Mijlocul-rîurilor Siriei să-ş ia lui fămeaie de acolo, cînd blagosloviia pre dînsul şi porunci lui,zicînd: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan", Şi auzi Iacov pre tată-său 7
şi pre mumă-sa şi să duse la Mijlocul-rîurilor Siriii, Şi văzînd şi Isaf cum sînt reale fea- 8
tele lui Hanaan înaintea lui Isaac tătîni-său, Să duse Isaf cătră Ismail şi luo pre 9
Maeleth, fata lui Ismail, feciorul lui Avraam, sora lui Naveoth, lîngă fămeile lui fămeaie. Şi ieşi Iacov de la Fîntîna Jură- 10
mîntului şi să duse la Haraan. Şi află loc şi 11
dormi acolo, pentru că au apus soarele, şi luo den pietrile locului şi puse la capul lui şi dormi întru locul acela şi văzu vis. Şi iată, scară 12
întărită în pămînt, căriia capul ajungea în ceriu, şi îngerii lui Dumnezău să suia şi să pogorîia pre dînsa. Şi Domnul era întărit 13
pre ea şi zise: „Eu sînt Dumnezăul lui Avraam, tătîni-tău, şi Dumnezăul lui Isaac. Nu te teame. Pămîntul asupra căruia dormi tu, ţie ţi-l voiu da şi seminţiei tale. Şi va fi semin- 14
ţia ta ca năsipul pămîntului şi să va lăţi spre mare şi spre amiazăzi şi amiazănoapte şi la răsărit, şi să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pămîntului şi întru seminţia ta. Şi iată, Eu sînt cu tine, păzindu-te în 15
toată calea unde vei mearge, şi te voiu întoarce la pămîntul acesta, pentru că nu te voiu lăsa pînă voiu face Eu toate cîte am grăit ţie". Şi să sculă Iacov den somnul său şi zise 16
că: „Iaste Domnu în locul acesta, şi eu n-am ştiut". Şi să spămîntă şi zise: „Foarte înfri- 17
coşat locul acesta. Nu iaste aceasta fără numai Casa lui Dumnezău, şi aceasta e poarta ceriului". Şi să sculă Iacov dimineaţa şi luo 18
piatra carea au fost pus la căpătîiul lui şi o puse stîlpu şi turnă untdelemnu pre vîrful ei. Şi numi numele locului aceluia „Casa lui 19
Dumnezeu". Şi mai nainte să chema cetatea Ulamaus. Şi să rugă Iacov rugă,zicînd: „De 20
va fi Domnul Dumnezeu cu mine, mă va păzi întru calea aceasta unde eu mă duc şi-m va da pîine să mănîncu şi haine să mă îmbrac Şi 21
mă va întoarce cu mîntuire la casa tătîni-mieu şi-m va fi Domnul întru Dumnezău, Şi 22
piatra aceasta ce am pus stîlpu îm va fi mie Casa lui Dumnezău, şi de toate cîte-m vei da, a zeacea le voiu zeciui pre eale Ţie".

CAP XXIX

1 Şi rîdicîndu-ş Iacov picioarele, să duse la pămîntul răsărîturilor la Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov şi Isaf.
2 Şi veade şi iată fîntînă în cîmpu, şi era acolo trei turme de oi odihnindu-se la dînsa, pentru că den fîntîna aceaea a-

dăpa turmele, şi era piatră mare pre gura fîntînii. Şi să aduna acolo toate turmele; şi răsturna piatra den gura fîntînii şi adăpa oile, şi aşăza piatra la gura fîntînii la locul ei. Şi zise lor Iacov: „Fraţilor, de unde sînteţ voi?“ Şi ei ziseră: „Den Haraan sîntem“. Şi zise lor: „Ştiţ pe Lavan, feciorul lui Nahor?“ Şi ei ziseră: „Ştimu-l!“ Şi zise lor: „Sănătos iaste?“ Şi ei ziseră: „Sănătos“. Şi iată, Rahil, fata lui, veniia cu oile. Şi zise Iacov: „Încă iaste zio multă, încă nu iaste vreame a se aduna toate dobitoacele; adăpînd oile, păsaţ de la paştiţ“. Şi ei ziseră: „Nu vom putea, pînă să vor aduna toţi păstorii şi vor răstorna piatra den gura fîntînii, şi vom adăpa oile“. Încă el grăind către ei, şi Rahil, fata lui Lavan, veniia cu oile tătîni-său; pentru că ea păştea oile tătîni-său. Şi fu deca văzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui mumei lui, şi oile lui Lavan, fratelui mumei lui, şi apropiindu-se Iacov, răsturnă piatra de pe gura fîntînii şi adăpa oile lui Lavan, fratelui mumei lui. Şi sărută Iacov pre Rahil şi, strigînd cu glasul lui, plînse. Şi povesti Rahilii cum iaste frate tătîni-său; şi alergînd, spuse tătîni-său după cuvintele aceastea. Şi fu deca auzi Lavan de numele lui Iacov, fiiul surorii lui, alergă întru timpinarea lui şi îmbrăţişîndu-l, îl sărută şi-l aduse pre dînsul în casa lui şi povesti lui Lavan toate cuvintele aceastea. Şi zise lui Lavan: „Den oasele meale şi den trupul mieu eşti tu“. Şi era cu el o lună de zile. Şi zise Lavan către Iacov: „Pentru căce-m eşti frate, să nu-m slujeşti în dar! Spune-m, ce-ţ iaste simbria?“ Şi la Lavan era doao feate: numele cei mai mari Lia, şi numele cei mai tinere Rahil. Şi ochii Liei era bolnavi, iar Rahil era frumoasă la chip şi ghizdavă la faţă foarte. Şi îndrăgi Iacov pre Rahil şi zise: „Sluji-ţ-voiu şapte ani pentru Rahil, fata ta cea mai tînără“. Şi zise lui Lavan: „Mai bine să o dau ţie pre dînsa decît să o dau pre dînsa la alt bărbat. Lăcuiaşte cu mine!“ Şi sluji Iacov pentru Rahila 7 ani; şi era înaintea lui ca zile puţine, pentru căci iubiia el pre dînsa. Şi zise Iacov către Lavan: „Dă-mi mie fămeaia mea, pentru că s-au umplut zilele, pentru ca să întru la dînsa“. Şi strînse Lavan pre toţi oamenii locului şi făcu nuntă. Şi se făcu seară şi, luîndu Lavan pre Lia, fata lui, o au băgat înlăuntru la Iacov, şi să culcă cu ea Iacov. Şi deade Lavan fie-sa, Liei, pre Zelfan slujnica. Şi se făcu dimineaţă şi, iată, era Lia. Şi zise Iacov către Lavan: „Ce mi-ai făcut aceasta? Au nu pentru Rahila ţi-am slujît ţie? Şi pentru căci m-ai smintit?“ Şi răspunse Lavan: „Nu iaste aşa întru locul nostru, să dăm cea mai tînără mai nainte decît cea mai bătrînă. Săvîrşaşte dară al şaptilea aceştiia, şi-ţ voiu da şi pre aceasta, pentru poslușanie ce posluşăşti la mine încă alţi şapte ani“. Şi făcu Iacov aşa, şi plini şi acei şapte ani, şi-i deade lui Lavan pre Rahila, fata lui, fămeaie lui. Şi deade Lavan featei lui pe Vala slujnica. Şi să culcă cu Rahila şi îndrăgi mai mult pre Rahila decît pre Lia; şi sluji lui încă 7 ani. Şi văzînd Domnul Dumnezău cum să uraşte Lia, deşchise zgăul ei, iară Rahila era stearpă. Şi zămisli Lia şi născu fecior lui Iacov, şi-i numi numele lui Ruvim, zicînd: „Pentru că au văzut Domnul smerenia mea şi mi-au dat mie fecior; acum dară mă va iubi bărbatul mieu“. Şi zămisli iarăş Lia şi născu al doilea fecior lui Iacov şi zise: „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu,şi mi-au dat încă şi acesta“. Şi-i numi numele lui Semeon. Şi zămisli iarăş şi născu fecior şi zise: „Întru această vreame către mine va fi bărbatul mieu, pentru că am născut lui 3 feciori“. Pentru aceaea au numit numele lui Levi. Şi zămislind,mai născu fecior şi zise: „Acum încă aceasta mă voiu ispovedui Domnului“. Pentru aceaea numi numele lui Iuda, şi încetă a naşte.

CAP XXX

Şi văzînd Rahil cum n-au născut lui Iacov, şi zavistui Rahil pre soru-sa şi zise lui Iacov: „Dă-m fecior, iară de nu, voiu muri eu“. Şi mîniindu-se Iacov pre Rahil, zise ei: „Doară nu în locul lui Dumnezeu sînt eu, Carele te-au sterpit den roada pîntecilui tău?“ Şi zise Rahil lui Iacov: „Iată slujnica mea Valla, culcă-te cu ea, şi va naşte pre genuchile meale, şi voiu face şi eu feciori, dentr-însa“. Şi-i deade lui pre Valla, slujnica ei, fămeaie lui, şi să culcă cu dînsa Iacov. Şi zămisli Valla, slujnica Rahilei, şi născu lui Iacov fecior. Şi zise Rahil: „Judecă-m Dumnezeu şi-m ascultă glasul şi-m deade fecior“. Pentru aceaea numi numele lui Dan. Şi mai zămisli încă Valla, slujnica Rahilei, şi născu al doilea fecior lui Iacov. Şi zise Rahil: „Ajutoră-m Dumnezău şi mă întorşu surorii meale şi mă întăriiu“. Şi numi numele lui Nefthalim. Şi văzu Lia cum au stătut de a mai naşte, şi luo pre Zelfan, slujnica ei, şi o deade pre dînsa lui Iacov, fămeaie. Şi zămisli Zelfan, slujnica Liei, şi născu Iacov fecior. Şi zise Lia: „Întru noroc!“ Şi-i numi numele lui Gadu. Şi zămisli încă Zelfa, slujnica Liei, şi născu lui Iacov fecior al doilea. Şi zise Lia: „Fericită - eu, căci mă fericescu muierile!“ Şi numi numele lui Asir.

14 Şi să duse Ruvim în zilele seacerei de grîu, şi află meare de mandragora în ţarină şi le aduse la Lia, mumă-sa. Şi zise Rahil cătră soru-sa, Lia: „Dă-mi den mandragurile feciorului
15 tău!“ Şi zise Lia: „Nu ţi-e destul căci ai luat pre bărbatul mieu? Au doară şi mandragurile feciorului mieu vei să iai?“ Şi zise Rahil: „Nu aşa, doarmă cu tine noaptea aceasta, pentru
16 mandragurile feciorului tău!“ Şi veni Iacov de la ţarină seara şi ieşi Lia întru întîmpinarea lui şi zise: „Cătră mine să vii astăzi, pentru căci te-am năimit, pentru mandragurile feciorului mieu“. Şi dormi cu dînsa în noaptea
17 aceaea. Şi auzi Dumnezeu pre Lia şi, zămislind, născu lui Iacov al cincelea
18 fecior. Şi zise Lia: „Dat-au Dumnezeu plata mea, pentru căci am dat slujnica mea bărbatului mieu“. Şi numi numele lui Isahar,
19 carele iaste „Plată“. Şi zămisli încă Lia şi
20 născu lui Iacov fiiu, al şaselea. Şi zise Lia: „Dărui-m mie Dumnezeu dar bun! Întru aceasta vreame mă va aleage bărbatul mieu, pentru că i-am născut lui şase feciori“. Şi
21 numi numele lui Zavolon. Şi după aceasta
22 născu fată, şi-i numi numele ei Dina. Şi-Ş aduse Dumnezeu aminte de Rahil, şi auzi ei
23 Dumnezeu, şi-i deşchise zgăul ei. Şi zămislind, născu lui Iacov fecior; şi zise Rahil: „Luatu-mi-au Dumnezeu ponosul mieu!“
24 Şi-i numi numele lui Iosif, zicînd: „Adaogă
25 Dumnezeu şi alt fecior“. Şi fu dupe ce născu Rahil pre Iosif, zise Iacov lui Lavan: „Trimite-mă pentru ca să mergu la locul
26 mieu şi la pămîntul mieu. Dă-m muierile meale şi copiii pentru carii am slujitu ţie, pentru ca să mă duc, că tu ştii slujba care ţ-am
27 slujit ţie“. Şi zise lui Lavan: „De am aflat har înaintea ta, aş vrăji. Pentru că Dumnezeu
28 m-au blagoslovit cu întrarea ta. Împarţi
29 simbria ta cătră mine, şi ţi-o voiu da“. Şi zise Iacov: „Tu cunoşti cîte ţ-am slujit ţie, şi
30 cîte dobitoace era cu mine ale tale. Pentru că puţine era cîte era înaintea mea, şi crescură întru mulţime, şi te blagoslovi Domnul Dumnezău pre piciorul mieu. Deci acum, cînd voiu
31 face şi eu mie casă?“ Şi-i zise lui Lavan: „Ce-ţ voiu da?“ Şi-i zise lui Iacov: „Nu-m vei da nemică. De vei face mie cuvîntul acesta, iarăş voiu paşte oile tale, şi le voiu păzi:
32 Treacă toate oile tale astăzi, şi voiu împărţi de acolo toată oaia murgă întru miei, şi toată albă şi pestriţă întru miei, şi întru capre, îm va fi
33 mie simbria, şi va fi mie. Şi mă va asculta pre mine direptatea mea întru ziua de mîine, ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi bălţat şi alb întru capre, şi murg întru miei,
34 furat va fi cătră mine“. Şi zise lui Lavan:
35 „Fie după cuvîntul tău!“ Şi împărţi întru ziua aceaea ţapii cei bălţaţi şi cei albi, şi toate caprele ceale bălţate şi albe, şi tot ce era alb întru eale, şi tot ce era murg întru miei, şi deade pren mîna feciorilor lui. Şi le despărţi cale 36
de trei zile şi întru mijlocul lor şi întru mijlocul lui Iacov; şi Iacov păştea oile lui Lavan ce rămăsease. Şi-ş luo Iacov toiag de stirac 37
vearde, şi de nuc, şi de paltin; şi le cură pre dînsele Iacov belituri albe, şi trăgînd împrejur albeaţa, să arăta pre toiage albeaţa ce au curat, împistrită. Şi puse toiagele ce au 38
curat în albiile adăpătorilor apei, pentru ca, venind oile să bea înaintea toiagelor, venind eale să bea, să zămislească oile pre toiage. Şi zămisliia oile pre toiage şi năştea 39
oile albe, şi împistrite, şi în feliul cenuşii pătate. Iară cîrlanii i-au împărţit Iacov, şi 40
au pus înaintea oilor berbeace alb, şi tot împistrit întru cîrlani; şi-ş împărţi lui turme osebite şi nu le amestecă întru oile lui Lavan. Şi fu întru vreamea cînd zămisliia 41
oile luund în zgău, puse Iacov toiagile înaintea oilor în covăţi, ca să zămislească eale dupe toiage. Şi cînd năştea oile, nu le punea; şi 42
fură ceale neînsemnate ale lui Lavan, şi ceale însemnate, ale lui Iacov. Şi să îmbogăţi 43
omul foarte-foarte, şi să făcură lui dobitoc mult şi boi, slugi, slujnice, cămile şi măgari.

CAP XXXI

Şi auzi Iacov cuvintele feciorilor lui 1
Lavan, zicînd: „Luat-au Iacov toate ale tătîni-nostru şi dentru ale tatălui nostru au făcut toată mărirea aceasta“. Şi văzu Iacov faţa lui 2
Lavan şi, iată, nu era faţa lui ca ieri şi ca alaltaieri. Şi zise Domnul cătră Iacov: „Întoar- 3
ce-te la pămîntul tătîni-tău şi la ruda ta, şi voiu fi cu tine!“ Şi trimiţînd Iacov, au che- 4
mat pre Lia şi pre Rahil la cîmp, unde era turmele, Şi le zise lor: „Văzu eu faţa tătî- 5
ni-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri şi ca alaltaieri, iară Dumnezeul tătîni-mieu era cu
mine. Şi voi ştiţi cum cu toată vîrtutea mea 6
am slujit tătîni-vostru; Şi tată-vostru m-au 7
dat în laturi şi mi-au schimbat simbria mea acelor 10 cîrlani; şi Dumnezăul tătîni-mieu nu i-au dat lui să-m facă rău. De va zice aşa: 8
'Ceale pestriţe vor fi simbrie ţie', şi vor naşte toate oile pestriţe; iară de va zice: 'Ceale albe să fie ţie simbria ta', şi vor naşte toate oile albe. Şi luo Dumnezeu toate dobitoacele 9
tătîni-vostru şi mi le deade mie. Şi fu cînd 10
zămisliia oile, şi văzu cu ochii prin somnu şi, iată, ţapii şi areţii suindu-se pre oi şi pre capre albe, şi pestriţe, şi în feliul cenuşii pătaţi. Şi-m zise mie îngerul lui Dumnezeu 11
prin somnu: 'Iacove!' Şi eu ziş: 'Ce iaste?' Şi 12
zise: 'Priveaşte cu ochii tăi şi vezi pre ţapi şi pre areţ suindu-se pre oi, şi pre capre albe, şi pestriţe, şi în feliul cenuşii pătaţi, pentru că am vă-

13 zut cîte-ţ face Lavan. Eu sînt Dumnezeul
tău, Ce M-am ivit ţie în „Locul lui Dumnezeu",
unde Mi-ai uns acolo stîlpul şi te-ai rugat Mie
rugă acolo. Acum dară, scoală-te şi ieşi din
pămîntul acesta şi pasă la pămîntul naşterii
14 tale, şi voiu fi cu tine!'" Şi răspunzînd Rahil
şi Lia, ziseră lui: „Au doară iaste noao încă
parte au moştenire în casa tătîni-nostru?
15 Au nu ca ceale striine ne-am socotit
lui, pentru că ne-au vîndut pre noi, şi cu
16 mîncarea au mîncat argintul nostru? Toată
avuţia şi mărirea ce au luat Dumnezău a tătî-
ni-nostru, noao va fi şi feciorilor noştri.
17 Acum dară, cîte ţ-au zis Dumnezău, fă!" Şi
sculîndu-se Iacov, au luat fămeile lui şi copiii
18 lui pre cămile; Şi aduse toate averile lui, şi
toată marfa lui ce-au făcut Între-rîuri, şi toate
ale lui, ca să meargă la Isaac, tatul lui, la
19 pămîntul hananeilor. Iară Lavan se-au fost
dus să-ş tunză oile lui, şi fură Rahil bozii tătî-
20 ni-său. Şi ascunse Iacov de Lavan Sirul,
21 pentru ca să nu-i spuie lui cum fuge. Şi au
fugit el şi ale lui toate şi au trecut rîul şi să
22 porni spre muntele Galaad. Şi să spuse lui
Lavan Sirului a treaia zi, cum au fugit
23 Iacov. Şi luîndu pre toţ fraţii lui cu el, goni
după dînsul cale de 7 zile şi-l apucă pre dînsul
24 în muntele Galaad. Şi veni îngerul în
somnu noaptea cătră Lavan Sirul şi-i zise lui:
„Păzeaşte-te pre tine ca să nu grăieşti cătră el
25 reale!" Şi apucă Lavan pre Iacov. Şi Iacov
au întinsu cortul lui în munte, şi Lavan au pus
26 pre fraţii lui în muntele Galaad. Şi zise
Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru căce pre
ascunsu ai fugit şi m-ai jăhuit şi mi-ai loat fea-
27 tele meale ca pre nişte roabe cu sabia? Şi
de mi-ai fi spus, te-aş fi trimis cu bucurie, şi cu
28 cîntăreţ şi tîmpene, şi cu copuzuri. Şi nu mă
învredniciiu a-m săruta feciorii miei şi featele
29 meale. Şi acum nebuneaşte ai făcut! Şi
acum poate mîna mea a-ţ face rău, ce Dumne-
zăul tătîni-tău ieri au zis cătră mine, zicînd:
'Păzeaşti-te pre tine ca să nu grăieşti cu Iacov
30 reale!' Acum dară, ai mersu pentru că cu
pohta ai pohtit ca să mergi la casa tătîni-tău;
31 pentru căci mi-ai furat bozii miei?" Şi răs-
punzînd Iacov,zise cătră Lavan: „Pentru că
am zis: Cîndai să nu-ţ iai featele tale de la
32 mine şi toate ale meale" Şi zise Iacov: „La
cine vei afla bozii tăi, nu va trăi! Înainteà fraţi-
lor noştri, cunoaşte ce iaste lîngă mine de ale
tale, şi ia". Şi nu cunoscu la el nemică; şi nu
ştiia Iacov că Rahil, fămeaia lui, au furat pre
33 ei. Şi întrînd Lavan, au cercat în casa Liei
şi n-au aflat, şi ieşi den casa Liei şi cercă casa
lui Iacov, şi în casa acelor doao slujnice, şi
34 nu află. Şi întră în casa Rahilei, şi Rahil
luo bozii şi-i vîrî în samarul cămilei şi şăzu
desupra lor. Şi zise tătîni-său: „Nu-ţ paie 35
cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea
ta, pentru că ce au obiceaiu muierile mie-m
iaste". Cercă Lavan în toată casa şi nu află
bozii. Şi să scîrbi Iacov şi să prici cu Lavan. 36
Şi răspunzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Ce
iaste strîmbătatea mea? Şi ce-m iaste greşala,
căce ai gonit după mine şi căce ai cercat toate
unealtele casii meale? Ce ai aflat den toate 37
vasele casii tale? Pune aciia înaintea fraţilor
tăi şi a fraţilor miei şi să să mustre întru mijlo-
cul nostru amînduror! Aceastea-s mie, 20 38
de ani eu sînt cu tine; oile tale şi caprele nu
s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,
mîncat de hiară ţie nu ţi-am adus. Eu plă- 39
tiiam de la mine furtişagurile zilii şi furtişagu-
rile nopţii. Mă făceam ziua arzind de 40
zăduh, şi cu îngheţul nopţii, şi să rădica som-
nul de la ochii miei. Aceastea-m sînt, 20 de 41
ani eu în casa ta sînt, slujitu-ţi-am 14 ani
pentru doao feate ale tale, şi 6 ani la oile tale,
şi-m smentiş simbria cu 10 cîrlani. De nu 42
ar fi Dumnezăul părintelui mieu Avraam şi
frica lui Isaac, [pre] mine acum deşert m-ai
tremite. Smerenia mea şi truda mîinelor
meale au văzut Dumnezeu, şi te-au mustrat
ieri". Şi răspunzînd Lavan, zise lui Iacov: 43
„Featele, feate-m sînt, şi feciorii, fiii miei sînt,
şi dobitoacele, dobitoace mie, şi toate cîte tu
vezi, ale meale sînt şi ale featelor meale. Ce
voiu face lor astăzi, au feciorilor lor ce-au
născut? Acum dară, vino să punem legă- 44
tură, eu şi tu, şi va fi întru mărturie întru mij-
locul mieu şi întru mijlocul tău!" Şi zise lui:
„Iată, nimeni cu noi iaste, vezi Dumnezău
martor întru mijlocul mieu şi al tău". Şi 45
luund Iacov piatră, o puse stîlpu pre dînsa.
Şi zise Iacov fraţilor lui: „Adunaţi pietri!" Şi 46
adunară pietri şi făcură movilă; şi mîncară
acolo pre movilă. Şi zise lui Lavan: 47
„Această movilă mărturiseaşte întru mijlocul
mieu astăzi". Şi o numi pre dînsa Lavan
„Movila mărturiii", iară Iacov o numi pre
dînsa „Movilă mărturie". Şi zise Lavan lui 48
Iacov: „Iată această movilă şi stîlpul carele am
pus întru mijlocul mieu şi al tău; mărturi-
seaşte movila aceasta şi mărturiseaşte stîlpul
acesta". – Pentru aceaea s-au numit numele:
„Movila mărturiseaşte". – Şi „Videnia", care 49
au spus: „Văzu Dumnezău întru mijlocul mieu
şi al tău, pentru că ne vom osebi unul de altul.
De vei smeri featele mele, de vei lua muiare 50
peste featele meale, caută, nimenea cu noi iaste
văzînd, Dumnezău – mărturie întru mijlocul
mieu şi întru mijlocul tău!" Şi zise Lavan lui 51
Iacov: „Iată movila aceasta, şi mărturie stîlpul

52 acesta, Pentru că, de nu voiu treace eu la tine, nice tu vei treace cătră mine movila
53 aceasta şi stîlpul acesta, pre răutate; Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Nahor să judece întru mijlocul nostru!“ Şi jură Iacov
54 dupre frica tătîni-său, lui Isaac. Şi junghe Iacov jîrtvă în munte, şi au chemat pe fraţii lui; şi au mîncat, şi au băut, şi au dormit în
55 munte. Şi sculîndu-se Lavan dimineaţa, au sărutat feciorii şi featele lui şi blagoslovi pre ei. Şi întorcîndu-se Lavan, să duse la locul lui.

CAP XXXII

1 Şi Iacov să duse la calea lui. Şi căutînd, văzu tabără a lui Dumnezău tăbărîtă, şi timpinară pre dînsul anghelii lui
2 Dumnezău. Şi zise Iacov, cînd văzu pre dînşii: „Tabăra lui Dumnezău – aceasta!“ Şi numi numele locului aceluia
3 „Tabere“. Şi trimise Iacov soli înaintea lui cătră Isaf, fratele lui, la pămîntul Siir, la ţara
4 Edom. Şi porunci lor, zicînd: „Aşa veţ zice domnului mieu Isaf: ‘Aşa zice sluga ta Iacov: ‘Cu Lavan am sălăşluit şi am zăbovit pînă
5 acum’. Şi mi să făcură boi, şi măgari, şi oi, şi slugi, şi slujnice, şi am trimis să spuie domnului mieu, lui Isaf, pentru ca să afle sluga ta
6 haru înaintea ta’“. Şi să întoarseră solii cătră Iacov, zicînd: „Vinit-am la fratele tău Isaf şi, iată, el vine în timpinarea ta, şi 400 de oameni
7 cu el“. Şi să spămîntă Iacov foarte şi să mira, şi împărţi norodul ce era cu el, şi boii, şi
8 oile, în doao tabere. Şi zise Iacov: „De va veni Isaf la o tabără şi o va tăia, va fi tabăra a
9 doaua ca să se mîntuiască“. Şi zise Iacov: „Dumnezăul tătîne-mieu, lui Avraam, şi Dumnezăul tătîne-mieu, lui Isaac! Doamne Dumnezăul mieu, Cela ce ai zis mie: ‘Aleargă la pămîntul naşterii tale, şi bine-ţ voiu
10 face’, Destul sînt de toată dereptatea şi de tot adevărul carele ai făcut slugii Tale. Pentru că cu toiagul mieu am trecut pre Iordanul acesta, iară acum m-am făcut în doao
11 tabere. Scoate-mă den mîna fratelui mieu Isaf, pentru că mă tem eu de dînsul, cîndai să nu vie să mă lovească, şi mume preste
12 feciori. Şi Tu ai zis: ‘Bine voiu face ţie, şi voiu pune seminţia ta ca năsipul mărei, carele
13 nu se va număra de mulţime’“. Şi dormi acolo în noaptea aceaea, şi luo de carele aducea în mînile lui daruri şi trimise lui Isaf, fra-
14 telui lui: Capre 200, ţapi 20, oi 200, areţ
15 20, Cămile cu lapte şi copiii lor 30, boi 40,
16 tauri 10, măgari 20, mînji 10. Şi le deade pre mîna slugilor lui, turmă deosebi, şi zise slugilor lui: „Păsaţi înaintea mea şi faceţ
17 osebire între turmă şi între turmă“. Şi porunci celui dentîiu, zicînd: „De te va întîlni Isaf, fratele mieu, şi te va întreba, zicînd: ‘Al cui eşti? Şi unde mergi? Şi ale cui sînt aceastea care mergu înaintea ta?’, Vei zice: 18
‘Ale slugii tale, Iacov; daruri au trimis domnu-mieu Isaf. Şi iată el – denapoia noastră!’“ Şi porunci celui dentîiu, şi de al doi- 19
lea, şi al treilea, şi tuturor celor ce mergea după turmele aceastea, zicînd: „După cuvîntul acesta grăiţi lui Isaf, cîndu-l veţ afla voi pre
el, Şi veţ zice: ‘Iată, sluga ta, Iacov, vine 20
denapoia noastră’“. Pentru că zise: „Voiu îmblînzi faţa lui cu darurile ce mergu înaintea lui, şi după aceasta voiu vedea faţa lui, cîndai
va priimi faţa mea“. Şi mergea darurile 21
înaintea feaţii lui, şi el dormi în noaptea aceaea în tabără. Şi sculîndu-se în noaptea 22
aceaea, au luat pre amîndoao muierile şi amîndoao slujnicele şi cei 11 copii ai lui şi trecu trecătoarea lui Iacov. Şi luo pre dînşii 23
şi-i trecu pîrîul şi trecu toate ale lui. Şi 24
rămase Iacov singur. Şi să lupta Om cu dînsul pînă dimineaţa. Şi văzu cum nu poate cătră 25
el, şi să atinse de lăţimea coapsei lui şi amorţi lăţimea coapsei lui Iacov, luptîndu-se el cu Dînsul. Şi-i zise lui: „Trimite-Mă, pentru că 26
se-au suit zorile!“ Şi el zise: „Nu Te voiu trimite de nu mă vei blagoslovi“. Şi-i zise lui: 27
„Ce-ţi iaste numele tău?“ Şi el zise: „Iacov!“ Şi zise lui: „Să nu se mai cheame 28
numele tău Iacov, ce Izrail să fie numele tău; căce te-ai întărit cu Dumnezău şi cu oamenii, tare vei fi!“ Şi întrebă Iacov şi zise: „Spu- 29
ne-m numele Tău!“ Şi-i zise: „Pentru căci accasta întrebi tu numele Mieu? Carele iaste minunat!“ Şi-l blagoslovi pre dînsul acolo.
Şi numi Iacov numele locului aceluia „Vedea- 30
rea lui Dumnezău“, pentru că [zise]: „Am văzut pre Dumnezău faţă cătră faţă, şi să mîntui sufletul mieu!“ Şi răsări soarele, cînd 31
trecu „Chipul lui Dumnezău“; iară el stîngăciia coapsa lui. Pentru aceaea nu vor mînca 32
fiii lui Izrail vîna carea au amorţit, care iaste pre lăţimea coapsei, pînă în ziua de astăzi, pentru căce se-au atinsu de lăţimea coapsei lui Iacov, de vînă, şi au amorţit.

CAP XXXIII

1 Şi căutînd Iacov, văzu şi iată Isaf, fratele lui, viind, şi 400 de oameni cu dînsul. Şi împărţi Iacov copiii pre Lia şi pre Rahil şi pre ceale doao slujnice.
2 Şi puse pre ceale doao slujnice şi pre feciorii lor înainte, şi pre Lia şi pre copiii ei denapoi, şi pre Rahil şi pre Iosif mai pe urmă;
3 Iară el ieşi înaintea lor şi să închină pre pămînt de şapte ori, pînă a se apropia de fratele
4 lui. Şi alergă Isaf în timpinarea lui; şi îmbrăţişîndu-l pre el, l-au sărutat, şi căzu pre gru-

mazii lui şi sărută pre el foarte şi plînseră amîndoi. Şi căutînd, văzu muierile şi copiii şi zise: „Ce-ţ sînt ţie aceştea?“ Şi el zise: „Copiii cu carii au miluit Dumnezău pre sluga ta“. Şi apropiară slujnicele copiii lor şi să închinară. Şi să apropie Lia şi feciorii ei şi să închinară; şi după aceaea se apropie Rahil şi Iosif şi să închinară. Şi zise: „Ce sînt ţie acestea, toate taberile aceastea care am întîlnit?“ Şi el zise: „Ca să afle sluga ta har înaintea ta, doamne!“ Şi zise Isaf: „Sînt la mine multe, frate, fie ţie ale tale“. Şi zise Iacov: „De am aflat har înaintea ta, priimeaşte darurile pren mînile meale; pentru aceasta am văzut faţa ta, ca cînd ar vedea niştine faţa lui Dumnezeu, şi bine vei vrea mie. Ia blagosloveniile meale care ţi-am adus ţie, că m-au miluit Dumnezeu şi am de toate“. Şi-l siliia pre el şi luo. Şi zise: „Să ne sculăm să meargem direpţ“. Şi-i zise lui: „Domnul mieu ştie că copiii sînt mai moi, şi oile şi vacile să şchiopetează la mine; deci de le voiu goni pre dînsile o zi, vor muri toate dobitoacele. Meargă domnul mieu înaintea slugii lui, şi eu mă voiu întări în calea după zăbava meargerii ce-i înaintea mea, şi pe urma copilaşilor, pînă voiu veni eu către domnul mieu la Siir“. Şi zise Isaf: „Voiu lăsa cu tine den gloata ce iaste cu mine“. Şi el zise: „Pentru ce aceasta? Destul că am aflat har înaintea ta, doamne“. Şi să întoarse Isaf în ziua aceaea în calea lui la Siir. Şi Iacov se sculă la Corturi şi-ş făcu lui acolo case, şi dobitoacilor lui colibi; pentru aceaea au numit numele locului aceluia „Colibi“. Şi veni Iacov la Salim, cetatea Sichimon, care iaste în pămîntul lui Hanaan, cînd s-au întorsu de la Mesopotamia Asiriii, şi să tăbărî despre faţa cetăţii. Şi agonisi partea ţarinii, unde ş-au întinsu acolo cortul lui, de la Emor, tatăl lui Sihem, pre 100 de cîrlani. Şi puse acolo jărtăvnic şi chemă pre [el] „Dumnezeul lui Israil“.

CAP XXXIV

Şi ieşi Dina, fata Liei care au născut lui Iacov, ca să cunoască featele lăcuitorilor. Şi o văzu pre dînsa Sihem, feciorul lui Emor Horeul, domnul pămîntului. Şi luîndu-o pre dînsa, au dormit cu ea; şi născu, şi o smeri pre dînsa. Şi /să alătură lîngă sufletul Dinei, featei lui Iacov, şi o iubi pre fecioară şi grăi dupre cugetul fecioarei ei. Zise Sihem, feciorul lui Iemor, către tată-său, zicînd: „Ia-m fetişoara aceasta fămeaie!“ Şi Iacov au auzit cum au pîngărit feciorul lui Emor pre Dina, fata lui, şi feciorii lui era cu dobitoacile lui la cîmpu, şi tăcu Iacov pînă a veni ei. Şi ieşi Emor, tatul lui Sihem, către Iacov, să-i grăiască lui. Iară feciorii lui Iacov veniră de la cîmpu şi, deca auziră, să umiliră oamenii şi cu scîrbă le era lor foarte, căci grozăvie făcu întru Izrail, dormind cu fata lui Iacov, şi nu aşa va fi. Şi grăi Emor lor, zicînd: „Sihem, feciorul mieu, au ales cu sufletul fata voastră; daţi-o dară pre ea lui fămeaie! Şi vă încuscriţ cu noi: featele voastre daţi-le noao şi featele noastre luaţ la feciorii voştri; Şi întru noi lăcuiţ, şi pămîntul, iată, lat înaintea voastră, lăcuiţ şi vă hrăniţ pre dînsul, şi agonisiţ întru el“. Şi zise Sihem către tatăl ei şi către fraţii ei: „Să aflu har înaintea voastră şi, ce veţ zice, vom da. Înmulţiţ zestrile foarte, şi voiu da întru cît îm veţ zice mie, şi-m veţ da mie copila aceasta întru fămeaie!“ Şi răspunsără feciorii lui Iacov lui Sihem şi lui Iemor, tătînisău, cu vicleşug; şi grăiră lor, căci au pîngărit pre Dina, sora lor, Şi zise lor Simeon şi Levi, fraţii Dinii, feciorii Liei: „Nu vom putea să facem cuvîntul acesta, să dăm pre sorunoastră la om ce are marginea trupului acoperită, pentru că iaste ponos noao. Întru aceasta ne vom asemăna voao şi vom lăcui întru voi, de vă veţ face ca noi şi voi, cînd se va obrezui voao toată partea bărbătească. Şi vom da featele noastre voao, şi din featele voastre vom lua fămei noao; şi vom lăcui la voi, şi vom fi ca un neam. Iară de nu veţ asculta pre noi, să vă obrezuiţ, vom lua featele noastre şi ne vom duce“. Şi plăcură cuvintele înaintea lui Emor şi înaintea lui Sihem, feciorul lui Emor. Şi nu zăbovi tinerelul a face cuvîntul acesta, pentru că să afla cu fata lui Iacov, şi el era prea slăvit decît toţi cîţ era în casa tătîne-său. Şi veni Emor şi Sihem, feciorul lui, la poarta cetăţii lor şi grăiră către oamenii cetăţii lor, zicînd: „Oamenii aceştea cu pace sînt cu noi; să lăcuiască pre pămînt, şi să hrănească pre dînsul. Şi pămîntul, iată, larg înaintea lor; featele lor să luom noao fămei, şi featele noastre să le dăm lor. Întru aceasta numai să vor asămăna noao oamenii ca să lăcuiască cu noi, ca să fim un nărod, întru să să obrezuiască noao toată partea bărbătească, dupe cum sînt şi ei obrezuiţi. Şi dobitoacele lor, şi ceale cu 4 picioare, şi unealtele lor, au nu vor fi ale noastre? Numai întru aceasta să ne asămănăm cu ei, şi vor lăcui cu noi!“ Şi ascultă Emor pre Sihem, feciorul lui, şi toţi cîţ întra pre poarta cetăţii lor, şi-ş obrezuia trupurile acoperirii margenii lor tot bărbatul. Şi fu în a treia zi, cînd era în dureare, luară cei doi feciori a lui Iacov, Simeon şi Levi, fraţii Dinei, fieştecarele sabia lui, şi întrară în cetate cu temeiu, şi omorîră toa-

25 tă partea bărbătească. Şi pre Emor, şi pre Sihem, feciorul lui, îi omorî cu gura sabiei; şi luară pre Dina den casa lui Sihem şi ieşiră.
26 Iară fiii lui Iacov întrară preste cei răniţi şi jăfuiră cetatea întru care au pîngărit pre
27 Dina, sora lor. Şi oile lor, şi boii lor, şi măgarii lor, şi cîte era în cetate, şi cîte era la
28 cîmpu, le luară. Şi toate trupurile lor, şi toată agonisita lor, şi muierile lor, le-au robit, şi au jăfuit cîte era în cetate şi cîte era în
29 case. Şi zise Iacov către Simeon şi Levi: „Urît m-aţ făcut, a fi eu rău celor ce lăcuiescu pămîntul, şi întru hananei, şi întru ferezei. Şi eu puţin sînt întru număr; şi adunîndu-se preste mine, mă vor tăia, şi mă voiu fărîma eu
30 şi casa mea". Şi ei ziseră: „Dară ca cu o curvă vor trebui cu sora noastră?"

CAP XXXV

1 Şi zise Dumnezău către Iacov: „Sculîndu-te, te suie la locul Vethil şi lăcuiaşte acolo, şi fă acolo jărtăvnic lui Dumnezău, Care ţi Se-au arătat ţie cînd fugiai de faţa lui Isaf, fratelui
2 tău!" Şi zise Iacov casii lui şi tuturor celor ce era cu dînsul: „Rădicaţ pre bozii cei striini den mijlocul vostru, şi vă curăţiţ, şi premeniţ
3 hainele vostre. Şi sculîndu-ne, să ne suim la Vethil; şi să facem acolo jărtăvnic lui Dumnezeu, Celui ce m-au ascultat întru ziua primejdiii, Carele era cu mine şi mă mîntui în
4 calea unde mergeam!" Şi deaderă lui Iacov pre bozii cei striini care era întru mîinele lor şi cerceii cei ce era în urechile lor. Şi i-au ascunsu Iacov supt terevinthul de la Sichima şi i-au pierdut pre dînşii pînă în ziua de
5 astăzi. Şi să rădică Izrail de la Sechima; şi fu frica lui Dumnezău la cetăţile ce era pen împrejurul lor, şi nu goniră pre urma fiilor lui
6 Israil. Şi veni Iacov la Luza, care iaste în pămîntul lui Hanaan, care iaste Vethil, el şi tot
7 norodul ce era cu dînsul. Şi zidi acolo jărtăvnic, şi numi numele locului „Vethil", pentru că acolo i Se-au arătat lui Dumnezău, cînd
8 fugiia el de faţa lui Isaf, fratele lui. Şi muri Devora, doica Revecăi, şi să îngropă mai jos de Vethil, supt stejar, şi numi Iacov numele lui
9 „Stejariul Jălii". Şi Să ivi Dumnezău lui Iacov încă, în Luza, cînd au venit acolo de la Mesopotamia Siriei, şi blagoslovi pre el Dumne-
10 zău Şi zise lui Dumnezău: „Numele tău nu se va mai chema Iacov, ce Israil va fi numele tău".
11 Şi numi numele lui Israil. Şi zise lui Dumnezău: „Eu - Dumnezăul tău! Creaşte şi te înmulţeaşte! Limbi şi adunări de limbi vor fi dentru tine, şi împăraţ den mijlocul tău vor
12 ieşi. Şi pămîntul carele am dat lui Avraam şi lui Isaac, ţie am dat pre dînsul; şi ţie va fi, şi seminţiei tale după tine voiu da pămîntul acesta, întru neamurile lor". Şi Să sui Dumnezău 13
de la dînsul, den locul carele au grăit cu dînsul. Şi puse Iacov stîlpu în locul unde au 14
grăit cu dînsul Dumnezău, stîlpu de piatră, şi vărsă pre dînsul turnare, şi vărsă pre dînsul untdelemnu. Şi numi Iacov numele locului 15
întru carele au grăit cu dînsul Dumnezău: „Vethil." Şi sculîndu-se Iacov de la Vethil, au 16
întinsu cortul lui decindea de turnul Gader. Şi fu cînd se-au apropiat la Hafratha şi a veni la pămîntul lui Efratha, au născut Rahil, şi greu avu întru naştire. Şi fu cînd născu ea cu 17
greu, zise ei moaşa: „Aibi îndrăznire, pentru că şi acesta îţ iaste fiiu!" Şi fu cîndu-ş lăsa 18
ea sufletul, că muriia, numi numele lui „Feciorul durerei meale", şi tată-său numi pre dînsul Veniamin. Şi muri Rahil, şi să 19
îngropă în calea lui Efratha, aceasta iaste Vithleaem. Şi puse Iacov stîlpu pre mor- 20
mîntul ei: acesta iaste stîlpul mormîntului Rahilei pînă în ziua de astăz. Şi să rădică Israil, şi-ş întinse cortul lui decindea de turnul Gader. Şi fu cînd lăcui Israil întru pămîntul 21
acela, mearse Ruvin şi dormi cu Vala, ţiitoarea tătîni-său, lui Iacov. Şi auzi Israil, şi
rău se-au arătat înaintea lui. Şi era fiii lui 22
Iacov 12: Feciorii Liei: cel dentîi născut lui 23
Iacov, Ruvim; Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon. Şi feciorii Rahilii: Iosif şi Venia- 24
min. Şi feciorii Valei, slujnecii Rahilei: Dan 25
şi Nefthalim. Şi feciorii Zelfii, slujneci[i] 26
Liei: Gad şi Asir. Aceştea sînt fiii lui Iacov, care s-au făcut lui la Mesopotamia Siriei.
Şi veni Iacov către Isaac, tată-său, încă 27
trăind el la Mamvri, la Cetatea Cîmpului, acesta iaste Hevron, în pămîntul lui Hanaan, unde au lăcuit Avraam şi Isaac. Şi fură 28
zilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180. Şi 29
slăbind, au murit şi se adaose lîngă ruda lui, mai bătrîn şi plin de zile, şi-l îngropară pre dînsul Isaf şi Iacov, amîndoi feciorii lui.

CAP XXXVI

Iceastea sînt naşterile lui Isaf, acesta 1
iaste Edom. Şi Isaf îş luo lui muieri [2]
den featele hananeilor: pre Ada, fata lui Elom Heteul, şi pre Olivema, fata lui Ana, feciorul lui Sevegon Eveul,
Şi pre Vasemath, fata lui Ismail, sora lui [3]
Naveoth. Şi născu Ada lui Isaf pre Elifas; şi [4]
Vasemath născu pre Raguil; Şi Olivema au [5]
născut pre Ieus, şi pre Ieglom, şi pre Core. Aceştea sînt feciorii lui Isaf, carii se-au născut
lui în pămîntul lui Hanaan. Şi luo Isaf muierile [6]
lui, şi feciorii lui, şi featele lui, şi toate trupurile casii lui, şi toate unealtele lui, şi toate dobitoa-

cele, şi toate cîte au agonisit şi cîte au cuprinsu în pămîntul lui Hanaan, şi să duse den pămîntul lui Hanaan,de la faţa lui Iacov,
7 fratele lui, Pentru că le era lor averile multe a lăcui într-un loc, şi nu putea pămîntul sălăşluirei lor a purta pre dînşii de mulţimea
8 averilor lor. Şi lăcui Isaf în muntele lui Siir;
9 Isaf acesta iaste Edom. Aceastea sînt naşterile lui Isaf, tatal lui Edom, în muntele lui
10 Siir. Şi aceastea sînt numele feciorilor lui Isaf: Elifas, feciorul Adasei, fămeii lui Isaf, şi Raguil, feciorul Vasemathii, fămeii lui
11 Isaf. Şi să făcură lui Elifas feciori: Theman,
12 Oman, Sofar, Gofom şi Chenez. Şi Thamna era ţiitoare lui Elifas, feciorul lui Isaf, şi născu lui Elifas pre Amalic. Aceştea sînt
13 feciorii Adasii, fămeii lui Isaf. Şi aceştea sînt feciorii lui Raguil: Nahoth, Zare, Some şi Moze. Aceştea au fost feciorii Vasmathii,
14 fămeii lui Isaf. Şi aceştea sînt feciorii Olivemasii, featei lui Ana, feciorul Sevegonii, fămeii lui Isaf; şi născu lui Isaf pre Ieus, şi pre
15 Ieglom, şi pre Core. Aceştea sînt voivozii, fiii lui Isaf: fiii lui Elifas, celui dentîi născut lui Isaf, voivodul Theman, voivodul Omar, voi-
16 vodul Sofar, voivodul Chenez, Voivodul Core, voivodul Gothom, voivodul Amalic. Aceştea sînt voivozii lui Elifas, în pămîntul
17 Idumeii; aceştea sînt fiii Adasii. Şi aceştea sînt fiii lui Raguil, fiii lui Isaf: voivodul Nahoth, voivodul Zare, voivodul Some, voivodul Moze, voivozii lui Raguil, în pămîntul lui Edom; aceştea-s feciorii Vasemathei,
18 fămeii lui Isaf. Aceştea sînt feciorii Olivemasii, fămeii lui Isaf: voivodul Ieul, voivodul Ieglom, voivodul Core. Aceştea sînt voivozii Olivemasii, featei lui Ana, fămeii lui Isaf.
19 Aceştea-s feciorii lui Isaf şi aceştea sînt voivo-
20 zii lor; aceştea-s feciorii lui Edom. Şi aceştea-s feciorii lui Siir Horeului, ce lăcuiaşte
21 pămîntul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, Şi Dison, şi Asar, şi Rison. Aceştea-s voivozii Horeului, feciorii lui Siir, în pămîntul lui
22 Edom. Şi să făcură feciorii lui Lotan: Hori,
23 şi Eman, şi sora lui Lotan, Thamna. Şi aceştea-s feciorii lui Soval: Goliam, şi Mana-
24 hath, şi Ghevir, Sofar şi Oman. Şi aceştea-s feciorii lui Sevegon: Aie şi Onan, acesta iaste Onan carele au aflat pre Iamin în pustie, cînd păştea trăgătorii lui Sevegon, tătîni-
25 său. Şi aceştea-s feciorii lui Ana: Dison şi
26 Olivema, fata lui Ana. Şi aceştea-s feciorii lui Dison: Amada, şi Azvan, şi Iesthran, şi Ha-
27 ran. Şi aceştea-s feciorii lui Asar: Valam,
28 şi Zucam, şi Iucam, şi Ucam. Şi aceştea-s
29 feciorii lui Rison: Osă şi Aran. Şi aceştea-s voivozii lui Hori: voivodul Lotan, voivodul Soval, voivodul Sevegon, voivodul Ana, Voivodul Dison, voivodul Asar, voi- 30
vodul Rison. Aceştea-s voivozii lui Hori, întru domniile lor, în pămîntul Edom. Şi aceş- 31
tea-s împăraţii ce au împărăţit în pămîntul lui Edom, mai nainte decît a împărăţi împărat în Israil. Şi împărăţi în Edom: Valac, feciorul 32
lui Veor, şi numele cetăţii lui: Denava. Şi 33
muri Valac şi împărăţi în locul lui Iovac, feciorul lui Zara, de la Vosora. Şi muri Iovac şi 34
împărăţi în locul lui Asom, den pămîntul themaneanilor. Şi muri Asom cel den thema- 35
neani, şi împărăţi în locul lui Adad, feciorul lui Varad, cela ce au tăiat pe Madiam, în cîmpul lui Moav; şi numele cetăţii lui: Ghetthem. Şi 36
muri Adad şi împărăţi după el Samada, de la Masecas. Şi muri Samada şi împărăţi după 37
el Saul, den Rovooth, de lîngă rîu. Şi muri 38
Saul şi împărăţi după el Valaenon, feciorul lui Ahovor. Şi muri Valaenon, feciorul lui 39
Ahovor, şi împărăţi după dînsul Arad, feciorul lui Varad; şi numele cetăţii lui: Fogor; şi numele fămeii lui: Metevei, fata lui Matraid, feciorul Mezoov. Aceastea-s numele voi- 40
vozilor lui Isaf, întru neamurile lor, dupre locurile lor, întru numele lor, întru ţările lor, şi întru limbile lor: voivodul Thamna, voivodul Gola, voivodul Iethar, Voivodul Olevemas, voivodul Ilas, voivodul Finon, Voivo- 41 42
dul Chenez, voivodul Theman, voivodul Mazar, Voivodul Maghedeil, voivodul 43
Zafoin. Aceştea-s voivozii Edomului, întru ceale zidite în pămîntul cîştigării lor. Acesta Isaf, tatăl lui Edom.

CAP XXXVII

Şi lăcuia Iacov în pămîntul unde au 1
sălăşluit Isaac, tatăl lui, în pămîntul lui Hanaan. Şi aceastea-s naşterile 2
lui Iacov; şi Iosif era de ani 17, păscînd oile tătîni-său, cu fraţii lui; fiind tînăr, împreună cu feciorii Valasii şi cu feciorii Zelfiei, fămeilor tătîni-său. Şi adusără asupra lui Iosif hulă rea către Israil, tatăl lor. Iară 3
Iacov iubiia pre Iosif mai tare decît toţi feciorii lui, pentru că fecior de bătrîneaţe era lui, şi-i făcu lui haină pestriţă. Şi văzînd fraţii lui 4
cum pre dînsul iubeaşte tată-său mai mult decît toţi feciorii lui, îl urîră şi nu-i putea să-i grăiască lui nemică de pace. Şi visînd Iosif 5
vis, spuse fraţilor lui. Şi zise lor: „Ascultaţi 6
visul acesta carele am visat: Părea-mi-se 7
că voi legaţi znopi în mijlocul cîmpului; şi să sculă znopul mieu şi stătu dirept; şi întorcîndu-se împrejur znopii voştri, să închinară znopului mieu“. Şi ziseră lui 8
fraţii luï: „Au doră împărăţind vei împărăţi pre noi? Sau domnind vei domni

pre noi?“ Şi adaosără încă altă ură pre dînsul, pentru visele lui şi pentru cuvintele lui.
9 Şi văzu ş-alt vis şi-l povesti tătîni-său şi fraţilor lui. Şi zise: „Iată, am visat ş-alt vis: cum soarele şi luna şi 11 steale să închina
10 mie“. Şi-l certă tată-său şi-i zise lui: „Ce e visul acesta ce ai visat? Poate să fie că venind vom veni, eu, şi mumă-ta, şi fraţii tăi, să ne
11 închinăm ţie pre pămînt?“ Şi zavistuiră pre el fraţii lui, iară tată-său au păzit cuvîn-
12 tul. Şi să duseră fraţii lui a paşte oile tatului
13 lor, la Sihem. Şi zise Israil către Iosif: „Au nu fraţii tăi păstorescu la Sihem? Ia vino, şi te voiu trimite către dînşii“. Şi-i zise lui: „Iată
14 eu“. Şi zise lui Israil: „Pasă de vezi de sînt sănătoşi fraţii tăi şi oile, şi-m povesteaşte!“ Şi-l trimise pre dînsul den valea Hevron şi
15 veni la Sihem. Şi află pre dînsul un om, rătăcind pre cîmpu, şi-l întrebă pre dînsul
16 omul, zicînd: „Ce cauţi?“ Şi el zise: „Pre fraţii miei caut. Spune-m, unde păstorescu?“
17 Şi-i zise lui omul: „S-au rădicat de aicea, pentru că am auzit de dînşii zicînd: ‘Să mergem la Dothaim!’“ Şi să duse Iosif după fraţii
18 lui şi-i află pre dînşii la Dothaim. Şi-l văzură mai nainte, de departe, decît a să apropia el la dînşii, şi vicleniia ca să omoară
19 pre el. Şi zise fiiştecarele către fratele lui:
20 „Iată visuitoriul acela vine! Acum dară, veniţ să omorîm pre el şi să-l aruncăm pre el într-o groapă; şi vom zice: ‘Hiară rea au mîncat pre el’; şi vom vedea visurile lui ce vor
21 fi“. Şi auzind Ruvim, îl scoase pre dînsul den mînile lor, şi zise: „Să nu-l ucidem pre
22 dînsul, de sufletu“. Şi zise lor Ruvim: „Să nu vărsaţi sînge; puneţi pre dînsul în groapa aceasta ce iaste în pustie, iară mîna să nu rîdicaţ la dînsul!“, pentru că cerca în ce chip îl va scoate pre dînsul den mînile lor, şi să-l dea
23 tătîni-său. Şi fu cînd veni Iosif către fraţii lui, dezbrăcară pre Iosif den haina cea pes-
24 triţă ce era prejur el. Şi, luîndu-l pre dînsul, îl aruncară în groapă. Şi groapa –
25 deşartă, apă nu avea. Şi şăzură să mănînce pîine şi, căutînd cu ochii, văzură şi, iată, călători ismailteani veniia den pămîntul Galaad, şi cămilele lor încărcate de tămîie, şi de răşînă, şi de zmirnă, şi mergea să pogoară la
26 Eghipet. Şi zise Iuda către fraţii lui: „Ce folos căce vom ucide pre fratele nostru şi vom
27 ascunde sîngele lui? Viniţ să vindem pre el ismailteanilor acestora, iară mînile noastre nu fie pre dînsul, pentru că fratele nostru şi trupul nostru iaste“. Şi ascultară fraţii
28 lui. Şi mergea pe aproape oamenii, madianii neguţătorii; şi-l traseră şi-l scoaseră pre Iosif den groapă şi-l vîndură pre dînsul ismailteanilor dereptu 20 de galbeni de aur. Şi pogorîră pre Iosif la Eghipet. 29
Şi să întoarse Ruvim la groapă, şi nu văzu pre Iosif în groapă, şi-ş rumpse hainele lui. 30
Şi să întoarse către fraţii lui şi zise: „Copilaşul nu iaste! Dară eu unde mă voiu mai duce?“ 31
Şi luînd haina lui Iosif, au junghiat un iedu de capră, şi unseră haina cu sîngele. 32
Şi trimise haina cea pestriţă şi o adusără tătîne-său şi ziseră: „Aceasta am aflat; cunoaşte de iaste haina feciorului tău au ba“. 33
Şi cunoscu pe ea şi zise: „Haina feciorului mieu iaste; jigania cea rea l-au mîncat pre el, jigania au hrăpit pre Iosif“. 34
Şi-ş rupse Iacov hainele lui, şi puse pre mijlocul lui sacu, şi plîngea pre fiiu-său zile multe. 35
Şi să adunară toţi feciorii lui şi featele lui şi viniră să mîngîie pre el; şi nu vrea să să mîngîie, zicînd că: „Mă voiu pogorî către fiiu-mieu, plîngînd, în iad!“ Şi-l plînse pre dînsul tatăl lui. 36
Iară madianii au vîndut pre Iosif la Eghipet lui Pentefrei, hadîmul lui Farao, cel mai mare peste bucătari.

CAP XXXVIII

Şi fu întru vreamea aceaea, pogorî 1
Iuda de la fraţii lui şi mearse pînă la oarecare om odolamitean, căruia numele era Iras. Şi văzu acolo 2
Iuda o fată a unui om hananeu, căriia numele era Sava, şi o luo pre dînsa şi să culcă cu dînsa. Şi zămislind, născu fecior, şi-i 3
numi numele Ir. Şi zămislind, născu fiiu 4
încă, şi-i numi numele Avnan. Şi adăogînd, 5
încă născu fecior altul, al treilea, şi numi numele lui Silom. Şi ea era la Hazvi cînd au născut pre dînşii. Şi luo Iuda fămeaie lui Ir, 6
celui dentîiu născut lui, căriia numele-i era Thamar. Şi fu Ir, dentîiu născut Iudei, rău 7
înaintea Domnului, şi-l ucise pre dînsul Dumnezău. Şi zise Iuda lui Avnan: „Întră 8
la muiarea frăţine-tău şi fii bărbat ei, şi rîdică sămînţă fratelui tău“. Şi cunoscînd Avnan 9
că nu lui va fi sămînţa, fu, cînd mergea la fămeaia fratelui lui, vărsa pre pămînt, pentru ca să nu dea sămînţă fratelui său. Şi rău se 10
arătă cuvîntul înaintea lui Dumnezău, căce au făcut aceasta, şi au omorît şi pre acesta. Şi 11
zise Iuda Thamarii, nurori-sa, după ce au murit amîndoi feciorii lui: „Şăzi văduo în casa tătîne-tău, pînă să va face mare Silom, feciorul mieu!“, pentru că zise întru cugetul lui: „Cîndai să nu moară şi acesta, ca şi fraţii lui!“ Şi mergînd Thamar, au şăzut în casa tătîne-său.
Şi să înmulţiră zilele şi muri Sava, fămeaia 12
Iudei, şi, mîngîindu-se Iuda, să sui la ceia ce

tundea oile lui el; şi pogorî Iras, păstoriul lui,
13 odolomiteanul, la Thamna cu el. Şi să
spuse Thamarii, nurori-sa, zicînd: „Iată,
socru-tău să suie la Thamna să tunză oile
14 lui“. Şi dezbrăcîndu-ş hainele văduviei de
pre dînsa, să învăli cu brobodealnicul şi să
înfrumuseţă şi şăzu lîngă porţile Enan, carea
iaste întru calea Thamna, pentru căce au
văzut cum mare se-au făcut Silom, şi el nu o
15 au datu lui muiare pre dînsa. Şi văzîndu-o
Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă,
pentru că ş-au acoperit faţa ei, şi nu o au
16 cunoscut. Şi să abătu la dînsa den cale şi-i
zise ei: „Lasă-mă să întru la tine!“, pentru că
n-au cunoscut că iaste noru-sa. Şi ea zise:
17 „Ce-m vei da, de vei întra la mine?“ Şi el
zise: „Eu îţ voiu trimite iedu den capre, den
oile meale“. Şi ea zise: „De-m vei da arvună,
18 pînă vei trimite tu“. Şi el zise: „Ce arvună
îţ voiu da?“ Şi ea zise: „Inelul tău, şi zgarda, şi
toiagul ce-ţ iaste în mînă“. Şi-i deade ei şi
19 întră la dînsa; şi luo în pîntece de la el. Şi să
sculă de să duse, şi-ş luo brobodealnicul de la
ea, şi să îmbrăcă cu hainele ceale de văduvia
20 ei. Şi trimise Iuda iedul den capre, cu mîna
păstoriului său, odolamiteanului, ca se ia de la
21 muiare arvuna, şi nu o află pre ea. Şi
întrebă pre oamenii den loc şi zise lor: „Unde
iaste curva ce-au fost la Enan pre cale?“ Şi
22 ziseră: „N-au fost aicea curvă“. Şi să
întoarse către Iuda şi zise: „N-am aflat, şi
23 oamenii locului zic să nu fie aicea curvă“. Şi
zise Iuda: „Aibă-le pre eale! Şi cîndai să nu ne
batjocurim; eu am trimis pre acest ied, şi tu
24 n-ai aflat“. Şi fu după a treia lună, să spuse
Iudei, zicînd că: „Au curvit Thamara, noru-ta,
şi, iată, iaste grea den curvie“. Şi zise Iuda:
25 „Scoateţi-o pre ea şi să să arză“. Şi ea adu-
cîndu-se, au trimis către socru-său, zicînd:
„De la omul ale cui sînt aceastea eu am în pîn-
tece“. Şi zise: „Cunoaşte al cui iaste inelul, şi
26 zgarda, şi toiagul acesta!“ Şi cunoscu Iuda
şi zise: „Se-au îndereptat Thamar decît mine,
pentru care lucru nu o am datu-o pre ea lui
Silom, feciorului mieu“. Şi nu mai adaose a o
27 cunoaşte pre dînsa. Şi fu cînd năştea, şi la
28 dînsa era geameni în pîntecele ei. Şi fu năs-
cînd ea, unul scoase înainte mîna; şi luînd moaşa,
legă roşiu la mîna lui, zicînd: „Acesta va ieşi mai
29 nainte“. Şi deca-ş strînse mîna, îndată ieşi
fratele lui. Şi ea zise: „Pentru căci se-au rupt,
pentru tine gard?“ Şi-i numi numele lui Fares
30 Şi după acesta ieşi fratele lui, carele
era la mîna lui cel roşiu,
şi numi numele
lui Zara.

CAP XXXIX

Şi Iosif să aduse la Eghipet şi-l cîştigă 1
pre dînsul Pentefri, hadîmul lui
Farao, cel mai mare peste bucătari,
om eghiptean, den mînile ismailtea-
nilor carii duseră pre dînsul acolo.
Şi era Domnul cu Iosif, şi era om ce nemeriia; 2
şi fu în case lîngă stăpînu-său, eghiptea-
nul. Şi ştiia stăpînul lui că Domnul era cu 3
dînsul şi, oricîte face, Domnul îndereptează
întru mînile lui. Şi află Iosif har înaintea 4
stăpînului său, şi bine-i plăcea lui, şi-l puse
preste casa lui pre dînsul, şi toate cîte era ale
lui le-au dat pre mîna lui Iosif. Şi fu după ce 5
au pus pre dînsul pre casa lui şi preste toate
cîte era ale lui, şi blagoslovi Domnul casa
eghiptineanului, pren Iosif; şi să făcu blagos-
lovenia Domnului întru toată avuţia lui den
casă,şi în ţarina lui, şi deade toate cîte era ale
lui în mîna lui Iosif. Şi nu ştiia pentru ale 6
sale nemic, afară den pîinea ce mînca el. Şi
era Iosif bun la chip şi frumos la faţă
foarte. Şi fu după cuvintele aceastea, şi 7
puse muiarea stăpînului lui ochii ei pre Iosif
şi-i zise lui: „Culcă-te cu mine!“ Şi el nu 8
vrea; şi zise muierii stăpînului său: „De
vreame ce stăpînul mieu nu cunoaşte, pren
mine, nice una den cîte sînt în casa lui, ce toate
cîte sînt ale lui le-au dat pre sama mea, Şi 9
nu iaste în casa aceasta nemică afară den
mine, nice s-au rădicat de la mine nemică,
afară den tine, pentru că tu eşti muiarea lui,
cum voiu face cuvîntul cel rău acesta şi voiu
greşi înaintea lui Dumnezeu?“ Şi cînd 10
grăia lui Iosif, zi dentru zi, şi nu să asculta ei
să se culce cu ea, să se împreune cu dînsa,
Şi fu o zi oarecarea întru acestaş chip: întră 11
Iosif în casă ca să-ş facă lucrurile lui, şi nimea
nu era înlăuntru dentru cei den casă; Şi-l 12
trase pre dînsul de haine, zicînd: „Dormi cu
mine!“ Şi el, lăsîndu-ş hainele în mînile ei, au
fugit şi au ieşit afară. Şi fu după ce văzu că 13
au lăsat hainele lui în mînile ei şi au fugit şi au
ieşit afară, Şi chemă pre cei den casă, deca 14
au văzut că au lăsat hainele lui în mînile ei, şi
le zise lor zicînd: „Vedeţi, au băgat noao copil
jidov, să-ş bată joc de noi! Au întrat înlăuntru
la mine, zicînd: 'Dormi cu mine!' Şi strigaiu cu
glas mare. Şi auzind el cum am înălţat gla- 15
sul mieu şi am strigat, lăsînd hainele lui la
mine, au fugit şi au ieşit afară“. Şi lăsă hai- 16
nele lîngă ea, pînă au venit stăpînul la casa
lui. Şi-i grăi lui după cuvintele aceastea, 17
zicînd: „Au întrat la mine copilul jidovul,
carele ai băgat către noi, să-ş rîză de mine şi
zise mie: 'Dormi-voiu cu tine!' Şi deaca au 18
auzit cum am înălţat glasul mieu şi am strigat,
lăsîndu hainele lui la mine, au fugit şi au ieşit afa-

19 ră“ Şi fu deca auzi stăpînul lui cuvintele muierii lui cîte au grăit cătră dînsul,zicînd: „Aşa mi-au făcut copilul tău“, şi s-au mîniat
20 cu urgie. Şi luînd stăpînul pe Iosif, l-au pus la tărie, în locul unde legaţii împăratului să ţin
21 acolo în tărie. Şi era Domnul cu Iosif şi-i vărsa asupră-i milă şi-i deade lui har înaintea
22 celui mai mare preste legaţi. Şi-i deade cel mai mare preste legaţi temniţa pre mîna lui Iosif şi pre toţi cei aduş cîţi era în temniţă; şi
23 toate cîte fac acolo, el era făcînd. Nu era cel mai mare peste legături al temniţii ştiind pentr-însul nemică, căci toate era pren mîna lui Iosif, pentru că Domnul era cu dînsul şi, cîte făcea el, Domnul îndirepta întru mînile lui.

CAP XL

1 Şi fu după cuvintele acestea, greşi cel mai mare peste păharnicii împăratului Eghipetului şi cel mai mare peste făcătorii de pîine domnului lor, împă-
2 ratului Eghipetului. Şi să urgisi Farao pe amîndoi hadîmii lui, pre cel mai mare peste păharnici şi pre cel mai mare
3 peste făcătorii de pîine, Şi-i puse pre ei în temniţă la legătură, la locul unde era Iosif
4 adus acolo. Şi-i deade pre dînşii cel mai mare al temniţii la Iosif şi-i puse pre dînşii
5 lîngă dînsul şi fură zile în pază. Şi văzură amîndoi vis, într-o noapte, şi vederea visului celui mai mare peste păharnici şi celui mai mare peste făcătorii de pîine, carii era ai împăratului Eghipetului, ce era în temniţă,
6 era aceasta. Întră la dînşii Iosif dimineaţa
7 şi văzu pre ei, şi era turburaţi. Şi întreba pre hadîmii lui Farao, carii era cu el în temniţă, lîngă domnul lui, zicînd: „Ce e că feaţele
8 voastre posomorîte sînt astăzi?“ Şi ei ziseră lui: „Vis am văzut, şi nu iaste cine a-l tîlcui pre el“. Şi zise lor Iosif: „Au nu pren Dumnezău arătarea lor iaste? Povestiţe-m
9 dară mie“. Şi povesti cel mai mare peste păharnici visul lui cătră Iosif şi zise: „În
10 somnul mieu era vie înaintea mea. Şi în vie era trei viţe, şi ea odrăslind, era scoţînd vlăs-
11 tare, şi broboanele strugurilor - coapte. Şi paharul lui Farao - în mîna mea, şi luoaiu strugurul şi-l storşu pre dînsul în paharul lui Farao, şi dediu paharul în mîna lui Farao“.
12 Zise lui Iosif: „Aceasta iaste tîlcuirea lui: ceale
13 trei viţe, trei zile sînt. Încă trei zile, şi-ş va aduce aminte Farao de boieria ta şi te va pune pre mărirea păhărniciii tale şi vei da paharul lui Farao în mîna lui, şi după boieria ta cea
14 mai denainte, după cum erai nescînd. Ci-ţ adu aminte de mine, pentru tine, cînd va fi ţie bine, şi vei face întru mine milă şi vei aduce aminte de mine lui Farao şi mă vei scoate den
15 această închisoare. Pentru că cu furtişag m-am furat den pămîntul jîdovescu, şi aicea n-am făcut nemică, ce mă pusără înlăuntru în
16 groapa aceasta“. Şi văzu cel mai mare peste făcătorii de pîine cum direpţ au tîlcuit, şi zise lui Iosif: „Şi eu am văzut vis: şi mi să părea trei coşuri de pîine că rădicam pre
17 capul mieu. Şi în coşul cel mai deasupra - den toate feliurile de care împăratul Farao mînca, lucru de făcătoriu de pîine; şi pasările ceriului mînca pre dînsele den coşniţa ce era
18 deasupra capului mieu“. Şi răspunzînd Iosif, zise lui: „Acesta e tîlcuirea lui: ceale trei
19 coşuri, trei zile sînt. Încă peste trei zile, va lua Farao capul tău de la tine, şi te va spînzura pre lemnu, şi vor mînca pasările ceriului cărnurile tale de la tine“. Şi fu în a treia zi, zi
20 de naştire era a lui Farao. Şi făcu ospăţ la toate slugile lui; şi-ş aduse aminte de boieria păharnecului şi de boieria făcătoriului de
21 pîine, în mijlocul slugilor sale. Şi aşează pre cel mai mare peste păharnici la boieria lui şi deade păharul în mîna lui Farao. Iară pre
22 cel mai mare peste făcătorii de pîine l-au spînzurat pre lemnu, dupre cum au tîlcuit lor
23 Iosif. Şi nu-ş aduse aminte cel mai mare peste păharnici de Iosif, ce-l uită pre el.

CAP XLI

1 Şi fu după 2 zile, Farao văzu vis. Gîndiia că stă lîngă rîu; Şi iată, ca cînd
2 den rîu să suia 7 vaci, frumoase la chip şi alease la trupuri, şi păştea pre
3 ţărmuri. Şi alte 7 vaci să suia după aceastea den rîu, grozave la chip şi supţii la trupuri, şi să păştea lîngă vaci lîngă marginea
4 rîului. Şi mîncară de tot ceale 7 vaci grozave şi supţii la trupuri pre ceale 7 vaci frumoase la chip; şi ceale alease la trupuri şi, iată, nearătate fură, căce întrară în pînticile
5 lor. Şi să sculă Farao. Şi visă al doilea rînd: şi iată, 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alease
6 şi bune; Şi alte 7 spice supţii şi stricate de
7 vînt răsăriia după dînsile. Şi înghiţiră ceale 7 spice supţii pre ceale şapte spice alease şi
8 pline. Şi să sculă Farao şi era vis. Şi fu dimineaţa, şi să turbură sufletul lui; şi trimiţînd, au chemat pre toţi tîlcuitorii Eghipetului şi pre toţ înţelepţii lui. Şi povesti lor Farao visul lui, şi nu era cine să dovedească visul
9 lui Farao. Şi grăi cel mai mare peste paharnici cătră Farao, zicînd: „Păcatul
10 mieu îm aduc aminte astăzi. Farao să scîrbi pre slugile lui, şi ne-au pus pre noi în pază, în casa celui mai mare peste bucătari, pre mine şi pre cel mai mare peste

11 pîine. Şi am văzut amîndoi vis într-o noap-
te, eu şi el, fieşcarele după visul lui am
12 văzut. Şi era acolo cu noi tinerel copil
jîdov, al celui mai mare peste bucătari, şi-i
13 povestiiam lui, şi ne-au tîlcuit noao. Şi fu
după cum ne-au arătat noao, aşa se-au şi
întîmplat: pre mine să mă aşezu la boieria
14 mea, şi acela să se spînzure". Şi trimiţînd
Farao, au chemat pre Iosif. Şi-l scoaseră pre
dînsul den temniţă, şi-l raseră pre dînsul, şi-i
premeniră îmbrăcămentea lui, şi veni către
15 Farao. Şi zise Farao către Iosif: „Vis am
văzut, şi cine să-l aseamene nu iaste; şi eu
auziiu pentru tine zicînd, auzind tu visurile, a
16 le asămăna pre dînsele". Şi răspunzînd
Iosif către Farao, zise: „Fără de Dumnezău nu
17 se va răspunde mîntuirea lui Farao". Şi
grăi Farao lui Iosif, zicînd: „În somnul mieu
18 gîndiiam că stau pre ţărmurile rîului. Şi ca
cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip şi
19 alease la trupuri şi păştea pre ţărmuri. Şi
iată, şi alte 7 vaci să suia dendărătul lor den
rîu, reale şi grozave la chip foarte şi supţii la
trupuri, carele n-am văzut ca aceastea preste
20 tot pămîntul Eghipetului mai grozave. Şi
mîncară de tot ceale 7 vaci grozave şi supţii
21 pre ceale 7 vaci bune dentîiu şi alease. Şi
întrară în pîntecele lor şi nu se iviră, pentru
că întrară în pîntecile lor; şi chipurile lor –
grozave ca şi dentîiu. Şi deşteptîndu-mă,
22 adormiiu. Şi văzuiu iarăş întru somnul mieu
şi iată: ca cînd ar fi 7 spice, să suia dentr-o rădă-
23 cină, pline şi bune. Iară alte 7 spice, supţiri
şi stricate de vînt, creştea ţiindu-se de dîn-
24 sele. Şi înghiţiră ceale 7 spice stricate de
vînt şi supţiri pre ceale 7 spice bune şi pline.
Spus-am dară tîlcuitorilor, şi nu era cine să-m
25 tîlcuiască mie". Şi zise Iosif lui Farao:
„Visul lui Farao unul iaste: cîte Dumnezău va
26 face, au arătat lui Farao. Ceale 7 vaci bune,
7 ani sînt, şi ceale 7 spice bune, 7 ani sînt;
27 visul lui Farao unul iaste. Şi ceale 7 vaci
supţiri, suindu-se dendărătul lor, 7 ani sînt, şi
ceale 7 spice supţiri şi stricate de vînt, 7 ani
28 sînt, şi vor fi 7 ani foamete. Iară cuvîntul ce
am zis lui Farao: cîte Dumnezău va face, au
29 arătat lui Farao. Iată, 7 ani vine ieftenătate
30 multă în tot pămîntul Eghipetului. Şi vor
veni 7 ani de foamete după aceasta, şi vor uita
de săturarea ce va să fie în tot Eghipetul şi va
31 topi foametea pămîntul. Şi nu se va
cunoaşte ieftinătatea pre pămînt de foametea
32 ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte. Iară
pentru căce au îndoit visul lui Farao de doao
ori, căce adevărat iaste cuvîntul cel de la
Dumnezău, şi va sirgui Dumnezău a-l face pre
dînsul. Acum dară, socoteaşte om înţelept 33
şi socotitoriu şi-l vei pune pre el pre pămîn-
tul Eghipetului. Şi facă Farao şi tocmească 34
mai mari pre pămînt peste locuri şi să trimiţă
toate pîinele pămîntului Eghipetului acelor 7
ani ai ieftinătăţii Şi să adune toate bucatele 35
acestor 7 ani ce vin, acestor buni, şi să să
strîngă grîul supt mîna lui Farao, şi bucate în
cetăţi să să păzască. Şi vor fi bucatele 36
ceale păzite în pămînt – la cei 7 ani ai foame-
tei, carii vor fi în pămîntul Eghipetului, şi nu
se va strica pămîntul de foamete". Şi plăcu 37
cuvîntul înaintea lui Farao şi înaintea tuturor
slugilor lui. Şi zise Farao tuturor slugilor 38
lui: „Au doară vom afla om ca acesta, carele
are duhul lui Dumnezău întru dînsul?" Şi 39
zise Farao lui Iosif: „De vreame ce Dumnezău
ţi-au arătat ţie toate aceastea, nu iaste om mai
înţelept şi mai priceput decît tine. Şi tu vei 40
fi în casa mea, şi pre rostul tău va asculta tot
norodul mieu. Fără numai scaunul voiu avea
eu mai mult decît tine". Şi zise Farao lui 41
Iosif: „Iată, te puiu astăzi preste tot pămîntul
Eghipetului!" Şi luînd Farao inelul den 42
mîna lui, îl puse pre mîna lui Iosif; şi-l
îmbrăcă pre el podoabă de vişin şi puse lanţul
de aur prejur grumazul lui. Şi sui pre dîn- 43
sul într-al doile car de ale lui şi strigă înain-
tea lui pristav, şi-l puse pre dînsul peste tot
pămîntul Eghipetului. Şi zise Farao lui 44
Iosif: „Eu – Farao! Afară den tine nu va
rădica nimeni mîna lui peste tot pămîntul
Eghipetului!" Şi numi Farao numele lui 45
Iosif: Psondom Faneh, şi-i deade lui pre Asi-
neth, fata lui Pentefri, preotului Ileu Poleos,
lui să-i fie fămeaie. Şi Iosif era de 30 de ani 46
cînd stătu înaintea lui Farao, împăratul Eghi-
petului. Şi ieşi Iosif de la faţa lui Farao şi
umblă tot pămîntul Eghipetului. Şi făcu 47
pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate
snopi. Şi adună toate bucatele acelor 7 ani 48
întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghi-
petului, şi puse bucatele în cetăţi; bucatele
cîmpilor cetăţii ce era pen împrejurul ei au
pus întru dînsa. Şi adună Iosif grîu ca năsi- 49
pul mării mult foarte, pînă nu putea să
numere, că nu era număr. Şi lui Iosif să 50
făcură doi feciori, mai nainte de a veni cei
7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth,
fata lui Pentefri, preotul Ileu Poleos. Şi 51
numi Iosif numele celui dentîiu născut
Manasi, zicînd căce: „A uita m-au făcut Dum-
năzău toate durerile meale şi toate ale tătî-
ni-mieu". Şi numele aceluia al doilea au nu- 52

mit Efraim, zicînd căce: „M-au înălţat Dum-
53 nezău întru pămîntul smereniii meale". Şi trecură cei 7 ani ai ieftenătăţii carii se-au făcut
54 în pămîntul Eghipetului Şi începură cei 7 ani a foameţii a veni, după cum au zis Iosif. Şi să făcu foamete întru tot pămîntul, şi în tot
55 pămîntul Eghipetul nu era pîine. Şi flămînzia tot pămîntul Eghipetului, şi strigă norodul cătră Farao pentru pîine; şi zise Farao tuturor eghipteanilor: „Păsaţ la Iosif şi, ce va zice
56 voao, faceţ!" Şi foametea era pre faţa a tot pămîntul, şi deşchise Iosif toate jitniţile şi vin-
57 dea tuturor eghipteanilor. Şi toate ţărîle veniră la Eghipet a cumpăra de la Iosif, pentru că cuprinse foametea tot pămîntul.

CAP XLII

1 Şi văzînd Iacov că iaste vînzare de grîu la Eghipet, zise feciorilor lui:
2 „Pentru căce leneviţi? Iată, am auzit că iaste grîu la Eghipet. Pogorîţ acolo şi cumpăraţ noao de acolo puţine bucate, ca să trăim, să nu murim!"
3 Şi să pogorîră fraţii lui Iosif, 10, să cumpere
4 grîu de la Eghipet. Iară pre Veniamin, pre fratele lui Iosif, nu l-au tremis cu fraţii lui, pentru că zise: „Cîndai să nu i să prinză slăbi-
5 ciune pre cale". Şi veniră feciorii lui Israil să cumpere cu cei ce veniia, pentru că era foa-
6 mete în pămîntul lui Hanaan. Şi Iosif era mai mare pămîntului, acesta vindea la tot nărodul pămîntului. Şi viind fraţii lui Iosif, să
7 închinară lui cu faţa la pămînt. Şi văzînd Iosif pre fraţii lui, i-au cunoscut, şi se înstreina de ei, şi le grăi lor cu scîrbă şi zise lor: „De unde aţi venit?" Şi ei ziseră: „Din pămîntul Hanaan, să cumpărăm bucate!"
8 Şi cunoscu Iosif pre fraţii lui, iară ei nu l-au
9 cunoscut pre dînsul. Şi-ş aduse aminte Iosif de visele lui ce-au văzut el şi zise lor: „Iscoade sînteţ, a cerca urmele ţărîi aţ venit".
10 Şi ei ziseră: „Nu, doamne! Slugile tale - am
11 venit să cumpărăm bucate. Pentru că toţi sîntem feciori unui om, de pace sîntem, nu
12 sîntem, slugile tale, iscoade!" Şi zise lor: „Ba, ce urmele pămîntului aţi venit să
13 vedeţi". Şi ei ziseră: „12 fraţi sîntem, slugile tale, în pămîntul Hanaan: şi iată, cel mai tînăr dentru noi, cu tată-nostru astăzi, şi cela-
14 laltu nu iaste". Şi zise lor Iosif: „Aceasta iaste care am zis voao, zicînd că iscoade sîn-
15 teţi. Întru aceasta vă veţi arăta, pre sănătatea lui Farao, nu veţi ieşi de aicea de nu fratele
16 vostru cel mai tînăr va veni aicea. Trimiteţi dentru voi unul şi luaţi pe fratele vostru, şi voi vă legaţi pînă se vor face aiave cuvintele voastre, de grăiţ adevărat au ba; iară de nu, pre-sănătatea lui Farao, că adevărat iscoade sînteţ".
17 Şi puse pre dînşii în temniţă trei zile.
Şi zise lor a treia zi: „Aceasta faceţ, şi veţ trăi, 18
pentru că de Dumnezău mă tem eu: De sîn- 19
teţi de pace, un frate al vostru să se oprească în pază, şi voi păsaţi şi vă duceţ cumpărătura grîului vostru. Şi pre fratele vostru cel mai 20
tînăr să-l aduceţi la mine, şi să vor creade cuvintele voastre; iară de nu, veţi muri". Şi făcură aşa. Şi zise fieştecarele cătră fratele 21
său: „Aşa iaste pentru că în păcat sîntem pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de chinul sufletului lui, cînd se ruga noao şi noi nu-l ascultam pre dinsul, şi pentru aceasta veni pre noi primejdia aceasta". Şi răspun- 22
zînd Ruvim, zise lor: „Nu v-am grăit voao zicînd: 'Nu faceţi strîmbătate copilaşului!', şi nu m-aţi ascultat? Şi iată, sîngele lui să cearcă." Şi ei nu ştiia cum Iosif aude, 23
pentru că tîlmaciul în mijlocul lor era. Şi 24
întorcîndu-să de la ei, plînse Iosif. Şi iarăş veni la dînşii şi zise lor; şi luo pe Simeon dintre dînşii şi-l legă pre dînsul înaintea lor, Şi porînci Iosif să le umple vasele lor 25
de grîu, şi să le dea argintul lor fieştecăruia în sacul lui, şi să le dea de mîncare lor de saţiu pre cale. Şi să făcu aşa. Şi puind grîul pre 26
măgarii lor, să duseră de acolo. Şi dezle- 27
gînd unul sacul să dea hrană măgarilor săi, unde au odihnit, au văzut legătura argintului său, şi era deasupra gurii sacului. Şi zise 28
fraţilor lui: „Mi s-au dat argintul şi iată-lă-i în sacul mieu!" Şi se spămîntă inima lor şi se turburară întru dînşii, zicînd: „Ce aceasta ne-au făcut Dumnezău noao?" Şi veniră 29
cătră Iacov, tatăl lor, la pămîntul lui Hanaan, şi spuseră lui toate cîte li se întîmplă lor, zicînd:
„Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi cu 30
scîrbă şi ne puse pre noi în pază, ca cum am iscodi pămîntul. Şi zisem lui: 'De pace sîn- 31
tem, nu sîntem iscoadă. Doisprăzeace fraţi 32
sîntem, feciori tătîni-nostru; unul nu iaste, iară cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi, în pămîntul Hanaan'". Şi zise noao omul, 33
domnul pămîntului: „Întru aceasta vă voiu cunoaşte cum sînteţ de pace: un frate al vostru lăsaţi aicea cu mine, iară cumpărarea dării grîului casei voastre luîndu-l, vă duceţi
Şi aduceţi pe fratele vostru cel mai tînăr, şi 34
voiu cunoaşte cum nu sînteţi iscoade, ce sînteţi de pace, şi pe fratele vostru voiu da voao, şi cu pămîntul să vă neguţătoriţi". Şi fu 35
deşărtînd ei sacii lor, şi era a fieştecăruia legătura argintului lui în sacul lor. Şi văzură legăturile argintului lor ei şi tatăl lor, şi să spămîntară. Şi zise lor Iacov, tatul lor: „Pre mine 36
m-aţi făcut fără feciori! Iosif nu iaste! Simeon nu iaste! Şi pre Veniamin să-l luaţi? Asupra mea fură toate aceastea". Şi zise Ruvim tatălui lor 37

zicînd: „Pre amîndoi feciorii miei omoară-i, de nu voiu aduce pre dînsul la tine; dă-l pre dînsul în mîna mea, şi eu voiu aduce pre dînsul la tine“. 38 Şi el zise: „Nu să va pogorî fiiul mieu cu voi, pentru că fratele lui au murit, şi el singur au rămas. Şi să va întîmpla lui a să slăbi pre cale pre carea veţi mearge, şi îm veţi aduce bătrîneaţile cu întristăciune în iad!“

CAP XLIII

1/2 Şi foametea să întări pre pămînt. Şi fu cînd săvîrşiră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghipet, şi zise lor tatul lor: „Iarăş păsaţ de cumpăraţi noao puţineale bucate!“ 3 Şi zise lui Iuda zicînd: „Cu mărturie s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, zicînd: 'Nu veţi vedea faţa mea, de nu fratele vostru cel 4 mai tînăr cu voi va veni', Deci, de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî 5 şi-ţ vom cumpăra ţie bucate. Iară de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom mearge, pentru că omul au zis noao zicînd: 'Nu-m veţi vedea faţa mea, de nu va fi fratele 6 vostru cel mai mic cu voi'“. Şi zise Israil: „Ce mi-aţi făcut rău, spuind omului 7 de iaste voao frate?“ Şi ei ziseră: „Întrebînd ne-au întrebat omul pre noi şi rudenia noastră, zicîndu: 'De încă trăiaşte tatăl vostru? Şi de iaste frate voao?', şi am spus lui după întrebarea aceasta. Au ştiut-am că ne va zice noao: 'Aduceţi pre fratele vostru!'?“ 8 Şi zise Iuda către Israil, tatul lor: „Trimite copilaşul cu mine şi să ne sculăm să meargem, pentru să trăim, să nu murim şi noi, şi tu, şi 9 toată gloata noastră. Şi eu îl voiu priimi pre dînsul, şi den mîna mea ceare-l pre dînsul. De nu-l voiu aduce pre dînsul către tine şi-l voiu pune înaintea ta pre dînsul, greşit să fiu către 10 tine toate zilele. Că de nu ne-am fi zăbăvit, 11 acum ne-am fi întorsu de doao ori“. Şi zise lor Israil, tatul lor: „De iaste aşa, aceasta faceţi: luaţi den roadele pămîntului întru vasele voastre, şi pogorîţi omului daruri, de răşină, şi de miare, şi tămîie, şi zmirnă aleasă, 12 şi terevinthu, şi nuci. Şi argintul îndoit luaţi întru mînile voastre, argintul ce vă s-au întorsu întru sacii voştri; întoarceţi-l cu voi, 13 cîndai să nu fie sminteală. Şi pe fratele vostru luaţi şi, sculîndu-vă, vă pogorîţi către 14 om. Şi Dumnezeul mieu să dea voao har înaintea omului, ca să trimiţă pe fratele vostru pre unul, şi pre Veniamin; pentru că eu, după cum am rămas fără feciori, fără feciori am 15 rămas“. Şi luînd oamenii darurile aceastea, şi argintul îndoit luară în mînile lor, şi pre Veniamin şi, sculîndu-se, să pogorîră la Eghipet 16 şi stătură înaintea lui Iosif. Şi văzu Iosif pre ei şi pre Veniamin, fratele lui, şi zise celuia ce era peste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă, şi junghe jungheri şi găteaşte, că cu mine vor mînca oamenii pîine în amiazăzi“. 17 Şi făcu omul după cum i-au zis Iosif şi bagă pre oameni în casa lui Iosif. 18 Şi văzînd oamenii cum în casa lui Iosif se-au băgat, ziseră: „Pentru argintul carele se-au întorsu în sacii noştri dentîiu, noi ne aducem, pentru ca să năpăstuiască pre noi şi să să apuce de noi, ca se ne ia pre noi slugi şi pre măgarii noştri“. 19 Şi mergînd către omul ce era peste casa lui Iosif, grăiră lui în uşa casii, 20 zicînd: „Rugămu-ne, doamne, pogorît-am 21 întîiu să ne cumpărăm de mîncat. Şi fu cînd am venit să poposim, şi am deşchis sacii noştri, şi acesta argintul – fieştecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am 22 întorsu acum în mîinile noastre, Şi argint altul am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, pentru că nu ştim cine au pus noao cu mînile argintul în sacii noştri“. 23 Şi zise lor: „Blînd voao! Nu vă teameţ. Dumnezăul vostru şi Dumnezăul părinţilor voştri au dat voao comori în sacii voştri, şi argintul vostru bine ispitit îl am“. Şi scoasă către dînşii pre 24 Simeon. Şi adusără apă să să speale picioarele lor, şi deade hrană măgarilor 25 lor. Şi gătiră darurile pînă a veni la Iosif, amiazăzi, şi auziră că acolo va să prînzască. Şi întră Iosif în casă, şi adusără lui 26 darurile ce avea în mînile lor, în casă, şi să închinară lui cu faţa la pămînt. Şi întrebă pre 27 dînşii: „Cum vă aflaţ?“ Şi zise lor: „Sănătos iaste tatăl vostru cel bătrîn, pre carele aţ zis că încă trăiaşte?“ Şi ei ziseră: „Sănătos iaste 28 sluga ta, tată-nostru, încă trăiaşte“. Şi zise: „Blagoslovit omul acela la Dumnezău“. Şi plecîndu-se, să închinară înaintea lui. Şi 29 căutînd cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamin, fratele lui cel de o mumă născut, şi zise: „Acesta iaste fratele vostru cel mai tînăr, pre carele aţi zis să-l aduceţ la mine?“ Şi zise: „Dumnezău să te miluiască, fiiule!“ Şi să 30 turbură Iosif, că să întorcea maţele lui, pentru frate-său, şi cerca să plîngă. Şi întrînd în cămară, au plînsu acolo. 31 Şi spălîndu-se pe obraz, ieşind afară, să conteni şi zise: „Puneţ pîine!“ 32 Şi pusără lui sîngur, şi lor deosebi, şi eghipteanilor ce mînca cu el, osebi, pentru că nu putea eghipteanii a mînca cu jidovii pîine, că scîrbă iaste la eghipteani tot păstoriul de oi. 33 Şi şăzură înaintea lui, cel dentîiu născut, după bătrîneaţile lui, şi cel mai tînăr, după tinireaţile lui, şi să mira oamenii fiişcarele către fratele său. 34 Şi rădicară părţi de la el către dînşii, şi să mări partea lui Veniamin decît părţile tuturor de cinci ori cît al celora. Şi băură şi să îmbătară împreună cu dînsul.

CAP XLIV

1 Şi porunci Iosif celuia ce era peste casa
lui, zicînd: „Umpleţ sacii oamenilor
de bucate, cît vor putea rădica, şi
puneţ argintul fieştecăruia în gura
2 sacului. Şi cupa mea cea de argint să
o puneţ în sacul celui mai tînăr, şi preţul grîu-
lui lui". Şi fu după cuvîntul lui Iosif, după cum
3 au zis. Şi dimineaţa au luminat, şi oamenii
4 să sloboziră, şi ei şi măgarii lor. Şi ieşind ei
den cetate, nu să delungară departe, şi Iosif
zise celuia ce era peste casa lui, zicînd: „Scoa-
lă-te şi goneaşte după oameni, şi vei huli pre
dînşii şi vei zice lor: 'Pentru căci mi-aţ dat
5 reale pentru bune? Pentru căce mi-aţ furat
cupa cea de argint? Nu iaste aceaea cu carea
bea domnul mieu? Şi el vrăjind cu vraje întru
6 ea. Reale aţ săvîrşit carele aţ făcut!'" Şi
aflînd pre dînşii, omul le-au zis lor după
7 cuventele aceastea. Şi ziseră lui: „Pentru
căci grăiaşte domnul cuventele acestea? Să nu
se afle la slugile tale să fie făcut după cuvîntul
8 acesta! În vreame ce argintul carele am
aflat în sacii noştri l-am întorsu către tine den
pămîntul Hanaan, cum am fi furat den casa
9 stăpînului tău argint sau aur? La care vei
afla cupa den slugile tale, să moară, şi noi vom
10 fi slugi domnului vostru". Şi el zise: „Şi
acum, cum ziceţ, aşa va fi! Omul la carele să
va afla păharul, acela îm va fi slugă, iară voi
11 curaţ veţ fi". Şi grăbiră de descărcară cineş
sacul pre pămînt şi deschise cineş sacul
12 lui. Şi cerca, de la cel bătrîn începînd, pînă
au venit la cel tînăr; şi obîrşind, află cupa în
13 sacul lui Veniamin. Şi-ş rupseră hainele
lor şi puseră cineş sacul lui pre măgariul lui şi
14 să întoarseră la cetate. Şi întră Iuda şi fraţii
lui către Iosif, încă fiind el acolo, şi căzură
15 înaintea lui pre pămînt, Şi zise lor Iosif:
„Ce aţ făcut acest lucru? Nu ştiţ că cu vrajă să
16 vrăjaşte omul în ce fel sînt eu?" Şi zise
Iuda: „Ce voiu grăi împotriva domnului? Sau
ce vom zice? Sau ce ne vom înderepta? Şi
Dumnezău află strîmbătatea slugilor tale.
Iată, sîntem robi domnului nostru, şi noi şi la
17 cine s-au aflat cupa". Şi zise Iosif: „Să nu
să facă mie a face cuvîntul acesta! Omul la
carele s-au aflat cupa, acela îm va fi slugă; iară
18 voi vă suiţ cu mîntuire la tatăl vostru". Şi
apropiindu-se Iuda de dînsul, zise: „Rogu-mă,
doamne, grăiască sluga ta înaintea ta, şi să nu
te mînii pre sluga ta, căci tu eşti după Farao.
19 Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale,zicînd:
20 'De aveţ tată au frate?' Şi zis-am domnului
cum: 'Iaste noao tată bătrîn, şi copil den
bătrîneaţe mai tînăr la dînsul, şi fratele lui
au murit, şi el singur au rămas mumei lui,
şi tatul nostru pre dînsul au îndrăgit'.
Şi ai zis slugilor tale: 'Aduceţ pre dînsul la 21
mine şi-l voiu socoti'. Şi am zis domnului: 22
'Nu va putea copilul ca să lase pre tată-său, că,
de va lăsa pre tatăl, va muri'. Şi tu ai zis slugi- 23
lor tale că: 'De nu se va pogorî fratele vostru
cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogeţ a vedea
încă faţa mea'. Şi fu cînd ne-am suit la 24
sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele
domnului. Şi zise noao tatul nostru: 'Păsaţ 25
iarăş de ne cumpăraţ puţineale bucate!' Şi 26
noi am zis: 'Nu vom putea să ne pogorîm, ce,
de se va pogorî cu noi fratele nostru cel mai
tînăr, ne vom pogorî, pentru că nu vom putea
vedea faţa omului, fratele nostru cel mai tînăr
nefiind cu noi'. Şi zise tată-nostru, sluga ta, 27
către noi: 'Voi ştiţ că fămeaia doi mi-au năs-
cut. Şi ieşi unul de la mine, şi mi-aţ zis că 28
l-au mîncat fiarăle şi nu l-am mai văzut pînă
acum. Deci de veţ lua şi pre acesta den faţa 29
mea şi i se va întîmpla lui slăbiciune pre cale,
şi-m veţ pogorî bătrîneaţele cu întrestăciune
în iad'. Acum dară, de voiu mearge către slu- 30
ga ta, tatul nostru, şi copilul nu va fi cu noi, şi
sufletul lui să spînzură de sufletul acestuia,
Şi va fi după ce va vedea el cum nu iaste copi- 31
lul cu noi, va muri; şi vor aduce slugile tale
bătrîneaţele slugii tale, tatului nostru, cu
întrestăciune în iad. Pentru că sluga ta, 32
tatul nostru, priimeaşte copilul de la mine,
zicînd către el: 'De nu-l voiu aduce către tine
şi să-l puiu pre dînsul înaintea ta, greşit să fiu
la tatăl mieu peste toate zilele'. Acum dară, 33
voiu rămînea ţie slugă pentru copil, rob dom-
nului, iară copilul să să suie cu fraţii lui.
Căci cum mă voiu sui la tatul mieu, copilul 34
nefiind cu noi? Pentru ca se nu văz realele
care vor afla pre tatul mieu".

CAP XLV

Şi nu putea Iosif să îngăduiască pre toţi 1
ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoa-
teţi pre toţi de la mine". Şi nu mai sta
nimeni lîngă Iosif cînd se cunoscu cu
fraţii lui. Şi lăsă glas cu plîns şi 2
auziră toţi eghipteanii şi să auzi în casa lui
Farao. Şi zise Iosif către fraţii lui: „Eu sînt 3
Iosif. Încă tată-miu trăiaşte?" Şi nu putea fra-
ţii să-i răspunză lui, pentru că se turburară.
Şi zise Iosif către fraţii lui: „Apropiaţi-vă 4
către mine!" Şi se apropiară. Şi zise: „Eu sînt
Iosif, fratele vostru, care aţi vîndut la
Eghipet. Deci acum nu vă întristaţi, nici vă 5
paie rău pentru că m-aţ vîndut pre mine aici,
căci întru viaţă m-au trimis Dumnezău înain-
tea voastră. Pentru că acesta – al doilea an 6
de foamete pre pămînt; şi încă alţi 5 ani, întru
carii nu iaste arătură, nici seacere. Pentru 7
că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră, ca
să rămîie voao rămăşiţă pre pămînt şi

8 a hrăni rămăşiţă mare. Acum dară, nu voi
m-aţi trimis aici, ce Dumnezău, şi mă făcu pre
mine ca un tată lui Farao şi domn a toată casa
lui şi stăpîn a tot pămîntul Eghipetului.
9 Grăbiţi dară de vă duceţi cătră tată-mieu şi
ziceţi lui: 'Aceastea zice feciorul tău Iosif:
'Făcutu-m-au Dumnezău domn a tot pămîn-
tul Eghipetului. Pogoară-te dară la mine şi nu
10 aştepta, Şi vei lăcui la pămîntul lui Ghesem
al Araviei şi vei fi aproape de mine tu, şi
feciorii tăi, şi feciorii feciorilor tăi, oile tale şi
11 boii tăi şi cîte ai tu; Şi te voiu hrăni acolo,
pentru că încă cinci ani foamete va fi pre
pămînt, ca să nu te surpi tu, şi feciorii tăi, şi
12 toate ale tale'. Iată, ochii voştri văd, şi ochii
lui Veniamin, fratele mieu, că gura mea
13 grăiaşte cătră voi. Spuneţi dară tătîne-
mieu toată slava mea de la Eghipet şi cîte aţi
văzut, şi grăbind aduceţi pre tată-mieu
14 aici". Şi căzînd pre grumazii lui Veniamin,
fratelui său, au plîns pre dînsul, şi Veniamin
15 au plîns pre grumazii lui. Şi sărutînd pre
toţi fraţii lui, au plîns pre dînşii. Şi după
16 aceastea, au grăit fraţii lui cătră dinsul. Şi
să înţelease glasul în casa lui Farao, zicînd:
„Au venit fraţii lui Iosif". Şi să bucură Farao şi
17 toată curtea lui. Şi zise Farao cătră Iosif:
„Zi fraţilor tăi: 'Aceasta faceţi: umpleţi pově-
rile voastre şi meargeţi la pămîntul
18 Hanaan. Şi luînd pre tatăl vostru şi avutu-
rile voastre, veniţi la mine şi voiu da voao den
toate bunătăţile Eghipetului şi veţi mînca
19 mădua pămîntului'. Şi tu porînceaşte
aceastea: să ia ei cară din pămîntul Eghipetu-
lui, copiilor voştri şi fămeilor voastre; şi luund
20 pre tatăl vostru, veniţi. Şi nu pregetaţi cu
ochii de vasele voastre, pentru că toate bună-
21 tăţile Eghipetului vor fi voao". Şi făcură
aşa feciorii lu Israil. Şi deade lor Iosif cară,
după cum zise Farao, împăratul Eghipetului,
22 şi deade lor hrană pre cale. Şi tuturor le-au
dat haine îndoite, iară lui Veniamin i-au dat
trei sute de galbeni de aur şi cinci haine în fea-
23 liuri. Şi tătîni-său – ca aceastea, şi zeace
măgari ce ridica de toate bunătăţile Eghipetu-
lui, şi zeace mîşcoi ce rîdica pîinea tătîni-său
24 pre cale. Şi trimise Iosif pre fraţii lui şi se
duseră; şi zise lor: „Nu vă scîrbiţi pre
25 cale". Şi să suiră de la Eghipet şi veniră la
26 pămîntul Hanaan, cătră Iacov, tatăl lor. Şi
spuseră lui, zicînd că: „Fiiul tău Iosif trăiaşte,
şi el domneaşte tot pămîntul Eghipetului". Şi
să ciudi întru cuget Iacov, pentru că nu-i
27 credea pre ei. Şi grăiră lui toate cuvin-
tele ce se-au grăit de Iosif, cîte au zis lor, şi
văzînd carăle ceale ce-au trimis Iosif
ca să ia pre dînsul, să adăogea duhul lui Iacov,
tatălui lor. Şi zise Israil: „Mare iaste mie de 28
încă trăiaşte fiiul mieu Iosif! Mergînd, voiu
vedea pre dînsul mai nainte de ce voiu muri".

XLVI

Şi sculîndu-se Israil, el şi toate ale lui, 1
au venit la Fîntîna Jurămîntului şi au
făcut jirtvă Dumnezeului tătîni-său,
lui Isaac. Şi zise Dumnezeu lui 2
Israil, în videnia nopţii, zicînd:
„Iacove, Iacove!" El zise: „Ce iaste?" Şi El 3
zise lui: „Eu sînt Dumnezeul părinţilor tăi, nu
te teame a te pogorî la Eghipet, pentru că
întru limbă mare te voiu face acolo. Şi Eu 4
Mă voiu pogorî cu tine la Eghipet şi Eu te voiu
sui desăvîrşit, şi Iosif îş va pune mînile lui pre
ochii tăi". Şi să sculă Iacov de la Fîntîna 5
Jurămîntului, şi luoară fiii lui Israil pre tată-său,
şi unealtele, şi muierile lor, pren carăle ce au
trimis Iosif să-l rădice pre dînsul. Şi luîndu-ş
avearea lor, Şi toată agonisita ce au agoni- 6
sit în pămîntul lui Hanaan, întrară la Eghipet
Iacov şi toată seminţia lui cu dînsul. Fecio- 7
rii şi feciorii feciorilor lui, cu dînsul, şi featele
lui şi featele featelor lui şi toată seminţia lui au
adus la Eghipet. Şi aceastea-s numele fiilor lui
Israil ce au întrat la Eghipet împreună cu
Iacov, tatăl lor. Aceştea sînt feciorii lui: cel 8
dentîi născut [lui] Iacov, Ruvim. Şi feciorii 9
lui Ruvim: Enoh şi Falus, Asron şi
Harmi. Şi feciorii lui Simeon: Iemuil, şi 10
Iamin, şi Aod, şi Iahim, şi Saar, şi Savl, feciо-
rul hananiteanii. Şi feciorii lui Levi: Ghir- 11
son, Cath şi Merari. Şi feciorii Iudei: Ir, şi 12
Anan, şi Silon, şi Fares, şi Zara; şi muri Ir şi
Anan în pămîntul Hanaan. Şi făcură feciorii
lui Fares: Asron şi Iemuil. Şi feciorii lui 13
Isahar: Thola, şi Fua, şi Iasuv, şi Zam-
vron. Şi feciorii lui Zavolon: Sered, şi 14
Alon, şi Eil. Aceştea sînt feciorii Liei, carei 15
au născut lu Iacov, în Mesopotamia Asiriei, şi
pre Dana, fata lui; toate sufletele, feţi şi feate,
33. Şi feciorii lui Gad: Safon, şi Anghis, şi 16
Sanis, şi Thosovan, şi Aidis, şi Oridis, şi Arei-
lis. Şi feciorii lui Asir: Emna, Iesua, şi Ieul, 17
şi Varia, şi Sara, fraţii lor. Şi feciorii lui Varia:
Hovor şi Melhil. Aceştea-s feciorii Zelfii, 18
care au dat Lavan Liei, featei lui, care au năs-
cut pre aceştea lui Iacov, 16 suflete. Şi 19
feciorii Rahilei, fămeii lui Iacov: Iosif şi Venia-
min. Şi să făcură feciorii lui Iosif în pămîn- 20
tul Eghipetului, carii au născut lui Asinetha,
fata lui Pentefri, preotul Iliu Polios, pre
Manasi şi pe Efraim. Şi se făcură feciorii 21
lui Manasi, pre carii au născut lui ţiitoarea
Sira, pre Mahir; şi Mahir au născut pre Galaad;
şi feciorii lui Efraim, fratele lui Manasi: Suta-
laam şi Taam; şi feciorii lui Sutalaam: Edem.

22 Şi feciorii lui Veniamin: Vala şi Hovor şi Asfil. Şi fură feciorii lui Vala: Ghira şi Nueman, şi Inhim, şi Ros, şi Mamfin, şi Ofilim. Şi
23 Ghira au născut pre Arad. Aceştea-s feciorii Rahilii, ce au născut lui Iacov, toate sufle-
24 tile, 18. Şi feciorii lui Dan: Asom; şi feciorii lui Nefthalim: Asil, şi Goini, şi Isahar, şi
25 Silim. Aceştea-s feciorii Valii, carea au datu-o Lavan Rahilei, featei lui, care au născut pre aceştea lui Iacov, toate sufletele,
26 7. Şi toate sufletile ce au întrat cu Iacov în Eghipet, ceia ce au ieşit den coapsele lui, afară den muierile feciorilor lui Iacov, toate
27 sufletile, 66. Şi feciorii lui Iosif ce s-au născut lui în pământul Eghipetului, toate sufletele casii lui Iacov, ceale ce au întrat cu Iacov în
28 Eghipet, suflete 70 şi 5. Şi pre Iuda l-au trimis înaintea lui cătră Iosif, să întimpine pre dînsul la Cetatea Iroilor, în pământul
29 Ramesi. Şi înhămînd Iosif carăle lui, să sui întru timpinarea lui Israil, tătîne-său, la Cetatea Iroilor şi, ivindu-se lui, au căzut pre gru-
30 mazii lui şi au plînsu cu plîngere multă. Şi zise Israil cătră Iosif: „Voiu muri de acum, de vreame ce am văzut obrazul tău, că încă
31 trăieşti tu". Şi zise Iosif cătră fraţii lui: „Suindu-mă, voiu spune lui Farao şi voiu zice lui cum fraţii miei şi casa tătîne-mieu au fost în pământul Hanaan, şi acum au venit cătră
32 mine. Şi oamenii sînt păstori, pentru că era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, şi dobitocul, şi boii, şi toate ale lor le-au
33 adus. Deci de va chema pre voi Farao şi vă
34 va zice voao: 'Ce iaste lucrul vostru?', Să ziceţ: 'Oameni hrănaci sîntem cu dobitocul, slugile tale, den copilărie pînă acum, şi noi şi părinţii noştri', pentru ca să lăcuiţ în pământul Ghesem al Araviei, căci că urîciune iaste la eghipteani tot păstoriul oilor".

CAP XLVII

1 Şi mergînd Iosif, au spus lui Farao zicînd: „Tată-mieu şi fraţii miei, şi dobitocul, şi boii lor, şi toate ale lor au venit den pământul Hanaan şi,
2 iată, sînt în pământul Ghesem". Şi den fraţii lui au luat cinci oameni, şi-i puse pre dînşii înaintea lui Farao. Şi zise Farao fraţilor
3 lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?" Şi ei ziseră lui Farao: „Păstori de oi, robii tăi, şi noi şi părinţii noştri, den copilărie pînă acum". Şi
4 ziseră lui Farao: „Am venit ca să ne sălăşluim pre pământ, pentru că nu iaste păşune dobitoacelor slugilor tale, că să întări foametea în pământul Hanaan. Acum dară vom lăcui, slugile tale, în pământul Ghesem".
5 Şi zise Farao lui Iosif zicînd: „Tată-tău şi
6 fraţii tăi au venit cătră tine. Iată, pământul Eghipetului înaintea ta iaste, [în] pământul cel bun lăcuiaşte pre tată-tău şi pre fraţii tăi. Lăcuiască în pământul Ghesem; iară de ştii cum sînt întru ei oameni tari, pune-i pre dînşii mai mari peste dobitoacele meale!" Şi aduse Iosif pre Iacov, tată-său, 7
înlăuntru, şi-l puse pre dînsul înaintea lui Farao. Şi blagoslovi Iacov pre Farao; şi 8
zise Farao lui Iacov: „Cîţi ani ai zilelor vieţii tale?" Şi zise Iacov cătră Farao: „Zilele 9
anilor vieţii meale care nemernicescu, 130 de ani. Mici şi reale s-au făcut zilele anilor vieţii meale, n-au ajunsu la zilele anilor vieţii părinţilor miei, care zile au lăcuit". Şi blagoslo- 10
vind Iacov pre Farao, au ieşit de la dînsul. Şi lăcui Iosif pre tată-său şi pre fra- 11
ţii lui şi le deade lor ţineare în pământul Eghipetului, în pământul cel mai bun, în pământul Ramesi, după cum porunci Farao. Şi le 12
măsura grîu Iosif tătîne-său, şi fraţilor lui, şi a toată casa tătîne-său, grîu după trupuri. Şi 13
grîu nu era în tot pământul, pentru că să întări foametea foarte şi lipsi pământul Eghipetului şi pământul lui Hanaan de foamete. Şi 14
adună Iosif tot argintul ce s-au aflat în pământul Eghipetului şi în pământul Hanaan, pentru grîul carele cumpăra, şi le măsura grîu lor. Şi
aduse Iosif tot argintul în casa lui Farao. Şi 15
lipsi tot argintul den pământul Eghipetului şi den pământul Hanaan, şi veniră toţ eghipteanii cătră Iosif, zicînd: „Dă-ne noao pîine! Şi pentru ce murim înaintea ta? Pentru că lipsi argintul nostru". Şi zise lor Iosif: „Aduceţ 16
dobitocul vostru şi voiu da voao pîine pentru dobitocul vostru, de au lipsit argintul". Şi 17
au adus dobitocul lor cătră Iosif şi le deade lor Iosif pîine pentru cai, şi pentru oi, şi pentru boi, şi pentru măgari; şi-i hrăni pre dînşii cu pîine, pentru toate dobitoacele lor, întru anul acela. Şi trecu anul acela, şi veniră la el al 18
doilea an şi ziseră lui: „Ca să nu ne surpăm de la domnul nostru că se-au lipsit argintul, şi unealtele, şi dobitoacele, cătră tine domnul, şi n-au rămas noao înaintea domnului nostru, fără numai trupul nostru şi pământul
nostru, Decii pentru ca să nu murim, înain- 19
tea ta, şi pământul să să pustiiască, ia pre noi şi pământul nostru,pentru pîine, şi vom fi noi şi pământul nostru robi lui Farao. Dă-ne sămînţă ca să sămănăm şi să trăim şi să nu murim, şi pământul nu să va pustii". Şi au 20
luat Iosif tot pământul eghipteanilor, lui Farao, pentru că au vîndut eghipteanii pământul lor lui Farao, că cuprinse pre ei foametea; şi fu pământul lui Farao. Şi 21
norodul îl robi luiş să-i fie robi, den marginile hotarălor Eghipetului pînă în margine,

22 Afară den pămîntul popilor numai nu le-au luat Iosif, pentru că în dar au dat dare popilor lui Farao, şi mînca darea care au dat lor Farao, pentru aceaea nu ş-au vîndut pămîntul
23 lor. Şi zise Iosif tuturor eghipteanilor: „Iată, v-am luat pre voi şi pămîntul vostru astăzi lui Farao; luaţi-vă sămînţă şi sămănaţ
24 pămîntul. Şi vor fi roadele lui, şi veţ da a cincea parte lui Farao, iară ceale patru părţi vor fi voao întru sămînţile pămîntului şi de mîncat voao şi tuturor cîţ sînt în casele
25 voastre". Şi ziseră: „Mîntuitu-ne-au pre noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru, şi
26 vom fi robi lui Farao". Şi puse lor Iosif întru poruncă pînă în ziua de astăzi pre pămîntul Eghipetului a da a cincea lui Farao, afară den pămîntul popilor numai nu era lui
27 Farao. Şi lăcui Israil în Eghipet, pre pămîntul Ghesem, şi să moşteniră pre el, şi
28 crescură, şi să înmulţiră foarte. Şi mai trăi Iacov în pămîntul Eghipetului 17 ani. Şi fură zilele lui Iacov, anii vieţii lui, 140 şi 7 de
29 ani. Şi să apropiară zilele lui Israil a muri şi au chemat pre feciorul lui, Iosif, şi zise lui: „De am aflat har înaintea ta, pune mîna ta pre coapsa mea şi vei face pre mine milă şi ade-
30 văr, ca să nu mă îngropi în Eghipet, Ce voiu dormi cu părinţii miei, şi mă vei rădica den Eghipet şi mă vei îngropa la mormîntul lor". Şi el zise: „Eu voiu face după cuvîntul
31 tău". Şi zise lui: „Jură-te mie!" Şi jură lui şi să închină Israil pre marginea toiagului lui.

CAP XLVIII

1 Şi fu după cuvintele aceastea, şi să porunci lui Iosif că: „Tată-tău să dodeiaşte!" Şi luînd pre amîndoi fiii lui, pre Manasi şi pre Efraim, au venit
2 către Iacov. Şi să spuse lui Iacov, zicînd: „Iată, fiiul tău Iosif vine către tine". Şi
3 întărindu-se Israil, şăzu pre pat. Şi zise Iacov lui Iosif: „Dumnezăul mieu mi S-au arătat în Luza, în pămîntul Hanaan, şi mă bla-
4 goslovi Şi-m zise: 'Iată, Eu te voiu creaşte şi te voiu înmulţi şi te voiu face întru adunare de limbi, şi-ţ voiu da ţie pămîntul acesta, şi semenţiei tale după tine, în ţineare veaci-
5 nică'. Acum dară, aceşti doi feciori ce ţi se-au făcut ţie în pămîntul Eghipetului, mai nainte de ce am venit eu la Eghipet, ai miei sînt; Efrem şi Manasi, ca Ruvim şi Simeon
6 vor fi mie. Iară nepoţii care vei naşte de acuma ai tăi vor fi, pre numele fraţilor lor se
7 vor chema întru sorţii lor. Iară eu cînd veniiam den Mesopotamia Asiriei, au murit Rahil, mumă-ta, în pămîntul Hanaan, apropiindu-mă la locul alergăturii cailor, după pămîntul lui Havratha a veni la Efratha, şi am îngropat pre dînsa în calea alergăturii cailor, aceasta iaste Vithleem".

Şi văzînd Israil feciorii lui Iosif, zise: 8
„Cine-ţ sînt aceştea?" Şi zise Iosif tătî- 9
ni-său: „Fii-m sînt, care mi-au dat Dumnezău aicea." Şi zise Iacov: „Adu-mi-i aproape pre ei, pentru ca să blagoslovesc pre ei". Şi 10
ochii lui Israil să îngreuiasă la vedeare, de bătrîneaţe, şi nu putea să vază. Şi-i apropiară pre ei către dînsul, şi-i sărută pre dînşii, şi-i îmbrăţişă pre ei. Şi zise Israil către Iosif: 11
„Iată, de faţa ta nu mă lipsiiu şi, iată, îm arătă Dumnezău şi sămînţa ta". Şi scoase pre 12
dînşii Iosif den genunchile lui, şi să închinară lui cu faţa la pămînt. Şi luînd Iosif pre 13
amîndoi feciorii lui, pre Efrem în direapta, şi în stînga lui Israil, iară pre Manasi în stînga, şi în direapta lui Israil, apropie-i pre ei de dînsul. Şi întinzînd Israil mîna cea direaptă, au 14
pusu-o pre capul lui Efrem, şi acesta era cel mai tînăr, şi cea stîngă pre capul lui Manasi, schimbîndu-ş mîinile. Blagoslovi pre ei şi 15
zise: „Dumnezău, Căruia bineplăcură părinţii miei înaintea Lui, Avraam şi Isaac, Dumnezăul Cela ce mă hrăneaşte den tinireaţile meale pînă în ziua de astăzi, Îngerul cela ce 16
mă mîntuiaşte den toate realele să blagoslovească copiii aceştea, şi să să cheame pre ei numele mieu şi numele părinţilor miei, Avraam şi Isaac, şi să să înmulţască în mulţime multă pre pămînt". Şi văzînd Iosif cum 17
au pus tată-său mîna cea direaptă pre capul lui Efrem, îi păru lui greu şi să apucă de mîna tătîni-său să o ia de pre capul lui Efrem pre capul lui Manasi. Şi zise Iosif tătîni-său: 18
„Nu aşa , tată, pentru că acesta iaste cel dentîi născut; pune direapta ta pre capul lui". Şi 19
nu vru, ce zise: „Ştiu fiiule, ştiu! Şi acesta va fi în norod, şi acesta să va înălţa, iară fratele lui cel mai tînăr mai mare decît el va fi, şi seminţia lui va fi întru mulţime de limbi". Şi bla- 20
goslovi pre dînşii în ziua aceaea, zicînd: „Întru voi să va blagoslovi Israil, zicînd: 'Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efrem şi ca pre Manasi!'" Şi puse pre Efrem înaintea lui Manasi. Şi zise Israil lui Iosif: „Iată, eu 21
moriu, şi va fi Dumnezeu cu voi şi va întoarce pre voi Dumnezău den pămîntul acesta la pămîntul părinţilor voştri. Iară eu îţi dau 22
ţie Sichima aleasă, mai sus de fraţii tăi, care am luat den mînile amoreilor, cu sabia mea şi cu arcul".

CAP XLIX

1 Şi chemă Iacov pre feciorii lui şi zise lor: „Adunaţi-vă, pentru ca să vă spuiu eu voao ce va timpina pre voi în
2 zilele ceale de apoi. Adunaţi-vă, şi ascultaţi pre mine, fiii lui Iacov! Ascultaţi pentru tată-vostru. Ruvim, întîi 3
născut al mieu, tu, vîrtutea mea şi începătura fiilor miei, silniceaşte a te purta şi sil-

niceaşte obraznic te semeţiş; ca apa să nu
4 herbi, Pentru că te suiş pre patul tătîni-tău,
atuncea ai pîngărit aşternutul unde te-ai
5 suit. Simeon şi Levi – fraţi, au săvîrşit
6 strîmbătatea aleagerii lor. La sfatul lor să
nu vie sufletul mieu, şi pre adunarea lor să nu
să razime ficaţii miei, că, întru mînia lor, au
omorît oameni şi, întru pohta lor, au tăiat
7 vinele taurului. Blestemată mînia lor, pen-
tru că iaste obraznică, şi urgia lor, căce s-au
întărit; împărţi-voiu pre dînşii în Iacov şi voiu
8 sămăna pre dînşii în Israil. Iudo, pre tine
vor lăuda fraţii tăi. Mînile tale – pre umerile
vrăjmaşilor tăi. Închina-ţi-se-vor ţie feciorii
9 tătîni-tău. Puiul leului, Iudo, den vlăstari,
fiiul mieu, te suiş! Culcîndu-se, dormi ca un
10 leu, şi ca puiul de leu; cine va scula pre el? Nu
va lipsi stăpînitori den Iuda, şi povăţitori den
coapsa lui, pînă vor veni ceale ce-i zac Lui, şi
11 El – nădeajdea limbilor. Legînd la vie mîn-
zul Său şi la cîrceiu mînzul măgăriţii Lui, va
spăla cu vin îmbrăcămintea Sa şi cu sîngele
12 strugurului învălitura Lui. Veaseli ochii
Lui de vin şi mai albi denţii Lui decît
13 laptele. Zavulon lîngă mare va lăcui, şi el
lîngă adăpostul vaselor, şi se va întinde pînă
14 la Sidon. Isahar binele au pohtit, odihnin-
15 du-se întru mijlocul sorţilor. Şi văzînd
odihna cum iaste bună şi pămîntul cum iaste
gras, ş-au supus umărul său a osteni, şi să făcu
16 om plugariu. Dan va judeca nărodul lui, şi ca o
17 rudă în Israil. Şi să făcu lui Dan şarpe pre
cale, şezînd pre cărare, muşcînd călcîiu de cal,
18 şi va cădea călăreţul în ceale de apoi. Mîn-
19 tuirea aşteptînd, a Domnului. Gad ispită îl
va ispiti pre el, şi el va ispiti pre el după
20 urmă. Asir, grasă e pîinea, şi el va da hrană
21 boiarilor. Nethalim, rădăcină lăsată, cres-
22 cînd întru naştere, frumuseaţe. Iosif, fiiu
crescut, rîvnit fiiul mieu cel mai tînăr, către
23 mine te întoarce. Către carele sfătuind
suduia şi să ţinea întru el domni săgetături-
24 lor. Şi să fărîmară cu tărie arcele lor şi să
slăbănogiră vinele braţelor mînilor lor, pren
mîna putearnicului Iacov; de-acolo cela ce au
întărit pe Israil, de la Dumnezău[l] tatăl[ui]
25 tău. Şi ajută ţie Dumnezăul mieu şi te bla-
goslovi cu blagoslovenia ceriului de sus, şi
blagoslovenia pămîntului care are toate,
26 pentru blagoslovenia ţiţelor şi zgăului. Bla-
goslovenia tătîne-tău şi a mumei tale să
preaîntări, pre blagoslovenia a munţi întăriţ
şi pre blagoslovenii de ţermuri veacinice;
carele vor fi pre capul lui Iosif, şi pre creaş-
27 tetul cărora au povăţuit fraţii. Veniamin,
lup hrăpitoriu, demineaţa va mînca încă, şi în
28 seară va mîntui mîncarea". Toţi aceştea, fiii
lui Iacov, 12. Şi aceastea au grăit lor tatăl lor,
şi blagoslovi pre ei; pre fieştecarele după bla-
goslovenia lui blagoslovi pre ei. Şi zise lor: 29
„Eu mă voiu adaoge către al mieu nărod,
îngropaţi-mă cu părinţii miei în peştera care
iaste întru ţarina lui Efron Heteul, În peş- 30
tira cea îndoită, ce iaste în prejma Mamvriei,
în pămîntul Hanaan, care au cîştigat Avraam
peştira de la Efron Heteul, întru cîştigare de
mormînt. Acolo au îngropat pre Avraam şi 31
pre Sarra, fămeaia lui; şi acolo au îngropat
pre Isaac şi pre Reveca, fămeaia lui; şi acolo
au îngropat pre Lia. Întru avearea ţarinii şi 32
a peştirii ce iaste întru dînsa, de la feciorii lui
Het". Şi părăsi Iacov învăţînd pre feciorii 33
lui; şi rîdicînd Iacov picioarele pre pat, răposă
şi să adaose către nărodul lui.

CAP L

Şi căzînd Iosif pre faţa tătîne-său, 1
plînse amar pre dînsul, şi-l sărută pre
el. Şi porunci Iosif slugilor sale, 2
celor ce era îngropători, ca să
îngroape pre tată-său; şi îngropară
îngropătorii pe Israil. Şi să pliniră lui 40 de 3
zile, pentru că aşa să numără zilele îngropării,
şi plînse pre el Eghipetul 70 de zile. Şi 4
după ce au trecut zilele plîngerii, au grăit Iosif
domnilor lui Farao, zicînd: „De am aflat har
înaintea voastră, grăiţ întru urechile lui Farao,
zicînd Că tată-mieu m-au jurat mai nainte 5
de moartea lui, zicînd: 'În groapa ce mi-am
săpat mie în pămîntul Hanaan, acolo să mă
îngropi'; acum dară să mă suiu să îngrop pre
tată-miu şi mă voiu întoarce". Şi zise lui 6
Farao dupe zisele lui Iosif, şi zise Farao lui
Iosif: „Suie-te şi îngroapă pre tată-tău, dupe
cum te-au jurat!" Şi să sui Iosif să îngroape 7
pre tată-său, şi să suiră împreună cu el toate
slugile lui Farao, şi cei bătrîni ai casei lui, şi
toţi bătrînii Eghipetului, Şi toată casa lui 8
Iosif, şi fraţii lui, şi toată casa tătîni-său, şi
rudenia; şi oile şi boii le-au lăsat în pămîntul
Ghesem. Şi să suiră cu el cară şi călăreţi şi 9
să făcu tabără mare foarte. Şi mearseră la 10
aria lui Atad, care iaste decindea de Iordan, şi
plînseră pre el plîngere mare şi tare foarte; şi
făcu plîngerea tătîni-său şapte zile. Şi 11
văzură lăcuitorii pămîntului Hanaan plînge-
rea la aria lui Atad şi ziseră: „Plîngere mare
iaste aceasta eghipteanilor", pentru aceaea au
numit numele locului aceluia Plîngerea Eghi-
petului, carele iaste decindea de Iordan. Şi 12
făcură lui aşa feciorii lui, după cum porunci
lor: şi luară pre dînsul feciorii lui la pămîntul
lui Hanaan şi-l îngropară pre dînsul în
peştera cea îndoită, care au cîştigat
Avraam, peşteră întru ocină de mormînt

de la Efron Heteul, în preajma Mamvriei. Şi să întoarse Iosif la Eghipet, el şi fraţii lui, şi toţi cîţi se-au suit cu el, să îngroape pre tatăl lui. Şi văzînd fraţii lui Iosif că au murit tatăl lor, ziseră: „Cîndai să nu-ş aducă aminte de rău noao Iosif, şi răsplătire ne va da noao toate realele cîte i-am făcut lui“ Şi mergînd la Iosif ziseră: „Tată-tău te-au jurat mai nainte de moarte, zicînd: 'Aşa ziceţi lui Iosif: 'Lasă lor strîmbătatea şi greşala lor, că reale ţie au arătat; şi acum priimeaşte nedereptatea slugilor Dumnezăului tătîni-tău'“. Şi plînse Iosif, grăind ei cătră dînsul. Şi venind cătră dînsul, ziseră: „Iată, noi – robii tăi“. Şi zise lor Iosif: „Nu vă teamereţi, pentru că al lui Dumnezău sînt eu. Voi aţ vrut împotriva mea întru reale, iară Dumnezău au vrut pentru mine întru bunătăţi, pentru ca să se facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult“. Şi zise lor: „Nu vă teamereţi, eu voiu hrăni pre voi şi casele voastre“. Şi mîngîie pre ei şi le grăi lor la inimă. Şi lăcui Iosif la Eghipet, el şi fraţii lui şi toată casa tătîni-său; şi trăi Iosif ani 110. Şi văzu Iosif feciorii lui Efraim pînă a treia seminţie; şi feciorii lui Mahir, feciorul lui Manasi, născură preste copsele lui Iosif. Şi zise Iosif fraţilor lui, zicînd: „Eu moriu, şi cu socotinţă va socoti Dumnezău pre voi şi va scoate pre voi din pămîntul acesta la pămîntul care au jurat Dumnezău părinţilor noştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov“. Şi jură Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: „Întru socotinţă ce va socoti Dumnezău pre voi şi să luaţi oasele meale cu voi de aicea“.

Şi muri Iosif fiind de ani 110.
Şi-l îngropară pre el
în mormînt la
Eghipet.

IEŞIREA

CAP I

Iceastea-s numele fiilor lui Israil, celora ce au întrat în Eghipet deodată cu Iacov, *tatăl lor, fieştecarele cu* toată casa lui au întrat: Ruvim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavolon, Veniamin, Dan şi Nefthalim, Gad şi Asir. Iară Iosif era la Eghipet. Şi era toate sufletele ce ieşise de la Iacov, 70 şi 5. Şi muri Iosif, şi toţ fraţii lui, şi toată ruda aceaea. Şi fiii lui Israil crescură şi să înmulţiră, şi prostateci să făcură, şi să întăriră foarte, foarte, şi înmulţi pămîntul pre ei. Şi să sculă alt împărat pre Eghipet, carele nu ştiia pre Iosif. Şi zise limbii lui: „Iată, limba fiilor lui Israil, mare mulţime, şi poate mai mult de noi. Veniţ dară să-i meşteşugim pre dînşii, pentru ca să nu să înmulţească şi, cînd ni se va întîmpla noao războiu, să vor adaoge şi aceştea cătră nepriateni şi, bătînd pre noi, vor ieşi den pămînt“. Şi le puse lor ispravnici pre lucrure, pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Şi zidiră cetăţi tari lui Farao, pre Pitho, şi pre Ramesi, şi pre On, carele iaste Iliupolis. Şi întru cît îi smeriia pre dînşii, întru atîta să făcea mai mulţi şi să întăriia foarte, foarte. Şi să scîrbiia eghipteanii de fiii lui Israil şi asupriia eghipteanii pre fiii lui Israil cu silă. Şi le chinuia viaţa lor întru lucrurile ceale cumplite, cu lutul şi cu cărămidăria, şi cu toate lucrurile ce sînt la cîmpu, după toate lucrurile ce-i robiia pre dînşii cu silă. Şi zise împăratul eghipteanilor moaşelor jidovilor, uniia dentru dînsele, numele – Sepfora, şi numele a doua – Fua. Şi zise lor: „Cînd sînteţ moaşe la ovreaice şi sînt la naştere, de va fi parte bărbătească, îl ucideţ, iară de va fi fămeiască, o cruţaţ“. Şi să temură moaşele de Dumnezău şi nu făcură dupre cum le-au poruncit lor împăratul Eghipetului şi da viaţă celor de parte bărbătească. Şi chemă împăratul *Eghipetului moaşele şi le zise lor:* „Ce că aţ făcut lucrul acesta şi aţ cruţat cei de parte bărbătească?“ Şi ziseră moaşele lui Farao: „Nu-s ca muierile Eghipetului ovreaicile, pentru că nascu mai nainte de cum a întra cătră dînsele moaşele“. Şi năştea. Şi bine făcea Dumnezău moaşelor; şi să înmulţi nărodul şi să întări foarte. De vreame ce temea moaşăle de Dumnezău, şi-ş făcură lor case. Şi porunci Farao, a tot norodul lui zicînd: „Toată partea bărbătească ce să va naşte la ovreai, în gîrlă să-l aruncaţ, şi toată partea fămeiască să o cruţaţ pre ea“.

CAPII

Şi era oarecare den neamul lui Levi, carele au luat den featele lui Levi. Şi o ţinu pre ea, şi în pîntece luo şi născu făt. Şi, văzîndu-l iscusit, l-au acoperit luni trei. Şi de vreame ce nu mai putea să-l ascunză, luo lui mumă-sa un sicriu de papură şi-l unse cu zmoală cleioasă şi puse înlăuntru copilul într-însul, şi-l puse în marginea gîrlei. Şi priviia soru-sa de departe, să ştie ce să va întîmpla lui. Şi să pogorî fata lui Farao să să scalde la gîrlă, şi roabele ei mergea pe aproape pre lîngă gîrlă, şi văzînd sicriul în margine, trimiţînd roaba, l-au luat. Şi deşchizînd, văzu copilul plîngînd în *sicriu* şi nu să îndu-

ră de el fata lui Farao şi zise: „Den copiii
7 ovreailor iaste acesta“. Şi zise sora lui fea-
tei lui Farao: „Voia-ţ iaste să chemi ţie
fămeaie doică de la ovreai şi va da ţîţă copilu-
8 lui?“ Şi zise ei fata lui Farao: „Pasă!“ Şi
ducîndu-se fata, au chemat pre muma copilu-
9 lui. Şi zise către ea fata lui Farao: „Păzeaş-
te-m copilaşul acesta şi mi-l apleacă, şi eu îţ
voiu da plata ta!“ Şi luo muiarea copilul şi-l
10 apleca pre el. Şi crescînd copilul, l-au dus
pre dînsul la fata lui Farao şi fu ei întru fecior;
şi-i numi numele lui Moisi, zicînd: „Den apă
11 l-am luat pre dînsul“. Şi fu în zilele aceale
multe, făcîndu-se mare, Moisi ieşi către fraţii
lui, feciorii lui Israil; şi socotind ostineala lor,
văzu pre un om eghiptinean bătînd pre oare-
12 care ovreaiu, den fraţii lui, fiiu lui Israil. Şi
căutînd încoace şi încolea, nu văzu pre
nimene; şi ucigînd pre eghiptean, îl ascunse
13 pre el în năsip. Şi ieşind a doao zi, văzu doi
oameni ovreai sfădindu-se şi zise celui ce
făcea strîmbătate: „Pentru căci baţi pe aproa-
14 pele-ţ?“ Şi cela zise: „Cine te-au pus boia-
ren şi judecătoriu pre noi? Au doară vei tu să
mă ucizi, în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean?“
Şi să spămîntă Moisi şi zise: „De s-au făcut
15 aşa dovedit acest cuvînt?“ Şi auzi Farao
cuvîntul acesta şi cerca să ucigă pre Moisi. Şi
să osebi Moisi de faţa lui Farao şi lăcui în
pămîntul Madiam; şi mergînd în pămîntul
16 Madiam, au şăzut la fîntînă. Şi la popa den
Madiam era 7 feate, păscînd oile tătîni-său, lui
17 Iothor. Şi mergînd, scotea apă pînă
umplură jghiaburile, ca să adape oile tătîni-
său, lui Iothor. Şi mergînd păstorii, le-au scos
pre dînsele. Şi sculîndu-se Moisi, le-au mîn-
tuit pre eale, şi le-au scos apă lor, şi au adăpat
oile lor. Şi mearseră către Raguil, tatăl lor, şi
18 el zise lor: „De ce aţ grăbit de aţi venit
19 astăzi?“ Şi eale ziseră: „Om eghiptean
ne-au mîntuit pre noi de păstori şi ne-au scos
20 noao apă şi ne-au adăpat oile noastre“. Şi
el zise featelor lui: „Dară unde iaste? Şi
pentru ce aşa aţ lăsat pre om? Chemaţi-l pre
el ca să mănînce pîine!“ Şi lăcui Moisi lîngă
21 om. Şi-i deade pre Sepfora, fata lui, lui Moisi
22 fămeaie. Şi luînd în pîntece fămeaia, născu
fecior. Şi-i numi Moisi numele lui Ghersem,
zicînd că: „Nemearnec sînt în pămînt
23 striin“. Şi zămislind încă, născu al doilea
fecior. Şi-i numi numele lui Eliezer, zicînd că:
„Dumnezeul tătîni-mieu, ajutoriu mie, şi mă
24 mîntui den mînile lui Farao“. Şi după zilele
ceale multe acealea, au murit împăratul Eghi-
petului; şi suspinară fiii lui Israil de lucruri şi
strigară şi să sui strigarea lor către Dumnezeu de
25 la lucruri. Şi ascultă Dumnezeu suspinările
lor, şi-Ş aduse aminte de făgăduinţa Lui cea
către Avraam şi Isaac şi Iacov, şi căută Dum-
nezeu pre fiii lui Israil şi Să cunoscu lor.

CAP III

Şi Moisi era păscînd oile lui Iothor, 1
socru-său, popei de Madiam. Şi
aduse oile supt pustiiu şi veni la
muntele lui Dumnezeu, Horiv. Şi 2
Să arătă lui îngerul Domnului, în pară
de foc, den rug; şi văzu cum rugul arde cu foc,
şi rugul nu ardea. Şi zise Moisi: „Mergînd 3
mai nainte,voiu vedea această videnie mare:
căci nu arde rugul“. Şi deaca văzu Domnul 4
că să apropie să vază, îl chemă pre dînsul
Domnul den rug, zicînd: „Moisi, Moisi!“ Şi el
zise: „Ce iaste, Doamne?“ Şi El zise: „Nu te 5
apropia aicea; dezleagă încălţămintele den
picioare-ţi, pentru că locul întru carele tu stai
pămînt sfînt iaste“. Şi-i zise lui: „Eu sînt 6
Dumnezăul tătîni-tău, Dumnezăul lui
Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumne-
zăul lui Iacov“. Şi-Ş întoarse Moisi faţa lui,
pentru că să temea să caute deşchis înaintea
lui Dumnezău. Şi zise Domnul către Moisi: 7
„Văzînd văzuiu chinuirea norodului Mieu de
la Eghipet, şi strigarea lor am auzit,dintru cei
ce gonesc pentru lucru. Pentru că ştiu 8
durearea lor, şi Mă pogorîiu să-i scoţu pre ei
den mîna eghipteanilor şi să-i scoţu pre ei din
pămîntul acela şi să-i bag pre ei în pămînt bun
şi mult, la pămîntul ce cură lapte şi miare, la
pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor,
şi ferezeilor, şi ghergheseilor, şi ievuseilor. Şi 9
acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni către
Mine, Şi Eu văzuiu chinul carele eghiptea- 10
nii chinuiesc pre ei. Şi acum, vino să te tremiţ
către Farao, împăratul Eghipetului, şi vei
scoate norodul Mieu, pre fiii lui Israil, din
pămîntul Eghipetului“. Şi zise Moisi către 11
Dumnezău: „Cine sînt eu, ca să merg către
Farao, împăratul Eghipetului, şi ca să scoţ pre
fiii lui Israil din pămîntul Eghipetului?“ Şi 12
zise Dumnezău lui Moisi zicînd că: „Voiu fi cu
tine,şi aceasta ţi-e semnul că Eu te tremiţ ca să
scoţi tu norodul Mieu din pămîntul Eghipetu-
lui: şi vă veţi închina lui Dumnezău în mun-
tele acesta“. Şi zise Moisi către Dumnezău: 13
„Iată, eu mă voiu duce către fiii lui Israil şi
voiu zice către ei: 'Dumnezăul părinţilor
noştri m-au trimis către voi'; şi mă vor
întreba: 'Ce iaste numele Lui?', ce voiu zice
către ei?“ Şi zise Dumnezău către Moisi 14
zicînd: „Eu sînt Cela ce sînt“. Şi zise: „Aşa vei
zice fiilor lui Israil: 'Cela ce iaste m-au tremis
către voi'“. Şi zise Dumnezău iarăş către 15
Moisi: „Aşa vei zice fiilor lui Israil: 'Domnul
Dumnezăul părinţilor noştri, Dumnezăul
lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi
Dumnezăul lui Iacov, m-au trimis către

voi. Acesta-M iaste Mie nume veacinic şi
16 pomenire, neamurile neamurilor'. Deci
mergînd, adună bătrînimea fiilor lui Israil şi
vei zice cătră ei: ‚Domnul Dumnezăul părinţilor noştri mi Se-au ivit mie, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui Iacov, zicînd: 'Cu socotinţă am socotit pre voi şi cîte vă se-au întîmplat voao în Eghi-
17 pet', Şi ziş: 'Voiu sui pre voi den chinuirea eghipteanilor la pămîntul hananeilor, şi heteilor, şi eveilor, şi amureilor, şi ferezeilor, şi ghergheseilor, şi ievuseilor, la pămîntul
18 ce cură lapte şi miare'. Şi vor asculta glasul tău şi vei întra tu şi bătrînii lui Israil cătră Farao, împăratul Eghipetului, şi vei zice cătră el: 'Domnul Dumnezăul ovreailor ne-au chemat pre noi, deci vom mearge cale de trei zile în pustie, pentru ca să facem jîrtvă Domnului
19 Dumnezăului nostru'. Şi Eu ştiu cum nu va lăsa pre voi Farao, împăratul Eghipetului, să
20 meargeţi, de nu va fi cu mînă tare. Şi întinzînd mîna Mea, voiu lovi pre eghipteani în toate minunile Meale care voiu face întru dînşii, şi dupre aceasta voiu trimite pre
21 voi. Şi voiu da har norodului acestuia înaintea eghipteanilor şi, cînd veţi ieşi, nu veţi
22 ieşi deşărţi, Ce va ceare muiarea de la vecin şi lăcuitoarea dintr-un loc cu ea vase de argint, şi de aur, şi îmbrăcăminte, şi veţi pune preste fiii voştri şi preste featele voastre, şi veţi dezbrăca pre eghipteani".

CAP IV

1 Şi răspunse Moisi şi zise: „Dară de nu
mă vor creade, nici vor asculta glasul
mieu, pentru că vor zice cum: 'Nu ţi
S-au ivit Domnul!', ce voiu zice cătră
2 ei?" Şi zise lui Domnul: „Ce iaste
3 aceaea den mîna ta?" Şi zise: „Toiag". Şi zise lui: „Aruncă pre el pre pămînt!" Şi aruncă pre el pre pămînt şi să făcu şarpe, şi
4 fugi Moisi de la dînsul. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Întinde-ţ mîna de-l apucă de coadă!" Şi întinzînd mîna, îl apucă de coadă şi
5 să făcu toiag în mîna lui. Şi zise lui: „Pentru ca să crează ţie cum ţi Se-au ivit Domnul Dumnezăul părinţilor lor, Dumnezăul lui Avraam, şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumne-
6 zăul lui Iacov". Şi zise lui Domnul iarăş: „Bagă mîna ta în sînul tău!" Şi băgă mîna lui în sînul lui, şi scoasă mîna lui den sînul lui, şi să făcu mîna lui plină de bubele stricăciunii,
7 ca zăpada. Şi zise lui Domnul: „Iarăş bagă mîna ta în sînul tău!" Şi băgă mîna lui în sînul lui, şi o scoase den sînul lui, şi iarăş să tocmi
8 în fealiul trupului ei. „Şi de nu te vor creade, nice vor asculta glasul semnului dentîi, vor creade ţie glasul semnului al doilea.
9 Şi va fi, de nu vor creade ţie, aceastor doao seamne, nici vor asculta glasul tău, vei lua den apa rîului şi vei turna pre uscat, şi va fi apa ce vei lua den rîu, sînge pre uscat". Şi 10
zise Moisi cătră Domnul: „Rogu-mă, Doamne, nu-s vreadnic mai nainte de ieri, nice mai înainte de alaltaieri, nice de cînd ai început a grăi robului Tău; supţire la glas şi zăbavnic la limbă sînt eu". Şi zise Domnul 11
cătră Moisi: „Cine au dat gură omului? Şi cine au făcut rău la auz şi surdu, văzător şi orbu? Nu-s Eu Domnul Dumnezău? Şi acum 12
pasă, şi Eu voiu deşchide gura ta şi te voiu înderepta carele vei vrea să grăieşti". Şi 13
zise Moisi: „Rogu-mă, Doamne, aleage altul să poată, carele vei trimite". Şi mîneindu-Se Domnul pre Moisi cu urgie, zise: „Nu, iată, 14
Aaron, fratele tău, levitul? Ştiu că el grăind va grăi ţie. Şi iată, el va ieşi întru timpinarea ta şi, văzîndu-te, să va bucura întru el. Şi vei 15
zice cătră dînsul şi vei da cuventele Meale în gura lui; şi Eu voiu deşchide gura ta şi gura lui şi voiu tocmi pre voi care veţ face. Şi el va 16
grăi ţie cătră norod şi el va fi ţie gura, şi tu vei fi lui de cătră Dumnezeu. Şi toiagul acesta 17
ce s-au întors în şarpe vei lua în mîna ta, întru carele vei face cu dînsul seamnele". Şi mearse Moisi şi să întoarse cătră socru- 18
său, Iothor, şi zise: „Mearge-voiu şi mă voiu întoarce cătră fraţii miei de la Eghipet, şi voiu vedea de încă trăiescu". Şi zise Iothor cătră Moisi: „Pasă sănătos!" Şi după zilele 19
aceale multe, muri împăratul Eghipetului; şi zise Domnul cătră Moisi, în pămîntul Madiam: „Pasă, du-te la Eghipet, pentru că au murit toţ cîţ cerca sufletul tău". Şi luînd 20
Moisi fămeaia lui şi copiii, îi sui pe trăgători şi să întoarse la Eghipet. Şi luo Moisi toiagul, cel de la Dumnezău, în mîna lui. Şi zise Dom- 21
nul cătră Moisi: „Mergînd tu şi întorcîndu-te la Eghipet, caută toate ciudesiile ce am dat în mîna ta, să le faci pre eale înaintea lui Farao. Iară Eu voiu întări inema lui şi nu va tremite
norodul. Şi tu vei zice lui Farao: 'Acestea 22
zice Domnul Dumnezăul ovreailor: 'Fiiul cel dentîi născut al Mieu – Israil. Şi ziş ţie: 23
Tremite norodul Mieu, pentru ca să să închine Mie. Şi tu n-ai vrut să-l tremiţ pre el; caută dară, Eu voiu ucide pre fiiul tău cel dentîi născut'". Şi fu pre cale întru popas, 24
întempină pre dînsul îngerul Domnului şi cerca pre dînsul să-l omoară. Şi luînd Sep- 25
fora pietricea ascuţită, au tăiat marginele acoperemîntului trupului fiiului ei, şi căzu la picioarele lui şi zise: „Stătu sîngile obrezaniei fiiului mieu". Şi să duse de la el, pentru 26
căce au zis: „Au stătut sîngele obrezaniei fiiului mieu". Şi zise Domnul cătră Aaron: 27
„Pasă întru întimpinarea lui Moisi la pustie". Şi să duse şi întimpină pre dînsul în muntele lui Dumnezău şi sărută pre dînsul.

28 Şi spuse Moisi lui Aaron toate cuvintele Domnului care le-au tremis şi toate seamnele cîte
29 au poruncit lui. Şi mearse Moisi şi Aaron şi
30 adunară toată bătrînimea fiilor lui Israil. Şi grăi lor Aaron toate cuvintele aceastea carele au grăit Dumnezău către Moisi şi făcu seamnele înaintea norodului; şi crezură lor norodul,
31 Şi să bucurară căce au socotit Dumnezău pre fiii lui Israil şi căce le-au văzut lor chinul; şi plecîndu-se norodul, se-au închinat.

CAP V

1 Şi după aceastea întră Moisi şi Aaron către Farao şi ziseră lui: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Trimite-M nărodul Mieu, pentru ca
2 să-M prăznuiască în pustie!'" Şi zise Farao: „Cine iaste Căruia voiu asculta glasul Lui, ca să trimiţu pre fiii lui Israil? Nu ştiu pre Domnul, şi pre Israil nu-l voiu tri-
3 mite". Şi ziseră lui: „Dumnezăul ovreailor ne-au chemat pre noi; deci să meargem cale de 3 zile în pustie, pentru ca să jîrtvuim Domnului Dumnezăului nostru, ca să nu ne întimpine pre noi moarte au ucidere". Şi zise lor
4 împăratul Eghipetului: „Pentru căce Moisi şi Aaron îndărătniceaşte norodul de la lucru? Mergeţ fieştecarele dentru voi către lucrurile lui!"
5 Şi zise Farao: „Iată, acum să va preaînmulţi norodul acesta pre pămînt, deci
6 să nu-i potolim pre dînşii de la lucruri". Şi porunci Farao ispravnicilor norodului şi logo-
7 feţilor, zicînd: „Să nu mai adaogeţ să daţ paie norodului pentru facerea cărămizii ca şi ieri şi alaltaieri, şi astăzi, ce ei meargă şi-ş
8 adune lor paiele. Şi tocmeala cărămiziei care ei fac, vor face; şi în toate zilele să-i asupriţ, şi nu veţ lua nimică de la dînşii, pentru că şăd făr-de lucru, pentru aceaea au strigat, zicînd: 'Să meargem şi să jîrtvuim Dumnezăului nostru'. Îngreuiaze-se lucrurile oame-
9 nilor acestora şi grijască aceastea, şi nu gri-
10 jască întru cuvinte deşarte!" Şi grăbiia pre ei ispravnicii norodului şi logofeţii şi zicea către norod zicînd: „Aceastea zice Farao: 'Nu
11 încă voiu mai da voao paie. Voi singuri mergeţ de vă adunaţ voao paie, de unde veţ afla, pentru că nu va rîdica dentru tocmeala
12 voastră nemică". Şi să rîsipi norodul în tot pămîntul Eghipetului să strîngă trestie pentru
13 paie. Şi ispravnicii grăbiia pre dînşii, zicînd: „Săvîrşiţi lucrurile voastre ceale ce vî să cuvine pre zi, ca şi cînd vî să da voao
14 paie". Şi se bătură logofeţii neamului fiilor lui Israil, ceia ce era puşi peste ei, de ispravnicii lui Farao, zicîndu: „Pentru căce n-aţ săvîrşit tocmealele voastre a cărămidăriii, ca şi ieri
15 şi alaltaieri, şi astăzi?" Şi întrînd logofeţii fiilor lui Israil, strigară către Farao, zicînd: „Pentru căce faci aşa robilor tăi? Paie nu 16
daţ robilor tăi, şi cărămide zic noao să facem? Şi iată, slugile tale s-au bătut; deci strîmbătate vei face norodului tău?" Şi zise lor: „Fără 17
lucru şădeţ, zăbavnici sînteţ, pentru aceaea ziceţ: 'Să meargem să jîrtvim Dumnezăului nostru'. Acum dară, mergînd, lucraţ, 18
pentru că paiele nu să vor da voao, şi tocmeala cărămiziii veţ da-o!" Şi vedea logo- 19
feţii fiilor lui Israil pre dînşii în reale, zicînd: „Nu va rămînea den cărămidărie ce să cuvine pre zi". Şi întimpinară pre Moisi şi pre 20
Aaron, venind în timpinarea lor, ieşind ei de la Farao, Şi ziseră lor: „Vază Dumnezău 21
pre voi şi judece, pentru că aţ urît mirosul nostru înaintea lui Farao şi înaintea slugilor lui, ca să daţ sabie în mîna lui, ca să omoară pre noi". Şi să întoarse Moisi către Dom- 22
nul şi zise: „Doamne, pentru căce ai chinuit norodul acesta? Şi pentru căce m-ai tremis pre mine? Şi, de cînd am mersu înlăuntru 23
către Farao să grăiescu pre numele Tău, au chinuit norodul acesta, şi nu ai mîntuit norodul Tău".

CAP VI

Şi zise Domnul către Moisi: „Acum vei 1
vedea ceale ce voiu face lui Farao, pentru că întru mînă tare va tremite pre ei şi întru braţ nalt va scoate pre ei den pămîntul lui". Şi grăi Dum- 2
năzău către Moisi şi zise către dînsul: „Eu – Domnul. Şi Mă arătaiu către Avraam şi Isaac 3
şi Iacov, Dumnezău fiind lor; şi numele Miu, „Domnul", nu l-am arătat lor. Şi am pus 4
făgăduinţa Mea către ei, ca să le dau lor pămîntul hananeilor, pămîntul care au sălăşluit, întru care au şi lăcuit pre dînsul. Şi Eu 5
am asculat suspinarea fiilor lui Israil, carele eghipteanii robesc pre ei, şi Mi-am adus aminte de făgăduinţa voastră. Pasă şi zi fii- 6
lor lui Israil zicînd: 'Eu – Domnul Dumnezeu, şi voiu scoate pre voi den silnecia eghipteanilor şi voiu mîntui pre voi den robia lor şi voiu izbăvi pre voi întru braţ înalt şi judecată mare. Şi voiu lua Mie pre voi întru norod 7
Mie; şi voiu fi voao Dumnezeu şi veţ cunoaşte cum Eu – Domnul Dumnezeul vostru, Cela ce v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului şi dentru silnicii eghipteanilor, Şi voiu băga 8
pre voi în pămîntul carele am întins mîna Mea să-l dau pre dînsul lui Avraam şi Isaac şi Iacov, şi-l voiu da pre dînsul întru sorţi. Eu – Domnul'". Şi grăi Moisi aşa fiilor lu Israil; 9
şi nu ascultară pre Moisi, de micşorarea sufletului şi de faptele ceale greale. Şi zise Domnul 10
către Moisi zicînd: „Întră, grăiaşte către Fa- 11
rao, împăratul Eghipetului, pentru ca să trimiţă pre fiii lu Israil den pămîntul lui". Şi grăi Moi- 12

şi înaintea Domnului, zicînd: „Iată, fiii lu Israil nu m-au ascultat pre mine, şi cum mă va
13 asculta Farao? Şi eu fără cuvînt sînt". Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aaron şi-le porunci ca să între cătră Farao, împăratul Eghipetului, ca să scoaţă pre fiii lui Israil den pămîntul
14 Eghipetului. Şi aceştea-s începătorii caselor neamurilor lor, fiii lui Ruvim, celui dentîiu născut al lui Israil: Enoh şi Falus, Asron şi
15 Harmi. Aceasta e rudenia lui Ruvim. Şi fiii lui Semeon: Iemuil şi Iamin, şi Aod, şi Iahin, şi Saar, şi Saul, cel de la Finisa. Aceastea-s
16 rudeniile fiilor lui Semeon. Şi aceastea-s numele fiilor lui Levi, dupe rudeniile lor: Gherson, Caath şi Merari. Şi anii vieţii lui
17 Levi, 137. Şi aceştea-s fiii lui Gherson:
18 Loveni şi Semei, casele moşiii lor. Şi fiii lui Caath: Amvram, şi Isaar, şi Hevrom, şi Oziil.
19 Şi anii vieţii lui Caath, 130 de ani. Şi fiii lui Merari: Mooli şi Omusi. Aceastea-s casele
20 seminţiei lui Levi, dupe rudeniile lor. Şi luo Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătînisău, lui fămeaie; şi născu lui pre Aaron şi pre Moisi, şi pre Mariam, sora lor. Şi anii vieţii lui
21 Amvram, 137 de ani. Şi feciorii lui Isaar:
22 Core, şi Iafec, şi Zehri. Şi feciorii lui Oziil:
23 Misail, şi Elisafan, şi Segri. Şi luo Aaron pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui Naason, lui fămeaie; şi născu lui pre Naḑav, şi
24 Aviud, şi pre Eleazar, şi pre Ithamar. Şi fiii lui Core: Asir şi Elcana, şi Aviasar. Aceas-
25 tea-s naşterile lui Core. Şi Eleazar al lui Aaron au luat, den featele lui Futiil, lui fămeaie; şi născu lui pre Finees. Aceastea-s începăturile seminţiei leviţilor, după naştirile
26 lor. Aceştea-s Aaron şi Moisi, cărora zise Dumnezeu lor să scoaţă pre fiii lui Israil den
27 Eghipet, cu putearea lor. Aceştea sînt ceaia ce grăiia cătră Farao, împăratul Eghipetului, ca să scoaţă pre fiii lui Israil den Eghipet;
28 acesta – Aaron, şi Moisi. Întru care zi grăi Domnul lui Moisi în pămîntul Eghipetului,
29 Şi grăi Domnul cătră Moisi zicînd: „Eu – Domnul! Grăiaşte cătră Farao, împăratul
30 Eghipetului, cîte Eu zic cătră tine". Şi zise Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu amorţit la grai sînt, şi cum mă va auzi pre mine Farao?"

CAP VII

1 Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd: „Iată, Eu te-am dat pre tine dumnezeu lui Farao, şi Aaron, fratele tău, îţ va fi ţie pro-
2 roc. Şi tu vei grăi lui toate cîte poruncescu ţie, şi Aaron, fratele tău, va grăi cătră Farao, ca să trimiţă pre fiii lui Israil den pă-
3 mîntul lui. Şi Eu voiu întări inema lui Farao şi voiu înmulţi seamnele Meale şi ciudeasele în pămîntul Eghipetului. Şi nu va 4
asculta pre voi Farao, şi voiu pune mîna Mea pre Eghipet şi voiu scoate cu putearea Mea norodul Mieu, pre fiii lui Israil, den pămîntul Eghipetului, cu izbîndire mare. Şi vor 5
cunoaşte toţ eghipteanii că Eu sînt Domnul, întenzînd mîna Mea pre Eghipet, şi voiu scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor". Şi 6
făcu Moisi şi Aaron dupre cum le porunci lor Domnul. Şi Moisi era de 80 de ani şi Aaron 7
de 80 şi 3 de ani cînd au grăit cătră Farao. Şi zise Domnul cătră Moisi şi 8
Aaron zicînd: „Şi de va grăi cătră voi Farao, zicînd: 'Daţi-ne noao semnu au minune!', şi 9
vei zice lui Aaron, fratelui tău: 'Ia toiagul şi-l aruncă pre dînsul pre pămîntu, înaintea lui Farao şi înaintea slugilor lui, şi va fi bălaur'". Şi întră Moisi şi Aaron înaintea 10
lui Farao şi a slugilor lui şi făcură aşa, în ce chip le-au poruncit lor Domnul. Şi aruncă Aaron toiagul lui înaintea lui Farao şi a slugilor lui şi să făcu bălaur. Şi chemă Farao pre 11
înţilepţii Eghipetului şi pre vrăjîtori, şi făcură şi vrăjîtorii eghipteanilor cu vrăjîle lor într-acestaş chip. Şi aruncară fiiştecarele toia- 12
gul lui, şi să făcură bălauri. Şi înghiţi toiagul lui Aaron toiagile lor. Şi să întări inema lui 13
Farao şi nu-i ascultă pre dînşii, dupre cum le-au grăit lor Domnul. Şi zise Domnul 14
cătră Moisi: „Să îngreuie inema lui Farao, ca să nu tremiţă norodul. Pasă cătră Farao 15
dimineaţă, iată, el iase la apă, şi-l vei întimpina pre ţărmurile rîului şi toiagul ce se-au întorsu în şarpe vei lua în mîna ta. Şi vei 16
zice cătră el: 'Domnul Dumnezăul ovreailor m-au trimis cătră tine, zicînd: ,Trimite-M norodul Mieu ca să slujască Mie în pustie!', şi iată, n-ai ascultat pînă într-atîta'. Şi acum, 17
aşa zice Domnul: 'Întru aceasta vei cunoaşte cum Eu – Domnul: iată, Eu bat cu toiagul cel den mîna Mea pre apa ce iaste în rîu,şi să va premeni în sînge. Şi peştii ce sînt în apă 18
vor muri şi să va împuţi rîul şi nu vor putea eghipteanii să bea apă den rîu'". Şi zise 19
Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui tău: 'Ia toiagul în mîna ta şi întinde mîna ta pre apele Eghipetului, şi pre rîurile lor, şi pre iazurile lor, şi pre mociorîţile lor, şi pre toată apa lor adunată. Şi va fi sînge în tot pămîntul Eghipetului, întru leamne şi în pietri'". Şi 20
făcură aşa Moisi şi Aaron, dupre cum le-au poruncit lor Dumnezău. Şi rădicînd Aaron toiagul lui, lovi apa ce era în rîu, înaintea lui Farao şi înaintea slugilor lui, şi premeni toată apa den rîu în sînge. Şi peştii den rîu au murit, şi să împuţi 21
rîul; şi nu putea eghipteanii să bea apă den rîu, şi era sîngele în tot pămîntul Eghipetului.

22 Şi făcură aşa şi vrăjîtorii eghipteanilor cu vră-
jîle lor. Şi să întări inema lui Farao şi nu
ascultă pre dînşii, dupre cum zise Domnul.
23 Şi întorcîndu-se Farao, au întrat în casa lui şi
24 nu băgă în mintea lui nici de aceasta. Şi
săpară toţ eghipteanii pe împrejurul rîului ca
să bea apă, şi nu putea să bea apă den rîu.
25 Şi să pliniră 7 zile dupe ce lovi Domnul rîul.

CAP VIII

1 Şi zise Domnul cătră Moisi: „Întră
cătră Farao şi vei zice cătră el:
'Aceastea zice Domnul: 'Tremite-M
norodul Mieu pentru ca să să închine
2 Mie. Iară de nu vei vrea tu să-l tri-
miţ pre dînsul, iată, Eu lovescu toate hotarăle
3 tale cu broaşte. Şi va vărsa rîul broaşte şi,
suindu-se broaştele, vor întra în casele tale, şi
în cămările aşternuturilor tale, şi pre paturile
tale, şi în casele slugilor tale şi ale norodului
tău, şi în aluaturile tale, şi în cuptoarele
4 tale; Şi pre tine, şi pre norodul tău, şi pre
5 slugile tale se vor sui broaştele'". Şi zise
Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui
tău: 'Întinde cu mîna ta toiagul pre rîuri, şi pre
iazuri, şi pre moceriţe, şi scoate broaştele pre
6 pămîntul Eghipetului'". Şi întinse Aaron
mîna pre apele Eghipetului şi scoase broaş-
tele pre pămîntul Eghipetului şi să sui broasca
7 şi acoperi tot pămîntul Eghipetului. Şi făcură
aşa şi vrăjitorii Eghipetului cu vrăjile lor şi
scoaseră broaştele pre pămîntul Eghipetu-
8 lui. Şi chemă Farao pre Moisi şi pre Aaron
şi zise: „Rugaţi-vă pentru mine cătră Domnul
şi să ia broaştele de la mine şi de la norodul
mieu, şi voiu trimite norodul şi vor jîrtvi
9 Domnului". Şi zise Moisi cătră Farao:
„Făgăduiaşte cătră mine, cînd mă voiu ruga
pentru tine şi pentru slugile tale şi pentru
norodul tău, ca să piarză broaştele de la tine şi
de la norodul tău şi den casele voastre, fără
10 numai în rîu vor rămînea". Şi el zise:
„Mîine". Şi zise: „După cum ai zis, pentru ca
să vezi cum nu iaste altul afară den Dom-
11 nul. Şi se vor rîdica broaştele de la tine, şi
den casele voastre, şi den curţi, şi den slugile
tale, şi den norodul tău, fără numai în rîu vor
12 rămînea". Şi ieşi Moisi şi Aaron de la
Farao şi strigă Moisi cătră Domnul pentru
porunca broaştelor, după cum făgădui Farao.
13 Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi muriră
broaştele den case, şi den curţi, şi den
14 ţarine. Şi le adunară clăi – clăi, şi să împuţi
15 pămîntul. Şi văzînd Farao cum s-au făcut
răsuflare, se îngreuie inema lui şi nu ascultă pre
16 ei dupre cum au grăit Domnul. Şi zise Dom-
nul cătră Moisi: „Zi lui Aaron: 'Întinde cu mîna
toiagul tău şi loveaşte ţărîna pămîntului, şi vor fi
muşîţe întru oameni şi întru dobitoace, şi pre
Farao, şi pre casele lui, şi pre slugile lui; şi în
toată ţărîna pămîntului se făcură muşîţele, în
tot pămîntul Eghipetului'". Şi întinse Aaron 17
cu mîna toiagul şi lovi ţărîna pămîntului şi să
făcură muşîţile întru oameni şi întru dobi-
toace, şi în toată ţărîna pămîntului s-au făcut
muşîţile, în tot pămîntul Eghipetului. Şi 18
făcură aşa şi vrăjitorii cu vrăjile lor, ca să
scoată muşîţa, şi nu putură. Şi să făcură muşî-
ţile întru oameni şi întru dobitoace. Şi 19
ziseră vrăjitorii cătră Farao: „Deaget al lui
Dumnezău iaste acesta". Şi să întări inima lui
Farao şi n-au ascultat pre ei, după cum au
grăit Domnul. Şi zise Domnul cătră Moisi: 20
„Mînecă-te dimineaţă şi stăi înaintea lui
Farao şi, iată, el va ieşi la apă. Şi vei zice cătră
el: 'Aceasta zice Domnul: 'Trimite-M norodul
Mieu, pentru ca să-M slujască în pus-
tie. Iară de nu vei vrea să-M trimiţ norodul 21
Mieu, iată, Eu voiu trimite preste tine, şi
preste slugile tale, şi preste norodul tău, şi
preste casele tale muscă cîinească, şi se vor
împlea casele eghipteanilor de muscă cîi-
nească, şi pre pămîntul pre carele sînt pre
el. Şi voiu slăvi în ziua aceaea pămîntul 22
Ghesem, pre carele norodul Mieu va sta pre
el, asupra căruia nu va fi acolo musca cîi-
nească, pentru ca să vezi că Eu sînt Domnul
domnind tot pămîntul. Şi voiu da osebire 23
între mijlocul norodului Mieu şi între mijlocul
norodului tău şi pre mîine va fi semnul acesta
pre pămînt'". Şi făcu Domnul aşa şi veni 24
musca cea cîinească mulţime, în casele lui
Farao, şi în casele slugilor lui, şi în tot pămîn-
tul Eghipetului, şi să prăpădi pămîntul de
musca cea cîinească. Şi chemă Farao pre 25
Moisi şi pre Aaron, zicînd: „Mergînd, faceţ
jîrtvă Domnului Dumnezăului vostru în
pămîntul acesta!" Şi zise Moisi: „Nu iaste 26
putinţă a să face aşa, pentru că urîciunele
eghipteanilor să jîrtvuim Domnului Dumne-
zăului nostru; că de vom jirtvi urîciunele
eghipteanilor înaintea lor, cu pietre ne vor
omorî. Cale de trei zile vom mearge în pus- 27
tie şi vom jirtvi Domnului Dumnezeului
nostru, dupre cum au zis noao". Şi zise 28
Farao: „Eu voiu trimite pre voi şi veţi jirtvi
Domnului Dumnezeului vostru în pustie, iară
nu departe să vă întindeţi a mearge; ruga-
ţi-vă dară pentru mine cătră Domnul". Şi 29
zise Moisi: „Vezi, eu voiu ieşi de la tine şi mă
voiu ruga cătră Domnul şi se va duce musca
cea cîinească (de la Farao), şi de la slugile tale,
şi de la norodul tău, mîine. Să nu mai adaogi
încă, Farao, a mai înşăla, ca să nu trimiţi
norodul să jirtvească Domnului!" Şi ieşi 30
Moisi de la Farao şi să rugă cătră Dumnezeu.
Şi făcu Domnul după cum zise Moisi şi ră- 31

dică musca cea cîinească de la Farao, şi de la slugile lui, şi de la norodul lui şi n-au rămas
32 nice una. Şi îngreuie Farao inima lui şi în vreamea aceasta, şi nu vru să trimiţă norodul.

CAP IX

1 Şi zise Domnul cătră Moisi: „Întră cătră Farao şi vei zice lui: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeul ovreailor: 'Trimite norodul Mieu, ca să slu-
2 jască Mie. Iară de nu vei vrea să tri-
3 miţi norodul Mieu, ce încă îl ţii pre el, Iată, mîna Domnului va fi pre dobitoacele tale ceale den cîmpu, şi în cai, şi în trăgători, şi în cămile, şi în boi, şi în oi, moarte mare
4 foarte. Şi voiu slăvi Eu în vreamea aceaea în mijlocul dobitocului eghipteanilor şi în mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israil, şi nu vor muri den toate dobitoacele fiilor lui Israil,
5 grăit[e]'" Şi deade Dumnezeu soroc, zicînd: „Pre mîine va face Domnul cuvîntul acesta
6 pre pămînt". Şi făcu Domnul cuvîntul acesta a doo zi şi muriră toate dobitoacele eghipteanilor, iară den dobitoacele fiilor lui
7 Israil n-au murit nice una. Şi văzînd Farao cum n-au murit den dobitoacele fiilor lui Israil nice una, s-au îngreuiat inema lui Farao, şi nu
8 trimise norodul. Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aaron zicînd: „Luaţ voi pline mînile de spuză de cuptoriu şi prisare Moisi spre ceriu înaintea lui Farao şi înaintea slugilor
9 lui. Şi să să facă prah peste tot pămîntul Eghipetului şi vor fi pre oameni şi pre dobitoace rane, băşici fierbînd, întru oameni şi întru dobitoace, şi în tot pămîntul Eghipetu-
10 lui". Şi luară spuza cuptoriului înaintea lui Farao şi prisără pre dînsa Moisi în ceriu şi să făcură rane, băşici fierbînd, întru oameni şi
11 întru dobitoace. Şi nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcură ranile şi întru vrăjitori, şi în tot
12 pămîntul Eghipetului. Şi întări Domnul inima lui Farao şi nu ascultă pre dînşii după
13 cum porunci Domnul lui Moisi. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Mînecă dimineaţă şi stăi înaintea lui Farao şi vei zice cătră el: 'Aceastea zice Domnul Dumnezăul ovreailor: 'Tremite norodul Mieu, pentru ca să slujască
14 Mie, Pentru că în vreamea aceasta Eu voiu tremite toate timpinările Meale în inema ta, şi slugilor tale, şi norodului tău, pentru ca să vezi că nu iaste altul ca Mine în tot pămîn-
15 tul. Că acum, trimiţînd mîna Mea, voiu lovi pre tine şi pre norodul tău cu moarte, şi te vei
16 fărîma de pre pămînt. Şi pentru aceaea te-ai cruţat pînă acum, ca să arăt întru tine vîrtutea Mea şi pentru ca să să vestească numele Mieu în
17 tot pămîntul. Deci încă tu vei face norodul
18 Mieu, ca să nu tremiţ pre dînşii? Iată, Eu voiu ploua în ceasul acesta mîine piatră foarte multă, care într-acestaş chip nu se-au făcut în Eghipet den ziua ce s-au zidit pînă în ziua aceasta. Acum dară, grăbeaşte să-ţi aduni 19 dobitoacele şi cîte-ţ sînt ţie pre cîmpu, pentru că toţ oamenii şi dobitoacele cîte se vor afla în cîmpi şi nu vor întra în casă şi va cădea pre dînsele piatra, vor muri'". Cela ce să temea 20 de cuvîntul Domnului den slugile lui Farao ş-au adunat dobitocul lui pren case, Iară 21 cine n-au luat aminte cu cugetul la cuvîntul Domnului au lăsat dobitoacele în cîmpi. Şi 22 zise Domnul cătră Moisi: „Întinde mîna ta în ceriu şi va fi piatră pre tot pămîntul Eghipetului: pre oameni, şi pre dobitoace, şi pre toată iarba ce iaste pre pămînt". Şi întinse Moisi 23 mîna în ceriu şi Domnul deade glasuri, şi piatră, şi cura foc pe pămînt; şi ploo Domnul piatră preste tot pămîntul Eghipetului. Şi 24 era piatra, şi focul văpăind întru piatră, şi piatra era multă foarte – foarte, carea ca aceasta nu s-au făcut la Eghipet de cînd s-au făcut pre el limbă. Şi lovi piatra în tot 25 pămîntul Eghipetului, den om pînă în dobitoc, şi toată iarba cea den cîmpu au lovit piatra, şi toate leamnile de pren cîmpi le-au sfărîmat. Fără numai în pămîntul Ghesem, unde era fiii 26 lui Israil, nu s-au făcut piatră. Şi trimiţînd 27 Farao, au chemat pre Moisi şi pre Aaron şi le zise lor: „Greşiiu acum, Domnul iaste derept, iară eu şi norodul mieu, fără de leage. Ru- 28 gaţi-vă dară cătră Domnul pentru mine, şi să să potolească a să face glasurile lui Dumnezeu, şi piatră, şi foc pre pămînt, şi voiu trimite pre voi şi nu veţi mai adaoge a rămînea". Şi 29 zise lui Moisi: „Deca voiu ieşi den cetate, voiu înălţa mînile meale cătră Domnul la ceriu, şi glasurile se vor potoli, şi piatra, şi ploaia încă nu va mai fi, ca să cunoşti cum al Domnului e pămîntul, şi tu, şi slugile tale. Ştiu cum încă 30 nu v-aţi spămîntat de Domnul". Şi inul şi 31 orzul s-au stricat, pentru că orzul era aropiat şi inul cu sămînţă. Iară grîul şi ovăsul 32 nu s-au stricat, pentru că era tîrzie. Şi ieşi 33 Moisi de la Farao afară den cetate şi au înălţat mînile lui cătră Domnul, şi glasurile s-au potolit, şi piatra şi ploaia n-au mai picat pre pămînt. Şi văzînd Farao cum s-au potolit 34 ploaia şi piatra şi glasurile, adaosă încă a greşi, şi-ş îngreuia inima lui şi a slugilor lui. Şi să întări ini- 35 ma lui şi a slugilor lui şi nu trimise pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

CAP X

1 Şi zise Domnul cătră Moisi zicînd:
„Întră cătră Farao, pentru că Eu am
îngreuiat inima lui şi a slugilor lui, ca
pre rînd să vie seamnele aceastea pre
2 ei, Pentru ca să povestiţi în ure-
chile fiilor voştri şi ale feciorilor fiilor voştri
cîte am batjocorit eghipteanilor, şi seamnele
Meale care am făcut întru ei, şi veţi cunoaşte
3 cum Eu sînt Domnul". Şi întră Moisi şi
Aaron înaintea lui Farao şi ziseră lui:
„Aceasta zice Domnul Dumnezeul ovreailor:
'Pînă cînd nu vei să te ruşinezi de Mine? Tri-
mite norodul Mieu, pentru ca să-M slujască
4 Mie. Iară de nu vei vrea să trimiţi norodul
Mieu, iată, Eu voiu aduce, în ceasul acesta
mîine, lăcustă multă pre toate hotarăle
5 tale, Şi va acoperi faţa pămîntului, şi nu vei
putea să vezi pămîntul, şi va mînca toată pri-
soseala ce au rămas, care au lăsat voao piatra,
şi va mînca tot lemnul ce creaşte voao pre
6 pămînt, Şi să vor umplea casele tale, şi
casele slugilor tale, şi toate casele în tot
pămîntul Eghipetului, care niceodineoară au
văzut părinţii tăi, nice strămoşii lor, dentru
care zi s-au făcut pre pămînt, pînă în ziua
de astăzi'". Şi abătîndu-se Moisi, ieşi de la
7 Farao. Şi ziseră slugile lui Farao cătră el:
„Pînă cînd va fi noao această pacoste? Trimite
oamenii ca să jărtvească Domnului Dumne-
zeului lor! Au vei să ştii că au perit Eghipe-
8 tul?" Şi întoarseră pre Moisi şi pre Aaron
cătră Farao şi zise lor Farao: „Meargeţi şi
slujiţi Domnului Dumnezeului vostru. Dară
9 carei şi cine sînt ceia ce mergu?" Şi zise
Moisi: „Cu tinerii noştri şi cu bătrînii vom
mearge, cu feciorii şi cu featele, şi oile, şi boii
noştri, pentru că iaste praznicul Domnului
10 Dumnezăului nostru". Şi zise Farao cătră
ei: „Fie aşa, Dumnezău cu voi! Cum voiu tri-
mite pre voi, au doară şi marfa voastră? Cău-
taţ, pentru că ficleşug iaste înaintea voastră!
11 Nu aşa, ce meargă bărbaţii, şi slujîţ lui Dum-
nezău, pentru că aceasta voi cercaţ". Şi scoa-
12 seră pre ei de la faţa lui Farao. Şi zise
Domnul cătră Moisi: „Întinde-ţ mîna ta pre
pămîntul Eghipetului şi să se suie lăcusta pre
pămînt şi va mînca toată iarba pămîntului, şi
toată roada leamnelor, ce-au lăsat piatra".
13 Şi rîdică Moisi toiagul spre ceriu, şi Domnul
aduse vînt austru pre pămînt toată ziua
aceaea şi toată noaptea; dimineaţa să făcu,
14 vîntul austrul puse înlăuntru lăcusta Şi o
aduse pre dînsa preste tot pămîntul Eghipe-
tului, şi să aşăză preste toate hotarăle Eghipe-
tului, multă foarte; mai nainte de dînsa nu
s-au făcut lăcustă ca aceasta şi după aceasta
15 nu va fi aşa. Şi acoperi faţa pămîntului, şi să
strică pămîntul; şi mîncă toată iarba pămîntului
şi toată roada leamnelor, care au rămas de
piatră; n-au rămas vearde nemică 'întru
leamne şi în toată iarba cîmpului, în tot
pămîntul Eghipetului. Şi grăbi Farao a 16
chema pre Moisi şi pre Aaron, zicînd: „Gre-
şit-am înaintea Domnului Dumnezăului
vostru, şi voao. Priimiţ dară încă acum gre- 17
şala mea şi vă rugaţ cătră Domnul Dumnezăul
vostru şi rîdice moartea aceasta de pre
mine". Şi ieşi Moisi de la Farao şi să rugă 18
Domnului. Şi premeni Domnul de la mare 19
vînt vîrtos şi rîdică lăcustele şi le puse pre
dînsele în Marea Roşie, şi n-au rămas nice o
lăcustă în tot pămîntul Eghipetului... Şi 20
întări Domnul inima lui Farao şi nu trimise
pre fiii lui Israil. Şi zise Domnul cătră 21
Moisi: „Întinde mîna ta la ceriu şi să să facă
întunearec pre pămîntul Eghipetului, întu-
nearec pipăit". Şi întinse Moisi mîna lui la 22
ceriu şi să făcu întunearec negură ceaţă pre
tot pămîntul Eghipetului 3 zile. Şi nu văzu 23
nimeni pre frate-său şi nu să sculă nimeni den
pămîntul lui 3 zile, iară la toţi fiii lui Israil
lumină era întru toate cîte le trebuia. Şi 24
chemă Farao pre Moisi şi pre Aaron, zicîndu:
„Meargeţ, slujîţ Domnului Dumnezăului
vostru! Afară den oi şi den boi veţ lăsa; şi
marfa voastră meargă cu voi". Şi zise 25
Moisi: „Ba, ce încă şi tu să dai noao jîrtve şi
ardere-de-tot, care vom face Domnului Dum-
nezăului nostru. Şi dobitoacele noastre vor 26
mearge cu noi şi nu vom lăsa unghe, pentru că
dentr-însele vom lua, să slujîm Domnului
Dumnezăului nostru; că noi nu ştim ce vom
sluji Domnului Dumnezăului nostru, pînă
vom mearge noi acolo". Şi întări Domnul 27
inima lui Farao şi nu vru să-i trimiţă pre dînşii.
Şi zise Farao: „Pasă de la mine! Socoteaşte-te 28
pre tine încă a mai adaoge să vezi faţa mea, că
în ce zi te vei ivi mie, vei muri". Şi zise Moisi: 29
„Precum ai zis, nu mă voiu mai ivi ţie în faţă".

CAP XI

1 Şi zise Domnul cătră Moisi: „Încă o
rană voiu aduce eu pre Farao şi pre
Eghipet, şi dupre aceaea va trimite
pre voi de aicea. Şi cînd va trimite pre
voi, cu toată scoaterea va scoate pre
2 voi. Grăiaşte dară pre ascunsu în urechile
norodului şi ceară fieştecarele de la vecinu-ş
şi fămeaia de la vecina ei vase de aur şi de
3 argint şi îmbrăcăminte". Şi Domnul deade
harul norodului Său naintea eghipteanilor şi
le împrumutară lor. Şi omul Moisi mare să
făcu foarte înaintea eghipteanilor, şi înaintea
lui Farao, şi înaintea slugilor lui, şi în ochii
4 a tot norodul. Şi zise Moisi: „Aceastea
zice Domnul: 'Pre la miazănoapte voiu
5 întra Eu în mijlocul Eghipetului, Şi va muri
tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipe-
tului, den cel dentîiu născut al lui Fa-

rao carele şade pre scaun pînă la cel dentîiu născut al slujnecii cei de lîngă moară şi pînă la
6 cel dentîiu născut a tot dobitocul. Şi va fi strigare mare pren tot pămîntul Eghipetului, care ca aceasta nu se-au mai făcut şi ca
7 aceasta încă nu se va mai adaoge. Iară întru toţ fiii lui Israil nu va chelălăi cîine cu limba lui, de la om pînă la dobitoc, pentru ca să vezi că te va proslăvi Domnul în mijlocul eghiptea-
8 nilor şi în mijlocul fiilor lui Israil'. Şi vor striga toţ copiii aceştea cătră mine şi să vor închina mie,zicînd: 'Ieşi tu şi tot norodul tău căruia tu povăţuieşti', şi dupe aceaea voiu
9 ieşi". Şi ieşi Moisi de la Farao cu mînie. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Nu va asculta pre voi Farao, ca să înmulţescu seamnele Meale şi minunele Meale în pămîntul Eghipetului".
10 Şi Moisi şi Aaron făcură seamnele şi minunile aceastea toate înaintea lui Farao. Şi întări Dumnezău inema lui Farao şi nu vru să tremiţă pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului.

CAP XII

1 Şi zise Domnul cătră Moisi şi Aaron,în
2 pămîntul Eghipetului, zicînd: „Luna aceasta – voao începătură de luni, întîiu iaste voao întru lunile anu-
3 lui. Grăiaşte cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd: 'Întru a zeacea lunii aceştiia, să-ş ia cineş oaia, dupe casele rude-
4 niii, de casă oaie. Iară de vor fi puţini întru casă, ca să nu fie destui la o oaie, să ia împreună cu dînsul pre vecin, pe aproapele lui, dupe numărul sufletelor, fieştecarele cît îi va fi destul lui, să va număra împreună la
5 oaie. Oaie deplin, parte bărbătească, fără prihană, de un an,să fie voao; den miei şi den
6 iezi veţ lua. Şi va fi voao păzîtă pînă în 14 a lunii aceştiia şi vor junghea pre el toată mulţi-
7 mea adunării fiilor lui Israil,cătră seară. Şi vor lua den sînge şi vor pune la cei doi stîlpi ai uşii şi la prag, pre la case întru carele vor
8 mînca pre el întru dînşii. Şi vor mînca cărnurile în noaptea aceasta, friptă la foc, şi
9 azime cu papadie vor mînca. Nu veţ mînca pre el crud, nice fiertu în apă, ce friptu la foc,
10 capul cu picioarele şi cu maţile. Nu va rămînea dentr-însul pînă dimineaţa, şi os nu veţ fărîma de la el; şi ceale ce vor rămînea dentr-însul pînă dimineaţa, cu foc să le ardeţ.
11 Şi aşa veţ mînca pre dînsul: mijlocile voastre încinse, şi cizmele voastre în picioarele voastre, şi toiagele voastre în mîinele voastre; şi veţ mînca pre dînsul degrabă, Pasha iaste,a
12 Domnului. Şi voiu treace în pămîntul Eghipetului în noaptea aceasta şi voiu omorî tot întîi-născutul în pămîntul Eghipetului, đen om pînă în dobitocu, şi în toţ dumnezăii eghiptea-
13 nilor voiu face izbîndă. Eu – Domnul. Şi va fi sîngele voao întru semnu pre casă în carele veţ fi voi acolo, şi voiu vedea sîngele şi voiu acoperi pre voi şi nu va fi întru voi rană ca să vă surpaţ, cînd voiu lovi în pămîntul Eghipe-
tului. Şi va fi ziua aceasta voao pomenire şi 14
veţ prăznui pre dînsa praznic Domnului, întru semenţiile voastre. Leage veacinică veţ prăznui pre dînsa. Şapte zile veţ mînca 15
azime; şi den ziua dentîiu veţ piarde aluatul den casele voastre. Tot cine va mînca aluat, se va surpa sufletul acela den Israil, den ziua dentîiu pînă în ziua a şaptea. Şi ziua dentîiu 16
se va chema sfîntă şi ziua a şaptea numită sfîntă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu faceţ într-însele, fără numai den cîte să vor face la tot sufletul, aceasta numai se va face
voao. Şi veţ păzi porunca aceasta, pentru 17
că în ziua aceasta voiu scoate putearea voastră den pămîntul Eghipetului şi veţ face ziua aceasta întru rudele voastre leage veacinică. Începînd în a 14 a lunii dentîiu, de cu 18
seară, veţ mînca azeme, pînă la 21 ale lunii, pînă seara. Şapte zile aluat nu să va afla în 19
casele voastre; tot cine va mînca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor lui Israil, şi între venetici, şi-ntru moşneani ai pămîntului. Tot dospitul să nu 20
mîncaţ, ce în tot lăcaşul vostru să mîncaţ azime'". Şi chemă Moisi toată bătrînimea lu 21
Israil şi zise cătră dînşii: „Mergînd, luaţi-vă voao oi,dupe neamurile voastre, şi jungheaţ Pasha. Şi veţ lua munuchiu de isop şi, 22
întingînd den sîngele de lîngă uşă, ungeţ pe prag şi pre amîndoi stîlpii uşii den sîngele care iaste lîngă uşă. Şi voi să nu ieşiţ fieştecarele den uşa casei lui pînă dimineaţa. Şi va 23
treace Domnul să lovească pe eghipteani; şi va vedea sîngele pe pragu şi pre amîndoi stîlpii uşei, şi va treace Domnul uşa şi nu va lăsa pre cela ce piarde ca să între în casele voastre să lovească. Şi veţi păzi cuvîntul acesta 24
leage veacinică, ţie şi fiilor tăi, pînă în veac. Iară de veţi întra în pămîntul carele 25
va da voao Domnul dupe cum au grăit, păziţi slujba aceasta. Şi va fi de vor zice cătră voi 26
fiii voştri: 'Ce iaste închinăciunea aceasta?' Şi veţ zice lor: 'Jîrtvă Paştile aceastea Dom- 27
nului, cum au acoperit casele fiilor lui Izrail, în pămîntul Eghipetului, cînd au lovit pre eghipteani, iară casele nostre le-au mîntuit'". Şi plecîndu-se norodul, se-au închinat. Şi 28
mergînd, au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi şi lui Aaron, aşa au făcut. Şi să făcu pre la miazănoapte, şi 29
Domnul lovi tot dentîiu-născutul în pămîntul Eghipetului, de la cel dentîiu-născutul lui Farao ce şădea pre scaun, pînă la cel dentîiu născut al roabei ceiia din groapă, şi tot dentîiu

30 născut de dobitocu. Şi să sculă Farao noaptea, şi toate slugile lui, şi toţi eghipteanii, şi să făcu strigare mare în tot pământul Eghipetului, pentru că nu era casă întru carea nu era
31 într-însa morte. Şi chemă Farao pre Moisi şi pre Aaron noaptea şi zise lor: „Sculaţi-vă şi ieşiţi den norodul mieu! Şi voi şi fiii lui Israil mergeţi şi slujiţi Domnului Dumnezeului
32 vostru după cum ziceţ. Şi oile şi boii voştri luîndu-i, mergeţi, şi mă blagosloviţi şi pre
33 mine!“ Şi grăbiia eghipteanii pre norod cu grabă, pentru ca să-i scoaţă pre dînşii den pământ, că au zis că: „Toţi noi vom muri!“
34 Şi luo norodul pielmul lor mai înainte de a să frămînta aluoaturile lor, legate în hainele lor
35 de-a umăr. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit lor Moisi şi cerşură de la eghipteani vase de argint şi de aur şi îmbră-
36 căminte. Şi Domnul au dat harul norodului Său înaintea eghipteanilor şi împrumutară
37 pre ei; şi jefuiră pre eghipteani. Şi să rădicară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la 600 de mii pedestri bărbaţii, afară den
38 unealte. Şi amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, şi oi, şi boi, şi dobitoace multe
39 foarte. Şi coapseră pielmul ce l-au scos den Eghipet turte de azime în spuză, pentru că nu s-au dospit, că i-au scos pre dînşii eghipteanii şi n-au putut să îngăduiască, nice de mîncare
40 au făcut lor pre cale. Iară sălăşluirea fiilor lui Israil, ce-au lăcuit în pământul Eghipetului şi în pământul lui Hanaan ei şi părinţii lor, ani
41 430. Şi fu după 430 de ani, ieşi toată puterea Domnului den pământul Eghipetului. Noaptea strajă-înainte iaste Domnului, ca să-i scoaţă pre ei den pământul Eghipetului,
42 Aceaea noapte; aceasta e strajă-înaintea Domnului, ca la toţi fiii lui Israil să fie, în
43 rudele lor. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron: „Aceasta e leagea Paştilor: tot streinul
44 de neam nu va mînca den eale. Şi tot robul cuiva au pre argint cumpărat îl vei obrezui
45 pre el, şi atuncea va mînca den eale. Strein
46 şi năimit nu va mînca den eale. Într-o casă să va mînca; nu se va lăsa den cărnuri pre dimineaţă; să nu scoateţi den casă den cărnuri afară şi os nu veţi sfărîma dentr-însa.
47 Toată adunarea fiilor lui Israil va face aceasta.
48 Iară de va veni la voi cineva nemearnic şi va face Paştele Domnului, îi vei obrezui toată partea bărbătească şi atuncea va veni să facă pre dînsele, şi va fi ca şi cel de pământ moşnean; tot neobrezuitul nu va mînca den eale.
49 O leage va fi celui de loc şi celui ce se va apro-
50 pia, nemearneculuí, lîngă voi“. Şi făcură fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui
51 Moisi şi lui Aaron, aşa au făcut. Şi fu în ziua aceaea, scoase Domnul pre fiii lui Israil den pământul Eghipetului, cu putearea lor împreună.

CAP XIII

Şi zise Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Sfinţeaşte-Mi tot dentîi născutul ce 2
s-au făcut dentîiu şi deschizînd tot zgăul întru fiii lui Israil, den om pînă în dobitoc, pentru că al Mieu iaste“.
Şi zise Moisi către norod: „Pomeniţi ziua 3
aceasta întru carea aţi ieşit den pământul Eghipetului, den casa robiii, pentru că în mînă tare v-au scos Domnul pre voi de aicea. Şi nu să vă mînca aluat; Pentru că astăzi ieşiţi voi, 4
în luna dentîiu. Şi va fi de te va băga Dom- 5
nul Dumnezăul tău la pământul hananeilor, şi heteilor, şi amoreilor, şi eveilor, şi evuseilor, şi ghergheseilor, şi ferezeilor, carele au jurat părinţilor tăi să dea ţie pământ ce cură lapte şi miare, şi vei face slujba aceasta în luna aceasta. Şase zile veţi mînca azime, iară a 6
şaptea zi – praznec Domnului. Azime veţ 7
mînca, ceale 7 zile; nu ţi se va ivi ţie dospit, nice va fi ţie aluat, în toate hotarăle tale. Vei povesti feciorului tău în ziua 8
aceaea, zicînd: 'Pentru accaca [ce] au făcut Domnul Dumnezăul mieu, cînd ieşiiam de la Eghipet'. Şi va fi semnu ţie pre mîna ta şi 9
pomenire înaintea ochilor tăi, pentru ca să să facă leagea Domnului în rostul tău, că cu mînă tare te-au scos pre tine Domnul den Eghipet.
Şi păziţ leagea aceasta, dupre vremile ceasu- 10
rilor, den zile în zile. Şi va fi dupre ce te va 11
băga pre tine Domnul Dumnezăul tău la pământul hananeilor, în ce chip Se-au jurat părinţilor tăi, şi va da ţie pre dînsul, şi vei osebi tot ce deschide zgăul, den partea bărbătească, Domnului. Tot ce deschide zgăul 12
den cirezi sau întru dobitoacele tale, cîte să vor face ţie, ceale de parte bărbătească, le vei sfinţi pre eale Domnului. Tot ce deschide 13
zgăul măgariului, să-l schimbi pre oaie; şi de nu-l vei schimba, vei izbăvi pre el. Şi tot dentîiu născutul omului, den fiii tăi, vei mîntui.
Iară de te va întreba feciorul tău, după 14
aceasta, zicînd: 'Ce iaste aceasta?', vei zice lui că: 'Cu mînă tare ne-au scos Domnul pre noi den pământul Eghipetului, den casa robiii.
Şi cînd ne sîlnici Farao să tremiţă pre noi, 15
ucise tot dentîiu născutul în pământul Eghipetului, den cel dentîiu născut al oamenilor pînă în cel dentîiu născut al dobitoacilor, pentru aceaea eu jărtvescu Domnului tot ce deschide zgăul, ceale ce sînt parte bărbătească, Domnului, şi tot dentîiu născutul fiilor miei voiu izbăvi.
Şi va fi întru semnu pre mîna ta şi nemişcat nain- 16
tea ochilor tăi, pentru că în mînă tare te-au scos Domnul den Eghipet'“. Şi după ce au trimis 17
Farao norodul, nu-i povăţui pre dînşii Dum-

nezău calea pămîntului Filistiim, că aproape era, pentru că zise Dumnezău: „Cîndai să nu să căiască norodul, văzînd războiu, şi să va
18 întoarce la Eghipet". Şi încunjură Dumnezău norodul calea cea de la pustie la Marea Roşie. Şi a cincea rudă să suiră fiii lui Israil
19 den pămîntul Eghipetului. Şi luo Moisi oasele lui Iosif cu dînsul, pentru că cu jurămînt au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: „Cu socotinţă va socoti Domnul pre voi şi veţ lua împreună cu voi oasele-m de aicea împreună
20 cu voi". Şi rîdicîndu-se fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbărîră la Othom, lîngă
21 pustie. Iară Dumnezău povăţuia pre dînşii, ziua în stîlpu de noor, să le arate lor calea, iară
22 noaptea în stîlpu de foc. A le lumina lor nu lipsi stîlpul noorului ziua şi stîlpul focului noaptea, înaintea a tot norodul.

CAP XIV

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
„Grăiaşte fiilor lui Israil şi, întorcîndu-se, să se tăbărască în preajma cur-
2 ţii, între Magdal şi între mare, Den preajma Veelsipfon; înaintea lor vei
3 tăbărî pre mare. Şi va zice Farao norodului său, pentru fiii lui Israil, cum: 'Să rătăcescu aceştea pre pămînt, pentru că i-au închis pre
4 ei pustiiul'. Iară Eu voiu întări inima lui Farao şi va goni denapoia lor. Şi Mă voiu proslăvi întru Farao şi în toată oastea lui, şi vor cunoaşte toţi eghipteanii că Eu sînt Dom-
5 nul". Şi făcură aşa. Şi să spuse împăratului eghipteanilor că au fugit norodul. Şi să întoarse inima lui Farao şi a slugilor lui pre norod. Şi ziseră: „Ce am făcut aceasta, trimiţînd pre fiii lui Israil, ca să nu slujască
6 noao?" Şi înhămă Farao carăle lui, şi tot
7 norodul îl duse împreună cu dînsul, Şi luînd 600 de cară alease, şi toată călărimea
8 eghipteanilor, şi căpetenii preste toţi. Şi întări Domnul inima lui Farao, împăratul Eghipetului, şi goniră denapoia fiilor lui Israil; iară fiii lui Israil mergea cu mînă
9 naltă. Şi goniră eghipteanii denapoia lor şi aflară pre dînşii tăbărîţ lîngă mare, şi toată călărimea, şi carăle lui Farao, şi călăreţii, şi oastea lui, în preajma curţii, împotriva Veel-
10 sipfonului. Şi Farao să apropie, şi căutîndu fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghipteanii au tăbărît denapoia lor; şi să spămîntară foarte. Şi strigară fiii lui Israil către Dom-
11 nul. Şi ziseră către Moisi: „Pentru căce nu era mormînturi în Eghipet ne-ai scos pre noi să ne omoară în pustie? Ce ne-ai făcut aceasta
12 noao, scoţindu-ne de la Eghipet pe noi? Nu era acesta cuvîntul ce am grăit către tine, zicînd: 'Lasă pre noi ca să slujîm eghipţeanilor!'? Pentru că mai bine era noao să slujim eghipteanilor, decît să murim în pustia aceasta".
13 Şi zise Moisi către norod: „Îndrăzniţ, staţ şi priviţi mîntuirea cea de la Dumnezău, carea va face voao astăzi, pentru că, în ce chip aţ văzut pre eghipteani astăzi, nu veţ adaoge a
14 mai vedea pre ei în vreame de veac. Domnul Se va bate pentru voi, şi voi veţ tăcea".
15 Şi zise Domnul către Moisi: „Ce strigi către
16 Mine? Grăiaşte fiilor lui Israil şi să înhame, Şi tu ia toiagul tău şi întinde mîna ta pre mare
17 şi o spintecă pre dînsa şi să între fiii lui Israil în mijlocul mării, ca pre uscat. Şi iată, Eu voiu întări inima lui Farao şi a tuturor eghipteanilor şi vor întra denapoia lor. Şi Mă voiu proslăvi în Farao, şi în toată oastea lui, şi
18 întru cară, şi întru caii lui. Şi vor cunoaşte toţi eghipteanii cum Eu sînt Domnul, proslăvindu-Mă în Farao, şi întru carăle şi caii
19 lui". Şi să rîdică îngerul lui Dumnezău, ce mergea naintea taberii fiilor lui Israil, şi mearse denapoi; şi să rîdică şi stîlpul noorului den faţa lor şi stătu denapoia lor. Şi întră
20 între mijlocul taberei eghipteanilor şi între mijlocul taberii fiilor lui Israil; şi să făcu întunearec şi negură, şi veni noaptea, şi nu să
21 împreunară unii cu alţii toată noaptea. Şi întinse Moisi mîna pre mare şi aduse Dumnezău marea cu vînt den austru sîlnic toată noaptea şi făcu marea uscat, şi să spintecă
22 apa. Şi întrară fiii lui Izrail în mijlocul mării pre uscat, şi apa ei – păreate de-a direapta şi
23 păreate de-a stînga. Şi-i goniră eghipteanii, şi întrară dupe dînşii toată călărimea lui Farao, şi carăle, şi călăreţii, pre mijlocul
24 mării. Şi să făcu întru streaja cea de mînecat, şi căută Domnul spre tabăra eghipteanilor în stîlpu de foc şi de nor, şi scutură tabăra
25 lor. Şi împiedecă osiile carălor lor şi aducea pre dînşii cu silă. Şi ziseră eghipteanii: „Să fugim de faţa lui Israil, pentru că Domnul Să bate pentru ei cu eghipteanii".
26 Şi zise Domnul către Moisi: „Întinde mîna ta pre mare, şi să se aşaze apa şi să acopere pre eghipteani, şi preste cară şi peste călăreţ".
27 Şi întinse Moisi mîna spre mare şi să aşăză apa de către zio la loc, iară eghipteanii fugiră supt apă şi scutură Domnul pre eghipteani în
28 mijlocul mării. Şi întorcîndu-se apa, au acoperit carăle, şi călăreţii, şi toată putearea lui Farao, pre ceia ce mergea dendărătul lor la mare, şi nu rămaseră dentr-înşii nice unul.
29 Iară fiii lui Israil au mers pre uscat pren mijlocul mării şi apa – lor păreate de-a direapta şi
30 păreate de-a stînga. Şi mîntui Domnul pre Israil în ziua aceaea den mîinele eghipteanilor.
31 Şi văzură fiii lui Israil pre eghipteani morţi pre ţărmurile mării şi văzu Israil mîna cea mare ce au făcut Domnul eghipteanilor. Şi să temu norodul de Domnul, şi crezură pre Domnul, şi

32 lui Moisi, slugii Lui. Atuncea cîntă Moisi şi fiii lui Israil cîntarea aceasta Domnului şi ziseră grăind:

CAP XV

1 Să cîntăm Domnului, că cu mărire Se mări! Cal şi călăreţ au aruncat în
2 mare. Ajutoriu şi acoperitoriu să făcu mie în mîntuire. Acesta e Dumnezăul mieu, şi-L voiu mări pre El, Dumnezăul tătîni-mieu, şi-L voiu înălţa pre
3 El! Domnul surpînd războaie, Domnul –
4 numele Lui. Carăle lui Farao şi putearea lui au aruncat în mare; aleş călăreţi căpitani
5 i-au afundat în Marea Roşie. Cu marea au acoperit pre ei, să afundară în fundu ca o
6 piatră. Direapta Ta, Doamne, se-au mărit în vîrtute, direapta Ta mînă, Doamne, au sur-
7 pat vrăjmaşii. Şi cu mulţimea mărirei Tale ai sfărîmat împotrivnicii Tăi. Trimis-ai urgia
8 Ta şi-i mîncă pre dînşii ca trestia. Şi pren duhul mîniei Tale se împărţi apa, să închegară ca păreţii apele, să închegară şi valurile în
9 mijlocul mării. Zise vrăjmaşul: 'Gonind voiu prinde, voiu împărţi prăzi, sătura-voiu sufletul mieu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpîni-va mîna mea!' Trimiseşi duhul Tău, îi
10 acoperi pre dînşii marea, să afundară ca
11 plumbul în apă tare. Cine iaste aseamene Ţie întru dumnezăi, Doamne? Cine iaste aseamene Ţie? Mărit întru sfinţi, minunat în
12 măriri, făcînd ciudease. Întinseşi direapta
13 Ta, înghiţi pre dînşii pămîntul. Povăţiş cu direaptatea Ta norodul acesta carele ai mîntuit; chemaşi-l cu putearea Ta la odihna cea
14 sfîntă a Ta. Auziră limbile şi să scîrbiră, întristăciuni luară pre cei ce lăcuia la Filis-
15 tiim. Atuncea grăbiră voivozii Edomului şi boiarii moaviteanilor, luară pre dînşii cutremur, să topiră toţi ceia ce lăcuia în
16 Hanaan. Cădea-va pre ei cutremur şi frică, cu mărimea braţului Tău împietrească-se, pînă va treace norodul Tău, Doamne, pînă va treace norodul Tău acesta care ai agonisit.
17 Băgîndu-i, răsădeaşte pre ei în muntele moştenirei Tale, la gata sălaşul Tău, care ai făcut, Doamne, sfinţire, Doamne, care au gătit mîi-
18 nile Tale! Domnul împărăţind veacul, şi
19 preste veac, şi încă. Căce au întrat calul lui Farao cu cară şi cu călăreţi în mare, şi aduse Domnul peste dînşii apa mării, iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării".
20 Şi luo Mariam prorociţa, sora lui Aaron, tîmpăna în mîna ei, şi ieşiră toate muierile pre urma ei cu tîmpene şi cu hore, şi începea lor
21 Mariam, zicînd: „Să cîntăm Domnului, că cu mărire Să mări! Calu şi călăreţ aruncă în
22 mare". Şi rădică Moisi pre fiii lui Israil de la Marea Roşie şi-i aduse pre ei la pustiiul Sur. Şi mergea trei zile în pustie şi nu afla apă
23 ca să bea. Şi veniră la Merra, şi nu putea să bea apă de la Merra, pentru că era amară; pentru aceaea au numit numele locului aceluia „Amărăciune". Şi gîlciviia norodul 24
asupra lui Moisi, zicînd: „Ce vom bea?" Şi 25
strigă Moisi cătră Domnul şi-i arătă lui Domnul lemnu, şi-l puse pre dînsul în apă şi să îndulci. Acolo puse lui dereptăţi şi judecăţ, şi
acolo pre dînsul ispiti şi zise: „De vei auzi 26
cu auzire glasul Domnului Dumnezeului tău şi plăcutele înaintea Lui vei face şi vei băga în urechi poruncile Lui şi vei păzi toate direptăţile Lui, toată boala ce am adus asupra eghipteanilor nu voiu aduce preste tine, pentru că
Eu sînt Domnul Ce aceastea vindecă". Şi 27
veniră la Elim. Şi era acolo 12 izvoară de apă şi 70 de pomi de finic. Şi să tăbărîră acolo pre lîngă ape.

CAP XVI

Şi să rîdicară de la Elim şi veniră toată 1
adunarea fiilor lui Israil la pustiiul Sin, carele iaste între Elim şi între Sina. Şi în 15 zile, în a doo lună, ieşind ei den pămîntul Eghipetului,
Gîlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre 2
Moisi şi pre Aaron. Şi ziseră cătră ei fiii lui [3]
Israil: „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de Domnul în pămîntul Eghipetului, cînd şedeam la căldările cu carnea şi mîncam pîine de saţiu, decît ne-aţi scos pre noi în pustiiul acesta, ca să omorîţi toată adunarea aceasta în foamete".
Şi zise Domnul cătră Moisi: „Iată, Eu voiu 4
ploua voao pîini den ceriu, şi va ieşi norodul şi vor strînge al zilii pre zi, pentru ca să ispitescu pre ei de vor mearge pre leagea Mea au
ba. Şi va fi în ziua a şasea, şi vor găti ce vor 5
strînge şi va fi îndoitu cel ce vor strînge a zilii
preste zi". Şi zise Moisi şi Aaron cătră 6
toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veţ cunoaşte cum Domnul v-au scos pre voi den
pămîntul Eghipetului, Şi dimineaţă veţ 7
vedea mărirea Domnului, auzind Domnul gîlceava voastră cătră Dumnezău. Dară noi ce
sîntem de gîlceviţ pre noi?" Şi zise Moisi: 8
„Dîndu-vă Domnul seara carne să mîncaţi, şi pîine dimineaţa de saţiu, pentru că au ascultat Domnul gîlceava voastră care gîlciviţi voi asupra noastră! Şi noi ce sîntem? Că nu iaste asupra noastră gîlceava voastră, ce cătră
Dumnezeu". Şi zise Moisi cătră Aaron: „Zi 9
la toată adunarea fiilor lui Israil: 'Apropiaţi-vă înaintea lui Dumnezeu, pentru că au
auzit gîlceava voastră'". Şi cînd grăiia 10
Aaron la toată adunarea fiilor lui Israil, şi să întoarseră în pustie, şi mărirea Domnului să arătă în nor. Şi grăi Domnul cătră Moisi, 11
zicînd: „Auziiu gîlceava fiilor lui Israil; 12
grăiaşte cătră ei, zicînd: 'De cătră seară veţi mînca carne, şi dimineaţa vă veţi sătura de pîine, şi veţi conoaşte că Eu sînt

13 Domnul Dumnezeul vostru'". Şi să făcu seară, şi să suiră prepeliţe şi acoperiră tabăra; iară dimineaţa să făcu potolindu-se
14 roua împrejurul taberii Şi, iată, pre faţa pustiiului, mărunt ca coliandreşul, albu ca
15 ghiaţa, – pre pămînt. Şi văzînd aceasta fiii lui Israil, ziseră unul către altul: „Ce iaste aceasta?" – pentru căce nu ştiia ce iaste. Şi zise Moisi către dînşii: „Aceasta iaste pîinea
16 care au dat Domnul voao să mîncaţ. Şi acesta e cuvîntul carele au poruncit Domnul: 'Strîngeţ dentr-însa fiiştecarele întru cei ce să cuvin: gomor, după capete, după numărul sufletelor voastre, fiiştecarele întru ceia ce lăcuiescu în
17 cort cu voi să adunaţ!'" Şi făcură aşa fiii lui Israil şi adunară unuia mai mult, altuia mai
18 puţin. Şi măsurară gomor, şi nu prisosi celui ce avea cel mult, şi celuia ce avea cel puţin nu să împuţină, fieştecarele, la cine i să
19 cuveniia lui, lîngă dînsul au adunat. Şi zise Moisi către ei: „Nimeni să nu lase pre dimi-
20 neaţă de aceasta". Şi nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii pre dimineaţă dentr-însa, şi scoasă viermi şi să împuţi. Şi să mîhni Moisi
21 pre dînşii. Şi adunară pre dînsa dimineaţa, dimineaţă, fieştecarele cît i să cuveniia lui, şi
22 cînd încălziia soarele, să topiia. Şi să făcu a şasea zi, au strîns ceale ce trebuia, îndoite, cîte doao gomor unuia. Şi întrară toţ boiarii
23 adunării şi spuseră lui Moisi. Şi zise Moisi către dînşii: „Acesta e cuvîntul care au grăit Domnul: 'Sîmbătă, odihnă sfîntă Domnului, mîine. Cîte veţ frămînta, veţ frămînta, şi cîte veţ fiarbe, veţ fiarbe. Şi tot ce va prisosi, lăsaţ
24 pre ea la rămăşiţă pre dimineaţă!'" Şi lăsară den ea pînă dimineaţă, după cum porunci lor Moisi, şi nu să împuţi, nice viermi
25 să făcea întru ea. Şi zise lor Moisi: „Mîncaţ astăzi, pentru că iaste sîmbătă, odihna Dom-
26 nului. Astăzi nu veţ afla pre cîmpu. Şase zile veţ aduna, iară a şaptea zi e sîmbătă, că
27 nu veţ afla într-însa". Şi să făcu a şaptea zi, şi ieşiră unii den norod să adune, şi nu
28 găsiră. Şi zise Domnul către Moisi: „Pînă cînd nu veţ să ascultaţ poruncile Meale şi lea-
29 gea Mea? Vedeţ, pentru că Domnul au dat voao sîmbete ziua aceasta, pentru aceaea El au dat voao, ziua a şasea, pîine de 2 zile. Şădeţi fiişcarele la casele voastre, nime să nu
30 iasă den voi den locul lui în a şaptea zi". Şi
31 ţinu sîmbăta norodul în a şaptea zi. Şi numiră aceasta fiii lui Israil numele ei „Mană". Şi era ca sămînţa coliandreşului, albu, iară gustarea ei – ca azima în miare.
32 Şi zise lor Moisi: „Acesta e cuvîntul ce-au poruncit Domnul: 'Împleţ gomor de mană, la jîtniţe, întru semenţiile voastre, ca să vază pîinea ce aţ mîncat în pustie voi, cum v-au scos pre voi Domnul den pămîntul Eghipetu-
lui'". Şi zise Moisi către Aaron: „Ia un 33
urcior de aur şi pune într-însul plin gomor de mană, şi-l vei pune pre dînsul naintea lui Dumnezău, Întru pază în semenţiile 34
voastre". În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, şi puse Aaron înaintea mărturiei în pază. Iară fiii lui Israil au mîncat mana 40 35
de ani, pînă au venit la pămînt lăcuit; pre mană au mîncat, pînă au venit la partea Finichiii. Iară gomor a zecea a trei veadre era. [36]

CAP XVII

Şi să rădică toată adunarea fiilor lui 1
Israil de la pustiiul Sin, după taberele lor, pren cuvîntul Domnului; şi să tăbărîră la Rafidin. Şi nu era apă la
norod să bea. Şi huliia norodul 2
către Moisi, zicînd: „Dă-ne noao apă ca să bem!" Şi zise lor Moisi: „Ce mă huliţ pre mine? Şi ce ispitiţ pre Domnul?" Şi înse- 3
toşă acolo norodul de apă, şi gîlciviia norodul pre Moisi, zicînd: „Pentru ce aceasta? Ne-ai suit pre noi den Eghipet să ne omori pre noi, şi copiii noştri, şi dobitoacile noastre de
seate?" Şi strigă Moisi către Domnul, 4
zicînd: „Ce voiu face norodului acestuia? Încă puţin şi mă vor ucide cu pietri". Şi zise 5
Domnul către Moisi: „Pasă înaintea norodului acestuia, şi ia cu tine din bătrînii norodului, şi toiagul cu carele ai lovit rîul ia-l a mînă-ţi şi
mergi. Aicea Eu stau mai înainte de a 6
mearge tu acolo, pre piatră, în Horiv, şi vei lovi piatra şi va ieşi dintr-însa apă şi va bea norodul". Şi făcu Moisi aşa înaintea fiilor lui
Israil. Şi numi numele locului aceluia 7
„Ispită" şi „Hulă", pentru hula fiilor lui Israil şi pentru că ispitiia pre Domnul, zicînd: „De
iaste Domnul între noi au ba?" Şi veni 8
Amalic şi bătea pre Israil la Rafidin. Şi zise 9
Moisi lui Iisu: „Aleageţi ţie oameni şi, ieşind, stăi împrotiva lui Amalic mîine! Şi iată, eu stau
pre vîrful muntelui, şi toiagul lui Dumnezău – 10
în mîna mea". Şi făcu Iisus dupe cum i-au zis lui Moisi şi stătu împotriva lui Amalic. Iară Moisi şi Aaron şi Or să suiră pre vîrful munte-
lui. Şi fu cînd ridică Moisi mîinile lui, biruia 11
Israil; iară cînd slobozea mîinile, biruia Amalic. Şi mîinile lui Moisi, greale, şi luînd 12
piatră, supuseră supt el şi şădea pre dînsa; şi Aaron şi Or răzima mîinile lui, de o parte unul, de altă parte altul. Şi fură mîinile lui Moisi răzimate pînă în apusul soarelui. Şi 13
au sfărîmat Iisus pre Amalic şi tot norodul lui cu ucidere de sabie. Şi zise Domnul către 14
Moisi: „Scrie aceasta întru pomenire în carte şi dă în urechile lui Iisu că cu stingere voiu stinge pomenirea lui Amalic din cel de supt
ceriu". Şi zidi Moisi jărtăvnic Domnului 15
şi numi numele lui: „Domnul – scăparea

16 mea", Căci că cu mînă ascunsă bate Domnul pre Amalic den neamuri în neamuri.

CAP XVIII

1 Şi auzi Iothor, preotul Madiam, socrul lui Moisi, toate cîte au făcut Domnul lui Israil, norodului Său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghi-
2 pet. Şi luo Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfora, muiarea lui Moisi, dupe lăsarea
3 ei, Şi pre doi feciori ai ei, numele unuia – Ghersam, zicînd: „Nemearnic am fost în
4 pămînt strein", Şi numele al doilea – Eliezer, zicînd: „Pentru că Domnul tătîni-mieu – ajutoriu mie şi mă scoase den mîna lui
5 Farao". Şi veni Iothor, socrul lui Moisi, şi fiii şi muiarea cătră Moisi la pustie, unde să
6 tăbărîse, la muntele lui Dumnezău. Şi spuseră lui Moisi, zicînd: „Iată, Iothor, socru-tău, vine cătră tine, şi amîndoi feciorii tăi cu dîn-
7 sul". Şi ieşi Moisi în timpinarea socru-său şi se închină lui şi sărută pre el şi să sărutară
8 între dînşii. Şi-i bägă Moisi pre dînşii în cort şi povesti Moisi socrului său toate cîte au făcut Domnul lui Farao şi eghipteanilor pentru Israil, şi toată osteneala ce li se-au făcut lor pre cale, şi cum i-au scos Domnul den mîinile lui Farao şi ale eghipteanilor.
9 Şi să minună Iothor de toate bunătăţile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre dînşii Domnul den mîna eghipteanilor şi den mîna
10 lui Farao. Şi zise Iothor: „Blagoslovit Domnul, căci au scos pre norodul Lui den mîinile eghipteanilor şi den mîna lui
11 Farao. Acuma cunoscuiu cum mare iaste Domnul decît toţi dumnezeii, pentru aceaea
12 căci i-au asuprit pre dînşii". Şi luo Iothor, socrul lui Moisi, ardere-de-tot şi jîrtve lui Dumnezău. Şi veni Aaron şi toţi bătrînii lui Izrail ca să mănînce pîine împreună cu socrul
13 lui Moisi înaintea lui Dumnezău. Şi fu a doua zi, şăzu împreună Moisi a judeca norodul şi tot norodul stătu înaintea lui Moisi de
14 dimineaţa pînă seara. Şi văzînd Iothor toate cîte feace norodului, zise: „Ce iaste aceasta ce faci tu norodului? Pentru ce şăzi tu singur, şi tot norodul stă înaintea ta de dimi-
15 neaţa pînă în seară?" Şi zise Moisi socrosău: „Pentru căci veni norodul cătră mine ca
16 să cearce judecată de la Dumnezău. Pentru căci,cînd li se va face lor price şi vor veni cătră mine, cert pre fieştecarele şi tocmesc pre ei
17 poruncile lui Dumnezău şi leagea Lui". Şi zise socrul lui Moisi cătră el: „Nu faci tu
18 direptu cuvîntul acesta. Cu stricare te vei strica şi tu şi tot norodul acesta carele iaste cu tine. Greu ţie cuvîntul acesta, nu vei putea să
19 faci tu singur. Acum dară, ascultă-mă; şi te sfătuiescu şi va fi Dumnezău cu tine! Fă-te tu norodului ceale ce-s cătră Dumnezău şi vei purta cuvintele lor cătră Dumnezău Şi vei 20 mărturisi lor poruncile lui Dumnezău şi leagea Lui şi vei arăta lor căile întru care vor mearge pre eale şi faptele care vor face. Şi 21 tu socoteaşte ţie den tot norodul oameni tari şi temători de Dumnezău, oameni direpţi, ce urăscu mîndria, şi vei pune preste dînşii mai mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi mai mari peste cincizăci, şi mai mari peste zeace, şi aducători înlăuntru de cărţi, Şi 22 vor judeca norodul preste tot ceasul, iară cuvîntul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară judecăţile ceale mici le vor judeca ei; şi vor uşura de la tine şi-ţ vor ajutori ţie. De vei 23 face cuvîntul acesta, te va întări Dumnezău şi vei putea să stai, şi tot norodul acesta va veni la locul lui cu pace". Şi ascultă Moisi glasul 24 socrului său şi făcu toate cîte au zis lui. Şi 25 alease Moisi oameni tari den tot Israil şi făcu pre ei preste dînşii mai mari preste mie, şi mai mari preste sută, şi mai mari preste cincizăci, şi mai mari preste zeace, şi aducători înlăuntru de cărţi, Şi judeca norodul în tot 26 ceasul, iară cuvîntul cel greu aducea la Moisi, iară tot cuvîntul cel uşor îl judeca ei. Şi trimise 27 Moisi pre socrul lui şi să duse la pămîntul lui.

CAP XIX

Iară în a treia lună a ieşîrii fiilor lui 1 Israil den pămîntul Eghipetului, în ziua aceasta, au venit la pustiiul Sina. Şi să rîdicară de la Rafidin şi 2 veniră la pustiiul Sina şi să tăbărîră acolo Israil, împotriva muntelui. Şi Moisi 3 să sui în muntele lui Dumnezău şi chemă pre dînsul Domnul Dumnezău den munte, zicînd: „Aceastea vei grăi casii lui Iacov şi vei povesti fiilor lui Israil: 'Voi aţ văzut cîte am făcut 4 eghipteanilor şi v-am luat pre voi ca pren nişte aripi de vultur şi v-am tras pre voi cătră Mine. Şi acum, de veţ asculta cu auzul gla- 5 sului Mieu şi veţ păzi făgăduinţa Mea, Îm veţ fi Mie norod ales den toate limbile, pentru că al Mieu iaste tot pămîntul. Şi voi veţ fi Mie 6 împărăţie sfinţenie şi limbă sfîntă'. Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil". Şi veni 7 Moisi şi chemă pre bătrînii norodului şi zise şi le puse lor înainte toate cuvintele aceastea carele au poruncit lor Dumnezău. Şi răs- 8 punse tot norodul odată şi ziseră: „Toate cîte au zis Dumnezău vom face şi vom asculta". Şi aduse Moisi cuvintele norodului cătră Dumnezău şi zise Domnul cătră Moisi: „Iată, Eu voiu 9 veni cătră tine în stîlpu de nor, pentru ca să auză norodul grăind Eu cătră tine, şi ţie îţ vor creade în veaci". Şi spuse Moisi cuvintele norodului cătră Domnul. Şi zise Domnul cătră Moisi: 10

„Pogorîndu-te, mărturiseaşte norodului şi curăţeaşte pre ei astăzi şi mîine, şi-ş speale
11 hainele, Şi fie gata în a treia zi, pentru că în a treia zi Se va pogorî Domnul pre muntele
12 Sinaii înaintea a tot norodul. Şi vei osebi norodul pemprejur, zicînd: 'Feriţi-vă pre voi a vă sui în munte şi să să atingă de el ceva, că tot ce se va atinge de munte cu moarte se va
13 sfîrşi. Nu se va atinge de dînsul mînă, pentru că cu pietri îl vor ucide, au cu lovitură să va săgeta; ori dobitoc, ori om nu va trăi. Iară cînd glasurile şi trîmbiţele şi norul va treace de la munte, aceia se vor sui pre munte'".
14 Şi pogorî Moisi den munte către norod, şi sfinţi pre ei, şi-ş spălară hainele lor, şi zise
15 norodului: „Gătiţi-vă trei zile, să nu vă
16 apropiaţi la muieri". Şi fu a treaia zi, fiind de către mînicate, să făcură glasuri şi fulgere şi nori întunecoşi pre muntele Sina, glasul trîmbiţii răsuna tare, şi să spămîntă tot noro-
17 dul cel den tabără. Şi scoase Moisi norodul întru-ntimpinarea lui Dumnezeu den tabără
18 şi stătură supt munte. Muntele Sinaii se afuma tot, pentru căce Se pogorîse Dumnezeu pre el în foc; şi să suia fumul, ca un fum de cuptoriu, şi să minună tot norodul foarte.
19 Şi să făcură glasurile trîmbiţii mergînd înainte mai tare foarte; Moisi grăia, şi Dumnăzău îi
20 răspundea lui cu glas. Şi Să pogorî Domnul pre muntele Sinaii, pre vîrful muntelui, şi chemă Domnul pre Moisi pre vîrful muntelui şi să sui Moisi. Şi zise Dumnezău către Moisi,
21 zicînd: „Pogorînd, mărturiseaşte norodului, ca nu doară să să apropie către Dumnezău a lua aminte, şi vor cădea dentru ei mulţime.
22 Şi preoţii care se vor apropia către Domnul Dumnezău, să să sfinţească, ca să nu să
23 schimbe de la dînşii Domnul". Şi zise Moisi către Dumnezău: „Nu va putea norodul să să suie la muntele Sinaiei, pentru că Tu Te-ai mărturisit noao, zicînd: 'Osebeaşte muntele şi
24 sfinţeaşte pre dînsul'". Şi zise lui Domnul: „Pasă, pogoară, şi te suie tu, şi Aaron împreună cu tine; iară preoţii şi norodul să nu să silească a să sui către Dumnezău, ca nu cîn-
25 dai va piarde dentru dînşii Domnul". Şi să pogorî Moisi către norod şi zise lor.

CAP XX

1 Şi grăi Domnul toate cuvintele aceas-
2 tea către Moisi, zicînd: „Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Cela ce te-am scos pre tine den pămîntul Eghipetu-
3 lui, den casa robiei. Să nu fie ţie
4 alţi dumnezei afară den Mine! Să nu faci ţie chip cioplit, nice la toată asămănarea den cîte sînt în ceriu sus şi den cîte sînt pre pămînt jos
5 şi cîte-s în apă supt pămînt! Să hu te închini lor, nice să slujeşti lor, căce că Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Dumnezău rîvnitoriu, dînd păcatele părinţilor pre feciori, pînă al treilea şi al patrulea neam, celor ce urăscu pre Mine, Şi făcînd milă întru mii 6
celor ce Mă iubescu pre Mine şi celor ce păzăscu poruncile Meale. Să nu iai numele 7
Domnului Dumnezăului tău în deşert, pentru că nu va curăţi Domnul pre cela ce va lua numele Lui în deşert. Adu-ţ aminte de ziua 8
sîmbetei, să o sfinţeşti pre ea. Şase zile să 9
lucrezi şi vei face toate lucrurile tale, Iară a 10
şaptea zi, sîmbăta Domnului Dumnezăului tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu, şi feciorul tău, şi fata ta, sluga ta, şi slujnica ta, boul tău, şi înjugătoriul tău, şi tot dobitocul tău, şi
cel nimearnic ce lăcuiaşte cu tine, Pentru 11
că în şase zile au făcut Dumnezău ceriul şi pămîntul şi marea, şi toate cîte sînt în eale, şi odihni în ziua a şaptea. Pentru aceaea blagoslovi Dumnezău ziua a şaptea şi o sfinţi pre
dînsa. Cinsteaşte pre tată-tău şi pre 12
mumă-ta, pentru ca să ţi să facă ţie bine, şi delungat de ani să te faci pre pămîntul cel bun, carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie. Să 13
nu ucizi! Să nu preacurveşti! Să nu furi! 14/15
Să nu mărturiseşti pre minciuni asupra veci- 16
nului tău mărturie mencinoasă! Să nu poh- 17
teşti muiarea aproapelui tău; să nu pohteşti casa vecinului tău, nice ţarina lui, nice sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice înjugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice cîte sînt aproapelui tău!" Şi tot norodul 18
vedea glasul, şi luminele, şi glasul trîmbiţii, şi muntele afumînd; Şi spămîntîndu-se tot 19
norodul, au stătut de departe. Şi zise către Moisi: „Grăiaşte tu noao, şi nu grăiască către noi Dumnezău, cîndai să nu murim". Şi 20
zise lor Moisi: „Îndrăzniţ, că pentru ca să vă ispitească pre voi au venit Dumnezău către voi, pentru ca să să facă frica Lui întru voi, ca să nu greşiţ". Şi sta tot norodul de departe, 21
iară Moisi întră în negura unde era Dumnezău. Şi zise Domnul către Moisi: „Aceastea 22
vei zice casii lui Iacov şi vei spune fiilor lui Israil: 'Voi aţi văzut că den ceriu am grăit către voi. Să nu faceţ voao dumnezăi de argint şi 23
dumnezăi de aur, să nu faceţ voao aceştea. Jîrtăvnic de pămînt să-M faceţ Mie şi veţ 24
pune pre el arderile-de-tot ale voastre şi mîntuirile voastre, oile şi viţeii voştri, în tot locul unde voiu numi numele Mieu acolo, şi voiu veni către tine şi te voiu blagoslovi. Iară de 25
vei face Mie jîrtăvnic de piatră, să nu le zideşti cioplite; pentru că cuţitul tău ai pus pre eale, şi s-au pîngărit. Să nu te sui cu treapte pre 26
jîrtăvnicul Mieu, pentru ca să nu descoperi grozăvia ta pre dînsul.

CAP XXI

1 Şi aceastea-s dereptăţile carele vei
2 pune înaintea lor: De vei dobîndi
rob ovreaiu, şase ani să-ţ slujască
ţie, iară la al şaptele an îl vei trimite
3 slobod, în dar. Iară de va veni el
singur, şi singur va ieşi; iară de va întra şi
muiarea împreună cu dînsul, şi muiarea va ieşi
4 împreună cu el. Iară de va da domnu-său
lui fămeaie şi va naşte lui feţi şi feate,
muiarea şi copiii vor fi a domnu-său, iară el
5 singur va ieşi. Iară de va răspunde robul,
zicînd: 'Am îndrăgit pre stăpînu-mieu şi pre
muiarea mea şi pre copiii miei, nu voiu să mă
6 duc slobod', Îl va aduce pre dînsul stăpînul
lui la judecata lui Dumnezău, şi atuncea va
aduce pre dînsul lîngă uşă pe prag, şi-i va
găuri stăpînul lui ureachea cu sula, şi-i va sluji
7 lui în veaci. Iară de-ş va vinde cinevaş fata
lui roabă, nu să va duce după cum să duc roa-
8 bele. De nu va plăcea bine întru ochii stăpî-
nului ei, pre carea n-au mărturisit asupră-i,
va slobozi pre ea, iară la limbă streină nu iaste
slobod a o vinde, pentru căce au vinuit întru
9 ea. Iară de o va tocmi pre dînsa cu feciorul
lui, după dereptatea featelor va face ei.
10 Iară de va lua lui pre alta, ceale ce să cuvin, şi
îmbrăcămînţile, şi împreunarea ei să nu o lip-
11 sască. Iară de nu-i va face aceaste trei ei,
12 va ieşi în daru, fără de argint. De va lovi
cineva pre altul şi va muri, cu moarte să să
13 omoară. Iară de nu va fi de bunăvoie, ce
Dumnezău l-au dat în mînile lui, daţi voi loc
14 unde va fugi acolo ucigaşul. Iară de se va
apuca neştine să omoară pre vecinul său cu
hicleşug şi va fugi la jîrtăvnic, de la jîrtăvnicul
15 Mieu să-l iai să-l omori. Cela ce bate pre
tată-său sau pre mumă-sa, cu moarte să să
16 omoară. Cela ce va grăi de rău pre tată-său
17 sau pre mumă-sa, cu moarte să moară. Ca-
rele va fura neştine pre oarecarele den fiii lui
Israil şi, silindu-l, îl va vinde şi să va afla
18 într-aceasta, cu moarte să moară. Iară de
se vor certa doi oameni şi vor lovi pre aproa-
pele lui cu piatră au cu pumnul, şi nu va muri,
19 ce va zăcea în pat, De se va scula omul şi va
umbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce
l-au lovit, afară den zăbava lui va plăti, şi lea-
20 curile. Iară de va lovi neştine pre robul lui
sau pre roaba lui cu toiag, şi va muri de mî-
21 nile lui, cu judecată să va izbîndi, Iară de
va trăi o zi sau doao, nu să va izbîndi, pentru
22 că argintul al lui iaste. Iară de se vor sfădi
doi bărbaţi şi vor lovi fămeaia ce are în pîn-
tece şi va ieşi copilul ei neînchipuit, cu
pagubă să se păgubească, întru cît va pune
23 bărbatul muierii, şi va da cu preţ. Iară de
va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,
24 Ochi pentru ochî, dinte pentru dinte, mînă
25 pentru mînă, picior pentru picior, Arsură
pentru arsură, rană pentru rană, um-
flătură pentru umflătură. Iară de va lovi 26
neştine ochiul robului său au ochiul roabei lui
şi-l va orbi, slobozi să trimiţi pre ei, pentru
ochiul lor. Iară de va zdrobi dintele robului 27
sau roabei lui, slobozi va trimite pre ei, pentru
dintele lor. Iară de va împunge cu coarnele 28
taur bărbat au muiare, şi va muri, cu pietri se
va ucide taurul şi nu se vor mînca cărnurile
lui, iară stăpînul taurului nevinovat va
fi. Iară de va fi fost vreun taur împungăto- 29
riu de ieri sau de alaltaieri, şi-l vor mărturisi
stăpînului său şi nu-l va omorî pre dînsul, şi
va omorî bărbat sau muiare, taurul cu pietri
să să omoară, şi stăpînul lui să moară lîngă
dînsul. Iară de se vor îngreuia preste el 30
răscumpărări, va da răscumpărări sufletului
lui întru cît vor pune peste el. Iară de va 31
împunge fecior sau fată, dupe această dere-
ptate vor face lui. Iară de va împunge taurul 32
rob au roabă, 30 de drahme de argint va da
stăpînului lor, şi taurul cu pietri să să omoară.
De va deşchide neştine groapă sau va ciopli 33
groapa de piatră şi nu o va acoperi pre dînsa,
ce va cădea înlăuntru acolo viţel au măga-
riu, Stăpînul gropii va plăti, argint va da 34
stăpînului lor, iară stîrvul al lui va fi. Iară 35
de va împunge taurul cuiva pre taurul aproa-
pelui său şi va muri, vor vinde taurul cel viu şi
vor împărţi argintul lui, şi taurul cel mort îl
vor împărţi. Iară de să va fi ştiut că iaste 36
taurul împungătoriu mai denainte, de ieri, de
alaltaieri, şi vor fi mărturisit stăpînului şi nu-l
va omorî pre dînsul, va plăti taur pentru taur,
iară stîrvul va fi al lui.

CAP XXII

Ie va fura neştine viţel sau oaie şi o 1
va junghea şi o va vinde, cinci viţei să
plătească pentru viţel şi patru oi
pentru oaie. Iară de se va afla în 2
groapă furul şi, rănindu-l, va muri,
nu iaste lui ucidere. Iară de va răsări soa- 3
rele pre el, vinovat iaste să moară şi cel ce-l
ucide, iară de nu va avea el, să se vînză pentru
furtişag. Iară de să va prinde şi să va afla în 4
mîna lui furtişagul viu, den măgariu pînă la
oaie, îndoite să le plătească. Iară de va 5
paşte neştine ţarină sau vie şi va lăsa dobito-
cul lui să pască ţarina altuia, să plătească den
ţarina lui, dupe roada ei; iară de va paşte toată
ţarina, ceale mai bune den ţarina lui şi ceale
mai bune den via lui va plăti. Iară de va ieşi 6
foc şi va găsi mărăcini şi va arde arii, au spice,
au cîmpu, va plăti cela ce au aprins focul.
Iară de va da neştine aproapelui său argint 7
sau unealte să le păzească şi să vor fura den
casa omului, de se va afla cela ce au furat, va plăti

8 îndoit, Iară de nu se va afla cela ce au furat, va veni domnul casei înaintea lui Dumnezău şi va jura cu adevărat, cum el să nu fie viclenit preste toate unealtele aproapelui său. Asupra
9 fieştecării strîmbătăţi - grăite: Pentru viţel, şi înjugătoriu, şi oaie, şi haină, şi toată piarderea ce să pîraşte; pentru că, de va jura, înaintea lui Dumnezău va mearge judecata amîndurora; şi cela ce se va prinde pren Dumnezău va plăti îndoit aproapelui
10 său. Iară de va da neştine aproapelui său înjugătoriu, au viţel, au oaie, au fiece dobitoc să-l păzească, şi se va zdrobi, au va muri, au
11 se va robi, şi nimeni nu va şti, Jurămînt va fi de la Dumnezău întru mijlocul amîndurora, cum cu adevărat el n-au viclenit ca să aibă parte întru tot dobitocul vecinului; şi aşa va
12 priimi stăpînul lui şi nu va plăti. Iară de se
13 va fura de la el, va plăti stăpînului. Iară de se va prinde de hiară, îl va aduce la uşă, şi nu-l
14 va plăti. Iară de va ceare neştine de la vecinu-ş, şi se va zdrobi, sau va muri, sau se va robi, şi stăpînul nu va fi cu dînsul, va
15 plăti. Iară de va fi stăpînul cu dinsul, nu va plăti; şi de va fi năimit, va fi lui pentru simbria
16 lui. Iară de va înşela neştine fecioara nelogodită şi să va culca cu ea, cu zeastre să înzes-
17 treaze pre dînsa luiş fămeaie. Iară de se va fi ferind se va feri şi nu va vrea tatul ei să o dea lui pre dînsa fămeaie, argintul va plăti el tătîni-său, după cum iaste zeastrea featelor.
18/19 Pre vrăjitori să nu-i lăsaţi să trăiască. Tot ce să culcă cu dobitoc, cu moarte să să
20 omoară. Cela ce jărtvuiaşte dumnezeilor să
21 piară, fără numai Domnului. Şi pre cel nemearnic să nu-l chinuiţ, nice să nu-l întristaţi, pentru că aţi fost nemearnici în pămîntul
22 Eghipetului. Toată văduva şi săracul să nu
23 le faceţ rău. Iară de-i veţi asupri pre ei cu rău şi, strigînd, vor jelui cătră Mine, cu auzul
24 voiu auzi glasul lor Şi Mă voiu scîrbi cu mînie şi voiu omorî pre voi cu sabia; şi vor fi fămeile voastre văduve şi feciorii voştri
25 săraci. Iară de vei împrumuta cu argintu pe fratele cel sărac ce e lîngă tine, să nu-l grăbeşti, să nu pui camătă asupră-i. Iară de
26 vei zăloji zălog haina vecinului, mai nainte de
27 apusul soarelui să o dai lui; Pentru că iaste aceasta lui învălitură singură, aceasta iaste haina ruşinării lui: în ce va dormi? De va striga cătră Mine, voiu asculta pre el, pentru
28 că milostiv sînt. Dumnezeii să nu-i grăieşti de rău, şi pre boiariul norodului tău să nu-l
29 vorbeşti de rău. Începăturile ariei şi ale teascului tău să nu le lipseşti, ceale dentîi
30 născute ale fiilor tăi vei da Mie. Aşa vei face: viţelul tău, şi oaia ta, şi înjugătoriul tău, 7 zile vor fi supt mumă-ş, iară a opta zi Mi le vei da pre eale. Şi bărbaţi sfinţi veţi 31
fi Mie; şi carnea prinsă de hiară să nu o mîncaţi, cîinelui o aruncaţi pre ea.

CAP XXIII

Să nu priimeşti auzu în deşert. Să nu 1
pristăneşti cu cel strîmbu, ca să fii
mărturie strîmbă. Să nu fii cu cei 2
mai mulţi spre rău, să nu te adaogi cu
mulţimea, a te abate cu cei mai mulţi,
ca să abaţi judecata. Şi pre cel sărac să nu-l 3
miluieşti la judecată. Iară de vei întîlni boul 4
nepriatenului tău au înjugătoriul lui rătăcindu-se, să-l întorci să i-l dai lui. Şi de vei 5
vedea înjugătoriul nepriatenului tău căzut supt sarcina lui, să nu-l treci, ce să o rădici pre dînsa împreună cu el. Să nu întorci jude- 6
cata săracului în judecata lui. De tot cuvîn- 7
tul strîmbu să te fereşti, pre cel nevinovat şi direpţ să nu-l omori şi să nu îndireptezi pre cel necurat, pentru daruri. Şi daruri să nu 8
iai, pentru că darurile orbescu ochii celor ce
văd şi strică cuvintele direapte. Şi 9
nemearnicul să nu-l învăluiţi, nice să-l chinuiţi, pentru că voi ştiţi sufletul nemearneculuiţ, că voi eraţi nemearnici în pămîntul Eghipetului. Şase ani vei sămăna pămîntul tău 10
şi vei aduna roadele lui. Iară la al şaptelea 11
lăsare vei face, şi-l vei lăsa pre dînsul şi vor mînca săracii limbii tale, iară rămăşiţele vor mînca hiarăle cîmpului. Aşa vei face via ta, şi măslinetul tău. Şase zile să faci lucrurile 12
tale, iară ziua a şaptea vei odihni, ca să să odihnească boul tău şi înjugătoriul tău şi pentru ca să răsufle feciorul slujnicii tale şi nemearnecul. Toate cîte am grăit cătră voi, 13
păziţi-le, şi de numele altor dumnezei să nu vă aduceţi aminte, nice să să auză den gurile voastre. Trei vremi ale anului, prăznuiţi 14
Mie: Praznicul azimelor păziţi, 7 zile veţ 15
mînca azimă, dupre cum ţ-am poruncit ţie pre vreamea lunii dentîiu; pentru că întru dînsa ai ieşit de la Eghipet; să nu te arăţi înaintea Mea în deşertu. Şi praznic seacirii pîinilor den- 16
tîiu vei face lucrurilor tale cărora vei sămăna în ţarina ta; şi praznic săvîrşitului, la ieşirea anului, în adunarea lucrurilor tale celor den ţarina ta. Trei vremi ale anului să va ivi 17
toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului tău, pentru căci, cînd voiu scoate limbile de la faţa ta şi voiu lărgi hotarăle tale, nu va pohti nimenea pămîntului tău. Să nu pui pre aluoat sînge de jirtva 18
Mea, nice să doarmă grăsimea prazneculuiţ Mieu pînă dimineaţă. Începăturile dentîi 19
ale feciorilor pămîntului tău vei aduce înlăuntru, în Casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui. Şi iată, Eu trimiţ pre înge- 20

rul Mieu înaintea feaţii tale, pentru ca să te păzască pre cale, ca să te bage în pămîntul
21 unde ţ-am gătit ţie. Ia-te aminte tu pre însuţ, şi ascultă de el şi nu fii neascultătoriu, pentru că nu va îngădui ţie, că numele Mieu
22 iaste pre dînsul. De vei asculta glasul Mieu şi vei face toate cîte voiu porunci Eu voao şi vei păzi legătura Mea, veţ fi Mie norod ales decît toate limbile. Pentru că al Mieu iaste tot pămîntul, şi voi veţ fi Mie sfinţire împărătească şi norod sfînt'. Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: 'De veţ asculta cu auzul glasului Mieu şi veţ face toate cîte voiu zice ţie, învrăjbi-voiu vrăjmaşilor tăi şi voiu fi împo-
23 trivă împotrivnecilor tăi. Pentru că va mearge îngerul Mieu, povăţuitoriul tău, şi te va aduce către amorei, şi hetei, şi ferezei, şi hananei, şi gherghesei, şi evei, şi evusei, şi voiu sfărîma pre ei denaintea feaţelor
24 voastre. Să nu te închini dumnăzăilor lor, nice să slujeşti lor, să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi capiştile lor şi zdro-
25 bind să zdrobeşti stîlpii lor. Şi să slujeşti Domnului Dumnezăului tău, şi voiu blagoslovi pîinea ta, şi vinul tău, şi apa ta, şi voiu
26 întoarce slăbiciunea de la voi. Nu va fi neploditoriu, nice sterp, pre pămîntul tău;
27 numărul zilelor tale plinind voiu plini. Şi frica voiu trimite povaţă ţie şi voiu înderepta toate limbile la care mergi tu către ei şi voiu da
28 pre toţi împotrivnicii tăi pribeagi. Şi voiu trimite viespile înaintea ta şi voiu scoate pre amorei, şi pre evei, şi pre hananei, şi pre
29 hetei, de la tine. Nu-i voiu scoate pre dînşii într-un an, pentru ca să nu să facă pămîntul pustiiu şi să vor face multe asupra ta fiarăle
30 pămîntului. Pren încet-încet voiu scoate pre dînşii de la tine, pînă vei creaşte şi vei
31 moşteni pămîntul. Şi voiu pune hotarăle tale de la Marea Roşie pînă la Marea Filistiimului, şi de la pustiiu pînă la rîul cel mare al Efratului, şi voiu da în mîinele voastre pre ceia ce şed pre pămînt şi voiu scoate pre dînşii
32 de la tine. Să nu pristăneşti lor şi dumne-
33 zăilor lor făgăduinţă, Şi să nu pristănească în pămîntul tău, pentru ca să nu te facă să păcătuieşti către Mine, că,de vei sluji dumnezăilor lor, aceştea vor fi ţie piadecă'".

CAP XXIV

1 Şi lui Moisi zise: „Suie-te către Dom-
nul, tu şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi şaptezeci den bătrînii lui Israil, şi să vor închina de departe Domnului.
2 Şi să va apropia Moisi singur către Dumnezău, iară ei nu se vor apropia; şi norodul
3 nu se va sui împreună cu dînşii". Şi mearse Moisi şi povesti norodului toate cuvintele lui Dumnezău şi dereptăţile,şi răspunse tot norodul cu un glas,zicînd: „Toate cuvintele care le-au grăit Domnul vom face şi le vom asculta". Şi scrise Moisi toate cuvintele lui Dumnezău. 4
Şi mînecînd Moisi dimineaţa, zidi jirtăvnic supt munte şi 12 pietre, spre ceale 12 seminţii ale lui Israil. Şi trimise pre tinerii fiilor lui 5
Israil şi adusără arderi-de-tot şi jirtviră jirtvă de mîntuire Domnului Dumnezău, viţei. Şi 6
luînd Moisi jumătate de sînge, turnă în clondir, iară jumătate turnă către jărtăvnic. Şi 7
luînd Cartea Făgăduinţii, ceti la urechile norodului, şi ziseră: „Toate cîte au grăit Domnul vom face şi vom asculta". Şi luînd 8
Moisi sîngele, au rîsipit peste norod şi au zis: „Iată sîngele făgăduinţii care au pus Domnul către noi, pentru toate cuvintele aceastea". Şi 9
să sui Moisi, şi Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi 70 den bătrînii lui Israil Şi văzură locul unde 10
au stătut Dumnezăul lui Israil; şi ceale de supt picioarele Lui, ca un lucru de cărămide de zamfir şi ca chipul întăriturii ceriului la curăţenie. Şi den cei aleş ai lui Israil nu s-au 11
despărţit nice unul, şi să arătară în locul lui Dumnezău, şi mîncară şi băură. Şi zise 12
Domnul către Moisi: „Sui-te către Mine în munte şi stăi acolo, şi-ţ voiu da tablele ceale de piatră, leagea şi poruncile care le-am scris ca să puiu leage lor". Şi sculîndu-se Moisi 13
şi Iisus, ce sta lîngă el, s-au suit în muntele lui Dumnezău. Şi celor bătrîni ziseră: „Aşăzaţi-vă acii pînă ne vom întoarce către voi. Şi, 14
iată, Aaron şi Or – cu voi; de se va întîmpla cuiva judecată, să meargă la ei". Şi să sui 15
Moisi şi Iisus în munte şi acoperi norul muntele. Şi pogorî mărirea lui Dumnezău pre 16
muntele Sinaii şi acoperi pre dînsul norul 6 zile. Şi chemă Domnul pre Moisi a şaptea zi, den mijlocul norului. Şi chipul mărirei 17
Domnului – ca nişte foc arzînd, pre vîrful muntelui, înaintea fiilor lui Israil. Şi întră 18
Moisi în mijlocul norului şi să sui în munte şi era acolo în munte 40 de zile şi 40 de nopţi.

CAP XXV

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Zi fiilor lui Israil şi grăiaşte: 'Luaţi-M 2
începături'; de la toţi cărora le va părea în inima lor veţ lua începăturile Meale. Şi aceasta iaste începă- 3
tura care veţ lua de la dînşii: aur, argint şi aramă; Şi vînăt, şi mohorît, roşiu îndoit, şi 4
mătase răsucită, şi păr de capră; Şi piei de 5
berbeace roşite, şi piei vinete, şi leamne neputrede, şi pietri sardii; Şi untdelemnu la lumină, tămîie la untdelemnul ungerii şi la împreunarea tămîii; Şi pietri la săpat la cel preste umăr 6 7
şi la haina cea pînă în picioare. Şi-M vei face 8

9 Mie sfinţire şi Mă voiu arăta întru voi. Şi vei face Mie după toate cîte Eu ţi-arăt ţie în munte. Pilda cortului şi pilda tuturor vaselor
10 lui, aşa vei face. Şi vei face chivotul mărturiii de leamne neputrede: de doi coţi şi jumătate lungul, şi de un cot şi jumătate latul, şi de
11 un cot şi jumătate naltul. Şi-l vei polei pre dînsul cu aur curat, den lăuntru şi den afară vei polei pre dînsul, şi vei face lui zimţi de aur
12 suciţ împrejur. Şi vei face lui patru verigi de aur şi vei pune pre ceale patru cornuri ale lui: doao verigi pre o margine şi alte doao pre
13 a doua margine. Şi vei face drugi de leamne neputrede şi le vei polei cu aur
14 curat. Şi vei băga drugii în verigile ceale ce-s în cornurile chivotului, ca să să rîdice
15 chivotul cu eale. În verigile chivotului vor fi
16 drugii neclătiţi. Şi vei pune înlăuntru în
17 chivot mărturiile care-ţ voiu da ţie. Şi vei face acoperemînt de rugăciune, de aur vărsat curat, de doi coţi şi jumătate de lungu şi de un
18 cot şi jumătate de lat. Şi vei face doi herovimi de aur bătuţi, şi vei pune pre ei de amîndoao părţile a acoperemîntului de rugă-
19 ciune. Şi să vor face herovimii unul den partea aceasta şi unul den partea a doua a
20 acoperemîntului. Şi vei face pre doi herovimi, pre amîndoao marginile vor fi acei doi herovimi întinzînd aripile deasupra, umbrind cu aripile lor pre acoperimînt, şi obrazele lor unul către altul, către acoperimînt vor fi obrazele herovimilor. Şi vei pune acoperimîntul
21 pre chivot deasupra, Şi în chivot vei pune
22 mărturiile care voiu da ţie. Şi Mă voiu cunoaşte ţie de acolo, şi-ţ voiu grăi ţie de asupra acoperimîntului, dentre cei doi herovimi carii sînt pre chivotul mărturiei, şi dupe toate cîte-ţi voiu porunci ţie – către fiii lui
23 Israil. Şi vei face masă de lemn neputred: de doi coţi de lungă şi de un cot de lată, şi de
24 un cot şi jumătate de înaltă. Şi o vei polei pre dînsa cu auru curat şi vei face ei zimţi învîrtiţi pre împrejur de aur, şi vei face ei
25 cunună de un pumnu pemprejur. Şi vei
26 face zimte învîrtit prejur cunună. Şi vei face patru verigi de aur, şi vei pune verigile pe patru părţi ale picioarelor ei, supt cunună.
27 Şi vor fi verigile întru teci drugilor, ca să ridice
28 cu ei masa. Şi vei face drugii de leamne neputrede şi vei polei cu aur curat, şi să va
29 rădica cu dînşii masa. Şi vei face blidele ei, şi căţiile, şi căuşile şi tornătorile întru care vei turna cu eale, de aur curat vei face pre dîn-
30 sele. Şi vei pune pre masă pîine înainţii,
31 pururea înaintea Mea. Şi vei face sfeaşnic; de aur curat, bătut, să faci sfeaşnicul: fusul lui, şi fofeazele, şi scăfîrliile, şi vîrteajăle, şi florile, dentr-însul vor fi. Şase fofeaze să iasă den coaste: trei fofeaze ale sfeaşnicului den coastele de o parte a lui şi trei fofeaze ale sfeaşnicului den partea a doua. Şi trei scăfîrlii închipuite ca nucşorele într-o fofează, vîrteju şi floare, aşa la ceale şase fofeaze ce ies den sfeaşnic. Şi în sfeaşnic patru scăfîrlii închipuite ca nucşoarele într-o fofează, vîrteajăle şi florile ei. Vîrtejul supt ceale doao fofeaze, dentr-însul, şi vîrtej supt ceale patru fofeaze, dentr-însul, aşa la ceale şase fofeaze ce ies den sfeaşnic, patru scăfîrlii închipuite ca nucşoarele. Scăfîrliile şi fofeazele dentr-însul 36
să fie, tot bătut dentru aur curat. Şi vei face 37
candelile lui şapte şi vei pune feştilele lui şi vor lumina dentr-un obrazu. Şi cleaştele 38
lui şi supunerile lui de aur curat vei face. De un talant de aur curat vei face toate vasele 39
aceastea. Caută să faci dupe pilda ce ţi 40
se-au arătat ţie în munte.

CAP XXVI

Şi cortului vei face zeace garduri de 1
mătase împletită, şi vînătă, şi mohorîtă, şi roşu împletit; herovim, lucru de ţăsătoriu, să faci pre eale. Lun- 2
gul unui gard, de 28 de coţi; şi de lat, de 4 coţi să fie un gard; o măsură va fi la toate gardurile. Şi 5 garduri vor fi ţiindu-se unul 3
de alalt, şi 5 garduri vor fi ţiindu-se iară unul de altul. Şi vei face lor chiotori vinete, la 4
marginea unui gard, de o parte, la împreunare, şi aşa vei face la marginea gardului den afară, către împreunarea a doua. Şi 50 de chiotori 5
vei face la un gard şi 50 de chiotori vei face de o parte a gardului, spre împreunarea al doilea gard, cu faţa unul către alalt împotrivă stînd. Şi vei face 50 de copce de aur şi vei 6
împreuna gardurile unul cu altul cu copcele, şi va fi un cort. Şi vei face piei de păr acoperi- 7
mînt pre cort, 11 piei să faci pre eale. Lun- 8
gimea unii piei va fi de 30 de coţi, şi de 4 coţi va fi lăţimea unii piei, o măsură va fi la 11
piei. Şi vei împreuna ceale 5 piei într-un 9
loc şi ceale 6 piei într-un loc, şi vei îndoi pialea a şasea în faţa cortului. Şi vei face chiotori, 10
cincizeci la marginea unii piei, carea va fi la mijlocul împreunării, şi 50 de cheotori vei face pre marginea pieii ce împreună pre a doua. Şi vei face 50 de belciuge de aramă, şi vei 11
împreuna belciugele, den cheotori de căpătîie, şi vei împreuna pieile şi vor fi una. Şi 12
vei supune ce prisoseaşte de pieile cortului, jumătate de pieile ce prisoseaşte vei acoperi ce prisoseaşte de pieile den cort, vei acoperi dendărătul cortului. Un cot den cela şi un 13
cot den celalalt, den prisositul pieilor den lun-

gimea pieilor cortului, şi va fi de acoperit pre coastele cortului, de o parte şi de alta, ca să
14 acopere. Şi vei face acoperemînt cortului, piei de berbeace ruşite, şi acoperemînturi
15 preste acesta, piei vinete, pe deasupra. Şi vei face stîlpi cortului, de leamne neputrede.
16 De zeace coţ să faci un stîlpu şi de un cot şi
17 jumătate lăţimea unui stîlpu. Doao gardine la un stîlpu stînd unul cătră alalt, aşa să faci la
18 toţ stîlpii cortului. Şi să faci stîlpii cortului
19 20 despre partea despre miazănoapte. Şi patruzeci de cuiburi de argint să faci la cei 20 de stîlpi, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoao părţile lui, şi 2 cuiburi stîlpului unuia, la amîn-
20 doao părţile lui. Şi partea a doua, de cătră
21 austru, 20 de stîlpi. Şi 40, cuiburile lor de argint, 2 cuiburi la un stîlpu, la amîndoao părţile lui, şi doao cuiburi la un stîlpu, la amîn-
22 doao părţile lui. Şi dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stîlpi.
23 Şi doi stîlpi vei face la unghiurile cortului den-
24 dărăt. Şi vor fi tocma de jos şi într-un loc vor fi ţie, den capete, într-o împreunare, aşa vei face la amîndoao unghiurile tocma să fie.
25 Şi vor fi 8 stîlpi, şi cuiburile de argint 16, doao cuiburi la un stîlpu şi doao cuiburi la alt stîlpu,
26 la amîndoao părţile lui. Şi să faci zăvoară de leamne neputride: 5 zăvoară la un stîlpu de
27 o parte a cortului, Şi cinci zăvoară stîlpului al părţii cortului al doilea, şi cinci zăvoară a stîlpului dendărăt al părţii cortului de cătră
28 mare. Şi zăvorul cel den mijloc, pren mijlocul stîlpilor să să petreacă de o parte pînă de
29 ceaea parte. Şi stîlpii să-i feareci cu aur, şi verigele să le faci de aur, întru care vei băga
30 zăvoarăle, şi vei polii zăvoarăle cu aur. Şi vei rădica cortul după chipul ce se-au arătat
31 ţie în munte. Şi vei face acoperemînt de vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă
32 toarsă. Lucru ţăsut să faci pre el herovimu; şi să-l pui pre dînsul pre patru stîlpi neputrezi, poleiţ cu aur, şi capetele lor, de aur, şi
33 fundurile lor, patru, de argint. Şi vei pune acoperemîntul pre stîlpi şi vei băga acolo mai înlăuntru de acoperemînt chivotul mărturiei şi va osebi acoperemîntul voao, între mijlocul sfîntului şi între mijlocul Sfîntului Sfintelor.
34 Şi vei acoperi cu acoperemîntul chivotul mär-
35 turiei în Sfînta Sfintelor. Şi vei pune masa den afară de acoperemînt şi sfeaşnecul – dempotriva measii, despre partea cortului cătră austru. Şi masa o vei pune despre
36 partea cortului de cătră miazănoapte. Şi vei face uşii poală de acoperit, de vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi de mătasă
împletită, lucru de împestritoriu. Şi vei 37
face acoperemîntului cinci stîlpi neputrezi şi vei polii pre dînşii cu aur. Şi căpătîile lor – de aur, şi le vei topi lor 5 funduri de aramă.

CAP XXVII

Şi să faci jîrtăvnic de leamne neputrede, de cinci coţ de lungu şi 5 coţ de 1
lat. – În patru cornuri să fie jîrtăvnicul –, şi de 3 coţ nălţimea lui. Şi vei 2
face coarnele în ceale 4 cornuri. Dentr-însul să fie coarnele, şi le vei acoperi cu aramă. Şi vei face cunună jîrtăvnicului şi 3
acoperemîntului lui; şi păharăle lui, şi cîrligele lui, şi cădelniţa lui, şi toate vasele lui, le vei face de aramă. Şi să-i faci lui grătariu 4
de aramă în chip de mreajă, şi vei face grătariului patru verigi de aramă în patru cornuri. Şi vei pune pre dînsele supt grătariul 5
jîrtăvnicului, den jos, şi va fi grătariul pînă la jumătate de jîrtăvnic. Şi vei face jîrtăvnicu- 6
lui drugi de leamne neputrede şi le vei fereca cu aramă. Şi vei băga drugii în verigi şi să 7
fie drugii spre amîndoao coastele jîrtăvnicului, cînd îl vor rîdica pre dînsul. Găunos, de 8
scînduri, vei face pre el, dupe cela ce ţi s-au arătat în munte, aşa să faci. Şi vei face 9
curte cortului. Despre partea despre austru, pînzile curţii, de mătase răsucită, lungul 100 de coţi de o parte. Şi stîlpii lor 20, şi fundu- 10
rile lor 20, de aramă; şi belciugile lor şi marginile, de argint. Aşa şi la partea de cătră 11
miazănoapte, pînza de 100 de coţi de lungă, şi stîlpii lor 20, de aramă, şi belciugile lor şi marginile stîlpilor şi cuiuburile lor, ferecate cu argint. Iară lăţimea curţii de cătră mare, 12
pînza 50 de coţi, stîlpii lor 10 şi cuiuburile lor zeace. Şi lăţimea curţii de cătră răsărit, 13
pînza de 50 de coţi, stîlpii lor 10, şi cuiuburile lor zeace. Şi de 15 coţi înălţimea pînzilor de 14
o parte, stîlpii lor 3, şi cuiuburile lor trei. Şi 15
a doua parte, 15 coţi pînzele de nalte, stîlpii lor 3, şi cuiuburile lor trei. Şi porţii curţii, 16
acoperimînt de 20 de coţi de nalt: de vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, şi mătase răsucită, cu împistriturile croitoriului; stîlpii lor 4, şi cuiuburile lor patru. Toţi stîlpii curţii 17
împrejur, ferecaţi cu argint, şi capetele lor, de argint, şi cuiuburile lor, de aramă. Iară lun- 18
gimea curţii 100 spre o 100, şi lărgime 50 spre 50, şi nălţimea de 5 coţi, de mătasă răsucită, şi cuiuburile lor, de aramă. Şi toată tocmeala, 19
şi toate unealtele, şi ţăruşii curţii, de aramă. Şi vei face haine vinete, şi mohorîte, şi roşii, ca să slujască cu eale în sfinte. Şi tu porun- 20
ceaşte fiilor lui Israil, şi să ia ţie untdelemnu de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pen-

tru ca să arză lumină pururea. În cortul mărturiei, Den afară de acoperimîntul ce iaste preste făgăduinţă, aprinde-l-va pre el Aaron şi fiii lui, de cu sară pînă dimineaţă, înaintea Domnului. Leage veacinică – întru săminţiile voastre de la fiii lui Israil.

CAP XXVIII

Şi tu adu lîngă tine pre Aaron, fratetău, şi pre fiii lui şi, den fiii lui Israil, ca să-M preoţească Mie, Aaron, şi Nadav, şi Aviud, şi Eliazar, şi Ithamar, fiii lui Aaron. Şi vei face veşmînt sfînt lui Aaron, fratelui tău, întru cinste şi mărire. Şi tu grăiaşte tuturor înţelepţilor la cuget, pre carii i-am umplut de duhul înţilepciunii şi sîmţirei, şi vor face veşmîntul cel sfînt lui Aaron la cel sfînt, cu care să-M preoţească Mie. Şi aceaste – veşminte carele vor face: cel prejur pieptu, şi cea preste umăr, şi haina pînă la picioare, şi haină strălucită, şi mitră, şi brîu. Şi vor face veşminte sfinte lui Aaron şi feciorilor lui, pentru ca să-M preoţească Mie. Şi ei vor lua aurul, şi vînătul, şi mohorîtul, şi roşul, şi mătasea, Şi vor face cea de preste umăr de mătase împletită, lucru ţesut împistrit. Doao preste umere vor fi lui, ţiindu-se una de alta, pre amîndoao părţile spînzurate. Şi ţăsătura celor preste umere, care iaste preste dînsa, după facere dentr-însa va fi de aur curat, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu torsu, şi mătase împletită. Şi vei lua pre aceale doao pietri, pietri de zmaragdu, şi vei săpa în eale numele fiilor lui Israil, Şase nume pre o piatră şi şase nume celealalte pre a doo piatră, după naşterile lor. Lucru de meşteşug de pietri, săpătură de peceate vei săpa ceale doao pietri, pre numele fiilor lui Israil. Şi vei pune amîndoao pietrile pre umerii cei de preste umăru. Pietri de pomenire sînt fiilor lui Izrail, şi va lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului, pre amîndoao umerile lui, pomenire pentru ei. Şi vei face paveze de aur curat. Şi vei face doao lanţuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit, şi vei pune lanţurile împletite peste pevecioare, după înainţile umerilor lor, denainte. Şi vei face engolpion judecăţilor, lucru împistrit, dupre tocmeala cei preste umăr: să faci pre dînsa den aur, şi den vînăt, şi den mohorît, şi den roşu împletit, şi den mătase împletită vei face pre el. În patru colţuri va fi, îndoit, de o palmă de lung şi de o palmă de lat. Şi vei ţease întrînsul ţesături, dupe piatră, cu patru rînduri. Un rînd de pietri va fi sardion, topazion şi zmaragd; un rînd. Şi al doilea rînd: anthrax, şi zamfir şi iaspis. Şi rîndul al treilea: lighirion, şi ahatis şi amethistos. Şi rîndul al patrulea: hrisolithos, şi virilion şi onihion; acoperite cu aur şi legate cu aur să fie, dupre rîndul lor. Şi pietrile să fie den numele fiilor lui Israil, doaosprăzeace, înaintea Domnului, pre amîndoao umerile lui; doaosprăzeace – dupre numele lor, dupre naşterile lor, ciopliturі de peceţi, fieştecăruia dupe nume să fie la 12 neamuri. Şi vei face preste engolpion lanţuri împletite, lucru de lănţuşă de aur curat. Şi va lua Aaron numele fiilor lui Israil pre engolpion judecăţii, pre piept, întrînd la sfinte, pomenire înaintea lui Dumnezău. Şi vei pune pe engolpion judecăţii lanţurile ceale lănţuite, pre amîndoao părţile engolpiului le vei pune. Şi ceale doao paveze vei pune pre amîndoao umerile, deasupra cei preste umere, den faţă. Şi vei pune pe engolpiul judecăţii arătarea şi adevărul, şi va fi pre pieptul lui Aaron, cînd întră înlăuntru la sfîntă, naintea Domnului. Şi va pune Aaron judecăţile fiilor lui Izrail pre piept, înaintea Domnului, pururea. Şi vei face îmbrăcăminte, pînă în picioare, tot de vînăt. Şi va fi gura lui dentr-însul în mijloc, avînd gure împrejurul gurii, lucru ţesut, împletitura ţesută dentr-însul, pentru ca să nu să spintece. Şi vei face pre marginea îmbrăcămînţii, den jos, ca nişte rodei mici, de rodei înflorite, de vînăt, şi de mohorît, şi de roşu răsucit, şi de mătase împletit, pre marginea îmbrăcămînţii premprejur. Şi într-acestaş chip, rodei mici de aur, şi clopoţi în mijlocul lor, pemprejur, lîngă rodei de aur – clopoţel, şi floare pre marginea îmbrăcămînţii pemprejur. Şi va fi Aaron cînd va slujî, ascultat va fi glasul lui, întrînd la sfinte, înaintea Domnului, şi ieşind, pentru ca să nu moară. Şi vei face potcoavă de aur curat şi vei închipui într-însa chip de peceate, sfinţire Domnului. Şi vei pune pre ea pre vînăt împletit, şi va fi pe mitră, den faţa mitrei va fi, şi va fi pre fruntea lui Aaron. Şi va rîdica Aaron greşalele celor sfinte, oricîte vor sfinţi fiii lui Israil, toată darea sfintelor lor, şi va fi pre fruntea lui Aaron, pururea priimită lor înaintea Domnului. Şi strînsorile hainelor, de mătase, şi vei face chivără de mătase, şi brîu vei face, lucru împistrit. Şi fiilor lui Aaron vei face îmbrăcămînţi, şi brîne, şi chivere, le vei face lor în cinste şi mărire. Şi vei îmbrăca aceastea pre Aaron, fratele tău, şi pre fiii lui cu dînsul, şi vei pomăzui pe dînşii şi vei împlea mînile lor şi-i vei sfinţi pre ei, pentru ca să prioţească Mie. Şi vei face lor nădragi de in, să acopere ruşinea trupurilor lor, de la brîu pînă la coapse să fie. Şi va avea Aaron şi fiii lui aceastea cînd vor întra în-

lăuntru la cortul mărturiei, cînd mergu să slujască cătră jîrtăvnicul sfîntului; şi nu vor aduce pre ei greşală, ca să nu moară. Leage veacinică – lui şi seminţii lui după dînsul.

CAP XXIX

1 Şi aceastea sînt carele vei face lor, vei sfinţi pre dînşii, pentru ca să slujască
2 Mie ei: Vei lua den boi un viţel, şi berbeci curaţi doi, şi pîine nedospită frămîntată în untdelemnu, şi plăcinte nedospite unse cu untdelemnu. De făină aleasă de grîu să faci pre eale. Şi să le pui pre
3 eale pre o coşniţă, Le vei aduce şi le vei apropia pre coşniţe, şi viţălul şi cei doi ber-
4 beci. Şi pre Aaron şi pre feciorii lui îi vei aduce la uşîle cortului mărturiii şi vei scălda
5 pre dînşii cu apă. Şi luîndu veşmintele, vei îmbrăca pre Aaron, fratele tău, şi haina cea pînă jos, şi cea preste umăr, şi engolpiul, şi vei împreuna acesta, engolpiul, cătră cea peste
6 umăr. Şi vei pune mitra pre capul lui, şi vei
7 pune potcoava-sfinţenia pre mitră. Şi vei lua den untdelemnul unsorii şi-l vei turna pre
8 capul lui şi vei unge pre dînsul. Şi feciorii lui îi vei aduce şi vei îmbrăca pre ei cu hainele
9 şi-i vei încinge pre dînşii cu brînele, Şi vei pune lor chiverele, şi va fi lor slujbă Mie în veac. Şi vei săvîrşi mîinile lui Aaron şi mînile
10 fiilor lui. Şi vei aduce viţelul la uşîle cortului mărturiii şi vor pune deasupra Aaron şi fiii lui mînile lor pre capul viţelului, înaintea
11 Domnului, lîngă uşîle cortului mărturiei. Şi vei junghea viţelul înaintea Domnului, lîngă
12 uşîle cortului mărturiei. Şi vei lua den singele viţelului şi vei pune pre coarnele jîrtăvnicului cu deagetul tău, iară celalalt tot sîngele
13 vei turna lîngă fundul jîrtăvnicului. Şi vei lua toată grăsimea ce iaste pre pîntece, şi praporul ficatului, şi amîndoi rănichii, şi grăsimea de peste ei, şi vei pune pre
14 jîrtăvnic. Iară cărnurile viţelului, şi pialea, şi balega, vei arde cu foc,afară den tabără,
15 pentru că iaste a păcatului. Şi vei lua pre un berbeace şi vor pune Aaron şi fiii lui mînile
16 lor pre capul berbeacelui, Şi vei junghea berbeacele şi, luîndu sîngele, vei turna pre jîr-
17 tăvnic împrejur. Şi pre berbeace îl vei spinteca în doaoşi părţile, şi vei spăla maţele şi picioarele cu apă, şi vei pune deasupra des-
18 picăturilor, împreună cu capul. Şi vei aduce pre berbeace tot pre jîrtăvnic, arderede-tot Domnului, cătră miros de bună miro-
19 sire, jîrtvuire Domnului iaste. Şi vei lua berbeacele al doilea, şi va pune Aaron şi fiii
20 lui mînile lor pre capul berbeacelui, Şi-l vei junghea pre dînsul, şi vei lua den sîngele lui şi vei pune pre marginea urechii lui Aaron cei direapte, şi pre marginea mînei cei direapte, şi pre marginea piciorului celui direpte, şi pre marginele urechilor fiilor lui ceale direapte, şi pre marginile mînilor lor celor direapte, şi pre marginile picioarelor lor celor direapte. Şi vei lua den sîngele jîrtăv- 21
nicului şi den untdelemnul ungerii şi vei stropi pre Aaron şi pre veşmîntul lui, şi pre fiii lui şi pre veşmintele fiilor lui cu dînsul; şi se va sfinţi el şi veşmîntul lui, şi fiii lui şi veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Iară 22
sîngele berbeacelui îl vei turna pre jîrtăvnic împrejur şi vei lua de la berbeace grăsimea lui, şi grăsimea ce acopere pîntecele lui, praporul ficatului, şi rănichii amîndoi, şi grăsimea ce iaste pre dînşii, şi braţul direpte; – pentru că iaste săvîrşenie aceasta. – Şi o 23
pîine den untedelemnu, şi o plăcintă den coşniţa azimelor, cărora sînt puse înaintea Domnului, Şi vei pune toate pre mîinele lui 24
Aaron şi pre mîinele fiilor lui, şi vei osebi pre dînşii osebire naintea Domnului, şi vei pune toate pre mîinele lui Aaron. Şi vei priimi 25
pre eale den mîinele lor şi le vei aduce pre jîrtăvnicul arderei-de-tot, cătră miros de bună mirosire naintea Domnului; jîrtvă iaste Domnului. Şi vei lua pieptul den berbeacele 26
săvîrşirii, carele iaste al lui Aaron, şi-l vei osebi pre dînsul osebire înaintea Domnului; şi va fi ţie în parte. Şi vei sfinţi osebirea pip- 27
tului şi braţul despărţirii, carele s-au osebit şi carele se-au luat de la berbeacele săvîrşirii, de la Aaron şi de la fiii lui. Şi va fi lui Aaron 28
şi fiilor lui leage veacinică, de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta luoare, şi osebire va fi de la fiii lui Israil, den jîrtvele mîntuirii, luare Domnului. Şi veşmîntul sfîntului, care 29
iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după dînsul, şi să să pomăzuiască ei întru dînsele şi să sfîrşască mîinele lor. Şapte zile le va îmbrăca popa 30
cel mare pentru dînsul dentru fiii lui,carele va întra la cortul mărturiii să slujască în ceale sfinte. Şi berbeacele săvîrşirii vei lua şi vei 31
fiarbe cărnurile în loc sfînt şi vor mînca Aaron şi fiii lui cărnurile berbeaciului. Şi pîinele 32
den coşniţă, lîngă uşăle cortului mărturiei Vor mînca pre eale, întru care se-au sfinţit, 33
întru dînsele să săvîrşască mîinele lor, să sfinţească pre dînşii. Şi de alt neam să nu mănînce den eale, pentru că sînt sfinte. Iară de vor rămînea den cărnurile jîrtvei 34
săvîrşirii şi den pîini pînă dimineaţa, vei arde cealealalte cu foc, nu să vor mînca, pentru că sfinţire iaste. Şi vei face lui Aaron şi 35
fiilor lui aşa după toate cîte am poruncit ţie: şapte zile vei săvîrşi mîinile lor. Şi 36
viţelul cela al păcatului vei face în ziua cu-

răţeniii, şi vei curăţi jîrtăvnicul, cînd te vei sfinţi tu pre el, şi vei unge pre el, ca să sfin-
37 ţeşti pre el. Şapte zile vei curăţi jîrtăvnicul, şi-l vei sfinţi pre el, şi va fi jîrtăvnicul sfîntul sfinţilor; tot cel ce să va atinge de jîrtăvnic se
38 va sfinţi. Şi aceastea sînt cîte vei face spre jîrtăvnic: miei de un an, curaţ, doi de zi, nen-
39 cetat, roditură nencetată; Un miel vei face dimineaţa, şi mielul al doilea îl vei face de
40 cătră seară; Şi a zeacea de făină curată, frămîntată cu untdelemnu aşăzat, a patra den in, şi turnare a patra den in de vin, la un
41 miel; Şi mielul al doilea îl vei face de cătră seară, după jîrtva de dimineaţă, şi după turnarea lui, vei face întru miros de bună miro-
42 sire, roditură Domnului. Jîrtva neîncetării – în auzurile şi în seminţiile voastre, pre uşîle cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru carele Mă voiu arăta ţie acolo, ca să grăiescu
43 ţie. Şi Mă voiu făgădui acolo fiilor lui Israil
44 şi Mă voiu sfinţi în mărirea Mea. Şi voiu sfinţi cortul mărturiii şi jîrtăvnicul; şi pre Aaron şi fiii lui voiu sfinţi, ca să-M preoţească
45 Mie. Şi Mă voiu chema întru fiii lui Izrail şi
46 voiu fi lor Dumnezău. Şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor, Cela ce i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, să Mă chem lor şi să fiu lor Dumnezău.

CAP XXX

1 Şi vei face jîrtăvnic de tămîiare de
2 leamne neputrede, şi-l vei face pre dînsul de un cot de lungu şi de un cot de largu. În patru colţuri va fi, şi de doi coţ de nalt, dentr-însul vor fi
3 coarnele lui. Şi vei polii cu aur curat grătioara lui, şi părepii lui împrejur, şi coarnele lui, şi vei face lui cunună împletită de aur
4 împrejur. Şi doao verigi de aur curat vei face lui supt cununa cea împletită a lui, la amîndoao laturile vei face, la amîndoao coastele, şi vor fi la părîngi margini, pentru ca să
5 rădice pre dînsul cu dînsele. Şi vei face părîngi de leamne neputrede, şi-i vei fereca
6 pre ei cu aur. Şi vei pune pre el împotriva acoperimîntului celui ce iaste pre chivotul mărturiilor, întru care Mă voiu arăta Eu ţie
7 acolo. Şi va tămîia Aaron pre dînsul tămîie tocmită măruntă, dimineaţa–dimineaţa, cînd tocmeaşte luminele, va tămîia pre dînsul.
8 Şi cînd va aprinde Aaron luminele sara, va tămîia pre dînsul tămîiare neîncetată, puru-
9 rea, înaintea Domnului, în seminţiile lor. Şi nu veţi aduce pre el altă tămîie, luare jîrtvă;
10 şi turnare să nu turnaţi pre dînsul. Şi se va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într-un an; den sîngele curăţeniii păcatelor ierţării o dată într-un an va curăţi pre el, în seminţiile lor. Sfîntu, sfîntu lor iaste Domnului'".

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 11
„De vei lua gîndul fiilor lui Israil în socotinţa 12
lor, şi vor da fieşcarele mîntuire pentru sufletul lor Domnului, şi nu va fi întru ei cădeare în socotinţa lor. Şi aceasta iaste care vor da 13
cîţi vor mearge la socotinţă: jumătate de didrahmă, după didrahmul cel sfînt, doaozeci de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă – venitul Domnului. Tot carele mearge la 14
socotinţă, den 20 de ani în sus, vor da venitul Domnului. Cel bogat nu va adaoge şi cel 15
sărac nu va împuţina den jumătate de didrahmă a da venitul Domnului, pentru fiii lui Israil, să să roage pentru sufletele voastre. Şi vei lua argintul venitului, 16
pentru fiii lui Israil, şi-l vei da la lucrul cortului mărturiii, şi va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, să vă rugaţi pentru sufletele voastre". Şi grăi Domnul cătră Moisi, 17
zicînd: „Fă spălătoare de aramă, şi fundul 18
ei – de aramă, ca să să speale; şi o vei pune în miljocul cortului mărturiii şi în mijlocul jîrtăvnicului. Şi vei turna într-însa apă şi-ş vor 19
spăla Aaron şi fiii lui dentr-însa mînile lor şi picioarele. Cînd vor mearge la cortul măr- 20
turiii, se vor spăla cu apă, şi nu vor muri; sau cînd mergu la jîrtăvnic să slujască şi să aducă arderile-de-tot Domnului, îş vor spăla mînile şi picioarele cu apă, cînd întră la cortul mărturiii, pentru ca să nu moară. Şi va fi lor leage 21
veacinică, lui, şi rudeniilor lui după dînsul".
Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Şi tu ia 22/23
mirosuri: floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli, şi scorţişoară mirositoare, jumătate de atîta, 250; şi trestie mirositoare, doao sute şi cincizeci. Şi de ireos, 500 de sicli, de cel sfînt, şi 24
untdelemnu de maslin, in. Şi vei face pre 25
dînsul untdelemnu unsoare sfîntă, mir mirositoriu, cu meşteşugul făcătoriului de mir; untdelemnu unsoare sfîntă va fi. Şi vei 26
unge dentr-însul cortul mărturiei, şi chivotul mărturiei Şi toate vasele ei, şi sfeaşnecul şi 27
toate vasele lui, şi jîrtăvnicul tămîii, şi jîrtăvnicul arderilor-de-tot Şi toate vasele lui, şi 28
masa şi toate vasele ei, şi spălătoarea şi fundul ei. Şi le vei sfinţi pre eale şi vor fi sfinte 29
sfintelor; tot cine se va atinge de eale se va sfinţi. Şi pre Aaron şi pre fiii lui vei unge 30
şi-i vei sfinţi pre ei, ca să-M preoţească Mie. Şi fiiilor lui Israil le vei grăi, zicînd: 31
'Untdelemnu unsoare de pomăzuit, sfînt va fi acesta voao, întru seminţiile voastre. Pe 32
trupul omenescu să nu să ungă şi după tocmeala aceasta să nu faceţi voao singuri întru acesta chip. Sfînt iaste şi sfinţenie va fi voao. Carele va face întru acesta chip şi carele va

da dentr-însul la altul, de alt neam, va peri
34 den norodul lui'". Şi zise Domnul către
Moisi: „Ia-ţi ţie mirosuri, zmirnă aleasă, şi
oniha, şi halvan de miros, şi tămîie curată,
35 tocma unul ca altul va fi. Şi va face întru el
tămîie, lucru de făcătoriu de mir, den tocmi-
36 rea făcătoriului de mir, curat, lucru sfînt. Şi
vei tăia dentr-aceastea mărunt şi vei pune
împotriva mărturiilor, în cortul mărturiei, de
unde Mă voiu arăta ţie de acolo. Sfînt sfintelor
37 va fi voao. Tămîie, După tocmeala aceasta,
să nu faceţ voao înşivă. Sfinţenie va fi voao
38 Domnului. Carele va face într-acestaş
chip, ca să să mirosască întru dînsul, va peri
sufletul aceluia den norodul lui".

CAP XXXI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Iată, am chemat anume pre Veseleil,
feciorul lui Uri, feciorul lui Or, den
3 neamul Iudii, Şi l-am umplut pre
el duh dumnezăiesc de-nţelepciune,
şi de priceapere, şi de ştiinţă, în tot lucrul să
4 cugete, Şi să fie mai mare preste meşteri,
5 să lucreaze aurul, şi argintul, şi arama; Şi
vînătul, şi mohorîtul, şi roşul răsucit, şi măta-
sea împletită, şi lucrurile pietrilor la fapte, şi
lucrurile teslăriei leamnelor să lucreaze după
6 toate lucrurile. Şi Eu am dat lui şi pre Eliav
al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, şi la tot
priceputul la inimă am dat priceapere, şi vor
osteni şi vor face toate cîte ţi-am poruncit
7 ţie: Cortul mărturiei, şi chivotul făgăduin-
ţii, şi acoperemîntul ce iaste peste dînsul, şi
8 tocmeala cortului, şi jîrtăvnicul, Şi masa şi
toate vasele ei, şi sfeaşnicul cel curat şi toate
9 vasele lui, şi spălătoarea şi fundul ei, Şi
veşmentele ceale de slujbă ale lui Aaron şi
veşmentele fiilor lui, ca să-M prioţească
10 Mie, Şi untdelemnul ungerii, şi tămîia
împreunării sfîntului, după toate cîte am
11 poruncit Eu ţie vor face". Şi grăi Domnul
12 către Moisi, zicînd: „Şi tu porunceaşte fii-
lor lui Israil, zicînd: 'Căutaţi şi simbetele
Meale păziţ, pentru că iaste semnu lîngă
Mine, şi întru voi, în rudele voastre, ca să
cunoaşteţ că Eu sînt Domnul, Cel ce vă sfin-
13 ţescu pre voi. Şi să păziţ sîmbăta, căce
sfîntă iaste aceasta Domnului şi voao. Cela ce
va pîngări pre dînsa, cu moarte se va omorî;
tot carele va face într-însa lucru, va peri suflе-
14 tul acela den mijlocul norodului său. Şase
zile vei face lucrurile, iară a şapte zi – sîm-
bătă, odihnă sfîntă Domnului; tot cine va face
lucrul în ziua a şaptea, cu moarte se va omorî.
15 Şi vor păzi fiii lui Israil sîmbetele, ca să facă
16 pre dînsele în neamurile lor. Făgăduinţă
veacinică întru Mine, şi fiilor lui Israil semnu
iaste veacinic, că în şase zile au făcut Domnul
ceriul şi pămîntul, şi în a şaptea zi au încetat şi
S-au odihnit". Şi deade lui Moisi, cînd 17
părăsi grăindu lui în muntele Sinaii, ceale
doao leaspezi ale mărturiei, leaspezi de
piatră, scrise cu deagetul lui Dumnezău.

CAP XXXII

Şi văzînd norodul că au zăbovit Moisi 1
să se pogoară den munte, să rîdică
norodul pre Aaron şi ziseră lui:
„Scoală şi fă noao dumnezăi carii vor
mearge înaintea noastră, că Moisi,
acesta omul carele ne-au scos pre noi den
pămîntul Eghipetului, nu ştim ce i se-au făcut
lui". Şi zise lor Aaron: „Luaţ cerceii cei de 2
aur den urechile muierilor voastre şi featelor
şi-i aduceţ la mine". Şi luară tot norodul 3
cerceii cei de aur care era în urechile muieri-
lor lor şi-i aduseră către Aaron. Şi le priimi 4
den mîinele lor şi le-au făcut pre dînsele în
tipariu, şi le făcu pre dînsele viţel vărsat. Şi
zise: „Aceştea sînt dumnezăii tăi, Israil, care
te-au scos den pămîntul Eghipetului". Şi 5
văzînd Aaron, au zidit jîrtăvnic înaintea lui, şi
strigă Aaron, zicînd: „Praznic Domnului –
mîne!" Şi mînecînd a doua zi, au suit arde- 6
ri-de-tot şi aduse jîrtvă de mîntuire; şi şăzu
norodul a mînca şi a bea, şi să sculară a
juca. Şi zise Domnul către Moisi, zicînd: 7
„Pasă degrabă, pogoară de aicea, pentru că
fărădeleage au făcut norodul tău care ai scos
den pămîntul Eghipetului. Ieşiră curînd 8
den calea carea ai poruncit lor şi au făcut lor
viţel şi se-au închinat lui şi jărtviră lui şi ziseră:
'Aceştea sînt dumnezăii tăi, Israil, carei te-au
scos pre tine den pămîntul Eghipetului!' Şi 9
acum lasă-Mă şi, mîniindu-Mă cu urgie spre
dînşii, voiu sfărîma pre ei şi voiu face pre tine
în limbă mare". Şi să rugă Moisi înaintea 10
Domnului Dumnezăului lui şi zise: „Pentru
ce, Doamne, Te mînii cu urgie pre norodul
Tău pre carele ai scos den pămîntul Eghipetu-
lui, în puteare mare şi în braţul Tău cel nalt?
Ca să nu zică doară eghipteanii, zicînd: 'Cu 11
hicleşug au scos pre ei, să-i ucigă pren munţi
şi să-i topească pre ei de pre pămînt'. Poto-
leaşte-Te de urgia mîniei Tale şi blînd fii
pre răotatea norodului Tău, Aducîndu-Ţi 12
aminte de Avraam, şi de Isaac, şi de Iacov,
slugile Tale, cărora Te-ai jurat lor spre Tine şi
ai grăit lor, zicînd: 'Mult voiu înmulţi seminţia
voastră, ca stealele ceriului de mulţime; şi tot
pămîntul acesta', care ai zis să-l dai seminţiei
lor şi vor ţinea pre dînsul în veaci". Şi Să 13
îmblînzi Domnul pentru răotatea ce au zis să
facă norodului Său. Şi întorcîndu-se Moisi, 14
să pogorî den munte, şi ceale doao table ale
mărturiei – în mîinile lui, leaspezi de piatră,
scrise de-amîndoao părţile, de o parte şi de alta
era scrise peste tot. Şi leaspezile lucrul lui 15

Dumnezău era, şi scrisoarea, scrisoarea lui
16 Dumnezău iaste, săpată în leaspezi. Şi
auzind Iisus glasul norodului strigînd, zise
către Moisi: „Glas de războiu – în tabără!“
17 Şi zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor
de vîrtute, nici glas de începători de fugă, ce
18 glas de începători de vin eu auzu“. Şi cînd
se apropie de tabără, văzu viţelul şi horile şi,
mîniindu-se cu urgie Moisi, aruncă den mîi-
nile lui amîndoao leaspezile şi sfărîmă pre
19 dînsele supt munte. Şi luund viţelul carele
au făcut, l-au ars pre dînsul cu foc, şi-l măcină
mărunt, şi sămănă pre dînsul pre apă, şi-l
20 adăpă pre dînsul fiilor lui Israil. Şi zise
Moisi către Aaron: „Ce ţi-au făcut norodul
acesta de ai adus pre dînşii păcat mare?“ Şi
21 zise Aaron către Moisi: „Nu te scîrbi,
doamne, că tu ştii pornirea norodului aces-
22 tuia. Pentru că-m ziseră mie: 'Fă-ne noao
dumnezăi carii vor mearge înaintea noastră,
pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au
scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu
23 ştim ce i se-au făcut lui'. Şi ziş lor: 'La cine
iaste aur, adunaţi-l!' Şi-l adunară şi mi-l dea-
deră; şi am aruncat pre dînsul în foc şi ieşi
24 viţelul acesta“. Şi văzînd Moisi norodul
cum se-au risipit, (că-i risipise pre ei Aaron,
25 bucurie nepriatinilor lor), Stătu Moisi pre
uşa taberii şi zise: „Cine iaste spre Domnul?
Vie către mine!“ Şi se adunară către el toţi fiii
26 lui Levi. Şi zise lor: „Aceasta zice Domnul
Dumnezăul lui Israil: 'Puneţi fieşcarele sabia
lui pre coapsă, şi îmblaţi pren mijloc, şi vă
întoarceţi den poartă în poartă pren tabără şi
ucideţi cineş pre fratele său, şi cineş pe
aproapele lui, şi cineş pre cel de lîngă
27 el'“. Şi făcură fiii lui Levi dupe cum le
porînci lor Moisi. Şi căzură den norod în ziua
aceaea ca vreo trei mii de oameni. Şi zise lor
28 Moisi: „Umpleţi mîinile voastre astăzi
Domnului, fiecarele întru fiiul său, şi în fratele
29 lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie“. Şi
fu a doua zi, zise Moisi către norod: „Voi aţi
greşit greşală mare. Şi acum, să mă suiu către
Dumnezău ca să mă rog pentru greşala
30 voastră“. Şi să întoarse Moisi către Dom-
nul şi zise: „Rogu-mă, Doamne, greşit-au
norodul acesta greşală mare şi ş-au făcut lor
31 dumnezăi de aur. Şi acum, de vei să laşi lor
păcatul lor, lasă-l; iară de nu, stinge-mă den
32 cartea carea ai scris“. Şi zise Domnul către
33 Moisi: „Carele au greşit înaintea Mea, voiu
stinge pre dînşii den cartea Mea. Iară acum
pasă şi te pugoară şi povăţeaşte norodul
acesta la locul care ţi-am zis ţie. Iată, îngerul
Mieu va mearge înaintea feaţii tale, iară în
ziua ce voiu socoti, voiu aduce pre ei păcatul
34 lor“. Şi lovi Domnul pre norod, pentru
facerea viţelului carele au făcut Aaron.

CAP XXXIII

Şi zise Domnul către Moisi: „Pasă 1
înainte, sui-te de aicea tu şi norodul
tău, pre carii ai scos den pămîntul
Eghipetului la pămîntul care M-am
jurat lui Avraam, şi lui Isaac, şi lui
Iacov, zicînd: 'Seminţiei voastre voiu da
pămîntul acesta'. Şi voiu trimite îngerul 2
Mieu înaintea feaţii tale şi vei scoate pre
hananeu, pre amoreu, pre heteu, şi ferezeu, şi
ghergheseu, şi eveu, şi ievuseu. Şi te voiu 3
băga în pămînt ce cură lapte şi miare, pentru
că nu Mă voiu sui cu tine, că norodul acesta
iaste tare la cerbice, ca să nu te topescu pre
cale“. Şi auzind norodul cuvîntul acest rău, 4
plînseră cu plînsuri. Şi zise Domnul către 5
Moisi: „Grăiaşte fiilor lui Israil: 'Voi – norod
grei la cerbice! Căutaţ să nu altă rană aduc Eu
preste voi, şi voiu topi pre voi. Acum dară,
luaţi-vă podoabele măririlor voastre şi
podoaba, şi-ţ voiu arăta ceale ce-ţ voiu face
ţie'“. Şi-ş luară fiii lui Israil podoaba lor şi 6
îmbrăcămineţile lor de la muntele lui
Horiv. Şi luînd Moisi cortul lui, întinse 7
afară den tabără, departe de tabără, şi să
chemă: cortul mărturiei; şi fu tot cela ce cerca
pre Domnul, ieşiia la cortul cel de afară den
tabără. Şi cînd întra Moisi în cortul cel de 8
afară den tabără, sta tot norodul privind,
careş de la uşa cortului său, şi lua aminte mer-
gînd Moisi, pînă ce întra el în cortu. Şi deca 9
întra Moisi în cort, pogorîia stîlpul norului şi
sta la uşile cortului, şi grăiia Moisi. Şi 10
vedea tot norodul stîlpul norului stînd pre uşa
cortului şi, stînd tot norodul, să închina careş
de la uşa cortului său. Şi grăi Domnul către 11
Moisi, faţă la faţă, ca cînd ar grăi neştine către
priatinul lui. Şi să sloboziia la tabără, iară
sluga Iisus, feciorul lui Navi, tînăr, nu ieşiia
afară den cort. Şi zise Moisi către Domnul: 12
„Iată, Tu zici mie: 'Rădică norodul acesta!' Şi
Tu nu mi-ai arătat pre carele vei trimite cu
mine. Şi Tu mi-ai zis mie: 'Ştiu-te mai bine
decît pre toţi şi dar ai la Mine!' Deci, de am 13
aflat har înaintea Ta, arată-Te-mi mie pre
Tine, cunoscut să Te văzu, pentru ca să fiu
aflat har înaintea Ta şi pentru ca să cunosc
cum limba aceasta norodul Tău iaste“. Şi 14
zise: „Eu voiu mearge înaintea ta şi te voiu
odihni pre tine“. Şi zise către Dînsul: „De 15
nu vei mearge Tu împreună cu noi, să nu mă
scoţi de aicea. Şi cum cunoscut va fi adevă- 16
rat că am aflat har lîngă Tine eu şi norodul
Tău, fără numai mergînd Tu împreună cu noi?
Şi mă voiu mări eu şi norodul Tău decît toate
limbile cîte sînt pre pămînt“. Şi zise Dom- 17
nul către Moisi: „Şi cuvîntul acesta care ai
zis tu ţi-l voiu face, pentru că ai aflat
har înaintea Mea şi te ştiu decît pre toţi“.

18/19 Şi zise: „Arată-mi mărirea Ta!“ Şi zise: „Eu voiu treace mai înainte de tine cu mărirea Mea şi voiu chema cu numele Domnului înaintea ta: Şi voiu milui pre cine voiu milui, şi nu Mă voiu îndura de care nu Mă voiu
20 îndura“. Şi zise: „Nu vei putea să vezi faţa Mea, pentru că nu va vedea om faţa Mea şi să
21 trăiască“. Şi zise Domnul: „Iată loc la Mine
22 şi vei sta pe piatră. Şi cînd va treace mărirea Mea, şi te voiu pune la gaura pietrii şi voiu acoperi cu mîna Mea pre tine, pînă voiu
23 treace. Şi voiu lua mîna Mea şi atuncea vei vedea denapoia Mea, iară faţa Mea nu ţi se va arăta ţie“.

CAP XXXIV

1 Şi zise Domnul către Moisi: „Ciopleaşte-ţ ţie doao leaspezi de piatră, ca şi ceale dentîiu, şi te suie la Mine în munte, şi voiu scrie pre leaspezi cuvintele care era pre leaspezile
2 ceale dentîiu, care le-ai fărîmat. Şi te găteaşte dimineaţă şi te vei sui la muntele Sinaiei şi vei sta către Mine acolo pe vîrful
3 muntelui. Şi nimenea să nu să suie cu tine, şi nimenea să nu să ivească în tot muntele! Şi oile şi boii să nu să pască aproape de muntele
4 acela“. Şi ciopli doao leaspezi de piatră, ca şi ceale dentîi. Şi mînecînd Moisi dins-de-dimineaţă, s-au suit la muntele Sinaii, după cum i-au poruncit lui Domnul. Şi luo Moisi cu
5 dînsul ceale doao leaspezi de piatră. Şi Să pogorî Domnul în nor şi acolo stătu lîngă el. Şi
6 chemă numele Domnului. Şi trecu Domnul naintea feaţii lui, şi chemă: „Domnul, Domnul Dumnezeul cel îndurătoriu şi milostiv,
7 mult-îngăduitoriu şi mult-milostiv, Şi adevărat, şi direptatea păzînd, şi făcînd milă la mii, rădicînd fărădelegile, şi strîmbătăţile, şi greşalele, şi pre cel vinovat nu curăţeaşte, aducînd păcatele părinţilor spre feciori şi spre fiii fiilor, preste a treia şi a patra
8 rudă!“ Şi grăbind Moisi, plecîndu-se pre
9 pămînt, să închină şi zise: „De am aflat har înaintea Ta, meargă Domnul împreună cu noi. Pentru că norodul iaste greu la cerbice; şi vei lua Tu păcatele şi fărălegile noastre, şi
10 vom fi ai Tăi“. Şi zise Domnul către Moisi: „Iată, Eu puiu ţie făgăduinţă, înaintea a tot norodul tău, şi voiu face slăviţe, care nu s-au făcut în tot pămîntul şi în toată limba; şi va vedea tot norodul întru care sînt faptele Domnului că minunate sînt care voiu face Eu
11 ţie. Ia tu aminte toate cîte Eu poruncescu ţie: Iată, Eu voiu scoate den faţa voastră pre amoreu, şi pre hananeu, şi ferezeu, şi pre heteu, şi pre eveu, şi pre ghergheseu, şi pre
12 evuseu. Ia aminte pre tine, ca nu cîndva vei pune făgăduinţa cu ceia ce şăd pre pămînt întru care întri la dînsul, ca să nu să facă pia-
13 decă întru voi. Capiştile lor să le sfărîmaţi, şi stîlpii lor să-i zdrobiţi; şi desişiurile lor să le tăiaţi şi cioplitele dumnezeilor lor să le ardeţi
14 cu foc, Pentru că nu vă veţi închina la alţi dumnezei, că Domnul Dumnezeu – nume „Rîvnit“, Dumnezeu rîvnitoriu iaste. Ca să
15 nu pui vreodinioară făgăduinţă cu cei ce şăd pre pămînt, şi vor curvi după dumnezeii lor, şi vor jîrtvi dumnezeilor lor, şi te vor chema şi vei mînca den jîrtvele lor. Şi vei lua den
16 featele lor fiilor tăi, şi den featele tale vei da fiilor lor; şi vor curvi featele tale dendărătul dumnezeilor lor, şi vor curvi fiii tăi dendărătul dumnezeilor lor. Şi dumnezei vărsaţi să nu
17 faci ţie. Şi praznicul azimelor să păzeşti:
18 şapte zile vei mînca azime, după cum ţ-am poruncit ţie, după vreame în luna celor noao, pentru că în lună noao ai ieşit den Eghipet.
19 Tot cel ce deşchide zgăul, ai Miei sînt, partea bărbătească: dentîi născut al viţelului şi dentîi
20 născut al oii. Şi cel dentîi născut al celui de supt jug, vei mîntui cu oaie; iară de nu vei mîntui pre dînsul, vei da preţul lui; tot cel dentîi născut fiilor tăi, vei mîntui; să nu te
21 arăţi înaintea Mea deşărt. Şase zile lucrează, iară a şaptea zi te vei odihni; cu sămănatul şi cu seacirea, vei odihni. Şi
22 praznic săptămînilor Îm vei face, începătura seacirii grîului, şi praznicul adunării, la mijlocul anului. Trei vremi ale anului se va ivi
23 toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului Israil, Căce, cînd voiu
24 scoate limbile den naintea feaţii tale şi voiu lărgi hotarăle tale, nu va pohti nime pămîntului tău, cînd te vei sui să te arăţi înaintea Domnului Dumnezăului tău, trei vremi ale anului.
25 Să nu junghi pre aluat sînge jîrtvelor Meale şi să nu doarmă pînă dimineaţa jîrtva praznicului Paştelui.
26 Ceale dentîi roduri ale pămîntului tău vei aduce în Casa Domnului Dumnezăului tău. Să nu fierbi mielul cu laptele mumei lui“.
27 Şi zise Domnul către Moisi: „Scrie cuvintele aceastea ţie, pentru că pre aceastea cuvinte puiu ţie făgăduinţa şi lui Israil“.
28 Şi era acolo Moisi înaintea Domnului patruzeci de zile şi 40 de nopţi; pîine n-au mîncat şi apă n-au băut. Şi au scris pre leaspezi cuvintele aceastea ale făgăduinţii: Ceale zeace cuvinte.
29 Iară cînd pogorîia Moisi den muntele Sinaii şi, iată, leaspezile pe mîinele lui Moisi. Şi pogorîndu-se el den munte, Moisi nu ştiia cum se-au mărit chipul feaţii
30 obrazului lui, grăindu El către dînsul. Şi văzu Aaron şi toţ fiii lui Israil pre Moisi, şi era mărit chipul feaţii obrazului lui, şi să
31 temură a să apropia lîngă dînsul. Şi chemă pre dînşii Moisi şi să întoarseră către dînsul Aaron şi toţ boiarii adunării, şi grăi Moisi

32 către dînşii. Şi după aceasta, veniră la dîn-
sul toţi fiii lui Israil şi le porunci lor toate cîte
au poruncit Domnul către dînsul în muntele
33 Sinaii. Şi de vreame ce părăsi grăind către
34 dînşii, puse pe obrazul lui acoperemînt. Şi
cînd vrea mearge Moisi înaintea Domnului să
grăiască Lui, lua acoperemîntul pînă ce ieşiia
şi, ieşînd, grăiia tuturor fiilor lui Israil cîte
35 porunciia lui Domnul. Şi văzură fiii lui
Israil obrazul lui Moisi cum se-au mărit, şi au
pus Moisi acoperemînt pe obrazul lui, pînă
vrea întra a grăi către Dînsul.

CAP XXXV

1 Şi adună Moisi toată adunarea fiilor lui
Israil şi zise lor: „Aceastea sînt cuvin-
tele care au zis Domnul să le faceţ:
2 'Şase zile să faci lucruri, iară a şap-
tea zi să odihneşti; – Sfinte sîmbete,
odihnă Domnului. Tot carele va face lucru
3 întru dînsa, să moară. Să nu ardeţ foc în
toată sălăşluirea voastră în ziua sîmbetelor.
4 Eu – Domnul!'" Şi zise Moisi către toată
adunarea fiilor lui Israil, zicînd: „Acesta e
cuvîntul carele au poruncit Domnul, zicînd:
5 'Luaţi de la voi voao luarea Domnului. Tot
cela ce priimeaşte în inimă, vor aduce începă-
6 turile Domnului: aur, argint, aramă; Vînăt,
mohorît, roşu îndoit, răsucit, şi mătase
7 împletită, şi peri de capre, Şi piei de ber-
beaci ruşite, şi piei vinete, şi leamne nepu-
8 trede, Şi pietri sardii, şi pietri la săpături,
la cea preste umăr şi la cea pînă la picioare
9 haină. Şi tot înţeleptul cu inima întru voi,
venind, lucreaze toate cîte au poruncit Dom-
10 nul: Cortul şi măruntăile, şi acoperemîntu-
11 rile, şi întinsorile, şi zăvoarăle, şi stîlpii, Şi
chivotul mărturiei, şi drugii lui, şi oltariul lui,
12 şi catapetazma, Şi pînzele curţii, şi stîlpii
13 ei, şi pietrile zmaragdului, Şi tămîile, şi
untdelemnul unsorii, şi untdelemnu la
lumină, şi mirosuri la untdelemnul unsorii şi
14 la tămîia tocmirii, Şi masa şi toate vasele
15 ei, Şi sfeaşnicul luminii şi toate vasele lui,
16 Şi untdelemnul unsorii, şi tămîia tocmirii, şi
17 poala uşii cortului, Şi jîrtăvnicul şi toate
18 vasele lui, Şi veşmintele ceale sfinte ale lui
Aaron preotul, şi veşmintele cu carele slu-
jăscu cu eale la sfînta, şi hainele fiilor lui
19 Aaron, ale preoţiei'". Şi ieşi toată aduna-
20 rea fiilor lui Israil de la Moisi. Şi aduse fieş-
carele ce-l trăgea inima lui şi de care li să părea
cu sufletele lor, au adus luarea Domnului la toate
faptele cortului mărturiei, şi la toate lucrurile lui,
21 şi la toate veşmintele sfîntului. Şi au adus
bărbaţii de la fămei, tot cui ce i se-au părut cu cu-
getul, au adus peceţi, şi cercei, şi ineale,
şi împletituri, şi brăţări, tot vasul de aur. Şi 22
toţi cîţi au adus luori de aur Domnului, şi la tot
ce se-au aflat mătase la dînsul, şi la tot ce se-au
aflat piei de berbeace ruşite, au adus, şi piei
vinete. Tot cela ce au luat luoare, argint şi 23
aramă au adus luorile Domnului; şi la carii
se-au aflat leamne neputrede, la toate lucru-
rile gătirii au adus. Şi toată muiarea înţe- 24
leaptă la cuget cu mîinile a toarce, au adus
toarse, vînătul, şi mohorîtul, şi roşul, şi măta-
sea. Şi toate muierile cărora le-au părut cu
cugetul lor întru înţelepciune, au torsu părul
de capre. Şi boiarii au adus pietrile zma- 25
ragdului, şi pietrile plinirii, la cea de preste
umăr şi la engolpiu, Şi la tocmiri, şi la unt- 26
delemnul ungerii, şi la tocmirea tămîiei. Şi 27
tot bărbatul şi fămeaia, pre carii aducea cuge-
tul lor să între să facă toate lucrurile cîte au
poruncit Domnul să facă aceastea pren Moisi,
au adus fiii lui Israil luare Domnului. Şi 28
zise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat
Dumnezău anume pre Veseleil al lui Urii, fiiul
lui Or, den neamul Iudii, Şi împlu pre dîn- 29
sul de duh dumnezăiescu de-nţelepciune, şi
de priceapere, şi a şti de toate, Să fie mai 30
mare preste meşteri, dupre toate lucrurile,
mai mare lui preste meşteri, să facă aurul şi
argintul şi arama, şi să cioplească piatra, şi să
lucreaze leamnele Şi să facă în tot lucrul 31
înţelepciunii. Şi a adaoge înainte au dat în
cugetul lui, Şi lui Eliav al lui Ahisamah, den 32
neamul lui Dan, Şi împlu pre dînşii de înţe- 33
lepciune, de priceapere de cuget, toate să le
priceapă, să facă lucrurile sfîntului, şi ceale
ţesute şi împestrite să le ţească cu cel roşu, şi
cu mohorîtul, şi cu mătasă, să facă toate lucru-
rile meşterului celui mare de împistrituri".

CAP XXXVI

Şi făcu Veseleil, şi Eliav, şi tot înţelep- 1
tul la cuget, căruia i s-au dat înţelep-
ciunea şi ştiinţa, întru dînşii, să să
priceapă a face toate lucrurile carele
să cuvin, după ceale sfinte, după
toate cîte au poruncit Domnul. Şi chemă 2
Moisi pre Veseleil, şi pre Eliav, şi pre toţ cîţ
avea înţelepciunea, cărora au dat Dumnezău
ştiinţă în inimă, şi pre toţ carii de bunăvoie
vrea să meargă la lucruri ca să le săvîrşască.
Şi luară de la Moisi toate luorile care le-au
adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfîntului, ca
să facă pre eale. Şi ei încă priimiia ceale ce 3
să aducea, de la ceia ce aducea dimineaţa –
dimineaţa. Şi veniia toţ înţelepţii carii 4
făcea toate lucrurile sfîntului, careş după
lucrul lui carele ei lucra. Şi ziseră către
Moisi că „Mulţime aduce norodul, decît lucru-
rile cîte au poruncit Domnul să facă". Şi 5
porunci Moisi şi strigă în tabără, zicînd:

„Bărbat şi fămeaie să nu mai lucreaze la înce-
6 păturile sfîntului“. Şi să opri norodul a mai
aduce. Şi lucrurile lor era lor de ajunsu la
7 lucru să le facă pre eale, şi rămasără. Şi
făcu tot înţeleptul la cuget, întru ceia ce lucra
la cortu, 10 garduri de mătase împletită, şi
vînăt, şi mohorît, şi roşu împletit, heruvim,
8 lucru de ţesetoriu au făcut pre eale. Lungul
unui gardu, de 20 şi 8 de coţ, şi de lat, 4 coţ un
gard era, o măsură era la toate gardurile.
9 Şi cinci garduri era, dentru dînsele ţiindu-se
unul de alt, şi iară cinci garduri era, dentru
10 dînsele ţiindu-se unul de alalt. Şi făcu
cheotori vinete la marginea unui gard, de o
parte, la împreunare; şi aşa au făcut la margi-
nea gardului celui den afară, la împreunarea
de a doua, 50 de cheotori au făcut la un gard,
şi 50 de cheutori au făcut de o parte a gardu-
lui, după împreunarea celui al doilea, cu faţa
11 unul către alalt căutînd fieştecare. Şi făcu
copce 50 de aur şi au împreunat gardurile
unul cu altul cu copcile, şi să făcea un cort.
12 Şi făcu piei argăsite ca să acopere pre cort; 11
13 piei au făcut pe eale. Lungul unii piei era
de treizeci de coţ, şi de 4 coţ latul unii piei; o
măsură era la ceale 11 piei. Şi împreună ceale
14 5 piei într-un loc, şi ceale 6 într-un loc. Şi
au făcut 50 de cheotori pre marginea unii piei,
cei den mijloc, după împreunare, şi 50 de
cheotori au făcut pre marginea pieii ce să
15 împreună cu a doua. Şi au făcut 50 de copci
de aramă şi au împreunat copcile de cheutori;
16 şi împreună pieile şi să făcură una. Şi făcu
acoperemînt cortului piei de berbeci ruşite, şi
17 acoperemînturi piei vinete deasupra. Şi au
făcut stîlpi cortului de leamne neputrede;
18 De zeace coţ un stîlpu, şi de un cot şi jumătate
19 de lat un stîlpu; Doao unghiureale la un
20 stîlpu, stînd împotrivă unul altuia. Aşa au
făcut la toţ stîlpii cortului; şi au făcut stîlpii
cortului: 20 de stîlpi despre laturea cea despre
austru, şi 40 de cuiuburi de argint au făcut la 20
21 de stîlpi. Doao cuiuburi la un stîlp, la amîn-
doao părţile lui, şi doao cuiuburi la un stîlp, la
22 amîndoao părţile lui. Şi laturea a doao, de
către miazănoapte, 20 de stîlpi şi 40 de cuiu-
buri la dînşii, de argint, doao cuiuburi la un
stîlp, la amîndoao părţile lui, şi doao cuiuburi
23 la un stîlp, la amîndoao părţile lui. Şi den-
dărătul cortului, despre partea de către
24 mare, Au făcut şase stîlpi, şi doi stîlpi au
25 făcut pre unghiurile cortului dendărăt. Şi
era întocma de jos, şi într-un chip era tocma,
26 den capete într-o asămănare. Aşa au făcut la
amîndoao părţile celor 2 unghiuri, şi era 50 stîlpi,
şi cuiuburile lor de argint 16, doao cuiuburi
la un stîlp şi doao cuiuburi la un stîlp, la amîn-
doao părţile lui. Şi făcu zăvoară de leamne 27
neputrede 5, la stîlpi de o parte a cortului,
Şi cinci zăvoară, la stîlpi la a doao parte a cor- 28
tului, Şi cinci zăvoară, la stîlpi la denapoia 29
parte a cortului, de către mare. Şi zăvorul 30
den mijloc pren mijlocul stîlpilor să petrecea
de la o lature într-altă lature. Şi stîlpii i-au 31
ferecat cu aur. Şi verigele lor le-au făcut de 32
aur, la băgatul drugilor, şi ferecă zăvoarăle cu
aur. Şi făcu acoperemînt, de vînăt, şi 33
mohorît, şi roşu împletit, şi mătasă răsucită,
lucru ţesut au făcut pre dînsul heruvim.
Şi-l puse pre el pre patru stîlpi neputrezi, 34
ferecaţi cu aur, şi căpătîile lor, de aur, şi cuiu-
burile lor, 4, de argint. Şi făcu poală la uşa 35
cortului, de vînăt, şi de mohorît, şi roşu
împletit, şi mătase împletită, lucru împistrit.
Şi stîlpii ei, 5, şi căpătîile lor, şi ferecă căpătîi- 36
le lor cu aur, Şi le topi lor 5 cuiuburi de 37
aramă.

CAP XXXVII

Şi făcu Veseliil chivotul de leamne 1
neputrede, de doi coţi şi jumătate de
lungu şi de un cot şi jumătate de lat şi
de un cot şi jumătate de nalt. Şi 2
ferecă pre dînsul cu aur curat den-
lăuntru şi denafară, şi-i făcu lui zimte sucit de
aur împrejur. Şi-i turnă patru verigi de 3
aur, pre patru laturile ale lui, 2 verigi pre o
lature şi 2 verigi pre a doo lature. Şi au 4
făcut drugi de leamne neputrede şi-i ferecă cu
aur. Şi băgă drugii pren verigile ceale den 5
laturile chivotului, să rădice chivotul cu ei. Şi 6
făcu [la] jîrtăvnic acoperimînt de aur curat, de
doi coţi şi jumătate de lungu şi de un cot şi
jumătate de lat. Şi au făcut doi heruvimi de 7
aur bătut şi-i puse de amîndoao părţile jîrtăv-
nicului: Un heruvim de o laturi şi alt heru- 8
vim de laturea a doao a jîrtăvnicului; şi făcu
pre cei doi heruvimi de amîndoao laturile
lui. Şi era amîndoi heruvimii întinzînd ari- 9
pile lor deasupra, umbrind cu arepile lor
preste jărtăvnic, şi obrazile lor, unul către
alalt, către jîrtăvnic era obrazile heruvimi-
lor. Şi făcu masă de leamne neputride, de 10
doi coţ de lungă şi de un cot de lată şi de un cot
şi jumătate de naltă. Şi o ferecă pre ea cu 11
aur curat şi-i făcu ei sîngifuri de aur suciţi îm-
prejur. Şi-i făcu ei cunună împrejur de un 12
pumnu, şi făcu zîmţi suciţi de aur împrejurul cu-
nunii. Şi vărsă ei patru verigi de aur, şi puse 13
ceale patru verigi la patru părţi ale picioarelor ei,
supt cununa cea sucită. Era verigile prinsori 14

15 drugilor, ca să rădice masa. Şi făcu drugii
de leamne neputride şi ferecă pre eale cu aur,
16 ca să rădice masa. Şi făcu vasele measii:
blidele ei, şi cădealniţile, şi căuşile, şi năstrăpile, cu carele va turna cu eale, de aur curat.
17 Şi făcu şfeaşnecul de aur curat, bătut au făcut
18 sfeaşnecul. Fusul lui, şi fofeazile, şi scăfîrliile, şi ţinerile, şi florile, dentr-însul era.
19 Şase fofeaze ieşind de laturi: trei fofeaze ale
sfeaşnecului de o parte a lui, şi trei fofeaze ale
20 sfeaşnecului de a doao parte a lui. Şi trei
ţineri, în chipul nucşoarelor, într-o fofează
21 scăfîrlie şi floare, Şi trei ţineri, în chipul
nucşoarelor, într-o fofează scăfîrlie şi floare;
22 Aşa la ceale 6 fofeaze ce ies den sfeaşnec.
23 Şi în sfeaşnec, 4 ţineri, în chipul nucşoarei,
24 într-o fofează scăfîrliile şi florile lui. Scăfîrlia supt ceale doao fofeaze dentr-însul, şi
scăfîrlia supt ceale doao fofeaze dentr-însul;
25 aşa ceale 6 fofeaze ce ies den sfeaşnic. Şi
fofeazele şi scăfîrliile dentr-însul era, toate
26 bătute dentr-un aur curat. Şi au făcut lumi-
27 nele lui, 7, şi lingurile lui, Şi cleaştele lui,
28 de aur curat. De un talant de aur curat au
29 făcut pre dînsul şi toate vasele lui. Şi au
făcut jîrtăvnic de tămîie, den leamne neputrede, de un cot de lungu şi de un cot de lat, în
patru muchi, şi de doi coţ nălţimea lui, dentr-
30 însul era coarnele lui. Şi-l ferecă pre el cu
aur curat, gratia lui, şi părepii lui, şi coarnele
31 lui. Şi făcu lui cunună sucită de aur împrejur, şi doao verigi de aur curat au făcut lui supt
cununa cea sucită a lui, în doao laturile lui, la
amîndoao coastele lui, la verigele drugilor,
32 pentru ca să-l rădice cu dînşii. Şi au făcut zăvoarăle den leamne neputride şi le ferecă cu aur.
33 Şi au făcut untdelemnul ungerii cel sfînt şi tocmirea tămîii, curat, lucru de făcătoriu de mir.

CAP XXXVIII

1 Şi au făcut jîrtăvnic de ardere-de-tot,
den leamne neputrede, de 5 coţ de
lungu şi de 5 coţ de lat, în patru muchi
era jîrtăvnicul, şi de trei coţ înălţimea
2 lui. Şi au făcut coarnele pre ceale 4
muchi, dentr-însul era coarnele, şi le acoperi
3 pre eale cu aramă. Şi făcu cunună jîrtăvnicului, şi acoperemîntul lui, şi păharăle lui, şi
undeţile de carne ale lui, şi cădelniţa lui, şi
4 toate vasele lui le-au făcut de aramă. Şi
i-au făcut lui grătariu, lucru ca mreaja, de
5 aramă. Şi au făcut grătariului 4 verigi de
aramă pre 4 părţi, şi-i puse pre ei dedesuptul
grătariului jîrtăvnicului pre dedesupt, şi era
grătariul pînă la jumătate de jîrtăvnic. Şi au 6
făcut drugii jîrtăvnicului de leamne neputrede, şi-i ferecă cu aramă, şi vîrî drugii spre
coastele jîrtăvnicului, cîndu-l rădică pre el.
Găunos, de scînduri, l-au făcut pre el. Şi au 7/8
făcut spălătoarea cea de aramă şi fundul ei de
aramă, den oglinzile celor ce-au postit, ceale
ce au postit lîngă uşile cortului mărturiei. Şi 9
au făcut curtea. Despre amiazăzi, pînzele
curţii – de roşu împletit, o sută preste
sută. Şi stîlpii lor, 20, şi cuiuburile lor, 20, 10
de aramă; şi copcile lor, şi aripile lor, de
argint. Şi laturea despre miazănoapte, o sută 11
preste o sută; şi stîlpii lor, 20, şi fundurile lor,
doaozeci, de aramă; şi copcile lor, şi aripile
lor, de argint. Şi laturea despre mare, gar- 12
duri de 50 de coţi; stîlpii lor, 10, şi cuiburile
lor, 10; şi copcile lor, şi aripile lor, de
argint. Şi laturea de cătră răsărit, de 50 de 13
coţi. Pînze de 15 coţi, denapoi; şi stîlpii lor, 14
3, şi cuiuburile lor, 3; Şi pre denapoia de a 15
doua, de o parte şi de alta, spre uşa curţii, garduri
de 15 coţi; şi stîlpii lor, 3, şi cuiuburile lor, 3.
Toate gardurile cortului, de mătase împle- 16
tită. Şi cuiuburile stîlpilor lor, de aramă; şi 17
cheotorile lor, de argint; şi căpeţealele lor,
ferecate pemprejur cu argint, şi stîlpii pemprejur, ferecaţi cu argint, toţ stîlpii curţii. Şi 18
acoperemîntul porţii curţii, lucru de împistritoriu, de vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi
mătase împletită, de 20 de coţi de lungu, şi de
nalt şi de largu – de 5 coţi, potrevindu-se pînzelor curţii. Şi stîlpii lor, 4, şi fundurile lor, 19
4, de aramă; şi cheotorile lor, de argint, şi
capetele lor, ferecate cu argint. Şi toţ ţăru- 20
şii curţii împrejur, de aramă. Şi aceasta 21
iaste tocmeala cortului mărturiei, după cum
s-au poruncit lui Moisi, slujba să fie a leviţilor,
pren Ithamar, fiiul lui Aaron preotul. Şi 22
Veseleil, fiiul lui Urie, den neamul Iudii, au
făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
Şi Eliav, fiiul lui Ahisamah, den neamul lui 23
Dan, care au fost meşter mai mare preste
ceale ţesute, şi ceale cusute, şi ceale împistrite, au ţesut cu vînăt, şi cu mohorît, şi cu
roşu răsucit, şi cu mătase. Tot aurul carele 24
s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor,
să făcu aur den zăciuială, 29 de talanţi şi 700 şi
30 de sicli, după siclul cel sfînt. Şi argint şi 25
luarea de la oamenii cei socotiţ ai adunării,
100 de talanţi şi 1775 de sicli. Un drahmu pe
capu, jumătate de siclu, după siclul cel sfînt –
Tot cela ce mergea la socoteală, den 20 de ani 26
şi în sus, la 6 sute de mii şi 3 mii şi 5 sute şi
50. Şi să făcu cea sută de talanţi de argint 27

la topirea capetelor cortului şi la capetele aco-
28 peremîntului, O sută de capete la o sută de
29 talanţi, un talant la un căpeţel. Şi cea 1775
de sicli, au făcut la chiotorile stîlpilor şi le-au
poleit căpeţealele lor şi au împodobit pre dîn-
30 şii. Şi arama luorii – 370 de talanţi şi 2400
31 de sicli. Şi au făcut dentr-însa pragurile
uşii cortului mărturiei, şi jîrtăvnicul cel de
aramă cu grătariul lui, şi toate vasele jîrtăvni-
32 cului, Şi fundurile curţii pen împrejur, şi
pragurile porţii curţii, şi ţăruşii cortului, şi
ţăruşii curţii pemprejur.

CAP XXXIX

1 Şi cela ce au rămas, vînătul, şi mohorî-
tul, şi roşul, au făcut veşminte de
slujbe lui Aaron, ca să slujască cu
eale întru cel sfînt, după cum porunci
2 Domnul lui Moisi. Şi făcură cea
preste umăr de aur, şi de vînăt, şi de mohorît,
3 şi de roşu răsucit, şi de mătase împletită. Şi
să tăiară potcoavele ceale de aur ca părul, ca
să ţească împreună cu vînătul, şi cu mohorîtul,
şi cu roşul cel răsucit, şi cu mătasea cea imple-
4 tită, lucru ţesut le-au făcut pre eale, Preste
umeri ţiindu-se de amîndoao părţile, lucru
ţesut întru sine, împletit unul cu alalt, dentru
dînsul au făcut, după făptura lui, den aur, şi
den vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi
mătase împletită, după cum porunci Domnul
5 lui Moisi. Şi făcură amîndoao pietrile zma-
ragdului împănate şi ţintuite cu aur, săpate şi
cioplite cioplitură de peceate, dentru numele
6 fiilor lui Israil, Şi le puseră pre eale pre
umerile cei preste umere, pietri de pomenire
sînt fiilor lui Israil, după cum porunci Domnul
7 lui Moisi. Şi făcură engolpiul, lucru ţesut cu
împistreale, dupre lucrul cei preste umere, de
aur, şi vînăt, şi mohorît, şi roşu răsucit, şi
mătase împletită; în patru muchi îndoit au
făcut engolpiul , de o palmă de lungu, şi de o
8 palmă de lat îndoit. Şi se ţesu într-însul
ţesetură după piatră în patru rînduri: rînd de
pietri sardion, şi topazion, şi zmaragd – un
9 rînd; Şi rîndul al doilea: anthrax, şi zamfir,
10 şi iaspis. Şi rîndul al treile: lighirion, şi
11 ahatis, şi amethistos; Şi rîndul al patrulea:
hrisolithos, şi virilion, şi onihion, încunjurate
12 cu aur şi legate pemprejur cu aur. Şi pie-
trile era den numele fiilor lui Israil, 12, den
doaosprăzeace nume ale lor, săpate peceţi,
13 care̦ den numele său, la 12 neamuri. Şi au
făcut pre engolpiu lănţuşă împletite, lucru
14 împletit, de aur curat. Şi au făcut doao
15 paveze de aur şi doao verigi de aur. Şi au
pus pre ceale doao verigi de aur, la amîn-
16 doao începăturile engolpiului. Şi au pus
lănţuşele de aur pre amîndoao verigele, pre
amîndoao părţile engolpiului; şi la amîndoao
împreunările, ceale doao lănţuşă, Şi au pus 17
peste ceale doao paveze, umerele cei de
preste umăr, den potrivă, în faţă. Şi au 18
făcut doao verigi de aur şi au pus pre amîn-
doao aripile, preste marginea engolpiului, pre
marginea denapoi cei preste umăr, denlăuntru.
Şi au făcut doao verigi de aur şi au pus preste 19
amîndoao umerele cei preste umăr, den jos de
dînsul, den faţă, după împreunarea den sus a
ţesăturii cei de preste umăr. Şi au strînsu 20
engolpiul den verigile de pre dînsul spre veri-
gile cei de preste umăr ţiindu-se, den vînăt,
fiind împletite la ţesătura cei de preste umăr,
pentru ca să nu să sloboază engolpiul den cea
preste umăr, după cum porunci Domnul lui
Moisi. Şi au făcut haina cea pînă jos supt 21
cea preste umăr, lucru ţesut tot vînăt. Şi 22
gura hainei cei pînă jos, în mijloc ţesută
împletită, cu carele,ţiind împrejur, cel prejur
gură era nedezlegat. Şi au făcut la poalele 23
hainei cei pînă jos, den jos, rodioare ca unii
rodii înflorite, de vînăt, şi de mohorît, şi roşu
răsucit, şi mătase împletită. Şi au făcut clo- 24
poţi de aur şi au pus clopoţei pre poalele hai-
nei împrejur, pren mijlocul rodiilor. Clo- 25
poţi de aur şi rodioare pre poalele hainei
împrejur, ca să slujască dupe cum porînci
Domnul lui Moisi. Şi au făcut haine de 26
mătase, lucru ţesut, lui Aaron şi fiilor lui.
Şi chiverile, de mătase, şi mitra, de mătase, şi 27
nădragii, de mătase împletită. Şi brînele 28
lor, de mătase vînătă, şi mohorîtă, şi roşu,
împletite, lucru de împistritoriu, în ce chip au
porîncit Domnul lui Moisi. Şi au făcut pot- 29
coava cea de aur, osibire sfîntului, de aur
curat, şi au scris pre dînsa slove săpate de
peceate: „Sfinţirei Domnului“. Şi puseră 30
preste ea împletitura cea vînătă, ca să fie dea-
supra preste mitră, în ce chip au porîncit
Domnul lui Moisi. Şi să săvîrşi tot lucrul 31
cortului mărturiei, şi făcură fiii lui Israil dupe
toate cîte au porîncit Domnul lui Moisi. Şi 32
aduseră cortul către Moisi, şi toate vasele lui,
şi verigele lui, şi stîlpii lui, şi zăvoarăle lui, şi
ţăruşii lui, şi fundurile lui; Şi pieile, piei de 33
berbeace ruşite, şi acoperimînturile dea-
supra, piei vinete; Şi catapeteazma, şi chi- 34
votul mărturiei, şi drugii lui, şi jărtăvnicul;
Şi masa, şi toate vasele ei, şi pîinile pune- 35
rii; Şi sfeaşnicul cel curat, şi luminile lui, 36
lumini de ardere, şi toate vasele lui, şi untde-
lemnul luminii; Şi jîrtăvnicul cel de aur, şi 37
untdelemnul ungerii, şi tămîia tocmirii; Şi 38
poala uşii cortului; Şi jîrtăvnicul cel de 39
aramă, şi grătariul lui cel de aramă, şi

drugii lui, şi toate vasele lui, şi spălătoarea, şi
40 fundul ei; Şi pînzele curţii, şi stîlpii, şi fun-
durile ei, şi poala uşii curţii, şi funile ei, şi
41 ţăruşii ei; Şi toate dechisele ce sînt la
42 lucrurile cortului mărturiei; Şi veşmintele
ceale de slujbă, ca să slujască cu dînsele în
sfînt, veşmîntele sfîntului, carele sînt ale lui
Aaron, şi veşmîntele fiilor lui, la slujbă. Dupe
toate cîte porînci Domnul lui Moisi, aşa au
43 făcut fiii lui Izrail toată gătirea. Şi văzu
Moisi toate lucrurile, şi era făcute aceastea în
ce chip porunci Domnul lui Moisi, aşa le-au
făcut pre eale. Şi blagoslovi pre dînşii Moisi.

CAP XL

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „În ziua dentîiu a lunii dentîiu, lună
noao, vei întinde cortul mărturiei.
3 Şi vei pune chivotul mărturiei şi vei
acoperi chivotul cu acoperimîntul.
4 Şi vei băga înlăuntru masa şi vei pune înain-
5 te-punerea ei. Şi vei băga înlăuntru sfeaş-
nicul şi vei pune făcliile lui; şi vei pune jîrtăv-
nicul cel de aur, ca să tămîiaze înaintea chivo-
6 tului mărturiei. Şi vei pune acoperirea aco-
perimîntului pre uşa cortului mărturiei, şi jăr-
tăvnicul jărtvelor îl vei pune lîngă uşile cortu-
7 lui mărturiei. Şi vei pune spălătoarea între
cortul mărturiei şi între jărtăvnic, şi vei pune
8 într-însa apă. Şi vei pune împrejur cortul,
şi toate cîte sînt în el le vei sfinţi împregiur.
9 Şi vei lua untdelemnul ungerii şi vei unge cor-
tul şi toate cîte-s într-însul şi vei sfinţi pre
dînsul, şi toate vasele lui, şi vor fi sfinte; şi vei
unge jîrtăvnicul jîrtvelor, şi toate vasele lui, şi
vei sfinţi jîrtăvnicul şi va fi jîrtăvnicul Sfîntul
10 Sfintelor. Şi vei unge spălătoarea şi fundul
11 ei, şi o vei sfinţi pre ea. Şi vei aduce pre
Aaron şi pre fiii lui la uşile cortului mărtu-
12 riei. Şi vei scălda pre dînşii cu apă; şi vei
îmbrăca pre Aaron cu veşmintele ceale sfinte,
şi-l vei unge pre el şi-l vei sfinţi pre el, şi va
sluji Mie; şi pre feciorîi lui vei aduce, şi-i vei
îmbrăca cu haine, şi-i vei unge în ce chip ai
13 unsu pre tatăl lor, şi-M vor preoţi Mie; Şi
va fi casile fiilor ungere de preoţie în veaci,
14 întru rudele lor". Şi au făcut Moisi toate
cîte au poruncit lui Domnul, aşa au făcut.
15 Şi fu în luna dentîi, în al doilea an, ieşind ei
den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.
16 Şi au pus Moisi cortul, şi au pus căpeţealele lui, şi
17 au pus zăvoarăle, Şi au pus stîlpii lui, şi au în-
tinsu gardurile cortului, şi au pus acoperemîntul
cortuhi pre el deasupra, după cum au poruncit
18 Domnul lui Moisi. Şi luînd mărturiile, le-au
pus înlăuntru în chivot, şi au pus drugii
supt chivot, şi au pus jîrtăvnicul deasupra chi-
votului. Şi bagă chivotul în cort, şi au pus 19
acoperirea acoperemîntului şi au acoperit
chivotul mărturiei, în ce chip au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi au pus masa în cortul 20
mărturiei, de laturea cortului mărturiei de
către miazănoapte, afară den acoperemîntul
cortului. Şi au pus preste ea pîinele pune- 21
rii-înainte a Domnului, după cum au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi au pus sfeaşnicul în 22
cortul mărturiei, împotriva measii, la laturea
cortului de către austru. Şi au pus feştilele 23
lui înaintea Domnului, în ce chip porunci
Domnul lui Moisi. Şi puse jîrtăvnicul cel de 24
aur în cortul mărturiei, împotriva acopere-
mîntului. Şi au tămîiat pre dînsul tămîia 25
tocmirii, după cum au poruncit Domnul lui
Moisi. Şi jîrtăvnicul jîrtvelor au pus lîngă 26
uşele cortului mărturiei şi au adus pre el arde-
re-de-tot şi jîrtvă, după cum au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi au făcut spălătoarea 27
între mijlocul cortului mărturiei şi între mijlo-
cul sfeaşnicului şi au pus într-însa apă,
Pentru ca să să speale dentr-însa Moisi, şi 28
Aaron, şi fiii lui, mîinele lor şi picioarele;
Cînd vor întra ei la cortul mărturiei sau cînd 29
mergu înainte către jîrtăvnic să slujască, să
spăla dentr-însa, după cum au poruncit Dom-
nul lui Moisi. Şi au pus curtea pemprejurul 30
cortului şi a jîrtăvnicului. Şi săvîrşi Moisi 31
toate lucrurile şi acoperi norul cortul măртu-
riei şi de mărirea Domnului să împlu cortul.
Şi nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, 32
pentru că umbriia pre dînsul norul şi de mări-
rea Domnului să împlu cortul. Şi cînd să 33
vrea sui norul des la cort, înjuga fiii lui Israil
cu marfa lor. Iară de nu să suia norul, nu 34
înjuga, pînă în ziua carea să suia norul. Pentru 35

că nor era la cort ziua, şi noaptea
foc era pre dînsul, înaintea
a tot Israilul, întru toa-
te purceaderile lor.

PREOŢIA

CAP I

1 Şi chemă Domnul pre Moisi şi grăi lui
2 den cortul mărturiei, zicînd: „Grăieşte fiilor lui Israil, şi vei zice cătră ei: 'Om dentru voi, de va aduce daruri Domnului, den dobitoace, şi den boi,
3 şi den oi veţi aduce darurile voastre. De vor fi de-tot-arderi darul lui, den boi, parte bărbătească curat să aducă, la uşa cortului mărturiei, şi va aduce pre el priimit înaintea
4 Domnului. Şi va pune mîna pre capul jîrtvei
5 priimită lui, ca să să roage pentru el. Şi vor junghea viţelul înaintea Domnului; şi vor aduce fiii lui Aaron, preoţii, sîngele şi vor vărsa sîngele pre jîrtăvnic împrejur, cela ce
6 iaste la uşăle cortului mărturiei. Şi belind arderea-de-tot, vor împărţi pre ea în părţi
7 Şi vor pune fiii lui Aaron, preoţii, foc pre jîr-
8 tăvnic şi vor grămădi leamne pre foc; Şi vor grămădi fiii lui Aaron, preoţii, părţile ceale în doao tăiate, şi capul, şi grăsimea preste leamnele ce-s pre foc, carele-s pre jîrtăv-
9 nic, Iară ceale den pîntece, şi picioarele, le vor spăla cu apă, şi va pune preotul pre toate pre jîrtăvnic: luoare-de-rod iaste, jîrtvă, miros de bună mirosire iaste Domnului.
10 Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den miei, şi den iezi, întru ardere-de-tot, parte
11 bărbătească curată va aduce pre el. Şi va pune mîna pre capul lui, şi vor junghea pre el, den coastele jîrtăvnicului cătră miazănoapte, înaintea Domnului, şi vor vărsa fiii lui Aaron, preoţii, sîngele lui pre jîrtăvnic împrejur.
12 Şi vor împărţi pre el în părţi, şi capul, şi seul lui, şi vor clădi preoţii aceastea pre leamnele
13 ce-s pre foc, care iaste pre jîrtăvnic. Şi ceale den pîntece, şi picioarele, vor spăla cu apă; şi va aduce preotul toate şi va pune pre jîrtăvnic: luoare-de-rod iaste, jîrtvă, miros de
14 bună mirosire Domnului. Iară de va fi den zburătoare va aduce ardere-de-tot – dar al
15 lui Domnului, Şi va aduce den turtureale sau den porumbaşi darul lui; şi va aduce preotul cătră jîrtăvnic, şi va înfrînge capul lui; şi va pune preotul pre jîrtăvnic şi va stoarce sîn-
16 gele cătră fundul jîrtăvnicului. Şi va scoate guşa cu peanele şi le va lepăda lîngă jîrtăvnic pre eale, de cătră răsărit, la locul cenuşii.
17 Şi va înfrînge pre el den aripi, şi nu o va împărţi, şi o va pune preotul pre jîrtăvnic, pre leamnele ce-s pre foc: luoare-de-rod iaste, jîrtvă, miros de bună mirosire Domnului.

CAP II

Iară sufletul de va aduce dar jîrtvă 1
Domnului, făină curată va fi darul lui, şi va turna preste ea untdelemnu şi va pune pre ea tămîie, jîrtvă iaste.
Şi o va aduce pre dînsa cătră fiii lui 2
Aaron, preoţii, şi, luînd dentr-însa mîna plină den făina cu untu-de-lemnu, şi toată tămîia ei, şi va pune preotul pomenirea ei pre jîrtăvnic, jîrtvă, miros mirosirii cei bune Domnului.
Şi ce rămîne den jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui 3
sfîntă sfintelor, den jîrtvele Domnului. Iară 4
de vei aduce dar jîrtvă coaptă den cuptoriu de făină, pîini nedospite frămîntate în untdelemnu şi turte nedospite unse cu untdelemnu. Iară de va fi jîrtvă den tigaie darul 5
tău, făină frămîntată în untdelemnu, nedospite vor fi. Şi vei zrobi pre eale bucăţi, şi 6
vei turna preste eale untdelemnu, jîrtvă iaste Domnului. Iară de va fi jîrtvă dupe grătariu 7
darul tău, făină cu untdelemnu să va face.
Şi va aduce jîrtva carea o va face dentru 8
aceastea Domnului, şi va aduce la preotul.
Şi apropiindu-se cătră jîrtăvnic, va lua preo- 9
tul den jărtvă pomenirea ei, şi va pune preotul pre jărtăvnic luare-de-rod, miros a bunei mirosire Domnului. Iară ce va rămînea de 10
la jîrtvă, lui Aaron şi fiilor lui, sfinte sfintelor den luorile-de-rod Domnului. Toată jîrtva 11
care o veţ aduce Domnului, să nu faceţ dospită. Pentru că tot aluatul şi toată miarea, 12
să nu aduceţ dentr-însa să aduceţ Domnului. Dar de-nceput să le aduceţ aceastea Domnului, iară pre jîrtăvnic să nu să suie, la miros de
bună mirosire Domnului. Şi tot darul jărt- 13
vei voastre cu sare se va săra. Şi să nu se părăsească sarea făgăduinţii Domnului den jîrtvele voastre, pre tot darul veţ aduce sare.
Iară de veţ aduce jîrtva roadelor dentîiu Dom- 14
nului, noao frecate spice uruite Domnului, şi vei aduce jîrtva roadelor dentîiu Şi vei 15
turna preste ea untdelemnu şi vei pune preste ea tămîie: jîrtvă iaste. Şi va aduce preotul 16
pomenirea ei den spice cu untul-de-lemnu şi toată tămîia ei: luare-de-rod iaste Domnului.

CAP III

Iară de va fi jîrtvă de mîntuire darul lui 1
Domnului, de va aduce pre el dentru boi, de va fi parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce înaintea
Domnului. Şi va pune mîinile lui 2
pre capul darului, şi-l va junghea lîngă uşile cortului mărturiei, şi vor turna fiii lui
Aaron, preoţii, sîngele pre jîrtăvnic. Şi vor 3
aduce den jîrtva mîntuirii luare-de-rod Domnului seul ce acopere pîntecele şi tot

4 seul ce iaste preste pîntece. Şi pre cei doi
rănichi şi seul ce iaste preste ei, ce iaste
preste coapse, şi seul ce iaste preste ficaţi, cu
5 rănichii va lua. Şi vor aduce pre eale fiii lui
Aaron, preoţii, preste jîrtăvnic, preste arderi-
le-de-tot, preste leamnele ce-s pre foc, luare-
de-rod, miros bunii mirosire Domnului.
6 Iară de va fi den oi darul lui, jîrtvă de mîntuire
Domnului, parte bărbătească au fămeiască,
7 curat va aduce pre el. De va aduce miel
darul lui, îl va aduce pre dînsul înaintea Dom-
8 nului Şi va pune mîna pre capul darului
său, şi-l va junghea pre el lîngă uşile cortului
mărturiei, şi vor turna fiii lui Aaron, preoţii,
9 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Şi va aduce
den jîrtva mîntuirii luare-de-rod Domnului,
seul şi mijlocul,curat, cu şalele va lua pre dîn-
10 sul, şi tot seul ce acopere pîntecele. Şi tot
seul ce iaste preste pîntece, şi pre amîndoi
rănichii şi seul ce iaste preste dînşii, ce iaste la
coapse, şi seul ce iaste la ficaţi, cu rănichii
11 luîndu, Va aduce preotul preste jîrtăvnic,
miros de bună mirosire, luare-de-rod Dom-
12 nului. Iară de va fi den capre darul lui
Domnului, şi-l va aduce înaintea Domnului
13 Şi va pune mîinile pre capul lui, şi-l vor jun-
ghea pre el înaintea Domnului, lîngă uşile
cortului mărturiei, şi vor turna fiii lui Aaron,
preoţii, sîngele preste jîrtăvnic împrejur.
14 Şi va aduce dentr-însul aducere-de-rod Dom-
nului seul ce acopere pîntecile şi tot seul ce
15 iaste preste pîntece Şi amîndoi rănichii şi
tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste
coapse, şi seul de la ficaţi cu rănichii îl va
16 lua Şi va aduce preotul pre jîrtăvnic adu-
17 cere de bună mirosire Domnului. Tot seul
– Domnului. De leage în veaci, întru rudele
voastre, în toată sălăşluirea voastră: tot seul
şi tot sîngele să nu mîncaţi!'"

CAP IV

1 Şi grai Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte cătră fiii lui Israil, zicînd:
'Suflet de va greşi înaintea Domnului
fără de voie, den toate poruncile
Domnului care nu să cade să le facă,
3 şi va face una dentr-acealea, De va greşi
arhiereul cel unsu, ca să greşască norodul, şi
va aduce pentru păcatele lui care au greşit
viţel den boi curat Domnului, pentru
4 păcat. Şi va aduce viţelul lîngă uşa cortului
mărturiei înaintea Domnului şi va pune mîna
lui pre capul viţelului şi va junghea viţelul
5 înaintea Domnului. Şi luînd preotul cel uns
cel săvîrşit, în mîni, den sîngele viţelului, şi va
6 băga pre el în cortul mărturiei. Şi va
întinge preotul deagetul în sînge şi va stropi
den sînge de şapte ori cu deagetul înaintea
Domnului, spre acoperemîntul cel sfînt.
Şi va pune preotul den sîngele viţelului pre 7
coarnele jîrtăvnicului tămîii tocmirii, ce iaste
înaintea Domnului, care iaste în cortul mărtu-
riei. Şi tot sîngele viţelului va turna lîngă fun-
dul jîrtăvnicului arderii-de-tot, carele iaste
lîngă uşile cortului mărturiei. Şi tot seul 8
viţelului al greşalii, va rădica de la el seul ce
acopere ceale den pîntece şi tot seul ce iaste
peste ceale den pîntece Şi amîndoi rănichii 9
şi seul ce iaste preste ei, carele iaste peste
coapse, şi grăsimea ce iaste preste ficaţi, cu
rănichii va lua pre ea, În ce chip să ia de la 10
viţelul jîrtvei mîntuirei, şi va aduce popa la jîr-
tăvnicul aducerii. Şi pialea viţelului şi tot 11
trupul lui, cu capul lui şi cu marginele lui şi cu
pîntecile şi cu baliga, Şi vor scoate tot viţe- 12
lul afară den tabără, în loc curat, unde vor
turna cenuşa, şi vor arde pre dînsul pre
leamne în foc; la vărsarea cenuşii se va arde.
Iară de nu va cunoaşte toată adunarea fiilor 13
lui Israil şi va uita cuvîntul den ochii adunării,
şi vor face una dentru toate poruncile Dom-
nului carea nu se va face, şi vor greşi Şi se 14
va cunoaşte lor păcatul carele au greşit întru
el, şi va aduce adunarea viţel den boi, curat,
pentru greşală, şi-l va aduce pre el lîngă uşele
cortului mărturiei. Şi vor pune cei bătrîni 15
ai adunării mîinile lor pre capul viţelului,
înaintea Domnului, Şi vor junghea viţelul 16
înaintea Domnului. Şi va aduce preotul cel
unsu,den sîngele viţelului,la cortul mărtu-
riei. Şi va întinge preotul cu deagetul lui 17
den sîngele viţelului şi va stropi de şapte ori
înaintea Domnului înaintea acoperemîntului
celui sfînt. Şi den sînge va pune preotul 18
pre coarnele jîrtăvnicului tămîilor tocmirii,
care iaste înaintea Domnului, care iaste în
cortul mărturiei. Şi tot sîngele va turna 19
cătră fundul jîrtăvnicului luorilor, carele iaste
lîngă uşile cortului mărturiei. Şi tot seul lui 20
va lua de la dînsul şi va aduce la jîrtăvnic. Şi
va face viţelul în ce chip au făcut viţelul greşa-
lii, aşa se va face. Şi se va ruga pentru dînşii
preotul, şi se va lăsa lor greşala. Şi vor 21
aduce pre viţel tot afară den tabără şi vor
arde-de-tot pre viţel, în ce chip au arsu viţelul
cel mai denainte: păcatul adunării iaste.
Iară de va greşi boiariul şi va face una den 22
toate poruncile Domnului Dumnezăului lui
care nu se va face, fără de voie, şi va
greşi Şi se va cunoaşte lui greşala care au 23
greşit într-însa, şi-ş va aduce darul lui ţap den
capre, parte bărbătească, curat, pentru păcat.
Şi va pune mîna lui pre capul ţapului şi-l vor 24
junghea pre el în loc unde junghie arderile-

de-tot înaintea Domnului: pentru greşală
25 iaste. Şi va pune preotul den sîngele cel de
greşală cu deagetul pre coarnele jîrtăvnicului
arderilor-de-tot. Şi tot sîngele lui va vărsa pre
26 fundul jîrtăvnicului arderilor-de-tot. Şi tot
seul lui îl va aduce la jîrtăvnic, ca şi seul jîrtvei
mîntuirei. Şi se va ruga pentru dînsul preotul
27 de greşala lui, şi se va lăsa lui. Iară un
suflet de va greşi de nevoie, den norodul
pămîntului, făcînd una den toate poruncile
28 Domnului care nu se va face, şi va greşi Şi
se va cunoaşte greşala lui care au greşit
într-însa, şi va aduce darul lui capră den iade,
curată, parte fămeiască va aduce pentru gre-
29 şala care au greşit. Şi va pune mîna lui pre
capul greşalei lui, şi vor junghea capra,
aceaea a greşalii, în locul unde junghe arderi-
30 le-de-tot. Şi va lua preotul den sîngele ei cu
deagetul lui şi va pune pre coarnele jîrtăvni-
cului arderilor-de-tot. Şi tot sîngele va vărsa
prejur fundul jîrtăvnicului ardirilor-de-tot.
31 Şi tot seul va lua, în ce chip să ia seu de la
jîrtva mîntuirei, şi va aduce preotul pre jîrtăv-
nic la miros de bună mirosire Domnului. Şi se
va ruga preotul pentru dînsul, şi se va lăsa lui.
32 Iară de va aduce oaie, darul pentru greşală,
parte fămeiască, curată să o aducă pre ea.
33 Şi va pune mîna lui pre capul ceia a greşalii şi
vor junghea pre ea pentru greşală, în loc unde
34 junghe jîrtvele, în loc sfînt. Şi luînd preotul
den sîngele greşălii cu deagetul lui, va pune
pre coarnele jîrtăvnicului arderii-de-tot. Şi
tot sîngele lui va vărsa prejur fundul jîrtăvni-
35 cului arderii-de-tot. Şi tot seul lui va lua, în
ce chip să ia seu de oaie de la jîrtva mîntuirii,
şi va pune pre dînsul preotul pre jîrtăvnic, pre
arderea-de-tot a Domnului. Şi se va ruga
pentru dînsul preotul pentru greşala carea au
greşit, şi i se va lăsa lui.

CAP V

1 Şi de va greşi suflet, şi va auzi glas de
jurămînt, şi acesta mărturie au au
văzut, au ştie, de nu va spune; şi-ş va
2 lua păcatul lui. Sufletul acela care
se va atinge de tot lucrul necurat, au
mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au
den mortăciunile urîciunilor celor necurate,
au den mortăciunile dobitoacelor necurate, şi
3 se va greşi dentru el şi se vor pîngări, Sau
se va atinge den necurăţie de om, den toată
necurăţia lui de carea, atingîndu-se, se va pîn-
gări, şi s-au amăgit pre sine şi după
4 aceasta va cunoaşte şi va greşi, Sufletul
cel fără de leage, ce împarte cu buzele să
facă bine sau să facă rău, după toate cîte va
împărţi omul cu jurămînt, şi se va uita pre
sine, şi acesta va cunoaşte şi va greşi
una dentr-aceastea, Şi-ş va răscumpăra pă- 5
catul pentru carele au greşit asupra lui Şi va 6
aduce pentru care au greşit Domnului, pentru
greşala care au greşit, parte fămeiască de la oi
mieoară sau vătuie den capre, pentru păcat.
Şi se va ruga pentru el preotul pentru greşala
lui care au greşit, şi i se va lăsa lui
greşala. Iară de nu va putea mîna lui de 7
ajuns la oaie, va aduce pentru greşala lui
carea au greşit doao turtureale sau doi pui de
porumbu Domnului, unul pentru păcat şi altul
pentru ardere-de-tot. Şi le va aduce pre 8
eale la preot, şi va aduce preotul întîiu cel
pentru greşală. Şi va rumpe preotul capul lui
den gît şi nu-l va despărţi. Şi va stropi den 9
sîngele cel pentru păcat pre păreatele jîrtăv-
nicului, iară rămăşiţa sîngelui va scură pre
fundul jîrtăvnicului, pentru că greşală
iaste. Şi al doilea îl va face ardere-de-tot, 10
după cum să cuvine. Şi se va ruga pentru dîn-
sul preotul, pentru păcatul lui care au greşit,
şi i se va lăsa lui. Iară de nu va afla mîna lui 11
păreache de turtureale au doi pui de
porumbu, şi va aduce darul lui, pentru carele
au greşit, al zeacelea lui ifi de făină curată,
pentru greşală. Să nu toarne pre dînsa untde-
lemnu, nice să puie preste ea tămîie, căci
pentru greşală iaste. Şi va aduce pre ea 12
către preotul. Şi luînd cu mîna preotul
dentr-însa plină mîna lui, pomenirea ei va
pune desupra jîrtăvnicului, preste arderile
ceale de tot Domnului: greşală iaste. Şi se 13
va ruga pentru dînsul preotul pentru greşala
lui care au greşit, dentru una de acestea, şi se
va lăsa lui. Iară rămăşiţa va fi preotului, ca şi
jîrtva făinii curate'". Şi grăi Domnul către 14
Moisi, zicînd: „Suflet care va greşi pre dînsul 15
cu uitare, şi va greşi fără de voie den sfintele
Domnului, şi va aduce pentru greşala lui
Domnului berbeace curat den oi, preţ de
argint de sicli, cu siclul cel sfînt, Pentru 16
carele au greşit. Şi care au greşit den
sfinte, va plăti,şi cel preste a cincea parte va
adaoge preste el şi va da pre el preotului. Şi
preotul se va ruga pentru el întru berbeacele
păcatului, şi se va ierta lui. Şi sufletul 17
carele va greşi şi va face una den toate porun-
cile Domnului care nu trebuie a face, şi n-au
cunoscut, şi va greşi, şi va lua păcatul lui Şi 18
va aduce berbeace curat den oi, în preţ de
argint întru greşală, către preot. Şi se va ruga
preotul pentru el, pentru neştiinţa lui care
n-au ştiut, şi el nu ştila, şi se va lăsa lui.
Pentru că au greşit 19
greşală înaintea
Domnului".

CAP VI

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Sufletul care va greşi şi, neascultîndu, nu va asculta poruncile Domnului şi va minţi cătră aproapele-ş, întru zălojire, au pentru soţiire, au pentru jah, au au făcut vreo strîmbătate vecinului, 3 Au au aflat pierzare şi va minţi pentru ea şi va jura cu strîmbul, pentru una den toate carele va face omul ca să greşască întru aceastea, 4 Şi va fi cînd va greşi şi va păcătui, şi va da înapoi jaful ce au jefuit, au strîmbătatea ce au strîmbat, au zălogul ce s-au pus la dînsul, au pierzarea care au aflat den tot lucrul care au jurat pentru el cu strîmbul, şi va plăti capul, şi al cincilea lui va adaoge preste el. Al cui iaste, lui va da, în care zi să va dovedi. 5 Şi a greşălii lui, va aduce Domnului berbeace 6 den oi, curat, preţ pentru care au greşit. Şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, şi i se va lăsa lui pentru una den toate cîte 7 au făcut şi au greşit întru dînsul". Şi grăi 8 Domnul cătră Moisi, zicînd: „Porunceaşte 9 lui Aaron şi fiilor lui, zicînd: 'Aceasta iaste legea arderii-de-tot: aceasta arderea-de-tot pre arderea ei pre jîrtăvnic, toată noaptea va arde, pînă demineaţa, nu se va stinge focul 10 carele iaste pre jîrtăvnicul lui. Şi se va îmbrăca preotul în haină de in, şi nădragi de in va îmbrăca prejur trupul lui, şi va lua aducire-preste-tot carea o va topi focul [la] arderea-de-tot de la jîrtăvnic 11 Şi o va pune pre ea alăturea cu jîrtăvnicul. Şi va dezbrăca veşmîntul lui şi va îmbrăca alt veşmînt, şi va scoate aducerea-de-preste-tot afară den 12 tabără, la loc curat. Şi foc pre jîrtăvnic va arde pre dînsul şi nu se va stinge, şi va arde preotul pre dînsul leamne de dimineaţă - dimineaţă şi va clădi pre el arderea-de-tot şi 13 va pune preste el săul mîntuirii. Şi foc pururea va arde pre jîrtăvnic, nu se va stinge. 14 Aceasta e leagea jîrtvei care o vor aduce fiii lui Aaron, preoţii, denaintea Domnului, împo- 15 triva jîrtăvnicului. Şi va lua dentr-însul preotul cu mîna den făina cea curată a jîrtvei, cu untdelemnul ei şi cu toată tămîia ei, carele sînt pre jîrtvă, şi va aduce pre jîrtăvnic, luare-de-rod: miros de bună mirosire, pome- 16 nirea ei Domnului. Iară ce va rămînea den ea, va mînca Aaron şi fiii lui. Azime se vor mînca în loc sfînt, în curtea cortului mărturiei 17 vor mînca pre ea. Nu se va coace dospită. Parte pre ea am dat lor den aducirile Domnului; sfîntă sfintelor iaste, ca şi ale greşelii şi 18 ca şi ale păcatului. Toată partea bărbătească den preoţi vor mînca pre ea. Leage veacinică în rudile voastre, den aducirile Domnului; tot care se va atinge de eale se va sfinţi'". Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 19
„Acesta e darul lui Aaron şi fiilor lui, care vor 20 aduce Domnului, în ziua care vei unge pre dînsul: al zeacelea de ifi făină curată la jîrtvă pururea, jumătatea ei de dimineaţă şi jumătatea ei înde sară. Pre tigaie cu untdelemnu 21 se va face, frămîntată va aduce pre ea, sucite, jîrtvă de frînturi, jîrtvă întru miros bunei mirosiri Domnului. Preotul cel unsu, cel 22 pentru dînsul, den fiii lui, va face pre ea. Leage veacinică: tot să va săvîrşi. Şi toată 23 jîrtva preotului, de tot va fi arsă şi nu să va mînca". Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 24
„Grăiaşte lui Aaron şi fiilor lui, zicînd: 25 'Aceasta e leagea greşălii: în loc unde junghe arderile-de-tot, vor junghea şi cel al păcatului, înaintea Domnului; sfîntă sfintelor iaste. Preotul ce o va aduce pre ea o va mînca pre 26 dînsa. În loc sfînt să va mînca, în curtea cortului mărturiei. Tot cine se va atinge de căr- 27 nurile ei se va sfinţi. Şi pre carele se va stropi den sîngele ei pre haine, ce se va stropi pre ea, se va spăla în loc sfînt. Şi vas de oală, în 28 care se va fiarbe într-însul, se va sfărîma; iară de se va fiarbe în vas de aramă, să-l freace pre el şi să-l speale cu apă. Tot cine e parte 29 bărbătească întru preoţi va mînca aceastea; sfinte sfintelor sînt Domnului. Şi toate 30 cîte-s pentru păcat, cărora se vor aduce înlăuntru den sîngele lor, în cortul mărturiei, să să roage la sfînt, să nu să mînînce; cu foc să să arză. Şi aceasta e leagea berbeaciului 31 celui pentru greşală; sfinte sfintelor iaste: În 32 loc unde junghie arderile-de-tot vor junghia berbeacele greşălii înaintea Domnului, şi sîngele va vărsa pre fundul jîrtăvnicului împrejur. Şi tot seul lui va lua de la el, şi mijlocul, 33 şi seul ce acopere maţele, şi tot seul ce iaste preste ceale den pîntice, Şi amîndoi răni- 34 chii şi seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, şi seul ce iaste la ficaţi, cu rănichii le va lua aceastea Şi le va aduce pre eale 35 preotul pre jîrtăvnic, aducire, miros de bună mirosire Domnului; pentru greşală iaste. Tot cine e parte bărbătească dentru preoţi va 36 mînca pre eale, în loc sfînt se vor mînca; sfinte sfintelor sînt. În ce chip iaste al gre- 37 şalii, aşa iaste şi al păcatului, leage una e lor. Preotul care se va ruga întru sine, lui va fi. Şi preotul ce aduce ardere-de-tot a omu- 38 lui, pialea arderei-de-tot care aduce el, lui va fi. Şi toată jîrtva carea se va face în cuptoriu şi toată carea se va face pre grătariu sau 39 pre tigaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va fi. Şi toată jîrtva făcută cu untdelemnu, 40

şi nu prefăcută, la toţi fiii lui Aaron va fi, fiştecăruia întocma.

CAP VII

1 Aceasta e leagea jîrtvei mîntuirii, carea
2 vor aduce Domnului: De vor aduce pentru lauda pre ea, şi va aduce la jîrtva laudei pîini de făină curată, făcute în untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi făină aleasă, fră-
3 mîntată cu untdelemnu. Pre pîini nedospite va aduce darurile lui, pre jîrtvă de laudă
4 mîntuirei lui. Şi va aduce de la dînsul unul den toate darurile lui, luare Domnului; preotului ce toarnă sîngile mîntuirei, lui va fi.
5 Şi cărnurile jîrtvei laudei mîntuirei, lui vor fi şi, în carea zi să dăruiaşte, se vor mînca. Nu
6 vor lăsa dentr-însa pînă dimineaţa. Şi de va jîrtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea zi va aduce jîrtva lui, se va mînca, şi a doo zi.
7 Şi ce va rămînea den cărnurile jîrtvei pînă a
8 treia zi, cu foc se va arde. Iară de mîncînd va mînca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că pîngăriciune iaste. Iară sufletul care va mînca
9 den eale, păcatul va lua. Şi cărnuri, cîte se vor atinge de tot necuratul, nu se vor mînca, în foc de tot se vor arde. Tot curatul va mînca
10 carne. Şi sufletul care va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei, care iaste a Domnului, şi necurăţia lui – pre dînsul, va peri sufletul
11 acela den norodul lui. Şi sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăţie de om, sau de ceale cu patru picioare, necurate, sau de toată urîciunea necurată, şi va mînca den cărnurile jîrtvei mîntuirei, carele iaste Domnului, va peri sufletul acela den
12 norodul lui'". Şi grăi Domnul către Moisi,
13 zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil, zicînd: 'Tot seul oilor, şi al boilor, şi al caprelor, să nu
14 mîncaţi. Şi seu de mortăciune şi prinsă de hiară se va lucra la tot lucrul, şi la mîncare nu
15 se va mînca. Tot carele va mînca seu de la dobitoace den care veţ aduce dentr-însele aducere Domnului, va peri sufletul acela den
16 norodul lui. Tot sîngele să nu mîncaţ, în tot sălaşul vostru, den dobitoace şi den pasări.
17 Tot sufletul care va mînca sînge, va peri sufle-
18 tul acela den norodul lui'". Şi grăi Domnul
19 către Moisi, zicînd: „Şi fiilor lui Israil le vei grăi, zicînd: 'Cela ce aduce jîrtvă mîntuirei lui Domnului, va aduce darul lui Domnului den
20 jîrtva mîntuirei lui. Mîinele lui vor aduce aducerile Domnului; seul ce iaste preste pieptu şi seul ce iaste preste ficaţ vor aduce
21 lui, ca să puie dare înaintea Domnului.' Şi va aduce preotul seul ce iaste preste piep-
tu pre jîrtăvnic, şi va fi pieptul, lui Aaron şi fiilor lui. Şi braţul cel direpţ veţ da luoare 22
preotului, den jîrtvele mîntuirei voastre. Cela ce aduce sîngele mîntuirei şi seul, den fiii 23
lui Aaron, lui va fi braţul cel direpţ în parte'. Pentru că pieptul punerii-deasupra şi braţul 24
luorii am luat de la fiii lui Israil, den jîrtvele mîntuirei voastre, şi le-am dat pre dînsele lui Aaron preotul şi fiilor lui, leage veacinică, de la fiii lui Israil. Aceasta e ungerea lui Aaron 25
şi ungerea fiilor lui, den aducerile Domnului, întru care zi au adus pre ei ca să preoţească Domnului, După cum au poruncit Domnul 26
să le dea lor întru care zi au unsu pre dînşii, de la fiii lui Israil, de leage veacinică întru rudele lor". Aceasta e leage arderilor-de-tot şi a 27
jîrtvei şi pentru greşală şi pentru păcat, şi a săvîrşirii, şi a jîrtvei mîntuirii, În ce chip au 28
poruncit Domnul lui Moisi în muntele Sinaiei, în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului, în pustiiul Sinaii.

CAP VIII

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Ia pre Aaron şi pre fiii lui, şi veşmin- 2
tele lui, şi untdelemnul ungerii, şi viţelul cel pentru păcat, şi cei doi berbeci, şi coşniţa cu azimele, Şi toată 3
adunarea soborului care era la uşa cortului mărturiei". Şi făcu Moisi dupre cum au 4
poruncit lui Domnul, şi au adunat toată adunarea la uşa cortului mărturiei. Şi zise Moisi către adunare: „Acesta iaste cuvîntul ce au 5
poruncit Domnul să facă". Şi aduse Moisi 6
pre Aaron şi pre fiii lui Şi spălă pre dînşii 7
cu apă. Şi l-au îmbrăcat cu haină şi l-au încinsu cu brîul şi-l îmbrăcă cu haina cea pînă jos ş-au pus preste dînsul cea preste umăr. Şi au încinsu pre dînsul după face- 8
rea cei preste umăr, şi au strînsu pre dînsul cu dînsa, şi au pus preste dînsul engolpiul, şi au pus peste engolpiu arătarea şi adevărul. Şi 9
au pus mitra pre capul lui, şi au pus pre mitră, den faţa lui, potcoava cea de aur cea sfinţită sfîntă, dupre cum au poruncit Domnul lui Moisi. Şi luo Moisi den untul-de-lemnu al 10
ungirii şi au unsu cortul şi toate vasele lui şi-l sfinţi pre dînsul. Şi stropi dentr-însul pre 11
jîrtăvnic de şapte ori, şi au unsu pre jîrtăvnic şi l-au sfinţit pre dînsul, şi toate vasele lui, şi spălătoarea şi fundul ei, şi le-au sfinţit pre dînsele. Şi turnă Moisi den untdelemnul 12
ungerii pre capul lui Aaron şi-l unse pre dînsul şi-l sfinţi pre el. Şi aduse Moisi 13
pre fiii lui Aaron, şi îmbrăcă pre dînşii haine, şi încinse pre dînşii cu brîne, şi le-au pus chivere, după cum porunci Domnul

14 lui Moisi. Şi aduse Moisi viţelul cel pentru păcat şi au pus Aaron şi fiii lui mînile lor pre
15 capul viţelului celui pentru păcat. Şi junghe pre dînsul şi luo Moisi den sînge şi au pus pre coarnele jîrtăvnicului împrejur cu deagetul lui şi au curăţit jîrtăvnicul. Şi sîngele au vărsat pre fundul jîrtăvnicului, şi-l sfinţi
16 pre el, ca să să roage pre dînsul. Şi luo Moisi tot seul ce era pre maţe, şi seul ce era preste ficaţi, şi amîndoi rănichii şi seul ce era
17 peste dînşii, şi aduse Moisi pre jîrtăvnic. Şi viţelul şi pialea lui şi carnea lui şi baliga lui le-au arsu, afară den tabără, cu foc, după cum
18 porunci Domnul lui Moisi. Şi aduse Moisi berbeacile cel de ardere-de-tot, şi au pus Aaron şi fiii lui mînile lor pre capul berbeacilui. Şi junghe Moisi berbeacile, şi turnă Moisi
19 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Şi berbeacele l-au împărţit bucăţi după părţile lui şi au adus Moisi capul şi părţile şi seul. Şi pîntecile, şi
20 picioarile le-au spălat cu apă; Şi aduse Moisi tot berbeacele pre jîrtăvnic: ardere-de-tot iaste, întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au poruncit
21 Domnul lui Moisi. Şi aduse Moisi berbeacele al doilea, berbeace de săvîrşire. Şi puse Aaron şi fiii lui mîinile lor pre capul berbeace-
22 lui. Şi junghe pre dînsul, şi luo Moisi den sîngele lui şi puse pre marginea urechii lui Aaron cea direaptă şi pre marginea mînii lui cei direapte şi pre marginea piciorului lui
23 celui direpţ. Şi aduse Moisi pre fiii lui Aaron şi puse Moisi den sînge pre marginea urechilor lor celor direapte şi pre marginea mînilor lor celor direapte şi pre marginea picioarelor lor celor direapte, şi turnă Moisi
24 sîngele pre jîrtăvnic împrejur. Şi luo Moisi seul şi mijlocul şi seul cel de preste pîntece şi seul ficatului, şi amîndoi rănichii şi seul de
25 preste dînşii, şi braţul cel direpţ. Şi den coşniţa săvîrşirii, carea iaste înaintea Domnului, şi luo o pîine azimă şi o pîine de untde-
26 lemnu şi o turtă, şi au pus pre seu Şi braţul cel direpţ. Şi puse toate pre mînile lui Aaron
27 şi pre mînile fiilor lui Şi le-au dus pre dînsăle luoare înaintea Domnului. Şi au luat aceastea Moisi den mîinile lor şi le-au dus pre eale pre jîrtăvnic, preste ardirea-de-tot a săvîrşirii, miros de bună mirosire: aducere
28 iaste Domnului. Şi luînd Moisi pieptul, au luat pre el punere-desupra înaintea Domnului, den berbeacele săvîrşirii, şi să făcu lui Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui
29 Moisi. Şi luo Moisi den untdelemnul ungerii şi den sîngele de pe jîrtăvnic şi stropi pre Aaron şi pre veşmintele lui, şi pre fiii lui şi pre veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Şi 30
sfinţi pre Aaron şi veşmintele lui, şi pre fiii lui şi veşmintele fiilor lui împreună cu dînsul. Şi zise Moisi către Aaron şi către fiii lui: „Fiarbeţ carnea în curtea cortului mărturiei, 31
în loc sfînt, şi acolo veţ mînca pre ea şi pîinele ce-s în coşniţa săvîrşirii, în ce chip mi s-au poruncit zicînd: 'Aaron şi fiii lui vor mînca pre eale'. Şi ce va rămînea den cărnuri şi den 32
pîine, cu foc veţ arde. Şi den uşa cortului 33
mărturiei nu veţ ieşi şapte zile, pînă să va plini ziua săvîrşirii voastre: pentru că 7 zile va săvîrşi mînile voastre. În ce chip au făcut 34
în ziua aceasta, porunci Domnul aceasta să se facă pentru ca să se roage pentru voi. Şi 35
pre uşa cortului mărturiei veţ şedea 7 zile, ziua şi noaptea. Şi veţ păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriţ. Pentru că aşa mi-au poruncit Domnul". Şi făcu Aaron şi fiii lui 36
toate cuvintele cîte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP IX

Şi fu a opta zi, au chemat Moisi pre 1
Aaron şi pre fiii lui, şi bătrînimea lui Israil. Şi zise Moisi către Aaron: 2
„Ia-ţi ţie viţel den boi pentru păcat, şi berbeace pentru ardere-de-tot, curate, şi le ado pre eale înaintea Domnului. Şi bătrînimei lui Israil vei grăi zicînd: 'Luaţi 3
ţapi den capre, unul pentru păcat, şi berbeace şi viţel şi miel de un an, de ardere-de-tot, curate, Şi viţel den vaci şi berbeace, spre 4
jîrtva mîntuirii, înaintea Domnului, şi făină curată, amestecată cu untdelemnu, căce Domnul Se va arăta astăzi întru voi'". Şi luară 5
precum au poruncit Moisi, în preajma cortului mărturiei, şi veniră toată adunarea şi stătură înaintea Domnului. Şi zise Moisi: „Acesta 6
iaste cuvîntul care au zis Domnul; faceţ, şi să va arăta întru voi mărirea Domnului". Şi 7
zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te către jîrtăvnic şi fă ce e pentru greşala ta, şi arderea-de-tot a ta, şi te roagă pentru tine şi pentru casa ta. Şi fă darurile norodului şi te roagă pentru dînşii, în ce chip au poruncit Domnul". Şi 8
să apropie Aaron către jîrtăvnic şi au junghiat viţelul cel pentru greşala lui. Şi aduseră fiii 9
lui Aaron sîngele către dînsul, şi au întinsu deagetul lui în sînge, şi au pus pre coarnele jîrtăvnicului, şi sîngele l-au vărsat lîngă fundul jîrtăvnicului. Şi seul şi amîndoi rănichii 10
şi seul cel de la ficaţi celui pentru păcat l-au dus la jîrtăvnic, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi. Şi cărnurile şi pialea 11
au arsu cu foc, afară den tabără. Şi au 12
junghiat arderea-de-tot. Şi aduseră fiii lui

Aaron sîngele către dînsul şi-l vărsară pre jîr-
13 tăvnic împrejur. Şi arderea cea de tot i-au
adus lui şi părţile, şi capul l-au pus pre jîrtăv-
14 nic. Şi au spălat pîntecele şi picioarele cu
15 apă Şi au pus ardere-de-tot pre jîrtăvnic.
Şi au adus darul norodului. Şi au luat ţapul cel
16 pentru greşala norodului Şi l-au jungheat
pre el şi l-au curăţit pre el, ca şi cel dentîiu. Şi
au adus arderea cea de tot şi au făcut pre dîn-
sa după cum se cuvine. Şi aduse jîrtva şi ş-au
17 umplut mîinile de dînsa Şi au pus peste jîr-
tăvnic fără de arderea cea de tot de dimi-
18 neaţă. Şi au junghiat pre viţel şi pre ber-
beacele jîrtvei mîntuirei norodului. Şi au adus
fiii lui Aaron sîngele către dînsul, şi au vărsat
19 către jîrtăvnic împrejur. Şi seul cel de la
viţel, şi de la berbeace, mijlocul şi seul ce aco-
pere peste pîntece, şi amîndoi rănichii şi seul
ce iaste peste dînşii, şi seul cel de peste ficat,
20 şi au pus seurile preste piepturi Şi au adus
seurile pre jîrtăvnic. Şi pieptul şi braţul cel
21 derept l-au luat Aaron Luare înaintea
22 Domnului, în ce chip au poruncit Moisi. Şi
rîdicînd Aaron mînile pre norod, au blagoslo-
vit pre ei. Şi să pogorî făcînd cea pentru gre-
şală şi arderile-de-tot şi ceale ale mîntuirei.
23 Şi întră Moisi şi Aaron la cortul mărturiei şi,
ieşind, au blagoslovit tot norodul. Şi să ivi
24 mărirea Domnului la tot norodul. Şi ieşi de
la Domnul foc şi mîncă ceale de pre jîrtăvnic,
şi arderile-de-tot şi seurile, şi au văzut tot
norodul, şi să spămîntă şi căzură pre faţă.

CAP X

1 Şi luînd cei doi feciori ai lui Aaron,
Nadav şi Aviud, cineş cădelniţa lui, au
pus pre eale foc şi au pus preste eale
tămîie şi au adus înaintea Domnului
foc strein, care n-au poruncit Dom-
2 nul lor. Şi ieşi foc de la Domnul şi i-au mîn-
cat pre dînşii, şi au murit înaintea Domnu-
3 lui. Şi zise Moisi către Aaron: „Aceasta
iaste care au zis Domnul, zicînd: 'Întru ceia ce
să apropie de Mine Mă voiu sfinţi şi întru
toată adunarea Mă voiu proslăvi'". Şi să umili
4 Aaron. Şi au chemat Moisi pre Misadai şi
pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui
tatălui [lui] Aaron, şi zise lor: „Veniţ şi rădi-
caţi pre fraţii voştri den naintea sfintelor,
5 afară den tabără". Şi veniră şi rădicară pre
dînşii cu hainele lor, afară den tabără, în ce
6 chip au zis Moisi. Şi zise Moisi către Aaron
şi către Eliazar şi Ithamar, fiii lui cei rămaşi:
„Capul vostru să nu-l descoperiţi de chivere
şi hainele voastre să nu le rumpeţi, pentru ca
să nu muriţi, şi preste toată adunarea va fi mînie.
Iară fraţii voştri, toată casa lui Israil, vor
plînge pîrjolul care s-au pîrjolit de Domnul.
Şi den uşa cortului mărturiei să nu ieşiţi, 7
pentru ca să nu muriţi. Pentru că untdelemnul
ungerii, cel de la Domnul, pre voi iaste". Ş-au
făcut după cuvîntul lui Moisi. Şi grăi Dom- 8
nul lui Aaron, zicînd: „Vin şi rachiu nu veţ 9
bea, tu şi fiii tăi cu tine, cînd vei mearge la cor-
tul mărturiei, au apropiindu-vă către jîrtăvnic, şi
nu veţ muri; de leage veacinică întru rudele
voastre, Să să osibească între cei sfinţi şi 10
între cei pîngăriţi, şi între cei necuraţi şi între
cei curaţi. Şi să îndereptezi pre fiii lui Israil 11
toate ale legii, cîte au grăit Domnul către dîn-
şii pren mîna lui Moisi". Şi zise Moisi către 12
Aaron şi către Eliazar şi Ithamar, fiii lui cei
rămaşi: „Luaţ jîrtva ce au rămas den aduce-
rile Domnului şi veţ mînca azime lîngă jîrtăv-
nic; sfinte sfintelor sînt. Şi veţ mînca pre 13
eale în loc sfînt, pentru că de leage ţie iaste, şi
leage fiilor tăi, aceasta, den aducerile Domnu-
lui, pentru că aşa au poruncit mie Domnul.
Şi pieptul osebirei şi braţul luorii veţ mînca în 14
loc sfînt, tu şi fiii tăi şi casa ta împreună cu
tine, pentru că leage ţie şi leage fiilor tăi se-au
dat, den jîrtvele mîntuirei fiilor lui Israil.
Braţul luorii şi pieptul osăbirei, preste aduce- 15
rile seurilor vor aduce osăbire, să osăbească
înaintea Domnului. Şi va fi ţie şi fiilor tăi şi
featelor tale împreună cu tine leage veacinică,
în ce chip porunci Domnul lui Moisi". Şi 16
ţapul cel pentru greşală, cercînd l-au cercat
Moisi, şi aşa au fost arsu. Şi s-au mîniat Moisi
pre Eliazar şi pre Ithamar, fiii lui Aaron cei
rămaşi, zicînd: „Pentru căce n-aţ mîncat 17
cea pentru păcat în loc sfînt? Pentru că sfinte
sfintelor sînt, aceasta v-au dat voao să mîncaţi
pentru ca să luaţ păcatul adunării şi vă veţ
ruga pentru ei înaintea Domnului. Pentru 18
că nu s-au adus den sîngele lui la sfîntu; den
faţă, înlăuntru, veţ mînca pre el, în loc sfînt, în
ce chip mi s-au poruncit mie". Şi grăi 19
Aaron către Moisi, zicînd: „De-au adus astăzi
ceale pentru greşalele lor şi arderile-de-tot
ale lor înaintea Domnului, şi mi s-au întîmplat
mie ca aceastea, şi voiu mînca cea pentru gre-
şală astăzi, oare plăcut va fi Domnului?" Şi 20
auzi Moisi şi-i plăcu lui.

CAP XI

Şi grăi Domnul către Moisi şi către 1
Aaron, zicînd: „Grăiţi fiilor lui 2
Israil, zicînd: 'Aceastea-s dobitoa-
cele carele veţ mînca, den toate
dobitoacele ce-s pre pămînt: Tot 3
dobitocul cu unghe îngemănată, şi unghi

unghind a doao copite, şi scoţînd rumegătură,
4 între dobitoace, aceastea veţi mînca. Însă dentra-aceastea nu veţ mînca – den ceale ce nu aduc rumăgătură şi den ceale ce nu-s despicate la copite, şi unghiescu unghi: cămila, pentru că nu aduce rumăgătură aceasta, copita nu-i iaste despicată, necurată e aceasta
5 voao. Şi ariciul, căce nu aduce rumăgătura acesta şi la copită nu e despicat, necurat voao
6 acesta. Şi iepurile, căce nu aduce rumăgătură acesta şi la copită nu e despicat, necurat
7 voao acesta. Şi pre porcu, căce are copita despicată acesta şi unghiaşte unghi de copită şi acesta nu scoate rumăgătură, necurat
8 acesta voao. Den cărnurile lor să nu mîncaţi şi den mortăciunile lor să nu vă atingeţi,
9 necurate aceastea voao. Şi aceastea veţ mînca, den toate cîte-s în apă, toate cîte sînt la eale aripi şi solzi, în ape şi în mări şi pîraie,
10 acealea veţ mînca. Şi toate cîte nu-s la dînsele aripi, nici solzi, în ape, în mări şi în pîraie, den toate cîte scot apele şi den tot sufletul viu den apă, urîciune iaste, şi urîciuni
11 să fie voao. Den cărnurile lor să nu mîncaţi
12 şi de mortăciunile lor să vă scîrbiţ. Şi toate cîte nu-s la dînsele aripi, nice solzi, den cîte-s în ape, urîciune aceastea să fie voao.
13 Şi aceastea să le urîţi den zburătoare şi nu se vor mînca, scîrbe sînt: vulturul şi gripsorul şi
14 vulturul de mare Şi şorliţa şi caia şi cîte-s
15 aseamene ei Şi tot corbul şi cîte-s aseamene lui şi struţul şi bogza şi babiţa şi cîte-s
16 aseamene ei Şi coruiul şi cîte-s aseamene lui
17/18 Şi corbul de noapte şi hăreţul şi stîrcul Şi
19 porfirion şi barza şi lebăda Şi erodion şi haradrion şi aseamenea lor şi pupăza şi liliacul.
20 Şi toate cîte-s tîrîtoare, den ceale zburătoare, carele pe patru umblă, urîciune voao
21 sînt. Fără numai aceastea veţ mînca den toate tîrîtoarele ceale ce zboară, carele mergu pe patru: care au fluiere mai sus de picioarele lor, ca să saie cu eale pre pămînt. Şi aceastea
22 veţ mînca dentr-însele: Vruhul şi cîte-i seamănă lui şi pre atachis şi cîte-i seamănă lui şi pre cel ce să bate cu şerpii şi cîte-s aseame-
23 nea lui şi lăcusta şi cîte samănă ei. Şi tot tîrîtoriul den ceale zburătoare, la carele-s patru picioare, urîciune voao sînt. Şi în-
24 tra-acealea vă veţi pîngări; Tot cela ce să atinge de mortăciunele lor necurat va fi pînă
25 seara; Şi tot cela ce va rădica den mortăciunele lor, îş va spăla hainele lui, şi necurat
26 va fi pînă sara. În tot dobitocul carele iaste cu copită despicată şi are unghi unghind, şi rumegătură nu rumăgă, necurat va fi voao.

Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor necurat va fi pînă sara. Şi tot cela ce va 27
mearge pre mîini, întru toate jîgăniile carele mergu pre patru, necurate sînt voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunele lor necurat va
fi pînă în sară. Şi cela ce va rădica den 28
mortăciunele lor, va spăla hainele lui, şi necurat va fi pînă în sară. Necurate aceastea vor fi
voao. Şi aceastea voao necurate, den tîrî- 29
toarele ce să tîrăscu pre pămînt: pisica şi şoarecile şi corcodelul cel de pămînt şi cîte-i
samănă lui, Chiţoranul şi hameleon şi 30
nevăstuica şi şopîrla şi şomîcul. Aceastea 31
necurate sînt voao, den toate tîrîtoarile care să tîrăscu pre pămînt. Tot cela ce să va atinge de mortăciunele lor necurat va fi pînă în sară.
Şi tot pre care va cădea dentr-însele pre 32
cevaşi, murind aceastea, necurat va fi, den tot vasul de lemnu, au de haină, au de piale, au de sac, tot vasul ce se va face lucru întru el,în apă să va muia, şi necurat va fi pînă în sară, şi
după aceaea curat va fi. Şi tot vasul de oală 33
în carele va cădea dentra-aceastea înlăuntru, cîte vor fi înlăuntru necurate vor fi, şi el să va sfărîma. Şi toată bucata care mîncaţi, pre 34
care ar veni pre dînsa apă, necurată va fi voao. Şi toată băutura care să bea den tot vasul, necurat va fi. Şi tot ce va cădea den 35
mortăciunile lor pre dînsul necurat va fi. Cuptoare şi căminuri se vor surpa. Necurate aceastea sînt, şi necurate vor fi voao; Afară 36
den izvoarăle apelor şi den gropi şi den adunare de apă, va fi curată. Iară cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.
Iară de va cădea den mortăciunile lor preste 37
toată sămînţa de sămănat, care să samănă, curat va fi. Iară de se va vărsa apa preste 38
toată sămînţa şi va cădea den mortăciunile lor pre dînsa, necurată iaste voao. Iară de va 39
muri den dobitoacele care iaste voao slobodă a mînca acesta, cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi pînă în sară. Şi cela 40
ce va mînca den mortăciunile lor, va spăla hainele lui, şi necurat va fi pînă în sară. Şi cela ce va rîdica den mortăciunile lui, va spăla hainele lui şi să va spăla cu apă, şi necurat va fi
pînă în seară. Şi tot tîrîtoriul care să tîraşte 41
pre pămînt,urîciune să fie voao acesta, să nu să mănînce. Şi tot cela ce mearge pre pîn- 42
tece şi tot cela ce mearge pe patru pururea, carele are mulţime de picioare, întru toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt, să nu mîncaţi
pre eale că urîciune voao iaste. Şi să nu vă 43
spurcaţi sufletele voastre în toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămînt şi să nu vă pîngăriţ în-

tru aceastea, şi nu veţ fi necuraţi întru aceas-
44 tea. Pentru [că] Eu sînt Domnul Dumne-
zeul vostru, şi vă veţ sfinţi, şi sfinţ veţ fi, că Eu
sînt sînt, Domnul Dumnezăul vostru, şi nu
veţ pîngări sufletele voastre întru toate tîrî-
45 toarele ce să mişcă pre pămînt. Căci Eu
sînt Domnul, Cela ce v-am scos pre voi den
pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dum-
nezău, şi veţ fi sfinţi, căce sînt sînt Eu'".
46 Aceasta e leagea pentru dobitoace şi pentru
pasări, şi a tot sufletul ce să mişcă în apă şi a
47 tot sufletul ce să tîraşte pre pămînt, Ca să
să osăbească între ceale necurate şi între
ceale curate şi să înveaţe pre fiii lui Israil întru
mijlocul celora ce nascu ceale vii, care să
mănîncă, şi întru mijlocul celora care nascu
ceale vii, şi nu să mănîncă.

CAP XII

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Israil, şi vei grăi
cătră ei zicînd· 'Fămeaia care se va
îngreca şi va naşte făt necurată va fi 7
zile; după zilele osebirii necurăţiii ei,
3 necurată va fi. Şi a opta zi, să taie trupul
4 acoperemîntului marginii lui. Şi 33 de zile
va şedea în sîngele cel necurat al ei, de tot
sfîntul nu se va atinge şi la sfinţenie nu va
întra, pînă se vor plini zilele curăţirii ei.
5 Iară de va naşte fată, şi necurată va fi de doao
ori cîte 7 zile după necurăţia ei. Şi 66 de zile va
6 şedea în sîngele cel necurat al ei. Şi cînd se
vor plini zilele curăţirii ei, pre fiiu au pre fată,
va aduce miel de un an, curat, la ardere-de-tot
şi puiu de porumbu au turturea pentru păcat,
7 la uşa cortului mărturiei, cătră preot; Şi va
aduce pre el înaintea Domnului şi se va ruga
pentru dînsa popa şi va curăţi pre ea de rana
sîngelui ei. Aceasta e leagea ceiia ce naşte făt
8 au fată. Iară de nu află mîna ei de ajuns la
miel, şi va lua doao turtureale au doi pui de
porumb, unul pentru ardere-de-tot şi unul
pentru păcat, şi să va ruga pentru dînsa preo-
tul, şi să va curăţi'".

CAP XIII

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron,
2 zicînd: „La om, de se va face oarecă-
ruia în pialea feaţii lui struncinătură
de semnare au semnu de stricăciune
şi se va face în pialea trupului lui
pipăire de bube, şi va veni cătră Aaron preo-
3 tul sau la unul den fiii lui, preoţii. Şi
va vedea preotul pipăirea în pialea trupului
lui, şi părul în pipăire se va premeni în albu, şi
vedearea pipăirii iaste afund den pialea
trupului său, pipăire de stricăciune iaste. Şi
va vedea preotul şi va pîngări pre el.
4 Iară de va fi şi stricăciune albă în pialea tru-
pului lui, şi afund nu va fi vedearea ei den
piale şi părul lui nu s-au premenit în albi-
ciune, ce iaste el negru, şi va osebi preotul
pipăirea 7 zile. Şi va vedea preotul pipăi- 5
rea a şaptea zi şi, iată, pipăirea rămîne înain-
tea lui, n-au scăzut pipăirea în piale, şi-l va
osebi pre dînsul preotul 7 zile, al doilea rînd.
Şi va vedea preotul pre dînsul a şaptea zi, al 6
doilea rînd, şi, iată, înnegrită pipăirea, n-au
făcut semnu pipăirea în piale, şi-l va curăţi
pre dînsul preotul; pentru că semnu iaste. Şi,
spălînd hainele lui, curat va fi. Iară de se va 7
premeni şi se va întoarce semnul în piale,
după ce-l va vedea pre dînsul preotul ca să-l
curăţască pre el, şi să va arăta al doilea rînd
preotului şi-l va vedea pre el preotul şi, iată,
să întoarse semnul în piale, şi-l va pîngări pre
el preotul; strecăciune iaste. Şi pipăire de 8
stricăciune de se va face în om şi va veni la
preot şi va vedea preotul Şi, iată, rană albă 9
în piale, şi ea au premenit păr albu, şi den
ceale sănătoase al trupului celui viu în
rană, Stricăciune veache iaste întru pia- 10
lea feaţii lui; Şi-l va pîngări pre el preotul 11
şi-l va osebi pre dînsul, pentru că necurat
iaste. Iară de-nflorind va înflori stricăciu- 12
nea în piale şi va acoperi stricăciunea toată
pialea pipăirii, den cap pînă la picioarele lui,
preste toată vedearea preotului, Şi va 13
vedea preotul şi, iată, au acoperit stricăciunea
toată pialea trupului lui, şi va curăţi lui preo-
tul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu;
curat iaste. Şi întru carea zi se va ivi în el 14
trup viu, se va pîngări; Şi va vedea preotul 15
trupul cel sănătos, şi-l va pîngări pre el, tru-
pul cel sănătos, căce necurat iaste; stricăciune
iaste. Iară de se va aşăza trupul cel sănătos 16
şi să va premeni în albu, şi va veni la
preotu Şi va vedea preotul şi, iată, se-au 17
primenit pipăirea în albiciune, şi va curăţi
preotul pipăirea; curat iaste. Şi trupul, de 18
se va face în pialea lui rană şi se va vin-
deca Şi se va face în locul ranii struncină- 19
tură albă, au stricăciune albă au roşiatică, şi
se va arăta preotului Şi va vedea preotul şi, 20
iată, vedearea mai afund decît pialea, şi părul
ei s-au primenit în albiciune, şi-l va pîngări
pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în
rană au înflorit. Iară de va vedea preotul şi, 21
iată, nu iaste într-însul păr albu şi afund nu va
fi den pialea feaţii şi ea va fi negrită, şi-l va
osăbi pre el preotul 7 zile. Iară de se va 22
vărsa cu vărsare în piale, şi-l va pîngări pre el
preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană
au înflorit. Iară de va rămînea pre locul lui 23
stricăciunea şi nu se va răvărsa, sămnu al
ranii iaste, şi va curăţi pre dînsul preotul.

24 Şi trup, de se va face în pialea lui ardere de foc şi să va face în pialea lui celui bolnav, cel însănătoşat de ardere, lucind stricăciune albă,
25 au roşiatică, au să albeaşte, Şi va vedea pre dînsul preotul şi, iată, au premenit păr albu cătră luminos şi vedearea lui afundu den piale, stricăciune iaste, în arsură au înflorit. Şi-l va pîngări pre el preotul, pipăire de strică-
26 ciune iaste. Iară de-l va vedea pre el preotul şi, iată, nu iaste în cel luminos păr albu şi afund nu va fi den piale, iară ea înnegrită, şi-l
27 va osăbi pre dînsul preotul 7 zile. Şi-l va vedea pre dînsul preotul a 7 zi. Şi, de se va vărsa cu vărsare în piale, şi-l va pîngări pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană
28 au înflorit. Iară de va rămînea pre loc luminosul şi nu se va răvărsa pre piale, iară ea va fi înnegrită, semnul arsurii iaste, şi-l va curăţi pre el preotul, pentru că semnul arsurii iaste.
29 Şi la bărbat sau la muiare la care se va face în ei pipăire de stricăciune, au în cap, au în
30 barbă, Şi va vedea preotul pipăirea şi, iată, vedearea ei mai gropilată decît pialea, iară întru ea păr înflorind supţire, şi-l va pîngări pre el preotul; struncinătură iaste, stricăciune
31 a capului au stricăciune a barbei iaste. Şi de va vedea preotul pipăirea struncinăturii şi, iată, vedearea nu iaste mai gropilată decît pialea şi păr ruşînd nu va fi în ea, şi va osebi preotul pipăirea struncinăturii şapte zile.
32 Şi va vedea preotul pipăirea, a şaptea zi, şi, iată, nu s-au răvărsat struncenătura şi păr roşiatec nu iaste într-însa şi vedearea strun-
33 cenăturii nu iaste gropilată den piale, Şi se va rade pialea, iară struncinătura nu se va rade, şi va osăbi preotul struncinătura şapte
34 zile, al doilea rînd. Şi va vedea preotul struncinătura, a şaptea, zi şi, iată, nu să răvărsă struncinătura în piale după ce s-au ras el, şi vedearea struncinăturii nu iaste gropilată den piale, şi va curăţi pre el preotul şi,
35 spălîndu-ş hainele, curat va fi. Iară de se va răvărsa cu răvărsătură în piale struncinătura după ce se va curăţi el, şi-l va vedea pre dînsul preotul şi, iată, s-au răvărsat strunci-
36 nătura în piale, Nu va socoti preotul pentru
37 părul cel roşiatec; necurat iaste. Iară de va rămînea înaintea lui pre loc struncinătura şi păr negru va răsări întru el, s-au însănătoşit struncinătura; curat iaste, şi-l va curăţi pre
38 dînsul preotul. Şi la bărbat au la muiare căruia i se va face întru pialea trupului lui lu-
39 ciri lucind, albe înflorind, Şi va vedea preotul şi, iată, în pialea trupului său luciri lucind, albe înflorind, coş iaste, înfloreaşte în pialea
40 trupului lui; curat iaste. Iară de se va zmulge cuiva capul lui, pleşiv iaste; curat iaste. Iară de se va zmulge cuiva capul den faţă, 41
iaste tîrcav; curat iaste. Iară de se va face 42
în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui pipăire albă au roşiatecă, stricăciune înflorind iaste în pleaşa lui au în tîrcăvirea lui, Şi va vedea pre el 43
preotul şi, iată, vedearea pipăirii albă au roşiatică, în pleaşă au în tîrcăvirea lui, ca un chip de stricăciune în pialea trupului, Om 44
stricat iaste; cu pîngăriciune va pîngări pre el preotul în capul lui pipăirea lui. Şi stricatul 45
în care iaste pipăirea, hainele lui să fie rumte şi capul lui descoperit, şi prejur gura lui să să învălească, şi necurat se va chema. Toate 46
zilele cîte va fi pre el pipăirea, fiind necurat, necurat va fi. Osăbit va şădea, afară den tabără îi va fi lui petreacerea. Şi pre haine 47
de se va face pipăirea într-însul stricăciune, în haine de păr au în haine de cîlţi, Au în 48
ţesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piale, au în toată pialea de lucru, Şi se va 49
face pipăirea înverzind, au roşind, au în piale, au în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul lucrat de piale, pipăire de stricăciune iaste, şi va arăta preotului. Şi va vedea 50
preotul pipăirea şi va osăbi preotul pipăirea şapte zile. Şi va vedea preotul pipăirea, a 51
şaptea zi. Iară de se va răvărsa pipăirea în haine, au în ţesătură, au în tortu, au în piale, după toate cîte se vor face piei în lucruri, stricăciune întemeiată iaste pipăirea; necurată iaste. Va arde de tot haina, au ţesătura, au 52
tortul, au den păruri, au den inuri, au den tot vasul de piale în carele va fi într-însul pipăire, căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să arză. Iară de va vedea preotul şi nu se va 53
răvărsa pipăirea în haină, au în ţesătură, au în tortu, au în tot vasul de piale, Şi va porunci 54
preotul şi va spăla preste care va fi pre dînsul pipăire, şi va osăbi preotul pipăirea 7 zile, al doile rînd. Şi va vedea preotul dupre ce i 55
se va spăla lui pipăirea şi, iată, nu va premeni pipăirea vedearea ei şi pipăirea nu se va vărsa, necurat iaste, în foc se va arde de tot; s-au întărit în haine, au în ţesături, au în tort.
Şi de va vedea preotul şi va fi neagră pipăirea 56
după ce se va spăla acela, şi va rumpe pre el de la haină, au den ţesătură, au den tort, au den piale. Iară de se va mai ivi încă în 57
haină, au în ţesătură, au în tort, au în tot vasul de piale, stricăciune înflorind iaste; în foc se va arde în carele iaste pipăirea. Şi haina, 58
au ţesătura, au tortul, au tot vasul de piale, carele se va spăla, şi se va lipsi de la dînsul pipăirea; şi se va spăla al doilea rînd şi curat va fi. Aceasta e leagea pipăirii stricăciu- 59
nii, a hainei de păr, au de cîlţi, au de ţesătu-

ră, au de tort, au de tot vasul de piale, ca să-l curăţască pre el au să-l pîngărească pre el".

CAP XIV

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Aceasta e leagea stricatului, în care zi se va curăţi. Şi să va aduce către
3 preot Şi va ieşi preotul afară den tabără şi va vedea preotul şi, iată, să vindică pipăirea stricăciunei de la cel stricat,
4 Şi va porunci preotul şi vor lua celui curăţit 2 găini vii curate şi lemnu de chedru şi roşu
5 împletit şi isop. Şi va porunci preotul şi vor junghia o găină într-un vas de lut, pe apă
6 vie. Şi găina cea vie o va lua, şi lemnul cel de chedru, şi roşul cel împletit, şi isopul, şi le va muia pre dînsele, şi găina cea vie, în sîn-
7 gele găinii cei junghiate pre apă vie. Şi va stropi pre cel ce s-au curăţit de stricăciune, de 7 ori, şi curat va fi; şi va slobozi găina cea vie
8 la cîmpu. Şi-ş va spăla cel curăţit hainele lui şi-ş va rade tot părul lui şi să va scălda în apă şi curat va fi. Şi după aceasta va întra în tabără şi va zăbovi afară den casa lui şapte
9 zile. Şi va fi în ziua a şaptea, îş va rade tot părul lui, capul lui, şi barba, şi sprînceanele,
10 şi tot părul lui îş va rade. Şi-ş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă şi curat va fi. Şi a opta zi,va lua doi miei curaţi de un an şi o oaie de un an curată şi 3 zeciuiale de făină curată, pentru jîrtvă, frămîntată în unt-
11 delemnu, şi un păhar de untdelemnu Şi va pune preotul cela ce curăţeaşte pre om, pre cela ce să curăţeaşte, şi aceastea, înaintea
12 Domnului, la uşa cortului mărturiei. Şi va lua preotul pre un miel şi va aduce pre dînsul pentru greşală, şi păharul cel de untdelemnu, şi va osebi pre aceastea preotul, osebire
13 înaintea Domnului. Şi vor junghea mielul în locul unde vor junghea arderile-de-tot şi ceale pentru păcat, în loc sfînt, pentru că iaste cea pentru păcat ca şi cel pentru greşală, iaste
14 preotului, sfînte sfîntelor iaste. Şi va lua preotul den sîngele cel pentru greşală şi va pune preotul pre marginea urechii cei direapte celui ce să curăţeaşte şi pre marginea mînei lui cei direapte şi pre marginea picioru-
15 lui lui celui direptu. Şi luînd preotul den păharul cel de untdelemnu, va turna pre mîna
16 preotului cea stîngă Şi va întinge preotul deagetul lui cel dirept den untdelemnul ce iaste pre mîna lui cea stîngă şi va stropi den untdelemnul cu deagetul lui de şapte ori
17 înaintea Domnului. Iară untdelemnul ce va rămînea, care iaste în mîna lui, va pune preotul pre marginea urechii celui ce să curăţeaşte, pre cea direaptă, şi pre marginea mînii lui cei direapte şi pre marginea piciorului lui celui direptu şi pre locul sîngelui păcatului. Iară den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre mîna preotului, va pune preotul pre capul
18 celui curăţit Şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului. Şi va face preotul cea pentru greşală şi se va ruga preotul pentru cel
19 ce să curăţeaşte de păcatul lui. Şi după aceasta va junghea preotul arderea-de-tot. Şi va aduce preotul arderea-de-tot şi jîrtva pre
20 jîrtăvnic înaintea Domnului. Şi se va ruga preotul pentru el, şi se va curăţi. Iară de va
21 fi sărac şi mîna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an,la care lucru au greşit,în luare, ca să să roage pentru dînsul, şi al zeacelea de făină frămîntată cu untdelemnu la jîrtvă şi un păhar de untdelemnu Şi doao turtureale au doi
22 pui de porumbi, cîte au aflat mîna lui, şi va fi una pentru păcat şi una pentru arderea-de-tot. Şi le va aduce pre eale a opta zi, ca să-l
23 curăţască pre el, către preot, la uşa cortului mărturiei, înaintea Domnului. Şi luînd
24 preotul mielul cel pentru păcat şi păharul cel de untdelemnu, le va pune pre eale punere-deasupra înaintea Domnului. Şi va jun-
25 ghea mielul cel pentru păcat şi va lua preotul den sîngele celui de păcat şi va pune pre marginea urechii celui ce să curăţeaşte, pre cea direaptă, şi pre marginea mînii lui cei direapte şi pre marginea piciorului lui celui direptu şi pre locul sîngelui celui de păcat. Iară untdelemnul ce va rămînea,
29 carele iaste pre mîna preotului, va pune desupra capului celui curăţit şi se va ruga pentru dînsul preotul înaintea Domnului. Şi va
30 face una den turtureale sau den puii porumbilor, după cum au aflat mîna lui, Pre una
31 pentru greşală şi pre una de ardere-de-tot împreună cu jîrtva, şi se va ruga preotul pentru cel ce să curăţeaşte, înaintea Domnului.
32 Aceasta e leagea în carele iaste pipăirea stricăciunii şi celui ce nu află cu mîna lui la curăţenia
33 lui". Şi grăi Domnul către Moisi şi către Aa-
34 ron, zicînd: „După ce veţ întra în pămîntul hananeilor, carele Eu vă dau voao întru moştenire, şi voiu da pipăirea de stricăciune întru casele pămîntului celui cîştigat voao, Şi va a-
35

vea casa oarecui, şi va povesti popei, zicînd: 'Ca o pipăire mi s-au văzut mie în ca-
36 să'. Şi va porunci preotul să scoaţă hainele den casă mai nainte decît va întra preotul să vază pipăirea, şi nu se vor face necurate cîte
37 în casă vor fi; Şi după aceasta va întra preotul ca să ştie pentru casă. Şi va vedea preotul pipăirea şi, iată, pipăirea în părepii casii, gropile înverzînd au roşînd, şi vedearea
38 lor mai afund decît părepii, Şi ieşînd preotul den casă la uşa casii, şi va osebi preotul
39 casa şapte zile. Şi se va întoarce preotul a
40 şaptea zi şi va vedea casa Şi, iată, s-au răvărsat pipăirea în părepii casii, şi va porunci preotul şi vor scoate pietrile întru care iaste pipăirea, şi vor scoate pre dînsele afară den
41 cetate, în loc necurat. Şi casa o vor rade denlăuntru împrejur şi vor turna lutul cel ras
42 afară den cetate, la loc necurat. Şi vor lua pietri cioplite, altele, şi vor pune pentru pietri, şi lutul vor lua altul şi vor spoi
43 casa. Iară de va veni iarăş pipăirea şi va răsări în casă, după ce vor ieşi pietrile şi după
44 ce se va rade casa şi după ce să va spoi, Şi va întra preotul şi va vedea: De s-au tinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste
45 în casă, necurată iaste. Şi vor surpa casa, şi leamnele ei, şi pietrile ei, şi tot lutul casii îl vor
46 scoate afară den cetate, la loc necurat. Şi cela ce va întra în casă, toate zilele care era
47 osebită casa, necurat va fi pînă în sară. Şi cela ce doarme în casă, va spăla hainele lui, şi necurat va fi pînă în sară. Şi cela ce va mînca în casă, va spăla hainele lui, şi necurat va fi
48 pînă în sară. Iară mergînd preotul, va întra înlăuntru şi va vedea şi, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea în casă după ce s-au spoit casa; şi va curăţi preotul casa, căce s-au ven-
49 decat pipăirea. Şi va lua a curăţi casa doao găini vii, curate, şi lemnu de chedru, şi roşu
50 răsucit, şi isop. Şi va junghea o găină în vas
51 de lut, pre apă vie, Şi va lua lemnul cel de chiedru, şi roşul cel răsucit, şi isop, şi pasărea cea vie, şi le va muia pre eale în sîngele pasă-rii ceii junghiate pre apă vie şi va stropi cu
52 eale preste casă de şapte ori Şi va curăţi casa cu sîngele pasării, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi
53 cu isopul, şi cu roşul împletit. Şi va slobozi pasărea cea vie afară den cetate, la cîmpu; şi se va ruga pentru casă, şi curată va fi.
54 Aceasta e leagea preste toată pipăirea stricăciunii, şi struncenăturii, Şi stricăciunii hai-
55 nii, şi casii, Şi ranii, şi sămnului, şi lucirii, Şi a tălmăci în ce zi iaste necurat şi în ce
56 zi se va curăţi. Aceasta e leagea stricăciunii".

CAP XV

Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei: 'La bărbat, la bărbat la carele se va face cursură den trupul lui, cursoarea lui necurată va fi. Şi aceasta e leagea necurăţiei lui: Curînd sămînţa den trupul lui, den cursoarea care s-au aşăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e necurăţia lui într-însul; toate zilele cursorii trupului lui, cu carele stă trupul lui pren cursoarea lui, necurăţia lui iaste. Tot patul pre carele va dormi pre el celui ce cură sămînţa necurat iaste, şi tot vasul pre carele va şădea pre dînsul celui ce cură sămînţa necurat iaste. Şi om carele se va atinge de patul lui, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Şi cela ce şade pre vasul care şade pre el cel ce-i cură sămînţa, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Şi cela ce se va atinge de trupul celui ce-i cură sămînţa, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămînţa pre cel curat, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Şi toată şaua măgariului pre carea va încăleca cel ce-i cură sămînţa necurat[ă] va fi pînă în sară. Şi tot cela ce se va atinge de toate cîte-s supt dînsul necurat va fi pînă în sară. Şi cela ce rădică pre eale, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Şi de cîte să va atinge cel ce-i cură sămînţa,şi mîinele nu i-s spălate cu apă, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Şi vas de lut, ce va atinge cel ce-i cură sămînţa, să să sfărîme. Şi vasul de lemnu să să speale cu apă şi curat va fi. Iară de se va curăţi cel ce-i cură sămînţa de cursul lui, şi se vor număra lui şapte zile la curăţirea lui, şi-ş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă vie şi curat va fi. Şi a opta zi, îş va lua lui doao turtureale sau doi pui de porumbu şi le va aduce pre eale înaintea Domnului, la uşîle cortului mărturiei, şi va da pre eale preotului. Şi va face pre eale preotul una pentru greşală şi una pentru ardere-de-tot şi se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, de cursul lui. Şi om la care va ieşi dentr-însul sămînţa în pat, şi va scălda cu apă tot trupul lui, şi necurat va fi pînă în sară. Şi toată haina şi toată pialea preste carea va fi sămînţă de pat, şi să va spăla cu apă, şi necurat va fi pînă în sară. Şi

muiarea, de va dormi bărbatul cu dînsa pat de sămînţă, şi să vor scălda cu apă, şi necuraţ
19 vor fi pînă în sară. Şi muiarea care-i va fi curîndu-i sînge şi va fi cursul ei în trupul ei, şapte zile va fi în necurăţia ei. Tot cela ce se
20 va atinge de ea necurat va fi pînă în sară, Şi tot pre carele se va culca pre el la necurăţia ei necurat va fi şi tot pre carele va şădea pre el
21 necurat va fi. Şi tot carele se va atinge de patul ei, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă, şi necurat va fi pînă în sară.
22 Şi tot cela ce să va atinge de tot vasul preste care va şădea pre el, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi pînă în
23 sară. Iară de va fi ea în patul ei sau pre vasul pre carele şade ea, cînd să va atinge el
24 de ea, necurat va fi pînă în sară. Iară de se va culca cineva cu ea în pat şi se va face necurăţia ei pre dînsul, necurat va fi şapte zile; şi tot patul pre carele va dormi pre el necurat va
25 fi. Şi muiarea, de-i va cură cursoare de sînge zile multe, nu în vreamea necurăţiei ei, măcară de va şi cură după necurăţia ei, toate zilele cursorii necurăţiii ei, ca şi zilele necurăţiii ei, necurată va fi.
26 Şi tot patul pre care va dormi pre dînsul toate zilele cursorii ei, după zăcearea necurăţiii ei va fi ei, şi tot vasul pre carele va şedea pre el necurat va fi, dupre
27 necurăţia [ceiia] ce are pre sine. Tot cel ce să atinge de dînsa necurat va fi, şi-ş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă, şi
28 necurat va fi pînă în sară. Iară de se va curăţi de cursul ei, şi se vor număra ei şapte
29 zile şi după aceaea se va curăţi. Şi a opta zi, îş va lua ei doao turtureale sau doi pui de porumbu şi le va aduce pre aceastea la preot,
30 la uşa cortului mărturiei, Şi va face preotul una pentru păcat şi alta pentru ardere-de-tot şi se va ruga pentru ea preotul înaintea Dom-
31 nului, de cursul necurăţiii ei. Şi feriţ să faceţi pre fiii lui Israil de necurăţia lor, şi nu vor muri pentru necurăţia lor, cînd vor pîngări ei cortul mărturiei, carele iaste întru dîn-
32 şii. Aceasta e leagea celui ce-i cură sămînţa, şi de va ieşi de la neştine sămînţă de
33 pat ca să să pîngărească într-însa, Şi ceiia ce are pre sine întru necurăţia ei, şi s-au înfrînt în curgerea lui, bărbatul au fămeaia, şi bărbatului carele va dormi cu ceaea ce are pre sine'".

CAP XVI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, după ce au murit cei doi feciori ai lui Aaron, cînd aducea ei foc striin înaintea
2 Domnului şi muriră; şi zise Domnul către Moisi: „Grăiaşte către Aaron, frate-tău, şi nu între preste tot ceasul la sfînt, mai înlăuntru de acoperemînt, în faţa acoperemîntului care iaste preste chivotul mărturiei, şi nu va muri. Pentru că întru nor Mă voiu arăta pre jîrtăvnic. Aşa va întra 3
Aaron la sfînt: cu viţel den vaci, pentru greşală, şi berbeace, la ardere-de-tot. Şi în 4
haină de in, sfinţită, să va îmbrăca, şi nădragi de in vor fi peste trupul lui, şi cu brîu de in se va încinge, şi chivără de in îş va pune. Haine sfinte sînt, şi-ş va spăla cu apă tot trupul lui, şi va îmbrăca aceastea. Şi de la adunarea fii- 5
lor lui Israil va lua doi ţapi den capre, pentru păcat, şi un berbeace, pentru ardere-de-tot.
Şi va aduce Aaron viţelul cel pentru greşala, 6
cela al lui, şi se va ruga pentru el şi pentru casa lui. Şi va lua cei doi ţapi şi-i va pune 7
pre ei naintea Domnului, lîngă uşa cortului mărturiei. Şi va pune Aaron pre cei doi 8
ţapi – sorţi, un sort Domnului şi alt sort celui de slobozit. Şi va aduce Aaron ţapul pre 9
carele au venit pre el sortul Domnului, şi-l va aduce pentru greşală. Şi ţapul pre carele va veni pre el sortul celui de slobozit Îl va 10
pune viu înaintea Domnului, ca să să roage pentru el, pentru ca să-l trimiţă pre el la slobozenie. Şi-l va lăsa pre dînsul în pustie. Şi va lua ţapul pre dînsul fărădelegile lor la pămînt neumblat. Şi va aduce Aaron viţelul cel 11
pentru greşală al lui şi se va ruga pentru el şi pentru casa lui şi va junghea viţelul cel pentru greşală al lui. Şi va lua căţia plină de căr- 12
buni de foc den jîrtăvnicul ce iaste înaintea Domnului Şi-ş va umplea mînile de tămîia 13
tocmirii, măruntă, şi va aduce mai înlăuntru de acoperemînt şi va pune tămîia preste foc înaintea Domnului. Şi va acoperi fumul tămîiei jîrtăvnicul cel preste mărturii, şi nu va muri. Şi va lua den sîngele viţelului şi va 14
stropi cu deagetul preste jîrtăvnic cătră răsărit. De cătră faţa acoperemîntului va stropi de 7 ori den sînge cu deagetul lui. Şi va jun- 15
ghea ţapul cel pentru păcat cel de la norod înaintea Domnului şi va băga den sîngele lui mai înlăuntru de acoperemînt şi va face sîngele lui în ce chip au făcut sîngele viţelului şi va stropi sîngele lui preste jîrtăvnic, de cătră faţa jîrtăvnicului, Şi va ruga pre sfîntul 16
pentru necurăţiile fiilor lui Israil şi de strîmbătăţile lor, pentru toate greşalele lor. Şi aşa va face cortului mărturiei, cei urzite în mijlocul necurăţiii lor. Şi tot omul nu va fi în cortul măr- 17
turiei, mergînd el ca să să roage la sfînt, pînă va ieşi. Şi se va ruga pentru sine şi pentru casa lui şi pentru toată adunarea lui Israil. Şi va ieşi 18

pre jîrtăvnicul carele iaste înaintea Domnului şi se va ruga pre dînsul. Şi va lua den sîngele viţelului şi den sîngele ţapului şi va pune
19 preste coarnele jîrtăvnicului împrejur Şi va stropi preste el den sînge cu deagetul lui, de 7 ori, şi-l va curăţi pre el şi va sfinţi pre el den
20 necurăţiile fiilor lui Israil. Şi va săvîrşi rugînd sfîntul şi cortul mărturiei şi jîrtăvnicul, şi pentru preoţi va curăţi. Şi va aduce pre
21 ţapul cel viu. Şi va pune Aaron amîndoao mînile lui preste capul ţapului celui viu şi va răscumpăra preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil şi toate strîmbătăţile lor şi toate greşalele lor şi le va pune pre eale pre capul ţapului celui viu şi-l va trimite cu mînă de om
22 gata în pustie. Şi va lua ţapul preste el fărădelegile lor, la pămînt necălcat, şi va trimite
23 pre ţap la pustie. Şi va întra Aaron la cortul mărturiei şi se va dezbrăca de veşmîntul cel de in, carele au fost îmbrăcat întrînd el la
24 sfînt, şi-l va pune pre el acolo. Şi-ş va spăla trupul lui cu apă în loc sfînt şi se va îmbrăca în veşmîntul lui şi, ieşind, va face arderile ceale de tot ale lui şi priimirile ceale de tot ale norodului şi se va ruga pentru sine, şi pentru casa
25 lui, şi pentru norod, ca şi pentru preoţi. Şi seul cel pentru păcat îl va aduce pre jîrtăv-
26 nic. Şi cela ce va slobozi pre ţapul cel osebit la lăsare îş va spăla hainele lui şi-ş va spăla trupul lui cu apă şi după aceaea va întra în
27 tabără. Şi viţelul cel pentru păcat şi ţapul cel pentru păcat, cărora sîngele lor s-au adus înlăuntru ca să să roage în cel sfînt, vor scoate pre eale afară den tabără şi vor arde pre dînsele în foc, şi pieile lor, şi cărnurile lor, şi
28 balega lor. Iară cela ce va arde pre eale îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu
29 apă şi după aceaea va întra în tabără. Şi va fi aceasta voao de leage veacinică: în luna a şaptea, în zeace ale lunii, să smeriţ sufletele voastre, şi tot lucrul să nu faceţi, cel de loc şi
30 cel nemearnic ce iaste lîngă voi, Pentru că în ziua aceasta se va ruga pentru voi, ca să curăţască pre voi den toate păcatele voastre,
31 înaintea Domnului, şi vă veţ curăţi. Simbetele simbetelor, odihnă va fi aceasta voao, şi veţ smeri sufletele voastre; de leage veaci-
32 nică. Se va ruga preotul pre carele vor unge pre dînsul şi pre carele vor săvîrşi mînile lui ca să preoţască el după tatul lui, şi se va îmbrăca cu veşmîntul cel de in al lui,
33 veşmîntul cel sfînt, Şi va ruga pre sfîntul sfîntului, şi cortul mărturiei, şi jîrtăvnicul va ruga, şi pentru preoţi, şi pentru toată
34 adunarea se va ruga. Şi va fi aceasta voao de leagea veacinică, ca să vă rugaţ pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor. O dată într-un an să va face", după cum porunci Domnul lui Moisi.

CAP XVII

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte către Aaron şi către fiii lui 2
şi către toţi fiii lui Israil, şi vei zice către ei: 'Acesta e cuvîntul care au poruncit Domnul zicînd: 'Om, om 3
den fiii lui Israil, au den nemearnicii care se află între voi, carele va junghia viţel, au oaie, au capră în tabără, şi carele va junghia afară den tabără Şi la uşa cortului mărturiei nu 4
va aduce ca să o facă pre ea ardere-de-tot, au de mîntuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire, şi carele va junghia afară şi la uşa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei, sînge se va socoti omului aceluia. Sînge au vărsat, peri-va sufletul aceluia den norodul lui. Pentru ca să aducă fiii lui Israil 5
jîrtvele lor, cîte vor junghia ei în cîmpi, şi le vor aduce pre eale Domnului, la uşile cortului mărturiei, către preot, şi jîrtvă de mîntuire Domnului – aceastea. Şi va vărsa preotul 6
sîngele pre jîrtăvnic împrejur, înaintea Domnului, lîngă uşa cortului mărturiei, şi va aduce seul la miros de bună mirosire Domnului. Şi nu vor mai junghia jîrtvele lor celor în- 7
deşărţi, la carii ei curvescu dupre dînşii. Leage veacinică va fi voao întru seminţiile voastre'. Şi veţi zice către ei: 'Om, om den fiii 8
lui Israil, au den fiii celor nemearnici care să află între voi, carele va face ardere-de-tot, au jîrtvă Şi la uşa cortului mărturiei nu va 9
aduce ca să facă pre aceaea Domnului, va peri sufletul acela den norodul lui. Şi om, om 10
den fiii lui Israil, au den cei nemearnici care să află între voi, carele va mînca tot sîngele, şi voiu pune obrazul Mieu pre sufletul cela ce mănîncă sîngele şi voiu piarde pre dînsul den norodul lui. Pentru că tot sufletul a tot tru- 11
pul sîngele lui iaste, şi Eu l-am dat voao, pre jîrtăvnic să vă rugaţi pentru sufletile voastre. Pentru că sîngele lui pentru suflet se va ruga'. Pentru aceaea am grăit fiilor lui 12
Israil: 'Tot sufletul dentru voi nu va mînca sînge, şi cel nemearnic care se află între voi nu va mînca sînge. Şi om, om den fiii lui 13
Israil, au den nemearnicii care să află între voi, carele va vîna vînat, hiară au pasăre de care să mănîncă, şi va vărsa sîngele lui şi va acoperi pre dînsul pămîntul'. Pentru că 14
sufletul a tot trupul sîngele lui iaste, şi am zis fiilor lui Israil: 'Sînge a tot trupul să nu mîncaţi, pentru că sufletul a tot

trupul sîngele lui iaste. Tot cela ce mănîncă
15 pre el va peri'. Şi tot sufletul care va mînca
mortăciune, au prinsă de gadine, dentru
pămînteani, au den nemearnici, îş va spăla
hainele lui şi-ş va scălda trupul cu apă, şi
16 necurat va fi pînă în sară, şi curat va fi. Iară
de nu va spăla hainele lui şi trupul lui nu-l va
scălda cu apă, şi-ş va lua fărădeleagea lui'".

CAP XVIII

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice
cătră dînşii: 'Eu – Domnul Dum-
3 nezăul vostru. Dupre deprinderile
Eghipetului, în care aţi nemernicit
întru el, să nu faceţi, şi dupre deprinderile
pămîntului Hanaan, în carele Eu voiu băga
pre voi acolo, să nu faceţi, şi la legile lor să nu
4 meargeţi. Judecăţile Meale să faceţi şi
poruncile Meale să păziţi şi să umblaţi întru
5 eale. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Şi
să păziţi toate poruncile Meale şi toate judecă-
ţile Meale şi să faceţi pre eale, carele,
făcîndu-le, omul va trăi într-însele. Eu –
6 Domnul Dumnezăul vostru. Om, om cătră
toate ale sale, trupului său nu va veni ca să
7 descopere ruşinea. Eu – Domnul. Ruşinea
tătîni-tău şi ruşinea mumei tale să nu-i desco-
peri. Pentru că mumă-ţi iaste, să nu descoperi
8 ruşinea ei. Ruşinea muierii tătîni-tău să nu
o descoperi, că ruşinea tătîni-tău iaste.
9 Ruşinea sororii tale de tată au de mumă, năs-
cută înlăuntru au născută afară, să nu desco-
10 peri ruşinea lor. Ruşinea featei fiiului tău,
au a featei featei tale, să nu descoperi ruşinea
11 lor, că a ta ruşine iaste. Ruşinea featii
muierii tătîni-tău să nu descoperi; sor de un
tată-ţi iaste, să nu descoperi ruşinea ei.
12 Ruşinea sororii tătîni-tău să nu descoperi,
13 pentru că rudă tătîni-tău iaste. Ruşinea
sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru
14 că rudă mumei tale iaste. Ruşinea fratelui
tătîni-tău să nu descoperi şi la muiarea lui să
15 nu întri, pentru că rudă-ţi iaste. Ruşinea
nororii tale să nu o descoperi, că fămeaie fiiu-
lui tău iaste, să nu descoperi ruşinea ei.
16 Ruşinea muierii frăţine-tău să nu descoperi,
17 că ruşinea frăţine-tău iaste. Ruşinea muie-
rii şi a featei ei să nu descoperi; fata feciorului
ei şi pre fata featei ei să nu o iai ca să desco-
peri ruşinea lor; rudă-ţi sînt ţie, păgînătate
18 iaste. Muiare preste soru-sa să nu iai rîvni-
toare-împotrivă să-i descoperi ruşinea ei
19 preste dînsa, încă fiind ea vie. Şi cătră fă-
meaie în osebirea necurăţii ei să nu întri să-i
20 descoperi ruşinea ei. Şi cătră muiarea aproa-
pelui tău să nu dai patul semenţii tale ca să te
21 pîngăreşti cătră dînsa. Şi den semenţia ta
să nu dai să slujască la boiari şi să nu spurci
numele cel sfînt. Eu – Domnul. Şi cu băr- 22
bat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că
urîciune iaste. Şi la tot cu patru picioare să 23
nu-ţ dai patul tău în semenţie ca să te pîngă-
reşti într-însul, şi muiarea să nu stea cătră tot
cela cu patru picioare să să încalece, pentru că
urîciune iaste. Nu vă pîngăriţ în toate 24
aceastea. Pentru că în toate aceastea s-au pîn-
gărit limbile carele trimiţ Eu înaintea feaţii
voastre; Şi să pîngări pămîntul, şi le-am 25
dat strîmbătatea lor pentru dînsul, şi să
supără pămîntului de cei ce şed pre dînsul.
Şi păziţ toate legile Meale şi poruncile Meale, 26
şi să nu faceţ den toate urîciunele aceastea,
cel de loc şi cel ce s-au adaos nemearnic între
voi. Pentru că toate urîciunile aceastea au 27
făcut oamenii pămîntului care au fost mai
nainte de voi, şi să pîngări pămîntul. Şi 28
pentru ca să nu urască pre voi pămîntul cînd
veţ pîngări voi pre dînsul, în ce chip au urît
limbile ce era mai nainte decît voi. Că tot 29
carele va face den toate urîciunile aceastea,
vor peri sufletele care fac den mijlocul noroa-
delor lor. Şi păziţ poruncile Meale, pentru 30
ca să nu faceţ den toate legile ceale urîte, care
s-au făcut mai nainte de voi, şi să nu vă pîngă-
riţ în eale. Că Eu – Domnul Dumnezăul vostru'".

CAP XIX

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte la toată adunarea fiilor lui 2
Israil şi vei zice cătră dînşii: 'Sfinţi să
fiţ, că sfînt Eu, Domnul Dumnezăul
vostru. Fieştecarele de tată-său şi 3
de mumă-sa să să teamă, şi simbetele Meale
să le păziţ. Eu – Domnul Dumnezeul vostru.
Să nu urmaţi la idoli, şi dumnezei vărsaţ să nu 4
faceţ voao. Eu – Domnul Dumnezăul vostru.
Şi de veţ junghea jîrtvă de mîntuire Domnu- 5
lui, priimită voao veţ jîrtvi. În care zi veţ 6
junghea, să va mînca; şi a doua zi. Şi de va
rămînea pînă a treia zi, cu foc se va arde de
tot. Iară de se va mînca cu mîncare a treia 7
zi, nejîrtvită iaste, să nu se priimască. Iară 8
cel ce o va mînca păcat va lua, pentru că sfin-
tele Domnului au pîngărit. Şi vor peri suflе-
tele ceale ce mănîncă den norodul lor. Şi 9
secerînd voi seacerea pămîntului vostru, să
nu isprăviţ săcerătura voastră ţarinii tale a
secera, şi ceale ce cad ale seacirii tale să nu le
aduni. Şi via ta să nu o culegi de iznoavă, 10
nice broboanele viii tale să nu le aduni. Săra-
cului şi nemearnicului să le laşi acealea. Eu –
Domnul Dumnezăul vostru. Să nu furaţi şi 11
să nu minţiţ, nice să năpăstuiască fieşteca-
rele pre aproapele-ş. Şi să nu juraţ în 12
numele Mieu pre strîmbu şi să nu pîngăriţ
numele cel sfînt al Dumnezăului vostru.

13 Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să nu faci strîmbătate vecinului şi să nu jăfuieşti şi să nu doarmă simbria năimitului tău pînă dimineaţa
14 la tine. Să nu grăieşti de rău pre surd şi înaintea orbului să nu pui piadecă, şi să te temi de Dumnezăul tău. Eu – Domnul Dum-
15 nezăul vostru. Să nu faceţ strîmbătate la judecată. Să nu iai obrazul săracului, nice să lauzi obrazul năsilnicului; cu dereptate să
16 judeci pre vecinul tău. Să nu umbli cu vicleşug în limba ta, să nu te întăreşti pre sîngele vecinului tău. Eu – Domnul Dumnezăul
17 vostru. Să nu urăşti pre frate-tău cu cugetul tău, cu mustrare să mustri pre aproapele
18 tău şi să nu iai pentru dînsul greşală. Şi să nu izbîndească mîna ta şi să nu te urgiseşti fiilor norodului tău; şi să iubeşti pre aproapele tău ca pre tine. Eu – Domnul Dumnezău vos-
19 tru. Leagea Mea să păziţ. Şi dobitoacele tale să nu le încaleci cu alt jug şi via ta să nu o sameni de doao feliuri şi haină ţesută de doao feliuri, spurcăciune, să nu pui preste
20 tine. Şi de va dormi neştine cu muiarea pat de sămînţă şi ea va fi roabă păzită unui om, şi ea cu răscumpărări nu s-au răscumpărat, volnicie nu s-au dat ei, socotinţă va fi ei. Nu vor
21 muri, pentru că nu s-au volnicit. Şi va aduce pentru greşala lui, Domnului, lîngă uşa
22 cortului mărturiei, berbeace de greşală. Şi se va ruga pentru dînsul preotul, cu berbeacele greşălii înaintea Domnului, pentru păcatul lui care au greşit, şi se va lăsa lui păcatul
23 lui care au greşit. Iară cînd veţ întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru îl dă voao, şi veţ sădi tot lemnul de mîncat şi veţi curăţi necurăţia lui. Roada lui trei ani va fi
24 voao necurăţit; să nu să mănînce. Şi întra al patrulea an va fi toată roada lui sfîntă, lău-
25 dată Domnului. Iară la al cincelea an veţ mînca roada lui, adaos voao roada lui. Eu –
26 Domnul Dumnezăul vostru. Să nu mîncaţi preste munţi, nice să vrăjîţi, nice să căutaţi
27 vraja pasărilor. Să nu faceţi creţ den chica capului vostru, nice să stricaţi faţa barbei
28 voastre. Şi tăieturi să nu faceţi pe suflet în trupul vostru şi slove împunse să nu faceţi între voi. Eu – Domnul Dumnăzăul vostru.
29 Să nu pîngăreşti pre fata ta ca să o curveşti pre dînsa, şi nu va curvi pămîntul, şi se va
30 umplea pămîntul de fărdelegi. Simbetele Meale să le păziţi şi de sfintele Meale să vă
31 teameţi. Eu – Domnul. Să nu urmaţi celor ce băsnuiescu den pîntece şi cătră vrăjîtori să nu vă lipiţi, ca să vă pîngăriţ întru ei. Eu –
32 Domnul Dumnezăul vostru. De faţa celui bătrîn să te scoli şi să cinsteşti faţa celui mai bătrîn; şi să te temi de Dumnezăul tău. Eu – Dom-
nul Dumnezăul vostru. Iară de se va apro- 33
pia voao cineva nemearnec în pămîntul vostru, să nu-l necăjîţ pre el. Ca şi cela de 34
pămînt va fi între voi cel nimearnec ce vine cătră voi, şi să-l iubeşti pre el ca şi pre tine, pentru că nemearnici v-aţ făcut în pămîntul Eghipetului. Eu – Domnul Dumnezăul vostru.
Să nu faceţi strîmbătate la judecată, la măsuri, 35
la cumpănă şi la cantare. Cumpenile 36
direapte şi cantarele direapte, şi măsurile direapte şi ţărînă direaptă să fie între voi. Eu – Domnul Dumnezăul vostru Ce v-am scos den pămîntul Eghipetului. Şi să păziţi toată 37
leagea Mea şi toate poruncile Meale, şi le veţ face pre eale. Eu – Domnul'".

CAP XX

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Şi fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: 'De 2
va fi vreunul dentre fiii lui Israil au dentre ceia ce s-au făcut nemearnici în Israil, carele va da den sămînţa lui la boiari, cu moarte să să omoară. Limba ce iaste pre pămînt îl vor omorî pre dînsul cu pietri. Şi Eu voiu întări obrazul Mieu pre 3
omul acela şi-l voiu piarde pre dînsul den norodul lui, pentru că den sămînţa lui au dat boiariului, ca să pîngărească sfintele Meale, şi va spurca numele celor sfinţiţi Mie. Iară de 4
vor treace cu vedearea lăcuitorii pămîntului cu ochii lor de la omul acela, după ce va da el den sămînţa lui boiariului, ca să nu omoară pre el, Şi voiu întări obrazul Mieu pre omul 5
acela şi pre seminţia lui, şi voiu piarde pre dînsul şi pre toţi cîţi să tocmăscu într-un gînd cu el ca să curvească ei la boiari den norodul lor. Şi sufletul carele va urma la ceia ce 6
băsnuiescu den pîntece au la vrăjîtori ca să curvească dupre ei, voiu întări obrazul Mieu pre sufletul acela şi-l voiu piarde pre el den norodul lui. Şi veţ fi sfinţi, că sfînt sînt Eu, 7
Domnul Dumnezăul vostru. Şi veţ păzi 8
poruncile Meale şi veţ face pre eale. Eu – Domnul Ce vă sfinţescu pre voi. Omu, om 9
carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma lui, cu moarte să să omoară. Pre tată-său au pre mumă-sa de rău au grăit, vinovat va fi. Om, om carele va preacurvi muiarea bărbatu- 10
lui au carele va preacurvi muiarea vecinului său, cu moarte să să omoară, preacurvariul şi preacurva. Şi carele se va culca cu muiarea 11
tătîni-său, ruşînea tătîni-său au descoperit, cu moarte să să omoară amîndoi, vinovaţi sînt. Şi de va dormi oarecarele cu nora lui, cu 12
moarte să să omoară amîndoi; au păgînit, vinovaţi sînt. Şi carele va dormi cu parte bărbă- 13
tească culcare fămeiască, urîciune au făcut amîndoi; cu moarte să să omoară, vinovaţi sînt.

14 Carele va lua muiare şi pre muma ei, fărdeleage iaste; în foc să-l arză, pre dînsul şi pre
15 dînsele, şi să nu fie fărdeleage între voi. Şi cineş va da zăcearea lui în dobitoc cu patru picioare, cu moarte să să omoară, şi dobitocul
16 să-l omorîţi. Şi muiarea care va veni cătră fieştecare dobitoc ca să să încalece ea de dînsul, să omorîţi muiarea şi dobitocul; cu
17 morte să să omoară, vinovaţi sînt. Carele va lua pre sora lui despre tată-său au despre muma lui şi va vedea ruşînea ei, şi ea va vedea ruşînea lui, ocară iaste, să piară înaintea fiilor rudii lor; ruşînea surori-sa au descoperit,
18 păcatul lor vor lua. Şi om carele va dormi cu muiarea ce va avea pre sine şi au descoperit ruşînea ei, izvorul ei au descoperit, şi ea au descoperit curgerea sîngelui ei; să piară
19 amîndoi den ruda lor. Şi ruşinea sororii tătîni-tău şi sororii mîne-ta să nu descoperi; pentru că rudenia au descoperit, păcatul vor
20 purta. Carele va dormi cu rudenia lui, ruşinea rudeniei luj au descoperit; fără feciori vor
21 muri. Şi omul carele va lua muiarea fratelui lui, necurăţie iaste; ruşinea fratelui lui au
22 descoperit, fără feciori vor muri. Şi veţi păzi toate poruncile Meale şi toate judecăţile Meale, şi veţi face pre eale, şi nu va urî pre voi pămîntul în carele vă bag pre voi acolo ca să
23 lăcuiţi pre dînsul. Şi să nu meargeţi după legile limbilor, pre carei Eu gonescu de la voi. Pentru că aceastea toate le-au făcut, şi i-am
24 urît pre dînşii. Şi v-am zis voao: 'Voi veţi moşteni pămîntul lor, şi Eu îl voiu da voao pre dînsul întru aveare, pămînt care iaste curînd lapte şi miare'. Eu – Domnul Dumnezăul vostru, Care v-am osăbit pre voi den toate
25 limbile. Şi veţi osăbi pre voi între dobitoacele ceale curate şi între ceale necurate, şi între pasările ceale curate şi ceale necurate, şi să nu spurcaţi sufletele voastre întru dobitoace şi în pasări şi în toate tîrîtoarele pămîntului, carele Eu le-am osebit voao în necură-
26 ţie. Şi-M veţi fi Mie sfinţi, că Eu – sfînt, Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce v-au osăbit pre voi den toate limbile, ca să-M fiţi
27 Mie. Şi bărbatul au fămeaia care se va face dentru ei băsnuitoriu de pîntece au vrăjitoriu, cu moarte să să omoară amîndoi; cu pietri să-i ucideţi pre ei, vinovaţi sînt'".

CAP XXI

1 Şi zise Domnul cătră Moisi: „Zi preoţilor, fiilor lui Aaron, şi vei zice cătră ei
2 în suflete să nu să pîngărească întru limba lor, Fără numai în ruda ce iaste aproape de el, pre tată şi pre
3 mumă şi pre fii şi pre feate şi pre frate Şi pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, ceaea ce nu iaste dată la bărbat, pre aceastea să vor pîngări. Să nu să pîngărească fără de 4
veaste, întru norodul lui, în scîrnăvia lui. Şi 5
pleaşă să nu vă radeţi capul pentru mort, şi faţa barbei să nu o radă, şi pre trupurile lor să nu taie tăieturi. Sfinţi vor fi Dumnezăului 6
lor şi nu vor pîngări numele Dumnezăului lor, pentru că jîrtvele Domnului, daruri Dumnezăului lor ei aduc, şi vor fi sfinţi. Muiarea 7
curvă şi pîngărită nu vor lua, şi muiarea scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfînt iaste Domnului Dumnezăului lui. Şi vei sfinţi pre dînsul: Darurile Domnului Dumnezău- 8
lui vostru acesta le aduce; sfînt să fie, că sfînt Eu, Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce sfinţescu pre ei. Şi fată de om preot, de să va 9
pîngări a curvi, numele tătînie-său ea pîngăreaşte; pre foc să să arză de tot. Şi preotul 10
cel mare den fraţii lui, celui ce i s-au turnat pre capu den untdelemnul unsorii şi s-au săvîrşit să să îmbrace cu hainele, capul nu-ş va descoperi şi hainele lui nu le va rumpe
Şi pre tot sufletul mort nu va întra, pre tatăl 11
lui, nice pre muma lui nu se va pîngări. Şi 12
den ceale sfinte nu va ieşi şi nu va pîngări numele cel sfinţit al Domnului lui, pentru că untdelemnul cel sfînt cel unsu al Dumnezăului lui – pre dînsul. Eu – Domnul. Acesta 13
fămeaie fecioară den ruda lui va lua. Iară 14
văduvă şi gonită şi pîngărită şi curvă, pre aceastea nu va lua, fără numai fecioară den norodul lui va lua fămeaie. Şi nu va pîngări 15
sămînţa lui întru norodul lui. Eu – Domnul Dumnezăul, Cela ce sfinţescu pre el". Şi 16
grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Zi cătră Aaron, zicînd: 'Om den semenţia ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la dînsul hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.
Tot omul la care va fi la dînsul hulă nu va veni, 17
om orbu sau şchiop, sau ciungu, sau cu urechile tăiate, Au om la care va fi la el sfărî- 18
mătură de mînă, au sfărîmătură de picior, Au 19
ghebos, au pecinginos, zmult la ochi, Sau 20
om la care va fi într-însul rîie sălbatică, sau funecei, sau să fie cu un coiu, Tot carele 21
iaste într-însul hulă, den semenţia lui Aaron preotul, nu se va apropia ca să aducă jîrtvele Dumnezăului tău; că hulă e întru el, darurile lui Dumnezău să nu să apropie a le aduce.
Darurile Dumnezăului lui, sfintele sfintelor; 22
şi den sfinte va mînca, Fără numai la 23
acoperemînt nu va veni şi cătră jîrtăvnic nu să va apropia, pentru că hulă are. Şi nu va pîngări numele cel sfînt al Dumnezăului lui, pentru că Eu, Domnul Ce sfinţescu pre dînşii'". Şi grăi Moisi cătră Aaron şi 24
cătră fiii lui şi cătră toţi fiii lui Israil.

CAP XXII

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Zi lui Aaron şi fiilor lui, şi să să ferească de sfintele fiilor lui Israil, şi să nu pîngărească numele Mieu cel sfînt, cîte ei sfinţescu Mie. Eu – Dom-
3 nul. Zi lor: 'În seminţiile voastre, tot omul carele se va apropia, de toată semenţia voastră, cătră sfinte cîte vor sfinţi fiii lui Israil Domnului, şi necurăţia lui pre dînsul, va peri
4 sufletul acela de la Mine'. Eu – Domnul. Şi om den sămînţa lui Aaron preotul, şi acesta stricat au înfrînt, den ceale sfinte să nu mănînce pînă ce se va curăţi. Şi cela ce să atinge de toată necurăţia sufletului, au om căruia va ieşi dentr-însul pat de semenţie,
5 Sau carele se va atinge de tot tîrîtoriul necurat, carele va pîngări pre el, sau de om în care va pîngări pre el după toată necurăţia lui,
6 sufletul care se va atinge de eale Necurat va fi pînă în sară. Nu va mînca den ceale
7 sfinte, De nu-ş va scălda trupul lui cu apă; şi va apune soarele, şi curat va fi, şi atuncea va mînca den ceale sfinte, că pîinea lui iaste.
8 Mortăciune şi prinsu de gadini să nu mănînce să să pîngărească el într-însele. Eu – Dom-
9 nul. Şi vor păzi pazele Meale, ca să nu ia pentru eale păcat; şi vor muri pentru eale, de vor pîngări pre eale. Eu – Domnul, Cela ce
10 sfinţescu pre dînşii. Şi tot streinul de rudă nu va mînca sfinte. Nemearnicul preotului au
11 năimit nu va mînca sfinte. Iară preot, de va cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta va mînca den pîinile lui. Şi cei născuţi de casa
12 lui, şi aceştea vor mînca den pîinile lui. Şi fată de om preot, de se va da la om strein den neam, ea den cepăturile ceale sfinte nu va
13 mînca. Şi fata preotului, de se va face văduvă au gonită, şi sămînţe nu va fi în ea, se va întoarce la casa tătîne-său, după tinereaţele ei; den pîinile tătîne-său va mînca. Şi tot
14 streinul de rudă nu va mînca den eale. Şi om carele va mînca sfinte după neştiinţe, şi va pune al cincelea lui preste dînsul, şi va da
15 preotului cel sfînt. Şi nu vor pîngări sfintele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului,
16 Şi vor aduce preste ei fărădeleage de greşală, mîncînd ei sfintele lor. Pentru că Eu – Domnul,
17 Carele sfinţescu pre ei'". Şi grăi Domnul că-
18 tră Moisi, zicînd: „Grăiaşte lui Aaron şi fiilor lui, şi la toată adunarea fiilor lui Israil, şi vei grăi cătră ei: 'Om, om den fiii lui Israil au den nemearnicii ce lăcuiescu lîngă dînşii în Israil, carele va aduce daruri, după toată mărturisirea lor au
19 după toată aleagerea lor, Cîte vor aduce Domnului la arderea-de-tot, – priimite voao, parte bărbătească den cirezi au den oi şi den capre.
20 Toate cîte vor avea hulă într-însele nu vor aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită.
21 Şi om carele va aduce jîrtvă de mîntuire Domnului, osebind ruga după aleagere au în praznicele voastre, den cirezi au den oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi în el. Orbu
22 sau zdrobit, au tăiat la limbă, au avînd negi, au rîios, au pecinginos, să nu le aducă aceastea Domnului, şi la priimire să nu daţ den eale preste jîrtăvnic Domnului. Şi viţel au oaie
23 tăiată la ureache, au tăiată la coadă, junghieri să le faci aceastea ţie, iară la rugă-ţ nu se vor priimi. Frînt, şi zdrobit, şi tăiat, şi spente-
24 cat, să nu le aduceţ aceastea Domnului Şi
25 în pămîntul vostru nu se vor face. Şi den mîna streinului de rudă să nu aduceţ daruri Dumnezăului vostru den toate aceastea, pentru că stricăciune sînt întru eale, hulă în eale, nu se vor priimi aceastea voao'". Şi grăi Domnul
26 cătră Moisi, zicînd: „Viţel, au oaie, au capră,
27 după ce se va naşte, şi va fi 7 zile supt mumă-sa, iară a opta zi şi înainte se va priimi în loc de daruri, priimire Domnului. Şi viţel, şi oaia,
28 pre dînsa şi pre copilul ei să nu jungheaţ într-o zi. Iară de veţ jîrtvui jîrtvă, rugă de bucu-
29 rie Domnului, întru priimire voao veţ jîrtvi pre ea. Aceasta într-aceaea zi se va mînca,
30 să nu lăsaţ den cărnuri pre dimineaţă. Eu – Domnul. Şi păziţ poruncile Meale şi să le
31 faceţ pre dînsele. Eu – Domnul. Şi să nu
32 spurcaţi numele sfîntului, şi Mă voiu sfinţi în mijlocul fiilor lui Israil. Eu – Domnul, Cela ce sfinţescu pre voi, Cela ce v-am scos pre voi
33 den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu – Domnul".

CAP XXIII

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră ei: 'Praznicile Domnului, pre care veţ chema pre eale chemate sfinte, aceastea sînt praznicile
3 Meale. Şase zile să faceţi lucruri, iară a şaptea zi, sîmbete, odihnă chemată sfîntă Domnului. Tot lucrul să nu faceţi: sîmbete iaste Domnului, în toată lăcuinţa voastră.
4 Aceastea sînt praznicile Domnului, chemate sfinte, pre care veţ chema pre eale în vremile
5 lor: În luna dentîi, în 14 zile ale lunii, între
6 mijlocul serilor, Pasha Domnului. Şi în cincisprăzeace zile ale lunii dentîi, praznecul azimelor Domnului. Şapte zile azime să mîncaţi.
7 Şi ziua cea dentîi chemată sfîntă va fi voao, tot
8 lucrul de poslušît să nu faceţi. Şi veţ aduce ardere-de-tot Domnului 7 zile. Şi ziua a şaptea chemată sfîntă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceţi'". Şi grăi Domnul cătră
9 Moi[si], zicînd: „Zi fiilor lui Israil şi vei grăi
10

cătră dînşii: 'Cînd veţi întra la pămîntu carele
Eu dau voao, şi veţ secera seacerea lui şi veţ
cără znopii, începătura seacerii voastre, cătră
11 preot. Şi va aduce znopul înaintea Domnu-
lui priimit voao, a doua zi cei dentîi a sîmbete-
12 lor îl va aduce pre dînsul preotul. Şi veţ
face, în ziua în carea veţ aduce znopul, oaie
curată de un an în ardere-de-tot Domnului.
13 Şi jîrtva lui, doao a zeacea den făină curată,
făcută cu untdelemnu, jîrtvă Domnului, la
miros de bună mirosire Domnului; şi turnarea
14 lui, a patra den in de vin. Şi pîine, şi spice
frecate noao să nu mîncaţi pînă la aceasta, în
ziua aceasta, pînă veţ aduce voi darurile
Dumnezăului vostru. Leage veacinică în
15 rudele voastre, în toată lăcuinţa voastră. Şi
se va număra voao de a doua zi den simbete,
den ziua ce veţ aduce znopi punerii –
denainte, şapte săptămîni întregi veţ număra.
16 Pînă a doua zi ceia de apoi a şaptea, veţ
17 număra 50 de zile Şi veţ aduce jîrtvă noao
Domnului. Den lăcaşăle voastre veţ aduce pîî-
nea punerii – denainte, doao pîini. Den doao a
zeace de făină curată va fi o pîine, dospită vor
18 coace, den ceale dentîi născute,Domnului. Şi
veţ aduce împreună cu pîinile şapte miei de un
an, curaţi, şi un viţel den cireadă şi doi berbeci
curaţ, şi vor fi ardere-de-tot Domnului; şi jîrt-
vele lor şi turnările lor, jîrtvă miros de bună
19 mirosenie Domnului. Şi veţ face un ţap
den capre pentru păcat şi doi miei de un an
întru jîrtva mîntuirei, împreună cu pîinele
20 ceale den rodurile dentîi. Şi le va pune pre
eale preotul cu pîinele roadelor dentîi, punere
înaintea Domnului, împreună cu cei doi miei.
Sfinţi vor fi Domnului; preotului celui ce le
21 aduce pre eale, lui vor fi. Şi veţ numi ziua
aceasta chemată. Sfîntă va fi voao, tot lucrul
de lucrat să nu lucraţi într-însa. Leage veaci-
nică întru rudele voastre, în toată lăcuinţa
22 voastră. Şi cînd seceraţi seacerea pămîntu-
lui vostru, să nu săvîrşîţ rămăşiţa seacerii
ţarinii tale, cînd seaceri tu, şi ce cade den sea-
cerile tale să nu le strîngi, celui sărac şi celui
nemearnic să le laşi acealea. Eu – Domnul
23 Dumnezăul vostru'". Şi grăi Domnul cătră
24 Moisi, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil,
zicînd: 'În a şaptea lună, într-una a lunii, va fi
voao odihnă, pomenirea trîmbiţilor, chemată
25 sfîntă Domnului. Tot lucrul de lucrat să
nu faceţi, şi să aduceţi ardere-de-tot
26 Domnului'". Şi grăi Domnul cătră Moisi,
27 zicînd: „Şi în zeace a lunii a şaptea aceştiia,
zi de rugă, chemată de sfinţenie va fi voao, şi
smeriţ sufletile voastre şi să aduceţi arde-
28 re-de-tot Domnului. Tot lucrul să nu
faceţ într-însa în ziua aceasta, pentru că iaste
voao aceasta zi de rugă, să vă rugaţ pentru voi
înaintea Domnului Dumnezăului vostru.
Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în 29
ziua aceasta într-însa, va peri den norodul lui.
Şi tot sufletul care va face lucru într-însa în 30
ziua aceasta, va peri sufletul acela den noro-
dul lui. Tot lucrul să nu faceţi. Leage veaci- 31
nică întru rudele voastre, în toate lăcaşurile
voastre. Simbete simbetelor va fi voao, şi 32
veţ smeri sufletele voastre. Den noao ale
lunii, de cu seară, pînă în zeace ale lunii,
seara, veţ sîmbăta simbetele voastre". Şi 33
grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Grăiaşte 34
fiilor lui Israil, zicînd: 'În 15 ale lunii a şaptea
aceştiia, praznecul corturilor, 7 zile,Domnu-
lui. Şi ziua dentîi chemată sfîntă va fi, tot 35
lucrul de lucrat nu veţi face. Şapte zile veţi 36
aduce ardere-de-tot Domnului. Şi ziua a opta
chemată sfîntă va fi voao, şi veţi aduce arde-
re-de-tot Domnului. Ieşire iaste, tot lucrul ce
să lucrează să nu faceţi. Aceastea sînt 37
praznecile Domnului, pre care chemaţ pre
dînsele chemate sfinte, ca să aduceţi aduceri
Domnului arderi-de-tot jîrtvei lor, şi turnările
lor, den zi în zi, Afară den simbetele Dom- 38
nului, şi afară den dările voastre, şi afară den
toate rugile voastre, şi fără de ceale de bună-
voie ale voastre carele veţi da Domnului; Şi 39
în 15 zile a lunii a şapte aceştiia, după ce veţi
isprăvi roadele pămîntului, să prăznuiţi Dom-
nului 7 zile. În ziua dentîi, odihnă, şi în a 40
opta zi, odihnă. Şi veţi lua voao în ziua dentîi
roadă den lemnu frumos, şi ramuri de finic, şi
stîlpări de lemnu dease, şi răchiţi, şi stîlpări
de agnu den pîrîu, şi vă veţi veseli înaintea
Domnului Dumnezăului vostru Şapte zile 41
ale anului. Leage veacinică la rudele voastre.
În luna a şaptea veţi prăznui pre dînsa. În 42
corturi să sălăşluiţi 7 zile, tot moşneanul de
pămînt în Israil va lăcui în corturi, Pentru 43
ca să vază rudele voastre că în corturi am
lăcuit pre fiii lui Israil cînd i-am scos pre dîn-
şii den pămîntul Eghipetului. Eu – Domnul
Dumnezăul vostru'". Şi grăi Moisi prazni- 44
cile Domnului Dumnezăului fiilor lui Israil.

CAP XXIV

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Porunceaşte fiilor lui Israil, şi să-ţ ia 2
ţie untdelemnu de maslin curat şi lim-
pede la lumină, să arză lumină puru-
rea. Afară de acoperemînt, în 3
cortul mărturiei, şi-l vor arde pre dînsul
Aaron şi fiii lui, de cu sară pînă dimineaţa,
înaintea Domnului pururea. Leage veacinică
în rudele voastre. Pre sfeaşnicul cel cu- 4

rat veţi arde luminele înaintea Domnului pînă
5 dimineaţa. Şi veţi lua făină curată şi o veţi face pre dînsa 12 pîini, de doao a zeacea va fi o
6 pîine. Şi veţi pune pre eale doao puneri, 6 pîini o punere, pre masa cea curată, înaintea
7 Domnului. Şi veţi pune pre o punere tămîie curată şi sare, şi vor fi pîinele întru
8 pomenire, puse cătră Domnul. În ziua simbetii veţi pune înaintea Domnului, pururea,
9 de la fiii lui Israil, făgăduinţă veacinică. Şi va fi lui Aaron şi fiilor lui, şi le vor mînca pre eale în loc sfînt, pentru că sfinte sfintelor sînt aceastea lui, de la ceale ce să jîrtvesc Domnu-
10 lui, leage veacinică". Şi ieşi fecior de fămeaie israilteancă, şi acesta era fiiu de eghiptean între fiii lui Israil, şi s-au sfădit în tabără cel den israilteancă şi omul israiltea-
11 nul; Şi numind feciorul fămeii israilteancii nume, au blestemat; şi l-au adus pre el cătră Moisi. Şi numele mumei lui – Salomith, fata
12 lui Davri, den seminţia lui Dan. Şi-l puseră pre dînsul în temniţă, ca să-l cerceteaze pre
13 dînsul pren porunca Domnului. Şi grăi Dom-
14 nul cătră Moisi, zicînd: „Scoate pre cela ce au blestemat afară den tabără şi vor pune toţi ceia ce au auzit mînile lor pre capul lui şi-l vor
15 ucide cu pietri toată adunarea. Şi fiilor lui
16 Israil grăiaşte şi vei zice cătră dînşii: 'Om, om de va blestema pre Dumnezăul lui, păcat va lua. Iară numind numele Domnului, cu moarte să să omoară. Cu pietri să-l ucigă pre dînsul toată adunarea lui Israil. Veri nemearnic, veri de loc, numind el numele Domnului,
17 să moară. Şi om care va lovi tot sufletul omului şi va muri, cu moarte să să omoară.
18 Şi carele va lovi dobitoc şi va muri, să plă-
19 tească suflet pentru suflet. Şi de va da neştine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui,
20 într-acesta chip i se va face lui. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte. După cum va da hulă omului,
21 aşa să i să dea lui. Carele va lovi om şi va
22 muri, cu moarte să să omoară. O dereptate va fi celui nemearnic şi celui de loc, căce Eu –
23 Domnul Dumnezăul vostru'". Şi grăi Moisi fiilor lui Israil, şi scoaseră pre cela ce l-au blestemat afară den tabără şi-l uciseră pre dînsul cu pietri toată adunarea. Şi fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP XXV

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, în mun-
2 tele Sinaiei, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră ei: 'Cînd veţ întra în pămîntul care Eu vă dau voao, şi se va odihni pămîntul care Eu dau voao, sîmbete Domnului. Şase 3
ani vei sămăna ţarina ta, şi 6 ani vei tăia via ta şi vei aduna roada ei. Iară la al şaptelea an, 4
simbete, odihnă va fi pămîntului, simbete Domnului. Ţarina ta nu vei sămăna şi via ta nu o vei tăia, Şi ceale ce crescu singure ale 5
ţarinii tale să nu le seaceri, şi strugurul sfinţeniii tale să nu-l culegi. An de odihnă va fi pămîntului. Şi vor fi simbetele pămîntului 6
bucate ţie, şi slugii tale, şi slujnicii tale, şi năimitului tău, şi celui nemearnic ce lăcuiaşte lîngă tine; Şi dobitoacelor tale, şi hiarălor 7
den pămîntul tău va fi toată roada lui de mîncat. Şi vei număra ţie 7 odihni de an, 7 ani 8
cîte 7 ori, şi vor fi ţie şapte săptămîni de an, 49 de ani. Şi se va răsuna glas de trîmbiţe în 9
tot pămîntul vostru, în luna a şaptea, în 10 ale lunii. În ziua rugii veţ răsuna cu trîmbiţe în tot pămîntul vostru. Şi veţ sfinţi anul cel al 10
cincizăcilea an şi veţ striga iertare pre pămînt la toţi ceia ce lăcuiescu pre dînsul. An de slobozenie, semnul acesta va fi voao, şi va mearge fieştecarele la moşia lui şi fieştecarele la moştenirea lui veţ mearge. Slobozenia 11
însemnării aceasta va fi voao, anul al cincizecilea an va fi voao. Să nu sămănaţ, nice să seceraţ ceale ce sîngure crescu lui şi să nu culeageţi ceale sfinte ale lui, Pentru că a 12
slobozeniei semnu iaste, sfînt va fi voao, den cîmpi veţ mînca roadele lui. Şi în anul slo- 13
bozeniei semnului ei se va învîrteji fieştecarele la agonisita lui. Iară de vei da vînzare 14
aproapelui tău şi de te vei şi împrumuta de la aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre vecinu-ş. După numărul anilor, după însem- 15
nare, vei lua de la aproapele tău, după numărul anilor, den roade îţ va da ţie. După cum 16
mai mult den an, va mulţi agonisita lui; şi după cum mai puţin den ani, va împuţina agonisita lui, pentru că număr roadelor tale îţ va da el ţie. Nu nevoiască omul pre vecinul lui, 17
şi să te temi de Domnul Dumnezăul tău. Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Şi veţ face 18
toate dereptăţile Meale şi toate judecăţile Meale, şi le păziţ şi le faceţ pre dînsele, şi lăcuiţ pre pămînt nedejduind. Şi va da 19
pămîntul creaşterile lui, şi veţ mînca de saţiu, şi veţ lăcui cu nădeajde pre dînsul. Iară de 20
veţ zice: 'Ce vom mînca în anul acesta, al şaptelea, de nu vom sămăna şi de nu vom aduna roadele noastre?', Şi voiu trimite blagoslo- 21
venia Mea în anul al şaselea şi va face roadele ei la 3 ani. Şi veţ sămăna în 22
anul al optulea şi veţ mînca den roade vechi. Pînă la al noaolea an, pînă vor veni roadele lui, veţ mînca vechile vechilor. Şi 23
pămîntul nu se va vinde întru adeverinţe,

pentru că al Mieu iaste pămîntul, că nemear-
24 nici şi vinetici sînteţ voi înaintea Mea. Şi în
tot pămîntul moştenirii voastre, mîntuiri veţ
25 da pămîntului. Iară de va săräci frate-tău
ce e cu tine şi va vinde den moşia lui, şi va
veni cel ce să rudeaşte, ce iaste aproape de el,
26 şi va mîntui vînzarea fratelui lui. Iară de nu
va fi la neştine rudenie, şi va avea la mînă şi se
27 va afla lui de ajunsu răscumpărări lui, Şi va
socoti anii vînzării lui şi va da ce prisoseaşte
omului căruia au vîndut pre dînsul lui, şi se va
28 învîrteji la moşia lui. Iară de nu-i va fi înde
mînă de ajunsu ca să-i dea lui, şi va fi vînzarea
a cumpărătoriului ei pînă la al şaselea an al
slobozirii. Şi va ieşi în slobozire şi se va învîr-
29 teji la moşia lui. Iară de va vinde neştine
casă lăcuită, într-o cetate zidită, şi va fi mîn-
tuirea ei pînă se va umplea anul zilelor: va fi
30 răscumpărarea ei. Iară de nu se va răs-
cumpăra pînă se va plini un an de tot, se va
adeveri casa,carea iaste în cetatea ce are zidiu,
adevărat celuia ce au cumpărat pre ea, întru
31 rudele lui, şi nu va ieşi la slobozenie. Iară
casele de pren sate, cărora nu iaste pempre-
jur zid, cătră ţarina pămîntului se vor socoti.
Răscumpărătoare pururea vor fi aceastea şi
32 în slobozenie vor ieşi. Şi cetăţile leviţilor,
case cetăţilor moşiei lor, mîntuite pururea vor
33 fi leviţilor. Şi carele va răscumpăra de la
leviţ, şi va ieşi vînzarea caselor cetăţii moşii-
lor în slobozenie, căce casele cetăţilor leviţi-
34 lor, moşie lor, în mijlocul fiilor lui Israil. Şi
ţarinile ceale osebite cetăţilor lor nu se vor
vinde, pentru că moşie veacinică iaste aceasta
35 lor. Iară de va săräci frate-tău ce iaste cu
tine şi va slăbi cu mîinele lîngă tine, să-l ajuţ
pre el ca pre un venetic şi nemearnic, şi va
36 trăi frate-tău cu tine. Să nu iai de la dînsul
camătă, nice la mulţime, şi să te temi de Dum-
nezăul tău. Eu – Domnul. Şi va trăi frate-tău
37 împreună cu tine. Argintul tău să nu-l dai
lui pre camătă şi pre adaos să nu dai lui buca-
38 tele tale. Eu – Domnul Dumnezăul vos-
tru, Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul
Eghipetului, să vă dau voao pămîntul Hanaan,
39 ca să vă fiu voao Dumnezău. Iară de se va
smeri ţie frate-tău lîngă tine şi se va vinde ţie,
40 să nu-ţ slujască slujbă de rob. Ca un năimit
sau nemearnic să fie lîngă tine, pînă la anul
41 slobozeniei va sluji la tine. Şi va ieşi cu
slobozenie, şi feciorii lui împreună cu dîn-
sul, şi va mearge la ruda lui, şi la moşia
42 cea părintească va alerga, Pentru că
robi-M sînt Mie aceştea pre carii i-am scos
den pămîntul Eghipetului; să nu să vînză în
43 vînzare de robu. Să nu-l întinzi pre el în
chinuire, şi să te temi de Domnul Dumnezăul
tău. Şi slugă şi slujnică, cîţ se vor face ţie 44
dentru limbi, cîţi sînt pe împrejurul tău,
dentr-înşii să agonisiţi rob şi roabă. Şi den 45
fiii nemearnicilor carii sînt între voi, dentr-
înşii veţi agonisi, şi den rudele lor, cîţi se vor
naşte în pămîntul vostru; vor fi voao întru
moşie. Şi veţi împărţi pre dînşii feciorilor 46
voştri după voi, şi vor fi voao ţinuţi în veaci.
Iară den fraţii voştri den fiii lui Israil, fieşca-
rele pre fratele lui să nu-l întinză pre el în chi-
nuri. Iară de va afla mîna nemearnicului 47
au celui venetic de lîngă tine şi, sărăcind fra-
tele tău, se va vinde nemearnicului au veneti-
cului ce e lîngă tine au celui den naştere
nemearnic, După ce se va vinde el, răs- 48
cumpărare va fi lui. Unul den fraţii lui va răs-
cumpăra pre el, Fratele tătîni-său au fiiul 49
fratelui tătîni-său va mîntui pre dînsul, au den
casele trupurilor den neamul lui va mîntui pre
el. Iară de va avea cu mîinile lui, se va răs-
cumpăra pre sine Şi se va socoti cătră cela 50
ce l-au răscumpărat pre el, den anul care au
vîndut pre sine lui pînă la anul slobozirii, şi va
fi argintul vînzării lui ca o zi de năimit. An den
an va fi cu el. Iară de va fi la neştine mai 51
mult den ani decît preţul, va da răscumpăra-
rea lui den argintul vînzării lui. Iară de va
rămînea puţintel den ani la anul iertării, şi va
socoti lui după anii lui Şi va da răscumpă- 52
rarea lui. Ca un năimit, an den an va fi
împreună cu dînsul. Nu-l vei întinde pre el cu
osteneală înaintea ta. Iară de nu se va răs- 53
cumpăra după aceasta, şi va ieşi în anul slobo-
zeniii el cu copiii lui împreună cu dînsul.
Pentru că ai Miei sînt fiii lui Israil robi, slugi 54
Mie aceştea sînt, carii i-am scos den pămîntul
Eghipetului.

CAP XXVI

Să Eu – Domnul Dumnezăul vostru. Să 1
nu faceţi voao singuri făcute de mînă,
nice cioplite, nice stîlpu să nu rădicaţi
voao, nice piatră sămnu să puneţi în
pămîntul vostru, ca să vă închinaţ lui.
Eu sînt Domnul Dumnezăul vostru. Simbe- 2
tele Meale să le păziţi şi de sfintele Meale să vă
teameţi. Eu sînt Domnul. De veţi umbla în- 3
tru poruncile Meale şi învăţăturile Meale veţi
păzi şi le veţi face pre dînsele, Şi voiu da 4
ploaie voao în vreamea ei, şi pămîntul va da
roadele lui, şi leamnele cîmpilor vor da roada
lor. Şi va apuca voao treirişul culesul, şi cu- 5
lesul va apuca sămînţa, şi veţi mînca pîinea
voastră în saţiu, şi veţi lăcui cu întemeiare pre
pămîntul vostru. Şi războiu nu va treace pren

6 pămîntul vostru, Şi voiu da pace în pămîntul vostru, şi veţi dormi, şi nu va fi carele să spaie pre voi, şi voiu piarde hiară reale den pămîntul vostru. Şi războiu nu va treace pren
7 pămîntul vostru. Şi veţi goni pre vrăjmaşii voştri, şi vor cădea înaintea voastră cu
8 ucidere. Şi va goni den voi cinci pre o sută, şi o sută den voi vor goni zeace mii, şi vor cădea nepriatenii voştri înaintea voastră în
9 sabie. Şi voiu căuta preste voi, şi voiu blagoslovi pre voi, şi voiu creaşte pre voi, şi voiu înmulţi pre voi, şi voiu întări făgăduinţa Mea
10 cu voi. Şi veţi mînca vechi, şi vechile vechilor, şi vechi den faţa celor noao veţi
11 scoate. Şi voiu pune făgăduinţa Mea întru
12 voi, şi nu va urî sufletul Mieu pre voi. Şi voiu umbla întru voi, şi voiu fi voao Dumne-
13 zău, şi voi veţ fie Mie norod. Eu – Domnul Dumnezeul vostru, Ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, fiind voi robi, şi am zdrobit legătura jugului vostru, şi v-am adus
14 pre voi cu fală. Iară de nu Mă veţi asculta,
15 nice veţi face poruncile Meale aceastea, Ce veţi neasculta de dînsele şi judecăţilor Meale, se va îngreuia sufletul vostru ca voi să nu faceţi toate poruncile Meale, ca să răsipiţi
16 făgăduinţa Mea, Şi Eu voiu face aşa voao, şi voiu pune pre voi lipsa, şi rîia, şi gălbenarea, orbind ochii voştri şi sufletul vostru topind, şi veţi sămăna în zădar seminţile voastre, şi le vor mînca împotrivnicii voştri.
17 Şi voiu întări faţa Mea preste voi, şi veţi cădea naintea vrăjmaşilor voştri, şi vor goni pre voi ceia ce gonescu pre voi, şi veţi fugi negonin-
18 du-vă nimenea pre voi. Şi de nu-M veţi asculta nice pînă într-atîta, şi voiu adaoge a vă certa pre voi cu rane de 7 ori, pentru păcatele
19 voastre, Şi voiu surpa semeţia mîndriei voastre, şi voiu pune voao ceriul ca de hier,
20 şi pămîntul vostru, ca de aramă, Şi va fi în deşărt vîrtutea voastră, şi nu va da pămîntul vostru sămînţa lui, şi lemnul ţarinii voastre nu
21 va da roada lui. Şi după aceasta de veţi mearge în curmeziş şi nu veţi vrea să Mă ascultaţi, voiu adaoge voao şapte rane, după
22 păcatele voastre, Şi voiu trimite preste voi gadinile ceale sălbatece ale pămîntului şi vor mînca pre voi, şi vor topi dobitoacele voastre, şi puţini voiu face pre voi, şi pustii vor fi căile
23 voastre. Şi cu aceastea de nu vă veţi pedepsi, ce veţi mearge către Mine în curme-
24 ziş, Voiu mearge şi Eu cu voi cu mînie încurmezişată şi voiu lovi şi Eu pre voi de 7
25 ori, pentru păcatele voastre, Şi voiu aduce preste voi sabie izbîndind izbînda făgăduinţii, şi veţi fugi în cetăţile voastre. Şi voiu trimite moarte preste voi, şi vă veţi da în mîni-
le vrăjmaşilor voştri. Ca să vă năcăjăscu 26
pre voi cu lipsă de pîine, şi vor coace 10
muieri pîinile voastre într-un cuptoriu şi vor da pîinile voastre cu cumpăna, şi veţi mînca,
şi nu vă veţi sătura. Iară de nu-M veţi 27
asculta nice cu aceastea, ce veţi mearge către Mine în curmeziş, Şi Eu voiu mearge cu voi 28
cu mînie încurmezişată, şi voiu certa şi Eu pre
voi de 7 ori, după greşalele voastre, Şi veţi 29
mînca trupurile feciorilor voştri, şi trupurile
featelor voastre veţi mînca. Şi voiu pustii 30
stîlpii voştri, şi voiu piarde ceale de lemnu
făcute de mînile voastre, şi voiu pune oasele
voastre preste oasele bozilor voştri, şi să va
supăra sufletul Mieu voao. Şi voiu pune 31
cetăţile voastre pustii, şi voiu pustii sfintele
voastre, şi nu voiu mirosi mirosenia jîrtvelor
voastre. Şi voiu pustii Eu pămîntul vostru, 32
şi să vor mira pentru el vrăjmaşii voştri, cela
ce lăcuiescu pre el. Şi voiu sămăna pre voi 33
în limbi, şi va topi pre voi mergînd sabia. Şi va
fi pămîntul vostru pustiiu, şi cetăţile voastre
vor fi pustii. Atunce bine va vrea pămîntul 34
simbetile lui, toate zilele pustiirii lui, Şi voi 35
veţi fi în pămîntul vrăjmaşilor voştri. Atuncea
va sîmbăta pămîntul şi bine va vrea simbetele
lui. Toate zilele pustiirii lui va sîmbăta, carele
n-au sîmbătat în simbetele voastre, cînd
lăcuiaţi pre dînsul. Şi celor rămaş den voi 36
voiu aduce robime la inema lor, la pămîntul
vrăjmaşilor lor, şi-i va goni pre dînşii glas de
frunză mutîndu-se, şi vor fugi ca cînd ar fugi
de la războiu Şi vor cădea negoniţi de 37
nimeni. Şi va treace cu vedearea frate pe frate,
ca şi la războiu, negonind nimenea, şi nu veţi
putea să staţi împotriva nepriatinilor
voştri. Şi veţi peri întru limbi, şi va mînca 38
pre voi pămîntul vrăjmaşilor voştri. Şi cei 39
ce vor rămînea den voi se vor strica pentru
păcatele lor, şi pentru păcatele părinţilor lor,
în pămîntul vrăjmaşilor lor să vor topi. Şi 40
vor răscumpăra păcatele lor, şi păcatele
părinţilor lor, pentru căce au călcat şi M-au
trecut cu vedearea pre Mine, pentru căce au
mersu înaintea Mea în curmeziş, Şi Eu am 41
mersu cu ei cu mînie încurmezişată, şi-i voiu
pierde pre dînşii în pămîntul vrăjmaşilor lor.
Atuncea se va ruşina inima lor cea netăiată
împrejur, şi atuncea bine vor vrea păcatele
lor. Şi-M voiu aduce aminte de făgă- 42
duinţa lui Iacov, şi de făgăduinţa lui Isaac,
şi de făgăduinţa lui Avraam, Îm voiu aduce
aminte, şi de pămînt Îm voiu aduce
aminte. Şi pămîntul va rămînea de ei. 43
Atuncea va priimi pămîntul simbetele lui,
cînd se va pustii el de dînşii, şi ei vor prii-

mi ale lor [illegible], pentru căci judecăţile Meale le-am trecut cu ochii şi poruncile Meale
44 au supărat în sufletul lor. Şi ca cînd n-ar fi ei în pămîntul vrăjmaşilor lor, nu i-am trecut cu ochii pre ei, nice am supărat lor ca să-i topescu pre ei, ca să rîsipescu făgăduinţa Mea cea de către dînşii, pentru că Eu sint Domnul
45 Dumnezăul lor. Şi-M voiu aduce aminte de făgăduinţa lor cea dentîiu, cînd i-am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, den casă de robie, înaintea limbilor, ca să le fiu lor Dum-
46 nezău. Eu – Domnul'". Aceastea-s judecăţile şi poruncile şi leagea carea au dat Domnul în mijlocul Lui şi în mijlocul fiilor lui Izrail, în muntele Sinaiei, în mîna lui Moisi.

CAP XXVII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Izrail şi vei zice către dînşii zicînd: 'Om carele se va ruga rugă ca să fie preţul sufletului
3 Domnului, Va fi preţul celui ce e bărbat, den 20 de ani pînă în 60, va fi preţul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea
4 sfîntă, Iară a părţii fămeieşti va fi preţul 30
5 de didrahme. Iară de va fi de 5 ani pînă la 20 de ani, va fi preţul bărbatului 20 de
6 didrahme, iară a fămeii 10 didrahme. Iară de la o lună pînă la 5 ani, va fi preţul bărbatului 5 didrahme de argint, iară al fămeii 3
7 didrahme de argint. Iară de va fi de 60 de ani în sus, de va fi bărbat, va fi preţul lui 15 didrahme de argint, iară al fămeii 10
8 didrahme. Iară de va fi smerit, cu preţul lui va sta înaintea preotului şi-l va preţui preotul: după cum poate mîna celui ce s-au rugat, aşa-l
9 va preţui pre el preotul. Iară de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei dar Domnului, carele va da den eale Domnului, va fi
10 sfînt. Să nu-l schimbe pre el bun pre rău, nice rău pre bun; iară de-l va schimba pre el să-l schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi acela şi
11 schimbarea sfîntă. Iară de va fi tot dobitocul necurat, den care nu se aduce den eale dar Domnului, va pune dobitocul înaintea preotu-
12 lui Şi va preţui pre dînsul preotul, între bun şi între rău, şi, dupre cum va preţui pre
13 dînsul preotul, aşa va sta. Iară de mîntuit va mîntui pre dînsul, va adaoge a cincea către
14 preţul lui. Şi om carele va sfinţi casa lui sfîntă Domnului, şi o va preţui pre dînsa preotul între mijloc de bună şi între mijloc de rea; dupre cum o va preţui pre dînsa preotul,
15 aşa va sta. Iară de cela ce-au sfinţit pre dînsa va mîntui casa lui, va adaoge preste ea a cincelea de argintul preţului, şi va fi a
16 lui. Iară de va fi den ţarina moşiei lui să sfinţească omul Domnului, şi va fi preţul după sămînţa lui, măsură de orzu – 50 de didrahme de argint. Iară de va fi de-n anul slobozirii va 17
sfinţi ţarina lui, după preţul lui va sta. Iară de mai pre urmă, după slobozenie, va 18
sfinţi ţarina lui, va socoti lui preotul argintul preste ceialalţi ani, pînă la anul slobozirii, şi va scădea den preţul lui. Şi de va răscum- 19
păra ţarina cela ce o au sfinţit pre dînsa, va adaoge a cincea argintului către preţul lui, şi va fi lui. Iară de nu va răscumpăra ţarina 20
şi va vinde ţarina altui om, nu o va mai răscumpăra pre dînsa, Ce va fi ţarina, trecînd 21
slobozenia, sfîntă lăudată Domnului, ca şi pămîntul cel osebit; preotului va fi moşia lui. Iară de va fi [că] den ţarina care au 22
cumpărat, care nu iaste den ţarina moşiei lui, va sfinţi Domnului, Va socoti către dînsul 23
preotul săvîrşitul preţului den anul slobozirii şi va da preţul în ziua aceaea – sfîntă Domnului. Şi în anul slobozirii se va da ţarina 24
omului de la carele au cumpărat pre dînsa, căruia era moşia pămîntului. Şi tot preţul 25
va fi cu cumpenele ceale sfinte: 20 de bani va fi didrahmul. Şi tot dentîiu-născutul 26
carele se va face în dobitoacele tale va fi Domnului şi nu va sfinţi pre dînsul nimeni. De va fi viţel, de va fi oaie, a Domnului iaste. Iară 27
de va fi den dobitoacele ceale necurate, va schimba după preţul lui şi va adaoge al cincilea lui către dînsul şi va fi lui. Iară de nu se va răscumpăra, se va vinde după preţul lui. Şi 28
toată dania ce va da omul Domnului den toate den cîte are el, den om pînă în dobitoc, şi den ţarina moşiei lui, nu se va da, nice se va răscumpăra. Toată dania sfîntă a sfintelor va fi Domnului. Şi toată punerea carea se va 29
pune de la oameni nu se va răscumpăra, ce cu moarte se va omorî. Toată a zeacea pămîn- 30
tului, den sămînţa pămîntului şi den roada lemnului, a Domnului iaste, sfîntă Domnului. Iară de va răscumpăra răscumpărînd 31
omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge preste ea, şi va fi lui. Şi toată a zeacea den 32
boi şi den oi, şi tot ce se va petreace supt toiag la număr, a zeacea va fi sfîntă Domnului. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu 33
bun. Iară de vei schimba schimbînd acela, şi schimbarea lui va fi sfîntă. nu se va răscumpăra'". Aceastea sînt po- 34
runcile care au poruncit Domnul lui Moisi, către fiii lui Izrail, în muntele Sinaii.

NUMERILE

CAP I

1 Şi grăi Domnul către Moisi în pustia Sinaii, în cortul mărturiei, într-una a lunii a doua a anului al doilea, ieşînd ei den pămîntul Eghipetului, zicînd:
2 „Luaţi începătură a toată adunarea fiilor lui Israil, după rudeniile lor, după casele
3 moşiilor lor, După număr den numele lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase întru putearea lui Israil, socotiţi-i pre ei cu putearea lor; tu şi Aaron
4 să-i socotiţi pre dînşii. Şi împreună cu voi vor fi fieştecare cu putearea lor, fieştecarele după neamul a fieştecăruia dentru boiari,
5 după casele moşiilor vor fi. Şi aceastea-s numele oamenilor carii vor sta împreună cu voi: dentr-ai lui Ruvim, Elisur, feciorul lui
6 Sedeur; Dentr-ai lui Semeon, Salamiir,
7 feciorul lui Surisadai; Dentr-ai Iudii, Naa-
8 son, feciorul lui Aminadav; Dentr-ai lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sohar;
9 Dentr-ai lui Zavolon, Eliav, feciorul lui Helon;
10 Dentru fiii lui Iosif, dentr-ai lui Efraim, Elisama, feciorul lui Semiud; dentr-ai lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur;
11 Dentr-ai lui Veniamin, Avidan, feciorul lui
12 Gadeoni; Dentr-ai lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai;
13 Dentr-ai lui Asir, Fagheil,
14 feciorul lui Ehran; Dentr-ai lui Gad, Elisaf,
15 feciorul lui Raguil; Dentr-ai lui Neftalim,
16 Ahire, feciorul lui Enan. Aceştea-s cei aleş ai adunării, boiarii neamurilor, după moşiile
17 lor, peste mii mai mari lui Iŝrail sînt". Şi luo Moisi şi Aaron pre bărbaţii aceştea ce s-au
18 chemat pre nume. Şi toată adunarea au adunatu-o, într-una a lunii, în al doilea an, şi să socotiră după rudele lor, după moşiile lor, după numărul numelor lor, den 20 de ani şi în
19 sus, tot bărbatul după capul lor. După cum au poruncit Domnul lui Moisi, şi să socotiră ei
20 întru pustiiul Sinaiei. Şi să făcură fiii lui Ruvim, celui dentîi născut al lui Israil, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea, soco-
21 teala lor den ruda lui Ruvin: Patruzeci şi
22 şase de mii şi cinci sute. Şi fiii lui Simeon, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea:
23 Socoteala lor den ruda lui Simeon, 50 şi 9
24 de mii şi trei sute. Fiilor lui Gad, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, tot bărbatul de 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor den ruda lui 25
Gad, 40 şi 5 de mii şi 6 sute şi 50. Fiilor Iudei, 26
după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toţi bărbaţii den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Soco- 27
teala lor den fealiul Iudei, 70 şi 4 de mii şi 6 sute. Fiilor lui Isahar, după rudeniile lor, 28
după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor den fealiul lui 29
Isahar, 50 şi 4 de mii şi 4 sute. Fiilor lui 30
Zavulon, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor den fealiul lui Zavulon, 50 şi 31
şapte de mii şi 4 sute. Fiilor lui Iosif, fiii lui 32
Efraim, după rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor den fealiul lui Efraim, 33
40000 şi 500. Fiilor lui Manasi, după rude- 34
niile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, tot bărbatul de 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor 35
den neamul lui Manasi, treizeci şi doao de mii şi doao sute. Fiilor lui Veniamin, după 36
rudele lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor den neamul lui Veniamin, 37
35000 şi 400. Fiilor lui Dan, după rudeniile 38
lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu puteare: Soco- 39
teala lor den fealiul lui Dan, 62000 şi 700. Fiilor lui Asir, după rudele lor, după noroadele 40
lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească a lor den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu putearea: Socoteala lor den fea- 41
liul lui Asir, 41000 şi 500. Fiilor lui Nefta- 42
lim, după rudeniile lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor den 20 de ani şi în sus, tot cela ce iase cu puteare: Socoteala lor den feliul lui Neftalim, 43

44 cincizeci şi trei de mii şi 400. Aceasta e
socoteala carea au socotit Moisi şi Aaron, şi
boiarii lui Izrail, 12 bărbaţi, un bărbat dupe un
neam, după neamul caselor moşiilor lor
45 era. Şi să făcu toată socoteala fiilor lui
Israil, cu putearea lor, den 20 de ani şi în sus,
tot cela ce ieşiia să se rînduiască la războiu în
46 Israil, Şase sute de mii şi trei mii şi cinci
47 sute şi cincizeci. Iară leviţii den ruda moşii-
lor lor nu s-au socotit dentru fiii lui Israil.
48/49 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Caută
ruda lui Levi să nu o socoteşti împreună şi
numărul lor să nu-l iai în mijlocul fiilor lui
50 Israil. Şi tu socoteaşte pre leviţi la cortul
mărturiei şi la toate vasele lui şi la toate cîte
sîntu în el. Rîdica-vor ei cortul şi toate vasele
lui, şi ei vor sluji întru eale şi prejur cort vor
51 tăbărî. Şi rîdicînd cortul, vor coborî pre el
leviţii şi, tăbărînd, vor întinde cortul; şi cel de
52 alt neam care se va apropia va muri. Şi vor
tăbărî fiii lui Israil, om întru a lui rînduială şi
om după a lui voivozie, cu putearea lor.
53 Iară leviţii să să tăbărască în preajmă, împre-
jurul cortului mărturiei, şi nu va fi greşală
întru fiii lui Israil şi vor păzi leviţii aceştea
54 paza cortului mărturiei". Şi făcură fiii lui
Israil după toate cîte au poruncit Domnul lui
Moisi şi lui Aaron, aşa au făcut.

CAP II

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră
2 Aaron, zicînd: „Omu ţiindu-se
după şireagul lui, după steagurile,
după casele moşiilor lor, să să tăbă-
rască fiii lui Israil înaintea Domnului;
împrejurul cortului mărturiei vor tăbărî fiii lui
3 Israil. Şi ceia ce vor tăbărî mai înainte spre
răsărit, şireagul taberei Iudei cu putearea lor,
şi boiariul fiilor Iudei, Naason, feciorul lui
4 Aminadav, Puterile lui, cei socotiţi, 74000
5 şi 600. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se de
ruda lui Isahar, şi boiariul fiilor lui Isahar,
6 Nathanail, feciorul lui Sogar, Puterile lui,
7 cei socotiţi, 54000 şi 400. Şi ceia ce tăbă-
răscu ţiindu-se de ruda lui Zavulon, şi boiariul
fiilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon,
8/9 Puterile lui, cei socotiţi, 57000 şi 400. Toţi
cei număraţi den tabăra Iudii, 100 şi 80 şi 6 de
mii şi 400, cu putearea lor, întîiu se vor rădica.
10 Polcurile taberii lui Ruvim, cătră amiazăzi, cu
putearea lor, şi boiariul fiilor lui Ruvim, Eli-
11 sur, feciorul lui Sediur, Puterile lui, cei
12 socotiţi, 47000 şi 500. Şi ceia ce tăbărăscu
ţiindu-se de el den ruda lui Semeon, şi boia-
riul fiilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui
13 Surisade, Puterile lui, cei socotiţi, 59000
14 şi 300. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se
de el, ruda lui Gad, şi boiariul fiilor lui Gad,
Elisaf, feciorul lui Raguil, Puterile lui, cei 15
socotiţi, 45000 şi 650. Toţ cei număraţi den 16
tabăra lui Ruvim, 151000 şi 450, cu putearea
lor, al doile să vor rădica. Şi să va rădica 17
cortul mărturiei şi tabăra leviţilor în mijlocul
taberilor; după cum vor tăbărî, aşa să vor şi
rădica, fieştecarele ţiindu-se după şireagul
lui. Şireagurile taberii lui Efraim, de spre 18
mare, cu putearea lor, şi boiariul fiilor lui
Efraim, Elisama, feciorul lui Emiud, Pute- 19
rile lui, cei socotiţi, 40000 şi 500. Şi ceia ce 20
tăbărăscu carii să ţin ruda lui Manasi, şi boia-
riul fiilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui
Fadasur, Puterile lui, cei socotiţi, 32000 şi 21
200. Şi ceia ce să tăbărăscu ţiindu-se ruda 22
lui Veniamin, şi boiariul fiilor lui Veniamin,
Avidan, feciorul lui Gadioni, Puterile lui, 23
cei socotiţi, 35000 şi 400. Toţi cei număraţi 24
den tabăra lui Efraim, 108000 şi 100, cu pute-
rile lor. Al treilea să vor rădica şireagul 25
taberii lui Dan, cătră miazănoapte, cu puterile
lor; şi boiariul fiilor lui Dan, Ahiezer, feciorul
lui Amisadai, Puterile lui, cei socotiţi, 26
62000 şi 700. Şi ceia ce tăbărăscu ţiindu-se 27
de el, ruda lui Asir, şi boiariul fiilor lui Asir,
Faghena, feciorul lui Ehran, Puterile lor, 28
cei socotiţ, 41000 şi 500. Şi ceia ce tăbărăsc 29
ţiindu-se ruda lui Neftalim, şi boiariul fiilor lui
Neftalim, Ahire, feciorul lui Enaan, Puterile 30
lor, cei socotiţi, 53000 şi 400. Toţi cei 31
număraţi den tabăra lui Dan, 157000 şi 600, cu
putearea lor, pre urmă se vor rădica, după
şireagul lor". Aceasta e socoteala fiilor lui 32
Israil după casele moşiilor. Toată socoteala
taberilor, cu puterile lor, 603000 şi 550. Iară 33
leviţii nu s-au socotit împreună cu fiii lui
Israil, după cum au poruncit Domnul lui
Moisi. Şi făcură fiii lui Israil după toate cîte 34
au poruncit Domnul lui Moisi, aşa s-au tăbă-
rît, după şireagul lor, şi aşa să rădica fieşteca-
rele ţiindu-se după noroadele lor, după casele
moşiilor lor.

CAP III

Şi aceastea-s naşterile lui Aaron şi ale 1
lui Moisi, întru care zi au grăit Dom-
nul lui Moisi, în muntele Sinaii. Şi 2
aceastea-s numele fiilor lui Aaron:
dentîiu născut, Nadav, şi Aviud, şi
Eliazar, şi Ithamar. Aceastea-s numele fii- 3
lor lui Aaron, preoţii cei unşi, pre carii au
săvîrşit mînile lor ca să preoţească. Şi au 4
murit Nadav şi Aviud înaintea Domnului,
aducînd ei foc striin înaintea Domnului,
întru pustia Sinaii; şi feciori nu era la
dînşii, şi preoţiră Eliazar şi Ithamar, cu
Aaron, tatăl lor. Şi grăi Domnul că- 5

6 tră Moisi, zicînd: „Ia pre ruda lui Levi şi vei
pune pre ei înaintea lui Aaron preotul şi vor
7 posluşi lui. Şi vor păzi pazele lui şi pazele
fiilor lui Israil, înaintea cortului mărturiei, ca
8 să lucreaze lucrurile cortului. Şi vor păzi
toate vasele cortului mărturiei şi pazele fiilor
9 lui Israil, după toate lucrurile cortului. Şi
vei da pre leviţi lui Aaron, fratelui tău, şi
feciorilor lui, preoţilor, dare daţi sînt aceştea
10 Mie den fiii lui Israil. Şi pre Aaron şi pre
feciorii lui veţi pune preste cortul mărturiei şi
vor păzi preoţia lor şi toate cîte sînt la cuptoriu şi
ceale denlăuntrul acoperemîntului; şi cel de
11 alt neam ce se va atinge va muri". Şi grăi
12 Domnul cătră Moisi, zicînd: „Şi iată, Eu am
luat pre leviţi den mijlocul fiilor lui Israil;
pentru tot dentîiu născut ce deşchide zgăul, de
la fiij lui Izrail, răscumpărări lor vor fi; şi vor
13 fi ai Miei leviţii, Pentru că al Mieu e tot cel
dentîiu născut; întru care zi am lovit pre tot
cel dentîiu născut în pămîntul Eghipetului, am
sfinţit Mie tot cel dentîiu născut în Izrail; den
om pînă în dobitoc, ai Miei vor fi. Eu – Dom-
14 nul". Şi grăi Domnul cătră Moisi în pustia
15 Sinaii, zicînd: „Socoteaşte pre feciorii lui
Levi dupe casele moşiilor lor, dăpă noroadele
lor, după rudeniile lor, tot bărbatul de o lună
16 în sus, vei socoti pre ei". Şi socoti pre dînşii
Moisi şi Aaron, pren glasul Domnului, după
17 cum au poruncit lor Domnul. Şi era aceştea
feciorii lui Levi, den numele lor, Ghedsom,
18 Caath şi Merari. Şi aceastea-s numele fii-
lor lui Ghedsom, după noroadele lor: Loveni
19 şi Semei. Şi fiii lui Caath, după noroadele
20 lor: Amram şi Isaar, Hevron şi Oziil. Şi fiii
lui Merari, după noroadele lor: Mooli şi Musi.
Aceastea sînt noroadele leviţilor, după casele
21 moşiilor lor. Lui Ghedsom, norodul lui
Loveni şi norodul lui Semei, aceastea-s
22 noroadele lui Ghedsom. Socoteala lor,
după numărul a tot bărbatul de o lună şi mai
23 sus, numărul lor, 7000 şi 500. Şi feciorii lui
Ghedson dendărătul cortului vor tăbări de
24 spre mare. Şi boiariul casii moşiei norodu-
lui lui Ghedsom: Elisath, feciorul lui Dail.
25 Şi paza feciorilor lui Ghedsom întru cortul
mărturiei: cortul şi acoperemîntul lui, şi aco-
26 peremîntul uşii cortului mărturiei, Şi pîn-
zele curţii şi acoperemîntul porţii curţii ceia
ce iaste la cort şi rămăşiţele tuturor lucrurilor
27 lui. Lui Caath: norodul lui Amram unul, şi
norodul lui Isaar unul, şi norodul lui Hevron
28 unul, şi norodul lui Oziil unul. Aceastea-s
noroadele lui Caath, după număr, toţ bărba-
29 tul de o lună şi în sus, 8000 şi 600, Pă-
zind pazele sfintelor. Noroadele fiilor lui
Caath vor tăbări den coastele cortului, de
spre amiazăzi. Şi boiariul casei moşiilor 30
noroadelor lui Caath: Elisafan, feciorul lui Ozeil.
Şi paza lor: chivotul, şi masa, şi sfeaşnicul, şi 31
jîrtăvnicele, şi vasele sfîntului, cîte slujescu
întru eale, şi acoperemîntul şi toate lucrurile
lor. Şi boiariul cel ce e preste boiarii leviţi- 32
lor, Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: pus ca
să păzască pazele sfinţilor. Lui Merari: 33
norod al lui Mooli, şi norodul lui Musi; aceastea-s
noroadele lui Merari, socoteala lor, după nu-
măr, Tot bărbatul de o lună şi mai sus, 6000 34
şi 50. Şi boiariul casii moşiilor norodului 35
lui Merari: Suriil, feciorul lui Avihail. Den
coastele cortului vor tăbări, de cătră miază-
noapte. Socoteala pazii feciorilor lui 36
Merari: căpeţealele cortului, şi zăvoarăle lui,
şi stîlpii lui, şi fundurile lui, şi toate vasele lor,
şi toate lucrurile lor, Şi stîlpii curţii pem- 37
prejur, şi fundurile lor, şi ţăruşii lor, şi ştreun-
gurile lor. Ceia ce tăbărăscu den faţa cortu- 38
lui mărturiei, de cătră răsărit, Moisi şi Aaron
şi fiii lui, păzind pazele sfîntului, la pazele fii-
lor lui Izrail; şi cel de alt neam ce se va atinge
va muri. Toată socoteala leviţilor, pre carii 39
i-au socotit Moisi şi Aaron pen glasul Domnu-
lui, după noroadele lor, tot bărbatul de o lună
şi mai sus, 22000. Şi zise Domnul cătră 40
Moisi, zicînd: „Socoteaşte tot dentîi născutul,
partea bărbătească, den fiii lui Israil, de o lună
şi mai sus, şi ia numărul lor den nume. Şi 41
vei lua pre leviţi Mie, Eu – Domnul, pentru
toţi dentîiu născuţii fiii lui Israil; şi dobitoa-
cele – leviţilor – pentru toate ceale dentîiu
născute întru dobitoacele fiilor lui Israil!" Şi 42
socoti Moisi după cum au poruncit Domnul
lui, tot dentîiu-născutul întru fiii lui Israil. Şi 43
să făcură toate ceale dentîiu născute, partea
bărbătească, după număr den nume, de o lună
şi mai sus, den socoteala lor, 22000 şi 200 şi 73.
Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: „Ia pre 44/45
leviţ pentru toţi cei dentîiu născuţi fiii lui
Izrail, şi dobitoacele leviţilor pentru dobitoa-
cele lor, şi vor fi ai Miei leviţii. Eu – Domnul.
Şi răscumpărările celor 270 şi trei, cei ce pri- 46
sosesc mai mult decît leviţii, dentru cei dintîiu
născuţ a fiilor lu Israil, Şi vei lua cinci sicli 47
dupe capu, dupe didrahmul cel svînt vei lua,
doauăzeci de bani siclul. Şi vei da argintul 48
lui Aaron şi fiilor lui, răscumpărări celor ce
prisosescu întru ei". Şi luă Moisi argintul, 49
răscumpărările celor ce prisosiia la răscum-
părarea leviţilor; de la cei dentîi născuţ fiilor
lui Israil Luat-au argintul, 1000 şi 300 şi 60 50
de sicle, dupe siclul cel svînt. Şi au dat 51
Moisi argintul, răscumpărările celor ce pri-

sosiia, lui Aaron şi fiilor lui, pren glasul Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP IV

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră
2 Aaron, zicînd: „Ia căpetenia fiilor lui Caath din mijlocul fiilor lui Levi, după noroadele lor, după casele
3 moşiilor lor, Den doauăzeci de ani şi mai sus, pînă la cinzeci de ani, tot cela ce întră să slujască, ca să facă toate lucrurile în
4 cortul mărturiei". Şi aceastea-s faptele feciorilor lui Caath, den mijlocul feciorilor lui Levi, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, în cortul mărturiei, Svînta Sfintelor.
Şi vor întra Aaron şi fiii lui cînd se va rădica
5 tabăra Şi vor surpa acoperemîntul ce umbreaşte şi vor acoperi cu el chivotul mărtu-
6 riei. Şi vor pune preste el acoperimînt piale vînătă şi vor pune preste el haină tot
7 vînătă deasupra şi vor pune drugii. Şi pre masa ceaea ce iaste înainte, vor pune preste ea haină tot mohorîtă, şi blidele, şi căţiile, şi căuşăle, şi ibricile cu carele toarnă, şi pîinile
8 ceale ce pururea preste ea vor fi. Şi vor pune preste ea haină roşie şi vor acoperi pre ea cu acoperimînt de piale vînătă şi vor pune drugii
9 ei. Şi vor lua haină vînătă şi vor acoperi sfeaşnicul ce luminează, şi luminările lui, şi lingurile lui, şi mucările lui, şi toate vasele untdelemnului lui, cu cîte slujăscu întru eale,
10 Şi vor pune pre dînsul şi toate vasele lui în acoperemînt de piale vînătă şi vor pune pre el
11 în drugi. Şi preste jîrtăvnicul cel de aur vor pune deasupra haină vînătă şi-l vor acoperi cu acoperimînt de piale vînătă şi vor pune
12 drugii lui. Şi vor lua toate vasele ceale de slujbă, cîte slujăscu întru eale la sfinte, şi le vor pune în haină vînătă şi vor acoperi pre eale cu acoperimînt de piale vînătă şi le vor
13 pune pe drugi. Şi acoperemîntul va pune peste jîrtăvnic şi vor acoperi preste el haină
14 toată mohorîtă; Şi vor pune preste el toate vasele lui cu cîte slujăscu cu eale, şi căţiile, şi undeţile de carne, şi păharăle, şi acoperemîntul, şi toate vasele jîrtăvnicului, şi vor pune preste el acoperemînt de piale vînătă şi vor
15 pune drugii lui. Şi vor lua haină mohorîtă şi vor acoperi spălătoarea şi fundul ei şi le vor pune pre eale în acoperemînt de piale vînătă şi le vor pune pe drugi. Şi vor săvîrşi Aaron şi fiii lui acoperind sfintele şi toate vasele ceale sfinte, cînd să rădică tabăra, şi, dupe aceaea, vor întra feciorii lui Caath să rădice; şi să nu să atingă de ceale sfinte,
16 pentru ca să nu moară. Aceastea vor rădica feciorii lui Caath întru cortul mărturiei. Socotitoriu - Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: untdelemnul de lumină, şi tămîia tocmirii, şi jîrtva cea de toate zilele, şi untdelemnul ungerii; socotitoriu a tot cortului şi cîte sînt întru dînsul în cel sfînt şi în toate lucrurile". 17
Şi grăi Domnul cătră Moisi şi cătră Aaron, zicînd: „Să nu piardeţ den fealiul 18
nărodului lui Caath, den mijlocul leviţilor. Aceastea faceţi lor, şi vor trăi şi nu vor 19
muri ei mergînd cătră Sfintele Sfintelor: Aaron şi fiii lui să între înlăuntru şi vor tocmi 20
pre ei, pre fieştecarele după rădicarea lui. Şi să nu între să vază fără veaste cel sfînt, şi 21
vor muri". Şi grăi Domnul cătră Moisi, 22
zicînd: „Ia începătura fiilor lui Ghedson şi, 23
pre aceştea, dupe casele moşiilor lor, dupe noroadele lor, Den doauăzeci şi cinci de ani 24
şi în sus şi pînă la cincizeci de ani, socotiţi pre ei, tot cela ce întră ca să posluşască şi să facă lucrurile la cortul mărturiei. Aceasta e 25
slujba norodului lui Ghedson, să slujască şi să rădice: Şi va rădica pieile cortului şi cortul mărturiei şi acoperemîntul lui; Şi acoperemîntul cel vînăt, care iaste deasupra, peste 26
dînsul, şi acoperemîntul uşii cortului mărturiei; Şi pînzele curţii şi poala uşii curţii, cîte-s pre 27
cortul mărturiei, Şi la jîrtăvnic pre împre- 28
jur, şi ceale ce prisosescu dentru eale şi toate vasele ceale de slujbă ale lor. Şi toate cîte slujăscu întru eale vor face. Denaintea lui Aaron şi a fiilor lui va fi toată slujba fiilor lui Ghedson, după toate slujbele lor şi după toate lucrurile lor. Şi vei socoti pre dînşii pre nume toate lucrurile ce-s prentr-înşii. Aceasta e 29
slujba norodului feciorilor lui Ghedson în cortul mărturiei şi paza lor în mîna lui Ithamar, feciorul lui Aaron, preotului. Feciorii lui 30
Merari, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, Socotiţi pre ei den 25 de ani şi 31
mai sus, pînă la 50 de ani; socotiţi pre dînşii tot cela ce întră să posluşască lucrurile cortului mărturiei. Şi aceastea-s pazele celor 32
ce rădică dentr-înşii, după toate lucrurile lor în cortul mărturiei: căpeţealele cortului, şi zăvoarăle lui, şi stîlpii lui, şi fundurile lui, şi acoperemîntul, şi fundurile lor, şi stîlpii lor, şi acoperemîntul uşii cortului; Şi stîlpii curţii 33
pre împrejur, şi fundurile lor, şi stîlpii acoperemîntului porţii curţii, şi fundurile lor, şi ţăruşii lor, şi streangurile lor, şi toate vasele lor, şi toate posluşaniile lor. Pre nume să socotiţi pre dînşii şi toate vasele pazii ce să rădică de dînşii. Aceasta e slujba norodului 34
fiilor lui Merari, în toate lucrurile lor la cortul mărturiei, în mîna lui Ithamar, feciorul lui Aaron preotul". Şi socoti Moisi şi Aaron 35

şi boiarii lui Israil pre feciorii lui Caath, după noroadele lor, după casele moşiilor lor,
36 Den doaozeci şi cinci de ani şi în sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce va întra a sluji şi a
37 face lucrurile cortului mărturiei. Şi să făcu socoteala lor, după poroadele lor, doao mii şi
38 şapte sute şi cincizeci. Aceasta e socoteala norodului lui Caath, tot cela ce slujaşte întru cortul mărturiei, după cum au socotit Moisi şi Aaron, pren glasul Domnului în mîna lui
39 Moisi. Şi s-au socotit feciorii lui Ghedson, după noroadele lor, după casele moşiilor lor,
40 Den doaozeci şi cinci de ani şi mai sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce întra a posluşi şi a
41 face lucrurile întru cortul mărturiei, Şi să făcu socoteala lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, doao mii şi şase sute şi
42 treizeci. Aceasta e socoteala fiilor lui Ghedson, tot cela ce posluşaşte întru cortul mărturiei, pre carii au socotit Moisi şi Aaron,
43 pren glasul Domnului în mîna lui Moisi. Şi să socotiră şi norodul fiilor lui Merari, după
44 noroadele lor, după casele moşiilor lor, Den doaozeci şi cinci de ani şi în sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce întră a posluşi către
45 lucrurile cortului mărturiei, Şi să făcu socoteala rudeniilor lor, după noroadele lor, după casele moşiilor lor, trei mii şi doao sute.
46 Aceasta e socoteala norodului fiilor lui Merari, pre carii au socotit Moisi şi Aaron,
47 pren glasul Domnului în mîna lui Moisi. Toţi cei socotiţi, pre carii au socotit Moisi şi Aaron şi boiarii fiilor lui Israil,pre leviţi, după noroa-
48 dele lor, după casele moşiilor lor, Den doaozeci şi cinci de ani şi în sus, pînă la cincizeci de ani, tot cela ce întră înlăuntru spre lucrul lucrurilor şi lucrurile ceale ce să rădică
49 în cortul mărturiei, Să făcură cei socotiţi
50 opt mii cinci sute şi optzeci. Pren glasul Domnului au socotit pre ei în mîna lui Moisi, om după om, pre lucrurile lor şi pre care rădică ei; şi s-au socotit în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP V

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Porunceaşte fiilor lui Israil şi goneaască pre tot stricatul afară den tabără şi tot înfrîntul şi tot
3 necuratul la suflet. Den bărbat pînă în fămeaie, scoateţi-i afară den tabără şi să nu pîngărească taberile lor în carile Eu Mă aflu întru ei". 4 Şi au făcut aşa fiii lui Israil şi au scos pre dînşii afară den tabără; după cum au poruncit Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil. 5 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 6 „Grăiaşte fiilor lui Israil, zicînd: 'Bărbat au fămeaie care va face den toate greşalele omeneşti şi, nesocotind, va nesocoti în Domnul şi va greşi, sufletul acela 7 Va mărturisi păcatul carele au făcut şi va da păcatul, capul şi a cincea lui va adaoge preste el, şi va da cui au greşit lui. 8 Iară de nu va fi la om rudenie ca să dea lui greşala către dînsul, păcatul ce să dă Domnului preotului va fi, afară den berbeacele rugii, pren carele se va ruga cu dînsul pentru dînsul. 9 Şi toată începătura şi toate ceale ce să sfinţescu întru fiii lui Israil, cîte vor aduce Domnului, preotului – lui vor fi. 10 Şi a fieştecăruia, ceale sfinţite, ale lui vor fi; şi omul carele va da, preotului – lui va fi'". 11 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice către dînşii: 'A omului, a omului de va greşi 12 muiarea lui şi de-l va treace cu ochii pre dînsul să nu-l bage în samă şi va dormi cineva cu ea zăceare de sămînţă, 13 Şi va ascunde den ochii bărbatului ei şi va tăgădui, şi ea va fi pîngărită, şi mărturie să nu fie asupra ei, şi ea să nu fie grea, 14 Şi-i va veni lui duh de rîvnire şi va rîvni pre muiarea lui, şi ea iaste pîngărită, sau va veni preste el duh de rîvnire şi va rîvni pre muiarea lui, şi ea nu va fi pîngărită, 15 Şi va aduce omul muiarea lui către preot şi va aduce darul pentru ea al zeacilea lui ifi de făină de orzu; nu va turna preste ea untdelemnu, nice va pune preste ea tămîie, pentru că iaste jîrtvă de rîvnire, jîrtvă de pamente, pomenind păcatul. 16 Şi o va aduce pre dînsa preotul şi va pune pre dînsa înaintea Domnului. 17 Şi va lua preotul apă curată vie într-un vas de lut, şi den pămîntul carele iaste pre faţa pămîntului cortului mărturiei. Şi luînd preotul, va pune în apă. 18 Şi va pune preotul muiarea înaintea Domnului; şi va descoperi capul muierii aceştiia şi va pune pre mîinile ei jîrtva pametei şi jîrtva rîvnirii; iară în mîna preotului va fi apa mustrării, 19 Ceaea ce au blestemat aceasta. Şi o va jura pre dînsa preotul şi va grăi muie-

rii: 'De n-au dormit nistine cu tine, de nu ai călcat a te pîngări supt bărbatul tău, curată să fii de apa mustrării aceştiia ce să blas-
20 tămă! Iară de ai călcat tu, fiind cu bărbat, sau te-ai pîngărit şi au dat nistine patul lui în tine, afară den bărbatul tău, – şi va jura preotul muiarea în jurămîntele blestemului acestuia
21 şi va zice preotul muierii – Dea-ţi Domnul în blestem şi în jurămînt în mijlocul norodului tău, cînd va da Domnul coapsa ta
22 căzută şi pîntecile tău umflat, Şi va întra apa aceasta care iaste blestemată în pîntecile tău să-ţi umfle pîntecile şi să cază coapsa ta!'.
23 Şi va zice muiarea: 'Facă-se, facă-se!'. Şi va scrie preotul blestemele aceastea în carte
24 şi va muia în apa mustrării Cei blestemate şi va adăpa pre muiarea apa mustrării cei
25 blestemate; Şi va întra într-însa apa cea blestemată a mustrării. Şi va lua preotul den mîna muierii jîrtva rîvnirii şi va pune jîrtva înaintea Domnului şi o va duce pre dînsa pre
26 jîrtăvnic. Şi va lua preotul den jîrtva pamentii ei şi va aduce pre ea preotul pre jîr-
27 tăvnic. Şi după aceasta va adăpa pre muiare cu apa, şi va fi, de va fi pîngărită şi va amăgi cu neştiinţă pre bărbatul ei, şi va întra într-însa apa mustrării cea blestemată; şi să va umfla în pîntece şi va cădea coapsa ei, şi va
28 fi muiarea în blestem întru norodul ei. Iară de nu să va pîngări muiarea şi va fi curată, şi
29 nevinovată va fi şi va face sămînţă. Aceasta e leagea rîvnirii, căruia va călca muiarea fiind
30 cu bărbat şi să va pîngări, Au om carele va veni pre dînsul duh de rîvnire şi va rîvni pre muiarea lui şi va pune pre muiarea lui înaintea Domnului şi va face ei preotul toată leagea
31 aceasta Şi nevinovat va fi omul de greşală, şi muiarea aceaea va lua păcatul ei".

CAP VI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte fiilor lui Izrail şi vei zice
3 către ei: 'Bărbat au fămeaie carele se va ruga tare rugă Să curăţască curăţia Domnului, de vin şi de rachiu se va curăţi, şi oţet den rachiu nu va bea, şi cîte să fac den struguri nu va bea, şi strugur proaspăt şi stafide nu va mînca, toate zilele rugii lui. Den toate cîte să fac den vie, vin 4
de strugur, pînă în simburi, să nu bea, nice să mănînce dentr-înşii. Toate zilele rugii 5
curăţirii lui, briciu nu va umbla pre capul lui; pînă să vor umplea zilele cîte s-au rugat Domnului, sfînt va fi, hrănind chica, părul capului.
Toate zilele rugii Domnului, la tot sufletul 6
mort nu va întra; La tată şi la mumă şi la 7
frate şi la sor, să nu te pîngăreşti într-înşii, murind ei, pentru că ruga Domnului lui pre dînsul, pre capul lui. Toate zilele rugii lui, 8
sfînt va fi Domnului. Iară de va muri neş- 9
tine cu moarte fără de veaste, pre dînsul îndată să va pîngări capul rugii lui, şi va rade capul lui în ziua care se va curăţi; În ziua a 10
şaptea se va rade. A opta va aduce doao turturele sau doi pui de porumb către preot la uşa cortului mărturiei Şi va face preotul una 11
pentru greşală şi una de ardere-de-tot, şi să va ruga pentru el preotul, pentru carele au greşit, pentru suflet. Şi va sfinţi capul lui în ziua aceaea, Întru care s-au sfinţit Domnului 12
toate zilele rugii, şi va aduce miel de un an pentru greşală; şi zilele ceale mai denainte negrăite vor fi, pentru că s-au pîngărit capul rugii lui. Şi aceasta e leagea celui ce s-au 13
rugat. În care zi va plini zilele rugii lui, va aduce el la uşile cortului mărturiei. Şi va 14
aduce darul lui Domnului: un miel de un an, curat, pentru ardere-de-tot, şi o mioară de un an, pentru greşală, şi un berbeace curat, pentru mîntuire, Şi un coş de azime de făi- 15
nă curată, pîini frămîntate cu untdelemnu, şi turte nedospite, unse cu untdelemnu, şi jîrtva lor şi turnarea lor. Şi va aduce preotul 16
înaintea Domnului şi va face cea pentru greşala lui şi arderea cea de tot a lui; Şi ber- 17
beacele va face jîrtvă mîntuirei Domnului pre coşul azimelor şi va face preotul jîrtva şi turnarea lui. Şi va rade cel rugat, lîngă 18
uşile cortului mărturiei, capul rugii lui şi va pune părul preste foc carele iaste preste jîrtva mîntuirii. Şi va lua preotul braţul 19
fiert den berbeace şi o pîine azimă den coş şi o turtă nedospită; şi va pune preste mîinile celui rugat, după ce-ş va rade el ca-

20 pul lui. Şi va aduce acealea preotul punere înaintea Domnului: sfînt va fi preotului preste
pieptul punerii desupra şi preste braţul luorii. Şi după aceasta va bea cel rugat vin.
21 Aceasta e leagea celui rugat, carele se va ruga, darul lui Domnului pentru rugă, afară den ceale ce va ruga mîna lui după putearea rugii lui, carea se va ruga după leagea curăţiei'".
22/23 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Grăieşte lui Aaron şi fiilor lui, zicînd: 'Aşa să blagoslo-
24 viţ pre fiii lui Israil, zicînd lor: 'Blagoslo-
25 vească-te Domnul şi te păzască! Să arate Domnul faţa Lui pre tine şi să te miluiască!
26 Rădice Domnul faţa Lui pre tine şi dea ţie pace!'. Şi vor pune numele Mieu preste fiii lui Izrail. Şi Eu, Domnul, voiu blagoslovi pre dînşii".

CAP VII

1 Şi să făcu în care zi săvîrşi Moisi ca să rădice cortul, şi unse pre dînsul, şi sfinţi pre el şi toate vasele lui, şi jîrtăvnicul şi toate vasele lui; şi le unse
2 şi le sfinţi pre eale, Şi aduseră boiarii lui Israil, doisprăzeace boiari ai caselor moşiilor lor, aceştea-s boiarii neamurilor,
3 aceştea-s cei ce sta la socoteală, Şi au adus darurile lor înaintea Domnului, şase cară cu roate şi doisprăzeace boi, un car de la doi boiari, şi viţel de la fieştecarele; şi le aduseră
4 înaintea cortului. Şi zise Domnul către
5 Moisi, zicînd: „Ia de la dînşii şi vor fi către lucrurile ceale de slujbă ale cortului mărturiei; şi vei da pre eale leviţilor, fieştecăruia după
6 slujba lui". Şi luînd Moisi carăle şi boii, au
7 dat pre eale leviţilor. Ceale doao cară şi cei doi boi au dat fiilor lui Ghedson, după slujbele lor;
8 Şi ceale patru cară şi cei opt boi au dat fiilor lui Merari, după slujbele lor, pentru
9 Ithamar, feciorul lui Aaron preotul. Şi fiilor lui Caath n-au dat, căci posluşaniile sfîntului au, preste umeri vor rădica pre eale.
10 Şi au adus boiarii la înnoirea jîrtăvnicului, întru ziua care au unsu pre el; şi au adus boiarii
11 darurile lor înaintea jîrtăvnicului. Şi zise Domnul către Moisi: „Un boiaren în toate zilele, boiariu pre zi, vor aduce darurile lor la înnoirea jîrtăvnicului". Şi era cela ce aducea
Întru ziua dentîi darul lui, Naason, feciorul 12
lui Aminadav, boiarin den ruda Iudii. Şi 13
au adus darul lui: blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui, păhar unul, de argint, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină cernută, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă; Căţie una, de 14
zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, den 15
boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap den capre 16
unul, pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîn- 17
tuirei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Naason, feciorul lui Aminadav. A doua zi 18
au adus Nathanail, feciorul lui Sogar, boiariul den ruda lui Isahar. Şi au adus darul lui: 19
blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar unul, de argint, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de zeace auri, plină de 20
tămîie; Viţel unul, den boi, berbeace unul, 21
miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap den capre unul, pentru 22
greşala; Şi la jîrtva mîntuirei: junce doao, 23
berbeci cinci, ţapi cinci şi mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Nathanail, feciorul lui Sogar. Întru ziua a treia, boiariul feciorilor 24
lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon, Darul 25
lui: un blid de argint, o sută şi treizeci trasul lui; un păhar de argint, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă; Căţie una, de zeace auri, plină de 26
tămîie; Viţel unul, den boi, berbeace unul, 27
miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap den capre unul, pentru greşala; 28
Şi pentru jîrtva mîntuirei: junce doao, berbeci 29
cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Eliav, feciorul lui Helon. Întru ziua a patra, boiarinul feciorilor lui 30
Ruvin, Elisur, feciorul lui Sediur, Darul lui: 31
blid de argint unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de zeace auri, 32
plină de tămîie; Viţel unul, den boi, 33

berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
34 ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul,
35 pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirei:
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de cîte un an, cinci. Acesta e darul lui Elisur,
36 feciorul lui Sediur. În ziua a cincea, boia-
riul feciorilor lui Semeon, Salamiil, feciorul
37 lui Surisadai, Darul lui: blid de argint unul,
o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint
unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel
sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîn-
38 tată cu untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie
39 una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul,
den boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
40 pentru arderea-de-tot; Şi ţap den capre
41 unul, pentru păcat; Şi pentru jîrtva mîntui-
rei: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mie-
luşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Sala-
42 miil, feciorul lui Surisadai. În ziua a şasea,
boiariul feciorilor lui Gadu, Elisaf, feciorul lui
43 Raguil, Darul lui: blid de argint unul, o sută
şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de
şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt, amîn-
doao pline de făină curată, frămîntată cu unt-
44 delemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de zeace
45 auri, plină de tămîie; Viţel unul, den boi,
berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
46 ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul,
47 pentru păcat; Şi pentru jîrtva mîntuirii:
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de un an, cinci. Acesta e darul lui Elisaf, fecio-
48 rul lui Raguil. În ziua a şaptea, boiariul
feciorilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui
49 Semiud, Darul lui: blid de argint unul, o
sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint unul,
de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt,
amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
50 untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de
51 zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, den
boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
52 pentru ardere-de-tot; Şi ţap den capre
53 unul, pentru greşală; Şi pentru jîrtva mîn-
tuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci,
mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
54 Elisama, feciorul lui Semiud. În ziua a
opta, boiariul feciorilor lui Manasi, Gamaliil,
55 feciorul lui Fadasur, Darul lui: blid de argint
unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de
argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul
cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, fră-
mîntată cu untdelemnu, pentru jîrtvă; Că- 56
ţie una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel 57
unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un
an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap unul, den 58
capre, pentru greşală; Şi la jîrtva mîntuirii: 59
junce doao, ţapi cinci, berbeci cinci, mieluşale
de un an, cinci. Acesta e darul lui Gamaliil,
feciorul lui Fadasur. În ziua a noua, boia- 60
riul feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul
lui Gadeoni, Darul lui: blid de argint unul, 61
o sută şi treizeci trasul lui; păhar de argint
unul, de şaptezeci de sicle, după siclul cel
sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîn-
tată cu untdelemnu, pentru jîrtvă; Căţie 62
una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel 63
unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un
an, pentru arderea-de-tot; Şi ţap unul, den 64
capre, pentru greşală; Şi pentru jîrtva 65
mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci,
mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui
Avidan, feciorul lui Gadioni. În ziua a zea- 66
cea, boiariul feciorilor lui Dan, Ahiezer, fecio-
rul lui Amisadai, Darul lui: blid de argint 67
unul, o sută şi treizeci trasul lui; păhar de
argint unul, de şaptezeci de sicle, după siclul
cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, fră-
mîntată cu untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie 68
una, de zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, 69
den boi, berbeace unul, miel unul, de un an,
pentru ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul, 70
pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirii: 71
junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale
de un an, cinci. Acesta e darul lui Ehiezer,
feciorul lui Misadai. În ziua a unsprăzeaci- 72
lea, boiariul feciorilor lui Asir, Fagheil, fecio-
rul lui Ehran, Darul lui: blid de argint unul, 73
o sută treizeci trasul lui; păhar de argint unul,
de şaptezeci de sicle, după siclul cel sfînt,
amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de 74
zeace auri, plină de tămîie; Viţel unul, den 75
boi, berbeace unul, miel de un an unul, pentru
ardere-de-tot; Şi ţap den capre unul, pentru 76

77 greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci 5, ţapi 5, mieluşale de un an, 5. Acesţa e darul lui Fagheil, feciorul lui
78 Ehran. În ziua a 12, boiariul feciorilor lui
79 Neftalim, Ahire, feciorul lui Enan, Darul lui: blid de argint unul, 130 trasul lui; păhar de argint unul, de 70 de sicle, după siclul cel sfînt, amîndoao pline de făină curată, frămîntată cu
80 untdelemnu, pentru jîrtva; Căţie una, de 10
81 auri, plină de tămîie; Viţel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru
82 arderea-de-tot. Şi ţap den capre unul,
83 pentru greşala; Şi pentru jîrtva mîntuirii: junce doao, berbeci cinci, ţapi cinci, mieluşale de un an, 5. Acesta e darul lui Ahere, feciorul
84 lui Enan. Aceasta e înnoirea jîrtăvnicului, întru carea zi l-au unsu pre dînsul, de la boiarii fiilor lui Israil: blide de argint, doaosprăzeace, pahară de argint, 12, Căţii de aur,
85 doaosprăzeace, de 130 sicle un blid, şi de 70 de sicli un păhar, tot argintul vaselor, 2400
86 sicli, sicli cu siclul cel sfînt, Căţii de aur doaosprăzeace, pline de tămîie, de zeace auri căţia, cu siclul cel sfînt; tot aurul căţiilor, 120
87 de auri. Toate vacile de ardere-de-tot: viţei doisprăzeace, berbeci 12, miei de cîte de un an 12, jîrtvele lor şi turnările lor, şi ţapi den
88 capre 12, pentru greşala. Toate vacile pentru jîrtva mîntuirii: junce 24, berbeci 60, ţapi 60, cîte de un an, mieluşale de cîte de un an, curate, 60. Aceasta e înnoirea jărtăvnicului după ce au împlut mînele lui şi după ce au
89 unsu pre dînsul. Cînd mergea Moisi la cortul mărturiei să grăiască Lui şi auzi glasul Domnului, grăind cătră dînsul de asupra acoperemîntului carele iaste preste chivotul cortului mărturiei, întru mijlocul a doi heruvimi. Şi grăiia cătră dînsul.

CAP VIII

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
2 „Grăiaşte lui Aaron şi vei zice cătră
3 el: 'Cînd vei pune luminătorile de o parte de spre faţa sfeaşnicului, vor
4 lumina ceale 7 luminătoare'". Şi au făcut aşa Aaron: de o parte, den faţa sfeaşnicului, aprinse luminătoarele lui, după
5 cum porunci Domnul lui Moisi. Şi aceasta e meşteşugirea sfeaşnicului: tare, de aur – fusul lui, şi florile lui tot tari. După chipul care au arătat Domnul lui
6 Moisi, aşa au făcut sfeaşnicul. Şi grăi Dom-
7 nul cătră Moisi, zicînd: „Ia pre leviţi den mijlocul fiilor lui Izrail şi să-i curăţeşti pre dînşii. Şi aşa să le faci lor curăţenia, lor:
8 Vei stropi pre dînşii cu apa curăţeniei; şi va treace brici peste tot trupul lor, şi-ş vor spăla hainele lor şi curaţi vor fi. Şi vor lua un 9
viţel den boi şi acestuia – jîrtvă, făină curată, frămîntată cu untdelemnu; şi viţel de un an, den boi, vei lua pentru greşala. Şi vei 10
aduce pre leviţ înaintea cortului mărturiei şi vei aduna toată adunarea fiilor lui Israil. Şi 11
vei aduce pre leviţ înaintea Domnului; şi vor pune fiii lui Izrail mîinile lor preste leviţ. Şi 12
va osebi Aaron pre leviţ dare înaintea Domnului de la fiii lui Izrail; şi vor fi ca să lucreaze lucrurile Domnului. Iară leviţii vor pune mîinile 13
desupra, preste capetele viţeilor, şi vei face pre unul pentru greşala şi unul pentru arde-re-de-tot, ca să să roage pentru ei. Şi vei 14
pune pre leviţ înaintea Domnului şi înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui, şi le vei da lor dare înaintea Domnului. Şi vei osebi pre leviţi den mijlocul fiilor lui Izrail şi vor fi ai Miei. Şi după aceasta vor întra leviţii ca să lucreaze 15
lucrurile cortului mărturiei. Şi vei curăţi pre dînşii şi vei da pre ei înaintea Domnului, Pentru că dare dată aceştea Îm sînt Mie den 16
mijlocul fiilor lui Izrail, pentru ceia ce deşchid tot zgăul a tuturor născuţilor dentîiu den fiii lui Izrail, am luat pre dînşii Mie, Pentru că 17
Mie e tot cel dentîiu născut den fiii lui Izrail, den om pînă în dobitoc; întru care zi am omorît tot cel dentîiu născut în pămîntul Eghipetului, am sfinţit pre dînşii Mie Şi am luat 18
pre leviţ pentru tot cel dentîiu născut întru fiii lui Izrail Şi am dat pre leviţi dare daţi lui 19
Aaron şi fiilor lui, den mijlocul fiilor lui Israil, ca să lucreaze lucrurile fiilor lui Izrail întru cortul mărturiei şi să să roage pentru fiii lui Israil şi nu va fi întru fiii lui Israil să să apropie cătră sfinte". Şi făcu Moisi şi Aaron şi 20
toată adunarea fiilor lui Israil leviţilor după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru leviţi; aşa au făcut lor fiii lui Israil. Şi să 21
curăţiră leviţii şi-ş spălară hainele lor. Şi-i deade pre dînşii Aaron dare înaintea Domnului şi să rugă pentru dînşii Aaron Ca să-i 22
curăţească pre ei. Şi dupre aceasta au întrat leviţii ca să slujască slujba lor în cortul mărturiei, înaintea lui Aaron şi înaintea fiilor lui; după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru leviţi, aşa au făcut lor. Şi grăi Dom- 23
nul cătră Moisi, zicînd: „Aceasta iaste cea 24
pentru leviţi: De 25 de ani şi în sus vor întra să slujască slujba în lucruri întru cortul mărturiei. Şi de la 50 de ani se vor feri de la 25
slujbă şi să nu mai slujască. Şi va sluji fra- 26
tele lui întru cortul mărturiei, să păzească pazele; iară lucrurile nu va lucra. Aşa vei face leviţilor întru pazele lor".

CAP IX

1 Şi grăi Domnul către Moisi în pustiiul Sinaii, întru anul al doilea, ieşind ei
2 den pământul Eghipetului, în luna
3 dentîiu, zicînd: „Zi Şi facă fiii lui Israil Paştele întru ceasul lui, Într-a patrasprăzeace zi a lunii dentîi, către seară. Şi vei face pre dînsele după vreamea lui, după leagea lui şi dupre asămănarea lor vei face
4 pre eale". Şi grăi Moisi fiilor lui Israil ca să
5 facă Paştele, Începîndu-se într-a patrasprăzeacea zi a lunii, în pustiiul Sinaii. După cum au poruncit Domnul lui Moisi, aşa au
6 făcut fiii lui Israil. Şi mearsără oamenii carii era necuraţi pre suflet omenescu şi nu putea să facă Paştele în ziua aceaea, şi veniră înaintea lui Moisi şi Aaron în ziua aceaea. Şi
7 ziseră oamenii aceia către dînşii: „Noi, necuraţi pre suflet omenescu, deci să nu ne lipsim ca să aducem darul Domnului după
8 vreamea lui, în mijlocul fiilor lui Israil". Şi zise către dînşii Moisi: „Staţi acia şi voiu auzi
9 ce va porunci Domnul pentru voi". Şi grăi
10 Domnul către Moisi, zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil, zicînd: 'Om, om carele să va face necurat pre suflet omenescu, au întru cale lungă, au întru voi, au întru rudele voastre, şi va face Paştele Domnului în luna a doao.
11 Într-a patrasprăzeacea zi către seară vor face pre dînsele, preste azime şi preste papadie
12 vor mînca pre eale. Nu vor lăsa dentr-însele pînă dimineaţa, şi os să nu frîngă de la dînsul. După leagea Paştilor vor face pre
13 eale. Şi om carele va fi curat şi în cale delungată nu iaste şi va întîrzia a face Paştele, va peri sufletul acela den norodul lui; pentru că darul Domnului nu l-au adus după vreamea lui, păcatul lui va lua omul acela. Iară
14 de va veni către voi nemearnecul în pământul vostru şi va face Paştele Domnului,după leagea Paştilor şi după tocmeala lor, aşa să le facă pre eale. O leage să fie întru voi, şi la acel nemearnic, şi la cel lăcuitoriu de pământ'".
15 Şi în ziua ce s-au întinsu cortul, au acoperit norul cortul şi casa mărturiei; şi seara era ca
16 chip de foc preste cort pînă dimineaţa. Aşa să făcea pururea: norul acoperia pre dînsul
17 ziua, şi chip de foc noaptea. Şi cînd să sui norul de la cort, şi după aceastea s-au rădicat fiii lui Israil; şi în locul unde vrea sta norul,
18 acolo tăbărîia fiii lui Israil. Pren porunca Domnului vor tăbări fiii lui Israil şi pren porunca Domnului să vor rădica; toate zilele în carele umbreaşte norul peste cort, vor tăbări fiii lui
19 Israil. Şi cînd să trage norul preste coft zile multe, şi vor păzi fiii lui Israil paza lui Dumnezău
20 şi nu să vor rădica. Şi va fi cînd va acoperi norul zile cu număr preste cort, pren glasul Domnului vor tăbări şi pren porunca Domnului să vor rădica. Şi va fi cînd să va face
21 norul decusară pînă dimineaţa şi să va sui norul dimineaţa,şi să vor rădica ziua au noaptea. Şi, de se va sui norul, vor rădica ziua;
22 au luna zilii prisosind, norul umbrind preste el, vor tăbări fiii lui Israil şi nu să vor rădica; luîndu-se el, s-au rădicat, Că pren porunca
23 Domnului vor tăbări şi pren porunca Domnului să vor rădica. Paza Domnului au păzit,pren porunca Domnului în mîna lui Moisi.

CAP X

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Fă-ţi ţie doao trîmbiţe de argint, bătute să faci pre eale, şi-ţ vor fi ţie ca să chemi adunarea şi să rădici taberile. Şi vei trîmbiţa în eale,şi se va
3 aduna către tine toată tabăra la uşa cortului mărturiei. Iară de vor trîmbiţa într-o trîmbiţă, vor veni către tine toţi boiarii şi cei
4 preste mii ai lui Israil. Şi veţi trîmbiţa
5 semnu şi se vor rădica taberile ceale ce sînt tăbărîte către răsărit. Şi veţi trîmbiţa
6 semnu al doilea şi se vor rădica taberile ceale ce sînt tăbărîte către amiazăzi; şi veţi trîmbiţa semnu al treilea şi se vor rădica taberile ceale ce sînt tăbărîte lîngă mare; şi veţi trîmbiţa semnu al patrulea, şi se vor rădica taberile ceale ce tăbărăscu către miazănoapte; cu
7 semnu vor trîmbiţa întru rădicarea lor. Şi cînd veţi aduna adunarea, veţi trîmbiţa, şi nu
8 cu semnu. Şi fiii lui Aaron, preoţii, vor trîmbiţa în trîmbiţe şi va fi voao de leage veacinică întru rudele voastre. Iară de veţi ieşi
9 în războiu întru pământul vostru către potrivnecii ceia ce stau împotriva voastră şi veţi trîmbiţa şi veţi face semnu cu trîmbiţile,şi vă veţi pomeni înaintea Domnului şi vă veţi mîntui de la vrăjmaşii voştri. Şi întru zilele
10 bucuriii voastre şi întru praznicele voastre şi întru lunele voastre ceale noao veţi trîmbiţa cu trîmbiţele peste arderile ceale de tot şi preste jîrtvele mîntuirilor voastre; şi va fi voao pomenire înaintea Dumnezăului vostru. Eu – Domnul Dumnezăul vostru". Şi fu
11 întru al doilea an, în luna a doua, în 20 a lunii, s-au suit norul de la cortul mărturiei. Şi să
12 rădicară fiii lui Israil cu marfele lor în pustia Sinaii. Şi stătu norul în pustiiul lui
13 Faran. Şi să rădicară întîi pren glasul
14 Domnului în mîna lui Moisi. Şi să rădicară şîreagurile taberii fiilor Iudii întîi cu putearea lor. Şi preste putearea lor, Naason, feciorul lui Aminadav; Şi preste putearea neamului
15 fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar;

16 Şi preste putearea neamului feciorilor lui
17 Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon. Şi vor surpa cortul şi vor rădica fiii lui Ghedson şi
18 feciorii lui Merari, ceia ce rădica cortul. Şi să rădicară şireagul taberii lui Ruvim cu putearea lor. Şi preste putearea lor, Elisur,
19 feciorul lui Sediur; Şi preste putearea feliului fiilor lui Simeon, Salamiil, feciorul lui
20 Surisadai; Şi preste putearea neamului
21 feciorilor lui Gaad, Elisaf al lui Raguil. Şi se vor rădica feciorii lui Caath, rădicînd sfintele
22 şi vor întinde cortul pînă vor mearge. Şi vor rădica şireagul taberii lui Efraim cu putearea lor. Şi preste putearea lor, Elisama,
23 feciorul lui Semiud; Şi peste putearea neamului feciorilor lui Manasi, Gamaliil al lui
24 Fadasur; Şi preste putearea neamului feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui
25 Gadeoni. Şi se vor rădica şireagurile taberii feciorilor lui Dan pre urma tuturor taberilor cu putearea lor. Şi preste putearea lor,
26 Ahiezer al lui Amisadai; Şi preste putearea neamului feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul
27 lui Ehran; Şi preste putearea neamului feciorilor lui Neftalim, Ahire, feciorul lui
28 Enan. Aceastea-s oştile fiilor lui Israil; şi să
29 rădicară cu putearea lor. Şi zise Moisi lui Iovav, feciorul lui Raguil Madianiteanul, cumnatul lui Moisi: „Rădica-ne-vom noi la locul care au zis Domnul: 'Pre acesta voiu da voao'. Vino cu noi şi bine-ţ vom face, căce Domnul
30 au grăit bine pentru Israil". Şi zise către el: „Nu voiu mearge, fără numai în pămîntul
31 mieu şi la ruda mea". Şi zise: „Să nu ne laşi pre noi pentru care lucru ai fost împreună cu
32 noi în pustie; şi vei fi întru noi bătrîn. Şi va fi de vei mearge cu noi, şi vor fi bunătăţile acealea cîte ne va face bine Domnul noao,
33 face-vom ţie bine". Şi să rădicară den muntele Domnului cale de trei zile; şi chivotul făgăduinţii Domnului mergea mai înaintea lor cale de trei zile, ca să le socotească lor odihnă.
34 Şi norul Domnului să făcea umbrind ziua
35 preste ei, cînd să rîdica ei den tabără. Şi fu cînd să rîdica chivotul, şi zise Moisi: „Scoală-Te, Doamne, şi răsipească-se vrăjmaşii Tăi, fugă
36 toţi ceia ce Te urăsc pre Tine!" Şi întru aşăzare zise: „Întoarce, Doamne, mii şi zeci de mii întru Israil!"

CAPXI

1 Şi era norodul cîrtind rău înaintea
Domnului. Şi auzi Domnul şi Să mînie cu urgie. Şi să aţîţă întru ei foc
2 de la Domnul şi mîncă oarece parte den tabără. Şi strigă norodul către Moisi şi să rugă Moisi către Domnul, şi să
3 potoli focul. Şi să numi numele locului aceluia „Pîrjol", căci s-au aţîţat întru ei foc
4 de la Domnul. Şi amestecătura cea dentru ei au pohtit pohtă şi, şăzînd, plîngea; şi fii lui Israil. Şi ziseră: „Cine va hrăni pre noi cu
5 carne? Ne-am adus aminte de peştii ce mîncam în pămîntul Eghipetului în dar, şi crastaveţii, şi peapenii, şi prazul, şi ceapa, şi
6 usturoiul. Iară acum sufletele noastre uscate de tot: nemică, fără la mană ochii noştri". Şi mana, ca sămînţa coliandrului
7 iaste, şi chipul ei, ca chipul cristalului. Şi
8 mergea norodul şi culegea şi măcina pre dînsa în moară şi o pisa în pio; şi o fierbea în oală şi o făcea pre dînsa turte şi era dulceaţa ei ca
9 gustarea turtei de untdelemnu. Şi cînd să pogorîia roua preste tabără noaptea, cădea
10 mană preste ea. Şi auzi Moisi plîngînd ei, după noroadele lor, fieştecarele la uşa lui. Şi Să mînie Domnul cu urgie foarte. Şi înaintea
11 lui Moisi era rău. Şi zise Moisi către Domnul: „Pentru căce ai chinuit pre robul Tău şi pentru ce n-am aflat har înaintea Ta, ca să pui
12 urgia norodului acestuia preste mine? Au doară eu am zămislit în pîntece pre tot nărodul acesta? Au eu am născut pre dînşii? Căce-m zici mie: 'Ia pre dînşii în sînul tău, ca cînd ar rădica doica pre cel sugătoriu' la pămîntul care Te-ai jurat părinţilor lor? De
13 unde mie carne a da la tot nărodul acesta? Căce plîngu pre mine, zicînd: 'Dă-ne noao carne ca să mîncăm!'. Nu voiu putea eu
14 singur a purta norodul acesta, căce greu-m
15 iaste mie cuvîntul acesta. Iară de-m faci Tu mie aşa, omoară-mă cu ucidere, de am aflat milă lîngă Tine, pentru ca să nu văz chinuirea
16 mea". Şi zise Domnul către Moisi: „Adună-Mi 70 de oameni den cei mai bătrîni ai lui Israil, pre care ştii tu că aceia sînt mai bătrînii norodului şi cărturarii lor; şi vei aduce pre dînşii la cortul mărturiei şi vor sta acolo
17 împreună cu tine. Şi Mă voiu pogorî şi voiu grăi acolo cu tine; şi voiu lua den duhul carele iaste preste tine şi voiu pune preste dînşii; şi vor ajutori împreună cu tine pornirea norodului şi nu-i vei purta pre dînşii tu singur. Şi
18 norodului vei zice: 'Curăţiţe-vă de mîine, şi veţi mînca carne, căce aţi plînsu înaintea Domnului, zicînd: 'Cine va hrăni pre noi cu carne, căce bine era noao la Eghipet!', şi va da Domnul voao a mînca carne şi veţi mînca
19 carne. Nu o zi veţi mînca, nice doao, nice cinci zile, nice zeace zile, nice doaozeci de
20 zile; Pînă într-o lună de zile veţi mînca, pînă va ieşi den nările voastre şi va fi voao întru greaţă, căce n-aţi ascultat Domnului, Carele iaste întru voi, şi aţi plînsu înaintea Lui, zicînd: 'Pentru căce noao a ieşi den Eghipet?'" Şi zise Moisi: „600 de mii norodul de
21 pedestri întru carii sînt eu întru ei, şi Tu ai zis: 'Carne le voiu da lor şi vor mînca o lună de zile'.

22 Au oi şi boi să vor junghea lor şi va ajunge lor? Au toată mîncarea mării să va aduna lor şi le
23 va ajunge lor?“ Şi zise Domnul către Moisi: „Au doară mîna Domnului nu va fi destulă? Acum vei cunoaşte, de vreame ce te va apuca
24 cuvîntul Mieu.“ Şi ieşi Moisi şi grăi către norod cuvintele Domnului. Şi adună 70 de oameni dentru cei mai bătrîni ai norodului şi-i
25 puse pre ei premprejurul cortului. Şi Să pogorî Domnul în nor şi grăi către dînsul; şi luo den duhul ce era preste el şi puse preste cei şaptezeci de oameni bătrîni. Şi deaca să aşăză preste ei duhul, şi prorociră şi nu mai
26 adaoseră. Şi rămasără doi oameni în tabără, numele unuia Eldad, şi numele al doilea Modad, şi să odihni preste ei duhul; şi aceştea era den cei scrişi şi nu venise la
27 cort. Şi prorocila în tabără. Şi mergînd tînărul, spuse lui Moisi şi zise, zicînd: „Eldad
28 şi Modad prorocescu în tabără“. Şi răspunzînd Iisus al lui Navi, cela ce sta lîngă Moisi, cel ales al lui, zise: „Domnul mieu,
29 Moisi, opreaşte pre ei!“ Şi zise Moisi lui: „Au rîvneşti tu mie? Şi cine va da tot norodul Domnului proroci, cînd va da Domnul duhul
30 Lui preste ei?“ Şi mearse Moisi la tabără,
31 el şi cei bătrînii ai lui Israil. Şi duh ieşi de la Domnul şi au trecut prepeliţe de la mare, şi puse preste tabără, cale de o zi dencoace şi cale de o zi dencolea, premprejurul taberii, ca
32 la vreo doi coţ de la pămînt. Şi sculîndu-se norodul toată ziua şi toată noaptea, şi toată ziua a doua zi, au adunat prepeliţele; cel cu cel puţin au strînsu 10 cori. Şi ş-au zvîntat loru
33 zvîntături împrejurul taberii. Cărnurile încă era în dinţii lor mai nainte decît a lipsi, şi Domnul S-au mîniat foarte pre norod; şi lovi
34 Domnul în norod rană mare foarte. Şi să chemă numele locului aceluia „Mormînturile pohtii“, căci acolo au îngropat pre norodul cel
35 pohtitoriu. De la „Mormînturile pohtei“ s-au rădicat norodul la Asiroth. Şi fu norodul la Asiroth.

CAP XII

1 Şi grăi Mariam şi Aaron împotriva lui Moisi pentru muiarea ethiopeanca, care au luat Moisi – căce muiare
2 harapcă au luat – şi ziseră: „Au numai cu Moisi singur au grăit Domnul? Au doară nu şi noao au grăit?“ Şi au
3 auzit Domnul. Şi omul Moisi, blînd foarte decît toţi oamenii ceia ce sînt pre
4 pămînt. Şi zise Domnul îndată către Moisi şi către Aaron şi către Mariam: „Ieşiţi voi
5 cîteştrei la cortul mărturiei.“ Şi ieşiră cîteştrei la cortul mărturiei. Şi pogorî Domnul cu stîlpu de nor şi stătu la uşa cortului mărturiei. Şi să chemară Aaron şi Mariam şi ieşîră amîndoi. Şi zise către ei: „Auziţi 6
cuvintele Meale! De să va face voao proroc Domnului, întru vedearea lui Mă voiu cunoaşte şi în somnu voiu grăi lui. Nu aşa 7
ca robul Mieu, Moisi, întru toată casa Mea credincios iaste. Gură cu gură voiu grăi lui 8
în chip, şi nu pren pilde, şi slava Domnului au văzut. Şi pentru căce nu v-aţi spămîntat a cleveti împotriva robului Mieu, Moisi?“ Şi 9
urgia mîniei Domnului – preste ei. Şi să dusără. Şi norul să duse de la cort. Şi iată 10
Mariam, stricată, ca zăpada. Şi căută Aaron către Mariam; şi iată, stricată era. Şi zise 11
Aaron către Moisi: „Rogu-te, Doamne, nu pune preste noi greşala, pentru că nu am cunoscut după ce am greşit! Să nu să facă 12
ca tocma cu moartea, ca o lepădătură ieşînd den zgăul mumei, şi mănîncă jumătate de trupul ei!“. Şi strigă Moisi către Domnul, 13
zicînd: „Dumnezău, rogu-Te, vindecă-o pre ea!“. Şi zise Domnul către Moisi: „De tatal 14
ei scuipind au scuipat în faţa ei, nu să va ruşîna? Şapte zile să să osăbească afară den tabără şi după aceaea va întra“. Şi să osăbi 15
Mariam afară den tabără şapte zile şi norodul nu să rădică pînă s-au curăţit Mariam.

CAP XIII

1 Şi după aceastea s-au rădicat norodul de la Asiroth şi să tăbărîră în pustiiul
2 lui Faran. Şi grăi Domnul către
3 Moisi, zicînd: „Trimite-ţi ţie oameni şi să socotească pămîntul hananeilor, carele Eu dau fiilor lui Israil întru ţineare. Cîte un om după neam, după noroadele moşiilor lor vei trimite pre ei, toată căpetenia dentru ei“. Şi i-au trimis pre dînşii
4 Moisi den pustiiul lui Faran, pren glasul Domnului, toţi oamenii, căpeteniile fiilor lui Israil, aceştea. Şi aceastea-s numele lor:
5 den neamul lui Ruvim, Samiil, feciorul lui Zachur; Den neamul lui Semeon, Safat,
6 feciorul lui Suri; Den neamul Iudei, Halev,
7 feciorul lui Nefoni; Den neamul lui Isahar,
8 Igad, feciorul lui Iosif; Den neamul lui
9 Efraim, Afsis, feciorul lui Navi; Den nea-
10 mul lui Veniamin, Falti, feciorul lui Rafu; Den neamul lui Zavolon, Gudiil,
11 feciorul lui Sudi; Den neamul lui Iosif, den
12 fiii lui Manasi, Gadi, feciorul lui Susi; Den
13 neamul lui Dan, Amiil, feciorul lui Gamali; Den neamul lui Asir, Sadur, feciorul lui
14 Mihail; Den neamul lui Neftalim, Naavi,
15 feciorul lui Savi; Den neamul lui Gaad,
16 Gudiil, feciorul lui Mahi. Aceastea-s
17 numele oamenilor pre carii i-au trimis Moisi ca să socotească pămîntul. Şi numi Moisi pre Afsi, feciorul lui Navi, Iisu. Şi-i trimise pre
18 dînşii Moisi den pustiiul lui Faran, ca să socotească pămîntul lui Hanaan. Şi zise către dîn-

19 şii: „Suiţi-vă în pustiiul acesta, Şi să vă
suiţi în munte, şi veţi vedea pămîntul care
iaste şi norodul carele şade preste el, de iaste
20 tare au slab, de sînt mulţi au puţini; Şi
carele iaste pămîntul întru carele şăd ei
preste dînsul: au bun iaste, au rău; şi carele-s
cetăţile carele aceaştea lăcuiescu întru
dînsele: de sînt întru ziduri, au întru
21 neziduri; Şi carele e pămîntul: au gras, au
părăsit, de sînt într-însul copaci au ba. Şi
îngăduind, veţ lua den roadele pămîntului. Şi
zilele, zile de primăvară, înaintea strugurului-
22 lui". Şi suindu-se, socotiră pămîntul, de la
pustiiul lui Sin, pînă la Roov, şi întrînd la
23 Emath. Şi să suiră despre pustiiu şi să
duseră pînă la Hevron şi acolo, Ahiman şi
Seasi şi Thelami, rudele lui Enac. Şi Hevron
cu şapte ani se-au zidit mai înainte decît
24 Tanin a Eghipetului. Şi veniră pînă la
Valea Strugurului, şi luară aminte pre ea. Şi
au tăiat de acolo viţă şi un strugur de poamă
dupe dînsa şi-l rădicară pre dînsul pre drugi, şi
25 din rodii şi den zmochini. Şi locul acela l-au
numit „Valea Strugurului", pentru strugurul
26 carele l-au tăiat de acolo fiii lui Israil. Şi să
întoarseră de acolo, socotind pămîntul, dupre
27 40 de zile. Şi mergînd, veniră către Moisi şi
către Aaron şi către toată adunarea fiilor lui
Israil, la pustiiul lui Faran Cadis. Şi răspun-
seră lor cuvînt şi la toată adunarea şi le ară-
28 tară lor roada pămîntului. Şi povestiră lui
şi ziseră: „Venit-am la pămîntul carele ne-ai
trimis pre noi, pămînt carele cură miare şi
29 lapte, şi aceasta e roada lui, Fără numai
iaste năsilnică limba ce lăcuiaşte pămîntul, şi
cetăţile tari zidite, mari foarte. Şi ruda lui
30 Enac am văzut acolo. Şi Amalic lăcuiaşte în
pămîntul de spre amiazăzi; şi heteul, şi eveul,
şi evuseul, şi amureul lăcuiaşte în munte; şi
hananeul lăcuiaşte lîngă mare şi lîngă rîul Ior-
31 danului". Şi tăcu Halev norodul către
Moisi şi zise lui: „Nu, ce, suind, ne vom sui şi
vom moşteni pre el, căci tari vom putea către
32 ei!". Şi oamenii carii s-au suit împreună cu
el au zis: „Nu ne vom sui, căci nu ne vom
putea să ne suim către limbă, că mai tare iaste
33 decît noi cu mult". Şi adusără ponoslu
pămîntului carele au socotit pre el către fiii
lui Israil, zicînd: „Pămîntul carele am
trecut pre dînsul să socotim, pămînt ce
mănîncă pre ceia ce lăcuiescu pre dinsul iaste;
şi tot norodul carele am văzut preste dinsul,
34 oameni foarte lungi. Şi
acolo am văzut uriaşii; şi
eram înaintea lor ca lă-
custele, ce aşa eram
înaintea lor".

CAP XIV

Şi începînd toată adunarea au dat glas, 1
şi plîngea norodul toată noaptea
aceaea; Şi cîrtiia pre Moisi şi pre 2
Aaron toţ fiii lui Israil. Şi zisără către
ei toată adunarea: „Fire-am vrut 3
să murim în pămîntul Eghipetului, au în pus-
tiiul acesta de-am fi murit! Şi pentru căce
Domnul ne bagă pre noi în pămîntul acesta,
să cădem cu războiu? Muierile noastre şi
copiii noştri vor fi în jaf. Acum dară, mai bine
este noao a ne întoarce la Eghipet". Şi 4
ziseră unul către altul: „Să ne dăm căpetenie
şi să ne întoarcem la Eghipet". Şi căzu 5
Moisi şi Aaron preste faţă înaintea a toată
adunarea fiilor lui Israil. Iară Iisus a lui 6
Navi şi Halev a lui Iefoni, den ceia ce-au soco-
tit pămîntul, au spintecat hainele lor Şi au 7
zis către toată adunarea fiilor lui Israil, zicînd:
„Pămîntul carele am socotit pre dînsul bun
iaste foarte, foarte. De ne va aleage pre noi 8
Domnul, ne va băga pre noi la pămîntul
acesta şi ni-l va da pre dînsul noao, pămînt
carele iaste curînd miare şi lapte. Ce de 9
către Domnul să nu vă faceţ ficleani, iară voi
să nu vă teameţi de norodul pămîntului, căci
mîncare noao iaste; pentru că s-au depărtat
vreamea de la dînşii, iară Domnul e întru noi.
Să nu vă teameţi de dînşii". Şi zise toată 10
adunarea ca să ucigă pre ei cu pietri, şi slava
Domnului s-au ivit în nor preste cortul măртu-
riei, întru toţi fiii lui Izrail. Şi zise Domnul 11
către Moisi: „Pînă cînd Mă zădăraşte norodul
acesta? Şi pînă cînd nu-M cread Mie preste
toate seamnele carele am făcut întru dînşii?
Lovi-i-voiu pre dînşii cu moarte şi voiu 12
piarde pre ei, şi voiu face pre tine şi casa tăţî-
ne-tău în limbă mare şi mult mai mult decît
aceasta!" Şi zise Moisi către Domnul: „Şi 13
va auzi Eghipetul cum ai scos cu putearea Ta
norodul Tău acesta dentru dînşii. Ce şi toţi 14
ceia ce lăcuiescu pre pămîntul acesta au auzit
că Tu eşti Domnul întru norodul acesta carele
cu ochii la ochi Te arăţi, Doamne, şi norul Tău
au stătut deasupra lui, şi cu stîlp de nor Tu
mergi mai nainte de dînşii ziua, şi cu stîlp de
foc noaptea. Şi vei fărîma norodul acesta 15
ca pre un om şi vor zice limbile, cîte au auzit
numele Tău, zicînd: 'Pentru căci nu poate 16
Domnul să bage pre norodul acesta la pămîn-
tul carele S-au jurat lor, i-au aşternut pre
dînşii în pustie!'. Şi acum înalţe-se vîr- 17
tutea Ta, Doamne, în ce chip ai zis, zicînd:
'Domnul - mult-îngăduitoriu şi mult-milos- 18
tiv şi adevărat, rîdicînd fărădelegile şi
strîmbătăţile şi greşalele; şi cu curăţie nu va
curăţi pre cel vinovat, răsplătind păcatele

părinţilor preste fii, pînă la a treia şi a patra
19 rudă'. Lasă greşala norodului acestuia după mare mila Ta, după cum blînd Te-ai
20 făcut lor de la Eghipet pînă acuma". Şi zise Domnul către Moisi: „Blînd le sînt lor, după
21 cuvîntul tău. Ce viu – Eu şi pururea trăind numele Mieu, şi va umplea slava Domnului
22 tot pămîntul, Că toţi oamenii carii văd slava Mea şi seamnele carele am făcut în Eghipet şi în pustiiul acesta şi M-au bîntuit aceasta a zeacea şi n-au ascultat glasul Mieu,
23 Adevărat nu vor vedea pămîntul carele M-am jurat părinţilor lor, fără numai feciorii lor carii sînt cu Mine aicea, cîţi nu ştiu binele au răul, tot mai tînărul nepriceput, acestora voiu da pămîntul; iară toţi ceia ce M-au întărîtat nu
24 vor vedea pre dînsul. Iară feciorul Mieu, Halev, pentru căce s-au făcut alt duh întru el şi au urmat Mie, îl voiu băga pre el la pămîntul carele au întrat acolo, şi semenţia lui va moş-
25 teni pe dînsul. Iară Amalic şi hananeul lăcuiescu în vale: mîine vă întoarceţi şi vă
26 rîdicaţi voi la pustie, calea Mării Roşii". Şi zise Domnul către Moisi şi către Aaron,
27 zicînd: „Pînă cînd adunarea cea rea aceasta,carele ei cîrtescu înaintea Mea? Cîrteala fiilor lui Izrail, carea au cîrtit pentru voi,
28 am auzit. Zi lor: 'Viu Eu – zice Domnul – cu adevărat! În ce chip aţi grăit la urechile
29 Meale, aşa voiu face voao: În pustiiul acesta vor cădea oasele voastre, şi toată socoteala voastră, şi cei număraţi ai voştri, den 20
30 de ani şi în sus, cîţ cîrtiia asupra Mea, De veţ întra voi la pămîntul preste carele Mi-am întinsu mîna Mea ca să lăcuiţ voi preste dînsul, fără cît numai Halev, feciorul lui Iehoni, şi
31 Iisus al lui Navi. Şi copiii care aţi zis: 'Întru jaf vor fi!', voiu băga pre dînşii la pămînt şi vor moşteni pămîntul carele voi v-aţ ferit de
32 la el. Şi oasele voastre vor cădea în pustiiul
33 acesta. Iară fiii voştri vor fi păscînd în pustiiu 40 de ani şi vor purta curvia voastră pînă
34 să vor topi oasele voastre în pustie. După numărul zilelor cîte aţi socotit pămîntul, 40 de zile, zi pentru an veţ lua păcatele voastre, 40 de ani, şi veţ cunoaşte mînia urgiei mîniei
35 Meale. Eu, Domnul, am grăit voao! Aşa voiu face la adunarea cea rea aceasta care au ficlenit asupra Mea: în pustiiul acesta să vor
36 topi şi acolo vor muri'". Şi oamenii pre carii au trimis Moisi să socotească pămîntul şi, venind, au cîrtit asupra lui către adunare,
37 să scoată cuvinte reale pentru pămînt, Şi muriră oamenii carii au zis rău asupra pămîntu-
38 lui, întru rană înaintea Domnului. Şi Iisus al lui Navi şi Halev, feciorul lui Iefoni, au trăit, dentru oamenii aceia ce-au mersu să socotească
39 pămîntul. Şi au grăit Moisi cuvintele aceas-
tea către toţi fiii lui Israil şi au plînsu norodul
foarte. Şi mînecînd dimineaţa, s-au suit 40
pre vîrful muntelui, zicînd: „Iată-ne, noi ne vom sui la locul care au zis Domnul, căce am greşit!". Şi zise Moisi: „Pentru căce voi căl- 41
caţi cuvîntul Domnului? Nu va fi cu sporiu voao. Nu vă suiţi, pentru că nu iaste Dom- 42
nul cu voi şi veţi cădea înaintea feaţii vrăjmaşilor voştri. Căce Amalic şi hananeul acolo 43
e înaintea voastră şi veţi cădea cu sabie; pentru care lucru v-aţi întorsu, neascultînd pre Domnul, şi nu va fi Domnul întru voi". Şi trecînd, s-au suit pre vîrful muntelui, iară 44
chivotul făgăduinţii Domnului şi Moisi nu s-au clătit den mijlocul taberii. Şi să pogorî 45
Amalic şi hananeul cela ce şădea în muntele acela şi înfrînseră pre ei şi tăiară pre ei pînă la Erma şi să întoarseră la tabără.

CAP XV

Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice 2
către dînşii: 'Cînd veţi întra la pămîntul lăcaşului vostru, carele Eu dau voao, Şi veţ face aducere 3
ardere-de-tot Domnului, au jîrtvă, rugă mare, au după voie, au la praznecile voastre miros de bună mirosire Domnului, de va fi den boi, au den oi, Şi va aduce cela ce va aduce 4
darul lui Domnului jîrtvă de făină cernută, a zeacea al lui ifi, frămîntată în a patra al lui in, cu untedelemnu, Şi vin la turnare, a patra a 5
lui in veţi face preste arderea-de-tot au preste jîrtvă. La un miel vei face atîta aducere 6
miros de bună mirosire Domnului; şi la berbeace, cîndu-l veţi face pre el pentru arderede-tot au pentru jîrtvă, vei face jîrtvă de făină curată, 20, amestecată cu untdelemnu, a treaia lui in; Şi vin la turnare, a treaia lui 7
in, veţi aduce la miros de bună mirosire Domnului. Iară de veţi face den boi pentru 8
ardere-de-tot, au pentru jîrtvă să măriţi ruga, au la mîntuirea Domnului, Şi veţi aduce 9
peste viţel jîrtvă de făină curată trei a zeacea, frămîntată în untdelemnu, jumătate de in; Şi 10
vin de turnare, jumătate de in, aducere miros a bunii mirosiri Domnului. Aşa vei face 11
unui viţel, au unui berbeace, au unui miel den oi, au den capre. După numărul care veţi face, aşa veţi face unuia, după numărul lor. Tot 12
cel de pămînt va face aşa, ca aceastea să aducă aduceri întru miros de bună mirosire Domnului. Iară de se va face întru voi nemearnic în pămîntul vostru, sau carele să va face întru voi între rudele voastre şi va face aducere miros de bună mirosire Domnului, în ce chip faceţi voi, aşa va face adunarea Domnului, Leage una 13
va fi voao şi celor nemearnici, celor ce şăd

lîngă voi; leage veacinică întru rudele voastre: după cum voi, şi cel nemearnic va fi, înaintea Domnului; leage una va fi şi îndereptare una va fi voao şi celui nemearnic ce iaste alăturat
14 lîngă voi'". Şi grăi Domnul către Moisi,
15 zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice
16 către dînşii: 'Mergînd voi la pămîntul
17 carele eu vă bag pre voi acolo, Şi va fi cînd veţi mînca voi den pîinele pămîntului, veţi lua
18 luare osăbire Domnului. Începătura frămîntatului vostru, pîine, veţi osăbi luare pre
19 dînsa; ca luare de la arie, Aşa veţi lua pre dînsa, pîine, începătura frămîntatului vostru, şi veţ da Domnului luare întru rudele voastre.
20 Iară cînd veţi greşi şi nu veţi face toate poruncile aceastea care le-au grăit Domnul
21 către Moisi, După cum au poruncit Domnul Dumnezău voao pren mîna lui Moisi, den ziua carea au poruncit Domnul către voi, şi
22 înainte, întru rudele voastre, Şi va fi de va fi den ochii adunării să va face fără de voie, şi va face toată adunarea viţel unul, curat, den boi, întru ardere-de-tot, întru miros de bună mirosire Domnului; şi jîrtva acestuia şi turnarea lui, dupe tocmeala lui; şi ţap unul, den
23 capre, pentru greşala. Şi să va ruga preotul pentru toată adunarea fiilor lui Israil şi li se va lăsa lor, că fără de voie iaste; şi ei au adus darul lui aducere Domnului, pentru păcatul lor înaintea Domnului, pentru ceale fără de
24 voia lor. Şi să va lăsa la toată adunarea fiilor lui Israil şi la cel nemearnic ce mearge alăturea cu voi, căci la tot norodul iaste fără de
25 voie. Iară un suflet de va greşi fără de voie,
26 va aduce o capră de un an, pentru păcat. Şi să va ruga preotul pentru sufletul ce s-au nevolnicit; şi, greşînd fără de voie înaintea Domnului, să să roage pentru el şi să va lăsa
27 lui. Celui de loc întru fiii lui Israil şi celui nemearnic ce iaste alăturea întru dînşii, o leage va fi între dînşii, carele va face fără de
28 voie. Şi sufletul carele va face în mînă de trufie, întru cei de pămînt au dentru cei nemearnici, pre Dumnezău acesta va întărîta; şi va peri sufletul acesta den norodul lui,
29 Căce cuvîntul Domnului au defăimat şi poruncile Lui le-au răsipit; cu surpare să va surpa sufletul acela; păcatul lui – întru dîn-
30 sul'". Şi era fiii lui Israil în pustie şi aflară
31 om adunînd leamne în ziua sîmbetii. Şi-l aduseră pre el ceia ce l-au aflat pre dînsul adunînd leamnele către Moisi şi către Aaron
32 şi către toată adunarea fiilor lui Israil. Şi puseră pre dînsul în temniţă, pentru că n-au
33 ales ce-i vor face lui. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Cu moarte să să omoară omul acela, să-l ucideţi pre dînsul cu pietri toată adunarea". Şi scoaseră pre el toată adu- 34
narea afară den tabără şi-l uciseră pre el toată adunarea cu pietri, afară den tabără, după cum au grăit Domnul către Moisi. Şi zise 35
Domnul către Moisi, zicînd: „Grăiaşte fii- 36
lor lui Israil şi vei zice către ei şi să-ş facă loru sîngifu pre arepile hainelor lor, întru neamurile lor, şi veţi pune pre sîngifurile aripilor împletitură vînătă şi va fi voao la sîngifuri.
Şi veţi vedea pre eale şi veţi aduce aminte de 37
toate poruncile Domnului şi veţi face pre eale, şi nu vă veţi mai întoarce înapoia cugetelor voastre şi înapoia ochilor voştri întru care voi curviţ după dînsele; Pentru ca să vă adu- 38
ceţi aminte şi să faceţi toate poruncile Meale, şi veţi fi sfinţi Dumnezăului vostru. Eu – 39
Domnul Dumnezăul vostru, Cela ce v-am scos pre voi den pămîntul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu – Domnul Dumnezăul vostru".

CAP XVI

Şi grăi Core, feciorul lui Isaar, feciorul 1
lui Caath, feciorul lui Levi, şi Dathan, şi Aviron, feciorul lui Eliam, şi Avnan, feciorul lui Faleth, feciorul lui Ruvin, şi să sculară împotrivă lui
Moisi, Şi oameni den fiii lui Israil, 250, 2
căpeteniile adunării, chemaţii sfatului Şi 3
oameni vestiţi, s-au întărîtat asupra lui Moisi şi Aaron şi ziseră către ei: „Destul voao, căce toată adunarea, toţi sfinţi, şi întru ei Domnul. Şi căce vă puneţi împotrivă preste adunarea Domnului?" Şi auzind Moisi, au căzut pre 4
faţă. Şi grăi către Core şi către toată a lui 5
adunare, zicînd: „Socotit-au şi au conoscut Dumnezău pre ceia ce sînt ai Lui, şi pre cei sfinţi i-au apropiat către Sine; şi pre ceia ce nu Şi i-au ales Lui nu i-au apropiat către El. Aceasta să faceţi: luaţi-vă voao căţii, 6
Core şi toată adunarea lui, Şi puneţi preste 7
eale foc şi puneţi preste eale tămîie înaintea Domnului, mîine. Şi va fi omul pre carele va aleage Domnul, acesta – sfînt. Ajungă-vă voao, fiii lui Levi!". Şi zise Moisi către 8
Core: „Ascultaţi-mă, fiii lui Levi! Puţin 9
iaste aceasta voao, căci au împărţit pre voi Dumnezău den adunarea lui Israil, şi vă apropia pre voi către Sine, să slujîţi slujbele cortului Domnului şi să zvoriţi înaintea adunării Domnului, să-i slujîţi lui? Şi te apropie pre 10
tine şi pre toţi fraţii tăi, feciorii lui Levi, împreună cu tine, şi cercaţ a preoţi? Aşa tu 11
şi toată adunarea ta cea adunată către Dumnezău! Şi Aaron cine iaste, căce cîrtiţ asupra lui?" Şi trimise Moisi să cheame pre Dathan 12
şi pre Aviron, feciorii lui Eliav, şi ziseră: „Nu ne vom sui. Oare puţin e aceasta, căce ne-ai suit 13
pre noi la pămînt ce cură miare şi lapte, ca să ne omori pre noi în pustie? Căci stăpîneşti noao?

14 Boiarin eşti? Şi tu la pămînt ce cură miare şi lapte ne-ai băgat pre noi şi ne-ai dat noao sorţi de ţarină şi vii? Ochii oamenilor acelora
15 i-ai tăiat? Nu ne vom sui!“ Şi să îngreuie Moisi foarte şi zise cătră Domnul: „Nu luoa-aminte la jîrtva lor. N-am luat a niceunuia pohtă dentru ei, nice am chinuit pre niceunul
16 dentru ei“. Şi zise Moisi cătră Core: „Sfinţeaşte adunarea ta şi fiţ gata înaintea Domnu-
17 lui, tu şi Aaron şi ei, mîine. Şi luaţ fieştecarele căţia lui şi veţ pune preste eale tămîie; şi veţ aduce înaintea Domnului fieştecarele căţia lui, 250 de căţii, şi tu şi Aaron, fieştecarele căţia lui“.
18 Şi luo fieştecarele căţia lui, şi puseră preste eale foc, şi puseră preste eale
19 tămîie, Şi stătură lîngă uşile cortului mărturiei Moisi şi Aaron. Şi să rîdică asupra lor Core, toată a lui adunare, lîngă uşa cortului mărturiei. Şi se arătă slava Domnului la toată
20 adunarea. Şi grăi Domnul cătră Moisi şi
21 cătră Aaron, zicînd: „Osebiţ fieştecarele de adunarea aceasta şi voiu topi pre ei odată“.
22 Şi căzură pre faţa lor şi ziseră: „Dumnezeule, Dumnezeule părinţilor şi a tot trupul! De au greşit un om, preste toată adunarea – urgia
23 Domnului?“ Şi grăi Domnul cătră Moisi,
24 zicînd: „Grăiaşte adunării, zicînd: ‘Feriţi-vă împrejur de la adunarea lui Core şi Dathan şi
25 Aviron!’“. Şi să sculă Moisi şi mearse cătră Dathan şi Aviron, şi mearseră împreună cu el toţi bătrînii lui Izrail, şi grăi cătră adunare,
26 zicînd: „Osebiţi-vă de la corturile oamenilor acestor năsîlnici şi să nu vă atingeţ de toate cîte-s la ei, ca să nu periţ împreună întru
27 toată greşala lor“. Şi s-au ferit de la cortul lui Core şi Dathan şi Aviron împrejur. Şi Dathan şi Aviron ieşiră şi stătură lîngă uşile corturilor lor, şi muierile lor, şi copiii lor, şi
28 marfa lor. Şi zise Moisi: „Întru aceasta veţ cunoaşte că Domnul m-au trimis pre mine să
29 fac toate lucrurile aceastea, Căci nu de la mine: De vor muri după moartea a tuturor oamenilor aceştea sau după socotinţa a tuturor oamenilor, socotinţe va fi lor, nu Domnul
30 m-au trimis pre mine; Ce numai întru prăpastie va arăta Domnul şi, deşchizînd pămîntul gura lui, va înghiţi pre dînşii, şi pre casele lor, şi colibile lor, şi toate cîte sînt la dînşii; şi se vor pogorî în iad vii, şi veţ cunoaşte cum au
31 întărîtat oamenii aceştea pre Domnul“. Şi după ce au potolit grăind toate cuvintele aceastea, să rupse pămîntul supt picioarele
32 lor. Şi să deşchise pămîntul şi înghiţi pre dînşii, şi casele lor, şi pre toţi oamenii ce era
33 cu Core, şi dobitoacele lor. Şi se pogorîră ei şi toate cîte-s la dînşii vii în iad şi-i acoperi pre dînşii pămîntul şi periră den mijlocul adunării. Şi tot Izrailul şi cei premprejurul lor 34
au fugit de glasul lor, căci au zis zicînd: „Ca să nu ne înghiţă pre noi pămîntul!“. Şi foc au 35
ieşit de la Domnul şi au mîncat pre cei 250 de oameni, cei ce aducea tămîie. Şi zise Dom- 36
nul cătră Moisi şi cătră Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: „Luaţi căţiile ceale de 37
aramă den mijlocul celor arşi, şi focul cel strein acesta sămănînd acolo, căce au sfinţit căţiile păcătoşilor acestora întru sufletele lor. Şi fă pre eale custuri bătute, punere 38
jîrtăvnicului, căci s-au adus înaintea Domnului şi s-au sfinţit şi s-au făcut întru semnu fiilor lui Izrail“. Şi luo Eliazar, feciorul lui 39
Aaron preotul, căţiile ceale de aramă, cîte au adus cei arşi de tot, Şi le puseră pre dînsele 40
punere jîrtăvnicului, pomenire fiilor lui Izrail, pentru ca să nu vie nimenilea de alt neam, carele nu iaste den semenţia lui Aaron, ca să puie tămîie înaintea Domnului, şi să nu fie ca Core şi adunarea lui, după cum au grăit Domnul pren mîna lui Moisi. Şi cîrtiră fiii lui 41
Izrail a doua zi pre Moisi şi pre Aaron, zicînd: „Voi aţi omorît norodul Domnului“. Şi fu 42
cînd învăluia adunarea pre Moisi şi pre Aaron şi să porniră preste cortul mărturiei, Şi pre 43
cort l-au acoperit norul şi se-au ivit slava Domnului. Şi întră Moisi şi Aaron despre faţa cortului mărturiei. Şi grăi Domnul cătră 44
Moisi şi cătră Aaron, zicînd: „Osebiţi-vă 45
den mijlocul adunării aceştiia, şi-i voiu topi pre dînşii odată!“. Şi căzură preste faţa lor. 46
Şi zise Moisi cătră Aaron: „Ia căţia şi pune preste ea foc den jîrtăvnic şi pune preste ea tămîie şi du degrab la tabără; şi te roagă pentru ei, pentru că ieşi urgie de la faţa Domnului, începu a surpa norodul“. Şi luă 47
Aaron precum au grăit lui Moisi şi alergă la adunare; şi iată, s-au început surparea întru norod. Şi puse deasupra tămîie şi să rugă pentru nărod. Şi stătu între mijlocul celor 48
morţi şi celor vii şi să potoli surparea. Şi 49
fură cei morţi întru surpare 14000 şi 7 sute, fără cei ce au murit pentru Core. Şi să 50
întoarse Aaron cătră Moisi, la uşa cortului mărturiei, şi să potoli surparea.

CAP XVII

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd: 1
„Grăiaşte fiilor lui Israil şi ia de la ei 2
toiag, toiag de la toţ boiarii lor, dupe casele moşiilor lor, 12 toiage; şi fieştecăruia scrie numele lui preste toiagul lui. Şi numele lui Aaron scrie peste 3
toiagul lui Levi, pentru că iaste un toiag; după feliul casii moşiilor lor vor da. Şi le vei pu- 4
ne pre eale în cortul mărturiei, împotriva mărturiei, întru carii Mă voiu cunoaşte ţie acolo. Şi 5
va fi omul pre carele voiu aleage pre el,

toiagul lui va odrăsli; şi voiu rădica de la tine cîrteala fiilor lui Israil, cîte ei cîrtescu preste
6 voi". Şi grăi Moisi fiilor lui Israil; şi-i deaderă lui toţi boiarii lor toiag, la un boiariu un toiag, dupe boiariu, după casele moşiilor lor, doauăsprăzeace toiage. Şi toiagul lui Aaron –
7 în mijlocul toiagilor lor. Şi puse Moisi toiagile înaintea Domnului, în cortul mărturiei.
8 Şi fu a doo zi, şi întră Moisi şi Aaron în cortul mărturiei şi, iată, odrăsli toiagul lui Aaron în casa lui Levi, şi scoase odraslă, şi înflori flori
9 şi răsări nuci. Şi scoase Moisi toate toiagile de la faţa Domnului către toţi fiii lui Israil şi
10 văzură, şi luară fieştecare toiagul lui. Şi zise Domnul către Moisi: „Pune toiagul lui Aaron înaintea mărturiei lor, întru socotinţă, în semnu fiilor celor neascultători, şi să să potolească cîrteala lor de la Mine, şi nu vor
11 muri". Şi făcu Moisi şi Aaron cîte au
12 poruncit Domnul lui Moisi; aşa au făcut. Şi ziseră fiii lui Israil către Moisi, zicînd: „Iată,
13 ne-am topit, am perit, ne-am potopit! Tot cela ce să atinge de cortul Domnului moare. Pînă în săvîrşit vom muri?"

CAP XVIII

1 Şi zise Domnul către Aaron, zicînd: „Tu, şi feciorii tăi, şi casa tătîni-tău împreună cu tine, veţi lua începăturile sfintelor; şi tu şi feciorii tăi veţi
2 lua păcatele preoţiei voastre. Şi pre fraţii tăi, feliul lui Levi, norodul tătîni-tău, apropie lîngă tine şi să să adaogă lîngă tine şi să slujască ţie, şi tu şi feciorii tăi împreună cu
3 tine – denaintea cortului mărturiei. Şi vor păzi pazele tale şi pazele cortului; fără numai către vasele ceale sfinte şi către jîrtăvnic nu să vor apropia, şi nu vor muri şi aceştea şi
4 voi. Şi să vor adaoge către tine şi vor păzi pazele cortului mărturiei, după toate slujbele cortului; şi cel de alt neam nu să va apropia
5 către tine. Şi veţi păzi pazele sfintelor şi pazele jîrtăvniculuí şi nu va mai fi încă mînie
6 întru fiii lui Israil. Şi Eu am luat pre fraţii voştri, pre leviţi, den mijlocul fiilor lui Israil, dare dată Domnului, a sluji slujbele cortului
7 mărturiei. Şi tu, şi fiii tăi cu tine, veţi cruţa preoţia voastră după tot chipul jîrtăvniculuí şi cel denlăuntru a acoperemîntului: şe veţi sluji slujbele dare preoţiei voastre. Şi cel striin de neam ce mearge alăturea cu voi va muri".
8 Şi grăi Domnul către Aaron: „Şi iată, Eu am dat voao paza începăturilor Meale. Dentru toate ceale sfinţite Mie de la fiii lui Israil, ţie am dat aceastea, întru cinste, şi fiilor tăi după tine, de leage veacinică. Şi aceasta fie 9
voao den ceale sfinţite ale sfintelor, den aduceri, den toate darurile lor şi de la toate jîrtvele lor şi de la toată greşala lor şi de la toate păcatele lor; cîte-M dau Mie den toate sfintele, ţie va fi şi fiilor tăi. Întru Sfintele Sfin- 10
telor veţi mînca pre eale; tot bărbatul va mînca pre eale, tu şi fiii tăi, sfinte vor fi ţie. Şi aceasta va fi voao: den cepăturile 11
dărilor, den toate punerile fiilor lui Israil, ţie am dat aceastea, şi fiilor tăi, şi featelor tale împreună cu tine, de leage veacinică. Tot curatul în casa ta va mînca pre eale. Toată 12
începătura untdelemnului, şi toată începătura vinului, şi a grîului începătura, dentr-însele cîte vor da Domnului, ţie le-am dat pre eale. Ceale dentîiu născute toate cîte-s în 13
pămîntul lor, cîte vor aduce Domnului, ţie vor fi. Tot curatul în casa ta va mînca pre eale. Toată dania întru fiii lui Israil ţie va fi. Şi 14/15
tot ce deşchide tot zgăul dentru tot trupul, cîte aduc Domnului, den om pînă în dobitoc, ţie va fi; fără de numai cu mîntuiri să vor mîntui ceale dentîiu născute ale oamenilor; şi ceale dentîiu născute ale dobitoacelor celor necurate veţ mîntui. Şi mîntuirea lui, den luna- 16
tecu, preţul 5 sicli, după siclul cel sfînt, 20 de bani sînt. Afară den ceale dentîiu născute a 17
viţeilor şi den ceale dentîiu născute a oilor şi ceale dentîiu născute ale caprelor: să nu le mîntuiţ, sfinte sîntu. Şi sîngele lor vei turna preste jîrtăvnic, şi seul vei aduce aducere întru miros de bună mirosire Domnului. Şi 18
cărnurile vor fi ţie, ca şi pieptul punerii, şi după-braţul cel direpţ ţie va fi. Toată lua- 19
rea sfintelor, cîte vor lua fiii lui Israil Domnului, am dat ţie, şi fiilor tăi, şi featelor tale cu tine, de leage veacinică, făgăduinţă de sare veacinică iaste înaintea Domnului, ţie şi semenţiei tale după tine". Şi grăi Domnul 20
către Aaron: „În pămîntul lor să nu moşteneşti, şi parte nu va fi ţie întru dînşii, căci Eu – partea ta şi moştenirea ta în mijlocul fiilor lui Israil. Şi fiilor lui Levi, iată, le-am dat tot ce 21
e preste zeace în Israil întru sorţu, pentru slujbele lor cîte ei slujăscu slujbă în cortul mărturiei. Şi nu vor mai veni încă fiii lui 22
Israil la cortul mărturiei, ca să ia păcat purtătoriu de moarte. Şi va sluji levitul, el, slujba 23
cortului mărturiei şi ei vor lua păcatele lor. De 24
leage veacinică întru rudele lor. Şi în mijlocul fiilor lui Israil nu vor moşteni moştenire, căci ceale preste zeace a fiilor lui Israil, cîte vor osebi Domnului, luare am dat leviţilor în sorţ. Pentru aceaea am zis lor: 'În mijlocul fiilor

25 lui Israil nu vor moşteni sorţul'".
26 Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicînd:
„Şi leviţilor vei grăi şi vei zice cătră dînşii: 'De veţ lua de la fiii lui Israil cea preste zeace care v-am dat voao de la ei în sorţu, şi veţ lua voi de la dînsul luarea Domnului preste zeace den cel preste
27 zeace al lui, Şi să vor socoti voao luările voastre ca grîul de la arie şi ca luarea de la
28 teascu. Aşa veţ lua şi voi de la toate luările Domnului, den toate preste zecile voastre cîte veţ lua de la fiii lui Israil, şi veţ da dentr-însele
29 luare Domnului, lui Aaron preotul. Den toate dările voastre să luaţ luare Domnului, den toate începăturile ceale sfinţite de la
30 el'. Şi veţ zice cătră dînşii: 'Cînd luaţ începătura de la el, şi să va socoti leviţilor ca roada
31 de la arie, cu luarea de la teascu. Şi veţ mînca pre dînsa în tot locul voi, şi fiii voştri, şi casele voastre, căce plata aceasta voao iaste pentru slujbele voastre ceale den cortul mărturiei.
32 Şi nu veţ lua pentru aceasta păcat, că de veţ lua începătura de la el; şi sfintele fiilor lui Israil să nu le spurcaţ, pentru ca să nu muriţ'".

CAP XIX

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi şi Aaron,
2 zicînd: „Aceasta e osăbirea legii, cîte au poruncit Domnul, zicînd: 'Grăiaşte fiilor lui Israil şi să ia cătră tine juncă roşie curată, carea nu are în ea prihană şi preste carea nu s-au pus
3 preste ea jug, Şi o vei da pre ea cătră Eleazar preotul; şi o vor scoate pre ea afară den tabără, la loc curat, şi o vor junghea pre ea
4 înaintea lui. Şi va lua Eliazar den sîngele ei, şi va stropi denaintea feaţii cortului mărturiei
5 den sîngele ei, de şapte ori. Şi o vor arde pre dînsa de tot înaintea lui; şi pialea ei şi cărnurile şi sîngele ei cu baliga ei să vor arde-de-
6 tot. Şi va lua preotul lemnu de chedru şi isop şi roşu, şi vor pune în mijlocul arderii-
7 de-tot a juncii. Şi va spăla hainele lui preotul, şi va spăla trupul lui cu apă; şi după aceasta va întra înlăuntru la tabără, şi necurat
8 va fi preotul pînă în sară. Şi cel ce o arde pre dînsa va spăla hainile lui, şi va scălda trupul lui cu apă; şi necurat va fi pînă în sară.
9 Şi va strînge om curat cenuşa juncii şi o va pune afară den tabără, la loc curat; şi va fi adunării fiilor lui Israil întru pază, apă de
10 stropire, curăţenie iaste. Şi cel ce adună cenuşa juncii va spăla hainele lui, şi necurat va fi pînă în sară. Şi va fi fiilor lui Israil şi celor nemearnici ce sînt lîngă voi în mijlocul vostru
11 de leage veacinică. Cela ce să atinge de cel mort a tot sufletul omului necurat va fi în
12 şapte zile. Acesta să va curăţi în ziua a treia şi în ziua a şaptea şi curat va fi; iară de nu să va curăţi în ziua a treia şi în ziua a şaptea, nu va fi curat. Tot cela ce să atinge de cel mort 13
den tot sufletul omului de va muri, şi nu să va curăţi, cortul Domnului au pîngărit; să va zdrobi sufletul acela dentru Israil. Căce apa stropirei nu s-au stropit preste el, necurat iaste, căci necurăţia lui într-însul iaste. Şi 14
aceasta e leagea, om de va muri în casă: tot cela ce întră înlăuntru în casă, şi cîte sînt în casă, necurate vor fi şapte zile. Şi toată 15
unealta deşchisă, cîte nu-s cu legături legate preste dînsa, necurat iaste. Şi tot cela ce să 16
va atinge la faţa copilului rănit, au mort, au os omenescu, au mormînt, şapte zile necurat va fi. Şi vor lua celui necurat den spuza cea 17
arsă a curăţeniei şi vor turna preste ea apă vie într-un vas. Şi va lua isop şi va muia în apă 18
om curat; şi va stropi preste casă şi preste haine şi preste suflete, cîte vor fi acolo, şi preste cel atinsu de osul omenescu, au de cel rănit, au de cel mort, au de mormînt. Şi va 19
stropi cel curat preste cel necurat, în ziua a treia şi în ziua a şaptea, şi să va curăţi în ziua a şaptea. Şi va spăla hainele lui, şi va scălda trupul lui cu apă; şi necurat va fi pînă în sară. Şi om carele să va pîngări şi nu să va 20
curăţi, va peri sufletul acela den mijlocul adunării, căci sfintele Domnului au pîngărit; cu apă de stropire nu se-au stropit pre dînsul, necurat iaste. Şi va fi voao de leage veaci- 21
nică. Şi cel ce să stropeaşte apă de stropire va spăla hainele lui, şi cela ce să atinge de apa stropirii necurat va fi pînă în sară. Şi de tot 22
ce să va atinge de el, cel necurat, necurat va fi; şi sufletul ce să atinge necurat va fi pînă în sară'".

CAP XX

Şi veniră fiii lui Israil, toată adunarea, 1
la pustiiul lui Sin, în luna dentîi. Şi rămase nărodul la Cadis. Şi muri acolo Mariam, şi să îngropă acolo. Şi nu era apă la adunare. Şi 2
să adunară preste Moisi şi Aaron. Şi 3
suduia nărodul pre Moisi, zicînd: „Macară să fim perit în perirea fraţilor noştri înaintea Domnului! Şi pentru căce aţ suit adunarea 4
Domnului la pustia aceasta, ca să ne omorîţ pre noi şi dobitoacile noastre? Şi pentru 5
căce aceasta, ne-aţ suit pre noi de la Eghipet, ca să venim la locul acest rău, loc carele nu să samănă nici zmochini, nici vii, nici rodii, nici apă iaste de băut?". Şi veni Moisi şi Aaron de 6
la faţa adunării la uşa cortului mărturiei şi căzură preste faţă; şi să ivi slava Domnului cătră

7 dînşii. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
8 „Ia toiagul tău şi adună adunarea, tu şi Aaron, frate-tău, şi grăiţ către piatră, înaintea lor, şi va da apele ei. Şi veţ scoate lor apă den piatră, şi veţ adăpa adunarea şi dobitoacele
9 lor". Şi luo Moisi toiagul den naintea Dom-
10 nului, după cum au poruncit Domnul. Şi adună Moisi şi Aaron adunarea denaintea pietrii şi zise către ei: „Ascultaţi-mă, cei neascultători! Au den piatra aceasta voiu scoate
11 voao apă?" Şi rădicînd Moisi mîna lui, au lovit piatra cu toiagul de doao ori. Şi ieşi apă
12 multă şi bău adunarea şi dobitoacele lor. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron: „Căci nu aţ crezut, să Mă sfinţiţ înaintea fiilor lui Israil, pentru aceaea nu veţ băga voi adunarea
13 aceasta în pămîntul care am dat lor". Aceasta e Apa Pricii, căci se-au suduit fiii lui Israil
14 înaintea Domnului, şi Să sfinţi întru ei. Şi trimise Moisi soli de la Cadis către împăratul Edom, zicînd: „Aceastea zice fratele tău Israil: Tu ştii toată osteneala ce-au aflat pre
15 noi. Şi pogorîră părinţii noştri la Eghipet şi nemernicim la Eghipet zile multe. Şi ne-au chinuit pre noi eghipteanii şi pre părinţii
16 noştri. Şi am strigat către Domnul, şi au auzit Domnul glasul nostru. Şi trimiţînd îngerul, ne-au scos pre noi de la Eghipet, şi acum sîntem în Cadis, cetatea den partea hotarălor
17 tale. Să treacem pren pămîntul tău; nu vom treace pren ţarine, nice pren vii, nice vom bea apă den fîntîna ta; pre cale împărătească vom mearge, nu ne vom abate în direapta, nice în stînga, pînă vom treace hota-
18 răle tale!" Şi zise către el Edom: „Nu vei treace pren mine; iară de nu, cu războiu voiu
19 ieşi în timpinarea ta". Şi ziseră lui fiii lui Israil: „Pre lîngă munte vom treace; iară de vom bea den apa ta, eu şi dobitoacele meale, da-ţ-vom preţul ţie; ce lucrul nemică iaste,
20 pre lîngă munte vom treace!" Şi el zise: „Nu vei treace pren mine!"Şi ieşi lui în timpinare Edom, cu gloată grea şi cu mînă tare.
21 Şi nu vru Edom să dea lui Israil să treacă pren hotarăle lui. Şi să abătu Israil de la dînsul.
22 Şi să rădicară de la Cades şi mearseră fiii lui
23 Israil, toată adunarea, la Or muntele. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron, în muntele Or, pre hotarăle pămîntului Edom, zicînd:
24 „Să să adaogă Aaron către norodul lui; căci nu veţi întra în pămîntul carele am dat fiilor lui Israil în ţineare, pentru căce M-aţi întărîtat pre Mine la
25 Apa Pricii. Ia pre Aaron, fratele tău, şi pre Eliazar, feciorul lui, şi-i suie pre ei la Or muntele,
26 înaintea a toată adunarea. Şi dezbracă pre Aaron de-mbrăcămintea lui, şi îmbracă pre Eliazar, feciorul lui; şi Aaron, adăogîndu-se, să moară acolo". Şi făcu Moisi după cum au 27
poruncit Domnul lui. Şi i-au suit pre dînşii în Or muntele, înaintea a toată adunarea. Şi 28
dezbrăcă pre Aaron de hainele lui, şi au îmbrăcat cu eale pre Eliazar, feciorul lui. Şi muri Aaron acolo, pre vîrful muntelui. Şi pogorî Moisi şi Eliazar den munte. Şi văzu 29
toată adunarea cum au murit Aaron, şi au plînsu pre Aaron 30 de zile toată casa lui Israil.

CAP XXI

Şi auzi hananeul, împăratul Arad, cela 1
ce lăcuia spre pustiiu, cum au venit Israil calea Atharim, şi deade războiu către Israil, şi robi dentru ei
robime. Şi să rugă Israil rugă 2
Domnului şi zise: „De-m vei da pre norodul acesta supt mîna mea, voiu anathematisi pre el şi pre cetăţile lui". Şi auzi Domnul glasul 3
lui Israil, şi deade pre hananeu supt mîna lui. Şi anathematisi pre dînsul şi cetăţile lui; şi numi numele locului aceluia Anathema. Şi 4
rădicîndu-se den muntele lui Or, calea spre Marea Roşie, au încunjurat pămîntul Edom. Şi au leşînat norodul pre cale Şi clevetiia 5
norodul către Dumnezău şi asupra lui Moisi, zicînd: „Pentru căce ne-ai scos pre noi de la Eghipet ca să ne omori pre noi în pustie? Căce nu iaste pîine, nice apă, şi sufletul nostru s-au supărat în pîinea ceastă deşartă". Şi tri- 6
mise Domnul la norod şărpii cei ce omorîia şi muşca pre norod, şi muri norod mult den fiii lui Israil. Şi mergînd norodul către 7
Moisi, zicea: „Am greşit,căce am grăit de rău asupra Domnului şi asupra ta. Roagă-te dară către Domnul şi să ia de la noi pre şarpe". Şi 8
să rugă Moisi către Domnul, pentru norod, şi zise Domnul către Moisi: „Fă-ţi ţie şarpe, şi-l pune pre dînsul pre un semnu; şi va fi de va muşca şarpele pre om, tot cel muşcat, văzînd pre dînsul, va trăi". Şi făcu Moisi şarpe de 9
aramă, şi-l puse pre dînsul pre un semnu; şi fu cînd muşca şarpele pre om, şi căuta pre şarpele cel de aramă şi trăia. Şi să rîdicară 10
fiii lui Israil şi să tăbărîră la Ovoth. Şi rîdi- 11
cîndu-se de la Ovoth, s-au tăbărît la Ahelghe, cea decindea în pustie, carea iaste despre faţa Moav, despre răsărita soarelui. Şi de acolo 12
s-au sculat şi să tăbărîră la valea Zared. Şi 13
de acolo rîdecîndu-se, s-au tăbărît decindea de Arnon, în pustie ceaea ce iaste afară den hotarăle amoreilor; pentru că iaste Arnon hotarăle Moav între mijlocul lui Moav şi între mijlocul amoreului. Pentru aceaea să zice 14
în carte: „Războiu al Domnului pre Zoov au pîrjolit şi pîrîile Arnon. Şi pîrîile le-au pus lă- 15
caşul lui Ir, şi să alătură cu hotarăle Moav".

16 Şi de acolo – [la] Fîntîna; aceasta iaste fîntîna carea au zis Domnul către Moisi: „Adună noro-
17 dul şi le voiu da lor apă să bea“. Atuncea au cîntat Israil cîntarea aceasta, la fîntînă: „Faceţ
18 începătură Lui! Fîntînă, au săpatu-o pre dînsa boiarii, cioplit-au pre ea împăraţii limbilor, întru împărăţia lor, stăpînind pre dînşii!“
19 Şi de la fîntînă, la Manthanail; şi de la Manthanail, la Naadiil; şi de la Naadiil, la Vamoth;
20 Şi de la Vamoth, la Napi, carele iaste în cîmpul lui Moav, den vîrful celui cioplit, ce caută spre
21 faţa pustiiului. Şi au trimis Moisi soli către Sion, împăratul amoreilor, cu cuvinte de
22 pace, zicînd: „Vom treace pren pămîntul tău; pre cale vom mearge, nu ne vom abate nice la ţarină, nice la vie, nice vom bea apă den fîntîna ta; pre cale împărătească vom
23 mearge, pînă vom treace hotarăle tale“. Şi n-au dat Sion lui Izrail ca să treacă pren hotarăle lui. Şi adună Sion pre norodul lui tot, şi ieşi să stea împotriva lui Izrail la pustiiu. Şi veni la Iasa, şi să tocmi împotriva lui Izrail.
24 Şi lovi pre dînsul Izrail cu ucidere de sabie, şi-i stăpîni pămîntul lui, de la Arnon pînă la Iiavoc, pînă la feciorii Aman; că în Iazir hota-
25 rul fiilor lui Aman iaste. Şi luo Izrail toate cetăţile aceastea, şi lăcui Izrail în toate cetăţile amoreilor, în Esevon şi în toate ceale ce se
26 apropie la eale. Pentru că iaste Esevon cetatea lui Sion, împăratul amoreilor. Şi acesta au bătut pre împăratul Moav, mai nainte, şi au luat tot pămîntul lui, de la Aroir
27 pînă la Arnon. Pentru aceea vor grăi pilduitorii: „Veniţ la Esevon, pentru să să
28 zidească şi să să tocmească cetatea Sion! Căci foc au ieşit de la Esevon şi pară den cetatea Sion; şi mîncă pînă la Moav, şi mîncă stîlpii
29 Arnon. Vai ţie, Moav! Perit-au norodul Hamos, să deaderă fiii lor să să mîntuiască, şi featele lor robite la împăratul amoreilor,
30 Sion. Şi semînţa lor piare, Esevon pînă la Devon, şi muierile lor încă arseră cu foc
31 preste Moav“. Şi lăcui Izrail în toate cetă-
32 ţile amoreilor. Şi au trimis Moisi ca să socotească pre Iazir. Şi au luatu-o pre ea şi satele ei, şi au scos pre amoreu, pre carele era
33 acolo. Şi întorcîndu-se, s-au suit pre calea cea de la Vasan. Şi ieşi Og, împăratul Vasan, în timpinarea lor, şi tot norodul lui, la războiu,
34 la Edrain. Şi zise Domnul către Moisi: „Să nu te temi de el, căci în mînile tale l-am dat pre dînsul, şi tot norodul lui, şi tot pămîntul lui; şi vei face lui după cum ai făcut lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Esevon“.
35 Şi lovi pre el, şi pre feciorii lui, şi tot norodul lui, pînă n-au lăsat dentr-însul prinsu viu, şi au moştenit pămîntul lor.

CAP XXII

Şi rîdicîndu-se fiii lui Izrail, să tăbărîră 1
către apusul Moav, lîngă Iordan, către Ierihon. Şi văzînd Valac, 2
feciorul lui Sipfor, toate cîte au făcut Izrail amoreului, Şi să temu Moav 3
de norod foarte, căci mulţi era; şi să îngreuia Moav de către faţa fiilor lui Israil. Şi zise 4
Moav bătrînimei lui Madiam: „Acuma va aleage adunarea aceasta pre toţi cei împrejureanii noştri, ca cînd ar aleage viţelul ceale verzi den cîmpu“. Şi Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul Moav era pe vreamea aceaea.
Şi trimise soli către Valaam, feciorul lui Veor 5
Fathura, carele iaste la rîul pămîntului fiilor nărodului său, să-l cheame pre el, zicînd: „Iată, norod au ieşit de la Eghipet şi, iată, au acoperit de tot faţa pămîntului; şi acesta şade ţiindu-se de mine. Şi acuma vino, bleas- 6
tămă mie pre nărodul acesta, căci mai tare decît mine iaste; de voiu putea să ucig dentru ei, şi-i voiu scoate pre ei den pămînt, căci ştiu: pre carii vei blagoslovi, blagosloviţ sînt, şi pre carii vei blestema tu, blestemaţi sînt“. Şi să 7
duse bătrînimea lui Moav şi bătrînimea lui Madiam, şi vrăjile întru mînile lor, şi veniră către Valaam şi ziseră lui cuvintele lui Valac. Şi zise către ei: „Găzduiţi aici de 8
noapte, şi voiu răspunde voao lucruri care va grăi Domnul către mine“. Şi rămaseră 9
boiarii lui Moav lîngă Valaam, şi veni Dumnezău la Valaam şi zise lui: „Ce sînt aceşti oameni la tine?“ Şi zise Valaam către 10
Dumnezău: „Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul Moav, au trimis pre ei către mine, zicînd: ‘Iată, norod au ieşit de la Eghipet şi 11
au acoperit faţa pămîntului; şi acesta şade ţiindu-se de mine. Şi acum, vino de-l bleastemă mie pre dînsul, de voiu putea să omor pre el, şi-l voiu scoate pre dînsul de pre pămînt’“. Şi zise Domnul către Valaam: „Nu 12
vei mearge cu dînşii, nice vei blestema pre norod, pentru că iaste blagoslovit“. Şi scu- 13
lîndu-se Valaam dimineaţa, au zis către boiarii lui Valac: „Alergaţi către domnul vostru, nu mă lăsă Dumnezău să mergu cu voi“. Şi 14
sculîndu-se boiarii Moav, au venit către Valac şi ziseră lui: „Nu va Valaam să meargă cu noi“.
Şi adaose încă Valac a trimite boiari mai mulţi 15
şi mai cinstiţi decît aceştea. Şi veniră la 16
Valaam şi-i ziseră lui: „Aceastea zice Valac al lui Sepfor: ‘Rogu-te, nu te lenevi a veni către mine! Pentru că cu cinste te voiu cinsti, şi toa- 17
te cîte-m vei zice mie voiu face ţie; şi vino de bleastămă mie pre norodul acesta’“. Şi răs- 18
punse Valaam şi zise boiarilor lui Valac: „De-m va da mie Valac plină casa lui de argint şi de aur, nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului

Dumnezău, ca să-l fac pre el mic au mare,
19 întru cugetul mieu. Şi acum rămîneţi aicea
în noaptea aceasta şi voi, şi voiu cunoaşte ce
20 va adaoge Domnul a grăi cătră mine". Şi
veni Dumnezău cătră Valaam noaptea şi-i
zise lui: „De-au venit ca să te cheame oamenii
aceştea, sculîndu-te urmează lor; ce cuvîntul
carele voiu grăi cătră tine, acela vei face!".
21 Şi sculîndu-se Valaam dimineaţa, au înşălat
22 măgăriţa lui şi mearse cu boiarii Moav. Şi
Să mînie cu mînie Dumnezău, căce mergea el
cătră Dînsul. Şi să sculă îngerul lui Dumne-
zău ca să-l mustre pre el în drum; şi el încăle-
case pre măgăriţa lui, şi doao slugi ale lui – cu
23 dînsul. Şi văzînd măgăriţa pre îngerul lui
Dumnezău stînd împotrivă pre cale şi cu sabia
zmultă în mîna lui, şi să abătu măgăriţa den
cale şi mergea la cîmpu. Şi bătea măgăriţa cu
toiagul lui, ca să o îndirepteaze pre ea în cale.
24 Şi stătu îngerul Domnului întru răzoarele vii-
25 lor, gard dencoace şi gard dencolea. Şi
văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău,
strînse pre ea cătră păreate, şi strînse piciorul
lui Valaam cătră păreate; şi adaose încă a o
26 bate pre dînsa. Şi adaose îngerul lui Dum-
nezău şi, mărgînd, stătu în loc strîmtu, la care
27 nu era a să abate în dereapta au în stînga. Şi
văzînd măgăriţa pre îngerul lui Dumnezău, au
şezut supt Valaam. Şi să mînie Valaam şi
28 bătea pre măgăriţă cu toiagul. Şi deşchise
Dumnezău gura măgăriţii şi zise cătră
Valaam: „Ce ţ-am făcut de m-ai bătut de trei
29 ori cu aceasta?" Şi zise Valaam măgăriţii:
„Căce m-ai batjocorit; şi, de aş fi avut cuţit în
30 mîna mea, te-aş fi junghiat". Şi zise măgă-
riţa cătră Valaam: „Nu-s eu măgăriţa ta, pre
care ai încălecat den tinereaţile tale pînă în
ziua de astăzi? Au doară cu nesocotinţe neso-
cotind am făcut ţie aceasta?" Şi el zise:
31 „Ba!" Şi descoperi Dumnezău ochii lui
Valaam, şi văzu pre îngerul Domnului stînd
împotrivă pre cale, şi sabie zmultă în mîna lui.
32 Şi plecîndu-se, s-au închinat feaţii lui. Şi-i
zise lui îngerul lui Dumnezău: „Pentru căce
ţ-ai lovit pre măgăriţa ta acum a treia oară? Şi
iată, eu ieşiiu la mustrarea ta, pentru că nu
iaste calea ta direaptă înaintea mea. Şi văzîn-
du-mă măgăriţa, s-au abătut de la mine a treia
33 oară, cu aceasta; Şi să nu să fie abătut
de la mine, acum pre tine te-aş fi omorît,
34 şi pre ea aş fi ferit". Şi zise Valaam îngeru-
lui Domnului: „Greşit-am, pentru căce n-am
ştiut că tu mi-ai stătut împotrivă, întru întim-
pinarea mea, pre cale; şi acum, de nu-ţi place
35 ţie, mă voiu întoarce". Şi zise îngerul lui
Dumnezău cătră Valaam: „Pasă împreună cu
oamenii aceştea, fără numai cuvîntul carele
voiu zice cătră tine, acesta să-l păzeşti
se-l grăieşti!" Şi mearse Valaam împreună
cu boiarii lui Valac. Şi auzind Valac cum 36
vine Valaam, ieşi în timpinarea lui la cetatea
Moav, care iaste la hotarăle Arnon, carea
iaste despre partea hotarălor. Şi zise Valac 37
cătră Valaam: „Nu am trimis cătră tine a te
chema? Căci nu veniiai cătră mine? Adevărat,
nu voiu putea să te cinstescu?" Şi zise 38
Valaam cătră Valac: „Iată, viniiu cătră tine;
acum putearnic voiu fi a grăi cevaş? Cuvîntul
carele îm va pune Dumnezău în gura mea,
acela voiu grăi". Şi mearse Valaam cu 39
Valac şi veniră la cetăţile curţilor. Şi 40
junghe Valac oi şi viţei şi trimise lui Valaam şi
boiarilor ce era cu el. Şi fu dimineaţa şi, 41
luînd Valac pre Valaam, l-au suit pre el la stîl-
pul lui Vaal şi-i arătă lui de acolo o parte
oarece de nărod.

CAP XXIII

Şi zise Valaam lui Valac: „Fă-m mie 1
aicea 7 jîrtăvnice şi-m găteaşte aicea
7 viţei şi 7 berbeci". Şi făcu Valac 2
dupre cum au zis lui Valaam; şi aduse
viţel şi berbeace pre jîrtăvnic. Şi 3
zise Valaam cătră Valac: „Stăi aproape de
jîrtva ta, şi voiu mearge, cîndai mi Se va arăta
Dumnezău în timpinare; şi cuvîntul care îm
va arăta mie, ţi-l voiu spune ţie". Şi stătu
Valac lîngă jîrtva lui, şi Valaam mearse ca să
întreabe pre Dumnezău; şi mearse direpţ şi
Să arătă Dumnezău lui Valaam. Şi zise 4
cătră El Valaam: „Ceale 7 cuptoare le-am
gătit, şi am suit viţel şi berbeace pre cupto-
riu". Şi puse Dumnezău cuvînt în gura lui 5
Valaam şi zise: „Întorcîndu-te cătră Valac, aşa
vei grăi!" Şi să întoarse cătră el; iară el sta 6
departe de arderile lui de tot, şi toţi boiarii lui
Moav împreună cu el. Şi să făcu Duhul lui
Dumnezău preste el. Şi luînd pilda lui, 7
zise: „Den Mijlocul-rîurilor m-au chemat pre
mine Valac, împăratul Moav, den munţi de
spre răserit, zicînd: 'Vino, bleastămă-m mie
pre Iacov, şi vino, osîndeaşte-m pre Izrail!'
Ce voiu osîndi pre cela ce nu osîndeaşte Dom- 8
nul? Au ce voiu blestema pre carele nu-l
bleastămă Dumnezău? Căci den vîrful 9
munţilor vedea-l-voiu pre el şi de la dealuri
cunoaşte-voiu pre dînsul: Iată, norodul sîngur
va lăcui, şi în limbi nu se va socoti. Cine au 10
socotit semenţia lui Iacov? Şi cine va număra
năroadele lui Izrail? Să moară sufletul mieu în
sufletele direpţilor şi să să facă sămînţa mea
ca sămînţa lor". Şi zise Valac cătră Valaam: 11
„Ce mi-ai făcut mie? La blestemul vrăjmaşilor
miei te-am chemat pre tine şi, iată, ai blagos-
lovit blagoslovenie!". Şi zise Valaam cătră 12
Valac: „Au nu cîte va pune Dumnezău în ros-
tul mieu, aceasta voiu păzi a grăi?". Şi zise 13
cătră el Valac: „Mai vino încă cu mine într-alt
loc, de unde nu vei vedea pre dînsul de

acolo, fără de numai o parte dentr-însul vei vedea, iară pre toţi nu-i vei vedea. Şi bleastă-
14 mă-m mie pre dînsul de acolo". Şi luo pre dînsul într-un piscu de ţarină, pre vîrful celui cioplit; şi zidi acolo 7 jîrtăvnice, şi sui viţel şi berbeace preste jîrtăvnic. Şi zise Valaam
15 cătră Valac: „Stăi acolo lîngă jîrtva ta, iară
16 eu voiu mearge să întreb pre Dumnezeu". Şi Să întîmpină Dumnezău cu Valaam; şi-i puse cuvînt în gura lui şi zise: „Întoarce-te cătră
17 Valac şi aceastea vei grăi". Şi să întoarse cătră dînsul, iară el sta aproape de arderea-de-tot a lui, şi toţi boiarii lui Moav cu dînsul. Şi-i zise lui Valac: „Ce-au grăit Domnul?"
18 Şi luînd pilda lui, zise: „Scoală-te, Valac, şi ascultă! Ascultă mărturie, feciorul lui Sepfor!
19 Nu iaste ca omul Dumnezău, să Să clătească, nice ca fiiul omului, să Să înfricoşaze. El au zis, nu va face? Grăi-va, şi nu va rămînea?
20 Iată că a blagoslovi m-am luat, blagoslovi-
21 voiu şi nu voiu întoarce. Nu va fi ostenească în Iacov, nice se va ivi ostenească în Izrail. Domnul Dumnezăul lui – cu dînsul; ceale mă-
22 rite ale boieriilor – întru dînsul. Dumnezăul cela ce au scos pre dînsul de la Eghipet, ca
23 slava celui-cu-un-cornu al lui. Pentru că nu iaste descîntec în Iacov, nice vraje întru Izrail. După vreame se va grăi lui Iacov şi lui Izrail:
24 'Ce va săvîrşi Domnul! Iată, nărodul ca un puiu de leu să va scula, şi ca un leu să va semeţi; nu va dormi pînă va mînca vînat şi
25 sîngele răniţilor va bea!'" Şi zise Valac cătră Valaam: „Nice cu blesteame vei bles-tăma mie pre el, nice blagoslovind să nu-l bla-
26 goslovești pre el!" Şi răspunzînd Valaam, zise lui Valac: „N-am grăit ţie, zicînd: 'Cuvîn-tul carele îm va zice Dumnezău, acela voiu
27 face'?" Şi zise Valac cătră Valaam: „Vino să te iau la alt loc, de va plăcea lui Dumnezău,
28 şi-l bleastemă mie pre dînsul, de acolo". Şi au luat Valac pre Valaam pre vîrful lui Fogor,
29 cel ce să întinde la pustiiu. Şi zise Valaam cătră Valac: „Zideaşte-m mie aicea şapte cup-toare şi găteaşte mie şapte viţei şi şapte
30 berbeci!" Şi făcu Valac după cum au zis lui Valaam, şi sui viţel şi berbeace preste cuptoriu.

CAP XXIV

1 Şi văzînd Valaam că bine iaste înaintea Domnului a blagoslovi pre Israil, n-au mersu după obiceaiul lui în timpinarea vrăjilor; şi-ş întoarse faţa lui la pus-
2 tiiu. Şi rădicînd Valaam ochii lui, văzu pre Israil tăbărît după neamuri. Şi să făcu preste el Duhul lui Dumnezău. Şi luînd pilda lui,
3 zise: „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice
4 omul cel adevărat, Zice cela ce aude cuvinte tari, văzînd care vedearea lui Dumnezău au văzut, în somnu, descoperiţi ochii lui.
5 Forte bune ţi-s casele, Iacove, corturile tale,
6 Israil! Ca nişte desişuri umbrind, şi ca nişte grădini lîngă rîuri, şi ca nişte corturi care le-au întinsu Domnul, şi ca nişte chedri lîngă
7 ape. Ieşi-va om den seminţia lui, şi va stă-pîni a limbi multe, şi să va înălţa a lui Gog împărăţia lui, şi să va creaşte împărăţia lui.
8 Dumnezău l-au povăţuit pre el de la Eghipet, ca slava celui-cu-un-cornu a lui, va mînca lim-bile vrăjmaşilor lui, şi grăsimile lor le va suge ca măduha, şi cu săgeţile lui va săgeta de tot
9 pre vrăjmaşi. Culcîndu-se, s-au odihnit ca un leu şi ca un puiu de leu; cine-l va scula pre el? Ceia ce te blagoslovescu pre tine s-au bla-goslovit, şi ceia ce te-au blestemat s-au bles-temat!". Şi să mînie Valac pre Valaam, şi
10 lovi cu mînile lui, şi zise Valac cătră Valaam: „A blestema pre vrăjmaşul mieu te-am che-mat, şi, iată, blagoslovind l-ai blagoslovit al
11 treilea rînd. Acum dară, fugi la locul tău! Am zis să te cinstescu pre tine, şi acum te-au lipsit Domnul de slavă". Şi zise Valaam
12 cătră Valac: „Au nu şi solilor tăi carii ai trimis la mine am grăit, zicînd: 'De-m va da Valac
13 plină casa lui de argint şi de aur, nu voiu putea să calcu cuvîntul Domnului, să-l fac pre el bun au rău de la mine; cîte-m va zice mie Dumne-zău, aceastea voiu zice'? Şi acum, iată,
14 alergu la locul mieu, vino să te sfătuiescu ce va face norodul acesta norodului tău, la sfîrşitul zilelor". Şi luînd pilda lui, zise: „Zice
15 Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevă-rat văzînd, auzind cuvintele lui Dumnezău. Ştiind ştiinţa Celui Nalt, şi vedearea lui Dum-
16 nezău văzînd, în somnu, descoperiţi ochii lui:
17 Arăta-voiu lui, şi nu acum. Fericescu, şi nu să apropie; răsări-va stea den Iacov şi să va scula om den Israil şi va zdrobi pre căpete-niile lui Moav şi va prăda pre toţi feciorii lui
18 Sith. Şi va fi Edom moştenire, şi va fi moş-tenirea Isaf, vrăjmaşul lui, şi Israil au făcut cu
19 vîrtute. Şi să va scula den Iacov şi va piarde pre cel ce să mîntuiaşte den cetate".
20 Şi văzînd pre Amalic şi luînd pilda lui, zise: „Începătura limbilor – Amalic, şi seminţia lor va peri". Şi văzînd pre Chineu şi luînd
21 pilda lui, zise: „Tare e lăcaşul tău; şi de vei pune în piatră cuiubul tău, Şi de se va face
22 lui Veor cuiubu de hicleşug, asirianii te vor robi pre tine". Şi văzînd pre Og şi luînd pilda
23 lui, zise: „O! O! Cine va trăi cînd va pune aceastea Dumnezău? Şi va ieşi den mîna
24 chiteilor şi vor munci pre Asur, şi vor chinui pre evreai, şi ei toţi odată vor peri". Şi sculîndu-se Valaam, s-au dus
25 întorcîndu-se la locul lui. Şi Valac s-au

dus către dînsul.

CAP XXV

1 Şi poposi Israil în Satim şi să spurcă
2 norodul a curvi la featele Moav. Şi-i
chemară pre ei la jîrtvele idolilor lor
şi au mîncat norodul den jîrtvele lor şi
3 s-au închinat chipurilor lor. Şi să
închină Israil lui Velfegor, şi Să mînie cu
mînie Domnul pre Israil. Şi zise Domnul către
4 Moisi: „Ia pre căpeteniile norodului şi-i
arată pre ei Domnului, dempreajma soarelui,
şi să va întoarce urgia mîniei Domnului de la
5 Israil". Şi zise Moisi neamurilor lui Israil:
„Ucideţi fieştecarele pre ruda lui, pre cel
6 ce-au săvîrşit lui Velfegor". Şi iată, om den
fiii lui Israil venind, au apropiat pre fratele lui
către madiancă, înaintea lui Moisi şi înaintea
a toată adunarea fiilor lui Israil; şi ei plîngea
7 lîngă uşîle cortului mărturiei. Şi văzînd
Finees, feciorul lui Eliazar, fiiul lui Aaron
preotul, să sculă den mijlocul adunării şi,
8 luînd fuştele în mînă, Întră dendărătul
omului israilteanului la cuptoriu şi junghe pre
amîndoi: şi pre omul israiltean, şi pre muiare
pren zgăul ei. Şi să potoli rana dentru fiii lui
9 Israil. Şi fură cei morţi întru rană 20 şi 4 de
10 mii. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
11 „Finees, feciorul lui Eleazar, fiiul lui Aaron
preotul, au potolit mînia Mea de la fiii lui
Israil, cînd Îm rîvniia rîvnire întru ei; şi nu am
12 topit pre fiii lui Israil cu rîvnirea Mea. Aşa
am zis: 'Iată, Eu am dat lui făgăduinţa Mea a
13 păcii'. Şi va fi lui, şi semenţiei lui după dîn-
sul, făgăduinţă preoţiei veacinică, pentru căce
au rîvnit Dumnăzăului lui şi s-au rugat pentru
14 fiii lui Israil". Şi numele omului celui lovit,
israilteanului, carele s-au lovit cu madi-
neanca, Zamvri, feciorul lui Salo, boiariu casii
15 moşiii lui Semeon. Şi numele muierii,
madianeancăi cei lovite, Hazvi, fata lui Sur,
boiariu limbii lui Somoth, casei moşiei iaste a
16 lui Madiam. Şi grăi Domnul către Moisi,
zicînd: „Grăiaşte fiilor lui Israil, zicînd:
17 'Învrăjbiţi-vă cu madianiteanii şi omorîţi pre
dînşii, căce vrăjmăşăscu ei voao cu ficleşug,
cîte ficlenescu voao pren Fogor, şi pentru
Hazvi, fata boiariului Madiam, sora lor cea
rănită în ziua ranii pentru Fogor'".

CAP XXVI

1 Şi fu după rană, şi grăi Domnul către
2 Moisi şi Eliazar preotul, zicînd: „Ia
căpetenia a toată adunarea fiilor lui
Israil, den 20 de ani şi în sus, după
casele moşiilor lor, tot cela ce iase
3 să să tocmească la războiu în Israil!" Şi
grăi Moisi şi Eliazar preotul cu dînşii
în Aravoth Moav, la Iordan, de spre Iereho,
zicînd: „Den 20 de ani şi în sus, în ce chip 4
au poruncit Domnul lui Moisi". Şi fiii lui
Israil ce-au ieşit de la Eghipet: Ruvin, den- 5
tîiu născut al lui Israil; şi fiii lui Ruvin: Enoh şi
norodul lui Enoh: lu Falu, norodul lui Falu.
Lui Asron, norodul lui Asron; lu Harmi, noro- 6
dul lui Harmi. Aceastea-s noroadele lui 7
Ruvin; şi să făcu socoteala lor: 43000 şi
700 şi 30. Şi feciorii lui Falu: Eliav. 8
Şi feciorii lui Eliav: Namuil şi Dathan şi Avi- 9
ron. Aceştea-s cei aleşi ai adunării, aceştea-s
ceia ce au stătut împotrivă lui Moisi şi lui
Aaron la adunarea lui Core, întru împotrivire
împotriva Domnului. Şi deşchizînd pămîn- 10
tul gura lui, înghiţi pre ei şi Core, întru moar-
tea adunării lui, cînd mîncă focul pre cei 200 şi
cincizeci Şi să făcură întru semnu. Iară 11
feciorii lui Core n-au murit. Şi fiii lui 12
Simeon, norodul feciorilor lui Simeon: lui
Namuil, norodul lui Namuili; lu Iamin, norodul
lui Iamini; lu Iahin, norodul lui Iahini; Lui 13
Zara, norodul lui Zarai; lui Saul, norodul lui
Osauli. Aceastea-s noroadele lui Simeon, 14
den socoteala lor, 22000 şi doao sute. Fiii 15
lui Gad,după noroadele lor: lui Safon, norodul
lui Safoni; lui Anghi, norodul lui Anghi; lui
Suni, norodul lui Suni; Lui Azeni, norodul 16
lui Azeni; lui Adi, norodul lui Adi; Lui 17
Aroadi, norodul lui Aroadi; lui Ariil, norodul
lui Ariil. Aceastea-s noroadele lui Gad, 18
dentru socoteala lor, 40 şi 4 de mii şi
500. Şi feciorii Iudii: Ir şi Anan şi Silon şi 19
Fares şi Zara; şi muriră Ir şi Anan în pămîntul
lui Hanan. Şi să făcură feciorii Iudii, după 20
norodurile lor: lui Selom, norodul lui Siloni;
lui Fares, norodul lui Fares; lu Zara, norodul
lui Zari. Şi să făcură feciorii lui Fares: lui 21
Asron, norodul lui Asroni; lui Iamuil, norodul
lui Iamuili. Aceastea-s noroadele Iudii, 22
după socoteala lor, 76000 şi 500. Şi feciorii 23
lui Isahar, după noroadele lor: lui Thola,
norodul lui Tholai; lui Fua, norodul lui
Fuai; Lui Iasuv, norodul lui Iasuvi; lui 24
Amvram, norodul lui Amvrami. Aceastea-s 25
norodurile lui Isahar, dentru socoteala lor,
64000 şi 400. Fiii lui Zavulon, după noro- 26
durile lor: lui Sared, norodul lui Saredi; lui
Alon, norodul lui Aloni; lui Alil, norodul lui
Alili. Aceastea-s noroadele lui Zavolon, 27
dentru socoteala lor, 60000 şi 500. Fiii lui 28
Iosif, după norodurile lor: Manasi şi
Efraim. Feciorii lui Manasi: lui Mahir, 29
norodul lui Mahiri; şi Mahir au născut pre
Galaad; lui Galaad, norodul lui Galaadi. Şi 30
aceştea-s fiii lui Galaada: Ahiezer, norodul lui
Ahiezeri; lui Helec, norodul lui Helechi;
Lui Ezdreil, norodul lui Ezdreili; lui Sihem, 31

32 norodul lui Sehemi; Lui Semaer, norodul
lui Semaeri; şi lui Ofer, norodul lui Oferi;
33 Şi lui Salpaad, feciorul lui Ofer, nu i s-au făcut
lui feciori, fără numai feate; şi aceastea-s
numele featelor lui Salpaad: Maala şi Nua şi
34 Egla şi Melha şi Thersa. Aceastea-s noro-
durile lui Manasi, den socoteala lor, cincizeci
35 şi doao de mii şi şapte sute. Şi aceştea-s
feciorii lui Efraim: lui Suthala, norodul lui
Suthalai; lui Tanah, norodul lui Tanahi.
36 Aceştea-s feciorii lui Suthala: lui Eden, noro-
dul lui Edini; aceaste-s noroadele lui Efraim,
37 dentru socoteala lor, 32000 şi 500. Aceas-
tea-s noroadele fiilor lui Iosif, după noro-du-
38 rile lor. Fiii lui Veniamin, după norodurile
lor: lui Valeh, norodul lui Valei; lui Asivir,
norodul lui Asiviri; lui Ahiran, norodul lui
39 Ahirani; Lui Sofan, norodul lui Sofani.
40 Şi să făcură feciorii lui Valeh: Ader şi Noiman;
lui Ader, norodul lui Aderi; şi lui Noeman,
41 norodul lui Noemani. Aceştea-s fiii lui
Veniamin, după noroadele lor, dentru soco-
42 teala lor, 45000 şi 600. Şi feciorii lui Dan,
după noroadele lor: lui Sameh, norodul lui
Samei; aceastea-s noroadele lui Dan, după
43 norodurile lor. Toate noroadele lui Samei,
44 după socoteala lor, 64000 şi 400. Fiii lui
Asir, după noroadele lor: lui Iamin, norodul
lui Iamini; lui Esui, norodul lui Esui; lui Varia,
45 norodul lui Varii; Lui Hover, norodul lui
46 Hoveri; lui Melhiil, norodul lui Melhiili. Şi
47 numele featii lui Asir, Sara. Aceastea-s
norodurile lui Asir, dentru socoteala lor,
48 43000 şi 400. Fiii lui Neftalim, după noro-
durile lor: lui Asiil, norodul lui Asiili; lui
49 Goini, norodul lui Goini; Lui Esri, norodul
lui Esri; lui Selim, norodul lui Selimi.
50 Aceastea-s norodurile lui Neftalim, dentru
51 socoteala lor, 45000 şi 400. Aceasta e soco-
teala fiilor lui Israil: 600000 şi 1000 şi
52 730. Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
53 „Acestora să va împărţi pămîntul, să-l moşte-
54 nească, după numărul numelor. Celor
mai mulţi le vei mulţi moştenirea, şi celor mai
puţini le vei împuţina moştenirea lor; fieş-
tecăruia, după cum s-au socotit, li să va da
55 moştenirea lor. Pren sorţi să va împărţi
pămîntul cu numele, după feliurile moşiilor
56 lor vor moşteni. Den sorţi vei împărţi moş-
57 tenirea lor, în mijloc a mulţi şi a puţini". Şi
feciorii lui Levi, după norodurile lor: lui Ghet-
son, norodul lui Ghetsoni; lui Caath, norodul
lui Caathi; lui Merari, norodul lui Merari.
58 Aceastea-s noroadele fiilor lui Levi: noro-
dul lui Loveni şi norodul lui Hevroni şi
59 norodul lui Musi şi nărodul lui Coreh. Şi
Caath au născut pe Ammram; şi numele
fămeii lui Ammram, Iohaveth, fata lui Levi,
care au născut pre aceştea lui Levi în
Eghipet; şi au născut lui Amram pre Aron şi
pre Moisi şi pre Mariam, sora lor. Şi să 60
născură lui Aaron: Nadav şi Aviud, şi Eliazar
şi Ithamar. Şi muri Nadav şi Aviud cînd 61
aducea ei foc striin înaintea Domnului la pus-
tiiul Sinaii. Şi să făcură dentru socoteala 62
lor, 20 şi trei de mii, Toată partea bărbă- 63
tească de o lună şi în sus, căci nu s-au socotit
împreună întru fiii lui Israil, Căci nu li să dă 64
lor sorţi în mijlocul fiilor lui Israil. Şi 65
aceasta e socoteala lui Moisi şi lui Eliazar
preotul, carei au socotit pre fiii lui Izrail, întru
Aravoth Moav, la Iordan, de spre Ieriho. Şi 66
într-aceştea nu era om dentru cei socotiţ de
Moisi şi de Aaron, carii au socotit pre fiii lui
Israil în pustiiul Sinaii. Căci zise Domnul 67
lor: „Cu moarte vor muri în pustiiu", şi n-au
rămas dentr-înşii nici unul, afară den Halev,
feciorul lui Iefoni, şi Isus, feciorul lui Navi.

CAP XXVII

Şi mergînd featele lui Salpaad, feciorul 1
lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul
lui Mahir, al norodului lui Manasi,
den fiii lui Iosif – şi aceastea-s numele
lor: Maala şi Nua şi Egla şi Melha şi
Thersa – Şi stînd înaintea lui Moisi, şi 2
înaintea lui Eleazar preotului, şi înaintea
boiarilor, şi înaintea a toată adunarea, la
uşa cortului mărturiei, ziseră: „Părintele 3
nostru au murit în pustie; şi el nu era în mijlo-
cul adunării cei ce au stătut împotrivă înaintea
Domnului întru adunarea lui Core, căci
pentru greşala lui au murit; şi feciori nu i s-au
făcut lui. Nu să stingă dară numele părinte- 4
lui nostru den mijlocul norodului său, căci nu
iaste lui fecior! Daţi-ne noao ţineare în mijlo-
cul fraţilor părintelui nostru!". Şi aduse 5
Moisi judecata lor înaintea Domnului. Şi 6
grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Direpţ 7
au grăit featele lui Salpaad. Dare să le dai lor
ţineare de moştenire în mijlocul fraţilor
părintelui lor, şi vei pune sorţul părintelui lor
la dînsele. Şi fiilor lui Israil vei grăi, zicînd: 8
'Om de va muri şi fii nu va fi lui, veţ pune sor-
ţul lui featii lui. Iară de nu va fi fată la dîn- 9
sul, veţ da moştenirea fratelui lui. Iară de 10
nu vor fi lui fraţ, veţ da moştenirea fratelui
tătîne-său. Iară de nu vor fi fraţi tatălui lui, 11
veţ da moştenirea rudeniei celui de aproape
lui de feliul lui, să moştenească ceale ce sînt
ale lui. Şi va fi aceasta fiilor lui Israil direptate
de judecată'"; după cum au poruncit Domnul
lui Moisi. Şi zise Domnul către Moisi: „Suie- 12
te la muntele cel dicindea de muntele Nava-

an şi vezi pămîntul lui Hanaan, care Eu îl dau
13 fiilor lui Israil întru ţineare. Şi-l vei vedea
pre dinsul şi te vei adaoge către nărodul tău şi
tu, după cum s-au adaos Aaron, fratele tău, în
14 muntele lui Or; Pentru căci aţ călcat cuvîn-
tul Mieu în pustiiul lui Sin, cînd să împotriviia
adunarea ca să Mă sfinţască, nu M-aţ sfinţit
la apă înaintea lor – şi aceasta iaste Apa Pricii,
15 la Cades, întru pustiiul Sin". Şi zise Moisi
16 către Domnul: „Socotească Domnul, Dum-
nezeul duhurilor şi a tot trupul, om preste
17 adunarea aceasta, Carele va ieşi înaintea
feaţii lor şi carele va întra şi cine-i va scoate
pre ei şi cine-i va băga; şi nu va fi adunarea
Domnului ca nişte oi cărora nu iaste păsto-
18 riu". Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
„Ia către tine pre Isus, feciorul lui Navi, om
carele are duh într-însul, şi vei pune mîinile
19 tale preste dinsul, Şi îl vei pune pre dinsul
înaintea lui Eliazar preotul, şi vei porunci lui
înaintea a toată adunarea; şi porunceaşte
20 pentru el înaintea lor, Şi vei da mărirea ta
preste el, pentru ca să-l asculte pre el fiii lui
21 Israil. Şi înaintea lui Eliazar preotul va sta,
şi-l vor întreba pre el judecata arătărilor
înaintea Domnului: pren rostul lui va ieşi şi
pren rostul lui va întra el, şi fiii lui Izrail, cu
22 toţii odată, şi toată adunarea". Şi făcu
Moisi după cum au poruncit lui Domnul Dum-
nezău. Şi luîndu pre Iisus, au pus pre el înain-
tea lui Eliazar preotului şi înaintea a toată
23 adunarea. Şi puse mîinile lui preste el şi-l
aşează pre dînsul, după cum au poruncit Dom-
nul lui Moisi.

CAP XXVIII

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Porunceaşte fiilor lui Izrail şi vei
zice către ei, zicînd: 'Darurile Meale,
dări Mie, aduceri Mie, miros de bună
mirosire, să cruţaţ să le aduceţ Mie
3 întru praznicele Meale'. Şi vei zice către ei:
'Aceastea aduceri carele să aduceţ Domnului:
miei cîte de un an, curaţi, doi pre zi, la ardere-
4 de-tot, neîncetat. Un miel veţ face dimi-
neaţa, şi mielul al doilea veţ face către
5 sară; Şi vei face a zeacea a lui ifi făină
curată, pentru jîrtvă, amestecată cu untde-
6 lemnu întru a patra a lui in; Ardere-de-tot
a neîncetării, carea s-au făcut în muntele
Sinaiei, la miros de bună mirosire Domnu-
7 lui. Şi turnarea lui, a patra a lui in la un
miel, la sfînt vei turna turnare, amestecătură
8 Domnului. Şi mielul al doilea vei face de
către sară; după jîrtva lui şi după turnarea lui vei
9 face la miros de bună mirosire Domnului. Şi
în ziua simbetelor veţ aduce doi miei de un an,
curaţi, şi doao a zeacea de făină curată, pen-
tru jîrtvă, cu untdelemnu amestecată, şi tur-
nare De ardere-de-tot a simbetei, întru 10
simbete, preste ardere-de-tot pururea şi tur-
narea lui. Şi întru lunile noao veţ aduce 11
ardere-de-tot Domnului viţei den boi, doi, şi
un berbeace, miei de cîte un an, curaţi,
7, Trei a zeacea de făină curată, amestecată 12
cu untdelemnu, la un viţel, şi doo a zeacea de
făină curată, amestecată cu untdelemnu, la un
berbeace, A zeacea de făină curată, la un 13
miel, amestecată cu untdelemnu, jîrtvă miros
de bună mirosire, aducere Domnului. Tur- 14
narea lor: jumătate de in va fi unui viţel şi a
treia lui in va fi berbeacelui unuia şi a patra a
lui in de vin va fi la un miel. Aceasta, ardere-
de-tot, lună den lună, la lunile anului. Şi 15
ţap den capre unul, pentru păcat, Domnului,
preste arderea cea de tot, pururea să va face,
şi turnarea lui. Şi în luna dentîiu, în 14 zile 16
ale lunii – Paştile Domnului. Şi întru 15 zile 17
ale lunii aceştiia, praznic: 7 zile azime veţ
mînca. Şi ziua cea dentîiu aleasă sfîntă va fi 18
voao; tot lucrul cu slujbă să nu faceţ. Şi veţ 19
aduce ardere-de-tot aducere Domnului: viţei
den boi doi, berbeace unul, 7 miei cîte de un
an, curaţi, vor fi voao. Şi jîrtva lor – de 20
făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a
zeacea la un viţel şi doao a zeacea la un ber-
beace veţ face. A zeacea a zeacea vei face la 21
un miel, la cei 7 miei. Şi ţap den capre unul, 22
pentru greşala, ca să să roage pentru
voi, Afară den arderea-de-tot cea de puru- 23
rea, cea de dimineaţa, carea iaste arderea-de-
tot a neîncetării, veţ face aceastea. După 24
aceastea, veţ face ziua, în ceale 7 zile, daru
aducere, la miros de bună mirosire Domnului,
preste arderea-de-tot cea de pururea vei face
turnarea lui. Şi ziua a şaptea – aleasă sfîntă 25
va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceţ
întru ea. Şi în ziua a noao a lor, cînd veţ 26
aduce jîrtvă noao Domnului, a săptămînilor,
aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de poslu-
şit să nu faceţ. Şi veţ aduce ardere-de-tot la 27
miros de bună mirosire Domnului: viţei den
boi doi, berbece unul, miel cîte de un an,
şapte, curaţ. Jîrtva lor: făină amestecată cu 28
untdelemnu, trei a zeace la un viţel şi doao a
zeacea la un berbeace, Zeace a zeacea la un 29
miel, la şapte miei. Şi ţap den capre unul, 30
pentru greşala, ca să să roage pentru
voi, Afară den arderea-de-tot cea de puru- 31
rea, şi jîrtva lor Îm veţ face Mie, curaţi vor fi
voao, şi turnările lor.

CAP XXIX

Şi în luna a şaptea, întru una a lunii, 1
aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de
poslușit nu veţ face, zi de semnu va fi
voao. Şi veţ face ardere-de-tot, 2
întru miros de bună mirosire Domnu-

lui: viţel unul, den boi, berbeace unul, miei
3 cîte de un an, şapte, curaţ. Jărtva lor: făină
aleasă, amestecată cu untdelemnu, trei a zea-
cea la un viţel şi doao a zeacea la un ber-
4 beace, Zeace a zeacea la un miel, la cei
5 şapte miei, Şi ţap den capre unul, pentru
6 greşala, ca să să roage pentru voi, Afară
den arderile-de-tot a lunii noao şi jărtvele lor
şi turnările lor şi arderea-de-tot cea de puru-
rea, jîrtvele lor şi turnările lor, după asămă-
narea lor, la miros de bună mirosire Domnu-
7 lui. Şi zeace a lunii aceştiia, aleasă sfîntă va
fi voao, şi să mîhniţi sufletele voastre; şi tot
8 lucrul să nu faceţi. Şi veţ aduce ardere-de-
tot la miros de bună mirosire Domnului, adu-
cere: viţel den boi unul, berbeace unul,
miei cîte de un an, şapte, curaţ, vor fi
9 voao. Jărtva lor: făină curată, amestecată
cu untdelemnu, trei a zeacea la un viţel, şi
10 doao a zeacea la un berbeace, Zeace a zea-
cea la un miel, la cei şapte miei, şi ţap den
capre unul, pentru greşala, ca să să roage
11 pentru voi, Afară den cel pentru greşala a
rugii, şi arderea-de-tot cea de pururea, jărtva
ei, şi turnarea ei, după asămănarea ei, la
miros de bună mirosire, aducere Domnului.
12 Şi la cinsprăzeace zile a lunii aceştiia, a şap-
tea, aleasă sfîntă va fi voao; tot lucrul de pos-
luşit să nu faceţ şi să prăznuiţ praznic Dom-
13 nului şapte zile. Şi veţ aduce arderile-de-
tot aducere la miros de bună mirosire Dom-
nului, în ziua dentîiu: viţei den boi treispră-
zeace, berbeci doi, miei cîte de un an patru-
14 sprăzeace, curaţi, vor fi voao. Jărtvele lor:
făină curată, amestecată cu untdelemnu, trei a
zeacea la un viţel, la cei treisprăzeace viţei, şi
doao a zeacea la un berbeace, la cei doi ber-
15 beci, Zeace a zeacea la un miel, la cei
16 patrusprăzeace miei, Şi ţap den capre
unul, pentru greşala, afară den arderea-de-
tot cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările
17 lor. Şi în zuoa a doao: viţei doisprăzeace,
berbeci doi, miei de cîte un an, patruspră-
18 zeace, curaţi. Jîrtva lor şi turnarea lor,
viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după numărul
19 lor, după asămănarea lor. Ţap den capre
unul, pentru greşala, afară den arderea-de-tot
cea de pururea, jîrtvele lor şi turnările lor.
20 În ziua a treia: viţei unsprăzeace, berbeci doi,
miei cîte de un an, patrusprăzeace, curaţi.
21 Jîrtva lor şi turnarea lor, viţeilor şi berbecilor
şi mieilor, după numărul lor, după asămăna-
22 rea lor. Şi ţap den capre unul, pentru gre-
şala, afară den arderea-de-tot cea de pururea,
23 jîrtvele lor şi turnările lor. În ziua a patra:
viţei zeace, berbeci doi, miei cîte de un an;
24 patrusprăzeace, curaţi. Jîrtvele lor şi tur-
nările lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor,
după numărul lor, după asămănarea lor.
Şi ţap den capre unul, pentru greşala, afară 25
den arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele
lor şi turnările lor. În ziua a cincea: viţei 26
noao, berbeci doi, miei cîte de un an, patru-
sprăzeace, curaţi. Jîrtvele lor şi turnările 27
lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după
numărul lor, după asămănarea lor. Şi ţap 28
den capre unul, pentru greşala, afară den
arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele lor şi
turnările lor. În ziua a şasea: viţei optu, 29
berbeci doi, miei cîte de un an, 14, curaţi.
Jîrtvele lor şi turnările lor, viţeeilor, berbeci- 30
lor, mieilor, după numărul lor, după asămă-
narea lor. Şi ţap den capre unul, pentru 31
greşala, afară den arderea-de-tot cea de
pururea, jîrtvele lor şi turnările lor. În ziua 32
a şaptea: viţei şapte, berbeci doi, miei cîte de
un an, 14, curaţi. Jîrtvele lor şi turnările 33
lor, viţeilor şi berbecilor şi mieilor, după
numărul lor, după asămănarea lor. Şi ţap 34
den capre unul, pentru greşala, afară den
arderea-de-tot cea de pururea, jîrtvele lor şi
turnările lor. În ziua a opta, ieşire va fi 35
voao: tot lucrul de poslușit nu veţi face întru
ea. Şi veţi aduce ardere-de-tot la miros de 36
bună mirosire Domnului: viţel unul, berbeace
unul, miei cîte de un an, şapte, curaţi. Jîrt- 37
vele lor şi turnările lor, viţelului şi berbece-
lui şi mieilor, după numărul lor, după asămă-
narea lor. Şi ţap den capre unul, pentru 38
greşala, afară den arderea-de-tot cea de
pururea, jîrtvele lor şi turnările lor. Aceas- 39
tea veţi face Domnului, întru praznicele
voastre, afară den rugile voastre şi ceale de
bunăvoia voastră şi ceale arse-de-tot ale
voastre şi jîrtvele voastre şi turnările voastre
şi ceale de mîntuirea voastră'".

CAP XXX

Şi grăi Moisi fiilor lui Israil, după toate 1
cîte au poruncit Domnul lui Moisi.
Şi grăi Moisi către boiarii neamurilor
fiilor lui Israil, zicînd: „Acesta e 2
cuvîntul carele au rînduit Domnul:
'Om, om carele să va ruga rugă Domnului, sau 3
să va jura jurămînt, au va răspunde răspunsu
pentru sufletul lui, să nu-ş spurce cuvîntul lui
– toate cîte vor ieşi den gura lui va face. Iară 4
de să va ruga muiare rugă Domnului, sau va
răspunde răspunsu în casa părintelui ei, întru
tinireaţele ei, Şi va auzi tatăl ei rugile ei şi 5
răspunsurile ei carele au răspunsu asupra
sufletului ei, şi va tăcea tatăl ei, şi vor sta
toate rugile ei, şi toate răspunsurile ei cîte au
răspunsu asupra sufletului ei vor rămînea
ei; Iară [de] tînjind va tînji tatăl ei întru 6
carea zi va auzi toate rugile ei, şi răspunsu-
rile care au răspunsu asupra sufletului ei

nu vor sta, şi Domnul va curăţi pre ea, căci
7 au tînjit tată-său. Iară [de] făcîndu-să să va face la bărbat, şi rugile ei preste dînsa, după osebirea buzilor ei, cîte au răspunsu asupra
8 sufletului ei, Şi va auzi bărbatul ei şi va tăcea ei întru carea zi va auzi, şi aşa vor sta toate rugile ei; şi răspunsurile ei, cîte au răs-
9 punsu asupra sufletului ei,vor sta; Iară de va tînjind va tînji bărbatul ei în carea zi va auzi toate rugile ei şi răspunsurile ei, cîte au răspunsu asupra sufletului ei, nu vor rămînea, căce bărbatul au tînjit pre ea; şi Domnul va
10 curăţi pre ea. Şi ruga văduvei şi ceii scoase de la bărbat, cîte să va ruga asupra sufletului
11 ei, vor rămînea ei. Iară de va fi în casa bărbatului ei ruga ei sau răspunsul cel asupra
12 sufletului ei cu jurămînt, Şi va auzi bărbatul ei şi va tăcea ei şi nu va tînji ei, şi vor sta toate rugile ei şi toate răspunsurile ei,cîte au răspunsu asupra sufletului ei, vor sta asupra
13 ei. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei, întru carea zi va auzi, toate cîte vor ieşi den buzile ei, după rugile ei şi după răspunsurile ei, ceale deasupra sufletului ei, nu vor rămînea ei: bărbatul ei le-au rîdicat, şi Domnul va
14 curăţi pre ea. Toată ruga şi tot jurămîntul de legătură chinuieşte suflet, bărbatul ei va
15 întări ei, şi bărbatul ei va rîdica. Iară de tăcînd va tăcea ei zi den zi şi va întări ei toate rugile ei, şi răspunsurile ceale de preste ea va întări ei, căci au tăcut ei în ziua carea au
16 auzit. Iară de rîdicînd va rîdica bărbatul ei, după ziua care au auzit – şi va lua păcatul
17 lui'". Aceastea-s dereptăţile cîte au poruncit Domnul lui Moisi,în mijlocul bărbatului şi întru mijlocul fămeii lui şi întru mijlocul tatului şi a featei în tinereaţe, în casa tătîne-său.

CAP XXXI

1 Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd:
2 „Izbîndeaşte izbînda fiilor lui Israil dentru madianiteani şi mai apoi te vei
3 adaoge către norodul tău". Şi grăi Moisi către nărod, zicînd: „Întrarmaţi oamenii dentru voi şi vă gătiţi de războiu înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să
4 daţi izbîndă de la Domnul lui Madiam. O mie dentr-un fealiu şi 1000 dentr-un fealiu, dentru toate fealiurile fiilor lui Izrail, trimi-
5 teţi să stea de războiu". Şi să numărară dentru miile lui Izrail 1000 dentr-un fealiu,
6 12000 întrarmaţi de războiu. Şi-i trimise pre ei Moisi, 1000 dentr-un fealiu şi o mie dentr-un fealiu, cu putearea lor, şi pre Finies, feciorul lui Eliazar, al fecioruhui lui Aaron preotului, şi vasele ceale sfinte şi trîmbiţele – seamne lor, întru mînile lor. Şi stă-
7 tură pre războiu asupra lui Madiam, după cum au poruncit Domnul lui Moisi; şi au ucis toată partea bărbătească. Şi pre împăraţii 8
den Madiam i-au omorît împreună cu răniţii lor: şi pre Evin, şi pre Rocom, şi pre Sur, şi pre Ur, şi pre Rovocu, toţi împăraţii Madiam; şi pre Valaam, feciorul lui Veor, l-au omorît cu sabia, împreună cu răniţii lor. Şi robiră pre 9
muierile den Madiam, şi marha lor, şi dobitoacele lor, şi toate agonisitele lor, şi putearea lor o au robit. Şi toate cetăţile lor, ceale den 10
lăcaşurile lor, şi ogrăzile lor le-au arsu cu foc. Şi luară toată prada lor, şi toate jafurile 11
lor, den om pînă în dobitoc; Şi aduseră 12
către Moisi şi către Eliazar preotul şi către toţi fiii lui Izrail robimea şi jafurile şi prada, la tabără, la Aravoth Moav, care iaste la Iordan, de spre Ieriho. Şi ieşi Moisi şi Eliazar 13
preotul şi toţi boiarii adunării întru întîmpinarea lor, afară den tabără. Şi să scîrbi 14
Moisi preste socotitorii puterii, cei preste mii şi preste sute, care viniia den rînduiala războiului. Şi zise lor Moisi: „Pentru căci aţi 15
prinsu vii tot ce iaste parte fămeiască? Pentru că aceastea era fiilor lui Izrail, după 16
cuvîntul lui Valaam, ca să ficlenească şi să calce cuvîntul Domnului, pentru Fogor: şi să făcu rana întru adunarea Domnului. Acum 17
ucideţi toată partea bărbătească, întru toată deplinirea, şi toată muiarea carea au cunoscut patul bărbatului ucideţi; Şi toată plinirea 18
muierilor carea n-au văzut patul bărbatului, ţineţi vii pre eale. Şi voi veţ tăbărî afară 19
den tabără 7 zile; tot cela ce au ucis suflet şi cela ce să atinge de cel rănit să va curăţi în ziua a treia şi în ziua a şaptea, voi şi robimea voastră. Şi toată îmbrăcămentea, şi tot 20
vasul de piale, şi toată facerea den piale de capră, şi tot vasul de lemnu îl veţi curăţi". Şi zise Eliazar preotul către oame- 21
nii puterii, cei ce veniia den rînduiala războiului: „Aceasta e îndereptarea legii, carea au poruncit Domnul lui Moisi: Afară den aur 22
şi den argint, şi den aramă, şi den hier, şi den plumbu, şi cositoriu, Tot lucrul carele va 23
petreace în foc, şi se va curăţi; ce fără numai cu apa curăţeniei se va curăţi. Şi toate cîte nu umblă pren foc vor treace pren apă. Şi vă 24
veţ spăla hainele în ziua a şaptea şi vă veţ curăţi; şi după aceasta veţ întra în tabără". Şi grăi Domnul către Moisi, zicînd: „Ia 25/26
capul prăzilor robimei, den om pînă în dobitoc, tu şi Eliazar preotul şi boiarii a moşiilor adunării, Şi veţi împărţi prăzile întru mij- 27
locul celor războinici, celor ce mergu la rînduiale, şi întru mijlocul a toată adunarea. Şi 28
veţ lua vamă Domnuhui de la oamenii cei războ-

nici, celor ce ies la rînduială: un suflet den cinci sute den oameni, şi den dobitoace, şi den
29 boi, şi den oi, şi den măgari. Şi den jumătatea lor veţi lua şi vei da lui Eleazar preotul
30 începăturile Domnului. Şi den jumătatea a fiilor lui Israil vei lua unul den cincizeci dentru oameni, şi den boi, şi den oi, şi den măgari, şi den toate dobitoacele, şi le vei da pre eale leviţilor, celora ce păzescu strejile
31 întru cortul Domnului". Şi făcu Moisi şi Eleazar preotul după cum au poruncit Dom-
32 nul lui Moisi. Şi să făcu prisoseala robimei ce au robit oamenii cei războinici den oi,
33 675000; Şi şaptezeci şi doao de mii de
34 boi; Şi şasezeci şi una de mii de
35 măgari; Şi sufletele omeneşti, den muieri care n-au conoscut patu bărbătesc, tot sufle-
36 tul, 32000. Şi să făcu înjumătăţarea, partea celor merşi la război, den numărul oilor,
37 337000 şi cinci sute; Şi să făcu vama Dom-
38 nului, den oi, 600 şi 75; Şi boi, 36000, şi
39 vama Domnului, 72; Şi măgari, 30000 şi
40 500, şi vama Domnului, 61. Şi sufletele omeneşti, 16000, şi vama lor Domnului, 32 de
41 suflete. Şi deade Moisi vama Domnului, luarea lui Dumnezău, lui Eleazar preotul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.
42 Den jumătăţarea fiilor lui Israil, pre carii i-au osebit Moisi dentru oamenii cei războinici
43 – Şi fu înjumătăţarea a adunării, den oi,
44 337000 şi 500; Şi boi, treizeci şi şase de
45/46 mii; Şi măgari, 30000 şi 500; Şi suflete
47 omeneşti, 16000 — Şi luo Moisi dentru jumătăţarea fiilor lui Israil unul dentru 50 de oameni, şi den dobitoace, şi le-au dat leviţilor, celor ce păzescu pazele cortului Domnului, în
48 ce chip au poruncit Domnul lui Moisi. Şi veniră către Moisi toţi cei ce era puşi preste
49 miile puterii, preste mii şi preste sute, Şi ziseră către Moisi: „Slugile tale au luat capul oamenilor celor războinici ce sînt la
50 noi, şi n-au gîlcevit dentru ei nice unul. Şi am adus darul Domnului, om ce au aflat: vas de aur, şi gherdan, şi cercei, şi inelu, şi brăţare, şi împletitură, ca să să roage pentru noi
51 înaintea Domnului". Şi luo Moisi şi Eleazar
52 preotul aurul de la dînşii, tot vasul făcut. Şi să făcu tot aurul, luarea ce au luat Domnului, 16000 şi 700 şi 50 de sicle, de la cei
53 preste mii şi de la cei preste sute. Şi oamenii cei războinici au prădat fieştecarele dentr-înşii luiş.
54 Şi luo Moisi şi Eleazar preotul aurul de la cei preste mii şi de la cei preste sute şi au adus pre eale la cortul mărturiei, pamete fiilor Israil înaintea Domnului.

CAP XXXII

Şi dobitoacele mulţime era fiilor lui 1
Ruvim şi fiilor lui Gaadu, mulţime
multă foarte. Şi văzură pămîntul 2
lui Iazir şi pămîntul lui Galaadu şi era
locul, loc de dobitoace. Şi mergînd
feciorii lui Ruvim, şi feciorii lui Gaadu, ziseră
către Moisi şi către Eleazar preotul şi către
boiarii adunării, zicînd: „Ataroth şi Devon 3
şi Iaziru şi Namra şi Esevon şi Eliali şi
Sevama şi Nadav şi Vailian, Pămîntul 4
carele au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil,
pămînt de hrana dobitocului iaste; Şi slugi- 5
lor tale dobitoace sîntu". Şi zicea: „De am
aflat har înaintea ta, dea-se noao pămîntul
acesta, robilor tăi, întru ţineare, şi să nu ne
treci pre noi Iordanul". Şi zise Moisi fecio- 6
rilor lui Gaadu şi feciorilor lui Ruvim: „Fraţii
voştri vor mearge la război, şi voi să şădeţi
aicea? Şi pentru căci întoarceţi cugetele fii- 7
lor lui Israil, ca să nu treacă la pămîntul carele
Domnul îl dă lor? Au nu aşa au făcut părin- 8
ţii voştri, cîndu am trimis pre ei, de la Cadis-
Varni, ca să ia aminte pămîntul? Şi să suiră 9
Valea Strugurului şi socotiră pămîntul şi au
întorsu inima fiilor Israil ca să nu între la
pămîntul carele au dat lor Domnul. Şi Să 10
scîrbi cu mînie Domnul în ziua aceaea, şi Să
jură, zicînd: 'De vor vedea oamenii aceştea 11
ce s-au suit de la Eghipet, den 20 de ani şi în
sus, ceia ce ştiu binele şi răul, pămîntul carele
M-am jurat lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov!
Pentru căci n-au urmat înapoia Mea, Afară 12
den Halev, feciorul lui Iefon, cel osebit, şi
Iisus a lui Navi, căci au urmat denapoia Dom-
nului'. Şi Să scîrbi Domnul cu mînie pre 13
Israil şi învălui pre dînşii în pustiiu 40 de ani,
pînă s-au topit tot neamul care făcea ceale
reale înaintea Domnului. Iată, v-aţi sculatu 14
pentru părinţii voştri, învîrtejire de oameni
păcătoşi, să mai adaogiţi încă preste mînia
urgiii Domnului preste Israil. Căce vă veţi 15
întoarce de la El, să mai adaogeţi încă a-l lăsa
pre dînsul în pustiiu, şi veţi face fărădeleage
la toată adunarea aceasta". Şi veniră către 16
dînsul şi zicea: „Odăi de oi vom face aicea do-
bitoacelor noastre şi cetăţi marfelor noastre;
Şi noi, întrarmîndu-ne, vom mearge strajă – 17
înainte, mai înainte de fiii lui Israil, pînă vom
aduce pre ei la locul lor; şi va lăcui marfa
noastră în cetăţi zidite, pentru ceia ce
lăcuiescu pămîntul. Nu ne vom întoarce la 18
casele noastre, pînă să vor împărţi de tot fiii
lui Israil, fieştecarele la moştenirea lui, Şi 19
nu vom mai moşteni întru dînşii, decindea de
Iordan, şi mai încolo, căce luăm sorţii noş-

20 tri decindea de Iordan, de spre răsărit". Şi
zise către dînşii Moisi: „De veţi face după
cuvîntul acesta, de vă veţi întrarma înaintea
21 Domnului de război Şi va treace dentru
voi tot întrarmatul Iordanul înaintea Domnu-
lui, întru război, pînă să va surpa vrăjmaşul
22 Lui de faţa Lui, Şi se va stăpîni pămîntul
înaintea Domnului şi, după aceaea, vă veţi
întoarce - şi veţi fi curaţi înaintea Domnului şi
de la Israil, şi va fi voao pămîntul acesta întru
23 ţineare înaintea Domnului. Iară să nu veţi
face aşa, veţ greşi înaintea Domnului şi veţi
cunoaşte greşala voastră cîndu pre voi vă vor
24 apuca realele. Şi vă veţi zidi voao cetăţi
marfei voastre şi ogrăzi dobitoacelor voastre,
25 şi cel ce iase den gura voastră veţi face". Şi
ziseră feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaadu
către Moisi, zicînd: „Slugile tale vor face după
26 cum domnul nostru porunceaşte. Marfa
noastră şi fămeile noastre şi toate dobitoacele
27 noastre vor fi în cetăţile lui Galaad; Iară
slugile tale vor treace toţi întrarmaţi şi rîn-
duiţi înaintea Domnului, de război, în ce chip
28 domnul zice". Şi împreună lor Moisi pre
Eleazar preotul şi pre Iisus, feciorul lui Navi,
şi pre boiarii moşiilor neamurilor lui Israil şi
29 zise către dînşii Moisi: „De vor treace
feciorii lui Ruvim şi feciorii lui Gaad
împreună cu voi Iordanul, tot întrarmatul de
război, înaintea Domnului, şi veţi stăpîni
pămîntul înaintea voastră, şi veţi da lor
30 pămîntul lui Galaad întru ţineare. Iară să
nu vor treace întrarmaţi cu voi de război,
înaintea Domnului, şi veţi treace marfa lor şi
fămeile lor şi dobitoacele lor mai nainte decît
voi la pămîntul Hanaan, şi să vor moşteni
împreună întru voi, în pămîntul Hanaan".
31 Şi răspunseră feciorii lui Ruvin şi feciorii lui
Gad, zicînd: „Cîte domnul zice slugilor sale,
32 aşa vom face! Noi vom treace întrarmaţi
înaintea Domnului, în pămîntul Hanaan, şi
veţi da ţinearea noastră decindea de
33 Iordan". Şi deade lor Moisi, feciorilor lui
Gad şi feciorilor lui Ruvin şi la jumătate de
feliu al lui Manasi, fiilor lui Iosif, împărăţia lui
Sion, împăratul amoreilor, şi împărăţia lui
Og, împăratul Vasanului, pămîntul şi cetăţile,
împreună cu hotarăle lui, cetăţi ale pămîntu-
34 lui premprejur. Şi au zidit feciorii lui Gadu
35 pre Devoth, Şi pre Ataroth, şi pre Aroir, şi
pre Sofan, şi pre Iazir, şi le înălţară pre
36 eale. Şi pre Namraam, şi pre Vetharan,
37 cetăţi tari şi odăi de oi. Şi feciorii lui Ruvin
au ziditu pre Esevonul, şi pre Elealih, şi
38 Cariathaim, Şi pre Navo, şi pre Veelmeon,
ocolite, şi pre Sevama, şi le numiră după nu-
mele lor numele cetăţilor celor ce au zidit.
Şi mearse Ur, feciorul lui Mahir, feciorului lui 39
Manasi, la Galaad şi luo pre ea şi pierdu pre
amoreul cel ce lăcuia într-însa. Şi deade 40
Moisi pre Galaad lui Mahir, feciorul lui
Manasi, şi lăcui acolo. Şi Iair, feciorul lui 41
Manasi, mearse şi luo odăile lor şi le numi pre
eale „Odăile lui Iair". Şi Navan mearse şi 42
luo pre Caath şi satele ei şi numi pre eale
„Navoth", dentru numele lui.

CAP XXXIII

Şi aceastea-s popasurile fiilor Israil, 1
după ce ieşiră den pămîntul Eghipe-
tului, cu putearea lor, cu mîna lui
Moisi şi Aaron. Şi scrise Moisi 2
sculările lor şi popasurile lor, pren
cuvîntul Domnului. Şi aceastea-s popasurile
călătoriei lor: Să sculară den Ramesi, întru 3
luna cea dentîiu, a cincisprăzeace zile a lunii
dentîiu. A doua zi de Paşte, ieşiră fiii lui Israil
cu mînă naltă înaintea tuturor eghipteanilor,
Şi eghipteanii îngropa dentru ei pre toţi ceia 4
ce murise, pre cîţi au omorît Domnul, tot
dentîiu născutul, în pămîntul Eghipetului; şi
întru dumnezăii lor au făcut Domnul izbînda.
Şi sculîndu-să fiii lui Israil den Ramesi, s-au 5
tăbărît la Sochoth. Şi rădicîndu-se de la 6
Sochoth, s-au tăbărît la Vuthan, care iaste
oarece parte den pustiiu. Şi să sculară de la 7
Vuthan şi să tăbărîră la gura Irothului, care
iaste împotriva Veelsepfon, şi să tăbărîră în
preajma Magdolului. Şi să rădicară den 8
preajma Iroth şi trecură pren mijlocul mării în
pustiiu şi mearseră ei cale de trei zile pren
pustiiu ei şi să tăbărîră în Amărăciuni. Şi 9
să sculară den Amărăciuni şi veniră la Elim; şi
la Elim, 12 izvoară de apă şi 70 de pomi de
finic; şi să tăbărîră acolo lîngă apă. Şi să 10
sculară de la Elim şi să tăbărîră lîngă Marea
Roşie. Şi să sculară de la Marea Roşie şi să 11
tăbărîră la pustiiul Sin. Şi să sculară den 12
pustiiul Sin şi să tăbărîră la Rafaca. Şi să 13
sculară de la Rafaca şi să tăbărîră la Elis. Şi 14
să sculară de la Elis şi să tăbărîră la Rafidin; şi
acolo nu era apă norodului, să bea. Şi să 15
sculară de la Rafidin şi să tăbărîră întru pus-
tiiul Sina. Şi să sculară den pustiiul Sina şi 16
să tăbărîră în Mormînturile Pohtii. Şi să 17
sculară den Mormînturile Pohtii şi să tăbărîră
la Asiroth. Şi să sculară de la Asiroth şi să 18
tăbărîră la Rathama. Şi să sculară de la 19
Rathama şi să tăbărîră la Remvon-Fares.
Şi să sculară de la Remvon-Fares şi să tăbă- 20
rîră la Levomna. Şi să sculară de la Lem- 21
vona şi tăbărîră la Resan. Şi să sculară de 22
la Resan şi să tăbărîră la Machelath.

23 Şi să scularǎ de la Machelath şi să tăbărîrǎ la
24 Arsafath. Şi să scularǎ den muntele Arsa-
25 fath şi să tăbărîrǎ la Haradath. Şi să scu-
larǎ de la Haradath şi să tăbărîrǎ la Mache-
26 doth. Şi să scularǎ de la Machedoth şi să
27 tăbărîrǎ la Cataath. Şi să scularǎ de la
28 Cataath şi să tăbărîrǎ la Tarath. Şi să scularǎ
29 de la Tarath şi să tăbărîrǎ la Matheca. Şi să
scularǎ de la Matheca şi să tăbărîrǎ la Sel-
30 mona. Şi să scularǎ de la Selmona şi să
31 tăbărîrǎ la Masuruth. Şi să scularǎ de la
32 Masuruth şi să tăbărîrǎ la Vanacan. Şi să
scularǎ de la Vanacan şi să tăbărîrǎ la muntele
33 Gadad. Şi să scularǎ de la muntele Gadad
34 şi să tăbărîrǎ la Etevatha. Şi să scularǎ de
35 la Etevatha şi să tăbărîrǎ la Evrona. Şi să
scularǎ de la Evrona şi să tăbărîrǎ la Ghethsi-
36 on-Gaver. Şi să scularǎ de la Ghethsion-
Gaver şi să tăbărîrǎ întru pustiiul Sin. Şi să
scularǎ de la pustiiul Sin şi să tăbărîrǎ la pus-
37 tiiul Faran, acesta iaste Cadis. Şi să scularǎ
de la Cadis şi să tăbărîrǎ la Or muntele,
38 aproape de pămîntul Edom. Şi să sui
Aaron preotul pre munte, pren porunca
Domnului, şi muri acolo, în al patruzecilea de
ani a ieşirii fiilor lui Israil den pămîntul Eghi-
petului, în a cincea lună, întru una a
39 lunii. Şi Aaron era de o 100 şi 23 de ani
40 cîndu muri în Or muntele. Şi auzindu
Hananis, împăratul Araad – şi acesta lăcuia în
pămîntul Hanaan – cîndu mergea fiii lui
41 Israil. Şi să scularǎ de la Or muntele şi să
42 tăbărîrǎ la Selmona. Şi să scularǎ de la
43 Selmona şi să tăbărîrǎ la Finon. Şi să scu-
44 larǎ de la Finon şi să tăbărîrǎ la Ovoth. Şi
să scularǎ de la Ovoth şi să tăbărîrǎ la Gaii,
45 decindea dentre hotarăle Moav. Şi să scu-
larǎ de la Gaii şi să tăbărîrǎ la Devon-
46 Gadu. Şi să scularǎ de la Devon-Gadu şi să
47 tăbărîrǎ la Ghelmon-Devlathaim. Şi să
scularǎ de la Ghelmon-Devlathaim şi să tăbă-
rîrǎ la munţii lui Avarim, dempotriva
48 Navath. Şi să scularǎ den munţii lui Ava-
rim şi să tăbărîrǎ la apusul Moav, la Iordan,
49 de spre Ieriho. Şi să scularǎ de la apusul
Moav şi să tăbărîrǎ la Iordan, întru mijlocul
Simoth, pînă la Vel-Satim, de spre apusul
50 Moav. Şi grăi Domnul cătră Moisi la apusul
Moav, lîngă Iordan, de spre Ieriho, zicîn-
51 du: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice cătră
dînşii: 'Voi treaceţi Iordanul, la pămîntul Ha-
52 naan, Şi veţi piarde pre toţi cei ce lăcuiescu
pămîntul înaintea feaţii voastre şi veţi rădica
seamnele lor, şi toate chipurile ceale vărsate ale
lor le veţi piarde, şi toţi stîlpii lor scoate-i-veţi.
53 Şi veţi piarde pre toţi cei ce lăcuiescu pămîn-
tul, şi lăcuiţ întru dînsul, că voao v-am dat
54 pămîntul lor, cu sorţu. Şi veţi moşteni pă-
mîntul lor, însorţit, după fealiurile voastre.
Celor mai mulţi veţ înmulţi ţinearea lor, şi
celor mai puţini veţi împuţina ţinearea lor; la
carele va ieşi numele lui, acolo va fi al lui,
după fealiurile moşilor voştri veţ moşteni.
Iară de nu veţi piarde pre ceia ce lăcuiescu pre 55
pămîntu den naintea feaţii voastre, şi va fi,
pre cîţi veţi lăsa dentru dînşii, clinciuri în
ochii voştri şi lovituri întru coastele voastre;
şi vor învrăjbi voao pre pămîntul pre carele
voi veţi lăcui. Şi va fi după cum am socotit 56
să le fac lor, voiu face voao'".

CAP XXXIV

Şi grăi Domnul cătră Moisi, zicîndu: 1
„Porunceaşte fiilor lui Israil şi vei 2
zice cătră dînşii: 'Voi întraţ înlăuntru
la pămîntul Hanaan: acesta va fi voao
de moştenire, pămîntul Hanaan,
împreună cu hotarăle lui. Şi va fi voao latu- 3
rea de cătră amiazăzi, de la pustiiul lui Sin
pînă ţiindu-se de Edom, şi vor fi voao hota-
răle cătră amiazăzi, de spre partea Mării cei
Sărate, de la răsărit. Şi vor încungiura pre 4
voi hotarăle de la amiazăzi de cătră suirea
Acravin şi va treace Enac, şi va fi ieşirea lui de
cătră amiazăzi Cadis lui Varni, şi va ieşi la
odaia Aradu şi va treace Aselmona. Şi va 5
încungiura hotarăle de la Aselmona pîrîul
Eghipetului şi va fi ieşirea Marea cea
Mare. Şi hotarăle mării vor fi voao, Marea 6
cea Mare va hotărî: aceasta va fi voao hota-
răle mării. Şi aceasta vor fi voao hotarăle 7
de spre miazănoapte, de la Marea cea Mare
veţ măsura voao înşivă, pre lîngă munte,
muntele. Şi de la munte, muntele veţ 8
măsura voao, întrîndu înlăuntru la Emath, şi
va fi petreacerea lui hotarăle Sadada. Şi 9
vor ieşi hotarăle Zefrona, şi va fi ieşirea lui
Arsenain: aceasta va fi voao hotarăle de spre
miazănoapte. Şi veţ măsura voao înşivă 10
hotarăle de spre răsărit, de la Arsenain, Sep-
famar. Şi se vor pogorî hotarăle de la Sep- 11
famar, Vila, de la răsărit, la izvoară, şi se vor
pogorî hotarăle Vila şi vor lovi la umărul
mării, Henereth, de la răsărit. Şi se vor 12
pogorî hotarăle pre Iordan şi va fi treacerea
Marea cea Sărată: acesta va fi voao pămîntul
şi hotarăle lui pemprejur'". Şi porunci 13
Moisi fiilor Izrail, zicînd: „Acesta e pămîntul
carele veţ moşteni pre dînsul de tot cu sorţi, în
ce chip au rînduit Domnul să-l dea pre el celor
noao fealiuri, şi la jumătate de fealiu al lui
Manasi. Căci au luat fealiul feciorilor lui 14
Ruvin şi fealiul feciorilor lui Gad, după casele
moşiilor lor, şi jumătate den neamul lui
Manasi au luat sorţii lor. Doao fealiuri şi 15
jumătate de fealiu au luat sorţii lor decindea
de Iordan, de spre Iereho, de la amiazăzi cătră
răsărit". Şi grăi Domnul cătră Moi- 16

17 si, zicînd: „Aceaştea-s numele oamenilor carii vor moşteni voao pămîntul: Eliazar
18 preotul şi Iisus al lui Navi. Şi cîte un boiariu den fealiu veţ lua ca să vă moştenească de tot
19 voao pămîntul. Şi aceastea-s numele oamenilor. Den fealiul Iudei: Halev, feciorul
20 lui Ethoni; Den fealiul lui Simeon: Sala-
21 miil, feciorul Semiud; Den fealiul Venia-
22 min: Eldad, feciorul lui Haslon; Den fealiul
23 Dan: boiarin Vocor, feciorul lui Iecli; Feciorilor lui Iosif, den fealiul feciorilor lui Manasi:
24 boiarin Aniil, feciorul lui Sifid; Den fealiul feciorilor lui Efraim: boiarin Camoil, feciorul
25 lui Sathan; Den fealiul lui Zavulon: boiarin
26 Elisafan, feciorul lui Harnah; Den fealiul feciorilor lui Isahar: boiarin Fantiil, feciorul
27 Oza; Den fealiul feciorilor Asir: boiarin
28 Ahior, feciorul Selimi; Den fealiul lui Neftalim: boiarin Fadeil, feciorul lui Miud".
29 Aceştea-s carii au poruncit Domnul ca să măsure feciorilor lui Izrail în pămîntul Hanaan.

CAP XXXV

1 Şi grăi Domnul cătră Moisi, la apusul
Moav, lîngă Iordan, de spre Ieriho,
2 zicînd: „Rînduiaşte fiilor Israil şi vor da leviţilor den sorţii ţinerii lor cetăţi să lăcuiască. Şi ceale den naintea cetăţilor, pemprejurul lor, vor da leviţi-
3 lor. Şi vor fi cetăţile lor a lăcui; şi osebirile lor vor fi dobitoacelor lor şi la toate cîte-s cu
4 patru picioare ale lor. Şi ceale ce să lipăscu de cetăţile carele veţ da leviţilor, den zidiul cetăţii şi den afară, 2000 de coţi împrejur.
5 Şi vei măsura afară den cetate laturea de spre răsărit, 2000 de coţi, şi laturea de spre amiazăzi, două mii de coţi, şi laturea de cătră mare, doao mii de coţi, şi laturea de cătră miazănoapte, 2000 de coţi; şi cetatea în mijlocul acestuia va fi voao şi ceale ce sînt în hotarăle
6 cetăţilor. Şi cetăţile carele veţi da leviţilor – ceale şase cetăţi a scăpărilor, carele veţi da de
7 fugă acolo celuia ce va omorî, Şi lîngă aceastea, 40 şi 2 de cetăţi. Toate cetăţile ce veţi da leviţilor, 40 şi 8 de cetăţi aceastea şi
8 ceale den naintea cetăţilor lor. Şi cetăţile carele veţi da dentru ţinearea fiilor Israil: dentru ceia ce au multe, multe, şi dentru ceale mai puţine, puţine; fieşcarele după moştenirea lui carea vor moşteni vor da den cetăţi
9 leviţilor". Şi grăi Domnul cătră Moisi,
10 zicînd: „Grăiaşte fiilor Israil şi vei zice cătră dînşii: 'Voi treaceţi Iordanul, la pămîntul
11 Hanaan, Şi veţi osebi voao singuri cetăţi, scăpări vor fi voao, ca să fugă acolo ucigaşul,
12 tot cela ce va ucide sufletu fără de voie. Şi vor fi cetăţile voao scăpări de la cela ce să rudeaşte cu sîngele: şi nu va muri cel ce ucide, pînă va sta înaintea adunării, la judecată.
Şi cetăţile carele veţi da, aceale şase cetăţi 13
scăpări vor fi voao. Ceale trei cetăţi veţi da 14
decindea de Iordan, şi ceale trei cetăţi ce veţi
da în pămîntul Hanaan: Scăpare vor fi fii- 15
lor Israil şi celui striin şi celui nemearnic ce
iaste întru voi, vor fi cetăţile aceastea de scăpare, a fugi acolo, la tot ce va ucide sufletu
fără de voia lui. Iară de va ucide pre dînsul 16
cu armă de fier şi va muri, ucigaş iaste, cu
moarte să să omoară ucigaşul. Iară de va fi 17
cu piatră de a mînă dentru carea va muri, cu
aceaea îl va lovi pre dînsul şi va muri, ucigaş
iaste, cu moarte să să omoară ucigaşul. Iară de va fi cu armă de lemnu den 18
mîna, den carea va muri, şi-l va lovi pre
dînsul şi va muri, ucigaş iaste, cu moarte să
să omoară ucigaşul. Cela ce iaste rudenie 19
cu sîngele, acesta va ucide pre cela ce l-au
omorît: cîndu-l va timpina pre dînsul acesta, îl
va ucide pre însul. Iară de-l va împinge 20
pentru vrajba şi va arunca preste el toată
unealta, den vicleşug, şi va muri, Au 21
pentru pizmă l-au lovit pre dînsul cu mîna şi
va muri: cu moarte să să omoară cela ce l-au
lovit, ucigaş iaste, cu moarte să să omoară cel
ce au ucis; cela ce să rudeaşte cu sîngele va
ucide pre cela ce au omorît, cîndu va întimpina pre el. Iară de va fi fără de veaste, nu 22
pentru vrajba va împinge pre el, sau va
arunca peste el toată unealta, nu den ficleşug,
Sau cu fieştece piatră, cu carea va muri cu 23
dînsa neştiindu, şi va cădea preste el şi va
muri, şi el nu-i era lui nepriatin, nice cercînd
să-i facă lui rău: Şi va judeca adunarea 24
între mijlocul celuia ce l-au lovit şi între mijlocul celuia ce să rudiia cu sîngele, după judecăţile aceastea. Şi va scoate adunarea pre 25
cela ce au ucis de la cela ce să rudeaşte cu sîngele, şi-l va aşăza pre el adunarea la cetatea
scăpării lui, unde au scăpat. Şi va lăcui acolo,
pînă va muri preotul cel mare, pre carele au
unsu pre el cu untdelemnul cel sfînt. Iară 26
de va ieşi cu ieşirea cela ce au ucis, hotarăle
cetăţii la care cu fugit acolo, Şi-l va afla pre 27
el cela ce să rudeaşte cu sîngele, afară den
hotarăle cetăţii scăpării lui, şi va ucide cela ce
să rudeaşte cu sîngele pre cel ucigaş, nu iaste
vinovat; Pentru că în cetatea scăpării lui să 28
lăcuiască, pînă va muri preotul cel mare; şi
după ce va muri preotul cel mare, să va
întoarce ucigaşul la pămîntul ţinerii lui. Şi 29
vor fi aceastea voao la dreptate de judicată,
întru rudele voastre, la toate lăcaşurile voastre.
Tot cela ce ucide suflet, pren mărturii, vei ucide 30
pre cela ce ucide. Şi o mărturie nu va mărturisi
pre suflet să moară. Şi nu veţi lua răscumpă- 31

rare pentru suflet de la cel ce au ucis, cela ce
iaste vinovat a să omorî, pentru că cu moarte
32 să va omorî. Să nu luaţi răscumpărare ca
să fugă la cetatea scăpărilor, ca să lăcuiască
iarăş pre pămîntu, pînă va muri preotul cel
33 mare. Şi să nu omorîţi cu moarte pămîntul
preste carele voi lăcuiţi pre dînsul, pentru că
sîngele acesta omoară pămîntul; şi nu se va
curăţi pămîntul de sîngele cel ce s-au vărsat
preste el, ce preste sîngele celuia ce-l
34 varsă. Şi nu veţ pîngări pămîntul pre
carele lăcuiţi preste dînsul, pre carele Eu
lăcuiescu între voi, pentru că Eu sînt Domnul,
Cela ce lăcuiaşte în mijlocul fiilor lui Izrail'".

CAP XXXVI

1 Şi să apropiară boiarii moşiilor neamului fiilor lui Galaad, feciorul lui
Mahir, feciorul lui Manasi, den fealiul
fiilor lui Iosif, şi grăiră înaintea lui
Moisi şi înaintea lui Eliazar preotul şi
înaintea boiarilor caselor moşiilor fiilor lui
2 Izrail şi ziseră: „Stăpînului nostru porunci
Domnul să dea pămîntul moştenirii, cu sorţi,
fiilor lui Izrail. Şi stăpînului nostru porunci
Domnul să dea moştenirea lui Salpaad, frate-
3 lui nostru, featelor lui. Şi vor fi unui neam
a fiilor Israil fămei şi se va lua sorţul lor den
ţinearea părinţilor noştri şi se vor adaoge la
moştenirea fealiului căruia se vor face muieri,
şi den sorţul moştenirii noastre se va
4 lua. Iară de se va face luarea fiilor Izrail şi
se va adaoge moştenirea lor pre moştenirea
fealiului cărora se vor face muieri, şi den moş-
tenirea fealiului moşiei noastre se va rîdica
5 moştenirea lor". Şi porunci Moisi fiilor lui
Izrail, pren porunca Domnului, zicînd: „Aşa
6 fealiul fiilor lui Iosif zic. Acesta e cuvîntul
ce au poruncit Domnul featelor Salpaad,
zicînd: 'Unde va plăcea înaintea lor fie muieri,
fără de numai den norodul părintelui lor să fie
muieri. Şi să nu să învîrtejască moştenirea fii-
7 lor Izrail, den fealiu, la altu fealiu. Pentru
căci fieştecarele la moştenirea fealiului moşiei
8 lui se vor lipi fiii lui Izrail. Şi toată fata
rudindu-se, moştenire dentru fealiurile fiilor
lui Izrail, unuia dentru norodul părintelui ei
vor fi muieri, pentru ca să rudească fiii lui
Israil, fieşcarele, moştenirea cea părintească
9 a lui. Şi nu se va învîrteji sorţul den fealiu
la alt fealiu, ce fieştecarele întru moştenirea
lui se vor lipi fiii lui Izrail, în ce chip au rînduitu
10 Domnul lui Moisi'", Aşa au făcut featele lui
11 Salpaad. Şi să făcură Maala şi Thersa şi Egla
şi Melha şi Nua, featele lui Salpaad, nepoţilor
lor den norodul lui Manasi, să făcură muieri
12 fiilor lui Iosif; Şi să făcu moştenirea lor
preste fealiul nărodului părintelui lor.
Aceastea-s poruncile şi îndereptări- 13
le şi judecăţile carele au porun-
cit Domnul, în mîna lui Moi-
si, la apusul Moav,
la Iordan, de spre
Ieriho.

A DOUA LEAGE

CAP I

Aceastea-s cuvintele carele au grăit 1
Moisi la tot Israilul, dicindea de Ior-
dan, în pustiiu, către apus, aproape
de Marea Roşie, întru mijlocul Faran,
Tofolon şi Lovon şi Avlon şi spre
Ceale de Aur, Unsprăzeace zile de la 2
Horiv, cale pre muntele Siir pînă la Cadis-
Varni. Şi fu întru al patruzecilea an, la un- 3
sprăzeace luni, întru una a lunii, grăi Moisi
către toţi fiii lui Israil, după toate cîte au
poruncit Domnul lui către dinşii. După ce 4
au ucis pre Sion, împăratul amoreilor, pre
cela ce au lăcuitu la Esevon, şi pre Og, împă-
ratul Vasanului, pre cela ce au lăcuitu la Asta-
roth şi la Edrain, decindea de Iordan, în
pămîntul Moav, Au început Moisi a arăta 5
leagea aceasta, zicîndu: „Domnul Dumne- 6
zeul nostru au grăit noao la Horiv, zicîndu:
'Destul vă iaste voao a lăcui întru muntele
acesta! Întoarceţi-vă şi vă sculaţi voi şi 7
păsaţi la muntele amoreilor şi către toţi ceia
de pe împrejurul haravilor, la munte şi la
cîmpu şi către amiazăzi şi pre lîngă mare,
pămîntul Hanaan şi în preajma Livanului,
pînă la rîul cel mare, Efrat. Vedeţi, am dat 8
înaintea voastră pămîntul; întrîndu înlăuntru,
moşteniţi de tot pămîntul carele am jurat
părinţilor voştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui
Iacov, să le dau lor şi simenţii lor după din-
şii'. Şi ziş către voi întru vreamea aceaea, 9
zicîndu: 'Nu voiu putea singur să vă portu pre
voi. Domnul Dumnezeul nostru v-au 10
înmulţit pre voi şi, iată, sînteţi astăzi ca stea-
lele ceriului de mulţi. Domnul Dumnezeul 11
părinţilor voştri să vă adaogă voao ca să fiţi cu
o mie de părţi mai mult şi să vă blagoslo-
vească pre voi, după cum au grăit voao.
Cum voiu putea singur a purta osteneala 12
voastră şi statul vostru şi pricile voastre?
Daţi voao oameni înţelepţi şi ştiuţi şi cu minte 13
la neamurile voastre şi voiu pune pre dinşii
preste voi povăţuitori voao'. Şi mi-aţ răspun- 14
su şi aţi zis: 'Bun iaste cuvîntul carele ai grăit să
faci'. Şi am luat dentru voi oameni înţelepţi şi 15
ştiutori şi cu minte şi i-am pus pre ei să po-

vățească preste voi, preste mii, şi preste sute, şi preste cincizeci, şi preste zeace, şi aducători
16 de cărți judicătorilor voştri. Şi am poruncit judicătorilor voştri întru vreamea aceaea, zicîndu: 'Ascultați întru mijlocul fraților voştri şi judecați direpț întru mijlocul omului şi întru mijlocul fratelui său şi întru mijlocul nemear-
17 necului său. Să nu cunoşti obrazul la judecată după cel micu şi după cel mare să judeci, să nu te sfieşti de fața omului, căce judecata a lui Dumnezeu iaste şi cuvîntul carele nesilnic va fi de spre voi îl veți aduce la mine şi-l voiu
18 auzi pre dînsul'. Şi am poruncit voao întru vreamea aceaea toate cuvintele carele veț
19 face. Şi sculîndu-ne de la Horiv, am mersu tot pustiiul cel mare şi înfricoşatul acela carele aț văzut, calea muntelui amoreului, după cum au poruncit Domnul Dumnezeul nostru noao, şi am venit pînă la Cadis-Varni.
20 Şi am zis către voi: 'Venit-aț pînă la muntele amoreului, Domnul Dumnezeul nostru dă
21 noao. Vedeți, au dat Domnul Dumnezeul vostru înaintea feații voastre pămîntul: suindu-vă, moşteniți în ce chip au zis Domnul Dumnezăul părinților voştri voao; nu vă tea-
22 meți, nice vă spăreați!' Şi ați venit toți la mine şi ați zis: 'Să trimitem oameni înaintea noastră şi să cerceteaze noao pămîntul şi să ne spuie noao răspunsu, calea pre care ne vom sui întru dînsa şi cetățile în carele vom
23 întra în eale'. Şi plăcu înaintea mea cuvîntul şi luaiu dentru voi doisprăzeace oameni,
24 cîte un om după fealiu. Şi întorcîndu-se, s-au suit în munte şi au venit pînă la Valea
25 Strugurului şi au cercatu-o pre dînsa. Şi luară în mînule lor den roada pămîntului şi aduseră către noi şi zicea: 'Bun iaste pămîntul carele Domnul Dumnezăul nostru ne dă
26 noao'. Şi n-aț vrut să vă suiți, ce ați călcat cuvîntul Domnului Dumnezăului vostru şi ați
27 cîrtitu în corturile voastre şi ați zis: 'Pentru căce ne-au fostu urîndu Domnul pre noi, ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului să ne dea pre noi la mînile amoreilor, ca să ne
28 piarză pre noi. Unde ne suim noi?' Iară frații voştri v-au osebit inema voastră, zicîndu: 'Limbă mare şi multă şi mai tare decît noi, şi cetăți mari şi zidite pînă la ceriu, ce şi feciori
29 de uriaş am văzut acolo'. Şi am zis către voi: 'Să nu vă teameți, nici să vă spămîntați de
30 către dînşii. Domnul Dumnezăul nostru, Cela ce mearge înaintea feații noastre, El va bate pre dînşii, împreună cu voi, după toate cîte au făcut voao în pămîntul Eghipetului.
31 Şi întru pustiiul acesta carele aț văzutu în ce chip te-au hrănit cu hrană Domnul Dumnezăul tău, în ce chip ar fi purtat vreun om cu hrană pre fiiul său, preste toată calea care ați
mersu pînă ați venit la locul acesta'. Şi 32
întru cuvîntul acesta nu v-aț încrezut Domnului Dumnezăului vostru, Carele mearge 33
înainte, mai nainte de voi în cale, a aleage voao loc, povățuind pre voi cu foc noaptea, arătînd voao calea pre care veți mearge pre ea, şi cu nor ziua. Şi auzi Domnul glasul cuvintelor 34
voastre şi, scîrbindu-Să, Să jură, zicînd: 'De 35
va vedea cineva den oamenii aceştea pămîntul acesta bun, carele am jurat părinților lor,
Afară den Halev, feciorul lui Iefoni, acesta va 36
vedea pre dînsul şi acestuia voiu da pămîntul pre carele s-au suit, şi fiilor lui, pentru căce el iaste apropiatu la cîte-s ale Domnului'. Şi 37
pre mine S-au scîrbit Domnul pentru voi, zicîndu: 'Nice tu nu vei întra acolo! Iisus, 38
feciorul lui Navi, cela ce şade lîngă tine, acesta va mearge acolo, pre dînsul întăreaşte, pentru că el va împărți pre el cu sorțu. Şi 39
copiii voştri, carii ați zis întru jaf să fie, şi tot copilul tînăr, carele n-au ştiut astăzi rău au bun, aceştea vor întra acolo; şi lor voiu da pre el şi ei vor moşteni pre el'. Şi voi, întorcîn- 40
du-vă, v-ați tăbărît la pustiiu, calea cea despre Marea Roşie, Şi ați răspunsu şi mi-ați zis: 41
'Greşit-am înaintea Domnului Dumnezăului nostru! Noi, suindu-ne, ne vom bate, după toate cîte au poruncit Domnul Dumnezăul nostru noao'. Şi, luînd fieştecarele unealtele ceale de războiu ale lui şi adunîndu-vă, vă suiați la munte. Şi zise Domnul către mine: 42
'Zi lor: 'Nu vă suiți, nice să vă bateți, că nu sînt cu voi, şi să nu vă surpați înaintea vrăjmaşilor voştri'. Şi am grăit voao, şi nu m-ați ascul- 43
tat pre mine şi ați călcat cuvîntul Domnului şi, silindu-vă, v-ați suit în munte. Şi ieşi amo- 44
reul, cela ce lăcuiaşte în muntele acela, în timpinarea voastră şi v-au gonit pre voi ca cîndu ar face albinele şi vă răniia pre voi, de la Siir pînă la Erma. Şi şăzînd, plîngeați înaintea 45
Domnului, şi n-au ascultat Domnul glasul vostru, nice au luat aminte pre voi. Şi ați 46
şăzut la Cadis zile multe, cîteodată zile ați şăzut.

CAP II

Şi întorcîndu-ne, ne-am pornit la pus- 1
tiiu, calea despre Marea Roşie, în ce chip au grăit Domnul către mine, şi am încunjurat muntele Siir zile multe.
Şi zise Domnul către mine: 'Des- 2/3
tul iaste voao a încunjura muntele acesta! Întoarceți-vă dară spre miazănoapte! Şi noro- 4
dului acestuia porunceaşte, zicînd: 'Treaceți voi pe aproape, pren hotarăle fraților voştri, fiilor lui Isaf, carei lăcuiescu la Siir şi se vor spă-

mînta de voi Şi se vor spărea foarte. Să nu bateţi cu dînşii războiu, pentru că nu voiu da voao den pămîntul lor nice urmă de picior, pentru că cu sorţi am dat fiilor lui Isaf muntele lui Siir. Cu argint veţ cumpăra bucate de la dînşii şi veţi mînca; şi apa cu măsură veţi lua de la dînşii cu argint şi veţi bea, Pentru că Domnul Dumnăzăul nostru te-au blagoslovit în tot faptul mîinilor tale, cunoaşte cum ai petrecut pustiiul cel mare şi înfricoşatul acesta. Iată, patruzeci de ani Domnul Dumnezăul tău – cu tine, nu te-ai lipsit de cuvînt'. Şi am trecut pre fraţii noştri, fiii lui Isaf, pre ceia ce lăcuia în Siir lîngă calea Aravei de la Elon şi de la Gasion-Gaver, şi, întorcîndu-ne, am trecut calea pustiiului Moav. Şi zise Domnul către mine: 'Nu vă învrăjbiţi cu moaviteanii şi să nu loviţi la dînşii războiu, pentru că nu voiu da voao den pămîntul lui întru sorţi, pentru că fiilor lui Lot am dat pre Aroir a moşteni'. – Oamenii au fost şăzînd mai înainte pre dînsul, limbă mare şi multă şi tare, ca şi Enachin. Rafain să vor socoti şi aceştea, ca şi enachimii; şi moaviteanii numescu pre ei ommini. Şi la Siir şădea horeul mai înainte; şi fiii lui Isaf i-au pierdut pre ei şi au surpat pre ei de la faţa lor, şi să lăcuiră pentru dînşii, în ce chip au făcut Israil pămîntul moştenirii lui, carele au dat Domnul lor –. Acum dară, sculaţi-vă şi vă rădicaţi voi şi meargeţi pre aproape de valea Zareth'. Şi zilele carele am mersu pre aproape de Cadis-Varni, pînă am trecut valea Zareth, 30 şi 8 de ani, pînă au căzut toată seminţia oamenilor războinici den tabără, după cum S-au jurat Domnul Dumnezăul lor. Şi mîna lui Dumnezău era preste ei, ca să-i topească pre ei den tabără, pînă unde au căzut. Şi fu den vreamea ce căzură toţi bărbaţii cei războinici, murind den mijlocul norodului, Şi grăi Domnul către mine, zicînd: 'Tu mergi astăzi pre aproape de hotarăle Moav, pre Aroir, Şi veţi apropia aproape de fiii lui Aman; nu ţineţi vrajbă lor şi să nu vă loviţi cu dînşii la războiu, pentru că nu voiu da den pămîntul fiilor lui Aman ţie întru sorţu, că fiilor lui Lot am dat pre el cu sorţu. Pămîntul lui Rafain să va socoti, pentru că pre dînsul rafaini lăcuia; şi maniteanii numescu pre dînşii Zohomin, Limbă mare şi multă şi tare, ca şi cei den Enachim; şi i-au pierdut pre dînşii Domnul de către faţa lor, şi [i-] au moştenit şi să lăcuiră pentru dînşii pînă în ziua aceasta, În ce chip au făcut fiilor Isaf, celora ce lăcuiescu la Siir, în ce chip au surpat pre horeul de către faţa lor şi i-au moştenit pre dînşii şi s-au lăcuit pentru dînşii pînă în ziua aceasta, Şi eveii, ceia ce lăcuia la Asiroth, pînă la Gaza, şi capadochii, ceia ce au ieşit de la Capadochia, au surpat pre ei şi s-au lăcuit pentru ei. Acum dară, sculaţi-vă şi vă duceţi şi treaceţi voi valea Arnon. Iată, am dat în mîna ta pre Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, şi pămîntul lui. Înceape a moşteni, fă cu el războiu! Întru ziua aceasta înceape a da cutremurul tău şi frica ta preste faţa a toate limbile ceale ce sînt supt ceriu, carii, auzindu numele tău, se vor turbura şi chinuri vor avea de către faţa ta'. Şi am trimis soli den pustiiul Chedamoth către Sion, împăratul Esevonului, cu cuvinte de pace, zicînd: 'Treace-voiu pren pămîntul tău, pre cale voiu mearge, nu voiu abate în direapta au a stînga. Bucate pre argint îm vei da şi voiu mînca şi apă pre bani îm vei da şi voiu bea; fără numai căce voiu treace cu picioarele meale, În ce chip mi-au făcut mie fiii lui Isaf, ceia ce lăcuiescu la Siir, şi moaviteanii, ceia ce lăcuiescu la Aroir, pînă voiu treace Iordanul, la pămîntul carele Domnul Dumnezăul nostru ne dă noao'. Şi n-au vrut Sion, împăratul Esevonului, să treacem noi prentr-însul, pentru căci au nesilnicit Domnul Dumnezăul nostru duhul lui şi i-au întărit inima lui, pentru ca să să dea în mînile tale ca întru ziua aceasta. Şi zise Domnul către mine: 'Iată, am început a da înaintea feaţii tale pre Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, şi pămîntul lui; şi începe a moşteni pămîntul lui'. Şi ieşi Sion, împăratul Esevon, întru întîmpinarea noastră, el şi tot norodul lui, la războiu, la Iasa. Şi l-au dat pre el Domnul Dumnezăul nostru înaintea feaţii noastre în mînile noastre, şi am lovit pre dînsul şi pre feciorii lui şi pre tot norodul lui. Şi am stăpînit toate cetăţile lui întru vreamea aceaea şi am surpat toată cetatea pre rîndu, şi muierile lor, şi feciorii lor, nu am lăsat prinsu viu, Fără numai dobitoacele am prădat şi prăzile cetăţilor am luat. De la Aroir, care iaste de la marginea pîrîului Arnon, şi cetatea care era în vale, şi pînă în muntele Galaad, nu era cetate care să ne fie scăpat noao; pre toate le-au dat Domnul Dumnezeul nostru în mînile noastre. Fără numai la pămîntul fiilor Aman nu ne-am apropiat, toate cîte să apropie de pîrîul lui Iavoc şi cetăţile ceale den munte, după cum au poruncit noao Domnul Dumnezeul nostru.

CAP III

Şi, întorcîndu-ne, ne-am suit calea de la Vasan şi au ieşit Og, împăratul Vasanului, întru întîmpinarea noastră, el şi tot nărodul lui împreună cu dînsul, la războiu, la Adraim. Şi zise

Domnul cătră mine: 'Să nu te temi de dînsul, căce în mînile tale l-am dat pre dînsul, şi pre tot nărodul lui, şi tot pămîntul lui, şi vei face lui în ce chip ai făcut lui Sion, împăratul amo-
3 reilor, care lăcuia la Esevon'. Şi l-au dat pre el Domnul Dumnezăul nostru în mînile noastre şi pre Og, împăratul Vasanului, şi tot norodul lui, şi l-am omorît pre el, pînă n-au
4 rămas lui semînţă. Şi am stăpînit toate cetăţile lui întru vreamea aceaea; nu era cetate care nu o am luat de la dînşii, 60 de cetăţi, toate pemprejurile Argov, împăratul
5 Og, la Vasan, Toate cetăţile tari, ziduri nalte, porţi şi zăvoară, afară den cetăţile fere-
6 zeilor ceale multe foarte. I-am surpat pre dînşii în ce chip am făcut lui Sion, împăratul Esevonului, şi am surpat toată cetatea pre
7 rînd şi muierile lor şi copiii. Şi toate dobitoacele lor şi prăzile cetăţilor le-am prădat
8 noao. Şi am luat întru vreamea aceaea pămîntul den mînile celor doi împăraţi amoreilor, carii era decinde de Iordan, de la pîrîul
9 Arnon şi pînă la muntele Aermon. – Finicii numescu pre Aermon Saniior şi amoreul au
10 numit pre dînsul Sanir –. Toate cetăţile Misor şi tot Galaadul şi tot Vasaanul, pînă la Elha şi Edrain – cetăţile împărăţiei lui Og, la
11 Vasan. – Căce numai Og, împăratul Vasanului, au rămas de la Rafain. Iată patul lui, pat de hier, iată aceasta întru marginea feciorilor lui Aman, de 9 coţi lungimea lui şi de 4 coţi
12 lăţimea lui, cu cotul omului –. Şi pămîntul acela l-am moştenit în vreamea aceaea de la Aroir, carii iaste la ţărmurele pîrîului Arnon; şi jumătate de muntele Galaad şi cetăţile lui
13 am dat lui Ruvin şi lui Gadu. Şi ce au rămas al lui Galaad şi tot Vasanul împărăţiei lui Og am dat la jumătate de neamul lui Manasi; şi tot pemprejurul Argovului, tot Vasanul, acela
14 pămîntul lui Rafain se va socoti. Şi Iair, feciorul lui Manasi, au luat tot împrejurul Argov, pînă la hotarăle Gargasi şi Mahethi; au numit pre dînsele pre numele lui, pre Vasan,
15 Aroth, Iair, pînă în ziua aceasta. Şi lui Mahir
16 am dat Galaadul. Şi lui Ruvin şi lui Gadu am dat de la Galaadu pînă la pîrîul Arnon, în mijlocul pîrîului – hotar, şi pînă la Iavoc pîrîul –
17 hotar fiilor lui Aman. Şi Arava şi Iordanul – hotar, de la Mahenereth şi pînă la Marea Arava, Marea Sării, de la Asidoth pre Fasga,
18 de la răsărit. Şi am poruncit voao în vreamea aceea zicînd: 'Domnul Dumnezeul vostru au dat voao pămîntul acesta cu sorţu; înarmîndu-vă, păsaţi înaintea feaţii fraţilor voştri, fii-
19 lor lui Israil, tot cel cuminte; Afară den fămeile voastre şi copiii voştri şi dobitoacele voastre; ştiu că multe dobitoace-s la voi, lăcuiască întru cetăţile voastre, care vă le-am dat voao, Pînă va potoli Domnul Dumne- 20
zeul nostru pre fraţii voştri, ca şi pre voi, şi vor moşteni şi aceştea pămîntul carele Domnul Dumnezeul vostru dă lor decinde de Iordan; şi vă veţi învîrteji fieştecarele la moşteni-
rea lui care am dat voao'. Şi lui Iisus am 21
poruncit în vreamea aceaea, zicîndu: 'Ochii voştri au văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul nostru la aceşti doi împăraţi; aşa va face Domnul Dumnezeul nostru la toate
împărăţiile asupra cărora tu treci acolo. Să nu 22
vă teameţi de dînşii, căce Domnul Dumnezeul vostru, El Să va bate pentru voi'. Şi m-am 23
rugat Domnului în vreamea aceaea, zicîndu: „Doamne, Doamne, Tu ai început 24
a arăta slugii Tale vîrtutea Ta şi putearea Ta şi mîna cea tare şi braţul cel naltu! Pentru căci iaste Dumnezeu în ceriu au pre pămîntu, Carele va face în ce chip ai făcut Tu şi după putearea Ta? Trecîndu dară, voiu vedea 25
pămîntul cel bun, acesta carele iaste decindea de Iordan, muntele acest bun şi Andilivanul'. Şi m-au trecut cu vedearea Domnul 26
pre mine, pentru voi, şi nu m-au ascultat; şi zise Domnul cătră mine: 'Destul iaste ţie, să nu mai adaogi încă a grăi cuvîntul acesta. Suie-te pre vîrhul celui cioplit şi priveaşte cu 27
ochii spre mare şi miazănoapte şi amiazăzi şi răsărit şi vezi cu ochii tăi, căce nu vei treace pre Iordanul acesta. Şi porunceaşte lui 28
Iisus şi-l întăreaşte pre el şi-l îndeamnă pre dînsul, pentru că acesta va treace înaintea feaţii nărodului acestuia şi el va moşteni lor tot pămîntul carele ai văzut'. Şi şădeam în 29
crîngu aproape de casa lui Fogor.

CAP IV

Şi acum, Israil, ascultă direptăţile şi 1
judecăţile cîte eu vă învăţu pre voi astăzi să faceţi, pentru ca să trăiţi, şi, întrîndu înlăuntru, să moşteniţi pămîntul carele Domnul Dumnezeul părinţilor voştri dă voao cu sorţu. Să nu 2
adaogeţi cătră cuvîntul carele eu poruncescu voao şi să nu luaţ de la dînsul; păziţ poruncile Domnului Dumnezeului vostru, cîte eu poruncescu voao astăzi. Ochii voştri au 3
văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul vostru lui Veelfegor, căce tot omul carele au mărsu denapoia lui Veelfegor, l-au surpat pre dînsul Domnul Dumnezeul vostru dentre voi. Iară voi, ceia ce zăceaţi aproape de 4
Domnul Dumnezeul nostru, trăiţ toţi în ziua de astăzi. Vedeţi, arătat-am voao dereptăţi şi ju- 5
decăţi, după cum mi-au poruncit Domnul Dumnezeul mieu să faceţi voi aşa în pămîntul carele meargeţi voi acolo să moşteniţi pre dînsul. Şi 6
veţ păzi şi veţi face, pentru că aceasta iaste

înţelepciunea voastră şi mintea înaintea a toate limbile cîţi vor auzi toate dreptăţile aceastea şi vor grăi: 'Iată nărodu înţelept şi
7 ştiutoriu, limba cea mare aceasta'. Căci care limbă mare, care iaste lui dumnezeu apropiindu-se de ei ca Domnul Dumnezeul nostru, întru toate întru care vom chema pre
8 Dînsul? Şi care limbă mare, care iaste lui dreptăţi şi judecăţi direapte, după toată leagea aceasta care eu dau înaintea voastră
9 astăzi? Fereaşte-te pre tine şi păzeaşte sufletul tău tare, să nu uiţi toate cuvintele carele au văzut ochii tăi şi să nu lipsască de la inima ta toate zilele vieţii tale; şi vei învăţa
10 pre fiii tăi şi pre fiii fiilor tăi. În ziua întru care aţi stătut înaintea Domnului Dumnezăului vostru, la Horiv, în ziua adunării, căce zise Domnul cătră mine: 'Adună cătră Mine norodul şi să asculte cuvintele Meale ca să înţeleagă, să să teamă de Mine toate zilele cîte ei trăiescu pre pămînt, şi pre fiii lor vor învăţa'.
11 Şi aţi venit şi aţi stătut supt munte, şi muntele ardea cu foc pînă în ceriu, întunearec, negură
12 ceaţă, glas mare. Şi au grăit Domnul Dumnezău cătră voi în munte, den mijlocul focului glas de cuvinte; voi aţi auzit, şi asămănare
13 n-aţi văzut, fără numai glas. Şi v-au spus voao făgăduinţa Lui, carea au poruncit voao să faceţi, ceale 10 cuvinte, şi le-au scris pre
14 eale pre doao leaspezi de piatră. Şi mi-au poruncit Domnul întru vreamea aceaea să vă învăţu pre voi dreptăţi şi judecăţi, să le faceţi voi aceastea pre pămînt la carele voi întraţi
15 acolo să moşteniţi pre el. Şi păziţi foarte sufletele voastre, căce n-aţ văzut toată asămănarea în ziua care au grăit Domnul cătră voi în
16 muntele Horiv, den mijlocul focului. Să nu faceţi fărădeleage şi să nu vă faceţi voao cioplit, asămănare tot chipul, asămănare a parte
17 bărbătească au fămeiască, Şi sămănarea a tot dobitocul cărora sînt pre pămînt, asămănarea a toată pasărea zburătoare carea
18 zboară supt ceriu, Asămănarea a tot tîrîtoriul carele să tîraşte pre pămînt, asămănarea a tot peaştele cît iaste în apă, dedesuptul
19 pămîntului. Ca să nu cauţi în ceriu vreodinioară şi, văzînd soarele şi luna şi stealele şi toate podoabele ceriului, înşălîndu-te să te închini lor şi să slujeşti lor, carele au împărţit Domnul Dumnezăul tău pre dînsele la toate
20 limbile ce sînt supt ceriu. Iară pre voi v-au luat Domnul Dumnezău şi v-au scos pre voi den cuptoriul cel de hier, den Eghipet, ca să
21 fie Lui norod şi sorţu ca în ziua aceasta. Şi Domnul Dumnezău S-au mîniat pre mine pentru ceale ce s-au zis de la voi şi S-au jurat pentru ca să nu trec Iordanul acesta şi pentru ca să nu mergu în pămîntul carele Domnul Dumnezău dă ţie cu sorţu. Pentru că eu moriu întru 22
acesta şi nu trec Iordanul acesta; iară voi treaceţi şi veţi moşteni pămîntul cel bun acesta.
Feriţi-vă voi ca să nu uitaţi făgăduinţa Dom- 23
nului Dumnezăului vostru carea au făgăduit cătră voi şi să nu faceţi voao singuri cioplitu, asămănare den toate cîte au poruncit ţie
Domnul Dumnezăul tău. Pentru că Dom- 24
nul Dumnezăul tău foc topitoriu iaste, Dumnezău rîvnitoriu. Iară să vei naşte fiiu, şi fii 25
fiilor tăi, şi veţi zăbovi pre pămînt şi veţi face fărădeleage şi veţi face cioplit, asămănare fieştecăruia, şi veţi face răul înaintea Domnului Dumnezăului vostru, ca să-L mîniaţi pre
Dînsul, Vă mărturisescu voao astăzi, pre 26
ceriu şi pre pămînt, că cu perire veţi peri de pre pămîntul la carele voi treaceţi Iordanul acolo ca să-l moşteniţi pre el; nu veţi întîrzia zile pre dînsul, fără numai cu surpare vă veţi
surpa. Şi va sămăna Domnul pre voi întru 27
toate limbile şi veţi rămînea puţini la număr, la limbi întru carea va băga Domnul pre voi
acolo. Şi vă veţi închina acolo la alţi dum- 28
nezăi, la fapte de mîini omeneşti, leamne şi pietri, care nu vor vedea, nice vor auzi, nice vor mînca, nice vor mirosi. Şi veţi cerca 29
acolo pre Domnul Dumnezăul vostru şi-L veţi afla pre El cîndu-L veţ cerca dentru toată inima ta şi dentru tot sufletul tău, întru pri-
mejdia ta. Şi te vor afla toate cuvintele 30
aceastca la zilele ceale de apoi şi te vei întoarce la Domnul Dumnezăul tău şi vei
asculta glasul Lui, Că, Dumnezău îndură- 31
toriu şi milostiv, Domnul Dumnezăul tău nu te va părăsi, nice te va surpa pre tine, nu va uita făgăduinţa părinţilor tăi, carea au jurat
lor. Întrebaţi zilele ceale mai denainte, 32
ceale ce s-au făcut mai nainte de tine, den ziua carea au zidit Dumnezău om pre pămînt, şi pre marginea ceriului pînă la marginea ceriului, de s-au făcut după cuvîntul acest mare şi
s-au înţeles într-acesta chip. De au auzit 33
limbă glas al Dumnezăului viu grăindu den mijlocul focului, în ce chip ai auzit tu şi ai
trăit? De au ispitit Dumnezău întrîndu să ia 34
Luiş limbă den mijlocul limbii, întru ispitire, şi în seamne şi în minuni şi în războiu şi în mînă tare şi cu braţ naltu şi cu videnii mari, după toate cîte au făcut Domnul Dumnezăul nostru
la Eghipet înaintea ta văzînd? Ca să ştii 35
tu căce Domnul Dumnezeul tău acesta Dumnezău iaste şi nu iaste încă afară dentr-Însul. De la ceriu auzit fu glasul Lui 36
ţie, să te cearte pre tine şi pre pămînt au arătat ţie focul Lui cel mare şi cuvintele Lui le-ai auzit den mijlocul focului. Pentru căci au 37
iubit pre El părinţii tăi şi au ales semenţia lor după dînşii, pre voi, şi te-au scos El

pre tine cu vîrtutea Lui cea mare den Eghipet,
38 Ca să surpe limbi mari şi mai tari decît tine
înaintea feaţii tale, să te bage înlăuntru, să dea
ţie pămîntul lor moştenire, în ce chip ai astăzi.
39 Şi vei cunoaşte astăzi şi te vei întoarce cu
cugetul, căci Domnul Dumnezăul tău acesta e
Dumnezău întru ceriu sus şi pre pămînt jos, şi
40 nu iaste încă afară dentr-Însul. Şi vei cruţa
poruncile Lui şi direptăţile Lui cîte eu porun-
cescu ţie astăzi, pentru ca să ţi să facă ţie bine,
şi fiilor tăi după tine, pentru ca să vă faceţi
îndelungaţi de zile pre pămîntul carele Dom-
nul Dumnezăul tău dă ţie toate zilele".
41 Atuncea osebi Moisi 3 cetăţi decinde de Ior-
42 dan, de cătră răsărita soarelui, Să fugă
acolo ucigaşul carele va ucide pe aproapele
său neştiindu şi acesta neurîndu pre dînsul
mai nainte de ieri şi alaltaieri; şi va fugi la una
43 den cetăţile aceastea şi va trăi: Vosorul la
pustiiu, în pămîntul cel şăsu – lui Ruvin, şi
Ramoth la Galaad – lui Gadi şi Gavlonul la
44 Vasan – lui Manasi. Aceasta e leagea care
au pus Moisi înaintea fiilor lui Izrail.
45 Aceastea-s mărturiile şi direptăţile şi judecă-
ţile cîte au grăit Moisi fiilor lui Izrail în pustiiu,
46 ieşind ei den pămîntul Eghipetului, De-
cinde de Iordan, în vale, aproape de casa lui
Fogor, la pămîntul lui Sion, împăratul amo-
reilor, care lăcuia la Iesevon, pre carele au
47 ucis Moisi. Şi fiii lui Izrail, ieşind ei den
pămîntul Eghipetului, şi au moştenit pămîntul
lui şi pămîntul lui Og, împăratul Vasanului, a
doi împăraţi amoreilor, care era decinde de
48 Iordan, despre răsărita soarelui, De la
Aroir, care iaste la marginea pîrîului Arnon,şi
pre muntele lui Sion, care iaste Aermon,
49 Toată arăpimea decindea de Iordan, despre
răsărita soarelui, supt Asidoth cea cioplită.

CAP V

1 Şi chemă Moisi pre tot Israilul şi zise
cătră ei: „Ascultă, Israile, direptăţile
şi judecăţile cîte eu grăiescu întru
urechile voastre întru ziua aceasta, şi
veţi învăţa pre eale şi le veţi păzi să le
2 faceţi. Domnul Dumnezeul vostru au pus
3 cătră voi făgăduinţă la Horiv. Şi nu la
părinţii voştri au pus Domnul făgăduinţa
aceasta, fără de numai cătră voi, şi voi
4 aicea toţi vii astăzi. Faţă cătră faţă au grăit
Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focu-
5 lui, Şi eu stam în mijlocul Domnului şi întru
mijlocul vostru în vreamea aceaea, ca să vă
spuiu voao cuvintele Domnului – căce v-aţ
spăriat de cătră faţa focului şi nu v-aţ suit la
6 munte – zicîndu: 'Eu sînt Domnul Dum-
nezeul tău, Cela ce te-am scos den pămîn-
7 tul Eghipetului, den casa robiei. Nu-ţ vor
fi ţie dumnezei alţii înaintea feaţii Meale.
Să nu faci ţie cioplit, nici asămănare de tot 8
cîte-s în ceriu sus şi cîte-s pre pămîntu jos şi
cîte-s în ape dedesuptul pămîntului. Să nu 9
te închini lor, nici să slujăşti lor, că Eu sîntu
Domnul Dumnezăul tău, Dumnezeu rîvnito-
riu, răsplătind păcatul părinţilor pre feciori,
pre a treia şi a patra rudă, celora ce Mă urăscu
pre Mine, Şi făcîndu milă la mii celora ce 10
Mă iubăscu pre Mine şi celora ce păzescu
poruncile Meale. Să nu iai numele Domnu- 11
lui Dumnezăului tău în deşărt, pentru că nu va
curăţi Domnul Dumnezăul tău pre cela ce ia
numele Lui prc deşărt. Păzeaşte ziua sim- 12
betilor, să o sfinţeşti pre ea, în ce chip ţ-au
poruncit Domnul Dumnezăul tău. Şase zile 13
vei lucra şi vei face toate lucrurile tale, Iară 14
în ziua a şaptea, simbete Domnului Dumne-
zăului tău, să nu faci întru ea tot lucrul tu, şi
feciorul tău, şi fata ta, sluga ta şi slujnica ta,
boul tău şi cel de supt jugul tău, şi tot dobitocul
tău, şi cel nemearnic cela ce e înlăuntrul uşi-
lor tale, pentru ca să să odihnească sluga ta, şi
slujnica ta, şi cel de supt jugul tău, ca şi tine.
Şi-ţ vei aduce aminte cum slugă ai fost 15
in pamintul Eghipetului şi te-au scos Domnul
Dumnezăul tău de acolo cu mînă tare şi cu
braţu naltu; pentru aceaca ţ-au poruncit ţie
Domnul Dumnezăul tău ca să păzeşti ziua
simbetelor şi să o sfinţeşti pre ea. Cin- 16
steaşte pre tatăl tău şi pre maica ta, în ce chip
au poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău,
pentru ca să ţi să facă ţie bine şi pentru ca
să te facă îndelungat de ani pre pămîntul
carele Domnul Dumnezău îl dă ţie. Să nu 17
ucizi. Să nu preacurveşti. Să nu furi. 18/19
Să nu mărturiseşti minciuni asupra aproape- 20
lui tău, mărturie mincinoasă. Să nu poh- 21
teşti muiarea aproapelui tău, să nu pohteşti
casa aproapelui tău, nice ţarina lui, nice sluga
lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice celui ce
stă supt jugul lui, nice a tot dobitocul lui, nice
toate cîte sînt la aproapele tău'. Aceaste 22
cuvinte au grăit Domnul cătră toată adunarea
voastră în munte, în mijlocul focului, întunea-
ric, negură, ceaţă, glas mare; şi nu mai adaose
şi au scris pre eale pre doao leaspezi de piatră
şi mi-au dat mie. Şi fu după ce aţi auzit gla- 23
sul den mijlocul focului, şi muntele ardea cu
foc, şi aţ venit cătră mine toţi povăţuitorii
neamurilor voastre şi bătrînimea voastră şi
ziceaţi: 'Iată, au arătat noao Domnul 24
Dumnezăul nostru slava Lui, şi glasul Lui
am auzit den mijlocul focului. În ziua aceasta
am văzut cum va grăi Dumnezău cătră
om şi va trăi. Şi acum să nu murim, căce 25

ne va topi pre noi focul cel mare acesta; să
vom adaoge noi a auzi glasul Domnului Dum-
26 nezăului nostru încă, şi vom muri. Pentru
că ce trup sau cine au auzit glasul Dumnezău-
lui celui viu grăindu den mijlocul focului, ca
27 noi, şi va trăi? Apropii-te tu şi auzi oaricîte
va zice Domnul Dumnezăul nostru cătră tine
28 şi vom auzi şi vom face'. Şi auzi Domnul
glasul cuvintelor voastre grăind cătră mine şi
zise Domnul cătră mine: 'Auzit-am glasul
cuvintelor norodului acestuia: cîte au grăit
29 cătră tine, pe direptate au grăit toate. Cine
va da să fie aşa inima lor întru dînşii, ca să să
teamă de Mine şi să păzească poruncile Meale
toate zilele, ca să fie lor bine, şi fiilor lor, pren
30 veac? Pasă, zi lor: 'Întoarceţi-vă voi la
31 casele voastre!' Iară tu aicea stăi cu Mine
şi voiu grăi cătră tine poruncile toate şi drep-
tăţile şi judecăţile cîte vei învăţa pre ei şi să
facă aşa pre pămîntul carele Eu dau lor cu
32 sorţu'. Şi să vă păziţi a face în ce chip au
poruncit ţie Domnul Dumnezăul tău, să nu vă
33 abateţi în direapta, nice în stînga După
toată calea care au poruncit ţie Domnul Dum-
nezăul tău ca să mergi întru dînsa, ca să te
odihnească şi să fie ţie bine şi să vă îndelun-
gaţi cu zile pre pămînt pre carele veţi moş-
teni de tot.

CAP VI

1 Şi aceastea-s poruncile şi dreptăţile şi
judecăţile cîte au poruncit Domnul
Dumnezăul vostru să învăţu pre voi
să faceţi aşa la pămîntul care mear-
geţi acolo să moşteniţi pre el,
2 Pentru ca să vă teameţi de Domnul Dumne-
zăul vostru, să păziţi toate direptăţile Lui şi
poruncile Lui, carele eu ţie poruncescu astăzi,
tu, şi fiii tăi, şi fiii fiilor tăi, toate zilele vieţii
tale, pentru ca să vă îndelungaţi cu
3 zilele. Şi ascultă, Israile, şi păzeaşte să faci,
ca bine să fie ţie şi pentru ca să vă înmulţiţ
foarte, după cum au grăit Domnul Dumnezeul
părinţilor tăi să dea ţie pămîntul carele cură
miare şi lapte. Şi aceastea-s direptăţile şi
judecăţile cîte au poruncit Domnul fiilor Israil
în pustiiu,ieşindu ei den pămîntul Eghipetu-
4 lui. Ascultă, Israile: Domnul Dumnezeul
5 nostru Domnul unul iaste. Şi să iubeşti pre
Domnul Dumnezeul tău den toată inema ta şi
den tot sufletul tău şi den toată putearea
6 ta. Şi vor fi cuvintele aceastea, cîte eu
poruncescu ţie astăzi, în inema ta şi întru
7 sufletul tău. Şi le vei prepune pre eale
înaintea fiilor tăi şi vei grăi întru ei şăzîndu
acasă şi mergîndu înainte pre cale, şi dor-
8 mindu şi sculîndu-te. Şi le vei lega pre eale
întru semnu pre mîna ta şi vor fi neclintite
înaintea ochilor tăi. Şi le veţ scrie pre eale 9
la stîlpii uşii caselor voastre şi a porţilor
voastre. Şi va fi cîndu te va băga înlăuntru 10
pre tine Domnul Dumnezeul tău la pămîntul
care au jurat părinţii voştri, lui Avraam şi lui
Isaac şi lui Iacov, să dea ţie cetăţi mari şi bune,
care nu le-ai zidit, Case pline de toate 11
bunătăţile, pre care nu le-ai umplut, gropi
cioplite, care nu le-ai cioplit, vii şi maslini,
care n-ai sădit; şi mîncîndu şi săturîndu-te,
Ia-te aminte pre tine, să nu se lăţească inema 12
ta şi vei uita pre Domnul Dumnezeul tău, Cela
ce te-au scos den pămîntul Eghipetului, den
casa robiei. De Domnul Dumnezeul tău să 13
te temi şi Lui singur să-I slujeşti şi cătră El
să te lipeşti şi pre numele Lui să te juri.
Să nu mergi denapoia altor dumnezei, de 14
cătră dumnezeii limbilor ce-s premprejurul
vostru, Că Dumnezeu rîvnitoriu – Domnul 15
Dumnezeul tău întru tine; să nu Să urgisească
cu mînie Domnul Dumnezeul tău în tine şi te
va surpa de cătră faţa a tot pămîntul. Să nu 16
ispiteşti pre Domnul Dumnezeul tău în ce
chip L-aţ ispitit la ispită. Păzindu să 17
păzeşti poruncile Domnului Dumnezeului tău
şi mărturiile Lui şi direptăţile Lui cîte au
poruncit ţie. Şi vei face cel plăcut şi cel bun 18
înaintea Domnului Dumnezeului tău, pentru
ca să fie ţie bine şi, întrîndu, vei moşteni
pămîntul cel bun care au jurat Domnul părin-
ţilor voştri, Ca să goneşti pre toţi vrăjmaşii 19
tăi înaintea feaţii tale, după cum au grăit
Domnul. Şi va fi cîndu te va întreba ficiorul 20
tău mîine, zicîndu: 'Carele-s mărturiile şi
direptăţile şi judecăţile cîte au poruncit Dom-
nul Dumnezeul nostru noao?', şi vei grăi fiiu-
lui tău: 'Robi eram lui Faraon la pămîntul 21
Eghipetului, şi ne-au scos pre noi Domnul
Dumnezeu de acolo, cu mînă tare şi cu braţu
nalt. Şi au dat Domnul Dumnezeu seamne 22
şi minuni mari, şi reale, la Eghipet la Faraon
şi la casa lui şi întru putearea lui, înaintea
noastră. Şi pre noi ne-au scos Domnul 23
Dumnezeul nostru de acolo, pentru ca să ne
aducă pre noi înlăuntru, să ne dea pămîntul
acesta, care au jurat Domnul Dumnezeul
nostru părinţilor noştri să dea noao. Şi 24
porunci noao Domnul să facem toate drepţă-
ţile aceastea, să ne teamem de Domnul Dum-
nezeul nostru, pentru ca să fie noao bine
preste toate zilele, ca să trăim ca şi
astăzi. Şi milostenie va fi noao, de ne vom 25
păzi a face toate poruncile legii aceştiia înain-
tea Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip
au poruncit noao'.

CAP VII

Şi va fi cîndu te va băga pre tine Dom- 1
nul Dumnezeul tău la pămîntul carele
vei întra acolo să-l moştineşti, şi va
rădica limbi mari şi multe den naintea

feaţii tale, pre heteu şi pre ghergheseu şi pre amoreu şi pre hananeu şi pre ferezeu şi pre eveu şi pre evuseu, şapte limbi mari şi
2 multe Şi mai tare decît voi, şi va da pre ei Domnul Dumnezeul tău în mînile tale şi vei lovi pre ei, cu pierzare vei piarde pre ei, să nu pui cătră ei făgăduinţă, nice să miluieşti
3 pre ei, Nici să vă încuscriţ cătră ei, fata ta să nu o dai feciorului lui şi fata lui să nu o iai
4 fiiului tău, Pentru că vei despărţi pre feciorul tău de cătră tine şi va sluji la dumnezei striini şi Să va scîrbi pre voi Domnul cu mînie
5 şi te va surpa pre tine în grabă. Ce aşa să faceţi lor: capiştile lor să le surpaţi şi stîlpii lor să-i fărîmaţi şi pădurile lor să le tăiaţi şi ceale cioplite ale bozilor lor să le ardeţi cu
6 foc. Căci nărodu sfînt eşti Domnului Dumnezeului tău şi pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să fii Lui nărodu avut decît
7 toate limbile cîte-s pre faţa pămîntului. Nu căci sînteţi mai mulţi decît toate limbile v-au ales Domnul pre voi şi v-au osebit pre voi Domnul – pentru că voi sînteţi mai puţini
8 decît toate limbile –, Ce pentru căci vă iubeaşte Domnul pre voi şi, păzindu jurămîntul care au jurat părinţilor voştri, v-au scos pre voi Domnul cu mînă tare şi cu braţ naltu şi te-au mîntuit pre tine den casa robiei, den
9 mîna lui Farao, împăratul Eghipetului. Şi vei cunoaşte că Domnul Dumnezeul tău acesta e Dumnezeu, Dumnezeu cel credincios, Cela ce păzeaşte făgăduinţa Sa şi mila celora ce iubăscu pre Dînsul şi celora ce păzescu poruncile Lui întru o mie de
10 rude Şi dîndu celora ce-L urăscu pre El înaintea feaţii a surpa pre dînşii. Şi nu va zăbăvi celor ce-L urăscu, înaintea feaţii va da
11 lor. Şi vei păzi poruncile şi direptăţile şi judecăţile aceastea, cîte eu poruncescu ţie
12 astăzi să faci. Şi va fi cîndu veţi auzi direptăţile aceastea toate şi le veţi păzi şi le veţi face, şi va păzi Domnul Dumnezeul tău ţie făgăduinţa şi mila, în ce chip au jurat părinţi-
13 lor voştri, Şi te va iubi şi te va blagoslovi şi te va înmulţi, şi va blagoslovi fiii pîntecelui tău şi roada pămîntului tău, grîul tău şi vinul tău şi untu-de-lemnul tău, cirezile vacilor tale şi turmele oilor tale, pre pămîntul care au jurat
14 Domnul părinţilor tăi să dea ţie. Şi blagoslovit să fii mai vîrtos decît toate limbile. Nu va fi întru voi fără de rodu, nici sterpu, nici în
15 dobitoacele tale. Şi va rădica Domnul Dumnezeul tău de la tine toată slăbiciunea şi toate boalele Eghipetului ceale reale, care le-ai văzut şi cîte ai cunoscut, nu le va pune preste tine, şi le va pune pre eale preste toţi ceia ce urăscu pre ti-
16 ne. Şi vei mînca toate prăzile limbilor care Domnul Dumnezeul tău dă ţie; să nu mîntuiască ochiul tău pre eale şi să nu slujăşti bozilor lor, căci piadecă iaste ţie aceasta. Iară 17
să vei zice întru cugetul tău că 'Multă e limba aceasta decît eu, cum voiu putea să surpu pre dînşii?', Să nu te temi de ei; cu aduceri 18
aminte îţ vei aduce aminte cîte au făcut Domnul Dumnezeul tău lui Farao şi tuturor eghipteanilor, Bîntuialele ceale mari carele au 19
văzut ochii tăi, seamnele acealea şi minunile ceale mari acealea, mîna cea tare şi braţul cel naltu, în ce chip te-au scos pre tine Domnul Dumnezeul tău. Aşa va face Domnul Dumnezeul nostru tuturor limbilor de carei tu temi
de cătră faţa lor. Şi viespile va trimite 20
Domnul Dumnezeul tău la ei pînă să vor surpa cei rămaş şi cei ascunşi de cătră tine. Nu te vei răni de cătră faţa lor, căci 21
Domnul Dumnezeul tău întru tine – Dumnezeu mare şi tare. Şi va potopi de tot Dom- 22
nul limbile aceastea de cătră faţa ta, cîte puţin, puţin, nu vei putea să-i topeşti pre ei
degrabă, Pentru ca să nu să facă pămîntul 23
pustiiu şi să vor înmulţi preste tine jîganiile ceale sălbatece. Şi va da pre ei Domnul 24
Dumnezeul tău în mîinile tale şi vei piarde pre ei cu pierzare mare, pînă îi veţ surpa pre ei, Şi va da pre-mpăraţii lor în mîinile tale 25
şi va peri numele lor den locul acela: Nu va sta nimeni împotrivă înaintea feaţii tale, pînă
unde vei surpa pre ei. Ceale cioplite ale 26
dumnezeilor lor să le ardeţi cu foc şi să nu pohteşti argint, nici aur de la dînşii să iai ţie, ca să nu greşeşti pentru aceasta, căci urîciune
Domnului Dumnezeului tău iaste. Şi să nu 27
aduci scîrbă în casa ta şi anathema vei fi, ca şi aceasta; cu urîciune să urăşti şi cu scîrbuire să scîrbeşti, căci anathema iaste.

CAP VIII

Toate poruncile carele eu poruncescu 1
voauă astăzi, să păziţi a face aceastea, pentru ca să trăiţi şi să vă înmulţiţ şi să întraţi şi să moşteniţi pămîntul cel bun carele au jurat Domnul Dumnezăul părinţilor voştri. Şi-ţ vei aduce aminte 2
de toată calea care au adus pre tine Domnul Dumnezăul tău în pustiiu, pentru ca să te chinuiască pre tine şi să te ispitească, şi să vor priceape ceale den inima ta, de vei păzi
poruncile Lui au ba. Şi te-au chinuit şi te-au 3
flămînzit şi te-au hrănit cu mana care n-au ştiut părinţii tăi, pentru ca să ţi le spuie ţie că nu numai pre pîine singură va trăi omul, ce preste tot cuvîntul care iase pren rostul lui
Dumnezău va trăi omul. Hainile tale nu 4
s-au ros de la tine, picioarele tale nu s-au bătut, iată, 40 de ani. Şi vei cunoaşte cu ini- 5
ma ta că, în ce chip oricarele om va certa pre fiiul său, aşa Domnul Dumnezăul tău va certa

6 pre tine, Şi vei păzi poruncile Domnului
Dumnezăului tău, să mergi întru căile Lui şi să
7 te temi de Dînsul, Că Domnul Dumnezăul
tău te va băga pre tine la pămînt bun şi mult,
unde-s pîrîie de apă şi izvoară a fără-funduri-
8 lor ieşind pren cîmpuri şi pren munţi, Pă-
mîntul al grîului şi al orzului, vii, smochini,
rodii, pămîntul maslinului, untdelemnului şi
9 al mierii, Pămînt pre carele nu cu sărăcie
vei mînca pîinea ta şi nu te vei lipsi nimica pre
el, pămîntul carele pietrile lui – hier, şi den
10 munţii lui vei săpa aramă. Şi vei mînca şi te
vei sătura şi vei blagoslovi pre Domnul Dum-
nezăul tău pre pămîntul cel bun carele au dat
11 ţie. Ia-te aminte, nu uita pre Domnul Dum-
nezăul tău, ca să nu păzeşti poruncile Lui şi
judecăţile şi direptăţile Lui cîte eu poruncescu
12 ţie astăzi, Ca nu cîndai, mîncînd şi săturîn-
du-te, şi case bune zidind şi lăcuind întru eale,
13 Şi boii tăi şi oile tale înmulţindu-se ţie, argin-
tul şi aurul înmulţindu-se ţie şi toate cîte-s la
14 tine înmulţindu-să ţie, Te vei înălţa cu
inima ta şi vei uita pre Domnul Dumnăzăul
tău, Cela ce te-au scos den pămîntul Eghipe-
15 tului, den casa robiei, Cela ce te-au adus
pren pustiiul cel mare şi înfricoşatul, acela
unde şărpi muşcînd, şi scorpii, şi seate, unde
nu era apă, Cela ce ţ-au scos ţie den piatră
16 colţurată izvor de apă, Cela ce te-au hrănit
cu mană în pustiiu, care n-ai ştiut tu şi n-au
ştiut părinţii tăi, pentru ca să te chinuiască şi
să te ispitească, să-ţi facă ţie bine la ceale de
17 apoi ale tale. Şi să nu zici întru inima ta:
'Vîrtutea mea şi tăria mînii meale mi-au făcut
18 mie putearea cea mare aceasta'. Şi vei
pomeni pre Domnul Dumnezăul tău, că El dă
ţie puteare ca să faci vîrtute şi pentru ca să
întărească făgăduinţa Lui, care au jurat părin-
19 ţilor tăi, ca astăzi. Şi va fi de vei uita cu
uitarea pre Domnul Dumnăzăul tău şi vei
mearge pre urma altor dumnăzăi şi vei sluji
lor şi te vei închina lor, mărturisescu voao
astăzi pre ceriu şi pre pămînt cum cu pierzare
20 veţi peri; În ce chip şi cealealalte limbi cîte
Domnul Dumnezău piarde de către faţa
voastră, aşa veţi peri, pentru căce n-aţi ascul-
tat glasul Domnului Dumnezăului vostru.

CAP IX

1 Ascultă, Israil, tu treci astăzi Iordanul
ca să întri să moşteneşti limbi mari
şi tari mai vîrtos decît voi, cetăţi
2 mari şi cu zidiuri pînă în ceriu, Norod
mare şi mult şi înalt, feciorii lui
Enac, pre carii tu ştii şi tu ai auzit:
'Cine au stătut împotriva feaţii feciorilor lui
3 Enac?' Şi vei cunoaşte astăzi că Domnul
Dumnezăul tău, Acesta va mearge înain-
tea feaţii tale, foc topitoriu iaste. Acesta va
surpa pre ei şi Acesta îi va întoarce pre ei de
către faţa ta şi-i va surpa pre ei şi-i va piarde
pre ei de sîrg, după cum au zis ţie Domnul.
Să nu zici întru inima ta, cînd va piarde Dom- 4
nul Dumnezăul tău limbile aceastea înaintea
feaţii tale, zicînd: 'Pentru direptăţile meale
m-au băgat pre mine Domnul să moştenescu
pămîntul acest bun', ce pentru păgînătatea
limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de
către faţa ta. Nu pentru direptatea ta, nice 5
pentru curăţia inimii tale tu întri ca să moşte-
neşti pămîntul lor, ce pentru păgînătatea şi
fărădeleagea limbilor acestora Domnul va
surpa pre dînşii den naintea feaţii tale şi
pentru ca să întărească făgăduinţa care au
jurat Domnul părinţilor voştri, lui Avraam şi
lui Isaac şi lui Iacov. Şi vei cunoaşte astăzi 6
că nu pentru direptăţile tale Domnul Dumne-
zăul tău dă ţie pămîntul cel bun acesta să-l
moşteneşti, căci norod năsilnic la grumaz
eşti. Adu-ţi aminte, să nu uiţi cîte ai mîniat 7
pre Domnul Dumnezăul tău în pustie, den
ziua ce aţ ieşit den pămîntul Eghipetului pînă
aţ venit la locul acesta, neascultînd făceaţi
ceale către Domnul. Şi la Horiv aţ mîniat 8
pre Domnul şi S-au mîniat Domnul pre voi, să
surpe pre voi. Suindu-mă eu în munte să 9
iau leaspezile ceale de piatră, leaspezi de
făgăduinţă, care le-au făgăduit Domnul către
voi, şi am făcut în munte 40 de zile şi 40 de
nopţi, pîine n-am mîncat şi apă n-am băut,
Şi mi-au dat Domnul ceale doao leaspezi de 10
piatră scrise cu deagetul lui Dumnezău şi pre
dînsele să scrisease toate cuvintele care au
grăit Domnul către voi în munte, den mijlocul
focului, în ziua adunării. Şi fu pren 40 de 11
zile şi pren 40 de nopţi, au dat Domnul mie
ceale doao leaspezi de piatră, leaspezile făgă-
duinţii. Şi zise Domnul către mine: 'Scoa- 12
lă-te şi te pogoară de pripă de aici, căci au
făcut fărădeleage norodul tău, pre carii i-ai
scos de la Eghipet. Au ieşit curînd den calea
carea am poruncit lor şi au făcut lor topire'.
Şi zise Domnul către mine, zicînd: 'Grăit-am 13
către tine o dată şi de doao ori, zicînd: 'Am
văzut norodul acesta şi, iată, nărod năsilnic la
grumaz iaste. Lasă-Mă să-i surp pre ei şi 14
voiu stinge numele lor de desuptul ceriului şi
te voiu face pre tine în limbă mare şi tare şi
mult mai vîrtos decît aceasta!'. Şi întorcîn- 15
du-mă, m-am pogorît den munte, şi mun-
tele ardea cu foc, şi ceale doao leaspezi ale
mărturiilor – pre amîndoao mînile meale. Şi 16
văzînd că aţ greşit înaintea Domnului Dumne-
zăului vostru şi aţ făcut voao singuri viţel topit şi
aţ ieşit curînd den calea carea au poruncit Dom-
nul voao să faceţi Şi, ţiind ceale doao leaspezi, 17

am lepădat pre eale den mînile meale şi le-am
18 zdrobit denaintea voastră. Şi m-am rugat
înaintea Domnului al doilea rînd, ca şi întîiu,
40 de zile şi 40 de nopţi, pîine n-am mîncat şi
apă n-am băut, pentru toate greşalele voastre
care le-aţ greşit, ca să faceţi răul înaintea
Domnului Dumnezăului vostru, ca să-L
19 mîniaţi pre El. Şi înfricoşat sînt pentru
mînie şi pentru urgie, căci S-au mîniat Dom-
nul pre voi, ca să surpe pre voi; şi mă ascultă
Domnul pre mine şi întru vreamea aceaea.
20 Şi pre Aaron S-au mîniat Domnul foarte, ca
să-l surpe pre el, şi m-am rugat şi pentru
21 Aaron în vreamea aceaea. Şi păcatul
vostru carele aţ făcut, viţelul, am luat pre el şi
l-am ars de tot pre el cu foc şi l-am tăiat pre el
şi l-am măcinat foarte, pînă l-am făcut mărunt
şi s-au făcut ca praful şi am aruncat praful la
22 pîrîul ce pogorîia den munte. Şi întru Arde-
rea şi întru Ispitirea şi întru Mormînturile
Pohtii aţ mîniat pre Domnul Dumnezăul vos-
23 tru. Şi cînd v-au trimis Domnul de la Cadis
Varni, zicînd: 'Suiţi-vă, moşteniţi pămîntul
carele Eu dau voao', şi aţ călcat cuvîntul
Domnului Dumnezăului vostru şi n-aţ crezut
24 Lui şi n-aţ ascultat glasului Lui. Şi neascul-
tînd aţ fost ceale de către Domnul den ziua
25 care S-au conoscut voao. Şi m-am rugat
înaintea Domnului 40 de zile şi 40 de nopţi,
cîte m-am rugat pentru că au zis Domnul să
26 vă surpe pre voi, Şi m-am rugat către
Dumnezău şi am zis: 'Doamne, Doamne,
Împărate al dumnezeilor, nu surpa norodul
Tău şi moştenirea Ta care ai mîntuit cu vîrtu-
tea Ta cea mare, pre carii ai scos den pămîn-
tul Eghipetului cu vîrtutea Ta cea mare şi cu
mîna Ta cea tare şi cu braţul Tău cel
27 naltu. Adu-Ţi aminte de Avraam şi de Isaac
şi de Iacov, slugile Tale, cărora Te-ai jurat pre
Tine; şi să nu cauţi asupra nesilniciei norodu-
lui acestuia şi pre păgînătăţile lor şi pre greşa-
28 lele lor, Ca să nu zică cîndai ceia ce lăcuiesc
pămîntul de unde ai scos pre noi de acolo,
zicînd: 'Pentru căce n-au putut Domnul să-i
bage pre dînşii la pămîntul care au zis lor şi
pentru căce i-au urît Domnul pre ei, i-au scos
pre ei să-i ucigă la pustie'. Şi acesta e noro-
dul Tău şi sorţul Tău, pre carii ai scos den
pămîntul Eghipetului cu vîrtutea Ta cea mare
şi cu braţul Tău cel nalt'.

CAP X

1 Intru aceaea vreame zise Domnul
către mine: 'Ciopleaşte ţie doao leas-
pezi de piatră, ca şi ceale dentîiu, şi te
suie către Mine la munte şi vei face ţie
2 chivot de lemnu. Şi scrie-voiu pre
leaspezi cuvintele cîte au fost în leaspezile ceale
dentîiu care le-ai fărîmat şi vei pune pre eale în
chivot'. Şi am făcut chivot de lemnu nepu- 3
tred şi am cioplit ceale doao leaspezi de piatră,
ca şi ceale dentîiu, şi m-am suit în munte, şi
ceale doao leaspezi - pre amîndoao mînile
meale. Şi au scris pre leaspezi, după scri- 4
soarea cea dentîiu, ceale zeace cuvinte carele
au grăit Domnul către voi în munte, den mijlo-
cul focului, şi au dat pre eale mie Domnul.
Şi întorcîndu-mă, m-am pogorît den munte şi 5
am pus înlăuntru leaspezile, în chivotul carele
am făcut, şi era acolo, după cum mi-au poruncit
Domnul. Şi fiii lui Israil s-au rădicat de la 6
Viroth fiilor Ioachim Misadai. Acolo au murit
Aaron şi s-au îngropat acolo; şi au preoţit
Eleazar, fiiul lui, pentru dînsul. De acolo 7
s-au rădicat la Gadgadu, şi de la Gadgadu la
Etevatha, pămîntul pîrîului apelor. Întru 8
aceaea vreame au osebit Domnul fealiul lui
Levi a rădica chivotul făgăduinţii Domnului,
să stea înaintea Domnului a sluji şi a să ruga şi
a blagoslovi pre numele Lui pînă în ziua
aceasta. Pentru aceaea nu iaste leviţilor 9
parte, nice sorţu între fraţii lor. Domnul
Dumnezăul, El - sorţul lor, în ce chip au zis
lor. Şi eu am stătut în munte patruzeci de zile 10
şi patruzeci de nopţi, şi m-au ascultat Domnul
pre mine şi în vreamea aceasta, şi n-au vrut
Domnul să surpe pre voi. Şi zise Domnul 11
către mine: 'Pasă, rădică-te înaintea norodu-
lui acestuia şi să între înlăuntru şi să moşte-
nească pămîntul carele am jurat părinţilor lor
să-l dau lor'. Şi acum, Israil, ce Domnul 12
Dumnezăul tău ceare de la tini? Fără numai
a te teame de Domnul Dumnezăul tău, să
mergi în toate căile Lui şi să iubeşti pre El şi
să slujeşti Domnului Dumnezăului tău den
toată inima ta şi den tot sufletul tău, Să 13
păzeşti poruncile Domnului Dumnezăului tău
şi direptăţile Lui cîte eu poruncescu ţie astăzi,
pentru ca să fie ţie bine. Iată, Domnului 14
Dumnezăului tău - ceriul şi ceriul ceriului,
pămîntul şi toate cîte sînt întru el; Fără 15
numai pre părinţii voştri au ales Domnul a-i
iubi pre ei şi au ales semenţia lor împreună cu
dînşii, pre voi, decît toate limbile, în ziua
aceasta. Şi veţ tăia nesilnicia inimii voastre, şi 16
cerbicea voastră să nu o mai nesilniciţ,
Căce Domnul Dumnezăul vostru, Acesta e 17
Dumnezăul dumnezăilor şi Domnul domni-
lor, Dumnezăul cel mare şi tare şi înfricoşat,
Carele nu aleage faţă, nice va lua dar, Cela 18
ce face judecată nemearnecului şi săracului şi
văduvei, şi iubeaşte pre cel nemearnic, să-i dea
lui pîine şi haină. Şi să iubiţi pre cel nemear- 19
nic, pentru că nemearnici aţi fost în pămîntul
Eghipetului. De Domnul Dumnezăul tău să te 20
temi şi Lui să slujăşti şi către El să te lipeşti şi pre

21 numele Lui să juri. El – fala ta şi El Dumne-
zăul tău, Carele au făcut ţie ceale mari şi ceale
slăvite, aceastea carele au văzut ochii
22 tăi. Cu şaptezeci şi cinci de suflete s-au
pogorît părinţii tăi la Eghipet, iară acum te-au
făcut pre tine Domnul Dumnezeul tău ca stea-
lele ceriului la mulţime.

CAP XI

1 Şi să iubeşti pre Domnul Dumnezeul
tău şi să păzeşti pazele Lui şi direptă-
ţile Lui şi poruncile Lui şi judecăţile
2 Lui, toate zilele. Şi veţi cunoaşte
astăzi căci nu copiii voştri,cît nu ştiu,
nici au văzut certarea Domnului Dumnezeului
tău şi măririle Lui şi mîna cea tare şi braţul cel
3 nalt, Şi seamnele Lui şi minunele Lui,cîte
au făcut în mijlocul Eghipetului, lui Faraon,
împăratul Eghipetului, şi a tot pămîntu lui,
4 Şi cîte au făcut puterii eghipteanilor, şi carăle
lor şi călărimea lor cum au înecat apa Mării
Roşie preste faţa lor, gonind ei după urma
voastră, şi i-au pierdut pre ei Domnul Dum-
5 nezeu pînă în ziua de astăzi, Şi cîte au făcut
voao în pustiiu, pînă aţ venit la locul acesta,
6 Şi cîte au făcut lui Dathan şi lui Aviron, fecio-
rilor lui Eliav, feciorul lui Ruvin, pre carii,
deşchizîndu pămîntul gura lui, i-au înghiţit
pre ei şi pre casele lor şi corturile lor şi toată a
lor aveare ce era cu ei în mijlocul a tot Israi-
7 lul, Pentru că ochii voştri vedea toate fap-
tele Domnului ceale mari, cîte au făcut întru
8 voi astăzi. Şi veţi păzi toate poruncile Lui,
cîte eu poruncescu voao astăzi, pentru ca să
trăiţ şi să vă înmulţiţ şi să întraţi şi să moş-
teniţi pămîntul la carele voi treaceţi pre Ior-
9 danul acolo, să moşteniţ pre el, Pentru ca
să vă îndălungaţ zilele pre pămîntul carele au
jurat Domnul părinţilor voştri să le dea lor şi
semenţiii lor împreună cu dînşii, pămînt care
10 cură miare şi lapte. Pentru că iaste pămîn-
tul carele mergeţ voi acolo să-l moşteniţ, nu
ca pămîntul Eghipetului iaste, de unde aţ ieşit
de acolo, cînd seamănă sămînţa şi adapă cu
11 picioarele ca o grădină de legumi. Iară
pămîntul carele mergi tu acolo înlăuntru să-l
moştineşti, pămînt de munte şi cîmpu, den
12 ploaia ceriului va bea apă, Pămînt pre
carele Domnul Dumnezeul tău îl socoteaşte,
pururea ochii Domnului Dumnezeului tău pres-
te el, de-nceputul anului şi pînă în sfîrşitul anu-
13 lui. Iară să veţ asculta cu auzul toate poruncî-
le cîte eu poruncescu ţie astăzi, să iubeşti pre
Domnul Dumnezeul tău şi să-I slujeşti Lui den-
14 tru toată inema ta şi den tot sufletul tău, Şi va
da ploaie pămîntului tău după vreame, timpuriu
şi tîrziu, şi-ţ vei aduna grîul tău şi vinul
tău şi untdelemnul tău. Şi vei da săturări la 15
ţarine dobitoacelor tale; şi mîncîndu şi sătu-
rîndu-te, ia-te amente pre tine, să nu ţi să
lăţească inima şi veţ călca Şi veţi sluji la alţi 16
dumnezei şi vă veţi închina lor. Şi mîniin- 17
du-Se, Să va urgisi Domnul preste voi şi va
opri ceriul şi nu va fi ploaie şi pămîntul roada
lui nu va da şi veţi peri degrabă den pămîntul
cel bun care Domnul au dat voao. Şi veţi 18
pune cuvintele aceastea la inima voastră şi la
sufletul vostru, şi le veţi lega întru semnu pre
mîna voastră şi vor fi neclătite înaintea ochi-
lor voştri. Şi veţi învăţa pre eale pre fecio- 19
rii voştri să le grăiască şăzînd în casă şi mer-
gînd în cale, şi culcîndu-să şi sculîndu-să.
Şi le veţi scrie la stîlpii uşii caselor voastre şi 20
porţilor voastre, Pentru ca să să înmul- 21
ţească zilele voastre şi zilele feciorilor voştri
preste pămîntul carele au jurat Domnul
părinţilor tăi să dea lor ca şi zilele ceriului
preste pămînt. Şi va fi de veţi auzi cu auzul 22
toate poruncile aceastea carele eu poruncescu
voao astăzi să le faceţi: să iubiţ pre Domnul
Dumnezeul vostru, să mergeţ întru toate
căile Lui şi să vă lipiţi de El, Şi va scoate 23
Domnul toate limbile aceastea de cătră faţa
voastră şi veţi moşteni limbi mari şi mai tari,
mai vîrtoase decît voi. Tot locul carele va 24
călca urma piciorului vostru, voao va fi; den
pustiiu şi den Andilivan şi den rîul cel mare,
den Efrath, şi pînă la marea cea despre apus
va fi hotarăle voastre. Nu va sta nimeni 25
împotriva feaţii voastre. Şi frica voastră şi
cutremurul vostru va pune Domnul Dumne-
zeul vostru preste faţa a tot pămîntul preste
carele veţ călca preste el, în ce chip au grăit
Domnul cătră voi. Iată, eu dau înaintea 26
voastră astăzi blagoslovenii şi blestămuri:
Blagosloveniile, de veţ auzi poruncile Dom- 27
nului Dumnezeului vostru, cîte eu poruncescu
voao astăzi, Şi blestămurile – de nu veţ 28
asculta poruncile Domnului Dumnezăului
vostru, cîte eu poruncescu voao astăzi, şi vă
veţ rătăci den calea care eu am poruncit voao,
mergînd să slujiţ la alţi dumnezei, pre carii
nu-i stiţ. Şi va fi cînd te va băga pre tine 29
Domnul Dumnezăul tău la pămîntul care treci
tu acolo să-l moşteneşti, şi vei da blagoslove-
nia pre muntele Garizin şi blestămul pre
muntele Gheval. Nu-s, iată, aceastea decin- 30
dea de Iordan, denapoia căii apusului soarelui, în
pămîntul Hanaan, cela ce lăcuiaşte la apus, ţiin-
du-se la Golgol, aproape de stejarul cel nalt?
Pentru că voi treaceţ Iordanul, întrînd să 31
moşteniţ pămîntul care Domnul Dumnezăul
vostru dă cu sorţ toate zilele, şi veţ moşteni
pre el şi veţ lăcui într-însul. Şi să păziţ a 32
face toate poruncile Lui şi judecăţile Lui care

eu dau înaintea voastră astăzi.

CAP XII

1 Şi aceastea-s poruncile şi judecăţile
carele veţ păzi ca să faceţ pre pămîn-
tul care Domnul Dumnezăul părinţi-
lor voştri dă voao cu sorţu, toate zilele
2 carele voi trăiţ pre pămînt: Cu
pierzare să piardeţ toate locurile întru care au
slujit acolo limbile bozilor lor pre carii voi
moşteniţ de tot, preste munţii cei nalţi, şi pre
3 marginea mării, şi supt copaci desu; Şi să
săpaţi de tot capiştile lor şi să surpaţi stîlpii
lor şi desişurile lor să le tăiaţi şi cioplitele
dumnezăilor lor să le ardeţ de tot cu foc şi să
4 piardeţ numele lor den locul acela. Să nu
faceţ aşa Domnului Dumnezăului vostru,
5 Fără numai la locul carele va aleage Domnul
Dumnezăul vostru întru una a cetăţilor
voastre să numească numele Lui acolo şi să să
6 cheame, şi veţ cerca şi veţ întra acolo, Şi
veţ aduce acolo arderile ceale de tot ale
voastre şi jîrtvele voastre şi începăturile
voastre şi rugile voastre şi ceale de voia
voastră şi mărturisirile voastre, ceale dentîiu
7 născute den boii voştri şi a oilor voastre, Şi
veţ mînca acolo înaintea Domnului Dumne-
zăului vostru şi vă veţ bucura preste toate
unde veţ pune mînile voastre, voi şi casele
voastre, după cum te-au blagoslovit Domnul
8 Dumnezăul tău. Să nu faceţi acolo toate
cîte voi faceţ aici astăzi, fieştecarele ce-i place
9 înaintea lui, Căci n-aţi venit pînă acum la
odihnă şi la moştenirea carea Domnul Dum-
10 nezăul nostru dă voao. Şi veţ treace Iorda-
nul şi veţ lăcui pre pămîntul carele Domnul
Dumnezăul nostru va moşteni voao şi va
odihni pre voi de cătră toţi vrăjmaşii voştri
celor dupe împrejur şi veţ lăcui cu temeiu.
11 Şi va fi locul carele va aleage Domnul Dumne-
zăul vostru să să cheame numele Lui acolo,
acolo veţ aduce toate cîte eu poruncescu voao
astăzi: arderile ceale de tot ale voastre, şi jîrt-
vele voastre, şi ceale preste zeciuialele
voastre, şi începăturile mîinilor voastre, şi tot
ce e ales den darurile voastre, cîte veţ făgădui
12 Domnului Dumnezăului vostru. Şi vă veţ
bucura înaintea Domnului Dumnezăului
vostru voi, şi fiii voştri, şi featele voastre, şi
slugile voastre, şi slujnicele voastre, şi levitul
cel de la porţile voastre, căci nu iaste lui parte,
13 nice sorţu împreună cu voi. Fereaşte-te
pre tine, să nu aduci arderile ceale de tot ale
14 tale în tot locul, oriunde vei vedea, Fără
numai la locul care va aleage Domnul Dumne-
zăul tău pre dînsul întru una den cetăţile
tale, acolo vei aduce toate arderile ceale de
tot ale tale şi acolo vei face toate cîte eu
15 poruncesc ţie astăzi. Fără numai cu toa-
tă pohta ta vei junghea, şi vei mînca carne
după pohta sufletului tău, după blagoslovenia
Domnului Dumnezăului tău, care au dat ţie, în
toată cetatea; cel necurat întru tine şi cel curat
într-un loc va mînca pre el, ca o căprioară sau
cerb. Fără numai sîngele să nu mîncaţ, pre 16
pămînt să-l vărsaţi ca apa. Nu vei putea să 17
mănînci întru cetăţile tale zeciuiala grîului tău
şi a vinului şi a untdelemnului tău, ceale den-
tîiu născute a boilor tăi şi a oilor tale; şi toate
rugile, oricîte veţi ruga, şi mărturisirile
voastre şi începăturile mîinilor voastre,
Fără numai înaintea Domnului Dumnezăului 18
tău vei mînca pre eale, întru locul carele va
aleage Domnul Dumnezăul tău Lui, tu, şi
feciorul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta,
şi levitul tău, şi nemearnicul cel den cetăţile
tale, şi te vei veseli înaintea Domnului Dum-
nezăului tău preste toate unde vei pune mîna ta.
Ia-te aminte pre tine să nu laşi pre levit, toată 19
vreamea cît trăieşti pre pămînt. Iară de va 20
lărgi Domnul Dumnezăul tău hotarăle tale, în
ce chip au grăit ţie, şi vei zice: 'Mînca-voiu
carne!', de va pohti sufletul tău ca să mănînce
carne, întru toată pohta sufletului tău vei
mînca carne. Iară de va fi locul mai depăr- 21
tat decît tine, pre carele va aleage Domnul
Dumnezăul tău ca să să cheame numele Lui
acolo, şi vei junghea den boii tăi şi den oile
tale den carele îţ va da Domnul Dumnezăul
tău, în ce chip ţ-am poruncit ţie, şi vei mînca
întru cetăţile tale, după pohta sufletului
tău. După cum să mănîncă căprioara şi cer- 22
bul, aşa vei mînca pre ea; cel curat întru tine, şi
cel necurat, într-acela chip va mînca. Ia-te 23
aminte tare ca să nu mănînci sînge, căce sîn-
gele lui – suflet. Nu să va mînca sufletul cu cărnu-
rile, să nu mîncaţi pre el, Pre pămînt să 24
vărsaţi pre el ca pre o apă. Să nu mănînce pre
el, Pentru ca să ţi se facă ţie bine, şi fiilor tăi, 25
în veacu, de vei face bunul şi plăcutul înaintea
Domnului Dumnezăului tău. Fără numai 26
sfintele tale, carele se vor face ţie, şi rugile
tale, luînd, vei veni la locul carele va aleage
Domnul Dumnezăul tău Luiş ca să să cheame
numele Lui acolo, Şi vei face arderile ceale 27
de tot ale tale. Cărnurile vei aduce la jîrtăvni-
cul Domnului Dumnezăului tău, iară sîngele
jîrtvelor tale vei turna cătră fundul jîrtăvnicu-
lui Domnului Dumnezăului tău, iară cărnurile
vei mînca. Păzeaşte-te şi ascultă, şi vei face 28
toate cuvintele carele eu poruncescu ţie
astăzi, pentru ca să ţi se facă ţie bine, şi
fiilor tăi, pînă în veaci, de vei face plă-
cutul şi binele înaintea Domnului Dumnezău-
lui tău. Iară de va surpa Domnul Dumne- 29
zăul tău limbile, la care mergi tu acolo
ca să moşteneşti pămîntul lor, de cătră faţa

ta şi vei moşteni pre dînşii de tot şi vei lăcui în
30 pămîntul lor, păzeaşte-te pre tine, Să nu
cerci să urmezi lor, după ce să vor surpa ei
de cătră faţa ta, să nu cerci pre dumnezăii lor,
zicînd: Cum fac limbile aceastea dumnezăi-
31 lor lor, voiu face şi eu'. Să nu faci aşa Dom-
nului Dumnezăului tău! Pentru că urîciunile
carele Domnul le-au urît au făcut dumnezăi-
lor lor, căce şi pre feciorii lor şi pre featele
32 lor le ard de tot cu foc bozilor lor. Tot
cuvîntul care eu poruncescu ţie astăzi, acesta
să-l păzeşti să-l faci. Să nu adaogi preste el,
nice să iai de la dînsul.

CAP XIII

1 Iară de să va scula întru tine proroc au
visuitoriu de vis şi va da ţie semnu au
2 minune, Şi va veni semnu au minu-
nea care au grăit cătră tine, zicînd:
'Să meargem şi să slujim la alţi dum-
3 nezăi, carii nu-i ştiţi!', Să nu ascultaţi
cuvintelor prorocului acestuia, au celuia ce
visuiaşte visul acela, căce ispiteaşte Domnul
Dumnezăul vostru pre voi, ca să ştie de iubiţi
pre Domnul Dumnezăul vostru dentru toată
4 inima voastră şi den tot sufletul vostru. Pre
urma Domnului Dumnezăului vostru să
meargeţi şi de Dînsul să vă teameţi şi porun-
cile Lui să păziţi şi glasul Lui să-l ascultaţi şi
Lui să slujiţi şi cătră Dînsul să vă adao-
5 geţi. Şi prorocul acela, au cela ce au visat
visul acela va muri, căci au grăit a te rătăci pre
tine de la Domnul Dumnezăul tău, Cela ce
te-au scos den pămîntul Eghipetului, Cela ce
te-au izbăvit pre tine den robie, să te scoaţă
pre tine den calea care au poruncit ţie Dom-
nul Dumnezăul tău să mergi întru dînsa. Şi să
6 piardeţi răul dentru voi singuri! Iară de te
va ruga fratele tău despre tată-tău au despre
maică-ta, au feciorul tău, au fata ta, au
fămeaia ta ce e în sînul tău, sau priatenul tău,
cela ce e tocma cu sufletul tău, pre ascunsu
zicînd: 'Să meargem şi să slujim la alţi dum-
nezei, carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi',
7 De cătră dumnezeii limbilor celor de pe
împrejurul vostru, celor ce să apropie ţie au
celor departe de la tine, de la marginea pămîntu-
8 lui pînă la marginea pămîntului, Să nu
voieşti împreună cu el şi să nu asculţi pre el şi
să nu se milostivească ochiul tău pre el; să nu
pohteşti preste el, nici să acoperi pre el.
9 Spuindu să spui pentru el, şi mîna ta va fi
preste el dentîiu ca să-l omori pre el, şi mîinile
10 a tot nărodul lasă mai de apoi Şi-l vor
ucide pre el cu pietri şi va muri, căci au cercat
să te osebească pre tine de la.Domnul Dum-
nezăul tău, Cela ce te-au scos pre tine den
11 pămîntul Eghipetului, den casa robiei. Şi
tot Israilul, auzindu, să va teame şi nu vor
adaoge să mai facă după cuvîntul aces-
ta cel rău întru voi. Iară de vei auzi întru 12
una den cetăţi, carele Domnul Dumnezăul tău
dă ţie să lăcuieşti tu acolo, zicîndu: 'Ieşit-au 13
oameni fără de leage dentru voi şi au osebit
pre toţi ceia ce lăcuiescu cetatea lor, zicînd: 'Să
meargem şi să slujim la alţi dumnezei, carii
n-aţ ştiut', Şi vei cerca, şi vei întreba, şi vei 14
cerceta foarte şi, iată, adevărat ales – cuvîntul, să
face scîrba aceasta întru voi, Ucigîndu să 15
ucizi pre toţ ceia ce lăcuiescu întru cetatea
aceaea cu ucidere de sabie; cu anathema vei
anathimisi pre ea şi toate cîte-s într-însa. Şi 16
toate prăzile ei vei aduna la ieşirile ei şi vei
arde cetatea cu foc, şi toate prăzile ei, cu totul,
înaintea Domnului Dumnezeului tău; şi va fi
nelăcuită în veaci, nu să va mai zidi de
iznoavă. Nu să va lipi nemica de anathema 17
întru mîna ta, pentru ca să Se întoarcă Dom-
nul den mînia urgiii Lui şi va da ţie milă şi te
va milui şi te va înmulţi, în ce chip au grăit ţie
Domnul şi în ce chip au jurat Domnul părinţi-
lor tăi, De veţ asculta glasul Domnului 18
Dumnezeului tău, să păzeşti toate poruncile
Lui cîte eu poruncescu ţie astăzi, să faci cel
bun şi cel plăcut înaintea Domnului Dumne-
zeului tău.

CAP XIV

Fii sînteţ Domnului Dumnezeului 1
vostru. Să nu vă curăţiţ, să nu puneţi
pleşuvitură întru mijlocul ochilor
voştri pre mort, Căci nărodu sfînt 2
eşti Domnului Dumnezeului tău şi
pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să
fii Lui nărod avut dentru toate limbile cîte-s
pre faţa pămîntului. Să nu mîncaţ toată 3
scîrba. Aceaste dobitoace să mîncaţ: viţel den 4
boi şi miel den oi şi ţap den capre, Cerbu şi 5
căprioară şi bivol şi ţap sălbatic şi inorodul şi
zîmbrul şi cămilopardos. Tot dobitocul ce-i 6
e copita spintecată şi unghiaşte unghi de doao
gemănări şi scoate rumăgătură, întru dobi-
toace, aceastea să mîncaţ. Şi aceastea să nu 7
mîncaţ, dentru ceale ce scot rumăgală şi
dentru ceale ce îngemenează copita şi
unghiaşte unghea: cămila, şi iepurile, şi ari-
ciul, căci scot rumăgătură aceastea şi copita
nu îngemenează; necurate sînt voao. Şi 8
mascurul, căci îngemenează copita acesta şi
unghiaşte unghea de copită, şi acesta rumăgă-
tură nu rumăgă, necurat e acesta voao; den
cărnurile lui să nu mîncaţi şi de mortăciunele lor
să nu vă atingeţ. Şi aceastea-s care veţ mînca 9
dentru toate cîte-s întru ape: toate cîte-s la eale
aripi şi solzi veţ mînca, Şi toate cîte nu-s la 10
eale aripi şi solzi să nu mîncaţ; necurate vor fi
acealea voao. Toată pasărea curată veţi mîn- 11
ca. Şi dentr-aceastea să nu mîncaţ den eale: 12

13 vulturul şi gripsorul, şi vulturul de mare, Şi
14 ghipa, şi caia şi ceale ce să asamănă lui, Şi
15 tot corbul şi aseamenile lui, Şi struţul, şi
ciuhul, şi babiţa, şi coruiul şi cei aseamene
16/17 lui, Şi erodion, şi lebădă, şi stîrcu, Şi
18 hăreţi, şi păun, şi lipitoarea, Şi barza, şi
şoiumul şi cîte-i samănă lui, şi pupăza, şi liliac-
19 cul. Toate tîrîitoarele pasărilor, necurate
aceastea sînt voao; să nu mîncaţi dentru
20 eale. Toată zburătoarea curată să mîn-
21 caţi. Şi toată mortăciunea să nu mîncaţi;
celui nemearnic ce e în cetăţile tale să va da şi
va mînca, sau vei da celui striin, căce norod
sfînt eşti Domnului Dumnezăului tău. Să nu
22 fierbi miel cu laptele maicii lui. A zeacea să
zăciuieşti den toată roada săminţii tale,
23 sămînţa ţarenii tale, den an în an. Şi vei
mînca pre ea înaintea Domnului Dumnezău-
lui tău, în locul carele va aleage Domnul Dum-
nezăul tău să să cheame numele Lui acolo; vei
aduce ceale preste zecile grîului tău, şi ale
vinului tău, şi ale untdelemnului tău, şi ceale
dentîiu născute ale boilor tăi şi ale oilor tale,
pentru ca să te înveţi a te teame de Domnul
24 Dumnezăul tău în toate zilele. Iară de va fi
departe drumul de la tine şi nu vei putea să
duci pre eale, căce departe e de tine locul care
va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să să
cheame numele Lui acolo, căce te-au blagos-
25 lovit pre tine Domnul Dumnezăul tău, Şi le
vei vinde pre eale pe argint, şi vei lua argintul
în mînile tale şi vei mearge la locul carele va
aleage Domnul Dumnezăul tău pre dînsul;
26 Şi vei da argintul preste tot carele va pohti
sufletul tău, pre boi sau pre oi, sau pre vin sau
pre rachiu, sau pre tot ce va pohti sufletul tău,
şi vei mînca acolo înaintea Domnului Dumne-
27 zăului tău şi te vei veseli tu şi casa ta Şi
levitul cel den cetăţile tale, căce nu iaste lui
28 parte, nice sorţu împreună cu tine. După
trei ani să scoţi tot preste zeace a roadelor tale
întru anul acela şi vei pune pre el în cetăţile
29 tale. Şi va întra levitul, căce nu iaste lui
parte, nice sorţu împreună cu tine, şi cel
nemearnic, şi cel sărac, şi văduva cea den ce-
tăţile tale, şi vor mînca şi să vor sătura, pentru
ca să te blagoslovească Domnul Dumnezăul tău
preste toate faptele tale carele vei face.

CAP XV

1 Ţren şapte ani vei face slobozire. Şi
2 aşa e porunca slobozirii: Lăsa-vei
toată datoria ta care ţi-e datoriu
aproapele tău; şi fratelui tău să nu
ceri, căce s-au chemat iertare
3 Domnului Dumnezăului tău. Celui-strlin
să ceri cîte vor fi ale tale la el, iară fratelui
4 tău iertare să faci datoriei tale. Căce
nu iaste întru tine lipsit, pentru cuvîntul
acesta blagoslovindu-te te va blagoslovi Dom-
nul Dumnezeul tău în pămîntul care Domnul
Dumnezăul tău dă ţie cu sorţu, ca să-l moşte-
neşti de tot, Iară de veţi asculta cu auzul 5
glasul Domnului Dumnezăului vostru, să
păziţi şi să faceţi toate poruncile aceastea Cîte 6
eu poruncescu ţie astăzi, căce Domnul Dum- 6
nezăul tău te-au blagoslovit pre tine, în ce
chip au grăit ţie, şi vei împrumuta la limbi
multe, iară tu nu te vei împrumuta; şi vei stă-
pîni tu a limbi multe, iară ţie nu-ţ vor
stăpîni. Iară de să va face ţie frate lipsit, 7
dentru fraţii tăi, întru una den cetăţi, în
pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă
ţie, să nu întorci inima ta, nice să strîngi mîna
ta de cătră fratele tău cel lipsit. Deşchizînd 8
să deşchizi mînile tale lui şi împrumutînd să
împrumuţi pre el oricît îi va trebui şi întru cît
să va lipsi. Ia-te aminte pre tine, să nu să 9
facă cuvînt ascunsu în inima ta, fărădeleage
zicînd: 'Apropii-se anul al şaptelea, anul ier-
tării!' Şi va ficleni ochiul tău pre fratele tău
cel lipsit şi nu vei da lui şi va striga asupra ta
cătră Domnul şi va fi întru tine greşală mare.
Dînd să-i dai lui şi împrumutîndu să împru- 10
mutezi pre el oricîtu-i va trebui de la tine şi să
nu te mîhneşti în inima ta, dîndu-i tu lui,
pentru că pentru acest cuvînt te va blagoslovi
Domnul Dumnezăul tău întru toate faptele
tale şi întru toate, oriunde vei pune mîna
ta. Pentru că nu va lipsi lipsit de la pămîn- 11
tul tău, direpţ aceaea eu ţie poruncescu cuvîn-
tul acesta, zicînd: Deşchizînd să deşchizi
mîna ta fratelui tău celui sărac şi celui lipsit de
spre pămîntul tău. Iară de să va vinde ţie 12
fratele tău, jîdovul au jîdovcă, sluji-va ţie şase
ani, şi-n al şaptelea trimite-l-vei pre el slobod
de la tine. Şi cîndu-l vei trimite pre el slo- 13
bod de la tine, să nu trimiţi pre el deşărt;
cu chelşug să-l chelşuguieşti pre el den oile
tale şi den grîul tău şi den teascul tău. După 14
cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezăul tău
vei da lui. Şi-ţ vei aduce aminte că rob ai 15
fost în pămîntul Eghipetului şi te-au mîntuit
Dumnezăul tău de acolo; pentru aceaea eu
poruncescu ţie să faci cuvîntul acesta. Iară 16
de va zice cătră tine: 'Nu voiu ieşi de la tine'
– căci au iubit pre tine şi casa ta, căci bine iaste
lîngă tine –, Vei lua undreaua şi vei găuri 17
ureachea lui cătră uşă la stîlpii uşii şi va fi ţie
rob în veaci; şi la slujnica ta într-acesta chip
vei face. Nu nesîlnic va fi înaintea ta, trimi- 18
ţîndu-să ei slobozi de la tine, căci pre an sim-
brie de năimit au slujit ţie şase ani. Şi te va bla-
goslovi pre tine Domnul Dumnezăul tău în-

19 tru toate cîte vei face. Tot dentîiu născutul carele să va naşte în vacile tale şi în oile tale, ceale de parte bărbătească le vei sfinţi Domnului Dumnezăului tău. Să nu lucrezi întru cel dentîiu născut viţelul tău şi să nu tunzi cel
20 dentîiu născut al oilor tale. Înaintea Domnului Dumnezăului tău vei mînca pre el, den an în an, la locul care va aleage Domnul Dum-
21 nezăul tău, tu şi casa ta. Iară de va fi întru el prihană, şchiop au orb, au toată hula rea, să nu o pui Domnului Dumnezăului
22 tău. Întru cetăţile tale vei mînca pre el; cel necurat întru tine şi cel curat într-acesta chip
23 va mînca, ca o căprioară au cerbu. Fără numai sîngele să nu mănînci, pre pămînt să-l verşi pre el ca apa.

CAP XVI

1 Păzeaşte luna noao şi vei face Paşte Domnului Dumnezăului tău, căci întru lună noao ai ieşit den pămîntul
2 Eghipetului, noaptea. Şi vei junghea paştile Domnului Dumnezăului tău, oi şi boi, în locul unde va aleage Domnul Dumnezăul tău pre el să să cheame numele
3 Lui acolo. Să nu mănînci pre el dospit; şapte zile să mănînci pre el azime, pîine de chinuire, căci cu sîrguială aţi ieşit den Eghipet, noaptea, pentru ca să vă aduceţi aminte de ziua ieşirei voastre den pămîntul Eghipetului,
4 toate zilele vieţii voastre. Să nu să ivească ţie aluat în toate hotarăle tale şapte zile şi să nu doarmă den cărnurile carele veţi junghea
5 sara, în ziua cea dentîiu, pînă dimineaţa. Nu vei putea să junghi pasca întru nice una den cetăţile tale carele Domnul Dumnezăul tău dă
6 ţie, Fără numai la locul care va aleage Domnul Dumnezăul tău să să cheame numele Lui acolo; acolo vei junghea paştile, sara, de cătră apusul soarelui, în vreamea carea ai
7 ieşit den pămîntul Eghipetului. Şi vei fiarbe şi vei frige şi vei mînca în locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău pre el, şi te vei întoarce dimineaţa şi vei mearge la casele
8 tale. Şase zile vei mînca azime, iară în ziua a şaptea, ieşirea, praznic Domnului Dumnezăului tău; să nu faci întru ea tot lucrul, afară
9 den cîte să vor face sufletului. Şapte săptămîni întregi să numeri ţie; începînd seacerea, pre secerat, vei începe a număra şapte săp-
10 tămîni. Şi vei face praznic de săptămîni Domnului Dumnezăului tău, precum mîna ta poate, cîte va da ţie, în ce chip te-au blagoslo-
11 vit Domnul Dumnezăul tău. Şi te vei bucura înaintea Domnului Dumnezăului tău, tu şi feciorul tău, şi fata ta, şi sluga ta, şi slujnica ta, şi levitul cela ce e în cetăţile tale, şi cel nemearnic, şi cel sărac, şi văduva ceaea ce iaste întru voi, în locul care va aleage Domnul Dumnezăul tău pre
12 dînsul să să cheame numele Lui acolo. Şi-ţi vei aduce aminte că rob ai fost în pămîntul Eghipetului şi vei păzi şi vei face poruncile aceastea. Praznic colibilor să faci ţie 7 zile, 13
după ce vei aduna den aria ta şi den teascul tău. Şi te vei bucura pe praznecul tău, tu şi 14
feciorul tău, şi fata ta, sluga ta şi slujnica ta, şi levitul, şi nemearnicul, şi săracul, şi văduva ceaea ce iaste în cetăţile tale. Şapte zile să 15
prăznuieşti Domnului Dumnezăului tău în locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău pre el a să chema acolo numele Lui; iară de te va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru toate sămănăturile tale şi în tot faptul mîinilor tale, şi vei fi veselindu-te. Trei vremi ale 16
anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului tău în locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău: întru praznecul azimelor, şi în sărbătoarea săptămînilor, şi în praznecul făcutului colibilor. Să nu te iveşti înaintea Domnului Dum- 17
nezăului tău deşert; Fiecarele – după putearea mîinilor voastre, după blagoslovenia Domnului Dumnezăului tău care au dat ţie.
Judecătoriu şi aducătoriu de cărţi vei pune ţie 18
întru toate cetăţile tale care Domnul Dumnezăul tău dă ţie, după fealiuri, şi vor judeca nărodul judecată direaptă, nu vor abate judecata, Nici vor cunoaşte faţă, nici vor lua 19
daruri, pentru că darurile orbescu ochii înţelepţilor şi rîdică cuvintele direpţilor. Pre 20
direptul cu direptatea să goneşti, pentru ca să trăiţ şi, întrînd înlăuntru, să moşteniţ pămîntul care Domnul Dumnezăul tău dă ţie. Să 21
nu sădeşti ţie desiş, tot lemnul, lîngă jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului tău, să nu faci ţie.
Să nu întăreşti ţie stîlp care au urît Domnul 22
Dumnezeul tău.

CAP XVII

Să nu aduci Domnului Dumnezăului 1
tău viţel au oaie la carele iaste hulă întru dînsă, tot cuvîntul rău, căce scîrbă Domnului Dumnezăului tău iaste. Iară de se va afla întru tine, 2
întru una den cetăţile tale den carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie, bărbat au fămeaie carele va face rău înaintea Domnului Dumnezăului tău, să treacă făgăduinţa Lui Şi, 3
mergînd, vor sluji la alţi dumnezăi şi să vor închina lor, soarelui au lunii, sau la tot ceale dentru podoaba ceriului, carele nu ţi-am poruncit ţie, Şi va spune ţie şi vei cerca 4
foarte şi, iată, adevărat s-au făcut cuvîntul, s-au făcut scîrba aceasta întru Izrail, Şi vei 5
scoate pre omul acela sau pre muiarea aceaea care au făcut acest lucru rău pre poartă şi veţ ucide pre ei cu pietri şi vor muri. Pre 6
doao mărturii au pre trei va muri; cela ce moare nu va muri pre o mărturie. Şi mîna 7

mărturiilor va fi preste el dentîiu să-l omoare pre el, şi mîna a tot nărodului la cea de apoi. Şi veţ rîdica pre cel rău dentru voi singuri. 8 Iară se va slăbi de la tine cuvînt la judecată între mijlocul sîngelui sîngelui, şi întru mijlocul judecăţii judecăţii, şi întru pipăirea pipăirii, şi întru pricea pricii, cuvinte de judecat întru cetăţile tale, şi, sculîndu-te, să te sui la locul carele va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să 9 să cheame numele Lui acolo, Şi vei mearge cătră preoţi leviţii, şi cătră judecători carele va fi în zilele acealea şi, cercînd, vor spune 10 judecata ţie. Şi vei face după cuvîntul carele îţ vor spune ţie ceia den locul care va aleage Domnul Dumnezăul tău ca să să cheame numele Lui acolo; şi să păzeşti foarte să faci după toate cîte ţi să vor tocmi 11 ţie. După leage şi după judecata care vor spune ţie vei face; să nu te abaţi de la cuvîntul carele îţi vor spune în direapta au în 12 stînga. Şi omul carele va face întru semeţie, ca să nu asculte pe preotul cela ce stă a sluji pre numele Domnului Dumnezăului tău sau pre judecătoriul carele va fi în zilele acealea, şi va muri omul acela şi vei scoate pre cel 13 rău den Israil. Şi tot norodul, auzind, să va 14 spămînta şi nu va mai păgîni. Iară de vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţu şi vei moşteni pre dînsul de tot şi vei lăcui preste el şi vei zice: „Pune-voiu preste mine boiaren, ca şi cealealalte limbi, 15 ceale de pemprejurul mieu“, Puind să puiu preste tine boiarin pre carele va aleage Domnul Dumnezăul tău pre dînsul, dentru fraţii tăi vei pune preste tine boiarin; nu vei putea să pui preste tine om strein boiarin, 16 căce nu-ţi iaste frate. Însă să nu înmulţească luiş caii, nice să nu întoarcă pre norodu la Eghipet, pentru ca să nu-ş înmulţească lui caii; şi Domnul zise voao: „Să nu vă mai adaogeţi să vă mai întoarceţi întru calea aceasta“. 17 Şi să nu înmulţească luiş fămei, pentru ca să nu să premenească inima lui; şi argint şi aur 18 să nu-ş înmulţească lui foarte. Şi va fi cînd va şădea pre scaunul domniei lui şi-ş va scrie lui aceasta a doao leage întru carte de la preo- 19 ţii leviţii, Şi va fi cu el şi va ceti întru ea toate zilele vieţii lui, pentru ca să să înveaţe a să teame de Domnul Dumnezăul lui, să păzească toate poruncile aceastea şi direptăţile aceastea 20 ca să le facă, Pentru ca să nu să înalţe inima lui de cătră fraţii lui, pentru ca să nu iasă den porunci în direapta au în stînga, pentru ca să fie îndelungat de ani pre domnia lui, el şi fiii lui împreună cu el, întru fiii lui Israil.

CAP XVIII

Nu va fi preoţilor leviţilor la tot fealîul 1 parte, nice sorţu cu Israil; aducerile Domnului – sorţul lor, vor mînca pre eale. Iară sorţu nu va fi lui întru 2 fraţii lui; Domnul – El sorţu lui, în ce chip au zis lui. Şi aceasta e judecata preoţi- 3 lor: ceale de la norodu, de cătră ceia ce jîrtvuiescu jîrtvele, ori viţel, ori oaie, şi vei da braţul preotului, şi fălcile, şi ventrele. Şi 4 începăturile vinului tău şi grîului tău şi untdelemnului tău şi începătura tunderii oilor tale vei da lui, Pentru că pre el au ales Domnul 5 Dumnezăul tău, den toate fealiurile tale, a starea înaintea Domnului Dumnezăului tău, ca să slujască şi să blagoslovească pre numele Domnului, el şi fiii lui, în toate zilele. Iară 6 de va veni levitul dentru una den cetăţile voastre, dentru toţi fiii lui Israil, unde el nemerniceaşte după cum pohteaşte sufletul lui, la locul carele va aleage Domnul, Şi va 7 sluji cu numele Domnului Dumnezăului lui ca şi toţi fraţii lui leviţii, ceia ce stau acolo înaintea Domnului, Parte împărţită va mînca, 8 afară den vînzarea cea de moşie. Iară de 9 vei întra în pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie, să nu te înveţi a face după urîciunile limbilor acelora. Să nu să afle întru 10 tine curăţindu pre fiiul lui sau pre fata lui cu foc, vrăjind vrajă şi descîntînd şi vrăjind fermăcători, Cîntîndu vrajă, grăind den pîn- 11 tice şi căutînd în seamne şi întrebînd morţii, Pentru că iaste scîrbă Domnului 12 Dumnezăului tău tot carele face aceastea; că pentru scîrbele aceastea Domnul Dumnezăul tău va surpa pre ei de cătră faţa ta. De- 13 săvîrşit să fii înaintea Domnului Dumnezăului tău, Pentru că limbile aceastea pre carele 14 tu moşteneşti de tot pe dînşii, aceştea vrăji şi descîntece vor auzi, iară ţie nu aşa ţi-au dat Domnul Dumnezăul tău. Prorocu dentru 15 fraţii tăi ca mine va rîdica ţie Domnul Dumnezăul tău; de dînsul să ascultaţi după toate Cîte 16 ai cerşut de la Domnul Dumnezăul tău la Horiv, în ziua adunării, zicînd: 'Nu vom adaoge a auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru şi focul acest mare nu-l vom mai vedea, nici vom muri'. Şi zise Domnul 17 cătră mine: 'Direpţ, toate cîte au grăit. 18 Proroc voiu scula lor den mijlocul fraţilor lor, ca şi tine, şi voiu da cuvîntul Mieu în rostul lui şi va grăi lor după cum voiu porunci lui. Şi 19 omul acela care nu va asculta cuvîntul lui, cîte va grăi prorocul pre numele Mieu, Eu voiu izbîndi dentru dînsul. Fără numai prorocul 20 carele va păgîni să grăiască pre numele Mieu cuvîntu carele n-am poruncit lui să grăiască

şi cîte va grăi pre numele altor dumnezei, va
21 muri prorocul acela'. Iară de vei zice întru
inima ta: 'Cum vom cunoaşte cuvîntul carele
22 au grăit Domnul?', Cîte va grăi prorocul
pre numele Domnului, şi nu se va face cuvîn-
tul şi nu să va tîmpla cuvîntul acesta carele
n-au grăit Domnul; întru păgînătate au grăit
prorocul acela; să nu vă ţineţ de dînsul.

CAP XIX

1 Iară de va piarde Domnul Dumnezeul
tău limbile care Dumnezeul tău dă ţie
pămîntul lor şi vei moşteni pre dînşii
de tot şi vei lăcui întru cetăţile lor şi
2 în casele lor, Trei cetăţ vei osebi
ţie în mijlocul pămîntului tău carele Domnul
3 Dumnezeul tău dă ţie. Socoteaşte tu calea
şi vei împărţi în trei părţi hotarăle pămîntului
tău pre carele împarte ţie de tot Domnul
Dumnezeul tău. Şi va fi acolo scăpare la tot
4 ucigaşul. Şi aceasta va fi porunca ucigaşu-
lui carele va fugi acolo şi va trăi: carele va
ucide pre aproapele său fără de voie şi acesta
neurînd pre el mai nainte de ieri şi mai nainte
5 de alaltaieri, Şi cine va întra împreună cu
aproapele său la codru să adune leamne şi să
va lovi mîna lui cu toporul celuia ce taie lem-
nul şi, căzîndu fierul den lemnu, să va nemeri
pre cela de aproapele lui şi va muri, acesta va
fugi la una den cetăţile aceastea şi va
6 trăi, Pentru ca să nu gonească cela ce e
rudă sîngelui pre urmă celuia ce au omorît,
căci s-au înfierbîntat cu inema lui, şi-l va
ajunge pre el, de va fi mai îndelungată calea
lui, şi-i va omorî sufletul lui şi va muri, şi aces-
tuia nu-i e judecată de moarte, căci nu-l urîia
pre dînsul mai nainte de ieri şi de alal-
7 taieri. Pentru aceea eu ţie poruncescu
cuvîntul acesta, zicîndu: 'Trei cetăţi să osi-
8 beşti ţie'. Iară de va lărgi Domnul Dumne-
zeul tău hotarăle tale, în ce chip S-au jurat
părinţilor tăi, şi-ţ va da Domnul tot pămîntul
9 carele au zis să dea părinţilor tăi, De vei
asculta să faci toate poruncile aceastea cîte eu
poruncescu ţie astăzi, să iubeşti pre Domnul
Dumnezeul tău, să mergi întru toate căile Lui
în toate zilele, şi vei adaoge ţie încă trei cetăţi
10 către aceaste trei, Şi nu să va vărsa sînge
nevinovat în pămîntul tău carele Domnul
Dumnezeul tău dă ţie cu sorţu, şi nu va fi întru
11 tine vinovat de sînge. Iară de va fi întru
tine om urîndu pre aproapele său şi va pîndi
pre dînsul, şi să va rădica asupra lui, şi-i va
ucide sufletul lui şi va muri, şi va fugi la una
12 den cetăţile aceastea, Şi vor trimite bătrî-
nimea cetăţii lui, şi vor lua pre el de acolo, şi-l
vor da în mîinile celora ce să rudescu cu sîn-
13 gile şi va muri. Să nu să veaghe ochiul tău
pre el; şi vei curăţi sîngele cel nevinovat
întru Israil, pentru ca să fie ţie bine. Să nu 14
muţi hotarăle aproapelui tău, care le-au pus
părinţii tăi întru moştenirea ta care te-ai moş-
tenit pre pămîntul care Domnul Dumnezeul
tău dă ţie cu sorţu să-l paşti. Să nu rămîie o 15
mărturie să mărturisească asupra omului
după toată strîmbătatea şi după toată greşala
şi după tot păcatul carele va păcătui; pren
rostul a doao mărturie şi pren rostul a treia
mărturie va sta tot cuvîntul. Iară de va sta 16
mărturie nedireaptă asupra omului, zicîndu
asupra lui păgînătate, Şi vor sta acei doi 17
oameni cărora iaste lor pricea înaintea Dom-
nului şi înaintea preoţilor şi înaintea judecă-
torilor carii vor fi în zilele acealea, Şi vor 18
cerceta judecătorii pre amăruntul şi, iată,
mărturie strîmbă au mărturisit, cu strîmbă-
tate au stătut împotriva fratelui său, Şi să 19
faceţi lui în ce chip au ficlenit a face asupra
fratelui său şi veţ rîdica răul dentru voi sin-
guri. Şi cei rămaş, auzind, se vor spămînta 20
şi nu vor mai adaoge a mai face după cuvîntul
acest rău întru voi. Să nu veaghe ochiul tău 21
pre el, suflet pentru suflet, ochiu pentru
ochiu, dinte pentru dinte, mînă pentru mînă,
picior pentru picior; după cum va da neştine
hulă aproapelui său, aşa veţ da lui.

CAP XX

1 Iară de vei ieşi la războiu asupra vrăj-
maşilor tăi şi vei vedea cal şi călăreţ şi
norod mai mult decît tine, să nu te
temi de ei, căci Domnul Dumnezeul
tău – cu tine, Cela ce te-au suit pre
tine den pămîntul Eghipetului. Şi va fi cînd 2
te vei apropia la războiu şi, apropiindu-se
preotul, va grăi norodului şi va zice către ei:
'Ascultă, Izraile, voi meargeţi astăzi la războiu 3
asupra vrăjmaşilor voştri! Nu să slăbească
inima voastră, nu vă teameţ, nici vă înfrîngeţi,
nici vă abateţ de către faţa lor, Căci Dom- 4
nul Dumnezăul vostru, Cela ce merge înain-
tea voastră împreună cu voi, va bate
împreună cu voi pre vrăjmaşii voştri şi va
mîntui pre voi'. Şi vor grăi cărturarii către 5
nărod, zicînd: 'Carele e omul ce au zidit casă
noao şi nu o au înnoit? Meargă şi întoarcă-se
la casa lui, să nu moară la războiu, şi alt om va
înnoi pre dînsa. Şi carele e omul care au sădit 6
vie şi nu s-au bucurat dentr-însa? Meargă şi
să întoarcă la casa lui, să nu moară în războiu,
şi alt om se va bucura dentr-însa. Şi carele 7
e omul care s-au logodit cu muiare şi n-au
luat-o pre dînsa? Meargă de se întoarcă la
casa lui, să nu moară la războiu, şi alt om o
va lua pre dînsa'. Şi vor adaoge cărtu- 8
rarii a grăi către nărod şi vor zice: 'Carele
e omul cel ce să spămînteză şi fricos la

inimă? Meargă şi să întoarcă la casa lui, pentru ca să nu înfricoşaze inima fratelui său
9 ca şi a lui'. Şi va fi cînd vor înceta cărturarii grăind către norod, şi vor pune boiarii oştii
10 înainte-povăţuitori norodului. Iară de te vei apropia lîngă cetate să o baţi, şi să-i chemi
11 pre ei cu pace. De vor răspunde ţie cu pace şi vor deşchide ţie, va fi tot nărodul cei ce s-au
12 aflat în cetate vor fi birnici şi supuşi. Iară de nu vor asculta pre tine şi vor face către tine
13 războiu, vei şedea prejur dînsa. Şi o va da Domnul Dumnezeul tău în mîinile tale şi vei ucide toată partea bărbătească dentr-însa cu
14 ucidere de sabie, Afară den muieri şi den marfă şi toate dobitoacele şi toate cîte vor fi în cetate şi toată plinirea vei prăda ţie şi vei mînca toată prada vrăjmaşilor tăi, den care
15 Domnul Dumnezeul tău dă ţie. Aşa vei face toate cetăţile ceale ce sînt departe de la tine foarte, carele nu-s den cetăţile limbilor acestora.
16 Nice den cetăţile aceastea, den carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie se moşteneşti pămîntul lor, să nu prindeţ viu dentr-înşii tot
17 ce răsuflă, Ce cu anathema să anathemisiţ pre ei: pre heteu, şi pre amoreu, şi pre hananeu, şi pre ferezeu, şi pre eveu, şi pre ievuseu, şi pre ghergheseu, în ce chip au poruncit
18 ţie Domnul Dumnezăul tău, Pentru ca să nu vă înveaţe să faceţi toate urîciunile lor, cîte au făcut dumnezeilor lor, şi veţ greşi înaintea
19 Domnului Dumnezăului vostru. Iară de vei şedea prejur cetate zile mai multe să o baţi pentru luarea ei, să nu strici copacii ei să pui preste ei fier; ce dentru dînsul să mănînci, iară pre el să nu-l tai. Au om iaste lemnul cel den ţarină, să între de către faţă la şanţ?
20 Iară lemnul care ştii că nu iaste rodnic de mîncare, acela să-l surpi şi să-l tai şi să urzeşti şanţ asupra cetăţii carea face către tine războiul, pînă unde se va închina.

CAP XXI

1 Iară de se va afla om ucis, în pămîntul care Domnul Dumnezăul tău dă ţie să moşteneşti, căzînd la cîmp şi nu ştiu
2 pre cel ce l-au omorît, Va ieşi bătrînimea ta şi judecătorii tăi şi vor măsura la cetăţile ceale de pe împrejurul stîr-
3 vului, Şi va fi cetatea cea ce să apropie la stîrvu şi va lua bătrînimea cetăţii aceiia juncă den boi, carea n-au lucrat şi carea n-au tras
4 jug, Şi vor pogorî bătrînimea cetăţii aceiia junca la o vale nesîlnică, carea nu s-au lucrat, nice s-au sămănat, şi vor tăia vinele juncăi în
5 vale. Şi să vor apropia preoţii leviţii, pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumnezăul tău să stea înaintea Lui şi să blagoslovească pre numele Lui, şi pre rostul lor
6 va fi toată pricea şi toată pipăirea. Şi toată bătrînimea cetăţii aceiia, ceii ce să apropie de stîrvu, vor spăla mîinile pre capul juncăi cei cu vinele tăiate în vale şi răspunzînd vor zice: 'Mîinile noastre n-au vărsat 7
sîngele acesta şi ochii noştri n-au văzut. Milosîrd fii norodului Tău, lui Israil, pre care 8
ai mîntuit den pămîntul Eghipetului, Doamne, pentru ca să nu se facă sînge nevinovat întru norodul Tău, Israil'. Şi li se va ierta lor sîngele. Iară tu vei rădica sîngele cel nevino- 9
vat dentru voi singuri, de veţi face binele şi plăcearea înaintea Domnului Dumnezăului tău. Iară de vei ieşi la războiu înaintea vrăj- 10
maşilor tăi şi va da Domnul Dumnezău pre ei în mîinile tale şi vei prăda prada lor, Şi vei 11
vedea la pradă muiare frumoasă la faţă şi-ţ vei aduce aminte de ea, şi o vei lua pre dînsa ţie muiare, Şi o vei băga înlăuntru, în casa 12
ta, şi vei rade capul ei, şi vei tăia unghile ei, Şi vei lua hainile robiii de la dînsa, şi va 13
şădea în casa ta, şi va plînge pre tată-său şi pre mumă-sa o lună de zile; şi după aceaea, vei întra la ea şi te vei lăcui cu ea şi va fi ţie muiare. Şi va fi de nu vei vrea pre dînsa, o 14
vei trimite slobodă, şi cu vînzare nu să va vinde pre argint, să nu te leapezi de dînsa, pentru căci o ai smerit. Iară de să vor face 15
la un om doao muieri, una dentr-însele iubită, iară alta dentr-însele urîtă, şi vor naşte lui cea iubită şi cea urîtă şi să va face fecior dentîiu născut acei urîte, Şi va fi, întru carea zi va 16
da cu sorţu fiilor lui unealtele lui, nu va putea să facă dentîiu născut pre feciorul cei iubite, trecînd cu vedearea fiiul cei urîte, cel dentîiu născut, Ce pre cel dentîiu născut fecior al 17
ceii urîte va cunoaşte, să-i dea lui îndoit dentru toate cîte i se vor afla lui, căci acesta iaste începătură fiilor lui şi lui să cuvine ceale dentîiu născute. Iară de va fi cuiva fecior 18
neascultătoriu şi gîlcivitoriu, neascultînd glasul părintelui său şi glasul maicii lui, şi ceartă pre el şi nu ascultă pre ei, Şi, prinzîndu-l 19
părintele lui şi maica lui, scoate-l-vor pre el înaintea bătrînimei cetăţii lui şi la poarta locului lui Şi vor zice oamenilor cetăţii lui: 'Fiiul 20
nostru acesta nu ascultă şi priceaşte şi nu ascultă glasul nostru, făcînd zăloage, beţiveaşte'. Şi-l vor ucide cu pietri oamenii 21
cetăţii lui şi va muri. Şi vei rădica pre cel rău dentru voi singuri şi ceialalţi, auzind, să vor spămînta. Iară de să va face întru niştine gre- 22
şală, judecată de moarte, şi va muri şi vei spînzura pre el pre lemnu, Să nu doarmă trupul lui pre 23
lemnu, ce cu îngropare îl veţ îngropa în ziua aceaea, căci blestemat de Dumnezău iaste tot spînzuratul pre lemnu, şi să nu pîngăriţi pămîn-

tul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţi.

CAP XXII

1 Nu,văzînd viţelul fratelui tău au oaia lui
rătăcind pre cale, să le treci cu vedea-
rea. Cu întoarcere să întorci pre eale
2 fratelui tău. Iară de nu se va apro-
pia fratele tău cătră tine, nice îl vei şti
pre el, le vei aduna în casa ta şi va fi împreună
cu tine pînă le va cerca fratele tău şi le vei da
3 lui. Aşa vei face măgariului lui şi aşa vei
face haina lui şi aşa vei face după toată pierza-
rea fratelui tău, cîte se vor piarde de la el şi vei
afla pre eale; nu vei putea să le treci cu vedea-
4 rea. Să nu treci cu vedearea măgariul fra-
telui tău sau viţelul lui, fiind căzut pre cale, să
nu-i treci cu vedearea; rădicînd să rădici
5 împreună cu dînsul. Nu vor fi unealte ale
bărbatului pre muiare, nice să să îmbrace
bărbatul cu îmbrăcăminte fămeiască, pentru
că iaste scîrbă Domnului Dumnezăului tău tot
6 făcînd aceastea. Iară de vei întimpina cuiub
de pasăre înaintea obrazului tău, în cale au
pre vreun copaciu sau pre pămînt, cu pasări
sau cu oao, şi muma clocească pre golaşi sau
7 pre oao, să nu iai pre muma cu fiii. Cu tri-
mitere să trimiţ pre muma, iară copiii să-i iai
ţie, pentru ca să ţi să facă bine ţie şi să fii cu
8 multe zile. Iară de vei zidi casă noao, să faci
cunună casii tale. Şi să nu faci ucidere în casa
9 ta, de va cădea cela ce au căzut de la ea. Să
nu sameni via ta de doao feliuri, pentru ca să
nu să sfinţească roada şi sămînţa care o vei
10 sămăna împreună cu roada viei tale. Să nu
11 ari cu viţel şi cu măgariu într-un loc. Să nu
te îmbraci cu scîrnavă lînă şi de in
12 împreună. Sucite să faci ţie pre ceale patru
aripi a îmbrăcămînţilor tale cu carele te vei
13 îmbrăca întru eale. De va lua neştine
muiare şi va lăcui împreună cu ea şi o va urî,
14 Şi va pune preste dînsa cuvinte de vinuit şi va
aduce ei nume rău şi va zice: 'Pre muiarea
aceasta am luat şi, apropiindu-mă de ea, n-am
15 aflat ei feciorie', Şi, luînd tatăl featii şi
muma, vor scoate fecioriile featii cătră bătrî-
16 nime la poartă. Şi va zice tatăl featii bătrî-
nimei: 'Pre fata mea aceasta am dat omului
acestuia fămeaie şi, urîndu-o, el pune ei
17 cuvinte de vinuire, zicînd: 'N-am aflat la
fata ta feciorie', şi aceastea-s fecioriele featii
meale'. Şi vor deschide haina înaintea bătrîni-
18 mei cetăţii aceiia. Şi va lua bătrînimea cetăţii
19 aceiia pre omul acela şi-l vor certa, Şi-l vor
păgubi pre el cu o sută de sicle şi vor da tatălui
fecioarii, pentru căce au scos nume rău pre
fecioară israilteancă. Şi lui va fi fămeaie, nu
va putea să o goneasscă pre ea, întru toată
20 vreamea. Iară de să va face cu adevărat
cuvîntul acesta şi nu să va afla feciorie la
fecioară, Şi vor scoate pre fecioară la uşăle 21
casii tătîni-său şi o vor ucide pre ea cu pietri
oamenii cetăţii şi va muri, căce au făcut nebu-
nie întru fiii lui Israil a curvi casa tătîni-său. Şi
vei scoate pre cel rău dentru voi singuri.
Iară de să va afla om dormind cu muiare care 22
au lăcuit cu bărbat, să-i ucideţi pre amîndoi:
pre omul cel ce doarme cu muiarea şi pre
muiare. Şi vei scoate cel rău dentru Israil.
Iară de să va face fată fecioară logodită cu băr- 23
bat, şi,aflîndu-o pre ea om în cetate, va dormi
împreună cu ea, Veţ scoate pre amîndoi la 24
uşa cetăţii lor şi să vor ucide cu pietri şi vor
omorî pre fecioară, pentru căce n-au strigat în
cetate, şi pre om, căce au smerit muiarea
aproapelui său. Şi vei rădica pre cel rău
dentru voi singuri. Iară de va afla la cîmpu 25
omul pre fecioară, pre cea logodită, şi, silindu-o,
va dormi cu ea, să ucideţi pre omul carele va
dormi cu ea numai, Iară fecioarii să nu-i 26
faceţi nemica. Nu iaste featii greşală de
moarte, căce în ce chip să rădică neştine om
pre aproapele său şi va ucide sufletul lui, aşa
iaste lucrul acesta. Căce la ţarină au aflat 27
pre ea, strigat-au fata cea logodită, şi nu era
nimeni de a-i ajuta. Iară de va afla neştine 28
fata cea fecioară carea nu iaste logodită şi,
silindu-o, va dormi împreună cu ea, Şi să 29
va afla, de va da omul cela ce va dormi cu ea
tatălui featii 50 de didrahme de argint, şi lui va
fi muiare, pentru căce o au smerit; nu va
putea să o goneasscă preste toată vreamea.
Nu va lua omul muiarea tatălui lui şi nu va 30
descoperi acoperemîntul tatului lui.

CAP XXIII

Nu va întra famăn scopit la adunarea 1
Domnului. Nu va întra den curvă 2
la adunarea Domnului. Nu va întra 3
înlăuntru amanitean, nici moavitean,
la adunarea Domnului; şi pînă la a
zeace simenţie nu va întra înlăuntru la aduna-
rea Domnului şi pînă în veaci, Pentru căci 4
n-au întimpinat ei pre voi cu pîine şi cu apă în
cale, ieşindu voi de la Eghipet, şi căci au năi-
mit asupra ta pre Valaam, feciorul lui Veor,
dentru Mijlocul-rîurilor, să te bleasteme pre
tine. Şi n-au vrut Domnul Dumnezeul tău 5
să asculte pre Valaam şi au învîrtejit Domnul
Dumnezeul tău blestemurile în blagoslovenie,
pentru căci te-au iubit pre tine Domnul Dum-
nezeul tău. Să nu te închini lor cu pace şi 6
de folos lor, în toate zilele vieţii tale, în
veaci. Să nu urăşti idumeu, căci fratele tău 7
iaste; să nu urăşti eghiptean, căci nemearnic
ai fostu în pămîntul lui: Fii de să vor face 8
lor, ruda a treia vor întra la adunarea Domnului.

Iară de vei ieşi să te tăbărăşti asupra nepriatenilor tăi, şi să te păzeşti de tot cuvîntul
10 rău. De va fi întru tine om carele nu iaste curat, den săblazna lui noaptea, şi va ieşi
11 afară den tabără, Şi nu va întra în tabără; şi va fi de cătră seară, va spăla trupul lui cu apă
12 şi, apuindu soarele, va întra în tabără. Şi loc va fi ţie afară den tabără şi vei ieşi acolo
13 afară. Şi păruş va fi pre brîul tău, şi va fi cîndu vei şedea pre afară, şi vei săpa cu el şi, întorcînd, vei acoperi ruşinea ta cu el.
14 Pentru căci Domnul Dumnezeul tău umblă înlăuntru în tabăra ta să te scoaţă pre tine şi să dea pe vrăjmaşul tău în mîinile tale înaintea feaţii tale; şi va fi tabăra ta sfîntă şi nu să va ivi întru tine ruşînare de lucru, şi Să va întoarce
15 de cătră tine. Să nu dai slugă stăpînului lui, carele să va adaoge la tine de la domnul lui.
16 Împreună cu tine va lăcui întru voi, va lăcui în tot locul unde va plăcea lui; să nu-l bîntuieşti
17 pre el. Să nu fie curvă den featele lui Israil
18 şi să nu fie curvind den fiii lui Israil. Să nu fie vrăjîtoare den featele lui Israil şi să nu fie vrăjindu-să cătră toată ruga den fiii lui
19 Israil. Să nu aduci plata curvei, nici schimbarea cîinelui, la Casa Domnului Dumnezeului tău, cătră toată ruga, pentru că scîrbă sînt
20 Domnului Dumnezeului tău amîndoao. Să nu cămetezi fratelui tău camătă de argint şi camătă de bucate şi camătă a tot lucrul carele
21 vei împrumuta. La cel striin să cămătuieşti, fratelui tău să nu cămătuieşti, pentru ca să te blagoslovească pre tine Domnul Dumnezeul tău întru toate lucrurile tale pre pămîntul la
22 carele întri acolo la el să-l moşteneşti. Iară de te vei făgădui rugă Domnului Dumnezeului tău, să nu întîrziezi a o da pre ea, căci cerşind va ceare Domnul Dumnezeul tău de la tine şi
23 va fi întru tine păcat. Iară de nu vei vrea să te făgăduieşti, nu va fi întru tine păcat.
24 Ceale ce ies pren buzele tale vei cruţa şi vei face în ce chip te-ai făgăduit Domnului Dumnezeului tău, dare care ai grăit cu rostul tău.
25 Iară de vei întra la seacerea aproapelui tău şi vei aduna în mîinile tale spice şi seacere, să
26 nu pui preste secerătura aproapelui tău. Iară de vei întra la via aproapelui tău, să mănînci struguri cît vei sătura sufletul tău, iară în vas să nu pui.

CAP XXIV

1 Iară de va lua neştine muiare şi va lăcui împreună cu dînsa şi va fi de nu va afla har înaintea lui, căci au aflat întru ea lucru grozav, şi va scrie ei carte de despărţeală şi va da în mîi-
2 nile ei şi o va goni den casa lui, Şi, mergînd, să va face la alt bărbat, Şi o va urî pre 3
ea bărbatul cel de apoi, şi va scrie ei carte de despărţeală, şi o va da pre mîinile ei, şi o va scoate den casa lui, sau va muri bărbatul ei cel
de apoi care o au luat pre ea lui muiare, Nu 4
va putea bărbatul cel dentîiu, care o au scos, întorcîndu-să, să ia pre dînsa luiş muiare, după ce s-au pîngărit ea, căci scîrbă iaste înaintea Domnului Dumnezăului tău; şi să nu pîngăreşti pămîntul care Domnul Dumnezăul vostru dă voao cu sorţu. De va lua neştine 5
muiare de curînd, să nu iasă la războiu şi să nu să puie preste el nice un lucru; nevinovat să fie întru casa lui un an, va bucura pre muiarea lui care o au luat. Să nu zălojeşti moara, 6
nici pîrpăriţa morii, căci suflet acesta zălojaşte. Iară de să va prinde om furînd suflet 7
dentru fraţii lui, fiii lui Israil, şi, silind pre el, îl va vinde, muri-va furul acela; şi veţi rădica răul dentru voi singuri. Ia-te aminte pre 8
tine întru pipăirea stricăciunii şi să te păzeşti foarte, să faci după toată leagea carea vor spune voao preoţii leviţii, în ce chip am poruncit voao să vă păziţi să faciţi. Adu-ţi 9
aminte cîte au făcut Domnul Dumnezăul tău Mariamei la ieşire, mergînd voi afară den Eghipet. Iară de va fi datorie întru aproa- 10
pele tău, datorie ori fieştece, să nu întri în casa lui să zălojeşti zălogul; Afară să stai, şi 11
omul la carele iaste datoria ta, el va scoate zălogul ţie afară. Iară de va fi omul sărac, 12
să nu dormi cu zălogul lui; Cu dare să-i dai 13
lui haina lui la apusul soarelui şi va dormi cu haina lui şi te va blagoslovi, şi la tine va fi milostenie înaintea Domnului Dumnezăului tău. Să nu lipseşti simbria săracului şi lip- 14
sitului dentru fraţii tăi au dentru nemearnici den care-s în cetăţile tale. Într-aceaeaş zi 15
să-i dai plata lui, să nu apuie soarele preste el; căci sărac iaste şi pre dînsa are nădeajde. Şi să nu strige asupra ta cătră Domnul, şi va fi întru tine păcat. Nu vor muri părinţii pentru 16
feciori şi feciorii nu vor muri pentru părinţi; fieştecarele cu păcatul său va muri. Să nu 17
abaţi judecata nemearnicului şi surumanului şi văduvei, şi să nu zălojeşti haina văduvei. Şi să-ţi aduci aminte că rob ai fost 18
în pămîntul Eghipetului şi te-au mîntuit Domnul Dumnezăul tău de acolo; pentru aceasta eu ţie poruncescu să faci cuvîntul acesta. De vei secera seacerea ta întru 19
ţarina ta şi vei uita znop în ţarina ta, să nu te întorci să-l iai; săracului şi nemearnicului şi surumanului şi văduvei va fi, pentru ca să te blagoslovească Domnul Dumnezăul tău întru toate faptele mîinilor tale. Iară de vei 20
culeage maslinile, să nu te întorci a aduna ceale denapoia ta: celui nemearnic şi suru-

21 manului şi văduvei vor fi. Şi de vei culeage
via ta, să nu culegi de iznoavă ceale denapoia
ta: celui sărac şi celui nemearnic şi suruma-
22 nului şi văduvei va fi. Şi-ţ vei aduce aminte
căci rob ai fost în pămîntul Eghipetului,
pentru aceasta eu ţie poruncescu să faci
cuvîntul acesta.

CAP XXV

1 Iară de să va face price întru mijlocul
oamenilor şi vor veni la judecată şi
vor judeca, şi vor îndirepta pre cel
direpţ şi vor înfrunta pre cel
2 necurat. Şi va fi de va fi vreadnic
de bătaie cel ce păgîneaşte, şi-l vei şădea
înaintea judecătorilor şi-l vor bate înaintea
3 lor. După păgînătatea lui, cu număr, 40 vor
bate pre el şi nu vor mai adaoge; iară de vor
mai adaoge a-l bate pre el mai multe decît
aceaste toiage, să va ruşina fratele tău înain-
4 tea ta. Să nu legi gura boului care trieră.
5 Iară de vor lăcui fraţi într-un loc şi va muri
unul dentr-înşii şi sămînţă nu va fi la el, nu va
fi muiarea celuia ce au murit, afară, la om ce nu
să apropie; fratele bărbatului ei va întra către
ea şi o va lua luiş muiare şi va lăcui împreună
6 cu dînsa. Şi va fi copilul carele va naşte, să
va aşăza dentru numele celuia ce au murit şi
7 nu să va stinge numele lui den Israil. Iară
de nu va omul să ia pre muiarea fratelui său,
şi să va sui muiarea pre poartă la bătrînime şi
va grăi: 'Nu va fratele bărbatului mieu să
rădice numele fratelui său întru Israil, n-au
8 vrut fratele bărbatului mieu'. Şi vor chema
pre el bătrînimea cetăţii aceiia şi vor grăi lui
şi, stînd, va zice: 'Nu voiu să o iau pre dînsa',
9 Şi, viind muiarea fratelui său către el înaintea
bătrînimei, şi va dezlega o cizmă a lui de la
piciorul lui şi va scuipi în obrazul lui şi, răs-
punzînd, va grăi: 'Aşa vor face omului carele
10 nu va zidi casa fratelui său'. Şi să va chema
numele lui întru Izrail: Casa celui ce ş-au dez-
11 legat cizma. Iară de se vor sfădi doi oameni
într-un loc, om cu fratele său, şi va veni muia-
rea unuia dentr-înşii să scoaţă pre bărbatul ei
den mîna celuia ce-l bate şi, întinzînd mîna ei,
12 îl va apuca de boaşă, Să-i tai mîna ei, să nu
13 ţi să veaghe ochiul tău pre ea. Să nu fie în
sacul tău cantariu şi cantariu mare au
14 mic. Să nu fie în casa ta măsură şi măsură
15 mare şi mică. Cantariu adevărat şi direpţ
va fi ţie şi măsură adevărată şi direaptă va fi
ţie, pentru ca să te faci îndelungat de zile pre
pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie
16 cu sorţ; Căci scîrbă Domnului Dumnezău-
lui tău tot cel ce face aceastea, tot cela ce face
17 strîmbătate. Adu-ţ aminte cîte au făcut ţie
Amalic pre cale, ieşind tu den Eghipet,
18 Cum au stătut împotrivă-ţi pre cale şi au
tăiat ţie coada taberii, pre cei ce osteniia
denapoia ta, iară tu flămînziiai şi osteniiai, şi
nu se temu de Dumnezău. Şi va fi cînd te va 19
odihni pre tine Domnul Dumnezăul tău de
către toţi vrăjmaşii tăi cei dupe împrejur în
pămîntul carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie
cu sorţu ca să-l moşteneşti de tot, să stingi
numele lui Amalic dentru ceale de supt ceriu;
să nu şi uiţi.

CAP XXVI

Şi va fi de vei întra în pămîntul carele 1
Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu
sorţu ca să-l moşteneşti de tot şi să
lăcuieşti pre el, Şi vei lua dentru 2
începătura roadelor pămîntului tău
care Domnul Dumnezăul tău dă ţie cu sorţu şi
vei pune întru coşniţă şi vei mearge la locul
carele va aleage Domnul Dumnezăul tău să
cheame numele Lui acolo. Şi vei mearge 3
către preot carele va fi în zilele acealea şi vei
grăi către el: 'Mărturisescu astăzi Domnului
Dumnezeului tău căci am întrat la pămîntul
care au jurat Domnul părinţilor voştri să dea
voao'. Şi va lua preotul coşniţa den mîinile 4
tale şi o va pune denaintea jîrtăvnicului Dom-
nului Dumnezăului tău. Şi vei răspunde şi 5
vei zice înaintea Domnului Dumnezăului tău:
'Siria au părăsit tatăl mieu şi s-au pogorît la
Eghipeţ şi s-au nemernicit acolo cu număr
puţin şi s-au făcut acolo întru limbă mare şi
mulţime multă şi mare. Şi ne-au chinuit 6
pre noi eghipteanii şi ne-au smerit şi au pus
preste noi lucruri greale. Şi am strigat 7
către Domnul Dumnezăul părinţilor noştri şi
au ascultat Domnul glasul nostru şi au văzut
smerenia noastră şi osteneala noastră şi chi-
nuirea noastră. Şi ne-au scos pre noi Dom- 8
nul de la Eghipet, El, cu vîrtute mare, cu mînă
tare şi cu braţul Lui cel nalt şi cu vederi mari
şi cu seamne şi cu minuni. Şi ne-au băgat 9
pre noi la locul acesta şi ne-au dat noao
pămîntul acesta, pămînt carele cură miare şi
lapte. Şi acuma, iată, am adus începătura 10
roadelor pămîntului care mi-ai dat mie,
Doamne, pămînt care cură miare şi lapte'. Şi o
vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău,
şi te vei închina acolo înaintea Domnului
Dumnezăului tău Şi te vei bucura pentru 11
toate bunătăţile care au dat ţie Domnul Dum-
nezăul tău, şi casii tale, şi levitul, şi nemearni-
cul carele iaste întru tine. Iară de vei 12
săvîrşi a zeciui tot ce iaste preste zeace a roa-
delor pămîntului tău, întru anul al treilea, a
doua preste zeace vei da levitului şi nemear-
nicului şi surumanului şi văduvei, şi vor mînca în
cetăţile tale şi se vor sătura. Şi vei grăi înain- 13
tea Domnului Dumnezăului tău: 'Am curăţit cea-
le sfinte den casa mea şi le-am dat levitului şi

nemearnicului şi surumanului şi văduvei, după toate poruncile Tale care ai poruncit mie; n-am călcat porunca Ta şi nu o am
14 uitat. Şi n-am mîncat cu durearea mea dentru eale, n-am rodit dentru eale la necurat, n-am dat dentru eale celui mort, am ascultat glasul Domnului Dumnezeului mieu,
15 am făcut după cum mi-ai poruncit mie. Priveaşte dentru casa Ta cea sfîntă den ceriu şi blagosloveaşte pre nărodul Tău, pre Israil, şi pămîntul care ai dat lor, în ce chip Te-ai jurat părinţilor noştri să ne dai noao pămîntul care
16 cură lapte şi miare'. În ziua aceasta au poruncit Domnul Dumnezeul tău ţie să faci toate direptăţile aceastea şi judecăţile, şi le veţi păzi şi le veţi face dentru toată inema
17 voastră şi den tot sufletul vostru. Pre Dumnezeu ai ales astăzi a fi ţie Dumnezeu şi a mearge întru căile Lui şi a păzi direptăţile şi poruncile şi judecăţile Lui şi a asculta glasul
18 Lui. Şi Domnul te-au ales astăzi pre tine să fii Lui nărod avut, în ce chip au zis ţie să
19 păzeşti toate poruncile Lui Şi să fii tu mai sus decît toate limbile care te-au făcut pre tine numit şi pofală şi slăvit, ca să fii tu nărod sfînt Domnului Dumnezeului tău, în ce chip au grăit".

CAP XXVII

1 Şi porunci Moisi şi bătrînimea fiilor lui Israil, zicînd: „Păziţi toate poruncile aceastea cîte eu poruncescu voao
2 astăzi. Şi va fi întru care zi veţi treace Iordanul la pămîntul care Domnul Dumnezeul tău dă ţie cu sorţu, şi vei pune ţie pietri mari şi vei spoi pre dînsele cu
3 spoială. Şi vei scrie pre pietri toate cuvintele legii aceştiia, deaca veţi treace Iordanul, cînd vei întra la pămîntul care Domnul Dumnezeul tău dă ţie, pămînt care cură lapte şi miare, în ce chip au zis Domnul Dumnezeul
4 părinţilor tăi ţie. Şi va fi după ce veţi treace Iordanul, veţi pune pietrile aceastea care eu poruncescu voao astăzi, în muntele Ghevaal,
5 şi le veţi spoi cu spoială. Şi vei zidi acolo jîrtăvnic Domnului Dumnazeului tău, jîrtăvnic de pietri, să nu pui preste eale fier;
6 Pietri de tot întregi vei zidi jîrtăvnicul Domnului Dumnezeului tău şi vei scoate preste el arderile-de-tot Domnului Dumnezeului
7 tău; Şi vei jîrtvui jîrtvă de mîntuire şi vei mînca şi te vei sătura acolo şi te vei bucura
8 înaintea Domnului Dumnezeului tău. Şi vei scrie pre pietrile aceastea toată leagea
9 aceasta aiave foarte". Şi au grăit Moisi şi
10 preoţii leviţii la tot Israilul, zicînd: „Taci şi ascultă, Israile, întru ziua aceasta te-ai făcut întru nărod Domnului Dumnezeului tău şi vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău şi vei face toate poruncile Lui şi direptăţile Lui care eu poruncescu ţie astăzi". Şi au 11
poruncit Moisi nărodului în ziua aceaea, zicîndu: „Aceştea vor sta a blagoslovi 12
nărodul în muntele Garizin, trecînd Iordanul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif şi Veniamin; Şi aceştea vor sta pre blestem, în muntele 13
Ghevalului: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan şi Neftalim. Şi răspunzîndu, vor zice leviţii 14
la tot Israilul cu glas mare: 'Blestemat omul 15
carele va face cioplit şi vărsat, scîrbă Domnului, lucru de mîini de meşteri şi le va pune întru ascuns!' Şi răspunzîndu tot nărodul, va zice: 'Fie!' 'Blestemat cela ce nu cinsteaş- 16
te pre tată-său au pre mumă-sa!' Şi vor zice tot nărodul: ‚Să fie!' 'Blestemat cela ce 17
mută hotarăle aproapelui!' Şi vor zice tot nărodul: 'Să fie!' 'Blestemat cela ce rătă- 18
ceaşte pre orbu în cale!' Şi vor grăi tot nărodul: 'Fie!' 'Blestemat carele va abate jude- 19
cata nemearnicului şi surumanului şi văduvei!' Şi vor grăi tot nărodul: 'Fie!' 'Bleste- 20
mat cela ce doarme cu muiarea tătîne-său, căci au descoperit acoperirea tatălui său!' Şi vor zice tot nărodul: 'Fie!' 'Bleste- 21
mat cela ce doarme cu tot dobitocul!' Şi vor zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat cela ce 22
doarme cu sor de pe tată-său sau de pe mumă-sa!' Şi vor grăi tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat cela ce doarme cu soacră-sa!' Şi 23
vor zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat cela 24
ce bate pre vecinul lui cu ficleşug!' Şi vor zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat carele va lua 25
daruri să ucigă suflet a sînge nevinovat!' Şi va zice tot norodul: 'Fie!' 'Blestemat tot 26
omul carele nu va sta la toate cuvintele legii aceştiia ca să le facă!' Şi va grăi tot norodul: 'Fie!'

CAP XXVIII

1 Şi va fi deaca veţi treace Iordanul la pămîntul carele Domnul Dumnezăul vostru dă voao, de veţi auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului vostru, să păziţi şi să faceţi toate poruncile Lui carele eu poruncescu ţie astăzi, şi te va da Domnul Dumnezăul tău mai sus decît toate limbile pămîntului. Şi vor veni preste tine 2
toate blagosloveniile aceastea şi te vor afla pre tine, de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului tău: Blagoslovit tu în cetate 3
şi blagoslovit tu în ţarină. Blagoslovite naş- 4
terile pîntecelui tău şi roadele pămîntului tău şi cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale. Blagos- 5
lovite jîtniţele tale, rămăşiţile tale. Blagoslovit 6
tu cînd întri înlăuntru şi blagoslovit tu cînd ieşi afară. Să-ţi dea ţie Domnul Dumnezăul tău 7
pre vrăjmaşii tăi, ceia ce-ţ stau împotrivă, înfrînţi

înaintea feaţii tale; pre o cale vor ieşi cătră tine şi pren şapte căi vor fugi de cătră faţa ta.
8 Să trimiţă Domnul pre tine blagoslovenia întru cămările tale şi întru toate unde vei pune mîna ta preste pămîntul carele Domnul
9 Dumnezăul tău dă ţie. Să te rădice Domnul Dumnezăul tău Luiş norod sfînt, în ce chip S-au jurat părinţilor tăi, de vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău şi vei mearge în
10 căile Lui. Şi te vor vedea pre tine toate limbile pămîntului, căce numele Domnului s-au
11 numit pre tine, şi să vor teame de tine. Şi te va înmulţi pre tine Domnul Dumnezăul tău spre bune, spre naşterile pîntecelui tău şi spre naşterile dobitoacelor tale şi spre roadele pămîntului tău, pre pămîntul tău carele au jurat Domnul părinţilor tăi să dea ţie.
12 Deşchiză Domnul ţie comoara Lui cea bună, ceriul să dea ploaie pămîntului tău în vreamea lui, să blagoslovească toate faptele mînilor tale; şi să împrumutezi la limbi multe, iară tu să nu te împrumutezi; şi vei stăpîni tu limbi
13 multe, iară pre tine nu vor stăpîni. Să te puie Domnul Dumnezeul tău întru cap, şi nu la coadă, şi vei fi atunce deasupra şi nu vei fi dedesupt, de vei asculta poruncile Domnului Dumnezăului tău cîte eu poruncescu ţie astăzi
14 a păzi şi a face. Să nu ieşi den toate cuvintele care eu poruncescu ţie astăzi, în direapta au în stînga, să mergi după dumnezăi striini
15 să slujăşti lor. Şi va fi de nu vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău să păzeşti şi să faci toate poruncile Lui cîte eu poruncescu ţie astăzi, vor veni preste tine toate blestemele aceastea şi te vor apuca
16 pre tine: Blestemat tu în cetate şi blestemat
17 tu în ţarine. Şi blestemate jîtniţile tale
18 şi rămăşiţele tale. Blestemate naşterile pămîntului tău şi roadele pămîntului tău,
19 cerezile boilor tăi, turmele oilor tale. Blestemat tu, cînd vei întra înlăuntru, şi blestemat
20 cînd vei ieşi. Să trimiţă ţie Domnul lipsa şi foamea şi topirea preste toate unde vei pune mîna ta, cîte vei face, pînă unde te va surpa pre tine şi pînă te va piarde de pripă, pentru ceale reale meşteşuguri ale tale, pentru căce
21 M-ai părăsit pre Mine. Să lipească Domnul la tine moartea, pînă te va topi de la pămîntul la carele întri tu acolo înlăuntru ca să moşte-
22 neşti pre el. Să te bată Domnul cu lipse şi cu înfierbenteală şi friguri şi cu price şi cu ucidere şi cu stricăciune de vînt şi cu gălbenarea, şi să te gonească pre tine pînă unde te vor
23 piarde pre tine. Şi va fi ceriul ce iaste preste capul tău,de aramă şi pămîntul ţedesuptul tău, de hier.
24 Să dea Domnul ploaia pămîntului tău prah şi ţărînă, den ceriu să va pogorî preste tine pînă te va zdrobi şi pînă te va piarde. Deate Domnul tăiare înaintea 25
vrăjmaşilor tăi: pre o cale să ieşi înaintea lor şi pre 7 căi să fugi de cătră faţa lor; şi vei fi întru răşchirare în toate împărăţiile pămîntului. Şi vor fi morţii voştri mîncare pasărilor 26
ceriului şi gadinilor pămîntului şi nu va fi cel ce să le apere. Să te bată Domnul cu rana 27
eghiptenească la şezuturi şi cu rîie sălbatecă şi mîncărime, ca să nu te poţi vindeca. Bată-te Domnul cu dezmeteciune şi cu nevedeare şi ieşire den minte. Şi vei pipăi a 28 29
miazăzi, cum ar pipăi orbul întru-ntunearec; şi nu vei înderepta căile tale, şi vei fi atuncea năpăstuit şi jăfuindu-te preste toate zilele, şi nu va fi cela ce să-ţ ajute ţie. Muiare vei lua 30
şi alt bărbat o va avea pre ea; casă vei zidi, şi nu vei lăcui într-însa; vie vei sădi, şi nu o vei culeage pre ea. Viţelul tău, junghiat înain- 31
tea ta, şi nu vei mînca dentru el; măgariul tău, jăfuit de la tine, şi nu ţi se va da înapoi; oile tale, date nepriatinilor tăi, şi nu va fi ţie cel ce să-ţ ajute. Fiii tăi şi featele tale, date la 32
limbă alta, şi ochii tăi vor vedea orbindu-se la eale şi nu va putea mîna ta. Veniturile 33
pămîntului tău şi toate ostenealele tale va mînca limbă carea nu o ştii, şi vei fi năpăstuit şi sfărîmat în toate zilele. Şi vei fi fluturatec 34
pentru vederile ochilor tăi carele vei vedea. Să te bată Domnul cu rană rea preste genuchi 35
şi preste pulpi, ca să nu poţi să te vindeci tu, den urma picioarelor tale pînă la creaştetul tău. Să te ducă Domnul pre tine şi pre 36
boiarii tăi pre carii vei pune preste tine, la limbă care nu o ştii tu şi părinţii tăi; şi vei sluji acolo la dumnezăi streini, la leamne şi la pietri. Şi vei fi acolo întru tîlc şi pildă şi 37
poveaste la toate limbile la carele te va duce Domnul acolo. Sămînţă multă vei scoate la 38
cîmpu şi puţină vei aduce, pentru căci mănîncă pre eale lăcustele. Vie vei răsădi 39
şi o vei lucra, şi vin nu vei bea, nice te vei veseli dentru ea, pentru căci va mînca de tot pre ea viarmele. Maslini vor fi ţie întru 40
toate hotarăle tale,şi cu untdelemnu nu te vei unge, căci nu va cură maslina ta. Fîi şi feate 41
vei naşte, şi nu vor fi ţie, pentru că vor mearge întru robime. Toate cîte ies den 42
lemnu ale tale, şi rodurile pămîntului tău, le va topi pălitura. Cel nemearnic carele iaste 43
întru tine se va sui preste tine sus, sus, iară tu te vei pogorî jos, jos; Acesta te va împru- 44
muta, iară tu pre el nu vei împrumuta; acesta va fi întru cap, iară tu întru coadă. Şi vor 45
veni preste tine toate blestemele aceastea şi te vor goni pre tine şi te vor prinde pînă unde te va surpa şi pînă te va piarde,

căci n-ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău, ca să-I păzeşti poruncile Lui şi dirept-
46 ăţile Lui cîte au poruncit ţie. Şi vor fi întru tine seamne şi minuni, şi întru semenţia ta,
47 pînă întru veaci. Pentru căci n-ai slujit Domnului Dumnezeului tău cu bucurie şi cu
48 inimă bună pentru mulţimea a toate, Şi vei sluji vrăjmaşilor tăi, pre carii îi va trimite Domnul Dumnezăul tău asupra ta, cu foame şi cu seate şi cu goliciune şi cu lipse de toate, şi va pune preste tine lanţu de hier preste gîtul
49 tău, pînă te va surpa de tot. Şi va aduce preste tine Domnul limbă de departe, de la margenea pămîntului, ca o pornire de vultur,
50 limbă căriia nu-i vei auzi glasul, Limbă fără ruşine la obraz, care nu va lăuda faţa bătrînului şi pre cel tînăr nu-l va milui.
51 Şi va mînca naşterile dobitoacelor tale şi roadele pămîntului tău, ca să nu lase ţie grîu, vin, untdelemnu, cirezile boilor tăi şi turmele oilor tale,
52 pînă unde te va piarde. Şi te va sfărîma întru toate cetăţile tale, pînă să vor răsipi zidiurile ceale înalte ale tale, şi ceale tari, pre carele tu ai nădejduit pre eale întru tot pămîntul tău, şi te va chinui întru toate cetăţile tale carele au dat ţie Domnul Dumnezăul tău.
53 Şi vei mînca naşterile pîntecelui tău, carnea fiilor tăi şi featelor tale carele au dat ţie Domnul Dumnăzăul tău, întru dodeiala ta şi întru pedeapsa întru care te va chinui vrăjmaşul
54 tău. Cel moale întru tine şi cel gingaş foarte va deochea cu ochiul lui pre fratele lui şi pre muiarea cea dentru sînul lui şi feciorii cei
55 rămaşi carii vor rămînea lui, Ca să dea unuia dentru ei den trupurile fiilor lui den carele va mînca, pentru ca să nu-i rămîie lui nemică la nevoie şi întru premejdia ta întru carea te vor chinui vrăjmaşii tăi întru toate
56 cetăţile tale. Şi cea moale întru voi şi cea gingaşă foarte, căriia n-au luat ispită piciorul ei a călca pre pămînt pentru gingăşie şi moliciune, va deochea cu ochiul ei pre bărbatul ei, pre cel dentru sînul ei, şi pre fecior şi pre fata
57 ei, Şi fetişoara ei, ceaea ce au ieşit pren coapsele ei, şi fiiul ei, pre carele va naşte, pentru căce va mînca de tot pre aceastea, pentru lipsa a toată, pre ascunsu, întru nevoia şi întru primejdia care te va chinui vrăjmaşul
58 tău întru toate cetăţile tale. De nu veţi asculta a face toate cuvintele legii aceştiia, ceale scrise întru cartea aceasta, ca să vă teameţi de numele cel cinstit şi minunatul
59 acesta pre Domnul Dumnezăul tău, Şi va dovedi Domnul ranele tale şi ranele semenţiei tale, rane mari şi minunate şi boale reale
60 şi credincioase, Şi va întoarce asupra ta toată durearea Eghipetului cea rea, care te feriiai de cătră faţa lor, şi să vor lipi întru tine. Şi toată boala şi toată rana ce nu e 61
scrisă şi toată ce e scrisă întru cartea legii aceştiia va aduce Domnul asupra ta, pînă ce te va piarde. Şi veţi rămînea întru număr 62
puţinu, pentru căci, cînd eraţi ca stealele ceriului întru mulţime, căci n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnezăului vostru. Şi va fi 63
în ce chip S-au veselit Domnul pre voi ca să vă facă bine voao şi să vă înmulţască pre voi, aşa Să va veseli Domnul pre voi să vă surpe pre voi, şi veţi rădica de la pămîntul la carele voi meargeţi înlăuntru acolo ca să-l moşteniţi pre el. Şi te va sămăna pre tine Domnul 64
Dumnezăul tău la toate limbile, den marginea pămîntului pînă în marginea lui, şi vei sluji acolo la alţi dumnezăi, la leamne şi la pietri, pre carii n-ai ştiut tu şi părinţii tăi. Iară şi 65
întru limbile acealea nu te va odihni, nice să va face stare urmei piciorului tău, şi-ţ va da Domnul acolo inimă mîhnită şi ochi lipsind şi suflet topit. Şi va fi viaţa ta spînzurată 66
denaintea ochilor tăi şi te vei teame ziua şi noaptea şi nu vei creade vieţii tale. Dimi- 67
neaţa vei zice: 'Cum oare s-ar face sară?' şi sara vei zice: 'Cum oare s-ar face dimineaţă?', de frica inimii tale de care te vei spămînta şi den vedeniile ochilor tăi cărora vei vedea.
Şi te va întoarce Domnul Dumnezău la Eghi- 68
pet cu vase şi întru calea carea am zis: 'Nu veţi mai adaoge a o mai vedea încă pre ea!'; şi vă veţi vinde acolo la vrăjmaşii voştri întru slugi şi întru slujnice şi nu va fi cel ce să vă agonisască".

CAP XXIX

Iceastea sînt cuvintele făgăduinţei 1
carei au poruncit Domnul lui Moisi să întărească fiilor lui Israil întru pămîntul Moav, fără de făgăduinţa care au făgăduit lor la Horiv. Şi 2
chemă Moisi pre toţi fiii lui Israil şi zise cătră dînşii: „Voi aţ văzut toate cîte au făcut Domnul Dumnezeul vostru în pămîntul Eghipetuhui, înaintea voastră, lui Faraon şi tuturor slugilor lui şi la tot pămîntul lui, Ispitile ceale mari 3
carele au văzut ochii tăi, seamnele şi minunile ceale mari acealea, mîna cea tare şi braţul cel nalt. Şi n-au dat Domnul Dumnezeu voao 4
inemă să ştiţ şi ochi să vedeţ şi urechi să auziţ, pînă în ziua aceasta. Şi v-au adus pre voi 5
40 de ani în pustiiu; nu s-au vechit hainile voastre şi ciuboatele voastre nu s-au ros de la picioarele voastre. Pîine n-aţ mîncat, vin şi 6
rachiu n-aţ băut, pentru ca să cunoaşteţi că Acesta iaste Domnul Dumnezeul vostru. Şi 7
aţ venit pînă la locul acesta, şi au ieşit Sion, împăratul Esevonului, şi Og, împăratul Vasanului, în timpinarea noastră cu războiu. Şi i-am 8

bătut pre ei la războiu şi le-am luat pămîntul lor şi am dat pre el cu sorţu lui Ruvin şi lui Gad şi la jumătate de neam al lui Manasii.
9 Şi să păziţ să faceţi toate cuvintele făgăduinţii aceştiia, să faceţi pre eale, pentru ca să pri-
10 ceapeţi toate cîte aţ făcut. Voi aţ stătut toţ astăzi înaintea Domnului Dumnezeului vostru, începătorii de neamurile voastre şi bătrînimea voastră şi judecătorii voştri şi adu-
11 cătorii de cărţile voastre, tot omul Israil, Şi muierile voastre şi feciorii voştri şi cel nemearnec ce e în mijlocul taberii voastre, den tăietoriu de leamne al vostru pînă în pur-
12 tătoriu de apă al vostru, Să petreci întru făgăduinţa Domnului Dumnezeului tău şi întru blestemele Lui cîte Domnul Dumnezeul
13 tău pune cătră tine astăzi, Pentru ca să te întărească pre tine Luiş întru nărod şi El va fi ţie Dumnezeu, în ce chip au zis ţie şi în ce chip au jurat părinţilor tăi, lui Avraam şi lui Isaac şi
14 lui Iacov. Şi nu numai voao singuri eu puiu
15 făgăduinţa aceasta şi blestemul acesta, Ce şi celora ce-s cu voi astăzi aicea înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi celora ce
16 nu-s cu voi aicea astăzi. Căci voi ştiţ cum am lăcuit în pămîntul Eghipetului şi cum am
17 trecut pren mijlocul limbilor, Pre carii aţi trecut şi aţ văzut urîciunile lor şi chipurile lor, lemnu şi piatră, argint şi aur, carele sînt lîngă
18 ei. Nu cumva cineva să fie întru voi, bărbat au fămeaie, au neam, au fealiu oarecăruia, au cuget s-au abătut de la Domnul Dumnezeul vostru, ca să meargă să slujască bozilor limbilor acelora; să nu cumva fie vreo rădăcină în
19 sus răsărindu întru fiare şi amărăciune. Şi va fi de va auzi cuvintele blestemului acestuia, şi va povesti întru inema lui, zicîndu: 'Pre dreptul să mi să facă mie, căci întru rătăcirea inemii meale voiu mearge', pentru ca să nu piarză împreună cel păcătos pre cel fără de
20 greşală, Nu va vrea Dumnezeu să fie blîndu lui, ce încă atunce să va aţîţa urgia Domnului şi rîvnirea Lui întru omul acela şi să vor lipi întru el toate blestemele făgăduinţei aceştiia, ceale scrise întru cartea legii aceştiia, şi va stinge Domnul numele lui dentru cel
21 de supt ceriu. Şi va osebi Domnul pre el întru reale dentru toţi fiii lui Israil, după toate blestemele făgăduinţei, ce e scris întru cartea
22 legii aceştiia. Şi vor grăi semenţia ceaealaltă, fiii noştri, carii să vor rădica după voi, şi cel strein, carele va veni den pămînt departe, şi vor vedea ranele pămîntului aceluia şi boalele lui carele le-au trimis
23 Domnul preste el, – Iarbă pucioasă şi sare arsă; tot pămîntul lui nu să va sămăna, nici va răsări, nici să va sui preste el tot veardele, în ce chip s-au surpat Sodomul şi Gomorul, Adama şi Săvoim, pre carele au surpat Domnul cu mînie şi cu urgia Lui –, Şi 24
vor grăi toate limbile: 'Pentru căce au făcut Domnul aşa pămîntului acestuia? Carea iaste mînia urgiei această mare?' Şi vor zice: 25
'Căce au lăsat făgăduinţa Domnului Dumnezăului părinţilor lor care au pus părinţilor lor cînd i-au scos pre ei den pămîntul Eghipetului, Şi mergînd au slujit la dumnezei 26
striini şi s-au închinat la ei, la carii n-au ştiut, nice au împărţit lor. Şi S-au urgisit cu mînie 27
Domnul pre pămîntul acela, ca să aducă preste el după toate blestemele făgăduinţii ceale scrise în cartea legii aceştiia. Şi 28
rădică Domnul pre ei de la pămîntul lor cu mînie şi cu urgie şi cu scîrbă mare foarte şi i-au scos pre ei într-alt pămînt ca şi acum'. Ceale ascunse – ale Domnului 29
Dumnezăului nostru, iară ceale aiavea – noao şi feciorilor noştri în veaci, ca să faceţi toate cuvintele legii aceştiia.

CAP XXX

Şi va fi după ce vor întra asupra ta 1
toate cuvintele aceastea, blagoslovenia şi blestemul carele am dat înaintea feaţii tale, şi vei priimi întru inema ta întru toate limbile unde te va
răşchira Domnul Dumnezăul tău acolo, Şi 2
te vei întoarce cătră Domnul Dumnezăul tău şi vei asculta glasul Lui după toate cîte eu poruncescu ţie astăzi, dentru toată inema ta şi dentru tot sufletul tău, Şi va vindeca Dom- 3
nul păcatele tale şi te va milui şi iarăş te va aduna dentru toate limbile la carele te-au răşchirat Domnul Dumnezăul tău acolo. De va 4
fi răşchirarea ta den marginea ceriului pînă în marginea ceriului, de acolo te va aduna Domnul Dumnezăul tău şi de acolo te va lua. Şi 5
te va băga Domnul Dumnezăul tău la pămîntul carele au moştenit părinţii tăi şi-l vei moşteni pre el. Şi bine-ţi va face şi mai de prisosit te va face decît pre părinţii tăi. Şi va curăţi 6
premprejur Domnul inema ta şi inema seminţiei tale, să iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău dentru toată inema ta şi dentru tot sufletul tău, pentru ca să trăieşti tu. Şi va da Dom- 7
nul Dumnezăul tău blestemele aceastea preste vrăjmaşii tăi şi pre cei ce au urît pre tine, care te-au gonit pre tine. Şi tu te vei 8
întoarce şi vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău şi vei face poruncile Lui cîte eu poruncescu ţie astăzi. Şi te va înmulţi 9
Domnul Dumnezăul tău întru toată fapta mînilor tale, întru naşterile pîntecelui tău şi întru naşterile dobitoacelor tale şi întru roadele pămîntului tău, căce va întoarce Domnul Dumnezăul tău să Să veselească pre tine

spre bune, în ce chip S-au veselit pre părinţii
10 tăi, Să vei asculta glasul Domnului Dumne-
zăului tău, să păzeşti şi să faci toate poruncile
Lui şi direptăţile Lui şi judecăţile Lui ceale
scrise în cartea legii aceştiia, să te vei întoarce
către Domnul Dumnezăul tău dentru toată
11 inima ta şi dentru tot sufletul tău. Căce că
porunca aceasta care eu poruncescu ţie astăzi
nu iaste prea grea, nice departe de la tine
12 iaste. Nu în ceriu iaste zicînd: 'Cine să va
sui dentru noi în ceriu şi să o aducă noao şi,
13 auzind pre ea, o vom face?' Nice iaste
decindea de mare zicînd: 'Carele va treace
den noi decindea de mare şi o va aduce noao
14 şi, auzîndu-o pre ea, o vom face?' Aproape
de tine iaste cuvîntul foarte, întru gura ta şi
întru inema ta şi întru mînile tale, să faci pre
15 el. Iată că am dat înaintea feaţii tale astăzi
16 viaţa şi moartea, binele şi răul. Iară de vei
asculta poruncile Domnului Dumnezăului
vostru, cîte eu poruncescu ţie astăzi, să
iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău, să umbli
întru toate căile Lui şi să păzeşti direptăţile
Lui şi poruncile Lui şi judecăţile Lui, şi veţi
trăi şi mulţi veţi fi şi te va blagoslovi Domnul
Dumnezăul tău întru tot pămîntul la carele
17 întri acolo să moşteneşti pre el. Şi de să va
premeni inima ta şi nu vei asculta şi, înşălîn-
du-te, te vei închina la dumnezăi striini şi vei
18 sluji lor, Povestescu-ţi astăzi căci cu peire
veţi peri, şi nu cu zile multe vă veţi face pre
pămînt carele Domnul Dumnezăul tău dă ţie,
la carele voi treaceţi Iordanul acolo să moşte-
19 niţi pre el. Mărturisăscu voao astăzi pre
ceriu şi pre pămînt: pre moarte şi pre viaţă
dat-am înaintea feaţii tale, blagoslovenia şi
blestemul. Şi aleage viaţa, pentru ca să
20 trăieşti tu şi seminţia ta. Să iubeşti pre
Domnul Dumnezăul tău, să asculţi glasul Lui
şi să te ţii de El, pentru că aceasta iaste viaţa
ta şi delungarea zilelor tale, să lăcuieşti pre
pămîntul carele au jurat Domnul părinţilor
tăi, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, să le
dea lor".

CAP XXXI

1 Şi săvîrşi Moisi grăind toate cuvintele
aceastea către toţi fiii lui Israil şi zise
2 către ei: „De o 100 şi 20 de ani sînt
eu astăzi şi nu voiu mai putea încă să
întru înlăuntru şi să iesu afară, şi
Domnul zise către mine: 'Nu vei treace pre
3 Iordanul acesta'. Domnul Dumnezăul tău,
Cela ce mearge înaintea feaţii tale, Acela va
surpa limbile aceastea den naintea feaţii tale
şi vei moşteni pre eale; şi Isus, cela ce mearge
înaintea feaţii tale, în ce chip au grăit Dom-
4 nul. Şi va face Domnul lor în ce chip au făcut lui Sion şi lui Og, celor doi împăraţi a amoreilor, carii era decindea de Iordan, şi pămîntului lor, în ce chip i-au surpat pre ei. 5
Şi i-au dat pre ei Domnul înaintea voastră şi veţi face lor în ce chip am poruncit voao. Fii 6
viteaz şi te întăreaşte, nu te teame, nici te spămînta, nici să te înfricoşăzi de către faţa lor, căci că Domnul Dumnezăul tău acesta, Carele mearge înainte cu voi, nu te va părăsi, nici te va lăsa". Şi chemă Moisi pre Isus şi zise lui 7
înaintea a tot Israilul: „Fii viteaz şi te întăreaşte, pentru că tu vei să întri înaintea feaţii norodului acestuia la pămîntul carele au jurat Domnul părinţilor voştri să-l dea lor şi tu vei moşteni de tot pre el lor. Şi Domnul, Carele 8
mearge împreună cu tine, nu te va părăsi, nici te va lăsa; nu te teame, nici te spămînta". Şi 9
au scris Moisi toate cuvintele legii aceştiia într-o carte şi o au dat preoţilor, fiilor lui Levi, celora ce rădică sicriiul făgăduinţii Domnului, şi celor bătrîni, fiilor lui Israil. Şi au porun- 10
cit Moisi lor întru ziua aceaea, zicînd: „După şapte ani, întru vreamea anului slobozirii, întru praznicul facerii colibilor, Cînd mer- 11
gea împreună tot Israilul să să ivească înaintea Domnului Dumnezăului tău, întru locul carele va aleage Domnul să să citească leagea aceasta înaintea a tot Israilul la urechile lor, Adunaţi norodul, bărbaţii şi fămeile, şi 12
copiii, şi pre cel nemearnic al tău, pre cel dentru cetăţile tale, pentru ca să auză şi pentru ca să să înveaţe să să teamă de Domnul Dumnezăul vostru, şi vor auzi a face toate cuvintele legii aceştiia. Şi fiii lor, carii nu ştiu, vor 13
auzi şi să vor învăţa a să teame de Domnul Dumnăzăul vostru întru toate zilele cîte ei vor trăi pre pămînt la carele voi treaceţi Iordanul acolo să moşteniţi pre el". Şi zise Domnul 14
către Moisi: „Iată, s-au apropiat zilele morţii tale; cheamă pre Isus şi staţi la uşăle cortului mărturiei şi voiu porunci lui". Şi mearse Moisi şi Isus la cortul mărturiei şi au stătut prejur uşăle cortului mărturiei. Şi Să 15
pogorî Domnul cu stîlpu de noru şi stătu lîngă uşăle cortului mărturiei şi stătu stîlpul norului lîngă uşăle cortului. Şi zise Domnul către 16
Moisi: „Iată, tu dormi împreună cu părinţii tăi şi, sculîndu-se acest norod, va curvi denapoia altor dumnezăi streini, a pămîntului la carele acesta întră acolo la el, şi Mă vor lăsa pre Mine şi vor răşchira făgăduinţa Mea carea am pusu-o la ei. Şi Mă voiu scîrbi cu mînie pre 17
ei întru ziua aceaea şi voiu părăsi pre ei şi Îm voiu întoarce faţa de către ei şi va fi mîncare de tot şi-l vor afla pre el răutăţi multe şi primejdii şi va grăi întru ziua aceaea: 'Pentru căci nu iaste Domnul Dumnezăul mieu întru noi, m-au aflat răutăţile aceastea'. Iară Eu cu în- 18
toarcere voiu întoarce obrazul Mieu de către

ei întru ziua aceaea, pentru toate răutăţile carele au făcut, căci s-au întors la dumnezăi
19 streini. Şi acuma scrieţi cuvintele cîntării aceştiia şi învăţaţ pre ea pre fiii lui Izrail şi o puneţi pre ea întru rostul lor, pentru ca să Mi se facă Mie cîntarea aceasta întru mărturie
20 întru fiii lui Izrail. Pentru că voiu băga pre ei la pămîntul cel bun carele am jurat părinţilor lor, pămînt care cură miare şi lapte, şi vor mînca şi, săturîndu-se, se vor împlea, şi se vor întoarce la dumnezăi streini şi vor sluji lor şi Mă vor mînia şi vor răşchira făgăduinţa Mea
21 care am pus la ei. Şi va fi cînd vor afla pre ei reale multe şi primejdii, şi se va întimpina împotriva lor cîntarea aceasta înaintea feaţii lor mărturisind pentru că nu se va uita dentru gura lor şi den gura semenţiei lor, pentru că Eu ştiu răutatea lor, cîte vor face aicea astăzi, mai nainte decît a-i aduce Eu pre dînşii la pămîntul cel bun, carele M-am jurat părinţilor
22 lor". Şi au scris Moisi cîntarea aceasta întru ziua aceaea şi au învăţat pre ea pre fiii lui Izrail şi au poruncit Moisi lui Iisus, fiiul lui
23 Navi, şi zise lui: „Vitejaşte-te şi te întăreaşte, pentru că tu vei băga înlăuntru pre fiii lui Izrail la pămîntul carele au jurat lor Dom-
24 nul şi El va fi împreună cu tine". Şi cînd sevîrşi Moisi scriind toate cuvintele legii aceş-
25 tiia în carte pînă la sfîrşit, Şi au poruncit leviţilor celora ce rîdică sicriiul făgăduinţii
26 Domnului, zicînd: „Luînd cartea legii aceştiia, veţ pune pre ea de laturea chivotului făgăduinţii Domnului Dumnezeului vostru şi
27 va fi acolo întru tine întru mărturie. Pentru că eu ştiu pricea ta şi cerbicea ta cea năsilnică: pentru că, încă fiind eu viu astăzi cu voi, amărînd aţ fost ceale de către Dumnezău, cum
28 dară nu şi după moartea mea? Adunaţ către mine pre mai marii fealiului vostru şi pre cei mai bătrîni ai voştri şi pre judecătorii voştri şi pre cei aducători de cărţi ai voştri, pentru ca să grăiescu întru urechile lor toate cuvintele aceastea şi să le mărturisescu lor
29 ceriul şi pămîntul. Pentru că ştiu cum, la cea de apoi a morţii meale, cu fărădeleage veţ fărădelegiui şi veţ abate den calea care am poruncit voao şi vor timpina pre voi răutăţile la ceale de apoi zile, căci veţ face răul înaintea Domnului Dumnezău, să-L mîniaţi pre El cu
30 faptele mîinilor voastre". Şi au grăit Moisi întru urechile a toată adunarea lui Izrail cuvintele cîntării aceştiia pînă în sfîrşit:

CAP XXXII

1 Ia aminte, ceriule, şi voiu grăi, şi auză pămîntul cuvintele dentru rostul mieul
2 Nădejduiască ca ploaia răspunsul mieu şi să să pogoare ca roua cuvintele meale, ca ploaia pre troscot şi ca ninsoarea pre buruian. Căci numele Domnului am chemat; 3
daţi mărire Dumnezăului nostru! Dumnezău, 4
adevărate faptele Lui şi toate căile Lui judecăţi; Dumnezău credincios şi nu iaste strîmbătate întru El, direpţ şi sfînt Domnul. Greşit-au; 5
nu Lui, fii huliţi, neam strîmb şi destrămat! Aceastea Domnului răsplătiţ, acesta 6
nărod nebun şi nu înţelept? Nu Acesta tată-tău te-au agonisit pre tine şi te-au făcut şi te-au zidit? Aduceţi-vă aminte de zilele veacului, 7
priceapeţi dară anii, neamurile neamurilor! Întreabă pre tată-tău şi va povesti ţie, pre cei mai bătrîni decît tine şi vor spune ţie. Cînd 8
împărţiia Cel înalt limbile, cum au sămănat pre fiii lui Adam, au pus hotarăle limbilor, după numărul îngerilor lui Dumnezău, Şi să 9
făcu partea Domnului norodul lui Iacov, împărţeală moştenirei lui Israil. L-au des- 10
tulat pre el întru pustie întru seteciunea arderii, întru fără de apă, încunjuratu-l-au pre el şi l-au certat pre el şi l-au păzit pre el ca lumina ochiului. Ca vulturul, cînd ar acoperi cuiu- 11
bul lui şi pre puii lui au pohtit slobozind aripile lui, au priimit pre ei şi i-au luat pre ei pre după capul lui. Domnul sîngur i-au adus pre ei 12
şi nu era împreună cu ei dumnezeu striin. I-au suit pre ei pre vîrtutea pămîntului, i-au 13
hrănit pre ei cu roadele ţarenilor, au supt miare den piatră şi untdelemnu den vîrtoasă piatră, Unt de vaci şi lapte de oi cu grăsi- 14
mea mieilor şi a berbecilor, a fii de tauri şi de ţapi, cu seul muşchilor grîului, şi sînge de strugur au băut, vin. Şi mîncă Iacov, şi să sătură şi 15
zvîrli cel iubit; să unse, să îngrăşă, să lăţi, şi părăsi pre Dumnezău, Cela ce l-au făcut pre el, şi să osibi de la Dumnezău, mîntuitoriul lui. -'Mă scîrbiră pre striini, întru urîciunele 16
lor M-au amărît pre Mine'.- Au jîrtvuit 17
dracilor, şi nu lui Dumnezău, la dumnezăi carii n-au ştiut, noi şi proaspeţi, au venit, pre carii n-au ştiut părinţii lor. Pre Dumnezău, 18
Cela ce te-au născut, ai părăsit şi ai uitat pre Dumnezău, Cela ce te hrăneaşte. Şi văzu 19
Domnul şi rîvni şi Să scîrbi pentru urgia fiilor lor şi featelor Şi zise: 'Întoarce-voiu de 20
către ei faţa Mea şi voiu arăta ce va fi lor la cea de apoi, căce neam întortu iaste, fii la carei nu iaste credinţă întru ei. Ei M-au rîvnit pre 21
Mine nu ca pre Dumnezău, M-au scîrbit cu chipurile lor; şi Eu voiu rîvni pre ei nu ca pre limbă, pre limbă fără minte voiu urgisi pre ei. Căce foc s-au aţîţat dentru mînia Mea: va arde 22
pînă în iadul cel mai de jos, va mînca de tot pămîntul şi rodurile lui, va arde temeliile munţilor. Aduna-voiu la ei reale şi săge- 23

24 ţile Meale le voiu săvîrşi la ei. Topindu-să
cu foame şi cu mîncare de pasări şi deşălare
denapoi nevindecată, dinţi de jîganii voiu tri-
mite la ei cu mînie, care-i trag pre pămînt.
25 Den afară-i va desfeciori sabie, şi den cămări
frica, tinerel cu fecioara, sugătoriu cu cel aşă-
26 zat bătrîn'. Zis-am: 'Sămăna-i-voiu pre ei
şi voiu potoli dentru oameni pomenirea
27 lor'. Fără numai pentru urgia vrăjmaşilor,
pentru ca să nu-ş lungească anii şi pentru ca
să nu să puie deasupră-le vrăjmaşii, nice să
zică: 'Mîna noastră înaltă, şi nu Domnul, au
28 făcut toate aceastea'. Căce limbă ce ş-au
pierdut sfatul iaste şi nu iaste întru ei ştiinţă;
29 n-au gîndit să să priceapă. Aceastea să le
30 priimească la viitoriul an. Cum va goni
unul pre o mie şi doi vor muta zeci de mii, să
nu Dumnezău i-au vîndut pre ei şi Domnul
31 i-au dat pre ei? Căce nu iaste Dumnezăul
nostru ca dumnezeii lor, iară vrăjmaşii noştri
32 n-au minte. Pentru că den via Sodomului,
via lor, şi viţa lor, de la Gomor; strugurul lor,
strugur de hiare, poamă de amărăciune
33 lor. Mînia bălaurilor, vinul lor, şi mînia
34 aspidelor nevindecată. Nu aceastea, iată,
s-au adunat lîngă Mine şi s-au pecetluit întru
35 comoarăle Meale? Întru ziua izbîndirii voiu
răsplăti în vreamea cînd va greşi piciorul lor;
căce aproape iaste ziua peririi lor şi iaste de
36 faţă gata voao. Căce va judeca Domnul pre
norodul Său şi pre robii Lui Să va îmblînzi,
căce au văzut pre ei slobănogiţi şi lipsiţi întru
37 dodeiale şi părăsiţi. Şi zise Domnul:
'Unde-s dumnezeii lor pre carii nădejduia pre
38 ei, Cărora seul jîrtvelor lor mîncaţi şi beaţi
vinul turnărilor lor? Scoale-să şi vă ajuto-
rească voao şi să să facă voao acoperituri.
39 Vedeţi, vedeţi că Eu sînt şi nu iaste Dumnezău
altul fără de Mine; Eu voiu ucide şi voiu face a
trăi, lovi-voiu şi Eu voiu tămădui, şi nu iaste
carele va scoate dentru mîinele Meale!
40 Căce voiu rădica în ceriu mîna Mea şi Mă voiu
jura cu direapta Mea şi voiu grăi: 'Trăiescu Eu
41 întru veaci!' Căce voiu ascuţi ca fulgerul
sabia Mea şi să va ţinea de judecăţi mîna Mea
şi voiu răsplăti caznă vrăjmaşilor, şi celor ce
42 urăscu pre Mine voiu răsplăti. Voiu îmbăta
săgeţile Meale de sînge şi sabia Mea va mînca
carne den sînge de stîrvuri şi a robimei,
43 den capul boiarilor limbilor.' Veseliţi-vă,
ceriuri, împreună cu El şi să să închine Lui
44 toţi îngerii lui Dumnezău. Veseliţi-vă,
limbi, împreună cu norodul Lui şi să să
întărească Lui toţi fiii lui Dumnezău, căce
sîngele fiilor Lui izbîndeaşte şi va izbîndi şi
va răsplăti judecată vrăjmaşilor Lui şi
celor ce urăscu pre El va răsplăti şi va
curăţi Domnul pămîntul norodului Său ".

Şi au scris Moisi cîntarea aceasta întru ziua 45
aceaea şi au învăţatu-o pre ea pre fiii lui
Israil. Şi întră Moisi către norodu şi au 46
grăit toate cuvintele legii aceştiia la urechile
norodului, el şi Iisus a lui Navi. Şi au săvîr- 47
şit Moisi grăind cuvintele aceastea toate la tot
Israilul. Şi zise către ei: „Luaţi-vă aminte 48
cu inima voastră preste toate cuvintele
aceastea carele eu mărturisescu voao astăzi,
carele le veţi porunci fiilor voştri, să
păzească şi să facă toate cuvintele legii aceş-
tiia; Că nu cuvînt deşărt acesta e voao, căce 49
acesta e viaţa voastră şi pentru cuvîntul
acesta veţi îndelunga zilele pre pămîntul
carele voi treaceţi acolo Iordanul, să moşteniţi
pre dînsul". Şi grăi Domnul lui Moisi întru 50
ziua aceasta, zicînd: „Sui-te în muntele 51
Avarim, care iaste în pămîntul Moav, de spre
faţa Ierehonului, şi vezi pre pămîntul
Hanaan, carele Eu dau fiilor lui Israil întru
ţineare Şi mori acolo întru muntele la 52
carele te sui şi te vei adaoge către norodul tău,
în ce chip au murit Aaron, fratele tău, în mun-
tele Orului, şi s-au adaos lîngă norodul
lui, Pentru căce n-aţ ascultat cuvîntul Mieu 53
întru fiii lui Israil pre Apa Pricii, Cadis, întru
pustiiul Sin, pentru căce nu M-aţi sfinţit pre
Mine întru fiii lui Israil. Căce dempotrivă 54
vei vedea pămîntul, şi acolo nu vei întra".

CAP XXXIII

Şi aceasta e blagoslovenia carea au 1
blagoslovit Moisi, omul lui Dumne-
zău, pre fiii lui Israil mai nainte de
moartea lui şi au zis: „Domnul den 2
Sion au venit şi S-au ivit de la Siir
noao şi au sîrguit den muntele Faran cu zeci
de mii de sfinţiri, den direapta Lui îngeri,
îngeri împreună cu El. Şi au cruţat norodul 3
Său. Şi toţi sfinţiţii supt mînile Tale şi aceştea
supt Tine sînt. Şi au priimit dentru cuvintele
Lui leage, Carea au poruncit noao Moisi şi 4
moştenirea adunării lui Iacov. Şi va fi întru 5
cel iubit boiaren, adunîndu-să boiari noroade-
lor împreună cu neamurile lui Israil. Să 6
trăiască Ruvim, să nu moară, şi Simeon fie
mult întru număr!" Şi aceasta – Iuda: 7
„Ascultă, Doamne, glasul Iudii şi la norodul
lui între înlăuntru; mînile lui vor osăbi pre el
şi ajutoriu dentru vrăjmaşii lui vei fi". Şi lui 8
Levi zise: „Daţi lui Levi arătările lui şi adevă-
rul lui la omul cel sfînt pre carele au ispitit
pre el cu ispită l-au batjocorit pre el la Apa
Pricii. Cela ce zice tătîni-său şi mîni-sa: 9
'Nu te-am văzut pre tine', şi pre fraţii lui
nu i-au cunoscut şi pre feciorii n-au ştiut.
Au păzit cuvintele Tale şi făgăduinţa Ta

10 au cruţatu-o. Vor arăta direptăţile Tale lui
Iacov şi leagea Ta lui Izrail; vor pune dea-
supra tămîie întru urgia Ta, pururea preste
11 jîrtăvnicul Tău. Blagosloveaşte, Doamne,
vîrtutea lui şi faptele mînilor lui priimeaşte;
bate mijlocul vrăjmaşilor lui celora ce să
scoală asupra lui şi cei ce-l urăscu pre el să nu
12 să scoale". Şi lui Veniamin au zis: „Iubit de
Domnul, nădejduind va lăcui, şi Dumnezeu
umbreaşte preste dînsul toate zilele şi întru
13 mijlocul umerelor lui au odihnit". Şi lui
Iosif au zis: „Den blagoslovenia Domnului,
pămîntul lui, den ceasurile ceriului şi roaoi, şi
14 den fără-de-fundul izvoarălor den jos, Şi
după ceasul roadelor întoarcerilor soarelui şi
15 dempreunările lunilor, Şi den vîrful înce-
păturii munţilor şi den vîrfu de dealuri puru-
16 rea curătoare, Şi după ceasul plinirii
pămîntului. Şi ceale priimite Celuia ce S-au
ivit întru rug să vie pre capul lui Iosif şi pre
17 creaştet, slăvindu-să întru fraţi. Dentîiu
născut a taurului – frumuseaţea lui, coarne de
inorod – coarnele lui; cu eale limbi va
împunge odată pînă la marginile pămîntului:
aceastea sînt zecile de mii ale lui Efrem şi
18 aceastea sînt miile lui Manasi". Şi lui Zavu-
lon au zis: „Veseleaşte-te, Zavuloane, întru
19 ieşirea ta şi Isahar întru lăcuinţele lui. Limbi
vor surpa şi vă veţ chema acolo şi veţ jîrtvui
acolo jîrtvă a direptăţii, căci avuţia mării te va
suge pre tine şi neguţătorie de la limbi ce
20 lăcuiescu pre lîngă mare". Şi lui Gadu zise:
„Blagoslovit lărgindu-se Gad, ca un leu s-au
21 odihnit, sfărîmînd braţ şi boiarin. Şi au
văzut începătura lui, căci acolo s-au împărţit
pămîntul boiarinilor, adunaţi fiind împreună
cu căpeteniile norodului, direptate Domnul au
22 făcut şi judecata Lui cu Izrail". Şi lui Dan
au zis: „Dan, puiu de leu şi va sări de la Vasan".
23 Şi lui Neftalim zise: „Neftalim, săturare prii-
mită şi să să sature de blagoslovenie de la
24 Domnul; marea şi amiazăzi va moşteni". Şi
lui Asir zise: „Blagoslovit dentru feciori Asir,
şi va fi priimit fraţilor lui; va întinge în untde-
25 lemnu piciorul lui. Fier şi aramă ciobota lui
26 va fi, şi ca zilele tale, puterea ta". Nu iaste
ca Dumnezăul celui iubit! Cela ce Să suie
preste ceriu, – ajutoriu ţie, şi Cel preacuvios –
27 a întăriturii. Şi te va acoperi a lui Dumnezău
începătură, şi supt vîrtutea braţurilor ce cură
pururea, şi va goni den naintea feaţii tale pre
28 vrăjmaş, zicînd: 'Pieri!' Şi va lăcui Izrail
singur nădejduind pre pămîntul lui Iacov
preste grîu şi vin, şi ceriul lui – noros cu
29 roua. Fericit eşti, Izraile! Cine e aseamene
ţie, norod mîntuit de Domnul? Va sprejeni-ajuto-
riul tău, şi sabia, fala ta! Şi te vor minţi vrăj-
maşii tăi, şi tu preste cerbicea lor vei călca".

CAP XXXIV

Şi să sui Moisi de la Aravoth Moav pre 1
muntele Moav, pre vîrful lui Fazga,
carea iaste de cătră faţa Ieriho, şi i-au
arătat lui Domnul tot pămîntul lui
Galaad pînă la Dan, Şi tot pămîn- 2
tul lui Neftalim şi tot pămîntul lui Efrem şi lui
Manasi şi tot pămîntul Iudei, pînă la marea
cea de apoi, Şi pustiiul şi premprejurile 3
locurilor Ieriho, cetatea finicilor, pînă la
Sigor. Şi zise Domnul cătră Moisi: „Acesta 4
e pămîntul carele am jurat lui Avraam şi lui
Isaac şi lui Iacov, zicînd: Semenţiei voastre
voiu da pre el', şi am arătat pre el ochilor tăi, şi
acolo nu vei întra!" Şi au murit acolo Moisi, 5
robul Domnului, în pămîntul Moav, pren
cuvîntul Domnului; Şi l-au îngropat pre el 6
în pămîntul Moav, aproape de casa lui Fogor.
Şi nu ştie nimenea grobniţa lui pînă în ziua de
astăzi. Iară Moisi era de 120 de ani cînd au 7
murit el; nu s-au întunecat ochii lui, nice s-au
stricat buzele lui. Şi au plîns fiii lui Izrail 8
pre Moisi în Aravoth Moav, la Iordan, despre
Ieriho, 30 de zile, şi s-au săvîrşit zilele jălii
plîngerii lui Moisi. Şi Isus, feciorul lui Navi, 9
s-au împlut de duh de priceapere, pentru că au
pus Moisi mîinile lui pre el. Şi au ascultat pre el
fiii lui Israil, şi au făcut în ce chip au poruncit
Domnul lui Moisi. Şi nu s-au mai sculat încă 10
proroc întru Israil ca Moisi, pre carele au conos-
cut Domnul lui faţă cătră faţă, Întru toate 11
seamnele şi minunile pre carele au trimis
pre el Domnul să le facă pre eale întru
pămîntul Eghipetului, lui Farao şi
slugilor lui şi pămîntului lui,
Şi minunile ceale mari şi 12
toată mîna cea tare
carele au făcut
Moisi înaintea
a tot Isra-
ilul.

IISUS NAVI

CAP I

1 Şi fu după moartea lui Moisi, robul Domnului, şi zise Domnul lui Iisus, feciorul lui Navi, slugii lui Moisi, 2 zicînd: „Moisi, sluga Mea, au murit. Direpţ aceaea, sculîndu-te, treci Iordanul tu şi tot nărodul acesta, la 3 pămîntul carele Eu dau lor. Tot locul pre carele veţ sui cu urma picoarelor voastre, voao vă-l voiu da pre dînsul, în ce chip am grăit lui 4 Moisi: Pustiiul şi Andilivanul, pînă la rîul cel mare, rîul Efrathului, şi pînă la marea cea de apoi, despre apusul soarelui, vor fi hotarăle 5 voastre. Şi nu va sta om împotrivă înaintea voastră, în toate zilele vieţii tale, şi în ce chip eram cu Moisi, aşa voiu fi şi cu tine, şi nu te voiu lăsa, nici nu te voiu treace cu vedea-. 6 rea. Întăreaşte-te şi te vitejaşte, pentru că tu vei împărţi nărodului acestuia pămîntul carele am jurat părinţilor voştri să le dau 7 lor. Întăreaşte-te dară, şi te vitejaşte foarte, să păzeşti şi să faci după cum au poruncit Moisi, sluga Mea, şi să nu te abaţi de la ei în direapta au în stînga, pentru ca să pri- 8 cepi întru toate carele vei face. Şi nu să va lipsi Cartea legii aceştiia den rostul tău, şi vei cugeta întru dînsa ziua şi noaptea, pentru ca să pricepi să faci toate ceale scrise, căci atuncea te vei îndirepta, şi vei îndirepta căile tale, 9 şi atuncea vei priceape. Iată că-ţ poruncescu ţie: Întăreaşte-te şi te vitejaşte, să nu te spăimîntezi, nici să te spari, căce cu tine e Domnul Dumnezeul tău, la toate, oriunde vei 10 mearge“. Şi au poruncit Iisus cărturarilor 11 nărodului, zicînd: „Întraţi pren mijlocul taberei nărodului şi porunciţ nărodului, zicînd: ‘Gătiţ de mîncat, că, încă trei zile, voi veţi treace Iordanul acesta, întrîndu să apucaţ pămîntul carele Domnul Dumnezeul vostru 12 dă voao!’“ Şi lui Ruvin, şi lui Gad, şi la jumătate de fealiul lui Manasii, zise 13 Iisus: „Aduceţi-vă aminte de cuvîntul Domnului, carele au poruncit voao Moisi, robul Domnului, zicînd: ‘Domnul Dumnezeul vostru v-au odihnit pre voi şi v-au dat voao 14 pămîntul acesta’. Fămeile voastre şi copiii voştri şi dobitoacele voastre lăcuiască în pămîntul care au dat voao, iară voi veţ treace sprinteni mai înainte decît fraţii voştri, tot cela ce 15 poate, şi vă veţ bate împreună cu ei Pînă unde va odihni Domnul Dumnezeul vostru pre fraţii voştri, ca şi pre voi, şi vor moşteni şi aceştea pămîntul carele Domnul Dumnezeul nostru dă lor şi veţ mearge fieştecarele la moştenirea lui care au dat voao Moisi decîndea de Iordan, despre răsărita soarelui“. Şi 16 răspunzîndu lui Iisus, ziseră: „Toate cîte vei porunci noao vom face şi la tot locul unde ne vei trimite pre noi vom mearge. După 17 toate cîte am ascultat pre Moisi, vom asculta pre tine, numai fie Domnul Dumnezeul nostru împreună cu tine, în ce chip era cu Moisi. Iară omul carele nu te va asculta şi 18 carele nu va auzi cuvintele tale după cum vei porunci lui, să moară, numai întăreaşte-te şi te vitejaşte“.

CAP II

Şi au trimis Iisus, feciorul lui Navi, de 1 la Sattin doi tineri să iscodească, zicîndu: „Suiţi-vă şi vedeţi pămîntul şi pre Ieriho!“ Şi mergîndu cei doi tineri, veniră la Ieriho şi întrară la casă de fămeaie curvă, căriia numele Raav, şi odihniră acolo. Şi să spuse împăratului de 2 Ieriho: „Iată, oamenii au întrat aicea dentru fiii lui Israil ca să se iscodească pămîntul“. Şi au tremis împăratul Ierihonului şi au zis 3 cătră Raav zicîndu: „Scoate pre oamenii pre ceia ce au întrat în casa ta noaptea, pentru căci au venit să iscodească pămîntul“. Şi 4 luînd muiarea pre cei doi oameni, au ascunsu pre ei, şi zise cătră ei zicînd: „Întrat-au la mine oameni şi nu ştiu de unde era. Şi cînd 5 să închidea poarta la întunearec, oamenii au ieşit; nu ştiu unde s-au dus, goniţi dupre dînşii de-i veţi ajunge pre ei“. Şi ea sui pre ei în 6 podul casii şi i-au ascunsu pre ei în znopi de in gătit ei deasupra casii. Şi oamenii goniră 7 dupe dînşii calea ceaea despre Iordan, pre la trecători, şi poarta s-au închis. Şi fu după 8 ce au ieşit ceia ce goniia după dînşii, şi ei mai înainte decît a dormi ei, şi ea s-au suit cătră ei deasupra casii şi zise cătră ei: „Ştiu cum 9 au dat Domnul pămîntul voao, pentru căci au căzut frica voastră pre noi, şi au căzut toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul de cătră voi, Pentru că 10 am auzit cum au uscat Domnul Dumnăzău Marea Roşie de cătră faţa voastră cînd ieşiiaţi de la pămîntul Eghipetului şi cîte aţi făcut la cei doi împăraţi ai amoreilor carii era decîndea de Iordan, lui Sion şi lui Og, pre carii i-aţi surpat de tot pre ei. Şi auzind noi, ne-am 11 turburat cu inima noastră şi n-au mai stătut încă duh în nice unul de cătră faţa voastră, căci Domnul Dumnezăul vostru - Dumnezău în ceriu sus şi pre pămînt jos. Şi acum 12 juraţi mie pre Domnul Dumnezău, căci eu fac voao milă, şi să faciţi şi voi milă întru casa tătîni-mieu, şi daţi mie semnu adevărat Şi prindeţi vie pre casa tătîni-mieu, 13 şi pre mumă-mea, şi pre fraţii miei, şi

pre surorile meale, şi toate cîte au ei, şi scoa-
14 teţi sufletul mieu dentru moarte". Şi ziseră
ei oamenii: „Sufletul nostru – pentru voi la
moarte". Şi ea zise: „Şi va fi după ce va da
Domnul voao cetatea, faciţi cătră mine milă şi
15 adevăr". Şi i-au slobozit pre ei cu o fune
pre fereastră, căci casa ei era la zidu şi în zidu
16 ea lăcuia, şi zise lor: „La munte meargeţi,
pentru ca să nu vă întîmpine pre voi ceia ce
gonescu, şi vă veţi ascunde acolo trei zile pînă
să vor întoarce ceia ce gonescu după voi, şi
după aceaea vă veţi duce la calea voastră".
17 Şi zise cătră ea oamenii: „Nevinovaţi sîntem
18 cu acest jurămînt al tău. Iată, noi vom întra
la o parte a cetăţii, şi vei pune semnul, funi-
şoara cea roşie aceasta vei lega la fereastră,
pren carea ne-ai pogorît pre noi prentr-însa,
iară pre tată-tău şi pre mumă-ta şi pre fraţii
tăi şi toată casa tătîni-tău să-i aduni pre dînşii
19 la casa ta. Şi va fi tot carele va ieşi afară
den uşa casii tale, vinovat va fi singuru-ş, iară
noi – curaţi cu jurămîntul tău acesta; iară cîţi
vor fi împreună cu tine în casa ta, nevinovaţi
20 vom fi de să va atinge mînă de el. Iară de ne
va năpăstui pre noi cineva şi va descoperi
cuvintele noastre aceastea, vom fi nevinovaţi
jurămîntului tău acestuia cu carele ne-ai jurat
21 pre noi". Şi zise lor: „După cuvîntul
vostru, aşa să fie!" Şi i-au trimis pre ei şi s-au
dus, şi au legat semnul cel roşu la
22 fereastră. Şi au mers şi au venit la munte şi
au aşteptat acolo trei zile pînă s-au întors ceia
ce goniia, şi au cercat ceia ce goniia toate căile,
23 şi n-au aflat. Şi s-au întors cei doi tineri şi
s-au pogorît den munte şi au trecut la Iisus,
fiiul lui Navi, şi au povestit lui cîte li s-au
24 întîmplat lor. Şi zisără cătră Iisus Că:
„Au dat Domnul Dumnezăul nostru tot pămîn-
tul în mîna noastră şi s-au spămîntat tot cela
ce lăcuiaşte pămîntul acela de cătră noi".

CAP III

1 Şi să mînecă Iisus dimineaţa şi să rădi-
cară de la Sattin şi veniră pînă la Ior-
dan, el şi toţi fiii lui Israil, şi au popo-
2 sit acolo mai înainte de trecut. Şi
fu după trei zile, au trecut cărturarii
3 pren tabără Şi au poruncit norodului,
zicînd: „Cînd veţi vedea chivotul făgăduinţii
Domnului Dumnezăului vostru şi pe preoţii
voştri şi pre leviţi rădicînd pre el, să vă rădi-
caţi den locurile voastre şi veţi mearge după
4 dînsul. Însă departe să fie întru mijlocul
vostru şi al lui, cîtu doao mii de coţi să staţi, să
nu vă apropiaţi de el, pentru ca să ştiţi calea
care meargeţi pre ea, pentru căci n-aţi mers
5 calea de ieri şi de alaltaieri". Şi zise Iisus
norodului: „Curăţiţi-vă de mîine, căci mîine va
face Domnul întru voi minuni". Şi zise 6
Iisus preoţilor: „Rădicaţi chivotul făgăduinţii
Domnului şi meargeţi înaintea norodului!" Şi
au rădicat preoţii chivotul făgăduinţii Domnu-
lui şi mergea înaintea nărodului. Şi zise 7
Domnul cătră Iisus: „În ziua aceasta încep a te
înălţa pre tine denaintea a toţi fiii lui Israil,
pentru ca să cunoască cum, în ce chip eram cu
Moisi, aşa voiu fi şi cu tine. Şi porunceaşte 8
preoţilor celora ce rădică chivotul făgăduinţii,
zicînd: 'După ce veţi întra pre o parte de apa
Iordanului, şi în Iordan veţ sta'". Şi zise 9
Iisus fiilor Israil: „Apropiaţi-vă aicea şi ascul-
taţ cuvîntul Domnului Dumnezeului vostru.
Întru aceasta veţ cunoaşte căci Domnul viu 10
întru voi şi surpîndu va surpa de cătră faţa
voastră pre hananeu şi pre heteu şi pre fere-
zeu şi pre eveu şi pre ghergheseu şi pre amo-
reu şi pre evuseu. Iată,chivotul făgăduinţei 11
Domnului a tot pămîntul treace Iordanul.
Aleageţi-vă voao doisprăzeace oameni dentru 12
fiii lui Israil, unul den fieştecare feliu.
Şi va fi după ce vor sta pe picioarele preoţilor 13
cărora rădică chivotul făgăduinţii Domnului a
tot pămîntul în apa Iordanului, apa Iordanului
va lipsi, iară apa cea ce pogoară va sta". Şi 14
fu după ce s-au rădicat nărodul den lăcaşurile
lor ca să treacă Iordanul, iară preoţii au rădi-
cat chivotul făgăduinţei Domnului mai înainte
decît nărodul. Şi deaca întrară preoţii ceia 15
ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului în
Iordan, şi picioarele preoţilor celora ce rădica
chivotul făgăduinţei Domnului s-au muiat la
partea apei Iordanului, iară Iordanul să
împlea pre toată matca lui ca în zilele seacerii
grîului. Şi stătură apele ceale ce cura den 16
sus, stătură o închegare, fiind depărtate
foarte, foarte, de la Adami cetatea pînă la par-
tea de la Cariathiarim, iară ceaea ce să pogo-
rîia s-au pogorît la Marea Araviei, Marea
Sărilor, pînă s-au fîrşit de tot. Şi nărodul 17
sta împotriva Ierihonului, şi stătură preoţii
ceia ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului
pre uscat în mijlocul Iordanului, şi toţ fiii lui
Israil trecea pre uscat pînă au săvîrşit tot
nărodul trecîndu Iordanul.

CAP IV

Şi de vreame ce au săvîrşit tot nărodul 1
trecînd Iordanul, zise Domnul lui
Iisus zicînd: „Ia oameni doispră- 2
zeace den nărodu, cîte un om den
tot neamul, Şi porunceaşte lor, 3
zicîndu: 'Luaţ voao den mijlocul Iorda-
nului, gata doaosprăzeace pietri, şi pre
aceastea aducîndu-le împreună cu voi
sînguri, veţ pune pre eale în locul taberei

4 voastre unde veţ tăbărî acolo noaptea'". Şi chemîndu Iisus doisprăzeace oameni den cei slăviţ den fiii lui Israil, cîte unul den fieştecare
5 fealiu, zise lor: „Aduceţi înaintea mea înaintea feaţii Domnului, în mijlocul Iordanului, şi, luîndu, să rădice de acolo cîte o piatră fieştecarele pre umerele sale, după numărul
6 neamurilor fiilor lui Israil, Pentru ca să fie voao aceastea întru sămnu zăcîndu pururea ca, cînd te va întreba feciorul tău mîine, zicînd:
7 Ce sînt aceastea pietri noao?', Şi tu vei arăta fiiului tău, zicînd: Căci au lipsit rîul Iordanului de cătră faţa chivotului făgăduinţei Domnului a tot pămîntul, cîndu trecea pre el, şi săcă apa Iordanului'. Şi vor fi voao pietrile aceastea pomenire fiilor lui Israil pînă în
8 veaci". Şi au făcut aşa fiii lui Israil, în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus, şi luîndu doaosprăzeace pietri den mijlocul Iordanului, în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus la săvîrşitul treacerei fiilor lui Israil, şi au adus împreună cu ei la tabără şi au pus pre ei
9 acolo. Şi au pus Iisus şi alte doaosprăzeace pietri în Iordanul acesta în locul ce s-au făcut cel de supt picioarele preoţilor celora ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului, şi sînt
10 acolo pînă în ziua de astăzi. Şi sta preoţii ceia ce rădica chivotul făgăduinţei Domnului în Iordan pînă au săvîrşit Iisus toate cîte au poruncit Domnul lui Iisus ca să spuie nărodului, după toate cîte au poruncit Moisi lui Iisus,
11 şi grăbi nărodul şi trecu. Şi fu după ce au săvîrşit tot nărodul a treace, şi trecu chivotul făgăduinţei Domnului şi preoţii înaintea
12 lor. Şi au trecut fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad şi cei jumătate de neamul lui Manasii gătiţ înaintea fiilor lui Israil, în ce chip au poruncit lor
13 Moisi. Patruzeci de mii sprintine de războiu au trecut înaintea Domnului la bătaie
14 cătră cetatea Iereho. În ziua aceaea au adaos Domnul pre Iisus înaintea a tot neamul lui Israil, şi să temea de el cum să temea de
15 Moisi cîtă vreame trăiia. Şi zise Domnul lui
16 Iisus zicînd: „Porunceaşte preoţilor celora ce rădică chivotul făgăduinţii mărturiei Dom-
17 nului să iasă afară den Iordan". Şi porunci Iisus preoţilor, zicînd: „Ieşiţi afară den Ior-
18 dan!" Şi fu după ce ieşiră preoţii ceia ce rădica chivotul făgăduinţii Domnului den mijlocul Iordanului şi puseră picioarile pre uscat, şi să porni apa Iordanului pre loc şi mergea ca
19 şi ieri şi alaltaieri pren toată matca. Şi nprodul să sui den Iordan la al zeacelea zi al lunii cei dentîiu şi s-au tăbărît fiii lui Israil la Galgala, despre o parte despre răsărita soarelui despre Ieriho. Şi ceale 12 pietri aceastea carele au 20
luat de la Iordan le-au pus Iisus la Galgala şi au zis cătră fiii lui Israil zicînd: „Cînd vor 21
întreba pe voi fiii voştri, zicînd: Ce sînt pietrile aceastea?', Veţi povesti fiilor voştri că 22
pre uscat au trecut Israil Iordanul, Uscînd 23
Domnul Dumnezăul vostru apa Iordanului pre denaintea lor pînă ce au trecut, în ce chip au făcut Domnul Dumnezăul vostru Marea Roşie, pre carea au uscat-o Domnul Dumnăzăul vostru înaintea voastră pînă ce am trecut, Pentru ca să conoască toate limbile 24
pămîntului că putearea Domnului tare iaste şi pentru ca voi să vă închinaţi Domnului Dumnezăului vostru în toată vreamea".

CAP V

Şi fu după ce au înţeles împăraţii amo- 1
reilor, carei era decindea de Iordan, şi împăraţii finicii, carii era lîngă mare, cum au săcat Domnul Dumnezău rîul lui Iordan denaintea fiilor lui Israil cînd au trecut ei, şi li să pogorîră cugetele lor şi să cutremurară şi nu era întru ei nici o înţelepciune de cătră faţa fiilor lui Israil. Iară supt aceasta vreame, zise Domnul lui 2
Iisus: „Fă ţie cuţite de piatră, den piatră colţurată, şi,şăzînd,obrezuiaşte pre fiii lui Israil de al doilea rînd". Şi-ş făcu lui Iisus cuţite de 3
piatră ascuţite la margine şi au obrezuit pre fiii lui Israil la locul ce să cheamă Dealul Neobrezuiţilor-la-margine. Iară în ce chip au 4
curăţit Iisus pre fiii lui Israil, cîţi oarecînd s-au născut pre cale şi cîţi oarecînd au fost neobrezuiţi den ceia ce au ieşit de la Eghipet, pre toţi aceştea au obrezuit Iisus. Pentru că 40 şi 2 5
de ani s-au învîrtit Israil în pustia Magdarităului, pentru aceaea neobrezuiţi era cei mai mulţi dentru dînşii, den cei de războiu, den ceia ce au ieşit den pămîntul Eghipetului, Carei, neascultînd poruncile Domnului Dum- 6
nezău, cărora au şi orînduind Domnul lor ca să nu vază ei pămîntul carele au jurat Domnul părinţilor lor să dea noao pămînt care cură lapte şi miare. Şi pentru aceştea au pus la 7
loc pre fiii lor pre carii Iisus i-au obrezuit, pentru că acoperiţi era la margine, căci s-au născut ei pre cale, neobrezuiţi. Şi obrezîn- 8
du-i-se toată limba, linişte avea acolo, şăzînd în tabără pînă s-au vendecat. Şi zise Dom- 9
nul lui Iisus: „În ziua de astăzi am rădicat ponosul Eghipetului de la voi". Şi numi numele locului aceluia Galgala pînă în ziua de astăzi. Şi să tăbărîră fiii lui Israil la Gal- 10
gala, şi făcură fiii lui Israil Paştile în 14 zile a lunii, de cu sară, de cătră apusul Ieriho la cîmpu. Şi au mîncat den grîul pămîntului a 11
doua zi de Paşte azime şi noua. În ziua 12

aceasta lipsi mana a doua zi după ce au mîncat ei den grîul pămîntului şi nu mai era fiilor lui Izrail mană şi au luat Ţara Finicilor în anul
13 acela. Şi fu cînd era Iisus la Ierihon, şi căutînd cu ochii lui văzu un om stînd înaintea lui şi sabia lui goală în mîna lui, şi apropiindu-se Iisus, zise lui: „Al nostru eşti, au dentru vrăj-
14 maş?“ Iară cela zise lui: „Eu, mai marele voievod puterii Domnului, acuma am venit“. Şi Iisus au căzut pre faţa lui la pămînt şi să închină lui şi zise: „Stăpîne, ce porunceşti
15 robului tău?“ Şi zise voievodul Domnului către Iisus: „Dezleagă încălţămintea de la picioarele tale, pentru că locul pre carele tu stai preste el sfînt iaste“. Şi făcu Iisus aşa.

CAP VI

1 Şi Ieriho, încuiată şi întărită de către faţa fiilor lui Izrail, şi nimeni nu ieşiia
2 dentr-însa, nice întra înlăuntru. Şi zise Domnul către Iisus: „Iată, Eu dau ţie supt mîna ta Ierihonul şi pre împăratul ei care iaste într-însa, tare în vîr-
3 tute. Şi încunjuraţ cetatea toţi oamenii de război împrejurul cetăţii o dată; aşa să faceţi
4 6 zile. Şi 7 preoţi vor lua 7 buciune al lui Iovil înaintea chivotului, şi în ziua a şaptea veţ încunjura cetatea de 7 ori, şi preoţii vor
5 buciuna cu buciunii, Şi va fi după ce veţ trîmbita cu trîmbiţa lui Iovil, auzind voi glasul buciunului, să strige tot norodul şi, strigînd ei, vor cădea singure zidurile cetăţii şi va întra tot nărodul cela ce s-au pornit, fieştecarele
6 după faţă-ş, în cetate“. Şi întră Iisus, fiiul lui Navi, către preoţi şi zise lor: „Luaţi chivotul făgăduinţii şi 7 preoţi vor lua 7 buciune ale
7 lui Iovil den faţa chivotului Domnului“. Şi zise lor zicînd: „Porunciţ nărodului să umble premprejur şi să încunjure cetatea şi cei de război să meargă pe aproape, înarmaţ, înain-
8 tea Domnului“. Şi fu după ce zise Iisus către norod: „Şi 7 preoţi avînd 7 trîmbiţe sfinte să treacă aşijderea înaintea Domnului, meargă pe aproape şi să trîmbiteaze tare, şi chivotul făgăduinţii Domnului meargă pre
9 urmă, Iară cei de război să meargă pe aproape înainte, şi preoţii trîmbiţînd cu buciunele, şi cei den coada oştii denapoia chivotului făgăduinţii Domnului, mergînd şi
10 trîmbiţînd cu buciunele“, Iară norodului porunci Iisus, zicînd: „Nu strigaţ, nice să auză nime glasul vostru, nu va treace den rostul vostru cuvînt pînă la ziua ce El va porunci să
11 strigaţi, şi atuncea strigaţi“. Şi umblînd împrejur chivotul făgăduinţii lui Dumnezeu cetatea pemprejur, îndată să duse la tabără şi rămase
12 acolo. Şi în ziua a doua să sculă Iisus dimeneaţa şi rîdicară preoţii chivotul făgăduinţii Domnului. Şi cei 7 preoţi carii purta 13
ceale 7 trîmbiţe mergea pe aproape înaintea Domnului, şi preoţii au trîmbiţat cu trîmbiţele, şi ceaealaltă gloată toată şi cei de război mergea după aceia, şi ceaealaltă gloată, dendărătul chivotului făgăduinţii Domnului, mergînd şi trîmbiţînd cu buciunele, şi preoţii au trîmbiţat cu trîmbiţele ceale de cornuri. Şi 14
ceaealaltă gloată au încunjurat cetatea în ziua a doua pe aproape, şi să duse iarăş la tabără; aşa făcu în 6 zile. Şi fu în ziua a şaptea, să 15
sculară foarte de demeneaţă şi au încunjurat cetatea după judecata aceasta: de 7 ori numai în ziua aceaea au încunjurat cetatea de 7 ori. Şi fu la încunjurarea a şaptea, au trîm- 16
biţat preoţii cu trîmbiţele, şi zise Iisus către fiii lui Israil: „Strigaţi, pentru că au dat voao Domnul cetatea. Şi va fi cetatea aceasta 17
anathema, ea şi toate cîte sînt într-însa, Domnului puterilor, fără numai pre Raav curva să o cruţaţi, pre dînsa şi toate cîte sînt în casa ei, pentru căci au ascuns pre solii carii i-am trimis. Iară voi feriţi-vă foarte de anathema, 18
pentru ca să nu vă aduceţi aminte să luaţi voi den anathema, şi veţ face tabăra fiilor lui Israil anathema şi ne veţ surpa pre noi. Şi 19
tot argintul şi aurul şi toată arama şi hierul, sînt va fi Domnului, la visteria Domnului se va aduce înlăuntru“. Şi chiuiră norodul şi 20
trîmbiţară cu trîmbiţele preoţii, şi deca auzi norodul glasul trîmbiţelor, au chiuit tot norodul cu chiot mare şi tare, şi au căzut tot zidul dupe-mprejur şi să sui tot norodul, fieştecarele în cetate în preajma lui, şi au luat cetatea. Şi o anathematisi pre ea Iisus şi 21
pre cîte era în cetate, den bărbat pînă în fămeaie, den tînăr şi pînă la bătrîn, şi pînă la viţel, şi pînă la oaie, şi înjugătoriu, întru ascuţitul sabiei. Şi celor doi tineri ce au iscodit 22
pămîntul zise Iisus: „Întraţi la casa muierii curvei şi o scoateţ pre ea de acolo şi toate cîte sînt ale ei, în ce chip aţ jurat ei“. Şi au întrat 23
cei doi tineri ceia ce au iscodit cetatea în casa muierii şi au scos pre Raav curva şi pre tatăl ei şi pre muma ei şi pre fraţii ei şi toată rudenia ei şi toate cîte era la ea, şi au pus-o pre ea afară den tabăra lui Israil. Şi cetatea au ars cu 24
foc cu toate cîte era într-însa, afară den argint şi aur şi den toată arama şi hierul – au dat la Casa Domnului, să să aducă Domnului. Şi 25
pre Raav curva şi toată casa ei cea de moşie şi toate ale ei le-au luat vii Iisus şi au lăcuit întru Israil pînă în ziua de astăzi, pentru căci au ascuns pre ceia ce au iscodit, pre carii i-au trimis Iisus să iscodească Ierihonul.

26 Şi jură Iisus a ziua aceaea înaintea Domnului, zicînd: „Blestemat omul înaintea Domnului, carele va rîdica şi va zidi cetatea aceaea Ierihonul, întru cel dentîiu al lui născut va pune temelia ei, şi întru cel mai mic al lui va
27 pune porţile ei". Şi aşa au făcut Azan cel de la Vethil întru Aviron, cel dentîiu al lui născut, au pus temelia ei, şi întru cel mai mic ce au
28 scăpat au pus porţile ei. Şi era Domnul cu Iisus, şi era numele lui preste tot.

CAP VII

1 Şi au greşit fiii lui Israil greşală mare, şi au osebit de la anathema, şi au luat Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamvri, feciorul lui Zara, den neamul
2 Iudei, de la anathema, şi S-au mînîat Domnul cu urgie pre fiii lui Israil. Şi au trimis Iisus oameni de la Ierihon la Ghe, carea iaste despre Vithavi cătră răsăritul lui Vethil, şi zise lor zicînd: „Suindu-vă, iscodiţ pămîntul!" Şi s-au suit oamenii şi au iscodit pre Ghe.
3 Şi s-au întors cătră Iisus şi au zis cătră el: „Să nu se suie tot norodul, fără numai ca la 2 000 sau 3 000 de oameni să să suie şi să bată cetatea; să nu duci acolo tot norodul, pentru că
4 puţini sînt". Şi să suiră den norod acolo ca vreo 3 000 de oameni şi au fugit de cătră faţa
5 oamenilor Ghe. Şi au ucis dentru dînşii oamenii den Ghe ca vreo 36 de oameni, şi au gonit pre ei de la poartă pînă i-au înfrînt pre ei la vale, şi să spămîntă inima norodului şi să
6 făcu ca o apă. Şi-ş rupse Iisus hainele lui şi căzu Iisus pre pămînt preste faţa lui înaintea Domnului pînă în sară, el şi cei bătrîni ai lui
7 Israil, şi au pus ţărînă pre capetele lor. Şi zise Iisus: „Rogu-mă, Doamne, Doamne, pentru căce au trecut robul tău nărodul acesta preste Iordan, ca să-l dai pre el amoreului ca să piarză pre noi? Şi de-am fi rămas şi să fim lăcuit lîngă Iordan întru mine,
8 Doamne: Şi ce voiu zice, în vreame ce au întors Israil grumazii înaintea vrăjmaşului
9 lui? Şi auzind hananeul şi toţi ceia ce lăcuiescu pămîntul, ne vor încunjura pre noi şi ne vor fărîma de pe pămînt, şi ce vei face
10 numelui Tău celui mare?" Şi zise Domnul cătră Iisus: „Scoală-te, pentru căci aceasta tu
11 ai căzut preste faţa ta? Greşit-au norodul şi au călcat făgăduinţa Mea carea am pus cătră ei şi au luat den anathema, şi furînd au menţit
12 şi au pus întru vasele lor. Şi nu vor putea fiii lui Israil să stea înaintea feaţii vrăjmaşilor lor, grumazii vor întoarce înaintea vrăjmaşilor lor, căci s-au făcut anathema, nu voiu mai adaoge încă a fi împreună cu voi de nu veţ
13 rîdica anathema dentru voi singuri. Sculîndu-te, curăţeaşte norodul şi le zi: 'Curăţiţi-vă pre mîine, căci aceastea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Anathema iaste întru voi, Israil! Nu veţi putea să staţi împotriva vrăjmaşilor voştri pînă veţi rădica anathema dentru voi singuri. Şi să vă strîn- 14
geţi toţi dimineaţă după fealiuri, şi va fi feliul carele va arăta Domnul, veţi aduce după noroade, şi norodul carele va arăta Domnul veţi aduce după casă, şi casa care va arăta Domnul veţi aduce după om. Şi carele să 15
va arăta întru anathema să să arză cu focu, şi toate cîte sînt ale lui, căce că au călcat făgăduinţa Domnului şi au făcut fărădeleage întru Israil'". Şi mînecă Iisus dimineaţa şi aduse 16
norodul după neamurile lui şi să arătă feliul Iudei. Şi să aduse după noroduri şi să arătă 17
norodul lui Zarai, şi să aduse norodul lui Zarai după case şi să arătă casa lui Zamvri. Şi să aduse casa lui după bărbat şi să arătă 18
Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamdi, feciorul lui Zara, den feliul Iudei. Şi zise 19
Iisus lui Ahar: „Fătul mieu, dă mărire Domnului Dumnezăului lui Israil astăzi şi dă Lui ispovedania şi povesteaşte mie ce ai făcut, şi să nu ascunzi de cătră mine." Şi răspunse 20
Ahar lui Iisus şi zise: „Adevărat, eu am greşit înaintea Domnului Dumnezeului lui Israil, aşa şi aşa am făcut: Văzut-am la pradă o îmbră- 21
căminte împistrită bună şi 200 de didrahme de argint şi o limbă de aur, cincizeci de didrahme trasul ei, şi, pohtindu pre eale, am luat şi, iată, aceastea sînt ascunse în pămîntu în cortul mieu, şi argintul iaste ascunsu supt dînsăle". Şi trimise Iisus slugi şi alergară la 22
cortu la tabără, şi aceastea era ascunse în cortul lui, şi argintul supt dînsele. Şi le-au scos 23
pre aceastea den cortu şi le-au adus pre eale cătră Iisus şi cătră toţi bătrînii lui Israil şi le-au pus pre eale înaintea Domnului. Şi 24
luo Iisus pre Ahar, feciorul lui Zara, şi argintul şi îmbrăcămintea şi limba cea de aur, şi pre feciorii lui şi featele lui, şi viţeii lui, şi înjugătorii lui, şi olle lui, şi cortul lui, şi toate unealtele lui, şi tot Israilul împreună cu el, şi-l suiră pre el la Emecahor. Şi zise Iisus cătră Ahar: 25
„Căce ne-ai surpat pre noi? Surpe-te de tot Domnul în ce chip şi astăzi". Şi-l ucisără pre el cu pietri tot Israilul, şi le arseră pre eale cu foc, şi uciseră pre ei cu pietri. Şi 26
puseră pre el grămadă de pietri mare, pînă în ziua de astăzi, şi s-au potolit Domnul de mînia urgii Lui; pentru aceaea au numit pre aceaea „Emecahor", pînă în ziua de astăzi.

CAP VIII

Şi zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi, nice să te spămîntezi; ia împreună cu tine pre toţi bărbaţii cei de război şi, sculîndu-te, pasă la Ghe; iată că am dat în mînile tale pre împăratul den Ghe, şi pre norodul lui, şi cetatea lui, şi pămîntul lui. Şi vei face pre Ghei şi împăratului ei în ce chip ai făcut Ierehonului şi împăratului lui, şi prada ei şi dobitoacele ei vei prăda ţie, şi pune ţie strajă cetăţii dendă-
3 rătul ei“. Şi să sculă Iisus şi tot norodul cel de război ca să să suie la Ghe, şi au ales Iisus 30 000 de oameni tari în vîrtute şi i-au trimis pre ei noaptea şi le-au poruncit lor, zicînd:
4 „Căutaţi voi, ascundeţi-vă dendărătul cetăţii, nu vă duceţi departe de cetate foarte, şi veţi fi
5 toţi gata. Şi eu şi tot norodul carele iaste împreună cu mine ne vom apropia către cetate; şi va fi după ce vor ieşi ceia ce lăcuiescu în Ghe întru întimpinarea noastră ca şi întîiu, şi vom fugi den naintea feaţii
6 lor. Şi după ce vor ieşi denapoia noastră, îi vom trage pre ei de la cetate şi vor zice: ‘Fug aceştea de către faţa noastră în ce chip şi mai
7 nainte’. Şi vom fugi de către ei, iară voi vă veţi scula den pîndeală şi veţi întra în cetate şi veţi fărîma cetatea şi o va da pre ea Domnul
8 Dumnezăul nostru în mînile noastre. Şi va fi după ce veţi lua cetatea, o veţi arde pre dînsa cu focu; după cuvîntul acesta să faceţi,
9 iată, poruncescu voao!“ Şi i-au trimis pre ei Iisus şi au mersu la ascunsoare şi au şăzut între mijlocul lui Vethil şi între mijlocul Ghe, de la marea Gheii, şi aù mas Iisus noaptea
10 aceaea în mijlocul norodului. Şi mînecîndu dimineaţa Iisus, au socotit norodul şi s-au suit el şi cei mai bătrîni ai lui Israil despre faţa nărodului asupra Gheii, şi tot nărodul cel de
11 război împreună cu el s-au suit. Şi mergînd, au venit den preajma cetăţii despre răsărit, şi pînditorii cetăţii – despre mare, şi s-au tăbărît de către miazănoapte la Ghe şi
12 valea între mijlocul lui şi a Gheii. Şi au luat vreo 5 000 de oameni şi i-au pus pre ei de pază între mijlocul Vethil şi a Gheii, marea
13 Gheii. Şi puse nărodul toată tabăra carea era de către miazănoapte cetăţii, şi marginele ei la marea cetăţii, şi mearse Iisus în noaptea
14 aceaea în mijlocul văii. Şi fu după ce văzu împăratul Gheii, şi sîrgui şi mînecă şi ieşîră oamenii cetăţii întru întimpinarea lor direpţ la război, el şi tot nărodul lui, la vreame, de către faţa ascunşilor, şi el nu ştiia că ascunş sînt lui dendărătul
15 cetăţii. Şi văzu şi să deade în laturi Iisus şi tot nărodul de către faţa lor şi fugi calea pustiiului. Şi să întări tot nărodul a goni 16
dendărătul lor şi goniră dendărătul fiilor lui Israil. Şi ei să depărtară de cetate, n-au 17
rămas nimeni în Ghei şi în Vethil carele n-au gonit dendărătul lui Israil, şi lăsară cetatea deschisă şi goniră dendărătul lui Israil. Şi 18
zise Domnul către Iisus: „Întinde mîna ta cu darda care iaste în mîna ta asupra cetăţii, pentru că întru mîinele tale am datu-o pre ea, şi ascunşii să vor scula degrabă den locul lor“. Şi-ş rădică Iisus mîna lui cu darda asupra
cetăţii. Şi ascunşii s-au sculat degrabă den 19
locul lor şi ieşiră cînd întinse mîna şi întrară în cetate şi o luară pre ea şi,grăbindu,aprinsără cetatea cu foc. Şi căutîndu ceia ce 20
lăcuiescu în Ghei îndărătul lor, vedea fumul suindu-se den cetate în ceriu, şi nu mai avea unde fugi încoace au încolea, şi nărodul cela ce fugiia în pustie s-au întorsu asupra celora ce goniia. Şi Iisus şi tot Israilul au văzut că 21
au luat pînditorii cetatea şi căci s-au suit fumul cetăţii în ceriu şi, întorcîndu-să, au lovit pre oamenii Gheii. Şi ceia au ieşit den 22
cetate în timpinarea lor şi să făcură între mijlocul taberei lui Israil, aceştea de o parte şi ceia de alta. Şi i-au lovit pre ei pînă unde 23
n-au rămas den ei mîntuit şi scăpat, şi pre-mpăratul Gheii l-au prinsu viu şi au adus pre el către Iisus. Şi fu după ce părăsiră fiii lui 24
Israil omorînd pre toţi pre cei den Ghei şi pre cei den cîmpi şi den muntele pogorîrei, unde i-au gonit pre ei, şi au căzut toţ în gură de sabie dentr-însa pînă în săvîrşit şi să întoarse Iisus la Ghe şi o lovi pre ea cu gură de sabie. Şi să făcură toţ ceia ce au căzut în 25
ziua aceaea, de la bărbat pînă la fămeaie, 12 mii toţ ceia ce lăcuia în Ghe. Şi Iisus nu ş-au 26
întors mîna lui care au întinsu-o cu darda, pînă au anathematisit pre toţi ceia ce lăcuia în Ghe. Afară den dobitoace şi den prăzi ce 27
era în cetatea aceaea, toate au prădat lor fiii lui Israil, după porunca Domnului, în ce chip au rînduit Domnul lui Iisus. Şi au aprins 28
Iisus cetatea cu foc, lut nelăcuit au pus pre ea în veac, pînă în ziua aceasta. Şi pre-mpă- 29
ratul Gheii l-au spînzurat pre un lemnu geamăn şi era pre lemnu pînă la vreame de sară şi, apuindu soarele, porunci Iisus şi pogorîră trupul lui de pe lemnu şi l-au aruncat pre el în groapă lîngă poarta cetăţii şi au pus preste el grămadă de pietri mare, pînă în ziua de astăzi. Atunce au zidit Iisus 30
jîrtăvnic Domnului Dumnezeului Israil, în muntele Gheval. În ce chip au poruncit 31
Moisi, robul Domnului, fiilor lui Israil,

în ce chip iaste scris în leagea lui Moisi: jîrtăvnic de pietri întregi cu totul, preste carele nu s-au pus pre eale hier, şi au suit acolo arde-
32 de-tot Domnului şi jîrtva mîntuirii. Şi au scris Iisus a doao leage pre pietri, leagea lui Moisi, carea au scrisu-o înaintea fiilor lui
33 Israil. Şi tot Israilul, şi bătrînii lor, şi judecătorii lor, şi cărturarii lor, mergea pe aproape, pre de o parte şi pre de alta în preajma chivotului, şi preoţii leviţii au rădicat chivotul făgăduinţei Domnului, şi cel nemearnic şi cel de pămînt era jumătate dentru ei aproape de muntele Garezin şi jumătate de ei aproape de muntele Gheval, în ce chip au poruncit Moisi, robul Domnului, să blagoslo-
34 vească pre nărodul lui Israil dentîiu. Şi după aceasta citi Iisus toate cuvintele legii aceştiia, blagosloveniile şi blestemele, după
35 toate ceale scrise în leagea lui Moisi. Nu era cuvînt dentru toate carele au poruncit Moisi lui Iisus, carele n-au citit Iisus la urechile a toată adunarea fiilor lui Israil, bărbaţilor şi muierilor, şi copiilor, şi nemearnicilor celora ce mergea împreună cu Israil.

CAP IX

1 Iară după ce auziră toţi împăraţii amoreilor, cei decindea de Iordan, cei den munte, şi cei den cîmpie, şi cei den toată marginea Mării cei Mari, şi cei de lîngă Andilivan, heteii, şi amoreii, şi ghergheseii, şi hananeii, şi ferezeii, şi eveii,
2 şi evuseii, Şi să adunară într-un loc ca să să
3 bată cu Iisus şi cu Israil, odată toţi. Şi cei ce lăcuia la Gavaonnul au auzit toate cîte au făcut
4 Domnul Ierihonului şi Gheii. Şi au făcut şi ei cu înşălăciune şi mearseră de grijiră de mîncat şi să gătiră şi, luînd saci vechi pre măgarii lor şi foi de vin vechiu şi rupţi legaţi,
5 Şi căputele cizmelor lor şi călţunii lor, vechi şi cîrpăcite în picioarele lor, şi hainele lor vechi asupra lor, şi pîinele lor de mîncat s-au făcut
6 uscate şi mucede şi mîncate, Şi veniră la Iisus la tabăra lui Israil pînă la Galgala şi au zis către Iisus şi către tot Israilul: „Den pămînt departe am venit şi acum puneţi noao făgă-
7 duinţe". Şi ziseră fiii lui Israil către eveu: „Caută să nu lăcuieşti întru mine, şi cum să
8 puiu ţie făgăduinţă?" Şi ziseră către Iisus: „Robii tăi sîntem". Şi zise către ei Iisus: „De unde sînteţi? Şi de unde aţi venit?" Şi ziseră
9 către el: „Den pămînt departe foarte au venit slugile tale, întru numele Domnului Dumnezăului tău, pentru căce am auzit numele Lui şi
10 toate cîte au făcut la Eghipet Şi toate cîte au făcut celor doi împăraţi ai amoreilor carii era decindea de Iordan, lui Sion, împăratul Esevon, şi lui Og, împăratul Vasan, carele lăcuia la
11 Astaroth şi la Edrain. Şi auzind, au zis către noi cei bătrîni ai noştri şi toţi ceia ce lăcuiescu pămîntul nostru, zicînd: 'Luaţ voao de hrană pre cale şi meargeţi în timpinarea lor şi veţ grăi către ei: 'Robii voştri
12 sîntem; Şi acum puneţi noao făgăduinţă'. Aceastea pîinele noastre, calde le-am luat pre eale de cale de la casa noastră în zio care am ieşit să venim către voi, iară acum, iată, s-au uscat şi s-au făcut mîncate. Şi aceştea-s foii
13 vinului, pre carii i-am împlut noi, şi aceştea s-au ruptu, şi aceastea-s hainele noastre şi încălţămintele noastre, s-au vechit de calea
14 cea multă foarte". Şi au luat boiarii bucatele lor, şi pre Domnul nu L-au întrebat. Şi
15 făcu Iisus pace cu ei şi puse către ei făgăduinţe ca să-i mîntuiască pre ei, şi li s-au jurat lor
16 boiarii adunării. Şi fu după trei zile după ce au pus către ei făgăduinţă, au înţeles cum de
17 aproape sînt lor şi cum între ei lăcuiesc. Şi să rădicară fiii lui Israil şi veniră la cetăţile lor a treia zi, şi cetăţile lor – Gavaon şi Chefira şi
18 Virot şi cetăţile Iarim. Şi nu i-au bătut pre ei fiii lui Israil, pentru căci au jurat lor toţ boiarii adunării pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi au gîlcevit toată adunarea pre
19 boiari. Şi ziseră toţi boiarii a toată adunarea: „Noi ne-am jurat lor pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi acum nu vom putea să ne
20 atingem de ei. Aceasta vom face lor: să-i prindem pre ei vii şi-i vom feri pre ei, şi nu va fi asupra noastră urgie pentru jurămîntul
21 carele ne-am jurat lor". Şi ziseră lor boiarii: „Trăi-vor, şi vor fi purtători de leamne şi
22 purtători de apă la toată adunarea". În ce chip au zis lor boiarii, şi chemă pre ei Iisus şi zise lor zicînd: „Pentru care lucru m-aţi scos den cuvînt, zicînd: 'Departe de tine sîntem foarte', iară voi sînteţ de loc den ceia ce
23 lăcuiesc între noi? Şi acum, blestemaţi să fiţi, să nu lipsască dentru voi robu, nici tăietori de leamne, nici purtători de apă, mie şi Dum-
24 nezăului mieu!" Şi răspunseră lui Iisus, zicînd: „Căci cu povestire ni s-au povestit noao cîte au rînduit Domnul Dumnezăul tău lui Moisi, slugii Lui, să dea voao pămîntul acesta şi să ne surpaţi pre noi şi pre toţi ceia ce lăcuiesc preste el de către faţa voastră, şi ne-am spămîntat foarte pentru sufletele noastre de către faţa voastră şi am
25 făcut lucrul acesta. Şi acuma, iată, noi – supuşi voao; după cum vă place voao şi după cum vă pare voao, faceţi noao".
26 Şi le făcură lor aşa, şi-i scoase pre ei Iisus în ziua aceaea den mîna fiilor lui Israil şi nu i-au
27 ucis pre ei. Şi i-au pus pre ei Iisus în ziua aceaea tăietori de leamne şi purtători de apă la toată adunarea şi la jîrtăvnicul

Domnului, pentru aceaea s-au făcut ceia ce lăcuia în Gavaon tăietori de leamne şi purtători de apă jîrtăvnicului lui Dumnezău, pînă în ziua de astăzi, şi la locul carele va aleage Domnul.

CAP X

1 Iară deca auzi Adonevezec, împăratul Ierusalimului, că au luat Iisus pre Ghe şi au surpat pre ea, în ce chip au făcut Ierehonului şi împăratului lui, aşa au făcut şi Gheii şi împăratului ei, şi cum au mersu de bunăvoie ceia ce lăcuia în Gavaon către Iisus şi către Israil şi să făcură în mijlocul lor şi căci aceasta iaste mai mare
2 decît Ghe, Să temură întru sine foarte, pentru că ştiia că cetatea era mare Gavaon, ca una den mitropolii, şi toţi oamenii ei
3 tari, Şi trimise Adonevezec, împăratul Ierusalimului, către Elam, împăratul Hevronului, şi către Fidon, împăratul Erimuthului, şi către Ietha, împăratul Lahis, şi către Davri,
4 împăratul Odolam, zicînd: „Veniţi de vă suiţi către mine şi ajutaţi mie, şi să batem pre Gavaon, pentru căce s-au închinat către Iisus
5 şi către fiii lui Israil". Şi să adunară şi să suiră cei cinci împăraţi ai evuseilor, împăratul Ierusalimului şi împăratul Hevronului şi împăratul Erimuthului şi împăratul Lahisului şi împăratul Aglonului, ei şi tot norodul lor, şi şăzură împrejurul lui Gavaon şi o bătea pre
6 ea. Şi trimisără ceia ce lăcuia în Gavaon către Iisus, în tabăra lui Israil, la Galgala, zicînd: „Nu slobozi mînile tale de către robii tăi, sui-te către noi degrabă şi ne ajută noao şi ne mîntuiaşte pre noi, pentru căce sînt adunaţi asupra noastră toţi împăraţii amoreilor
7 ceia ce lăcuiesc în munte". Şi să sui Iisus de la Galgala, el şi tot norodul cel de războiu
8 împreună cu el, tot cel tare întru vîrtute. Şi zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi de ei, pentru că în mînile tale i-am dat pre dînşii; nu va sta dentru dînşii nimene înaintea voastră".
9 Şi în vreame ce au sosit Iisus asupra lor fără veaste, toată noaptea au mers Iisus de la Gal-
10 gala. Şi au spămîntat pre ei Domnul de către faţa lui Israil şi au surpat pre ei Domnul surpare mare la Gavaon şi i-au gonit pre ei calea ceaea a suişului Vithoron şi-i tăia pre ei
11 pînă la Azica şi pînă la Machida. Şi cînd fugiia ei de către faţa fiilor lui Israil la pogorîşul Vithoron, şi Domnul au aruncat preste ei pietri mari de smidă den ceriu pînă la Azica, şi să făcură mai mulţi ceia ce au murit de pietrile smizii decît ceia ce au ucisu cu sabiile fiii lui
12 Israil la războiu. Atuncea au grăit Iisus către Domnul, în ziua care au dat Domnul Dumnezău pre amoreu supus fiilor lui Israil, cînd i-au înfrînt pre ei la Gavaon şi să surpară de faţa fiilor lui Israil, şi zise Iisus: „Să stea soarele despre Gavaon şi luna despre valea Allon!" Şi 13
stătu soarele şi luna cu stare pînă au izbîndit Domnul pre vrăjmaşii lor. Au nu iaste aceasta scrisă în Cartea celui direpţ? Şi stătu soarele la mijlocul ceriului unde mergea înainte la apus la săvîrşitul unii zile. Şi nu fu zi ca 14
aceasta nici mai înainte, nice mai pre urmă, ca să asculte Dumnezău aşa glasul omenescu, căce Domnul au bătut împreună cu Israil. Şi să întoarse Iisus şi tot Israilul împreună cu 15
ei la tabără la Galgala. Şi fugiră aceşti cinci 16
împăraţi şi să ascunsără în peştera de la Machida. Şi spuseră lui Iisus, zicînd: 17
„Aflatu-s-au cei cinci împăraţi ascunşi în peştera de la Machida". Şi zise Iisus: „Tăvăliţi 18
pietri mari la gura peşterii şi puneţi preste eale oameni ca să păzească pre ei. Iară voi 19
nu staţi acii, ce goniţi dendărătul vrăjmaşilor voştri şi apucaţi coada lor şi nu vă fie milă de ei şi nu-i lăsaţi pre dînşii să între în cetăţile lor, pentru că i-au dat Domnul Dumnezăul nostru în mînile noastre". Şi fu după ce 20
s-au aşăzat Iisus şi tot norodul tăind pre ei tăiare mare foarte pînă în săvîrşit, şi ceia ce să mîntuia să mîntuiră dentru ei şi întrară în cetăţile ceale tari. Şi să întoarsără tot noro- 21
dul la tabără către Iisus la Machida sănătoşi şi n-au crîcnit nimea cu limba den fiii lui Israil. Şi zise Iisus: „Deşchideţi peştera şi scoateţ 22
pre cei cinci împăraţi den peşteră". Şi 23
făcură aşa şi scoasără pre cei cinci împăraţi den peşteră, pre împăratul Ierusalimului şi pre împăratul Hevronului şi pre împăratul Erimuthului şi pre împăratul Lahis şi pre împăratul Aglon. Şi în vreame ce i-au scos 24
pre ei către Iisus, au chemat Iisus pre tot omul Israil şi pre ceia ce încep războiul, ceia ce mergu cu el, zicînd către ei: „Păsaţ înainte şi puneţ picioarele voastre preste grumazii lor". Şi mergîndu, au pus picioarele lor preste grumazii lor. Şi zise Iisus către ei: 25
„Să nu vă teameţ de ei, nici să vă spămîntaţ, vitejîţî-vă şi vă întăriţ, că aşa va face Domnul tuturor vrăjmaşilor voştri, pre carii voi bateţ pre ei". Şi-i ucise pre dînşii Iisus după 26
aceasta şi-i omorî pre ei şi-i spînzură pre ei pre cinci leamne, şi era spînzuraţ pre leamne pînă seara. Şi fu către apusul soarelui, şi porunci 27
Iisus şi-i pogorîră pre ei de pe leamne, şi-i aruncară pre ei în peşteră în care au fost fugit acolo, şi au răsturnat pietri mari pre peşteră, pînă în ziua de astăzi. Şi pre Machida au luat în ziua 28
aceaea şi au omorît-o pre ea cu gură de sabie

şi pre-mpăratul ei şi au surpat-o pre ea şi tot viul ce era într-însa şi n-au rămas nimea întru ea scăpat şi mîntuit, şi au făcut împăratului Machidii în ce chip au făcut împăratului Ierihonului. 29 Şi să duse Iisus, şi tot Israilul împreună cu el, de la Machida la Levna şi 30 bătea pre Levna. Şi au dat-o Domnul şi pre ea în mînile lui Israil şi au luat-o pre ea şi pre împăratul ei şi au omorît-o pre ea cu gură de sabie şi tot suflătoriul dentr-însa; n-au rămas într-însa nici unul mîntuit sau scăpat, şi au făcut împăratului ei în ce chip au făcut împăratului Ierihonului. 31 Şi să duse Iisus şi tot Israilul împreună cu el de la Levna la Lahis şi şăzu prejur ea şi o bătea pre ea. 32 Şi deade Domnul pre Lahis în mînile lui Israil şi o luo pre ea a doua zi şi o omorî pre ea cu gură de sabie şi o surpă pre ea în ce chip au făcut Levnii. 33 Atuncea s-au suit Oram, împăratul Gazerului, să ajute lui Lahis, şi l-au lovit pre el Iisus cu gură de sabie şi pre nărodul lui, pînă 34 unde n-au lăsat lui mîntuit şi scăpat. Şi să duse Iisus şi tot Israilul împreună cu el de la Lahis la Aglon şi au şăzut prejur ea şi au bătut-o pre dînsa, şi o deade pre ea Domnul în mînile lui Israil şi o luo pre ea în ziua 35 aceaea. Şi o ucise pre ea cu gură de sabie şi tot ce sufla într-însa au omorît în ziua aceaea 36 în ce chip au făcut lui Lahis. Şi să duse Iisus şi tot Israilul împreună cu el de la Eglon 37 la Hevron şi au şăzut prejur ea. Şi au luat pre ea şi au lovit pre ea cu gură de sabie, şi pre împăratul ei, şi toate satele ei, şi toate ceale cu răsuflare cîte era într-însa, nu era scăpat, în ce chip au făcut Eglonului, au surpat-o pre ea şi 38 toate cîte era într-însa. Şi să întoarse Iisus şi tot Israilul împreună cu el la Daver şi, 39 şăzîndu prejur ea, o luară pre dînsa Şi pre împăratul ei şi toate satele ei, şi o loviră pre ea cu gură de sabie şi au surpat-o pre ea şi tot ce răsuflă într-însa şi n-au lăsat nici pre unul scăpat, în ce chip au făcut Hevronului şi împăratului ei, aşa au făcut şi Davirei şi împăratului ei, în ce chip au făcut Lemnii şi împăratului 40 ei. Şi au lovit Iisus tot pămîntul den munte şi pre Naghev şi cîmpia şi pre Asidoth şi pre toţ împăraţii ei, n-au lăsat într-însa scăpat, şi tot suflătoriul de viaţă den ea au sfărîmat, în ce chip au poruncit Domnul Dumnezeul lui Israil, şi i-au omorît pre ei Iisus de la Cadis 41 Varni pînă la Gaza. Tot pămîntul Gosom pînă la Gavaon şi pre toţ împăraţii aceştea şi pre pămîntul lor au luat Iisus odată, 42 Pentru că Domnul Dumnezeul lui Israil bătea 43 războiu împreună cu Israil. Şi să întoarse Iisus la Galgala.

CAP XI

Iară deaca auzi Iavin, împăratul Asorului, au trimis la Iovav, împăratul Madom, şi către împăratul Semeronului şi către împăratul Ahiav Şi către împăraţii de către Sidonul cel mare, la munte la Ravath den preajma Chenerethului, şi la cîmpu, şi la Nefedor, şi la cei de la marginea mării, hananeii de la răsărit, Şi la cei de la marginea mării, amoreii şi heteii şi ferezeii şi ievuseii, pre cei den munte, şi pre evei şi pre cei pre supt Aermon, la pămîntul Masira. Şi ieşiră ei şi împăraţii lor împreună cu ei, nărod mult ca năsipul de pe marginea mării mulţimea, şi cai şi cară multe foarte. Şi s-au împreunat toţ împăraţii aceştea şi veniră şi să tăbărîră la un loc la apa Meron, să bată pre Israil. Şi zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi de către faţa lor, căci mîine în ceasul acesta Eu voiu da pre toţi răniţ pre ei înaintea lui Israil, caii lor le vei tăia vinele, şi carăle lor le vei arde cu foc". Şi veni Iisus şi tot norodul cel de războiu împreună cu el asupra lor la apa Meron fără de veaste şi căzură preste ei în munte. Şi-i deade pre ei Domnul supuş supt mîna lui Israil şi, tăind pre ei, îi goniră pînă la Sidonul cel Mare şi pînă la Masrefothmaim şi pînă la cîmpii Masifa despre răsărit, şi i-au tăiat pînă n-au rămas dentr-înşii mîntuit şi scăpat. Şi au făcut lor Iisus în ce chip au poruncit lui Domnul: cailor lor le-au tăiat vinele şi carăle lor le-au ars cu foc. Şi să întoarse Iisus în vreamea aceaea şi au luat pre Asor, şi pre împăratul ei l-au ucis cu sabie, şi era Asor mai înainte stăpînind tuturor împăraţilor acestora. Şi omorî tot ce sufla întru ea cu gură de sabie şi i-au surpat pre toţi şi n-au rămas într-însa tot răsuflătoriul, şi pre Asor au arsu-o cu foc. Şi toate cetăţile a împăraţilor acestora şi pre toţi împăraţii lor i-au prins Iisus şi i-au ucis cu gură de sabie şi au surpat pre ei în ce chip au rînduit Moisi, sluga Domnului. Iară toate cetăţile ceale şănţuite nu le-au ars Israil, fără numai pre Asor singur au arsu-o Iisus. Şi toate prăzile ei şi dobitoacele le-au prădat lor fiii lui Israil, iară pre ei i-au surpat pre toţi cu gură de sabie pînă i-au pierdut pre ei, n-au lăsat dentru ei nimică răsuflătoriu. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, slugii Lui, şi în ce chip au poruncit Moisi lui Iisus, aşa au făcut Iisus, n-au ieşit nimică den toate care au poruncit Domnul lui Moisi. Şi au luat Iisus tot pămîntul acesta den munte şi tot pămîntul Naghev şi tot pămîntul Gosom, şi cîmpul şi cel de către apus, şi muntele

Israilului şi cîmpiile ceale de cătră munte de la
17 muntele Alac, Şi care suie la Siira şi pînă la
Valagad şi cîmpul Livanului supt muntele
Aermon, şi pre toţi împăraţii lor au prinsu şi
18 i-au ucis şi i-au omorît. Şi zile multe au
făcut Iisus cătră toţi împăraţii aceştea
19 războiul. Şi nu era cetate carea n-au datu-o
fiilor lui Israil; afară den eveu ce lăcuia în
20 Gavaon, pre toţi i-au luat cu războiu, Căci
că pren Domnul s-au făcut să să întărească
inima lor să să timpine cu războiu cătră Israil,
ca să-i surpe pre toţi, pentru ca să nu li se dea
lor milă, ce pentru ca să-i surpe în ce chip au
21 zis Domnul cătră Moisi. Şi veni Iisus în
vreamea aceaea şi surpă pre enachimi de la
munte de la Hevron, şi de la Davir, şi de la
Anovu, şi den tot muntele lui Israil, şi den tot
muntele Iudei,împreună cu cetăţile lor, şi i-au
22 surpat pre ei Iisus. N-au rămas lui Ena-
chim den fiii lui Israil, fără numai la Gaza şi la
23 Ghethi şi la Asidoth au rămas. Şi au luat
Iisus tot pămîntul în ce chip au poruncit Dom-
nul lui Moisi, şi i-au dat pre ei Iisus întru moş-
tenire lui Israil, întru împărţeala lor după
fealiurile lor, şi pămîntul să odihni războindu-să.

CAP XII

1 Şi aceştea-s împăraţii pămîntului pre
carii i-au ucis Moisi şi fiii lui Israil şi
au moştenit pămîntul lor decindea de
Iordan, de la răsărita soarelui, de la
valea Arnon pînă la muntele Aer-
mon, şi toată arăpimea de cătră răsărit.
2 Pre Sion, împăratul amoreilor, carele lăcuia
la Esevon, domnind de la Aroir,carea iaste la
margine la valea Arnon,de o parte de vale, şi
jumătate de la Galaad pînă la Iavoc al pîrîului,
3 hotarăle feciorilor lui Amon. Şi arăpimea
pînă la Marea Henereth despre răsărit şi pînă
la Marea Arăpască, Marea Sărilor de la răsă-
rit, calea cea despre Vitsimoth, şi de la The-
4 man ceaea de supt Asidoth Fasga. Şi Og,
împăratul Vasanului, au rămas den uriaşi,
5 cela ce lăcuia la Astaroth şi la Edrain, Domnu
de la muntele Aermon şi de la Selha, şi tot
pămîntul Vasan pînă la hotarăle Ghesuri, şi
Mahathi, şi jumătate de Galaad, hotarăle lui
6 Sion, împăratului Esevonului. Moisi, sluga
Domnului, şi fiii lui Israil au omorît pre ei, şi
au dat pre el Moisi, sluga Domnului, întru
moştenire lui Ruvin şi lui Gad şi la jumătate
7 de fealiul lui Manasi. Şi aceştea-s împăraţii
amoreilor pre carii au ucis Iisus şi fiii lui Israil
decindea de Iordan lîngă Marea Valagad, la
cîmpul Livanului, şi pînă la muntele lui Aloc,
8 suindu-să la Siir, Şi au dat pre el Iisus fea-
liurilor lui Israil moştenire după sorţul lor, în
munte şi în cîmpu, şi la arăpime, şi la Asidoth,
Şi în pustiiu, şi la Naghev, pre heteu şi pre 9
amoreu Şi pre hananeu şi pre ferezeu şi 10
pre eveu şi pre ievuseu. Pre împăratul 11
Ierehonului şi pre împăratul Gheii,carea iaste
aproape de Vethil, Împăratul Ierusalimu- 12
lui, împăratul Hevronului, Împăratul Ieri- 13
muth, împăratul Lahis, Împăratul Eglom, 14
împăratul Gazer, Împăratul Davir, împă- 15
ratul Gadiru, împăratul Erma, împăratul
Aredu, Împăratul Levna, împăratul Odo- 16
lam, Împăratul Machida, împăratul Vethil, 17
Împăratul Apfu, împăratul Ofer, Împăratul 18/19
Afec, împăratul Hesarom, Împăratul 20
Madon, împăratul Azor, împăratul Samvron,
Maron, împăratul Ahsaf, Împăratul Tha- 21
nah, împăratul Maghedon, Împăratul Che- 22
des, împăratul Iecomna al lui Hermel, Îm- 23
păratul Addor al lui Nafathdor, împăratul
Goim al lui Ghelghel, Împăratul Thersa, 24
toţi aceştea împăraţi, 30 şi 1.

CAP XIII

Şi Iisus – bătrîn îndălungat de zile, şi 1
zise Domnul cătră Iisus: „Tu ai
îmbătrînit, ai îndălungat zilele, şi
pămîntul au rămas mult foarte la
moştenire. Şi acesta e pămînt 2
rămas: toate hotarăle Filistiimului şi tot Ghe-
suri şi Hananeul, De la cea nelăcuită, cea 3
de cătră faţa Eghipetului, pînă la hotarăle
Acaron den stînga hananeilor, să socoteaşte
ceale cinci domnii a filistiimilor, la Gazeu şi la
azoteani şi la ascaloniteani şi la Ghettheu şi la
acaroniteani Şi eveului de la Themani, şi la 4
tot pămîntul Hanan dempotrivă de la Gaza, şi
sidoneanii pînă la Afeca, pînă la hotarăle
amoreilor, şi tot pămîntul Gamvli Filistiim,
Şi tot Livanul, de la răsăritul soarelui, de la 5
Galgala, supt muntele Airmon, pînă la întra-
rea Emathului. Tot cela ce lăcuiaşte mun- 6
tele, de la Livan pînă la Masireth Memfo-
maim, pre toţi sidoneanii, Eu pre ei voiu
surpa de tot de cătră faţa fiilor lui Israil, ce-l
împarte pre el cu sorţu lui Israil, în ce chip am
poruncit ţie. Şi acum, împarţi pămîntul 7
acesta întru moştenire la ceale noao fealiuri şi
la jumătate de fealiul al lui Manasi: de la Ior-
dan pînă la Marea cea Mare despre apusul
soarelui vei da pre el, Marea cea Mare va
hotărî, iară la ceale doao fealiuri şi la jumătate
de fealiu lui Manasi. Celor ce-s cu el, lui 8
Ruvin şi lui Gad, au luat moştenirea lor care
le-au dat lor Moisi decindea de Iordan, despre
răsărita soarelui. Au dat lor Moisi, sluga
Domnului, De la Aroir, carele iaste pre ţăr- 9
murile pîrîului Arnon, şi cetatea ceaea den
mijlocul văii, şi toată Misor, de la Medavan
pînă la Divon, Şi toate cetăţile lui Sion, 10
împăratului amoreilor, carele au împărăţit la
Esevon, pînă la hotarăle feciorilor lui

11 Amon, Şi Galadita, şi hotarăle Ghesuri, şi
lui Mahathi, tot muntele Aermon, şi toată
12 Vasanita pînă la Elha, Toată împărăţia lui
Og, la Vasanitida, carele au împărăţit la Asta-
roth şi la Edrain; acesta au rămas den rămă-
şiţa uriaşilor, şi lovi pre el Moisi şi-l surpă pre
13 el. Şi n-au surpat fiii lui Israil pre Ghesuri
şi pre Mahathi şi pre hananeu, şi lăcuia împă-
ratul Ghesuri şi Mahathi întru fiii lui Israil
14 pînă în ziua aceasta. Fără de numai fealiul
lui Levi nu s-au dat moştenire; Domnul Dum-
nezăul lui Israil, El – moştenirea lor, în ce chip
au zis lor Domnul; şi aceasta iaste împărţeala
care o au împărţit-o Moisi fiilor lui Israil la
Aravoth Moav, decindea de Iordan, despre
15 Ieriho. Şi au dat Moisi fealiului fiilor lui
16 Ruvin după noroadele lor. Şi să făcu lor
hotarăle de la Aroir, care iaste de cătră faţa
văii Arnon, şi cetatea cea den valea Arnon, şi
17 toată Misor, pînă la Medava, Esivon şi toate
cetăţile lor ceale ce sînt la Misor şi la Devor şi
18 Vamoth Vaal şi casele lui Velmon Şi Iasa şi
19 Chedimoth şi Mifaathi Şi Cariiathaim şi
Sevama şi Sarthu şi Sior, în muntele
20 Enac, Şi Vethfogor şi Asidoth Fasga şi Vit-
21 simuth Şi toate cetăţile lui Misor şi toată
împărăţia lui Sion, împăratul amoreilor,
carele au împărăţit la Esivon, pre carele au
ucis Moisi pre el şi pre povăţuitorii lui
Madiam şi pre Evi şi pre Rocom şi pre Sur şi
pre Ur şi pre Revec, boiarii lui Sion, pre aceia
22 ce lăcuia pămîntul. Şi pre Valaam al lui
Veor vrăjitoriul l-au ucis fiii lui Israil cu sabie
23 la înfrîngere. Şi să făcu hotarăle fiilor lui
Ruvin Iordanul hotar. Aceasta e moştenirea
fiilor lui Ruvin, după noroadele lor, cetăţile şi
24 odăile lor. Şi au dat Moisi fiilor lui Gad
25 după noroadele lor. Şi li s-au făcut lor
hotarăle Iazir, toate cetăţile Galaad şi jumă-
tate de pămîntul fiilor Amon pînă la Aroir,
26 carea iaste de cătră faţa Ravathi, Şi de la
Esevon pînă la Ramothi, cătră Masfa şi Vota-
27 nin, şi Manain pînă la hotarăle Davir, Şi la
Enemec Vitharam, şi Vithnamra, şi Sohoth, şi
Sofon, şi ceaealaltă împărăţie a lui Sion,
împăratul Esevon, Iordanul va hotărî pînă la
partea Mării Henereth, decindea de Iordan,
28 despre răsărit. Aceasta e moştenirea fecio-
rilor lui Gad, după noroadele lor, după cetă-
29 ţile lor şi după satele lor. Şi deade Moisi la
jumătate de fealiul lui Manasi şi să făcu acei ju-
mătate de fealiul fiilor lui Manasi, după noroade-
30 le lor. Şi li să făcu hotarăle lor de la Manaim, şi
toată împărăţia Vasan, şi toată împărăţia lui Og,
împăratul lui Vasan, şi toate satele Iair, carele
31 sînt la Vasanitida, 60 de cetăţi. Şi jumă-
tate de Galaad, şi la Astaroth, şi la Edrain,
cetăţile împărăţiei lui Og, la Vasanitida, şi
s-au dat fiilor Mahir, fiiu lui Manasi, şi la jumăta-
te fiilor Mahir, după noroadele lor. Aceştea-s 32
pre carii i-au moştenit de tot Moisi la Ara-
voth Moav, decindea de Iordan, despre
Iereho, de la răsărit. Şi fealiul lui Levi n-au 33
dat Moisi moştenire; Domnul Dumnezăul lui
Israil, El – moştenirea lor, în ce chip au grăit lor.

CAP XIV

Şi aceştea-s ceia ce au moştenit de tot 1
den fiii lui Israil în pămîntul lui
Hanaan, cărora le-au moştenit lor
Eleazar preotul şi Iisus al lui Navi şi
boiarii neamurilor fealiurilor fiilor lui
Israil. După sorţi s-au moştenit, în ce chip 2
au poruncit Domnul în mîna lui Iisus la ceale
noao fealiuri şi la jumătate de fealiu,
Pentru că au dat Moisi moştenirea la ceale 3
doao fealiuri şi jumătate de fealiul lui Manasi,
decindea de Iordan, şi leviţilor n-au dat sorţu
între ei; Căce era fiii lui Iosif doao fealiuri, 4
Manasi şi Efraim, şi nu s-au dat parte în
pămîntul leviţilor, fără numai cetăţi a lăcui-
rea, şi ceale osebite lor dobitoacelor lor, şi
dobitoacele lor. În ce chip au poruncit 5
Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil şi
au împărţit pămîntul. Şi au venit fiii Iudei 6
cătră Iisus la Galgala şi au zis cătră el: „Halev
al lui Iefoni Chenezeul, tu ştii cuvîntul carele
au grăit Domnul cătră Moisi, omul lui Dumne-
zău, pentru mine şi pentru tine, la Cadis
Varni. Pentru că eram de patruzeci de ani 7
cînd m-au trimis Moisi, robul Domnului, de la
Cadis Varni să iscodescu pămîntul, şi au răs-
punsu lui cuvînt după gîndul lor. Fraţii 8
miei ceia ce s-au suit împreună cu mine au
mutat cugetul norodului, iară eu m-am adaos
ca să urmezu Domnului Dumnezăului mieu.
Şi s-au jurat Moisi în ziua aceaea, zicînd: 'Pă- 9
mîntul pre care te-ai suit, ţie va fi în sorţu, şi fiilor
tăi în veaci, pentru căce te-ai adaos a urma dena-
poia Domnului Dumnezăului nostru'. Şi, iată, 10
acuma m-au hrănit Domnul în ce chip au zis,
acesta al patruzecilea şi cinci de ani de cînd au
grăit Domnul cuvîntul acesta cătră Moisi, şi
au mersu Israil în pustie şi acum, iată, eu
astăzi sînt de 85 de ani. Încă sînt astăzi cu 11
vîrtute, ca şi cînd m-au trimis Moisi, aşa pociu
şi acum a întra şi a ieşi la războiu. Şi acum 12
ceru de la tine muntele acesta, în ce chip
au zis Domnul în ziua aceaea, căce tu ai
auzit cuvîntul acesta în ziua aceaea, iară
acum enachimi sînt acolo, cetăţ mari şi tari,
deci de va fi Domnul cu mine, voiu surpa
pre ei în ce chip au zis mie Domnul".

13 Şi blagoslovi pre el Iisus.
14 Şi deade pre Hevron lui Halev, feciorul lui Efoni Chinezeului, în sorţu; pentru aceaea să făcu Hevron lui Halev al lui Efoni Chenezeului cu sorţu pînă în ziua aceasta, pentru căci el au urmat porunca Domnului Dumnezăului lui
15 Israil. Iară numele lui Hevron era mai înainte cetatea Arvo, mitropolia celor den Enachim aceasta; şi pămîntul încetă de războiu.

CAP XV

1 Şi să făcură hotarăle fealiului fiilor Iudei, după noroadele lor, de la hotarăle Idumeii, de la pustiiul lui Sin de cătră amiazăzi pînă la Cadis de cătră
2 răsărit. Şi să făcură lor hotarăle de la amiazăzi pînă la partea Mării ceii Sărate, de
3 cătră piscul ce vine cătră amiazăzi Şi mearge den preajma a suiriei Acravim şi iase afară la Sena şi suie de cătră apus la Cadis Varni şi iase la Eron şi să suie la Adara, şi mearge cea despre apus Cadis, şi mearge spre
4 Acarche, Şi mearge la Asemona şi iase pînă la valea Eghipetului, şi va fi lui ieşirea hotarălor la mare, aceastea-s lor hotarăle de
5 cătră amiazăzi. Şi hotarăle de cătră răsărit: toată Marea cea Sărată pînă în partea Iordanului, şi hotarăle lor la miazănoapte, şi de la
6 piscul mării, şi den partea Iordanului, Să suie hotarăle pre Vethagla şi mearge pre aproape de miazănoapte spre Vethara, şi să suie hotarăle preste pietrile Veor, feciorul lui
7 Ruvin, Şi să suie hotarăle de la Davirah a văii Ahor şi să pogoară spre miazănoapte pre Galgala, carele iaste den preajma apropierii Adamin, carele iaste despre răsărit cu valea, şi iase hotarul pre apa Izvorului Soarelui, şi
8 va fi lui ieşirea izvorul Roghil. Şi să suie hotarăle la valea Enom despre răsărita lui Evus de la amiazăzi, aceasta iaste Ierusalimul, şi pre hotarăle pre vîrful muntelui carele iaste de cătră faţa văii Enom cătră mare, care iaste dentr-o parte a pămîntului Rafain despre
9 miazănoapte. Şi treace hotarul den vîrful muntelui pre izvorul apei Natho şi treace la satele muntelui Efron şi va scoate hotarul la
10 Vaal, aceasta e cetatea Iarim. Şi va treace hotarul de la Vaal la mare şi va treace la muntele Siir şi va treace spre răsărit cetatea Iarim la miazănoapte, aceasta iaste Hasalon, şi să va pogorî la Cetatea Soarelui şi va treace la
11 amiazăzi. Şi va treace hotarul despre răsăritul Acaron spre miazănoapte şi va treace hotarăle la Sacharona şi va treace muntele pămîntului Vaala şi iase la Iavnil şi va fi ieşirea hotarălor la mare, şi hotarăle lor de la mare, Ma-
12 rea cea Mare va hotărî. Aceastea-s hotarăle
13 fiilor Iudei demprejur, după noroadele lor. Şi lui Halev, feciorul lui Efoni, i-au dat parte în mijlocul feciorilor Iudei, pren porunca lui Dumnezău, şi i-au dat lui Iisus cetatea lui Arve, tată lui Enac, aceasta iaste Hevron.
Şi i-au surpat de acolo Halev, feciorul lui 14
Efoni, pre cei 3 feciori ai lui Enac, pre Siseu şi pre Ahima şi pre Tholmai, naşterile lui Enac.
Şi s-au suit de acolo Halev la ceia ce lăcuia 15
Davir, şi numele lui Davir mai înainte era Cetatea Cărţilor. Şi zise Halev: „Carele va 16
lua Cetatea Cărţilor şi o va stăpîni pre ea, şi voiu da lui pre Ashan, fata mea, lui muiare".
Şi au luat-o pre ea Gothoniil, feciorul lui Che- 17
nez, fratele lui Halev cel mai tînăr, şi deade lui pre Ashan, fata lui, fămeaie. Şi fu cînd 18
ieşiia ea, şi să sfătui cu el, zicînd: „Ceare-voiu tătîne-mieu ţarină". Şi strigă de pe măgariu şi
zise ei Halev: „Ce-ţ iaste ţie?" Şi-i zise lui: 19
„Dă-m blagoslovenie, pentru că la pămîntul despre răsărit m-ai dat pre mine, dă-m mie pre Golathmaim". Şi i-au dat ei Halev pre Golathmaim cea de sus şi pre Golath cea de
jos. Aceasta e moştenirea fealiului fiilor 20
Iudii, după noroadele lor. Şi să făcură cetă- 21
ţile lor cetăţi cătră fealiul fiilor Iudei la hotarăle Edomului la pustiiu: Cavoseilu şi Edrai şi
Iagur Şi China şi Dimona şi Adada Şi 22/23
Chedes şi Ethina Zif şi Telem şi Valoth 24
Şi Asor cea Noao şi cetăţile Esron, aceasta e 25
Asor, Amam şi Seme şi Thamaa şi Moldada şi 26
Asarsu Şi Asergada şi Asemon şi Vithelef 27
Şi Asarsula şi Versavie şi Evezthie, şi oraşele 28
lor şi satele lor, Vaala şi Evim şi Asem şi 29
Eltholad şi Hesel şi Erma Şi Sechiileg şi 30
Medimina şi Sansana Şi Alvol şi Seleim şi 31
Ail şi Remon, toate cetăţile, doaozeci şi noao,
şi oraşăle lor. La cîmpie, Esthaol şi Saara 32
şi Asna Şi Zana şi Ongonim şi Thafuoa şi 33
Enaim Şi Ierimuth şi Odolam şi Soho şi 34
Azica Şi Saraim şi Adiaghiathim şi Gadira, 35
şi satele lor şi cetăţile, 40, şi oraşile lor. Să- 36
nan şi Adasa şi Magdalgad Şi Dalaam şi 37
Masefa şi Ehthail Şi Lahis şi Vascathi şi 38
Aglon Şi Havai şi Lamas şi Hathalis Şi 39/40
Gadiroth şi Vithagon şi Naama şi Machida,
cetăţi 16, şi oraşăle lor. Levna şi Ather şi 41
Asan Şi Etha şi Asena şi Mesiv Şi Chie- 42/43
laiu şi Ahziv şi Marisa, cetăţi noao, şi oraşăle
lor. Acaron şi oraşăle ei şi satele ei. De la 44/45
Acaron şi la marea Iamnai, şi toate cîte sînt
aproape de Esdodu, şi oraşăle lor. Esdodu 46
şi oraşăle ei şi satele ei; Gaza şi oraşăle ei
şi satele ei, pînă la pîrîul Eghipetului, şi
Marea cea Mare hotăraşte. Şi la muntele: 47
Safir şi Iether şi Soho Şi Rena şi 48
Cetatea Cărţilor, aceasta iaste Davir, Şi 49
Anav şi Esthemo şi Anev. Şi Gosom şi 50

Hiluon şi Ghilo, cetăţi unsprăzeace, şi oraşăle
51/52 lor. Erev şi Ruma şi Asan Şi Ianom şi
53 Vithapfuth şi Afaca Şi Amata şi cetatea
Sarvo, aceasta iaste Hevron, şi Sior, cetăţi
54 noao, şi oraşăle lor. Maon şi Hiermel şi Zif
55 şi Eta Şi Ezrael şi Ecdaam şi Zanoachiem
56 Şi Gavaa şi Thamna, cetăţi zeace, şi oraşăle
57/58 lor. Elul şi Vethsur şi Hiedur Şi Maaroth
şi Vethanot şi Elthichien, cetăţ şase, şi oraşăle
59 lor. Theco şi Efratha, aceasta iaste
Vithleaem, şi Fagor şi Etaam şi Colon şi
60 Tatami şi Soris şi Carem şi Galem Şi Vithir
şi Manoho, cetăţi unsprăzeace, şi oraşăle
61 lor. Cariathvaal, aceasta e cetatea Iarim, şi
Areva, cetăţi doao, şi oraşăle lor, şi satele
62 lor. La pustiiul Vitharava şi Madon şi Oho-
63 ran Şi Nifsan şi Cetăţile Sării şi Ingadi,
64 cetăţi şase, şi oraşăle lor. Şi evuseul lăcuia
în Ierusalim, şi n-au putut fiii Iudei să piarză
pre ei, şi au lăcuit evuseul cu fiii Iudei la
Ierusalim pînă în ziua de astăzi.

CAP XVI

1 Şi să făcură hotarăle fiilor lui Iosif, de
la Iordan, despre Iereho, de la răsă-
rit, pustiiul, şi să va sui de la Iereho la
2 munte la Vethil. Şi va ieşi de la
Vethil la Luza şi va treace la hotarăle
3 lui Ahiataroth. Şi va treace de la mare la
hotarăle lui Iefleti, pînă la hotarăle Vethero-
nului celui de Jos şi pînă la Gazer, şi va fi ieşi-
4 rea lor la mare. Şi au moştenit fiii lui Iosif,
Efraim şi Manasi, şi s-au făcut hotarăle fiilor
5 lui Efraim după noroadele lor. Şi s-au făcut
hotarăle moştenirii lor, de la răsărita Atha-
roth Adaru pînă la Vetharom cea de Sus şi
6 Gazara. Şi vor treace hotarăle la mare la
Mahthoth, de la miazănopte, şi vor treace la
răsărit la Thinath Silo, şi va treace pre acesta
7 de la răsărit la Ianoha. Şi să va pogorî de la
Ianoha la Ataroth şi Naratha şi oraşăle lor, şi
8 va treace la Iereho şi va ieşi la Iordan. Şi de
la Dafuth vor treace hotarăle la mare la pîrîul
Cana, şi va fi ieşirea lor la mare, aceasta e
moştenirea fealiului fiilor lui Efraim, după
9 noroadele lor; Şi cetăţile ceale ce s-au ose-
bit fiilor lui Efraim, pren mijlocul moştenirii
fiilor lui Manasi, toate cetăţile şi oraşăle lor.
10 Şi n-au pierdut Efraim pre hananeu, cela ce
lăcuiaşte în Gazer, şi lăcuia hananeul întru
Efraim pînă în ziua aceasta, şi s-au făcut birnici
robi pînă s-au suit Faraon, împăratul Eghipetu-
lui, şi au luat cetatea şi au arsu-o cu foc pre ea, şi
pre hananei şi pre ferezei şi pre ceia ce lăcuia în
Gazer i-au junghiat, şi au datu-o pre ea Fa-
rao în zeastre featii lui.

CAP XVII

Şi s-au făcut hotarăle fealiului fiilor 1
Manasi, pentru că acesta e născutul
întîiu lui Iosif; lui Mahir, cel dentîiu
născut lui Manasi, tatăl lui Galaad,
pentru că om de războiu era, întru
Galaaditida şi întru Vasanitida. Şi să făcu 2
fiilor Manasi celor rămaş, după noroadele lor,
fiilor Ahiezer şi fiilor Elec şi fiilor Ezriil şi fii-
lor Ehem şi fiilor Efer şi fiilor Simiraei, aceş-
tea sînt fiii lui Manasi, fiiul lui Iosif, bărbaţii,
după năroadele lor. Şi la Salpaadu, fecio- 3
rul lui Efer, feciorul lui Galad, feciorul lui
Mahir, feciorul lui Manasi, nu era lui feciori,
ce feate; şi aceastea sînt numele featelor lui
Salpaad: Malaa şi Nua şi Egla şi Melha şi
Thersa. Şi au stătut înaintea lui Eliazar 4
preotul şi înaintea lui Iisus, feciorul lui Navi,
şi înaintea boiarilor, zicînd: „Dumnezeu au
poruncit pren mîna lui Moisi să ni se dea noao
moştenire în mijlocul fraţilor noştri". Şi li
s-au dat lor moştenire, pren porunca Domnu-
lui, sorţu întru fraţii tătîne-său. Şi căzu 5
funea lor de la Anasa, cîmpul Lavad, den
pămîntul Galaad şi al Vasanului, carele iaste
decindea de Iordan, Căci featele feciorilor 6
lui Manasi au moştenit moşie între mijlocul
fraţilor lor, iară pămîntul Galaad s-au făcut
feciorilor lui Manasi celor rămaş. Şi s-au 7
făcut hotarăle fiilor Manasi de la Asir
Mahthoth Idanath, carea iaste despre partea
Sihem, şi merg hotarăle la Iamen şi Iasim, la
izvorul Thatho. Lui Manasi va fi pămîntul 8
Thapfu; şi Thapfu, la hotarăle Manasii, feciori-
lor lui Efraim. Şi să vor pogorî hotarăle la 9
valea Cane spre miazăzi spre valea lui Iair,
terevinthul lui Efraim între mijlocul cetăţilor
lui Manasi; şi hotarăle lui Manasi spre miază-
noapte, la pîrîu, şi va fi lui ieşirea marea.
De cătră miazăzi lui Efraim, şi la miazănoapte 10
lui Manasi, şi va fi marea hotarăle lor; şi pre
Asir să vor împreuna la miazănoapte, şi lui
Isahar despre răsărit. Şi va fi Manasi întru 11
Isahar şi în Asir Vethsan şi oraşăle lor, şi
ceale Iavlaam şi featele ei, şi pre ceia ce
lăcuiescu în Dor şi oraşăle ei, şi pre ceia ce
lăcuiescu în Tanah şi satele ei, şi pre ceia ce
lăcuiescu în Machidoh şi satele ei, şi a treia
Nafetha şi oraşăle ei. Şi n-au putut feciorii 12
lui Manasi să surpe cetăţile aceastea şi au în-
ceput hananeul a lăcui întru pămîntul acesta.
Şi fu în vreame ce să întăriră fiii lui Israil şi au 13
făcut pre hananei supuşi, iară cu surpare pre ei
n-au surpat. Şi pricină fiii lui Iosif lui Iisus, zi- 14
cînd: „Pentru căci ai moştenit pre noi o moşie şi

o parte? Şi eu nărod mult sînt şi Dumnezeu
15 m-au blagoslovit". Şi zise lor Iisus: „De
eşti tu nărod mult, suie-te la pădure şi cură-
ţeaşte ţie acolo la pămîntul ferezeului şi al lui
16 Rafain, de ţie – strîmtu muntele Efraim". Şi
au zis fiii lui Iosif: „Nu ne place noao muntele
Efraim; şi călărime aleasă şi hiară – la tot
hananeul ce lăcuiaşte întru mine la Vethsan şi
17 întru satele ei şi la valea Iezrael". Şi zise
Iisus fiilor lui Iosif, lui Efraim şi lui Manasi,
zicînd: „De eşti nărod mult şi vîrtute mare ai,
18 nu va fi ţie o moşie, Că pădurea va fi ţie,
căci pădure iaste, şi vei curăţi pre ea şi va fi ţie
ieşirile lor cînd vei surpa pre hananeu; căci
călărime aleasă iaste la el şi tare iaste, iară tu
îl vei treace cu vîrtutea pre el".

CAP XVIII

1 Şi să adună toată adunarea fiilor lui
Israil la Silo şi au întins acolo cortul
mărturiei şi pămîntul s-au stăpînit de
2 către ei. Şi au rămas fiii lui Israil,
carii n-au moştenit moştenirea lor,
3 şapte neamuri. Şi zise Iisus fiilor lui Israil:
„Pînă cînd voi veţi lenevi să întraţ să moşteniţ
pămîntul carele au dat voao Domnul Dumne-
4 zeul părinţilor voştri? Daţi dentru voi trei
oameni dentr-un fealiu şi voi trimite pre ei şi,
sculîndu-să, să umble pămîntul şi să-l scrie
pre el înaintea mea, în ce chip vei putea să
5 împarţi pre el". Şi au venit către el, şi au
împărţit lor şapte părţi: Iuda va sta lor hotar
de către miazăzi, şi fiii lui Iosif vor sta la hotarul
6 lor despre miazănoapte. „Iară voi împărţiţ
pămîntul şapte părţi şi aduceţ aicea către
mine şi voiu scoate voao sorţu aicea înaintea
7 Domnului Dumnezeului nostru. Pentru că
nu iaste parte fiilor lui Levi întru voi, căci
preoţia Domnului – partea lor, şi Gaadu şi
Ruvin şi jumătate de feliul lui Manasi au luat
moştenirea lor decindea de Iordan la răsărit,
carea le-au dat lor Moisi, sluga Domnului".
8 Şi sculîndu-să oamenii,au mersu, şi au porun-
cit Iisus oamenilor celora ce mergea să umble
pămîntul,zicîndu: „Treaceţ şi umblaţ pămîn-
tul şi călcaţ pe el şi veniţ aicea către mine, şi
voiu scoate voao aicea sorţu înaintea Domnu-
9 lui,la Silo". Şi au mersu oamenii şi au tre-
cut pre pămînt, şi au călcat pămîntul şi au
văzut pre el, şi au scris pre el după cetăţile lui
şapte părţi într-o carte şi au adus către Iisus la
10 tabără la Silo. Şi le-au pus lor Iisus sorţu la
Silo înaintea Domnului şi au împărţit acoło Iisus
pămîntul fiilor lui Israil după împărţealele lor.
11 Şi ieşi sorţul fealiului fiilor lui Veniamin întîiu,
după noroadele lor, şi au ieşit hotarăle moşiii
lor întru mijlocul fiilor Iudei şi în mijlocul fii-
lor lui Iosif. Şi li să făcu lor hotarăle de la 12
miazănoapte,de la Iordan,şi să va sui hotarul
den dosul lui Ieriho spre miazănoapte şi să va
sui pren munte pre mare şi va fi lui ieşirea
Madmaritina Vethain, Şi vor treace de 13
acolo hotarăle Luza, denapoia lui Luza,de la
spatele ei, aceasta iaste Vethil, şi să vor
pogorî hotarăle de la Ataroth Edar la munte,
carele iaste către miazăzi lui Vetheron cea de
Jos, Şi vor treace hotarăle şi vor încunjura 14
despre partea ce caută la marea de la miazăzi,
de la munte de către faţa Vethiron amiazăzi,
şi va fi lui ieşirea Cariath Vaal, aceasta iaste
Cariathiarim, cetatea fiilor Iudei; aceasta
iaste partea de către mare. Şi partea 15
despre amiazăzi, despre partea Cariath Vaal,
şi vor treace hotarăle mării la Gain şi vor ieşi
la izvorul apei Natho Şi vor pogorî hota- 16
răle pre partea muntelui carele iaste despre
faţa crîngului fiiului Enom, carele iaste despre
partea Emec Rafain despre miazănoapte, şi
să va pogorî la Ghienom denapoia lui Evu-
sude la miazăzi şi să va pogorî la izvorul
Roghil Şi va treace la miazănoapte şi va 17
treace la izvorul Same şi va treace la Galiloth,
carea iaste den preajmă către suirea Edonim,
şi va pogorî pre piatra Vaan fiilor lui
Ruvim Şi va treace pre dendărătul Vetha- 18
rava de la miazănoapte Şi să va pogorî la 19
Arava şi vor treace hotarăle pre dendărătul
Vithagla de la miazănoapte şi va fi treacerea
hotarălor pre piscul Mării Sărilor de la miază-
noapte la partea Iordanului de la miazăzi.
Aceastea-s hotarăle de la miazăzi, şi Iordanul
va hotărî pre el despre partea răsăritului.
Aceasta e moştenirea fiilor lui Veniamin, hota- 20
răle lor împrejur, după noroadele lor. Şi 21
s-au făcut cetăţile fealiului fiilor lui Veniamin,
după noroadele lor, Ieriho şi Vithagla şi Ame-
casis. Şi Vetharara şi Semrim şi Vethil 22
Şi Avim şi Ofra şi Afratha Şi lăcaşul lui 23/24
Amona şi pre Afni şi Gavaa, cetăţi 12, şi ora-
şăle lor. Gavaon şi Rama şi Viroth Şi 25/26
Masfa şi Hefira şi Mosa Şi Rechem şi Erfail 27
şi Therala Şi Silalef şi Ievus, aceasta e 28
Ierusalimul, şi Gavaath şi cetăţile Iarim, 13,
şi satele lor, aceasta e moştenirea fiilor lui
Veniamin, după noroadele lor.

CAP XIX

Şi ieşi sorţul al doilea lui Simeon, 1
fealiul fiilor lui Simeon, după no-
roadele lor. Şi fu moştenirea lui 2
întru mijlocul sorţului fiilor Iudei şi
s-au făcut moştenirea lor Virsavie
şi Savee şi Molada Şi Asersual şi Vola şi 3
Asom Şi Elthulaad şi Vathul şi Erma 4

5 Şi Sechiila şi Vethmar şi Hazuvoth şi Aser-
6 sula Şi Vivlavath şi ţarinile lor, cetăţi 13, şi
7 oraşăle lor. Ain şi Remon şi Ether şi
8 Asaan, cetăţi 4, şi oraşăle lor. Şi toate satele carele sînt împrejurul cetăţilor acestora, pînă la Valith Viramoth mergînd spre amiazăzi, aceasta e moştenirea fealiului fiilor lui
9 Simeon, după noroadele lor. De la moşia Iudei moştenirea fealiului fiilor Simeon, căci s-au făcut partea fiilor Iudei mai mare decît a lor şi au moştenit fiii lui Simeon în mijlocul
10 moşiii lor. Şi au ieşit sorţul al treilea lui Zavulon, după noroadele lor, şi vor fi hotărăle
11 moştenirea lor pînă la Sarid. Şi să sui hotarăle lor la mare şi la Marila şi să vor împreuna la Davasthe şi să vor întimpina la valea care
12 iaste de cătră faţa Iecnaam Şi să va întoarce de la Saredu den preajmă de la răsăritul Sames la hotarăle Ihasaloth Thavor şi va
13 treace la Davrath şi să va sui la Afiia Şi de acolo va treace pren preajmă la răsărit pre Gothaetha la cetatea Casim şi va treace la
14 Remona Amathanu Drnuah Şi vor încunjura hotarăle la miazănoapte la Enavoth şi va
15 fi ieşirea lor la Ghierthail Şi Catath şi Naloth şi Semron şi Iadila şi Vithleaim, cetăţi
16 12, şi oraşăle lor. Aceasta e moştenirea fealiului fiilor lui Zavulon, după noroadele
17 lor, cetăţile lor şi satele lor. Şi lui Isahar au ieşit sorţul al patrulea, fiilor lui Isahar, după
18 rudeniile lor. Şi s-au făcut hotarăle lor
19 Iesrael şi Ahaseloth şi Sunim Şi Aferarim
20 şi Sion şi Renath şi Anareth Şi Ravoth şi
21 Chiseon şi Aame Şi Ramai şi Inganim şi
22 Innada şi Vethasi Şi se vor împreuna hotarăle la Thavor şi la Sasima şi Vethsamis, cetăţi 16, şi oraşele lor, şi va fi ieşirea hotară-
23 lor Iordanul. Aceasta e moştenirea fealului fiilor lui Isahar, după noroadele lor, şi cetă-
24 ţile şi satele lor. Şi ieşi sorţul al cincilea
25 fealiului fiilor Asir, după noroadele lor. Şi s-au făcut hotarăle lor Helcath şi Ooli şi Vatne
26 şi Ahsaf Şi Alimeleh şi Amad şi Masal, şi se va împreuna cu Carmilul despre mare şi la
27 Sior şi la Vanathu Şi se va întoarce de la răsăritul soarelui Vithdagon şi se va împreuna cu Zavulon şi la Ghe, Ethail despre miazănoapte, Vithaemec şi Nail, şi va mearge
28 la Havol den na stînga, Şi Agraan şi Roovu şi Amon şi Canail, pînă la Sidonul cel
29 Mare, Şi se vor întoarce hotarăle la Rama şi pînă la Cetatea Tăriei Tăriilor, şi se vor întoarce hotarăle la Osa, şi va fi lui ieşirea
30 marea de-mpărţeala Ahziv, Şi Ama şi Afec
31 şi Roov, cetăţi 22, şi oraşăle lor. Aceasta e moştenirea fealiului fiilor Asir, după noroa-
32 dele lor, cetăţile lor şi oraşăle lor. *Şi lui Neftalim au ieşit sorţul al şaselea, fiilor Nefta-
lim, după noroadele lor. Şi să făcură hota- 33
răle lor Meelef şi Melom şi Vesenanim şi Arme şi Nachiev şi Iavne, pînă la Gropi, şi s-au făcut ieşirea lor Iordanul. Şi se vor întoarce 34
hotarăle despre Marea Azanoth Thavor şi va treace de acolo la Icoc şi se va împreuna cu Zavulon de cătră răsărit, şi cu Asir se va împreuna despre mare, şi cu Iuda, Iordanul, de cătră răsărita soarelui. Şi cetăţile zidite 35
ale tirilor, Asidem Tiros şi Amath şi Recath şi Hanereth Şi Adami şi Rama şi Asor Şi 36/37
Chedes şi Edrai şi izvoarăle Asor Şi Eron 38
şi Magdaliil Oran şi Vethanath şi Thasmus, cetăţi 19 şi satele lor. Aceasta e moştenirea 39
fealiului fiilor Neftalim, după rudenia lor, cetăţile şi satele lor. Şi fealiului fiilor lui Dan 40
au ieşit sorţul al 7. Şi li s-au făcut hotarăle 41
lor Saraa şi Esthaol şi cetatea Sames Şi 42
Salavin şi Evalon şi Iethla Şi Elon şi 43
Thamna şi Acaron Şi Eltheco şi Gavathon 44
şi Valoth Şi Ioth şi Vanivarac şi Ghiethre- 45
mon, Şi de la Marea Eracon şi Iericon 46
hotar, aproape de Iopa. Şi au ieşit hotaru- 47
lui fiilor Dan, şi au mersu fiii lui Dan şi au bătut pre Lesen şi au luat pre ea şi au lovit pre ea cu gură de sabie şi au moştenit pre ea şi au lăcuit pre ea, şi au numit numele lui Lesen Dan, după numele lui Dan, tatal lor. Aceasta e moştenirea fealiului fiilor lui Dan, 48
după noroadele lor, cetăţile lor şi oraşele lor. Şi au săvîrşit a împărţi cu sorţi pămîn- 49
tul la hotarăle lui, şi au dat fiii lui Israil moşie lui Iisus, feciorul lui Navi, întru ei, Pren 50
porunca Domnului, şi au dat lui cetatea carea au cerşut, Tamnath Sarai, care iaste în muntele Efraim, şi au zidit cetatea şi lăcuia întru ea. Aceastea sînt împărţirile carele au 51
împărţit cu sorţu Eliazar preotul şi Iisus al lui Navi şi boiarii moşteniilor întru fealiurile lui Israil după sorţi, la Silom, înaintea Domnului, lîngă uşîle cortului mărturiei, şi au mers să lăcuiască pămîntul.

CAP XX

Şi grăi Domnul lui Iisus, zicînd: 1
„Grăiaşte fiilor lui Israil, zicînd: 'Daţi 2
cetăţile pribeagilor, carele am zis cătră voi pren Moisi, Scăparea 3
ucigaşului celuia ce va ucide suflet fără de voia lui, fără de nici un gîndu mai înainte, şi vor fi cetăţile voastre scăpare, şi nu va muri ucigaşul de cela ce să rudeaşte cu sîngele, pînă va veni înaintea adunării la judecată. Şi va fugi la una den cetăţile aceastea 4
şi va sta la poarta uşii cetăţii lui şi va grăi întru urechile bătrînilor cetăţii aceiia cuvintele lui şi-l vor întoarce pre el adunarea cătră

ei şi vor da lui loc şi va lăcui împreună cu
5 ei. Şi cînd va goni cela ce să rudeaşte cu
sîngele după dînsul, şi nu vor ucide pre cela ce
au ucis cu mîna lui, pentru că neştiindu au
lovit pe aproapele lui şi nu urînd el pre dînsul
6 de ieri şi de alaltaieri. Şi va lăcui în cetatea
aceaea pînă va sta înaintea adunării la jude-
cată, pînă va muri preotul cel mare carele va fi
în zilele acealea, atuncea să va întoarce cela
ce au ucis şi va întra în cetatea lui şi la casa lui
7 şi la cetatea de unde au fugit de acolo'". Şi
au osebit pre Chiedes la Galilea la muntele lui
Neftalim, şi Sehem în muntele lui Efrem, şi
cetatea Arvo, aceasta e Hevron, la muntele
8 Iudei. Şi decindea de Iordanul, Ieriho, de
cătră răsărit, au dat pre Vosor în pustiiu în
cîmpu den feliul lui Ruvin, şi pre Ramoth la
Galaad den fealiul lui Gad, şi pre Golan la
9 Vasanitida den fealiul lui Manasi. Aceastea
era cetăţile ceale numite la toţ fiii lui Israil şi la
cel nemearnic ce şade întru ei, să fugă acolo
tot cela ce loveaşte suflet fără de voie, pentru
ca să nu moară de mîna celuia ce să rudeaşte
cu sîngele, pînă va sta înaintea adunării la
judecată.

CAP XXI

1 Şi au venit căpeteniile neamurilor fi-
lor lui Levi cătră Eliazar preotul şi
cătră Iisus al lui Navi şi cătră căpete-
niile feliurilor den neamurile fiilor
2 lui Israil Şi au zis cătră ei în Silo, la
pămîntul lui Hanaan, zicînd: „Poruncit-au
Domnul în mîna lui Moisi să ne dea noao
cetăţi să lăcuim, şi pemprejurile lor, dobitoa-
3 celor noastre". Şi au dat fiii lui Israil leviţi-
lor, cînd moşteniia ei pren porunca Domnului,
4 cetăţile aceastea şi pemprejurile lor. Şi ieşi
sorţul nărodului lui Caath şi să făcu fiilor lui
Aron, preoţilor leviţilor, de la neamul Iudei şi
de la neamul lui Simeon şi de la neamul lui
5 Veniamin, sorţite cetăţi treisprăzeace. Şi
fiilor lui Caath celor rămaş, de la neamul lui
Efraim şi de la neamul lui Dan şi den jumătate
6 de feliul lui Manasi, sorţite cetăţi zeace. Şi
fiilor Gherson, den rudenia neamului lui Isa-
har şi de la neamul lui Asir şi de la neamul lui
Neftalim şi den jumătate den feliul lui Manasi,
7 la Vasan, sorţite cetăţi treisprăzeace. Şi fiilor
lui Merari, după năroadele lor, de la neamul
lui Ruvin şi de la neamul lui Gaad şi de la nea-
mul lui Zavulon, sorţite cetăţ doaosprăzeace.
8 Şi au dat fiii lui Israil leviţilor cetăţile
aceastea şi pemprejurile lor, în ce chip au
9 poruncit Domnul lui Moisi, cu sorţu. Şi au
dat fealiul fiilor Iudei şi fealiul fiilor lui
Simeon şi den fealiul fiilor lui Veniamin ce-
tăţile aceastea. Şi s-au chemat fiilor lui 10
Aaron, după nărodul lui Caath, feciorilor lui
Levi, căci acestora li s-au făcut sorţul cel den-
tîiu. Şi le-au dat lor pre Cariatharvoc, 11
scaunul lui Enac, aceasta iaste Hevron, în
muntele Iudei, iară pemprejurile ei ceale de
prejur ea Şi ţarinile cetăţii şi satele ei 12
le-au dat Iisus lui Halev, feciorul lui Iefoni,
întru ţineare lui. Şi fiilor lui Aaron preotu- 13
lui au dat cetatea – scăpare celuia ce va ucide
– pre Hevron şi céale ce sînt osebite cătră
dînsa şi pre Levna şi ceale osebite ce sînt
cătră dînsa Şi pre Iether şi ceale osebite 14
cătră dînsa şi pre Iethezmo şi ceale osebite
cătră ea Şi pre Ilo şi ceale osebite cătră 15
dînsa şi pre Davir şi ceale osebite cătră
dînsa Şi pre Ain şi ceale osebite cătră 16
dînsa şi pre Ietga şi ceale ce sînt osebite cătră
dînsa şi pre Vethsamis şi ceale osebite cătră
dînsa, cetăţi noao, de la aceaste doao nea-
muri. Şi de la fealiul lui Veniamin, pre 17
Gavaon şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre
Gave şi ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi 18
pre Anathoth şi ceale osebite ce-s cătră ea şi
pre Amo şi ceale osebite ce-s cătră ea, cetăţi
patru. Toate cetăţile fiilor lui Aaron, preoţi- 19
lor, cetăţi 13, şi ceale după împrejurul
lor. Şi noroadelor fiilor lui Caath, leviţilor 20
celor rămaşi de la fiii lui Caath, şi s-au făcut
cetatea hotarălor lor, de la fealiul lui Efraim.
Şi le-au dat lor cetatea scăpării celui ce ucide, 21
pre Sihem şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
Gazer şi ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi 22
pre Cafsain şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
pre cea de sus Vitheron şi ceale osebite ce-s
cătră dînsa, cetăţi 4. Şi den fealiul lui Dan, 23
pre Eltheco şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
pre Gavethon şi ceale osebite ce-s cătră
dînsa Şi pre Elon şi ceale osebite ce-s 24
cătră dînsa şi pre Ghethremon şi ceale ose-
bite ce-s cătră dînsa, cetăţi 4. Şi de la jumă- 25
tate de fealiul lui Manasi, pre Thanaah şi
ceale osebite ce-s cătră ea şi pre Vethsan şi
ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăţi 2. Toate 26
cetăţile, 10, şi ceale osebite ce-s cătră eale,
noroadelor fiilor lui Caath celor rămaşi. Şi 27
fiilor lui Gherson, celor ce să rudesc cu leviţii,
den jumătate de fealiul lui Manasi, cetăţile
ceale osebite celora ce au ucis, pre Golan la
Vasanitida şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi
pre Vesthra şi ceale osebite ce-s cătră dînsa,
cetăţi 2. Şi den fealiul lui Isahar, pre Chision 28
şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre Davath şi
ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi pre Iermoth 29
şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi Izvorul Căr-
ţilor şi ceale osebite ce-s cătră dînsul, cetăţi 4.

30 Şi den fealiul lui Asir, pre Masaal şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre Avdo şi ceale osebite ce-s cătră dînsa Şi pre Helcaath şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre Roav şi ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăţi 4. Şi den neamul lui Neftalim, cetatea cea osebită celui ce au ucis, pre Chiedes, în Galilea, şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre Emathdor şi ceale osebite ce-s cătră dînsa şi pre Carthan şi ceale osebite ce-s cătră dînsa, cetăţi 3. Toate cetăţile lui Gherson, după noroadele lor, cetăţi 13, şi ceale osebite ce-s cătră dînsele. Şi norodului fiilor lui Merari, leviţilor celor rămaşi den fealiul fiilor lui Zavulon, pre Iecnaam şi premprejurile ei şi pre Cartha şi premprejurile ei Şi pre Damna şi premprejurile ei şi pre Dalol şi premprejurile ei, cetăţi 4. Şi decindea de Iordan, despre Ieriho, den fealiul lui Ruvin, au dat cetatea – scăparea celuia ce au ucis – pre Vosor şi premprejurile ei, pre Misor şi premprejurile ei şi pre Iazer şi premprejurile ei Şi pre Ghedson şi premprejurile ei şi pre Masfa şi premprejurile ei, cetăţi 5. Şi den fealiul lui Gad, cetatea cea de scăparea celuia ce au ucis, pre Ramoth la Galaad şi premprejurile ei şi pre Manaim şi premprejurile ei Şi pre Esevon şi premprejurile ei şi pre Iazir şi premprejurile ei, toate cetăţile 4. Toate cetăţile fiilor lui Merari, după noroadele lor, celor rămaşi den fealiul lui Levi, şi li să făcu hotarăle lor, cetăţi 12. Toate cetăţile leviţilor în mijlocul ţinerii fiilor lui Israil, 40 şi 8 de cetăţi şi pemprejurile lor prejur cetăţile aceastea cetăţi. Şi cetăţi şi împrejurile prejur cetate, aşa la toate cetăţile aceastea. Şi săvîrşi Iisus împărţind pămîntul întru hotarăle lui şi au dat fii lui Israil partea lui Iisus Pren porunca Domnului; au dat lui cetatea carea au cerşut, pre Thamna Sahar i-au dat lui, în muntele lui Efraim, şi zidi Iisus cetatea carea au cerşut şi au lăcuit întru ea. Şi au luat Iisus cuţitele ceale de piatră cu care au obrezuit pre fiii lui Israil, pre ceia ce s-au născut pre cale în pustie, căci nu s-au obrezuit în pustiiu, şi le-au pus pre eale la Thamna Sahar. Şi au dat Domnul tot pămîntul lui Israil, carele au jurat să dea părinţilor lor, şi au moştenit pe el şi au lăcuit într-însul. Şi i-au aşăzat Domnul pre ei după împrejur, în ce chip S-au jurat părinţilor lor, nu s-au sculat nimea înaintea lor dentru toţi vrăjmaşii lor, pre toţi vrăjmaşii lor i-au dat lor Domnul în mînile lor. N-au căzut cuvînt den toate cuvintele ceale bune carea au grăit Domnul fiilor lui Israil, toate s-au isprăvit.

CAP XXII

Atuncea au chemat Iisus pre fiii lui Ruvim şi pre fiii lui Gad şi cea jumătate fealiul lui Manasi şi zise lor: „Voi aţi auzit toate cîte au poruncit voao Moisi, sluga Domnului, şi aţi ascultat glasul mieu după toate cîte am poruncit voao. Nu aţi lăsat pre fraţii voştri întru aceastea zile şi mai mulţi, pînă în ziua de astăzi, aţi păzit porunca Domnului Dumnezăului vostru. Iară acuma au odihnit Domnul Dumnezăul vostru pre fraţii voştri, în ce chip au zis lor; acum dară, întorcîndu-vă, meargeţi la casele voastre şi la pămîntul ţinerii voastre carele au dat voao Moisi, sluga Domnului, decindea de Iordan. Ce vă păziţi foarte să faceţi poruncile şi leagea carea au poruncit voao Moisi, sluga Domnului, să iubiţi pre Domnul Dumnezăul vostru şi să meargeţi în toate căile Lui, să păziţi poruncile Lui şi să vă lipiţi lîngă El şi să-I slujiţi Lui den toată inema voastră şi den tot sufletul vostru“. Şi blagoslovi pre ei Iisus şi i-au trimis pre ei şi au mersu la casele lor. Şi la jumătate de fealiul lui Manasi au dat Moisi la Vasan şi celor jumătate au dat Iisus împreună cu fraţii lor pre lîngă Iordan lîngă mare. Şi cînd i-au trimis pre ei la casele lor şi au blagoslovit pre ei, cu bani mulţi au mersu la casele lor şi dobitoace multe foarte şi argint şi aur şi arama şi hier şi haine multe foarte şi au împărţit prada vrăjmaşilor împreună cu fraţii lor. Şi s-au întors şi au mersu fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui Manasi de la fiii lui Israil la Silon, den pămîntul lui Hanaan să meargă la pămîntul lui Galaad, la pămîntul ţinerii lor, carele au moştenit pre el pren porunca Domnului în mîna lui Moisi. Şi au venit la Galilothul Iordanului carele iaste în pămîntul lui Hanaan şi au zidit fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui Manasi acolo jîrtăvnic la Iordan, jîrtăvnic mare de văzut. Şi au auzit fiii lui Israil zicînd: „Iată, au zidit fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui Manasi jîrtăvnic la hotarăle pămîntului Hanaan, la Galiothul Iordanului, decindea de fiii lui Israil“. Şi au auzit fiii lui Israil şi s-au adunat toţi fiii lui Israil la Silon ca să să suie să-i bată pre ei. Şi au trimis fiii lui Israil cătră fiii lui Ruvin şi cătră fiii lui Gad şi cătră cea jumătate de fealiul lui Manasi, la pămîntul lui Galaad, pre Finees, feciorul lui Eliazer, feciorul lui Aron preotul; Şi zeace den boiari împreună cu el, cîte un boiariu den casa neamului den toate fealiurile lui Israil,

oameni boiari a caselor de moşii sînt preste
15 mii a lui Israil. Şi au mersu cătră fiii lui
Ruvin şi cătră fiii lui Gaad şi la cea jumătate de
fealiul lui Manasi, la pămîntul lui Galaad, şi au
16 grăit cătră ei, zicînd: „Aceastea zice toată
adunarea Domnului: 'Ce iaste păcatul aceste
carele aţi greşit înaintea Domnului Dumne-
zăului lui Israil, să vă întoarceţi astăzi de la
Domnul Dumnezăul lui Israil, zidind voao jîr-
tăvnic, să vă faceţi voi ficleani astăzi de la
17 Domnul? Au doară mic iaste voao păcatul
Fogor, căce nu ne-am curăţit de el pînă în ziua
de astăzi şi s-au făcut rană întru adunarea
18 Domnului? Şi voi să vă întoarceţi astăzi de
la Domnul, şi va fi de vă veţi osebi astăzi de la
Domnul, şi mîine preste tot Israilul va fi urgia
19 Domnului. Şi acum, de iaste voao puţin
pămîntul ţinutului vostru, treaceţi voi la
pămîntul ţinutului Domnului, unde lăcuieşte
acolo cortul Domnului, şi moşteniţi întru noi,
şi nu vă faceţi osebiţi de cătră Domnul şi de la
noi nu vă osebiţi, pentru căci aţi făcut voi jîr-
tăvnic afară den jîrtăvnicul Domnului Dumne-
20 zăului nostru. Nu, iată, Ahar al lui Zara cu
greşală au greşit de la anathema, şi peste
toată adunarea lui Israil s-au făcut urgia? Şi
acesta unul singur era, au doară acesta n-au
21 murit întru păcatul lui?'" Şi au răspunsu
fiii lui Ruvin şi fiii lui Gaad şi cea jumătate de
fealiul lui Manasi şi au grăit celor preste mii ai
22 lui Israil, zicînd: „Dumnezău Dumnezău
Domnu iaste şi Dumnezău Dumnezău Dom-
nul El ştie, şi Israil; El va cunoaşte de am gre-
şit noi întru osebire denaintea Domnului, să
23 nu ne mîntuiască pre noi în ziua aceasta. Şi
de am zidit jîrtăvnic noao ca să ne osebim noi
de la Domnul Dumnezăul nostru sau ca să
suim noi preste el jîrtvă de ardere-de-tot sau
ca să facem peste el jîrtva mîntuirii, Domnul
24 singur să cearce. Ce pentru frica cuvîntu-
lui am făcut aceasta, zicînd: 'Pentru ca nu
mîine să zică feciorii voştri feciorilor noştri:
'Ce – voao şi Domnului Dumnezăului Israil?'
25 Şi hotară au pus Domnul între mijlocul vostru
şi al nostru, fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad, pre
Iordan, şi nu iaste voao partea Domnului şi
vor înstreina fiii voştri pre fiii noştri pentru ca
26 să nu se închine Domnului. Şi am zis: 'Să
facem aşa ca să zidim jîrtăvnicul acesta, nu
27 pentru aduceri, nici pentru jîrtve, Ce pentru
ca să fie mărturie aceasta între noi şi între voi, şi
în mijlocul fiilor noştri după noi, ca să slujască
slujbă Domnului înaintea Lui cu aducerile noas-
tre şi cu jîrtvele noastre şi cu jîrtvele mîntuirei
noastre, şi nu vor zice fiii voştri fiilor noştri
mîine: 'Nu iaste voao partea Domnului!'
Şi am zis: 'De să va face vreodănăoară şi vor 28
grăi cătră noi au cătră semenţiile noastre
mîine şi vor zice: 'Vedeţ asămănarea jîrtăvni-
cului Domnului, carele au făcut părinţii voştri
nu pentru aduceri, nici pentru jîrtvă, ce măr-
turie iaste întru mijlocul nostru şi întru mijlo-
cul vostru şi întru mijlocul feciorilor noştri.'
Să nu să facă, dară, noao să ne osebim de la 29
Domnul întru ziua de astăzi, ca să ne întoar-
cem de la Domnul ca să zidim noao jîrtvă adu-
cerilor şi jîrtvelor salamin şi jîrtvei mîntuire-
lor, afară den jîrtăvnicul Domnului Dumne-
zeului nostru, carele iaste denaintea cortului
Lui". Şi auzind Finees preotul şi toţ boiarii 30
adunării şi cei preste mii ai lui Israil care era
cu ei cuvintele carele au grăit fiii lui Ruvim şi fiii
lui Gad şi cea jumătate de fealiul lui Manasi, şi
le-au plăcut lor. Şi zise Finees, fiiul lui 31
Eliazar preotul, fiilor lui Ruvin şi fiilor lui
Gaad şi la cea jumătate de fealiul lui Manasi:
„Astăzi am conoscut cum cu noi e Domnul,
căci n-aţ greşit înaintea Domnului greşala
aceasta şi căci aţ mîntuit pre fiii lui Israil den
mîna Domnului". Şi s-au întorsu Finees, 32
feciorul lui Eliazar preotul, şi boiarii neamuri-
lor de la fiii lui Ruvin şi de la fiii lui Gad şi de la
jumătate de feliul lui Manasi, den pămîntul lui
Galaad la pămîntul lui Hanaan, cătră fiii lui
Israil şi au răspunsu lor cuvintele. Şi au 33
plăcut cuvîntul fiilor lui Israil şi bine au cuvîn-
tat pre Dumnezeul fiilor lui Israil şi au grăit
cătră fiii lui Israil şi au zis să nu se mai suie
cătră ei războiu ca să surpe pămîntul fiilor lui
Ruvin şi fiilor lui Gad şi a jumătate de feliul lui
Manasi, şi au lăcuit pre el. Şi au numit Iisus 34
jîrtăvnicul lui Ruvin şi lui Gad şi a jumătate de
fealiul lui Manasi şi zise căci: „Mărturie iaste
între mijlocul lor că Domnul Dumnezeu,
Dumnezeul lor iaste".

CAP XXIII

Şi fu după zile multe după ce au odihnit 1
Domnul Dumnezeu pre Israil de
cătră toţ vrăjmaşii lui de-mprejur, şi
Iisus – bătrîn îndelungat cu zile, Şi 2
au chemat Iisus pre toţ fiii lui Israil şi
bătrînimea lor şi pre boiarii lor şi pre judecă-
torii lor şi cărturarii lor şi zise lor: „Eu am
îmbătrînit şi m-am îndelungat cu zilele, Iară 3
voi aţ văzut toate cîte au făcut Domnul Dumne-
zăul vostru la toate limbile aceastea de cătră faţa
voastră, căci Domnul Dumnezeul vostru, Acesta
e Ce s-au bătut pentru voi. Vedeţ cum am 4
aruncat voao limbile ceale rămase voao
aceastea în sorţi întru fealiurile voastre, de la

Iordan toate limbile le-am surpat, şi de la Marea cea Mare va hotărî la apusul soare-
5 lui. Iară Domnul Dumnezeul vostru, El va surpa pre dînşii de cătră faţa voastră pînă vor peri şi va tremite lor jîganiile ceale sălbatice pînă va surpa pre ei şi pre-mpăraţii lor de cătră faţa voastră şi veţ moşteni de tot pămîntul lor, în ce chip au grăit Domnul Dumnezeul
6 vostru voao. Întăriţi-vă dară, foarte să păziţ şi să faceţ toate ceale scrise în Cartea Legii lui Moisi, pentru ca să nu vă abateţ de la
7 ea în direapta au în stînga, Pentru ca să nu întraţ în limbile aceaste rămase împreună cu voi şi numele dumnezeilor lor să nu se numească între voi şi să nu vă juraţ, nici să vă
8 închinaţ lor, nici să slujiţ lor, Fără numai la Domnul Dumnezeul vostru să vă lipiţ, în ce
9 chip aţ făcut pînă în ziua de astăzi. Şi au surpat Domnul pre ei de cătră faţa voastră, limbi mari şi tari, şi voao nimea n-au stătut împotrivă denaintea voastră pînă în ziua de
10 astăzi. Un om dentru voi au gonit pre o mie, că Domnul Dumnezeul vostru, Acesta Să bate împreună cu voi, în ce chip au zis
11 voao. Şi să vă păziţ foarte, cu sufletele voastre să iubiţ pre Domnul Dumnezeul
12 vostru. Că de vă veţ întoarce şi veţ adaoge la ceale ce au rămas limbile aceastea împreună cu voi şi veţ face cuscrie cătră ei şi vă veţ amesteca împreună cu ei şi ei cu
13 voi, Cu cunoştinţă să cunoaşteţ că nu va adaoge Domnul Dumnezeul vostru ca să surpe limbile aceastea de cătră faţa voastră şi vor fi voao întru laţuri şi întru piadici şi întru cuie în călcîile voastre şi întru lovituri în ochii voştri, pînă unde veţ peri de la pămîntul cel bun acesta carele au dat Domnul Dumnezăul
14 vostru voao. Iară eu alerg astăzi calea, în ce chip şi toţi ceia de pre pămînt, şi veţ cunoaşte cu toată inima voastră şi cu tot sufletul vostru şi căci n-au căzut un cuvînt den toate cuvintele ceale bune carele au zis Domnul Dumnezăul vostru cătră voi, toate au venit voao, unul
15 nu se-au lipsit dentru eale. Şi va fi, în ce chip vine pre voi toate cuvintele ceale bune carele au grăit Domnul Dumnezăul vostru preste voi, aşa va aduce Domnul pre voi toate cuvintele ceale reale, pînă va surpa pre voi de pre pămîntul cel bun acesta carele au dat
16 voao Domnul Dumnezăul vostru. Cînd veţ călca voi făgăduinţa Domnului Dumnezăului vostru carea au poruncit voao şi mergînd vă veţ închina la dumnezăi streini şi vă veţ închina lor, şi Se va mînia cu mînie Domnul întru voi şi te va întoarce degrabă de la pămîntul cel bun carele au dat Domnul voao."

CAP XXIV

Şi au adunat Iisus toate fealiurile lui Israil la Sihem şi au chemat pre cei bătrîni ai lui Israil şi pre boiarii lor şi pre judecătorii lor şi pre cărturarii lor şi au stătut denaintea Domnului Dumnezău. Şi zise Iisus cătră tot norodul: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Decindea de rîu au lăcuit părinţii voştri den ceput, Thara, tatăl lui Avraam şi tatăl lui Nahor, şi au slujit la alţi dumnezăi. Şi am luat pre tatăl vostru, pre Avraam, de de ceaea parte de rîu, şi l-am povăţuit pre el întru tot pămîntul Hanaan şi i-am înmulţit sămînţa lui şi am dat lui pre Isaac Şi am dat lui Isaac pre Iacov şi pre Isaaf; şi am dat lui Isaaf muntele lui Siir moştenire lui, şi Iacov şi fiii lui s-au pogorît la Eghipet şi să făcură acolo întru limbă mare şi multă şi tare şi chinuiră pre ei eghipteanii. Şi am trimis pre Moisi şi pre Aaron şi au lovit Domnul Eghipetul cu seamnele care au făcut întru ei. Şi după aceasta au scos pre părinţii voştri de la Eghipe: şi aţ întrat în mare şi au gonit eghipteanii denapoia părinţilor voştri cu cară şi cu cai la Marea cea Roşie'. Şi am strigat cătră Domnul şi au dat nor şi negură între mijlocul nostru şi între mijlocul eghipteanilor şi au adus preste ei marea şi au acoperit pre ei şi au văzut ochii voştri cîte au făcut Domnul în pămîntul Eghipetului şi aţ fost în pustiiu zile multe. Şi v-am adus pre voi la pămîntul amoreilor celora ce lăcuiescu decindea de Iordan şi au ieşit la războiu înaintea voastră şi au dat pre ei Domnul în mîinile voastre şi aţ moştenit pămîntul lor şi aţ surpat pre ei de cătră faţa voastră. Şi s-au sculat Valac al lui Sepfor, împăratul Moav, şi au stătut cu oaste împotriva lui Israil şi trimiţînd au chemat pre Valaam, feciorul lui Veor, să vă bleasteme pre voi. Şi n-au vrut Domnul Dumnezău să bleasteme pre tine, şi cu blagoslovenie v-au blagoslovit pre voi şi v-au scos pre voi den mîinile lor şi i-au dat pre ei. Şi aţ trecut Iordanul şi aţ mers la Ierihon şi au dat războiu voao ceia ce lăcuia în Ierihon, amoreul şi ferezeul şi hananeul şi heteul şi ghergheseul şi eveul şi evuseul, şi au dat pre ei Domnul în mîinile voastre. Şi au trimis mai nainte de voi viaspea şi au scos pre ei de cătră faţa voastră, doi împăraţi ai amoreilor, nu cu sabia ta, nice cu arcul tău. Şi au dat voao pămîntul pre carele n-aţ ostenit preste el şi cetăţ carele n-aţ zidit şi aţ lăcuit întru eale, şi vii şi maslini, pre carele n-aţ răsădit, voi aţ mîncat. Şi acum teameţi-vă de Domnul şi-I slujiţ Lui cu direptate şi cu nestrîmbătate şi scoa-

teţ pre dumnezeii cei streini cărora au slujit părinţii voştri decindea de rîu şi la Eghipet, şi
15 să slujiţ Domnului. Iară de nu va plăcea voao să slujiţ Domnului, aleageţi voao singuri astăzi cui veţ sluji, au dumnezăilor părinţilor voştri, celor decindea de rîu, au dumnezăilor amoreilor întru carii voi lăcuiţ pre pămîntul lor, iară eu şi casa mea vom sluji Domnului,
16 căci sfînt iaste". Şi răspunzînd norodul, zise: „Să nu să facă noao să lăsăm pre Dom-
17 nul ca să slujim la dumnezăi streini, Că Domnul Dumnezăul nostru Acesta iaste Dumnezău, Acesta ne-au scos pre noi şi pre părinţii noştri den pămîntul Eghipetului, den casa robimei, şi cîte au făcut noao seamnele ceale mari aceastea şi ne-au păzit pre noi în toată calea unde am mers întru ea şi în toate
18 limbile pren carele am trecut prin eale. Şi au scos Domnul toate limbile, şi pre amoreu, pre cela ce lăcuia pămîntul, de către faţa noastră, iară şi noi să slujim Domnului, pentru
19 că Acesta iaste Dumnezăul nostru". Şi zise Iisus către norod: „Nu veţi putea să slujiţi Domnului Dumnezău, căci Dumnezău sfînt iaste, şi rîvnind, Acesta nu va lăsa păcatele
20 voastre şi fărădelegile voastre. Cînd veţi lăsa pre Domnul şi veţ sluji la dumnezăi streini, şi venind va chinui pre voi şi va piarde pre voi, pentru căci v-au făcut bine voao".
21 Şi zise norodul către Iisus: „Nu, ce Domnului
22 vom sluji". Şi zise Iisus către norod: „Mărturie voi asupra voastră, că voi aţi ales voao
23 Domnului să-I slujiţi". Şi ziseră: „Marturi". „Şi acum rîdicaţi pre dumnezăii cei striini care sînt întru voi şi vă îndireptaţi inema voastră către Domnul Dumnezăul lui
24 Israil". Şi zise norodul către Iisus: „Domnului Dumnezăului nostru vom sluji şi glasul Lui
25 vom asculta". Şi au pus Iisus făgăduinţă către norod în ziua aceaea şi i-au dat lui leage şi judecată la Sihem, înaintea cortului Dum-
26 nezăului lui Israil. Şi au scris cuvintele aceastea în Cartea legii lui Dumnezău, şi au luat Iisus piatră mare şi au pus-o pre dînsa supt terevinthul cel denaintea Domnului.
27 Şi zise Iisus către tot norodul: „Iată, piatra aceasta va fi voao întru mărturie, că ea au auzit toate cîte s-au grăit de Domnul, cîte au grăit către voi astăzi, şi aceasta va fi între voi întru mărturie la zilele ceale de apoi, cînd veţ
28 menţi Domnului Dumnezăului vostru". Şi au slobozit Iisus norodul, pre fieştecarele la
29 locul lui. Şi fu după acealea, şi muri Iisus, fiiul lui Navi, robul Domnului, de 100 şi zeace
30 ani. Şi l-au îngropat pre el lîngă hotarăle sorţului lui, la Thamna Sahar, la muntele lui Efraim, despre miazănoaptea muntelui
31 Galaad. Şi au slujit Israil Domnului toate zilele lui Iisus şi toate zile celor bătrîni cîţi au tras vacul după Iisus şi cîţi au fost văzut toate faptele Domnului cîte au făcut lui Israil. Şi au pus acolo împreună cu el, la 32 grobniţe unde l-au îngropat pre el acolo, cuţitele ceale de piatră cu carele au obrezuit pre fiii lui Israil, la Galgala, Iisus, cînd i-au scos pre ei de la Eghipet, în ce chip au poruncit Domnul, şi acolo sînt pînă în ziua de astăzi. Şi oasele lui Iosif le-au scos fiii lui Israil de la 33 Eghipet şi le-au astrucat pre eale la Sichima, în partea ţarinei unde au cumpărat Iacov de la amoreii ceia ce lăcuia la Sichima, direpţ mioare 100, şi o au dat-o pre ea lui Iosif în parte. Şi Eleazar, fiiul lui Aaron preotul, au 34 murit şi s-au îngropat la Gavaath al lui Finees, fiiului lui, care i-au dat lui la muntele Efraim. În ziua aceaea, luînd fiii lui 35 Israil chivotul făgăduinţei Domnului, îl purta între ei, şi Finees au preoţit pentru Eleazar, tatăl lui, pînă au murit şi s-au îngropat la Gavaath al lui. Iară fiii lui Israil au mers 36 fieştecarele la locul lor şi la cetatea lor. Şi să închina fiii lui Israil la Astarti şi la 37 Astaroth şi a dumnezăii limbilor cei după împrejurul lor, şi au dat pre ei Domnul pre mîinile lui Eglom, împăratul Moav, şi au stăpînit lor ani 18.

JUDECĂTORII

CAP I

1 Şi fu după moartea lui Iisus, şi întreba fiii lui Israil întru Domnul, zicînd: „Cine se va sui noao cătră hananeu mai mare, ca să dea război întru
2 ei?“ Şi zise Domnul: „Iuda se va
3 sui; iată, am dat pămîntul în mîna a lui“. Şi zise Iuda cătră Simeon, fratele lui: „Suie-te împreună cu mine întru sorţul mieu şi vom da război întru hananeu şi voiu mearge şi eu împreună cu tine întru sorţul tău“. Şi
4 mearse împreună cu el Semeon. Şi să sui Iuda, şi deade Domnul pre hananeu şi pre ferezeu întru mîna lui şi i-au lovit pre ei la
5 Vezec, 10000 de oameni. Şi au aflat pre Adonivezec la Vezec, şi au dat război întru dînsul, şi au lovit pre hananeu şi pre
6 ferezeu. Şi au fugit Adonivezec, şi au alergat denapoia lui şi l-au prins pre el şi i-au tăiat margenile mîinilor lui şi marginele picioare-
7 lor lui. Şi zise Adonivezec: „70 de împăraţi, margenile mîinilor lor şi marginele picioarelor lor tăiaţi, era adunînd ceale dedesuptul measii meale; deci, în ce chip am făcut, aşa mi-au răsplătit Dumnezău“. Şi l-au adus pre
8 el la Ierusalim şi au murit acolo. Şi au bătut fiii Iudei la Ierusalim şi au luat pre el şi au lovit pre el cu gură de sabie şi cetatea au ars cu
9 foc. Şi după aceasta, s-au pogorît fiii lui Iuda să bată la hananeu, cela ce lăcuiaşte la
10 munte, despre răsărit şi despre cîmpie. Şi mearse Iuda cătră hananeu cela ce lăcuia la Hevron şi ieşi Hevron împotrivă; iară numele Hevron era mai nainte Careathar vosefer; şi au ucis pre Sesi şi pre Aheman şi pre Tho-
11 lomi, naşterile lui Enac. Şi să suiră de acolo cătră ceia ce lăcuia Davir; iară numele Davir
12 era mai nainte Cetatea Cărţilor. Şi zise Halev: „Cine va lovi Cetatea Cărţilor şi o va lua pre ea, da-i-voiu lui pre Asha, fata mea,
13 fămeaie lui“. Şi au luatu-o pre ea mainte Golthoniil, feciorul lui Chienez, frate lui Halev, cel mai tînăr decît el, şi i-au dat lui
14 Halev pre Ashan, fata lui, fămeaie lui. Şi fu cînd întra ea, şi o clăti pre ea Gothoniil ca să ceară de la tatul ei ţarină, şi cîrtiia asupra celui de supt jug şi striga dupre juguitoriu: „La
15 pămîntul de la răsărit m-ai dat pre mine“. Şi zise ei Halev: „Ce iaste ţie?“ Şi zise lui Asha: „Dă-m dară mie blagoslovenie, căci la pămîntul de la răsărit m-ai dat pre mine, şi îm vei da mie mîntuire de apă“ Şi i-au dat ei Halev, după inima ei, mîntuire celor înalte şi mîntuire celor
16 smerite. Şi fiii lui Iovath Chineului, socrului lui Moisi, s-au suit den Cetatea Finicilor cătră fiii Iudei, la pustiiu carea iaste de cătră răsărit lui Iuda, la pogorîrea Aradu, şi au mers şi au lăcuit împreună cu norodul. Şi mearse Iuda 17
cu Semeon, fratele lui, şi au lovit pre hananeul ce lăcuia la Sefeth şi au procleţit pre ea şi au surpat pre ea şi au numit numele cetăţii Surpare. Şi au moştenit Iuda pre Gaza şi hota- 18
răle ei, şi pre Ascalona şi hotarul ei, şi pre Acaron şi hotarul ei, şi Azotul şi pre împrejurile ei. Şi era Domnul cu Iuda, şi au moşte- 19
nit muntele, pentru căci n-au putut să moştenească pre ceia ce lăcuiescu valea, căce Rehav osebiia lor, şi cară de hieru la ei. Şi au dat 20
lui Halev Hevronul, în ce chip au grăit Moisi. Şi au moştenit de acolo ceale 3 cetăţi ale fiilor lui Enac. Şi au rădicat de acolo pre cei 3 feciori a lui Enac. Şi pre evuseul, pre cela ce 21
lăcuiaşte în Ierusalim, nu l-au rădecat fiii lui Veniamin; şi au lăcuit evuseul împreună cu fiii lui Veniamin în Ierusalim pînă în ziua de astăzi. Şi s-au suit fiii lui Iosif şi ei la Vethil, 22
şi Domnul era împreună cu ei. Şi au tăbărît 23
casa lui Israil despre Vethil; şi numele cetăţii era mai nainte Luza. Şi au văzut ceia ce 24
păziia om ieşind den cetate şi l-au prinsu pre el şi zisără lui: „Arată-ne noao a cetăţii întrare şi vom face cu tine milă“. Şi le-au arătat lor 25
întrarea cetăţii, şi au lovit cetatea cu gură de sabie, iară pre om şi pre rudenia lui i-au slobozit. Şi au mersu omul la pămîntul 26
Ghethiim şi au zidit acolo cetate şi au numit numele ei Luza. Acesta e numele ei pînă în ziua de astăzi. Şi n-au moştenit Manasi pre 27
Vethsan, care iaste a schithilor cetate, nice featele ei, nice pre împrejurile ei, nice pre Ecthanah şi pre featele ei, Nice pre ceia ce 28
lăcuiescu la Dor, nice pre împrejurile ei şi featele ei, şi pre cei ce lăcuia în Evlam, nice pre împrejurile ei şi featele ei, Şi pre ceia ce 29
lăcuiescu în Maghiedo, nice pe împrejurile ei şi featele ei. Şi au început hananeul a lăcui întru pămîntul acesta. Şi fu cînd să întări 30
Israil, şi puse pre hananeu la bir şi, rădicînd, nu l-au rădicat pre el. Şi Efraim n-au rădi- 31
cat pre hananeu, pre cela ce lăcuia la Gazer; şi au lăcuit hananeul în mijlocul lui, la Gazer, şi fu lui de bir. Şi Zavolon n-au rădicat pre 32
ceia ce lăcuia în Hedron şi pre ceia ce lăcuia la Aman; şi au lăcuit hananeul în mijlocul lui şi-i fu lui de bir. Şi Asir n-au rădicat pre ceia ce 33
lăcuia în Achor, şi se făcu lui de bir, şi pre ceia ce lăcuia în Dor, şi pre ceia ce lăcuia Sidonul, şi pre ceia ce lăcuia în Dalaf, şi pre Ahaziv, şi pre Elva, şi pre Afec, şi pre Roov. Şi au 34
lăcuit Asir în mijlocul hananeului celuia ce lăcuiaşte pămîntul, căce n-au putut să-l rădice pre el. Şi Neftalim n-au rădicat pre 35
ceia ce lăcuiescu Vethsamis, nice pre ceia

ce lăcuia Vethanah, şi au lăcuit Neftalim în mijlocul hananeului celuia ce lăcuiaşte pămîntul. Iară ceia ce lăcuiescu Vethsamis şi Vethanah
36 să făcură lui birnici. Şi au necăjit amoreul pre fiii lui Dan la munte, căce n-au lăsat pre ei
37 să să pogoară la vale. Şi au început amoreul a lăcui în muntele Mirsinonului, unde-s urşii şi vulpile, la Mirsinon şi la Salavin. Şi să îngreuie mîna casei lui Iosif pre amoreul şi fu
38 lui birnic. Şi hotarul amoreului, asupra suirii Acravin, de la Piatră şi în sus.

CAP II

1 Şi să sui îngerul Domnului de la Galgal la Locul Plîngerii şi la Vethil şi la casa lui Israil, şi zise către ei: „Aceastea zice Domnul Domnul: 'Am suit pre voi den Eghipet şi v-am băgat pre voi la pămîntul carele am jurat părinţilor voştri să vă dau voao şi ziş: Nu voiu răsipi făgăduinţa
2 Mea ceaea ce e cu voi în veaci; Şi voi să nu puneţi făgăduinţa cu ceia ce şăd la pămîntul acesta, nice la dumnezăii lor să nu vă închinaţi, ce cioplitele lor să le sfărîmaţi şi jîrtăvnicele lor să le săpaţi de tot. Şi n-aţi ascultat gla-
3 sul Mieu cînd aceastea aţi făcut. Şi Eu am zis: Nu voiu adaoge a muta cu lăcaşul pre norodul care am zis să-l scoţi afară, nu-i voiu rădica pre ei de către faţa voastră, şi vor fi voao întru supărări şi dumnezăii lor vor fi
4 voao întru scandală'". Şi fu după ce grăi îngerul Domnului cuvintele aceastea către toţi fiii lui Israil, ş-au rădicat norodul glasul lor şi
5 au plîns. Pentru aceaea s-au chemat numele locului aceluia Plînsuri. Şi au jîrtvuit
6 acolo Domnului. Şi au slobozit Iisus norodul şi mearseră fiii lui Israil fieştecarele la locul lui, şi fieştecarele la moştenirea lui, ca să
7 o moştenească de tot pre ea. Şi au slujit norodul Domnului toate zilele lui Iisus, şi toate zilele celor mai bătrîni, cîţi ş-au îndălungat zilele după Iisus, cîţi au conoscut tot faptul Domnului cel mare, carele au făcut lui
8 Israil. Şi au murit Iisus, fiiul lui Navi, robul
9 Domnului, fiiu de 110 ani. Şi l-au îngropat pre el în muntele moştenirei lui, la Thamnathares, în muntele Efraim, de către amiază-
10 noapte a muntelui Gaas. Şi toată rudenia aceaea s-au adaos lîngă părinţii lor; şi s-au sculat altă rudă după ei, care n-au conoscut pre Domnul şi faptul carele au făcut lui Israil.
11 Şi au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului şi
12 au slujit la vaalimi. Şi au lăsat pre Domnul şi Dumnezăul părinţilor lor, pre Cela ce i-au scos pre ei den pămîntul Eghipetului, şi au mersu denapoia a dumnezăi striini, de la dumnezăii norodurilor celor după împrejururele lor, şi s-au închinat lor şi au mîniat pre Domnul
13 Şi L-au lăsat pre El ş-au slujit vaalii şi astarte-
14 lor. Şi S-au mîniat cu mînie Domnul pre Israil şi i-au dat pre ei în mîna celor ce pradă şi i-au prădat pre ei. Şi i-au dat pre ei în mîna vrăjmaşilor lor dupre împrejur şi n-au mai putut încă a sta împotrivă înaintea feaţii vrăj-
15 maşilor lor. Întru toate carele mergea, Şi mîna Domnului era întru ei spre reale, în ce chip au grăit Domnul şi în ce chip au jurat lor Domnul, şi au supărat pre ei foarte. Şi au
16 rădecat Domnul judecători, şi i-au mîntuit pre ei Domnul den mîna celora ce jăfuia pre ei.
17 Şi încă judecătorilor lor n-au ascultat, căci au curvit denapoia altor dumnăzăi; şi s-au închinat lor şi au mîniat pre Domnul; şi s-au abătut curînd den calea carea au mers părinţii lor, ca să asculte poruncile Domnului; n-au făcut
18 aşa. Şi căci au rădicat Domnul lor judecători, şi era Domnul cu judecătoriul, şi au mîntuit pre ei den mîna vrăjmaşilor lor, toate zilele judecătoriului, căci Să mîngîie Domnul de către suspinul lor, de către faţa celora ce
19 încunjura pre ei şi chinuia pre ei. Şi fu cînd muriia judecătoriul, şi să întorcea şi iarăşi strica, mai mult decît părinţii lor, ca să meargă denapoia altor dumnezăi, să slujască lor şi să să închine lor; n-au lepădat deprinderile lor de către calea lor cea nesîlnecă. Şi
20 Să mînie cu mînie Domnul pre Israil şi zise: „Pentru căci cîte au lăsat limba aceasta, făgăduinţa Mea carea am poruncit lor şi părinţilor
21 lor, şi n-au ascultat glasul Mieu, Şi Eu nu voiu mai adaoge ca să rădic om dentru faţa lor, dentru limbile care au lăsat Iisus, fiiul lui
22 Navi, şi au lăsat, Ca să ispitească cu ei pre Israil de vor păzi calea Domnului, să meargă întru ea, în ce chip au păzit părinţii lor, au
23 ba". Şi au lăsat Domnul limbile aceastea ca să nu le rădice pre eale degrabă, şi nu le-au dat pre eale în mîna lui Iisus.

CAP III

1 Şi aceastea limbi au lăsat Domnul ca să ispitească cu eale pre Israil, pre toţ ceia ce n-au cunoscut războaiele den
2 Hanaan, Fără cît prentru semenţiile fiilor Israil, ca să înveaţe pre ei
3 război, ce ceia denaintea lor n-au cunoscut aceastea: Ceale cinci oblăduiri a celor streini de neam voievoz şi pre tot hananeul şi pre sidonii şi pre eveu, cela ce lăcuiaşte Livanul, de la muntele lui Vaal Ermon pînă la
4 Lavoemath. Şi s-au făcut, ca să ispitească cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta poruncile Domnului, carele au poruncit Dom-
5 nul părinţilor lor pren mîna lui Moisi. Şi fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului şi heteului şi amoreului şi ferezeului şi eveului,
6 şi ghergheseului şi evuseului, Şi au lu-

at pre featele lor loruş fămei, şi featele lor au
7 dat fiilor lor şi au slujit dumnezeilor lor. Şi
au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului şi
au uitat pre Domnul Dumnezeul lor, şi au slu-
8 jit valimii şi desişurilor. Şi S-au mîniat cu
mînie Domnul întru Israil şi i-au dat pre ei în
mînile lui Husarsathem, împăratul den Mijlo-
cul-rîului Siriei, şi au slujit fiii lui Israil lui
9 Husaresathaim, ani lui, ani 8. Şi au strigat
fiii lui Israil către Domnul. Şi au rădicat Dom-
nul mîntuitoriu lui Israil şi i-au mîntuit pre ei,
pre Gothoniil, feciorul lui Chenez, fratele lui
Halev, cel mai tînăr decît el, şi au ascultat pre
10 ei. Şi fu preste el Duhul Domnului, şi au
judecat pre Israil; şi au ieşit la războiu către
Husarsathem. Şi au dat Domnul în mîna lui pe
Husarsathem, împăratul Siriei, şi s-au întărit
11 mîna lui pre Husarsathaim. Şi să potoli
pămîntul ani 40. Şi au murit Gothoneil, fiiul
12 lui Chienez. Şi adaoseră fiii lui Israil a face
răul înaintea Domnului; şi întăriia Domnul
pre Eglon, împăratul Moav, asupra lui Israil,
pentru căci au făcut ei răul înaintea Domnu-
13 lui. Şi au strînsu către ei pre toţi fiii lui
Amon şi lui Amalic şi au mersu şi au lovit pre
14 Israil şi au moştenit Cetatea Finicilor. Şi au
slujit fiii lui Israil lui Eglon, împăratului Moav,
15 ani 18. Şi au strigat fiii lui Israil către Dom-
nul. Şi au rădicat Domnul lor mîntuitoriu pre
Aod, feciorul lui Ghira, fiiul lui Iemoni, om la
amîndoao mînile iscusit. Şi au tremis daruri
fiii lui Israil pren mîna lui lui Eglom, împăra-
16 tului Moav. Şi au făcutu-ş Aod cuţit cu doao
ascuţite, de o palmă lungimea lui, şi au încin-
su-l pre el supt îmbrăcăminte, la coapsa lui
17 cea direaptă. Şi au mersu Şi au dus daru-
rile lui Eglom, împăratului Moav. Şi Eglom,
18 om iscusit foarte. Şi fu după ce săvîrşi Aod
aducînd darurile, şi scoase afară pre ceia ce
19 rădica darurile. Şi Eglom s-au întors de la
ceale cioplite de la Galgal, şi zise Aod: „Cuvînt
am, ascuns, către tine, împărate". Şi zise
Eglom: „Către ectan!" Şi ieşiră de la el toţ ceia
20 ce sta premprejurul lui. Şi Aod întră către
el, şi el şădea în foişorul cel de vară al lui,
singur de tot. Şi zise Aod: „Cuvînt a lui Dum-
nezeu, mie, către tine, împărate". Şi să sculă
Eglom den scaun, aproape de el. Şi fu
21 îndată ce să sculă el, Au întins Aod mîna
cea stîngă a lui şi au luat cuţitul den sus de
coapsa lui cea direaptă şi-l înfipse pre
22 el în pîntecele lui Eglom Şi au vîrît
şi munuchiul după ascuţit şi au astupat
seul asupra ranii ascuţitului, căci n-au scos
cuţitul den pîntecele lui. Şi ieşi Aod la tin-
dă, Şi ieşi Aod den cei rînduiţi şi au închis 23
uşile cerdacului pre el şi au zăvorît. Şi el au
ieşit. Şi slugile lui întrară şi văzură; şi iată, 24
uşile cerdacului, zăvorîte, şi ziseră: „Cîndai să
nu şază la jeţuri, întru depărtarea culcuşului?"
Şi aşteptară, ruşinîndu-se, şi iată, nu era cela 25
să deşchiză uşile cerdacului. Şi luară cheaia şi
deşchiseră; şi iată, domnul lor – căzut pre
pămînt, mort. Şi Aod au scăpat, pînă să gîl- 26
ceviia ei, şi nu era cine să-l ia aminte pre el. Şi
el au trecut ceale cioplite Şi scăpă la 27
Tirotha. Şi jucînd veni Aod la pămîntul Israil
şi au trîmbiţat cu buciune în muntele Efraim;
şi să pogorîră împreună cu el fiii lui Israil de la
munte, şi el – înaintea lor. Şi zise către ei: 28
„Pogoriţi-vă denapoia mea, căci au dat Dom-
nul Dumnezăul nostru pre vrăjmaşii noştri,
pre Moav, întru mîna noastră". Şi s-au pogo-
rît denapoia lui şi au apucat trecătorile Iorda-
nului ale Moavului şi n-au lăsat om să
treacă. Şi au lovit pre Moav în ziua aceaea 29
ca vro 10000 de oameni, pre toţi războinicii
carii era întru ei şi pre tot omul puterii; şi n-au
scăpat dentru ei om. Şi s-au înfrînt Moav 30
în ziua aceaea supt mîna lui Israil, şi s-au
potolit pămîntul 80 de ani, şi i-au judecat pre
ei Aod, pînă unde au murit. Şi după el s-au 31
sculat Samegar, feciorul lui Anath, şi au lovit
pre cei streini den neam, ca vro 600 de
oameni, cu piciorul plugului boilor; şi au mîn-
tuit şi el pre Israil.

CAP IV

Şi au adaos fiii lui Israil să facă răul 1
înaintea Domnului. Şi Aod au murit.
Şi i-au dat pre ei Domnul în mîna lui 2
Iavin, împăratului Hanaan, carele au
împărăţit la Asor. Şi boiarinul puterii
lui, Sisara; şi el lăcuia la Arisothul
Limbilor. Şi au strigat fiii lui Israil către 3
Domnul, căci 900 de cară de fier era la el; şi
acesta chinui pre Israil desăvîrşit 20 de
ani. Şi Devora, fămeaie prorociţă, fămeaie 4
Lafidoth, aceasta judeca pre Israil întru vrea-
mea aceaea. Şi ea şădea supt finicul 5
Devora, întru mijlocul Rama şi întru mijlocul
Vethil, întru muntele lui Efraim; şi să suia
către ea fiii lui Israil acolo, a se judeca. Şi au 6
trimis Devora şi au chemat pre Varac, feciorul
lui Aveneem de la Cadis Neftalim, şi au zis
către el: „N-au poruncit ţie Domnul Dumne-
zăul lui Israil, ţie? Şi vei mearge la muntele
Thavor şi vei lua împreună cu tine 10 mii de
oameni dentru fiii lui Neftalim şi dentru fiii lui
Zavulon. Şi voiu aduce către tine la pîrîul 7
Chison pre Sisara, boiarenul puterii lui Iavin,
şi carăle lui şi mulţimea lui şi-l voiu da pre el
întru mîna ta". Şi zise către ea Varac: „De 8
vei mearge împreună cu mine, voiu mearge;

iară să nu vei mearge cu mine, nu voiu mearge, căci nu ştiu ziua întru carea direp-
9 tează Domnul pre îngerul cu mine". Şi zise către el Devora: „Mergînd voiu mearge cu tine; însă să ştii căci nu va fi izbînda pre calea carea tu mergi, căci în mînă de muiare va da Domnul pre Sisara". Şi să sculă Devora şi
10 mearse împreună cu Varac de la Cadis. Şi au poruncit Varac lui Zavulon şi lui Neftalim la Chedes şi s-au suit denapoia lui 10000 de oameni; şi s-au suit Devora împreună cu
11 el. Şi cei aproape de Chineu s-au osebit de la Chena şi de la feciorii lui Iovac, cumnatul lui Moisi, ş-au întins cortul lui pînă la stejarul Celor ce Odihnesc, carele iaste alăturea cu
12 Chedes. Şi să spuse Sisarii cum s-au suit Varac, feciorul lui Avineem, la muntele Tha-
13 vor. Şi au chemat Sisara toate carăle lui, 900 cară de hier, şi tot norodul carele era cu el, de la Aresoth al Limbilor, la pîrîul lui Chi-
14 son. Şi zise Devora către Varac: „Scoală-te, căci aceasta iaste ziua întru carea au dat Domnul pre Sisara în mîna ta; căci Domnul – înaintea ta". Şi să pogorî Varac den muntele lui Thavor şi 10 mii de oameni – denapoia lui.
15 Şi spămîntă Domnul pre Sisara, şi toate carăle lui şi toată tabăra lui, în gură de sabie înaintea lui Varac; şi să pogorî Sisara de asupra carului lui şi au fugit cu picioarele
16 lui. Şi Varac – gonind denapoia carălor lui şi denapoia taberii, pînă la Dumbrava Limbilor; şi căzu toată tabăra lui Sisara întru gură de
17 sabie, nu au rămas pînă întru unul. Şi Sisara să abătu cu picioarele lui la un cort a lui Iail, muiarea lui Haver, a Chineului; căci pace – întru mijlocul lui Iavin, împăratul lui Asoru, şi întru mijlocul casii lui Haver Chi-
18 neului. Şi ieşi Iail întru timpinarea Sisarii şi-i zise lui: „Abate-te, domnul mieu, răsuflă către mine, nu te teame". Şi să abătu către ea la cort şi l-au acoperit pre el cu cojocul
19 ei. Şi zise Sisara către ea: „Adapă-mă dară cu puţintea apă, căci am însetat". Şi au deschis foalele laptelui şi l-au adăpat pre el şi au
20 acoperit obrazul lui. Şi zise către ea Sisara: „Stăi dară în uşa cortului, şi va fi de va întra neştine către tine şi te va întreba şi va zice ţie:
21 'Iaste aici om?', şi vei grăi: 'Nu iaste'". Şi luo Iair, fămeaia lui Haver, ţăruşul cortului şi puse maiul în mîna ei şi întră către el încet şi au lovit ţăruşul întru falca lui şi-l petrecu în pămînt. Şi el să scutură şi-i ieşi sufletul
22 şi muri. Şi iată, Varac, gonind pre Sisara, şi ieşi Iail întru timpinarea lui şi zise către el: „Ia vino, şi-ţ voiu arăta pre om pre carele tu cerci". Şi întră către ea şi, iată, Sisara, aruncat mort, şi ţăruşul, întru tîmpla
23 lui. Şi au smerit Dumnezău pre Iavin, împăratul lui Hanaan, întru ziua aceaea,
24 înaintea fiilor lui Israil. Şi mergea mîna fiilor lui Israil mergînd şi întărindu-se pre Acvin, împăratul lui Hanaan, pînă unde l-au surpat pre el.

CAP V

1 Şi cîntă Devora şi Varac, feciorul lui
2 Aviniem, întru ziua aceaea şi zise:
„Cînd au stăpînit domni întru Israil –
2 întru vrearea norodului; blagosloviţi
3 pre Domnul. Ascultaţi, împăraţi, şi băgaţi în urechi, voivozi! Eu Domnului voiu
4 peveţui şi voiu cînta Dumnezăului lui Israil: Doamne, întru ieşirea Ta den Siir,
5 cînd Te rîdicai Tu den ţarina lui Edom, pămîntul s-au clătit şi ceriul s-au turburat, şi norii au picat apă. Munţii s-au clătit de către faţa
5 Domnului Eloi; aceasta Sina – de către faţa Domnului Dumnăzăului Israil. Întru
6 zilele lui Samegar, fiiu lui Anath, în zilele lui Iail, au lipsit împăraţi şi au mers cărări, au
7 mers căi strîmbe. Lipsit-au cei putearnici a lu Israil, lipsit-au pînă unde s-au sculat Devora, pînă unde s-au sculat maică în
8 Israil. Aleaseră, ca pîinea de orzu, dumnezăi deşărţi. Atuncea s-au bătut cetăţi boiereşti, acoperire a fecioarelor ce-s cu suliţe; de se va ivi şi suliţe, în 40 de mii întru Israil. Inema
9 mea – la ceale orînduite ale lui Israil. Silnicii norodului, blagosloviţi pre Domnul! Încă-
10 lecînd pre asini la amiazăzi, şi pre năsilii şăzînd la judecată, şi mergînd la calea sfeatnicelor, grăiţi Glasul celor ce răsună întru
11 mijlocul celor ce să veselesc! Acolo vor da
12 direptatea Domnului, direptăţi întăreaşte întru Israil. Atuncea s-au pogorît la cetăţile lui norodul Domnului. Scoală-te, scoală-te, Devoro; scoală, scoală, grăiaşte cu cîntare. Scoală-te, Varac, şi întăreaşte, Devoro, pre Varac. Şi robeaşte robimea ta, fiiul lui Avi-
13 neem. Atuncea s-au mărit putearea lui norodul Domnului. Doamne, smereaşte mie
14 pre cei mai vîrtoşi decît mine. Norodul lui Efraim încă i-au certat pre ei în vale; fratetău, Veniamin,– întru noroadele tale. De la mine, Mahir, s-au pogorît cercînd, şi de la Zavulon, avînd puteare întru toiagul povestirei cărturariului. Şi nacealnici – întru Isahar,
15 cu Devora şi Varac, aşa Varac în vale au trimis pedestrii lui la vale. La împărţeala lui Ruvin – multe cercetări ale inemii. Pentru căci şăzi
16 mie întru mijlocul mosfethamilor? Ca să asculţi şuierăturile celor ce să scoală ca să vie? La ale lui Ruvin – mari cercetări ale inemii! Galaad
17 decindea de Iordan au întins corturile. Şi Dan, pentru căci prişleşiş la vase? Asir au preşleşit lîngă marginea mării şi pre la ieşirile lui au
18 întinsu corturi. Zavolon – norod ponosluind sufletului la moarte, şi Neftalim – la înălţimile ţarinii. Venit-au la el împăraţi şi
19 s-au rînduit. Atuncea au dat războiu împăra-

ţii lui Hanaan, la Thanaah, la apa Magghedo;
20 lăcomia argintului n-au luat. Den ceriu
s-au rînduit stealele, den rînduiala lor s-au
21 rînduit cu Sisara. Pîraiele Chison i-au scos
pre ei, pîraiele Cadimin, pîraiele Chison. Căl-
ca-va de tot pre el sufletul mieu cel
22 tare! Atuncea s-au tăiat vinele călcîilor
cailor şi va netezi pre ei călcîiul mieu, sudăl-
23 mile întristării lor. 'Blestemaţi pre Mazor –
zise îngerul Domnului – cu blestem să bleste-
maţ pre ceia ce lăcuiescu pre ea, căci n-au
venit la agiutoriul Domnului, ajutoriu – Dom-
24 nul, întru războinici'. Blagoslovească den
muieri Iail, muiarea lui Ahver, a Chineului,
dentru muieri întru cortu să se blagoslo-
25 vească. Apă cerşu ei şi lapte i-au dat lui
26 întru leghen, domnilor aduse unt. Mîna ei
cea stînga la ţiruş au întinsu, şi direapta ei ca
desăvîrşit să surpe la tăieri ostenitilor; şi tăia
pre Sisara, au răzbit tîmpla lui, au răzbit capul
27 lui şi au lovit. Întru mijlocul picioarelor ei,
îngreuindu-se, au căzut; şi au adormit întru
mijlocul fluierilor ei, întru care s-au plecat; în
ce chip s-au închis, acolo au căzut ticălo-
28 şaşte. Pren fereastră să pleca maica Sisa-
rii, pren mreajuiri: 'Pentru căci au întîrziat
carul lui a veni? Pentru căci au zăbovit urmele
29 carălor lui?' Înţeleaptele jupuneaselor ei
au răspuns către ea, şi ea-ş răspundea cuvin-
30 tele ei la dînsa: 'Nu-l vor afla pre el împăr-
ţind prăzi, împrietenind cu priatenii la capul
omului silnic; prăzile văpsealelor Sisariii,
prăzile văpsealelor a împistririi, văpseală a
împistritorilor, aceastea, grumazelor lui pră-
31 zi'. Aşa să piară toţi vrăjmaşii Tăi, Doam-
ne! Şi cei ce-L iubăscu pre El, în ce chip răsă-
ritul soarelui întru putearea lui!" Şi odihni
pămîntul patruzeci de ani.

CAP VI

1 Şi făcură fiii lui Israil rău înaintea
Domnului şi au dat pre ei Domnul în
2 mîna lui Madiam şapte ani. Şi să
întări mîna lui Madiam pre Israil şi au
făcut fiii lui Israil, de către faţa lui
Madiam, stînele în munţi şi în peşteri şi în
3 tării. Şi fu cînd sămăna om israilltean, şi se
suia Madiam, şi Amalic, şi fiii răsăriturilor, şi
4 să suia preste el. Şi să tăbărîia asupra lor şi
strica fătăciunele pămîntului pînă a veni la
Gaza; şi nu rămînea stare de viaţă întru Israil,
5 şi turmă, şi viţel, şi măgariu. Căci şi ei şi
dobitoacele lor să suia şi corturile lor purta, şi
veniia ca lăcusta în mulţime, şi lor şi cămilelor
lor nu era număr, şi mergea la pămîntul lui
6 Israil, ca să-l strice pre el. Şi sărăci
7 Israilul foarte de către faţa lui Madiam Şi
fiii lui Israil către Domnul au strîgat; şi fu cînd
au strîgat fiii lui Israil către Domnul pentru
Madiam, Şi au trimis Domnul om proroc 8
către fiii lui Israil şi-zise lor: „Aceastea zice
Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Eu sînt Cela ce
v-am suit pre voi de la Eghipet şi v-am scos
pre voi den casa robimei şi v-am scos pre voi
den mîna Eghipetului Şi den mîna tuturor 9
celora ce vă chinuia pre voi; şi i-am scos pre ei de
către faţa voastră şi am dat voao pămîntul
lor. Şi am zis voao: 'Eu sînt Domnul Dum- 10
nezeul vostru; să nu vă teameţi de dumnezeii
Amoreului, întru carei voi lăcuiţ întru pămîn-
tul lor. Şi n-aţ ascultat glasul Mieu'". Şi au 11
venit îngerul Domnului şi au şăzut supt stăja-
rul ce era în Efra, cel al lui Ioas, tatăl lui Ezri;
şi Ghedeon, feciorul lui, bătea grîu în teascu,
ca să fugă de către faţa lui Madiam. Şi se ivi 12
lui îngerul Domnului şi zise către el: „Domnul
cu tine, tare cu puteare". Şi zise către el 13
Ghedeon: „Întru mine, Domnul mieu şi, de
iaste Domnul cu noi, şi pentru căci ne-au aflat
pre noi toate realele aceastea? Şi unde sînt
toate minunile Lui, cîte au povestit noao
părinţii noştri, zicînd: 'Au nu den Eghipet
ne-au scos pre noi Domnul?' Şi acum ne-au
lepădat pre noi Domnul şi ne-au dat pre noi în
mîna lui Madiam!" Şi căută către el îngerul 14
Domnului şi zise lui: „Pasă cu putearea ta
aceasta şi vei mîntui pre Israil den mîna lui
Madiam, şi, iată, te-am trimis pre tine". Şi 15
zise către El Ghedeon: „Întru mine, Doamne,
cu cine voiu mîntui pre Israil? Iată, mia mea,
mai smerită întru Manasi, şi eu sînt mai mic
întru casa tătîne-mieu". Şi zise către el Dom-
nul că „Voiu fi împreună cu tine şi vei lovi 16
pre Madiam ca pre un om". Şi zise către El 17
Ghedeon: „Şi de-am aflat har întru ochii Tăi,
şi să-m faci semnu căci Tu grăieşti cu
mine: Să nu Te depărtezi dară de aici, pînă 18
voiu veni eu la Tine şi voiu aduce jîrtva mea şi
voiu pune înaintea Ta". Şi zise: „Eu sînt, voiu
şădea pînă te vei întoarce tu". Şi Ghedeon 19
mearse şi făcu un ied de capre şi ifă de făină,
azime; şi cărnurile le-au pus pre coşniţă şi
zama într-o oală au turnat şi scoase către el
supt copaci şi se închină. Şi zise către el 20
îngerul Domnului: „Ia cărnurile şi pîinile
ceale azimite şi pune la piatra aceaea, şi zama
o toarnă". Şi au făcut aşa. Şi au întins înge- 21
rul Domnului marginea toiagului cel den mîna
lui şi au atins de cărnuri şi de azime; şi s-au
aţîţat foc den piatră şi au mîncat cărnurile şi azi-
mele. Şi îngerul Domnului s-au dus dentru ochii
lui. Şi văzu Ghedeon că îngerul Domnului iaş- 22
te, şi zise Ghedeon: „Vai mie, Doamne, Doam-
ne, că am văzut pre îngerul Domnului, faţă către

23 faţă. Şi zise lui Domnul: „Pace ţie; nu te
24 teame, că nu vei muri“. Şi zidi acolo Ghedeon jîrtăvnic Domnului şi au numit pre el
25 Pace a Domnului, pînă în ziua aceasta Încă fiind el la Efratha, tatul lui Ezri. Şi să făcu întru noaptea aceaea, şi zise lui Domnul: „Ia viţelul cel hrănit al tătîne-tău şi viţelul al doilea, cel de 7 ani, şi vei surpa jîrtăvnicul lui Vaal, carele iaste al tătîne-tău, şi desimea cea
26 de preste el să o tai. Şi vei zidi jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului tău, Celuia ce S-au ivit ţie pre vîrful lui Manoz muntele,întru rînduială, şi vei lua viţelul al doilea şi vei aduce ardere-de-tot cu leamnele desişului care vei
27 tăia“. Şi au luat Ghedeon 10 oameni den robii lui şi au făcut în ce chip au grăit cătră el Domnul. Şi fu după ce se temu de casa tătînesău şi de oamenii cetăţii ca să nu facă ziua, şi
28 au făcut noaptea. Şi să mînecară oamenii cetăţii demeneaţa, şi,iată, săpat jîrtăvnicul lui Vaal şi desimea de preste el, tăiată,şi viţelul cel hrănit, adus la ardere-de-tot, preste jîrtăvni-
29 cul cel zidit. Şi zise om cătră aproapele său: „Cine au făcut lucrul acesta?“ Şi cerca şi cerceta şi ziseră că Ghedeon, feciorul lui Ioas, au făcut lucrul acesta. Şi au zis oamenii cetăţii
30 cătră Ioas: „Scoate afară pre feciorul tău şi să moară, căci au săpat de tot jîrtăvnicul lui Vaal şi căci au tăiat desişul ce era preste
31 el. Şi zise Ioas cătră oamenii ceia ce să sculase asupra lui: „Au doară voi judecaţi acum pentru Vaal? Au voi veţ mîntui pre el? Carele au izbîndit lui să moară pînă demeneaţă; de iaste el dumnezău, va izbîndi pre sine, cînd
32 au săpat de tot jîrtăvnicul lui“. Şi numi pre el,întru ziua aceaea,Ierovaal, zicînd: „Judecata a lui Vaal“, căci au săpat de tot jîrtăvnicul
33 lui. Şi tot Madiamul şi Amalic şi fiii răsăritului s-au adunat într-un loc şi au trecut şi au
34 tăbărît în calea lui Iesrael. Şi Duhul lui Dumnezău au întărit pre Ghedeon şi au trîmbiţat cu cornul şi au strigat Aviazer denapoia
35 lui. Şi poslușnici au trimis la tot Manasi şi au strigat şi el denapoia lui; şi poslușnici au trimis la Asir şi la Zavolon şi la Neftalim, şi să
36 suiră întru timpinarea lui. Şi zise Ghedeon cătră Dumnezău: „De vei mîntui cu mîna a
37 mea pre Israil în ce chip ai grăit, Iată, eu pui val de lînă pre arie şi, de se vă face roa pre val singur, şi preste tot pămîntul uscăciune, şi voiu conoaşte că vei mîntui pren
38 mîna mea pre Israil, în ce chip ai grăit“. Şi făcu aşa şi să mînică Ghedeon dimineaţa şi stoarse valul şi curse roao den val un leghin plin de
39 apă. Şi zise Ghedeon cătră Dumnezău: „Să nu se scîrbească mînia Ta întru mine, şi voiu grăi
încă o dată; şi voiu ispiti încă o dată cu valul; şi să să facă uscăciune pre val singur, iară preste tot pămîntul să să facă roao“. Şi au 40
făcut Domnul aşa întru noaptea aceaea; şi s-au făcut uscăciune pre val singur, iară preste tot pămîntul s-au făcut roao.

CAP VII

Şi au mînecat Ierovaal – acesta iaste 1
Ghedeon –, şi tot norodul ce era cu el, şi s-au tăbărît la izvorul lui Ared, şi tabăra lui Madiam şi a lui Amalic era lui de cătră miazănoapte, la muntele lui Mose, Gavaath-Amore, celuia den vale. Şi zise Domnul cătră Ghedeon: „Mult e noro- 2
dul care e cu tine, ca să nu dau pre Madiam întru mîinele lor, pentru ca să nu să laude Israil pre Mine, zicînd: 'Mîna a mea m-au mîntuit'“. Şi zise Domnul cătră el: „Grăiaşte 3
dară în urechile norodului, zicînd: 'Cine e cel ce să spaire şi fricos? Întoarcă-să!'“. Şi s-au pornit den muntele lui Galaad şi s-au întors de la norod 22000 şi 10000 au rămas. Şi 4
zise Domnul cătră Ghedeon: „Încă norodul mult iaste, pogoară-i pre ei la apă şi voiu ispiti pre dînşii ţie acolo; şi va fi pre carele voiu zice cătră tine: 'Acela va mearge împreună cu tine', acela va mearge cu tine; şi tot carele voiu zice că nu va mearge cu tine, şi acela nu va mearge cu tine“. Şi au pogorît norodul 5
la apă şi zise Domnul cătră Ghedeon: „Tot cela ce va limpi cu limba a lui dentru apă, în ce chip ar limpi cîinele, să-l pui pre el deosebi; şi tot cela ce va îngenunchea pre genunchele lui să bea, să-l osebeşti pre el deosebi“. Şi fu 6
numărul celor ce au limpit cu mîna lor, cu limba lor, 300 de oameni; şi tot norodul ce au rămas s-au plecat pre genunchele lor ca să bea apă. Şi zise Domnul cătră Ghedeon: 7
„Întru cei 300 de oameni ce au limpit voiu mîntui pre voi şi voiu da pre Madiam în mîna a ta; şi tot norodul alearge om cineş la locul lui“. Şi au luat bucatele norodului întru mîna 8
lor şi buciunele lor; şi pre tot omul Israil au trimes om la lăcaşul lui, iară pre cei 300 de oameni i-au oprit. Iară tabăra lui Madiam era acolo, dedesupt, în vale. Şi fu întru noap- 9
tea aceaea, şi zise cătră el Domnul: „Scoală şi te pogoară curînd de aicea la tabără, căci am datu-o pre ea în mîna ta. Iară de te temi tu 10
a te pogorî, pogoară-te tu şi copilaşul tău, Fara, la tabără. Şi vei auzi ce vor grăi; şi 11
după aceaea se vor întări mîinile tale şi te vei pogorî în tabără“. Şi s-au pogorît el şi Fara, copilaşul lui, la o parte a celor cincizeci ce era în tabără. Şi Madiam şi Amalic şi toţ fiii 12
răsăriturilor să tăbărîse în vale ca lăcusta în mulţime; şi la cămilele lor nu era număr, ce era ca nîsipul cel den marginea mării în mulţime. Şi întră Ghedeon şi iată, om povestiia 13
aproapelui lui vis şi zise: „Iată, am visat vis

şi iată, turte de pîine de orz, tăvălindu-se întru tabăra lui Madiam şi au venit pînă la cortul lui Madiam şi au lovit pre el şi au căzut şi au sur-
14 pat pre el şi au căzut cortul". Şi răspunse aproapele lui şi zise: „Nu iaste acesta, ce numai sabia lui Ghedeon, fiiul lui Ioas, omului lui Israil; au dat Dumnezeu în mîna lui pre
15 Madiam şi toată tabăra. Şi fu după ce auzi Ghedeon poveastea visului şi asămănarea lui, şi să închină Domnului şi să întoarse la tabăra lui Israil şi zise: „Sculaţi-vă, căci au dat Domnul tabăra lui Madiam în mînile voastre".
16 Şi au împărţit pre cei 300 de oameni în trei părţi şi au dat cornuri în mînile tuturor şi
17 doniţe deşarte şi făclii în mijlocul doniţelor Şi zise cătră ei: „De mine veţ vedea, şi aşa să faceţ; şi iată, eu mergu întru mijlocul taberii,
18 şi va fi în ce chip voi face aşa veţ face. Şi voi trîmbiţa cu bucinul eu şi toţ cei cu mine, şi veţ trîmbiţa cu cornurile şi voi – pre împrejurul a toată tabăra, şi veţ grăi: 'Sabia Domnului şi lui
19 Ghedeon!'". Şi întră Ghedeon şi cea 100 de oameni ce era cu el într-o parte de tabără, începîndu-se straja cea den mijlocu; însă cu sculare au sculat pre ceia ce străjuia şi au bucinat cu buciunele şi au scuturat doniţele
20 ceale den mînile lor. Şi au buciunat ceale trei părţi cu buciunele, şi au sfărîmat doniţele, şi au luat în mîna lor cea stîngă făcliile şi în mîna cea direaptă a lor buciunele a trîmbiţa, şi au strigat: „Sabia Domnului şi a lui Ghe-
21 deon!". Şi au stătut cineş după sine împrejurul taberei şi au alergat toată tabăra şi au dat
22 semnu şi au fugit. Şi au trîmbiţat ceale 300 de buciune şi au pus Domnul sabia omului întru aproapele lui şi întru toată tabăra; şi au fugit tabăra pînă la Vithaseta şi au strînsu pînă la marginea lui Avel-Maula şi la Taved.
23 Şi au strigat om israiltean den Neftalim şi den Asir şi den tot Manasi şi au gonit denapoia lui
24 Madiam. Şi poslușnici au trimis Ghedeon întru tot muntele lui Efraim, zicînd: „Pogorîţî-vă întru tîmpinarea lui Madiam şi apucaţ lor apa, pînă la Vethvera şi Iordanul". Şi au strigat tot omul lui Efraim şi au apucat apa pînă la
25 Vethvera şi Iordanul. Şi au prinsu pre cei doi boiareni a lui Madiam, pre Oriv şi pre Ziv, şi au omorît pre Oriv la Surorev şi pre Ziv l-au omorît la Ieachevziv, şi au gonit pre Madiam. Şi capul lui Oriv şi lui Ziv au adus cătră Ghedeon, de decindea de Iordan.

CAP VIII

1 Şi ziseră cătră Ghedeon om Efraim: „Ce cuvîntul acesta ai făcut noao, ca să nu ne chemi pre noi cînd ieşiiai a te rîndui întru Madiam?" Şi să judeca cu el tare. Şi zise cătră ei: „Ce am făcut 2
acum în ce chip voi? Nu iaste mai bun greşul lui Efraim decît culesul lui Aviezeru? Întru 3
mîna voastră au dat Domnul pre boiarii lui Madiam, pre Oriv şi pre Ziv. Şi ce am putut face precum voi?" Atuncea au potolit duhul lor de la el, grăind el cuvîntul acesta. Şi au 4
mersu Ghedeon la Iordan şi au trecut el şi cei 300 de oameni ce era cu el, cu puţinel suflet şi flămînzi. Şi zise la oamenii lor den 5
Sochoth: „Daţ dară pîini întru hrană norodului acestuia ce iaste cu mine, că sînt flămînzi, iară eu gonescu denapoia lui Zevee şi Salmana, împăraţilor Madiamului". Şi ziseră boiarii 6
lui Sochoth: „Au doară mîna lui Zevee şi lui Salmana iaste acum în mîna ta, ca să dăm oştii tale pîine?" Şi zise Ghedeon: „Nu aşa! 7
Cînd va da Domnul pre Zevee şi pre Salmana întru mîna mea, şi eu voiu scărpina trupurile voastre cu spinii pustiiului şi cu ciuline". Şi 8
să sui de acolo la Fanuil şi au grăit cătră ei iarăş într-acestaş chip; şi au răspuns lui oamenii Fanoil în ce chip i-au răspuns lui oamenii den Sochoth. Şi zise Ghedeon 9
oamenilor lui Fanuil, zicînd: „Întorcîndu-mă cu pace, voiu săpa turnul acesta". Şi Zevee 10
şi Salmana, la Carcar, şi tabăra lor împreună cu ei, ca vro 15000, toţi ceia ce au rămas întru toată tabăra fiilor răsăritului; şi ceia ce au căzut au fost 120 de mii de oameni cu sabiile zmulte. Şi să sui Ghedeon drumul celora ce 11
lăcuiescu întru corturi de la răsăritul Naviei şi den preajma Navii şi au lovit tabăra, iară tabăra era nădejduind. Şi fugi Zevee şi Sal- 12
mana şi au gonit denapoia lor şi au oprit pre cei 2 împăraţi ai lui Madiam, pre Zevee şi pre Salmana, şi toată tabăra lor au turburat. Şi 13
s-au întorsu Ghedeon, feciorul lui Ioas, de la războiu de la suirea lui Ares. Şi au prins 14
copilaş dentru oamenii de Sochoth, şi au întrebat pre el şi au scris cătră el pre boiarii Sochothului şi pre bătrînii lui, 77 de oameni. Şi au mers Ghedeon cătră boiarii 15
Sochothului şi au zis lor: „Ia Zevee şi Salmana, pentru carii m-aţ ocărît, zicînd: 'Au mîna lui Zevee şi a lui Salmana iaste acum întru mîna ta, ca să dea oamenilor tăi, celor ce leaşină, pîine?'". Şi au luat pre boiarii şi 16
pre cei bătrîni ai cetăţii şi i-au rojdit pre ei cu spinii pustiiului şi cu ciulini,şi au rojdit cu ei pre oamenii Sochothului. Şi turnul lui Fa- 17
niil l-au săpat şi au omorît pre oamenii cetăţii. Şi au zis cătră Zevee şi Salmana: „Unde 18
sînt oamenii carii aţ ucis la Thavor?" Şi ziseră: „În ce chip eşti tu, aşa şi ei; cela ce samănă ţie samănă lor,ca chipul fiilor împăratului". Şi zise 19
Ghedeon: „Fraţii miei şi feciorii maicii meale

sînt". Şi să jură lor: „Viu iaste Domnul, de
20 i-aţi fi cruţat vii, nu v-aş fi ucis pre voi". Şi
zise lui Iether, celui dentîiu născut a lui: „Scu-
lîndu-te, omoară pre ei". Şi n-au zmult copilul
lui sabia lui, că s-au spăriat, căci mai tînăr
21 era. Şi zise Zevee şi Salmana: „Scoală-te
dară tu şi ne timpină noao, căci ca unui om –
putearea lui". Şi să sculă Ghedeon şi ucisă pre
Zevee şi pre Salmana şi luo spogîrnicealele
22 ceale ce era în grumazii cămilelor lor. Şi
zise om israiltean către Ghedeon: „Dom-
neaşte noao şi tu şi fiii tăi şi fiiul feciorului tău,
căci tu ne-ai mîntuit pre noi den mîna lui
23 Madiam". Şi zise către ei Ghedeon: „Nu
voiu domni eu voao şi nu va domni fiiul mieu
24 voao, Domnul va domni voao". Şi zise
către ei Ghedeon: „Ceare-voiu de la voi cea-
rere şi-m dea mie om cercel dentru prăzile
lui", căce cercei de aur era la ei, căci era
25 ismailteani. Şi ziseră: „Dînd vom da". Şi-ş
întinse haina sa şi au aruncat omu acolo cercel
26 dentru prăzile lui. Şi s-au făcut trasul cer-
ceilor de aur, cărora au cerşut, sicli 1000 şi
700 de aur, afară den rathuri şi den lanţuri
întru foth şi îmbrăcămintţilor celor mohorîte
ce era pre împăraţii Madiamului şi afară den
lanţurile cealea ce era întru grumazii cămile-
27 lor lor. Şi făcu aceasta Ghedeon întru efud
şi au pus pre el întru cetatea lui Efrath şi au
curvit tot Israilul denapoia lui, acolo, şi să făcu
28 lui Ghedeon şi casii lui întru dodeială. Şi se
înfrînsă Madiam înaintea fiilor Israil şi n-au
mai adaos a rădicarea capul lor. Şi au odihnit
pămîntul 40 de ani întru zilele lui Ghedeon.
29 Şi au mers Ierovaal, fiiul lui Ioas, şi au lăcuit
30 întru casa lui. Şi lui Ghedeon era fii 70
ieşind den coapsele lui, căce muieri multe era
31 la el. Şi ţiitoarea lui ceaea de la Sichima
i-au născut lui şi încă şi ea fecioru şi i-au pus
32 numele Avimeleh. Şi au murit Ghedeon,
feciorul lui Ioas, întru bătrîneaţe bune şi s-au
îngropat întru grobniţa lui Ioas, tatăl lui, la
33 Efratha, tatăl lui Ezri. Şi fu după ce muri
Ghedeon, şi să întoarsără fiii lui Israil şi au
curvit denapoia vaalimilor şi au pus lor lui
Vaal Verith făgăduinţă ca să fie lor el întru
34 dumnezău. Şi nu ş-au adus aminte fiii lui
Israil de Domnul Dumnezăul lor, Celuia ce au
mîntuit pre ei den mîna a tuturor vrăjmaşilor
35 lor de pe împrejur. Şi n-au făcut milă cu
casa lui Ierovaal – acesta iaste Ghedeon –,
după toată bunătatea carea au făcut cu Israil.

CAP IX

1 Şi mearse Avimeleh, feciorul lui
Ierovaal, la Sichima, către fraţii mai-
cii lui, şi au grăit către ei şi către
toată rudenia casii tatului maicii lui,
zicînd: „Grăiţi dară întru urechile tuturor 2
oamenilor sichimeanilor, care iaste mai bun
voao: a stăpîni voao 70 de oameni, toţi fecio-
rii lui Ierovaal, au să domnească voao un om?
Şi vă aduceţi aminte că osul vostru şi trupul
vostru sînt eu". Şi au grăit pentru el fraţii 3
maicii lui întru urechile a tuturor oamenilor
sichimeanilor toate cuvintele aceastea şi s-au
plecat inema lor denapoia lui Avimeleh, căce
au zis: „Fratele nostru iaste". Şi au dat lui 4
70 de arginţi den casa lui Vaal Verith, a făgă-
duinţii, şi au năimit cu ei Avimeleh oameni
deşărţi şi spămîntoşi şi au mersu denapoia
lui. Şi au întrat în casa tatului lui, la 5
Efratha, şi au ucis pre fraţii lui, pre feciorii lui
Ierovaal, 70 de oameni, pre o piatră; şi au
rămas Ioatham, feciorul lui Ierovaal, cel mai
tînăr, căce s-au ascunsu. Şi s-au adunat 6
toţi oamenii sichimeanilor şi toată casa lui
Maalo şi au mersu şi au împărăţit pre Avimeleh
împărat înaintea stăjariului sfatului, cel de la
Sichima. Şi să spuse lui Ioatham şi mearse 7
şi stătu în vîrful muntelui lui Garizin şi-ş
rădică glasul lui şi plînse şi le zise lor: „Ascul-
taţi-mă, oamenii sichimeanilor, şi va asculta
pre voi Dumnezău. Mergînd au mersu 8
leamnele ca să ungă preste eale împărat şi au
zis maslinului: 'Împărăţeaşte preste noi'.
Şi zise lor maslinul: 'Lăsînd grăsimea mea, 9
carea întru mine au slăvit Dumnezău şi oame-
nii, să mergu să domnescu leamnilor?' Şi 10
ziseră leamnele smochinului: 'Vino de împă-
răţeaşte preste noi'. Şi zise lor zmochinul: 11
'Lăsînd dulceaţa mea şi roada mea cea bună,
să mergu să domnescu leamnelor?' Şi 12
ziseră leamnele viei: 'Vino de împărăţeaşte
preste noi'. Şi zise lor via: 'Lăsînd vinul 13
mieu, veselia lui Dumnezău şi a oamenilor, să
mergu să domnescu leamnelor?'. Şi au zis 14
toate leamnele către mărăcine: 'Vino de împă-
răţeaşte preste noi'. Şi zise mărăcinele 15
către leamne: 'De cu adevărat mă ungeţi pre
mine voi a împărăţi preste voi, veniţi de vă
nădejduiţ întru acoperirea mea; şi, de nu, va
ieşi foc den mărăcini şi va mînca chedrii Liva-
nului'. Şi acum, de aţ făcut cu adeverire şi 16
cu săvîrşîre, şi aţ împărăţît pre Avemaleh, şi
de aţ făcut bine cu Ierovaal şi cu casa lui, şi de
aţ făcut lui după răsplătirea mîniei lui? În ce 17
chip au dat războiu tatăl mieu pentru voi, şi au
aruncat sufletul lui den preajmă şi v-au mîn-
tuit pre voi den mîna lui Madiam, Şi voi 18
v-aţ sculat preste casa tătîne-mieu astăzi şi aţ
ucis pre feciorii lui, 70 de bărbaţi, pre o
piatră, şi aţ împărăţit pre Avimeleh, feciorul
slujnecei lui, preste oamenii sechimenilor,
căci fratele vostru iaste. Şi, de aţ făcut 19

cu adevăr şi cu săvîrşire cu Ierovaal şi cu casa lui
întru aceasta zi, să vă blagosloviţ voi şi să vă
veseliţ întru Avimeleh, şi să să veselească şi
20 încă şi el întru voi. Iară de nu, să iasă foc
dentru Avimeleh şi să mănînce de tot pre
oamenii sichimenilor şi pre casa lui Maalo şi
să iasă foc dentru oamenii sichimilor şi den
casa lui Maalo şi să mănînce de tot pre Avime-
21 leh". Şi au fugit Ioatham şi s-au dat în
laturi şi au mers la Vira şi au lăcuit acolo de
22 către faţa lui Avimeleh, fratele lui. Şi au
23 domnit Avimeleh preste Israil trei ani. Şi
au tremis Dumnezeu duh rău întru mijlocul lui
Avimeleh şi întru mijlocul oamenilor sichimi-
24 lor. Şi au viclenit oamenii Sichimului întru
casa lui Avimeleh, ca să aducă strîmbătatea
celor 70 de fiii ai lui Ierovaal şi sîngele lor să-l
puie pre Avimeleh, fratele lor, carele au ucis
pre ei, şi preste oamenii sichimilor, căci au
25 întărit mînile lui ca să ucigă pre fraţii lui. Şi
au pus lui oamenii Sichimului paznici într-
ascunsu, pren capetele munţilor, şi apuca pre
toţi pre ceia ce mergea la ei în cale; şi să spuse
26 lui Avimeleh. Şi veni Gaal, feciorul lui
27 Aved, şi fraţii lui, şi au trecut la Sichima. Şi
au nădejduit pre el oamenii Sichimului şi au
ieşit la ţarină şi au culeş viile lor şi au călcat şi
au făcut danţuri şi au ieşit la casa dumnezeu-
lui lor şi au mîncat şi au băut şi bleastema pre
28 Avimeleh. Şi zise Gaal, feciorul lui Aved:
„Cine iaste Avimeleh, şi cine iaste feciorul lui
Sihim, ca să slujim lui? Nu e fecior lui Ierovaal?
Şi Zevol, socotitoriu lui, robul lui, împreună
cu oamenii lui Ezmor, tatăl lui Sihem? Şi ce ca
29 să slujim, noi lui? Şi cine va da pre nărodul
acesta întru mîna mea? Şi voiu muta pre Avi-
meleh şi voi zice lui Avimeleh: 'Înmulţeaşte
30 putearea ta şi ieşi afară!'" Şi au auzit
Zevul, boiarenul cetăţii, cuvintele lui Gaal,
31 feciorul lui Iaved, şi s-au mîniat cu urgie. Şi
au tremis solii lui Avimeleh cu daruri, zicînd:
„Iată, Gaal, feciorul lui Aved, şi fraţii lui au
venit la Sichima şi aceştea au ocolit cetatea
32 asupra ta. Şi acum, scoală-te noaptea, tu şi
nărodul carele iaste cu tine, şi păzeaşte deme-
33 neaţa în ţarină; Şi va fi demeneaţa, odată
cu răsărita soarelui, vei mîneca şi te vei tinde
asupra cetăţii şi, iată, el şi nărodul ce e
împreună cu dînsul vor ieşi afară către tine şi
34 vei face lui în ce chip va afla mîna ta". Şi
s-au sculat Avimeleh şi tot nărodul cel
împreună cu el noaptea şi s-au străjuit preste
35 Sichima în patru căpetenii. Şi ieşi Gaal,
feciorul lui Aved, şi au stătut lîngă uşa porţii
cetăţii; şi să sculă Avimeleh şi nărodul ce era
36 cu el den cei străjuiţ. Şi văzu Gaal, fecio-
rul lui Aved, pre nărod şi zise către Zevul:
„Iată nărod pogorînd den vîrful munţilor". Şi
zise către el Zevul: „Umbra copacilor tu vezi,
ca cînd ar fi oameni". Şi adaose Gaal încă a 37
grăi şi zise: „Iată nărod pogorînd despre
mare, ţiindu-se de Buricul Pămîntului, şi o
parte vine de la calea Stejariului Celor ce Pre-
vesc". Şi zise către el Zevul: „Unde iaste 38
acum gura a ta, ceaea ce zicea: 'Cine iaste Avi-
meleh, ca să slujim lui?' Nu, iată, acesta iaste
norodul carele ai ocărît? Ieşi dară acum şi te
bate către el". Şi ieşi Gaal de către faţa a 39
oamenilor sichimilor şi au bătut către Avi-
meleh. Şi-l goni pre el Avimeleh Şi au 40
fugit de către faţa lui. Şi au căzut stîrvuri multe,
pînă la poarta cetăţii. Şi au şăzut Avimeleh 41
la Arema; şi au scos Zevul pre Gaal şi pre fra-
ţii lui ca să nu lăcuiască la Sichima. Şi fu a 42
doua zi, şi ieşi norodul la cîmpu, Şi să spuse 43
lui Avimeleh. Şi luo norodul şi-i împărţi în trei
căpetenii şi strejui la ţarină. Şi văzu şi iată, 44
norodul ieşi den cetate; şi să sculă preste
ei şi lovi pre ei. Şi Avimeleh şi mai-marii ce
era cu el s-au întins şi au stătut la uşa porţii
cetăţii şi ceale 2 căpetenii s-au răvărsat preste
toţi ceia ce era în ţareni şi-i loviră pre ei. Şi 45
Avimeleh da războiu în cetate toată ziua
aceaea şi au luat cetatea şi norodul dentru ea
au omorît şi cetatea au surpat şi au semănat
pre ea sare. Şi au auzit toţi oamenii turnu- 46
lui Sechimului, şi au întrat întru tăria casei
făgăduinţei lui Vethilverith. Şi să spuse lui 47
Avimeleh cum s-au strîns toţi oamenii turnu-
lui sechimilor. Şi să sui Avimeleh la mun- 48
tele Ermon, el şi tot norodul ce era cu el, şi au
luat Avimeleh toporul în mîna a lui şi au tăiat
o sarcină de leamne şi au rădicat pre ea şi au
pus pre ea preste umerele lui şi zise către
norodul ce era cu el: „Ce m-aţi văzut făcînd,
curînd faceţi ca şi eu". Şi au tăiat şi ei toţi 49
fieştecare sarcena şi au rîdicat şi au mers
denapoia lui Avimeleh şi au pus preste tărie şi
au ars preste ei tăria cu foc şi au murit şi încă
toţi oamenii turnului Sechemului, ca vro 1000
de oameni şi muieri. Şi au mers Avimeleh 50
la Thivis ş-au şăzut prejur ea şi au luat pre
ea. Şi turnu era tare în mijlocul cetăţii şi au fu- 51
git acolo toţi oamenii şi fămeile şi toţ povăţuitorii
cetăţii, şi au închis preste ei şi să suiră preste
casa cea de asupra turnului. Şi au venit Avi- 52
meleh pînă la turnu şi l-au bătut pre el; şi s-au
apropiat Avimeleh pînă la uşa turnului ca să-l ar-
ză pre el cu foc. Şi au aruncat o muiare o bu- 53
cată de rîşniţă preste capul lui Avimeleh şi i-au
fărîmat capul. Şi au strigat de sîrg către copi- 54

laşul cela ce rîdeca hainele lui, şi zise lui: „Zmulge sabia ta şi mă omoară, pentru ca să nu zică odinioară cum: 'Muiarea l-au ucis pre el'". Şi-l junghe pre el copilaşul lui şi au
55 murit. Şi au văzut om israiltean cum au murit Avimeleh, şi s-au dus om la locul
56 său. Şi au întors Dumnezău răul lui Avimeleh, carele au făcut tatului lui, ca să ucigă pre
57 cei 70 de fraţi ai lui. Şi tot răul oamenilor Sechimului au întors Dumnezău la capul lor şi au venit asupra lor blestemul lui Ioatham, fiiul lui Ierovaal.

CAP X

1 Şi să sculă după Avimeleh a mîntui pre Israil Thula, feciorul lui Fua, fiiul unchiului lui Oz, isaaharean, şi el lăcuia la Samaria, în muntele Efraim.
2 Şi au judecat pre Israil 23 de ani şi au
3 murit şi s-au îngropat la Samaria. Şi s-au sculat după acesta Iair Galaadeteanul şi au
4 judecat pre Israil doaozeci şi doi de ani. Şi să născură lui 32 de fii, încălecînd preste 32 de mînji; şi 32 cetăţi lor, şi pre eale le-au numit Satele lui Iair pînă în ziua aceasta, carele sînt
5 în pămîntul lui Galaad. Şi muri Iair şi să
6 îngropă la Camon. Şi adaosără fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului, şi au slujit la Valim, şi la Astaroth, şi la dumnezăii Siriii, şi la dumnezeii Sidonului, şi la dumnezeii Moavului, şi la dumnezeii fiilor Amon, şi la dumnezeii celor de fealiu streini, şi au lăsat pre Domnul,
7 şi n-au slujit Lui. Şi S-au mîniat cu urgie Domnul întru Israil şi au dat pre ei în mîna celor streini de fealiu, şi în mîna fiilor
8 Ammon. Şi au putrezit şi au zdrobit pre fiii lui Israil întru vreamea aceaea, în 18 ani, pre toţi fiii lui Israil, pre cei decindea de Iordan, în
9 pămîntul amoreului, la Galaad. Şi au trecut feciorii lui Amon Iordanul ca să dea războiu şi întru Iuda, şi întru Veniamin, şi întru casa lui
10 Efraim, şi să chinuiră fiii lui Israil foarte. Şi au strigat fiii lui Israil către Domnul, zicînd: „Am greşit Ţie, căci am lăsat pre Dumnezăul
11 nostru şi am slujit la Vaalim" Şi zise Domnul către fiii lui Israil: „Au nu eghipteanii, şi amoreii, şi fiii lui Amon, şi Moav, şi streini de
12 fealiu, Şi sidoneanii, şi Malic, şi Hanaan v-au chinuit pre voi, şi aţ strigat către Mine şi
13 v-am mîntuit pre voi den mîna lor? Şi voi M-aţ lăsat pre Mine şi aţ slujit la alţi dumnezei! Pentru aceaea, nu voiu mai adaoge a vă
14 mîntui pre voi! Mergeţi şi strigaţ către dumnezeii ceia ce aţ ales întru ei, şi ei să vă mîntuiască pre voi întru vreamea priimejdiii
15 voastre". Şi ziseră fiii lui Israil către Domnul: „Greşit-am, fă Tu noao după toate cîte vor plăcea înaintea Ta, fără numai ne scoate pre noi întru ziua aceasta". Şi au 16 mutat pre dumnezăii cei streini den mijlocul lor şi au slujit Domnului singur; şi n-au bineplăcut întru norod şi leşină întru osteneală Israil. Şi să suiră fiii lui Amon şi să tăbărîră 17 în Galaad, şi ieşiră fiii lui Israil şi să tăbărîră la Masifa. Şi ziseră norodul, boiarii Galaadu- 18 lui, om către aproapele său: „Care iaste omul carele va începe a da războiu întru fiii lui Amon? Şi va fi cap tuturor la ceia ce lăcuiescu în Galaad."

CAP XI

Şi Ieftai Galadeteanul era tare întru 1 vîrtute. Şi acesta, fecior de muiare curvă; şi au născut lui Galaad pre Ieftae. Şi au născut fămeaia lui 2 Galaad lui feciori. Şi s-au îmbărbătat feciorii fămeii şi au scos pre Ieftae şi au zis lui: „Nu vei moşteni întru casa tatului nostru, căci de fămeaie tălaniţă fecior eşti tu". Şi 3 au fugit Ieftae dentru faţa fraţilor lui şi au lăcuit la pămîntul Tov şi să aduna către Ieftae oamenii holeaci şi ieşiia împreună cu el. Şi 4 fu după zile, şi s-au bătut fiii lui Amon cu Israil. Şi fu cînd s-au bătut fiii lui Amon cu 5 Israil, şi au mers bătrînii Galaadului să ia pre Ieftae, în pămîntul lui Tov, şi ziseră către Ieftae: „Vino şi să fii noao întru povăţitoriu, 6 şi vom da războiu întru fiii lui Amon". Şi 7 zise Ieftae celor bătrîni a lui Galaad: „Au nu voi m-aţ urît şi m-aţ scos afară den casa tătîne-mieu şi m-aţ gonit afară de la voi? Şi pentru căci aţ venit acum la mine cînd v-aţ chinuit?" Şi ziseră bătrînii Galaadului 8 către Ieftai: „Nu aşa. Acum am venit către tine, şi vei mearge împreună cu noi şi vom da războiu întru fiii lui Amon; şi vei fi noao căpetenie întru toţ ceia ce lăcuiescu întru Galaad". Şi zise Ieftai către cei bătrîni a lui Galaad: „De 9 mă întoarceţi voi a da războiu întru fiii lui Amon şi va da pre ei Domnul înaintea mea, eu voao voiu fi întru boiaren". Şi ziseră cei 10 bătrîni ai lui Galaad către Ieftae: „Domnul va fi cela ce ascultă întru mijlocul nostru, fără numai după cuvîntul tău, aşa vom face". Şi 11 mearse Ieftae cu bătrînii lui Galaad şi-l puseră pre el întru căpetenie norodului preste dînşii şi întru povăţuitoriu. Şi au grăit Ieftae toate cuvintele lui înaintea Domnului, la Masifa. Şi au trimis Ieftae soli către împără- 12 tul fiilor Ammon, zicînd: „Ce iaste mie şi ţie, că ai venit către mine tu, a da războiu întru pămîntul mieu?" Şi au zis împăratul fiilor Ammon 13 către solii lui Ieftai: „Pentru căce au luat Israil pămîntul mieu, întru suirea lui den Eghipet, de la Arnon pînă la Iavoc şi pînă la Iordan, şi a-

cum întoarce-l pre el cu pace, şi voiu
14 mearge". Şi s-au întorsu solii către Ieftae
şi mai adaose încă Ieftae şi au tremis soli
către împăratul fiilor Amon şi-i zise lui:
15 „Aceastea zice Iefthae: 'Nu au luat Israil
pămîntul lui Moav şi pămîntul fiilor Amon
16 întru suirea lor de la Eghipet, Ce mearse
Israil în pustiiu, pînă la Marea Roşie, şi au venit
17 pînă la Cadis. Şi au trimis Israil soli către
împăratul Edomului, zicînd: 'Voiu treace pren
pămîntul tău'. Şi n-au ascultat împăratul Edo-
mului; încă şi către împăratul Moavului au tri-
18 mis, şi nu vrea. Şi au şăzut Israil în Cadis şi
au mersu în pustiiu şi au încungiurat pămîntul
Edomului şi pămîntul lui Moav şi au mersu
despre răsăritul soarelui pămîntului Moav şi
au tăbărît decindea de Arnon, şi n-au întrat
întru hotarul lui Moav, căce Arnon e hotar lui
19 Moav. Şi au trimis Israil soli către Sion,
împăratul amoreului, împăratul Esevonului,
şi au zis lui Israil: 'Treace-voiu pren pămîntul
20 tău dară, pînă la locul mieu'. Şi n-au vruţ
Sion pre Israil să treacă pren hotarăle lui; şi
au adunat Sion tot norodul lui şi s-au tăbărît
21 la Iasa şi au dat războiu cu Israil. Şi au dat
Domnul Dumnezău lui Israil pre Sion şi pre
tot norodul lui în mîna lui Israil şi au lovit pre
22 ei. Şi au moştenit Israil tot pămîntul amo-
reului celuia ce lăcuiaşte în pămîntul acela şi
au moştenit tot hotarul amoreului, de la
Arnon şi pînă la Iavoc, şi de la pustiiu şi pînă
23 la Iordan. Şi acum Domnul Dumnezăul lui
Israil au rădicat pre amoreu dentru faţa noro-
dului Său, lui Israil, şi tu vei moşteni pre el?
24 Nu cîte au moştenit ţie Hamos, dumnezăul
tău, acealea vei moşteni? Şi pre toţi pre cîţi au
rădicat, şi toate cîte au moştenit noao Domnul
Dumnezăul nostru de către faţa noastră,
25 aceastea vom moşteni. Şi acuma, au mai
bun eşti tu decît Valac, feciorul lui Sepfor,
împăratul lui Moav? Nu doară cu războiu s-au
bătut cu Israil, au bătînd au bătut pre
26 ei? Cînd au lăcuit Israil în Esevon şi întru
featele ei, şi în Aroir şi întru featele ei, şi întru
toate cetăţile ceale ce sînt lîngă Iordan, 300 de
ani, ce căce n-au mîntuit pre ei întru vreamea
27 aceaea? Şi eu n-am greşit ţie, şi tu faci cu
mine vicleşug, a darea războiu întru mine. Să
judece Domnul, Cela ce judecă, astăzi întru
mijlocul fiilor lui Israil şi întru mijlocul fiilor
28 Amon'". Şi n-au ascultat împăratul fiilor
Amon cuvîntul lui Ieftae, carele au trimis
29 către el. Şi să făcu preste Ieftae Duhul
Domnului, şi au trecut pre Galaad şi pre
Manasi şi au trecut piscul lui Galaad şi, de
la piscul lui Galaad, decindea de fiii lui Amon.
Şi s-au făgăduit Ieftae făgăduinţă Domnului şi 30
au zis: „De-m vei da cu dare mie pre fiii lui
Ammon întru mîna mea, Şi va fi cela ce va 31
ieşi ori la care va ieşi den uşăle casei meale,
întru întimpinarea mea, întru întoarcerea mea
cu pace de la fiii lui Amon, şi va fi Domnului,
aduce-voiu pre el ardere-de-tot". Şi au tre- 32
cut Ieftae către fiii lui Amon ca să dea războiu
întru ei, şi au dat pre ei Domnul întru mîna
a lui. Şi au lovit pre ei de la Aroir pînă a veni 33
la Semenith, 20 de cetăţi, şi pînă la viele lui
Avel, rană mare foarte, şi să înfrînseră fiii lui
Amon de către faţa fiilor Israil. Şi au venit 34
Ieftae la Masifa, la casa lui, şi iată, fata a lui
ieşiia înaintea lui în timpinare, cu tîmpene şi
cu danţuri; şi aceasta, singură născută lui,
iubită, şi nu era lui, afară den ea, fiiu au
fată. Şi fu cînd au văzutu-o pre ea el, şi-ş 35
rupse hainele lui şi zise: „Vai de mine, fata
mea, mă împiedecaşi, întru piadecă te făcuşi
întru ochii miei, şi eu am deşchis gura mea
pentru tine către Domnul şi nu voiu putea să
întorc". Şi zise către el: „De ai deşchis 36
întru mine gura a ta către Domnul, fă mie în
ce chip au ieşit den gura ta, pentru carele au
făcut ţie Domnul izbîndiri den vrăjmaşii tăi,
den fiii lui Amon". Şi zise către tatul ei: „Şi-m 37
fă mie cuvîntul acesta: Lasă-mă doao luni şi
voiu mearge şi mă voiu pogorî preste munţi şi
voiu plînge preste fecioriele meale, eu şi sura-
tele meale". Şi zise: „Pasă". Şi o trimease 38
pre ea 2 luni. Şi au mers şi ea şi suratele ei şi
au plîns preste fecioriele ei preste munţi.
Şi fu după săvîrşirea acelor 2 luni, şi s-au 39
întors către tatul ei şi au făcut cu ea făgăduiala
lui carea au făgăduit; şi ea n-au conoscut băr-
bat. Şi să făcu întru poruncă întru Israil, 40
den zile în zile mergea împreună featele lui
Israil, a plînge pre fata lui Ieftae Galaaditea-
nul, patru zile într-un an.

CAP XII

Şi să adunară fiii lui Efraim şi au venit 1
la Sifina şi au zis către Ieftae: „Ce căci
ai mers a darea războiu către fiii lui
Amon, şi pre noi nu ne-ai chemat ca
să meargem împreună cu tine? Casa a
ta o vom arde preste tine cu foc". Şi zise 2
către ei Ieftae: „Om izbîndind eram eu şi noro-
dul mieu, şi fiii lui Amon mă smeriia foarte; şi
am strigat către voi, şi nu m-aţi mîntuit pre
mine den mîinele lor. Şi am văzut cum nu 3
era cela ce mîntuiaşte şi am pus sufletul mieu
în mîna mea şi am trecut către fiii lui Amon şi
au dat Domnul pre ei în mîna mea. Şi pentru
căci v-aţi suit către mine întru ziua aceasta, a da
războiu întru mine?" Şi au adunat Ieftae pre 4
toţi oamenii galaaditeani şi bătea pre Efraim

şi au lovit oamenii Galaadului pre Efraim, căci au zis: „Cei scăpaţi ai lui Efraim – voi; galaaditeanii – în mijlocul lui Efraim şi în mijlocul
5 lui Manasi“. Şi au apucat Galaad trecătorile Iordanului lui Efrem,şi fu cînd ziseră cei mîntuiţi ai lui Efraim: „Să treacem dară“, şi ziseră lor oamenii den Galaad: „Au doară dentr-ai lui Efraim sînteţi voi?“. Şi ziseră: „Nu sîn-
6 tem“. Şi ziseră lor: „Ziceţi dară: 'Hasnă'“. Şi nu s-au îndireptat a grăi aşa. Şi-i prindea pre ei şi-i junghea la trecătorile Iordanului, şi au căzut în vreamea aceaea dentru Efraim patru-
7 zeci şi doao de mii. Şi au judecat Ieftae pre Israil şase ani; şi au murit Ieftae Galaaditea-
8 nul şi s-au îngropat în cetatea lui Galaad. Şi au judecat după aceasta pre Israil Esevon den
9 Vithleaem. Şi să născură lui 30 de feciori şi 30 de feate, scoase afară, şi 30 de muieri au adus fiilor lui de afară; şi au judecat pre
10 Israil 7 ani. Şi au murit Esevon şi s-au
11 îngropat în Vithleaem. Şi au judecat după aceasta pre Israil Elon Zavuloneanul; şi au
12 judecat pre Israil 10 ani. Şi au murit Elon Zavuloniteanul şi s-au îngropat în Elim, în
13 pămîntul lui Zavulon, Şi au judecat după acesta pre Israil Avdon, feciorul lui Elih
14 Farathoniteanul, Şi să născură lui 40 de feciori şi 30 de feciori feciorilor lui, încălecînd pre 70 de mînji; şi au judecat pre Israil 8
15 ani. Şi au murit Avdon, feciorul lui Elih Farathoniteanul; şi s-au îngropat în Farathon, întru muntele lui Amalic.

CAP XIII

1 Şi adaoseră încă fiii lui Israil a face răul
înaintea Domnului şi au dat pre ei
Domnul în mîna celor de fealiu streini,
2 40 de ani. Şi fu un om den Saara, den fealiul lui Dan, şi numele lui, Manoe; şi fămeaia lui, stearpă şi nu năş-
3 tea. Şi să ivi îngerul Domnului către muiare şi zise către ea: „Iată dară, tu – stearpă şi nu ai născut; şi în zgău vei zemisli şi vei
4 naşte fiiu. Şi acum păzeaşte-te dară şi să nu beai vin şi rachiu şi să nu mănînci tot necu-
5 ratul, Că iată, tu în pîntece vei zemisli şi vei naşte fiiu; şi fier preste capul lui să nu să suie, căci sfinţit lui Dumnezeu va fi copilaşul, den pîntece, şi acesta va începe a mîntui pre
6 Israil den mîna filistiimilor“. Şi întră muiarea şi zise bărbatului ei, zicînd: „Om al lui Dumnezeu au venit către mine şi vedearea lui, ca vedearea îngerului lui Dumnezeu, luminat foarte; şi-l întrebam pre el de unde iaste, şi
7 numele lui nu mi-l spuse mie. Şi-m zise mie: 'Iată, tu în pîntece vei zemisli şi vei naşte fiiu; şi acum te păzeaşte şi să nu beai vin şi îmbătarea, şi să nu mănînci toată necurăţia, căci sfinţit lui Dumnezeu va fi copilaşul, den pîntece pînă în ziua morţii lui'“. Şi să rugă 8
Manoe Domnului şi zise: „Întru mine, Doamne, omul lui Dumnezeu pre carele l-ai tremis să vie dară încă către noi şi să ne lumineaze pre noi ce vom face copilaşului celui ce se naşte“. Şi ascultă Dumnezeu glasul lui 9
Manoe şi au venit îngerul Domnului încă către muiare, ea şăzînd în ţarină; şi Manoe, bărbatul ei, nu era împreună cu ea. Şi sîrgui şi 10
alergă şi spuse bărbatului ei şi zise către el: „Iată, să ivi mie omul carele au venit întru ziua aceaea către mine“. Şi s-au sculat 11
Manoe şi au mers pre urma muierii lui şi mearse către om şi zise lui: „De eşti tu omul carele ai grăit către muiare?“ Şi zise îngerul: „Eu“. Şi zise Manoe: „Acum dară, venind 12
cuvîntul tău, ce va fi judecata copilaşului şi ce vor fi faptele lui?“ Şi zise îngerul Domnului 13
către Manoe: „De toate cîte am zis către muiare, să să păzească. Dentru tot ce iase 14
den vie să nu mănînce şi vin şi sichera să nu bea; şi tot necuratul să nu mănînce; toate cîte am poruncit ei, să păzească“. Şi zise 15
Manoe către îngerul Domnului: „Sili-te-vom dară pre tine şi vom face înaintea ta un ied den capre“. Şi zise îngerul Domnului către 16
Manoe: „De mă vei sili, nu voiu mînca den pîinile tale; şi de vei face ardere-de-tot, Domnului vei aduce pre ea“. Căci n-au conoscut Manoe că îngerul Domnului iaste el. Şi zise 17
Manoe către îngerul Domnului: „Ce iaste numele tău? Pentru ca, de va veni cuvîntul tău, să te mărim pre tine“. Şi zise lui înge- 18
rul Domnului: „Pentru căci aceasta întrebi numele mieu? Şi acesta iaste minunat“. Şi 19
au luat Manoe iedul den capre şi jîrtva şi aduse pre piatra Domnului, Celui ce minunate face; şi Manoe şi muiarea lui priviia. Şi fu 20
cînd să sui para de asupra jîrtăvnicului în ceriu, şi să sui îngerul Domnului cu para jîrtăvnicului; şi Manoe şi muiarea lui priviia şi au căzut pre faţa lor la pămînt. Şi n-au mai 21
adaos încă îngerul Domnului să să arate către Manoe şi către muiarea lui. Atuncea au conoscut Manoe că îngerul Domnului iaste. Şi 22
zise Manoe către muiarea lui: „Cu moarte vom muri, căci Dumnezeu am văzut“. Şi 23
zise lui muiarea lui: „De ar fi vrut Domnul să ne omoară pre noi, nu ar fi priimit den mîna noastră ardere-de-tot sau jîrtvă, şi nu ar fi luminat pre noi toate aceastea, şi în ce chip e vreamea nu ar fi făcut auzite noao aceastea“. Şi născu muiarea fecior şi numi numele lui 24
Sampson; şi crescu copilaşul şi-l blagoslovi pre el Domnul. Şi au început Duhul Dom- 25
nului a mearge cu el împreună întru tabăra lui Dan, întru mijlocul Saraa şi întru mijlocul lui Esthaol.

CAP XIV

1 Şi să pogorî Sampson la Thamnatha şi
văzu muiare în Thamnatha, den fea-
tele celor den fealiu strini, şi plăcu
2 înaintea lui. Şi să sui şi spusă tătî-
ne-său şi mîne-sa şi zise: „Muiare
am văzut la Thamnatha, dentru featele celor
de fealiu streini, şi acum luaţi-mi-o mie pre ea
3 fămeaie". Şi zise lui tatul lui şi maica lui:
„Au doară nu iaste den featele fraţilor tăi şi
întru tot nărodul mieu muiare, căci tu mergi
să iai muiare den featele celor streini de fea-
liu, celor neobrezuiţi?" Şi zise Sampson cătră
tatul lui: „Pre aceasta ia mie, căci aceasta
4 mi-au plăcut întru ochii miei". Şi tatul lui şi
maica lui n-au conoscut că de la Domnul iaste,
căci El izbîndire ceare dentru cei streini de
fealiu. Şi în vreamea aceaea cei streini de fea-
5 liu stăpîniia fiilor lui Israil. Şi pogorî
Sampson şi tatul lui şi maica lui la Thamnatha; şi
s-au abătut la o vie den Thamnatha, şi iată,
puiu de leu răcnind întru întimpinarea
6 lui. Şi-l îndireptă preste el Duhul Domnu-
lui, şi-l spintecă pre el ca pre un ied den capre
şi ca nemica nu era întru mîna lui. Şi n-au
7 spus tătîne-său sau mîne-sa ce au făcut. Şi
s-au pogorît şi au grăit muierii şi plăcu înain-
8 tea lui Sampson. Şi să întoarsă după zile să
o ia pre dînsa şi să abătu să vază stîrvul leului;
şi iată, învăluire de albine în gura leului, şi
9 miare. Şi au luat pre ea în gura lui şi mer-
gea mergînd şi mîncînd; şi au mers cătră tatul
lui şi cătră maica lui şi le-au dat lor şi au mîn-
cat, şi nu le-au spus lor că den gura leului au
10 luat miarea. Şi s-au pogorît tatul lui cătră
muiare şi au făcut acolo Sampson băuturi 7
11 zile, căci aşa făcea tinerii. Şi fu temîndu-se
ei de el, au pus înaintea lui tovarăşi 30, şi era
12 împreună cu el. Şi zise lor Sampson:
„Pune-voiu înainte dară voao gîcitoarea mea;
şi de-m veţi spune pre ea în ceaste 7 zile ale
băuturei şi veţi afla, voiu da voao 30 de cear-
13 şafuri şi 30 de îmbrăcăminte de haine. Iară
de nu veţi putea pre ea să-m spuneţi mie, şi-m
veţi da voi mie 30 de cearşafuri şi 30 de îmbră-
căminte de haine". Şi ziseră lui: „Pune înainte
14 gîcitoarea ta şi să o auzim pre ea". Şi zise
lor: „Dentru ceaea ce mănîncă ieşi mîncare şi
den cel tare ieşi dulce". Şi nu au putut să
15 gîcească gîcitoarea în trei zile. Şi fu în ziua
a patra, şi ziseră muierii lui Sampson: „Amă-
geaşte dară pre bărbatul tău şi să-ţi spuie ţie
pilda, pentru ca să nu cîndai vom arde pre tine şi
pre casa tătîne-tău cu foc. Au doară să ne sărăciţi
16 ne-aţi chemat pre noi?" Şi plînse muiarea lui
Sampson cătră el şi zise lui: „Însă m-ai urît şi nu
m-ai iubit pre mine, căci pilda carea ai pus
înaintea fiilor norodului mieu nu mi-ai spus şi
mie pre dînsa". Şi zise cătră ea Sampson:
„Iată, tătîne-mieu şi maicii meale n-am spus
pre ea; şi ţie să o spuiu?" Ş-au plîns preste 17
el întru ceale 7 zile, întru carele era într-însele
băutura; şi fu întru ziua a şaptea, şi i să spuse
ei, căci l-au dodeit pre el, şi ea au spus fiilor
norodului ei. Şi ziseră lui oamenii cetăţii 18
întru ziua a şaptea, mai nainte de a apune soa-
rele: „Ce iaste mai dulce decît miarea şi ce e
mai vîrtucios decît leul?" Şi zise lor Sampson:
„De nu aţ fi supus junca mea, nu aţi fi aflat
pilda mea". Şi să îndereptă preste el Duhul 19
Domnului şi să pogorî la Ascalona şi lovi de
acolo 30 de oameni şi le luo îmbrăcămintele
lor şi au dat îmbrăcămînţile celora ce au spus
pilda. Şi să mînie cu urgie Sampson şi să sui la
casa tatului lui. Şi lăcui acolo împreună 20
muiarea lui Sampson cu aducătoriul de
nevasta lui, carele-i era priaten lui.

CAP XV

Şi fu după zile, întru zilele seacerii de 1
grîu, şi au socotit Sampson pre muia-
rea lui, aducînd pre un ied den capre,
şi zise: „Întra-voiu cătră muiarea
mea şi la culcuş". Şi n-au lăsat pre el
tatul ei să între şi zise tatul ei: „Zicînd am 2
zis că urînd ai urît pre ea, şi am datu-o pre ea
unuia dentru tovarăşii tăi. Nu iată, sora ei cea
mai tînără mai bună decît ea iaste? Fie dară
ţie, pentru ea". Şi zise lui Sampson: „Nevi- 3
novăţitu-m-am o dată de cătră cei streini de
fealiu, căci fac eu cu voi reale". Şi au mers 4
Sampson şi au prins 300 de vulpi şi au luat
făclii şi au legat coadă cătră coadă şi au legat
cîte o făclie întru mijlocul a doao coade. Şi 5
le dereptă, şi aprinse făcliile, şi le-au trimis
întru spicele celor streini de fealiu, şi le-au ars
spicele den arie şi pînă în spicele ceale den
picioare, şi viele şi maslinele. Şi ziseră cei 6
streini de fealiu: „Cine au făcut aceasta, fără
de numai Sampson, ginerele Thamnateului?
Căci au luat pre muiarea lui şi au datu-o tova-
ruşului lui". Şi s-au suit cei streini de fealiu şi
au ars casa tatului ei şi prè dînsa în foc. Şi 7
zise lor Sampson: „De veţi face aşa pre ea,
nu bine voiu vrea, ce izbînda mea dentru unul
fieştecarele den voi voiu face". Şi au lovit 8
pre ei pulpă preste coapsă, rană mare, şi să
pogorî şi lăcuia lîngă pîrîu, la peştera pietrii
lui Itam. Şi s-au suit cei streini de fealiu şi 9
tăbărîră în Iuda şi să răsfirară în Lehi. Şi zise 10
lor tot omul Iudei: „Pentru căci v-aţ suit preste
noi?" Şi ziseră cei streini de feal: „Să legăm pre
Sampson ne-am suit, şi să-i facem lui în ce chip
ne-au făcut noao". Şi să pogorîră dentru Iuda 11
3000 de oameni la gura pietrii lui Itaam şi au zis
cătră Sampson: „Nu ştii că stăpînescu cei

streini de fealiu noao? Şi pentru căci ai făcut
aceasta noao?“ Şi zise lor Sampson: „În ce
12 chip mi-au făcut mie, aşa am făcut lor“. Şi
ziseră lui: „Să te legăm ne-am pogorît, să te
dăm în mînile celor streini de fealiu“. Şi zise
lor: „Juraţi-vă mie şi să nu mă ucideţ voi şi mă
daţ voi, pentru cîndai să nu timpinaţ voi întru
13 mine“. Şi să jurară lui, zicînd: „Nu, ce
numai cu legătură te vom lega şi te vom da pre
tine în mîna lor, iară cu moarte nu te vom
omorî“. Şi l-au legat pre el cu doao ştreanguri
14 noao şi-l suiră pre el de la piatra aceaea. Şi
el au venit pînă la O Falcă; şi cei streini de fea-
liu au chiuit şi au alergat întru timpinarea lui.
Şi să îndreptă preste el Duhul Domnului, şi să
făcură ştreangurile ceale den braţele lui ca
nişte cîlţi cînd vor mirosi foc, şi să topiră legă-
15 turile lui dentru braţele lui. Şi află o falcă
de măgariu lepădată şi întinse mîna lui şi luo
16 pre dînsa şi ucise cu ea 1000 de oameni. Şi
zise Sampson: „Cu falca măgariului stingînd
i-am stinsu pre ei, căci cu falca măgariului am
17 ucis 1000 de oameni“. Şi fu cînd săvîrşi a
grăirea, şi aruncă falca dentru mîna lui; şi
18 numi locul acela Ucidere de Falcă. Şi însă-
toşă foarte şi strigă către Domnul şi zise: „Tu
ai îndireptat în mîna robului Tău mîntuirea
această mare; şi acum voiu muri de seate şi
19 voi cădea în mîna acestor neobrăzuiţi“. Şi
deşchise Dumnezeu rana cea dentru Falcă şi
ieşiră dentru ea ape;şi bău şi se întoarse duhul
lui şi să răcori; pentru aceaea se chemă
numele ei Izvorul celuia ce să roagă, carea
20 iaste în Falcă pînă în ziua aceasta. Şi judecă
pre Israil, în zilele celor streini de fealiu, 20
de ani.

CAP XVI

1 Şi mearse Sampson la Gaza şi văzu
acolo muiare curvă şi întră către ea.
2 Şi să deade veaste gazeilor, zicînd:
„Au venit Sampson aicea“. Şi au
încungiurat şi au străjuit pre el toată
noaptea la uşa cetăţii şi au tăcut toată noap-
tea, zicînd: „Pînă să va lumina de zori să
3 aşteptăm, şi-l vom ucide pre el“. Şi dormi
Sampson pînă la miazănoapte; şi să sculă la
jumătate de noapte şi apucă ceale doao uşi ale
porţii cetăţii cu amîndoi stîlpii şi le-au ţinut
pre eale împreună cu zăvorul şi le-au pus pre
eale preste umărul lui şi le-au dus pre eale
preste vîrful muntelui carele iaste de către
faţa lui Hevron şi le-au pus pre eale
4 acolo. Şi fu după aceasta, şi au iubit
muiare de la pîrîul lui Sorih, şi numele ei,
5 Dalida. Şi să suiră către ea boiarii celor
streini de fealiu şi zisără ei: „Amăgeaşte-l
pre el şi vezi întru ce iaste vîrtutea lui cea
mare şi cu ce vom putea către el;
şi-l vom lega pre el, ca să-l smerim pre el; şi noi
vom da ţie de om 1100 de arginţ“. Şi zise 6
Dalida către Sampson: „Spune dară mie întru
ce iaste vîrtutea ta cea mare şi cu ce te vei lega
ca să te smereşti tu?“ Şi zise ei Sampson: 7
„De mă vor lega pre mine cu 7 vine umede, nu
stricate, şi voiu slăbi şi voiu fi ca unul dentru
oameni“. Şi au adus ei, domnii celor streini 8
de fealiu, 7 vine umede nestricate şi legă pre
el cu eale. Şi ascunşii ei şedea în cămară şi 9
zise către el cei streini de fealiu: „Asupra ta,
Sampsoane!“ Şi vinele au ruptu în ce chip ar
rumpe neştine o aţă de cîlţi, cînd ar mirosi ea
foc; şi nu s-au conoscut vîrtutea lui. Şi zise 10
Dalida către Sampson: „Iată, m-ai înşelat şi ai
grăit către mine minciuni, acum dară spu-
ne-mi cu ce te vei lega?“ Şi zise către ea: 11
„Deaca legîndu-mă mă vor lega cu ştreanguri
noao, cu carele nu s-au făcut cu eale lucru, şi
voiu slăbi şi voiu fi ca şi unul dentru
oameni“. Şi luo Dalida ştreanguri noao şi-l 12
legă pre el cu dînsele, şi zise către el cei streini
de fealiu: „Asupra ta, Sampsoane!“ Şi ascun-
şii şedea în cămară. Şi le rupse pre eale de
la braţele lui, ca o aţă. Şi zise Dalida către 13
Sampson: „Pînă acum m-ai amăgit şi ai grăit
către mine minciuni; spune-mi cu ce te vei
lega?“ Şi zise ei: „De vei împleti ceale 7 şuviţe
ale capului mieu cu tortu Şi vei bate cu 14
ţăruşul în păreate, şi voiu fi slab ca unul
dentru oameni“. Şi-l adormi pre el Dalida
întru mijlocul genuchelor ei. Şi fu cînd dor-
miia el, şi luo Dalida ceale 7 şuviţe ale capului
lui şi le-au ţesut cu tort Şi au bătut cu ţăru- 15
şii în păreate şi zise către el: „Streinii de fealiu
– asupra ta, Sampsoane!“ Şi să deşteptă den
somnul lui şi au scos ţăruşii cu ţesetura den
păreate şi tortul şi nu s-au conoscut vîrtutea
lui. Şi zise către el Dalida: „Cum vei zice: 16
'Te-am iubit pre tine', şi inima ta nu iaste cu
mine? Aceasta a treia oară m-ai amăgit pre
mine şi nu mi-ai spus mie în ce stă vîrtutea ta
cea mare“. Şi fu cînd l-au domolit pre el cu 17
cuvintele ei toată noaptea şi l-au dodeit pre el,
şi au leşinat de moarte. Şi au spus ei toate 18
ceale de la inima lui şi zise ei: „Briciu nu se va
sui preste capul mieu, căci sfinţit lui Dumne-
zău sînt eu den pîntecele mîine-mea; şi de mă
voiu rade, se va depărta de la mine vîrtutea
mea şi voiu slăbi şi voiu fi ca şi toţi oamenii“.
Şi văzu Dalida că i-au spus ei toate cealea de 19
la inima lui şi au trimis şi au chemat pre toţi
domnii cei de fealiu streini şi zise: „Suiţi-vă în
ceastă dată, căci mi-au spus mie toată inima
lui“. Şi s-au suit către ea toate domniile celor
streini de fealiu şi au adus argintul întru mîi-
nile lor. Şi l-au adormit pre el întru mijlo- 20
cul genuchelor ei; şi au chemat pre bărbiariu

şi au ras pre ceale 7 viţe ale capului lui; şi au început a se smeri şi s-au depărtat vîrtutea lui
21 de la el. Şi zise Dalida: „Cei streini de fealiu – asupra ta, Sampsoane!“ Şi să sculă den somnul lui şi zise: „Voiu ieşi şi voiu face ca şi mai nainte şi mă voiu scutura“. Şi el n-au conoscut că Domnul S-au depărtat de asupra
22 lui. Şi să apucară de el cei de fealiu streini şi-i scobiră ochii lui; şi aduseră pre el la Gaza şi l-au legat pre el cu obezi de aramă, şi rîşniia
23 în casa temniţei. Şi au început părul capu-
24 lui lui a creaşte, după ce s-au ras. Şi boiarii celor de fealiu streini se-au adunat să jîrtvuiască jîrtvă mare lui Dagon, dumnezăului lor, şi a să veseli, şi au zis: „Dat-au dumnezăul nostru în mîna noastră pre Sampson, nepria-
25 tenul nostru“. Şi-l văzură pre el norodul şi au lăudat pre bozii lor, căce au zis: „Dat-au dumnezăul nostru în mîna noastră pre nepriatenul nostru şi pre cela ce pustiia pămîntul nostru, carele au înmulţit pre răniţii
26 noştri“. Şi fu cînd să desfătă inima lor, şi ziseră: „Chemaţi pre Sampson den casa temniţii şi să joace înaintea noastră“. Şi chemară pre Sampson den casa legăturii şi-ş bătea joc de el; şi-l puseră pre el întru mijlocul a doi
27 stîlpi. Şi zise Sampson cătră voinicelul cel ce ţinea mîna lui: „Lasă-mă, şi voiu pipăi stîlpii preste carei casa e întărită preste ei, şi mă voiu răzima de ei“. Şi copilul au făcut
28 aşa. Iară casa era plină de bărbaţi şi de muieri, şi acolo – toţi domnii celor striini de fealiu, şi pre podul casii – ca vro 3000 de bărbaţi şi muieri prăvind batgiocurindu-se
29 Sampson. Şi strigă Sampson cătră Domnul şi zise: „Doamne, Doamne al puterilor, adu-Ţi aminte de mine şi mă întăreaşte îndoit şi această dată, Dumnezăule, şi voiu izbîndi o izbîndă, pentru cei doi ochi ai miei, celor
30 striini de fealiu“. Şi îmbrăţeşă Sampson pre cei doi stîlpi den mijloc, carei casa să răzima preste ei, şi să răzimă preste unul dentru direapta lui şi unul întru stînga lui,şi
31 zise Sampson: „Să moară sufletul mieu împreună cu cei striini de fealiu“. Şi plecă cu vîrtute şi căzu casa pre boiari şi preste tot norodul ce era întru ea; şi să făcură cei morţi,pre carii au omorît Sampson la moartea lui, mai
32 mulţi decît ceia ce au omorît în viaţa lui. Şi s-au pogorît fraţii lui şi toată casa tătîni-său şi au luat pre el şi s-au suit şi l-au îngropat pre el întru mijlocul Saraa şi întru mijlocul Esthaol, în mormîntul lui Manoe, tatul lui. Şi acesta au
33 judecat pre Israil 20 de ani. Şi s-au sculat după Sampson Emegar, feciorul lui Enan, şi au tăiat den cei striini de fealiu oameni; afară den dobitoace, şi au mîntuit acesta pre Israil.

CAP XVII

Şi fu om den muntele lui Efraim şi 1
numele lui, Miha. Şi zise maicii lui: 2
„Cei o mie şi o sută de arginţi, carei s-au luat de la tine şi ai jurat şi ai zis întru urechile meale, iată, argintul – la mine, eu am luat pre el“. Şi zise maica sa: „Blagoslovit fiiul mieu Domnului“. Şi au 3
dat cea 1100 de arginţi maicii lui şi zise maică-sa: „Cu sfinţenie am sfinţit argintul Domnului, dentru mîna mea,întru sîngurătate, ca să fac cioplitu şi vărsat, şi acum voiu da pre el ţie“. Şi au dat argintul maicii lui; şi au luat 4
maica lui 200 de arginţi şi au dat pre ei topitoriului şi au făcut pre el cioplit şi vărsat; şi să făcu în casa lui Miha. Şi casa lui Miha, lui – 5
casă lui dumnezău; şi au făcut efud şi therafin; şi au umplut mîna unuia dentru fiii lui şi să făcu lui întru preot. Iară întru acealea zile 6
nu era împărat întru Israil; omul, ce-i părea dirept în ochii lui, făcea. Şi să făcu copilaş 7
la Vithleaemul Iudei, den rudenia norodului Iudei, şi acesta – levit şi acesta nemerneciia acolo. Şi au mers omul den cetatea Vithleae- 8
mului Iudei să nemernicească unde va afla. Şi au venit pînă la muntele lui Efraim şi pînă la casa lui Miha, ca să-ş facă calea lui. Şi-i 9
zise lui Miha: „De unde vii?“ Şi zise lui: „Levit sînt eu,den Vithleaemul Iudei,şi eu mergu să nemernecesc unde voiu afla“. Şi-i zise lui 10
Miha: „Şăzi împreună cu mine şi te fă mie întru părinte şi întru preot, şi eu îţ voiu da ţie 10 arginţi întru zile şi un rînd de haine şi cealea pentru viaţa ta“. Şi mearse levitul şi au 11
început a nemernici lîngă om şi să făcu copilaşul lui ca unul dentru fiii lui. Şi au umplut 12
Miha mîna levitului şi i se făcu lui copilaşul întru preot şi era în casa lui Miha. Şi zise 13
Miha: „Acum am conoscut cum mi-au făcut bine mie Domnul, căci mi s-au făcut mie levitul întru preot“.

CAP XVIII

Întru zilele acealea nu era împărat 1
întru Israil; şi întru zilele acealea fealiul lui Dan îş cerca lui moştenire ca să lăcuiască, căci n-au căzut lui pînă în zilele acealea întru mijlocul fealiurilor fiilor lui Israil moştenire. Şi au tremis 2
fiii lui Dan dentru nărodurile lor cinci oameni despre partea lor, oameni fiii puterii den Saraa şi den Esthaol, ca să socotească de tot pămîntul şi să-l urmeaze pre el, şi zisără cătră ei: „Păsaţ şi cercaţ pămîntul“. Şi mearsără la muntele Efraim, pînă la casa lui Miha,şi să odihnără ei acolo. Ei fiindu în casa lui Miha, Şi 3
ei au cunoscut glasul copilaşului levituhui

şi s-au abătut acolo şi zisără lui: „Cine te-au adus aicea? Şi tu ce faci aicea? Şi ce iaste ţie
4 aicea?“ Şi zise către ei: „Aşa şi aşa mi-au făcut mie Miha şi m-au năimit şi m-au făcut lui
5 întru preot“. Şi ziseră lui: „Întreabă dară întru Dumnezău, şi vom conoaşte de îndireptează calea noastră carea noi meargem pre
6 ea“. Şi zise lor preotul: „Păsaţi în pace; înaintea Domnului – calea voastră pre carea
7 mergeţi întru ea“. Şi mearseră cei 5 oameni şi sosiră la Lesa; şi au văzut norodul ce lăcuiaşte întru ea şăzînd pre nedeajde, după asămănarea sidoneanilor, odihnind pre nedeajde şi neputînd să grăiască cuvînt în pămînt, moştenean de comoară, căci departe-s de la Sidon şi cuvînt nu era lor cu
8 Siria. Şi mearseră cei 5 oameni către fraţii lor la Saraa şi Esthaos şi zicea lor fraţii lor:
9 „Ce şădeţ voi?“ Şi zise lor: „Sculaţi-vă şi să ne suim către ei, căci am văzut pămîntul şi, iată, bun foarte. Şi voi şădeţ cu lineşte? Să nu vă leneviţi a mearge să întraţ ca să moşteniţ
10 pămîntul. Şi suind veţ veni, veţ sosi la norod nedejduind; şi pămîntul iaste larg, căci l-au dat pre el Dumnezău în mîna voastră, loc unde nu iaste acolo lipsă de tot cuvîntul, cîte
11 sînt în pămînt“. Şi să rîdicară de acolo den rudenia norodului lui Dan, den Saraa şi den Esthaos, 20 de oameni încinşi cu unealte de
12 războiu. Şi s-au suit şi s-au tăbărît la Cariathiarim, la Iuda; pentru aceaea s-au numit locului aceluia Tabăra lui Dan, pînă în ziua aceasta, iată, denapoia lui Cariathiarim.
13 Şi au trecut de acolo pînă la muntele Efraim şi
14 au venit pînă la casa lui Miha. Şi au răspuns cei 5 oameni, ceia ce au mers să iscodească pămîntul Lesa, şi au zis către fraţii lor: „De aţ şti că sînt întru casele aceastea efud şi therafin şi cioplit şi vărsat! Şi acum să
15 cunoaşteţi ce veţ face“. Şi s-au abătut acolo şi au întrat în casa copilaşului levitului, la casa
16 lui Miha, şi-l sărutară pre el întru pace. Şi cei 600 de oameni, încinşi cu unealte de războiu lor – stîlpiţ lîngă uşa porţii, cei dentru fiii
17 lui Dan. Şi s-au suit cei 5 oameni, ceia ce au mers a iscodi pămîntul; şi mergînd acolo, au luat cioplit şi efudul şi therafin şi cel vărsat; şi preotul, stîlpit lîngă uşa porţii, şi cei 600 de
18 oameni, cei încinşi cu unealte de războiu. Şi aceştea întrară la casa lui Miha şi au luat cioplitul şi efudul şi therafin şi cel vărsat; şi zise
19 către ei preotul: „Ce voi faceţ?“ Şi ziseră către el: „Amuţeaşte-te, pune mîna ta preste gura ta şi vino cu noi şi vei fi noao întru tată şi întru preot; au doară mai bine să fii tu preot casei unui om, decît să te faci tu preot unui fealiu şi rude-
20 nie întru Israil?“ Şi să desfătă inima preotului şi au luat efudul şi therafin şi cioplit şi vărsatul şi au întrat în mijlocul norodului.
Şi s-au întors şi s-au dus; şi au pus marfa şi 21
agonisita lor cea de cinste înaintea lor. Şi ei 22
fiind depărtaţi de casa lui Miha, şi oamenii ceia de pren case împreună cu casa lui Miha Striga şi au ajuns pre fiii lui Dan şi au strigat 23
către fiii lui Dan. Şi ş-au întors feciorii lui Dan obrazele lor şi zisără către Miha: „Ce iaste ţie că ai strigat?“ Şi zise Miha: „Căce pre 24
dumnezeii miei, pre carei mi-am făcut mie, mi-aţi luat, şi pre popa, şi v-aţi dus? Şi ce mie încă? Şi ce mie ziceţ aceasta: 'Ce aceasta strigi?'. Şi zise către el fiiul lui Dan: „Să nu 25
se auză dară glasul tău împreună cu noi, pentru ca să nu vă timpine voao oameni supăraţi la sufletul lor, şi vei adaoge sufletul tău şi sufletul casii tale“. Şi au mers feciorii lui 26
Dan la calea lor, şi văzu Miha că mai tari decît dînsul sînt şi să abătu şi să întoarse la casa lui.
Şi ei au luat cîte au făcut Miha şi pre preotul 27
carele era lui şi au venit asupra Leasii, preste norod ce odihniia şi nedejduia pre nedeajde; şi au lovit pre ei întru gură de sabie şi cetatea au arsu-o cu foc. Şi nu iaste cine să-i scoaţă, 28
căci departe iaste de la Sidon, şi cuvînt nu iaste lor împreună cu om; şi aceasta e în vale, carea iaste a casei lui Roov. Şi au zidit cetatea
şi au lăcuit întru ea Şi au numit numele 29
cetăţii: Dan, întru numele lui Dan, tatălui lor, carele s-au născut lui Israil; şi era Les numele cetăţii mai nainte. Şi au rîdicat lor fiii lui 30
Dan cel cioplit; şi Ionathan, fiiul lui Gherson, fiiul lui Manasi, el şi fiii lui era preoţi fealiului lui Dan pînă la zua mutării pămîntului. Şi 31
au rînduit lor cioplitul lui Miha, carele au făcut Miha, toate zilele cîte era casa lui Dumnezău în Silom. Şi fu întru zilele acealea, nu era împărat întru Israil.

CAP XIX

Şi fu om levit nemernicind în coastele 1
muntelui Efraim şi au luat lui muiare ţiitoare den Vithleaemul Iudei. Şi 2
să mînie pre el ţiitoarea lui şi s-au dus de la el la casa tatului ei, la Vithleaemul Iudei, şi au fost acolo zile 4 luni. Şi s-au 3
sculat bărbatul ei şi au mers denapoia ei ca să trăiască după inema ei, ca să o împace pre ea cu sine şi să o întoarcă pre ea iarăş către sine; şi copilaşul lui, cu el, şi o păreache de măgari.
Şi au mers pînă la casa tatălui ei Şi l-au 4
văzut pre el tatăl featei şi veni întru întimpinarea lui, şi-l adusă pre el socrul lui, tatăl featei, şi au şăzut împreună cu el trei zile şi au mîncat şi au băut şi au dormit acolo.

5 Şi fu în ziua a patra, şi mînică demineaţa şi să
sculă să meargă. Şi zise tatăl fecioarei către
ginere-său: „Întăreaşte inema ta cu o bucată
6 de pîine şi după aceaea meargeţi". Şi au
şăzut şi au mîncat amîndoi într-un loc şi au
băut. Şi au zis tatăl tinerii către bărbat: „Înce-
7 pînd, mîi, şi să să desfeteaze inema ta". Şi să
sculă omul ca să meargă, şi l-au silit pre el
socrul lui şi au şăzut şi iarăşi au mas acolo.
8 Şi să mînecă demineaţa, în ziua a cincea, ca să
meargă; şi zise tatăl tinerealei: „Întăreaşte
dară inema ta cu pîine şi te călătoreaşte pînă
va pleca ziua". Şi au mîncat şi au băut amîn-
9 doi. Şi să sculă omul să să ducă, el şi ţiitoa-
rea lui şi copilaşul lui; şi zise lui socrul lui,
tatăl featei: „Iată dară, au plecat ziua spre
sară, mîi aicea încă astăzi şi mîneţi aicea şi să
desfăteaze inema ta; şi veţi mîneca mîine la
calea voastră şi vei mearge la lăcaşul
10 tău". Şi n-au vrut omul să mîie şi s-au scu-
lat şi s-au dus şi au venit pînă în preajma lui
Ievus, acesta iaste Ierusalimul, şi cu el o
păreache de măgari înşelaţi, şi ţiitoarea lui –
11 preste ei, împreună cu el. Şi veniră pînă la
Evus, aceasta iaste Ierusalimul, iară ziua, ple-
cată foarte; şi zise copilaşul către stăpînul lui:
„Vino dară să ne abatem la cetatea aceasta a
12 Ievuseului şi să mînem într-însa". Şi zise
către el stăpînul lui: „Nu ne vom abate la
cetate streină, întru carea nu iaste dentru fiii
13 lui Israil, Ce să treacem pînă la Gavaa". Şi
zise copilaşului lui: „Vino să ne apropiem
către unul den loc şi să mînem în Gavaa au la
14 Rama". Şi trecură şi mearseră; şi le apusă
lor soarele aproape de Gavaa, carea iaste a lui
15 Veniamin. Şi s-au abătut acolo, să între să
mîie în Gavaa; şi între şi şăzu în uliţa cetăţii, şi
nu iaste om cine să-i strîngă la casa lui, să mîie.
16 Şi iată, un om bătrîn au întrat de la lucrurile
lui, den ţarină, sara; şi omul, den muntele lui
Efraim, şi el nemerniciia în Gavaa, şi oamenii
17 locului, fiii lui Veniamin. Şi căutînd cu ochii
lui, văzu pre omul călătoriul în uliţa cetăţii şi
zise omul cel bătrîn: „Unde mergi şi de unde
18 vii?" Şi zise către el: „Treacem noi de la
Vithleaemul Iudei pînă la coastele muntelui
Efraim; eu de acolo sînt şi am mers pînă la
Vithleaemul Iudei, şi eu mă duc la casa mea şi
19 nu iaste om să mă strîngă la o casă. Şi paie
şi săturări măgarilor noştri sînt, şi pîine şi vin
iaste mie şi copilei şi tinerelului; robilor tăi nu
20 iaste lipsă de tot lucrul". Şi zise omul cel
bătrîn: „Pace ţie, însă toată lipsa ta, asupra
21 mea, iară în uliţă să nu mîi". Şi bägă pre el
în casa lui şi au aşăzat măgarii lui şi au spă-
lat picioarele lor şi au mîncat şi au băut. Şi 22
ei desfătîndu-se cu inema lor, şi iată, oamenii
cetăţii, fiii celor fără de leage, au încunjurat
casa şi au lovit la uşă şi au zis către omul, stă-
pînul casei, cel bătrîn, zicînd: „Scoate pre om,
pre cela ce au întrat în casa ta, pentru ca să-l
cunoaştem pre el". Şi ieşi către ei omul, 23
stăpînul casei, şi zise către ei: „Nici într-un
chip, fraţilor, să nu faceţi rău dară; după ce au
întrat omul acesta în casa mea, să nu faceţi
nebunia aceasta. Iată fata mea cea fecioară 24
şi ţiitoarea lui; scoate-le-voiu pre eale dară
afară şi le smeriţi pre eale şi faceţi lor ce e bun
în ochii voştri; şi omului acestuia să nu faceţi
cuvîntul nebuniei aceştiia". Şi oamenii 25
n-au vrut să asculte pre el şi să apucă omul de
ţiitoarea lui şi au scosu-o pre ea către ei afară
şi au conoscutu-o pre ea şi ş-au bătut joc de ea
toată noaptea pînă demineaţa; şi au tri-
misu-o pre ea odată cînd să suia zorile. Şi 26
veni muiarea de către demineaţă şi au căzut la
uşa porţii casei omului unde-i era domnul ei
acolo, pînă s-au luminat. Şi să sculă stăpî- 27
nul ei demineaţa şi deşchisă uşile casei şi ieşi
ca să meargă în calea lui şi, iată, fămeaia lui,
ţiitoarea, căzută lîngă uşa casei şi mîinile ei
preste prag. Şi zise către ea: „Scoală-te şi 28
să meargem". Şi nu i-au răspuns lui, că au
fost moartă; şi o rîdică pre ea preste măgariu
şi să sculă omul şi să duse la locul lui. Şi au 29
întrat în casa lui şi luo sabia şi să apucă de ţii-
toarea lui şi au împărţitu-o pre ea, după
oasele ei, în 12 părţi şi le-au trimis pre eale la
toate fealiurile lui Israil. Şi fu, tot cela ce 30
vedea zicea: „Nici s-au făcut, nici s-au ivit aşa,
den ziua suirii fiilor lui Israil de la Eghipet
pînă în ziua de astăzi". Şi au poruncit oamenii-
lor pre carii au trimis, zicînd: „Aceastea să
grăiţ către tot Israilul, de s-au făcut după
cuvîntul acesta! Puneţ dară voao pentru ea
sfat şi grăiţi".

CAP XX

Şi ieşiră toţi fiii lui Israil şi să adunară 1
toată adunarea ca un om, de la Dan
pînă la Virsavie şi în pămîntul lui
Galaad, către Domnul, la Masifa.
Şi au stătut adunarea a tot nărodul, 2
toate fealiurile lui Israil, întru adunarea năro-
dului lui Dumnezău, 400000 de oameni
pedestri, zmulgînd sabii. Şi au auzit fiii lui 3
Veniamin că s-au suit fiii lui Israil la Masifa. Şi
ziseră fiii lui Israil: „Grăiţi, unde s-au făcut
răutatea aceasta?" Şi răspunse omul levitul,
bărbatul muierii ceii ucise, Şi zise: „La 4
Gavaa, a lui Veniamin, am venit eu şi ţiitoarea
mea, să mînem. Şi s-au sculat asupra mea 5
oamenii cei de la Gavaa şi au încun-

jurat asupra mea la casă, noaptea, şi pre mine au vrut să mă omoară şi pre ţiitoarea mea au
6 smeritu-o şi ş-au bătut joc, şi au murit. Şi m-am apucat de ţiitoarea mea şi am dimicatu-o pre ea şi am trimis în tot hotarul moştenirii lui Israil, căci au făcut nebunie întru
7 Israil. Iată, voi toţi, fiii lui Israil, daţi voao
8 cuvînt şi sfat aicea". Şi să sculă tot nărodul ca un om, zicînd: „Nu va întra om la lăcaşul lui
9 şi nu ne vom abate om la casa lui. Şi acuma, cuvîntul acesta carele vom face la Gavaa: ne
10 vom sui asupra ei cu sorţu. Însă vom lua 10 oameni dentr-o 100, întru toate fealiurile lui Israil, şi 100 dentr-o 1000 şi 1000 dentru 10000, să ia bucate nărodului, ca să facă celora ce merg la Gavaa, a lui Veniamin, după toată nebunia carea au făcut întru
11 Israil". Şi să adună tot omul lui Israil la
12 cetate, ca un om,dentru cetăţi venind. Şi au trimis fealiurile lui Israil oameni întru tot fealiul lui Veniamin, zicînd: „Ce iaste răul acesta
13 carele s-au făcut întru voi? Şi acuma daţ pre oamenii cei necuraţ, pre cei den Gavaa, pre feciorii lui Velial, şi-i vom omorî pre ei şi vom rădica răul dentru Israil". Şi n-au vrut fiii lui Veniamin să asculte glasul fraţilor lor, fii-
14 lor lui Israil. Şi s-au adunat fiii lui Veniamin den cetăţile lor la Gavaa, să iasă la răz-
15 boiu către fiii lui Israil. Şi s-au socotit fiii lui Veniamin dentru cetăţi,în ziua aceaea, doaozeci şi cinci de mii de oameni zmulgînd sabie,
16 afară den ceia ce lăcuia în Gavaa, Carei s-au socotit 700 de oameni aleş dentru tot norodul, la amîndoao mîinile direpţi; toţi aceştea, prăştiaş, lovind cu pietrile părul, şi nu gre-
17 şind. Şi tot omul lui Israil s-au socotit, afară den fiii lui Veniamin, 400000 de oameni zmulgînd sabie; şi toţi aceştea, oameni războ-
18 nici. Şi să sculară şi să suiră la Vethil şi întrebară întru Dumnezău; şi zisără fiii lui Israil: „Cine să va sui noao povăţuind, ca să bată cu fiii lui Veniamin?" Şi zise Domnul:
19 „Iuda să va sui povăţuind". Şi să sculară fiii lui Israil dimineaţa şi să bătură asupra
20 Gaveii. Şi ieşi tot omul lui Israil întru războiu cu Veniamin şi să rînduiră împreună cu
21 ei om Israil la războiu, către Gavaa. Şi ieşiră fiii lui Veniamin den cetate şi au surpat întru Israil în ziua aceaea 22000 de oameni
22 pre pămînt. Şi să îmbărbătară tot omul lui Israil şi adaosără a rîndui războiu în locul întru carele s-au rînduit acolo în ziua cea den-
23 tîi. Şi să suiră fiii lui Israil şi plînsără înaintea Domnului pînă sara şi întrebară întru Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă să mă apropiiu la războiu cu Veniamin, fratele mieu?" Şi zise Domnul: „Suiţi-vă către el".

Şi să apropiară fiii lui Israil către fiii lui Venia- 24
min întru ziua a doao. Şi ieşi Veniamin 25
întru întîmpinare lor de la Gavaa întru aceaeaş zi, a doao, şi au pierdut încă den norod 18000 de oameni pre pămînt, toţ aceştea,cu sabiile zmulte. Şi să suiră toţi fiii lui 26
Israil şi tot norodul şi au venit la Vethil şi au plînsu şi au şezut înaintea Domnului şi au postit în ziua aceaea pînă sara şi au adus arde-re-de-tot a mîntuirei înaintea Domnului. Şi 27
au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, şi acolo, sicriiul făgăduinţii Domnului Dumnezău, întru zilele acealea, Şi Finees, feciorul lui Elea- 28
zar, fiiul lui Aaron, stînd înaintea lui în zilele acealea. Şi au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă a ieşi la războiu cu fiii lui Veniamin, fratelui mieu, au conteni-voiu?" Şi zise Domnul: „Suiţi-vă şi mîine voiu da pre dînsul întru mîna voastră". Şi au pus fiii lui Israil strajă împrejurul lui 29
Gavaa. Şi s-au suit fiii lui Israil către 30
Veniamin întru ziua a treia şi s-au rînduit către Gavaa, ca şi odată şi altădată. Şi 31
ieşiră fiii lui Veniamin întru întîmpinarea norodului şi să trasără afară den cetate şi au început a lovi den norod, răniţi, în ce chip odată şi altădată,întru căi, carea iaste una suindu-să la Vethil, iară alta, suindu-să la Gavaa, întru ţarină, ca vro 30 de oameni întru Israil. Şi zisără fiii lui Veniamin: „Să 32
împiadică înaintea noastră, ca şi întîiu". Şi fiii lui Israil zisără: „Să fugim, ca să-i scoatem afară den cetate, la căi". Şi au făcut aşa. Şi 33
tot omul lui Israil s-au sculat den locul lui şi s-au tăbărît la Valthamar; şi straja lui Israil să lupta den locul lui, de către apusul lui Gavaa. Şi veniră dempotriva Gavaaii zeace mii de 34
oameni aleş dentru tot Israilul Şi războiul 35
să îngreuia. Şi ei n-au cunoscut că să aţîţă preste ei răul. Şi au înfrînt Domnul pre Veniamin înaintea feaţii lui Israil şi au pierdut fiii lui Israil întru Veniamin,zua aceaea,25000 şi 100 de oameni, aceştea toţi smulgînd sabie. Şi 36
văzură fiii lui Veniamin cum s-au înfrînt; şi au dat omul lui Israil lui Veniamin loc, căci au nedăjduit la straja carele au pus către Gavaa. Şi straja s-au pornit şi s-au răvărsat către 37
Gavaa; şi mearsă straja şi au lovit cetatea toată cu gură de sabie. Şi sămnul era la 38
omul lui Israil către strajă,sabie,ca să rădice ei pară de fum de la cetate. Şi să întoarsă om 39
israiltean la războiu şi Veniamin au început a lovi pre cei răniţ întru omul lui Israil, ca vro 30 de oameni, căci au zis: „Însă bătîndu-să să bate i-

40 naintea noastră ca şi războiul cel dentîi". Şi sămnul să sui mai mult den cetate, stîlp de fum; şi căută Veniamin dendărătul lui, şi iată,
41 să sui săvîrşire cetăţii în ceriu. Şi om israil-tean s-au întors şi sîrgui omul Veniamin, şi
42 văzură că s-au aţîţat lui răul. Şi au dat dosul înaintea omului lui Israil la calea pus-tiiului; şi războiul au ajuns preste ei şi cei de
43 pren cetăţi surpa pre el,în mijlocul lor. Şi au tăiat pre Veniamin şi l-au gonit pre el de la Nua denapoia lui, pînă în preajma lui Gavaa, ca să-l odihnească pre el odihnă; şi l-au călcat pre el pînă în preajma lui Gavaa, cătră răsări-
44 tul soarelui. Şi au căzut de la Veniamin 18000 de oameni, toţi aceştea oameni tari.
45 Şi au căutat ceialalţi şi au fugit la pustiiu, la piatra lui Remmon, şi l-au zdrumicat pre el întru căi, 5000 de oameni; şi s-au lipit dena-poia lor pînă la Gadaam şi au ucis dentru ei
46 2000 de oameni. Şi să făcură toţ ceia ce au căzut întru Veniamin 25000 de oameni zmul-gînd sabie, în zua aceaea; toţ aceştea, oame-
47 nii puterii. Şi să abătură ceialalţi şi fugiră la pustiiu, la piatra lui Remmon, 600 de oameni; şi au şăzut la piatra lui Remmon patru
48 luni. Şi omul lui Israil s-au înturnat la fiii lui Veniamin şi i-au lovit pre ei cu gură de sabie, de la cetate, pre rîndu, pînă la dobitoc, pînă la tot ce s-au aflat la toate cetăţile; şi cetăţile, cîte s-au aflat, le-au ars cu foc.

CAP XXI

1 Şi fiii lui Israil s-au jurat în Masifa, zicînd: „Om dentru noi nu va da pre fata lui lui Veniamin întru fămeaie".
2 Şi au mers tot nărodul la Vethil şi au şăzut acolo pînă sara înaintea lui Dumnezeu şi au rădicat glasul lor şi au plîns
3 plînsoare mare şi au zis: „Pentru căci, Doamne, Dumnezeul lui Israil, s-au făcut aceasta astăzi întru Israil, a să strica întru
4 Israil un fealiu?" Şi fu a doo zi, şi să mînecă nărodul şi zidiră acolo jîrtăvnic şi au adus ardere-de-tot a mîntuirei. Şi au zis fiii lui
5 Israil: „Cine e cela ce nu s-au suit întru adunare,dentru toate fealiurile lui Israil, cătră Domnul?" Căci jurămîntul mare era celuia ce nu s-au suit cătră Domnul la Masifa, zicînd:
6 „Cu moarte să moară". Şi s-au mîngîiat fiii lui Israil pentru Veniamin, fratele lor, şi zisără: „Rîdicatu-s-au astăzi un fealiu dentru Israil; ce vom face acestora ce au rămas, pentru
7 fămei? Şi noi ne-am jurat Domnului ca să nu le dăm lor dentru featele noastre întru fămei".
8 Şi ziseră: „Carea iaste una den fealiurile lui Israil carea nu s-au suit cătră Domnul la Masifa?" Şi iată, n-au venit om la tabără de la Iavis a lui Galaad,la adunare. Şi să socoti nărodul şi, 9 iată, nu era acolo om dentru ceia ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad. Şi au trimis acolo adu- 10 narea 12000 de oameni dentru fiii puterii şi porunci lor, zicînd: „Păsaţ şi loviţ pre toţi ceia ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad, cu gură de sabie, şi pre muieri şi pre nărod. Şi acesta 11 e cuvîntul carele veţ face: tot bărbatul şi toată muiarea carea cunoaşte patul bărbatului să procleţiţi, iară pre fecioare să le cruţaţ". Şi au făcut aşa. Şi au aflat dentru ceia ce lăcuia în 12 Iavis Galaad 400 de feate fecioare, carele n-au conoscut bărbaţ la patul bărbatului, şi le-au adus pre eale la tabără la Silo, carea iaste în pămîntul lui Hanaan. Şi au trimis toată 13 adunarea şi au grăit cătră fiii lui Veniamin, ceia de la piatra lui Remmon, şi i-au chemat pre ei la pace. Şi să întoarse Veniamin 14 cătră fiii lui Israil în vreamea aceaea şi au dat lor muierile carele era dentru muierile lui Iavis Galaad şi le-au plăcut lor aşa. Şi 15 nărodul s-au mîngîiat pre Veniamin, căci au făcut Domnul tăiare întru fealiurile lui Israil. Şi ziseră cei bătrîni ai adunării: „Ce 16 vom face celor rămaş, pentru fămei? Căci 17 s-au stins dentru Veniamin muiare şi cum va fi moştenire mîntuită lui Veniamin şi să nu să stingă fealiu dentru Israil? Şi noi nu vom 18 putea să le dăm lor muieri dentru featele noastre, căci am jurat fiilor lui Israil, zicînd: Blestemat cela ce dă muiare lui Veniamin'". Şi zisără: „Iată, praznic Domnului la Silo, den 19 zile în zile, carea iaste de cătră miazănoapte ai Vethil, despre răsărita soarelui, în răspîntia drumului ce să suie de la Vethil Sichima, şi de la răsărita Levonei". Şi au poruncit fiilor 20 lui Veniamin, zicînd: „Păsaţ şi vă ascundeţ în vii. Şi veţ vedea şi,iată, deaca vor ieşi fea- 21 tele celor ce lăcuiescu în Silo, jucînd cu dan-ţuri, şi veţ ieşi den vii şi răpiţ voao,om lui fămeaie dentru featele lui Salom; şi veţi mearge la pămîntul lui Veniamin. Şi va fi 22 cînd vor veni taţii lor au fraţii lor să să judece cătră noi, şi vom zice cătră ei: 'Miluiţi pre ei, căci n-au luat om muiarea lui la războiu, căci nu voi le-aţi dat lor, căci n-aţi greşit'". Şi au 23 făcut aşa fiii lui Veniamin şi au luat muieri după numărul lor; dentru cealea ce juca, dentru acealea au hrăpit; şi s-au dus şi s-au întors la moştenirea lor şi au tocmit cetăţile şi au lăcuit întru eale. Şi au îmblat de acolo 24 fiii lui Israil în vreamea aceaea, om la fealiúl lui şi la rudenia lui; şi ieşi de acolo omul la moştenirea lui.

În zilele acealea nu era împărat 25
întru Israil, omul ce e direpţ
în ochii lui făcea.

RUTH

CAP I

1 Şi fu în zilele cînd judeca judecători, şi să făcu foamete pre pămînt; şi mearse om den Vithleaemul Iudei ca să nemernicească în ţarena lui Moav, el şi muiare lui şi amîndoi feciorii
2 lui. Şi numele omului, Avimeleh, şi numele muierii lui, Noemin, şi numele celor doi feciori ai lui, Maalon şi Heleon, efrateani den Vithleaemul Iudei; şi veniră la ţarena lui Moav, şi
3 era acolo. Şi muri Elimeleh, bărbatul Noe-
4 minnii, şi rămase ea şi amîndoi feciorii ei. Şi luară lor fămei moaviteance, numele uniia, Orfa, şi numele ai doilea, Ruth; şi lăcuiră acolo
5 vreo 10 ani. Şi muriră amîndoi, Maalon şi Heleon, şi rămase muiarea de bărbatul ei şi de
6 amîndoi feciorii ei. Şi să sculă ea şi amîndoao nororile ei, şi să întoarsără den ţarena lui Moav, pentru căci au auzit în ţarena lui Moav cum au socotit Domnul nărodul Lui, ca
7 să le dea lor pîini. Şi ieşi den locul unde era ea acolo, şi amîndoao nurorile ei – împreună cu ea. Şi mergea pre cale ca să să întoarcă în pămîntul Iudei, şi zise Noemin amîndurora
8 nororelor ei: „Păsaţ dară, întoarceţi-vă fieştecare la casa cea părintească a ei, să facă Domnul cu voi milă, în ce chip aţ făcut cu cei
9 morţi şi cu mine. Dea Domnul voao şi să aflaţ odihnă, fiecarea în casa bărbatului ei". Şi foarte le sărută pre eale, şi rîdicară glasul lor
10 şi plînseră. Şi ziseră ei: „Au nu cu tine ne vom întoarce la norodul tău?" Şi zise Noe-
11 min: „Întoarceţi-vă dară, featele meale, pentru căci mergeţ cu mine? Au doară încă îm sînt mie feciori în pîntecele mieu, şi vor fi
12 voao bărbaţi? Întoarceţi-vă dară, featele meale, pentru aceaea căci am îmbătrînit, ca să nu fiu eu de bărbat. Pentru căci am zis: 'Am vîrstă ca să fiu eu la bărbat şi aş fi îngreuiată cu bărbat şi voiu naşte feciori, au doară îi veţ
13 aştepta pînă vor creaşte mari? Şi lor vă veţ opri, ca să nu vă faceţ la bărbat? Nu, featele meale, pentru căci mi s-au amărît foarte pentru voi, pentru căci ieşi întru mine mîna
14 Domnului". Şi rîdicară glasul lor, şi plînseră încă, şi sărută Orfa pre soacră-sa şi să întoarse la norodul ei, şi Ruth mearse cu dînsa.
15 Şi zise Noemin către Ruth: „Iată, s-au întors cumnată-ta către norodul ei şi către bozii ei; întoarce-te dară şi tu înapoia cumnatei
16 tale". Şi zise Ruth: „Să nu mă întîmpine pre mine ca să las pre tine, ca să mă întorc den napoia ta; căci tu unde vei mearge, voiu mearge, şi unde te vei sălăşlui, mă voiu sălăşlui; norodul tău, nărodul mieu, şi Dumnezăul tău, Dumne-
17 zeul mieu. Şi unde vei muri, voiu muri, şi acolo mă voiu îngropa. Aceastea să-m facă mie Domnul şi aceastea să-m adaogă, că moartea va împărţi întru mijlocul tău şi întru al mieu". Şi văzînd cum să întăreaşte ea să 18
meargă cu ea, au încetat ca să mai grăiască către dînsa. Şi mearseră amîndoao, pînă au 19
sosit eale la Vithleaem. Şi fu după ce au venit eale la Vithleaem, şi au răsunat toată cetatea pentru dînsele şi ziseră: „De iaste aceasta Noemin?" Şi zise către eale: „Nu mă chemaţi 20
Noemin, chemaţi-mă Cea Amară, căci s-au amărît întru mine Cel Destul foarte. Eu 21
plină m-am dus, şi deşartă m-au întors Domnul. Şi pentru ce mă chemaţi Noemin? Şi Domnul m-au smerit pre mine şi Cel Destul m-au chinuit". Şi să întoarse Noemin şi 22
Ruth Moaviteanca, nora ei, împreună cu dînsa, întorcîndu-se den ţarina lui Moav; şi aceastea au sosit la Vithleaem la începutul seacirii de orzu.

CAP II

Şi Noeminii – om conoscut bărbatului ei. 1
Şi omul, tare în vîrtute, den rudenia lui Elimeleh, şi numele lui, Vooz. Şi 2
zise Ruth Moaviteanca, către Noemin: „Să mă duc dară la ţarină şi voiu culeage den spice după urmă, unde voiu afla har întru ochii lui". Şi zise ei: „Pasă, fata 3
mea". Şi mearse. Şi mergînd, adună în ţarină în urma secerătorilor; şi căzu întru nemerire în partea ţarinii lui Vooz, celuia den rudenia lui Elimeleh. Şi iată, Vooz au venit de la 4
Vithleaem şi zise secerătorilor: „Domnul, cu voi". Şi ziseră lui: „Blagoslovească-te Domnul". Şi zise Vooz copilaşului lui celuia ce 5
era ispravnic preste secerători: „Cine e tinereao aceasta?" Şi răspunse copilaşul cela 6
ce sta preste secerători şi zise: „Copilaşa Moaviteanca iaste, ceaea ce s-au întors cu Noemina den ţarina lui Moav, Şi zise: 7
'Aduna-voiu dară şi voiu culeage în znopi denapoia celora ce seaceră'. Şi veni şi stătu de dimineaţa pînă în sară, nu odehni în ţarină nemică". Şi zise Vooz către Ruth: „Nu ai 8
auzit, fata mea? Să nu mergi la altă ţarină să culegi, şi tu să nu mergi de aicea; aici să te lipeşti împreună cu featele meale. Şi ochii 9
tăi – la ţarină, unde vor secera, şi vei mearge denapoia lor. Iată, am poruncit copilaşilor ca să nu se atingă de tine. Şi cînd vei înseta, şi vei mearge la vase şi vei bea de unde vor lua apă şi copilaşii". Şi căzu preste faţa ei şi să închină 10
preste pămînt şi zise către el: „Ce căci am aflat har întru ochii tăi, ca să mă cunoşti pre mine? Şi eu sînt streină". Şi răspunse Vooz şi zise 11
ei: „Cu veaste mi s-au povestit cîte ai făcut cu soacra ta, după ce au murit bărbatul tău, şi cum ai lăsat pre tatal tău şi pre maica ta, şi pămîntul naştirei tale, şi ai mers către norodul carele n-ai ştiut de ieri şi de alaltaieri. Să 12

plătească Domnul lucrul tău şi facă-se plata ta plină de la Domnul Dumnezăul lui Israil, cătră Carele ai venit, ca să nedejduieşti supt arepile
13 Lui“ Şi ea zise: „Să fiu aflat har întru ochii tăi, doamne! Căci m-ai mîngîiat şi căci ai grăit pre inema roabei tale, şi, iată, eu nu voiu fi ca
14 una dentru roabele tale!“. Şi zise ei Vooz: „Acum iaste ceasul de mîncat. Apropie-te dară aici şi vei mînca den pîinele meale şi vei întinge pîinea ta în oţet“. Şi şăzu Ruth de latu-rea seciărătorilor şi-i frînse ei Vooz pîine, şi
15 mîncă şi să sătură şi rămase. Şi să sculă a culeage şi porunci Vooz copilaşilor lui, zicînd: „Şi pentre snopi să adune şi să nu o ruşinaţ
16 pre dînsa. Şi ţiind ţineţ, şi încă puind, veţ pune ei de ceale frînte, şi lăsaţi-o pre dînsa şi va mînca şi va aduna, şi să nu o dojăniţ pre
17 ea“. Şi adună în ţarenă pînă în sară, şi bătu ceale ce au strîns, şi să făcu ca o ifi de orz.
18 Şi rădică şi întră în cetate şi văzu soacră-sa ceale ce au adunat. Şi aducînd Ruth, au dat ei
19 carele au lăsat, den carele s-au săturat. Şi zise ei soacră-sa: „Unde ai adunat astăzi şi unde ai făcut? Fie cela ce te-au cunoscut bla-goslovit“. Şi spuse Ruth soacră-sa unde au făcut şi zise: „Numele omului cu carele am fă-
20 cut astăzi, Vooz“. Şi zise Noemin norori-sa: „Blagoslovit iaste Domnului, pentru căci n-au lăsat mila Lui cu cei vii şi cu cei morţi“. Şi zise ei Noemin: „Apropie-să noao omul,
21 dentru rudeniile noastre iaste“. Şi zise Ruth cătră soacră-sa: „Şi încă, căci au zis cătră mine: ‘Cu featele meale să te lipeşti, pînă vor sfîrşi toată seacerea carea iaste la mine’“.
22 Şi zise Noemin cătră Ruth, noru-sa: „Bine, fata mea, căci ai ieşit cu featele lui şi nu te vor
23 călca pre tine de tot într-alte ţareni“. Şi să lipi Ruth cu featele lui Vooz, a aduna pînă a săvîrşi seacerea orzului şi seacerea grîului.

CAP III

1 Şi şăzu împreună cu soacră-sa şi zise ei Noemin, soacră-sa: „Fata mea, să nu-ţ cercu ţie odihnă, pentru ca bine
2 să ţi să facă? Şi acum, au doară Vooz nu iaste cunoscut noao, unde ai fost cu featele lui? Iată, el vîntură aria orzului
3 într-această noapte. Iară tu să te scalzi şi să te ungi şi vei pune prejur tine îmbrăcămintea ta şi te vei sui pre arie. Să nu te cunoşti omu-
4 lui, pînă va săvîrşi el a mînca şi a bea. Şi va fi culcîndu-să el, şi vei cunoaşte locul unde doarme acolo, şi vei mearge şi vei descoperi ceale de lîngă picioarele lui şi vei dormi şi el va
5 spune ţie ceale ce vei face“. Şi zise Ruth cătră
6 ea: „Toate cîte-m vei zice mie voiu face“. Şi să pogorî la arie, şi făcu după toate cîte i-au po-
7 runcit ei soacră-sa. Şi mîncă Vooz şi bău şi să veseli inema lui şi veni să doarmă într-o parte a clăditurii; şi ea veni pre ascuns şi descoperi ceale de lîngă picioarele lui şi să culcă. Şi fu 8
la miazănoapte, şi să spămîntă omul şi să tur-bură şi, iată, muiare dormiia la picioarele lui. Şi zise: „Cine eşti tu?“ Şi ea zise: „Eu 9
sînt Ruth, roaba ta, şi vei învăli cu aripa ta preste roaba ta, pentru că rudenie eşti tu“. Şi zise Vooz: „Blagoslovită tu Domnului 10
Dumnezeu, fata mea, pentru că ai îmbunăţit mila ta cea de apoi decît cea dentîi, ca să nu mergi tu după tineri, macară sărac, macară avut. Şi acum, fata mea, nu te teame, toate 11
cîte vei zice face-ţ-voiu ţie, pentru că ştie tot fealiul nărodului mieu că muiare a puterii eşti tu. Şi acum, adevărat rudenie eu sînt; şi 12
încă iaste rudenie mai aproape decît mine. Mîi noaptea, şi va fi, demineaţă, de te va rudi, 13
bine, rudească-te, iară de nu va vrea să te rudească, rudi-te-voiu eu, viu Domnul! Dormi pînă dimineaţa!“ Şi dormi lîngă 14
picioarele lui pînă dimineaţă; şi ea să sculă dimineaţa mai nainte decît a cunoaşte om pre aproapele lui. Şi zise Vooz: „Să nu să cunoască cum au venit muiarea la arie!“ Şi zise ei: 15
„Adu-ţi fota de preste tine şi ţine pre ea“. Şi ea ţinu pre ea, şi măsură 6 de orzu şi puse preste ea şi întră în cetate. Şi Ruth au întrat la 16
soacră-sa şi ea zise: „Ce iaste, fata mea?“ Şi-i spuse toate cîte au făcut ei omul. Şi zise ei: 17
„Ceale 6 de orzu aceastea mi-au dat mie, căce au zis cătră mine: ‘Să nu întri deşartă la soa-cră-ta’“. Şi ea zise: „Şăz, fata mea, pînă a 18
te conoaşte pre tine cum va cădea cuvîntul, pentru că nu se va potoli omul, pînă se va săvîrşi cuvîntul astăzi“.

CAP IV

Şi Vooz să sui pre poartă şi şăzu acolo 1
şi, iată, rudenia mergea pre aproape, de carele au zis Vooz. Şi zise cătră dînsul Vooz: „Abătîndu-te, şăzi aicea“. Şi el să abătu şi şăzu. Şi 2
luo Vooz 10 oameni den cei mai bătrîni ai cetăţii şi zise: „Şădeţi aicea“. Şi şăzură, şi zise Vooz rudeniei: „Partea ţarenii carea iaste a 3
fratelui nostru, a lui Elemeleh, care au dat Noemin, ceiia ce s-au întors den ţarina lui Moav, şi eu am zis: ‘Descoperi-voiu ureachea ta, zicînd: Ia-ţi, înaintea celora ce şăd şi înain-tea celor mai bătrîni ai norodului mieu. De 4
vei să rudeşti, rudeaşte, iară de nu vei să rudeşti, spune-mi, şi voiu conoaşte, că nu iaste afară den tine a rudi, şi eu sînt după tine’“. Şi el zise: „Eu sînt şi voiu rudi“. Şi zise Vooz: 5
„În ziua ce ai luat ţarina den mîna Noeminii, şi de la Ruth Moaviteanca, muiarea celui mort, pre moştenirea lui să agoniseşti ţie, ca să rădici nu-mele celui mort preste moştenirea lui“. Şi 6

zise rudenia: „Nu voiu putea să rudesc mie, pentru ca să nu stric moştenirea mea; rudeaşte tu ţie rudenia mea, căci nu voiu
7 putea să rudesc". Şi aceasta e direptare înainte întru Israil, preste rudenie şi preste schimbare să stea tot cuvîntul, şi dezlega omul încălţemintea lui şi da aproapelui său celuia ce rudiia rudenia lui,şi aceasta e mărtu-
8 rie întru Israil. Şi zise rudenia lui Vooz: „Ia ţie rudenia mea". Şi dezlegă încălţemintea lui
9 şi deade lui. Şi zise Vooz celor bătrîni şi la tot norodul: „Marturi voi astăzi cum am agonisit toate ale lui Elemeleh şi toate cîte sînt ale lui Helon şi ale lui Maalon den mîna Noemi-
10 nii. Şi pre Ruth Moaviteanca, pre muiarea lui Maalon, am luat mie fămeaie, ca să rădic numele celui mort pre moştenirea lui şi nu va peri numele celui mort dentru fraţii lui şi den
11 brîul locului lui, marturi voi astăzi". Şi răspunseră tot norodul şi ziseră cei den poartă marturi, şi cei bătrîni ziseră: „Dea Domnul muiarea ta, ceaea ce întră în casa ta, ca Rahil şi ca Lia, carele au zidit amîndoao casa lui Israil, şi au făcut puteare în Iefratha şi va fi
12 nume în Vithleaem. Şi facă-se casa ta ca casa lui Feres, pre carele au născut Thamar Iudei, den sămînţa ta să-ţ dea ţie Domnul, den
13 copilaşa aceasta, feciori". Şi luo Vooz pre Ruth şi-i fu lui muiare şi întră la dînsa şi-i deade ei Domnul naştere şi născu feciori.
14 Şi ziseră muierile către Noemin: „Blagoslovit Domnul, Carele n-au stricat ţie astăzi rudenia şi să să cheame numele tău întru
15 Israil! Şi va fi ţie întru cela ce întoarce sufletul şi ca să hrănească bătrîneaţele tale, căci noru-ta, ceaea ce te-au iubit pre tine, au născut fecior, carea iaste ţie mai bună decît 7
16 feciori". Şi luo Noemin copilaşul şi-l puse
17 în sînul ei şi fu lui ca o doică. Şi-i numiră lui vecinele numele, zicînd: „Născu-se fecior Noeminii!" Şi numiră numele lui Ovid. Acesta
18 e tatul lui Iesei, tatul lui David. Şi aceastea-s naşterile lui Fares: Fares au născut pre Esrom, şi Esrom au născut pre Aram, şi Aram au născut pre Aminadav, şi Aminadav au născut pre Naason, şi Naason au născut pre Salmon, şi Salmon au născut pre Vooz, şi Vooz au născut pre Ovid, şi Ovid au născut pre Iesei, şi Iesei au născut pre David.

A ÎMPĂRĂŢIILOR, CEA DENTÎIU

CAP I

Şi fu un om den Armathem Sifa, den 1
muntele lui Efraim, şi numele lui, Elcana, fecior lui Ieremeilu, al feciorului lu Iliu, fecioru lui Thoche, în Nasiv den Armathem, den muntele lui Efraim. Şi la acesta, doao muieri, numele uniia, Anna, şi numele al doilea, Fenana. Şi 2
era la Fenana copii, şi la Anna nu era copilu. Şi să suia omul acela den zile în zile, 3
den cetatea lui, den Armathem, a se închina şi a jîrtvui Domnului Dumnezăului Savaoth în Silom. Şi acolo Ili şi cei 2 feciori ai lui, Ofni şi Finees, preoţii Domnului. Şi fu o zi şi jîrtvi 4
Elcana şi au dat Fenanii, fămeii lui, şi la toţi fiii ei, şi featelor ei, părţi. Şi Annii au dat o 5
parte, după obraz, căci nu era la ea copil, însă căci pre Anna o iubiia Elcana decît pre Fenana mai mult, şi Domnul au închis ceale de prejur zgăul ei. Căci n-au dat ei Domnul 6
copil după primejdia ei şi după scîrba primejdiei ei, şi să întrista pentru aceasta, căci au închis Domnul ceale de împrejurul zgăului ei, ca să nu-i dea ei copil. Aşa făcea den an în an, 7
cînd să suiia la Casa Domnului, şi să mîhniia, şi plîngea, şi nu mînca. Şi zise ei Elcana, 8
bărbatul ei: „Anna!" Şi zise: „Iată eu, doamne". Şi zise ei: „Ce iaste ţie căci plîngi? Şi pentru ce nu mănînci? Şi pentru căci te bate inima ta? Nu sînt eu mai bun ţie decît zeace fii?" Şi să sculă Anna după ce au 9
mîncat ei la Silom şi stătu înaintea Domnului, şi Ili preotul şedea pre jăţiu, la pragurile porţilor besearicii Domnului. Şi ea, amărîtă la 0
suflet, şi s-au rugat către Domnul şi plîngînd au plîns Şi s-au rugat rugă Domnului, 11
zicînd: „Adonai Doamne, Eloi Savaoth, de vei căutînd căuta pre smerenia roabei Tale şi-Ţ vei aduce aminte de mine şi nu vei uita roaba Ta şi vei da roabei Tale sămînţă de bărbat, şi-l voiu da Ţie înaintea Ta, dat pînă în ziua morţii lui,şi vin şi îmbătare nu va bea şi hier nu se va sui pre capul lui". Şi fu cînd înmulţi 12
rugîndu-se înaintea Domnului, şi Ili preotul păzi gura ei. Şi ea grăiia întru inima ei şi 13
buzele ei să clătiia, şi glasul ei nu se auziia;şi o ascultă pre ea Domnul,şi o socoti pre ea Ili ca o beată. Şi zise ei copilaşul lui Ili: „Pînă 14
cînd te vei îmbăta? Rădică-ţ vinul tău şi pasă den locul Domnului!" Şi răspunse Anna şi 15
zise: „Nu, doamne, fămeaie întru nesilnică zi sînt eu, şi vin şi îmbătare n-am băut şi răvărsu sufletul mieu înaintea Domnului. Nu da pre roaba ta întru fata pă- 16

gînă, căci den mulţimea multelor ziselor meale şi den mulţimea mîhnirii meale, m-am
17 topit pînă acum". Şi răspunse Ili şi zise cătră ea: „Pasă întru pace, Dumnezeul lui Israil să-t dea ţie toată cearerea ta carea ai
18 cerşut de la El". Şi zise Anna: „Aflat-au roaba ta har întru ochii tăi!" Şi mearse muiarea în calea ei şi întră la popasul ei şi au mîncat cu bărbatul ei şi au băut, şi faţa ei nu ş-au
19 mai izmenit încă. Şi mînecîndu-se demineaţa, să închinară Domnului şi mearsără pre calea lor. Şi întră Elcana în casa lui, Arimathem, şi cunoscu Elcana pre muiarea lui, Anna, şi-Ş adusă aminte de ea Domnul, şi
20 zemisli. Şi fu în vreamea zilelor, şi născu fecior şi numi numele lui Samuil, zicînd că: „De la Domnul Dumnezeu Savaoth l-am cer-
21 şut pre el". Şi s-au suit omul Elcana şi toată casa lui la Silom, să jîrtvuiască jîrtva zilelor şi
22 rugile lui şi toate zecile pămîntului lui. Şi Anna nu s-au suit cu el, căci au zis bărbatului ei: „Pînă să va sui pruncul de-l voiu înţărca pre el, şi să va ivi feaţei Domnului şi va şădea
23 pînă în veac acolo". Şi zise Elcana, bărbatul ei: „Fă ce e bine în ochii tăi, şăzi pînă unde vei înţărca pre el, ce să întărească Domnul ce au ieşit den gura ta!" Şi au şăzut muiarea şi da
24 ţiţă feciorului ei, pînă l-au înţărcat pre el. Şi să sui împreună cu el în Silom, cu viţel de trei ani şi cu pîine şi cu ifi de făină curată şi cu burduf de vin. Şi au întrat în Casa Domnului, în Silom, şi copilaşul împreună cu ei; şi au adus
25 înaintea Domnului, Şi au junghiat tată-său jîrtva carea făcea den zile în zile Domnului, şi aduse copilaşul şi au junghiat viţelul. Şi au
26 adus Anna, maica copilaşului, cătră Ili, Şi zise: „Întru mine, doamne! Viu e sufletul tău, eu sînt muiarea ceaea ce au stătut înaintea ta împreună cu tine, cînd m-am rugat cătră
27 Domnul. Pentru copilaşul acesta mă rugam, şi au dat mie Domnul cearerea mea, care am
28 cerşut de la Dînsul. Şi eu aduc pre el Domnului, toate zilele carea trăiaşte el, slujbă Domnului". Şi s-au închinat acolo Domnului.

CAP II

1 Şi să rugă Anna şi zise: „Întăritu-s-au inema mea întru Domnul, înălţă-se cornul mieu întru Dumnezeul mieu; lărgi-se asupra vrăjmaşilor miei gura mea, căci m-am bucurat întru mîntui-
2 rea Ta! Căci nu iaste sfînt ca Domnul şi nu iaste direpţ ca Dumnezeul nostru şi nu iaste
3 sfînt, afară den Tine! Nu vă lăudaţ, nici grăiţ nalte întru covîrşîre şi să nu iasă mare graiu den rostul vostru, căci Dumnezeul cunoştinţelor – Domnul, şi Dumnezeu gătind
4 isprăvile Sale. Arcul celor tari au slăbiţ, şi cei slabi s-au încinsu cu puteare. Cei 5
plini de pîine să împuţinară, şi cei flămînzi au lăsat pămîntul; căci stearpa au născut şapte, şi cea multă întru fii au slăbit. Domnul 6
omoară şi învie, pogoară în iad şi suie. Domnul sărăceaşte şi îmbogăţeaşte, sme- 7
reaşte şi înalţă. Rădică de la pămînt pre 8
sărac şi den gunoiu scoală pre sărac ca să şază el cu silnecii norodului şi scaun de mărire moştenind lor. Dînd rugă celui ce să roagă 9
şi blagoslovi anii direpţilor, căci nu cu vîrtutea e omul tare, Domnul slab va face pre potrivnecul Lui, Domnul sfînt. Nu se laude înţe- 10
leptul întru înţelepciunea lui şi nu se laude tarele întru tăria lui şi nu se laude bogatul întru bogăţia lui, Ce întru aceasta să să 11
laude cela ce să laudă: întru a priceape şi a conoaşte pre Domnul şi a face judecată şi direptate întru mijlocul pămîntului. Dom- 12
nul S-au suit în ceriu şi au tunat, Acesta va judeca marginea pămîntului, direpţ fiind, şi dă vîrtute împăraţilor noştri şi va înălţa cornul unsului Lui". Şi lăsară pre el acolo înaintea 13
Domnului şi se duse la Arimathem, şi copilaşul slujiia feaţii Domnului înaintea lui Ili preotul. Şi fiii lui Ili preotul – fii păgîni, neştiind 14
pre Domnul. Şi venitul preotului, de la 15
oameni, de la tot cela ce jîrtvuia; şi veniia copilaşul preotului, daca fierbea carnea, şi undiţa cu 3 dinţi, în mîna lui, Şi o sloboziia 16
pre ea în căldarea cea mare sau în tengire sau în oală şi tot ce să suia în undiţă îş lua lui preotul; ca aceastea făcea la tot Israilul, celora ce veniia a face jîrtvă Domnului în Silom. Şi 17
mai nainte decît a să tămîia seul, veniia copilaşul preotului şi zicea omului ce jîrtvuia de carne să frigă preotului: „Şi nu voiu lua de la tine carne hiartă den căldare". Şi zicea 18
omul cela ce jîrtvuia: „Tămîiască-se întîiu, dară, cum se cuvine seul, şi atuncea ia ţie dentru toate carele pohteaşte sufletul tău!" Şi zise: „Ba, că acum vei da, iară de nu, voiu lua cu tărie!" Şi era păcatul copilaşilor mare 19
înaintea Domnului foarte, căci nu socotiia jîrtva Domnului. Şi Samuil era slujind 20
înaintea Domnului, copilaşul încins cu efud de in, Şi veşmînt mic au făcut lui maica lui, şi 21
aducea lui den zi în zi, cînd să suia ea cu bărbatul ei a jîrtvui jîrtva zilelor. Şi blagoslovi 22
Ili pre Elcana şi pre fămeaia lui, zicînd: „Să-ţ răsplătească Domnul sămînţă dentru fămeaia aceasta, pentru datoria ce ai dat Domnului!" Şi s-au dus omul la locul lui. Şi au 23
socotit Domnul pre Anna, şi au zemislit şi au născut încă 3 feciori şi 2 feate, şi să mări copilaşul Samuil înaintea Domnului. Şi 24
Ili – bătrîn foarte, şi au auzit ceale ce făcea fiii lui fiilor lui Israil, toate, şi cum dor-

miia împreună fiii lui cu muierile ceale ce dvo-
riia lîngă uşăle cortului mărturiei; şi zise lor:
25 „Pentru căci faceţi după cuvîntul acesta carele
eu auzu den rostul a tot nărodul Domnului?
26 Nu, feţii miei, nu, căci nu e bun auzul carele
auzu pentru voi; nu faceţ aşa, căci nu sînt
bune auzirile carele eu auz, ca să faceţ noro-
27 dul să nu slujască nărod la Dumnezău. De
va greşind va greşi om la om, şi se vor ruga
pentru el Domnului; şi de va greşi Domnului
om, cine se va ruga pentru el?“ Şi nu asculta
glasul tatului lor, căci vrînd vrea Domnul să-i
28 strice pre ei. Şi copilaşul Samoil mergea
mărindu-se şi era bun cu Domnul şi cu oame-
29 nii. Şi veni omul lui Dumnezău către Ili şi
zise: „Aceastea zice Domnul: ‘Descoperind
M-am descoperit către casa tătîne-tău, fiind ei
în pămîntul Eghipetului robi casei lui Faraon.
30 Şi am ales casa tătîne-tău dentru toate casele
lui Israil, Mie să-M prioţască, ca să să suie pre
jîrtăvnicul Mieu şi să tămîiaze cu tămîie şi să
rîdice efud înaintea Mea. Şi am dat casei tătî-
ne-tău toate ale focului fiilor lui Israil, întru
31 mîncare. Şi pentru căci ai căutat preste
tămîia Mea şi la jîrtva Mea cu nerușinat ochiu
şi ai slăvit pre fiii tăi mai vîrtos decît pre Mine,
să vă îngrăşaţ începătura a toată jîrtva lui
32 Israil înaintea Mea? Pentru aceaea,
aceasta zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
Zis-am: Casa ta şi casa tătîne-tău va petreace
înaintea Mea pînă în veacul Şi acum zice
Domnul: Nice într-un chip Mie, căci numai
pre ceia ce vor mări pre Mine voiu mări, şi
cela ce Mă defaimă pre Mine se va
33 necinsti. Iată, vin zile şi voiu surpa semen-
ţia ta şi semenţia casei tătîne-tău, şi nu va fi
34 ţie bătrîn în casa ta. Vei prăvi întărirea
besearecilor întru toate cîte vei îmbunătăţi
pre Israil şi nu va fi bătrîn în casa ta în toate
35 zilele, Şi om nu va surpa ţie de la jîrtăvni-
cul Mieu toate zilele, ce ca să lipsască ochii lui
voiu face şi să să surpe sufletul lui, şi toată
presosala casei tale vor cădea întru sabia
36 oamenilor. Şi acesta ţie semnul carele va
veni preste aceşti 2 fii ai tăi, Ofni şi
37 Finees: Întru o zi vor muri amîndoi. Şi voiu
rîdica Mie preot credincios, carele toate ceale
dentru inima Mea şi dentru sufletul Mieu va
face, şi voiu zidi Mie casă credincioasă şi va
petreace înaintea unsului Mieu toate zilele.
38 Şi va fi tot cel rămas întru casa ta va
veni să să închine lui, cu un ban de
argint şi cu o pîine, zicînd:
‘Leapădă-mă la una den pre-
oţiile tale să mă-
nîncu pîine!’“

CAP III

1 Şi copilaşul Samoil era slujind Domnu-
lui, înaintea lui Ili preotul; şi cuvîntul
Domnului era cinstit întru zilele acea-
lea, nu era videnie să aleagă. 2 Şi fu
în ziua aceaea,şi dormiia Ili întru locul
lui şi ochii lui au început a se îngreuia. 3 Şi
nu putea să vază şi sfeaşnicul Domnului mai
nainte de ce să stingea, şi Samoil dormiia în
beseareca Domnului, unde era sicriiul lui
Dumnezău, 4 Şi grăi Domnul: „Samoil,
Samoil!“ Şi zise: „Iată eu!“ 5 Şi alergă către
Ili şi zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?“ Şi zise
Ili: „Nu te-am chemat, întoarce-te de dormi!“
6 Şi să întoarse de dormiia, şi adaose încă Dom-
nul a chema pre Samoil şi-l chemă: „Samoil,
Samoil!“ Şi să duse la el al doilea rînd şi zise:
„Iată eu, ce m-ai chemat?“ Şi zise: „Nu te-am
7 chemat, fiiule, întoarce-te şi dormi!“ Şi
Samoil – mai nainte decît a cunoaşte pre Dum-
nezău şi mai nainte de a i se arăta lui cuvîntul
8 Domnului. Şi adaose Domnul a chema pre
Samoil al treilea rînd, şi să sculă şi mearse
către Ili şi zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?“ Şi
cunoscu Ili că Domnul au chemat pre copilaş.
9 Şi zise Ili lui Samoil: „Întoarce-te şi dormi,
fiiule, şi va fi de te va chema Cela ce te cheamă,
şi vei zice: ‘Grăiaşte, Doamne, căci aude robul
Tău!’“ Şi mearsă Samoil şi dormi în locul
10 lui. Şi veni Domnul şi Să aşăză şi-l chemă
pre el ca şi o dată şi altă dată: „Samoil,
Samoil!“Şi zise Samoil: „Grăiaşte, că ascultă
11 robul Tău!“ Şi zise Domnul către Samoil:
„Iată, Eu fac cuvintele Meale întru Israil, cît
tot cela ce va auzi pre eale vor răsuna amîn-
12 doao urechile lui. În ziua aceaea voiu
rădica asupra lui Ili toate cîte am grăit, în casa
13 lui; începe-voiu şi voiu săvîrşi. Şi am
poruncit lui cum voiu izbîndi Eu preste casa
lui, pînă în veaci, întru strîmbătăţile fiilor lui,
carele au cunoscut; căci grăind de rău pre
14 Dumnezeu fiii lui, şi nu-i învăţa pre ei. Şi
nici aşa, M-am jurat casei lui Ili, de să va ierta
strîmbătatea casei lui Ili, întru tămîie şi întru
15 jîrtvile lui,pînă în veac“. Şi doarme Samoil
pînă dimineaţă şi să mînecă dimineaţa şi
deschise uşile Casei Domnului. Şi Samoil să
16 temu să spuie videnia lui Ili. Şi zise Ili către
Samoil: „Samoile, fiiule!“ Şi zise: „Iată
17 eu!“ Şi zise: „Ce e cuvîntul ce s-au grăit
către tine? Să nu ascunzi dară de către mine!
Aceastea să-ţ facă Dumnezeu şi aceastea să-ţ
adaogă, de vei ascunde de la mine cuvînt,
dentru toate cuvintele ce s-au grăit către tine,
18 întru urechile meale!“ Şi spuse Samoil lui
Ili toate cuvintele şi n-au ascuns de către el, şi
zise Ili: „Domnul sîngur binele înaintea Lui va
19 face“. Şi să mări Samoil şi era Domnul cu el şi
n-au căzut dentru toate cuvintele lui preste pă-

20 mînt. Şi au cunoscut tot Israilul, de la Dan şi pînă la Virsavie, cum e credincios Samoil
21 întru proroc a să face Domnului. Şi Să adaosă Domnul a Să arăta în Silom; căci S-au descoperit Domnul către Samoil în Silom, după cuvîntul Domnului; şi să încrezu Samoil ca să să facă întru proroc Domnului, întru tot Israilul, de la marginea pămîntului, pînă la
22 margine. Şi Ili – bătrîn foarte, şi feciorii lui mergînd mergea şi rea calea lor înaintea Domnului.

CAP IV

1 Şi să făcu în zilele acealea,şi să adunară cei streini de fealiu asupra lui Israil întru războiu; şi ieşi Israil întru timpinarea lor, întru războiu, şi să tăbărîră la Avinezer. Şi cei streini de fealiu să
2 tăbărîră la Afec. Şi să rînduiră cei streini de fealiu de războiu asupra lui Israil şi să înfrînsă războiul şi greşi om israil înaintea celor streini de fealiu şi să răniră întru rîn-
3 duială, la cîmpu, 4000 de oameni. Şi veni nărodul la tabără şi zisără bătrînii lui Israil: „Întru ce ne-au lovit pre noi Domnul astăzi înaintea celor streini de fealiu? Să luom către noi chivotul Dumnezeului nostru den Silom şi să iasă den mijlocul nostru şi ne va mîntui den
4 mîna vrăjmaşilor noştri". Şi trimise nărodul la Silom şi rădică de acolo sicriiul făgăduinţei Domnului puterilor, Ce şade pre heruvimi: Şi amîndoi fiii lui Ili, împreună cu sicriiul făgăduinţei lui Dumnezeu, Ofni şi
5 Finees. Şi fu după ce veni sicriiul făgăduinţei Domnului în tabără, şi strigă tot Israil cu
6 glas mare şi răsună pămîntul. Şi auziră cei striini de fealiu glasul strigării şi ziseră cei striini de fealiu: „Ce iaste strigarea aceasta mare întru tabăra evreilor?" Şi au cunoscut că
7 sicriul Domnului au venit în tabără. Şi să spămîntară cei striini de fealiu şi ziseră: „Aceşti dumnezăi au venit către ei în tabără, vai noao, scoate-ne pre noi, Doamne, astăzi, căce nu s-au făcut ca aceasta ieri şi
8 alaltaieri. Vai noao, cine ne va scoate pre noi den mîna dumnezăilor celor mai întăriţ aceştea? Aceştea sînt dumnezăii ceia ce au bătut Eghipetul cu toată rana,şi întru pustiiu.
9 Întăriţi-vă şi vă faceţi întru bărbaţi, striinii de fealiu, pentru ca să nu slujiţi evreilor în ce chip au slujit noao: şi veţi fi întru bărbaţi şi
10 veţi da războiu lor!" Şi deaderă războiu streinii de fealiu către ei şi greşaşte om israil înaintea celor striini de fealiu. Şi au fugit fieştecarele la lăcaşul lui. Şi s-au făcut rană mare foarte şi căzură dentru Israil 30 000 de
11 pedestri. Şi sicriiul lui Dumnezău s-âu luat, şi amîndoi fiii lui Ili au murit, Ofni şi Finees.

Şi alergă om ieminean dentru rînduială şi 12
veni la Silom întru ziua aceaea;şi hainele lui,
rupte,şi pămînt preste capul lui. Şi veni şi 13
iată, Ili şedea pre scaunul lui, lîngă uşa cetăţii,
socotind calea, căce era inema lui întristată
pentru sicriiul lui Dumnezău. Şi omul au întrat
în cetate să povestească şi strigă toată cetatea
cu glas mare. Şi auzi Ili glasul strigării şi 14
zise: „Ce e glasul strigării aceştiia?" Şi 15
omul sîrguind întră înlăuntru şi spuse lui Ili.
Şi Ili – fiiu de 90 de ani şi ochii lui s-au întunecat şi n-au văzut. Şi zise Ili oamenilor celor 16
ce sta lîngă el: „Ce iaste glasul sunetului acestuia?" Şi omul sîrguind au venit către Ili. Şi 17
zise lui: „Eu sînt cela ce viu den tabără şi eu
am fugit den rînduiala războiului astăzi". Şi
zise Ili: „Ce iaste cuvîntul ce s-au făcut,
fiiule?" Şi răspunse copilaşul şi zise: „Fugi 18
om israil de către faţa celor striini de fealiu; şi
s-au făcut rană mare întru norod, şi amîndoi
fiii tăi au murit, şi sicriiul lui Dumnezău s-au
luat". Şi fu deaca-ş aduse aminte de sicriiul 19
lui Dumnezău,şi căzu den jăţiu, dendărăt, ţiindu-să de poartă; şi i să sfărîmă spinarea lui şi
muri, căce bătrîn era omul şi greu. Şi acesta
au judecat pre Israil 40 de ani. Şi nora lui, 20
fămeaia lui Finees, zămislită fiind a naşte, şi
auzi veastea că s-au luat sicriiul lui Dumnezău
şi au murit socrul ei şi bărbatul ei, şi au plînsu
şi au născut, căce s-au întorsu spre ea chinurile ei. Şi în vreamea ei moare şi zisără ei 21
muierile cealea ce sta lîngă ea: „Nu te teame,
căce fiiu ai născut!" Şi n-au răspuns şi n-au
luat aminte inema ei. Şi au numit copilaşul 22
Uevari Varhavoth, pentru sicriiul lui Dumnezău şi pentru socrul ei şi pentru bărbatul
ei, Şi zisără: „Să depărtă mărirea de la 23
Israil, luîndu-se sicriiul lui Dumnezău".

CAP V

Şi luară cei striini de fealiu sicriiul lui 1
Dumnezău şi au adus pre el de la
Avenezer la Azoton. Şi au luat cei 2
striini den fealiu sicriiul Domnului şi
au băgat pre el în casa lui Dagon şi-l
pusără pre el lîngă Dagon. Şi mînecară 3
azoteanii a doao zi şi întrară în casa lui Dagon
şi văzură şi iată, Dagon – căzut preste faţa lui,
pre pămînt, înaintea sicriiului lui Dumnezău.
Şi rădicară pre Dagon şi-l pusără pre el la
locul lui. Şi să făcu cînd mînecară a doua zi 4
şi iată, Dagon – căzut preste faţa lui, pre
pămînt, înaintea sicriiului făgăduinţei Domnului. Şi capul lui Dagon şi amîndoao talpele
picioarelor lui – rupte preste denainţele pragurilor, afethem fieştecarele, şi amîndoao palme-

le mîinelor lui – căzute pre prag, fără numai
5 spinarea lui Dagon au rămas. Pentru
aceaea nu calcă preoţii lui Dagon şi tot cela ce
întră în casa lui Dagon preste stepena casei
lui Dagon, în Azot, pînă în zio aceasta, căci
6 păşind păşesc. Şi să îngreuie mîna Dom-
nului pre Azot şi aduse lor şi undă lor la cora-
bii şi în mijlocul cetăţii lor crescură şoareci şi
să făcu turburare de moarte mare în cetate.
7 Şi văzură oamenii ai Azotului că iaste aşa şi
zisără că: „Nu va şădea sicriiul Dumnezăului
lui Israil împreună cu noi, căci nesîlnică e
mîna Lui preste noi şi preste Dagon, dumne-
8 zăul nostru“. Şi au trimis şi au adunat pre
domnii celor streini de fealiu cătră ei şi ziseră:
„Ce vom face sicriiului Dumnezăului lui
Israil?“ Şi ziseră ghetheii: „Mute-se sicriiul
Dumnezăului lui Israil cătră noi, la Gheth!“ Şi
să mută sicriiul Dumnezăului lui Israil la
9 Ghieth. Şi fu după ce să mută el, şi să făcu
mîna Domnului în cetate, gîlceavă mare
foarte, şi au lovit pre oamenii cetăţii, den mic
pînă la mare. Şi i-au lovit pre ei la şăzuturile
10 lor şi au făcut ghetheanii lor şăzuturi. Şi
trimit sicriiul lui Dumnezău la Ascalon; şi fu
deaca întră sicriiul Dumnezăului lui Israil la
Ascalon, şi au strigat ascaloniteanii, zicînd:
„Ce aţi întors sicriiul Dumnăzăului lui Israil
cătră noi, să ne omorîţ pre noi şi pre norodul
11 nostru?“ Şi au trimis şi au adunat pre toţi
domnii celor de fealiu streini şi ziseră: „Tri-
meateţi sicriiul Dumnăzăului lui Israil şi să să
aşaze la locul lui şi să nu omoare pre noi şi pre
norodul nostru“. Căci s-au făcut gîlceavă de
morte întru toată cetatea grea foarte, daca au
întrat sicriiul Dumnezăului lui Israil acolo.
12 Şi cei vii, ce nu au murit, s-au rănit la şăzuturi,
şi s-au suit strigarea cetăţii în ceriu.

CAP VI

1 Şi era sicriiul Domnului în ţarina celor
streini de fealiu, 7 luni şi undă pămîn-
2 tul lor şoareci. Şi chemară cei
streini de fealiu popii şi vrăjitorii şi
descîntătorii lor, zicînd: „Ce vom face
sicriiului Domnului? Arătaţi-ne noao şi cu
ce vom trimite pre el la locul lui?“ Şi
3 ziseră: „De veţi trimite voi sicriiul făgă-
duinţei Domnului Dumnezăului lui Israil, să
nu-l trimeateţi dară deşărt, ce dînd daţi-I Lui
ce e al muncii, şi atuncea vă veţi vindeca şi să
va ierta voao, cîndai nu se va depărta mîna
4 Lui de cătră voi“. Şi ziseră: „Ce iaste al
muncii să dăm Lui?“ Şi ziseră: „După numă-
rul domnilor celor streini de fealiu, 5 şăzuturi
de aur, căci greşală – întru voi şi întru boiarii
voştri şi norodului, şi 5 şoareci de aur,
5 Asămănarea şăzuturilor voastre şi asămă-
narea şorecilor voştri, celora ce strică
pămîntul; şi veţi da Domnului mărire: pentru
ca să să iuşureaze mîna Lui de cătră voi, şi de
la dumnezăii voştri şi de la pămîntul vostru.
Şi pentru căci îngreuiaţi inemile voastre, în ce 6
chip au îngreuiat Eghipetul şi Farao inemile
lor? Nu cînd au batjocurit pre ei, i-au trimis
pre ei şi s-au dus? Şi acum luaţi şi faceţi un 7
car nou şi doao vaci ce au născut dentîiu, fără
de viţei, preste carele nu s-au pus jug, şi înju-
gaţi vacile la car şi le luaţi fiii lor den napoia
lor acasă. Şi veţi lua sicriiul Domnului şi veţ 8
pune pre el pre car; şi vasele ceale de aur veţ
da Lui pentru muncă; şi veţ pune întru punere
versecathan den partea lui şi veţ trimite pre el
şi va mearge. Şi veţ vedea, de pre calea 9
hotarului lui veţ mearge spre Vethsamis, el
ne-au făcut noao răul acestu mare; şi de nu, şi
vom cunoaşte cum nu mîna Lui s-au atins de
noi, ce o întîmplare aceasta ni s-au făcut
noao“. Şi au făcut cei streini de fealiu aşa şi 10
au luat doao vaci ce au născut dentîiu şi le-au
înjugat pre eale la car şi fiii lor i-au închis
într-o casă. Şi au pus sicriiul Domnului pre 11
car şi themaergaz şi şoarecii de aur şi asămă-
nările şăzuturilor lor. Şi să îndireptară 12
vacile în cale pre calea Vethsamis, în cărarea
în care mergea, şi osteniia şi nu să abătea în
direapta au în stînga. Şi domnii celor streini
de fealiu mergea denapoia lui pînă la hota-
răle Vethsamis. Şi cei den Vethsamis 13
secera seacere de grîu în vale: şi rîdicară ochii
lor şi văzură sicriiul Domnului şi să veseliră
întru timpinarea lui. Şi carul întră în ţarina 14
lui Osie de la Vethsamis şi au pus acolo lîngă
el piatră mare şi despicară leamnele carului
şi vacile le aduseră întru ardere-de-tot Dom-
nului. Şi leviţii au adus sicriiul Domnului şi 15
themaergaz ce era cu el şi unealtele ce era
preste el de aur şi le puseră preste piatra cea
mare; şi oamenii den Vethsamis adusără
ardere-de-tot şi au jîrtvuit jîrtvă în ziua
aceaea Domnului. Şi cei 5 domni a celor 16
streini de fealiu vedea şi să întoarseră la Aca-
ron, în ziua aceaea. Şi aceastea-s şăzutu- 17
rile ceale de aur, carele au dat cei streini de
fealiu, muncii Domnului: a Azotului unul, a
Gazei unul, a Ascalonului unul, a Ghethiii
unul, a Acaroniii [unul]. Şi şoreceii cei de 18
aur, după numărul tuturor cetăţilor celor
streini de fealiu, ale celor 5 domni, den cetate
întărită, şi pînă la oraşul ferezeului şi pînă la
piatra cea mare, unde au pus preste ea sicriiul
făgăduinţii Domnului, pînă în ziua aceasta,
ceaea ce e în ţarina lui Osie Vethsamisitu-
lui. Şi nu se bucurară fiii lui Ehoni întru 19
bărbaţi Vethsamisului căci au văzut sicriiul
Domnului; şi au omorît întru ei 70 de bărbaţ

şi 50000 de oameni; şi au plîns nărodul, căci au lovit Domnul întru nărod rană mare
20 foarte. Şi ziseră oamenii cei den Vethsamis: „Cine va putea să treacă înaintea Domnului Dumnezăului celui Sfînt, Acestuia? Şi cătră cine să va sui sicriiul făgăduinţii Dom-
21 nului de la noi?“ Şi trimiseră soli cătră ceia ce lăcuiesc în Cariathiarim, zicînd: „Întors-au cei streini de fealiu sicriiul Domnului; pogorîţi-vă şi suiţi pre el cătră voi!“

CAP VII

1 Şi vin oamenii den Cariathiarim şi aduc sicriiul făgăduinţii Domnului, şi-l bagă pre el în casa lui Aminadav cel den deal; şi pre Eliazar, feciorul lui, l-au sfinţit să păzască sicriiul
2 făgăduinţei Domnului. Şi să făcu dentru care zi era sicriiul în Cariathiarim, să înmulţiră zilele şi să făcură doaozăci de ani şi căutară toată casa lui Israil denapoia Domnu-
3 lui. Şi zise Samuil cătră toată casa lui Israil, zicînd: „De vă întoarceţ voi cu toată inema voastră cătră Domnul, rădicaţ pre dumnezeii cei streini den mijlocul vostru şi desişurile, şi gătiţ inemile voastre cătră Domnul, şi slujiţ Lui sîngur; şi va scoate pre voi den mîna celor
4 streini den fealiu“. Şi rădicară fiii lui Israil pre valemi şi desişurile Astarothului şi au slujit Domnului sîngur. Şi zise Samuil:
5 „Adunaţ cătră mine pre tot Israilul la Masefath, şi mă voiu ruga pentru voi cătră Dom-
6 nul[a]. Şi s-au adunat nărodul la Masefath şi au cărat apă şi au turnat înaintea Domnului pre pămînt şi au postit în ziua aceaea şi au zis: „Am greşit înaintea Domnului!“ Şi judeca
7 Samuil pre fiii lui Israil la Masefath. Şi au auzit cei streini de fealiu căci s-au strînsu toţ fiii lui Israil la Masefath, şi s-au suit domnii celor streini de fealiu asupra lui Israil. Şi aud fiii lui Israil şi să spămîntară de cătră faţa celor
8 streini de fealiu. Şi zisără fiii lui Israil cătră Samuil: „Să nu taci despre noi, ca să nu strige Samuil cătră Domnul Dumnezeul tău, şi ne va mîntui pre noi den mîna celor streini de fealiu“. Şi zise Samuil: „Să nu mi să facă mie să mă depărtez de la Domnul Dumnezeul mieu,
9 ca să nu strig pentru voi, rugîndu-mă“. Şi luo Samuil un miel sugariu şi-l aduse pre el ardere-de-tot, împreună cu tot nărodul, Domnului. Şi strigă Samuil cătră Domnul
10 pentru Israil şi-l ascultă pre el Domnul. Şi era Samuil aducînd arderea-de-tot, şi cei streini de fealiu să apropiară de războiu asupra lui Israil; şi tună Domnul cu glas mare în ziua aceaea preste cei streini de fealiu şi să
11 răvărsară şi greşîră naintea lui Israil. Şi ieşiră bărbaţii lui Israil den Masefath şi goniră pre cei streini de fealiu şi au lovit pre ei pînă dedesuptul lui Vethhor. Şi luo Samuil 12
o piatră şi o puse pre ea în mijlocul Masefathei şi în mijlocul Cei Vechi şi au numit numele ei Avenezer, care să tîlcuieşte Piatra Ajutoriului, şi zise: „Pînă aicea ne-au ajutat noao Domnul“. Şi smeri Domnul pre cei 13
streini de fealiu şi nu mai adaosără încă a veni la hotarul lui Israil. Şi să făcu mîna Domnului preste cei streini de fealiu, toate zilele lui Samuil. Şi să deaderă cetăţile carele au luat 14
cei streini de fealiu de la fiii lui Israil şi le-au dat pre eale lui Israil, de la Accaron pînă la Ghieth; şi hotarul lui Israil l-au luat den mîna celor streini de fealiu şi era pace întru mijlocul lui Israil şi întru mijlocul Amoreului. Şi 15
judeca Samuil pre Israil, toate zilele vieţii lui. Şi mergea den an în an şi încungiura 16
pre Vethiil şi pre Galgala şi pre Masefa şi judeca pre Israil, întru toate sfinţitele aceastea. Iară învîrtejirea lui - la Armathem, 17
căci acolo era casa lui; şi judeca acolo pre Israil. Şi zidi acolo jîrtăvnic Domnului.

CAP VIII

Şi fu după ce îmbătrîni Samuil, şi puse 1
pre fiii lui judecători lui Israil. Şi 2
aceastea sînt numele feciorilor lui: cel dentîiu născut, Ioil, şi numele celui al doilea, Avia, judecători în Versavie.
Şi n-au mersu fiii lui în cale şi s-au abătut 3
denapoia săvîrşirei şi lua daruri şi abătea direptăţi. Şi să adunară oamenii lui Israil şi 4
mearseră la Arimathem cătră Samoil. Şi 5
ziseră lui: „Iată, tu aî îmbătrînit, şi fiii tăi nu merg în calea ta; şi acum pune preste noi împărat să ne judece pre noi, ca şi cealealalte limbi“. Şi era rău cuvîntul în ochii lui 6
Samuil, deaca ziseră: „Dă-ne noao împărat să ne judece pre noi!“ Şi să rugă Samuil cătră Domnul. Şi zise Domnul cătră Samuil: 7
„Ascultă glasul norodului în ce chip vor grăi cătră tine, căci nu pre tine defăimară, ce pre Mine defăimară, ca să nu împărăţesc preste ei. După toate faptele carele Mi-au făcut 8
Mie, dentru care zi i-am scos pre ei den Eghipet şi pînă în ziua aceasta, şi M-au lăsat pre Mine şi au slujit la alţi dumnezăi, aşa ei fac şi ţie. Şi acum ascultă glasul lor; însă căci 9
mărturisindu-te vei mărturisi lor şi vei povesti lor direptul împăratului carele va împărăţi preste ei“. Şi zise Samuil tot 10
cuvîntul Domnului cătră norod, ceia ce cerea de la el împărat, şi zise: „Acesta e venitul 11
împăratului carele va împărăţi preste voi: Pre fiii voştri va lua şi va pune pre ei în carăle lui şi în călăreţii lui, şi alergători înaintea carălor lui. Şi să-i puie pre ei lor preste sute 12

şi preste mii, şi să are arătura lui, şi să seacere seacerea lui, şi a culeage culesul lui, şi să facă unealte de războiu lui şi unealte carălor
13 lui. Şi pre featele voastre le va lua făcătoare de mir şi bucătărease şi frămîntătoare.
14 Ţarenile voastre, şi viile voastre, şi maslinetul vostru va lua şi va da robilor
15 lui. Şi sămînţa voastră şi viele voastre va
16 zeciui şi va da scopiţilor lui şi robilor lui. Şi pre robii voştri, şi pre roabele voastre, şi cerezile voastre ceale bune, şi măgarii voştri
17 va lua şi va zeciui la lucrurile lui Şi turmele
18 voastre va zeciui; şi voi veţi fi lui robi. Şi veţi striga în ziua aceaea de către faţa împăratului vostru, carele aţi ales voao! Şi nu va asculta Domnul voao în zilele acealea, căci voi
19 aţi ales voao împărat". Şi nu vrea norodul să asculte pre Samuil şi zise lui: „Nu! Ce
20 numai că împărat va fi preste noi, Şi vom fi şi noi ca şi toate limbile, şi ne va judeca pre noi împăratul nostru, şi va ieşi înaintea
21 noastră, şi va bate războiul nostru". Şi auzi Samuil toate cuvintele norodului şi le grăi pre
22 eale la urechile Domnului. Şi zise Domnul către Samuil: „Ascultă glasul lor şi le împărăţeaşte lor împărat". Şi zise Samuil către oamenii lui Israil: „Meargă fieştecarele la cetatea lui".

CAP IX

1 Şi era om den fiii lui Veniamin, şi numele lui, Chis, fiiul lui Eviil, feciorul lui Iiared, feciorul lui Vahir, feciorul lui Afec, fiiu de om emeniu, om
2 tare în vîrtute. Şi la acesta e fecior, şi numele lui, Saul, bine-mare, om bun, şi nu era întru fiii lui Israil om mai bun decît el; de la umăr şi în sus mai nalt decît tot
3 pămîntul. Şi au perit măgăriţele lui Chis, tatăl lui Saul, şi zise Chis către Saul, fiiul lui: „Ia împreună cu tine unul den posluşnici şi vă sculaţi şi meargeţi şi căutaţi măgăriţele". Şi au
4 trecut pren muntele lui Efraim. Şi au trecut pren pămîntul lui Selca, şi nu au aflat; şi au trecut pren pămîntul lui Segalim, şi nu era; şi au trecut pren muntele lui Iamin, şi nu au
5 aflat. Şi venind ei la pămîntul lui Sif, şi Saul zise slugii lui ce era cu el: „Vino şi să ne întoarcem, ca nu, lăsînd tată-mieu ceale
6 pentru măgari, poartă grijă pentru noi". Şi zise lui sluga: „Iată dară omul lui Dumnezău, în cetatea aceasta şi omul slăvit; tot ce va grăi sosind de faţă va fi. Şi acum să meargem dară acolo pentru ca să ne spuie noao calea
7 noastră, pre carea am mers pre ea". Şi zise Saul slugii lui ce era împreună cu el: „Şi iată că vom mearge, şi ce vom aduce omului lui Dumnezău? Căce pîinile s-au sfîrşit de la vasele noastre, şi mai mult nu iaste împreună cu noi ca să aducem omului lui Dumnezău. Ce iaste la noi?" Şi adaose sluga a grăi lui 8
Saul şi zise: „Iată, să află în mîna mea a patra den siclu de argint; şi vei da omului lui Dumnezău şi ne va spune noao calea a noastră". Şi înainte întru Israil aceastea zicea fieştecarele cînd mergea a întreba pre Dumnezău: 9
„Vino şi să meargem către cela ce veade!" Căce pre proroc îl chema norodul mai nainte cel ce veade. Şi zise Saul către copilaşul 10
lui: „Bun cuvînt, vino şi să meargem!" Şi mearsără în cetate, unde era acolo omul lui Dumnezău. Ei suindu-să la suişul cetăţii şi 11
ei aflară fetişoarele ieşite să ia apă; şi zisără lor: „De iaste aicea cel ce veade?" Şi răspun- 12
sără fetişoarele lor şi zisără lor: „Iaste, iată – înaintea feaţii voastre; sîrguiţi acum, căce pentru zi au venit la cetate, căce jîrtvă norodului astăzi în Vamma. Deaca veţi întra în 13
cetate, aşa îl veţi afla pre el în cetate, mai nainte decît a să sui el la Vama a mînca; căce nu va mînca norodul, pînă va întra el, căce acesta blagosloveaşte jîrtva, şi după aceaea mănîncă striinii. Şi acum vă suiţi, căce pentru zi veţ afla pre el". Şi să suiră în cetate. Ei 14
mergînd înlăuntru, în mijlocul cetăţii, şi iată, Samuil ieşi întru timpinarea lor ca să să suie la Vama. Şi Domnul descoperi ureachea lui 15
Samuil cu o zi mai nainte decît a întra către el Saul, zicînd: „Ca în vreamea aceasta mîine, 16
voiu trimite către tine om den fealiul lui Veniamin şi-l vei unge pre el întru mai mare preste norodul Mieu, Israil, şi va mîntui pre norodul Mieu den mîna celor striini de fealiu; căce am căutat pe smerenia norodului Mieu, căce au venit strigarea lor către Mine". Şi 17
Samuil au văzut pre Saul şi Domnul au răspunsu lui: „Iată omul carele am zis ţie; acesta va domni întru norodul Mieu!" Şi să apro- 18
pie Saul către Samuil în mijlocul cetăţii şi zise: „Spune-mi dară mie, carea iaste casa celuia ce veade?" Şi răspunsă Samuil lui Saul şi 19
zise: „Eu sînt sîngur. Sui-te înaintea mea la Vama şi mănîncă cu mine astăzi, şi te voiu trimite dimineaţă, şi toate ceale den inema ta voiu povesti ţie. Şi pentru măgăriţile ce-s 20
pierdute ţie astăz de trei zile, să nu pui inima ta întru eale, căce s-au aflat. Şi la cine-s ceale frumoase ale lui Israil? Au nu la tine şi la toată casa tătîni-tău?". Şi răspunse Saul şi zise: 21
„Doară fecioru sau om iemineu eu sînt, al celui mai mic toiag de fealiul lui Israil? Şi den neamul cel mai mic, dentru tot toiagul lui Veniamin! Şi moşia mea, mai mică decît toate moşiile lui Veniamin! Şi pentru căce ai grăit către mine după cuvîntul acesta?" Şi au luat Samuil pre Saul şi copilaşul 22

lui şi i-au adus pre ei la sălaşu şi le puseră lor loc întru cei dentîi dentru cei chemaţi, ca vro
23 70 de oameni. Şi zise Samuil bucătariului: „Dă-m mie partea care ţ-am dat, carea am zis
24 ţie să o pui pre ea lîngă tine“. Şi rădică bucătariul spata şi ce iaste preste ea şi o puse pre ea înaintea lui Saul. Şi zise Samuil lui Saul: „Iată rămăşiţa, pune pre ea înaintea ta şi mănîncă, căci întru mărturie s-au pus ţie de la nărod, ciogoleaşte!“ Şi mîncă Saul cu
25 Samuil în ziua aceaea. Şi să pogorî de la
26 Vama la cetate. Şi au aşternut lui Saul în foişor şi au dormit. Şi să făcu deca să suiia zorile, şi chemă Samuil pre Saul în foişor şi zise: „Scoală-te, şi te voiu trimite!“ Şi să sculă
27 Saul şi ieşi el şi Samuil pînă afară. Ei pogorîndu-se la o parte a cetăţii, şi Samuil zise lui Saul: „Zi copilaşului şi să treacă înaintea noastră, şi tu stăi pînă astăzi şi auzit voiu face ţie cuvîntul Domnului!“

CAP X

1 Şi luă Samuil şipul cu untdelemnul şi turnă preste capul lui şi-l sărută pre el şi-i zise lui: „Nu căce te-au uns Domnul întru mai mare preste nărodul Lui, preste Israil, şi tu vei domni întru nărodul Domnului şi-l vei mîntui pre el den mîinile vrăjmaşilor lui de premprejur. Şi acesta – ţie semnul căci te-au uns pre tine Domnul preste moştenirea Lui, întru boiarin:
2 După ce te vei duce astăzi de la mine; şi vei afla doi oameni lîngă mormînturile Rahilei, în muntele lui Veniamin, în Silo, la Vacalath, sărind tare, şi vor grăi ţie: „Aflatu-s-au măgăriţele carele aţ mers a căuta; şi iată, tată-tău au scuturat cuvîntul măgăriţelor şi s-au îngrijat pentru voi, zicînd: 'Ce voiu face pentru
3 fiiul mieu?' Şi vei treace de acolo şi înainte, şi vei veni pînă la stăjariul Tavor, şi vei afla acolo 3 oameni suindu-se către Dumnezău, la Vethil, unul rădicînd trei căprişoare, şi unul rîdicînd 3 vase de pîine, şi unul rîdicînd un
4 foale de vin. Şi te vor întreba pre tine ceale de pace şi vor da ţie 2 începături de pîine şi vei
5 lua den mîna lor. Şi după aceasta vei întra înlăuntru la dealul lui Dumnezău, unde iaste acolo rîdicarea celor streini de fealiu, acolo e Nasiv cel strein de fealiu. Şi va fi deaca vei întra acolo în cetate, şi vei timpina la danţ de proroci, pogorîndu-se de la Vama; şi înaintea lor, alăute, şi tîmpene, şi fluier, şi copuz; şi ei,
6 prorocind. Şi va sări preste tine Duhul Domnului şi vei proroci împreună cu ei şi te vei învîr-
7 teji într-alt om. Şi va fi cînd vor veni seamnele aceastea preste tine, fă toate cîte va afla mîna ta,
8 căci Dumnezău, cu tine. Şi te vei pogorî înaintea Galgalii; şi iată, eu pogoru către tine, să aduc ardere-de-tot şi să jîrtvuiesc jîrtve de împăcăciune. 7 zile vei lăsa pînă voiu veni eu către tine şi voiu arăta ţie carele vei face“. Şi să făcu pînă a se întoarce cu umărul lui să 9
să ducă de la Samuil, şi premeni Dumnezeu lui altă inimă şi au venit toate seamnele aceastea în ziua aceaea. Şi veni de acolo la deal, 10
şi iată, danţ de proroci dempotriva lui, şi sări preste el Duhul lui Dumnezeu şi proroci în mijlocul lor. Şi să făcură toţi ceia ce-l 11
văzuse pre el ieri şi alaltaieri, şi-l văzură şi iată, el – în mijlocul prorocilor prorocind. Şi zise nărodul, fieştecarele către aproapele său: „Ce iaste aceasta ce s-au făcut fiiului lui Chis? Au şi Saul – întru proroci?“ Şi răspunsă 12
neştine dentru ei şi zise: „Şi cine iaste tată-său, au nu iaste Chis?“ Şi pentru aceaea să făcu în pildă: „Au şi Saul – întru proroci?“ Şi săvîrşi prorocind şi vine de acolo 13
la deal. Şi zisă rudenia lui către el şi 14
către copilaşul lui: „Unde aţ mers?“ Şi zisără: „Să căutăm măgăreaţele; şi am văzut că nu sîntu şi am venit către Samuil“. Şi zise 15
rudenia lui către Saul: „Spune-m dară mie ce ţ-au zis ţie Samuil?“. Şi zisă Saul către 16
rudenia lui: „Au spus spuindu-mi cum s-au aflat măgăreaţele“. Iară cuvîntul împărăţiei nu i-au spus lui, carele au zis Samuil. Şi 17
porunci Samuil la tot nărodul, către Domnul, la Masifa, Şi zisă Samuil către fiii lui Israil: 18
„Aceastea zise Domnul Dumnezeul lui Israil, zicînd: 'Eu am scos pre părinţii voştri, pre fiii lui Israil, den Eghipet, şi v-am scos den mîna lui Faraon, împăratul Eghipetului, de la toate
împărăţiile ceale ce vă chinuia pre voi. Şi 19
voi astăzi aţ defăimat pre Dumnezeu, Carele El vă iaste mîntuitoriu dentru toate răutăţile voastre şi scîrbele voastre, şi aţ zis: 'Nu, ce numai împărat să pui preste noi!' Şi acuma staţi înaintea Domnului, după toiagele voastre şi după fealiurile voastre'“. Şi 20
adusă Samuil toate fealiurile lui Israil şi să însorţeaşte toiagul lui Veniamin. Şi adusă 21
toiagul lui Veniamin în neamuri şi să însorţi fealiul lui Matari (şi adusără fealiul lui Matari) întru bărbaţ şi să însorţeaşte Saul, feciorul lui Chis. Şi căuta pre dînsul, şi nu să afla. Şi 22
întrebă Samuil încă pre Domnul, zicînd: „Au veni-va omul aicea încă?“ Şi zise Domnul: „Iată, el iaste ascuns în unealte“. Şi alergă 23
Samuil şi-l luo pre el de acolo şi pusă pre el în mijlocul nărodului, şi să înălţă mai sus decît tot nărodul, de la umăr şi mai sus. Şi zisă Samuil 24
către tot nărodul: „Văzut-aţ pre carele Ş-au ales Lui Domnul, că nu iaste aseamene lui întru voi, întru toţ?“ Şi cunoscură tot nărodul şi zisără: „Trăiască împăratul!“ Şi zisă Samuil către 25

nărod venitul împărăţiei şi au scris în carte şi
26 o au pus înaintea Domnului. Şi au trimis Samuil pre tot nărodul (şi mearsă fieştecarele) la locul lui şi Saul s-au dus la casa lui, la Gathaa, şi mearsără fiii puterii lor, ale cărora inema au atinsu Domnul, împreună cu Saul.
27 Iară fiii păgîni ziseră: „Cine ne va mîntui pre noi, acesta?“ Şi l-au hulit pre el şi nu i-au adus lui daruri. Şi să făcu surd.

CAP XI

1 Şi să sui Naas Amaniteanul şi să tăbărî asupra lui Iavis Galad şi ziseră toţ oamenii lui Iavis către Naas Amaniteanul: „Pune noao făgăduinţă şi vom
2 sluji ţie“. Şi zise către ei Naas Amaniteanul: „Întru această făgăduinţă voiu pune voao, să scoţu fieşcăruia den voi ochiul
3 cel direpţ şi voiu pune os preste Israil“. Şi ziseră lui oamenii lui Iavis Galaad: „Lasă noo 7 zile şi vom trimite poslușnici la tot hotarul lui Israil; şi de nu va fi cela ce ne va mîntui pre
4 noi, vom ieşi către voi“. Şi veniră poslanicii la Gavaa către Saul şi spuseră cuvintele aceastea în auzul tuturor oamenilor; şi rădi-
5 că tot norodul glasul lor şi plînseră. Şi iată, Saul veniia dimineaţa de la ţarină. Şi zise Saul: „Ce e de plînge norodul?“ Şi povestescu lui cuvintele aceastea ale oamenilor lui
6 Iavis. Şi sări Duhul Domnului pre Saul, deaca auzi cuvintele aceastea, şi să mînie
7 preste ei cu urgie foarte. Şi luo doao vaci şi le făcu bucăţi şi trimisă la tot hotarul fiilor lui Israil, cu mîinile poslanicilor, zicînd: „Cela ce nu iaste mergătoriu după Saul şi după Samuil, ca aceastea voru face boilor lui“. Şi veni spămîntarea Domnului preste norodul lui Israil şi
8 strigară ca un om. Şi-i socoti pre ei Aviezec, în Vama, tot omul lui Israil, 600000, şi
9 oamenii Iudei, 70000. Şi zise poslanicilor celor ce venise: „Aceastea veţi zice oamenilor lui Iavis Galaad: ‘Mîine va fi voao mîntuirea, încălzind soarele’“. Şi mearsără poslanicii în cetate şi spusără oamenilor lui Iavis şi să
10 veseliră. Şi zisără oamenii den Iavis către Naas Amaniteanul: „Mîine vom ieşi către voi,
11 şi faceţi noao ce e bine înaintea voastră“. Şi să făcu după a doao zi, şi Saul împărţi oastea în trei părţi. Şi întrară în mijlocul taberii în straja cea de dimineaţă, şi bătea pre fiii lui Ammon, pînă ce s-au încălzit ziua, şi să făcu şi cei rămaşi s-au răsipit şi n-au rămas întru ei
12 doi într-un loc. Şi zise norodul către Samuil: „Pentru că cine e cela ce au zis că Saul nu va împărăţi noao? Dă-ne pre oameni,
13 şi-i vom omorî pre ei“. Şi zise Saul: „Nu va muri nimea întru ziua aceasta, căce astăz au făcut Domnul mîntuire întru Israil“. Şi zise 14
Samuil către nărod, zicînd: „Veniţ să meargem la Galgala şi să înnoim acolo împărăţia“.
Şi mearse tot norodul la Galgala şi unse 15
Samuil acolo împărat pre Saul înaintea Domnului, la Galgala, şi au jîrtvuit acolo jîrtve şi împăcăciuni înaintea Domnului. Şi să veseli acolo Samuil şi toţi oamenii lui Israil, cît de tare.

CAP XII

Şi zise Samuil către tot omul lui Israil: 1
„Iată, am auzit glasul vostru la toate cîte mi-aţ zis mie şi am pus împărat preste voi. Şi acuma, iată, împără- 2
tul mearge înaintea voastră, şi eu am îmbătrînit şi voiu şedea, şi fiii miei iată-i întru voi; şi eu, iată, am petrecut înaintea voastră, dentru tinereaţele meale şi pînă în ziua de astăzi. Iată eu! Răspundeţi asupra mea 3
înaintea Domnului şi înaintea unsului Lui, de-am luat viţelul cuiva, sau măgariul cuiva am luat, sau pre cine am silit dentru voi, sau pre cine am asuprit, sau den mîna cuiva am luat mită şi ciobotă? Răspundeţi asupra mea şi voiu întoarce voao!“ Şi ziseră către 4
Samuil: „Nu ne-ai făcut strîmbătate noao, şi nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, şi n-ai înfrînt pre noi, şi n-ai luat den mîna nemărui nemică“. Şi zise Samuil către norod: „Mărturie iaste Domnul între voi şi mărturie unsul 5
Lui, astăzi întru aceasta zi, că n-aţi aflat întru mîna mea nemică“. Şi ziseră: „Mărturie!“
Şi zise Samuil către norod: „Mărturie iaste 6
Domnul, Cela ce au făcut pre Moisi şi pre Aaron şi Cela ce au scos pre părinţii noştri den Eghipet. Şi acuma, aşezaţi-vă şi voiu 7
judeca pre voi înaintea Domnului şi voiu spune voao toată direptatea Domnului, Carele au făcut întru voi şi întru părinţii voştri. Cum au întrat Iacov şi fiii lui la Eghipet 8
şi au smerit pre ei foarte Eghipetul şi au strigat părinţii voştri către Domnul şi au trimis Domnul pre Moisi şi pre Aaron şi au scos pre părinţii voştri den Eghipet şi au lăcuit pre ei în locul acesta. Şi au uitat pre Domnul 9
Dumnezăul lor, şi i-au dat pre ei în mîinile Sisarei, voivodului den Iavis, împăratului Asor, şi în mîinile celor streini de fealiu şi în mîinile împăratului Moav şi s-au bătut întru ei. Şi au strigat către Domnul şi zicea: 10
‘Greşit-am căci am lăsat pre Domnul şi am slujit la vaalimi şi desişurilor, şi acuma scoate-ne pre noi den mîna vrăjmaşilor noştri, şi vom sluji Ţie’. Şi trimise Domnul pre 11
Ierovaal, şi pre Varac, şi pre Iethae, şi pre Samuil, şi v-au scos pre voi den mîna vrăjmaşilor voştri, celor de premprejur şi lăcuiţ

12 nedejduind. Şi aţi văzut că Naas, împăratul fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră şi aţi zis: 'Nu, ce numai împărat să împărăţască preste noi, şi Domnul Dumnezăul nostru,
13 împărat voao'. Şi acuma, iată împăratul pre carele aţi ales şi pre carele aţi cerşut şi,
14 iată, au dat Domnul preste voi împărat. De vă veţi teame de Domnul, şi veţi sluji Lui, şi veţi asculta glasul Lui, şi nu veţi prici cu rostul Domnului, şi veţi fi – şi voi şi împăratul carele împărăţeaşte preste voi, denapoia Domnului Dumnezăului vostru – mergînd, nu va fi mîna
15 Domnului asupra voastră. Iară de nu veţi asculta glasul Domnului şi veţi prici cu rostul Domnului, şi va fi mîna Domnului preste voi
16 şi preste împăratul vostru. Şi acuma, staţi şi vedeţi cuvîntul cel mare acesta, carele
17 Domnul va face întru ochii voştri. Au nu iaste seacerea de grîu astăzi? Voiu chema pre Domnul şi va da tunete şi ploaie, şi conoaşteţi şi vedeţi că răul vostru mare e, carele aţi făcut înaintea Domnului, cerşind voao împărat".
18 Şi chemă Samuil pre Domnul şi deade Domnul tunete şi ploaie în ziua aceaea şi să spămîntară tot norodul foarte de Domnul şi de
19 Samuil. Şi zise tot norodul către Samuil: „Roagă-te pentru robii tăi către Domnul Dumnezăul tău, şi nu vom muri căci am adaos către toate greşalele noastre răutate,
20 cerşind noao împărat". Şi zise Samuil către norod: „Nu vă teamereţ, voi aţ făcut tot răul acesta, însă să nu vă abateţ de denapoia Domnului şi slujiţ Domnului cu toată inima
21 voastră. Şi să nu urmaţ denapoia celora ce nimică sînt, carele nu vor săvîrşi nimică, şi carii nu or scoate-vă, că nimică sînt.
22 Pentru că nu va împinge Domnul pre nărodul Său, pentru numele Lui cel mare, căci cu lineşte Domnul au luat pre voi Lui întru nă-
23 rod. Şi mie, nice într-un chip a greşi înaintea Domnului, să părăsescu a mă ruga înaintea Domnului pentru voi, şi voiu sluji Domnului; şi voiu arăta voao calea cea bună şi cea
24 direaptă. Însă teameţi-vă de Domnul şi slujiţ Lui cu adevăr şi cu toată inima voastră,
25 căci aţ văzut că au mărit a face cu voi. Şi deaca cu rău veţ face rău, şi voi şi împăratul vostru veţ peri".

CAP XIII

1 Iiu de un an era Saul cînd împărăţiia
2 el şi 2 ani au împărăţit întru Israil. Şi aleasă Saul lui 3000 de oameni dentru oamenii lui Israil şi era cu Saul 2000 în Mahmas şi în muntele lui Vethil, şi 1000 era cu Ionathan la Gavaa, a lui Veniamin; şi ceaealaltă rămăşiţă a nărodului au trimis pre fieştecarele
3 la lăcaşul lui. Şi au lovit Ionathan pre Nasif, pre cel strein de fealiu, cel den deal, şi aud cei streini de fealiu. Şi Saul cu trîmbiţa trîmbiţază întru tot pămîntul, zicînd: „Vicleniră robii!" Şi tot Israilul au auzit zicînd cum 4
au lovit Saul pre Nasif cel strein de fealiu, şi să ruşinară Israil întru cei streini de fealiu. Şi să adună nărodul după Saul la Galgala. Iară 5
cei streini de fealiu să adunară la războiu asupra lui Israil (şi să suiră asupra lui Israil la războiu), 30000 de cară şi 6.000 de călăreţi; şi nărod era ca năsipul cel den ţărmurile mării în mulţime. Şi să suiră şi să tăbărîră de războiu în Mahmas, den preajma Vethoron, despre răsărit. Şi om israiltean văzu că-i e 6
strîmt lui ca să nu să apropie el şi să ascunse nărodul întru peşteri, şi întru stîni, şi în pietri, şi în gropi, şi în stufuri. Şi cei ce au trecut, 7
au trecut Iordanul la pămîntul lui Gad şi în pămîntul lui Galaad. Şi Saul încă era în Galgala, şi toţi oamenii să înspăimară denapoia lui. Şi lăsă 7 zile mărturie, cum zise 8
Samuil; şi n-au venit Samuil la Galgala, şi s-au răsipit nărodul lui de la el. Şi zise Saul: 9
„Aduceţ pentru ca să fac ardere-de-tot şi de împăcăciune!" Şi aduse arderi-de-tot. Şi să 10
făcu după ce săvîrşi aducînd ardere-de-tot, şi iată, Samuil sosi, şi ieşi Saul întru întimpinarea lui să-l blagoslovească pre el. Şi zise 11
Samuil: „Ce ai făcut?" Şi zise Saul: „Căci am văzut cum s-au rîsipit norodul de la mine, şi tu n-ai venit în ce chip ai făgăduit întru mărturia zilelor, şi cei streini de fealiu s-au adunat la Mahmas. Şi am zis: Acuma să vor pogorî 12
cei streini de fealiu către mine, la Galgala, şi feaţei Domnului nu m-am rugat! Şi m-am umilit şi am adus ardere-de-tot". Şi zise 13
Samuil către Saul: „În deşărtu e ţie, pentru că n-ai păzit porunca carea au poruncit ţie Domnul; ca şi acuma au gătit Domnul împărăţia ta preste Israil, pînă în veac. Şi acuma, împă- 14
răţia ta nu va sta ţie, şi va cerca Domnul Lui om dupre inema Lui şi va porunci lui Domnul, întru mai mare preste nărodul Lui, căci că n-ai păzit cîte au poruncit ţie Domnul". Şi 15
să sculă Samuil şi să duse la Galgala, la calea lui. Şi rămăşiţa nărodului mearsără după Saul, întru întimpinarea, denapoia nărodului celui de războiu. Şi venind el de la Galgala la Gavaa a lui Veniamin, şi au socotit Saul nărodul carele s-au aflat cu el, ca vro 600 de oameni. Şi Saul şi Ionathan, fiiul lui, şi 16
nărodul carele s-au aflat împreună cu ei au şăzut în Gavaa a lui Veniamin şi plîngea; şi cei streini de fealiu să tăbărîse la Mahmas. Şi ieşi strîngîndu den ţarina celor streini de 17
fealiu în trei căpetenii: o căpetenie căutînd calea lui Gofera, pre pămîntul Saval; Şi o 18
căpetenie căutînd calea Vethoronului; şi

o căpetenie căutînd calea lui Gavee, ceaea ce
19 pleacă spre Ghea, pre Savim cea pustie. Şi faur de fier nu să afla întru tot pămîntul lui Israil; căci că au zis cei streini de fealiu ca să
20 nu facă jidovii sabie şi suliţă. Şi pogorîia tot Israilul la pămîntul celor streini de fealiu, să-ş lucreaze fieştecarele herul plugului lui şi unealta lui, şi fieştecarele, toporul lui şi seacerea lui.
21 Şi era culesul gata de seacere, şi unealtele era trei sicli la un dinte, şi toporului
22 şi seacerei preţul era unul. Şi fu în zilele războiului de la Mahmas şi nu să află sabie şi suliţă în mîna a tot nărodul celuia ce era cu Saul şi cu Ionathan: şi află la Saul şi la Ionathan, fiiul lui. Şi ieşi dentru aşăzarea celor
23 streini de fealiu, decindea de Mahmas.

CAP XIV

1 Şi fu într-o zi,şi zise Ionathan, feciorul lui Saul, cătră copilaşul cela ce-i rădica unealtele lui: „Vino şi să ne suim la Mesaf a celor streini de fealiu, ceaea ce-i decindea!“ Şi tătîne-său n-au
2 spus. Şi Saul şedea în deal, pre marginea dealului, supt rodiul cel de la Maglon, şi era cu
3 dînsul ca vro 600 de oameni. Şi Ahia, feciorul lui Ahitov, al fratelui lui Ioavid, fiiului lui Finees, fiiului lui Ili, preotul lui Dumnezeu în Silom, rădicînd efud. Şi nărodul nu ştiia că
4 s-au dus Ionathan. Şi întru mijlocul trecătoriei unde cerca Ionathan să treacă întru aşezarea celor streini de fealiu, şi cale a pietrii era decindea acestuia şi cale a pietriei decindea acestuia; numele uniia, Mosis, iară
5 numele alţiia, Sina. Calea uniia, despre miazănoapte, venind la Mahmas, şi calea ceaealaltă, despre răsărit, venind la Gavee.
6 Şi zise Ionathan cătră copilaşul ce rîdica unealtele lui: „Vino şi să treacem la Mesav a neobrezuiţilor acestora, orice va face Domnul noao, căci nu iaste la Domnul opreală a mîn-
7 tui, au în mulţi, au în puţini“. Şi zise lui cela ce rîdica unealtele lui: „Fă tot care inema ta te va pleca, abate-te pre tine; iată, eu împreună
8 cu tine sînt, ca inima ta, inima mea!“ Şi zise Ionathan: „Iată, noi vom treace cătră
9 oameni Şi ne vom tăvăli cătră ei. Şi de vor zice aceastea cătră noi: 'Depărtaţi-vă acolo pînă vom spune voao!', şi să stăm întru noi şi
10 să nu ne suim preste ei. Şi de vor zice aceastea cătră voi: 'Suiţi-vă cătră noi!', şi ne vom sui, căci i-au dat pre ei Domnul în mînile
11 noastre; acesta e noao semnul“. Şi întrară amîndoi la Mesav a celor streini de fealiu şi zic cei streini de fealiu: „Iată, evreii ies den gaurile lor unde s-au ascuns acolo!“ Şi răs-
12 punsără oamenii den Mesav cătră Ionathan şi cătră purtătoriul unealtelor lui şi ziseră: „Suiţi-vă cătră noi, şi vom arăta voao cuvînt!“ Şi zise Ionathan cătră cela ce purta unealtele lui: „Suie-te denapoia mea, căci i-au dat pre ei Domnul în mînile lui Israil!“ Şi să sui 13
Ionathan pre mînile lui şi pre picioarele lui, şi cela ce rîdica unealtele lui – denapoia lui. Şi căutară asupra feaţei lui Ionathan şi-i lovi pre ei; şi cela ce rîdica unealtele lui ajutoriia denapoia lui. Şi să făcu rana cea dentîiu carea 14
au lovit Ionathan şi cela ce rîdica unealtele lui, ca vro 20 de oameni,cu lovitura şi aruncări de pietri şi cu pietri de ale cîmpului. Şi să făcu 15
înspăimare în tabără şi în ţarină;şi tot norodul cel de la Mesav, şi cei ce strica să spămîntară şi ei şi nu vrea să ostenească; şi să minună pămîntul, şi să făcu spămîntare de la Domnul. Şi văzură străjile lui Saul în Gavaa a 16
lui Veniamin; şi iată, tabăra turburată, de o parte şi de alta. Şi zise Saul norodului ce 17
era cu el: „Socotiţi dară şi vedeţi cine au mers dentru voi!“ Şi socotiră, şi iată, nu se afla Ionathan şi cel ce rîdica unealtele lui. Şi 18
zise Saul lui Ahia: „Adu efudul!“ – căci era sicriiul lui Dumnezău în ziua aceaea înaintea lui Israil. Şi să făcu precum grăia Saul cătră 19
preot, şi sunetul în tabăra celor streini de fealiu mergea mergînd şi să înmulţiia; şi zise Saul cătră preotul: „Adună-ţi mînile tale!“ Şi să 20
sui Saul şi tot norodul ce era împreună cu el şi veniră pînă la războiu; şi iată, să făcu sabie de om preste aproapele său, amestecătură mare forte. Şi robii ceia ce era ieri şi alaltaieri 21
împreună cu cei streini de fealiu, ceia ce să suia, carei era în tabără, să întoarseră şi ei a fi împreună cu Israil, cu cei cu Saul şi Ionathan. Şi tot omul lui Israil, ceia ce să ascundea în 22
muntele lui Efraim, au auzit că au fugit cei streini de fealiu şi să împreunară şi ei denapoia lor în războiu. Şi au mîntuit Domnul în ziua aceaea pre Israil, şi războiul trecu pre Vemoth. Şi tot norodul era împreună cu 23
Saul, ca vro 10000 de oameni. Şi era războiul răsipit în toată cetatea, în muntele lui Efraim. Şi Saul nu conoscu necunoştinţă 24
mare în ziua aceaea şi blestemă norodul, zicînd: „Blestemat omul carele va mînca pîine pînă în sară, şi voiu izbîndi pre vrăjmaşul mieu!“ Şi n-au gustat tot norodul pîine. Şi 25
tot pămîntul prînziia, şi iată, dumbravă era de stupină, despre faţa ţarinii. Şi întră 26
norodul în stupină; şi iată, mergea grăind şi nu era cel ce să întoarcă mîna lui la gura lui, căce s-au temut norodul de jurămîntul Domnului. Şi Ionathan n-au fost auzit 27
cînd au fost jurînd tată-său pre norod. Şi întinsă marginea toiagului său cel den mîna lui şi l-au înfipt pre el în fagurul de miare şi-ş întoarsă mîna lui la gura lui şi vă-

28 zură ochii lui. Şi răspunsă unul dentru norod şi zise: „Jurînd au jurat tată-tău norodul, zicînd: 'Blestemat omul carele va mînca
29 pîine astăzi!', şi slăbi norodul". Şi cunoscu Ionathan şi zise: „Mîhnit-au tată-mieu pămîntul, vezi pentru căce au văzut ochii miei, căce am gustat oarece puţină dentru
30 miarea aceasta. Ce căce ar fi mîncat mîncînd astăzi norodul den prăzile vrăjmaşilor lor, carele au aflat, că acuma ar fi să nu altă mai mare rană astăzi întru cei striini de fea-
31 liu!" Şi lovi întru ziua aceaea dentru cei striini de fealiu, mai mulţi decît în Mahmas; şi
32 au încetat norodul foarte. Şi au pornitu-să norodul la prăzi şi au luat norodul turme şi cirezi şi fii de boi; şi au junghiat pre pămînt şi
33 mînca norodul cu sînge. Şi să spusă lui Saul, zicînd căce: „Norodul au greşit Domnului, mîncat fiind cu sîngele". Şi zise Saul: „Den Ghethem, tăvăliţi-m piatră aicea mare!" Şi
34 zise Saul: „Răsipiţi-vă întru norod şi le ziceţi lor să aducă aicea viţelul lui fieştecarele den voi şi cineş oaia lui şi să junghe pre această piatră şi le veţi mînca pre eale şi nu veţi greşi Domnului ca să mîncaţi cu sîngele". Şi aducea norodul fieşcarele ce era în mîna lui
35 noaptea şi junghea acolo. Şi zidi acolo Saul jîrtăvnic Domnului, acesta au început Saul a
36 zidi jîrtăvnic Domnului. Şi zise Saul: „Să ne pogorîm denapoia celor striini de fealiu noaptea şi să jăhuim întru ei pînă să va lumina ziua şi să nu lăsăm întru ei om". Şi zisără: „Tot ce e bun înaintea ta fă!". Şi zise preotul: „Să ne apropiem aicea către Dumne-
37 zău". Şi întrebă Saul pre Dumnezău: „Au pogorî-mă-voiu denapoia celor streini de fealiu? Au da-vei pre ei în mînile lui Israil?" Şi nu
38 i-au răspuns lui Domnul în ziua aceaea. Şi zise Saul: „Aduceţi aicea toate colţurile norodului şi cunoaşteţ şi vedeţi întru cine s-au
39 făcut păcatul acesta astăzi. Căce viu Domnul, Cela ce au mîntuit pre Israil, că de va răspunde asupra lui Ionathan, fiiului mieu, va muri cu moarte". Şi nu era cine să răspunză
40 dentru tot norodul. Şi zise la tot omul lui Israil: „Voi veţ fi la robime, şi eu şi Ionathan, fiiul mieu, vom fi robi". Şi zise norodul către
41 Saul: „Ce iaste bine întru ochii tăi fă!" Şi zise Saul: „(Domnul Dumnezăul lui Israil, ce că n-ai răspuns robului Tău astăzi? De iaste întru mine, au întru Ionathan, fiiul mieu, strîmbătatea), Doamne, Dumnezăul lui Israil, dă arătări (şi de vei zice aceastea, dă norodu-
42 lui Tău dară, lui Israil, dă-i dară sfinţie)". Şi să însorţiră Ionathan şi Saul, şi norodul ieşi. Şi zise Saul: „Puneţ sorţu întru mijlocul mieu şi întru mijlocul lui Ionathan, fiiului mieu, pre cela ce va însorţi Domnul, să moară". (Şi 43
zise norodul către Saul: „Nu va fi cuvîntul acesta!" Şi învinci Saul pre norod şi pusără sorţi întru mijlocul lui şi întru mijlocul lui Ionathan, fiiului său) şi căzu sorţul pre Iona-
than. Şi zise Saul către Ionathan: „Spune 44
mie, ce ai făcut?" Şi-i spuse lui Ionathan şi zise: „Gustînd am gustat cu margenea toiagului celui den mîna mea puţinea miare şi, iată, eu moriu". Şi zise lui Saul: „Aceastea să-m 45
facă mie Dumnezău şi aceastea să-mi adaogă, că cu moarte vei muri astăzi, Ionathan!" Şi 46
zise norodul către Saul: „De va muri astăz cu moarte cela ce au făcut mîntuirea cea mare aceasta întru Israil? Blînd, viu e Domnul, de va cădea den capul lui păr pre pămînt, căci milă a lui Dumnezeu au făcut în ziua aceasta!" Şi s-au rugat nărodul pentru Ionathan în ziua aceaea, şi n-au murit. Şi să sui Saul dendă- 47
rătul celor streini de fealiu, şi cei streini de fealiu să dusără la locul lor. Şi Saul să 48
întîmplă a împărăţi preste Israil şi bătea premprejur pre toţi vrăjmaşii lui, la Moav, şi la fiii lui Ammon, şi la fiii lui Edom, şi la Vethor, şi la împăratul Suva, şi la cei streini de fealiu, oriîncătro să vrea întoarce, să mîntuia. Şi făcu puteare şi lovi pre Amalic 49
şi scoase pre Israil den mîna celor ce-l calcă pre el. Şi era fiii lui Saul: Ionathan şi Iisui 50
şi Melhisue. Şi numele acelor doao feate ale lui: numele cei dentîiu născute a lui, Merov, şi numele al doilea, Mehol. Şi numele fămeii 51
lui, Ahinoom, fata lui Ahimaasi, şi numele voivodului lui, Avenir, feciorul lui Nir, fiiu rudei lui Saul. Şi Chis, tată lui Saul, şi Nir, 52
tată lui Avenir, fiiu lui Amin, fiiu lui Aviil. Şi era războiul tare asupra celor 53
streini de fealiu, toate zilele lui Saul; şi văzind Saul pre tot omul tare şi tot omul fiiul puterii, şi-i aduna pre ei către dînsul.

CAP XV

Şi zise Samuil către Saul: „Pre mine au 1
trimis Domnul ca să te ung pre tine întru împărat preste nărodul Lui, preste Israil; şi acuma ascultă glasul cuvintelor Domnului. Aceastea au 2
zis Domnul Savaoth: 'Acum Eu voiu izbîndi carea au făcut Amalic lui Israil, cum au întîmpinat lui în cale, suindu-se el de la Eghipet. Şi acum, pasă şi vei lovi pre Amalic Şi pre 3
Iarim şi pre toate ale lui; şi să nu cruţi dentru ei şi vei surpa pre el şi vei procleţi pre el şi toate ale lui şi să nu ţi se facă milă de el şi vei ucide den bărbat şi pînă în muiare, şi den prunc pînă la sugători, şi den viţel pînă la oaie, şi den cămilă pînă la măgariu'". Şi po- 4
runci Saul nărodului şi-i socoti pre ei la Galgala, 200 000 de pedestraşi, şi pre Iuda, 30000

5 de pedestraşi. Şi veni Saul pînă la cetăţile
6 lui Amalic şi strejui la pîrîu. Şi zise Saul
cătră Chineu: „Fereaşte-te şi te abate den
mijlocul Amalichitului, ca să nu te adaogă
împreună cu el; şi tu ai făcut milă cu toţi fiii lui
Israil cînd să suia ei den Eghipet". Şi să abătu
7 Chineul den mijlocul lui Amalic. Şi lovi
Saul pre Amalic, de la Evilat, pînă la Sur, de
8 către faţa Eghipetului. Şi prinse pre Agag,
împăratul Amalic, viu, şi tot nărodului l-au sur-
9 pat, şi pre Iarim au ucis cu gură de sabie. Şi
au cruţat Saul şi tot nărodul pre Agag viu şi
ceale bune ale cirezilor şi ale turmelor şi ale
bucatelor şi ale viilor şi toate bunele; şi nu
vrea să le piarză pre eale, şi tot lucrul necinstit
10 şi defăimat au pierdut. Şi să făcu cuvîntul
11 Domnului cătră Samuil, zicînd: „Căiescu-Mă
căci am uns pre Saul întru împărat, căci s-au
întors den napoia Mea, şi cuvintele Meale
nu le-au cruţat". Şi să mîhni Samuil şi strigă
12 cătră Domnul toată noaptea. Şi mînecă
Samuil şi mearse întru întimpinarea lui Israil
dimineaţa. Şi să spuse lui Samuil, zicînd:
„Venit-au Saul la Carmil şi, iată, ş-au rădicat
lui mînă şi întoarse carul şi pogorî la
13 Galgal". Şi veni Samuil cătră Saul şi, iată,
el aducea ardere-de-tot Domnului, ceale de
frunte ale prăzilor den care au adus de la
Amalic. Şi mearse Samuil cătră Saul şi zise lui
Saul: „Blagoslovit, tu, Domnului! Întărit-am
14 toate cîte au grăit Domnul!" Şi zise Samuil:
„Dară ce iaste glasul turmei aceştiia în ure-
chile meale, şi glasul boilor cărora eu auzu?"
15 Şi zise Saul: „De la Amalic le-am adus pre
eale, carele au cruţat nărodul ceale mai bune
ale turmei şi ale boilor, pentru ca să jîrt-
vuiască Domnului Dumnezeulu tău; şi cealea-
16 lalte le-am surpat". Şi zise Samuil cătră
Saul: „Lasă şi voiu spune ţie ceale ce au grăit
Domnul cătră mine noaptea". Şi zise lui:
17 „Grăiaşte!". Şi zise Samuil cătră Saul: „Nu
mic eşti tu înaintea Lui, povăţitoriu toiagului
fiiului lui Israil? Şi te-au uns pre tine Domnul
18 întru împărat asupra lui Israil. Şi te-au tri-
mis Domnul în cale şi zise ţie: 'Pasă şi surpă
pre Amalic, şi vei ucide pre cei ce greşesc
întru Mine; şi vei bate pre ei, pînă vei săvîrşi
19 pre ei'. Şi pentru ce n-ai ascultat glasul
Domnului, dupe toate cîte au grăit ţie, ce te
porniş a te pune pre prăzi şi ai făcut răul
20 înaintea Domnului?" Şi zise Saul către
Samuil: „Pentru căci am ascultat eu glasul
norodului, şi am mers în calea în carea
m-au trimis Domnul. Şi am adus pre Agag,
împăratul Amalic, şi pre Amalic l-am
21 surpat; Şi au luat norodul den prăzi,
turme şi cirezi, ceale dentîiu ale surpării,
să jîrtvuiască înaintea Domnului Dumnezău-
22 lui nostru în Galgal". Şi zise Samuil:
„De e vrut Domnului arderi-de-tot şi jîrtve ca
a auzi glasul Domnului? Iată, ascultarea mai
bună e decît jîrtva bună, şi înţeleagerea, decît
seul de berbeci. Căci păcatul vrajă iaste, 23
dureri şi chin lui therafin aduc. Căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului,şi te va defăima Dom-
nul, ca să nu fii împărat preste Israil". Şi 24
zise Saul cătră Samuil: „Greşit-am căci am
călcat cuvîntul Domnului şi cuvîntul tău, căci
m-am temut de norod şi am ascultat glasul lor.
Şi acum rădică dară greşala mea Şi te 25
întoarce cu mine şi mă voiu închina Domnului
Dumnezăului tău". Şi zise Samuil cătră 26
Saul: „Nu mă voiu întoarce cu tine, căci ai
defăimat cuvîntul Domnului şi te va defăima
Domnul, ca să nu fii împărat preste
Israil". Şi-ş întoarse Samuil obrazul lui să 27
meargă şi apucă Saul de poala veşmîntului lui
şi rupse pre ea. Şi zise cătră el Samuil: 28
„Rupt-au Domnul împărăţia ta de la Israil
den mîna ta astăzi şi o va da pre ea aproapelui
tău, celui mai bun decît tine. Şi să va 29
împărţi Israil în doo; şi nu Se va întoarce, nici
Să va căi Cel Sfînt al lui Israil, căci nu ca un
om iaste, ca să Să căiască El; înfricoşa-va şi
nu va îngădui". Şi zise Saul: „Greşit-am! 30
Ce măreaşte-mă dară înaintea bătrînilor lui
Israil şi înaintea norodului mieu; şi te întoarce
împreună cu mine şi mă voiu închina Domnu-
lui Dumnezăului tău". Şi să întoarse 31
Samuil înapoi cu Saul şi să închină Domnu-
lui. Şi zise Samuil: „Aduceţ mie pre Agag, 32
împăratul Amalic". Şi veni către el Agag tre-
murînd şi zise Agag: „De iaste aşa amară
moartea!" Şi zise Samuil către Agag: „În ce 33
chip au făcut fără feciori muieri sabia ta, aşa
să va dezfeciori den muieri maica ta!" Şi au
junghiat Samuil pre Agag înaintea Domnului
în Galgal. Şi să duse Samuil la Armathaim, 34
şi Saul să sui în casa lui, în Gavaa. Şi n-au 35
mai adaos Samuil să vază pre Saul, pînă în
ziua morţii lui; căci plîngea Samuil preste
Saul, şi Domnul S-au căit căci au împărăţit
Saul preste Israil.

CAP XVI

Şi zise Domnul către Samuil: „Pînă 1
cînd tu plîngi pentru Saul? Şi Eu l-am
defăimat pre el, ca să nu împără-
ţască preste Israil. Împleţi cornul
tău de untdelemn, şi vino, de te voiu
trimite pre tine către Iesei, pînă la Vithleaem,
căci am văzut întru fiii lui Mie împărat". Şi 2
zise Samuil: „Cum voiu mearge? Şi va auzi Saul
şi mă va ucide". Şi zise Domnul: „Ia în mîna ta un
junc de boi şi vei zice: 'Să jîrtvuiesc Domnului
am venit'. Şi vei chema pre Iesei şi pre fiii lui 3
la jîrtvă; şi Eu voiu arăta ţie carele vei face; şi vei
unge Mie pre carele voiu zice către tine".

4 Şi au făcut Samuil toate cîte au grăit lui Dom-
nul şi veni la Vithleaem. Şi s-au sculat cei
bătrîni ai cetăţii în timpinarea lui şi ziseră:
5 „Au pace e întrarea ta, cela ce vezi?“ Şi
zise: „Pace. Să jîrtvuiescu Domnului am venit.
Sfinţiţi-vă şi vă veseliţ împreună cu mine
astăzi“. Şi au sfinţit pre Iesei şi pre fiii lui şi
6 i-au chemat pre ei la jîrtvă. Şi fu cînd întra
ei, şi văzu pre Eleav şi zise: „Iarăş înaintea
7 Domnului, cel uns al Lui“. Şi zise Domnul
către Samuil: „Să nu te întorci către vedearea
lui, nici la avearea mărimii lui, căci l-am defăi-
mat pre el. Căci nu cum va căuta omul va
vedea Domnul; căci omul va vedea în faţă,
8 iară Dumnezeu va vedea la inemă“ Şi au
chemat Iesei pre Aminadav şi trecu despre
faţa lui Samuil. Şi zise: „Nici pre acesta n-au
9 ales Domnul“. Şi au adus Iesei pre Sama, şi
10 zise: „Şi întru acesta n-au ales Domnul“. Şi
i-au adus Iesei pre tussapte fiii lui înaintea lui
Samuil. Şi zise Samuil către Iesei: „N-au ales
11 Domnul întru aceştea“. Şi zise Samuil
către Iesei: „Sfîrşitu-s-au copilaşii?“ Şi zise
Iesei: „Încă cel mic, iată, păstoreaşte la
turmă“. Şi zise Samuil către Iesei: „Tremite
şi ia pre el, căci nu ne vom aşeza pînă nu va
12 veni el aicea“. Şi trimise şi l-au adus pre el.
Şi el, roşiatec, cu frumuseaţele ochilor şi bun
la vedeare Domnului. Şi zise Domnul către
Samuil: „Scoală-te şi unge pre David, căci
13 acesta iaste bun“. Şi au luat Samuil cornul
untdelemnului, şi l-au uns pre el în mijlocul
fraţilor lui, şi sări Duhul Domnului pre David,
den ziua aceaea şi înainte. Şi să sculă Samuil
14 şi să dusă la Armathaim. Şi Duhul Domnu-
lui S-au depărtat de la Saul şi-l sugruma pre
15 el duh rău de la Domnul. Şi ziseră slugile
lui Saul către el: „Iată, duh rău de la Domnul
16 sugrumă pre tine. Zică dară robii tăi înain-
tea ta şi să cearce domnului nostru pre un om
să ştie a cînta cu lăută; şi va fi cînd va fi duhul
cel rău asupra ta, şi va cînta întru alăuta lui, şi
17 bine ţie va fi şi te va odihni“. Şi zise Saul
către slugile lui: „Vedeţ dară mie om direpţ
18 cîntînd şi-l aduceţ pre el către mine“. Şi
răspunsă unul den copilaşii lui şi zise: „Iată,
am văzut pre fiiul lui Iesei Vithleemiteanul, şi
pre el ştiind cînta; şi omul, înţelept şi răz-
boinic, şi învăţat în cuvînt; şi omul, bun la
19 chip, şi Domnul, cu el“. Şi au tremis Saul
poslanicii către Iesei, zicînd: „Tremite pre
David, fiiul tău, pre cel de la turma ta, către
20 mine“. Şi luo Iesei gomor de pîine şi
foale de vin şi unt de capre şi au
trimis cu mîna lui David, fiiului său, către
21 Saul. Şi întră David către Saul şi dvoriia
înaintea lui; şi-l iubi pre el foarte şi-i fu lui
22 rădîcînd unealtele lui. Şi au trimis
Saul către Iesei, zicînd: „Să stea dară David
înaintea mea, căci au aflat har întru ochii
miei“. Şi să făcu cînd era de la Dumnezeu 23
duh rău preste Saul, şi lua David alăuta şi
cînta în mîna lui; şi răsufla Saul şi bine era lui
şi să feriia de la el duhul cel rău.

CAP XVII

Şi adunară cei streini de fealiu taberile 1
lor la războiu şi să adunară la
Sochoth a Iudei şi să tăbărîră întru
mijlocul lui Sochoth şi întru mijlocul
Azicăi, în Afes-Domin. Şi Saul şi 2
oamenii lui Israil să adunară şi să tăbărăsc în
Valea Terevinthului, aceştea şi aceştea, şi să
rînduiesc la războiu dempotriva celor striini
de fealiu. Şi cei striini de fealiu stau pre 3
munte dencoace, şi Israil stă pre munte den-
colea, şi strunga întru mijlocul lor. Şi ieşi 4
om tare den şireagul celor streini de fealiu,
Goliath – numele lui, den Ghieth; înălţimea
lui, de şase coţi şi o palmă. Şi coif de aramă 5
pre capul lui şi cu za lănţuhoasă era îmbrăcat,
şi trasul zalei lui era 5000 de sicli de aramă şi
de fier. Şi pulpe de aramă preste fluierile 6
picioarelor lui, şi pavăţă de aramă întru mijlo-
cul umerilor lui. Şi lemnul suleţei lui, ca 7
sulul pînzariului, şi fuştele lui, de 600 de sicle
de fier. Şi cela ce rădica armele lui mergea
înaintea lui. Şi stătu şi strigă în rînduiala 8
lui Israil şi zise lor: „Pentru căce ieşiţ a vă rîn-
dui la războiu den preajma noastră? Nu-s eu
strein de fealiu, şi voi, jidovii lui Saul? Aleageţ
voao om şi să se pogoare către mine! Şi de 9
va putea să dea războiu către mine şi mă va
ucide, vom fi voao întru robi; iară de eu voiu
putea şi voiu ucide pre el, veţ fi noao întru
robi şi veţ sluji noao“. Şi zise cel striin de 10
fealiu: „Iată, eu am ocărît rînduiala lui Israil
astăz în ziua aceasta! Daţî-m mie om şi ne
vom bate sînguri amîndoi“. Şi auzi Saul şi 11
tot Israilul cuvintele streinului de fealiu
aceastea şi să întristară şi să spămîntară
foarte. Şi era David fiiu al unui om efra- 12
thean, acesta e den Vithleaemul Iudei, şi
numele lui, Iesei, şi la el, 8 fii. Şi omul, în zilele
lui Saul, bătrîn venit întru oameni. Şi 13
mearsără cei trei feciori ai lui Iesei cei mai
mari denapoia lui Saul la războiu; şi numele
fiilor lui, celor ce au mers la războiu: Eliav,
cel dentîiu născut al lui, şi al doilea, Amina-
dav, şi al treilea, Sama. Şi David, cel mai 14
mic, şi cei trei mai mari au mers denapoia lui
Saul. Şi David să duse şi să întoarsă de la 15
Saul, păscînd oile tătîne-său în Vith-
leaem. Şi veniia cel strein de fealiu mîne- 16
cînd şi amurgind; şi să înstîlpi înaintea
lui Israil 40 de zile. Şi zise Iesei lui 17

David, fiiului său: „Ia dară fraţilor tăi ifi den făina aceasta şi zeace pîini aceastea şi aleargă
18 la tabără şi dă fraţilor tăi; Şi ceale zeace căşuleaţe a laptelui acestuia vei duce celui mai mare preste mie; şi pre fraţii tăi socoteaşte-i întru pace şi cît le vor trebui vei şti, şi sîmbăta
19 o vei face cu mine“. Iară Saul, acesta şi tot nărodul, în Valea Stăjarului, bătîndu-să cu cei
20 streini de fealiu. Şi mînecă David dimineaţa şi lăsă oile la paznic şi luo şi să duse, în ce chip îi porunci lui Iesei; şi veni la şanţu şi la putearea cea ce ieşiia la rînduială şi chiuiră la
21 războiu. Şi să rînduiră Israil şi cei striini de
22 fealiu, rînduială dempotriva rînduialii. Şi lepădînd David unealtele lui dupre sine pre mîna strejariului, au alergat la şireag şi au venit şi au întrebat pre fraţii lui ceale de
23 pace. Şi el grăind cu ei, iată, omul ameseul să suiia, Goliath Filistimleanul numele lui, den Ghieth, den şireagurile celor streini de fealiu, şi grăi după cuvintele aceastea şi auzi
24 David. Şi tot omul lui Israil, deaca vedea ei pre om, şi fugiră de cătră faţa lui şi să spămîn-
25 tară foarte. Şi zise omul lui Israil: „De aţ văzut pre om, pre acesta ce să suie? Căce a ocărî pre Israil s-au suit; şi va fi omul carele va ucide pre el, îl va îmbogăţi pre el împăratul cu bogăţie mare, şi pre fata lui va da-o lui, şi casa tătîne-său o va face slobodă întru
26 Israil“. Şi zise David către oamenii ceia ce sta împreună cu el, zicînd: „Ce să va face omului carele va ucide pre striinul de fealiu acela şi va rădica ocara de la Israil? Căci cine e cel strein de fealiu, cel neobrăzuit acesta, căce au ocărît rînduiala lui Dumnezău celui
27 viu?“ Şi zisără lui nărodul după cuvîntul acesta, zicînd: „Aşa să va face omului carele
28 va ucide pre el“. Şi auzi Eliav, fratele lui cel mai mare, cînd grăia el către oameni, şi să mînie cu mînie Eliav întru David şi zise: „Pentru căci aceasta te-ai pogorît? Şi asupra cui ai lăsat ceale mici oile acealea în pustiiu? Eu ştiu mîndria ta şi răutatea inemii tale, că
29 pentru ca să vezi războiul te-ai pogorît“. Şi zise David: „Ce am făcut acum? Au nu cuvînt
30 iaste?“ Şi s-au întorsu de la el în preajma altuia şi zise după cuvîntul acesta; şi răspunsă
31 lui norodul după cuvîntul cel dentîiu. Şi să auziră cuvintele carele au grăit David şi să spusără înaintea lui Saul, şi-l luară pre el şi-l
32 adusără pre el înlăuntru către Saul. Şi zise David către Saul: „Să nu să mîhnească dară inima domnu-mieu; preste el robul tău va mearge şi va da războiu cu cel striin
33 de fealiu acesta!“ Şi zise Saul către David: „Nu vei putea să mergi către cel striin de fealiu acesta ca să te baţi cu el, căci copilaşu eşti tu, şi el, om războinic, den tinereaţele lui“. Şi zise David către Saul: „Păs- 34
cînd era robul tău tatului său la turmă, şi cînd veniia leul şi ursul şi lua cîte o oaie den turmă, Şi mergeam denapoia lui şi l-am 35
ucis pre el şi am scos den gura lui; şi de să rîdica asupră-mi, l-am apucat de gîtul lui şi l-am lovit şi l-am omorît pre el. Şi pre leu şi 36
pre urs bătea robul tău; şi va fi cel striin de fealiu, cel neobrezuit acesta, ca unul dentr-aceştea. Au nu voiu mearge şi voiu lovi pre el şi voiu lua astăzi ocara den Israil? Căci cine e acestu neobrezuit, carele au ocărît rînduiala Dumnezăului celui viu?“ Şi zise David: 37
„Domnul, Care m-au scos pre mine den mîna leului şi den mîna ursului, Acesta mă va scoate pre mine den mîna celui striin de fealiu, neobrezuitului acestuia“. Şi zise Saul către David: „Pasă, şi va fi Domnul împreună cu tine“. Şi îmbrăcă Saul pre David cu 38
îmbrăcămintea lui, şi coiful de aramă i l-au pus pre capul lui şi încinsă pre David cu za. Şi să încinsă David cu sabia lui desupra 39
îmbrăcămintei lui şi osteni îmblînd o dată şi de doao ori, căce nedeprins era. Şi zise David către Saul: „Nu voiu putea să mergu cu aceastea, căce nu m-am deprins“. Şi le luară pre 40
eale de pre el. Şi luo toiagul lui în mîna lui şi-ş aleasă lui 5 pietri neatede den pîrîu, şi au pus pre eale întru taşca cea păstorească, ceaea ce era lui de adunare, Şi praştia lui, în mîna 41
lui, şi să apropie către omul cel striin de fealiu. Şi mearse cel striin de fealiu, mergînd 42
şi apropiindu-să de David, şi omul cela ce rîdica pavăza, înaintea lui. Şi căută Goliath, cel striin de fealiu, şi văzu pre David şi batjocori pre el, căce el era copilaşu şi el era roşiatec, cu frîmseaţele ochilor. Şi dzise cel 43
striin de fealiu către David: „Ca un cîne eu sînt, de vii tu asupra mea cu toiag şi cu pietri?“ Şi zise David: „Ba, ce şi mai rău decît cîne!“ Şi blestemă cel striin de fealiu pre David întru dumnezăii lui. Şi zise cel striin de fealiu către David: „Vino către mine şi voiu 44
da trupul tău pasărilor ceriului şi jigăniilor pămîntului“. Şi zise David către cel strein 45
de fealiu: „Tu vii către mine cu sabia, şi cu sulița, şi cu pavăza, şi eu voiu mearge către tine întru numele Domnului Dumnezeului Savaoth, Dumnezeului rînduialii lui Israil, carea ai ocărît astăz . Şi te va închide Dom- 46
nul astăzi în mîna mea şi te voiu ucide şi voiu lua capul tău de la tine şi voiu da ciolanele tale şi ciolanele taberii celor streini de fealiu, întru aceasta zi, pasărilor ceriului şi fiarălor pămîntului. Şi va cunoaşte tot pămîntul căci iaste Domnul

47 Dumnezeu întru Israil. Şi va cunoaşte toată adunarea aceasta că nu cu sabie şi cu suliţă mîntuieşte Domnul, căci al lui Dumnezeu e războiul! Şi va da Domnul pre voi în
48 mîinile noastre". Şi să sculă cel strein de fealiu şi mearse şi să apropie întru întîmpinarea lui David; şi sîrgui David şi alergă la şireag
49 întru timpinarea celui strein de fealiu. Şi întinse David mîna lui în taşcă şi luo de acolo o piatră şi praştie; şi lovi pre cel strein de fealiu preste fruntea lui şi trecu piatră pren coif în fruntea lui şi căzu preste faţa lui pre
50 pămînt. Şi întări David pre strein de fealiu cu praştia şi cu piatra şi lovi pre cel strein de
51 fealiu şi-l omorî pre el. Şi sabie nu era în mîna lui David. Şi alergă David şi stătu asupra lui şi luo sabia lui şi o zmulse pre ea den teaca ei şi omorî pre el şi luo cu ea capul lui; şi văzură cei streini de fealiu că au murit cel tare
52 al lor şi au fugit. Şi să sculară oamenii lui Israil şi ai Iudei şi chiuiră şi goniră denapoia lor pînă la întrarea Gheethiei şi pînă la poarta Ascalonului; şi au căzut răniţi ai celor streini de fealiu în calea porţilor şi pînă la Ghieth, şi
53 pînă la Acaron. Şi se întoarseră oamenii lui Israil, abătîndu-se denapoia celor streini de
54 fealiu, şi călca taberile lor. Şi luo David capul celui strein de fealiu şi-l aduse pre el în Ierusalim, şi unealtele lui le-au pus la sălaşul
55 lui. Şi deaca văzu Saul pre David ieşind întru timpinarea celui strein de feal, zise către Avenir, voivodul puterii: „Al cui fiiu e tine-
56 relul acesta, Avenir?" Şi zise Avenir: „Viu e sufletul tău, împărate, de ştiu". Şi zise împăratul: „Întreabă tu al cui fecior iaste tinerelul
57 acesta". Şi după ce să întoarse David de la uciderea celui strein de fealiu, îl luo pre el Avenir şi-l aduse pre el înaintea lui Saul; şi
58 capul celui strein de fealiu, în mîna lui. Şi zise către el Saul: „Al cui fiiu eşti, copilaşule?" Şi zise David: „Fiiul robului tău, lui Ieseiu Vithleemiteanul".

CAP XVIII

1 Şi fu după ce săvîrşi grăind către Saul, şi sufletul lui Ionathan să legă împreună cu sufletul lui David şi-l iubi pre el Ionathan ca şi sufletul
2 lui. Şi-l luo pre el Saul în ziua aceaea şi nu-l deade pre el ca să să întoarcă la
3 casa tătîne-său. Şi puseră Ionathan şi David făgăduinţe, pentru că-îl iubiia pre el ca
4 şi sufletul lui. Şi să dezbrăcă Ionathan de haina cea deasupra lui, ce era preste el, şi o deade pre ea lui David; şi îmbrăcămintea şi pînă în sabia lui, şi pînă în arcul lui, şi pînă în
5 brîul lui. Şi mergea David întru toate cîte-l trimitea pre el Saul, conoscînd; şi l-au pus pre el Saul preste oamenii războiului şi plăcu întru ochii a tot norodul, încă şi în ochii robilor lui Saul. Şi să făcu mergînd ei, 6
deaca să întorcea David, dupre ce lovi pre cel strein de fealiu, şi ieşiră cealea ce juca întru timpinarea lui David, dentru toate cetăţile lui Israil, cîntînd şi jucînd, întru timpinarea lui Saul împăratul, cu timpene şi cu veselii şi cu ţîmbale. Şi începea muierile cealea ce juca 7
şi zicea: „Au lovit Saul cu miile lui, şi David cu zecile de mii ale lui". Şi să urgisi Saul şi rău 8
să arătă cuvîntul foarte întru ochii lui Saul pentru cuvîntul acesta şi zise: „Lui David au dat zecile de mii, şi mie au dat miile, şi ce, lui, fără cît împărăţia!" Şi era Saul bănuind pre 9
David den ziua aceaea şi înainte. Şi să făcu 10
de a doua zi,şi căzu duh al lui Dumnezău, rău, preste Saul şi au prorocit în mijlocul casei lui. Şi David cînta în mîna lui, ca în toate zilele, şi suliţa, în mîna lui Saul. Şi rădică Saul suliţa 11
şi zise: „Lovi-voiu în David şi în păreate". Şi să feri David de către faţa lui de 2 ori. Şi să 12
spăre Saul de către faţa lui David, căci era Domnul cu el, şi de la Saul S-au depărtat. Şi-l depărtă pre el Saul de către el şi-l 13
puse pre el luiş preste mie şi ieşiia şi întra înaintea norodului. Şi-i era David întru 14
toate căile lui pricepîndu-să, şi Domnul era cu el. Şi văzu Saul cum el să priceape foarte, şi 15
să feriia de către faţa lui. Şi tot Israilul şi 16
Iuda iubiia pre David, căci el întra şi ieşiia înaintea feaţii norodului. Şi zise Saul către 17
David: „Iată fata mea cea mai mare, Merov, pre ea voiu da ţie muiare; însă te fă mie întru fiiu al puterii şi bate războaiele Domnului". Şi Saul zise: „Să nu fie mîna mea preste el, şi va fi preste el mîna celor streini de fealiu". Şi 18
zise David către Saul: „Cine sînt eu? Şi carea iaste viaţa rudeniei părintelui mieu, în Israil, ca să fiu ginere împăratului?" Şi să făcu în 19
vreamea ce era să să dea Merov, fata lui Saul, lui David, şi ea se deade lui Israil Molathiteanului fămeaie. Şi îndrăgi Melhol, fata lui 20
Saul, pre David;şi să spuse lui Saul şi să îndireptă cuvîntul întru ochii lui. Şi zise Saul: 21
„Da-voiu pre ea lui şi va fi lui întru piadecă". Şi era asupra lui Saul mîna celor streini de fealiu. Şi zise Saul către David: „Cu puterile îm vei fi ginere astăzi". Şi porunci Saul slu- 22
gilor lui, zicînd: „Grăiţi voi pre ascuns lui David, zicînd: 'Iată, va întru tine împăratul şi toate slugile lui te iubesc pre tine, şi tu fii ginere împăratului'". Şi grăiră slugile lui 23
Saul în urechile lui David după cuvintele aceastea. Şi zise David: „De iaste iuşor întru ochii voştri a fi ginere împăratului? Şi eu, om smerit, şi nu slăvit!" Şi 24
spuseră slugile lui Saul după cuvintele

25 aceastea carele au grăit David. Şi zise Saul: „Aceastea să grăiţi lui David: 'Nu va împăratul în dare, fără numai într-o sută de margini acoperite ale celor streini de fealiu să izbîndeşti la vrăjmaşii împăratului'". Şi Saul au
26 socotit să bage pre David în mînile celor streini de fealiu. Şi spuseră slugile lui Saul lui David după cuvintele aceastea, şi să îndireptă cuvîntul întru ochii lui David ca să să
27 facă ginere împăratului. Şi nu se pliniră zilele şi să sculă David şi mearse el şi oamenii lui şi uciseră întru cei streini de fealiu 100 de oameni şi au adus marginele ceale acoperite ale lor şi le-au plinit pre eale împăratului şi să făcu ginere împăratului;şi-i deade lui Saul pre
28 Melhol, fata lui, fămeaie lui. Şi văzu Saul şi ştiu că e Domnul cu David şi tot Israilul
29 iubeaşte pre el. Şi au adaos a să păzi de către David încă, şi să făcu Saul pizmuind lui
30 David toate zilele. Şi ieşiră boiarii celor streini de fealiu şi să făcu den destulul ieşirii lor, şi înţelept era David decît toate slugile lui Saul şi să cinsti numele lui foarte.

CAP XIX

1 Şi grăi Saul către Ionathan, fiiul lui, şi către toate slugile lui ca să omoară pre David. Şi Ionathan, fiiul lui Saul,
2 iubiia pre David foarte. Şi spuse Ionathan lui David, zicînd: „Saul, tată-mieu, cearcă să te omoară. Păzeaşte-te dară mîine dimineaţă şi te ascunde şi şăzi
3 ascuns. Şi eu voiu ieşi şi voiu sta rugîndu-mă tătîne-mieu la cîmpu unde vei fi acolo; şi eu voiu grăi pentru tine către tată-mieu şi voiu
4 vedea ce va fi, şi-ţi voiu porunci ţie". Şi grăi Ionathan bine pentru David către Saul, tată-său, şi zise către el: „Să nu să păcătuiască împăratul la robul tău, David, căce nu au gre-
5 şit la tine, şi faptele lui bune-s ţie foarte. Şi puse sufletul lui în mîna lui şi ucisă pre cel striin de fealiu şi au făcut Domnul mîntuire mare şi tot Israil au văzut şi s-au bucurat. Şi pentru căce păcătuieşti la sînge nevinovat, să
6 omori pre David în dar?" Şi auzi Saul glasul lui Ionathan şi să jură Saul, zicînd: „Viu e
7 Domnul,de va muri!". Şi chemă Ionathan pre David şi-i spuse lui toate cuvintele aceastea; şi aduse Ionathan pre David către Saul; şi
8 era înaintea lui ca ieri şi ca alaltaieri. Şi să adaose războiul a să face către Saul, şi să întări David şi bătu pre cei striini de fealiu şi-i lovi pre ei rană mare foarte şi fugiră de către
9 faţa lui. Şi să făcu duhul Domnului rău preste Saul, şi el - în casa lui dormînd, şi suliţa, în mîna lui; şi David cînta cu mînile lui. Şi cerca Saul să lovească suliţa în 10
David, şi să depărtă David de la faţa lui Saul, şi lovi suliţa în păreate, şi David să depărtă şi scăpă în noaptea aceaea. Şi trimisă Saul la 11
casa lui David poslanici, ca să-l păzască pre el şi să-l omoară pre el dimineaţa. Şi spuse lui David Melhol, muiarea lui, zicînd: „De nu vei tu scăpa sufletul tău în noaptea aceasta, mîine te vei omorî". Şi pogorî Melhol pre David 12
pre fereastră şi să duse şi fugi şi să mîntui. Şi luo Melhol ceale deşarte de 13
îngropare şi puse în pat, şi flocul părului caprelor au pus la căpătîiul lui, şi le-au acoperit pre eale cu o haină. Şi trimise Saul slugi 14
ca să ia pre David,şi zise că nu e îndemînă lui. Şi trimise la David, zicînd: „Aduceţi-l 15
pre el pre pat către mine,ca să-l omoru". Şi 16
mearsără cei trimiş şi iată, ceale deşarte de îngropare preste pat şi flocul părului caprelor la căpătîiul lui. Şi zise Saul Melholii: 17
„Pentru căce aşa m-ai smintit şi ai slobozit pre vrăjmaşul mieu şi au scăpat?" Şi zise Melhol lui Saul: „El mi-au zis: 'Slobozi-mă, iară de nu, te voiu omorî'". Şi David au fugit şi 18
au scăpat; şi mearsă către Samuil la Armathem şi spuse lui toate cîte au făcut lui Saul. Şi mearse Samuil şi David şi au şezut la Navath, la Rama. Şi să spuse lui Saul, zicînd: „Iată 19
David, la Navath, la Rama". Şi trimise Saul 20
poslanici ca să ia pre David şi, mergînd, văzură adunarea prorocilor celora ce prorociia, şi Samuil sta isprăvnicind preste ei; şi să făcu preste poslanicii lui Saul Duhul lui Dumnezău şi prorociră şi ei.Şi să spuse lui Saul şi au trimis alţi poslanici,şi au prorocit şi aceştea. Şi adaose Saul a trimite poslanici a 21
treia,şi prorociră şi aceştea. Şi să mînie cu 22
urgie Saul şi mearse şi el la Armathem şi veni pînă la fîntîna ariei cea de la Sifi şi întrebă şi zise: „Unde e Samuil şi David?" Şi ziseră: „Iată, în Navath, la Rama". Şi mearse de acolo, de la Navath, la Rama. Şi să făcu 23
preste el Duhul lui Dumnezău şi mergea mergînd şi prorocind, pînă au venit el în Navath, la Rama. Şi ş-au dezbrăcat hainele lui şi au 24
prorocit înaintea lor şi au căzut gol toată ziua aceaea şi toată noaptea. Pentru aceaea zice: „Au şi Saul, în proroci?"

CAP XX

1 Şi fugi David den Navath în Rama şi veni înaintea lui Ionathan şi zise: „Ce am făcut? Şi ce iaste strîmbătatea mea şi ce am greşit înaintea tătîne-
2 tău, că cearcă sufletul mieu?" Şi zise lui Ionathan: „Nice într-un chip tu nu vei muri. Iată, nu va face tată-mieu cuvînt mare au mic şi nu va descoperi ureachea mea; şi ce e ca să ascunză tată-mieu de către mi-

3 ne cuvîntul acesta? Nu iaste aceasta". Şi răspunse David lui Ionathan şi zise: „Ştiind au văzut tată-tău că am aflat har înaintea ta şi au zis: 'Să nu ştie aceasta Ionathan, cîndai nu va vrea!' Ce viu e Domnul şi viu e sufletul tău, că în ce chip am zis împlutu-s-au întru mijlocul mieu şi întru mijlocul tătîne-tău, pînă la
4 moarte". Şi zise Ionathan către David: „Ce
5 pohteaşte sufletul tău şi ce-ţ voiu face?" Şi zise David către Ionathan: „Iată dară, mîine e lună noao, şi eu şezînd nu voiu şădea cu împăratul a mînca; şi mă vei slobozi şi mă voiu
6 ascunde în cîmp, pînă înde sară. Şi de socotind mă va socoti tată-tău, şi vei grăi: 'Cerşind s-au cerşut de la mine David, să alearge pînă la Vithleaem, cetatea lui, că e
7 jîrtva zilelor acolo, la tot fealiul'. Şi de va zice: 'Bine', pace robului tău, iară de va răspunde nesilnic, să ştii că s-au săvîrşit răul de
8 la el. Şi vei face milă cu robul tău, căci am băgat făgăduinţa Domnului pre robul tău împreună cu tine; şi de iaste întru robul tău strîmbătate, omoară-mă tu, şi pînă la tată-tău
9 pentru căci aşa mă duci?" Şi zise Ionathan: „Nice într-un chip ţie, căci, de voiu şti că s-au săvîrşit răul de la tată-mieu, ca să vie preste tine şi întru cetăţile tale, nu voiu spune
10 ţie?" Şi zise David către Ionathan: „Cine-m va spune mie de va răspunde tată-tău năsil-
11 nic?" Şi zise Ionathan către David: „Pasă şi aşteaptă în ţarenă". Şi mergea amîndoi la
12 ţarină şi zise Ionathan către David: „Domnul Dumnezeul lui Israil ştie că voiu cerceta pre tată-mieu, cum va fi vreamea întreitu; şi iată, bine va fi pentru David, şi nu voiu tre-
13 mite către tine la ţarină. Aceastea să facă Dumnezeu lui Ionathan şi aceastea să adaogă, că voiu aduce răutăţile spre tine, şi voiu descoperi ureachea ta, şi te voiu trimite, şi vei mearge în pace; şi va fi Domnul împreună cu tine, în ce chip era împreună cu tată-
14 mieu. Şi de voi trăi eu încă, şi vei face milă
15 cu mine. Şi de voi muri cu moarte, să nu rădici mila ta de la casa mea pînă în veac; şi de nu cînd va rădica Domnul pre vrăjmaşii lui David, pre fieştecarele, de către faţa pămîntului, să să afle numele lui Ionathan la casa lui David şi să cearce Domnul pre vrăjmaşii lui
16 David". Şi au adaos încă Ionathan a să jura lui David, pentru căce îl iubiia pre el, căce iubi
17 sufletul celui ce-l iubiia pre el. Şi zise lui Ionathan: „Mîine, lună noao; şi te vei socoti, căce să va socoti şedearea ta; şi vei întrei şi te
18 vei socoti. Şi vei veni la locul tău, unde te-ai ascuns la ziua cea de lucru, şi vei
19 şedea lîngă Piatra Căii. Şi eu voiu întrei săgeţile, repezind, slobozindu-le la proaşcă.
20 Şi iată, voiu trimite copilaşul, zicînd: 'Pasă,
21 află-mi săgeata!' De voiu zice copilaşului: Dencoace e săgeata de la tine şi dencoace o ia pre ea!', vino, că pace e ţie şi nu iaste ţie hicleşug, viu Domnul! Iară de voiu zice aşa tinerelului: 'Dencolo e săgeata de la tine!', şi mai nainte să mergi, căce te-au trimis Domnul. Şi cuvîntul carele am grăit eu şi tu, 22
iată, Domnul, martur întru mijlocul mieu şi întru mijlocul tău, pînă în veac". Şi să 23
ascunse David în ţarenă, şi veni luna şi veni împăratul la masă să mănînce. Şi au şăzut 24
împăratul pre jăţul lui, ca şi odată şi altădată, pre jeţiu lîngă păreate. Şi apucă mai nainte
pre Ionathan şi şăzu Avenir de laturea lui Saul şi să socoti locul lui David. Şi nu grăi 25
Saul nemica în ziua aceaea, căci au zis: „E tîmplare, să arată a nu fi curat, căci nu s-au curăţit". Şi să făcu într-a doao zi a lunii, în 26
ziua a doao, şi să socoti locul lui David şi zise Saul către Ionathan, feciorul său: „Ce că n-au
venit feciorul lui Iesei şi ieri şi astăzi la masă?" Şi răspunse Ionathan lui Saul şi 27
zise lui: „S-au cerşut de la mine David, pînă la Vithleaem, cetatea lui, să meargă. Şi au zis:
'Trimite-mă dară, căci jărtvă e neamului mieu 28
în cetate, şi au poruncit către mine fraţii miei; şi acum, de am aflat har întru ochii tăi, să mă duc dară şi să văzu pre fraţii miei'. Pentru
aceaea n-au venit la masa împăratului". Şi 29
să mînie cu urgie Saul pre Ionathan foarte şi zise lui: „Fecior de featele ceale ce mergu de bunăvoie, au nu ştiu că părtaş eşti tu cu fiiul lui Iesei întru ruşinea ta şi întru ruşinea descoperirii maicii tale? Căci toate zilele 30
carele fiiul lui Ieseiu trăiaşte pre pămînt, nu se va găti împărăţia ta. Acum dară, trimiţînd, prinde pre voinicelu, căci fiiul morţii iaste
acesta". Şi răspunse Ionathan lui Saul, 31
tătîne-său, şi zise: „Pentru căci moare? Ce au făcut?" Şi rădică Saul sulița pre Ionathan 32
ca să-l omoare pre el şi ştiu Ionathan că s-au plinit răul acesta de la tatăl lui, să omoare pre
David. Şi sări Ionathan de la masă cu urgie 33
de mînie şi n-au mîncat într-a doao a lunii pîine, căci s-au întristat pentru David, căci au
săvîrşit preste el tatul lui. Şi să făcu dimi- 34
neaţă şi ieşi Ionathan la ţarenă la mărturie, în ce chip au făgăduit lui David; şi copilaş mic,
împreună cu el. Şi zise copilaşului: 35
„Aleargă, află-mi săgeţile cu carele eu răpezescu". Şi copilaşul au alergat, şi el au răpezit
cu săgeata şi au adus pre ea. Şi mearse 36
copilaşul pînă la locul săgeţii unde repeziia Ionathan şi strigă Ionathan denapoia copilaşului lui şi zise: „Încolo e săgeata, de la tine şi
înainte". Şi strigă Ionathan denapoia copi- 37
laşului lui, zicînd: „Sîrguindu grăbeaşte şi să nu stai!" Şi au cules copilaşul lui Ionathan
săgeţile şi le-au adus pre eale către stăpî-

38 nul lui. Şi copilaşul n-au ştiut nemica, fără
39 Ionathan şi David au ştiut cuvîntul. Şi
Ionathan au dat unealtele lui preste copilul lui
şi zise copilaşului său: „Pasă, întră în cetate!“
40 Şi deaca să duse copilaşul, şi David s-au scu-
lat de la Piatra Căii şi căzu preste faţa lui şi să
închină lui de 3 ori şi sărută unul pre alalt şi
au plîns fieştecarele întru aproapele său, pînă
41 la săvîrşire mare David covîrşi. Şi zise
Ioanathan lui David: „Pasă în pace, şi în ce
chip am jurat noi amîndoi întru numele Dom-
nului, zicînd: 'Domnul va fi martur întru mij-
locul mieu şi al tău, şi întru mijlocul semenţiei
meale şi întru mijlocul semenţiei tale, pînă în
42 veac!'“ Şi să sculă David şi să duse, şi
Ioanathan întră în cetate.

CAP XXI

1 Şi veni David la Nomva, către Avime-
leh preotul, şi să minună Avimeleh cu
tempinarea lui şi zise lui: „Ce că tu
2 singur, şi nime cu tine?“ Şi zise
David preotului Avimeleh: „Împără-
tul mi-au poruncit mie cuvînt astăzi şi zise
mie: 'Nimeni să nu ştie cuvîntul pentru care
eu te trimiţ pre tine şi pentru carele eu ţ-am
poruncit ţie'. Şi slugilor m-am mărturisit, în
3 locul ce să cheamă Emonim. Şi acum, de
sînt supt mîna ta 5 pîini, dă în mîna mea ce se
4 va afla“. Şi răspunse preotul lui David şi
zise: „Nu sînt supt mîna mea pîini necurate,
fără de numai sfinte pîini sînt; de vor fi păzite
5 slugile însă de muieri, şi vor mînca“. Şi
răspunse David preotului şi zise lui: „Ce şi de
muiare ne-am ferit ieri şi alaltaieri, cînd am
ieşit în cale s-au făcut toate slugile curăţite; şi
această cale e spurcată, pentru căci se va
6 sfinţi astăzi, pentru unealtele meale“. Şi au
dat lui Avimeleh preotul pîinile puneriі-
înainte, căci acolo nu era pîine, fără numai
pîinile feaţii ceale luate dentru faţa Domnului,
ca să puie pîine caldă întru care zi le-au luat
7 pre eale. Şi acolo era unul den slugile lui
Saul, în ziua aceaea ţiindu-se neesaran înain-
tea Domnului; şi numele lui, Doic Sirul, păs-
8 cînd muşcoii lui Saul. Şi zise David către
Avimeleh: „De iaste aici, supt mîna a ta, suliţă
au sabie? Vezi că sabia a mea şi unealtele
meale nu mi-am luat în mîna mea, căci era
9 cuvîntul împăratului degrabă“. Şi zise
preotul: „Ia sabia lui Goliath, celui de fealiu
strein, pre carele ai ucis în Valea Ila; şi ea,
învălită cu o haină denapoia cei preste umăr;
de vei lua, pre aceasta ţie ia-o, căci nu iaste
alta afară dentru aceasta aici“. Şi zise David:
„Iată, nu iaste ca aceasta, dă-mi-o pre ea!“ Şi
10 o deade pre ea lui. Şi să sculă David şi fugi
în ziua aceaea de către faţa lui Saul şi
veni David către Anhus, împăratul Ghethei.
Şi ziseră slugile lui Anhus către el: „Nu iaste 11
acesta David, împăratul pămîntului? Au nu
acestuia începea ceale ce juca, zicînd: 'Au ucis
Saul cu miile lui, şi David, cu zecile de mii ale
lui!'?“ Şi puse David cuvîntul acesta în 12
inima lui şi să spăre foarte de către faţa lui
Anhus, împăratul Ghethii. Şi ş-au schim- 13
bat faţa lui înaintea lui şi să făcu întru aceaea
zi şi să nebuniia la uşăle cetăţii şi să spijiniia
întru mînile lui şi cădea pre uşăle cetăţii, şi
balele lui cura preste barba a lui. Şi zise 14
Anhus către slugile lui: „Iată, aţi văzut, om
dezmeatec; căci l-aţi adus pre el la mine?
Au doară mă lipsesc eu de dezmeateci? Căci 15
l-aţ adus pre el să să dezmetecească către
mine? De e acesta, nu va întra în casa mea“.

CAP XXII

Şi să duse de acolo David şi scăpă şi 1
veni la peştera Oddolam. Şi auziră
fraţii lui şi toată casa tătîne-său şi să
pogorîră acolo către el. Şi să adu- 2
nară către el tot cel ce era în nevoie,
şi tot datornicul, şi tot supăratul la suflet, şi
era preste ei povăţuitoriu; şi era împreună cu
el ca vro 400 de oameni. Şi să duse David 3
de acolo la Masifa lui Moav şi zise către
împăratul Moav: „Să fie dară tatul mieu şi
maica mea lîngă tine, pînă voiu şti ce va face
mie Dumnezău“. Şi rugă faţa împăratului 4
Moav şi lăcuia împreună cu el toate zilele,
fiind David întru îngrădire. Şi zise Gad 5
prorocul către David: „Nu şădea întru îngră-
dire, pasă şi vei veni la pămîntul Iudei“. Şi
mearse David şi veni şi şăzu în cetatea Sirih.
Şi auzi Saul că să ştiu David şi oamenii ce era 6
cu el. Şi Saul şădea în deal suptu arătura cea de
la Rama; şi suliţa, în mîna lui, şi toate slugile lui
dvoriia lui. Şi zise Saul către slugile lui, 7
ceia ce dvoriia lui: „Ascultaţi dară, fiii lui
Veniamin, de adevărat la toţi la voi va da fiiul
lui Ieseiu ţarene şi vii, şi pre toţi, pre voi, va
pune mai mari preste sute şi preste mii?
Căce sînteţi toţi într-un loc asupra mea? Şi nu 8
iaste cela ce descopere ureachea mea pentru
că au pus făgăduinţă fiiul mieu împreună cu
fiiul lui Ieseiu, şi nu iaste dorind pentru mine
dentru voi şi descoperind ureachea mea căce
au rîdicat fiiul mieu pre robul-miu asupra
mea, întru vrăjmaş, ca şi ziua aceasta“. Şi 9
răspunse Doic Sirul, ispravnicul preste muş-
coii lui Saul, şi zise: „Văzut-am pre fiiul lui
Ieseiu venit la Nomva către Ahimeleh, fecio-
rul lui Ahitov preotul. Şi-i întreba lui pren 10
Dumnezău şi de mîncat au dat lui şi sabia lui
Goliath, celui striin de fealiu, au dat lui“.
Şi au trimis împăratul să cheame pre Ahimeleh, 11

feciorul lui Ahitov preotul, şi pre toţi fiii tătîni-său, preoţii ceii den Nova; şi veniră toţi
12 cătră împăratul. Şi zise Saul: „Ascultă dară, fiiul lui Ahitov!“ Şi zise: „Iată eu,
13 grăiaşte, doamne!“ Şi zise lui Saul: „Pentru căce te-ai tocmit asupra mea, tu şi fiiul lui Ieseiu, ca să-i dai tu lui pîine şi sabie, şi să-i întrebi lui pren Dumnezău, să-l pui preste mine întru vrăjmaş, ca în ziua aceasta?“
14 Şi răspunse Ahimeleh împăratului şi zise: „Şi cine e, întru toate slugile tale, ca David, credincios, şi ginere împăratului, şi mai mare a
15 toată porunca ta, şi slăvit întru casa ta? Au astăzi am început a-i întreba lui pren Dumnezău? Nice într-un chip! Să nu dea împăratul asupra robului său cuvînt, şi preste toată casa tătîni-mieu, căce n-au ştiut robul tău întru
16 toate aceastea, cuvînt mic au mare“. Şi zise împăratul Saul: „Cu moarte vei muri, Ahime-
17 leh, tu şi toată casa tătîni-tău!“ Şi zise împăratul celor ce aleargă alăturea celora ce stau asupra lui: „Aduceţi şi omorîţi pre preoţii Domnului, căce mîna lor e cu David şi căce au ştiut că fuge el şi n-au descoperit ureachea mea“. Şi n-au vrut slugile împăratului să rîdice mînile lor să timpine la preoţii Domnu-
18 lui. Şi zise împăratul lui Doic: „Întoarce-te tu şi timpină la preoţi“. Şi să întoarse Doicu Sirul şi omorî pre preoţii Domnului în ziua aceaea, 305 de oameni, toţi rîdicînd efud.
19 Şi pre Nomvan, cetatea a preoţilor, o au lovit cu gură de sabie, den bărbat pînă în muiare, den pruncu pînă în sugătoriu, şi viţelu şi
20 măgariu şi oaie. Şi scăpă un fecior a lui Ahimeleh, fiiul lui Ahitov, şi numele lui,
21 Aviathar. Şi fugi denapoia lui David. Şi spuse Aviathar lui David că au omorît Saul
22 pre toţi preoţii Domnului. Şi zise David lui Aviathar: „Ştiut-am în ziua aceaea, căci acolo era Doic Sirul, că spuind va spune lui Saul. Eu sînt vinovatul sufletelor casei tătî-
23 ne-tău. Şăzi cu mine, nu te teame, căci unde voiu cerca sufletului mieu loc, voiu cerca şi sufletului tău, căci te-ai ferit tu lîngă mine“.

CAP XXIII

1 Şi spuse lui David, zicînd: „Iată, cei
2 streini de fealiu bat la Cheila şi ei jefuiescu şi calcă ariile“. Şi întrebă David pren Domnul, zicînd: „Au mearge-voiu şi voiu lovi pre streinii de fealiu aceştea?“ Şi zise Domnul cătră David: „Pasă şi vei lovi întru cei streini de fealiu
3 aceştea şi vei mîntui pre Cheila“. Şi ziseră oamenii lui David cătră el: „Iată, noi, aici, în Iudea, ne teamem; şi cum va fi de vom mearge la Cheila, în pîntecele celor streini de fealiu vom întra
4 înlăuntru?“ Şi adaose David încă a întreba pren Domnul şi răspunse lui Domnul şi-i zise lui: „Scoală-te şi te pogoară la Cheila, căci Eu dau pre cei streini de fealiu în mîinile tale“. Şi 5
mearse David şi cu oamenii ce era împreună cu el la Cheila şi deade războiu celor streini de fealiu şi fugiră de cătră faţa lui; şi le luo dobitocul lor şi lovi întru ei rană mare şi mîntui David pre ceia ce lăcuia în Cheila. Şi fu 6
cînd fugiia Aviathar, fiiul lui Ahimeleh, cătră David, şi el cu David la Cheila s-au pogorît avînd efud în mîna lui. Şi să spuse lui Saul 7
că au venit David la Cheila şi zise Saul că: „L-au vîndut Domnul pre el întru mîinile meale, căci s-au închis întrînd în cetatea porţilor şi a zăvoarălor“. Şi porunci Saul la tot 8
nărodul să să pogoară întru războiu la Cheila, să prinză pre David şi pre oamenii lui. Şi 9
conoscu David cum nu va tăcea Saul răutatea pentru el şi zise David cătră Aviathar preotul: „Adu efudul Domnului!“ Şi zise David: 10
„Doamne, Dumnezeul lui Israil, auzind au auzit robul Tău că cearcă Saul să vie la Cheila să strice cetatea pentru mine. Închide-se- 11
va? Şi acum, de se va pogorî Saul, în ce chip au auzit robul Tău? Doamne, Dumnezăul lui Israil, spune robului Tău!“ Şi zise Domnul: „Se va închide!“ Şi zise David: „Au da-vor 12
cei den Cheila pre mine şi pre oamenii miei în mîinile lui Saul?“ Şi zise Domnul: „Da-vor!“ Şi să sculă David şi oamenii 13
carii era cu el, ca vro 400 de oameni, şi ieşiră den Cheila şi mergea oriunde mergea. Şi lui Saul să spuse cum au scăpat David den Cheila şi au părăsit să mai iasă încă. Şi şezu David 14
în Maserem, în pustiiu, la strîmtori, şi şezu în munte la pustiiul Zif, la muntele năsipos, în pămînt năsipos; şi cerca pre el Saul toate zilele, şi nu-l deade pre el Domnul în mîinile lui. Şi văzu David că iase Saul a cerca pre 15
el, şi David era în muntele cel uscăcios, întru cea noao Zifu. Şi să sculă Ionathan, feciorul lui Saul, şi mearse cătră David la cea noao. 16
Şi întări mîinile lui întru Domnul. Şi zise 17
cătră el: „Nu te teame, căci nu te va afla pre tine mîna lui Saul, tătîne-mieu, şi tu vei împărăţi preste Israil, şi eu voiu fi ţie al doilea; şi Saul, tată-mieu, ştie aşa“. Şi puseră amîn- 18
doi făgăduinţă înaintea Domnului, şi şedea David întru cea noao, şi Ionathan să duse la casa lui. Şi să suiră zifeiii den uscăciune 19
cătră Saul la deal, zicînd: „Nu, iată, David s-au ascuns la noi în Messara, în ceale strimte, în cea noao, în dealul lui Shilaat, den direapta lui Iesimon? Şi acum toate pentru sufletul 20
împăratului la pogorîre să să pogoară cătră noi, închiş sînt în mînele împăratului“. Şi 21
zise lor Saul: „Blagosloviţi voi, Domnului, căci aţi durut pentru mine. Păsaţi dară şi gătiţi în- 22
că şi ştiţi şi vedeţi locul unde va fi piciorul lui degrabă, acolo unde aţi zis, pentru ca nu meşterşuguind acesta va meşterşugui . Şi vedeţi 23

şi ştiţi dentru toate locurile unde el să ascunde acolo şi vă întoarceţi către mine la gata; şi voiu mearge cu voi şi va fi de va fi pre pămînt, şi-l voiu cerca pre el întru toate miile
24 Iudei". Şi să sculară zifeii de la năsipoasa şi mearseră înaintea lui Saul. Şi David şi oamenii lui, în pustiiul Maonului, de spre sară, den
25 direapta Iesemonului. Şi mearse Saul şi oamenii lui a cerca pre David. Şi să spuseră lui David şi să pogorî la piatra ceaea ce iaste în pustiiul Maon. Şi auzi Saul şi goni denapoia
26 lui David, la pustiiul Maon. Şi mergu Saul şi oamenii lui de o parte a muntelui, dencoace, şi era David şi oamenii lui de o parte den munte, dencolea. Şi era David ferindu-se a mearge de către faţa lui Saul; şi Saul şi oamenii lui s-au tăbărît asupra lui David şi preste
27 oamenii lui, să-i prinză pre ei. Şi către Saul veni vestitoriu, zicînd: „Sîrguiaşte şi vino, căci streini de fealiu au călcat preste
28 pămînt". Şi să înturnă Saul ca să nu gonească denapoia lui David şi mearse întru întimpinarea celor streini de fealiu. Pentru aceaea să numi locul acela „Piatra aceaea ce s-au împărţit".

CAP XXIV

1 Şi să sculă David de acolo şi şăzu întru
2 strîmturile lui Gadi. Şi să făcu deaca să întoarse Saul de denapoia celor streini de fealiu, şi i să spuse lui, zicînd că: „Iată, David, în pustiiu, în
3 Gadi". Şi luo cu sine 3000 de oameni aleşi den tot Israilul şi mearse a cerca pre David şi
4 pre oamenii lui despre faţa Sadeemului. Şi veni la cîrdurile turmelor, cealea ce era lîngă cale; şi era acolo peşteră, şi Saul întră ca să să gătească, şi David şi oamenii lui mai înlăuntru
5 şădea întru peşteră. Şi ziseră oamenii lui David către el: „Iată ziua aceasta, carele au zis Domnul către tine ca să dea pre vrăjmaşul tău în mînile tale şi vei face lui cum va fi bine întru ochii tăi". Şi să sculă David şi luo poala
6 îmbrăcăminţii lui Saul pre ascuns. Şi să făcu după aceasta, şi lovi inema lui David pre
7 el, căci au luat poala veşmîntului lui. Şi zise David către oamenii lui: „Nice într-un chip mie de la Domnul, de voiu face cuvîntul acesta domnului mieu, celui uns al Domnului, să aduc mîna a mea preste el, căci unsul Domnului
8 iaste acesta". Şi potoli David pre oamenii lui cu cuvinte şi nu le-au dat lor să să scoale să omoară pre Saul. Şi să sculă Saul
9 şi să pogorî la calea lui den peşteră. Şi să sculă David denapoia lui den peşteră şi strigă David denapoia lui Saul, zicînd: „Doamne împărate!" Şi căută Saul denapoia lui, şi să plecă David preste faţa lui pre
10 pămînt şi să închină lui. Şi zise David către Saul: „Pentru căci auzi cuvintele norodului, zicînd: 'Iată dară, David cearcă sufletul tău'?
11 Iată, întru ziua aceasta au văzut ochii tăi cum te-au dat pre tine Domnul astăzi întru mînile meale, în peşteră, şi n-am vrut să te omoru şi nu m-am îndurat de tine şi am zis: 'Nu voiu aduce mîna preste domnul mieu, căce unsul
12 Domnului acesta iaste!' Şi vede-ţi poala veşmîntului în mîna mea. Eu am luat poala veşmîntului tău, şi nu te-am ucis; cunoaşte şi vezi astăzi căce nu iaste în mîna mea răutate, nice păgînătate şi defăimare, şi n-am greşit
13 întru tine. Şi tu legi sufletul mieu, ca să-l iai pre el. Să judece Domnul întru mijlocul mieu şi al tău şi să-m izbîndească Domnul dentru tine, iară mîna mea nu va fi asupra ta.
14 În ce chip să zice pilda cea veachea: 'Dentru cei fără de leage va ieşi păcat', şi mîna mea nu va
15 fi preste tine. Şi acum denapoia cui mergi tu, împărate a lui Israil? Denapoia cui goneşti tu? Denapoia unui cîine mort, au denapoia unui purece? Facă-Se Domnul întru jude-
16 cătoriu şi legiuitoriu întru mijlocul mieu şi întru mijlocul tău, vază Domnul şi să judece judecata mea şi mă judece den mîna ta". Şi
17 să făcu daca săvîrşi David cuvintele aceastea grăind către Saul, şi zise Saul: „Glasul tău e acesta, fiiule David?" Şi rîdică Saul glasul lui şi plînse. Şi zise Saul către David: „Mai
18 drept eşti decît mine, căce tu mi-ai dat mie bune, iară eu ţ-am dat ţie reale. Şi tu mi-ai
19 spus mie astăzi carele mi-ai făcut bine, cum m-au închis Domnul în mînile tale astăzi, şi nu
20 m-ai omorît pre mine. Şi căce de va afla neştine pre vrăjmaşul său în primejdie şi-l va slobozi pre el întru cale bună, şi Domnul îi va
21 plăti lui bune, în ce chip ai făcut tu astăzi. Şi acum, iată, eu ştiu că împărăţind vei împărăţi
22 şi va sta în mîna ta împărăţia lui Israil. Şi acum jură-te mie întru Domnul că nu vei surpa sămînţa mea denapoia mea şi nu vei
23 piarde numele mieu den casa tătîni-mieu". Şi să jură David lui Saul. Şi să duse Saul la locul lui, şi David şi oamenii lui s-au suit la Mesera cea strîmtă.

CAP XXV

1 Şi muri Samuil şi să adunară tot Israilul şi-l plînsără pre el şi-l îngropară pre el în casa lui, la Armathaim. Şi să sculă David şi să pogorî la pustiiul
2 Maan. Şi era om la Maan, şi turmele lui, la Carmil; şi omul, mare foarte, şi la el oi 3000 şi capre 1000 – şi să făcu cînd tundea
3 turma lui, la Carmil. Şi numele omului, Naval, şi numele muierii lui, Avighea; şi muiarea, bună la priceapere, şi frumoasă la chip foarte, şi omul, năsilnic şi rău întru isprăvi; şi omul, vînătoriu.
4 Şi auzi David întru pustiiu cum tunde Naval

5 Carmeleanul turma lui. Şi trimise David 10
slugi şi zise slugilor: „Suiţi-vă la Carmil şi
păsaţi la Naval şi-l întrebaţi pre el pre numele
6 mieu ceale de pace. Şi veţi zice aceastea:
'La vreame! Şi tu să fii sănătos şi casa ta şi
7 toate ale tale, sănătoase. Şi acum, iată, am
auzit că tund la tine păstorii tăi, carii era cu
noi în pustiiu; şi nu i-am oprit pre ei şi n-am
poruncit lor nemica, toate zilele fiind ei în
8 Carmil. Întreabă copilaşii tăi şi vor spune
ţie; şi să afle copilaşii tăi har înaintea ochilor
tăi, căci întru zi bună am venit. Dă, dară, ce va
afla mîna ta, slugelor tale şi fiiului tău, lui
9 David'". Şi vin copilaşii lui David şi
grăiescu cuvintele aceastea către Naval, după
toate cuvintele aceastea întru numele lui
10 David; şi sări Şi răspunse Naval slugilor lui
David şi zise: „Cine e David? Şi cine e fiiul
lui Ieseiu? Astăzi înmulţiţ sînt robii fugind
11 fieştecarele de către faţa stăpînului său. Şi
voiu lua pîinile meale, şi vinul mieu, şi jun-
gherile meale, carele am junghiat celora ce
tund oile, şi le voiu da pre eale la oamenii carii
12 nu-i ştiu de unde sînt?" Şi să întoarseră
copilaşii lui David la calea lor; şi să întoarseră
şi veniră şi spuseră lui David după toate
13 cuvintele aceastea. Şi zise David oameni-
lor lui: „Încingeţi fieştecarele sabia lui!" Şi
să încinseră cu sabiile lor, şi David încinse şi
el sabia lui; şi să suiră denapoia lui David ca
vro 400 de oameni, şi cei 200 au şezut la
14 unealte. Şi Avigheii, muierii lui Naval, i-au
spus unul den copilaş, zicînd: „Iată, David au
trimis poslanic den pustiiu să cuvinteaze
bine pre stăpînul nostru, şi s-au ferit de către
15 ei. Şi oamenii, buni noao foarte; nu ne-au
oprit pre noi, nici ne-au poruncit nimică toate
zilele carele am fost lîngă dînşii; şi cînd eram
16 noi în ţarină, Ca un zidu era prejur noi şi
ziua şi noaptea, toate zilele cîte eram lîngă ei
17 păscînd turma. Şi acum cunoaşte şi vezi tu
ce vei face, căci s-au săvîrşit răutatea la dom-
nul nostru şi la casa lui, şi acesta – fiiu ucigaş
18 şi nu iaste a grăi către el". Şi sîrgui Avighea
şi luo 200 de pîini, şi doao vase de vin, şi 5 oi
grijite, şi 5 ifi de făină, şi un gomor de stafide,
şi 200 de păpuş de smochine şi au pus pre
19 măgari. Şi zise copilaşilor ei: „Meargeţ
înaintea mea, şi iată, eu denapoia voastră
20 viu". Şi bărbatului ei n-au spus. Şi să făcu
ea fiind călare pre măgăriţe şi pogorîndu-se
în poalele muntelui şi, iată, David şi oamenii
lui pogorîia întru întîmpinarea ei; şi timpină
21 pre ei. Şi David zise: „Poate fi că cu strîmbă-
tate am păzit toate ale lui Naval în pustiiu şi nu
am poruncit să ia dentru toate ale lui nimică,
şi mi-au dat mie reale pentru bune. Aceas- 22
tea să-m facă mie Domnul, lui David, şi aceas-
tea să-m adaogă, de voiu lăsa dentru toate ale
lui Naval, pînă demineaţă, pişind la păreate".
Şi văzu Avighea pre David şi sîrgui şi sări de 23
pre măgăriţe şi căzu înaintea lui David preste
faţa ei. Şi să închină lui pre pămînt şi căzu 24
la picioarele lui şi zise: „Întru mine, domnul
mieu, strîmbătatea! Grăiască dară roaba ta
întru urechile tale şi ascultă cuvîntul roabei
tale. Să nu puie domnul mieu inima lui 25
pre omul cel fără de minte acesta, pre Naval,
căci după numele lui, aşa iaste: Naval, numele
lui, şi nebunie împreună cu el. Şi eu, roaba ta,
nu am văzut copilaşii domnului mieu, pre
carii ai trimis. Şi acum, domnul mieu, viu e 26
Domnul şi viu e sufletul tău, în ce chip te-au
oprit Domnul ca să nu întri în sînge nevino-
vat, ce să mîntuieşti mîna ta ţie, şi acum, facă-să
ca Naval vrăjmaşii tăi şi ceia ce cearcă dom-
nului mieu reale! Şi acum ia bunăcuvînta- 27
rea ta aceasta care au adus roaba ta domnului
mieu şi o vei da copilaşilor celora ce dvoresc
domnului mieu. Rădică dară fărădeleagea 28
roabei tale, căci făcînd va face Domnul dom-
nului mieu casă credencioasă; căci războiul
domnului mieu Domnul va bate şi răutate nu
se va afla în tine niceodinioară! Şi se va 29
scula om gonind pre tine şi cercînd sufletul
tău, şi va fi sufletul domnului mieu legat întru
legătura vieţii, lîngă Domnul Dumnezeu, şi
sufletul vrăjmaşilor tăi vei prăştia în mijlocul
praştiei. Şi va fi căci va face Domnul dom- 30
nului mieu toate cîte au grăit bine asupra ta şi
va porunci ţie Domnul întru povăţuitori
preste Israil. Şi nu va fi ţie aceasta urîciune 31
şi împiedecare inemii domnului mieu, să
vearse sînge nevinovat în dar şi să mîntuiască
mîna domnului mieu luiş; şi să îmbunătăţească
Domnul domnului mieu şi vei pomeni roabei
tale, să-i faci bine ei". Şi zise David Avi- 32
ghieii: „Bine e cuvîntat Domnul Dumnezeu lui
Israil, Carele te-au trimis astăzi întru aceasta
întîmpinare mie! Şi binecuvîntată voroava 33
ta şi blagoslovită, tu, care m-ai oprit pre mine
astăzi întru aceasta ca să nu viu întru sîngiuri
şi să pîngărescu mîna mea mie! Însă că viu 34
iaste Domnul Dumnezeul lui Israil, Carele m-au
oprit pre mine astăzi ca să nu fac rău ţie, că,
de nu ai fi sîrguit şi ai fi venit întru întempina-
rea mea, atunce am zis: 'De va rămînea lui Na-
val, pînă la lumina demineţii, pişindu la părea-
te!'". Şi luo David den mînile ei toate cîte au 35
adus lui şi zise ei: „Suie-te în pace la casa ta şi
vezi, auzit-am glasul tău şi am ales faţa ta". Şi 36
mearse Avighea către Naval şi, iată, lui, băutură
în casa lui, ca o băutură, a unui împărat; şi ine-

ma lui Naval – bună spre el, şi el – îmbătîndu-se foarte. Şi nu spuse Avighiea lui Naval cuvînt, au mare au mic, pînă la lumina demineţii, şi să
37 făcu dimineaţa. Deaca să trezvi de vin Naval, spuse lui muiarea lui toate cuvintele aceastea şi muri inema lui întru dinsul, şi el să
38 făcu ca o piatră. Şi să făcu ca vro zeace zile,
39 şi lovi Domnul pre Navaal şi muri. Şi auzi David că au murit Naval, şi zise: „Blagoslovit Domnul, Carele au judecat judecata ocării meale den mîna lui Naval, şi pre robul Lui l-au ferit den mîna realelor! Şi răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui". Şi tremise David şi grăi pentru Avighieia, să ia pre ea lui
40 fămeaie. Şi veniră slugile lui David către Avighea la Carmil şi grăiră ei, zicînd: „David ne-au tremis pre noi către tine, să te ia lui
41 fămeaie". Şi să sculă şi să închină pre pămînt despre faţă şi zise: „Iată, roaba ta întru slujnică, ca să speale picioarele slugilor
42 tale". Şi grăbi şi să sculă Avighiea şi să sui pre măgariu, şi cinci feate ale ei veniia după ea, şi mearse denapoia slugilor lui David şi să
43 făcu lui fămeaie. Şi pre Ahinaam au luat David dentru Israil şi amîndoao era lui
44 muieri. Şi Saul au dat pre Melhol, fata lui, pre muiarea lui David, lui Falti, fiiul lui Amis, celui den Roma.

CAP XXVI

1 Şi veniră zifeii (den cea năsipoasă) către Saul la deal, zicînd: „Iată, David să acopere împreună cu noi în dealul Ehilath, cela de către faţa lui Iese-
2 mon". Şi să sculă Saul şi să pogorî la pustiiul Zif şi, împreună cu el, 3000 de oameni aleşi dentru Israil, a cerca pre David
3 în pustiiul lui Zif. Şi să tăbărî Saul în muntele Ehelath, cel de către faţa lui Iesemon, lîngă cale, şi David au şăzut în pustiiu; şi văzu David că au venit Saul denapoia lui în pus-
4 tie. Şi au trimis David iscoade şi ştiu că au
5 venit Saul gata acolo. Şi să sculă David pre ascuns şi să duse la locul unde dormiia acolo Saul; şi acolo, Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui. Şi Saul dormiia în cort, şi norodul,
6 tăbărît împrejurul lui. Şi răspunse David şi zise către Ahimeleh Hetteul şi către Avessa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, zicînd: „Cine va întra cu mine către Saul în tabără?" Şi zise Avesa: „Eu voiu întra împreună cu tine".
7 Şi întră David şi Avesa întru norod noaptea. Şi iată, Saul dormind în cort, şi sulița înfiptă în pămînt, lîngă capul lui; şi Avenir şi norodul
8 lui dormiia împrejurul lui. Şi zise Avesa către David: „Închis-au Domnul astăzi pre vrăjmaşul tău în mîn[illegible], şi acum să lovăsc dară pre el cu sulița în pămînt o dată şi nu-i
9 voiu îndoi lui". Şi zise David către Avesa: „Să nu-l strici pre el, căci cine va aduce mîna lui preste unsul Domnului şi se va nevinovăţi?"
10 Şi zise David: „Viu Domnul că, de nu-l va lovi Domnul pre el, au ziua lui va veni şi va muri, sau la războiu va pogorî şi se va adaoge.
11 Nice într-un chip mie de la Domnul ca să aduc mîna mea preste unsul Domnului! Şi acuma, ia dară sulița de lîngă capul lui şi căuşul apei şi să meargem noi singuri",
12 Şi luo David sulița şi căuşul apei de lîngă capul lui şi mearseră singuri. Şi nu era cel ce veade, şi nu era cel ce conoaşte, şi nu era cel ce deştepta, toţi dormind, căci năucire de la Domnul au căzut
13 preste ei. Şi trecu David decindea şi stătu pre vîrful dealului de departe şi multă calea întru mijlocul lor era. Şi chemă David pre
14 norod şi lui Avenir grăi, zicînd: „Nu vei răspunde, Avenir?" Şi răspunse Avenir şi zise: „Cine eşti tu, cela ce mă chemi pre
15 mine?" Şi zise David către Avenir: „Nu eşti om tu? Şi cine e ca tine în Israil? Şi pentru căci nu păzăşti pre domnul tău, pre împăratul? Căci au întrat unul den norod ca să strice
16 pre domnul tău, pre împăratul. Şi nu e bun cuvîntul acesta carele ai făcut. Viu Domnul, că fii ai omorîrii, voi, ceia ce păziţi pre împăratul, pre stăpînul vostru, pre cel uns al Domnului. Şi acum, vezi dară: sulița împăratului şi căuşul apei unde iaste, ceale de lîngă capul
17 lui?" Şi conoscu Saul glasul lui David şi zise: „Glasul tău e acesta, fiiule Davide?" Şi zise David: „Robul tău, doamne împărate!"
18 Şi zise: „Pentru căci aceasta goneaşte domnul mieu denapoia robului său? Căci ce am greşit
19 şi ce s-au aflat întru mine strîmbătate? Şi acum, asculte dară domnul mieu împăratul cuvintele robului său: De te clăteaşte Dumnăzău asupra mea, mirosască-se jîrtva ta; iară de-s fiii oamenilor, blestemaţi aceştea înaintea Domnului, căci m-au scos astăzi ca să nu fiu întemeiat întru moştenirea Domnului,
20 zicînd: 'Pasă, slujaşte la alţi dumnezăi'. Şi acum, să nu cază sîngele mieu pre pămînt den preajma feaţii Domnului, căci au ieşit împăratul lui Israil a cerca sufletul mieu în ce chip goneaşte corbul de noapte în munţi".
21 Şi zise Saul: „Greşit-am, întoarce-te, fiiule Davide, că nu-ţ voiu mai face rău încă, pentru carele cinstit sufletul mieu, întru ochii tăi; şi în ziua de astăzi în deşărt mă făcuiu şi necunoscuiu multe foarte".
22 Şi răspunse David şi zise: „Iată sulița împăratului, vie unul dentru slugi şi să o ia pre ea.
23 Şi Domnul să întoarcă fiecăruia după direptăţile lui şi credinţa lui, în ce chip te-au dat astăzi Domnul în mînile meale şi n-am vrut să aduc mîna mea
24 preste cel unsu al Domnului. Şi iată, în ce chip s-au mărit sufletul tău astăzi întru aceasta întru ochii miei, aşa să să mărească sufletul mieu înaintea Domnului, şi să mă acopere, şi

25 să mă scoaţă den toată primejdia". Şi zise Saul către David: „Blagoslovit eşti, fiiule! Şi făcînd vei face şi putînd vei putea!" Şi mearse David în calea lui, şi Saul mearse la locul lui.

CAP XXVII

1 Şi zise David întru inema lui, zicînd: „Acum mă voiu adaoge întru o zi în mînile lui Saul; şi nu iaste mie bine de nu voiu scăpa la pămîntul celor strei-ini de fealiu; şi să va părăsi Saul de mine a mă cerca pre mine în tot hotarul lui
2 Israil; şi mă voiu mîntui den mîna lui". Şi să sculă David şi trecu el şi cei 600 de oameni ce era cu el şi să duse către Anhus, feciorul lui
3 Ammaam, împăratul Ghiethiei. Şi au şăzut David impreună cu Anhus la Ghieth; şi oamenii lui, fieştecarele şi casa lui, şi David şi amîndoao muierile lui: Ahinaam Israilteanca şi Avighea, muiarea lui Naval Carmileanul.
4 Şi să spuse lui Saul că au fugit David la Ghieth şi n-au mai adaos încă a-l cerca pre
5 el. Şi zise David către Anhus: „De au aflat robul tău har înaintea ochilor tăi, dă-m mie loc întru una den cetăţi ce-s în ţarină şi voiu şădea acolo; şi pentru căci şade robul tău în cetate ce să împărăţeaşte împreună cu tine?"
6 Şi-i deade lui Anhus în ziua aceaea pre Sichelag. Pentru aceaea să făcu Sichelagul împăra-
7 tului Iudeii pînă în ziua de astăzi. Şi să făcu numărul zilelor cărora au şăzut David în
8 ţarena celor striini de fealiu 4 luni. Şi să suia David şi oamenii lui şi loviia preste tot Ghieser şi preste Amalichit; şi iată, pămîntul era lăcuit, de la Lampsur şi pînă la pămîntul
9 Eghipetului. Şi bătea David pămîntul şi nu prindea viu bărbat au muiare şi lua turme şi cirezi şi măgari şi cămile şi îmbrăcăminte şi să
10 întorcea şi veniia către Anhus. Şi zise Anhus către David: „Asupra a cui aţi lovit astăzi?" Şi zise David către Anhus: „Despre amiazăzi a Iudei şi despre răsăritul lui Ies-
11 mega şi despre răsărita lui Chienezi. Şi om şi bărbat n-am prinsu viu să aduc la Ghieth, zicînd să nu spuie la Ghieth asupra noastră, zicînd: 'Aceastea David face'". Şi acesta e venitul lui, toate zilele carele şădea David în
12 ţarena celor striini de fealiu. Şi să încrezu David la Anhus foarte, zicînd: „Ruşină-să ruşinîndu-să în norodul lui Israil, şi va fi mie robu în veac".

CAP XXVIII

1 Şi să făcu în zilele acealea, şi să adunară streinii de fealiu întru taberile lor, să bată război cu Israil. Şi zise Anhus către David: „Ştiind să ştii că împreună cu mine vei ieşi la război tu
2 şi oamenii tăi". Şi zise David către Anhus: „Aşa, acum vei şti carele va face robul tău". Şi zise Anhus către David: „Aşa mai mare preste păzitorii trupului mieu te voiu pune pre tine în toate zilele". Şi Samuil au 3
murit şi au plîns pre el tot Israilul şi-l îngropară pre el în Armathaim, în cetatea lui. Şi Saul rîdică pre cei ce grăiia den pîntece şi pre gîcitorii de pre pămînt. Şi să adunară cei 4
streini de fealiu şi veniră şi să tăbărîră la Sonam; şi adună Saul pre tot omul lui Israil şi să tăbărîră la Ghielvoe. Şi văzu Saul tabăra 5
celor streini de fealiu şi să înfricoşă şi să spămîntă inima lui foarte. Şi întrebă Saul pren 6
Domnul şi nu i-au răspuns lui Domnul, şi întru visuri, şi întru arătări, şi întru proroci. Şi zise Saul slugilor sale: „Cercaţ mie 7
muiare ce grăiaşte den pîntece şi voiu mearge către ea şi voiu cerca întru ea". Şi ziseră slugile lui către el: „Iată muiare ce den pîntece grăiaşte, în Aendor". Şi să acoperi Saul şi 8
să îmbrăcă cu alte haine şi mearse el şi doi bărbaţ împreună cu el şi veni la muiare noaptea şi-i zise ei: „Vrăjaşte-m mie dară întru cel den pîntece grăitori şi-m suie mie pre carele voiu zice ţie". Şi-i zise lui muiarea: „Iată 9
dară, tu ştii cîte au făcut Saul, cum au surpat Saul pre cei den pîntece grăitori şi pre gîcitori de pre pămînt; şi pentru ce tu pui laţ sufletului mieu ca să-l omori pre el?" Şi să jură ei 10
Saul asupra Domnului, zicînd: „Viu e Domnul, de va timpina ţie strîmbătate întru cuvîntul acesta". Şi zise muiarea lui Saul: „Pre cine 11
să suiu în sus ţie?" Şi zise: „Pre Samuil suie-mi în sus". Şi văzu muiarea pre Samuil şi 12
strigă cu glas mare şi zise muiarea către Saul: „Pentru căci m-ai prelestit? Şi tu eşti Saul?" Şi zise ei împăratul: „Nu te teame, 13
spune, pre cene ai văzut?" Şi zise lui muiarea: „Dumnezăi am văzut, suindu-se den pămînt". Şi zise ei: „Ce ai conoscut?" Şi 14
zise lui: „Om, den picioare suindu-se den pămînt, şi acesta, cu veşmînt îmbrăcat". Şi conoscu Saul că acesta e Samuil şi să plecă pre faţa lui pre pămînt şi să închină lui. Şi 15
zise Samuil: „Pentru căci m-ai supărat, să mă suiu eu?" Şi zise Saul: „Nevoiescu-mă foarte, şi cei streini de fealiu dau război întru mine, şi Dumnezău S-au depărtat de la mine şi nu m-au mai ascultat încă, şi în mîna prorocilor, şi în visuri, şi în arătări, şi acuma te-am chemat pre tine să-m arăţi ce voiu face". Şi 16
zise Samuil: „Pentru căci mă întrebi? Şi Domnul S-au depărtat de tine şi Să făcu cu aproapele tău. Şi făcu Domnul ţie în ce chip au 17
grăit mîna mea: şi va rumpe Domnul împărăţia ta den mîna ta şi o va da pre ea aproapelui tău, lui David. Căci nu ai ascultat glasul Domnului şi 18
nu ai plinit mînia urgiei Lui întru Amalic, pentru cuvîntul acesta au făcut Domnul ţie în ziua

19 aceasta. Şi va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mîinile celor streini de fealiu,şi mîine tu şi fiii tăi împreună cu tine vor cădea, şi tabăra lui Israil o va da Domnul în
20 mînile celor striini de fealiu". Şi sîrgui Saul şi căzu stîndu pre pămînt şi să înfricoşă foarte de cuvintele lui Samuil, şi întru el nu mai era vîrtute, căce n-au mîncat pîine toată ziua şi toată
21 noaptea aceaea. Şi întră muiarea către Saul şi văzu că să pripi foarte şi zise către el: „Iată, au ascultat roaba ta glasul tău şi mi-am pus sufletul mieu în mîna ta şi am ascultat cuvintele
22 tale carele ai grăit mie. Şi acum ascultă dară şi tu glasul roabei tale şi voiu pune înaintea ta jămnă de pîine şi mănîncă şi va fi întru
23 tine puteare, căci mergi în cale". Şi să lepădă şi nu vrea să mănînce, şi siliia pre el slugile lui şi muiarea; şi ascultă glasul lor şi să
24 sculă după pămînt şi şăzu pre jăţiu. Şi la muiare era juncă păscătoare în casă şi grăbi şi junghie pre ea, şi luo făină şi frămîntă şi coapse azime şi aduse înaintea lui Saul şi înaintea slugilor lui şi mîncară şi să sculară şi mearseră în noaptea aceaea.

CAP XXIX

1 Şi adunară cei streini de fealiu toate taberile lor la Afecca, şi Israil să
2 tăbărî la Aendor cea den Israil. Şi domnii celor streini de fealiu mergea întru sute şi întru mii; şi David şi oamenii lui mergea mai pe urmă, împreună cu
3 Anhus. Şi ziseră domnii celor streini de fealiu: „Cine sînt aceştea ce mergu?"Şi zise Anhus către voivozii celor streini de fealiu: „Nu e acesta David, sluga lui Saul, împăratul lui Israil, care fu cu noi zile, acesta-i al doilea an? Şi n-am aflat întru el nemică,dentru carea zi au căzut către mine şi pînă în ziua aceasta".
4 Şi să mîhniră preste el domnii celor striini de fealiu şi ziseră lui: „Întoarce pre om şi să să întoarcă la locul lui unde l-ai pus pre el acolo şi să nu vie împreună cu noi la războiu şi să nu se facă viclean taberii. Şi cu ce să va împăca acesta cu domnul lui? Au nu cu capetele a
5 oamenilor acelora? Au nu e acesta David căruia începea în danţuri, zicînd: 'Au lovit Saul întru miile lui, şi David, întru zecile de
6 mii ale lui'?" Şi chemă Anhus pre David şi-i zise lui: „Viu e Domnul că direpţ eşti tu şi bun întru ochii miei, şi ieşirea ta şi întrarea ta împreună cu mine în tabără şi căce n-am aflat asupra ta rău, dentru care zi ai venit către mine, pînă în ziua de astăzi; şi întru ochii domnilor nu
7 eşti bun tu. Şi acuma întoarce-te şi te du în pace, şi să nu faci rău întru ochii domnilor celor
8 streini de fealiu". Şi zise David către Anhus: „Ce am făcut ţie? Şi ce ai aflat întru robul tău, dentru carea zi am fost înaintea ta şi pînă în ziua de astăzi, ca să nu viu să bat pre vrăjmaşii domnului mieu, împăratului?" Şi 9
răspunse Anhus şi zise către David: „Ştiu că bun eşti tu în ochii miei ca şi îngerul lui Dumnezeu; ce domnii celor striini de fealiu zic: Nu va veni cu noi la războiu'. Şi acum mînică 10
dimineaţă tu şi slugile domnului tău, ceia ce au venit cu tine, şi păsaţ la locul unde v-am aşăzat pre voi acolo, şi cuvînt rău să nu pui în inema ta, căce bun eşti tu înaintea mea; şi vă mînecaţ în cale şi să lumineaze voao,şi păsaţ". Şi să mînecă David, el şi oamenii lui, să 11
meargă şi să păzească pămîntul celor striini de fealiu,şi cei striini de fealiu s-au suit să să bată către Israil.

CAP XXX

Şi să făcu întrînd David şi oamenii lui 1
în Sichelag a treia zi,şi Amalic lovi asupra răsăritului şi pre Sichelag, şi lovi pre Sichelag şi au arsu-o pre ea cu foc. Şi pre muieri şi pre toţi cîţi 2
era întru ea, den mic pînă în mare,n-au omorît om, nici muiare, ce robiră şi să duseră la calea lor. Şi veni David şi oamenii lui la cetate. Şi 3
iată, era arsă cu foc, iară muierile lor şi fiii lor şi featele lor, robite. Şi rădică David şi 4
oamenii lui glasul lor şi au plîns pînă unde nu era întru ei vîrtute a mai plînge. Şi amîn- 5
doao muierile lui David s-au robit: Ahinaam Israilteanca şi Avighiea, muiarea lui Naval Carmileanului. Şi să îngrijă David foarte, 6
căci zise norodul să-l ucigă cu pietri pre el, căci durut e sufletul a tot norodul, fieştecăruia pentru fiii lui şi pentru featele lui. Şi să întări David întru Domnul Dumnezăul lui. Şi zise 7
David către Aviathar preotul, fiiul lui Ahimeleh: „Adu efudul!" Şi aduse Aviathar efudul către David. Şi întrebă David pren Dom- 8
nul, zicînd: „Au goni-voiu denapoia lui Ghieddur acestuia? Au ajunge-voiu pre ei?" Şi zise lui Domnul: „Goneaşte, căci ajungînd vei ajunge pre ei, şi scoţînd vei scoate". Şi 9
mearse David, el şi cei 600 de oameni cu el, şi veniră pînă la pîrîul Vosor şi ceialalţi au stătut. Şi au gonit cu 400 de oameni şi obosiră 10
200 de oameni carii au şăzut decindea pîrîului Vosor. Şi aflară om eghiptean în ţarenă şi 11
prinseră pre el şi-l aduseră pre el la David;şi deaderă lui pîine de au mîncat şi-l adăpară pre el cu apă. Şi-i deaderă o bucată de 12
păpuşă de smochine şi 2 de stafide şi au mîncat; şi veni duhul lui întru el, căci n-au fost mîncat pîine şi nu băuse apă 3 zile şi 3 nopţi. Şi zise lui David: „De unde eşti? 13
Şi al cui eşti tu?" Şi zise copilaşul eghipteanul: „Eu sînt rob al unui om amalichi-

tean şi m-au lăsat stăpînul mieu, căci m-am
14 bolnăvit eu, astăzi a treia zi. Şi noi am lovit
la amiazăzi a lui Heleth şi spre părţile Iudeii şi
pre Ghielvue, şi pre Sichelag am arsu-o cu
15 foc". Şi zise lui David: „Au duce-mă-vei
asupra lui Ghiedur acesta?" Şi zise: „Jură-te
dară mie asupra lui Dumnezău să nu mă
omori şi să nu mă dai în mînile stăpînului
mieu, şi te voiu aduce asupra lui Ghiedur
16 acesta". Şi-l pogorî pre el acolo şi, iată, ei
răvărsaţi preste faţa a tot pămîntul, mîncînd
şi bînd şi prăznuind întru toate prăzile ceale
mari carele au luat den pămîntul celor streini
17 de fealiu şi den pămîntul Iudei. Şi veni
asupra lor David şi-i lovi pre ei, de la luceafăr
pînă înde sară, şi a doua zi, şi n-au scăpat
dentru ei om, fără numai 400 de copilaşi carii
18 era călări pre cămile şi au fugit. Şi luo
David toate cîte au luat amalichiteanii şi pre
19 amîndoao muierile lui le-au scos David. Şi
nu le-au lipsit lor de la mic pînă la mare, şi
pînă la fii şi la feate, şi den prăzi şi pînă în
toate cîte au luat lor; toate le-au întors David.
20 Şi luo David toate turmele şi cirezile şi le-au
mînat înaintea prăzilor, şi prăzilor acelora să
21 zicea: „Aceastea-s prăzile lui David!" Şi
sosi David către ceale doao sute de oameni ce
au rămas a mearge denapoia lui David şi-i
aşăză pre ei la pîrîul lui Vosor. Şi ieşiră întru
întimpinarea lui David şi întru întimpinarea
norodului ce era cu el. Şi să apropie David
pînă la norod şi-l întrebară pre el ceale de
22 pace. Şi răspunse tot omul păgîn şi rău den
oamenii ceia de războiu ce au mersu cu David
şi ziseră: „Căce n-au gonit împreună cu noi,
nu le vom da lor den prăzile carele am scos,
fără numai fieştecarele muiarea lui şi feciorii
23 lui să-ş ia şi să să întoarcă". Şi zise David:
„Nu veţi face aşa, fraţii miei, după ce ne-au
dat Domnul noao şi ne-au păzit pre noi şi au
dat Domnul pre Ghiedur, carele veniia
24 asupra noastră, în mînile noastre. Şi cine
va asculta voao cuvintele aceastea? Căce nu
mai puţini decît noi sînt: pentru căce după partea
celuia ce să pogoară la război, aşa va fi
partea aceluia ce şade la unealte; într-un chip
25 vor împărţi". Şi să făcu dentru ziua aceaea
şi înainte, şi să făcu întru poruncă şi întru
26 îndireptare lui Israil, pînă astăzi. Şi veni
David în Sechielag şi trimise den prăzi
celor bătrîni ai Iudei şi celor de aproape ai lui,
zicînd: „Iată blagoslovenie voao, dentru pră-
27 zile vrăjmaşilor Domnului": Celor den
Vethsur, şi celor den Ramma a răsăritului, şi
28 celor den Ghiethither, Şi celor den Aroir,
şi celor den Amadi, şi celor den Safa, şi celor
29 den Esthie, şi celor den Ghieth, Şi celor
den Nican, şi celor den Safeh, şi celor
den Thimath, şi celor den Carmil, şi celor den
cetăţile lui Ieremeil, şi celor den cetăţile lui
Chenezu, Şi celora den Ierimuth, şi celor 30
den Virsavie, şi celor den Nomve, Şi celor 31
den Hievron, şi la toate locurile carele au tre-
cut David acolo, el şi oamenii lui.

CAP XXXI

Şi cei striini de fealiu da război 1
asupra lui Israil; şi fugiră oamenii lui
Israil de către faţa celor striini de fea-
liu şi căzură răniţi în muntele Ghiel-
vue. Şi să loviră cei striini de fealiu 2
cu Saul şi cu fiii lui, şi bat cei striini de fealiu
pre Ionathan şi pre Aminadav şi pre Melhi-
soa, fiii lui Saul. Şi să îngreuiază războiul 3
asupra lui Saul şi-l aflară pre el săgetătorii,
oameni arcaş, şi să răni supt vintre. Şi zise 4
Saul către cela ce purta unealtele lui: „Zmulge
sabia ta şi mă junghe cu ea, ca să nu vie aceşti
neobrezuiţ şi mă vor junghea pre mine şi vor
batjocuri întru mine". Şi nu vru cela ce rîdica
unealtele lui, căce s-au înfricoşat foarte. Şi luo
Saul sabia lui şi căzu preste ea. Şi văzu cela 5
ce rîdica unealtele lui că au murit Saul, şi au
căzut şi el preste sabia lui şi au murit
împreună cu el. Şi au murit Saul şi cîteştrei 6
feciori ai lui, şi cel ce rădica unealtele lui, şi
toţi oamenii lui, în ziua aceaea, deodată. Şi 7
văzură oamenii lui Israil cei decîndea de vale
şi cei decîndea de Iordan că au fugit oamenii
lui Israil şi cum că au murit Saul şi fiii lui, şi-ş
lasă cetăţile lor şi fug, şi vin cei striini de fea-
liu şi lăcuiescu întru eale. Şi să făcu a doao 8
zi, şi veniră cei striini de fealiu a dezbrăca pre
cei morţi; şi aflară pre Saul şi pre trei feciori a
lui, căzuţi pre munţii lui Ghelvue, şi-l întoar-
sără pre el şi-i dezbrăcară unealtele lui. Şi 9
tăiară capul lui şi trimiseră la pămîntul celor
striini de fealiu, împrejur, binevestind idolilor
lor şi norodului lor. Şi-i puse unealtele lui 10
la Astartion, şi trupul lui l-au înfipt în zidul
lui Vethsam. Şi auziră pentru el ceia ce 11
lăcuiescu în Iavis a Galaaditii ceale ce au
făcut cei striini de fealiu lui Saul. Şi să 12
sculară tot omul puterii şi au mersu toată
noaptea şi luară trupul lui Saul şi trupul lui Io-
nathan, fiiul lui, de la zidul den Veth-
sam şi adusără pre ei la Iavis
şi arsără pre ei acolo de tot.
Şi luară oasele lor şi le în- 13
gropară supt arătura cea
den Iavis. Şi pos-
tescu şapte zile.

A ÎMPĂRĂŢIILOR A DOUA

CAP I

1 Şi fu după ce muri Saul, şi David să
întoarse bătînd pre Amalic şi şăzu
2 David în Sechelag doao zile. Şi fu
în ziua a treia şi, iată, om veni den
tabăra nărodului lui Saul, şi hainile
3 lui rupte şi pămînt preste capul lui. Şi fu
venind el cătră David, şi căzu pre pămînt şi să
închină lui. Şi zise lui David: „De unde tu vii?“
Şi zise cătră el: „Den tabăra lui Israil eu am
4 scăpat“. Şi zise lui David: „Ce iaste cuvîn-
tul acesta? Spune-m mie!“ Şi zise că au fugit
nărodul de la războiu şi au căzut mulţ den
nărod şi au murit; şi Saul şi Ionathan, fiiul lui,
5 au murit. Şi zise David voinicului ce-i spu-
nea lui: „Cum ştii că au murit Saul şi Ionath-
6 an, fiiul lui?“ Şi zise voinicul cela ce spu-
nea lui: „Cu cădearea au căzut în muntele lui
Ghielvue şi, iată, Saul era răzimat pre sulița
lui şi, iată, carăle şi cei mai mari preste cai să
7 loviră cu el. Şi căută denapoia lui şi văzu
pre mine şi mă chemă. Şi ziş: ‘Iată eu!’
8 Şi-m zise: ‘Cine eşti tu?’ Şi ziş cătră el: ‘Ama-
9 lichitean eu sînt’. Şi zise cătră mine: ‘Stăi
dară asupră-mi şi mă omoară, căci cuprinsu-
m-au întunearec groznic, şi încă sufletul mieu
10 în mine’. Şi stătuiu asupra lui şi-l omorîiu
pre el, căci ştiiam că nu va trăi după ce au
căzut el. Şi am luat stema cea den capul lui şi
brăţariul cel de pre braţul lui şi am adus pre
11 eale domnului mieu aicea“. Şi apucă David
hainile lui şi le rupse, şi toţ oamenii lui ce era
12 cu el ş-au rupt hainile lor. Şi au tînguit Şi
au plînsu şi au postit pînă înde seară pentru
Saul şi pentru Ionathan, fiiul lui, şi pentru
nărodul Iudei şi pentru casa lui Israil, căce
13 s-au rănit cu sabie. Şi zise David voinicului
celui ce povestiia lui: „De unde eşti tu?“ Şi
zise: „Fiiul al unui om nemearnic amalichi-
14 tean eu sînt“. Şi-i zise David lui: „Cum
nu te înfricoşaş a aduce mîna ta a strica pre
15 unsul Domnului?“ Şi chemă David unul
den voinicii lui şi zise: „Apropiindu-te, tim-
16 pină lui!“ Şi lovi pre el şi muri. Şi zise cătră
el David: „Sîngele tău – pre capul tău, căce
gura ta au răspuns asupra ta zicînd că: ‘Eu am
17 omorît pre unsul Domnului!’“ Şi plînse
David plînsoarea aceasta pre Saul şi pre
18 Ionathan, fiiul lui, Şi zise ca să înveaţe pre
fiii Iudei. Iată, s-au scris pre Cartea celui
19 direpţ. Şi zise: „Stîlpeaşte, Israil, pentru
cei morţi pre înălţimile tale, răniţilor! Cum
20 căzură tarii! Nu povestiţ în Ghieth, şi să
nu vestiţ bine întru ieşirile Ascalonului,
ca nu cîndva să vor bucura featele celor
striini de fealiu, ca nu cîndva să vor veseli fea-
tele neobrezuiţilor. Munţii de la Ghielvue! 21
Nu pogoare roao şi nu fie ploaie preste voi şi
ţarinele începăturilor! Căci acolo să supără
pavăţa tarilor, pavăţa lui Saul nu se unse cu
untdelemnu. Den sîngele răniţilor şi den 22
seul tarilor arcul lui Ioanathan nu s-au întors
deşert înapoi şi sabia lui Saul nu s-au învîrte-
jit deşartă. Saul şi Ionathan cei iubiţ şi 23
înfrumuseţaţi, neosebiţ, binecuvioşi întru
viaţa lor, şi la moartea lor nu s-au osebit; decît
vulturii mai uşori, şi decît leii s-au mai întă-
rit. Featele lui Israil! Pre Saul plîngeţi, pre 24
cela ce vă îmbrăca pre voi roşii, împreună cu
podoaba voastră, pre cela ce aducea podoaba
de aur preste îmbrăcămintele voastre! Cum 25
au căzut tarii în mijlocul războiului! Ioana-
than, spre moarte te-ai rănit, pre înălţimile
tale rănitură! Doresc pre tine, fratele mieu, 26
Ioanathan! Te înfrumseţaş mie foarte; să
minună dragostea ta mie mai mult decît dra-
gostea muierilor. Cum au căzut tarii şi 27
periră unealtele de războiu!“

CAP II

Şi să făcu după aceasta, şi întrebă 1
David întru Domnul, zicînd: „Au sui-
mă-voiu întru una den cetăţile
Iudei?“ Şi zise Domnul cătră el:
„Suie-te!“ Şi zise David: „Unde mă
voiu sui?“ Şi zise: „La Hevron“. Şi să sui 2
acolo David, la Hevron, şi amîndoao muierile
lui, Ahinom Israilteanca şi Avighea, muiarea
lui Naval Carmileanul. Şi oamenii cei 3
împreună cu el – fieştecarele şi casa lui; şi
lăcuia în cetăţile Hevronului. Şi vin oame- 4
nii Iudei şi ung pre David acolo ca să împără-
ţască preste casa Iudei. Şi spuseră lui David,
zicînd cum oamenii den Iavis ai Galaditei au
îngropat pre Saul. Şi au trimis David vesti- 5
tori cătră ispravnicii Iavisului Galaditei şi zise
cătră ei David: „Blagosloviţ – voi Domnului,
căci aţ făcut mila aceasta pre domnul vostru,
pre Saul, pre unsul Domnului, şi aţ astrucat
pre el şi pre Ioanathan, fiiul lui! Şi acuma, 6
să facă Domnul cu voi milă şi adevăr! Şi încă
şi eu voiu face cu voi binele acesta, căci aţ
făcut cuvîntul acesta. Şi acum, întărească- 7
se mîinile voastre şi vă faceţ întru fii tari, căci
au murit domnul vostru, Saul, şi încă pre mi-
ne m-au uns casa Iudei preste ei întru împă-
rat“. Şi Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui 8
Saul, luo pre Ievoste, feciorul lui Saul, şi-l sui pre
el den tabără la Manaem. Şi-l împărăţi pre el 9
preste Galadita şi preste Thasiri şi preste Israil şi
preste Efraim şi preste Veniamin şi preste tot
Israilul. De 40 de ani era Ievosthe, fiiul lui 10
Saul, cînd au împărăţit preste Israil, şi 2 ani
au împărăţit, afară den casa Iudei, carii

era denapoia lui David. Şi să făcură zilele carele David au împărăţit în Hevron, preste casa Iudei, 7 ani şi 6 luni. Şi ieşi Avenir, feciorul lui Nir, şi slugile lui Ievoste, feciorul lui Saul, cînd au împărăţit, den Manaim la Gavaon. Şi Ioav, feciorul Saroiei, şi slugile lui David au ieşit den Hevron. Şi să timpinară unii cu alţii la izvorul cel de la Gavaon deodată, şi şăzură ceştea asupra izvorului dencoace şi ceia dencolea. Şi zise Avenir către Ioav: „Să să scoale voinicii şi să să joace înaintea noastră!“ Şi zise Ioav: „Să să scoale!“ Şi să sculară şi trecură, cu număr, dentru Veniamin copii 12, de ai lui Ievosthe, feciorul lui Saul, şi 12 den copiii lui David. Şi apucară fieştecarele cu mîna capul aproapelui său, şi sabia lui – la coastele aproapelui său, şi căzură deodată. Şi să chemă numele locului aceluia: Partea Vicleanilor, care iaste în Gavaon. Şi să făcu războiul nesilnic tare forte în ziua aceaea; şi greşi Avenir şi oamenii lui Israil înaintea slugilor lui David. Şi fură acolo trei feciori ai Saruiei: Ioav şi Avesa şi Asail. Şi Asail – iuşor la piciorele lui ca o căprioară de ceale de cîmpu; Şi goni Asail denapoia lui Avenir, şi nu se abătu a mearge den direapta au de na stînga de napoia lui Avenir. Şi căută Avenir denapoia lui şi zise: „Au tu eşti Asail singur?“ Şi zise: „Eu sînt“. Şi zise lui Avenir: „Abate-te tu în direapta au în stînga şi prinde ţie unul den voinici şi ia ţie toate armele lui“. Şi nu vru Asail să să abată den napoia lui. Şi adaose încă Avenir, zicînd lui Asail: „Depărtează-te de la mine, ca să nu te lovescu în pămînt! Şi cum voiu rădica obrazul mieu către Ioav? Şi unde sînt aceastea? Întoarce-te către Ioav, fratele tău!“ Şi nu vrea să să dea în laturi. Şi-l lovi pre el Avenir cu denapoia sulităii lui în deşărt şi trecu sulita pînă denapoia lui. Şi căzu şi muri supt el. Şi fu tot cela ce veniia pînă la locul unde au căzut acolo Asail şi muri, să feriia. Şi goni Ioav şi Avesa denapoia lui Avenir. Şi soarele apunea, şi ei au venit pînă la dealul lui Emmat, carele iaste de spre faţa Gheii, calea pustiiului Gavaon. Şi să adunară fiii lui Veniamin, ceia den napoia lui Avenir, şi să făcură într-un pîlc şi au stătut pre vîrful unui deal. Şi strigă Avenir pre Ioav şi zise: „Au doară pînă la biruinţă va mînca sabia? Au nu ştii că amară vor fi la ceale de apoi? Şi pînă cînd nu vei zice norodului să să întoarcă de denapoia fraţilor noştri?“ Şi zise Ioav: „Viu Domnul, că să nu fi grăit, pentru căce atuncea de dimineaţă,s-ar fi suit norodul, fieştecarele denapoia fratelui său“. Şi trîmbiţă Ioav cu trîmbiţa şi stătu tot norodul şi nu mai goniră denapoia lui Israil şi nu mai adaosără încă a să bate. Şi Avenir şi oamenii lui s-au dus la apus toată noaptea aceaea; şi trecea Iordanul şi mearsără tot şăsul şi veniră la tabără. Şi Ioav să întorse de denapoia lui Avenir şi adună tot norodul; şi să socotiră den fiii lui David 19 oameni şi Asail. Şi slugile lui David au ucis dentru fiii lui Veniamin, den oamenii lui Avenir, 360 de oameni de la el. Şi rădicară pre Asail şi-l astrucară pre el în mormîntul tătîni-său, în Vithleaem. Şi mearse Ioav şi oamenii ce era cu el toată noaptea şi li să lumină lor în Hevron.

CAP III

Şi să făcu războiu multă vreame întru mijlocul casei lui Saul şi întru mijlocul casei lui David. Şi casa lui David mergea şi să întăriia, şi casa lui Saul mergea şi slăbiia. Şi să născură lui David feciori 6 în Hievron. Şi era cel dentîiu născut al lui – Amnon al Ahinaamei Israilteancii; Şi al doilea al lui – Daluia, cu Avighia Carmileanca; şi al treilea – Avesalom, feciorul Maahăi, featei lui Tholmi, împăratul lui Gasir; Şi al patrulea – Ornias, feciorul Anghithei; şi al cincelea – Safatia, al Avitaalii; Şi al şaselea – Iefruam, den Eglaha, muiarea lui David. Aceştea s-au născut lui David în Hievron. Şi fu fiind războiu întru mijlocul casei lui Saul şi în mijlocul casei lui David, şi Avenir era ţiind casa lui Saul. Şi lui Saul era ţiitoare; şi numele ei – Resfa, fata lui Ioil. Şi întră către ea Avenir şi zise Ievoste, fiiul lui Saul, către Avenir: „Ce că ai întrat către ţiitoarea tătîne-mieu?“ Şi să mînie foarte Avenir pentru cuvîntul acesta pre Ievosthe şi zise Avenir către el: „Nu doară cap de cîine sînt eu? Am făcut astăzi milă cu casa lui Saul, tătîne-tău, şi pentru fraţii şi pentru conoscuţii lui, şi nu m-am dus de bunăvoie la casa lui David, şi cerci asupra mea tu pentru strîmbătatea unii muieri astăzi? Aceastea să facă Dumnezău lui Avenir şi aceastea să-i adaogă lui, căci, în ce chip S-au jurat Domnul lui David, aşa voiu face lui în ziua aceasta: să iau împărăţia de la casa lui Saul Şi să rîdic scaunul lui David asupra lui Israil şi preste Iuda, de la Dan şi pînă la Virsavie“. Şi nu mai putu Ievuste să răspunză lui Avenir cuvînt, căci s-au înfricoşat de el. Şi trimise Avenir vestitori către David, la Thelam, unde era, îndată zicînd: „Pune făgăduinţa ta împreună cu mine şi, iată, mîna mea împreună cu tine, să întorc către tine toată casa lui Israil“. Şi zise David: „Bine! Eu voiu pune către tine făgăduinţă, însă un cuvînt eu cer de la tine, zicînd: Nu vei vedea faţa mea, de nu vei aduce pre Melhol, fata lui

14 Saul, venind tu să vezi faţa mea". Şi trimise David către Ievuste, feciorul lui Saul, soli, zicînd: „Dă-mi pre muiarea mea, pre Melhol, pre carea am luat cu 100 de acoperemînturi de margenile acelor streini de fea-
15 liu". Şi trimise Ievuste şi o luo pre ea de la bărbatul ei, de la Faltiil, feciorul lui
16 Selim. Şi mergea bărbatul ei împreună cu ea, mergînd şi plîngînd denapoia ei, pînă la Vaurim. Şi zise către el Avenir: „Pasă, întoar-
17 ce-te!" Şi să întoarse. Şi zise Avenir către cei bătrîni ai lui Israil, zicînd: „Ieri şi alaltaieri cercaţi pre David ca să împărăţască preste
18 voi, Şi acum, faceţi, pentru că Domnul au grăit pentru David, zicînd: 'În mîna robului Mieu, lui David, voiu mîntui norodul Mieu, pre Israil, den mîna celor streini de fealiu şi
19 den mîna tuturor vrăjmaşilor lui'". Şi au grăit Avenir şi încă întru urechile lui Veniamin; şi mearse Avenir ca să grăiască în urechile lui David, în Hevron, toate cîte au plăcut întru ochii lui Israil şi în ochii a toată casa lui
20 Veniamin. Şi veni Avenir către David la Hevron, şi împreună cu el 20 de oameni; şi făcu David lui Avenir şi oamenilor ce era cu el
21 ospăţ. Şi zise Avenir către David: „Sculamă-voiu dară şi voiu mearge şi voiu aduna către domnul mieu împăratul pre tot Israilul şi pune-voiu cu el făgăduinţă şi vei împărăţi preste toate carele pohteaşte sufletul tău". Şi trimise David pre Avenir şi mearse cu pace.
22 Şi iată, slugile lui David şi ai lui Ioav vin de la pradă, şi prăzi multe aducea împreună cu ei. Şi Avenir nu era cu David în Hevron, căce l-au fost trimis pre el şi s-au fost dus cu pace.
23 Şi Ioav şi toată oastea lui au venit, şi să spuse lui Ioav, zicînd: „Venit-au Avenir, feciorul lui Nir, către David şi l-au trimis pre el şi s-au
24 dus cu pace". Şi întră Ioav către împăratul şi zise: „Ce aceasta ai făcut? Iată, au venit Avenir către tine; şi pentru ce l-ai trimis pre
25 el şi s-au dus cu pace? Au nu ştii răutatea lui Avenir, feciorul lui Nir? Ca să te amăgească au venit, şi ca să ştie întrarea ta şi ieşi-
26 rea ta, şi să ştie toate cîte tu faci!" Şi să întoarse Ioav de la David şi trimise soli către Avenir denapoia lui şi-l întoarse pre el de la
27 fîntîna lui Seirat; şi David nu ştiia. Şi întoarse pre Avenir la Hevron şi-l abătu pre el Ioav den laturea porţii să grăiască către el, vicleninduI, şi-l lovi acolo în deşărt pre el şi muri în sîngele lui Asail, fratele lui Ioav.
28 Şi auzi David după aceasta şi zise: „Nevinovat sînt eu şi împărăţia mea de la Domnul, de acum şi pînă în veac, de sîngiurile lui Avenir,
29 feciorul lui Nir. Să sosească pre capul lui Ioav şi preste toată casa tătîne-său! Şi să nu lipsească den casa lui Ioav înfrînt şi stricat şi ţiind cîrjă şi căzînd în sabie şi lipsindu-se de pîine!" Iară Ioav şi Avesa, fratele lui, au 30
ucis pre Avenir, pentru căci au omorît pre Asail, fratele lor, la Gavaon la război. Şi 31
zise David către Ioav şi către tot nărodul ce era cu el: „Rumpeţi-vă hainele voastre şi vă încingeţ cu saci şi plîngeţ înaintea lui Avenir!" Şi împăratul David mergea denapoia patului. Şi astrucară pre Avenir în Hevron. Şi 32
rădică împăratul glasul lui şi plînse pre groapa lui; şi plînse tot nărodul pre Avenir. Şi plînse împăratul pre Avenir şi 33
zise: „Au ca moartea lui Naval va muri Avenir? Mînile tale nu s-au legat, picioarele 34
tale nu în obezi, n-ai apropiat ca Naval, înaintea a fiiului strîmbătăţii ai căzut!" Şi să 35
adunară tot nărodul ca să-l plîngă pre el. Şi veni tot nărodul ca să cineaze cu David pîine şi încă fiind ziua; şi să jură David, zicînd: „Aceastea să facă mie Dumnezeu şi aceastea să-m adaogă, că, de nu va apune soarele, nu voiu gusta pîine sau den fiece!" Şi cunoscu 36
tot nărodul şi plăcu înaintea lor toate cîte au făcut împăratul înaintea a tot nărodul. Şi 37
ştiu tot nărodul şi tot Israilul în ziua aceaea că nu s-au făcut de la împăratul ca să omoară pre Avenir, feciorul lui Nir. Şi zise împăratul 38
către slugile lui: „Nu ştiţ că povăţuitoriu mare au căzut în ziua aceasta întru Israil? Şi căci 39
eu sînt rod astăzi, şi pus de împăratul? Iară oamenii aceştea, fiii Saruiei, nesilnici mie-m sînt. Să răsplătească Domnul celui ce face ceale reale după răul lui!"

CAP IV

Şi auzi Ievosthe, fiiul lui Saul, că au 1
murit Avenir, feciorul lui Nir, în Hevron, şi să slăbănogiră mîinile lui, şi toţi oamenii den Israil încremeniră.
Şi doi oameni – mai mari preste rădi- 2
cările-asupra – lui Ievosthe, fiiul lui Saul: numele unuia, Vaana, şi numele al doilea, Rihav, fiii lui Remoth Virotheului, den fiii lui Veniamin, căci şi Viroth să socotiia a fiilor lui Veniamin, Şi au fugit virotheii la Gheth şi 3
au fost acolo nemernicind pînă în ziua aceasta. Şi la Ioanathan, fiiul lui Saul, – fiiu 4
rănit la picioare, fiiu de 5 ani şi acesta, cînd au venit veastea lui Saul şi a lui Ionathan, fiiului lui, den Israil; şi-l rîdică pre el doica lui şi fugi, şi fu pripindu-se ea să fugă, şi au căzut şi s-au şchiopat; şi numele lui – Memfivosthe.
Şi mearseră fiii lui Remon, ai Virotheului, 5
Rihav şi Vaana, şi întrară la zăduful zilii în casa lui Ievosthe, şi el dormiia în aşternut de amiazăzi. Şi iată, portăriţa casii curăţiia 6
grîu şi i să făcu somn şi dormiia, şi Rihav şi Vaana, fraţii, au trecut. Şi întrară în casă, 7
şi Ievosthe dormiia în patul lui în cămara lui; şi loviră pre el şi omorîră pre el şi lua-

8 ră capul lui. Şi luînd capul lui, mearseră
calea cea de spre apus toată noaptea. Şi au
adus capul lui Ievosthe lui David, la Hevron,
şi ziseră cătră împăratul: „Iată capul lui
Ievosthe, fiiul lui Saul, vrăjmaşului tău, carele
cerca sufletul tău; şi au dat Domnul domnului
nostru împăratului izbîndire întru vrăjmaşii
lui ca şi în ziua aceasta de cătră Saul, vrăjma-
9 şul tău, şi dentru semenţia lui". Şi au răs-
puns David lui Rihav şi lui Vaana, fratele lui,
fiilor lui Remmon Virotheului, şi zise lor: „Viu
Domnul, Carele au mîntuit sufletul mieu den
10 toată primejdia, Căci cela ce mi-au spus
mie zicînd că au murit Saul şi Ionathan, şi el
era ca un colăcaş înaintea mea; şi-l prinş pre
el şi-l uciş pre el în Sichilag, căruia mi se
11 cădea mie să dau de veaste bună; Şi acum
oameni răi au ucis pre om direpţ, în casa lui,
pre patul lui, şi acum voiu cerca sîngele lui
den mîinile voastre şi voiu piarde pre voi de
12 pre pămînt". Şi porunci David slugilor lui
şi-i omorîră pre ei; şi le tăiară mîinile şi
picioarele lor şi spînzurară pre ei deasupra
şipotului în Hevron. Şi capul lui Ievosthe l-au
îngropat în mormîntul lui Avenir, feciorul lui
Nir, în Hevron.

CAP V

1 Şi mearseră toate fealiurile lui Israil
cătră David, la Hevron, şi ziseră lui:
„Iată, oasele tale şi peliţile tale –
2 noi. Şi ieri, şi alaltaieri, fiind Saul
împărat preste noi, tu erai cela ce
scoteai pre Israil. Şi zise Domnul cătră tine:
'Tu vei paşte pre norodul Mieu, pre Israil, şi
tu vei fi întru povăţuitoriu preste norodul
3 Mieu, Israil'". Şi vin toţ bătrînii lui Israil
cătră împăratul, la Hevron, şi puse lor împă-
ratul David făgăduinţă, în Hevron, înaintea
Domnului. Şi ungu pre împăratul David
4 preste tot Israilul. Fiiu de 30 de ani David
cînd au împărăţit el, şi 40 de ani au împărăţit.
5 Şapte ani şi luni 6 au împărăţit la Hevron
preste Iuda şi 33 de ani au împărăţit preste
6 Israil şi Iuda în Ierusalim. Şi mearse David
şi toţ oamenii lui la Ierusalim cătră ievuseul
cela ce lăcuia pămîntul. Şi să grăi lui David:
„Nu vei întra aicea, căce au stătut împotrivă
cei orbi şi cei şchiopi, zicînd că: 'Nu va întra
7 David aicea'". Şi luo David îngrădirea Sio-
8 nului; aceasta e cetatea lui David. Şi zise
David în ziua aceaea: „Tot cel ce loveaşte pre
ievuseu, atingă-se de cuţit, şi pre cei orbi şi
şchiopi şi pre cei ce urăscu sufletul lui David".
Pentru aceaea vor zice: „Şchiopii şi orbii nu vor
9 întra în Casa Domnului". Şi şăzu David întru
îngrădire şi să chemă aceasta cetatea lui David.
Şi o zidi pre ea cetate împrejur de la margine şi
10 casa lui. Şi mergea David mergînd şi mărin-
du-se, şi Domnul Tot-ţiitoriul – împreună cu el.
Şi trimise Hiram, împăratul Tirului, soli cătră 11
David şi leamne de chedru şi teslari de
leamne şi meşteri de zidu de piatră, şi zidiră
casa lui David. Şi cunoscu David că au gătit 12
pre el Domnul întru împărat preste Israil şi
cum că s-au rădicat împărăţia lui pentru noro-
dul lui Israil. Şi luo David încă muieri şi ţii- 13
tori den Ierusalim, după ce au venit el den
Hevron, şi să făcură lui David încă feciori şi
feate. Şi aceastea-s numele celor ce s-au 14
născut lui în Ierusalim: Samus şi Sovav şi
Nathan şi Solomon Şi Evear şi Elisue şi 15
Nafic Şi Iefie şi Elisama şi Elidae şi Elfa- 16
lath, Samae, Iesivath, Nathan, Galoman,
Ievaar, Theithu, Sisfalath, Naghieth, Nafec,
Ionathan şi Asemis, Voalimath, Elifaath. Şi 17
auziră cei striini de fealiu că s-au uns David
împărat preste Israil şi să suiră toţ cei striini
de fealiu a cerca pre David. Şi auzi David şi să
pogorî la îngrădire. Şi cei striini de fealiu 18
mearseră şi căzură la Valea Titanilor. Şi 19
întrebă David pren Domnul, zicînd: „Sui-mă-
voiu cătră cei striini de fealiu? Şi da-i-vei pre
ei în mînile meale?" Şi zise Domnul cătră
David: „Suie-te, căce dînd voiu da pre cei
striini de fealiu în mînile tale". Şi veni 20
David den ceale de sus rupturi şi tăie pre cei
striini de fealiu acolo. Şi zise David: „Rupse
Domnul pre vrăjmaşii miei, pre cei striini de
fealiu, înaintea mea, în ce chip să rup apele".
Pentru aceaea s-au numit numele locului ace-
luia Deasupra Rupturilor. Şi lăsară acolo 21
pre dumnezăii lor şi luară pre ei David şi
oamenii ce era cu el. Şi zise David să arză pre
ei de tot cu foc. Şi adaoseră încă cei striini 22
de fealiu a se suirea şi căzură în Zăpodia Tita-
nilor. Şi întrebă David pren Domnul, 23
zicînd: „Au sui-mă-voiu cătră cei streini de
fealiu şi-i vei da pre ei în mînile meale?" Şi
zise Domnul: „Nu te vei sui întru întimpina-
rea lor; întoarce-te de la ei şi te vei apropia
lîngă ei aproape de cel plîngătoriu. Şi va fi 24
cînd vei auzi tu glasul clătirei desişului plîngă-
toriului, atuncea te vei pogorî cătră ei, căci
atuncea va ieşi Domnul înaintea ta să taie în
războiul celor streini de fealiu". Şi făcu David 25
în ce chip porunci lui Domnul şi lovi pre cei
streini de fealiu de la Gavaon pînă la Gazira.

CAP VI

1 Şi adună încă David tot tînărul den
Israil, ca vro 70000. Şi să sculă şi 2
mearse David şi tot norodul ce era
împreună cu el, şi den boiarii Iudei, la
suire, ca să suie de acolo chivotul lui
Dumnăzău, peste carele s-au numit numele
Domnului puterilor şăzînd preste heruvim
preste el. Şi suiră chivotul Domnului preste 3
un car nou. Şi rîdicară pre el den casa lui Ami- 4
nadav celui den deal. Şi Oza şi fraţii lui, fiii lui

Aminadav, trăgea carul împreună cu chivotul,
5 şi fraţii lui mergea înaintea sicriiului. Şi David şi toţi fiii lui Israil, jucînd înaintea Domnului întru organe întinse cu vîrtute, şi cu cîntări, şi cu canoane, şi cu alăute, şi cu
6 tîmpene, şi cu ţimbale, şi cu fluiere. Şi veniră pînă la ariile lui Nahor şi întinse Oza mîna lui preste sicriiul lui Dumnezău ca să-l ţie pre el; şi-l ţinu, căci îl cîrmise pre el
7 viţelul. Şi Să mînie cu urgie Domnul pre Oza şi lovi acolo pre dînsul Dumnezău pentru obrăznecie şi muri acolo lîngă sicriiul Domnu-
8 lui, înaintea lui Dumnezău. Şi să mîhni David pentru care lucru tăie Domnul tăiare întru Oza. Şi să chemă locul acela Tăiarea lui
9 Oza, pînă în ziua aceasta. Şi să temu David de Domnul în ziua aceaea, zicînd: „Cum va
10 întra cătră mine sicriiul lui Dumnezău?“ Şi nu vrea David ca să abată cătră dînsul sicriiul făgăduinţei Domnului în cetatea lui David, şi abătu pre el David la casa lui Avedara Ghe-
11 theului. Şi au şăzut sicriiul Domnului în casa lui Avedara Ghetheului luni 3 şi blagoslovi Domnul toată casa lui Avedara şi toate ale
12 lui. Şi să spuse împăratului David, zicînd: „Blagoslovi Domnul casa lui Avedara şi toate ale lui, pentru sicriiul lui Dumnezău“. Şi mearse David şi sui sicriiul Domnului den casa lui Avedara la cetatea lui David, cu vese-
13 lie. Şi era împreună cu el ceia ce rîdica sicriiul Domnului: 7 danţuri – şi jungheare de
14 viţel şi de miei. Şi David răsuna cu organe întinse înaintea Domnului, şi David – îmbră-
15 cat în veşmînt luminos. Şi David şi toată casa lui Israil suiră sicriiul Domnului, cu stri-
16 gare şi cu glas de trîmbiţe. Şi să făcu sicriiul Domnului sosind pînă la cetatea lui David, şi Melhol, fata lui Saul, să plecă pre fereastră şi văzu pre împăratul David jucînd şi zicînd cu lăuta înaintea Domnului; şi
17 defăimă pre el întru inima ei. Şi aduseră înlăuntru sicriiul Domnului şi-l puseră pre el la locul lui, la mijlocul cortului care au întins lui David; şi aduse David ardere-de-tot înain-
18 tea Domnului şi împăcăciuni. Şi săvîrşi David aducînd arderele ceale de tot şi ceale de împăcări, şi blagoslovi pre nărod întru
19 numele Domnului puterilor. Şi împărţi la tot nărodul, la toată putearea lui Israil, de la Dan pînă la Versavie, den bărbat pînă în muiare, la fieştecarele cîte un covrig de pîine şi cîte o bucată de carne friptă şi cîte o scovardă den tigaie. Şi să duse tot nărodul, fieş-
20 tecarele la casa lui. Şi să întoarse David să blagoslovească casa lui. Şi ieşi Melhol, fata lui Saul, întru întimpinarea lui David şi binecuvîntă lui şi zise: „Ce s-au mărit astăzi împăratul lui Israil, carele s-au descoperit astăzi întru ochii slujnicelor robilor lui, în ce chip să descopere descoperindu-se unul dentru cei ce joacă!“ Şi zise David cătră Melhol: 21
„Înaintea Domnului voiu juca. Şi blagoslovit Domnul, Carele m-au ales pre mine decît pre tată-tău şi decît toată casa lui, ca să mă puie întru povăţuitoriu preste nărodul Lui, preste Israil. Şi voiu juca şi voiu sălta înaintea 22
Domnului şi mă voiu descoperi încă aşa, şi voiu fi nevreadnic întru ochii tăi, şi cu slujnicele carele ai zis mie cum nu mă voiu slăvi“.
Şi Melholii, featii lui Saul, nu s-au născut 23
copil pînă în ziua ce au murit.

CAP VII

Şi să făcu cînd au şăzut împăratul în 1
casa lui, şi Domnul îl moşteni pre el după împrejur de cătră toţi vrăjmaşii lui, Şi zise împăratul cătră Nathan 2
prorocul: „Iată dară, eu lăcuiescu în casa de chedru, şi sicriiul lui Dumnezeu şade în mijlocul cortului“. Şi zise Nathan cătră 3
împăratul: „Toate cîte vor fi în inima ta, pasă şi fă, căci Domnul e împreună cu tine“.
Şi să făcu în noaptea aceaea, Şi fu cuvîntul 4/5
Domnului cătră Nathan, zicînd: „Pasă şi zi cătră robul Mieu, David: ‘Aceastea zice Domnul: ‘Nu tu Îm vei zidi Mie casă a lăcui Eu! Căci n-am lăcuit în casă den care zi am 6
scos pre fiii lui Israil den Eghipet pînă în ziua aceasta, şi eram umblînd întru popas şi în cort. Întru toate carele am petrecut întru 7
tot Israilul, de grăind am grăit cătră un fealiu a lui Israil căruia am poruncit să pască pre nărodul Mieu, Israil, zicînd: ‘Pentru căce nu Mi-ai urzit Mie casă de chedru?’ Şi acum 8
aceastea vei grăi robului Mieu, lui David: ‘Aceastea zice Domnul Tot-ţiitoriul: ‘Luatute-am pre tine den stîna oilor, ca să fii tu întru povăţuitoriu preste norodul Mieu, pre Israil.
Şi eram împreună cu tine întru toate cîte mer- 9
geai şi am surpat pre toţ vrăjmaşii tăi de cătră faţa ta şi te-am făcut numit după numele celor mari de pe pămînt. Şi voiu pune loc noro- 10
dului Mieu, lui Israil, şi-l voiu răsădi pre el şi va sălăşlui deosebiş şi nu va mai griji încă şi nu va mai adaoge fiiul strîmbătăţii a-l smeri pre el ca de-nceput Şi den zilele carele am 11
pus judecătoriu preste norodul Mieu Israil, şi te voiu odihni de cătră toţi vrăjmaşii tăi, şi va spune Domnul ţie că casă vei zidi Lui. Şi va 12
fi de să vor plini zilele tale şi vei dormi cu părinţii tăi, şi voiu rădica săminţia ta după tine, carele va fi den pîntecele tău, şi voiu găti împărăţia lui. Acesta va zidi casă numelui 13
Mieu, îndirepta-voiu scaunul lui pînă în veac. Eu voiu fi lui Tată şi el Îm va fi Mie 14
fecior. Şi de va veni strîmbătatea lui, şi-l voiu mustra pre el cu toiagul oamenilor şi întru pipăirea fiilor oamenilor, Iară mila
Mea nu o voiu depărta de cătră el în ce 15
chip am depărtat de la cei ce am depăr-

16 tat dentru faţa Mea. Şi să va încredinţa casa lui şi împărăţia lui pînă în veac înaintea Mea, şi scaunul lui va fi îndireptatu în veac'".
17 După toate cuvintele aceastea şi după toată videnia aceasta, aşa au grăit Nathan către
18 David. Şi întră împăratul David şi şăzu înaintea Domnului şi zise: „Cine sînt eu, Domnul mieu Doamne, şi carea e casa mea, de m-ai iubit pre mine pentru aceastea?
19 Şi m-am micşurat puţin înaintea Ta, Domnul mieu Doamne, şi ai grăit pentru casa robului Tău întru delungare! Şi aceasta e leagea omu-
20 lui, Domnul mieu Doamne! Şi ce va mai adaoge David încă a grăi către Tine? Şi acum, Tu ştii pre robul Tău, Domnul mieu Doamne!
21 Şi pentru robul Tău ai făcut şi după inema Ta ai făcut, tot binele acesta să-l arăţi robului
22 Tău! Pentru ca să Te mărescu, Domnul mieu Doamne, căce nu iaste ca Tine şi nu iaste Dumnezău afară den Tine întru toate carele
23 am auzit întru urechile noastre! Şi cine e ca norodul Tău, Israil, altă limbă pre pămînt? În ce chip l-au povăţuit pre el Dumnezău, ca să mîntuiască Luiş norod, ca să pui Tu nume, să faci mărime şi arătare, ca să scoţi Tu den faţa norodului Tău, pre carii ai mîntuit Ţie den
24 Eghipet, limbi şi sălaşuri? Şi ai gătit Ţie pre norodul Tău, Israil, întru norod pînă în veac, şi Tu, Doamne, Te-ai făcut lor întru
25 Dumnezău. Şi acum, Domnul mieu Doamne, cuvîntul carele ai grăit pentru robul Tău şi casa lui, adevereşti-l pînă în veac şi fă
26 în ce chip ai grăit. Şi acum, mărească-se numele Tău pînă în veac, zicînd: 'Domnul Atotţiitoriul – Dumnezău preste Israil!' Şi casa robului Tău, David, va fi îndereptată înaintea
27 Ta! Căce Tu, Doamne Întru-tot-ţiitoare, Dumnezăul lui Israil, ai descoperit ureachea robului Tău, zicînd: 'Casă-ţ voiu zidi ţie!' Pentru aceaea au aflat robul Tău inema lui ca
28 să să roage către Tine ruga aceasta. Şi acum, Domnul mieu Doamne, Tu eşti Dumnezău, şi cuvintele Tale vor fi adevărate; şi ai grăit pentru robul Tău bunătăţile aceastea.
29 Şi acum, începe şi blagosloveaşte casa robului Tău ca să fie în veac înaintea Ta, căce Tu, Domnul mieu Doamne, ai grăit, şi den blagoslovenia Ta să să blagoslovească casa robului Tău ca să fie în veac înaintea Ta".

CAP VIII

1 Şi fu după aceasta, şi lovi David pre cei streini de fealiu şi înfrînse pre ei şi luo David cea osebită den mîna celor
2 streini de fealiu. Şi lovi David pre Moav şi împărţi pre ei cu funi, culcîndu-i pre ei pre pămînt; şi să făcură ceale doao funituri de omorît şi ceale doao funituri au prins vii. Şi să făcu Moav lui
3 David întru robi, aducînd pocloanè. Şi lovi David pre Adrazar, feciorul lui Raav, împăratul ţării Suva, mergînd el ca să-ş pue mîna lui pre apa Efratului.
4 Şi au luat David de ale lui 1000 de cară şi 7000 de călăreţi şi 20000 de oameni pedestri; şi sfărîmă David toate carăle şi au lăsat dentr-însele 100 de
5 cară. Şi veni Siria Damascului să ajute lui Adrazar, împăratul de Suva, şi lovi David în
6 Sir 22000 de oameni. Şi au pus David strajă în Siria cea de spre Damasc. Şi fu Sirul lui David întru robi, aducînd pocloane. Şi mîntui Domnul pre David întru toate care
7 mergea. Şi luo David lanţurile ceale de aur carele era la slugile lui Adrazar, împăratul Suvei, şi le-au adus pre eale în Ierusalim.
8 Şi le luo pre eale Susachim, împăratul Eghipetului, cînd să sui el la Ierusalim, în zilele lui
9 Rovoam, fiiul lui Solomon. Şi de la Metevac şi den ceale alease cetăţi ale lui Adrazar au luat împăratul David aramă multă foarte; cu aceasta au făcut Solomon marea cea de aramă şi stîlpii şi scăldătoarele şi toate vasele.
10 Şi auzi Thou, împăratul den Imath, că au
11 înfrînt David toată putearea lui Adrazar. Şi au trimis Thou pre Ieduram, fiiul lui, către împăratu David, ca să întreabe pre el de ale păcii şi să-l blagoslovească pre el pentru căci au bătut pre Adrazar şi au lovit pre el; căci împotrivnic era lui Adrazar. Şi în mînele lui era vase de argint şi vase de aur şi vase de
12 aramă. Şi aceastea le-au sfinţit împăratul David Domnului, cu argint şi cu aur, carele au sfinţit dentru toate cetăţile carele au supus,
13 den Idumea, Şi de la Moav, şi den fiii lui Amon, şi den cei streini de fealiu, şi den Amalic, şi den prăzile lui Adrazar, feciorul lui
14 Raav, împăratul Suvei. Şi făcu David nume, şi, învîrtejindu-se el, au lovit Idumea în
15 Ghievelem, la vro 18000 de oameni. Şi au pus în Idumea păzi, întru toată Idumea au pus. Şi să făcură toţi idumeii robi împăratului. Şi mîntui Domnul pre David întru toate carele
16 au mers. Şi au împărăţit David preste tot Israilul şi era David făcînd judecată şi direptate preste tot norodul lui, şi Ioav, feciorul
17 Saruiei, preste oaste, Şi Iosafat, feciorul lui Ahilud, preste ceale de aduse aminte, Şi
18 Sadoc, feciorul lui Ahitov, şi Ahimeleh, feciorul lui Aviathar – preoţii, şi Sasa – logofătul,
19 Şi Vaneas, feciorul lui Iodae, – sfeatnec şi [peste] helethoi şi [peste] fel[ethoi]. Şi fiii lui David domni curţii era.

CAP IX

1 Şi zise David: „De iaste încă rămas în casa lui Saul, şi voiu face cu el milă, pentru Ioanathan?" Şi den casa lui
2 Saul era copil, şi numele lui – Siva; şi-l chemară pre el către David. Şi zise către el împăratul: „Tu eşti Siva?" Şi zise: „Eu, robul tău!" Şi zise împăratul: „De au rămas
3

den casa lui Saul încă om, şi voiu face cu el mila lui Dumnezău?“ Şi zise Siva cătră împăratul: „Încă iaste fiiu lui Ioanathan, vătămat la
4 picioare“. Şi zise lui împăratul: „Unde e acesta?“ Şi zise Siva cătră împăratul: „Iată, în casa lui Mahir, fiiul lui Ammiil, den Lodava“.
5 Şi trimise împăratul David şi luo pre el den casa lui Mahir, fiiul lui Ammiir, den Lodovar.
6 Şi veni Memfivoste, feciorul lui Ionathan, feciorul lui Saul, cătră împăratul David şi căzu preste faţa lui şi să închină lui. Şi-i zise lui David: „Memfivostea?“ Şi zise: „Iată robul
7 tău!“ Şi zise lui David: „Nu te teame, căci făcînd voiu face cu tine milă, pentru Ionathan, tată-tău. Şi voiu aşăza ţie toată ţarena lui Saul, tatălui tătîne-tău, şi tu vei mînca pîine la
8 masa mea pururea“. Şi să închină lui Memfivoste şi zise: „Cine sînt, robul tău, căci ai căutat pre cîinele cel mortu, cel aseamene
9 mie?“ Şi au chemat împăratul pre Siva, copilaşul lui Saul, şi zise cătră el: „Toate cîte-s ale lui Saul, şi toată casa lui, am dat fiiului
10 domnului tău. Şi vei lucra lui pămîntul, tu şi fiii tăi şi robii tăi, şi vei aduce fiiului domnului tău pîini şi vor mînca; şi Memfivoste, fiiul domnului tău, va mînca pîine pururea la masa mea“. Şi la Siva era 15 feciori şi 20 de
11 robi. Şi zise Siva cătră împăratul: „După toate cîte au poruncit domnul mieu împăratul robului său, aşa voiu face, robul tău“. Şi Memfivoste mînca la masa lui David, ca
12 unul dentru fiii împăratului. Şi la Memfivoste fiiu mic era, şi numele lui – Miha, şi toată lăcuinţa casii lui Siva – robi lui Memfi-
13 voste. Şi Memfivoste lăcuia în Ierusalim, căci la masa împăratului el pururea mînca. Şi el era şchiop de amîndoao picioarele lui.

CAP X

1 Şi să făcu după aceasta, şi muri împă-
ratul fiilor lui Ammon şi împărăţi
2 Annon, fiiul lui, în locul lui. Şi zise David: „Face-voiu milă cu Annon, fiiul lui Naas, în ce chip au făcut tatul lui împreună cu mine milă“. Şi trimise David să-l mîngîie pre el în mînile robilor lui, pentru tatul lui. Şi mearseră fiii lui David la pămîntul
3 fiilor lui Ammon. Şi ziseră boiarii fiilor lui Ammon cătră Annon, stăpînul lor: „Au doară pentru căci cinsteaşte David pre tată-tău înaintea ta căci au trimis ţie pre cei ce te mîngîie? Nu ce pentru ca să cearce cetatea şi să o iscodească pre ea ca să o surpe pre ea au tri-
4 mis David slugile lui cătră tine?“ Şi au luat Annon slugile lui David şi au ras barbele lor jumătate şi le-au tăiat hainele lor jumătate, pînă la şoldurile lor. Şi-i slobozi pre
5 ei. Şi spuseră lui David pentru oaṃeni, şi trimise întru întempinarea lor, căci era oamenii batgiocuriţ foarte; şi zise împăratul: „Şădeţ la Ieriho pînă vor răsări barbele voastre, şi vă veţ întoarce“. Şi văzură fiii 6
lui Ammon că s-au ruşinat norodul lui David, şi au trimis fiii lui Ammon şi au năimit pre Siria Vethraam şi pre Siria Siva şi pre Roov, 20000 de pedestri, şi pre împăratu lui Amalic, Maaha, 1000 de oameni, şi pre Istov, 12000 de oameni. Şi auzi David şi trimise pre 7
Ioav şi toată oastea celor striini. Şi ieşiră 8
fiii lui Ammon şi au rînduit războiu lîngă uşa porţii, şi Siria Suva şi Roov şi Istov şi Amalic – sînguri în ţarenă. Şi văzu Ioav că s-au 9
făcut către el de către faţa războiului de către faţă den potrivă şi den dos, şi alease den toţi tinerii lui Israil şi să rînduiră dempotriva Siriei. Şi rămăşiţa norodului au dat în mîna 10
lui Avesa, fratele lui, şi să rîndui împotriva fiilor lui Ammon. Şi zise: „De să va întări 11
Siria preste mine, şi veţ fi mie întru mîntuire; şi de să vor întări fiii lui Ammon preste tine, şi vom hi a te mîntui. Îmbărbătează-te, şi să 12
ne întărim pentru norodul nostru şi pentru cetăţile Dumnezeului nostru, şi Domnul va face binele întru ochii Lui“. Şi să apropie 13
Ioav şi norodul lui împreună cu el la războiu către Siria, şi au fugit de către faţa lui. Şi 14
fiii lui Ammon văzură că au fugit Siria, şi fugiră de către faţa lui Avesa şi întrară în cetate. Şi să întoarse Ioav de către faţa fiilor lui Ammon şi mearse în Ierusalim. Şi văzu 15
Siria că au greşit înaintea lui Israil şi să adunară într-un loc. Şi trimise Adrazar şi 16
strînse pre Siria cea decindea de rîul lui Halamac; şi veniră la Elam, şi Sovac, domnul puterii lui Adrazar, înaintea lor. Şi spuse lui 17
David şi strînse pre tot Israilul şi trecu Iordanul şi sosi la Elam; şi să rîndui Siria împotriva lui David şi deade războiu cu el. Şi fugi 18
Siria de către faţa fiilor lui Israil. Şi ucise David den Siria 700 de cară, şi 40000 de călăreţi, şi pre Sovac, domnul puterii lui, îl lovi şi muri acolo. Şi văzură toţi împăraţii, robii 19
lui Adrazar, că au greşit înaintea lui Israil şi veniră de bunăvoie cu Israil şi slujiră lor. Şi să spămîntară Siria ca să mai mîntuiască încă pre fiii lui Amon.

CAP XI

Şi să făcu întorcîndu-se anul, la vrea- 1
mea ieşirii împăraţilor, şi trimise David pre Ioav, şi pre slugile lui împreună cu el, şi pre tot Israilul, şi au stricat pre fiii lui Ammon; şi şăzură prejur Ravath. Şi David şăzu în Ierusalim. Şi fu de către sară, şi David să sculă 2
den aşternutul lui şi umbla pren foişorul casii împăratului; şi văzu muiare scăldîndu-se

den foişor, şi muiarea – frumoasă la chip
3 foarte. Şi trimise David şi cercă pre
muiare. Şi zise: „Au nu iaste aceasta Virsavie,
4 fata lui Eliav, muiarea Uriei Hetteului?“ Şi
trimise David slugi şi luo pre ea. Şi întră către
ea şi dormi cu ea. Şi ea, curăţindu-se de necu-
răţia ei, şi să întoarse la casa ei. Şi luo în pîn-
5 tece muiarea. Şi, trimiţînd, porunci lui
David şi zise: „Iată, eu sînt în pîntece
6 grea“. Şi trimise David către Ioav, zicînd:
„Trimite către mine pre Urie Hetteul“. Şi tri-
7 mise Ioav pre Urie către David. Şi veni
Urie şi întră către el. Şi întrebă David: „În
pace – Ioav? Şi întru pace – norodul lui? Şi
8 întru pace – războiul lui?“ Şi zise David
Uriei: „Pogoară-te la casa ta şi spală picioa-
rele tale“. Şe ieşi Urie den casa împăratului; şi
9 ieşi după dînsul ospăţ de la împăratul. Şi
dormi Urie lîngă uşa casii împăratului,
împreună cu toţi robii domnului său, şi nu
10 s-au pogorît la casa lui. Şi povestiră lui
David, zicînd că: „Nu s-au pogorît Urie la casa
lui“. Şi zise David către Urie: „Nu den cale tu
11 vii? Căce nu te-ai pogorît la casa ta?“ Şi
zise Urie către David: „Chivotul şi Israil şi
Iuda lăcuiescu în corturi, şi domnul mieu,
Ioav, şi robii domnului mieu pre faţa ţarenii
tăbărăscu. Şi eu voiu întra în casa mea să
mănîncu şi să beau şi să dormu cu muiarea
mea? Viu sufletul tău, de voiu face cuvîntul
12 acesta!“ Şi zise David către Urie: „Şăzi
aicea încă astăzi, şi mîine te voiu trimite“. Şi
au şăzut Urie în Ierusalim în ziua aceaea şi a
13 doao zi. Şi-l chemă pre el David şi au mîn-
cat înaintea lui şi au băut şi au îmbătat pre el.
Şi ieşi sara ca să dormă la aşternutul lui, cu
robii domnului lui, şi la casa lui n-au pogo-
14 rît. Şi să făcu dimineaţă şi scrise David
15 carte către Ioav şi trimise cu mîna Uriei. Şi
scrise în carte, zicînd: „Pune pre Urie în
preajma războiului celui tare şi să vă întoar-
ceţi denapoia lui, şi să va răni şi va
16 muri“. Şi fu păzind Ioav la cetate, şi puse
pre Urie la locul unde ştiia că oamenii puterii
17 sînt acolo. Şi ieşiră oamenii cetăţii şi să
bătea împreună cu Ioav; şi au căzut den
norod, den robii lui David, şi muri şi Urie Het-
18 teul. Şi trimise Ioav şi porunci lui David
toate cuvintele războiului ca să le grăiască
19 către împăratul. Şi porunci celui trimis,
zicînd: „După ce vei săvîrşi toate cuvintele
20 războiului să grăieşti către împăratul, Şi va
fi de să va sui mînia împăratului şi va zice ţie:
'Ce căci v-aţi apropiat către cetate a vă bate?
N-aţi ştiut că voru săgeta de asupra zidului?
21 Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul lui Ieţovaal,
fiiul lui Nir? Au nu muiare au aruncat o bucată
de piatră de moară asupra lui de asupra zi-
dului şi au murit la Thamnasi? Pentru căci
v-aţ apropiat la zidu?', şi vei zice: 'Şi Urie
Hetteul au murit'“. Şi mearse trimisul lui 22
Ioav către împăratul la Ierusalim, şi mearse şi
spuse lui David toate cîte au poruncit lui Ioav,
toate cuvintele războiului. Şi să mînie 23
David către Ioav şi zise David către cel trimis:
„Pentru căci v-aţ apropiat lîngă cetate ca să
vă bateţi? Au n-aţ ştiut că vă veţ răni de la
zid? Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul 24
lui Ierovaal? Au nu muiare au aruncat preste
el o bucată de piatră de moară de pre zidu şi
au murit la Thamnasi? Pentru căci v-aţ apro-
piat lîngă zidu?“ Şi zise trimisul către 25
David: „Căci s-au întărit preste noi oamenii,
şi ieşiră asupra noastră la ţarină şi ne-am
făcut asupra lor pînă la uşa cetăţii, Şi au 26
săgetat ceia ce săgeată asupra slugilor tale de
asupra zidului şi au murit dentru slugile
împăratului, şi încă robul tău, Urie Hetteul, au
murit“. Şi zise David către cel trimis: 27
„Aceasta vei grăi lui Ioav: 'Nu rău fie întru
ochii tăi cuvîntul acesta, căci uneori aşa şi
alteori aşa va mînca sabia. Întăreaşte războiul
tău la cetate şi o surpă pre ea şi biruiaşte pre
ea!'“ Şi auzi muiarea Uriei că au murit 28
Urie, bărbatul ei, şi au plîns pentru bărbatul
ei. Şi trecu jalea şi trimise David şi o adună 29
pre ea la casa lui. Şi să făcu lui muiare şi să
născu lui fiiu. Şi rău să arătă cuvîntul carele
au făcut David întru ochii Domnului.

CAP XII

Şi trimise Domnul pre Nathan proro- 1
cul către David. Şi întră la el şi-i zise
lui: „Spune-mi dară mie judecată – şi
zise lui –: 2 oameni era într-o cetate,
unul bogat şi unul sărac. Şi la cel 2
bogat era turme şi cirezi multe foarte, Şi la 3
cel sărac nu era nemica, fără de numai o mie-
luşa mică, carea au agonisitu-o şi o au cruţat şi
au hrănitu-o pre ea şi au crescut împreună cu
el şi împreună cu fiii lui deodată; den pîinea
lui mînca şi den păharul lui bea şi în sînul lui
dormiia, şi era lui ca o fată. Şi veni călăto- 4
riu la omul cel bogat, şi nu se îndură să ia den
turmele lui şi den cirezile lui ca să facă strei-
nului ce au venit către el, ce luo mieluşaua
omului celui sărac şi au făcut pre ea omului ce
au venit către el“. Şi să mînie David cu 5
urgie foarte pre om, şi zise David către
Nathan: „Viu Domnul, că fiiu de moarte iaste
omul carele au făcut aceasta. Şi mieluşiţa o 6
va plăti înşăptit, pentru căci că au făcut cuvîn-
tul acesta şi pentru care nu s-au îndurat“.
Şi zise Nathan către David: „Tu eşti omul ce ai 7
făcut aceasta! Aceastea zice Domnul Dumne-
zăul lui Israil: 'Eu sînt Carele te-am uns

pre tine în împărat preste Israil şi Eu sînt Cela ce te-am mîntuit pre tine den mîna lui Saul
8 Şi am dat ţie casa domnului tău şi muierile domnului tău în sînul tău şi am dat ţie casa lui Israil şi a Iudei. Şi, de iaste puţin ţie, voiu
9 adaoge ţie ca şi aceastea. Şi ce căci ai defăimat cuvîntul Domnului, ca să faci rău întru ochii Domnului? Pre Urie Hetteul l-ai omorît cu sabie şi pre muiarea lui ai luat în muiare ţie, şi pre el ai ucis cu sabia fiilor lui
10 Ammon. Şi acum, nu se va depărta sabia den casa ta pînă în veac, pentru căci că M-ai defăimat pre Mine şi ai luat pre muiarea Uriei Hetteului ca să-ţi fie ţie întru muiare'.
11 Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu rîdic asupra ta reale den casa ta şi voiu lua pre muierile tale înaintea ochilor tăi şi voiu da aproapelui tău, şi se va culca cu muierile tale
12 înaintea soarelui acestuia. Căci ai făcut pre ascuns, şi Eu voiu face cuvîntul acesta înaintea a tot Israilul şi înaintea soarelui acestuia'".
13 Şi zise David lui Nathan: „Greşit-am Domnului!" Şi zise Nathan către David: „Şi Domnul
14 au mutat păcatul tău, nu vei muri. Fără numai că întărîtîndu ai întărîtat pre vrăjmaşii tăi cu cuvîntul acesta, şi încă fiiul tău, ce au
15 născut ţie, cu moarte va muri". Şi să duse Nathan la casa lui. Şi zdrobi Domnul pre copilaşul carele au născut muiarea Uriei lui David
16 şi bolnăvi. Şi cercă David pre Dumnezeu pentru copilaş şi posti David post; şi întră şi
17 mase şi dormi pre pămînt. Şi să scularâ la el cei mai bătrîni ai casii lui să-l scoale pre el de la pămînt, şi n-au vrut şi n-au mîncat
18 împreună cu ei pîine. Şi fu în ziua a şaptea, şi muri copilaşul. Şi să temură robii lui David să-i spuie lui că au murit copilaşul, căci au zis: „Iată, cînd încă copilaşul trăiia, am grăit către el şi n-au ascultat glasul nostru. Şi cum vom zice către el că au murit copilaşul? Şi va face
19 reale". Şi pricepu David că slugile lui şoptescu şi socoti David că au murit copilaşul. Şi zise David către slugile lui: „Au murit-au
20 copilaşul?" Şi ziseră: „Au murit". Şi să sculă David de pre pămînt şi s-au scăldat şi s-au uns şi-ş premeni hainele lui şi întră în Casa lui Dumnezeu şi să închină Lui. Şi întră în casa lui şi cerşu pîini a mînca. Şi pusără lui
21 pîine şi au mîncat. Şi ziseră slugile lui către el: „Ce iaste cuvîntul acesta carele ai făcut pentru copilaş? Căci, încă copilaşul fiind viu, plîngeai şi postiiai şi bdenuiai, şi, cînd au murit copilaşul, te-ai sculat şi ai mîncat pîine
22 şi ai băut!" Şi zise David: „Pînă cînd trăiia încă copilaşul, am postit şi am plîns, căci am zis: 'Cine ştie de mă va milui Domnul şi va trăi
23 copilaşul?' Şi acum au murit; pentru căci aceasta eu postescu? Au putea-voiu întoarce pre dînsul încă? Că eu voiu mearge către el, şi el nu să va întoarce către mine" Şi mîngîia 24
David pre Versavie, muiarea lui, şi întră către ea şi dormi cu ea. Şi zemisli şi născu fiiu şi chemă numele lui Solomon, şi Domnul iubi pre el. Şi trimise cu mîna lui Nathan 25
proorocului şi-i numi numele lui Iededi, cu cuvîntul Domnului. Şi deade războiu Ioav 26
la Ravaath fiilor lui Ammon şi au luat cetatea împărăţiei. Şi au trimis Ioav vestitoriu 27
către David şi zise: „Dat-am războiu la Ravath şi am luat cetatea apelor. Şi acum, 28
adună rămăşiţa norodului şi te tăbăraşte asupra cetăţii şi o ia mai nainte pre ea, pentru ca să nu iau eu mai ainte cetatea şi să va chema numele mieu preste ea". Şi adună 29
David tot norodul şi mearse la Ravath şi deade războiu întru ea şi o luo pre ea. Şi au 30
luat cununa lui Molhom, împăratului lor, den capul lui, şi cumpăna ei – un talant de aur şi de piatră scumpă, şi era pre capul lui David; şi prăzile cetăţii au scos multe foarte. Şi pre 31
norodul pre carele era întru ea l-au scos afară şi i-au pus la firăstrău şi la ciulinii cei de hier şi la cuţitoaiele ceale de hier şi i-au petrecut pre ei pren cărămidărie. Şi aşa au făcut tuturor cetăţilor fiilor lui Ammon. Şi să întoarse David şi tot Israilul la Ierusalim.

CAP XIII

Şi să făcu după aceasta, şi la Avesalom, 1
fiiul lui David, era sor frumoasă la chip foarte, şi numele ei – Thamar; şi o iubi pre ea Amnon, fiiul lui David. Şi să chinuia Amnon cît boliia foarte 2
pentru Thamar, soru-sa, căci fecioară era aceasta şi greu era întru ochii lui Amnon ca să-i facă ceva ei. Şi era la Amnon tovarăş, 3
şi numele lui – Ioanadav, fiiu lui Samaa, fratelui lui David. Şi Ioanadav – om înţelept foarte. Şi zise lui: „Ce-ţi iaste că aşa 4
boleşti, fiiul împăratului, dimineaţă-dimineaţă? Nu-m vei povesti mie?" Şi zise lui Amnon: „Pre Thamar, sora lui Avesalom, fratelui mieu, eu iubesc". Şi zise lui Ionadav: 5
„Culcă-te pre aşternutul tău şi te bolnăveaşte. Şi va întra tată-tău să te vază, şi vei zîce către el: 'Să vie dară Thamar, sora mea, şi să mă caute şi să facă înaintea ochilor miei 2 colăcei, ca să văz şi să mănînc den mîinile ei'". Şi 6
să culcă Amnon şi boli. Şi întră împăratul ca să-l vază pre el şi zise Amnon către împăratul: „Vie dară Thamar, sora mea, către mine şi sucească înaintea ochilor miei 2 colăcei şi voiu mînca den mînele ei". Şi au trimis David 7
către Thamar acasă, zicînd: „Pasă dară la casa lui Amnon, fratelui tău, şi fă lui de mîncat". Şi mearse Thamar la casa lui Amnon, fratelui ei, 8
şi el culcat fiind. Şi luo făină şi frămîntă şi suci înaintea ochilor lui şi coapse colăceii. Şi 9

luo tigaia în carea turnă şi turnă înaintea lui, şi nu vru să mănînce. Şi zise Amnon: „Scoateţi tot omul de asupra mea!“ Şi scoaseră tot omul de asupra lui. Şi zise Amnon către Thamar:
10 „Adu-mi înlăuntru în cămară mîncarea şi voiu mînca den mîna ta“. Şi luo Thamar colăceii
11 carii i-au făcut Şi aduse înlăuntru, lui Amnon, fratelui ei, la aşternut. Şi aduse lui ca să mănînce, şi să apucă de ea şi-i zise ei:
12 „Vino de te culcă cu mine, sora mea“. Şi-i zise lui: „Nu, fratele mieu, să nu mă smereşti, căci nu se va face aşa în Israil. Să nu faci
13 nebunia aceasta. Şi eu unde voiu purta ocara mea? Şi tu vei fi ca unul den cei fără de minte întru Israil. Şi acum, grăiaşte dară către împăratul, căci nu mă va opri de către tine“.
14 Şi n-au vrut Amnon să asculte glasul ei şi au biruit preste ea şi au smerit pre ea şi s-au cul-
15 cat cu ea. Şi o urî pre ea Amnon urîciune mare foarte, că mare era urîciunea ce au urît pre ea, mai mare de dragostea ce au îndrăgit pre ea. Şi-i zise ei Amnon: „Scolă-te, pasă!“
16 Şi zise lui Thamar: („Ba, frate), căci mai mare e răul cel de apoi decît cel dentîiu carele ai făcut cu mine, ca să mă goneşti pre mine“. Şi
17 n-au vrut Amnon ca să asculte glasul ei. Şi chemă copilaşul lui cela ce era ispravnic casii lui şi-i zise lui: „Scoate dară pre aceasta afară
18 de la mine şi închide uşa după dînsa!“ Şi preste ea era îmbrăcăminte pînă în glezne, căci aşa să îmbrăca featele împăratului ceale fecioare îmbrăcămintele lor. Şi scoase pre ea
19 sluga lui afară şi închise uşa după dînsa. Şi luo Thamar cenuşă şi puse pre capul ei şi îmbrăcămintea cea preste ea pînă în glezne o rupse; şi puse mînile ei preste capul ei şi
20 mearse mergînd şi strigînd. Şi zise către ea Avesalom, fratele ei: „Au Amnon, fratele tău, au umblat cu tine? Şi acum, sora mea, asurzeaşte-te, căci frate ţie iaste. Să nu pui la inima ta ca să grăieşti cuvîntul acesta“. Şi
21 şăzu Thamar văduind la casa lui Avesalom, fratele ei. Şi auzi împăratul David toate cuvintele aceastea şi să mînie foarte, şi nu mîhni duhul lui Amnon, fiiului său, căci iubiia
22 pre el, căci dentîiu născut lui era. Şi n-au grăit Avesalom împreună cu Amnon den rău pînă în bine, pentru că urîia Avesalom pre Amnon, pre cuvîntul carele au smerit pre
23 Thamar, sora lui. Şi să făcu întru 2 ani de zile, şi era tunzînd lui Avesalom la Velasor, ceaea ce să ţine de Efraim, şi au chemat Ave-
24 salom pre toţi fiii împăratului. Şi veni Avesalom către împăratul şi zise: „Iată dară, tund robului tău; să meargă dară împăratul şi slu-
25 gile lui împreună cu robul tău“. Şi zise împăratul către Avesalom: „Nu dară, fiiul mieu, să nu meargem toţi noi şi să nu ne îngreuiem preste tine“. Şi-l sili pre el, şi n-au vrut ca să meargă; şi-l blagoslovi pre el. Şi zise Avesalom către el: „Şi de nu, 26
meargă dară cu noi Amnon, fratele mieu“. Şi-i zise lui împăratul: „Pentru căci va mearge Amnon împreună cu tine?“ Şi-l sili pre el 27
Avesalom şi trimise împreună cu el pre Amnon şi pre toţi fiii împăratului. Şi au 28
făcut Avesalom ospăţ ca şi ospăţul împăratului. Şi porunci Avesalom slugilor lui, zicînd: „Vedeţ, deaca se va smeri inima lui Amnon de vin şi voiu zice către voi: 'Loviţ pre Amnon!', şi-l omorîţ pre el. Să nu vă teameţ, căci au nu-s eu cela ce poruncesc voao? Îmbărbătaţi-vă şi vă faceţ întru fiii puterii!“ Şi au 29
făcut slugile lui Avesalom lui Amnon în ce chip au poruncit lor Avesalom. Şi să sculară toţi fiii împăratului şi săzu om preste muşcoiul lui şi fugiră. Şi fu fiind ei în cale, şi auzul 30
veni către David, zicînd: „Lovit-au Avesalom pre toţi fiii împăratului, şi n-au rămas dentru ei nici unul“. Şi să sculă împăratul şi spin- 31
tecă hainele lui şi dormi pre pămînt, şi toate slugile lui cei ce sta împrejurul lui rupseră hainele lor. Şi răspunse Ioanadav, feciorul 32
lui Samaa, fratele lui David, şi zise: „Nu zică domnul mieu împăratul că pre toţi copilaşii, fiii împăratului, i-au omorît, căci numai Amnon singur au murit; căci pre gura lui Avesalom era zăcînd, den ziua carea au smerit pre Thamar, sora lui. Şi acum, să nu puie dom- 33
nul mieu împăratul pre inima lui, zicînd că toţi fiii împăratului au murit, căci numai Amnon singur au murit“. Şi fugi Avesalom. Şi rădică copilaşul-strajnicul ochii lui şi văzu. 34
Şi iată norod mult venind în cale denapoia lui, den coastele muntelui la pogorîş. Şi mearse strajnicul şi spuse împăratului şi zise: „Oameni am văzut den calea cea de spre Oran, de o parte a muntelui“. Şi zise Ioa- 35
nadav către împăratul: „Iată, fiii împăratului de faţă sînt! După cuvîntul robului tău, aşa s-au făcut“. Şi fu cînd săvîrşi grăind, şi, iată, fiii 36
împăratului veniră şi rîdicară glasul lor şi plînseră; şi încă şi împăratul şi toate slugile lui au plîns plîngere mare foarte. Şi Avesalom 37
au fugit şi mearse către Tholmi, feciorul lui Emiud, împăratul Ghiedsurii, la pămîntul Hamaahad. Şi au plîns împăratul David preste fiiul lui toate zilele. Şi Avesalom au 38
fugit şi au mers la Ghiesur şi era acolo ani 3. Şi să potoli duhul împăratului ca să iasă 39
denapoia lui Avesalom, căci s-au mîngîiat pentru Amnon că au murit.

CAP XIV

Şi conoscu Ioav, fiiul Saruiei, că inima 1
împăratului iaste pre Avesalom. Şi au trimis la Thecoe şi au luat 2
de acolea fămeaie înţeleaptă şi zise către ea: „Plînge dară şi te îmbracă în haine de jale; şi să nu te ungi cu untdelemnu şi vei fi ca o muiare

3 jălind pre mort preste multe zile; Şi vei mearge cătră împăratul şi vei grăi cătră dînsul după cuvîntul acesta". Şi puse Ioav cuvîntul
4 lui în rostul ei. Şi veni muiarea thecoianca cătră împăratul şi au căzut preste faţa ei la pămînt şi i să închină lui şi zise: „Mîntuieşte,
5 împărate, mîntuieşte!" Şi zise cătră ea împăratul: „Ce iaste ţie?" Şi ea zise: „Şi foarte muiare văduvă eu sînt şi au murit bărbatul
6 mieu. Şi la roaba ta – 2 feciori; şi s-au sfădit amîndoi la cîmpu, şi nu era cine să-i scoaţă în mijlocul lor; şi au lovit unul pre fratele lui şi
7 l-au omorît pre el. Şi iată, s-au sculat toată moştenirea cătră roaba ta şi au zis: 'Dă pre cela ce au lovit pre fratele lui şi-l vom omorî pre el pentru sufletul fratelui lui care au omorît; şi vom rădica şi pre moşneanul vostru!' Şi vor stinge cărbunele mieu cela ce au rămas, ca să nu puie bărbatului mieu rămăşiţă şi
8 nume preste faţa pămîntului". Şi zise împăratul cătră muiare: „Pasă sănătoasă la
9 casa ta, şi eu voiu porunci pentru tine". Şi zise muiarea thecoianca cătră împăratul: „Asupra mea – fărădeleagea, domnul mieu împărate, şi pre casa tătîne-mieu! Împăratul
10 şi scaunul lui – nevinovat". Şi zise împăratul: „Cine e cel ce grăieşte cătră tine? Şi vei aduce pre el cătră mine, şi nu va mai adaoge
11 încă a să atinge de el". Şi zise muiarea: „Aducă-ş aminte dară împăratul de Domnul Dumnezăul lui cînd să va înmulţi rudenia sîngelui ca să strige, şi ca să nu rădice pre fiiul mieu!" Şi zise: „Viu e Domnul, de va cădea
12 den părul fiiului tău pre pămînt!" Şi zise muiarea: „Grăiască dară roaba ta cătră domnul mieu împăratul cuvînt". Şi zise:
13 „Grăieşte!" Şi zise muiarea: „Pentru căce ai socotit aceasta aşa pre norodul lui Dumnezău? Au den rostul împăratului cuvîntul acesta, ca o greşală, ca să nu întoarcă împăra-
14 tul pre cel gonit al lui? Căce cu moarte vom muri şi ca apa ceaea ce să pogoară pre pămînt, carea nu să va aduna. Şi nu va lua Dumnezău suflet, şi socotind ca să scoaţă de
15 la El pre cel gonit. Şi acum ce am venit a grăi cătră împăratul domnul mieu cuvîntul acesta, că mă va vedea norodul; şi va grăi roaba ta: 'Grăiască dară cătră domnul mieu împăratul, cîndai va face împăratul cuvîntul
16 roabei lui'. Că va asculta împăratul, mîntuiască dară pre roaba lui den mîna omului celuia ce cearcă să mă rîdice pre mine şi pre
17 fiiul mieu de la moştenirea lui Dumnezău. Şi va grăi roaba ta: 'Facă-să dară cuvîntul domnului mieu împăratului întru jîrtvă, căce în ce chip îngerul lui Dumnezău, aşa domnul mieu împăratul, a auzi bunul şi răul. Şi va fi împreună cu tine
18 Domnul Dumnezăul tău'". Şi au răspuns împăratul şi zise cătră muiare: „Să nu ascunzi dară de cătră mine cuvînt carele eu te voiu întreba pre tine". Şi zise muiarea: „Grăiască dară domnul mieu împăratul!" Şi zise 19
împăratul: „Au mîna lui Ioav întru toate aceastea împreună cu tine?" Şi răspunse şi zise muiarea împăratului: „Viu e sufletul tău, domnul mieu împărate, de iaste den dereapta au den stînga den toate cîte au grăit domnul mieu împăratul, căce robul tău Ioav, el mi-au poruncit mie şi el au pus în rostul roabei tale toate cuvintele aceastea. Pentru ca să învă- 20
luiescu faţa cuvîntului acestuia, au grăit robul tău Ioav cuvîntul acesta, şi domnul mieu împăratul – înţelept ca înţelepciunea îngerului lui Dumnezău, ca să conoască toate ceale den inema ta". Şi zise împăratul cătră Ioav: 21
„Iată dară, am făcut ţie după cuvîntul tău acesta. Pasă, întoarce pre copilaşu, pre Avesalom". Şi căzu Ioav preste faţa lui pre 22
pămînt şi să închină şi binecuvîntă pre împăratul. Şi zise Ioav: „Astăzi au conoscut robul tău că am aflat har întru ochii tăi, domnul mieu împărate, căci au făcut domnul mieu împăratul cuvînt robului tău". Şi să sculă 23
Ioav şi mearse la Ghiethsur şi aduse pre Avesalom la Ierusalim. Şi zise împăratul: „Să 24
să întoarcă la casa lui şi faţa mea să nu o vază!" Şi să întoarse Avesalom la casa lui şi faţa a împăratului nu o văzu. Şi ca Avesa- 25
lom nu era om frumos întru tot Israilul, lăudat foarte, den urma piciorului şi pînă în creaştetul lui nu era întru el hulă. Şi cînd tundea el 26
capul lui – şi fu de-nceputul zilelor întru zile daca să tundea, căci să îngreuia preste el –, şi, tunzîndu-l pre el, au pus părul capului lui 200 de sicle, cu siclul cel împărătesc. Şi să năs- 27
cură lui Avesalom 3 feciori şi o fată, şi numele ei, Maoha; aceasta era muiare frumoasă la chip foarte, şi să făcu muiare lui Rovoam, feciorul lui Solomon, şi-i născu lui pre Avia. Şi au şăzut Avesalom în Ierusalim 2 ani de 28
zile, şi faţa împăratului n-au văzut. Şi tri- 29
mise Avesalom cătră Ioav, ca să-l trimiţă pre el cătră împăratul; şi n-au vrut să meargă cătră el. Şi au trimis încă de al doilea rînd cătră el şi n-au vrut să meargă. Şi zise Avesalom cătră slugile lui: „Vedeţi dară partea în 30
ţarena lui Ioav lipită de mine, şi lui acolo oarze; păsaţi şi o aprindeţi cu foc pre ea!" Şi au ars slugile lui Avesalom partea lui Ioav cu foc. Şi mearseră robii lui Ioav cătră el, 31
rumpîndu-ş hainele lor, şi ziseră: „Ars-au robii lui Avesalom partea cu foc". Şi să sculă Ioav şi au venit cătră Avesalom acasă şi zise cătră el: „Pentru căci au ars slugile tale partea mea cu foc?" Şi zise Avesalom cătră 32
Ioav: „Iată, am trimis cătră tine, zicînd:

'Vino aicea şi te voiu trimite cătră împăratul, zicînd: 'Pentru căci am venit de la Ghiethsur? Bine mie era ca să fiu acolo. Şi acum, iată, faţa împăratului n-am văzut; iară de iaste întru mine strîmbătate, şi mă omoară pre mine'".
33 Şi întră Ioav cătră împăratul şi-i spuse lui. Şi au chemat pre Avesalom şi au întrat cătră împăratul şi s-au închinat lui şi au căzut preste faţa lui pre pămînt înaintea feaţii împăratului şi foarte sărută împăratul pre Avesalom.

CAP XV

1 Şi fu după aceastea, şi-ş făcu lui Avesa-
lom cară şi călăreţi, şi 50 de oameni
2 să alearge înaintea lui. Şi mînecă Avesalom şi stătu de spre mîna căii porţii. Şi să făcu,tot omul la carele era judecată au venit cătră împăratul la judecată, şi strigă cătră el Avesalom şi-i zise lui: „Den care cetate eşti tu?" Şi zise omul: „Dentr-un
3 neam al lui Israil – robul tău". Şi zise cătră el Avesalom: „Iată, cuvintele tale-s bune şi lesne, şi cel ce să auză nu iaste ţie de lîngă
4 împăratul". Şi zise Avesalom: „Cine mă va pune judecătoriu pre pămînt, şi la mine va veni tot omul la carele va fi price şi judecată,
5 şi-l voiu îndirepta pre el". Şi fu cînd să apropia om a i să închina lui, şi întinse mîna
6 lui şi să apucă de el şi sărută pre el. Şi făcu Avesalom după cuvîntul acesta la tot Israilul, la ceia ce veniia la judecată cătră împăratul. Şi făcea ale lui Avesalom inemile fiilor lui
7 Israil. Şi să făcu după 40 de ani, şi zise Avesalom cătră tatul lui: „Mearge-voiu dară şi voiu plăti rugile carele m-am făgăduit Dom-
8 nului, în Hevron. Căci rugă s-au rugat robul tău cînd lăcuia în Ghiedsur la Siria, zicînd: 'De mă va întoarce întorcîndu-mă Domnul la Ierusalim, şi voiu sluji Domnului'".
9 Şi-i zise lui împăratul: „Pasă în pace". Şi scu-
10 lîndu-se, mearse la Hevron. Şi trimise Avesalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicînd: „Cînd veţi auzi voi glasul Dom-
11 nului, şi veţi zice: 'Împărăţit-au Avesalom în Hevron!'" Şi au mers împreună cu Avesalom 200 de oameni den Ierusalim aleşi, şi, mergînd, cu prostimea lor, n-au ştiut tot
12 cuvîntul. Şi au trimis Avesalom şi au chemat pre Ahitofel Galamoneanul, pre sfeatnicul lui David, den cetatea lui, de la Gola, jîrtvuind el jîrtvele. Şi să făcu unire tare, şi noro-
13 dul ce mergea şi mult, cu Avesalom. Şi veni vestitoriul cătră David, zicînd: „Să făcu inima oamenilor lui Israil denapoia lui Avesa-
14 lom". Şi zise David la toate slugile lui, la cei ce era împreună cu el în Ierusalim: „Sculaţi-vă şi să fugiţ, căci nu iaste noao mîntuire de cătră faţa lui Avesalom. Sîrguiţ a mearge, pentru ca să nu sîrguiască şi ne va apuca pre noi şi va scoate asupra noastră răul şi va lovi cetatea cu gură de sabie". 15
Şi ziseră slugile împăratului cătră împăratul: „După toate cîte va aleage domnul nostru împăratul, iată, slugile tale". 16
Şi ieşi împăratul cu toată casa lui cu picioarele lor. Şi lăsă împăratul pre ceale zeace muieri, pre ţiitoarele lui, ca să păzească casa. 17
Şi ieşi împăratul 18
Şi toate slugile lui pedestri şi au stătut în casa cea departe. Şi toate slugile lui de spre mîna lui mergea: şi tot herethi, şi tot felethi, şi toţi ghietheii, 600 de oameni, ceia ce au venit pedestri den Ghieth, mergea pre aproape de spre faţa împăratului. 19
Şi zise împăratul cătră Ethi Ghietheul: „Pentru căci mergi şi tu cu noi? Întoarce-te şi lăcuiaşte împreună cu împăratul, căci strein eşti tu şi căci ai nemernicit tu de la locul tău. 20
De ai venit ieri, şi astăzi te voiu porni ca să mergi cu noi? Şi eu merg oriunde voiu mearge. Pasă şi te întoarce, şi întoarce pre fraţii tăi împreună cu tine, 21
Şi Domnul va face cu tine milă şi adevăr!" 22
Şi răspunse Ethi împăratului şi zise: „Viu e Domnul şi viu domnul mieu împăratul, că în locul unde va fi domnul mieu împăratul, şi săvai la moarte, şi săvai la viaţă, că acolo va fi robul tău". Şi zise împăratul cătră Ethi: „Vino şi treci cu mine!" Şi trecu Ethi Ghetheanul, şi împăratul, şi toate slugile lui, şi toată gloata ce era cu dînsul. 23
Şi tot pămîntul plîngea cu glas mare. Şi tot nărodul mergea, şi împăratul trecu pîrîul Chiedrilor. Şi tot norodul şi împăratul mergea pre faţa drumului pre pustiiu. 24
Şi iată şi Sadoc preotul, şi toţi leviţii împreună cu el, rădicînd sicriiul făgăduinţii Domnului de la Thevar; şi au pus sicriiul făgăduinţii Domnului Dumnezău, şi să sui Aviathar pînă au încetat tot norodul a să strînge den cetate. 25
Şi zise împăratul cătră Sadoc: „Întoarce sicriiul lui Dumnezău la cetate. De voiu afla har întru ochii Domnului, şi mă va întoarce şi-m va arăta mie pre el şi podoaba lui. 26
De va zice aşa: 'N-am vrut întru tine', iată, eu sînt, facă mie după binele întru ochii Lui". 27
Şi zise împăratul lui Sadoc preotul: „Vedeţ, tu te întoarce la cetate cu pace, şi Ahimaas, feciorul tău, şi Ioanathan, feciorul lui Aviathar, amîndoi feciorii voştri împreună cu voi. 28
Vedeţ, eu sînt voiu mînea la Ravaoth al pustiiului pînă va veni cuvînt de la voi ca să-m spuie mie". 29
Şi au întors Sadoc şi Aviathar sicriiul lui Dumnezău la Ierusalim şi au şăzut acolo. 30
Şi David să suia suişul Muntelui Maslinului, suindu-se şi plîngînd, şi capul acoperit, şi el mergea desculţ, şi tot norodul ce era cu el descoperi omul capul lui, şi să suia suindu-se şi plîngînd. 31
Şi să spuse lui David, zicînd: „Şi Ahitofel – întru cei juraţi cu Avesalom". Şi zise David: „Rîsipeaşte sfatul

32 lui Ahitofel, Doamne Dumnezăul mieu!“ Şi
era David venind pînă la Ros, unde s-au în-
chinat acolo Domnului, şi, iată, întru întimpi-
narea lui – Husi, priatinul cel mai ales a lui
David, ruptă haina lui şi pămînt pre capul
33 lui. Şi zise lui David: „De vei treace cu
34 mine, şi vei fi preste mine întru sarcină. Şi
de te vei întoarce la cetate, şi vei zice lui Ave-
salom: ‘Şi au trecut fraţii tăi şi împăratul,
denapoia mea au trecut tată-tău; şi acum, slu-
gă-ţ sînt, împărate, lasă-mă să trăiescu. Slugă
tătîne-tău am fostu atuncea, şi acum, eu –
robul tău'. Şi-m vei răsipi sfatul lui Ahito-
35 fel. Şi iată acolo, împreună cu tine, Sadoc
şi Aviathar, preoţii. Şi va fi tot cuvîntul carele
vei auzi den rostul împăratului, şi vei spune
36 lui Sadoc şi Aviathar, preoţilor. Iată acolo,
împreună cu ei, doi fii ai lor, Ahimaas, feciorul
lui Sadoc, şi Ionathan, fecior lui Aviathar; şi
vei trimite cu mîna lor către mine tot cuvîntul
37 carele veţ auzi“. Şi întră Husie, priatinul
lui David, în cetate, şi Avesalom atuncea întra
în Ierusalim.

CAP XVI

1 Şi David trecu oarece puţin de la Ros,
şi iată Siva, copilaşul lui Memfivoste,
întru întempinarea lui, şi o păreache
de măgari încărcaţi, şi preste ei – 200
de pîini şi ifi de stafide şi ifi de păpuş
de smochine şi nevel de vin şi 100 de finici.
2 Şi zise împăratul către Siva: „Ce iaste aceas-
tea ţie?“ Şi zise Siva: „Măgarii, la casa împă-
ratului, ca să şază preste ei; şi pîinele şi păpu-
şile, de mîncat slugilor; şi vinul, a bea cei slă-
3 biţ în pustiiu“. Şi zise împăratul: „Şi unde e
fiiul domnului tău?“ Şi zise Siva către împă-
ratul: „Iată, şade în Ierusalim, căci au zis:
‘Astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil
4 împărăţia tătîne-mieu’“. Şi zise împăratul
lui Siva: „Iată – ţie toate cîte-s ale lui Memfi-
voste“. Şi zise Siva închinîndu-se: „Măcar de
aş afla har întru ochii tăi, domnul mieu împă-
5 rate!“ Şi veni împăratul David pînă la Va-
thirim. Şi iată, de acolo om ieşiia afară, den
rudenia casei lui Saul, şi numele lui – Semei,
feciorul lui Tira. Şi ieşi mergîndu şi bleste-
6 mînd Şi împroşcînd cu pietri pre David şi
pre toate slugile împăratului David; şi tot
norodul era, şi toţi tarii, den direapta şi den
7 stînga împăratului. Şi aşa au zis Semei cînd
blestema pre el: „Ieşi, ieşi, om al sîngiurilor
8 şi om cel fără de leage! Întors-au asupra ta
Domnul toate sîngiurile casii lui Saul, pentru
căci ai împărăţit pentru dinsul, şi au dat Dom-
nul împărăţia în mîna lui Avesalom, fiiului
tău. Şi iată, tu cu răutatea ta, căci om
9 al sîngiurilor eşti tu!“ Şi zise Avesa
al Saruiei către împăratul: „Pentru căci
bleastemă cîinele cel mort acesta pre
domnul mieu, pre împăratul? Treace-voiu
dară şi-i voiu lua capul lui“. Şi zise împăra- 10
tul către Avesa: „Ce e mie şi voao, fiii Saroiei?
Şi lăsaţ pre el şi aşa să bleasteme, că Domnul
au zis lui ca să bleasteme pre David, şi cine va
zice: ‘Ce ai făcut aşa?’“ Şi zise David către 11
Avesa şi către toate slugile lui: „Iată, fiiul
mieu, cela ce au ieşit den pîntecele mieu,
cearcă sufletul mieu, şi încă acum fiiul Emi-
neului! Lăsaţ pre el să bleasteme, căci au zis
lui Domnul. Cîndai va vedea Domnul întru 12
smerenia mea, şi-m va întoarce mie bine
pentru blestemul lui în ziua aceasta“. Şi 13
mearse David şi toţ oamenii lui în cale. Şi
Semei mergea den coastele muntelui, alătu-
rea cu el, mergînd şi blestemînd şi împroşcînd
cu pietri de alăturea lui şi cu ţărînă spulbera.
Şi veni împăratul şi tot norodul ce era cu el 14
obosiţ şi răsuflară acolo. Şi Avesalom şi tot 15
omul lui Israil au întrat în Ierusalim, şi Ahi-
tofel împreună cu el. Şi fu cînd veni Husi, 16
priatenul cel bun al lui David, către Avesa-
lom, şi zise Husi către Avesalom: „Trăiască
împăratul!“ Şi zise Avesalom către Husi: 17
„Aceasta e mila ta cu priatenul tău? Pentru
căce nu te-ai dus cu priatenul tău?“ Şi zise 18
Husi către Avesalom: „Ce denapoia căruia au
ales Domnul şi norodul acesta şi tot omul lui
Israil, lui voiu fi şi împreună cu el voiu şădea.
Şi a doua: Cui eu voiu sluji? Au nu înaintea 19
fiiului lui? În ce chip am slujit înaintea tătîni-
tău, aşa voiu fi înaintea ta“. Şi zise Avesa- 20
lom către Ahitofel: „Aduceţi întru voi sfat ce
vom face“. Şi zise Ahitofel către Avesalom: 21
„Întră către ţiitoarele tătîni-tău, pre carele au
lăsat ca să păzească casa lui, şi va auzi tot
Israilul c-ai ruşinat pre tatăl tău şi să vor
întări mînile tuturor ce-s cu tine“. Şi au 22
întins cortul lui Avesalom asupra foişorului;
şi întră Avesalom către ţiitoarele tătîni-său,
între ochii a tot Israilul. Şi sfatul lui Ahito- 23
fel carele au sfătuit în zilele dentîi, în ce chip
ar întreba neştine întru cuvîntul lui Dumne-
zău, aşa tot sfatul lui Ahitofel, şi la David, şi la
Avesalom.

CAP XVII

Şi zise Ahitofel către Avesalom: „Alea- 1
ge-voiu mie 12000 de oameni şi mă
voiu scula şi voiu goni denapoia lui
David noaptea. Şi voiu veni 2
asupra lui, şi el ostenit şi slăbit la
mînă, şi-l voiu spărea pre el şi va fugi tot
norodul ce iaste împreună cu el şi voiu ucide
pre împăratul însuş. Şi voiu întorce tot no- 3
rodul către tine, în ce chip să întorce nevasta
către bărbatul ei. Fără de numai sufletul unui
om tu cerci, şi la tot norodul va fi pace“.

4 Şi direpţ cuvîntul – întru ochii lui Avesalom şi
5 întru ochii a tuturor bătrînilor lui Israil. Şi zise Avesalom: „Chemaţi dară şi pre Husi al lui Arahi şi vom auzi ce e în gura lui şi încă şi
6 lui“. Şi întră Husi cătră Avesalom. Şi zise Avesalom cătră dînsul, zicînd: „După cuvîntul acesta au grăit Ahitofel. Au face-vom după
7 cuvîntul lui? Iară de nu, tu grăieşte!“ Şi zise Husi cătră Avesalom: „Nu iaste bun acesta sfat carele au sfătuit Ahitofel în ceastă
8 dată“. Şi zise Husi: „Tu ştii pre tată-tău şi pre oamenii lui că tari sînt foarte şi amărîţi la sufletul lor ca o ursoaie lipsită de pui în ţarină şi ca o scroafă nesilnică la cîmpu. Şi tată-tău – om războinic, şi nu va poposi norodul.
9 Căce el, iată, iaste ascunsu întru unul den munţi au într-un loc den locuri, şi va fi cînd va cădea preste ei de întîiu şi va auzi cel ce aude şi va zice: 'Să făcu înfrîngerea întru norodul
10 cel denapoia lui Avesalom!', Şi încă el, fiiu puterii, a căruia inema – ca inema leului, topind să va topi, căce ştie tot Israilul că e tare tată-tău şi fiii puterii toţi cei ce sînt cu
11 el. Aşa sfătuind eu am sfătuit: şi adunînd să va aduna la tine tot Israilul, de la Dan şi pînă la Viersavie, ca năsipul cel de la mare întru mulţime, şi faţa ta, mergînd în mijlocul
12 lor, Şi vom veni preste el întru unul den locuri unde-l vom afla pre el acolo şi ne vom tăbărî asupra lui cum cade roao pre pămînt şi nu vom lăsa întru el şi la toţi oamenii ce-s cu el
13 nice unul. Şi de să va aduna în cetate, şi va lua tot Israilul cătră cetatea aceaea funi şi vom trage pre ea pînă la pîrîu, pînă nu va rămînea
14 acolo nice piatră“. Şi zise Avesalom şi tot omul Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husi al lui Arafi decît sfatul lui Ahitofel“. Şi Domnul au poruncit să rîsipească sfatul lui Ahitofel cel bun, pentru ca să aducă Domnul preste Ave-
15 salom realele toate. Şi zise Husi al lui Arahi cătră Sadoc şi cătră Aviathar, preoţii: „Aşa şi aşa au sfătuit Ahitofel pre Avesalom şi pre cei bătrîni ai lui Israil, şi aşa şi aşa am sfătuit
16 eu. Şi acum trimiteţ degrabă şi porunciţ lui David, zicînd: 'Să nu mîi noaptea la Aravoth al pustiiului, şi încă trecînd grăbeaşte', ca nu cîndai va pleca pre împăratul şi pre tot noro-
17 dul ce iaste împreună cu el“. Şi Ioanathan şi Ahiamas sta la fîntîna lui Roghil. Şi mearse slujnica şi le povesti lor, şi ei merg şi spun împăratului David, căci nu să putea ivi ca să
18 între în cetate. Şi-i văzu pre ei o slugă şi să spuse lui Avesalom. Şi mearseră amîndoi de pripă şi întrară în casa unui om la Vaurim; şi la el –
19 groapă în curte, şi să pogorîră acolo. Şi luo muiarea şi întinse acoperemîntul preste faţa gropii şi zbiciia preste ea arafoth, şi nu să conoscu cuvîntul. Şi veniră slugile lui Ave- 20
salom cătră muiare la casă şi ziseră: „Unde e Ahimaas şi Ioanathan?“ Şi zise lor muiarea: „Trecură şi puţină apă cerşură“. Şi n-au aflat şi s-au întors la Ierusalim. Şi fu după ce să 21
duseră, ei ieşiră den groapă şi să duseră şi spuseră împăratului David. Şi-i zic lui: „Sculaţi-vă şi treaceţ curînd apa, căci aceastea au sfătuit asupra voastră Ahitofel“. Şi să sculă 22
David şi tot norodul ce era împreună cu el şi au trecut Iordanul, pînă la lumină, dămineaţa; pînă întru unul nu s-au greşit carele n-au trecut Iordanul. Şi Ahitofel văzu că nu s-au 23
făcut sfatul lui, şi-ş înşălă măgăriţa lui şi să sculă şi să duse la casa lui şi la cetatea lui. Şi au poruncit casii lui, şi s-au spînzurat şi au murit şi s-au îngropat în mormîntul tătîne-său.
Şi David au trecut la Manaim, şi Avesalom au 24
trecut Iordanul, el şi tot omul lui Israil împreună cu el. Şi pre Amesai au pus Ave- 25
salom în locul lui Ioav asupra puterii. Şi Amesai – fecior de bărbat, şi numele lui: Iether Israilteanul; acesta au întrat cătră Avighea, fata lui Iesai, sora Saruiei, maicii lui Ioav. Şi să tăbărî Avesalom şi tot Israilul la 26
pămîntul Galaadului. Şi fu cînd întră David 27
la Manaim, şi Unezvi, feciorul lui Naas den Ravath al fiilor lui Ammon, şi Mahir, feciorul lui Amiil cel den Lodavar, şi Verzeli Galaditeanul, cel de la Roghielim, Au adus 10 28
straturi învăluite şi 10 căldări şi vase de lut şi grîu şi orz şi făină şi pielm şi bob şi linte şi pîini Şi miare şi unt şi oi şi brînză de vaci. 29
Şi aduseră lui David şi norodului ce era împreună cu el, a mînca, căci era norodul flămînd şi obosit şi însătat în pustiiu.

CAP XVIII

Şi socoti David tot norodul ce era 1
împreună cu el şi puse preste ei mai mari preste mii şi preste sute. Şi 2
trimise David norodul, a treia parte, cu mîna lui Ioav, şi a treia, cu mîna lui Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, şi a treia, cu mîna lui Ethi Ghietheului. Şi zise David cătră norod: „Ieşind voiu ieşi şi eu împreună cu voi“. Şi ziseră: „Nu vei ieşi, 3
căci, de vom fugi cu fugă, nu vor pune preste noi inemă; şi de vom muri jumătate den noi, nu vor pune preste noi inemă, căci tu – ca noi 10000. Şi acum bine e, căci tu vei fi noao în cetate ajutoriu ca să ne ajuţi“. Şi zise lor 4
împăratul: „Ce va plăcea întru ochii voştri, voiu face“. Şi stătu împăratul de spre mîna porţii, şi tot norodul ieşiia întru sute şi întru mii. Şi porunci împăratul lui Ioav şi lui 5
Avesa şi lui Ethi, zicînd: „Cruţaţi-m mie pre copilaşul Avesalom!“ Şi tot norodul au au-

zit poruncind împăratul tuturor boiarilor
6 pentru Avesalom. Şi ieşi tot norodul în
dumbravă împotriva lui Israil şi să făcu răz-
7 boiul în dumbrava lui Efraim. Şi greşi
acolo norodul lui Israil înaintea slugilor lui
David şi să făcu înfrîngere mare în ziua
8 aceaea, ca la vro 20000 de oameni. Şi să
făcu acolo războiul răşchirat preste faţa a tot
pămîntul şi prisosi dumbrava a mînca den
norod mai mulţi decît ceia ce au mîncat sabia
9 în norod în ziua aceaea. Şi timpină Avesa-
lom înaintea slugilor lui David. Şi Avesalom
era călare pre muşcoiul lui. Şi întră muşcoiul
supt desimea stejarului celui mare şi s-au
încleştat capul lui în stejar şi s-au spînzurat în
mijlocul ceriului şi în mijlocul pămîntului, şi
10 muşcoiul dedesuptul lui au trecut. Şi văzu
un om şi spuse lui Ioav. Şi zise: „Iată, am
11 văzut pre Avesalom spînzurat în stejar". Şi
zise Ioav omului celuia ce spunea lui: „Şi iată,
ai văzut! Şi căci nu l-ai lovit pre el acolo la
pămînt? Şi eu aş hi dat ţie 50 de sicle de argint
12 şi un brîu". Şi zise omul către Ioav: „Şi de
ai pune tu în mînile meale 1000 de sicle de
argint, nu voiu pune mîna mea preste fiiul
împăratului, căci întru urechile noastre au
poruncit împăratul ţie şi lui Avesa şi lui Ethi,
zicînd: 'Cruţaţi-m pre copilaşul Avesalom!',
13 Ca să nu faceţi întru sufletul lui strîmbătate.
Şi tot cuvîntul nu se va ascunde de către
14 împăratul, şi tu vei sta împotrivă". Şi zise
Ioav: „Aceasta eu voiu începe, nu aşa voiu
rămînea înaintea ta!" Şi luo Ioav trei săgeţi în
mîna lui şi le înfipse pre eale în inema lui Ave-
15 salom, Încă el fiind viu în inema stejarului.
Şi încunjurară 10 slugi ce rîdeca unealtele lui
Ioav şi loviră pre Avesalom şi omorîră pre
16 el. Şi trîmbiţă Ioav cu cornul şi să întoarse
norodul ca să nu gonească denapoia lui Israil,
17 căci nu să îndura Ioav de norod. Şi luo Ioav
pre Avesalom şi-l aruncă pre el într-o pră-
pastie mare în dumbravă, la rîpa cea mare, şi
au stîlpit preste el grămadă de pietri mare
foarte. Şi tot Israilul au fugit om la sălaşul
18 lui. Iară Avesalom, încă fiind viu, au luat şi
ş-au pus lui stîlp în carele s-au prins în Zăpo-
dia Împăratului, căci au zis că nu e la el fecior
pentru ca să să pomenească numele lui, şi au
numit stîlpul pre numele lui. Şi au numit pre
el Mîna lui Avesalom, pînă în ziua aceasta.
19 Şi Ahimaas, feciorul lui Sadoc, au zis: „Aler-
ga-voiu dară şi voiu binevesti împăratului,
căci au judecat lui Domnul den mîna vrăjma-
20 şilor lui". Şi zise lui Ioav: „Nu eşti tu om
de bune veşti în ziua aceasta, ce tu vei bine-
vesti în altă zi, iară în ziua aceasta nu vei
binevesti, pentru care lucru feciorul împă-
21 ratului au murit". Şi zise Ioav lui Hu-
si: „Mergînd, spune împăratului cîte ai
văzut". Şi să închină Husi lui Ioav şi să
duse. Şi adaosă încă Ahimaas, feciorul lui 22
Sadoc, şi zise către Ioav: „Şi fie că voiu alerga
dară şi eu denapoia lui Husi!" Şi zise Ioav:
„Pentru căci tu aceasta alergi, fiiul mieu?
Vino, nu iaste ţie veaste bună, mergînd spre
folos". Şi zise Ahimaas: „Dară ce, de voiu 23
alerga?" Şi zise lui Ioav: „Aleargă!" Şi au aler-
gat Ahimaas calea lui Chiehar şi au întrecut
pre Husi. Şi David şădea în mijlocul a doao 24
porţi. Şi mearse strejariul în cerdacul porţii
de către zidu; şi rădică ochii lui şi văzu. Şi iată
om alergînd sîngur înaintea lui. Şi strigă 25
strejariul şi spuse împăratului. Şi zise împă-
ratul: „De iaste sîngur, bune veşti sînt în ros-
tul lui". Şi mergea mergînd şi apropiindu-se. 26
Şi văzu strejariul alt om alergînd; şi strigă
strejariul către poartă şi zise: „Iată şi alt om
alergînd sîngur". Şi zise împăratul: „Şi acesta
e vestind bine". Şi zise strejariul: „Eu văzu 27
alergătura cea dentîiu ca alergătura lui Ahi-
maas, feciorul lui Sadoc". Şi zise împăratul:
„Om bun e acesta şi întru veaste bună va
veni". Şi strigă Ahimaas şi zise către împă- 28
ratul: „Pace!" Şi să închină împăratului cu
faţa lui la pămînt şi zise: „Blagoslovit Domnul
Dumnezeul tău, Carele au închis pre oamenii
ceia ce rădicase mîna lor preste domnul mieu
împăratul!" Şi zise împăratul: „Pace copi- 29
lului Avesalom?" Şi zise Ahimaas: „Văzut-am
mulţimea cea mare veselindu-se, cînd au tri-
mis Ioav, robul împăratului, şi pre robul tău,
şi n-am cunoscut ce iaste acolo". Şi zise 30
împăratul: „Întoarce-te şi dvoreaşte aicea".
Şi să întoarse şi să stîlpi. Şi iată, Husi 31
denapoia lui au venit şi zise împăratului:
„Bine să să vestească domnul mieu împăratul,
căci au judecat ţie Domnul astăzi den mîna
tuturor celor ce să scoală preste tine!" Şi 32
zise împăratul către Husi: „De iaste pace
copilaşului Avesalóm?" Şi zise Husi: „Facă-să
[precum] copilaşul vrăjmaş[ii] domnului
mieu împăratului şi toţ cîţ s-au sculat asupra
lui cu reale!" Şi să turbură împăratul şi să 33
sui în cerdacul porţii şi au plîns. Şi aşa au zis
cînd plîngea pre el: „Fiiul mieu, Avesalom!
Fiiul mieu, fiiul mieu Avesalom! Cine ar da
moartea mea pentru tine? Eu, pentru tine,
Avesalom! Fiiul mieu, fiiul mieu Avesalom,
fiiul mieu!"

CAP XIX

Şi să spuse lui Ioav, zicînd: „Iată, 1
împăratul plînge şi tînguiaşte pentru
Avesalom". Şi să făcu mîntuire în 2
ziua aceaea întru jale la tot norodul,
căci au auzit norodul în ziua aceaea
zicînd că să întristează împăratul pentru
fiiul lui. Şi să furişa norodul în ziua 3

aceaea, întra în cetate în ce chip să furişază norodul ceia ce să ruşinează cînd ei fug de la
4 războiu. Şi împăratul au ascuns faţa lui şi strigă împăratul cu glas mare, zicînd: „Fiiul mieu, Avesalom! Avesalom, fiiul mieu, fiiul
5 mieu!“ Şi întră Ioav cătră împăratul în casă şi zise: „Ruşinat-ai astăzi obrazele tuturor robilor tăi celor ce te-au scos astăzi pre tine, şi sufletul fiilor tăi, şi al featelor tale, şi sufletul
6 fămeilor tale, şi sufletul ţiitoarelor tale, Iubind pre ceia ce te urăscu şi urînd pre ceia ce te iubescu, şi ai spus astăzi cum nu sînt boiarii tăi, nici slugi, căci am cunoscut astăzi că, de ar fi trăit Avesalom, şi toţ noi – astăzi morţi, că
7 aceasta era direpţ întru ochii tăi. Şi acum, sculîndu-te, ieşi afară şi grăiaşte întru inemile robilor tăi, căci întru Domnul m-am jurat că, de nu vei ieşi afară astăzi, de va mînea om împreună cu tine în noaptea aceasta. Şi-ţ cunoaşte ţie căci rău e ţie acesta mai mult decît tot răul cela ce ţ-au venit ţie den tinerea-
8 ţele tale pînă acum“. Şi să sculă împăratul şi şăzu în poartă; şi tot norodul povestiră, zicîndu: „Iată, împăratul şade în poartă“. Şi întră tot norodul de spre faţa împăratului la poartă. Şi Israil au fugit om la lăcaşul lui.
9 Şi era tot norodul pricindu-se întru toate seminţiile lui Israil, zicînd: „Împăratul David ne-au mîntuit pre noi de cătră toţi vrăjmaşii noştri, şi el ne-au scos pre noi den mîna celor striini de fealiu; şi acum au fugit de pre pămînt şi de la împărăţia lui, de Avesalom.
10 Şi Avesalom, pre carele am uns asupra noastră, au murit în războiu; şi acum pentru căce voi tăceţi ca să întoarceţi pre împăra-
11 tul?“ Şi cuvîntul a tot Israilul au venit cătră împăratul. Şi împăratul David au trimis cătră Sadoc şi cătră Aviathar, preoţii, zicînd: „Grăiţi cătră cei mai bătrîni ai Iudii, zicînd: ‘Pentru căce vă faceţi mai tîrzii ca să întoarceţi pe împăratul la casa lui?’ – Şi cuvîntul a tot Israilul au venit cătră împăratul la casa lui –.
12 ‘Fraţii miei – voi, oasele meale şi peliţile meale – voi, şi pentru căce vă faceţi mai de apoi ca să întoarceţi pre împăratul la casa
13 lui?’ Şi lui Amesai veţ zice: ‘Nu osul mieu şi carnea mea – tu? Şi acum, aceastea să facă mie Dumnezău şi aceastea să-m adaogă, de nu căpetenie puterii vei fi înaintea mea toate
14 zilele, în locul lui Ioav!’“ Şi au plecat inema a tot omul Iudei ca unui om; şi au trimis cătră împăratul, zicînd: „Întoarce-te tu şi toţi robii
15 tăi!“ Şi să întoarse împăratul şi veni pînă la Iordan. Şi oamenii Iudii au venit la Galgala ca să meargă întru întimpinarea împăratului ca să treacă Iordanul pre împăratul.
Şi sîrgui Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui 16
Iemeni den Vaurim, şi să pogorî cu oamenii Iudei întru întimpinarea împăratului David,
Şi 1000 de oameni împreună cu el, dentru 17
Veniamin, şi Siva, sluga casii lui Saul, şi 15 feciori ai lui împreună cu el, şi 20 de robi ai lui împreună cu el. Şi îndireptară Iordanul denaintea împăratului. Şi posluşiră slujba 18
ca să treacă pre împăratul şi trecu trecătoarea ca să scoale casa împăratului şi ca să facă ce e direpţ întru ochii lui. Şi Semei, feciorul lui Ghira, au căzut preste faţa lui înaintea împăratului, trecînd el Iordanul, Şi zise cătră 19
împăratul: „Să nu socotească dară domnul mieu împăratul fărădeleage şi să nu-ţi aduci aminte cîte au făcut strîmbătate sluga ta în ziua carea ieşiia domnul mieu împăratul den Ierusalim, ca să puie împăratul pre inema lui! Căce au conoscut robul tău că eu am 20
greşit. Şi iată, eu am venit astăzi mai nainte decît tot Israilul şi decît casa lui Iosif ca să mă pogoru întru întimpinarea domnului mieu împăratului“. Şi răspunse Avesae, feciorul 21
Saruiei, şi zise: „Au pentru aceasta nu să va omorî Semei, căce au blestemat pre unsul Domnului?“ Şi zise David: „Ce e mie şi 22
voao, fiii Saruiei, căce vă faceţi astăzi mie întru vicleani? Astăzi nu să va omorî nici un om den Israil, căce nu ştiu de voiu împărăţi astăzi eu pre Israil“. Şi zise împăratul cătră 23
Semei: „Nu vei muri!“ Şi să jură lui împăratul. Şi iată, Memfivoste, feciorul lui Iona- 24
than, fiiul lui Saul, s-au pogorît întru întimpinarea împăratului. Şi n-au vindecat picioarele lui, nice ş-au tăiat unghile, nice ş-au tocmit mustaţa lui, şi hainele lui nu ş-au spălat, den ziua carea s-au dus împăratul pînă în ziua carea el au venit cu pace. Şi fu cînd întră în 25
Ierusalim întru timpinarea împăratului, şi-i zise lui împăratul: „Căci nu ai mers cu mine, Memfivosthe?“ Şi zise Memfivosthe cătră el: „Domnul mieu împărate, robul mieu 26
m-au prilăstit, căci au zis sluga ta lui: ‘Înşăleazămi măgăriţa şi voiu încăleca pre ea şi voiu mearge cu împăratul!’, căci e şchiop robul tău. Şi au meşterşuguit întru robul tău cătră dom- 27
nul mieu împăratul, şi domnul mieu împăratul, ca îngerul lui Dumnezău. Şi fă binele întru ochii tăi. Căci n-au fost, toată casa 28
tătîne-mieu, fără de numai oameni de moarte domnului mieu împăratului, şi ai pus pre robul tău întru ceia ce mănîncă masa ta. Şi ce iaste mie încă îndireptare? Şi a striga eu încă cătră împăratul?“ Şi zise lui împăratul: 29
„Pentru ce mai grăieşti încă cuvintele tale? Zis-am ţie şi lui Siva: ‘Împărţiţi ţarena!’“ Şi zise Memfivosthe cătră împăra- 30
tul: „Şi toate să le ia, după ce au venit domnul mieu împăratul cu pace la casa lui“.

31 Şi Verzeli Galaaditeanul s-au pogorît de la Roghielim şi au trecut cu împăratul Iordanul,
32 ca să-l petreacă pre el Iordanul. Şi Verzeli – om bătrîn foarte, fiiu de 80 de ani; şi acesta au hrănit pre împăratul cînd lăcuia el în
33 Manaim, căci om mare era foarte. Şi zise împăratul către Verzeli: „Tu vei treace cu mine şi voiu hrăni bătrîneaţele tale împreună
34 cu mine, în Ierusalim". Şi zise Verzeli către împăratul: „Cîte zile sînt ale anilor vieţii meale, ca să mă suiu cu împăratul la Ierusa-
35 lim? Om de 80 de ani eu astăzi sînt. Au doară cunoaşte-voi întru mijlocul bunului şi întru mijlocul răului? Au conoaşte-va încă robul tău ce voiu mînca au ce voiu bea? Au auzi-voiu încă glasul celor ce cîntă, au al cîntăreaţelor? Şi pentru căci va fi robul tău încă întru sarcină peste domnul mieu, preste
36 împăratul? Căci puţin va treace robul tău Iordanul cu împăratul. Şi pentru căci îm dă
37 mie împăratul răsplătirea aceasta? Şi auză dară robul tău, şi voiu muri în cetatea mea, lîngă groapa tătîne-mieu şi a mîne-
38 mea. Şi iată, robul tău Hamaam, fiiul mieu, va treace cu domnul mieu, cu împăratul; şi fă lui ce e binele întru ochii tăi". Şi zise împăratul: „Cu mine dară să treacă Hamaam, şi eu voiu face lui binele întru ochii tăi, şi toate, oricîte vei aleage asupra mea, voiu face
39 ţie". Şi au trecut tot norodul Iordanul, şi împăratul au trecut. Şi au sărutat împăratul pre Verzeli şi au blagoslovit pre el. Şi s-au
40 întors la casa lui. Şi au trecut împăratul la Galgala, şi Hamaam au trecut împreună cu el, şi tot norodul Iudei trecînd împreună cu împăratul, şi încă jumătate den norodul lui
41 Israil. Şi iată, tot omul lui Israil au venit către împăratul şi zise către împăratul: „Ce căci te-au furat pre tine fraţii noştri, omul Iudei, ş-au trecut pre împăratul şi casa lui Iordanul, şi toţi oamenii lui David împreună cu
42 el?" Şi răspunse tot omul lui Israil omului Iudei şi ziseră: „Căci să apropie de mine împăratul; şi pentru căci aşa te-ai mîniat pentru cuvîntul acesta? Au mîncare am mîncat de la împăratul? Au dare au dat, au
43 rîdicare au rîdicat noao?" Şi răspunse omul lui Israil omului Iudei şi zise: „10 mîni sînt mie întru împăratul; şi dentîiu născut, eu au tu? Şi încă întru David sînt mai mult decît tine. Şi pentru căci aceasta m-ai suduit pre mine şi nu s-au socotit cuvîntul mieu cel dentîiu către Iuda ca să întorc pre împăratul mieu?" Şi să nesîlnici cuvîntul omului Iudei mai mult decît cuvîntul omului lui Israil.

CAP XX

Şi acolo chemîndu-se un fiiu fără de 1
leage, şi numele lui – Savee, feciorul lui Vohori, om iemineu, şi au trîmbiţat cu cornul şi zise: „Nu iaste noao parte întru David, nice moştenire noao întru fiiul lui Iesei! Om la lăcaşurile tale, Israile!" Şi s-au suit tot omul lui Israil de 2
denapoia lui David după Savee, feciorul lui Vohori. Şi omul Iudei s-au lipit lîngă împăratul lor, de la Iordan şi pînă la Ierusalim. Şi 3
întră David în casa lui în Ierusalim. Şi au luat împăratul ceale zeace muieri, ţiitoarele lui, pre carele au lăsat să păzească casa, şi le-au dat pre eale în casă de pază; şi le-au hrănit pre eale, şi către eale n-au întrat. Şi era oprite, pînă în ziua morţii lor văduve trăind. Şi zise împăratul către Amesai: 4
„Strigă-m pre omul Iudei 3 zile; şi tu aici stăi". Şi mearse Amesai ca să strige pre 5
Iuda, şi au zăbovit den vreamea carea au rînduit lui David. Şi zise David către Amesai: 6
„Acum ne va face rău noao Savee, feciorul lui Vohori, mai mult decît Avesalom. Şi acum tu ia împreună cu tine slugile domnului tău şi goneaşte după el, cîndai să nu-ş afle lui cetăţi tari şi va umbri ochii noştri". Şi ieşi dena- 7
poia lui Amesai şi oamenii lui Ioav, şi herethi, şi felethi, şi toţi cei tari; şi ieşiră den Ierusalim să gonească denapoia lui Savee, feciorul lui Vohori. Şi ei – lîngă piatra cea mare cea 8
de la Gavaon, şi Amesai întră înaintea lor. Şi Ioav – îmbrăcat veşmînt îmbrăcămintea lui, şi preste el încinse sabie, spînzurată la mijlocul lui în teaca ei, şi sabia ieşi şi căzu. Şi zise 9
Ioav lui Amesai: „De eşti sănătos tu, fratele mieu?" Şi apucă mîna cea direaptă a lui Ioav de barba lui Amesai ca să-l sărute pre el. Şi 10
Amesai n-au păzit sabia cea den mîna lui Ioav, şi lovi pre el cu ea Ioav în deşărt şi i să vărsă pîntecele lui preste pămînt. Şi n-au îndoit lui, şi au murit. Şi Ioav şi Avesa, fratele lui, au gonit după Savee, feciorul lui Vohori. Şi 11
om au stătut preste el, dentru slugile lui Ioav, şi zise: „Cine e cel ce pohteaşte pre Ioav? Şi cine-s ai lui David? Denapoia lui Ioav!" Şi 12
Amesai, mort, tăvălit în sînge, în mijlocul drumului; şi văzu omul lui (Israil) că sta tot norodul şi întoarse pre Amesai den cale la ţarină, şi au aruncat preste el haină, pentru căci au văzut că tot cel ce veniia preste el sta. Şi fu 13
cînd să abătu den cale, trecu tot omul (lui Israil) denapoia lui Ioav, ca să gonească denapoia lui Savee, feciorul lui Vohori. Şi au 14
trecut întru toate fealiurile lui Israil la Evel şi la Vethmaha, şi pre toţi în Hari, şi toate cetăţile s-au adunat şi au venit denapoia lui. Şi 15
purceaseră şi încunjurară preste el în Eves

şi în Fermaha, şi aruncară şanţ către cetate şi
stătu în zidul denainte, şi tot norodul ce era
16 cu Ioav socotiia să surpe zidul. Şi strigă muia-
re înţeleaptă de pe zidu şi zise: „Auziţ, auziţ,
ziceţ dară către Ioav: 'Apropie-te pînă aici!',
17 şi voiu grăi către el". Şi să apropie către ea
şi zise muiarea: „De eşti tu Ioav?" Şi el zise:
„Eu". Şi-i zise lui: „Ascultă cuvintele roabei
18 tale". Şi zise Ioav: „Auzu eu sînt". Şi zise
grăind: „Cuvînt au grăit dentîiu, zicînd: 'Între-
bînd s-au întrebat în Evel şi în Dan!'. Lipsiră
ceale ce au pus credincioşii lui Israil: 'Între-
19 bînd întreabă în Evel!' şi: 'Aşa au zis!' De
au lipsit, eu sînt împăcăciune întăririlor lui
Israil, şi tu cerci a omorî cetatea şi maică de
cetăţi în Israil! Şi pentru căci prăpădeşti moş-
20 tenirea Domnului?" Şi răspunse Ioav şi
zise: „Blînd mie, blînd mie, de voiu prinde şi
21 de voiu strica! Nu iaste aşa cuvîntul, căci
om den muntele lui Efraim – Saavee, feciorul
lui Vohori, numele lui – ş-au rădicat mîna lui
preste împăratul David. Daţi-mi pre dînsul
sîngur, şi mă voiu duce de asupra cetăţii". Şi
zise muiarea către Ioav: „Iată, capul lui să va
22 arunca către tine pren zidu". Şi întră muia-
rea către tot norodul şi au grăit către toată
cetatea, întru înţelepciunea ei, ca să ia capul
lui Saavie, feciorul lui Vohori. Şi iau capul lui
Savie, feciorul lui Vohori, şi-l aruncă pre el
către Ioav. Şi trimbiţă cu cornul şi s-au răsipit
de la cetate de la el, om la lăcaşurile lui. Şi
Ioav să întoarsă la Ierusalim către împăratul.
23 Şi Ioav, preste toată putearea lui Israil, şi
Vaneas, feciorul lui Iodae, preste herethi şi
24 preste felethi, Şi Adoneram, preste bir, şi
Iosafat, feciorul lui Ahiluth, pomenito-
25 riu, Şi Susa, logofăt, şi Sadoc şi Aviathar,
preoţii, şi încă Iras a lui Iari era preot lui
David.

CAP XXI

1 Şi să făcu foamete în zilele lui David, 3
ani, ani ţiindu-se den an, şi au cercat
David faţa Domnului. Şi au zis Dom-
nul: „Pre Saul şi pre casa lui – strîm-
bătatea cu moartea sîngiurilor lui,
pentru care lucru au omorît pre gavaoni-
2 teani". Şi au chemat împăratul David pre
gavaoniteani şi au zis către ei. – Şi gavaoniţii
nu-s fiii lui Israil, fără de numai den sîngele
amoreului, şi fiii lui Israil au jurat lor. Şi au
cercat Saul să-i lovască pre ei pentru căci au
3 rîvnit el pre fiii lui Israil şi a Iudei –. Şi zise
David către gavaoniţ: „Ce voiu face voao? Şi cu
ce voiu îmblînzi şi veţ blagoslovi moştenirea
4 Domnului?" Şi ziseră lui gavaoniţii: „Nu iaste
noao argint au aur cu Saul şi cu casa lui, şi nu ias-
te noao om de omorîre den tot Israilul". Şi zise:
5 „Ce ziceţ voi şi voiu face voao?" Şi ziseră că-
tră împăratul: „Omul carele ne-au concenit
pre noi şi carele ne-au gonit pre noi şi carele
ne-au prelestit ca să ne surpe pre noi, să-l
piardem pre el ca să nu stea el în tot hotarul
lui Israil. Daţ noao şapte oameni den fiii lui 6
şi să-i răstignim pre ei Domnului în Gavao-
nul lui Saul, aleş Domnului". Şi zise împăra-
tul: „Eu voiu da". Şi nu s-au îndurat împă- 7
ratul de Memfivoste, fiiul lui Ionathan, fiiul lui
Saul, pentru jurămîntul Domnului cel întru
mijlocul lor: şi întru mijlocul lui David şi întru
mijlocul lui Ionathan, fiiul lui Saul. Şi au 8
luat împăratul pre cei doi feciori ai Resfei,
featei lui Aia, ţiitoarea lui Saul, pre carei au
născut lui Saul, pre Ermoni şi pre Memfi-
vosthe, şi pre cei 5 feciori ai Meholii, featei lui
Saul, pre carii au născut lui Izdri, fiiul lui Ver-
zeli al lui Maulathi, Şi i-au dat pre ei în 9
mîna gavaoneanilor şi i-au răstignit pre ei în
munte, înaintea Domnului, şi căzură acolo cîte-
şapte într-un loc. Şi ei s-au omorît în zilele
seacerii dentîiu, întru începătura seacerii oar-
zelor. Şi luo Resfa, fata lui Aia, sacul şi 10
şi l-au aşternut ei pre piatră, den ceputul sea-
cerii oarzelor pînă au picat preste dînşii apele
lui Dumnezeu den ceriu; şi n-au dat pasările
ceriului să odihnească asupra lor, ziua, şi jiga-
niile ţarenii, noaptea. Şi să spuseră lui 11
David toate cîte au făcut Resfa, fata lui Aia, ţii-
toarea lui Saul. Şi mearse David şi luo 12
oasele lui Saul şi oasele lui Ionathan, fiiului
său, de la oamenii fiilor lu Iavis Galaad, carei
au furat pre ei den uliţa Vethsanii, căci au pus
pre ei acolo cei striini de fealiu în ziua carea
au lovit cei striini de fealiu pre Saul în Ghiel-
vue. Şi au adus de acolo oasele lui Saul şi 13
oasele lui Ionathan, fiiului lui. Şi au adunat 14
oasele celor răstigniţi. Şi au îngropat oasele
lui Saul şi oasele lui Ionathan, fiiului lui, şi
oasele celor răstigniţi, în pămîntul lui Venia-
min, alăturea în mormîntul lui Chis, tatăl lui.
Şi au făcut după toate cîte au poruncit împă-
ratul. Şi ascultă Dumnezău pămîntului după
aceasta. Şi să făcu încă războiu celor striini 15
de fealiu cu Israil. Şi să pogorî David şi slugele
lui împreună cu el şi au dat războiu cu cei
striini de fealiu. Şi obosi David. Şi Iezvi 16
unul era întru nepoţii lui Rafain; şi cumpăna
sulităii lui – 300 de sicle, cumpănă de aramă; şi el
– încinsu cu sabie; şi socotiia să lovească pre
David. Şi-i ajută lui Avesa, feciorul Saruiei, 17
şi-l mîntui pre el Avesa şi lovi pre cel striin de
fealiu şi omorî pre el. Atuncea să jurară oame-
nii lui David, zicînd: „Nu vei mai ieşi încă cu noi la
războiu şi nu vei stinge lumina lui Israil". Şi să 18
făcu după aceastea încă războiu în Ghieth

cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovohe al lui Asothia pre cei adunaţi den fiii
19 uriaşilor. Şi să făcu încă războiu în Rov cu cei striini de fealiu. Şi au lovit Eleanan, feciorul lui Arori Vithleemiteanul, pre Goliath Ghietheul, şi lemnul suliţii lui – ca sulul ţesătorilor.
20 Şi să făcu încă războiu în Ghieth. Şi era om den Madon, şi deagetele mînilor şi deagetele picioarelor lui, şase şi şase, 24 la
21 număr; şi acesta s-au născut lui Rafa. Şi au defăimat pre Israil; şi au lovit pre el Ionathan,
22 feciorul lui Safa, fratele lui David. Patru aceştea s-au născut, strenepoţi uriaşilor, lui Rafa, în Gheth, şi au căzut în mîna lui David şi în mîna robilor lui.

CAP XXII

1 Şi au grăit David Domnului cuvintele cîntării aceştiia, în ziua carea au scos pre el Domnul den mîna a tuturor vrăjmaşilor lui şi den mîna lui Saul. Şi
2 zise: „Domnul – piatra mea şi
3 tăria mea, şi hălăduindu-mă mie. Dumnezăul mieu păzitoriu mie va fi; mie nădejduind, voiu fi preste; El, sprejinitoriul mieu şi cornul mîntuirii meale, ajutoriul mieu şi scăparea mîntuirii meale, dentru cel strîmb mă va mîn-
4 tui. Lăudat voiu chema pre Domnul şi
5 dentru vrăjmaşii miei mă voiu mîntui. Căce m-au cuprinsu înfrîngeri de moarte, şi
6 pîraiele fărădelegii m-au spămîntat. Chinuri de moarte m-au încungiurat, m-au apucat nesilniciile morţii. La primejdia mea
7 voiu chema pre Domnul şi către Dumnezăul mieu voiu striga. Şi va auzi den beseareca sfîntă a Lui glasul mieu şi strigarea mea întru
8 urechile Lui. Şi să turbură şi să clăti pămîntul, şi temeiurile ceriului să turburară împreună şi să clătiră, căce S-au mîniat Dom-
9 nul pre ei. Şi să sui fum întru urgia Lui, şi foc den gura Lui va mînca, cărbuni s-au aţîţat
10 dentru El. Şi plecă ceriurile şi Să pogorî, şi
11 negură – supt picioarele Lui. Şi au şăzut preste heruvim, şi zbură şi Să ivi pre aripile
12 vînturiloru. Şi puse întunearec ascunderea Lui împrejurul Luî, cortul Luî, întunearecul apelor; au îngrăşat în norii văzduhurilor.
13 De lucirea den naintea Lui s-au aţîţat cărbuni
14 de foc. Şi tună den ceriu Domnul, şi Cel.
15 Înalt au dat glasul Lŭi Şi trimise săgeţi şi răşchirară pre ei, şi fulgeră fulger şi-i spămîntă pre ei. Şi să iviră curgerile
16 mării, Şi s-au descoperit temeiurile lumii, întru certarea Domnului, de suflarea
17 duhului mîniei Lui. Şi au trimis den năltime şi m-au luat, trasu-m-au den ape multe.
18 Mîntuitu-m-au den tăria vrăjmaşilor, miei, dentru ceia ce mă urăsc pre mine, căci s-au
19 întărit preste mine. Apucatu-m-au pre mine în ziua primejdiei meale, şi Să făcu Domnul întărirea mea Şi mă scoase pre mine la lăr- 20
gime. Şi m-au scos pre mine, căci au binevrut întru mine. Şi mi-au dat mie Domnul după 21
direptatea mea, şi după curăţia mînilor meale îm va da mie, Căci am păzit căile Domnului 22
şi n-am păgînit de la Dumnezăul mieu, Căci toate judecăţile Lui – în preajma mea, şi 23
direptăţile Lui nu s-au depărtat de la mine. Şi voiu fi curat Lui şi mă voiu păzi-înainte de 24
fărădeleagea mea. Şi-m va da mie Domnul 25
după direptatea mea şi după curăţenia mînilor meale denaintea ochilor Lui. Cu cel 26
curat, Te vei curăţi, şi, cu omul desăvîrşit, desăvîrşit vei fi. Şi, cu cel ales, ales vei fi, 27
şi, cu cel îndărătnic, îndărătnici-Te-vei. Şi 28
pre norodul cel sărac vei mîntui şi ochii mîndrilor vei smeri. Căci Tu vei lumina, Lumi- 29
nătoriul mieu,Doamne! Şi Domnul va lumina întunearecul mieu. Căci întru Tine voiu 30
alerga sprinten, şi cu Dumnăzăul mieu voiu sări zidu. Cel Tare – fără prihană calea Lui; 31
cuvîntul Domnului – lămurit cu foc; sprijănitoriu Acesta iaste tuturor celor ce nedejduiesc preste El. Că cine e tare afară den Dom- 32
nul? Şi cine e ziditoriu afară den Dumnezăul nostru? Cel vîrtos, Cela ce mă întăreaşte cu 33
puteare şi puse nehulită calea mea, Puind 34
picioarele meale ca unui cerb, şi la ceale nalte puindu-mă, Cela ce învaţă mînile meale la 35
războiu, şi sfărîmînd arc de aramă în braţul mieu. Şi ai dat mie scuteală mîntuirei 36
meale, şi ascultarea Ta m-au înmulţit pre mine. Lărgi-vei umbletile meale dedesup- 37
tul mieu, şi nu s-au clătit picioarele meale. Goni-voiu pre vrăjmaşii miei şi voiu stinge 38
pre ei şi nu mă voiu întoarce pînă unde voiu conceni pre ei. Şi voiu frînge pre ei şi nu se 39
vor scula şi vor cădea supt picioarele meale. Şi mă vei întări cu puteare la războiu, îndu- 40
pleca-vei pre cei ce să scoală asupra mea supt mine. Şi pre vrăjmaşii miei ai dat mie dos, 41
pre ceia ce mă urăsc pre mine, şi i-ai omorît pre ei. Striga-vor, şi nu iaste ajutoriu către 42
Domnul şi n-au ascultat lor. Şi am fărîmat 43
pre ei ca ţărîna pămîntului, ca tina den drumuri am supţiat pre ei. Şi mă vei mîntui 44
den sabia noroadelor, păzi-mă-vei întru cap limbilor. Norod carele nu l-am conoscut mi-au slujit mie, Fii streini au minţit mie, la 45
auzul urechii m-au ascultat. Fii streini se 46
vor lepăda şi vor greşi dentru încuierile lor. Viu Domnul şi blagoslovit Păzitoriul mieu! Şi 47
Se va înălţa Dumnezăul mieu, Păzitoriul mîntuirei meale. Tare e Domnul, Cela ce dă iz- 48
bîndiri mie, şi certînd norodul supt mine, Şi 49
m-au scos pre mine den vrăjmaşii miei! Şi dentru cei ce să scoală asupra mea, înălţa-mă-vei,

dentru oamenii strîmbătăţilor mîntui-mă-vei.
50 Pentru aceaea ispovedui-mă-voiu Ţie, Doamne, întru limbi! Şi numele Tău voiu
51 cînta, Mărind mîntuirele împăratului Lui şi făcînd milă unsului Lui, David, şi seminţii lui pînă în veaci".

CAP XXIII

1 Şi aceastea-s cuvintele lui David ceale de apoi. Credincios David, fiiul lui Iesei, şi credincios omul pre carele au sculat Domnul preste unsul Dumnezăul[ui] lui Iacov, şi cuvioş psalmii
2 lui Israil. „Şi Duhul Domnului au grăit întru mine, şi cuvîntul Lui pre limba mea.
3 Zice Dumnezăul lui Israil, mie au grăit Strajnecul lui Israil: 'Pildă am zis: Întru oameni
4 cum veţ întări frica lui Dumnezeu?' Şi în lumina lui Dumnezău demineaţa şi să răsară soarele, demineaţa n-au ieşit den lumină şi ca,
5 den ploaie, otava den pămînt. Că, nu e aşa, casa mea – cu Cel Tare? Pentru că făgăduinţă veacinică au pus mie, gata în toată vreamea, cruţată, căci toată mîntuirea mea şi toată voia – întru Domnul, căci nu va odrăsli cel fără de
6 leage. Ca un ghimp scos – toţi aceştea, că
7 nu cu mîna se vor prinde, Şi omul nu se va osteni cu ochii, şi mulţime de fier şi de lemnu de sulițe, şi în foc cu ardere vor arde, întru
8 ruşinea lor". Aceastea-s numele celor tari ai lui David: Ievosthe Hananeul, cel mai mare al celor trei iaste; Adinon Asoneanul, acesta au zmult sabia lui pre 800 de răniţi odată.
9 Şi după el, Elianar, fecior fratelui tătîne-său, întru cei 3 fraţi tari. Acesta era cu David în Seran, cînd au ocărît el întru cei streini de fealiu, şi cei streini de fealiu s-au adunat acolo la
10 războiu. Şi strigă omul lui Israil înaintea feaţii lui. Şi el s-au sculat şi au lovit întru cei streini de fealiu pînă unde au ostenit mîna lui şi s-au lipit mîna lui de sabie. Şi au făcut Domnul mîntuire mare în ziua aceaea. Şi norodul s-au întors denapoia lui numai a dezbrăca.
11 Şi după acesta, Samaia, feciorul lui Asa,Aruchieul. Şi să adunară cei streini de fealiu La Jiganii. Şi era acolo o parte de ţarină plină de linte; şi norodul au fugit de către faţa celor
12 streini de fealiu. Şi să stîlpi în mijlocul laturii şi hălădui pre ea şi lovi pre cei streini de
13 fealiu; şi făcu Domnu lui mîntuire mare. Şi să pogorîră 3 den cei 30 de boiarini şi veniră la Casoa către David, la peştera lui Odolam, şi ceată de streini de fealiu au tăbărît la zăpodia
14 lui Rafain. Şi David era atuncea la îngrăditură, şi adunarea celor streini de fealiu era
15 atuncea în Vithleaem. Şi pohti David şi zise: „Cine mă va adăpa apă den groapa ce e la Vithleaem, cea den poartă?" Şi adunarea celor streini de fealiu – atuncea
16 în Vithleaem. Şi rupseră cei trei tari tabăra celor streini de fealiu şi scoaseră apă den groapa cea den Vithleaem, cea den poartă. Şi luară şi mearseră către David, şi n-au vrut să o bea pre ea, şi o vărsă pre ea Domnului Şi zise: „Blînd mie, Doamne, să 17
fac eu aceasta! Au bea-voiu sîngele oamenilor celor ce au mers cu sufletul lor?" Şi n-au vrut să o bea pre ea. Aceastea au făcut cei trei tari. Şi Avesa, fratele lui Ioav, feciorul Saruiei, 18
acesta e întîiul celor 3. Şi acesta au rădicat sulița lui preste 300 de răniţi. Şi lui 19
numele, întru cei trei, dentru acei trei slăvit. Şi le fu lor întru căpetenie, şi pînă la cei trei n-au ajuns. Şi Vaneas, feciorul lui Iodae, om 20
acesta mult la fapte, de la Cavasail. Şi acesta au lovit pre cei 2 feciori ai lui Ariil al lui Moav. Şi acesta s-au pogorît şi au ucis leul în mijlocul gropii, în ziua omătului. Şi acesta au lovit 21
pre omul eghipteanul, om vederos, şi în mîna eghipteanului – sulită ca un lemn de punte; şi să pogorî către el cu un toiag, şi apucă sulița den mîna eghipteanului, şi-l ucise pre el cu sulița lui. Aceastea au făcut Vaneas, feciо- 22
rul lui Iodae; şi numele lui întru cei trei tari. Dentru cei 3 slăvit, şi către cei 3 n-au 23
venit. Şi l-au pus pre el David la auzirile lui. Şi numele celor tari ai lui David împăratului: Asail, fratele lui Ioav, acesta e întru cei 30, 24
Eleanan, feciorul fratelui tătîne-său, den Vithleaem, Semoth al lui Arodi, Hellis a 25/26
lui Hellothi, Ira, feciorul lui Ecchis Thiegoianul, Aviezer Anathotheanul, Savuhe Aso- 27
theanul, Elon Aloniteanul, Moee Netofa- 28
theanul, Eli, feciorul lui Vaana Nithofa- 29
theanul, Ethi, feciorul lui Riva den Gavaa a lui Veniamin, Vanea Farathonitheanul, Uri de 30
la Nalali al Gheii, Ariil, feciorul Aravothea- 31
nului, Zaor Varsamiteanul, Eliasa, feciorul 32
Lavoniteanului, Vasai al lui Goini al lui Ioanathan fecior, Sama Aroriteanul, Ahean, 33
feciorul lui Arata Arathuriteanul, Elifalath, 34
feciorul lui Maahi, Eliav, feciorul lui Ahitofel Gheloniteanul, Asare Carmileanul al lui 35
Urem, fecior Azvi, Igala, fecior lui Nathan, 36
şi Vaan, fecior lui Agarin, Elih Amanitea- 37
nul, Ghelore Virotheul, cela ce rădica unealtele lui Ioav, feciorul Saruiei, Iras Ethireul 38
Şi Uria Ghitheul. De toţi: 37. 39

CAP XXIV

1 Şi au adaos urgie Domnul să să aţîţe în Israil, şi clăti pre David întru dînşii, zicînd: „Pasă şi numără pre Israil şi
2 pre Iuda". Şi zise împăratul către Ioav, boiarinul puterii, cel cu el: „Petreci dară toate fealiurile lui Israil şi Iudei, de la Dan şi pînă la Versavie, şi socoteaşte
3 norodul şi voiu şti numărul norodului". Şi zise Ioav către împăratul: „Şi va adaoge Domnul Dumnezeul tău către norodul tău ca pre ei cu 100 de părţi, şi ochii domnului mieu

împăratului văzînd! Şi domnul mieu împăra-
4 tul pentru ce va întru cuvîntul acesta?“ Şi să învinci cuvîntul împăratului către Ioav şi către boiarii puterii; şi ieşi Ioav şi boiarii puterii înaintea împăratului, ca să socotească
5 pre norodul lui Israil. Şi trecură Iordanul şi să tăbărîră la Aroir, den direapta cetăţii ceia
6 den mijlocul văii lui Gaad şi Eliezer, Şi veniră la Galaad şi la pămîntul Vathason şi
7 Isthon şi Dase. Şi au mers la Danidan Şi au încunjurat la Sidon şi au venit la Mapsartiru şi la toate cetăţile eveului şi hananeului. Şi merg de spre răsăritul Iudei, la Virsavie.
8 Şi au încunjurat la tot pămîntul şi au sosit
9 după a 9 lună şi 20 de zile la Ierusalim. Şi au dat Ioav numărul socotealii norodului împăratului: şi era Israil 800000 de oameni ai puterii, zmulgînd sabie, şi omul Iudei 500000
10 de oameni de războiu. Şi lovi inema lui David pre el după ce au numărat norodul. Şi zise David către Domnul: „Greşit-am foarte, făcînd cuvîntul acesta! Şi acum, Doamne, rădică fărădeleagea robului tău, căci m-am
11 nebunit foarte!“ Şi să sculă David demineaţa. Şi cuvîntul Domnului s-au făcut către
12 Gaad prorocul, cela ce veade, zicînd: „Pasă şi grăiaşte către David, zicînd: ‘Aceastea zice Domnul: ‘Trei rădic Eu asupră-ţ; şi aleage ţie
13 una dentru eale, şi-ţ voiu face ţie’“. Şi întră Gaad către David şi spuse. Şi zise lui: „Aleage ţie să ţi se facă: Au să vie ţie trei ani foamete în pămîntul tău, au trei luni să fugi tu denaintea vrăjmaşilor tăi şi vor fi gonindu-te, au trei zile să să facă moarte în pămîntul tău. Acum dară cunoaşte şi vezi ce voiu răspunde Celui
14 ce m-au trimis“. Şi zise David către Gad: „Strîmtu mie de toate părţile foarte, cîteştreale. Cădea-voiu dară în mînule Domnului, căci multe sînt îndurările Lui foarte, iară în mînile oamenilor nu voiu cădea“. Şi au ales luiş David moartea. Şi zilele seacerii de
15 grîu, Şi deade Domnul în Israil moarte de demineaţă pînă la vreame de prînzu. Şi au început perirea în norod şi au murit den norodul Domnului, de la Dan şi pînă la Versavie,
16 70000 de oameni. Şi întinse îngerul lui Dumnezeu mîna lui la Ierusalim ca să-l strice pre el, şi Să mîngîie Domnul spre răutate şi zise îngerului celui ce strica întru norod: „Mult iaste! Acum slobozi mîna ta“. Şi îngerul lui Dumnezeu era stînd prejur aria lui Orna
17 Evuseului. Şi zise David către Domnul, deaca văzu el îngerul cel ce loviia norodul; şi zise: „Iată, eu sînt, am făcut strîmbătate! Şi eu sînt păstoriul; am făcut rău, şi aceştea, oile, ce au făcut? Facă-să dară mîna Ta întru mine şi în-
18 tru casa tătîne-mieu!“ Şi veni Gad către David în ziua aceaea şi-i zise lui: „Suie-te şi pune Domnului jîrtăvnic în aria lui Orna Ievuseu- 19
lui!“ Şi să sui David după cuvîntul lui Gad proorocului, în ce chip au poruncit lui Domnul.
Şi să plecă Orna şi văzu pre împăratul şi pre 20
slugile lui mergînd asupra lui; şi ieşi Orna şi să închină împăratului preste faţa lui pre pămînt. Şi zise Orna: „Ce că au venit dom- 21
nul mieu împăratul către robul lui?“ Şi zise David: „Să cumpăr de la tine aria, ca să zidescu jîrtăvnic Domnului şi să să oprească pierzarea de asupra norodului“. Şi zise 22
Orna către David: „Să ia şi să aducă domnul mieu împăratul Domnului ce e bine întru ochii lui. Iată boii spre ardere-de-tot, şi roatele, şi unealtele boilor, de leamne“. Toate au dat 23
Orna împăratului. Şi zise Orna către împăratul: „Domnul Dumnezeul tău să te blagoslovească pre tine!“ Şi zise împăratul către 24
Orna: „Nu! Ce căci cumpărînd voiu cumpăra de la tine întru schimb, şi nu voiu aduce Domnului Dumnezeului mieu ardere-de-tot în dar“. Şi cumpără David aria şi boii cu argint de sicle 50. Şi zidi acolo David jîrtăvnic 25
Domnului şi au adus ardere-de-tot şi împăcătoare. Şi au adaos Solomon preste jîrtăvnic mai apoi, căci mic era dentîiu.
Şi Să făcu Domnul blînd pămîntului
şi să opri peirea de asupra lui
Israil.

A ÎMPĂRĂŢIILOR, A TREIA

CAP I

1 Şi împăratul David, bătrîn îndelungat de zile; şi-l învăliia pre el cu haine, şi
2 nu se încălziia. Şi zisără slugele lui către dînsul: „Să cearce domnului nostru împăratului fecioară tînără şi va sta înaintea împăratului şi va fi să încălzească pre el şi va dormi cu el şi să va încălzi
3 domnul nostru împăratul". Şi cercară fecioară frumoasă den tot hotarul lui Israil şi aflară pre Avisac Somaniteanca şi o adusără
4 pre dînsa către împăratul. Şi fecioara, la chip frumoasă foarte, şi era încălzind pe împăratul şi slujiia lui şi împăratul n-au conoscut
5 pre ea. Şi Adonias, fiiul Anghithei, să înalţă, zicînd: „Eu voiu împărăţi!" Şi ş-au făcut lui cară şi călăreţi şi 50 de oameni alerga
6 înaintea lui. Şi nu l-au oprit pre el tată-său niceodinioară, zicînd: „Pentru căce tu aceasta ai făcut?" Şi încă acesta, la chip frumos foarte, şi pre el l-au născut pe urma lui Avesalom.
7 Şi să făcură cuvintele lui cu Ioav, fiiul Saruiei, şi cu Aviathar preotul; şi ajutoriia denapoia
8 Adoniii. Şi Sadoc preotul, şi Vaneas, feciorul lui Iodae, şi Nathan prorocul, şi Semei, şi Risi, şi fiii tari ai lui David nu era
9 denapoia Adoniei. Şi au junghiat Adonia oi şi viţei şi miei la piatra lui Zoeleth, carele era lipită de fîntîna lui Roghil; şi au chemat pre toţi fraţii lui, pre fiii împăratului şi pre toţi
10 oamenii Iudei, pre slugile împăratului. Şi pre Nathan prorocul şi pre Vanea şi pre cei tari şi pre Solomon, fratele lui, n-au che-
11 mat. Şi zise Nathan către Virsavie, maica lui Solomon, zicînd: „N-ai auzit că au împărăţit Adonia, feciorul Anghithei, şi domnul
12 nostru, David, n-au ştiut? Şi acum vino să te sfătuiescu sfat şi izbăveaşte sufletul tău şi
13 sufletul fiiului tău, Solomon. Vino de întră către împăratul David şi vei grăi către el, zicînd: 'Nu tu, domnul mieu împărate, te-ai jurat roabei tale, zicînd că: 'Solomon, fiiul tău, va împărăţi după mine şi el va şădea pre scaunul
14 mieu?' Şi drept ce au împărăţit Adonia?' Şi iată, încă tu grăind acolo cu împăratul, şi eu voiu întra după tine şi voiu împlini cuvintele tale".
15 Şi întră Virsavie către împăratul în cămară. Şi împăratul, bătrîn foarte, şi Avisac Somaniteanca
16 slujiia împăratului. Şi să plecă Virsavie şi să închină împăratului; şi zise împăratul: „Ce iaste
17 ţie?" Şi ea zise: „Domnul mieu împărate, tu ai jurat întru Domnul Dumnezăul tău roabei tale, zicînd că: 'Fiiul tău, Solomon, va împărăţi după mine şi el va şădea pre scaunul mieu'. Şi acum, iată, Adonia au împărăţit şi 18
tu, domnul mieu împărate, n-ai ştiut. Şi au 19
junghiat viţei şi oi şi miei cît de multe; şi au chemat pre toţi fiii împăratului şi pre Aviathar preotul, şi pre Ioav, boiarenul puterii; şi pre Solomon, robul tău, n-au chemat. Şi 20
tu, domnul mieu împărate, ochii a tot Israilul către tine, să le spui loru cine va şădea pre scaunul domnului mieu împăratului, după dînsul. Şi va fi după ce să va pristăvi dom- 21
nul mieu împăratul, împreună cu părinţii lui, şi voiu fi eu şi Solomon, fiiul mieu, greşiţi" Şi 22
iată, încă ea grăind către împăratul, şi Nathan prorocul au întrat. Şi spusără împăratului, 23
zicînd: „Iată Nathan prorocul!" Şi întră la faţa împăratului şi să închină împăratului cu faţa lui pre pămîntu. Şi zise Nathan: „Domnul 24
mieu împărate, tu ai zis: 'Adonias va împărăţi după mine şi el va şădea preste scaunul mieu'? Căci s-au pogorît astăzi şi au jun- 25
gheat viţei şi miei şi oi cît de multe şi au chemat pre toţi fiii împăratului şi pre boiarii puterii şi pre Aviathar preotul. Şi iată, sînt bînd şi mîncînd înaintea lui şi au zis: 'Trăiască împăratul Adonia!' Şi pre mine singur, 26
robul tău, şi pre Sadoc preotul şi pre Vanea, fiiul lui Iodae, şi pre Solomon, robul tău, n-au chemat. De s-au făcut pren domnul mieu 27
împăratul cuvîntul acesta şi n-ai conoscut robului tău cine va şădea pre scaunul domnului mieu împăratului, după el?" Şi răspunse 28
împăratul David şi zise: „Chemaţi-m pre Virsavie!" Şi întră înaintea împăratului şi stătu înaintea lui. Şi să jură împăratul şi zise: „Viu e 29
Domnul, Carele mi-au mîntuit sufletul mieu den toată primejdia, Că, în ce chip am jurat 30
ţie întru Domnul Dumnezăul lui Israil, zicînd că Solomon, fiiul tău, va împărăţi după mine şi el va şădea pre scaunul mieu pentru mine, căci aşa voiu face în ziua aceasta!" Şi să 31
plecă Virsavie preste faţă la pămînt şi să închină împăratului şi zise: „Trăiască domnul mieu, David împăratul, în veac!" Şi zise 32
împăratul David: „Chemaţi mie pre Sadoc preotul şi pre Nathan prorocul şi pre Vania, fiiul lui Iodae!". Şi întoarse înaintea împăratului. Şi zise împăratul lor: „Luaţi împreună 33
cu voi robii domnului vostru şi încălăraţi pre fiiul mieu, Solomon, pre muşcoiul mieu şi-l pogorîţi pre el la Ghion. Şi să-l ungă pre el 34
acolo Sadoc preotul şi Nathan prorocul întru împărat preste Israil. Şi trîmbiţaţi cu cornul şi veţi grăi: 'Trăiască împăratul Solomon!' Şi 35
vă veţi sui denapoia lui şi va întra înlăuntru şi va şădea preste scaunul mieu şi el va împărăţi în

locul mieu, şi eu am poruncit ca să fie povă-
36 ţitoriu preste Israil şi preste Iuda". Şi răs-
punse Vaneas, feciorul lui Iodae, împăratului
şi zise: „Facă-se aşa, adeverească Domnul
Dumnezău cuvîntul domnului mieu împăratu-
37 lui! În ce chip era Domnul cu domnul,
împăratul, aşa să fie cu Solomon şi să
mărească scaunul lui mai vîrtos decît scaunul
38 domnului mieu, David împărat!" Şi să
pogorî Sadoc preotul şi Nathan prorocul şi
Vanias, fiiul lui Iodae, şi herethi, şi feleth,
şi au încălerat pre Solomon pre muşcoiul
împăratului David şi l-au adus pre el la Ghion.
39 Şi au luat Sadoc preotul cornul untdelemnului
den cort ş-au uns pre Solomon. Ş-au trîmbi-
ţat cu cornul şi au zis tot norodul: „Trăiască
40 împăratul Solomon!" Şi să sui tot norodul
denapoia lui şi juca norodul cu danţuri şi
veselindu-se veselie mare; şi răsună pămîntul
41 cu glasul lor. Şi auzi Adonia şi toţi cei che-
maţi împreună cu el şi ei săvîrşiră a mînca. Şi
auzi Ioav glasul cornului şi zise: „Ce e glasul
42 cetatea răsunînd?" Şi încă el grăind, şi iată,
Ionathan, feciorul lui Aviathar preotul, veni.
Şi zise Adonia: „Întră, căci om a puterii eşti tu
43 şi bune vesteaşte!" Şi răspunse Ionathan şi
zise Adoniei: „Şi foarte domnul nostru,
împăratul David, au împărăţit pre Solomon.
44 Şi au trimis împreună cu el împăratul pre
Sadoc preotul şi pre Nathan prorocul şi pre
Vanea, feciorul lui Iodae, şi pe herethi şi pre
felethi; şi l-au încălerat pre el preste muşcoiul
45 împăratului. Şi l-au uns pre el Sadoc preo-
tul şi Nathan prorocul întru împărat, la
Ghion, şi s-au suit de acolo veselindu-se şi au
răsunat cetatea; acesta e glasul carele aţi
46 auzit". Şi au şăzut Solomon pre scaunul
47 împărăţiei. Şi au întrat robii împăratului să
binevestească pre domnul nostru, pre împă-
ratul David, zicînd: „Să îmbunească Dumne-
zeu numele lui Solomon, fiiului tău, mai sus
decît numele tău şi să mărească scaunul lui
mai sus de scaunul tău!" Şi s-au închinat
48 împăratul pre aşternutul lui. Şi încă aşa au
zis împăratul: „Blagoslovit Domnul Dumne-
zăul lui Israil, Carele au dat astăzi dentru
semînţa mea şăzînd pre scaunul mieu, şi ochii
49 miei văd!" Şi să spămîntară şi să sculară
toţi chemaţii Adoniei şi să duseră om la calea
50 lui. Şi Adonias s-au temut de către faţa lui
Solomon; şi să sculă şi să duse şi să apucă de
51 coarnele jîrtăvnicului. Şi să spuse lui Solo-
mon, zicînd: „Iată, Adonias s-au temut de
împăratul Solomon şi, iată, ţine de coarnele
jîrtăvnicului, zicînd: 'Jure-mi-se astăzi împă-
ratul Solomon de nu va omorî pre robul lui cu
52 sabia!'" Şi zise Solomon: „De se va face
întru fiiu de puteare, de va cădea den perii lui
pre pămînt; iară de se va afla răutate
întru el, se va omorî!" Şi trimise împăratul 53
Solomon şi-l pogorîră pre el de asupra jîrtăv-
nicului; şi întră şi să închină împăratului Solo-
mon; şi zise lui Solomon: „Pasă la casa ta!".

CAP II

Şi să apropiară zilele lui David ca să 1
moară el şi porunci lui Solomon, fiiu-
lui lui, zicînd: „Eu sînt merg în 2
calea a tot pămîntul. Şi te vei întări şi
vei fi întru bărbat deplin! Şi vei 3
păzi paza Domnului Dumnezeului tău, ca să
mergi întru căile Lui, să păzăşti poruncile Lui
şi direptăţile Lui şi judecăţile Lui şi mărturiile
Lui ceale scrise în leagea lui Moisi, ca să pri-
cepi ceale ce vei face după toate cîte voiu
porunci ţie, Pentru ca să întărească Dom- 4
nul cuvîntul Lui carele au grăit pentru mine,
zicînd: 'De vor păzi fiii tăi calea lor, să meargă
înaintea Mea cu adevăr cu toată inima lor şi cu
tot sufletul lor, zicînd, nu se va surpa ţie om
de asupra scaunului lui Israil'. Şi încă tu ai 5
conoscut cîte au făcut mie Ioav, feciorul
Saruiei, cîte au făcut la cei doi boiari ai puteri-
lor lui Israil, lui Avenir, feciorul lui Iir, şi lui
Amesai, feciorul lui Iether, şi au ucis pre ei şi
au pus sîngiurile războiului în pace şi au dat
sînge nevinovat cu brîul lui, ce e la mijlocul
lui, şi cu cizma lui, ce e în piciorul lui. Şi vei 6
face după înţelepciunea ta şi nu vei aduce
bătrîneaţele lui cu pace în iad. Şi fiilor lui 7
Verzeli Galaaditeanul vei face milă şi vor fi
întru cei ce mănîncă masa ta, căci aşa s-au
apropiat mie cînd fugiiam de către faţa lui
Avesalom, fratelui tău. Şi iată, împreună 8
cu tine Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui
Iemeni den Vaurim, şi acesta m-au blestemat
blestem iadovit în ziua carea mergeam în
tabere; şi el s-au pogorît întru întîmpinarea
mea la Iordan şi m-am jurat lui întru Domnul,
zicînd: 'De te voiu omorî cu sabie!' Şi să 9
nu-l nevinovăţeşti pre el; căci om înţelept tu
eşti şi vei conoaşte ce vei face lui şi vei aduce
cărunţimea lui cu sînge în iad". Şi să pres- 10
tăvi David cu părinţii lui şi să îngropă în ceta-
tea lui David. Şi zilele lui, carele au împă- 11
răţit David preste Israil, 40 de ani: în Hevron
au împărăţit 7 ani şi în Ierusalim au împărăţit
33 de ani. Şi Solomon au şăzut pre scaunul 12
lui David, tatul lui, fiiu de 12 ani, şi să găti
împărăţia lui foarte. Şi întră Adonia, fecio- 13
rul Anghithei, către Versavie, maica lui Solo-
mon, şi să închină ei şi ea zise: „Pace e întra-
rea ta?" Şi el zise: „Pace!" Şi zise: „Cuvînt 14
mie către tine!" Şi zise lui: „Grăiaşte!" Şi 15
zise ei: „Tu ştii că a mea era împărăţia şi
preste mine au pus tot Israilul faţa lui, de
împărat; şi să întorse împărăţia şi să făcu fra-
telui mieu, căce de la Domnul s-au făcut
lui. Şi acum o cearere ceru eu de la ti- 16

ne, să nu-ţi întorci faţa ta". Şi zise lui Versa-
17 vie: „Grăiaşte!" Şi zise ei: „Zi, dară, cătră
împăratul Solomon că nu-ş va întorce faţa lui
de spre tine şi-m va da mie pre Avesac Sama-
18 niteanca întru fămeaie". Şi zise Virsavie:
„Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratu-
19 lui". Şi întră Virsavie cătră împăratul Solo-
mon ca să grăiască lui pentru Adonia. Şi să
sculă împăratul întru întimpinarea ei şi să
închină ei şi au şăzut pre scaunul său şi să
puse scaun maicii împăratului şi au şăzut în
20 dereapta lui. Şi-i zise lui: „O cearere mică
eu ceru de la tine, să nu întorci faţa mea". Şi
zise ei împăratul: „Ceare, maica mea, că nu te
21 voiu întorce". Şi zise: „Dea-să Avisac Sama-
niteanca, Adoniii, fratelui tău, întru muiare".
22 Şi răspunse împăratul Solomon şi zise maicii
lui: „Şi pentru ce tu ai cerşut pre Avisac
Samaniteanca Adoniei? Ceare lui împărăţia –
căce acesta e fratele mieu cel mai mare decît
mine, şi al lui Aviathar preotul, şi al lui Ioav,
23 feciorul Saruiei voivodul, priaten". Şi să
jură împăratul Solomon asupra Domnului,
zicînd: „Aceastea să-m facă mie Dumnezău şi
aceastea să-m adaogă, că asupra sufletului
24 său au grăit Adonia cuvîntul acesta. Şi
acum, viu e Domnul, Carele m-au gătit şi
m-au pus pre scaunul lui David, tătîne-mieu,
şi el mi-au făcut casă în ce chip au grăit Dom-
25 nul, că astăzi se va omorî Adonia". Şi au
trimis împăratul Solomon cu mîna lui Vaneas,
fiiul lui Iodae, şi-l ucise pre el şi muri Adonias
26 în ziua aceaea. Şi lui Aviathar preotul zise
împăratul: „Aleargă tu la Anatheth, la ţarena
ta, căce om de moarte eşti tu şi în ziua aceasta
nu te voiu omorî, căce ai rîdicat sicriul făgă-
duinţii Domnului înaintea lui David, tătîni-
mieu, şi căce te-ai chinuit întru toate carele
27 s-au chinuit tatul mieu". Şi scoase Solo-
mon pre Aviathar, ca să nu fie întru preot
Domnului, ca să să plinească cuvîntul Dom-
nului,carele au grăit pre casa lui Ili în Silom.
28 Şi auzul au venit pînă la Ioav, fiiul Saruiei –
căce Ioav era plecat denapoia Adoniei, şi
denapoia lui Solomon nu era plecat – şi fugi
Ioav la lăcaşul Domnului şi să apucă de cornul
29 jîrtăvnicului. Şi să spusă lui Solomon,
zicînd că au fugit Ioav la cortul Domnului şi,
iată, să ţine de cornurile jîrtăvnicului. Şi
trimise Solomon împăratul cătră Ioav,
30 zicînd: „Ce ţi s-au făcut ţie de ai fugit la jîr-
tăvnic?" Şi zise Ioav: „Căce m-am spămîntat
de faţa ta şi am fugit cătră Domnul". Şi trimise
Solomon împăratul pre Vania, feciorul lui
Iodae, zicînd: „Pasă şi ucide pre el şi îngroapă
31 pre el!" Şi veni Vanea, feciorul lui Iodae,
cătră Ioav la cortul Domnului şi-i zise lui:
„Aceastea zice împăratul: 'Ieşi afară!'" Şi zise
Ioav: „Nu voiu ieşi afară, că aici voiu muri!" Şi
să întoarse Vaneas, feciorul lui Iodae, şi zise
împăratului, zicînd: „Aceastea au grăit Ioav şi
aceastea mi-au răspunsu mie". Şi zise lui 32
împăratul: „Pasă şi fă lui după cum au grăit
şi-l ucide pre el şi-l vei astruca pre dînsul; şi
vei rădica astăzi sîngele carele în dar au vărsat Ioav de la mine şi de la casa tătîni-mieu.
Şi întoarse Domnul sîngele strîmbătăţii lui în 33
capul lui, în ce chip au timpinat la cei doi
oameni cei derepţi şi mai buni decît el, şi au
ucis pre dînşii cu sabie şi tată-mieu, David,
n-au ştiut sîngele lor: pre Avenir, feciorul lui
Nor, voivodul lui Israil, şi pre Amesai, feciorul
lui Iether, voivodul Iudei. Şi să întoarsă 34
sîngele lor în capul lui şi în capul seminţiei lui
în veac; şi lui David şi semenţii lui şi casii lui
şi scaunului lui facă-mi-se pace pînă în veac
de la Domnul!" Şi să sui Vanias, feciorul lui 35
Iodae, şi-l timpină pre el şi-l omorî pre el; şi
astrucă pre el în casa lui, în pustiiu. Şi au 36
dat împăratul pre Vaneas, feciorul lui Iodae,
pentru el pre voivozii; şi împărăţia să oprăvuiia în Ierusalim. Şi pre Sadoc preotul au
dat împăratul întru preot mare în locul lui
Aviathar. Şi trimiţînd împăratul, au chemat 37
pre Semei şi-i zise lui: „Zideaşte ţie casă în
Ierusalim şi şăz acolo şi să nu ieşi de acolo
necăiurilea. Şi va fi în ziua ieşirii tale şi vei 38
treace pîrîul Chiedrilor, ştiind să ştii că cu
moarte vei muri, sîngele tău va fi preste capul
tău". Şi-l jură pre el împăratul în ziua aceaea.
Şi zise Semei cătră împăratul: „Bun e cuvîntul 39
carele ai grăit, domnul mieu împărate, aşa va
face robul tău". Şi şăzu Semei în Ierusalim 40
3 ani. Şi să făcu după 3 ani,şi fugiră doi robi ai
lui Semei cătră Anhus, feciorul lui Maaha,
împăratul Ghiethei. Şi să spuse lui Semei,
zicînd: „Iată robii tăi în Ghieth". Şi să sculă 41
Semei şi înşălă măgăriţa lui şi să duse în
Ghieth cătră Anhus, ca să cearce pre robii lui;
şi mearse Semei şi aduse pre robii lui den
Ghieth. Şi să spuse lui Solomon, zicînd că 42
au mers Semei den Ierusalim la Ghieth şi au
întors pre robii lui. Şi au trimis împăratul 43
şi au chemat pre Semei şi zise cătră el: „Au nu
te-am jurat asupra Domnului şi am mărturisit
asupră-ţ, zicînd: 'În ce zi vei ieşi den Ierusalim şi vei mearge în direapta au în stinga,
ştiind să ştii că cu moarte vei muri'? Şi ai zis
mie: 'Bun e cuvîntul carele ai auzit'. Şi căci 44
n-ai păzit jurămîntul Domnului şi porunca
carea am poruncit asupra ta?" Şi zise 45
împăratul cătră Semei: „Tu ai ştiut toată
răutatea ta, carea ştie inema ta carele ai făcut
lui David, tătîne-mieu; şi au dat Domnul
răul tău în capul tău". Şi împăratul Solo- 46

mon, blagoslovit, şi scaunul lui David va fi
47 gata înaintea Domnului în veac. Şi porunci
împăratul Solomon lui Vanea, fiiul lui Iodae,
şi ieşi şi-l ucise pre el şi muri.

CAP III

1 Şi împărăţia să întări în mîna lui Solomon. Şi să făcu ginere Solomon lui
Farao, împăratul Eghipetului, şi luo
Solomon fata lui Farao şi o bägă pre
ea în cetatea lui David, pînă a săvîrşi
el a zidi casa lui şi Casa Domnului dentîiu şi
2 zidul Ierusalimului pre împrejur. Însă
norodul era tămîind la ceale nalte, pentru că
nu s-au zidit casă numelui Domnului pînă
3 acum. Şi iubi Solomon pre Domnul, ca să
meargă întru poruncile lui David, tatul lui,
fără numai în ceale nalte făcea jîrtvă şi
4 tămîia. Şi să sculă împăratul şi mearse la
Gavaon să facă jîrtvă acolo, căci aceaea e mai
naltă şi mai mare: 1000 de ardere-de-tot au
5 adus Solomon pre jîrtăvnic la Gavaon. Şi
Să ivi Domnul lui Solomon noaptea şi-i zise
6 lui: „Ceare ceva cearere ţie!“ Şi zise Solomon: „Tu ai făcut cu robul Tău, David, tatămieu, milă mare, în ce chip au petrecut înaintea Ta cu adevăr şi cu direptate şi cu direptatea inemii cu Tine, şi ai păzit lui mila această mare, să dai pre fiiul lui pre scaunul lui ca ziua
7 aceasta. Şi acum, Doamne, Dumnezeul mieu, Tu ai dat pre robul Tău în locul lui David, tătîne-mieu, şi eu sînt copilaş mic şi nu
8 ştiu întrarea mea şi ieşirea mea. Şi robul Tău, în mijlocul norodului Tău carele ai ales, norod mult carele nu să va număra de mul-
9 ţime şi nu să va povesti. Şi vei da robului Tău inemă a auzi şi a cerceta norodul Tău întru dereptate, ca să priceapă întru mijlocul bunului şi răului; căci cine va putea să judece
10 pre norodul Tău cel greu acesta?“ Şi plăcu cuvîntul înaintea Domnului, căci au cerşut
11 Solomon cuvîntul acesta. Şi zise Domnul către el: „Pentru căci ai cerşut de la Mine cuvîntul acesta şi n-ai cerşut de la Mine zile multe şi n-ai cerut avuţie, nici n-ai cerut sufletul vrăjmaşilor tăi, ce ai cerşut ţie priceapere
12 ca să auzi judecată, Iată, am făcut după cuvîntul tău: iată, am dat ţie inimă înţeleaptă şi învăţată înaintea ta; ca tine nu s-au făcut om şi după tine nu se va scula de potriva
13 ta. Şi ceale ce n-ai cerut dat-am ţie: şi avuţie şi mărire; ca tîne nu s-au făcut om aseamene ţie întru împăraţi, toate zilele tale. Şi
14 de vei mearge întru calea Mea, să păzăşti poruncile Meale şi învăţăturile Meale, în ce chip au mers David, tată-tău, voiu înmulţi
15 zilele tale“. Şi să deşteptă Solomon şi, iată, vis. Şi să sculă şi mearse la Ierusalim şi stătu de spre faţa jîrtăvnicului cel denaintea sicriiului făgăduinţii Domnului, în Sion, şi au adus ardere-de-tot şi au făcut împăcăciuni şi făcu ospăţ mare lui şi la toate slugile lui.
Atuncea s-au ivit doao muieri curve la împă- 16
ratul şi au stătut înaintea lui. Şi zise o
muiare: „Întru mine, domnul mieu: eu şi 17
muiarea aceasta am lăcuit într-o casă şi am
născut în casă. Şi fu în ziua a treia, născînd 18
eu, au născut şi muiarea aceasta; şi noi într-un
loc, nu iaste nimeni cu noi, afară den noi
amîndoao în casă. Şi au murit feciorul 19
muierii aceştiia noaptea, deaca au adormit
preste el. Şi s-au sculat la miazănoapte şi 20
au luat pre fiiul mieu den braţele meale, şi
roaba ta dormiia, şi l-au culcat pre el în sînul
ei şi pre feciorul ei cel mort l-au culcat în sînul
mieu. Şi m-am sculat demineaţa ca să 21
aplec pre feciorul mieu; şi acela era mort. Şi
iată, l-am socotit pre el dimineaţa şi nu era
fiiul mieu, carele am născut“. Şi zise muia- 22
rea ceaealaltă: „Ba, ce fiiul mieu, cel viu, iară
fiiul tău e cel mort“. Şi au grăit înaintea împăratului.
Şi zise împăratul lor: „Tu zici că: 23
'Acesta e fiiul mieu, cel viu, şi fiiul tău, cel
mort', şi tu zici că: 'Nu e, ce numai feciorul
mieu iaste cel viu şi fiiul tău, cel mort'“. Şi 24
zise împăratul: „Luaţi-mi o sabie“. Şi adu- 25
seră sabia înaintea împăratului. Şi zise împăratul: „Spintecaţi copilaşul cel viu, cel sugariu, în doao; şi daţ jumătatea lui aceştiia şi
jumătatea lui aceştiia“. Şi răspunse muia- 26
rea al căriia era fiiul cel viu şi zise către împăratul că s-au turburat zgăul ei pre fiiul ei; şi
zise: „Întru mine, doamne, daţi-i ei copilul, şi
cu moarte să nu omorîţi pre el“. Şi ceaea zise:
„Nici mie, nici ei să fie, împărţiţi-l“. Şi răs- 27
punse împăratul şi zise: „Daţ copilaşul cel viu
muierii ceiia ce au zis: 'Daţi-l ei pre el, şi cu
moarte să nu-l omorîţ pre el'. Aceasta e maica
lui“. Şi au auzit tot Israilul judecata aceasta 28
carele au judecat împăratul şi s-au spămîntat
de către faţa împăratului, căci au văzut că
înţelepciunea lui Dumnezău întru el, ca să
facă îndireptare.

CAP IV

Şi era împăratul Solomon împărăţînd 1
preste Israil. Şi aceştea-s boiarii 2
carii era lui: Azaria, fiiul lui Sadoc,
preotul; Eliam şi Ahia, fiii lui Sisa, 3
logofeţi; şi Iosafat, fiiul lui Ahilud,
aducători aminte; Şi Vaneas, feciorul lui 4
Iodae, preste puteare; şi Sadoc şi Aviathar,
preoţii; Şi Azarias, feciorul lui Nathan, 5
preste dvorealnici; şi Zavud, fiiul lui Nathan,
priatin împăratului; Şi Ahisar era deregă- 6
toriu casei împăratului şi Eliav, fiiul lui Safat,
preste moştenire; şi Adoniram, feciorul lui Avdon, preste biruri. Şi la Solomon, 12 ispravnici preste tot Israilul, a da venituri împăratului 7

şi casei lui: o lună într-un an să făcu la unul să
8 dea. Şi aceastea-s numele lor: Veanor, în
9 muntele lui Efraim, 1; Fiiul lui Dacarea, în Mahimat şi în Visalamim şi în Vethsamis şi
10 Elon, pînă la Vethanan; Un fecior să dea la Aravoth a lui Soho şi tot pămîntul lui Ofer;
11 Fiiul lui Aminadav, toată Nerthador; –
12 Tefaath, fata lui Solomon, era lui muiare –, Unul. Vana, feciorul lui Ahilud, pre Thaanah şi Magghedo şi toată casa lui San, cel de la Solsarthan, supt Israil, şi den Vithsaan, pînă la Savelmaula, pînă la Veemerlai den Maal, 1;
13 Feciorul lui Naver, în Ramothul Galaadului, era cetăţi ale lui Iair, feciorul lui Manasi, în Galaad; acestuia parte Ergav, în Vasan, 60 de cetăţi mari, zidite, şi zovoară de
14 aramă, unul; Ahinadav, feciorul lui Sado,
15 Manaim [1]; Ahimaas, în Neftalim – şi acesta au luat pre Masemaath, fata lui Solo-
16 mon, muiare –, [1] Vaana, feciorul lui Husi,
17 în Asir şi în Vaaloth; Iosafat, fiiul lui Farue,
18 în Isahar; Semei, feciorul lui Ila, în Venia-
19 min; Gaver, feciorul lui Adai, în pămîntul lui Galaad, pămîntul lui Sion, împăratul Esevon, şi Og, împăratul Vasanului. Şi Nasiv, unul, în
20 pămînt Iuda. Şi Israil, mulţi foarte, ca năsipul cel de la mare, întru mulţime, mîncînd şi
21 bînd şi veselindu-să. Şi Solomon era căpetenie întru toate împărăţiile, den rîul pămîntului celor streini de fealiu şi pînă la hotarăle Eghipetului. Şi aducea lui daruri şi slujiia lui
22 Solomon toate zilele vieţii lui. Şi acesta e prînzul lui Solomon, pre zi: 30 de cori de făină
23 aleasă şi 60 de cori de făină, Zeace viţei aleşi şi 20 de boi păscători şi 100 de oi, afară den cerbi şi căprioare şi pasări alease şi săl-
24 batece. Căci era căpetenie întru tot decindea de rîu, de la Thapsa pînă la Gaza, întru toate împărăţiile ceale decindea de rîu. Şi era
25 lui pace den toate părţile lui împrejur. Şi lăcuia Iuda şi Israil, nedejduind fieşcarele la via lui şi supt smochinul lui, de la Dan şi pînă
26 la Virsavie, toate zilele lui Solomon. Şi era la Solomon 40000 de cai la cară şi 12000
27 de călăreţi. Şi da ispravnicii aşa împăratului Solomon, şi toate poruncile la masa împăratului, fieşcarele, luna lui, n-au schimbat
28 cuvînt. Şi oarzele şi paiele cailor şi carălor căra la locul unde vrea hi împăratul, fieşcarele
29 după rînduiala lui. Şi au dat Domnul învăţătură şi înţelepciune lui Solomon foarte şi răvărsare inemii, ca năsipul cel de pre lîngă
30 mare. Şi să înmulţi învăţătura lui Solomon foarte, mai mult decît mintea tuturor oamenilor vechi şi mai mult decît toţi înţelepţii Eghipetului, şi să măiestri mai mult decît toţi
31 oamenii, Şi să înţelepţi mai mult decît Ghiethan Israilteanul şi Eman şi Halhad şi decît Darda, fiiul lui Samaad; şi să făcu numele lui întru toate limbile împrejur. Şi 32
au grăit Solomon 3000 de pilde; şi era cîntări lui 5000. Şi au grăit pentru leamne, de la 33
chiedrul cel den Livan şi pînă la isopul ce iase pen zidu; şi au grăit pentru dobitoace şi pentru zburătoare şi pentru tîrîtoare şi
pentru peşti. Şi au mers toate noroadele să 34
auză înţelepciunea lui Solomon, şi luo daruri de la toţi împăraţii pămîntului, cîţi auziia înţelepciunea lui.

CAP V

Şi trimise Hiram, împăratul Tirului, 1
slugile lui cătră Solomon, pentru căci au auzit că pre el au uns întru împărat în locul lui David, tătîne-său, căci iubind era Hiram pre David toate
zilele. Şi au trimis Solomon cătră Hiram, 2
zicînd: „Tu ştii pre tată-mieu, David, că nu 3
putea ca să zidească casa numelui Domnului Dumnezăului mieu, de cătră faţa războaielor ce l-au încunjurat pre el pînă i-au dat Domnul
pre ei supt urmele picioarelor lui. Şi acum 4
au odihnit Domnul Dumnezăul mieu mie, pre împrejur nu iaste hiclean, nu iaste timpinare
rea. Şi iată, eu zic să zidesc casă numelui 5
Dumnezăului mieu, în ce chip au grăit Domnul cătră David, tatăl mieu, zicînd: 'Fiiul tău, pre carele voiu da în locul tău pre scaunul tău,
acesta va zidi casa numelui Mieu'. Şi acum 6
porunceaşte şi să-m taie leamne den Livan. Şi iată, robii miei, împreună cu robii tăi, şi simbria lucrului tău da-voiu ţie, după toate cîte vei zice; căci tu ştii că nu iaste la noi ştiind leamne a tăia, precum sidoneanii". Şi fu 7
după ce înţelease Hiram cuvintele lui Solomon, să bucură foarte şi zise: „Blagoslovit Dumnezeu astăzi, Carele au dat lui David fecior înţelept preste norodul cel mult
acesta". Şi au trimis Hiram cătră Solomon, 8
zicînd: „Auzit-am de toate carele ai trimis cătră mine. Eu voiu face toată voia ta la leamne de chedru şi de pefcu. Robii miei le 9
vor pogorî pre eale de la Livan la mare şi eu le voiu pune pre eale plute, den locul carele vei trimite cătră mine; şi le voiu scutura pre eale acolo şi tu le vei rădica. Şi vei face voia mea, ca să dai pîine casii meale". Şi era Hiram 10
dînd lui Solomon chiedri şi pini şi toată voia lui. Şi Solomon au dat lui Hiram 20000 de 11
cori de grîu şi mahil casii lui şi 20000 de veth de untdelemnu pisat; într-acesta chip da Solomon lui Hiram pre an. Şi Domnul au 12
dat înţelepciune lui Solomon, în ce chip au grăit lui. Şi era pace întru mijlocul lui Hiram şi întru mijlocul lui Solomon, şi puseră făgăduinţa întru mijlocul lor. Şi scoase 13
împăratul Solomon bir den tot Israilul şi era birul de 30000 de oameni. Şi-i trimi- 14

tea pre ei la Livan, 10000 în lună, premenindu-se: o lună era la Livan şi 2 luni la casa lor.
15 Şi Adoniram, preste bir. Şi era la Solomon 70000 rădicînd sarcini şi 80000 de tăietori de
16 piatră în munte, Afară den boiarii cei ce era ispravnici preste lucru la Solomon, 3600, ispravnicii norodului carii făcea lucrurile.
17 Şi porunci împăratul şi rădică pietri mari cin-
18 stite la temelia casii şi pietri cioplite. Şi au cioplit robii lui Solomon şi robii lui Hiram şi ghivliii şi au gătit pietrile şi leamnele 3 ani ca să zidească casa.

CAP VI

1 Şi să făcu întru 440 de ani ai ieşirii fiilor lui Israil den Eghipet, în anul al patrulea, în luna a doao, împărăţind împăratul Solomon preste Israil, şi
2 au zidit Casa Domnului. Şi casa carea au zidit împăratul Solomon Domnului, 40 de coţi lungimea ei şi 20 cu cotul lărgimea
3 ei şi 25 coţi înălţimea ei. Şi elamul den faţa besearicii, de 20 de coţi lungimea lui spre lăţimea casii şi coţi 10 lărgimea lui de spre faţa
4 casii; şi zidi casa şi o săvîrşi pre ea. Şi au
5 făcut casii ferestri încujbite, ascunse. Şi au dat pre zidul casii polemare pre împrejurul besearicii şi la davir, şi au făcut coaste pre
6 împrejur. Coasta cea dedesupt de 5 coţi lărgimea ei şi mijlocul de 6 coţi lărgimea şi al treilea de 7 coţi lărgimea ei. Căci osebire au dat casii pemprejururi, den afara casei, pentru ca să nu se apuce de zidurile
7 casii. Şi casa cînd să clădiia, cu pietri în colţuri, cioplite întregi, s-au clădit; şi ciocan şi daltă şi toată unealta de hier nu s-au auzit în
8 casă, cînd să clădiia ea. Şi uşa coastii cei dedesupt, supt umărul casii cel direpţ, şi sucită suire la mijloc, şi, den cea den mijloc la
9 al treilea, straşină. Şi zidi casa şi o săvîrşi pre ea şi au acoperit casa cu poditură şi rîn-
10 duiale de chedri. Şi au clădit legăturile pren toată casa, 5 coţi înălţimea ei, şi au
11 încleştat legătura cu leamne de chiedru. Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră Solomon,
12 zicînd: „Casa aceasta, carea tu zideşti, de vei umbla întru poruncile Meale şi judecăţile Meale vei face şi vei păzi toate poruncile Meale să te afli întru eale, întări-voiu cuvîntul Mieu cu tine, carele am grăit cătră David,
13 tată-tău. Şi voiu tocmi în mijlocul fiilor lui Israil şi nu voiu părăsi pre norodul Mieu,
14 Israil". Şi zidi Solomon casa şi săvîrşi pre
15 ea. Şi clădi păreţii casei denlăuntru cu leamne de chiedru, de la pardoseala casei şi pînă la păreţi şi pînă la căpriori au căptuşitu-o, cuprinzindu-o cu leamne denlăuntru, şi au
. cuprins cea denlăuntru a casei cu scînduri de pefcu. Şi au clădit cei 20 de coţi den 16 marginea zidului, o coastă, den pardosală pînă la căpriori, şi au făcut ei denlăuntru de la davir zidul, la Sfintele Sfintelor. Şi de 40 17 de coţi era beseareca de spre faţa lui davir. Şi cu chiedru au căptuşit casa den- 18 lăuntru şi au săpat săpături şi frunze întinse tot de chiedru, şi piatră nu să vedea. Şi 19 davir – în mijlocul casei denluntru, să dea acolo sicriiul făgăduinţei Domnului. 20 de 20 coţi lungimea şi 20 de coţi lărgimea şi 20 de coţi înălţimea lui. Şi au coperit pre el cu aur încheiat; şi au făcut jîrtăvnic de chiedru de spre faţa lui davir şi l-au cuprins cu aur pre el. Şi toată casa au căptuşit cu aur, pînă la 21 sfîrşitul a toată casa. Şi au făcut întru davir 22 2 heruvimi de lemn de chiparos, de 10 coţi de mari măsuraţi. Şi de 5 coţi aripa unui heru- 23 vim şi de 5 coţi a doua aripă a lui, 10 coţi den sîmceaua aripii lui pînă la sîmceaua aripii lui. Aşa la al doilea hieruvim întru o 24 măsură, o săvîrşire la amîndoi. Şi înălţi- 25 mea unui heruvim, zeace coţi, şi aşa şi al doilea heruvim. Şi au pus amîndoi heruvimii 26 în mijlocul casei cei mai denlăuntru. Şi au întins aripile lor şi să atingea o aripă de zidul casei şi aripa heruvimului al doilea să atingea de păreatele al doilea. Şi aripile lor în mijlocul casei să atingea, aripă de aripă. Şi au căp- 27 tuşit heruvimii cu aur. Şi pre toţ păreţii 28 casei împrejur săpaţi au scris cu condeaiul heruvimi şi finici şi întinse frunze la cel mai denlăuntru şi la cel mai den afară. Şi par- 29 doseala casei o au căptuşit cu aur, cei mai denlăuntru şi cei mai den afară. Şi la uşa lui 30 davir au făcut uşi de lemn de arechieth; şi stîlpii uşilor, în cinci muchi. Şi doao uşi de lemn 31 de pin, şi săpături preste eale săpate, heruvimi şi finicuri şi frunze întinse; şi le căptuşi cu aur şi să pogorîia aurul pre heruvimi şi pre finicuri. Şi aşa au făcut porţii besericii 32 stîlpi de lemn de archieth, sclipuri împătrit. Şi pre amîndoao uşăle, leamne de pin; 33 2 bucăţi o uşă şi ţîţînile lor şi 2 bucăţi uşa a doua, întorcîndu-se. Săpate cu heruvimi şi 34 finicuri şi întinse frunze şi cuprinse cu aur, aducînd spre săpături. Şi au clădit curtea 35 cea mai denlăuntru, trei rînduri de necioplite, şi rînduri făcute de chiedru pre împrejur. Într-al patrulea an s-au întemeiat Casa Dom- 36 nului, în luna lui ziu. Şi în anul al unsprăzea- 37 celea, în luna lui vul – aceasta e luna a opta – au săvîrşit casa, după toate cuvintele lui şi după toate judecăţile lui; şi o zidi pre ea în 7 ani.

CAP VII

1 Şi casa lui au ziditu-o Solomon în
2 Ghion şi săvîrşi toată casa lui. Şi au clădit casa cu lemn den Livan, de 100 de coţi lungimea ei şi de 50 de coţi lărgimea ei şi de 30 de coţi înălţimea ei şi de trei rînduri de leamne de chiedru şi
3 umere de chiedru – stîlpi lor. Şi au podit cu chiedru casa deasupra, pre coastele stîlpilor,
4 şi numărul stîlpilor, 45, Cincisprăzeace un
5 rînd. Şi polemare, trei, şi despărţitură preste despărţitură întreite. Şi toate uşăle şi despărţiturile, în 4 cornuri părmăcuite, şi de
6 la uşă la uşă întreit. Şi elam al stîlpilor, de cincizeci de coţi de lungu şi de cincizeci de coţi în lat, înjugate, elam preste faţa lor; şi stîlpi şi
7 grosime preste faţa lor la elamini. Şi elam al scaunelor, unde va judeca acolo, elamul divanului; şi au căptuşit cu leamne de chedru,
8 den faţă pînă în pod. Şi casa lor întru carea va şădea acolo, o curte sucindu-se împrejurul acestora, după lucrul acesta. Şi au zidit casă featii lui Farao pre carea au luatu-o Solomon,
9 dupre elamul acesta. Toate aceastea, den pietri cinstite cioplite dentru măsură denlăuntru şi den afară şi den temelie pînă în
10 vîrfu şi afară la curtea cea mare, Cea întemeiată cu pietri preţuite mari, cu pietri de 10
11 coţi şi de 8 coţi. Şi deasupra cu pietri preţuite, după această măsură, necioplite. Şi chiedri curţii cei mari împrejur, trei rînduri
12 necioplite şi un rînd de chiedru săpat, Şi la curtea Casii Domnului cea denlăuntru şi la
13 elamul casei. Şi au trimis împăratul Solomon la Tiros şi au luat pre Hiram de la Tiros,
14 Fecior unii fămei văduve, şi acesta den fealiul lui Neftalim, şi tatul lui, om tirian, meşter de aramă şi plin de meşterşug şi de priceapere şi conoştinţă a face tot lucrul cu aramă. Şi să duse cătră împăratul Solomon şi au făcut
15 toate lucrurile. Şi au topit pre cei 2 stîlpi la elamul casii, şi 18 coţi înălţimea stîlpului, şi împrejurul 14 coţi împrejura pre el, şi grosimea stîlpului, de 4 deagete săpăturile, şi aşa
16 stîlpul al doilea. Şi doao glăvînţe deasupra au făcut să le dea preste capetele stîlpilor, vărsătură de aramă; de 5 coţi înălţimea unii glăvînţe şi 5 coţi înălţimea glăvînţei a
17 doua. Şi au făcut doao mreji, ca să acopere glăvînţa stîlpilor, şi mreajă la o glăvînţă şi mreajă la glăvînţa a doua; şi lucru spînzurat, doao rînduri de rodii de aramă mrejite, lucru spînzurat, rînd preste rînd, şi aşa au
18 făcut la a doua glăvînţă. Şi glăvînţe preste capetele stîlpilor, lucru de crin,
19 după elam, de 4 coţi. Şi polimar preste amîndoi stîlpii, şi deasupra coastelor bold, şi de rodii 200 de rînduri preste căpeţeaua a doua. Şi s-au pus stîlpii lui elam al beseare- 20
cii şi au pus un stîlp şi au numit numele lui Iacum şi au pus stîlpul al doilea şi i-au numit numele lui Voloz. Şi preste capetele stîlpi- 21
lor, lucru de crin; şi să săvîrşi lucrul stîlpilor. Şi au făcut marea vărsată, 10 coţi den buza ei 22
pînă în ceaea buză a ei, rătundă împrejur aceasta, 5 coţi înălţimea ei şi usna 30 de coţi împrejura pre ea. Şi răzimături dedesuptul 23
buzei ei împrejur o împrejura pre ea de 10 coţi, ca să razime marea pre împrejur; doao rînduri de răzimături vărsate la topitoriul lor. Şi 12 boi dedesuptul mării, 3 căutînd la 24
crivăţ şi 3 căutînd la mare şi 3 căutînd la amiazăzi şi 3 căutînd la răsărit; şi marea preste ei deasupra şi toate dosurile lor la păreate. Şi 25
grosimea ei de un pumnu şi usna ei ca un lucru de usnă de pahar, odraslă de crin; 2000 de hoi încăpea. Şi au făcut 10 mehonoth de 26
aramă, 5 coţi lungimea unui mehonoth şi 4 coţi lărgimea lui şi 6 coţi înălţimea lui. Şi 27
acest lucru al mehonothilor, încheiat întru eale şi încheiat în mijlocul celor ieşite afară. Şi pre încheieturile lor întru ceale 28
ieşite afară, lei şi boi şi heruvimi, şi pre la cealea ce-s izbucnite aşa, şi deasupra şi dedesuptul leilor şi boilor jocuri, lucru de pogorîre. Şi 4 roate de aramă la un mehonoth, şi osiile 29
de aramă; şi 4 porţi ale lor şi umerii lor dedesuptul scăldătorilor şi umerele vărsate, de laturea omului, zăcînd. Şi gura ei, den- 30
lăuntru de căpeţea, şi nălţimea, un cotu; şi gura ei rătundă, făptură aşa, de un cot şi jumătate; şi pre gura ei săpături; şi închegăturile lor, în 4 muchi, nu rătunde. Şi roatele, 31
4, supt obezi, şi mîni în roate la mehonoth; şi înălţimea unii roate, de un cot şi jumătate. Şi lucrul roatelor, lucru ca roatele carului; 32
mînile lor şi umerile lor şi lucrătura lor, toate vărsate. Şi 4 umere pre ceale 4 unghiuri ale 33
unui mehonoth, den mehonoth umerile lui. Şi pre capul mehonothului jumătate de 34
cot mărimea ei, rătundă împrejur, pre capul mehonothului, şi începătura mînilor lui şi închieturile lui. Şi să deşchidea la închietu- 35
rile mînilor lui, şi închieturile lui, heruvimi şi lei şi finicuri, stînd, ţiindu-se fieştecarele după faţa lui pre denlăuntru, premprejur. Ca 36
aceasta au făcut toate ceale zeace mehonothi, o rînduială şi o măsură la toate. Şi au 37
făcut 10 vase de aramă, 40 de hoi încăpea la un vas; cu măsură de patru coţi un vas preste un mehonothu, la ceale 10 mehonothuri. Şi au pus ceale zeace mehono- 38
thuri, 5 de la umărul casii den na direapta

de spre răsărit şi 5 de spre umărul casii den na stînga; şi marea, de la umărul casii den na direapta, de spre răsărit, de la laturea răsăritului. Şi au făcut Hiraam căldările şi herbîntă-
39 toarile 3 şi cofele. Şi săvîrşi Hiram făcînd toate lucrurile carele au făcut lui Solomon
40 împăratul în Casa Domnului: Stîlpi 2 şi boldurile stîlpilor pre capetele stîlpilor, doao; şi mrejile doao, ca să acopere amîndoao boldurile ciopliturile lor cealea ce sînt preste
41 stîlpi. Şi rodiile 400, la amîndoao mrejile, doao rînduri de rodii la o mreaje, să acopere
42 amîndoao boldurile preste amîndoi stîlpii. Şi mehonothurile zeace şi oalele zeace preste
43 mehonothuri. Şi marea 1 şi boi 12, dede-
44 suptul mării. Şi căldările şi tigăile 3, şi cofele şi toate vasele cîte au făcut Hiraam împăratului Solomon, Casii Domnului, şi stîlpii 48 ai casii împăratului şi Casii Domnului,
45 Toate lucrurile împăratului cîte au făcut Hiraam, tot de aramă, nu era cumpănitură arămii ce au făcut toate lucrurile aceastea, den mulţime forte, nu era săvîrşire la cumpă-
46 nitura arămii care au făcut. Întru împrejurul Iordanului le-au vărsat pre eale împăratul, întru grăsimea pămîntului, în mijlocul
47 Sochothului şi în mijlocul Gheiraanului. Şi au dat împăratul Solomon toate vasele, den mulţime foarte nu era cumpănitură arămii.
48 Şi au făcut Solomon toate unealtele în Casa Domnului: jîrtăvnicul cel de aur şi masa preste carea-s pîinile aducerii-înainte, de
49 aur. Şi luminătorile 5 den direapta şi 5 den stînga, denaintea feaţii lui davir, de aur, încheiate, şi făcliile şi luminătorile şi mucările,
50 de aur. Şi pragurile şi zăvoarăle şi păharăle şi blidele şi cădealniţile, de aur, încheiate; şi ţîţînele uşilor casii ceii mai denlăuntru a Sfîntului Sfintelor şi uşile casii besearicii, de
51 aur. Şi să plini tot lucrul carele au făcut Solomon în Casa Domnului. Şi au băgat Solomon înlăuntru sfintele lui David, tătîni-său, şi toate sfintele lui Solomon, argintul şi aurul şi unealtele, au dat la vistiiriile Casii Domnului.

CAP VIII

1 Atuncea adună împăratul Solomon pre toţi bătrînii lui Israil şi pre toţ boiarii fealiurilor, domnii seminţiilor fiilor lui Israil, către împăratul Solomon, în Ierusalim, ca să aducă sicriiul făgăduinţii Domnului den cetatea lui David,
2 acesta e Sionul, În luna lui anin, la praznic,
3 aceasta iaste luna a şaptea. Şi au veniţ toţi
4 bătrînii. Şi rădicară preoţii sicriiul şi cortul mărturiei şi toate vasele ceale sfinte, ceale den cortul mărturiei. Şi împăratul şi tot Israi- 5
lul, înaintea sicriiului, jîrtvuind oi şi boi fără de număr. Şi băgară preoţii sicriiul făgă- 6
duinţii Domnului la locul lui, la davir al casii, la Sfintele Sfintelor, supt aripile heruvimilor, Căci heruvimii era întinşi cu aripile preste 7
locul sicriiului şi acoperiia heruvimii preste sicriiu şi preste sfintele lui deasupra. Şi 8
covîrşiia ceale sfinţite şi să vedea capetele celor sfinţite den sfinte la faţa lui davir şi nu se vedea afară, şi era acolo pînă în ziua aceasta. Nu era în sicriiu, fără de ceale 9
2 leaspezi de piatră, leaspezile făgăduinţii, carele au pus acolo Moisi, în Horiv, pre carele au pus Domnul cu fiii lui Israil cînd ieşiia ei den pămîntul Eghipetului. Şi să făcu deaca 10
ieşiră preoţii de la sfînt şi norul au umplut Casa Domnului. Şi nu putea preoţii să stea 11
să slujască, de faţa norului, căci au umplut mărirea Domnului Casa Domnului. Atun- 12
cea zise Solomon: „Domnul au zis ca să sălăşluiască în negură! Şi eu am zidit casă 13
numelui Tău sfînt, Ţie, şi gata şi şăderii Tale, ca să Te sălăşluieşti Tu întru ea în veaci“.
Şi întoarse împăratul faţa lui şi blagoslovi 14
împăratul pre tot Israilul, şi toată adunarea lui Israil sta. Şi zise: „Blagoslovit Domnul, 15
Dumnezeul lui Israil, astăzi, Carele au grăit cu rostul Lui pentru David, tatul mieu, şi în mîi-
nile Lui au plinit, zicînd: 'Den care zi am 16
scos pre norodul Mieu, Israil, den Eghipet, nu am ales în cetate întru o semenţie a lui Israil, ca să zidească casă, ca să fie numele Mieu acolo, şi am ales în Ierusalim ca să-M fie numele Mieu acolo şi am ales pre David ca să fie povăţuitoriu preste norodul Mieu, Israil'. Şi fu preste inima lui David, tătîne- 17
mieu, să zidească casă numelui Domnului Dumnezăului lui Israil. Şi zise Domnul 18
către David, tatul mieu: 'Pentru căci au venit pre inima ta ca să zideşti casă numelui Mieu, bine ai făcut căci s-au făcut pre inima ta. Însă tu nu vei zidi casa, ce numai fiiul 19
tău carele va ieşi den coastele tale, acesta va zidi casă numelui Mieu'. Şi rădică Domnul 20
cuvîntul Lui carele au grăit, şi mă sculaiu în locul lui David, tătîne-mieu, şi am şăzut pre scaunul lui Israil după cum au grăit Domnul şi am zidit casa numelui Domnului Dumnezeului lui Israil. Şi am pus acolo loc sicriiului în 21
carea iaste făgăduinţa Domnului, carea au pus Domnul cu părinţii noştri, cînd i-au scos El pre ei den pămîntul Eghipetului“. Şi stătu 22
Solomon de spre faţa jîrtăvnicului Domnului, înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil, şi întinse mîinile lui la cer şi dzise: „Doamne, Dum- 23
nezeul lui Israil, nu iaste Dumnezeu ca Tine în ceriu sus şi pre pămînt jos, cruţînd făgăduinţă şi milă robului Tău celui ce mearge înaintea

24 Ta cu toată inima lui! Carele ai păzit robu-
lui Tău, lui David, tătîne-mieu, şi ai grăit în
rostul Tău, şi în mîinile Tale ai săvîrşit, cum
25 iaste ziua aceasta. Şi acum, Doamne, Dum-
nezăul lui Israil, păzeaşte robului Tău, lui
David, tătîne-mieu, carele ai grăit lui, zicînd:
'Nu se va rîdica ţie om den faţa Mea şăzînd pre
scaunul lui Israil, însă de vor păzi fiii tăi căile
lor, ca să meargă înaintea Mea în ce chip ai
26 mers tu înaintea Mea'. Şi acum, Doamne,
Dumnezăul lui Israil, adeverească-să dară
27 cuvîntul lui David, tătîni-mieu! Căci de
acum adevărat va lăcui Dumnezău cu oamenii
pre pămînt? De vreame ce ceriul şi ceriul
ceriului nu vor fi destule Ţie, însă şi casa
28 aceasta carea am zidit numelui Tău? Şi să
cauţi pre ruga mea şi pre omilinţa mea,
Doamne, Dumnezeul lui Israil, să auzi bucu-
ria şi ruga carea robul Tău să roagă înaintea
29 Ta astăzi cătră Tine, Ca să-Ţ fie ochii deş-
chiş la casa aceasta ziua şi noaptea, la locul
30 carele ai zis: 'Va fi numele Mieu acolo', Ca
să auzi ruga carea să roagă robul Tău la locul
acesta. Şi vei asculta rugăciunea robului Tău
şi norodului Tău, Israil, carele să vor ruga la
locul acesta, şi Tu vei auzi la locul lăcuinţii
31 Tale în ceriu şi vei face şi blînd vei fi. Oricîte
va greşi fieştecarele aproapelui său şi de va lua
preste el blestem ca să blasteme pre el, şi va
veni şi va mărturisi înaintea jîrtăvnicului Tău,
32 în casa aceasta, Şi Tu vei asculta den ceriu şi
vei face şi vei judeca pre norodul Tău, Israil,
ca să nelegiuiască cel fără de leage, să-i dai
calea lui în capul lui şi ca să îndireptezi direp-
33 tul, să-i dai lui după direptatea lui. Cînd va
greşi norodul Tău, Israil, înaintea vrăjmaşi-
lor, căci vor greşi Ţie, şi să vor întoarce şi să
vor ispovedui numelui Tău şi să vor ruga şi să
34 vor umili în casa aceasta, Şi Tu vei auzi den
ceriu şi blînd vei fi păcatelor norodului Tău,
lui Israil, şi-i vei întoarce pre ei la pămîntul
35 carele ai dat părinţilor lor. Cînd să va opri
ceriul şi nu se va face ploaie, căci vor greşi
Ţie, şi să vor ruga la locul acesta şi să vor
mărturisi numelui Tău şi de la păcatele lor să
36 vor întoarce, cîndu-i vei smeri pre dînşii, Şi
vei asculta den ceriu şi blînd vei fi păcatelor
robului Tău şi norodului Tău, Israil, căci le vei
arăta lor calea cea bună ca să meargă întru ea
şi vei da ploaie pre pămîntul Tău carele ai dat
37 norodului Tău întru moştenire. Foamete
de să va face, moarte de să va face, cînd va fi
arsură,omidii, pălitură de să va face şi de-l va
dosădi pre el vrăjmaşul lui întru una den cetă-
ţile lui, toată tempinarea, toată durearea,
38 Toată ruga, toată omilinţa de să va face la fieş-
tece om, în ce chip ar cunoaşte fieştecare
rana inemii lui şi va întinde mînile lui la casa
aceasta, Şi Tu vei asculta den ceriu, dentru 39
gata sălaşul Tău, şi blînd vei fi şi vei face şi vei
da la om după toate căile lui, în ce chip vei
cunoaşte inema lui, căci Tu sîngur ştii inema
tuturor fiilor oamenilor, Pentru ca să să 40
teamă de Tine toate zilele carele ei trăiescu
pre pămîntul carele ai dat părinţilor
noştri. Şi la cel striin, carele nu iaste den 41
norodul Tău acesta, Israil, şi va veni den pă-
mînt de departe pentru numele Tău, Căci 42
vor auzi numele Tău cel mare şi mîna Ta cea
tare şi braţul Tău cel înalt şi vor veni şi să vor
ruga la locul acesta, Şi Tu vei asculta den 43
ceriu, dintru gata lăcaşul Tău, şi vei face după
toate cîte Te va ruga cel striin, pentru ca să
cunoască toate noroadele pămîntului numele
Tău şi să să teamă de Tine ca şi norodul Tău,
Israil, şi vor cunoaşte că numele Tău s-au
numit preste casa aceasta carea am zidit.
Cînd va ieşi norodul Tău la războiu spre vrăj- 44
maşii lui, în calea care-i vei întoarce pre ei, şi
să vor ruga întru numele Domnului, calea
cetăţii întru carea ai ales întru ea şi casii care
am zidit numelui Tău, Şi Tu vei asculta den 45
ceriu ruga lor şi omilinţa lor şi vei face îndi-
reptarea lor. Căci vor greşi Ţie, că nu iaste 46
om carele nu va greşi, şi vei aduce preste
ei şi-i vei da pre ei înaintea vrăjmaşilor şi-i
vor robi pre ei cei ce robescu, la pămînt
departe au aproape, Şi vor întoarce inimile 47
lor în pămîntul unde s-au mutat acolo, şi să
vor întoarce şi să vor ruga Ţie în pămîntul
premenirii lor, zicînd: 'Greşit-am, nelegiuit-am,
strîmbătate am făcut', Şi să vor întoarce 48
cătră Tine cu toată inima lor şi cu tot sufletul
lor, în pămîntul vrăjmaşilor lor unde i-ai
mutat pre dînşii, şi să vor ruga cătră Tine,
calea pămîntului lor carele ai dat părinţilor lor
şi cetăţii carii ai ales şi casii carii am zidit
numelui Tău, Şi vei asculta den ceriu, den 49
gata lăcaşul Tău, rugăciunea lor şi omilinţa lor
şi vei face îndireptarea lor, Şi blînd vei fi 50
strîmbătăţilor lor cărora au greşit Ţie şi după
toate defăimăturile lor carele au defăimat Ţie
şi vei da pre ei întru îndurări înaintea celor ce
i-au robit pre dînşii şi să vor milosîrdi spre ei,
Căce norodul Tău şi moştenire-Ţi sînt, pre 51
carii i-ai scosu den pămîntul Eghipetului, den
mijlocul topitoriului de hier. Şi fie ochii Tăi 52
şi urechile Tale deşchise la ruga robului Tău şi
la ruga norodului Tău, lui Israil, ca să asculţi
pre ei întru toate carele se-ar ruga Ţie!
Căce Tu ai osebit pre ei Ţie întru moştenire, 53
dentru toate noroadele pămîntului, în ce chip

ai grăit cu mîna robului Tău, lui Moisi, cînd ai scos Tu pre părinţii noştri den pămîntul Eghi-
54 petului, Doamne, Doamne!“ Atunce au grăit Solomon pentru casă, după ce au săvîrşit a zidi pre ea: „Pre soarele l-au arătat în ceriu Domnul, zise a lăcui în negură: ‘Zideaşte casa Mea’, – casă cuvioasă Ţie a lăcui pre înnoire“. Nu, iată, aceasta e scrisă în Cartea
55 Cîntării? Şi fu după ce săvîrşi Solomon rugîndu-se către Domnul toată ruga şi omilinţa aceasta, şi să sculă de la faţa jîrtăvnicului Domnului, fiindu îngenuchiat pre genunchile
56 lui, şi mînile lui întinse la ceriu, Şi stătu şi blagoslovi toată adunarea lui Israil cu glas
57 mare, zicînd: „Blagoslovit Domnul, astăzi, Carele au dat odihnă norodului Său, lui Israil, după toate cîte au grăit! Nu se împăreche un cuvînt întru toate cuvintele Lui ceale bune, carele au grăit cu mîna lui Moisi, robului
58 Lui. Fie Domnul Dumnezăul nostru împreună cu noi, în ce chip era cu părinţii noştri; şi ca să nu ne lase pre noi, nice să Să
59 întoarcă de către noi, Ce să pleace inimile noastre către El, ca să meargem întru toate căile Lui şi să păzim toate învăţăturile Lui şi poruncile Lui şi direptăţile Lui carele au
60 poruncit părinţilor noştri. Şi să fie cuvintele aceastea carele m-am rugat înaintea Domnului Dumnezăului nostru astăzi, apropiindu-ne către Domnul Dumnezăul nostru ziua şi noaptea, ca să facă direptatea robului Tău şi direptatea norodului Tău, lui Israil,
61 cuvîntul zilii în ziua Lui, Pentru ca să cunoască toate noroadele pămîntului că Domnul Dumnezău acesta e Dumnezău şi nu iaste
62 încă! Şi fie inimile noastre deplin către Domnul Dumnezăul nostru, curat să meargem întru poruncile Lui şi a păzi poruncile
63 Lui ca în ziua aceasta“. Şi împăratul şi toţi fiii lui Israil au jîrtvuit jîrtvă înaintea Domnu-
64 lui. Şi au jungheat împăratul Solomon jîrtvele împăcăciunilor, carele au jîrtvuit Domnului, 22000 de boi şi 120000 de oi, şi înnoi Casa Domnului împăratul şi toţi fiii lui
65 Israil. În ziua aceaea sfinţi împăratul mijlocul curţii cei de spre faţa Casii Domnului, căce au făcut acolo arderea-de-tot şi jîrtvele şi seurile împăcăciunilor, căce jîrtăvnicul cel de aramă, cel denaintea Domnului, mic era, de nu putea arderea-de-tot şi darul şi jîrtvele
66 împăcăciunilor. Şi făcu Solomon praznecul în ziua aceaea şi tot Israilul cu el; adunare mare, de la calea Ithimului pînă la rîul Eghipetului, înaintea Domnului Dumnezăului nostru,
67 şapte zile şi şapte zile – 14 zile. Şi în ziua a opta au slobozit norodul şi binecuvîntară pre împăratul şi mearseră fieşcarele la lăcaşurile lui veaseli şi buni la inimă spre bunătăţile carele au făcut Domnul lui David, robului Său, şi lui Israil, norodului Său.

CAP IX

Şi fu daca săvîrşi Solomon zidind Casa 1
Domnului şi casa împăratului şi toată lucrarea lui Solomon cîte au vrut să facă, Şi Să ivi Domnul lui Solomon 2
al doilea rînd, în ce chip S-au ivit în Gavaon, Şi-i zise lui: „Auzit-am glasul 3
rugii tale şi omilinţei tale carii te-ai rugat înaintea Mea; făcut-am ţie după toată ruga ta şi am sfinţit casa aceasta carea ai zidit ca să să puie numele Mieu acolo în veac, şi vor fi ochii Miei acolo şi inima Mea, toate zilele. Şi tu, 4
de vei mearge înaintea Mea în ce chip au mers David, tată-tău, cu curăţia inimii şi cu direptate, ca să faci după toate carele am poruncit lui, şi poruncile Meale şi învăţăturile Meale vei păzi, Şi voiu rîdica scaunul împărăţiei 5
tale preste Israil în veac, în ce chip am grăit lui David, tătîne-tău, zicînd: ‘Nu ţi se va rîdica ţie om povăţind întru Israil!’ Iară de vă veţi 6
întoarce, întorcîndu-vă voi şi fiii voştri de la Mine, şi nu veţi cruţa poruncele Meale şi învăţăturile Meale carele au dat Moisi înaintea voastră şi veţi mearge şi veţi sluji la dumnezăi streini şi vă veţi închina lor, Şi voiu 7
rîdica pre Israil după pămîntul carele au dat lor, şi casa aceasta carea am sfinţit cu numele Mieu voiu lepăda de către faţa Mea şi va fi Israil întru stingere şi întru graiu la toate limbile. Şi casa aceasta va fi, cea înaltă, tot cela 8
ce va treace pren ea se va minuna şi va şuiera şi vor grăi: ‘Pentru ce au făcut Domnul aşa pămîntului acestuia şi casii aceştiia?’ Şi vor 9
zice: ‘Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumnezăul lor, Carele au scos pre părinţii lor den pămîntul Eghipetului, den casa robiei, şi s-au sprijenit de dumnăzăi streini şi s-au închinat lor şi au slujit lor – pentru aceaea au adus Domnul preste ei tot răul acesta’“. Şi 10
fu după 20 de ani în carii au zidit Solomon ceale doao case, Casa Domnului şi casa împăratului, Hiram în pămîntul Tirului ajutoriia 11
lui Solomon cu leamne de chiedru şi cu leamne de pin şi cu aur şi întru toată voia lui; atuncea au dat împăratul Solomon lui Hiram împăratul 20 de cetăţi la pămîntul Galileii. Şi ieşi Hiram de la Tiros şi mearse la Galilea, 12
ca să vază cetăţile carele au dat lui Solomon, şi nu i-au plăcut lui şi zise: „Ce-s cetăţile 13
aceastea carele mi-ai dat mie, o, frate?“ Şi le numi pre eale Hotar, pînă în ziua de astăzi. Şi 14
aduse Hiram lui Solomon 120 de talanţi de aur. Şi aceasta e lucrarea împărţealii căriia au 15
adus împăratul Solomon ca să zidească Casa Domnului şi casa împăratului şi zidul Ierusalimului şi marginea, ca să grădească îngrădirea

cetăţii lui David şi pre Asor şi pre Magghiedo
16 şi pre Gazer. Farao, împăratul Eghipetu-
lui, s-au suit şi au luat pre Gazer şi-u ars pre
ea cu foc şi pre hananeul ce lăcuia în cetate l-au
omorît; şi au dat pre ea Farao trimiteri fea-
17 tei lui, muierii lui Solomon. Şi Solomon au
zidit Gazerul şi pre Vethoron cea mai de
18 jos Şi pre Valaath şi pre Thamor în pustiiu
19 Şi toate cetăţile ceale tari carele era lui Solo-
mon şi toate cetăţile carălor şi toate cetăţile
călăreţilor şi lucrarea lui Solomon carea au
lucrat, zidi în Ierusalim şi la Livan şi întru tot
20 pămîntul domniii lui. Tot cel rămas norod
de la heteul şi de la amoreul şi de la ferezeu şi
de la hananeu şi de la eveu şi de la evuseu şi
de la ghiergheseul, celora ce nu era den fiii lui
21 Israil, Feciorii lor cei rămaş în pămînt după
dînşii, pre carii nu putea fiii lui Israil ca să-i
surpe pre ei, şi-i aduse pre ei Solomon în
22 dajde, pînă în ziua de astăzi. Şi den fiii lui
Israil n-au dat Solomon la lucru, căci aceştea
era oamenii cei războinici şi slugi lui şi boiari
şi domni lui şi boiari carălor lui şi călăreţi
23 lui. Şi era boiarii ceia ce ştiia preste lucru-
rile lui Solomon 550, domnind întru norodul
24 carele făcea lucrul. Iară fata lui Faraon
s-au suit de la cetatea lui David la casa ei
25 carea au zidit ei; atuncea au zidit Mello. Şi
au adus Solomon întreit preste an arderi-de-tot
şi împăcăciune preste jîrtăvnicul carele au
zidit Domnului şi au tămîiat preste el, carele
iaste înaintea Domnului; şi au săvîrşit
26 casa. Şi au făcut împăratul Solomon cora-
bie lucrurilor lui Gaver, ce iaste lipită de
Elath, la marginea mării cei de apoi, în
27 pămîntul Edomului. Şi au trimis Hiram în
corabie, den slugile lui, oameni coŕăbiari, a
umbla ştiind pre mare, cu slugile lui
28 Solomon. Şi au venit la Sofira şi au luat de
acolo 420 de talanzi de aur şi au adus împăra-
tului Solomon.

CAP X

1 Şi împărăteasa Sava au auzit numele
lui Solomon şi numele Domnului şi
veni să-l ispitească pre el cu cuvinte
2 întunecate. Şi veni la Ierusalim cu
puteare grea foarte şi cămile rădicînd
dulceţuri şi aur mult foarte şi piatră cinstită,
şi întră către Solomon şi-i grăi lui toate cîte
3 era în inema ei. Şi-i spuse ei Solomon toate
cuvintele ei, nu era cuvînt ferit de către împă-
4 ratul, carele nu l-au spus ei. Şi văzu împă-
răteasa Sava toată înţelepciunea lui Solomon
şi casa carea au zidit şi mîncările lui Solomon
5 Şi şădearea slugilor lui şi dvoreala slugilor lui şi
îmbrăcămintea lui şi păharnecii lui şi arderea lui
cea de tot carea aducea în Casa Domnului, şi-ş
ieşi den minte. Şi zise către Solomon 6
împăratul: „Adevărat e cuvîntul carele am
auzit în pămîntul mieu pentru cuvîntul tău şi
pentru înţelepciunea ta! Şi n-am crezut 7
celora ce-m grăia mie, pînă unde am venit;
văzut-au ochii miei şi, iată, nu iaste nici jumă-
tate precum mi-au povestit mie; adaos-ai
înţelepciune şi bune către eale preste tot
auzul carele am auzit în pămîntul mieu. Fe- 8
ricite muierile tale, fericite slugile tale aceas-
tea carii dvorescu înaintea ta pururea, cei ce
aud toată înţelepciunea ta! Fie Domnul Dum-
nezeul tău blagoslovit, Carele au vrut întru
tine ca să dea pre tine pre scaunul lui
Israil! Pentru căci iubeaşte Domnul Dum- 9
nezeu pre Israil să-l întărească în veaci, şi
te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci
judecată cu direptate şi întru judecăţile lor".
Şi au dat lui Solomon 120 de talanzi de aur şi 10
îndulceturi multe foarte şi piatră cinstită.
N-au fost venit după îndulceturile acealea
încă în mulţime, carele au dat împărăteasa
Sava împăratului Solomon. Şi corabia lui 11
Hiram, carea rădica aurul de la Sofir, au adus
leamne necioplite foarte multe şi piatră cin-
stită. Şi au făcut împăratul leamnele cealea 12
necioplite propteale Casii Domnului şi casii
împăratului şi copuze şi alăute cîntăreţilor.
N-au fost venit leamne ca acealea necioplite
pre pămînt, nici s-au ivit undeva, pînă în ziua
aceasta. Şi împăratul Solomon au dat 13
împărăteasii Savei toate cîte au vrut şi cîte au
cerşut, afară den toate cîte au fost dat ei pren
mîna împăratului Solomon. Şi să întoarse 14
şi veni la locul ei ea şi toate slugile ei. Şi era
cumpănitura aurului ce au venit lui Solomon
într-un an 666 talanzi de aur, Afară den 15
birul celor supuş şi al neguţătorilor ce să
înnegoţătoriia şi al tuturor împăraţilor decin-
dea şi al domnilor pămîntului. Şi au făcut 16
împăratul Solomon 300 de sulie de aur
bătute, 300 de auri încăpuse la o sulieă, Şi 17
300 de platoşe bătute de aur, trei taleri de aur
era pre o platoşe; şi au dat pre eale împăratul
la casa cea de lemn den Livan. Şi făcu 18
împăratul scaun de elifand mare şi l-au fere-
cat pre el cu aur lămurit. Şase stepene 19
scaunului şi săpături de viţei la scaun dendă-
rătul lui şi mîini de o parte şi de alta pre scau-
nul şăderii şi doi lei stînd lîngă mîini Şi 20
12 lei stînd acolo, preste ceale 6 stepene, de o
parte şi de alta. Şi nu s-au făcut aşa la toată
împărăţia. Şi toate unealtele cealea ce s-au 21
făcut de împăratul Solomon, de aur; şi scăldă-
tori de aur şi toate vasele Casii Domnului den
Livan, cu aur încheiate, nu era argint, căci
nu era băgat în samă în zilele lui So-

22 lomon. Căci corabie de Tharsis era la împăratul Solomon pre mare, cu fiii lui Hiram, una pe 3 ani veniia împăratului corabie de la Tharsis, de aur şi de argint, şi de dinţi de elifand, şi de maimuţe, şi de pietri cioplite
23 şi necioplite. Şi să mări Solomon mai mult decît toţi împăraţii pămîntului, cu avuţie şi cu
24 înţelepciune. Şi toţi împăraţii pămîntului cerca faţa lui Solomon, ca să audă înţelepciu-
25 nea lui care au dat Domnul în inima lui, Şi ei aducea fiecarele darurile lui, fiecare vase de aur şi de argint şi îmbrăcăminte, zmirnă aleasă şi îndulcituri şi cai şi muşcoi, den an în
26 an. Şi adună Solomon cară şi călăreţi şi era la Solomon 40000 de iape la cară şi 2000 de călăreţi şi le-au pus pre eale în cetăţile carălor
27 şi, cu împăratul, în Ierusalim. Şi au dat împăratul aurul şi argintul în Ierusalim, ca pietrile; şi chedrii, ca dudeaile au dat, ceale de
28 la şăsu, întru mulţime. Şi ieşirea călăreţilor lui Solomon, den Eghipet şi de la Thecue; negutătorii împăratului lua den Thecue cu
29 schimbare. Şi să suia ieşirea de la Eghipet: carul pentru 100 de arginţi şi calul pentru 150 de arginţi. Şi aşa la toţi împăraţii Hettemului şi la împăraţii Siriei pre mare ieşiia.

CAP XI

1 Şi împăratul Solomon era iubitoriu de muieri şi luo muieri streine, şi pre fata lui Farao, moaviteance, amaniteance, siriance şi idomeance şi sidoneance şi
2 hetteance şi amoreance, Dentru limbile care au oprit Domnul pre fiii lui Israil: „Ca să nu întraţi la eale şi ei să nu între la voi, pentru ca să nu abată sufletele voastre denapoia bozilor lor“, la ei s-au lipit Solomon a
3 îndrăgi. Şi era la dînsul muieri stăpîne 700, şi ţiitoare 300; şi au plecat lui muierile inima
4 lui. Şi fu la vreamea bătrîneaţelor lui Solomon, muierile lui au abătut inima lui denapoia altor dumnezei; şi nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezăul lui ca inima lui David,
5 tatul lui. Şi mearse Solomon denapoia Astartei, urîciunea sidoneanilor, şi denapoia împăratului lor, idolului fiilor lui Amon.
6 Şi făcu Solomon răul înaintea Domnului şi n-au mers denapoia Domnului ca David, tatul
7 lui. Atuncea au zidit Solomon înalt lui Hamos, idolul lui Moav, în muntele cel de spre faţa Ierusalimului, şi împăratului lor, chipului fiilor lui Amon, şi Astartii, urîciunii
8 sidoneanilor. Şi aşa au făcut la toate muierile lui ceale streine carele tămîia şi jîrtvuia
9 bozilor lor. Şi Să urgisi Domnul pre Solomon căci s-au abătut inima lui de la Domnul Dumnezeul lui Israil, Celuia ce S-au arătat
10 lui de 2 ori Şi au poruncit lui de 2 ori peptru cuvîntul acesta întru tot, ca să nu meargă denapoia altor dumnezăi şi să păzască şi să
11 facă ceale ce au poruncit lui Domnul Dumnezău. Şi zise Domnul către Solomon: „Pentru căci s-au făcut aceastea cu tine şi n-ai păzit învăţăturile Meale şi poruncile Meale carele am poruncit ţie, rumpînd voiu rumpe împărăţia ta den mîna ta şi o voiu da pre ea
12 robului tău. Însă în zilele tale nu voiu face aceastea, pentru David, tatul tău. Den mîna
13 fiiului tău voiu lua pre ea. Însă toată împărăţia nu voiu lua: un buzdugan voiu da fiiului tău pentru David, tată-tău, şi pentru Ierusalim, cetatea carea am ales“. Şi rîdică Dom-
14 nul vrăjmaşi lui Solomon pre Ader Idumeul, den seminţia împărăţiei în Idumea. Şi fu
15 cînd surpă David pre Edom, cînd mearse Ioav, voivodul oştii, ca să îngroape stîrvurile, şi au tăiat toată partea bărbătească în Idumea. Căci şase luni şădea acolo Ioav şi tot
16 Israilul, în Idumea, pînă unde au pierdut tot bărbatul den Idumea. Şi fugi Ader, el şi toţi
17 oamenii idumeii den slugile tătîne-său împreună cu el, şi întrară în Eghipet; şi Ader, copilaş mic. Şi să sculară oameni den ceta-
18 tea Madiamului şi veniră la Faran şi luară oameni împreună cu ei; şi veni către Farao, împăratul Eghipetului, şi întră Ader către Farao şi-i deade lui casă, şi pîini rîndui lui, şi pămînt au dat lui. Şi află Ader har înaintea
19 lui Farao foarte şi-i deade lui muiare pre sora muierii lui, sora Thecheminii cea mai mare.
20 Şi-i născu lui sora Thecheminei, lui Ader, pre Ganivathi, feciorul ei, şi-l crescu pre el Thechemina în mijlocul fiilor lui Farao; şi era Ganivath în casa lui Farao în mijlocul fiilor lui
21 Farao. Şi Ader auzi în Eghipet că au murit David cu părinţii lui şi cum că au murit Ioav, boiarenul oştii, şi zise Ader către Farao: „Trimite-mă şi mă voiu întoarce la pămîntul mieu“. Şi-i zise Farao lui Ader: „Cu ce tu
22 mai puţin eşti cu mine? Şi, iată, tu cerci a mearge la pămîntul tău“. Şi-i zise lui Ader: „Nice într-un chip, că trimiţînd mă vei trimite!“ Şi rîdică Domnul lui Solomon vrăj-
23 maş pre Razron, fiiul lui Elideche, pre Varameth şi pre Adadezer, împăratul Suvei, domnul lui. Şi să adunară la el oameni şi era
24 căpetenie celor împotrivnici şi au luat înainte pre Damasec şi au şăzut întru ea ş-au împărăţit în Damasec. Şi era vrăjmaşi lui Israil
25 toate zilele lui Solomon – acesta e răul carele au făcut Ader – şi să îngreuie preste Israil şi împărăţi în pămîntul Edomului. Şi Ierо-
26 voam, feciorul lui Navat, al lui Efrathi den Sarira, fiiul al unii fămei văduve, rob lui Solomon; şi acesta e lucrul carele au făcut, cum au rîdicat mînile preste împăratul Solomon:
27 Şi împăratul Solomon au zidit marginea şi au închis îngrădirea cetăţii lui David, tătîne-său;
28 Şi omul Ierovoam, vîrtos la putea-

re. Şi văzu Solomon copilaşul că e om de treabă şi-l puse pre el preste greutăţile casii
29 lui Iosif. Şi fu în vreamea aceaea, şi Ierovoam ieşi den Ierusalim şi-l află pre el Ahia Siloniteanul, prorocul, în cale şi-l abătu pre el den cale. Şi Ahia, îmbrăcat cu haină noao.
30 Şi amîndoi, singuri în cîmp. Şi să apucă Ahia de haina lui cea noao ce era preste el şi o
31 rupse pre ea în 12 rupturi. Şi zise lui Ierovoam: „Ia ţie 10 rupturi, căci aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Iată, Eu rump împărăţia den mîna lui Solomon şi-ţ voiu da
32 ţie 10 buzdugane. Şi 2 buzdugane vor fi lui pentru robul Mieu, David, şi pentru Ierusalim, cetatea carea am ales întru ea dentru
33 toate fealiurile lui Israil, Pentru căci M-au lăsat pre Mine şi au făcut Astaartei, urîciunii sidoneanilor, şi lui Hamos şi chipurilor lui Moav şi la împăratul lor, supărarea fiilor lui Ammon, şi n-au mersu în căile Meale ca să facă ce e direpţ înaintea Mea şi poruncile Meale şi direptăţile Meale, ca David, tatul
34 lui. Şi nu voiu lua împărăţia toată den mîna lui, pentru căce sprijinind voiu sprijini lui toate zilele vieţii lui, pentru David, robul Mieu, carele am ales pre el, carele au cruţat
35 poruncile Meale şi direptăţile Meale. Şi voiu lua împărăţia den mîna fiiului său şi voiu
36 da ţie ceale 10 buzdugane. Iară fiiului lui voiu da ceale 2 buzdugane, pentru ca să fie scaun robului Mieu, lui David, toate zilele, înaintea Mea, în Ierusalim, cetatea pre carea am ales Mie ca să-M poiu numele Mieu acolo.
37 Şi pre tine voiu lua şi vei împărăţi întru carele pohteaşte sufletul tău şi tu vei fi împărat
38 preste Israil. Şi va fi – de vei păzi toate cîte poruncesc ţie şi vei mearge întru căile Meale şi vei face ce e bine înaintea Mea, ca să păzeşti poruncile Meale şi învăţăturile Meale, în ce chip au făcut David, robul Mieu – şi voiu fi împreună cu tine şi voiu zidi ţie casă credincioasă, în ce chip am zidit lui David, şi voiu da
39 ţie pre Israil. Şi voiu chinui seminţia lui David pentru aceastea, însă nu toate zilele'".
40 Şi au cercat Solomon să omoară pre Ierovoam, şi să sculă şi fugi la Eghipet, către Susachim, împăratul Eghipetului; şi era la
41 Eghipet pînă unde au murit Solomon. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Solomon şi toate cîte au făcut şi toată înţelepciunea lui nu, iată, aceastea s-au scris în Cartea cuvintelor lui Solomon?
42 Şi zilele carele au împărăţit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul, 40 de ani.
43 Şi adormi Solomon cu părinţii lui şi-l îngropară pre el în cetatea lui David, tatului lui, şi
împărăţi Rovoam, fiiul lui,
în locul lui.

CAP XII

Şi mearse împăratul Rovoam la Si- 1
chima, căce la Sichima veniia tot Israilul ca să-l împărăţească pre el.
Şi fu daca auzi Ierovoam, feciorul lui 2
Navat, şi el încă fiind în Eghipet, după ce fugise de faţa împăratului Solomon şi şădea în Eghipet, Şi au trimis şi l-au che- 3
mat pre el, şi veni Ierovoam şi tot norodul lui Israil şi grăi norodul către împăratul Rovoam, zicînd: „Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, 4
şi tu acum iuşurează den lucrul tătîne-tău cel nesilnic şi den lanţul lui cel greu, carele au dat preste noi, şi-ţ vom sluji ţie". Şi zise către 5
ei: „Păsaţi pînă în 3 zile şi vă întoarceţi către mine!" Şi să dusără. Şi spuse împăratul 6
Rovoam celor mai bătrîni, carii era dvorind înaintea lui Solomon, tatului lui, pînă trăia, zicînd: „Cum voi sfătuiţi şi voiu răspunde norodului acestuia cuvînt?" Şi grăiră către 7
el, zicînd: „De vei fi în ziua aceasta rob norodului acestuia şi vei sluji lor şi vei grăi către ei cuvinte bune, vor fi ţie robi toate zilele". Şi 8
lăsă sfatul celor mai bătrîni carii au sfătuit lui şi să sfătui cu copiii ceia ce crescuse cu el, ceia ce dvoriia înaintea feaţii lui, şi zise lor: „Ce 9
voi sfătuiţi şi ce voiu răspunde norodului acestuia, celor ce au grăit către mine, zicînd: 'Uşurează den jugul carele au dat tată-tău preste noi!'?" Şi grăiră către el copiii ceia ce 10
s-au crescut cu el şi ziseră lui: „Aceastea vei grăi norodului acestuia, celor ce au grăit către tine, zicînd: 'Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, şi tu acum uşurează de asupra noastră!', aceastea vei grăi către ei: 'Micşurarea mea mai groasă iaste decît mijlocul tătîne-mieu. Şi acum, tată-mieu au încărcat pre 11
voi cu jug greu, şi eu voiu adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre voi cu bice, iară eu vă voiu certa pre voi cu scorpii!'" Şi mearse Ierovoam şi tot noro- 12
dul către împăratul Rovoam în ziua a treia, în ce chip au grăit lor împăratul lui Israil, zicînd: „Întoarceţi-vă către mine în ziua a treia!" Şi 13
răspunse împăratul către norod nesilniceaşte şi lăsă împăratul Rovoam šfatul celor mai bătrîni carele au sfătuit lui Şi au grăit către 14
dînşii după sfatul copiilor, zicînd: „Tată-mieu au îngreuiat jugul vostru, şi eu voiu adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre voi cu bice, iară eu voiu certa pre voi cu scorpii!" Şi n-au auzit împăratul norodul, căci era 15
îndărătnicia de la Domnul, ca să întărească cuvîntul Lui carele au grăit cu mîna lui Ahia Siloniteanul pentru Ierovoam, feciorul lui Navat. Şi 16
văzu tot Israilul că n-au ascultat împăratul glasul lor şi răspunse norodul împăratului, zicînd: „Ce iaste noao parte întru David? Şi nu

ma lui şi au făcut praznec fiilor lui Israil şi s-au suit pre jîrtăvnic ca să jîrtvuiască.

iaste noao moştenire întru fiiul lui Iesei! Aleargă, Israile, la lăcaşurile tale! Acum paşte-ţi casa ta, Davide!“ Şi să duse Israil la lăca-
17 şurile lui. Şi fiii lui Israil, ceia ce lăcuia în cetăţile Iudei, au împărăţit preste ei pre
18 Rovoam. Şi au trimis împăratul pre Adoniram, pre cel preste bir, şi-l uciseră pre el cu pietri tot Israilul şi muri. Şi împăratul Rovoam apucă a să sui în car, a fugi în Ierusa-
19 lim. Şi defăimă Israil la casa lui David pînă
20 în ziua aceasta. Şi fu deaca auzi tot Israilul cum s-au învîrtejit Ierovoam de la Eghipet, şi trimisără şi chemară pre el la adunare, şi-l împărăţiră pre el preste Israil; şi nu era denapoia casii lui David, afară den neamul Iudei şi
21 al lui Veniamin singuri. Şi Rovoam întră în Ierusalim şi adună toată adunarea Iudei şi neamul lui Veniamin, 120 de voinici făcînd război, ca să dea război către casa lui Israil, să întoarcă împărăţia lui Rovoam, fiiul lui
22 Solomon. Şi să făcu cuvîntul Domnului către Samea, omul lui Dumnezău, zicînd:
23 „Zi lui Rovoam, feciorul lui Solomon, împăratului Iudei, şi către toată casa Iudei şi a lui Veniamin şi la rămăşiţa norodului, zicînd:
24 ‘Aceastea zice Domnul: ‘Nu vă veţ sui, nici veţ da război cu fraţii voştri, fiii lui Israil; întoarcă-să fieştecarele la casa lui, căci de la Mine s-au făcut cuvîntul acesta!’“ Şi au ascultat cuvîntul Domnului şi au potolit a mai mearge,
25 după cuvîntul Domnului. Şi zidi Ierovoam pre Sichima, cea den muntele Efraimului, şi lăcuia întru ea. Şi ieşi de acolo şi zidi pre
26 Fanuil. Şi zise Ierovoam în inima lui: „Iată, acum se va întoarce împărăţia la casa lui
27 David! De se va sui norodul acesta ca să aducă jîrtvă în Casa Domnului, în Ierusalim, şi se va întoarce inima norodului către Domnul şi către domnul lor, Rovoam, împăratul
28 Iudei, şi mă vor omorî pre mine!“ Şi să sfătui împăratul şi făcu 2 junce de aur şi zise către norod: „Destul vă e voao a vă sui la Ierusalim! Iată dumnezeii tăi, Israile, ceia ce te-au scos
29 pre tine den pămîntul Eghipetului!“ Şi au pus pre una în Vethil şi pre una au pus în
30 Dan. Şi să făcu cuvîntul acesta întru păcat. Şi mergea norodul denapoia uniia pînă la Dan
31 şi lăsară Casa Domnului. Şi au făcut case pre înălţime şi au făcut preoţi o parte oarece
32 den norod, carii nu era den fiii lui Levi. Şi făcu Ierovoam praznec în luna a opta, în 15 zile ale lunii, după praznecul ce era în pămîntul Iudii, şi să sui pre jîrtăvnicul carele au făcut în Vithil, ca să facă jîrtvă juncelor cărora au făcut. Şi au pus aproape în Vithel pre preo-
33 ţii celor nalte care au făcut. Şi să sui preste jîrtăvnicul carele au făcut, în 15 zile, în luna a opta, la praznecul carele au urzit de la ine-

CAP XIII

Şi iată, omul lui Dumnezeu au venit de 1
la Iuda, [cu] cuvîntul Domnului, la Vethil; şi Ierovoam sta pre jîrtăvnecul lui ca să jîrtvuiască. Şi chemă 2
preste jîrtăvnic cu cuvîntul Domnului şi zise: „Jîrtăvnic, jîrtăvnic, aceastea zice Domnul: ‘Iată, fiiu să naşte casii lui David, Iosia iaste numele lui; şi va jîrtvui preste tine pre preoţii cei ce jîrtvuiesc preste tine şi oase de oameni va arde preste tine’“. Şi au dat în ziua 3
aceaea sămn, zicînd: „Acesta e cuvîntul carele au grăit Domnul, zicînd: ‘Iată, jîrtăvnicul să sparge şi să va vărsa grăsimea ceaea ce iaste preste el!’“ Şi fu deaca auzi împăratul 4
Ierovoam cuvîntul omului lui Dumnezeu, celuia ce au chemat pre jîrtăvnicul den Vethil, şi întinse mîna lui împăratul pre jîrtăvnic, zicînd: „Prindeţi-l pre el!“ Şi iată, secă mîna lui carea au întins pre el şi n-au putut ca să o întoarcă pre ea către el. Şi jîrtăvnicul s-au 5
spart şi s-au vărsat grăsimea după jîrtăvnic, după sămnul carele au dat omul lui Dumnezeu cu cuvîntul Domnului. Şi zise împă- 6
ratul Ierovoam omului lui Dumnezeu: „Roagă-te dară feaţii Domnului Dumnezeului tău şi să întoarcă mîna mea către mine“. Şi să rugă omul lui Dumnezeu feaţii Domnului şi să întoarse mîna împăratului către el şi să făcu ca şi mai nainte. Şi grăi împăratul către 7
omul lui Dumnezeu: „Întră cu mine în casă şi prînzeaşte, şi-ţ voiu da ţie dare!“. Şi zise 8
omul lui Dumnezeu către împăratul: „De-m vei da jumătate den casa ta, nu voiu întra cu tine, nici voiu mînca pîine, nici voiu bea apă în locul acesta, Căci aşa Domnul mi-au 9
poruncit mie cu cuvîntul, zicînd: ‘Să nu mănînci pîine şi să nu beai apă şi să nu te întorci în calea carea ai mers întru ea!’“ Şi 10
să duse într-altă cale şi nu să întoarse în calea carea au venit întru ea la Vethil. Şi un pro- 11
roc bătrîn lăcuia în Vethil, şi vin feciorii lui şi-i povestesc lui toate faptele cîte au făcut omul lui Dumnezeu în ziua aceaea în Vethil şi cuvintele carele au grăit împăratului; şi să întoarse faţa tatului lor. Şi grăi către ei 12
tatul lor, zicînd: „Pre ce cale au mers?“ Şi-i arătară lui fiii lui calea întru carea au mers omul lui Dumnezeu, carele au ieşit den pămîntul Iudei. Şi zise fiilor lui: „Înşălaţi-m măgă- 13
riţa!“ Şi-i înşălară lui măgăriţa şi încălecă preste ea. Şi mearse denapoia omului lui 14
Dumnezeu şi-l află pre el şăzînd supt un stejar, şi-i zise lui: „Au tu eşti omul lui Dumnezeu,

cel ce ai ieşit de la Iuda?“ Şi zise: „Eu!“
15 Şi-i zise lui: „Vino cu mine şi mănîncă pîine!“
16 Şi zise cătră el: „Nu voiu putea să mă întorcu cu tine, nice voiu mînca pîine, nice voiu bea
17 apă în locul acesta, Căce aşa mi s-au poruncit cu cuvîntul Domnului, zicînd: ‘Să nu mănînci pîine acolo şi să nu beai apă acolo şi să nu te întorci în calea carea ai mersu întru
18 ea!’“ Şi zise cătră el: „Şi eu proroc sînt, ca şi tine, şi îngerul au grăit cătră mine cu cuvîntul Domnului, zicînd: ‘Întorce-l pre dînsul cătră tine, la casa ta, şi să mănînce pîine şi să
19 bea apă!’“ Şi minţi lui. Şi-l întoarse pre el
20 şi mîncă pîine şi bău apă în casa lui. Şi fu el şăzînd la masă şi să făcea cu cuvîntul Domnului cătră prorocul cela ce l-au întors pre
21 el. Şi zise cătră omul lui Dumnezău, cela ce veniia de la Iuda, zicînd: „Aceastea zice Domnul: ‘Pentru căce ai amărît cuvîntul Domnului şi n-ai cruţat porunca carea au poruncit ţie
22 Domnul Dumnezăul tău Şi te-ai întors şi ai mîncat pîine şi ai băut apă în locul acesta carele au grăit cătră tine, zicînd: ‚Să nu mănînci pîine, nice să beai apă!’, nu va întra
23 trupul tău în groapa părinţilor tăi!’“ Şi fu după ce mîncă el pîine şi bău apă, şi-i înşălă
24 lui măgariul prorocului şi să întoarse. Şi să duse şi-l află pre el un leu în cale şi-l omorî pre el, şi era trupul lui lepădat în drum, şi
25 măgariul sta lîngă el şi leul sta lîngă trup. Şi iată, oameni pre aproape mergînd şi văzură mortăciunea aruncată în cale şi leul sta lipit de mortăciune. Şi întrară şi grăiră în cetate, unde
26 prorocul cel bătrîn lăcuîa întru ea. Şi auzi cela ce l-au întors pre el den cale şi zise: „Omul lui Dumnezău acesta iaste, carele au amărît cuvîntul Domnului, şi l-au dat pre el Domnul leului şi l-au zdrobit pre el şi l-au omorît pre dînsul, după cuvîntul Domnului,
27 carele au grăit lui“. Şi grăi cătră fiii lui,
28 zicînd: „Înşălaţi-mi măgariul!“ Şi înşălară. Şi mearse şi află trupul lui lepădat în cale, şi măgariul şi leul sta lîngă trup; şi n-au mîncat leul trupul omului lui Dumnezău şi n-au zdro-
29 bit pre măgariu. Şi rădică prorocul trupul omului lui Dumnezău şi-l puse pre el pre măgariu şi-l întoarse pre el prorocul; şi veni
30 la cetate ca să-l îngroape pre el. Şi puse trupul lui în groapa lui şi-l plînsăra pre el:
31 „Vai, frate!“ Şi fu după ce l-au plînsu pre el, şi zise fiilor lui, zicînd: „De voiu muri, îngropaţi-mă în groapa aceasta, unde omul lui Dumnezău s-au îngropat întru ea, lîngă oasele lui puneţi-mă, pentru ca să să mîntuiască oa-
32 sele meale cu oasele lui; Căce făcîndu-se va fi cuvîntul care au grăit, cuvîntul Domnului pre jîrtăvnicul cel den Vethil şi pre casele ceale nalte ce-s în Samaria“. Şi după 33
cuvîntul acesta nu s-au întorsu Ierovoam den răutatea lui; şi s-au întorsu şi au făcut den partea norodului preoţi celor nalte: cel ce vrea umplea mîna lui şi să făcea preot la ceale nalte. Şi să făcea cuvîntul acesta în păcat 34
casii lui Ierovoam şi întru perire şi stingere de cătră faţa pămîntului.

CAP XIV

În vreamea aceaea s-au bulnăvit Avia, 1
feciorul lui Ierovoam. Şi muierii 2
lui zise Ierovoam: „Scoală-te şi să te premeneşti şi nu vor cunoaşte că tu eşti muiarea lui Ierovoam; şi vei mearge la Silo. Iată acolo Ahia prorocul; acesta au grăit pentru mine ca să împărăţesc preste norodul acesta. Şi ia în mîna ta 3
omului lui Dumnezău 10 pîini şi covrigi fiilor lui şi struguri şi un urcior de miare şi vei mearge cătră el: el va povesti ţie ce va fi copilului“. Şi făcu aşa muiarea lui Ierovoam; şi 4
mearse la Silo şi întră în casa lui Ahia, şi omul – bătrîn a vedea, şi stîmpiia ochii lui de bătrîneaţele lui. Şi zise Domnul cătră Ahia: 5
„Iată, muiarea lui Ierovoam întră ca să cearce cuvînt de la tine pentru fiiul ei, căci bolnav iaste; după aceasta şi după aceasta vei grăi cătră ea. Şi fu cînd întra ea, şi ea să 6
înstreina“. Şi fu daca auzi Ahia glasul picioarelor ei, întrînd ea întru deşchidere, şi zise: „Întră, muiarea lui Ierovoam, pentru căci aceasta tu te înstreinezi? Şi eu sînt trimis cătră tine nesîlnic! Mergînd, zi lui Ierovoam: ‘Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Pentru căci cît te-am înălţat pre tine den mijlocul norodului şi te-am dat povăţitoriu preste norodul lui Israil Şi am rupt 8
împărăţia de la casa lui David şi am dat pre ea ţie, şi nu te-ai făcut ca robul Mieu, David, carele au cruţat poruncile Meale şi carele au mers denapoia Mea cu toată inima lui, ca să facă ce e direpţ întru ochii Miei; Şi ai vicle- 9
nit a face decît toţi cîţi s-au făcut la faţa ta şi ai mers şi ţ-ai făcut ţie alţi dumnezăi şi vărsate, a Mă mînia pre Mine, şi pre Mine M-ai aruncat denapoia ta, Pentru aceaea, iată, Eu aduc 10
răutate cătră casa lui Ierovoam şi voiu surpa pe Ierovoam pişind la păreate, ţiindu-se şi rămăşiţă, întru Israil, şi voiu aleage pre casa lui Ierovoam în ce chip să aleage baliga, pînă se va săvîrşi el. Pre cel mort al lui Iero- 11
voam în cetate-l vor mînca cînii şi pre cel mort în ţarenă îl vor mînca pasările ceriului’. Căci Domnul au grăit! Şi tu scoală-te, 12
pasă la casa ta! Cînd vor întra picioarele tale în cetate, va muri copilaşul. Şi-l 13
vor plînge pre el tot Israilul şi-l vor îngropa pre el, că acesta singur va întra lui Ierovoam cătră groapă; căci s-au aflat întru

el cuvînt bun pentru Domnul Dumnezăul lui
14 Israil, în casa lui Ierovoam. Şi va scula Domnul Luiş împărat pre Israil, carele va lovi casa lui Ierovoam în ziua aceasta şi încă şi
15 acum. Şi va lovi Domnul pre Israil în ce chip să clăteaşte trestia în apă, şi va zmulge pre Israil de asupra pămîntului celui bun acestuia carele au dat părinţilor lor, şi va vîntura pre ei decindea de rîu, pentru căci au făcut desişuri
16 lor, mîniind pre Domnul. Şi va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, carele
17 au greşit şi carele au păcătuit pre Israil". Şi să sculă muiarea lui Ierovoam şi mearse la Sarira; şi fu daca întră la pragul casii, şi copilaşul
18 au murit. Şi l-au îngropat pre el Şi l-au plîns pre el tot Israilul, după cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna robului Lui, Ahia
19 proroculuí. Şi prisositul cuvîntului lui Ierovoam, cîte au dat războiu şi cîte au împărăţit, iată, aceastea scrise sînt în Cartea cuvintelor
20 zilelor împăraţilor lui Israil. Şi zilele carele au împărăţit Ierovoam, 22 de ani; şi adormi cu părinţii lui şi împăraţi Adad, fiiul lui, în locul
21 lui. Şi Rovoam, feciorul lui Solomon, au împărăţit preste Iuda; fiiu de 41 de ani Rovoam cînd au împărăţit el, şi 17 ani au împăraţit în Ierusalim, cetatea carea au ales Domnul, să puie numele Lui acolo, den toate fealiurile lui Israil; şi numele maicii lui,
22 Naama Amaniteanca. Şi au făcut Rovoam răul înaintea Domnului; şi-L întărîtă pre El întru toate cîte au întărîtat părinţii lui, întru
23 păcatele lor carele au păcătuit, Şi-ş clădiră şi ei înalte şi stîlpi şi desişuri preste tot dealul
24 înalt şi dedesupt a tot lemnul umbros. Şi sodomie să făcu pre pămînt; şi au făcut de toate urîciunile limbilor care au rîdicat Dom-
25 nul de către faţa fiilor lui Israil. Şi fu în anul al cincea împărăţind Rovoam, să sui Susachim. împăratul Eghipetului, preste Ierusa-
26 lim. Şi luo toate visteriile Casii Domnului şi
27 avuţiile casei împăratului, Şi sulişele ceale de aur carele au luat David den mîna slugilor lui Adrazar, împăratul Suvei, şi le-au adus
28 pre eale la Ierusalim; Toate cîte au luat, arme de aur, cîte au făcut Solomon, şi le-au adus pre eale la Eghipet. Şi au făcut Rovoam impăratul arme de aramă în locul lor şi au pus preste eale povăţuitorii celor ce aleargă pre aproape. ceia ce păziia poarta casei împăratu-
29 lui. Şi să făcea cînd întra împăratul în Casa Domnului. şi le purta pre eale ceia ce alerga pre aproape şi le răzima pre eale la cămara
30 alergătorilor. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Rovoam şi toate cîte au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împă-
31 raţilor Iudei? Şi războiu era întru mijlocul lui Rovoam şi Ierovoam, toate zilele.
32 Şi adormi Rovoam cu părinţii lui şi să astrucă cu părinţii lui în cetatea lui David. Şi numele maicii lui, Naama Amaniteanca. Şi împărăţi Aviu, fiiul lui, [în] locul lui.

CAP XV

1 Şi întru al 18 an împărăţind Ierovoam, feciorul lui Navat, împărăţi Aviu, feciorul lui Rovoam, preste Iuda.
2 Şi 3 ani au împărăţit preste Ierusalim. Şi numele maicii lui, Maaha, fata
3 lui Avesalom. Şi mearse întru toate păcatele tătîne-său, carele au făcut înaintea lui, şi nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezeul
4 lui, ca inima lui David, tatului lui. Căci pentru David au lăsat lui Domnul Dumnezeul lui rămăşiţă în Ierusalim, pentru ca să puie pre fiii lui după dînsul şi să întărească Ieru-
5 salimul, În ce chip au făcut David direptul înaintea Domnului şi nu s-au abătut dentru toate carele au poruncit lui, toate zilele vieţii
6 lui, afară den cuvîntul Uriei Hetteului. Şi războiu era în mijlocul lui Rovoam şi întru mijlocul lui Ierovoam, toate zilele vieţii
7 lui. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Avia şi toate cîte au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei? Şi războiu era întru mijlocul lui Aviu şi întru mij-
8 locul lui Ierovoam. Şi adormi Aviu împreună cu părinţii lui, în 20 de ani ai lui Ierovoam, şi să astrucă cu părinţii lui în cetatea lui David. Şi împărăţeaşte Asa, fiiul lui, în
9 locul lui. Şi în anul al 20 al lui Ierovoam, împăratul lui Israil, împărăţeaşte Asa preste
10 Iuda. Şi 41 de ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui, Maaha, fata lui Avesa-
11 lom. Şi făcu Asa direptul înaintea Domnu-
12 lui, ca David, tată-său. Şi rîdică pricăjiturile de pre pămînt şi goni toate deprinderele
13 carele au făcut părinţii lui. Şi pre Maaha, maica lui, au mutatu-o, ca să nu fie povăţuitoare, cum au făcut adunare în desişul ei, şi tăia Asa afundările ei şi le arse cu foc la pîrîul
14 Chedrilor. Iară ceale nalte nu le-au rîdicat. Însă inima lui Asa era desăvîrşit cu Domnul,
15 toate zilele lui. Şi băgă stîlpii tătîne-său şi stîlpii lui în Casa Domnului, de argint şi de aur Şi vase. Şi războiu era întru mijlocul lui
16 Asa şi întru mijlocul lui Vaasa, împărat lui Israil, toate zilele lor. Şi să sui Vaasa,
17 împăratul lui Israil, asupra Iudei; şi zidi pre Rama ca să nu fie a întra şi a ieşi la Asa, împăratul Iudei. Şi luo Asa tot argintul şi aurul
18 carele s-au aflat în visteriile Casii Domnului şi în visteriile casei împăratului şi le-au dat pre eale în mîinile slugilor lui şi-i trimise pre ei împăratul Asa către fiiul lui Ader, fiiul lui Tave, în Rama, feciorul lui Azail, împăratul Si-
19 riei, celuia ce lăcuia în Damasc, zicînd: „Pune făgăduinţă întru mijlocul mieu şi întru mijlo-

cul tău, şi întru mijlocul tătîne-mieu şi întru mijlocul tătîne-tău. Iată, am trimis ţie daruri, argint şi aur. Vino, răsipeaşte făgăduinţa ta cea de cătră Vaasa, împăratul lui Israil, şi se
20 va sui de asupra mea". Şi ascultă fiiul lui Ader pre împăratul Asa; şi trimise pre boiarii puterilor lui în cetăţile lui Israil şi lovi pre Ain şi pre Dan şi pre Avel, ale casei Maahăi şi tot Henerethul, pînă la tot pămîntul Nefta-
21 lim. Şi fu deaca auzi Vaasa, şi părăsi a zidi
22 pre Rama şi să întoarse la Thersa. Şi împăratul Asa porunci la tot Iuda, la Enachim, şi rădicară pietrile den Rama şi leamnele ei carele au zidit Vaasa; şi zidi cu eale împăratul Asa tot muntele lui Veniamin şi straj-
23 niţa. Şi rămăşiţa cuvintelor lui Asa,şi toată domnia lui, şi toate carele au făcut, şi cetăţile carele au zidit, nu, iată, acestea sînt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei? Însă în vreamea bătrîneaţilor lui l-au durut
24 picioarele lui. Şi adormi Asa cu părinţii lui şi să îngropă cu părinţii lui în cetatea lui David, tatului lui. Şi împărăţeaşte Iosafat, fiiul
25 lui, pentru el. Şi Navat, fiiul lui Ierovoam, împărăţeaşte preste Israil în anul al doilea al lui Asa, împăratul Iudii, şi împărăţi preste
26 Israil ani doi. Şi făcu răul înaintea Domnului şi mearse în calea tătîne-său şi în păcatele
27 lui carele au păcătuit pre Israil. Şi au şăzut prejur el Vaasa, feciorul lui Achia, preste casa lui Veelan, fiiul lui Achia, şi lovi pre el în Gavathonul celor striini de fealiu, şi Navat şi
28 tot Israilul şădea în Gavathon. Şi-l omorî pre el Vaasa în anul al treilea al lui Asa (fiiul lui Avia), împăratul Iudii, şi împărăţi în locul
29 lui. Şi fu deaca împărăţi, şi lovi toată casa lui Ierovooam şi n-au lăsat toată răsuflarea lui Ierovoam, pînă l-au surpat pre el, după cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna
30 robului Său, lui Ahia Siloniteanul, Pentru păcatele lui Ierovoam, carele au păcătuit pre Israil, şi întru scîrbirea lui carea au scîrbit
31 pre Domnul Dumnezeul lui Israil. Şi rămăşiţile cuvintelor lui Navaat şi toate cîte au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea
32 cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi război era întru mijlocul lui Asa şi întru mijlocul lui Vaasa, împăratul Israil, toate zilele
33 lor. Şi în anul al treilea al lui Asa, împăratul Iudii, împărăţeaşte Vaasa, feciorul lui Ahia,
34 preste tot Israilul, la Thersa, 24 de ani. Şi făcu răul înaintea Domnului şi mearse în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, şi întru păcatele lui,

carele au păcătuit pre
Israil.

CAP XVI

Şi să făcu cuvîntul Domnului în mîna 1
lui Iu, feciorul lui Anani, cătră Vaasa,
zicînd: „Pentru căci te-am rădicat 2
de la pămînt şi te-am dat îndireptătoriu preste norodul Mieu, Israil, şi ai mers în calea lui Ierovooam şi ai păcătuit pre norodul Mieu, pre Israil, ca să Mă porneşti cu urgie întru ceale deşarte ale lor, Iată, Eu 3
rădic denapoia lui Vaasa şi denapoia casii lui şi voiu da casa lui ca casa lui Ierovooam, fiiul lui Navat. Pre cel mort al lui Vaasa în cetate 4
îl vor mînca pre el de tot cîinii, şi pre cel mort al lui la cîmp mînca-l-vor pre el pasările ceriului". Şi rămăşiţile cuvintelor lui Vaasa 5
şi toate cîte au făcut şi domniile lui nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi adormi Vaasa 6
împreună cu părinţii lui şi să îngropă în Thersa. Şi împărăţeaşte Ila, fiiul lui, în locul lui, în 28 de ani ai lui Asa, împăratul Iudii. Şi grăi Domnul cu mîna lui Iu, feci- 7
orul lui Anani proorocului, asupra lui Vaasa şi asupra casii lui, şi preste tot răul carele au făcut înaintea Domnului, ca să-L scîrbească pre El cu faptele mînelor lui, ca să fie el ca şi casa lui Ierovoam şi pentru ca să lovească pre el. Întru 26 de ani ai lui Asa, împăratului 8
Iudii, Ila, feciorul lui Vaasa, au împărăţit preste Israil doi ani, în Thersa. Şi întărîtă 9
asupra lui slugile lui şi Zamvri, boiarenul a jumătate de călărime; şi el era în Thersa bînd, îmbătîndu-să în casa lui Osa, deregătoriului casii, în Thersa. Şi întră Zamvri şi lovi pre 10
el şi omorî pre dînsul în anul 27 al lui Asa, împăratul Iudii, şi împărăţi pentru el. Şi fu 11
după ce împărăţi el, daca şăzu el pre scaunul lui, şi lovi toată casa lui Vaasa şi nu-i lăsă lui pişind la păreate, şi pre rudele şi priatenii lui. Şi surpă Zamvri toată casa lui Vaasa, 12
după cuvîntul Domnului, carele au grăit preste casa lui Vaasa şi cătră Ilie prorocul, Pentru toate păcatele lui Vaasa şi lui Ila, fiiului 13
lui, în ce chip au păcătuit pre Israil, ca să scîrbească pre Domnul Dumnezăul lui Israil, în ceale deşarte ale lor. Şi rămăşiţile cuvinte- 14
lor lui Ila şi toate cîte au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? În 27 de ani ai lui 15
Asa, împăratului Iudii, Zamvri au împărăţit în Thersa 7 zile. Şi tabăra lui Israil,—pre Gavathon, cea a celor striini de fealiu. Şi 16
auzi norodul în tabără, zicînd: „Să îndărătnici Zamvri şi lovi pre împăratul şi au împărăţit în Ierusalim pre Amvri, povăţuitoriul oştii, preste Israil, în ziua aceaea, în tabără!". Şi să sui Amvri, şi tot Israilul 17
împreună cu el, den Gavathon, şi au încunju-

18 rat asupra Thersaii. Şi fu daca au văzut Zamvri că s-au luat lui cetatea, şi întră în peştera casii împăratului şi aprinse preste el casa
19 împăratului cu foc, Şi muri pentru păcatele lui carele au făcut, a face răul înaintea Domnului, a mearge în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, şi întru păcatele lui carele au făcut,
20 cum au păcătuit pre Israil. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Zamvri şi războaiele lui carele au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil?
21 Atuncea se împarte norodu lui Israil: jumătate de norod să face denapoia lui Thamni, feciorul lui Gonath, ca să-l împărăţească pre el, şi jumătate de norod să face denapoia lui
22 Amvri. Şi norodul ce era denapoia lui Amvri au biruit pre norodul ce era denapoia lui Thamni, feciorul lui Gonath. Şi au murit Thamni şi Ioram, fratele lui, în vreamea aceaea. Şi împărăţi Amvri după Thamni.
23 În anul 31 ai împăratului Asa împărăţeaşte Amvri preste Israil, 12 ani. În Thersa împără-
24 ţeaşte 6 ani. Şi au cumpărat Amvri muntele Semeronul de la Simir, domnul muntelui, în 2 talanţi de argint; şi au zidit muntele şi au numit numele muntelui, căruia au zidit, pre numele lui Semir, domnului muntelui, Semi-
25 ron. Şi au făcut Amvri răul înaintea Domnului, şi au făcut rău mai mult decît toţi ceia
26 ce s-au făcut înaintea lui. Şi mearse în toată calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, şi întru păcatele lui, carele au păcătuit pre Israil, a scîrbi pre Domnul Dumnezăul lui Israil,
27 întru deşartele lor. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Amvri şi toate cîte au făcut şi toată domnia lui nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil?
28 Şi dormi Amvri împreună cu părinţii lui şi să îngropă în Samaria. Şi împărăţeaşte Ahaav,
29 feciorul lui, pentru dînsul. Iară Ahaav, feciorul lui Amvri, au împărăţit preste Israil
30 în 38 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii. Şi împărăţeaşte Ahaav, feciorul lui Zamvri, preste Israil în Samaria doaozeci şi doi de ani. Şi făcu Ahaav răul înaintea Domnului, ş-au făcut reale mai multe decît toţi ceia denaintea
31 lui. Şi nu era lui destul a mearge întru păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat; şi luo muiare pre Iezavel, fata lui Iethevaas, împăratul sidoneanilor, şi mearse şi sluji lui
32 Vaal şi i să închină lui. Şi puse jîrtăvnic lui Vaal în casa supărărilor lui, carele au făcut în
33 Samaria, şi au făcut Ahav desiş Şi au adaos Ahaav a face scîrbe, a scîrbi pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi sufletul lui a-l surpa. Au făcut rău mai mult decît toţi împăraţii ceia ce s-au fă-
34 cut înaintea lui. Şi în zilele lui au zidit Ahiil Vethiliteanul pre Ieriho; în Aviron, cel dentîiu născut al lui, au întemeiat pre ea şi întru Seguv, cel mai tînăr al lui, au pus porţile ei, după cuvîntul Domnului, carele au grăit în mîna lui Iisus, feciorul lui Navi.

CAP XVII

Şi zise Ilie prorocul, cel de la Thezva- 1
nul Galaadului, către Ahaav: „Viu e Domnul Dumnezăul puterilor, Dumnezăul lui Israil, Căruia am stătut înainte-I, de va fi întru anii aceştea roao şi ploaie, fără de numai pren cuvîntul rostului mieu!“ Şi să făcu cuvîntul Domnu- 2
lui către Ilie: „Pasă de aici spre răsărituri şi 3
te ascunde la pîrîul lui Horath, cel de către faţa Iordanului. Şi va fi den pîrîu vei bea 4
apă şi corbilor voiu porunci ca să te hrănească acolo“. Şi mearse şi făcu Ilie după cuvîntul 5
Domnului şi şăzu la pîrîul lui Horath, de către faţa Iordanului. Şi corbii aducea lui pîini şi 6
carne dimineaţa şi pîini şi carne de către sară şi den pîrîu bea apă. Şi fu după zile, şi să 7
uscă pîrîul, căci nu s-au făcut ploie pre pămînt. Şi să făcu cuvîntul Domnului către 8
Ilie, zicînd: „Scoală-te şi pasă la Saretha a 9
Sidoniei şi vei lăcui acolo. Iată, am poruncit acolo la o muiare văduo a te hrăni pre tine“. Şi să sculă şi mearse la Saretha. Şi veni la 10
poarta cetăţii şi, iată, acolo muiare văduo aduna leamne. Şi strigă denapoia ei Ilie şi zise ei: „Ia-mi, dară, puţinea apă într-un vas şi voiu bea!“ Şi mearse să ia şi strigă dena- 11
poia ei Ilie şi zise ei: „Lua-m-vei, dară, şi o bucăţea de pîine în mîna ta şi voiu mînca!“ Şi zise muiarea: „Viu Domnul Dumnezăul 12
mieu, de iaste la mine turtă de pîine, fără de numai cît o mînă de făină într-o ciutură şi puţin untdelemn în urcior. Şi iată, voiu aduna doao lemnişoare şi voiu întra şi voiu face eu mie şi fiilor miei; şi vom mînca şi vom muri!“ Şi zise către ea Ilie: „Îndrăzneaşte, 13
întră şi fă după cuvîntul tău. Ce-m fă mie turtă mică de acolo şi-m vei scoate mie întîiu; iară ţie şi fiilor tăi vei face mai apoi. Căci aceas- 14
tea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Ciutura făinii nu va lipsi şi urciorul cu untdelemnul nu se va împuţina, pînă în zilele care va da Domnul ploaie pre pămînt!'“ Şi mearse 15
muiarea şi făcu după cuvîntul lui Ilie şi-i deade lui şi mînca ea şi el şi feciorii ei. Şi 16
ciutura făinii nu s-au fîrşit şi urciorul cu untdelemnul nu s-au împuţinat, după cuvîntul Domnului, carele au grăit în mîna lui Ilie. Şi fu după aceasta, şi bolnăvi feciorul muierii, 17
stăpînii casii, şi era boala lui foarte tare, pînă unde n-au rămas într-însul duh. Şi zise către 18
Ilie: „Ce e mie şi ţie, omul lui Dumnezău? Ai venit către mine a-m aduce aminte strîmbă-

19 tăţile meale şi a omorî pre fiiul mieu?“ Şi zise Ilie către muiare: „Dă-mi pre fiiul tău!“ Şi luo pre el den sînul ei şi-l sui pre el în foişor în care el şădea acolo, şi-l culcă pre el pre
20 patul lui. Şi strigă Ilie către Domnul şi zise: „Vai, Doamne, mărturia văduvei cu carea eu lăcuiesc cu ea Tu ai căznit, ca să omori pre
21 fiiul ei?“ Şi suflă copilaşului de 3 ori şi chemă pre Domnul şi zise: „Doamne, Dumnezeul mieu, întoarcă-să dară sufletul copila-
22 şului acestuia la dînsul!“ Şi să făcu aşa şi
[23] strigă copilaşul Şi-l pogorî pre el den cerdac în casă şi-l deade pre el maicii lui. Şi zise
24 Ilie: „Vezi, viu e fiiul tău!“ Şi zise muiarea către Ilie: „Iată, am conoscut că om al lui Dumnezeu eşti tu, şi cuvîntul Domnului în rostul tău, adevărat!“

CAP XVIII

1 Şi să făcu după zile multe, şi cuvîntul Domnului s-au făcut către Ilie în anul al treilea, zicînd: „Pasă şi te iveaşte la Ahav şi voiu da ploaie preste faţa
2 pămîntului!“. Şi mearse Ilie ca să să ivească lui Ahav. Şi era foamete tare în
3 Samaria. Şi chemă Ahav pre Avdiu, diregătoriul casei, şi Avdiu era temîndu-se de
4 Domnul foarte. Şi fu cînd bătea Iezavel pre prorocii Domnului, şi luo Avdiu 100 de oameni proroci şi-i ascunse pre ei, cîte 50, în doao peştere, şi-i hrăniia pre ei cu pîine şi cu
5 apă. Şi zise Ahav către Avdiu: „Vino şi să umblăm pre pămînt şi la izvoarăle apelor şi la toate pîraiele, cîndai vom afla iarbă şi vom hălădui caii şi muşcoii şi nu se vor prăpădi
6 den dobitoace“. Şi-ş împărţiră lor calea a umbla pren ea. Ahav mearse pre o cale sin-
7 gur, Şi Avdiu mearse într-altă cale singur. Şi era Avdiu în cale şi veni Ilie întru întîmpinarea lui şi Avdiu sîrgui şi căzu preste faţa lui şi zise: „Au tu eşti sîngur, domnul mieu,
8 Ilie?“ Şi zise Ilie lui Avdiu: „Eu sînt. Pasă,
9 zi domnului tău: 'Iată Ilie!'“ Şi zise Avdiu: „Ce am greşit că tu dai pre robul tău în mîinile
10 lui Ahav, a mă omorî pre mine? Viu e Domnul Dumnezeul tău, de iaste limbă au împărăţie unde n-au trimis domnul mieu a te cerca pre tine; şi ziseră: 'Nu iaste!' şi au ars împărăţia şi satele ei căci n-au aflat pre tine. Şi
11 acum tu zici: 'Pasă şi spune domnului tău:
12 'Iată Ilie!' Şi va fi de mă voiu duce eu de la tine şi Duhul Domnului te va rădica la pămînt carele nu ştiu, şi voiu întra să spuiu lui Ahav şi nu te va afla şi mă va omorî, şi robul tău iaste temîndu-se de Domnul den
13 tinereaţele meale. Au nu ţi s-au spus ţie, domnului mieu, în ce chip am făcut cînd ucidea Iezavel pre prorocii Domnului? Şi am luat den prorocii Domnului 100 de oameni şi i-am ascuns pre ei în peşteri cîte 50 şi i-am hrănit
14 pre ei cu pîine şi cu apă? Şi acum tu zici mie: 'Pasă, zi domnului tău: 'Iată Ilie!', şi mă va omorî!“ Şi zise Ilie: „Viu e Domnul 15
puterilor, la Carele am dvorit înaintea Lui, că astăzi mă voiu ivi lui!“ Şi mearse Avdiu 16
întru întîmpinarea lui Ahav şi-i spuse lui; şi alergă Ahav şi mearse întru întîmpinarea lui Ilie. Şi fu deaca văzu Ahav pre Ilie, şi zise 17
Ahav către Ilie: „Au tu eşti singur cela ce îndărăpniceşti pre Israil?“ Şi zise Ilie: „Nu 18
îndărăpnicesc eu pre Israil, ce numai tu şi casa tătîne-tău, cînd lăsaţi voi pre Domnul Dumnezeul vostru şi ai mers denapoia vaalimilor! Şi acum trimite şi adună tot Israi- 19
lul către mine la muntele Carmilului şi pre prorocii lui Vaal,450,şi pre prorocii ruşinii,450, şi pre proorocii desişurilor,400,mîncînd masa Iezavelii“. Şi trimise Ahav la tot Israilul şi 20
au strîns pre toţi prorocii la muntele Carmilului. Şi să apropie Ilie către toţi şi zise lor 21
Ilie: „Pînă cînd voi veţ şchiopăta pre amîndoao fluierele voastre? De iaste Domnul Dumnezău, meargeţi denapoia Lui; iară de e Vaal acesta, meargeţi după el!“ Şi nu răspunse norodul cuvînt. Şi zise Ilie către 22
norod: „Eu am rămas proroc Domnului însumi; şi prorocii lui Vaal, 450 de oameni, şi prorocii desişului, 400. Dea-ne noao dară 23
2 boi; şi aleagă-ş lor pre unul şi-l fărîme şi-l puie pre leamne şi foc nu puie deasupra; şi eu voiu face pre boul celalalt şi foc nu voiu pune deasupra. Şi strigaţ întru numele dumne- 24
zeilor voştri, şi eu voiu chema întru numele Domnului Dumnezeului mieu. Şi va fi Dumnezău Carele va asculta cu foc, Acesta e Dumnezeu“. Şi răspunse tot norodul şi ziseră: „Bun e cuvîntul carele ai grăit!“ Şi zise Ilie 25
prorocilor ruşinii: „Aleageţi-vă pre un viţel şi faceţ întîiu, căci mulţi sînteţi voi, şi chemaţi întru numele dumnezăului vostru; şi foc nu puneţ deasupra!“ Şi luară viţelul şi au făcut 26
şi au chemat întru numele lui Vaal de dimineaţa pînă în amiazăzi şi ziseră: „Ascultă-ne pre noi, o, Vaal, ascultă-ne!“ Şi nu era glas şi nu era ascultare. Şi alerga pre jîrtăvnicul carele au făcut. Şi să făcu amiazăzi şi-i bat- 27
jocuri pre ei Ilie Thezviteanul şi zise: „Chemaţ cu glas mare, căci dumnezeu iaste; căci iaste grijă la el şi împreună nu cîndai face trebi el sau nu cîndai doarme el şi se va scula“. Şi chema cu glas mare şi să tăia 28
după obiceaiul lor cu cuţite şi cu fuşte, pînă la vărsarea sîngelui preste ei. Şi prorociia 29
pînă au trecut înde sară; şi fu ca vreamea de amiazăzi; şi prorociră pînă a să sui jîrtva, şi nu era glas şi nu era ascultare; şi grăi Ilie Thezviteanul către prorocii supărărilor, zicînd: „Mutaţi-vă de acum, şi eu voiu face arderea mea cea de tot!“ Şi să mutară şi să dusără. Şi 30
zise Ilie către norod: „Apropiaţi-vă către mine!“ Şi să apropia tot norodul către el şi vindecă jîrtăvnicul Domnului, cel săpat. Şi 31

luo Ilie 12 pietri, după numărul fealiurilor lui Israil, în ce chip au grăit Domnul cătră el,
32 zicînd: „Israil va fi numele tău!“ Şi clădi pietrile în numele Domnului jîrtăvnic şi făcu mare încăpînd doao măsuri de sămînţă
33 împrejurul jîrtăvnicului. Şi clădi despicăturile pre jîrtăvnicul care au făcut şi au zdrumicat ardere-de-tot şi au pus preste despicături
34 şi grămădi preste jîrtăvnic şi zise: „Luaţi-mi 4 ciuture de apă şi turnaţ preste arderea-de-tot şi preste despicături!“ Şi au făcut aşa. Şi zise: „Îndoiţ!“ Şi îndoiră. Şi zise: „Întreiţ!“ Şi
35 întreiră. Şi mearse apa pre împrejurul jîrtăvnicului şi marea au umplutu-o de
36 apă. Precum era vreamea a să aduce jîrtva, şi veni Ilie prorocul şi zise: „Doamne, Dumnezăul lui Avraam şi al lui Isaac şi a lui Israil, ascultă-mă astăzi cu foc, astăzi să cunoască tot norodul acesta că Tu eşti Domnul, Dumnezeul lui Israil, şi eu robul Tău, şi pentru Tine
37 am făcut lucrurile aceastea! Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă cu foc şi să conoască norodul acesta că Tu eşti Domnul Dumnezău şi Tu ai întors inima norodului acestuia înapoi!“
38 Şi căzu foc de la Domnul den ceriu şi mîncă arderea cea de tot şi despicăturile şi apa cea den mare, şi pietrile şi lutul au lins
39 focul. Şi văzu tot norodul şi căzu preste faţa lor şi ziseră: „Adevărat Domnul iaste acesta Dumnezeu, Domnul acesta iaste Dum-
40 nezău!“ Şi zise Ilie cătră norod: „Prindeţ pre prorocii lui Vaal, nici unul să nu scape dentr-înşii!“ Şi-i prinsără pre ei şi-i pogoară pre ei Ilie la pîrîul Chison şi-i junghe pre dîn-
41 şii acolo. Şi zise Ilie lui Ahav: „Suie-te şi mănîncă şi bea, căci glasul picioarelor ploiei!“
42 Şi să sui Ahav să mănînce şi să bea, şi Ilie să sui la Carmil şi să plecă pre pămînt şi-ş puse
43 obrazul lui întru mijlocul genuchilor lui. Şi zise copilaşului lui: „Suie-te şi caută la calea mării!“ Şi să sui şi căută copilaşul şi zise: „Nu iaste nemica!“ Şi zise Ilie: „Şi tu te întoarce de şapte ori!“ Şi să întoarse copilaşul de 7
44 ori. Şi fu în a şaptea, şi iată nor mic, ca o urmă de om, scoţînd apă den mare. Şi zise: „Suie-te şi zi lui Ahaav: ‘Înjugă-ţi carul şi te pogoară, să nu te apuce pre tine ploaia!’“
45 Şi să făcu pînă acii şi pînă colea, şi ceriul să întunecă cu nori şi cu vînt şi să făcu ploaie mare. Şi plîngea şi mergea Ahaav pînă la
46 Israil. Şi mîna Domnului s-au făcut pre Ilie şi-i strînse mijlocul lui şi alerga înaintea lui Ahaav, pînă la Israil.

CAP XIX

1 Şi povesti Ahaav cătră Iezavel, muia-
2 rea lui, toate cîte au făcut Ilie şi cum au ucis pre proroci cu sabia. Şi trimise Iezavel cătră Ilie şi zise: „Tu eşti Ilie şi eu Iezavel! Aceastea să-m facă mie dumnezăii şi aceastea să-m adaogă, că, într-acesta ceas, mîine, voiu pune sufletul tău ca sufletul unuia dentru ei“. Şi să spăre Ilie şi 3
să sculă şi să duse după sufletul lui şi veni la Virsavei, în pămîntul Iudii, şi-ş lăsă copilaşul lui acolo. Şi el mearse în pustiiu cale de o zi 4
şi veni şi şăzu dedesuptul archiethului şi cerşu sufletul lui să moară şi zise: „Destul e acum! Ia dară sufletul mieu de la mine, Doamne, căci nu-s mai bun eu decît tată-mieu!“
Şi să culcă şi adormi acolo supt un co- 5
paciu şi, iată, oarecare înger l-au atins pre el şi-i zise lui: „Scoală-te şi mănîncă!“ Şi 6
prăvi Ilie şi iată, la căpătîiul lui, o turtă de ovăs şi un urcior de apă. Şi să sculă şi mîncă şi 7
bău şi, întorcîndu-se, dormi. Şi să întoarse îngerul Domnului de al doilea rînd şi-l atinse pre el şi-i zise lui: „Scoală, mănîncă, că e multă de cătră tine calea!“ Şi să sculă şi 8
mîncă şi bău şi mearse cu vîrtutea mîncării aceiia 40 de zile şi 40 de nopţi pînă la muntele lui Dumnăzău, Horiv. Şi întră acolo în peş- 9
tere şi poposi acolo. Şi iată cuvîntul Domnului cătră el şi zise: „Ce, tu aici, Ilie?“ Şi zise 10
Ilie: „Rîvnind am rîvnit Domnului celui Întrutotţiitoriu, căci au părăsit pre Tine fiii lui Israil, jîrtăvnicile Tale le-au săpat şi pre prorocii Tăi i-au omorît cu sabie; şi am rămas eu singur şi cearcă sufletul mieu să-l ia!“ Şi 11
zise: „Vei ieşi mîine şi vei sta înaintea Domnului în munte! Şi iată, va treace Domnul, şi vînt mare, tare topind munţi şi sfărîmînd pietri înaintea Domnului în munte; nu e în vînt Domnul. Şi după vînt, cutremur; nu e în cutremur Domnul. Şi după cutremur, foc; nu 12
e în foc Domnul. Şi după foc, glas de abur suptţire; şi acolo e Domnul“. Şi fu daca auzi Ilie, 13
şi-ş acoperi obrazul lui cu cojocul lui şi ieşi şi stătu supt peştere şi iată cătră el glas şi zise: „Ce, tu aici, Ilie?“ Şi zise Ilie: „Rîvnind am rîvnit 14
Domnului Atotţiitoriului, căci au lăsat făgăduinţa Ta fiii lui Israil, jîrtăvnicile Tale le-au rîsipit şi pre prorocii Tăi i-au ucis cu sabie; şi-am rămas eu singur, şi cearcă sufletul mieu ca să-l ia pre el“. Şi zise Domnul cătră el: 15
„Pasă, întoarce-te în calea ta, la calea pustiiului Damascului, şi vei mearge şi vei unge pre Azail întru împărat Siriei. Şi pre Iu, fecio- 16
rul lui Namesi, vei unge întru împărat preste Israil; şi pre Elisei, feciorul lui Safat de la Avelmaula, îl vei unge întru proroc pentru tine. Şi va fi pre cela ce va scăpa den sabia 17
lui Azail îl va omorî Iu; şi pre cel ce va scăpa den sabia lui Iu îl va omorî Elisei. Şi vei 18
lăsa în Israil 7000 de oameni, toate genunchile carele n-au înduplecat genunchiu la Vaal

19 şi toată gura carea nu s-au închinat lui". Şi să duse de acolo şi află pe Elisei, feciorul lui Safat, şi el ara cu boi. Şi 12 părechi înaintea lui şi el întru cei 12. Şi mearse Ilie la el şi
20 aruncă cojocul lui preste el. Şi lăsă Elisee boii şi alergă denapoia lui Ilie şi zise: „Voiu săruta pre tată-mieu şi pre maică-mea şi voiu urma denapoia ta!" Şi-i zise lui: „Pasă,
21 întoarce-te, căce am făcut ţie". Şi să întoarse denapoia lui şi luo păreachea de boi şi jîrtvui; şi le fripse pre eale cu unealtele boilor şi deaderă norodului şi mîncară. Şi să sculă şi mearse denapoia lui Ilie şi-i slujiia lui.

CAP XX

1 Şi feciorul lui Ader, împăratul Siriei, adună toată putearea lui şi să sui şi şăzu asupra Samariei,şi 32 de împăraţi împreună cu el şi toată călărimea şi cară; şi să suiră şi şăzură împrejurul
2 Samariei şi deaderă războiu preste ea. Şi trimise soli către Ahaav, împăratul lui Israil,
3 la cetate şi zise către el: „Aceastea zice fiiul lui Ader: 'Argintul tău şi aurul tău al mieu iaste şi muierile tale şi fiii tăi cei buni, ale mea[le]
4 sînt!'" Şi răspunse împăratul Israil şi zise: „În ce chip ai grăit, domnul mieu, împărate! Al tău eu sînt şi toate ale meale!" Şi să
5 întoarsără solii şi zisără: „Aceastea zice fiiul lui Ader: 'Eu am trimis către tine, zicînd: 'Argintul şi aurul tău şi muierile tale şi fiii tăi
6 să le dai mie! Căce într-acesta ceas,mîine, voiu trimite pre slugile meale către tine şi vor çerca casa ta şi casele slugilor tale, şi va fi toate pohtele ochilor lor preste carele vor pune
7 mînile lor, şi vor lua'". Şi chemă împăratul lui Israil pre toţi bătrînii pămîntului şi zise: „Cunoaşteţi dară şi vedeţi că răutate acesta cearcă; căce au trimis către mine pentru muierile meale şi pentru fiii miei şi pentru featele meale, argintul mieu şi aurul, n-aş opri
8 de la dînsul!" Şi zisără lui cei bătrîni şi tot
9 norodul: „Să nu-l asculţi şi să nu vei!" Şi zise solilor fiiului lui Ader: „Ziceţi către domnul vostru: 'Toate cîte ai trimis către robul tău dentîi voiu face, iară cuvîntul acesta nu voiu putea să-l facu!'" Şi să sculară oame-
10 nii şi-i întoarsără lui cuvînt. Şi mai trimise către el fiiul lui Ader, zicînd: „Aceastea să-mi facă mie dumnezăii şi aceastea să-mi adaogă, de va ajunge ţărîna Samariei vulpilor la tot
11 norodul pedestrilor miei!" Şi răspunse împăratul lui Israil şi zise: „Destul iaste acum,
12 nu se făluiască cel gîrbov ca cel direpţ!" Şi fu cînd răspunse lui cuvîntul acesta, bînd era el şi toţi împăraţii ce era cu el în corturi, şi zise slugilor lui: „Faceţi şanţu!" Şi puseră şanţu prejur cetate. Şi iată, un proroc veni la Ahaav, 13 împăratul lui Israil, şi-i zise: „Aceastea zice Domnul: 'De ai văzut toată mulţimea cea mare aceasta? Iată, Eu dau pre ea astăzi în mîna ta şi vei cunoaşte că Eu-s Domnul'". Şi zise 14 Ahaav: „Întru cine?" Şi zise: „Aceastea zice Domnul: 'Întru copilaşii boiarilor ţărîlor'". Şi zise Ahaav: „Cine va da războiu?" Şi zise: „Tu". Şi socoti Ahaav slugile boiarilor ţărî- 15 lor şi să făcură 332; şi după aceasta au socotit norodul, tot fiiul puterii, 67000. Şi ieşi 16 amiazăzi, şi feciorul lui Ader bînd şi îmbătîndu-se în Sochoth, el şi împăraţii, 32 de împăraţi, într-ajutoriu lui. Şi ieşiră voinicii boia- 17 rilor ţărîlor dentîiu şi trimise fiiul lui Ader şi spusără împăratului Siriei, zicînd: „Oameni au ieşit den Samaria!" Şi zise lor: „De ies 18 spre pace, prindeţi-i pre ei vii! Şi de ies spre războiu, vii prindeţ pre dînşii; şi să nu iasă den cetate!" Şi aceştea ieşiră den cetate, 19 voinicii boiarilor ţărîlor şi putearea denapoia lor, Şi lovi fieştecarele pre cel de lîngă el 20 şi îndoi fieştecarele pre cel de lîngă el şi fugi Siria; şi-i goni pre ei Israil şi hălăduiaşte fiiul lui Ader, împăratul Siriei, pre un cal a unui călăraş. Şi ieşi împăratul Israil şi luo toţ 21 caii şi carăle şi lovi rană mare în Siria. Şi 22 veni proroc către împăratul Israil şi zise: „Întăreaşte-te şi cunoaşte şi vezi ce vei face, căci, întorcîndu-se anul, fiiul lui Ader, împă- ratul Siriei, să suie asupra ta!" Şi slugile 23 împăratului Siriei au zis către el: „Dumnezeu al munţilor, Dumnezeul lui Israil, şi nu Dumnezeul al văilor! Pentru aceaea s-au întărit mai mult decît noi. Iară de le vom da războiu lor pre şăs, cu adevărat ne vom întări mai mult decît dînşii. Şi cuvîntul acesta fă: Şi 24 trimite pre împăraţ, fieştecarele la locul său, şi pune în locul lor domni. Şi voiu premeni 25 ţie puteare după putearea ce au căzut de la tine şi călărime după călărime şi cară după cară şi vom da război către ei la şăs şi ne vom întări preste ei". Şi ascultă glasul lor şi făcu aşa. Şi fu întorcîndu-se anul, şi socoti fiiul 26 lui Ader Siria şi să sui la Efeca, la războiu preste Israil. Şi fiii lui Israil s-au socotit şi 27 mearseră întru întempinarea lor şi să tăbărî Israil den preajma lor ca doao turme de capre şi Siria au împlut pămîntul. Şi veni omul 28 lui Dumnezeu şi zise împăratului lui Israil: „Aceastea zice Domnul: 'Pentru căci au zis Siria: 'Dumnezeu al munţilor, Domnul Dumnezeul lui Israil, şi nu e Domnul văilor El', şi voiu da putearea cea mare aceasta în mîna ta şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul'". Şi să tăbărăsc 29

aceştea împotriva celora 7 zile, şi să făcu în ziua a şaptea, şi să apropie războiul şi lovi Israil pre Siria, 120000 de pedestri într-o zi.
30 Şi fugiră ceia ce au rămas la Afeca cetatea, şi căzu zidul preste 27000 de oameni, ceia ce rămăsease. Şi fiiul lui Ader au fugit şi au întrat
31 în casa cea de dormit, în cămară. Şi ziseră către el slugile lui: „Iată dară, ştim că împăraţii casii lui Israil împăraţ ai milii sînt; să punem dară saci preste mijlocile noastre şi funi preste capetele noastre şi să ieşim către împăratul lui Israil, cîndai va lăsa vii sufletele
32 noastre!“ Şi încinseră saci preste mijlocile lor şi puseră funi preste capetele lor şi ziseră împăratului lui Israil: „Robul tău, feciorul lui Ader, zice: 'Trăiască dară sufletul mieu!'“ Şi
33 zise: „De trăiaşte încă, frate-m iaste!“ Şi oamenii vrăjîră şi adevărară şi aleasără cuvîntul den rostul lui şi ziseră: „Fratele tău e feciorul lui Ader!“ Şi zise: „Întraţ şi luaţ pre el!“ Şi ieşi către el fiiul lui Ader şi-l suiră pre el către dînsul în car. Şi zise către el:
34 „Cetăţile carele au luat tată-mieu de la tatătău le voiu da ţie înapoi; şi ieşiri vei pune ţie în Damasc, în ce chip au pus tată-mieu în Samaria“. „Şi eu cu făgăduinţă te voiu trimite!“ Şi-i puse lui făgăduinţă şi-l trimise pre
35 el. Şi un om dentru fiii prorocilor zise către aproapele lui, cu cuvîntul Domnului: „Loveaşte-mă dară!“ Şi n-au vrut omul să-l
36 lovească pre el. Şi zise către el: „Pentru căci n-ai ascultat glasul Domnului, iată, tu te duci de la mine şi te va lovi leu!“ Şi să duse de la dînsul şi-l află pre el un leu şi-l lovi pre dîn-
37 sul. Şi află pre alt om şi-i zise: „Loveaşte-mă dară!“ Şi lovi pre el omul şi, lovindu-l, îl
38 zdrobi. Şi mearse prorocul şi stătu la împăratul lui Israil pre cale şi legă cu o curea ochii
39 lui. Şi fu după ce împăratul mergea pre aproape, şi acesta striga către împăratul şi zise: „Robul tău au ieşit la oastea războiului şi, iată, om aduse către mine un om şi zise către mine: 'Păzeaşte pre omul acesta; iară de sărindu va sări, şi va fi sufletul tău pentru
40 sufletul lui sau talant de argint vei plăti!' Şi fu daca să socotiia robul tău încoace şi încolea, şi acesta nu era!“ Şi zise către el împăratul lui Israil: „Iată, judecăţile lîngă mine ai ucis!“ Şi sirgui şi luo cureaua de la ochii lui şi-l conoscu pre el împăratul lui Israil că den proroci e
41 acesta. Şi zise către el: „Aceastea zise Domnul: 'Pentru căce ai scos tu om pierzătoriu den mîna ta, şi va fi sufletul tău pentru sufletul lui şi norodul tău pentru norodul
42 lui'“. Şi mearse împăratul lui * Israil mîhnit şi slobonogit şi veni la Samaria.

CAP XXI

Şi să făcu după cuvintele aceastea, şi o vie era lui Navuthe Israiltea[nu] lui, lîngă aria lui Ahaav, împăratul Samariei. Şi grăi Ahaav către Navuthe, zicînd: „Dă-m via ta şi va fi mie întru grădină de legumi, căce să apropie aceasta cu casa mea, şi-ţ voiu da pentru ea altă vie, mai bună decît aceasta; iară de place înaintea ta, voiu da ţie argint, schimbare viei aceştiia, şi-m va fi mie întru grădină de legumi“. Şi zise Navuthe către Ahaav: „Să nu mi se facă de la Dumnezăul mieu să dau moştenirea părinţilor miei ţie!“ Şi veni Ahaav la casa lui posomorît şi mîhnit pentru cuvîntul carele au grăit către dînsul Navuthe Israilteanul şi zise: „Nu-ţ voiu da ţie moştenirea părinţilor miei!“ Şi să făcu sufletul lui Ahaav turburat şi să culcă pre patul lui şi acoperi obrazul lui şi n-au mîncat pîine. Şi întră Iezavel, muiarea lui, către dînsul şi grăi către el: „Ce ţie duhul turburat şi nu eşti tu mîncînd pîine?“ Şi zise către ea: „Căce am grăit către Navuthe Israilteanul, zicînd: 'Dă-mi via ta pre argint, iară de nu vei, altă vie pentru ea!' Şi zise: 'Nu voiu da ţie moştenirea părinţilor miei!'“ Şi zise către el Iezavel, muiarea lui: „Tu acum aşa faci, împăratul lui Israil? Scoală-te şi mănîncă pîine şi te veseleaşte, iară eu voiu da ţie via lui Navuthe Israilteanul“. Şi scrise carte pre numele lui Ahaav şi o pecetlui cu peceatea lui şi trimise cartea către cei bătrîni şi către cei volnici ce lăcuia cu Navuthe. Şi era scris în carte, zicînd: „Postiţi postu şi puneţi să şază Navuthea întru căpetenia norodului. Şi puneţi Să şază împreună 2 oameni, fii fără de leage, den preajma lui şi să mărturisască asupra lui, zicînd: 'Blagoslovit-ai pre Dumnezău şi pre împăratul!' Şi-l scoaţă pre el şi-l ucigă cu pietri, să moară!“ Şi au făcut oamenii cetăţii lui cei bătrîni şi cei volnici, ceia ce lăcuia în cetatea lui, în ce chip au trimis către ei Iezavel şi în ce chip era scris în cărţile carele au trimis către ei. Şi porunciră post şi au şăzut pre Navuthe întru căpetenie norodului. Şi întrară doi oameni, fii den cei fără de leage, şi şăzură den preajma lui şi mărturisiră asupra lui oamenii ai ficlenirii, lui Navuthe, înaintea norodului, zicînd: „Blagoslovi Navuthe pre Dumnezău şi pre împăratul!“ Şi-l scoasără pre el afară den cetate şi-l ucisără pre el cu pietri şi muri. Şi trimisără către Iezavel, zicînd: „Ucisu-s-au Navuthe cu pietri şi au murit!“ Şi fu după ce auzi Iezavel zicînd: „Îngroapă-se Navuthe şi muri!“, şi zise Iezavel către Ahaav: „Scoală-te, moşteneaşte via lui Navuthe Israilteanul, carele nu ţ-au dat ţie pre argint, căce nu

16 iaste Navuthe viu, căce au murit!“ Şi fu deaca auzi Ahaav că au murit Navuthe Israil-
teanul, şi-ş rupse hainele lui şi să învăli cu sac. Şi să făcu după aceasta, şi să sculă şi să pogorî Ahaav în via lui Navuthe Israilteanul ca să o
17 moştenească pre ea. Şi zise Domnul către
18 Ilie Thezvitea[nu] l, zicînd: „Scoală-te şi te pogoară întru întempinarea lui Ahaav, împăratul lui Israil, cel den Samaria! Iată acesta în via lui Navuthe, căci s-au pogorît acolo ca să o
19 moştenească pre ea! Şi vei grăi către el, zicînd: ‘Acestea zice Domnul: ‘În ce chip tu ai ucis şi ai moştenit?’ Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: ‘În locul carele au lins scroafele şi cîinii sîngile lui Navuthe, acolo vor linge căţealele sîngele tău (şi curvele să vor scălda
20 în sîngele tău)!’“ Şi zise Ahaav către Ilie: „Au aflatu-m-ai, vrăjmaşul mieu?“ Şi zise: „Aflat-am, pentru căci în deşărt te-ai ispitit ca să faci răul înaintea Domnului, ca să-L mînii
21 pre El. Aceastea zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc asupra ta reale şi voi aţîţa denapoia ta şi voiu piarde pre Ahaav, pişind la păreate, şi
22 ţiindu-se şi rămas fiind, întru Israil. Şi voiu da casa ta ca şi casa lui Ierovoam, feciorul lui Navat, şi ca şi casa lui Vaasa, fiiul lui Ahia, pentru urgisirile carele ai urgisit ş-ai păcătuit
23 pre Israil!’ Şi către Iezavel au grăit Domnul, zicînd: ‘Cîinii o vor mînca pre ea întru
24 înaintea-zidului lui Iezrael! Pre cel mort al lui Ahaav în cetate-l vor mînca cîinii, şi pre cel mort al lui la cîmp vor mînca pasările ceriu-
25 lui! Însă în deşărt Ahaav, cel ce s-au vîndut ca să facă răul înaintea Domnului, precum l-au
26 premenit pre el Iezavel, muiarea lui. Şi să urî foarte a mearge denapoia urîciunelor, după toate carele au făcut amoreul pre carele l-au surpat Domnul de către faţa fiilor lui
27 Israil’“. Şi fu deaca auzi Ahaav cuvintele aceastea, şi-ş rupse haina lui şi încinse sac preste trupul lui şi posti şi să învăli cu sac, în ziua carea au ucis pre Navothe Israilteanul, şi
28 mearse plecat. Şi să făcu cuvîntul Domnului în mîna robului Său, lui Ilie, pentru Ahaav, şi zise Domnul: „Văzut-ai cum s-au umilit Ahaav de către faţa Mea? Pentru care lucru căci s-au oprit de către faţa Mea, nu voiu aduce răutate în zilele lui, ce în zilele fecioru-
lui lui voiu aduce răutatea preste casa lui“.

CAP XXII

1 Şi au şăzut 3 ani şi nu era războiu întru
mijlocul Siriei şi întru mijlocul
2 lui Israil. Şi să făcu întru al trei-
lea an, şi să pogorî Iosafat, împă-
ratul Iudii, către împăratul lui
3 Israil. Şi zise împăratul lui Israil că-
tră slugile lui: „Au nu ştiţ că al nostru e Remath Galaad, şi noi tăcem ca să nu luom pre ea den mîna împăratului Siriei?“ Şi 4
zise împăratul lui Israil către Iosafat: „Au suite-vei împreună cu noi la războiu, la Remathul Galaadului?“ Şi zise Iosafat: „În ce chip sînt eu, aşa şi tu; în ce chip norodul mieu, norodul tău; în ce chip caii miei, caii tăi!“ Şi 5
zise Iosafat, împăratul Iudii, către împăratul lui Israil: „Întrebaţ dară astăzi pre Dom- 6
nul!“ Şi adună împăratul lui Israil pre toţ prorocii, ca vreo 40 de oameni, şi zise lor împăratul: „Mearge-voiu la Remath Galaad, la război, au opri-mă-voiu?“ Şi ziseră: „Suie-te, şi dînd va da Domnul în mînile împăratu-
lui!“ Şi zise Iosafat către împăratul lui 7
Israil: „Nu iaste aicea proroc al Domnului şi vom întreba pre Domnul pren el?“ Şi zise 8
împăratul lui Israil către Iosafat: „Încă un om iaste ca să întrebăm pren el pre Domnul, şi eu l-am urît pre el, pentru căci nu grăiaşte pentru mine bine, ce reale: Miheas, feciorul lui Iemvla“. Şi zise Iosafat, împăratul Iudii: „Nu zică împăratul aşa!“ Şi chemă împăra- 9
tul lui Israil pre un scopit şi zise: „Degrabă adu pre Mihea, feciorul lui Iemvla!“ Şi 10
împăratul lui Israil şi împăratul Iudei, Iosafat, şădea om pre scaunul lui, înarmaţ, în porţile Samariei, şi toţi prorocii prorociia înaintea lor. Şi-ş făcu lui Sedechia, fiiul lui Hanaam, 11
coarne de fier şi zise: „Aceastea zice Domnul: ‘Cu aceastea vei împunge Siria, pînă se va săvîrşi’“. Şi toţi prorocii prorociia aşa, 12
zicînd: „Suie-te la Remath Galaad şi te va bine-călători şi va da Domnul în mîinile tale pre împăratul Siriei“. Şi vestitoriul carele au 13
mers să cheame pre Mihea au grăit lui, zicînd: „Iată dară, toţi prorocii cu o gură grăiesc bine pentru împăratul. Fă-te dară şi tu la cuvintele tale după cuvintele unuia dentru aceştea şi grăiaşte bine!“ Şi zise Miheas: „Viu Dom- 14
nul, căci carele va grăi Domnul către mine, aceastea voiu grăi!“ Şi au venit către împă- 15
ratul şi zise lui împăratul: „Mihea, sui-mă-voiu la Remath Galaad, la război, au opri-mă-voiu?“ Şi zise lui: „Suie-te, şi te va bine-călători Domnul în mîinile împăratului!“ Şi 16
zise lui împăratul: „Încă de doao ori eu te jur pre tine pentru ca să grăieşti către mine adeverinţă, întru numele Domnului!“ Şi zise 17
Miheas: „Nu aşa: am văzut pre tot Israilul împrăştiat în munţi, ca o turmă la carea nu iaste păstoriu. Şi zise Domnul: ‘Nu e domnul acestora întru Dumnezeu? Să să întoarcă fieş-
tecarele la casa lui cu pace!’“ Şi zise împăratul 18
lui Israil către Iosafat, împăratul Iudei: „N-am zis către tine că nu-m proroceaşte acesta mie bune, ce numai reale?“ Şi zise Miheas: „Nu 19
aşa, nu-s eu! Ascultă cuvîntul Domnului, nu aşa! Am văzut pre Domnul Dumnezeul lui Israil şă-

zînd pre scaunul Lui şi toată oastea ceriului sta împrejurul Lui den direapta Lui şi den
20 stînga Lui. Şi zise Domnul: 'Cine va înşăla pre Ahaav, împăratul lui Israil, şi se va sui şi va cădea în Ramath Galaad?' Şi zise
21 acesta aşa şi acesta zise aşa. Şi ieşi duh şi stătu înaintea Domnului şi zise: 'Eu îl voiu înşăla pre el!' Şi zise cătră el Domnul: 'Cu
22 ce?' Şi zise: 'Voiu ieşi şi voiu fi duh mincinos întru rostul tuturor prorocilor lui'. Şi zise: 'Înşăla-vei şi încă vei putea; ieşi şi fă
23 aşa!' Şi acum, iată, au dat Domnul duh mincinos în rostul tuturor prorocilor acestora; şi Domnul au grăit pentru tine
24 reale". Şi să apropie Sedochia, feciorul lui Hanaan, şi lovi pre Mihea preste falcă şi zise: „Care duh al Domnului e cela ce au grăit în
25 tine?" Şi zise Mihea: „Iată, tu vei vedea în ziua aceaea cînd vei întra în cămara cămării ca
26 să te ascunzi acolo". Şi zise împăratul lui Israil: „Prindeţ pre Mihea şi-l întoarceţ pre el cătră Amon, boiarinul cetăţii, şi cătră Ioas,
27 feciorul împăratului, şi zi: 'Aşa zice împăratul: 'Pune-l pre acesta în temniţă şi să mănînce el pîine de necaz şi apă de necaz,
28 pînă mă voiu întoarce eu cu pace'". Şi zise Mihea: „De te vei întoarce, întorcîndu-te cu pace, n-au grăit Domnul întru mine". Şi zise:
29 „Să asculte tot norodul!" Şi să sui împăratul lui Israil şi Iosafat, împăratul Iudei, împreună
30 cu el la Ramath Galaad. Şi zise împăratul lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Acopere-mă şi voiu întra la războiu; şi tu îmbracă îmbrăcămintea mea". Şi să acoperi împăratul
31 lui Israil şi întră la războiu. Şi împăratul Siriei au poruncit boiarilor carălor lui celor
32, zicînd: „Nu bateţ pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur".
32 Şi fu deaca văzură boiarii carălor pre Iosafat, împăratul Iudei, şi ei ziseră: „Veade-se împăratul lui Israil acesta!" Şi-l încunjurară pre el
33 a-l bate. Şi strigă Iosafat. Şi fu deaca văzură boiarii carălor că nu iaste împăratul lui
34 Israil acesta, şi să întoarseră de la el. Şi întinse unul arcul chipzuit bine şi lovi pre împăratul lui Israil în mijlocul plămînii şi în mijlocul pieptului. Şi zise vezeteului lui: „Întoarce mînile tale şi mă scoate den răz-
35 boiu, căci m-am rănit!" Şi să înfrînse războiul în ziua aceaea, şi împăratul era stînd pre cale împotriva Siriei, de dimineaţă pînă în sară, şi piştiia sîngele de la rană în sînul carului şi muri pînă în sară (şi ieşiia sîngele den
36 zdrobitură pînă în sînul carului). Şi stătu strigătoriul oştii în tabără, apuind soarele, zicînd: „Fişcarele la cetatea lui şi fieştecarele la
37 pămîntul lui! Căci au murit împăratul!" Şi veniră la Samaria şi îngropară pre
38 împăratul la Samaria. Şi au spălat sîngele de la car la fîntîna Samariei; şi au lins şcroafele şi cîinii sîngele, şi curvele s-au scăldat cu sîngele, după cuvîntul Domnului, carele au grăit. Şi rămăşiţile cuvintelor lui 39
Ahaav, şi toate cîte au făcut, şi case de elefandu carea au făcut, şi toate cetăţile carele au făcut, nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi adormi 40
Ahaav cu părinţii lui şi împărăţi Ohozia, feciorul lui, pentru dînsul. Şi Iosafat, fecio- 41
rul lui Asa, au împărăţit preste Iuda; în anul al patrulea al lui Ahaav, împăratul lui Israil, au împărăţit Iosafat, feciorul lui Asa. De 35 de 42
ani cînd împărăţi el şi 25 de ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Azefca, fata lui Salai. Şi au mers în toată calea lui Asa, 43
tătîne-său, nu s-au abătut de la ea, ca să facă cel dirept întru ochii Domnului. Însă den 44
ceale nalte n-au scos, căci norodul jîrtvuia şi tămîia la ceale nalte. Şi să împăcă Iosafat 45
cu împăratul lui Israil. Şi rămăşiţele cuvin- 46
telor lui Iosafat şi domniile lui carele au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei? Şi pre cei rămaşi 47
den cei pricăjiţi a celor rămaşi în zilele lui Asa, tătîne-său, i-au rîdicat de pre pămînt. Şi 48
împărat nu era stînd la Idumeia. Şi Iosafat 49
au făcut corabii de Tharsis pentru ca să meargă la Ofir pentru aur; şi nu mergea, căci s-au sfărîmat corăbiile la Ghesion Gaver. Atuncea au zis Ohozia, feciorul lui 50
Ahaav, cătră Iosafat: „Meargă robii miei cu robii tăi!" Şi n-au vrut Iosafat. Şi adormi 51
Iosafat cu părinţii lui şi să îngropă lîngă părinţii lui, în cetatea lui David, părintelui său, şi
împărăţi Ioram, feciorul lui, în locul lui. Şi 52
Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărăţit preste Israil în Samaria în anul al 17 ai lui Iosafat, împăratul Iudei. Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărăţit preste Israil în Samaria 2 ani. Şi au făcut răul înaintea Domnului şi 53
au mers în calea lui Ahaav, tătîne-său, şi în calea lui Iezavel, maică-sa, şi în păcatele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil. Şi au slujit valimilor, 54
şi s-au închinat lor şi au scîrbit pre Domnul Dumnezăul lui Israil, după toate cîte s-au făcut înaintea lui.

A ÎMPĂRĂŢIEI, A PATRA

CAP I

1 Şi vicleni Moav întru Israil după ce
2 muri Ahaav. Şi căzu Ohozia pren ceale făcute cu mreaje,ce era în cerdacul lui, în Samaria, şi bolnăvi. Şi trimise soli şi zise către ei: „Păsaţi şi cercaţi în Vaal Musca dumnezăul Acaronului de voiu trăi den boala mea aceasta!“ Şi au
3 mers să întreabe prentr-însul. Şi îngerul Domnului au grăit către Ilie Thezviteanul, zicînd: „Sculîndu-te, pasă întru întîmpinarea solilor Ohoziei, împăratului Samariei, şi vei grăi către ei: 'Au pentru căci nu iaste Dumnezău în Ierusalim,voi meargeţi să cercaţi întru
4 Vaal Musca dumnezăul Acaronului?' Şi nu aşa că aceastea zice Domnul: 'Patul preste carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de preste el, căci acolo cu moarte vei muri'“. Şi
5 mearse Ilie şi zise către ei. Şi să întoarseră solii către el şi zise către ei: „Pentru căci v-aţi
6 întors?“ Şi ziseră către el: „Om s-au suit întru întîmpinarea noastră şi zise către noi: 'Vino de vă întoarceţi către împăratul cela ce v-au trimis pre voi şi grăiţi către el: 'Aceastea zice Domnul: 'Au pentru căci nu iaste Dumnăzău întru Israil, tu mergi a cerca întru Vaal Musca dumnezăul Acaronului? Nu aşa, patul preste carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de la el, căci cu moarte vei muri!'“ Şi întorcîndu-se, au spus împăratului în ce chip au
7 grăit Ilie. Şi ziseră lor împăratul: „Ce e furma omului celui ce s-au suit întru întîmpinare voao şi au grăit către voi cuvintele aceas-
8 tea?“ Şi ziseră către el: „Om păros, şi brîu de piale – încins mijlocul lui“. Şi zise: „Ilie
9 Thezviteanul acesta iaste“. Şi trimise către el (povăţuitoriu) un căpitan de 50 de oameni şi pre cei 50 de oameni ai lui. Şi să sui şi veni către el. Şi iată, Ilie şădea pre vîrful muntelui. Şi grăi cel preste 50 către el şi zise: „Omul lui Dumnezău, împăratul te-au chemat, pogoa-
10 ră-te!“ Şi răspunse Ilie şi zise către cel preste 50: „Şi de sînt omul lui Dumnezău eu, să va pogorî den ceriu foc şi va mînca pre tine şi pre cei 50 ai tăi“. Şi să pogorî foc den ceriu şi
11 mîncă pre el şi pre cei 50 ai lui. Şi adaose împăratul şi trimise către el altul preste 50 şi pre cei 50 ai lui. Şi să sui şi grăi cel preste 50 către el şi zise: „Omul lui Dumnezău, aceastea
12 zice împăratul: 'Degrabă te pogoară!'“ Şi răspunse Ilie şi grăi către el şi zise: „De sînt omul lui Dumnezău eu, se va pogorî foc den ceriu şi va mînca pre tine şi pre cei 50 ai tăi“. Şi să pogorî foc den ceriu şi mîncă pre el şi pre cei 50 ai lui. Şi adaose împăratul încă 13
a trimite povăţuitoriu al treilea căpitan de 50 şi pre cei 50 ai lui. Şi veni către el cel preste 50, al treilea, şi să plecă pre genuchele lui înaintea lui Ilie şi să rugă lui şi grăi către el şi zise: „Omul lui Dumnezău', cinstească-să dară sufletul mieu şi sufletul robilor tăi acestor 50 întru ochii tăi! Iată, să pogorî foc den ceriu 14 şi mîncă pre cei preste 50, pre cei dentîiu,şi pre cei 50 ai lor. Şi acum cinstească-se dară sufletul robilor tăi întru ochii tăi!“ Şi grăi 15 îngerul Domnului către Ilie şi-i zise: „Pogoară-te cu el, nu te teame de către faţa lor!“ Şi să sculă Ilie şi să pogorî împreună cu ei către împăratul. Şi grăi către el şi zise: „Aceas- 16 tea zice Domnul: 'Ce căci ai trimis soli a cerca întru Vaal Musca dumnezăul Acaronului, ca cînd n-ar fi Dumnezău întru Israil a întreba cuvîntul Lui? Pentru aceaea, patul pre carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de pre el, căci cu moarte vei muri!'“ Şi au murit, după 17 cuvîntul Domnului, carele au grăit Ilie. Şi au împărăţit Ioram, fratele Ohoziei, în locul lui, căce nu era la el fecior; în anul al doilea al lui Ioram, feciorul lui Iosafat, împăratul Iudii. Şi rămăşiţele cuvintelor Ohoziei cîte 18 au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi 19 Ioram, împăratul Ahaavului, împărăţeaşte preste Israil, în Samaria, ani 12, în 21 de ani ai împărăţiii lui Iosafat, împăratul Iudii. Şi au făcut răul înaintea Domnului, însă nu ca fraţii lui, nice ca maica lui. Şi au depărtat stîlpii 20 lui Vaal, carele au făcut tată-său, şi i-au zdrobit pre ei. Însă în păcatele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, se-au lipit, nu s-au depărtat de către eale. Şi Să mînie cu urgie Domnul la casa lui Ahaav.

CAP II

Şi fu cînd vrea să rădice Domnul pre 1
Ilie cu cutremur ca în ceriu, şi mearse Ilie şi Elisee la Galgala. Şi zise Ilie 2 către Elisei: „Şăzi dară aici, căci Domnul m-au trimis pre mine pînă la Vethil“. Şi zise Elisee: „Viu Domnul şi viu sufletul tău, de te voi părăsi!“ Şi veniră la 3 Vethil. Şi ieşiră fiii prorocilor cei den Vethil către Elisee şi ziseră către el: „Ştii că ia astăzi Domnul pre domnul tău de asupra capului tău?“ Şi zise: „Şi eu am conoscut, tăceţi!“. Şi zise lui Ilie: „Şăzi dară aicea, căce Domnul 4 m-au trimis pre mine la Iereho“. Şi zise Elisee: „Viu Domnul şi viu sufletul tău, de te voiu părăsi!“ Şi veniră la Iereho. Şi să apropiară 5 fiii prorocilor cei den Iereho către Elisee şi zisără către el: „Ştii că astăzi ia Domnul pre domnul

tău de asupra capului tău?“ Şi zise: „Şi eu am
6 conoscut, tăceţi!“. Şi zise lui Ilie: „Şăzi dară aicea, căce Domnul m-au trimis pînă la Iordan“. Şi zise Elisee: „Viu Domnul şi viu sufletul tău, de te voiu părăsi!“ Şi mearseră amîn-
7 doi. Şi 50 de oameni, fiii prorocilor, veniră şi stătură împotrivă de departe. Şi amîndoi au
8 stătut lîngă Iordan. Şi luo Ilie cojocul lui şi învălui şi lovi apa şi să despărţi apa de o parte
9 şi de alta şi trecură amîndoi în pustiiu. Şi fu deaca trecură ei, şi Ilie zise către Elisee: „Ceare ce voiu face ţie mai nainte decît mă voiu văznesi de la tine“. Şi zise Elisee: „Facă-se dară îndoite întru duhul tău preste
10 mine!“ Şi zise Ilie: „Ai îngreuiat a ceare“. Şi zise: „De mă vei vedea luîndu-mă de la tine, şi va fi ţie aşa; şi de nu, nu se va
11 face“. Şi fu ei mergînd, mergea şi grăiia, şi iată car de foc şi cai de foc, şi osebi în mijlocul amîndurora, şi să luo Ilie cu cutremur ca în
12 ceriu. Şi Elisee vedea şi el striga: „Părinte, părinte, carul lui Israil şi călăreţul lui!“ Şi nu-l mai văzu pre el încă. Şi să apucă de hainele lui
13 şi le spintecă pre eale în doao rupturi. Şi înălţă cojocul lui Ilie, care au căzut deasupra
14 lui, Elisee; Şi să întoarse Elisee şi stătu pre marginea Iordanului. Şi luo cojocul lui Ilie, care au căzut deasupra lui, şi lovi apa şi nu se despărţi. Şi zise: „Unde e Dumnezăul lui Ilie apfo?“ Şi lovi apele şi să spintecară într-o parte şi într-alta şi trecu Elisee pre uscat.
15 Şi-l văzură pre el fiii prorocilor cei den Ieri-
16 hon den preajmă şi zisără: „Odihni-se duhul lui Ilie pre Elisee“. Şi veniră întru întîmpinarea lui şi i să închinară lui pre pămînt. Şi zisără către el: „Iată dară, sînt împreună cu slugile tale 50 de oameni, fiii puterii; deci mergînd, să cearce pre domnul tău să nu cîndai l-au rădicat pre el Duhul Domnului şi l-au aruncat pre el în Iordan preste unul den munţi sau preste unul den dealuri“. Şi zise Elisee: „Nu veţ trimite!“
17 Şi-l siliră pre el pînă unde să ruşina. Şi zise: „Trimiteţi!“ Şi trimiseră 50 de oameni şi-l
18 căutară trei zile şi nu-l aflară pre el. Şi să întoarseră către el, şi el şădea în Ieriho; şi zise Elisei: „N-am zis către voi să nu trimiteţ?“
19 Şi ziseră oamenii cetăţii către Elisee: „Iată dară, lăcuinţa cetăţii – bună, precum tu, doamne, vezi, şi apele-s reale şi pămîntul
20 sterpos!“ Şi zise Elisee: „Luaţ ciutură noao
21 şi puneţ acolo sare!“ Şi luară şi aduseră către el. Şi ieşi Elisee la cursurile apelor şi aruncă acolo sare şi zise: „Aceastea zice Domnul: ‘Vindecu apele aceastea, nu va
22 mai fi de acolo moarte şi sterpu’“. Şi să vindecară apele pînă în ziua aceasta, după cuvîntul lui Elisee, carele au grăit.
23 Şi să sui de acolo la Vethil. Şi, suindu-se el pre cale, şi copilaşi mici ieşiră den cetate şi batjocoriia pre el. Şi ziseră lui: „Suie-te, pleşuvule, suie-te, pleşuvule!“
24 Şi prăvi denapoia lui şi văzu pre ei şi-i blestemă pre ei cu numele Domnului. Şi iată, ieşiră 2 ursoaie den dumbravă şi sparseră dentru ei 42 de copii.
25 Şi mearseră de acolo la Muntile Carmilului, şi de acolo s-au întors la Samaria.

CAP III

1 Şi Ioraam, feciorul lui Ahaav, au împărăţit în Samaria, întru Israil, în anul al 18 al lui Iosafat, împăratului Iudii. Şi
2 împărăţi 12 ani. Şi făcu răul întru ochii Domnului, însă nu ca tată-său, nici ca maică-sa. Şi mută stîlpii lui Vaal, carele
3 au făcut tată-său, Însă de păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navath, carele au păcătuit pre Israil, s-au lipit, nu s-au depărtat de la
4 eale. Şi Mosa, împăratul Moavului, era în ochidu şi întorcea împăratului lui Israil întru rădicare 100000 de miei şi 100000 de berbeci
5 cu lînă. Şi să făcu după ce muri Ahaav, şi ficleni împăratul Moavului întru împăratul lui
6 Israil. Şi ieşi împăratul Ioram în ziua
7 aceaea den Samaria şi socoti pre Israil. Şi mearse şi trimise către Iosafat, împăratul Iudii, zicînd: „Împăratul Moavului hicleni întru mine. Au mearge-vei cu mine asupra Moavului la războiu?“ Şi zise: „Sui-mă-voiu aseamene tu mie, aseamene eu ţie; ca norodul
8 mieu, norodul tău; ca caii miei, caii tăi“. Şi zise: „Pre care cale mă voiu sui?“ Şi zise:
9 „Calea pustiiului Edomului“. Şi mearse împăratul lui Israil şi împăratul Iudii şi împăratul Edomului şi au încunjurat cale de 7 zile şi nu era apă la tabără şi la dobitoacele ceale den
10 picioarele lor. Şi zise slugilor lui împăratul lui Israil: „O, căci au chemat Domnul pre cîte 3 împăraţii aceştea să-i dea pre ei în mîna lui
11 Moav!“ Şi zise Iosafat către el, împăratul Iudii: „Nu iaste aici proroc al Domnului, şi vom cerca pre Domnul pren el?“ Şi răspunse unul dentru slugile împăratului lui Israil şi zise: „Aici e Elisee, feciorul lui Safat, carele
12 turna apă pre mînile lui Ilie“. Şi zise Iosafat: „Iaste la el cuvîntul Domnului“. Şi pogorîră către el împăratul lui Israil şi Iosafat, împăratul Iudii, şi împăratul Edomului. Şi
13 zise Elisee către împăratul lui Israil: „Ce e mie şi ţie? Pasă către prorocii tătîne-tău şi către prorocii mîne-ta!“ Şi zise lui împăratul lui Israil: „Nu cîndai chemă Domnul pre cîte 3 împăraţii aceştea ca să-i dea pre ei în mînile
14 lui Moav?“ Şi zise Elisee: „Viu Domnul puterilor, la Carele am dvorit înaintea Lui, căci, de n-aş lua eu faţa lui Iosafat, împăratul Iudii, de aş fi căutat asupra ta şi

15 aş fi văzut pre tine. Şi acum vezi, ia-mi cîn-
tăreţul!" Şi fu deaca cînta cel ce cînta, şi să făcu
16 preste el mîna Domnului. Şi zise: „Aceas-
tea zicea Domnul: 'Faceţ pîrîul acesta gropile-
17 gropile!' Căci aceastea zice Domnul: 'Nu
veţ vedea vînt şi nu veţ vedea ploaie, şi pîrîul
acesta se va umplea de apă şi veţ bea voi, şi
18 taberele voastre, şi dobitoacele voastre'. Şi
uşoară e aceasta întru ochii Domnului, şi va
19 da pre Moav în mîinile voastre Şi veţ lovi
toată cetatea tare, şi toată cetatea aleasă, şi tot
lemnul bun veţ oborî şi toate şipotele apei să
astupaţ şi toată partea bună o veţ strica cu
20 pietri". Şi să făcu dimineaţa suindu-se
jîrtva, şi, iată, ape veniia de pre calea Edomu-
21 lui şi să umplu pămîntul de apă. Şi tot Moa-
vul au auzit că s-au suit cei 3 împăraţi ca să-i
bată pre ei, şi s-au strîns după tutindini,
încinşi cu brîu şi în sus, şi au stătut la
22 hotaru. Şi să mînecară dimineaţa, şi soa-
rele le-au răsărit preste ape, şi văzu Moav
23 den preajmă apele roşii ca sîngele Şi zise:
„Sînge e acesta de sabie, şi să bătură împăra-
ţii şi lovi om pre aproapele lui. Şi acum,
24 preste prăzile lui, Moav!" Şi întrară în
tabăra lui Israil. Şi Israil s-au sculat şi au lovit
pre Moav. Şi fugiră de către faţa lor; şi întrară
25 mergînd şi bătînd pre Moav. Şi cetăţile
surpară şi preste toată partea bună au arun-
cat om piatra lui şi au umplutu-o pre ea, şi tot
şipotul apei au astupat, şi tot lemnul bun au
oborît, pînă ce au lăsat pietrile zidului sur-
pate; şi au încunjurat prăştiaşii şi au lovit pre
26 ea. Şi văzu împăratul Moavului că au întă-
rit preste el războiul şi luo împreună cu el 700
de oameni cu sabiile zmulte, ca să taie către
27 împăratul Edom, şi n-au putut. Şi luo pre
feciorul lui, pre cel dentîiu născut, pre carele
au pus împărat în locul lui, şi-l aduse pre el
ardere-de-tot preste zidu. Şi să făcu căinţă
mare preste Israil şi să rîdicară de la dînsul şi
să învîrtejiră la pămîntul lor.

CAP IV

1 Şi o muiare dentru fiii prorocilor striga
către Elisee, zicînd: „Robul tău, băr-
batul mieu, au murit; şi tu ai conoscut
că rob era temîndu-se de Domnul; şi
datornicul au venit să ia pre amîndoi
2 feciorii miei să-i fie lui robi". Şi zise către
ea Elisee: „Ce-ţ voiu face? Spune-mi mie ce
iaste ţie în casă?" Şi ea zise: „Nu iaste la roaba
ta nimică în casă fără cît numai untdelemnu
3 carele mă voiu unge". Şi zise către ea:
„Vino, ceare ţie vase den afară, de la toţi veci-
4 nii tăi, vase deşarte, şi nu împuţina. Şi vei
întra şi vei închide uşa asupra ta şi asupra fii-
lor tăi şi vei turna în vasele aceastea şi,
ce se va umplea, vei lua". Şi să duse de la el 5
şi făcu aşa şi închise uşa asupra ei şi asupra
fiilor ei; ei apropia către ea, şi ea turna. Şi 6
fu deaca să umplură vasele, şi zise către fiii
ei: „Apropiaţi încă către mine vase!" Şi ziseră
ei: „Nu mai iaste încă vas". Şi stătu untdelem-
nul. Şi veni şi spuse omului lui Dumnezeu. 7
Şi zise Elisee: „Pasă şi vinde untdelemnul şi
vei plăti cametele tale, şi tu şi fiii tăi veţ trăi cu
celalalt untdelemn ce va rămînea." Şi să 8
făcu zio şi trecu Elisee la Soman. Şi acolo –
muiare mare. Şi-l opri pre el să mănînce
pîine. Şi să făcu mergînd el, adease să abătu a
mînca acolo pîine. Şi zise muiarea către 9
bărbatul ei: „Iată dară, am conoscut că omul
lui Dumnezeu, sfîntul acesta, mearge la noi
pururea. Să-i facem lui dară cerdac loc 10
mic şi să-i punem lui acolo pat şi masă şi
scaun şi sfeaşnic, şi va fi, cînd va veni către
noi, şi se va abate acolo". Şi să făcu într-o 11
zi, şi întră acolo şi să abătu la cerdac şi dormi
acolo. Şi zise către Ghiezi, copilaşul lui: 12
„Cheamă-mi pre somaniteanca aceasta!" Şi o
chemă pre ea şi stătu înaintea lui. Şi zise
lui: „Zi dară către ea: 'Iată, ne-ai grijit noao 13
toată grijirea aceasta; ce trebuie a face ţie? De
iaste ţie cuvînt către împăratul sau către boia-
rii puterii?'" Şi ea zise: „În mijlocul norodului
eu lăcuiescu odihnindu-mă". Şi zise către 14
Ghiezi: „Ce trebuie a face ei?" Şi zise
Ghiezi, copilaşul lui: „Şi foarte fecior nu iaste
ei, şi bărbatul ei iaste bătrîn". Şi zise: 15
„Cheamă-o pre ea!" Şi o chemă pre ea şi stătu
lîngă uşe. Şi zise Elisee către ea: „În vrea- 16
mea aceasta ca ceasul acesta viu, şi tu vei fi
zămislit fiiu!" Şi ea zise: „Nu, doamne, omul
lui Dumnezeu, să nu minţi pre roaba ta!" Şi 17
în pîntece luo muiarea şi născu fiiu la vreamea
aceasta ca şi ceasul viu, în ce chip au grăit
către ea Elisee. Şi să îmbărbătă copilaşul. 18
Şi să făcu cînd ieşi copilaşul către tatul lui,
către cei ce secera, şi zise către tatăsău: „Capul mieu, capul mieu!" Şi zise 19
copilaşului: „Rîdică-l pre el către maica
lui!" Şi-l rădică pre el şi-l băgă pre el către 20
maica lui. Şi dormi pe genuchiul ei pînă în
amiazăzi şi au murit. Şi-l aduse pre el şi-l 21
adormi pre el pre patul omului lui Dumnezeu.
Şi închise asupra lui; şi ieşi şi chemă pre băr-
batul ei şi zise: „Trimite-m dară unul den 22
copilaş şi o măgăriţă şi voiu alerga pînă la
omul lui Dumnezeu şi mă voiu întoarce". Şi 23
zise: „Ce e de mergi tu către el astăzi? Nu e
lună noao, nici sîmbătă". Şi ea zise: „Pace!"
Şi înşălă măgăriţa şi zise către copilaşul ei: 24
„Pasă şi umblă, nu zăbăvi a încăleca pînă voiu
zice ţie: 'Vino!' Şi vei mearge şi vei sosi către
omul lui Dumnezeu la Muntele Carmilului".
Şi mearse şi veni pînă la omul lui Dumnezeu la 25

Muntele Carmilului. Şi să făcu deaca văzu Elisee pre ea venind, şi zise către Ghiezi, copilaşul lui: „Vezi, somaniteanca e ceaea! Acum aleargă întru întimpinarea ei şi vei zice ei: 'Pace e ţie?'" Şi alergă întru întimpinarea ei şi zise ei: „Pace e ţie? Pace e bărbatului tău? Pace e copilaşului?" Şi ea zise: „Pace". Şi veni către Elisee la munte şi să apucă de picioarele lui. Şi să apropie Ghiezi ca să o împingă pre ea. Şi zise Elisee: „Lasă-o pre ea, căci sufletul ei supărat e, şi Domnul au ascuns de la mine şi nu mi-au spus mie". Şi ea zise: „Au doară am cerşut fiiu de la domnul mieu? Că am zis: 'Să nu faci înşălăciune cu mine!'" Şi zise Elisee lui Ghiezi: „Încinge mijlocul tău şi ia toiagul mieu în mîna ta şi pasă! Căci, de vei afla om, să nu-l blagosloveşti pre el; şi de te va blagoslovi om, să nu-i răspunzi lui. Şi vei pune toiagul mieu preste faţa copilaşului". Şi zise maica copilaşului: „Viu Domnul şi viu sufletul tău, de te voiu lăsa". Şi să sculă Elisee şi mearse denapoia ei. Şi Ghiezi veni înaintea ei şi puse deasupra toiagul la faţa copilaşului, şi nu era glas şi nu era ascultare. Şi să întoarse întru întimpinarea lui şi-i spuse lui, zicînd: „Nu s-au sculat copilaşul". Şi întră Elisee în casă şi, iată, copilaşul mort, culcat pre patul lui. Şi întră Elisee în casă şi închise uşa asupra lor amîndurora şi să rugă către Domnul. Şi să sui şi să culcă preste copilaş şi puse gura lui preste gura lui şi ochii lui preste ochii lui şi mînile lui preste mînile lui şi talpele lui preste talpele lui, şi-l suflă pre el şi să înduplecă preste el, şi să încălzi trupul copilaşului. Şi să întoarse şi umblă pren casă de o parte şi de alta, şi să sui şi acoperi preste copilaş şi să îmbărbătă copilaşul pînă de 7 ori şi deşchise copilaşul ochii lui. Şi strigă Elisee către Ghiezi şi zise: „Cheamă pre somaniteanca aceasta!" Şi o chemă pre ea şi întră către el; şi zise Elisee: „Ia-ţ pre feciorul tău!" Şi întră muiarea şi căzu lîngă picioarele lui şi să închină la pămînt şi-ş luo pre fiiul ei şi ieşi. Şi Elisee să întoarse la Galgala. Şi foametea pre pămînt, şi fiii prorocilor şădea înaintea lui. Şi zise Elisee copilaşului lui: „Pune căldarea cea mare şi fierbi fiertură fiilor prorocilor!" Şi ieşi la ţarenă să stringă arioth; şi află vie în ţarenă şi adună de la ea curcubeţeale sălbatice, plină haina lui. Şi întră şi puse în căldarea hierturii, căci n-au ştiut. Şi turnă oamenilor să mănînce. Şi fu cînd mînca ei den hiertură, şi, iată, strigară şi ziseră: „Moartea e în căldare, omul lui Dumnezeu!" Şi nu putea să mănînce. Şi zise: „Luaţ făină şi puneţ în căldare!" Şi zise Elisee către Ghiezi, copilaşul lui: „Toarnă norodului şi să mănînce!" Şi nu să făcu aco-
lo încă cuvînt rău în căldare. Şi om trecu den Vetharlisa şi aduse către omul lui Dumnezeu den roadele dentîiu 20 de pîini de orz şi păpuş de smochine în traista lui. Şi zise: „Daţ norodului şi mănînce!" Şi zise poslușnecul lui: „Ce voiu da acestea înainte la 100 de oameni?" Şi zise: „Dă norodului să mănînce, căci aceastea zice Domnul: 'Mînca-vor şi vor lăsa'". Şi mîncară şi lăsară, după cuvîntul Domnului.

CAP V

Şi Neeman, boiarenul puterii Siriei, era om mare înaintea domnului lui şi minunat la faţă, căci pren el au dat Domnul mîntuire Siriei. Şi omul era vîrtos cu putearea, şi stricat. Şi den Siria au ieşit tîlhari şi au robit den pămîntul lui Israil fecioară mică; şi era înaintea muierii lui Neeman. Şi ea zise doamnei ei: „De-ar fi domnul mieu înaintea proorocului lui Dumnezeu, celui de la Samaria, atuncea-l va curăţi pre el de stricăciunea lui". Şi întră şi spuse domnului ei şi zise: aşa şi aşa au grăit fata cea den pămîntul lui Israil. Şi zise împăratul Siriei către Neeman: „Vino, întră înlăuntru, şi voiu trimite carte către împăratul lui Israil!" Şi mearse şi luo în mînile lui 10 talanzi de argint şi 6000 de galbeni de aur şi zeace rînduri de veşminte. Şi au adus cartea către împăratul lui Israil, zicînd: „Şi acum, deaca va veni cartea aceasta către tine, iată, am trimis către tine pre Neeman, robul mieu, şi să-l vindeci pre el de stricăciunea lui". Şi fu deaca citi împăratul lui Israil cartea, rupse hainile lui şi zise: „Au Dumnezeu sînt eu, a învia au a omorî, de trimite acesta către mine om ca să-l curăţescu de stricăciunea lui? Numai ce cunoaşteţ dară şi vedeţ că vinuiaşte acesta pre mine". Şi fu deaca auzi Elisee, omul lui Dumnezeu, că ş-au rupt împăratul Israil hainele lui, şi au trimis către împăratul lui Israil, zicînd: „Pentru căci ţ-ai rupt hainele? Vie dară către mine Neeman şi cunoască că iaste proroc în Israil". Şi veni Neeman cu călărime şi caru şi stătu la uşile casii lui Elisee. Şi trimise Elisee vestitoriu către dînsul, zicîndu: „Mergînd, scaldă-te de 7 ori în Iordan şi să va întorce trupul tău ţie şi să va curăţi". Şi să mînie Neeman şi să duse şi zise: „Iată dară, zicea că va ieşi către mine şi va sta şi va chema întru numele Domnului Dumnezăului lui şi va pune mîna lui preste loc şi va culeage stricăciunea. Nu mai bune sînt Avana şi Farfar, rîurile Damascului, decît Iordanul şi toate apele lui Israil? Au nu mergînd mă voiu scălda întru eale şi mă voiu curăţi?" Şi să abătu şi

să duse cu mînie. Şi să apropiară slugile
13 lui Şi grăiră cătră el: „Mare cuvînt au grăit
prorocul cătră tine; nu vei face ce au zis cătră
14 tine? Scaldă-te şi te curăţeaşte!“ Şi să
pogorî Neeman şi să afundă în Iordan de 7 ori,
după cuvîntul lui Elisee, şi să întoarse trupul
15 lui ca trupu de copilaşu mic şi să curăţi. Şi
să întoarse cătră Elisee el şi toată tabăra lui şi
veni şi stătu înaintea lui şi zise: „Iată dară, am
conoscut că nu iaste Dumnezău în tot pămîn-
tul, fără numai în Israil. Şi acum ia mulţămita
16 de la robul tău“. Şi zise Elisee: „Viu Dom-
nul, la Carele am dvorit înaintea Lui, de voiu
17 lua“. Şi-l sili pre el să ia, şi nu ascultă. Şi
zise Neeman: „Şi de nu, dea-se dară robului
tău gomor de o păreache de muşcoiu de
pămînt (şi tu-m vei da den pămîntul roşiatec);
căce nu va mai face robul tău ardere-de-tot şi
jîrtve la alţi dumnezăi, fără numai la Domnul
18 sîngur. Cu cuvîntul acesta şi pentru cuvîn-
tul acesta, şi va ierta Domnul robului tău:
Cînd va întra domnul mieu la casa lui Rem-
man a să închina el şi acolo să va odihni
preste mîna mea, şi mă voiu închina în casa
lui Remman cînd să va închina el în casa lui
Remman; şi va ierta dară Domnul robului tău
19 cu cuvîntul acesta“. Şi zise Elisee cătră
Neeman: „Pasă în pace!“ Şi mearse de la el la
20 havratha al pămîntului; Şi zise Ghiezi,
copilaşul lui Elisee, omului lui Dumnezău:
„Iată, pregetă domnul mieu lui Neeman Siru-
lui acestuia, ca să nu ia den mîna lui dentru
carele au adus. Viu Domnul, că de nu voiu
alerga denapoia lui şi voiu lua de la el
21 ceva“. Şi goni Ghiezi denapoia lui Nee-
man, şi văzu pre el Neeman alergînd dena-
poia lui şi să întoarse întru întîmpinarea lui de
22 la car şi zise: „Pace e?“ Şi zise Ghiezi:
„Pace. Domnul mieu m-au trimis, zicînd:
'Iată, acum au venit cătră mine 2 copilaşi den
muntele lui Efraim, den fiii prorocilor; dă-le
dară lor talant de argint şi 2 rînduri de veş-
23 minte'“. Şi zise Neeman cu blîndeaţe: „Ia
dară talant de argint!“ Şi-l sili pre el şi luo 2
talanţi de argint în doao borduşale, şi 2 rîn-
duri de veşminte deade asupra a 2 copilaşi ai
24 lui, şi rădicară înaintea lui. Şi veni la întu-
nearec şi luo den mînile lor şi puse în casă. Şi
25 trimise pre oameni şi să dusără. Şi el veni
şi dvoriia cătră domnul lui. Şi zise cătră el Eli-
see: „De unde, Ghiezi?“ Şi zise Ghiezi: „N-au
26 mersu robul tău încoace şi încolea“. Şi zise
cătră el Elisee: „Au nu inima mea au mersu cu
tine şi ştiu că s-au întorsu omul de la carul lui
întru întîmpinarea ta? Şi cum ai luat argintul
şi ai luat hainele, şi vei lua cu eale grădini şi
maslineturi şi vii şi oi şi boi şi slugi şi slujnice?
Şi lepra lui Neeman se va lipi întru tine şi 27
întru sămînţia ta în veac“. Şi ieşi de la faţa lui,
stricat ca zăpada.

CAP VI

Şi zisără feciorii prorocilor cătră Eli- 1
see: „Iată dară, locul întru carele noi
lăcuim înaintea ta – strîmt de cătră
noi. Să meargem dară pînă la Ior- 2
dan şi să luom de acolo de om o
grindă şi vom face noao acolo a lăcui acolo“.
Şi zise: „Păsaţi!“ Şi zise unul: „Vino cu 3
linişte, vino cu robii tăi!“ Şi zise: „Eu voiu
mearge“. Şi mearse împreună cu ei şi 4
veniră la Iordan şi tăia leamne. Şi iată unul 5
răsturnînd grinda, şi hierul, căzînd den codi-
rişte, căzu în apă. Şi strigă: „O, doamne, şi
acesta era ascuns!“ Şi zise omul lui Dum- 6
nezău: „Unde au căzut?“ Şi i-au arătat lui
locul. Şi tăie lemn şi-l aruncă pre el acolo şi
pluti hierul. Şi zise: „Înalţă-te pre tine!“ Şi 7
întinse mîna lui şi luo pre el. Şi împăratul 8
Siriei era dînd războiu întru Israil. Şi să sfă-
tui cătră slugile lui, zicînd: „La locul acesta
oarecare elmoni voiu tăbărî“. Şi trimise 9
Elisee cătră împăratul lui Israil, zicînd:
„Păzeaşte ca să nu treci întru locul acesta, căci
acolo Siria iaste ascunsă!“ Şi trimise împă- 10
ratul lui Israil la locul carele au zis lui Elisee şi
s-au păzit de acolo nu o dată au de 2 ori.
Şi să clăti sufletul împăratului Siriei pentru 11
cuvîntul acesta şi chemă pre slugile lui şi zise
cătră ei: „Nu-m veţi spune mie cine mă vinde
la împăratul lui Israil?“ Şi zise unul den 12
slugile lui: „Nu, domnul mieu împărate, căci
prorocul Elisee cel den Israil spune împăratu-
lui lui Israil toate cuvintele carele vei grăi în
cămara aşternutului tău“. Şi zise: „Umblaţi 13
de vedeţi unde e el! Şi trimiţînd, voiu lua pre
el“. Şi spuseră lui zicînd: „Iată, în Dothaim“.
Şi au trimis acolo călăreţ şi car şi puteare 14
grea. Şi veniră noaptea şi încunjurară ceta-
tea. Şi să mînecă slujnecul lui Elisee a să 15
scula şi ieşi. Şi iată puteare încunjurînd ceta-
tea, şi cai, şi cară. Şi zise copilaşul cătră el:
„O, doamne, cum vom face?“ Şi zise Eli- 16
see: „Nu te teame, căci mai mulţi sînt cei ce
sînt cu noi decît cei ce sînt cu dînşii“. Şi să 17
rugă Elisee şi zise: „Doamne, deşchide dară
ochii copilaşului şi să vază!“ Şi deşchise Dom-
nul ochii lui şi văzu: Şi iată, muntele plin
de cai, şi car de foc pre împrejurul lui
Elisee. Şi să pogorîră cătră el. Şi să rugă 18
Elisee cătră Domnul şi zise: „Loveaşte dară
limba aceasta cu nevedeare!“ Şi-i lovi pre ei
cu nevedeare, după cuvîntul lui Elisee. Şi 19
zise cătră ei Elisee: „Nu e aceasta cetatea
şi nu e aceasta calea. Veniţi după mine şi voiu
duce pre voi la omul care căutaţi!“ Şi-i

20 duse pre ei la Samaria. Şi fu deaca întrară
în Samaria, şi zise Elisee: „Deşchide,
Doamne, dară ochii lor şi vază!“ Şi deşchise
Domnul ochii lor şi văzură: Şi iată, era în mij-
21 locul Samariei. Şi zise împăratul lui Israil
către Elisee, daca au văzut pre ei: „Au lovin-
22 du-i voiu lovi, părinte?“ Şi zise: „Nu-i vei
lovi, fără de numai pre carii ai robit cu sabia ta
şi cu arcul tău tu vei lovi. Pune pîini şi apă
înaintea lor şi mănînce şi bea şi meargă către
23 domnul lor“. Şi le puseră lor punere mare
şi mîncară şi băură. Şi trimise pre ei şi mear-
seră către domnul lor. Şi n-au mai adaos încă
tîlharii Siriei ca să vie la pămîntul lui
24 Israil. Şi să făcu după aceasta şi adună fiul
lui Ader, împăratul Siriei, toată tabăra lui şi să
25 sui şi şăzu la Samaria. Şi să făcu foamete
mare în Samaria. Şi iată, şădea prejur ea,
pînă unde au ajuns capul de măgariu de 50 de
sicle de argint şi a patra parte de cav de găinaţ
26 de porumbu, 5 sicle de argint. Şi era împă-
ratul lui Israil mergînd pre zidu, şi muiare
strigă către el, zicînd: „Mîntuiaşte, doamne
27 împărate!“ Şi zise ei: „Să nu te mîntuiască
Domnul, de unde te voiu mîntui? Au den arie,
28 au den teasc?“ Şi zise ei împăratul: „Ce
iaste ţie?“ Şi zise: „Muiarea aceasta zise către
mine: 'Dă pre fiiul tău şi-l vom mînca pre el
astăzi, şi pre fiiul mieu mînca-l-vom mîine'.
29 Şi am fript pre fiiul mieu şi l-am mîncat pre el.
Şi ziş către ea în ziua a doua: 'Dă pre fiiul tău
şi să-l mîncăm pre el!' Şi au ascuns pre fiiul
30 ei“. Şi fu deaca auzi împăratul lui Israil
cuvintele muierii, rupse hainele lui. Şi el mer-
gea pre zidu. Şi văzu norodul şi iată - sacul pe
31 trupul lui, den lăuntru. Şi zise împăratul:
„Aceastea să facă mie Dumnezău şi aceastea
să-m adaogă, de va sta capul lui Elisee, fecio-
32 rul lui Safat, preste el astăzi!“ Şi Elisee
şădea în casa lui şi cei bătrîni şădea cu el. Şi
trimise om înaintea feaţii lui. Şi mai nainte
decît a veni cel trimis către el, şi el zise către
cei bătrîni: „Au nu ştiţi că au trimis feciorul
ucigaşului acesta să ia capul mieu? Vedeţi,
deaca va veni trimisul, închideţi uşa şi-l necă-
jiţi pre el la uşă. Nu e glasul picioarelor dom-
33 nului lui denapoia lui?“ Încă el grăind cu ei,
şi iată, trimisul pogorî către el şi zise: „Iată
această răutate, de la Domnul. Ce voiu mai
tărpi Domnului încă?“

CAP VII

1 Şi zise Elisee: „Ascultă cuvîntul Dom-
nului! Aceastea zice Domnul: 'Ca în
ceasul acesta, mîine, măsura de făină
de grîu, un siclu, şi 2 măsuri de orz,
2 un siclu, în porţile Samariei'“. Şi
răspunse cel al treilea după împăratul, preste
carele împăratul să odihniia preste mîna lui, că-
tră Elisee şi zise: „Iată, va face Domnul jghea-
buri în ceriu, nu va fi cuvîntul acesta!“ Şi Eli-
see zise: „Iată, tu vei vedea cu ochii tăi, şi de
acolo nu vei mînca!“ Şi 4 oameni era 3
leproşi lîngă uşa cetăţii şi zise om către aproa-
pele său: „Ce noi şădem aici pînă vom
muri? De vom zice: 'Să întrăm în cetate', şi 4
foametea - în cetate, şi vom muri acolo. Şi de
vom şădea aici, şi vom muri. Şi acum, veniţi şi
să cădem la tabăra Siriei. De ne vor lăsa vii
pre noi, şi vom trăi; şi de ne vor omorî pre
noi, şi vom muri“. Şi să sculară întru întu- 5
nearec a întra în tabăra Siriei. Şi întrară în
mijlocul taberii Siriei şi, iată, nu iaste acolo
om. Şi Domnul auzit au făcut la tabăra 6
Siriei glas de car şi glas de cal şi glas de
puteare mare, şi zise om către aproapele său:
„Acum au năimit asupra noastră împăratul lui
Israil pre împăraţii heteilor şi pre împăraţii
Eghipetului ca să vie asupra noastră“. Şi să 7
sculară şi fugiră întru întunearec. Şi lăsară
corturile lor şi caii lor şi măgarii lor după cum
era în tabără şi fugiră către sufletul lor. Şi 8
întrară stricaţii aceştea pînă la o parte de
tabără, şi întrară într-un cort şi mîncară şi
băură şi rîdicară de acolo argint şi aur şi
îmbrăcăminte şi mearseră şi ascunseră. Şi să
întoarseră şi întrară la alt cort şi luară de
acolo şi mearseră şi ascunseră. Şi zise om 9
către aproapele său: „Nu aşa noi facem! Ziua
aceasta, zi de bună vestire iaste, şi noi tăcem
şi îngăduim pînă la lumină dimineaţă, şi vom
afla fărdeleage. Şi acum vino şi întră şi să spu-
nem la casa împăratului!“ Şi întrară şi stri- 10
gară către poarta cetăţii şi spuseră lor, zicînd:
„Întrat-am în tabăra Siriei şi, iată, nu iaste
acolo om şi glas de om, fără numai cal legat, şi
măgariu legat, şi corturile lor după cum
sînt“. Şi strigară portarii şi spuseră la casa 11
împăratului înlăuntru. Şi să sculă împăra- 12
tul noaptea şi zise slugilor lui: „Spune-
voiu dară voao ceale ce au făcut noao Siria:
Au cunoscut că flămînzi sîntem noi şi au ieşit
în tabără şi s-au ascuns în ţarenă, zicînd că
'Vor ieşi den cetate şi-i vom prinde pre ei vii şi
în cetate vom întra'“. Şi răspunzind unul 13
den slugile lui, zise: „Să ia dară 5 den caii cei
rămaş - care au rămas aici, iată, sînt către
toată mulţimea lui Israil cea slăbită - şi vom
trimite acolo şi vom vedea“. Şi luară doi 14
călăreţi de cai şi trimise împăratul lui Israil
denapoia împăratului Siriei, zicînd: „Păsaţ şi
vedeţi!“ Şi mearseră denapoia lui pînă la 15
Iordan şi, iată, toată calea plină de haine şi de
vase carele au lepădat Siria, spămîntîndu-se
ei. Şi să întoarseră trimişii şi povestiră
împăratului lui Israil. Şi ieşi norodul şi 16

jăcuiră toată tabăra Siriei. Şi să făcu măsura de făină de grîu un siclu şi 2 măsuri de orz un
17 siclu, după cuvîntul Domnului. Şi împăratul au pus pre al treilea dupre el, preste carele împăratul odihniia preste mîna lui, pre poartă. Şi-l călcă pre el norodul pre poartă şi muri, în ce chip au grăit omul lui Dumnezeu, carele au grăit cînd s-au pogorît vestitoriul
18 către el. Şi să făcu în ce chip au grăit Elisee către împăratul, zicînd: „Doao măsuri de orz, un siclu, şi o măsură de făină de grîu, un
19 siclu, Şi va fi ca în ceasul acesta, mîine, în poarta Samariei". Şi au răspuns al triilea după împăratul lui Elisee şi zise: „Iată, Domnul face jgheaburi în ceriu, nu va fi cuvîntul acesta". Şi zise Elisee: „Iată, vei vedea cu
20 ochii tăi, şi de acolo nu vei mînca". Şi să făcu aşa, şi-l călcă pre el norodul în poartă şi muri.

CAP VIII

1 Şi Elisee grăi către muiarea căriia i-au învis feciorul, zicînd: „Scoală-te şi pasă tu şi casa ta şi nemerniceaşte unde vei nemernici, căci au chemat Domnul foamete pre pămînt, şi încă
2 veni preste pămînt şapte ani". Şi să sculă muiarea şi făcu după cuvîntul lui Elisee: şi mearse ea şi casa ei şi nemerniciia în pămîn-
3 tul celor striini de fealiu şapte ani. Şi să făcu după sfîrşitul celor şapte ani, şi să întoarse muiarea de la cei striini de fealiu în cetate şi veni să strige către împăratul pentru
4 casa ei şi pentru ţarenile ei. Şi împăratul grăiia către Ghiezi, copilaşul lui Eliseia, omul lui Dumnezeu, zicînd: „Povesteaşte-m dară mie toate ceale mari carele au făcut
5 Elisee!" Şi fu el povestindu împăratului cum au învis pre fiiul cel mort, şi iată muiarea căriia au învis pre fiiul ei Elisee, strigînd către împăratul pentru casa ei şi pentru ţarenile ei. Şi zise Ghiezi: „Doamne împărate, aceasta e muiarea şi acesta e fiiul ei pre carele
6 au învis Elisee". Şi întrebă împăratul pre muiare şi-i povesti lui. Şi-i deade ei împăratul un scopit, zicînd: „Întoarce toate ale ei şi toate roadele ţarenii ei, den ziua care au lăsat ea
7 pămîntul, pînă astăzi". Şi veni Elisee la Damasc. Şi fiiul lui Ader, împăratul Siriii, boliia. Şi spuseră lui, zicînd: „Veni omul lui
8 Dumnezeu pînă aicea". Şi zise împăratul către Azail: „Ia în mîna ta manaa şi pasă întru întempinarea omului lui Dumnezeu şi cearcă pre Domnul prentr-însul, zicînd: 'De voiu trăi
9 den boala mea aceasta?'" Şi mearse Azail întru întimpinarea lui şi luo manaa în mîna lui şi toate bunătăţile Damascului, povară de 40 de cămile. Şi veni şi stătu înaintea lui şi zise către Elisee: „Fiiul tău, feciorul lui Ader, împăratul Siriei, trimisu-m-au către tine, zicînd: 'De voiu trăi dentru boala mea aceasta?'" Şi zise către el Elisee: „Pasă, zi 10
lui: 'Cu viaţă vei trăi!', şi-m arătă Domnul că cu moarte va muri". Şi au stătut înaintea 11
feaţii lui, şi zăcea darurile pînă unde au putrezit, şi le-au pus pînă la ruşine. Şi plînse omul lui Dumnezeu. Şi zise Azail: „Ce e că dom- 12
nul mieu plînge?" Şi zise: „Căce ştiu cîte reale vei face fiilor lui Israil: tăriile lor le vei trimite cu foc, şi pre aleşii lor cu sabie vei ucide, şi pruncii lor îi vei trînti, şi cealea ce au în pîntecele lor le vei spinteca". Şi zise Azail: 13
„Cine iaste robul tău, cîinele cel mort, căci să facă cuvîntul cel mare acesta?" Şi zise Elisee: „Arătatu-mi-au Domnul pre tine împărăţînd pre Siria". Şi să duse de la Elisee şi întră 14
către domnul lui. Şi zise lui: „Ce au zis ţie Elisee?" Şi zise: „Zisu-mi-au Elisee: 'Cu viaţă vei trăi'". Şi fu a doao zi, şi luo mahivar şi-l 15
muie în apă şi-l puse preste faţa lui, şi muri. Şi împărăţi Azail în locul lui. În anul al cinci- 16
lea al lui Ierovoam, feciorul lui Ahaav, împăratul lui Israil, au împărăţit Ioraam, feciorul lui Iosafat, împăratul Iudei. Fiiu de 32 de 17
ani era cînd împărăţiia el, şi 8 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi mearse în calea împăraţi- 18
lor lui Israil, în ce chip au făcut casa lui Ahav, căci fata lui Ahaav era lui întru fămeaie; şi făcu răul înaintea Domnului. Şi nu vru 19
Domnul să strice pre Iuda, pentru David, robul Lui, în ce chip au zis ca să-i dea lui luminătoriu, şi fiilor lui, toate zilele. În zilele lui 20
au viclenit Edom dedesuptul mîinii Iudei şi împărăţi preste el împărat. Şi să sui Ioram 21
la Sior şi toate carăle cealea cu el. Şi să făcu el sculîndu-se, şi lovi Edom, pre cela ce l-au încunjurat pre el, şi pre boiarii carălor, şi fugi norodul la lăcaşurile lor. Şi vicleni Edom 22
dedesuptul mîinii Iudei, pînă în ziua aceasta. Atuncea au viclenit Nazvana, în vreamea aceaea. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ioraam 23
şi toate cîte au făcut, nu, iată, s-au scris în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei? Şi 24
adormi Ioram cu părinţii lui şi să îngropă cu părinţii lui în cetatea lui David, tătîne-său. Şi împărăţi Ohozia, fiiul lui, în locul lui. În 25
anul al 12 al lui Ioram, fiiul lui Ahav, împăratul lui Israil, au împărăţit Ohozia, fiiul lui Ioram, împăratul Iudei. Fiiu de 22 de ani – 26
Ohozia, cînd împărăţi el, şi 1 an au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Gotholia, fata lui Amvri, împăratul lui Israil. Şi 27
mearse în calea casii lui Ahav şi făcu răul înaintea Domnului, ca şi casa lui Ahaav, pentru că ginere casei lui Ahav iaste. Şi mearse cu 28
Ioram, feciorul lui Ahav, la războiu cu Azail, împăratul celor streini de fealiu, în Ramma Gala-

29 dului. Şi lovirâ sirii pre Ioram. Şi să întoarse împăratul Ioram ca să să vindece în Israil de ranele carii au lovit pre el sirii la Ramoth, cînd să bătea el cu Azail, împăratul Siriei. Şi Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratul Iudei, pogorî ca să vază pre Ioram, fiiul lui Ahaav, în Iezar, căci boliia el.

CAP IX

1 Şi Elisee prorocul au chemat unul dentru fiii prorocilor şi-i zise lui: „Încinge mijlocul tău şi ia şipul cu untdelemnul acesta în mîna ta şi pasă
2 la Ramoth a Galadii. Şi vei întra acolo şi vei vedea acolo pre Iiu, fiiul lui Iosafat, fiiul lui Namesi. Şi vei întra şi vei scula pre el den mijlocul fraţilor lui şi-l vei băga pre el
3 în cămară. Şi vei lua şipul cu untdelemnul şi vei turna preste capul lui şi vei zice: 'Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Unsute-am întru împărat preste Israil!' Şi vei deş-
4 chide uşa şi vei fugi şi nu vei îngădui". Şi mearse copilaşul prorocul la Ramoth
5 Galaad. Şi întră şi, iată, boiarii puterii şădea, şi zise: „Cuvînt am cătră tine, o, boiarine!" Şi zise Iiu: „Cătră cine dentru toţi noi?"
6 Şi zise: „Cătră tine, boiarenule". Şi să sculă şi întră în casă şi turnă untdelemnul preste capul lui şi zise lui: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Unsu-te-am întru împărat preste norodul Domnului,
7 preste Israil. Şi vei surpa casa lui Ahaav, domnului tău, den naintea feaţii Meale, şi vei izbîndi sîngiurile robilor Miei, prorocilor, şi sîngiurile tuturor robilor Domnului den mîna
8 Iezavelii Şi den mîna a toată casa lui Ahaav, şi vei surpa casa lui Ahaav, pre cel ce să pişe la păreate, şi ţiindu-se şi părăsit, întru
9 Israil, Şi voiu da casa lui Ahaav ca casa lui Ierovoam, fiiul lui Navat, şi ca casa lui Vaasa,
10 fiiul lui Ahia. Şi pre Iezavel vor mînca-o de tot cîinii în partea Iezraelii şi nu iaste cine să o
11 îngroape'". Şi deşchise uşa şi fugi. Şi Iiu ieşi cătră slugile stăpînului lui, şi zisără lui: „Pace? Ce căce au întrat acest fluturatec cătră tine?" Şi zise lor: „Voi ştiţi omul şi voroavele
12 lui". Şi ziseră: „Cu strîmbul e de nu ne vei spune. Spune dară!" Şi zise Iiu cătră dînşii: „Aşa şi aşa au grăit cătră mine, zicînd: 'Aceasta zice Domnul: 'Unsu-te-am întru
13 împărat preste Israil'". Şi auzind, sîrguiră şi luo fieştecarele haina lui şi o puse dedesuptul lui, pentru că pre o stepenă şădea, şi trîmbiţară cu buciunul şi ziseră: „Au
14 împărăţit Iiu!" Şi să sculă fiiul lui Iosafat, fiiul lui Namesi, asupra lui Ioraam. Şi Ioram acesta păziia în Ramoth Gaţad, el şi tot Israilul, de cătră faţa lui Azail, împăratul
15 Siriei. Şi să întoarse Ioram împăratul ca să să vindece în Ierusalim de ranele carele l-au lovit pre el sirii, cînd să bătea ei cu Azail, împăratul Siriei. Şi zise Iiu: „De iaste sufletul vostru cu mine, să nu iasă den cetate scăpat ca să meargă şi să spuie în Iezrail". Şi sîrgui Iiu şi mearse şi să pogorî la Iezrael, 16
căce Ioraam, împăratul lui Israil, să vindeca în Iezrael de săgetăturile ce l-au săgetat pre el armimii în Ramath, în războiu cu Azail, împăratul Siriei, căce el era tare şi omul puterii; adormi acolo, şi Ohozia, împăratul Iudei, să pogorî să vază pre Ioram. Şi strejarul să 17
sui pre turnu în Iezrael şi văzu praful lui Iiu cînd veniia el şi zise: „Prah eu văzu". Şi zise Ioram: „Ia un călăreţu şi trimeate înaintea lor şi zică: 'Pace e?'" Şi mearse călăreţul pe un 18
calu întru întimpinarea lui şi zise: „Aceastea zice împăratul: 'De iaste pace?'" Şi zise Iiu: „Ce e ţie şi păcii? Întoarce-te denapoia mea!" Şi spuse strejariul, zicînd: „Veni trimisul pînă la ei, şi nu s-au întorsu". Şi trimise călăraş 19
al doile şi veni cătră el şi zise: „Aceastea zice împăratul: 'De iaste pace?'" Şi zise Iiu: „Ce e ţie şi păcii? Întoarce-te denapoia mea!" Şi 20
spuse strejariul, zicînd: „Veni pînă la ei, şi nu s-au întorsu. Şi cel ce aducea aducea pre Iiu, feciorul lui Namesi, căce cu schimbare să
făcu". Şi zise Ioram: „Înjugă!" Şi înjugă 21
caru. Şi ieşi împăratul lui Israil şi Ohozia, împăratul Iudei, om întru carul său, şi ieşiră întru întimpinarea lui Iiu şi-l aflară pre el de o parte a lui Navuthe Israilteanul. Şi fu deca 22
văzu Ioram pre Iiu, şi zise: „De e pace, Iiu?" Şi zise Iiu: „Ce e ţie şi păcii? Încă curviile Iezavelii, maicii tale, şi fărmăcăturile ei ceale multe?" Şi întorse Ioram mînile lui a fugi şi 23
zise cătră Ohozia: „Vicleşug e, Ohozio!" Şi-ş 24
umplu Iiu mîna lui cu arcul şi lovi pre Ioram în mijlocul braţilor lui şi ieşi săgeata pren inima lui. Şi îngenuche preste genuchele lui. Şi 25
zise Iiu cătră Vaddecar, al treilea după el: „Rădică-l şi-l aruncă pre el în partea ţarenii lui Navuthe Israilteanul, căci ne-am adus aminte, eu şi tu, încălecînd pre vite denapoia lui Ahaav, tătîne-său, şi Domnul au grăit preste el luarea aceasta, zicînd: 'De nu cu 26
sîngiurile lui Navuthe şi sîngiurile fiilor lui am văzut ieri, zice Domnul, şi voiu răsplăti lui în partea aceasta', zice Domnul. Şi acum, luîndu-l dară, aruncă-l pre el într-o parte, după cuvîntul Domnului". Şi Ohozia, împăratul 27
Iudei, văzu; şi fugi calea Vethganului. Şi goni după el Iiu şi zise: „Şi încă pre acesta!" Şi-l lovi pre el în car, suindu-se la Gai, carea iaste a lui Evlaam. Şi fugi la Maghedo şi muri acolo. Şi-l suiră pre el slugile lui în car şi 28
aduseră pre el la Ierusalim şi-l îngro-

pară pre el în groapa lui, cu părinţii lui, în
29 cetatea lui David. Şi întru anul al 11 a lui
Ioram, împăratul lui Israil, au împărăţit Oho-
30 zia preste Iuda. Şi veni Iiu la Iezrael. Şi
Iezavel auzi, şi-ş văpsi ochii ei şi-ş împodobi
capul ei şi să plecă pre fereastră. Şi Iiu întra în
31 cetate înlăuntru. Şi zise: „De iaste pace
32 [lui] Zamvri, ucigătoriul domnului lui?“ Şi
rîdică faţa lui la fereastră şi văzu pre ea şi
zise: „Cine eşti tu? Pogoară-te cu mine!“ Ple-
33 cară-se către el doi scopiţi. Şi zise: „Tăvăli-
ţi-o pre ea!“ Şi o tăvăliră pre ea. Şi să stropi
de sîngele ei către păreate şi către cai şi o căl-
34 cară pre ea. Şi întră Iiu şi mîncă şi bău şi
zise: „Socotiţi dară pre osîndita aceasta şi o
astrucaţi pre ea, căci fată de împărat
35 iaste“. Şi mearseră să o îngroape pre ea; şi
nu se află întru ea altăceva fără de numai
36 capul şi palmele mînilor şi picioarele. Şi să
întoarseră şi spuseră lui. Şi zise: „Cuvîntul
Domnului, carele au grăit cu mîna robului
Său, lui Ilie Thezviteanul, zicînd: ‘În partea
Iezraelii vor mînca cîinii cărnurile Iezavelii,
37 Şi va fi mortăciunea Iezavelii ca gunoiul pre
faţa ţarenii, întru partea Iezraelii, cît să nu-i
zică ei: Iezavel!’“

CAP X

1 Şi lui Ahaav – 70 de fii în Samaria. Şi
scrise Iiu carte şi trimise în Samaria
către boiarii Samariei, către cei
bătrîni şi către hrănitorii fiilor lui
2 Ahaav, zicînd: „Şi acum, daca va
veni cartea aceasta către voi – şi cu voi fiii
domnului vostru, şi cu voi carul şi caii, şi cetăţi
3 tari, şi armele – Şi veţi vedea pre cel bun şi
pre cel direpţ întru fiii domnului vostru, şi
puneţi pre el preste scaunul tătîne-său şi daţi
4 războiu pentru casa domnului vostru!“ Şi
să spămîntară foarte şi ziseră: „Iată, amîndoi
împăraţii n-au stătut împotriva feaţii lui, şi
5 cum vom sta noi?“ Şi au trimis cei preste
case, şi cei preste cetate, şi bătrînii, şi aplecă-
torii, către Iiu, zicînd: „Slugile tale – noi, şi
oricîte vei zice către noi, face-vom. Nu vom
împărăţi om; ce e bine întru ochii tăi vom
6 face“. Şi scrise către ei Iiu carte a doua,
zicînd: „De ai miei sînteţi voi şi glasul mieu
ascultaţi voi, luaţi capul oamenilor, fiilor
domnului vostru, şi aduceţi către mine, ca în
ceasul acesta mîine, în Iezrael“. Şi fiii împăra-
tului era 70 de oameni, aceştea bogaţii cetăţii
7 hrăniia pre dînşii. Şi fu daca veni cartea
către ei, şi luară pre fiii împăratului şi jun-
ghiară pre ei, 70 de oameni, şi puseră capetele
lor în coşuri şi le trimiseră pre eale către el, la
8 Iezrael. Şi veni solul şi spuse lui, zicînd:
„Adus-au capetele fiilor împăratului“. Şi
zise: „Puneţi-le pre eale, grămăzi 2, lîngă
poarta cetăţii, pînă dimineaţă“. Şi fu pînă 9
demineaţa, şi ieşi; şi stătu la poarta (cetăţii) şi
zise către tot norodul: „Direpţi – voi! Iată eu
sînt, mă rîdicaiu preste domnul mieu şi uciş
pre el; şi cine au ucis pre toţ aceştea? Vedeţ 10
affo că nu va cădea den cuvîntul Domnului la
pămînt, căci au grăit Domnul preste casa lui
Ahaav. Şi Domnul au făcut cîte au grăit cu
mîna robului Lui, Ilie“. Şi lovi Iiu pre toţi 11
ceia ce au rămas în casa lui Ahaav, în Iezrael,
şi pre toţi gingaşii lui şi pre conoscuţii lui şi
pre popii lui, cît n-au lăsat lui rămăşiţă. Şi 12
să sculă şi mearse la Samaria el, la Vethacad
al păstorilor, în cale, şi Iiu află pre fraţii Oho-
ziei, împăratul Iudei, şi zise: „Cine sînteţ 13
voi?“ Şi ziseră: „Fraţ Ohoziei – noi, şi ne-am
pogorît la pacea fiilor împăratului şi a fiilor
celor putearnici“. Şi zise: „Prindeţ pre ei 14
vii!“ Şi prinseră pre ei vii şi junghe pre ei la
Vethacad, 42 de oameni. Şi n-au lăsat om
dentru dînşii. Şi mearse de acolo şi află pre 15
Ioanadav, feciorul lui Rihav, în cale, întru
întimpinarea lui. Şi-l blagoslovi pre el şi zise
către el Iiu: „*De iaste inima ta cu inima mea*
direaptă în ce chip iaste inima mea cu inima
ta?“ Şi zise Ioanadav: „Iaste“. Şi zise Iiu: „Şi
de iaste, dă mîna ta!“ Şi deade mîna lui. Şi-l
sui pre el în car către dînsul Şi zise către el: 16
„Vino cu mine şi vezi cînd rîvniiu Domnului
Savaoth“. Şi-l şăzu pre el în carul lui. Şi 17
întrară în Samaria şi loviră pre toţi ceia ce au
rămas lui Ahaav în Samaria, pînă i-au stins el,
după cuvîntul Domnului, carele au grăit către
Ilie. Şi adună Iiu tot norodul şi zise către ei: 18
„Ahav sluji lui Vaal puţin, şi încă Iiu va sluji lui
multe. Şi acum, toţi prorocii lui Vaal, pre 19
toţi robii lui şi pre popii lui chemaţ către mine,
om să nu se acopere, căci jîrtvă mie mare lui
Vaal. Tot carele se va feri nu va trăi“. Şi Iiu
făcu cu înşălăciune, ca să piarză pre robii lui
Vaal. Şi zise Iiu: „Sfinţiţ jîrtvele lui Vaal şi 20
slujba!“ Şi strigară. Şi trimise Iiu întru tot 21
Israilul şi zise zicînd: „Şi acum, toţi robii lui
Vaal şi toţi preoţii lui şi toţi prorocii lui, nime-
nilea să nu rămîie, căci jîrtvă mare fac: Carele
va rămînea, nu va trăi“. Şi veniră toţi robii lui
Vaal Şi toţi preoţii lui şi toţi prorocii lui. 22
N-au rămas om carele n-au venit. Şi întrară în
casa lui Vaal şi să umplu casa lui Vaal gură la
gură. Şi zise Iiu celor preste casa mesthaal: 23
„Scoateţ îmbrăcăminte tuturor robilor lui
Vaal!“ Şi scoaseră lor împodobitoriul. Şi 24
întră Iiu şi Ioanadav, fiiul lui Rihav, la casa lui
Vaal şi zise robilor lui Vaal: „Cercaţ şi vedeţ
de iaste împreună cu voi den robii Domnu-
lui. Şi scoateţ pre toţi robii Domnului, pre 25
cei ce să află acolo!“ Şi să făcu. Şi deaca

grăi Iiu că nu era den robii Domnului, fără de
26 numai robii lui Vaal singuri, Şi întră ca să
facă tămîieturile şi arderile-de-tot. Şi Iiu îş
rîndui lui afară 80 de oameni şi zise: „Om
carele va scăpa den oameni care eu scoţ pre
mîinile voastre, sufletul lui pentru sufletul
27 lui". Şi fu deaca săvîrşi făcînd arderea cea
de tot, şi zise Iiu celor ce aleargă pre aproape
şi tristaţilor: „Întrînd, îi loviţ pre ei, să nu iasă
dentru ei om!" Şi loviră pre ei cu gură de sabie
şi-i aruncară cei ce aleargă şi tristaţii şi mear-
28 seră pînă la cetatea casii lui Vaal. Şi scoa-
seră stîlpul lui Vaal şi-l arseră pre el şi oborîră
29 stîlpii lui Vaal. Şi surpară casa lui Vaal şi
orînduiră pre ea să fie baie pînă în ziua
30 aceasta. Şi stinse Iiu casa lui Vaal dentru
31 Israil. Afară dentru păcatele lui Ierovoam,
feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil,
nu s-au depărtat Iiu den napoia lor: juncele
32 ceale de aur – în Vethil şi în Dan. Şi zise
Domnul către Iiu: „Pentru căci ai îmbunătăţat
a facerea cel direpţ întru ochii Miei şi toate
cîte-s în inema Mea ai făcut casii lui Ahaav, fii
a patra ţie-ţ vor şădea pre scaunul lui
33 Israil". Şi Iiu nu cruţă ca să meargă întru
calea Domnului Dumnezeului Israil cu toată
inema lui; nu s-au depărtat de asupra păcate-
lor lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
34 păcătuit pre Israil. În zilele acealea înce-
put-au Domnul a înfrînge întru Israil; şi lovi
35 pre ei Azail întru tot hotarul lui Israil, De la
Iordan, de spre răsăritul soarelui, tot pămîn-
tul Galaadului, al lui Gadi şi al lui Ruvim şi al
lui Manasi, de la Aroir, carele iaste pre margi-
nea pîrîului Arnon, şi pre Galaad şi pre
36 Vasan. Şi rămăşiţile cuvintelor lui Iiu şi
toate cîte au făcut şi toată sila lui şi războaiele
carea au făcut, nu, iată, aceastea-s scrise pre
Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Israil?
37 Şi adormi Iiu cu părinţii lui şi-l îngropară pre
el în Samaria. Şi împărăţi Ioahaz, fiiul lui, în
38 locul lui. Şi zilele carele au împărăţit Iiu
preste Israil, 28 de ani, în Samaria.

CAP XI

1 Şi Gotholia, maica Ohoziei, văzu că au
murit fiii ei, şi să sculă şi pierdu toată
2 sămînţa împărăţiei. Şi luo Iosavie,
fata împăratului Ioraam, sora Oho-
ziii, pre Ioas, feciorul fratelui ei, şi-l
fură pre el dentru mijlocul fiilor împăratului,
celor ce să omorîia, pre dînsul şi pre hrana lui, şi
ascunse pre el în cămara paturilor de către faţa
3 Gotholiei, şi nu s-au omorît. Şi era împreună
cu ea ascunzîndu-se în Casa Domnului 6 ani, şi
4 Gotholia – împărăţind preste pămînt. Şi în
anul al şaptelea, trimise Iodae preotul
şi luo pre cei preste sute ai horiilor şi ai rasi-
milor şi aduse pre ei către el, în Casa Domnu-
lui, şi puse pre ei făgăduinţă Domnului şi jură
pre ei înaintea Domnului şi le arătă lor Iodae
pre feciorul împăratului Şi porunci lor, 5
zicînd: „Acesta e cuvîntul carele vei face: A
treia parte dentru voi să între sîmbăta şi păziţ
paza casii împăratului în poartă, şi a treia
parte în porta căilor, Şi a treia, a porţii 6
denapoia celor ce aproape aleargă. Şi păziţi
paza casii mesai. Şi doao mîni întru voi, tot 7
cel ce iase sîmbăta, şi vor păzi Casa Domnului
către împăratul. Şi încunjuraţ împrejurul 8
împăratului, om şi arma lui în mîna lui, şi cela
ce va întra la adiroth va muri; şi f[iţi] cu
împăratul cînd întra el şi cînd ieşiia el". Şi 9
făcură cei dupreste sute după toate cîte au
poruncit Iodae cel înţelegătoriu. Şi luo om pre
oamenii lui, şi pre cei ce întră înlăuntru sîm-
băta cu cei ce ies afară sîmbăta, şi întrară
către Iodae preotul. Şi deade preotul celor 10
preste sute suleţile şi pre cei întreiţi ai împă-
ratului David pre cei den Casa Domnului. Şi 11
era în mîinile horethilor şi celor ce alerga pre
aproape; şi au făcut cei preste sute şi cei ce
alerga pre aproape după toate cîte au porun-
cit lor preotul. Şi adună preotul Domnului tot
norodul pămîntului la Casa Domnului. Şi 12
stătură cei ce aleargă pre aproape, omu şi
arma lui în mîna lui, den umărul casii cel
direpţ pînă la umărul casii cel stîngu al jîrtăv-
nicului şi al casii, pre împrejurul împăratului.
Şi trimise pre fiiul împăratului şi deade preste 13
el şi pre ezer şi mărturia. Şi împărăţi pre el şi-l
unse pre el, şi plesniră cu mîna şi ziseră:
„Trăiască împăratul!" Şi auzi Gotholia gla- 14
sul celor ce aleargă pre aproapele norodului
şi întră către norodu la Casa Domnului. Şi 15
văzu: şi iată, împăratul sta preste stîlpu, după
judecată, şi cîntăreţii şi trîmbiţile – către împăra-
tul, şi tot norodul pămîntului bucurîndu-se şi
trîmbiţînd cu trîmbiţe. Şi rupse Gotholia hai-
nele ei şi strigă: „Legătură, legătură!" Şi 16
porunci Iodae preotul celor preste sute şi
socotitorilor puterii şi zise către ei: „Scoateţi-o
pre ea afară den sadiroth! Şi cela ce va întra
denapoia ei, cu moarte se va omorî cu sabie".
Căce zise preotul: „Şi să nu moară în Casa
Domnului!" Şi pusără preste ea mînile şi 17
întră cu scopiţii calea întrării cailor casii
împăratului şi muri acolo. Şi puse Iodae 18
făgăduinţă întru mijlocul Domnului şi întru
mijlocul împăratului şi întru mijlocul norodului,
ca să fie întru norodu Domnului. Şi întră tot 19
norodul pămîntului la casa lui Vaal şi-l sur-

pară pre el şi jîrtăvnicile lui, şi chipurile lui le-au sfărîmat bine, şi pre Liathan, preotul lui Vaal, l-au omorît înaintea feţii jîrtăvnicilor. Şi puse preotul socotitori la Casa Domnu-
20 lui. Şi luo pre cei preste sute şi pre horiii şi pre rasimi şi pre tot norodul pămîntului şi pogorî pre împăratul den Casa Domnului şi întrară calea porţii celor ce aleargă pre aproapele casii împăratului şi-l şăzură pre el preste
21 scaunul împăraţilor. Şi să bucură tot norodul pămîntului şi cetatea să potoli. Şi pre Gotholia o au omorît cu sabie în casa împăratu-
22 lui. Fiiu de 7 ani – Ioas, cînd împărăţi el.

CAP XII

1 În anul al şaptelea al lui Iiu, împărăţi Ioas; şi 40 de ani împărăţi în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Savia, den
2 Virsavie. Şi făcu Ioas cel direpţ înaintea Domnului, toate zilele carele
3 l-au luminat pre el Iodae preotul. Afară den ceale înalte nu s-au ferit, şi acolo încă
4 norodul jîrtvuia şi tămîia în ceale înalte. Şi zise Ioas către preoţi: „Tot argintul sfintelor, cel ce să bagă în Casa Domnului, argint de preţuire, omu argint luîndu al preţuirii, tot argintul carele să va sui preste inima omului
5 ca să aducă întru Casa Domnului, Să-ş ia lor preoţii om de la vînzarea lor, şi ei vor ţinea vedec al casii, la toate unde s-ar afla acolo
6 vedec". Şi fu în 23 de ani ai împăratului
7 Ioas, n-au întărit preoţii vedec al casii. Şi chemă împăratul Ioas pre Iodae preotul şi pre preoţi şi zise către ei: „Ce căce nu întăriiaţi vedec al casii? Şi acum nu luaţi argint de la vînzările voastre, căce la vedec al casii da-veţi
8 pre el!" Şi să tocmiră preoţii ca să nu ia argint de la norod şi ca să nu întărească vedec
9 al casii. Şi luo Iodae preotul un sicriiu şi găuri gaură preste scîndura lui şi-l deade pre el la mazivi în casa omului Casii Domnului. Şi deaderă preoţii ceia ce păziia pragul tot argin-
10 tul carele s-au aflat în Casa Domnului. Şi fu deaca văzură că e mult argint în secriiu, şi să sui logofătul împăratului şi preotul cel mare şi zlătarii şi strînseră şi numărară argintul cela
11 ce s-au aflat în Casa Domnului. Şi deaderă argintul cel ce s-au gătit pre mînile celor ce fac lucrurile celor preste unealtele Casii Domnului. Şi au dat teslarilor leamnelor şi clăditorilor de case, celor ce fac în Casa Domnului,
12 Şi zidarilor şi meşterilor şi cioplitorilor pietrilor, ca să cîştige leamne şi pietri cioplite, ca să ţie pre vedec al Casii Domnului la toate cîte
13 s-au cheltuit la casă ca să întărească. Însă nu se vor face Casii Domnului uşi de argint, cuie, păhară şi trîmbiţe, tot vasul de aur şi vas de argint, dentru argintul carele s-au băgat în Casa Domnului, Căci celor ce fac lucrurile 14
le vor da pre eale şi întăriră cu eale Casa Domnului. Şi nu lua sama oamenilor 15
cărora da argintul pre mînile lor ca să dea celora ce făcea lucrurile, căci întru credinţa lor fac. Argint pentru păcat Şi argint 16
pentru greşală nu s-au băgat în Casa Domnului, preoţilor s-au făcut. Atuncea s-au suit 17
Azail, împăratul Siriei, şi deade război asupra Ghiethii şi o luo pre ea Azail şi o lovi pre ea. Şi rîndui Azail faţa lui ca să să suie asupra Ierusalimului. Şi luo Ioas, împăra- 18
tul Iudei, toate sfintele cîte au sfinţit Iosafat şi Ohozia, părinţii lui şi împăraţii Iudei, şi sfintele lui şi tot aurul carele s-au aflat întru visteriile Casii Domnului şi casii împăratului; şi trimise lui Azail, împăratului Siriei, şi să sui de la Ierusalim. Şi rămăşiţile cuvintelor lui 19
Ioas şi toate cîte au făcut, nu-s, iată, aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei? Şi să sculară robii lui şi au făcut 20
toată legătura şi loviră pre Ioas în casa lui Malon, cea de la Saala. Şi Ezehar, feciorul 21
lui Iemuath, şi Iezevoth, fiiul lui Somir, robii lui, l-au lovit pre el şi muri. Şi-l astrucară pre el cu părinţii lui în cetatea lui David. Şi împărăţi Amasias, feciorul lui, pentru el.

CAP XIII

15

Întru anul al 23 a lui Ioas, feciorul lui 1
Ohozia, împăratului Iudei, împărăţi Ioaham, fiiul lui Iiu, preste Israil, în
Samaria, 17 ani. Şi făcu răul înain- 2
tea Domnului şi mearse după păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, nu s-au ferit de la eale. Şi Să urgisi Domnul cu mînie pre Israil şi-i 3
deade pre ei în mîna lui Azail, împăratului Siriei, şi în mîna feciorului lui Ader, feciorul lui Azail, toate zilele. Şi să rugă Ioahaz fea- 4
ţii Domnului şi-l ascultă pre el Domnul, căci au văzut necazul lui Israil căci i-au necăjit pre ei împăratul Siriei. Şi deade Domnul 5
mîntuire lui Israil şi ieşi de desuptul mînii Siriei, şi şăzură fiii lui Israil în lăcaşurile lor ca şi ieri şi alaltaieri. Însă nu s-au ferit de 6
către greşalele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil; întru eale au mers şi încă desişul au stătut în Samaria. Căci n-au rămas lui Ioa[haz] norod, fără 7
numai 50 de călăraşi şi 10 cară şi 10000 de pedestri, căci i-au pierdut pre ei împăratul Siriei şi-i puse pre ei ca ţărîna la călcare. Şi 8
rămăşiţile cuvintelor lui Ioahaz şi toate cîte au făcut şi silile lui, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Israil?

9 Şi adormi Ioahaz cu părinţii lui şi-l astrucară pre el cu părinţii lui în Samaria. Şi împărăţi
10 Ioas, fiiul lui, pentru dînsul. În 39 de ani ai lui Ioas, împăratului Iudei, au împărăţit Ioas, feciorul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria,
11 16 ani. Şi făcu răul întru ochii Domnului, nu să feri de către toate păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil;
12 întru eale au mers. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ioas, şi toate cîte au făcut, şi silele lui carele au făcut cu Amesia, împăratul Iudei, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor
13 zilelor împăraţilor Israil? Şi adormi Ioas cu părinţii lui, şi Ierovoam şăzu pre scaunul lui. Şi să îngropă Ioas în Samaria, cu împăraţii lui
14 Israil. Şi Elisee bolnăvi boala lui, pren carea şi muri. Şi să pogorî către el Ioas, împăratul lui Israil, şi plînse preste faţa lui şi zise: „Părinte, părinte, carul lui Israil şi călăreţul
15/16 lui!“ Şi-i zise Elisee: „Ia arc şi săgeţi!“ Şi luo către el arc şi săgeţi. Şi zise împăratului lui Israil: „Suie mîna ta preste arc!“ Şi întinse mîna lui Ioas preste arc şi puse Elisee mîinile
17 lui preste mîinile împăratului Şi zise: „Deşchide fereastra de spre răsărit!“ Şi deşchise. Şi zise Elisee: „Săgeată!“ Şi săgetă.
18 Şi zise Elisee: „Săgeată mîntuirii Domnului şi săgeată mîntuirii în Siria: şi vei lovi Siria în Afec pînă în săvîrşit!“ Şi zise lui Elisee: „Ia arc!“ Şi luo. Şi zise împăratului lui Israil: „Loveaşte în pămînt!“ Şi lovi împăratul de 3
19 ori şi stătu. Şi să mîhni preste el omul lui Dumnezău şi zise: „De ai fi lovit de 5 ori sau de 6, atuncea ai fi lovit Siria pînă în săvîrşit; şi
20 acum, de 3 ori vei lovi Siria“. Şi muri Elisee şi-l astrucară pre el. Şi tîlharii Moavului
21 veniră în pămînt, venind anul. Şi fu ei îngropînd pre om, şi, iată, văzură pre tîlhari; şi aruncară pre om în groapa lui Elisee. Şi mearse omul şi să atinse de oasele lui Elisee,
22 şi trăi şi să sculă pre picioarele lui. Şi Azail, împăratul Siriei, necăji pre Israil toate zilele
23 lui Ioahaz. Şi-i milui Domnul pre ei şi Să îndură spre ei şi prăvi către ei, pentru făgăduinţa Lui cea cu Avraam şi cu Isaac şi cu Iacov, şi n-au vrut Domnul să-i strice pre ei, şi nu i-au lepădat pre ei de către faţa Lui pînă
24 acum. Şi muri Azail, împăratul Siriei, şi împărăţi feciorul lui Ader, fiiul lui, pentru
25 el. Şi să întoarse Ioas, feciorul lui Ioahaz, şi luo cetăţile den mîna fiiului lui Ader, fiiul lui Azail, carele au luat den mîna lui Ioahaz, tătîne-său, la războiu.

De 3 ori l-au lovit pre el
Ioas şi întoarse
se cetăţile
în Israil.

CAP XIV

Întru anul al doilea al lui Ioas, fiiul lui 1
Ioahaz, împăratul lui Israil, şi au împărăţit Amesias, feciorul lui Ioas, împăratul Iudei. Fiiu de 25 de ani 2
era cînd împărăţi el, şi 29 de ani împărăţi în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Ioadin, den Ierusalim. Şi făcu ce e dirept 3
întru ochii Domnului, însă nu ca David, tatul lui; după toate cîte au făcut Ioas, tată-său, au făcut. Însă ceale înalte nu le-au rădicat, 4
încă norodul jîrtvuia şi tămîia întru ceale nalte. Şi fu deaca să întări împărăţia în 5
mîna lui, şi lovi pre robii lui, pre ceia ce au lovit pre tatul lui. Şi pre fiii celor ce au lovit 6
nu i-au omorît, în ce chip iaste scris în Cartea Legii lui Moisi, în ce chip porunci Domnul zicînd: „Nu vor muri părinţii pentru fii şi fiii nu vor muri pentru părinţ; fără numai fieşcarele întru păcatele lui va muri“. Acesta au 7
lovit pre Edom în Ghiemela, 10000, şi luară Piatra cu războiu şi chemă numele ei Iecthoil pînă în ziua aceasta. Atuncea au trimis 8
Amesias soli către Ioas, feciorul lui Ioahaz, feciorului lui Iiu, împăratul lui Israil, zicînd: „Vino să ne ivim între obraze!“ Şi trimise 9
Ioas, împăratul lui Israil, către Amesia, împăratul Iudii, zicînd: „Acan cel den Livan au trimis către chiedrul cel den Livan, zicînd: ‘Dă fata ta fiiului mieu întru fămeaie!’ Şi trecură hiarăle ţarenii ceale den Livan şi călcară pre acana. Bătînd ai lovit pre Edumea şi te-au 10
rădicat inema ta. Slăveaşte-te şăzînd în casa ta. Şi pentru căci priceşti în răutatea ta? Şi vei cădea tu, şi Iuda cu tine!“ Şi nu ascultă 11
Amesias. Şi să sui Ioas, împăratul lui Israil; şi să iviră la obraze întru ei, şi Amesias, împăratul Iudii, la Vethsamis al Iudei. Şi greşi 12
Iuda de către faţa lui Israil şi fugi om la lăcaşul lui. Şi pre Amesias, feciorul lui Ioas, feci- 13
orul lui Ohoziei, împăratului Iudii, îl prinse Ioas, fiiul lui Ahaz, împăratul lui Israil, în Vethsamis. Şi veni la Ierusalim şi surpă în zidul Ierusalimului, în poarta lui Efraim pînă în poarta unghiurilor, 400 de coţi. Şi luo 14
aurul şi argintul şi toate unealtele ce s-au aflat în Casa Domnului şi în visteriile casii împăratului, şi pre fiii amestecăturilor, şi s-au întors la Samaria. Şi rămăşi[ţi] le cuvintelor lui 15
Ioas, cîte au făcut cu sila lui şi ceale ce s-au bătut cu Amesia, împăratul Iudii, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi adormi Ioas cu părinţii lui 16
şi să astrucă în Samaria, cu împăraţii lui Israil. Şi împărăţi Ierovoam, fiiul lui, pentru dînsul. Şi trăi Amesia, fiiul lui Ioas, împăratul 17
Iudii, după ce au murit Ioas, feciorul lui Ioa-

18 haz, împăratul lui Israil, 15 ani. Şi rămăşiţile cuvintelor Amesiii şi toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zile-
19 lor împăraţilor Iudii? Şi să sculară preste el rădicare în Ierusalim, şi fugi la Lahis; şi trimiseră denapoia lui la Lahis şi-l omorîră pre el
20 acolo. Şi-l rădicară pre dînsul pre cal, şi să astrucă în Ierusalim, cu părinţii lui, în cetatea
21 lui David. Şi luo tot norodul Iudii pre Azaria, şi acesta fiiu de 16 ani, şi-l împărăţiră pre
22 el pentru tată-său, Amesia. Acesta au zidit pre Eloth şi o întoarse pre dînsa Iudii, după ce
23 s-au prestăvit împăratul cu părinţii lui. În anul al 15 al Amesiei, feciorul lui Ioas, împăratul Iudii, au împărăţit Ierovoam, fiiul lui
24 Ioas, preste Israil, în Samaria, 41 de ani. Şi făcu răul înaintea Domnului, nu s-au ferit de toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat,
25 carele au păcătuit pre Israil. Acesta au mutat hotarul lui Israil de la întrarea Imathei pînă la Marea Aravei, după cuvîntul Domnului Dumnezeului lui Israil, carele au grăit cu mîna robului Său, Iona, feciorul lui Amathi,
26 prorocului cel den Ghietha Hofer. Căci au văzut Domnul smearenia lui Israil amară foarte, şi puţină, ţiindu-se, şi lipsiţ şi părăsiţi, şi nu era cine să ajute lui Israil,
27 Şi n-au grăit Domnul ca să stingă seminţia lui Israil de desuptul ceriului, şi-i mîntui pre ei pren
28 mîna lui Ierovoam, feciorul lui Ioas. Şi rămăşiţile cuvintelor lui Ierovoam şi toate cîte au făcut, şi silele lui, cîte au dat războiu şi cîte au întors Damascul şi Emathul Iudei în Israil, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zile-
29 lor împăraţilor lui Israil? Şi adormi Ierovoam cu părinţii lui, cu împăraţii lui Israil. Şi au împărăţit Zaharia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XV

1 Intru anul al 27 al lui Ierovoam, împăratul lui Israil, au împărăţit Azaria,
2 feciorul Amesiei, împăratului Iudii. Fiiu de 16 ani era cînd împărăţiia el, şi 52 de ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui - Iehelia, den Ierusalim.
3 Şi făcu cel direpţ-bun înaintea Domnului, după toate cîte au făcut Amesia, tatul lui.
4 Însă dentru ceale nalte n-au scos, încă noro-
5 dul jîrtvuia şi tămîia întru ceale nalte. Şi Să atinse Domnul de împăratul şi veni stricat pînă în ziua morţii lui şi împărăţi în casa apfusothului. Şi Ioatham, fiiul împăratului, era în casă, judecînd norodul pămîntu-
6 lui. Şi rămăşiţele cuvintelor Azariei şi toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea zilelor cuvintelor împăraţilor Iudii?
Şi adormi Azaria cu părinţii lui şi-l îngropară 7
pre el cu părinţii lui în cetatea lui David. Şi
împărăţi Ioatham, fiiul lui, pentru dînsul. În 8
38 de ani ai Azariei, împăratului Iudii, au
împărăţit Azaria, feciorul lui Ierovoam,
preste Israil, în Samaria, şase luni. Şi făcu 9
răul întru ochii Domnului, în ce chip au făcut
părinţii lui, nu s-au ferit de către toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au
păcătuit pre Israil. Şi să rădicară preste el 10
Selum, feciorul lui Iavis, şi Chievdaam şi
Selum, tatul lui, şi loviră pre dînsul şi-l omorîră pre el. Şi Sellum împărăţi pentru dînsul. Şi rămăşiţele cuvintelor Azariei, iată, 11
sînt aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil. Acesta e cuvîntul 12
Domnului carele au grăit către Iu, zicîndu: „Fii a
patra vor şădea ţie pre scaunul lui Israil!“
Şi să făcu aşa. Şi Sellum, feciorul lui Iavis, 13
au împărăţit întru Israil în anul treizeci şi
noao al Azariei, împăratului Iudii. Şi împărăţi
Sellum o lună de zile în Samaria. Şi să sui 14
Manaim, feciorul lui Gaddi, den Thersila, şi
veni la Samaria şi lovi pre Sellum, feciorul lui
Iavis, în Samaria, şi-l omorî pre el; şi împărăţi
pentru dînsul. Şi rămăşiţele cuvintelor lui 15
Selum şi rîdicarea lui cu carele s-au rîdicat,
iată, sînt scrise pre Cartea cuvintelor zilelor
împăraţilor lui Israil. Atuncea lovi Manaim 16
pre Thersa şi toate cîte era întru dînsa, şi
hotarăle ei de la Thersila, căce n-au deşchis
lui. Şi o lovi pre ea şi pre toţi dentr-însa. Şi
pre ceale grecioase le spintecă. În anul al 17
39 al Azariei, împăratului Iudii, au împărăţit
Manaim, feciorul lui Gaddi, preste Israil, în
Samaria, 10 ani. Şi făcu răul înaintea Dom- 18
nului, nu s-au ferit de către toate păcatele lui
Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil. În zilele lui Să sui Fula, împăra- 19
tul Asiriei, asupra pămîntului. Şi Manaim au
dat lui Fula 1000 de talanţi de argint, ca să fie
mîna lui cu el ca să întărească împărăţia lui în
mîna lui. Şi scoase Manaim argintul preste 20
Israil, preste tot cel tare în vîrtute să dea
împăratului asiriilor 50 de sicli la un om. Şi să
întorse împăratul asiriilor şi n-au stătut acolo
în pămînt. Şi rămăşiţele cuvintelor lui 21
Manaim şi toate cîte au făcut, nu-s aceastea
scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil? Şi adormi Manaim cu părinţii 22
lui. Şi împărăţi Facheias, fiiul lui, în locul
lui. Întru anul 50 al Azariei, împăratului 23
Iudii, au împărăţit Facheias, feciorul lui
Manaim, preste Israil, în Samaria, doisprăzeace ani.
Şi făcu răul înaintea Domnului, nu s-au ferit 24

de către greşalele lui Ierovoam, feciorul lui
25 Navat, carele au păcătuit pre Israil. Şi să rădică preste dînsul Fachee, feciorul lui Romeliu, cel al treilea după el, şi lovi pre el în Samaria, înaintea casii împăratului, cu Argov şi cu Arif, şi cu el 50 de oameni den galaditeani. Şi-l omorî pre el şi împărăţi pentru
26 el. Şi rămăşiţele cuvintelor Facheii şi toate cîte au făcut, iată, sînt scrise pre Cartea
27 cuvintelor împăraţilor lui Israil. În anul 52 al Azariei, împăratului Iudei, au împărăţit Fachee, feciorul lui Romeliu, preste Israil, în
28 Samaria, 20 de ani. Şi au făcut răul întru ochii Domnului, nu s-au ferit de către toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat,
29 carele au păcătuit pre Israil. În zilele lui Fachee, împăratul lui Israil, au venit Thagla Falasar, împăratul asiriilor, şi au luat pre Aia şi pre Avelvetha Maaha şi pre Aoh şi pre Chienez şi pre Asor şi pre Galaad şi pre Galilea, tot pămîntul Neftalimului, şi-i mută pre
30 dînşii la Siria. Şi rîdică rădicare Osie, feciorul lui Ila, preste Fachee, feciorul lui Romeliu, şi-l lovi pre el şi-l omorî pre el şi împărăţi în locul lui, în anul 20 al lui Ioatham,
31 feciorul Ohoziei. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Fachee şi toate cîte au făcut, iată, aceastea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor
32 împăraţilor lui Israil. Întru anul al doilea al lui Fachee, feciorul lui Romelie, împăratul lui Israil, au împărăţit Ioatham, feciorul Ohoziei, împăratul Iudei. Fiiu de 25 de ani era cînd au împărăţit el, şi 16 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Ierusa, fata lui
33 Sadoc. Şi au făcut ce e direpţ întru ochii Domnului, după toate cîte a făcut Azaria, tată-
34 său. Însă ceale nalte nu le-au rădicat, încă norodul jîrtvuia şi tămîia întru ceale nalte. Acesta au zidit cetatea Casei Domnului cea
35 den sus. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ioatham şi toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor
36 Iudei? În zilele acealea au început Domnul a trimite în Iuda pre Raasom, împăratul Siriei, şi pre Fachee, feciorul lui Romelie.
37 Şi adormi Ioatham cu părinţii lui şi să îngropă cu părinţii lui în cetatea lui David, tătîne-său. Şi împărăţi Ahaz, feciorul lui, pentru dînsul.

CAP XVI

1 Întru anul al 17 al lui Fachee, feciorul lui Romeliu, au împărăţit Ahaz, feciorul lui Ioatham, împăratul Iudei.
2 Fiiu de 20 de ani era Ahaz cînd împărăţiia el, şi 16 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi n-au făcut ce e direpţ întru ochii Domnului Dumnezeului lui, cu credinţă, ca Da-
3 vid, tată-său. Şi mearse în calea lui Ieroovoam, feciorul lui Navat, împăraţilor lui Israil, şi încă pre fiiul lui petrecea-l pren foc, după urîciunile limbilor cărora au rădicat Domnul de către faţa fiilor lui Israil, Şi jîrtvuia şi 4
tămîia întru ceale nalte şi pre dealuri şi dedesuptul a tot lemnul stufos. – Atuncea să sui 5
Raason, împăratul Siriei, şi Fachee, feciorul lui Romeleu, împăratul lui Israil, la Ierusalim, la războiu, şi bătea cetatea asupra lui Ahaz şi nu putea să dea războiu. În vreamea 6
aceaea întoarse Raason, împăratul Siriei, pre Elam Siriei şi scoase pre jidovii den Elad şi idumeeii au venit la Elath şi lăcuiră acolo pînă în ziua aceasta. Şi trimise Ahaz soli către 7
Thegla Falassar, împăratul aserianilor, zicînd: „Robul tău şi fiiul tău – eu; suie-te şi mă mîntuiaşte den mîna împăratului Siriei şi den mîna împăratului lui Israil, celor ce s-au sculat asupra mea“. Şi luo Ahaz argintul şi 8
aurul ce s-au aflat în visteriile Casii Domnului şi în visteriile casii împăratului şi trimise împăratu[ui] asirianilor daruri. Şi-l 9
ascultă pre el împăratul asirianilor. Şi să sui împăratul asirianilor la Damasc şi-l luo pre el şi-l mută pre el, şi pre Raason împăratul au omorît. – Şi mearse împăratul Ahaz întru 10
întimpinarea lui Thegla Falasar, împăratul sirianilor, la Damasc. Şi văzu jîrtăvnicul în Damasc şi trimise împăratul Ahaz către Uria preotul asămănarea jîrtăvnicului şi tocmala lui şi toată făptura lui. Şi clădi Uria preotul 11
jîrtăvnicul după toate cîte au trimis împăratul Ahaz den Damasc. Aşa au făcut Uria preotul, pînă au venit împăratul de la Damasc. Şi 12
veni împăratul Ahaz den Damasc şi văzu împăratul jîrtăvnicul; şi să apropie către jîrtăvnic împăratul şi să sui preste el Şi 13
tămîie arderea lui şi jîrtva lui, şi turnarea lui turna lui şi vărsă sîngele celor de împăcăciune celor ale lui preste jîrtăvnicul Cel de 14
aramă, cel den preajma Domnului, şi-l aduse de către faţa Casii Domnului şi den mijlocul jîrtăvnicului şi den mijlocul Casii Domnului, şi-i arătă lui pre coapsa jîrtăvnicului de spre miazănoapte. Şi porunci Ahaz împăratul 15
Uriei preotului, zicînd: „Preste jîrtăvnicul cel mare adu cea de dimineaţă ardere-de-tot şi jîrtva cea de sară şi arderea cea de tot a împăratului şi jîrtva lui şi arderea cea de tot a tot norodului şi jîrtva lor şi turnarea lor şi tot sîngele arderii-de-tot şi tot sîngele jîrtvei preste eale vei turna; şi jîrtăvnicul cel de aramă fi-m-va pre dimineaţă“. Şi făcu 16
Uria preotul după toate cîte au poruncit lui Ahaz împăratul. Şi tăie împăratul Ahaz închiderile fundurilor şi mută de la eale scăldătoriul. Şi marea o surpă de pre boii cei de aramă cei de desuptul ei şi o deade pre ea pre fund de pia- 17

18 tră. Şi temelia şăderii au zidit în Casa Domnului şi întrarea împăratului cea den afară o au întors în Casa Domnului, de către
19 faţa împăratului asirianilor. Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ahaz cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împă-
20 raţilor Iudei? Şi adormi Ahaz cu părinţii lui şi să astrucă cu părinţii lui în cetatea lui David. Şi împărăţi Ezechia, feciorul lui, în locul lui.

CAP XVII

1 În anul al 12 al lui Ahaz, împăratului
Iudei, împărăţi Osie, fiiul lui Ila, în
2 Samaria, preste Israil, 9 ani. Şi făcu răul înaintea Domnului, însă nu ca împăraţii lui Israil carii era mai
3 nainte de el. Preste acesta s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, şi i să făcu lui Osie
4 rob şi-i întoarse lui daruri. Şi află împăratul asiriilor întru Osie strîmbătate, căci au trimis soli către Sigor, împăratul Eghipetului, şi n-au adus daruri împăratului asiriilor în anul acela. Şi-l încunjurară pre el împăratul asiriilor şi-l legă pre el în casă de pază. Şi să sui
5 împăratul asiriilor întru tot pămîntul Şi să
6 sui la Samaria şi o bătu pre ea 3 ani. În anul al noalea al lui Osie, au luat împăratul asiriilor Samaria şi mută pre Israil la asiriani şi-i lăcui pre ei în Alae şi în Avor, la rîurile Gozanului şi
7 Munţii Midilor. Şi să făcu, căci au greşit fiii lui Israil Domnului Dumnezeului lor, Celui ce i-au scos pre dînşii den pămîntul Eghipetului, de supt mîna lui Farao, împăratul Eghipetu-
8 lui, şi să temură de alţi dumnezei Şi mearseră întru direptăţile limbilor cărora au scos Domnul de către faţa fiilor lui Israil; şi împă-
9 raţii lui Israil cîte au făcut Şi cît s-au îmbrăcat fiii lui Israil cu cuvinte nu aşa asupra
10 Domnului Dumnezeului lui Şi-ş clădiră lor nalte întru toate cetăţile lor, de la turnul păzitorilor pînă la cetatea tare, şi stîlpiră lor stîlpi şi desişuri preste tot dealul înalt şi supt tot
11 lemnul stufos, Şi tămîiară acolo întru toate înaltele, precum şi limbile care le-au mutat Domnul de către faţa lor, şi făcură împreună-
12 tori şi sămnară a urgisi pre Domnul, Şi slujiră chipurilor cărora au zis Domnul lor să nu
13 facă cuvîntul acesta Domnului. Şi Să mărturisi Domnul întru Israil şi în Iuda şi în mîna a tuturor prorocilor Lui, a tot văzătoriul, zicînd: „Întoarceţi-vă de către căile voastre ceale reale şi cruţaţ învăţăturile Meale şi direptăţile Meale şi toată leagea carea am poruncit părinţilor voştri, cîte am trimis lor
14 cu mîna robilor Miei, prorocilor". Şi n-au ascultat şi n-au năsilnicit umărul lor mai tare decît umărul părinţilor lor, carii n-au crezut Domnului Dumnezeului lor. Şi goniră 15
făgăduinţa Lui şi direptăţile carele au pus părinţilor lor, şi mărturiile Lui, cîte au mărturisit lor, n-au cruţat,şi au umblat după deşărtăciuni şi s-au îndeşărtat, şi au urmat limbilor celor dupre împrejurul lor, cărora au poruncit Domnul lor ca să nu facă ca aceastea. Şi au 16
părăsit poruncile Domnului Dumnezeului lor şi au făcut lor topitură, 2 junce, şi au făcut desişuri şi s-au închinat la toată putearea ceriului şi au slujit lui Vaal Şi petrecea pre 17
fiii lor şi pre featele lor pren foc şi vrăjiia vrăji şi să descînta; şi să ispitiră a face răul întru ochii Domnului, să-L scîrbească pre El. Şi 18
Să mînie Domnul foarte întru Israil, şi-i depărtă pre ei de către faţa Lui, şi n-au rămas, afară den fealiul Iudii sîngur. Şi încă Iuda 19
n-au cruţat poruncile Domnului Dumnezeului lui şi au mers întru direptăţile lui Israil carele au făcut. Şi lepădară pre Domnul; şi Să 20
mînie Domnul întru toată semenţia lui Israil şi-i clăti pre ei şi-i deade pre ei în mîna celor ce jăfuiescu pre dînşii, pînă unde i-au lepădat pre dînşii de către faţa Lui. Însă căci Israil 21
asupra casii lui David au împărăţit pre Ierovoam, feciorul lui Navat, şi scoase Ierovoam pre Israil den napoia Domnului şi-i păcătui pre dînşii păcat mare. Şi mearseră fiii lui 22
Israil întru tot păcatul lui Ierovoam carele au făcut, nu s-au ferit de către el, Pînă unde au 23
mutat Domnul pre Israil de către faţa Lui, în ce chip au grăit Domnul în mîna tuturor robilor Lui, prorocilor, şi să mută Israil de asupra pămîntului lui la asiriani pînă în ziua aceasta. Şi aduse împăratul asiriilor den Vavilon şi de 24
la Hutha şi de la Aia şi de la Emath şi de la Sefaruaim şi să lăcuiră în cetăţile Samariei, pentru fiii lui Israil,şi moşteniră Samaria şi să lăcuiră în cetăţile ei. Şi fu la începutul 25
şăderii lor, nu s-au temut de Domnul; şi trimise Domnul întru dînşii pre lei, şi era omorînd întru dînşii. Şi zisără împăratului asi- 26
rianilor zicîndu: „Limbile carele ai mutat [şi] le-ai aşăzat în cetăţile Samariei n-au conoscut judecata Dumnezăului pămîntului, şi au trimis la dînşii lei şi, iată, sînt omorînd pre ei, pentru căce nu ştiu judecata Dumnezăului pămîntului". Şi porunci împăratul asirianilor, 27
zicînd: „Duceţi de acolo şi meargă şi lăcuiască acolo şi-i voru lumina pre ei judecata Dumnezăului pămîntului". Şi adusără unul dentru 28
preoţi dentru carii au adus de la Samaria şi au şăzut în Vethil; şi era luminînd preotul pre dînşii pentru ca să să teamă de Domnul.

29 Şi era făcîndu-ş limbile dumnezăi lor, şi au pus în casa celor înalte cărora au făcut samariteanii, limbi în cetăţile lor întru carele
30 lăcuia. Şi oamenii Vavilonului au făcut pre Sochoth-Venith, şi oamenii Huthului au făcut pre Ghighel, şi oamenii Emathului au făcut
31 pre Asimath, Şi eveii au făcut pre Avlazer şi pre Tharah, şi sepfurimii, cînd ardea pre fiii lor cu foc, lui Andrameec şi Anemeleh, dumnezăii lui Sefaruem. Şi era temîndu-se de Domnul, şi lăcuiră urîciunele lor întru casele celor înalte carele au făcut în Samaria, fieştecare limbă în cetatea carea lăcuia întru ea.
32 Şi era temîndu-se de Domnul, şi-ş făcură lor preoţi celor înalte şi-ş făcură lor în casa celor
33 înalte. Şi de Domnul să temea, şi chipurilor să închina, după judecata limbilor de unde
34 i-au mutat pre dînşii de acolo. Pînă în ziua aceasta ei făcea după judecata lor cea de-nceput; ei nu să temu şi ei nu fac după direptăţile lor şi după judecata lor şi după leage şi după porunca carea au poruncit Domnul fiilor lui
35 Iacov, căruia au pus numele lui – Israil, Şi puse Domnul cu dînşii făgăduinţa şi porunci lor, zicînd: „Să nu vă teameţi de dumnezăi striini şi să nu vă închinaţi lor şi să nu slujiţ lor
36 şi să nu jîrtvuiţ lor, Fără numai Domnului, Carele v-au scos pre voi den pămîntul Eghipetului cu puteare mare şi cu braţu înalt; de El să vă teameţi şi Lui să vă închinaţi şi Lui să
37 jîrtvuiţi, Şi direptăţile Lui şi judecăţile Lui şi leagea Lui şi poruncile carele au scris voao păziţi a face toate zilele, şi să nu vă teameţi de
38 alţi dumnezăi! Şi făgăduinţa carea au pus cu voi să nu o uitaţi: Să nu vă teameţi de alţi
39 dumnezăi, Fără numai de Domnul Dumnezăul vostru să vă teameţi, şi El va scoate pre voi den mîna tuturor vrăjmaşilor voştri! Şi să
40 nu auziţi de judecata lor carele ei fac". Şi era limbile aceastea temîndu-se de Domnul, şi celor cioplite ale lor era slujind; şi încă fiii lor şi fiii fiilor lor, în ce chip au făcut părinţii lor, aşa fac pînă în ziua aceasta.

CAP XVIII

1 Şi fu în anul al treilea al lui Osie, feciorul lui Ila, împăratul lui Israil, au
2 împărăţit Ezechia, feciorul lui Ahaz, împăratul Iudii. Fiiu de 25 de ani – cînd împărăţi el, şi 29 de ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Avutha,
3 fata Zahariei. Şi făcu ce e direptu întru ochii Domnului, după toate cîte au făcut
4 David, tatul lui. Şi acesta rîdică ceale înalte şi sfărîmă toţi stîlpii şi surpă desişurile şi şarpele cel de aramă carele au făcut Moisi, căce pînă în zilele acealea era fiii lui Israil tămîind lui, şi-l chemă pre el Nesthan. Întru 5
Domnul Dumnezăul lui Israil nedejdui; şi după el nu s-au făcut aseamenea lui întru împăraţii Iudei, şe întru cei ce s-au făcut înaintea lui. Şi să lipi Domnului, nu să feri 6
denapoia Lui, şi păzi poruncile Lui, cîte au poruncit Moisi. Şi era Domnul cu el, întru 7
toate carele făcea, priceapea. Şi ficleni întru împăratul asiriilor şi nu-i sluji lui. Acesta 8
au lovit pre cei streini de fealiu pînă la Gaza şi pînă la hotarul ei, de la turnul păzitorilor şi pînă la cetatea tare. Şi fu în anul al patru- 9
lea al împăratului Ezechiei, acesta e anul al 7 lui Osie, fiiul lui Ila, împăratul lui Israil, să sui Salmanasar, împăratul asirianilor, la Samaria şi o bătea pre ea. Şi o luo pre ea La săvîrşi- 10
tul a 3 ani, în al şaselea an al Ezechiei, acesta e anul al noaolea al Osiei, împăratului Israil, şi să luo Samaria. Şi o mută împăratul asiria- 11
nilor pe Samaria la asiriani, şi-i puse pre dînşii la Alae şi la Avor, rîurile lui Gozan şi Munţii Midilor, Pentru căci n-au ascultat glasul 12
Domnului Dumnezeului lor şi călcară făgăduinţa Lui, toate cîte au poruncit Moisi, robul Domnului, şi n-au ascultat, şi n-au făcut. Şi 13
întru al 14 an al împăratului Ezechiei, să sui Senahirim, împăratul asirianilor, la cetăţile Iudei ceale tari şi le luo pre eale. Şi trimise 14
Ezechias, împăratul Iudei, soli către împăratul asiriilor, la Lahis, zicînd: „Greşit-am! Întoarce-te de asupră-mi. Oarece vei pune asupra mea, purta-voiu!" Şi puse împăratul asiriilor asupra Ezechiei, împăratul Iudei, 300 de talanzi de argint şi 30 de talanzi de aur. Şi deade Ezechias tot argintul carele 15
s-au aflat în Casa Domnului şi în visteriile casii împăratului. În vreamea aceaea au 16
tăiat Ezechia, împăratul Iudei, uşile besearicii Domnului şi ceale răzimate, carele au poleit Ezechias, împăratul Iudei, şi le-au dat pre eale împăratului asirianilor. Şi trimise împă- 17
ratul asirianilor pre Tharthan şi pre Ravosan şi pre Rapsachis, de la Lahis la Ierusalim, către împăratul Ezechias, cu puteare grea foarte. Şi să suiră şi veniră la Ierusalim şi stătură la ştiubeaiul scăldătorii ceii de sus, carea iaste în calea ţarinii nălbitoriului. Şi stri- 18
gară către Ezechia, şi ieşiră către el Eliachim al Helchiei, deregătoriul casii, şi Somna logofătul şi Ioas, feciorul lui Safat, aducătoriul aminte. Şi zise către dînşii Rapsachis: 19
„Ziceţ dară către Ezechia: 'Aceastea zice împăratul cel mare, împăratul asirianilor: 'Ce iaste nădeajdea aceasta carea nedăj- 20
duieşti? Însă ai zis: Cuvintele buzelor – sfat şi puteare la războiu. Acum dară, în ce nedejduind, ai hiclenit la mine? Acum, iată, 21
nedejduieşti ţie pre toiagul cel de trestie cel frînt acesta, pre Eghipet. Carele

se va răzima om preste el, şi va întra în mîna lui şi-l va găuri pre el. Aşa e Farao, împăratul Eghipetului, la toţi ceia ce nedejduiesc pre
22 el. Şi cînd ai zis către mine: 'Pre Domnul Dumnezeul nostru nedejduim!', nu acesta singur Ezechia au depărtat ceale înalte ale lui şi jîrtăvnicele lui şi au zis Iudei şi Ierusalimului: 'Înaintea jîrtăvnicului acestuia veţ
23 închina în Ierusalim!'? Şi acum amestecaţi-vă dară cu domnul mieu, cu împăratul asiriilor, şi-ţ voiu da ţie 2000 de cai, de vei putea
24 să dai ţie călăreţi preste ei. Şi cum vei întoarce faţa oblăduitoriului de loc – unuia den robii domnului mieu dentru cei mai mici? Şi ai nedejduit însuţi în Eghipet la cară şi la
25 călăreţ. Acum dară, au fără de Domnul ne-am suit pre locul acesta ca să-l stricăm pre el? Domnul au zis către mine: 'Suie-te pre
26 pămîntul acesta şi-l strică pre el!'". Şi zise Eliachim, feciorul Helchiei, şi Somnas şi Ioas către Rapsachis: „Grăiaşte dară către slugile tale siriineaşte, că auzim noi, şi nu vei grăi către noi jidoveaşte; şi pentru căci grăieşti întru urechile norodului celui de pre zidu?"
27 Şi zise către ei Rapsachis: „Au doară către domnul tău şi către tine m-au trimis domnul mieu să grăiesc cuvintele aceastea? Nu la oamenii ceia, şi şăd pre zidu ca să mănînce balega lor şi să bea udul lor împreună cu voi
28 odată?" Şi stătu Rapsachis şi strigă cu glas mare jîdoveaşte şi grăi şi zise: „Ascultaţi cuvintele împăratului celui mare, împăratului
29 aseriilor! Aceastea zice împăratul: 'Nu vă simeţească pre voi Ezechia, căci nu va putea pre voi ca să vă scoaţă den mîna
30 mea! Şi nu vă nedejduiască pre voi Ezechias pre Domnul, zicînd: 'Scoţînd va scoate pre noi Domnul şi nu se va da cetatea aceasta
31 în mîna împăratului asirianilor'. Nu ascultaţi pre Ezechia, căci aceastea zice împăratul asirianilor: 'Faceţi cu mine cuvîntare bună şi ieşiţi către mine! Şi va bea om via sa şi om smochinul lui va mînca şi va bea apă den lacul
32 lui, Pînă voiu veni şi voiu lua pre voi la pămînt ca pămîntul vostru, pămînt al grîului şi al vinului, şi al pîinilor şi al viilor, pământul maslinii untdelemnului şi mierii; şi veţ trăi şi nu veţi muri. Şi să nu ascultaţi pre Ezechia, căci vă înşală pre voi, zicînd: 'Domnul va mîn-
33 tui pre voi'. Au mîntuind au mîntuit bozii limbilor, fieşcarele ţara sa den mîna împăratului asirianilor? Unde iaste dumnezăul lui
34 Emath şi a lui Arfad? Unde iaste dumnezăul lui Sepfaruaim, Ana şi Ava? Au doară au
35 scos pre Samaria den mîna mea? Cine e întru toţi bozii pămînturilor carii au scos pămînturile lor den mîna mea, căci va scoate
36 Domnul pre Ierusalim den mîna mea?'", Şi au amuţit şi nu i-au răspuns lui cuvînt, căci porunca împăratului era zicînd: „Să nu-i răspundeţi lui!" Şi întră Eliachim, feciorul 37
Helchiei, diregătoriul casii, şi Somnas logofătul şi Ioas, feciorul lui Iosafat, aducătoriul aminte, către Ezechia, cu hainele rupte, şi-i povestiră lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP XIX

Şi fu deaca auzi împăratul Ezechias, şi-ş 1
rupse hainele lui şi să îmbrăcă cu sac şi întră în Casa Domnului. Şi 2
trimise pre Eliachim, deregătoriul casii, şi pre Somnas logofătul şi pre bătrînii preoţilor, îmbrăcaţi cu saci, către Isaia, fiiul lui Amos, prorocul Şi ziseră 3
către el: „Aceastea zice Ezechia: 'Ziua necazului şi a mustrării şi a scîrbei – ziua aceasta, căci au venit fiii pînă la chinuri, şi vîrtute nu iaste la ceaea ce naşte. Cîndai va auzi 4
Domnul Dumnăzăul tău toate cuvintele lui Rapsachis, pre carele l-au trimis pre el împăratul asirianilor, domnul lui, a ocărî pre Dumnezăul viu şi a blestăma cu cuvinte carele au auzit Domnul Dumnezăul tău, şi vei lua rugă pentru rămăşiţa ce să află'". Şi veniră slu- 5
gile împăratului Ezechiei către Isaia Şi zise 6
lor Isaia: „Aceastea veţi zice către domnul vostru: 'Aceastea zice Domnul: 'Să nu te spari de cuvintele care ai auzit, carele au blestemat la Mine copilaşii împăratului asiriilor! Iată, 7
Eu dau întru dînsul duh şi va auzi veaste şi se va întoarce la pămîntul lui, şi-l voiu surpa pre el cu sabie în pămîntul lui'". Şi să întoarse 8
Rapsachis şi află pre împăratul asirianilor dînd război asupra Lovnii, căci au auzit că s-au sculat de la Halil. Şi auzi pentru 9
Tharaca, împăratul etheopilor, zicînd: „Iată, au ieşit a da război cu tine". Şi să întoarse şi trimise soli către Ezechia, zicînd: „Aşa să 10
ziceţi Ezechiei, împăratului Iudeii: 'Nu te semeţască Dumnezăul tău, pre Carele tu nedejduieşti pre Dînsul, zicînd: 'Nu se va da Ierusalimul în mînile împăratului asiriilor'. Iată, tu ai auzit toate cîte au făcut împăraţii 11
asirianilor la toate pămînturile ca să le procleţească pre eale. Şi tu vei hălădui? Au 12
scoţind au scos pre ei bozii limbilor, pre carii au stricat părinţii miei, pre Gozan şi pre Haran şi pre Fares şi pre fiii lui Adem, cei den Thalasarim? Unde iaste împăratul Ema- 13
thului şi împăratul Arfadului? Şi unde iaste împăratul cetăţii Safaruim, Ana şi Ava?'" Şi 14
luo Ezechia cărţile de la mîna solilor şi le citi pre eale. Şi să sui în Casa Domnului şi le deşchise pre eale Ezichia înaintea Domnului Şi 15
zise: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, Cela ce şăzi preste heruvimi, Tu eşti Dumnezeu sîngur în toate împărăţiile pămîntului, Tu ai făcut ceriul şi pămîntul! Pleacă, Doamne, ureachea 16
Ta şi ascultă pre mine! Deşchide, Doamne, ochii Tăi şi vezi! Şi auzi cuvintele lui Senahirim ca-

rele au trimis a ocărî pre Dumnezeu viu.
17 Căci cu adevăr, Doamne, au pustiit împărăţia
18 asirianilor limbile şi tot pămîntul lor Şi au dat pre dumnezeii lor la foc, căci nu-s dumnezei, fără numai fapte de mîni omeneşti, leamne şi pietri, şi-i pierdură pre dînşii. Şi
19 acum, Doamne Dumnezeul nostru, mîntuieşte-ne pre noi den mîna lui, şi vor cunoaşte toate împărăţiile pămîntului că Tu eşti Dom-
20 nul Dumnezeu sîngur!" Şi trimise Isaia, fiiul lui Amos, către Ezichia, zicînd: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil: 'Auzit-am ceale ce te-ai rugat către Mine pentru Senahîrim, împăratul asi-
21 rianilor'. Aşa iaste cuvîntul carele au grăit Domnul pentru dînsul: 'Defăimătu-te-au şi te măscări fecioară, fata Sion; asupră ta capul ei
22 clăti fata Ierusalim. Pre cine ai defăimat şi pre cine ai blestemat şi asupra cui ai înălţat glas şi ai rădicat întru înălţime ochii tăi? La
23 Sfîntul lui Israil! În mîna solilor tăi ai defăimat pre Domnul şi ai zis: 'Întru mulţimea carălor meale eu mă voiu sui întru înălţimea munţilor, partea Livanului! Şi am tăiat mărimea chiedrului lui şi ceale alease ale chiparoşilor lui şi am venit la partea săvîrşirii lui,
24 dumbrava Carmilului lui. Eu am păzit Şi am băut ape striine şi am pustiit cu urma
25 piciorului mieu toate rîurile îngrădirii'. Au n-ai auzit că de departe pre dînsa am făcut, de la zile de-nceput am ziditu-o pre ea? Şi am adus pre ea şi să făcu la rădicările nemerniciei
26 războinici, cetăţ tari. Şi ceia ce lăcuiesc întru dînsele slăbiră cu mîna, spămîntară-se şi să ruşinară, să făcură ca iarba ţarenii şi vearde buruiană, pajişte de case şi călcări
27 denaintea celuia ce stă. Şi şădearea ta, şi întrarea ta, şi ieşirea ta am cunoscut, şi mînia
28 ta. Pentru căci te-ai mîniat asupra Mea. Şi trufa ta s-au suit întru urechile Meale, şi voiu pune undeţile Meale în nările tale şi frîu în buzele tale şi te voiu întoarce în calea carea ai
29 venit întru ea. Şi acesta e ţie semnul: Vei mînca într-acest an ceale strînse şi în anul al doilea cealea ce răsar; şi la anul al treilea – sămînţă şi seacere şi răsădiri de vii, şi veţ
30 mînca roada lor. Şi va adaoge cea hălăduită casă a casii Iudii rădăcina cea ce au rămas jos
31 şi va face roadă sus. Căci den Ierusalim va ieşi rămăşiţă şi, mîntuindu-se, den muntele Sionului'. Rîvnirea Domnului puterilor va
32 face aceastea. Nu aşa, aceastea zice Domnul către împăratul asiriilor: 'Nu va întra în cetatea aceasta, zice Domnul, şi nu va săgeta acolo săgeată şi nu va apuca preste ea
33 pavăţă şi nu va turna preste ea movilă. Pre calea carea au venit, întru ea să va întoarce, şi în cetatea aceasta nu va întra, zice Domnul.
Şi voiu sprejeni pentru cetatea aceasta, ca să 34
o mîntuiesc pre dînsa, pentru Mine şi pentru David, robul Mieu'". Şi fu pînă în noapte; 35
şi ieşi îngerul Domnului şi lovi în tabăra asirianilor 185000. Şi să mînecară dimineaţa şi iată, toţ – trupuri moarte. Şi să rădică şi 36
mearse şi să întoarse Senahirim, împăratul asirianilor, şi lăcui în Ninevi. Şi fu el închi- 37
nîndu-se în casa lui Neserah, dumnezăului lui; şi Adrameleh şi Sarasar, fiiul lui, l-au lovit pre dînsul cu sabie şi scăpară la pămîntul Ararat. Şi împărăţi Asordan, fiiul lui, în locul lui.

CAP XX

În zilele acealea bolnăvi Ezichia de 1
moarte. Şi întră către el Isaia, feciorul lui Amos, prorocul, şi zise către el: „Aceastea zice Domnul: 'Porunceaşte casii tale, căce mori tu şi nu vei trăi!'" Şi întoarse Ezichia faţa lui către 2
păreate şi să rugă către Domnul, zicînd: „O, 3
dară Doamne, adu-Ţi aminte de mine, dară cîte am umblat înaintea Ta cu adevăr şi cu inemă plină, şi binele întru ochii Tăi am făcut!" Şi au plînsu Ezichias cu plîngere mare. Şi era Isaia în curtea cea den mijloc, 4
şi cuvîntul Domnului să făcu către el, zicînd: „Întoarce-te şi vei zice către Ezi- 5
chia, povăţitoriul norodului Mieu: 'Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui David, tătîne-tău: 'Auzit-am ruga ta şi am văzut lacrămile tale. Iată, Eu te voiu vindeca pre tine, şi în ziua a treia te voiu sui la Casa Domnului; Şi voiu 6
adaoge preste anii tăi 15 ani şi den mîna împăratului asirianilor te voiu mîntui, şi cetatea aceasta, şi voiu scuti pentru cetatea aceasta, pentru Mine şi pentru David, robul Mieu'". Şi zise Isaia să ia o păpuşe de 7
smochine şi să puie preste rană şi să va însănătoşi. Şi zise Ezichias către Isaia: „Ce e 8
semnul că mă va mîntui Domnul şi mă voiu sui la Casa Domnului în ziua a treia?" Şi 9
zise Isaias: „Acesta – ţie semnul de la Domnul că va face Domnul cuvîntul carele au grăit: Mearge-va umbra zeace stepene, de să va întoarce zeace stepene". Şi zise Ezichias: 10
„Pre uşor e umbra a pleca zeace stepene. Nu, ce să să întoarcă umbra zeace stepene înapoi". Şi strigă Isaia prorocul către Domnul 11
şi să întoarse umbra la numere înapoi zeace stepene. În vreamea aceaea au trimis 12
Marodah Valadan, fiiul lui Valadan, împăratul Vavilonului, [carte] şi manaa către Ezichia, căce au auzit că au bolnăvit Ezichia. Şi să 13
bucură pentru dînşii Ezichia şi le arătă loru toată casa lui nehotha, argintul şi aurul şi unsori-

le şi untdelemnul cel bun şi casa unealtelor lui şi cîte s-au aflat în visteriile lui. Nu era loc carele n-au arătat lor Ezechia în casa lui şi
14 întru toată obläduirea lui. Şi întră Isaia prorocul către împăratul Ezechia şi zise către el: „Ce au grăit oamenii aceştea? Şi de unde au venit către tine?“ Şi zise Ezechias: „Den
15 pămînt departe au venit către mine, de la Vavilon“. Şi zise: „Ce au văzut în casa ta?“ Şi zise Ezechias: „Toate cîte-s în casa mea au văzut. Nu era în casa mea carea n-am arătat lor, ce încă şi ceale den visteriile meale au
16 văzut“. Şi zise Isaia către Ezichia: „Ascultă
17 cuvîntul Domnului: 'Iată, zile vin, zice Domnul, şi să vor lua toate cîte-s în casa ta şi cîte au cîştigat părinţii tăi pînă în ziua aceasta la Vavilon va întra'. Şi nu va rămînea cuvînt
18 carele au zis Domnul: 'Şi fiii tăi carii vor ieşi de la tine, pre carii vei naşte, se voru lua şi vor fi hadîmi în casa împăratului Vavilonu-
19 lui'“. Şi zise Ezechias către Isaia: „Bun e cuvîntul Domnului carele au grăit. Fie pace în
20 zilele meale!“ Şi rămăşiţele cuvintelor Ezichiei şi toată sila lui şi cîte au făcut, fîntîna şi ştiubeaiul, şi bägă apă în cetate, nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor
21 împăraţilor Iudii? Şi adormi Ezechias cu părinţii lui şi să îngropă în cetatea lui David. Şi împărăţi Manasi, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXI

1 Fiiu de 12 ani era Manasi cînd împărăţi el şi 55 de ani împărăţi el în Ierusa-
2 lim. Şi numele maicii lui – Ofovia. Şi făcu răul întru ochii Domnului şi mearse după urîciunile limbilor cărora au scos Domnul de către faţa fiilor lui
3 Israil. Şi să întoarse şi zidi ceale nalte carele surpă Ezichia, tatul lui,şi rădică jîrtăvnic lui Vaal şi au făcut desişurile, în ce chip au făcut Ahaav, împăratul lui Israil, şi să închină
4 la toată putearea ceriului şi sluji lor. Şi zidi jîrtăvnic în Casa Domnului, în ce chip zice Domnul: „În Ierusalim voiu pune numele
5 Mieu!“, Şi zidi jîrtăvnic la toată putearea ceriului într-amîndoao curţile Casii Domnu-
6 lui Şi petrecea pre fiii lui pren foc şi să descînta şi să vrăjiia şi făcu grăitori în pîntece şi gîcitori; înmulţi a face răul întru ochii Domnu-
7 lui, ca să-L scîrbească pre El. Şi puse cioplitul desişului în casă în carea zise Domnul către David şi către Solomon, fiiul lui: „În casa aceasta şi în Ierusalim, în carea am ales dentru toate fealiurile lui Israil, şi voiu pune
8 numele Mieu acolo în veac Şi nu voiu mai adaoge a clăti piciorul lui Israil de la pămîntul carele am dat părinţilor lor, carii vor cruţa toate cîte am poruncit,după toată porunca carea au poruncit lor robul Mieu, Moisi“. Şi n-au ascultat şi i-au înşălat pre 9
dînşii Manasi a face răul întru ochii Domnului mai mult decît limbile carele au stins Domnul den faţa fiilor lui Israil. Şi grăi Domnul cu 10
mîna robilor Lui, prorocilor, zicînd: „Pentru carele cîte au făcut Manasi, împăratul 11
Iudei, urîciunile aceaste reale den toate cîte au făcut amoreul cel denaintea lui, şi au scos pre Iuda întru idolii lor, Nu aşa, aceastea 12
zice Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu aduc reale preste Ierusalim şi Iuda, cît fieştecarele, auzind, vor răsuna amîndoao urechile lui; Şi voiu întinde preste Ierusalim 13
măsura Samariei şi cantariul casii lui Ahaav şi voiu stinge pre Ierusalim, în ce chip să stinge urciorul cela ce să unge şi să întoarce de către faţa lui; Şi voiu goni rămăşiţa moştenirii 14
Meale şi voiu da pre ei în mîinile vrăjmaşilor lor şi vor fi în jaf şi în pradă la toţi vrăjmaşii lor, Pentru căci au făcut răul întru ochii 15
Miei şi era pornindu-Mă cu urgie den ziua carea am scos pre părinţii lor de la Eghipet şi pînă în ziua aceasta!'“ Şi încă sînge nevi- 16
novat au vărsat Manasi mult foarte, pînă unde au umplut Ierusalimul gură la gură, afară den păcatele lui carele au păcătuit pre Iuda ca să facă răul întru ochii Domnului. Şi rămăşi- 17
ţele cuvintelor lui Manasi, şi toate cîte au făcut, şi păcatul lui carele au păcătuit, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei? Şi adormi Manasi împreună cu 18
părinţii lui şi să îngropă în grădina casii lui, în grădina lui Oza. Şi împărăţi Amos, fiiul lui, în locul lui. Fiiu de 22 de ani Amos cînd împă- 19
răţi el, şi 2 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Mesolam, fata lui Arus den Itevaa. Şi făcu răul întru ochii Domnului, 20
în ce chip au făcut Manasi, tatul lui, şi mearse întru toată calea carea au mers tatul lui şi sluji idolilor cărora au slujit tatul lui şi să închină lor Şi părăsi pre Domnul Dumnezeul 21
părinţilor lui şi n-au mers în calea Domnului. Şi să rădicară slugile lui Amos către 22
dînsul şi omorîră pre împăratul în casa lui. Şi lovi tot nărodul pămîntului pre toţi 23
ceia ce s-au rîdicat preste împăratul Amos, şi împărăţi norodul pre Iosia, feciorul lui, pentru el. Şi rămăşiţele cuvintelor lui 24
Amos cîte au făcut, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iudii? Şi-l astrucară pre dînsul în groapa lui, în gră- 25
dina lui Oza. Şi împărăţi Iosia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XXII

Fiiu de 8 ani era Iosias cînd împărăţi 1
el şi 31 de ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicei lui – Iethdia, fata lui Edia, den Vasuroth.

2 Şi făcu ce e direpţ întru ochii Domnului şi
mearse întru toată calea lui David, tătîne-său,
3 nu s-au ferit în direapta au în stînga. Şi fu
întru 18 ani ai împăratului Iosiei, în luna a
şaptea, trimise împăratul pre Sapfan, feciorul lui Eseliu, feciorul lui Mosolam, logofătul
4 Casii Domnului, zicînd: „Suie-te către Helchia, preotul cel mare, şi pecetluiaşte argintul
cela ce s-au băgat în Casa Domnului, carele au
5 băgat cei ce păzăsc pragul de la norod, Şi
să-l dea pre el pre mînile celor ce fac lucrurile
celor ce stau în Casa Domnului". Şi-l deade
pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului
6 ca să întărească vedec al casii, Teslarilor şi
clăditorilor şi zidarilor, şi ca să cîştige leamne
şi pietri cioplite, ca să întărească vedec al
7 casii. Însă nu lua lor sama argintului cela ce
8 da lor, căci cu credinţă ei fac. Şi zise Helchias, preotul cel mare, către Sapfan logofătul: „Cartea Legii am aflat în Casa Domnului".
Şi deade Helchias lui Sapfan cartea şi o citi
9 pre ea. Şi aduse către împăratul Iosia şi
întoarse împăratului cuvînt şi zise: „Topit-au
robii tăi argintul carele s-au aflat în Casa
Domnului şi l-au dat pre el pre mîna celor ce
fac lucrurile cealea ce stau în Casa Domnu-
10 lui". Şi zise Sapfan logofătul către împăratul, zicînd: „Cartea Legii mi-au dat mie Hel-
11 chias preotul". Şi o citi pre ea Sapfan
înaintea împăratului. Şi fu deaca auzi împăratul cuvintele Cărţii Legii, şi-ş rupse hainele
12 lui. Şi porunci împăratul Helchiei preotului
şi lui Ahicam, feciorul lui Sapfan, şi lui Ahovor, feciorul lui Miheu, şi lui Sapfan logofătul
13 şi Asaiei, robului împăratului, zicînd: „Păsaţ, cercaţ pre Domnul pentru mine şi pentru
tot norodul mieu şi pentru tot Iuda, pentru
cuvintele cărţii aceştiia ce s-au aflat, căci mare
e urgia Domnului aţîţată întru noi, pentru
care lucru n-au ascultat părinţii noştri cuvintele cărţii aceştiia, ca să facă după toate ce-s
14 scrise asupra noastră". Şi mearse Helchia
preotul şi Ahicam şi Ahovar şi Sapfan şi
Asaias către Oldana prorociţa, fămeaia lui
Selim, feciorul lui Thecue, feciorul lui Aras,
păzitoriului de haine, şi aceasta lăcuia în Ierusalim, în maseni, şi grăiră către ea după
15 aceasta. Şi zise lor: „Aceastea zice Domnul
Dumnezeul lui Israil: Ziceţ omului celuia ce
16 v-au trimis pre voiu către mine: 'Aceastea
zice Domnul: 'Iată, Eu aduc realele preste locul acesta şi preste ceia ce lăcuiesc preste el, toate cuvintele cărţii care au citit împăratul Iudii,
17 Pentru care lucru M-au părăsit pre Mine şi tămîie la alţi dumnezei, pentru ca să Mă mînie întru toate faptele mînelor lor, şi să va aţîţa mînia
Mea în locul acesta şi nu se va stinge'. Şi 18
către împăratul Iudii, pre cela ce au trimis pre
voiu să cercaţ pre Domnul, aceasta să ziceţ
către el: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeul
lui Israil: 'Cuvintele carele ai auzit, pentru 19
care lucru căci s-au mîniat inema ta şi te-ai
ruşinat de către faţa Domnului, în ce chip ai
auzit cîte am grăit preste locul acesta şi pre
ceia ce lăcuiesc întru el, ca să fie întru stingere
şi întru osîndă, şi ţ-ai rupt hainele tale şi ai
plîns înaintea Mea, şi încă Eu am auzit – zice
Domnul – Nu aşa, Eu te adaog către părin- 20
ţii tăi şi te vei aduna la mormîntul tău cu pace
şi nu se vor ivi întru ochii tăi întru toate răutăţile carele Eu aduc preste locul acesta şi pre
ceia ce lăcuiesc pre el'". Şi întoarseră împăratului cuvîntul.

CAP XXIII

Şi trimise împăratul şi adună către el 1
pre toţi bătrînii Iudei şi Ierusalimului.
Şi să sui împăratul la Casa Domnului, 2
şi tot omul Iudei şi toţi ceia ce lăcuiesc
în Ierusalim – împreună cu el, şi preoţii
şi prorocii şi tot norodul, de la mic pînă la
mare, şi ceti la urechile lor toate cuvintele
Cărţii Făgăduinţei, ce s-au aflat în Casa Domnului. Şi să sculă împăratul către stîlp şi 3
puse făgăduinţă înaintea Domnului ca să
meargă denapoia Domnului şi a păzi poruncile Lui şi mărturiile Lui şi direptăţile Lui, cu
toată inima şi cu tot sufletul, ca să rădice
cuvintele făgăduinţei aceştiia, ce-s scrise pre
cartea aceasta. Şi stătu tot norodul întru făgăduinţă. Şi porunci împăratul Helchiei, 4
preotului celui mare, şi preoţilor îndoirii şi
celor ce păzăsc pragul, ca să scoaţă den beseareca Domnului toate unealtele ceale făcute lui
Vaal şi desimei şi a toată putearea ceriului, şi
le arse pre eale afară den Ierusalim, în Sadimoth al Chiedrilor, şi puse ţărîna lor la Vethil. Şi au ars pre homarimi care i-au dat 5
împăraţii Iudei şi tămîia întru ceale înalte şi
întru cetăţile Iudei şi întru împrejurele Ierusalimului şi pre cei ce tămîia lui Vaal şi soarelui şi lunii şi la mazorothi şi la toată putearea
ceriului. Şi scoase desişul den Casa Dom- 6
nului afară den Ierusalim, la pîrîul Chiedrilor,
şi-l arse pre el la pîrîul Chiedrilor şi-l mărunţi
ca ţărîna şi aruncă ţărîna lui la groapa fiilor
norodului. Şi surpă casa cadisimilor celor 7
den Casa Domnului, unde acolo muierile
ţesea podoabele desişului. Şi aduse pre 8
toţi preoţii den cetăţile Iudei, şi pîngări
ceale înalte unde au tămîiat acolo preoţii,
de la Dan şi pînă la Viersavie. Şi surpă
casa porţilor celor de la uşa porţii lui Iisus,
boiarenului cetăţii, cel den stînga omu-

9 lui în poarta cetăţii. Însă nu s-au suit preoţii celor înalte către jîrtăvnicul Domnului în
Ierusalim, fără numai a mînca azime în mijlo-
10 cul fraţilor lor. Şi pîngări pre Tofeth, pre
cela den rîpa fiiului Enom, ca să petreacă om
pre feciorul lui şi om pre fata lui lui Moloh
11 pren foc. Şi au ars caii carii au dat împăra-
ţii Iudei soarelui, întru întrarea Casii Domnu-
lui, la cămara lui Nathan scopitul, în Farurim,
12 şi carul soarelui au ars în foc. Şi jîrtăvnicile
cealea de preste casa cea înaltă a lui Ahaz,
carele au făcut împăraţii Iudei, şi jîrtăvnicile
carele au făcut Manasis într-amîndoao curţile
Casii Domnului le surpă împăratul şi le rupse
de acolo şi aruncă ţărîna lor la pîrîul Chiedri-
13 lor. Şi casa cea de către faţa Ierusalimului,
cea den na direapta muntelui Mosthath,
carele au zidit Solomon, împăratul lui Israil,
Asalii, urîciunii sidoneanilor, şi lui Hamos,
pricăjirea lui Moav, şi lui Moloh, urîciunii fii-
lor lui Ammon, au pîngărit împăratul. Şi surpă
14 stîlpii Şi sfărîmă desişurile şi împlu locu-
15 rile lor de oase de oameni. – Şi încă jîrtăv-
nicul cel den Vethil, cel înalt, carele au făcut
Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcă-
tuit pre Israil, şi jîrtăvnicul acela şi cel înalt
l-au sfărîmat, şi zdrobi pietrile lui şi fărîmă ca
16 ţărîna şi arse desişul. Şi să abătu Iosias şi
văzu mormînturile cealea ce era acolo în
cetate şi trimise şi luo oasele den mormînturi
şi arse preste jîrtăvnic şi-l pîngări pre el, după
cuvîntul Domnului, carele au grăit omul lui
Dumnezău, cînd sta Ierovoam la praznec,
preste jîrtăvnic. Şi întorcîndu-se Iosia, rîdică
ochii lui spre mormîntul omului lui Dumne-
17 zău, celui ce au grăit cuvintele aceastea, Şi
zise: „Ce e movila aceaea carea eu văzu?“ Şi
ziseră lui oamenii cetăţii: „Omul lui Dumne-
zău iaste, cela ce au ieşit de la Iuda şi au che-
mat cuvintele aceastea, carele au chemat
18 preste jîrtăvnicul den Vethil“ Şi zise:
„Lăsaţi pre el, om să nu clătească oasele lui!“
Şi să aflară oasele lui cu oasele prorocului
19 celui ce au venit de la Samaria. – Şi încă
toate casele celor înalte, cealea den cetăţile
Samariei, carele au făcut împăraţii lui Israil ca
să mînie pre Domnul, le mută Iosias şi făcu
lor toate lucrurile carele au făcut în Vethil.
20 Şi au junghiat pre toţi preoţii celor înalte, pre
cei ce era acolo, pre jîrtăvnicile lor, şi arse oa-
sele oamenilor preste eale. Şi să întorsără la Ie-
21 rusalim. Şi porunci împăratul la tot norodul,
zicînd: „Faceţi Paştele Domnului Dumnezăului
vostru în ce chip iaste scris pre Cartea Făgăduin-
22 ţii aceştiia!“ Căce nu s-au făcut Paştele aceas-
tea den zilele judecătorilor carii judeca pre
Israil şi tuturor zilelor împăraţilor lui Israil şi
împăraţilor Iudii, Fără numai în 18 ani ai 23
Iosiei împăratului s-au făcut Paştele aceastea
Domnului în Ierusalim. Şi încă pre grăitorii 24
den pîntece şi pre gîcitori şi therafinii şi idolii
şi toate pricăjirile ce s-au făcut, ceale den
pămîntul Iudii, şi în Ierusalim, le-au scos
împăratul Iosias, pentru ca să întărească
cuvintele Legii, ceale scrise pre cartea carea
au aflat Helchia preotul în Casa Domnului.
Aseamene lui nu s-au făcut mai nainte de el 25
împărat carele s-au întorsu către Domnul cu
toată inima lui şi cu tot sufletul lui şi cu toată
vîrtutea lui, după toată leage lui Moisi, şi după
el nu s-au sculat de potriva lui. Însă nu 26
S-au întorsu Domnul de mînia urgiei Lui ceii
mari carea S-au mîniat cu urgia Lui întru
Iuda, preste toate urgisirile carele au mîniat
pre El Manasi. Şi zise Domnul: „Şi pre 27
Iuda îl voiu depărta de către faţa Mea în ce
chip am depărtat pre Israil, şi voiu părăsi
cetatea aceasta carea am ales în Ierusalim, şi
casa carea am zis: 'Va fi numele Mieu
acolo'“. Şi rămăşiţele cuvintelor Iosiei, şi 28
toate cîte au făcut, nu-s aceastea scrise pre
Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor
Iudii? Şi întru aceastea zile să sui Farao 29
Nehao, împăratul Eghipetului, asupra împă-
ratului asirianilor, la rîul Efrathului. Şi
mearse Iosia împăratul întru întimpinarea lui;
şi-l omorî pre el Nehao în Maghiedo, deca l-au
văzut pre el. Şi-l suiră pre el slugile lui 30
mort în Maghiedo şi-l adusără pre el la Ieru-
salim şi-l astrucară pre el în mormîntul lui, în
cetatea lui David. Şi luară norodul pămîntului
pre Ioahaz, feciorul Iosiei, şi-l unsără pre el
şi-l împărăţiră pre el în locul tătînisău. Fiiu de 23 de ani era Ioahaz cînd împă- 31
răţi el şi 3 luni împărăţi în Ierusalim. Şi
numele maicii lui – Amitan, fata Ieremiei, den
Lovna. Şi făcu răul înaintea Domnului, 32
după toate cîte au făcut părinţii lui. Şi-l 33
mută pre el Farao Nehao în Reflaa, în pămîn-
tul Emathului, ca să nu împărăţească în Ieru-
salim; şi deade pagubă pre pămînt 100 de
talanţi de argint şi 100 de talanţi de aur. Şi 34
împărăţi Farao Nehao preste dînşii pre Elia-
chim, feciorul Iosiei, împăratul Iudii, pentru
Iosia, tatul lui; şi întoarse numele lui: Ioa-
chim. Şi pre Ioazar au luat şi l-au dus la Eghi-
pet şi au murit acolo. Şi argintul şi aurul au 35
dat Ioachim lui Farao. Însă au pus bir pămîn-
tului ca să dea argintul pre rostul lui Farao;
om după putearea lui au dat argintul şi
aurul de la norodul pămîntului ca să dea
lui Farao Nehao. Fiiu de 25 de ani era 36

Ioachim cînd împărăţi el şi 11 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Eldaf, fata
37 lui Fadel, den Ruma. Şi făcu răul întru ochii Domnului, după toate cîte au făcut părinţii lui.

CAP XXIV

1 În zilele lui, să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi i să făcu lui Ioachim rob 3 ani; şi să întoarse şi
2 ficleni întru dînsul. Şi trimise Domnul lui pre tîlharii haldeilor şi pre tîlharii Siriei şi pre tîlharii Moavului şi pre tîlharii fiilor lui Ammon; şi-i trimise pre ei în pămîntul Iudei ca să să întărească, după cuvîntul Domnului, carele au grăit cu mîna
3 robilor Lui, prorocilor. Însă mînia Domnului era asupra Iudei, să să leapede el de cătră faţa Lui, pentru păcatele lui Manasi, după
4 toate cîte au făcut. Şi încă sînge nevinovat au vărsat şi umplu Ierusalimul de sînge nevinovat. Şi nu vru Domnul să Să îmblînzască.
5 Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ioachim, şi toate cîte au făcut, nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor
6 Iudei? Şi adormi Ioachim cu părinţii lui şi împărăţi Iehonias, fiiul lui, pentru dînsul.
7 Şi nu mai adaose încă împăratul Eghipetului să iasă den pămîntul lui, căci au luat împăratul Vavilonului, de la pîrîul Eghipetului pînă la rîul Efrathului, toate cîte era ale împăratului
8 Eghipetului. Fiiu de 18 ani era Ioachim cînd împărăţi el şi 3 luni împărăţi în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Nestha, fata lui Ela-
9 nasthan, den Ierusalim. Şi făcu răul întru ochii Domnului, după toate cîte au făcut tatul
10 lui. Şi în vreamea aceaea să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, preste Ierusa-
11 lim şi veni la cetate întru încunjurare. Şi întră Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la cetate la Ierusalim, şi slugile lui bătea pre
12 ea. Şi ieşi Ioachim, împăratul Iudei, la împăratul Vavilonului, el şi slugile lui şi maica lui şi boiarii lui şi scopiţii lui, şi-i luo pre ei împăratul Vavilonului într-a a opta an al împără-
13 ţiei lui. Şi scoase toate visteriile de acolo, cealea den Casa Domnului, şi visteriile casii împăratului, şi tăie toate vasele ceale de aur carele au făcut Solomon, împăratul lui Israil, în beseareca Domnului, după cuvîntul Dom-
14 nului, Şi mută Ierusalimul, şi pre toţi boiarii şi pre cei tari la vîrtute, robime 10000, şi tot teslariul şi închietoriul; şi n-au rămas,
15 afară den săracii pămîntului. Şi mută pre Iehonia la Vavilon, şi pre maica împăratului şi pre muierile împăratului şi pre scopiţii lui. Şi pre cei tari ai pămîntului i-au dus la streinătate, den
16 Ierusalim la Vavilon, Şi pre toţi oamenii puterii, 7000, şi pre teslari şi pre închietori, 1000, toţi tari, făcînd războiu, şi-i aduse pre ei împăratul Vavilonului în streinare la Vavilon. Şi împărăţi împăratul Vavilonului pre 17
Vathania, feciorul lui, în locul lui, şi-i puse numele lui: Sedechias. Fiiu de 21 de ani – 18
Sedechia cînd împărăţi el şi 11 ani împărăţi în Ierusalim. Şi numele maicii lui – Amita, fata Ierimiei, de la Lovna. Şi făcu răul întru 19
ochii Domnului, după toate cîte au făcut Ioachim. Căci mînia Domnului era preste 20
Ierusalim şi întru Iuda, pînă i-au lepădat pre ei de cătră faţa Lui. Şi ficleni Sedechia întru împăratul Vavilonului. Şi fu în anul al 21
9 al împărăţiei lui, în luna a zeacea, în 11 ale lunii, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi toată putearea lui, preste Ierusalim; şi să tăbărî asupra lui Şi zidi preste 22
el zid împrejur prejur el. Şi veni cetatea întru încunjurare pînă la 11 ani ai împăratului Sedechiei, În 9 ale lunii [a patra], şi să 23
întări foametea în cetate; şi nu era pîine norodului pămîntului. Şi să rupse cetatea, şi toţi 24
oamenii războiului ieşiră noaptea, calea porţii cei den mijlocul zidurilor, aceasta iaste a grădinii a împăratului, şi haldeii – împrejurul cetăţii. Şi mearseră calea cea arăpască, Şi 25
goni putearea hadeilor denapoia împăratului şi-l ajunseră pre el în Aravothul lui Ieriho, şi toată putearea lui răsipiră de asupra lui. Şi prinseră pre împăratul şi-l aduseră 26
pre el cătră împăratul Vavilonului, la Devlatha, şi grăi cu el judecată. Şi pre fiii 27
Sedechiei îi junghe înaintea ochilor lui; şi orbi pre ochii Sedechiei şi-l legă pre el cu obezi şi-l duse pre el la Vavilon. Iară în luna a 28
cincea, în 7 ale lunii, acesta e anul al 19 al lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, veni Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, cela ce sta înaintea împăratului Vavilonului, în Ierusalim. Şi arse Casa Domnului şi casa 29
împăratului şi toate casele în Ierusalim; şi toată casa mare au arsu-o cel mai mare preste bucătari. Şi zidul Ierusalimului după 30
împrejur îl surpă putearea haldeilor. Şi 31
prisosirea norodului şi ce au rămas în cetate şi pre cei căzuţi, carii au căzut la împăratul Vavilonului, şi rămăşiţa întăriturii rîdică Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Şi den săracii pămîntului lăsă cel 32
preste bucătari, de viari şi de plugari. Şi 33
stîlpii cei de aramă, cei den Casa Domnului, şi cuiuburile şi marea cea de aramă, cea den Casa Domnului, sfărîmară haldeii şi aduseră arama lor la Vavilon. Şi căldările şi cîrli- 34
gele şi potirile şi căţiile şi toate vasele ceale de aramă, cu carele slujesc cu eale, au luat. Şi 35
cădelniţile şi păharăle ceale de aur şi ceale de argint Au luat bucătariul cel mare. Stîlpi 2 şi 36

o mare şi fundurile carele au făcut Solomon Casii Domnului – nu era trasul arămii a toate
37 vasele. De 18 coţi înălţimea unui stîlp; şi cel de asupra lui, cel de aramă, şi înălţimea unui bold, de 3 coţi; şi mreaja şi rodiile preste bold împrejur – toate de aramă. Şi ca aceastea – la stîlpul al doilea, şi rodii 100, preste mreaje
38 împrejur. Şi luo cel mai mare preste bucătari pre Saraia, preotul cel mare, şi pre Sofonia feciorul ce era al doilea, şi pre cei 3 ce
39 păzăsc pragul. Şi den cetate au luat un hadîm, carele era ispravnic preste oamenii cei de războiu, şi 5 oameni de cei ce văd faţa împăratului, cei ce s-au aflat în cetate, şi pre logofătul boiarenului puterii, cel ce tocmeaşte norodul pămîntului, şi 60 de oameni dentru norodul pămîntului, cei ce s-au aflat în
40 cetate. Şi-i luo pre dînşii Navozardan, cel mai mare preste bucătari, şi-i aduse pre ei către împăratul Vavilonului, la Devlatha,
41 Şi-i lovi pre ei împăratul Vavilonului şi-i omorî pre ei la Devlatha, în pămîntul Emathului. Şi să depărtă cu lăcaşul Iuda de asupra
42 pămîntului lui. Şi norodul carele au rămas în pămîntul Iudei, pre carele au lăsat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi puse preste ei pre Godolia, feciorul lui Safaan.
43 Şi auziră toţi boiarii puterii, ei şi oamenii lor, căci au pus împăratul Vavilonului pre Godolia, şi veniră către Godolia, la Masifa: şi Izmaail, feciorul Nathaniei, şi Ionaan, feciorul lui Carie, şi Sarais, feciorul lui Thanamath Netofatheneanul, şi Iezoneas, feciorul lui
44 Lahathi, ei şi oamenii lor. Şi să jură Godolia lor şi oamenilor lor şi zise lor: „Nu vă teameţi de treacerea haldeilor! Şădeţi pre pămînt şi slujiţi împăratului Vavilonului, şi bine va fi
45 voao!“ Şi fu în luna a şaptea, veni Izmail, fiiul Nathaniei, fiiul lui Elisama, den seminţia împăraţilor, şi zeace oameni cu el. Şi lovi pre Godolia, şi muri, şi pre jidovi şi pre haldei
46 carii era împreună cu dînsul la Masifa. Şi să sculă tot norodul, de la mic pînă la mare, şi boiarii puterii, şi întrară la Eghipet, căci s-au
47 spăreat de către faţa haldeilor. Şi fu în 37 de ani ai streinătăţii lui Ioachim, împăratului Iudei, întru a 12 lună, în 27 ale lunii, înălţă Evelmerodah, împăratul Vavilonului, în anul împărăţiei lui, capul lui Ioachim, împăratul
48 Iudei, şi-l scoase pre el den casa pazii lui Şi grăi către el bune şi deade scaunul lui deasupra scaunelor împăraţilor celor dem-
49 preună cu el în Vavilon. Şi premeni hainele păzii lui şi mînca pîine pururea înaintea
50 lui, toate zilele vieţii lui. Şi ospăţul lui – ospăţ pururea s-au dat lui den casa împăratului, cuvînt al zilii – în ziua lui, toate zilele vieţii lui.

CARTEA ÎNTÎIA PARALIPOMENON

CAP I

Adam, Sith, Enos, Cainan, Maleleil, 1/2
Iared, Enoh, Mahthusala, Lameh, 3
Noe, Sim, Ham, Iafeth. Fiii lui 4/5
Iafeth: Gomer, şi Magog, şi Madai, şi
Ioian, Elisa, şi Thovev, şi Mosoh, şi
Thiras, 8. Şi feciorii lui Gomer: Ashanam, 6
şi Rifath, şi Thorgama, 3. Şi fiii Ioian: 7
Elida, şi Tharsig, şi Hettiim, şi Dodanin, 4.
Fiii lui Ham: Hus, şi Mesrem, Fud, şi Hanaan, 8
4. Şi fiii lui Hus: Sava, şi Evilat, şi Sevata, 9
şi Regmon, şi Sevehatha, 5. Şi fiii lui
Regma: Sava şi Dadan. Şi Hus au născut 10
pre Nevrod. Acesta au început a fi uriaş vînătoriu pre pămînt. Şi Mestrem au născut 11
pre Ludiimi, şi pre Enomiimi, şi pre Laviimi,
şi pre Nethoseimi, Şi pre Faftheroimi, şi 12
pre Fetrosoneimi, şi pre Hasloimi, de unde au
ieşit de acolo filistiimi şi caththoriimii; Şi 13
Hanaan au născut pre Sidona, cel dentîi născut al lui, Şi pre Hetteu, şi pre Evuseu, şi 14
pre Amoreu, şi pre Ghiergheseu, Şi pre 15
Eveu, şi pre Arucheu, şi pre Eseneu, Şi pre 16
Aruadeu, şi pre Samareu, şi pre Amathi. Şi 17
fiii lui Sim: Elam, şi Asur, şi Arfaxad, şi Lod, şi
Araam, şi Uz, şi Eul, şi Ghiether, şi Mosoh.
Şi Arfaxad au născut pre Cainan, şi Cainan au 18
născut pre Sala, şi Sala au născut pre Ever.
Şi lui Ever s-au născut 2 fii, numele unuia: 19
Falec, căce întru zilele lui să împărţi pămîntul,
şi numele fratelui lui, Iectan. Şi Iectan au 20
născut pre Elmodad, şi pre Salef, şi pre Arsemoth, şi pre Iader, Şi pre Adoram, şi pre 21
Uzal, şi pre Decla, Şi pre Gamaal, şi pre 22
Avimeil, şi pre Sava, Şi pre Ufir, şi pre Evilat, 23
şi pre Ioav; toţi aceştea – feciorii lui Iectaan. Fiii lui Sim: Arfaxad, Cainan, Sala, 24
Ever, Falec, Ragav, Seruh, Nahor, Thara. 25/26
Avram – acesta e Avraam. Fiiul lui Avraam: 27/28
Isaac şi Izmail. Şi aceastea-s naşterile lor: 29
întîi născut [lui] Izmail – Naveoth; şi Chidar,
şi Avdeil, şi Mavsam, Şi Masema, şi Duma, 30
şi Massa, şi Adad, şi Theman, şi Ietur, şi
Nafis, şi Chiedma; aceştea sînt fii lui Izmail,
12. Şi fiii Heturii, ţiitoarei lui Avraam; şi-i 31
născu lui pre Zemvraam, şi pre Iexan, şi
Madam, şi pre Madiam, şi pre Ezvoc, şi pre
Sue (şase). Şi fiii lui Iexan: Sava şi Dadan, 32
2; şi fii lui Dadan: Raguil, şi Navdeil, şi
Assuelim, şi Lateseim, şi Lomim, 5. Şi 33
fiii lui Madiam: Ghiefaar, şi Ofer, şi

Enoh, şi Avida, şi Eldad; toţi aceştea – feciorii
34 Hetturii. Şi născu Avraam pre Isaac; fiii lui
35 Isaac: Isaf şi Israil. Fiii lui Isaf: Elifaz, şi
36 Raguil, şi Ievul, şi Ieglom, şi Core. Toţi fiii
lui Elifaz: Theman, şi Omar, Sofar, şi Gotham,
şi Chienez, 5; iară Thamna, ţiitoarea lui Eli-
37 faz, au născut lui pre Amalic. Şi fiii [lui]
Raguil: Naheth, şi Zare, şi Samme, şi Maze, 4.
38 Şi fiii lui Siir: Lotan, şi Suvan, şi Sevegon,
şi Ana, şi Doson, şi Asar, şi Rison, 7.
39 Şi fiii lui Lotan: Hori şi Imaan, şi sora lui
40 Lotan: Thamna, 3. Fiii lui Suvan: Aduar, şi
Manaathu, şi Uval, şi Sapfi, şi Onan, 5; şi fiii
41 lui Sevegon: Aia şi Anan, 2. Şi fiii lui Anan:
Dison şi Elevama, fata lui Anan, 2; şi fiii lui
Dison: Amadam, şi Esevan, şi Iethran, şi
42 Haran, 4. Şi fiii lui Asar: Valaam, şi Zaran,
şi Ilacan, 3; şi fiii lui Degon: Us şi Anaan,
43 doi. Şi aceştea-s împăraţii lor carii au
împărăţit în pămîntul Edomului mai nainte de
ce au împărăţit împărat întru fiii lui Israil:
Vala, feciorul lui Sepfor, şi numele cetăţii lui:
44 Dennava. Şi muri Vala şi împărăţi în locul
45 lui Iovaav, feciorul lui Zara den Vosira. Şi
muri Iovav şi împărăţi pentru el Asom, den
46 pămîntul Themanon. Şi muri Ason şi
împărăţi pentru el Adad, feciorul lui Vadad,
cela ce au lovit Madeamul, în ţarena lui Moav;
47 şi numele cetăţii lui: Evith. Şi muri Adad şi
48 împărăţi pentru el Samaa den Meserica. Şi
muri Samaa şi împărăţi pentru el Saul den
49 Rovoth, cei de lîngă rîu. Şi muri Saul şi
împărăţi pentru el Valenon, feciorul lui Aho-
50 vor. Şi muri Valenon şi împărăţi pentru el
Adad – Varath; şi numele cetăţii lui: Faul; şi
numele muierii lui: Metavel, fata lui
51 Mezaad. Şi muri Adad şi să făcură domni
în Edom: domn Theman, domn Alua, domn
52 Iethar, Domn Elevama, domn Ila, domn
53 Finon, Domn Scriez, domn Theman, domn
54 Vamail, Domn Gamesil, domn Areraman;
aceştea-s domnii Edomului.

CAP II

1 Şi aceştea-s fiii lui Israil: Ruvin,
Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon,
2 Dan, Iosif, Veniamin, Nethalim, Gaad
3 şi Asir. Fiii Iudii: Ir, şi Avnan, şi
Silom, 3; aceştea s-au născut lui den
fata lui Sur, Sana Hananiteanca; şi să făcu Ir,
cel dentîiu născut al Iudii, rău înaintea Dom-
4 nului şi-l omorî pre el. Şi Thamar, noru-sa,
născu lui pre Fares şi pre Zara;toţ aceştea, fiii
5 Iudii, 5. Fiii lui Fares: Esrom şi Amoil.
6 Şi fiii lui Zara: Zamvri, şi Itham, şi Ethan, şi
7 Calhad, şi Darale; toţ aceştea, 5. Şi fiii lui
Harmi: Ahar, cel ce au turburat pre Isra-
il carele au făcut pricăjire la procleţire. Şi 8
fiii lui Itham: Azarias. Şi fiii lui Esrom, carii 9
s-au născut lui: Ieremeil, şi Aram, şi Aha-
lovi. Şi Aram au născut pre Aminadav, şi 10
Aminadav au născut pre Naason, boiarenul
casii Iudii. Şi Naasson au născut pre Sal- 11
mon, şi Salmon au născut pre Vooz. Şi 12
Vooz au născut pre Ovid, şi Ovid au născut
pre Iesee. Şi Iesee au născut pre cel dentîiu 13
născut al lui, Eliav, şi Aminadav – al doilea, şi
Samaa – al treilea, Şi Nathanail – al patru- 14
lea, şi Reila – al cincilea, Şi Asac – al şase- 15
lea, şi David – al şaptelea. Şi surorile lui: 16
Saruia şi Avighea; şi fiii Saruiei: Avesei, şi
Ioav, şi Asail, 3 aceştea. Şi Avigheia au 17
născut pre Amese, şi tatul lui Amesei, Iereth
Izmailteanul. Şi Ahalovi, feciorul lui 18
Esrom, au luat pre Azuva muiare, şi pre
Irioth; şi aceştea-s fiii ei: Iasar, şi Suvav, şi
Avdom. Şi muri Azuva; şi-ş luo lui Halev şi 19
pre Efrath, şi-i născu lui pre Ur. Şi Ur au 20
născut pre Uri, şi Uri au născut pre Vese-
leil. Şi după aceasta întră Iesrom către fata 21
lui Mahir, tatul lui Galaad, şi el o luo pre ea, şi
el de 65 de ani era, şi-i născu lui pre Ghiesuv.
Şi Ghiesuv au născut pre Iair, şi era lui 23 de 22
cetăţ în pămîntul Galaadului. Şi luo Ghe- 23
suv şi Aram oraşile lui Iair, de la ei, pre
Canath şi satele ei, 64 de cetăţ; toate aceastea
– ale fiilor lui Mahir, tatul lui Galaad. Şi 24
după ce au murit Esrom, au venit Halev [la]
Efrath şi [la] muierea lui Esrom, Avia, şi
născu lui pre Asdom, tatul lui Thecoe. Şi 25
era fiii lui Ierameil, celui dentîiu născut al lui
Esrom: cel dentîiu născut Ram, şi Vaana, şi
Aram, şi Asom, fratele lui. Şi era altă 26
muiare lui Ierameil, şi numele ei – Atara;
aceasta iaste maica lui Unam. Şi era fiii lui 27
Araam, celui dentîiu născut [lui] Ierameil:
Maas, şi Iamin, şi Acor. Şi era feciorii lui 28
Unam: Samme şi Iedae; şi fiii lui Samme:
Nadav şi Avisur. Şi numele muierii lui Avi- 29
sur – Avighea; şi-i născu lui pre Ozva şi pre
Modi. Şi fiii lui Nadav: Salad şi Afain; şi 30
muri Salad neavînd fii. Şi fiiul lui Afain, 31
Iesi; şi fiiul lui Iesi, Sosan; şi fiiul lui Sosan,
Dade. Şi fiii lui Dade: Ahisame, Iether şi 32
Ionathan; şi muri Iether neavînd feciori. Şi 33
fiii lui Ioanathan: Faleth şi Zaza; aceştea era
feciori lui Ierameil. Şi nu era la Sosan 34
feciori, fără de numai feate. Şi la Sosan 35
slugă era un eghiptean; şi numele lui – Ieraa.
Şi deade Sosan pre fata lui lui Ieraa, slugii
lui, întru muiare şi născu lui pre Ethi. Şi 36
Ethi născu pre Nathan, şi Nathan născu
pre Zavad, Şi Zavad născu pre Oflad, şi 37
Oflad născu pre Ovid, Şi Ovid născu pre 38

39 Iu. Iu născu pre Azaria, Şi Azaria născu
40 pre Hellis, şi Hellis născu pre Eliasa, Şi
Eliasa născu pre Sasomai, şi Sasomai născu
41 pre Salum, Şi Salum născu pre Iecomian,
42 şi Iecomias născu pre Elisama. Şi fiii lui
Halev, fratelui lui Ierameil: Maasa, cel dentîiu
născut al lui; acesta e tată lui Zif; şi fiii lui:
43 Marisa, tatul lui Hevron. Şi fiii lui Hevron:
44 Core, şi Thafu, şi Recom, şi Saama. Şi
Saama au născut pre Raem, tatul lui Ieresaan,
45 şi Ieresaan au născut pre Sama. Şi fiiul lui
Sama, Maon; şi Maon – tatul lui Vethsur.
46 Şi Ghefa, posadnica lui Halev, au născut pre
Araam, şi pre Mosa, şi pre Gazer; şi Aran au
47 născut pre Gazaz. Şi fiii lui [Iahdai]: Iade-
regma, şi Ioatham, şi Ghirsom, şi Falet, şi
48 Ghiefa, şi Segaf. Şi posadnica lui Halev,
Moha, au născut pre Siver şi pre Tharhana.
49 Şi născu Sef, tatul lui Madmina, şi pre Saul,
tatul lui Madevina, şi tatul lui Aghievda; şi
50 fata lui Halev – Asha. Aceştea era fiii lui
Halev: fiii lui Or, celui dentîiu născut; Efra-
51 thasoval, tatul lui Cariathiarim; Şi Solo-
mon, tatul lui Vithleaem; şi Mari, tatul lui
52 Vethghedor. Şi era fii la Soval, tatul lui
Cariathiarim: Araa, şi Esic, şi Amanith, şi
53 Umasfae, Şi Cariathiarim, şi Mifithim, şi
Isamathim, şi Isamariim; dentru aceştea au
54 ieşit saratheii şi esthaolii. Şi fiii lui Salomo:
Vithleém, şi Netofati, şi Ataroth, ai casii lui
55 Ioav, şi jumătate ai Manathisariei. Şi
semenţia cărturarilor, ce lăcuia în Iavis:
Thargathiim şi Sohathim; aceştea-s cheneii,
ceia ce au ieşit de la Emath, tatul casii lui
Rihav.

CAP III

1 Şi aceştea era fiii lui David, cei ce s-au
născut lui în Hevron: cel dentîiu năs-
cut Amnon, cu Ahinaam Israilteanca;
al doilea, Daluia, cu Avighea Carmi-
2 leanca; Al treilea, Avesalom,
feciorul Maahaii, featii lui Tholmai, împăratu-
lui den Ghesur; al patrulea, Adonia, feciorul
3 Anghithei; Al cincilea, Savatias, cu Avitala;
al şaselea, Iethraam, cu Aglaa, muiarea
4 lui. Şase i s-au născut lui în Hevron; şi
împărăţi acolo 7 ani, 6 luni; şi 33 de ani au
5 împărăţit în Ierusalim. Şi aceştea i s-au
născut lui în Ierusalim: Samaa, şi Sovav, şi
Nathan, şi Solomon, 4, cu Virsavie, fata lui
6/7 Amiil; Şi Evar, şi Elisama, Şi Elifalet, şi
8 Naghis, şi Iafet, şi Iafie, Şi Elisama, şi
9 Eliada, şi Elifalet, 9, Toţi fiii lui David,
afară dentru fiii ţiitorilor, şi Thamar, sora
10 lor. Şi fiii lui Solomon: Rovoam, Avia, fiiul
lui, Asa, fiiul lui, Iosafat, fiiul lui, Ioram, fiiul
11/12 lui, Ohozias, fiiul lui, Ioas, fiiul lui, Ama-
sias, fiiul lui, Ozias, fiiul lui, Ioatham, fiiul
13 lui, Ahaz, fiiul lui, Ezichias, fiiul lui, Manasi,
14 fiiul lui, Amon, fiiul lui, Iosias, fiiul lui.
Şi fiii Iosiei: cel dentîiu născut – Iohanan, al 15
doilea – Ioachim, al treilea – Sadechias, al
patrulea – Sellum. Şi fiii lui Ioachim: Ieho- 16
nias, fiiul lui, Sedechias, fiiul lui. Şi fiii 17
Iehoniei–Asir: Salathiil, fiiul lui, Şi Melhi- 18
raam, şi Fadeas, şi Anesar, şi Ezechia, şi
Osamo, şi Savadias. Şi fiii lui Fadeia: 19
Zorovavel şi Semei; şi fiii lui Zorovavel:
Mosolam, şi Anania, şi Salimim, sora
lor, Şi Asuve, şi Oel, şi Varahia, şi Asadia, 20
şi Asoved, 5. Şi fiii Ananiei: Falteas, şi 21
Iesias, fiiul lui, Rafa, fiiul lui, Orna, fiiul lui,
Avdia, fiiul lui, Sehenias, fiiul lui. Şi fiiul 22
Seheniei: Samia; şi fiii Samiei: Latus, şi Ioal,
şi Veri, şi Noadi, şi Saf (şase); şi fiii Noadiii:
Eleone, şi Ezechia, şi Ezdricam, 3. Şi fiii 23
Elione: Uadia, şi Eliasevon, şi Fadea, şi
Acaum, şi Ionan, şi Dalea, şi Anan, şapte.

CAP IV

Şi fiii Iudei: Fares, Esrom, şi Harmi, şi 1
Or, şi Suva, Şi Sadeas, fiul lui; şi 2
Suva au născut pre Ieth, şi Ieth au
născut pre Ahimai şi pre Lad. Şi 3
aceastea-s naşterile lui Arathi. Şi
aceştea-s fiii lui Etan: Iesrail, şi Iesman, şi
Ievdan; şi numele surorii lor: Eseadesfon.
Şi Fanuil, tatul lui Gador, şi Ezer, tatul lui 4
Osa, aceştea-s fiii lui Or, celui dentîiu născut
lui Efratha, tatul lui Vithleaem. Şi lui Asur, 5
tatul lui Thecue, era 2 muieri: Hala şi
Maara. Şi născu lui Maara pre Ahaz, şi pre 6
Afer, şi pre Theman, şi pre Aastir; toţi aceş-
tea – fiii lui Nouras. Şi fiii lui Halaa: Sereth, 7
şi Soor, şi Esthanam. Şi Cozu au născut 8
pre Enov, şi pre Soviva, şi naşterile fratelui
lui Rihaav, fiii lui Iarin. Şi era Iavis mai slă- 9
vit decît fraţii lui, şi maica lui au chemat
numele lui Iavis, zicînd: „Căci am născut cu
dureare“. Şi chemă Iavis pre Dumnezăul 10
lui Israil zicînd: „Blagoslovind, mă vei blagos-
lovi, şi vei înmulţi hotarăle meale, şi mîna Ta
va fi cu mine, şi vei face conoştinţe ca să nu
mă smereşti“. Şi-i aduse lui Dumnezău toate
cîte au cerşut. Şi Halev, tatul Ahăi, au năs- 11
cut pre Mahir; acesta e tatul lui Asathon. Şi 12
Asathon au născut pre Safrefa, şi pre Fesi, şi
pre Thana, tatul cetăţii lui Naas, fratele lui
Selom, al lui Chenezi şi lui Ahaz; aceştea-s
bărbaţii Rifaii. Şi fiii lui Chienez: Gothoniil 13
şi Saraia; şi fiii lui Gothoniil: Athath şi [Ma-
nathi]; Şi Manathi au născut pre Gofra, şi 14
Saraia au născut pre Ioraam, tatul lui Ghesasa-
rim, căci teslariu era. Şi fiii lui Halev, fiiul lui 15
Iefoni: Iru, Ila şi Naam; şi fiiul lui Iralaa:
Chinez. Şi fiii lui Amelim: Zif, şi Zifa, şi Thiria, 16
şi Eseril. Şi fiii lui Evri: Iether, Morad, şi Ofer, 17
şi Iamon; şi născu Ether pre Marun, şi pre Seme,
şi pre Iesva, tatul lui Ghedor, şi tatul lui

18 Esthamon. Şi fămeaia lui aceasta, Andia, au născut lui pre Iared, tatul lui Ghiedor, şi pre Aver, tatul lui Soho, şi pre Iethiil, tatul lui Zanoi; şi aceştea-s fiii Vethiei, featei lui
19 Farao, carea o au luat Moril. Şi fiii muierii Idumeancii, surorii lui Hanem; şi Dalia, tatul lui Chieila, şi Simeon, tatul lui Iomam; şi fiii lui Nem, tatul lui Chieila; al lui Garmi, al lui
20 Esthemon, Mahathi. Şi fiii lui Simeon: Amnon, şi Ramnon, fiiul lui Anaan, şi Thimnon; şi fiii lui Es: Zohath, şi fiii lui
21 Zohath. Fiii lui Eilo ai fiiului Iudei: Ir, tatul lui Livaac, şi Laada, tatul lui Marisa, şi naşterea rudelor lui Evdathavus, casii lui
22 Iesova, Şi Ioachim, şi oamenii lui Hoziva, şi Ioas, şi Sarafi, carii au lăcuit în Moav şi-i întoarse pre dînşii Avvedir la Mathuchiim.
23 Aceştea-s cărămidari, carii lăcuiescu în Taim şi Gadira cu împăratul şi întru împărăţia lui să
24 întăriră şi lăcuiră acolo. Fiii lui Simeon:
25 Namuil, şi Iamin, şi Iariv, Zare, Şi Salem,
26 fiiul lui, Masan, fiiul lui, Masma, fiiul lui. Şi fiii lui Masma: Savud, fiiul lui, Samad, fiiul lui,
27 Zachur, [fiiul lui], Semei, fiiul lui. Şi lui Semei – fii 16 şi feate 6; şi la fraţii lor nu era fii mulţi şi toate seminţiile lor nu s-au înmulţit ca
28 fiii Iudii. Şi lăcuiră în Virsavie, şi în
29 Savada, şi în Monada, şi în Esersual, Şi în
30 Valaa, şi în Asem, şi în Tholad, Şi în Va-
31 thuil, şi în Erma, şi în Sichilag, Şi în Veth Marhavod, şi Imisuseosin, şi casii Varuseurim; aceastea-s cetăţile lor, pînă la împăratul
32 David. Şi satele lor: Itam şi In, Remnon şi
33 Thohan, şi Assan, cetăţile [5]. Şi toate satele lor pre împrejurul cetăţilor acestora, pînă la Vaal, aceasta e ţinearea lor şi socoteala
34 lor. Şi Mosovav, şi Amalic, şi Iosias, feciо-
35 rul Amasiei, Şi Ioil, şi Iu, fiiul Asaviei, şi
36 fiiul Sareiei, fiiul lui Aseil, Şi Elione, şi Iacova, şi Iesuia, şi Aseas, şi Iedeil, şi Ismail,
37 şi Vaneas, Şi Zuza, fiiul lui Safe al fiiului lui Alom, fiiul lui Iedia, fiiul lui Semri, fiiul lui
38 Sameu. Aceştea-s care au trecut întru numele boiarenilor, întru naşterile lor; şi întru casele moşiilor lor să înmulţiră întru
39 înmulţime. Şi mearseră pînă a veni Ierara, pînă la răsăriturile Gheii, ca să cearce păşune
40 dobitoacelor lor. Şi aflară păşune multe şi bune, şi pămîntul largu înaintea lor, şi pace, şi linişte, căce era den fiii lui Ham, celor ce
41 lăcuia acolo mai denainte. Şi veniră aceştea ce era scrişi pre nume, în zilele Iezechiei, împăratului Iudii, şi loviră pre lăcuitorii lor, şi pre minei, pre carii au aflat acolo, şi procleţiră pre ei pînă în ziua aceasta, şi au lăcuit în locul lor, căce păşune dobitoacelor lor era acolo.
42 Şi dentru dînşii, den fiii lui Simeon, au mersu la muntele Siir oameni 500; şi Faltias, şi Noadias, şi Rafeas şi Oziil, fii sînt boiarinilor.
43 Şi au lovit pre ceialalţi, cei ce au rămas ai lui Amalic şi au lăcuit acolo pînă în ziua aceasta.

CAP V

1 Şi fiii lui Ruvin, celui dentîi născut a lui Israil, – căce acesta e cel dentîiu născut şi, deaca să sui el pre patul părintelui său, au dat blagoslovenia lui fiiului său, lui Iosif, fiiu lui Israil, şi
2 nu s-au rudit întru naştere dentîiu; Căce Iuda tare era cu vîrtute şi întru fraţii lui şi întru povăţitoriu dentru el; şi blagoslovenia
3 lui Iosif –. Fiii lui Ruvin, celui dentîiu născut a lui Israil: Enoh şi Fallù, Esrom şi
4 Harmi. Fiii lui Ioil: Semei şi Vaneas, fiiul
5 lui, şi fiii lui Gog, fiiul lui Semei, Fiiul lui,
6 Miha, fiiul lui, Risin, fiiul lui, Veccra, fiiul lui, pre carele l-au mutat Thegla Falasar, împăratul lui Asur; acesta e boiarenul lui
7 Ruvin. Şi fraţii lui, moşiei lui, întru socotealele lor, după naşterile lor: boiarenul Ioil şi
8 Zaharia. Şi Vale, feciorul lui Azuz, feciorul lui Sama, feciorul lui Ioil; acesta au lăcuit în Aroir, şi la Novan, şi la Veelmaon. Şi cătră
9 răsărit au lăcuit pînă venind ei în pustiiu, de la rîul Efratului, căce dobitoacele lor multe era
10 în Galaad. Şi în zilele lui Saul au făcut războiu cătră nemearnici şi au căzut în mînile lor, lăcuind în şatrele lor, toţi despre răsăritul
11 Galaadului. Fiii lui Gadu, den prejma lor, au lăcuit în pămîntul Vasanului, pînă la Selha.
12 Ioil, cel dentîiu născut, şi Safan – al doilea, şi
13 Iani, logofătul Vasanului. Şi fraţii lor, după casele moşiilor lor: Mihail, şi Mosolam, şi Sovee, şi Iora, şi Iohan, şi Ovia, şi Ovid, şapte.
14 Aceştea-s fiii lui Avihail, fiii lui Ruvi, Iaadi, fiii Galaadului, fiii lui Mihail, fiii lui Iese,
15 fiii lui Iede, fiiul lui Voz. Al fratelui fecior lui Avdiil, fiiul lui Guni, boiarin casii moşiilor,
16 Lăcuia în Galaad, în Vasan, şi întru oraşile lor, şi toate împrejurele Saromului, pînă la
17 ieşire. A tuturor socotinţă – în zilele lui Iotham, împăratului Iudii, şi în zilele lui Ierovoam, împăratul lui Israil. Fiii lui Ruvin şi
18 ai lui Gad şi jumătate de fealiul a lui Manasi, dentru fiii puterii, oameni rădicînd paveze şi sabie, şi împlînd arcul, şi învăţaţ războiu –
19 44 760, ieşind la rînduială. Şi făcură războiu cu agarineanii, şi cu Itur, şi cu Nafis, şi cu
20 Navavdion, şi să întăriră preste dînşii. Şi să deaderă în mînile lor agarineanii şi toate lăcaşurile lor, căci cătră Dumnezeu au strigat

în războiu şi le asculta lor, căci au nădejduit
21 pre El. Şi au prădat marfa lor cămile 5 000
şi den oi 250 000 şi măgari 2 000 şi suflete de
22 oameni au robit 100 000; Căci răniţ mulţi
au căzut, căci de la Dumnezeu era războiul. Şi
lăcuiră în locul lor pînă la mutarea în streină-
23 tate. Şi jumătate de feal al lui Manasi au
lăcuit pămîntul de la Vasan pînă la Vaan-
Ermon şi Sanir, şi muntele Aermon; şi ei în
24 Livan s-au înmulţit. Şi aceştea-s mai-marii
caselor moşiilor lor: Gofer, şi Iessi, şi Eliil, şi
Ierimia, şi Iodonia, şi Iediil, oameni vîrtucioşi
în puteare, oameni numiţ boiari, după casele
25 moşiilor lor. Şi au defăimat întru Dumne-
zeul părinţilor lor şi au curvit denapoia dum-
nezeilor noroadelor pămîntului, pre carii
26 i-au rădicat Dumnezeu de cătră faţa lor. Şi
rădică Dumnezeul lui Israil duhul lui Ful,
împăratul asirianilor, şi duhul lui Thegla
Falasar, împăratul asirianilor, şi prişleşiră
pre Ruvin, şi pre Gad, şi pre jumătate de fea-
liu a lui Manasi, şi-i duseră pre dînşii la Aalan,
şi Iovor, şi Araan, şi la rîul Gozan, pînă în ziua
aceasta.

CAP VI

1 Fiii lui Levi: Ghedson, Caath şi
2 Merari. Şi fiii lui Caaf: Amvram, şi
3 Isaar, Hevron, şi Oziil. Şi fiii lui
Amvram: Aaron, şi Moisi, şi Mariam;
şi fiii lui Aaron: Nadaav, şi Aviud,
4 Eleazar, şi Ithamar. Şi Eleazar au născut
pre Finees, şi Finees au născut pre Aviud,
5 Şi Aviud au născut pre Voche, şi Voche au
6 născut pre Ozi; Şi Ozi au născut pre Sarea,
7 şi Sarea au născut pre Marioth, Şi Marioth
au născut pre Amaria, şi Amaria au născut
8 pre Ahitov; Şi Ahitov au născut pre Sadoc,
9 şi Sadoc au născut pre Ahimaas; Şi Ahi-
maas au născut pre Azaria, şi Azaria au năs-
10 cut pre Ionan; Şi Ionan au născut pre Aza-
ria, – acesta este Azaria carele au preoţit în
casa carea au zidit Solomon în Ierusalim –.
11 Şi au născut Azarias pre Amaria, şi Amarias
12 au născut pre Ahitov; Şi Ahitov au născut
pre Sadoc, şi Sadoc au născut pre Sel-
13 lum; Şi Sellum au născut pre Elchia, şi
14 Elchia au născut pre Azaria; Şi Azaria au
născut pre Sarea, şi Sarea au născut pre Iose-
15 dec; Şi Iosedec mearse cînd muta Domnul
pre Iuda şi pre Ierusalim în mîna lui Navoho-
16 nosor, la Vavilon. Fiii lui Levi Ghiedson:
17 Caath şi Merari. Şi aceastea-s numele fii-
18 lor lui Ghiedson: Luveni şi Semei. Şi fiii lui
Caath: Amvram, şi Isaar, Hevron şi Oziil.
19 Şi fiii lui Merari: Mooli şi Musi; şi aceastea-s
20 rudeniile lui Levi, după moştenirea lor. Lui
Ghiedson: Lovani, fiiul lui, Iath, fiiul lui,
21 Semna, fiiul lui; Iola, fiiul lui, Addo, fiiul
lui, Zara, fiiul lui, Iethri, fiiul lui. Fiii lui 22
Caath: Isaar, fiiul lui, Aminadav, fiiul lui,
Core, fiiul lui, Asir, fiiul lui; Elcana, fiiul 23
lui, Avisaf, fiiul lui, Asir, fiiul lui, Caath, fiiul
lui; Uriil, fiiul lui, Ozia, fiiul lui, Saul, fiiul 24
lui. Şi fiii lui Elcana: Amasi, fiiul lui, Amioth, 25
fiiul lui, Elcana, fiiul lui, Sufi, fiiul lui, 26
şi Naath, fiiul lui; Eliav, fiiul lui, Ieremeil, 27
fiiul lui, Elcana, fiiul lui, Samuil, fiiul lui. Şi 28
fiii lui Samuil: cel dentîiu al lui născut, Ioil, şi
al doilea al lui, Avia. Fiii lui Merari: Mooli, 29
fiiul lui, Loveni, fiiul lui, Semei, fiiul lui, Ozia,
fiiul lui, Samaa, fiiul lui, Ananis, fiiul lui, 30
Asea, fiiul lui. Şi aceştea-s pre carii au pus 31
David pre mîna celor ce cîntă în Casa Domnu-
lui, întru aşăzarea sicriiului, de cînd s-au aşă-
zat; Şi era slujind înainte, în preajma cor- 32
tului casii mărturiei, cu cîntare, pînă a zidi
Solomon Casa Domnului în Ierusalim; şi au
stătut după judecata lor, la slujbele lor. Şi 33
aceştea-s ceia ce stau, şi fiii lor, dentru fiii lui
Caath: Aman cîntăreţul, fiiul lui Ioil, al fiiului
lui Samuil, Al fiiului lui Elcana, al fiiului lui 34
Ieremeil, al fiiului lui Eliav, al fiiului lui
Naath, Al fiiului lui Sufi, a fiiului lui Elcana, 35
al fiiului lui Amioth, al fiiului lui Amasi, Al 36
fiiului lui Elcana, al fiiului lui Ioil, al fiiului lui
Azariaei, al fiiului lui Safaniei, Al fiiului lui 37
Maath, al fiiului lui Aser, al fiiului lui Avia-
sath, al fiiului lui Elcana, al fiiului lui Asir, al
fiiului lui Core, al fiiului lui Aminadav, Al 38
fiiului lui Isaar, al fiiului lui Caath, al fiiului lui
Levi, al fiiului lui Israil. Şi fratele lui Asaaf, 39
cela ce sta den direapta lui Asaf, fiiul Varahiei,
al fiiului lui Samaa, Al fiiului lui Mihail, al 40
fiiului lui Masil', al fiiului lui Melhiei, Al 41
fiiului lui Ithaniei, al fiiului lui Zara, al fiiului
lui Adail, Al fiiului lui Itham, al fiiului lui 42
Zemma, al fiiului lui Semei, Al fiiului lui 43
Iaath, al fiiului lui Ghedson, al fiiului lui
Levi. Şi fiii lui Merari, fraţii lor de na 44
stînga: Etham, feciorul lui Husi, al feciorului
Avdiei, al feciorului lui Mahoi, Al fecioru- 45
lui Saviei, al feciorului Amasiei, al feciorului
lui Helisiei, Al feciorului Amasiei, al fecio- 46
rului lui Vanni, al feciorului lui Samir, Al 47
feciorului lui Mooli, al feciorului lui Musi, al
feciorului lui Merari, al feciorului lui Levi.
Şi fraţii lor, după casele moşiilor lor, daţi, 48
leviţii, la toată slujba posluşeniei cortului
Casii Domnului. Şi Aaron şi fiii lui, tămîind 49
preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot, şi preste
jîrtăvnicul tămîierii, la tot lucrul sfînt al
sfintelor, şi a să ruga pentru Israil, după
toate cîte au poruncit Moisi, robul lui Dumne-
zău. Şi aceştea-s fiii lui Aaron: Elia- 50

zar, fiiul lui, Finies, fiiul lui, Aviud, fiiul lui;
51 Vochi, fiiul lui, Ozi, fiiul lui, Sarea, fiiul lui;
52 Marioth, fiiul lui, Amaria, fiiul lui, Ahitov, fiiul
53/54 lui; Sadoc, fiiul lui, Ahimaas, fiiul lui. Şi aceastea-s lăcaşurile lor, întru oraşele lor şi întru hotarăle lor, fiilor lui Aaron, rudeniei lui
55 Caath, căci lor li s-au făcut sorţii. Şi deade
56 lor pre Hevron, în pămîntul Iudei, Şi ceale după împrejur ale ei prejur ea, iară ţarinile cetăţii şi satele ei au dat lui Halev, feciorul lui
57 Iefone. Şi fiilor lui Aaron au dat cetăţile pribeagilor, pre Hevron şi pre împrejururile
58 ei, şi pre Lovna şi pre împrejururile ei, Şi pre Alom şi pre împrejururile ei, şi pre Chielom şi pre împrejururile ei, şi pre Davir şi pre
59 împrejururile ei; Şi pre Asan şi pre împrejururile ei, şi pre Vethsamis şi pre împrejururile ei, şi pre Vethsur şi pre împrejururile
60 ei. Şi de la fealiul lui Veniamin: pre Gavaon şi pre împrejururile ei, şi pre Alamoth şi pre împrejururile ei, şi pre Elamve şi pre împrejururile ei, şi pre Anathoth şi pre împrejururile ei, toate cetăţile lor – 13 cetăţi,
61 întru rudeniile lor. Şi fiiilor lui Caath, celor rămaş dentru rudenia fealiului den jumătatea
62 fealiului lui Manasi, cu sorţu – cetăţi 10. Şi fiilor lui Ghiedson, după rudenia lor, den fealiul lui Asir, şi den fealiul lui Nethalim, şi den
63 fealiul lui Manasi, în Vasan – cetăţi 13. Şi fiilor lui Merari, după rudeniile lor, den fealiul lui Ruvin, şi den fealiul lui Gad, şi den fealiul
64 lui Zavulon, cu sorţu – cetăţi 12. Şi au dat fiii lui Israil leviţilor cetăţile şi pre împrejururile lor.
65 Şi au dat pre eale cu sorţu, den fealiul fiilor Iudei, şi den fealiul fiilor lui Semeon, şi den fealiul fiilor lui Veniamin, cetăţile aceastea pre carele le vor chema pre eale pre
66 nume. Şi celor de la noroadele fiilor lui Caath, s-au făcut cetăţi ale hotarălor lor, den
67 fealiul lui Efraim. Şi le-au dat lor cetăţile pribegiei, pre Sihem şi pre împrejururile ei, în muntele lui Efraim, şi pre Gazer şi pre
68 împrejururile ei, Şi pre Ecmaan şi pre împrejururile ei, şi pre Vethoron şi pre
69 împrejururile ei, Şi pre Elom şi pre împrejururile ei, şi pre Ghethrimon şi pre împre-
70 jururile ei. Şi de la jumătate de fealiu a lui Manasi: pre Enir şi pre împrejururile ei, şi pre Ievlaam şi pre împrejururile ei, rudeniii
71 fiilor lui Caath, celor rămaş. Fiilor lui Ghiedson, den rudenia a jumătatea de fealiu a lui Manasi: pre Gavlon den Vasan şi pre împrejururile ei, şi pre Astaroth şi pre împre-
72 jururile ei. Şi den fealiul lui Isahar: pre Chedes şi pre împrejururile ei, şi pre Nadar şi
73 pre împrejururile ei, Şi pre Ramoth şi pre împrejururile ei, şi pre Enaan şi pre împreju-
74 rurile ei. Şi de la fealiul lui Asir: pre Masia şi pre împrejururile ei, şi pre Ravoth şi pre împrejururile ei, Şi pre Acoac şi pre 75
împrejururile ei, şi pre Roov şi pre împrejururile ei. Şi de la fealiul lui Nethalim: pre 76
Cadis, în Galilea, şi pre împrejururile ei, şi pre Hamoth şi pre împrejururile ei, şi pre Cariathaim şi pre împrejururile ei. Şi fiilor 77
lui Merari, celor rămaşi, de la fealiul lui Zavulon: pre Remon şi pre împrejururile ei, şi pre Cadis şi pre împrejururile ei. Şi de decin- 78
dea de Iordan, Ieriho, despre răsăritul Iordanului, den fealiul lui Ruvin: pre Vosor, în pustiiu, şi pre împrejururile ei, şi pre Esa şi pre împrejururile ei, Şi pre Cadimoth şi pre 79
împrejururile ei, şi pre Moapsath şi pre împrejururile ei. Şi den fealiul lui Gad: pre 80
Ramath, în Galaad, şi pre împrejururile ei, şi pre Naim şi pre împrejururile ei, Şi pre 81
Esevon şi pre împrejururile ei, şi pre Iazir şi pre împrejururile ei.

CAP VII

Şi aceştea-s fiii lui Isahar: Thola, şi 1
Fua, Iasur, şi Somvran, 4. Şi fiii lui 2
Thola: Ozi, şi Rafaias, şi Iaroil, şi Amin, şi Iathan, şi Samuil, boiari, după casele moşiilor lor, lui Thola, vîrtucioş la puteare, după naşterile lor; numărul lor, în zilele lui David: 22000 şi 600. Şi fiii lui Ozi: Iezri; şi fiii lui Iezri: 3
Mihaail, şi Savdias, şi Ioil, şi Iosias – 5, boiari, toţi aceştea. Şi împreună cu ei, după naş- 4
terile lor, după casele moşiilor lor, tîlhari la puteare să să rînduiască la războiu: 36000, căci au înmulţit muieri şi feciori. Şi fraţii 5
lor, la toate rudeniile lui Isahaar, tari la puteare: 87000, rudenia lor toată. Şi fecio- 6
rii lui Veniamin: Vale, şi Hovor, şi Iedeil, 3. Şi fiii lui Vale: Esevon, şi Ozias, şi Oziil, 7
şi Ierimuth, şi Urias – 5, boiari ai caselor moşiilor lor, tari la puteare; şi rudenia lor: 22000 şi 34. Şi fiii lui Hovor: Samaria, şi 8
Ioas, şi Eliezer, şi Eliana, şi Amaria, şi Iermuth, şi Avia, şi Anathoth, şi Elmethem; toţ aceştea – fiii lui Hovor; Şi rudenia lor, 9
după naşterile lor, boiari caselor moşiilor lor, tari la puteare: 20000 şi 200. Şi fiii lui 10
Iedeil: Valaam; şi fiii lui Valaam: Iseos, şi Veniamin, şi Aod, şi Ahanaan, şi Zithan, şi Tharsis, şi Asair; Toţi aceştea – fiii lui 11
Iedeil, boiari ai moşiilor, tari la vîrtute, 17000 şi 200, ieşind cu puteare a bate războiu. Şi 12
Safan, şi Ifan, şi fiii lui Ierimuth Essud, fiiul lui; Nethalim, fiiul lui; Iesiil, şi Goni, şi 13
Ieser, şi Selaim, fiii lui Valaam, fiiul lui. Fiii 14
lui Manasi: Esriil, pre carele au născut posadneca lui, Sirianca, şi au născut [şi] pre Mahir, tatul lui Galaad. Şi Mahir au luat muiare 15
[din ai] lui Ofir şi lui Safin; şi numele surorii lor: Maaha; şi numele celui al doilea: Salpaad; şi să născură lui Salpaad

16 feate. Şi născu Maaha, fata lui Mahor, fiiu şi-i chemă numele lui: Fares; şi numele frate-
17 lui lui: Sooror; Şi fiii lui: Ilam şi Racam; şi fiii lui Ilam: Valaam. Aceştea-s fiii lui Gaad,
18 al fiiului lui Mahir, al fiiului lui Manasi. Şi sora lui, Melhedi, au născut pre Iesud şi pre
19 Aviezer şi pre Maala. Şi să făcură fiii lui Samira: Iim, şi Sihem, şi Lochiim, şi Eniam; şi fiii lui Efraim: Thusalam, şi Raam, fiiul lui, şi
20 Thaam, fiiul lui; Şi Elad, fiiul lui, şi Thaa,
21 fiiul lui; Şi Zavad, fiiul lui, şi Suthela, fiiul lui, şi Ezer, şi Elada; şi uciseră pre ei oamenii den Ghieth, cei ce s-au născut la acel pămînt,
22 căci s-au pogorît să ia dobitoacele lor. Şi plînse Efraim, tatul lor, zile multe, şi veniră
23 fraţii lui să-l mîngîie pre el. Şi întră cătră fămeaia lui şi luo în pîntece; şi născu fecior şi chemă numele lui: Varie, căci întru răutăţ
24 s-au făcut în casa lui. Şi fata lui, Saraa, întru cei rămaş; şi zidi [ea] pre Vethoron, şi pre cea de jos şi pre cea de sus, şi pre Sadra.
25 Şi Rafa, fiiul lui; şi Rasef, şi Thala, fiiul lui; şi
26 Thaan, fiiul lui; Şi Ladan, fiiul lui; şi
27 Amiud, fiiul lui; Elisama, fiiul lui; Run, fiiul
28 lui; Iosie, fiiul lui. Şi ţinearea lor şi lăcaşul lor, Vethil, şi oraşăle ei; şi despre răsărit, Noaran, cătră apusuri Gazerul şi oraşăle ei, şi Sihem şi featele ei, pînă la Gaza şi oraşăle
29 ei; Şi pînă la hotarăle fiilor lui Manasi: Vethsan şi featele ei, Thaanac şi featele ei, şi Maghiedon şi featele ei; Dor şi oraşăle ei. Întru aceastea au lăcuit fiii lui Iosif, fiiul lui
30 Israil. Fiii lui Asir: Iammna, şi Esud, şi Ies-
31 sue, şi Varie, şi Sare, sora lor. Şi fiii Variii:
32 Hover şi Melhil, acesta e tată lui Zaveth. Şi Hover au născut pre Iaflet, şi pre Somir, şi
33 pre Hotham, şi pre Sul, sora lor. Şi fiii lui Iaflet: Faseh, şi Amamaath şi Asoath; aceş-
34 tea-s fiii lui Aflet. Şi fiii lui Somir: Ihiur,
35 Ravgoe, şi Iova, şi Araam. Şi fiii lui Asud, fratelui lui: Sufa, şi Iamna, şi Elim, şi
36 Amal. Fiii lui Soifa: Sue, Ariafer, şi Suan,
37 şi Vorin, Iemvra, Vasar, şi Iiud, şi Samma,
38 şi Selimvan, şi Iethran şi Veerra. Şi fiii lui
39 Iether: Iefonne, şi Fasfa, şi Are. Şi fiii lui
40 [Ula:] Olaarah, şi Aniil şi Rasia. Toţi aceş-tea, fiii lui Asir, toţi boiari casii moşiilor, aleş, tari la puteare, povăţitori boiarenilor; celor ce s-au rudit, întru starea războiului, numărul lor la rînduiala războiului: 26000.

CAP VIII

1 Şi Veniamin au născut pre Vala, cel
2 dentîiu născut al lui, şi pre Avil – al doilea, şi pre Diera – al treileà, Şi pre Nauil – al patrulea, şi pre Rafa – al cincelea. Şi să făcură feciori lui Vala: 3
Aod, Ghira, şi Aviud, Şi Avisue, şi Nami, 4
şi Aod, Ghiram, şi Sapfraan, şi Aruram. 5
Aceştea sînt boiarii moşiilor celor ce 6
lăcuiescu în Gavaa, şi mutară pre ei la Manoath. Şi Naaman, şi Ahia, şi Ghira, 7
acesta e Iglaal; şi născu Ghira pre Nazan, pre Nua. Şi Seorin au născut în cîmpul lui 8
Moav, după ce l-au trimis ei pre el, şi Osim, şi Vaara, muierile lui. Şi născu den Vaala, 9
muiarea lui, pre Iovaav, şi pre Samia, şi pre Misa, şi pre Melhom, Şi pre Ioas, şi pre 10
Sehia, şi pre Marmia; aceştea-s fiii lui, boia-rii neamurilor lor. Şi den Osim au născut 11
pre Amitov şi pre Elifaad. Şi fiii lui Elifaad: 12
Ever şi Misoam şi Samiil; acesta au zidit pre Anon, şi pre Aodon, şi featele ei, pre Aod şi
featele ei, Şi Varia, şi Sama; aceştea-s 13
boiarii neamurilor celor ce lăcuiescu în Ailam; şi aceştea-s carii au gonit pre ceia ce lăcuiescu
în Ghieth. Şi fraţii lor: Sosil, şi Iere- 14
moth, Şi Zavadia, şi Arad, Şi Avad, şi 15/16
Misolam, şi Iesfa, şi Ezia, fiii Variei; Şi 17
Zavadias, şi Mesoma, şi Ezichi, şi Aver; Şi 18
Iassi, şi Mari, şi Ezelia, şi Aovav, fiii lui
Elfaal. Şi Iachim, şi Zehri, şi Zevdi; Şi 19/20
Ilione, şi Salathi, şi Eliil; Şi Adia, şi Varia, 21
şi Samarath, fiii lui Semei; Şi Iesfan, şi 22
Avev, şi Eliil, şi Adria; Şi Avdon, şi Zehri, 23
şi Anan; Şi Ananias, şi Ilaam, şi Natha- 24
thias; Şi Iefathia, şi Fanuil, fiii lui Isaac. 25
Şi Sameas, şi Sareas, şi Ethnia; Şi Irsail, şi 26/27
Ilie, şi Zehrias, fiii lui Ieromoim. Aceştea-s 28
boiarii neamurilor, după naşterile lor, căpete-nii; aceştea au lăcuit în Ierusalim. Şi în 29
Gavaon au lăcuit (Iiil), tatul lui Gavaon; şi numele muierii lui: Maha. Şi fiiul lui cel 30
dentîiu născut: Afdon; şi Sur, şi Chis, şi Vaal, şi Nadav, şi Nir; Şi Ghiedor, şi Aiu, şi fraţii 31
lui, şi Zaur, şi Mahaelud, Care au născut 32
pre Samaa; şi aceştea în preajma fraţilor lor au lăcuit în Ierusalim cu fraţii lor. Şi Nir au 33
născut pre Chis, şi Chis au născut pre Saul, şi Saul au născut pre Ionathan, şi pre Melhisue, şi Aminadav, şi pre Ezvaal. Şi fiiul lui 34
Ionathan: Mefivaal – Memfivosthe; şi Mem-fivaal au născut pre Miha. Şi fiii lui Miha: 35
(Fithoth), şi Maloh, şi Thares, şi Haas. Şi 36
Haas au născut pre Ioda, şi Ioda au născut pre Elemeth, şi pre Asmoth, şi pre Zamvri; şi Zamvri au născut pre Mosa, Şi Mosa au 37
născut pre Maana; Araha, fiiul lui, Eleasa, fiiul lui, Asail, fiiul lui. Şi lui Asail – 6 fii; şi 38
aceastea-s numele lor: Esricaat, cel dentîiu născut al lui, şi Izmail, şi Azarias, şi Avdia, şi

Saria, şi Anaan; toţi aceştea – fiii lui
39 Asail. Şi fiii lui Asic, fratelui lui: Olam, cel
dentîi născut al lui, şi Iesus – al doilea, şi Eli-
40 faas – al treilea. Şi să făcură fiii lui Ulaam
bărbaţi tari la vîrtute, împlînd arcul şi înmul-
ţind fii şi fiii fiilor, 150; toţi aceştea, den fiii lui
Veniamin.

CAP IX

1 Şi tot Israilul s-au socotit după semen-
ţiile lor şi, iată, sînt scriş în cartea
împăraţilor lui Israil şi a Iudei, cu cei
ce s-au preşleşit la Vavilon, pentru
netocmeala lor, carea au strîmbat.
2 Şi cei că lăcuia mai nainte în ţinerile lor, în
cetăţile lor, Israil, şi preoţii, şi leviţii, şi cei
3 daţi. Şi în Ierusalim au lăcuit den fiii Iudei,
şi den fiii lui Veniamin, şi den fiii lui Efraim, şi
4 dentr-ai lui Manasi. Uthi, fiiul lui Amiud, al
fiiului lui Amvri, al fiiului lui Vani, den fiii lui
5 Fares, fiiului Iudei. Şi de la Silom: Asaia,
6 cel dentîiu născut al lui, şi fiii lui. Şi den fiii
7 lui Zaara: Iil şi fraţii lor, 690. Şi den fiii lui
Veniamin: Sahom, fiiul lui Vosolam, al fiiului
8 Oduiei, fiiu lui Sanua. Şi Evnaa, feciorul lui
Ierovoam, şi Elav; şi aceştea-s fiii Oziei, fiiu-
lui lui Maher, şi Mosolam, fiiul Safatiei, al
9 fiiului lui Ragoil, al fiiului lui Iavane. Şi fra-
ţii lor, după naşterile lor, 956, toţi oameni
boiari ai neamurilor, începători de părinţi,
10 după casele neamurilor lor. Şi dentru
11 preoţi: Iodae, şi Ioarim, şi Ioachim. Şi Aza-
rias, feciorul Helchiei, al fiiului lui Mosolam,
al fiiului lui Saduc, al fiiului lui Merarioth, al
fiiului lui Ahitov, povăţuitori Casii lui Dumne-
12 zeu. Şi Adiam, fiiul lui Ieroam, al fiiului lui
Pashur, al fiiului Melhiei; şi Maasi, fiiul lui
Adeil, al fiiului lui Azera, al fiiului lui Moso-
lam, al fiiului lui Maselemoth, al fiiului lui
13 Emaar. Şi fraţii lor, povăţuitori, după
casele neamurilor lor, 1760, tari la vîrtute, la
14 lucrul slujbei Casii lui Dumnezău. Şi, den
leviţ, Sameas, feciorul lui Asuv, al fiiului lui
Azricaam, al fiiului lui Saviu, al fiiului fiilor lui
15 Merari; Şi Vacvacar, şi Aris, şi Garea, şi
Mathania, fiiul lui Miha, fiiul lui Zehri, fiiul lui
16 Asaf. Şi Avdia, feciorul Sameiei, al feciorului
lui Golil, al feciorului lui Iduthun; şi Vara-
hia, feciorul lui Asaal, feciorului lui Elcana,
17 cela ce lăcuia în satele lui Netofathi. Şi por-
tarii: Sellum, şi Acum, şi Telmon, şi Eman, şi
18 fraţii lor, Sellum, boiarenul. Şi pînă în
Dadanim, în poarta împăratului despre răsă-
rituri; aceştea-s portarii la taberele fiilor lui
19 Levi. Şi Sellum, feciorul lui Core, al fecio-
rului lui Aviasaf, al feciorului lui Cồre, şi
fraţii lui, după casa neamurilor lor, cori-
teanii, preste lucrurile slujbei, păzind pazele
cortului; şi părinţii lor, la tabăra Domnului
păzind întrarea. Şi Finies, feciorul lui Elia- 20
zar, povăţuitoriu era preste dînşii înaintea
Domnului. Şi după aceasta Zacarias, fecio- 21
rul lui Mosolomi, portariu uşii cortului mărtu-
riei. Toţi aleşii întru portari la praguri, 200 22
şi 12; aceştea în curţile lor, socotinţa rudeniei
lor şi luarea de samă a lor. Pre aceştea au 23
numărat şi au pus David şi Samuil, cela ce
vedea, în credinţa lor; şi aceştea şi fiii lor – la
porţile Casii Domnului, în casa cortului, ca să
păzească la rînduială pre zile. După ceale 4 24
vînturi, şi era portari: despre răsărit, despre
mare, şi amiazăzi, şi crivăţ. Şi fraţii lor, pre 25
la curţile lor, ca să vie la al 7 a vremilor, ca să
între preste 7 zile, den vreame în vreame,
împreună cu dînşii. Căci în credinţă sînt cei 26
4 tari ai portarilor aceştea leviţii; şi era
preste cămările şi preste visteriile Casii Dom-
nului. Şi premprejurul Casii lui Dumnezău 27
vor sălăşlui, căci preste dînşii e paza lor şi
preste chei, demineaţa a deşchide porţile
Sfîntului. Şi dentr-înşii – preste unealtele 28
slujbei, căci cu număr le vor băga pre eale şi
cu număr le vor scoate pre eale. Şi dentru 29
ei – puşi preste unealte, şi preste toate veş-
mintele sfinte, şi preste făina de grîu, şi
preste vin, şi preste untdelemn, şi preste
tămîie, şi preste mirosituri. Şi den fiii 30
preoţilor era făcători de mir cu mirosiţu-
rile. Şi Matathias, dentru leviţi, acesta e cel 31
dentîiu născut al lui Salum Coriteanul, cu cre-
dinţă – preste lucrurile jîrtvei tigăii tigăitorilor
marelui preot. Şi Vaneas Cathiteanul, 32
dentru fraţii lor – preste pîinele puneriii-
înainte, ca să să gătească den sîmbătă în sîm-
bătă. Şi aceştea-s cîntăreţi boiari neamuri- 33
lor leviţilor, la cămară rînduiţi la slujba zile-
lor, căci ziua şi noaptea asupra lor era la
lucruri. Aceştea-s boiarii neamurilor levi- 34
ţilor, după naşterile lor, boiarii; aceştea au
lăcuit în Ierusalim. Şi în Gavaon au lăcuit 35
tatul lui Gavaon, Ieil; şi numele muierii lui:
Maaha. Şi fiiul lui, cel dentîiu născut, 36
Avdon; şi Sur, şi Chis, şi Vael, şi Nir, şi
Nadav, Şi Ghieddor, şi fraţii lor, Aiun, şi 37
Zehri, şi Machilod, Cela ce au născut pre 38
Samaa; şi aceştea întru mijlocul fraţilor lor au
lăcuit în Ierusalim, împreună cu fraţii
lor. Şi Nir au născut pre Chis, şi Chis au 39
născut pre Saul, şi Saul au născut pre Ionathan,
şi pre Melhisue, şi pre Aminadav şi pre Izvaail. Şi fiii lui Ionathan: Memfivaal; şi Mem- 40
fivaal au născut pre Miha. Şi fiii lui Miha: Fi- 41
loth, şi Melhiil, şi Faraa, şi Azaer. Şi Azaer au 42
născut pre Ioda, şi Ioda au născut pre Alef,

şi pre Asmoth, şi pre Zamvri; şi Zamvri au
43 născut pre Meosa; Şi Meosa au născut pre Vaana; Rafea, fiiul lui; Eleasa, fiiul lui; Asail, fiiul lui; şi lui Asail – şase fii; şi aceastea-s numele lor: Esricaam, cel dentîiu născut al lui, [Vocru], şi Ismail, şi Azarias, şi Avdiia, şi Anaan; aceştea-s fiii lui Asaail.

CAP X

1 Şi streinii de fealiu au dat războiu cătră Israil, şi fugi omul israilltean de cătră faţa celor streini de fealiu şi căzură
2 răniţi în muntele lui Ghelvue. Şi goniră cei streini de fealiu denapoia lui Saul şi denapoia fiilor lui; şi loviră cei streini de fealiu pe Ionathan şi pre Aminadav
3 şi pre Melhisue, feciorii lui Saul. Şi să îngreuie războiul preste Saul, şi aflară pre el arcaşii cu arcele, şi să înfrînse, şi să duru de
4 arce. Şi zise Saul celui ce rîdica hainele lui: „Zmulge sabia ta şi mă împunge cu ea, cîndai să vie aceşti neobrezuiţ şi mă vor batjocori". Şi nu vrea cela ce rîdica unealtele lui, că să temea foarte; şi luo Saul sabia şi căzu preste
5 ea. Şi văzu cela ce rîdica unealtele lui căci au murit Saul, şi căzu şi el preste sabia lui şi
6 muri. Şi muri Saul şi 3 feciori ai lui în ziua aceaea; şi toată casa lui deodată au
7 murit. Şi văzu tot omul lui Israil în vale că au fugit Israil, şi cum au murit Saul şi fiii lui; şi lăsară cetăţile lor şi fugiră; şi veniră cei streini
8 de fealiu şi lăcuiră întru eale. Şi fu a doa zi, şi veniră cei streini de fel ca să prade pre cei răniţi şi aflară pre Saul şi pre fiii lui căzuţi în
9 muntele lui Ghelvue. Şi dezbrăcară pre el şi luară capul lui şi unealtele lui, şi trimiseră cei streini de fealiu la pămîntul celor streini de fealiu împrejur, ca să binevestească întru
10 casele idolilor lor şi norodului lor. Şi au pus unealtele lui în casa dumnezăului lor, şi
11 capul lui au pus în casa lui Dagon. Şi auziră toţi ceia ce lăcuiescu în Iavisul Galadului toate cîte au făcut cei striini de fealiu lui Saul, şi fiilor lui, şi lui Israil; şi să sculară den Galaad tot
12 omul tare şi veniră, Şi luară trupul lui Saul şi trupurile fiilor lui şi le-au adus la Iavis; şi astrucară oasele lor supt stejariu în Iavis, şi
13 postiră 7 zile. Şi muri Saul întru fărădelegile lui, carele au nelegiuit Domnului după cuvîntul Domnului, căce n-au păzit pre el şi căce au întrebat întru ceia ce grăia den pîntece ca să cearce; şi
14 răspunse lui Samuil prorocul. Şi nu cercă pre Domnul, şi-l omorî pre el, şi întoarse împărăţia lui lui David, fiiului Iese.

CAP XI

Şi să adunară tot omul lui Israil cătră 1
David, în Hevron, zicînd: „Iată, oasele tale şi peliţele tale – noi. Şi 2
ieri şi alaltaieri, fiind Saul împărat, tu erai cel ce băgai şi scoteai pre Israil, şi zise Domnul Dumnezăul tău ţie:'Tu vei paşte pre norodul Mieu, pre Israil, şi tu vei fi întru povăţitoriu preste norodul Mieu, preste Israil'". Şi veniră toţi bătrînii lui Israil 3
cătră împăratul, la Hevron; şi puse lor împăratul David făgăduinţă în Hevron înaintea Domnului. Şi unseră pre David întru împărat preste Israil, după cuvîntul Domnului pren mîna lui Samuil. Şi mearse împăratul 4
David şi tot Israilul la Ierusalim; aceasta e Ievus, şi acolo ievuseii, cei ce lăcuia pămîntul. Şi ziseră ceia ce lăcuia în Ievus lui 5
David: „Nu vei întra aici!" Şi luo David îngrădirea Sionului, aceasta e cetatea lui David. Şi zise David: „Tot cela ce va lovi ievuseu 6
dentîiu, va fi întru boiariu şi întru voivod!" Şi să sui preste ea întîiu Ioav, feciorul Saruiei, şi să făcu întru boiaren. Şi au şăzut David 7
întru îngrădire, pentru aceaea au chemat pre ea cetatea lui David. Şi zidi cetatea împre- 8
jur, den margine şi pînă la ocol; şi Ioav au cruţat rămăşiţa cetăţii, şi au dat războiu, şi au luat cetatea. Şi mergea David, mergînd şi 9
mărindu-se, şi Domnul Atotţiitoriul – cu dînsul. Şi aceştea-s boiarii celor tari, cei ce era 10
la David, cei ce întăriia cu el întru împărăţia lui, cu tot Israilul, ca să-l împărăţească pre el, după cuvîntul Domnului, preste Israil. Şi 11
acesta e numărul celor tari ai lui David: Iosvaal, feciorul lui Ahaman, căpetenia celor 30. Acesta au zmult sabia lui deodată preste 300 de răniţi întru o vreame. Şi, după el, Elia- 12
zar, feciorul lui Dode al lui Ahohi, acesta era întru cei 3 tari. Acesta era cu David la 13
Fasodamin; şi cei striini de fealiu s-au adunat acolo spre războiu, şi era o parte de ţarină plină de orzu, şi norodul au fugit de cătră faţa celor striini de fealiu. Şi stătu în mijlocul 14
părţii, şi o mîntui pre ea, şi lovi pre cei striini de fealiu, şi făcu Domnul mîntuire mare. Şi 15
să pogorîră cei 3 den cei 30 de boiari la piatră cătră David, la peştera den Odolam, şi tabăra celor striini de fealiu să tăbărîse la Zăpodia Uriaşilor. Şi David era atuncea întru îngră- 16
dire şi aceasta era adunarea celor striini de fealiu atuncea în Vithleaem. Şi pohti David 17
şi zise: „Cine mă va adăpa cu apă den groapa Vithleaemului cea den poartă?" Şi rupsără 18
cei 3 tabăra celor striini de fealiu, şi scoasără apă den groapa cea den Vithleaem, care era în poartă; şi luară şi veniră cătră David, şi nu vru David ca să o bea pre ea; şi o vărsă

19 pre ea Domnului şi zise: „Blînd mie Domnul ca să facă cuvîntul acesta! Au sîngele oamenilor acestora voiu bea? Întru sufletele lor? Cu sufletele lor au adus pre ea!“ Şi nu vrea să bea pre ea. Aceastea au făcut cei 3
20 tari. Şi Avesa, fratele lui Ioav, acesta era căpetenie acelor 3; acesta au zmult sabia lui preste 600 de răniţ întru o vreame; şi acesta
21 era numit întru cei 3, Dentru cei trei, decît cei doi mai slăvit, şi fu lor căpetenie şi pînă la
22 cei trei nu veniia. Şi Vaneas, feciorul lui Iodae, fecior de om tare, multe-s fapele lui pentru Vavasail; acesta au lovit pre cei 2, Ariil Moav, şi acesta s-au pogorît şi au lovit pre leu
23 în groapă în ziua zăpăzii. Şi acesta au lovit pre omul eghiptean, om vederos de 5 coţi, şi în mîna eghipteanului – suliţă ca sulul pînzariului; şi pogorî asupra lui Vaneas cu toiag, şi luo den mîna eghipteanului suliţa, şi-l ucise
24 pre el cu suliţa lui. Aceastea au făcut Vaneas, fiiul lui Iodae. Şi acestuia numele
25 întru cei 3 tari. Decît cei 30 era slăvit acesta, şi către cei 3 nu veniia; şi-l puse pre el
26 David preste părinteasca lui. Şi tarii puterilor: Asail, fratele lui Ioav, Eleanan, feciorul
27 lui Dodoe, den Vithleaem; Samoth al lui
28 Adid, Helchis al lui Afelloni; Ore, feciorul den Chis al lui Thecoi Afiezer, al lui Ana-
29 thothi; Savohai al lui Asothi, Ili al lui
30 Ahoi; Voore al lui Netovathi, Ellath, feci-
31 rul lui Vainac al lui Netofathi; Ithai, feciorul lui Rive, den muntele lui Veniamin, Venias al
32 lui Farathoni; Uri de la Neali, Galsaviil al
33 lui Aravethi; Azmoth al lui Varsomi, Eliava
34 al lui Salavoni; Oiras al lui Goini, Iona-
35 than, feciorul lui Saghiaarari; Ahiam, feciorul lui Sahar al lui Arari, Zifaal, feciorul
36 lui Or; Afer al lui Mehurathi, Ahia al lui
37 Feloni; Asrai al lui Marmeli, Noorai feci-
38 rul lui Avdi. Ioil fratele lui Nathan, Mavar,
39 feciorul lui Tarai; Sellic, feciorul lui Ammoni, Naare al lui Viruthi, rădicînd uneal-
40 tele lui Ioav, feciorul Saruiei; Ira al lui
41 Ithiri, Gariv al lui Therii; Urias a lui
42 Heththi, Vazath, feciorul lui Ooli; Adina, feciorul lui Saha al lui Ruvim, boiarin, şi
43 preste el, 30; Anaan, feciorul lui Maaha şi
44 lui Safat al lui Fathani; Ozia al lui Astarothi, Sama şi Iiil, fiii lui Hotan al lui
45 Arari; Iediil feciorul lui Sameri, şi
Iozie, fratele lui al lui Othosai;
46 Eliil al lui Maoni, şi Ariva,
şi Osoia, fiiul lui, Enaam
şi Iethema Moaviteanul,
47 Eliil, şi Ovid,
şi Iesiil
al Meso-
viei.

CAP XII

Şi aceştea-s carii au venit către David 1
la Sichelag, încă ferindu-se de către faţa lui Saul, feciorul lui Chis; şi aceştea-s întru cei tari, ajutorind la răz-
boiu, Şi cu arcul, den direapta şi 2
den stînga, şi prăştiaş cu pietri şi cu arce, dentru fraţii lui Saul, den Veniamin: Boia- 3
rin Ahiezer, şi Ioas, feciorul lui Samaa Gavatheanului, şi Iezeil, şi Falith, fiii lui Zamoth, şi
Varahia şi Iua al lui Anathothi; Şi Sameas 4
Gavaoniteanul, tare întru cei 30 şi preste cei 30, şi Ieremia, şi Iezechiil, şi Ionan, şi Iozavav
al lui Gadirothi; Eliozi, şi Ierimuth, şi Vaa- 5
lia, şi Samaria, şi Safatia al lui Arufi; El- 6
cana, şi Iesias, şi Ieliil, şi Iezaar, şi Iezvaa, coriteanii; Şi Ioila, şi Zavadia, fiii lui 7
Ioram, fiii lui Ghiedor. Şi de la Gaddi s-au 8
despărţit către David, de la pustiiu, tari, vîrtoş, oameni ai rînduialei războiului, rădicînd paveze şi suliţe; şi obraz de leu – obrazeli lor, şi sprinteni ca căprioarile preste munţi, la
iuţime; Azer, căpetenia, Avdia al doilea, 9
Aliad al treilea, Masman al patrulea, Iere- 10
mia, al cincelea, Ieththia al şaselea, Eliil al 11
şaptelea, Ionnan al optulea, Elzavel al 12
noaolea, Ieremia al zeacelea, Mahvane al 13
11. Aceştea den fiii lui Gad, boiarii ai oştii, 14
unul la o sută mic, şi mare, la 1000. Aceştea 15
era carii au trecut Iordanul în luna cea dentîiu, şi acesta era plin preste toată matca lui, şi au gonit pre toţi ceia ce lăcuia văile, de la răsărit
pînă la apus. Şi veniră den fiii lui Veniamin 16
şi ai Iudii întru ajutoriul lui David. Şi David 17
ieşi întru întempinarea lor şi răspunse şi zise lor: „De aţ venit în pace către mine, ca să ajutaţ mie, fie-m mie inema spre unire asupra voastră; şi de iaste ca să mă dau vrăjmaşilor miei nu cu adevărul mîniii, să vază Domnul părinţilor voştri şi să mustre!“ Şi duh au 18
cuprins pre Amese, pre boiarenul celor 30, şi zise: „Pasă, Davide, fiiul lui Iese, şi norodul tău cu pace! Pace ţie şi pace ajutorilor tăi, căci au ajutat Dumnezeul tău“. Şi-i priimi pre dînşii David şi au pus pre dînşii boiari puterilor. Şi de la Manasi s-au osebit către 19
David, cînd au venit cei striini de fealiu asupra lui Saul spre războiu, şi nu le-au ajutat lor David, căci cu sfat s-au făcut de la voivozii celor striini de fealiu, zicînd: „Întru capetile a oamenilor acelora să va întoarce către domnul lui Saul“. Şi-l goniră pre el. Şi mergînd David la 20
Sichelag, să lipiră lîngă el de la Manasi: Edna, şi Iozavad, şi Iediil, şi Mihail, şi Iosafath, şi Eliu, şi Salathi, căpetenii sînt miilor lui Manasi. Şi 21
aceştea au ajutorat lui David preste Ghieddru,

căce tari la vîrtute toţ, şi era tari, povăţînd în
22 oaste cu puteare. Căci de zi în zi veniia
cătră David ca să ajute lui, întru puteare mare
23 ca puteare lui Dumnezeu. Şi aceastea-s
numele boiarilor oştelor, carii au venit cătră
David la Hevron, ca să întoarcă împărăţia lui
Saul cătră dînsul, după cuvîntul Domnu-
24 lui: Fiii Iudii, purtători de paveze şi purtă-
25 tori de suliţe, 6800, tari la rînduială; Ai fii-
lor lui Simeon, tari la vîrtute, la rînduială,
26/27 7100; Den fiii lui Levi, 4600; Şi Ioda,
28 povăţitoriul lui Aaron, şi cu el 3700. Şi
Sadoc, tînăr tare la vîrtute, şi ai casii tatului
29 lui, boiari 22. Şi dentru fiii lui Veniamin,
den fraţii lui Saul, 3000; şi încă mai mult ai lor
30 socotiia paza casii lui Saul. Şi den fiii lui
Efraim, 20800, tari la vîrtute, oameni numiţ
31 după casele neamurilor lor. Şi den jumă-
tate de fealiu a lui Manasi, 18000; şi aceş-
tea s-au numit cu nume ca să împărăţească
32 pre David. Şi den fiii lui Isahar, cunoscînd
preceapere la vreame, cunoscînd ce va face
Israil la căpeteniile lor, 8 sute, şi toţi fraţii lor
33 împreună cu dînşii. Şi de la Zavulon, ieşind
la rînduiala războiului, întru toate unealtele
războiului, 50000, ca să ajute lui David nu cu
34 mînile deşarte. Şi de la Nefthalim, boiari
1000, şi cu ei împreună, cu paveţe şi cu suliţe,
35 37000. Şi de la deneani, rînduindu-să la
36 război, 28600. Şi de la Asir, ceia ce ieşiia
37 să ajute la război, 40000. Şi decindea de
Iordan, de la Ruvin şi de la Gaddi şi de la
jumătate de fealiu a lui Manasi, cu toate
unealtele de război, la război, 120000.
38 Toţ aceştea oameni războinici, rînduindu-se
rînduială cu suflet de pace, şi veniră la
Hevron ca să împărăţească pre David preste
tot Israilul. Şi cel ce au rămas den Israil într-un
suflet au venit ca să împărăţească pre David.
39 Şi era acolo cu David, zile 3, mîncînd şi bînd,
40 căci au gătit lor fraţii lor. Şi megiaşii lor,
pînă la Isahar, şi Zavulon şi Nethalim, au adus
lor pre măgari, şi pre cămile, şi pre moşcoiu,
şi pre viţei, mîncări, făină, păpuş de smo-
chine, stafide, vin, şi untdelemnu, şi viţei, şi oi
întru mulţime, căci bucurie era întru Israil.

CAP XIII

1 Şi să sfătui David cu boiarii, şi cu cei
preste mii, şi cu cei preste sute, cu tot
2 povăţitoriul, Şi zise David la toată
adunarea lui Israil: „De iaste preste
voi bine şi de la Domnul Dumnezăul
nostru să va spori, să trimitem cătră fraţii
noştri ce-s rămaşi în tot pămîntul lui Israil şi,
împreună cu dînşii preoţii şi leviţii, în cetăţile
3 ţinerii lor, şi se vor aduna cătră noi. ˙ Şi să
mutăm sicriiul Dumnezăului nostru că-
tră noi, căci n-au cercat pre el den zilele lui
Saul“. Şi zise toată adunarea ca să facă aşa, 4
căci direpţ e cuvîntul întru ochii a tot noro-
dul. Şi adună David pre tot Israilul, de la 5
hotarăle Eghipetului şi pînă la întrarea Ema-
thului, ca să aducă sicriiul lui Dumnezău den
cetatea Iarim. Şi sui pre dînsul David, şi tot 6
Israilul s-au suit la cetatea lui David, carea era
a Iudei, ca să suie de acolo sicriiul lui Dumne-
zău, Domnului Celuia ce şade preste heru-
vimi, unde s-au chemat numele Lui. Şi au 7
pus sicriiul lui Dumnezău pre car nou, den
casa lui Aminadav; şi Oza şi fraţii lui aducea
carul. Şi David şi tot Israilul, jucînd înain- 8
tea lui Dumnezău, cu toată putearea, şi cu
peaveţi, şi cu copuze, şi cu alăute, şi cu tîm-
pene şi ţîmbale, şi cu trîmbiţe. Şi au venit 9
pînă la aria lui Chidon, şi au întins Oza mîna
lui ca să ţie sicriiul, căce au abătut viţelul pre
el. Şi Să mînie Domnul cu urgie pre Oza 10
şi-l lovi pre el acolo, căci au întins mîna lui
preste sicriiu; şi au murit acolo înaintea lui
Dumnezău. Şi să mîhni David căci au tăiat 11
Domnul tăiare în Oza, şi numi locul acela
Tăiarea lui Oza, pînă în ziua aceasta. Şi să 12
temu David de Dumnezău în ziua aceaea,
zicînd: „Cum voiu băga cătră mine sicriiul lui
Dumnezău?“. Şi n-au întors David sicriiul
cătră sine la cetatea lui David, şi-l abătu
pre el la casa lui Avedara Heteul. Şi au 13
şăzut sicriiul lui Dumnezău în casa lui Ave-
dara, în casa lui, 3 luni. Şi blagoslovi Dumne-
zău pre Avedara şi toate ale lui.

CAP XIV

Şi trimise Hemraa, împăratul Tirului, 1
soli cătră David, şi leamne de
chiedru, şi ziditori de păreţi, şi teslari
de leamne, ca să zidească lui casă.
Şi conoscu David că l-au gătit pre el 2
Domnul întru împărat preste Israil, căci s-au
crescut pre înălţime împărăţia lui, pentru
norodul lui, pentru Israil. Şi au luat David 3
încă muieri în Ierusalim şi să născură lui încă
fii şi feate. Şi aceastea-s numele lor carii s-au 4
născut, carii era lui în Ierusalim: Samua, şi
Sovav, Nathan, şi Solomon, Şi Ievaal, şi 5
Elisu, şi Elifaath, Şi Nefag, Şi Elisama şi 6/7
Vaal-Gada şi Elfalet. Şi auziră cei streini 8
de fealiu că s-au uns David întru împărat
preste tot Israilul, şi să suiră toţi cei streini de
fealiu a cerca pre David; şi auzi David şi ieşi
întru întimpinarea lor. Şi cei streini de fea- 9
liu au venit şi au căzut în Valea Uriaşilor. Şi 10
întrebă David prin Dumnezău zicînd: „Au sui-
mă-voiu asupra celor streini de fealiu şi vei da
pre dînşii în mîinile meale?“ Şi zise lui Dumne-
zău: „Suie-te şi voiu da pre dînşii în mîinile
tale“. Şi să sui la Vaal Farasin şi lovi pre dînşii 11

acolo David; şi zise David: „Tăiat-au Dumnezău pre vrăjmaşii miei în mîna mea ca tăiarea apei". Pentru aceaea au chemat numele locului aceluia Tăiarea lui Vaal-Farasin. Şi
12 lăsară acolo pre dumnezeii lor cei streini de fealiu şi zise David să-i arză cu foc de tot pre
13 dînşii. Şi adaoseră încă cei streini de fealiu
14 şi mai căzură în Valea Uriaşilor. Şi întrebă David încă întru Dumnezeu, şi zise lui Dumnezeu: „Să nu mergi denapoia lor; întoarce-te de la dînşii şi vei fi lîngă ei aproape de
15 peiri. Şi va fi cînd vei auzi tu glasul sunetului marginilor peririlor, atuncea vei întra la război, căci au ieşit Dumnezău înaintea ta, ca să lovească pre tabăra celor streini de
16 fealiu". Şi făcu David în ce chip au poruncit Dumnezău, şi au lovit tabăra celor streini de
17 fealiu, de la Gavaon pînă la Gazera. Şi să făcu numele lui David la tot pămîntul şi Domnul au dat frica lui preste toate limbile.

CAP XV

1 Şi-ş făcu lui casă în cetatea lui David şi
2 găti locul sicriiului lui Dumnezău şi făcu lui cort. Atuncea zise David: „Nu iaste ca să rîdice sicriiul lui Dumnezău, fără numai leviţii, că pre dînşii au ales Dumnezău ca să rîdice sicriiul Dom-
3 nului şi ca să slujască Lui pînă în veac". Şi adună David pre tot Israilul în Ierusalim ca să rîdice sicriiul Domnului la locul carele au gătit
4 lui. Şi adună David pre fiii lui Aaron şi pre
5 leviţ: Den fiii lui Caath: Uriil boiarinul şi
6 fraţii lui, 120; Den fiii lui Merari: Asaia
7 boiarinul şi fraţii lui, 220; Den fiii lui Ghiedson: Ioil boiarinul şi fraţii lui, 130;
8 Den fiii lui Elisafan: Semei boiarinul şi fraţii
9 lui, 200; Den fiii lui Hevron: Eliil boiarinul
10 şi fiii lui, 80; Den fiii lui Oziil: Aminadav
11 boiarinul şi fraţii lui, 112. Şi chemă David pre Sadoc şi pre Aviathar, preoţii; şi pre leviţ: pre Uriil, pre Aghean, şi Ioil, şi Semian, şi
12 Eliil, şi Aminadav; Şi zise lor: „Voi, boiarii neamurilor leviţilor, curăţiţi-vă voi şi fraţii voştri, şi veţ aduce sicriiul Domnului Dumnezeului Israil, unde am gătit lui la gătirea
13 lui; Căci pentru că mai nainte, nefiind voi gata, au tăiat Domnul Dumnezăul nostru întru
14 noi, căci n-am cercat cu judecată". Şi s-au curăţit preoţii şi leviţii, ca să suie sicriiul
15 Domnului Dumnezăului Israil. Şi luară fiii leviţilor sicriiul lui Dumnezău, în ce chip au poruncit Moisi cu cuvîntul lui Dumnezău, după scrisoare, întru părîngi,
16 preste dînşii. Şi zise David căpeteniilor leviţilor: „Puneţ pre fraţii lor, pre cîntăreţ, cu meşteşuguri de cîntări, cu copuze, şi cu alăute, şi cu ţimbale, ca să glăsuiască întru
17 înălţime cu glas de bucurie". Şi puseră leviţii pre Eman, feciorul lui Ioil, şi dentru fraţii lui Asaaf, feciorul Varahiei, şi den fiii lui Merari, fraţîi lui, Ethan, feciorul lui Chiseu. Şi cu ei, fraţii lor ai doilea: Zaha- 18
rias, şi Iiil, şi Semeramoth, şi Ieil, şi Anania, şi Eliav, şi Vanaia, şi Maasia, şi Mathathia, şi Elifaleu şi Machenia, şi Avdedom, şi Iiil, portarii. Şi cîntăreţii, Elaan, Asaf şi Ethan, cu 19
ţimbale de aramă, ca să facă să să auză. Şi 20
Zaharias, şi Oziil, şi Semeramoth, şi Iiil, şi Anani, şi Eliav, şi Amasia, şi Vaneas, cu copuze preste alimoth. Şi Mathathias, şi 21
Elifaleas, şi Machenias, şi Avdidom, şi Ieil, şi Ozias, cu alăute, amassenith, ca să întărească. Şi Honini, boiarinul leviţilor, boia- 22
rinul cîntărilor, căci priceput era. Şi Vara- 23
hia, şi Elcana, portarii sicriiului. Şi Sove- 24
nia, şi Iosafat, şi Nathanail, şi Amasias, şi Zaharias, şi Vane, şi Eliazar, preoţii, trîmbiţînd cu trîmbiţele înaintea sicriiului lui Dumnezău; şi Avedom, şi Nia, portarii sicriiului lui
Dumnezău. Şi era David, şi bătrînii lui 25
Israil, şi cei preste mii, ceia ce mergea ca să suie sicriiul făgăduinţii Domnului den casa lui Avdedom, cu bucurie. Şi fu deaca întări 26
Dumnezău pre leviţ, rădicînd sicriiul făgăduinţii Domnului, şi junghiară 7 viţei şi 7 berbeci. Şi David, încins cu podoabă de vişin, 27
şi toţi leviţii, rîdicînd sicriiul făgăduinţii Domnului, şi cîntăreţii, şi Honenias, boiarinul cîntărilor celor ce cînta, şi preste David – veşmînt de vişin. Şi tot Israilul suind sicriiul 28
făgăduinţii Domnului, cu semnu şi cu glas sofer, şi cu trîmbiţe, şi cu ţimbale, glăsuind în alăute şi în copuze. Şi veni sicriiul făgă- 29
duinţii Domnului pînă la cetatea lui David, şi Melhol, fata lui Saul, s-au plecat preste fereastră şi au văzut pre împăratul David jucînd şi
săltînd, şi-l defăimă pre el în sufletul ei.

CAP XVI

1 Şi băgară săcriiul lui Dumnezău şi-l răzimară pre el în mijlocul cortului carele au întinsu lui David; şi aduseră arderea-de-tot şi mîntuitoare înain-
2 tea lui Dumnezău. Şi săvîrşi David aducînd arderile ceale de tot şi ceale de mîntuire şi blagoslovi pre norodu întru numele
3 Domnului. Şi împărţi la tot omul lui Israil, de la bărbat pînă la muiare, de om o pîine frămîntată şi o bucată de carne friptă. Şi au
4 pus despre faţa sicriului făgăduinţii Domnului den leviţi, slujind şi glăsuind şi a mărturisi şi a
5 lăuda pre Domnul Dumnezăul lui Israil: Asaf povăţitoriul şi al doilea lui Zaharias, Iiil, şi Samiramoth, şi Iiil, şi Mathathia şi Eleav, şi Vanaia, şi Avdedom, şi Iiil, cu organe, alăute şi copuze,

6 şi Asaf cu ţimbale răsunînd. Şi Vanaias şi Oziil, preoţii, cu trîmbiţile, pururea înaintea sicriiului făgăduinţii lui Dumnezău, în ziua
7 aceaea. Atuncea au rînduit David de-nceput a lăuda pre Domnul cu mîna lui Asaf şi a
8 fraţilor lui: „Mărturisiţi Domnului, chemaţi numele Lui, arătaţi întru noroade isprăvirile Lui!
9 Cîntaţi Lui şi făluiţ pre El, povestiţi la toţi minunele Lui, carele au făcut
10 Domnul! Lăudaţi în numele sfînt al Lui! Veseli-se-va inima cercînd bunăvrearea Lui.
11 Cercaţi pre Domnul şi vă întăriţi, cercaţi faţa
12 Lui pururea! Pomeniţi minunele Lui carele au făcut, seamnele Lui şi judecăţile rostului
13 Lui; Sămînţa lui Israil, slugile Lui, fiii lui
14 Iacov, aleşii Lui. Acesta e Domnul Dumnezăul nostru, întru tot pămîntul – judecăţile
15 Lui. Pomeniţi în veac făgăduinţa Lui, cuvîntul Lui carele au poruncit întru mii de
16 rude, Carele au pus lui Avraam şi jurămîntul lui Isaac. Şi-l puse pre dînsul lui Iacov
17 întru poruncă, şi lui Israil întru făgăduinţă
18 veacinică, Zicînd: 'Ţie voiu da pămîntul lui
19 Hanaan, funire moştenirii voastre'. Cînd s-au făcut ei împuţinaţi întru număr, pînă
20 s-au împuţinat şi au nemernicit întru el, Şi au mersu de la limbă la limbă şi de la împărăţie la alt norod, N-au lăsat om ca să-i
21 silească pre dînşii, şi au mustrat pentru dînşii
22 împăraţi: 'Să nu vă atingeţi de unşii Miei şi
23 întru prorocii Miei nu vicleniţi'. Cîntaţi Domnului tot pămîntul, spuneţi den zi în zi
24 mîntuirea Lui. Tîlcuiţi întru limbi mărirea Lui, întru toate noroadele – minunile
25 Lui, Căce mare e Domnul şi lăudat foarte,
26 înfricoşat iaste preste toţi dumnezăii. Căce toţi dumnezăii limbilor – idoli, şi Domnul
27 ceriuri au făcut. Mărire şi laudă despre faţa Lui, vîrtute şi fală în locul cel sfînt al
28 Lui. Daţi Domnului neamurile limbilor,
29 daţi Domnului mărire şi vîrtute. Daţi Domnului slavă numelui Lui, luaţi daruri şi aduceţi către faţa Lui, şi vă închinaţi Domnului întru
30 lăcaşuri sfinte ale Lui. Spară-se de către faţa Lui pămîntul, isprăvească pămîntul şi nu
31 să clătească. Veselească-să ceriul şi bucure-se pămîntul şi zică întru limbi: Domnul
32 împărăţind! Urla-va marea cu plinirea ei, şi lemnul ţarenii, şi toate cîte-s într-însa.
33 Atuncea să vor bucura leamnele dumbrăvii de către faţa Domnului, căce au venit a
34 judeca pămîntul. Mărturisiţi Domnului,
35 căce iaste bun, căce în veac e mila Lui, Şi ziceţi: 'Mîntuiaşte-ne pre noi, Dumnezăul mîntuirii noastre, şi adună pre noi, şi ne scoate pre noi dentru limbi, ca să lăudăm numele cel sfînt al Tău şi a ne fălui întru laudele Tale! Blagoslovit Domnul Dumne- 36
zeul lui Israil den veac şi pînă în veac'; şi va zice tot norodul: 'Amin'". Şi lăudară Dom- 37
nului. Şi lăsară acolo înaintea sicriiului făgăduinţii Domnului pre Assaf şi pre fraţii lui, ca să slujască naintea sicriiului, pururea, den zi la ziua lui. Şi Avdedom şi fraţii lui, 68; şi 38
Avdedom, fiiul lui Iathom, şi Ossala, portari. Şi pre Sadoc, preotul, şi pre fraţii lui, 39
preoţii, înaintea cortului Domnului, în vama cea den Gavaon, Ca să aducă arderi-de-tot 40
Domnului, preste jîrtăvnecul arderilor-de-tot, pururea, dimineaţa şi sara, şi după toate ceale scrise în leagea Domnului, cîte au poruncit preste fiii lui Israil, cu mîna lui Moisi, robului lui Dumnezău. Şi cu dînşii: 41
Eman, şi Iedithum, şi ceialalţi cei aleş, pre nume, ca să laude pre Domnul, căci e în veac mila Lui. Şi, cu dînşii, trîmbiţe şi ţimbale a 42
răsuna, şi organe ale cîntărilor lui Dumnezeu; iară fiii lui Idithum, la poartă. Şi mearse tot 43
norodul, fieştecare la casa lui, şi să întoarse David ca să blagoslovească casa lui.

CAP XVII

Şi fu deaca lăcui David în casa lui, şi 1
zise David către Nathan prorocul: „Iată, eu lăcuiesc în casă de chiedru, şi sicriiul făgăduinţii Domnului – dedesuptul pieilor". Şi zise Na- 2
than către David: „Tot ce e în sufletul tău, fă, căci Dumnezeu cu tine iaste!" Şi fu în nop- 3
tea aceaea, şi să făcu cuvîntul Domnului către Nathan, zicînd: „Pasă şi zi către David, sluga 4
Mea: 'Aşa au zis Domnul: Nu tu Îm vei zidi casă Mie ca să lăcuiesc întru dînsa, Căci 5
n-am lăcuit în casă den ziua aceaea carea am suit pre Israil şi pînă în ziua aceasta, şi eram în cort la acoperimînt şi în popas, întru toate carele am petrecut întru tot Israilul. De 6
grăind am grăit către un fealiu al lui Israil, cărora am poruncit ca să pască pre norodul Mieu zicînd: Căci nu Mi-aţ făcut casă de chiedru?' Şi acum aşa vei zice robului Mieu, lui 7
David: 'Aceastea zice Domnul Atoţţiitoriul: 'Eu am luat pre tine de la stînă, denapoia turmelor, ca să fii întru povăţitoriu preste norodul Mieu, preste Israil. Şi am fost cu tine 8
întru toate carele ai mers şi am surpat pre toţi vrăjmaşii tăi de către faţa ta şi am făcut ţie nume după numele celor mari ce era preste pămînt. Şi voiu pune loc norodului Mieu, 9
lui Israil, şi-l voiu răsădi pre dînsul şi va lăcui însuş şi nu va griji încă, şi nu va mai adaoge fiiul strîmbătăţii ca să-l smerească pre dînsul ca şi de-nceput. Şi den zilele carele am pus ju- 10
decători preste norodul Mieu, Israil, şi am smerit pre toţi vrăjmaşii tăi, şi te voiu creaşte, şi casă îţ

11 va zidi ţie Domnul. Şi va fi deaca ţi să vor umplea zilele ţie şi vei adormi cu părinţii tăi şi voiu rădica sămînţa ta după tine, carea va fi den pîntecele tău, şi voiu găti împărăţia lui.
12 Acesta Îm va zidi Mie casă şi voiu îndirepta
13 scaunul lui pînă în veac. Eu voiu fi lui părinte şi el Îm va fi Mie întru fiiu, şi mila Mea nu voiu depărta de la dînsul, în ce chip am depărtat de către ceia ce au fost înaintea ta.
14 Şi-l voiu încredinţa pre dînsul în casa Mea şi întru împărăţia lui pînă în veac, şi scaunul lui
15 va fi îndireptat pînă în veac'". După toate cuvintele aceastea şi după toată vedearea
16 aceasta, aşa au grăit Nathan către David. Şi veni împăratul David şi şăzu în preajma Domnului şi zise: „Cine sînt eu, Doamne Dumnezăule, şi care e casa mea, că m-ai iubit pre
17 mine pînă în veac? Şi să împuţinară aceastea înaintea Ta, Dumnezăule, şi ai grăit preste casa slugii Tale de departe şi m-ai socotit ca o videnie a omului şi m-ai înălţat, Doamne
18 Dumnezăule! Ce va mai adaoge încă David către Tine ca să mărească? Şi Tu pre robul
19 Tău ştii! Doamne, pentru robul Tău ai făcut toată mărimea aceasta şi după inima Ta, ca să cunoască toate mărirele Tale!
20 Doamne, nu iaste de potriva Ta şi nu iaste Dumnezău afară den Tine, după toate cîte am
21 auzit întru urechile noastre. Şi nu iaste ca norodul Tău, Israil, limbă încă pre pămînt, în ce chip l-ai povăţuit pre el, Dumnezăule, ca să mîntuieşti norod Ţie, ca să pui Ţie nume mare şi strălucit, ca să iai de către faţa norodului Tău pre carii ai mîntuit de la Eghipet limbi.
22 Şi ai dat pre norodul Tău, Israil, Ţie norod pînă în veac, şi Tu, Domnul, Te-ai făcut lor
23 întru Dumnezău. Şi acum, Doamne, cuvîntul tău carele ai grăit către sluga Ta şi pre casa a lui, încredinţeaze-se pînă în veac, şi fă în ce
24 chip ai grăit. Şi încredinţască-se şi să mărească numele Tău pînă în veac, zicînd: Doamne, Doamne, cel Întru-tot-ţiitoriul Dumnezăul lui Israil – Dumnezăul lui Israil! Şi casa lui David, slugii Tale, va fi îndireptată
25 înaintea Ta, Căci Tu, Domnul Dumnezăul mieu, ai deşchis ureachea slugii Tale ca să zidească lui casă; pentru aceaea au aflat sluga
26 Ta a să ruga înaintea feaţii Tale. Şi acum, Doamne, Tu eşti acela Dumnezău şi ai grăit
27 peste robul Tău bunătăţile aceastea. Şi acum ai început a blagoslovi casa slugii Tale, ca să fie în veac înaintea Ta, căci Tu, Doamne, ai blagoslovit, şi blagosloveaşte în veac".

CAP XVIII

1 Şi fu după aceasta, şi lovi David pre ceĭ streini de fealiu, şi înfrînse pre ei, şi luo pre Ghieth şi satele ei den mîna
2 a celor streini de fealiu. Şi lovi David pre Moav şi era moaviteanii slugi lui David, aducînd daruri. Şi lovi David pre 3
Adrazar, împăratul Suvei, în Emath, mergînd el să puie mîna lui preste rĭul Efratului.
Luat-au de la el David 1000 de cară şi 7000 de 4
cai şi 20000 de oameni pedestri; şi sfărîmă David toate carăle şi au lăsat dentru eale 100 de cară. Şi veni Sirul de la Damasc să ajute 5
lui Adrazar, împăratul Suvei, şi lovi David ai Sirului 22000 de oameni. Şi puse David 6
strajă în Siria cea despre Damasc, şi era lui David întru slugi, aducînd daruri; şi mîntui Domnul pre David întru toate carele mergea. Şi luo David lanţurile ceale de aur, 7
carele era preste slugile lui Adrazar, şi aduse pre eale în Ierusalim. Şi den Mataveth şi 8
den cetăţile ceale alease ale lui Adrazar au luat David aramă multă foarte; dentru dînsa au făcut Solomon marea cea de aramă şi stîlpii şi unealtele ceale de aramă. Şi auzi 9
Thou, împăratul Emathului, căci au lovit David toată putearea lui Adrazar, împăratul Suvei, Şi au trimis pre Aduram, fiiul lui, 10
către împăratul David, ca să-l întreabe pre el ceale de pace şi ca să-l binecuvinteaze pre el, pentru căci au bătut pre Adrazar şi-l lovi pre el, căci om împotrivnic Thou era lui Adrazar. Şi toate unealtele de aur, şi de argint, 11
şi de aramă, şi aceastea le-au sfinţit împăratul David Domnului, împreună cu argintul şi cu aurul carele au luat den toate limbile: den Idumea, şi den Moav, şi den fiii lui Ammon, şi dentru cei streini de fealiu, şi dentru Amalic. Şi Avesa, feciorul Saruiei, au lovit Idu- 12
mea în Valea Sărilor, 18000. Şi au pus în 13
vale straje, şi era toţi idumeii slugi lui David, şi mîntuia Domnul pre David întru toate carele mergea. Şi împărăţi David preste tot 14
Israilul şi era făcîndu judecată şi dereptate la tot norodul lui. Şi Ioav, feciorul Saruiei, 15
preste oaste, şi Iosafat, feciorul lui Ahiud, cel scriitoriu de-a aduce aminte; Şi Sadoc, fiiul 16
lui Ahitov, şi Avimeleh, fiiul lui Eleazar, preoţii, şi Susa logofătul; Şi Vaneas, feciorul lui 17
Iodae, preste hierethi şi preste felethi, şi fiii lui David cei dentîiu, următori împăratului.

CAP XIX

Şi fu după aceasta, muri Naas, împără- 1
tul feciorilor lui Ammon, şi împărăţi Anan, feciorul lui, pentru dînsul.
Şi zise David: „Face-voiu milă cu 2
Anan, feciorul lui Naas, în ce chip au făcut tatul lui cu mine milă". Şi trimise David soli ca să mîngîie pre dînsul pentru tată-său; şi veniră slugele lui David la pămîntul fiilor lui Ammon către Annaan, ca să-l mîngîie pre el. Şi zisără boiarii fiilor lui 3
Ammon către Anan: „Au cinstit David pre

tată-tău înaintea ta, ţ-au trimis ţie mîngîitori? Nu, ce numai pentru ca să cearce cetatea şi să iscodească pămîntul au venit slugele lui către tine!". 4 Şi luo Anan pre slugele lui David, şi rase pre dînşii, şi luo den veşmîntele lor jumătate, pînă la înduplecare, şi au trimes pre 5 ei. Şi veniră să spuie lui David pentru oameni şi au trimis întru întîmpinarea lor, căci era oamenii ocărîţi foarte; şi zise împăratul: „Şădeţi în Ieriho pînă vor răsări barbele 6 voastre, şi vă întoarceţi". Şi văzură fiii lui Ammon căci să ruşină norodul lui David, şi trimise Anaan şi fiii lui Ammon 1000 de talanţi de argint, ca să năimească lor den Siria dentru rîuri, şi den Siria Maaha, şi den Suva, 7 cară şi călăriţi. Şi-ş năimiră lor 32000 de cară, şi pre împăratul den Maha şi pre norodul lui, şi veniră şi să tăbărîră den preajma Midavei. Şi fiii lui Ammon s-au adunat den 8 cetăţile lor şi au venit ca să-i bată. Şi auzi David, şi au trimis pre Ioav şi toată oastea 9 celor tari. Şi ieşiră fiii lui Ammon, şi să rînduiescu la război lîngă poarta cetăţii; şi împăraţii carii au venit s-au tăbărît deosebiş, 10 la cîmpu. Şi văzu Ioav că s-au făcut de către faţă unii cu alţii, ca să dea război către el de către faţă şi denapoi, şi alease den toţi voinicii 11 den Israil şi s-au rînduit împotriva Sirului. Şi rămăşiţa norodului au dat în mîna lui Avesse, fratelui lui, şi s-au rînduit dempotriva feciorilor 12 lor lui Ammon. Şi zise: „De se va mai întări decît mine Sirul, şi-m vei fi mie întru mîntuire; şi de să vor fiii lui Ammon mai întări 13 decît tine, şi te voiu mîntui. Îmbărbăteaze-te şi să ne întărim pentru norodul nostru şi pentru cetăţile Dumnezăului nostru, şi Dom-14 nul binele întru ochii Lui va face". Şi să rîndui Ioav şi tot norodul lui împreună cu el împotriva sirilor spre război, şi fugiră de 15 către ei. Şi fiii lui Ammon văzură că au fugit sirii şi fugiră şi ei de către faţa lui Avese şi de către faţa lui Ioav, fratelui lui, şi veniră la 16 cetate; şi veni Ioav la Ierusalim. Şi văzu Sirul că l-au înfrînt pre el Israil, şi trimise soli şi scoase pre Sirul, pre cel decîndea de rîu; şi Sofac, voivodul puterii lui Adrazar, înaintea 17 lor. Şi să spuse lui David, şi adună pre tot Israilul, şi trecu Iordanul, şi veni asupra lor, şi să rîndui către ei; şi să rîndui David den preajma Sirului spre război, şi-l bătu pre 18 el. Şi fugi Sirul de către faţa lui Israil şi ucise David de ai Sirului 7000 de cară şi 40000 de oameni pidestri, şi pre Sofac, voivodul 19 puterii lui, au ucis. Şi văzură slugele lui Adrazar că au căzut de către faţa lui Israil, şi puseră cu David pace, şi slujiră lui. Şi n-au vrut Sirul să ajute fiilor lui Ammon încă.

CAP XX

Şi fu în anul ce veni întru ieşirea împă- 1
raţilor, şi aduse Ioav toată putearea oştii, şi stricară ţara fiilor lui Ammon; şi veniră şi şăzură prejur Ramma; şi David şăzu în Ierusalim; şi au lovit şi Ioav pre Rama şi o surpă pre dînsa. Şi luă 2 David cununa lui Molhom, împăratului lor, den capul lui, şi să află trasul ei un talant de aur, şi întru ea piatră cinstită; şi era pre capul lui David. Şi prăzile cetăţii scoase multe 3 foarte, şi pre norodul ce era întru dînsa îl scoase şi-i hierestrui cu hierestraie şi cu tesle de hier şi spintecături; şi aşa au făcut David slugilor fiilor lui Ammon, şi să întoarse David şi tot norodul lui în Ierusalim. Şi fu după 4 aceasta, şi să făcu încă război în Gazer cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovahe Usathi pre Safu, den fiii uriaşilor, şi-l smeri pre dînsul. Şi să făcu încă război cu cei striini de fealiu şi lovi Eleanan, feciorul lui Iair, pre Laomi, fratele lui Goliath Ghieththeului; şi lemnul suliţii lui, ca sulul pînzarilor. Şi să 5 făcu încă război în Ghieth; şi era om preste samă de mare, şi deagetile lui: 6 şi 6, 24; şi acesta era strănepot uriaşilor. Şi defăimă 6 pre Israil, şi-l lovi pre dînsul Ionathan, feciorul lui Samaa, fratele lui David. Aceştea s-au făcut lui Rafa în Ghieth; toţ era 4 uriaşi şi căzură cu mîna lui David şi cu mîna slugilor lui.

CAP XXI

Şi să sculă diavol întru Israil şi clăti pre 1
David ca să numere pre Israil. Şi 2
zise împăratul David către Ioav şi către bolarii puterii: „Păsaţ (şi) număraţ pre Israil, de la Virsavie pînă la Dan, şi aduceţi către mine, şi voiu cunoaşte numărul lor". Şi zise Ioav: „Să 3 adaogă Domnul preste norodul Lui, cum sînt aceştea, cu 100 de părţi! Şi ochii domnului mieu împăratului văzînd, nu, domnul mieu împărate, toţi domnului mieu slugi? Şi pentru căci va aceasta domnul mieu? Pentru ca să nu se facă întru păcat norodului lui Israil?" Şi 4 cuvîntul împăratului să întări preste Ioav, şi ieşi Ioav şi umblă pre tot Israilul, şi veni la Ierusalim. Şi deade Ioav numărul socoteali- 5 norodului lui David, şi era Israilul 1000 de mii şi 100000 de oameni zmulgînd sabia; şi fiii Iudei: 470000 de oameni zmulgînd sabie. Şi pre Levi şi pre Veniamin nu l-au numărat 6 în mijlocul lor, căci să întări cuvîntul împăratului pre Ioav. Şi rău să arătă înaintea 7 lui Dumnezeu pentru lucrul acesta, şi

8 lovi pre Israil. Şi zise David către Dumne-
zeu: „Greşit-am foarte, căci am făcut lucrul
acesta! Şi acum ia dară răutatea slugii Tale,
9 căci m-am îndeşărtat foarte“. Şi grăi Dom-
nul către Gad, cel ce vedea lui David, zicînd:
10 „Pasă şi grăiaşte către David, zicînd: ‘Aşa
zice Domnul: Trei Eu voiu rădica preste tine;
aleage ţie una dentru eale şi-ţ voiu face ţie’“.
11/12 Şi veni Gad către David şi zise lui: „Aşa
zice Domnul: ‘Aleage-ţ ţie sau 3 ani de foa-
mete, sau 3 luni a fugi tu de către faţa vrăjma-
şilor tăi, şi sabia vrăjmaşilor tăi să te apuce
pre tine, sau trei zile sabia Domnului, şi
moarte în pămînt, şi îngerul Domnului pier-
zînd întru toată moştenirea lui Israil’. Şi acum
vezi ce voi răspunde Celuia ce m-au trimis
13 pre mine cuvînt“. Şi zise David către
Gad: „Strîmte îm sînt mie cîteştrei foarte.
Cădea-voiu dară întru mîinile Domnului, căci
multe-s îndurările Lui foarte, şi în mîinile
14 oamenilor nu voiu cădea“. Şi au dat Dom-
nul moarte în Israil şi au căzut dentru Israil
15 70000 de oameni. Şi au trimis Dumnezău
înger la Ierusalim, ca să-l piarză pre el. Şi
deaca-l pierdea, văzu Domnul şi Să căi pentru
rău şi zise îngerului celui ce pierdea: „Destul
ţie, lase mîna ta!“. Şi îngerul Domnului – stînd
16 în aria lui Orna Ievuseului; Şi rădică David
ochii lui şi văzu pre îngerul Domnului stînd
între pămînt şi între ceriu, şi sabia lui zmultă
în mîna lui întinse preste Ierusalim; şi căzu
David şi cei bătrîni ai lui Israil, îmbrăcaţi cu
17 saci, preste faţa lor. Şi zise David către
Dumnezău: „Nu eu am zis ca să numere întru
norod? Eu sînt cela ce am greşit, făcînd rău am
făcut; şi aceaste oi ce au făcut? Domnul Dum-
nezău, facă-se mîna Ta întru mine şi întru
casa tătîne-mieu, şi nu întru nărodul Tău spre
18 pierzare, Doamne!“ Şi îngerul Domnului
zise lui Gad ca să zică către David pentru ca să
să suie să puie jîrtăvnic Domnului în aria lui
19 Orna Ievuseului. Şi să sui David, după
cuvîntul lui Gad, carele au grăit întru numele
20 Domnului. Şi să întoarse Orna şi văzu pre
împăratul şi 4 fii ai lui cu dînsul ascunzîndu-
21 se; şi Orna era trierînd grîu. Şi veni David
către Orna, şi să întoarse Orna şi văzu pre
David. Şi ieşi den arie şi să închină Orna lui
22 David cu faţa la pămînt. Şi zise David către
Orna: „Dă-mi mie locul tău, al ariei tale, şi
voiu zidi preste el jîrtăvnic Domnului. Cu
argint vreadnic mi-l dă pre el, şi se va potoli
23 rana dentru norod“. Şi zise Orna către
David: „Ia ţie, şi facă domnul mieu împăratul
ce e bine înaintea lui. Iată, am dat viţeii
întru ardere-de-tot, şi plugul spre leamne,
24 şi grîul spre jîrtvă, toate le-am dat“. Şi
zise împăratul David lui Orna: „Nu, fără
cît cumpărînd voiu cumpăra cu argint vread-
nic, căci nu voiu lua ale tale Domnului, ca să
aduc ardere-de-tot în dar Domnului“. Şi 25
deade David lui Orna pentru locul lui sicli de
aur la tras 600. Şi clădi acolo David jîrtăv- 26
nic Domnului şi au adus ardere-de-tot a mîn-
tuirii; şi strigă către Domnul, şi ascultă pre el
cu foc den ceriu preste jîrtăvnicul arderii-de-
tot, şi au topit arderea-de-tot. Şi zise Dom- 27
nul către înger şi bägă sabia în teaca ei în
vreamea aceaea; şi deaca văzu David că au
ascultat lui Domnul în aria lui Orna Ievuseu-
lui, şi au jîrtvuit acolo. Şi cortul Domnului, 28
carele au făcut Moisi în pustiiu, şi jîrtăvnicul
arderilor-de-tot, în vreamea aceaea, era în
vama cea den Gavaon. Şi nu putea David 29
ca să meargă înaintea lui să cearce pre Dum-
nezău, căci sîrgui de către faţa sabiei îngerului
Domnului.

CAP XXII

Şi zise David: „Aceasta iaste Casa 1
Domnului Dumnezău şi acesta e jîr-
tăvnicul spre arderea-de-tot lui
Israil“. Şi zise David să adune pre 2
toţi nemearnicii cei den pămîntul lui
Israil, şi puse cioplitori ca să cioplească pietri
netezite ca să zidească Casa Domnului. Şi 3
fier mult la cuiele uşilor şi porţilor, şi ţîţînile
au gătit, şi aramă întru mulţime, nu era
cumpănitură. Şi leamne de chedru nu era 4
număr, căci aducea sidoneanii şi 3 leamne de
chedru întru mulţime lui David. Şi zise 5
David: „Solomon, fiiul mieu, copilaş moale, şi
casa e a să zidi Domnului spre mărire în sus,
spre nume şi spre slavă întru tot pămîntul,
voiu găti lui“. Şi găti David întru mulţime
înaintea morţii lui. Şi chemă pre Solomon, 6
fiiul lui, şi-i porunci lui ca să zidească casa
numelui Domnului lui Israil. Şi zise David: 7
„Solomon, fiiul mieu, mie mi s-au făcut
asupra sufletului ca să zidesc casă numelui
Domnului Dumnezăului mieu. Şi fu preste 8
mine cuvîntul Domnului, zicînd: ‘Sînge întru
mulţime ai vărsat şi războaie mari ai făcut. Să
nu zideşti casă numelui Mieu, căci sîngiuri
multe ai vărsat preste pămînt înaintea Mea.
Iată, fiiu să naşte ţie, acesta va fi om de odihnă 9
şi-l voiu odihni pre el de către toţi vrăjmaşii
lui de prempreţur, căci Solomon – numele lui,
şi pace şi linişte voiu da lui preste Israil în
zilele lui. Acesta Îm va zidi casă numelui 10
Mieu şi acesta Îm va fi Mie întru fiiu şi Eu lui
voiu fi întru părinte, şi voiu îndirepta scaunul
împărăţiei lui întru Israil pînă în veac’. Şi 11
acum, fiiul mieu, fi-va cu tine Domnul şi te
va spori şi vei zidi casă Domnului Dumne-
zăului tău, în ce chip au grăit pentru tine.
Fără numai dea-ţi învăţătură şi pri- 12

ceapere Domnul şi să te întărească preste Israil, ca să păzeşti şi ca să faci leagea Dom-
13 nului Dumnezăului tău! Atuncea te vei spori, de vei cruţa a face poruncile şi judecăţile carele au poruncit Domnul lui Moisi, preste Israil. Îmbărbătează-te şi te întăreaşte,
14 nu te teame, nice să te spari. Şi iată, eu, după sărăcia mea, am gătit la Casa Domnului talanzi de aur 100000, şi de argint talanzi 1000 de mii, şi aramă, şi hier căruia nu iaste tras, căci întru mulţime iaste, şi leamne şi pietri am
15 gătit, şi spre aceastea adaoge. Şi cu tine – Domnul, şi adaoge întru mulţime celor ce fac lucrurile, meşteri şi cioplitori de pietri, şi tes-
16 lari de leamne; Şi tot înţeleptul la tot lucrul, la aur, la argint, şi la hier, şi la aramă, nu iaste număr. Scoală-te şi fă! Şi Domnul –
17 împreună cu tine!" Şi porunci David la toţi boiarii lui Israil să ajutorească lui Solomon, fiiului lui, zicînd: „Au nu e Domnul cu
18 voi? Şi v-au odihnit pre voi de premprejur, căci au dat în mîna voastră pre ceia ce lăcuiesc pămîntul, şi să supuse pămîntul înaintea
19 Domnului şi înaintea norodului. Acum daţi inimile voastre şi sufletele voastre, ca să cercaţi la Domnul Dumnezăul vostru, şi vă sculaţi şi ziditi sfinţenia Domnului Dumnezăului vostru, ca să băgaţi sicriiul făgăduinţei Domnului şi unealtele ceale sfinte ale lui Dumnezău la casa ceaea ce să zideaşte numelui Domnului".

CAP XXIII

1 Şi David, fiind bătrîn şi plin de zile, au
2 împărăţit pre Solomon, fiiul lui, în locul lui, preste Israil. Şi adună pre toţi boiarii lui Israil, şi pre preoţii,
3 şi pre leviţii. Şi să numărară leviţii den 30 de ani şi în sus şi să făcu numărul lor,
4 după capul lor, oameni 38000. Dentr-aceştea, ispravnici la lucrurile Domnului 24000, şi
5 logofeţi şi judecători 6000; Şi 4000 de portari şi 4000 lăudînd pre Domnul cu unealte
6 care au făcut ca să laude pre Domnul. Şi împărţi pre dînşii David rînduialele la fiii lui
7 Levi, lui Ghethsom, Caath şi Merari; Lui
8 Ghiethsom, lui Leadan şi lui Semei; La fiiul lui Leadan, boiarini Iiil, şi Zethoth, şi Ioil,
9 3. Şi fiiul lui Semei, Salomith, şi Azail, şi Aram, trei; aceştea-s boiarii neamurilor lui
10 Leadan. Şi fiilor lui Semii: [I] eth, şi Zeza, şi Ioas, şi Veria; aceştea sînt fiii lui Semei,
11 4. Şi era Ieth, boiarinul, şi Zeza al doilea, şi Ioas; şi Veria n-au înmulţit fii, şi s-au făcut
12 la o casă de neam, la socotinţă. Fiii lui Caath: Amvram şi Iassar, Hevron, Oziil,
13 4. Fiii lui Amvram: Aaron şi Moisi; şi să osebi Aaron a sfinţi Sfînta Sfintelor, el şi fiii lui pînă în veaci, ca să tămîiaze înaintea Domnului, să slujească Lui şi să să roage pre numele Lui pînă în veac. Şi Moisi, omul lui Dum- 14
nezău; fiii lui s-au chemat la fealiul lui Levi. Fiii lui Moisi: Ghersam şi Eliezer. Fiii 15
lui Ghersam: Suvail boiarinul. Şi era fiii lui 16
Eliezer: Ravea boiarinul; Şi nu era lui Elie- 17
zer fii alţii; şi fiii lui Ravea crescură întru înălţime. Fiii lui Saar: Salumoth boiarinul. 18
Fiii lui Hevron: Ieria boiarinul, Amaria, al 19
doilea, Iezeziil, al treilea, Iezechia, al patrulea. Fiii lui Oziil: Miha boiarinul şi Esia, al 20
doilea. Fiii lui Merari: Mooli şi Musi; fiii lui 21
Mooli: Eliazar şi Chis. Şi muri Eliazar şi nu 22
era lui fii, fără numai feate; şi le luară pre eale feciorii lui Chis, fraţii lor. Fiii lui Musi: 23
Mooli, şi Eder, şi Iarimoth, 3. Aceştea-s fiii 24
lui Levi, după casele neamurilor lor, boiarini neamurilor lor, după socoteala lor, după numărul numelor lor, după capul lor, făcînd lucrurile slujbei Casei Domnului den 20 de ani şi în sus. Căci zise David: „Odihni Domnul 25
Dumnezeul lui Israil nărodului Lui şi lăcui în Ierusalim pînă în veac". Şi leviţii nu era 26
rîdicînd cortul şi toate unealtele lui la slujba lui. Căci întru cuvintele lui David ceale de 27
apoi iaste numărul fiilor lui Levi de 20 de ani şi în sus, Căci au pus pre ei cu mîna lui 28
Aaron ca să slujască la Casa Domnului pren curţi şi pren cămări şi la numărul tuturor sfintelor şi la lucrurile slujbei Casei lui Dumnezeu, Şi la pîinile punerii-înainte, şi la făina 29
jîrtvei, şi la plăcinte, şi la cea frămîntată, şi la azime, şi la prăjite, şi la toată măsura; Şi a 30
pune dimineaţa, a lăuda şi a mărturisi Domnului, şi aşa sara; Şi preste toate cealea ce 31
să aduc în ardere-de-tot Domnului întru simbete şi întru lunile noao şi la praznice, după număr, după judecată preste ei, pururea Domnului; Şi vor păzi păzile cortului măr- 32
turiei şi paza celui sfînt şi pazele fiilor lui Aaron, fraţilor lor, ca să slujască în Casa Domnului.

CAP XXIV

Şi fiilor lui Aaron şi osebirile fiilor lui 1
Aaron: Nadav, şi Aviud, şi Eleazar, şi Ithamar. Şi au murit Nadav şi 2
Aviud înaintea tatului lor, şi fii nu era la dînşii; şi preoţiia Eleazar şi Ithamar, fiii lui Aaron. Şi împărţi pre dînşii 3
David: şi Sadoc dentru fiii lui Eleazar, şi Ahimeleh den fiii lui Ithamar, după socoteala lor, după slujba lor şi după casele neamurilor lor. Şi să aflară fiii lui Eleazar mai mulţ 4
întru boiarii puterilor decît fiii lui Ithamar; şi împărţi pre dînşii: fiilor lui Eleazar, spre boiari,

la case de neamuri, 16; şi fiilor lui Ithamar,
5 după casele neamurilor, 8. Şi împărţi pre
dînşii după sorţi, pre aceştea spre aceştea,
căci era boiari ai sfintelor şi boiari ai lui Dum-
nezău, întru fiii lui Eleazar şi întru fiii lui Itha-
6 mar. Şi i-au scris pre dînşii Samaias, feciо-
rul lui Nathanail, logofătul dentru Levi,
denaintea împăratului, şi boiarilor, şi [a lui]
Sadoc preotul, şi Ahimeleh, feciorul lui Avia-
thar, şi boiarii neamurilor, ai preoţilor şi ai
leviţilor casii neamului: unul, unul lui Eleazar;
7 şi unul, unul lui Ithamar. Şi ieşi sorţul cel
8 dentîiu lui Ioarim, lui Edia al doilea, Lui
9 Harim al treilea, lui Seorim al patrulea, Lui
Melhia al cincilea, lui Veniamin al şaselea,
10 Lui Accos al şaptelea, lui Avia al optulea,
11 Lui Iisu al noaolea, lui Sehenia al zeacelea,
12 Lui Elisuv al unsprăzeacelea, lui Iachim al
13 doaosprăzeace, Lui Ofa al treisprăzeace-
14 lea, lui Iesvaal al 14, Lui Velga al 15, lui
15 Emmir al 16, Lui Ethi al 17, lui Afesi al
16/17 18, Lui Fetia al 19, lui Ezechiil al 20, Lui
18 Ahin al 21, lui Gamul al 22, Lui Dalea al 23,
19 lui Ieili al 24. Aceasta e socoteala lor, după
slujba lor, a întra în Casa Domnului, după
judecata lor, pren mîna lui Aaron, tatul lor, în
ce chip au poruncit Domnul Dumnezăul lui
20 Israil. Şi fiilor lui Levi, celor rămaş fiilor lui
Amvram: Sovail; fiilor lui Sovail: Iadea;
21/22 Araviei: [Iesia] boiarenul. Şi lui Asari:
23 Salomoth; fiilor lui Solomoth: Iaath. Fiii lui
Ediu: Amadia al 2, Aziil al 3, Iecmoam al 4.
24/25 Fiilor lui Oziil: Miha; fiii lui Miha: Samir. Fra-
26 tele lui Miha: Isia; fiii Isiei: Zaharia. Fiii lui
Merari: Mooli şi Musi; fiii Oziei, fiii lui:
27 Voni. Fiii lui Merari lui Oziia, fiii lui:
28 Esoma, şi Zachur, şi Iovthi. Lui Mooli:
29 Eleazar; şi Ithamar, nu era la el feciori. Lui
30 Chis, fiii lui Chis: Ierameil. Şi fiii lui Musi:
Mooli, şi Eder, şi Erimoth; aceştea-s fiii leviţi-
31 lor, după casele neamurilor lor. Şi luară şi
ei sorţi, ca şi fraţii lor, fiii lui Aaron, înaintea
lui David împăratul, şi Sadoc, şi Ahimeleh, şi
boiarii neamurilor, preoţilor şi leviţilor, înce-
pători de părinţi, Aaron, ca şi fraţii lui cei mai
tineri.

CAP XXV

1 Şi puse David împăratul şi boiarii
puterii la lucruri pre fiii lui Asaf, şi
Eman, şi Idithun, pre cei ce răspund
cu copuze, şi cu alăute, şi cu tîmpene;
şi să făcu numărul lor, după capul
oamenilor ce lucrează întru lucrurile lor
fiii lui Asaf: Zachur, şi Iosif, şi Natha-
2 nias, şi Asiila. Fiii lui Asaf, ţiindu-se de
3 Asaf prorocul, lipiţ de împăratul. Lui
Idithun, fiii lui Idithun: Godolias şi Su-
ri, şi Iseas [Semei,] şi Asevias, şi Mathathias,
6, după tatăl lor, Idithun, cu copuzul răsunînd
mărturisire şi laudă Domnului. Lui Eman, 4
fiii lui Eman: Vohchias, şi Mathanias, şi
Oziil, şi Suvail, şi Erimuth, şi Ananias, şi
Anani, şi Eleatha, şi Godolathi, şi Romethi,
Iezer, şi Savah al lui Amallithi, şi Othir, şi
Meazoth. Toţi aceştea, fiii lui Eman, celui 5
ce răspunde împăratului cu cuvinte, a înălţa
cornu; şi au dat Dumnezău lui Eman fii 14 şi
feate 3. Toţi aceştea, cu tatul lor, lăudînd în 6
Casa Domnului cu ţimbale, şi cu alăute, şi cu
copuze, la lucrul Casii lui Dumnezău, lipiţi de
împăratul: Asaf, şi Idithun, şi Eman. Şi să 7
făcu numărul lor, cu fraţii lor învăţaţ a cînta şi
tot pricepătoriul, 8 sute şi 88. Şi luară lor 8
sorţu de rînduială, după cel mic şi după cel
mare den cei desăvîrşit şi den cei ce învăţa.
Şi ieşi sorţul dentîiu fiilor lui şi fraţilor lui, lui 9
Asaf: al lui Iosif, Godolias al 2, Inia, fiiul lui, şi
fraţii lui, 12. Al 3, Zachur, fiii lui şi fraţii lui, 10
12. Al 4, Iesri, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 5, 11/12
Nathan, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 6, Vocchi, 13
fiii lui şi fraţii lui, 12. Al şaptelea, Iereil, fiii 14
lui şi fraţii lui, 12. Al optulea, Iosia, fiii lui şi 15
fraţii lui, 12. Al noaolea, Matthania, fiii lui 16
şi fraţii lui, 12. Al 10, Meia, fiii lui şi fraţii 17
lui, 12. Al 11, Asriil, fiii lui şi fraţii lui, 18
12. Al 12, Asevia, fiii lui şi fraţii lui, 19
12. Al 13, Savail, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 20/21
14, Matthithia, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 15, 22
Ierimuth, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 16, Ana- 23
nia, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 17, Isvac, fiii 24
lui şi fraţii lui, 12. Al 18, Anania, fiii lui şi 25
fraţii lui, 12. Al 19, Mellithi, fiii lui şi fraţii 26
lui, 12. Al 20, Eliatha, fiii lui şi fraţii lui, 27
12. Al 21, Ithir, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 28/29
22, Ghedelthi, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 23, 30
Mazimoth, fiii lui şi fraţii lui, 12. Al 24, 31
Romemiezer, fiii lui şi fraţii lui, 12.

CAP XXVI

Şi împărţirile porţilor; fiii lui Cori: 1
Masellimi, fiiul lui Cori, den fiii
lui Asaf. Şi lui Moselemia fii: 2
Zaharia,cel dentîiu născut; Iadiil,
al doilea; Zavadia, al treilea; Natha-
nail, al patrulea; Olam, al cincelea; Iona- 3
than, al şaselea; Elionia, al şaptelea; Avde-
dom, al optulea. Şi lui Avdedom fii: 4
Samias, cel dentîiu născut; Iozavad, al doilea;
Ioa, al treilea; Zahalad, al patrulea; Rotha-
nuil, al cincelea; Amiil, al şaselea; 5

Issahar, al şaptelea; Falothi, al optulea,
6 căci l-au blagoslovit pre el Dumnezeu. Şi
lui Semia, fiiului lui, s-au născut feciori, celui
dentîiu născut al lui: Rose, la casa cea părin-
7 tească a lui, căci tari era la vîrtute. Fiii
Semiei: Othni, şi Rafail, şi Ovid, şi Elzavad, şi
Ahia, fii tari; Eliu, şi Savhia şi Izvahom.
8 Toţi aceştea, den fiii lui Avdedom, aceştea şi
fiii lor, şi fraţii lor, făcînd tare la lucru, 62, [ai]
9 lui Avdedom. Şi lui Mosolamia, fii şi frat,
10 18, tari; Şi lui Asa, fiilor lui Merari, fii
păzind începătura, căci nu era la dînsul cel
dentîiu născut, şi-l făcu pre el tatăl lui boiarin
11 împărţirei a doua; Helchias, al doilea;
Tavle, al treilea; Zaharias, al patrulea; toţ
12 aceştea, fii şi frat lui Asa, 13. La aceştea
sînt împărţealele porţilor, la boiarii celor tari,
slujbe pre zile, ca şi fraţii lor, a sluji în Casa
13 Domnului. Şi luară sorţi după cel mic şi
după cel mare, după casele neamurilor lor, la
14 poartă şi la poartă. Şi căzu sorţul cel
despre răsărit Selemiei; şi Zahariei şi fiii lui
Ioas, lui Melhia, luară sorţi şi ieşi sorţul cel
15 despre crivăţ. Lui Avdedom şi cel despre
16 amiazăzi, denaintea casei; Sefim, în al doilea
lui Asa, către apus, după poarta cămărăi sui-
17 rii, strajă în preajma străjii. Către răsărit
leviţ, 6 de zi, şi către crivăţ de zi patru; către
18 amiazăzi de zi patru, şi la iesefim, doi. La
cei ce să schimbă către apus, 4; şi la al treilea,
19 doi schimbîndu-se. Aceastea sînt împărţi-
rile portarilor, fiilor lui Core şi fiilor lui
20 Merari. Şi leviţii, fraţii lor, preste visteriile
Casei Domnului şi preste visteriile celor
21 sfinţite. Fiii lui [Le]dan: fiii lui Ghierson,
[al] lui Ledan, boiari ai neamurilor lui
22 [Le]dan şi lui Gherson: Ieili Şi fiii lui Ieili:
Zemeth şi Ioil, fraţii, preste visteriile Casii
23 Domnului. Lui Avrami şi lui Issari, Hevron
24 şi Ozeil; Şi Suvail al lui Ghersam, al lui Moisi,
25 povăţitoriu preste visterii. Şi fratelui lui,
lui Eliezer, Iavias fiiul, şi Iosias, şi Ioram, şi
26 Zehri, şi Salomoth. Aceştea, Salomoth şi
fraţii lor, preste toate visteriile sfintelor,
carele au sfinţit David împăratul şi boiarii
neamurilor, preste mii şi preste sute, şi căpe-
27 tenii puterii, Carele au luat den cetăţ şi den
prăzi şi au sfinţit dentru dînsele, ca să nu se
întîrziaze zidirea Casii Domnului Dumnezeu.
28 Şi preste toate sfintele lui Dumnezeu, lui
Samoil prorocului, şi lui Saul al lui Chis, şi lui
Avenir a lui Nir, şi lui Ioav al Saruiei, tot
carele au sfinţit, pren mîna lui Salomon şi a
29 fraţilor lui. Lui Isaari: Honenia şi fiii lui,
a lucrului cel den afară preste Israil, a logofeţi
şi a leage. Lui Hevroni: Asavias şi fraţii lui, 30
fii tari, 1000 şi 700 preste socotinţa lui Israil,
decindea de Iordan, către apusuri, la toată
slujba Domnului şi lucrul împăratului. Lui 31
Hevroni: Urias, boiarinul hevronilor, după
naşterile lor, după neamuri. Întru anul al 40
al împărăţiei lui [David] s-au socotit şi s-au
aflat om tare întru ei, întru Iazir al Galaadi-
tei. Şi fraţii lui, fii tari, 2000 şi 700 boiari ai 32
neamurilor. Şi-i puse pre ei David împăratul
preste Ruvin, şi Gaddi, şi pre jumătate de fea-
liu a lui Manasi, la toată porunca Domnului şi
cuvîntul împăratului.

CAP XXVII

Şi fiii lui Israil, după numărul lor, 1
boiari ai neamurilor, preste mii şi
preste sute, şi logofeţi carei slujăsc
norodului şi la tot cuvîntul împăratu-
lui, după împărţiri, şi la tot cuvîntul,
cela ce întră şi cela ce iase, lună den lună, la
toate lunile anului, o împărţală, 24000, Şi 2
preste împărţala cea dentîiu a lunii dentîiu,
Izvoaz al lui Zavdeil, preste împărţala lui,
24000; Den fiii lui Fares, boiarin al tuturor 3
boiarilor puterii, a lunii dentîiu. Şi preste 4
împărţala lunii a doua, Dode al lui Ehoh, şi
preste împărţala lui şi Macheloth, povăţuito-
riul, şi preste împărţala lui, 24000. Boiarii 5
ai puterii, cel al treilea la luna a treia, Vaneas
a lui Iodae preotul, boiarenul, şi la împărţala
lui, 24000. Acesta e Vaneas, cel mai tare 6
decît cei 30, şi preste cei 30, şi preste împăr-
ţeala lui Zavad, fiiul lui. Al patrulea, la luna 7
a patra, Asail, fratele lui Ioav, şi Zavadia,
feciorul lui, şi fraţii lui, preste împărţala lui,
24000. Al cincilea, în luna a cincea, pově- 8
ţuitoriul, Samaoth al lui Esraei, şi preste
împărţala lui, 24000. Al şaselea, în luna a 9
şase, Aduias al lui Ecchis Thecuianul, şi
preste împărţeala lui, 24000. Al şaptelea, 10
în luna a şaptealea, Hiellis cel de la Falus, den
fiii lui Efraim, şi preste împărţala lui,
24000. Al optulea, în luna a opta, Sovahe al 11
lui Usathasa al lui Zare, şi preste împărţala
lui, 24000. Al noaolea, în luna a noua, Avie- 12
zer de la Anathoth, den pămîntul lui Venia-
min, şi preste împărţala lui, 20000 şi
4000. Al zeacelea, în luna a 10, Meira cel de 13
la Nethofathi, al lui Zare, şi preste împărţala
lui, 24000. Al 11, în luna a 11, Vaneas, cel 14
de la Farathon, den fiii lui Efraim, şi preste
împărţala lui, 24000. Al 12, la luna a 12, 15
Holdiia, cel de la Nethofathi, al lui Gotho-
niil, şi preste împărţala lui, 20000 şi
4000. Şi preste fealiurile lui Israil, al 16
ruvinilor, povăţuitoriu, Eliezer al lui Ze-

17 hri; lui Semeon: Safatias al lui Maaha. Lui Levi: Asavia al lui Camuil; lui Aaron: Sadoc;
18 Iudei: Elia, den fraţii lui David; lui Isahar:
19 Amri al lui Mihail; Lui Zavulon: Sameas al lui Avdiu; lui Nethalim: Ierimoth al lui
20/21 Ziil; Lui Efraim: Osie al lui Ozaziu; La jumătatea de fealiu a lui Manasi: Ioil, fiiul fratelui; la jumătatea de fealiu a lui Manasi cea den pămîntul Gălaadului: Iadde al lui Zavadeu, fiii lui Veniamin, Iasiil al lui
22 Avenir; Lui Dan: Azariil al lui Ioram; aceştea-s căpeteniile părinţilor, ai fealiurilor lui
23 Israil. Şi n-au luat David numărul lor den 20 de ani în jos, căci au zis Domnul să înmul-
24 ţască pre Israil ca stealele ceriului. Şi Ioav al Saruiei au început a număra întru norod şi n-au săvîrşit, şi s-au făcut întru aceastea urgia preste Israil şi nu s-au osebit numărul în Cartea cuvintelor zilelor împăratului
25 David. Şi preste visteriile împăratului: Asmoth a lui Odiil; şi preste visteriile ceale den ţarini, şi în cetăţi, şi în sate, şi în odăi, şi în
26 turnuri: Ionathan al lui Oziu; Şi preste plugarii ceia ce lucrează pămîntul: Ezre al lui
27 Hiluv; Şi preste vii: Semei Arimathianul; şi preste visteriile cealea den locurile casei:
28 Zavdi al lui Sefami; Şi preste maslineturi, şi preste dudele ceale de la şăs: Vallanan al lui Ghiedori; iară preste visteriile untdelemnu-
29 lui: Ioas; Şi preste boii cei păscători, cei de la Saron: Sate al Sarumiei; şi preste boii cei de la
30 văi: Sofat al lui Ade; Iară preste cămile: Uvia Ismailiteanul; iară preste măgari: Iadias
31 cel den Maramoth; Şi preste oi: Ioas Agariteanul; toţi aceştea – ispravnici averilor lui
32 David împăratului. Şi Ionathan, fratele tatălui lui David, – sfeatnic, om priceput şi logofăt acesta; şi Iiil al lui Ahamani, – cu fiii
33 împăratului. Şi Ahitofel – sfeatnic împăra-
34 tului; şi Husi – întîiu priatin împăratului. Şi după dînsul, Ahitofel; lîngă el, Iodae al lui Vaneu, şi Aviathar; şi Ioav – voivodul împăratului.

CAP XXVIII

1 Şi adună David pre toţi boiarii lui Israil, boiari ai judecătorilor şi ai fealiurilor, şi pre toţi boiarii împărţealelor, ai rînduialelor celor den prejurul trupului împăratului, şi boiarii miilor şi ai sutelor, şi pre cămăraş, şi pre cei preste averile lui, şi a toată agonisita împăratului şi a fiilor lui, împreună cu scopiţii, şi pre cei silnici, şi
2 pre războinicii oştii, în Ierusalim. Şi stătu David împăratul în mijlocul adunării şi zise: „Ascultaţi-mă, fraţii miei şi norodul mieu: Mie mi s-au făcut în inimă să zidescu casă de odihnă si-

criiului făgăduinţii Domnului şi stare picioarelor Domnului, şi am gătit cealea ce-s de treabă lăcaşului. Şi Dumnezău au zis: 'Nu 3
vei zidi Mie casă, ca să să numească numele Mieu preste dînsa, căci om războinic eşti tu şi sîngiuri ai vărsat'. Şi au ales Domnul Dum- 4
nezeul lui Israil întru mine dentru toată casa tătîne-mieu să fiu împărat preste Israil în veac; şi întru Iuda au ales împărăţia şi, den casa Iudei, casa tatîne-mieu; şi, întru fiii tătîne-mieu, întru mine vru să mă fac eu împărat preste tot Israilul. Şi dentru toţi fiii miei, 5
căci mulţi feciori au dat mie Domnul, au ales întru Solomon, fiiul mieu, să-l şază pre el preste scaunul împărăţiei Domnului, preste Israil. Şi zise mie Dumnezău: 'Solomon, 6
fiiul tău, va zidi casa Mea şi curtea Mea, căci am ales întru dînsul să-M fie Mie fecior şi Eu voiu fi lui întru părinte. Şi voiu isprăvi 7
împărăţia lui pînă în veac, de va întări a păzi poruncile Meale şi judecăţile Meale ca în ziua aceasta'. Şi acum, despre faţa a toată adu- 8
narea Domnului şi întru urechile Dumnezăului nostru, cruţaţi şi cercaţi toate poruncile Domnului Dumnezăului nostru, pentru ca să moşteniţ pămîntul cel bun şi să moşteniţ de tot fiilor voştri după voi pînă în veac. Şi 9
acum Solomoane, fiiule, conoaşte pre Dumnezăul părinţilor tăi şi-I slujaşte Lui cu inimă direaptă şi cu suflet voitoriu, căci toate inimile cearcă Domnul şi tot gîndul ştie. De-L vei cerca pre El, se va afla ţie, şi de-L vei lăsa pre El, te va lăsa pînă la săvîrşit. Vez acum că 10
Domnul te-au ales pre tine să zideşti Lui casă întru sfinţenie, întăreaşte-te şi fă!". Şi 11
deade David lui Solomon, fiiului lui, pilda besearicii, şi a caselor lui, şi zachilor lui, şi cerdacurilor, şi cămărilor celor mai den lăuntru, şi a casii iertării. Şi pilda carea au 12
avut întru duhul lui a curţilor Casei Domnului şi a tuturor cămărilor celor de pre împrejur, ceale de la cămările Casii Domnului, şi cămărilor celor sfinte, Şi celor de odihnă ale rîn- 13
duialelor preoţilor şi leviţilor, şi la tot lucrul slujbei Casii Domnului, şi al cămărilor unealtelor celor de slujbă, a slujbei Casii Domnului. Şi la aur, trasul cumpăniturii lui, la 14
toate unealtele trebii şi lucrului, şi la toate unealtele argintului, cu cumpănă, la toată unealta lucrului şi lucrului. Şi cumpănitură 15
luminătorilor celor de aur, şi fofeazelor lor de aur, cu cumpăna luminătoriului, şi luminătoriului şi fofeazelor lui şi luminătorilor de argint, cu cumpăna, luminătoriului şi fofeazelor lui, după lucrul luminătoriului şi luminătoriului. La auru au dat lui aşijde- 16
relea cumpăna measelor a punerii-înainte,

fieştecare masă de aur, şi aşijderelea celor de
17 argint, Şi a cîrligilor, şi a căuşilor, şi a păharălor celor de aur, cumpănitura acelor de aur; şi acelor de argint, şi căţiilor, chefure, a
18 fieştecăruia cumpănire. Şi cel al jărtăvnicului tămîierilor, den aur lămurit, trasul i-au arătat lui; şi pilda carului hieruvimilor celor întinşi cu aripile şi umbrind preste sicriiul
19 făgăduinţii Domnului. Toate cu scrisoarea mînii Domnului au dat David lui Solomon, după priceaperea lui ce i s-au făcut de lucrul
20 pildei. Şi zise David lui Solomon, fiiului său: „Întăreaşte-te şi te vitejaşte şi fă, nu te spărea, nice să te temi, căci Domnul Dumnezăul mieu – cu tine. Nu te va lăsa şi nu te va părăsi pînă a săvîrşi tu tot lucrul slujbei Casii
21 Domnului. Şi iată pilda besericii şi a casii lui, şi zacho a ei, şi cerdacurile, şi cămările ceale mai denlăuntru, şi casa rugii, şi pilda Casii Domnului; şi iată rînduialele preoţilor şi leviţilor la toată slujba Casii Domnului Dumnezău. Şi cu tine, întru tot lucrul, tot nevoitoriul cu înţelepciune, după tot meşteşugul, şi boiarii, şi tot norodul – la toate cuvintele tale".

CAP XXIX

1 Şi zise David împăratul la toată adunarea: „Solomon, fiiul mieu, unul e carele au ales întru el Domnul, tînăr şi moale, şi lucrul e mare, căce nu e la om zidirea, ce numai la Domnul
2 Dumnezău. După toată putearea am gătit la Casa Dumnezăului mieu aur, argint, aramă, hier, leamne, pietri soam, şi împlerii pietri scumpe, şi de multe fealiuri, şi toată piatra
3 cinstită şi parion multu. Şi încă! Binevrînd eu, în Casa Dumnezăului mieu iaste mie carele am făcut aur şi argint şi, iată, am dat la Casa Dumnezăului mieu la înălţime, afară den
4 carele am gătit la Casa Sfintelor: Trei mii de talanţi de aur de la Sufir şi 7000 de talanţi de argint-lamură, ca să să spoiască cu aceas-
5 tea păreţii Sfîntului. La aur cu aurul, şi la argint cu argintul, şi la tot lucrul pren mîna meşterilor; şi cine e cela ce nevoiaşte să-şi
6 umple mînile lui astăzi Domnului?" Şi să îndemnară boiarii neamurilor, şi boiarii fiilor lui Israil, şi cei preste mii şi cei preste sute, şi ispravnicii lucrurilor, şi diregătorii casii
7 împăratului, Şi au dat la lucrurile Casii Domnului 5000 de talanţi de aur, şi galbeni de aur 10000, şi argint talanţi 10000, şi de aramă
8 talanţi 18000, şi de her talanţi 100000. Şi la carii s-au aflat la dînşii piatră, au dat la cămările Casii Domnului pren mîna lui Iil al lui Ghiedsoni.
9 Şi s-au bucurat norodul pentru căce s-au nevoit, căce cu inimă plină s-au nevoit Dom-
10 nului. Şi David împăratul s-au veselit foarte. Şi binecuvîntă împăratul David pre Domnul înaintea adunării, zicînd: „Blagoslovit eşti Doamne, Dumnezăul lui Israil, Părintele nostru, den veac şi pînă în veac! Ţie, 11
Doamne, mărirea, şi putearea, şi fala, şi biruinţa, şi mărturisirea, şi vîrtutea, căce Tu tuturor celor den ceriu şi pre pămînt stăpîneşti; de către faţa Ta să cutremură tot împăratul şi limbă; Ţie, Doamne, împărăţia şi înălţarea la toate şi la toată domnia. De la Tine 12
e avuţia, şi mărirea de către faţa Ta; Tu tuturor domneşti, Doamne, Domnul a toată domnia, şi în mîna Ta vîrtutea şi sila, în mîna Ta, milă atotţiitoare a mări şi a întări toate. Şi 13
acum, Doamne, mărturisimu-ne Ţie şi lăudăm numele pohvalii Tale. Şi cine-s eu şi 14
cine e norodul Tău, că am putut să ne nevoim Ţie ca aceastea? Căce ale Tale sînt toate şi dentru ale Tale am dat Ţie. Căce nemear- 15
nici sîntem înaintea Ta şi nemernicind ca toţi părinţii noştri, ca umbra – zilele noastre pre pămînt, şi nu iaste îngăduinţă. Doamne, 16
Dumnezăul nostru, către toată mulţimea aceasta carea am gătit ca să să zidească casă numelui celui sfînt al Tău, den mîna Ta iaste şi Ţie-s toate. Şi am cunoscut, Doamne, că 17
Tu eşti Cela ce cercetează inimi şi direptate iubeşti! Cu prostimea inimii meale m-am nevoit toate aceastea, şi acuma pre norodul Tău, carele s-au aflat aicea, am văzut cu veselie nevoindu-se Ţie. Doamne Dumnezăul 18
lui Avraam şi Isaac şi al lui Israil, părinţilor noştri, cruţă aceastea întru cugetul inimii norodului Tău în veac, şi îndireptează inimile lor către Tine. Şi lui Solomon, fiiul mieu, 19
dă-i inimă bună, ca să facă poruncile Tale şi mărturiile Tale şi învăţăturile Tale şi ca să aducă la săvîrşit facerea Casii Tale carea am gătit". Şi zise David la toată adunarea: 20
„Blagosloviţi dară pre Domnul, Dumnezăul nostru!" Şi blagoslovi toată adunarea pre Domnul Dumnezăul părinţilor lor şi, plecînd genuchele, s-au închinat Domnului şi împă-
ratului. Şi jîrtvui David Domnului jîrtvă şi 21
aduseră arderi-de-tot lui Dumnezău, a doao zi den ziua dentîiu, viţei 1000, berbeci 1000, miei 1000, şi turnările lor, şi jîrtve de mulţime la tot Israilul. Şi mîncară şi băură înaintea 22
Domnului în ziua aceaea cu bucurie mare şi împărăţiră de al doilea rînd pre împăratul Solomon, fiiul lui David, şi-l unsără pre el Domnului spre împărat, şi pre Sadoc spre preoţie. Şi şăzu Solomon pre scaunul 23
Domnului spre împărat, pentru David, tatul lui, şi să binevru, şi ascultară lui tot Israilul; Şi boiarii, şi silnicii, şi toţi fiii 24
împăratului David, tătîne-său, să puseră lui. Şi mări Domnul pre Solomon dea- 25
supra, înaintea a tot Israilul, şi i-au dat

lui mărire de împărat, care nu s-au făcut la tot împăratul înaintea lui deasupra lui Israil.
26 Şi David, fiiul lui Iese, au împărăţit preste tot
27 Israilul. Şi zilele carele au împărăţit preste Israil – 40 de ani: în Hevron au împărăţit 7
28 ani, şi în Ierusalim au împărăţit ani 33. Şi au murit cu bătrîneaţe bune, plin de zile, cu avuţie şi cu mărire; şi împărăţi Solomon, fiiul
29 lui, pentru dînsul. Iară cealealalte cuvinte ale împăratului David, ceale dentîiu şi ceale mai de apoi, scrise sînt întru cuvintele lui Samoil, celuia ce veade, şi pre cuvintele lui Nathan proroculuí, şi la cuvintele lui Gad, celui ce veade; pentru toată împărăţia lui, şi sila lui, şi vremile carele s-au făcut preste el, şi preste Israil, şi preste toate împărăţiile pămîntului.

CARTEA A DOUA, PARALIPOMENON

CAP I

Şi să întări Solomon, fiiul lui David, 1
pre împărăţia lui, şi Domnul Dumnezeul lui – cu dînsul, şi-l mări pre dînsul întru înălţime. Şi zise Solomon 2
către tot Israilul, celor preste mii şi celor preste sute, şi judecătorilor, şi tuturor boiarilor înaintea a tot Israilul, boiarilor neamurilor, Şi mearse Solomon şi toată adu- 3
narea carea era cu dînsul la cea naltă de la Gavaon, unde acolo era cortul mărturiii lui Dumnezeu, carele au făcut Moisi, sluga Domnului, în pustiiu. Iară sicriiul lui Dumnezeu 4
l-au suit David den cetatea Cariathiarim, căci au gătit lui David, căci au întins lui cort în Ierusalim. Şi jîrtăvnecul cel de aramă 5
carele au făcut Vesleil, feciorul Uriei, fiiul lui Or, acolo era, înaintea cortului Domnului; şi cercetă lui Solomon şi adunarea toată. Şi 6
aduse Solomon acolo preste jîrtăvnicul cel de aramă înaintea Domnului, ce era în cortul mărturiei, şi au adus preste el ardere-de-tot 1000. În noaptea aceaea Să arătă Domnul 7
lui Solomon şi zise lui: „Ceare ce-ţ voiu da“. Şi zise Solomon către Dumnezeu: „Tu ai făcut 8
cu David, tată-mieu, milă mare şi m-ai împărăţit pentru dînsul. Şi acuma, Domnul 9
Dumnezeu, încredinţască-se dară numele Tău preste David, tatul mieu, căci Tu m-ai împărăţit pre mine preste norod mult ca ţărîna pămîntului. Acum înţelepciune şi 10
priceapere dă-m mie, şi voiu ieşi înaintea norodului acestuia şi voiu întra, căci cine va judeca pre norodul Tău acest mare?“ Şi 11
zise Dumnezău către Solomon: „Pentru căci s-au făcut aceasta întru inema ta şi n-ai cerşut avuţie de bani, nici mărire, nici sufletul nepriatenilor, şi zile multe n-ai cerşut, ce ai cerşut ţie înţelepciune şi priceapere, pentru ca să judeci pre norodul Mieu, preste carele te-am împărăţit preste el, Înţelepciunea şi 12
priceaperea dau ţie; şi avuţie şi bani şi mărire da-ţ-voiu ţie, în ce chip nu s-au făcut întru împărăţiile ceale denaintea ta aseamene ţie, şi după tine nu va fi aşa“. Şi veni Solomon 13
den Rama cea den Gavaon la Ierusalim, înaintea feaţii cortului mărturiei, şi împărăţi preste Israil. Şi adună Solomon cară şi călăreţ şi 14
să făcură lui 1400 de cară şi 12000 de călăreţi; şi le lăsă pre eale în cetatea carălor; şi norodul cu împăratul, în Ierusalim. Şi 15
puse împăratul argintul şi aurul în Ierusalim, ca pietrile şi chiedrii au dat în Iudea, ca dudele ceale de pre şăs întru mulţime.

16 Şi ieşirea călăreţilor lui Solomon, den Eghi-
17 pet; şi preţul neguţitorilor împăratului Ca să iasă, şi cumpăra; şi să suia şi scotea de la Eghipet un car întru o mie de arginţ şi calul 150 de arginţ. Şi aşa la toţi împăraţii hetteilor şi împăraţii Siriei în mînile lor aducea.

CAP II

1 Şi zise Solomon ca să zidească casă numelui Domnului, şi casă împărăţiei
2 lui. Şi adună împăratul Solomon 70000 de oameni cărători cu umărul şi 30000 de cioplaş în munte; şi
3 ispravnici preste dînşii – 3000 şi 600. Şi trimise Solomon cătră Hiraam, împăratul Tirului, zicînd: „În ce chip ai făcut cu David, tatul mieu, şi i-ai trimis lui chiedri ca să zidească lui
4 casă, ca să lăcuiască întru dînsa, Şi iată eu, fiiul lui, zidesc casă numelui Domnului Dumnăzăului mieu, să o sfinţesc pre dînsa Lui, ca să tămîiaze denaintea Lui tămîie de mirosituri şi aduceri-înainte pururea şi a aducerea arderi-de-tot pururea, demineaţa şi înde sară, şi în sîmbăta, şi la luni noao, şi la praznicile Domnului Dumnezăului nostru, în veac aceasta
5 preste Israil. Şi casa carea eu zidesc e mare, căci mare e Dumnezăul nostru decît toţi
6 dumnezăii. Şi cine va putea ca să zidească Lui casă? Căci ceriul şi ceriul ceriului nu ar putea purta mărirea Lui. Şi cine-s eu, carele zidesc Lui casă, fără de numai a tămîia înain-
7 tea Lui? Şi acum trimite mie om înţelept şi ştiind a face întru aur, şi întru argint, şi întru aramă, şi întru hier, şi întru mohorît, şi întru roşu, şi întru vînăt, şi ştiind a săpa săpătură cu înţelepţii ce-s cu mine întru Iuda şi în Ieru-
8 salim, carei au gătit David, tată-mieu. Şi îmi trimite leamne de chiedru şi de archieth şi de pini de Livan, căci eu ştiu că robii tăi ştiu tăia leamne den Livan; şi iată, slugile tale cu
9 slugile meale vor mearge Ca să-m gătească leamne întru înmulţime, căci casa carea eu
10 zidesc mare e şi slăvită. Şi iată, celŏra ce lucrează, celor ce taie leamne, de mîncat am dat grîu în daruri slugilor tale, cori de grîu 20000, şi de orz cori 20000, şi vin măsuri
11 20000, şi untdelemn măsuri 20000“. Şi zise Hiraam, împăratului Tirului, cu scrisoare, şi au trimis cătră Solomon, zicînd: „Pentru căci au iubit Domnul pre norodul Lui, au dat pre
12 tine preste dînşii întru împărat“. Şi zise Hiraam: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul lui Israil, Carele au făcut ceriul şi pămîntul, Carele au dat lui David împăratului fiiu înţelept şi ştiind ştiinţă şi priceapere, carele va zidi
13 casă Domnului şi casă împărăţiei lui! Şi acum am trimis ţie om înţelept şi ştiind priceapere,
14 pre Hiraam, sluga mea. Maica lui e den featele lui Daan, şi tatul lui – om tirian, ştiind a face cu aur şi cu argint, cu aramă, cu hier, cu pietri şi cu leamne, şi a ţease cu mohorît şi cu vînăt şi cu vişinul şi cu roşul, şi a ciopli cioplituri, şi a cugeta tot cugetul şi cîte-i vei da lui, cu înţelepţii tăi şi înţelepţii domnului mieu, lui David, tătîne-tău. Şi acum grîul şi orzul şi 15
vinul şi untul-de-lemnul carele au zis domnul mieu, trimiţu-l slugilor lui. Şi noi vom tăia 16
leamne de la Livan, după toată treaba a ta, şi le vom aduce pre eale plute pre Marea Iopii, şi tu le vei aduce pre eale la Ierusalim“. Şi 17
adună Solomon pre toţi oamenii nemearnicii, pre cei den pămîntul lui Israil, după numărul carele i-au numărat pre dînşii David, tatul lui, şi s-au aflat 153000 şi 600. Şi au făcut 18
dentru dînşii 70000 cărători cu umărul, şi 80000 de cioplaşi în munte, şi 3000 şi 600 ispravnici preste norod.

CAP III

1 Şi începu Solomon a zidi Casa Domnului, în Ierusalim, în muntele lui Amoria, unde S-au arătat Domnul lui David, tătîne-său, în locul carele au gătit David în aria lui Orna Ievuseului. Şi începu a zidi în luna a doua, în anul 2
al patrulea al împărăţiei lui. Şi aceastea au 3
început Solomon a zidi Casa lui Dumnezău, de lungă cît măsura cea dentîiu, coţi 60, şi de largă, coţi 20. Şi elam den faţa casii, lun- 4
gime pre faţa lăţimei casii, de coţi 20 şi de năltime coţi 120; şi-l ferecă pre el pre denlăuntru cu aur curat. Şi casa cea mare au clădit cu 5
leamne de chiedru şi le ferecă cu aur curat şi ciopli dentr-însul finicuri şi pripoite. Şi 6
împodobi casa cu pietri cinstite întru slavă. Şi ferecă cu aur de la Faronim; şi au 7
ferecat casa cu aur, păreţii ei şi porţile şi podurile şi uşile ei, şi au cioplit heruvimi pre păreate. Şi au făcut casa Sfîntului Sfinte- 8
lor, lungimea ei preste faţa lăţimei casii, de coţi 20 şi lărgimea de coţi 20; şi o ferecă pre ea cu aur curat, heruvimi întru talanzi 600. Şi 9
trasul cuielor, trasul unui cuiu – de 50 de sicli de aur, şi casa de sus au ferecat cu aur. Şi 10
au făcut în casa Sfîntului Sfintelor heruvimi 2, lucru den leamne neputrede, şi ferecă pre ei cu aur. Şi aripile heruvimilor de lungi coţi 11
20, şi o aripă – de 5 coţi, atingîndu-se de păreatele casii, şi aripa ceaealaltă – de 5 coţi, atingîndu-se de aripa celuialalt heruvim. Şi 12
aripile heruvimilor acelora, întinse – de coţi 20, şi aceştea stînd pre picioarele lor, şi obrazele lor cătră casă. Şi făcu catapetazma 13
de vînăt şi mohorît şi roşu şi vişin, şi ţesu întru ea heruvimi. Şi făcu înaintea 14

casii stîlpi 2, de coţi 35 de nalţi, şi căpeţealele
15 lor de 5 coţi. Şi făcu lănţuşă întru daviră şi
puse preste căpeţealele stîlpilor, şi făcu
16 rudioare 100 şi le puse preste lănţuşă. Şi
au pus stîlpii den faţa besearecii, unul den
direapta şi altul den stînga, şi numi numele
celui de-a direapta „Isprăvire“ şi numele
celui de na stînga „Vîrtute“.

CAP IV

1 Şi au făcut jîrtăvnic de aramă de 20 de
coţi de lung şi de 20 de coţi de larg şi
2 de 10 coţi de nalt. Şi au făcut mare
vărsată de 10 coţi măsurarea, den
buza ei pînă în buza ei, rătundă
împrejur, şi de 5 coţi de naltă, şi prem prejur
3 de 30 de coţi încunjura pre ea împrejur. Şi
asămănare de viţei pre dedesuptul ei împre-
jur vor împrejura pre ea 10 coţi, încunjurînd
scăldătoriul împrejur 2 fealiuri au vărsat, şi
4 pre viţei la topituri. În ce chip au făcut pre
ei 12 viţei: 3 căutînd la miazănoapte şi 3 că-
tînd la apus şi 3 căutînd la amiazăzi şi 3 că-
tînd la răsărit; şi marea preste ei deasupra, şi
5 era dosurile lor denlăuntru. Şi grosimea ei
– de un pumn, şi usna ei ca o usnă de pahar,
săpate cu odrasle de crin, încăpînd măsuri
6 3000; şi o săvîrşi. Şi făcu scăldători 10 şi
puse pre cinci den na direapta şi pre cinci den
na stînga, ca să speale cu eale lucrurile arderi-
lor-de-tot şi să le curăţască cu eale; şi marea,
7 ca să să speale preoţii întru dînsa. Şi au
făcut luminătorii cei de aur, 5, după judecata
lor: şi au pus în besearecă 5 den na direapta şi
8 5 den na stînga. Şi au făcut mease 10 şi au
pus în besearecă den na direapta 5 şi 5 den na
9 stînga, şi au făcut năstrăpi de aur 5. Şi au
făcut curtea preoţilor şi curtea cea mare şi
10 uşile curţii şi uşile lor ferecate cu aramă. Şi
marea o au pus de la unghiul casii den na
11 direapta pînă spre răsărit împotrivă. Şi au
făcut Hiram cîrligele şi căţiele şi gratia jîrtăv-
nicului şi toate unealtele lui. Şi săvîrşi Hiraam
a face tot lucrul carele au făcut împăratul
Solomon în Casa Domnului Dumnezău:
12 Stîlpi 2, şi preste ei măciuci cu hothareth
preste căpeţealele amîndurora stîlpilor, şi
mrej 2, a acoperi capetele hotharethilor
13 carele sînt preste capetele stîlpilor; Şi clo-
poţi de aur 400 la amîndoao mrejile, şi doao
fealiuri de rudioare întru o mreaje, ca să aco-
pere ceale doao măciuci ale hotharethilor
14 carele sînt deasupra stîlpilor. Şi mehonoth
au făcut 10, şi scăldătoarele au făcut preste
15 mehonoth, Şi marea 1, şi viţei cei 12
16 dedesuptul ei, şi opritorile, şi luotorile, Şi
căldările, şi cîrligele, şi năstrăpile, şi
toate vasele lor carele au făcut Hiraam; şi
aduse împăratului Solomon în Casa Domnu-
lui, de aramă curată. Întru împrejurul Ior- 17
danului au topit pre eale împăratul, întru gră-
simea pămîntului, în casa lui Sochoth şi în
casa Saridatha. Şi făcu Solomon toate 18
unealtele aceastea întru mulţime foarte, căci
n-au lipsit trasul arămii. Şi făcu Solomon 19
toate unealtele Casiei Domnului şi jîrtăvnecul
cel de aur şi measele, şi preste eale pîini ale
punerii-înainte. Şi luminătoarele şi fofea- 20
zile luminii, după judecată, şi de spre faţa lui –
davir de aur curat. Şi vergile lor şi fofea- 21
zele lor şi năstrăpile şi cădelniţele şi căţiile –
de aur curat. Şi uşa casii cea mai den- 22
lăuntru, cea de la Sfintele Sfintelor, şi uşile
casii besearicii – de aur. Şi să săvîrşi tot lucrul
carele au făcut Solomon în Casa Domnului;
Şi aduse Solomon sfintele lui David, tătîne- 23
său, şi argintul, şi aurul, şi toate unealtele, şi
le-au dat pre eale la visteria Casii Domnului.

CAP V

Atuncea adună Solomon pre toţi bătrî- 1
nii lui Israil şi pre toţi boiarii neamu-
rilor, pre povăţuitorii fealiurilor fiilor
lui Israil, la Ierusalim, ca să aducă
sicriiul făgăduinţii Domnului den
cetatea lui David, aceasta e Sion. Şi să 2
adună cătră împăratul tot omul lui Israil la
sărbătoare, aceasta e luna a şaptea. Şi 3
veniră toţi bătrînii lui Israil, şi luară toţ leviţii
sicriiul şi suiră sicriiul, şi cortul mărturiei,
Şi toate unealtele ceale sfinte den cort; şi-l 4
suiră pre el preoţii şi leviţii. Şi împăratul 5
Solomon, şi toată adunarea fiilor lui Israil, şi
cei ce să teamea, şi cei adunaţ ai lor – înaintea
sicriiului, jîrtvuind viţei şi oi carele nu să vor
număra şi carele nu să vor socoti de mulţime.
Şi băgară preoţii sicriiul făgăduinţii Domnului 6
la locul lui la davir al casii, la Sfintele Sfinte-
lor, dedesuptul aripilor heruvimilor. Şi era 7
heruvimii întinşi aripile lor preste locul
sicriiului şi acoperiia heruvimii preste sicriiu
şi preste părîngile lui deasupra. Şi încun- 8
jura părîngile, şi să vedea capetele părîngelor
dentru ceale sfinte la faţa lui davir, şi nu să
vedea afară. Şi era acolo pînă în ziua 9
aceasta, nu era în sicriiu afară den ceale 2
leaspezi carele au pus Moisi în Horiv, carele
au pus Domnul cu fiii lui Israil, cînd au ieşit ei
den pămîntul Eghipetului. Şi fu deaca 10
ieşiră preoţii de la sfinte, căci toţ preoţii carii
s-au aflat s-au sfinţit, şi nu era rînduiţ la rîn-
duială. Şi leviţii şi peaveţii toţ, cu fiii lui Asaaf, 11
cu Emaan, cu Idithum şi cu fiii lor, şi fraţii

lor, cei îmbrăcaţ cu veşminte de vişine, cu ţimbale şi cu alăute şi cu cobuze stînd denaintea jîrtăvnicului, şi împreună cu dînşii 120 de
12 preoţi, trîmbiţind cu trimbiţile. Şi să făcu un glas trîmbiţind şi peveţind, şi cînd glăsiia cu un glas, ca să laude şi să mărturisească Domnului, şi, după ce au înălţat glasul cu trîmbiţele şi cu ţimbale şi cu meşterşuguri de
13 cîntări şi zicea: „Mărturisiţ Domnului, căci bine iaste, căci în veac mila Lui!" Şi casa să umplu de nor şi nu putea preoţii a sta a sluji, de cătră faţa norului, căci au umplut mărirea Domnului Casa lui Dumnezeu.

CAP VI

1 Atuncea zise Solomon: „Domnul au zis
2 ca să lăcuiască în negură; Şi eu am zidit casă numelui Tău, Sfinte, Ţie, şi gata a Te sălăşui pre Tine în veac".
3 Şi întoarse împăratul faţa lui şi blagoslovi toată adunarea 'ui Israil; şi toată adu-
4 narea lui Israil dvoriia; şi zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeul lui Israil, Care au grăit cu gura Lui cătră David, tatul mieu, şi în mînile
5 Lui au plinit, zicînd: 'Den ziua carea am suit norodul Mieu den pămîntul Eghipetului, n-am ales în cetate den toate fealiurile lui Israil ca să zidească casă, ca să fie numele Mieu acolo, şi n-am ales întru om ca să fie întru povăţuitoriu preste norodul Mieu,
6 Israil. Şi am ales Ierusalimul, ca să fie numele Mieu acolo, şi am ales pre David ca să
7 fie preste norodul Mieu, Israil'. Şi fu în inima lui David, tătîne-mieu, ca să zidească casă numelui Domnului Dumnezăului
8 Israil. Şi zise Domnul cătră David, tatul mieu: 'Pentru căci s-au făcut pre inima ta ca
9 să zideşti casă numelui Mieu, Bine ai făcut căci s-au făcut preste inima ta; însă tu nu vei zidi casă Mie, căci fiiul tău, carele va ieşi den mijlocul tău, acesta va zidi casă numelui
10 Mieu!' Şi au rîdicat Domnul cuvîntul acesta carele au grăit, şi m-am făcut în locul lui David, tătîne-mieu, şi am şăzut preste scaunul lui, în ce chip au grăit Domnul, şi am zidit casa numelui Domnului Dumnezăului Israil.
11 Şi am pus acolo sicriiul întru carele e acolo făgăduinţa Domnului, carea au pusu-o lui
12 Israil". Şi stătu înaintea jîrtăvnicului Domnului, înaintea a toată adunarea lui Israil, şi
13 întinse mînile lui; Căci au făcut Solomon vatră de aramă şi au pus pre ea în mijlocul curţii sfîntului: de cinci coţi lungimea ei şi de 5 coţi lărgimea ei şi de trei coţi înălţimea ei. Şi stătu preste ea şi căzu preste genuchele lui, înaintea a ţotă adunarea lui Israil, şi întinse mînile lui la ce-
14 riu şi zise: „Doamne, Dumnezăul lui Israil, nu iaste de potriva Ta Dumnezău în ceriu şi pre pămînt, păzind făgăduinţa şi mila slugilor Tale, celor ce merg înaintea Ta cu toată inima lor; Carele ai păzit slugii Tale, lui David, 15
tătîne-mieu, carele ai grăit lui zicînd; şi ai grăit cu rostul Tău, şi cu mînile Tale ai plinit ca în ziua aceasta! Şi acum, Doamne, Dum- 16
nezăul lui Israil, cruţă slugii Tale, lui David, tătîne-mieu, ceale ce ai grăit lui zicînd; şi ai grăit cu rostul Tău şi ai plinit ca în ziua aceasta, zicînd: 'Nu-ţ va lipsi ţie om de cătră faţa Mea, şăzînd preste scaunul lui David, însă de vor cruţa fiii tăi calea lor, ca să meargă întru leagea Mea, cum ai mers înaintea Mea'. Şi acum, Doamne, Dumnăzăul lui 17
Israil, încredinţască-se dară cuvîntul Tău carele ai grăit slugii Tale, lui David! Căci de 18
va lăcui adevărat Dumnezău cu oamenii pre pămînt? Unde ceriul şi ceriul ceriului nu vor fi destule Ţie, şi ce iaste casa aceasta carea am zidit? Şi vei căuta pre ruga slugii 19
Tale şi pre ruga mea, Doamne Dumnezăule, ca să asculţi ruga mea, şi făgăduialii care sluga Ta să făgăduiaşte înaintea Ta astăzi? Ca să 20
fie ochii Tăi deşchişi pre casa aceasta, ziua şi noaptea, la locul acesta, carele ai zis să să cheame numele Tău acolo. Ca să asculţi 21
ruga carea să roagă sluga Ta la locul acesta, şi vei auzi omilinţa slugii Tale şi norodului Tău, lui Israil, carele se vor ruga la locul acesta, şi Tu vei asculta den locul sălăşluirei Tale den ceriu şi vei auzi şi blînd vei fi. De va greşi 22
om aproapelui său şi va lua preste el blestem ca să-l bleasteme pre dînsul, şi va veni şi va blestema înaintea jîrtăvnicului în casa aceasta, Şi Tu vei asculta den ceriu, şi vei 23
face, şi vei judeca robii Tăi, ca să răsplăteşti celui fără de leage şi să-i dai căile lui la capul lui, şi ca să îndireptezi direptul, ca să răsplăteşti fieştecăruia după direptatea lui. Şi de 24
se va înfrînge norodul Tău, Israil, înaintea vrăjmaşilor, de vor greşi Ţie, şi se vor întoarce şi vor mărturisi numele Tău şi se vor ruga şi se vor omili înaintea Ta în casa aceasta, Şi 25
Tu vei asculta den ceriu şi blînd vei fi păcatelor norodului Tău, lui Israil, şi vei întoarce pre dînşii la pămîntul carele ai dat lor şi părinţilor lor. Cînd se va opri ceriul şi nu se va face 26
ploaie, căci vor greşi Ţie, şi se vor ruga la locul acesta şi vor lăuda numele Tău şi de cătră păcatele lor se vor întoarce, căci îi vei smeri pre dînşii, Şi Tu vei asculta den 27
ceriu, şi blînd vei fi păcatelor slugilor, şi norodului Tău, Israil, căci vei arăta lor calea cea bună întru carea vor mearge întru ea şi vei da ploaie preste pămîntul Tău carele ai dat norodului Tău întru moştenire. Foamete de să 28
va face pre pămînt, moarte de să va face,

stricăciune de vînt, şi gălbenare, lăcustă şi omidă de se va face, şi de-l va necăji pre el vrăjmaşul pre denaintea cetăţilor lor, după
29 toată rana şi toată durearea, Şi toată ruga şi toată umilinţa de să va face la omul şi la tot norodul Tău, Israil, de va conoaşte omul atingerea lui şi păcatul lui şi va întinde mînele lui
30 la locul acesta, Şi Tu vei asculta den ceriu, dentru gata lăcaşul Tău, şi-l vei vindeca şi vei da omului după căile lui în ce chip vei cunoaşte inima lui, căce singur cunoşti inima
31 fiilor oamenilor, Pentru ca să să teamă de Tine, ca să meargă întru toate căile Tale, toate zilele carele ei trăiescu preste faţa pămîntului
32 carele ai dat părinţilor noştri. Şi tot striinul carele nu den norodul Tău, den Israil, nu iaste acesta, şi va veni den pămînt de departe pentru numele Tău cel mare şi mîna Ta cea tare şi braţul Tău cel înalt şi vor veni şi să vor
33 ruga la locul acesta, Şi Tu vei asculta den ceriu, den gata lăcaşul Tău, şi vei face după toate, oricîte Te va chema cel striin, ca să cunoască toate noroadele pămîntului numele Tău şi ca să să teamă de Tine ca şi norodul Tău, Israil, şi a cunoaşte că numele Tău s-au chemat preste casa aceasta carea am
34 zidit. Iară de va ieşi norodul Tău spre războiu preste vrăjmaşii Tăi, întru calea carea vei trimite pre ei, şi se vor ruga către Tine după calea cetăţii aceştiia carea ai ales întru
35 ea, şi casii carii am zidit numelui Tău, Şi vei asculta den ceriu ruga lor şi umilinţa lor, şi vei
36 face îndireptarea lor. Căce vor greşi Ţie – căce nu va fi om carele nu va greşi –, şi-i vei lovi pre dînşii şi vei da pre dînşii în mînile vrăjmaşilor lor, şi-i vor robi pre dînşii cei ce au robit, la pămîntul vrăjmaşilor, la pămînt
37 departe au aproape, Şi vor întoarce inima lor la pămîntul lor, unde s-au mutat acolo, şi acolo se vor întoarce şi se vor ruga Ţie în robia lor, zicînd: 'Greşit-am, nelegiuit-am şi
38 am păgînit', Şi se vor întoarce către Tine cu toată inima lor şi cu tot sufletul lor, la pămîntul celor ce au robit pre dînşii, unde i-au robit pre dînşii, şi se vor ruga calea pămîntului lor carea ai dat părinţilor lor şi cetăţii căriia ai ales şi casii căriia am zidit numelui Tău,
39 Şi vei auzi den ceriu, dentru gata lăcaşul Tău, ruga lor şi umilinţa lor, şi vei face judecăţi şi
40 blînd vei fi norodului ce au greşit Ţie. Şi acum, Doamne, fie ochii Tăi deşchiş şi urechile Tale auzitoare la umilinţa locului acestuia.
41 Şi acum, scoală-Te, Doamne Dumnezăule, la odihna Ta, Tu şi chivotul vîrtutei Tale; preoţii Tăi, Doamne Dumnezău, s-au îmbrăcat mîntuire, şi cei curaţi ai Tăi veselească-se întru bine. Doamne Dumnezău, să nu întorci 42
faţa unsului Tău, pomeneaşte milele Tale lui David, robului Tău!"

CAP VII

Şi deaca săvîrşi Solomon rugîndu-se, 1
şi focul pogorî den ceriu şi mîncă de tot arderile-de-tot şi jîrtvele, şi mărirea Domnului împlu casa. Şi nu 2
putea preoţii să între în Casa Domnului în vreamea aceaea, căce au umplut mărirea lui Dumnezău Casa Domnului. Şi toţi 3
fiii lui Israil vedea pogorîndu-se focul şi mărirea lui Dumnezău pre casă, şi căzură preste faţă pre pămînt şi preste pardosala pietrii şi să închinară şi lăudară Domnului: „Căce bine, căce în veac mila Lui!" Şi împăratul şi tot 4
norodul – jîrtvuind jîrtve înaintea Domnului. Şi jîrtvui împăratul Solomon jîrtva: 5
viţei 22000, oi 120000; şi înnoi Casa lui Dumnezău împăratul şi tot norodul. Şi preoţii la 6
străjile lor stînd, şi leviţii cu unealte de cîntări Domnului ale lui David împăratului, a mărturisi înaintea Domnului: „Căci în veac mila Lui!", cu laudele lui David pren mîna lor, şi preoţii trîmbiţînd cu trîmbiţele înaintea lor, şi tot Israilul stînd. Şi au sfinţit Solomon mij- 7
locul curţii cei den Casa Domnului, căci au făcut acolo arderile-de-tot, şi seurile mîntuirilor, căci jîrtăvnicul cel de aramă carele au făcut Solomon nu încăpea a priimi arderile-de-tot şi jîrtvele şi seurile. Şi făcu Solomon 8
praznicul în vreamea aceaea 7 zile, şi tot Israilul cu el, adunare mare foarte, de la întrarea Emathu şi pînă la pîrîul Eghipetului. Şi 9
au făcut în ziua a opta ieşire, căci înnoirea jîrtăvnicului au făcut 7 zile şi praznicul 7 zile. Şi în 23 ale lunii a şaptea au trimis pre 10
norod la lăcaşurile lor, veselindu-se şi cu inimă bună spre ceale bune carele au făcut Domnul lui David, şi lui Solomon, şi lui Israil, norodului Lui. Şi săvîrşi Solomon Casa 11
Domnului şi casa împăratului; şi toate cîte au vrut întru sufletul lui Solomon a face în Casa Domnului şi în casa lui s-au sporit. Şi Să ivi 12
Domnul lui Solomon noaptea şi zise lui: „Auzit-am ruga ta şi am ales în casa aceasta Mie în casă de jîrtvă. De voiu opri ceriul şi 13
nu se va face ploaie, şi de voiu porunci lăcustii să mănînce lemnul, şi de voiu trimite omor întru norodul Mieu, Şi de se va înfrunta 14
norodul Mieu, preste carii să cheamă numele Mieu preste dînşii, şi se vor ruga şi vor cerca faţa Mea şi se vor întoarce dentru căile lor ceale reale, şi Eu voiu asculta den ceriu şi blînd voiu fi păcatelor lor şi voiu vindeca pămîntul lor. Şi acum ochii Miei 15
vor fi deşchiş şi urechile Meale as-

16 cultătoare la ruga locului acestuia. Şi acum
am ales şi am sfinţit casa aceasta ca să fie
numele Mieu acolo pînă în veac, şi vor fi ochii
17 Miei şi inima Mea acolo toate zilele. Şi tu,
de vei mearge înaintea Mea cum au mers
David, tatul tău, şi vei face după toate carele
au poruncit ţie, şi poruncile Meale şi judecă-
18 ţile Meale vei păzi, Şi voiu rîdica scaunul
împărăţiei tale, cum am făgăduit lui David,
tatului tău, zicînd: 'Nu ţi se va rădica ţie povo-
19 ţuitoriu om întru Israil!' Şi de vă veţ
întoarce voi şi veţ părăsi poruncile Meale şi
învăţăturile Meale carele am dat înaintea
voastră, şi veţ mearge, şi veţ sluji la alţ dumnezei
20 şi vă veţ închina lor, Şi voiu rîdica pre voi
de la pămîntul carele am dat voao, şi casa
aceasta, care am sfinţit numelui Mieu, lepăda-o-
voiu de către faţa Mea şi o voiu da pre ea în
21 pildă şi în poveaste întru toate limbile. Şi
casa aceasta, carea era înaltă, tot cela ce va
treace pren ea se va întrista şi va grăi: 'Pentru
care lucru au făcut Domnul aşa pămîntului
22 acestuia şi casii aceştiia?' Şi vor zice:
'Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumne-
zăul părinţilor lor, pre Cela ce au scos pre
dînşii den pămîntul Eghipetului, şi s-au apu-
cat de alţ dumnezei şi s-au închinat lor şi au
slujit lor, şi pentru aceasta au adus preste
dînşii toată răutatea aceasta'".

CAP VIII

1 Şi să făcu după 20 de ani întru carele au
zidit Solomon Casa Domnului şi casa
2 lui, Şi cetăţile carele au dat Hiram
lui Solomon le-au zidit pre eale Solo-
mon şi au lăcuit acolo pre fiii lui
3 Israil, Şi au venit Solomon la Emath Suvaa
4 şi să întări preste ea. Şi zidi pre Thedmor
în pustiiu şi toate cetăţile tari carele au zidit
5 în Iemath. Şi au zidit Vethoronul cel de sus
şi Vethoronul cel de jos, cetăţi tari, ziduri,
6 porţi şi zăvoară; Şi pre Valaath şi toate
cetăţile tari carele era lui Solomon, şi toate
cetăţile carălor, şi cetăţile călăreţilor, şi cîte au
pohtit Solomon după pohta ca să zidească în
Ierusalim şi în Livan şi întru toată împărăţia
7 lui. Tot norodul cel ce a rămas de la ghetheu
şi de la amoreu şi de la ferezeu şi de la eveu şi
8 de la evuseu, carii nu-s dentru Israil, Ce
era dentru fiii lor ceia ce au rămas cu ei pre
pămînt, pre carii n-au pierdut de tot fiii lui
Israil, şi au adus pre ei Solomon în dajde pînă
9 în ziua aceasta. Şi dentru Israil n-au dat
Solomon întru slugi împărăţiei lui, căci aceş-
tea – oameni de războiu şi boiari tari şi boiari
10 ai carălor şi ai călăreţilor. Şi aceştea-s
boiarii ispravnicilor împăratului Solomon,
11 250, isprăvnicind la lucru întru norod. Şi
pre fata lui Farao au adus Solomon den cetatea lui David la casa carea au zidit ei, căci au zis: „Nu va lăcui muiarea mea în cetatea lui David, împăratului Israil, căci sfînt iaste unde au întrat sicriiul Domnului". Atuncea au 12
adus Solomon arderi-de-tot Domnului preste jîrtăvnicul carele au zidit Domnului, denaintea norodului, Şi după cuvîntul den zi în zi 13
ca să aducă, după poruncile lui Moisi, întru simbete şi în luni şi în praznice, 3 vremi ale anului: la praznicul azimelor, şi la praznicul săptămînilor, şi la praznicul corturilor. Şi 14
au pus după judecata lui David, tătîne-său, împărţealele preoţilor, şi după slujbele lor; şi leviţii la străjile lor, ca să laude şi să slujască pre denaintea preoţilor, după cuvintele, den zi în zi; şi portarii, după împărţealele lor, la poartă şi la poartă, căci aşa e porunca lui David, omul lui Dumnezeu. N-au trecut 15
poruncile împăratului pentru preoţi şi pentru leviţi la tot cuvîntul şi la visterii. Şi să găti 16
tot lucrul dentru carea zi s-au pus temelia pînă unde au săvîrşit Solomon Casa Domnului. Atuncea s-au dus Solomon la Gasion 17
Gaver şi la Elath cea pre lîngă mare, la pămîntul Idumeii. Şi trimise Hiram cu mîna slugilor 18
lui vase, şi slugi ştiind marea, şi mearseră cu slugile lui Solomon la Sofira şi au luat de acolo
350 de talanzi de aur şi au venit către împăratul Solomon.

CAP IX

Şi împărăteasa Sava au auzit numele 1
lui Solomon şi au venit ca să-l ispitească pre el cu cuvinte întunecoase
la Ierusalim, cu puteare grea foarte,
şi cămile rădicînd mirosituri, şi aur cît
de mult, şi piatră cinstită. Şi veni către Solomon şi grăi lui toate cîte era întru sufletul ei.
Şi-i spuse ei Solomon toate cuvintele ei, şi n-au 2
trecut cuvînt de la Solomon carele nu l-au spus ei. Şi văzu împărăteasa Sava înţelep- 3
ciunea lui Solomon, şi casa carea au zidit,
Şi bucatele measelor lui, şi şădearea slugilor 4
lui, şi starea poslușnicilor lui, şi îmbrăcămintea lor, şi păharnicii lui, şi podoaba lor, şi
arderile ceale de tot carele aducea în Casa
Domnului, şi-ş ieşi den fire şi zise către împăratul: „Adevărat cuvîntul carele am auzit în 5
pămîntul mieu pentru cuvintele tale şi pentru
înţelepciunea ta! Şi n-am crezut cuvintelor 6
lor, pînă unde am venit şi au văzut ochii miei.
Şi, iată, nu mi s-au spus mie jumătate den
mulţimea înţelepciunii tale; adaos-ai preste
auzul carele am auzit. Fericiţ oamenii 7
tăi şi fericite slugile tale aceastea, ceia

ce dvorescu ţie înainte pururea, şi auzind înţe-
8 lepciunea ta! Fie Domnul Dumnezeul tău blagoslovit, Carele au vrut întru tine ca să te dea preste scaunul lui întru împărat norodului tău! Pentru că au iubit Domnul Dumnezeul tău pre Israil, ca să întărească pe el în veac, şi te-au dat pre tine preste el întru împărat, ca
9 să faci judecată şi direptate!“ Şi au dat împăratului 120 de talanzi de argint, şi mirosituri întru mulţime foarte, şi piatră cinstită. Şi nu era ca unsorile acealea carele au dat
10 împărăteasa Sava împăratului Solomon. Şi slugile lui Hiram şi slugile lui Solomon aducea lui aur de la Sufir şi leamne de pin şi piatră
11 cinstită. Şi făcu împăratul leamnele ceale de pin scări la Casa Domnului şi casii împăratului, şi copuze şi alăute cîntăreţilor. Şi nu s-au ivit ca aceastea mai nainte în pămîntul
12 Iudei. Şi împăratul Solomon au dat împărăteasii Savei toate voile ei carele au cerşut, afară den toate carele au adus lui Solomon împăratului, şi să întoarse la pămîntul
13 ei. Şi era trasul aurului carele i s-au adus
14 lui într-un an 666 talanzi de aur, Afară den oamenii cei supuş şi cei ce să neguţitoriia, care aducea, şi den toţi împăraţii arăpimei şi domnii pămîntului, carei toţi aducea aur şi argint
15 împăratului Solomon. Şi făcu împăratul Solomon 200 scuturi de aur bătute, – 600 de
16 auri curaţi era pre un scutur – Şi 300 de paveţe bătute de aur, – 300 de auri să cheltuia preste fiecare pavăţă –. şi le-au dat pre eale
17 împăratul în casa dumbrăvii Livanului. Şi făcu împăratul scaun de elefand de dinţi mari,
18 şi-l ferecă pre el cu aur de lamură. Şi 6 stepene scaunului, îmbrăcate cu aur, şi razim supt picioare au pus cu aur scaunului, şi unghiuri de o parte şi de alta, preste scaunul
19 şăderii, şi 2 lei stînd lîngă unghiuri, Şi 12 lei stînd acolo preste ceale şase stepene, de o parte şi de alta; nu s-au făcut aşa întru toată
20 împărăţia. Şi toate vasele casii împăratului Solomon – de aur, şi toate vasele casii dumbrăvii Livanului – cu aur învălite; nu era argintul socotit în zilele împăratului Solomon
21 întru nemica, Căci corabia împăratului mergea la Tharsis, cu slugile lui Hiram, o dată pren 3 ani veniia vasul de la Tharsis împăratului, plină fiind de argint şi de aur, şi dinţi de
22 elifand, şi maimuţe, şi thehim. Şi să mări Solomon mai mult decît toţi împăraţii pămîntului cu avuţie şi cu înţelepciune. Şi toţi
23 împăraţii pămîntului cerca faţa lui Solomon, să auză înţelepciunea lui carea au dat Dumne-
24 zău în inima lui. Şi ei aducea fieştecarele darurile lui: vase de argint şi vase de aur, şi îmbrăcăminte, şi zmirnă aleasă, şi dulceţi, şi cai, şi muşcoi, den an în an. Şi era 25
la împăratul Solomon 4000 de iape de cară şi 12000 de călăreţi; şi au pus pre dînşii în cetăţile carălor şi cu împăratul în Ierusalim. Şi 26
era povăţuitoriu tuturor împăraţilor, de la rîu şi pînă la pămîntul celor streini de fealiu şi pînă la hotarul Eghipetului. Şi deade împă- 27
ratul aurul şi argintul în Ierusalim ca pietrile; şi chiedrii i-au dat ca dudele ceale de pre şăs întru mulţime. Şi ieşirea călăreţilor – den 28
Eghipet lui Solomon, den tot pămîntul. Şi 29
rămăşiţele cuvintelor lui Solomon ceale dentîiu şi ceale de apoi, iată, aceastea scrise sînt pre Cartea cuvintelor lui Nathan proorocului şi pre cuvintele lui Ahia Siloniteanul şi întru vedeniile lui Ioil, celuia ce vedea pentru Ierovoam, feciorul lui Navat. Şi împărăţi Solo- 30
mon în Ierusalim preste tot Israilul 40 de ani. Şi adormi Solomon cu părinţii lui şi-l 31
îngropară pre dînsul în cetatea lui David, tătîne-său. Şi împărăţi Rovoam, feciorul lui, pentru dînsul.

CAP X

Şi veni Rovoam la Sihem, căci la 1
Sihem veniia tot Israilul ca să-l împărăţască pre dînsul. Şi fu deaca auzi 2
Ierovoam, feciorul lui Navat, şi el – la Eghipet, cînd au fugit de către faţa lui Solomon împăratul şi lăcui Ierovoam în Eghipet, şi să întoarse Ierovoam de la Eghipet. Şi trimise şi-l chemară pre dînsul şi au venit 3
Ierovoam cu toată adunarea lui Israil către împăratul Rovoam, zicînd: „Tată-tău au 4
năsîlnicit jugul nostru; şi acum iuşureaze de către lucrul tătîne-tău cel nesîlnic şi de la jugul lui cel greu carele au dat preste noi, şi-ţ vom sluji ţie“. Şi zise lor: „Păsaţi pînă în 5
trei zile, şi veniţi către mine“. Şi să duse norodul. Şi adună împăratul Rovoam pre 6
bătrînii cei ce sta înaintea lui Solomon, tătînesău, cîndu trăiia el, zicîndu: „Cum voi sfătuiţi ca să răspunzu norodului acestuia cuvînt?“ Şi grăiră lui, zicîndu: „De va fi astăzi spre 7
bine norodului acestuia şi vei binevrea şi vei grăi lor cuvinte bune, şi vor fi ţie slugi toate zilele“. Şi lăsă sfatul celor bătrîni, care au 8
sfătuit lui, şi s-au svătuit cu copiii carii s-au crescut cu el, cei ce dvoriia înaintea lui. Şi 9
zise lor: „Ce voi sfătuiţi, şi voiu răspunde cuvînt norodului acestuia carii au grăit către mine, zicînd: ‘Slobozi den jugul carele au dat tată-tău spre noi!’“ Şi au grăit lui copiii ceia 10
ce s-au crescut cu el, zicînd: „Aşa vei grăi norodului ce au grăit către tine, zicînd: ‘Tatătău au îngreuiat jugul nostru, şi tu slobozi de asupra noastră!’, aşa vei zice către

dînşii: 'Cel mic deagetul mieu, mai gros iaste
11 decît mijlocul tătîni-mieu. Şi acum, tatul mieu v-au certatu pre voi cu jug greu, şi eu voiu adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v-au certat pre voi cu bice, şi eu voiu certa pre voi
12 cu scorpii!'" Şi veni Ierovoam şi tot norodul cătră Rovoam în ziua a treia, în ce chip au grăit împăratul, zicînd: „Întoarceţi-vă cătră
13 mine în a treia zi!" Şi răspunse împăratul cu nesilnicie, şi lăsă împăratul Rovoam sfatul
14 bătrînilor Şi au grăit după sfatul tinerilor, zicînd: „Tatul mieu au îngreuiat jugul vostru, şi eu voiu adaoge preste el. Tatul mieu v-au certat pre voi cu bice, şi eu voiu certa pre voi
15 cu scorpii!" Şi nu ştiia împăratul Rovoam, căce era întoarcere de la Dumnezău, zicînd: „Rădicat-au Domnul cuvîntul Lui, carele au grăit cu mîna lui Ahia Siloniteanul pentru
16 Ierovoam, feciorul lui Navat, Şi a tot Israilul, căce n-au ascultat împăratul lor". Şi răspunse norodul cătră împăratul, zicînd: „Carea e noao partea întru David şi moştenirea întru fiiul lui Iese? Aleargă la lăcaşurile tăle, Israile! Acum caută casa ta, Davide!" Şi mearse tot
17 Israilul la lăcaşurile lui. Şi oamenii lui Israil şi cei ce lăcuia în cetăţile Iudii au împărăţit
18 preste ei pre Rovoam. Şi au trimis la dînşii Rovoam împăratul pre Adaniram, pre cel preste bir, şi l-au ucis pre el fiii lui Israil cu pietri şi au murit. Şi auzi împăratul Rovoam şi sîrgui a se sui în caru şi a fugi la Ierusalim.
19 Şi defăimă Israil în casa lui David pînă în ziua aceasta.

CAP XI

1 Şi veni Rovoam la Ierusalim şi au adunat casa Iudii şi a lui Veniamin, 180000 de voinici făcîndu războiu, şi da războiu cătră Israil şi cătră Ierovoam, ca să întoarcă împărăţia lui.
2 Şi să făcu cuvîntul lui Dumnezău cătră Samea, omul lui Dumnezău, zicînd: „Zi cătră Rovoam a lui Solomon, împăratul Iudii, şi cătră tot Israilul, întru Iuda, şi întru Veniamin, zicînd: 'Aceastea zice Domnul: 'Nu vă veţi sui, nice veţi da războiu cătră fraţii voştri! Întoarcă-se fieştecarele la casa lui, căce de la Mine s-au făcut cuvîntul acesta!'" Şi au ascultat cuvîntul Domnului şi să întoarsără, ca să
4 nu meargă preste Ierovoam. Şi lăcui Rovoam
5 în Ierusalim şi au zidit cetăţi zidite în Iudea. Şi
6 au zidit Vithleaemul, şi Etanul, şi Thecuia, Şi
7 Vethsavran, şi Sohoth, şi Odollam, Şi Ghieth,
8 şi Marisar, şi pre Zif, Şi pre Adurem, şi pre
9 Lahis, şi pre Azica, Şi pre Salaa, şi pre Elom, şi pre Hevron, carea iaste la Iuda şi la Venia-
10 min cetăţi zidite. Şi le-au întărit pre eale cu ziduri şi le-au dat lor povăţuitori şi punere de bucate, untdelemn şi vin; Şi pren 11
cetate şi cetate – scuturi şi suliţe; şi le întări pre eale întru mulţime foarte. Şi era la Iuda şi la Veniamin. Şi preoţii şi leviţii carii era 12
întru tot Israilul s-au adunat cătră el den toate hotarăle, Căci au lăsat leviţii lăcaşurile 13
ţinerilor lor şi au mers cătră Iuda la Ierusalim; şi au scos pre ei Ierovoam şi fiii lui ca să nu slujască Domnului Şi puse lui preoţii ai 14
înălţimilor şi idolilor şi celor deşarte şi viţeilor carii au făcut Ierovoam; Şi au scos pre ei 15
den neamurile lui Israil, carii au dat inima lor a cerca pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi au venit la Ierusalim a jîrtvui Domnului Dumnezăul părinţilor lor. Şi întăriră împărăţia 16
Iudei şi întăriră pre Rovoam al lui Solomon în ani 3, căci au mers întru căile lui David şi lui Solomon, tătîne-său, 3 ani. Şi luo Rovoam 17
lui muiare pre Moolath, fata lui Ieremoth, fiiul lui David, şi pre Avighea, fata lui Eliav al lui Iesea. Şi născu lui fii pre Ieus şi pre Sama- 18
ria şi pre Zaam. Şi după aceasta au luatu-ş 19
lui pre Maaha, fata lui Avesalom, şi au născut lui pre Avia şi pre Iethi şi pre Salemoth. Şi 20
iubi Rovoam pre Maaha, fata lui Avesalom, mai mult decît pre toate muierile lui şi ţiitorile lui, căci muieri 18 avea şi ţiitori 60, şi au născut 28 de feciori şi 60 de feate. Şi au pus 21
Rovoam întru căpetenie pre Avia al Maahăi întru povăţuitoriu întru fraţii lui, căci a-l împărăţi socotiia pre el, şi să crescu decît toţi fraţii lui întru toţi fiii Iude[i] şi Veniamin, şi întru cetăţile ceale tari, şi au dat întru eale hrane întru mulţime multă, şi au cerşut mulţime de muieri.

CAP XII

1 Şi fu deaca să găti împărăţia lui Rovoam şi deaca să întări, au părăsit poruncile Domnului, şi tot Israilul împreună cu dînsul. Şi fu întru 2
anul al cincilea al împărăţiei lui Rovoam, s-au suit Susachim, împăratul Eghipetului, preste Ierusalim (căci au greşit înaintea Domnului), Cu 1000 şi 800 de cară şi 3
60000 de cai, şi nu era număr mulţimei carea au venit cu dînsul de la Eghipet: livii, troglo-
4 diteani şi arapi, Şi au biruit cetăţile ceale tari
5 carele era în Iuda, şi veniră la Ierusalim. Şi Sameas prorocul au venit cătră Rovoam şi cătră boiarii Iudei, carii s-au adunat la Ierusalim de cătră faţa lui Susachim, şi zise lor: „Aşa au zis Domnul: 'Voi M-aţ lăsat pre Mine, şi Eu voiu lăsa pre voi în mîna lui (Susachim)'". Şi să ruşina- 6
ră boiarii Iudei şi împăratul şi ziseră: „Direpţ e Domnul!" Şi deaca au văzut Domnul că s-au 7

înfrînt, să făcu cuvîntul Domnului către Sameas, zicînd: „S-au ruşinat, nu voiu strica pre ei, şi voiu da pre dînşii cît de puţin spre mîntuire, şi nu va pica mînia Mea preste Ierusalim cu mîna lui Susachim, Căci vor fi lui 8 întru slugi şi vor conoaşte slujba Mea şi slujba împărăţiei pămîntului". Şi să sui Susachim, împăratul Eghipetului, preste Ierusalim 9 şi au luat visteriile ceale den Casa Domnului şi visteriile ceale den casa împăratului, toate au luat, şi au luat scuturile ceale de aur carele au făcut Solomon. 10 Şi au făcut împăratul Rovoam scuturi de aramă pentru dînsele, şi puse preste eale Susachim, împăratul Eghipetului, boiarenii alergătorilor, pre ceia ce păziia poarta împăratului. 11 Şi fu deaca întră împăratul în Casa Domnului, întra înlăuntru ceia ce păziia şi cei ce alerga şi cei ce să întorcea întru întimpinarea alergătorilor. 12 Şi pentru căci s-au ruşinat el, s-au întors de la el urgia Domnului şi nu la peire de săvîrşit; pentru că şi întru Iuda era cuvinte bune. 13 Şi să întări împăratul Rovoam în Ierusalim şi împărăţi. Şi de 41 de ani era Rovoam cînd au împărăţit el, şi 17 ani au împărăţit în Ierusalim, în cetatea carea au ales Domnul ca să numească numele Lui acolo dintru toţii fiii lui Israil; şi numele maicii lui – Nomma Amani- 14 teanca. Şi au făcut răul, căci n-au îndireptat inema lui ca să cearce pre Domnul. 15 Şi cuvintele lui Rovoam ceale dentîiu şi ceale de apoi nu, iată, sînt scrise întru cuvintele lui Sammea proorocului şi Addo, celuia ce vedea, şi faptele lui? Şi au dat război Rovoam lui 16 Ierovoam toate zilele. Şi muri Rovoam cu părinţii lui, şi să îngropă în cetatea lui David, şi împărăţi Avia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XIII

1 Intru 18 ani ai împărăţiei lui Ierovoam, au împărăţit Avia preste Iuda. 2 Şi 3 ani au împărăţit preste Ierusalim; şi numele maicii lui – Maaha, fata lui Uriil de la Gaveon. Şi război era întru mijlocul lui Ierovoam şi întru mijlocul lui 3 Avia. Şi au rînduit Avia războiul cu puteare, războinicii puterii – 400000 de oameni tari –, şi Ierovoam rîndui către el război cu 800000 de oameni războinici ai puterii 4 cu vîrtute. Şi să sculă Avia de la muntele Somoron, carele iaste în muntele lui Efraim, şi zise: „Ascultaţi-mă, Ierovoam şi tot Israi- 5 lul! Nu iaste voao a cunoaşte căci Domnul Dumnezeu au dat împărat pre David preste Israil în veac, şi pre fiii lui întru făgăduinţă veacini- 6 că? Şi să sculă Ierovoam a lui Navat, sluga lui Solomon al lui David, şi să osebi de la domnul lui. Şi să adunară către el oameni ucigaş, 7 fii fără de leage, şi stătu împotrivă către Rovoam, fiiul lui Solomon; şi Rovoam era mai tînăr şi fricos la inemă şi n-au stătut împotriva feaţii lui. Şi acum voi zice[ţi] ca să staţ 8 împotriva feaţii împărăţiei Domnului, pren mîna fiilor lui David, şi voi – mulţime multă şi, împreună cu voi, viţei de aur, pre carii au făcut voao Ierovoam întru dumnezei. Carii 9 aţ scos preoţii Domnului, pre fiii lui Aaron şi pre leviţi, şi aţ făcut voao preoţi den norodul a tot pămîntului. Cela ce mearge a umplea mînile lui cu 6 viţei den boi şi berbeci şapte, şi să făcu întru preot la cela ce nu e Dumnezeu. Şi noi pre Domnul Dumnezeul nostru nu 10 L-am părăsit, şi preoţii Lui slujăsc, Domnului, fiii lui Aaron şi leviţii. Şi întru rînduialele 11 lor tămîiază Domnului arderi-de-tot, dimineaţa şi sara, şi tămîie a împreunării, şi puneri-de-pîine-înainte preste masa cea curată; şi sfeaşnicul cel de aur, şi luminătorii arderii, ca să aprinză înde sară, căci păzim noi pazele Domnului Dumnezeului părinţilor noştri, şi voi L-aţ părăsit pre Dînsul. Şi iată, cu noi e 12 de-nceput Domnul şi preoţii Lui şi trîmbiţile însemnării, ca să însemneaze preste noi. Şi, fiii lui Israil, să nu daţ război către Domnul Dumnezeul părinţilor voştri, căci nu veţ spori!" Şi Ierovoam întoarse straja cea 13 ascunsă ca să vie lui dendărăt. Şi să făcu denaintea Iudii, şi straja dendărăt. Şi să 14 întoarse Iuda şi iată lui războiul denainte şi denapoi, şi striga către Domnul, şi preoţii trîmbiţară cu trîmbiţile. Şi strigară oame- 15 nii Iudii; şi fu cînd striga oamenii Iudii, şi Domnul au lovit pre Ierovoam şi pre Israil înaintea lui Avia şi a Iudii. Şi fugiră fiii lui 16 Israil de către faţa Iudii şi deade pre dînşii Domnul în mînile lor. Şi lovi pre ei Avia şi 17 norodul lui rană mare, şi căzură răniţi de la Israil 500000 oameni tari. Şi să smeriră fiii 18 lui Israil în ziua aceaea, şi să întăriră fiii Iudei, căci au nedejduit pre Domnul Dumnezăul părinţilor lor. Şi goni Avia denapoia lui Ierovoam şi 19 au luat de la el cetăţile, pre Vethil şi satele ei, şi pre Iesana şi satele ei, şi pre Efron şi satele ei. Şi n-au mai putut Ierovoam încă în toate 20 zilele lui Avia, şi lovi pre el Domnul şi muri. Şi să întări Avia, şi luo lui muieri 14 21 şi născu feciori 22 şi 62 de feate. Şi rămăşi- 22 ţele cuvintelor lui Avia şi lucrurile lui, şi cuvintele lui, scrise-s pre Cartea cuvintelor proorocului Ado.

CAP XIV

1 Şi muri Avia cu părinţii lui şi astrucară pre el în cetatea lui David; şi împă-
răţi Asa, fiiul lui, pentru dînsul; în zilele lui Asa au odihnit pămîntul
2 Iudei 10 ani. Şi făcu Asa bunul şi direptul înaintea Domnului Dumnezăului
3 lui. Şi depărtă jîrtăvnicile streinilor şi ceale înalte, şi sfărîmă stîlpii, şi tăie desişu-
4 rile, Şi zise Iudei ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezăul părinţilor lor şi să facă
5 leagea Lui şi poruncile. Şi depărtă de la toate cetăţile Iudei jîrtăvnicile şi idolii. Şi să
6 împăcă împărăţia înaintea lui. Şi zidi cetăţi cu ziduri în pămîntul Iudei, căci s-au împăcat pămîntul şi nu era lui războiu întru anii aceş-
7 tea, căci Domnul au odihnit lui. Şi zise Iudei: „Să zidim cetăţile aceastea şi să facem ziduri şi turnuri şi porţi şi zovoară, întru care stăpînim pămîntul, căci în ce chip am cercetat pre Domnul Dumnezăul nostru, ne-au cerce-
tat pre noi şi ne-au odihnit pre noi după
8 împrejur şi ne-au sporit noao". Şi să făcu puteare lui Asa de purtători de arme rîdicînd scuturi şi suliţe în pămîntul Iudei 300000 şi în pămîntul lui Veniamin păvăţaşi şi arcaş
9 280000, toţi aceştea războinici puterii. Şi ieşi preste dînşii Zarae Arapul cu puteare cu 1000 de mii şi cară 300 şi veni pînă la
10 Mariasa. Şi ieşi Asa întru întimpinarea lui şi rîndui războiul în vale, de spre crivăţ, la
11 Marisa. Şi strigă Asa către Domnul Dumnezăul lui şi zise: „Doamne, nu iaste neputinţă la Tine a mîntui întru mulţi şi întru puţini; întăreaşte pre noi, Doamne Dumnezăul nostru, căci pre Tine nedejduim şi pre numele Tău am venit preste mulţimea această multă! Doamne, Dumnezăul nostru Tu eşti, să
12 nu să întărească spre Tine om!" Şi lovi Domnul pre arapi înaintea lui Asa şi înaintea
13 Iudei şi fugiră arapii. Şi goni pre ei Asa şi norodul lui pînă la Ghedor, şi căzură arapii cît nu era întru ei scăpare, căci s-au surpat înaintea Domnului şi înaintea puterii Lui; şi pră-
14 dară prăzi multe, Şi tăiară satele lor pre împrejurul lui Ghiedor, căci s-au făcut spaima Domnului preste dînşii, şi au prădat toate cetăţile lor, căci prăzi multe au făcut la
15 dînşii. Şi încă corturi agonisite lor, şi pre Amazenis au tăiat şi au luat oi multe şi cămile şi s-au întors la Ierusalim.

CAP XV

1 Şi Azarias, feciorul lui Adad, să făcu
2 preste el Duhul Domnului, Şi ieşi întru întimpinarea lui Asa şi la tot Iuda şi la Veniamin şi zise lui: „Ascultaţi mie, Asa şi tot Iuda şi Veniamin! Domnul – cu voi, pentru căci sînteţi voi cu El; şi de veţi cerca pre El, Se va afla voao; şi de-L veţi lăsa pre Dînsul, lăsa-va pre voi. Şi zise 3
multe lui Israil, întru cel ce nu e Dumnezău adevărat, şi nu preot arătînd, şi în fărădeleage. Şi va întoarce pre dînşii la necaz 4
către Domnul Dumnezăul lui Israil şi-L vor cerca pre El şi Se va afla lor. În vreamea 5
aceaea nu iaste pace celui ce iáse şi celui ce întră, căci spaima Domnului – preste toţi ceia ce lăcuiesc ţările; Şi va da război limbă 6
către limbă şi cetate către cetate, căce Dumnezău i-au spămîntat pre dînşii cu tot necazul. Şi voi întăriţi-vă şi nu se slăbească 7
mînile voastre, căci iaste plată lucrului vostru". Şi deaca au auzitu Asa cuvintele 8
aceastea şi prorocia Azariei prorocul, şi să întări şi scoase toate urîciunele de la tot pămîntul Iudei şi a lui Veniamin şi den cetăţile carele au ţinut Ierovoam în muntele lui Efraim şi înnoi jîrtăvnicul Domnului, carele era înaintea besericii Domnului. Şi adună 9
pre Iuda şi pre Veniamin şi pre cei nemearnici ce lăcuia împreună cu el, de la Efraim şi de la Manasi şi de la Semeon, căce s-au lipit către el dentru Israil mulţi deaca au văzut ei că Domnul Dumnezău e împreună cu el. Şi să 10
adunară în Ierusalim în luna a treia, în anul al 15 al împărăţiii lui Asa. Şi jîrtvui Dom- 11
nului în ziua aceaea, den prăzile carele au adus, viţei 700 şi oi 7000. Şi petrecură cu 12
făgăduinţă ca să cearce pre Domnul Dumnezăul părinţilor lor den toată inima şi dentru tot sufletul lor; Şi tot carele nu va cerceta 13
pre Domnul Dumnezăul lui Israil va muri, den tînăr pînă în bătrîn, de la bărbat pînă la fămeaie. Şi să jurară întru Domnul cu glas 14
mare, şi cu chiot, şi cu trîmbiţe, şi cu bucine, şi să veseliră tot Iuda pentru jurămînt, Căce 15
dentru tot sufletul să jurară şi cu toată voia L-au cercat pre El, şi S-au aflat lor, şi-i odihni Domnul pre ei de pe împrejur. Şi pre 16
Maaha, maica lui, o mută ca să nu fie la Astarta slujind; şi tăie idolul şi-l arse de tot în pîrîul Chiedrului. Însă ceale nalte nu le-au 17
rădicat, căce era în Iuda şi Israil, ce inima lui Asa să făcea plină toate zilele lui. Şi băgară 18
sfintele lui David, tătîni-său, şi sfintele Casii lui Dumnezeu, argint şi aur şi vase. Şi răz- 19
boiu nu era împreună cu el pînă în 35 de ani ai împărăţiii lui Asa.

CAP XVI

1 Şi la 38 de ani ai împărăţiii lui Asa, se
sui Vaasa, împăratul lui Israil, preste Iuda şi zidi pre Ramma, ca să nu dea ieşire şi întrare lui Asa, 2
împăratului Iudei. Şi luo Asa argint

şi aur den visteriile Casii Domnului şi casii
împăratului şi trimise către fiiul lui Ader,
împăratul Siriei, cela ce lăcuia în Damascu,
3 zicînd: „Pune făgăduinţă întru mijlocul
mieu şi întru mijlocul tău, şi întru mijlocul tătîne-mieu şi întru mijlocul tătîne-tău! Iată, am
trimis ţie argint şi aur, vino de răsipeaşte de
asupra mea pre Vaasa, împăratul lui Israil, şi
4 să să ducă de la mine". Şi auzi fiiul lui Ader
împăratului Asa şi trimise pre boiarii puterii
lui preste cetăţile lui Israil; şi lovi pre Enon şi
pre Dan şi pre Avelmain şi toate pre împrejurile lui Neftalim. Şi fu deaca auzi Vaasa,
5 împăratul lui Israil, părăsi a nu mai zidi pre
6 Ramma şi încetă lucrul lui. Şi Asa împăratul aduse pre tot Iuda şi luo pre toate pietrile
cetăţii Raamma şi leamnele ei carii au clădit
Vaasa şi zidi cu eale pre Gavee şi pre Masfa.
7 Şi în vreamea aceaea veni Anania prorocul
către Asa,împăratul Iudei,şi zise lui: „Pentru
căce ai nădejduit pre împăratul Siriei şi n-ai
nădejduit pre Domnul Dumnezăul tău, pentru
aceaea s-au mîntuit putearea împăratului
8 Siriei de la mîna ta. Nu arapii şi liviii era ţie
întru puteare multă şi întru îndrăznire,şi călăreţii întru mulţime foarte? Şi pentru căce ai
nădejduit pre Domnul, au dat pre dînşii în
9 mînile tale; Căce ochii Domnului privescu
preste tot pămîntul, ca să întărească cu toată
inima plină către Dînsul. Şi acum n-ai ştiut la
10 aceasta; de acum va fi cu tine războiu". Şi
să mînie Asa pre proroc şi-l puse pre el în
temniţă, căce s-au scîrbit pentru aceasta; şi au
stricat Asa întru norodu în vreamea
11 aceaea. Şi iată, cuvintele lui Asa, ceale dentîiu şi ceale de apoi, scrise-s pre Cartea împă-
12 ratului Iudei şi a lui Israil. Şi să bolnăvi Asa
la 39 de ani ai împărăţiei lui, de picioarele lui,
cît foarte să bolnăvi; şi la boala lui n-au cercat
13 pre Domnul, ce pre dohtori. Şi adormi Asa
cu părinţii lui şi muri la 41 de ani ai împărăţiei
14 lui. Şi l-au îngropat pre dînsul în mormîn-
15 tul carele au săpat în cetatea lui David. Şi-l
adormiră pre el preste pat şi-l umplură de
mirosituri, şi cu fealiuri de mir ale făcătorilor
de mir, şi-i făcură lui pogrebanie mare foarte.

CAP XVII

1 Şi împărăţi Iosafat, fiiul lui, pentru
dînsul; şi să întări Iosafat preste
2 Israil. Şi au dat puteare întru toate
cetăţile Iudei ceale tari, şi au pus
povăţuitori întru cetăţile Iudei şi
în cetăţile lui Efraem, carele au luat mai
3 nainte Asa, tatul lui. Şi fu Domnul cu
Iosafat, căci au mers întru căile lui
David, tătîne-său, ceale dentîiu, şi n-au cercetat idolii, Ce pre Domnul Dumnezăul tătî- 4
ne-său au cercetat, şi întru poruncile tătîne-său
au mers, şi nu ca faptele lui Israil. Şi îndi- 5
reptă Domnul împărăţia în mîna lui, şi dea-
deră tot Iuda daruri lui Iosafat, şi să făcu lui
avuţie şi mărire multă. Şi să înălţă inima lui 6
în calea Domnului. Şi încă au rădicat înălţi-
mile şi desişurile den pămîntul Iudei. Şi în 7
anul al treilea al împărăţiei lui, au trimis pre
povăţuitorii lui şi pre fiii celor tari şi pre
Avdia şi pre Zaharia şi pre Nathanail şi Mihea
ca să înveaţe în cetăţile Iudei; Şi, împreună 8
cu ei, leviţii Samaias şi Nathanias şi Zavdia şi
Asiil şi Semiramoth şi Ionathan şi Adonias şi
Tovias şi Tovadonias, leviţii; şi, împreună cu
ei, şi Elisama şi Ioraam, preoţii. Şi învăţa 9
întru Iuda şi, cu ei, – Cartea Legii Domnului;
şi petrecură în cetăţile Iudei şi învăţa nărodul. Si să făcu spaima Domnului preste 10
toate împărăţiile pămîntului ceale dem prejurul Iudei, şi nu da război cătră Iosafat. Şi 11
de la cei streini de fealiu aducea lui Iosafat
daruri, şi argint, şi dări; şi arapii aducea lui
berbeci den oi 7000 şi 700 şi ţapi 7000 şi
700. Şi era Iosafat mergînd mai mare pînă 12
la înălţime, şi au zidit în Iudea lăcaşuri şi cetăţi
tari. Şi lucruri multe i s-au făcut lui în 13
Iudea, şi oameni războinici tari putînd, în
Ierusalim. Şi acesta e numărul lor, după 14
casele neamurilor lor; şi la Iuda, căpitani de
mii: Edna boiarinul, şi cu dînsul fii tari ai
puterii 300000; Şi, împreună cu el, Ionan 15
povăţuitoriul şi, cu dînsul, 880 de mii; Şi, 16
cu el, Amasias al Zahariei, ceia ce nevoiescu
cu Domnul, şi, cu el, 800000 tari ai
puterii; Şi dentru Veniamin tari ai puterii: 17
Eliada şi, cu el, arcaş şi păvăţaş 8000, tari în
puteare; Şi, după el, Iozavad şi, cu el, 180 18
de mii tari ai războiului. Aceştea-s cei ce 19
slujiia împăratului, afară den ceia ce au dat
împăratul în cetăţile ceale tari, în toată Iudea.

CAP XVIII

Şi să făcu lui Iosafat avuţie şi mărire 1
multă şi să făcu ginere lui Ahaav.
Şi pogorî pren săvîrşitul anilor către 2
Ahaav la Samaria; şi junghe lui
Ahaav oi şi viţei mulţi, şi norodului ce
era împreună cu el, şi iubiia pre el ca să să
suie împreună cu el la Ramoth a Galaaditei. Şi zise Ahaav, împăratul lui Israil, 3
către Iosafat, împăratul Iudei: „Au mergevei cu mine la Ramoth al Galaaditei?" Şi zise
lui: „Cum sînt eu, aşa şi tu; şi în ce chip norodul tău, şi norodul mieu; şi cu tine – la răz-
boiu". Şi zise Iosafat către împăratul lui 4
Israil: „Cearcă dară astăzi pre Domnul".

5 Şi adună împăratul lui Israil pre proroci, 400 de oameni, şi zise lor: „Mearge-voiu la Ramoth a Galaditii spre războiu, au conteni-voiu?“ Şi ziseră: „Suie-te şi da-va Dumnezeu
6 în mînile împăratului“. Şi zise Iosafat: „Nu iaste aicea prorocul Domnului încă, şi vom
7 cerca de la el?“ Şi zise împăratul lui Israil către Iosafat: „Iaste un om oarecarele a cerca pren el pre Domnul, şi eu l-am urît pre el, pentru căci nu iaste prorocind pentru mine spre bine, căci, toate zilele lui, spre reale; acesta e Mihea, feciorul lui Iemvla“. Şi zise
8 Iosafat: „Nu grăiască împăratul aşa!“ Şi chemă împăratul lui Israil pre un scopit şi zise: „De sîrg cheamă pre Mihea, feciorul lui
9 Iemvla!“ Şi împăratul lui Israil, şi Iosafat, împăratul Iudii, şăzînd fieştecarele pre scaunul lui şi îmbrăcaţi în veşminte, şăzînd întru lărgimea porţii Samariii, şi toţi prorocii pro-
10 rociia înaintea lor. Şi-ş făcu lui Sedechias, feciorul lui Hanaan, coarne de hier şi zise: „Aceastea zice Domnul: 'Cu aceastea vei
11 împunge Siria pînă unde se va săvîrşi'“. Şi toţi prorocii prorociia aşa zicînd: „Suie-te la Ramoth Galaad şi-ţ va fi calea bună şi va da
12 Domnul pre mînile împăratului“. Şi sluga carele au mers să cheame pre Mihea au grăit lui zicînd: „Iată, au grăit prorocii într-un rost bune pentru împăratul; şi fie dară cuvintele tale ca unuia dentru dînşii şi vei grăi
13 bune“. Şi zise Miheas: „Viu Domnul, oricare va zice Dumnezeu către mîine, aceasta
14 voiu grăi“. Şi veni către împăratul. Şi zise lui împăratul: „Mihea, mearge-voiu la Ramoth Galaad spre războiu, au conteni-voiu?“ Şi zise: „Suie-te şi vei avea cale bună, şi să
15 vor da în mînile voastre“. Şi zise lui împăratul: „De cîte ori eu te jur ca să nu grăieşti către mine, fără decît adevărul, în
16 numele Domnului?“ Şi zise Miheas: „Văzut-am răsipiţ pre tot Israilul în munţi, ca oile carele nu iaste păstoriu la eale; şi zise Domnul: 'N-au povăţitoriu aceştea, întoar-
17 că-să fieştecarele la locul lui cu pace'“. Şi zise împăratul lui Israil către Iosafat: „N-am zis ţie căci nu proroceaşte pentru mine bune,
18 fără de numai reale?“ Şi zise Miheas: „Nu aşa, ascultaţ cuvîntul Domnului; văzut-am pre Domnul şăzînd pre scaunul Lui, şi toată putearea ceriului dvoriia de-a direapta şi de-a
19 stînga Lui. Şi zise Domnul: 'Cine va amăgi pre Ahaav, împăratul lui Israil, şi să va sui şi va cădea în Ramoth Galaad?' Şi zise acesta
20 aşa, şi acesta zise aşa. Şi ieşi duhul şi stătu înaintea Domnului şi zise: 'Eu voiu amăgi
21 pre dînsul'. Şi zise Domnul: 'Cu ce?' Şi zise:, „Ieşi-voiu şi voiu fi duh mincinos în rostul tuturor prorocilor lui'. Şi zise: 'Amăgi-vei şi vei putea; ieşi şi fă aşa!' Şi acum, iată, au dat 22
Domnul duh mincinos în rostul tuturor prorocilor tăi aceştea; şi Domnul au grăit asupra ta reale“. Şi să apropie Sedechias, feciorul 23
lui Hanaan, şi lovi pre Miheas preste falcă şi zise lui: „Pre care cale au trecut Duhul Domnului de la mine a grăi către tine?“ Şi zise 24
Miheas: „Iată, vei vedea în ziua aceaea în care vei întra cămară de cămară ca să te ascunzi“. Şi zise împăratul lui Israil: „Luaţ pre Mihea 25
şi-l întoarceţ către Emmir, boiarenul cetăţii, şi către Ioas, fiiul împăratului, Şi veţi zice: 26
'Aşa au zis împăratul: 'Puneţ pre acesta la casa de pază, şi mănînce pîine de scîrbă şi apă de scîrbă pînă a mă întoarce cu pace'“. Şi 27
zise Miheas: „De întorcînd te vei întoarce cu pace, n-au grăit Domnul mie şi zise: 'Ascultaţi noroadele toate!'“ Şi să sui împăratul lui 28
Israil, şi Iosafat, împăratul Iudii, la Ramoth Galaad. Şi zise împăratul lui Israil către 29
Iosafat: „Şi mă acopere de tot, şi voiu întra la războiu, şi tu îmbracă îmbrăcămintea mea“. Şi să acoperi împăratul lui Israil şi în ră la războiu. Şi împăratul Siriii porunci boiari- 30
lor carălor, ce era cu el, zicînd: „Nu daţ războiu celui mic au celui mare, fără de numai pre împăratul lui Israil însuş!“ Şi fu deaca 31
văzură boiarii carălor pre Iosafat, şi ei ziseră: „Împăratul lui Israil iaste!“ Şi-l încunjurară pre el a-l bate. Şi strigă Iosafat către Domnul, şi Domnul ascultă pre dînsul şi-i întoarse pre dînşii Dumnezău de la el. Şi fu deaca 32
văzură boiarii carălor că nu era împăratul lui Israil, şi să întoarseră de la dînsul. Şi un 33
om împlu arcul bine-chibzuind şi lovi pre împăratul lui Israil în mijlocul plămînii şi în mijlocul pieptului. Şi zise vezeteului său: „Întoarce mîna ta şi mă scoate den războiu, căce m-am rănit!“ Şi să înfrînse războiul în 34
ziua aceaea, şi împăratul lui Israil era stînd pre car împotriva Siriei pînă în sară, şi muri, apuind soarele.

CAP XIX

Şi să întoarse Iosafat, împăratul Iudei, 1
la casa lui cu pace, la Ierusalim. Şi 2
ieşi întru timpinarea lui Iiu a lui Anani prorocul şi zise lui Iosafat împăratul: „Au păcătosului tu ajuţi? Au celui urît de Domnul împrieteneşti-te?“ Şi zise lui Iiu: „Pentru aceaea nu s-au făcut preste tine urgie de la Domnul, Fără 3
numai cuvinte bune s-au aflat întru tine, căce ai rădicat desişurile de la pămîntul Iudei şi ai îndireptat inima ta a cerceta pre Domnul“. Şi lăcui Iosafat la Ierusalim şi 4
iarăş ieşi la norod, de la Virsavie pînă la muntele Efraim, şi-i întoarse pre dînşii că-

5 tră Domnul Dumnezăul părinţilor lor. Şi au
pus pre judecătorii în toate cetăţile Iudei ceale
6 tari, în cetate şi în cetate. Şi zise judecăto-
rilor: „Vedeţi ce voi faceţi, căce nu omului voi
judecaţi, fără numai Domnului, şi cu voi
7 cuvintele judecăţii. Şi acuma facă-se frica
lui Dumnezău preste voi, şi cruţaţi şi faceţi,
căce nu iaste cu Domnul Dumnezăul vostru
strîmbătate, nice a lăuda obraz, nice a lua
8 daruri". Şi în Ierusalim au pus Iosafat
dentru leviţi şi dentru preoţi şi dentru
patriarşii lui Israil, la judecata Domnului şi a
9 judeca pre ceia ce lăcuia în Ierusalim. Şi au
poruncit către ei, zicînd: „Aşa să faceţi, cu
frica Domnului, cu adevăr şi cu inimă
10 plină: Tot omul, judecata carele va veni
către voi, a fraţilor voştri ce lăcuiescu în cetă-
ţile lor, întru mijlocul sîngelui sînge, şi întru
porunca şi învăţătura, şi la îndi[re]ptări şi
judecăţi, şi le veţi aleage lor, şi nu vor greşi
Domnului şi nu va fi urgie preste voi şi preste
11 fraţii voştri; aşa să faceţi şi nu veţi greşi. Şi
iată, Amarias preotul – povăţitoriu preste voi
la tot cuvîntul Domnului, şi Zavdias, feciorul
lui Ismail, povăţitoriu la casa Iudei către tot
cuvîntul împăratului; şi cărturarii şi leviţii –
înaintea feaţii voastre; întăriţi-vă şi faceţi, şi
va fi Domnul cu cel bun".

CAP XX

1 Şi după aceasta veniră fiii lui Moav şi
fiii lui Amon şi, împreună cu ei,
dentru amaniteani către Iosafat spre
2 război. Şi veniră şi arătară împă-
ratului, zicînd: „Venit-au spre tine
mulţime multă de decindea de mare, de la
Siria, şi iată, sînt la Asasan Thamar, aceasta
3 iaste Engadi". Şi să spămîntă şi deade
Iosafat faţa lui a cerceta pre Domnul şi strigă
4 post întru tot Iuda. Şi să adună tot Iuda a
cerceta pre Domnul, şi veniră de la toate cetă-
5 ţile Iudei, veniră a cerceta pre Domnul. Şi
să sculă Iosafat întru adunarea Iudei în Ieru-
salim, Casa Domnului, de spre faţa curţii cor-
6 tului, şi zise: „Doamne, Dumnezăul părin-
ţilor miei, au nu Tu eşti acela Dumnezău în
ceriu sus şi Tu domneşti tuturor împărăţiilor
limbilor? Şi în mîna Ta – vîrtutea silei, şi nu
7 iaste către Tine a să împotrivi? Au nu eşti
Tu Domnul Cela ce de tot ai pierdut pre cei ce
lăcuia pămîntul acesta de către faţa noro-
dului Tău, Israil? Şi ai dat pre el seminţiei
8 lui Avraam, celui iubit al Tău în veac? Şi
au lăcuit întru el şi au zidit Ţie întru el
9 sfinţenie numelui Tău, zicînd: 'De' vor
veni preste noi reale, sabie şi judecăţi,
moarte şi foamete, sta-vom înaintea casii
aceştiia şi înaintea Ta, căci numele Tău să
numeaşte în casa aceasta, şi vom striga către
Tine de necazul nostru şi vei auzi şi vei mîn-
tui'. Şi acum, iată, fiii lui Amnon şi Moav şi 10
muntele Siir, la carii n-ai dat lui Israil ca să
treacă prentr-înşii, ieşind ei den pămîntul
Eghipetului, căci s-au abătut de la ei şi nu i-au
surpat pre dînşii, Şi iată, ei să ispitesc 11
preste noi a veni să ne scoaţe pre noi dentru
moştenirea noastră carea ne-ai dat noao.
Doamne, Dumnezăul nostru, nu vei judeca 12
întru dînşii? Căci nu iaste noao puteare a sta-
rea împotrivă către mulţimea cea multă
aceasta carea au venit preste noi. Şi nu 13
ştim ce vom face lor, fără numai asupra Ta –
ochii noştri!" Şi tot Iuda – stînd înaintea 14
Domnului, şi copiii lor, şi muierile lor şi fiii
lor. Şi lui Oziil al Zahariei, den fiii lui 15
Vaneu, den fiii lui Eleil Amathanitului, al
levitului, dentru fiii lui Asaf, s-au făcut preste
el Duhul Domnului întru adunare şi zise:
„Ascultaţi tot Iuda, şi cei ce lăcuiesc în Ierusa- 16
lim, şi împăratul Iosafat! Aceastea zice
Domnul voao sînguri: 'Nu vă spămîntaţi, nice
vă înfricoşaţi de către faţa gloatei aceştii
multe, căci nu iaste voao rînduiala, ce numai
lui Dumnezău!' Mîine vă pogorîţi preste 17
dînşii, iată, să suie de spre suirea lui Asis, şi-i
veţi afla pre dînşii la începutul rîului, de spre
faţa pustiiului Eriil. Nu iaste voao a vă 18
bate; aceastea priceapeţi, şi vedeţi mîntuirea
Domnului împreună cu voi. Iuda şi Ierusalim,
să nu vă teameţi, nici să vă spămîntaţi mîine a
ieşi întru timpinarea lor! Şi Domnul – cu
voi!" Şi plecîndu-se Iosafat preste faţa lui, 19
şi tot Iuda, şi cei ce lăcuia în Ierusalim, au
căzut înaintea Domnului, ca să să închine
Domnului. Şi să scularâ leviţii dentru fii 20
lui Caath şi dentru fiii lui Core a lăuda Dom-
nului Dumnezăului Israil cu glas mare pre
înălţime. Şi mînecară dimineaţă şi ieşiră la 21
pustiiul Thecoe; şi ieşind ei, stătu Iosafat şi
strigă şi zise: „Ascultaţi-mă, Iuda şi cei ce
lăcuesc în Ierusalim! Creadeţi întru Domnul
Dumnezăul nostru şi vă veţ încreade! Crea-
deţi întru prorocul Lui, şi bună vă va fi
calea!" Şi sfătuindu-să cu norodul, au pus 22
cîntăreţi şi, lăudînd Domnului, să mărturi-
sască şi să laude sfintele cînd ieşiia înaintea
puterii; şi zicea: „Mărturisiţi-vă Domnului,
căci e bun, căci în veac mila Lui!" Şi cînd 23
începură ei lauda şi mărturisirea, deade Dom-
nul strajă a bate pre fiii lui Ampion preste Moav
şi muntele Siir, pre cei ce au ieşit asupra Iudei; şi
s-au înfrînt. Şi s-au sculat fiii lui Amon şi 24
Moav preste cei ce lăcuiesc muntele Siir ca să-i
piarză de tot şi să-i sfărîme pre ei; şi deaca

au obîrşit pre cei ce lăcuiesc în Siir, să sculară
25 unii pre alţii a să surpa. Şi Iuda au venit la straja pustiiului şi privi şi văzu mulţimea şi, iată, toţi morţi căzuţ pre pămînt, nu era hălă-
26 duit. Şi ieşi Iosafat şi norodul lui ca să prade prăzile lor; şi aflară dobitoace multe, şi marhă, şi prăzi, şi vase poftite; şi au prădat întru ei. Şi să făcură zile 3 prădînd ei prăzile,
27 căci multe era. Şi în ziua a patra s-au adunat la Valea Blagosloveniei; pentru că acolo au blagoslovit pre Domnul, pentru aceaea au numit numele locului aceluia „Valea Blagoslo-
28 veniei“ pînă în ziua aceasta. Şi să întoarse tot omul Iudei la Ierusalim, şi Iosafat, povoţuitoriul lor, cu veselie mare, căci i-au veselit
29 pre dînşii Domnul de către vrăjmaşii lor. Şi întrară în Ierusalim cu alăute şi copuze şi cu
30 trîmbiţe la Casa Domnului. Şi să făcu groaza Domnului preste toate împărăţiile pămîntului, auzind ei că Domnul au dat răz-
31 boiu către vrăjmaşii lui Israil. Şi să împăcă împărăţia lui Iosafat, şi odihni lui Dumnezeul
32 lui de pre împrejur. Şi împărăţi Iosafat preste Iuda, fiind de ani 35 cînd împărăţi el, şi 25 de ani au împărăţit în Ierusalim; şi numele
33 maicii lui – Azuva, fata lui Sali. Şi mearse întru căile tatălui său, Asa, şi nu s-au abătut de către eale, ca să facă cel direpţ înaintea
34 Domnului. Ce şi ceale nalte încă numai era, şi încă nărodul n-au îndireptat inima lor către
35 Domnul Dumnezăul părinţilor lor. Şi cealelalte cuvinte ale lui Iosafat, ceale dentîiu şi ceale de apoi, iată-s scrise în cuvintele lui Iiu al lui Anani, carele au scris Cartea împăraţilor
36 lui Israil. Şi după aceasta s-au împreunat Iosafat, împăratul Iudei, către Ohozia, împăratul lui Israil, şi acesta au făcut fărăleage cînd
37 au făcut; şi au mers către el A face vase a mearge la Tharsis, şi au făcut vase lucrurilor
38 Gaver. Şi au prorocit Eliezer al lui Dodia de la Marisis preste Iosafat, zicînd: „În ce chip te-ai împrietenit cu Ohozia, au surpat Domnul limba ta şi au fărîmat vasele tale“. Şi n-au putut a mearge la Tharsis.

CAP XXI

1 Şi adormi Iosafat cu părinţii lui şi să astrucă lîngă părinţii lui, în cetatea lui David. Şi împărăţi Ioram, fiiul lui,
2 pentru dînsul. Şi lui era fraţi fiii lui Iosafat, şase: Azarias, şi Iiil, şi Zaharias, şi Azarias, şi Mihail, şi Safatia; toţi aceştea – fiii lui Iosafat, împăratului Iudei. Şi le deade lor tatăl lor dări multe, argint şi aur şi arme, cu cetăţile ceale zidite în pămîntul
3 Iudei. Şi au dat împărăţia lui Ioram, că
4 acesta e dentîiu născut. Şi să sculă Ioram preste împărăţia tătîne-său, şi să întări; şi ucise pre toţi fraţii lui cu sabia, şi dentru boiarii lui Israil. Fiind el de 32 de 5
ani, au stătut Ioram pre împărăţia lui, şi 8 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi mearse în 6
calea împăraţilor lui Israil, cum au făcut casa lui Ahaav, căci fata lui Ahaav era lui muiare; şi făcu răul înaintea Domnului. Şi nu vrea 7
Domnul să piarză de tot pre casa lui David, pentru făgăduinţa carea au pus lui David şi cum au zis lui să-i dea lui luminătoriu şi fiilor lui toate zilele. În zilele acealea să osebi
Edom de la Iuda şi împărăţiră preste dînşii împărat. Şi mearse Ioram cu boiarii lui şi 9
toată călărimea cu el; şi fu şi să sculă noaptea şi lovi Edom pre cel ce încunjura pre el şi pre boiarii carălor şi fugi norodul la lăcaşurile lor. Şi să osebi Edom de la mîna Iudei pînă 10
în ziua aceasta, cînd să osebi [şi] Lovna în vreamea aceaea de la mînile lui, Căci au 11
părăsit pre Domnul Dumnezeul părinţilor lui; pentru că şi el au făcut înalte în toate cetăţile Iiudii, şi curvi pre cei ce lăcuia în Ierusalim, şi înşălă pre Iuda, Şi veni la el, cu scrisoare 12
de la Ilie prorocul, zicînd: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui David, tătîne-tău: ‘Pentru căci n-ai mers în calea lui Iosafat, tătîne-tău, şi întru căile lui Asa, împăraţilor Iudii, Şi ai mers întru căile împăraţilor lui 13
Israil şi ai curvit pre Iuda şi pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul, în ce chip au curvit casa lui Ahaav, şi pre fraţii tăi, fiii tătîne-tău, pre cei mai buni decît tine, i-ai omorît, Iată, Dom- 14
nul te va lovi pre tine rană mare întru norodul tău şi întru fiii tăi şi întru muierile tale şi întru toată casa ta. Şi tu – slăbiciune rea, şi cu 15
boala pîntecelui, pînă va ieşi pîntecele tău cu boala den zile în zile!’“ Şi rădică Domnul 16
preste Ioram pre cei striini de fealiu şi pre arapi şi pre hotarnicii ethiopilor Şi să 17
suiră preste Iuda şi-l siliia, şi întoarseră toată marfa carea au aflat în casa împăratului, şi pre fiii lui, şi pre featele lui; şi n-au rămas lui fecior, fără numai Ioahaz, cel mai mic dentru fiii lui. Şi după aceastea toate, l-au lovit pre 18
el Domnul la pîntece cu boală întru care nu e leac. Şi să făcu den zi în zi şi, deaca veni 19
vreamea zilelor doao zile, şi ieşi pîntecele lui cu boala şi muri cu boală rea. Şi nu i-au făcut norodul lui pogrebanie ca pogrebania părinţilor lui. Şi era de 32 de ani cînd au împără- 20
ţit, şi 8 ani au împărăţit în Ierusalim; şi mearse întru nelaudea şi să îngropă în cetatea lui David, şi nu
în mormînturile
împăraţilor.

CAP XXII

1 Şi împărăţiră ceia ce lăcuia în Ierusalim pre Ohozia, fiiul lui,pentru dînsul, pre cel mic, pentru că pre toţi cei mai mari i-au ucis tîlhăretul ce au venit asupra lor, arapii şi amimazonii. Şi au împărăţit Ohozia, feciorul lui Ioram, împă-
2 ratul Iudii, Fiind de ani 22 Ohozia cînd au stătut împărat, şi un an au împărăţit în Ierusalim; şi numele maicei lui – Gotholia, fata lui
3 Amri. Şi acesta au mers în calea casii lui Ahaav, căci maica lui era sfeatnecă a păcă-
4 tui. Şi făcu răul înaintea Domnului, ca casa lui Ahaav, căci ei era lui sfeatnici, după ce au
5 murit tatul lui, ca să-l piarză pre el. Căci întru svaturile lor au mers, şi mearse cu Ioram, feciorul lui Ahaav, împăratul lui Israil, la războiu asupra lui Azail, împăratul Siriei, la Ramoth Galaad; şi loviră arcaşii pre Ioram.
6 Şi să întoarse Ioram a să vindeca la Iezrael de rane, după ce l-au lovit pre dînsul sirii la Ramoth, cînd da războiu el cătră Azail, împăratul Siriei; şi Ohozias, feciorul lui Ioram, împăratul Iudii, să pogorî să vază pre Ioram, feciorul lui Ahaav, la Iezrael, pentru că era bol-
7 nav. Şi de la Dumnezeu s-au făcut peirea Ohoziei, a veni cătră Ioram; şi, ieşind el, ieşi împreună cu el Ioram cătră Iiu, feciorul lui Amessi, unsul Domnului, la casa lui Ahaav.
8 Şi fu deaca izbîndi Iiu casa lui Ahaav, şi află pre boiarii Iudii şi pre fraţii Ohoziei slujînd Ohoziei, şi-i ucise pre dînşii; şi ucise Iiu pre
9 Ioram, şi fugi Ohozias. Şi zise Iiu ca să cearce pre Ohozia şi-l prinseră pre el, lecuindu-se la Samaria, şi-l aduseră pre el cătră Iiu; şi-l uciseră pre el, şi-l astrucară pre el, căci ziseră: „Fecior lui Iosafat iaste, carele au cercat pre Domnul cu toată inema lui". Şi nu era în casa Ohoziei a să întări puteare pentru
10 împărăţie. Şi Gotholia, maica Ohoziei, au văzut că au murit feciorul ei, şi să sculă şi pierdu toată seminţia împărăţiei în casa Iudii.
11 Şi să sculă Şi luo Iosaveth, fata împăratului, pre Ioas, feciorul Ohoziei, şi-l fură pre el den mijlocul fiilor împăraţilor, celor ce să omorîia, şi au dat pre el şi hrana lui la cămara paturilor; şi l-au ascuns pre dînsul Iosaveth, fata împăratului Ioram, sora Ohoziei, muiarea lui Iodae preotului, şi-l ascunse pre el de cătră faţa Gotholiei şi nu l-au
12 omorît pre dînsul. Şi era cu ea în Casa lui Dumnezău ascuns 6 ani.

Şi Gotholia au împărăţit pre pămînt.

CAP XXIII

Şi în anul al şaptelea să întări Iodae şi luo pre cei preste sute: pre Azaria, feciorul lui Ioram, şi pre Izmail, feciorul lui Ionan, şi pre Azaria, feciorul lui Ovid, şi pre Amasia, feciorul lui Adea, şi pre Elisafat, feciorul Zahariei, împreună cu el în Casa Domnului. Şi încunjurară pre Iuda, şi adună pre leviţ dentru toate cetăţile Iudei şi pre boiarii neamurilor lui Israil şi veniră la Ierusalim. Şi puseră toată adunarea Iudei făgăduinţă în Casa lui Dumnezău cu împăratul, şi le arătă lor pre fiiul împăratului şi zise lor: „Iată, fiiul împăratului să împărăţească, în ce chip au grăit Domnul preste casa lui David. Şi acum cuvîntul acesta carele veţ face: A treia dentru voi între la sîmbăta sfintelor preoţilor şi a leviţilor şi la porţile întrărilor; Şi a treia parte – în casa împăratului, şi a treia parte – în poarta cea den mijloc; şi tot norodul – în curţile Casii Domnului. Şi nu între în Casa Domnului de nu vor întra preoţii şi leviţii şi fiii leviţilor cei ce slujăsc, că sfinţi sînt; şi tot norodul păzască pazele Domnului. Şi vor încunjura leviţii pre împăratul şi, premprejur, oameni şi unealta lor în mîna lor; şi cel ce va întra în casă va muri. Şi vor fi cu împăratul, ieşind el şi întrînd el!" Şi făcură leviţii şi tot Iuda după toate cîte au poruncit lor Iodae preotul. Şi luară fieştecarele oamenii lui, dentru întîiu a sîmbetei pînă la ieşirea sîmbetei, căci n-au slobozit Iodae preotul rînduialele. Şi au dat Iodae preotul pre cei preste sute rînduiţ, şi sabiile, şi scuturile, şi armele, carele era ale împăratului David, în Casa lui Dumnezău. Şi au pus nărodul tot, fieştecarele cu armele lui, de la umărul casii cel direpţ pînă la umărul casii cel stîng, pre jîrtăvnic şi pre casă, preste împăratul împrejur. Şi au scos pre fiiul împăratului şi au dat preste el împărăţia şi mărturiile, şi-l împărăţiră pre el şi-l unseră pre el Iodae preotul şi fiii lui şi ziseră: „Trăiască împăratul!" Şi auzi Gotholia glasul nărodului, celor ce alerga şi celor ce mărturisiia şi lăuda pre împăratul, şi întră cătră împăratul la Casa Domnului. Şi văzu, şi iată împăratul stînd la starea lui, şi la întrare boiarii, şi trîmbiţele; şi boiarii – împrejurul împăratului, şi tot nărodul pămîntului s-au veselit şi au trîmbiţat cu trîmbiţele, şi cei ce cîntă cu organele – cîntări şi lăudînd laudă. Şi-ş rupse Gotholia veşmîntul ei şi strigă şi zise: „Rîdicînd vă rîdicaţi!" Şi ieşi Iodae preotul şi porunci celor preste sute şi căpitanilor puterii şi zise lor: „Scoateţi pre ea afară den casă, şi ieşiţ denapoia ei, şi să moară cu sabie!",

căci zise preotul: „Să nu moară în Casa Dom-
15 nului!“ Şi-i deaderă ei slobozire şi trecu
pren poarta călăreţilor casei împăratului, şi o
16 omorîră pre ea acolo. Şi puse Iodae făgă-
duinţă întru mijlocul lui şi întru mijlocul a tot
norodul şi întru mijlocul împăratului, ca să fie
17 norod Domnului. Şi întră tot norodul
pămîntului la casa lui Vaal şi-l surpă pre el şi
jîrtăvnicele lui, şi idolii lui i-au zdrumicat, şi
pre Matthan, preotul lui Vaal, l-au omorît
18 înaintea jîrtăvnicelor lui. Şi deade Iodae
preotul lucrurile Casii Domnului pren mîna
preoţilor şi a leviţilor şi au rîdicat rînduialele
preoţilor şi a leviţilor, carele au osebit David
preste Casa Domnului; şi el au adus ardere-
de-tot Domnului, în ce chip iaste scris în Car-
tea lui Moisi, cu veselie şi cu cîntări, pren
19 mîna lui David. Şi stătură portarii la porţile
Casii Domnului, şi nu va întra necurat la tot
20 lucrul. Şi au luat pre căpeteniile părinţilor,
şi pre silnici, şi pre boiarii norodului, şi pre
tot norodul pămîntului, şi au suit pre împăra-
tul la Casa Domnului, şi au întrat pren poarta
cea mai denlăuntru la casa împăratului, şi au
şăzut pre împăratul pre scaunul împărăţiei.
21 Şi să bucură tot norodul pămîntului, şi cetatea
să potoli; şi pre Gotholia o au omorît cu sabie.

CAP XXIV

1 Iiind de 40 ani Ioas cînd împărăţi el,
şi 40 de ani au împărăţit în Ierusalim;
şi numele maicii lui – Savia,den Vir-
2 savie. Şi au făcut Ioas cel direpţ
înaintea Domnului, toate zilele lui
3 Iodae preotul. Şi luo Iodae 2 muieri, şi să
4 născură lui feţi şi feate. Şi să făcu după
aceasta pre inema lui Ioas ca să tocmască
5 Casa Domnului. Şi adună pe preoţii şi pe
leviţii şi zise lor: „Ieşiţi la cetăţile Iudei şi adu-
naţi de la tot Israilul argint ca să întărim Casa
Domnului nostru, den an în an, şi sîrguiţi a
6 grăi!“ Şi nu sîrguiră leviţii. Şi chemă împă-
ratul pre Iodae boiarenul şi zise lui: „Pentru
căci n-ai socotit pentru leviţi, ca să aducă de la
Iuda şi de la Ierusalim cea ascunsă luare de
Moisi, omul lui Dumnezău, căci au strîns pre
7 Israil la cortul mărturiei? Căci Gotholia era
fără de leage, şi fiii ei au surpat Casa Domnu-
lui, pentru că sfintele Casii Domnului au făcut
8 la Vaalim“. Şi zise împăratul: „Facă-se
chichiţă şi să puie la poarta Casei Domnului
9 afară. Şi să strige în Iuda şi în Ierusalim, să
aducă Domnului, în ce chip au zis Moisi, sluga
10 lui Dumnezău, preste Israil, în pustiiu“. Şi
deaderă toţi boiarii şi tot norodul, şi aducea şi
punea în chichiţă pînă să vrea împlea.
Şi fu deaca aducea chichiţa cătră ispravnicii 11
împăratului, pren mîna leviţilor, şi deaca au
văzut că s-au înmulţit argintul, şi veni logofă-
tul împăratului şi ispravnicul marelui preot şi
deşărtară chichiţa şi o rîdicară şi o puseră pre
ea la locul ei; aşa făcea den zi în zi şi aduna
argint mult. Şi-l deade pre el împăratul şi 12
Iodae preotul celor ce fac lucrurile la lucrul
Casii Domnului şi năimiia pietrari şi teslari ca
să tocmească Casa Domnului, şi fauri de hier
şi de aramă să tocmască Casa Domnului. Şi 13
făcea cei ce făcea lucrurile, şi să rîdică lun-
gime de lucruri în mînile lor, şi rîdicară Casa
Domnului pre starea ei şi o întăriră. Şi 14
deaca au săvîrşit, au adus cătră împăratul şi
cătră Iodae rămăşiţa argintului şi au făcut
vase în Casa Domnului, vase de poslușanie şi
ale arderilor-de-tot, şi cădelniţă de aur şi de
argint. Şi aduseră arderi-de-tot la Casa Dom-
nului pururea, în toate zilele lui Iodae. Şi 15
îmbătrîni Iodae, şi era plin de zile, şi muri,
fiind de 130 de ani cînd au murit el. Ş -l în- 16
gropară pre el în cetatea lui David, cu împă-
raţii, căce au făcut bunătate cu Israil şi cu
Dumnezău şi cu casa Lui. Şi fu după moar- 17
tea lui Iodae, întrară boiarii Iudei şi să închi-
nară împăratului; atuncea ascultă împăratul
lor. Şi lăsară Casa Domnului Dumnezăului 18
părinţilor lor, şi slujiia astartelor şi idolilor, şi
să făcu urgie preste Iuda şi pre Ierusalim în
ziua aceasta. Şi trimise cătră dînşii proroci 19
ca să-i întoarcă pre ei cătră Domnul, şi n-au
ascultat; şi au mărturisit lor, şi n-au ascul-
tat. Şi Duhul Domnului au îmbrăcat pre 20
Azaria al lui Iodae preotul, şi să sculă asupra
norodului şi zise lor: „Aceastea zice Domnul:
'Ce voi vă abateţi den poruncile Domnului? Şi
nu veţi avea cale bună, căce aţi părăsit pre
Domnul, şi va părăsi pre voi!'“ Şi să rădi- 21
cară asupra lui şi-l ucisără cu pietri, pren
porunca lui Ioas împăratului, în curtea Casii
Domnului. Şi nu-ş aduse aminte Ioas îm- 22
păratul de mila carea au făcut Iodae, tată-său,
cu dînsul, şi au omorît pre fiiul lui; şi cînd
muriia, zise: „Vază Domnul şi judece!“ Şi 23
fu după săvîrşirea anului, să sculă preste el
putearea Siriei şi veni asupra Iudei şi asupra
Ierusalimului, şi pierdură pre toţi boiarii
norodului în besearecă; şi toate prăzile lor
le-au trimis împăratului Damascului. Căce 24
că cu puţini oameni au venit putearea
Siriei, şi Dumnezău au dat în mînile lor
puteare multă foarte, căce au lăsat pre Dom-
nul Dumnezăul părinţilor lor, şi cu Ioas au fă-
cut judecăţi. Şi după ce s-au dus ei de la 25
dînsul, lăsînd pre dînsul în boale mari,

şi să rădicară preste el slugile lui întru sîngiurile fiilor lui Iodae preotul şi-l omorîră pre el preste patul lui şi muri; şi-l astrucară pre dînsul în cetatea lui David, şi nu-l îngropară pre
26 el în mormîntul împăraţilor. Şi cei ce s-au rădicat preste el: Zaved al lui Samaath Amaniteanul şi Iozaved al lui Samarith Moaviteanul
27 Şi fiii lui toţi; şi veniră la el cîteşcinci şi l-au omorît pre el. Şi cealealalte ale cuvintelor lui, iată, scrise-s pre scrisoarea Cărţii împăraţilor. Şi împărăţi Amasias, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XXV

1 Fiind de 25 de ani au împărăţit Amasias, şi 29 de ani au împărăţit în Ierusalim; şi numele maicei lui – Odaen
2 de la Ierusalim. Şi făcu cel direpţ înaintea Domnului, iară nu cu inimă
3 plină. Şi fu după ce aşăză împărăţia în mîna lui, şi omorî pre slugile lui, pre ceia ce au
4 omorît pre împăratul, pre tatul lui. Şi pre fiii lor nu i-au omorît, după făgăduinţa legii Domnului, în ce chip iaste scris în Leage, în Cartea lui Moisi, în ce chip au poruncit Domnul, zicînd: „Nu vor muri părinţi pentru feciori, şi feciori nu vor muri pentru părinţi, fără numai fieştecarele cu păcatul lor vor
5 muri“. Şi adună Amasias casa Iudei şi-i puse pre dînşii, după casele neamurilor lor, preste mii şi preste sute, întru tot Iuda şi în Ierusalim; şi-i numără pre ei den 20 de ani şi în sus, şi-i află pre dînşii 300000, să iasă la
6 războiu, tari, ţiind suliţe şi pavăţă. Şi năimi de la Israil 100000 tari la vîrtute, pentru o sută
7 de talanţi de argint. Şi omul lui Dumnezău veni către el, zicînd: „Împărate, nu va treace cu tine putearea lui Israil, căce nu iaste Dom-
8 nul cu Israil, al tuturor fiilor lui Efraim. Căci, de vei cugeta a birui cu aceştea, şi te va înfrînge Domnul înaintea vrăjmaşilor, căci iaste de la Domnul să te întăreşti şi să
9 biruieşti“. Şi zise Amasias omului lui Dumnezeu: „Şi ce voiu face cea 100 de talanzi care am dat puterii lui Israil?“ Şi zise omul lui Dumnezeu: „Iaste la Domnul să-ţ dea ţie mai
10 mult decît aceştea“. Şi osebi Amasias putearea ce au venit la el de la Efraim, ca să meargă la locul lor, şi să mîniară cu urgia lor foarte preste Iuda, şi să întoarseră la locul lor
11 cu urgie de mînie. Şi Amasias să întări, şi luo pre norodul lui, şi mearse la Valea Sărilor
12 şi lovi acolo pre fiii lui Siir, 10000. Şi 10000 au prins vii fiii Iudii şi-i aducea pre ei la marginea rîpii şi-i răsturna pre ei de la
13 marginea rîpii şi toţi plesniia. Şi fiii puterii, pre carii au întors Amasias ca să nu margă cu el la războiu, au lovit preste cetăţile Iudii, de la Samaria pînă la Vethoron, şi loviră întru ei 3000 şi prădară prăzi multe. Şi fu 14
deaca veni Amasia, lovind Idumea, şi aduse către el pre dumnezeii fiilor lui Siir şi-i puse lui pre ei întru dumnezei; şi înaintea lor să închina şi lor jîrtvuia. Şi să făcu urgia Dom- 15
nului preste Amasia şi trimise lui proroc şi-i zise lui: „Pentru căci ai cercat pre dumnezeii norodului carii n-au scos pre norodul lor den mîna ta?“ Şi fu deaca grăi el către dînsul, 16
şi-i zise lui: „Au doară sfeatnic împăratului te-am dat pre tine? Ia-te aminte, pentru ca să nu te baţi“. Şi tăcu prorocul şi zise: „Cunoscu căci Domnul vrea asupra ta ca să te piarză, căci ai făcut aceasta şi n-ai ascultat sfatul mieu“. Şi să sfătui Amasias, împăratul 17
Iudii, şi au trimis către Ioas, feciorul lui Ioahaz, fiiul lui Iiu, împăratul lui Israil, zicînd: „Vino şi să ne vedem la obraze!“ Şi trimise 18
Ioas, împăratul lui Israil, către Amasias, împăratul Iudii, zicînd: „Achuh cel den Livan au trimis către chedrul cel din Livan, zicînd: 'Dă-ţ fata ta după feciorul mieu muiare!' Şi iată, vor veni hiarăle ţarenii, ceale den Livan. Şi veniră hiarăle şi călcară pre Achuh. Zis-ai: 'Iată, am lovit pre Idumea!' Şi te 19
semeţeaşte inema ta cea grea. Acum şăzi în casa ta! Şi pentru căci sileşti întru răutate, şi vei cădea tu şi Iuda cu tine?“ Şi n-au ascul- 20
tat Amasias, căci de la Domnul s-au făcut ca să-l dea pre el în mîna lui Ioas, căci au cercetat pre dumnezeii idumeilor. Şi să sui Ioas, 21
împăratul lui Israil, şi să iviră unul către altul, el şi Amasias, împăratul Iudii, în Vethsamis, carea iaste a Iudii. Şi să înfrînse Iuda înain- 22
tea feaţii lui Israil, şi fugi fieştecarele la lăcaşul lui. Şi pre Amasias, împăratul Iudii, cel 23
al lui Ioas, feciorul lui Ioahaz, l-au prins Ioas, împăratul lui Israil, în Vethsamis, şi-l aduse pre el la Ierusalim, şi surpă de la zidul Ierusalimului, de la poarta lui Efraim pînă la poarta unghiului, 400 de coţ. Şi tot aurul şi argin- 24
tul, şi toate unealtele ce s-au aflat în Casa Domnului, şi la Avdedom, şi visteriile casii împăratului, şi pre fiii amestecărilor, şi să întoarse la Samaria. Şi trăi Amasias al lui 25
Ioas, împăratul Iudii, după ce au murit Ioas al lui Ioahaz, împăratul lui Israil, ani 15. Şi 26
cealealalte cuvinte ale Amasiei, ceale dentîiu şi ceale de apoiu, nu-s scrise pre Cartea împăraţilor Iudii şi Israil? Şi în vreamea 27
carea s-au depărtat Amasias de la Domnul, şi să rădicară asupra lui rădicare şi au fugit de la Ierusalim la Lahis; şi au

trimis după dînsul la Lahis şi l-au omorît pre dînsul acolo. Şi-l luară pre el preste cai şi îngropară pre el cu părinţii lui, în cetatea lui David.

CAP XXVI

1 Şi luo tot norodul pămîntului pre Ozia,
şi el – fiiu de 16 ani, şi-l împărăţiră pre
2 el pentru tatal lui, Amasia. Acesta
au zidit Elathul, acesta au întors pre
ea Iudii, după ce au adormit împăra-
3 tul cu părinţii lui. Fiiu de 16 ani au împără-
ţit Ozias, şi 52 de ani au împărăţit în Irusa-
lim; şi numele maicei lui – Iehelia de la Ierusa-
4 lim. Şi făcu cel direpţ înaintea Domnului,
după toate cîte au făcut Amasias, tată-său.
5 Şi era cercînd pre Domnul, în zilele Zahariei,
celui ce pricepea, cu frica Domnului; şi în
zilele lui care au cercetat pre Domnul, şi bine-
6 călători pre el Domnul. Şi ieşi şi deade răz-
boiu cătră cei streini de fealiu şi surpă zidurile
Ghethii şi zidurile Iavnirii, şi zidurile Azotu-
lui, şi au zidit cetăţile în Azot şi întru cei
7 streini de fealiu. Şi întări pre el Domnul
preste cei streini de fealiu şi preste arapii ceia
8 ce lăcuiesc la pietri şi preste minei. Şi dea-
deră mineii daruri Oziei, şi era numele lui pî-
nă la întrarea Eghipetului, căci s-au întărit pî-
9 nă sus. Şi zidi Ozia turnuri în Ierusalim şi
la poarta unghiului, şi la poarta văii, şi la
10 unghiuri, şi le întări pre dînsele. Şi zidi tur-
nuri în pustiiu şi ciopli gropi multe, căci dobi-
toace multe era lui la Efila şi la şăs, plugari şi
viari pren munţi şi la Carmil, căci om iubitoriu
11 de plugari era. Şi să făcu Oziei puteare
făcînd război şi ieşind la rînduială la război
şi întrînd la rînduială întru număr; şi era
numărul socotealii lor pren mîna lui (Iiil)
logofătului şi Maasiei judecătoriului, pren
12 mîna Ananiei, următoriului împăratului. Tot
numărul căpeteniilor părinţilor, tari la răz-
13 boiu, 2000 şi 600. Şi, cu dînşii, puteare de
război – 307 de mii şi 500, aceştea făcînd răz-
boiu cu puteare de vîrtute a ajuta împăratului
14 asupra vrăjmaşilor. Şi au gătit lor Ozia, la
toată putearea, scuturi, şi suliţe, şi misurce, şi
15 zale, şi arce, şi praştii de pietri. Şi făcu în
Ierusalim meşteşuguri meşterşuguite de
socotitoriu, ca să fie preste turnuri şi pre
unghiuri a lovi cu săgeţile şi cu pietri mari; şi
să auzi meşterşugul lor pînă departe, căci s-au
minunat a să ajuta, pînă unde s-au întărit.
16 Şi deaca s-au întărit, să înălţă inima lui ca să
strice, şi făcu strîmbătate întru Domnul Dum-
nezăul lui, şi întră în beseareca Domnului
ca să tămîiaze preste jîrtăvnicul tămîie-
17 rilor. Şi întră denapoia lui Zaharia pre-
otul, şi cu el – preoţii Domnului, 80 fii tari, şi
stătură asupra Oziei împăratului şi ziseră
lui: „Nu iaste ţie, Ozio, a tămîia Domnului, 18
ce preoţilor, fiilor lui Aaron, celor sfinţiţi să
tămîiaze! Ieşi den sfinţenie, căci te-ai depărtat
de la Domnul şi nu va fi ţie aceasta întru mă-
rire de la Domnul Dumnezău!“ Şi să mînie 19
Ozia, şi în mîna lui – cădelniţa, ca să tămîiaze
în beseareca, şi cînd să mînie el pre preoţii
Domnului, şi stricăciunea răsări în fruntea lui,
înaintea preoţilor, în Casa Domnului, de-
asupra jîrtăvnicului tămîierilor. Şi să 20
întoarse către el Zaharias, preotul cel mare, şi
preoţii; şi iată, el – stricat în fruntea lui; şi-l
goniră pre el de acolo, că şi el sîrguia să iasă,
căci l-au mustrat pre dînsul Domnul. Şi 21
Ozias împăratul era stricat pînă în ziua săvîr-
şirii lui, şi în casa apfusoth şădea stricat, căci
s-au scos de la Casa Domnului; şi Ioatham,
fiiul lui, preste împărăţia lui, judecînd norodul
pămîntului. Şi cealealalte cuvinte ale Oziei, 22
ceale dentîiu şi ceale de apoi, scrise de Isaia,
fiiul lui Amos prorocului. Şi adormi Ozias 23
cu părinţii lui, şi nu-l îngropară pre el cu
părinţii lui, în cîmpul îngropării împăraţilor,
căci au zis: „Stricat iaste!“ Şi împărăţi
Ioatham, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXVII

Fiiu de 25 de ani era Ioatham cînd îm- 1
părăţi el, şi 16 ani au împărăţit el în
Ierusalim; şi numele maicii lui –
Ierusa, fata lui Sadoc. Şi făcu ce e 2
direpţ înaintea Domnului, după toate
cîte au făcut Ozias, tatul lui, ce n-au întrat în
beseareca Domnului, şi încă nărodul periia.
Acesta au zidit poarta Casii Domnului cea nal- 3
tă şi în zidul ei au pus arme. Şi au zidit 4
cetăţi în muntele Iudei, şi în dumbrăvi – lă-
caşuri şi turnuri. Şi acesta au făcut război 5
cătră împăratul fiilor lui Ammon şi birui
preste el; şi-i da lui fiii lui Amon pre an 100 de
talanzi de argint şi 10000 de cori de grîu, şi de
orz 10000; aceastea aducea lui împăratul fiilor
lui Ammon preste an, în anul dentîiu şi în anul
al doilea şi al treilea. Şi să întări Ioatham, 6
căci au gătit căile lui înaintea Domnului Dum-
nezăului lui. Şi cealealalte cuvinte ale lui 7
Ioatham, şi războiul şi fapta lui, iată, scrise-s
pre Cartea cuvintelor împăraţilor Iudei şi
Israil. Fiiu de 25 de ani era împărăţînd, şi 8
16 ani împărăţi în Ierusalim. Şi adormi 9
Ioatham cu părinţii lui şi
să astrucă în cetatea lui
David; şi împărăţi
Ahaz, feciorul
lui, în locul
lui.

CAP XXVIII

1 Fiiu de 25 de ani era Ahaz cînd împă-
răţi el, şi 16 ani au împărăţit în Ieru-
salim; şi n-au făcut ce e direpţ înain-
tea Domnului, ca David, tatul lui,
2 Ce mearse după căile împăraţilor lui
3 Israil, pentru că cioplite au făcut, Şi idolilor
lor au jîrtvuit în pămîntul Enom, şi au adus fiii
lui pren foc, după urîciunile limbilor carele au
pierdut Domnul de către faţa fiilor lui Israil;
4 Şi tămîia preste ceale înalte, şi preste cerda-
5 curi, şi dedesuptul a tot lemnul des. Şi-l
deade pre el Domnul Dumnezăul lui pren
mîna împăratului Siriei, şi lovi întru el, şi robi
dentru dînşii robime multă, şi aduse la
Damasc. Şi în mîinile împăratului lui Israil
l-au dat pre el şi lovi întru dînsul rană
6 mare. Şi au ucis Fachee al lui Romeliu,
împăratul lui Israil, întru Iuda, într-o zi –
120000 de oameni tari la vîrtute, deaca au
părăsit ei pre Domnul Dumnezăul părinţilor
7 lor. Şi ucise Zehri, cel tare al lui Efraim,
pre Amasia, fiiul împăratului, şi pre Esricam,
povăţuitoriul casii lui, şi pre Elcana, următo-
8 riul împăratului; Şi robiră fiii lui Israil den
fraţii lor 800000 de muieri şi fii şi feate, şi prăzi
multe au prădat dentru ei şi au adus prăzile la
9 Samaria. Şi acolo era prorocul Domnului,
Odid – numele lui, şi ieşi întru timpinarea
puterii celor ce veniia la Samaria şi zise lor:
„Iată urgia Domnului Dumnezăului părinţilor
noştri preste Iuda şi au dat pre dînşii în mînile
voastre şi aţi ucis întru dînşii cu urgie, şi pînă
10 la ceriu au ajuns. Şi acum, pre fiii Iudei şi
Ierusalimul voi ziceţi să-i agonisiţi de tot întru
robi şi roabe; nu, iată, sînt cu voi să mărtu-
risăsc Domnului Dumnezăului vostru?
11 Acum dară ascultaţi-mă şi întoarceţi robimea
carea aţi robit dentru fraţii voştri, căci urgia
12 mîniii Domnului e preste voi!“ Şi să scu-
lară boiarii dentru fiii lui Efraim, Azarias al lui
Iona, şi Varahias al lui Vasalimoth, şi Eze-
chias al lui Sellim, şi Amasias al lui Eldes,
13 preste ceia ce veniia de la războiu, Şi ziseră
lor: „Să nu băgaţi robimea aicea către noi
pentru că a greşi Domnului preste noi voi
ziceţi, să adaogeţ preste păcatele noastre şi
preste neconoştinţa noastră, căci mult iaste
păcatul nostru şi urgia Domnului preste
14 Israil!“ Şi părăsiră războinicii robimea şi
prăzile înaintea boiarilor şi a toată aduna-
15 rea. Şi să sculară oamenii carii s-au chemat
întru numele Domnului, şi să apucară de
robime, şi pre toţi golii i-au îmbrăcat den
prăzi, şi îmbrăcară pre dînşii, şi încălţară pre
dînşii, şi le deaderă a mînca şi a bea loc şi a să
unge, şi ajutora lor cu dobitoc, la tot neputincio-
sul, şi au adus pre ei la Iereho, cetatea finici-
lor, către fraţii lor, şi să întoarseră la Sama-
ria. În vreamea aceaea i-au trimis împăra- 16
tul Ahaz către împăratul Asur, să-i ajute
lui. Şi întru aceasta idumeii s-au rîdicat şi 17
au lovit în Iuda şi au robit robime. Şi cei 18
striini de fealiu s-au rîdicat a robi cetăţile
şăsului de spre amiazăzi a Iudei, şi luară pre
Vethsamis, şi pre ceale den Casa Domnului, şi
ceale den casa împăratului şi ale boiarilor, şi
au dat împăratului pre Ailon şi pre Gaddiron,
şi pre Soho şi satele ei, şi pre Gamzo şi satele
ei, şi pre Thamna şi satele ei, şi au lăcuit
acolo. Căce au smerit Domnul pre Iuda, 19
pentru Ahaz, împăratul Iudei, căce s-au
depărtat cu depărtare de la Domnul. Şi 20
veni către el Thaglath Falasaru, împăratul lui
Asur, şi-l lovi pre el şi mută pre cei de la
Damascu la Madia, şi den Siria au mutat a
lăcui Damascul. Şi luo Ahaz ceale den Casa 21
Domnului şi cealea den casa împăratului şi ale
boiarilor şi au dat împăratului lui Asur; şi nu
era lui întru ajutoriu. Fără numai pentru ca 22
să necăjască el, şi adaose a se depărta de la
Domnul şi zise împăratul Ahaz: „Cerce- 23
ta-voiu pre bozii Damascului, pre ceia ce mă bat
pre mine!“ Şi zise: „Căce dumnezeii împăra-
tului Siriei, ei vor birui lor, dară voiu jîrtvui
şi-m vor ajutori mie“. Şi ei i să făcură lui spre
piadică, şi la tot Israilul. Şi depărtă Ahaz 24
vasele Casii Domnului şi le tăia pre eale, şi
închise uşile Casii Domnului, şi au făcut lui
jîrtăvnice în tot unghiul în Ierusalim. Şi în 25
toată cetatea şi cetatea, şi în Iuda au făcut
înalte, ca să tămîiaze la dumnezei striini întru
ceale înalte, şi au mîniat pre Domnul Dumne-
zeul părinţilor lor. Şi cealealalte cuvinte 26
ale lui şi faptele lui, ceale dentîiu şi ceale de
apoi, iată-s scrise pre Cărţile împăraţilor
Iudei şi Israil. Şi adormi Ahaz cu părinţii 27
lui, şi să îngropă în cetatea lui David, şi nu
l-au băgat pre el la mormînturile împăraţilor
lui Israil; şi împărăţi lor Ezechias, fiiul lui, în
locul lui.

CAP XXIX

Şi Ezechias au împărăţit fiind de 25 de 1
ani, şi 29 de ani au împărăţit în Ieru-
salim; şi numele maicii lui – Avia, fata
Zahariei. Şi făcu ce e direpţ înain- 2
tea Domnului, după toate cîte au făcut
David, tatul lui. Şi fu deaca stătu pre împă- 3
răţia lui, în luna dentîiu deşchise uşele Casii
Domnului şi le griji pre eale. Şi băgă preoţii şi 4
pre leviţi, şi puse pre ei la laturea de spre răsărit
Şi zise lor: „Ascultaţi-mă, leviţi, acum curăţi- 5
ţi-vă, şi curăţiţ Casa Domnului părinţilor noş-

6 tri şi scoateţi necurăţia dentru sfinte. Căce
s-au depărtat părinţii noştri şi au făcut răul
înaintea Domnului Dumnezăului nostru şi
lăsară pre El şi-ş întoarsără faţa lor de cătră
7 cortul Domnului şi deaderă grumazi Şi
închiseră uşile beserecii, şi să stinsără lumi-
nătorii; şi tămîie n-au tămîiat, şi ardere-de-tot
n-au adus în sfîntul Dumnezăului lui
8 Israil, Şi Să urgisi Domnul cu mînie preste
Iuda şi preste Ierusalim, şi deade pre ei întru
groază şi întru stingere şi întru şuierare, cum
9 voi vedeţi cu ochii voştri. Şi iată, s-au rănit
părinţii noştri cu sabie, şi fiii noştri şi featele
noastre şi fămeile noastre – cu robire în
10 pămînt striin. Şi acum sînt preste aceastea,
acum dară puneţi pre inima voastră ca să
puneţi făgăduinţă cu Domnul Dumnezeul lui
Israil, şi va întoarce urgia mîniei Lui de la
11 noi. Şi acum nu părăsiţi, căce întru voi au
ales Domnul să staţi înaintea Lui, să slujiţi Lui
12 şi să-I fiţi Lui slujind şi tămîind". Şi să scu-
lară leviţii, Maal al lui Amasi, şi Ioil al Zaha-
riei, den fiii lui Caath şi den fiii lui Merari, şi
Chis al lui Avdi, şi Azarias al lui Ilaelil, şi,
dentr-ai Ghiedsoniei, Ioadad al lui Zemma, şi
13 Ioadam; Aceştea-s fiii lui Ioaha; şi den fiii
lui Elisafan: Samari şi Iiil; şi den fiii lui Asaf:
14 Zaharia şi Matania; Şi den fiii lui Emman:
Iiil şi Semei; şi den fiii lui Adithum: Samathias
15 şi Oziil, Şi adunară pre fraţii lor şi să cură-
ţiră, după porunca împăratului, pren porunca
Domnului, ca să curăţească Casa Domnului.
16 Şi întrară preoţii înlăuntru, în Casa Domnu-
lui, ca să curăţască, şi scoaseră toată necurăţia ceaea ce s-au aflat în Casa Domnului şi în
curtea Casii Domnului, şi au priimit leviţii să
17 să scoaţă la pîrîul Chiedrilor afară. Şi înce-
pură în ziua dentîiu, lună noao a lunii dentîiu,
a se curăţi, şi în ziua a opta a lunii au întrat în
Casa Domnului şi au curăţit Casa Domnului în
opt zile, şi în ziua a 16 ale lunii dentîiu au
18 săvîrşit. Şi întrară înlăuntru către Ezechia
împăratul şi ziseră: „Curăţit-am toate ceale
den Casa Domnului: jîrtăvnecul arderii-de-
tot, şi vasele lui, şi masa punerii-denainte şi
19 toate vasele ei; Şi toate vasele carele au
pîngărit împăratul Ahaz întru împărăţia lui,
întru vicleşugul lui, şi am gătit şi am curăţit; şi
20 iată, sînt înaintea jîrtăvnicului Domnului". Şi
mînecă Ezechias împăratul şi adună boiarii
21 cetăţii şi să sui la Casa Domnului. Şi aduse
viţei 7 şi berbeci 7 şi miei 7 şi iezi de capre 7,
pentru păcat şi pentru împărăţie şi pentru sfinte
şi pentru Israil, şi zise fiilor lui Aaron, preo-
ţilor, să să suie preste jîrtăvnecul Domnului
Să jîrtvuiască viţeii, şi au priimit preoţii sîn- 22
gele şi au turnat preste jîrtăvnic, şi au junghiat
berbecii şi au turnat sîngele preste jîrtăvnic, şi
au junghiat mieii şi au turnat sîngele preste
jîrtăvnic. Şi au adus iezii cei pentru păcat 23
înaintea împăratului şi a adunării şi au pus
mînile lor preste dînşii. Şi jîrtvuiră pre 24
dînşii preoţii şi sprejăniră sîngele lor către jîr-
tăvnic şi să ruga pentru tot Israilul, căci zise
împăratul: „Pentru tot Israilul, arderea-de-
tot şi ceale pentru păcat!" Şi au pus pre 25
leviţ în Casa Domnului cu ţimbale şi cu alăute
şi cu copuze, după porunca lui David împăra-
tului şi lui Gad, celuia ce vedea împăratului, şi
lui Nathan prorocul, căci pren porunca Dom-
nului era învăţătura, cu mîna prorocilor
Lui. Şi stătură preoţii cu organele lui David 26
şi preoţii cu trîmbiţele. Şi zise Iezichias să 27
aducă arderea-de-tot preste jîrtăvnic şi, cînd
au început a aduce arderea-de-tot, au început
a cîntarea Domnului, şi trîmbiţele către orga-
nele lui David, împăratul lui Israil. Şi toată 28
adunarea striga, şi cîntăreţii cîntînd, şi trîmbi-
ţele trîmbiţînd, pînă unde s-au săvîrşit arde-
rea-de-tot. Şi deaca au săvîrşit aducînd, şi 29
să întoarse împăratul şi toţi cîţ era cu dînsul şi
să închinară Domnului. Şi zise Ezechias 30
împăratul şi boiarii leviţilor să laude pre
Domnul cu cuvintele lui David şi ale lui Asaf
proorocului, şi lăuda cu veselie, şi căzură şi să
închinară Domnului. Şi răspunse Ezechias 31
şi zise: „Acum aţ umplut mînile voastre Dom-
nului, şi aduceţ şi pomeniţ jîrtve de laudă la
Casa Domnului!" Şi aduse adunarea jirtve de
laudă la Casa Domnului, şi tot nevoitoriul cu
inema, arderi-de-tot. Şi să făcu numărul 32
arderii-de-tot carea au adus adunarea: viţei
70, berbeci 100, miei 800; la arderea-de-tot
Domnului – toate aceastea. Şi cei sfinţiţ: 33
viţei 600, oi 3000. Ce numai preoţii era 34
puţini şi nu putea să belească arderea-de-tot,
şi le ajutoriia lor fraţii lor, leviţii, pînă unde s-au
săvîrşit lucrul şi pînă unde s-au curăţit preoţii,
căci leviţii mai cu nevoinţă s-au curăţit decît
preoţii. Şi arderea cea de tot, multă întru 35
seurile săvîrşirii mîntuirii, şi turnările arde-
rii-de-tot, şi să isprăvi lucrul în Casa Domnului.
Şi să veseli Ezechias şi tot norodul 36
pentru căci au gătit pre
Dumnezeu norodul Lui, pen-
tru că fără de veaste
s-au făcut
cuvîn-
tul.

CAP XXX

1 Şi trimise Ezichias preste tot Israilul şi Iuda, şi cărţi au scris la Efraim şi la Manasi, să vie la Casa Domnului la Ierusalim să facă fasec Domnului
2 Dumnezăului Israil. Şi să sfătui împăratul şi boiarii şi toată adunarea cea den
3 Ierusalim să facă fasec în luna a doao, Căci n-au putut să facă pre el în vreamea aceaea, căci preoţii nu s-au curăţit deajuns, şi nărodul
4 nu s-au adunat la Ierusalim. Şi plăcu cuvîntul înaintea împăratului şi înaintea a
5 toată adunarea. Şi puseră cuvînt ca să treacă strigare întru tot Israilul, de la Virsavie pînă la Dan, viind să facă fasec Domnului Dumnezăului Israil la Ierusalim, căci mulţi-
6 mea n-au făcut după scrisoare. Şi mearseră cei ce aleargă cu scrisorile de la împăratul şi de la boiari la tot Israilul şi Iuda, după porunca împăratului, zicînd: „Fiii lui Israil, întoarceţi-vă cătră Domnul Dumnezăul lui Avraam şi Isaac şi Iacov, şi va întoarce pre cei scăpaţi, ceia ce au rămas den mîna împăratu-
7 lui Asur. Şi nu vă faceţ ca fraţii voştri şi ca părinţii voştri, carii s-au depărtat de la Domnul Dumnezăul părinţilor lor, şi au dat pre ei
8 în pustiire, în ce chip voi vedeţ. Şi nu vă nesilniciţ gîturile voastre ca părinţii voştri; daţ laudă Domnului Dumnezăului Israil şi întraţi întru sfinţirea Lui carea au sfinţit în veac, şi slujiţ Domnului Dumnezăului vostru,
9 şi va întoarce de la voi mînia urgiei. Căci întorcîndu-vă voi cătră Domnul, fraţii voştri şi fiii voştri vor fi întru îndurări înaintea tuturor celora ce i-au robit pre dînşii, şi va întoarce pre voi în pămîntul vostru, căci milostiv şi îndurătoriu – Domnul Dumnezăul nostru, şi nu va întoarce faţa Lui de cătră voi,
10 de ne vom întoarce cătră Dînsul". Şi era ceia ce aleargă mergînd den cetate în cetate, în muntele lui Efraim, şi Manasi, şi pînă la Zavulon, şi să făcură ca cînd ar batjocuri pre
11 ei şi i-ar măscări; Fără de numai oameni de la Asir şi de la Manasi şi de la Zavulon s-au
12 ruşinat şi au venit la Ierusalim Şi la Iuda, şi fu mîna lui Dumnezău să le dea lor o inimă să vie ca să facă după porunca împăratului şi a
13 boiarilor, cu cuvîntul Domnului. Şi să adunară la Ierusalim nărod mult ca să facă praznicul azimelor, în luna a doao, adunare multă
14 foarte Şi să sculară şi surpară jîrtăvnicele ceale den Ierusalim, şi toate întru carele tămîia minciunilor le-au surpat şi le-au
15 aruncat în pîrîul Chedrilor. Şi au junghiat fasec în 14 a lunii a doao, şi preoţii şi leviţii s-au ruşinat, şi s-au curăţit, şi au adus
16 ardere-de-tot la Casa Domnului. Şi au stătut la starea lor, după judecata lor după porunca lui Moisi, omului lui Dumnezău, şi preoţii priimiia sîngiurile den mîna leviţilor, Căci mai mulţi dentru adunare nu s-au 17
curăţit, şi leviţii era mai mulţi a jîrtvui fasec la tot cela ce nu putea a să curăţi Domnului; Căci mai mult den norod de la Efraim şi de la 18
Manasi şi Isahar şi Zavulon nu s-au curăţit, ce mîncară fasec preste Scrisoare. Şi să rugă Ezechias pentru dînşii, zicînd: „Domnul 19
Dumnezău e bun, roage-să pentru toată inima îndireptătoare, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezăul părinţilor lui, şi nu după curăţenia sfinţilor". Şi ascultă Domnul pre Eze- 20
chias şi vindecă pre norod. Şi făcură fiii lui 21
Israil cei ce s-au aflat în Ierusalim praznicul azimelor 7 zile, cu veselie mare şi lăudînd pre Domnul den zi în zi, şi preoţii şi leviţii cu unealtele vîrtutii Domnului. Şi grăi Dom- 22
nul preste toată inima leviţilor celor ce pricep priceapere bună Domnului, şi au săvîrşit praznicul azimelor 7 zile, jîrtvuind jîrtva de mîntuire şi mărturisindu-să Domnului Dumnezăul părinţilor lor. Şi să sfătui toată adu- 23
narea o dată să facă alte 7 zile, şi au făcut alte 7 zile cu veselie. Căci Ezechia au început la 24
Iuda şi la toată adunarea 1000 de viţei şi 7000 de oi, şi boiarii au început norodului viţei 1000 şi de oi 10000, şi sfintele preoţilor, întru mulţime. Şi să veseli toată adunarea Iudei, şi 25
preoţii, şi leviţii, şi toată adunarea, şi cei ce s-au aflat den Ierusalim, şi cei nemearnici ce au venit de la pămîntul lui Israil, şi cei ce lăcuiesc în Iuda. Şi să făcu veselie mare în 26
Ierusalim, căci den zilele lui Solomon, fiiul lui David, împăratului Israil, nu s-au făcut ca acesta praznic în Ierusalim. Şi să sculară 27
preoţii şi leviţii şi binecuvîntară pre Dumnezău; şi să auzi glasul lor şi veni ruga lor la lăcaşul cel sfînt al Lui la ceriu.

CAP XXXI

Şi deaca săvîrşiră toate aceastea, ieşi 1
tot Israilul, cei ce s-au aflat în cetăţile Iudei, şi au zdrobit stîlpii şi au tăiat desişurile şi au svărîmat ceale înalte şi capiştile den toată Iudea şi Veniamin, şi dentru Efraim, şi de la Manasi, pînă la săvîrşit, şi să întoarse tot Israilul fieştecarele la moştenirea lui şi la cetăţile lor. Şi rîndui 2
Ezechias rînduialele preoţilor şi leviţilor şi rînduialele fieştecăruia după slujba lui, preoţilor şi leviţilor, la arderea cea de tot şi la jîrtva mîntuirei şi a lăuda şi a mărturisi şi a sluji pre la porţile curţii Domnului. Şi partea împă- 3
ratului dentru averile lui la arderea cea de tot de dimineaţa şi cea de sară şi arderile ceale de tot ale simbetelor şi la lunile cea-

le noao şi la praznice scrise în leagea Domnu-
4 lui. Şi zise norodului şi celor ce lăcuiesc în
Ierusalim să dea partea preoţilor şi leviţilor,
pentru ca să să întărească întru slujba Casii
5 Domnului. Şi deaca au poruncit cuvîntul,
au adaos fiii lui Israil începătura grîului şi
vinului şi untdelemnului şi a mierii; şi toată
roada ţarenii şi zeciuiala toată au adus întru
6 mulţime. Şi fiii lui Israil şi ai Iudei, şi ceia
ce lăcuia în cetăţile Iudei, şi ei au adus
zăciuială den viţei şi den oi şi zeciuială den
capre, şi au sfinţit Domnului Dumnezăului
lor, şi au adus şi au pus grămăzi-grămăzi.
7 În luna a treia au început grămăzile a să înte-
8 meia şi în luna a şaptea s-au săvîrşit. Şi
veni Ezechia şi boiarii şi văzură grămăzile şi
binecuvîntară pre Domnul şi pre norodul lui
9 Israil. Şi întreba Ezechias de preoţi şi de
10 leviţi pentru grămăzi. Şi zise către el Aza-
rias preotul, boiarenul casii lui Sadoc: „De
unde s-au început începătura a să aduce la
Casa Domnului, am mîncat şi am băut şi am
lăsat pînă la mulţime, căci Domnul au blagos-
lovit pre norodul Lui, şi am lăsat încă mulţi-
11 mea aceasta". Şi zise Ezechias încă a găti
12 cămări la Casa Domnului. Şi au gătit şi au
băgat acolo începăturile şi zeciuialele, cu cre-
dinţă, şi preste eale ispravnic – Honenia levi-
13 tul şi Semeias, fratele lui, luînd rîndul. Şi
Iiil şi Ozazias şi Neth şi Asail şi Ieremoth şi
Ozavad şi Eliil şi Samahia şi Maath şi Vaneas
şi fiii lui – puşi pren Honenia şi Semei, fratele
lui, în ce chip porunci Ezechias împăratul şi
14 Azarias, povăţitoriul Casii Domnului. Şi
Cori al lui Iemna levitul, portariul de spre
răsărit, preste poduri, a da începăturile Dom-
15 nului şi sfintele sfintelor. Şi pren mîna
celor ce cînta, şi Veniamin şi Isu şi Semei şi
Amarias şi Sehonias, pren mîna preoţilor, cu
credinţă a da fraţilor lor, după rînduiale, după
16 cel mare şi după cel mic; Afară den prăsila
celor de parte bărbătească, den trei ani şi în
sus, la tot cela ce întra la Casa Domnului la
cuvîntul zilelor, la zi, la slujba rînduialii obi-
17 ciaiului lor. Aceasta e socoteala preoţilor,
după casele moşiilor, şi leviţii, întru rînduia-
lele lor, de 20 de ani şi în sus, cu
18 rînduială, Întru socoteale întru toată pră-
sila lor, muierilor lor, feciorilor lor şi featelor
lor, la toată mulţimea, căci cu credinţă au
19 curăţat sfîntul, Şi fiilor lui Aaron, celor ce
preoţesc în ţarine, şi dentru cetăţile lor, întru
toată cetatea şi cetatea, oameni carii s-au
numit pre nume să dea parte la toată partea
bărbătească întru preoţi şi la tot număratul
20 întru leviţi. Şi făcu aşa Ezechias întru tot
Iuda, şi au făcut cel bun şi cel direptu şi
adevărul înaintea Domnului Dumnezeului
lui. Şi întru tot lucrul întru carele au înce- 21
put cu lucrul în Casa Domnului, şi cu leage şi
cu poruncile, au cercat pre Dumnezăul lui şi
dentru tot sufletul lui au făcut, şi să spori.

CAP XXXII

Şi după cuvintele şi adevărul acesta, 1
venit-au Sennahiram, împăratul asi-
rianilor, şi veni asupra Iudii şi să
tăbărî asupra cetăţilor celor cu ziduri
şi zise ca să le ia pre dînsele. Şi 2
văzu Ezechias că au venit Senahiram către
faţa lui ca să să bată în Ierusalim Şi să sfă- 3
tui cu bătrînii lui şi cu cei tari să astupe apele
izvoarălor care era afară den cetate; şi întă-
riră lui. Şi adună norod mult şi astupă 4
apele izvoarălor şi rîul cel ce împarte pren
cetate, zicînd: „Să nu vie împăratul Asur, şi va
afla apă multă şi va birui". Şi să întări 5
Ezechias şi zidi tot zidul cel surpat, şi turnuri,
şi afară înainte alt zidu, şi întări înălţimea cetă-
ţii lui David şi meşterşugui arme multe. Şi 6
puse boiari de războiu preste norod şi să
strînsără către el la uliţa porţii văii, şi grăi
după inima lor, zicînd: „Întăriţi-vă şi vă 7
îmbărbătaţi, şi nu vă teameţi, nice vă înfrico-
şaţi de către faţa împăratului Assur şi de către
faţa a toată limba ce iaste cu el, căce cu noi mai
mulţi decît cu dînsul sînt. Cu dînsul – bra- 8
ţuri trupeşti, iară cu noi e Domnul Dumnezeul
nostru, a mîntui şi a bate războiul nostru". Şi
să îndîrji norodul pre cuvintele Ezechiii,
împăratului Iudii. Şi după aceasta trimise 9
Senahirim, împăratul asirianilor, pre slugile
lui asupra Ierusalimului, şi el – la Lahis, şi
toată oastea lui cu el; şi au trimis către Eze-
chias, împăratul Iudei, şi către tot Iuda cel den
Ierusalim, zicînd: „Aşa zice Senahirim, 10
împăratul asiriilor: 'Pre cine voi nedejduiţi şi
şădeţi întru îngrădire în Ierusalim? Au nu 11
Ezechias vă înşală pre voi ca să vă dea pre
voi la moarte şi la foamete şi la seate, zicînd:
'Domnul Dumnezăul nostru va mîntui pre voi
den mîna împăratului Asur'? Au nu iaste 12
acesta Ezichias carele au rădicat jîrtăvnicile
lui şi înălţimile lui şi zise Iudii şi celor ce
lăcuiescu în Ierusalim, zicînd: 'Denaintea jîr-
tăvnicului acestuia să vă închinaţi şi preste el
să tămîiaţi'? Nu ştiţi ce am făcut eu şi pă- 13
rinţii miei la toate limbile ţărîlor? Au putînd
au putut dumnezeii limbilor a tot pămîntul să
mîntuiască pre norodul lor den mîna mea?
Cine e întru toţi dumnezeii limbilor acestora pre 14
carii au pierdut părinţii miei? Au putea să
mîntuiască pre norodul lor den mîna mea, ca
cînd va putea Dumnezăul vostru a vă mîn-

15 tui den mîna mea? Acum dară, nu vă amă-
geascâ pre voi Ezechias şi nu vă facă pre voi a
vă nedejdui după aceastea! Şi nu creadeţi lui,
căce nu va putea dumnezăul a toată limba şi al
împărăţiei ca să mîntuiască pre norodul lui
den mîna mea şi den mîna părinţilor miei,
căce Dumnezăul vostru nu va mîntui pre voi
16 den mîna mea!" Şi încă au grăit slugile lui
asupra Domnului Dumnezău şi asupra Eze-
17 chiei, slugii Lui. Şi carte au scris a defăima
pre Domnul Dumnezăul lui Israil, şi zise
pentru El zicînd: „Precum dumnezeii limbilor
pămîntului n-au scos pre noroadele lor den
mîna mea, aşa nu va scoate Dumnezeul Eze-
18 chiei pre norodul Lui den mîna mea!" Şi
strigă cu glas mare jidoveaşte preste Israil şi
pre norodul cel de pre zidu, pentru ca să aju-
torească lor şi să surpe, pentru ca să ia ceta-
19 tea. Şi au grăit de Dumnezeul Ierusalimu-
lui ca şi de dumnezeii noroadelor pămîntului,
20 fapte de mîni de oameni. Şi să rugă Eze-
chias împăratul şi Isaia, fiiul lui Ammos, pro-
rocul, pentru aceastea şi strigară la ceriu.
21 Şi trimise Domnul înger şi sfărmă pre tot răz-
boinicul tare, şi boiariu, şi voivod în tabăra
împăratului Asur, şi-ş întoarse obrazul cu
ruşine la pămîntul lui; şi veni la casa dumne-
zeului lui, şi cei ce au ieşit den pîntecele lui
22 surpară pre dînsul cu sabie. Şi mîntui
Domnul pre Ezechia şi pre ceia ce şădea în
Ierusalim den mîna lui Senahirim, împăratu-
lui Asur, şi den mîna tuturor, şi odihni pre ei
23 dupre împrejur. Şi mulţi aducea daruri
Domnului la Ierusalim şi daruri Ezechiei,
împăratului Iudii, şi să prearădică întru ochii
24 a toate limbile. Şi, după aceastea, în zilele
acealea bolnăvi Ezechias împăratul pînă la
moarte şi să rugă către Domnul; şi ascultă lui
25 şi semn i-au dat lui. Şi nu după darea carea
au dat lui au răsplătit Ezechias, şi să înălţă
inema lui, şi să făcu preste el urgie şi preste
26 Iuda şi preste Ierusalim. Şi să smeri Eze-
chias dentru înălţimea inemii lui, el şi cei ce
lăcuia Ierusalimul, şi n-au venit preste dînşii
27 urgia Domnului în zilele Ezechiii. Şi să făcu
Ezechiii avuţie şi mărire multă foarte; şi vis-
terii au făcut lui pentru argint, şi pentru aur,
şi de pietri cinstite, şi mirosituri, şi cămări de
28 aramă, şi vase pohtite, Şi jicniţe de roadele
grîului şi vinului şi a untdelemnului, şi sate, şi
iasle la tot dobitocul, şi stîni la turme, şi cetăţ
29 care au zidit lui, Şi dobitoc de oi şi de boi,
întru mulţime, căci i-au dat lui Domnul aveare
30 multă foarte. Acesta Ezechias au astupat
ieşirea apei Sionului cea de sus şi le-au îndirep-
tat pre eale în jos, către amiazăzi a cetăţii lui
David; s-au sporit Ezechia întru toate lucru-
rile lui. Şi aşa întru bătrînii boiarilor, cei ce 31
s-au trimis de la Vavilon către dînsul să
întreabe de dînsul semnul carele s-au făcut
pre pămînt, şi-l lăsă pre dînsul Domnul ca să-l
ispitească pre el, să ştie ceale de la inema
lui. Şi rămăşiţile cuvintelor Ezechiii şi mila 32
lui, iată, s-au scris întru prorocia Isaiei, fiiul
lui Ammos, prorocului, şi pre Cartea împără-
ţilor Iudii şi Israil. Şi adormi Ezechias cu 33
părinţii lui şi astrucară pre dînsul întru suirea
mormînturilor fiilor lui David, şi mărire şi
cinste i-au dat lui, la moartea lui, tot Iuda şi
ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Şi împărăţi
Manasi, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXXIII

Fiind de 12 ani Manasi cînd împărăţi 1
el, şi 50 de ani au împărăţit în Ierusa-
lim. Şi făcu răul înaintea Domnu- 2
lui, dentru toate urîciunele limbilor
care au pierdut de tot Domnul de
către faţa fiilor lui Israil. Şi să întoarse şi 3
zidi înălţimi carele au surpat Ezechias, tatul
lui, şi au pus stîlpi vaalimilor şi au făcut desi-
şuri şi s-au închinat la toată oastea ceriului şi
au slujit lor; Şi au zidit jîrtăvnic în Casa 4
Domnului, unde au zis Domnul: „În Ierusalim
va fi numele Mieu în veac!" Şi zidi jîrtăv- 5
nice la toată oastea ceriului într-amîndoao
curţile Casii Domnului. Şi el petrecea fiii 6
lui pren foc în pămîntul Venenom şi să des-
cînta şi să vrăjiia şi să fărmăca şi făcu grăitori
den pîntece şi vrăjitori şi înmulţi a face răul
înaintea Domnului, a-L mînia pre
Dînsul. Şi au pus cel cioplit şi cel cioplit 7
chipul carele au făcut în Casa Domnului, unde
au zis Domnul către David şi către Solomon,
fiiul lui: „În casa aceasta şi în Ierusalim, carele
am ales dentru toate fealiurile lui Israil, voiu
pune numele Mieu în veac! Şi nu voiu 8
adaoge a clăti piciorul lui Israil de la pămîntul
care am dat părinţilor lor; însă de vor păzi a
face toate carele am poruncit lor, după toată
leagea şi poruncile şi judecăţile, cu mîna lui
Moisi". Şi înşălă Manasi pre Iuda şi pre cei ce 9
lăcuiesc în Ierusalim a face răul mai mult decît
toate limbile carele au rîdicat Domnul de către
faţa fiilor lui Israil. Şi grăi Domnul preste 10
Manasi şi preste norodul lui, şi n-au ascul-
tat. Şi au adus Domnul preste dînşii pre 11
boiarii puterii împăratului Asur, şi au prins
pre Manasi în legături şi l-au legat pre el cu
obezi şi l-au adus la Vavilon. Şi deaca să 12
necăji, cercă faţa Domnului Dumnezăului lui şi
să smeri foarte de către faţa Dumnezăului părin-

ţilor lui. Şi să rugă către El şi ascultă pre 13
dînsul şi ascultă strigarea lui şi-l întoarse pre
el la Ierusalim, spre împărăţia lui. Şi conoscu
Manasi că Domnul acesta iaste Dumnezău. Şi 14
după aceasta zidi zid afară den cetatea lui
David, de la amiazăzi, de spre răsăritul lui
Ghion, la pîrîu, şi de spre întrarea cea de pren
poarta peaştelui, şi au încunjiurat cea neum-
blată, ieşind pre poarta cea de premprejur, şi
puse la ea arme şi o nălţă pre ea foarte; şi au
pus boiari ai puterii preste toate cetăţile ceale
cu zid ale Iudei. Şi rîdică pre dumnezeii cei 15
streini şi cel cioplit den Casa Domnului, şi
toate jărtăvnicele carele au zidit în muntele
Casii Domnului, în Ierusalim, şi afară den
cetate. Şi tocmi jîrtăvnicul Domnului şi jîrt- 16
vui preste el jîrtve de mîntuire şi de laudă şi
zise Iudei ca să slujască Domnului Dumne-
zăului lui Israil. Însă încă nărodul preste 17
ceale înalte tămîia, însă în zadar Domnului
Dumnezăului lor. Şi rămăşiţele cuvintelor 18
lui Manasi şi ruga lui cea către Dumnezău şi
cuvintele celor ce vedea, ce grăiia către dîn-
sul, pre numele Domnului Dumnezăului lui
Israil, iată, pre Cuvintele împăraţilor lui
Israil. Şi ruga lui, şi cum l-au ascultat pre 19
dînsul, şi toate păcatele lui şi vicleşugurile lui,
şi locurile pre carele au zidit întru eale ceale
nalte şi au pus acolo desişuri şi cioplite, mai
nainte de a să întoarce el, iată, s-au scris pre
Cuvintele celor ce văd. Şi adormi Manasi 20
cu părinţii lui, şi-l îngropară pre el în grădina
casei lui; şi împărăţi Ammon, fiiul lui, pentru
dînsul. Fiind de ani 22 Amon cînd împărăţi 21
el, şi 2 ani au împărăţit în Ierusalim. Şi făcu 22
răul înaintea Domnului, cum au făcut Manasi,
tatul lui, şi la toate chipurile carele au
făcut Manasi, tatul lui, jîrtvuia Ammon şi
sluji lor. Şi nu să smeri înaintea lui Dum- 23
nezău cum s-au smerit Manasi, tatul lui, căci
fiiu-său, Ammon, au înmulţit păcatul. Şi să 24
rîdicară preste el slugile lui şi loviră pre dîn-
sul în casa lui. Şi lovi nărodul pămîntului 25
pre cei ce s-au rîdicat preste împăratul
Ammon, şi împărăţi nărodul pămîntului pre
Iosia, fiiul lui, pentru dînsul.

CAP XXXIV

Iiind de 8 ani Iosias cînd împărăţi el, şi 1
31 de ani au împărăţit în Ierusalim.
Şi făcu ce e direpţ înaintea Domnului 2
şi mearse întru căile lui David, tătî-
ne-său, şi nu să abătu în direapta au în
stînga. Şi la al 10 ani al împărăţiei lui, şi el încă 3
copilaş, au început a cerca pre Domnul Dumne-
zăul lui David, tătîne-său, şi la al 12 ani ai împă-
răţiei lui au început a curăţi pre Iuda şi pre Ieru-
salim de ceale nalte şi de desişuri şi de capişti
şi de ceale cioplite. Şi au săpat înaintea 4
feaţii lui jîrtăvnicele vaalimilor şi ceale înalte
de preste eale, şi au tăiat desişurile şi ceale
cioplite, şi ceale topite le-au fărîmat şi le-au
mărunţit şi le-au topit şi le-au aruncat spre
faţa mormînturilor celor ce jîrtvuia lor. Şi 5
oase de preoţi au ars preste jîrtăvnicile lor, şi
au curăţit pre Iuda, şi pre Ierusalim, Şi în 6
cetăţile lui Manasi şi lui Efraim şi Semeon,
pînă la Neftalim şi în locurile lor prempre-
jur. Şi surpă jîrtăvnicile lor, şi desişurile şi 7
idolii i-au tăiat mărunţi, şi toate înaltele, şi
tăie de la tot pămîntul lui Israil şi să întoarse
la Ierusalim. Şi la 18 ani ai împărăţiei lui, 8
cînd porunci a curăţi pămîntul şi casa, trimise
pre Sapfan, fiiul Eseliei, şi pre Amesia, boia-
renul cetăţii, şi pre Ioas, fiiul lui Ioahaz, pre
cel scriitoriu de aduceri aminte, să întărească
Casa Domnului Dumnezăului lui. Şi veniră 9
către Helchia, preotul cel mare, şi deade
argintul cel ce s-au băgat în Casa Domnului,
carele au adunat leviţii, cei ce păzăsc paza,
den mîna lui Manasi şi Efraim şi de la boiari şi
de la toţi ceialalţi, den Israil şi de la fiii Iudei şi
Veniamin şi cei ce lăcuia în Ierusalim, Şi 10
deaderă pre el pre mîna celor ce fac lucrurile;
cei ce isprăvnicesc în Casa Domnului au dat
pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului,
să tocmească şi să întărească casa. Şi au 11
dat teslarilor şi meşterilor de casă să cumpere
pietri cu 4 muchi şi leamne de grinzi, să aco-
pere casele carele au surpat împăraţii
Iudei. Şi oamenii făcea cu credinţă preste 12
lucruri; şi preste ei, socotitori, Iez şi Avdias,
leviţii, dentru fiii lui Merari, şi Zaharias şi
Mosollam, dentru fiii lui Caath, a socoti; şi tot
levitul şi tot cel ce să priceape, cu organe de
cîntări. Şi preste cei ce poartă în umăr, şi 13
ispravnici preste toţi ceia ce fac lucrurile, la
lucru şi la lucru; şi dentru leviţi, logofeţi şi
judicători şi portari. Şi cînd scotea ei 14
argintul cel ce să băga în Casa Domnului,
aflat-au Helchia preotul Carte, a Legii Dom-
nului – pren mîna lui Moisi. Şi răspunse 15
Helchias şi zise către Safan logofătul: „Cartea
a Legii am aflat în Casa Domnului!“ Şi au dat
Helchias cartea lui Safan. Şi aduse Safan 16
cartea către împăratul şi deade încă împăra-
tului samă, zicînd: „Tot argintul s-au dat în
mîna slugilor tale celor ce fac lucrurile“. Şi 17
topiră argintul ce s-au aflat în Casa Domnului,
şi au dat pre mîna socotitorilor şi pre mîna
celor ce fac lucrul. Şi spuse Safan logofă- 18
tul împăratului cuvînt, zicînd: „Carte mi-au
dat mie Helchias preotul“. Şi ceti pre 19

ea Safan înaintea împăratului. Şi fu deaca auzi împăratul cuvintele legii, rupse hainele
20 lui. Şi porunci împăratul lui Helchias şi lui Ahicam, fiiul lui Safan, şi lui Avdon, fiiul Miheii, şi lui Safan logofătul, şi lui Asaias, slu-
21 gii împăratului, zicînd: „Păsaţi şi cercaţi pre Domnul pentru mine şi pentru tot ce au rămas în Israil şi în Iuda, pentru cuvintele cărţii ce s-au aflat, căci mare e mînia Domnului carea s-au aţîţat întru noi, pentru căci n-au ascultat părinţii noştri cuvintele Domnului, ca să facă după toate ce sînt scrise în cartea
22 aceasta!“ Şi mearse Helchias şi cei ce zisease împăratul cătră Olda prorociţa, muiarea lui Sellim, fiiul lui Thecue, fiiul lui Eseri, păzitoriului de haine, păzind poruncile, şi ea lăcuia în Ierusalim, în masana, şi grăiră ei
23 după aceastea. Şi zise lor: „Aşa au zis Domnul, Dumnezăul lui Israil, – ziceţi omului celuia ce v-au trimis pre voi cătră
24 mine –: Aşa zice Domnul: 'Iată, Eu aduc preste locul acesta reale şi preste cei ce lăcuiesc întru el toate cuvintele ce-s scrise în cartea cea cetită înaintea împăratului
25 Iudei, Pentru căci M-au părăsit pre Mine şi au tămîiat la dumnezăi streini, pentru ca să Mă mînie întru toate lucrurile mînilor lor. Şi să aţîţă mînia Mea în locul acesta şi nu se va
26 stinge'. Şi cătră împăratul Iudei, ce v-au trimis pre voi ca să cearce pre Domnul, aşa
27 veţi grăi lui: 'Aşa grăiaşte Domnul, Dumnezăul lui Israil: 'Cuvintele care le-ai auzit, şi s-au înfrînt inima ta şi te-ai smerit de cătră faţa Mea, deaca ai auzit cuvintele Meale pre locul acesta şi pre ceia ce lăcuiescu pre dînsul, şi te-ai smerit înaintea Mea, şi ţ-ai rumtu hainele tale, şi ai plînsu înaintea Mea, şi Eu am
28 auzit, zice Domnul, Iată că te adaog cătră părinţii tăi şi te vei adaoge cătră mormînturile tale cu pace, şi nu vor vedea ochii tăi întru toate răutăţile carele Eu aduc preste locul acesta şi preste cei ce lăcuiescu pre dînsul'“.
29 Şi dusără împăratului cuvînt. Şi trimise împăratul şi adună pre cei bătrîni ai Iudei şi ai
30 Ierusalimului. Şi să sui împăratul Iuda la Casa Domnului, şi tot Iuda, şi ceia ce lăcuiescu Ierusalimul, şi preoţii, şi leviţii, şi tot norodul, de la mic pînă la mare, şi ceti întru urechile lor toate cuvintele Cărţii Făgăduinţii ce s-au aflat
31 în Casa Domnului. Şi să sculă împăratul preste stîlpi şi puse făgăduinţă în Casa Domnului, înaintea Domnului, ca să meargă înaintea Domnului, să păzească poruncile Lui şi judecăţile Lui şi învăţăturile Lui cu toată inima şi cu tot sufletul, ca să facă cuvintele făgăduinţii, ceale scrise pre cartea
32 aceasta. Şi puse pre toţi ceia ce s-au aflat în Ierusalim şi în Iuda şi în Veniamin, şi au făcut ceia ce lăcuia în Ierusalim făgăduinţă în Casa Domnului Dumnezăul părinţilor lor. Şi rădică Iosias toate urîciunele den tot 33
pămîntul carele era al fiilor lui Israil; şi au făcut pre toţi ceia ce s-au aflat în Ierusalim şi în Israil ca să slujască Domnului Dumnezeului lor. În toate zilele lui nu s-au abătut den napoia Domnului Dumnezeului părinţilor lui.

CAP XXXV

Şi făcu Iosias fasec, în Ierusalim, Dom- 1
nului Dumnezăului lui şi jîrtvui fasecul în ziua a 14 a lunii dentîiu. Şi 2
puse preoţi la pazile lor şi întări pre dînşii la lucrurile Casii Domnului.
Şi zise leviţilor, celor tari întru tot Israilul, ca 3
să să sfinţească ei Domnului, şi a da săcriiul cel sfînt în Casa Domnului; şi pusără sicriiul cel sfînt la casa cărea au zidit Solomon, fiiul lui David, împăratul lui Israil. Şi zise împăratul: „Nu iaste voao a rădica preste umăr nimica. Acum dară slujiţ Domnului Dumnezeului nostru şi norodului Său, Israil, Şi vă gătiţi 4
după casele neamurilor voastre şi după rînduialele voastre, după scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, şi pren mîna lui Solomon, fiiul lui, Şi staţi în casă după împărţealele 5
caselor neamurilor voastre, întru fraţii voştri, fiii norodului, şi partea casii neamului întru leviţi, Şi jîrtvuiţi fasec şi sfintele gătiţi fraţi- 6
lor voştri, ca să faceţi după cuvîntul Domnului pren mîna lui Moisi“. Şi au dat începătură 7
Iosia fiilor norodului: oi şi miei şi iezi den fiii caprilor, toate la fasec; şi toate cîte s-au aflat, la număr 30000, şi viţei 3000; aceastea – den avearea împăratului. Şi boiarii lui au dat 8
începătură norodului şi preoţilor şi leviţilor, şi au dat şi Helchias şi Zaharias şi Iiil, boiarii Casii lui Dumnezău, şi ei au dat preoţilor la fasec oi şi miei şi iezi, 2000 şi 600, şi viţei 300. Şi Honenias şi Vaneas şi Sias şi Natha- 9
nail, fratele lui, şi Asavia şi Iiil şi Iozavad, boiarii leviţilor, au dat începătură leviţilor la fasec oi 5000 şi veţei 500. Şi să isprăvi 10
slujba şi stătură preoţii la starea lor şi leviţii la împărţealele lor, după porunca împăratului. Şi junghiară fasec şi turnară preoţii 11
sîngele den mîna lor, şi leviţii au belit. Şi 12
au gătit arderea-de-tot, ca să le dea lor după împărţeală, după casele neamurilor, fiilor norodului, ca să apropie arderile ceale de tot Domnului, în ce chip iaste scris în Cartea Legii lui Moisi; şi aşa de dimineaţă. Şi frip- 13
seră pre fasec cu foc, după judecată, şi ceale sfinte le-au fiert în căldări şi în cazanuri,

şi bine să isprăvi, şi alergară către toţ fiii
14 norodului. Şi după ce au gătit lor şi preoţilor, că preoţiii, fiii lui Aaron – aducînd arderile-de-tot şi seurile, pînă în noapte; şi leviţii au
15 gătit lor şi fraţilor lor, fiilor lui Aaron. Şi cîntăreţii, fiii lui Asaf, preste starea lor, după învăţăturile lui David, Asaf, şi Eman, şi Idithum, prorocii împăratului, şi boiarii, şi portarii porţii şi ai porţii; nu era lor a să clăti de la slujba sfintelor, căci fraţii lor, leviţii, au gătit
16 lor. Şi s-au isprăvit Şi să găti toată slujba în ziua aceaea, ca să facă fasec; şi aduseră arderi-de-tot preste jîrtăvnicul Domnului, după
17 porunca împăratului Iosiei. Şi făcură fiii lui Israil, cei ce să aflară, fasec în vreamea aceaea
18 şi praznicul azimilor, 7 zile. Şi nu s-au făcut fasec de potriva lui întru Israil den zilele lui Samuil prorocul; şi toţi împăraţii lui Israil n-au făcut fasec carele au făcut Iosia şi preoţii şi leviţii şi tot Iuda şi Israil, ceia ce s-au aflat şi
19 ceia ce lăcuia în Ierusalim, Domnului. În 18 ani ai împărăţiei Iosiei s-au făcut fasec acesta.
20 După aceastea, toate carele au făcut Iosias în casă, şi pre ceia ce grăiia den pîntece şi pre gîcitori şi pre therafin şi chipurile şi caridim, carele era în pămîntul Iudii şi Ierusalim, l-au ars împăratul Iosias, pentru ca să întărească cuvintele legii, ce-s scrise pre cartea carea au aflat Helchias preotul în Casa Domnului; de potriva lui nu s-au făcut înaintea lui, carele s-au întors către Domnul cu toată inema lui, şi cu tot sufletul lui, şi cu toată vîrtutea lui, după toată leagea lui Moisi; şi după dînsul nu s-au sculat de potriva lui; însă nu Să întoarse Domnul de către urgia mîniii Lui cea mare carea S-au mîniat cu mînie Domnul pre Iuda, preste toate scîrbele lui carele au scîrbit Manasi. Şi zise Domnul: „Şi încă pre Iuda depărta-l-voiu de către faţa Mea, în ce chip am depărtat casa lui Israil şi am lepădat cetatea care am ales, Ierusalimul, şi casa carea am zis: 'Fi-va numele Mieu acolo!'" Şi să sui Farao Nehao, împăratul Eghipetului, asupra împăratului asirianilor, la rîul Iefratului, ca să dea război lui în Harhamis; şi mearse împă-
21 ratul Iosia întru întimpinarea lui. Şi trimise către el soli, zicînd: „Ce mie şi ţie, împăratul Iudii? Nu asupra ta viu astăzi război să fac, ce pre locul războiului mieu. Şi Dumnezeu au zis foarte să sîrguiesc eu; păzeaşte-te tu de către Dumnezeul cel ce e cu mine, pentru ca să
22 nu te strice de tot pre tine!" Şi nu întoarse Iosias faţa lui de către dînsul, ce numai a-i da război lui s-au întărit; şi n-au ascultat cuvintele lui
Nehao, pren rostul lui Dumnezeu, şi veni a da război în cîmpul lui Magghedo. Şi săge- 23
tară arcaşii preste împăratul Iosia, şi zise împăratul slugilor lui: „Scoateţi-mă, căci am durut foarte!". Şi-l scoaseră pre el slugile 24
lui den cară, şi-l suiră pre el pre carul al doilea care era l ui, şi-l aduseră pre el la Ierusalim. Şi muri şi să îngropă cu părinţii lui. Şi tot Iuda şi Ierusalimul au plîns pentru Iosia. Şi plînse 25
Ieremia pentru Iosia; şi ziseră toţi boiarii şi jupîneasele plîngere pentru Iosia, pînă astăzi şi l-au dat pre el întru poruncă preste Israil şi, iată, s-au scris la Plînsuri. Şi era cealealalte 26
cuvinte ale Iosiei şi nădeajdea lui scrise în leagea Domnului, şi cuvintele lui ceale dentîiu şi ceale de apoi, iată, scrise-s preste Cărţile împăraţilor Israil şi Iudei.

CAP XXXVI

Şi luo norodul pămîntului pre Ioahaaz, 1
fiiul Iosiei, şi-l unseră pre el şi puseră pre el, în locul tătîne-său, împărat preste Ierusalim. Fiiu de 23 de ani 2
era Ioahaz cînd împărăţi el, şi trei luni împărăţi preste Ierusalim; şi numele maicii lui – Amital, fata Ieremiei, de la Lovna. Şi făcu răul înaintea Domnului, după toate cîte au făcut părinţii lui. Şi legă pre acesta, pre Ioahaz, Farao Nehao în Devlata, în pămîntul Ethamului, ca să nu împărăţască el în Ierusalim. Şi-l mută împăratul la Eghipet, şi 3
puse bir preste pămînt 100 de talanzi de argint şi un talant de aur. Şi puse Farao 4
Nehao pre Eliachim, feciorul Iosiei, împărat preste Iuda şi preste Ierusalim, pentru Iosia, tatul lui, şi întoarse numele lui: Ioachim. Şi luo Farao Nehao pre Ioahaz, fratele lui Ioachim, şi-l aduse pre el la Eghipet şi au murit acolo. Şi argintul şi aurul au dat lui Farao; atuncea au început pămîntul a da bir pre socoteală, ca să dea argintul după rostul lui Farao; şi fieştecarele, după puteare, cerea argintul şi aurul de la nărodul pămîntului, să dea pre el la Farao Nehao. Fiind de 25 de 5
ani Ioachim cînd împărăţi el, şi 11 ani împărăţi în Ierusalim; şi numele maicii lui – Zehora, fata lui Neriu, în Rama. Şi făcu răul înaintea Domnului, după toate cîte au făcut părinţii lui. În zilele lui Ioachim veni Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la pămîntul acela; şi era slujind lui 3 ani, şi să despărţi de el. Şi trimise Domnul preste dînşii pre haldei şi tîlhăreturile sirilor şi tîlhăretul moaviteanilor şi al fiilor lui Ammon şi al Samariei, şi să despărţiră după cuvîntul acesta, după cuvîntul Domnului cu mîna slugilor Lui, prorocilor. Însă mînia Domnului era preste

Iuda, pentru ca să depărteaze pre el de către
faţa Lui, pentru păcatele lui Manasi, întru
toate carele au făcut, şi cu sîngele cel nevino-
vat carele au vărsat Ioachim şi au umplut
Ierusalimul cu sînge nevinovat; şi nu vru
6 Domnul să-i piarză de tot pre dînşii. Şi să
sui preste el Navohodonosor, împăratul Vavi-
lonului, şi-l legă pre el cu obezi de aramă şi
7 l-au adus la Vavilon. Şi o parte den vasele
Casii Domnului le-au adus la Vavilon şi le-au
pus pre dînsele în beseareca lui în Vavilon.
8 Şi rămăşiţele cuvintelor lui Ioachim şi toate
cîte au făcut, iată, aceastea-s scrise pre Cartea
cuvintelor zilelor împăraţilor Iudei. Şi adormi
Ioachim cu părinţii lui şi să îngropă în Gano-
zani cu părinţii lui. Şi împărăţi Iehonias, fiiul
9 lui, pentru dînsul. Fiiu de 18 ani Iehonias
cînd împărăţi el, şi 3 luni şi 10 zile au împără-
ţit în Ierusalim. Şi făcu răul înaintea Domnu-
10 lui. Şi, trecînd anul, au trimis împăratul
Navohodonosor şi l-au adus pre el la Vavilon,
cu unealtele ceale pohtite ale Casii Domnului,
şi împărăţi pre Sedechia, fratele tătîne-său,
11 preste Iuda şi preste Ierusalim. Fiiu de 21
de ani Sedechia cînd împărăţi el, şi 11 ani au
12 împărăţit în Ierusalim. Şi făcu răul înaintea
Domnului Dumnezăului lui, şi nu se înfrînse
de către faţa Ieremiei prorocul şi de rostul
13 Domnului, Pentru că au viclenit ceale de
către împăratul Navohodonosor carele au
jurat pre dînsul asupra lui Dumnezău, şi-ş
năsîlnici cerbicea lui, şi inima lui întări ca să
nu se întoarcă către Domnul Dumnezăul lui
14 Israil. Şi toţi cei mari ai Iudei şi preoţii şi
norodul pămîntului înmulţiră a defăima defăi-
mături, după toate urîciunile limbilor, şi au
pîngărit Casa Domnului cea den Ierusalim.
15 Şi au trimis Domnul Dumnezăul părinţilor lor
către ei cu mîna prorocilor Lui, mînecînd şi
trimiţînd îngerii Lui, căci era neîndurîndu-Se
16 de norodul Lui şi de sfinţirea Lui. Şi era
batjocorind pre îngerii Lui şi defăimînd
cuvintele Lui şi măscărind întru prorocii Lui,
pînă s-au suit mînia Domnului întru norodul
17 Lui cît nu era leac. Şi aduse preste dînşii
pre împăratul haldeilor şi ucise pre tinerii lor
cu sabie în casa sfinţeniei Lui; şi nu i s-au făcut
milă de Sedechia, şi spre fecioarele lor nu s-au
milostivit, şi pre bătrînii lor i-au dus. Toate le-au
18 dat pre mînile lor. Şi toate unealtele Casii
lui Dumnezău, ceale mari şi ceale mici, şi vis-
teriile Casii Domnului, şi toate visteriile
împăratului şi ale celor mai mari ai lor, toate
19 le-au adus la Vavilon. Şi arse Casa Dom-
nului, şi surpă zidul Ierusalimului, şi băştile
lui le arse cu foc, şi tot vasul înfrumusiţat
20 l-au pus la stingere. Şi mută pre cei ră-
maşi la Vavilon, şi era lui şi fiilor lui întru robi,
pînă la împărăţia midilor, Ca să să pli- 21
nească cuvîntul Domnului pren rostul Iere-
miei, pînă a priimi pămîntul sîmbetele lui a
sîmbeti; toate zilele pustiire{i} lui au sîmbetit,
întru plinirea a 70 de ani. În anul dentîiu al 22
lui Chiros, împăratul persilor, după ce s-au
plinit cuvîntul Domnului pren rostul Ieremiei,
rîdicînd Domnul duhul lui Chiros, împăratul
persilor, şi porunci a striga întru toată
împărăţia lui, cu scrisoare, zicînd: „Aceas- 23
tea zice Chiros, împăratul persilor: 'Toate
împărăţiile pămîntului au dat mie Domnul
Dumnezăul ceriului, şi El au poruncit
mie să-I zidesc Lui casă în Ierusalimul
cel den Iudea. Cel dentru voi, dentru
tot norodul Lui, fi-va Domnul
Dumnezăul lui cu dînsul,
şi să să suie!'"

ESDRAS

1 Şi în anul dentîiu al lui Chiros, împăratul persilor.
2 Şi să sculară boiarii neamurilor Iudei.
3 Şi împăratul Chiros au scos vasele Casii Domnului.
4 Şi aceştea-s fiii ţărîi, carii s-au suit de la robime.
5 Şi aceştea-s cei ce s-au suit de la Thelmehel.
6 Şi den fiii preoţilor.
7 Şi den boiarii neamurilor.
8 Şi şăzură preoţii şi leviţii.
9 Şi sosi luna [a şaptea].
10 Şi să adună norodul ca un om.
11 Şi să sculă Iisus al lui Iosedec.
12 Într-una de zile a lunii a şaptea.
13 Şi Casa Domnului nu s-au întemeiat.
14 Şi au dat argint pietrarilor.
15 Şi în anul al doilea.
16 Şi stătu Iisus şi fiii lui.
17 Şi stătură preoţii împodobiţi.
18 Şi tot norodul însămnă cu glas mare.
19 Şi mulţi dentru preoţi şi leviţi.
20 Şi nu era norodul cunoscînd glasul însemnării.
21 Şi glasul care să auziia pînă de departe.
22 Şi zise cătră dînşii Zorovavel.
23 Şi era norodul pămîntului oprind mînile norodului Iudei.
24 Întru împărăţia lui Asuiru.
25 R[e]u[m] Vaaltam.
26 Şi trimise împăratul cătră Reum Vaaltam.
27 Şi atuncea birariul lui Arthasta împăratul.
28 Şi proroci Angheu prorocul şi Zaharia.
29 Atuncea s-au sculat Zorovavel al lui Salathiil şi Iisus.
30 Într-aceasta vreame au venit asupra lor Thathanai domnul.
31 Tîlcuirea cărţii care au trimis Thathanai domnul.
32 Atuncea Darie împăratul au pus gînd.
33 Atuncea Thathanai domnul.
34 Şi au făcut fiii lui Israil preotul şi leviţii.
35 Şi după cuvintele aceastea, întru împărăţia lui Arthasastha, împăratul persilor, să sui Esdra.
36 Şi aceasta e tîlcuirea poruncii.
37 Blagoslovit Domnul Dumnezeul părinţilor noştri.
38 Eu m-am întărit ca mîna Domnului.
39 În vreamea aceaea cei ce au venit de la robime.
40 Şi s-au adunat cătră mine tot cel ce goneaşte cuvîntul Domnului.
41 Şi deaca să rugă Esdra.
42 Şi să aflară dentru fiii preoţilor, cuvîntul Neemiei al Ahaliei.
43 Şi fu în luna lui haselef, în anul al doaozecelea.
44 Şi să făcu în luna lui nesan.
45 Şi auzi Sanavalat Aron.
46 Şi întorş lor cuvînt.
47 Şi să sculă Eleasuv.
48 Şi pre mîna fiilor oamenilor den Ieriho.
49 Şi fu deaca auzi Sanavala[t] şi Tovia şi arapii şi ammaniteanii.
50 Să făcu deaca auziră vrăjmaşii noştri.
51 În vreamea aceaea zise norodului.
52 Fraţii miei şi cunoscuţii miei.
53 Şi am chemat pre preoţi.
54 Şi fu deaca să auzi lui Sanavaalat.
55 Şi eu am întrat în casa lui Semi.
56 Şi Tovias şi Sanavalat.
57 Şi să săvîrşi zidul.
58 Şi fu cînd să zidi zidul.
59 Şi deade Dumnezeu întru inema mea.
60 Şi aceştea s-au suit de la Thrammahel.
61 Şi şăzură preoţii.
62 Şi stătu Esdra preotul pre vatră de lemn.
63 Şi Iisus şi Savaneas şi Saravia era aducînd norodul la priceapere.
64 Şi zise Neemia.
65 Şi leviţii.
66 Şi mearse norodul să mănînce şi să bea.
67 Şi în ziua a doua să adunară boiarii.
68 Şi în 24 ale lunii aceştiia să adunară fiii lui Israil.
69 Şi stătu pre suirea leviţilor Iisus.
70 Şi zise Esdra: „Tu eşti Însuş Dumnezeu sîngur“.
71 Şi şăzură boiarii ţărîi.
72 Şi aceştea-s boiarii norodului.
73 Şi aceştea-s preoţii şi leviţii.
74 Şi în zilele lui Ioachim, fraţii lor.
75 Şi fiii lui Cadmiil, fraţii lor.
76 Şi dentru fiii preoţilor.
77 Şi stătură în ziua aceaea.
78 În ziua aceaea să citi în Cartea lui Moisi.
79 În zilele acealea văzură în Iuda călcînd teascurile sîmbăta.
80 Şi în zilele acealea văzură pre jidovi carii au ţinut muieri azoteance.
81

ESDRAS

CAP I

1. Şi în anul dentîiu al lui Chiros, împăratului persilor, ca să să săvîrşască cuvîntul Domnului den rostul Ieremiei, rădică Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, şi porunci glas în toată împărăţia lui, şi încă cu scrisoare, zicînd:
2 „Aşa au zis Chiros, împăratul persilor: 'Toate împărăţiile pămîntului au dat mie Domnul Dumnezăul ceriului, şi El au socotit întru mine ca să-I zidesc Lui casă în Ierusalim cea
3 den Iudea. Cine e întru voi dentru tot norodul Lui? Şi va fi Dumnezăul lui cu dînsul, şi să să suie la Ierusalimul cel de la Iudea şi să zidească Casa Domnului, Dumnezăul lui Israil! Acesta e Dumnezău, Cel den în Ierusa-
4 lim. Şi tot cel rămas, den toate locurile unde el nemerniceaşte acolo, (şi) vor lua pre dînsul oamenii locului lui cu argint şi cu aur şi cu aveare şi cu dobitoace, cu ceale de bunăvoie, la Casa lui Dumnezău cea den Ierusalim'".
5 2. Şi să scularǎ boiarii neamurilor Iudei şi ai lui Veniamin, şi preoţii şi leviţii, toţi cărora au rîdicat Dumnezău duhul lor ca să să suie să zi-
6 dească Casa Domnului cea den Ierusalim. Şi toţi cei de pre împrejurul lor să întărirǎ cu mîinile lor cu vase de argint cu aur (şi) cu aveare, şi cu dobitoace, şi cu ospeaţe, afară dentru cei cu voie.
7 3. Şi împăratul Chiros au scos vasele Casei Domnului, carele au luat Navohodonosor de la Ierusalim şi le deade pre eale în casa dum-
8 nezeului lui. Şi le scoase pre eale Chiros, împăratul persilor, pre mîna lui Mithradam Gazvareanul, şi le numără pre eale lui Sava-
9 sar, boiarinului Iudei. Şi acesta e numărul lor: năstrăpi de aur 30, şi năstrăpi de argint
10 1000, cădelniţe 29, Şi căţii de aur 30, şi de argint îndoite 400 şi 10, şi alte vase 1000.
11 Toate vasele de aur şi de argint 5000 şi 400, toate suindu-se cu Savasar de la streinătate, den Vavilon, în Ierusalim.

CAP II

1 4. Şi aceştea-s fiii ţărîi, cei ce să suia de la robimea streinătăţii carea au înstreinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Vavilon şi s-au întors la Ierusalim şi la Iuda, fieşcare om la cetatea
2 lui, Carii au venit cu Zorovavel: Iisus, Neemias, Sareas, Reelias, Mardoheu, Valasan,
3 Masfar, Vague, Reum, Vaana. Numărul oamenilor nărodului lui Israil: fiii lui Fores,
4/5 2172; Fiii Savvatiei, 372; Fiii lui Ares,
6 775; Fiii lui Faathmoav, cu fiii lui Iisue
7 Ioav, 2812; Fiii lui Elam, 1254;
8 Fiii lui Zathua, noao sute şi patruzăci şi 5;
9 Fiii lui Zahai, 760;
10 Fiii lui Vanui, 642;
11 Fiii lui Vavia, 623;
12 Fiii lui Avgad, 1222;
13 Fiii lui Adonicam, şase sute şi şasezăci 6;
14 Fiii lui Vague, 2056;
15 Fiii lui Addin, 454;
16 Fiii lui Atir Ezehiei, noaozăci şi opt;
17 Fiii lui Vassu, 333;
18 Fiii lui Iora, 112;
19 Fiii lui Assum , doao sute şi doaozăci şi 3;
20 Fiii lui Gaver, 95;
21 Fiii lui Vethlaem, 123;
22 Fiii lui Netofa, cincizăci şi şase;
23 Fiii lui Anathoth, 128;
24 Fiii lui Azmoth, 43;
25 Fiii lui Cariathiarim, Hafira şi Viroth, 743;
26 Fiii den Rama şi Gavaa, 621;
27 Oamenii den Mahmas, 122;
28 Oamenii den Vethil şi Aia, 423;
29 Fiii lui Nava, 52;
30 Fiii lui Maghevis, 156;
31 Fiii lui Ilamar, 1254;
32 Fiii lui Iram, 320;
33 Fiii Liddonului, Lodadi şi Ono, 725;
34 Fiii Ierehonului, 345;
35 Fiii lui Senaa, 3630;
36 Şi preoţii: fiii lui Iedua, casei lui Iisu, 973;
37 Fiii lui Emmir, 1052;
38 Fiii lui Fasur,1247;
39 Fiii lui Erem, 1017;
40 Şi leviţi: fiii lui Iisu şi Cadmiil cu fiii Oduiei,
41/42 74; Cei ce cîntă: fiii lui Asaf, 108; Fiii portarilor: fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii lui Accuv, fiii lui Atita, fiii lui Sove, toţi 139;
43 Nathineii: fiii lui Suaa, fiii lui Sufat, fiii lui
44 Avvaoth, Fiii lui Hiraos, fiii lui Sirsa, fiii lui
45 Fadon, Fiii lui Lavano, fiii lui Agava, fiii lui Accuv,
46 Fiii lui Agav, fiii lui Salami, fiii lui Annan,
47 Fiii lui Gheddil, fiii lui Gaar, fiii lui Rea,
48 Fiii lui Rason, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam,
49 Fiii lui Azon, fiii lui Fassi, fiii lui Rassi,
50 Fiii lui Assena, fiii lui Mune, fiii lui Nefusim,
51 Fiii lui Vacvuc, fiii lui Cufa, fiii lui Annur,
52 Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui Arsa,
53 Fiii lui Varcos, fiii Sisarii, fiii lui Thema,
54 Fiii Nathiei, fiii lui Atifa;
55 Fiii robilor lui Solomon, fiii lui Sote,
56 fiii lui Sefira, Fiii lui Faruhda, fiii lui Ieala,
57 fiii lui Chercon, Fiii lui Gheddil, fiii Safatiei, fiii lui Attil, fiii lui Faherath Asevoim, fiii lui Imei,
58 Toţi nathineii, împreună şi cu fiii lui Avdeselma, 392.
59 5. Şi aceştea-s cei ce s-au suit de la Thelmeleh, Thelarisa, Heruv, Idan, Emer, şi n-au putut să povestească casa neamului

60 lor şi semenţia lor, de sînt den Israil: Fiii Daleii, fiii Toviei, fiii lui Negohda, 652.
61 6. Şi den fiii preoţilor: şi ai lui Ovea, fiii lui Accus, fiii lui Merzelle, care au luat den featele lui Verzelli Galaaditeanul muiare, şi să
62 chemă pre numele lor. Aceştea-s (cărora) au cerşut scrisoarea lor, methoesimmii, şi nu
63 s-au aflat. Şi s-au scos de la preoţie Şi zise Thersatha lor ca să nu mănînce den sfintele sfintelor, pînă se va rîdica preot celor ce lumi-
64 nează şi celor deplin. Şi toată adunarea
65 împreună - ca vro 42000 şi 360, Afară den robii lor şi slujnicile lor, aceştea-s 7000 şi 337.
66 Şi lor, cîntăreţi şi cîntătoare, 200. Caii lor,
67 736, muşcoii lor, 245, Cămilele lor, 435, măgarii lor, 6000 şi 720.
68 7. Şi den boiarii neamurilor, deaca întrară ei în Casa Domnului cea den Ierusalim, să voiră la Casa lui Dumnezău ca să o puie pre ea
69 spre gătirea ei. Cum era putearea lor, au dat la visteria lucrului, de aur drahme 61000, şi de argint talanzi 5000, şi îmbrăcăminţi preoţilor, 100.
70 8. Şi şăzură preoţii, şi leviţii, şi cei dentru norod, şi cîntăreţii, şi portarii, şi nathineii întru cetăţile lor, şi tot Israilul în cetăţile lor.

CAP III

9.

1 Şi sosi luna a şaptea, şi fiii lui Israil - întru cetăţile lor.
10. Şi să adună norodul ca un om, la Ierusalim.
2 11. Şi să sculă Iisus al lui Iosedec, şi fraţii lui, preoţii, şi Zorovavel al lui Salathiil, şi fraţii lor şi zidiră jîrtăvnicul Dumnezăului lui Israil, ca să aducă preste el arderea-de-tot după ceale scrise în Leagea lui Moisi, omului lui Dumne-
3 zău. Şi gătiră jîrtăvnicul preste gătirea lui, căci spămîntare preste dînşi de spre noroadele pămîntului, şi suiră preste el ardere-de-
4 tot Domnului, dimineaţa şi sara. Şi au făcut praznicul corturilor, după cum iaste scris, şi ardere-de-tot den zi în zi, cu număr, după cum iaste judecata sama zilei în ziua ei,
5 Şi după aceasta arderi-de-tot ale neîncetării şi la luni noao şi la praznicile Domnului ceale sfinţite şi la tot cel ce să voia de bunăvoie Domnului.
6 12. Într-una de zile a lunii a şaptea, au început a aduce arderi-de-tot Domnului.
13. Şi Casa Domnului nu s-au întemeiat.
7 14. Şi au dat argint pietrarilor şi teslarilor, şi bucate şi băuturi şi untdelemn la sidoneani şi tireanilor, ca să scoaţă leamne de chiedru de la Livan către Marea Iopii, pren ştirea lui Chiros, împăratului persilor, preste dînşii.
8 15. Şi în anul al doilea ce au venit ei la Casa Domnului Dumnăzău cea den Ierusalim, în luna a doua, început-au Zorovavel al lui Salathiil şi Iisus al lui Iosedec şi ceialalţi den fraţii lor, preoţii, şi leviţii, şi toţi ceia ce veniia de la robime la Ierusalim, şi au pus pre leviţi den 20 de ani şi în sus ca să facă biruinţă preste cei ce fac lucrurile în Casa Domnului.
16. Şi stătu Iisus şi fiii lui şi fraţii lui, Cadoil şi 9
fiii lui, fiii Iudei, cu toţi împreună, ca să biruiască preste cei ce făcea lucrurile în Casa lui Dumnezău, fiii lui Inadad, fiii lor şi fraţii lor, leviţii. Şi puse temeiu a zidi casă Domnului 10
17. Şi stătură preoţii împodobiţi, cu trîmbiţe, şi leviţii, fiii lui Asaf, cu ţimbale, a lăuda pre Domnul pre mînile lui David, împăratul lui
Israil, Şi răspunsără cu laudă şi mărturi- 11
sire Domnului căci e bună, căci în veac mila Lui preste Israil.
18. Şi tot norodul clicuia cu glas mare cînd lăuda Domnului pre întemeiarea Casii Domnului.
19. Şi mulţi den preoţi şi leviţi şi boiari ai 12
neamurilor cei bătrîni, carii ştiia casa cea dentîiu întru întemeiarea ei, şi această casă, cu ochii lor, plîngea cu glas mare, şi gloata - cu chiot cu veselie, ca să înalţe cîntare.
20. Şi nu era norodul cunoscînd glasul 13
însemnării veseliei de glasul plînsorii norodului, căce norodul striga cu glas mare, şi glasul mare să auziia de departe.

CAP IV

21.

1 Şi auziră cei ce necăjesc pre Iuda şi pre Veniamin că fiii înstreinării zidescu casă Domnului Dumnezeului Israil,
2 Şi să apropiară către Zorovavel şi către boiarii neamurilor şi ziseră lor: „Să zidim cu voi, căce ca şi voi cercetăm pre Dumnezeul vostru şi şi noi Lui jîrtvuim den zilele lui Assaradan, împăratul lui Assur, celui ce ne-au adus pre noi aicea".
3 22. Şi zisără către dînşii Zorovavel şi Iisus şi ceialalţi boiari ai neamurilor lui Israil: „Nu e noao şi voao a zidi casă Dumnezeului nostru, căce noi singuri deodată vom zidi Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip ne-au poruncit noao Chiros, împăratul persilor".
4 23. Şi era norodul pămîntului slobănogind
5 mînile Iudei, şi opriia pre ei a zidi, Şi năimind preste dînşii, vrînd ca să răsipească sfatul lor, toate zilele lui Chiros, împăratul persilor, şi pînă la împărăţia lui Darie, împăratul persilor.
6 24. Şi întru împărăţia lui Asuir şi la începutul împărăţiei lui, au scris carte preste cei ce lăcuiescu Iuda şi şi Ierusalimul. Şi în zilele lui Artha-
7 sastha scris-au cu pace Mithridam şi Taveil, cu ceialalţi dempreună cu ei robi, către Arthasastha, împăratul persilor. Scris-au birariul carte sirienească şi sirieneaşte tălmăcindu-se.
8 25. Reum Valtaam şi Sampsa logofătul scris-au o carte asupra Ierusalimului, lui Arthasastha împăratul. Aceastea au socotit

9 Reum Valtaam şi Sampsa logofătul şi ceialalţi robi dempreună cu noi, dineii, afarsathaheii, tarfaleii, arfaseii, arhineii, vavilonii, susana-
10 heii, saveii, elamiţii Şi ceialalţi den limbile carele au înstreinat Assenafar cel mare şi cel cinstit şi i-au lăcuit pre dînşii în cetăţile celor ce să hotărăscu cu ei, şi rămăşiţa – decindea
11 de rîu. Aceasta e învăţătura cărţii căriia au trimis cătră el: „Cătră Arthasastha împăratul,
12 slugile tale, oamenii decindea de rîu. Înştiinţat să fie împăratului că jidovii carii s-au suit de la tine cătră noi au venit la Ierusalim, la cetatea cea vicleană şi rea, pre carea o zidesc, şi zidurile ei întemeiatu-le-au şi teme-
13 liile ei le-au înălţat. Acum dară, în ştire să fie împăratului că, de să va zidi de iznoavă cetatea aceaea şi zidurile ei să vor întări, biruri nu vor fi ţie, nice vor da. Şi aceasta
14 împăraţilor face rău. Şi acum dară, în ce chip sare beseericii am măcinat şi ruşinea împăratului nu iaste slobodă noao să vedem, pentru aceaea am trimis şi am făcut ştire
15 împăratului, Pentru ca să socoteşti în Cartea pomenirii părinţilor tăi, şi vei afla în Cartea pomenirilor şi vei cunoaşte că cetatea aceaea cetate vicleană e şi făcînd rău împăraţilor şi ţărîi, şi fugiri de robi să făcu în mijlocul ei den zilele veacului, pentru aceaea cetatea
16 aceasta s-au pustiit. Facem ştire dară noi împăratului că, de se va cetatea aceaea zidi şi zidurile ei să vor obîrşi, nu iaste ţie pace".
17 **26.** Şi au trimis împăratul cătră Reum Valtaam şi cătră Sampsa logofătul şi ceialalţi dempreună cu ei robi, cei ce lăcuiescu în Samaria, şi la ceialalţ decindea de rîu, pace
18 şi zice: „Birariul care l-aţ trimis cătră noi
19 s-au chemat înaintea mea. Şi de la mine s-au pus socoteală şi am socotit şi am aflat că cetatea aceaea den zilele veacului preste împăraţ să rădică, şi ficlenii şi pribegiri să fac într-însa,
20 Şi împăraţ tari să fac în Ierusalim şi biruind tot apusul rîului şi biruri pline şi parte
21 li să dă lor. Şi acuma puneţ socoteală şi supuneţ pre oamenii aceia şi cetatea aceaea nu va mai zidi încă, ca, de la socoteală cruţîn-
22 du-vă, . Răpaos a da pentru aceasta, pentru ca să nu se înmulţască peire spre facere de rău împăraţilor".
23 **27.** Atuncea birariul lui Arthasastha împăratului au citit înaintea lui Reum Valtaam şi Sampsa logofătul şi celor dempreună cu ei robi, şi mearseră de sîrg la Ierusalim şi la Iuda şi-i biruiră pre dînşii, cu cai şi cu putere.
24 Atuncea au contenit lucrul Casii lui Dumnezeu, cel de la Ierusalim, şi era contenit pînă în al doilea an al împărăţiei lui Darie, împăratul persilor.

CAP V

28. Şi proroci Angheu prorocul şi Zaharia 1
al lui Addo prorocie preste fiii cei den Iuda şi den Ierusalim, cu numele lui Dumnezeu Israil preste dînşii. Atun- 2
cea s-au sculat Zorovavel al lui Salathiil şi Iisus, fiiul lui Iosedec, şi au început a zidi Casa lui Dumnezeu cea den Ierusalim, şi împreună cu dînşii – prorocii lui Dumnezeu, ajutorîndu-le lor.
30. Într-aceaea vreame au venit asupra lor 3
Thathane, domnul decindea de rîu, şi Satharvuzane şi cei ce sînt robi împreună cu dînşii, şi ca aceastea zise lor: „Cine au pus voao gînd a zidi casa aceasta şi cheltuiala aceasta să o isprăviţ?" Atunce aceastea ziseră lor: 4
„Carele-s numele oamenilor celor ce zidesc cetatea aceasta?" Şi ochii lui Dumnezeu 5
s-au făcut preste robirea Iudii şi n-au supus pre ei pînă ştire s-au făcut lui Darie împăratul. Şi atunce s-au trimis birariului pentru aceasta. Tîlcuirea scrisorei carii au trimis 6
Thathane, domnul decinde de rîu,
31. Şi Satharvuzan şi cei ce sînt robi împreună cu ei, afarsaheii cei decinde de rîu, lui Darie împăratul. Cu cuvinte au trimis 7
cătră dînsul şi aceastea s-au scris întru dînsa: „Lui Darie împăratului, pacea toată! Înştiin- 8
ţat să fie împăratului căci am mers într-acea jidovască ţară, la Casa Dumnezeului celui mare, şi aceaea să zideaşte cu pietri alease, şi leamne să pun în păreţ, şi lucrul acela iscusit să face şi să sporeaşte în mînile lor. Atuncea am întrebat pre cei bătrîni şi 9
aşa am zis lor: 'Cine au pus voao gînd această casă a o zidi şi cheltuiala aceasta a o isprăvi?' Şi numele lor i-am întrebat pre dînşii, ca să 10
facem ştire ţie, ca să-ţ scriem numele oameni-lor, boiarilor lor. Şi cuvînt ca acesta au răs- 11
puns noao, zicînd: 'Noi sîntem robi Dumnezeului ceriului şi al pămîntului, şi zidim casa carea era zidită mai nainte de aceasta cu mulţi ani; şi un împărat al lui Israil mare o au zidit pre dînsa şi au isprăvit pre dînsa lor. Iară 12
de cînd au mîniat părinţii noştri pre Dumnezeul ceriului, şi i-au dat pre dînşii pre mînile lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, haldeului, şi casa aceasta au surpat, şi norodul l-au înstriinat la Vavilon. Ce în anul 13
dentîiu al lui Chiros, a împăratului vavilonea-nilor, Chiros împăratul au pus gînd Casa a lui Dumnezău aceasta să să zidească. Şi 14
vasele Casii lui Dumnezău ceale de aur şi de argint, carele Navuhodonosor au adus den casa cea de la Ierusalim şi le adusă pre eale la beseareca împăratului le-au scos pre eale Chiros împăratul de la beseareca împăratului şi le-au dat lui Sasavasar, păzi-

15 toriului de visterie, celui preste visterie, Şi zise lui: Toate vasele ia şi pasă, pune-le pre eale în casa cea den Ierusalim, şi Casa lui
16 Dumnezău să să zidească la locul lor'. Atuncea Sasavasar acela au venit şi au dat temelii Casii lui Dumnezău în Ierusalim. Şi de atuncea pînă acum s-au zidit, şi nu s-au săvîrşit.
17 Şi acum, de iaste la împăratul bine, socotească în casa cămării împăratului Vavilonului, pentru ca să ştii că de la împăratul Chiros s-au pus gînd să zidească Casa Dumnezăului aceluia, cea den Ierusalim. Şi conoscînd împăratul, pentru aceasta trimiţă cătră noi".

CAP VI

32.

1 Atuncea Darie împăratul au pus gînd şi au socotit întru lăzile scrisorilor,
2 unde era visteriile în Vavilon. Şi să află în cetatea Amatha, în lada cetăţii mideanilor, un răvăşel, şi acesta era scris
3 într-însul: „Pomenire: În anul dentîiu al lui Chiros împăratul, Chiros împăratul au pus gînd pentru Casa lui Dumnăzău în Ierusalim: Casă să zidească şi loc unde jîrtvuiesc jîrtvuirile. Şi puse înălţime de coţi 60, lărgimea ei –
4 de coţi 60. Şi case de pietri tari – trei, şi o casă de lemn. Şi cheltuiala den casa împăratu-
5 lui să va da. Şi vasele Casii lui Dumnezău, ceale de argint şi ceale de aur, carele Navohodonosor le-au adus de la casa cea den Ierusalim şi le-au adus la Vavilon, să să dea şi să meargă la beseareca cea den Ierusalim, la locul unde s-au pus, în Casa lui Dumnezău .
6 Acum dară, să daţi, domnii cei decindea de rîu, Zatharvuzane, şi robii cei împreună cu dînşii, afarsahiei cei decindea de rîu, departe
7 fiind de acolo! (Şi acum) lăsaţi lucrul Casii lui Dumnăzău! Povăţitorii jidovilor şi bătrînii jidovilor Casa lui Dumnăzău aceaea să o
8 zidească pre locul ei! Şi de la mine socoteală s-au pus ca cîndai să nu faceţi ceva cu bătrînii jidovilor acelora, ca să zidească Casa lui Dumnăzău aceaea. Şi den avearea împăratului, den birurile de decindea de rîu, cu nevoinţă cheltuiale fie să să dea oamenilor
9 acelora, ca să nu să părăsască. Şi oricare lipsă, şi fii de boi şi de berbeci şi miei – la arderi-de-tot Dumnezăului ceriului; grîne, sare, vin, untdelemn, după cuvîntul preoţilor celor den Ierusalim fie dîndu-se lor, den zi în
10 zi, orice vor ceare, Pentru ca să fie bune-mirosiri aducînd Dumnezăului ceriului, şi se vor ruga pentru viaţa împăratului şi a fii-
11 lor lui. Şi de la mine s-au pus socoteală ca, tot omul carele va schimba cuvîntul acesta, se va lua lemn den casa lui şi dirept se va înfige
12 într-însul, şi casa lui va fi în jah. Şi Dumnezău, Căruia lăcuieşte numele Lui acolo, să surpe pre tot împăratul şi norod carele va tinde mîna lui acolo să premenească şi să piarză Casa lui Dumnezău aceaea, cea den Ierusalim. Eu, Darie, am pus gînd. Cu nevoinţă să fie!"

33. Atuncea Thathane, domnul de decindea 13
de rîu, şi Satharvuzane şi cei ce sînt robi împreună cu dînşii, cătră cealea ce au trimis împăratul Darie, aşa au făcut cu nevoinţă.
Şi cei bătrîni ai jidovilor au zidit, şi leviţii, cu 14
prorocia lui Aggheu prorocul şi a Zahariei, fiiul lui Addo, şi de iznoavă zidiră şi întăriră, den gîndul Dumnezăului lui Israil şi den socoteala lui Chiros şi a lui Darie şi Arthasasta, împăratului persilor. Şi au săvîrşit 15
casa aceasta pînă în ziua a treia a lunii lui adar, carele iaste an al şaselea al împărăţiei lui Darie împăratului.

34. Şi făcură fiii lui Israil, preoţii şi leviţii, şi 16
ceialalţi den fiii înstreinării, tîrnosire Casei lui Dumnezău cu veselie. Şi au adus la tîrnosi- 17
rea Casei lui Dumnezău aceştiia viţei 100, berbeci 200, miei 400, iezi den capre, pentru păcatul a tot Israilul, 12, spre numărul fealiurilor lui Israil. Şi puseră pre preoţi întru 18
împărţealele lor şi pre leviţ întru osebirile lor, preste treaba Casei lui Dumnezău în Ierusalim, după scrisoarea Cărţii lui Moisi. Şi 19
făcură fiii înstreinării Paştile în 14 ale lunii dentîiu, Căci s-au curăţit preoţii şi leviţii, 20
pînă la unul – toţi curaţi, şi au junghiat paştile la toţi fiii înstreinării, şi fraţilor lor, preoţilor, şi loruşi. Şi mîncară fiii lui Israil paştele, 21
cei ce au ieşit de la streinătate şi tot cela ce să osebiia de necurăţia limbilor pămîntului cătră ei, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezăul lui Israil. Şi au făcut praznicul azimelor 7 22
zile cu veselie, căci au veselit pre dînşii Domnul şi Domnul au întors inima împăratului Asur preste dînşii, să să întărească mîinile lor întru lucrurile Casei Dumnezăului lui Israil.

CAP VII

35.

Şi după cuvintele aceastea, întru împă- 1
răţia lui Arthasasta, împăratului persilor, să sui Esdras, fiiul lui Sareu, al fiiului Azariei, al fiiului Helchiei,
Al fiiului lui Sellum, al fiiului lui Sadduc, al fiiului 2
lui Ashitov, Al fiiului Samariei, al fiiului 3
Exriei, al fiiului Ezviei, al fiiului lui Vocchi,
Al fiiului lui Avisue, al fiiului lui Finees, al fiiu- 4
lui lui Eliazar, al fiiului lui Aaron, preotului celui dentîiu. Acesta Esdra s-au suit de la 5
Vavilon şi acesta – cărturariu iute în Leagea lui Moisi, carele au dat Domnul Dumnezăul lui Israil. Şi deade lui împăratul, căci mîna Domnului Dumnezeului lui – preste dînsul, întru toate carele cerca el. Şi să suiră den fiii lui 6
Israil şi den preoţi şi den leviţ şi cei ce cîntă

şi portarii şi nathenimii la Ierusalim, în anul al
7 şaptelea al lui Arthasasta împăratul. Şi
veniră la Ierusalim în luna a cincea, acesta e
anul al şaptelea al împăratului; căci întru una
a lunii dentîiu, el au întărit suirea cea de la
8 Vavilon, Iară întru una a lunii a cincea, au
venit la Ierusalim, căci mîna Dumnezăului lui
9 era bună preste dînsul. Căci Esdras au dat
în inima lui a cerca leagea şi a face şi a învăţa
în Ierusalim porunci şi judecăţ.
10 **36.** Şi aceasta e înţeleagerea poruncii care au
dat Arthasasta împăratul Esdrei preotului,
cărturariului Cărţii cuvintelor poruncilor
Domnului, şi învăţătorului preste Israil:
11 „Arthasasta, împăratul împăraţilor, Esdrei
preotului, scriitoriului legii Domnului Dum-
nezăului ceriului; – sfîrşitu-s-au cuvîntul şi
12 răspunsul –. De la mine s-au pus gînd ca
tot cel de bunăvoie întru împărăţia mea, den
nărodul lui Israil, den preoţi, leviţ, ca să
13 meargă la Ierusalim, cu tine să meargă. De
către faţa împăratului şi celor 7 sfeatnici ai lui
te-ai trimis să socoteşti preste Iuda şi Ierusa-
lim în leagea Dumnezăului lor, cea den mîna
14 ta, Şi să ducă la Casa Domnului argint şi
aur, carele împăratul şi sfeatnicii au voit
Dumnezeului lui Israil, Celui ce în Ierusalim
15 lăcuieşte, Şi tot argintul şi aurul, orice vei
găsi în toată ţara Vavilonului, cu bunăvoia
norodului şi a preoţilor, celor ce binevoiesc, la
16 Casa Domnului cea den Ierusalim; Şi pre
tot carele va mearge, pre acesta gata îl pune în
cartea aceasta, viţei, berbeci, miei, şi jîrtvele
lor şi turnările lor, şi le vei aduce pre eale
preste jîrtăvnicul Casii Dumnezeului vostru,
17 celui den Ierusalim. Şi ce va fi pre tine şi
pre fraţii tăi să va îmbuna cu rămăşiţa argin-
tului şi aurului să faci, cum iaste plăcut Dum-
18 nezeului vostru faceţ. Şi vasele ceale date
ţie spre slujba Casii lui Dumnezeu, dă-le
19 înaintea lui Dumnezeu, în Ierusalim. Şi
rămăşiţa trebii Casii Dumnezeului tău, ce ţi să
va părea ţie să dai, vei da den casa visteriei
20 împăratului. Şi de la mine, Eu, Arthasasta
împăratul, am făcut ştire la toate visteriile, la
ceale decindea de rîu, ca tot ce va ceare Esdra
preotul şi scriitoriul legii Dumnezeului ceriu-
21 lui, gata să să facă, Pînă la talanzi de argint
100, şi pînă la grîu, cori 100, şi pînă la vin,
vate 100, şi pînă la untdelemn, vate 100, şi
22 sare, care nu iaste cu scrisoare. Tot care
iaste cu voia Dumnezeului ceriului să să facă
în Casa Dumnezeului ceriului! Feriţi-vă, ca nu
cumva neştine să să ispitească la Casa Dum-
nezeului ceriului, pentru ca să nu se facă
urgie preste împărăţia împăratului şi fiilor
23 lui. Şi voao s-au cunoscut: întru toţi preo-
ţii, şi leviţii, cîntăreţi, portari, nathenimi,
şi slujitorii Casii lui Dumnezeu aceştiia, bir să
nu fie ţie, să nu stăpîneşti a-i robi pre ei. Şi 24
tu, Ezdro, în ce chip iaste învăţătura lui Dum-
nezeu în mîna ta, pune logofeţ şi judecători,
pentru ca să fie judecînd la tot norodul cel
decindea de rîu, la toţi ceia ce ştiu leagea
Dumnezeului tău; şi celuia ce nu va şti, veţ
arăta. Şi tot carele nu va fi făcînd leagea lui 25
Dumnezeu şi leagea împăratului, gata va fi,
judecata făcîndu-se dentru el, ori spre
moarte, ori spre certare, ori la paguba avu-
ţiei, ori la legături".
37. Blagoslovit Domnul Dumnezeul părinţi- 26
lor noştri, Carele au dat în inema împăratului
aşa a slăvi Casa Domnului cea den Ierusalim,
Şi preste mine au plecat milă întru ochii 27
împăratului şi ai sfeatnicilor lui şi ai tuturor
boiarilor împăratului celor tari!
38. Şi eu mă întăriiu ca mîna lui Dumnezeu
cea bună preste mine şi am adunat de la Ieru-
salim boiari a să sui cu mine.

CAP VIII

Şi aceştea-s boiarii neamurilor lor, 1
povăţitorii, suindu-se cu mine, întru
împărăţia lui Arthasasta, împăratul
de la Vavilon: Den fiii lui Finees, 2
Ghirson; den fiii lui Ithamar, Daniil;
den fiii lui David, Atus; Den fiii Sahaniei, 3
den fiii lui Foros, Zaharia, şi cu dînsul, ceata,
150; Den fiii lui Faathmoav, Eleana, fiiul 4
lui Sarea, şi cu el 200, cei de parte bărbă-
tească; Şi den fiii Zathoiei, Ehenias, fiiul 5
lui Iaaziil, şi cu el 300, cei de parte bărbă-
tească; Şi den fiii lui Adden, Oden, ficiorul 6
lui Ionathan, şi cu el 50, cei de parte bărbă-
tească; Şi den fiii lui Edam, Isea, fiiul Athe- 7
liei, şi cu el 70, cei de parte bărbătească;
Şi den fiii Safatiei, Zavdias, fiiul lui Mihail, şi 8
cu el 80, cei de parte bărbătească; Şi den 9
fiii lui Ioav, Avdia, feciorul lui Iil, şi cu el 218,
cei de partea bărbătească; Şi den fiii lui 10
Vaani, Selimuth, feciorul Iosefiei, şi cu el 160,
cei de partea bărbătească; Şi den fiii lui 11
Vavi, Zaharias, fiiul lui Vavi, şi cu el 28, cei de
partea bărbătească; Şi den fiii lui Azgad, 12
Ionan, fiiul lui Icatan, şi cu el 110, cei de par-
tea bărbătească; Şi den fiii lui Adonicam, 13
după urmă-i, şi aceastea-s numele lor: Edifa-
lat, Ieil şi Sammeaa, şi cu el 60, cei de partea
bărbătească; Şi den fiii lui Vaguia, Uthe şi 14
Zavud, şi cu el 70, cei de partea bărbătească.
Şi-i adunaiu pre dînşii spre rîul cel ce 15
vine către Evi şi ne tăbărîm acolo zile trei.
Şi pricepuiu întru norod şi întru preoţi, şi
den fiii lui Levi n-am aflat acolo. Şi am 16
trimis lui Eleazar, lui Ariil, Semiei

şi lui Maonan, şi lui Iariv, şi lui Elnatham, şi lui Nathan, şi lui Zaharia, şi lui Messolam, boiari, şi lui Iorim, şi lui Elnathan, pricepîn-
17 du-se, Şi i-am scos pre ei la boiari cu argintul locului şi am pus în gura lor cuvinte a grăi cătră Adia şi cătră fraţii lui, athinimilor, cu argintul locului, ca să aducă noao cîntăreţi în
18 Casa Dumnezăului nostru. Şi veniră noao, ca mîna Dumnezăului nostru bună la noi, om sahon den fiii lui Mose al lui Levi al lui Israil.
19 Şi întîiu veniră fiii lui şi fraţii lui, 18. Şi pre Asevia şi pre Isea, den fiii lui Merari, fraţii lui
20 şi fiii lui, 20, Şi den nathinimi, cărora au dat David şi boiarii întru slujba leviţilor, na-
21 thinimi 220; toţi s-au adunat, cu nume. Şi am chemat acolo postu,la rîul lui Athur, ca să ne smerim înaintea Dumnezeului nostru, să cearem de la Dînsul cale direaptă noao, şi coconilor noştri, şi la toată agonisita noastră,
22 Căce m-am ruşinat a ceare de la împăratul puteare şi călăreţi să ne mîntuiască pre noi de vrăjmaşi în cale, căce am zis împăratului zicînd: „Mîna Dumnezăului nostru – preste toţi ceia ce-L cearcă pre El spre bine, şi tăria Lui şi mînia Lui – preste toţi ceia ce-L părăsescu pre El!“ Şi am postit şi am cerşut de
23 la Dumnezeul nostru pentru aceasta, şi au
24 ascultat pre noi. Şi am osebit den boiarii preoţilor doisprăzeace, lui Sareaa, lui Asavia,
25 şi cu ei, den fraţii lor, zeace, Şi am pus lor argintul şi aurul şi vasele începăturii Casii Dumnezeului nostru, carele au înălţat împăratul şi sfeatnicii lui şi boiarii lui şi tot Israilul,
26 cei ce să afla. Şi am pus preste mîna lor de argint talanţi şase sute şi cincizeci, şi vase de argint o sută, şi talanţi de aur o sută, şi hafuri de aur doaozeci, (la cale), de o mie de drahme, şi vase de aramă bună, sclipind de multe fea-
27 liuri, poftite ca aurul. Şi ziş către ei: „Voi – sfinţi Domnului Dumnezeu, şi vasele – sfinte, şi argintul şi aurul – de bunăvoie Domnului
28 Dumnezeului părinţilor noştri! Privegheaţi şi păziţi pînă veţi sta înaintea boiarilor, preoţilor, şi leviţilor, şi boiarilor neamurilor lui Israil, în Ierusalim, la corturile Casii Dom-
29 nului!“ Şi priimiră preoţii şi leviţii trasul argintului şi aurului şi al vaselor, ca să le aducă la Ierusalim, la Casa Dumnezeului nostru.
Şi ne-am rădicat de la rîul lui Daus în doao- 30
sprăzeace ale lunii dentîiu, ca să venim la Ierusalim. Şi mîna Dumnezeului nostru era preste noi şi ne-au mîntuit pre noi den mîna vrăjmaşului şi împotrivnicului în cale. Şi 31
am venit la Ierusalim şi am şăzut acolo zile trei. Şi (fu) în ziua a patra, am pus argintul 32
şi aurul şi vasele în Casa Dumnezăului nostru, pre mîna lui Maremoth, fiiului Uriei preotului; şi cu el, Eleazar, fiiul lui Finees, şi cu ei, Iozavad, fiiul lui Iisu, şi Noadia, fiiul Vaaniei, leviţii. Cu număr şi cu cumpănă toate, şi să 33
scrise toată cumpănitura.
39. În vreamea aceaea, cei ce au venit de la 34
robime, fiii înstreinării, au adus arderi-de-tot Dumnezăului lui Israil viţei doisprăzeace, pentru tot Israilul, berbeci noaozeci şi 6, miei şaptezeci şi şapte, iezi pentru greşală doisprăzeace, toate arderile-de-tot, Domnului. Şi au dat rînduiala împăratului ispravnicilor 35
împăratului şi domnilor decindea de rîu, şi au mărit pre norod şi pre Casa lui Dumnezău.

CAP IX

Şi deaca să săvîrşiră aceastea, să apro- 1
piară către mine boiarii, zicînd: „Nu s-au osebit norodul lui Israil şi preoţii şi leviţii de către noroadele pămînturilor, întru depărtările lor, lui Hanăn, al lui Ethi, al lui Ferezi, al lui Ievusi, al lui Ammon, al lui Moavi, al lui Mosri şi al lui Amori, Carii au luat den featele lor lui şi 2
feciorilor lor, şi să aduse sămînţa cea sfîntă întru năroadele pămîntului; şi mîna boiarilor şi voivozilor – întru netocmirea aceasta, den-ceput“. Şi deaca am auzit cuvîntul acesta, 3
mi-am spart hainele meale şi mă muiam şi zmulgeam perii capului mieu şi den barba mea şi şădeam mîlcomind.
40. Şi să adunară către mine tot cela ce 4
goneaşte cuvîntul Dumnezeului lui Israil, pentru netocmirea înstreinării, şi eu – şăzînd mîlcomind pînă la jîrtva cea de sară. Şi în 5
jîrtva cea de sară m-am sculat de la smerenia mea. Şi cînd am rumt eu hainele meale, şi adiam şi mă plec preste genuchele meale şi întinz mîinile meale către Domnul Dumne-
zăul mieu şi ziş: „Doamne, Dumnăzăul 6

mieu, ruşinatu-m-am şi m-am înfrînt a înălţa faţa mea cătră tine, căci fărădelegile noastre s-au înmulţit mai mult decît perii capului nostru şi păcatele noastre s-au mărit pînă la ceriu! Den zilele părinţilor noştri sîntem în
7 păcat mare, pînă în ziua aceasta. Şi, întru fărădelegile noastre, ne-am dat noi şi împăraţii noştri şi fiii noştri în mîna împăraţilor limbilor, cu sabje, şi cu robime, şi în jah, şi întru ruşinea obrazului nostru, ca în ziua aceasta.
8 Şi acum, cît de puţin îmblînzască-Să Domnul Dumnăzăul nostru, ca să ne lase noao spre mîntuire şi să ne dea noao întărire în locul sfinţeniii Lui, ca să ne lumineaze ochii noştri şi să ne dea facere de viaţă mică întru robia
9 noastră. Căci robi sîntem, şi în robia noastră nu ne-au părăsit pre noi Domnul Dumnezăul nostru, şi au plecat preste noi milă înaintea împăraţilor persilor, ca să ne dea noao facere de viaţă, ca să înălţăm noi Casa Dumnăzăului nostru, şi a rădica pustiirile ei, şi ca să dăm noao îngrădire în Iuda şi în
10 Ierusalim. Şi acum, ce vom zice, Dumnezăul nostru, după aceasta? Căci am lăsat
11 poruncile Tale, Carele ne-ai dat noao cu mîna robilor Tăi, prorocilor, zicînd: 'Pămîntul la carele întraţi acolo să-l moşteniţ pre dînsul, pămînt ce să mută iaste, cu mutarea noroadelor limbilor, cu depărtările lor, cărora au împlut pre el den gură în gură întru necurăţiile lor.
12 Şi acum, featele voastre nu daţ fiilor lor, şi den featele lor nu luaţi fiilor voştri, şi să nu cercetaţ pacea lor şi binele lor, pînă în veac, pentru ca să vă întăriţi, şi veţi mînca bunătăţile pămîntului şi să va da cu moştenire
13 fiilor voştri pînă în veac!' Şi, după tot ce va veni preste noi – întru faptele noastre ceale reale şi întru păcatul nostru cel mare; căce nu iaste ca Dumnezăul nostru, căce ai iuşurat fărădelegile noastre şi ai dat noao mîntuire.
14 Căci ne-am întors a răsipi poruncile Tale şi a ne încuscri cu noroadele pămînturilor acestora, să nu Te scîrbeşti pre noi pînă în săvîrşit, ca să nu fie rămăşiţă şi mîntuit?
15 Doamne, Dumnezăul lui Israil, direpţ eşti Tu, cînd am rămas mîntuiţ ca în ziua aceasta! Iată, noi toţi – înaintea Ta, în păcatele noastre, căci nu iaste a sta înaintea Ta pentru aceasta".

CAP X

41. Şi deaca să rugă Esdras şi deaca să mărturisi, plîngînd şi rugîndu-se înaintea Casii lui Dumnezău, să adunară cătră el de la Israil adunare multă foarte, bărbaţi şi muieri şi voinici, căce plînse norodul şi înălţă a plînge. Şi răspunse Sihenias, fiiul lui Iiil, den fiii lui Ilam, şi zise Ezdrii: „Noi am viclenit Dumnezăului nostru şi am luat muieri streine, dentru noroadele pămîntului. Şi acum iaste nedeajde lui Israil pentru aceasta. Şi acum să punem făgăduinţă Dumnezăului nostru, să scoatem toate muierile, şi ceale ce au născut dentru eale, în ce chip vei. Scoală-te şi înfricoşază pre dînşii cu poruncile Dumnezăului nostru; şi cum iaste leagea să să facă. Scoală-te, căce pre tine e cuvîntul, şi noi, cu tine! Întăreaşte-te şi fă!" Şi să sculă Esdras şi jură pre boiari, pre preoţi, şi pre leviţi, şi pre tot Israilul, ca să facă după cuvîntul acesta, şi au jurat. Şi să sculă Esdras de cătră faţa Casii lui Dumnezău şi să duse la visteria lui Ionan, al fiiului lui Elisuv, şi mase acolo. Pîine n-au mîncat şi apă n-au băut, căce jăluia pentru netocmirea înstreinării. Şi aduseră glas întru Iuda şi în Ierusalim, la toţi fiii înstreinării, ca să să adune la Ierusalim; Tot carele nu va veni în trei zile, în ce chip iaste sfatul boiarilor şi bătrînilor, să va procleţi toată avearea lui, şi el se va despărţi de la adunarea înstreinării. Şi să adunară toţi oamenii Iudei şi ai lui Veniamin la Ierusalim într-aceale trei zile, aceasta e luna a noua; în 20 ale lunii, au şăzut tot nărodul în uliţa Casii lui Dumnezău, de gîlceava lor pentru cuvînt, şi de iarnă. Şi să sculă Ezdra preotul şi zise cătră dînşii: „Voi n-aţ băgat samă şi aţ ţinut muieri streine, ca să adaogeţ preste greşala Ierusalimului. Şi acum daţ laudă Domnului Dumnezăului părinţilor noştri şi faceţi ce e plăcut înaintea Lui şi vă osebiţ de la noroadele pămîntului şi de la muierile streine". Şi răspunseră toată adunarea cu glas mare şi ziseră: „Mare iaste acest cuvînt al tău preste noi a-l face. Ce norodul e mult, şi vreamea iaste de iarnă, şi nu iaste puteare a sta afară. Şi lucrul nu iaste într-o zi, nici în doao, căci am înmulţit a face strîmbătate întru cuvîntul acesta. Ce să stea

boiarii noştri la toată adunarea şi la toţi ceia ce-s în cetăţile noastre, carele au luat muieri streine, să vie la vremi cu soroc, şi cu dînşii, bătrînii cetăţii şi cetăţii, şi judecătorii, ca să întoarcă urgia mîniei Dumnezăului nostru
15 dentru noi pentru cuvîntul acesta". Fără numai Ionathan, fiiul lui Asail, şi Iasias, fiiul lui Thecue, cu mine; şi Mesolam şi Savasthe levitul, ajutînd lor; şi făcură aşa fiii înstreinării.
16 Şi să osebiră Esdra preotul şi bărbaţii boiarii neamurilor, caselor neamurilor, şi toţi pre nume, căci s-au întors într-o zi a lunii a
17 zeacea a cerceta cuvîntul. Şi au săvîrşit întru toţi oamenii carii au luat muieri streine, pînă într-o zi a lunii dentîiu.

18 **42.** Şi să aflară, den fiii preoţilor, carii au ţinut muieri streine: den fiii lui Iisu, fiiul lui Iosedec, şi fraţii lui, Maasia şi Eleezer şi Iarim
19 şi Gaddalia, Şi au dat mîna lor ca să scoaţă muierile lor; şi pentru greşală – un berbeace
20 den oi, pentru păcatul lor; Şi den fiii lui
21 Emmiar, Anania şi Zavdia; Şi den fiii lui Iram, Masias şi Elia şi Sameaa şi Ioil şi
22 Ozia; Şi den fiii lui Fasur, Elione, Maasia, şi
23 Ismail, şi Nathanail, şi Iozavad, şi Ilasa; Şi den leviţi, Iozavad, şi Thamum, şi Colia – acesta
24 e Colitas – şi Fetia, şi Iuda, şi Eliezer; Şi den cei ce cîntă, Elisav; şi den portari, Solmin, şi Telmin, şi Odue. Şi de la Israil, den fiii lui 25
Foros, Ramia, şi Azia, şi Melhia, şi Melmin, şi Eliazar, şi Asavia, şi Vaneaa;
Şi den fiii lui Ellam, Maththania, şi Zaharia, şi 26
Eil, şi Avdia, şi Ierimoth, şi Ilia;
Şi den fiii lui Zaththua, Elioine, Elesuv, 27
Maththane, şi Armoth, şi Zavad, şi Oziva;
Şi den fiii lui Vavi, Ionan, Anania, şi Zavu, şi 28
Thali; Şi den fiii lui Vani, Mosollam, şi 29
Luh, Adeas, Iasuv, şi Saal, şi Rimoth;
Şi den fiii lui Faathmoav, Edne, şi Halil, şi 30
Vanea, Maasia, Maththania, Veselil şi Vanui şi Manassi;
Şi den fiii lui Iram, Eliezer, Iesia, Melhia, 31
Sameas, Simeon,
Veniamin, Maluh, Samaria; 32
Şi den fiii lui Asim, Meththaneaa, Maththatha, 33
Zavad, Elifath, Ierami, Manassi, Semei;
Şi den fiii lui Vanei, Vudia, Amram şi Uil, 34
Vanneaa, Vaddeaa, Hellia, 35
Uania, Merimoth, Eliasiv, 36
Maththania, Maththne. 37
Şi făcură fiii Vanuiei şi fiii lui Semei, 38
Şi Selemias, şi Nathan, şi Adeaas, 39
Mahnada, Avusesi, 40
Aruezriil, şi Selemias, şi Samarias, 41
Selum, Amarias, Iosif; 42
Den fiii lui Navu, Ieiil, Maththathia, Zavad, 43
Zeveina, Iadea, şi Ioil, şi Vaneaa.
Toţi aceştea au fost luat muieri stri- 44
ine, şi sînt dentru aceastea
muieri carele au năs-
cut dentru
ei fii.

NEEMIA

CAP I

43.
1 Cuvintele Neemiei, fiiului Ahaliei. Şi să făcu în luna lui haselef, anul al doaozecilea, şi eu eram în Susann avira,
2 Şi veni Anani, unul dentru fraţii miei, el şi oameni de la Iuda, şi am întrebat pre dînşii pentru jidovii cei scăpaţ, carii au rămas de
3 la robime, şi pentru Ierusalim. Şi zise către mine: „Cei ce au rămas de la robime – acolo, în ţară, cu răutate mare şi cu ocară; şi zidurile Ierusalimului – răsipite, şi porţile lui s-au ars
4 cu foc". Şi fu deaca auziiu eu cuvintele aceastea, am şăzut şi am plîns şi am jelit zile; şi eram postind şi rugîndu-mă înaintea Dum-
5 nezeului ceriului şi am zis: „Nu dară, Doamne, Dumnezeul ceriului, Cel tare şi mare şi înfricoşat, cruţînd făgăduinţa şi mila celor ce iubesc pre Dînsul şi celor ce păzesc
6 învăţăturile Lui! Şi fie ureachea Ta luînd aminte, şi ochii Tăi deşchiş, ca să auzi ruga robului Tău, carea eu mă rog înaintea Ta astăzi, ziua şi noaptea, pentru fiii lui Israil, robii Tăi, şi voiu mărturisi pentru păcatele fiilor lui Israil, carele am greşit Ţie. Şi eu şi casa
7 tătîne-mieu am greşit. Cu dezlegare am dezlegat către Tine, şi n-am cruţat învăţăturile şi poruncile şi judecăţile carele ai poruncit
8 lui Moisi, sluga Ta. Adu-Ţ aminte dară de cuvîntul carele ai poruncit lui Moisi, slugii Tale, zicînd: 'De vă veţ împărechea voi, Eu
9 voiu răsipi pre voi întru noroade. Şi de vă veţi întoarce către Mine şi veţi cruţa poroncile Meale şi veţi face pre eale, şi de va fi răsipirea voastră de la marginile ceriului, de acolo voiu aduna pre dînşii şi voiu băga pre dînşii la locul carele am ales ca să lăcuiască numele Mieu
10 acolo'. Şi aceştea-s slugile Tale şi norodul Tău, pre carii ai mîntuit cu putearea Ta cea
11 mare şi cu mîna Ta cea tare. Nu dară, ce fie ureachea Ta luînd aminte la ruga robului Tău şi la ruga slugii Tale, celor ce vor a să teame de numele Tău! Şi bine-călătoreaşte dară robului Tău astăzi, şi dă pre el întru îndurări înaintea omului acestuia!" Şi eu eram păharnic împăratului.

CAP II

44.
1 Şi să făcu în luna lui nisan, în anul al doaozecile al lui Arthasasta împăratul, şi era vinul înaintea mea, şi am luat vinul şi am dat împăratului.
2 Şi nu era altul înaintea lui. Şi-m zise împăratul: „Pentru căce e faţa ta rea şi nu eşti mai în fire? Şi nu iaste aceasta, fără numai vicleşugul inimii". Şi mă temuiu tare foarte. Şi ziş împăratului: „Împăratul 3
în veac să trăiască! Pentru căce să nu se facă rea faţa mea, pentru că cetatea, casa mormînturilor părinţilor miei, s-au pustiit, şi porţile ei s-au mîncat cu foc?" Şi zise mie împără- 4
tul: „Pentru cine tu aceasta ceri?" Şi mă rugaiu către Domnul Dumnezeul ceriului, Şi ziş împăratului: „De iaste pentru împăratul 5
bine şi de să va îmbuna sluga ta înaintea ta, ca să-l trimiţi pre el la Iuda, la cetatea mormînturilor părinţilor miei, şi voiu zidi-o pre ea". Şi zise mie împăratul şi posadnica ce 6
şedea alături cu el: „Pînă cînd va fi călătoria ta şi cînd te vei întoarce?" Şi mă îmbunaiu înaintea împăratului şi m-au trimis, şi i-am dat lui soroc. Şi ziş împăratului: „De iaste 7
pentru împăratul bine, dea-mi cărţi către domnii cei decindea de rîu, ca să mă treacă pînă voiu veni la Iuda, Şi carte la Asaf, 8
păzitoriul grădinii carea iaste a împăratului, să-m dea leamne să acopăr porţile turnului casii şi la zidul cetăţii şi la casa carea voiu întra către dînsa". Şi deade mie împăratul, ca mîna lui Dumnezeu cea bună – preste mine. Şi veniiu către domnii decinde de rîu şi am dat 9
lor cărţile împăratului, şi au trimis cu mine împăratul căpitani ai puterii şi călăreţi.
45. Şi auzi Sannavalat al lui Aroni şi Tovia, 10
robul lui Ammoni, şi rău lor li să făcu şi să mîhniră căce au venit omul să cearce bine fiilor lui Israil. Şi veniiu la Ierusalim şi eram 11
acolo zile trei. Şi mă sculaiu noaptea eu, şi 12
oameni puţini – împreună cu mine. Şi n-am spus vreunui om ce Dumnezău dă întru inima mea ca să fac cu Israil, şi dobitoc nu iaste cu mine, fără numai dobitocul carele eu încalec preste el. Şi ieşiiu la Poarta lui Golila, către 13
gura Izvorului Smochinilor, şi la Poarta Gunoiului, şi eram surpînd în zidul Ierusalimului, carele ei curăţescu, şi porţile lui s-au mîncat cu foc. Şi m-au trecut la Porta lui 14
Ain şi la scăldătoarea împăratului,şi nu era loc dobitocului mieu a treace, dedesuptul mieu. Şi eram suindu-mă întru zidul pîrîului noap- 15
tea şi eram zdrobind la zidu, şi fuiu în Poarta Rîpii şi m-am întorsu. Şi cei ce păziia n-au 16
cunoscut pentru ce am mersu şi ce eu fac. Şi jidovilor şi preoţilor şi celor cinstiţi şi voivozilor celor rămaşi ce fac lucrurile, pînă atuncea n-am spus. Şi am zis către dînşii: „Voi 17
vedeţ răutatea aceasta carea sîntem întru ea, cum Ierusalimul iaste pustiiu şi porţile lui s-au dat focului! Veniţ şi să zidim dară zidul Ierusalimului, şi nu vom mai fi încă ocară!" Şi am spus lor [de] mîna lui Dumne- 18

zeu, carea iaste bună preste mine, şi cuvintele împăratului, carele zise mie. Şi ziş: „Să ne sculăm şi să zidim!“Şi să întăriră mînile lor
19 spre bine. Şi auzi Sanavalat al lui Aroni şi Tovia, robul cel al lui Ammoni, şi Ghisam al lui Aravi şi ne-au batjocurit pre noi. Şi veniră spre noi şi ziseră: „Ce iaste cuvîntul acesta carele voi faceţ? Au asupra împăratului voi
20 vicleniţ?“ 46. Şi le-am întors lor cuvînt şi am zis lor: „Dumnezeul ceriului, Acela ne va spori noao. Şi noi – robii Lui curaţi, şi vom zidi; şi voao nu va fi parte şi direptate şi pamente în Ierusalim“.

CAP III

47.

1 Şi să sculă Eliasuv, preotul cel mare, şi fraţii lui, preoţii, şi zidiră Poarta ceaea a Oilor. Ei au sfinţit pre ea şi au pus porţile ei; şi pînă la Turnul Sutei, l-au sfinţit pre el, pînă la Turnul lui Anemeil.
2 48. Şi pre mînile oamenilor den Ieriho şi pre mînile fiilor lui Zachu, al fiiului lui
3 Ammani. Şi Poarta cea Păscoasă au ziditu-o fiii lui Assana. Aceştea o au acoperitu-o pre ea şi au acoperit uşile ei, şi lacatile ei şi zăvoa-
4 răle ei. Şi preste mînile lor au ţinut, de la Ramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos, şi preste mîna lor au ţinut Mosolam, fiiul Varahiei, al fiiului lui Mazevil, şi pre mîna lor au
5 ţinut Sadoc, fiiul lui Vaana. Şi preste mîna lor au ţinut thecoimii, şi tarii lor n-au băgat
6 cerbicea lor la lucrul domnului lor. Şi Poarta lui Iasani au ţinut Ida, feciorul lui Fasec, şi Messulam, feciorul Vasodiei; ei au acoperit pre dînsa şi au pus porţile ei, şi laca-
7 tile ei şi zăvoarele ei. Şi preste mîna lor au ţinut Maltia Gavaoniteanul şi Evaron Mironotheanul, oameni ai Gavaonului, şi den Masfa pînă la scaunul boiarinului decindea de
8 rîu. Şi lîngă el au întemeiat Eziil, fiiul Ahariei, zlătari; şi preste mîna lor au ţinut Ananias, pînă la Rocheim, şi au lăsat Ierusalimul
9 pînă la zidul cel lat. Şi preste mîna lor au ţinut Rafea, feciorul lui Sur, boiarinul a jumă-
10 tate de premprejurul Ierusalimului. Şi preste mîna lor au ţinut Iedeaa, fiiul lui Eromamath, şi înaintea casii lui, şi preste mîna lui
11 au ţinut Attuth, fiiul Asavaniei. Şi al doilea au ţinut Melhias, fiiul lui Iram, şi Asuv, fiiul lui Faatmoav, şi pînă la Turnul Thanarimilor.
12 Şi preste mînile lui au ţinut Salum, fiiul lui Salois, boiarînul a jumătatea de premprejurul
13 Ierusalimului, el şi featile lui. Poartă Văii au ţinut Annun şi cei ce lăcuia în Zano; ei au zidit pre ea şi au pus uşile ei, şi lacate-
le ei şi zăvoarăle ei; şi 1000 de coţ la zid, pînă la Poarta Gunoiului. Şi Poarta Gunoiului o 14
au ţinut Melhia, fiiul lui Rihav, boiarinul împrejurului Vithacranului, el şi fiii lui; şi au acoperit pre ea şi au pus porţile ei, şi lacatile ei şi zăvoarăle ei. Iară Poarta Izvorului au 15
întăritu-o Solomon, feciorul lui Haleze, boiarinul părţii Masfei; acesta au ziditu-o pre dînsa şi au acoperitu-o pre dînsa şi au pus porţile ei şi zăvoarăle ei şi zidul Scăldătorii Pieilor, al tunderii împăratului, şi pînă la scările cealea ce să pogoară de la cetatea lui David. Pe urma lui au ţinut Neemia, feciо- 16
rul lui Zavuh, boiarinul a jumătate de premprejurul lui Vethsur, pînă la grădina mormîntului lui David şi pînă la scăldătoarea cea ce s-au făcut şi pînă la Vethagavarim. Pe 17
urma lui au ţinut leviţii, Raum, feciorul lui Vanaim, preste mîna lui au ţinut Asavia, boiaren a jumătate de premprejurul lui Cheila, cu împrejurul lui. Şi după el au ţinut fraţii lor, 18
Veni, feciorul lui Idaiad, boiarenul a jumătate de premprejurul lui Cheila. Şi au ţinut 19
preste mîna lui Azur, feciorul lui Iisu, boiarenul lui Masfe, măsură a doua a suirei turnului, ceea ce să împreună cu unghiul. Şi după el 20
au ţinut Varuh, feciorul lui Zavu, măsură a doua, de la unghiu pînă la uşa Vitheliassuv, a preotului celui mare. După acesta au ţinut 21
Meramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos, măsură a doua, de la uşa Vithelisuv pînă la săvîrşirea Vitheliasu. Şi după acesta au 22
ţinut preoţii, oamenii lui Ahehar. Şi după 23
acesta au ţinut Veniamin şi Asuv dempotriva casii lui; şi după aceasta au ţinut Azarias, feciorul lui Maaseu, al feciorului Ananiei, aproape de casa lui. După acesta au ţinut 24
Vahni, feciorul lui Addad, măsură a doua, de la Vitharia pînă la unghiu şi pînă la duplecare. Falah, feciorul lui Uze, den preajma 25
unghiului, şi turnul ieşind afară den casa împăratului, mai sus decît îngrădirea păzii; şi după acesta Fadea, feciorul lui Foros. Şi 26
nathanimii era lăcuind în Ofal pînă în preajma grădinii Porţii Apei, la răsărit, şi turnul cel ce iase. Şi după dînsul au ţinut thecoimii, 27
măsură a doua, den preajma turnului celui mare, celui ce iase, şi pînă la zidul lui Ofla. Mai sus decît Poarta Cailor au ţinut 28
preoţii, om dempotriva casei lui. Şi după 29
dînsul au ţinut Sadduc, feciorul lui Emir, den preajma casii lui; şi după el au ţinut Samaia, fiiul Sihiniei, păzitoriul Porţii Răsăritului. După acesta au ţinut Anania, fiiul Selemiei, şi 30
Annon, feciorul lui Silef, cel al şaselea, măsură a doua; după dînsul au ţinut Messulam,

fiiul Varahiei, dempotriva pazii cămării
31 lui. După acesta au ţinut Melhia, fiiul sare-
filor, pînă la Vithanatheni, şi vînzătorii de
unealte, dempotriva porţii lui Amaficad şi
32 pînă la suirea înduplecării. Şi între mijlo-
cul suirei Porţii Oilor au ţinut căldărarii şi
neguţitorii.

CAP IV

1 Şi fu cînd auzi Sannavalat că noi zidim
zidul, şi rău era lui, şi să scîrbi foarte;
2 şi batjocoriia pentru jidovi, Şi zise
înaintea fraţilor lui: „Aceasta e putea-
rea somorenilor – şi zise – că jido-
vii aceştea zidesc cetatea lor? Oare jîrtvuiesc?
Oare putea-vor? Şi astăzi vor vindeca pietrile
3 după lutul pămîntului a să face arzînd?“ Şi
Tovias Ammaniteanul alăturea cu el (veni) şi
ziseră către dînşii: „Au jîrtvuiesc sau vor
mînca preste locul lor? Au nu se va sui o vulpe
4 şi va surpa zidul pietrilor lor?“ „Ascultă,
Dumnezăul nostru, că ne-am făcut întru bat-
jocură! Şi întoarce ocara lor în capul lor şi dă
pre dînşii în batjocură, la pămîntul
5 robiei. Şi să nu acoperi preste fărădelea-
gea lor, şi păcatul lor de către faţa Ta să nu se
stingă, căci au urgisit înaintea celor ce
6 zidesc“. Şi am zidit zidul, şi să împreună
tot zidul, pînă la jumătatea lui, şi să făcu inima
norodului ca să zidească.
7 49. Şi fu deaca auzi Sanavalat şi Tovia şi ara-
pii şi ammaniteanii şi azotii că s-au suit creaş-
terea zidurilor Ierusalimului, că au început
rîsipirile a să astupa, şi rău lor li să păru
8 foarte. Şi să adunară toţi deodată să vie şi
să să tăbărască în Ierusalim şi să-l facă pre el
9 stingere. Şi ne-am rugat către Dumnezăul
nostru şi am pus străjari-înainte pre dînşii,
10 ziua şi noaptea, de către faţa lor. Şi zise
Iuda: „Sfărîmă-se vîrtutea vrăjmaşilor, şi
lutul e mult, şi noi nu vom putea să zidim la
11 zidu“. Şi ziseră cei ce necăjiia pre noi: „Nu
vor cunoaşte şi nu vor vedea, pînă cînd vom
veni la mijlocul lor; şi vom ucide pre ei şi vom
12 potoli lucrul“. Şi fu deaca veniră jidovii cei
ce lăcuia alăturea cu dînşii, şi ziseră noao:
„Suie-se dentru toate limbile, căci i-aţ pornit
13 preste noi“. Şi am pus la ceale mai de jos ale
locului denapoia zidului, întru sprejeneale, şi
am pus nărodul după neamuri, cu sabiile lor,
14 cu fuşturile lor şi arcele lor. Şi văzuiu, şi
mă sculaiu şi ziş către cei cinstiţ şi către voi-
vozi şi către ceialalţi ai nărodului: „Nu vă teameţ
de către faţa lor! Aduceţi-vă aminte de Dumne-
zăul nostru cel mare şi înfricoşat, şi vă rînduiţ
pentru fraţii voştri, fiii voştri, featele voastre, şi
15 muierile voastre, şi casele voastre!“ 50. Şi fu
deaca auziră vrăjmaşii noştri că s-au făcut
ştire noao, şi au răsipit Dumnezău sfatul lor şi
ne-am întors toţi noi la zid, om la lucrul lui.
Şi fu den ziua aceaea, jumătate de cei rînduiţ 16
făcea lucrul şi jumătate de dînşii să ţinea de ei,
şi fuşturi, şi paveţe, şi arce, şi zale; şi boiarii –
denapoia a tot Iuda, celor ce zidiia la zid. Şi 17
cei ce căra era înarmaţ, într-o mînă făcea
lucrul lui şi într-alta ţinea arma. Şi zidarii, 18
fieşcare încins cu sabia lui prejur mijlocul lui,
şi au zidit; şi cela ce trîmbiţa cu buciunul, ală-
turea cu el. Şi ziş către cei cinstiţ şi către 19
boiari şi către ceialalţi ai nărodului: „Lucrul e
larg şi mult, şi noi ne rîsipim preste zid, om
de la fratele lui departe. În locul unde veţ 20
auzi glasul buciunului, acolo să vă adunaţ
către noi, Şi Dumnezăul nostru Se va bate 21
pentru noi“. Şi noi făcînd lucrul, şi jumătate
de dînşii ţiind fuşturile, den vărsatul zorilor
pînă la ieşirea stealelor.
51. Şi în vreamea aceaea am zis nărodului: 22
„Fieştecarele cu voinicul lui mîneţ în mijlocul
Ierusalimului; şi fie voao noaptea străjă şi
ziua la lucrul“. Şi eram eu, şi fraţii miei, şi 23
copilaşii, şi oamenii străjii după mine, şi nu
era dentru noi (acolo) dezbrăcîndu-se de hai-
nele lui; om şi arma lui, la apă.

CAP V

Şi să făcu strigarea nărodului şi a 1
muierilor lor mare către fraţii lor,
jidovii. Şi era unii zicînd: „Întru fiii 2
noştri şi întru featele noastre noi sîn-
tem mulţi; şi vom lua grîu şi vom
mînca şi vom trăi“. Şi sînt unii zicînd: 3
„Ţarinile noastre şi viile noastre şi casele
noastre noi ne chizăşuim; şi vom lua grîu şi
vom mînca“. Şi sînt unii zicînd: „Împru- 4
mutatu-ne-am argint, la birurile împăratului,
ţarinile noastre, şi viile noastre, şi casele
noastre. Şi acum, ca trupul fraţilor noştri, 5
trupul nostru; ca fiii lor, fiii noştri; şi iată, noi
silim pre fiii noştri şi pre featele noastre la
robie, şi sînt din featele noastre silindu-se, şi
nu iaste putearea mînilor noastre, şi ţarinile
noastre, şi viile noastre la cei cinstiţ“. Şi 6
m-am mîhnit foarte, cum am auzit strigarea
lor şi cuvintele aceastea. Şi să sfătui inima 7
mea preste mine şi m-am pricit către cei cin-
stiţ şi boiari şi am zis lor: „Ceare-va om pre
fratele lui, carele voi faceţ?“ Şi am dat preste
dînşii adunare mare şi am zis lor: „Noi am 8
cîştigat pre fraţii noştri, pre jidovi, pre cei
ce să vînd limbilor, cu voia noastră. Şi voi
vindeţ pre fraţii voştri şi să vor da noao?“
Şi au tăcut şi n-au aflat cuvînt. Şi am zis: 9
„Nu e bun cuvîntul carele voi faceţ!

Nu aşa, în frica Dumnezăului nostru veţ mearge de către ocara limbilor vrăjmaşilor noştri?

52. Şi fraţii miei şi conoscuţii miei şi eu am pus noao argint şi grîu, lăsat-am dară ceare-
11 rea aceasta. Întoarceţi dară lor ca astăz ţarinile lor, şi viile lor, şi maslinetul lor, şi casele lor, şi den argint, grîul şi vinul şi untul-
12 de-lemn scoateţi lor". Şi ziseră: „Da-le-vom, şi de la dînşii nu vom ceare; aşa vom face, după cum tu zici".

53. Şi am chemat pre preoţi şi am jurat pre
13 dînşii să facă ca cuvîntul acesta. Şi îmbrăcămintea mea am scuturat şi am zis: „Aşa să scuture Dumnezău pre tot omul carele nu va întări cuvîntul acesta den casa lui şi den osteneala lui şi va fi aşa scuturat şi deşert!" Şi zise toată adunarea: „Amin!", şi lăudară pre Dom-
14 nul. Şi făcu norodul cuvîntul acesta. Şi încă den ziua care au poruncit mie să fiu întru boiarinii lor în pămîntul Iudei, den anul al 20 pînă la anul 32 al lui Arthasasta împăratul, ani 12, şi eu şi fraţii miei sila lor nu am
15 mîncat. Şi silele ceale dentîiu, care mai nainte decît mine au îngreuiat preste dînşii, şi au luat de la dînşii cu pîine şi cu vinu, mai pe urmă argint, didrahme 40; şi cei scuturaţi ai lor vor stăpîni preste norod. Şi eu n-am făcut
16 aşa, de către faţa fricii Domnului. Şi la lucrul zidului acestuia am ţinut, şi ţarină n-am agonisit, şi copilaşii miei toţi cei adunaţi
17 acolo, pentru lucrul. Şi jidovii şi boiarii, 150 de oameni, şi viind către noi de la limbile ceale de pre împrejurul nostru, – la masa
18 mea. Şi era făcîndu-se într-o zi 1 viţel şi oi 6 alease şi un ied mi să făcea mie, şi în mijlocul a 12 zile întru toate – mulţime de vin. Şi cu aceastea pîinea domniei meale n-am cerşut, căce greu e lucrul preste norodul acesta.
19 Adu-Ţi aminte de mine, Dumnezeule, spre bine, toate cîte am făcut norodului acestuia.

CAP VI

54.

Şi fu după ce s-au auzit la Sanavalat şi
1 Tovia şi la Ghisam Arapul şi la ceialalţi vrăjmaşi ai noştri că am zidit zidul, şi n-au rămas la ei răsuflare; şi eu pînă în vreamea aceaea şi n-am pusu la
2 porţi. Şi au trimis Sanavalat şi Ghisam către mine, zicînd: „Vino şi să ne adunăm într-un loc la sate, în cîmpul lui Ono!" Şi ei
3 socotindu-se mie a-m face hicleşug. Şi am trimis la dînşii soli, zicîndu: „Lucru mare eu fac şi nu voiu putea să mă pogor, ca să nu se părăsască lucrul; deaca-l voiu săvîrşi pre el,
4 mă voiu pogorî către voi". Şi au trimis către mine ca cuvîntul acesta, de patru rînduri; şi le-am trimis lor ca aceastea.
5 Şi au trimis către mine Sanavalat, după cuvîntul acesta, a cincea oară copilaşul lui, şi carte deşchisă – în mîna lui, şi era scris
6 într-însa: „Auzitu-s-au la limbi, şi Ghisam au zis că tu şi jidovii vă socotiţi să vicleniţi, pentru aceaea zideşti tu zidul; şi tu – [a] te face
7 lor întru împărat; Şi către aceasta proroci ai întărit ţie, pentru ca să şezi în Ierusalim întru împărat în Iudea. Şi acum spune-se-vor împăratului cuvintele aceastea. Şi acum vino
8 să ne sfătuim la un loc". Şi am trimis către el, zicînd: „Nu s-au făcut ca cuvintele aceastea care tu zici, căce că de la inimă tu minţi
9 acolo". Căce toţi ne sparu pre noi, zicînd: „Să vor slobozi mînile lor de la lucrul acesta şi nu să va face". Şi acum am întărit mînile meale.

55. Şi eu am întrat în casa lui Semi, feciorul lui
10 Daleaa, al feciorului lui Metaveil, şi el – ferindu-se, şi zise: „Să ne adunăm în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul ei, şi să închidem uşile ei, căce vin să te ucigă pre tine, vin noaptea să te
11 ucigă pre tine". Şi ziş: „Cine iaste om precum sînt eu şi va fugi? Sau cine e ca mine şi va
12 întra în Casă şi va trăi?" Şi cunoscuiu şi, iată, Dumnezeu nu l-au trimis pre el, căci prorocia – cuvînt asupra mea.

56. Şi Tovias şi Sanavalat au năimit asupra
13 mea gloată, pentru ca să mă înfricoşăz şi să fac aşa şi să greşesc şi să mă fac lor întru nume rău, pentru ca să mă ocărască pre mine.
14 Adu-Ţ aminte, Dumnezeul mieu, pentru Tovia şi Sanavalat, că lucrurile lor sînt aceastea, şi pentru Noadia prorocul şi ceialalţ proroci carii era înfricoşindu-mă.

57. Şi să săvîrşi zidul în 25 ale lunii lui elul, în
15 52 de zile. Şi fu cînd auziră toţi vrăjmaşii
16 noştri, şi să spămîntară toate limbile ceale demprejurul nostru; şi căzu frică mare întru ochii lor foarte şi cunoscură că de la Dumnezeul nostru s-au făcut să să săvîrşască lucrul acesta. Şi în zilele acealea, de la mulţi cin-
17 stiţ a Iudii cărţ mergea către Tovia, şi ale
18 Toviei veniia către dînşii, Căci mulţi den Iuda juraţ era lui, căci ginere era Siheniei, fiiului Iraei, şi Ionathan, feciorul lui, au luat pre fata lui Messulam, al fiiului Varahiei, muiare. Şi cuvintele ei era zicînd către
19 mine, şi cuvintele meale era scoţînd lui; şi cărţ au trimis Toviei, să mă spare.

CAP VII

58.

Şi fu cînd să zidi zidul, şi am
1 pus porţile şi să socotiră portarii şi cei ce cîntă şi leviţii. Şi am
2 poruncit Ananiei, fratelui mieu, şi Ananiei, boiarinului şi virei în Ierusalim, căci el era ca un om bun şi

3 temîndu-să de Dumnezău decît mulţ, Şi ziş
lor: „Nu să vor deşchide porţile Ierusalimului
pînă odată cu soarele; şi încă ei deşteptaţi
fiind, închiză-se porţile şi zăvorască-se, şi
pune strejari celor ce lăcuiesc în Ierusalim,
4 om la straja lui şi om denaintea casii lui!“ Şi
cetatea e largă şi mare, şi norodul puţin într-
însa; şi nu era case zidite.
5 59. Şi au dat Dumnezeu în inema mea şi am
adunat pre cei cinstiţ şi pre boiari şi pre norod
întru adunări, şi aflaiu carte a adunării, carii
s-au suit întîiu, şi am aflat scris într-însa.
6 Şi aceştea-s fiii ţărîi, carii s-au suit de la robi-
rea înstriinării carea au înstriinat Navohodo-
nosor, împăratul Vavilonului, şi s-au întors la
7 Ierusalim şi la Iuda, om la cetatea lui: Ceia
ce au venit cu Zorovavel, şi Iisus, şi Neemias,
Azarias, şi Veelma, Noeman, ai lui Mardoheu,
Vasan, Maasfarath (Esdras), Voguiai, Naum,
Vaana, Masfar. Oamenii norodului lui Israil:
8 Fiii lui Foros, 2100 şi 72;
9 Fiii Safatiei, 372;
10 Fiii lui Ira, 652;
11 Fiii lui Faathmoav ai fiilor lui Iisu şi Ioav, 2000
şi şase sute şi 18;
12 Fiii lui Elam, 1254;
13 Fiii Soththuiei, 8 sute şi 45;
14 Fiii lui Zachu, şapte sute şi şasezeci;
15 Fiii Vanuiei, 648;
16 Fiii lui Verei, 628;
17 Fiii lui Ghetad, 2000 şi trei sute şi 22;
18 Fiii lui Adonecam, şase sute şi 67;
19 Fiii lui Gavui, 2067;
20 Fiii lui Idin, 654;
21 Fiii lui Atir Ezechiei, cincizeci şi 8;
22 Fiii lui Isami, 328;
23 Fiii lui Vasei, 324;
24 Fiii lui Arif, 112; fiii lui Asen, 223;
25 Fiii lui Gavaon, 95;
26 Fiii lui Vethalim, 123; fiii lui Atofa, 56;
27 Fiii lui Anathoth, 128;
28 Fiii lui Azamoth, oamenii lui Vith, 42;
29 Oamenii den Cariathiarim, Cafira şi Viroth, 743;
30 Oamenii den Rama şi Gavaa, 621;
31 Oamenii den Mahimas, 122;
32 Oamenii den Vethil şi Ai, 123;
33 Oamenii a Naviei, 152; fiii den Maghivos, 156;
34 Fiii Ilamaei, 1252;
35 Fiii Iramului, 320;
36 Fiii Ierihonului, 345;
37 Fiii den David şi Ono, 721;
38 Fiii den Anana, 3930.
39 Preoţii: fiii lui Iodae, la casa lui Iisu, 973;
40 Fiii lui Emir, o mie şi cincizeci şi doi;
41 Fiii lui Faseur, o mie doao sute patruzeci şi 7;
42 Fiii lui Iram, o mie şi şaptesprăzeace.
43 Leviţii: Fiii lui Iisu ai lui Cadmiil,
44 La fiii lui Uduil, şaptezăci şi patru.
Cei če cîntă: fiii lui Asaf, 120 şi 8. Portarii: 45/46
fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii
lui Acuv, fiii lui Atita, fiii lui Savi, 130 şi
8. Nathinimii: fiii lui Ila, fiii lui Asefa, fiii lui 47
Zavaoth, Fiii lui Chiros, fiii Sisaiei, fiii lui 48
Faddon, Fiii lui Lavana, fiii lui Agava, fiii 49
lui Acuv, fiii lui Uta, fiii lui Chitar, fiii lui Gav,
fiii lui Selmei, Fiii lui Anan, fiii Sadeiei, fiii 50
lui Gaar, Fiii Raaiei, fiii lui Rasson, fiii lui 51
Nicoda, Fiii lui Ghezam, fiii lui Ozi, fiii lui 52
Fessi, Fiii lui Vissi, fiii lui Meinon, fiii lui 53
Nefosai, Fiii lui Vacvuc, fiii lui Ahifa, fiii lui 54
Arur, Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui 55
Adasan, Fiii lui Varcuv, fiii Sisarii, fiii lui 56
Thima,
Fiii Nisiei, fiii lui Atifa. 57
Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Suti, fiii lui 58
Safarat, fiii lui Ferida, Fiii lui Lelil, fiii lui 59
Darcon, fiii lui Gadail, fiii lui Farahas, fiii lui
Savain, fiii lui Imim. Toţi nathinimii, şi fiii 60
robilor lui Solomon, 392.
60. Şi aceştea s-au suit de la Hermeleh, The- 61
lasar, Hiruv, Iron, Iemir, şi n-au putut să spuie
casele neamurilor lor şi semenţia lor, de sînt
de la Ierusalim: Fiii lui Daleaa, fiii lui Vuna, 62
fiii Toviei, fiii lui Nechida, 642. Şi dentru 63
preoţi: fiii Aviei, fiii lui Accos, fiii lui Verzelea,
căci au luat den featele lui Verzele Galaaditea-
nul muieri şi să chemară pre numele
lor, Aceştea au cercat scrisoare lor călăto- 64
riei-dempreună, şi nu s-au aflat; şi să depăr-
tară de la preoţie, Şi zise Arthasasta lor 65
pentru ca să nu mănînce den sfîntul sfintelor,
pînă unde se va scula preot să lumineaze. Şi 66
să făcu toată adunarea într-un loc la 42 de mii
şi 360, Afară den robii lor şi slujnicele lor, 67
cai 237, aceştea 7337; şi cîntăreţi şi cîntăreaţe,
236; Cai 730 şi 6, muşcoi 240 şi 5; Că- 68/69
mile 430 şi 5, măgari 6000 şi 720. Şi despre 70
partea căpeteniilor neamurilor, au dat la
lucrul lui Arthasasta, au dat la visterie auri
1000, năstrăpi 50 şi veşminte preoţilor,
30. Şi de la căpeteniile neamurilor au dat la 71
visteriile lucrului bani de aur 20000 şi
de argint mnas 2000, (şi) 300. Şi au dat 72
ceialalţi ai norodului de aur drahme 20000
şi de argint mnas 2000 şi 200 şi hothonoth
preoţilor 67.

CAP VIII

61.
Şi au şezut preoţii şi leviţii şi portarii 1
şi cîntăreţii şi cei de la norod şi
nathanimii şi tot Israilul în cetăţile
lor. Şi sosi luna a 7 şi fiii lui Israil 2
– în cetăţile lor. Şi să adunară tot norodul 3

ca un om la lărgimea cea denaintea Porţii Apei şi ziş lui Esdra scriitoriului să aducă Cartea legii lui Moisi, care au poruncit Domnul lui
4 Israil. Şi aduse Esdra preotul Leagea înaintea adunării, de la bărbat pînă la muiare şi tot cela ce să pricepea a auzi, într-una de
5 zile a lunii a şaptea. Şi ceti întru ea în preajma uliţii cei denaintea Porţii Apelor, den ceasul ce-au luminat soarele pînă la amiazăzi, denaintea bărbaţilor şi muierilor, şi ei – price-pîndu-se, şi urechile a tot norodului – la Cartea legii.
6 **62.** Şi stătu Esdra scriitoriul preste o vatră de lemn carea au făcut pentru ca să înveaţe. Şi au stătut alăturea cu el Marthathias, şi Sameaas, şi Ananias, şi Urias, şi Helchia, şi Maasia, den direapta lui, şi den stînga Fadias, şi Misail, şi Melhias, şi Osam, şi Asavadma,
7 (şi) Zaharias, şi Mesollam. Şi deşchise Esdra Cartea înaintea a tot norodul, căce el era deasupra norodului; şi fu cînd deşchise
8 pre ea, stătu tot norodul. Şi binecuvîntă Esdra pre Domnul Dumnezăul cel mare şi răspunse tot norodul şi zise: „Amin!“, rîdicînd mînile lor, şi să plecară şi să închinară Domnului, cu faţa la pămînt.
9 **63.** Şi Iisus, şi Vaneas, şi Saravias (era înţelegîndu-le), Acan, Savatheos, Camptas, Azarias, Iozavadan, Anifanes şi leviţii învăţa norodul la Leage, şi norodul – întru starea
10 lui. Şi au cetit în Cartea legii lui Dumnezău şi învăţa Esdra şi alegea întru ştiinţa Domnului şi pricepea norodul întru cetire.
11 **64.** Şi zise Neemias, carele iaste Athersatha, şi Esdra, preotul şi cărturariul, şi leviţii şi cei ce îndirepta norodul (şi zise) la tot norodul: „Zi sfîntă iaste Domnului Dumnezăului nostru, nu jeliţi, nici plîngeţi!“, căci plîngea tot
12 norodul deaca au auzit cuvintele Legii. Şi zise lor: „Păsaţi şi mîncaţi grăsimi şi beaţi îndulciri şi trimiteţi părţi celora ce n-au, căci sfîntă iaste ziua (Domnului) Dumnezăului nostru! Şi să nu vă mîhniţi, căci bucuria Domnului aceasta e tăria voastră“.
13 **65.** Şi leviţii potoliia pre tot norodul, zicînd: „Tăceţi, căci zi sfîntă, şi nu vă mîhniţi!“
14 **66.** Şi mearse tot norodul să mănînce şi să bea şi a trimite părţi şi a face veselie mare, căci au priceput întru cuvintele carele au arătat lor.
15 **67.** Şi în ziua a doua s-au adunat boiarii neamurilor la tot norodul, preoţii şi leviţii, cătră Esdra scriitoriul, să însemneaze
16 preste toate cuvintele Legii. Şi aflară scris în Leagea care au poruncit Domnul lui Moisi, pentru ca să lăcuiască fiii lui Israil cu
17 colibi la praznic, în luna a şaptea, Şi ca să trîmbiţeaze cu trîmbiţe în toate cetăţile lor şi în Ierusalím. Şi zise Esdra: „Ieşiţi la munte şi aduceţi frunză de maslin şi frunze de leamne de chiparis şi frunză de mirsin şi frunză de finic şi frunză de lemn stufos, să facem colibi, după cum iaste scris“. Şi ieşi 18
norodul şi aduseră şi făcură lor colibi, om preste podul casii lui, şi în curţile lor, şi în curţile Casii lui Dumnezău, şi în uliţile cetăţii, şi pînă la casa lui Efraim. Şi au făcut toată 19
adunarea, cei ce s-au întors de la robire, colibi şi au şăzut în colibi, căci n-au făcut den zilele lui Iisu, fiiul lui Navi, aşa fiii lui Israil, pînă în ziua aceaea. Şi să făcu veselie mare foarte.
Şi ceti în Cartea legii lui Dumnezău den zi în 20
zi, den ziua cea dentîiu pînă în ziua cea de apoi; şi făcură praznic 7 zile şi, în ziua a opta, ieşire, după judecată.

CAPIX

68.
Şi în ziua a 24 a lunii aceştiia, să adu- 1
nară fiii lui Israil, cu post, şi cu saci, şi cu cenuşe preste capul lor. Şi să 2
osebiră fiii lui Israil de cătră tot fiiul strein şi stătură şi mărturisiră păcatele lor şi fărădelegile părinţilor lor. Şi stătură la sta- 3
rea lor şi cetiră în Cartea legii Domnului Dumnezăului lor, a patra parte a zilei.

69. Şi era mărturisindu-se Domnului şi închinîndu-se Domnului Dumnezăului lor. Şi stătu la scara leviţilor Iisus şi fiii lui Cad- 4
miil, Sahania, feciorul Saraviei, fiii lui Hanani şi strigară cu glas mare cătră Domnul Dumnezăul lor. Şi ziseră leviţii, Iisus şi Cadmiil, 5
Vani, Asavnia, Saraviaa, Odia, Savania, Fatea: „Sculaţi-vă (şi) blagosloviţi pre Domnul Dumnezăul nostru, den veac şi pînă în veac! Şi vor blagoslovi numele măririi Tale, şi vor înălţa preste toată blagoslovenia, şi lauda“. Şi zise Esdra: „Tu eşti acela Dom- 6
nul Însuţ. Tu ai făcut ceriul şi ceriul ceriului şi toată starea lor, pămîntul şi toate cîte sînt întru el, mările şi toate cîte-s întru dînsele, şi Tu faci vii toate, şi Ţie Ţi să închină oştile ceriurilor. Tu eşti, Doamne, Dumnezău, 7
Tu ai ales pre Avraam şi l-ai scos pre dînsul den ţara haldeilor şi i-ai pus numele lui – Avraam. Şi ai aflat inima lui credincioasă 8
înaintea Ta, şi ai pus cătră el făgăduinţă să-i dai lui pămîntul hananeilor şi al hetteilor şi al amoreilor şi al ferezeilor şi al evuseilor şi al ghergheseilor, (şi) să-l dai pre dînsul semenţiei lui. Şi ai întărit cuvintele Tale, căci direpţ eşti Tu. Şi ai văzut smerenia părinţilor noştri 9
în Eghipet, şi strigarea lor ai auzit la Marea Roşie. Şi ai dat seamne şi minuni în Eghipet, în- 10
tru Farao şi întru toate slugile lui şi întru tot nărodul pămîntului lui, căci ai conoscut că s-au semeţit preste dînşii, şi ai făcut Ţie nume, ca în

11 ziua aceasta. Şi marea ai spintecat înaintea
lor, şi au trecut în mijlocul mării cu uscăciune;
şi pre cei ce goniia pre dînşii i-ai aruncat în
12 adîncime ca o piatră în apă tare. Şi cu stîlp
de nor i-ai îndireptat pre ei ziua şi cu stîlpi de
foc noaptea, ca să le lumineaze lor calea în
13 carea vor merge într-însa. Şi preste mun-
tele Sinaii Te-ai pogorît, şi ai grăit către dînşii
den ceriu, şi le-ai dat lor judecăţi direapte şi
legile adevărului, porunci şi învăţături
14 bune. Şi sîmbăta Ta cea sfîntă le-ai arătat
lor, învăţături şi porunci şi leage ai poruncit
15 lor, cu mîna lui Moisi, robului Tău. Şi pîine
den ceriu ai dat lor la împărţirea de pîine a
lor, şi apă den piatră ai scos lor la seatea lor, şi
ai zis lor să între să moştenească pămîntul la
16 carele ai întins mîna Ta să le dai lor. Şi ei şi
părinţii noştri s-au semeţit şi nesîlniciră cer-
bicea lor, şi n-au ascultat poruncile Tale, Şi
17 nu băgară samă a asculta, şi nu ş-au adus
aminte de minunile carele ai făcut întru ei, şi
au năsîlnicit cerbicea lor, şi au dat căpetenie
să să întoarcă la robia lor la Eghipet. Şi Tu –
Dumnezău lăsînd păcatele, milostiv fiind şi
îndurătoriu, mult-îngăduitoriu şi mult-milos-
18 tiv, şi [nu]-i părăsiş pre ei. Şi încă ş-au
făcut lui viţel vărsat şi ziseră: 'Aceştea-s dum-
nezăii ceia ce ne-au scos pre noi den pămîntul
19 Eghipetului!'; şi au făcut urgisire mare. Şi
Tu, cu milosîrdiile Tale ceale mari, nu i-ai
părăsit pre dînşii în pustiiu; stîlpul norului nu
l-ai abătut de la dînşii ziua, a-i îndirepta pre
dînşii în cale, şi stîlpul focului, noaptea, să
lumineaze lor calea întru carea vor mearge
20 întru ea. Şi Duhul Tău cel bun ai dat, să-i
înţelepţeşti pre dînşii, şi mana Ta n-ai lipsitu-o
den gura lor, şi apă le-ai dat lor la seatea
21 lor. Şi 40 de ani i-ai hrănit pre dînşii în
pustie, nu le-au lipsit lor nimică, hainele lor
nu s-au vechit şi încălţămintele lor nu s-au
22 spart. Şi ai dat lor împărăţie, şi năroduri ai
împărţit lor, şi au moştenit pămîntul lui Sion,
împăratului Esevonului, şi pămîntul lui Og,
23 împăratul Vasanului. Şi pre fiii lor ai
înmulţit ca stealele ceriului, şi i-ai băgat pre
dînşii la pămîntul carele ai zis părinţilor lor, şi
24 au moştenit pre dînsul. Şi întrară fiii lor şi
moşteniră pămîntul; şi ai surpat înaintea lor
pre cei ce lăcuiesc pămîntul hananeilor şi ai
dat pre dînşii în mîinile lor, şi pre împăraţii
lor, şi pre năroadele pămîntului, să le facă lor
25 după cum va plăcea înaintea lor. Şi luară
cetăţi înalte şi pămînt gras, şi au moştenit
case pline de toate bunătăţile, gropi ciopplite,
vii şi maslinet, şi tot lemnul de mîncat, întru
mulţime. Şi mîncară, şi să săturară, şi să îngră-
şară, şi să desfătară, întru bunătatea Ta cea
mare. Şi să schimbară şi să depărtară de 26
către Tine, şi au aruncat leagea Ta denapoia
trupului lor, şi pe prorocii Tăi au ucis, carii să
mărturisiia întru dînşii ca să-i întoarcă pre
dînşii către Tine, şi au făcut urgisiri mari.
Şi ai dat pre dînşii în mîna celor ce năcăjesc 27
pre dînşii, şi i-au năcăjit pre dînşii. Şi au stri-
gat către Tine în vreamea primejdiei lor, şi Tu,
den ceriul Tău, ai auzit şi, cu îndurările Tale
ceale mari, ai dat lor mîntuire şi ai mîntuit pre
dînşii den mîna celor ce năcăjesc pre dînşii.
Şi deaca s-au odihnit, s-au întors a face răul 28
înaintea Ta. Şi ai părăsit pre dînşii în mînile
vrăjmaşilor lor, şi stăpîniră întru dînşii. Şi
iarăş strigară către Tine, şi Tu, den ceriu, ai
ascultat, şi ai izbăvit pre dînşii cu îndurările
Tale şi în vremi multe. Şi ai mărturisit lor 29
să-i întorci pre ei la leagea Ta, iară ei s-au
semeţit şi n-au ascultat, ce întru poruncile
Tale şi judecăţile au greşit, carele, făcîndu-le
pre dînsele, omul va trăi întru dînsele; şi au
dat umăr neascultătoriu, şi cerbicea lor au
năsîlnicit, şi n-au ascultat. Şi ai îngăduit 30
asupra lor ani mulţi şi ai mărturisit preste ei
cu Duhul Tău, cu mîna prorocilor Tăi, şi n-au
ascultat, şi ai dat pre dînşii în mîna noroade-
lor pămîntului. Şi Tu, cu îndurările Tale 31
ceale multe, n-ai făcut pre dînşii la săvîrşire, şi
n-ai lăsat pre dînşii, căci tare eşti, şi milostiv,
şi îndurătoriu. Şi acum, Dumnezeul nostru 32
cel putearnic, cel mare, cel tare şi cel înfrico-
şat, păzind făgăduinţa şi mila Ta, să nu se
împuţineaze înaintea Ta toată osteneala carea
au aflat pre noi, şi pre împăraţii noştri, şi pre
boiarii noştri, şi pre preoţii noştri, şi pre pro-
rocii noştri, şi pre părinţii noştri, şi întru tot
norodul Tău, den zilele împăraţilor Asurului
şi pînă în ziua aceasta. Şi Tu direpţ (eşti) 33
preste toate cealea ce vin preste noi, căci ade-
vărul ai făcut, şi noi am greşit. Şi împăraţii 34
noştri, şi boiarii noştri, şi preoţii noştri, şi
părinţii noştri n-au făcut leagea Ta şi n-au
luat aminte poruncile Tale şi mărturiile Tale
carele ai mărturisit lor. Şi ei, întru împără- 35
ţia Ta şi întru bunătatea Ta cea multă, carea ai
dat lor, şi în pămîntul cel larg şi gras, carele ai
dat înaintea lor, n-au slujit Ţie şi nu s-au
întors den năravurile lor ceale reale. Iată, 36
astăzi sîntem robi, şi pămîntul carele ai dat
părinţilor noştri să mănînce roada lui şi
bunătăţile lui, iată, sîntem robi preste
dînsul. Şi roadele lui ceale multe s-au fă- 37

cut împăraţilor cărora ai dat preste noi întru păcatele noastre, şi preste trupurile noastre stăpînesc, şi-ntru dobitoacele noastre, cum le iaste plăcut lor, şi întru primejdii mari sîntem. 38 Şi întru toate aceastea, noi punem credinţă şi scriem, şi pecetluiesc (toţ) boiarii noştri, leviţii noştri, preoţii noştri".

CAP X

1 Şi, preste cei ce pecetluiesc: Neemias
Arthasasta, fiiul Ahaliei, şi Sede-
2 chias, Fiiul |S|aareii, (şi) Azaria,
3 (şi) Ieremias, Fasur, Amaria, Mel-
4 hia, Attus, Savani, Maluh,
5 Iram, Meramoth, Avdia,
6 Daniil, Ganathon, Varuh,
7 Mesulam, Avdia, Miamim,
8 Maazia, Melgai, Samea, aceştea-s preoţii.
9 Şi leviţii: Iisus, fiiul Azariei, al lui Vaneu,
10 den fiii lui Inalad, Cadmiil Şi cu fraţii lui,
Savania, Oduia, Calitan, Felia, Anan,
11 Miha, Roov, Asevias,
12 Cachor, Saravia, Sevania,
13 Odua, fiii lui Vanune.
14 Boiarii norodului: Foros, Faatmoav, Ilam,
Zathuia,
15 Fiii lui Vani, Asgag, Vivai,
16 Anania, Vaghi, Idin, Atir,
17 Ezechia, Azzur,
18 Oduia, Isam, Visa, Irif,
19 Anathoth, Novai,
20 Megafis, Mesulam, Izer, Meso-
21 Zevil, Sadduc, Ieddua,
22 Faltia, Anan, Anea,
23 Osie, Anania, Asuv,
24 Ado, Fale, Sovic,
25 Raum, Essavana, Maasia,
26 Şi Aia, Enan, Inam,
27 Laluh, Reum, Vaana.
28 Şi ceialalţi ai norodului, preoţi, şi leviţ, şi
portarii, cei ce cînta, nathanimii, şi tot cela ce
mergea de la nărodul pămîntului către leagea
lui Dumnezău, muierile lor, fiii lor, featele
29 lor, Tot cela ce ştiia şi pricepea, să întăriia
preste fraţii lor, şi au blestemat pre dînşii, şi
întrară în blestem şi în jurămînt, ca să meargă
în leagea lui Dumnezău, carea s-au dat în
mîna lui Moisi, robului lui Dumnezău, ca să
păzască şi să facă toate poruncile Domnului
Dumnezăului nostru, şi judecăţile Lui, şi
30 poruncile Lui, Şi ca să nu dăm featele
noastre nărodurilor pămîntului, şi featele lor
31 nu vom lua fiilor noştri. Şi năroadele
pămîntului, ceia ce aduc cumpărăturile şi
toată vînzarea în ziua sîmbetei ca să vînză, să
nu-l cumpărăm de la dînşii sîmbăta şi în zi
sfîntă. Şi ne vom sui în anul al şaptelea, şi cea-
32 rerea – a toată mîna. Şi să întărim preste noi
porunci, a da preste noi a treia de didrahmă
preste an la lucrul Casii Dumnezăului
nostru, 33 La pîinile obrazului, şi jîrtva neîncetării, şi toată arderea neîncetării sîmbetelor, lunilor noao, la praznice, şi la sfinte, şi ceale pentru păcate, să să roage pentru Israil, şi la lucrurile Casii Dumnezăului nostru. 34 Şi sorţi am pus pentru darurile aducerii de leamne, preoţii şi leviţii şi norodul să aducă la Casa Dumnezăului nostru, [de] la casele neamurilor noastre, la vremi, den an în an, să aţîţe pre jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului nostru, în ce chip iaste scris în Leage; 35 Şi a aduce ceale dentîiu roade ale pămîntului nostru şi ceale dentîiu născute ale roadei a tot lemnul, den an în an, la Casa Domnului; 36 Şi ceale dentîiu născute fiilor noştri şi dobitoacelor noastre, în ce chip iaste scris în Leage, şi ceale dentîiu născute ale boilor noştri şi ale turmelor noastre să aducem la Casa Dumnezăului nostru Preoţilor şi celor ce slujăscu 37 în Casa Dumnezăului nostru. Începătura grînelor noastre şi începăturile noastre şi roada a tot lemnul, vinului şi a untdelemnului vom aduce preoţilor, la camăra Casei Dumnezăului nostru; şi zeciuialele pămîntului nosıru – leviţilor, şi aceştea, leviţii, zeciuind în toate cetăţile robirei noastre. 38 Şi va fi preotul, fiiul lui Aaron, cu levitul întru zeciuiala levitului, şi leviţii vor aduce zeciuiala zeciuialei la Casa Dumnezăului nostru, la visterie, la Casa lui Dumnezău, 39 Căci la visterie vor băga fiii lui Israil şi fiii lui Levi începăturile grîului şi ale vinului şi ale untul-de-lemnului; şi acolo – vasele ceale sfinte, şi preoţii-slujitorii, şi portarii, şi cei ce cîntă. Şi nu vom părăsi Casa Dumnezăului nostru.

CAP XI

71. Şi au şăzut boiarii norodului în Ierusa- 1
lim. Şi rămăşiţa norodului au pus
sorţu să aducă unul den zeace să şază
în Ierusalim, cetatea cea sfîntă, şi noao
părţi – în cetăţi. Şi binecuvîntă norodul pre 2
toţi oamenii, pre cei ce voia a şădea în Ierusalim.
72. Şi aceştea-s boiarii ţărîi, carii au şăzut în 3
Ierusalim; şi în cetăţile Iudei au şăzut om întru
ţinearea lui; în cetăţile lor, [în] Israil, preoţii,
şi leviţii, şi nathineii, şi fiii robilor lui Solomon. Şi în Ierusalim au şăzut den fiii Iudei 4
şi den fiii lui Veniamin. Den fiii Iudei: Atheaa,
feciorul Aziei, feciorul Zahariei, feciorul
Samariei, feciorul Safatiei, feciorul lui Maseil,
şi den fiii lui Fares, Şi Malia, feciorul lui 5
Varuh, fiiul lui Halaza, fiiul Oziei, fiiul
Adaiei, fiiul lui Ioarim, fiiul Zahariei, fiiul
lui Siloni. Toţi fiii lui Fares, cei ce şăd în 6
Ierusalim, 468, oameni ai puterii. Şi 7
aceştea-s fiii lui Veniamin: Silo, feciorul lui
Mesula, feciorul lui Ioad, feciorul Fadaiei,

feciorul Coleiei, feciorul Maasiei, feciorul lui
8 Ethiil, feciorul lui Iosea, Şi, denapoia lui,
9 Ghiveili, 928. Şi Ioil, feciorul lui Zehri, – socotitoriu preste dîngii; şi Iuda, feciorul lui
10 Asana, – de la cetate, al doilea. Dentru preoţi (şi): Iadia, feciorul lui Ioarim,
11 Iahin, Sarea, feciorul Elhiei, feciorul lui Messulam, feciorul lui Aduc, feciorul lui Marioth, feciorul lui Aitov, – den preajma
12 Casii lui Dumnezău; Şi fraţii lor făcînd lucrul Casii, 800 şi 22; şi Adeaa, feciorul lui Ieroam, al fiiului Falaliei, al fiiului lui Namasi, al fiiului Zahariei, al fiiului lui Fasethur, al
13 fiiului Melhiei, Şi fraţii lui, boiarii neamurilor, 200 şi 42; şi Mesea, fiiul lui Esriil, al fiiului lui Ahaze, al fiiului lui Mesarimith, al fiiului
14 lui Emir, Şi fraţii lui, tari ai rînduialii, 128; şi socotitori preste dînşii, Socriil, fiiul celor
15 mari. Şi den leviţi: Samea; fiiul lui Assuv, fiiul lui Esri, al fiiului Asaviei, al fiiului lui
16 Vuni, Şi Savvateos, şi Ioazavath – preste lucrurile Casii lui Dumnezău cei den afară,
17 den boiarii leviţilor. Şi Mathanias, feciorul lui Miha, fiiul lui Zavdi, al fiiului lui Asaf, – boiarin al laudii; şi Iuda – al rugii, şi Vacvuchia, al doilea dentru fraţii lui, şi Avda, fiiul lui Sammua, al fiiului lui Galal, al fiiului lui Iedu-
18 dun; Toţi leviţii în cetatea cea sfîntă,
19 284. Şi portarii: Acuv, Telamin, şi fraţii lor,
20 cei ce păzesc la porţi, 172. Iară ceaealaltă rămăşiţă a lui Israil, şi preoţii, şi leviţii – în toate cetăţile jidovimei, om la moştenirea
21 lui. Şi nathineii carei au lăcuit în Ofla; şi
22 Sia şi Ghisfa – preste nathinei. Şi socotitori leviţilor, în Ierusalim: Ozi, feciorul lui Vani, feciorul Asaviei, fiiul Mathaniei, Miha; şi socotitori leviţilor: Ozi, fiiul lui Vani, feciorul Saviei, feciorul lui – den fiii lui Asaf, celor ce cîntă den preajma lucrului Casii lui Dum-
23 nezău, Căci porunca împăratului – preste dînşii, şi rămînea cu credinţă pre cîntăreţi
24 cuvîntul fieştecăriia zi, în ziua lui. Şi Fataai, feciorul lui Vasiza, den fiii lui Zara, al fiiului Iudei, – către mîna împăratului, la tot
25 cuvîntul către norod. Şi către odăile în ţarina lor, şi den fiii Iudei au şăzut în Cariatharvee şi întru featele ei, şi în Divon şi întru
26 featele ei, şi în Cavziil şi întru curţile ei, Şi
27 în Iisu, şi în Molada, şi în Vithfalet, Şi în
28 Asarsual, şi în Virsavee şi în featele ei, Şi
29 în Sichilag, şi în Macona şi în featele ei, Şi
30 în Ieremon, şi în Saraa, şi în Iarmuth, Şi în Zanoa, şi Odolam şi odăile lor, şi în Lahis şi în ţarenile ei, şi în Azeca şi în featele ei. Şi să tăbărîră în Virsavee, pînă la rîpa lui
31 Ennom. Şi fiii lui Veniamin – de la Gavaa, şi Mahmas, şi Ghea, şi Vethil şi featelor ei,
Şi în Anathoth, Nov, Anania, 32
Asor, Rama, Ghethaim, 33
Adid, Sevoim, Navallat, Lod, 34
Şi Ono, Ghiarasim. 35
Şi den leviţi, părţile Iudei, – lui Veniamin. 36

CAP XII

73. Şi aceştea-s preoţii şi leviţii cei ce s-au 1
suit cu Zorovavel, fiiul lui Salathiil şi Iisu: Saraia, Ieremias, Esdra,
Amaria, Maluh, Attus, 2
Sehenias, Reum, Meremoth, 3
Addo, Ghiniththon, Avias, 4
Miamin, Maadias, Velga, 5
Samaia, Ioiariv, Iedeas, 6
Sallu, Ammoc, Helchias, Iedeas. Aceştea-s 7
boiarii preoţilor, şi fraţii lor, în zilele lui
Iisu. Şi leviţii: Iisu, Vanui, Cadmiil, Sara- 8
via, Iodae, Maththania, – preste mîini, el şi
fraţii lui. Şi Vacvutchias şi Unni, fraţii, – în 9
preajma lor, la rînduiale. Şi Iisus au născut 10
pre Ioachim, şi Ioachim au născut pre Eliasiv,
şi Eliasiv, pre Iodae, Şi Iodae au născut pre 11
Ionathan, şi Ionathan au născut pre Adu.

74. Şi în zilele lui Ioachim, (fraţii lui) era 12
preoţii (şi) boiarii neamurilor: la Saraia, Amaria; la Ieremia, Anania; Lui Esdra, Mesu- 13
lam; lui Amaria, Ionan; Lui Amaluh, Iona- 14
than; Selheniei, Iosif; Lui Arrea, Manas; 15
lui Marioth, Elche; Lui Adadai, Zaharia; lui 16
Ganathoth, Mesolam; Lui Avia, Zehri; lui 17
Veniamin, chiros lui, Feleti; Lui Valgas, 18
Mammu; [lui] Semenia, Ionathan; Lui 19
Iarim, Mathanai; lui Edio, Ozi; Lui Salai, 20
Calai; lui Amon, Caved; Lui Elchia, Asa- 21
vias; [lui] Ionathan, Sail. Preoţii, în zilele 22
lui Eliasiv, Ioada, şi Ioa, şi Ioanan, şi Idua,
scriş boiari ai neamurilor, şi preoţi, întru
împărăţia lui Darie Persului. Şi fiii lui Levi, 23
boiarii neamurilor, scriş pre Cartea cuvintelor zilelor, şi pînă în zilele lui Ionan, fiiul lui
Elisue. Şi boiarii leviţilor: Aravia, şi Sara- 24
via, şi Iisu,

75. Şi fiii lui Cadmiil, şi fraţii lor, dempotriva lor – ca să laude şi să fălească întru porunca lui David, omului lui Dumnezeu, rînduială către rînduială. Maththanias, şi Vacvuchias, 25
Avdia, Mesolam, Talmon, Accuv, – păzind portarii păzii, deaca am adunat eu pre portari. A- 26
ceştea – în zilele lui Ioachim, fiiul lui Iisu, fiiul lui Iosedec, şi în zilele Neemiei, şi Esdra, preotului şi scriitoriului. Şi întru înnoirile ziduri- 27
lor Ierusalimului, au cercat pre leviţ în locurile lor, ca să-i aducă pre dînşii la Ierusalim, ca să facă înnoiri şi veselie, la dodatha, şi cu cîntări în ţimbale şi canoane şi copuze. Şi să 28
adunară fiii celor ce cînta şi de premprejur, de

pren ţară, la Ierusalim, şi de la odăile lui Netofathi, 29 Şi de la Vetth-Galgal, şi den ţarinile lui Gava şi Azmoth; Căci odăi au zidit lor 30 cei ce cîntă în Ierusalim. Şi s-au curăţit preoţii şi leviţii, şi curăţiră pre norod, şi pre portari, şi zidul. 31 Şi aduseră pre boiarii Iudii asupra zidului şi au pus doi pentru laudă mare şi trecură den na direapta, deasupra zidului Porţii Gunoiului. 32 Şi mearseră denapoia lor Osaia şi jumătate den boiarii Iudii, 33 Şi Azarias, şi Esdra, şi Mesolam, Iuda, şi Veniamin, şi Sameas, şi Ieremias,

34 **76.** Şi den fiii preoţilor, cu trîmbiţe, Zaharias, feciorul lui Ionathan, feciorul Samariei, feciorul Maththaniei, feciorul Mahaiei, feciorul Zachu, feciorul lui Asaf, 35 Şi fraţii lui, Samaia şi Oziil, Ghelon, Iamea, Nathanail, şi Iuda, Anani, – a lăuda cu cîntările lui David, omului lui Dumnezeu; şi Esdra, scriitoriul, – înaintea lor, pre poartă, a lăuda pren preajma 36 lor. Şi să suiră pre scările cetăţii lui David, întru suirea zidului, deasupra casii lui David, şi pînă la Poarta Apei despre răsărit. 37 Şi pentru laudă a doua ieşiia timpinînd lor; şi eu – denapoia ei, şi jumătate de norod – deasupra zidului, pre deasupra Turnului Thanurimilor 38 şi pînă la zidul cel larg; Şi deasupra zidului lui Efraim şi pre Poartă la Iana, şi la Poarta cea Păscoasă şi Turnul lui Anameil, şi de la Turnul lui Mia şi pînă la Poarta Oilor; şi au stătut la 39 Poarta Păzii. Şi au stătut amîndoao ale laudei în Casa lui Dumnezău; şi eu, şi jumătate 40 de voivozi cu mine, Şi preoţii, Eliachim, Maasias, Veniamin, Mihias, Elione, Zaharias, 41 Ananias – cu trîmbiţe; Şi Maasias, şi Simias, şi Eleazar, şi Ozi, şi Ionan, şi Melhias, şi Eliamias, şi Ezur. Şi să auziră cei ce cînta, şi 42 Iezrias, şi să socotiră şi pofăluiră. Şi junghiară în ziua aceaea junghieri mari şi să veseliră, căci Dumnezău i-au veselit pre dînşii tare; şi muierile lor şi fiii lor s-au veselit, şi să auzi veselie în Ierusalim de departe.

43 **77.** Şi au pus în ziua aceaea oameni preste cămările păzii la visterii, la începuturi şi zăciuiale, şi la cei adunaţi întru dînşii; la boiari cetăţilor, părţi preoţilor şi leviţilor, căci veselie era în Iuda, şi preste preoţi, şi preste 44 leviţii cei ce stau. Şi au păzit păzile Casii Dumnăzăului lor, şi păzile curăţirei, şi pre cei ce cîntă, şi pre portari, cum sînt poruncile lui David şi lui Solomon, fiiului 45 lui. Căci în zilele lor şi Asaf, de-nceput, întîiul cîntăreţilor spre laudă şi spre ţală lui 46 Dumnezău. Şi tot Israilul, în zilele lui Zorovavel şi în zilele Neemiei, – dînd părţi celor ce cîntă şi portarilor, cuvîntul zilei, în ziua lui; şi sfinţind leviţilor, şi leviţii sfinţind fiilor lui Aaron.

CAP XIII

78. In ziua aceaea să citi în Cartea lui 1 Moisi la urechile norodului şi să află scris într-însa cum să nu între amaniteani şi moaviteani în adunarea lui Dumnezău pînă în veac, Căci n-au timpinat fiilor lui Israil cu pîine şi cu apă, şi au năimit preste dînşii pre Valaam ca să-i blasteme 2 pre dînşii; şi întoarse Dumnăzăul nostru blestemul spre blagoslovenie. Şi fu deaca 3 auziră Leagea, şi să osebiră toată amestecătura întru Israil. Şi, mai nainte decît 4 aceasta, Eliasiv preotul, cel ce lăcuia în visteria Casii Dumnezăului nostru, – aproape de Tovia, Şi au făcut lui visterie mare, şi acolo 5 era mai nainte dînd manaa, şi tămîia, şi zeciuiala a grîului şi vinului şi a untdelemnului, porunca leviţilor, şi a cîntăreţilor, şi a portarilor, şi începăturile preoţilor. Şi 6 întru toată aceasta n-am fost în Ierusalim, căci la 32 de ani ai lui Arthasasta, împăratul Vavilonului, am venit cătră împăratul şi, după săvîrşitul zilelor, m-am cerşut de la împăra-tul Şi am venit la Ierusalim. Şi am priceput 7 întru răutatea carea au făcut Eliasiv lui Tovia, să-i facă lui visterie în curtea Casii lui Dumnezău. Şi rău mi-au părut foarte, şi am arun- 8 cat toate unealtele casii Toviei afară den visterie. Şi am zis şi am curăţit visteriile, şi am 9 întors acolo unealtele Casii lui Dumnăzău, pre manaa şi tămîie. Şi am conoscut că 10 părţile leviţilor nu s-au dat şi au fugit om la ţarina lui, leviţii şi cîntăreţii făcînd lucrul. Şi m-am pricit cu voivozii şi am zis: 11 „Pentru căci s-au părăsit Casa lui Dumnezău?“ Şi adunaiu pre dînşii şi am pus pre dînşii la starea lor. Şi tot Iuda au adus 12 zăciuiala grîului şi a vinului şi a untul-de-lemnului la visterii. Şi am poruncit pre mîna 13 Selemiei preotului şi Sadoc scriitoriului şi Fadea, dentru leviţ, şi pre mîna lor – Anan, feciorul lui Zahul, feciorul lui Mathaneu, căci credincioşi s-au socotit preste dînşii, să împarţă fraţilor lor. Adu-Ţi aminte, Dum- 14 nezăule, de mine întru aceasta şi nu să stingă mila mea carea am făcut în Casa Domnului Dumnezeului mieu şi întru păzile lui.

79. Şi în zilele acealea văzut-am în Iuda 15 călcînd teascuri sîmbăta, şi aducînd snopi, şi încărcînd preste măgari şi vin şi struguri şi smochine şi toată sarcina, şi aducînd la Ierusalim în ziua sîmbetei. Şi am mărturisit în ziua vînzării lor, căci vindea

16 de mîncat. Şi tireanii au şăzut întru ea,aducînd peaşte, şi toată vînzarea vînzînd sîmbăta
17 fiilor Iudei şi în Ierusalim. Şi m-am pricit cu fiii Iudei cei volnici şi am zis lor: „Ce iaste cuvîntul acesta cel rău carele voi faceţ şi spur-
18 caţ ziua sîmbetei? Nu aşa au făcut părinţii noştri, şi au adus preste dînşii Dumnezăul nostru şi preste noi toate realele aceastea şi preste cetatea aceasta? Şi voi adaogeţi urgie
19 preste Israil, să spurcaţi sîmbăta". Şi fu cînd să puseră porţi în Ierusalim mai nainte de sîmbătă, şi ziş şi au închis porţile, şi am zis ca să nu le deşchiză pre dînsele pînă în urma sîmbetei. Şi den copilaşii miei am pus la porţi,
20 că să nu rădice sarcini în ziua sîmbetei. Şi au mas toţi şi au făcut vînzare afară den Ieru-
21 salim, o dată şi de doao ori. Şi m-am mărturisit lor şi am zis către ei: „Pentru căci voi mîneţi în preajma zidului? De veţ face al doilea rînd, voiu întinde mîna mea preste voi!" Den vreamea aceaea n-au venit sîmbăta.
22 Şi am zis leviţilor, carii era curăţindu-se şi viind a păzi porţile, să sfinţească ziua sîmbetei.

80. Către aceasta, adu-Ţi aminte de mine, Dumnezăul mieu, şi nu Te îndura de mine,
23 după mulţimea milii Tale! Şi în zilele acealea am văzut jidovii carii au ţinut muieri
24 azoteance, ammaniteance, moaviteance, Şi fiii lor jumătate grăiesc azotieneaşte, şi nu sînt ştiind a grăi jidoveaşte, ce după limba nărodu-
25 lui şi a nărodului. Şi m-am pricit cu dînşii, şi am blestemat pre dînşii, şi am lovit întru dînşii oameni, şi i-am smult pre dînşii, şi am jurat pre dînşii întru Dumnezău: „De veţ da featele voastre fiilor lor şi de veţ lua den fea-
26 tele lor fiilor voştri şi voao! Au nu aşa au greşit Solomon, împăratul lui Israil? Şi în limbi multe nu era împărat de potriva lui. Şi iubit lui Dumnezău era, şi au dat pre dînsul Dumnezău întru împărat preste tot Israilul. Şi pre acesta l-au abătut muierile ceale streine.
27 Încai de voi să nu auzim a face toată răutatea aceasta, să defăimaţ întru Dumnezăul nostru,
28 să ţineţ muieri streine!" – Şi den fiii lui Ioada al lui Eltuv, preotului celui mare, ginerile lui Sanavalaat Uraniteanului; şi-l goniiu
29 pre dînsul de la mine. Pomeneaşte pre ei, Dumnezăul mieu, pentru spurcăciunea preo-
30 ţiei, şi pre leviţi! – Şi am curăţit pre ei de toată striinătatea şi am pus rînduiale preoţilor şi leviţilor, om după lucrul lui, şi la darul purtătorilor de leamne în vremi de ani, şi întru naşterile dentîiu. Pomeneaşte-mă, Dumnezăul nostru, spre bunătate!

[CATASTIH. ESTHIR]

Anul al doilea împărăţind Artaxerxu. 1
Şi fu după cuvintele aceastea. 2
Şi om era jidov, în Susis cetatea, şi numele lui – Mardoheos. 3
Şi întră Esthir către Artaxerx împăratul. 4
Şi să mîhniră cei doi hadîmi ai împăratului, cei mai mari preste păzitorii trupului. 5
Şi după aceasta au mărit împăratul Artaxerx pre Amman. 6
Şi le arătă lor Mardoheu că jidov iaste. 7
Şi grăi către împăratul Artaxerx, zicînd. 8
Împărat mare, Artaxerx, celor de la India pînă la arăpime. 9
Iară Mardoheu, cunoscînd ce să săvîrşaşte. 10
Şi întrară roabele şi hadîmii împărăteasii şi-i spuseră ei. 11
Iară Esthir, chemînd pre Ahratheu, hadîmul ei. 12
Şi întrînd Ahratheu, au grăit ei. 13
Şi zise Esthir către Ahratheu. 14
Şi spuse Ahratheu lui Mardoheu. 15
Şi au trimis Mardoheu către Ahratheu. 16
Şi au trimis Esthir pre cela ce au venit la dînsa. 17
Şi mergînd Mardoheu, au făcut cîte au poruncit lui Esthir. 18
Şi Esthir împărăteasa au fugit la Domnul. 19
Şi fu în ziua a treia. 20
Şi el şedea pre scaun. 21
Şi căzu împărăteasa. 22
Şi au primenit Dumnezeu duhul împăratului spre îmblînzire. 23
Şi-i zise lui: „Văzutu-te-am, doamne, ca îngerul lui Dumnezău!" 24
Cînd voroviia ei. 25
Şi zise împăratul: „Ce vei, Esthir?" 26
Şi zise Esthir: „Zio vestită astăzi îm iaste". 27
Şi zise împăratul: „Sîrguiţi pre Amman!" 28
Şi ieşi Aman de la împăratul prea veasel. 29
Şi zise către el Zosara, muiarea lui. 30
Şi plăcu cuvîntul lui Aman. 31
Iară Domnul au depărtat somnul de la împăratul. 32
Şi cînd întreba împăratul pentru bunăvoia lui Mardoheu. 33
Şi zise împăratul lui Amman: „Ce voiu face omului carele eu voiu să-l mărescu?" 34
Şi zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit". 35
Şi luo Amman văşmîntul şi calul, şi au împodobit pre Mardoheu. 36
Iară Amman s-au întors acasă-ş. 37
Încă ei grăind. 38
Şi zise împăratul Esthirii, a doao zi, în locul. 39
Şi răspunzind, zise. 40
Şi zise împăratul: „Ce iaste aceasta?" 41
Şi zise Isthir: „Om vrăjmaş iaste Amman". 42
Şi împăratul s-au sculat de la ospăţ la grădină. 43
Şi s-au întors împăratul de la grădină. 44
Şi zise Vuhathan, unul den hadîmi, către împăratul. 45

46 Şi zise împăratul: „Răstignească-se pre el!“
47 Şi zise împăratul Esthirii împărăteasei.
48 Şi să chemară scriitorii în luna dentîiu.
49 Împăratul, marele Artaxerx, de la India pînă la arăpime.
50 Iară călăreţii au ieşit sîrguind.
51 Şi zise Esthir împăratului: „Dea-se jidovilor să să trebuiască aşa a doao zi!“
Şi au scris Mardoheu cuvintele aceastea la 52 carte.
Şi au scris Esthir împărăteasa, fata lui Amina- 53 dav.
Şi au scris împăratul pre împărăţia pămîntu- 54 lui şi a mării.
În anul al patrulea împărăţind Potolomeu şi 55 Cleopatra.

ESTHIR. CAP I

[Visul lui Mardoheu]

În anul al doilea împărăţind Artaxerxu cel Mare, într-una a lunii lui nisan, vis au văzut Mardoheu al lui Iair, al lui Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Veniamin, om jidov, lăcuind în cetatea Susis, om mare, slujitoriu fiind în curtea împăratului. Şi era den robimea carea au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, de la Ierusalim, împreună cu Iehonie, împăratul Iudei. Şi acesta era visul lui: „Şi iată glas de gîlceavă, trăsnete, şi cutremure, şi turburare pre pămînt. Şi iată, 2 bălauri mari gata veniră înainte amîndoi să să lupte. Şi li să făcu lor glas mare, şi cu glasul lor să găti toată limba de război, ca să bată limba direpţilor. Şi iată zi de întunearec, şi de negură, necaz şi nevoie, şi chin, turburare mare pre pămînt; şi să turbură toată limba direaptă, temîndu-se de realele lor, şi să gătiră a peri; şi strigară către Dumnezău, şi de strigarea lor să făcu ca cum ar fi dentru izvor mic – rîu mare, apă multă; şi lumină, şi soarele au răsărit, şi cei smeriţi s-au înălţat şi au mîncat pre cei slăviţi.“ Şi deşteptîndu-se Mardoheu, cel ce au văzut acest vis şi ce Dumnăzău au sfătuit să facă, avea visul acesta în inimă şi întru tot cuvîntul vrea să cunoască pre el pînă în noapte. Şi să aşăză Mardoheu în curte, cu Gavatha şi Thara, cei doi hadîmi ai împăratului, cei ce păzesc curtea, şi au auzit lor gîndurilė, şi grijăle lor au cercat şi au înţeles că gătesc mînile lor să puie preste Artaxerxu împăratul. Şi au arătat împăratului pentru dînşii, şi au cercetat împăratul pre cei doi scopiţ ai lui şi, mărturisind, s-au adus. Şi au scris împăratul cuvintele aceastea, întru pomenire; şi Mardoheu au scris pentru cuvintele aceastea. Şi porunci împăratul lui Mardoheu să slujască în curte, şi-i deade lui dări pentru aceasta. Şi era Aman Amadath, vugheul, slăvit înaintea împăratului; şi cercă a face rău lui Mardoheu şi norodului lui, pentru cei doi hadîmi ai împăratului.

CAP I

Şi fu după cuvintele aceastea, în zilele 1 lui Artaxerxu – acesta Artaxerxu, de la India, 127 de ţări au biruit –, Şi 2 întru aceastea zile cînd să puse în scaun împăratul Artaxerxu, în Susis cetatea, La al treilea an împărăţind el, 3 ospăţ făcu priatenilor şi celoralalte limbi şi la cei cinstiţi ai persilor şi ai midilor şi la boiarii domnilor. Şi după aceasta, deaca au arătat 4 lor avuţia împărăţiei lui şi mărirea veseliei lui pren zile 180, Şi, cînd să pliniră zilele 5 nuntei, au făcut împăratul ospăţ limbilor celor ce s-au aflat la cetate, în zile 6, în curtea casii împăratului, Împodobită cu vişine şi verzi, 6 întinse pre funi de vişăne şi mohorîte, pre belciugi de aur şi de argint, pre stîlpi de parin şi de piatră; Paturi de aur şi de argint, pre 7 aşternut cu pietri, piatră de zmaragd şi de pinin şi de parin piatră, şi aşternuturi luminoase, cu împistrituri înflorite, împrejur – trandafiri răvărsaţ; Păhară de aur şi de argint 8 şi de anthrax, păhar pus înainte, de 30 de talanzi, vin mult şi dulce, carele sîngur împăratul

bea, iară băutura aceasta nu după leagea cea
obiciuită să făcea, ce aşa au vrut împăratul şi
au poruncit diregătorilor casii să facă voia lui
9 şi a oamenilor. Şi Astina împărăteasa au
făcut ospăţ muierilor în curţile împărăteşti,
10 unde era împăratul Artaxerx. Iară în ziua a
şaptea, veasel fiind împăratul, zise lui Aman
şi Vazan şi Thara şi Varazi şi Zathontha şi
Avataza şi Tharavaza, celor 7 scopiţ ai împă-
11 ratului Artaxerx, Să aducă pre împără-
teasa cătră dînsul, să o împărăţească pre ea, şi
să-i puie ei stema, şi să o arate pre ea la toţi
boiarii, şi la limbi frumseaţile ei, căci fru-
12 moasă era. Şi n-au ascultat lui Astina
13 împărăteasa, să vie cu hadîmii. Şi să mîhni
împăratul şi să scîrbi, şi zise priatinilor lui:
„Ca aceastea au grăit Astina, faceţ dară
14 pentru aceasta leage şi judecată!“ Şi veniră
la el Archeseos şi Sarsotheos şi Malisear,
boiarii persilor şi midilor, cei de aproape ai
împăratului, cei dentîiu şăzînd aproape de
15 împăratul, Şi spuseră lui, după pravile,
cum să cuvine a face Astinii împărăteasei, căci
n-au făcut cealea ce au poruncit împăratul
16 pren scopiţ. Şi zise Muheu cătră împăratul
şi cătră boiari: „Nu împăratului numai au
făcut strîmbătate Astina împărăteasa, ce şi
tuturor boiarilor şi povăţuitorilor împărătu-
17 lui – Pentru că au povestit lor cuvintele
împărătesei şi cum au grăit împotriva împă-
ratului –; deci deaca au grăit împotriva împă-
18 ratului Artaxerx Aşa astăzi, doamnele cea-
lealalte ale boiarilor persilor şi midilor,
auzind cealea ce s-au grăit împăratului de
cătră dînsa, vor cuteza aşijderea a necinsti
19 pre bărbaţii lor. Deci, de să pare împărătu-
lui, poruncească poruncă împărătească şi să
scrie după pravilele midilor şi persilor, şi nu
într-alt chip, să trebuiască nici să mai între
încă împărăteasa cătră dînsul, şi împărăţia ei
să o dea împăratul la o muiare mai bună decît
20 dînsa. Şi să să audă leagea cea de împără-
tul, carea va face întru împărăţia lui, şi aşa
toate muierile vor pune credinţă şi cinste băr-
21 baţilor lor, de la sărac pînă la bogat“. Şi
plăcu cuvîntul împăratului şi boiarilor, şi făcu
22 împăratul în ce chip au grăit Muheu. Şi au
trimis la toată împărăţia, pren ţară, după
graiul lor, ca să le fie frică lor, întru casele lor.

CAP II

1 Şi după cuvintele aceastea, încetă
împăratul de mînie şi n-au mai
pomenit de Astina, aducîndu-ş
aminte cîte au grăit şi cum au judecat
2 pre ea. Şi ziseră slugile împăratu-
lui: „Cearce-se împăratului featişoare ne- 3
stricate, bune la chip, şi va pune împăratul
preste sate, în toate ţările împărăţiei lui, şi să
aleagă featişoare, fecioare frumoase la chip,
la Susa cetatea, la casa muierilor, şi să să dea
la hadîmul împăratului, la păzitoriul muieri-
lor, şi să dea săpun şi ceaealaltă socotinţă.
Şi muiarea carea va plăcea împăratului va 4
împărăţi în locul Astinii“. Şi plăcu împărătu-
lui lucrul, şi făcu aşa.
3. Şi era un om jidov în Susis cetatea, şi 5
numele lui – Mardoheu al lui Iair, al lui
Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Venia-
min, Carele era rob den Ierusalim, carele 6
au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonu-
lui. Şi era la el copilă crescută, fată a lui 7
Aminadav, fratelui tătîne-său, şi numele ei –
Esthir; şi deaca au murit părinţii ei, o au
pedepsit pre ea ca să-i fie lui fămeaie. Şi era
feteşoara frumoasă la chip. Şi cînd s-au 8
auzit a împăratului poruncă, s-au adunat
multe feteşoare la Susa cetatea, supt mîna lui
Ighea. Şi să aduse Esthir cătră Ighea, păzito-
riul muierilor. Şi plăcu lui feteşoara, şi au 9
aflat har înaintea lui, şi sirgui a-i darea ei
săpunul, şi partea, şi ceale 7 feate, ceale
alease ei,de la împărăţie; şi isprăvi ei bine, şi
roabelor ei, la casa muierilor. Şi n-au ară- 10
tat Esthira neamul ei, nice moşia, căce Mar-
doheu porunci ei ca să nu spuie. Şi preste 11
toate zilele îmbla Mardoheu pren curtea
muierilor, socotind ce să va tîmpla Esthi-
rii. Pentru că aceasta era vreamea featei a 12
întra cătră împăratul – cînd va plini luni 12,
pentru că aşa să plinescu zilele socotinţii: 6
luni – cu mirositurile şi cu săpunurile muieri-
lor, şi luni 6 – ungîndu-se cu untdelemn de
mirsin; Şi atuncea întră cătră împăratul. Şi 13
cui va zice, să o dea pre ea să între cu el den
casa muierilor pînă la casele împăratului.
De cătră sară întră, şi de cătră zio aleargă la 14
casa muierilor cea a doao, unde e Ighe, scopi-
tul împăratului, păzitoriul muierilor; şi nu mai
întră cătră împăratul, de nu să va chema pre
nume. Şi cînd să împlea vreamea Esthirii, 15
featei lui Aminadav, fratelui tatălui Mardo-
heu, a întra la împăratul, nemica n-au defăi-
mat den carele au poruncit ei hadîmul, păzito-
riul muierilor. Pentru că era Esthir aflînd 16
har de la toţi ceia ce o vedea pre ea.
4. Şi întră Esthir cătră Artaxerxu împăratul,
la 12 luni, care iaste adar, în al şaptea an al
împărăţiei lui. Şi îndrăgi împăratul pre 17
Esthir, şi află har mai mult decît toate fecioa-
rele, şi au pus preste ea diadima cea femeias-
că. Şi au făcut împăratul băuturi la toţi 18
priatenii lui şi puterilor în zile 7, şi înălţă
nuntele Esthirii, şi slobozenie au fă-

19 cut celor de supt împărăţia lui. Iară Mardo-
20 heu slujiia în curte. Iară Esthir n-au arătat moşia ei, pentru că aşa au poruncit ei Mardoheu, să să teamă de Dumnezău şi să facă poruncile lui, în ce chip era cu el; şi Esthir n-au schimbat petreacerea ei.
21 5. Şi să mîhniră cei 2 scopiţi ai împăratului, cei mai mari, păzitorii trupului, căce s-au adus înainte Mardoheu, şi cerca a ucide pre Arta-
22 xerxu împăratul. Şi să arătă lui Mardoheu cuvîntul şi au arătat Esthirii şi ea au arătat împăratului ale vicleşugului; iară împăratul au cercat pre cei 2 scopiţi şi i-au spînzurat pre ei. Şi au poruncit împăratul să osăbească întru pomenire întru cea împărătească adunare de cărţi, pentru bunăvrearea lui Mardoheu, întru laudă.

CAP III

6.

1 upă aceasta, au mărit împăratul Artaxerxu pre Aman al lui Amadathu, vugheul, şi-l înălţă pre el, şi şădea
2 mai sus decît toţi priatinii lui. Şi toţi cei den curte i să închina lui, pentru că aşa au poruncit împăratul să facă, iară Mardoheu
3 nu să închina lui. Şi grăiră cei den curtea împăratului lui Mardoheu: „Mardohee, ce nu
4 asculţi ceale ce să grăiesc de împăratul?“ În toate zilele grăiia lui, şi nu-i asculta; şi spuseră lui Amman de Mardoheu, că stă împotriva cuvintelor împăratului. Şi le arătă lor Mardoheu cum jidov iaste.
5 7. Şi conoscînd Aman că nu i să închină lui
6 Mardoheu, să mînie foarte Şi vru ca să stingă pre toţi jidovii cîţ sînt supt împărăţia lui
7 Artaxerxu. Şi au făcut sfat în anul al 12 al împărăţiei lui Artaxerxu şi au pus sorţi den zi în zi şi den lună în lună ca să piarză într-o zi neamul lui Mardoheu; şi au căzut sorţul în 14 ale lunii carea iaste adar.
8 8. Şi au grăit către împăratul Artaxerxu, zicînd: „Iaste limbă rîsipită întru limbi în toată împărăţia ta, şi legile lor – streine decît toate limbile, şi de legile împăratului nu ascultă. Şi
9 nu se cade împăratului a lăsa pre dînşii. De să pare împăratului, răspunză să-i piarză pre ei, iară eu voiu scrie la visteria împăratului
10 talanzi de argint 10000“. Şi luînd împăratul inelul, au dat în mîna lui Amman, să pecetluiască după cum iaste scris asupra jidovi-
11 lor. Şi zise împăratul lui Amman: „Argintul aibi-l, iară cu limba jidovească fă cum
12 vei“. Şi s-au chemat scriitorii împăratului în luna dentîiu, în 13 zile, şi au scris cum au poruncit Amman voivozilor şi boiarilor, preste toată ţara, de la India pînă la ţara arăpească, la ceale 127 de ţări, domnilor limbilor, după graiul lor, pren Artaxerxu
13 împăratul. Şi s-au trimis pren purtători de cărţi la împărăţia lui Artaxerx, să piarză neamul jidovăsc într-una de zile a lunii a 12, care iaste adar, şi să jăhuiască averile lor.

9. Iară izvodul cărţii iaste acesta: „Împărat marele Artaxerxu – celor de la India pînă la arăpime, la 127 de ţări, domnii şi biruitorii locurilor cei supuş, aceastea scrie: 'A multe limbi domnind şi a toată lumea biruind, vrut-am, nu cu obrăznicia cinstei semeţindu-mă, ce mai cu lineşte şi cu blîndeaţe pururea petrecînd, pre cei supuş neclentite preste toată vreamea a aşăza vieţile, şi împărăţia lină, şi îmblată pînă la margine, vrînd să dau şi ca să înnoiesc de iznoavă cea pohtită la toţi oamenii pace. Şi întrebînd pre sfeatnicii miei în ce chip s-ar aduce aceasta la săvîrşit, cel ce cu înţelepciune lîngă noi au strălucit şi întru bunăvreare nepremenit şi cu adeverită credinţă dovedit, şi a doua de împărăţia mea cinstit fiind, Aman, au arătat noao întru toate ceale den lume neamuri să fie amestecat un neam năsilnic oarecarele, cu legile împotrivnic către toată limba şi ale împăraţilor izgonind pururea porunci, ca să nu se aşaze cea ce de către noi să îndireptează fără prehană împreună stăpînire. Socotind dară această limbă osebită împotrivă cu petreacerea la tot omul pururea aflîndu-se, în petreacerea legilor înstreinat fiind, premenind şi rău gîndind la ale noastre lucruri, cealea mai reale săvîrşind răutăţi şi a nu nemeri împărăţia spre întemeiare bună. Poruncit-am dară, pre cei ce să însemnează voao întru ceale scrise de Amman, cel ce e rînduit preste lucruri şi al doilea părinte al nostru, toţi, cu muieri şi cu copii, să piară cu toată rădăcina, cu sabiile vrăjmaşilor, fără de nici o jale şi milă, în 14 ale lunii a 12, adar, acestuia an, pentru ca cei mai denainte şi acum vrăjmaş, într-o zi, cu sila la iad pogorîndu-să, la cea viitoare vreame întărite şi neclătite vor da noao pren săvîrşit lucrurile'“. Iară izvoadele cărţilor să punea 14
după ţară; şi să porunci la toate limbile gata să fie la ziua aceasta. Şi să sîrguia lucrul şi la 15
Susa; iară împăratul şi Amman să desfăta, şi cetatea să turbura.

CAP IV

Iară Mardoheu, cunoscînd ce să 1
isprăveaşte, rupse hainile lui, şi să îmbrăcă cu sac, şi să presără cu cenuşă şi, sărind pren uliţele cetăţii, striga cu glas mare: „Piare o limbă, nemică strîmbătate făcînd!“ Şi veni pînă 2
la poarta împăratului şi stătu, căci nu-i era lui slobod să între în curte, avînd sac şi cenuşă. Şi în toată ţara unde să 3
punea cărţile, strigare şi tînguire şi jale

mare fiind jidovilor, sac şi cenuşă îş aşternură lor.

4 **11.** Şi întrară slujnicele şi hadîmii împărăteasei şi spuseră ei. Şi să întristă auzind ce s-au făcut, şi trimise să împodobască pre Mardoheu şi să-i ia lui sacul, şi el nu ascultă.

5 **12.** Şi Esthir chemă pre Ahratheu, hadîmul ei, carele dvoriia la ea, şi trimise ca să ştie de
6 la Mardoheu adevărul. Şi Mardoheu i-au arătat lui ce s-au făcut, şi făgăduinţa carea s-au făgăduit Amman împăratului la visterie, de 10000 de talanz, pentru ca să piarză pre
7 jidovi. Şi izvodul carele în Susa s-au pus, pentru ca să piarză pre dînşii, au dat lui să arate Esthirii; şi-i zise lui să-i poruncească ei să între să să roage împăratului şi să-l roage pre el pentru norod. „Aducîndu-ţ aminte de zilele smereniei tale, cum te-ai hrănit în mînile meale, pentru că Amman, cel al doilea după împăratul, au grăit asupra noastră spre moarte, roagă pre Domnul, şi grăiaşte împăratului pentru noi, şi ne izbăveaşte pre noi den moarte!“

8 **13.** Şi întrînd Ahratheu, grăi către Esthir toate cuvintele aceastea.

9 **14.** Şi zise Esthir către Ahratheu: „Mergi
10 către Mardoheu şi zi Că toate limbile a împărăţiei ştiu cum tot omul au muiarea carele va întra către împăratul la curtea cea mai denlăuntru, nechemat, nu iaste lui mîntuire, afară den cela căruia va întinde împăratul toiagul cel de aur, acela se va mîntui. Şi eu nu m-am chemat a întra către împăratul, sînt aceastea zile 30“.

11 **15.** Şi spuse Ahratheu lui Mardoheu toate cuvintele Esthirii.

12 **16.** Şi zise Mardoheu către Ahratheu: „Pasă şi zi ei: Esthir, să nu zici întru sineţ că te vei mîntui sîngură, întru împărăţie, afară den toţi
13 jidovii. Că de nu vei asculta într-această vreame, de aiurilea ajutoriu şi acoperemînt va fi jidovilor, iară tu şi casa tătîne-tău veţ peri. Şi cine ştie de vei fi împărăţit la vreamea aceasta?“

14 **17.** Şi trimise Esthir pre cel ce veni către ea
15 către Mardoheu, zicînd: „Mergînd, adună pre jidovii cei den Susa şi postiţi pentru mine. Şi să nu mîncaţi, nici să beaţi pînă în 3 zile, şi noaptea şi ziua; şi eu şi roabele meale nu vom mînca, şi atuncea voiu întra către împăratul, afară den leage, măcară de va trebui să şi pieiu“.

16 **18.** Şi mergînd Mardoheu, făcu cîte i-au poruncit lui Esthir. Şi să rugă Domnului, pomenind toate lucrurile Domnului, şi zise: „Doamne, Doamne, Împărate Atotţiitoriul, căci la stăpînirea Ta aceasta toată iaste, şi nu iaste cine să stea împotriva Ta, vrînd Tu a mîntui pre Israil. Căci Tu ai făcut ceriul şi pămîntul, şi tot ce iaste minunat întru cel de supt ceriu, şi Domn eşti tuturor, şi nu iaste carele se va împotrivi Ţie, Domnului! Tu toate le ştii, Tu ştii, Doamne, că nu cu semeţie, nici cu mîndrie, nici cu iubire de cinste am făcut aceasta ca să nu mă închin celui mîndru Aman, căci binevream a săruta talpele picioarelor lui, către mîntuirea lui Israil. Ce am făcut aceasta pentru ca să nu puiu mărirea omului deasupra mărirei lui Dumnezău şi să nu mă închin nimenui afară den Tine, Domnul mieu; şi nu voiu face aceasta cu semeţie. Şi acumu, Doamne Dumnezăule, Împărate, nu Te îndura de norodul Tău, căci caută noao întru perire şi pohtiră a piarde cea dentîiu moştenirea Ta. Nu treace cu vedearea partea Ta, cea ce Ţ-ai mîntuit Ţie den pămîntul Eghipetului! Ascultă ruga mea şi Te îmblînzeaşte soţului Tău; întoarce jalea noastră întru bună petreacere, pentru ca, vii fiind, vom lăuda numele Tău, Doamne; şi să nu stingi rostul celor ce Te laudă, Doamne“.

19. Şi tot Israilul strigă, den vîrtutea lor, căci moartea lor întru ochii lor era. Şi Esthir împărăteasa scăpă către Domnul, cu frică de moarte fiind cuprinsă, şi, luînd hainele măririi ei, să îmbrăcă cu haine de chinuire şi de jale; şi, în locul celor mîndre unsori, cu cenuşe şi cu gunoiu împlu capul ei, şi trupul ei îl smeri foarte, şi tot locul podoabei veseliei ei au împlut de cel sucit părul ei; şi să ruga Domnului Dumnezăului Israil şi zise: „Domnul mieu, Împăratul nostru Tu eşti sîngur! Ajută-mi cei sîngure şi care n-are ajutoriu, fără numai pre Tine, căci primejdia mea iaste în mîna mea! Eu auziiam de naşterea mea, în fealiul neamului mieu, că Tu, Doamne, ai luat pre Israil, dentru toate limbile, şi pre părinţii noştri, dentru toţi strămoşii lor, întru moştenire veacinică, şi ai făcut lor cîte ai grăit. Şi acum am greşit înaintea Ta şi ne-ai dat pre noi în mînile vrăjmaşilor noştri, pentru căci am slăvit pre dumnăzăii lor; direpţ eşti, Doamne! Şi acum nu să destuliră întru amărăciunea robiei noastre, ce ai pus mîinile lor pre mîinile idolilor lor, să rîdice porunca rostului Tău şi să stingă moştenirea Ta şi a astupa rostul celor ce Te laudă şi a stinge mărirea casei Tale şi a jîrtăvnicului Tău şi a deşchide rostul limbilor spre bunătăţile celor deşarte şi a să minuna împărat trupesc în veac. Nu da, Doamne, toiagul Tău celor ce nu sînt, şi să nu batjocurească întru cădearea noastră, ce întoarce sfatul lor preste dînşii, iară pre cela ce au început preste noi îl dovedeaşte! Adu-Ţi aminte, Doamne, cunoaşte-Te la vreamea primejdiei noastre, şi pre mine mă îndrăzneaşte. Împărate al dumnezăilor şi a toată domnia biruind, dă cuvînt bine rînduit în rostul mieu, înaintea leului, şi mută inima lui spre ură celui ce ne bate pre noi spre conceni-

rea lui şi celor ce sînt într-un gînd cu dînsul. Iară pre noi ne mîntuiaşte cu mîna Ta şi-m ajută, cei singure şi cei ce nu are, fără numai pre Tine; Doamne, a tuturor conoştinţa ai şi ştii că am urît mărirea celor fără de leage şi urăsc patul celor neobrezuiţ şi a tot streinul. Tu ştii nevoia mea, că urăsc semnul mîndriei meale care iaste preste capul mieu în zilele vederii meale, urăsc pre el ca o cîrpă a unii ce are pre sine şi nu-l port în zilele lineştii meale pre el. Şi n-au mîncat roaba Ta masa lui Amman, şi n-am slăvit ospăţul împăratului, nici am băut vin de turnări; şi nu s-au veselit roaba Ta den zilele premenirii meale pînă acum, fără numai pre Tine, Doamne, Dumnezăul lui Avraam. Dumnezăul cela ce poate preste toţi, ascultă glasul celor fără de nedeajde, şi mîntuiaşte pre noi den mîna celor ce să hiclenesc, şi mă mîntuiaşte de frica mea".

CAP V

20.

1 Şi fu a ziua a treia după ce au tăcut rugîndu-se, s-au dezbrăcat den hainele slujbei şi să îmbrăcă cu mărirea ei; şi, făcîndu-se strălucită, chemînd pre Cel al tuturor văzătoriu Dumnezău şi mîntuitoriu, luo pre ceale 2 roabe; şi pre una să răzima ca cînd s-ar gingăşi, iară ceealaltă mergea după dînsa, uşurînd îmbrăcămintea ei. Şi ea – rumenind în vreamea frumuseţelor ei, şi faţa ei – blîndă foarte, mîngîioasă, iară inima ei – încremenită de frică. Şi întrînd toate uşile, stătu înaintea împăratului.

21. Şi el şădea pre scaunul împărăţiei lui şi cu toată podoaba arătării lui să îmbrăcase, tot cu aur şi cu pietri scumpe, şi era înfricoşată
2 foarte. Şi, rădicînd obrazul lui aprins cu mărire, cu vreamea mîniei căută.

22. Şi căzu împărăteasa şi schimbă faţa ei spre leşinare şi să înduplecă pre capul roabei cei ce mergea.

23. Şi premeni Dumnezău duhul împăratului spre lineşte şi, îngrijindu-se, sări den scaunul lui şi o puse pre ea pre braţele lui, pînă unde veni în fire, şi o mîngîia pre ea cu cuvinte de pace şi zise ei: „Ce iaste, Esthir? Eu – fratele tău! Îndrăzneaşte, nu vei muri, căci de opşte iaste porunca noastră. Apropie-te!" Şi rădicînd toiagul cel de aur, l-au pus preste grumazii ei; şi o trase pre ea şi zise: „Grăiaşte-mi!"

24. Şi zise lui: „Văzuiu-te, doamne, ca pre îngerul lui Dumnezău,şi să turbură inima mea de către frica mărirei tale, căci minunat eşti, doamne, şi faţa ta e plină de daruri".

25. Iară grăind ea, căzu de leşinarea ei; şi împăratul să înturbura şi toată curtea lui mîngîia pre ea.

3 **26.** Şi zise împăratul: „Ce vei, Esthir? Şi ce iaste ruga ta? Pînă la jumătate de împărăţia mea, şi va fi ţie".

4 **27.** Şi zise Esthir: „O zi mie însămnată astăz iaste. Deci, de să pare împăratului, să vie şi împăratul şi Amman la ospăţul carele voiu face astăzi".

28. Şi zise împăratul: „Sîrguiţi [pre] 5
Amman, pentru ca să facem cuvîntul Esthirii!" Şi mearsără amîndoi la ospăţ carele au făcut Esthir. Iară la băutură zise împăratul 6
către Esthir: „Ce iaste ţie, împărătească Esthir? Şi va fie ţie cîte te rogi". Şi zise: „Cearerea 7
mea şi ruga mea: De am aflat har înaintea împăratului, Vie împăratul şi Amman a 8
doua zi, mîine, la ospăţul carele voiu face lor, şi mîine voiu face ca aceastea".

29. Şi ieşi Amman de la împăratul prea vea- 9
sel şi bucurîndu-se. Iară deaca văzu Amman pre Mardoheu jidovul în curte, s-au mîniat foarte. Şi mergînd acasă-ş, au chemat pre 10
priateni şi pre Zosara, muiarea lui, Şi au 11
arătat lor avuţia lui şi mărirea carea împăratul lui o au datu-o şi cum au făcut pre el a fi mai mare şi a povăţi împărăţia. Şi zise Amman: 12
„N-au chemat împărăteasa cu împăratul pre nime la ospăţ, fără numai pre mine; şi de mîine m-au chemat. Şi aceastea mie nu mi 13
se plac, cînd văzu pre Mardoheu jidovul în curte".

30. Şi zise către el Zosara, muiarea lui, şi 14
priatenii: „Să ţi să taie lemn de coţi 50, şi dinsu-de-dimineaţă şi zi împăratului, şi să să spînzure Mardoheu pre lemn. Iară tu întră la ospăţ cu împăratul şi te veseleaşte".

31. Şi plăcu cuvîntul lui Amman, şi găti lemnul. 15

CAP VI

32.

Iară Domnul depărtă somnul împăra- 1
tului în noaptea aceaea, şi zise posluşnicului lui să aducă scrisori de pomenirele zilelor, Să-i cetească 2
lui. Şi află scrisorile cealea ce s-au scris pentru Mardoheu, cum au spus împăratului pentru cei doi hadîmi ai împăratului, cînd păziia ei şi cerca a pune mînile lor preste Artaxerxu. Şi zise împăratul: „Ce cinste 3
sau dar am făcut lui Mardoheu?" Şi ziseră slugile împăratului: „N-ai făcut lui nemică".

33. Iară cînd întreba împăratul pentru cre- 4
dinţa lui Mardoheu, iată Amman în curte. Şi zise împăratul: „Cine e în curte?" Iară Amman întră a zice împăratului să spînzure pre Mardoheu de lemnul carele au gătit. Şi ziseră pos- 5
luşnicii împăratului: „Iată, Amman stă în curte". Şi zise împăratul: „Chemaţi pre dînsul!"

34. Şi zise împăratul lui Amman: „Ce voiu face 6
omului pre carele eu voiu să-l cinstescu?" Şi 7
zise întru sineş Amman: „Pre cine va împăratul să cinstească, fără numai pre mine?" Şi zise 8
către împăratul: „Pre omul carele împăratul va să cinstească, să aducă slugile împăratului veşmînt de vişin, cu carele împăratul să îmbracă, şi cal carele încalecă împăratul.

9 Şi să dea unuia den priatenii împăratului cei slăviţi şi să împodobească pre om pre carele împăratul iubeaşte, şi să-l încalece pre el pre cal şi să strige pre uliţile cetăţii, zicînd: 'Aşa va fi la tot omul pre carele împăratul va mări!'"
10 35. Şi zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit! Aşa fă lui Mardoheu jidovului, celuia ce slujaşte în curte. Şi să nu ţi se smintească cuvînt carele ai grăit!"
11 36. Şi luo Amman podoaba şi calul, şi împodobi pre Mardoheu, şi-l sui pre el pre cal, şi trecu pren uliţa cetăţii şi strigă, zicînd: „Aşa va fi la tot omul pre carele împăratul va să-l
12 cinstească!" Şi să întorse Mardoheu la curte, şi Amman să întoarse acasă-ş, mîhnindu-se asupra capului-ş.
13 37. Şi povesti Amman ceale ce s-au întîmplat lui Zosarii, muierii lui, şi priatinilor. Şi ziseră către el priatenii şi muiarea lui: „De iaste den neamul jidovilor Mardoheu, şi ai început a te smeri înaintea lui, căzînd vei cădea; nu vei putea asupra lui să-ţ izbîndeşti, că Dumnezeu viu e cu el".
14 38. Încă ei grăind, sosiră hadîmii, sîrguind pre Amman la ospăţul care au gătit Esthir.

CAP VII

1 Şi întră împăratul şi Amman să bea împreună cu împărăteasa.
2 39. Şi zise împăratul Esthirii, în ziua a doao la băutură: „Ce iaste, Esthir împărătească? Şi ce iaste cearerea ta? Şi ce e rugăciunea ta? Şi va fi ţie pînă la jumătate de împărăţia mea".
3 40. Şi răspunzind, zise: „De am aflat har înaintea împăratului, dea-se sufletul cererii
4 meale şi norodul mieu – rugii meale. Pentru că ne-am vîndut, eu şi norodul mieu, spre peire şi spre jah şi robime; şi noi şi copiii noştri – întru robi şi roabe, şi ai părăsit, pentru că nu e vreadnec pîrîşul curţii împăratului".
5 41. Şi zise împăratul: „Cine e acesta carele au îndrăznit a face lucrul acesta?"
6 42. Şi zise Esthir: „Omul cel vrăjmaş, Amman cel rău – acesta". Iară Amman să turbură de către împăratul şi de către împărăteasa.
7 43. Iară împăratul să sculă de la masă în grădină; iară Amman ruga pre împărăteasa şi cerea milă, pentru că vedea pre sine întru reale fiind.
8 44. Şi să întoarse împăratul den grădină, iară Aman căzuse pre pat, rugînd pre împărăteasa. Şi zise împăratul: „Pînă şi pre muierea mea sileaşte, în casa mea?" Iară Amman, auzind, i se înfrînse obrazul.
9 45. Şi zise Vusathan, unul den hadîmi – şi acesta ştiia lemnul acesta al crucii, văzîndu-l în casa lui Amman, cîndu-l chema pre dînsul la cina împăraţilor şi, pentru acela întrebînd, au ştiut de la unul den copii cea ce să găteaşte –; şi zise către împăratul: „Iată, şi lemnul au gătit Amman lui Mardoheu, celuia ce au grăit pentru împăratul, şi s-au înfipt la Aman de 50 de coţi".
10 46. Şi zise împăratul: „Răstigneaască-se preste dînsul!" Şi să spînzură Aman pre lemnul carele au gătit lui Mardoheu. Şi atuncea împăratul să potoli de mînie.

CAP VIII

1 Şi într-aceaea zi împăratul Artaxerx au dăruit Esthirii cîte sînt ale lui Aman părţ lui; şi Mardoheu să chemă de împăratul, căci au arătat Esthir că
2 iaste rudenie cu el. Şi luo împăratul inelul carele au luat de la Amman şi l-au
3 dat pre dînsul lui Mardoheu. Şi puse Esthir pre Mardoheu preste toate ale lui Amman. Şi adaogînd, au grăit către împăratul şi au căzut la picioarele lui şi să ruga să rădice răutatea lui Amman şi cîte au făcut jidovilor. Şi
4 au întins împăratul Iesthirii toiagul cel de
5 aur. Şi să sculă Iesthir de a starea lîngă împăratul şi zise Iesthir: „De ţi se pare şi am aflat har, trimiţă-se să să întoarcă cărţile ceale trimise de către Amman, ceale ce au scris să piarză jidovii carii sînt întru împărăţia ta;
6 Că cum voiu putea vedea chinuirea norodului mieu şi cum voiu putea să mă mîntuiesc întru perirea moşiei meale?"
7 47. Şi zise împăratul către Esthir: „De vreame ce toată avearea lui Amman am dat şi ţ-am dăruit ţie, şi pre el l-am spînzurat pre lemn căci au rădicat mînile preste jidovi, ce
8 încă mai ceri? Scrieţi şi voi, dentru numele mieu, după cum vă se pare voao, şi pecetluiţi cu inelul mieu, Pentru că, cîte să scriu
9 poruncind împăratul şi să vor pecetlui cu inelul mieu, nu iaste lor a sta împotrivă".
48. Şi să chemară scriitorii în luna dentîiu, carea iaste nisan, în 23 a acestui an, şi s-au scris jidovilor cîte au poruncit diregătorilor casii şi boiarilor domnilor, de la India pînă la ţara arăpască, 127 de domnii, după ţară şi
10 ţară, după graiul lor. Şi să scrise pren împăratul şi să pecetlui cu inelul lui. Şi au trimis scrisorile pren purtătorii de cărţi, În ce
11 chip au poruncit lor să umble leagea lor în toată cetatea, şi să ajute lor şi să facă vrăjmaşilor lor şi nepriatenilor lor cum le iaste voia,
12 Într-o zi întru toată împărăţia lui Artaxerxu, în 13 ale lunii a 12, carea iaste adar, cărora iaste izvodul cărţii ceale scrise:
49. „Împărat mare Artaxerxu – celor de la India pînă la arăpime 127 de domnii domni ai ţărîlor şi celor ce ale noastre gîndesc, să să bucure! Mulţi, cu cea prea multă a făcătorilor de bine bunătate mai adease cinstindu-se, mai mare au gîndit; şi nu numai pre cei ce-s supuş noao cearcă a face rău şi, saţiul neputînd suferi, şi la ai lor făcă-

tori de bine să ispitesc a meşterşugului; şi mulţimita nu numai dentru oameni stricîndu-o, ce şi cu semeţiile nenumăratelor bunătăţi văznesîndu-se, de a Celui ce toate veade, pururea Dumnezău, cea urîtoare de reale socotesc a fugi certare; şi, de multe ori, şi pre mulţi dentru cei pre cinste rînduiţi, celor încrezuţi priateni a da lucrurile mîngîiarea, părtaş de sîngiuri nevinovate făcîndu-i, i-au pus la primejdii nesuferite, cu cea rău obiciuită minciună, cu prilestire prilestind a celor ce stăpînesc întreagă bunăvreare. Şi a socoti să cade nu atîta dentru ceale mai vechi, precum am arătat, istorii, [ci], cîte sînt înaintea picioarelor noastre cercînd, fără de curăţie săvîrşite, [ale] celor ce puternicesc cu nevreadneca omorîre, şi a socoti, la ceale den urmă, ca împărăţia neclătită la toţi oamenii cu pace o vom da, trebuindu-ne cu primeniri, şi cealea ce supt vedeare vin cercetîndu-le pururea mai cu blîndă timpinare. Ca cum Amman Amadathu, machidoneanul, cu adevărurile strein sîngelui persilor şi mult fiind osebit de bunătatea noastră, împrietnicindu-se noao, aflat-au cea ce aveam către toată limba iubire de oameni, întru atîta cît a să zice noao părinte şi, închinîndu-se de către toţi, al doilea a împărătescului scaun obraz obîrşind; şi nesuferind mîndria, meşterşugui de împărăţie să ne lipsască pre noi, şi de duh, şi pre al nostru mîntuitoriu şi preste toate făcătoriu de bine Mardoheu, şi pre cea fără de prihană a împărăţiei obştuitoare, Esthir, cu toată a lor limbă, cu multe încîlcituri de meşterşuguri de prilestiri cerşîndu-i la pierzare. Pentru că, pren meşterşugurile aceastea,gîndi, luînd pre noi pustii, a persilor biruinţă la machidoneani să o mute. Iară noi pre cei de cel de 3 ori pîngărit daţi la stingere jidovi aflăm nu făcători de reale fiind, ce prea cu direapte vieţuindu-se legi, şi fiind fiiu Celui înalt, mai mare, viului Dumnezău, Celui ce îndireptează noao şi strămoşilor noştri împărăţia întru cea prea bună vreare. Bine dară veţi face neurmînd celor de Amman Amodath trimise cărţi, pentru că el aceastea făcîndu-le, spre Porţile Susilor s-au răstignit cu toată casa, cea vreadnică a Celuia ce toate ţine Dumnezău degrabă dînd lui judecată. Iară izvodul cărţii aceştiia puind în tot locul, cu îndrăznire să lăsaţi jidovii să petreacă cu pravilele lor, şi a le întări lor, pentru ca pre cei ce den vreamea primejdiei s-au rîdicat preste dînşii să-ş izbîndească la 13 zile a lunii a 12, adar, întru aceasta zi, pentru că aceasta Cela ce pre toate puterniceaşte Dumnezău, pentru perirea alesului neam, au făcut lor veselie. Şi voi dară, întru ceale numite ale voastre sărbători, însemnată zi cu toată desfătăciunea faceţ, pentru ca şi acum, după aceasta, mîntuire să fie voao şi celor ce bine vor persilor, iară celor ce viclenesc noao, pomenire pierzării. Iară toată cetatea sau ţară, preste tot, carea ca aceastea nu va face, cu suliţă şi cu foc se va potopi cu urgie, nu numai oamenilor necălcată, ce şi hiarălor, şi pasărilor, în toată vreamea prea urîtă va fi. Iară izvoadele să s[á] puie în 13
vedeala ochilor în toată împărăţia şi gata să fie toţi jidovii întru aceasta zi să bată pre vrăjmaşii lor". Şi călăreţii ieşiră sîrguind ceale de 14
împăratul zise să facă. Şi puse porunca şi în Susa. Şi Mardoheu ieşi împodobit cu veş- 15
mîntul cel împărătesc, şi cunună avînd de aur, şi diadimă de vişin mohorîtă; şi văzînd cei den Susa s-au veselit. Iară jidovilor să făcu lu- 16
mină şi veselie. Pren cetăţi şi ţări, oriunde 17
s-au pus porunca, bucurie şi veselie jidovilor, desfătare şi veselie. Şi mulţi dentru limbi să obrezuia şi să jidoviia, pentru frica jidovilor.

CAP IX

50.

Pentru că la a 12 lună, în 13 ale lunii 1
carea iaste adar, veniră cărţile ceale scrise de către împăratul. Şi întru 2
aceaea zi au perit ceia ce era împotriva jidovilor, pentru că nimeni n-au stătut împotrivă, temîndu-se de dînşii, Pentru că 3
boiarii domnilor şi tiranii şi scriitorii împărăteşti cinstiia pre jidovi, Că frica lui Mardo- 4
heu zăcea preste dînşii. Pentru că au căzut 5
porunca împăratului să să numească în toată împărăţia; Şi în Susis cetatea au ucis jidovii 6
oameni 500; Şi pre Farsan-Nesthain, şi 7
Delfon, şi Fasga, Şi Fardatha, şi Varea, şi 8
Sarvaca, Şi Marmasim, şi Arufeu, şi 9
Arseon, şi Zavuthethan, Pre cei 10 feciori 10
ai lui Aman Amadath, vugheului, vrăjmaşul jidovilor, şi jăfuiră. Întru aceaea zi Şi să 11
deade împăratului numărul celor periţi în Susa. Şi zise împăratul către Esthir: „Pier- 12
dut-au jidovii în Susa oameni 500 în cetate, dară împrejur în ce chip socoteşti că or fi făcut? Dară ce te mai rogi încă? Şi va fi ţie".

51. Şi zise Esthir împăratului: „Dea-se jido- 13
vilor să facă aşa şi mîine, ca să spînzure pre cei 10 feciori ai lui Aman". Şi au poruncit 14
împăratul aşa să fie şi au pus jidovilor cetăţii trupurile fiilor lui Amman, să le spînzure. Şi 15
să adunară jidovii la Susa în 14 a lui adar şi uciseră oameni 300, şi nimica n-au jăfuit. Iară ceialalţi jidovi, cei dentru împărăţie, să 16
adunară şi lor ajuta; şi să odihniră de către războaie, pentru că pierdură dentru ei 15000, în 13 a lui adar, şi nemica n-au jăfuit. Şi odihniră în 14 aceştii luni. 17
Şi o ţinea pre dînsa zi de odihnă, cu bucu- 18

rie şi cu veselie. Iară jidovii cei den cetatea
19 Susii să adunară şi în 14 să odihniră. Şi în 15 aşijdirea petrecea cu bucurie şi veselie. Pentru aceaea dară jidovii cei răsipiţi pren toată ţara den afară petrec ziua a 14 a lui adar, zi bună, cu veselie trimiţînd părţi fieştecare la aproapele-ş, iară cei ce lăcuiescu la scaunele cetăţilor şi la a 15 zi a lui adar fac veselie trimiţînd părţi celor de aproape.

20 52. Şi scrise Mardoheu cuvintele aceastea într-o carte şi trimise jidovilor, cîţi era întru a lui Artaxerxu împărăţie, celor de aproape şi
21 celor de departe, Să întărească zilele aceastea bune şi să petreacă a 14 şi a 15 a lui
22 adar, Pentru că întru aceastea zile s-au odihnit jidovii de cătră vrăjmaşii lor, şi luna întru carea s-au întorsu lor, carea era adar, den jale spre bucurie şi de la dureare la zi bună, a petreace tot la zile bune de nuntă şi de veselie, trimiţînd părţi priatenilor şi săraci-
23 lor. Şi priimiră jidovii în ce chip au scris lor
24 Mardoheu, Cum Amman Amadath, machidoneanul, vrăjbiia lor, în ce chip au pus răs-
25 punsu şi sorţu să-i piarză pre dînşii, Şi cum au întrat cătră împăratul, zicînd să spînzure pre Mardoheu, şi cîte au ispitit să aducă preste jidovi reale, preste el s-au făcut, şi s-au
26 spînzurat el şi feciorii lui. Pentru aceaea s-au chemat zilele aceastea „Frure", pentru „sorţi", căce cu limba lor să cheamă „frure". Pentru cuvintele cărţii aceştiia, şi cîte au păţit pentru aceastea, şi cîte lor li s-au făcut şi li
27 s-au întărit, Şi priimiia jidovii preste ei, şi pre seminţia lor, şi pre cei ce să pun înainte asupra lor, nicecum într-alt chip să vor trebui zilele aceastea, pomenire făcîndu-se, după
28 rudă şi rudă, şi cetate, şi neam, şi ţară; Iară zilele aceastea ce să zic Frure să vor petreace în toată vreamea şi pomenirea lor nu va lipsi pînă în rude.

29 53.Şi au scris Esthir împărăteasa, fata lui Aminadav, şi Mardoheu jidovul cîte au făcut
30 atuncea, Întărire scrisorii celor ce să zic Frure. Şi Mardoheu şi Esthir împărăteasa au
31 pus loruş asupra lor, Şi atuncea puind
32 după sănătatea lor şi sfatul lor. Şi Esthir cu cuvîntul au întărit în veac şi s-au scris întru pomenire.

CAP X

54.

1 Şi scrise împăratul preste împărăţia
2 pămîntului şi a mării. Şi tăria lui, şi vitejia, avuţia şi mărirea împărăţiei lui, iată, s-au scris în Cartea împăraţilor
3 persilor şi a midilor. Întru pomenire cînd Mardoheu era al doilea după împăratul Artaxerxu, şi mare era întru împărăţie, şi slăvit de jidovi şi iubindu-se, povestiia petreacerea la toată limba lor. Şi zise Mardoheu: „De la 4
Dumnezeu s-au făcut aceastea, Pentru că 5
mi-am adus aminte de visul carele am visat pentru cuvintele aceastea, pentru că n-au trecut dentru dînsele cuvînt. Izvorul cel mic, 6
carele s-au făcut rîu, şi era lumină şi soare şi apă multă – Esthir iaste rîul, pre carele o au luat împăratul şi o au făcut împărătească. Iară cei doi bălauri – eu sînt şi Amman. 7
Iară limbile – ceale ce s-au adunat să piarză 8
numele jidovilor. Limba mea – aceasta 9
iaste, Israil, ce au strigat cătră Dumnezău şi s-au mîntuit. Şi mîntui Domnul pre norodul Lui, şi ne izbăvi Domnul pre noi dentru toate realele aceastea, şi făcu Dumnezău seamnele şi minunele ceale mari, carele nu s-au făcut întru limbi. Pentru aceaea au făcut sorţi 2: unul norodului lui Dumnezău şi altul la toate limbile; şi veniră cei 2 sorţi aceştea la ceas şi la vreame şi la ziua a judecăţii înaintea lui Dumnezău întru toate limbile şi-Ş aduse Dumnezău aminte de norodul Său şi îndireptă moştenirea Lui. Şi vor fi lor zilele 10
aceastea, în luna lui adar, în 14 zile şi în 15 a aceştii luni, cu adunare şi cu bucurie, cu veselie înaintea lui Dumnezău, după rude, în veac, întru norodul Lui.

55. În anul al patrulea împărăţind Potole- 11
meiu şi Cleopatra, au adus Dositheu, carele au zis că iaste preot şi levit, şi Potolomeiu, feciorul lui, cea mai denainte a lor pusă carte a celor ce să zic Frure, carea au zis că iaste şi o au tălmăcit Lisimah Potolomeu, cel den Ierusalim.

IOV

CAP I

1 Om oarecarele era în ţara Avsitidii,
căruia era numele Iov; şi era omul
acela fără de prihană, direpţ, adevă-
rat cinstitoriu de Dumnezeu, ferin-
2 du-se de tot lucrul rău. Şi să făcură
3 lui fii 7 şi feate 3. Şi era dobitoacele lui: oi
7000, cămile 3000, părechi de boi 500, şi
măgăriţe păscătoare 500, şi poslușire multă
foarte; şi lucrure mari era lui pre pământ. Şi
era omul acela de bun neam, despre răsărita
4 soarelui. Şi mergînd împreună fiii lui, unul
la altul, făcea ospăţ în toate zilele, luînd
împreună cu dînşii şi pre ceale 3 surori ale lor
5 să mănînce şi să bea cu dînşii. Şi după ce să
vrea săvîrşi zilele băuturii, trimitea Iov şi
curăţiia pre dînşii, sculîndu-se dimineaţa şi
aducînd pentru dînşii jîrtve, după numărul
lor, şi un viţel pentru greşala, pentru sufletele
lor, pentru că zicea Iov: „Ca nu cîndai fiii miei,
întru cugetele lor, reale au gîndit către Dum-
6 nezeu". Aşa făcea Iov toate zilele. Şi să
făcu ziua aceasta şi, iată, veniră îngerii lui
Dumnezeu să stea înaintea Domnului, şi dia-
7 volul – venind cu dînşii. Şi zise Domnul
diavolului: „De unde ai venit?" Şi răspunzînd
diavolul Domnului, zise: „Împrejurînd
pământul şi umblînd pre supt ceriu, de faţă
8 sînt". Şi-i zise lui Domnul: „Apropiat-ai cu
cugetul tău asupra robului Mieu Iov? Căci nu
iaste den cei dupre pământ ca el om direpţ,
fără de prihană, adevărat temătoriu de Dum-
9 nezeu, ferindu-se de tot lucrul rău". Răs-
punse diavolul şi zise înaintea Domnului: „Au
10 în dar să teame Iov de Dumnezeu? Nu Tu
ai îngrădit ceale den afară ale lui şi ceale den
lăuntru ale casii lui? Şi tuturor cîte-s ale lui
împrejur? Şi faptele mînelor lui ai blagoslovit,
şi dobitoacele lui multe le-ai făcut pre pământ.
11 Ce trimite mîna Ta şi Te atinge de toate carele
are, au doară la faţa Ta Te va blagoslovi?"
12 Atuncea zise Domnul diavolului: „Iată, toate
cîte sînt lui dau în mîna ta, ce de el să nu te
atingi". Şi ieşi diavolul de către faţa Domnu-
13 lui. Şi era ca în ziua aceasta, fiii lui Iov şi
featele lui bea vin în casa fratelui lor celui mai
14 mare. Şi iată, vestitoriu veni către Iov şi
zise lui: „Părechile boilor ara şi măgăriţele să
15 păştea lipite de dînsele. Şi venind cei ce
robesc, robiră pre eale; şi pe slugi au ucis cu
gură de sabie. Şi scăpînd eu sîngur, veniiu
16 să-ţ spuiu". Încă acesta grăind, veni alt
vestitoriu către Iov şi zise: „Foc de la Dumne-
zeu au căzut den ceriu pre pământ şi mîncă
oile, şi pre păstorii i-au ars aşijderelea. Şi
scăpînd eu sîngur, veniiu să-ţ spuiu". Încă 17
acesta grăind, veni alt vestitoriu către Iov şi
zise lui: „Călăreţii au făcut noao 3 căpetenii şi
au încunjurat cămilele şi le-au robit pre dîn-
sele; şi pre slugi i-au omorît cu sabie. Şi am
scăpat eu sîngur şi veniiu ca să-ţ povestesc".
Încă acesta grăind, alt vestitoriu veni către 18
Iov, zicînd: „Feciorii tăi şi featele tale mîncînd
şi bînd la feciorul tău, la fratele lor cel mai
mare, Fără de veaste vînt mare au venit de 19
la pustiiu şi s-au atins de ceale 4 unghiuri ale
casii; şi au căzut casa preste feciorii tăi şi au
murit. Şi scăpaiu eu sîngur, şi veniiu ca să-ţ
povestesc". Aşa auzind Iov, sculîndu-se, 20
rupse hainele lui, şi au tuns părul capului lui,
şi au preserat ţărînă preste capul lui, şi
căzînd jos, să închină Domnului, şi zise:
„Eu gol am ieşit den pîntecele maicii meale, 21
gol voiu şi întra acolo. Dumnezău au dat,
Dumnezău au luat; în ce chip Domnului s-au
părut, aşa s-au şi făcut, fie numele Domnului
blagoslovit în veaci!" Întru aceastea toate 22
ce i s-au întîmplat lui, n-au greşit Iov nici cu
buzele lui şi n-au dat nebunie lui Dumnezău.

CAP II

Şi fu ca ziua aceasta, şi veniră îngerii 1
lui Dumnezău a sta înaintea Domnu-
lui; şi diavolul veni în mijlocul lor ca
să stea înaintea Domnului. Şi zise 2
Domnul diavolului: „De unde vii tu?"
Atuncea zise diavolul înaintea Domnului:
„Îmblînd preste cel de supt ceriu şi călătorind
cel preste tot, sînt de faţă". Zise Domnul 3
către diavolul: „Luat-ai aminte pre robul
Mieu Iov, căci nu iaste ca dînsul den cei de pre
pământ, om aseamenea lui, fără răutate, ade-
vărat fără de prihană, temătoriu de Dumne-
zău, ferindu-se de tot răul. Şi încă să ţine de
nerăutate, şi tu ai zis averile lui în zadar să le
pierzi". Şi răspunzînd diavolul, zise Dom- 4
nului: „Piale preste piale! Şi toate cîte-s la om
va da pentru sufletul său. Însă nu, ce trimi- 5
ţînd mîna Ta, atinge de oasele lui şi de trupul
lui! Au nu în faţă te va blagoslovi". Şi zise 6
Domnul diavolului: „Iată, dau ţie pre dînsul,
numai sufletul lui păzeaşte". Şi ieşi diavo- 7
lul de la faţa Domnului şi lovi pre Iov cu rană
rea, de la picioare pînă la cap. Şi-ş luo lui 8
un hîrb pentru ca să-ş ragă puroile, şi el şădea
pre gunoiu, afară den cetate. Şi trecînd 9
vreame multă, zise lui muiarea lui: „Pînă cînd vei
îngădui zicînd: 'Iată, aştept încă vreame puţină,
aşteptînd nădeajdea mîntuirii meale'? Căci iată,

s-au stins pomana ta de pre pămînt, feţi şi feate, ale pîntecelui mieu chinuri şi durori, pre carii în zadar am ostenit cu trude. Şi tu singur în putreziciunea viermilor şăzi, mîind descoperit. Şi eu – rătăcită şi slujnică, den loc în loc împrejurînd şi den casă în casă, aşteptînd soarele cînd va apune, pentru ca să mă odihnesc de ostenealele meale şi de durorile carele pre mine acum mă ţinu. Ce zi ceva
10 cuvînt cătră Domnul şi mori!" Şi el căutînd zise ei: „Pentru căci ca una den ceale fără de minte muieri ai grăit? De am priimit ceale bune den mîna Domnului, ceale reale să nu le sufirim?" Întru toate aceastea ce s-au întîmplat lui, nemica n-au greşit Iov cu buzele naintea lui Dumnezău. Şi auzind cei trei priatini ai lui realele toate ceale ce au venit preste dînsul, au venit fieştecarele dentru a sa ţară cătră el: Elifaz, al themanilor împărat, şi Valdad, al safheilor tiran, Sofar, al mineilor împărat. Şi veniră cătră el toţi odată, ca să să
12 mîngîie, şi să-l socotească pre el. Şi văzîndu-l pre el de departe, nu l-au conoscut. Şi strigînd cu glas mare, au plîns, rumpînd fieştecarele podoaba lui şi spulberînd pămînt
13 preste capete-ş, spre ceriu. Au şăzut lîngă el 7 zile şi 7 nopţi, şi niciunul dentru dînşii au grăit cuvînt cătră el, pentru că vedea rana groaznică fiind şi mare foarte.

Cătră priatini voroavă.

CAP III

1 După aceasta deşchise Iov gura lui şi
2/3 blestemă ziua lui, Zicînd: „Piară ziua întru carea am născut şi noaptea aceaea întru carea au zis: 'Iată
4 făt!' Noaptea aceaea să fie întunearec şi să nu o cearce pre ea Domnul de
5 sus, nici să vie la ea lumină! Ce să o ia pre dînsa întunearec şi umbră de moarte, să vie preste dînsa negură! Blasteme-se ziua
6 aceaea, Şi noaptea aceaea, să o ia pre dînsa întunearec! Să nu fie în zilele anului, nici să
7 nu se numere în zilele lunilor! Ce noaptea aceaea fie dureare, şi nu vie preste dînsa
8 veselie, nici bucurie! Ce bleasteme pre ea cel ce bleastemă ziua aceaea, cela ce va să prinză chitosul cel mare! Întuneci-se stealele
9 nopţii aceiia Şi nu îngăduiască, şi la lumină nu vie, şi să nu să vază luceafărul răsărind!
10 Căci n-au închis porţile pîntecelui maicii meale, că ar fi mîntuit durearea de cătră ochii miei;
11 Pentru căci dară în pîntece n-am murit? Şi den
12 pîntece am ieşit, şi nu îndată am perit? Şi pentru căci au timpinat mie genuchile? Şi pentru
13 ce ţîţele am supt? Acum dormind aş fi încetat,
14 şi culcîndu-mă m-aş fi odihnit Cu împăraţii, sfeatnicii pămîntului, carii să semeţiia întru sabii, Sau cu boiarii cărora mult iaste 15
aurul, carii au împlut casele lor de argint, Sau ca o lepădătură ieşind den 16
zgăul mîne-sa, sau ca pruncii carii n-au văzut lumina. Acolo cei fără credinţă au aţîţat 17
mînia urgiei, acolo au odehnit cei trudiţi cu trupul. Şi toţi odată, cei veacinici, n-au 18
auzit glas de birari. Mic şi mare acolo iaste, 19
şi slugă netemîndu-se de domnul lui. Că 20
pentru căci s-au dat celor dentru amărăciune lumină şi viaţa sufletelor celor ce sînt în
durori? Carii pohtesc moartea, şi nu o 21
nemeresc, scurmîndu-o ca neşte comoară, 22
Şi veaseli s-au făcut de o vor nemeri. Moar- 23
tea omului odihnă e, pentru că au închis Dumnezău asupra lui. Pentru că, mai nainte de 24
bucatele meale, suspin mie vine şi lăcrămez eu, cuprins fiind de frică. Pentru că frica 25
carea am grejit venitu-mi-au; şi de care m-am temut întimpinatu-m-au. Nici am avut 26
pace, nici mi-au ticnit, nici m-am odihnit, ce au venit mie urgie".

CAP IV

Şi răspunzînd Elifaz Themaniteanul, 1
zise: „Au doară de multe ori ţi s-au 2
grăit ţie cu osteneală, şi putearea cuvintelor tale cine va suferi? Că, 3
de vreame ce tu ai învăţat pre mulţi,
şi mîni slabe ai mîngîiat, Şi pre cei bolnavi 4
ai sculat cu cuvintele, şi la genuchi neputincioase îndrăznire ai pus, Şi acum au venit 5
preste tine dureare şi s-au atins de tine, şi tu ai sfîrguit. Care dentru amîndoao, nu frica 6
ta iaste întru nebunie? Şi nedeajdea ta, şi răutatea căii tale? Adu-ţi aminte dară cine, 7
curat fiind, au perit? Sau cînd cei adevăraţi cu toată rădăcina au perit? În ce chip am 8
văzut pre cei ce ară ceale fără de cale, şi cei ce samănă pre dînsele dureri vor secera loruş.
Den porunca Domnului vor peri şi den duhul 9
urgiei Lui să vor stinge. Tăria leului şi gla- 10
sul leoaiei şi semeţia bălaurilor s-au stins.
Furnicoleul au perit, neavînd mîncare, şi puii 11
leilor s-au părăsit unul de altul. Iară de 12
s-au făcut vrun cuvînt adevărat în cuvintele tale, nemica dentr-aceastea rău te-ar fi întîmpinat. Care dentru amîndoao nu va priimi
ureachea mea minunate de la Dînsul? Şi cu 13
frică şi cu răsunare de noapte cădea frică preste oameni. Frică m-au întimpinat şi 14
tremur, şi tare oasele meale le-au clătenat.
Şi duh preste faţa mea au venit, şi s-au 15
încreţit mie perii şi peliţele. Sculaiu-mă, 16
şi nu conoscuiu; văzuiu, şi nu era închipuire înaintea ochilor miei, fără de numai
abur şi glas auziiam. Pentru ce? Au doa- 17

ră curat va fi păminteanul înaintea Domnului? Au, den faptele Lui, fără de prihană e
18 omul? De nu se încreade spre slugile Lui, iară asupra îngerilor Lui strîmbu ceva au gîndit,
19 Şi pre cei ce lăcuiescu în case de lut, dentru carii şi noi dentru acelaş lut sîntem,
20 lovi pre ei ca în chip de cari. Şi de dimineaţă pînă în sară nu mai sînt, pentru că,
21 neputînd ei lor să-ş ajute, au perit. Pentru că au suflat lor, şi s-au uscat; periră pentru
căce n-au avut ei învăţătură.

CAP V

1 Şi să cheamă, de te va asculta cineva
sau de vei vedea pre vreun înger den
2 cei sfinţi! Pentru că pre cel fără de
minte îl ucide urgia, iară pre cel rătă-
3 cit îl omoară rîvnirea. Iară eu am
văzut pre cei fără de minte rădăcină puind, ce
4 îndată li se mîncă lor petreacerea. Facă-se
fiii lor departe de mîntuire, şi să vor smeri pre
la uşele celor mai mici, şi nu va fi cel ce izbă-
5 veaşte. Pentru că ceale ce aceia au săcerat,
direpţii vor mînca; şi ei dentru răutăţi scoşi
6 vor fi, răsipească-se lor vîrtutea. Pentru că
nu va ieşi den pămînt osteneală, nice den
7 munţi va odrăsli trudă. Ce omul să naşte cu
osteneală, şi puii vulturului la înălţime zbu-
8 rară; Şi nu însă, ce eu mă voiu ruga lui
Dumnezău, pre Atotstăpînitoriul voiu
9 chema, Pre Cela ce face mari şi nesocotite,
slăvite şi minunate, cărora nu iaste număr,
10 Pre Cela ce dă ploaie pre pămînt, Ce tre-
11 mite apă preste cel de supt ceriu, Pre Cela
ce face pre cei smeriţi la înălţime şi pre cei
12 pierduţi sculîndu-i, Premenind sfaturile
celor marghioli, şi nu vor face mîinile lor ade-
13 văr, Cel ce prinde pre cei învăţaţi cu înţe-
lepciune şi sfatul celor mult încîlciţi au
14 mutat: Ziua va timpina lor întunearec, iară în amiazazi vor pipăi întocma cu noaptea;
15 Şi piară în războiu, şi cel neputincios să iasă
16 den mîna silnecului. Şi fie celui neputin-
cios nedeajde, şi gura năpăstuitoriului să să
17 astupe. Şi fericitu-i omul pre carele au
mustrat Domnul! Şi dojenirea Atotţiitoriului
18 nu tăgădui, Pentru că El face a durea, şi
iarăş aduce la loc; lovit-au, şi mînile Lui au
19 vindecat. De şase ori den nevoi te va
scoate, iară în a şaptea nu se va atinge de tine
20 răul. În foamete te va mîntui den moarte, şi
în războiu den mîna fierului te va dezlega.
21 Den biciul limbii te va ascunde, şi nu te vei
teame de răutăţi viitoare, de cătră omul ce
22 nice un bine grăiaşte. Celor strîmbi şi fără
de leage vei batjocori, şi de hiarăle ceale săl-
23 batece nu te vei teame, Căce cu pietrile
cîmpului e făgăduinţa ta, şi hiarăle ţarenii
vor împăca ţie, pentru că hiarăle ceale sălbatece vor împăca ţie. După aceaea vei 24
cunoaşte că ţie se va împăca casa, şi petreacerea cortului tău nu va greşi, Şi vei cunoaşte 25
că e multă semenţia ta, şi fiii tăi vor fi ca toată iarba ţarenii. Şi vei veni la groapă ca un 26
grîu copt, la vreame săcerîndu-se, sau ca un stog la arie, la vreame aducîndu-se. Şi iată, 27
ca aceastea aşa le-am cercetat, aceastea sînt carele am auzit. Şi tu cunoaşte ţie ce ai [de]
făcut!".

CAP VI

Şi răspunzînd Iov, zise: „Că de ar şti 1/2
neştine să-m stea urgia mea şi durorile meale să le rădice cu jugul deodată, Şi dară decît năsipul de pre 3
lîngă mare mai greu va fi! Ce, după cum să pare, cuvintele meale sînt reale.
Pentru că săgeţi de la Domnul în trupul mieu 4
sînt, cărora mînia lor îm stoceaşte sîngele; cînd voiu începe a grăi, mă împung. Pentru 5
căci au în zadar va striga măgariul sălbatec, fără de numai mîncarea cercînd? Sau de va
rumpe glas bou, la iasle avînd mîncările? De 6
se va mînca pîine fără de sare? Sau de iaste gustare întru cuvinte deşarte? Pentru că 7
nu poate sufletul mieu a să potoli. Că putoare văz mîncările meale, ca mirosirea leului. Pentru că, de va da, şi-m va veni mie 8
cearerea, şi nădeajdea mea va da Domnul.
Începînd Domnul rănească-mă, iară la săvîr- 9
şit să nu mă omoară. Şi fie mie cetatea 10
mormînt, asupra căriia preste ziduri săriiam preste ea; nu mă voiu scumpi, pentru că n-am
mîntuit cuvintele sfinte ale Dumnezăului mieu.
Pentru căce mi-e putearea, căci rabd? Sau 11
carea mi-e vreamea, căci îngăduiaşte sufletul
mieu? Au vîrtute de piatră e vîrtutea mea? 12
Au peliţele meale sînt de aramă? Au nu pre 13
El nădejduiam? Iară ajutoriul de la mine iaste
depărtat. M-au depărtat mila, şi socotinţa 14
Domnului m-au trecut cu vedearea. Nu 15
m-au văzut pre mine cel mai de aproapele al
mieu; ca un pîrîu ce seacă sau ca un val m-au
trecut pre mine. Carii să smeriia de mine, 16
acum au căzut preste mine ca nişte omăt sau gheaţă înghetată. Precum topindu-se, căl- 17
dură făcîndu-se, nu s-au conoscut unde
iaste, Aşa şi eu, m-am părăsit de cătră toţi, 18
şi am perit, şi înstreinat de casă m-am făcut.
Vedeţ căile themaneanilor, drumurile savo- 19
neanilor, cei ce vedeţi. Şi ruşine vor plăti 20
cei ce nădejduiesc pre cetăţi şi pe bani.
Iară şi voi dară, m-aţ asuprit pre mine fără de 21
milă; deci, văzînd a mea rană, teameţi-vă!
Pentru căci? Au doară ceva am cerşut de la 22
voi? Au de putearea cea de la voi sînt lipsit,
ca să mă mîntuiţ de vrăjmaş Sau den 23
mînile sîlnicilor să mă izbăviţ pre mine?

24 Învăţaţi-mă şi eu voiu asurzi; de m-am înşălat
25 întru ceva, spuneţi-m! Ce, după cum să pare, reale-s cuvintele celui adevărat!
26 Pentru că nu de la voi vîrtute cer, nici mustrarea voastră cuvintele meale va înceta, pentru că nu voiu suferi răspunsul graiului vostru.
27 Fără de numai că pre sărac cădeţi, şi vă săltaţ
28 preste priatinul vostru. Şi acum căutînd în
29 faţa voastră, nu voiu minţi. Şădeţi dară şi să nu fie strîmb; şi iarăş cu cel direpţ veţi uni-vă, pentru că nu iaste în limba mea strîmbătate. Au nu gîtlejul mieu priceaperi cercetează?

CAP VII

1 Marea dentru amîndoao, au nu ispitire
iaste viaţa omului pre pămînt şi ca un
2 năimit al unii zile e viaţa lui? Sau ca o slugă temîndu-se de domnul lui şi nemerind umbră? Sau ca un năimit
3 aşteptînd plata lui? Aşa şi eu am răbdat luni seci, şi nopţile durorilor date mie
4 sînt. De voiu dormi, zic: Cînd e ziua?' Şi deaca mă voiu scula, iarăş: Cînd e sara?' Şi plin mă fac de durori de cu sară pînă demi-
5 neaţa. Şi să frămîntă trupul miu întru putreziciunea viermilor, şi topesc grunjii
6 pămîntului răzindu-mă de puroi. Şi viaţa mea iaste mai uşoară decît graiul şi au
7 perit întru deşartă nădeajde. Adu-Ţi aminte dară, că duhul mi-e viaţa şi nu se va mai întoarce ochiul mieu să vază
8 bine. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce mă veade; ochiî Tăi – întru mine, şi nu voiu
9 mai fi, Ca un nor ce s-au curăţit de la ceriu. Pentru că, de se va pogorî om' la iad, încă nu
10 se va mai sui, Nici nu se va mai întoarce la a lui casă, nici-l va mai conoaşte pre el încă
11 locul lui. Nici eu dară voiu cruţa gura mea, grăi-voiu fiind în nevoia duhului mieu, deschide-voiu, cu amărăciunea sufletului mieu
12 cuprinzîndu-mă. Carea dentru amîndoao: marea sînt, au bălaur, căci ai pus preste mine
13 strajă? Zis-am că: Mă va mîngîia patul mieu şi voiu aduce către mine osebi cuvînt
14 zăcerii meale', Înspăimezi-mă cu visuri, şi
15 cu videniî mă îngrozeşti. Mîntui-vei de la duhul mieu sufletul mieu şi de la moarte
16 oasele meale. Pentru că nu voiu trăi în veac pentru ca să îndelungesc la mînie; depărteazăTe de la mine, că deşartă îm iaste viaţa.
17 Pentru căci iaste omul, căci l-ai mărit pre dîn-
18 sul, au căci iai aminte la el? Sau socoteala lui vei face pînă dimineaţa? Şi la odihnă pre el vei judeca? Pînă cînd nu mă laş, nici mă slobozi, pînă unde voiu înghiţi scuipitul mieu cu
19 dureare? De am greşit eu, ce voiu putea face? Cela ce ştie gîndul oamenilor, pentru căci m-ai pus pre mine rugătoriu Ţie şi sînt
20 preste Tine sarcină? Pentru căci n-ai făcut fărădelegii meale uitare şi curăţie păcatului mieu? Şi acum la pămînt voiu mearge, şi mînecînd nu mai sînt".

CAP VIII

Şi răspunzînd Valdad Safhitul, zise: 1
„Pînă cînd vei grăi aceastea? 2
Duhul cu multe cuvinte – al rostului tău. Au Domnul va face strîmbătate judecînd? Sau Cela ce au făcut 3
toate va turbura cel direpţ? De fiii tăi au 4
greşit înaintea Lui, au trimis în mînă fărădelegile lor. Iară tu mînecă, cătră Domnul Atot- 5
ţiitoriul rugîndu-te. De vei fi curat şi ade- 6
vărat, îţ va asculta ţie ruga şi-ţ va aşăza ţie petreacerea direptăţii. Şi vor fi dară ceale 7
dentîiu ale tale puţine, iară ceale de apoiu ale tale, nepovestite. Căci întreabă ruda den- 8
tîiu şi ia urma după ruda părinţilor. Pentru 9
că de ieri sîntem, şi nu ştim, pentru că umbră iaste pre pămînt viaţa noastră. Au nu aceş- 10
tea vor învăţa pre tine şi vor povesti ţie şi de la inemă vor scoate cuvinte? Au odrăs- 11
leaşte papora fără de apă, au înălţa-se-va trestia fără de băutură? Încă fiind pre 12
rădăcină, şi nu se va secera? Mai nainte de a bea toată iarba, nu se va usca? Aşa dară vor 13
fi ceale de apoi ale tuturor celor ce uită pre Domnul, pentru că nădeajdea celui necurat piare. Pentru că nelăcuită îi va fi lui casa şi 14
păianjen lui i să va nemeri cortul. De va 15
răzima casa lui, nu va sta; şi apucîndu-se el, nu va îngădui. Pentru că umăd de soare 16
iaste şi den putreziciunea lui odrasla lui va ieşi. Pre adunare de piatră doarme şi în 17
mijlocul halisilor va trăi. Iară de va înghiţi, 18
locul îl va înşăla pre dînsul. Nu ai văzut ca 19
aceastea că surparea necuratului ca aceasta iaste? Şi den pămîntul altora va odrăsli. Pentru că Domnul nu va depărta pre cel fără 20
de răutate şi tot darul necuratului nu va priimi. Iară gura celor adevăraţ gură va 21
umplea de rîs şi buzele lor de mărturisire. Iară nepriatenii lor să vor îmbrăca cu 22
ruşine, şi petreacearea necuratului nu va fi".

CAP IX

Şi răspunzînd Iov, zicea: „Cu ade- 1/2
vărat ştiu că aşa iaste, căci cum va fi direpţ cel pămîntean lîngă Domnul?
Pentru că de va vrea să să judece cu 3
El, nu va asculta lui, pentru ca să nu grăiască împotrivă spre un cuvînt al Lui den buze. Pentru că înţelept iaste la 4
cuget, ţare şi mare; cine, vîrtos făcîndu-se înaintea Lui, au răbdat? Cela ce înve- 5
cheaşte munţii, şi nu ştiu; Cel ce-i surpă pre dînşii cu urgie; Cel ce clăteaşte 6

pămîntul den temelie, şi stîlpii lui să clati-
7 nă; Cela ce zice soarelui şi nu răsare, şi
8 asupra stealelor pecetluiaşte; Cela ce au
întins ceriul sîngur şi umblă ca pre faţa
9 pămîntului pre mare; Cela ce face Găinuşa
şi Luceafăr de sară şi Raliţa despre miaza-
10 noapte şi pre ţiitoriul răsăritului; Cela ce
face mari şi nesocotite, slăvite şi minunate,
11 cărora nu iaste număr. De mă va covîrşi,
nu voiu vedea; şi de mă va treace, nici aşa am
12 ştiut. De va mîntui, cine va întoarce? Sau
13 cine va zice Lui: 'Ce ai făcut?' Pentru că El
au întors mînie, de El s-au înduplecat chitoa-
14 sele ceale de supt ceriu. Iară de mă va
15 asculta, au va aleage cuvintele meale? Că
de voiu fi direpţ, nu mă va asculta; judecăţii
16 Lui mă voiu ruga. Şi de voiu chema şi va
asculta, nu crez că au ascultat glasul mieu.
17 Au cu negura mă va sfărîma? Şi sfărîmările
18 multe mi s-au făcut în zadar. Pentru că nu
mă lasă să răsuflu, ce mă împlu de amărăciu-
19 ne. Căci poate cu tărie. Cine dară judecăţii
20 Lui se va împotrivi? Că de voiu fi direpţ,
rostul mieu va fi necredincios; şi de voiu fi
fără de prihană, strîmb mă voiu aleage.
21 Că de am păgînit, nu ştiu cu sufletul, însă mi
22 să ia viaţa. Pentru aceaea am zis: 'Pre Cel
23 mare şi sîlnec piarde urgia, Căci răii – cu
moarte minunată, iară direpţii să batjocu-
24 resc. Pentru că s-au dat la mînile necuratu-
lui. Obrazele judecătorilor ei acopere. Iară de
25 nu El iaste, cine iaste?' Iară viaţa mea mai
uşoară iaste decît un alergătoriu; fugit-au,
26 şi n-au ştiut. Au şi iaste la corăbii urmă de
cale, au a vulturului zburînd, cercînd mînca-
27 re? Că de voiu zice, voiu uita grăind, plecînd
28 cu obrazul voiu suspina. Clătescu-mă cu
toate mădulările, pentru că ştiu că nevinovat
29 nu mă vei lăsa. Şi de vreame ce-s păgîn,
30 pentru căci n-am murit? Că de mă voiu
scălda cu zăpadă şi de mă voiu curăţi cu mîni
31 curate, Destul cu smîrdă m-ai muiat şi
32 m-au urît pre mine veşmîntul mieu. Pentru
că nu eşti om ca mine, căruia voiu sta împo-
trivă, pentru ca să venim deodată la judecată.
33 Măcară de ar fi cel de la mijlocul nostru, Şi
mustrînd şi ascultînd întru mijlocul amîndu-
34 ror. Uşurează de la mine toiagul, şi frica lui
35 nu mă stropşască, Şi nu mă voiu teame ce
voiu grăi; pentru că nu aşa ştiu-împreună.

CAP X

1 Stenind cu sufletul mieu, suspinînd
slobozi-voiu către El cuvintele meale;
grăi-voiu, amărăciunea sufletului
2 mieu cuprinzîndu-mă, Şi voiu grăi
către Domnul: 'Nu mă învăţa a păgîni!
3 Şi pentru căci aşa m-ai judecat? Au bi-
ne-Ţ iaste de voiu face strîmbătate, căci voiu
tăgădui faptele mînelor Tale; şi la sfatul necu-
raţilor ai luat aminte? Au precum veade cel 4
pemintean prevezi? Au cum veade omul vei
căuta? Au viaţa Ta omenească iaste, au anii 5
Tăi – de bărbat? Căci ai cercetat fărădelea- 6
gea mea şi păcatele meale ai urmat. Pentru 7
că ştii că n-am păgînit; dară cine iaste cela ce
den mînile Tale scoate? Mînile Tale m-au 8
zidit şi m-au făcut; după aceasta, premenin-
du-mă, m-ai lovit. Adu-Ţi aminte dar că lut 9
m-ai zidit şi la pămînt iarăş mă întorci. Au 10
nu ca laptele m-ai muls şi m-ai închegat pre
mine aseamenea cu caşul? Cu piale şi cu 11
carne m-ai îmbrăcat şi cu oase şi vine m-ai
încleşteat. Şi viaţă şi milă ai pus lîngă mine, 12
şi socotinţa Ta mi-au păzit duhul. Aceastea 13
avînd întru Tine, ştiu că toate le poţi şi nemica
nu Ţi-e cu neputinţă. Că de voiu greşi, 14
păzeaşte-mă, şi de fărădeleage nu nevinovat
m-ai făcut. Că de voiu păgîni, vai de mine. 15
Şi de voiu fi direpţ, nu pociu să mă plec,
pentru că plin de necinste sînt. Pentru că 16
mă vînez ca un leu la junghiare, pentru că,
iarăş primenind, greu mă pierzi, De 17
iznoavă înnoind asupra mea cercetarea mea.
Şi cu urgie mare mie Te-ai făcut şi ai adus
preste mine dodiiale. Pentru căci dară den 18
pîntece m-ai scos, şi n-am murit, şi ochiul pre
mine nu m-au văzut, Şi ca cînd n-aş fi fost 19
m-am făcut? Pentru căci dară den pîntece în
mormînt nu m-am mîntuit? Au nu e puţină 20
vreamea vieţii meale? Lasă-mă să odihnesc
puţin, Mainte de ce a mearge de unde nu 21
mă voiu întoarce, La pămînt întunecos şi 22
neguros, la pămînt de întunearec veacinic,
unde nu iaste lumină, nice a vedea viaţa
peminteanilor'".

CAP XI

Şi răspunzind Sofar Mineul, zise: 1
„Cela ce grăiaşte ceale multe şi răs- 2
punsul va auzi. Au şi cela ce grăi-
aşte bine gîndeaşte că direpţ iaste?
Blagoslovit cel născut den muiare cu 3
puţină viaţă. Nu te face mult întru cuvinte,
pentru că nu iaste cel ce să va prigoni cu tine.
Pentru că nu zice că: 'Curat sînt cu faptele şi 4
fără de prihană înaintea Lui!' Ce cum oare 5
Domnul va grăi către tine şi va deşchide
buzele Lui cu tine? După aceaea va povesti 6
ţie putearea înţelepciunii, pentru că îndoit va
fi celor ce-s ca tine; şi atuncea vei conoaşte că
vreadnice ţie s-au nemerit de la Domnul de
ceale ce ai greşit. Au urma Domnului vei 7
afla, au la marginile carea au făcut Atotţiitoriul ai
ajunsu? Înaltu e ceriul şi ce vei face? Şi, mai 8
adînce decît ceale den iad, ce ştii? Sau mai 9

lungi decît măsura pămîntului sau lărgimea
10 mării? Şi de le va surpa toate, cine va grăi
11 Lui: Ce-ai făcut?' Pentru că El ştie lucru-
rile celor fără de leage şi, văzînd ceale fără de
12 cale. nu le va treace cu vedearea. Şi omul
într-alt chip înoată cu cuvintele, şi pămintea-
nul ce e născut den muiare aseamene e cu un
13 măgariu pustnic. Pentru că, de ai pus tu
14 curată inima ta şi întinzi mînile către El, De
iaste ceva fără de leage în mînile tale, departe
fă pre El de la tine; şi strîmbătatea întru
15 petreacerea ta să nu mîie. Pentru că aşa va
străluci obrazul tău ca nişte apă curată şi te
vei dezbrăca de smîrdă şi nu te vei
16 teame. Şi truda o vei uita, ca un val ce va
17 treace. şi nu te vei teame. Şi ruga ta – ca
Luceafărul, şi den namiazăzi va răsări ţie via-
18 ţă. Şi nedejduind vei fi, căce iaste ţie
nedeajde; şi den griji şi purtare de grije să va
19 ivi ţie pace. Pentru că vei linişte, şi nu va fi
cel ce să-ţi dea războiu. Şi premenindu-se,
20 mulţi îţ vor ajuta. Şi mîntuirea pre ei va
părăsi. pentru că nedeajdea lor e pierzare,şi
ochii necuraţilor se vor topi".

Către prieteni voroavă

CAP XII

1/2 Şi răspunzîndu Iov, zise: „După
3 aceaea voi sînteţ oameni. Au cu voi va
4 muri învăţătura? Că şi mie inema
ca şi voao iaste. Pentru că direptul
om şi fără de prihană s-au făcut întru
5 batjocură. Pentru că în vreame norocită au
fost gătit să cază supt alţii şi casele lui să să
6 prade de cei fără de leage. Iară însă nice
unul să nu să nedejduiască, rău fiind, nevino-
vat a fi; cîţi urgisescu pre Domnul, cum nu şi
7 certare lor va fi? Ce dară întreabă ceale cu
4 picioare, de-ţ voru spune, şi pasările ceriu-
8 lui. de vor povesti ţie. Povesteaşte pămîn-
tului. de-ţ va spune ţie; şi-ţi vor tîlcui ţie peştii
9 mării. Cine dară n-au conoscut, întru toate
aceastea, că mîna Domnului au făcut aceas-
10 tea? De nu în mîna Lui sufletul tuturor vii-
11 lor şi duhul a tot omul? Pentru că ureachea
cuvintele împarte, iară gîtlejul mîncări gus-
12 tă. În multă vreame – învăţătură, iară în
13 multă viaţă – ştiinţă. Lîngă El – înţelepciu-
nea şi putearea; la El – sfat şi priceapere.
14/15 De să va surpa, cine va zidi? De va închide
16 asupra oamenilor, cine va deşchide? De va
opri apa, va usca pămîntul; iară de o va
slobozi, au pierdut pre el, zrobindu-l.
17 Lîngă El e tăria şi vîrtutea, la El – ştiinţa
şi priceaperea. Aducînd sfeatnici robiţ, şi
pre judecătorii pământului i-au îngrozit.
Aşăzînd împăraţii preste scaune, şi legă cu 18
brîul mijlocile lor. Trimiţînd preoţ robiţ, şi 19
pre silnicii pămîntului i-au surpat. Schim- 20
bînd buzele credincioşilor, şi priceaperea
celor mai bătrîni cunoscu. Turnînd ne- 21
cinste preste boiari, şi pre cei smeriţ au vin-
decat. Descoperind adînce den tunearec, 22
şi scoase la lumină umbra morţii. Rătăcind 23
limbi, şi pierzînd pre eale; aşternînd limbi, şi
povăţînd pre dînsele. Premenind inemile 24
boiarilor pămîntului, şi au rătăcit pre dînşii în
calea carea n-au ştiut, Să pipăie întunearec 25
şi nu lumină şi rătăcească ca cel beat.

CAP XIII

Iată, aceastea văzut-au ochiul mieu şi 1
au auzit ureachea mea. Şi ştiu cîte 2
şi voi ştiţ,şi nu mai nepriceput sînt
decît voi. Însă nu, ce eu către 3
Domnul voiu grăi şi voiu mustra
înaintea Lui de va vrea. Iară voi sînteţ doh- 4
tori strîmbi şi vraci de reale toţi. Fie dară 5
voao a asurzi şi se va nemeri voao întru înţe-
lepciune. Şi ascultaţ mustrarea rostului 6
mieu şi judecata buzelor meale luaţ amin-
te! Au doară înaintea Domnului grăiţ şi 7
înaintea Lui răspundeţ făţişat? Au vă veţ 8
îndoi? Voişi înşivă judecători vă faceţ.
Pentru că binele va urma pre voi; pentru că, 9
de veţ face toate, vă veţ adaoge lîngă Dîn-
sul. Nemică mai puţin va mustra pre voi. 10
Iară şi pre ascuns obraze veţ lăuda, Care 11
dentru amîndoao, nu vultoarea Lui va strun-
cina pre voi şi frica de la El va cădea preste
voi? Şi să va istovi trufa voastră întocma cu 12
cenuşa; trupul e de lut. Asurziţ, pentru ca 13
să grăiesc şi să mă odihnesc de mînie,
Luînd peliţile meale cu dinţii, şi sufletul mieu 14
voi pune în mîna mea. De mă va prinde 15
Silnecul, de vreame ce au şi început, au doară
grăi-voiu şi voiu mustra înaintea Lui. Şi 16
aceasta mi să va aleage întru mîntuire, pentru
că nu înaintea Lui vicleşugul va întra.
Ascultaţ cuvintele meale, pentru că voiu 17
povesti voao ascultînd. Iată, eu aproape 18
sînt de judecata mea, ştiu eu că direpţ mă voiu
arăta. Pentru că cine iaste cel ce să va 19
judeca cu mine? Că acum voiu asurzi şi voiu
lipsi. Şi doao să-m isprăveşti, atuncea de 20
către faţa Ta nu mă voiu ascunde: Mîna de 21
către mine depărtează şi frica Ta să nu mă
îngrozească. Şi apoi vei chema, şi eu voiu 22
asculta Ţie. Au vei grăi, şi eu voiu da răs-
puns. Cîte sînt păcatele meale şi fără- 23
delegile meale? Învaţă-mă carele sînt.
Pentru căci de către mine ascunzi şi îmi pově- 24
ţeaşte împotrivnicul la Tine? Au ca de o 25
frunză ce se clăteaşte de vînt Te vei spăria sau

ca unii buruiane ce să porneaşte de vînt stai
26 împotriva mea? Căci ai scris preste mine
reale şi ai pus mie ale tinereaţelor greşale?
27 Ai pus dară mie piciorul întru oprealişte şi
mi-ai păzit toate faptele şi la rădăcinile picioa-
28 relor meale ai sosit, Carele mă vechesc
tocma ca un foale sau ca o haină mîncată de
molii.

CAP XIV

1 Pentru că pămenteanul născut de
muiare cu puţină viaţă şi plin de urgie
2 iaste, Sau ca o floare înflorind au
căzut şi au fugit ca o umbră şi nu va
3 sta. Au nu şi acestuia socoteală ai
făcut, şi pre acesta ai făcut ca să între cu jude-
4 cată înaintea Ta? Pentru că cine va fi curat
5 de smîrdă? Ce nu e nimene. Măcară şi o zi
de va fi viaţa lui pre pămînt, nenumărate-s
lunile lui lîngă dînsul, la vreame le-ai pus şi nu
6 va covîrşi. Depărteaze-Te de la dînsul,
pentru ca să să aşaze şi să binevoiască viaţa ca
7 şi năimitul. Pentru că iaste copaciului
nădeajdea că, de se va tăia, încă va înflori şi
8 tulpina lui nu va lipsi. Pentru că, de va
îmbătrîni în pămînt rădăcina lui şi în piatră se
9 va săvîrşi buciumul lui, De mirosirea apei
va odrăsli şi va face săcerătură ca şi un tînăr
10 răsad. Iară omul murind, s-au dus şi,
11 căzînd pămenteanul, nu mai iaste încă. Că
cu vreame să împuţinează marea, şi rîul, pus-
12 tiindu-se, s-au uscat. Şi omul,adormind, nu
se va mai scula, pînă unde ceriul nu se va mai
coase; şi nu se vor mai deştepta den somnul
13 lor. Pentru că măcară de m-ai fi păzit în iad
şi m-ai fi ascuns pre mine pînă Ţi s-ar fi poto-
lit mînia şi-m vei rîndui vreamea întru care
14 pomenirea mea vei face! Pentru că, de va
muri omul, va trăi săvîrşind zilele vieţii lui.
15 Îngădui-voiu pînă iarăş mă voiu face. Apoi
vei chema şi eu Ţie voiu asculta; şi faptele
16 mîinilor Tale nu le depărta. Şi ai numărat
deprinderile meale, şi nu Te va treace nemica
17 dentru păcatele meale. Şi ai pecetluit fără-
delegile meale întru pungă şi ai însemnat verice,
18 fără de voie,am ieşit den cale. Şi însă muntele
căzînd va cădea şi piatra vechi-se-va den locul
19 ei. Pietri au dumicat apele şi au închegat
apele ceale întinse ale lutului pămîntului. Şi
20 îngăduinţa omului ai pierdut. Împingînd
pre dînsul la săvîrşit, şi să duse; pus-ai
21 preste el faţa şi l-ai trimis. Şi
mulţi făcîndu-se fiii lui, nu ştie;
şi de se vor face puţini, nu-i
22 e în ştire; Fără de
numai trupul lui au
durut şi sufletul
lui au plîns".

CAP XV

Şi răspunzînd Elefaaz Themaniteanul, 1
zise: „Care e înţeleptul, răspunsul 2
va da duhul priceperii, şi au umplut
durearea pîntecelui, Mustrînd cu 3
cuvinte care nu se cuvin şi cu
cuvinte cu carele nu e niciun folos? Nu şi 4
tu ai depărtat frica şi ai săvîrşit cuvinte ca
aceastea înaintea Domnului? Vinovat cu 5
cuvintele rostului tău, nici ai ales cuvintele sil-
nicilor. Mustre-te gura ta, şi nu eu; şi 6
buzele tale să mărturisească asupra
ta. Pentru ce? Au dentîiu decît oamenii ai 7
născut? Au mai nainte de dobitoace te-ai
zămislit? Au rînduiala Domnului ai auzit, 8
au sfeatnic pre tine au trebuit Dumnezău şi la
tine au sosit înţelepciunea? Pentru că ce 9
ştii, care nu o ştim? Sau ce pricepi tu, carea nu
şi noi? Şi încă bătrîn, şi încă vechiu întru 10
noi, mai greu decît tată-tău cu zilele.
Dentru carele ai greşit, puţine ai bătut, mare 11
preste samă ai grăit. Ce au îndrăznit inima 12
ta sau ce au adus ochii tăi, Că mînia ai spart 13
înaintea Domnului şi ai scos den gură cuvinte
ca aceastea? Pentru că cine, fiind om, va fi 14
fără de prihană sau ca cînd va să fie direpţ cel
născut den muiare? Deaca asupra sfinţilor 15
nu creade, şi ceriul nu e curat înaintea
lui. Şi iaste urît şi necurat omul bînd 16
strîmbătăţi tocma cu băutura. Şi voiu 17
spune ţie, ascultă-mă! Cealea dară ce am
văzut voiu povesti ţie, Carele înţelepţii vor 18
grăi şi nu au ascuns părinţii lor. Numai 19
lor însuşi s-au dat pămîntul şi n-au venit de
alt neam preste ei. Toată viaţa celui necu- 20
rat cu grijă e, şi anii număraţ sînt daţ silnecu-
lui, Şi frica lui – întru urechile lui; cînd i să 21
pare că atuncea e în pace, va veni lui
peirea. Nu crează a să întoarce de la întu- 22
nearec. Pentru că s-au dat acum în mînile fie-
rului Şi s-au rînduit spre hrana brehnace- 23
lor. Şi văzu întru sine că rămîne întru
căđeare. Şi ziua acea întunecoasă pre el va
stîrvi, Şi nevoie şi necaz pre el va ţinea ca 24
un voivod stătătoriu înainte căzînd, Căci au 25
rîdicat mîna înaintea Domnului, şi înaintea lui
Dumnezău Atotţiitoriului au stătut împotrivă;
Şi alergă înaintea Lui cu sudalmă, întru grăsi- 26
mea umărului paveţii lui, Căci au acoperit 27
faţa lui cu seul şi au făcut răzor preste coapse.
Şi lauda lui – sudalma, Să mîie în cetăţi 28
pustii şi să între în case nelăcuite. Şi ceale ce
aceia au gătit, alţii vor căra. Nici nu se va 29
îmbogăţi, nici nu vor rămînea lui averile; nici
va pune pre pămînt umbră, Nici va scăpa 30
de întunearec. Stîlparea lui să o veştejască
vîntul şi să-i cază ei floarea! Nu crea- 31

ză că va răbda, pentru că deşarte se vor istovi
32 lui. Tăiarea lui mai nainte de ceas se va
33 strica şi tulpina lui nu va odrăsli. Şi să să culeagă ca o aguridă, mai nainte de vreame, şi
34 cază ca floarea maslinului. Pentru că mărturia necuratului – moartea, şi foc va arde
35 asupra caselor celor ce priimesc daruri. Şi în zgău va lua durori, şi se vor istovi lui deşarte, şi pîntecele lui va suferi vicleşug".

CAP XVI

1/2 Şi răspunzînd Iov, zise: „Auzit-am
ca aceastea multe; mîngîitori de reale
3 – toţi. Pentru căci? Au rînduială iaste graiurilor duhului? Sau ce va dodei pre tine, căci vei răspunde? Şi eu ca şi voi voiu grăi, de ar fi supus sufletul
4 vostru în locul cestuia al mieu. Şi apoi voiu sări întru voi cu graiuri şi voiu clăti asupra
5 voastră capul mieu. Şi fie vîrtute în rostul
6 mieu şi pornirea buzelor nu voiu pregeta. Că de voiu grăi, nu voiu durea rana; iară de voiu
7 şi tăcea, ce mai puţin mă voiu răni? Iară acum prea trudit m-au făcut, năuc, putred.
8 Şi Te-ai apucat de mine, Întru mărturie m-am făcut; şi să sculă întru mine minciuna
9 mea, în faţa mea au dat răspuns. Cu urgie isprăvindu-Ş, mă oborî, scîrşni asupra mea dinţii, săgeţile bîntuitoriului Lui pre mine
10 căzură. Cu ţaglele ochilor au sărit, cu ascuţit m-au lovit în genuche şi cu toţi odată foarte
11 au alergat asupra mea. Pentru că mă deade Domnul în mînile nedirepţilor şi spre cei
12 necuraţi mă aruncă. Fiind în pace, mă
13 răsipi; luîndu-mă de chică, mă zmulse, Puse-mă ca pre un strajnic. Încunjurară-mă cu fuştiuri, lovind în muşchii miei nemilostivindu-să, au vărsat la pămînt hiarea mea. Oborîră-mă stîrv preste stîrv, alergară către mine
14 cei ce putea. Sac cusură preste pialea mea,
15 şi tăria mea în pămînt să stinse. Pîntecele
16 mieu s-au opărit de plînsoare, şi preste geanele meale – umbră. Şi strîmb nemică nu
17 era în mînile meale, şi ruga mea – curată.
18 Şi, păminte, să nu acoperi preste sîngele trupului mieu, nici să fie loc strigării meale. Şi
19 acum, iată, în ceriuri mărturia mea, şi ştiutoriul mieu – întru înălţimi. Şi scoase ruga
20 mea către Domnul, şi înaintea Lui pică ochiul
21 mieu. Şi fie mustrare omului înaintea Domnului şi fiiului omului la aproapele lui!
22 Şi încă ani nenumăraţi au venit, şi pre calea carea nu mă voiu mai întoarce voiu mearge.

CAP XVII

1 Pieiu, cu duhul purtîndu-mă, şi mă
rog de îngropare, şi nu nemeresc.
2 Mă rog ostenind, şi ce voiu face? Şi mi-au furat mie averile striinii.
3 Cine iaste acesta? Cu mîna mea să să leage? Căci inema lor ai ascuns de minte, 4
pentru aceaea nu vei înălţa pre ei. Cu parte 5
de răutate va povesti, ochii pentru fii s-au topit. Şi m-ai pus de poveaste în limbi şi rîs 6
lor mă suiiu. Pentru că să orbiră de urgie 7
ochii miei, încunjuraiu-mă tare de către toţi. Minune cuprinse pre cei adevăraţ pentru 8
aceastea. Şi direptul preste cel fără de leage să să rădice. Şi să ţie credinciosul calea lui 9
şi cel curat la mînă ca să ia îndrăznire. Însă 10
nu, ce toţi vă răzimaţ; şi veniţ dară, căci să nu aflu întru voi adevăr. Zilele meale trecură 11
cu alergare şi să rupseră închieturile inemii meale. Noaptea întru zi am pus; lumina, 12
aproape de către faţa întunearecului. Că de 13
voiu îngădui, iadul – mie casa, şi întru negură aşternutu-mi-s-au aşternutul. Moartea am 14
chemat tată să-m fie; şi maică mie şi sor – putrezăciunea. Unde dară încă iaste mie 15
nădeajde? Au bunătăţile meale voiu vedea? Au cu mine la iad să vor pogorî? Au cu toate 16
odată întru ţărînă ne vom pogorî?"

CAP XVIII

Şi răspunzînd Valdat Safhiteul, zise: 1
„Pînă cînd nu vei înceta? Opreaşte, 2
pentru ca şi noi să grăim! Pentru 3
căci dară ca nişte dobitoce am tăcut înaintea ta? Trebuiaşte-ţ ţie urgia! 4
Pentru căci? De vei muri tu, nelăcuit va fi cel de supt ceriu? Au surpa-se-vor munţii den 5
temeaie? Şi lumina celor păgîni să va stinge şi nu se va istovi lor văpaia. Lumina 6
lui – întunearec, întru petreacere, şi sfeaşnicul preste dînsul să va stinge. Vîneaze cei 7
mai mici averile lui şi greşască svatul lui. Puie-se piciorul lui în laţ, în mreajă să 8
să încurce. Şi să vie preste dînsul laţuri; 9
întări-va preste el pre cei însătoşaţ. Şi să 10
ascunse în pămînt funea lui, şi cursa lui – pre cărări. Împrejur să piarză pre dînsul 11
durori, şi mulţ – prejur picioarele lui, ca să vie în foamete strimtă. Şi cădearea lui s-au 12
gătit minunată. Şi să mănînce lui ramurile 13
picioarelor. Şi va mînca ceale înfrumseţate ale lui moartea. Ca să ţie den petrea- 14
cerea lui vindecare şi să-l oprească pre el nevoie cu vină împărătească. Să lăcuiască 15
în cortul lui în noaptea lui, răsipi-se-vor ceale binecuvioase ale lui cu iarbă pucioasă. De- 16
desupt rădăcinele lui să vor usca şi deasupra va cădea secerişul lui. Pomenirea lui să 17
piară dupre pămînt şi va fi numele lui preste faţa cea mai den afară. Împingă-l pre el 18
den lumină la întunearec, şi den lume l-au mutat pre el. Nu va fi cunoscut întru noro- 19
dul lui, nici mîntuită întru cel de supt ceriu casa lui, ce întru ale lui vor trăi alţii. Preste 20
21

dînsul au suspinat cei de apoi, iară pre cei
22 dentîiu cuprinse-i minune. Aceastea-s
casele nedireptilor şi acesta e locul celora ce
nu ştiu pre Domnul".

CAP XIX

1/2 Şi răspunzînd Iov, zise: „Pînă cînd
trudit veţ face sufletul mieu şi mă veţ
surpa cu cuvinte? Cunoaşteţ numai
3 că Domnul m-au făcut aşa. Trăiţ
asupra mea, neruşinîndu-vă de mine
4 mă asupriţi. Şi dară, cu adevărat eu mă
înşălaiu şi lîngă mine mîne înşălăciunea, a
grăi cuvintele meale carele nu să cuveniia,
graiurile meale să înşală şi nu asupra vre-
5 mii. Lasă dară că asupra mea vă măriţ şi
6 mustraţ asupră-mi ocări; Cunoaşteţi dară
că Domnul iaste Cel ce au turburat, şi tăria
7 Lui preste mine înălţă. Iată, rîz, ocări nu
voiu grăi. Striga-voiu, şi necăire judecată nu
8 e. Împrejur sînt ziditu şi nu voiu treace;
9 preste faţa mea întunearec au pus. Şi mări-
rea de la mine au dezbrăcat şi luo cununa den
10 capul mieu. Rumpse-mă împrejur şi mă
11 duş. Şi tăie ca un copaciu nedeajdea mea. Şi
greu cu urgie mie au făcut şi mă socoti pre
12 mine ca pre un vrăjmaş. Şi totodată au
venit bîntuialele Lui preste mine, întru căile
13 meale m-au încunjurat cei şăzători. De la
mine fraţii miei s-au depărtat, cunoscut-au
14 pre cei striini decît pre mine. Şi priatenii
miei nemilostivi s-au făcut; nu s-au lipit lîngă
15 mine cei mai aproape de mine, Şi ceia ce
ştiia numele mieu m-au uitat. Vecinii casii şi
slujnicile meale, de alt neam eram înaintea
16 lor. Sluga mea am strigat, şi n-au ascultat,
17 şi rostul mieu să ruga. Şi rugam pre muia-
rea mea şi chemam linguşind pre fiii ţiitorilor
18 meale, Iară ei în veac m-au părăsit. Cînd mă
19 voiu scula, asupra mea grăiescu. Urîtu-m-au
ceia ce mă ştiia; pre carii dară îndrăgisem mă
20 asupriră. În pialea mea au putrezit cărnu-
rile meale, şi oasele meale în dinţi să ţin.
21 Miluiţi-mă, miluiţi-mă, o, priatenilor, pentru
că mîna Domnului iaste cea ce s-au atins de
22 mine! Şi pentru căce mă goniţi, ca şi Dom-
nul, şi de trupul mieu nu vă săturaţi?
23 Pentru că cine va da să să scrie graiurile
24 meale şi să să puie eale în carte în veac? Cu
condeiu de fier şi de plumbu sau în pietri ar
25 săpa? Pentru că ştiu că veacinicu iaste Cela
ce va a mă slobozi pre pămînt. Să va scula
26 pialea mea ce sufere aceastea. Pentru că de
la Domnul aceastea mi s-au săvîrşit, carele eu
27 mie mi le ştiu, Carele ochiul mieu le-au
văzut, şi nu altul. Şi toate mie mi s-au săvîrşit
28 în sîn. Iară de veţ grăi: 'Ce vom grăi
înaintea lui, şi rădăcina cuvîntului vom a-
fla întru el?'. Teameţi-va dară şi voi de 29
asupreală, pentru că mînie preste cei fără de
leage va veni şi atuncea vor conoaşte unde le
iaste lor avearea".

CAP XX

Şi răspunzînd Sofar Mineul, zise: 1
„Nu aşa gîndiiam să răspunzi tu 2
aceastea împotrivă, şi nu priceapeţi
mai multu decît şi eu. Învăţătura 3
ruşinii meale voiu auzi şi duh dentru
priceapere răspunde mie. Nu aceastea ai 4
conoscut de la aceasta, de cînd s-au pus om
preste pămînt? Şi veselia celor necuraţi – 5
cădeare minunată, şi veselia celor fără de
leage – cădeare şi pierzare, De să vor sui în 6
ceriu ale lui daruri şi jîrtva lui de nori să va
atinge. Pentru că, cînd i să pare că de acum 7
iaste întemeiat, atuncea desăvîrşit piare. Şi
ceia ce l-au ştiut pre el vor grăi: 'Unde ias-
te?' Ca un vis ce va zbura nu se va afla şi 8
zbură ca un năluc de noapte. Ochiul au tre- 9
cut cu vedearea, şi nu va mai adaoge, şi nu-l
va mai socoti pre el locul lui. Pre fiii lui să-i 10
piarză cei mai de jos şi mînile lui aţîţe dorori.
Oasele lor s-au împlut de tinereaţele lui, şi cu 11
dînsul preste ţărînă va dormi. De să va 12
îndulci în rostul lui răutatea, ascunde-va pre
ea supt limba lui. Şi nu se va îndura de 13
dînsa, şi nu va părăsi pre ea, şi va aduna pre
ea în mijlocul gîtlejului lui. Şi nu va putea 14
să-ş ajute lui; hiarea aspidei – în pîntecele
lui. Avuţie strîmbă adunîndu-se, să va obo- 15
rî den casa lui; trage-l-va pre el înger, Şi 16
mînia bălaurilor să-l sugă, şi-l ucigă pre el
limba şarpelui. Să nu vază mulgere de 17
dobitoace, nici păşunea mierii şi a untului.
În zadar şi în deşărt au ostenit pre avuţie 18
dentru care nu va gusta, ca o paporă nemeste-
cată, neînghiţită. Pentru că ale multora 19
putearnici case au sfărîmat, şi petreacerea au
jăfuit, şi n-au întăritu-o. Nu iaste lui mîn- 20
tuirea la avuţii, în pohta lui nu se va mîntui.
Nu iaste lăsare bucatelor lui, pentru aceaea nu 21
vor înflori lui bunătăţile. Şi cînd i să pare 22
că acum e plin, se va necăji şi toată nevoia
preste dînsul va veni. De iaste cumva să-ş 23
umple pîntecele lui, trimite-va preste el mînia
urgiei, să vie preste el durori. Şi să nu 24
scape den mîna ferului, să-l rănească pre el
arc de aramă. Şi să să petreacă pren gura 25
lui săgeată şi steale întru petreacerile lui să
umble. Preste el – frici; Şi tot întunearecul 26
la el să îngăduiască. Mînca-l-va pre dînsul foc
nears şi să-i chinuiască lui nemearnicul casa.
Şi să descopere ceriul nelegiuirile lui şi pămîntul 27
să să scoale preste el. Să tragă casa lui pierza- 28
rea la săvîrşit, ziua urgiei să vie preste el.

29 Aceasta e partea omului necurat de la Domnul
şi agonisita averilor lui de la Socotitoriu".

CAP XXI

1/2 Şi răspunzind Iov, zise: „Ascultaţ,
ascultaţi-m cuvintele, pentru ca să nu
fie mie de la voi această mîngîiare.
3 Rădicaţi-mă, şi eu voiu grăi,
şi apoi nu veţ batjocuri pre mine.
4 Pentru căce? Au a omului e mustrarea mea?
5 Au pentru ce nu mă voiu mînia? Căutînd la
mine, vă miraţi, mîna puind preste falcă.
6 Pentru că, de-m voiu şi aduce aminte, mă tur-
7 bur şi au durori peliţele meale. Pentru căci
necuraţii trăiesc, şi s-au vechit, şi cu avuţie?
8 Sămînţa lor – după suflet, şi feciorii lor –
9 înaintea ochilor. Casele lor sporesc, şi frică
necăiri şi biciu de la Domnul nu iaste preste
10 dînşii. Vaca lor n-au născut crud, şi scăpă
lor ceaea ce avea în pîntece şi n-au greşit.
11 Şi rămîn ca nişte oi veacinice, şi copiii lor pre
12 aproape joacă, Luînd canon şi copuz, şi să
13 veselesc cu glas de cîntare. Şi săvîrşiră
întru bunătăţi viaţa lor, şi în odihna iadului au
14 dormit. Şi zice Domnului: Depărtează-Te
15 de la mine! Căile Tale a le şti nu voiu! Ce e
destul ca să slujim Lui? Şi ce folos căci vom
16 timpina Lui?' Pentru că în mînile lor era
17 bune şi faptele necuraţilor nu le veade. Nu
însă, ce şi luminătoriul necredincioşilor se va
stinge şi va veni preste ei de tot surparea şi
18 chinuri pre ei vor ţinea de la urgie. Şi vor fi
ca nişte paie naintea vîntului sau ca nişte prah
19 pre carele au luat volbura. Să lipsască pre
fii averile lui? Va răsplăti cătră el şi va
20 cunoaşte? Vază ochii lui junghearea lui, şi de
21 la Domnul să nu se mîntuiască! Căci voia
lui e în casa lui împreună cu el? Şi numerele luni-
22 lor lui s-au împărţit. Care nu e Domnul
Cela ce învaţă priceaperi şi ştiinţă? Şi El pre
23 cei învăţaţi aleage. Acesta va muri în tăria
puterii lui, şi tot bine-pătimind şi bine-petre-
24 cînd, Şi ficaţii lui – plini de seu, şi măduha
25 lui se va vărsa. Şi cela moare de amărăciu-
26 nea sufletului, nemîncînd niciun bine. Şi
toţi odată pre pămînt dorm şi putreziciune
27 pre dînşii au acoperit. Deci ştiu pre voi că
28 cu îndrăznire vă aflaţ asupră-mi. Căci veţ
grăi: Unde e casa boiarinului? Şi unde iaste
acoperemîntul lăcaşurilor celor fără de cre-
29 dinţă? Întrebaţi pre cei ce merg pre lîngă
30 cale şi seamnele lor nu le va înstreina. Căci
la ziua peirii să uşureaze cel ficlean, la ziua
31 urgiei lui se va aduce. Cine va spune înain-
tea feaţii lui calea lui? Şi carea el au făcut, cine
32 va răsplăti lui? Încailea el la groapă s-au adus
33 şi preste mormînt au bdenuit. Să îndulciră lui
pietricealele pîrîului, şi după dînsul tot omul va
mearge, şi înaintea lui nenumăraţi. Şi cum 34
mă mîngîiaţi în deşert? Iară cum eu să mă
încetez preste voi nimică?"

CAP XXII

Şi răspunzînd Elefaz Themaniteanul, 1
zise: „Care e, nu Domnul iaste Cel 2
ce învaţă priceaperea şi ştiinţa?
Pentru căce grijă e Domnului, de tu 3
ai fost la lucruri fără prihană? Sau
folos, căci vei întinde calea ta? Sau băgîn- 4
du-te în samă, mustra-te-va şi va veni cu tine
la judecată? Care e, nu răutatea ta iaste 5
multă şi nenumărate-ţ sînt ţie păcatele? Şi 6
zălogiiai pre fraţii tăi în zadar şi îmbrăcămin-
tea celor goli luai. Nici cu apă pre cei setoş 7
ai adăpat, ce flămînzilor ai lipsit pîinea. Şi 8
ai lăudat unora feaţele şi ai lăcuit săracii pre
pămînt. Şi pre văduve le-ai trimis deşarte 9
şi pre surumani ai chinuit. Pentru aceaea 10
încunjuratu-te-au laţuri şi te-au sîrguit răz-
boiu minunat. Lumina ţie întunearec să 11
întîmplă; şi, adormind, apă te-au acoperit.
Au nu Cela ce lăcuiaşte în ceale nalte pri- 12
veaşte şi pre cei ce să purta cu semeţie i-au
smerit? Şi ziseş: 'Ce au conoscut Cel tare? 13
Au asupra negurii judecă? În nor e ascun- 14
derea Lui şi nu se va vedea; şi ocolul ceriului
mearge'. Au calea veacinică vei păzi, carea 15
o au călcat oameni [ne]direpţi, Carii s-au 16
luat fără de vreame? Rîu curătoriu iaste
temeiurile lor. Ceia ce zic: Domnul ce va 17
face noao? Sau ce va aduce noao Atotţiito-
riul?', Şi El au împlut casele lor de bună- 18
tăţi, şi 'Sfatul celor necuraţi – de la Mine
departe!' Văzînd, direpţii au rîs; şi cel fără 19
prihană batjocorit-au pre dînşii. De nu au 20
perit starea lor şi rămăşiţa lor o va mînca
foc. Şi te fă nesîlnic, de vei răbda. Şi după 21
aceaea, roada ta va fi întru bunătăţi. Şi 22
scoate den gura Lui mărturisire şi ia graiurile
Lui în inima ta! Iară de te vei întoarce şi vei 23
smeri pre tine înaintea Domnului, şi departe
ai făcut de la petreacerea ta pre cel nedirept.
Va pune preste lut în piatră şi ca piatra pîrîu- 24
lui Sofir. Fi-va dară ţie Cel întrutotţiitoriu 25
ajutoriu de cătră vrăjmaşi şi curat te va da, ca
argintul cel cu foc lămurit. După aceaea te 26
vei îndrăzni înaintea Domnului, căutînd la
ceriu lin. Şi rugîndu-te tu cătră El, va 27
asculta pre tine; şi va da ţie ca să-ţi dai
rugile. Şi va aşăza ţie petreacerea direptă- 28
ţii, şi pre căile tale fi-va lumină. Căci ai 29
smerit pre tine, şi va grăi: Semeţitu-s-au'; şi
pre cel gubav, cu ochii va mîntui. Izbăvi-va 30
pre cel nevinovat şi te mîntuiaşte, cu curate
mînile tale".

CAP XXIII

1/2 Şi răspunzînd Iov, zise: „Şi dară
ştiu că den mîna mea mustrarea mea
3 iaste şi mîna Lui grea să făcu preste
suspinul mieu. Cine oare ar şti că
aş afla pre Dînsul şi aş veni la săvîr-
4 şit? Zicere-aş şi mie – judecată, şi gura mea
5 voiu împlea de mustrări. Şi aş conoaşte
lucrurile carele îm va grăi, şi de aş simţi pre
6 cine-m va spune. Şi de va veni asupră-mi
cu multă vîrtute, şi apoi cu înfricoşarea nu-m
7 va isprăvi. Pentru că adevărul şi mustrarea
de la El iaste, şi să scoaţă la săvîrşit judecata
8 mea. Pentru că la ceale dentîiu voiu
mearge şi încă nu voiu mai fi; dară ceale de
9 apoi, ce ştiu? În stînga făcînd El, şi nu
m-am ţinut. Mă va cuprinde cu direapta, şi nu
10 voiu vedea. Pentru că ştiu acum calea mea,
11 alesu-m-au ca aurul. Şi voiu ieşi întru
poruncile Lui, pentru că căile Lui am păzit şi
12 nu mă voiu abate den poruncile Lui. Şi nu
mă voiu petreace, şi în sînul mieu am ascuns
13 graiurile Lui. Iară de au şi judecat El aşa,
cine iaste cela ce stă împotriva Lui? Pentru că
14 ce au vrut El, au şi făcut. Pentru aceaea
spre El am sîrguit. Şi dojenindu-mă, am avut
15 grijă de El spre aceasta. De către faţa Lui
să mă preasîrguiască, voiu socoti şi mă voiu
16 înfricoşa de către El. Şi Domnul au muiat
inima mea, şi Atotţiitoriul au sîrguit spre
17 mine. Pentru că n-am ştiut că-m va veni
mie întunearec, şi faţa mea o au acoperit
negură.

CAP XXIV

1 Şi pentru căce pre Domnul nu L-au
2 greşit ceasurile, Iară cei necredin-
cioşi hotarul au covîrşit, turma cu
3 păstoriul jăfuind? Asinul săracului
au luat şi vaca văduvei pre carea au
4 văduvit. Abătură pre cei neputincioş den
calea cea direaptă, şi cu totul s-au ascunsu cei
5 blînzi ai pămîntului. Şi să istoviră ca nişte
măgari în ţarină, (pentru mine) ieşind a lor
rînduială; să îndulci lor pîinea, la cei mai
6 tineri. Ţarină mai nainte de vreame,
nefiind a lor, au secerat. Şi cei neputincioşi
viile necuraţilor fără simbrie şi nemîncaţi au
7 lucrat. Şi pre mulţi goli au adormit fără de
haine, şi îmbrăcămintea sufletului lor au luat.
8 De către rîurile munţilor să umezescu, ne-
avînd ei acoperemînt, cu piatră s-au îmbrăcat.
9 Au hrăpit pre cel suruman de la ţîţă, şi pre cel
10 căzut l-au smerit. Şi pre cei goli au adormit
cu strîmbătate, şi pîinea celor flămînzi au luat.
11 În strimturi cu strîmbătate au pîndit, şi calea
12 direpţilor n-au ştiut. Carei den cetate şi
den casele lor s-au izgonit, şi sufletul pruncilor au suspinat tare, şi El pentru căce acestora socoteală n-au făcut? Pre pămînt fiind ei, şi 13
n-au cunoscut; şi calea direptăţii n-au fost ştiind, nice cărările lor au îmblat. Şi conos- 14
cînd lucrurile lor, au dat pre dînşii la întunearec; şi noaptea va fi ca un fur. Şi ochiul 15
preacurvariului au păzit întunearecul, zicînd: Nu mă va lua aminte mai nainte ochiul'; şi
ascundere feaţii au pus. Săpat-au întru- 16
ntunearec case; ziua au pecetluit pre sine, n-au conoscut lumină. Căce totodată dimi- 17
neaţa – lor umbră de moarte, căce va cunoaşte turburările umbrei morţii. Mai uşor iaste 18
preste faţa apei; bleasteme-se partea lor pre pămînt, şi să ivească oasele lor pre pămînt uscate. Şi brăţişorul săracului au jefuit. 19
După aceaea să pomeni lor păcatul, Şi ca o 20
ceaţă de roao nevăzută s-au făcut. Şi să să dea lui ceale ce au făcut, şi să să zdrobească tot cel nedirept,întocma cu lemnul nevindecat. Şi 21
cei stearpe bine nu i-au făcut, şi muiarea n-au miluit, Şi cu mînie au surpat pre cei nepu- 22
tincioş. Sculîndu-se dară, nu va creade asupra vieţii lui. Bolnăvind, nu nedej- 23
duiască să să însănătoşaze, ce va cădea cu boală, Pentru că pre mulţi au chinuit. Înăl- 24
ţarea lui să veşteji ca o verdeaţă la căldură sau ca un spic den paiu însuş fiind căzut. Iară 25
de nu, cine iaste cela ce zice că minciuni eu zic şi va pune întru nemică cuvintele meale?“

CAP XXV

1 Şi răspunzînd Valda Safhitul, zise:
2 „Ce e dară? Cuvînt înainte au frică de
la El, Cela ce face toată lumea cu cel
3 înalt? Pentru că au neştine va
socoti că va fi delungare la tîlhari? Şi
pre carii nu vor veni poruncile de la El?
4 Pentru că cum va fi direpţ pămînteanul înain-
tea Domnului? Sau cine ar curăţi pre sine,
5 cela ce e născut den muiare? De va porunci
lunei, nu va lumina; şi stealele nu-s curate
6 înaintea Lui. Şi lasă, omul iaste putrezi-
ciune şi fiiul omului, viarme!“

CAP XXVI

1/2 Şi răspunzînd Iov, zise: „Cui te ală-
turi, au cui vei să ajuţ care e? Au nu la
care iaste multă vîrtute şi la carele
3 braţul cel tare iaste? Cu cine te-ai
sfătuit împreună? Nu cu cela la carele
e toată înţelepciunea? Cui vei urma? Nu celuia
4 ce-i e putearea mai mare? Cui ai spus cuvin-
te? Şi suflarea ceaea ce iase den tine, a cui ias-
5 te? Au doară uriaş să vor apleca dedesuptul
6 apei şi vecinilor ei? Gol e iadul înaintea

7 Lui, şi nu iaste învălitură pierzării Lui. Întinzind criveţul preste nemică, spînzurînd
8 pămîntul preste nimică; Legînd apa întru norii Lui, şi n-au rîurat norul dedesuptul
9 Lui. Cela ce ţine obrazul scaunului, întin-
10 zînd preste el norul Lui. Porunca au golitu-o preste faţa apei pînă la săvîrşirea luminii cu
11 întunearecul. Şi stîlpii ceriului se-au întins
12 şi să minunară de certarea Lui. Cu vîrtutea au potolit marea, şi cu ştiinţa au aşternut chi-
13 tosul. Şi încuitorile ceriului temu-se de El, şi cu poruncă au omorît pre şarpele cel
14 viclean. Iată,aceastea-s părţile căii Lui şi pre umezala cuvîntului vom auzi întru El. Şi
tăria trăsnetului Lui, cine ştie cînd o va face?"

CAP XXVII

1 Şi încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
2 înainte: „Viu Dumnezău, Carele aşa m-au judecat şi Cel întrutotţiitoriu, Ce mi-au amărît sufletul mieu,
3 Aşa încă suflarea mea fiind înlăuntru şi Duhul dumnezăiesc, Cel ce să află mie în
4 nas, Ca să nu grăiască buzele meale fărădeleage, nici sufletul mieu va cerceta nedirep-
5 tăţi! Nu-m fie mie a răspunde pre voi drepţi, pînă cînd voiu muri, pentru că nu-m
6 voiu schimba nerăutatea mea. Şi la dreptate luînd aminte,însă nu mă împing înainte,
pentru că nu ştiu întru mine fără de cale a
7 face. Însă nu, ce fie vrăjmaşii miei ca surparea celor necredincioşi şi cei ce să rîdică
8 asupra mea,ca perirea celor fără de leage. Şi carea iaste nădeajdea celui necurat, căci lăcomeaşte nădejduind pre Domnul, oare mîntui-
9 se-va? Au ruga lui va asculta Dumnezău?
10 Sau venind lui nevoie, Au are vreo îndrăznire înaintea Lui? Sau ca cînd ar chema El, va
11 asculta lui? Ce dară voiu povesti voao ce iaste în mîna Domnului; ceale ce sînt la Atot-
12 ţiitoriul nu voiu minţi. Iată, toţi ştiţi că
13 deşarte întru deşarte puneţ. Aceasta e partea omului necredincios de la Domnul; şi agonisita silnicilor va veni de la Atotţiitoriul
14 preste ei. Iară de se vor face mulţi fiii lor, la jungheare vor fi. Iară de se vor şi îmbărbăta,
15 vor ceare. Iară ceia ce trăiesc lui cu moarte vor muri; şi văduvele lor nimenea nu le vor
16 milui. De va aduna ca pămîntul argintul şi
17 tocma cu lutul va găti aurul, Aceastea toate drepţii le vor cruţa şi banii lui cei adevăraţi
18 vor ţinea. Şi să istovi casa lui ca nişte molii şi ca nişte paianjin ceale ce au păzit.
19 Bogatul adormi-va şi nu va mai adaoge;
20 ochii lui au deşchis, şi nu iaste. Timpinară pre el ca apa durorile, şi cu noapte
21 l-au luat pre el negura. Şi-l va lua pre el arsura şi se va duce, şi-l va vîntura pre el
den locul lui. Şi va arunca preste el şi nu Se 22
va milostivi; den mîna Lui cu fuga va fugi.
Plesni-vor preste el mîinile lor şi va şuiera 23
pre el den locul lui.

CAP XXVIII

Pentru că iaste argintului loc de unde 1
să face şi locul aurului de unde să strecoară. Pentru că fierul den 2
pămînt să face şi arama ca piatra să
cioplească. Rînduială au pus întu- 3
nearecului şi tot săvîrşitul el îl socoteaşte cu amăruntul. Piatră, întunearec şi umbra morţii
– Rumperea pîrîului e den năsip. Iară cei ce 4
uitară calea cea direaptă slăbiră dentru păminteani. S-au clătit pămîntul, dentr- 5
însul va ieşi pîine, dedesupt el s-au întors ca
focul. Locul samfirului – pietrile lui; şi lutul 6
– aurului lui. Calea, nu o au cunoscut pre 7
ea pasăre, şi n-au căutat pre ea ochiu de brehnace. Şi n-au călcat pre el fiii mîndrilor, n-au 8
trecut preste dînsul leul. Întru cea colţo- 9
roasă au întins mîna lui şi strică dezrădăcinînd munţii. Gropilele apelor, vizuniile şi 10
ţărmurile rîurilor au rupt şi tot cinstit au văzut
ochiul mieu. Şi adîncurile rîurilor au aco- 11
perit şi arătă a lui puteare la lumină. Şi 12
înţelepciunea de unde s-au aflat? Şi care e
locul ştiinţii? N-au văzut pemintean calea 13
ei, nici s-au aflat întru oameni. Bezna zise: 14
Nu iaste întru mine!' Şi marea zise: 'Nu iaste
împreună cu mine!' Nu va da încuiare 15
pentru dînsa şi nu va sta argint schimbarea
ei. Şi nu se va ţinea cu aurul lui Sofir, cu 16
onix cinstit şi samfir. Nu să va potrivi cu ea 17
aurul şi stecla, şi schimbarea ei – vase de
aur. Ceale nalte şi gavis nu să vor pomeni, 18
şi trage înţelepciunea decît ceale mai denlăuntru. Nu se va potrivi cu ea piatra topa- 19
zion a arăpimei, cu aur curat nu se va ţinea
împreună. Şi învăţătura de unde s-au 20
aflat? Şi care iaste locul priceaperei? Uită 21
pre tot omul şi de cătră pasările ceriului să
ascunse. Pierzarea şi moartea ziseră: Şi 22
am auzit a ei cinste'. Dumnezău bine au 23
întărit ei calea, şi El ştie locul ei. Pentru că 24
El pre tot cel de supt ceriu veade, Ştiind ceale 25
de pe pămînt toate carele au făcut: a vînturilor
cumpănă, Ale apei măsuri. Cînd au făcut aşa. 26
văzînd au numărat, şi calea – întru scuturare de
glas. Atuncea au văzut pre ea şi au tîlcuit 27
pre ea, gătind au urmat. Şi zise 28
omului: Iată, cinstea dumnezăiască iaste înţelepciunea,
iară a să feri de
reale iaste
ştiinţa!'"

A lui Iov cătră priatini voroavă, a 11.

CAP XXIX

1 Şi încă adăogînd, Iov zise cu cuvînt-
2 înainte: „Cine m-ar pune pre lună
înaintea zilelor cărora Dumnezău
3 m-au păzit, Ca cînd luciia lumină-
toriul Lui preste capul mieu, cînd cu
4 lumina Lui mergeam la întunearec, Cînd
eram den destul cu căi, cînd Dumnezău soco-
5 teală făcea casei meale, Cînd eram avut
foarte, şi împrejurul mieu – copiii miei,
6 Cînd să vărsa căile meale cu unt şi munţii miei
7 să vărsa cu lapte, Cînd ieşiiam mînecînd la
8 cetate şi în uliţă mi se punea mie jăţiul? Vă-
zîndu-mă, tinerii s-au ascuns, iară bătrînii toţi
9 au stătut. Şi boiarii au încetat a grăi, deage-
10 tul puind preste gură. Şi cei ce au auzit
m-au fericit, şi limba lor cu gîtlejul lor s-au
11 lipit. Căci ureachea au auzit, şi m-au feri-
12 cit; şi ochiul, văzîndu-mă, s-au abătut. Pentru
că am mîntuit pre sărac den mîna silnicului, şi
surumanului căruia nu era ajutoriu am
13 ajutat. Blagoslovenia celui pierdut preste
mine să vie, şi rostul văduvei m-au blagoslo-
14 vit. Şi cu direptatea mă îmbrăcam, şi mă
învăliiam cu judecata, întocma cu veşmîn-
15 tul. Ochiu eram orbilor şi picior şchiopi-
16 lor. Eu eram părinte celor neputincioşi, şi
17 judecata carea n-am ştiutu-o am cercat. Şi
am zdrobit măsealele nedirepţilor, den mijlo-
18 cul dinţilor lor jăfuirea am scos. Şi ziş:
'Vîrsta mea va îmbătrîni, ca un bucium de
19 finic multă vreame voiu trăi. Rădăcina mea
s-au deşchis pre apă, şi roao va mînea în sece-
20 rişul mieu. Slava mea e noao cu mine, şi
21 arcul mieu în mîna lui mearge'. De mine
auzind, au luat aminte; şi au tăcut preste sfa-
22 tul mieu. Preste ale meale cuvinte n-au
adaos, şi veaseli să făcea cînd lor grăiiam.
23 Ca un pămînt însetoşat aşteptînd ploaia, aşa
24 aceştea pre graiul mieu. De voiu rîde către
ei, nu vor creade; şi lumina obrazului mieu nu
25 cădea. Ales-am calea lor şi am stătut boia-
rin; şi lăcuiam ca un împărat întru tîlhari, în
ce chip pre cei smeriţ mîngîiam.

CAP XXX

1 Iară acum mă batjocurieră cei mai
mici, acum mă dojănesc întru parte
cărora defăimam părinţii lor, pre
carii n-am socotit vreadnici cîinilor
2 dobitoacelor meale. Şi încă tăria
mînilor lor – pentru ce mie? Întru ei peri
3 săvîrşirea, Cu lipsă şi cu foamete trăgîn-
du-mă. Cei ce fugiia fără de apă ieri –
4 necaz şi chinuire; Cei ce încunjură fără
foamete preste răsunătoriu şi ceia ce fără
5 flămînzie sînt ale lor bucate, Şi ne-
cinstiţi şi defăimaţi, lipsiţi de tot binele, carii
şi rădăcinele leamnelor mesteca, de foamete
mare; sculatu-s-au asupră-mi furi, Cărora 6
casele lor era gauri de pietri. Şi în mijlocul 7
celor cu glas bun vor striga carii supt uscă-
ciuni sălbatece petrecea, Fiii celor fără 8
minte şi numele celor necinstiţi şi cinste
stinsă de pre pămînt. Iară acum copuz sînt 9
eu lor şi de poveaste mă au. Şi mă urîră, 10
depărtîndu-să departe, şi de către faţa mea nu
scumpiră scuipitul. Pentru că deşchizînd 11
tulba lui m-au chinuit, şi frîu feaţii meale au
trimis. Spre odrasla cea despre direapta 12
s-au rîdicat, piciorul lui au întins şi au făcut
cale preste mine cărările peirei lor. Bătu- 13
tu-s-au cărările meale, pentru că m-au dez-
brăcat de veşmîntul mieu. Cu săgeţile lui 14
m-au împroşcat, şi face cu mine cum îi iaste
voia, întru dureri m-am frămîntat. Întorcu- 15
mi-să durorile, dusu-mi-s-au nădeajdea ca un
vînt, şi ca un nor mîntuirea mea. Şi acum 16
preste mine se va vărsa sufletul mieu, şi mă
ţin pre mine, zilele durorilor. Şi cu noaptea 17
oasele meale s-au ars, şi vinele meale s-au
dezlegat. Cu multă vîrtute s-au apucat de 18
veşmîntul mieu, ca gulerul cămăşii meale
m-au cuprins pre mine. Şi mă socoteşti pre 19
mine întocma cu lutul, în pămînt şi în cenuşe –
partea mea. Şi am strigat către Tine, şi nu 20
mă asculţi; stătut-au şi m-au socotit. Şi s-au 21
suit preste mine, fără de milostivire, cu mînă
tare m-ai bătut. Şi m-ai rînduit pre mine 22
întru durori, şi m-ai lepădat de la mîntui-
re. Pentru că ştiu că moartea mă surpă, 23
căci casa a tot pămînteanul pămîntul iaste.
Pentru că macară de aş putea pre mine să mă 24
omor sau să mă rog altuia şi-m va face mie
aceasta. Şi eu preste tot neputinciosul am 25
plîns, suspinat-am văzînd om în nevoie. Şi 26
eu aşteptînd bunătăţi, iată, mi-au sosit mai
mult zile de răutăţi. Inima mea s-au fier- 27
bîntat şi nu va tăcea, apucatu-m-au zile de
sărăcie. Suspinînd, am mers fără de mînie, 28
şi am stătut întru adunare strigînd. Şi frate 29
m-am făcut sirinilor şi priaten struţilor. Şi 30
pialea mea s-au ucis tare, şi oasele meale să
ojogiră de arsură. Şi ieşi spre jale copuzul 31
mieu, şi cîntarea mea – mie spre plîngere.

CAP XXXI

Făgăduinţă am pus ochilor miei şi nu 1
voiu priceape spre ficioară. Şi ce 2
au împărţit Dumnezău de sus şi moş-
tenirea celui destul den ceale nal-
te? Vai, peire – celui strîmbu şi 3
înstriinare celor ce fac fărădeleagea! Au nu 4
El va vedea calea mea şi toate cărările meale

5 va număra? Iară de aş fi mers cu batjocoritorii şi de ar fi sîrguit piciorul mieu la vicle-
6 şug, Pentru că stau cu cumpănă direaptă,
7 văzut-au Domnul nerăutatea mea. De s-au abătut piciorul mieu den cale şi de au urmat cu ochiul inima mea şi de m-am atins cu mînile
8 meale de daruri, Să mi să samene dară, şi alţii să mănînce, şi fără de rădăcină să mă fac
9 pre pămînt. Sau de au şi urmat inima mea la muiarea altui om sau de am şi pîndit la uşăle
10 ei, Să placă dară şi muiarea mea altui bărbat, iară pruncii mei să să smerească.
11 Pentru că mînia urgiei neoprită e a pîngări a
12 omului fămeaie. Pentru că foc iaste arzătoriu preste toate zilele şi, la carele va veni, den
13 rădăcină l-au pierdut. Sau de am defăimat judecata slugii meale sau a slujnicii, judecîn-
14 du-se ei cătră mine, Pentru că ce voiu face de-m va face cercetare Domnul?Iară de va fi
15 şi socoteală, ce răspunsu voiu face? Care e? Au nu precum şi eu am fost în pîntece,şi aceia au fost? Şi ne-am făcut întru acesta pîn-
16 tece. Şi cei neputincioşi treaba carea odinioară avea n-au greşit, şi ochiul văduvei
17 n-am topit. Şi de am mîncat pîinea mea sîngur şi n-am dat şi celui sărac dentr-însa;
18 Căce den tinereaţele meale hrăniiam ca un părinte, şi den zgăul maicii meale am povă-
19 ţit. Sau de am trecut pre cel golu perind şi
20 nu l-am îmbrăcat, Şi cei neputincioşi de nu m-au binecuvîntat, şi de tunderea mieilor
21 miei s-au încălzit umerile lor; De am rădicat asupra săracului mîna, nedejduind căce
22 mult ajotoriu mie îm iaste, Să să desparţă dară umărul mieu dentru închietură şi braţul
23 mieu den cot Să să zdrobească; pentru că frica Domnului m-au ţinut pre mine şi de luarea Lui nu voiu suferi. De am pus aurul
24 putearea mea sau de am nedejduit la piatră
25 scumpă, Sau de m-am veselit făcîndu-mi-să avuţie multă, sau de am pus mîna mea pre cei
26 nenumăraţi; Sau nu vedeam soarele ce luminează că să lipseaşte şi luna stricîndu-se?
27 Pentru că nu iaste pre dînşii. Şi de s-au înşălat pre ascunsu inima mea şi de am pus mîna mea preste rostul mieu şi am săru-
28 tat, Şi aceasta poate să fie fărădeleagea mea cea mai mare, de se va socoti, căce am
29 minţit înaintea Domnului celui Înalt. Şi de m-am veselit preste cădearea nepriatinilor
30 miei, şi zise inima mea: Bine, să auză dară ureachea mea blăstemul mieu şi să mă fac dară poveaste, de cătră norodul mieu chinuindu-mă'.
31 Şi de au zis de multe ori slujnicile meale: Cine ne-ar da noao den cărnurile lui să ne sătu-
32 răm?' Fiind eu foarte bun, şi afară nu mînea
33 striin, şi uşa mea la tot cel ce veniia să deşchidea. Şi de am greşit fără de voie, am ascuns
34 păcatul mieu, Că nu m-am înfruntat de multă mulţimea gloatei, ca să nu mărturisesc
35 înaintea lor, Şi de am lăsat pre cel neputincios să iasă den uşa mea cu sînul deşert, (de
36 nu mă temeam), Cine va da pre cel ce va auzi pre mine? Şi mîna Domnului mieu, de nu mă vream teame? Şi scrisoarea carea aveam asupra cuiva, pre umere puind cunună, o
37 vream ceti; Şi de nu o spărgeam şi o dam,
38 nemică luînd de la datornic; De au suspinat pămîntul vreodinioară asupră-mi sau de au
39 plînsu rozoarele lui toate odată, Sau de am mîncat vîrtutea lui sîngur, fără de preţu, sau şi luînd sufletul domnului pămîntului am întris-
40 tat, Pentru grîu dară să-m iasă urzică şi pentru orzu, rug!" Şi tăcu Iov cu graiurele.

CAP XXXII

1 Şi încetară şi cei trei priateni ai lui încă a mai grăi împotriva lui Iov, pentru că
2 era Iov direpţ înaintea lor. Şi să mînie Elius al lui Varahiil Vuzeanul, den rudenia lui Ram, al ţării Afsitidii. Şi să mînie pre Iov foarte, pentru căce dove-
3 diia pre sine direpţ înaintea Domnului. Şi asupra celor trei priatini să mînie foarte, pentru căce n-au putut să răspunză împotrivă-graiuri lui Iov, şi-l pusără pre dînsul a fi
4 necredincios. Şi Elius îngădui a da răspunsu lui Iov, căce mai bătrîni decît el sînt ei
5 cu zilele. Şi văzu Elius că nu iaste răspunsu în rostul celor trei oameni şi să mînie cu urgia lui. **(Al lui Eliu cătră priateni şi cătră Iov împotrivă-răspuns).** Şi răspunzînd Elius al
6 lui Varahiil Vuziteanul, zise: „Mai tînăr sînt cu anii, iară voi sînteţ mai bătrîni. Pentru aceaea am tăcut, temîndu-mă ca voao să vă
7 povestesc a mea ştiinţă. Şi am zis că: Nu iaste vreamea ceaea ce grăiaşte şi, în mulţi
8 ani, ei ştiu învăţătura. Ce duh iaste întru cei pămenteani, şi suflarea Atotţiitoriului
9 iaste ceaea ce învaţă. Nu cei cu ani mulţ sînt cei înţelepţi, nici cei bătrîni ştiu judeca-
10 ta. Pentru aceaea ziş: Ascultaţi-mă, şi voiu povesti voao ceale ce ştiu. Băgaţ în urechi graiurile meale, pentru că voiu grăi, voi ascultînd.
11 Iată, am auzit cuvintele voastre, băgat-am în urechi pînă la priceaperea voas-
12 tră, Pînă unde veţ cerca cuvintele şi pînă la voi voiu priceape. Şi iată, nu era lui Iov mustrîndu-l, răspunzînd graiurile lui, dentru
13 voi, Pentru ca să nu ziceţ: 'Aflat-am înţelepciunea Domnului adăogîndu-ne'. Şi la
14 om v-aţ întors a grăi cuvinte ca aceas-

15 tea. – S-au spămîntat, n-au mai răspuns
16 încă, au vechit dentr-înşii cuvintele, Răb-
dat-am, căci nu am grăit; căci au stătut şi n-au
17 răspuns. Căci voiu răspunde şi eu o parte –."
Şi răspunzînd Elius, zice: „Iarăş voiu grăi,
18 Pentru că plin sînt de cuvinte, pentru că mă
19 piarde pre mine duhul pîntecelui. Şi pînte-
cele mieu, ca un foale de must ce fiarbe iaste
legat, sau ca un foi spartă al unui
20 faur. Grăi-voiu, pentru ca să mă odihnesc
21 deşchizînd buzele. Pentru că de om nu mă
voiu ruşina, şi încă nici de pămintean nu-m va
22 fi greaţă. Pentru că nu ştiu a lăuda faţă.
Iară de nu, şi pre mine moliile mă vor mînca.

CAP XXXIII

1 Şi nu aşa, ce ascultă, Iov, cuvintele
meale şi graiul mieu bagă în urechi!
2 Pentru că, iată, am deşchis gura mea
şi au grăit limba mea întru gîtlejul
3 mieu. Curată mie inema cu graiu-
rile, şi priceaperea buzelor meale curate va
4 gîndi. Duhul cel dumnezeiesc iaste Cel ce
m-au făcut pre mine şi suflarea Atoţţiitoriului
5 iaste ceaea ce mă învaţă pre mine. De poţi,
dă-m răspuns mie către aceastea. Îngă-
duiaşte, stăi către mine şi eu către tine.
6 Den tină te-ai întregit tu, ca şi eu; dentru
7 aceastaş ne-am săvîrşit. Nu frica mea te va
struncina, nici mîna mea grea va fi preste
8 tine. Ce numai ai zis întru urechile meale,
glasul cuvintelor tale am auzit. Pentru căci
9 zici: Curat sînt, nefiind greşit; şi fără hulă
10 eram, n-am nelegiuit, Şi hulă asupra mea
au aflat, şi mă socoteaşte ca pre un vrăj-
11 maş, Şi au pus în lemnul mieu piciorul tău
12 şi au păzit toate căile meale!' Pentru că,
cum zici: Direpţ sînt, şi nu m-au ascultat'?
Pentru că veacinic iaste Cel deasupra pămîn-
13 teanilor, Şi zici: Pentru căci direptăţii
meale n-au ascultat mie tot cuvîntul?'
14 Pentru că grăind o dată Domnul, iară a doao-
15 ră iaste vis, Au întru cugetare de noapte,
sau ca cînd cade groaznică frică preste
16 oameni, preste adormituri pre pat. Atun-
cea descopere mintea omului în chipuri de
frică, cu unele ca aceastea pre ei au înfrico-
17 şat, Să întoarcă om de la strîmbătate şi tru-
18 pul lui de la căderea au mîntuit. Şi nu s-au
îndurat sufletul lui de la moarte şi ca să nu
19 cază el în războiu. Şi iarăş mustră pre el
întru boală pre pat, şi mulţimea oaselor lui au
20 amorţit, Şi toată mîncarea grîului nu va
putea să-i priimască, şi sufletul lui mîncare
21 pohteaşte, Pînă unde i să vor putrezi lui
22 peliţele şi va dovedi oasele lui deşarte, Şi
să apropie la moarte sufletul lui şi viaţa lui în iad.
De vor fi 1000 de îngeri purtători de moarte, 23
unul dentru dînşii nu-l va răni pre el, de va
gîndi cu inema să să întoarcă către Domnul; şi
va povesti omului hula lui şi fărădelegea lui va
arăta. Opri-l-va ca să nu cază el la moarte 24
şi va întineri lui trupul ca unsoarea pre
păreate şi oasele lui le va împlea de mădu-
hă. Şi va muia lui peliţele ca unui prunc şi-l 25
va aşăza pre el îmbărbătîndu-să întru oameni.
Şi rugîndu-se către Domnul, şi priimite 26
lui vor fi şi va întra cu faţă lină; cu mărturisire
va da oamenilor direptate. Şi apoi atuncea 27
să va huli omul însuş, luiş zicînd: Ca ce feal
făceam! Şi nu cu vreadnice m-au certat de
carele am greşit! Mîntuiaşte sufletul mieu, 28
ca să nu viu la peire, şi viaţa mea lumină va
vedea'. Iată, aceastea toate le lucrează Cel 29
tare, căi trei, cu omul. Ce mîntui sufletul 30
mieu den moarte, pentru că viaţa mea întru
lumină va lăuda pre El. Bagă în urechi, Iov, şi 31
ascultă-mă! Amuţeaşte, şi eu voiu grăi. De 32
sînt ţie cuvinte, răspunde mie! Grăiaşte,
pentru că voiu să te îndireptezi tu! Iară de 33
nu, tu ascultă-mă: Asurzeaşte, şi te voiu
învăţa înţelepciunea!"

CAP XXXIV

Şi răspunzînd Elius, zise: „Asculta- 1/2
ţî-mă, înţelepţilor, ştiind a lua
aminte mînile, Căci ureachea cu- 3
vinte ispiteaşte, şi gîtlejul gustă mîn-
care. Judecată să luăm noao, să 4
cunoaştem în mijlocul nostru ce iaste bun.
Căci au zis Iov: Direpţ sînt, Domnul mi-au 5
mîntuit judecata; Şi au mulţit cu judecata 6
mea, sîlnică e săgeata mea fără de strîmbăta-
te!' Cine e om ca Iov? Bînd batjocură ca 7
apa, Nepăcătuind, nici păgînind, nici întru 8
tot împreunîndu-se cu cei ce fac ceale fără de
leage, ca să meargă cu cei fără de credinţă.
Pentru că să nu zici că: Nu va fi socotinţa 9
omului!' Şi socoteala lui – de la Domnul.
Pentru aceaea, cei priceput la inemă, asculta- 10
ţî-mă: Să nu-m fie mie înaintea Domnului a
păgîni şi înaintea Atoţţiitoriului a turbura cel
direpţ, Ce dă omului după cum face fieşte- 11
carele dentru ei şi în cărarea omului afla-va
pre el. Socoteşti dară pre Domnul fără de 12
cale a face? Sau Cel întrutoţţiitoriu va
turbura judecata, Cela ce au făcut pămîntul?
Şi cine iaste Cel ce face pre cel de supt ceriu şi 13
ceale ce-s într-însul toate? Că de va vrea 14
să oprească şi duhul lîngă El să socotească,
Muri-va tot trupul deodată, pentru că 15
tot pămînteanul la pămînt va mearge, de unde
s-au şi zidit. Iară de nu pricepi, ascultă 16

aceastea, bagă în urechi glasul cuvintelor!
17 Vez tu pre cel ce face fărădeleage, şi pre Cel
ce piarde pre cei răi fiind veacinic direpţ.
18 Necredincios, Cela ce zice împăratului: Fără-
leage faci!' {şi} Prea necredincios!' boiari-
19 lor; Carele nu S-au ruşinat de cătră faţa
celui cinstit, nici ştie cinste a pune celor bogaţ,
20 să să laude feaţele lor? Şi deşarte lor să vor
istovi a striga şi a să ruga omului, pentru că s-au
purtat fără de leage, încuindu-se cei fără de
21 putinţă. Pentru că El văzătoriu iaste fapte-
lor oamenilor şi niciuna Îl uită pre El de cîte
22 fac, Nici iaste loc a să ascunde cei ce fac
23 ceale fără de leage. Căci nu preste om va
pune încă, pentru că Domnul preste toţi pri-
24 veaşte, Cela ce priceape ceale nepricepute,
slăvite şi minunate, cărora nu iaste
25 număr, Cela ce cunoaşte lucrurile lor, şi va
26 întoarce noaptea, şi să vor smeri; Şi au
stins pre cei necuraţ, şi văzuţ sînt înaintea
27 Lui Căci s-au abătut den leagea lui Dum-
nezeu şi direptăţile Lui nu le-au cunoscut,
28 Ca să aducă preste El strigarea de sărac; şi
29 strigarea săracilor va auzi, Şi El linişte va
da. Şi cine va vinui şi va ascunde faţa şi cine-L
va vedea pre El? Şi asupra limbii şi asupra
30 omului deodată Împărăţind om făţarnic de
31 cătră greutatea norodului, Căci cătră cel
tare, cela ce zice: Luat-am, nu voiu zăloji!
32 Fără de mine voiu vedea. Tu îm arată: de am
33 făcut strîmbătate, nu voiu adaoge', Nu de la
tine să o plăteşti pre dînsa? Căci tu o vei
împinge? Că tu o vei aleage, şi nu eu? Şi ce ai
34 conoscut? Grăiaşte! Pentru aceaea înţelep-
ţii la inimă vor grăi aceastea şi omul înţelept
35 mi-au ascultat cuvîntul. Şi Iov nu întru pri-
ceapere au grăit, şi graiurile lui nu-s în ştiin-
36 ţă. Însă nu, ce te învaţă, Iov, să nu dai încă
37 răspunsul ca şi cei fără de minte, Pentru ca
să nu adaogem preste păcatele noastre, şi
fărădeleage preste noi se va socoti, multe
grăind graiuri înaintea Domnului".

CAP XXXV

1/2 Şi răspunzînd încă Elius, zise: „Ce
aceasta ai socotit întru judecată? Tu
cine eşti? Căci ai zis: Direpţ sînt
3 înaintea Domnului'? Sau vei grăi:
4 Ce voiu face, greşînd?' Şi eu îţ
voiu da ţie răspuns şi la cîte trei priatinii
5 tăi. Priveaşte la ceriu şi vezi, şi socoteaşte
6 norii cum sînt sus de la tine. De ai greşit, ce
vei face? Iară de şi multe ai nelegiuit, ce poţi
7 să faci? De vreame dară ce eşti direpţ, ce
8 vei da Lui? Sau ce den mîna ta va lua? La
omul ce e aseamene ţie – necurăţia ta; şi la
9 fiiul omului – direptatea ta. De cătră
mulţime asuprindu-se, vor striga; vor
ţipa den braţul multora. Şi n-au zis: Unde 10
iaste Dumnezău, Cela ce m-au făcut, Cela ce
rînduiaşte păzile de noapte, Cela ce mă 11
hotăraşte de cătră dobitoacele pămîntului şi
de cătră pasările ceriului?' Acolo vor 12
striga, însă nu vor auzi, de sudalma celor
răi. Pentru că ceale fără de cale a vedea nu 13
va Domnul. Pentru că Acela Atotţiitoriul
văzătoriu iaste celor ce săvîrşesc fărădelegile,
şi mă va mîntui. Şi te judecă înaintea Lui, 14
de poţi pre El să-L lauzi, cum iaste şi acum,
Pentru că Nu iaste socotind urgia Lui, n-au 15
cunoscut la greşale foarte'. Şi Iov în 16
deşărt deşchide gura lui, cu neconoştinţa
cuvinte îngreuiază".

A lui Eliu voroavă a cincea

CAP XXXVI

Şi adăogînd Eliu încă, zice: „Îngă- 1/2
duiaşte-mă puţinel încă, pentru ca să
te învăţ, pentru că mai iaste la mine
cuvînt. Luînd ştiinţa mea mică, şi 3
cu faptele meale direapte voiu grăi cu
adevărat. Şi nu strîmbe graiuri cu strîmbă- 4
tate vei priceape. Şi să ştii că Domnul nu 5
va izgoni pre cel fără de răutate. Tare e cu vîr-
tute, Însă inimile necredincioşilor nu va 6
învia şi judecăţile săracilor le va da. Nu va 7
lua de la cel direpţ ochii Lui, şi cu împăraţi în
scaun va pune pre dînşii întru biruinţă; şi se
va înălţa, Şi cei băgaţi în cătuşi se vor opri 8
cu fune de sărăcie. Şi va povesti lor 9
faptele lor şi greşalele lor, căci se vor
întări. Ce celui direpţ va asculta, şi zise 10
că se vor întoarce de cătră strîmbătate.
De vor asculta şi vor sluji, vor isprăvi zilele 11
lor spre bunătăţi şi anii lor spre fapte bune.
Iară pre cei necredincioşi nu-i mîntuiaşte, 12
nevrînd ei să ştie pre Domnul, Şi pentru 13
căci, învăţîndu-se, neascultă{toj}ri era. Şi
cei făţarnici la inimă rîndui-vor mînia, nu vor
striga, căci au legat pre ei. Să moară dară la 14
tinereaţe sufletul lor, iară viaţa lor rănindu-se
de îngeri, Căci au necăjit pre cel slab şi 15
neputincios. Şi judecata celor blînzi va rîn-
dui. Şi încă te-au înşălat pre tine den rostul 16
vrăjmaşului. Beznă, vărsare – dedesuptul ei,
şi să pogorî masa ta plină de grăsime. Şi 17
judecata de cătră cei direpţi nu o va lipsi, şi
mînia preste cei necredincioşi va fi, pentru
necurăţia darurilor care priimiia pre strîmbă-
tăţi. Să nu te abată de bunăvoie mintea 18
De la rugă, la nevoie fiind cei neputincioşi; şi 19
pre toţi ceia ce au puteare Să nu tragi 20
noaptea ca să suie alţii pentru dînşii, Ce 21
păzeaşte să nu faci fără de cale, pentru că dentru
aceastea vei scoate den sărăcie. Iată, Cel ta- 22

re va întări cu vîrtutea Lui, pentru că cine
23 iaste ca El silnic? Şi cine iaste cel ce cerce-
tează ale Lui lucruri? Sau cine e cela ce au zis:
24 Făcut-au strîmbătate!'? Adu-ţi aminte că
mari sînt lucrurile Lui, dentru carele au stăpî-
25 nit oamenii. Tot omul au văzut întru sine,
26 cîţi păminteani sînt răniţi. Iată, Cel tare e
mult, şi nu vom conoaşte numărul anilor Lui,
27 şi nesăvîrşit! Şi numărate-I sînt Lui picătu-
rile ploii, şi se vor vărsa preste ploaie în
28 nor. Curge-vor vechituri, şi umbri nori
preste nepovestiţi păminteani; (vreame au
pus) dobitoacelor, şi ştiu rînduiala zăcerii.
Întru toate aceastea nu s-au cercetat ţie cuge-
tul, nice să premeneaşte inima ta de trup?
29 Şi de vei priceape întinderea norului, tocmi-
30 rea cortului Lui, Iată, întinde preste el
rază; şi înrădăcinările mării au acoperit.
31 Pentru că prentr-înşii va judeca noroadele,
32 da-va hrană celui ce poate. Preste mîini au
33 acoperit lumină Şi au poruncit pentru ea
întru cel ce timpină. Povesti-va pentru dîn-
sul priatenului lui; agonesite şi pentru
strîmbătate.

CAP XXXVII

1 Şi de aceasta s-au scuturat inima mea
2 şi au cursu den locul ei. Ascultă
auz întru urgia mîniei Domnului, şi
cercetare den rostul Lui va ieşi!
3 Dedesuptul a tot ceriului e începătura
Lui, şi lumina Lui – pre aripile pămîntului.
4 Denapoia Lui va striga cu glas, tuna-va cu gla-
sul sudalmii Lui, şi nu va premeni pre dînşii,
5 căce va auzi glasul Lui. Tuna-va Cel tare cu
glasul Lui minunat. Ceas au pus dobitoacelor,
şi ştiu a dormirii rînduială. Pre aceastea toate
nu ţi s-au cercat cugetul, nice să schimbă
inima ta de la trup? Pentru că au făcut mari
6 carele nu le-am ştiut, Poruncind zăpăzii:
Fă-te pre pămînt!'. Şi iarna – cu ploile să tur-
7 bure, cu ploile puterii Lui. În mîna a tot
omul pecetluieşte, ca să cunoască tot omul a
8 lui slăbiciune. Şi întrară hiară supt acope-
9 remînt şi odihniră pre zăceare. Den cămări
10 vin durori, şi den vîrfuri – frig. Şi den
suflarea Celui tare da-va gheaţă, şi cîrmuieşte
11 apa cum îi iaste voia. Şi pre cel ales spă-
mentează norul, răsipi-va norul lumina Lui.
12 Şi El cruguri va strica, unde vrea, la lucrurile
lor. Toate, oricîte va porunci lor, aceastea sînt
13 rînduite de la El pre pămînt, Ori la învăţă-
turi, ori la pămîntul Lui, ori la milă va afla pre
14 El. Bagă în urechi aceastea, Iov! Stăi, înva-
15 ţă-te putearea Domnului! Ştim că Domnul
au pus lucrurile Lui, lumină făcînd dentru
16 întunearec. Şi ştie despărţirea norilor, şi
ceale minunate căderi ale celor răi. Şi veş- 17
mîntul tău e fierbinte, şi să potoleaşte pre
pămînt de la miazăzi. Întări-vei cu el la 18
vechituri, tari ca vedearea răvărsării.
Pentru căce învaţă-mă, ce voi grăi Lui? Şi 19
vom potoli multe zicînd: Au carte sau scrii- 20
toriu stă lîngă mine, pentru ca om stînd să
tacă? Şi la toţi nevăzută e lumina, curată 21
iaste întru vechituri, ca şi cea de la El întru
nori. De la miazănoapte – nori cu faţă de 22
aur; pre aceştea mare e slava Şi cinstea de 23
la Totţiitoriul. Şi nu aflăm pre altul aseamene
cu putearea Lui, Cela ce judecă ceale
direapte; nu gîndeşti să-L auzi pre El?
Pentru aceaea se vor teame de El oamenii, şi 24
se vor teame de El cei înţelepţi la inimă".

CAP XXXVIII

Şi după ce încetă Iliu de voroavă, zise 1
Domnul lui Iov, pren volbură şi pren
nori: „Cine e acesta ce-M ascunde 2
Mie sfatul, şi ţiind graiurile în inimă,
dară pre Mine socoteaşte să ascunză?
Încinge ca un om mijlocul tău, şi te voiu 3
întreba, şi tu să-M răspunzi: Unde ai fost cînd 4
puneam temeiul pămîntului? Şi-M spune Mie,
de ştii priceapere. Cine au pus măsurile 5
lui, de ştii? Sau cine e cela ce au adus fune
preste dînsul? Pre ce sînt stîlpii lui înfipţi? 6
Şi cine iaste cela ce au pus piatră încolţurată
preste dînsul? Cînd s-au făcut stealele, 7
M-au lăudat cu glas mare toţi îngerii Miei. Şi 8
am îngrădit marea cu porţi, cînd să porniia
den pîntecele maicii ei ieşind. Şi am pus ei 9
nor îmbrăcare şi cu negură pre ea am înfă-
şat. Şi am pus ei hotară, puind ei împrejur 10
lacăte şi porţi. Şi am zis ei: Pînă aicea să 11
vii, şi să nu covîrşeşti; ce întru tine să să
fărîme valurile tale!' Au asupra ta am rîn- 12
duit lumina cea de dimineaţă, şi luceafărul
ştie rînduiala sa, Să să apuce de arepile 13
pămîntului, să scuture pre cei necuraţi dentru
el? Au tu luînd de la pămînt tină ai zidit vită 14
şi grăitoriu pre dînsul l-ai pus pre pămînt? Şi 15
ai luat de la cei necuraţi lumina, şi braţul mîn-
drilor ai sfărîmat? Venit-ai la pămîntul 16
mării, şi în urmele beznii îmblat-ai? Şi 17
deşchidu-ţi-se ţie cu frică porţile morţii, şi
portarii iadului, văzîndu-te, spămîntatu-s-au?
Şi învăţatu-te-ai lăţimea cea de supt ceriu? 18
Spune-m dară mie cîte care iaste? Şi în ce 19
pămînt mîne lumina, şi al întunearecului loc
care e? Au duce-Mă-vei la hotarăle lor? Au 20
de şi ştii cărările lor? Ştii dară, că atuncea 21
te-ai născut, şi numărul anilor tăi e mult! Şi 22
ai venit la visteriile omătului, şi visteriile

23 smidii ai văzut. Şi să află ţie la vreamea vrăjmaşilor, la ceasul războiului şi bătăii.
24 Şi de unde iase bruma sau să răsîpeaşte
25 aostrul la cel dedesupt ceriu? Şi cine au gătit ploii cei buhoioase curgerea, şi calea
26 urletelor, Ca să ploao pre pămînt unde nu e om, în pustiiu unde nu iaste om întru
27 el, Ca să sature pre cel necălcat şi nelăcuit, şi a răsări ieşire de pajişte? Cine iaste tatăl
28 ploii? Şi cine iaste cela ce au născut bulgări
29 de roao? Şi dentr-al cui pîntece iase gheaţa? Şi bruma în ceriu cine o au
30 născut? Au pogoară-se ca o apă curînd?
31 Faţa beznii cine o au rînduit? Şi preceput-ai legătura Găienuşii? Şi îngrădirea Orionu-
32 lui deşchis-ai? Au deşchide-vei zodiile în vreamea lor, şi pre luceafărul de sară de păr
33 aduce-l-vei pre el? Şi ştii schimbările ceriului, sau ceale de supt ceriu totodată
34 făcîndu-să? Şi vei chema norul cu glas, şi cu cutremur de apă pornitoare te va asculta?
35 Şi vei trimite trăsnete şi vor mearge? Şi vor
36 grăi ţie: 'Ce iaste?' Şi cine au dat muierilor învăţătura ţeseturii? Sau ştiinţa împistritu-
37 rii? Şi cine e cel ce numără norii cu înţelep-
38 ciunea, şi ceriul la pămînt l-au plecat? Şi iaste răvărsat ca pămîntul cu pulberea, şi l-am
39 lipit pre el ca pre o piatră cu 4 muchi. Şi vei vîna leilor mîncare? Şi vei sătura sufletele
40 bălaurilor? Pentru că să tem în zăcerile lor,
41 şăd în păduri, păzind într-ascuns. Şi cine au gătit corbului mîncare? Pentru că puii lui cătră Domnul strigă, rătăcindu-se, mîncările cercînd.

CAP XXXIX

1 Ie ai cunoscut vreamea naşterii pietrii
ţap-cerbului? Şi ai păzit chinurile
2 cerbilor? Şi ai numărat lunele lor pline ale naşterii lor? Şi durorile lor
3 ai dezlegat? Şi ai hrănit copiii lor fără de frică? Şi chinurile lor le vei
4 trimite? Vor lepăda fiii lor, înmulţi-se-vor întru naştere, ieşi-vor şi nu se vor mai
5 întoarce la ei. Şi cine iaste cela ce au lăsat măgariul sălbatec slobod, şi legăturile lui cine
6 au dezlegat? Şi am pus petreacerea lui –
7 pustiiul şi lăcaşurile lui – sărătura. Batjocurind mulţimea gloatei cetăţii şi hula birariu-
8 lui neauzînd, Socoti-va munţii păşunea lui
9 şi pe urma a tută verdeaţa cearcă. Vrea-va ţie şi inorodul să-ţ slujască, sau să doarmă pre
10 iaslea ta? Şi vei lega cu cureale jugul lui,
11 sau trage-va ţie răzoare în cîmp? Şi nădejduieşti preste dînsul că multă e vîrtutea lui? Şi vei lăsa preste el faptele
12 tale? Şi creade-vei că-ţ va da ţie sămînţa
13 şi va aduce ţie trierişul? Aripa celor ce să veselesc, neelasa, de va zămisli asida şi nesa? Căci va lăsa la pămînt oaole ei, şi 14
preste ţărînă va cloci, Şi au uitat că piciorul 15
le va rîsipi şi hiarăle cîmpului vor călca.
Nesîlnici fiii ei, nu ca pre sine, în deşărt au 16
ostenit fără de frică. Căci au tăcut ei Dum- 17
nezău înţelepciunea, şi n-au făcut ei parte
spre priceapere. După vreame întru înăl- 18
ţime va înălţa, şi va batjocuri pre cal şi pre
călăreţul lui. Au tu ai pus calului puteare, şi 19
ai pus grumazului lui frică? Şi ai pus preste 20
el armele toate, şi mărirea piepturilor lui
îndrăznire? Săpînd cu piciorul, să îndîr- 21
jaşte, şi iase la cîmp cu vîrtute; timpinînd
săgeţ, Batjocureaşte, şi nu se va întoarce 22
de la fier. Preste el să semeţeaşte arcul şi 23
sabia, Şi urgia va piarde pămîntul, însă nu 24
va creade, pînă ce va da semn Trîmbiţa. Şi 25
făcînd semn trîmbiţa, zice: 'Bine!' Şi de
departe ulmă războiul, cu chiot şi strigare.
Sau dentru a ta ştiinţă stătu şoimul, întinzînd 26
aripile neclătit, căutînd ceale despre austru?
Şi pre porunca ta să înalţă vulturul Şi grip- 27/28
sorul, pre cuibul lui şăzînd, mîne pre colţ de
piatră şi ascuns? Acolo fiind, cearcă mîncă- 29
rile, de departe ochii lui străjuiesc. Şi puii 30
lui să frămîntă în sînge, şi oriunde vor fi
morţi, îndată să află". Şi răspunse Domnul 31
Dumnezău lui Iov şi zise: „Nu judecată cu 32
Cel den destul judeci? Mustrînd pre Dumne-
zeu, va răspunde pre dînsa". Şi răspun- 33
zînd Iov, zise Domnului: „Ce mă mai judec 34
eu dojănindu-mă şi mustrînd pre Domnul,
auzind ca aceastea, nemica fiind? Şi eu care
răspuns voiu da cătră aceastea? Mîna voiu
pune preste gura mea. O dată am grăit, 35
iară al doilea nu voiu adaoge".

CAP XL

Şi răspunzînd Domnul, zise lui Iov, den 1
nor: „Nu, ce încinge ca un om 2
mijlocul tău, şi te voiu întreba pre tine, şi
tu Îm răspunde! Au depărtezi-Mi 3
judecata? Şi Mă socoteşti nu
într-alt chip ţie să fiu isprăvit, fără de numai
pentru ca să te arăţi direpţ? Au braţul tău 4
iaste asupra Domnului, au cu glas ca El tuni?
Şi ia înălţime şi tărie şi mărire, şi cu cinste te 5
îmbracă. Şi trimite îngeri cu urgie, şi pre 6
tot semeţul smereaşte, Şi pre cel mîndru 7
stinge-l, şi pre necuraţ îndată-i întoarce,
Şi ascunde totodată în pămînt afară, şi obra- 8
zele lor de necinste le împle. Şi voiu 9
povesti dară că poate direapta ta să mîn-
tuiască. Ce iată dară hiară lîngă tine; 10
iarbă întocma cu boii mănîncă. Iată dară 11
vîrtutea ei pre mijloc, şi tăria ei pre buricul
pîntecelui. Pus-au coada ca un chiparos 12

13 şi vinele ei s-au împletecit. Coastele ei – coaste de aramă, şi spinarea ei – fier vărsat.
14 Aceasta iaste începătura zidirii Domnului, făcută ca să să batjocurească de către îngerii
15 Lui. Şi venind la munte încolţorat, au făcut
16 veselie celor cu 4 picioare în tartar. Supt multe fealiuri de copaci doarme, lîngă paporă
17 şi trestie şi rogoz. Şi să umbresc întru dînsa copaci mari cu stîlpări şi ramuri den
18 ţarină. De să va face necătură, nu va simţi; nădejduiaşte căci va izbi Iordanul în gura
19 ei. În ochiul ei va sprijeni pre el; înfăşurîn-
20 du-se, găuri-va nasul. Şi aduce-vei bălaurul cu undiţa şi pune-vei căpăstru prejur
21 nasul lui? Au lega-vei belciug de narea lui,
22 şi cu brăţare vei găuri buza lui? Şi grăi-va
23 ţie cu rugă, rugăciune moale? Şi pune-va cu tine făgăduinţă? Şi-l vei lua pre dînsul rob
24 veacinic? Şi vei juca cu el ca cu o pasăre? Sau lega-l-vei pre el ca pre o vrabie unui
25 copil? Şi să hrănesc întru dînsul limbi, şi-l
26 împart pre el limbile finicilor. Şi tot ce umblă pre apă, adunîndu-se, nu vor aduce o piale a coadii lui, şi în cinurile păscarilor capul
27 lui. Şi vei pune preste el mînile, aducîndu-ţ aminte de războiu în trupul lui, şi să nu să mai facă încă.

CAP XLI

1 Nu l-ai văzut pre dînsul, nici de ceale ce
2 să grăiesc te-ai mirat? Nu te temi căci Mi s-au gătit Mie? Pentru că cine iaste cela ce Mi-au stătut împotrivă?
3 Sau cine-M va sta împotrivă-Mi şi va îngădui, de iaste tot cel de supt cerîu al
4 Mieu? Nu voiu tăcea pentru el, şi cu cuvîntul puterii voiu milui pre cel întocma cu el.
5 Cine va descoperi faţa îmbrăcării lui, şi la
6 închiiarea zalei lui cine ar întra? Porţile obrazului lui cine va deşchide? Premprejurul
7 dinţilor lui iaste frică. Ficaţii lui – paveze de aramă, şi legătura lui – ca piatra smiritului.
8 Unul de alalt să lipesc, şi Domnul petreace
9 pre el. Omul cu fratele lui să va lipi, Îm-
10 preună-se şi nu să vor despărţi. Întru stărnutarea lui va luci lumină, şi ochii lui – chip de
11 luceafăr. Den gura lui ies ca neşte făclii
12 arzînd şi scapără ca neşte gratii de foc. Şi den nările lui iase ca neşte fum de cuptoriu
13 arzînd cu foc de cărbuni. Sufletul lui – ca cărbunii; şi ca para focului den gura lui
14 iase. Şi în cerbicea lui stă puteare, înaintea
15 lui cură pierzare. Şi peliţile trupului lui sînt lipite; toarnă preste el, nu se va
16 clăti. Inema lui iaste înfiptă ca o piatră şi
17 stă ca o năcovalnă ce nu răsare. Şi întorcîndu-se el, frică e hiarălor celor cu 4 picioare pre pămînt săltînd. De vor tempina pre el 18
fuşture, nemică nu-l vor înfricoşa, suliţă rădicată şi za, Pentru că socoteaşte fierul ca 19
paiele şi arama ca un lemnu putred. Nu-l 20
va vătăma pre el arcu de aramă, şi socoteaşte
lovitura de piatră ca iarba. Ca trestia s-au 21
socotit ciocanele; şi batjocoreaşte cutremurul
celui purtătoriu de foc. Aşternutul lui – 22
ţăpuşi ascuţite; şi tot aurul mării, supt dînsul –
ca nişte tină nepovestită. Undează bezna 23
ca o căldare, şi socoteaşte marea ca o ştersură, Şi pre tartarul beznii ca pre un rob. 24
Socoti bezna întru primblare. Nu iaste 25
nemică pre pămînt aseamene lui, făcut să să
batjocorească de îngerii Miei. Pre tot cel 26
înalt veade; şi pre el – împăratul tuturor celor den ape".

CAP XLII

Şi răspunzînd Iov, zise Domnului: 1
„Ştiu că toate poţi şi Ţie nu e neputin- 2
cios nemica. Pentru că cine iaste 3
cela ce ascunde de Tine sfatul? Şi
scumpindu-şi cuvintele, şi pre Tine
socoteaşte să Te ascunză? Şi cine va povesti
mie ceale ce n-am ştiut, mari şi minunate,
carele n-am ştiut? Şi ascultă-mă, Doamne, 4
pentru ca şi eu să grăiescu! Şi Te voiu întreba
pre Tine, şi Tu mă învaţă. Cu auzul urechii 5
Te auziiam manainte, iară acum ochiul mieu
Te-au văzut pre Tine. Pentru aceaea m-am 6
defăimat pre mine şi m-am topit, şi mă socotescu pre mine pămînt şi cenuşă". Şi fu 7
după ce au grăit Domnul toate cuvintele
aceastea lui Iov, zise Domnul lui Elifaz Themaniteanul: „Greşit-ai tu şi cei 2 priateni ai
tăi, pentru că n-aţi grăit înaintea Mea nemica
adevărat, precum robul Mieu, Iov. Şi acum 8
luaţi şapte viţei şi 7 berbeci şi meargeţi către
robul Mieu, Iov, şi va face jîrtvă pentru voi. Şi
Iov, robul Mieu, se va ruga pentru voi, că, de
nu aş priimi faţa lui şi de nu ar fi pentru el, aş
fi pierdut pre voi, pentru că n-aţi grăit adevărat asupra robului Mieu, Iov". Şi mearse 9
Elifaz Themaniteanul şi Valdad Safhitul şi
Sofar Mineul şi au făcut în ce chip le-au
poruncit lor Domnul; şi dezlegă păcatul lor,
pentru Iov. Şi Domnul adaose pre Iov. 10
Şi rugîndu-se el şi pentru priatenii lui, şi le
lăsă lor păcatul. Şi deade Domnul îndoite cîte
era mai nainte lui Iov, întru îndoire. Şi 11
auziră toţi fraţii lui şi sororile lui toate cîte i
s-au întîmplat lui şi veniră către el, şi toţi cîţ
ştiia pre dînsul dentîiu. Şi mîncînd şi bînd
lîngă el, l-au mîngîiat pre el, şi să mirară
pentru toate cîte adusease preste el Dom-
nul. Şi-i deade lui fieştecarele cîte o 12

mielușiță și cîte un aur de 4 drahme nepecetluit. Și Domnul blagoslovi ceale de apoi ale lui Iov decît ceale dentîiu. Și era dobitoacele lui oi 14000, cămile 6000, părechi de boi 1000, 13 măgărițe păscătoare 1000. Și să născură lui 14 fii 7 și feate 3. Și numi pre cea dentîiu Zio, și pre a doao Casia, și prea a treia Cornul 15 Amalthiei. Și nu s-au aflat ca featele lui Iov mai bune decît eale în ceale de supt ceriu. Și le 16 deade lor tată-său moștenire întru frați. Și trăi Iov după rană ani 170, iară preste tot au trăit ani 248. Și văzu Iov pre fiii lui, și pre fiii 17 fiilor lui, a patra rudă. Și muri Iov bătrîn și plin de zile. Și iaste scris cum el iarăș să fie învis cu carii Domnul au învis; acesta să tîlcuiaște den cartea cea siriinească; în pămîntul Afsitedei lăcuind, la hotarăle Idumeii și Araviei. Și era mai nainte numele lui – Ioval. Și luînd muiare harapcă, născu fiiu căruia fu numele Enon. Și era acesta den tată-său, Zare, fecior den feciorii lui Isaf, și den mumăsa, Vosora, care iaste el al cincilea de la Avraam. Și aceștea-s împărații carii au împărățit în Edom, care țări au stăpînit și el: întîiu – Valac al lui Veor; și numele cetății lui – Dennava; și, după Valaac, Iovav, ce să chema Iov; după acesta, Asomi, cela ce era domn den țara Themanitidii; după acesta, Adad, feciorul lui Vadad, cel ce au tăiat pre Madiam în cîmpul lui Moav, și numele cetății lui – Ghiethem; iară cei ce au venit către el priateni: Elifaz, den fiii lui Isaf, împăratul themanilor; Valdad, împăratul safheilor; Sofar, împăratul mineilor.

PSALTIREA

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi.
A lui David proorocului și împăratului
viersu I

Fericit omul carele n-au mersu în sfatul necuraților și în calea păcătoșilor 1
n-au stătut și pre scaunul ucigașilor
n-au șezut, Ce în leagea Domnului – 2
voia lui, și în leagea Lui va cugeta ziua
și noaptea. Și va fi ca lemnul cel răsădit 3
lîngă trecătorile apelor, carele roada lui va da
în vreamea lui și frunza lui nu va cădea; și
toate, oricîte va face, se vor îndirepta. Nu 4
așa – necredincioșii, nu așa, ce ca praful
carele aruncă vîntul de pre fața pămîntului.
Pentru aceaea nu vor învia necredincioșii la 5
judecată, nice păcătoșii în sfatul direptților.
Căce cunoaște Domnul calea direptților, și 6
calea necredincioșilor va peri.

Psalmul lui David II

Pentru ce s-au înfierbîntat limbile și 1
noroadele au cugetat deșarte? Stătut-au aproape împărații pămîntului, 2
și boiarii s-au adunat într-un loc
asupra Domnului și asupra unsului
Lui: „Să rumpem legăturile lor și să lepădăm 3
de preste noi jugul lor“. Cel ce 4
lăcuiaște în ceriuri va batjo|co|ri pre dînșii, și
Domnul va defăima pre ei. Atuncea va grăi 5
către dînșii cu urgia Lui, și cu mînia Lui va turbura pre dînșii: „Și Eu Mă puș împărat de 6
Dînsul preste Sion, muntele cel sfînt al Lui,
povestind porunca Domnului. Domnul 7
zise către Mine: Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi
Te-am născut. Ceare de la Mine, și-Ț voiu 8
da Ție limbi moștenirea Ta, și ținearea Ta,
marginile pămîntului. Paște-vei pre dînșii 9
cu toiag de fier, ca vasele a olariului zdrobivei pre dînșii'“. Și acum, împăraților, pri- 10
ceapeți! Certați-vă toți ceia ce judecă pămîntul! Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați 11
Lui cu cutremur. Apucați învățătura, ca nu 12
cîndai Se va mînia Domnul și veți peri den calea
cea direaptă. Cînd să va aținea degrabă mînia 13
Lui, fericiț toți ceia ce nedejduiți pre Dînsul.

Psalmu al lui David, cîndu fugiia de către fața lui Avesalom, fiiul lui, III

Doamne, ce să înmulțiră ceia ce mă 1
necăjesc? Mulți să scoală asupră-mi!
Mulți zic sufletului mieu: „Nu iaste 2
mîntuire lui întru Dumnezăul lui“.
(Strigare) Și Tu, Doamne, ajutoriul 3

mieu eşti, slava mea, şi înălţînd capul mieu.
4 Cu glasul mieu către Domnul am strigat şi mă
5 ascultă den muntele cel sfînt al Lui. (Strigare)
Şi eu mă culcaiu şi adormiiu, sculaiu-mă, căce
6 Domnul îm va ajuta mie. Nu mă voiu teame
de zeci de mii de noroade ale celor ce pre
împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne,
7 mîntuiaşte-mă, Dumnezăul mieu, Că Tu ai
lovit pre toţi ceia ce-m vrăjmăşuiesc în deşert;
8 dinţii păcătoşilor ai zrobit. A Domnului e
mîntuirea, şi preste norodul Tău blagoslove-
nia Ta. Slava.

La săvîrşit, în laude, psalmul lui David IV

1 Cînd am strigat eu, ascultatu-m-ai,
Dumnezăul direptăţii meale! Întru
2 primejdie lărgit-ai pre mine! Mi-
lostiveaşte-Te spre mine şi ascultă
3 ruga mea. Fiii oamenilor, pînă
cînd grei la inimă? Pentru căci iubiţi deşerta-
4 rea şi cercaţi minciuna? (Strigare) Şi
conoaşteţi că au minunat Domnul pre cel
curat al Lui; Domnul va asculta pre mine, cînd
5 voiu striga către El. Mîniaţi-vă, şi nu gre-
şiţi; ceale ce ziceţi întru inimile voastre, pre
6 aşternuturile voastre vă umiliţi. (Strigare)
Jîrtvuiţi jîrtva direptăţii şi nedejduiţi pre
Domnul. Mulţi zic: „Cine va arăta noao bună-
7 tăţile?“ Însămnă-se preste noi lumina fea-
ţei Tale, Doamne! Dat-ai veselie la inima
8 mea, De roada grîului, vinului şi untdelem-
9 nului lor s-au înmulţit. Cu pace deodată mă
10 voiu culca şi voiu adormi, Căci Tu,
Doamne, deusebi pre nedeajde m-ai lăcuit.

La săvîrşit, pentru cea moştenitoare, psalmul lui David V

1 Graiurile meale bagă-le în urechi,
Doamne! Înţeleage strigarea mea!
2 Ia aminte glasului rugii meale, Împă-
ratul mieu şi Dumnezăul mieu,
3 Căci către Tine mă voiu ruga,
Doamne! Dimineaţa asculta-vei glasul
4 mieu; Dimineaţa dvori-voiu Ţie şi mă vei
vedea. Că nu Dumnezău vrînd fărădeleagea
5 eşti Tu; Nu va nemernici lîngă Tine cel ce
vicleneaşte, nici vor rămînea cei fără de leage
6 în preajma ochilor Tăi. Urîş pre toţi ceia ce
fac fărădeleagea. Piarde-vei pre toţi ceia ce
7 grăiesc minciuna; Pre bărbatul sîngiurilor
8 şi viclean uraşte Domnul. Şi eu, întru mul-
ţimea milei Tale, întra-voiu în casa Ta, închi-
na-mă-voiu către besereca cea sfîntă a Ta,
9 cu frica Ta. Doamne, povăţeaşte-mă întru
direptatea Ta, pentru vrăjmaşii miei! Îndirep-
10 teză înaintea Ta calea mea. Căci nu iaste
în rostul lor adevăr, inima lor e deşartă;
11 Groapă deschisă,grumazul lor; cu limbile lor
vicleniia. Judecă-i pre ei, Dumnezăule;
Cază den sfaturile lor; după mulţimea necre- 12
dinţelor lor scoate-i pre dînşii, căci Te-au
amărît, Doamne. Şi să veselească toţi ceia 13
ce nedejduiesc pre Tine; în veac se vor bucura
şi vei sălăşlui întru ei. Şi se vor fălui întru 14
Tine toţi cei ce iubesc numele Tău, căci Tu vei
blagoslovi pre cel direpţ. Doamne, ca cu o 15
armă de bună voire ne-ai cununat pre noi.

La săvîrşit, întru laude, pentru a opta, psal-mu lui David VI

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, 1
nici cu urgia Ta să mă certi. Mi- 2
luiaşte-mă, Doamne, căci slab sînt;
vindecă-mă, Doamne, căci să turbu-
rară oasele meale; Şi sufletul mieu 3
să turbură foarte; şi Tu, Doamne, pînă cînd?
Întoarce-Te, Doamne, şi izbăveaşte sufle-
tul mieu. Mîntuiaşte-mă pentru mila Ta! 4
Căci nu iaste în moarte pomenirea Ta; şi în 5
iad cine se va mărturisi Ţie? Ostenit-am 6
întru suspinul mieu, scălda-voiu în toate nop-
ţile patul mieu,cu lacrămile meale aşternutul
mieu voiu uda. Turbură-se de mînie ochiul 7
mieu, vechiiu-mă întru toţi vrăjmaşii miei.
Depărtaţi-vă de la mine toţi ceia ce faceţ fără- 8
deleage, căci au ascultat Domnul glasul plîn-
sorii meale. Auzit-au Domnul ruga mea, 9
Domnul rugăciunea mea au priimit. Ruşi- 10
neaze-se şi să turbure foarte toţi vrăjmaşii
miei; întoarcă-se şi să ruşineaze foarte pren
sîrguială. Slava.

Psalm al lui David carele l-au cîntat Domnu-lui pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni, VII

Doamne, Dumnăzăul mieu, pre Tine 1
nădejduiiu; mîntuiaşte-mă de toţi cei
ce mă gonesc şi mă mîntuiaşte, Ca 2
nu cîndai va hrăpi ca un leu sufletul
mieu, nefiind cel ce mîntuiaşte, nici
cel ce hălăduiaşte. Doamne, Dumnezăul 3
mieu, de am făcut aceasta, de iaste strîmbă-
tate întru mîinile meale, De am răsplătit 4
celor ce-m dau mie reale, să caz dară de la
vrăjmaşii miei deşărt, Să gonească dară 5
vrăjmaşul sufletul mieu şi să apuce, şi să calce
la pămînt viaţa mea şi mărirea mea în ţărînă
să o sălăşluiască. (Strigare) Scoală-Te, 6
Doamne, cu urgia Ta, înalţă-Te cu mînie
asupra vrăjmaşilor Tăi; Şi Te scoală 7
Doamne, Dumnezăul mieu, cu porunca carea
ai poruncit, şi adunarea năroadelor Te va
încungiura, Şi pentru aceasta întru înăl- 8
ţime întoarce-Te. Domnul va judeca năroa-
dele; Judecă mie, Doamne, după direp- 9
tatea mea, şi după nerăutatea cea ce e
asupra mea. Săvîrşască-se dară vicle- 10
şugul celor păcătoşi şi vei îndirepta pre cel
direpţ, cercetînd inimile şi muşchii,
Dumnezău. Direpţ e ajutoriul mieu de la 11

Dumnezău, Cel ce mîntuiaşte pre cei direpţi
12 la inimă. Dumnezău judecătoriu direpţ e şi
tare şi mult îngăduitoriu şi neaducînd urgie, în
13 toate zilele. De nu vă veţ întoarce, sabia
Lui o va luci, arcul Lui au încordat şi l-au gătit
14 pre el Şi întru el au gătit arme de moarte;
15 săgeţile Lui celor ce ard le-au făcut. Iată,
chinui strîmbătatea, zemisli dureri şi născu
16 fărădeleage. Groapă săpă şi o adîncă pre
17 ea şi va cădea în groapa carea au făcut. Întoarce-se-va durearea lui la capul lui şi pre creaştetul lui strîmbătatea lui se va pogorî.
18 Mărturisi-mă-voiu Domnului după direptatea Lui şi voiu cînta numelui Domnului Celui Înalt.

La săvîrşit, pentru teascuri, psalm al lui David VIII

1 Doamne, Domnul nostru, foarte e
minunat numele Tău întru tot
2 pămîntul! Căci s-au rădicat mare
3 cuviinţa Ta mai sus de ceriuri. Den
rostul pruncilor şi sugătorilor ai întărit laudă pentru vrăjmaşii Tăi, ca să surpe pre
4 vrăjmaşi şi izbînditori. Căci voiu vedea
ceriurile, lucrurile deagetelor Tale, luna şi
5 stealele carele Tu ai întemeiat. Ce iaste
omul, căci pomeneşti pre el? Sau fiiul omului,
6 căci socoteşti pre el? Înmicşoratu-l-ai pre
dînsul puţin oarece decît îngerii, cu mărire şi
cinste l-ai cununat pre el şi l-ai pus pre dîn-
7 sul preste faptele mîinilor Tale, Toate le-ai
supus supt picioarele lui. Oile şi vacile toate;
8 şi încă şi dobitoacele cîmpului, Pasările
ceriului şi peştii mării, cealea ce merg pre
9 cărările mărilor. Doamne, Domnul nostru,
foarte iaste minunat numele Tău în tot pămîntul. Slava.

Cathisma 2. La săvîrşit, pentru ceale ascunse ale fiiului lui, psalomul lui David IX

1 Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu
toată inema mea, povesti-voiu toate
2 minunele Tale. Veseli-mă-voiu şi
mă voiu bucura întru Tine, cînta-voiu
3 numelui Tău, Înalte. Cînd să va
întoarce vrăjmaşul mieu înapoi, slăbi-vor şi
4 vor peri de către faţa Ta. Căci ai făcut judecata mea şi legiuirea mea, şăzut-ai pre scaun,
5 Cel ce judeci direptatea. Certaş limbile şi
peri necredinciosul, numele lor l-ai stins în
6 veac şi în veacul veacului. Vrăjmaşului
lipsiră sabiile desăvîrşit şi cetăţ surpaş.
7 Peri pomenirea lui cu sunet, şi Domnul în
8 veac rămîne. Gătit-ai cu judecată scaunul
Lui; şi El va judeca lumea cu direptate,
9 judeca-va norodul cu direptate. Şi Să
făcu Domnul scăpare săracului, ajuţoriu la
10 bune vremi, întru năcazuri. Şi nădejduiască pre Tine cei ce cunosc numele
Tău, căci n-ai părăsit pre cei ce Te cercetază,
Doamne! Cîntaţ Domnului, Celui ce 11
lăcuiaşte în Sion, povestiţ întru limbi tocmealele Lui! Căci Cela ce cercetează sîngiurile 12
lor Şi-au adus aminte. N-au uitat strigarea
săracilor. Miluiaşte-mă, Doamne! Vezi 13
smerenia mea de către vrăjmaşii miei, Cela 14
ce mă înalţi pre mine den porţile morţii,
pentru ca să povestesc toate laudele Tale, în
porţile featei Sionului. Veseli-ne-vom pre 15
mîntuirea Ta; înfipseră-se limbile întru stricăciunea carea au făcut; În laţul acesta care 16
au ascuns prinse-se piciorul lor. Cunoaş- 17
te-Se Domnul, judecăţi făcînd! Întru faptele
mînilor Lui să prinse păcătosul. (Cîntare a 18
strigării) Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate
limbile ceale ce uită pre Dumnezeu. Căci 19
nu pînă în săvîrşit să va uita săracul, răbdarea
săracilor nu va peri desăvîrşit. Scoală-Te, 20
Doamne, nu să întărească omul, judece-se
limbile înaintea Ta. Pune, Doamne, tocmi- 21
toriu de leage preste ei; cunoască limbile că
oameni sînt. (Strigare) Pentru căci, 22
Doamne, stai de departe, treci cu vedearea la
bune vremi întru necazuri? Cînd să semeţeaşte necredinciosul, aţîţă-se săracul; prin- 23
du-se întru svaturile carele socotesc. Căci 24
să laudă păcătosul întru pohtele sufletului lui,
şi cel ce face strîmbătate să binecuvinteză.
Întărîtă pre Domnul păcătosul, după mulţi- 25
mea urgiei lui; nu va cerceta. Nu iaste 26
Dumnezeu înaintea lui, spurcă-se căile lui în
toată vreamea. Strică-se judecăţile Tale de 27
către faţa lui, tuturor vrăjmaşilor lui va stăpîni de tot. Pentru că zise întru inema lui: 28
„Nu mă voiu clăti den rudă în rudă, fără de
rău". Carea de blestem rostul lui iaste plin 29
şi de amărăciune şi de vicleşug; supt limba lui
osteneală şi dureare. Şade întru vicleşug 30
cu cei avuţ, întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel
nevinovat; Ochii lui la cel sărac să uită. 31
Pîndeaşte întru ascuns, ca leul la stîna lui; 32
pîndeaşte ca să apuce pre sărac, să apuce pre
sărac deaca-l va trage pre el. În laţul lui va 33
smeri pre el; pleca-se-va şi va cădea deaca va
stăpîni el pre săraci. Pentru că au zis întru 34
inema lui: „Uitat-au Dumnezeu! Întors-au
faţa Lui, ca să nu vază desăvîrşit". Scoa- 35
lă-Te, Doamne, Dumnezeul mieu, înalţe-se
mîna Ta, nu uita pre săracii Tăi desăvîrşit.
Pentru care lucru au întărîtat necredinciosul 36
pre Dumnezeu? Pentru că au zis întru inema
lui: „Nu va cerceta". Vezi, că Tu osteneala 37
şi durearea socoteşti,ca să-l dai pre el în mînile Tale. Ţie s-au lăsat săracul, surumanuhui 38
Tu ai fost ajutoriu. Zdrobeaşte braţul celui 39
păcătos şi rău; cerca-se-va păcatul lui şi

40 nu se va afla. Domnul Împărat e în veac şi
în veacul veacului! Periţi, limbi, den pămîntul
41 Lui! Pohta săracilor ascultat-ai, Doamne,
la gătirea inimilor lor luo aminte ureachea Ta.
42 Judecă săracului şi smeritului, pentru ca să nu
mai adaogă încă a să mări omul pre pământ.

La săvîrşit, psalmul lui David X

1 Spre Domnul nădejduiesc. Cum va grăi
sufletului mieu: „Mută-te pren munţi
2 ca o vrabie"? Căce, iată, păcătoşii
au întins arcul, gătiră săgeţi în tulbă,
ca să săgeate întru ceaţă pre cei
3 drepţi la inimă. Căci carele Tu ai întărit, ei
4 le-au surpat; şi direptul ce-au făcut? Dom-
nul, în besearica cea sfîntă a Lui; Domnul, în
5 ceriu scaunul Lui. Ochii Lui la cel sărac
privesc, geanele Lui cercetează pre fiii oame-
6 nilor. Domnul cercetează pre cel direpţ şi
pre cel necredincios; iară cel ce iubeaşte
7 strîmbătatea uraşte sufletul Lui. Ploua-va
preste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă
pucioasă; şi duh de vivor partea păharului
8 lor. Căci direpţ e Domnul şi direptăţi au
iubit, îndireptări au văzut faţa Lui. Slava.

La săvîrşit, pentru a opta, psalmul lui David XI

1 Mîntuieşte-mă, Doamne, căci au lipsit
cel curat, căci s-au împuţinat adevă-
2 rurile de către fiii oamenilor. În
deşărt au grăit fieştecarele către
aproapele său, buze vicleane la inimă, şi
3 în inimă au grăit reale. Piarză de tot Dom-
nul toate buzele ceale vicleane şi limbă grăi-
4 toare mare, Pre cei ce au zis: „Limba
noastră vom mări, buzele noastre lîngă noi
5 sînt; cine iaste noao Domnu?". „Pentru
necazul săracilor şi suspinul measerilor acum
6 Mă voiu scula – zice Domnul; Pune-voiu
întru mîntuire, Mă voiu îndrăzni întru el".
7 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu
foc lămurit ispitit pămîntului, curăţit de 7
8 ori. Tu, Doamne, să ne păzeşti pre noi şi să
ne cruţi pre noi de către neamul acesta şi în
9 veac. Împrejur necredincioşii îmblă; după
înălţimea Ta ai înmulţit fiii oamenilor.

La săvîrşit, psalmul lui David XII

1 Pînă cînd, Doamne, mă vei uita desă-
vîrşit, pînă cînd întorci faţa Ta de
2 către mine? Pînă cînd voiu pune
sfaturi întru sufletul mieu, durori în
3 inima mea, ziua şi noaptea? Pînă
cînd se va înălţa vrăjmaşul mieu asupra mea?
Caută, ascultă-mă, Doamne, Dumnezăul mieu.
4 Luminează ochii miei, ca nu cîndai să adorm
de moarte, ca nu cîndai să zică vrăjmaşul
5 mieu: „Întăriiu-mă către dînsul". Cei ce mă
necăjesc bucura-se-vor de mă voiu clăti; şi eu
6 pre mila Ta nădejduiiu. Bucura-se-va inima
mea pre mîntuirea Ta; cînta-voiu Domnului,
Celui ce au făcut bine mie, şi voiu cînta nume-
lui Domnului Celui Înalt.

La săvîrşit, psalmul a lui David XIII

Zise cel fără minte întru inima lui: „Nu 1
iaste Dumnezău!" Stricară-se şi să 2
urîră întru meşteşugiri; nu iaste
făcînd bunătate, nu iaste pînă întru
unul. Domnul den ceriu Să plecă 3
preste fiii oamenilor, ca să vază de iaste price-
pînd sau cercetînd pre Dumnezeu. Toţi 4
s-au abătut, odată s-au netrebuit; nu iaste
făcînd bunătate, nu iaste pînă la un. Nu vor 5
cunoaşte toţi cei ce fac fărădeleagea? Cei ce
mănîncă pre norodul Mieu cu mîncare de
pîine Pre Domnul nu L-au chemat. Acolo 6
s-au înfricoşat cu frică, unde nu era frică,
Căce Domnul – în rudă direaptă. Sfatul săra- 7
cului l-aţi ruşinat, căce Domnul nedeajdea lui
iaste: „Cine va da den Sion mîntuirea lui 8
Israil?" Cînd va întoarce Domnul robimea
norodului Său, bucura-se-va Iacov şi să va
veseli Israil. Slava.

La săvîrşit, psalmul lui David XIV

Doamne, cine va nemernici întru săla- 1
şul Tău, sau cine va sălăşlui în
muntele cel sfînt al Tău? Mergînd 2
fără prihană şi făcînd direptate,
Grăind adevăr în inima lui;, carele 3
n-au viclenit în limba lui Şi n-au făcut veci- 4
nului lui rău, şi ocară n-au luat pre cei de
aproape ai lui. Defăimă-se înaintea Lui cel 5
ce vicleneaşte, iară pre cei ce să tem de Dom-
nul va slăvi; Cela ce jură aproapelui lui şi 6
nu defaimă, argintul lui n-au dat pre camătă şi
daruri pentru cei nevinovaţi n-au luat. Cela 7
ce face aceastea nu să va clăti în veac.

Scrisoare pre stîlpu a lui David XV

Păzeaşte-mă, Doamne, căce pre Tine 1
am nedejduit. Zis-am Domnului:
„Domnul mieu eşti Tu, căce bunătă-
ţile meale nu-Ţi trebuiescu". Sfin- 2
ţilor celor den pămîntul Lui s-au
minunat Domnul, toate voile Lui întru dîn-
şii. Înmulţitu-s-au slăbiciunile lor, după 3
aceastea au sîrguit. Nu voiu aduna adună- 4
rile lor den sîngiuri, nice voiu pomeni numele
lor pren buzele meale. Domnul, partea 5
moştenirii meale şi păharului mieu; Tu eşti
cela ce aşezi moştenirea mea mie. Funi au 6
căzut preste mine întru cei mai tari, pentru că
moştenirea mea mai tare iaste mie. Bine- 7
cuvînta-voiu pre Domnul, Cela ce m-au înţe-
leptit pre mine; şi încă şi pînă în noapte m-au
certat muşchii miei. Vedeam pre Domnul 8
înaintea mea pururea, căci den direapta mea
iaste, pentru ca să nu mă clintesc. Pentru 9
aceaea veseli-să inima mea şi să bucură limba

mea şi încă şi trupul mieu să va sălăşlui pre
10 nedeajde, Căce nu vei părăsi sufletul mieu
la iad, nice vei da pre cel curat al Tău să vază
11 stricăciune. Arătat-ai mie căile vieţii;
împlea-mă-vei de veselie cu faţa Ta, în frum-
seţări în direapta Ta, desăvîrşit.

Rugăciunea lui David XVI

1 Ascultă, Doamne, direptăţile meale,
2 ia aminte rugăciunea mea, Bagă
în urechi ruga mea, nu cu buze
3 vicleane. De la faţa Ta judecata
mea să iasă, ochii miei vază direptăţi.
4 Ispitit-ai inima mea, socotit-ai noaptea; ispiti-
tu-m-ai, şi nu s-au aflat întru mine strîmbăta-
5 te. Ca să nu grăiască rostul mieu lucrurile
oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu
6 am păzit căi năsilnice. Întăreaşte umble-
tele meale întru cărările Tale, pentru ca să nu
7 se clintească paşii miei. Eu am strigat, căce
m-ai ascultat, Dumnezău; pleacă ureachea Ta
8 mie şi ascultă cuvintele meale. Minunează
milele Tale, Cela ce mîntuieşti pre cei ce
9 nedejduiesc pre Tine, Den cei ce stau
împotriva direaptei Tale. Păzeaşte-mă,
10 Doamne, ca lumina ochiului; Întru acope-
rirea arepilor Tale mă vei acoperi de cătră
faţa necredincioşilor, celor ce m-au necăjit
11 pre mine. Vrăjmaşii miei sufletul mieu au
cuprins; seul lor au închis, gura lor au grăit
12 mîndrie. Scoţîndu-mă, acum m-au încun-
jurat, ochii lor puseră ca să abată la pămînt.
13 Luară-mă ca un leu gata la vînat şi ca un puiu
14 de leu lăcuind întru ascunsuri. Scoală-Te,
Doamne, apucă-i pre ei şi-i împiadecă pre
dînşii! Izbăveaşte sufletul mieu de cătră cel
necurat, sabia Ta de la vrăjmaşii mînii Tale.
15 Doamne, den puţini de la pămînt împarţi pre
ei în viaţa lor; şi de ceale ascunse ale Tale să
16 împlu pîntecele lor. Săturatu-s-au de fii şi
17 au lăsat rămăşiţele pruncilor lor. Iară eu
întru direptate ivi-mă-voiu feaţii Tale, sătura-
mă-voiu, arătîndu-mi-se mărirea Ta. Slava.

Cathisma 3, la săvîrşit, copilului Domnului, lui David, carele au grăit Domnului cuvintele cîntării aceştiia, în ziua care l-au izbăvit pre el Domnul den mîna tuturor vrăjmaşilor lui şi den mîna lui Saul, şi zise, XVII

1 Îndrăgi-Te-voiu, Doamne, vîrtutea
mea. Domnul, întărirea mea şi scăpa-
2 rea mea şi izbăvitoriul mieu, Dum-
nezăul mieu, ajutoriul mieu, şi voiu
3 nedejdui pre Dînsul, Scutitoriul
mieu şi cornul mîntuirei meale şi sprijenito-
4 riul mieu. Lăudînd voiu chema pre Dom-
nul şi de vrăjmaşii miei mă voiu mîntui.
5 Cuprinsu-m-au durori de moarte şi pîraile
6 fărădelegii m-au turburat. Chinurile ia-
dului m-au încunjurat; apucatu-m-au laţurile
morţii. Şi, necăjindu-mă, am chemat pre 7
Domnul şi cătră Dumnezăul mieu am stri-
gat. Auzit-au den beseareca sfîntă a Lui 8
glasul mieu şi strigarea mea înaintea Lui va
întra în urechile Lui. Şi să clătină şi plin de 9
cutremur să făcu pămîntul şi temeaiele mun-
ţilor s-au turburat şi s-au clătit, căci S-au
urgisit lor Dumnezău. Sui-se fum întru 10
urgia Lui şi foc de cătră faţa Lui să va aprinde,
cărbuni s-au aţîţat de cătră Dînsul. Şi plecă 11
ceriurile şi Să pogorî, şi negură supt picioa-
rele Lui. Şi Să sui preste heruvim şi zbură, 12
şi zbură pre aripile vînturilor. Şi puse întu- 13
nearec ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul
Lui, întunecoasă apă în norii văzduhuri-
lor. De lucire înaintea Lui norii au trecut, 14
smidă şi cărbuni de foc. Şi tună den ceriu 15
Domnul şi Cel Înalt au dat glasul Lui. Tri- 16
mise săgeţi şi răsipi pre ei, şi fulgere au
înmulţit şi-i turbură pre ei. Şi să iviră 17
izvoarăle apelor şi să descoperiră temeaiele
lumii, De certarea Ta, Doamne, de suflarea 18
Duhului urgiei Tale. Trimise dentru înăl- 19
ţime şi mă luo pre mine, apucă-mă den ape
multe. Mîntui-mă-va dentru tari vrăjmaşii 20
miei şi de cei ce mă urăsc pre mine, căci să
mai întăriră decît mine. Apucatu-m-au în 21
ziua răutăţii meale şi Să făcu Domnul întă-
ritura mea. Şi mă scoase întru lărgime, 22
izbăvi-mă-va, căci m-au vrut. Şi-m va da 23
Domnul după direptatea mea şi după curăţenia
mînilor meale îm va da. Căci am păzit căile 24
Domnului şi n-am păgînit de la Dumnezăul
mieu. Căci toate judecăţile Lui înaintea 25
mea şi direptăţile Lui nu s-au depărtat de la
mine. Şi voiu fi fără prihană cu Dînsul şi 26
mă voiu păzi de cătră fărădeleagea
mea. Şi-m va da Domnul după direptatea 27
mea şi după curăţenia mînilor meale înaintea
ochilor Lui. Cu cel direpţ, direpţ vei fi; şi cu 28
omul nevinovat, nevinovat vei fi. Şi cu cel 29
ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic vei îndă-
rătnici. Căci Tu nărodul smerit vei mîntui 30
şi ochii mîndrilor vei smeri. Căci Tu vei 31
lumina luminătoriul mieu, Doamne, Dumne-
zeul mieu, lumina-vei întunearecul mieu.
Căci întru Tine mă voiu izbăvi de bîntuială şi 32
cu Dumnezeul mieu voiu sări zid. Dumne- 33
zeul mieu, fără prihană e calea Lui, cuvintele
Domnului lămurite-s, scutitoriu iaste tuturor
celor ce nădejduiesc pre Dînsul. Pentru că 34
cine e Dumnezeu, afară den Domnul? Sau carele
e Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?
Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu puteare şi au 35
pus fără prihană calea mea, Întărind picioa- 36
rele meale ca unui cerb, şi pre ceale înal-

37 te puindu-mă, Învăţînd mînile meale la
războiu şi ai pus arc de aramă braţele mea-
38 le. Şi ai dat mie scuteală de mîntuire şi
39 direapta Ta m-au sprejenit. Şi învăţătura
Ta m-au îndireptat desăvîrşit şi certarea Ta
40 aceasta mă va învăţa. Lărgit-ai paşii miei
dedesuptul mieu, şi n-au slăbit urmele mea-
41 le. Goni-voiu pre vrăjmaşii miei şi voiu
prinde pre dînşii, şi nu mă voiu întoarce, pînă
42 unde vor lipsi. Năcăji-voiu pre dînşii şi nu
vor putea să stea, cădea-vor supt talpele mea-
43 le. Şi mă încinseş cu puteare la războiu,
împiedecaş pre toţi pre cei ce să scula asupra
44 mea dedesuptul mieu. Şi pre vrăjmaşii
miei datu-mi-ai dos şi pre cei ce urăsc pre
45 mine i-ai pierdut de tot. Strigară, şi nu era
cel ce mîntuiaşte, către Domnul, şi n-au ascul-
46 tat pre dînşii. Şi voiu mărunţi pre ei ca
ţărîna în faţa vîntului, ca tina uliţelor voiu
47 mărunţi pre dînşii. Izbăvi-mă-vei de pricea
norodului, pune-mă-vei întru cap de limbi.
48 Norod carele n-am cunoscut mi-au slujit mie,
49 la auzirea urechii m-au ascultat. Fii striini
au minţit mie, fii striini s-au vechit şi s-au
50 şchiopat de către căile lor. Viu Domnul, şi
blagoslovit Dumnezeul mieu, şi să înalţe
51 Dumnezeul mîntuirei meale. Dumnezeu,
Cel ce dai izbîndiri mie şi ai supus noroade
supt mine, izbăvitoriul mieu de vrăjmaşii miei
52 cei cu urgie, De către cei ce să scoală preste
mine înălţa-mă-vei, de către omul nedirept
53 izbăvi-mă-vei. Pentru aceaea mărturisi-
mă-voiu Ţie întru limbi, Doamne, şi numelui
54 Tău cînta-voiu. Mărind mîntuirile împăra-
tului şi făcînd milă unsului, lui David, şi
semenţiei lui, pînă în veac. Slava.

La săvîrşit, psalm al lui David XVIII

1 Cerurile povestesc mărirea lui Dum-
nezeu şi facerea mînilor Lui poves-
2 teaşte întărirea. Ziua zilei va iz-
bîcni cuvînt şi noaptea nopţii poves-
3 teaşte minte. Nu-s graiuri, nici
4 cuvinte, cărora nu să aud glasurile lor. La
tot pămîntul ieşi răspunsul lor şi la marginile
5 lumii cuvintele lor. În soare au pus lăcaşul
lui; şi el ca un ginere ieşind den cămara lui.
6 Bucura-se-va ca un uriaş să alearge cale; den
7 marginea ceriului ieşirea lui Şi istovul lui pînă
în marginea ceriului, şi nu iaste cel ce să va
8 ascunde de căldura lui. Leagea Domnului fă-
ră prihană e, întorcînd suflete; mărturia Dom-
9 nului credincioasă e, înţelepţind pruncii; Di-
reptăţile Domnului direapte-s, veselind inema;
porunca Domnului lucie iaste, luminînd ochii;
10 Frica Domnului curată e, rămîind în veacul
veacului; judecăţile Domnului adevărate-s,
îndireptate deodată. Pohtite-s mai mult 11
decît aurul şi piatră cinstită multă şi mai dulce
decît miarea şi fagurul. Pentru că şi robul 12
Tău păzeaşte aceastea; şi păzînd aceastea,
răsplătire multă. Greşalele cine le va pri- 13
ceape? Dentru ceale ascunse ale meale cură-
ţeaşte-mă şi de către cei streini cruţă pre
robul Tău; De nu mă vor stăpîni, atuncea 14
fără prihană voiu fi şi mă voiu curăţi de păcat
mare. Şi vor fi la bunăvreare cuvintele ros- 15
tului mieu şi cercetarea inimii meale înaintea
Ta pururea; Doamne, ajutoriul mieu şi mîn-
tuitoriul mieu.

La săvîrşit, psalmul lui David XIX

Ascult-te Domnul în ziua necazului, 1
scutească-te numele Dumnezăului lui
Iacov. Trimiţă ţie ajutoriu dentru 2
cel sfînt şi den Sion sprejenească pre
tine. Pomenească toată jîrtva ta, şi 3
arderea ta cea de tot să o îngraş. (Strigare) 4
Dea ţie Domnul după inima ta şi tot sfatul tău
să-l plinească. Bucura-ne-vom pre mîntui- 5
rea ta şi întru numele Domnului Dumnezeului
nostru ne vom mări. Plinească Domnul 6
toate cearerile tale. Acum conoscuiu că au
mîntuit Domnul pre unsul Lui. Asculta-l-va 7
pre dînsul den ceriul cel sfînt al Lui, în sile mîn-
tuirea direaptei Lui. Aceştea cu cară, şi aceş- 8
tea cu cai; şi noi în numele Domnului Dumne-
zăului nostru ne vom chema. Ei s-au împie- 9
decat şi au căzut, şi noi ne-am sculat şi ne-am în-
direptat. Doamne, mîntuiaşte pre împăratul 10
şi ascultă pre noi ori în ce zi Te vom chema.

Psalm a lui David XX

Doamne, întru putearea Ta veseli-se-va 1
împăratul şi pre mîntuirea Ta se
va bucura foarte. Pohta inimii lui 2
ai dat lui şi de voia buzelor lui n-ai
lipsit pre dînsul. (Strigare) Căci l-ai 3
apucat pre el cu blagosloveniile bunătăţii,
pus-ai pre capul lui cunună de piatră cinsti-
tă. Viaţă au cerşut Ţie şi ai dat lui îndelun- 4
gare de zile, în veacul veacului. Mare e 5
slava lui întru mîntuirea Ta, mărire şi mare
cuviinţă vei pune preste el. Căci da-vei lui 6
blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei
pre dînsul cu bucurie cu faţa Ta. Căci 7
împăratul nedejduiaşte pre Domnul şi cu mila
Celui Înalt nu se va clăti. Afle-se mîna Ta la 8
toţi vrăjmaşii Tăi, direapta Ta să afle pre toţi
cei ce Te urăsc pre Tine. Căci pune-vei pre 9
dînşii ca un cuptoriu de foc la vreamea feaţii
Tale. Domnul cu urgia Lui va turbura pre 10
dînşii şi va mînca de tot pre ei focul. Rodul 11
lor de pre pămînt piarde-l-vei şi sămînţa lor
de la fiii oamenilor. Căci plecară spre Tine 12
reale, cugetară sfaturi cu care nu vor pu-

13 tea să stea. Căci vei pune pre dînşii umăr,
14 în cei rămaşi ai Tăi găti-vei faţa lor. Înalţă-Te, Doamne, întru putearea Ta; cînta-vom şi vom peveţi puterniciile Tale. Slava.

La săvîrşit, pentru sprejeneala cea de la zori, psalmul lui David XXI

1 Dumnezău, Dumnezăul mieu, ia aminte la mine, pentru căci mă părăsiş? Departe de la mîntuirea mea
2 cuvintele greşalelor meale. Dumnezăul mieu, striga-voiu ziua, şi nu vei asculta, şi noaptea, şi nu la necunoştinţa
3 mea. Şi Tu în ceale sfinte lăcuieşti, lauda
4 lui Israil. Pre Tine au nedejduit părinţii noştri; nedejduiră şi ai izbăvit pre dînşii.
5 Cătră Tine strigară şi să mîntuiră, pre Tine
6 nedejduiră şi nu se ruşinară. Iară eu sînt viarme, şi nu om, ocara oamenilor şi defăimarea nărodului.
7 Toţi ceia ce mă văd batjocuritu-m-au, grăiră în buze, clătiră capul:
8 „Nedejduit-au pre Domnul, izbăvească pre el,
9 spăsească pre el, că-l va pre el". Căci Tu eşti Cela ce m-ai zmult den pîntece, nedeajdea mea, de la ţîţele maică-mea. Spre Tine mă
10 aruncaiu den zgău, Den pîntecele maicei meale, Dumnezeul mieu eşti Tu, să nu Te
11 depărtezi de la mine. Căci năcazul e aproape, căci nu iaste cel ce să-mi ajute
12 mie. Împrejurară-mă viţei mulţi, tauri graş
13 mă încungiurară. Deşchiseră asupra mea
14 gura lor ca un leu hrăpind şi răcnind. Ca o apă mă vărsaiu şi să răsipiră toate oasele
15 meale. Să făcu inema mea ca o ceară, topindu-se în mijlocul pîntecelui mieu.
16 Uscă-se ca un hîrb vîrtutea mea, şi limba mea s-au lipit de gîtlejul mieu, şi la ţărîna morţii
17 m-ai pogorît. Căci m-au încunjurat cîini mulţi, adunarea celor ce mă viclenesc mă
18 cuprinseră. Săpară mînile meale şi picioarele
19 meale, numărară toate oasele meale. Şi ei socotiră şi mă văzură, împărţiră hainele meale lor şi pre îmbrăcămintea mea aruncară
20 sorţ. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi ajutoriul Tău de la mine, spre prejeneala mea ia
21 aminte. Izbăveaşte de la sabie sufletul mieu şi den mîna cîinelui, pre cel sîngur născut al mieu. Mîntuiaşte-mă den gura leului
22 şi de la coarnele inorogilor, smerirea mea.
23 Povesti-voiu numele Tău fraţilor miei; în mij-
24 locul adunării lăuda-Te-voiu. Cei ce vă teameţi de Domnul, lăudaţi pre Dînsul; toată sămînţa lui Iacov, măriţi pre Dînsul!
25 Teamă-se dară de Dînsul toată sămînţa lui Israil, căci n-au
26 ocărît, nici au defăimat ruga săracului, Nici au întors faţa Lui de la mine şi, cînd am strigat cătră
27 El, ascultatu-m-au. De la Tine lauda mea, întru adunare mare mărturisi-mă-voiu Ţie; rugile meale voi da înaintea celor ce să tem
28 de Dînsul. Mînca-vor săracii şi să vor sătura şi vor lăuda pre Domnul cei ce cercetează pre Dînsul, trăi-vor inemile lor în veacul veacului.
29 Pomeni-vor şi să vor întoarce cătră Domnul toate marginile pămîntului.
30 Şi să vor închina înaintea Lui toate neamurile
31 limbilor. Căci a Domnului e împărăţia şi El
32 oblăduiaşte limbile. Mîncară şi să închinară toţi graşii pămîntului, înaintea Lui vor
33 cădea toţi ceia ce să pogoară la pămînt. Şi sufletul mieu Lui trăiaşte şi semenţia mea va
34 sluji Lui. Spune-se-va Domnului ruda ceaea ce vine şi vor vestui direptatea Lui la norodul cel ce să va naşte, pre carele au făcut Domnul.

Psalm a lui David XXII

1 Domnul paşte-mă şi nemica nu-m va lipsi; la locul otăvii, acolo m-au sălăş-
2 luit. Pre apă de răpaos mă hrăni pre mine, sufletul mieu întoarse.
3 Poveţuitu-m-au pre cărările direptăţii, pentru numele Lui. Că, de voiu şi
4 mearge în mijlocul umbrei morţii, nu mă voiu teame de reale, căci Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, aceasta m-au mîngîiat.
5 Gătit-ai înaintea mea masă den preajma celor
6 ce mă năcăjesc. Muiaşi cu untdelemn capul
7 mieu, şi păharul Tău îmbătînd ca un prea tare. Şi mila Ta mă va goni toate zilele vie-
8 ţii meale. Şi a lăcui eu în casa Domnului la îndelungare de zile.

Psalmul lui David, a unii den simbete, XXIII

1 Al Domnului iaste pămîntul şi împlearea lui, lumea şi toţi cei ce lăcuiesc
2 într-însul. Acesta pre mări au întemeiat pre el şi pre rîuri l-au gătit pre
3 el. Cine să va sui la muntele Domnului? Au cine va sta în locul cel svînt al
4 Lui? Nevinovat la mîni şi curat la inemă, carele n-au luat pre deşert sufletul lui şi n-au
5 jurat pre vicleşug aproapelui său. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitoriul lui.
6 Aceasta e ruda celor ce cearcă pre Domnul şi celor ce cearcă faţa Dumnezăului lui
7 Iacov. (Strigare) Rădicaţi porţile, boiari, ale voastre şi vă rădicaţi porţi veacinice, şi va
8 întra Împăratul mărirei. Cine e acesta, Împăratul mărirei? Domnul tare şi putearnic, Domnul tare e în războiu. Rădicaţi porţile,
9 boiari, ale voastre şi vă rădicaţi porţi veacinice, şi va întra Împăratul mărirei. Cine
10 iaste acesta, Împăratul mărirei? Domnul puterii: Acesta e Împăratul slavei. Slava.

Cathisma 4, psalmu a lui David XXIV

1 Spătră Tine, Doamne, rădicaiu sufletul
mieu, Dumnezăul mieu. Pre Tine
nedejduiiu, să nu mă ruşinezu în
2 veac, Nice să mă batjocorească
vrăjmaşii miei! Pentru că toţi ceia ce
Te îngăduiesc pre Tine nu se vor ruşina;
3 Ruşineaze-se cei ce nelegiuiescu în zadar.
4 Căile Tale, Doamne, arată-mi mie şi cărările
5 Tale învaţă-mă. Povăţeaşte-mă pre adevărul
Tău şi mă învaţă, căce Tu eşti Dumnezău,
Mîntuitoriul mieu, şi pre Tine Te-am îngăduit
6 toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările
Tale, Doamne, şi milele Tale, căce den veac
7 sînt. Păcatele tinereaţelor meale şi ale
necunoştinţii meale să nu-Ţi aduci aminte.
8 După mila Ta, adu-Ţi aminte Tu, pentru
9 bunătatea Ta, Doamne. Bun şi direpţ iaste
Domnul; pentru aceaea va pune leage celor
10 greşiţi în cale. Povăţui-va pre cei blînzi la
judecată, învăţa-va pre cei blînzi căile
11 Lui. Toate căile Domnului, milă şi adevăr
celor ce cearcă făgăduinţa Lui şi mărturiile
12 Lui. Pentru numele Tău, Doamne, şi iartă
13 păcatul mieu, pentru că multu iaste. Cine
iaste omul cel ce să teame de Domnul? Pune-va
14 leage lui în calea care au ales. Sufletul lui
întru bunătăţi va mînea şi sămînţa lui va moş-
15 teni pămîntul. Întărirea Domnului,celor ce
să tem de Dînsul şi făgăduinţa Lui va arăta
16 lor. Ochii miei pururea către Domnul, căce
17 El va scoate den laţ picioarele meale. Pri-
veaşte preste mine şi mă miluiaşte, căce sîn-
18 gur născut şi sărac sînt eu. Necazurile ini-
mii meale s-au înmulţit, den nevoile meale
19 scoate-mă. Vezi smerirea mea şi ostineala
20 mea şi lasă toate păcatele meale. Vezi pre
vrăjmaşii miei că s-au înmulţit şi urîciune
21 strîmbă m-au urît. Păzeaşte sufletul mieu
şi mă izbăveaşte să nu mă ruşinezu, căce am
22 nedejduit pre Tine. Cei fără răutate şi cei
direpţi să lipiia de mine, căce Te-am îngăduit
23 pre Tine, Doamne. Mîntuiaşte, Dumne-
zăule, pre Israil den toate năcazurile lui.

Psalmul a lui David XXV

1 Judecă-mă, Doamne, căce eu întru
nerăutatea mea am mers şi pre Dom-
2 nul nedejduind nu voiu slăbi. Ispi-
teaşte-mă, Doamne, şi mă cearcă,
lămureaşte rănichii miei şi inima
3 mea. Că mila Ta înaintea ochilor miei iaste
4 şi bine am plăcut întru adevărul Tău. N-am
şăzut cu adunarea deşertării şi cu cei ce nele-
5 giuiescu nu voi întra înlăuntru. Urît-am
adunarea celor ce să vicleneşcu şi cu cei
6 necredincioşi nu voiu şădea. Spăla-voiu
întru cei nevinovaţi mînile meale şi voiu
încungiura jîrtăvnicul Tău, Doamne, Ca să 7
auz eu glasul laudei Tale şi a povesti toate
minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcu- 8
viinţa casii Tale şi locul lăcaşului mărirei
Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioşi 9
sufletul mieu şi cu oamenii sîngiurilor viaţa
mea, Cărora sînt în mîini fărădelegile, 10
direapta lor s-au împlut de daruri. Iară 11
eu întru nerăutatea mea am mers; mîn-
tuiaşte-mă, Doamne, şi mă miluiaşte. Pi- 12
ciorul mieu au stătut în direptate; întru adu-
nări binecuvînta-Te-voiu, Doamne.

Psalmu a lui David, mai nainte decît a să unge, XXVI

Domnul e lumina mea şi Mîntuitoriul 1
mieu; de cine mă voiu teame?
Domnul, scutitoriul vieţii meale; de 2
cine mă voiu spămînta? Cînd s-ar 3
apropia asupra mea cei ce chinuiesc,
ca să mănînce cărnurile meale, Cei ce mă 4
necăjesc şi vrăjmaşii miei, ei au slăbit şi au
căzut. Şi de se va rîndui asupra mea 5
tabără, nu se va înfricoşa inima mea. De se 6
va rîdica asupra mea războiu, întru aceasta eu
nedejduiesc. Una am cerşut de la Domnul, 7
aceasta voiu ceare: a lăcui eu în casa Domnu-
lui, toate zilele vieţii meale, A vedea frum- 8
seţarea Domnului şi a socoti beseareca cea
sfîntă a Lui. Căci m-au ascuns în cortul Lui 9
în ziua răutăţilor meale, acoperitu-m-au întru
ascunsul cortului Lui. În piatră m-au înăl- 10
ţat şi acum, iată, au înălţat capul mieu preste
vrăjmaşii miei. Încungiurat-am şi am jîrt- 11
vuit în cortul Lui jîrtvă de mîntuire şi de clic,
cînta-voiu şi voiu peveţi Domnului. As- 12
cultă, Doamne, glasul mieu, carele am strigat,
miluiaşte-mă şi mă ascultă. Ţie au zis 13
inima mea: „Pre Domnul voiu cerca". Cercă-Te
faţa mea, faţa Ta, Doamne, voiu cerca.
Să nu-Ţi întorci faţa Ta de către mine şi să nu 14
Te abaţi cu urgie de la robul Tău. Ajutoriu 15
mie fii, să nu mă depărtezi şi să nu mă laşi,
Dumnezău, Mîntuitoriul mieu. Căci tată- 16
mieu şi maica mea m-au părăsit, şi Domnul
m-au luat pre mine. Îndireptează-mă, 17
Doamne, în calea Ta şi mă povăţuiaşte în
cărare direaptă pentru vrăjmaşii miei. Să 18
nu mă dai la sufletele celor ce mă necăjesc pre
mine, căci s-au sculat asupra mea mărturii
strîmbe şi minţi strîmbătatea eiş. Crez ca 19
să văz bunătăţile Domnului în pămîntul celor
vii. Îngăduiaşte pre Domnul, îmbărbătea- 20
ză-te şi să întărească inima ta şi îngăduiaşte
pre Domnul. Slava.

Psalmul lui David XXVII

Spătră Tine, Doamne, striga-voiu, Dum- 1
nezăul mieu, să nu taci de către mine şi
mă voiu asămăna celor ce să pogoară la
groapă. Ascultă, Doamne, glasul ru- 2

gării meale cînd mă rogu cătră Tine, cînd rădic mînile meale cătră beseareca cea sfîntă
3 a Ta. Să nu mă tragi împreună cu cei păcătoşi şi cu cei ce fac strîmbătate să nu mă
4 pierzi, Celor ce grăiesc pace cu cei de
5 aproape ai lor, şi reale în inimile lor. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor şi după vicleşugul tocmealelor lor. După faptele mînilor
6 lor dă-le lor, dă-le lor răsplătirea lor. Căci
7 n-au priceput la faptele Domnului şi la faptele mînilor Lui, surpa-vei pre dînşii şi nu vei zidi
8 pre dînşii. Blagoslovit Domnul, căci au
9 ascultat glasul rugii meale. Domnul, ajutoriul mieu şi scutitoriul mieu; pre El au nedejduit inima mea şi mă ajutoraiu. Şi odrăsli
10 trupul mieu şi den voia mea mă voiu mărturisi
11 Lui. Domnul e întărirea norodului Lui şi scutitoriu mîntuirilor unsului Lui iaste.
12 Mîntuieşte pre norodul Tău şi blagosloveaşte moştenirea Ta; şi paşte pre ei şi-i nalţă pre ei pînă în veac.

Psalmul lui David, spre scosul cortului, XXVIII

1 Aduceţi Domnului, fiii lui Dumnezău,
2 aduceţi Domnului fii de berbeci; Aduceţi Domnului mărire şi cinste, aduceţi Domnului mărire numelui Lui, închinaţi-vă Domnului în curtea
3 sfîntă a Lui. Glasul Domnului spre ape, Dumnezăul mărirei au tunat; Domnul preste
4 ape multe. Glasul Domnului cu puteare,
5 glasul Domnului cu mare cuviinţă; Glasul Domnului zdrobind chedrii şi va zdrobi Domnul
6 chedrii Livanului; Şi va mărunţi pre dînşii ca viţelul Livanului; şi cel iubit, ca fiiul inorogilor. Glasul Domnului tăind para focului,
7 glasul Domnului clătind pustiiul, şi va clăti
8 Domnul pustiiul lui Cadis. Glasul Domnului întărind cerbii; şi va descoperi dumbrăvile; şi în beseareca Lui tot carele zice:
9 „Mărire!“. Domnul potopul va lăcui şi va
10 şădea Domnul Împărat în veac. Domnul vîrtute norodului Lui va da, Domnul va blagoslovi pre nărodul Lui cu pace.

Psalmul cîntării înnoirei casei lui David XXIX

1 Înălţa-Te-voiu, Doamne, căci m-ai luat pre mine şi n-ai veselit pre vrăj-
2 maşii miei asupra mea. Doamne, Dumnezăul mieu, strigat-am cătră Tine
3 şi m-ai vindecat. Doamne, scos-ai den iad sufletul mieu, mîntuitu-m-ai dentru
4 cei ce pogoară în groapă. Cîntaţi Domnuli, cei curaţ ai Lui, şi vă mărturisiţi cu pome-
5 nirea sfinţirei Lui! Căci urgie mînia Lui, şi
6 viaţă în voia Lui. Sara va mînea plîngere, şi
7 dimineaţă, bucurie. Şi eu am zis întru bunăvoia mea: „Nu mă voiu clăti în veac!“
8 Doamne, în voia Ta dă frumuseaţei meale pu-
9 teare. Şi-Ţ întorseşi faţa Ta şi mă făcuiu turburat. Cătră Tine, Doamne, voiu striga şi 10
cătră Dumnezăul mieu mă voiu ruga. Ce-i 11
folos în sîngele mieu, cînd mă pogor eu întru
stricăciune? Au mărturisi-va Ţie ţărîna? 12
Au vesti-va adevărul Tău? Auzi Domnul şi 13
mă milui, Domnul S-au făcut ajutoriu mie.
Întors-ai plîngerea mea spre bucurie mie, 14
rupseşi sacul mieu şi mă încinseşi cu bucurie. Pentru ca să-Ţ cînte mărirea mea şi nu 15
mă voiu umili; Doamne, Dumnezăul mieu, în veac mărturisi-mă-voiu Ţie. Slava.

La săvîrşit, psalmul lui David, ieşirei den fire, XXX

Spre Tine, Doamne, nedejduiiu, să nu 1
mă ruşinez în veac; întru direptatea
Ta, izbăveaşte-mă şi mă scoate.
Pleacă cătră mine ureachea Ta, grăbeaşte a mă scoate pre mine. Fîi 2 3
mie întru Dumnezău scutitoriu şi spre casa
scăpării a mă mîntui. Căci întărirea mea şi 4
scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă
vei povăţui şi mă vei hrăni. Scoate-mă-vei 5
den laţul acesta, carele au ascuns mie, căci Tu
eşti scutitoriul mieu, Doamne. În mîinile 6
Tale pune-voiu duhul mieu, mîntuitu-m-ai,
Doamne, Dumnezăul adevărului. Urît-ai 7
pre cei ce păzesc deşertăciune în zadar. Şi 8
eu pre Domnul am nedejduit, bucura-mă-voiu
şi mă voiu veseli pre mila Ta. Căci ai căutat 9
spre smerenia mea, mîntuit-ai den nevoi
sufletul mieu. Şi nu m-ai închis în mîinile 10
vrăjmaşilor; pus-ai în loc larg picioarele
meale. Miluieşte-mă, Doamne, căci mă 11
necăjăsc; turbură-se cu mînie ochiul mieu,
sufletul mieu şi pîntecele mieu. Căci au lip- 12
sit cu dureare viaţa mea şi anii miei în suspinări; Slăbi cu sărăcie vîrtutea mea şi oasele 13
meale s-au turburat. Lîngă toţi vrăjmaşii 14
miei mă făcuiu ocară, şi vecinilor miei foarte,
şi frică cunoscuţilor miei. Cei ce mă vedea 15
afară fugiră de la mine. Mă uitaiu ca un mort
de la inimă, Făcuiu-mă ca un vas pierdut, 16
căci am auzit ura a multora den cei ce
nemernicesc împrejur; Cînd să adunară 17
ei într-un loc asupra mea, ca să ia sufletul
mieu au sfătuit. Şi eu pre Tine, Doamne, 18
nedejduiiu, ziş: „Tu eşti Dumnezăul mieu, în
mîinile Tale sorţii miei!“ Izbăveaşte-mă 19
den mîna vrăjmaşilor miei şi de cei ce mă
gonesc pre mine. Arată faţa Ta preste robul 20
Tău, mîntuieşte-mă cu mila Ta. Doamne, 21
să nu mă ruşinez, căce Te-am chemat pre
Tine. Ruşineaze-se necuraţii şi să să 22
pogoare în iad, mute să să facă buzele ceale
vicleane, Cealea ce grăiescu asupra direp- 23
tului fărădeleage, cu mîndrie şi defăimare.
Foarte e multă mulţimea bunătăţii Tale, Doam- 24
ne, carea ai ascunsu celora ce să tem de Tine.
Ai făcut celora ce nedejduiesc pre Tine îna- 25

intea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pre dînşii întru ascunderea obrazului Tău de turburarea oamenilor. Acoperi-vei pre dînşii în cort, de pricea limbilor. Blagoslovit Domnul, căce au minunat mila Lui în cetatea îngrădirii. Şi eu zişu întru dezmetecirea mea: „Lepădatu-m-am de cătră faţa ochilor Tăi". Pentru aceaea ai ascultat glasul rugii meale cînd strigu cătră Tine. Iubiţi pre Domnul, toţi curaţii Lui, căce adevăruri cearcă Domnul şi răsplăteaşte celor ce de prisosit facu mîndrie. Îmbărbătaţi-vă şi întărească-se inima voastră, toţi ceia ce nedejduiţi pre Domnul!

Psalmul lui David, al priceaperii, XXXI

Fericiţi cărora să iertară fărălegile şi cărora să acoperiră păcatele. Fericit bărbatul căruia nu va socoti Domnul păcatul, nice iaste în rostul lui vicleşug. Căce am tăcut, vechiră-să oasele meale strigînd eu toată ziua. Căce ziua şi noaptea să îngreoie preste mine mîna Ta, întorşu-mă spre chinuire înfigîndu-se mie ghimpu. (Strigare) Fărădeleagea mea am cunoscut şi păcatul mieu n-am acoperit. Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fărădeleagea mea Domnului". Şi Tu ai lăsat păgînătatea inimii meale. (Strigare) Pentru aceasta ruga-se-va cătră Tine tot curatul în vreamea bine tocmită, Însă în potop de ape multe cătră el nu să vor apropia. Tu-m eşti scăparea de necazul cela ce mă cuprinde; bucuria mea, mîntuiaşte-mă de cătră cei ce m-au încungiurat. (Strigare) „Învăţa-te-voiu şi ocîrmui-te-voi în calea aceasta carea vei mearge, întări-voiu asupra ta ochii Miei. Nu vă faceţi ca calul şi muşcoiul, la carii nu iaste priceapere. Cu zăbală şi cu frîu fălcile lor să le sugrumi, celor ce nu să apropie cătră tine". Multe-s bătăile păcătosului, iară pre cel ce nedejduiaşte pre Domnul, milă îl va încungiura. Bucuraţi-vă pre Domnul şi vă veseliţi, direptilor, şi vă lăudaţi toţi cei direpţi la inimă! Slava.

Cathisma 5. Psalmu al lui David, nescris deasupra la jidovi, XXXII

Bucuraţi-vă, direptii, întru Domnul; celor direpţi cuvine-se lauda. Mărturisiţi-vă Domnului cu copuze, cu canon cu 10 strune, Cîntaţi Lui cîntare noao, bine cîntaţi Lui cu clic! Căce direpţ e cuvîntul Domnului şi toate faptele Lui, cu credinţă. Iubeaşte milostenie şi judecată Domnul; de mila Domnului plin e pămîntul. Cu cuvîntul Domnului ceriurile s-au întărit şi cu duhul rostului Lui toată puterea lor. Adunînd ca un foale apele mării, puind în visterii beznele. Să să teamă de Domnul tot pămîntul şi de Dînsul să să cutremure toţi ceia ce lăcuiesc în lume. Căci El au zis, şi s-au făcut; El au poruncit, şi s-au zidit. Domnul răsipeaşte svaturile limbilor şi defaimă socotealele norodurilor şi defaimă svaturile boiarilor. Iară svatul Dmnului în veac rămîne, gîndurile inemii Lui, den neamuri şi în neamuri. Fericit norodul căruia iaste Domnul Dumnezeul lui, norod pre carele au ales spre moştenire Lui! Den ceriu privi Domnul, văzu pre toţi fiii oamenilor. Den cel gata lăcaşul Lui, privi preste toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul. Cel ce au zidit deosăbi inemile lor, Cela ce priceape toate lucrurile lor. Nu să mîntuiaşte împărat pentru multă puteare şi uriaş nu să va mîntui cu mulţimea vîrtutei lui. Minciunos e calul spre mîntuire, şi cu mulţimea tăriei lui nu să va mîntui. Iată, ochii Domnului spre ceia ce să tem de Dînsul, ceia ce nădejduiesc spre mila Lui, Ca să izbăvească den moarte sufletele lor şi să-i hrănească pre dînşii în foamete. Şi sufletul nostru va îngădui Domnului, căci ajutoriu şi scutitoriu noao iaste. Căci întru Dînsul să va veseli inema noastră şi întru numele cel svînt al Lui am nădejduit. Facă-se, Doamne, mila Ta preste noi, în ce chip am nădejduit pre Tine!

Psalm lui David, cînd premeni faţa lui înaintea lui Avimeleh şi-l slobozi pre dînsul şi să duse, XXXIII

Bine voiu cuvînta pre Domnul în toată vreamea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul să va lăuda sufletul mieu! Auză cei blînzi şi să să veselească. Măriţ pre Domnul împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui dempreună! Cercat-am pre Domnul şi mă ascultă; şi den toate necazurile meale mă mîntui pre mine. Apropiaţi-vă cătră Dînsul şi vă luminaţ şi feaţele voastre nu să vor ruşina. Săracul acesta au strigat, şi Domnul au ascultat pre dînsul şi den toate scîrbele lui mîntui pre el. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce să tem de Dînsul şi va izbăvi pre ei. Gustaţi şi vedeţi că bun e Domnul; fericit bărbatul carele nădejduiaşte pre El! Teameţi-vă de Domnul, toţi svinţii Lui, căci nu iaste lipsă celor ce să tem de Dînsul. Bogaţii au sărăcit şi au flămînzit, iară cei ce cearcă pre Domnul nu să vor împuţina de tot binele. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă, frica Domnului voiu învăţa pre voi. Cine e omul cela ce va viaţă, iubind a vedea zile bune? Înceată limba ta de rău, şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug. Fereaş-

te-te de rău şi fă bine, cearcă pacea şi o
15 goneaşte pre ea. Ochii Domnului spre cei
16 drepţi şi urechile Lui la ruga lor. Şi faţa Domnului preste cei ce fac rău, ca să piarză de
17 tot den pămînt pomenirea lor. Strigară drepţii, şi Domnul auzi pre ei, şi den toate
18 nevoile lor izbăvi pre dînşii. Aproape e Domnul de cei zdrobiţi la inemă şi pre cei
19 smeriţi cu duhul va mîntui. Multe-s scîrbele drepţilor, şi dentru toate ale lor va izbăvi
20 pre ei Domnul. Păzeaşte Domnul toate oasele lor şi unul dentru eale nu să va
21 zdrobi. Moartea păcătoşilor e rea şi cei ce
22 urăsc pre cel drept vor greşi. Mîntui-va Domnul sufletele robilor Lui şi nu vor greşi toţi ceia ce nedejduiesc pre El. Slava.

Psalm al lui David XXXIV

1 Judecă, Doamne, pre cei ce-m fac strîmbătate; dă războiu celora ce dau
2 războiu mie! Apucă-Te de armă şi de pavăţă şi Te scoală într-ajutoriul
3 mieu! Varsă sabie şi închide den preajma celor ce mă gonesc pre mine; ziş sufletului mieu: „Mîntuirea ta Eu sînt!“
4 Ruşineaze-se şi să sfiască cei ce cearcă sufle-
5 tul mieu! Întoarcă-se îndărăt şi să să ruşi-
6 neaze cei ce gîndesc mie rău! Facă-se ca prahul spre faţa vîntului, şi îngerul Domnului
7 necăjind pre ei! Facă-se calea lor întunearec şi lunecare; şi îngerul Domnului gonind
8 pre dînşii! Căci în dar au ascuns mie stricăciunea laţului lor, în deşărt au ponosluit sufle-
9 tul mieu. Vie lui laţ, carele nu-l ştie, şi vînatul carele au ascuns să-l prinză pre el; şi în laţ
10 va cădea întru el! Iară sufletul mieu se va bucura întru Domnul, înfrîmsăţa-se-va spre
11 mîntuirea lui. Toate oasele meale vor zice: „Doamne, Doamne, cine e aseamenea Ţie,
12 Izbăvind pre sărac den mîna celor mai tari decît el, şi pre sărac şi measer de la cei ce
13 jehuiesc pre dînsul?“ Sculîndu-se mie mărturii strîmbe, cealea ce nu ştiia mă
14 întreba. Îm răsplătiia reale pentru bune şi
15 stîrpiciune sufletului mieu. Şi eu, cînd ei
16 mă bîntuia, mă îmbrăcam cu sac. Şi smeriiam cu post sufletul mieu, şi ruga mea în
17 sînul mieu se va întoarce. Ca la unul de aproape, ca la un frate al nostru, aşa bine-i plăceam, ca cînd aş jeli şi m-aş mîhni, aşa mă
18 smeriiam. Şi asupra mea s-au veselit şi s-au adunat, adunatu-s-au preste mine vînătăi,
19 şi n-am ştiut. Desfăcură-se şi nu să umiliră, ispitiră-mă, batjocoriră-mă cu batjocură, scrîş-
20 niră dinţii lor asupra mea. Doamne, cînd vei vedea? Depărtează sufletul mieu de faptul lor cel rău, de la lei, pre cel sîngur născut al mieu!
21 Mărturisi-mă-voiu Ţie întru adunare multă, în-
22 tru norod greu lăuda-Te-voiu. Să nu se bucure pre mine cei ce învrăjbesc mie pre strîmbătate, cei ce mă urăsc în dar şi clipind cu ochii. Căci mie de pace grăiia, şi pre urgie 23
vicleşuguri gîndiia. Şi lărgiră asupra mea 24
gura lor, ziseră: „Bine e, bine e, văzură ochii noştri“. Văzuş, Doamne, să nu taci, Doamne, 25
să nu Te depărtezi de la mine! Scoală-Te, 26
Doamne, şi ia aminte la judecata mea, Dumnezăul mieu şi Domnul mieu, la legiuirea mea! Judecă-mă, Doamne, după direpta- 27
tea Ta, Doamne Dumnezăul mieu, şi să nu se bucure spre mine. Să nu zică întru inimile 28
lor: „Bine e, bine e sufletului nostru“, nici să zică: „Înghiţitu-l-am pre dînsul“. Ruşinea- 29
ze-se şi să sfiască deodată cei ce să bucură spre realele meale. Îmbrace-se cu ruşine şi 30
înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea. Bucure-se şi să veselească cei ce vor direptatea 31
mea şi zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“ cei ce vor pacea robului Lui! Şi limba mea va 32
cerceta direptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

La săvîrşit; la copil Domnului, la David, XXXV

Zice cel fără de leage ca să greşască 1
întru sine: „Nu iaste frica lui Dumnezău în preajma ochilor lui“. Căci 2
au viclenit înaintea lui ca să afle fărădeleagea lui şi să urască. Graiurile 3
gurii lui, fărădeleage şi vicleşug; nu vru să priceapă ca să îmbuneaze. Fărădeleage 4
gîndi pre aşternutul lui, aproape stătu lîngă toată calea nu bună şi răutatea n-au depărtat. Doamne, în ceriu e mila Ta, adevărul 5
Tău, pînă la nori. Direptatea Ta, ca munţii 6
lui Dumnezău, judecăţile Tale, beznă multă. Oameni şi dobitoace mîntui-vei, Doamne, 7
foarte înmulţişi mila Ta, Dumnezăule. Şi 8
fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nedejdui. Îmbăta-se-vor de-ngrăşarea 9
casei Tale şi pîrîul desfătăciunii Tale vei adăpa pre dînşii. Căci lîngă Tine e izvor de 10
viaţă; întru lumina Ta vom vedea lumină. Întinde mila Ta celor ce Te cunosc pre Tine şi 11
direptatea Ta celor drepţi la inimă. Să nu-m vie mie piciorul mîndriei Şi mîna păcătosu- 12
lui să nu mă clătească! Acolo căzură toţi 13
ceia ce fac fărădeleage, împinseră-se afară şi nu vor putea să stea. Slava.

Psalm a lui David XXXVI

Nu te apropia cu rîvnire întru cei ce 1
vicleneşc, nici rîvni celora ce fac fărădeleagea. Că ca o iarbă curînd se 2
vor usca şi ca legumile pajiştei curînd vor cădea. Nedejduiaşte 3
pre Domnul şi fă bunătate; şi lăcuiaşte pămîntul, şi te vei paşte pre avuţia lui. Desfătează-te în Domnul, şi dat-va ţie cea- 4
rerile inimii tale. Descopere către Domnul 5
calea ta, şi nedejduiaşte pre El, şi El va

face. Şi va scoate ca lumina direptatea ta, şi judecata ta ca amiazăzi. Supune-te Domnului şi roagă pre Dînsul; nu te apropia cu rîvnirea la cela ce să binecălătoreaşte în calea lui, la omul ce face fărădeleagea. Potoleaşte-te de urgie şi părăseaşte mînia; nu te apropia cu rîvnirea ca să vicleneşti. Căci ceia ce viclenesc de tot vor peri; iară cei ce îngăduiesc pre Domnul, ei vor moşteni pămîntul. Şi încă puţin, şi nu va fi păcătosul; şi vei cerca locul lui, şi nu-l vei afla. Iară cei blînzi vor moşteni pămîntul şi se vor desfăta pre mulţimea păcii. Păzi-va păcătosul pre cel direpţ şi va scrîşni asupra lui dinţii lui. Iară Domnul va batjocuri pre el, că mai nainte veade că va veni ziua lui. Sabie au zmult păcătoşii, întinseră arcul lor, Ca să oboară pre sărac şi pre measer, ca să junghe pre cei direpţi la inimă. Sabia lor între în inimile lor şi arcele lor să să zdrobească. Mai bine puţinel celui direpţ, decît avuţia multă a păcătoşilor. Căci braţele păcătoşilor se vor zdrobi, şi întăreaşte pre cei direpţi Domnul. Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană şi moştenirea lor în veac va fi. Nu se vor ruşina în vreame rea şi în zilele foameţii se vor sătura, căci păcătoşii vor peri. Iară vrăjmaşii Domnului, îndată ce să măriră, ei şi să înălţară, lipsind ca fumul lipsiră. Împrumuteaze-se păcătosul, şi nu va plăti; iară direptul îndură-se şi dă. Căci cei ce blagoslovesc pre El vor moşteni pămîntul, iară cei ce blastemă pre El de tot vor peri. De la Domnul paşii omului să îndireptează şi calea lui va vrea foarte. Cînd va cădea, nu se va struncina, căci Domnul sprejeneaşte mîna lui. Tînăr fuiu, ce şi îmbătrîniiu, şi nu văzuiu pre direptul părăsit, nici sămînţa lui cerînd pîine. Toată ziua miluiaşte şi împrumutează direptul; şi sămînţa lui la blagoslovenie va fi. Fereaşte-te de rău şi fă bine şi lăcuiaşte în veacul veacului. Că Domnul iubeaşte judecată şi nu va părăsi pre cei curaţi ai Lui; în veac se vor păzi. Şi cei fără de leage se vor goni şi sămînţa celor necredincioşi se va piarde de tot. Iară direpţii vor moşteni pămîntul şi vor sălăşlui în veacul veacului preste el. Gura direptului va deprinde învăţătură şi limba lui va grăi judecată. Leagea Dumnezăului lui, în inima lui; şi nu se vor poticni paşii lui. Socoteaşte păcătosul pre cel direpţ şi cearcă a-l omorî pre el, Iară Domnul nu-l va părăsi pre el în mînile lui, nice va osîndi de tot pre el cînd să va judeca cu el. Îngăduiaşte pre Domnul şi păzeaşte calea Lui; şi te va înălţa, ca să moşteneşti de tot pământul: cînd pieru de tot păcătoşii, vedea-vei. Văzuiu pre cel necurat preaînălţîndu-se şi în sus rădicîndu-se, ca chedrii Livanului. Şi trecuiu, şi iată, nu fu; şi cercaiu pre dînsul, şi nu să află locul lui. Păzeaşte neráutatea şi vezi direptatea; căce iaste rămăşiţă la omul de pace. Iară cei fără de leage vor peri de tot, deodată; rămăşiţile celor necuraţi vor peri de tot. Şi mîntuirea direpţilor, de la Domnul; şi scutitoriu lor iaste în vreamea necazului. Şi le va ajuta lor Domnul şi va izbăvi pre dînşii şi-i va scoate pre ei de la cei păcătoşi şi va mîntui pre dînşii, căce au nedejduit pre Dînsul. Slava.

Cathisma 6. Psalmul lui David, întru pomenire pentru simbăta, XXXVII

Ioamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, nice cu urgia Ta să mă certi! Căce săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit preste mine mîna Ta. Nu iaste vindecare în trupul mieu, de cătră faţa urgiei Tale; Nu iaste pace întru oasele meale, de cătră faţa păcatelor meale. Căce fărădelegile meale covîrşiră capul mieu; ca o sarcină grea să îngreoiară preste mine. Împuţiră-să şi putreziră ranele meale de cătră faţa nebuniei meale. Tînguitu-m-am şi m-am gîrbovit pînă în săvîrşit, toată ziua mîhnit mergeam. Că vintrele meale s-au împlut de ocări şi nu iaste leac în trupul mieu. Chinuiiu-mă şi mă smeriiu foarte, răcniiam de la suspinarea inimii meale. Doamne, înaintea Ta toată pohta mea, şi suspinul mieu de la Tine nu s-au ascunsu. Inima mea s-au turburat, părăsitu-m-au vîrtutea mea; şi lumina ochilor miei, şi aceasta nu iaste cu mine. Priatenii miei Şi cei de aproape ai miei den prejma mea să apropiară şi stătură şi cei mai de aproape de mine de departe stătură şi mă siliia cei ce cerca sufletul mieu. Şi cei ce cerca răutăţile meale grăiră deşertăciune şi vicleşuguri toată ziua cugetară. Şi eu ca un surd nu auziiam; şi ca cel fără graiu, ce nu deschide gura lui. Şi mă făcuiu ca un om ce nu aude şi n-are în gura lui mustrări. Căce pre Tine, Doamne, nedejduiiu, Tu vei asculta Doamne, Dumnezăul mieu. Căce am zis: „Ca nu cîndai să vor bucura vrăjmaşii miei mie şi clătindu-se picioarele meale, asupra mea grăiră mari". Căce eu spre vînătăi gata sînt şi durearea mea înaintea mea iaste pururea. Căce fărădeleagea mea eu voiu povesti şi voiu griji pentru păcatul mieu. Iară vrăjmaşii miei trăiescu şi să mai întăriră decît mine; şi să înmulţiră cei ce mă urăscu pre mine pre strîmbătate. Cei ce-m răsplătescu mie reale pentru bune mă pîrîia, de vreame ce goni-

22 iam bunătatea. Să nu mă părăseşti,
Doamne! Dumnezăul mieu, să nu Te depăr-
23 tezi de la mine! Ia aminte la ajutoriul mieu,
Doamne al mîntuirii meale!

**La săvîrşit, lui Idithum;
cîntarea lui David XXXVIII**

1 Zis: „Păzi-voiu căile meale ca să nu
2 greşescu cu limba mea. Puş gurei
meale pază, cînd să aşază păcătosul
3 înaintea mea". Asurziiu-mă şi mă
smeriiu şi tăcuiu den bunătăţi, şi
4 durearea mea să înnoi. Să încălzi inema
mea înlăuntrul mieu şi întru cugetul mieu aţî-
5 ţa-să-va foc. Grăi-voiu cu limba mea:
6 „Arată-m, Doamne, săvîrşitul mieu Şi nu-
mărul zilelor meale care iaste, pentru ca să
7 cunosc ce lipsesc eu". Iată, cu palma ai pus
zilele meale şi statul mieu, ca o nemică înain-
8 tea Ta. Însă toate-s deşarte, tot omul
9 trăind. (Strigare) Pentru aceaea într-un
chip mearge omul, însă în zădar să turbu-
10 ră; Strînge comori, şi nu ştie cui va strînge
11 pre eale. Şi acum carea e îngăduinţa mea,
nu e Domnul? Şi statul mieu de la Tine iaste.
12 (Strigare) De către toate fărădelegile meale
izbăveaşte-mă; ocară celui fără minte mă
13 dedeş! Asurziiu şi n-am deşchis gura mea,
căci Tu ai făcut. Depărtează de la mine bicele
14 Tale! Pentru că de la vîrtutea mînii Tale eu
m-am lipsit. Întru mustrări, pentru nelegiuiri
15 ai certat pre om Şi potopiş ca un painjin
sufletul lui; însă în deşertu e tot omul.
16 (Strigare) Ascultă ruga mea, Doamne, şi umi-
linţa mea; bagă în urechi lacrămile meale!
17 Să nu taci, căci nemearnic sînt eu la Tine şi
18 prişleţ, ca şi toţi părinţii miei! Slobozi-mi,
pentru ca să răsuflu mai nainte de a mă duce
şi nu încă voiu mai fi!

La săvîrşit, psalmul lui David XXXIX

1 Îngăduind, îngăduiiu pre Domnul şi
2 luo aminte mie, Şi ascultă rugăciu-
nea mea şi mă scoase den groapa
3 ticăloşiei şi den tina noroiului, Şi
puse preste piatră picioarele meale şi
4 îndireptă paşii miei, Şi puse în gura mea
cîntare noao, laudă Dumnezeului nostru.
5 Vedea-vor mulţi şi să vor spărea şi vor nădej-
6 dui pre Domnul. Fericit bărbatul căruia
iaste numele Domnului nădeajdea lui şi n-au
privit la deşertăciuni şi mînii mincinoase!
7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul mieu,
minunile Tale; şi gîndurilor Tale nu iaste cine
8 să se aseamene Ţie. Vestiiu şi grăiiu; înmulţi-
9 ră-se preste număr. Jîrtvă şi prinos nu vru-
10 seş, şi trupul mi-ai închegat; Arderi-de-tot şi
pentru păcat n-ai cerşut. Atuncea am zis: „Iată,
11 viu! – Întru căpeţeale de carte scrisu-s-au
pentru mine – ca să fac voia Ta, Dumnezeul
mieu, vrut-am şi leagea Ta în mijlocul pînte-
celui mieu". Binevestiiu direptate în adu- 12
nare mare; iată, buzele meale nu voiu lipi;
Doamne, Tu cunoscuş! Direptatea Ta n-am 13
ascuns în inema mea, adevărul Tău şi mîntui-
rea Ta am zis, N-am ascuns mila Ta şi ade- 14
vărul Tău de către adunare multă. Şi Tu, 15
Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de
către mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea
să mă sprejenească. Căci mă cuprinseră 16
reale, cărora nu iaste număr, apucară-mă
fărădelegile meale; şi nu putuiu a vedea. Mai 17
înmulţiră-se decît perii capului mieu şi inema
mea mă părăsi. Binevoiaşte, Doamne, ca 18
să mă izbăveşti pre mine! Doamne, a ajuta
mie Te apropie! Ruşineaze-se şi să înfrun- 19
teaze deodată cei ce cearcă sufletul mieu, ca
să-l rădice pre dînsul. Întoarcă-se îndărăt 20
şi să ruşineaze cei ce vor mie reale. Poarte-ş
îndată ruşinea lor cei ce zic mie: „Bine, 21
bine!" Bucure-se şi să veselească spre 22
Tine toţi ceia ce Te cearcă, Doamne, şi zic
pururea: „Mărească-Se Domnul!", cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Şi eu sărac sînt şi 23
measer; Domnul purta-m-va grija mea. Aju- 24
toriul mieu şi scutitoriul mieu eşti Tu; Dumne-
zăul mieu, să nu Te zăboveşti! Slava.

La săvîrşit, psalmul lui David XL

Fericit cel ce înţeleage pre sărac şi 1
measer! În ziua rea izbăvi-va pre dîn-
sul Domnul. Domnul să-l păzască 2
pre el şi să-l trăiască pre el şi să-l
fericească pre el pre pămînt şi să nu-l
dea pre el în mînile vrăjmaşilor lui! Dom- 3
nul ajuta-i-va lui pre patul durerii lui; tot
aşternutul lui ai întors la boala lui. Eu ziş: 4
„Doamne, miluiaşte-mă, vindecă sufletul
mieu, căci au greşit Ţie". Vrăjmaşii miei 5
ziseră reale mie: „Cînd va muri şi va peri
numele lui?" Şi de vrea întra a vedea, în 6
deşărt grăia; inima lui îş adună fărădeleage
lui, Ieşiia afară şi grăiia împreună. 7
Asupra mea şoptiia toţi vrăjmaşii miei, asupra 8
mea gîndiia reale mie. Cuvînt fără de leage 9
puseră asupra mea: „Au cela ce doarme nu va
adaoge a să scula?" Pentru că omul păcii 10
meale, pre carele am nedejduit, cel ce
mănîncă pîinile meale, mări preste mine
înşelăciune. Şi Tu, Doamne, miluiaşte- 11
mă şi mă scoală şi voiu răsplăti lor. Întru 12
aceasta conoscuiu căci ai vrut pre mine, căci
nu se va bucura nepriatenul mieu pre mine.
Şi mie pentru nerăutatea-mi ai ajutorit şi 13
mă adeveriş înaintea Ta în veac. Binecu- 14
vîntat Domnul Dumnezăul lui Israil, den
veac şi pînă în veac! Facă-se!
Facă-se!

La săvîrşit, spre priceapere fiilor lui Core, XLI

1 Hn ce chip pohteaşte cerbul spre
izvoarăle apelor, aşa pohteaşte sufle-
tul mieu către Tine, Dumnezăule!
2 Însetoşă sufletul mieu către Dumne-
zău cel vîrtos, cel viu; cînd voiu veni
3 şi mă voiu ivi feaţei lui Dumnezău? Făcură-se
lacrămile meale mie pîine, ziua şi noaptea,
cînd mi să zicea mie în toate zilele: „Unde
4 iaste Dumnezăul tău?“ Aceastea mi-am
adus aminte şi am răvărsat preste mine sufle-
tul mieu, căci voiu treace în loc de cort minu-
5 nat, pînă la casa lui Dumnezău, Cu glas de
bucurie şi de mărturisire glasului ce prăz-
6 nuiaşte. Pentru ce mîhnit eşti, sufletul
7 mieu, şi pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaşte pre Dumnezău, căci mă voiu mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feaţei meale şi Dumnăzăul
8 mieu. Către mine sufletul mieu să turbură;
pentru aceaea pomeni-Te-voiu den pămîntul
9 Iordanului şi Ermonii, de la munte mic. Cel
fără fund pre cel fără fund cheamă la glasul
10 jgheaburilor Tale, Toate rîdicările Tale şi
11 valurile Tale preste mine veniră. Ziua
porunci-va Domnul mila Lui şi noaptea, cîn-
12 tarea Lui lîngă mine. Rugă Dumnezăului
vieţii meale zice-voiu lui Dumnezău: „Sprije-
13 nitoriu îm eşti. Pentru căci m-ai uitat? Şi
pentru căci mîhnind merg, cînd mă năcăjaşte
14 nepriatinul?“ Cînd să frîngea de tot oasele
15 meale şi mă ocărîia nepriatenii miei, Cînd
zicea ei mie în toate zilele: „Unde iaste Dum-
nezăul tău?“ Pentru ce mîhnit eşti, sufletul
16 mieu, şi pentru căci mă turburi? Nedej-
duiaşte pre Dumnezău, căci mă voiu mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feaţii meale şi Dumnăzăul
mieu.

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi, XLII

1 Judecă mie, Dumnezăule, şi legiuiaşte
judecata mea de limbă necurată! De
către om strîmb şi viclean mîntuiaş-
2 te-mă! Căci Tu eşti Dumnezău,
întărirea mea; pentru căci m-ai
depărtat? Şi pentru căci mîhnind merg, cînd
3 mă necăjaşte nepriatinul? Trimite lumina
Ta şi adevărul Tău; aceastea m-au povăţit şi
m-au adus la muntele cel sfînt al Tău şi la
4 lăcaşurile Tale. Şi voiu întra către jîrtăvni-
cul lui Dumnezău, către Dumnezeu, Cel ce
5 veseleaşte tinereaţele meale. Mărturisi-
mă-voiu Ţie întru alăută, Dumnezău, Dumne-
zăul mieu! Pentru ce mîhnit eşti, sufletul
6 mieu, şi pentru ce mă turburi? Nădej-
duiaşte pre Dumnezău, căci mă voiu mărturisi
Lui, Mîntuitoriul feaţii meale şi
Dumnezeul mieu. Slava.

La săvîrşit, fiilor lui Core, spre priceapere, XLIII

Dumnezău, cu urechile noastre am 1
auzit şi părinţii noştri ne-au spus
noao Lucrul carele ai făcut în zilele 2
lor, în zilele de-nceput. Mîna Ta 3
limbi au pierdut de tot şi i-ai sădit de
tot pre dînşii; chinuit-ai noroade şi le-ai scos
pre eale. Pentru că nu cu sabia lor au moş- 4
tenit pămînt şi braţul lor n-au mîntuit pre dîn-
şii, Ce direapta Ta şi braţul Tău şi lumina 5
feaţii Tale, căci bine ai vrut întru dînşii. Tu 6
eşti Acela, Împăratul mieu şi Dumnezăul
mieu, Cel ce porunceaşte mîntuirile lui Iacov!
Cu Tine pre vrăjmaşii noştri vom împunge, şi 7
cu numele Tău vom supune pre cei ce să
scoală asupra noastră. Pentru că nu pre 8
arcul mieu voiu nedejdui şi sabia mea nu mă
va mîntui; Pentru că ne-ai mîntuit pre noi 9
de către cei ce necăjesc pre noi, şi pre cei ce
urăsc pre noi ai ruşinat. Întru Dumnezău 10
ne vom lăuda toată ziua şi întru numele Tău
ne vom mărturisi în veac. (Strigare) Şi 11
acum ne-ai împins şi ne-ai ruşinat pre noi şi
nu vei ieşi, Dumnezăule, întru puterile noas-
tre; Întors-ai pre noi mai îndărăt decît pre 12
vrăjmaşii noştri, şi cei ce urîia pre noi jefuia
loruş. Dat-ai pre noi ca oile mîncării şi în 13
limbi ne-ai răsipit pre noi. Vîndut-ai pre 14
nărodul Tău fără de preţ şi nu era mulţime
întru clicurile lor. Pusu-ne-ai pre noi ocară 15
vecinilor noştri, batjocură şi ocară celor de
pre împrejurul nostru. Pus-ai pre noi pildă 16
întru limbi, clătire de cap întru năroade.
Toată ziua ruşinea mea înaintea mea iaste şi 17
ruşinea obrazului mieu mă acopere De gla- 18
sul celui ce ocăraşte şi cleveteaşte, de
către faţa vrăjmaşului şi celui ce goneaşte.
Aceastea toate venit-au preste noi şi n-am 19
uitat pre Tine şi n-am făcut strîmbătate întru
făgăduinţa Ta Şi nu să depărtă înapoi 20
inima noastră; şi abătuşi cărările noastre de
către calea Ta, Căci ne-ai smerit pre noi în 21
loc de chinuri şi ne-au acoperit pre noi umbră
de moarte. De am uitat numele Dumnezău- 22
lui nostru şi de am întins mîinile noastre către
dumnezău strein, Au nu Dumnezău va 23
cerca aceastea? Pentru că El ştie ascunsele
inimii. Căci pentru Tine ne omorîm toată 24
ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de jungheа-
re. Scoală-Te! Pentru căci dormi, Doam- 25
ne? Rîdică-Te şi să nu leapezi desăvîrşit!
Pentru căci faţa Ta întorci? Uiţi sărăcia 26
noastră şi necazul nostru? Căci să smeri la 27
ţărînă sufletul nostru, lipi-se la pămînt pînte-
cele nostru. Învie, Doamne, ajută noao şi 28
mîntuiaşte pre noi pentru numele Tău!

La săvîrşit, pentru cei ce să vor schimba, fiilor lui Core, spre priceapere. Cîntare pentru cel iubit, XLIV

1 Izbucni inema mea cuvînt bun; zic
eu: Faptele meale, împăratului,
2 Limba mea, trestia scriitoriului,
3 curînd scriitoare. Frumos cu fru-
museaţea decît fiii oamenilor, răvăr-
să-se dar în buzele tale! Pentru aceaea au
blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.
4 Încinge sabia ta pre coapsa ta, putearnice,
5 Cu frumuseaţea ta şi cu ghizdăvia ta; şi
întinde şi bine călătoreaşte şi împărăţeaşte,
6 Pentru adevăr şi blîndeaţe şi direptate, şi te
7 va povăţui minunată direptatea ta. Săgeţile
tale ascuţite-s, putearnice, noroadele supt
tine vor cădea, în inema vrăjmaşilor împăra-
8 tului. – Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul
veacului; toiagul direptăţii, toiagul împărăţiei
9 Tale! – Ai iubit direptatea şi ai urît fărădelea-
gea; pentru aceaea unse-te pre tine Dumne-
zeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei,
10 mai vîrtos de părtaşii tăi. Zmirnă şi stacti şi
casie, de la hainele tale; den turnuri de pil,
dentru carele te-au bucurat featele împăraţi-
11 lor întru cinstea ta. Înainte stătu împără-
teasa den direapta ta, cu îmbrăcăminte cu aur
12 îmbrăcată împistrită. Ascultă, fiică, şi vezi,
şi pleacă ureachea ta, şi uită norodul tău şi
13 casa tătîne-tău. Şi va pofti împăratul fru-
museaţea ta, căci acesta iaste domnul tău; şi
14 te vei închina lui. Şi fata Tirului cu daruri,
15 faţa ta o vor ruga bogaţii norodului. Toată
mărirea featei împăratului pre denlăuntru; cu
16 lanţuri de aur înfăşurată împodobită. Adu-
ce-să-vor împăratului fecioare denapoia ei,
ceale de aproapele ei aduce-să-vor ţie. Adu-
17 ce-să-vor cu veselie şi cu bucurie. Aduce-
18 să-vor la bisearica împăratului. Pentru
părinţii tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pre
19 dînşii boiari preste tot pămîntul. Pomeni-
vor numele tău în toată ruda şi ruda.
20 Pentru aceaea noroadele să vor mărturisi ţie,
în veac şi în veacul veacului.

La săvîrşit, pentru fiii lui Core, pentru ceale ascunse, psalm XLV

1 Dumnezeul nostru, scăpare şi
puteare, ajutoriu întru primejdiile
ce ne-au aflat pre noi foarte.
2 Pentru aceaea nu ne vom teame
cînd să va clăti pămîntul şi să vor
3 premeni munţii în inemile mărilor. Sunară
şi să turburară apele lor, turburară-se munţii
4 cu tăria lui. (Strigare) Pornirile răului
veselesc cetatea lui Dumnezeu, svinţi'lăcaşul
5 Lui cel înalt. Dumnezeu e în mijlocul ei: şi
nu să va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu de cătră
dimineaţă, dimineaţă. Turburară-se lim- 6
bile, plecară împărăţii; dat-au glasul Lui Cel
Înalt, clătină-se pămîntul. Domnul puteri- 7
lor, cu noi, sprijenitoriu noao, Dumnezeul lui
Iacov. (Strigare) Veniţi şi vedeţi faptele lui 8
Dumnezeu, carele au pus seamne pre pămînt,
rădicînd războaie pînă la marginile pămîntu-
lui. Arc va sfărîma şi va frînge arma şi scu- 9
turile va arde cu foc. „Lăsaţ lucrul şi 10
cunoaşteţi că Eu sînt Dumnezeu; înălţa-Mă-
voiu întru limbi, înălţa-Mă-voiu pre pămînt".
Domnul puterilor, cu noi, ajutoriu noao, 11
Dumnezeul lui Iacov. Slava.

Cathisma 7. La săvîrşit, pentru fiii lui Core, psalm XLVI

Toate limbile bateţ cu mînile, clicuiţ lui 1
Dumnezeu cu glas de bucurie! Căci 2
Domnul e Preaînalt, înfricoşat, Împă-
rat mare preste tot pămîntul.
Supuse noroade noao şi limbi supt 3
picioarele noastre; Ales-au noao moşteni- 4
rea Lui, frumuseaţea lui Iacov, carea au
iubit. (Strigare) Să sui Dumnezeu cu clic, 5
Domnul cu glas de trîmbiţă. Cîntaţi Dum- 6
nezeului nostru, cîntaţi! Cîntaţi Împăratului
nostru, cîntaţi! Căci e Împărat a tot pămîn- 7
tul Dumnezeu; cîntaţi înţelepţeaşte! Împără-
ţit-au Dumnezău preste limbi, Dumnezău
şade pre scaunul cel sfînt al Lui. Boiarii 8
noroadelor s-au adunat cu Dumnezăul lui
Avraam, căce ai lui Dumnezău cei tari ai
pămîntului; foarte să rădicară.

Psalmu al cîntării fiilor lui Core, a doao a sîmbetei, XLVII

Mare e Domnul şi lăudat foarte în ceta- 1
tea Dumnezăului nostru, în muntele
cel sfînt al Lui; Cu bună rădăcină, 2
bucurie a tot pămîntul, măgurile Sio-
nului, coastele crivăţului, cetatea
Împăratului Celui mare. Dumnezău în cur- 3
ţile ei Să cunoaşte, cînd sprejeneaşte pre
ea. Căce iată, împăraţii pămîntului să adu- 4
nară, trecură împreună. Aceştea, văzînd 5
aşa, să mirară, să turburară, să clătiră, cutre-
mur apucă pe ei; Acolo, chinuri ca ceii ce 6
naşte. Cu duh silnic fărîma-vei vasele Tharsi-
sului. În ce chip am auzit, aşa am şi văzut, 7
în cetatea Domnului puterilor, în cetatea
Dumnezăului nostru: Dumnezău au înte- 8
meiat pre ea în veac. (Strigare) Apucat-am,
Dumnezăule, mila Ta în mijlocul norodului
Tău! După numele Tău, Dumnezău, aşa şi 9
lauda Ta, preste marginile pămîntului; de
direptate plină e direapta Ta. Veselească- 10
se muntele Sionului şi să bucure featele Iudeii
pentru judecăţile Tale, Doamne! Încungiu- 11
raţi Sionul şi cuprindeţi pre el, povestiţi în

12 turnurile lui, Puneţi inimile voastre la
putearea lui şi împărţiţi curţile ei, pentru ca să
13 povestiţi la altă rudă. Căce Acesta e Dum-
nezăul nostru în veac şi în veacul veacului,
Acesta ne va paşte pre noi în veaci.

**La săvîrşit, fiilor lui Core,
psalmu XLVIII**

1 Auziţi aceastea toate limbile, băgaţi în
urechi toţi ceia ce lăcuiescu
2 lumea: Şi cei născuţi den pămînt,
şi fiii oamenilor, dempreună bogat şi
3 sărac! Gura mea grăi-va înţelep-
ciune şi cugetul inimii meale, priceape-
4 re. Pleca-voiu la pildă ureachea mea,
deşchide-voiu în psaltire gîcitoarea mea.
5 Pentru ce mă tem în ziua rea? – fărădeleagea
6 călcîiului mieu mă va încungiura. Cei ce
nedejduiescu pre putearea lor şi pre mulţimea
7 avuţiei lor să fălescu. Fratele nu mîn-
tuiaşte; mîntui-va omul? Nu va da lui Dumne-
8 zău răscumpărarea lui Şi preţul mîntuirii
sufletului lui, şi osteni în veac; şi va trăi desă-
9 vîrşit. Nu va vedea stricăciune de tot cînd
va vedea pre cei înţelepţi murind; deodată cel
10 nebun şi cel fără minte peri-vor. Şi vor
părăsi streinilor avuţia lor; şi mormînturile
11 lor, casele lor în veac, Lăcaşurile lor în
rudă şi rudă; numiră numele lor preste
12 pămînturile lor. Şi omul în cinste fiind, nu
pricepu; să alătură cu dobitoacele ceale fără
13 minte şi să asămănă lor. Această cale a lor
piadecă e lor, şi după aceasta în gura lor vor
14 binevoi. (Strigare) Ca nişte oi în iad au pus,
15 moartea-i va paşte pre dînşii. Şi-i vor stă-
pîni de tot pre ei cei drepţi dimineaţa şi ajuto-
riul lor să va vechi în iad; den cinstea lor s-au
16 scos. Însă Dumnezău va mîntui sufletul
mieu den mîna iadului, căce mă prinde.
17 (Strigare) Nu te teame cînd se va îmbogăţi
omul, sau cînd să va înmulţi mărirea casii
18 lui. Căce nu cînd va muri el va lua toate,
19 nice să va pogorî cu el mărirea lui. Căce
sufletul lui în viaţa lui blagoslovi-se-va; măr-
20 turisi-va ţie cînd vei face bine lui. Întra-va
pînă la ruda părinţilor lui, pînă în veac nu va
21 vedea lumină. Şi omul întru cinste fiind nu
pricepu, să alătură dobitoacelor celor fără
minte şi să asămănă lor. Slava.

Psalmul lui Asaf, XLIX

1 Dumnezăul dumnezăilor, Domnul, au
2 grăit şi au chemat pămîntul, De la
răsăriturile soarelui pînă la apusuri,
den Sion e bunăcuviinţa frumseaţii
3 Lui. Dumnezău întru arătare va
veni, Dumnezăul nostru, şi nu va tăcea.
4 Foc înaintea Lui se va arde, şi împrejurul Lui,
5 vifor foarte. Chema-va ceriul sus şi pămîn-
tul, ca să osebească pre norodul Lui.
Adunaţi Lui pre curaţii Lui, pre cei ce pun 6
făgăduinţa Lui pre jirtve. Şi vor vesti 7
ceriurile direptatea Lui, căci Dumnezău jude-
cătoriu iaste. (Strigare) „Ascultă, norodul 8
Mieu, ceale ce voiu grăi ţie, Israile, şi voiu
mărturisi ţie: Dumnezău, Dumnezăul tău sînt
Eu. Nu preste jirtvele tale mustra-te-voiu; 9
şi arderile tale ceale de tot înaintea Mea sînt
pururea. Nu voiu priimi den casa ta viţei, 10
nici den turmele tale ţapi. Căci ale Meale 11
sînt toate hiarăle dumbrăvii, dobitoace în
munţi, şi boi. Conoscut-am toate pasările 12
ceriului şi frumseaţea ţarenii cu Mine ias-
te. De voiu flămînzi, nu voiu zice ţie, 13
pentru că a Mea iaste lumea şi împlearea
ei. Au mînca-voiu carne de taur, sau sînge 14
de ţapi voiu bea? Jîrtvuiaşte la Dumnezău 15
jîrtvă de laudă şi dă Celui Preaînalt rugile
tale. Şi Mă cheamă pre Mine în ziua neca- 16
zului tău şi te voiu scoate şi Mă vei proslă-
vi". Şi păcătosului zise Dumnezău: 17
„Pentru căci tu povesteşti direptăţile Meale şi
iai făgăduinţa Mea pren gura ta? Şi tu urîş 18
învăţătura şi scoseş cuvintele Meale îndă-
răt. De vedeai fur, alergai împreună cu el şi 19
cu cel preacurvariu partea ta puneai. Gura 20
ta înmulţi răutate şi limba ta împletiia vicleşu-
guri. Şezînd asupra fratelui tău clevetiiai şi 21
asupra fiiului maicii tale puneai poticneale;
aceastea ai făcut, şi am tăcut. Gîndiş fără- 22
deleage, că voiu fi cu tine aseamenea; mustra-
te-voiu şi voiu pune înaintea feaţii tale păca-
tele tale. Priceapeţi dară aceastea, cei ce 23
uitaţi pre Dumnezău, ca nu cîndai va răpi şi
nu va fi cel ce izbăveaşte! Jîrtva laudei Mă 24
va mări şi acolea e calea cu carea voiu arăta lui
mîntuirea Mea".

L
**La săvîrşit, psalmul lui David, cînd au
întrat către dînsul Nathan prorocul,
cînd întră către Virsavie,
muiarea lui Urie**

Miluiaşte-mă, Doamne, după mare 1
mila Ta Şi după mulţimea îndură- 2
rilor Tale, stinge fărădeleagea mea!
Mai mult mă spală de fărădelegile 3
meale şi de păcatul mieu curăţeaşte-
mă! Căci fărădeleagea mea eu conosc şi 4
păcatul mieu înaintea mea iaste pururea.
Ţie unuia greşiiu şi răul înaintea Ta am făcut, 5
pentru ca să Te îndireptezi întru cuvintele
Tale şi ca să biruieşti cînd vei judeca Tu.
Pentru că iată, întru fărădelegi mă zămisliiu şi 6
întru păcate mă născu maica mea. Pentru că 7
iată, adevărul iubiş: ceale neivite şi ceale ascun-
se ale înţelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi- 8
mă-vei cu isop şi mă voiu curăţi; spăla-mă-vei,

9 şi mai vîrtos decît zăpada mă voiu albi. Îm
vei da auzului bucurie şi veselie, bucura-se-
10 vor oase smerite. Întoarce faţa Ta de către
păcatele meale, şi toate fărădelegile meale
11 stinge! Inimă curată zideaşte întru mine,
Doamne, şi duh direpţ înnoiaşte întru ceale
12 denlăuntru ale meale. Nu mă lepăda de
către faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfînt să nu-L iai
13 de la mine. Dă-m mie bucuria mîntuirei
Tale şi cu duh povăţuitoriu întăreaşte-mă.
14 Învăţa-voiu pre cei fără de leage căile Tale, şi
cei necredincioşi spre Tine se vor
15 întoarce. Izbăveaşte-mă den sîngiuri,
Dumnezăule, Dumnezăul mîntuirei meale;
bucura-se-va limba mea de direptatea Ta.
16 Doamne, buzele meale deşchide-vei şi gura
17 mea vesti-va lauda Ta. Că de ai fi vrut
jîrtvă, aş fi dat; arderi-de-tot nu vei bine-
18 voi. Jîrtvă lui Dumnezău, duh zdrobit;
inimă înfrîntă şi smerită Dumnezău nu o va
19 defăima. Îmbunează, Doamne, cu bunăvoi-
rea Ta Sionul şi zideascâ-se zidurile Ierusali-
20 mului. Atuncea vei binevoi jîrtva direptăţii,
aducere-în-sus şi arderi-de-tot; atuncea vor
aduce către jîrtăvnicul Tău viţei. Slava.

La săvîrşit, priceaperii lui David, cînd venise Doic Idumeul şi vestise lui Saul şi zise lui: „Veni David la casa lui Avimeleh", LI

1 De te făluieşti întru răutate, cel tare?
2 Fărădeleage, toată ziua, Strîmbă-
tate au gîndit limba ta; ca un briciu
3 ascuţit ai făcut vicleşug. Iubit-ai
răutatea mai mult decît bunătatea,
strîmbătate – mai mult decît a grăi direptate.
4 (Strigare) Iubit-ai toate cuvintele prăpădirii,
5 limbă vicleană! Pentru aceaea Dumnezău
te va surpa desăvîrşit, să te zmulgă şi să te
rîdice de la lăcaşul tău şi înrădăcinarea ta de la
6 pămîntul celor vii. (Strigare) Vedea-vor
direpţii, şi să vor spămînta, şi spre el vor rîde,
şi vor zice: „Iată om carele n-au pus pre Dum-
7 nezău ajutoriul lui, Ce nedejdui pre mulţi-
mea avuţiei lui şi să întări spre deşărtăciunea
8 lui". Şi eu, ca un maslin prea rodit în casa
lui Dumnezău; nădejduiiu pre mila lui Dum-
9 nezău, în veac şi în veacul veacului. Mărtu-
risi-mă-voiu Ţie în veac, căci ai făcut; şi voiu
îngădui numele Tău, căci iaste bun înaintea
celor curaţi ai Tăi.

La săvîrşit pentru maeleth, priceaperii lui David, LII

1 Zise cel fără minte întru inima lui:
2 „Nu iaste Dumnezău". Stricară-se
şi să urîră întru fărădelegi, nu iaste
3 făcînd binele. Dumnezău den cerju
plecă spre fiii oamenilor, ca să vază
de iaste pricepătoriu, sau cercetînd pre Dum-
nezău. Toţi s-au abătut, împreună să 4
netrebniciră; nu iaste făcînd binele, nu iaste
pînă într-unul. „Au nu vor cunoaşte toţi 5
ceia ce fac fărădeleagea, cei ce mănîncă de tot
pre nărodul Mieu întru mîncare de pîine? –
Pre Domnul n-au chemat". Acolo s-au temut 6
teamere, unde nu era teamere. Căci Dum- 7
nezău au răsipit oasele celor plăcuţi de
oameni; ruşinară-se, căci Dumnezău defăimă
pre dînşii. Cine va da den Sion mîntuirea 8
lui Israil? Cînd va întoarce Dumnezău robi-
mea nărodului Său, bucura-se-va Iacov şi se
va veseli Israil.

La săvîrşit, întru laudele; priceaperii lui David, cînd veniră zifeii şi ziseră lui Saul: „Nu, iată, David s-au ascuns la noi", LIII

Dumnezăule, întru numele Tău mîn- 1
tuiaşte-mă şi cu putearea Ta jude-
că-mă! Dumnezăule, ascultă rugă- 2
ciunea mea, bagă în urechi graiurile
gurii meale! Căci streini s-au rîdi- 3
cat asupra mea, şi cei tari au cerşut sufletul
mieu şi nu puseră pre Dumnezău înaintea lor.
(Strigare) Pentru că iată, Dumnezău ajută mie 4
şi Domnul, sprejenitoriu sufletului mieu!
Întoarce-va răutăţile vrăjmaşilor miei; cu 5
adevărul Tău piarde-i pre dînşii! De bună- 6
voie jîrtvui-voiu Ţie, mărturisi-mă-voiu
numelui Tău, Doamne, căci e bun; Căci 7
dentru toată grija mîntuitu-m-ai şi întru vrăj-
maşii miei privi ochiul mieu.

La săvîrşit, întru laude; priceaperii lui Asaf, LIV

In urechi bagă, Dumnezăule, ruga 1
mea, şi nu treace cu vedearea rugă-
ciunea mea; ia aminte mie şi ascultă-
mă! Mîhniiu-mă întru voroava 2
mea şi mă turburaiu de către glasul
vrăjmaşului şi de necazul păcătosului. Căci 3
abătură spre mine fărădeleagea şi cu urgie
pizmuiia mie. Inima mea să turbură în 4
mine şi înfricoşare de moarte căzu preste
mine. Frică şi cutremur veni asupra mea şi 5
mă acoperi întunearec. Şi ziş: „Cine-m va 6
da mie aripi ca porumbului, şi voiu zbura şi
voiu odihni?" Iată, îndelungaiu pribegind 7
şi maş în pustie. (Strigare) Nedejduiam pre 8
Dumnezău, pre Cel ce mă mîntuiaşte de
împuţinarea sufletului şi den vifor. Prăpă- 9
deaşte, Doamne, şi împarţi limbile lor, căce
văzuiu fărădeleage şi price în cetate; Ziua 10
şi noaptea încungiura-va pre ea preste ziду-
rile ei şi fărădeleage şi osteneală în mijlocul ei
şi strîmbătate; Şi nu lipsi den uliţile ei 11
camătă şi vicleşug. Că, de m-ar fi ocărît vrăj- 12
maşul, aş hi răbdat. Şi cel ce mă uraşte de au 13
grăit asupra mea mare, fi-m-aş ascunsu de el.

14 Iară tu, oame, întocma la suflet, povaţa mea şi
15 cunoscutul mieu, Care împreună îndulcişi-mi
mîncări, în casa lui Dumnezău mearsem cu un
16 gînd! Vie dară moarte preste ei şi să să
17 pogoare la iad vii, Căce vicleşug e întru
18 nemerniciile lor, în mijlocul lor. Eu cătră
Dumnezău strigaiu şi Domnul ascultă pre
19 mine. Sara şi dimineaţa şi amiazăzi povesti-
voiu şi voiu vesti, şi va asculta glasul
20 mieu. Mîntui-va cu pace sufletul mieu de la
cei ce să apropie de mine, căce întru mulţi era
21 cu mine. Auzi-va Domnul şi va smeri pre
dînşii Cel ce iaste mai nainte de veaci. (Stri-
22 gare) Pentru că nu iaste lor schimbare,
căce nu s-au temut de Dumnezău. Întinse
23 mîna Lui cînd răsplătiia; Spurcară făgă-
duinţa Lui, împărţiră-să de urgia feaţii Lui şi
24 să apropiară inimile lor. Muiară-să cuvin-
tele lor mai mult decît untul-de-lemnul, şi eale
25 sînt împroşcături. Aruncă spre Domnul
grija ta şi El te va hrăni, nu va da în veac
26 clătire direptului. Şi Tu, Dumnezăule,
pogorî-i-vei pre dînşii la puţul stricăciunii.
27 Bărbaţii sîngiurilor şi vicleşugului nu vor
înjumătăţa zilele lor; iară eu, Doamne, nedej-
dui-voiu pre Tine. Slava.

**Cathisma 8. La săvîrşit, pentru noro-
dul celor de la sfinte depărtat;
lui David la scrisoare de stîlpu,
cîndu-l opriră pre el cei
striini de fealiu
în Gheth, LV**

1 Miluiaşte, Dumnezăule, căce m-au căl-
cat omul, toată ziua dînd războiu mă
2 necăji. Călcară-mă de tot nepriate-
nii miei toată ziua, căce mulţi-s ceia
ce-m dau războiu de la înălţime.
3 Ziua nu mă voiu teame şi eu voiu nedejdui pre
4 Tine. Întru Dumnezău lăuda-voiu cuvin-
tele meale, pre Dumnezău nedejduiiu; nu mă
5 voiu teame ce-m va face mie carnea. Toată
ziua cuvintele meale urîia, asupra mea toate
6 gîndurile lor spre rău. Nemernici-vor şi
7 vor ascunde ei; călcîiul mieu vor păzi, În ce
chip au răbdat sufletul mieu; pentru nemică
vei împinge pre dînşii, cu urgie noroade vei
8 pogorî. Dumnezăule, viaţa mea povestit-am
9 Ţie; pus-ai lacrămile meale înaintea Ta, Ca
şi în făgăduinţa Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii
10 miei îndărătu, Întru careş zi voiu chema
pre Tine. Iată cunoscuiu că Dumnezăul mieu
11 eşti Tu. Spre Dumnezău lăuda-voiu cuvînt,
spre Domnul lăuda-voiu cuvîntul; pre Dum-
nezău nedejduiiu, nu mă voiu teame ce-m
12 va face mie omul. Întru mine sînt, Dum-
nezeule, făgăduialele carele voiu răspleti
13 laudei Tale, Căce ai izbăvit sufletul
mieu den moarte, ochii miei de lacrămi şi picioa-
rele meale de la lunecare, bine voiu plăcea înain-
tea Domnului, în lumina celor vii.

**La săvîrşit, „Nu strica", lui David spre scri-
soare de stîlpu, cînd el fugiia
de cătră faţa lui Saul
la peşteră, LVI**

Miluiaşte-mă, Dumnezăule, miluiaş- 1
te-mă, căci pre Tine nedejduiaşte
sufletul mieu! Şi în umbra aripilor 2
Tale voiu nedejdui, pînă unde va
treace fărădeleagea. Striga-voiu 3
cătră Dumnezăul Cel Preaînalt, Dumnezăul
Cela ce mi-au făcut bine. Trimise den ceriu 4
şi mă mîntui, deade în ocară pre cei ce mă
calcă de tot. Trimise Dumnezău mila Lui şi 5
adevărul Lui şi mîntui sufletul mieu den mij-
locul puilor de lei. Culcaiu-mă turburat;
Fiii oamenilor, dinţii lor, arme şi săgeţi, şi 6
limba lor, sabie ascuţită. Înalţă-Te preste 7
ceriuri, Dumnezeule, şi preste tot pămîntul
mărirea Ta. Cursă gătiră picioarelor meale 8
şi mi-au împilat sufletul mieu; Săpară 9
înaintea feaţii meale groapă şi căzură într-însa.
(Strigare) Gata e inema mea, Dumnezeule, 10
gata e inema mea! Cînta-voiu şi voiu peveţi
întru mărirea mea. Deşteaptă-te, mărirea 11
mea! Deşteaptă-te, canonul şi lăuta! Deştep-
ta-mă-voiu dimineaţa. Mărturisi-mă-voiu 12
Ţie întru noroade, Doamne! Cînta-voiu Ţie
întru limbi! Căci să mări pînă la ceriuri 13
mila Ta şi pînă la nori adevărul Tău. Înalţă-Te 14
preste ceriuri, Dumnezeule, şi preste tot
pămîntul mărirea Ta.

**La săvîrşit, „Să nu stricî", lui David la
scrisoarea stîlpului, LVII**

Ie adevărat oare direptate grăiţi, ceale 1
direapte judecaţi, fii oamenilor?
Pentru că în inemă fărădeleage 2
lucraţi pre pămînt, strîmbătate mînile
voastre împletesc. Înstreinară-se 3
păcătoşii, den zgău, rătăcitu-s-au den pîntece,
grăit-au minciuni. Mînia lor e după asămă- 4
narea şarpelui, ca unii aspide surde, şi-ş
astupă urechile ei, Carea nu va auzi glasul 5
celor ce cîntă, otrăveaşte-se otrăvindu-se de
înţelept. Dumnezeu zdrobi-va dinţii lor în 6
gura lor; măsealele leilor sfărîmă Domnul.
Defăima-se-vor ca nişte apă curătoare; întinde- 7
va arcul Lui pînă unde vor slăbi. Ca o ceară 8
topindu-se să vor rădica; căzu foc preste dînşii şi
nu văzură soarele. Mai nainte de ce ar pri- 9
ceape spinii voştri păducelul, ca pre nişte vii,
ca într-o urgie va înghiţi de tot pre dînşii.
Veseli-se-va direptul cînd va vedea izbîndă; 10
mînile lui va spăla în sîngele păcătosu-
lui. Şi va zice omul: „De iaste oare roadă 11
direptului! Oare iaste Dumnezeu judecînd pre

dînşii pre pămînt?“ Slava.

La săvîrşit, „Să nu strici“, lui David, la scrisoarea stîlpului, cînd trimise Saul şi păzi casa lui, ca să-l omoară pre el, LVIII

1 Scoate-mă dentru vrăjmaşii miei,
Dumnezeule, şi dentru cei ce să
scoală asupra mea mîntuiaşte-mă!
2 Izbăveaşte-mă de cei ce fac fărădeleagea şi de oamenii sîngiurilor mîn-
3 tuiaşte-mă! Căci iată, au vînat sufletul
4 mieu; puseră-se asupra mea cei tari. Nici
fărădeleagea mea, nici păcatul mieu,
Doamne! Fără de nelegiuire am alergat şi am
5 îndireptat; Scoală-Te spre timpinarea mea
şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor,
6 Dumnezeul lui Israil, Ia aminte a socoti
toate limbile, să nu Te milostiveşti spre toţi
7 ceia ce fac fărădeleagea! (Strigare) Întoarce-să-vor către sară şi vor muri de foame, ca
8 un cîine, şi vor încungiura cetatea. Iată, ei
vor răspunde cu gura lor, şi sabie, în buzele
9 lor; căci cine au auzit? Şi Tu, Doamne, bat-
jocuri-vei pre dînşii, defăima-vei toate lim-
10 bile. Tăria mea către Tine voiu păzi, căci
Tu, Dumnezeu, sprejenitoriul mieu eşti,
Dumnezeul mieu, mila Lui mă va apuca.
11 Dumnezeul mieu arăta-m-va mie întru
nepriatenii miei. Să nu-i omori pre dînşii, ca
12 nu cîndai să uite leagea Ta; Răsipeaşte pre
dînşii cu putearea Ta şi pogoară-i pre dîn-
13 şii, scutitoriul mieu, Doamne. Păcatul
gurii lor, cuvîntul buzelor lor, şi să să prinză
14 întru mîndria lor. Şi den osîndă şi min-
ciună să vor vesti cu săvîrşire, cu urgie de
15 concenire, şi nu vor fi. Şi vor cunoaşte că
Dumnezeu stăpîneaşte lui Iacov şi margi-
16 nelor pămîntului. (Strigare) Întoarce-să-vor
către sară şi vor muri de foame ca cîinele şi
17 vor încungiura cetatea. Ei să vor răsipi a
mînca, iară de nu să vor sătura, şi vor
18 răpşti. Şi eu voiu cînta puterii Tale şi mă
19 voiu bucura dimineaţa de mila Ta, Căci
Te-ai făcut sprejenitoriu mie şi scăpare mie,
20 în ziua necazului mieu. Ajutoriul mieu eşti,
Ţie voiu cînta, că Tu, Dumnezeu, sprejenito-
riul mieu eşti, Dumnezeul mieu, mila mea.

La săvîrşit, celor ce se vor schimba, spre scrisoarea stîlpului lui David, spre învăţătură, cînd au ars Mijlocul-Rîurilor Siriei şi Siria Sova, şi să întoarse Ioav şi lovi pre Edom în Valea Sărilor, 12000, LIX

1 Dumnezău, împinsu-ne-ai pre noi şi ne
surpaş pre noi, urgisişi-Te; şi Te
2 milostiviş spre noi! Clătiş pămîn-
tul şi-l scuturaş pre dînsul; vindecă
sfărîmările lui, căci s-au clătit!
3 Arătat-ai norodului Tău năsîlnice şi ne adă-
4 paş pre noi cu vinul umilinţii. Dat-ai celor
ce să tem de Tine semn ca să fugă de către faţa
5 arcului. (Strigare) Pentru ca doară s-ar
izbăvi cei iubiţi ai Tăi, mîntuiaşte cu direapta
Ta şi ascultă-mă. Dumnezău au grăit în
6 sfîntul Lui: „Bucura-Mă-voiu şi voiu împărţi
Sichima şi Valea Corturilor voiu măsura.
7 Al Mieu iaste Galaad şi al Mieu iaste Manasis
8 şi Efraim, întărirea capului Mieu; Iuda,
împăratul Mieu, Moav, căldarea nedejdii
9 Meale; Preste Idumea voiu întinde încălţă-
mintea Mea, Mie cei streini de fealiu Mi să
supuseră“. Cine mă va aduce la cetatea
10 îngrădirei? Sau cine mă va povăţi pînă la Idu-
mea? Au nu Tu, Dumnezău, Cel ce ne-ai
11 împins pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezău,
întru puterile noastre? Dă-ne noao ajuto-
12 riu den năcaz; că deşartă e mîntuirea omului.
Întru Dumnezău face-vom puteare şi El va
13 defăima pre cei ce necăjesc pre noi.

La săvîrşit, întru laude, lui David psalm LX

1 Ascultă, Dumnezăule, rugăciunea mea,
2 ia aminte la ruga mea! De la mar-
genile pămîntului către Tine am stri-
gat, cînd să mîhni inima mea; în
3 piatră înălţaşi-mă. Povăţuitu-m-ai,
căci Te-ai făcut nedeajdea mea, turn de vîr-
4 tute de către faţa vrăjmaşului. Nemernici-
voiu întru lăcaşul Tău, în veaci; acoperi-mă-
5 voiu în acoperemîntul aripilor Tale, (Stri-
gare) Căci Tu, Dumnezău, ascultat-ai rugile
meale, dat-ai moştenire celor ce să tem de
6 numele Tău. Zile preste zile împăratului
vei adaoge, anii lui pînă la zi, de rudă şi de
7 rudă. Rămînea-va în veac înaintea lui
Dumnezău; mila şi adevărul lui cine va cer-
ceta? Aşa voiu cînta numelui Tău în veaci,
8 ca să dau eu rugile meale den zi în zi. Slava.

La săvîrşit, pentru Idithum, psalmul lui David LXI

1 Au nu lui Dumnezău se va supune
sufletul mieu? Pentru ca la El e mîn-
2 tuirea mea. Pentru că El e Dumne-
zăul mieu şi Mîntuitoriul mieu, Spri-
jenitoriul mieu; nu mă voiu clăti mai
3 mult. Pînă cînd vă puneţi preste om? Uci-
deţi toţi voi ca la un păreate povîrnit şi ca la
un gard împins. Însă cinstea mea au sfătuit
4 să o izgonească, alergară cu seate; cu gura
lor binecuvînta şi cu inima lor blestema.
5 (Strigare) Ce numai lui Dumnăzău supune-te,
sufletul mieu, căci la El e îngăduinţa
6 mea. Căci El e Dumnezăul mieu şi Mîntui-
toriul mieu, Sprijenitoriul mieu; nu mă
7 voiu mai muta cu scularea. Spre Dum-

năzău, Mîntuitoriul mieu, şi mărirea mea; Dumnezăul ajutoriului mieu; şi nedeajdea
8 mea, pre Dumnezău. Nădejduiţi spre El toată adunarea noroadelor, vărsaţi înaintea Lui inimile voastre, căci Dumnezău, ajutoriul
9 nostru. (Strigare) Însă deşerţi sînt fiii oamenilor, mincinoş fiii oamenilor, în cumpene a face strîmbătate ei den deşertăciune
10 împreună. Nu nădejduiţi pre strîmbătate şi spre jah, nu pohtiţi; avuţia, de va cură, nu vă
11 puneţi aproape inima. O dată au grăit Dumnezău, doao aceastea am auzit, căci: „Tăria e a lui Dumnezău". Şi a Ta e, Doamne, mila, căci Tu vei răsplăti fieştecăruia după faptele lui.

Psalmul lui David, cînd era el în pustiiul Iudeii, LXII

1 Dumnezău, Dumnezăul mieu, cătră
2 Tine mînec! Însetă-Te sufletul mieu, de cîte ori trupul mieu–Ţie,
3 În pămînt pustiiu şi necălcat şi fără apă. Aşa întru cel sfînt arătaiu-mă Ţie, ca să văz putearea Ta şi mărirea Ta.
4 Căci mai bună e mila Ta decît vieţile; buzele
5 meale lăuda-Te-vor. Aşa Te voiu binecuvînta în viaţa mea, în numele Tău rîdica-voiu
6 mîinile meale, Ca den seu şi grăsime să să sature sufletul mieu, şi cu buze de bucurie lăuda-va gura mea. De-m aduceam aminte de
7 Tine preste aşternutul mieu, demineţile cugetam cătră Tine, căci Te făcuşi ajutoriul mieu
8 Şi întru acoperemîntul aripilor Tale bucura-mă-voiu. Să lipi sufletul mieu dupe Tine, şi
9 pre mine m-au sprejenit direapta Ta. Şi ei în deşărt cercetară sufletul mieu, întra-vor în ceale mai de jos ale pămîntului; da-se-vor în
10 mîinile sabiei, părţi vulpilor vor fi. Şi împăratul se va veseli spre Dumnezău, lăuda-se-va tot cela ce să jură întru El, căci să astupă gura celora ce grăiesc strîmbătăţ.

La săvîrşit, psalmul lui David LXIII

1 Ascultă, Dumnezău, glasul mieu, cînd
mă voiu ruga cătră Tine; de cătră frica vrăjmaşului scoate sufletul
2 mieu! Acopere-mă de cătră învăluirea celor ce viclenesc, de mulţimea
3 celor ce fac strîmbătatea, Carii au ascuţit ca sabia limbile lor, întinseră arcul lor, lucru amar, ca să săgeate de tot întru ceale ascunse
4 pre cel curat. Fără veaste îl vor săgeta pre el şi nu se vor spămînta; întăriră-ş lor cuvînt
5 hiclean, Povestiră a ascunde laţu; ziseră: cine va vedea pre dînşii? Cercetară fărădelea-
6 gea, părăsiră cercetînd cercetări, Apropia-se-va omul şi inima, adîncă. Şi Se va
7 înălţa Dumnezău, Săgeata pruncilor să făcură ranele lor şi slăbiră preste, dînşii
8 limbile lor. Turburară-să toţi carii văd
9 pre dînşii şi să temu tot omul. Şi povestiră lucrurile lui Dumnezău şi faptele Lui au priceput. Veseli-se-va cel direpţ întru 10
Domnul şi va nădejdui spre El şi se vor lăuda toţi cei direpţi la inimă. Slava.

Cathisma 9. La săvîrşit, psalm cîntării lui David (Cîntare a Ieremiei şi a lui Iezichiil, a nemerniciei nărodului, cînd vrea să iasă), LXIV

Ţie Ţi să cuvine laudă, Dumnezăule, în 1
Sion şi Ţie Ţi se va răsplăti rugăciune
în Ierusalim. Ascultă ruga mea, 2
cătră Tine tot trupul va veni. Cu- 3
vintele celor fără de leage întăriră
preste noi şi necurăţiile noastre Tu vei
ierta. Fericit pre carele ai ales şi l-ai luat; 4
lăcui-va în curţile Tale. Sătura-ne-vom 5
întru bunătăţile casii Tale; sfîntă e besareca
Ta minunată,cu direptate. Ascultă pre noi, 6
Dumnezău, Mîntuitoriul nostru, nădeajdea
tuturor marginilor pămîntului şi a celor den
mare, departe, Gătind munţii cu vîrtutea 7
Lui, încins cu puteare, Cela ce turbură chitul
mării, sunetele valurilor ei cine le va
suferi? Turbura-se-vor limbile şi se vor 8
spămînta ceia ce lăcuiesc marginile, de cătră
seamnele Tale; ieşirile de dimineaţă şi de sară
vei înfrumuseţa. Socotiş pămîntul şi-l 9
îmbătaş pre dînsul, înmulţiş a-l îmbogăţi pre
el. Rîul lui Dumnezău să împlu de ape; 10
gătiş hrana lor, căci aşa e gătirea. Brazdele 11
lui îmbătă-le, înmulţeaşte naşterile lui, cu
picăturile lui veseli-se-va răsărind. Bla- 12
goslovi-vei cununa anului bunătăţii Tale şi
cîmpii Tăi împlea-se-vor de grăsime. În- 13
grăşa-se-vor ceale frumoase ale pustiiului şi
cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbră- 14
că-se berbecii oilor şi văile vor înmulţi
grîul; striga-vor, pentru că vor lăuda.

La săvîrşit, cîntarea psalmului învierilor, LXV

Veseliţi Domnului, tot pămîntul; cîntaţi 1
dară numelui Lui; daţi mărire laudei
Lui! Ziceţi lui Dumnezău: „Foar- 2
te-s înfricoşate lucrurile Tale! Cu
mulţimea tăriei Tale, minţi-Te-vor
vrăjmaşii Tăi. Tot pămîntul închine-se Ţie 3
şi cînte Ţie, cînte dară numelui Tău, Preaînalte!" (Strigare) Veniţ şi vedeţi lucrurile 4
lui Dumnezău, cît e de înfricoşat în sfaturi,
mai mult decît fiii oamenilor, Cel ce 5
întoarce marea spre uscat; în rîu vor treace cu
piciorul. Acolo ne vom veseli spre El, Celui 6
ce biruiaşte cu putearea Lui veacul; ochii Lui
preste limbi privescu; cei ce amărăscu nu se
înalţe întru sine. (Strigare) Binecuvîntaţi, 7
limbilor, pre Dumnezăul nostru şi ascultaţi
glasul laudei Lui, Celui ce au pus sufletul 7

mieu în viaţă şi n-au dat spre clătire picioa-
9 rele meale! Căce ne-ai ispitit pre noi,
Dumnezăule, lămuritu-ne-ai pre noi cum să
10 lămureaşte argintul. Băgaşi-ne pre noi în
laţu, pus-ai necazuri pre umărul nostru, încă-
lecat-ai oameni preste capetele noastre,
11 Trecum pren foc şi apă, şi ne-ai scos pre noi
12 la răpaos. Întra-voiu în casa Ta cu arderi-
de-tot, da-Ţ-voiu rugile meale carele au ose-
13 bit buzele meale Şi au grăit gura mea în
14 necazul mieu. Arderi-de-tot cu măduhă
aduce-Ţ-voiu Ţie, cu tămîie şi cu berbeci,
15 aduce-Ţ-voiu boi cu ţapi. (Strigare) Veniţi
de ascultaţi şi voiu povesti voao, toţi ceia ce să
tem de Dumnezău, cîte au făcut sufletului
16 mieu! Cătră Dînsul cu gura mea am strigat
17 şi am înălţat supt limba mea. Strîmbătate
de vedeam în inima mea, să nu mă asculte
18 Domnul. Pentru aceaea ascultă-mă Dum-
nezău, luo aminte glasului rugăciunii meale.
19 Blagoslovit Domnul, Carele n-au depărtat
rugăciunea mea şi mila Lui de cătră mine!

La săvîrşit, întru laude, psalmul cîntării lui David LXVI

1 Dumnezău să ne cruţe pre noi şi să ne
blagoslovească pre noi, să lumineaze
faţa Lui spre noi şi să ne miluiască
2 pre noi! Ca să cunoaştem pre
pămînt calea Ta, în toate limbile mîn-
3 tuirea Ta. Mărturisască-se Ţie noroadele,
Dumnezăule, mărturisască-se Ţie noroadele
4 toate! Veselească-se şi să bucure limbile,
căce vei judeca noroadele cu direptate şi limbi
5 în pămînt vei povăţui. (Strigare) Mărturi-
sască-se Ţie noroadele, Doamne, mărturi-
sască-se Ţie noroadele toate. Pămîntul au dat
roada lui. Blagoslovească pre noi Dumnezău,
6 Dumnezăul nostru. Blagoslovească pre noi
Dumnezău şi să să spămînteaze de El toate
marginile pămîntului! Slava.

La săvîrşitul cîntării, psalmul lui David LXVII

1 Scoale-Se Dumnezău şi răsipească-se
vrăjmaşii Lui şi fugă de cătră faţa Lui
2 cei ce-L urăscu pre Dînsul! Cum
lipseaşte fumul, să lipsască; cum să
topeaşte ceara de cătră faţa focului,
aşa vor peri păcătoşii de cătră faţa lui Dumne-
3 zău. Şi direptii veselească-se, bucure-se
înaintea lui Dumnezău, înfrumsăţeaze-se cu
4 veselie. Cîntaţi lui Dumnezău, peveţuiţi
numelui Lui; faceţi cale Celui ce e încălecat
5 pre apusuri, Domnul – numele Lui. Şi vă
bucuraţi înaintea Lui. Turbure-se de cătră
faţa Lui, Părintelui celor săraci şi Judecăto-
6 riul văduvelor! Dumnezău, în locul cel
sfînt al Lui; Dumnezău lăcuiaşte pre cei
7 ce sînt într-un chip în casă, Scoţînd pre
cei den obezi cu vitejie, aşijdirea pre
cei ce amărăscu, pre cei ce lăcuiesc în mor-
mînturi. Dumnezău, cînd ieşiiai Tu înain- 8
tea norodului Tău, cînd treceai în pustiiu,
(Strigare) Pămîntul să cutremură, pentru că şi 9
ceriurile picară de cătră faţa Dumnezăului
Sinaii, de cătră faţa Dumnezăului lui Israil.
Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezăule, 10
moştenirii Tale; şi au slăbit, şi Tu vei întări
pre dînsa; Dobitocele Tale lăcuiescu întru 11
ea; gătiş cu bunătatea Ta săracului, Dumne-
zăule. Domnul va da cuvînt celor ce bine- 12
vestesc, cu puteare multă. Împăratul pute- 13
rilor al celui iubit; cu înfrumusiţarea casii să
împarţă prăzi. De veţi dormi în mijlocul 14
sorţilor, aripi de porumb, ferecate cu argint,
şi spatele lui cu verdeaţă de aur. Cînd ose- 15
beaşte Cel ceresc împăraţi preste el, ometi-
se-vor în Selmon; muntele lui Dumnezău,
munte gras, Munte închegat, munte gras. 16
Pentru ce socotiţi, munţi închegaţi, Mun- 17
tele care au binevoit Dumnezeu să lăcuiască
într-însul? Pentru că şi Domnul va lăcui desă-
vîrşit. Carul lui Dumnezeu cu zeace mii de 18
părţi, mii de cei ce îndireptează; Domnul
întru ei, în Sinai, 'în cel svînt. Suişi-Te 19
întru nălţime, robiş robime, luaş dări întru
oameni, Pentru ca şi pre cei neascultători 20
să lăcuieşti. Domnul Dumnezeu, blagoslovit.
Blagoslovit e Domnul în zi preste zi; să spo- 21
rească noao Dumnezeu mîntuirilor noastre.
(Strigare) Dumnezeul nostru, Dumnezeu a 22
mîntui; şi ale Domnului Domnului, ieşirile
morţii. Însă Dumnezeu va sfărîma capetele 23
vrăjmaşilor Lui, creaştetul părului celor ce
umblă întru greşalele lor. Zise Domnul: 24
„Den Vasan întoarce-M-voiu, întoarce-Mă-voiu
în fundurile mării, Pentru ca doară s-ară 25
văpsi piciorul tău cu sînge, limba cîinilor tăi,
den vrăjmaş de la dînsul". Văzură-se 26
îmbletele Tale, Dumnezeu, îmbletele Dumne-
zeului mieu, Împăratului, Celui den cel
svînt. Apucară boiarii ţiindu-se de cei ce 27
cînta, în mijlocul fetişoarelor tîmpănăreaţe.
În adunări binecuvîntaiu pre Dumnezeu, pre 28
Domnul den izvoarăle lui Israil. Acolo Ve- 29
niamin, mai tînăr, întru spămîntare, Boia- 30
rii Iudii, povăţuitorii lor, boiarii Zavulonului,
boiarii Neftalimului. Porunceaşte, Dumne- 31
zăule, puterii Tale, întăreaşte, Dumnezeule,
aceasta carea ai făcut întru noi. De la 32
bisearica Ta, preste Ierusalim, Ţie vor aduce
împăraţii daruri. Ceartă hiarăle trestiei, 33
adunarea taurilor în juncele năroadelor, ca să
să închiză cei ispitiţi cu argintul! Răsi- 34
peaşte limbile cealea ce vor războaiele.
Veni-vor soli de la Eghipet; Ethiopia va
apuca înainte mîna ei lui Dumnezeu. Împă- 35
răţiile pămîntului, cîntaţi lui Dumnezeu,
peveţuiţi Domnului, (Strigare) Celuia ce 36

S-au suit preste ceriul ceriului despre răsări-
37 turi! Iată, va da glasul Lui glas de puteare.
Daţi mărire lui Dumnezeu! Pre Israil mare-
38 cuviinţa Lui şi putearea Lui în nori. Minu-
nat e Dumnezeu întru svinţii Lui. Dumnezeul
lui Israil, Acesta va da puteare şi întărire
norodului Lui. Blagoslovit Dumnezău. Slava.

La săvîrşit, pentru cei ce să vor schimba, psalm lui David LXVIII

1 Mîntuieşte-mă, Doamne, căci întrară
2 apele pînă la sufletul mieu. Înfip-
şu-mă în noroiul adîncului şi nu iaste
3 stare. Veniiu la adîncurile mării şi
4 vihor mă prăpădi. Osteniiu strigînd, amorţit-au gîtlejul mieu, slăbiră ochii
miei de a nădejdui eu pre Dumnezăul mieu.
5 Înmulţiră-se mai mult decît perii capului mieu
6 cei ce mă urăsc în dar. Întăriră-se vrăjmaşii miei, cei ce mă goniia pre mine cu
strîmbătate; cealea ce nu jăfuiam, atuncea
7 plătiiam. Dumnezăule, Tu ai cunoscut necunoştinţa mea şi greşalele meale de la
8 Tine nu s-au ascuns. Să nu să ruşineaze
spre mine cei ce Te îngăduiesc, Doamne,
9 Doamne al puterilor, Nici să să ruşineaze
pre mine cei ce Te cercetează pre Tine, Dum-
10 nezăul lui Israil! Căci pentru Tine am sufe-
rit ocară, acoperit-au ruşinea obrazul
11 mieu. Înstreinat fuiu fraţilor miei şi strein
12 fiilor maicii meale, Căci rîvnirea casii Tale
m-au mîncat pre mine şi ocărîle celor ce Te
13 ocărăsc pre Tine căzură preste mine. Şi
acoperiiu cu post sufletul mieu şi fu întru
14 ocări mie. Şi puş îmbrăcămintea mea sac şi
15 fuiu lor în pildă. Asupra mea limbuţiia cei
ce şădea în porţi şi la mine cînta ceia ce bea
16 vin. Şi eu,cu ruga mea către Tine, Doamne;
17 vreamea e de bunăvoinţă, Dumnezăule, cu
mulţimea milii Tale;ascultă-mă cu adevărul
18 mîntuirii Tale, Mîntuieşte-mă den tină
pentru ca să nu mă înfig; mîntui-m-aş de cei
19 ce mă urăsc şi de adîncurile apelor. Să nu
mă prăpădească viforul apei, nici să mă
înghiţă adîncul, nici să cuprinză asupra mea
20 fîntîna gura sa. Ascultă-mă, Doamne, că
bună e mila Ta, după mulţimea milosirdiilor
21 Tale priveaşte spre mine! Să nu întorci
faţa Ta de la sluga Ta, căci mă necăjăsc.
22 Degrabă ascultă-mă. Ia aminte sufletului
mieu şi mîntuieşte pre el; pentru vrăjmaşii
23 miei mîntuieşte-mă, Pentru că Tu cunoşti
ponoslul mieu şi ruşinea mea şi înfruntarea
24 mea; Înaintea Ta,toţi ceia ce mă necăjăsc pre
mine; ocară aşteptă sufletul mieu şi ticăloşi-
25 re, Şi îngăduiiu pre cel ce să mîhniia împreună, şi nu fu; şi pre cei ce mîngîia, şi n-am
26 aflat. Şi deaderă la mîncarea mea fiare şi la
27 seatea mea adăpară-mă cu oţet. Facă-să ma-
sa lor înaintea lor întru laţ şi întru răsplătire şi
întru poticnire; Întunece-să ochii lor ca să 28
nu vază şi umărul lor pururea îl gîrboveaş-
te; Varsă spre ei urgia Ta şi mînia urgiei 29
Tale să-i cuprinză pre ei; Facă-se curtea 30
lor pustie şi în lăcaşurile lor nu fie cel ce
lăcuiaşte. Căci, pre carele Tu ai bătut, ei 31
l-au gonit şi pre durearea ranelor meale l-au
pus; Adaoge fărdeleage preste fărdeleagea 32
lor şi să nu între întru direptatea Ta. Şteargă-să den cartea celor vii şi cu cei direpţi 33
să nu să scrie. Sărac şi duios sînt eu; mîn- 34
tuirea Ta, Dumnezăule, să mă sprejenească.
Lăuda-voiu numele Dumnezăului mieu cu 35
cîntare, mări-L-voiu pre El cu laudă; Şi va 36
plăcea lui Dumnezău mai mult decît viţel tînăr
ce-ş răsare coarne şi unghi. Vază săracii şi 37
să să veselească; cercetaţi pre Dumnezău şi
va trăi sufletul vostru! Căci au ascultat pre 38
cei săraci Domnul şi pre cei legaţi ai Lui nu
i-au defăimat. Laude-L pre Dînsul ceriu- 39
rile şi pămîntul, marea şi cîte să tîrăsc întru
dînsa. Că Dumnezău va mîntui Sionul şi se 40
vor zidi cetăţile Iudei. Şi vor lăcui acolo şi 41
vor moşteni pre dînsa. Şi semenţia robilor 42
Tăi vor ţinea pre ea şi cei ce iubesc numele
Tău vor lăcui într-însa.

La săvîrşit, lui David spre pomenire, ca să mîntuiască Domnul, LXIX

Dumnezău, la ajutorul mieu ia aminte! 1
Doamne, ca să-mi ajutoreşti mie, sîr-
guiaşte! Ruşineaze-se şi să înfrun- 2
teaze cei ce cearcă sufletul mieu;
Întoarcă-se îndărăt şi să să ruşineaze 3
cei ce-m vor mie reale; Întoarne-se îndată 4
ruşinîndu-se cei ce-m zicea mie: „Bine e, bine
e!“ Bucure-se şi să veselească spre Tine 5
toţi cei ce Te caută pre Tine, Dumnezăule, şi
zică pururea: „Mărească-Se Domnul!“ cei ce
iubesc mîntuirea Ta. Şi eu sărac sînt şi 6
measer, Dumnezăule, ajută-mi! Ajutoriul 7
mieu şi Izbăvitoriul mieu eşti Tu, Doamne, nu
zăbovi! Slava.

Cathisma 10
Lui David psalm, fiilor lui Ionadav şi al celor dentîiu ce s-au robit, fără de scrisoare deasupra la jidovi, LXX

Spre Tene, Doamne, nedejduiiu, să nu 1
mă ruşinezu în veac; întru direptatea
Ta izbăveaşte-mă şi mă scoate,
Pleacă către mine ureachea Ta şi mă 2
mîntuieşte. Fii mie întru Dumnezău 3
scutitoriu şi în loc tare ca să mă mîntuieşti,
Căci întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu. 4
Dumnezăul mieu, izbăveaşte-mă den mîna pă- 5
cătosului, den mîna celui ce face fărădeleage şi
face strîmbătate, Că Tu eşti îngăduinţa mea, 6
Doamne; Doamne, nădeajdea mea den tine-
reţele meale. Pre Tine m-am răzimat den 7
zgău, den pîntecele maicii meale Tu-m eşti a-

8 coperitoriu; Întru Tine e lauda mea pururea; ca o minune fuiu celor mulţi, şi Tu, ajuto-
9 riul mieu tare. Împle-să gura mea de laudă, pentru ca să laud mărirea Ta, toată ziua mare-
10 cuviinţa Ta. Să nu mă leapezi la vremi de bătrîneaţe; cînd va lipsi vîrtutea mea, să nu
11 mă părăseşti! Că ziseră vrăjmaşii miei mie şi cei ce păzesc sufletul mieu sfătuiră împreu-
12 nă, Zicînd: „Dumnezău l-au părăsit pre dînsul, goniţi-l şi-l prindeţi pre dînsul, căci nu
13 iaste cel ce-l izbăveaşte". Dumnezăul mieu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezăul mieu, la ajutoriul mieu ia aminte!
14 Ruşineaze-se şi lipsască cei ce părăsesc sufletul mieu, îmbrace-se cu ruşine şi cu înfruntare
15 cei ce cearcă realele meale! Şi eu pururea voiu nedejdui pre Tine şi voiu adaoge preste
16 toată lauda Ta. Gura mea va vesti direpta-
17 tea Ta, toată ziua mîntuirea Ta, Căci n-am conoscut tocmeale. Întra-voiu cu puternicia Domnului; Doamne, aduce-m-voiu aminte de
18 direptatea Ta numai. Dumnezăul mieu, ceale ce m-ai învăţat, den tinereaţele meale şi
19 pînă acum voiu vesti minunele Tale. Şi
20 pînă la bătrîneaţe şi cărunteaţe, Dumnă-
21 zăul mieu, să nu mă părăseşti, Pînă voiu vesti braţul Tău la neamul tot carele iaste vii-
22 toriu! Sila Ta şi direptatea Ta, Dumnezău, pînă la ceale înalte, carele ai făcut mie măriri.
23 Dumnezăule, cine e aseamenea Ţie? Cîte ai arătat mie năcazuri multe şi reale! Şi întorcîndu-Te, m-ai înviat şi den beznile pămîntu-
24 lui scoseşi-mă. Înmulţit-ai asupra mea mărirea Ta şi, întorcîndu-Te, m-ai mîngîiat şi den fără-fundurile pămîntului iarăş mă sco-
25 seşi. Pentru că şi eu mă voiu mărturisi Ţie întru noroade, Doamne, cu meşteşuguri de cîntare, adevărul Tău, Dumnăzăule, cînta-Ţ-voiu cu alăută, Cel Sfînt al lui
26 Israil. Bucura-se-vor buzele meale cînd cînt Ţie şi sufletul mieu, carele ai mîn-
27 tuit. Şi încă şi limba mea toată ziua va cugeta direptatea Ta, cînd se vor ruşina şi se vor înfrunta cei ce cearcă realele meale.

La Solomon, psalmul lui David LXXI

1 Dumnezău, judecata Ta împăratului dă şi direptatea Ta, fiiului împăratului,
2 Să judece pre norodul Tău cu direp-
3 tate şi pre săracii Tăi, cu judecată. Să ia munţii pace norodului şi
4 dealurile, direptate. Judeca-va pre săracii norodului şi va mîntui pre fiii săracilor
5 şi va smeri pre cel năpăstuitoriu. Şi va rămînea împreună cu soarele şi mai nainte de lună, în neamuri de neamuri.
6 Pogorî-se-va ca ploaia pre lînă şi ca o pică-
7 tură ce pică pre pămînt. Răsări-va în zilele lui direptate şi mulţime de pace, pînă unde să va rădica luna. Şi va domni de tot, 8
de la mare pînă la mare şi de la rîuri pînă la marginile lumii. Înaintea lui vor cădea ara- 9
pii şi vrăjmaşii lui ţărînă vor linge. Împăra- 10
ţii Tharsisului şi ostroavele daruri vor aduce, împăraţii arapilor şi Sava daruri vor aduce. Şi să vor închina lui toate împărăţiile 11
pămîntului, toate limbile sluji-vor lui. Căce 12
au izbăvit pre sărac de la cel silnic şi pre cel measer, căruia n-au fost ajutoriu. Nu să va 13
îndura de cel sărac şi measer, şi sufletele measerilor le va mîntui. Den camătă şi den 14
strîmbătate mîntui-va sufletele lor şi cinstit numele lui înaintea lor. Şi va trăi şi să va da 15
lui den aurul Araviei şi să vor ruga pentru dînsul pururea, toată ziua bine vor cuvînta pre dînsul. Fi-va razim în pămînt preste 16
vîrfurile munţilor, să va rădica mai sus decît Livanul roada lui şi vor înflori den cetate ca iarba pămîntului. Fi-va numele lui binecu- 17
vîntat întru veaci, mai nainte de soare rămîne numele lui. Şi să vor blagoslovi întru el 18
toate neamurile pămîntului, toate limbile vor ferici pre el. Blagoslovit Domnul, Dumne- 19
zăul lui Israil, Cel ce face minuni sîngur! Şi 20
blagoslovit numele mărirei Lui, în veac şi în veacul veacului! Şi să va împlea de mărirea 21
Lui tot pămîntul. Facă-se, facă-se! Slava.

Sfîrşiră-să laudele lui David, fiiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf LXXII

Cît e de bun Dumnezăul lui Israil celor 1
direpţi la inimă! Şi mie puţin mi să 2
lunecară picioarele, puţin să răvărsară paşii miei. Căci am rîvnit spre 3
cei fără de leage, pacea păcătoşilor văzînd, Căci nu iaste apesteală la moartea 4
lor şi întărire întru bătaia lor. Întru oste- 5
nealele oamenilor nu sîntu şi cu oamenii nu se vor răni. Pentru aceaea i-au prinsu pre ei 6
mîndria lor desăvîrşit, îmbrăcară-se cu strîmbătatea şi cu necurăţia lor. Ieşi-va ca den 7
rostu strîmbătatea lor, trecură la plăcearea inimii. Gîndiră-se şi grăiră cu vicleşug, 8
strîmbătate la înălţime grăiră. Pusără la 9
ceriu gura lor şi limba lor trecu preste pămînt. Pentru aceaea întoarce-se-va 10
norodul mieu aicea şi zile pline se vor afla întru dînşii. Şi zisără: „Cum au conoscut 11
Dumnezău şi de iaste conoştinţă întru Cel Înalt?" Iată, aceştea păcătoşii şi carii îndirep- 12
tează în veaci, cuprinsără avuţie. Şi ziş: „Oa- 13
re în deşert am îndireptat inima mea şi am spălat întru cei nevinovaţi mînile meale? Şi fuiu bă- 14
tut toată ziua şi mustrarea mea-dimineţile".

15 Să vream zice: „Povesti-voiu aşa“, iată, rudei
16 fiilor Tăi făgăduiiu. Şi gîndiiu a şti aceasta;
17 trudă iaste înaintea mea. Pînă unde voiu
întra la sfinţirea lui Dumnezău şi voiu înţe-
18 leage la ceale de-apoi ale lor: Însă pentru
vicleşugurile lor puseş lor reale, oborîşi-i pre
19 ei cînd să semeţiră. Cum să făcură întru
pustiire, îndată! Să sfîrşiră, periră pentru
20 fărădeleagea lor. Ca un vis celui ce să
scoală, Doamne, în cetatea Ta, chipul lor vei
21 defăima. Căce să aţiţă inima mea şi rănichii
miei să premeniră şi eu, ocărît, şi n-am
22 ştiut; Dobitoc mă făcuiu lîngă Tine. Şi eu –
23 pururea cu Tine. Ţinuş de mîna direaptei
meale; şi în sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu
24 mărire m-ai luat. Pentru că ce iaste mie în
ceriu? Şi de la Tine ce am vrut pre pămînt?
25 Sfîrşi-se inema mea şi trupul mieu, Dumne-
zăul inemiei meale, şi partea mea, Dumnezeul
26 mieu, în veac. Căci iată, cei ce să depăr-
tează pre sine de la Tine pier, pierduş de la
27 Tine de tot pre cel ce curveaşte. Şi mie a
mă lipi de Dumnezeu bine iaste, a pune întru
Domnul nădeajdea mea, ca să povestesc eu
toate laudele Tale în porţile featei Sionului.

Înţeleagerii lui Asaf, LXXIII

1 Îrept ce, Dumnezăule, ne lepădaş
desăvîrşit, urgisi-se mînia Ta preste
2 oile păşunei Tale? Adu-Ţi aminte
de adunarea Ta, carea ai cîştigat
3 de-nceput. Mîntuit-ai toiagul moş-
tenirei Tale, muntele Sion acesta, carele ai
4 lăcuit întru el. Rădică mînile Tale preste
mîndriile lor la săvîrşit, cîte au viclenit vrăj-
5 maşul întru cel svînt al Tău. Şi s-au făluit
cei ce Te urăsc pre Tine în mijlocul praznecu-
6 lui Tău; Puseră seamnele lor seamne şi
7 n-au ştiut ca la ieşiri mai pre sus. Ca întru o
dumbravă de leamne, cu topoară au tăiat uşile
Lui deodată, cu săcuri şi cu bardă surpară pre
8 el. Arseră cu foc svinţenia Ta; la pămînt
9 spurcară lăcaşul numelui Tău. Ziseră întru
inemile lor rudeniile lor dempreună: „Veniţi
şi să potolim toate praznecile lui Dumnezeu
10 de la pămînt!“ Seamnele lor n-am văzut;
nu iaste încă proroc şi pre noi nu va cunoaşte
11 încă. Pînă cînd, Dumnezeule, va ocărî vrăj-
maşul, întărîta-va pizmaşul numele Tău la
12 săvîrşit? Pentru căci întorci mîna Ta şi
direapta Ta den mijlocul sînului Tău, la săvîr-
13 şit? Şi Dumnezeu, Împăratul nostru, mai
nainte de veac făcu mîntuire în mijlocul
14 pămîntului. Tu ai întărit cu putearea Ta
marea, Tu zdrobiş capetele bălaurilor în
15 apă; Tu zdrobiş capul zmeului, datu-l-ai
16 pre el mîncare noroadelor arapilor. Tu ai rupt
izvoară şi pîraie, Tu uscaş rîurile ceale de-n-
ceput. A Ta iaste ziua şi a Ta iaste noaptea, 17
Tu săvîrşiş lumina şi soarele. Tu ai făcut 18
toate hotarăle pămîntului; vară şi primăvară,
Tu ai zidit pre eale. Adu-Ţi aminte de 19
aceasta: vrăjmaşul ocărîia pre Domnul şi
nărod fără minte defăimă numele Tău. Să 20
nu dai fiarălor sufletul ce să mărturiseaşte
Ţie, sufletele measerilor Tăi să nu uiţi în
săvîrşit. Caută la făgăduinţa Ta, căci s-au 21
plinit cei întunecaţi ai pămîntului de casele
fărădelegilor. Să nu să întoarcă smerit şi 22
înfruntat; săracul şi measerul vor lăuda
numele Tău. Scoală-Te, Doamne, judecă 23
judecata Ta, adu-Ţ aminte de ocara Ta, cea de
către cel fără minte, toată ziua. Nu uita gla- 24
sul poslușnicilor Tăi, mîndria celor ce Te
urăsc pre Tine să sui pururea. Slava.

La săvîrşit, „Să nu strici“, psalmul cîntării lui Asaf LXXIV

Mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeu, 1
mărturisi-ne-vom Ţie şi vom chema
numele Tău. Povesti-voiu toate 2
minunile Tale. „Cînd voiu lua vreame
Eu, direptatea voiu judeca. Să topi 3
pămîntul şi toţi ceia ce lăcuiesc întru dînsul;
(Strigare) Eu am întărit stîlpii lui“. Ziş 4
celor ce fac fărădeleage: „Nu faceţi fărăde-
leage!“ Şi celor ce greşesc: „Nu înălţaţ corn!“
Nu rădicaţi la înălţime cornul vostru şi nu 5
grăiţ asupra lui Dumnezeu strîmbătate! Căci 6
nici de la ieşituri, nici de la apusuri, nici de la
pustii munţi, căci Dumnezeu Judecătoriu
iaste. Pre cesta smereaşte, şi pre cesta 7
înalţă, căci păhar iaste în mîna Domnului, de
vin curat, plin de amestecătură. Şi plecă 8
den cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s-au
deşărtat, bea-vor toţi păcătoşii pămîntului.
Şi eu mă voiu bucura în veac; cînta-voiu
Dumnezăului lui Iacov. Şi toate coarnele 9
păcătoşilor voiu zdrobi; şi se va înălţa cornul
direptului.

La săvîrşit, întru laude, psalmu lui Asaf, cîntare către asiriani, LXXV

Cunoscut e în Iudea Dumnezău, în 1
Israil mare e numele Lui. Şi să 2
făcu în pace locul Lui şi lăcaşul Lui în
Sion. Acolo zrobi tăriile arcelor, 3
arma şi sabia şi războiul. (Striga- 4
re) Luminezi Tu minunat, de la munţi veaci-
nici. Turburară-se toţi cei nepricepuţi la
inimă, Adormiră somnul lor; şi nu aflară 5
nemică toţi oamenii avuţiei cu mîinile
lor. De certarea Ta, Dumnezăul lui Iacov, 6
adormit-au cei călări pre cai. Tu înfrico- 7
şat eşti! Şi cine va sta împotriva Ta, de
atuncea e urgia Ta? Den ceriu ai ascultat 8
judecata; pămîntul s-au temut şi au odihnit,
Cînd Se va scula la judecată Dumnezău ca să 9

mîntuiască pre toţi blînzii pămîntului.
10 (Strigare) Căci gîndirea omului va mărturisi
Ţie şi rămăşiţa gîndirei va prăznui Ţie.
11 Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului Dumnezău-
lui nostru! Toţi cei premprejurul Lui
12 aduce-vor daruri Celui înfricoşat şi luăto-
riului duhurilor boiarilor, groaznic lîngă
împăraţii pămîntului.

La săvîrşit, pentru Idethum, psalmul lui Asaf LXXVI

1 Cu glasul mieu cătră Domnul am stri-
gat, cu glasul mieu cătră Dumnezău,
2 şi-m luo aminte. În ziua necazului
mieu pre Dumnezău am cercetat; cu
mîinile meale înaintea Lui noaptea, şi
3 nu mă amăgiiu; Să părăsi a să mîngîia
sufletul mieu. Aduşu-mi aminte de Dumnezău
şi mă veseliiu; mă uimiiu întru mine şi leşină
4 duhul mieu. (Strigare) Apucară înainte
străji ochii miei, turburaiu-mă, şi n-au
5 grăit. Socotiiu zilele vechi şi anii veacinici
6 îm aduş aminte. Şi cugetaiu noaptea cu
inima mea, chitiiam şi cerca sufletul mieu:
7 Au doară în veaci va lepăda Domnul şi nu va
8 adaoge a binevoi încă? Au desăvîrşit mila
Lui o va tăia? Conceni cuvînt den rudă în
9 rudă? Au uita-va a Să milostivi Dumnezău?
Au opri-va întru urgia Lui îndurările Lui?
10 (Strigare) Şi ziş: „Acum începuiu, aceasta e
11 premenirea direaptei Celui de sus!“ Pome-
niiu lucrurile Domnului, căci îm voiu aduce
12 aminte de-ncepătura minunilor Tale; Şi
voiu cugeta întru toate lucrurile Tale şi întru
13 tocmealele Tale voiu glumi. Dumnezeule,
întru cel sfînt e calea Ta! Cine e Dumnezău
mare ca Dumnezăul nostru? Tu eşti Dumne-
14 zău, Cel ce faci minuni; Ai arătat întru
năroade putearea Ta. Mîntuiş cu braţul Tău
pre nărodul Tău, pre fiii lui Iacov şi Iosif.
15 (Strigare) Văzură-Te apele, Doamne, văzură-Te
apele şi să spămîntară, turburară-se bezne-
16 le, Mulţimea sunetului apelor. Glas dea-
17 deră norii, Pentru că şi săgeţile Tale trec.
18 Glasul tunetului Tău, în roată; Străluciră
fulgerele Tale lumii; clătină-se şi să îngrozi
19 pămîntul. În mare-căile Tale, şi cărările
Tale, în ape multe; şi urmele Tale nu se vor
20 cunoaşte. Povăţuişi ca pre nişte oi nărodul
Tău, cu mîna lui Moisi şi a lui Aaron. Slava.

Cathisma 11
Stihuri la dumnezăiescul David

Taci, Orfef, leapădă, Ermi, lăuta.
Cel cu trei picioare den Delfis, încă apune-te spre uitare.
Că David noao, a duhului lovind lăută,
Iveaşte ascunsele tainilor lui Dumnezău.
Mulţime de vechi istoreaşte minuni.
Porneaşte spre laudă Celui ce au zidit lumea,
Mîntuind pre toţi; tăinuiaşte şi scrie.
Pre cei ce greşesc spre-ntoarcere-i aduce.
Cu multe ş-alte şi a judecătoriului arătînd leage,
A curăţi învaţă sufleteştile greşale.
Lui Dumnezău slavă.
A armoniei sfinte, ca miarea de dulce, cîntă-
rile lui David.

Înţeleagerii lui Asaf LXXVII

Luaţi aminte, norodul mieu, la leagea 1
mea, plecaţi ureachea voastră la
graiurile gurii meale! Deşchide- 2
voiu în pilde rostul mieu, răspunde-
voiu întrebări de-nceput. Cîte am 3
auzit şi am conoscut pre eale, şi părinţii noştri
au povestit noao; Nu s-au ascuns de la fiii 4
lor la altă rudă, Vestind laudele Domnului 5
şi silele Lui şi minunele Lui care au făcut.
Şi rîdică mărturie întru Iacov şi leage puse în 6
Israil, Cîte au poruncit părinţilor noştri, ca 7
să arate pre eale fiilor lor; pentru ca să
conoască altă rudă, Fiii cei ce se vor naşte 8
şi se vor scula şi vor vesti pre eale fiilor
lor. Pentru ca să puie pre Dumnezău 9
nedeajdea lor şi să nu uite lucrurile lui Dum-
nezău şi poruncile Lui voiu cerceta. Pentru 10
ca să nu se facă ca părinţii lor, rudă întoartă şi
amărîtoare, Rudă carea n-au îndireptat 11
inima ei şi nu se încredinţă cu Dumnezău
duhul ei! Fiii lui Efrem, încordînd şi lovind 12
cu arcele, întoarseră-se în ziua războiului;
N-au păzit făgăduinţa lui Dumnezău şi în lea- 13
gea Lui n-au vrut să meargă. Şi au uitat 14
facerile ceale de bine ale Lui, şi minunile Lui,
carele au arătat lor, Înaintea părinţilor lor, 15
carele au făcut minuni în pămîntul Eghipetu-
lui, în cîmpul lui Taneos. Rupse marea şi 16
trecu pre ei, opri apele ca un foale. Şi 17
povăţui pre dînşii cu nor ziua, şi toată noaptea
cu lumină de foc. Rupse piatra în pustiiu 18
şi-i adăpă pre ei, ca într-o beznă multă. Şi 19
scoase apă den piatră şi pogorî ca rîurile ape-
le. Şi adaoseră încă a greşi Lui, amărîră 20
pre Cel Nalt la loc fără de apă. Şi ispitiră 21
pre Dumnăzău întru inimile lor a ceare mîncări
sufletelor lor. Şi clevetiră asupra lui Dumne- 22
zău şi ziseră: „Au putea-va Dumnezău să gă-
tească masă în pustie? De vreame ce au lovit 23
piatra şi curseră ape şi pîraiele să înecară, Au 24
şi pîine poate da, sau să gătească masă norodului
Lui?“ Pentru aceaea auzi Domnul şi Să mînie 25
şi foc să aţîţă întru Iacov şi urgie să sui preste Is-
rail, Căci n-au crezut întru Dumnezău, nici au 26
nedejduit pre Mîntuitoriul lui. Şi porunci 27
norilor de asupra şi uşăle ceriului deşchise. Şi 28
ploo lor mana să mănînce şi pîinea ceriu-

29 lui deade lor. Pîinea îngerilor mîncă omul;
30 hrană trimise lor de saţiu. Rădică austrul
den ceriu şi aduse cu putearea Lui vîntul
31 livei. Şi ploo preste dînşii ca pulberea căr-
nuri şi ca năsipul mării pasări zburătoare.
32 Şi căzură în mijlocul taberii lor, împrejurul
33 lăcaşălor lor. Şi mîncară şi să săturară
foarte şi pohta lor aduse lor, nu să lipsiră de
34 către pohta lor. Încă mîncarea fiind în gura
lor, şi urgia lui Dumnezău să sui preste dîn-
35 şii Şi ucise întru cei mai mulţi ai lor şi pre
36 cei aleş ai lui Israil îi împiedecă. Cu toate
aceastea, mai greşit-au încă şi n-au crezut
37 întru minunile Lui. Şi să sfîrşiră cu deşer-
tăciune zilele lor şi anii lor, cu sîrguială.
38 Cîndu-i omorîia pre dînşii, atuncea cerca pre
El şi să întorcea şi mîneca către Dumne-
39 zău. Şi-ş aduseră aminte că Dumnezău
Ajutoriu lor iaste şi Dumnezău Cel Nalt Mîn-
40 tuitoriu lor iaste. Şi-L iubiră pre Dînsul cu
41 gura lor şi cu limba lor au minţit Lui. Şi
inima lor nu era direaptă cu Dînsul, nice s-au
42 încrezut întru făgăduinţa Lui. Şi El iaste
milostiv şi iartă păcatele lor şi nu va strica.
43 Şi va înmulţi a întoarce mînia Lui şi nu va
44 aţîţa toată mînia Lui. Şi-Ş aduse aminte că
trup sînt, duh mergînd, şi nu întorcîndu-se.
45 De cîte ori amărîră pre Dînsul în pustie,
46 mîniară pre Dînsul la pămînt fără apă? Şi
să întoarseră şi ispitiră pre Dumnezău şi pre
47 Cel Sfînt al lui Israil întărîtară. Nu-ş adu-
seră aminte de mîna Lui, de ziua care au mîn-
48 tuit pre ei den mîna celui ce-i supăra; Cum
au pus în Eghipet seamnele Lui, şi minunile
49 Lui în cîmpul lui Taneos; Şi întoarse în
sînge rîurile lor şi şipotele lor, pentru ca să nu
50 bea. Trimise la ei muscă cîinească şi-i
mîncă pre ei, şi broască, şi strică pre dîn-
51 şii. Şi deade păliciunii roadele lor şi oste-
52 nealele lor, lăcustei. Ucise cu grindină via
53 lor şi dudele lor,cu bruma. Şi deade la grin-
dină dobitoacele lor şi avearea lor, focului.
54 Trimise la ei urgia mîniei Lui, mînie şi urgie şi
55 necaz, trimitere pren îngeri răi. Făcu cale
cărării urgiei Lui şi nu cruţă de moarte sufle-
tele lor şi dobitoacele lor la moarte le închi-
56 se. Şi lovi pre tot cel dentîi născut în pă-
mîntul Eghipetului, începătura de toată truda
57 lor, în lăcaşurile lui Ham. Şi rădică ca oile pre
norodul Lui şi sui pre ei ca o turmă în pus-
58 tie. Şi-i povăţui pre dînşii pre nădeajde, şi nu
s-au înfricoşat,şi pre vrăjmaşii lor acoperitu-i-au
59 marea. Şi-i băgă pre dînşii la muntele sfinţe-
niei Lui, muntele acesta carele au cîştigat di-
reapta Lui. Şi izgoni de către faţa lor limbi 60
şi le deade cu sorţi lor, cu fune de dare de
sorţi; Şi sălăşlui întru sălaşurile lor nea- 61
murile lui Israil. Şi ispitiră şi amărîră pre 62
Dumnezău Cel Preaînalt, şi mărturiile Lui nu
le-au păzit. Şi să întoarseră şi vicleniră 63
ca şi părinţii lor, întoarseră-se la arcu
strîmbu. Şi-L urgisiră pre Dînsul în dealu- 64
rile lor şi cu ceale cioplite ale lor mîniară pre
El. Auzi Dumnezău şi trecu cu vedearea şi 65
defăimă foarte pre Israil. Şi lepădă cortul 66
lui Silom, lăcaşul carele au lăcuit întru
oameni. Şi deade la robime vîrtutea lor şi 67
frumseaţea lor, la mînile vrăjmaşilor. Şi 68
închise cu sabie pre norodul Lui şi moşne-
nirea Lui trecu cu vedearea. Pre junii lor 69
i-au mîncat focul şi fecioarele lor nu să
jeliră. Prèoţii lor cu sabie căzură şi vădu- 70
vele lor nu să vor plînge. Şi să sculă ca cel 71
adormit Domnul, ca un tare şi ameţit de
vin, Şi lovi pre vrăjmaşii Lui dendărat; 72
ocară veacinică deade lor. Şi lepădă lăcaşul 73
lui Iosif şi pre fealiul lui Efraim n-au
ales; Ce alease pre fealiul Iudii, muntele 74
Sionul, care l-au iubit. Şi zidi ca a inorodu- 75
lui svinţenia Lui; la pămînt întemeia pre dîn-
sul în veac. Şi alease pre David,robul Lui, 76
şi-l luo pre el den turmele oilor, de după ceale
fătătoare l-au luat pre dînsul, Să pască pre 77
Iacov, robul Lui, şi pre Israil, moşnenirea
Lui. Şi păscu pre dînşii cu nerăutatea ine- 78
mii sale, şi cu priceaperile mînilor lui povăţui
pre ei. Slava.

Psalm lui Asaf LXXVIII

Dumnezeule, veniră limbi la moşneni- 1
rea Ta, spurcară biseareca cea svîntă
a Ta, Puseră Ierusalimul ca o 2
cramă. Puseră mortăciunile robilor
Tăi mîncări pasărilor ceriului, cărnu-
rile celor curaţi ai Tăi, fiarălor pămîntu-
lui. Vărsară sîngele lor ca apa împrejurul 3
Ierusalimului, şi nu era cine să-i îngroape.
Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjo- 4
cură şi rîs celor demprejurul nostru. Pînă 5
cînd, Doamne, Te vei urgisi desăvîrşit, aţîţa-
să-va ca focul rîvnirea Ta? Varsă urgia Ta 6
preste limbile carele nu Te ştiu şi preste
împărăţiile carele numele Tău nu l-au che-
mat. Căci au mîncat pre Iacov şi locul lui 7
l-au pustiit. Să nu-Ţi aduci aminte de ceale 8
vechi fărădelegi ale noastre, degrabă să ne
apuce pre noi milosîrdiile Tale, Doamne, căci
am sărăcit foarte. Ajută noao, Dumnezeu, 9
Mîntuitoriul nostru, pentru mărirea numelui
Tău! Doamne, izbăveaşte pre noi şi iartă
păcatele noastre, pentru numele Tău! Ca 10
nu cîndai vor zice limbile: „Unde iaste Dum-

nezeul lor?“ Şi să să cunoască întru limbi,
11 înaintea ochilor noştri, Izbînda sîngelui
robilor Tăi, celui vărsat; între înaintea Ta sus-
12 pinul celor legaţi. După mărimea braţului
13 Tău, ocroteaşte pre fiii celor omorîţi. Răs-
plăteaşte vecinilor noştri, cu 7 părţi în sînul
lor, ocara lor care au ocărît pre Tine,
14 Doamne! Iară noi, norodul Tău şi oile
păşunii Tale, ne vom mărturisi Ţie, Dumne-
15 zeule, în veac, În neam şi în neam vom
vesti lauda Ta.

La săvîrşit, pentru ceia ce să vor schimba, mărturie lui Asaf, psalmu pentru assiriani LXXIX

1 Cela ce paşti pre Israil, ia aminte, Cela
ce povăţuieşti ca pre o oaie pre
2 Iosif! Cela ce şezi preste heruvimi,
iveaşte-Te înaintea lui Efraim şi
3 Veniamin şi Manassi. Rădică putea-
rea Ta şi vino, ca să ne mîntuieşti pre
4 noi! Dumnezeu, întoarce pre noi şi arată
5 faţa Ta şi ne vom mîntui! Doamne, Dum-
nezeul puterilor, pînă cînd Te vei scîrbi spre
6 ruga robilor Tăi? Hrăni-ne-vei pre noi
pîine de lacrămi şi ne vei adăpa pre noi cu
7 lacrămi cu măsură. Pus-ai pre noi întru
prigonire vecinilor noştri şi vrăjmaşii noştri
8 batjocuriră pre noi. Doamne, Dumnezeul
puterilor, întoarce pre noi şi iveaşte faţa Ta
9 şi ne vom mîntui! Vie de la Eghipet ai rădi-
10 cat, scoseşi limbi şi răsădiş pre ea. Făcut-ai
cale înaintea ei şi răsădiş rădăcinile ei, şi
11 împlu pămîntul. Acoperi munţii umbra ei
12 şi mlădiţile ei, chedrii lui Dumnezeu. În-
tinse viţele ei pînă la mare şi pînă la rîuri,
13 odraslele ei. Pentru ce răsipeşti gardul ei şi
14 culeg pre ea toţi ceia ce merg pre cale? O
strică pre ea scroafă den dumbravă şi vier săl-
15 batec pre ea o păscu. Dumnezeul puterilor,
întoarce-Te dară şi caută den ceriu şi vezi şi
16 socoteaşte via aceasta! Şi o săvîrşaşte pre
ea, pre carea au răsădit direapta Ta, şi preste
17 fiiul omului, pre carele ai întărit Ţie! Arsă
cu foc şi săpată! De cătră certarea feaţii Tale
18 peri-vor. Facă-să mîna Ta preste omul
direaptei Tale şi preste fiiul omului, pre
19 carele ai întărit Ţie! Şi nu ne vom depărta
de cătră Tine; învia-ne-vei pre noi şi numele
20 Tău îl vom chema. Doamne, Dumnezeul
puterilor, întoarce-ne pre noi şi iveaşte faţa
Ta, şi ne vom mîntui!

La săvîrşit, pentru teascuri, psalm al cîntării lui Asaf LXXX

1 Bucuraţi-vă lui Dumnezău, ajutoriului
nostru; clicuiţi Dumnezăului lui
2 Iacov! Luaţi psalm şi daţi tîmpănă,
canon înfrumuseţat cu alăută!
3 Trîmbitaţi în lună noao cu trîmbiţe, în
bună rînduită zi a sărbătorii voastre! Căci 4
poruncă lui Israil iaste şi judecata Dumnezău-
lui Iacov. Mărturie în Iosif puse pre dînsul,
cînd ieşi el den pămîntul Eghipetului; limba
carea n-au ştiut au auzit: „Depărtă de sar- 5
cini umărul lui, mîinile lui întru coşniţă au
lucrat. Întru necaz M-ai chemat şi te-am 6
izbăvit pre tine, ascultatu-te-am întru ascun-
dere de vifor, ispititu-te-am la Apa Pricei.
(Strigare) Ascultă, nărodul Mieu, şi voiu măr- 7
turisi ţie, Israil: De Mă vei auzi, nu va fi întru
tine Dumnezău nou, nici te vei închina la
dumnezău strein, Pentru că Eu sînt Dom- 8
nul Dumnezăul tău, Cela ce te-au scos den
pămîntul Eghipetului; lărgeaşte gura ta şi
voiu împlea pre ea. Şi n-au ascultat nărо- 9
dul Mieu glasul Mieu şi Israil nu luo aminte
Mie. Şi trimiş pre dînşii după tocmealele 10
inimilor lor, mearge-vor întru tocmealele
lor. De M-ar fi ascultat nărodul Mieu, 11
Israil, de ar fi mers în căile Meale, Întru 12
nemică aş fi smerit pre vrăjmaşii lor şi pre cei
ce necăjiia pre dînşii aş fi pus mîna
Mea“. Vrăjmaşii Domnului minţiră Lui, şi 13
va fi vreamea lor în veac. Şi hrăni pre ei 14
den grăsimea grîului şi den piatră cu miare au
săturat pre dînşii. Slava.

Psalmu lui Asaf LXXXI

1 Dumnezău stătu în adunare de dum-
nezăi şi în mijloc pre dumnezăi va
2 osebi. Pînă cînd judecaţi strîmbă- 2
tate şi feaţele păcătoşilor vegheaţi?
3 (Strigare) Judecaţi surumanul şi 3
săracul, pre cel smerit şi pre cel measer îndi-
reptaţi. Scoateţ pre cel measer şi pre cel 4
sărac, den mîna păcătosului izbăviţi-l pre dînsul!
5 N-au conoscut, nici au priceput, întru-ntu- 5
nearec merg; clătească-se toate temeaiele
pămîntului. Eu ziş: „Dumnezăi sînteţ şi fiii 6
7 Celui de Sus toţi“. Şi voi ca nişte oameni 7
muriţi şi ca unul den boiari cădeţi. Scoală, 8
Dumnezăule, judecă pămîntul, căci Tu vei
moşteni de tot întru toate limbile!

Cîntare, psalmu lui Asaf LXXXII

1 Doamne, cine să va asămăna Ţie? Să 1
nu taci, nici să Te potoleşti,
2 Doamne! Căci iată, vrăjmaşii Tăi 2
răsunară şi cei ce urăsc pre Tine rădi-
3 cară cap. Preste nărodul Tău meş- 3
terşuguiră gînd şi sfătuiră asupra sfinţilor
Tăi. Ziseră: „Veniţi şi să-i piardem de tot 4
pre dînşii den limbă şi să nu se pomenească
numele lui Israil încă!“ Că să sfătuiră întru 5
unire dempreună, asupra Ta făgăduinţă
puseră lăcaşurile idumeilor şi ismailteanii,
Moav şi agareanii, Gheval şi Ammon şi Ama- 6
lic, cei streini de fealiu, cu cei ce lăcuiescu
Tirul. Pentru că şi Asur veni împreună 7

cu dînşii, făcură-se spre sprejeneală fiilor lui
8 Lot. (Strigare) Fă lor ca lui Madiam şi Sisa-
9 rii, ca lui Iavim la pîrîul Chisson. Periră de
tot în Aendor, făcură-se ca balega pămîntu-
10 lui. Pune pre boiarii lor ca pre Oriv şi Ziv şi
11 Zevee şi Salmanan, Pre toţi boiarii lor,
carii au zis: „Să moştenim noao jîrtăvnicul lui
12 Dumnezău!“ Dumnezeul mieu, pune-i pre
ei ca pre o roată, ca trestia despre faţa vîntu-
13 lui, Ca focul carele va arde dumbrava, ca
14 para carea va arde munţii, Aşa vei goni pre
dînşii cu viforul Tău şi cu urgia Ta vei turbura
15 pre dînşii. Împle obrazele lor de necinste şi
16 vor cerca numele Tău, Doamne. Ruşinea-
ze-se şi să turbure în veacul veacului şi să
17 înfrunteaze şi piară. Şi cunoască că
numele Ţie – Domnul. Tu sîngur nalt preste
tot pămîntul!

La săvîrşit, pentru teascuri, fiilor lui Core, psalm LXXXIII

1 Cît-s de îndrăgite sălaşele Tale,
Doamne al puterilor! Pofteaşte şi să
sfîrşaşte sufletul mieu la curţile Dom-
2 nului; Inima mea şi trupul mieu
bucurară-se pre Dumnezăul cel viu.
3 Pentru că şi vrabia ş-au aflat ei casă şi turtu-
4 reaua cuiubu ei, unde va pune puii ei: Jîr-
tăvnicile Tale, Doamne al puterilor, Împără-
5 tul mieu şi Dumnezăul mieu. Fericiţi ceia
ce lăcuiesc în casa Ta, în veacii veacilor
6 lăuda-Te-vor pre Tine. (Strigare) Fericit
omul căruia iaste ajutoriul lui de la Tine; suiri
în inima lui au pus, la Valea Plîngerii, la locul
7 carele au pus. Pentru că blagoslovenii va
da cel ce pune leage, mearge-vor den puteare
în puteare, ivi-Se-va Dumnezăul dumnezăi-
8 lor în Sion. Domnul, Dumnezăul puterilor,
ascultă ruga mea, bagă în ureache, Dumne-
9 zăul lui Iacov! (Strigare) Scutitoriul nostru,
vezi, Dumnezăule, şi caută la faţa unsului
10 Tău! Căci mai bună e o zi în curţile Tale
11 decît mii. Ales-am a mă lepăda în casa
Dumnezăului mieu, mai vîrtos decît a lăcui la
12 sălaşăle păcătoşilor. Căci milă şi adevăr
iubeaşte Domnul Dumnezău, dar şi mărire
13 da-va Domnul. Nu va lipsi bunătăţile celor
ce merg cu nerăutate. Doamne Dumnezăul pu-
terilor, fericit omul cel ce nădejduiaşte pre Tine!

La săvîrşit, fiilor lui Core, psalm LXXXIV

1 Bine vruş, Doamne, pămîntului Tău,
2 întorseşi robimea lui Iacov. Lă-
sat-ai fărădelegile norodului Tău,
acoperit-ai toate păcatele lor.
3 (Strigare) Potoliş toată mînia Ta;
întorsu-Te-ai de către urgia mîniei Tale.
4 Întoarce pre noi, Dumnezăul mînţuirilor
noastre, şi întoarce mînia Ta de preste
5 noi! Au în veaci vei urgisi preste noi? Au
întinde-vei urgia Ta den rudă în rudă?
Dumnezău, Tu întorcîndu-Te vei învia pre 6
noi, şi norodul Tău se va veseli preste
Tine. Arată-ne noao, Doamne, mila Ta, şi 7
mîntuirea Ta da-ne-vei noao. Auzi-voiu ce 8
va grăi întru mine Domnul Dumnezău; căci va
grăi pace preste norodul Lui Şi preste cei 9
curaţi ai Lui şi preste cei ce întorc inima către
El. Însă aproape e de ceia ce să tem de Dîn- 10
sul mîntuirea Lui, ca să sălăşluiască mărire în
pămîntul nostru. Mila şi adevărul s-au 11
întimpinat, direptatea şi pacea s-au săru-
tat. Adevărul den pămînt au răsărit şi 12
direptatea den ceriu să plecă. Pentru că şi 13
Domnul da-va bunătate şi pămîntul nostru
da-va roada lui. Direptate înaintea Lui 14
mearge-va şi va pune la cale paşii Lui. Slava.

Cathisma 12. Ruga lui David LXXXV

Pleacă, Doamne, ureachea Ta şi mă 1
ascultă, căci sărac şi measer sînt
eu. Păzeaşte sufletul mieu, căci 2
curat sînt; mîntuiaşte pre robul Tău,
Dumnăzăul mieu, pre cel ce nedej-
duiaşte pre Tine! Miluiaşte-mă, Doamne, 3
căci către Tine voiu striga toată ziua. Vese-
leaşte sufletul robului Tău, căci către Tine
rîdicaiu sufletul mieu. Căci Tu, Doamne, 4
bun şi blînd şi mult-milostiv la toţi ceia ce Te
cheamă pre Tine. Bagă în urechi, Doamne, 5
rugăciunea mea şi ia aminte glasul rugii mea-
le! În ziua necazului mieu strigaiu către 6
Tine, căci m-ai ascultat. Nu iaste aseame- 7
nea Ţie întru dumnezăi, Doamne, şi nu iaste
după faptele Tale. Toate limbile cîte ai 8
făcut veni-vor şi se vor închina înaintea Ta,
Doamne, şi vor mări numele Tău. Căci 9
mare eşti Tu şi făcînd minuni, Tu eşti Dumne-
zău sîngur. Povăţuiaşte-mă, Doamne, 10
întru calea Ta şi voiu mearge întru adevărul
Tău; veselească-se inima mea, ca să să teamă
de numele Tău. Mărturisi-mă-voiu Ţie, 11
Doamne Dumnezăul mieu, dentru toată inima
mea şi voiu mări numele Tău în veac. Căce 12
mila Ta mare e preste mine şi ai izbăvit suflе-
tul mieu den iadul cel mai de jos. Dumne- 13
zăule, cei fără de leage s-au rădicat asupra
mea şi adunarea celor tari au cercat sufletul
mieu şi n-au pus înainte pre Tine înaintea
lor. Şi Tu, Doamne Dumnezăul mieu, milo- 14
sîrd şi milostiv, mult îngăduitoriu şi mult
milostiv şi adevărat. Priveaşte preste mine 15
şi mă miluiaşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mîn-
tuiaşte pre fiiul slujnicii Tale. Fă cu mine 16
semn spre bine şi vază cei ce mă urăsc pre
mine şi să să ruşineaze, căci Tu, Doamne,
mi-ai ajutat mie şi m-ai mîngîiat.

Fiilor lui Core, psalmul cîntării LXXXVI

1 Temeiurile lui – în munţii cei sfinţi.
Iubeaşte Domnul porţile Sionului,
mai vîrtos decît toate sălaşele lui
2 Iacov. Slăvite să grăiră pentru
3 tine, cetatea lui Dumnezău. (Strigare) Aduce-m-voiu aminte de Raav şi de
4 Vavilon celor ce mă cunoscu pre mine. Şi iată, cei streini de fealiu şi Tirul şi nărodul
5 arapilor, aceştea s-au născut acolo. „Maică Sion“, grăi-va omul, şi om s-au născut întru ea şi sîngur Cel Preaînalt au întemeiat pre
6 dînsa. Domnul va povesti întru scrisoarea năroadelor şi boiarilor acestora, celor ce s-au
7 născut întru ea. (Strigare) Ca celor ce să veselesc tuturor lăcaşul întru tine.

Cîntare psalmului fiilor lui Core, la săvîrşit, pentru maeleth, ca să răspunză, priceaperii lui Etham Israilteanul, LXXXVII

1 Doamne, Dumnezăul mîntuirii meale,
ziua am strigat şi noaptea înaintea
2 Ta. Între înaintea Ta ruga mea;
pleacă ureachea Ta la rugăciunea
3 mea, Căci se împlu de reale sufletul mieu şi viaţa mea la iad s-au apropiat.
4 Socotiiu-mă cu cei ce să pogoară în groapă; făcuiu-mă ca un om neajutorit, în morţi slo-
5 bod. Ca nişte răniţ ce dorm în mormînt, de carii nu Ţi-ai mai adus aminte, şi ei de la mîna
6 Ta s-au împins. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru întunearece şi în umbra mor-
7 ţii. Asupra mea să întări mînia Ta şi toate
8 valurile Tale aduseşi preste mine. (Strigare) Depărtaş cunoscuţii miei de la mine,
9 pusără-mă urîciune lor. Dedeiu-mă şi nu
10 ieşiiam, ochii miei slăbiră de sărăcie. Strigaiu cătră Tine, Doamne, toată ziua, întinş
11 cătră Tine mîinile meale. Au morţilor vei faci minuni, au doftorii se vor scula şi vor
12 mărturisi Ţie? Au povesti-va cineva în mormînt mila Ta şi adevărul Tău întru pierza-
13 re? Au cunoaşte-se-vor întru întunearec minunile Tale şi direptatea Ta în pămînt
14 uitat? Şi eu cătră Tine, Doamne, strigaiu şi
15 dimineaţa ruga mea să Te apuce. Pentru ce, Doamne, leapezi sufletul mieu, întorci faţa
16 Ta de cătră mine? Sărac sînt eu şi întru osteneale den tinereaţele meale, şi înălţîn-
17 du-mă mă smeriiu şi mă ticăloşiiu. Preste mine veniră urgiile Tale, înfricoşările Tale
18 m-au turburat. Încungiurară-mă ca apa,
19 toată ziua mă cuprinseră dempreună. Depărtaşi de cătră mine priatinul şi aproapele, şi pre cei cunoscuţi ai miei den ticăloşie. Slava.

Priceaperii lui Etham Israilteanul, LXXXVIII

1 Milele Tale, Doamne, în veac voiu cînta.
2 La rudă şi la rudă vesti-voiu adevărul
3 Tău, în rostul mieu. Căci ai zis: În veac milă se va zidi, în ceriuri găti-se-va adevărul Tău. „Pus-am făgăduinţă celor 4
aleşi ai Miei, juratu-M-am lui David, robului
Mieu, pînă în veac găti-voiu sămînţa ta. Şi 5
voiu zidi în neam şi în neam scaunul tău“.
(Strigare) Mărturisi-vor ceriurile minunile 6
Tale, Doamne, adevărul Tău întru adunarea
sfinţilor. Căci cine în nori se va potrivi cu 7
Domnul, asămăna-se-va Domnului întru fiii
lui Dumnezău? Dumnezău slăvindu-Se în 8
svatul svinţilor, mare şi înfricoşat iaste,
preste toţi cei de premprejurul Lui.
Doamne Dumnezeul puterilor, cine e asea- 9
menea Ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul
Tău – împrejurul Tău. Tu stăpîneşti tăria 10
mării, şi pornirea valurilor ei Tu potoleşti.
Tu smeriş ca pre un rănit pre cel mîndru, cu 11
braţul puterii Tale răsipit-ai vrăjmaşii Tăi.
Ale Tale sînt ceriurile şi al Tău iaste pămîntul; 12
lumea şi împlearea ei Tu ai întemeiat; miază-
noaptea şi marea Tu ai zidit. Thavor şi 13
Ermon întru numele Tău să vor veseli; braţul
Tău, cel cu puteare. Întărească-se mîna Ta, 14
înalţe-se direapta Ta; direptatea şi judecata,
gătirea scaunului Tău. Mila şi adevărul 15
mearge-vor înaintea feaţii Tale. Fericit noro-
dul carele ştie clicul. Doamne, în lumina 16
feaţii Tale vor mearge şi întru numele Tău să
vor bucura toată ziua şi întru direptatea Ta
înălţa-se-vor. Căci lauda puterii lor Tu eşti 17
şi întru bunăvrearea Ta înălţa-se-va cornul
nostru. Căci a Domnului sprejeneala şi a 18
Svîntului Israil, împăratului nostru. Atun- 19
cea ai grăit în vedeare fiilor Tăi şi ai zis: „Pus-am ajutoriu asupra celui tare, înălţaiu ales
den norodul Mieu. Aflat-am pre David, 20
robul Mieu, cu untdelemn svînt al Mieu unş
pre el; Pentru că mîna Mea sprejeni-va lui 21
şi braţul Mieu întări-l-va pre dînsul. Nu va 22
folosi vrăjmaş întru el şi fiiul fărădelegii nu va
adaoge a face rău lui. Şi voiu zdrobi de 23
cătră faţa lui pre vrăjmaşii lui şi pre cei ce
urăsc pre el înfrînge-i-voiu. Şi adevărul 24
Mieu şi mila Mea, cu dînsul; şi în numele Mieu
nălţa-se-va cornul lui. Şi voiu pune în 25
mare mîna lui şi în rîuri direapta lui; El Mă 26
va chema pre Mine: 'Tată-m eşti Tu, Dumnezeul mieu, şi sprejenitoriul mîntuirii meale'. Şi Eu dentîiu născut pune-l-voiu pre 27
dînsul, înalt lîngă împăraţii pămîntului; În 28
veac păzi-voiu lui mila Mea şi făgăduinţa Mea
credincioasă lui. Şi voiu pune în veacul 29
veacului sămînţa lui şí scaunul lui ca zilele
ceriului; De vor lăsa fiii lui leagea Mea şi 30
după judecăţile Meale nu vor mearge, De 31
vor spurca direptăţile Meale, şi poruncile
Meale nu le vor păzi, Socoti-voiu cu 32
toiag fărădelegile lor şi cu bice strîmbă-

33 tăţile lor. Iară mila Mea nu o voiu răsipi de
la ei, nici voiu face strîmbătate întru adevărul
34 Mieu, Nici voiu spurca făgăduinţa Mea şi
ceale ce ies pren buzele Meale nu le voiu
35 defăima. Odată am jurat în svîntul Mieu:
De voiu minţi lui David? Sămînţa lui în veac
36 va rămînea. Şi scaunul lui, ca soarele
înaintea Mea şi ca luna întărită în veac; şi
37 martur în ceriu credincios". (Strigare) Şi
Tu ai lepădat şi ai ocărît, sfiiş pre unsul Tău.
38 Surpaş făgăduinţa robului Tău, spurcaş la
39 pămînt svinţenia lui. Oborîş toate gardu-
40 rile lui, pus-ai tăriile lui frică. Jefuia pre el
toţi ceia ce călătoriia în cale, să făcu ocară
41 vecinilor lui. Înălţaş direapta celor ce năcă-
jesc pre dînşii, veseliş pre toţi vrăjmaşii
42 lui. Întors-ai ajutoriul sabiei lui şi nu spre-
43 jeniş lui în războiu. Stricaş den curăţenia
44 lui, scaunul lui la pămînt l-ai surpat. Înmic-
şuraş zilele anului lui, vărsaş preste el ruşi-
45 ne. (Strigare) Pînă cînd, Doamne, Te
întorci desăvîrşit, aţîţa-se-va ca focul urgia
46 Ta? Adu-Ţi aminte ce e statul mieu; au
doară ai zidit în deşert pre toţi fiii oameni-
47 lor? Cine iaste omul carele va trăi şi nu va
vedea moarte, izbăvi-va sufletul lui den mîna
48 iadului? (Strigare) Unde sînt milele Tale
ceale de-nceput, Doamne, carele ai jurat lui
49 David întru adevărul Tău? Adu-Ţi aminte,
Doamne, de ocara robilor Tăi, carea am spre-
50 jenit în sînul mieu, a multe limbi, Carea
ocărîră pizmaşii Tăi, Doamne, cu carea au
51 ocărît schimbarea unsului Tău! Blagoslovit
Domnul în veac! Facă-se! Facă-se! Slava.

Rugăciunea lui Moisi, omului lui Dumnezău, LXXXIX

1 Doamne, scăpare Te făcuş noao în rudă
2 şi rudă. Mai nainte de a să face
munţii şi a să urzi pămîntul şi lumea
şi den veac şi pînă în veac Tu eşti.
3 Să nu întorci om la smerenie; şi ziseş:
4 „Întoarceţi-vă, fiii oamenilor!" Căci o mie
de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua
5 de ieri, carea au trecut, Şi straja în noapte;
ponoslurile lor ani vor fi, dimineaţa ca pajiş-
6 tea va treace. Dimineaţa înflori-va şi va
treace, de cu sara să cază, învîrtoşaze-se şi să
7 usuce. Căci ne-am sfîrşit întru urgia Ta, şi
8 întru mînia Ta ne-am turburat. Pus-ai
fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul
9 nostru la luminarea feaţii Tale. Căci toate
zilele noastre s-au sfîrşit şi întru urgia Ta
10 ne-am sfîrşit. Anii noştri ca paianjinul so-
cotiiam; zilele anilor noştri, întru dînşii, 70 de
11 ani. Şi de vor fi în puteri, 80 de ani; şi cel mai
mult al lor, osteneală şi dureare. Căci au 12
venit blîndeaţe preste noi, şi ne vom
certa. Cine ştie tăria urgiei Tale? Şi de frica 13
Ta mînia Ta să numere? Direapta Ta aşa o 14
arată mie, şi pre cei legaţi cu inima, întru
învăţătură. Întoarce-Te, Doamne! Pînă 15
cînd? Şi Te mîngîie spre robii Tăi! Împlutu- 16
ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi
ne-am bucurat, şi ne-am veselit în toate zilele
noastre. Să ne veselim pentru care zile 17
ne-ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut
reale. Şi vez spre robii Tăi şi spre faptele 18
Tale şi povăţeaşte pre fiii lor. Şi fie lumina 19
Domnului Dumnezăului nostru preste noi, şi
faptele mîinilor noastre îndireptează preste
noi şi lucrul mînilor noastre îndireptează.

Laudă cîntării lui David, nescrisă deasupra la jidovi, XC

1 Cel ce lăcuiaşte în ajutoriul Celui Nalt,
întru acoperemîntul Dumnezăului
ceriului va petreace. Zice-va Dom- 2
nului: „Sprejenitoriul mieu eşti şi
scăparea mea, Dumnezăul mieu, şi
voiu nădejdui pre El". Căci El te va izbăvi 3
den laţul vînătorilor şi den cuvîntul gîlcevito-
riu. Cu spatele Lui va umbri ţie şi supt ari- 4
pile Lui vei nădejdui. Cu armă te va încun- 5
giura adevărul Lui, nu te vei teame de frică de
noapte, De săgeată ce zboară ziua, de lucru 6
ce întru întunearec umblă, de întîmplare şi
diavol de amiazăzi. Cădea-va den laturea 7
ta o mie şi zeace mii den direapta ta, şi către
tine nu se va apropia; Fără numai cu ochii 8
tăi vei socoti, şi răsplătirea păcătoşilor vei
vedea. Căci Tu, Doamne, nădeajdea mea; 9
pre Cel Înalt ai pus scăpare ţie. Nu se vor 10
apropia către tine reale, şi biciu nu se va
apropia în sălaşul tău. Căci îngerilor Lui va 11
porunci pentru tine ca să te păzească în toate
căile tale. Pre mîini rîdica-te-vor, ca să nu 12
împiadeci de piatră piciorul tău. Preste 13
aspidă şi vasiliscu vei încăleca şi vei călca pre
leu şi pre bălaur. „Căci pre Mine nedejdui 14
şi voiu izbăvi pre el, acoperi-voiu pre el, căci
au conoscut numele Mieu. Striga-va către 15
Mine şi voiu asculta pre el; cu dînsul sînt în
necaz, scoate-voiu pre dînsul şi-l voiu mări
pre el. Cu delungare de zile împlea-voiu 16
pre el şi voiu arăta lui mîntuirea Mea". Slava.

Cathisma 13. Psalmul cîntării, la ziua sîmbetei, XCI

1 Bine e a să mărturisi Domnului şi a
2 cînta numelui Tău, Preaînalte, A
vesti demineaţa mila Ta şi adevărul
Tău preste noapte, În psaltire cu 3
zeace strune, cu cîntare în alăută.
Căci m-ai veselit, Doamne, cu facerea Ta şi întru 4

faptele mîinilor Tale bucura-mă-voiu.
5 Foarte să măriră faptele Tale, Doamne, foarte
6 să adîncară gîndurile Tale. Om fără minte
nu va cunoaşte, şi cel nepriceput nu va pri-
7 ceape aceastea. Cînd vor răsări păcătoşii
ca iarba şi să plecară toţi ceia ce fac fărădelea-
8 gea, Pentru ca să piară de tot în vacul vacu-
9 lui. Şi Tu,Preaînalt în veac, Doamne. Căci
iată, vrăjmaşii Tăi, Doamne, căci iată-i, vrăj-
maşii Tăi pier; şi se vor răsipi toţi ceia ce fac
10 fărădeleagea. Şi se va înălţa ca al inorodu-
lui cornul mieu, şi bătrîneaţele meale cu unt-
11 delemn gras. Şi privi ochiul mieu întru
vrăjmaşii miei şi întru cei ce să scoală preste
mine, ce viclenesc, auzi-va ureachea mea.
12 Direptul ca finicul va înflori, ca chedrul cel
13 den Livan se va înmulţi. Răsădiţi în casa
Domnului, în curţile Dumnezăului nostru vor
14 înflori. Încă se vor înmulţi cu bătrîneaţe
grase şi bine pătimind vor fi, ca să vesteas-
15 că Căci direpţ e Domnul Dumnezăul
nostru, şi nu iaste strîmbătate întru El.

La ziua cea mainte de sîmbătă, cînd să lăcui pămîntul; laudă cîntării lui David XCII

1 Domnul au împărăţit, cu bunăcuviinţă
Să îmbrăcă, îmbrăcă-Să Domnul în
2 puteare şi Să încinse. Pentru că-Ş
întări lumea, carea nu se va clăti.
3 Gata e scaunul Tău, de atuncea den
4 veac eşti Tu. Rîdicară rîurile, Doamne,
5 rîdicară rîurile glasurile lor, Rîdica-vor
rîurile sfărîmăturile lor, de glasuri de ape
6 multe. Minunate-s rîdicările mării, minu-
7 natu e întru ceale înalte Domnul. Mărturiile
Tale să încrezură foarte, casii Tale să cuvine
sfinţire, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalmu lui David, a patra sîmbetei, XCIII

1 Dumnezăul izbîndelor, Domnul, Dumne-
2 zăul izbîndelor Să arătă. Înalţă-Te,
Cel ce judeci pămîntul, răsplă-
teaşte răsplătire celor mîndri. Pînă
3 cînd păcătoşii, Doamne, Pînă cînd
4 păcătoşii se vor făli? Răspunde-vor şi vor
grăi strîmbătate, grăi-vor toţi ceia ce fac fără-
5 delegea? Pre norodul Tău, Doamne, au
smerit şi pre moştenirea Ta au chinuit.
6 Vădua şi săracul omorîră şi pre nemearnic
7 uciseră. Şi ziseră: „Nu va vedea Domnul,
8 nici va priceape Dumnezăul lui Iacov". Pri-
ceapeţi dară, cei fără minte întru norod, şi,
9 nebuni, vreodată gîndiţi? Cel ce au răsădit
ureachea nu aude? Au cela ce au zidit ochiul
10 nu socoteaşte? Cel ce ceartă limbi,nu va
11 mustra? Cel ce învaţă pre om minte, Dom-
nul, conoaşte gîndurile oamenilor că sînt
în deşărt. Fericit omul ori pre carele vei 12
certa, Doamne, şi den leagea Ta învăţa-l-vei
pre el, Ca să-l îmblînzeşti pre el den zile 13
reale, pînă unde se va săpa păcătosului groa-
pă. Căci nu va lepăda Domnul pre norodul 14
Lui şi moştenirea Lui nu va părăsi, Pînă 15
unde direptatea se va întoarce la judecată şi
ţiindu-se de ea toţi cei direpţi la inimă. 16
(Strigare) Cine să va scula mie preste cei ce
viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine
preste ceia ce fac fărădeleagea? De nu 17
Domnul mi-ar fi ajutat mie, cît de aproape are
fi lăcuit lîngă iad sufletul mieu! De ziceam: 18
„Clăti-să piciorul mieu", mila Ta, Domne, aju-
ta-m mie. După mulţimea durorilor meale 19
în inima mea, mîngîierile Tale au veselit
sufletul mieu. Nu fie împreună cu Tine 20
scaunul fărădelegii, cel ce zideaşte osteneală
preste poruncă. Vîna-vor preste sufletul 21
direptului şi sînge nevinovat vor osîndi. Şi 22
mi să făcu mie Domnul întru scăpare şi Dum-
nezăul mieu,spre ajutor nădejdii meale. Şi 23
va răsplăti lor Domnul fărădeleagea lor şi
după răutatea lor stinge-i-va pe dînşii Dom-
nul Dumnezău. Slava.

Laudă cîntării lui David, nescrisă deasupra la jidovi, XCIV

Veniţi să ne bucurăm Domnului, să cli- 1
cuim lui Dumnezău, Mîntuitoriului
nostru! Să apucăm faţa Lui cu 2
mărturii şi cu cîntări să clicuim
Lui! Căci Dumnezău mare e Dom- 3
nul, şi Împărat mare preste tot pămîntul. Căci 4
în mîna Lui - marginile pămîntului şi înălţi-
mile munţilor ale Lui sînt. Căci a Lui iaste 5
marea şi El au făcut pre ea, şi uscatul mînile
Lui au zidit. Veniţi să ne închinăm şi să 6
cădem Lui şi să plîngem înaintea Domnului,
Celui ce ne-au făcut pre noi. Căci Acesta 7
iaste Dumnezeul nostru, şi noi norodul păşu-
nei Lui şi oile mînii Lui. Astăzi de veţi auzi 8
glasul Lui: „Nu învîrtoşaţ inemile voastre,
Ca întru amărăciune, ca ziua ispitirii în pustie, 9
Unde M-au ispitit pre Mine părinţii voştri, 10
ispitiră-Mă şi văzură faptele Meale! Patru- 11
zeci de ani am supărat neamului aceluia şi ziş:
'Pururea să înşală cu inemile'. Şi ei n-au 12
cunoscut căile Meale, că am jurat întru urgia
Mea: 'De vor întra la odihna Mea!'"

Lauda cîntării lui David, cînd casa zidila, după robie, nescrisă deasupra la jidovi, XCV

Întaţi Domnului cîntare noao, cîntaţi 1
Domnului tot pămîntul! Cîntaţi 2
Domnului, blagosloviţi numele Lui,
binevestiţi den zi în zi mîntui-
rea Lui! Vestiţi întru limbi mă- 3

rirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!
4 Căci mare e Domnul şi lăudat foarte, groznic
5 iaste, mai mult decît toţi dumnezeii. Căci toţi dumnezeii limbilor sînt dimoni; iară
6 Domnul ceriurile au făcut. Mărturisire şi frumuseaţe e înaintea Lui, svinţire şi mare
7 cuviinţă întru svinţirea Lui. Aduceţ Domnului, neamurile limbilor, aduceţi Domnului mărire şi cinste; aduceţi Domnului mărire
8 numelui Lui! Rădicaţi jîrtve şi meargeţi în curţile Lui; închinaţi-vă Domnului, în curtea
9 cea svîntă a Lui! Cutremure-se de cătră faţa Lui tot pămîntul; ziceţi întru limbi că
10 Domnul au împărăţit! Pentru că au isprăvit lumea, carea nu se va clăti; judeca-va noroa-
11 dele cu direptate. Veselească-se ceriurile şi să bucure pămîntul, clătească-se marea şi plinirea ei; bucura-se-vor cîmpii şi toate cîte-s
12 întru ei! Atuncea să vor bucura toate leamnele dumbrăvii de cătră faţa Domnului, căci vine, căci vine a judeca pămîntul!
13 Judeca-va lumea cu direptate şi noroadele cu adevărul Lui.

Psalmul lui David, cînd pămîntul lui să aşăza, nescris deasupra la jidovi, XCVI

1 Domnul au împărăţit, bucure-se
pămîntul, veselească-se ostroave
2 multe! Nor şi negură împrejurul Lui, direptate şi judecată, direptarea
3 scaunului Lui. Foc înaintea Lui mearge-va şi va pîrjoli împrejur pre vrăjmaşii
4 Lui. Străluciră fulgerile Lui lumiei; văzu şi
5 să clăti pămîntul. Munţii ca ceara să topiră de cătră faţa Domnului, de cătră faţa Domnu-
6 lui a tot pămîntul. Vestiră ceriurile direptatea Lui şi văzură toate noroadele mărirea
7 Lui. Ruşineaze-se toţi ceia ce să închină celor cioplite, cei ce să fălesc în idolii
8 lor. Închinaţi-vă Lui, toţi îngerii Lui! Auzi
9 şi să veseli Sionul Şi să bucurară featele jidovimei pentru judecăţile Tale, Doamne.
10 Pentru că Tu Domn Nalt eşti preste tot pămîntul; foarte Te-ai preaînălţat, mai mult
11 decît toţi dumnezeii. Cei ce iubiţ pre Domnul, urîţi realele! Păzeaşte Domnul sufletul curaţilor Lui; den mîna păcătosului izbăvi-va
12 pre dînşii. Lumină răsări direptului şi celor
13 direpţi la inemă,veselie. Veseliţi-vă, direpţii, întru Domnul şi vă mărturisiţi cu pomenirea svinţirii Lui. Slava.

Psalmul lui David CXVII

1 Mîntaţi Domnului cîntare noao, că
2 minunate au făcut Domnul! Mîntuitu-l-au pre el direapta Lui şi
3 braţul cel svînt al Lui. Arătă Domnul mîntuirea Lui, înaintea lim-
4 bilor descoperi direptatea Lui. Pomeni mila Lui lui Iacov şi adevărul Lui lui Israil. Văzut-au toate marginile pămîntului mîntuirea Dumnezeului nostru. Clicuiţ lui Dumnezeu, tot pămîntul; cîntaţi şi vă bucuraţi şi cîntaţi! Peveţuiţi Domnului cu alăută, cu alăută şi cu glas de cîntare, cu trîmbiţe bătute şi cu glas de trîmbiţă de corn, Clicuiţi înaintea Împăratului,Domnului. Clătească-se marea şi plinirea ei, lumea şi toţi ceia ce lăcuiesc întru ea. Riurile bate-vor cu mîna deodată, măgurile se vor veseli de cătră faţa Domnului, căci vine, căci apropie a judeca pămîntul. Judeca-va lumea cu direptate şi noroadele cu îndireptare.

Psalmul lui David XCVIII

1 Domnul au împărăţit: urgisască-se
noroadele; Cela ce şade pre heruvimi:
2 clatine-se pămîntul! Domnul în Sion mare şi înalt iaste preste toate noroa-
3 dele. Mărturisască-se numele Tău cel mare, căci groznic şi sfînt iaste. Şi cinstea Împăratului judecată iubeaşte. Tu ai gătit
4 îndireptări; judicată şi direptate întru Iacov Tu ai făcut. Înălţaţi pre Domnul Dumne-
5 zăul nostru şi vă închinaţi supunerii picioarelor Lui, căci sfînt iaste! Moisi şi Aaron,
6 întru preoţii Lui, şi Samoil, întru cei ce cheamă numele Lui, Chema pre Domnul; şi
7 El asculta pre dînşii, cu stîlp de nor grăia cătră dînşii; Căci păziia mărturiile Lui şi porun-
8 cile Lui carele au dat lor. Domnul Dumne-
9 zăul nostru, Tu auziai pre ei; Tu bun iertătoriu Te făceai lor, şi izbîndind preste toate toc-
mealele lor. Înălţaţi pre Domnul Dumnă- 10
zăul nostru şi vă închinaţi la măgura cea sfîntă a Lui, căci sfînt Domnul Dumnezăul nostru!

Psalm lui David, spre mărturisire, XCIX

1 Clicuiţi Domnului, tot pămîntul, slujiţi
2 Domnului cu veselie! Întraţi înaintea Lui cu bucurie! Conoaşteţi că Domnul, Acesta iaste Dumnezăul nostru, El ne-au făcut pre noi, şi nu
3 noi. Şi noi, norodul Lui şi oile păşunei Lui. Întraţi la porţile Lui cu ispovedanie, la curţile
4 Lui cu laude mărturisiţi-vă Lui! Lăudaţi numele Lui! Căci iaste bun Domn; în veac mila Lui şi pînă în neam şi în neam adevărul Lui!

Psalm a lui David C

1 Milă şi judecată cînta-Ţ-voiu Ţie,
2 Doamne. Cînta-voiu şi voiu priceape în cale fără prihană. Cînd
3 vei veni cătră mine? Mergeam întru nerăutatea inimii meale în
4 mijlocul casii meale. Nu puneam înaintea ochilor miei lucru fără de leage; pre cei ce
5 făcea călcări de leage am urît. Nu să

lipi de mine inimă îndărătnică, abătîndu-se de
6 la mine; cel rău nu cunoşteam. Pre cel ce
clevetiia pre ascuns pre aproapele său, pre
7 acesta îl goniiam. Cu cel mîndru ochiu şi cu
nesăţioasă inimă, cu acesta nu mîncam
8 împreună. Ochii miei, preste credincioşii
pămîntului, ca să şază ei împreună cu mine;
mergînd în cale fără prihană, acela îm slu-
9 jiia. Nu lăcuia în mijlocul casei meale făcînd
mîndrie; grăind nedireptăţi, nu să îndirepta
10 înaintea ochilor miei. Întru demineţi am
ucis pre toţi păcătoşii pămîntului, ca să pierz
de tot, den cetatea Domnului, pre toţi ceia ce
fac fărădeleagea. Slava.

Cathisma 14. Rugăciune la sărac, cînd se va supăra şi înaintea Domnului va răvărsa rugăciunea lui, CI

1 Doamne, ascultă ruga mea şi strigarea
2 mea cătră Tine vie! Să nu întorci
faţa Ta de cătră mine; ori întru carea
zi mă necăjesc, pleacă cătră mine
3 urechea Ta! În carea zi voiu
4 chema pre Tine, degrabă ascultă-mă! Căci
săvîrşiră ca fumul zilele meale şi oasele meale
5 ca o uscăciune să uscară. Bătut fuiu ca
iarba şi să uscă inima mea; căci am uitat a
6 mînca pîinea mea. De glasul suspinului
7 mieu să lipi osul mieu de carnea mea. Asă-
mănaiu-mă cu pelecanul pustinic, făcuiu-mă
8 ca corbul de noapte în jărişte. Am prive-
gheat şi m-am făcut ca o vrabie ce e singură
9 pre casă. Toată ziua mă ocărîia nepriatenii
miei, şi cei ce lăuda pre mine asupra mea să
10 jura. Că cenuşă ca pîinea mîncaiu şi bău-
11 tura mea cu plînsoare amestecam, De cătră
faţa urgiei Tale şi mîniei Tale; căci rădicîn-
12 du-mă, m-ai surpat. Zilele meale ca umbra
13 să plecară şi eu ca iarba mă uscaiu. Şi Tu,
Doamne, în veac rămîi şi pomenirea Ta, în
14 neam şi în neam. Tu, sculîndu-Te, vei milui
Sionul, căce vreamea e a Te milostivi spre el,
15 că au venit vreamea. Căce bine au vrut
robii Tăi pietrile lui, şi ţărîna lui vor
16 cruţa. Şi se vor teame limbile de numele
Domnului şi toţi împăraţii pămîntului, de
17 mărirea Ta. Căce va zidi Domnul Sionul şi
18 să va ivi întru mărirea Lui. Căută spre ruga
19 celor smeriţi, şi n-au defăimat ruga lor. Să
să scrie aceasta la altă rudă şi norodul cel ce
20 să zideaşte va lăuda pre Domnul; Căce să
plecă dentru nălţimea cea sfîntă a Lui, Dom-
21 nul den ceriu preste pămînt privi, Ca să au-
ză suspinul celor obeziţi, ca să dezleage pre fiii
22 celor omorîţ, Ca să vestească în Sion numele
23 Domnului şi lauda Lui în Ierusalim, Cînd să
vor aduna noroade dempreună şi împăraţi a sluji
24 Domnului. Răspunse[i] Lui în calea vîrtutei
Lui: Împuţinarea zilelor meale vesteaşte-mi;
Nu mă lua la înjumătăţarea zilelor meale; în 25
neam de neamuri - anii Tăi. De-nceput Tu, 26
Doamne, pămîntul ai întemeiat şi faptele
mînilor Tale sînt ceriurile. Acealea vor 27
peri, iară Tu vei rămînea, şi toţi ca haina să
vor vechi, Şi ca o învălitoare învăli-vei pre 28
ei, şi să vor premeni. Iară Tu acelaş eşti, şi
anii Tăi nu vor lipsi. Fiii robilor Tăi voru 29
sălăşlui şi sămînţa lor în veac să va îndirepta.

Psalmul lui David CII

Binecuvintează, sufletul mieu, pre 1
Domnul şi toate ceale denlăuntrul
mieu, numele cel sfînt al Lui! Bla- 2
gosloveaşte, sufletul mieu, pre Dom-
nul, şi nu uita toate răsplătirile
Lui! Pre Cela ce bine iartă toate fărădele- 3
gile tale, pre Cela ce vindecă toate boalele
tale; Pre Cel ce izbăveaşte den stricăciune 4
viaţa ta, pre Cela ce te cunună cu milă şi milo-
sîrdii; Pre Cela ce satură întru bunătăţi 5
pohta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tine-
reaţele tale. Făcînd mile Domnul şi judeca- 6
tă la toţi ceia ce li să face strîmbătate. Arătă 7
căile Lui lui Moisi, fiilor lui Israil voile
Lui. Îndurătoriu şi milostiv - Domnul, mult 8
îngăduitoriu, şi mult milostiv. Nu desăvîr- 9
şit Să va urgisi, nici în vac va ţinea mînie.
Nu după fărădelegile noastre au făcut noao, 10
nici după greşalele noastre ne răsplăti noao,
Căci după înălţimea ceriului de la pămînt au 11
întărit Domnul mila Lui preste ceia ce să tem
de El. Pre cît sînt depărtate răsăriturile de 12
apusuri, depărtă de cătră noi fărădelegile
noastre. În ce chip miluiaşte părintele pre 13
fii, au miluit Domnul pre cei ce să tem de El,
căci El au cunoscut ziditura noastră. Adu- 14
se-Ş aminte că ţărînă sîntem; omul, ca iarba
zilele lui; ca floarea cîmpului, aşa va
înflori. Căci duh trecu într-însul şi nu va fi, 15
şi nu va mai cunoaşte încă locul lui. Iară 16
mila Domnului, den veac şi pînă în veac preste
ceia ce să tem de Dînsul. Şi direptatea Lui, 17
preste fiii fiilor, la cei ce păzescu făgăduinţa
Lui Şi pomenescu poruncile Lui, ca să le 18
facă pre eale. Domnul în ceriu găti scaunul 19
Lui şi împărăţia Lui tuturor stăpîneaşte.
Binecuvîntaţi pre Domnul, toţi îngerii Lui cei 20
tari la vîrtute, făcînd cuvîntul Lui, ca să auziţi
glasului cuvintelor Lui! Binecuvîntaţi pre 21
Domnul, toate puterile Lui, slujitorii Lui
făcînd voia Lui! Binecuvîntaţi pre Domnul, 22
toate faptele Lui, în tot locul stăpînirii Lui;
binecuvîntează, sufletul mieu, pre Domnul!
Slava.

Psalmul lui David, pentru alcă-

tuirea lumii, CIII

1 Binecuvintează, sufletul mieu, pre
Domnul! Doamne, Dumnezăul mieu,
2 mărişi-Te foarte! Cu mărturisire şi
mare cuviinţă îmbrăcaşi-Te, îmbră-
3 cîndu-Te cu lumină, ca o haină; În-
tinzînd ceriul ca o piale; Cel ce acoperi cu ape
4 cerdacurile lui; Cela ce pune nori încălecа-
rea Lui; Cela ce îmblă preste aripile vînturi-
5 lor; Cela ce face îngerii Lui duhuri şi pre
6 slugile Lui,pară de foc; Cela ce întemeiază
pămîntul pre întemeiarea lui, nu se va pleca
7 în veacul veacului. Fără-fundul, ca o haină
– îmbrăcămintea lui, preste munţi sta-vor
8 ape. De cătră certarea Ta fugi-vor, de gla-
9 sul tunetului Tău se vor spăria. Suie-să
munţii şi să pogoară cîmpii la locul carele ai
10 întemeiat lor. Hotar ai pus, carele nu-l vor
treace, nici se vor întoarce a acoperi pămîn-
11 tul. Cela ce trimite izvoară în văi, între mij-
12 locul munţilor treace-vor ape. Adăpa-vor
toate hiarăle cîmpului, priimi-vor colunii la
13 seatea lor. Preste eale pasările ceriului vor
sălăşlui; den mijlocul pietrilor da-vor
14 glas. Adăpînd munţi den cerdacurile Lui,
den roada faptelor Tale sătura-se-va pămîn-
15 tul. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi
16 pajeşte la lucrul oamenilor, Ca să scoaţă
pîine den pămînt, şi vinul veseleaşte inima
17 omului, Ca să netezască faţa cu untdelemn,
18 şi pîinea inima omului întăreaşte. Sătura-
se-vor leamnele cîmpului, chedrii Livanului,
carele ai răsădit; acolo pasări vor
19 încuiba. Lăcaşul erodiului povăţuiaşte lor;
munţii cei înalţi – cerbilor, piatra – scăpare
20 iepurilor. Făcu pre luna la vremi, soarele
21 cunoscu apusul lui. Puseş întunearec şi să
făcu noapte; întru ea vor treace toate hiarăle
22 dumbrăvii. Puii de lei – răcnind ca să apuce
şi să ceară de la Dumnezău mîncare lor.
23 Răsări soarele şi să adunară şi la staolile lor
24 vor zăcea. Ieşi-va omul la lucrul lui şi la
25 lucrarea lui pînă în sară. Foarte să măriră
lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune
le-ai făcut; să împlu pămîntul de zidirea
26 Ta! Marea aceasta – cea mare şi largă;
27 acolo – jiganii cărora nu iaste număr, Dobi-
28 toace mici şi mari. Acolo vase merg; Bălau-
rul acesta carele ai zidit a să batjocuri cu el.
Toate cătră Tine aşteaptă să le dai hrană lor la
29 bună vreame. Dîndu Tu lor, aduna-vor;
deschizînd Tu mîna, toate se vor împlea de
30 bunătate; Şi întorcînd Tu faţa Ta, se vor
turbura; lua-le-vei duhul lor şi se vor sfîrşi şi
31 la ţărîna lor se vor întoarce. Trimite-vei
duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa
32 pămîntului. Fie mărirea Domnului în
veaci! Veseli-Se-va Domnul pre faptele Lui,
33 Cela ce priveşti pre pămînt şi faci pre el
a tremura; Cel ce Să atinge de munţi şi să
afumă! Cînta-voiu Domnului în viaţa mea, 34
peveţui-voiu Dumnezăului mieu pînă voiu
fi. Îndulceascâ-se Lui socoteala mea, şi eu 35
mă voiu veseli pre Domnul. Sfîrşască-se 36
păcătoşii de la pămînt şi cei fără de leage, cît
să nu fie ei. Binecuvintează, sufletul mieu, pre
Domnul! Slava.

Alliluia. CIV

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi 1
numele Lui, vestiţi întru limbi faptele
Lui. Cîntaţi Lui şi peveţuiţ Lui; 2
povestiţi toate minunile Lui. Lău- 3
daţi-vă întru numele cel sfînt al Lui;
veselească-se inima celor ce cearcă pre Dom-
nul. Cercaţi pre Domnul şi vă întăriţi; cer- 4
caţi faţa Lui pururea. Pomeniţi minunile 5
Lui carele au făcut, ciudeasele Lui şi judecă-
ţile rostului Lui, Sămînţa lui Avraam, robii 6
Lui; fiii lui Iacov, aleşii Lui. Acesta e Dom- 7
nul Dumnezăul nostru, în tot pămîntul jude-
căţile Lui. Pomeni în veac făgăduinţa Lui, 8
cuvînt care au poruncit întru o mie de nea-
muri, Carele au pus lui Avraam şi jurămîn- 9
tul Lui lui Isaac. Şi puse pre el lui Iacov 10
spre poruncă şi lui Israil spre făgăduinţă veaci-
nică, Zicînd: „Ţie voiu da pămîntul lui 11
Hanaan funire moştenirii voastre“. Fiind 12
ei la număr puţini, împuţinaţi şi nemearnici
într-însul, Şi trecu den limbă în limbă şi de 13
la o împărăţie, la alt norod, Nu lăsă om ca 14
să le facă lor strîmbătate şi mustră pentru
dînşii împăraţi: „Nu vă atingeţi de unşii 15
Miei, şi întru prorocii Miei nu vicleniţi!“ Şi 16
chemă foamete pre pămînt, toată întărirea
pîinii o zdrobi. Trimise înaintea lor om; 17
întru rob să vîndu Iosif. Smeriră cu obezi 18
picioarele lui, în hier petrecu sufletul lui pînă
va veni cuvîntul Lui. Cuvîntarea Domnului 19
lămuri pre el; trimise împărat şi dezlegă pre
el boiarin de norod şi-l lăsă pre el. Puse-l 20
pre el domn casii lui şi boiarin a toată cîştiga-
rea lui, Ca să cearte pre boiarii lui ca pre 21
sine şi pre cei bătrîni ai lui ca să-i înţelep-
ţască. Şi întră Israil la Eghipet şi Iacov 22
nemernici în pămîntul lui Ham. Şi crescu 23
pre norodul Lui foarte şi-l întări pre el mai
mult decît pre nepriatenii lui. Întoarse 24
inima lui ca să urască pre norodul Lui, ca să-i
robească întru robii Lui. Trimise pre Moisi, 25
robul Lui, pre Aaron, carele au ales Lui. Puse 26
întru dînşii cuvintele seamnelor Lui şi minunilor
Lui în pămîntul lui Ham. Trimise întunearec 27
şi întunecă, căci amărîră cuvintele Lui; În- 28
toarse apele lor spre sînge şi omorî peştii lor;
Scoase pămîntul lor broaşte în cămările împără- 29
ţiilor lor. Zise şi veni muscă cînească şi 30

31 muşiţe în toate hotarăle lor. Puse ploile lor
32 grindină, foc arzînd în pămîntul lor; Şi lovi viile lor şi smochinii lor şi zdrobi tot lemnul
33 hotarului lor. Zise,şi veni lăcustă şi omidă,
34 cărora nu era număr, Şi mîncă toată iarba în pămîntul lor şi mîncă toată roada pămîntu-
35 lui lor. Şi lovi tot dentîiu născutul, în pămîntul lor, începătura a toată osteneala
36 lor, Şi-i scoase pre ei cu argint şi cu aur, şi nu era întru neamurile lor cel ce boleaşte.
37 Veseli-se Eghipetul întru ieşirea lor, căci căzu
38 frica lor preste ei. Întinse nor spre acoperirea lor şi foc, ca să lumineaze lor noap-
39 tea. Cerşură şi veniră cîrstei şi cu pîinea
40 ceriului săturară pre ei. Rupse piatra şi curseră ape, mearseră întru rîuri fără ape,
41 Căci Îş aduse aminte de cuvîntul cel sfînt al
42 Lui, cel către Avraam, robul Lui, Şi scoase norodul Lui cu bucurie şi pre cei aleş ai Lui cu
43 veselie, Şi le deade lor ţările limbilor şi
44 osteneala noroadelor moştneniră, Pentru ca să păzască dreptăţile Lui şi leagea Lui vor cerceta. Slava.

Cathisma 15. Alliluia. CV

1 Mărturisiţi-vă Domnului, căci e bun,
2 căci în veac mila Lui! Cine va grăi puterniciile Domnului, auzite va face
3 toate laudele Lui? Fericiţi ceia ce păzesc judecata şi fac direptate în
4 toată vreamea. Adu-Ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvrearea norodului Tău;
5 socoteaşte pre noi întru mîntuirea Ta, Ca să vedem întru bunătatea aleşilor Tăi, ca să ne veselim întru veselia limbii Tale, ca să ne lău-
6 dăm cu moştnenirea Ta. Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strîm-
7 bătate. Părinţii noştri în Eghipet n-au priceput minunile Tale, nu ş-au adus aminte de
8 mulţimea milei Tale Şi amărîră suindu-se
9 la Marea Roşie. Şi mîntui pre dînşii pentru numele Lui, ca să cunoască puternicia Lui.
10 Şi certă pre Marea Roşie şi secă şi povăţui pre
11 dînşii în beznă ca în pustie; Şi mîntui pre dînşii de mîna celuia ce uraşte şi mîntui pre ei
12 den mîna vrăjmaşilor; Acoperi apa pre cei ce necăjiia pre ei, unul dentru dînşii n-au
13 rămas Şi crezură cuvîntul Lui şi cîntară
14 lauda Lui; Sîrguiră, uitară lucrurile Lui, nu
15 îngăduiră svatul Lui; Şi poftiră poftă în pustiiu şi ispitiră pre Dumnezeu în loc fără de
16 apă. Şi deade lor cearerea lor, trimise saţiu
17 la sufletele lor. Şi scîrbiră pre Moisi în tabără, pre Aaron, pre svîntul Domnului.
18 Să deşchise pămîntul şi înghiţi pre Dathan şi acoperi preste adunarea lui Aviron.
19 Şi să aţiţă foc întru adunarea lor, pară au mis-
20 tuit pre păcătoşi. Şi au făcut viţel în Horiv
21 şi să închinară la cel cioplit. Şi schimbară mărirea Lui întru asemănare de viţel, ce
22 mănîncă iarbă. Şi uitară pre Dumnezeu, Cel ce mîntuiaşte pre dînşii, pre Cela ce au făcut mari în Eghipet, minunate în pămîntul
23 lui Ham, înfricoşate la Marea Roşie. Şi zise ca să-i piarză de tot pre dînşii, de nu ar fi stătut Moisi, cel ales al Lui, întru zdrobire înain-
24 tea Lui, Ca să întoarcă mînia Lui, ca să nu-i
25 piarză de tot pre ei. Şi defăimară pămînt pohtit, nu crezură cuvîntul Lui;şi răpştiră în sălaşele lor, nu ascultară glasul Domnului.
26 Şi rădică mîna Lui preste dînşii, ca să-i surpe
27 pre ei în pustiiu Şi ca să le oboară sămînţa lor întru limbi şi să-i răsipască pre dînşii pren ţări. Şi să lipiră de Veelfegor şi mîncară
28 jîrtvele morţilor. Şi-L întărîtară pre El
29 întru tocmealele lor şi să înmulţi întru dînşii
30 cădearea. Şi stătu Finees şi izbîndi şi încetă
31 rana, Şi să socoti lui întru direptate, în neam şi în neam, pînă în veac. Şi-L mîniară pre El
32 la Apa Pricei şi să dosădi Moisi pentru ei, că amărîră Duhul Lui, Şi usebi cu buzele lui.
33 N-au pierdut de tot limbile carele au zis Domnul
34 lor, Şi să amestecară întru limbi şi învăţară faptele lor şi slujiră celor cioplite ale lor şi li se
35 făcu lor întru piadecă. Şi jîrtvuiră pre fiii
36 lor şi pre featele lor dracilor Şi vărsară sînge nevinovat, sîngele fiilor lor şi al feate-
37 lor, cărora au jîrtvuit cioplitelor lui Hanaan, Şi să omorî cu ucidere pămîntul întru sînge,
38 Şi să spurcă cu faptele lor şi curviră cu tocmealele lor. Şi Să urgisi cu mînie Domnul preste norodul Lui şi urî moşnenirea
39 Lui. Şi-i deade pre dînşii în mînile vrăjmaşilor şi stăpîniră pre ei ceia ce urîia pre dîn-
40 şii Şi necăjiră pre ei vrăjmaşii lor şi să smeriră supt mînile lor. De multe ori au mîntuit pre dînşii, Iară ei L-au amărît pre El cu
41 svatul lor şi s-au smerit cu fărădelegile
42 lor. Şi văzu Domnul cînd să năcăjiia ei, cînd El auzi rugăciunea lor, Şi-Ş aduse aminte
43 de făgăduinţa Lui şi Să căi după mulţimea milei Lui, Şi-i deade pre ei la mile înaintea
44 tuturor cărora au robit pre dînşii. Mîntuiaş-
45 te-ne pre noi, Doamne, Dumnezeul nostru, şi ne adună pre noi den limbi, Ca să ne măr-
46 turisim numelui Tău celui svînt, ca să ne fălim întru lauda Ta. Binecuvîntat - Domnul
47 Dumnezeul lui Israil, den veac şi pînă în veac! Şi va grăi tot norodul: „Facă-se. Facă-se!“ Slava.

Alliluia. CVI

1 Mărturisiţi-vă Domnului, căci e bun,
2 căci e în veac mila Lui!“ Zică cei
mîntuiţi de Domnul, pre carii au mîn-
tuit den mîna vrăjmaşului, şi den ţări
3 au adunat pre dînşii, De la răsări-
4 turi, şi apusuri, şi crivăţ, şi mare. Rătăciră
în pustiiul cel fără apă, calea cetăţii lăcaşului
5 n-au aflat, Flămînzind şi însetînd, sufletul
6 lor întru dînşii să săvîrşiia; Şi strigară
către Domnul, năcăjindu-se ei, şi den nevoile
7 lor mîntui pre ei, Şi povăţă pre ei la cale
direaptă, ca să meargă la cetate de lăcaş.
8 Mărturisască-se Domnului milele Lui şi
9 minunele Lui fiilor oamenilor! Căci au
săturat suflet deşert şi suflet flămînd împlu de
10 bunătăţi. Pre cei ce şedea întru întunearec
şi în umbra morţii, legaţi cu sărăcie şi cu
11 fier, Căce au amărît cuvintele lui Dumne-
12 zău şi sfatul Celui Nalt întărîtară, Şi să
smeri întru osteneale inimile lor, slăbiră, şi nu
13 era cine ajuta; Şi strigară către Domnul
cînd să necăjiia ei şi den nevoile lor mîntui pre
14 dînşii, Şi-i scoase pre ei dentru întunearec
şi umbra morţii şi legăturile lor au rumtu.
15 Mărturisască-se Domnului milele Lui şi
16 minunile Lui fiilor oamenilor! Căce au sfă-
rîmat porţi de aramă şi zăvoară de fier frîn-
17 se. Îi sprejini pre dînşii den calea fărădele-
gii lor, că pentru păcatele lor s-au smerit.
18 Toată mîncarea urî sufletul lor şi să apropiară
19 pînă la porţile morţii. Şi strigară către
Domnul cînd să necăjiia ei şi den nevoile lor
20 mîntui pre ei, Trimise cuvîntul Lui, şi vin-
21 decă pre ei dentru stricăciunile lor. Măr-
turisască-se Domnului milele Lui, şi minunile
22 Lui fiilor oamenilor! Şi jîrtvuiască Lui
jîrtvă de laudă, şi vestească faptele Lui cu
23 bucurie! Cei ce să pogoară la mare cu vase,
24 făcînd lucrare în ape multe, Aceştea au
văzut faptele Domnului şi minunile Lui întru
25 adîncu. Zise şi stătu duh de vifor şi să înăl-
26 ţară valurile ei; Suie-să pînă la ceriuri şi să
pogoară pînă la ceale fără funduri, sufletul lor
27 întru răutăţi să topiia. Turburară-să, clăti-
ră-să, ca cel ce să îmbată; şi toată învăţătura
28 lor să cufundă. Şi strigară către Domnul
cînd să necăjiia ei şi den nevoile lor scoase-i
29 pre dînşii Şi porunci vihorului şi stătu
30 spre abur, şi încetară valurile ei. Şi să
veseliră, căce s-au aşăzat, şi povăţui pre
31 dînşii la limanul voii lor. Mărturisască-se
Domnului milele Lui şi minunile Lui fii-
32 lor oamenilor! Înalţe-L pre Dînsul întru
adunarea norodului şi întru şedearea bătrînilor laude-L pre El. Puse rîuri la pustiiu şi 33
cursorile apelor la seate, Pămîntul roditor- 34
riu la sărătură, de răutatea celor ce lăcuiescu
într-însul. Pus-au pustiiul la iazere de apă 35
şi pămîntul fără de apă la cursori de ape Şi 36
lăcui acolo flămînzind şi au aşezat cetăţi de
lăcuinţă Şi sămănară ţarine şi răsădiră vii 37
şi au făcut roadă de naştere Şi-i blagoslovi 38
pre ei şi să înmulţiră foarte şi dobitoacele lor
nu le-au împuţinat. Şi să împuţinară şi 39
căzură la rău de năcazul realelor şi durerii.
Răvărsatu-s-au ocară preste boiarii lor şi-i 40
rătăci pre dînşii întru neumblată, şi nu
cale. Şi ajută săracului den sărăcie şi puse 41
ca oile neamului. Vedea-vor direptii şi să 42
vor veseli şi toată fărădeleagea va astupa gura
ei. Cine e înţelept, şi va păzi aceastea şi va 43
priceape milele Domnului. Slava.

Cîntare a psalmului lui David CVII

Gata e inima mea, Doamne, gata e 1
inima mea; cînta-voiu şi voiu peveţui
întru mărirea mea. Scoală-te, 2
slava mea! Deştaptă-te, psaltire şi
alăută! Deştepta-mă-voiu la mîneca-
te. Mărturisi-mă-voiu Ţie întru noroade, 3
Doamne, cînta-voiu Ţie întru limbi, Căce 4
mare e deasupra ceriurilor mila Ta şi pînă la
nori adevărul Tău. Înalţă-te preste ceriuri, 5
Dumnezău, şi preste tot pămîntul mărirea Ta;
pentru ca să să izbăvească cei iubiţi ai Tăi,
Mîntuiaşte cu direapta Ta şi mă ascultă! Dum- 6
nezău au grăit întru sfîntul Lui: „Înălţa- 7
Mă-voiu şi voiu împărţi Sîchima şi Valea Cor-
turilor voiu măsura. Al Mieu iaste Galaad 8
şi al Mieu iaste Manasi; şi Efraim, sprejenire
capului Mieu; Iuda, împăratul Mieu; Moav, 9
căldarea nădejdei Meale, Preste Idumea 10
voiu pune încălţămintea Mea, Mie cei de alt
neam să supuseră“. Cine mă va aduce la 11
cetatea îngrădirii? Au cine mă va povăţui pînă
la Idumea? Au nu Tu, Dumnezău, Cela ce 12
ne-ai lepădat pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumne-
zăule, întru puterile noastre? Dă-ne noao 13
ajutoriu den supărare; şi deşartă e mîntuirea
omului. Întru Dumnezău vom face puteare 14
şi Acesta va defăima pre vrăjmaşii noştri.

La săvîrşit, psalmul lui David CVIII

Dumnezău, lauda mea să nu o taci! Căci
gura păcătosului şi gura vicleanului
asupra mea să deschise, Grăit-au 2
împotriva mea cu limbă vicleană şi cu
cuvinte de urîciune m-au încungiurat
şi-m deaderă războiu în zadar. În loc să mă 3
iubească, mă pîrîia, şi eu mă rugam. Şi pu- 4
seră asupra mea reale în loc de bune şi ură,

5 în loc de îndrăgirea mea. Pune preste dîn-
sul greşit şi diavolul să stea den direpta lui.
6 Cînd se va judeca el, să iasă osîndit şi ruga lui
7 facă-se întru păcat. Fie zilele lui puţine şi
8 oblăduirea lui să o ia altul. Facă-se fiii lui
9 săraci şi muiarea lui, văduă. Legănîndu-se
să să scoale fiii lui şi să cearâ; scoaţă-se den
10 jirăştele caselor lor. Cerceteaze datornicul
toate cîte sînt la el şi jăfuiască streinii oste-
11 nealele lui. Să nu fie lui sprejenitoriu, nici
să să facă milostivitoriu surimanilor lui.
12 Facă-să fiii lui întru pierzare, într-un neam
13 stingă-se numele lui. Pomenească-se de
iznoavă fărădeleagea părinţilor lui înaintea
Domnului; şi păcatul maicii lui să nu să stin-
14 gă. Facă-se înaintea Domnului pururea şi
piară de tot den pămînt pomeana lor, pentru
15 căci nu ş-au adus aminte a face milă Şi
goni pre omul cel measer şi sărac şi umilit la
16 inimă, a-l omorî. Şi iubi blăstămul, şi va
veni la dînsul; şi nu vru blagoslovenia,şi se va
17 depărta de la el. Şi să îmbrăcă cu blăstemul
ca cu o haină,şi întră ca o apă în maţele lui şi
18 ca untul-de-lemn în oasele lui. Facă-se lui
ca o haină carea să îmbracă şi ca brîul carele
19 pururea să încinge. Acesta e lucrul celor ce
mă pîrăsc pre mine de la Domnul şi celor ce
20 grăiesc reale asupra sufletului mieu. Şi Tu,
Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele
21 Tău, căci bună e mila Ta. Izbăveaşte-mă,
căci sărac şi measer sînt eu şi inima mea să
22 turbură înlăuntrul mieu. Ca umbra, cînd să
abate ea, mă răsipiiu, scuturaiu-mă ca lăcus-
23 tele. Genuchele meale slăbiră de post şi
24 carnea mea să schimbă de untdelemn. Şi
eu mă făcuiu ocară lor; văzură-mă, clătiră
25 capetele lor. Ajută-mi, Doamne, Dumne-
zăul mieu, şi mă mîntuiaşte, după mila
26 Ta! Şi cunoască că e mîna Ta aceasta şi Tu,
27 Doamne, ai făcut pre dînsa. Blăstăma-vor
ei, şi Tu vei blagoslovi. Cei ce să rădică
asupră-mi ruşineaze-se, iară robul Tău se va
28 veseli. Îmbrace-să cei ce mă pîrăsc pre
mine în ruşine şi să învălească ca cu un veş-
29 mînt cu ruşinea lor. Mărturisi-mă-voiu
Domnului foarte în rostul mieu şi în mijlocul
30 multora voiu lăuda pre El, Căci stătu den
direapta săracului, ca să mîntuiască de spre
cei ce gonesc sufletul mieu. Slava.

Cathisma 16. Psalmul lui David CIX

1 Zise Domnul Domnului mieu: „Şăzi
2 den direapta Mea, Pînă voiu pune
pre vrăjmaşii Tăi supunere picioarelor
3 Tale“. Toiagul puterii trimite-Ţ-va
Ţie Domnul den Sion: „Şi biruiaşte în
4 mijlocul vrăjmaşilor Tăi!“ Cu Tine,începă-
tura în ziua puterii Tale, întru minunile sfinţi-
lor Tăi; den pîntece mainte de luceafă-
rul am născut pre Tine. Jură-Să Domnul şi 5
nu Se va căi: „Tu – preot în veac, după orîn-
duiala lui Melhisedec“. Domnul den di- 6
reapta Ta sfărîmat-au în ziua urgiei Lui împă-
raţi. Judeca-va întru limbi; plini-va căderi; 7
zdrobi-va capete, pre pămînt, ale multora;
Den pîrîu pre cale va bea: pentru aceaea va 8
înălţa capul.

Alliluia. CX

Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu 1
toată inema mea, în svatul celor
drepţi şi în adunare! Mare-s lu- 2
crurile Domnului, cercate la toate
voile Lui! Mărturisire şi mare 3
cuviinţă,lucrul Lui şi direptatea Lui rămîne în
veacul veacului. Pomenire făcu minunelor 4
Lui; milostiv şi îndurătoriu,Domnul. Hrană au
dat celor ce să tem de Dînsul, Pomeni-va în 5
veac făgăduinţa Lui; putearea lucrurilor Lui
vestit-au norodului Său, Ca să le dea lor 6
moştenirea limbilor: faptele mînelor Lui, ade-
vărul şi judecata. Crezute-s toate poruncile 7
Lui, întărite în veacul veacului, făcute cu ade-
văr şi direptate. Mîntuire trimise norodu- 8
lui Său, porunci în veac făgăduinţa Lui.
Svînt şi înfricoşat iaste numele Lui; începă- 9
tura înţelepciunii – frica Domnului Şi pri- 10
ceapere bună la toţi ceia ce fac pre ea. Lauda
Lui rămîne în veacul veacului.

Alliluia CXI

Fericit omul cela ce să teame de Dom- 1
nul; întru poruncile Lui vrea-va
foarte. Tare în pămînt va fi să- 2
mînţa lui; neamul direpţilor să va
blagoslovi. Măriri şi avuţie în casa 3
lui;şi direptatea lui rămîne în veacul veacu-
lui. Răsări întru întunearec lumină direpţi- 4
lor, milostiv şi îndurătoriu şi direpţ. Bun 5
om cela ce să îndură şi împrumutează; găti-va
cuvintele lui la judecată, căci în veac nu să va
clăti. La pomenire veacinică va fi direptul, 6
de auz rău nu să va teame. Gata e inema lui 7
să nădejduiască pre Domnul; întăritu-s-au
inema lui, nu să va teame, pînă unde va căuta
spre vrăjmaşii lui, Răsipi, deade săracilor; 8
direptatea lui rămîne în veacul veacului,
Cornul lui să va înălţa cu mărire; păcătosul va 9
vedea şi să va urgisi, dinţii lui va scrişni şi să
va topi; pohta păcătosului va peri. Slava.

Alliluia CXII

Lăudaţi, copii, pre Domnul, lăudaţi 1
numele Domnului! Fie numele 2
Domnului blagoslovit de acum şi pînă
în veac! De la răsăritul soarelui, 3
pînă la apusuri, lăudat numele Dom-
nului! Înalt preste toate limbile, Domnul, 4
preste ceriuri mărirea Lui! Cine e ca Domnul 5
Dumnezeul nostru, Cel ce lăcuiaşte întru cea-

le înalte şi ceale smerite privind în ceriu şi în
6 pămînt? Cel ce rădică de la pămînt pre
sărac şi de la gunoiu rădicînd pre measer,
7 Ca să-l şază pre el cu boiarii, cu boiarii noro-
8 dului Lui. Cel ce lăcuiaşte pre stearpă în
casă, maică preste feciori veselindu-se.

Alliluia. CXIII

1 În ieşirea lui Israil de la Eghipet, casei
2 lui Iacov den norod varvar, Să
făcu Iudea svinţirea ei; Israil, stăpîni-
3 rea ei. Marea văzu şi fugi, Iordanul
4 să întoarsă îndărăt. Munţii săltară
5 ca berbecii şi dealurile, ca mieii oilor. Ce-ţi
iaste ţie, mare, de ai fugit? Şi tu, Iordane, de ai
6 întors îndărăt? Munţii, că aţi săltat ca ber-
7 becii, şi dealurile, ca mieii oilor? De cătră
faţa Domnului să clătină pămîntul, de cătră
8 faţa Dumnezeului lui Iacov, Celuia ce au
întors piatra, în iazere de ape, şi cea în colţuri
cioplită, în izvoară de ape. Nu noao, Doam-
9 ne, Nu noao, ce numai numelui Tău dă
10 mărire, Pre mila Ta şi pre adevărul Tău, ca
nu cîndai să zică limbile: „Unde iaste Dumne-
11 zeul lor?“ Şi Dumnezeul nostru, în ceriu şi
12 pre pămînt, toate cîte au vrut au făcut. Ido-
lii limbilor – argint şi aur, fapte de mîni de
13 oameni; Gură au, şi nu vor grăi; ochi au, şi
14 nu vor vedea; Urechi au, şi nu vor auzi;
15 nasuri au, şi nu vor mirosi; Mîni au, şi nu
vor pipăi; picioare au, şi nu vor îmbla; nu vor
16 glăsui cu gîtlejul lor. Aseamenea lor să să
facă cei ce fac aceastea şi toţi ceia ce nădej-
17 duiesc preste ei. Casa lui Israil nădejdui
pre Domnul, ajutoriu şi scutitoriu lor iaste.
18 Casa lui Aaron nădejdui pre Domnul, ajutoriu
19 şi scutitoriu lor iaste. Ceia ce să tem de
Domnul nădejduiră pre Domnul, ajutoriu şi
20 scutitoriu lor iaste. Domnul pomenind pre
21 noi, blagoslovi pre noi; Blagoslovi casa lui
22 Israil, blagoslovi casa lui Aaron, Blagoslovi
pre cei ce să tem de Domnul, pre cei mici, cu
23 cei mari. Adaogă Domnul preste voi,
24 preste voi şi preste fiii voştri! Blagosloviţi
sînteţi voi Domnului, Celui ce au făcut ceriul
25 şi pămîntul. Ceriul ceriului – Domnului; şi
26 pămîntul l-au dat fiilor oamenilor. Nu cei
morţi Te vor lăuda, Doamne, nice toţ ceia ce
27 lăcuiescu în iad, Ce noi, cei vii, vom blagos-
lovi pre Domnul, de acum şi pînă în veac.

Alliluia. CXIV

1 Îndrăgiiu, căce va asculta Domnul gla-
2 sul rugii meale, Căce au plecat
ureachea Lui mie, şi în zilele meale îl
3 voiu chema. Cuprinsără-mă du-
rori de moarte, primejdiile iadului afla-
4 tu-m-au; Necaz şi durori aflaiu, şi numele
Domnului am chemat: „O, Doamne, izbă- 5
veaşte sufletul mieu!“ Milostiv Domnul şi
direpţ, şi Dumnezăul nostru miluiaşte.
Păzind pruncii Domnul; smeriiu-mă şi mă 6
mîntui. Întoarce-te, sufletul mieu, la 7
odihna ta, căce Domnul au făcut bine ţie;
Căce au scos sufletul mieu den moarte, ochii 8
miei den lacrămi şi picioarele meale de la
lunecare. Bine voiu plăcea înaintea Dom- 9
nului în ţara celor vii. Slava.

Alliluia CXV

Crezut-am, pentru aceaea am grăit şi 1
eu m-am smerit foarte. Şi eu ziş 2
întru uimirea mea: „Tot omul – min-
cinos!“ Ce voiu răsplăti Domnului 3
pentru toate cîte au dat mie? Pă- 4
har de mîntuire voiu lua şi numele Domnului
voiu chema. Rugile meale Domnului voiu 5
da naintea a tot norodului Lui. Cinstită e
înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
O, Doamne, eu – robul Tău, eu – robul Tău şi 6
fiiul slujnicii Tale. Rumpseşi legăturile 7
meale, Ţie voiu jîrtvui jîrtve de mîntuire şi în-
tru numele Domnului voiu chema. Rugile 8
meale Domnului voiu da, naintea a tot noro-
dul Lui, în curţile casii Domnului, în mijlocul
tău, Ierusalime.

Alliluia. CXVI

Lăudaţi pre Domnul, toate limbile; 1
făliţi pre El, toate noroadele!
Căce să întări mila Lui preste noi şi 2
adevărul Domnului rămîne în veac.

Alliluia. CXVII

Mărturisiţi-vă Domnului, căce e bun, 1
căci în veac – mila Lui! Zică, dară, 2
casa lui Israil căce e bun, căce e în
veac mila Lui! Să zică, dară, casa 3
lui Aaron, că e bun, că e în veac mila
Lui! Zică dară, toţi ceia ce să tem de Dom- 4
nul, că e bun, că e în veac mila Lui! Den 5
scîrbă chemaiu pre Domnul şi mă ascultă spre
lărgime. Domnul, mie ajutoriu şi nu mă 6
voiu teame ce-m va face mie omul. Domnul, 7
mie ajutoriu şi eu voiu vedea pre pizmaşii
miei. Bine e a nedejdui pre Domnul decît a 8
nedejdui pre om; Bine e a nedejdui pre 9
Domnul decît a nedejdui pre boiari. Toate 10
limbile încunjurară-mă: şi cu numele Domnu-
lui îm izbîndiiu pre ei. Încungiurîndu-mă 11
încunjurare, şi cu numele Domnului îm izbîn-
diiu pre ei. Încunjurară-mă ca albinile 12
fagurul, şi se aţiţară ca focul în spini, şi cu
numele Domnului îm izbîndiiu pre ei.
Împinsu fiind, mă întorşu a cădea, şi Domnul 13
m-au sprijenit. Vîrtutea mea şi lauda mea – 14
Domnul; şi fu mie întru mîntuire. Glas de 15
bucurie şi de mîntuire în corturile direpţi-
lor: „Direapta Domnului făcu puteare, 16
direapta Domnului mă înalţă, direapta

17 Domnului făcu puteare!“ Nu voiu muri, ce
voiu trăi şi voiu povesti lucrurile Domnu-
18 lui. Certînd mă certă Domnul, şi morţii nu
19 mă deade. Deşchideţi mie porţile dreptă-
ţii; întrînd întru eale, mărturisi-mă-voiu
Domnului. Aceasta e poarta Domnului; drep-
20 ţii vor întra întru ea. Mărturisi-mă-voiu
Ţie, căce ai ascultat mie şi Te făcuşi mie întru
21 mîntuire. Piatra carea nu o au socotit zidi-
22 torii, aceasta fu în capul unghiului. De la
Domnul s-au făcut aceasta şi iaste minunată
23 întru ochii noştri. Aceasta e ziua carea o au
făcut Domnul; să ne bucurăm şi să ne veselim
24 întru dînsa. O, Doamne, mîntuiaşte-mă
dară! O, Doamne, sporeaşte dară! Blagoslovit
25 cel ce vine întru numele Domnului; Bla-
goslovit-am pre voi den casa Domnului.
26 Dumnezău – Domnul şi Să ivi noao. Adu-
naţi sărbătoare întru umbrare, pînă la cornu-
27 rile jîrtăvnicului! Dumnezăul mieu eşti Tu
şi mă voiu ispovedi Ţie; Dumnezăul mieu eşti
28 Tu, şi Te voiu înălţa. Mărturisi-mă-voiu
Ţie, căci ai ascultat pre mine şi Te făcuş mie
29 întru mîntuire. Mărturisiţi-vă Domnului,
căci e bun, căci în veac mila Lui! Slava.

Cathisma 17. Alliluia. CXVIII

1 Fericiţi cei nevinovaţi în cale, cei ce
2 îmblă în leagea Domnului! Fericiţi
ceia ce cearcă mărturiile Lui; cu toată
3 inima vor cerceta pre El, Pentru că
nu cei ce fac fărădeleagea în căile Lui
4 au mers. Tu ai poruncit poruncile Tale ca
5 să le păzim foarte. Măcară de s-ar îndi-
repta căile meale, ca să păzesc dreptăţile
6 Tale! Atuncea nu mă voiu ruşina eu, cînd
voiu vedea preste toate poruncile Tale.
7 Mărturisi-mă-voiu Ţie cu direptatea inimii,
8 învăţînd eu judecăţile dreptăţii Tale. Îndi-
reptările Tale păzi-le-voiu; nu mă părăsi pînă
9 în sfîrşit! Întru ce va isprăvi tînărul calea
10 lui? Întru cruţarea cuvintelor Tale. Cu
toată inima am cercat pre Tine; să nu mă lea-
11 pezi de către poruncile Tale! În inima mea
am ascuns cuvintele Tale, pentru ca să nu
12 greşesc Ţie. Blagoslovit eşti, Doamne; în-
13 vaţă-mă dreptăţile Tale! Cu buzele meale
14 vestiiu toate judecăţile rostului Tău. În
calea mărturiilor Tale mă desfătaiu ca spre
15 toată avuţia. Întru poruncile Tale voiu
16 zăbovi şi voiu socoti căile Tale. Întru direp-
tăţile Tale voiu cugeta, nu voiu uita cuvintele
17 Tale. Răsplăteaşte robului Tău! Trăiaşte-mă,
18 şi voiu păzi cuvintele Tale. Descoperi ochii
miei, şi voiu socoti minunile den leagea
19 Ta. Nemearnic sînt eu în pămînt; să nu
20 ascunzi de la mine poruncile Tale. Pofti
sufletul mieu ca să poftească judecăţile Tale,
în toată vreamea. Certaş pre cei mîndri; 21
blăstămaţi ceia ce să abat de către poruncile
Tale. Ia de premprejurul mieu ocara şi 22
defăimarea, căci mărturiile Tale am cerce-
tat. Pentru că au şezut boiari şi asupra mea 23
grăiia, iară robul Tău zăboviia întru direptă-
ţile Tale. Pentru că mărturiile Tale cugetul 24
mieu iaste; şi sfaturile meale, direptăţile
Tale. Lipitu-s-au de pămînt sufletul mieu; 25
trăiaşte-mă după cuvîntul mieu. Căile 26
meale vestiiu şi m-ai ascultat; învaţă-mă
direptăţile Tale. În calea îndireptărilor 27
Tale înţelepţeaşte-mă şi voiu zăbovi întru
minunile Tale. Adormită sufletul mieu de 28
trîndăvie; adeverează-mă întru cuvintele
Tale. Calea strîmbătăţii depărtează de la 29
mine şi cu leagea Ta miluiaşte-mă! Calea 30
adevărului am ales şi judecăţile Tale n-am
uitat. Lipiiu-mă de mărturiile Tale; 31
Doamne, nu mă ruşina! Calea poruncilor 32
Tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.
Leage pune mie, Doamne, calea direptăţilor 33
Tale,şi voiu cerceta-o pre ea pururea. Înţe- 34
lepţeaşte-mă şi voiu cerceta leagea Ta şi voiu
păzi pre ea cu toată inima mea. Povăţuiaş- 35
te-mă în calea poruncilor Tale, căci pre dînsa
vruiu. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, 36
şi nu la lăcomie. Întoarce ochii miei, ca să 37
nu văz deşertăciune; în calea Ta trăiaşte-mă.
Pune robului Tău cuvîntul Tău la frica 38
Ta. Ia demprejurul mieu ocara mea carea 39
am prepus, căci judecăţile Tale-s bune.
Iată, poftiiu poruncile Tale; întru direptatea 40
Ta trăiaşte-mă. Şi să vie preste mine mila 41
Ta, Doamne, mîntuirea Ta, după cuvîntul
Tău! Şi voiu răspunde celor ce-mi împută 42
cuvînt, căci am nedejduit pre cuvintele
Tale. Şi să nu iai den rostul mieu cuvîntul 43
adevărului, pînă la foarte, căci pre judecăţile
Tale nedejduiiu Şi voiu cruţa leagea Ta 44
pururea în veac şi în veacul veacului. Şi 45
mergeam întru lărgime, căci poruncile Tale
am cercat. Şi grăiiam întru mărturiile Tale 46
înaintea împăraţilor, şi nu mă ruşinam. Şi 47
cugetam întru poruncile Tale, carele am iubit
foarte. Şi am rădicat mîinile meale către 48
poruncile Tale, carele am iubit, şi zăboviiam
întru direptăţile Tale. Pomeneaşte cuvin- 49
tele Tale robului Tău, cărora m-ai nedej-
duit. Aceasta m-au mîngîiat întru smerenia 50
mea, căci cuvîntarea Ta m-au trăit. Cei 51
mîndri nelegiuiră foarte, iară de la leagea Ta
nu m-am abătut. Pomenit-am judecăţile 52
Tale den veac, Doamne, şi mă mîngîiai.
Mîhnire mă cuprinse de la cei păcătoşi, carii ce 53
părăsăscu leagea Ta. Cîntate era mie direptă- 54
ţile Tale în locul nemerniciei meale. Îm a- 55

duş aminte noaptea de numele Tău, Doamne,
56 şi păziiu leagea Ta. Aceasta mi să făcu mie,
57 căci dreptăţile Tale am cercetat. Partea mea eşti Doamne, ziş a păzi leagea Ta.
58 Rugaiu-mă feaţii Tale cu toată inima mea,
59 miluiaşte-mă după cuvîntarea Ta. Socotiiu căile Tale şi am întors picioarele meale la
60 mărturiile Tale. Gătiiu-mă şi nu mă turbu-
61 raiu a păzi poruncile Tale. Funile păcătoşilor să încîlciră la mine, şi leagea Ta n-am
62 uitat. La miazănoapte m-am sculat ca să mă mărturisescu Ţie, spre judecăţile dreptă-
63 ţii Tale. Părtaş eu sînt tuturor celor ce să tem de Tine şi celor ce păzăsc poruncile
64 Tale. De mila Ta, Doamne, plinu e pămîn-
65 tul; dreptăţile Tale învaţă-mă. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul
66 Tău. Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţă învaţă-mă, căci poruncile Tale am crezut.
67 Mainte de a mă smeri, eu am păcătuit; pentru
68 aceaea cuvîntarea Ta am păzit. Bun eşti Tu, Doamne, şi cu bunătatea Ta învaţă-mă
69 dreptăţile Tale. Înmulţi-se preste mine strîmbătatea mîndrilor, şi eu cu toată inima
70 voiu cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-au ca laptele inima lor, iară eu leagea Ta am
71 cercetat. Bine e mie, căci m-ai smerit,
72 pentru ca să învăţ dreptăţile Tale. Bună mi-e leagea gurii Tale, decît mii de aur şi de argint. Slava.

Stare 1

73 Mîinile Tale făcură-mă şi mă zidiră;
74 înţelepţeaşte-mă şi voiu învăţa poruncile Tale. Ceia ce să tem de Tine vedea-mă-vor şi se vor veseli,
75 căci la cuvintele Tale am nedej-
duit. Cunoscut-am, Doamne, că direptate e
76 judecăţile Tale şi cu adevăr m-ai smerit pre mine. Facă-să dară mila Ta ca să mă mîn-
77 gîie pre mine, după cuvîntarea Ta, robului Tău. Vie mie îndurările Tale şi voiu trăi,
78 căci leagea Ta cugetul mieu iaste. Ruşinea-ze-se mîndrii, căci fără direptate au nelegiuit mie; şi eu voiu zăbovi întru poruncile Tale.
79 Întoarcă-mă pre mine ceia ce să tem de Tine
80 şi ceia ce cunosc mărturiile Tale. Facă-se inima mea nevinovată întru dreptăţile Tale,
81 pentru ca să nu mă ruşinez. Sfîrşaşte-să la mîntuirea Ta sufletul mieu, la cuvintele Tale
82 nedejduiiu. Sfîrşiră-se ochii miei la cuvîntăto-
83 riul Tău, zicînd: „Cînd mă vei mîngîia?“ Căci m-am făcut ca un foale la brumă, dreptăţile Tale
84 n-am uitat. Cîte sînt zilele robului Tău, cînd îm vei face mie judecată de cătră cei ce mă go-
85 nesc? Povestiră mie cei fără de leage limbuţii;
86 ce nu e ca leagea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale – adevăr; pre strîmbătate m-au gonit pre
87 mine. Ajută mie! Cît de puţin mă conceniră la pămînt, şi eu n-am părăsit poruncile Tale.
După mila Ta trăiaşte-mă şi voiu păzi mărturiile gurii Tale. 88
În veac, Doamne, cuvîntul Tău rămîne în ceriu. 89
În rudă şi în rudă, adevărul Tău. Întemeiat-ai pămîntul şi rămîne. 90
Cu rînduiala Ta rămîne ziua, căci toate-s roabe Ţie. 91
De nu căci leagea Ta cugetul mieu iaste, atuncea aş peri întru smerenia mea. 92
În veac nu voiu uita îndireptările Tale, căci întru eale m-ai trăit. 93

Starea a doua

Al Tău sînt eu, mîntuiaşte-mă, căci 94
dreptăţile Tale am cercetat. Pre 95
mine îngăduiră păcătoşii ca să mă piarză. Mărturiile Tale pricepuiu. A toată săvîrşirea văzuiu 96
marginea, largă e porunca Ta foarte. Cît 97
iubiiu leagea Ta, Doamne, toată ziua cugetul mieu iaste. Mai mult decît pre nepriatinii 98
miei m-ai învăţat porunca Ta, căci în veac a mea iaste. Mai mult decît toţi ceia ce mă 99
învaţă pre mine pricepuiu, căci mărturiile Tale cugetul mieu iaste. Mai mult decît cei 100
bătrîni pricep, căci poruncile Tale cercetaiu. Den toată calea rea am oprit picioa- 101
rele meale, pentru ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, 102
căci Tu ai pus leage mie. Cîtu-s de dulci gîtlejului mieu cuvintele Tale, mai mult decît miarea rostului mieu! De la poruncile 103
Tale pricep, pentru aceaea am urît toată calea strîmbătăţii. Luminătoriu picioarelor 104
meale e leagea Ta, şi lumină cărărilor meale. Juraiu şi puş ca să păzesc judecăţile direptăţii 105
Tale. Smeriiu-mă pînă în săvîrşit; Doam- 106
ne, trăiaşte-mă după cuvîntul Tău! Ceale 107
de bunăvoie ale gurii meale binevoiaşte dară, Doamne, şi judecăţile Tale învaţă-mă!
Sufletul mieu – în mînile Tale pururea şi lea- 108
gea Ta n-am uitat. Puseră păcătoşii laţ mie, 109
şi den poruncile Tale nu mă rătăciiu. Moş- 110
teniiu mărturiile Tale în veac, căci bucurie inimii meale sînt. Plecaiu inema mea, ca să 111
fac dreptăţile Tale în veac pentru răsplătire. Pre cei fără de leage urîiu şi leagea Ta 112
îndrăgiiu. Ajutoriul mieu şi sprejenitoriul 113
mieu eşti Tu, la cuvintele Tale nădejduiiu. Abateţi-vă de la mine, cei ce viclenit, 114
şi voiu cerceta poruncile Dumnezeului mieu.
Sprejeneaşte-mă după cuvîntarea Ta şi mă 115
trăiaşte, şi nu mă ruşina de la aşteptarea mea!
Ajută-mi, şi mă voiu mîntui şi voiu cugeta întru 116
dreptăţile Tale pururea. Defăimaş pre toţi 117
ceia ce viclenesc de la dreptăţile Tale, căci strîmbă e gîndirea lor. Smintiţi am socotit pre 118
toţi păcătoşii pămîntului, pentru aceaea am iubit mărturiile Tale. Ţintuiaşte de frica Ta 119

cărnurile meale, pentru că de judecăţile Tale
120 mă spămîntaiu. Făcut-am judecată şi di-
reptate; să nu mă dai pre mine la cei ce mă
121 năpăstuiesc. Priimeaşte pre robul Tău
spre bine; să nu mă năpăstuiască mîndrii.
122 Ochii miei să sfîrşiră la mîntuirea Ta şi la
123 cuvîntătoriul direptăţii Tale. Fă cu robul
Tău după mila Ta şi direptăţile Tale învaţă-mă.
124 Robul Tău sînt eu; înţelepţeaşte-mă şi voiu
125 cunoaşte mărturiile Tale. Vreamea e a face
126 Domnului; răsipiră leagea Ta. Pentru
aceaea iubiiu poruncile Tale, mai mult decît
127 aurul şi topazion. Pentru aceaea către
toate poruncile Tale mă îndireptam, toată
128 calea strîmbă am urît. Minunate-s mărtu-
riile Tale; pentru aceaea le-au cercetat pre
129 eale sufletul mieu. Arătarea cuvintelor
Tale lumina-va şi va înţelepţi pruncii.
130 Gura mea am deşchis şi am tras duh, căci
poruncile Tale poftiiam. Slava.

Starea a treia

131 Priveaşte spre mine şi mă miluiaşte,
după judecata celor ce iubesc numele
132 Tău. Paşii miei îndireptează după
cuvîntătoriul Tău şi să nu mă stăpî-
133 nească toată fărădeleagea. Mîn-
tuiaşte-mă de năpastea oamenilor şi voiu păzi
134 poruncile Tale. Faţa Ta iveaşte spre robul
135 Tău şi mă învaţă direptăţile Tale. În cur-
sori de apă se afundară ochii miei, de vreame
136 ce n-am păzit leagea Ta. Direpţ eşti,
Doamne, şi direapte-s judecăţile Tale.
137 Poruncişi direptate mărturiile Tale şi adevăr
138 foarte. Topitu-m-au rîvnirea Ta, căce ui-
139 tară cuvintele Tale vrăjmaşii miei. Lămurit
cuvîntătoriul Tău foarte, şi robul Tău iubi pre
140 el. Tînăr eu sînt şi ocărît; direptăţile Tale
141 nu le-am uitat. Direptatea Ta direptate e în
142 veac şi leagea Ta – adevăr. Năcazuri şi
nevoi aflară-mă; poruncile Tale – cugetul
143 mieu. Direptate-s mărturiile Tale în veac;
144 înţelepţeaşte-mă şi voiu trăi. Strigaiu cu
toată inima mea: Ascultă-mă, Doamne!
145 Direptăţile Tale voiu cerceta. Strigaiu Ţie;
mîntuiaşte-mă, şi voiu păzi mărturiile Tale.
146 Apucaiu fără vreame şi strigaiu, la cuvintele
147 Tale nedejduiiu. Apucară-mă ochii miei
spre mînecate, ca să deprinzu cuvintele Tale.
148 Glasului mieu ascultă, Doamne, după mila Ta;
149 după judecata Ta trăiaşte-mă. Apropiară-se
cei ce mă goniia cu nelegiuire, şi de la leagea Ta
150 s-au depărtat. Aproape eşti, Doamne, şi toate
151 căile Tale – adevăr. De-nceput cunoscuiu
dentru mărturiile Tale, căce în veac înţemeiaş
152 pre eale. Vezi smerenia mea şi mă scoate,
153 căce leagea Ta n-am uitat. Judecă ju-
decata mea şi mă mîntuiaşte; pentru cuvîntul
Tău trăiaşte-mă! Departe e de la păcătoşi 154
mîntuirea, căce direptăţile Tale n-au cru-
ţat. Milosîrdiile Tale multe-s, Doamne; şi 155
după judecata Ta trăiaşte-mă. Mulţi-s ceia 156
ce mă gonescu şi mă necăjescu; de la mărtu-
riile Tale nu m-am abătut. Văzuiu neprice- 157
puţi şi mă topiiam, căce cuvintele Tale n-au
păzit. Caută că poruncile Tale am iubit, 158
Doamne, în mila Ta trăiaşte-mă. Începă- 159
tura cuvintelor Tale e adevărul şi în veac toate
judecăţile direptăţii Tale. Boiarii goniră-mă 160
în zadar; şi de cuvintele Tale să înfricoşă
inima mea. Bucura-mă-voiu eu pre cuvin- 161
tele Tale ca cela ce află jafuri multe. Strîm- 162
bătatea am urît şi m-am scîrbit, şi leagea Ta
îndrăgiiu. De şapte ori ziua lăudaiu-Te, pre 163
judecăţile direptăţii Tale. Pace multă la cei 164
ce iubescu leagea Ta, şi nu iaste lor piade-
că. Aşteptam mîntuirea Ta, Doamne, şi 165
poruncile Tale îndrăgiiu. Păzi sufletul mieu 166
mărturiile Tale şi le iubi foarte. Păzit-am 167
poruncile Tale şi mărturiile Tale, căce toate
căile meale înaintea Ta sînt, Doamne.
Apropie-se rugăciunea mea înaintea Ta, 168
Doamne; după cuvîntarea Ta înţelepţeaşte-mă.
Între rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; 169
după cuvîntătoriul Tău mîntuiaşte-mă.
Izbucnească buzele meale laudă cînd mă vei 170
învăţa direptăţile Tale. Răspunză limba 171
mea cuvintele Tale, căce toate poruncile Tale
direptate sînt. Facă-se mîna Ta a mă mîn- 172
tui, căce poruncile Tale am ales. Poftiiu 173
mîntuirea Ta, Doamne; şi leagea Ta deprin-
dere mie iaste. Trăi-va sufletul mieu şi Te 174
va lăuda, şi judecăţile Tale ajuta-m-vor
mie. Rătăciiu ca o oaie pierdută; cearcă pre 175
robul Tău, căce poruncile Tale n-am uitat.
Slava.

Cathisma 18. Cîntarea stepenilor CXIX

Către Domnul, cînd mă necăjiiu, stri- 1
gaiu şi mă ascultă. Doamne, izbă- 2
veaşte sufletul mieu de buze nedi-
reapte şi de limbă vicleană! Ce să 3
va da Ţie şi ce să va adaoge Ţie către
limba vicleană? Săgeţile Celui tare – ascu- 4
ţite, cu cărbunii cei pustinici. Vai, că 5
nemernicia mea s-au delungat, sălăşluiiu-mă
cu sălaşurile lui Chidar! Multe nemernici
sufletul mieu. Cu cei ce urîia pacea eram cu
pace; cînd grăiiam lor, îm da război în zadar. 6

Cîntarea stepenelor. CXX

Rădicaiu ochii miei la munţi; de unde 1
va veni ajutoriul mieu? Ajutoriul 2
mieu – de la Domnul, Cela ce au făcut
ceriul şi pămîntul. Să nu dai la clă- 3
tire piciorul Tău, nici să dormitea-

4 ze Cela ce te păzeaşte pre tine. Iată, nu va
dormita, nici va adormi Cela ce păzeaşte pre
5 Israil. Domnul păzi-te-va. Domnul să te
păzască pre tine, pre mîna direapta ta.
6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noap-
7 tea. Domnul te va păzi pre tine de cătră tot
8 răul; păzi-va sufletul tău Domnul. Domnul
va păzi întrarea ta şi ieşirea ta, de acum şi
pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXI

1 Veseliiu-mă spre cealea ce mi s-au zis
mie: „La casa Domnului mearge-vom!“
2 Stînd era picioarele noastre în curţile
tale, Ierusalim. Ierusalime, care te
zideşti ca o cetate, căriia partea ei
3 dempreună! Pentru că acolo s-au suit nea-
murile, fealiurile Domnului, mărturia lui
4 Israil, Ca să să mărturisască numelui Dom-
5 nului. Căci acolo au şezut scaune la jude-
6 cată, scaune la casa lui David. Întrebaţi
dară ceale de pace Ierusalimului; şi ieftinătate
7 celor ce te iubesc pre tine! Facă-să dară
pace întru putearea ta şi ieftinătate întru băş-
8 tile turnului tău. Pentru fraţii miei şi
pentru vecinii miei grăiam dară pace pentru
9 tine. Pentru casa Domnului Dumnezăului
nostru, am cercetat ceale bune ţie.

Cîntarea stepenilor CXXII

1 Cătră Tine rîdicaiu ochii miei, Cela ce
2 lăcuieşti în ceriu. Iată, ca ochii
3 robilor în mînile stăpînilor lor, Ca
ochii slujnicii la mînile stăpînei ei,
aşa-s ochii noştri cătră Domnul Dum-
nezăul nostru, pînă unde Se va milostivi spre
4 noi. Miluiaşte-nè pre noi, Doamne, miluiaş-
te-ne, căci întru mult ne-am împlut de hulă!
5 Întru mult să împlu sufletul nostru [de] ocara
celor ce sînt în bogăţie şi hula celor mîndri.

Cîntarea stepenilor CXXIII

1 De nu ar fi că Domnul era întru noi –
2 zică dară Israil! –, De nu ar fi că
Domnul era întru noi, cînd s-ar rîdica
oameni preste noi, oare vii ne-ar fi
înghiţit pre noi, cînd s-au urgisit
3 mînia lui preste noi. Oare apa ne-ar fi
4 cufundat pre noi, Pîrîu au trecut sufletul
nostru, oare trecut-au sufletul nostru apa
5 cea neaşăzată! Blagoslovit Domnul, Ca-
rele n-au dat pre noi spre vînat dinţilor
6 lor! Sufletul nostru ca o pasăre să izbăvi
7 den laţul vînătoriului; Laţul să zdrobi şi noi
8 ne-am mîntuit. Ajutoriul nostru, întru nu-
mele Domnului, Celui ce au făcut ceriul şi
pămîntul. Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIV

Veia ce nedejduiesc pre Domnul, ca 1
muntele Sionului; nu se va clăti în veac
cela ce lăcuieşte în Ierusalim. Munţi 2
– împrejurul lui şi Domnul – împrejurul
norodului Lui, de acum şi pînă în veac.
Căci nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor pres- 3
te sorţul direpţilor, pentru ca să nu întinză direp-
ţii întru fărădelegi mînile lor. Fă bine, Doam- 4
ne, celor buni şi celor direpţi la inimă. Iară pre 5
cei ce pleacă la îndărătnicii duce-i-va Domnul cu
ceia ce fac fărădeleagea. Pace preste Israil!

Cîntarea stepenilor CXXV

Înd întoarse Domnul robirea Sionului, 1
făcutu-ne-am ca nişte mîngîiaţi. A- 2
tuncea să împlu de bucurie gura noastră
şi limba noastră, de veselie. Atuncea 3
vor grăi întru limbi: „Mări Domnul a 4
face cu dînşii!“ Mări Domnul a face cu noi, făcu-
tu-ne-am veselindu-ne. Întoarce, Doamne, 5
robimea noastră, ca pîraiele în austru! Cei ce 6
samănă cu lacrămi, cu bucurie vor secera.
Mergînd mergea şi plîngea puind semenţile lor. 7
Şi venind vor veni cu bucurie rîdicînd znopii lor. 8

Cîntarea stepenilor CXXVI

De nu va Domnul zidi casa, în deşărt au 1
ostenit cei ce zidesc. De nu va Dom- 2
nul păzi cetatea, în deşărt au privegheat
cel ce păzeaşte; în deşărt voao iaste a
mîneca, Sculaţi-vă, după ce aţ şăzut, 3
ceia ce mîncaţi pîinea durerii, Cînd va da iubi- 4
ţilor Lui somnu! Iată, moştenirea Domnului –
fiii, plata rodului pîntecelui! Ca nişte săgeţi în 5
mîna celui tare, aşa – fiii celor scuturaţi. Feri- 6
cit cine va plini pofta lui dentru dînşii; nu se vor
ruşina cînd grăiesc vrăjmaşilor lor în porţi.

Cîntarea stepenilor CXXVII

Fericiţi toţi ceia ce să tem de Domnul, 1
ceia ce merg în căile Lui! Osteneale- 2
le roadelor tale vei mînca; fericit eşti şi
bine-ţ-va fi. Muiarea ta – ca o vie ro- 3
ditä în laturile casei tale; Fiii tăi – ca 4
nişte tinere odrasle de maslin împrejurul measei
tale. Iată, aşa se va blagoslovi omul cela ce să 5
teame de Domnul. Blagoslovească-te Dom- 6
nul den Sion şi să vezi bunătăţile Ieusalimului
toate zilele vieţii tale. Şi să vezi fiii fiilor tăi. 7
Pace preste Israil!

Cîntarea stepenilor CXXVIII

De multe ori îm deaderă războiu den ti- 1
nereaţele meale – zică dară Israil! –,
De multe ori îm deaderă războiu den 2
tinereaţele meale şi încă nu putură
spre mine. Pre umărul mieu cio- 3
pliia păcătoşii, îndelungară fărădeleagea lor.

4 Domnul cel direpţ tăia grumazii păcătoşilor; ru-
şineaze-se şi să întoarcă îndărăt toţi ceia ce urăsc
5 Sionul. Facă-se ca iarba podurilor, carea mai
6 nainte de a să zmulge să uscă, De carele n-au
împlut mîna lui săcerătoriul şi sînul lui cel ce adu-
7 nă znopii! Şi nu ziseră cei ce trec pre aproape:
8 „Blagoslovenia Domnului preste voi! Blagos-
lovit-am pre voi întru numele Domnului". Slava.

Cîntarea stepenilor CXXIX

1 Den adîncuri strigaiu Ţie, Doamne!
2 Doamne, ascultă glasul mieu! Fa-
că-se urechile Tale păzind la glasul rugii
3 meale. De vei lua aminte fărădelegi-
le, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4 Căci lîngă Tine iertarea iaste, pentru numele
5 Tău îngăduiiu-Te, Doamne; îngădui sufletul
mieu la cuvîntul Tău, nedejdui sufletul mieu pre
6 Domnul, De la straja de dimineaţă pînă în
noapte; de la straja de dimineaţă nedejduiască
7 Israil pre Domnul. Căci lîngă Domnul e mila
8 şi multă mîntuire lîngă El. Şi El va mîntui pre
Israil den toate fărădelegile lui.

Cîntarea stepenilor CXXX

1 Doamne, nu să înalţă inima mea, nici să
2 înalţară ochii miei, Nici merş întru
măriri, nici întru minunate, mai mult
3 decît mine; De nu mă smeriiam, ce
4 înălţaiu sufletul mieu, Ca înţărca-
tul spre maica lui, aşa să răsplăteşti sufletului
5 mieu. Nedejduiască Israil pre Domnul, de
acum şi pînă în veac!

Cîntarea stepenilor CXXXI

1 Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi
2 de toate blîndeaţele lui, Cum s-au
jurat Domnului, făgăduitu-s-au Dum-
3 nezăului lui Iacov: „De voiu întra
în sălaşul casei meale, de mă voiu sui
4 pre patul aşternutului mieu, De voiu da
somnu ochilor miei şi geanelor meale adormi-
5 tare. Şi odihnă tîmplelor meale, pînă unde
voiu afla loc Domnului, sălaş Dumnezăului lui
6 Iacov". Iată, am auzit pre ea în Efratha,
7 aflăm pre ea în cîmpii Dumbrăvii. „Întra-
vom la lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la locul
8 unde au stătut picioarele Lui". Scoală-Te,
Doamne, la odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii
9 Tale! Preoţii Tăi îmbrăca-se-vor cu direp-
10 tatea, şi curaţii Tăi se vor bucura. Pentru
David, robul Tău, să nu întorci faţa unsului
11 Tău! Jură Domnul lui David adevăr şi nu
va lepăda pre el: „Den roada pîntecelui tău
12 pune-voiu preste scaunul tău. De vor păzi
fiii tăi făgăduinţa Mea şi mărturiile Meale
13 aceastea, carele voiu învăţa pre ei, Şi fiii
lor pînă în veac vor şedea pre scaunul tău".
14 Căce au ales Domnul Sionul, osebi pre dînsul
15 spre lăcaş Lui. „Aceasta e odihna Mea
în veacul veacului, aicea voiu lăcui, căce am
ales pre el. Vînatul lui blagoslovind voiu 16
blagoslovi; pre săracii lui sătura-i-voiu de pîi-
ne. Pre preoţii lui îmbrăca-i-voiu cu mîn- 17
tuire, şi curaţii lui cu bucurie să vor bucu-
ra. Acolo voiu răsări cornul lui David, 18
gătit-am luminătoriu unsului Mieu. Pre 19
vrăjmaşii lui îmbrăca-i-voiu cu ruşine, şi
preste dînsul va înflori sfinţenia Mea".

Cîntarea stepenilor CXXXII

Iată dară ce e bun sau ce e înfrumseţat, 1
fără numai a lăcui fraţii dempreună!
Ca mirul preste cap, cel ce pogoară 2
preste barbă, pre barba lui Aaron,
Ce pogoară pre marginea îmbrăcămin- 3
tei lui, ca roao a Ermonului, cea ce să pogoară
pre munţii Sionului. Căce acolo au poruncit 4
Domnul blagoslovenia, viaţă pînă în veac.

Cîntarea stepenilor CXXXIII

Iată dară, binecuvîntaţi pre Domnul, 1
toţi robii Domnului, Ceia ce staţi în 2
casa Domnului, în curţile casii Dum-
nezăului nostru! În nopţi rădicaţi 3
mînile voastre la sfinte, blagosloviţi
pre Domnul! Blagosloveaască-te Domnul 4
den Sion, Cela ce au făcut ceriul şi pămîntul!

(Slava. Cathisma 19) Alliluia, CXXXIV

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi, 1
robii, pre Domnul, Cei ce staţi în 2
casa Domnului, în curţile casii Dum-
nezăului nostru! Lăudaţi pre 3
Domnul, căce e bun Domnul, cîntaţi
numelui Lui, căce e bun! Căce pre Iacov au 4
ales Lui Domnul, pre Israil, spre aveare
Lui. Căce eu am cunoscut că e mare Dom- 5
nul, şi Domnul nostru – mai mare decît toţi
dumnezăii. Toate cîte au vrut Domnul au 6
făcut în ceriu şi pre pămînt, în mări şi în toate
beznele. Suind nori de la marginea pămîn- 7
tului, fulgere la ploaie au făcut. Cela ce 8
scoate vînturi den visteriile lui; carele au lovit
ceale dentîi născute ale Eghipetului, den om
pînă în dobitoc. Trimis-au seamne şi 9
minuni în mijlocul tău, Eghipte, întru Faraon
şi întru toţi robii lui. Carele au lovit limbi 10
multe şi au ucis împăraţi tari, Pre Sion, 11
împăratul amoreilor, şi pre Og, împăratul
Vasanului, şi toate împărăţiile lui Hanaan,
Şi deade pămîntul lor moşnenire lui Israil, 12
norodului Lui. Doamne, numele Tău – în 13
veac, şi pomenirea Ta – în rudă şi în rudă.
Căce va judeca Domnul pre norodul Lui, şi 14
preste robii Lui Să va mîngîia. Idolii limbi- 15
lor – argint şi aur, fapte de mîini omeneşti.
Gură au, şi nu vor grăi, ochi au, şi nu vor 16
vedea, Urechi au, şi nu vor auzi, pentru că 17
nu iaste duh în gura lor. Aseamenea cu dînşii 18
facă-se ceia ce fac aceastea şi toţi ceia ce nedej-

19 duiescu preste ei! Casa lui Israil, binecu-
vîntaţi pre Domnul; casa lui Aaron, binecu-
20 vîntaţi pre Domnul; Casa lui Levi, binecu-
vîntaţi pre Domnul; ceia ce vă teameţi de
21 Domnul, binecuvîntaţi pre Domnul! Bine e
cuvîntat Domnul den Sion, Cela ce lăcuiaşte
Ierusalimul.

Aliluia, CXXXV

1 Mărturisiţi-vă Domnului, căci iaste
2 bun, căci e în veac mila Lui! Măr-
turisiţi-vă Dumnezăului dumnezei-
3 lor, căci e în veac mila Lui! Mărtu-
risiţi-vă Domnului domnilor, căce e
4 în veac mila Lui! Celuia ce au făcut minuni
5 mari sînguri, căci e în veac mila Lui! Celuia
ce au făcut ceriurile cu preceapere, căci e în
6 veac mila Lui! Celui ce au întărit pămîntul
7 preste ape, căci e în veac mila Lui! Celui ce
au făcut luminători mari sîngur, căci e în veac
8 mila Lui; Soarele, spre stăpînirea zilei,
9 căci e în veac mila Lui; Luna şi stealele,
spre stăpînirea nopţii, căci e în veac mila
10 Lui! Cela ce au lovit Eghipetul cu cei den-
11 tîiu născuţi ai lor, căci e în veac mila Lui, Şi
au scos pre Israil den mijlocul lor, căci e în
12 veac mila Lui, Cu mînă tare şi cu braţ înalt,
13 căci e în veac mila Lui! Celuia ce au împăr-
ţit Marea Roşie în despărţituri, căci e în veac
14 mila Lui, Şi au trecut pre Israil pren mijlo-
15 cul ei, căci e în veac mila Lui, Şi au scuturat
pre Faraon şi putearea Lui în Marea Roşie,
16 căci e în veac mila Lui! Celui ce au trecut
nărodul Lui în pustiiu, căci e în veac mila
17 Lui! Celui ce au lovit împăraţi mari, căci e
18 în veac mila Lui! Şi au omorît împăraţi tari,
19 căci e în veac mila Lui, Pre Sion, împăratul
20 amorreilor, căci e în veac mila Lui, Şi pre
Og, împăratul Vasanului, căci e în veac mila
21 Lui, Şi au dat pămîntul lor moşnenire, căci
22 e în veac mila Lui, Moşnenire lui Israil,
23 robului Lui, căci e în veac mila Lui! Căci
întru smearenia noastră pomeni pre noi
24 Domnul, căci e în veac mila Lui! Şi ne mîn-
tui pre noi de vrăjmaşii noştri, căci e în veac
25 mila Lui! Cela ce dă hrană la tot trupul, căci
26 e în veac mila Lui! Mărturisiţi-vă Dumne-
zeului ceriului, căci e în veac mila Lui!

Lui David, pren Ieremia, CXXXVI

1 La rîurile Vavilonului, acolo am şăzut
şi am plîns, pomenind noi Sionul.
2 La sălcii, în mijlocul lui, am spîn-
3 zurat unealtele noastre, Căci
acolo ne-au întrebat pre noi cei ce
4 ne-au robit pre noi cuvinte de cîntări, Şi
cei ce ne-au adus pre noi laudă: „Cîntaţi
5 noao den cîntările Sionului!“ Cum vom
cînta cîntarea Domnului pre pămînt striin?
De te voiu uita, Ierusalime, să să uite direapta 6
mea! Să să lipască limba mea de gîtlejul 7
mieu, de nu-m voiu aduce aminte de tine,
De nu voiu rîndui întîiu Ierusalimul ca la înce- 8
pătura veseliei meale! Adu-Ţi aminte, 9
Doamne, de fiii Edomului ziua Ierusalimu-
lui, Cei ce zicea: „Deşertaţi, deşertaţi pînă 10
la temeliile lui!“ Fata Vavilonului cea tică- 11
loasă! Fericit carele-ţ va da ţie răsplătirea ta
carea ai dat noao. Fericit cine va prinde şi 12
va trînti pruncii tăi cătră piatră. Slava.

Cîntare lui David, a lui Aggheu şi a Zahariei, CXXXVII

Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu 1
toată inema mea, şi înaintea îngerilor
cînta-voiu Ţie, căci ai auzit toate
graiurile rostului mieu. Închina- 2
mă-voiu cătră bisearica cea svîntă a
Ta şi mă voiu mărturisi numelui Tău, Pre 3
mila Ta şi adevărul Tău; căci ai mărit preste
tot numele cel svînt al Tău. În carea zi Te 4
voiu chema, de sîrg ascultă-mă! Înmulţi-
mă-vei în sufletul mieu cu putearea Ta.
Mărturisască-se Ţie, Doamne, toţi împăraţii 5
pămîntului, căci au auzit toate graiurile gurii
Tale, Şi cînte întru cîntările Domnului, căci 6
mare e mărirea Domnului, Căci înaltu e 7
Domnul, şi ceale smerite priveaşte şi ceale înalte
de departe cunoaşte. De voiu mearge în mij- 8
locul năcazului, trăi-mă-vei! Preste urgia vrăj-
maşilor miei întinseş mîna Ta şi mă mîntui di-
reapta Ta. Domnul va răsplăti pentru mine. 9
Doamne, mila Ta, în veac; faptele mînilor Tale
să nu le treci cu vedearea.

La săvîrşit, lui David, psalmul Zahariei întru răsipire, CXXXVIII

Doamne, ispitişi-mă şi mă cunoscuş. 1
Tu cunoscuşi şedearea mea şi scula-
rea mea; Tu pricepi gîndurile 2
meale de departe. Cărarea mea şi
funea mea Tu ai iscoditu-o, Şi 3
toate căile meale le-ai văzut înainte; căci nu
iaste vicleşug în limba mea. Iată, Doamne, 4
Tu cunoscuş toate, ceale de apoi şi ceale de-nce-
put; Tu m-ai zidit, şi ai pus preste mine mîna
Ta. Minună-se ştiinţa Ta, de cătră mine; să 5
întări, nu voiu putea cătră ea. Unde voiu 6
mearge de cătră Duhul Tău, şi de cătră faţa Ta
unde voiu fugi? De mă voiu sui la ceriu, Tu 7
acolo eşti; de mă voiu pogorî la iad, eşti de
faţă; De-m voiu lua arepile meale la mîne- 8
cate şi voiu lăcui la margenile mării, Pentru 9
că şi acolo mîna Ta mă va povăţui şi mă va
ţinea direapta Ta. Şi ziş: „Oare întunearec 10
călca-mă-va, şi noaptea – lumină întru desfătă-
ciunea mea?“. Căci întunearec nu se va întu- 11
neca de la Tine, şi noaptea ca ziua se va lumina;

cum iaste întunearecul ei, aşa e şi lumina
12 ei. Căci Tu ai cîştigat rănichii miei, sprijenitu-m-ai den pîntecele maicei meale.
13 Mărturisi-mă-voiu Ţie, că cu groază Te-ai minunat; minunate-s lucrurile Tale, şi sufle-
14 tul mieu conoaşte foarte. Nu s-au ascuns osul mieu de la Tine, carele ai făcut întru ascuns, şi statul mieu, întru ceale prea de jos
15 ale pămîntului. Cel nefăcut al mieu au conoscut ochii Tăi şi pre cartea Ta toţi se vor scrie; ziua se vor zidi, şi nimea, întru dînşii.
16 Şi mie foarte să cinstiră priatenii Tăi, Dumnezăule, o, foarte să întăriră începăturile lor.
17 Număra-i-voiu pre dînşii, şi mai mult decît năsipul se vor înmulţi. Sculaiu-mă şi încă sînt
18 cu Tine. De vei omorî pre păcătoşi, Dumnezăule! Oamenii sîngerilor, abateţi-vă de la
19 mine, Căci pricitori sînteţi la gînduri! Lua-
20 vor la deşertăciune cetăţile Tale. Au nu pre cei ce Te-au urît, Doamne, am urît, şi pre vrăj-
21 maşii Tăi mă topiiam? Deplin ură urîiam pre ei, în loc de nepriatini mi să făcură.
22 Ispiteaşte-mă, Doamne, şi conoaşte inima mea; cearcă-mă şi conoaşte cărările mea-
23 le Şi vezi de iaste cale fără de leage în mine şi mă povăţeaşte în cale veacinică.

La săvîrşit, psalmul lui David CXXXIX

1 Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de om nedirept mîntuiaşte-mă,
2 Carii au socotit strîmbătate la inimă, toată ziua rînduia războaie.
3 Ascuţiră limbile lor ca a şarpelui;
4 otrava aspidelor – supt buzele lor. (Strigare) Păzeaşte-mă, Doamne, den mîna păcătosului; de oameni nedirepţi scoate-mă,
5 Carii au socotit ca să împiadece paşii miei.
6 Ascunseră mîndrii laţ mie Şi cu funi au întins laţ picioarelor meale; ţiindu-se de
7 cărare, piadeci puseră mie. (Strigare) Ziş Domnului: „Dumnezăul mieu eşti, bagă în urechi, Doamne, glasul rugii meale".
8 Doamne, Doamne, putearea mîntuirei meale, umbriş preste capul mieu, în ziua războiu-
9 lui. Să nu mă dai, Doamne, de la pohta mea, celui păcătos; gîndiră asupra mea; să nu mă părăseşti, pentru ca să nu se înalţe.
10 (Strigare) Capul încungiurării lor, truda buze-
11 lor lor, va acoperi pre dînşii! Cădea-vor preste dînşii cărbuni; cu foc vei oborî pre ei,
12 cu ticăloşii, şi nu vor suferi. Om limbut nu se va îndirepta pre pămînt, pre bărbatul strîmb realele-l vor vîna spre stricăciuni.
13 Conoscuiu că va face Domnul judecata săraci-
14 lor şi direptatea measerilor; Însă direpţii vor mărturisi numele Tău şi vor lăcui direpţi împreună cu faţa Ta. Slava.

Psalm lui David CXL

Doamne, strigaiu către Tine, ascultă-mă: 1
ia aminte glasul rugii meale, cînd strig către Tine! Îndirepteaze-se 2
ruga mea ca tămîia înaintea Ta, rîdicarea mînilor meale, jirtvă de sară.
Pune, Doamne, straje gurii meale, şi uşă de 3
îngrădire împrejur buzelor meale. Să nu 4
abaţi inima mea la cuvinte de vicleşug, ca să vinuiesc vini în păcate Cu oameni ce 5
lucrează fărădeleagea, şi nu mă voiu însoţi cu aleşii lor. Certa-mă-va direptul cu milă şi 6
mă va mustra, şi untdelemnul păcătosului să nu ungă capul mieu; Căci încă şi ruga mea, 7
întru bune-vrerile lor. Să înghiţiră lîngă piatră judecătorii lor. Auzi-vor graiurile 8
meale, căci să îndulciră; ca grăsimea pămîntului să rumpse pre pămînt, Răsipiră-se 9
oasele lor lîngă iad. Căci către Tine-s Doamne, Doamne, ochii miei; pre Tine nedejduiiu, să nu iai sufletul mieu. Păzeaşte-mă de 10
laţul carele mi-au întins mie şi de piadecile cealea ce fac mie fărădeleagea. Cădea-vor 11
în mreaja lor păcătoşii; în sîngurătate sînt eu pînă voiu treace.

Priceaperii lui David, fiind el în peşteră, rugîndu-se, CXLI

Cu glasul mieu către Domnul strigaiu, 1
cu glasul mieu către Domnul mă rugaiu. Vărsa-voiu înaintea Lui 2
ruga mea, necazul mieu înaintea Lui voiu vesti. Cînd lipsiia dentru 3
mine duhul mieu, şi Tu conoscuş cărările meale. În calea aceasta carea mergeam 4
ascunseră laţ mie. Socotiiam în a direapta 5
şi priviiam, şi nu era cela ce mă cunoaşte. Peri fuga de la mine, şi nu iaste cela ce cearcă 6
sufletul mieu. Strigaiu către Tine, Doamne, ziş: „Tu eşti nedeajdea mea, partea mea 7
eşti în pămîntul celor vii". Ia aminte către 8
ruga mea, căci mă smeriiu foarte. Mîn- 9
tuiaşte-mă de cei ce mă gonescu pre mine, căci să întăriră preste mine. Scoate den 10
temniţă sufletul mieu, ca să să mărturisască numelui Tău. Pre mine mă vor îngădui 11
direpţii pînă unde îm vei răsplăti.

Psalmul lui David, cînd goniia pre dînsul Avesalom, fiiul lui, CXLII

Doamne, ascultă ruga mea, bagă în 1
urechi rugăciunea mea; întru adevărul Tău ascultă-mă, întru direptatea
Ta! Şi să nu întri la judecată cu 2
robul Tău, căci nu se va îndirepta înaintea Ta tot viul. Căci au gonit vrăjma- 3
şul sufletul mieu, smeri la pămînt viaţa mea;
Şăzutu-m-au întru întunecări ca morţii 4
vacului şi să obidi întru mine duhul mieu.
Întru mine să turbură inima mea; îm aduş 5
aminte de zilele ceale de-nceput, învăţaiu-mă

întru toate lucrurile Tale, în faptele mîinilor
6 Tale mă învăţam. Întinş cătră Tine mîinile
meale; sufletul mieu ca pămîntul fără de apă e
7 Ţie. (Strigare) De sîrg ascultă-mă, Doam-
8 ne! Să sfîrşi duhul mieu. Să nu întorci faţa
Ta de la mine, şi mă voiu asămăna celor ce să
9 pogoară la groapă! Auzită fă mie demi-
neaţa mila Ta, căci pre Tine nedejduiiu.
10 Arată-mi, Doamne, calea întru carea voiu
mearge, căci cătră Tine rîdicaiu sufletul
11 mieu. Scoate-mă dentru vrăjmaşii miei,
Doamne, cătră Tine fugiiu. Învaţă-mă ca să
fac voia Ta, căci Tu eşti Dumnezăul mieu.
12 Duhul Tău cel bun povăţui-mă-va în pămînt
direpţ. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei
13 trăi; în direptatea Ta Scoate-vei den necaz
sufletul mieu. Şi întru mila Ta vei piarde de
14 tot pre pizmaşii miei, Şi vei piarde pre toţi
ceia ce necăjăsc sufletul mieu, căci eu robul
Tău sînt. Slava

Cathisma 20. Psalmul lui David, cătră Goliath, CXLIII

1 Bine e cuvîntat Domnul Dumnezăul
mieu, Cel ce învaţă mîinile meale la
rînduială, deagetele meale la războiu.
2 Mila mea şi Scăparea mea, Sprejeni-
3 toriul mieu şi Mîntuitoriul mieu,
Scutitoriul mieu, şi preste El am nedejduit, Cela
4 ce supune nărodul mieu supt mine! Doam-
ne, ce iaste omul, căci Te-ai cunoscut lui, sau
5 fiiul omului, căci îl socoteşti pre el? Omul
întru deşărtăciune să asămănă, zilele lui ca
6 umbra trec. Doamne, pleacă ceriurile şi Te
pogoară, atinge-Te de munţi şi se vor afu-
7 ma! Fulgeră fulger, şi vei răsipi pre dînşii!
Trimite săgeţile Tale, şi vei turbura pre
8 ei! Trimite mîna Ta dentru înălţime, scoa-
te-mă şi mă mîntuiaşte den ape multe, den
9 mîna fiilor celor streini, Cărora gura au
grăit în deşărt şi direapta lor – direaptă de
10 strîmbătate. Dumnezeule, cîntare noao
cînta-voiu Ţie, cu psaltire cu zeace strune cîn-
11 ta-voiu Ţie, Celui ce dă mîntuirea împăra-
ţilor, Celui ce mîntuiaşte pre David, robul
12 Său, den sabie rea. Mîntuiaşte-mă şi mă
scoate den mîna fiilor celor striini, cărora
gura au grăit deşertăciune, şi direapta lor –
13 direapta strîmbătăţii! Cărora fiii lor – ca
nişte tinere răsăduri, întărite întru tinerea-
14 ţele lor; Featele lor – înfrîmsăţate, împo-
15 dobite, ca asămănarea besearicii; Cămările
lor – pline, vărsîndu-se den ceaea în ceaea;
16 Oile lor – mult fătătoare, înmulţind în ieşirile lor;
17 boii lor – graş; Nu iaste căzătură de gard, nici
18 trecătoare, nici strigare în uliţele lor! ,Au feri-
cit norodul la carele aceastea sînt, fericit norodul
căruia Domnul – Dumnezeul lui!

Laudei lui David, CXLIV

Înălţa-Te-voiu, Dumnezeul mieu, 1
Împăratul mieu, şi voiu binecuvînta
numele Tău în veac şi în veacul vea-
cului. Preste toată ziua blagoslovi- 2
Te-voiu şi voiu lăuda numele Tău în
veac şi în veacul veacului. Mare e Domnul 3
şi lăudat foarte şi mărimei Lui nu iaste margi-
ne. Rudă şi rudă va lăuda lucrurile Tale şi 4
putearea Ta vor vesti. Mare-cuviinţa mări- 5
rei svinţirii Tale vor grăi şi minunele Tale vor
povesti. Şi putearea celor groaznice ale 6
Tale vor grăi şi mărimea Ta vor povesti.
Pomenirea mulţimei bunătăţii Tale vor 7
izbucni şi cu direptatea Ta să vor bucura.
Îndurătoriu şi milostiv Domnul, mult îngădui- 8
toriu şi mult milostiv. Bun e Domnul tutu- 9
ror şi îndurările Lui – preste toate lucrurile
Lui. Mărturisască-se Ţie, Doamne, toate 10
faptele Tale şi curaţii Tăi blagoslovească-Te
pre Tine. Mărirea împărăţiei Tale vor grăi 11
şi puternicia Ta vor grăi, Ca să arate fiilor 12
oamenilor puternicia Ta şi mărirea marii-
cuviinţei împărăţiei Tale. Împărăţia Ta – 13
împărăţia tuturor vacurilor, şi stăpînirea Ta –
întru toată ruda şi ruda. Credincios Dom- 14
nul, întru toate cuvintele Lui, şi curat, întru
toate lucrurile Lui. Sprejeneaşte Domnul 15
pre toţi ceia ce cad şi îndireptează pre toţi ceia
ce-s dărîmaţi. Ochii tuturor la Tine nădej- 16
duiesc şi Tu dai lor hrană în vreame bună.
Deşchizi Tu mîna Ta şi saturi pre tot viul den 17
bunăvoie. Direpţ e Domnul întru toate 18
căile Lui şi curat întru toate lucrurile Lui.
Aproape e Domnul la toţi ceia ce cheamă pre 19
El, la toţi ceia ce cheamă pre El cu ade-
văr. Voia celor ce să tem de El va face şi 20
rugii lor va asculta şi va mîntui pre dînşii.
Păzeaşte Domnul pre toţi ceia ce iubesc pre 21
El, şi pre toţi păcătoşii va piarde de tot.
Lauda Domnului va grăi gura mea, şi blagoslo- 22
veascâ tot trupul numele cel svînt al Lui în
veac şi în veacul veacului. Slava.

Alliluia a lui Aggheu şi Zaharia, CXLV

Laudă, sufletul mieu, pre Domnul! 1
Lăuda-voiu pre Domnul în viaţa mea,
cînta-voiu Dumnezeului mieu pînă
voiu fi! Nu nădăjduiţi pre boiari, 2
pre fiii oamenilor, la carii nu iaste
mîntuire. Ieşi-va duhul lui şi să va întoarce 3
la pămîntul lui; în ziua aceaea vor peri toate
gîndurile lui. Fericit căruia Dumnezeul lui 4
Iacov e ajutoriu lui, nădeajdea lui pre Dom-
nul Dumnezeul lui, pre Cela ce au făcut ceriul
şi pămîntul, marea şi toate ce-s întru dîn-
săle, Pre Cela ce păzeaşte adevărul în veac, 5
făcînd judecată celor ce să năpăstuiesc,

6 dînd hrană celor flămînzi. Domnul dez-
leagă pre cei ce-s în obeade, Domnul înţelep-
7 ţeaşte orbii. Domnul îndireptează pre cei
dărîmaţ. Domnul iubeaşte pre cei direpţi.
8 Domnul păzeaşte pre cei prişleţi, pre sărac şi
pre văduo va ajutori, şi calea păcătoşilor va
9 stinge. Împărăţi-va Domnul în veac; Dum-
nezeul tău, Sion, – în neam şi în neam.

Aliluia, CXLVI

1 Lăudaţi pre Domnul, căci e bun psal-
mul; Dumnezeului nostru îndulceas-
2 că-să lauda! Zidind Ierusalimul,
Domnul răşchirările lui Israil va adu-
3 na, Cela ce vindecă pre cei zdrobiţ
4 la inemă şi legînd struncinăturile lor, Cel
ce numără mulţimea stealelor şi la toate la
5 eale nume chemînd. Mare e Domnul nos-
tru şi mare e vîrtutea Lui şi priceaperii Lui nu
6 iaste număr! Luînd la Sine pre cei blînzi
Domnul, şi smerind pre cei păcătoş, pînă la
7 pămînt. Începeţi Domnului cu mărturi-
sire, cîntaţi Dumnezăului nostru cu alăută,
8 Celuia ce învăleaşte ceriul cu nori, Celui ce
9 găteaşte pămîntului ploaie, Celui ce răsare
în munţi iarbă şi pajişte la lucrul oamenilor,
10 Dînd dobitoacelor hrana lor şi puilor corbilor
11 celor ce cheamă pre El! Nu întru puternicia
calului va vrea, nici în pulpele omului bine-
12 voiaşte. Binevoiaşte Domnul întru cei ce să
tem de Dînsul şi întru cei ce nedejduiesc pre
mila Lui. Aliluia.

A lui Angheu şi Zahariei, CXLVII

1 Laudă, Ierusalime, pre Domnul, fă-
2 leaşte pre Domnul tău, Sion! Căci
au întărit zăvoarăle porţii tale, bla-
goslovit-au pre fiii tăi întru
3 tine Cel ce au pus hotarăle tale
4 pace şi de grăsime de grîu săturîndu-te. Căci
trimiţînd cuvîntătoriul Lui pămîntului, cît de
5 sîrg va alerga cuvîntul Lui. Dînd omătul
Lui ca lîna, negura ca cenuşa celui ce presa-
6 ră; Puind gheaţa Lui ca pîinile; în faţa
7 gerului Lui cine va suferi? Trimite-va
cuvîntul Lui şi le va topi pre eale, sufla-va
8 vîntul Lui şi vor cură apele: Cel ce ves-
teaşte cuvîntul Lui lui Iacov, direptăţi şi jude-
9 căţile Lui lui Israil. N-au făcut aşa la toată
limba, şi judecăţile Lui nu le-au arătat. Slava.

Aliluia, a lui Anghieu şi lor, Zahariei, CXLVIII

1 Lăudaţi pre Domnul den ceriuri,
lăudaţi pre El întru ceale înalte!
2 Lăudaţi pre El, toţi îngerii Lui,
lăudaţi pre El, toate puterile Lui!
3 Lăudaţi pre El, soarele şi luna, lău-
4 daţi pre El, toate stealele şi lumina! Lăudaţi
pre El, ceriurile ceriurilor, şi apa cea pre
deasupra ceriurilor laude numele Domnu-
lui! Căci El au zis şi s-au făcut, El au porun- 5
cit şi s-au zidit, Pus-au pre eale în veac şi în 6
veacul veacului, poruncă au pus şi nu va trea-
ce. Lăudaţi pre Domnul, den pămînt, bălă- 7
uri şi toate beznele; Foc, grindină, zăpadă, 8
gheaţă, vînt de vifor, cealea ce fac cuvîntul
Lui; Munţii şi toate dealurile, leamne rodi- 9
toare şi toţi chedrii; Hiarăle şi toate dobi- 10
toacele tîrîitoare şi pasări zburătoare;
Împăraţii pămîntului şi toate noroadele, 11
boiari şi toţi judecătorii pămîntului; Tinerii 12
şi fecioare, bătrîni, cu cei mai tineri, laude
numele Domnului! Căci să înalţă numele Lui
sîngur: Mărturisirea Lui – pre pămînt şi în 13
ceriu. Şi va înălţa cornul norodului Lui:
Laudă la toţi cei curaţi ai Lui, la fiii lui Israil, 14
norodului ce să apropie de El!

Aliluia, CXLIX

Cîntaţi Domnului cîntare noao, lauda 1
Lui în besearecа cuvioşilor! Vese- 2
lească-se Israil de Cel ce l-au făcut şi
fiii Sionului să să bucure de Împăra-
tul lor! Să laude numele Lui cu 3
danţ, cu tîmpănă şi cu psaltire cîntă Lui!
Căci bineva Domnul întru norodul Lui şi va 4
înălţa pre cei blînzi cu mîntuire. Făli-se- 5
vor cei curaţi cu mărire şi se vor bucura pre
aşternuturile lor! Înălţările Dumnezăului – 6
în gîtlejul lor şi sabii de amîndoao părţile
ascuţite în mînile lor, Ca să facă izbîndă 7
întru limbi, mustrări întru noroade; Ca să 8
leage pre împăraţii lor cu obezi şi pre slăviţii
lor cu cătuşi de fier, Ca să facă întru ei 9
judecată scrisă! Mărirea aceasta fi-va la toţi
cei curaţi ai Lui.

Aliluia, CL

Lăudaţi pre Dumnezău întru sfinţii 1
Lui! Lăudaţi pe Dînsul întru întărirea
puterii Lui! Lăudaţi pentru puter- 2
niciile Lui, lăudaţi pre El după mulţi-
mea mărimei Lui! Lăudaţi pre 3
Dînsul cu glas de trîmbiţă, lăudaţi pre El cu
psaltire şi alăută! Lăudaţi pre El cu tîm- 4
pănă şi danţ, lăudaţi pre El cu strune şi orga-
ne! Lăudaţi pre El cu ţimbale bine răsu- 5
nătoare, lăudaţ pre El cu ţimbale
de clic! Toată suflarea să laude
pre Domnul! Slava.

PARIMIILE LUI SOLOMON

CAP I

1 Parimiile lui Solomon, fiiul lui David,
2 carele au împărăţit în Israil, Ca să
cunoască înţelepciunea şi învăţătura,
şi să socotească cuvintele înţelepciu-
3 nei, Şi să priimască întorsurile
cuvintelor, şi dezlegările cuvintelor întune-
coase, şi să socotească direptatea adevărată,
4 şi judecata a o îndirepta, Pentru ca să dea
la cei nerăi măiestrie şi la copilul tînăr sîmţire
5 şi cugetare. Pentru că, auzind aceastea,
6 înţeleptul mai înţelept va fi, Şi cel socotito-
riu ocîrmuire va cîştiga şi va priceape pilda, şi
întunecosul cuvînt, şi graiurile înţelepţilor, şi
7 gîciturile: Începătura înţelepciunii – frica
Domnului, şi priceapere bună la toţi ceia ce
fac pre ea. Bunăcredinţă la Dumnezău – înce-
pătura simţirii, şi înţelepciunea; şi învăţătura
8 necuraţilor vor defăima. Ascultă, fiiule,
legile tătîne-tău şi nu lepăda învăţăturile
9 mîne-ta, Pentru că cunună de daruri vei
priimi la creaştetul tău şi lănţuş de aur prejur
10 grumazul tău. Fiiule, să nu te rătăcească
11 oameni păgîni, nici să voieşti, Săvai de te
vor ruga, zicînd: „Vino cu noi de te însoţeaşte
la sînge, şi să ascundem în pămînt om direpţ
12 cu strîmbătate, Şi să-l înghiţim pre el de
viu ca iadul, şi să rîdicăm a lui pomenirea de la
13 pămînt; Cîştigarea lui cea de mult preţ să o
apucăm, şi să împlem casele noastre de prăzi.
14 Şi sorţul tău pune între noi, şi pungă de obşte
să cîştigăm toţi, şi o cămară să să facă
15 noao!“. Să nu mergi în căi cu dînşii; abate
16 piciorul tău den cărările lor, Pentru că
picioarele lor la răutate aleargă, şi sîrguitori
17 sînt a vărsa sînge. Pentru că nu cu strîm-
18 bătate să întind mrejile la pasări. Pentru că
aceştea ce sînt părtaşi la ucidere îş cîştigă lor
reale, şi surparea oamenilor fără de leage rea e.
19 Aceaste căi sînt ale tuturor celor ce
isprăvesc ceale fără leage, pentru că cu necu-
20 răţia sufletul lor îş rădică. Înţelepciunea
întru ieşire să laudă, şi în uliţe cinste poar-
21 tă, Şi pre marginile zidurilor să mărturi-
seaşte, şi la porţile silnicilor dvoreaşte şi, la
22 porţile cetăţii îndrăznind, zice: „Ori, cîtă
vreame cei nerăi se vor ţinea de direptate, nu
se vor ruşina, iară cei fără minte, ai sudălmii
fiind poftitori, necuraţi făcîndu-se, urîră sîm-
23 ţirea? Şi vinovaţi să făcură mustrărilor.
Iată, voiu izbucni voao graiul suflării meale
şi voiu învăţa pre voi al mieu cuvînt.
De vreame ce vă chemam şi nu m-aţ ascultat, 24
şi am întins cuvinte şi nu luaţi aminte, Ce 25
mincinoase aţ făcut sfaturile meale şi la ale
meale mustrări n-aţ luat aminte. Pentru 26
aceaea şi eu, la peirea voastră, voiu rîde şi mă
voiu veseli, cînd va veni voao piarderea; Şi 27
deaca va veni voao fără veaste gîlceava, şi
surparea aseamene vihorului va fi, sau cînd
vine voao necaz şi încungiurare. Pentru că 28
va fi cînd mă veţ chema, eu nu voiu asculta
voao; cerca-mă-vor răii şi nu mă vor afla,
Pentru că au urît învăţătura, şi frica Domnului 29
n-au ales, Nici vrea la ale meale sfaturi să 30
ia aminte, batjocuriia ale meale mustrări.
Pentru aceaea vor mînca ale căii lor roade, şi 31
de a lor necurăţie se vor sătura; Că, pentru 32
căci făcea strîmbătate pruncilor, se vor omorî,
şi cercetarea pre necuraţi piarde; Iară cela 33
ce pre mine ascultă va sălăşlui pre nedeajde şi
va odihni fără frică de cătră tot răul“.

CAP II

Fiiule, de priimind graiul poruncii 1
meale vei ascunde lîngă tine, As- 2
culta-va înţelepciune ureachea ta, şi
vei alătura inema ta la priceapere, şi
o vei apropia pre ea spre învăţătură
fiiului tău; Pentru că, de vei chema înţelep- 3
ciunea, şi priceaperii vei da glasul tău, şi sim-
ţirea vei cerca cu mare glas, Şi de vei cerca 4
pre ea, ca argintul şi ca comorăle vei cerca-o
pre ea, Atuncea vei priceape frica Domnu- 5
lui şi cunoştinţa lui Dumnezău vei afla; Căce 6
Domnul dă înţelepciune, şi de la faţa Lui iaste
mintea şi priceaperea; Şi adună visterie 7
celor ce isprăvescu mîntuirea; şi scuteaşte
călătoria lor; Ca să păzească calea direptă- 8
ţilor, şi calea celor ce să tem de El va
păzi. Atuncea vei priceape direptatea şi 9
judecata, şi vei isprăvi toate osiile bune.
Pentru că, de va veni înţelepciunea la cugetul 10
tău, şi simţirea la sufletul tău bună să va
părea, Sfatul cel bun te va păzi şi socoteala 11
cea curată te va cruţa, Pentru ca să te mîn- 12
tuiască de la calea cea rea şi de cătră om ce
grăiaşte nemică de crezut. O, ceia ce pără- 13
sescu căile direapte ca să meargă în căile întu-
neareculuí! O, ceia ce să bucură spre reale 14
şi să veselescu spre întoarcere rea, Cărora 15
cărările-s întoarte, şi şovăite roatele lor! Ca 16
să te depărteaze de la calea direaptă, şi strein de
direptul gînd, fiiule, să nu te apuce sfatul
rău, Care lasă învăţătura tinereaţelor, făgă- 17
duinţa lui Dumnezeu fiind uitată, Pentru că 18
au pus lîngă moarte casa lui, şi lîngă iad, cu pă-
mînteanii, osiile lui; Toţi cîţi mergu într-însul 19
nu se vor mai întoarce, nici vor apuca

cărări direapte, pentru că nu să prinde de anii
20 vieţii. Pentru că, de ar mearge în căi bune,
aflar-ar cărările direptăţii neatede. Cei buni
vor fi lăcuitori pămîntului şi cei nerăi vor
21 rămînea întru el, Căce direpţii vor sălăşlui
22 pămîntul şi curaţii vor rămînea întru el. Şi
căile necuraţilor den pămînt pier, şi cei fără
de leage se vor scoate de la el.

CAP III

1 Fiiule, ale meale legiuiri nu uita, şi
graiurile meale cruţe a ta inimă,
2 Pentru că îndelungare de viaţă şi
anii vieţii şi pace vor adaogea ţie.
3 Milele şi credinţele nu te lipsescu, şi
le atinge pre eale preste grumazi, scrie-le pre
4 eale pre leaspedea inimii tale, Şi vei afla
har. Şi gîndeaşte înainte bune, înaintea Dom-
5 nului şi a oamenilor. Fii nedejduind cu
toată inima pre Dumnezău, şi pre a ta învăţă-
6 tură nu te semeţi. În toate căile tale cu-
noaşte-o pre ea, pentru ca să îndirepteaze
7 căile tale. Nu fii înţelept întru sine, şi te
teame de Dumnezău, şi te abate de tot răul.
8 Atuncea va fi vindecare trupului tău şi soco-
9 teală oaselor tale. Cinsteaşte pre Domnul
den ale tale direapte osteneale şi dă începă-
tură Lui den ale tale roade ale direptăţii,
10 Pentru ca să să împle cămările tale de saţiu de
grîu, şi cu vin teascurile tale să vor răvăr-
11 sa. Fiiule, nu defăima învăţătura Domnu-
12 lui, nice te muia de El mustrîndu-te, Pentru
că pre cela ce iubeaşte Domnul ceartă, şi bate
13 pre tot fiiul carele priimeaşte. Fericit omul
carele au aflat înţelepciunea şi pămînteanul
14 carele ştie înţelepciunea, Pentru că mai
bine e pre ea a neguţători decît visterii de aur
15 şi de argint. Şi mai cinstit iaste decît pie-
trile ceale de mult preţ; nu să împoncişază ei
nici un rău, bine cunoscută iaste la toţi ceia
ce să apropie de ea; şi tot ce e cinstit nu iaste
16 vreadnic ei. Pentru că lungimea traiului şi
anii vieţii – în direapta ei, iară în stînga ei –
bogăţie şi mărire; den rostul ei iase direptate;
17 şi leage şi milă pre limbă poartă. Căile ei –
18 căi bune, şi toate cărările ei – cu pace. Lemn
de viaţă iaste la toţi ceia ce să ţin de dînsa şi
celor ce să razimă pre ea ca pre Domnul e
19 întemeiată. Dumnezeu cu înţelepciunea
întemeie pămîntul şi găti ceriurile cu min-
20 tea. Cu simţirea Lui beznile să rupsără şi norii
21 curseră roao. Fiiule, să nu preacuri, şi cruţă al
22 mieu sfat şi socoteală, Pentru ca să trăiască
sufletul tău, şi har să fie prejur grumazûl tău; şi
va fi vindecare trupului tău, şi socotinţă oaselor
tale. Pentru ca să mergi nădejduind cu 23
pace toate căile tale, şi piciorul tău nu să va
poticni. Pentru că, de vei şedea, fără frică 24
vei fi, şi de vei adormi, dulce vei dormi. Şi 25
nu te vei teame de frica ce au venit, nici de
pornirile necuraţilor care vin, Pentru că 26
Domnul va fi preste toate căile tale şi vor
răzima piciorul tău pentru ca să nu te clăteşti.
Nu te depărta a face bine celui lipsit, cînd 27
va avea mîna ta a ajuta. Să nu zici: „Intur- 28
nîndu-te, mai întoarce-te, şi mîine voiu da“,
putincios tu fiind a face bine, pentru că nu ştii
ce va naşte ceaea ce vine. Nu merşterşugui 29
asupra priatenului tău reale, carele nemerni-
ceaşte şi nădejduiaşte pre tine. Nu iubi a 30
face vrajbă cătră om în deşert, pentru ca să nu
să facă vreun rău la tine. Să nu cîştigi al 31
răilor oameni ponoslu, nici să rîvneşti căile
lor, Pentru că necurat iaste înaintea Dom- 32
nului tot cel fără leage, şi întru cei direpţi nu
să adună. Blestemul Domnului – în casele 33
necuraţilor, şi curţile direpţilor să blagoslo-
vesc. Domnul celor mîndri să împoncişază, 34
iară celor smeriţ dă har. Mărirea cei înţe- 35
lepţi o vor moşneni, şi cei necredincioş înăl-
ţară necinste.

CAP IV

Ascultaţi, fii, învăţătura tatălui, şi 1
luaţi aminte a cunoaşte socoteala;
Pentru că dar bun hărăzesc voao, 2
cuvîntul mieu să nu-l părăsiţ.
Pentru că şi eu am fost fiiu tătîne- 3
mieu, ascultătoriu, şi iubindu-mă în faţa mai-
cei, Carei mă învăţa şi zicea: „Razime-se 4
cuvîntul în inema ta! Păzeaşte poruncile, nu
uita, Cîştigă înţelepciunea, cîştigă pricea- 5
perea; să nu uiţi, nici să treci cu vedearea
graiul gurii meale, nici să te abaţi de cătră
graiurile gurii meale! Să nu părăseşti pre 6
ea, şi să va ţinea de tine; iubeaşte pre ea, şi
cruţa-te-va. Începătura înţelepciunii iaste 7
a cîştega înţelepciunea; şi în toată cîştegarea
ta cîştigă priceapere. Îngrădeaşte-o pre ea, 8
şi te va înălţa; cinsteşte-o pre ea, pentru ca să
nu te cuprinză; Pentru ca să dea capului 9
tău cunună de daruri, şi cu cununa desfătăciu-
nei va scuti pre tine“. Auzi, fiiule, şi prii- 10
meaşte ale meale cuvinte, şi să vor înmulţi ţie
anii vieţii tale, pentru ca să ţi să facă ţie multe
căi vieţii; Pentru că căile înţelepciunei te 11
învaţă, şi te puiu pre tine la cărări direapte.
Pentru că, de vei mearge, nu să vor închide ţie 12
paşii şi, de vei alerga, nu vei osteni. Apucă-te 13
de a mea învăţătură, nu te lăsa, ce păzeaşte pre
ea ţie în viaţa ta. În căile necuraţilor să nu 14
mergi, nici să rîvneşti căile celor fără leage. În 15
care loc să vor tăbărî, să nu mergi acolo,

16 abate-te de la ei şi scapătă, Pentru că nu
vor adormi de nu vor face rău; luatu-s-au
17 somnul de la ei şi nu dorm. Pentru că aceş-
tea mănîncă bucatele necurăţiei şi cu vin fără
18 de leage să îmbată. Iară căile direpţilor
aseamene cu lumina strălucescu, merg şi
19 luminează pînă unde isprăveaşte ziua; Iară
căile necuraţilor întunecoase-s, nu ştiu cum
20 să împiadecă. Fiiule, la ale meale cuvinte ia
aminte, şi la ale meale cuvinte alătură-ţ
21 ureachea! Pentru ca să nu te părăsască
izvoarăle tale, păzeaşte-le pre eale întru a ta
22 inimă, Pentru că viaţă iaste la toţi ceia ce
află pre eale, şi la tot trupul lor vindecare.
23 Cu toată paza ta păzeaşte a ta inimă, pentru că
24 dentru aceastea-s ieşire de viaţă. Ia dem-
prejurul tău cea îndărăpnică gură şi nedi-
reapte buze departe de la tine împinge.
25 Ochii tăi direpţ să caute şi geanele tale să cli-
26 pască direpţ. Direapte alergături fă cu
27 picioarele tale şi căile tale îndireptează. Să
nu te abaţi în direapta, nici în stînga, şi
întoarce piciorul tău de cătră calea cea rea.
28 Pentru că căile ceale den na direapta le ştie
Domnul, şi întoarte sînt ceale den na stîn-
29 ga. Şi El direapte va face alergăturile tale şi
călătoriile tale cu pace le va aduce înainte.

CAP V

1 Fiiule, la a mea înţelepciune ia aminte,
şi la cuvintele meale alătură-ţ urea-
2 chea, Pentru ca să păzăşti soco-
tinţa bună; şi sîmţirea buzelor meale
3 poruncesc ţie. Nu lua aminte la
muiare rea, pentru că miare cură den buzele
muierii curve; pînă la o vreame unge gîtlejul
4 tău, Însă mai apoi mai amar vei afla decît
hiarea şi ascuţit mai mult decît sabia cu doao
5 ascuţite. Pentru că ale nebuniei picioare
pogoară pre ceia ce să deprind cu ea cu
6 moarte la iad; Şi urmele ei nu să razimă,
pentru că în căile vieţii nu mearge, şi greşite-s
7 alergăturile ei, şi nu bine cunoscute. Acum,
fiiule, ascultă-mă şi să nu faci mincinoase
8 cuvintele meale! Departe de la ea fă calea
9 ta, să nu te apropii de uşile casii ei, Pentru
ca să nu dea la alţii viaţa ta, şi traiul tău la cei
10 nemilostivi; Pentru ca să nu să sature
streinii de vîrtutea ta, şi ale tale osteneale la
11 case streine vor întra; Şi te vei căi la ceale
de apoi ale tale, cînd se vor roade peliţele tru-
12 pului tău, Şi vei grăi: „Cum urîiu învăţătura, şi
13 mustrările le abătu inima mea? Nu ascultaiu
glasul celui ce mă certa şi mă învăţa, nici mi-am
14 alăturat ureachea. Preste puţin mă făcuiu în-
tru tot rău, în mijlocul adunării şi împreună-
15 rii". Fiiule, bea ape den ale tale vase şi den iz-
16 vorul fîntînilor tale. Să să preaverse ţie ape-
le den izvorul tău, şi la uliţele tale îmble apele
tale. Fie ţie sîngur avute, şi nimerea strein 17
să fie părtaş cu tine. Izvorul tău al apei fie 18
ţie osebită, şi te veseleaşte împreună cu muia-
rea cea den tinereaţele tale. Cerbul priinţii 19
şi mînzul darurilor tale să-ş petreacă cu tine;
şi aceasta a ta să să socotească şi fie împreună
cu tine în toată vreamea. Pentru că în 20
priinţa aceştiia împrejurîndu-te, înmulţit vei
fi; nu fii mult cătră cea streină, nici te ţinea în
braţele ce nu-s ale tale. Pentru că înaintea 21
ochilor lui Dumnezeu sînt căile omului, şi la
toate alergăturile lui socoteaşte. Fărădele- 22
gile pre om venează, şi cu şirurile păcatelor
sale fieştecarele să strînge. Acesta moare 23
cu cei neînvăţaţi, şi den mulţimea avuţiei lui
să lepădă şi peri pentru nebunie.

CAP VI

Fiiule, de te vei chizăşui pre al tău pria- 1
tin, da-vei mîna ta la vrăjmaş;
Pentru că laţu tare e la om buzele lui, 2
şi să prinde cu buzele gurii lui. Fă, 3
fiiule, ceale ce-ţ poruncesc eu, şi te
mîntuiaşte. – Pentru că vei veni la mîinile răi-
lor pentru priatinul tău – fii neslăbindu-te, şi
învitează şi pre priatinul tău carele l-ai chizăşuit. Să nu dai somnu ochilor tăi, nici să 4
dormitezi cu geanele tale, Pentru ca să te 5
mîntuieşti ca căprioara den laţ şi ca pasărea
den cursă. Pasă cătră furnică, o, leaneşule, 6
şi rîvneaşte văzînd căile ei, şi fii decît aceaea
mai înţelept! Pentru că la ea arătură 7
nefiind, nici pre cel ce să o îndeamne avînd,
nici supt stăpîn fiind, Găteaşte vara hrana 8
şi multă strînsoare la seacere. Sau pasă cătră
albină şi află cît iaste de lucrătoare, şi lucrul
foarte cuvios face, ale căriia osteneale împă-
raţii şi proştii spre sănătate le aduc, şi pohtită
iaste la toţi, şi slăvită; macară fiind la tărie
slabă, pre înţelepciune cinstindu-o, să aduse
înainte. Pînă cînd, leaneşule, zaci? Şi cînd 9
den somn te vei scula? Puţin dormi, şi 10
puţin şezi, şi puţin dormitezi, şi puţin îmbră-
ţăşezi cu mînile pieptul. După aceaea vine 11
ţie ca un rîu curătoriu sărăcia, şi încă lipsa, ca
un bun alergătoriu. Iară de vei fi fără de 12
leane, veni-va ca izvorul seacerea ta, şi lipsa,
ca un rău alergătoriu, va fugi de la tine.
Omul fără minte şi fără de leage mearge-va în 13
căi nu bune. Şi acesta face semn cu ochiul, şi
însemnează cu piciorul, şi învaţă cu îndupleca-
turile deagetelor, Şi inima îndărătnică 14
meşterşuguiaşte reale în toată vreamea.
Unul ca acesta gîlcevi întăreaşte la cetate.
Pentru aceaea fără veaste vine peirea lui, 15
tăiare şi sfărîmare nevindecată. Pentru 16

că să bucură la toate care uraşte Domnul şi zdrobeaşte pentru necurăţia sufletului.
17 Ochiul sămeţului, limba nedireaptă, mînile ce
18 varsă sînge direpţ, Şi inima ce meşterşuguiaşte gînduri reale, şi picioarele ce sîrguiesc
19 a face rău vor peri de tot; Aţîţă minciuni mărturia strîmbă şi trimite judecăţi în mijlocul
20 fraţilor. Fiiule, păzeaşte legile tătîne-tău şi
21 nu lepăda obiceaiele mîne-ta. Şi le lipeaşte pre eale preste sufletul tău pururea şi încheaie
22 împrejurul grumazului tău. Cînd îmbli, o ia cu tine pre ea, şi cu tine fie; şi cînd dormi, păzască-te, pentru ca, sculîndu-te, să voro-
23 vască cu tine. Căci sfeaşnic e porunca legii, şi lumină, şi calea vieţii, şi mustrare, şi învăţă-
24 tură, Ca să te păzască de fămeaia cu băr-
25 bat, şi de pîră de limbă streină. Fiiule, să nu te biruiască pohta frumuseaţelor, nici să te vinezi cu ochii tăi, nici să te hrăpeşti de gea-
26 nele ei. Pentru că preţul curvei e cît şi a unii pîini, şi fămeaia bărbaţilor cinstite suflete
27 vinează. Lega-va neştine foc în sîn, şi hai-
28 nele nu-ş va arde? Au va îmbla neştine pre cărbuni de foc aprinşi, şi picioarele nu-ş va
29 arde? Aşa cela ce întră cătră fămeaia cu bărbat, nu se va dezvinovăţi, nici tot cela ce se
30 va atinge de dînsa. Nu e cu minune de se va prinde neştine furînd, pentru că fură ca să
31 sature suflet flămînd. Iară de se va prinde, plăti-i-va cu 7 părţi şi, toate agonisitele lui
32 dînd, se va izbăvi. Iară preacurvariul, pentru lipsa minţilor, perire sufletului lui cîş-
33 tigă. Chinuri şi necinste sufere, şi ocara lui
34 nu se va stinge în veac. Pentru că plinu-i de rîvnirea mîniei bărbatului ei, nu se va conteni
35 în ziua judecăţii. Nu va schimba pentru nici o răscumpărare vrajba, nici se va slobozi pren multe daruri.

CAP VII

1 Fiiule, păzeaşte ale meale cuvinte şi
2 poruncile meale ascunde lîngă tine. Fiiule, cinsteaşte pre Domnul şi te vei
3 întări, şi afară den El nu te teame de altul. Păzeaşte ale meale porunci şi vei trăi, şi ale meale cuvinte – ca luminele ochilor. Pune-le pre eale prejur deagetele tale
4 şi le scrie preste lăţimea inimii tale! Zi înţelepciunei sora ta să fie, şi mintea conoscută ţi-o
5 cîştigă ţie, Pentru ca să te păzască de cătră muiare streină şi rea, de te va pune cu cuvintele
6 ceale ce-s spre dar. Pentru că, de pre fereas-
7 tră den casa ei la uliţe privind, Ori pre care tinerel va vedea, den cei fără minte feciori lipsit de
8 minte, Mergînd în unghiu în poticele casei
9 ei Şi grăind întru întunearec de sară, cînd li-
10 nişte de noapte va fi, şi neguroasă, Şi muiarea-l timpină pre el, chip avînd curvăsc, carea face a zbura inimile tinerilor. Şi răs- 11
făţată iaste şi nestîmpărată, şi în casă nu să aşază picioarele ei; Pentru că oareşcîtă 12
vreame afară să dezmiardă şi cîtăva vreame în uliţă pren tot unghiul pîndeaşte, După 13
aceaea, apucîndu-se, sărută pre el, şi cu obraz fără de ruşine zise lui: „Jîrtvă de pace îm 14
iaste, astăzi dau rugile meale; Pentru 15
aceaea am ieşit întru întîmpinarea ta, poftind a ta faţă, aflatu-te-am. Cu făşuri am întinsu 16
patul mieu, cu aşternuturi am aşternut de ceale de la Eghipet. Am stropit stratul mieu 17
cu şofran şi casa mea cu scorţişoare. Vino, 18
şi să ne desfătăm cu iuboste pînă la mînecate; vino, şi cu dragoste să ne tăvălim, Pentru 19
că nu iaste bărbatul mieu acasă, s-au dus cale delungată, Legătură de argint luînd în mî- 20
nile lui, pren zile multe se va întoarce la casa lui“. Şi-l rătăci pre el cu multă voroavă, şi 21
cu laţurile ceale de la buze scăpătă-l pre el. Şi el urmă ei zburîndu-se, şi ca un bou la 22
giunghiare să aduce, şi ca un cîine la legătură, Sau ca un cerbu cu săgeata rănindu-să 23
la ficat, şi sîrguiaşte ca pasărea la laţ, neştiind că pentru suflet aleargă. Acum dară, fiiule, 24
ascultă-mă şi ia aminte cuvintelor gurii meale. Să nu se abată la căile ei inima ta şi să nu 25
te rătăceşti în drumurile ei, pentru că pre mulţi rănind i-au surpat, Şi nenumăraţi 26
sînt pre carei au omorît. Căile iadului e 27
casa ei, pogorîndu la cămările morţii.

CAP VIII

Pentru aceaea tu înţelepciunea mărtu- 1
riseaşte, ca mintea să te asculte, Pentru că pre ceale înalte vîrfuri 2
iaste, şi în mijlocul cărărilor stă, Şi 3
lîngă porţile silnicilor dvoreaşte, şi la întrări să laudă: „Pre voi, o, oamenilor, vă 4
rog; şi slobozescu al mieu glas fiilor oamenilor. Gîndiţi, cei fără răutate, măiestria şi, cei 5
neînvăţaţi, însemnaţi la inimă! Ascultaţi-mă, 6
că cuvioase voiu grăi şi voiu scoate den buze direapte; Că adevărul va cerceta gîtlejul mieu, 7
şi urîte sînt înaintea mea buzele mincinoase. Cu direptate-s toate graiurile gurii meale, 8
nimică fiind întru eale strîmbu, nice încîlcit; Toate-s înaintea celor ce pricep, şi direapte – 9
celor ce află cunoştinţa. Luaţi învăţătură, şi 10
nu argint; şi minte, mai multă decît aur lămurit; şi luaţi simţiri, decît aur curat; Pentru 11
că mai bună e înţelepciunea decît pietrile ceale scumpe, şi tot cinstitul nu iaste vreadnec ei. Eu, înţelepciunea, sălăşluiiu sfa- 12

tul; şi mintea, şi gîndul – eu am chemat.
13 Frica Domnului uraşte strîmbătatea, semeţia,
şi mîndria, şi căile vicleanilor. Şi urîiu eu
14 ceale încîlcite căile răilor. Al mieu e sfatul
şi întemeiarea, a mea iaste înţelepciunea, şi a
15 mea e vîrtutea. Pren mine împăraţii împă-
16 răţescu şi silnicii scriu direptate. Pren
mine cei mari să mărescu, şi tiranii pren mine
17 biruiescu pămîntului. Eu pre cei ce mă
iubescu îndrăgescu şi cei ce cearcă pre mine
18 afla-vor dar. Avuţia şi mărirea la mine
iaste, şi cîştigarea a multora, şi direptatea.
19 Mai bine pre mine să mă rodească decît aurul
şi piatră scumpă, şi ale meale roduri mai bune
20 sînt decît argintul cel ales. În căile direptă-
ţii umblu, şi în mijlocul cărărilor adevărului
21 mă întorc, Pentru ca să împarţu celor ce
mă iubescu aveare, şi visteriile lor să le împlu
de bunătăţi. De voiu spune voao ceale ce să
fac în toate zilele, voiu pomeni ceale den veac
22 să le număr. Domnul zidi pre mine, înce-
23 pătura căilor Lui la lucrurile Lui; Mainte de
veac mă întemeie, de-nceput, mai nainte decît
24 a face pămîntul, Şi mai nainte decît a face
beznele, mai nainte decît a ieşi izvoarăle ape-
25 lor, Mai nainte de a se întări munţii, şi mai
26 nainte de toate dealurile mă naşte. Domnul
au făcut ţări şi nelăcuite, şi margini lăcuite
27 celui de supt ceriu. Cînd gătiia ceriul, eram
de faţă cu El; cînd usebiia scaunul Său preste
28 vînturi, Cînd tari făcea pre cei de sus nori,
şi cum tare punea izvoarăle celui de supt
29 ceriu, Cînd punea mării cercetarea Lui, şi
apele nu vor treace gura lui, şi tari făcea
30 temeaile pămîntului; Eram lîngă El toc-
mind, eu eram cu carea să bucura, şi în toate
zilele mă veseliiam în faţa Lui preste toată
31 vreamea; Cînd Să veseliia lumea săvîr-
şind, şi Să veseliia întru fiii oamenilor.
32 Acum dară, fiiule, ascultă-mă, şi fericiţ carii
33 căile meale vor păzi. Ascultaţi înţelepciu-
nea şi vă înţelepţiţ, şi să nu vă astupaţi urechi-
34 le. Fericit omul carele mă va asculta şi
omul carele ale meale căi va păzi, preveghind
la ale meale uşi pururea, păzind pragurile
35 întrărilor meale; Pentru că ieşirile meale –
ieşiri de viaţă, şi să găteaşte vrearea de la
36 Domnul. Iară cei ce greşesc la mine păgî-
nesc la ale lor suflete; şi cei ce urăsc pre mine
iubesc moartea".

CAP IX

1 Înţelepciunea îş zidi ei casă şi o
2 întări cu stîlpi 7. Junghiat-au ale
ei junghieri, şi turnă în clonderi
al său vin, şi găti a ei masă.
3 Trimise pre a ei robi chemînd cu
înaltă strigare spre clondiriu, zicînd:
„Carele iaste dentru voi fără de minte abată-se 4
cătră mine!" Şi celor lipsiţi de minte zise:
„Veniţ de mîncaţi pîinea mea, şi beaţi vin 5
carele am turnat voao. Părăsiţi nebunia, şi 6
veţi trăi, în veac veţi împărăţi; şi cercaţi înţe-
lepciunea, pentru ca să trăiţi, şi îndireptaţi
priceaperea cu mintea". Cela ce ceartă pre 7
cei răi îş va lua lui necinste; şi mustrînd pre
cel necurat, să va huli pre sine; şi mustrările
la cel necurat – rane lui. Nu mustra pre cei 8
răi, pentru ca să nu te urască; mustră pre cel
înţelept, şi te va iubi. Dă celui înţelept pri- 9
cină, şi mai înţelept va fi; arată direptului, şi
va adaoge a priimi. Începătura înţelepciu- 10
nii – frica Domnului, şi sfatul svinţilor – pri-
ceaperea; iară a cunoaşte leagea iaste a cuge-
tului bun. Pentru că într-acesta chip multă 11
vreame vei trăi, şi să vor adaoge ţie anii vieţii
tale. Fiiule, de vei fi înţelept, ţie înţelept vei 12
fi, şi celor de aproapele tău; iară de vei
petreace rău, sîngur vei suferi realele; fiiul
certat înţelept va fi, şi pre cel nebun slugă va
avea; carele să razimă pre minciuni, acesta va
naşte vînturi, şi acesta va goni pasări zbură-
toare, pentru că au lăsat căile viei lui, şi osiile
arăturii lui au rătăcit, şi mearge pren pustiiu
fără apă, şi în pămînt rînduit întru seteciuni,
şi adună cu mînile nedorire. Fămeaia fără 13
de minte şi obraznică lipsită de pîine să face,
carea nu ştie ruşinea. Şăzut-au la uşile 14
casii ei preste jăţiu, la iveală, în uliţe, Che- 15
mînd pre ceia ce trecea pre cale, pre cei ce
mergea direpţ întru căile lor: „Carele iaste
întru voi prea fără de minte, abată-se cătră
mine". Şi celor lipsiţ de minte poruncesc, 16
zicînd: „De pîine ascunsă cu dulceaţă vă 17
atingeţi, şi den apă dulce de furteşag să
beaţi". Şi el nu ştie că peminteanii lîngă ea 18
pier, şi la fundul iadului să timpină. Ce sai, 19
să nu zăbăveşti în locul ei, nici să pui ochiul
tău spre ea, pentru că aşa vei treace ca apa
striin, şi vei treace rîul striin, şi de apa striină
te depărtează, şi den izvor striin să nu beai,
pentru ca multă vreame să trăiaşti şi să ţi se
adaogă ţie anii vieţii tale.

CAP X

Fiiul înţelept veseleaşte pre tatăl, iară 1
fiiul nebun iaste întristare maicii.
Nu vor folosi vistierii celor fără de 2
leage, şi direptatea izbăveaşte den
moarte. Nu va omorî cu foame 3
Domnul sufletul direpţilor, şi viaţa celor
necuraţi o va surpa. Sărăcia pre om sme- 4
reaşte, şi mînile celor viteaj îmbogăţes-
cu-se. Fiiul certat înţelept va fi, şi pre 5
cel nebun slugă-l va avea. Scăpă de 6
la zăduf fiiul înţelept, şi stricat de

vînt să face la seacere fiiul fără de leage.
7 Blagoslovenia Domnului pre capul direptului, şi gura celor necredincioşi o acopere plîngere
8 fără de vreame. Pomenirea direpţilor – cu laude, şi numele celor necuraţi să stinge.
9 Cel înţelept la inimă va priimi porunci, iară cel neacoperit la buze îndărătnicind să va
10 împiedeca. Cine mearge cu prostime, mearge nedejduind; şi cel ce îndărătniceaşte
11 căile lui se va conoaşte. Cela ce face semnu cu ochiul cu vicleşug adună oamenilor voi reale, iară cel ce mustră cu îndrăznire face
12 pace. Izvorul vieţii – în mîna direptului, şi
13 gura păgînului o va acoperi pierzarea. Ura rădică price, şi pre toţi ceia ce nu se pricescu îi
14 va acoperi prieteşugul. Care den buze scoate înţelepciune, cu toiag bate pre omul
15 fără de inimă. Înţelepţii vor ascunde simţirea, şi gura obrazniculuí apropie-se la sfărî-
16 mare. Cîştigarea avuţiilor – cetate tare, şi
17 sfărîmarea celor necuraţi – sărăcia. Faptele direpţilor viaţă fac, şi roadele celor necu-
18 raţi păcatele. Căile vieţii păzeaşte învăţătura, şi învăţătura nemustrată rătăceaşte.
19 Acopere vrajba buzele direapte, şi cei ce scot
20 sudălmi prea fără de minte sînt. Den cuvinte multe nu vei scăpa de păcat; şi scumpin-
21 du-ţi cuvintele, înţelept vei fi. Argintul lămurit – limba direptului, şi inima celui necu-
22 rat se va sfîrşi. Buzele direpţilor ştiu înalte,
23 iară cei fără de minte cu lipsă mor. Blagoslovenia Domnului pre capul direptului, aceasta îmbogăţeaşte şi nu se va adaoge ei
24 în inimă mîhnire. Cu rîsul nebunul face reale, iară învăţătura la om naşte înţelep-
25 ciune. Cu perirea cel necurat să poartă, şi
26 pofta direptului – priimită. Mergînd viforul, piare cel necurat; şi direptul, abătîndu-se,
27 să mîntuiaşte în veac. În ce chip e agurida la dinţi stricătoare şi fumul la ochi, aşa fărădeleagea celor ce să poartă cu ea. Frica Dom-
28 nului adaoge zilele, şi anii necuraţilor să vor
29 împuţina. Zăboveaşte la direpţi veselia,
30 iară nădeajdea necuraţilor piare. Întărirea curatului – frica Domnului, şi sfărîmare celor
31 ce fac reale. Direptul în veac nu se va slăbi,
32 şi necuraţii nu vor lăcui pămîntul. Gura direptului pică înţelepciune, şi limba nedirep-
33 tului piare. Buzele oamenilor direpţi pică daruri, şi gura celor necuraţi să întoarce.

CAP XI

1 Scumpenile vicleane – urîciune înain-
tea Domnului, şi cîntariul direpţ –
2 priimit la Dînsul. Oriunde va întra sudalmă, acolo şi necinste; şi gura smeriţilor cercetează învăţătura.
3 Săvîrşirea celor direapte va povăţui pre dînşii, şi împiedecătura nebăgătorilor de samă va prăda pre ei. Nu vor folosi averile 4
în ziua mîniei, şi direptatea va izbăvi de la moarte; murind direptul, lăsă lăcuinţă, şi gata să face şi bucuroasă perirea necuraţilor. Direptatea nevinovatului îndireptează căi, şi 5
necurăţia cade asupra strîmbătăţii. Direp- 6
tatea oamenilor direpţi va izbăvi pre ei, şi cu nesfatul să prind cei fără de leage. Murind 7
omul direpţ, n-au perit nădeajdea, iară fala necuraţilor au perit. Direptul den vînat 8
iase, şi pentru el să dă cel necurat. În gura 9
necuraţilor – laţu cetăţeanilor, şi simţirea direpţilor bine-călătorită. Întru bunătăţile 10
direpţilor să îndireptă cetatea, şi întru perirea necuraţilor – bucurie. Cu blagoslovenia 11
direpţilor se va înălţa cetatea, şi cu gura necuraţilor s-au săpat. Batjocureaşte pre cetă- 12
ţeani cel lipsit de minte, şi omul înţelept linişte poartă. Omul îndoit la limbă desco- 13
pere sfaturi la adunare, şi cel credincios la duh ascunde lucrurile. La carii nu iaste 14
ocîrmuire cad ca frunzele, şi mîntuirea iaste cu mult sfat. Cel rău face rău cînd se va 15
împreuna cu direptul, şi uraşte sunetul adeverinţii. Muiarea de treabă rădică bărbatu- 16
lui mărire, şi scaunul necinstei iaste muiarea urînd ceale direapte. De avuţie leaneşii lipsiţi
să fac, iară viteajii razimă spre avuţie.
Sufletului lui bine face omul milostiv, şi 17
piarde al său trup cel nemilostiv. Necuratul 18
face fapte nedireapte, şi sămînţa direpţilor – plata adevărului. Fiiul direpţ să naşte spre 19
viaţă, gonirea necuratului – spre moarte.
Urîte-s Domnului încîlcitele căi, şi priimiţi 20
sînt la El toţi nevinovaţii în cale. Asupra 21
mîinii puind mîinile cu strîmbătate, nu necertat va fi de răutăţi, şi cel ce seamănă direpta- tea lua-va plată credincioasă. În ce chip 22
iaste cercelul de aur în nasul scroafei, aşa la fămeaia îndărătnică frumuseaţea. Pofta 23
direpţilor toată e bună, iară nedeajdea necuraţilor va peri. Sînt cei ce ale lor samănă 24
carii mai multă fac, şi sînt şi cei ce adună ceale streine carii să împuţinează. Tot sufletul ce 25
bine să cuvintează iaste prost, şi omul mînios nu e cu chip bun. Cela ce ţine grîul, să-l lase pre 26
el limbilor; şi blagoslovenia – în capul celui darnic. Cel ce meşterşuguiaşte ceale bune cearcă 27
dar bun; iară pre cel ce cearcă realele, îl vor apuca pre el. Cel ce nedejduiaşte pre avuţia lui, 28
acesta va cădea; iară cela ce să apucă de direpţi, acela va răsări. Cela ce nu să poartă împreu- 29
nă cu casa lui, va moşteni vînt; şi va sluji cel fără de minte la cel înţelept. Den roada direptăţii 30
odrăsleaşte copaciul vieţii, şi să omoară fără de vreame sufletele celor fără de leage.

31 De vreame ce direptul abia să spăseaşte, dară necuratul şi păcătosul unde se va ivi?

CAP XII

1 Iela ce iubeaşte învăţătura, iubeaşte sîmţirea; iară cel ce uraşte mustră-
2 rile, nebun e. Mai bun iaste cel ce află dar de la Domnul Dumnezău, şi omul fără de leage se va milcomi-
3 şi. Nu va isprăvi omul de la cel fără de leage, şi rădăcinile direpţilor nu se vor scoa-
4 te. Muiarea bărbată cunună e bărbatului ei, şi, în ce chip e în lemn viarmele, aşa pre băr-
5 bat piarde muiarea făcătoare de reale. Socotealele direpţilor – judecăţi, şi ocîrmuiesc
6 necuraţii vicleşuguri. Cuvintele necuraţilor vicleane-s spre sînge, şi gura direpţilor va
7 izbăvi pre dînşii. Oriunde se va întoarce, cel necurat să stinge, şi casele direpţilor vor
8 rămînea. Gura înţeleptului să laudă de om,
9 şi cel greu la inimă să batjocureaşte. Mai bine omul întru necinste slujindu-ş lui, decît cinste pre sine puind şi lipsit fiind de pîi-
10 ne. Direptului i să face milă de sufletele dobitoacelor lui, iară ficaţii necuraţilor nemi-
11 lostivi sînt. Cela ce lucrează al său pămînt se va sătura de pîine, iară cei ce gonesc în
12 deşărt sînt lipsiţi de minte. Carele e dulce în petreacerile vinurilor, întru ale lui tării
13 lua-va necinste. Poftele necuraţilor reale sînt, iară rădăcinele direpţilor în tării sînt.
14 Pentru păcatele buzelor cade în laţuri păcătosul, şi lunecă den eale direptul. Cela ce caută lin, milui-se-va, iară cel ce va timpina în porţi,
15 va necăji sufletele. Den rodurile gurii sufletul omului se va sătura de bunătăţi, şi răscumpărarea buzelor lui se va da lui.
16 Căile celor fără de minte direapte-s înaintea
17 lor, şi ascultă sfaturile înţeleptul. Nebunul într-aceaeaş zi vesteaşte urgia lui, şi ascunde
18 a lui necinste omul viclean. Dovedita credinţă vesti-va direptul, şi mărturia strîmbilor
19 vicleană e. Sînt ceia ce grăiesc de rănesc ca cu sabia, şi limbile înţelepţilor vindecă.
20 Buzele adevărate isprăvesc mărturisala, şi mar-
21 turul iute are limbă strîmbă. Vicleşugul e în inima celui ce meşterşuguiaşte reale, iară cei ce
22 vor pacea se vor veseli. Nu va plăcea direptului nemica strîmb, şi necuraţii se vor umplea de
23 reale. Scîrbă-s Domnului buzele mincinoase,
24 şi cel ce face credinţă priimită e lîngă El. Omul priceput – scaunul simţirii, şi inima celor fără de
25 minte va întimpina la blestemuri. Mîna celor aleş birui-va pre lesne, şi vicleanii vor fi la
26 pradă. Groznicul cuvînt turbură inima omului a direpţ, şi veastea bună veseleaşte-l pre
27 dînsul. Conoscătoriul direpţ luiş priaten va fi, iară gîndurile necuraţilor nesuferite-s.
Pre cei ce greşăsc îi vor goni realele, şi calea necuraţilor rătăci-va pre dînşii. Nu va ne- 28
meri vicleanul vînat; şi cîştigare cinstite – omul[ui] curat. În căile direptăţii – viaţa, şi 29
căile pomenitorilor de reale sînt spre moarte.

CAP XIII

Fiiul iscusit e ascultătoriu tatălui, şi 1
fiiul neascultătoriu – întru perzare.
Den roadele direptăţii mînca-va cel 2
bun, şi sufletele celor fără de leage
peri-vor fără de vreame. Cine-ş 3
păzeaşte gura sa, păzeaşte al său suflet; iară
cel îndrăzneţ la buze înfricoşa-va pre sine.
Întru pofte iaste tot cela ce iaste fără de lucru, 4
iară mînile celor bărbaţi sînt întru nevoinţă. Cuvîntul strîmb uraşte-l cel direpţ, şi 5
necuratul ruşinează-se şi nu va avea îndrăznire. Direptatea păzeaşte pre cei fără rău- 6
tate, şi pre cei necuraţi răi îi face păcatul.
Sînt ceia ce îmbogăţesc pre sine neavînd 7
nemica, şi sînt ceia ce smeresc pre sine cu
multă avuţie. Răscumpărarea sufletului 8
omului e avuţia sa, şi săracul nu îngăduiaşte
înfricoşarea. Lumina e la direpţi pururea, 9
şi lumina necuraţilor stinge-se. Suflete
vicleane rătăcescu-se în păcate, iară direpţii
îndură-se şi miluiesc. Răul cu sudalmă face 10
reale, şi cei ce-s conoscători de sine înţelepţi
sînt. Avearea, sîrguindu-se cu fărădeleage, 11
mai puţină să face, iară cela ce strînge lui cu
bună-credinţă se va înmulţi. Direptul în- 12
dură-se şi împrumutează. Mai bunu e cel ce
înceape a ajutori inimii decît cela ce să făgăduiaşte şi la nedeajde aduce, pentru că copa-
ciul vieţii e pofta cea bună. Cine nu bagă în 13
samă lucrul, nebăga-se-va în samă de el; iară
cel ce să teame de poruncă, acela e sănă-
tos. La fiiul viclean nemica bun nu iaste, 14
iară la sluga înţeleaptă sporite lucrure vor fi şi
să va îndirepta calea lui. Leagea înţeleptu- 15
lui – izvorul vieţii, iară cel fără de minte de laţ
va muri. Priceaperea bună dă dar, iară a 16
cunoaşte leagea iaste a cugetului bun, şi căile
celor nebăgători de samă – întru perire. Tot 17
vicleanul face cu minte, iară cel fără de minte
îş întinse a lui răutate. Împăratul dîrz 18
cădea-va la reale, şi slugă înţelept izbăvi-va
pre el. Sărăcia şi necinstea rădică învăţă- 19
tura, iară cela ce păzeaşte mustrările să va
mări. Poftele necuraţilor îndulcesc sufletul, şi 20
faptele necuraţilor departe-s de minte. Cel ce 21
umblă împreună cu cei învăţaţi, învăţat va fi, iară
cela ce mearge cu cei fără de minte, cunoaşte-
se-va. Pre cei ce greşăsc goni-i-va realele, 22
iară pre cei direpţi îi va apuca binele.

23 Omul bun va moşteni pre fiii fiilor, şi să
agoniseaşte direptilor avuţia necuraţilor.
24 Direptii face-vor cu avuţie ani mulţi, iară cei
25 nedirepţi pier degrabă. Care nu să îndură
de toiag, uraşte pre fiiul lui, iară cela ce-l
26 iubeaşte cu nevoinţă-l ceartă. Direptul,
mîncînd, satură sufletul lui, iară sufletile
necuraţilor lipsite-s.

CAP XIV

1 Înţeleaptele muieri zidiră case, iară
cea nebună o au săpat cu mînile ei.
2 Cela ce mearge direpţ teame-se de
Domnul, iară cela ce şovăiaşte în
3 căile lui ruşina-se-va. Den gura
celor fără de minte – toiag de sudalmă, şi
4 buzele înţelepţilor păzeaşte-i pre ei. Unde
nu-s boi, iaslele-s curate; şi unde-s multe
5 pîini, arătată e vîrtutea boului. Mărturia
credincioasă nu minte, şi aţîţă minciuni măr-
6 turia mincinoasă. Cerca-vei înţelepciunea
la cei răi, şi nu o vei afla; şi simţirea lîngă cei
7 înţelepţi e uşoară. Toate-s împotrivă omu-
lui fără de minte, armele simţirii – buzele
8 înţeleapte. Înţelepciunea celor harnici cu-
noaşte-va căile lor, şi gîndul celor fără de
9 minte – în rătăcire. Casele celor fără de
leage datoare vor fi de curăţie, şi casele direp-
10 ţilor priimite-s. Inema omului simţitoare
mîhnitoare e sufletului său; şi, cînd să vese-
leaşte, nu să ameastecă cu sudalma sa.
11 Casele necuraţilor stinge-se-vor, şi corturile
12 celor ce isprăvescu sta-vor. Iaste calea
carea să pare a fi direaptă lîngă oameni, iară
13 svărşitul ei vine la fundul iadului. În vese-
lie nu să ameastică mîhnirea, şi săvîrşiturile
14 bucuriei la plîngere vin. De căile lui
umplea-se-va cel dîrz la inemă, şi den cuge-
15 tele lui e omul bun. Cel prost creade la tot
16 cuvîntul, şi vicleanul vine la căinţă. Înţe-
leptul, spămîntîndu-se, s-au abătut de la rău,
iară cel fără de minte, luiş nădejduind, ameas-
17 tecă-se cu cel fără de leage. Cel iute la
mînie face fără de svat, iară omul înţelept
18 multe sufere. Împărţi-vor cei fără de minte
răutatea, iară cei ştiutori vor birui simţi-
19 rea. Luneca-vor răii înaintea celor buni, şi
20 necuraţii vor sluji la uşile direpţilor. Pria-
tenii vor urî pre priateni săraci, şi priatenii
21 bogaţilor sînt mulţi. Cela ce necinsteaşte
pre sărac greşaşte, iară cel ce miluiaşte pre
22 sărac iaste fericit. Rătăcindu-se cei strîmbi
meşterşuguiesc reale, iară mila şi adevărul
23 meşterşuguiesc cei buni. Nu ştiu mila şi
24 credinţa meşterii de reale, Şi milele şi cre-
25 dinţele – lîngă meşterii cei buni. La tot cela
ce grijaşte poate să fie şi mult, iară cel dulce şi
26 fără de dureare în lipsă va fi. Cununa
înţelepţilor – avuţia lor, iară zăbava ce-
lor fără de minte e rea. Mîntui-va den reale 27
sufletul mărturia credincioasă, şi aţîţă min-
ciuni vicleanul. În frica Domnului – nedeaj- 28
dea vîrtuţii, şi la fiii lui va părăsi razim de
pace. Frica Domnului – izvorul vieţii, şi 29
face a te abate den laţul morţii. În multă 30
limbă – mărirea împăratului, şi întru lipsirea
norodului – surparea silnicului. Bărbatul 31
mult-răbdătoriu mult e la înţelepciune, iară
cel tare cu puţin la suflet fără minte e. Băr- 32
batul îmblînzitoriu de mînie iaste inimii vra-
ciu, şi carul oaselor – inima simţitoare. Cel 33
ce năpăstuiaşte pre cel sărac întăreîtă pre Cel
ce l-au făcut pre el, iară cela ce cinsteaşte pre
El miluiaşte pre sărac. Întru răutatea lui se 34
va împinge necredinciosul, iară cela ce nedej-
duiaşte pre Domnul cu a lui curăţie direpţ e.
În inima cea bună a bărbatului odihni-se-va 35
înţelepciunea, iară în inima celor fără de
minte nu se priceape. Direptatea înalţă 36
nărodul, şi împuţinează neamurile păcatele.
Priimită e la împăratul sluga înţăleaptă, şi cu a 37
lui bună învîrtejire rădică-ş necinstea.

CAP XV

1 Urgia piarde şi pre cei înţelepţi, şi răs-
punsul, supuindu-se, întoarce mînia;
şi cuvîntul de-ntristare rîdică urgii.
2 Limba înţelepţilor bune ştie, şi gura
celor fără de minte vesteaşte reale.
3 În tot locul ochii Domnului privesc, şi pre cei
4 răi şi pre cei buni. Vindecarea limbii –
copaciul vieţii, şi cela ce păzeaşte pre ea
umplea-se-va de duh. Cel fără de minte 5
batgiocureaşte învăţătura părintelui, iară cela
ce păzeaşte poruncile mai ştiut e. Îndirep- 6
tatea ce prisoseaşte iaste puteare multă, şi cei
necuraţi cu toată rădăcina de pre pămînt vor
peri. La casele direpţilor – tărie multă, şi 7
roadele necuraţilor vor peri. Buzele înţe- 8
lepţilor legate-s cu simţirea, şi inimile celor
fără de minte nu-s întemeiate. Jîrtfa necu- 9
raţilor urîciune e Domnului, iară rugile celor
ce să îndireptează priimite-s lîngă El. Urî- 10
ciuni-s Domnului căile necuratului, pre cei ce
gonesc direptatea iubeaşte. Învăţătura 11
celui prost să cunoaşte de cei ce trec pre cale,
şi cei ce urăsc mustrările mor grozav. Iadul 12
şi pierzarea aiave-s lîngă Domnul, cum nu şi
inimile oamenilor? Nu va îndrăgi cel neînvă- 13
ţat pre cei ce mustră pre el, şi cu înţălepţii nu se
va dumăi. A inimii ce să veseleaşte faţa înflo- 14
reaşte, şi fiind în voi reale posomoraşte-să.
Inima direaptă cearcă simţirea, şi gura celor ne- 15
certaţi va cunoaşte realele. În toată vreamea 16
ochii celor răi aşteaptă reale, iară cei buni înce-
tează pururea. Mai bună e mică parte cu frica 17
Domnului decît visterii mari cu fără de frică.

18 Mai bun e ospățul de legumi spre prieteșug și
dar, decît punere înainte de viței cu vrajbă.
19 Omul mînios gătește vrăjbi, iară cel îndelun-
gat la mînie și pre cea viitoare potolește. Cel
mult – îngăduitoriu om va stinge judecăți, iară
20 cel necurat mai vîrtos le rădică. Căile celor
ce șăd fără de lucru sînt așternute cu spini,
21 iară ale celor destoinici bătute-s. Fiiul înțe-
lept veselește pre tatăl, și fiiul fără de minte
22 batgiocurește maica lui. Cărările nebunu-
lui sînt lipsite de minte, și omul înțălept, îndi-
23 reptînd, va mearge. Covîrșăsc cu gîndurile
ceia ce nu cinstesc adunările, și în inimile
24 celor ce să sfătuiesc rămîne sfatul. Și nu va
asculta cel rău lui, nici va zice desăvîrșit
25 cevași bun la obște. Căile vieții – socotea-
lele priceputului, ca, abătîndu-se, den iad se
26 va mîntui. Casele semeților le surpă Dom-
27 nul, și întări hotarul văduvei. Urîciune e
Domnului gîndul strîmbu, și graiurile curați-
28 lor – cuvioase. Piarde pre sine cela ce ia
daruri, iară cela ce uraște luările darurilor să
29 mîntuiaște. Cu milele și cu credințele să
curățescu păcatele, și cu frica Domnului să
30 abătu tot de la rău. Inima direptilor va cer-
ceta credința, și gura necuraților răspunde
31 reale. Priimite-s lîngă Domnul căile oame-
nilor direpți, și, pren mijlocul lor, și vrăjmașii
32 prieteni să fac. Departe lipsește Dumne-
zău de la cei necurați, și rugile direpților
33 ascultă. Mai bună e puțină luare cu direp-
tate decît multe roduri cu strîmbătate.

CAP XVI

1 Inima omului să gîndească ceale
direapte, ca de Dumnezău să să toc-
2 mească pașii lui. Văzînd ochiul
bune, veselește inima, și veastea
bună îngrașă oasele. Cela ce ascultă
mustrările vieții în mijlocul înțelepților va
3 petreace. Cine izgonește învățătura uraș-
te-se pre sine, iară cela ce păzește mustră-
4 rile iubește sufletul lui. Frica Domnului –
învățătura și înțelepciunea, și începătura
măririi se va răspunde ei; și mearge înainte la
5 cei smeriți mărirea. Toate lucrurile smeri-
tului ivite-s lîngă Dumnezău, iară necurații în
6 zio rea pier. Necurat e lîngă Dumnezău tot
cel cu inima naltă; asupra mînii mînile puind
7 cu strîmbătate, nu va fi nevinovat. Începă-
tura căii bune – a face ceale direapte, și
priimite-s lîngă Dumnezău mai vîrtos decît
8 a jîrtvui jîrtve. Cela ce cearcă pre
9 Domnul afla-va minte cu direptate, Și
ceia ce direpț Îl cearcă pre El afla-vor pace.
10 Toate lucrurile Domnului cu direptate-s, și
să păzește cel păgîn la ziua cea rea.
Vrajă e pre buzele împăratului, și la judecată 11
nu se va rătăci gura lui. Pornirea cumpenii 12
direptate e lîngă Dumnezău, și faptele Lui –
cumpăniturii direapte. Urîciune e împăra- 13
tului cel ce face reale, pentru că cu direpta-
tea se gătește scaunul domniei. Priimite-s 14
la împăratul buzele direapte, și cuvintele
direapte iubește domnul. Mînia împăra- 15
tului – îngerul morții, și omul înțelept va
îmblînzi pre el. În lumina vieții – fiiul 16
împăratului, și cei priimiți lui – ca norul tîr-
ziu. Cuiuburile învățăturii mai alease sînt 17
decît aurul, și cuiuburile înțelepciunii mai
alease-s decît argintul. Cărările vieții aba- 18
tu-se de la reale, și îndelungarea vieții – căile
direptății. Cel ce priimește învățătura în cei
buni va fi, și cel ce păzește mustrările înțe-
lepți-se-va. Cine păzește căile lui păzește al
său suflet, și, iubind viața lui, va opri gura
lui. Mainte de surpare povățuiaște seme- 19
ția, și înaintea căderii, gîndirea cea
rea. Mai bun iaste cel lin la mînie cu smere- 20
nie decît cel ce împarte prăzi cu cei semeți; cel
priceput la lucruri aflături de bunătăți iaste, și
nedejduind pre Domnul fericit e. Pre cei 21
înțelepți și pricepuți răi îi numescu, iară cei
dulci la cuvînt mai multe vor auzi. Izvorul 22
vieții în gîndire e la cei ce o au, și învățătura
celor fără de minte rea iaste. Inima înțe- 23
leptului gîndi-va cealea den rostul lui, și pre
buze purta-va a conoaște pre sine. Fagur 24
de miare – cuvintele bune, și îndulcirea lor –
leacul sufletului. Sînt căi părîndu-se 25
direapte a fi la om, iară ceale de apoi ale lor
caută la fundul iadului. Bărbatul întru oste- 26
neale ostenește lui, și grăbește a luiș peire,
însă cel îndărătnic pre gura luiș poartă
peirea. Bărbatul fără de minte sapă lui 27
reale, și pre buzele lui adună foc. Bărbatul 28
îndărătnic trimite reale, și luminătoriu de
vicleșug aține răilor și osăbește priatenii.
Bărbatul fără de leage înșăla-va priatenii, și 29
poartă pre ei la căi nu bune. Întărînd ochii 30
lui, gîndește îndărătnicii, și, muscînd buzele
lui, aleage toate realele; acesta cuptoriu iaste
răutății. Cununa laudii – bătrîneațele, și în 31
căile direptății să află. Mai bun iaste omul cel 32
îndelungat la mînie decît cel vîrtos, și bărbat
înțelepciune avînd decît o arătare mare, și cel
ce-ș biruiaște urgia decît
cela ce ia cetate. Însă 33
nu rîvni toate la cei
strîmbi, iară de la
Domnul toate ceale
direapte.

CAP XVII

1 Mai bine pîine cu bucurie, cu pace, decît
casă plină de multe bunătăţi şi decît
2 nedireapte jîrtve cu vrajbă. Sluga
înţeleaptă birui-va stăpîni fără de
minte, şi întru fraţi va împărţi
3 părţi. În ce chip să ispiteaşte în cuptoriu
argintul şi aurul, aşa ceale alease inimi lîngă
4 Domnul. Cel rău ascultă limba celor fără de
leage, şi direptul nu ia aminte la buzele min-
5 cenoase. Cela ce batjocureaşte pre sărac
întărîtă pre Cel ce l-au făcut pre el, şi cel ce să
bucură pre cel ce piare, nu va fi fără vină; iară
6 cela ce i să face milă, milui-se-va. Cununa
bătrînilor – fiii fiilor, şi fala fiilor – părinţii lor.
Celui credincios e toată lumea cu banii, iară
7 celui necredincios nici un ban. Nu se vor
tocmi la cel fără de minte buze credincioase,
8 nici la cel direpţ buze mincinoase. Plata
darurilor – învăţătura, la cei ce să trebuiesc cu
dînsa; şi unde se va înturna, bine se va călă-
9 tori. Care ascunde strîmbătăţi, cearcă prie-
teşugul, şi carele uraşte a ascunde, desparte
10 priatenii şi rudeniile. Svărîmă înfricoşarea
inima înţeleptului, iară cel fără de minte,
11 bătîndu-se, nu simte. Prici va rîdica tot
omul rău, şi Domnul înger nemilostiv va tri-
12 mite lui. Cădea-va grija la om înţelept, iară
13 cei fără de minte socotesc reale. Carele dă
reale pentru bune, nu se vor clăti realele den
14 casa lui. Volnecie dă cuvintelor începătura
direptăţii, şi povăţuiaşte-înainte a lipsii prici
15 şi vrajbă. Cel ce judecă pre cel strîmb
direpţ, şi pre cel direpţ strîmb, necurat şi urît
16 lîngă Dumnezău. Pentru căci au fost banii
la cel fără de minte? Că a dobîndi înţelepciu-
17 nea cel rău la inimă nu va putea. Carele
înaltă face casa lui, cearcă surpare; iară cel ce
18 şovăiaşte a şti, cădea-va la reale. În toată
vreamea priatin să-ţi fie ţie, fraţii la nevoi de
19 folos să fie, că pentru aceaea să fac. Bărba-
tul fără de minte bate în palme şi să veseleaşte
luiş ca şi cel ce să chizăşuiaşte cu chizăşie pre
al său priatin, şi pre buzele lui foc agoni-
20 seaşte. Cel iubitoriu de păcat bucură-se la
vrăjbi, cela ce înaltă-ş face casa caută sur-
21 pare. Şi cel tare de inimă nu va timpina la
bunătăţi, şi bărbatul ce pre lesne-ş schimbă
22 limba va cădea la reale. Şi inima celui fără
de minte dureare e la cel ce o are. Nu să vese-
leaşte părintele pre fiiul necertat, şi fiiul înţelept
23 veseleaşte maica lui. Inima ce să veseleaşte a
fi sănătos face, şi omului mîhnitoriu usucă-i-să
24 oasele. Celui ce ia daruri cu strîmbătate în
sînuri nu i să sporesc căile, şi necuratul abate
25 căile direptăţii. Obraz priceput iaste al o-
mului celui învăţat, iară ochii celui fără de
minte – pre margenile pămîntului. Urgia 26
părintelui – fiiul fără de minte, şi durearea
ceiia ce l-au născut pre el. A păgubi pre 27
omul direpţ nu iaste bine, nici cel curat a
vicleni pre silnicii direpţi. Carele să scum- 28
peaşte a scoate cuvînt năsilnic cunoaşte pre
sine, şi cel mult-îngăduitoriu bărbat înţelept
iaste, (mai bun decît cela ce nu cearcă a şti).
Celui fără de minte, întrebînd înţelepciunea, 29
înţelepciune să va socoti, şi năuc neştine pre
sine făcîndu-se, părea-se-va înţelept a fi.

CAP XVIII

Pricini cearcă omul, vrînd a se osebi 1
de priateni, şi în toată vreamea ocărît
iaste. Nu-i trebuiaşte înţelepciu- 2
nea celui fără de minte, pentru că mai
vîrtos să trage la nebunie. Cînd vine 3
necuratul la adîncul realelor, dosădeaşte, şi
vine lui necinste şi ocară. Apă adîncă e 4
cuvîntul în inema omului, şi rîu săltînd, şi
izvorul vieţii. A lăuda faţa necuratului nu 5
iaste bine, nici cel curat a abate direptatea la
judecată. Buzele celui fără de minte aduc 6
pre dînsul la reale, şi gura lui cea dîrză pre
moarte cheamă. Gura nebunului – surpa- 7
rea lui, şi buzele lui – laţ sufletului lui. Pre 8
cei leaniş biruiaşte-i frica, şi sufletele oamenilor
muieroş vor flămînzi. Cela ce nu să vin- 9
decă pre sine în faptele lui frate iaste celui ce
pre sine să strică. Den mărimea vîrtutei – 10
numele Domnului; şi, la El alergînd, direpţii
să înalţă. Avearea omului bogat – cetate 11
tare, şi mărirea ei mult umbreaşte. Mai 12
nainte de surpare să înalţă inema omului, şi
mai nainte de mărire să smereaşte. Carele 13
răspunde cuvînt mai nainte de ce va auzi,
nebunie iaste lui şi ocară. Mînia omului o 14
potoleaşte sluga cea înţeleaptă. Pre omul slab
la suflet cine-l va suferi? Inema înţeleptu- 15
lui cîştigă simţirea, şi urechile înţelepţilor
cearcă gîndurile. Darea omului lărgeaşte 16
pre el şi lîngă silnici îl aşază pre el. Direp- 17
tul luiş iaste pîrîş întru graiul dentîiu. Şi dea-
ca-l va asupri pîrîşul, să mustră. Pricele le 18
potoleaşte sorţul, şi întru domni hotăraşte.
Frate de către frate ajutorindu-se, ca o cetate 19
tare şi înaltă, şi poate ca o întemeiată
împărăţie. Den roadele gurii omul umple 20
pîntecele lui, şi den roadele buzelor lui sătu-
ra-se-va. Moartea şi viaţa e în mîna limbii, 21
şi cei ce o stăpînesc pre ea mînca-vor
roadele ei. Carele au aflat muiare bună, 22
aflat-au daruri, şi au luat de la Domnul
îmblînzire. Carele scoate pre muiarea 23

bună, scoate bunătăţile. Şi cela ce ţine pre cea preacurvă, fără de minte e şi necurat. Nebunia omului strică căile lui, şi pre Dumnezeu
24 vinuieşte cu inema lui. Rugăciuni răspunde săracul, şi cel bogat răspunde nesilnec.
25 Omul – priatenilor spre prietenie, şi iaste priaten lipindu-se mai mult decît fratele.

CAP XIX

1 Mai bun iaste săracul mergînd în prostimea lui decît îndărătnic la buzele lui,
2 şi acesta fără de minte. Şi încă fără de ştiinţă sufletul nu iaste bun, şi cela ce sîrguieşte cu picioarele, gri-
3 şeşte. Nebunia omului strică căile lui, şi pre
4 Dumnezeu vinuieşte cu inema lui. Avuţia adaoge priateni mulţi, iară cel sărac şi de pria-
5 tenul cel are să lipseaşte. Mărturia mincinoasă nu va fi fără de certare, şi cela ce
6 pîraşte cu strîmbătate nu va scăpa. Mulţi odihnesc feaţele împăraţilor, şi tot cel rău
7 face-se ocară omului. Tot cela ce pre fratele sărac uraşte, şi de priiteşug departe va fi. Gîndurile bune la ceia ce-l ştiu pre dînsul va apropia, şi omul înţelept îl va afla pre el. Cela
8 ce multe reale face isprăveaşte răutatea. Şi carele întărîtă cuvinte nu se va mîntui. Cel ce cîştigă înţelepciune iubeaşte pre sine, şi carele păzeaşte înţelepciunea afla-va ceale
9 bune. Mărturia mincinoasă nu va fi necertată, şi cine va aţîţa răutatea peri-va de
10 ea. Nici de un folos e celui fără de minte desfătăciunea, şi de va începe sluga cu semeţie a domni. Omul milostiv mult-îngă-
11 duieşte, şi fala lui vine asupra celor fără de
12 leage. Înfricoşarea împăratului aseamene e cu răcnirea leului, şi ca roua pre iarbă, aşa e
13 îmblînzirea lui. Ruşinea tatului – fiiul fără de minte, şi nu-s curate rugile de la simbria
14 curvei. Casă şi aveare împart părinţii la feciori, şi de la Domnul să lipeaşte muiarea
15 la bărbat. Frica opreaşte pre bărbatul muieros, şi sufletul celui fără de lucru va flă-
16 mînzi. Carele păzeaşte porunca, păzeaşte al său suflet, iară cela ce huleaşte ale Sale căi,
17 piare. Împrumutează pre Dumnezău cel ce miluieşte pre sărac, şi după darea lui îi va răs-
18 plăti lui. Ceartă pre fiiul tău, pentru că aşa va fi cu bună nădeajde. Şi la simeţie nu te
19 rîdica cu sufletul tău. Cel rău gînditoriu bărbat mult se va păgubi. Şi de va fi şi lacom,
20 şi sufletul lui va adaoge. Ascultă, fiiule, învăţătura tătîne-tău, ca înţelept să te faci la
21 ceale de apoi ale tale. Multe gînduri sînt în inima omului, iară sfatul Domnului în
22 veac rămîne. Roada la om e milostenia, şi mai bine săracul direpţ decît bogatul min-
23 cinos. Frica Domnului la viaţa omului, iară cel fără de frică petreace-va în locuri unde nu socoteaşte mintea. Cela ce 24
ascunde în sînurile lui mîinile cu strîmbătate, nici la gură nicicum le va aduce pre eale. Ucigaşul, bătîndu-se, cel fără de 25
minte mai rău va fi; şi de vei mustra pre omul înţelept, socoti-va simţirea. Cela ce necin- 26
steaşte pre tatăl şi să leapădă de maica lui, ruşina-se-va şi ocărît va fi. Fiiul, părăsîn- 27
du-se a păzi învăţătura tătîne-său, deprinde-va graiuri reale. Cela ce chizăşuieşte copilul 28
fără de minte ruşina-va direptatea, şi gura celor necuraţi înghiţi-va judecata. Gătes- 29
cu-se celor nestîmpăraţi biciuri, şi cazne aseamene celor fără de minte.

CAP XX

Nestîmpărat lucru e vinul şi semeaţă e 1
beţia, şi tot stricătoriul nu va fi înţe-
lept. Nu se osebeaşte înfricoşarea 2
împăratului de mînia leului, iară cel
ce întărîtă pre el (şi să ameastecă)
greşaşte în sufletul lui. Mărire e omului a 3
urî sudălmile, şi tot cel fără de minte cu unele
ca aceastea să împleticeaşte. Ocărîndu-se, 4
leaneşul nu se va ruşina; aşa e şi cel ce să
împrumutează grîu la seacere. Apă adîncă 5
e sfatul în inima omului, şi omul înţelept îl va
zlei pre el. Mare şi cinstit lucru iaste omul 6
milostiv; şi om credincios lucru cu nevoie
iaste a afla. Carele petreace nevinovat 7
întru direptate, fericiţi pre feciorii lui va
lăsa. Cînd împărat direpţ va şădea pre 8
scaun, nu va sta împotriva ochilor lui tot
răul. Cine se va făli să aibă inimă curată? 9
Sau cine se va făţeşa curat a fi de păcate?
Celui ce grăieşte de rău pre tată au pre maică, 10
stinge-se-va luminătoriul, şi luminile ochilor
lui vedea-vor întunearec. Partea ce să gră- 11
beaşte dentru întîiu, în ceale de apoi nu se va
binecuvînta. Să nu zici: „Plăti-voiu nepria- 12
tinului“, ce îngăduieşte pre Domnul, ca să
ajute ţie. Cantariul mare şi mic, şi măsurile 13
îndoite, necurate-s înaintea Domnului amîn-
doao. Şi cela ce le face pre eale, Întru toc- 14
mealele lui împiedeca-se-va. Tinerelul – cu
cel curat, şi direaptă e calea lui. Ureachea 15
aude şi ochiul veade, lucrurile Domnului –
amîndoao. Nu iubi a cleveti, pentru ca să 16
nu te rădici, ce deşchide ochii tăi şi te satură
de pîine. „Rău, răul“ zice cela ce cumpără, 17
şi deaca se va duce, atuncea se va făli. Sînt 18
de aur şi mulţime de pietri scumpe şi vase cin-
stite buzele priceaperii. Ia haina celui ce să 19
chizăşuieşte pentru cel striin, şi striinează
lor de la el. Dulce e la om pîinea min- 20
ciunii, şi apoi se va umplea gura lui de halice.
Gîndurile cu sfatul să întemeiază, şi cu cîr- 21
muiri să face războiul. Cela ce descope- 22

re sfaturi întru adunare, mearge cu 2 limbi. Şi cu cela ce lărgeaşte buzele lui nu te amesteca! 23 Urîciune e Domnului cîntariu îndoit, şi cumpăna vicleană nu e bună înaintea Lui. 24 De la Domnul să îndireptează paşii omului. Şi pămînteanul cum ar putea socoti căile lui? 25 Laţ e la omul curînd de ale sale ceva a sfinţi, că, după ce se va făgădui, a să căi se face. 26 Vînturătoriul celor necuraţi e împăratul înţelept, şi va pune preste ei roată. 27 Lumina Domnului – suflarea a oamenilor, care cercetează cămărîle pîntecelui. 28 Milostenia şi adevărul pază e împăratului, şi vor încungiura cu direptate scaunul lui. 29 Podoaba la tineri e înţelepciunea, şi mărirea bătrînilor – cărunteaţele; struncinături şi sfărîmături timpină-să la reale, şi rane la cămărîle pîntecelui.

CAP XXI

1 În ce chip e pornirea apei, aşa inima împăratului în mîna lui Dumnezău; oriunde va vrea să o pleace, acolo o 2 au plecat pre ea. Tot omul i se pare întru sine că e direpţ, şi îndireptează 3 inimile Domnul. A face direapte şi a grăi adevăr mai plăcute-s lîngă Dumnezău mai 4 mult decît al jîrtvelor sînge. Mare e la sudalmă cu gîndul cel dîrz la inimă, şi luminătoriul necuraţilor păcatele sînt. 5 Gîndurile celui bărbat numai ce sînt la prisosire, şi tot cela ce nu sîrguiaşte numai ce e la lipsă. 6 Cela ce isprăveaşte vestierii cu limbă mincinoasă deşarte goneaşte pre laţurile morţii. 7 Perirea la cei necuraţi se va priimi, pentru că 8 nu vor să facă ceale direapte. Cătră cei îndărătnici îndărătnice căi trimite Dumnezău. Pentru că [sînt] curate, şi direapte-s lucrurile 9 lui. Mai bine e a lăcui la un unghiu descoperit decît în ceale văruite, cu strîmbătate şi în 10 casă de obşte. Sufletul celui necurat pofteaşte ceale reale, nu se va milui nice de unul 11 dentru oameni. Păgubindu-se cel nestîmpărat, mai ştiutoriu să face cel nerău; şi pricepînd, înţeleptul va priimi minte. 12 Priceape-va direptul inemile necuraţilor şi defaimă pre cei 13 necuraţi întru reale. Careleş astupă urechile lui ca să nu asculte pre cel bolnav, şi el va 14 striga şi nu va avea cine să-l asculte. Darea pre ascunsu întoarce urgiile, şi cel ce să scumpeaşte de daruri mînie mare rădică. 15 Veselia direpţilor – a face judecată, şi cel curat 16 necurat iaste lîngă făcătorii de rău. Bărbatul, rătăcindu-se den calea direptăţii, în adu- 17 narea uriaşilor se va odihni. Bărbatul lipsit iubeaşte veselie, iubind vinul şi untde- 18 lemnul spre avuţie. Şi curăţitura direptului e cel fără de leage, şi pentru cei direpţi cel fără de leage. 19 Mai bine e a lăcui în pămînt pustiiu decît cu mularea sfadnică şi limbută şi vrăjmaşă. 20 Comoară poftită odihni-se-va în casa celui înţelept, şi oamenii cei fără de minte înghiţi-o-vor pre ea. 21 Calea direptăţii şi milosteniei cîştiga-va viaţă şi mărire. 22 Cetăţi tari călcă înţeleptul, şi surpă tăria preste carea nedejduia necuraţii. 23 Cine păzeaşte gura lui şi limba, păzeaşte de scîrbă sufletul lui. 24 Dîrzul şi obraznicul şi mîndrul ciumă să cheamă, iară carele ţine minte răul fără de leage e. 25 Poftele pre cel leaneş îl omoară, pentru că nu vor mînile lui a face ceva. 26 Necuratul pohteaşte toată ziua pohte reale, iară direptul miluiaşte şi să îndură fără de scumpeate. 27 Jîrtvele necuraţilor – urîciunea Domnului, pentru că fără de leage le aduc pre eale. 28 Mărturia mincinoasă piare, şi bărbatul ascultătoriu păzindu-se va grăi. 29 Necuratul bărbat cu obrăznicie stă înaintea feaţii, iară cel direpţ, acela va priceape căile lui. 30 Nu iaste înţelepciune, nu iaste vitejie, nu iaste sfat spre cel necurat. 31 Calul să găteaşte la ziua războiului, şi de la Domnul e agiutoriul.

CAP XXII

1 Mai ales iaste numele bun decît avuţia multă; şi decît argintul şi aurul – darul 2 bun. Săracul şi bogatul s-au întempinat înde sine, şi pre amîndoi 3 Domnul i-au făcut. Cel ce e făcătoriu de reale, văzînd pre cel rău certîndu-se tare, să pedepseaşte şi el, iară cei fără de minte trecînd să păgubiră. 4 Neamul înţelepciunii – frica Domnului, şi avuţia şi mărirea şi viaţa. 5 Ciulini şi laţuri – în căile ceale strîmbe, iară cela ce păzeaşte sufletul lui să va feri de la eale. 6 Înnoiaşte copilul după calea lui, şi încă de va şi îmbătrîni, nu se va depărta de la ea. 7 Bogaţii vor stăpîni pre cei săraci, şi slugele la stăpînii lor vor împrumuta. 8 Cela ce samănă reale, reale va şi săcera, şi rana faptelor lui va săvîrşi; pre omul blînd şi dătătoriu iubeaşte Dumnezeu, şi deşărtarea lucrurilor lui va săvîrşi. 9 Cela ce miluiaşte pre săracul, el să va hrăni, pentru că den pîinea lui au dat săracului (biruinţă şi cinste cîştigă cela ce daruri dă, însă ia sufletul celora ce le au). 10 Scoate den adunare pre ucigaş, şi va ieşi cu dînsul pricea, pentru căci, cînd va şădea în adunare, pre toţi necinsteaşte. 11 Iubeaşte Domnul inemile curate, şi priimiţ sînt Lui toţi cei curaţi în căile lor. Cu buzele va 12 paşte împăratul. Şi ochii Domnului păzesc

simţirea şi defaimă cuvintele ceale fără de lea-
13 ge. Să cură şi zice leaneşul: „Leu iaste în
14 căi, şi în uliţe ucigaş“. Groapă adîncă –
gura celui fără de leage, şi cela ce s-au urît
de cătră Domnul va cădea într-însa. Sînt căi
reale înaintea omului, şi nu iubeaşte ca să să
întoarcă de la eale, şi a se întoarce trebuie den
15 calea şovăită şi rea. Negîndirea zboară
inema tînărului, toiagul învăţăturii departe e
16 de la el. Cela ce năpăstuiaşte pre sărac
multe face ale lui reale, şi dă bogatului pre mai
17 puţin. Pre cuvintele înţelepţilor apropie
ureachea ta şi ascultă ale meale cuvinte, şi
18 inema ta aşază-o pentru ca să cunoşti Că
bune sînt. Şi de vei pune pre eale la inema ta,
veseli-te-vor deodată pre buzele tale.
19 Pentru ca să-ţi fie ţie pre Domnul nădeajdea,
20 şi va arăta ţie calea lui. Şi tu scrii-le ţie pre
eale întreit, la sfat, şi la gînd, şi la cunoştinţă,
21 pre lărgimea inemii tale. Învăţu-te dară
cuvînt adevărat şi minte bună a asculta, ca să
răspunzi tu cuvintele adevărului celor ce te
22 întreabă. Nu sili pre measer pentru că
sărac iaste, şi să nu necinsteşti pre cel slab în
23 porţi, Pentru că Domnul va judeca lui jude-
cata, şi va mîntui pre cel fără de trup suflet al
24 tău. Nu fii priaten cu omul mînios, şi cu
25 priaten mînios nu te amesteca, Pentru ca
să nu înveţi den căile lui, şi vei lua laţuri la
26 sufletul tău. Nu da pre tine la chezeşie,
27 ruşănîndu-te de obraz, Pentru că, de nu vei
avea de unde să plăteşti, lua-vor aşternutul
28 cel de supt coastele tale. Nu rădica hotarăle
29 veacinice carele au pus părinţii tăi. Omul
vederos şi iute la lucrurile lui la împăraţ tre-
buie a dvori, şi să nu dvorească la oameni
leaneş.

CAP XXIII

1 De vei şădea a cina la masa silnicului,
cu gîndul gîndeaşte ceale ce să pun
2 înainte-ţi; Şi pune mîna ta, ştiind
cum că aceastea trebuie tu să
găteşti; iară de eşti mai nesăţios,
3 Nu pofti bucatele lui, pentru că aceastea să ţin
4 de viaţă mincinoasă. Nu te întinde, fiind
measer, cu cel avut, şi cu al tău gînd lip-
5 seaşte-te. De vei pune al tău ochiu cătră el,
nicăirea nu se va ivi, pentru că i s-au făcut lui
aripi ca unui vultur şi să întoarce la casa celuia
6 ce stă înaintea lui. Nu cina împreună cu
7 omul zavistnic, nici pofti den bucatele lui, Că
precum oricine va înghiţi păr, aşa mănîncă şi
8 bea. Nici cătră tine să-l bagi pre el Şi să
mănînci pîinea ta cu el, pentru că va boţî pre
9 ea şi va strica cuvintele tale ceale bune. La
urechile celui fără de minte nemica nu zice,
ca nu cîndai să batjocurească pre ceale înţe-
leapte cuvinte ale tale. Să nu muţi hotarăle 10
veacinice, şi la agonisita săracilor să nu întri,
Pentru că Cela ce mîntuiaşte pre ei, Domnul, 11
tare iaste şi va judeca judecata lor împreună
cu tine. Dă la învăţătură inima ta, şi urechile 12
tale le găteaşte la cuvintele simţirii. Nu 13
lipsi a certa pruncul, nici de-l vei lovi pre el cu
toiag. Nu va muri Pentru că tu îl vei lovi pre 14
el cu toiag, şi sufletul lui den moarte îl vei
izbăvi. Fiiule, de se va face inima ta înţe- 15
leaptă, veseli-vei şi pre a mea inimă, Şi 16
întru deprinderea cuvintelor ale tale buze
cătră ale meale buze, de vor fi direapte. Nu 17
rîvnească inima ta păcătoşilor, ce în frica
Domnului fii toată ziua, Pentru că, de le vei 18
păzi aceastea, fiţ-vor ţie nepoţi, şi nădeajdea
ta nu să va depărta. Ascultă, fiiule, şi te fă 19
înţelept, şi înd[ir]eptează gîndurile inimii
tale. Nu fii beţiv, nici te întinde la sfa- 20
turi, şi la cumpărăturile cărnii, Pentru că 21
tot curvariul şi beţivul va săraci, şi se va îm-
brăca cu rupte şi dezmăţate tot somnurosul.
Ascultă, fiiule, de părintele cela ce te-au năs- 22
cut, şi nu huli căci au îmbătrînit maica ta.
Cîştigă adevărul şi nu lepăda înţelepciunea, 23
şi învăţătura, şi priceaperea. Bine hră- 24
neaşte tatul direpţ, şi pre fiiul înţelept vese-
leaşte-se inima lui. Veselească-se tatul şi 25
maica pre tine şi bucure-se ceia ce te-au năs-
cut. Dă-m, fiiule, a ta inimă şi ai tăi ochi ale 26
meale căi să păzească, Pentru că cadă sur- 27
pată iaste casa striină, şi fîntînă strîmtă e cea
striină. Pentru că acesta degrabă piare, şi 28
tot cel fără de leage va peri. La cine e vai? 29
La cine e gîlceavă? La cine-s judecăţi? La
cine-s voi reale şi bîrfeale? La cine-s zdrobi-
turile în zadar? Ai cui sînt ochii urduroşi?
Au nu ai celor ce să zăbovesc în vinuri, au nu 30
celor ce urmează unde băuturi să fac? Nu vă
îmbătaţi cu vin, ce vă voroviţi cu oameni
direpţi, şi voroviţi întru primblări. Pentru 31
că, de vei da la păhară şi la potire ochii tăi,
apoi vei îmbla mai gol decît un pilug; Şi cea 32
mai de apoi ca de şarpe rănit să întinde şi ca
de chierast să varsă lui veninul. Ochii tăi 33
cînd vor vedea pre striin, atuncea gura ta va
grăi strîmbe, Şi vei zăcea ca în inima mării, 34
şi ca un cîrmaciu la multă fortună, şi vei grăi:
„Bătea-mă, şi nu am durut; şi mă bat- 35
giocuriră, Şi eu nu ştiiam. Cînd 36
mînecatul va fi, pentru ca, ve-
nind, voiu cerca cu care-
le voiu mearge
împreună?“

CAP XXIV

1 Fiiule, să nu te potriveşti cu oamenii
răi, nici să pofteşti a fi cu dînşii,
2 Pentru că minciuni cugetă inima lor,
3 şi osteneale buzele lor grăiesc. Cu
înţelepciunea să zideaşte casă (şi cu
4 priceaperea să îndireptează). Cu simţirea
să umplu cămările de toată avuţia cinstită şi
5 bună. Mai bun iaste înţeleptul decît cel
tare, şi omul ce are minte decît o arătură
6 mare. Cu otcîrmuirea să face războiul, şi
ajutoriul iaste cu inima cea sfătuitoare.
7 Înţelepciunea şi gîndul bun – la porţile înţe-
lepţilor. Înţelepţii nu să abat den leagea Dom-
8 nului, Ce socotesc întru adunări. La cei
9 necertaţi timpină moarte, Şi moare cel fără
de minte întru păcate. Necurăţia iaste la omul
10 pierzătoriu, Pîngări-se-va în ziua cea rea şi
11 în ziua scîrbei, pînă unde se va săvîrşi. A
izbăvi pre ceia ce să aduc la moarte şi a răs-
cumpăra pre cei ce să întind, nu te scumpi!
12 Şi de vei zice: „Nu ştiu pre acesta", să ştii că
Domnul inimile tuturor cunoaşte, şi Cela ce
au zidit suflare la toţi, Acela ştie toate, Carele
va răsplăti fieştecăruia după faptele lui.
13 Mănîncă miare, fiiule, pentru că e bun fagu-
rul, pentru ca să ţi să îndulcească gîtlejul,
14 Pentru că aşa vei simţi înţelepciunea la suflе-
tul tău; pentru că, de vei afla, fi-va bună săvîr-
15 şirea ta, şi nedeajdea nu te va părăsi. Să nu
apropii la cel necurat păşunea dreptţilor, nici
16 să te amăgeşti cu saţiul pîntecelui; Pentru
că de 7 ori va cădea direptul, şi se va scula,
17 iară cei necuraţi vor slăbi în reale. De va
cădea nepriatinul tău, să nu te bucuri pre el, şi
18 întru împiedecarea lui nu te înălţa, Căci va
vedea Domnul şi nu-I va plăcea Lui, şi va
19 întoarce mînia Lui de la dînsul. Nu te
bucura pre ceia ce fac rău, nici rîvni pre cei
20 păcătoşi, Pentru că nu se vor face nepoţi la
cei răi, şi lumina necuraţilor stinge-se-va.
21 Teame-te de Dumnezău, fiiule, şi de împăra-
tul, şi niciunuia să nu fii neascultătoriu,
22 Pentru că fără de veaste vor plăti spre cei
necuraţi; şi caznele amînduror cine le ştie?
23 Şi aceastea zic voao, înţelepţilor: A cu-
24 noaşte faţa la judecată nu iaste bine. Cela
ce zice necuratului: „Direpţ iaste", blestemat
25 năroadelor va fi, şi urît la limbi. Şi cei ce
mustră mai buni se vor arăta, şi preste ei va
26 veni blagoslovenie bună, Şi buzele vor iubi,
27 răspunzînd cuvinte bune. Găteaşte la ieşire
faptele tale, şi te găteaşte la ţarină, şi pasă dena-
28 poia mea, şi de iznoavă vei zidi casa ta. Nu fii
mincinoasă mărturie pre al tău cetăţean, nici te
29 lărgi cu ale tale buze! Să nu zici: „În ce chip au
făcut mie, face-voiu lui, şi voiu plăti lui ceale ce
m-au năpăstuit". Ca o arătură e omul fără 30
de minte, şi ca via e omul lipsit de minte;
De-l vei lăsa pre el, ţeleni-se-va şi se va îmbu- 31
ruiena tot, şi să face părăsit, şi îngrădirile pie-
trilor lui să sapă de tot. Apoi eu m-am căit, 32
căutat-am ca să aleg învăţătura. „Puţin 33
dormitez, puţin dormu, şi puţin îmbrăţăşăz cu
mîinile pieptul"; şi de vei face aceasta,
Veni-va mergînd înainte sărăcia ta, şi lipsa – 34
ca un bun alergătoriu.

CAP XXV

Aceastea-s pildele lui Solomon ceale 1
nealease, carele au scris priatenii
Ezechiei, împăratului Iudeii. Mări- 2
rea lui Dumnezău ascunde cuvînt, şi
mărirea împăratului cinsteaşte po-
runca lui. Ceriul e înalt şi pămîntul adîncu, 3
şi inima împăratului – neoblicită. Bate 4
argintul nelămurit, şi se va curăţa curat
tot. Ucide pre necuraţi denaintea împăra- 5
tului, şi va isprăvi întru direptate scaunul
lui. Nu te mîndri naintea împăratului, nice 6
în lucrurile silnicilor sta, Pentru că mai 7
bine e a ţi se zice: „Să te sui!", decît a te smeri
în faţa silnicului; ceale ce au văzut ochii tăi,
grăiaşte. Nu cădea la sfadă în grabă, pentru 8
ca să nu te căieşti mai apoi, cînd te va ocărî
priatenul tău. Tu stăi înapoi, nu huli, ca să 9
nu te ocărască priatenul. Şi sfada ta şi 10
vrajba ta nu se va depărta, ce va fi ţie întocma
cu moartea; harul şi prieteşugul mîntuiaşte,
carele întăreaşte-le ţie, pentru ca nu ocărît să
fii, ce păzeaşte căile tale bine premenindu-le.
Măru de aur la şîr de sardion, aşa a zice cuvîn- 11
tul la cel ce se cuvine lui. La cercel de aur 12
sardion de mult preţu iaste legat: cuvîntul
înţelept – la bună ascultătoare ureache. În 13
ce chip ieşirea zăpăzii la seacere zădufului
foloseaşte, aşa vestitoriul credincios celor ce
l-au trimis pre el; că spre sufletele celor ce să
trebuiescu cu el foloseaşte. Cumu-s vîntu- 14
rile şi norii şi ploile prea lucii, aşa sînt cei ce
să făluiescu pre dare mincenoasă. Întru 15
îndelungarea mîniei – sporiul împăratului, şi
limba moale zdrobeaşte oase. Miare aflînd, 16
mănîncă cîtu e destul, ca nu cîndai, umplîn-
du-te, vei borî. Raru bagă piciorul tău cătră 17
priatenul tău, ca nu cîndai, săturîndu-se de
tine, urî-te-va. Zburătură şi sabie, şi să- 18
geata fără de smîrdă, aşa e şi omul carele
mărturiseaşte asupra priatenului lui mărturie
mincinoasă. Calea răului şi piciorul celui 19
fără de leage peri-va în zio rea. În ce chip e 20
oţetul la rană nefolositoriu şi fumul la ochi,
aşa, căzînd vătămaţe în trup, inima mîhneaşte.
În ce chip molia în haină şi viarmele în 21
lemnu, aşa voia rea a omului strică inima.

22 De e flămînd vrăjmaşul tău, hrăneaşte-l pre
23 el; de-i iaste seate, adapă-l pre el; Pentru
că, făcînd aceasta, cărbuni de foc vei grămădi
preste capul lui, şi Domnul răsplăti-ţ-va ţie
24 bune. Vîntul crivăţ rădică nori, şi obrazul
25 obraznic limbă întărîtă. Mai bine e a lăcui
într-un unghiu de pod, decît cu muiarea
26 suduitoare în casă de obşte. În ce chip apa
reace la sufletul însetat iaste dulce, aşa e
27 veastea bună de la pămînt de departe. Pre-
cum de va astupa neştine izvor şi a apei ieşire
va strica, aşa fără podoabă a cădea direptul
28 înaintea necuratului. A mînca miare multă
nu iaste bine, şi trebuie a cinsti cuvintele slă-
29 vite. În ce chip cetatea la ziduri e surpată şi
neziditâ, aşa bărbatul carele nu cu sfat face
ceva.

CAP XXVI

1 În ce chip roao la seacere şi în ce chip
2 ploaia vara, aşa nu iaste la cel fără de
minte cinste. În ce chip pasările
zboară şi vrabiile, aşa blestemul în
deşărt nu va veni asupra nemărui.
3 În ce chip biciul la cal şi boldul la măgariu, aşa
4 e toiagul la norodul fără de leage. Nu răs-
punde la cel fără minte după nebunia lui,
5 pentru ca să nu fii aseamene lui, Ce răs-
punde celui nebun cătră nebunia lui, pentru
6 ca să nu se pară înţelept la sine. Den căile
lui ocară face cela ce au trimis pren vestitoriu
7 fără de minte cuvînt. Ia meargerea vinelor
şi fărădeleagea den rostul celor fără de minte.
8 Cela ce leagă piatra în praştie aseamene iaste
celuia ce dă celui fără de minte mărire.
9 Ghimpi cresc în mîna beţivului şi robie în
10 mîna celor fără de minte. Mult să bate de
valuri tot trupul celor fără minte, pentru că să
11 surpă spămîntarea lor. Ca cîinele cînd vine
spre a lui borîtură şi urît să face, aşa şi cel fără
de minte, cu răul său întorcîndu-se la al său
păcat. Iaste ruşine aducînd păcat, şi iaste
12 ruşine aducînd mărire şi dar. Văzuiu băr-
bat ce i să păru lîngă sine a fi înţelept, însă
nedeajde avu mai multă cel fără de minte decît
13 el. Zice leaneşul trimiţîndu-se la cale: „Leu
14 e în căi şi în uliţe ucigaş". În ce chip uşa să
întoarce la ţîţînă, aşa leaneşul pre patul
15 lui. Ascunzînd leaneşul mîna în sînul lui, nu
16 poate să aducă la gură. Mai înţelept luiş lea-
neşul i să pare, decît cel ce în săturare duce veas-
17 te. În ce chip cela ce ţine de coada cîinelui, aşa
18 cela ce stă înainte pentru judecată striină. În
ce chip ceia ce ispitesc pun înainte cuvinte la oa-
meni, iară cela ce va timpina cuvîntul întîiu se
19 va împedeca, Aşa toţi ceia ce într-ascuns pîn-
desc pre ai lor priateni şi, cînd se vor vedea,
zic că „Glumind, am făcut". În multe leam- 20
ne odrăsleaşte focul, şi, unde nu iaste iute la
mînie, să potoleaşte sfada. Grătariu pre 21
cărbuni şi leamne în foc, şi omul suduitoriu –
spre gîlceava sfăzii. Cuvintele mîngîitori- 22
lor moi sînt şi aceştea bat la locurile ficaţi-
lor. Argintul, dîndu-se cu vicleşug, ca hîr- 23
bul să să socotească. Buzele vicleane acopere
inimă mîhnită. Cu buzele toate le prii- 24
meaşte jăluindu-se vrăjmaşul, iară în inimă
meşterşuguiaşte vicleşuguri. Săvai de ţi 25
s-ar ruga vrăjmaşul cu glas mare, să nu-l
asculţi, pentru că 7 vicleşuguri sînt în sufletul
lui. Cine ascunde vrajba, închiagă vicleşu- 26
gul, şi descopere ale sale greşale cel bine
conoscut întru adunare. Cela ce sapă 27
groapa aproapelui său, într-însa va cădea; şi
cel ce tăvăleaşte piatră, preste el se va tăvăli.
Limba mincinoasă uraşte adevărul, şi gura 28
cea neacoperită face neaşăzări.

CAP XXVII

Nu te făli spre ceale de mîine, pentru că 1
nu ştii ce va naşte ceaea ce vine.
Laude-te aproapele-ţi, şi nu gura ta; 2
striinul, şi nu buzele tale. Grea e 3
piatra şi cu nevoie purtat năsipul; şi
urgia celui fără de minte mai grea e decît
amîndoao. Nemilostivă e mînia şi iute e 4
urgia, iară nemică nu rabdă rîvnirea. Mai 5
bune-s mustrările descoperindu-se decît
ascuns priiteşug. Mai vreadnice-s de cre- 6
dinţă ranele priatenului decît sărutările ceale
de bună voie ale vrăjmaşului. Sufletul, în 7
săturare fiind, batjocureaşte fagurii; iară
sufletului ce e la lipsă, şi ceale amară dulce i să
par. În ce chip cînd pasărea va zbura den- 8
tru al său cuiub, aşa omul să robeaşte cînd să
înstreinează de la ale sale locuri. Cu miruri 9
şi cu vinuri şi cu tămîie să veseleaşte inima, şi
să sparge de primejdii sufletul. Pre priate- 10
nul tău sau pre priatenul părintesc să nu-l
părăseşti, şi la casa frăţîne-tău să nu întri
nenorocind; mai bun e priatenul aproape
decît frate lăcuind departe. Înţelept fii, 11
fiiule, pentru ca să ţi se veselească inema; şi
întoarce de la tine cuvintele ocărîte. Marghio- 12
lul, realele viind, să ascunse, iară cei fără de
minte, mergînd, pagubă vor plăti. Ia haina 13
lui, pentru c-au trecut semeţul, carele ceale
striine strică. Cela ce binecuvintează pria- 14
tenul dimineaţa cu glas mare, decît cel ce
bleastemă, nemica nu să va părea că iaste
osebit. Picăturile scot pre om în zi de iarnă 15
den casa lui, aşijderea şi muiarea sudalnică
den casa ei. Crivăţul nesilnic vînt iaste, 16

17 iară pre nume iscusit să cheamă. Fier pre
fier ascute, şi omul întărîtă faţa priatenu-
18 lui. Cine răsădeaşte smochin, mînca-va
roadele lui; şi cine păzeaşte pre al său domn,
19 să va cinsti. În ce chip nu-ş samănă feaţele
la feaţe, aşa nici inemile oamenilor sînt potri-
20 vă. Iadul şi perirea nu se satură, aşijderea
şi ochii oamenilor sînt nesăţioş. Urîciune e
Domnului cela ce împoncişază ochiul, şi cei
21 neînvăţaţi – neopriţ la limbă. Ispitirea la
argint şi la aur – lămurirea, şi bărbatul să ispi-
teaşte pren rostul celora ce laudă pre el.
Inema celui fără de leage cercetează reale, şi
22 inema direaptă cearcă mintea. De vei bate
pre cel fără de minte, în mijlocul adunării
23 necinstindu-l, nu vei lua nebunia lui. Cu
cunoştinţă vei cunoaşte sufletele turmei tale
24 şi vei întări inema ta la ale tale cirezi, Căci
nu e în veac la om putearea şi vîrtutea, nici dă
25 den neam în neam. Poartă grija celor den
cîmp verzi, şi vei tunde iarbă, şi adună
26 buruian de munte, Pentru ca să aibi oi de
îmbrăcăminte. Cinsteaşte-ţ cîmpul, pentru ca
27 să-ţ fie ţie miei. Fiiule, de la mine ai graiuri
cuvioase în viaţa ta şi în viaţa slugilor tale.

CAP XXVIII

1 Fuge necuratul, nimenea gonindu-l,
iară direptul ca un leu nădejduiaşte.
2 Pentru păcatele necuraţilor judecăţi
să scoală, şi omul isteţ va stinge pre
3 eale. Viteazul întru cei fără de cre-
dinţă năpăstuiaşte pre săraci. Ca o ploaie
4 mare şi nefolositoare, Aşa ceia ce au lăsat
leagea laudă necurăţia; şi ceia ce iubesc leagea
5 pun împrejurul lor zidu. Oamenii răi nu
vor gîndi judecată, iară ceia ce cearcă pre
6 Domnul înţeleage-vor întru tot. Mai bun e
săracul mergînd cu adevăr decît bogatul min-
7 cinos. Păzeaşte leagea fiiul înţelegătoriu,
iară cela ce paşte necurăţia necinsteaşte pre
8 tatul lui. Cela ce înmulţeaşte avuţia lui cu
camete şi lăcomii, celui ce miluiaşte pre săraci
9 adună pre ea. Cela ce abate ureachea lui ca
să nu auză leagea, şi el ruga lui ş-au urît.
10 Carele rătăceaşte pre cei direpţi în cale rea, la
stricăciune el va cădea; iară cei fără de leage
vor treace ceale bune şi nu vor întra la eale.
11 Înţelept lîngă sine e omul avut, şi tot înţelep-
12 tul va defăima pre el. Pentru ajutoriul di-
repţilor mult să va face mărire, şi în locurile
13 necuraţilor prindu-se oamenii. Cela ce aco-
pere necurăţia lui nu se va spori, iară cel ce tăl-
14 măceaşte mustrările iubi-se-va. Fericiţ omul
carele să teame de toate pentru smerire, iară
15 cel nesilnic la inemă cădea-va la reale. Leu
flămînd şi lup setos iaste cel ce te răneaşte,
sărac fiind, de fealiu sărăcăcios. Împărat ce 16
e lipsit de venituri – mare asupritoriu iaste,
iară cel ce uraşte strîmbătatea, îndelungată
vreame va trăi. Cela ce ia în chezăşie pre 17
bărbatul ce iaste în vină de ucidere, pribeag
va fi, şi nu întru întemeiare. Ceartă pre fiiu, şi
te va iubi şi va da podoabă sufletului tău; nu
va asculta la limbă fără de leage. Cel ce 18
mearge direpţ ajutoritu-s-au, iară cela ce
mearge în căi strîmbe se va încleşta. Cela 19
ce lucrează pămîntul lui se va sătura de pîine,
iară cel ce goneaşte zăbavă umplea-se-va de
sărăcie. Omul ce e vreadnic de credinţă 20
mult se va blagoslovi, iară cel rău nu va fi
necertat. Cine nu să ruşinează de obrazele 21
direpţilor, nu iaste bun; unul ca acesta pentru
o bucată de pîine va vinde pre om. Gră- 22
beaşte a să îmbogăţi omul zavistnic, şi nu ştie
că cel milostiv va birui pre el. Iară cela ce 23
dovedeaşte căile omului har va avea mai mult
decît cela ce să îmbunează cu limba. Cine 24
leapădă pre tată sau pre mumă şi i să pare
cum nu greşaşte, acesta împreunătoriu iaste
omului celui necurat. Nesăţiosul om va 25
judeca în deşărt, iară carele nedejduiaşte pre
Domnul întru socotinţă va fi. Carele nedej- 26
duiaşte cu inimă dîrză, unul ca acesta e
nebun; iară carele mearge cu înţelepciune
mîntui-se-va. Iară carele dă săracilor nu se 27
va lipsi, iară carele întoarce ochiul lui în multă
lipsă va fi. În locurile necuraţilor suspină 28
direpţii, şi întru acelora peiri înmulţi-se-vor
direpţii.

CAP XXIX

Mai bun e omul ce mustră decît omul ce 1
e năsilnic la cerbice, pentru că, fără
de veaste arzîndu-se el, nu iaste vin-
decare. Lăudîndu-se direpţii, ve- 2
seli-se-vor năroadele, şi de boiarii
ce-s fără de leage suspină bărbaţii. De băr- 3
batul ce iubeaşte învăţătura veseleaşte-se
tatul lui, iară carele va paşte curve va piarde
avuţia. Împăratul direpţ rîdică ţară, iară 4
bărbatul fără de leage de tot o sapă. Carele 5
găteaşte de spre faţa nepriatinului său mreajă,
o pune pre ea la picioarele lui. La omul ce 6
păcătuiaşte mare e laţul, iară direptul în bucu-
rie şi în veselie va fi. Ştie direptul a judeca 7
la săraci, iară cel necurat nu va priceape jude-
cata; şi la sărac nu iaste minte a să cunoaşte
pre sine. Oamenii fără de leage au aţîţat ce- 8
tate, şi înţelepţii întoarseră urgia. Bărbatul în- 9
văţat judecă limbi, iară omul rău, urgisindu-să,
batgiocureaşte şi nu se spăminteză. Bărbaţii 10
părtaş de sîngiuri urî-vor pre cel curat,
iară cei direpţi cerca-vor sufletul lui. Toată 11
mînia lui îş arată cel fără de minte, şi înţelep-

12 tul ascunde pre amăruntul. Împăratului ce
ascultă cuvîntul strîmb toţi cei de supt dînsul
13 fără de leage sînt. Împrumutătoriul şi da-
tornicul, unul cu altul împreunîndu-se, soco-
14 tinţă face amîndurora Domnul. Împăratul
cu adevăr judecînd pre săraci, scaunul lui
15 întru mărturie se va pune. Ranele şi mus-
trările dau învăţătura, şi copilul rătăcindu-se
16 ruşinează părinţii lui. Mulţi fiind cei necu-
raţi, multe să fac păcatele, şi dreptii, căzînd
17 aceia, plini de frică să fac. Ceartă pre fiiul
tău, şi te va odihni şi va da podoabă sufletului
18 tău. Să nu fii tîlcuitoriu la limbă fără de
leage, şi cel ce păzeaşte leagea fericit iaste.
19 Cu cuvintele nu se va certa sluga năsilnică, că,
20 de va şi înţeleage, iară nu va asculta. De vei
vedea bărbat grabnic la cuvinte, să ştii că
nedeajde are mai mult cel fără de minte decît
21 dînsul. Carele să desfrînează den copilărie,
slugă va fi; şi mai tîrziu se va durea spre
22 sine. Omul mînios rădică price, şi bărbatul
23 urgisitoriu au săpat păcatul. Semeţia pre
om smereaşte, şi pre cei ce gîndesc cu smerire
24 razimă-i cu mărire Domnul. Cine împarte
cu furul, uraşte-ş sufletul lui; şi de se va pune
25 jurămînt, auzind nu vor spune. Temîndu-se
şi ruşinîndu-se de oameni, s-au împiedecat;
iară ceala ce nedejduiaşte pre Domnul,
26 veseli-se-va. Necurăţia la om dă greşală,
iară carele nedejduiaşte pre Stăpînitoriul,
27 mîntui-se-va. Mulţi slujăsc obrazelor po-
văţuitorilor, iară de la Domnul să face direp-
28 tul la om. Urîciune e direptului omul
strîmb, şi urîciune e celui fără de leage calea
ce îndireptează.

CAP XXX

1 Aceastea zice bărbatul celor ce cred lui
2 Dumnezău şi încetează: „Pentru
că mai fără de minte sînt decît toţi
oamenii şi înţelepciunea omului nu
3 iaste în mine, Şi Dumnezău m-au
învăţat înţelepciune, şi mintea sfinţilor am
4 conoscut. Cine s-au suit în ceriu şi s-au
pogorît? Cine au adunat vînturile în sîn? Cine
au întorsu toată apa întru haină? Cine au
biruit toate marginile pămîntului? Ce e
numele lui? Sau ce e numele fiilor lui? Pentru
5 ca să conoască Că toate cuvintele lui Dum-
nezău sînt lămurite, şi ajută El celor ce să
6 smerescu de Dînsul. Nu adaoge la cuvin-
tele Lui, ca să nu te dovedească, şi mincinos
7 vei fi. Doao ceru de la Tine, să nu iai harul
8 mieu mainte de ce voiu muri eu: Cuvîntul
deşărt şi mincinos departe de la mine îl fă. Avu-
9 ţie şi sărăcie nu-m da, Ce-m rînduiaşte ceale
10 ce-m trebuie şi ceale de ajunsu, Pentru ca nu,
săturîndu-mă, mincinos mă voiu face, şi voiu
zice: 'Cine mă veade?'; au sărac făcîndu-mă,
voiu fura, şi voiu jura în numele lui Dumne-
zău. Să nu dai pre rob la mînile stăpînului 11
lui, pentru ca să nu te bleasteme, şi te vei
stinge. Nepotul rău pre tatul blastămă, şi 12
pre mumă nu binecuvintează. Nepotul rău 13
direpţ pre sine să judecă, şi ieşirea lui n-au
spălatu-o. Nepotul rău înalţi ochi are şi cu 14
geanele lui să înalţă; nepotul rău are dinţi de
sabie şi măsealele barde, ca să mistuiască şi să
mănînce de tot pre cei slabi de la pămînt şi pre
săracii lor dentru oameni. Lipitoarei trei 15
feate era cu dragoste iubindu-se şi aceaste
trei nu o sătura pre ea, şi a patra nu-i fu destul
a zice: 'Deajuns e'. Iadul, şi dragostea 16
muierii, şi pămîntul neumplut de apă, şi apa,
şi focul nu vor zice: 'Destul e'. Ochiul cel ce 17
batgiocoreaşte pre tatăl şi necinsteaşte bătrî-
neaţele maicii, să-l taie pre el corbii den văi, şi
să-l mănînce de tot pre el puii vulturilor. Şi 18
trei îm sînt preste putinţă a le gîndi, şi a patra
nu o cunoscu: Urmele vulturului ce zboară, 19
şi căile şarpelui pre piatră, şi cărările corabiei
ce mearge pre mare, şi căile omului la tinereaţe.
Ca aceasta e calea muierii preacurve, carea, 20
cînd va face, spălîndu-se, nemică zice că au
făcut fără cale. Pren trei lucruri să clă- 21
teaşte pămîntul, şi al patrulea nu poate să-l
poarte: De va împărăţi slugă, şi nebunul să 22
va umplea de bucate; Şi slujneca de va 23
scoate pre a ei stăpînă, şi muiarea urîtă de va
nemeri bărbat bun. Şi patru sînt mai mici 24
pre pămînt, şi aceastea-s mai înţeleapte decît
ceale înţeleapte: Furnicile, la carele nu 25
iaste vîrtute, şi gătescu vara hrană; Şi ari- 26
cii, neam slab, carii au făcut în pietri casele
lor; Neîmpărăţită iaste lăcusta, şi dentru o 27
poruncă osteneaşte cu bun obiceaiu; Şi 28
nevăstuica, pre mîni răzimîndu-se, şi pre
lesne fiind a să prinde, lăcuiaşte întru tăriile
împăraţilor. Şi trei sînt carele cu sporiu 29
mergu, şi a patra carea bine treace: Puiul 30
de leu mai vîrtos e decît dobitoacele, care nu
să întorce, nice să teame de dobitoc; Şi 31
cocoşul umblînd în găini cu bun suflet, şi ţap
povăţuind turma, şi împăratul povestind întru
limbi. De te vei da pre sine la veselie şi 32
vei întinde mîna ta cu vrajbă, te vei
[ne]cinsti. Mulge lapte, şi va fi unt; 33
şi de vei stoarce nările, va ieşi
sînge; şi de vei trage
cuvintele, vor ieşi
judecăţi şi
vrajbă".

CAP XXXI

1 Ale meale cuvinte grăitu-s-au de Dum-
nezău împăratul[ui], legiuire, pre
2 carele au certat maica lui: „Ce vei
păzi, fiiule? Graiurile lui Dumnezău.
Dentîi născut, ţie zicu, fiiule! Ce,
fiiule pîntecelui mieu? Ce e, fiiule rugăciuni-
3 lor meale? Nu da muierilor a ta avuţie, şi
4 gîndul tău, şi viaţa, la sfatul de apoi. Cu sfat
toate fă, cu sfat bea vin. Silnicii mînioşi sînt;
5 vin să nu bea, Pentru ca nu cumva, bînd,
vor uita învăţătura, şi direpţ a judeca nu vor
6 putea pre cei slabi. Daţi beţie celor den
7 mîhniri şi vin a bea celor den dureri, Ca să
uite sărăcia şi de osteneale să nu-şi mai aducă
8 aminte. Fiiule, deşchide gura ta cu cuvîntul
lui Dumnezău şi judecă toate sănătos!
9 Deşchide gura ta şi judecă direpţ, şi osebeaşte
10 pre sărac şi pre slab! Muiare bărbată cine
va afla? Mai cinstită iaste decît pietri scumpe
11 una ca aceasta. Nedejduiaşte pre ea inima
bărbatului ei; una ca aceasta de bune prăzi nu
12 se va lipsi, Pentru că lucrează bărbatului
13 spre bine în toată viaţa. Depănînd lînă şi
14 in, au făcut bună treabă cu mînile ei. Să
făcu ca o corabie ce să neguţătoreaşte pre
15 departe şi-ş adună avuţia ei. Şi să scoală de
noapte, şi au dat mîncări casii şi lucruri la sluj-
16 nece. Văzînd arătură, au cumpărat, şi den
17 roadele mînilor ei răsădi aveare. Încingînd
vîrtos mijlocul ei, răzimă braţul ei la lucru.
18 Şi gustă că e bine a lucra, şi nu se stinge lumi-
19 nătoriul ei toată noaptea. Coturile ei le
întinde spre ceale de folos, şi mînile ei le
20 razimă la fus. Şi mînile ei le deşchise săra-
21 cului, şi roadă întinse la sărac. Nu grijaşte
de ceale den casă bărbatul ei, cînd zăboveaşte
undeva, pentru că toţi ceia de lîngă ea să
22 îmbracă. Îndoite cămăşi au făcut bărbatu-
lui ei, şi den vison şi mohorît – ei îmbră-
23 căminţi. Şi socotit să face bărbatul ei la
porţi, cînd va şădea în adunare cu bătrînii cei
24 ce lăcuiesc pămîntul. Cearşafuri au făcut şi
le-au vîndut finiceanilor şi cingători hananei-
25 lor. Cu puteare şi cu bună-cuviinţă s-au
26 îmbrăcat, şi să veseli în zilele de apoi. Gura
ei o deşchise cu socotinţă şi cu leage, şi
27 rînduială porunci limbii ei. Strimte-s cără-
rile caselor ei, şi mîncări leaneşe n-au
28 mîncat. Rîdică fiii ei şi să îmbogăţiră, şi
29 bărbatul ei lăudă pre ea: 'Multe feate au
făcut puteare, multe au făcut tari, iară tu mai
30 sus eşti şi le-ai covîrşit pre toate'. Minci-
noasele plăceri, şi deşartă frumseaţea
(muierii nu iaste întru tine), pentru că
muiarea înţeleaptă să binecuvinteaz-
ă (şi frica Domnului aceasta lau-
de). Daţi ei den roadele 31
buzelor ei şi să laude
în porţi bărba-
tul ei".

CARTEA ECLISIASTULUI

CAP I

Graiurile Eclisiastului, fiiului lui David, 1
a împăratul lui Israil, în Ierusalim.
Deşărtarea deşărtărilor, zise Ecli- 2
siastul, deşărtarea deşărtărilor, toa-
te-s deşărtare! Care e prisosirea 3
omului, în toată truda lui care trudeaşte supt
soare? Neam mearge şi neam vine, şi 4
pămîntul în veac stă. Şi răsare soarele, şi 5
apune soarele, şi la locul lui trage el răsărind,
iase către austru şi încungiură către crivăţ.
Încungiură încungiurînd, mearge duhul, şi la 6
încungiurările lui întoarce-se duhul. Toate 7
pîraiele merg în mare, şi marea nu se împle.
La locul unde pîraiele merg, acolo eale se vor
întoarce a mearge. Toate cuvintele sînt cu 8
trudă. Nu va putea bărbat a grăi, şi nu se va
sătura ochiul a vedea, şi nu se va împlea
ureachea de auz. Ce e cea ce fu? Ceaea ce 9
va să fie. Şi ce e cea ce s-au făcut? Aceasta
ce va să să facă; Şi nu iaste tot proaspăt 10
supt soare. Carele va grăi şi va zice: „Vezi,
acesta nou iaste", acum s-au făcut în veacii
carii s-au făcut denaintea noastră. Nu iaste 11
pomenire la cei dentîiu; şi încă la cei de apoi
făcîndu-se, nu va fi lor pomenire cu ceale ce
se vor face la ceale de apoi. Eu, Eclisiastul, 12
am fost împărat preste Israil, în Ierusalim.
Şi am dat inima mea a cerceta şi a socoti cu 13
înţelepciunea pentru toate cîte s-au făcut supt
ceriu; căci migăială rea au dat Dumnezău fii-
lor oamenilor ca să migăiască întru sine.
Văzuiu toate faptele ceale făcute de supt soare 14
şi, iată: toate deşărtare şi voie de duh. Cel 15
întort nu se poate împodobi, şi lipsa nu se va
putea număra. Grăit-am eu în inima mea a 16
zice: „Iată, eu mă măriiu, şi adaoş înţelep-
ciune preste toţi carii fură înaintea mea în
Ierusalim, şi inima mea văzu multă înţelep-
ciune şi minte. Şi dediu inima mea a 17
conoaşte înţelepciune şi minte, pilde şi
ştiinţă; conoscuiu eu că încă si aceasta iaste
voie a duhului, Căci întru mulţimea 18
învăţăturii – mulţime de minte, şi cela ce
adaoge înţeleagere, adaoge-va dureare".

CAP II

1 Zis eu în inema mea: „Vino dară să te
ispitesc întru veselie, şi vezi întru
bine“. Şi, iată, să făcu aceasta deşărtă-
2 ciune. Rîsului ziş: „Împrejurare“,
3 şi veselie[i]: „Ce aceasta faci?“ Şi
socotiiu de va slăbănogi inema mea cu nişte
vin trupul mieu, – şi inema mea mă povăţui cu
învăţătură şi a birui pe veselie –, pînă unde
voiu vedea care e binele fiilor oamenilor care
făcu supt soare numărul zilelor vieţii lor.
4 Mărit-am fapta mea, ziditu-mi-am case,
5 răsăditu-mi-am mie vii, Făcutu-mi-am
grădini şi livezi, şi răsădiiu întru eale tot lem-
6 nul de toată roada; Făcut-am mie scăldă-
tori de ape, ca să adăp dentru eale dumbrăvi
7 ce odrăsleaşti leamne; Cîştegat-am slugi şi
slujnece, şi de casă născuţi să făcură mie, şi
încă cîştigare de cireadă şi de turme multe să
făcură mie, mai mult decît toţi ceia ce s-au
8 făcut înaintea mea în Ierusalim; Adunaiu
mie argint şi aur, şi averile împăraţilor şi ale
ţărîlor; făcut-am mie cîntăreţi şi cîntăreaţe, şi
desfătăciunile fiilor omului, mestecători de
9 vin şi mestecătoare. Şi mă măriiu şi adaoş
înţelepciune mai multă decît toţi ceia ce s-au
făcut înaintea mea în Ierusalim; şi încă învă-
10 ţătura mea au stătut mie. Şi tot ce au cerşut
ochii miei n-au fost depărtat de cătră dînşii;
n-am oprit inema mea de cătră toată veselia,
căci inema mea să veseli întru toată osteneala
mea, şi aceasta să făcu împărţeale de cătră
11 toată truda mea. Şi căutaiu eu întru toate
faptele meale carele au făcut mînile meale şi
în truda carea am ostenit a face şi, iată, toate
în deşărt, şi voia duhului, şi nu iaste prisosire
12 supt soare. Şi căutaiu eu ca să văz învăţă-
tura, şi împrejurarea, şi fără-de-mintea; căci
cine e omul carele va veni denapoia sfatului,
13 toate cîte au făcut întru el? Şi văzuiu eu că
sînt prisosiri înţelepciunei mai mult decît
nebunia, cîtu e prisosirea luminii mai multu
14 decît întunearecul. Ochii înţeleptului – în
capul lui, şi cel fără de minte întru întunearec
mearge. Şi cunoscuiu şi eu că o timpinare va
15 timpina la toate aceastea. Şi ziş eu în inema
mea: „Cumu e întimpinarea celui fără de
minte, şi mie mi să va timpina; şi pentru căci
m-am măiestrit?“ Eu de prisosit grăiiu în
inema mea – pentru că cel fără de minte den
prisosire grăiaşte –, căci şi aceasta e deşărtă-
16 ciune, Căci nu iaste pomenirea celui înţe-
lept cu a celui fără de minte, în veac, în ce chip
dară zilele la ceale viitoare toate s-au uitat; şi
cum va muri înţeleptul cu cel fără de minte?
Şi am urît viaţa, căci vicleană iaste asupra 17
mea fapta cea făcută supt soare, căci toate-s
deşărtare şi voie de duh. Şi urîiu eu toată 18
lumea şi truda mea carea am trudit supt
soare, căci las pre ea omului care s-au făcut
după mine; Şi cine ştie de va fi înţelept au 19
fără de minte? Şi, de stăpîneaşte întru toată
osteneala mea carele am ostenit şi am măies-
trit supt soare, şi aceasta e deşărtare. Şi 20
m-am întors eu ca să aşăz inemii meale în toată
truda care am trudit supt soare, Căci iaste 21
omul de e truda lui întru înţelepciune şi întru
minte şi întru vitejie, şi omul la carele n-au oste-
nit da-va lui partea lui. Şi încă aceasta e în
deşărt şi răutate mare. Căci [ce] să face la 22
om, în toată truda lui, şi în voia inemii lui, în
ce chip el osteneaşte supt soare? Căci toate 23
zilele lui – ale durerilor, şi a mînii migăiale la
el, şi încă noaptea nu doarme inema lui. Şi
aceasta deşărtare iaste. Nu iaste bine la 24
om, fără de numai ce va mînca şi ce va bea şi
va arăta sufletului lui bine întru osteneala lui.
Şi încă aceasta am văzut eu că de la mîna lui
Dumnezeu iaste. Căci cine va mînca? Şi 25
cine va bea afară den El? Căci, la omul cel 26
bun înaintea feaţii Lui, dat-au înţelepciunea şi
mintea şi veselia; şi, celui ce greşaşte, dat-au
migăială ca să meargă şi să adune ca să dea
celui bun înaintea feaţii lui Dumnezău. Căci şi
aceasta e deşărtare şi voia duhului.

CAP III

La toate e vreamea şi vreamea e la tot 1
lucrul supt soare: Vreame a naşte 2
şi vreame a muri, vreame a răsădi şi
vreame a zmulge pre cel răsădit.
Vreame e a omorî şi vreame e a vin- 3
deca, vreame e a surpa şi vreame e a zidi.
Vreame e a plînge şi vreame e a rîde, vreame 4
e a să tîngui şi vreame e a juca. Vreame e a 5
zvîrli pietri şi vreame e a strînge pietri, vrea-
mea e a cuprinde şi vreamea e a să depărta
de cuprindere. Vreamea e a căuta şi vrea- 6
mea e a piarde, vreamea e a păzi şi vreamea e
a scoate. Vreamea e a rumpe şi vreamea e 7
a coase, vreamea e a tăcea şi vreame e a grăi.
Vreamea e a iubi şi vreamea e a urî, vreamea 8
e a războiului şi vreamea e a păcii. Ce iaste 9
prisosirea celui ce face întru carele el tru-
deaşte? Văzuiu împreună toată migăiala 10
care o au dat Dumnezău fiilor oamenilor ca să
migăiască întru ea. Toate carele au făcut – 11
bune fieşcarele la vreamea lui; şi încă tot
vacul au dat în inima lor, pentru ca să nu
afle omul făptura care au făcut Dumnezău,
de-nceput şi pînă în săvîrşit. Cunoscuiu că 12
nu iaste bine întru ei, fără numai a să veseli

13 şi a face bine în viaţa lui; Şi tot omul care va mînca şi va bea şi va vedea bun în toată osteneala lui, aceasta dare lui Dumnezău ias-
14 te. Cunoscuiu că toate cîte au făcut Dumnezău, aceastea vor fi în veac asupra lor; [la eale] nu iaste a adaoge, de la eale nu iaste a lua, şi Dumnezău au făcut pentru ca să să
15 teamă de faţa Lui. Ceaea ce să face acum iaste; şi cîte-s a să face acum s-au făcut; şi Dumnezău va cerca pre cela ce să goneaşte.
16 Şi încă am văzut supt soare locul judecăţii, şi acolo e cel necurat; şi locul direptului, acolo e
17 cel bun-credincios. Şi ziseiu eu în inima mea: „Împreună cu cel direpţ şi împreună cu cel necurat va judeca Dumnezău, căci vreame
18 e la tot lucrul şi la toată fapta acolo". Ziş eu în inima mea pentru graiurile fiilor omului: „Căci va osebi pre ei Dumnezeu, şi ca să arate
19 că ei dobitoace sînt. Şi, la ei, ca întimpinarea fiilor omului – şi întimpinarea dobitocului, o timpinare la ei; în ce chip iaste moartea acestuia, aşa şi moartea acestuia, şi un duh la toate. Şi ce au prisosit omul decît dobitocul?
20 Nemică, căci toate-s deşarte. Toate merg la un loc: toate s-au făcut den ţărînă şi toate se
21 vor întoarce la ţărînă. Şi cine au văzut duhul fiilor omului, de să suie în sus? Şi duhul dobitocului, de să pogoară el jos la pămînt?"
22 Şi văzuiu că nu iaste bine, fără de numai ceaea ce se va veseli omul întru faptele lui, căci aceaea e partea lui. Căci cine îl va aduce pre el că să vază întru care va fi după el?

CAP IV

1 Şi mă întorş eu şi văzuiu toate năpăştile cealea ce să fac supt soare. Şi iată lacrăma celor ce să năpăstuiesc, şi nu iaste lor cel ce mîngîie; şi de la mîna celor ce năpăstuiesc pre dînşii – pu-
2 teare, şi nu iaste lor mîngîitoriu. Şi am fericit eu pre toţi ceia ce au murit, pre cei ce au murit, mai bine decît pre cei vii, căci ei sînt vii
3 pînă acum. Şi, mai bun decît amîndoi aceştea, carele încă nu s-au născut, carele nu ştie toată facerea cea rea care iaste făcută supt
4 soare. Şi văzuiu eu toată osteneala şi împreună toată vitejia facerii că e aceasta rîvnirea omului de la priatenul lui. Şi încă aceasta
5 e deşărtare şi voia duhuhui. Cel fără de minte îmbrăţăşă mînile lui şi mîncă cărnurile lui.
6 Mai bine iaste o împleare de mînă de odihnă decît umpleare de 2 mîni de trudă şi de voia duhu-
7 lui. Şi mă întorşu eu, şi văzuiu deşertăciune
8 supt soare. Iaste unul, şi nu iaste al doilea, şi încă fecior şi frate nu iaste lui. Şi nu iaste şăvîrşit la toată truda lui, şi încă ochiul lui nu să satură de avuţie. „Şi cui eu trudesc şi lipsescu sufletul mieu de bunătate?". Şi aceasta e deşărtare, şi migăială rea iaste. Mai buni sînt doi 9
decît unul, cărora iaste lor plată bună întru truda lor; Căci, de va cădea unul, celalalt 10
rădică pre părtaşul lui; şi vai acestui unuia, cînd va cădea şi nu va fi al doilea ca să-l rădice pre dînsul. Şi încă, de vor dormi amîndoi, 11
şi căldură la ei; şi unul cum să va încălzi? Şi 12
măcară de să va întări cel unul, şi cei doi vor sta împotriva lui, şi funea cea întreită nu curînd să va rumpe. Mai bun iaste copilul 13
sărac şi înţelept decît împăratul bătrîn şi fără de minte, carele n-au mai conoscut a mai lua aminte încă; Căce den casa legăturilor 14
ieşi-va a împărăţi, căci şi întru împărăţia lui s-au făcut sărac. Văzut-am pre toţi cei vii, 15
cei ce umblă supt soare, cu tînărul cel al doilea, carele va sta pentru el. Nu iaste săvîr- 16
şire la tot norodul, la toţi cîţi s-au făcut înaintea lor, şi încă cei mai de apoi nu să vor veseli întru el, căci şi aceasta e deşărtare şi voia duhului. Păzeaşte piciorul tău cu carele vei 17
mearge la casa lui Dumnezău şi aproape – a auzi; decît darea celor fără de minte – jîrtva ta, căci nu sînt ştiind ca să facă bine.

CAP V

Nu grăbi asupra gurii tale, şi inima ta 1
nu sîrguiască ca să scoaţă cuvînt înaintea lui Dumnezău, căce Dumnezeu e în ceriu sus, şi tu pre pămînt jos; spre aceasta fie-ţi cuvintele tale
puţine. Că vine visul întru mulţime de do- 2
deială, şi glasul celui fără de minte – întru mulţime de cuvinte. În ce chip vei făgădui 3
făgăduinţa lui Dumnezău, nu zăbovi a o da pre ea, căce nu iaste la nebunie voie; tu dară, de te vei făgădui, dă! Mai bine e a nu te 4
făgădui, decît, făgăduindu-te, să nu dai. Nu 5
da gura ta ca să greşască trupul tău, şi să nu zici înaintea feaţii lui Dumnezău că: „Neştiinţă iaste", pentru ca să nu Se urgisască Dumnezău pre glasul tău, şi va strica faptele mînilor tale. Căce, întru mulţimea visurilor 6
şi deşărtăciunilor şi a cuvintelor multe, tu de Dumnezău te teame! Săvai năpastea săra- 7
cului şi jaful judecăţii şi al direptăţii vei vedea în ţară, nu te mira de lucru, căci cel înalt asupra celui înalt să va păzi, Şi înalţi – 8
preste ei. Şi prisosirea pămîntului preste tot iaste împărat, ţarina fiind lucrată. Iubind 9
argintul, nu să va sătura de argint. Şi cine au iubit întru mulţimea lor roadele? Şi acesta e deşărtare. Întru mulţime de bunătăţi să 10
înmulţiră ceia ce mănîncă pre ea. Şi ce e vitejia celui de lîngă ea? Căci începătură a ve-

11 dea cu ochii lui. Dulce e somnul robului,
săvai puţinel, săvai mult va mînca; iară celui
ce s-au săturat a se îmbogăţi, nu iaste lăsînd
12 pre el să adoarmă. Iaste boala carea o am
văzut supt soare: avuţie păzindu-se la cel ce e
13 a lui, spre răul lui, Şi piare avuţia aceaea
întru migăială rea; şi au născut fiiu, şi nu iaste
14 în mîna lui nemică. În ce chip au ieşit den
pîntecele maicei lui, gol, întoarce-se-va ca să
meargă cum au venit; şi nemică nu va lua cu
truda lui, pentru ca să meargă în mîna lui.
15 Şi încă aceasta e rea boală, pentru că, în ce
chip au venit, aşa va şi mearge. Şi ce e prisosi-
16 rea lui carea trudeaşte în vînt? Şi încă toate
zilele lui – întru întunearec şi în jale, şi mînie
17 multă, şi boală, şi scîrbă. Iată, am văzut eu
binele carele iaste bun: a mînca, şi a bea, şi a
vedea bunătatea în toată truda lui carea va
trudi supt soare, numărul zilelor vieţii lui care
au dat lui Dumnezeu, căci aceasta e partea
18 lui. Şi încă tot omul căruia au dat lui Dum-
nezeu bogăţie şi aveare, şi l-au volnicit pre el
ca să mănînce dentr-însele, şi să ia partea lui,
şi ca să să veselească întru osteneala lui;
19 aceasta darea lui Dumnezeu iaste, Căci nu
mult să vor pomeni zilele vieţii lui, căci Dum-
nezeu migăiaşte pre el, în veselia inemii lui.

CAP VI

1 Iaste răutate carea am văzut supt
soare, şi multă iaste supt om;
2 Omul căruia va da lui Dumnezeu avu-
ţie şi aveare şi slavă, şi nu iaste lip-
sindu-se cu sufletul lui de toate carele
va pofti, şi nu va stăpîni lui Dumnezeu ca să
mănînce dentru eale, căci om striin va mînca
pre el. Şi aceasta e deşărtare, şi boală rea ias-
3 te. De să va face om de 100 de ani, şi mult
va trăi, şi cît de multe vor fi zilele anilor lui, şi
sufletul lui nu să va sătura de bunătate, şi încă
îngropare nu s-au făcut lui, zis-am: „Mai bună
4 e lepădătura femeii decît el!“ Căci întru
deşărtăciune au venit, şi întru-ntunearec
mearge, şi întru-ntunearec numele lui să va
5 acoperi, Şi încă soarele n-au văzut, şi nu
am odihna acestuia mai multă decît a celuia.
6 Şi, de au trăit trecători de 1000 de ani, şi
bunătate n-au văzut, au nu la un loc vor
7 mearge toate? Toată osteneala omului – la
8 gura lui, şi încă sufletul nu se va împlea. Căci
ce e prisosirea înţeleptului mai multă decît
celui fără minte? Pentru căci săracul ştie a
9 mearge în preajma vieţii. Mai bună e vedea-
rea ochilor decît cel ce mearge cu sufletul. Şi
încă aceasta e deşărtăciune şi voie a duhului.
10 Orice s-au făcut, iată, s-au chemat numele lui,
şi să cunoscu ce iaste omul, şi nu va putea să
să judece cu cel mai tare decît el. Căci sînt 11
cuvinte multe, înmulţind deşărtăciune.

CAP VII

Căci prisoseală e la om? Căci cine ştie 1
binele omului în viaţă, numărul zile-
lor vieţii deşărtăciune e lui? Şi au
făcut pre eale în umbră, căci cine va
povesti omului ce va fi după el supt
soare? Mai bun iaste numele decît untde- 2
lemn bun, şi ziua morţii decît ziua naşterii.
Mai bine e a mearge la casa plîngerii decît a 3
mearge la casă de băutură, după cum aceasta
e săvîrşit la tot omul, şi cel ce e viu da-va bun
la inema lui. Mai bună e mînia decît rîsul, 4
căci întru răutatea obrazului să va îmbuna
inema. Inema înţelepţilor – în casa plînge- 5
rii, şi inema celor fără minte – în casa vese-
liei. Mai bine e a auzi certarea înţeleptului 6
decît omul ce aude cîntările celor fără min-
te. În ce chip iaste glasul spinilor supt căl- 7
dare, aşa e rîsul celor fără minte. Şi încă
aceasta e deşărtăciune. Căci năpastea îm- 8
prejur poartă pre înţelept şi strică inima bunii
naşterii lui. Mai bună e săvîrşirea cuvinte- 9
lor decît începătura lui; mai bunu e cel îngă-
duitoriu decît cel înalt cu inima. Să nu sîr- 10
guieşti cu duhul tău a te mînia, căci mînia în
sînul celor fără minte se va odihni. Să nu 11
zici: „Ce s-au făcut, căci zilele ceale de mainte
éra mai bune decît aceastea?“, căci nu întru
înţelepciune ai întrebat pentru aceasta. Bună 12
e învăţătura cu *dare de sorţi, şi prisosirea,*
celor ce văd soarele, Căci, în umbra ei, 13
înţelepciunea – ca umbra argintului; şi priso-
sirea minţii, a înţelepciunei, înţelepciunea va
învia pre cel de la ea. Vezi faptele lui Dum- 14
nezău, căci cine va putea a împodobi pre
carele Dumnezău va înfrînge? În ziua 15
bunătăţii lui, trăiaşte în bine, şi vezi, în ziua
răutăţii, vezi încă şi tu cu aceasta tocmirea
acestora care au făcut Dumnăzău, pentru
graiu, pentru ca să nu afle omul după dînsul
nemică. Toate le-am văzut în zilele deşăr- 16
tăciunii meale: iaste direpţ perind întru
direptatea lui, şi iaste necuratul rămîind întru
răutatea lui. Nu te face direpţ pre multe, 17
nici te înţelepţi de prisosit, ca nu cîndai te vei
spărea. Şi nu păgîni spre mult şi nu te face 18
năsilnic, ca nu cîndai vei muri întru nevrea-
mea ta. Bine e a te ţinea întru aceasta, şi 19
încă de aceasta să nu pîngăreşti mîna ta, căci
temătorilor de Dumnezău ieşi-vor toate.
Înţelepciunea va ajuta înţeleptului mai mult 20
decît 10 stăpînitori ce vor fi în cetate. Căci 21

om nu iaste direpț pre pămînt, carele va face
22 bine şi nu va greşi. Şi încă la toate cuvintele carele vor grăi cei necuraţi, să nu pui inima ta, pentru ca să nu auzi pre robul tău
23 blestemîndu-te; Căci de multe ori te va vicleni pre tine, şi cu pogorîri multe va face rău inimii tale, pentru că şi tu ai blestemat pre
24 alţii mulţi. Toate aceastea le-am ispitit cu
25 înţelepciunea; Ziş: „Înţelepţi-mă-voiu", şi ea s-au depărtat de la mine mai departe decît era, şi adîncă adîncătură e; cine o va afla pre
26 ea? Încunjuraiu eu, şi inima mea, a cunoaşte şi a cerceta şi a cerca înţelepciunea şi sorţul, şi a conoaşte nebunia celui necre-
27 dincios, şi năsîlnicia, şi învăluiala. Şi aflu eu, mai amară pre dînsa decît moartea, cu muiarea – carea iaste vînare, şi mreji – inima ei, legătura – în mînile ei. Cel bun înaintea feaţii lui Dumnăzău se va rîdica de la ea, şi cel
28 ce păcătuiaşte prinde-se-va întru ea. Vezi, aceasta aflaiu, zise Eclisiastul, una cîte una a
29 afla gîndul Pre carele au cercat sufletul mieu, şi n-am aflat; şi un om dentru 1000 am aflat, şi muiare întru toate aceastea n-am
30 aflat. Însă, vezi, aceasta am aflat, carea au făcut Dumnezău împreună cu omul direpț, şi ei au cercat gînduri multe. Cine ştie înţelepciunea şi cine ştie dezlegarea cuvîntului?

CAP VIII

1 Înţelepciunea omului lumina-va faţa lui, şi cel fără ruşine la faţa lui se va
2 urî. Gura împăratului păzeaşte, şi a călca jurămîntul lui lui Dumnăzău
3 Să nu sîrguieşti! De către faţa lui mearge-vei, că nu stai la cuvînt rău, căci tot ce
4 va vrea face-va, În ce chip, cuvîntul împăratului stăpînind, cine va grăi lui: „Ce vei
5 face?". Cela ce păzeaşte porunca nu va conoaşte cuvîntul rău, şi vreamea judecăţii
6 cunoaşte-va inima înţeleptului, Căci în tot lucrul iaste vreamea judecăţii, căci mintea
7 omului iaste multă preste el. Căci nu iaste conoscînd ce e ceaea ce va să fie, căci, în ce
8 chip va fi, cine va spune lui? Nu iaste om stăpînind întru duh ca să oprească împreună cu duhul. Şi nu iaste stăpînind în ziua morţii, şi nu iaste trimitere întru zi de războiu, şi nu
9 va mîntui necurăţia pre cel de la ea. Şi toată aceasta văzuiu, şi am dat inima mea la toată facerea care s-au făcut supt soare, toate cîte au stăpînit omul întru om ca să-i facă rău
10 lui. Şi atuncea văzuiu necuraţi în gropi băgaţi, şi dentru cel sfînt, şi mearseră şi să lăudară în cetate că aşa au făcut. Şi încă aceasta e
11 deşărtăciune. Căci nu iaste făcîndu-se price dentru ceia ce fac răul, în grabă, pentru aceaea să adeveri inima fiilor omului întru dînşii ca să facă răul. Cel ce au greşit au 12
făcut răul de atuncea şi de la delungarea lor, căci şi ştiu eu că iaste bine celor ce să tem de Dumnezău pentru ca să să teamă de către faţa Lui. Şi bine nu va fi necuratului, şi nu va 13
îndelunga zilele în umbră carele nu iaste temîndu-se de către faţa lui Dumnezău. Iaste deşărtare carea s-au făcut pre pămînt, 14
căci sînt direpţi căci ajunge preste ei ca făptura necuraţilor, şi sînt necuraţi căci ajunge preste ei ca făptura direpţilor; zis-am că încă şi aceasta e în deşărt! Şi am lăudat împre- 15
ună pre veselie, căci nu iaste bine omului supt soare, fără numai a mînca şi a bea şi a să veseli, şi aceasta mearge împreună cu el în truda lui, în zilele vieţii lui care i-au dat lui Dumnezău supt soare. Întru carei am dat 16
inima mea a cunoaşte înţelepciunea şi a vedea migăiala făcută pre pămînt, căci şi în zi şi în noapte somn la ochii lui nu iaste văzînd, Şi 17
văzuiu toate faptele lui Dumnezău, că nu va putea omul afla împreună cu faptul cel făcut supt soare. Oricîte va trudi omul a afla. şi nu va afla; şi încă oricîte va zice înţeleptul a cunoaşte, nu va putea afla. Că toată 18
aceasta am dat la inima mea, şi inima mea toată au văzut aceasta:

CAP IX

1 În ce chip sînt direpţii şi înţelepţii şi faptele lor în mîna lui Dumnezău, şi încă dragoste şi urîciune nu iaste omul ştiind. Toate-s înaintea feaţii 2
lor deşărtare, întru toate o timpinare: direptului şi celui necredincios, răului şi bunului, şi curatului şi necuratului, şi celui ce jîrtvuiaşte şi celui ce nu jîrtvuiaşte, şi în ce chip iaste cel bun, în ce chip iaste cel ce greşaşte, şi în ce chip cel ce jură, precum cel ce să teame de jurămînt. Aceasta e rea întru tot 3
cel făcut de supt soare, căci o timpinare e la toate. Şi încă inima fiilor omului să împlu de rău, şi învăluiale – întru inima lor, şi în viaţa lor, şi denapoia lor, spre morţi. Căci cine e 4
cel ce să împreună către toţi cei vii? Iaste nădeajde, căci cîinele cel viu acesta mai bun e decît leul cel mort. Căci cei vii cunoaşte-vor 5
că vor muri, şi cei morţi nu sînt cunoscînd nimică, şi nu iaste lor încă plată, căci s-au uitat pomenirea lor. Şi încă iubirea lor, şi 6
încă urîciunea lor, şi încă rîvnirea lor, iată, au perit, şi încă parte nu iaste lor încă în veac întru tot ce e făcut supt soare. Vino, mănîncă cu ve- 7
selie pîinea ta şi bea cu inimă bună vinul tău, căci acum au binevrut Dumnezău faptele tale. În- 8
tru toată vreamea fie hainele tale albe, şi untdelemnu de pre capul tău nu se lipsască. Şi vezi 9

viaţă cu fămeaia care ai îndrăgit, toate zilele vieţii tinereaţelor tale cealea ce ţi s-au dat ţie supt soare, toate zilele deşărtării tale, căci aceasta e partea ta în viaţa şi întru truda ta
10 carea tu trudeşti supt soare. Toate, oricîte va afla mîna ta a face, în ce chip iaste putearea ta, fă, căci nu iaste fapt, şi gînd, şi minte, şi înţelepciune, în iad, unde tu mergi acolo.
11 Întorşu-mă şi văzuiu supt soare că nu e celor sprinteni alergătura, şi nu e celor tari războiul, şi încă acestuiaş înţelept nu e nescari pîine, şi încă nu celor de-nţeles – avuţia, şi încă nu celor ce cunoscu – harul, că vreame şi
12 timpinare va întîmpina la toţi aceia. Şi încă nu cunoscu omul vreamea lui; ca peştii cei ce să vînează în mreaje rea, şi ca pasările ceale ce să vînează în laţ, ca aceastea să prind fiii omului la vreamea rea, cînd va cădea preste
13 dînşii fără de veaste. Şi încă aceasta văzuiu înţelepciune supt soare, şi mare iaste cătră
14 mine: Cetate mică şi oamenii ei puţinei, şi va veni preste ea împărat mare şi o va încunjura pre ea, şi va clădi preste ea şanţuri
15 mari, Şi va afla întru ea om sărac înţelept şi va mîntui lor cetatea întru înţelepciunea lui; şi omul n-au pomenit împreună cu omul cel
16 sărac acela. Şi ziş eu: „Mai bună e înţelepciunea decît putearea, şi învăţătura săracului – defăimată, şi cuvintele lui nu sînt ascul-
17 tîndu-se“. Cuvintele înţelepţilor întru odihnă să aud decît strigarea celor ce biruiescu cu nebunie. Mai bună e înţelepciunea decît unealtele războiului, şi, păcătuind unul, va piarde bunătate multă.

CAP X

1 Muştele, murind, putrezescu tocmirea îndulcirei untdelemnului; mai cinstit
2 e cel puţin al înţelepciunei decît mărire mare a nebuniei. Inima înţeleptului – la direptul lui, şi inima
3 celui fără minte – la stîngul lui. Şi încă în cale, cînd cel fără minte mearge, inima lui să va scădea şi, ceale ce va socoti, toate nebunie
4 sînt. De să va sui duhul celui ce biruiaşte preste tine, locul tău să nu laşi, căce vindecarea va potoli greşale mari. Iaste răutatea
5 carea o am văzut supt soare că fără voie au
6 ieşit de cătră faţa celui ce biruiaşte: Deade-să cel fără minte întru nălţări mari, şi bogaţii
7 întru smerire vor şădea. Văzuiu robi pre cai, şi boiari mergînd ca nişte robi pre pămînt.
8 Cel ce sapă groapă, într-însa va cădea; şi pre cel ce curăţeaşte gardul, muşca-l-va pre el
9 şarpe. Scoţînd pietri, osteni-se-va întru eale; despicînd leamne, primejdui-va întru
10 eale. De va cădea fierul, şi el faţa ş-au turburat, şi puteri va întări, şi prisosirea omului – înţelepciunea. De va muşca şarpele, nu în 11
şoptă, şi nu iaste prisosire celui ce vrăjaşte. Cuvintele gurii înţeleapte iaste har, şi 12
buzele celui fără minte îl vor prăpădi pre dînsul. Începătura cuvintelor gurii lui – nebu- 13
nie, şi cea de apoi a gurii lui – învăluială rea. Cel fără minte mulţeaşte cuvinte. N-au 14
cunoscut omul ce e ceaea ce să face, şi ce e ceaea ce va să fie, ce e denapoia lui; şi cine va povesti lui? Osteneala celor fără minte va 15
trudi pre el, carele n-au cunoscut ca să meargă la cetate. Vai ţie, cetate care împă- 16
ratul tău iaste tînăr şi boiarii tăi dimineaţa mănîncă! Fericit tu, pămînt care e împără- 17
tul tău fiiul volnicilor şi boiarii tăi la vreame vor mînca în puteare, şi nu să vor ruşina! Întru leneviri pleca-se-va grinzirea, şi în 18
zăbava mînilor pica-va casa. Spre rîs fac 19
pîinea; şi vinul şi untul-de-lemnul – ca să să veselească cei vii; şi argintului vor asculta toate. Şi încă întru socotinţa ta să nu blas- 20
temi pre bogat, nice pre împărat; şi în cămările aşternuturilor tale, să nu blastemi pre cel bogat, căce pasărea ceriului va duce glasul tău şi cel ce are arepile spune-va cuvîntul tău.

CAP XI

1 Trimite pîinea ta pre faţa apei, căci întru mulţimea zilelor vei afla pre
2 ea. Departe celor şapte, şi încă la cei 8, căci nu conoşti ce va fi rău pre
3 pămînt. De se vor plini norii de ploaie, preste pămînt vor turna. Şi de va cădea lemn în austru, şi săvai în crivăţ, la locul unde va cădea lemnul, acolo va fi. Păzind 4
vîntul, nu va sămăna; şi căutînd la nori, nu va secera Întru carele nu iaste conoscînd care 5
e calea duhului. Ca oasele în pîntecele ceii ce poartă naştere, aşa nu vei conoaşte faptele lui Dumnezău, cîte va face toate. Dimineaţa 6
samănă sămînţa ta, şi ziua nu lasă mîna ta, căci nu conoşti care va rîndui ceasta au ceaea şi de vor fi amîndoao dempreună bune. Şi 7
dulce e lumina şi bună la ochi a vedea împreună cu soarele. Căci, de va şi trăi ani 8
mulţi omul, întru toate aceastea se va veseli, şi vor pomeni zilele întunearecului, că multe vor fi. Tot cel ce vine deşărtăciune e. Vese- 9
leaşte-te, tinerelule, în tinereaţele tale, şi te îmbuneaze inima ta în zilele tinereaţelor tale, şi îmblă în căile inimii tale fără prihană, şi nu întru vedearea ochilor tăi, şi conoaşte că preste toate aceastea aduce-te-va Dumnezău la judecată. Şi depărtează mînia de la 10
inima ta, şi fereaşte răul de la trupul tău, căci tinereaţele şi nebunia e deşărtare.

CAP XII

1 Şi-ţ adu aminte de Cel ce te-au zidit
pre tine, în zilele tinereaţelor tale,
pînă unde nu vor veni zilele răutăţii
tale şi vor ajunge ani întru carele vei
grăi: „Nu iaste mie întru dînşii voie“,
2 Pînă unde nu se va întuneca soarele, şi
lumina, şi luna, şi stealele, şi se vor întoarce
3 norii denapoia ploii. În ziua carea se vor
clăti paznicii casii, şi se vor înturna oamenii
puterii, şi au sărbat cealea ce macină, căci
s-au împuţinat, şi se vor întuneca cealea ce
4 văd în gauri, Şi vor închide uşăle în tîrg,
întru slăbiciunea glasului cei ce măcina, şi se
va scula la glasul vrabiii, şi se vor smeri toate
5 featele cîntării, Şi încă de la înălţare vor
vedea şi spămîntare în cale, şi va înflori mig-
dalul, şi se va îngroşa lăcusta, şi se va răsîpi
chiparosul, căci au mers omul la casa veacului
său, şi au încunjurat în tîrg cei ce să
6 tînguiesc, Pînă unde nu se va înturna funea
argintului, şi se va zdrobi înflorirea aurului, şi
se va zdrobi ciutura la izvor, şi se va învîrti
7 roata la groapă, Şi se va întoarce ţărîna la
pămînt, în ce chip era, şi duhul se va întoarce
8 cătră Dumnăzău, Carele au dat pre el. De-
şărtarea deşărtărilor, zise Eclisiastul, toate-s
9 deşarte . Şi de prisosit iaste căci s-au făcut
Eclisiastul înţelept, şi căci au învăţat minte
împreună cu omul, şi ureachea au urmat
10 podoaba pildelor. Mult Cercă Eclisiastul a
afla cuvintele voii, şi cea scrisă a direptăţii,
11 cuvintele adevărului. Cuvintele înţelepţi-
lor – ca strămurările, şi ca cuie arse în foc,
care de la tocmeale s-au dat, de la un Păsto-
12 riu. Şi prisosit iaste dentru eale, fiiul mieu:
Păzeaşte a face cărţi multe, nu iaste săvîrşit;
13 şi cercetare multă – trudă trupului. Săvîrşitul
cuvîntului tot auzi: De Dumnezău te teame, şi
poruncile Lui păzeaşte, căci aceasta e tot omul.
14 Căci toată facerea Dumnezău va duce la
judecată întru tot ce e trecut
cu vedearea, ori bine, ori rău. La Ecli-
siast, cea de săvîrşit, ca la niş-
te mari, şi desăvîr-
şit pune învăţă-
tura.

CÎNTAREA CÎNTĂRILOR

CAP I

Sărute-mă de la sărutările gurii lui, 1
căci mai bune-s ţîţele tale decît
vinul. Şi mirosul mirurilor tale, 2
mai mult decît toate miroasele; mir
deşărtat – numele tău; pentru aceaea
fecioarele te iubiră. Traseră-te, denapoia ta, 3
la mirosul mirurilor tale vom alerga! Băgă-mă
împăratul în cămara lui. Bucura-ne-vom şi ne
vom veseli întru tine, iubi-vom ţîţele tale mai
mult decît vinul. Direptatea iubitu-te-au!
Neagră sînt eu şi frumoasă, featele Ierusali- 4
mului, ca sălaşele Chidarului, ca corturile lui
Solomon. Nu mă vedeţi căci eu sînt 5
negrindu-mă, căci m-au ars soarele. Fiii mai-
cii meale s-au învrăjbit întru mine, puseră-mă
păzitoare în vii, via mea n-am păzit! Po- 6
vesteaşte-mi, pre carele au iubit sufletul
mieu, unde paşti? Unde zaci în amiazăzi? Ca
nu doară să-m facă ca ceaea ce să învăluiaşte
pre cerezile priatenilor tăi! De nu te vei 7
cunoaşte pre sine, cea frumoasă întru fămei,
ieşi tu întru călcîile turmelor şi paşte iadele
tale spre sălaşurile păstorilor! Cu călări- 8
mea mea întru carăle lui Faraon asămăna-
tu-te-am, ceaea ce eşti aproape de mine!
Ce s-au înfrumusăţat fălcile tale, ca ale turtu- 9
realei, cerbicea ta – ca nişte şiruri! Asămă- 10
nări de aur face-vom ţie, cu pistrituri de
argint. Pînă unde iaste împăratul întru 11
înduplecarea lui, nardul mieu dat-au mirosul
lui. Legătura stactiei – iubitul mieu, în mij- 12
locul ţîţelor meale va petreace. Strugur de 13
chipru e fratele mieu mie, în vie în [En] gadi.
Iată, eşti frumoasă, cea de aproapele mieu! 14
Iată, eşti frumoasă, ochii tăi – porumbi!
Iată, eşti bun, fratele mieu! Şi încă înfrumuse- 15
ţat! Patul nostru – umbros! Grinzile caselor 16
noastre – chedri, podurile noastre – chiparoş.

CAP II

Eu – floarea cîmpului, crinul văilor. 1
Ca crinul în mijlocul spinilor, aşa e 2
iubitul mieu în mijlocul featelor. Ca 3
mărul în leamnele dumbrăvii, aşa – fra-
tele mieu între mijlocul fiilor. În um-
bra lui am pohtit şi am şăzut, şi roada lui e dulce
în gîtlejul mieu. Băgaţi-mă în casa vinului, 4
grămădiţ preste mine dragoste. Întăriţi-mă 5
întru mirosituri, clădiţi-mă în meri, căci rănită-s
de dragoste eu. Stînga lui – supt capul

7 mieu şi direapta lui mă va cuprinde. Jura-
tu-v-am pre voi, featele Ierusalimului, în
puteri şi în tăriile ţarinei, de veţi scula şi veţi
deştepta dragostea, pînă unde va vrea!
8 Glasul fratelui mieu! Iată, aşa vine, sărind
9 preste munţi, săltînd preste dealuri. Asea-
mene iaste frăţiorul mieu cu căprioara sau cu
puii de cerbi (preste munţii lui Vethil); iată,
acesta stătu denapoia păreatelui nostru, pri-
vind pre firestri, plecîndu-se pren mreji.
10 Răspunde frăţiorul mieu şi zice mie: „Scoală,
vino, cea de aproapele mieu, frumoasa
11 porumbiţa mea! Că iată, iarna au trecut,
12 ploaia să duse, mearse la sine. Florile să
ivură pre pămînt, vreamea pleavilii au sosit,
glasul turturealii s-au auzit în pămîntul
13 nostru. Smochinul au scos ceale fără
vreame smochinele lui, şi viile înfloresc, dea-
deră miros. Scoală, vino, cea de aproapele
mieu, frumoasa mea (porumbiţa mea, vino) şi
14 vino tu! Porumbiţa mea, în acoperemîntul
pietrii, ţiindu-te de zidul denainte, arată-mi
faţa ta şi fă-mă să auz glasul tău! Căci glasul
15 tău dulce e şi faţa ta frumoasă! Prindeţi
noao vulpi mici stricînd viile; şi viile noastre
16 înfloresc". Frăţiorul mieu – mie, şi eu – lui,
17 cel ce paşte în crini. Pînă unde va înceta
ziua şi se vor pleca umbrele, te întoarce, asa-
mănă-te tu, frăţiorul mieu, cu căpriorul sau cu
puiul cerbilor preste munţii încunjurărilor.

CAP III

1 În patul mieu noaptea am căutat pre
carele au iubit sufletul mieu; cerca-
tu-l-am pre el, şi nu l-am aflat, che-
mat-am pre el, şi nu m-au ascultat.
2 Scula-mă-voiu dară şi voiu încunjura
în cetate, în tîrguri şi pren uliţe, şi voiu cerca
pre carele au iubit sufletul mieu. Cercatu-l-am
pre el, şi n-am aflat pre el, chematu-l-am
3 pre el, şi nu m-au ascultat. Aflatu-m-au cei
ce păzăsc, cei ce încunjură în cetate. „Au
doară pre care au iubit sufletul mieu aţ
4 văzut?" Cît de puţin deaca trecuiu de la ei,
pînă unde aflaiu pre carele au iubit sufletul
mieu; ţinutu-l-am pre el şi nu l-am lăsat, pînă
unde l-am băgat pre el în casa mîne-mea şi la
5 cămara ceiia ce m-au zămislit. Jurat-am
pre voi, featele Ierusalimului, întru puteare şi
întru tăriile ţarinii, de veţ rădica şi veţ scula
6 dragostea, pînă unde va vrea! Care e aceasta
ce să suie den pustiiu, ca buciumi de fum, tămîia-
tă cu zmirnă şi tămîie, den toate prafurile făcăto-
7 riului de mir? Iată patul lui Solomon, 60 de
putearnici împrejurul lui, den cei tare ai lui Israil,
8 Toţi ţiind sabie, învăţaţi războiul; om – sabia
lui preste coapsa lui, de spaima nopţilor.
9 Nesilie ş-au făcut lui împăratul Solomon den
leamnele Livanului. Stîlpii lui au făcut de 10
argint şi plecătoriul lui de aur şi primblarea
lui mohorîtă, înlăuntrul lui cu pietri aşternut;
dragostea de la featele Ierusalimului. Fea- 11
tele Sionului, ieşiţ şi vedeţ la împăratul Solo-
mon, întru cununa carea l-au cununat pre
dînsul maica lui, în ziua gineriei lui şi în ziua
veseliei inimii lui!

CAP IV

Iată, eşti frumoasă, cea de aproapele 1
mieu, iată, eşti frumoasă! Ochii tăi –
porumbiţe, afară den tăcearea ta;
părul tău – ca turmele caprelor
carele s-au descoperit de la Galaad.
Dinţii tăi – ca turmele celor tunse, carele 2
s-au suit de la baie, toate cu geamene, şi fără
fiiu nu iaste întru eale. Ca funea cea roşie – 3
buzele tale şi graiul tău – frumos. Ca coaja
rodiei – mărul tău, afară den tăcearea ta.
Ca turnul lui David – grumazul tău, cel zidit la 4
Thalpioth: 1000 de scuturi spînzuraţi sînt pre
el, toate svîrliturile celor tari. Doao ţîţe ale 5
tale – ca doi pui geameni ai căprioarii, cei ce
pasc în crini. Pînă unde va sufla ziua şi se 6
vor porni umbrele, mearge-m-voiu mie cătră
măgura zmirnei şi cătră dealul Livanului.
Toată eşti frumoasă, cea de aproapele mieu, 7
şi hulă nu iaste întru tine. Vino de la Livan, 8
mireasă, vino de la Livan! Veni-vei şi vei
treace de-nceputul credinţei, de la capul lui
Saniir şi Aermon, de la stînile leilor, de la
munţii pardoşilor. Datu-ne-ai inimă, sora 9
noastră, mireasă, îndîrjitu-ne-ai pre noi cu
unul dentru ochii tăi, cu un şîr de la grumazul
tău. Ce să înfrumseţară ţîţele tale, sora 10
mea, nevastă! Ce să înfrumseţară ţîţele 11
tale de vin! Şi mirosul hainelor tale – mai mult
decît toate mirosurile! Fagur pică buzele 12
tale, nevastă, miare şi lapte e supt limba ta, şi
mirosul hainelor tale – ca mirosul Livanului.
Grădină închisă, soru-mea, nevastă, Gră- 13
dină închisă, izvor pecetluit. Trimiterile 14
tale – grădină cu rodii, cu roadă den muguri,
chipri cu nardii: Nardu şi şofran, trestie şi 15
scorţişoară, de toate leamnele Livanului,
zmirnă, aloi, cu toate ceale de frunte mirosuri.
Izvorul grădinii şi fîntîna apei vii şi duduind,
de la Livan. Scoală-te, criveţe, şi vino, 17
austre, şi suflă spre grădina mea şi curgă
mirosurile tale.

CAP V

Ţogoare-se frăţiorul mieu la grădina 1
lui şi să mănînce roada poamelor 2
lui. Întraiu în grădina mea, soru-
mea, nevastă! Cules-am zmirna
mea, cu mirosurile meale, mîncat-am
pîinea mea cu miarea mea, băut-am vinul
mieu cu laptele mieu. Mîncaţi, cei de
aproape, şi beaţi şi vă îmbătaţi, fra-

ţilor! Eu dormu şi inema mea bdenuiaşte, glasul frăţiorului mieu bate la uşă: „Deşchide-m, sora mea, cea de aproapele mieu, porumbiţa mea, deplina mea, căce capul mieu să împlu de roao şi părul mieu, de răurări de noapte“. Dezbrăcatu-m-am de cămaşa mea, cum mă voiu îmbrăca cu ea? Spălat-am picioarele meale, cum voiu pîngări pre eale? Frăţiorul mieu trimis-au mîna lui pren gaură şi pîntecele mieu să turbură spre el. Sculaiu-mă eu să deşchiz fratelui mieu, den mînile meale au picat zmirnă, deagetele meale, pline de zmirnă, pre mînile încuitorii. Deşchişu eu frăţiorului mieu, frăţiorul mieu trecu; sufletul mieu ieşi, cu cuvîntul lui cercaiu-l pre el, şi n-am aflat pre el; chemaiu-l pre el, şi n-au ascultat pre mine. Aflatu-m-au păzitorii cei ce încunjură cetatea, loviră-mă şi mă răniră, luară-m brobodealnicul mieu de la mine păzitorii zidurilor. Jurat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri şi întru tăriile ţarinii, de veţi afla pre frăţiorul mieu, vestiţi lui căce rănită de dragoste eu sînt! Ce e frăţiorul tău, de la frăţior, cea frumoasă în muieri? Ce e frăţiorul tău, de la frăţior, căce aşa ne-ai jurat pre noi? Frăţiorul mieu – alb şi rumen, alesu dentru zeci de mii. Capul lui – cap de aur; cosiţele lui – brazi, neagri ca corbul. Ochii lui – ca porumbiţele preste împlerile apelor, spălate cu lapte, şăzînd la împlerile apelor. Fălcile lui – ca năstrăpile mirosului, odrăslind mirosituri; buzele lui – crini picînd zmirnă aleasă. Mînile lui – oable de aur, pline de tharsis; pîntecele lui – tablă de elefand preste piatră de zamfir. Pulpele lui – stîlpi de marmură, întemeiaţi pe cuiburi de aur; chipul lui – ca Livanul, ales ca chedrii. Gîtlejul lui – îndulcire şi tot pohtă; acesta e frăţiorul mieu şi acesta e aproapele mieu, featele Ierusalimului! Unde să duse frăţiorul tău, cea frumoasă întru muieri? Unde au privit frăţiorul tău? Şi-l vom cerca pre el cu tine împreună.

CAP VI

Frăţiorul mieu pogoară-se la grădina lui, la năstrăpile mirosului, să pască în grădini şi să adune crini. Eu frăţiorului mieu, şi frăţiorul mieu mie, cel ce paşte în crini. Frumoasă eşti, cea de aproapele mieu, ca o bunăvreare, frumoasă ca Ierusalimului, spaimă, ca ceale rînduite. Întoarce ochii tăi den potriva mea, căce ei m-au zburat. Părul tău – ca turmele caprelor, carele s-au suit de la Galaad. Dinţii tăi – ca turmele celor tunse, carele s-au suit de la baie, toate cu geameni, şi nefăcînd copii şi nu iaste întru eale. Ca o aţă roşie – buzele tale şi graiul tău – frumos, ca coaja rodiei, mărul tău, afară den tăcearea ta. 60 sînt împărătease şi 80 ţiitoare, şi fecioare care n-au număr; Una iaste porumbiţa mea, deplina mea; una iaste maicii ei, aleasă iaste ceea ce au născut pre ea. Văzutu-o-au pre ea feate şi au fericit pre ea; împărătease şi ţiitorile, şi vor lăuda pre ea. Care e aceasta carea să iveaşte ca zorile, frumoasă ca luna, aleasă ca soarele, spaimă ca ceale rînduite? La grădina nucului am pogorît, să văz întru naşterea pîrîului, să văz de au înflorit via, înflorit-au rodiile; acolo voiu da ţîţele meale ţie. N-au cunoscut sufletul mieu, pusu-m-au întru carăle lui Aminadav. Întoarce-te! Întoarce-te, Sulamiteanco! Întoarnă-te şi vom vedea întru tine!

CAP VII

Ce veţ vedea la Sulamiteancă ceaea ce vine, ca horele taberilor? Ce s-au înfrumusăţat paşii tăi cu încălţămintele tale, fiica lui Navad! Rîndurile coapselor tale aseamene-s cu şîrurile, lucru de mîni de meşter. Buricul tău – clondiriu oblu, nu lipsindu-se de amestecătură; pîntecele tău – stog de grîu îngrădit cu crini. Doao ţîţe ale tale – ca doi pui geameni de căprioară. Cerbicea ta – ca un turn de elefand; ochii tăi – ca iazere în Esevon, în porţi de mulţime de feate; narea ta – ca turnul Livanului, socotind faţa Damascului. Capul tău preste tine – ca carmilul, şi împletitura capului tău – ca mohorîtul, împărat legat întru alergături. Ce te-ai înfrumusăţat şi ce te-ai îndulcit, dragoste, întru desfătăciunile tale! Aceasta e mărimea ta. Asămănaşi-te finicului şi ţîţele tale, cu strugurii. Ziş: „Sui-mă-voiu preste finic, ţinea-voiu înălţimile lui“. Şi vor fi dară ţîţele tale ca strugurii viei şi mirosul nasului tău, ca mearele. Şi gîtlejul tău, ca vinul cel bun, mergînd la frăţiorul mieu la îndireptări, destulindu-mă cu buzele meale şi cu dinţii. Eu – frăţiorului mieu, şi preste mine întoarcerea lui. Vino, frăţiorul mieu, să ieşim la ţarină, să mînem în sate! Să mîinecăm la vii, să vedem de au înflorit via, înflorit-au coacerea, înflorit-au rodiile; acolo voiu da ţîţele meale ţie. Mandragorile au dat miros şi, la uşile noastre, toate roadele pomilor, noao spre vechi, frăţiorul mieu, păzit-am ţie.

CAP VIII

Cine-ţ va da, frăţiorul mieu, sugînd ţîţele maicii meale; aflîndu-te afară, săruta-te-voiu şi încă nu mă vor defăima. Lua-te-voiu, băga-te-voiu în casa maicii meale şi la cămara cei

ce m-au zemislit învăţa-me-i; adăpa-te-voiu de vinul cel mirositoriu de la curgerea rodii-
3 lor meale. Stînga lui – supt capul mieu şi
4 direapta lui mă va lua pre mine. Jurat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri şi întru tăriile ţarinei, ce rădicaţi şi ce sculaţ dra-
5 gostea pînă unde va vrea! Cine e aceasta ce să suie albită, înflorită, răzimîndu-se pre frăţiorul ei? Supt măr am sculat, pre tine acolo te-au chinuit maica ta, acolo te-au chinuit
6 ceaea ce te-au născut. Pune-mă ca o peceate pre inema ta, ca o peceate pre braţul tău! Căci tare e ca moartea dragostea; grea e ca iadul rîvnirea. Prejur peanele ei – ca prejur peanele focului; cărbuni de foc – văpăile
7 ei. Apă multă nu va putea să stingă dragostea şi rîurile nu vor potopi pre ea; de va da bărbatul toată avuţia lui în dragoste, cu defăi-
8 mare îl vor defăima pre el. Sor noastră e mică şi ţîţe n-are; ce vom face surorii noastre
9 în ziua carea să va grăi întru ea? De iaste zidu, să zidim preste ea băşti de argint; şi de iaste
10 uşă, să scriem pre ea scîndură de chedru. Eu – zidu, şi ţîţele meale – ca turnurile; eu eram
11 înaintea ochilor lui aflînd pace. Vie s-au făcut lui Solomon în Veelamon; dat-au via lui celor ce păzesc, omul va aduce întru roada lui
12 1000 de arginţi. Via mea a mea e înaintea mea; cei o mie – ai lui Solomon şi cei 200 –
13 celor ce păzesc roada lui! Cela ce şade în grădini, priatenii luînd aminte gla-
14 sului tău, auzit îl fă mie! Fugi, frăţiorul mieu, şi te asamănă cu căprioara sau cu puiul cerbului preste munţii mirositurilor.

ISAIA

CAP I

Vedearea carea au văzut Isaia, feciorul 1
lui Amos, carea au văzut asupra Iudeii, asupra Ierusalimului, întru împărăţia lui Ozie şi lui Ioatham şi Ahaz şi Ezechia, carii au împărăţit Iudea. Ascultă, ceriule, şi bagă în urechi, 2
păminte, căci Domnul au grăit: „Fii am născut şi am înălţat şi ei pre Mine M-au defăimat. Conoscut-au boul pre cel ce l-au cîştigat şi măgariul iaslea domnului lui, şi Israil 3
pre Mine nu Mă cunoscu şi nărodul Mieu n-au priceput". Vai, limbă păcătoasă, nărod plin 4
de păcate, sămînţă rea, fii fără de leage, părăsit-aţ pre Domnul şi aţ mîniat pre Sfîntul lui Israil, streinară-se îndărăt. Ce încă veţ 5
răni, adăogînd fărădeleage? Tot capul la dureare şi toată inima la întristare. De la 6
picioare pînă la cap nu iaste întru el întregăciune, nici rană, nici struncinare, nici zgaibă îmflată, nu iaste unsoare a pune, nici untdelemn, nici legături. Pămîntul vostru – pus- 7
tiiu, cetăţile voastre – arse cu foc, ţara voastră, înaintea voastră, cei streini o mănîncă de tot pre ea şi s-au pustiit, surpată fiind de năroade streine. Părăsi-se-va fata 8
Sionului ca o colibă într-o vie şi ca un pătul într-o grădină cu crastaveţ, ca o cetate încungiurată. Şi de nu Domnul Savaoth ar fi 9
lăsat noao sămînţă, ca Sodomul ne-am fi făcut şi ca Gomorul ne-am fi asămănat. Ascultaţ 10
cuvîntul Domnului, boiarii Sodomului; luaţi aminte leagea lui Dumnezău, nărodul Gomorului. „Ce e Mie mulţimea jîrtvelor 11
voastre? – zice Domnul. Plin sînt de arderide-tot (şi) de berbeci şi seu de miei; şi sînge de tauri şi de ţapi nu voiu. Nici de aţ veni să vă 12
arătaţ Mie, pentru că cine au cercetat aceastea den mîinile voastre, ca să călcaţi curtea Mea? Nu vă veţ adaoge de veţ aduce făină 13
de grîu, deşartă tămîie – urîciune Îm iaste. Lunile ceale noao ale voastre şi sîmbetele şi zi 14
mare nu sufăr; post şi ţineare de lucru şi lunile ceale noao ale voastre şi sărbătorile voastre uraşte sufletul Mieu; făcutu-v-aţ Mie spre saţiu, nu voiu mai părăsi păcatele voastre. Cînd veţ întinde mîinile, întoarce- 15
voiu ochii Miei de către voi şi, de veţ înmulţi ruga, nu voiu asculta pre voi, pentru că mîinile voastre pline sînt de sînge. Scăl- 16
daţi-vă, curaţi vă faceţ, luaţi răutăţile de la sufletele voastre denaintea ochilor Miei, părăsiţi-vă de răutăţile voastre. Învăţaţi bi- 17

ne a face, cercetaţi judecata, mîntuiţ pre cel'ce să năpăstuiaşte, judecaţi săracului şi îndrep-
18 taţi văduva. Şi veniţ şi să ne întrebăm – zice Domnul – şi, de vor fi păcatele voastre ca cel negru, ca zăpada le voiu albi; şi de vor fi ca
19 roşiul, ca lîna le voiu albi. Şi, de veţ vrea şi Mă veţ asculta, bunătăţile pămîntului veţ mîn-
20 ca. Iară de nu veţ vrea, nici Mă veţ asculta, sabia pre voi va mînca", pentru că gura Dom-
21 nului au grăit aceastea. Cum s-au făcut curvă cetatea cea credincioasă, Sionul, plin de judecată, în carea direptatea dormi întru ea şi
22 acum ucigaş? Argintul vostru – nelămurit, cîrciumarii tăi ameastecă vinul cu apă.
23 Boiarii tăi nu ascultă, părtaş de furi, iubind daruri, gonind răsplătire, pre săraci nu judecînd şi judecata văduvelor neluînd aminte.
24 Pentru aceaea, aceastea zice Stăpînitoriul, Domnul Savaoth: „Vai, cei putincioşi ai lui Israil, pentru că nu se va potoli mînia Mea spre cei vrăjmaş şi judecata de către vrăjmaşii
25 Miei voiu face. Şi voiu aduce mîna Mea preste tine şi voiu lămuri spre curat şi pre cei neascultători voiu piarde şi voiu lua pre toţi cei fără leage de la tine şi pre toţi sămeţii.
26 Şi voiu pune pre judecătorii tăi ca mai nainte şi pre sfeatnicii tăi ca den ceput, şi după aceasta te vei chema cetatea direptăţii, mitro-
27 polie credincioasă. Sion, cu judecată se va
28 mîntui robimea ei şi cu milostenie". Şi se vor zdrobi cei fără leage şi cei păcătoşi deodată, şi cei ce au părăsit pre Domnul con-
29 ceni-se-vor. Pentru căci se vor ruşina de către idolii lor, carele ei vrea, şi să ruşinară la
30 grădinile carele au poftit. Pentru că vor fi ca un terevinth ce au lepădat frunzele lui şi ca
31 o grădină neavînd apă. Şi va fi vîrtutea lor ca puzderia cîlţilor şi lucrurile lor împreună ca nişte scîntei, şi vor arde de tot cei fără de leage şi nu va fi cine să stingă.

CAP II

1 Cuvîntul carele s-au făcut către Isaia,
2 feciorul lui Amos, pentru Iudea şi pentru Ierusalim. Că va fi în zilele ceale de apoi ivit muntele Domnului şi casa lui Dumnezău pre vîrfurile măgurilor şi se va înălţa mai sus decît dealu-
3 rile şi vor veni într-însa toate limbile. Şi vor mearge limbi multe şi vor grăi: „Veniţi şi să ne suim la muntele Domnului şi la casa Dumnezăului lui Iacov, şi va vesti noao calea Lui şi vom mearge întru dînsa". Pentru că den Sion va ieşi leagea şi cuvîntul Domnului den
4 Ierusalim. Şi va judeca în mijlocul limbilor şi va dovedi norod mult; şi vor tăia sabiile lor la pluguri şi fuştiurile lor pre seaceri, şi nu va lua limbă spre limbă sabie şi nu se vor mai învăţa încă a să bate. Şi acum, casa lui 5
Iacov, veniţi şi să meargem întru lumina Domnului! Pentru că lăsă norodul Lui, 6
casa lui Iacov, căci s-au împlut ca den ceput ţara lor de vrăji, ca a celor striini de fealiu, şi fii mulţi de fealiu striini s-au făcut lor. Pentru că să împlu ţara lor de argint şi de aur, 7
şi nu era număr visteriilor lor. Şi să împlu 8
pămîntul de cai, şi nu era număr carălor lor; şi să împlu pămîntul de urîciunele faptelor mînilor lor şi să închinară celor ce au făcut deagetul lor. Şi să plecă omul şi să smeri 9
bărbatul şi nu voiu părăsi pre ei. Şi acum 10
întraţi la pietri şi vă ascundeţi la pămînt de către faţa fricii Domnului şi de mărirea vîrtutei Lui, cînd Se va scula să piarză pămîntul. Pentru că ochii Domnului înalţi sînt, şi 11
omul – smerit; şi se va smeri înălţimea oamenilor şi Se va înălţa Domnul Însuş în ziua aceaea. Pentru că ziua Domnului Savaoth 12
– preste tot dosăditoriul şi mîndrul şi preste tot înălţatul şi rîdicatul, şi se vor smeri; Şi 13
preste tot chedrul Livanului celor înalte şi rîdicate şi preste tot copaciul ghindii Vasanului, Şi preste înaltă măgură şi preste tot 14
dealul înalt, Şi preste tot turnul înalt şi 15
preste tot zidul înalt, Şi preste tot vasul 16
mării şi preste toată privirea frumseaţelor vaselor. Şi se va smeri tot omul şi va cădea 17
înălţimea oamenilor, şi Se va înălţa Domnul sîngur în ziua aceaea. Şi ceale făcute de 18
mîni toate le vor ascunde, Băgîndu-le la 19
peşteri şi în spinticăturile pietrilor şi în gaurile pămîntului de către faţa înfricoşării Domnului şi de slava puterii Lui, cînd Se va scula să surpe pămîntul. Pentru că în ziua aceaea 20
va scoate omul urîciunele lui ceale de argint şi ceale de aur, carele au făcut a să închina, celor deşarte şi liliacilor, Ca să între în gaurile 21
pietrii ceii tari şi la spintecăturile pietrilor de către faţa înfricoşării Domnului şi de mărirea puterii Lui, cînd Se va scula să piarză pămîntul. Conteniţi voao de la omul carele ră- 22
suflă cu narea lui, căci în cine s-au socotit?

CAP III

Iată dară Stăpînul, Domnul Savaoth, 1
lua-va de la Israil şi de la Iudea pre cel putincios şi pre cea putincioasă, putearea pîinii şi putearea apei, Uriaşi şi vîrtucios, om războinic şi jude- 2
cătoriu şi proroc şi chipzuitoriu şi bătrîn şi căpitan de 50 şi minunat sfeatnic şi înţelept mai mare preste teslari şi priceput ascultătoriu. Şi voiu 3

pune tineri căpetenii lor şi batjocoroşii vor
4 stăpîni pre ei. Şi va cădea norodul, om
cătră om şi om cătră aproapele lor; împiede-
ca-să-va copilul cătră cel bătrîn, cel necinstit
5 cătră cel cinstit. Căce va uita om pre fratele
său şi rudeniei tătîni-său, zicînd: „Haină ai,
căpetenie fii noao, şi mîncarea mea sup tine
6 să fie". Şi, răspunzînd, în ziua aceaea va
grăi: „Nu voiu fi ţie căpetenie, pentru că nice
în casa mea iaste pîine, nice haină, nu voiu fi
7 căpetenie norodului acestuia". Căce să
părăseaşte Ierusalimul şi Iudea au căzut, şi
limbile lor cu fărădelegile ceale spre Domnul
neascultînd, pentru căce acum să smeri mări-
8 rea lor. Şi ruşinea feaţii lor să împotrivi
lor, şi păcatul lor ca al sodomleanilor l-au ves-
tit şi l-au ivit – vai sufletului lor, pentru căce
9 au sfătuit sfat rău asupra lor, Zicînd: „Să
legăm pre cel direpţ, căce de rea treabă ne
iaste"; deci naşterile lucrurilor lor vor mîn-
10 ca. Vai celui fără de leage, reale după fap-
11 tele mînilor lui întîmpla-să-vor lui. Noro-
dul Mieu, ispravnicii voştri vă spicuiescu pre
voi şi cei ce cer vor stăpîni pre voi; norodul
Mieu, cei ce fericescu pre voi rătăcescu pre
voi şi cărarea picioarelor voastre o scutură.
12 Ce acum va sta la judecată Domnul şi va pune
13 la judecată norodul Lui. Acesta, Domnul, la
judecată va veni cu cei mai bătrîni ai norodu-
lui şi cu boiarii Lui şi: „Voi căce aţi arsu via
Mea şi jacul săracului în casele voastre?
14 Pentru ce voi năpăstuiţi norodul Mieu şi faţa
săracilor ruşinaţi?" – zice Domnul, Domnul
15 oştilor. Aceastea zice Domnul: Pentru căce
s-au înălţat featele Sionului şi au mersu cu
grumaz nalt şi în clipealele ochilor şi cu mer-
sul picioarelor împreună, tîrînd hainele, şi cu
16 picioarele împreună jucînd, Şi va smeri
Dumnezău stăpînile, featele Sionului, şi
17 Domnul va descoperi chipul lor În ziua
aceaea şi lua-va Domnul mărirea îmbrăcă-
18 minţii lor şi ceapsele Şi podoaba grumazi-
lor şi lefthul şi podoaba feaţii lor şi tocmirea
19 podoabei cei de mărire Şi gherdanele şi
brăţările şi inealele şi ceale de na direapta şi
20 cei împletiţi cercei Şi ceale premprejur
mohorîte şi ceale mijlocii mohorîte şi acoperi-
21 turile ceale ce-s în casă Şi ceale lucii foarte
22 şi ceale vişine şi ceale vinete Şi roşie şi
vison, cu aur şi vînăt împreună ţăsut, şi bro-
23 bodealnici închise. Şi va fi în loc de mirose-
nia cea frumoasă prah, şi în loc de brîu cu
fune te vei încinge, şi pentru podoaba capului
cea de aur pleşuvire vei avea, pentru faptele
tale, şi pentru haina cea mijlocie mohorîtă te
24 vei încinge cu sac. Şi fiiul tău cel preafru-
mos, pre carele iubeşti, cu sabie va cădea şi
cei vîrtucioşi ai voştri cu sabie vor cădea şi să
vor smeri. Şi vor plînge raclele podoabei 25
voastre şi vei rămînea sîngur şi la pămînt te
vei face ţărînă.

CAP IV

Şi să vor apuca şapte muieri de un om 1
într-aceaea zi, zicînd: „Pîinea noastră
vom mînca şi hainele noastre vom
îmbrăca, fără numai numele tău să să
cheame preste noi; ia ponoslul nos-
tru". În ziua aceaea lumina-va Dumnezău 2
cu sfat cu mărire pre pămînt, ca să înalţe şi să
mărească pre cel rămas al lui Israil. Şi va fi 3
cel rămas în Sion şi cel rămas în Ierusalim
sfinţi să vor chema, toţi cei ce s-au scris la
viaţă în Ierusalim. Căce va spăla Domnul 4
tina fiilor şi a featelor Sionului, şi sîngele
Ierusalimului va curăţi den mijlocul lui cu duh
de judecată şi cu duh de arsură. Şi va veni, 5
şi va fi tot locul muntelui Sionului şi toate
premprejurile lui va umbri norul ziua şi pre-
cum fumul şi lumina focului arde noaptea;
Cu toată mărirea se va acoperi, şi va fi la 6
umbră de zăduh şi întru acoperemînt şi întru
ascuns de năsîlnicie şi ploaie.

CAP V

Sînta-voiu dară celui iubit cîntarea 1
iubitului mieu, viei meale. Vie s-au
făcut celui iubit în corn, în loc gras.
Şi gard am pus împrejur şi am şen- 2
ţuit, şi am răsădit viţă bună, rodnică,
şi am zidit turn în mijlocul ei, şi înainte teasc
am săpat întru ea, şi aşteptaiu să facă stru-
guri, şi făcu spini. Şi acum, cei ce lăcuiţi 3
Ierusalimul şi omul Iudei, judecaţi întru mine
şi întru mijlocul viii meale. Ce voiu face 4
încă viii meale şi n-am făcut ei? Pentru căci
am aşteptat ca să facă struguri, şi au făcut
mărăcini. Acum dară voiu povesti voao ce 5
eu voiu face viei meale: lua-voiu gardul ei şi
va fi în jah, şi voiu răsipi zidul ei şi va fi spre
călcare-de-tot. Şi voiu lăsa via mea şi nu se 6
va tăia, nici se va săpa, şi se va sui pre ea ca
pre ţealenă spinul, şi norilor voiu porunci ca
să nu ploao la ea ploaie. Pentru că via 7
Domnului Savaoth casa lui Israil iaste, şi omul
Iudei – tînără odraslă iubită; aşteptaiu ca să
facă judecată, şi făcu fărădeleage, şi nu direp-
tate, ce strigare. Vai de ceia ce împreună 8
casă cătră casă şi ţarină cătră ţarină apro-
piind, pentru ca al vecinului să ia cevaş; sau
lăcui-veţi sînguri pre pămînt? Pentru că s-au 9
auzit la urechile Domnului Savaoth aceastea,
pentru că, de se vor face case multe, spre pustiiu
vor fi mari şi bune şi nu vor fi cei ce lăcuiesc în-

10 tru eale. Pentru că unde lucrează zeace
părechi de boi va face un urcior, şi cel ce
11 samănă artave 6 face-va măsuri trei. Vai,
ceia ce să scoală dimineaţă şi gonesc îmbătarea, cei ce îngăduiesc tîrziu, pentru că vinul
12 opări-va pre ei. Pentru că cu alăute şi
canon şi tîmpene şi fluiere beau vinul, şi faptele Domnului nu le văd şi faptele mînilor Lui
13 nu le socotesc. Deci dară robit norodul
mieu s-au făcut, pentru căci nu ştiia ei pre
Domnul; şi mulţime s-au făcut de morţi,
14 pentru foamete şi însătoşare de apă. Şi
lărgi iadul sufletul lui şi deşchise gura lui, ca
să nu lase; şi se vor pogorî cei slăviţi şi cei
mari şi avuţii şi lacomii ei şi cel ce să bucura
15 întru ea. Şi se va smeri om, şi se va necinsti
16 bărbat, şi ochii cei rîdicaţi smeri-se-vor. Şi
Se va înălţa Domnul Savaoth întru judecată şi
Dumnăzău cel Sfînt mări-Se-va întru direpta-
17 te. Şi se vor paşte cei hrăniţi ca taurii, şi
pustiile celor apucaţi mieii le vor mînca.
18 Vai, ceia ce tîrăsc păcatele lor ca cu o fune
lungă şi ca cu o curea a unii junce de jug fără-
19 legile (lor), Ceia ce zic: „Curînd să să apro-
pie ceale ce va face, pentru ca să vedem, şi vie
sfatul Sfîntului [lui] Israil, pentru ca să co-
20 noaştem“. Vai, ceia ce zic cel rău bun şi cel
bun rău, ceia ce pun întunearecul lumină şi
lumina întunearec, ceia ce pun cel amar dulce
21 şi cel dulce amar. Vai, cei pricepuţi întru
22 sine şi înaintea lor ştiutori. Vai, cei ce pot ai
voştri, cei ce beau vinul şi silnicii şi cei ce
23 amestecă sichera. Cei ce îndireptează pre
cel necurat, pentru daruri, şi cel direpţ de la
24 cel direpţ rîdicînd. Pentru aceaea, în ce
chip va arde trestia de cărbunele focului, şi va
arde de pară slobodă, rădăcina lor ca ţărîna
va fi, şi floarea lor ca prahul se va sui, pentru
că n-au vrut leagea Domnului Savaoth, ce
25 cuvîntul Sfîntului [lui] Israil întărîtară. Şi
Să mînie cu urgie Domnul Savaoth preste
norodul Lui; şi puse mîna Lui preste ei şi lovi
pre ei şi să întărîtară munţii; şi să făcură mor-
tăciunele lor ca gunoiul în mijlocul drumului;
şi întru toate aceastea nu s-au întors mîna
26 Lui, ce încă mîna Lui naltă e. Pentru
aceaea rîdica-va semn în limbile ceale de
departe şi va şuiera de la marginea pămîntu-
27 lui, şi, iată, degrabă sprinten vine. Nu vor
flămînzi, nici vor osteni, nici vor dormita, nici
vor dormi, nici vor dezlega brînele lor de la
mijlocul lor, nici se vor rumpe curealele încăl-
28 ţămintelor lor. Cărora săgeţile ascuţite sînt şi
arcele lor încordate, picioarele cailor lor ca o pia-
tră tare s-au socotit, roatele carălor lor ca un vi-
29 for. Pornescu-se ca leii şi au stătut ca puii le-
ului, Şi să va apuca şi va striga ca o hiară şi 30
va scoate, şi nu iaste cel ce mîntuiaşte pre ei.
Şi va striga pentru ei în ziua aceaea, ca glasul
mării ce văluiaşte. Şi vor căuta la ceriu, sus şi
jos: şi, iată, întunearec năsîlnic întru lipsa lor.

CAP VI

Şi fu în anul carele au murit Ozia împă- 1
ratul, văzut-am pre Domnul şăzînd
pre scaun înalt şi rădicat şi plină casa
de mărirea Lui. Şi serafimi sta 2
împrejurul Lui, şi 6 aripi la unul, şi 6
la altul, şi cu doao acoperiia faţa, şi cu doao
acoperiia picioarele, şi cu doao zbura. Şi 3
striga unul către altul şi zicea: „Sfînt, Sfînt,
Sfînt, Domnul Savaoth, plin tot pămîntul de
mărirea Lui“. Şi să rădică pragul de sus al 4
uşii de glasul care striga, şi casa să umplu de
fum. Şi ziş: „O, ticălosul, eu, căci m-am 5
umilit, căci, om fiind şi necurate buze avînd,
în mijlocul norodului ce are buze necurate eu
lăcuiesc şi pe Împăratul, Domnul Savaoth,
văzuiu cu ochii miei“. Şi să trimise către 6
mine unul den serafimi, şi în mînă avea cărbune carele cu lingura l-au luat de la jîrtăvnic. Şi atinse de gura mea şi zise: „Iată, au 7
atins acesta de buzele tale şi va lua fărădelegile tale, şi păcatele tale le va curăţi“. Şi auziiu
glasul Domnului zicînd: „Pre cine voiu tri- 8
mite? Şi cine va mearge către norodul
acesta?“ Şi ziş: „Iată, eu sînt, trimite-mă“.
Şi zise: „Pasă şi zi norodului acestuia: ‘Cu 9
auzul să auziţ şi să nu priceapeţi, şi căutînd să
căutaţi şi să nu vedeţi’. Pentru că s-au 10
îngrăşat inema nărodului acestuia, şi cu
urechile lor greu au auzit şi ochii lor au închis,
ca nu cîndai să vază cu ochii şi cu urechile să
auză şi cu inema să priceapă, şi să vor
întoarce şi voiu vindeca pre dînşii“. Şi ziş: 11
„Pînă cînd, Doamne?“ Şi zise: „Pînă unde
să vor pustii cetăţ a nu să lăcui şi case a
nu fi oameni şi pămîntul va rămînea pustiiu“.
Şi, după aceasta, îndelunga-va Dumnezeu 12
oamenii şi să vor înmulţi cei ce au rămas pre
pămînt. Şi încă preste el iaste al zeacele, şi 13
iarăş va fi la pradă ca tereventhul şi ca ghinda
cînd va cădea den găocea ei; sămînţă sfîntă –
stîlpirea ei.

CAP VII

Şi fu în zilele lui Ahaz şi lui Ioachim, 1
fiiului Oziei, împăratului Iudii, să
sculă Rasin, împăratul Aramului, şi
Fache, fiiul Romeliei, împăratul lui
Israil, preste Ierusalim, ca să-l bată
pre el, şi nu putură ca să-l bată pre el.
Şi să vesti în casa lui David, zi- 2

cînd: „Să tocmi Aram către Efraim". Şi să spămîntă sufletul lui şi sufletul norodului lui, în ce chip în dumbravă lemnul de vînt să va
3 clăti. Şi zise Domnul către Isaia: „Ieşi în timpinarea lui Ahaz, tu şi cela ce au rămas, Iasuv, feciorul tău, către scăldătoarea căii cei
4 de sus a ţarinei nălbitoriului. Şi vei grăi lui: 'Păzeaşte a te potoli şi nu te teame, nici sufletul tău slăbească de ceale doao leamne ale tăciunelor ce fumegă acelora, pentru că cînd urgia mîniei să va face, iarăş voiu vindeca şi
5 fiiul lui Aram, şi fiiul lui Romelie. Căci au sfătuit sfat rău Efraim şi fiiul lui Romelie
6 pentru tine, zicînd: Sui-ne-vom la Iudea şi, grăind împreună cu ei, întoarce-i-vom pre dînşii către noi şi vom împărăţi ei pre fiiul lui
7 Taveil'. Aceastea zice Domnul Savaoth:
8 'Nu va rămînea sfatul acesta, nici va fi. Ce capul lui Aram – Damascul, şi capul Damascului – Raasim; ce preste 65 de ani va lipsi
9 împărăţia lui Efraim preste norod. Şi capul lui Efraim – Somoron, şi capul lui Somoron – fiiul lui Romelie. Şi de nu veţi creade, nici veţi
10 înţeleage'". Şi adaose Domnul a grăi lui
11 Ahaz, zicînd: „Ceare ţie semn de la Domnul Dumnezeul tău: întru adîncare, au întru
12 înălţime". Şi zise Ahaz: „Nu voiu ceare,
13 nici voiu ispiti pre Domnul". Şi zise: „Ascultaţi, dară, casa lui David, au mică voao iaste nevoinţă a da oamenilor? Şi cum Dom-
14 nului daţ nevoinţă? Pentru aceaea da-va Domnul, El, voao semn: iată, Fecioară în pîntece va lua şi va naşte Fiiu şi vei chema
15 numele Luí Emmanuil. Unt şi miare va mînca, şi, mai nainte decît a cunoaşte El au a
16 aleage realele şi va aleage binele. Căci, mainte de a cunoaşte Copilul binele sau răul, nu ascultă răului ca să aleagă binele, şi va rămînea pămîntul, de carele tu temi, de la faţa
17 celor doi împăraţi. Ce va aduce Dumnezău preste tine şi preste nărodul tău şi preste casa părintelui tău zile, carele încă n-au venit den carea zi au luat Efraim de la Iuda, pre împăra-
18 tul asirianilor. Şi va fi în ziua aceaea şuiera-va Domnul muştelor, care domnescu o parte a rîului Eghipetului, şi albinei, carea
19 iaste în ţara asirianilor. Şi vor ieşi şi se vor odihni toţi în văile ţărîi şi în găurile pietrilor şi în peşteri şi la toată spărtura şi în tot lem-
20 nul. În ziua aceaea rade-va Domnul, cu briciul cel îmbătat decindea de rîul, împăratului asirianilor capul şi perii picioarelor şi barba
21 va lua. Şi va fi în ziua aceaea, hrăni-va
22 omul juncă de boi şi 2 oi. Şi va fi den prea mult a bea lapte, mînca-va unt, căci unt şi lapte va mînca tot cel ce au rămas pre pămînt.
23 Şi fi-va în ziua aceaea, fi-va tot locul unde vor fi 1000 de vii 1000 de sicli, spre ţealină vor
24 fi şi spre spini. Cu săgeată şi cu săgetături vor întra acolo, căci ţealină şi mărăcini va fi tot pă-
25 mîntul. Şi tot muntele arat ara-se-va, însă nu va veni acolo frică, pentru că va fi den ţealină şi den spini păşunea oii şi călcătura boului".

CAP VIII

Şi zise Domnul către mine: „Ia ţie o 1
bucată de hîrtie noao, mare, scrie într-însa cu condeiul omului: 'Ca iute
pradă a face jafurilor'. Pentru că 2
de faţă iaste, şi mărturii Mie-M fă credincioşi oameni, pre Uria, preotul, şi pre
Zaharia, feciorul Varahiei". Şi veniiu către 3
prorociţă şi luo în pîntece, şi născu fiiu, şi zise Domnul mie: „Cheamă numele lui 'De sîrg
pradă, iute jăfuiaşte'. Pentru căci, mai 4
nainte decît a cunoaşte copilul a chema pre tată au pre maică, lua-va putearea Damascului şi prăzile Samariei înaintea împăratului asirianilor". Şi adaose Domnul a grăi mie, 5
zicînd încă: „Pentru căci nu va nărodul 6
acesta apa lui Siloam, carea mearge încet, ce vor să aibă pre Rasin şi pre fiiul lui Romeliu
împărat preste voi", Pentru aceaea, iată, 7
Domnul aduce preste voi apa rîului cea tare şi multă, pre împăratul asirianilor şi mărirea lui, şi se va sui preste toată valea voastră şi va
îmbla preste tot zidul vostru. Şi va lua de la 8
Iudea om carele va putea cap să rîdice, au cu putinţă a săvîrşi ceva, şi va fi tabăra lui ca să
împle lăţimea ţărîi tale. „Cu noi – Dumnezău, Cunoaşteţi limbi şi vă biruiţ, şi ascultaţi pînă 9
la marginea pămîntului, întărindu-vă biruiţi-vă, că, de vă veţ iarăş întări, iară vă veţ birui.
Şi vericare sfat vă veţ sfătui, răsipi-l-va Dom- 10
nul, şi cuvîntul carele veţ grăi nu va rămînea întru voi, căci cu noi – Dumnezău". Aşa 11
zice Domnul, la mîna cea tare nu ascultă la meargerea căii nărodului acestuia, zicînd:
„Ca nu cîndai să zică năsilnic, pentru că tot, 12
orice va zice norodul acesta, năsilnic iaste, şi de frica lui să nu vă teameţ, nici să vă turburaţ. Pre Domnul puterilor, pre El sfinţiţi, şi 13
El va fi frica ta, că, de vei fi pre El nedejduind, Fi-va ţie întru sfinţenie, şi nu ca la a 14
pietrii împiedecare veţ timpina, nici ca a pietrii căzătură, şi casele lui Iacov în laţ şi în gropilă şăzînd în Ierusalim. Pentru aceaea vor 15
slăbi întru ei mulţi şi vor cădea şi se vor zdrobi, şi se vor apropia şi se vor prinde
oameni, întru întemeiare fiind". Atuncea 16
aiave vor fi cei ce pecetluiesc, ca să nu înveaţe leagea. Şi va grăi: „Îngădui-voiu pre Dumne- 17
zău, pre Cel ce au întors faţa Lui de la casa lui Iacov, şi, nedejduind, voiu fi preste El. Iată eu şi 18
copiii, care mi-au dat Dumnezău, şi vor fi seam-

ne şi minuni în casa lui Israil, de la Domnul Savaoth, Care lăcuiaşte în muntele Sionului".
19 Şi de vor zice cătră voi: „Cercaţi pre cei ce grăiescu den pîntece şi pre cei ce de la pămînt strigă, pre cei ce grăiesc în deşărt, carii den pîntece vor glăsui". „Au nu limbă cătră Dumnezăul lor vor cerceta? Direpţ ce vor cerceta
20 pentru cei vii pre cei morţi?" Pentru că leage la ajutoriu au dat, pentru ca să zică nu iaste ca cuvîntul acesta, pentru carele nu iaste
21 daruri a da pentru el. Şi vor avea preste voi rea foamete şi va fi deaca veţ flămînzi, vă veţ mîhni şi rău veţ grăi pre boiarini şi ceale
22 părinteşti, şi vor căuta la ceriu sus. Şi la pămînt jos vor căuta, şi, iată, lipsă strimtă şi întunearec, necaz şi strînsoare şi întunearec cît să nu vază; şi nu să va tîngui cel ce iaste întru îngustare pînă la vreamea; aceasta întîiu de sîrg bea.

CAP IX

1 Iegrabă fă ţara Zavolonului, pămîntul Neftalimului şi ceialalţi cei spre marginea mării şi decindea de Iordan,
2 Galilea limbilor. Norodul cel ce mergea întru întunearec văzu lumină mare; ceia ce lăcuiescu în locul şi umbra mor-
3 ţii, lumina-va lumina preste voi. Pre cel mai mult al norodului ai pogorît cu veselie, şi să vor veseli înaintea Ta [ca] cei ce să vesescu la seacere şi în ce chip cei ce pradă
4 prăzi. Pentru căce s-au luat jugul cel ce preste ei zace şi toiagul cel preste grumazul lor, pentru că toiagul celor ce cer l-au răsipit
5 ca în ziua aceaea ce era pre Madiam. Căce toată podoaba adunată cu vicleşug şi haina cu împăcăciune vor plăti şi vor vrea de s-ar fi
6 făcut arşi cu foc. Căce Copil s-au născut noao, Fiiu şi să deade noao, Căruia domnia să făcu preste umărul Lui, şi să cheamă numele Lui: „Al marelui sfat Înger, minunat Sfeatnic, Dumnezău tare, biruitoriu, Domnu păcii, Părintele veacului celui viitoriu", pentru că voiu aduce pace preste boiari şi sănătatea
7 Lui. Şi mare e stăpînirea Lui, şi păcii Lui nu iaste săvîrşit preste scaunul lui David şi împărăţia lui să o îndirepteaze pre ea şi să sprijăneaască cu judecată şi cu direptate, de acum şi pînă în veac. Rîvnirea Domnului Sa-
8 vaoth va face aceasta. Moarte au trimis Dom-
9 nul preste Iacov, şi veni preste Israil. Şi vor cunoaşte tot norodul lui Efraim şi cei ce şăd în Samaria, cu semeţie şi cu înaltă inimă zicînd:
10 „Cărămizele căzură; ce veniţi să cioplim pietri şi să tăiem dudi şi chedri şi să ne zidim noao tur-
11 nuri". Şi va dărîma Dumnezău pre cei ce să scoală pre măgura Sionului preste El şi pre vrăj-
12 maşii Lui va răsipi: Siria despre răsăriturile soarelui şi pre elini de la apusurile soarelui, pre cei ce mănîncă pre Israil cu toată gura; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia, ce încă e mîna naltă. Şi norodul mieu nu 13
s-au întorsu, pînă s-au rănit, şi pre Domnul puterilor nu L-au cercat. Şi au luat Domnul 14
de la Israil capul şi coada, mare şi mică, întru o zi: Bătrînu şi pre cei ce obrazele laudă – 15
aceasta e începătura, şi proroc învăţînd fără-deleage – acesta e coada. Şi vor fi cei ce 16
fericescu norodul acesta rătăcind şi vor înşăla pentru ca să-i înghiţă pre ei. Şi pentru 17
aceaea pre tinerii lor nu Se va veseli Domnul şi pre sărăimanii lor şi pre văduvele lor nu le va milui, căce toţi-s fără leage şi răi, şi toată gura grăiaşte strîmbătăţi; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia Lui, ce încă mîna Lui e înaltă. Şi va arde ca focul fărădelea- 18
gea şi ca troscotul uscat să va mînca de foc; şi va arde întru desişurile dumbrăvii, şi va mînca împreună împrejurele dealurilor toate. Pentru mînia urgiei Domnului ars-au pămîn- 19
tul tot, şi va fi norodul ca cînd ar fi arsu de foc. Om pre fratele lui nu va milui, Ce va abate 20
în na direapta, căce va flămînzi, şi va mînca ceale de na stînga, şi nu se va sătura omul mîncînd cărnurile braţului lui. Pentru că va 21
mînca Manassis al lui Efraim şi Efraim al lui Manassi, căce împreună vor încunjura pre Iuda; preste toate aceastea nu s-au întorsu mînia, ce încă mîna Lui înaltă e.

CAP X

Iai celor ce scriu vicleşug, pentru că 1
scriind, vicleşug scriu, Abătînd ju- 2
decata săracilor, jecuind judecata measerilor norodului Mieu, ca să le fie lor văduva în jah şi sărămanul spre pradă. Şi ce vor face în ziua socotea- 3
lei? Pentru că năcazul vostru de departe va veni. Şi cătră cine veţi fugi ca să vă ajutoriţi? Şi unde veţi lăsa mărirea voastră Ca să nu 4
căderi la aducere? Şi dedesuptul celor ucişi vor cădea. Şi preste toate aceastea nu s-au întors urgia Lui, ce încă mîna Lui înaltă e. Vai asirianilor, toiagul mîniei Meale şi al 5
urgiei iaste în mînile lor. Urgia Mea la 6
limbă fără de leage o voiu trimite şi la al Mieu norod voiu rîndui să facă prăzi şi jafure şi a călca cetăţile şi a le pune pre eale la prah. Şi el nu aşa să mînie şi cu sufletul nu aşa 7
socoti, ce a mîntui gîndul lui şi a piarde limbi nu puţine. Şi de voiu zice lui: „Tu 8
sîngur eşti domn?" Şi va grăi: „N-am luat 9
ţara cea de asupra Vavilonului şi Halanului, unde turnul s-au zidit? Şi am luat Arăpimea şi Damascul şi Samaria?" În ce 10

chip aceastea am luat, toate domniile voiu lua; văietaţi-vă, ceale cioplite în Ierusalim şi în
11 Samaria, Pentru că în ce chip am făcut Samariei şi celor făcute de mîna ei, aşa voiu
12 face şi Ierusalimului şi idolilor lui. Şi fi-va cînd va istovi Domnul toate făcînd în muntele Sionului şi în Ierusalim, duce-va preste gîndul cel mare, preste domnul asirianilor, şi pre
13 înălţimea mărirei ochilor lui, Pentru că au zis: „Cu putearea voiu face şi cu înţelepciunea priceaperei, lua-voiu hotarăle limbilor şi vîrtutea lor voiu prăda şi voiu clăti cetăţ lăcui-
14 te. Şi lumea toată o voiu lua cu mîna ca un cuiub şi ca pre nişte oao părăsite voiu rădica, şi nu iaste carele îm va scăpa sau îm va grăi
15 împotrivă şi deşchizînd gura şi puind". Au mări-se-va săcurea fără de cela ce taie cu ea? Au înălţa-se-va herestreu fără de cela ce-l trage pre el? Aşijderea, de va rădica neştine toiagul sau lemn, înălţa-se-va lemnul? Şi nu
16 aşa, Ce va trimite Domnul Savaoth la cinstea ta necinste, şi la mărirea ta foc arzînd va
17 arde. Şi va fi lumina lui Israil spre foc şi-l va sfinţi pre el cu foc arzătoriu şi va mînca ca
18 iarba fiinţa. În ziua aceaea stinge-să-vor munţii şi dealurile şi dumbrăvile, şi va mînca de la suflet pînă la trupuri; şi va fi cel ce fuge
19 ca cel ce fuge de pară de foc arzătoare. Şi ceia ce au rămas de la ei număr vor fi, şi copil
20 mic va scrie pre ei. Şi va fi în ziua aceaea nu se va mai adaoge cel rămas al lui Israil, şi cei ce s-au mîntuit ai lui Iacov nu încă nădejduind vor fi preste cei ce i-au năpăstuit pre ei, ce vor fi nădejduind pre Domnul cel Sfînt al
21 lui Israil cu adevărul, Şi va fi cel rămas al
22 lui Iacov spre Dumnezeu, Cel ce poate. Şi, de să va face nărodul lui Israil ca năsipul mării, rămăşiţa lor să va mîntui; căci cuvînt săvîrşind şi împuţinînd întru direptate,
23 Căci cuvînt pre scurt Domnul Domnul puteri-
24 lor va face în lumea toată. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Savaoth: „Nu te teame, norodul Mieu, cei ce lăcuiesc în Sion, de asiriani, căci cu toiagul lovi-te-va, pentru că rană aduce preste tine ca să vază calea Eghipetu-
25 lui. Pentru căci încă puţin, şi să va potoli
26 urgia şi mînia Mea preste sfatul lor". Şi va rădica Domnul Dumnezeul puterilor preste ei cap rana lui Madiam la loc de năcaz, şi mînia Lui la calea cea despre mare, la calea cea
27 despre Eghipet. Şi va fi în ziua aceaea lua-se-va jugul Lui de la umărul tău şi frica Lui de la tine, şi să va strica jugul de la
28 umerile voastre. Pentru că va veni la cetatea Anghe şi va treace la Magghedo şi în Mahmas pune-va unealtele Lui. Şi va 29
treace valea şi va veni la Anghea, frică va apuca pre Rama, cetatea lui Saul va fugi. Nechează glasul tău, fată Gallim, asculta-va 30
Laisa, asculta-va în Anathoth. Şi să tur- 31
bură Mademina, şi cei ce lăcuiţi în Gavim mîngîiaţ. Astăzi în cale a rămînea, rugaţi-vă 32
cu mîna, muntele, fata Sionului, şi dealurile ceale den Ierusalim. Iată, Stăpînitoriul, 33
Domnul Savaoth, scutură pre cei slăviţi cu vîrtute, şi cei înalţi cu semeţie sfărma-se-vor; şi cei înalţi cădea-vor şi se vor smeri. Şi 34
vor cădea cei înalţi cu sabie, şi Livanul împreună cu cei înalţi va cădea.

CAP XI

Şi va ieşi Toiag den rădăcina lui Iesei şi 1
Floare den rădăcina lui şi Se va sui. Odihni-Se-va preste El Duhul 2
Domnului, duhul înţelepciunei şi priceaperii, duhul sfatului şi al puterii, duhul cunoştinţei şi al bunei-credinţe. Împlea-L-va pre El duhul înfricoşării lui 3
Dumnezeu. Nu după mărire va judeca, nici după graiu va dovedi, Ce va judeca smeritului judecată şi va mustra pre smeriţii 4
pămîntului şi va lovi pămîntul cu cuvîntul gurii Lui şi cu duhul pren buze va omorî pre cel necurat. Şi va fi cu direptate încins mij- 5
locul Lui şi cu adevăr învălite coastele Lui. Şi va paşte împreună lupul cu mielul, şi par- 6
dosul va odihni împreună cu iedul şi viţelul, şi leul şi taurul împreună se vor paşte, şi copil mic va aduce pre ei. Şi bou şi urs împreună 7
se vor paşte şi împreună copiii lor vor fi, şi leul ca boul mînca-va paie. Şi copil prunc 8
pren gaurile aspidelor şi pre zăcearea fiilor aspidelor mîna va pune. Şi nu vor face rău, 9
nici vor putea să piarză pre nici unul pre muntele cel sfînt al Mieu, pentru că s-au împlut tot pămîntul împreună a cunoaşte pre Domnul, ca apă multă a acoperi mări. Şi 10
fi-va în ziua aceaea rădăcina lui Iesei Cel ce Să scoală a stăpîni limbile, întru El limbile vor nedejdui, şi va fi odihna Lui cinste. Şi va fi 11
în ziua aceaea adaoge-va Domnul a arăta mîna Lui ca să rîvnească pre cea rămasă rămăşiţa norodului, care va rămînea de la asiriani şi de la Eghipet şi de la Vavilon şi de la Ethiopia şi de la elamiteani şi de la răsăriturile soarelui şi de la Arăpime. Şi va rîdica 12
semn la limbi şi va aduna pre cei periţ ai lui Israil şi pre cei răsipiţi ai Iudei va aduna den ceale 4 aripi ale pămîntului. Şi se va rîdica 13
rîvnirea lui Efraim, şi vrăjmaşii Iudei vor peri; Efraim nu va rîvni Iudei, şi Iuda nu va necăji pre Efraim. Şi vor zbura cu vasele celor 14
streini de fealiu, marea împreună o vor prăda şi pre cei de la răsăriturile soarelui şi Idumea; şi

pre Moav mîinile întîiu vor pune, şi fiii lui
15 Amon întîiu vor auzi. Şi va pustii Domnul
marea Eghipetului şi va pune mîna Lui preste
rîu [cu] cuvînt sîlnic, şi va lovi 7 văi, cît să
16 treacă el cu cizmele. Şi va fi treacere celui
rămas nărodului Mieu în Eghipet, şi va fi lui
Israil ca în ziua cînd au ieşit den pămîntul
Eghipetului.

CAP XII

1 Şi va grăi în ziua aceaea: „Binecuvîn-
ta-Te-voiu, Doamne, pentru căci
Te-ai urgisit mie şi ai întors mînia Ta
2 şi m-ai miluit pre mine. Iată Dum-
nezăul mieu, Mîntuitoriul mieu,
nădejduind voiu fi pre El, tocmi-mă-voiu
întru El şi nu mă voiu teame, pentru căci
mărirea mea şi lauda mea Domnul iaste şi fu
3 mie întru mîntuire“. Şi scoateţ apă cu
4 veselie den izvoarăle Mîntuitoriului. Şi vei
grăi în ziua aceaea: „Lăudaţi pre Domnul,
strigaţi numele Lui, vestiţi întru limbi ceale
slăvite ale Lui, aduceţi-vă aminte că s-au înăl-
5 ţat numele Lui. Lăudaţ numele Domnului,
căci înalte au făcut, vestiţi aceastea în tot
6 pămîntul. Şi vă bucuraţi şi vă veseliţ, cei ce
lăcuiesc Sionul, căci Să înalţă Cel Sfînt al lui
Israil în mijlocul lui“.

CAP XIII

1 Videnie asupra Vavilonului, carea au
2 văzut Isaia, feciorul lui Amos. Pre
muntele şăs rădicaţ semn, înălţaţi lor
glasul, nu vă teameţ, rugaţi-vă cu
3 mîna: „Deşchideţ, boiarii. Eu Mă
tocmesc şi Eu aduc pre dînşii; uriaş vin să pli-
nească mînia Mea bucurîndu-se împreună,
4 suduind“. Glas de limbi multe preste
munţi, aseamene a limbi multe, glas de împă-
raţi şi de limbi adunate; Domnul Savaoth
poruncit-au la limbă ce să bate cu arme.
5 Veniţi den pămînt departe, de la marginea
temeiului ceriului, Domnul şi cei războinici cu
6 arme ai Lui, ca să strice toată lumea. Văie-
taţi-vă, pentru că aproape iaste ziua Domnu-
7 lui, şi surpare de la Domnul va veni. Pentru
aceaea, toată mîna se va slobonogi şi tot sufle-
8 tul omului va leşina. Turbura-se-vor solii,
şi chinuri pre ei vor apuca ca unii muieri ce
naşte; şi se vor împărechea unul către altul şi
se vor înspăima şi faţa lor ca para focului vor
9 primeni. Pentru că, iată, ziua Domnului vi-
ne nevindecată, şi mînie de pizmă şi de urgie,
ca să puie lumea pustie şi pre păcătoşi să
10 piarză dentr-însa. Pentru că stealele ceriu-
lui şi raliţa şi toată podoaba ceriului lumina
lor nu o vor da, şi va întuneca soarele răsărind şi
11 luna nu va da lumina ei. Şi voiu porunci la
toată lumea reale şi celor necuraţi păcatele
lor; şi voiu piarde sudalma celor fără leage şi
semeţia mîndrilor voiu smeri. 12 Şi vor fi cei rămaşi cinstiţi mai vîrtos decît aurul cel nelămurit, şi omul mai mult cinstit va fi decît piatra de sapfir. 13 Pentru că ceriul se va mînia şi pămîntul se va clăti den temeliile lui pentru mînia urgiei Domnului Savaoth, în ziua carea va veni mînia Lui. 14 Şi vor fi cei rămaş ca o căprioară ce fuge şi ca o oaie ce rătăceaşte şi nu iaste cine să o aducă, ca omul la norodul lui să să întoarcă şi omul la ţara lui va goni. 15 Pentru că cine se va prinde birui-se-va, şi carii sînt adunaţi cădea-vor cu sabie. 16 Şi fiii lor sparge-i-vor înaintea lor şi casele lor prăda-le-vor şi pre muierile lor vor avea. 17 Iată, rîdic asupra voastră pre midiani, carii argintul nu socotesc, nici de aur lipsă au. 18 Săgetăturile tinerilor vor sfărîma şi pre fiii voştri nu vor milui, nici pre fiii tăi se vor milostivi ochii lor. 19 Şi va fi Vavilonul, carele să cheamă slăvit de la împăratul haldeilor, în ce chip au prăpădit Dumnezău Sodomul şi Gomorul. 20 Nu se va lăcui în vreamea veacinică, nici vor întra la dînsul pren multe neamuri, nici vor treace pren el arapii, nici păstori nu se vor odihni întru el. 21 Şi oare înceta-vor acolo hiarăle, şi se vor împlea casele de sunet, şi se vor odihni acolo sirinel, şi diavoli acolo vor juca, 22 Şi onochentavrii acolo vor lăcui, şi vor puia aricii în casele lor.

CAP XIV

1 Surînd vine şi nu zăboveaşte, şi zilele
lor nu se vor trage. Şi va milui Dom-
nul pre Iacov şi va aleage încă pre
Israil, şi se vor odihni pre pămîntul
lor, şi cel pemintean se va lipi către ei
2 şi se va lipi către casa lui Iacov. Şi vor lua
pre dînşii limbi şi-i vor băga la locul lor, şi-i
vor moşteni de tot şi se vor înmulţi pre
pămîntul lui Dumnezău spre robi şi roabe; şi
vor fi robi cei ce au robit pre ei, şi se vor stă-
3 pîni ceia ce au stăpînit pre ei. Şi va fi în
ziua aceaea odihni-te-va Domnul de dureare
şi de mînia ta şi de robia ta cea grea care ai
4 slujit lor. Şi vei lua plîngerea aceasta peste
împăratul Vavilonului şi vei grăi în ziua
aceaea: „Cum s-au odihnit cel ce ceare şi s-au
5 odihnit sîrguitoriul! Zdrobi Domnul jugul
păcătoşilor, jugul boiarilor, lovind limba cu
6 mînie cu rană nevindecată, Lovind limba
cu rana mîniei, cu carea nu s-au milostivit.
7 S-au odihnit nedejduind, tot pămîntul strigă
8 cu veselie. Şi leamnele Livanului s-au
veselit spre tine, şi chedrul Livanului: 'De
cînd tu ai adormit, nu s-au suit cel ce taie
9 pre noi'. Iadul de jos să amărî întimpi-
nîndu-te, sculară-să cu tine împreună

toţi uriaşii cei ce au biruit pămîntul, cei ce s-au sculat den scaunele lor, toţi împăraţii limbi-
10 lor. Toţi vor răspunde ţie şi vor grăi: 'Şi tu te-ai prinsu, ca şi noi, şi întru noi te-ai soco-
11 tit'. Pogorîtu-s-au la iad mărirea ta, cea multă veselia ta; dedesuptul tău aştearne-vor
12 putrejune, şi rămăşiţa ta – viarme. Cum au căzut den ceriu luceafărul cel ce dimineaţa răsare! Se zdrobi la pămînt cel ce trimite la
13 toate limbile. Şi tu ai zis întru cugetul tău: 'În ceriu mă voiu sui, deasupra stealelor ceriului pune-voiu scaunul mieu. Şedea-voiu în măgură naltă, preste munţii cei nalţi, cei
14 despre miazănoapte. Sui-mă-voiu deasupra norilor, fi-voiu de potriva Celui Înalt'.
15 Şi acum la iad te vei pogorî şi la temeaiele
16 pămîntului. Cei ce vor vedea pre tine mirase-vor de tine şi vor grăi: 'Acesta e omul ce întărîtă pămîntul, ce clăteaşte împăraţii?
17 Cel ce au pus lumea toată pustie şi cetăţile lui au surpat, pre cei den aducere n-au slobo-
18 zit?' Toţi împăraţii limbilor au dormit în
19 cinste, om în casa lui. Şi tu te vei lepăda în munţi, ca un mort urît, cu mulţi morţi împunşi cu sabia, pogorînd la iad. În ce chip haină în
20 sînge cruntată nu va fi curată, Aşa nice tu nu vei fi curat, pentru căce pămîntul Mieu ai pierdut şi norodul Mieu ai omorît. Nu vei rămînea în veac de vreame, sămînţă viclea-
21 nă! Găteaşte copiii tăi să să junghe cu păcatele tătîne-său, pentru ca să nu să scoale şi vor moşteni pămîntul şi vor împlea pămîntul
22 de vrăjmaşi". „Şi Mă voiu scula asupra lor – zice Domnul Savaoth – şi voiu piarde lor numele şi rămăşiţa şi sămînţa – aceastea zice
23 Domnul – Şi voiu pune Vavilonia pustie ca să lăcuiască arici, şi va fi întru nemică, şi voiu pune pre ea groapă de tină spre pierzare".
24 Aceastea zice Domnul Savaoth: „În ce chip am grăit, aşa va fi, şi în ce chip am sfătuit, aşa
25 va rămînea, Ca să pierzu pre asiriani pre pămîntul Mieu şi pre munţii Miei, şi vor fi spre călcare, şi să va lua de la ei jugul lor şi cinstea lor de
26 la umerile lor să va lua". Acesta e sfatul carele au sfătuit Domnul preste toată lumea şi aceasta e mîna cea înaltă preste toate limbile.
27 Pentru că ceale ce Dumnezău cel Sfînt au sfătuit, cine va răsipi? Şi mîna Lui cea înaltă
28 cine o va întoarce? În anul carele au murit împăratul Ahaz s-au făcut cuvîntul aces-
29 ta: „Să nu vă veseliţi, cei striini de fealiu toţi, pentru că s-au zdrobit jugul celui ce loviia pre voi; pentru că den sămînţa şarpelui ieşi-vor pui de aspidă, şi puii lor vor ieşi
30 şerpi zburători. Şi să vor paşte săracii prentr-însul, şi săracii oameni pre pace să vor odihni; şi va omorî cu foame sămînţa ta şi rămăşiţa ta va omorî. Văietaţi-vă, porţile 31
cetăţilor, strige cetăţi turburate, cei striini de fealiu toţi, căce de la crivăţ fum vine, şi nu iaste a fi". Şi ce vor răspunde împăraţii 32
limbilor? Că Domnul au întemeiat Sionul, şi pren El să vor mîntui cei smeriţi ai norodului.

CAP XV

Graiul cel asupra Moavitidei. „Noaptea 1
va peri Moavita, pentru că noaptea va peri zidul Moavitidei. Mîhniţi-vă întru voi, Pentru că piare şi Ne- 2
von, unde e capiştea voastră; acolo vă veţi sui a plînge pre Navaton al Moavitidei. Văietaţi-vă, preste tot capul pleşuvire, toate braţurile tăiate în uliţele lor, încingeţi-vă cu sacii şi vă tînguiţ pre podurile ei, Şi în ule- 3
ţile ei şi în răspîntiile lor toţi văietaţi-vă cu plînsori. Căci strigă Esevon şi Eleali, pînă 4
la Iasa să auzi glasul lor; pentru aceaea mijlocul Moaviteancii strigă, sufletul ei va cunoaşte. Inema Moavitidei strigă întru ea pînă la 5
Sigor, pentru că juncă iaste de 3 ani; şi la suirea Luithii cătră tine plîngînd să vor sui, pre calea Aroniimului strigă zdrobire şi cutre-
mur. Apa Nemrimei pustie va fi şi iarba va 6
lipsi, pentru că iarbă vearde nu va fi. Au 7
doară şi aşa să va mîntui? Pentru că voiu aduce pre vale arapi şi vor lua pre ea. Pentru că împreună-strigarea hotarul Moavi- 8
tidei pînă la Galim, şi vaietul ei pînă la fîntîna lui Elim – vaietul ei. Pentru că apa Devo- 9
nului împlea-se-va de sînge, pentru că voiu aduce preste Devon arapi şi voiu rădica sămînţa lui Moav şi a lui Ariil
şi rămăşiţa Adamei.

CAP XVI

Trimite-voiu ca jiganille preste pă- 1
mînt; au piatră pustie va fi măgura featei Sionului? Pentru că vei fi ca 2
de pasăre ce zboară puiu luat, fată Moav, după aceaea şi Arnon. Mai 3
multe te sfătuiaşte şi fă acoperemînt jalei ei pururea; într-amiazăzi cu întunearec fug, spămîntară-se, să nu te aduci. Lăcui-vor 4
lîngă tine pribeagii lui Moav, fi-vor acoperimînt voao de cătră faţa celui ce goneaşte, pentru că s-au rădicat ajutoriul tău, şi boiarenul au perit cela ce călca de tot pre pămînt. Şi să va 5
găti scaun cu milă şi va şădea preste el cu adevăr în cortul lui David, judecînd şi cercetînd judecată şi sîrguind direptate. Auzit-am semeţia lui 6
Moav, semeţ foarte; mîndria şi semeţia lui şi pizma lui – nu e aşa vraja ta, Nu aşa. Văie- 7
ta-se-va Moav, pentru că în Moavitida toţi să

vor văieta; celor ce lăcuiesc Desethul cerceta-vei
8 şi nu te vei înfrunta. Cîmpii Esevonului jeli-vor, viile den Sevama înghiţind limbile, călcînd de tot viile ei pînă la Iazir; să nu vă împreunaţi, rătăciţi-vă în pustiiu, cei trimiş de la ea s-au părăsit, pentru că au trecut marea.
9 Pentru aceaea voiu plînge, ca plîngerea Iazirului, via lui Sevama; copacii tăi oborîtu-i-au Esevon şi au grăit că pre seacere şi pre culesul
10 tău voiu călca, şi toate vor cădea. Şi să va rădica veselie şi bucurie den vii, şi viile tale nu să va veseli şi nu vor călca vin în teascuri,
11 pentru că au încetat. Pentru aceaea pîntecele Mieu spre Moav ca o lăută va suna, şi ceale den lăuntrul Mieu ca un zidu ai noit.
12 Şi fi-va ca să te ruşinezi tu, căci au ostenit Moav întru capişti şi va întra la ceale făcute cu mîna lui ca să să roage, şi nu va putea ca să
13 scoaţă pre ea". Acesta e graiul carele au
14 grăit Domnul pentru Moav cînd au grăit. Şi acum grăi Domnul, zicînd: „În 3 ani ai anilor năiemitului să va necinsti mărirea Moavului, cu toată avuţia cea multă, şi va rămînea pre puţin şi necinstit".

CAP XVII
Graiul cel asupra Damascului.

1 Iată, Damascul rădica-se-va de la
2 cetăţi şi va fi spre cădeare, Părăsit în veac spre zăcearea şi odihna turmelor, şi nu va fi cel ce goneaşte.
3 Şi nu va mai fi încă tare ca să scape acolo Efraim, şi nu va mai fi încă împărăţie în Damasc, şi rămăşiţa sirilor, pentru că tu nu eşti mai bun decît fiiul lui Israil şi decît mărirea lor – aceastea zice Domnul Savaoth.
4 Fi-va în ziua aceaea lipsă mărirei lui Iacov şi ceale mai multe ale mărirei lui cutremura-se-vor.
5 Şi va fi în ce chip va aduna neştine săcerătură stînd şi sămînţa spicurilor va secera, şi va fi în ce chip va aduna neştine spic în vale tare,
6 Şi vor rămînea într-însa paie, sau ca borboane de masline 2 sau 3 pre vîrful naltului, au 4, au 5 preste stîlpările lor vor rămînea – aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil.
7 În ziua aceaea nedejduind va fi omul pre Cel ce l-au făcut pre el şi ochii lui la Sfîntul lui
8 Israil vor căuta. Şi nu vor fi nedejduindu-se pre capişti, nici pre fapte de mîni carele au făcut deagetele lor, şi nu vor vedea copacii,
9 nici urîciunele lor. În ziua aceaea fi-vor cetăţile tale părăsite, în ce chip au părăsit amoreii şi eveii de către faţa fiilor lui Israil, şi
10 vor fi pustie. Pentru căci ai lăsat pre Dumnezău, mîntuitoriul tău, şi de Domnul, ajutoriul tău, nu ţi-ai adus aminte, pentru aceaea vei sădi răsad necredincios şi sămînţă necredincioasă. Şi în ziua carea vei 11
sădi, vei rătăci; şi dimineaţa de vei sămăna, înflori-va spre seacere în care zi vei însorţi, şi ca tatăl omului vei însorţi pre fiii tăi. Vai, 12
mulţime de limbi multe, ca marea învăluindu-se, aşa vă veţi turbura, şi umărul a multe limbi ca apa va răsuna; ca apă multă Limbi 13
multe, ca apă multă cu silă pornindu-se, şi-i va izgoni pre ei şi departe pre ei va goni, ca prahul den paie vînturîndu-se în preajma vîntului şi ca pulberea roatei ce să poartă de volbură. Către sară va fi jale, pînă a nu fi 14
dimineaţă, şi nu va fi. Aceasta e partea celor ce v-au jăhuit pre voi şi moştenirea celor ce pre voi au moştenit.

CAP XVIII

Vai de pămîntul căruia sînt aripile 1
corăbiilor decindea de rîurile Ethiopiei, cela ce trimite în mare zăloage şi
cărţi de hîrtie asupra apei, Pentru 2
că vor mearge vestitori uşori către înălţime rîdicată şi striin norod şi năsîlnic (cine iaste decindea de el?), limbă nenedejduită şi călcată – acum rîurile pămîntului. Tot ca o ţară lăcuită se va lăcui ţara lor, 3
ca un semn de la munte se va rîdica, ca al trîmbiţii glas se va auzi. Pentru căci aşa au 4
zis Domnul mie: „Întăritură va fi întru a Mea cetate, ca lumina arsurii de amiazăzi şi ca norul roaoi în zi de seacere va fi". Mai 5
nainte de seacere, cînd se va săvîrşi floarea şi agurida va înflori, floare agurizînd, şi va lua struguraşii cei mici cu seacerile şi viţişoarele le va lua şi le va tăia Şi va lăsa împreună 6
pasărilor ceriului şi hiarălor pămîntului, şi se vor aduna preste ei pasările ceriului, şi toate hiarăle pămîntului preste ea vor veni. În 7
vreamea aceaea aduce-se-vor daruri Domnului Savaoth de la norod chinuit şi zmult şi de la norod mare de acum şi în vacul vremii, limbă nedejduitoare şi călcată de toţi, care iaste în partea rîului ţărîi lui, la locul unde e numele Domnului Savaoth, la muntele sfînt.

CAP XIX
Videnia Eghipetului.

Iată, Domnul şade pre nor uşor şi va 1
veni la Eghipet. Şi se vor clăti ceale făcute de mînă ale Eghipetului de către faţa Lui şi inima lor înfrînge-se-va întru ei. Şi se vor rădica eghiptea- 2
nii asupra eghipteanilor, şi va bate om pre fratele lui şi om pre aproapele său, cetate asupra cetăţii şi leage asupra legii. Şi se va 3
turbura duhul eghipteanilor întru ei, şi sfatul lor îl voiu răsipi; şi vor întreba pre dumnezăii lor şi chipurile lor şi pre cei ce den pămînt glă-

4 suiesc şi pre cei ce den pîntece grăiesc. Şi voiu da Eghipetul pre mînă de oameni domni năsilnici, şi împăraţi năsilnici vor stăpîni pre
5 ei – aceastea zice Domnul Savaoth. Şi vor bea eghipteanii apa cea de la mare, şi rîul va
6 seca şi se va usca. Şi vor seca rîurile şi iazurile rîului, şi se va usca toată adunarea
7 apei. Şi în tot băhnişul trestiei şi al paporei şi burăiana cea vearde toată ce e împrejurul rîului şi tot ce să samănă pren rîu usca-se-va
8 pălită de vînt. Şi vor suspina păscarii, şi vor suspina toţi ceia ce pun undeţe la rîu şi
9 ceia ce pun năvoade, şi mrejearii vor jăli. Şi ruşinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul
10 cel despicat şi pre cei ce lucrează vison. Şi vor fi ceia ce lucrează aceastea întru dureare, şi toţi ceia ce fac bearea se vor mîhni şi sufle-
11 tele îi vor durea. Şi nebuni vor fi boiarii lui Taneos cei înţelepţi, sfeatnicii împăratului, sfatul lor se va nebuni. Cum veţ grăi împăratului: „Fiii înţelepţilor – noi, fiii împăraţilor
12 celor den ceput“? Unde sînt acum înţelepţii tăi? Şi spuie ţie şi zică ce au sfătuit Domnul
13 Savaoth preste Eghipet. Sfîrşiră-să boiarii lui Taneos şi să înălţară boiarii lui Memfios, şi
14 vor înşăla Eghipetul şi neamurile. Pentru că Domnul au turnat lor duh de înşălăciune şi au înşălat Eghipetul întru toate faptele lor, în ce chip rătăceaşte cel ce să îmbată şi cel ce
15 boraşte împreună. Şi nu va fi la eghipteani lucru carele va face cap şi coadă şi începătură
16 şi săvîrşit. Şi în ziua aceaea fi-vor eghipteanii ca muierile în frică şi groază de către faţa mîniei Domnului Savaoth, care El va
17 pune preste ei. Şi va fi ţara iudeilor eghipteanilor întru spămîntare; tot carele va numi pre ea lor, înfricoşa-se-vor, pentru sfatul carele au sfătuit Domnul Savaoth asupra ei.
18 În ziua aceaea fi-vor 5 cetăţi în Eghipet grăind cu limba cea hananiteancă şi jurîndu-se pre numele Domnului Savaoth: Cetate-Asedec se
19 va chema o cetate. În ziua aceaea fi-va jîrtăvnic Domnului în ţara Eghipetului şi stîlp către
20 hotarul ei Domnului, Şi va fi întru semn în veac Domnului în ţara Eghipetului; că vor striga către Domnul pentru ceia ce necăjăsc pre ei, şi va trimite lor om carele va mîntui pre dînşii,
21 judecînd va mîntui pre ei. Şi cunoscut va fi Domnul eghipteanilor şi vor cunoaşte eghipteanii pre Domnul în ziua aceaea. Şi vor face jîrtve şi dar şi vor făgădui făgade Domnului, şi
22 le vor da. Şi va lovi Domnul pre eghipteani cu rană, şi va vindeca pre ei. Şi se vor întoarce către Domnul şi îi va asculta pre dîn-
23 şii, şi va vindeca pre ei cu vindecare. În ziua aceaea fi-va calea Eghipetului către asiriani şi vor întra asiriii la Eghipet şi eghipteanii vor mearge către asiriani, şi vor sluji eghipteanii asirianilor. În ziua aceaea fi-va 24
Israil al treilea întru eghipteani şi întru asiriani blagoslovit pre pămîntu, Carele au 25
blagoslovit Domnul Savaoth, zicînd: „Bla- 26
goslovit – nărodul Mieu, cel de la Eghipet şi cel dentru asiriani, şi moştenirea Mea, Israil!“

CAP XX

În anul carele au întrat Nathan la Azot, 1
cînd să trimise de Arna, împăratul asiriilor, şi bătu Azotul şi îl luă pre
el, Atuncea grăi Domnul către 2
Isaia, feciorul lui Amos, zicînd: „Pasă şi ia sacul tău de la mijlocul tău şi călţunii tăi desculţă de la picioarele tale“. Şi fă[cu] aşa, mergînd gol şi desculţu. Şi zise Domnul: 3
„În ce chip au mers sluga Mea Isaia gol şi desculţu 3 ani, va fi în seamne şi minuni eghipteanilor şi ethiopilor. Căce aşa va aduce 4
împăratul asirianilor robimea Eghipetului şi a ethiopilor, pre tineri şi pre bătrîni goli şi desculţi, împreună acoperiţi cu ruşinea Eghipetului. Şi să vor ruşina biruindu-se spre 5
ethiopi, pre carii era nedejduind eghipteanii, pentru că era la ei mărire. Şi vor grăi cei ce 6
lăcuiescu în ostrovul acesta în ziua aceaea: ‘Iată, noi eram nădejduind a fugi la dînşii într-ajutoriu, nu putea să să mîntuiască de la împăratul asirianilor. Şi cum noi ne vom mîntui?’“

CAP XXI

Graiul pustiiului.

A o volbură pren pustiiu treacă den 1
pustiiu venind înfricoşat de la pămînt. Videnia şi rău mi s-au vestit: 2
cel ce să leapădă, să leapădă, cel ce nelegiuieşte, nelegiuieşte. Asupra mea, elamiteanii şi solii persilor asupra mea vinu! Acum voiu suspina şi mă voiu mîngîia pre mine. Pentru aceaea să împlu mijlocul 3
mieu de slobonogire şi chinuri mă apucară, ca pre ceaea ce naşte; strîmbătate am făcut ca să nu auzu, sîrguiiu ca să nu văzu. Inima mea 4
rătăceaşte şi fărădeleagea mea mă afundă, sufletul mieu stă la frică. Gătiţi masa, mîn- 5
caţi, beaţi; sculîndu-vă, voi, boiarii, zmulgeţi scuturile. Că aşa au zis către mine Domnul: 6
„Mergînd puneţi ţie strajnic şi ce vei vedea vesteaşte“. Şi am văzut 2 călăreţi de cai şi călăreţi 7
de măgariu şi călăreţi de cămilă, ca să asculte ascultare multă. Şi cheamă pre Uria la straja 8
Domnului şi zise: „Stătuiu preste toată ziua şi la tabără eu am stătut toată noaptea. Şi, iată, el 9
vine, călăreţi pre 2 oameni“. Şi răspunzînd, zise: „Căzu Vavilonul şi toţi idolii lui, şi ceale făcu-

10 te cu mîna lui să zrobiră la pămînt". Ascultaţi, cei rămaşi şi cei chinuiţi, auziţi carele am auzit de la Domnul Savaoth, Dumnezeul lui Israil ne-au vestit noao.

Videnia Idumeii.

11 Cătră mine cheamă de la Siir: „Păziţi zăbrea-
12 lele!" „Păzescu dimineaţa şi noaptea. De vei cerca, cearcă şi lîngă mine lăcuiaşte".
13 Graiul cel den Aravia. În dumbravă sara vei
14 dormi, au în calea lui Dedan. Întru timpinarea celui ce e setos de apă, aduceţi, cei ce lăcuiescu în ţara Themanului, cu pîine timpinaţi pre cei ce fug pentru mulţimea celor omoriţi, şi pentru mulţimea celor ce rătă-
15 cescu, Şi pentru mulţimea sabiei, şi pentru mulţimea săgetăturilor celor întinse, şi pentru mulţimea celor ce au căzut în război.
16 Pentru căce aşa au zis mie Domnul: „Încă un an, ca un an al celui năimitu, lipsi-va mărirea fiilor lui Chidar". Şi rămăşiţa săgetăturilor celor tari, fii ai lui Chidar, fi-va puţină, pentru căce Domnul au grăit, Dumnezăul lui Israil.

CAP XXII

Videnia Văii Sionului.

1 Ce s-au făcut ţie, că acum v-aţi suit toţi
2 în poduri? În deşert să împlu cetatea de cei ce strigă: răniţii tăi – nu răniţi de sabie, nici morţii tăi – morţi
3 de război. Toţi boiarii tăi au fugit, şi cei ce s-au prins vîrtos legaţi sînt, şi cei ce-s putincioşi întru tine departe au
4 fugit. Pentru aceaea am zis: „Lăsaţi-mă, amar voiu plînge, nu întăriţ a mă ruga spre
5 surparea featei rudeniei meale! Căce ziua turburării şi a pierzării şi a călcării iaste şi rătăcire de la Domnul Savaoth în valea Sionului; să rătăcescu den mic pînă la mare, să
6 rătăcescu pren munţi. Şi elamiteanii au luat tulbe şi călăreţii oameni pre cai şi adu-
7 nare de rînduiale războiului. Şi vor fi ceale alease văile tale împlea-se-vor de cară, şi
8 călăreţii vor astupa porţile tale. Şi vor descoperi porţile Iudei şi vor privi în ziua aceaea
9 la casele ceale alease ale cetăţii. Şi vor descoperi ascunsele caselor marginii lui David, şi au văzut că sînt mai mulţi şi cum că s-au întors
10 apa scăldătorii cei den ceput în cetate, Şi cum că au surpat casele Ierusalimului spre
11 tăriile zidului cetăţii. Şi aţ făcut voao apă în mijlocul a doao ziduri, mai înlăuntru de scăldătoarea cea veache, şi n-aţ căutat la Cela ce den ceput au făcut pre el, şi pre Cel ce au
12 zidit pre el n-aţ văzut. Şi au chemat Domnul Savaoth în ziua aceaea spre plîngere şi tînguire şi radere şi încingere de
13 saci. Şi ei au făcut veselie şi bucurie, junghind viţei şi jîrtvuind oi, ca să mănînce cărnuri şi să bea vin, zicînd: 'Să mîncăm şi să bem, pentru că mîine murim'. Şi descope- 14
rite aceastea sînt în urechile Domnului Savaoth, că nu se va lăsa voao păcatul acesta pînă cînd veţ muri". Aceastea zice Domnul 15
Savaoth: „Pasă la cămară cătră Somna, cămăraşul, şi zi lui: 'Ce iaste ţie aici? Şi ce-ţ 16
iaste ţie aici? Că ai cioplit ţie aici mormînt şi ai făcut ţie întru nalt mormînt şi ai scris ţie în piatră cort? Iată, dară, Domnul Savaoth va 17
scoate şi va surpa om şi va lua veşmîntul tău Şi cununa ta cea slăvită şi te va lepăda 18
la ţară mare şi nenumărată, şi acolo vei muri; şi va pune carul tău cel bun la necinste şi casa boiariului tău spre călcare. Şi te vei lua den 19
diregătoria casii tale şi den starea ta. Şi va 20
fi în ziua aceaea şi voiu chema pre sluga Mea, pre Eliachim a lui Helchiu, Şi-l voiu 21
îmbrăca pre el cu veşmîntul tău şi cununa ta da-o-voiu lui şi tăria şi diregătoria casii tale da-o-voiu la mîna lui, şi va fi ca un părinte celor ce lăcuiesc în Ierusalim şi celor ce lăcuiesc în Iuda. Şi voiu da lui cheaia casii 22
lui David preste umărul lui: şi va deşchide, şi nu va fi cela ce va închide, şi va închide, şi nu va fi cel ce deşchide; şi voiu da mărirea lui David lui şi va domni şi nu va fi cine să pri-
ceească. Şi voiu pune pre el biruitoriu în loc 23
credincios, şi va fi la scaunul măririi casii tătîne-său. Şi va fi nădejduind pre el tot slăvi- 24
tul în casa tătîne-său, de la mic pînă la mare, tot vasul cel mic de la vasul aganothilor, şi vor fi spînzurîndu-se lui. În ziua aceaea – 25
aceastea zice Domnul Savaoth – mişca-se-va omul cel întemeiat în loc credincios şi se va lua şi va cădea şi se va piarde toată mărirea cea de pre el'", căci Domnul au grăit.

CAP XXIII

Videnia Tirului.

Văietaţi-vă, corăbiile Carhidonului, 1
căci au perit, şi încă nu vor mai veni, den pămîntul chiteilor adus-au robi. Cu cine aseamene s-au făcut cei ce 2
lăcuiesc în ostrov? Schimbătorii Finichiei, trecînd marea, În apă multă, sămînţă 3
de schimbători, ca seacerea băgîndu-se înlăuntru – schimbătorii limbilor. „Ruşi- 4
neaze-te, Sidonul" – zise marea; şi vîrtutea mării zise: „N-am chinuit, nici am născut, nici am hrănit tineri, nici am înălţat ficioare". Şi cînd se va face auzit la Eghipet, apuca-i-va 5
pre ei dureare pentru Tir. Păsaţi la Carhidon, 6
văietaţi-vă, cei ce lăcuiesc în ostrovul acesta. Nu era aceasta voao sudalma den ceput mainte 7
de ce s-au dat ea? Cine au sfătuit aceastea 8
asupra Tirului? Au mai mică iaste, au nu poate? Neguţătorii ei – slăviţ, boiari sînt ai

9 pămîntului. Domnul Savaoth S-au sfătuit
să strice toată semeţia celor slăviţ şi să necin-
10 stească pre tot slăvitul pre pămînt. Lu-
crează pămîntul tău, pentru că corabii nu mai
11 vin încă de la Carhidon. Şi mîna ta nu
mai poate pre marea, cea ce întărîtă împă-
raţi; Domnul Savaoth au poruncit pentru
Hanaan să piarză ei vîrtutea. Şi vor grăi:
12 „Încă să nu mai adaogeţi a sudui şi a năpăstui
pre fata Sionului; şi, de vei mearge la chi-
13 teani, nici acolo odihnă va fi ţie. Şi la
pămîntul haldeilor, şi acesta s-au pustiit de la
asiriani, nici acolo ţie odihnă va fi, căci zidul
14 ei au căzut". Văietaţi-vă, corăbiile Carhi-
15 dunului, căci au perit tăria voastră. Şi va fi
în ziua aceaea rămînea-va Tiros ani 70, ca
vreamea unui împărat, ca vreamea omului; şi
va fi după 70 de ani Tiros va fi ca cîntarea cur-
16 vei: „Ia alăută, desfrînează-te, cetate curvă
uitată, bine zi în lăută multe cîntări, ca să ţi să
17 facă ţie pomenire". Şi va fi după cei 70 de
ani socoteală va face Dumnezău Tirului, şi
iarăş se va aşeza la cea dentîiu şi va fi soală la
toate împărăţiile lumii preste faţa pămîntului.
18 Şi va fi ei neguţitoria şi plata sfîntă Domnului;
nu lor se va aduna, ce celor ce lăcuiesc înain-
tea Domnului, în Ierusalim. Toată neguţitoria
ei – a mînca şi a bea şi a să sătura, şi la tocmală
paminte înaintea Domnului.

CAP XXIV

1 Iată, Domnul strică de tot lumea toată,
şi va pustii pre dînsa şi va descoperi
faţa ei şi va răsipi pre cei ce lăcuiesc
2 într-însa. Şi va fi norodul ca preo-
tul şi sluga ca domnul şi slujnica ca
doamna, fi-va cela ce cumpără ca cela ce
vinde, cel ce împrumutează ca cel ce să
împrumutează, şi cel ce e datoriu în ce chip
3 iaste datornicul. Cu stricare se va strica
pămîntul şi cu plenuire se va plenui pămîn-
4 tul, Pentru că gura Domnului au grăit
aceastea. Plînse pămîntul şi strică lumea,
5 plînseră cei nalţi ai pămîntului. Şi pămîn-
tul făcu fărădelegi pentru cei ce lăcuiesc
prestre el, pentru că leagea Domnului au căl-
cat şi au răsipit, premenit-au poruncile, făgă-
6 duinţa veacinică. Pentru aceaea poate fi va
mînca pămîntul, căci au greşit cei ce lăcuiesc
pre el; pentru aceaea săraci vor fi ceia ce lă-
cuiesc în pămînt, rămînea-vor oameni puţini.
7 Plînge-va vinul, plînge-va via, suspina-vor toţi
8 ceia ce veselesc sufletul. Încetat-au veselia
tîmpenilor, părăsitu-s-au obrăznicia şi avuţia
necuraţilor, părăsitu-s-au glasul alăutii.
9 Ruşinatu-s-au, n-au băut vin, amară să făcu
10 îmbătarea celor ce beau. Pustiitu-s-au toa-
tă cetatea, închide-va casa, ca să nu între.
Văietaţi-vă pentru vin petutinderilea; înce- 11
tat-au veselia pămîntului, duse-se toată vese-
lia pămîntului. Şi vor rămînea cetăţi pustii 12
şi case părăsite vor peri. Aceastea toate 13
vor fi în pămînt în mijlocul limbilor: în ce chip
neştine ar culeage măslinul, aşa vor culeage
pre ei, şi de va înceta culesul, Şi aceştea 14
cu glas vor striga, şi ceia ce au rămas pre
pămînt se vor veseli împreună cu mărirea
Domnului. Turbura-se-va apa mării, Pentru 15
aceaea mărirea Domnului în ostroavele mării va
fi, numele Domnului slăvit va fi: „Doamne, 16
Dumnezăul lui Israil". De la arepile pămîntu-
lui minuni am auzit: „Nădeajde celui bun-cre-
dincios!" Şi vor grăi: „Vai celor neascultă- 17
tori, cei ce nu ascultă leagea!" Frică şi 18
groapă şi laţ – preste voi, ceia ce lăcuiesc pre
pămînt, şi va fi cela ce fuge de frică va cădea în
groapă, şi cela ce va ieşi den groapă prin-
de-se-va de laţi, căci ferestri den ceriu s-au
deşchis şi se vor clăti temeaiele pămîntului.
Cu turburare se va turbura pămîntul şi cu 19
lipsă se va lipsi pămîntul. Şi cu clătire se 20
va clăti pămîntul, plecă-se şi se va cutremura
ca o cramă pămîntul, ca cel beat şi ameţit; şi
va cădea şi nu va putea să să scoale, pentru că
birui preste el fărădeleagea. Şi va fi în ziua 21
aceaea aduce-va Dumnezău preste podoaba
ceriului mîna şi preste împăraţii pămîntu-
lui. Şi vor aduna adunarea lui şi se vor în- 22
chide la tărie şi la legături; pren multe nea-
muri socoteală va fi lor, şi se va topi cărămida
şi va cădea zidul, Şi să va înfrunta luna şi 23
să va ruşina soarele, căci va împărăţi Domnul
în Sion şi în Ierusalim şi înaintea celor
bătrîni Să va slăvi.

CAP XXV

1 Doamne Dumnezeul mieu, mări-Te-
voiu, lăuda-voiu numele Tău, căci ai
făcut minunate lucrure; sfatul den
ceput adevărat facă-se, Doamne.
2 Căci ai pus cetăţi la pămînt, cetăţi
tari, ca să nu cază temeaiele lor; cetatea celor
necuraţi în veac nu să va zidi. Şi pentru 3
aceaea Te va binecuvînta norodul cel sărac,
şi cetăţile oamenilor celor ce să năpăstuiesc
bine Te vor cuvînta. Pentru că Te-ai făcut 4
la toată cetatea smerit ajutoriu şi celor ce au
necinstit pentru lipsa acoperimînt, de la
oameni răi izbăvi-vei pre ei, acoperemînt
celor însetoşaţ şi duhul oamenilor celor nă-
pustuiţi. Bine Te vor cuvînta, Ca neşte oa- 5
meni puţini la suflet însetoşînd în Sion, căci vei
mîntui pre dînşii de cătră oameni vicleani, la carii
pre noi ne-ai dat. Şi va face Domnul Savaoth 6
la toate limbile pre măgura aceasta: be-vor

7 veselie, bea-vor vin, / Unge-se-vor cu mir în
muntele acesta, dă aceastea toate la limbi,
pentru că acest sfat e preste toate limbi-
8 le. Înghiţi moartea puternecind, şi iară luă
Domnul Dumnezeu toată lacrăma de cătră
toată faţa; ocara norodului luo de la tot pă-
mîntul, pentru că gura Domnului au grăit.
9 Şi vor grăi în ziua aceaea: „Iată Dumnezeul
nostru, pre Carele nădejduiam şi ne va mîntui
pre noi; Acesta e Domnul, îngăduit-am Lui şi
ne vom bucura şi ne vom veseli spre mîntui-
10 rea noastră“. Odihnă va da Dumnezeu
preste muntele acesta; şi să va călca Moavi-
11 tida, în ce chip calcă aria cu cară. Şi va
întinde mînile lui, în ce chip şi el au smerit a
piarde; şi va smeri semeţia lui preste ceale ce
12 au pus mînile. Şi înălţimea pribegirii casii
tale va smeri şi să va pogorî pînă la pămînt.

CAP XXVI

1 În ziua aceaea cînta-vor cîntarea
aceasta pre pămîntul Iudii, zicînd:
„Iată cetate tare, şi Mîntuitoriu
noao pune-va zidul şi prejur-zidu.
2 Deschideţ porţile, între norod păzind
3 direptate şi păzind adevărul, Sprejenind
adevărul şi păzind pace, căci pre Tine cu
4 nădeajde au nădejduit, Domnul pînă în
veac, Dumnezeu cel Mare, cel Veacinic,
5 Carele smerind ai pogorît pre cei ce lăcuiesc
întru ceale înalte. Cetăţ tari vei surpa şi vei
6 aduce pînă la faţa pămîntului, Şi vor călca
pre eale picioarele celor blînzi şi paşii smeri-
7 ţilor. Calea celor buni-credincioş direaptă
s-au făcut, şi gătită e calea celor buni-credin-
8 cioş. Pentru că calea Domnului e judecata,
nădejduit-am pre numele Tău şi pre pomeni-
9 rea care pohteaşte sufletul mieu. De noap-
te mînecă duhul mieu cătră Tine, Dumne-
zeule, pentru că lumină e poruncele Tale pre
pămînt. Direptate învăţaţ, cei ce lăcuiţ pre
10 pămînt! Pentru că s-au părăsit cel necurat,
tot carele nu va învăţa direptate pre pămînt
adevăr nu va face; rădice-se cel necurat,
pentru ca să nu vază slava Domnului.
11 Doamne, înalt e braţul Tău, şi nu ştiia; şi,
cunoscînd, să vor ruşina: rîvnire va lua pre
norodul cel neînvăţat, şi acum foc pre cei îm-
12 potrivnici va mînca. Doamne Dumnezeul
nostru, pace dă noao, pentru că toate ne-ai
13 dat noao. Doamne Dumnezeul nostru, cîş-
tigă-ne pre noi; Doamne, afară den Tine pre
14 altul nu ştim, numele Tău numim. Şi morţii
viaţă nu vor vedea, nici dohtorii nu vor învia,
pentru aceaea ai adus şi ai pierdut şi ai
rădicat toată partea bărbătească a lor.
15 Adaoge lor reale, Doamne, adaoge reale
celor slăviţi ai pămîntului; departe ai fă-
cut toate hotarăle pămîntului. Doamne, 16
întru necaz ne-am adus aminte de Tine, întru
necaz mic certarea Ta la noi. Şi în ce chip 17
ceaea ce să chinuiaşte apropie-se a naşte şi
asupra chinului ei au strigat, aşa ne-am făcut
cu cel iubit al Tău pentru frica Ta, Doam-
ne. În pîntece am luat şi-am chinuit şi am 18
născut duhul mîntuirii Tale, carele ai făcut
preste pămînt; nu vom cădea, ce vor cădea toţi
ceia ce lăcuiescu pre pămînt. Scula-să-vor 19
cei morţi şi să vor rădica cei den mormînturi
şi se vor veseli cei de pre pămînt, pentru că
roaua cea de la Tine vindecare lor iaste, şi
pămîntul necuraţilor va cădea. Pasă, noro- 20
dul mieu, întră la cămara ta, încuie uşa ta,
ascunde-te puţin cîtuş de cîtu, pînă va treace
mînia Domnului. Pentru că, iată, Domnul 21
de la Cel Sfînt aduce urgia preste ceia ce
lăcuiescu preste pămînt. Şi va descoperi
pămîntul sîngele lui şi va acoperi de tot pre cei
morţi încă“.

CAP XXVII

1 În ziua aceaea aduce-va Dumnezău
sabia cea sfîntă şi mare şi cea tare
preste bălaurul – şarpele fugind,
preste bălaurul – şarpele cel strîmb,
şi va omorî pre bălaurul cel den
mare. În ziua aceaea via cea bună pohtă 2
biruiaşte asupra ei. Eu, cetate tare, cetate 3
încungiurată, în deşărt voiu adăpa pre ea,
pentru că se va lua noaptea şi ziua va cădea
zidul ei. Nu iaste carea nu s-au apucat de 4
ea. Cine Mă va pune să păzescu paie în ţa-
rină? Pentru bătaia aceasta am defăimat pre
ea. Deci pentru aceaea au făcut Domnul 5
toate cîte au rînduit: „Arsu-m-am“ – striga-vor
toţi ceia ce lăcuiescu întru dînsa, „să facem o
pace Lui, să facem pace“. Cei ce vin, fiii lui 6
Iacov, răsări-va şi va înflori Israil, şi să va
sătura lumea de roada lui. Au nu în ce chip 7
el au lovit, şi el aşa se va răni? Şi precum el
au omorît, şi el aşa să va omorî? Sfădin- 8
du-se şi ocărîndu, va trimite pre ei; n-ai
fost tu cel ce cugetai cu duhul cel năsîlnic să
omori pre ei cu duhul mîniei? Pentru 9
aceaea se va lua fărădeleagea lui Iacov, şi
aceasta iaste blagoslovenia lui, cînd voiu lua
păcatul lui, cînd vor pune toate pietrile capiş-
tilor tăiate de tot, ca ţărîna mărunţă; şi nu vor
rămînea copacii lor, şi idolii lor – tăiaţi, ca o
dumbravă departe. Cea ce să lăcuiaşte 10
turmă lăsată va fi, ca o turmă părăsită; şi va fi
multă vreame la păşune, şi acolo vor odihni tur-
me. Şi după vreame nu va fi întru ea verdea- 11
ţă, pentru căce s-au uscat. Muieri venind de la
vedeare, veniţi! Pentru că nu iaste norodu avînd
priceapere, pentru aceaea nu Se va milostivi
spre ei Cel ce au făcut pre ei, nici Cel ce au zidit

12 pre ei nu-i va milui. Şi va fi în ziua aceaea
astupa-va Domnul de la iazul rîului pînă la
Rinocuron hotarul Eghipetului, şi voi adunaţi
13 cîte unul pre fiii lui Israil. Şi va fi în ziua
aceaea vor trîmbiţa cu trîmbiţa cea mare, şi
vor veni cei periţi în ţara asiriilor şi cei periţi
în Eghipet, şi se vor închina Domnului pre
muntele cel sfînt în Ierusalim.

CAP XXVIII

1 Vai cununii semeţiei, năimiţii lui
Efraim, floarea ce au căzut den mă-
rire preste vîrful muntelui celui gras,
2 cei ce să îmbată fără de vin. Iată,
tare e şi năsîlnică mînia Domnului şi
ca grindina ce să pogoară neavînd acopere-
mînt, cu silă pogorîndu-se; ca mulţime de apă
multă tîrînd ţară în pămînt va face odihnă şi
3 cu mînile. Şi cu picioarele se va călca cu-
4 nuna semeţiei, năimiţii lui Efraim. Şi va fi
floarea ce au căzut a nădejdii măririi pre vîrful
măgurii ceii nalte ca cel ce aleargă înainte la
smochin, care, văzîndu-o, mainte de a o lua în
5 mîna lui, vrea-va să înghiţă pre ea. În ziua
aceaea fi-va Domnul Savaoth cununa nădej-
dii, cea împletită ale mărirei, la norodul mieu
6 ce au rămas la Eghipet. Şi va rămînea cu
duh de judecată la judecată şi puteare celor ce
7 opresc a omorî. Pentru că aceştea cu vin
rătăciţi sînt, rătăciră pentru beţie preot şi
proroc, spămîntară-se pentru îmbătare, să
înghiţiră pentru vin, cutremurară-se de îmbă-
8 tarea de sichera, rătăciră – Aceasta iaste
arătarea. Oare mînca-va sfatul acesta, pentru că
9 sfatul acesta e pentru lăcomie. Cui am vestit
reale şi cui am vestit veaste, cei înţărcaţi de la
10 lapte, cei zmulşi de la ţîţă? „Necaz preste
necaz aşteaptă, nădeajde preste nădeajde,
11 încă puţin, încă puţin“, Pentru defăimarea
buzelor prentr-altă limbă, că vor grăi norodu-
12 lui acestuia, Zicînd: „Aceasta e odihna
celui flămînd, şi aceasta e surparea“, şi n-au
13 vrut să asculte. Şi va fi lor cuvîntarea lui
Dumnezău „necaz preste necaz, nădeajde
preste nădeajde, încă puţin, încă puţin“,
pentru ca să meargă şi să cază îndărăt, şi se
vor surpa şi vor sta la cumpănă şi se vor prin-
14 de. Pentru aceaea ascultaţi cuvîntul Dom-
nului, bărbaţi chinuiţi şi boiari ai norodului
15 acestuia den Ierusalim, Căci aţi zis: „Am făcut
făgăduinţă cu iadul şi cu moartea tocmeale, vol-
bură aducîndu-se de va treace nu va veni preste
noi, pus-am minciuna nădeajdea noastră şi cu
16 minciuna ne vom acoperi“. Pentru aceaea
aşa zice Domnul: „Iată, Eu voiu pune la temeaie-
le Sionului piatră de mult preţ aleasă, încolţu-
rată, cinstită la temeaiele lui; şi cela.ce va
17 creade spre ea, nu se va ruşina. Şi voiu
pune judecata spre nădeajde şi milostenia
Mea spre cumpene, şi ceia ce nădejduiesc în
deşărt în minciună, că nu va treace pre voi
furtuna. Au şi lua-va voao făgăduinţa mor- 18
ţii şi nădeajdea voastră cea către iad nu va
rămînea. Volbură învăluindu-se de va veni,
veţi fi ei spre călcare-de-tot. Cînd va 19
treace, lua-va pre voi; dimineaţa, dimineaţa
va treace zile, şi noaptea va fi nădeajde rea –
învăţaţi a auzi!“ Păsîndu-ne nu putem să 20
ne batem, şi noi slăbim a ne aduna. Ca un 21
munte al necuraţilor scula-Se-va Domnul şi
va fi în valea Gavaonului; cu mînie va face
lucrurile Lui, lucru de amărăciune; şi mînia
Lui cu înstreinare se va purta, şi putreziciu-
nea Lui – striină. Şi voi să nu vă veseliţi, 22
nici să să întărească ale voastre legături,
pentru căci săvîrşite şi rînduite lucruri am
auzit de la Domnul Savaoth, ceale ce va face
preste tot pămîntul. Băgaţi în urechi şi 23
auziţi glasul mieu, luaţi aminte şi ascultaţi
cuvintele meale! Au doară toată ziua va 24
cela ce ară să are? Au sămînţa va găti mai
nainte decît a lucra pămîntul? Nu cînd va 25
netezi faţa lui, atuncea va sămăna puţină
neghină au chimen? Şi iarăş va sămăna grîu şi
orz şi mălaiu şi hricică în hotarăle tale? Şi 26
te voiu certa cu judecata Dumnezăului tău, şi
te vei veseli. Pentru că nu cu greutate să 27
curăţeaşte neghina, nici roate de car va aduce
la chimen, ce cu toiag să scutură neghina, şi
chimenul cu pîine să va mînca. Pentru că 28
nu în veac eu voao mă voiu urgisi, nici glasul
amărăciunii meale va mînca de tot pre voi.
Şi minunile aceastea de la Domnul Savaoth 29
au ieşit; sfătuiţ, înălţaţ deşartă mîngîiare.

CAP XXIX

Vai, cetatea Ariil, care o au bătut 1
David! Adunaţ roade den an în an,
pentru că veţi mînca cu Moav.
Pentru că voiu necăji pre Israil, şi va 2
fi la ea vîrtutea şi avuţia la Mine. Şi 3
voiu încungiura ca David asupra ta, şi voiu
pune împrejurul tău şanţ şi voiu zidi şi voiu
pune împrejurul tău turnuri. Şi să vor 4
smeri la pămînt cuvintele tale, şi la pămînt
cuvintele tale să vor afunda; şi va fi ca ceia ce
strigă den pămînt glasul tău, şi către faţa
pămîntului glasul tău va slăbi. Şi va fi ca 5
pulberea de la roată avuţia celor necuraţi, şi
ca ţărîna ce spulberă mulţimea celor ce te asu-
presc; şi va fi ca o puntură îndată De la Dom- 6
nul Savaoth. Pentru că socoteală va fi cu tunet şi
cutremur şi glas mare, volbură învăluindu-se şi
pară de foc mistuind. Şi va fi ca cel ce viseză 7
în somn avuţia tuturor limbilor cîţi au oştit

preste Israil, şi toţi ceia ce oştesc preste Ierusalim, şi toţi cei adunaţ asupra lui şi cei ce
8 năcăjesc pre dînsul. Şi vor fi ca cei ce în somn beau şi mănîncă, şi sculîndu-se în deşărt e lor visul, şi în ce chip visează cel ce-i e seate ca şi cela ce bea, şi sculîndu-se încă-i e seate şi sufletul lui în deşărt au nădejduit; aşa va fi avuţia tuturor limbilor cîţi au oştit preste
9 muntele Sionului. Slobozită-vă şi ieşiţi în lature şi ameţiţă-vă, nu de rachiu, nici de
10 vin. Căci au adăpat pre voi Domnul cu duh de omilinţă şi va clipi ochii lor şi ai proorocilor lor şi ai boiarilor lor, cei ce văd ceale ascun-
11 se. Şi va fi voao toate cuvintele aceastea ca cuvintele cărţii cei pecetluite aceştiia, carea o va da pre ea la om ce ştie carte, zicînd: „Citeaşte aceasta!“ şi va grăi: „Nu poci să
12 citesc, pentru că iaste pecetluită“. Şi să va da cartea aceasta la mînă de om ce nu ştie carte, şi va grăi lui: „Citeaşte aceasta!“ şi va
13 grăi: „Nu ştiu carte“. Şi zise Domnul: „Apropie-se Mie norodul acesta cu gura lui şi cu buzele lui cinstescu-Mă, iară inema lor departe iaste de la Mine, şi în zădar cred în Mine învăţînd porunci omeneşti şi dăscălii.
14 Pentru aceaea, iată, Eu voiu adaoge ca să mut pre norodul acesta şi voiu muta pre ei şi voiu piarde înţelepciunea înţelepţilor şi priceaperea celor pricepuţi voiu ascunde“. Vai de cei
15 ce adînc sfat fac, şi nu pren Domnul!. Vai de cei ce în taină sfat fac şi vor fi întru întunearec faptele lor şi vor grăi: „Cine ne-au văzut pre noi şi cine pre noi ne va cunoaşte
16 sau ceale ce noi facem?“ Au nu ca lutul olariului vă veţi socoti? Au zice-va ziditura celui ce au zidit pre ea „nu tu m-ai zidit“? Sau fapta celui ce o au făcut „nu înţelepţeaşte m-ai
17 făcut“? Nu încă puţin şi să va muta Livanul ca muntele Hermelului şi Hermelul spre dum-
18 bravă să va socoti? Şi vor auzi în ziua aceaea surzii cuvintele cărţii, şi cei de la întunearec şi cei den negură ochii orbilor vor vedea.
19 Şi se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, şi cei fără nădeajde den oameni se vor
20 sătura de veselie. Sfîrşitu-s-au cel fără de leage şi peri cel mîndru, şi periră de tot cei ce
21 fac fărădeleage spre răutate Şi cei ce fac a greşi oameni cu cuvîntul. Şi pre toţi ceia ce mustră în porţi piadecă vor pune, pentru că au curmezişat spre cei strîmbi pre cel direpţ.
22 Pentru aceaea, aceasta zice Domnul preste casa lui Iacov, carea au osebit de la Avraam: „Nu acum se va ruşina Iacov, nici acum
23 faţa va premeni Israil; Ce cînd vor vedea fiii lor faptele Meale, pren Mine vor sfinţi numele Mieu şi vor sfinţi pre Sfîntul lui Iacov, şi de Dumnezăul lui Israil teame-
se-vor“. Şi vor cunoaşte cei ce rătăcescu 24
cu duhul priceaperea, şi cei ce răpştesc învăţa-se-vor a asculta, şi limbile ceale ce făncăvesc învăţa-se-vor a grăi pace.

CAP XXX

Vai, feţi vicleani, – aceastea zice Dom- 1
nul – făcut-aţ sfat nu pren Mine şi tocmeale nu pren Duhul Mieu, ca să adaogeţ păcate preste păcate, Cei 2
ce merg a să pogorî la Eghipet, şi pre Mine nu M-au întrebat, ca să să ajutorească de Farao şi să să acopere de eghipteani. Pentru că va fi voao acoperemîntul lui Farao 3
spre ruşine şi celor ce nădejduiesc spre Eghipet ocară“. Căci sînt în Tani căpetenii ves- 4
titori răi, În deşărt vor osteni către norod 5
carele nu le va folosi lor spre ajutoriu, ce spre ruşine şi ocară.

Videnia hiarălor celor den pustiiu.

Cu necaz şi cu strînsoare, leu şi puiu de leu de 6
acolo şi aspide şi puiu de aspide zburătoare, carii aducea pre măgari şi pre cămile avuţia lor către limbă carea nu va folosi lor spre ajutoriu, ce spre ruşine şi ocară. Eghipteanii 7
în deşărt şi în zadar vor folosi voao, vesteaşte-le lor că în deşărt iaste mîngîiarea voastră aceasta. Acum dară şăzînd scrie pre leas- 8
pede aceastea şi pre carte, că vor fi aceastea la zilele vremilor şi pînă în veac. Căci nărod 9
neascultătoriu iaste, fii mincinoş, carii nu vrea să asculte leagea lui Dumnezeu, Cei 10
ce zic prorocilor: „Nu vestiţ noao!“ şi celor ce văd videniile: „Nu grăiţ noao, ce grăiţ noao şi spuneţ noao altă rătăcire Şi întoarceţ pre 11
noi den calea aceasta, luaţ de la noi cărarea aceasta şi luaţ de la noi Cuvîntătoriul lui Israil!“ Pentru aceaea aceastea zice Dom- 12
nul, Cel Sfînt al lui Israil: „Căci nu v-aţ supus cuvintelor acestora şi aţ nădejduit pre mincіuni, şi căci ai cîrtit şi nădejduit ai fost pre cuvîntul acesta, Pentru aceaea fi-va voao 13
păcatul acesta,ca un zidu căzînd îndată al unii cetăţi tari ce s-au luat, căriia îndată e de faţă cădearea; Şi cădearea ei va fi ca o zdrobi- 14
tură a unui vas de strachină de cărămidă suptire, cît să nu să afle întru ei hîrb cu care să iai foc şi cu care vei turna apă puţină“. Aşa 15
zice Domnul Domnul, Sfîntul lui Israil: „Cînd te vei întoarce vei suspina, atuncea te vei mîntui şi vei cunoaşte unde ai fost; cînd nădejduiai pre ceale deşarte, deşartă vîrtutea voastră s-au făcut“. Şi nu vreaţi să auziţi, ce aţ zis: „Pre cai vom fugi!“ – pentru aceaea, veţ fugi! Şi 16
aţ zis: „Pre sprintine încălecări ne vom sui!“ – pentru aceaea, sprintini vor fi cei ce vor goni pre voi. O mie de glasul unuia vor fugi, şi de glasul 17
a cincea fugi-vor mulţi, pînă unde veţ rămî-

nea ca un catart pre munte şi ca un steag pur-
18 tîndu-l pre deal. Şi iarăş vă va îngădui Dumnezeu ca să Să milostivească spre voi, şi pentru aceaea înălţa-Să-va ca să vă miluiască pre voi, pentru că judecătoriu e Domnul Dumnezăul vostru; fericiţi cei ce rămîn întru
19 El. Pentru că norod sfînt în Sion va lăcui şi în Ierusalim şi cu plîngere au plînsu: „Miluiaşte-mă!“ Milui-te-va [la] glasul strigă-
20 rii tale; cînd l-au văzut, ascultatu-te-au. Şi va da Domnul voao pîine de scîrbă şi apă de necaz, şi nu încă ţi se vor apropia ceia ce rătăcescu pre tine, căce ochii tăi vor vedea pre cei
21 ce te rătăcescu, Şi urechile tale vor auzi cuvintele celor ce denapoi pre tine au rătăcit, cei ce zicu: „Aceasta e calea, să meargem
22 întru ea, veri în direapta, veri în stînga“. Şi vei pîngări idolii cei ferecaţi cu argint şi cei ferecaţi cu aur, mărunţi îi vei face şi-i vei vîntura ca apa cei ce are pre sine şi ca pre nişte
23 balegă îi vei lepăda pre ei. Atuncea va fi ploaie seminţii pămîntului tău, şi pîinea rodului pămîntului tău va fi săturare şi grasă. Şi să vor paşte ţie dobitoacele în ziua aceaea în loc
24 gras şi larg, Taurii voştri şi boii cei ce lucrează pămîntul mînca-vor paie amestecate
25 cu orzu vînturat. Şi va fi preste tot muntele înalt şi preste tot dealul înălţat apă mergînd în ziua aceaea, cînd vor peri mulţi şi cînd va
26 cădea turnuri. Şi va fi lumina lunii ca lumina soarelui şi lumina soarelui cu 7 părţi mai mult în ziua cînd va vindeca Domnul zdrobirea norodului Lui, şi durearea ranii tale
27 va vindeca. Iată, numele Domnului vine pren vreame multă, arzătoare mînie: cu mărire e cuvîntarea buzelor Lui, cuvîntarea e plină de urgie şi urgia mîniei Lui ca focul va
28 mînca. Şi Vîntul Lui ca apa în vale tîrîndu-se va veni pînă la grumazi, şi Se va împărţi ca să turbure limbile spre rătăcire deşartă, şi va goni pre ei rătăcirea şi va prinde pre ei înain-
29 tea feaţii lor. Au doară pururea trebuie voi să vă veseliţi şi să întraţi la sfintele Meale pururea ca cînd aţi prăznui, şi ca cînd v-aţi veseli să întraţi cu fluier la muntele Domnu-
30 lui, cătră Dumnezăul lui Israil? Şi auzită va face Domnul mărirea glasului Lui şi mînia braţului Lui să-l arate cu mînie şi cu urgie şi para focului mistuind de tot; detuna-va cu silă şi ca apa şi grindina ce să poartă împreună cu
31 silă. Pentru că pren glasul Domnului biruise-vor asirianii cu rana carea va lovi pre
32 ei. Şi va fi lui premprejur, de unde era lor nădeajdea ajutoriului pre care el nădejduia; ei cu tîmpene şi cu alăute vor da războiu lui
33 dentru schimbare. Pentru că nu mainte de zile te vei vicleni; au doară şi ţie s-au gătit să împărăţeşti? Valea adîncă, leamne zăcînd, focu şi leamne multe – e mînia Domnului ca o vale arzînd de iarbă pucioasă.

CAP XXXI

Vai cei ce pogoară la Eghipet pentru 1
ajutoriu, cei ce pre cai nădejduiescu şi pre cară, căce sînt multe, şi de cai mulţime foarte, şi n-au auzit nădejduind pre Sfîntul lui Israil şi pre
Dumnezău nu L-au cercat. Şi El înţelep- 2
ţeaşte aducea preste ei reale, şi cuvîntul Lui nu se va călca. Şi Se va scula preste case de oameni răi şi pre nădeajdea lor cea deşartă: Pre om eghiptean – şi nu Dumnezeu, 3
pre trupuri de cai, şi nu iaste ajutoriu. Şi Domnul va aduce mîna Lui preste dînşii, şi vor osteni cei ce ajută, şi împreună toţi vor
peri cu sabie. Căci aşa au zis mie Domnul: 4
„Precum cînd va striga leul sau puiul leului pre vînatul carele au prinsu, şi va striga preste el pînă unde se vor umplea munţii de glasul lui, şi s-au biruit şi de mulţimea mîniei s-au spămîntat, aşa va pogorî Domnul Savaoth să oştească preste muntele Sion,
preste măgurile ei. Ca pasările ce zboară, 5
aşa va scuti Domnul Savaoth pentru Ierusalim, va scuti şi va scoate şi va ocroti şi va mîntui“. Întoarceţi-vă, cei ce adîncul sfat şi 6
fărădeleage sfătuiţ, fiii lui Israil! Căci în 7
ziua aceaea lepăda-se-vor oamenii de ceale făcute de mînă ale lor ceale de argint şi de ceale făcute de mînă ceale de aur, carele au
făcut mîinile lor. Şi va cădea Asur nu cu 8
sabia omului, nici sabia omului îl va mînca pre el, şi va fugi nu de cătră faţă de sabie; şi tinerii
fi-vor la biruinţă, Pentru că cu piatră se 9
vor cuprinde ca cu şanţu şi se vor birui, şi cela ce fuge se va prinde. Aceastea zice Domnul: „Fericit cel ce are în Sion sămînţă şi rude în Ierusalim!“

CAP XXXII

Pentru că, iată, împărat direpт va 1
împărăţi şi boiarii cu judecată vor stăpîni. Şi va fi omul ascunzînd cu- 2
vintele lui şi se va ascunde ca de la apa ce să duce; şi se va arăta în Sion
ca un rîu mergînd slăvit în pămînt sătos. Şi 3
încă nu vor mai fi nădejduind pre oameni, ce vor da urechile spre auzire. Şi inima celor 4
slabi va lua aminte a auzi, şi limbile ceale ce fîncăvesc curînd vor învăţa a grăi pace. Şi în- 5
că nu vor mai zice celui nebun a stăpîni, şi încă nu vor mai zice slugile tale: „Taci!“ Pentru că 6
cel nebun nu bune va grăi, şi inima lui deşarte va gîndi: a săvîrşi fărădeleage şi a grăi cătră Domnul înşălăciune, ca să samene sufletele flă-

mînde, şi sufletele ceale însătoşate deşarte să
7 le facă. Pentru că sfatul celor răi fărădeleage va sfătui, ca să strice pre cei smeriţ cu cuvinte strîmbe şi să răsipască cuvintele sme-
8 riţilor cu judecată. Iară cei buni-credincioşi înţeleapte au sfătuit, şi acest sfat va rămî-
9 nea. Muieri bogate, sculaţi-vă şi auziţi glasul mieu; feate, auziţi, pre nădeajde, cuvintele
10 meale. Zilele anului pomenire faceţ în dureare cu nădeajde; cheltuitu-s-au culesul, încetat-au sămînţa şi încă nu va mai veni.
11 Staţi în laturi, mîhniţi-vă, ceale ce nădejduiţ, dezbrăcaţi-vă, goale vă faceţ, încingeţi-vă cu
12 saci mijlocele Şi preste ţîţe vă tăiaţi de la
13 poftа ţarinii şi de la roada viei. În pămîntul nărodului mieu spini şi iarbă se va sui şi den toată casa veselia se va rădica, cetate
14 avută. Case părăsite avuţia cetăţii vor lăsa, case poftite; şi vor fi satele peştere pînă în veac, veselie de măgari sălbateci, păşune de
15 păstori, Pînă unde va veni preste noi Duh de la înălţime. Şi va fi pustiiu Hermelul, şi Hermelul în loc de dumbravă se va socoti.
16 Şi se va odihni în pustiiu judecată, şi direptate
17 în Carmil va lăcui. Şi vor fi faptele direptăţii pace şi va ţinea direptatea odihnă, şi nădej-
18 duiţi vor fi pînă în veac. Şi va lăcui nărodul Lui în cetatea păcii, şi va lăcui nădejduind, şi
19 se vor odihni cu avuţie. Şi grindina, de se va pogorî, nu va veni preste noi. Şi vor fi cei ce lăcuiesc în dumbrăvi nădejduind ca şi cei de
20 la cîmpie. Fericiţ cei ce samănă preste toată apa, unde bou şi măgariu calcă.

CAP XXXIII

1 Vai celor ce chinuiesc pre voi, şi pre voi nimeni nu vă face chinuiţi; şi cel ce defaimă, pre voi nu defaimă. Prinde-se-vor defăimătorii şi se vor da, şi ca molia preste haină, aşa se vor birui.
2 Doamne, miluiaşte pre noi, pentru că pre Tine nădejduim; făcutu-s-au sămînţa celor neascultători spre peire, şi mîntuirea voastră
3 în vreamea primejdiei. Pentru glasul fricii Tale s-au spămîntat năroadele de frica Ta, şi
4 să răsipiră limbile. Şi acum se vor aduna prăzile voastre, de la mic şi de la mare; în ce chip va aduna neştine lăcuste, aşa vor batjo-
5 cori voao. Sfîntu e Dumnezăul cel ce lăcuiaşte în ceriuri nalte, că împlu Sionul de
6 judecată şi de direptate. Cu leage se vor da, întru visterii – mîntuirea noastră; acolo înţelepciune şi ştiinţă şi bună-credinţă către
7 Domnul – aceastea-s visteriile direptăţii. Iată, dară, întru frica voastră aceştea se vor teame; de carii vă teameţi, ajutori-se-vor de 'către voi, pentru că vestitori se vor trimite, poftind
8 pace, amar plîngînd. Pentru că se vor pustii căile lor, potolitu-s-au frica limbilor, şi cea către ei făgăduinţă să rădică şi nu vor socoti pre ei oameni. Plînse pămîntul, ruşină-se 9
Livanul, să făcu ca un pustiiu Saronul, ivite vor fi Galilea şi Carmilul. „Acum Mă voiu 10
scula, – zice Domnul – acum Mă voiu slăvi, acum Mă voiu înălţa". Acum veţi vedea, 11
acum veţi simţi, deşartă va fi vîrtutea duhului vostru, foc va mînca pre voi. Şi va fi limbi 12
arse de tot, ca spinul în ţarenă aruncat şi ars de tot. „Auzi-vor cei de departe ceale ce am 13
făcut şi vor conoaşte cei ce să apropie putearea Mea". Depărtară-se cei den Sion fără 14
de leage, apuca-va cutremur pre cei necuraţi. Cine va vesti voao că foc arde? Cine va vesti voao locul cel veacinic? Mergînd întru 15
direptate, grăind cale direaptă, urînd fărădeleagea şi strîmbătatea şi mînile ferindu-le de către daruri, îngreuind urechile pentru ca să nu auză judecata sîngelui, clipind ochii lui pentru ca să nu vază nedireptatea, Acesta 16
va lăcui în peşteră naltă de piatră tare; pîine lui se va da, şi apa – lui credincioasă. Împă- 17
rat cu mărire veţi vedea şi ochii voştri vor vedea pămînt de departe. Sufletul vostru 18
va cerceta frică: unde sînt cărturarii? unde sînt cei ce sfătuiesc? unde iaste cela ce numără pre cei ce hrănesc-împreună, mic şi mare, norod? Cu care nu s-au sfătuit 19
împreună, nici ştiia pre cel adînc la glas ca să nu auză norod defăimat, şi nu iaste la cela ce aude priceapere. Iată Sion, cetatea, mîntui- 20
rea noastră; ochii tăi vor vedea Ierusalimul, cetate bogată, corturi carele nu se vor clăti, nici se vor clăti ţăruşii cortului ei în veacul anului, nici aţele lui nu se vor rumpe. Căci 21
numele Domnului mare iaste voao, locul voao va fi rîuri şi iazurile late şi largi; nu vei mearge pre această cale, nici va mearge corabie mînîndu-se, pentru că Dumnezăul mieu mare iaste, nu mă va treace. Domnul e Judecăto- 22
riu noao, Domnul – Biruitoriu noao, Domnul – Împărat noao, Domnul, Acesta pre noi ne va mîntui. Rupseră-se funile tale, căci nu s-au 23
întărit; catartul tău s-au plecat, nu va slobozi veatrelele; nu va rîdica semn, pînă unde se va da la pradă, deci mulţi şchiopi pradă vor face. Şi nu va zice norodul ce lăcuiaşte 24
întru dînsul: „Osteni-voiu", pentru că s-au lăsat lor păcatul.

CAP XXXIV

1 Apropiaţi-vă, limbi, şi auziţi, boiari! Auză pămîntul şi cei dentru dînsul, lumea şi norodul ce e întru dînsul.
2 Pentru că mînia Domnului iaste preste toate limbile şi urgia preste numărul lor, ca să-i piarză pre ei şi să-i dea pre ei la junghiare. Şi răniţii lor se vor 3

lepăda şi cei morţi, şi se va sui lor mirosul şi
4 se vor uda măgurile de sîngele lor. Şi se
vor topi toate puterile ceriului, şi se va învălui
ceriul ca o carte, şi toate stealele vor cădea ca
frunzele den vie şi în ce chip cad frunzele de
5 la smochin. Îmbătatu-s-au sabia Mea în
ceriu, iată, preste Idumea se va pogorî şi
6 preste norodul pierzării cu judecată. Sabia
Domnului s-au împlut de sînge, să îngrăşă de
seu de sînge de ţapi şi de miei şi de seu de ţapi
şi de berbeci, căci jîrtvă e lui Dumnezeu în
7 Vosor şi junghiare mare în Idumea. Şi vor
cădea cei gingaş cu ei împreună şi berbecii şi
taurii, şi să va îmbăta pămîntul de sînge şi
8 lutul lui şi de seul lor să va sătura, Pentru
că ziua judecăţii Domnului iaste şi anul izbîn-
9 dirii judecăţii Sionului. Şi să vor întoarce
văile lui spre smoală şi pămîntul lui spre iarbă
pucioasă, şi va fi pămîntul lui ca smoala arză-
10 toare, Noaptea şi ziua, şi nu se va stinge în
veacul anului; şi să va sui fumul lui în sus, pre
neamurile ei să va pustii, şi în vreame multă
11 să va pustii. Şi vor lăcui într-însul pasări şi
aricii şi stîrci şi corbi, şi să va pune preste el
funea măsurii pămîntului pustiiu, şi onochen-
12 tavrii vor lăcui într-însul. Boiarii lui nu vor
fi, pentru că împăraţii lui şi cei mai mari ai lui
13 vor fi la pierzare. Şi vor odrăsli în cetăţile
lor leamne înghimpoase şi la tăriile lui, şi vor
14 fi odăi sirinilor şi curte pasărilor. Şi să vor
timpina diavoli cu onochintavri şi vor striga
unul către altul; acolo se vor odihni onochin-
15 tavri, pentru că-ş aflară lor odihnă; Acolo
încuibă ariciul şi mîntui pămîntul copiii lui cu
întemeiare; acolo s-au întîmpinat cerbii şi
16 ş-au văzut obrazele înde sine. Cu număr au
trecut şi una dentru eale n-au perit, una pre
altă n-au cercat, căci Domnul lor au poruncit
17 şi Duhul Lui le-au adunat pre eale. Şi El va
pune preste dînşii sorţi, şi mîna Lui împărţi
lor a se paşte. În veacul anului veţi moşneni,
la neamurile neamurilor să vor odehni preste el.

CAP XXXV

1 Veseleaşte-te, pustiiul care eşti însetoşat, şi să bucure pustiiul şi înflorească
2 ca un crin. Şi vor înflori şi să vor
bucura ceale pustie ale Iordanului;
mărirea Livanului datu-s-au lui şi
cinstea Carmilului, şi norodul mieu va vedea
mărirea Domnului şi înălţimea Dumne-
3 zeului nostru. Întăriţi-vă, mîni lăsate şi
4 genuchi slăbănoage, rugaţi-vă, Cei slabi
de inemă cu cugetul, întăriţi-vă, nu vă
teamereţi. Iată, Dumnezeul nostru cu judecată răsplăteaşte şi va răsplăti, Aces-
ta va veni şi va mîntui pre noi. Atuncea să 5
vor deşchide ochii orbilor şi urechile surzilor
vor auzi. Atuncea va sări cel şchiop ca cer- 6
bul şi desfătată va fi limba gîngavilor, căci să
rupse în pustiiu apă şi vale în pămînt sătos.
Şi va fi cel fără de apă spre mocioriţă şi la 7
pămîntul setos izvorul apei va fi. Acolo –
veselie pasărilor, odăi de turme de trestie şi
bahnă. Fi-va acolo cale curată şi cale sfîntă 8
să va chema, şi nu va treace acolo necurat,
nici va fi acolo cale necurată; şi cei răsipiţi
mearge-vor pre cale şi nu vor rătăci. Şi nu 9
va fi acolo leu, nici den hiarăle ceale reale nu
se vor sui la el, nici să vor afla acolo, ce vor
mearge întru dînsul mîntuiţ Şi adunaţi 10
pren Domnul şi să vor întoarce. Şi vor veni la
Sion cu veselie, şi veselie veacinică preste
capul lor, pentru că pre capul lor laudă şi
bucurie şi veselie va apuca pre ei, fugit-au
durearea şi mîhnirea şi suspinul.

CAP XXXVI

Şi fu în anul 14, ani împărăţindu Eze- 1
chia, să sui Senahirim, împăratul asi-
riilor, preste cetăţile Iudei ceale tari
şi le-au luat pre eale. Şi trimise 2
împăratul asirianilor pre Rapsachi de
la Lahis la Ierusalim către împăratul Ezechia
cu puteare multă, şi stătu la ştiubeaiul scăldătorii cei de sus, în calea ţarinii nălbitoriului.
Şi ieşi către el Eliachim al Helchiei, diregăto- 3
riul casii, şi Somnas, scriitoriul, şi Ioah a lui
Asaf, scriitoriul de pomenire. Şi zise lor 4
Rapsachis: „Ziceţ dară către Ezechia: 'Aceas-
tea zice împăratul cel mare, împăratul asiria-
nilor: Pre cine nădejduieşti? Au doară în 5
sfat sau în cuvinte de buze rînduiala să face?
Şi acum pre ce nădejduieşti de nu asculţi
mie? Iată, nădejduind eşti preste toiagul cel 6
de trestie cel frînt acesta, pre Eghipet: după
ce să va răzima omul preste el, întra-va în
mîna lui şi o va găuri – aşa iaste Faraon, împăratul Eghipetului, şi toţi ceia ce nădejduiesc
preste dînsul'. Iară de ziceţi către mine: 7
'Pre Domnul Dumnezeu nădejduim', au nu
iaste El Căruia au luat Ezechia ceale înalte ale
Lui şi jîrtăvnicile Lui şi zise Iudei şi Ierusalimului: 'Pre faţa jîrtăvnicului acestuia să vă
închinaţi!'? Acum amestecaţi-vă dară cu 8
domnul mieu, cu împăratul asirianilor, şi voiu
da voao doao mii de cai, de veţi putea să daţ
încălecători preste ei. Şi cum veţi putea să 9
vă întoarceţi la faţa biruitorilor locurilor?
Slugi sînt ceia ce nădejduiesc preste
eghipteani la cale şi la călăreţ. Şi 10
acum, au fără de Domnul ne-am suit asupra
ţării aceştiia a o bate pre ea? Domnul
zise către mine: 'Suie-te preste pămîntul

11 acesta şi-l strică pre el!'" Şi zise Eliachim şi Somnas şi Ioah către Rapsachi: „Grăiaşte dară către slugile tale siriineaşte, pentru că vom auzi noi, şi nu grăi către noi jidoveaşte; şi pentru căci grăieşti la urechile oamenilor
12 celor ce stau preste zidu?" Şi zise către ei Rapsachis: „Au către domnul vostru au către voi au trimis pre mine domnul mieu să grăiesc cuvintele aceastea? Au nu către oamenii cei ce şăd pre zidu, pentru ca să mănînce baligă şi
13 să bea pişat cu voi împreună?" Şi stătu Rapsachis şi strigă cu glas mare, jidoveaşte, şi zise: „Ascultaţ cuvintele împăratului celui
14 mare, împăratului asirianilor. Aceastea zice împăratul: 'Nu vă înşale pre voi Iezechia cu cuvintele, nu va putea să mîntuiască pre
15 voi. Şi nu zică voao Ezechias că va mîntui pre voi Dumnezeu şi nu se va da cetatea
16 aceasta în mîna împăratului asirianilor; Să nu ascultaţi de Ezechia!' Aceastea zice împăratul asirianilor: 'De veţi să vă grăiţi de bine, ieşiţi către mine şi veţi mînca fieştecarele via lui şi smochinii şi veţi bea apă den lacul vos-
17 tru, Pînă voiu veni şi voiu lua pre voi la pămînt ca şi pămîntul vostru, pămînt al grîu-
18 lui şi al vinului şi al pîinilor şi al viilor. Să nu vă înşale pre voi Ezechia zicînd: Dumnezeu va mîntui pre voi! Au doară au mîntuit dumnezeii limbilor fieştecarele pre a sa ţară
19 den mîna împăratului asirianilor? Unde iaste dumnezeul lui Emath şi Arfaath? Şi unde e dumnezeul cetăţii Semfaruem? Au putea a mîntui Samaria den mîna mea?
20 Cine e den dumnezeii toţi ai limbilor acestora care au mîntuit pămîntul lui den mîna mea, ca să mîntuiască Dumnezeu pre Israil den mîna
21 mea?'" Şi au tăcut şi n-au răspuns lui nemică cuvînt, pentru că au poruncit împăra-
22 tul nemica să nu răspunză. Şi întră Eliachim a lui Helchiu, diregătoriul casii, şi Somnas, scriitoriul puterii, şi Ioah al lui Asaf, cel scrietoriu de pomenire, către Ezechia, cu hainele rupte, şi spuseră lui cuvintele Rapsacului.

CAP XXXVII

1 Şi fu deaca auzi împăratul Ezechia,
rupse hainile lui şi să îmbrăcă cu sac
2 şi să sui la casa Domnului. Şi trimise pre Eliachim, diregătoriul casii, şi pre Somna scriitoriul şi pre cei mai bătrîni ai preoţilor, îmbrăcaţ cu saci, către Isaia, fiiul lui Amos, prorocul, şi zisără lui:
3 „Aceastea zice Ezechia: 'Ziua ocării şi a mustrării şi a urgiei, iată, ziua de astăzi, căce vine chinul
4 ceiia ce naşte, şi puteare n-are a naşte. Cîndai va asculta Domnul Dumnezăul tău cuvintele lui Rapsacu, carele au trimis împăratul asirianilor, domnul lui, a ocărî pre Dumnezăul cel Viu şi a ocărî cuvintele carele au zidit Domnul Dumnezăul tău; şi te vei ruga către Domnul Dumnezăul tău pentru cei rămaş aceştea'". Şi 5
veniră slugile împăratului Ezechiii către Isaia.
Şi zise lor Isaia: „Aşa veţi grăi către domnul 6
vostru: 'Aceastea zice Domnul: Să nu te temi de cuvintele carele ai auzit, carele M-au ocărît solii împăratului asirianilor. Iată, Eu voiu 7
pune la el duhu, şi, auzînd veaste, se va întoarce la ţara lui şi va căđea cu sabie în pămîntul lui'". Şi să întoarsă Rapsachis şi apucă 8
pre împăratul asirianilor dînd războiu la Lovna, Şi auzi cum s-au sculat de la Lahis. 9
Şi ieşi Tharaca, împăratul ethiopilor, ca să-l încungiure pre el şi, auzînd, s-au întorsu şi trimise vestitoriu către Ezechia, zicînd:
„Aşa veţi grăi Ezechiei, împăratului Iudeii: 10
'Nu te înşale Dumnezeul tău preste Carele nădejduieşti, zicînd: Nu se va da Ierusalimul în mîna împăratului asirianilor! Tu n-ai 11
auzit ceale ce au făcut împăraţii asirianilor, cum au pierdut tot pămîntul? Şi tu vei scăpa?
Au doară mîntuit-au pre ei dumnezeii limbi- 12
lor, pre carii au pierdut părinţii miei, pre Gozan şi Haran şi Rasem, carele sînt în ţara Theemath? Unde sînt împăraţii Emathu- 13
lui? Şi unde-s ai Arfathului? Şi unde-s ai cetăţii Epfaruimului, Ana şi Ava?'" Şi luo Eze- 14
chias cartea de la vestitoriu şi o ceti; şi să sui la casa Domnului şi o deşchise pre dînsa înaintea Domnului, Şi să rugă Ezechias 15
către Domnul, zicînd: „Domnul Savaoth, 16
Dumnezăul lui Israil, Cela ce şezi preste hieruvimi, Tu eşti Dumnezău sîngur a toată împărăţia lumii, Tu ai făcut ceriul şi pămîntul. Pleacă, Doamne, ureachea Ta, ascultă, 17
Doamne, deşchide, Doamne, ochii Tăi, caută, Doamne, şi vezi şi auzi toate cuvintele lui Senahirim, carele au trimis a ocărî pre Dumnezăul cel Viu. Pentru că cu adevăr, 18
Doamne, pustiit-au toată lumea împăraţii asirianilor şi ţara lor. Şi au pus idolii lor în 19
foc, pentru că nu era dumnezei, ce fapte de mîni de oameni, leamne şi pietri, şi au pierdut pre ei. Şi acum, Doamne Dumnezeul 20
nostru, mîntuiaşte-ne pre noi den mîna lor, pentru ca să conoască toată împărăţia pămîntului că Tu eşti Dumnezău sîngur". Şi să 21
trimise Isaia, fiiul lui Amos, către Ezechia, şi zise lui: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Auzit-am ceale ce te-ai rugat către Mine, pentru Senahiram, împăratul asirianilor'.
Acesta e cuvîntul carele au grăit pentru dînsul 22
Dumnezău: 'Defăimatu-te-au şi te-au batjocurit fecioară, fata Sionului, preste tine capul au clătit fata Ierusalimului. Pre cine ai ocărît şi 23

ai întărîtat? Sau către cine ai înălţat glasul
tău? Şi n-ai rădicat la înălţime ochii tăi, la
24 Sfîntul lui Israil? Că pren vestitori ai ocărît
pre Domnul, pentru că tu ai zis: Cu mulţimea
carălor eu m-am suit la vîrful munţilor şi la
ceale de apoi ale Livanului, şi am tăiat înălţi-
mea chedrului lui şi frumuseaţele chiparosu-
lui şi am întrat la nălţime de o parte de dum-
25 bravă. Şi am pus podu şi am pustiit ape şi
26 toată adunarea apei. Nu aceastea ai auzit,
demult care am făcut Eu? Den zilele den ceput
am rînduit, şi acum am arătat a pustii limbi
întru tării şi pre cei ce lăcuiescu în cetăţi
27 tari. Sloboziiu mînile, şi să uscară şi să
făcură ca iarba uscată în poduri şi ca trosco-
28 tul. Şi acum, odihna ta şi ieşirea ta şi întra-
29 rea ta Eu ştiu. Şi mînia ta carea te-ai mîniat
şi amărăciunea ta s-au suit către Mine, şi voiu
pune căpăstru în nasul tău şi frîu la buzele
tale, şi te voiu întoarce pre calea carea ai venit
30 întru dînsa. Şi acesta e ţie semnul: mă-
nîncă acest an carele ai semănat, şi în anul al
doilea rămăşiţa, şi la al treilea, sămănînd,
seceraţi şi răsădiţi vii şi veţi mînca roada
31 lor. Şi vor fi cei rămaşi în Iudea odrăsli-vor
rădăcinele în jos şi vor face sămînţă în sus.
32 Căci den Ierusalim vor fi cei rămaşi şi cei ce să
mîntuiesc den muntele Sionului'. Rîvnirea
33 Domnului Savaoth va face aceastea. Pen-
tru aceaea aşa zice Domnul asupra împăratu-
lui asirianilor: 'Nu va întra la cetatea aceasta,
nici va pune preste ea săgeată, nici va pune
preste ea scut, nici va împrejura pre dînsa cu
34 şanţu, Ce pre calea carea au venit întru ea
se va întoarce, şi la cetatea aceasta nu va
35 întra!' Aceastea zice Domnul: 'Scuti-voiu
prentru cetatea aceasta, ca să o mîntuiesc pre
dînsa, pentru Mine şi pentru David, sluga
36 Mea'". Şi ieşi îngerul Domnului şi omorî
den tabăra asirianilor 185000 şi, sculîndu-se
dimineaţa, aflară toate trupurile moarte.
37 Şi să duse întorcîndu-se şi să întoarse Sena-
hirim, împăratul asirianilor, şi lăcui în Ninevi.
38 Şi cînd el să închina în casa lui Assarah, dum-
nezăului lui, începătoriul părinţilor lui, Adra-
meleh şi Sarasar, fiii lui, l-au lovit pre el cu
sabii, şi ei scăpară la Armenia. Şi împărăţi
Asordan, fiiul lui, în locul lui.

CAP XXXVIII

1 Şi fu în vreamea aceaea bolnăvi Eze-
chia pînă la moarte; şi veni către el
Isaias, fiiul lui Ammos, prorocul, şi
zise către el: „Aceastea zice Domnul:
'Rînduiaşte pentru casa ta, pentru că
2 vei muri tu şi nu vei trăi'". Şi întoarse
Ezechias faţa lui către păreate şi să rugă către
Domnul, zicînd: „Adu-Ţi aminte, Doamne, 3
că am mers înaintea Ta cu adevăr şi cu inimă
adevărată şi ceale plăcute înaintea Ta am
făcut"; şi plînse Ezechias cu plîngere mare.
Şi fu cuvîntul Domnului către Isaia, zicînd: 4
„Mergi şi zi Ezechiei: 'Aceastea zice Domnul 5
Dumnezăul lui David, tătîne-tău: Auzit-am
rugăciunea ta şi văzuiu lacrămile tale, iată,
adaog către vreamea ta 15 ani. Şi den mîna 6
împăratului asirianilor mîntui-voiu pre tine şi
cetatea aceasta, şi voiu scuti pentru cetatea
aceasta'". Şi acesta – ţie semnul de la Dom- 7
nul, cum că va face Dumnezău cuvîntul acesta
în ce chip au grăit: „Iată, Eu voiu întoarce 8
umbra stepenilor, care au pogorît ceale zeace
stepene ale casii tătîne-tău soarele, întoarce-
voiu soarele ceale 10 stepene, pre care au
pogorît umbra". Şi să sui soarele ceale 10 ste-
pene, carele să pogorî umbra.

Ruga Ezechiei, împăratului Iudeii, cînd să bol- 9
năvi şi să sculă den boala lui:

„Eu am zis: 'Întru înălţimea zilelor meale 10
mearge-voiu în porţile iadului, părăsi-voiu
anii cei rămaşi'. Zis-am: 'Încă nu voiu mai 11
vedea mîntuirea lui Dumnezău preste pămîn-
tul celor vii, încă nu voiu mai vedea Mîntuito-
riul lui Israil pre pămînt, încă nu voiu mai
vedea om cu cei ce lăcuiesc, Lipsiiu den 12
rudenia mea. Părăsit-am rămăşiţa vieţii
meale, ieşi şi să duse de la mine ca şi cel ce
surpă, cort întinzînd, duhul mieu la mine să
făcu ca pînza pînzariului, apropiindu-se să o
taie'. În ziua aceaea Dedeiu-mă pînă dime- 13
neaţa, ca un leu, aşa au zdrobit toate oasele
meale, pentru că den zi m-am dat pînă în
noapte. Ca o rîndurea, aşa voiu glăsui, şi ca 14
porumbiţa, aşa voiu cugeta. Pentru că să 15
sfîrşiră ochii miei căutînd la înălţimea
ceriului, către Domnul, Carele m-au scos şi
mi-au luat durearea sufletului. Doamne, că 16
pentru el s-au vestit Ţie, şi-m rădicaş răsufla-
rea şi, mîngîind, mă trăiiu. Iată, în pace e 17
amărăciunea mea, pentru că ai luat sufletul
mieu, ca să nu piară, şi ai lepădat denapoia
mea păcatele. Pentru că nu cei den iad vor 18
lăuda pre Tine, nici ceia ce au murit vor bla-
goslovi pre Tine, nici vor nădejdui cei den iad
milostenia Ta; Cei vii Te vor blagoslovi pre 19
Tine, în ce chip şi eu, pentru că de astăzi copii
voiu face, carii vor vesti direptatea Ta,
Doamne al mîntuirii meale. Şi nu voiu părăsi 20
blagoslovindu-Te cu psaltirea toate zilele
vieţii meale denaintea casei lui Dumnezău!"
Şi zise Isaia către Ezechia: „Ia păpuşă de smo- 21
chine şi freacă şi fă blastru deasupra, şi sănătos
vei fi". Şi zise Ezechia: „Acesta e semn către 22
Ezechia că mă voiu sui la casa lui Dumnezău".

CAP XXXIX

1 In vreamea aceaea trimis-au Meodah Valadan, feciorul lui Valadan, împă-
2 ratul Vaviloniei, cărţi şi soli şi daruri Ezechiei, Pentru că au auzit că s-au bolnăvit pînă la moarte şi s-au sculat. Şi să bucură de ei Ezechia, bucurie mare, şi le arătă lor casa lui nehotha şi a argintului şi a aurului şi a zmirnei aleasă şi a tămîieturilor şi a mirului şi toate casele unealtelor visteriei şi toate cîte era în visteriile lui; şi nu era nemica carea n-au arătat lor Ezechia
3 în casa lui şi întru toată obläduirea lui. Şi veni Isaia prorocul către Ezechia împăratul şi zise către el: „Ce zic oamenii aceştea? Şi de unde au venit către tine?“ Şi zise Ezechia: „Den pămînt departe au venit către mine, de
4 la Vavilon“. Şi zise Isaia: „Ce au văzut în casa ta?“ Şi zise Ezechia: „Toate ceale den casa mea au văzut, şi nu iaste în casa mea care n-au văzut, ce încă şi ceale den visteriile
5 meale“. Şi zise Isaia lui: „Ascultă cuvîntul
6 Domnului Savaoth: 'Iată, zile vin – zice Domnul – şi vor lua toate ceale den casa ta, şi cîte au strîns părinţii tăi pînă în ziua aceasta la Vavilon vor veni, şi nemica nu vor läsa'.
7 Şi zise Dumnezău că şi den fiii tăi carii ai născut vor lua şi-i vor face scopiţi în casa împără-
8 tului vaviloneanilor“. Şi zise Ezechias către Isaia: „Bun iaste cuvîntul Domnului carele au grăit, facă-se dară pace şi direptate în zilele meale!“

CAP XL

1 Mîngîiaţi, mîngîiaţi pre nărodul Mieu“ –
2 zice Dumnezăul vostru. Preoţi, grăiţ în inima Ierusalimului, mîngîiaţ pre el, căci să umplu smerenia lui, dezlegă-se păcatul lui, căci au priimit den mîna Domnului îndoite pacatele lui.
3 Glasul celui ce striga în pustiiu: „Gătiţ calea Domnului, direapte faceţ cărările Dumnezău-
4 lui nostru“. Toată valea se va umplea şi toată măgura şi dealul se va smeri, şi vor fi toate ceale încîlcite direapte şi cea clinciu-
5 roasă spre căi neatede. Şi se va ivi mărirea Domnului şi va vedea tot trupul mîntuirea lui
6 Dumnezău, căci Domnul au grăit. Glasul Celui ce zicea: „Strigă!“ Şi ziş: „Ce voiu stri-
7 ga?“ „Tot trupul – iarbă, şi toată mărirea
8 omului – ca floarea ierbii“. Uscă-se iarba şi floarea au căzut, iară cuvîntul Dumnezăului
9 nostru rămîne în veac. Pre măgură înaltă suie-te, cel ce binevesteşti Sionul; înalţă cu vîrtute glasul tău, cel ce binevesteşti Ierusalimul; înălţaţi, nu vă teamereţ, zi cetăţilor Iudei:
10 „Iată Dumnezeul vostru!“ Iată, Domnul Domnul cu vîrtute vine şi braţul Lui cu domnie, iată, plata Lui – cu El, şi lucrul – înaintea Lui. Ca
11 păstoriul va paşte turma Lui şi cu braţul Lui aduna-va miei, şi pre ceale ce au în pîntece va mîngîia. Cine au măsurat cu mîna apa şi
12 ceriul cu palma şi tot pămîntul cu pumnul? Cine au pus munţii cu cantariul şi codrii cu cumpăna? Cine au cunoscut gîndul Dom-
13 nului şi cine Lui sveatnic s-au făcut, carele va îndirepta pre El? Au către cine S-au svătuit
14 şi au îndireptat pre El? Sau cine au arătat Lui judecată? Sau calea priceaperii cine au arătat Lui? Sau cine au dat mai nainte Lui şi să va răsplăti lui? De sînt toate limbile ca o pică-
15 tură de la cadă şi ca o plecare de cumpănă s-au socotit, şi ca scuipitul să vor socoti. Şi
16 Livanul nu e destul spre ardere, şi toate dobitoacele nu-s destule spre ardere-de-tot. Şi
17 toate limbile ca nemica sînt, şi întru nemica s-au socotit Lui. Cu cine aţi asămănat pre
18 Domnul şi cu ce asămănare aţi asămănat pre El? Au chip au făcut teslariul? Au zlătariul,
19 topind aur, L-au ferecat pre El? Asămănare
20 L-au făcut pre Dînsul? Pentru că teslariul lemn neputred aleage şi înţelepţeaşte va cerca cum va pune pilda lui, şi pentru ca să nu se clătească. Nu veţi cunoaşte? Nu veţi
21 auzi? Nu s-au vestit den ceput voao? N-aţ cunoscut temeaiele pămîntului? Cela ce
22 ţine încungiurarea pămîntului, şi cei ce lăcuiesc întru el ca lăcustele, Cel ce au întins ca o cămară ceriul şi au întins ca un cort a
23 lăcui, Cela ce au dat stăpînitoriu ca nemica să stăpînească, şi pămîntul ca o nemica l-au
24 făcut. Pentru că nu vor răsădi, nici vor sămăna, nici să va înrădăcina la pămînt rădăcina lor; suflă preste ei şi s-au uscat, şi vifor ca neşte uscăciuni va lua pre ei. „Acum
25 dară cu cine M-aţ asămănat şi Mă voiu înălţa?“ – zise Cel Svînt. Căutaţi la înălţime
26 cu ochii voştri şi vedeţ: Cine au arătat toate aceastea? Cela ce scoate după număr podoaba lui, pre toţi pre nume va chema; de la multă slavă şi întru täria vîrtutei Lui nemica nu
27 te-au amägit. Că au doară zice-vei, Iacov, şi ce ai grăit, Israil: „Ascunsu-s-au calea mea de la Dumnezeu, şi Dumnezeul mieu judecata
28 o au luat şi s-au depărtat!“? Şi acum n-ai cunoscut, de nu ai fi auzit? Dumnezeu veacinic, Dumnezeu cela ce au meşterşuguit marginele pămîntului, nu va flămînzi, nici va osteni,
29 nici iaste aflare înţelepciunii Lui, Dînd celor flămînzi vîrtute şi celor ce n-au dureare mîhnire. Pentru că vor flămînzi cei mai tineri şi vor
30 trudi tinerii, şi cei aleş fără de vîrtute vor fi; Şi
31 cei ce vor îngădui pre Dumnezeu primeni-vor

vîrtute, face-vor peane ca vulturii, alerga-vor şi nu vor osteni, mearge-vor şi nu vor flămînzi.

CAP XLI

1 Înnoiţi-vă cătră Mine, ostroave, pentru că boiarii vor premeni vîrtu-
tea; apropie-se şi grăiască împreună, 2 atunce judecată vestuiască. Cine au rădicat de la răsărituri direptate, chemat-au pre ea dendărătul lui şi mearge-va? Da-va înaintea limbilor şi împăraţi va spămînta şi va da la pămînt sabiile lor şi ca nişte 3 hriascuri lepădate arcele lor; Şi va goni pre ei, treace-va cu pace calea picioarelor lui. 4 Cine au tocmit şi au făcut acestea? Chemă pre ea Cela ce chemă pre ea de la începutul nea-murilor, Eu, Dumnezeu dentîiu, şi la ceale vii-5 toare Eu sînt. Văzut-au limbi şi s-au spămîntat, marginele pămîntului s-au turburat, 6 apropiară-se şi veniră împreună Judecînd fieştecarele aproapelui său şi fratelui să ajuto-7 rească, şi va grăi: „Întăritu-s-au!“ Om tes-lariu şi faur bătînd cu ciocanul împreună mîind, atuncea va grăi: „Punere bună iaste“; întăritu-le-au pre eale cu cuie, pune-vor pre 8 eale şi nu să vor clăti. Şi tu, Israile, fiiul Mieu, Iacov, şi pre carele am ales, sămînţa lui 9 Avraam, carea am iubit, Pre carele am sprejenit de la marginile pămîntului şi den străjile lui te-am chemat şi am zis ţie: „Fiiul Mieu eşti, alesu-te-am şi nu te-am părăsit“, 10 Nu te teame, pentru că cu tine sînt, nu te înşăla, pentru că Eu sînt Dumnezăul tău, Cela ce au întărit pre tine şi am ajutorit ţie şi te-am întemeiat cu direapta Mea cea direaptă. 11 Iată, să vor înfrunta şi se vor ruşina toţi ceia ce-s împotriva ta, pentru că vor fi ca cînd n-ar 12 fi şi vor peri toţi împotrivnicii tăi. Cerca-vei pre ei şi nu vei afla pre oamenii carii vor nelegiui la tine, pentru că vor fi ca şi nefiind şi nu vor fi ceia ce împotrivă să bat cu tine. 13 Pentru că Eu – Dumnezăul tău, Cela ce ţiu direptatea ta, Cela ce-ţ zic: „Nu te teame, Eu 14 sînt ajutoriul tău. Nu te teame, Iacov, cel împuţinat Israil, Eu am ajutat ţie“ – zice Dum-nezeul tău, Cela ce mîntuieşte pre tine, Sfîn-15 tul lui Israil. Iată, am făcut pre tine ca nişte roate noao de car, trierînd în chip de detună-tură, şi vei triera măguri şi vei mărunţi dealuri 16 şi ca ţărîna le vei pune; Şi vei vîntura şi vîntul va lua pre ei şi volbura va răsipi pre ei, şi tu te vei veseli întru sfinţii lui Israil. Şi se 17 vor bucura săracii şi lipsiţii, Pentru că vor ceare apă şi nu va fi, limba lor de seate s-au uscat, Eu, Domnul Dumnezău, Eu voiu asculta lor, Dumnezăul lui Israil, şi nu voiu părăsi pre ei, 18 Ce voiu deşchide pren munţi rîuri şi în mijlo-cul cîmpilor izvoară, face-voiu pustiiul spre bălţi de ape şi pre cel însetoşat pămînt întru 19 adîncături de apă. Pune-voiu la pămîntul cel fără de apă chedru şi tisă şi mirsină şi chi-paros şi plop, Pentru ca să vază şi să 20 conoască şi să gîndească şi să ştie împreună că mîna Domnului au făcut aceastea toate, şi Sfîntul lui Israil le-au arătat. „Apropie-să 21 judecata voastră“ – zice Domnul Dumnezău. „Apropiatu-s-au sfaturile voastre“ – zice Împăratul lui Iacov. Apropie-se şi ves-22 tească voao ceale ce [se] vor întîmpla, sau ceale mai denainte care era aţi zis, şi să luăm aminte şi vom conoaşte ce-s ceale de apoi, şi ceale ce vin Ziceţi noao. Spuneţi noao 23 ceale ce vin mai apoi, şi vom conoaşte că dumnezei sînteţi; faceţi bine şi faceţi rău, şi ne vom mira şi vom vedea împreună. Că de 24 unde sînteţi voi şi de unde-s lucrurile voastre? Den pămînt; urîciune au ales pre voi. Şi Eu am rădicat pre cel de la miază-25 noapte şi pre cei de la răsăriturile soarelui, chema-să-vor cu numele Mieu; vie biruitorii, şi ca lutul olariului şi ca olariul călcînd lutul, aşa vă veţi călca de tot. Pentru că cine va 26 vesti ceale den ceput, pentru ca să ştim, şi ceale denainte, şi vom zice că adevărate sînt? Nu iaste cel ce va zice mai nainte, nice cela ce va auzi voao cuvintele. Începătura Sionu-27 lui voiu da şi pre Ierusalim voiu ruga pre cale. Pentru că dentru limbi, iată, nemica, 28 şi de la idolii lor nu era cine să vestească; şi de voiu întreba pre ei: „De unde iaste?“, nu-M vor răspunde Mie. Pentru că sînt ceia ce 29 fac pre voi, şi în deşert ceia ce înşală pre voi.

CAP XLII

Iacov, Sluga Mea, sprijini-voiu pre 1
El, Israil, Cel Ales al Mieu, priimit-au pre El sufletul Mieu; dat-am Duhul Mieu preste El, judecată limbilor va scoate. Nu va striga, nice va pă- 2
răsi, nice se va auzi afară glasul Lui. Tres- 3
tie frîntă nu va frînge şi inul afumîndu-se nu-l va stinge, ce la adevăr va scote judecată. Străluci-va şi nu Se va frînge pînă unde va 4
pune pre pămînt judecată, şi pre numele Lui limbi vor nădejdui. Aşa zice Domnul Dum- 5
nezău, Cel ce au făcut ceriul şi au întărit pre el, Cel ce au întărit pămîntul şi ceale dentru el, şi dînd răsuflare nărodului ce e pre dînsul şi duhul celor ce calcă preste dînsul: „Eu, 6
Domnul Dumnezău, chematu-Te-am cu de-reptate şi Te voiu ţinea de mînă şi Te voiu întări, şi Te-am dat pre Tine spre făgăduinţa rudeniii Meale, spre Lumina limbilor, Să 7
deşchizi ochii orbilor, să scoţi legaţi den legă-

turi şi den casa temniţei pre cei ce şăd întru
8 întunearec. Eu, Domnul Dumnezău, aces-
ta-M iaste numele, mărirea Mea altuia nu
voiu da, nici bunătăţile Meale celor ciopli-
9 te". Ceale dentîiu, iată, au venit; şi noao,
carele Eu voiu vesti, şi mai nainte de a
10 vesti s-au arătat voao. Lăudaţ Domnului
laudă noao, biruinţa Lui; măreaşte-să numele
Lui de la marginea pămîntului, cei ce să
pogoară la mare şi înoată pre ea, şi ostroavele
11 şi cei ce lăcuiesc pre eale. Veseleaşte-te,
pustiiule şi satele ei, odăile şi cei ce lăcuiesc
Chidarul! Veseli-se-vor ceia ce lăcuiesc în
Piatră, de la marginea munţilor striga-vor.
12 Da-vor lui Dumnezău mărire, bunătăţile Lui
13 în ostroave vor vesti. Domnul Dumnezăul
puterilor va ieşi şi va zdrobi războiul, rădica-va
rîvnirea şi va striga preste vrăjmaşi El cu vîr-
14 tute: „Tăcut-am den veac, au şi pururea
voiu tăcea şi voiu răbda? Ca ceaea ce naşte am
îngăduit, scoate-voiu şi voiu usca împreună.
15 Pustii-voiu măgurile şi dealurile şi toată iarba
lor voiu usca, şi voiu pune rîurile spre
16 ostroave şi bălţile voiu usca. Şi voiu aduce
pre orbi în calea carea n-au ştiut, şi cărărele
carele nu le-au ştiut a le călca voiu face pre
dînşii; face-voiu lor întunearecul spre lumină
şi ceale strîmbe direapte. Aceastea graiuri
17 voiu face lor şi nu voiu părăsi pre ei". Şi ei
s-au întors îndărăt; ruşinaţi-vă cu ruşine, cei
ce nădejduiţi pre ceale cioplite, ceia ce ziceţ
topiturilor: „Voi sînteţ dumnezăii noştri!"
18 Cei surzi, auziţi, şi cei orbi, căutaţi a vedea.
19 Şi cine e orb, fără de numai slugile Meale? Şi
surzi, fără de numai cei ce domnesc pre ei?
Cine e orb ca cel depărtat? Şi s-au orbit robii
20 lui Dumnezău. Văzut-aţi de multe ori, şi
n-aţ păzit urechile deşchise şi n-aţ auzit.
21 Domnul Dumnezău vrea ca să să îndirepteaze
22 şi să mărească lauda. Şi văzuiu, Şi să făcu
nărodul prădat şi jăfuit, pentru că laţul – în
cămări pretutindinilea, şi în case împreună,
unde au ascuns pre dînşii, făcură-să spre jah,
şi nu era cel ce să scoaţă jaful, şi nu era cel ce
23 să zică: „Plăteaşte!" Cine e întru voi carele
va băga în urechi aceastea, carele va asculta la
24 ceale viitoare? Cine au dat în jaf pre Iacov
şi pre Israil la cei ce pradă pre el? Au nu Dum-
nezău, Căruia au greşit Lui şi nu vrea întru
căile Lui a mearge, nici a auzi leagea Lui?
25 Şi aduse preste ei urgia mîniei Lui, şi să întări
preste ei războiu. Şi cei ce ard pre ei împrejur
şi n-au conoscut fieştecarele
dentru ei, nici au
pus în inimă.

CAP XLIII

Şi acum aşa zice Domnul Dumnezăul 1
cela ce au făcut pre tine, Iacov, şi
cela ce te-au zidit pre tine, Israil: „Nu
te teame, căci te-am mîntuit pre tine;
chemat-am numele tău, al Mieu eşti
tu. Şi, de vei treace pren apă, cu tine sînt, şi 2
rîurile nu te vor acoperi; şi, de vei treace pren
foc, nu vei arde de tot, pară nu te va arde.
Căci Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Sfîntul 3
lui Israil, Cel ce mîntuiesc pre tine; făcut-am
schimbarea ta: Eghipetul şi Etheopia şi Soina
pentru tine. De cînd te-ai făcut cinstit 4
înaintea Mea, măritu-te-ai, şi Eu te-am iubit;
şi voiu da oameni pentru tine şi boiari pentru
capul tău. Nu te teame, că cu tine sînt; de la 5
răsărituri voiu aduce sămînţa ta şi de la apu-
suri te voiu aduna. Zice-voiu crivăţului: 6
'Adu!' şi livei: 'Nu opri!' Adu pre fiii Miei den
pămîntul cel de departe şi featele Meale de la
marginile pămîntului, Pre toţi cîţ sînt che- 7
maţi pre numele Mieu, pentru că cu mărirea
Mea l-am tocmit pre el şi l-am zidit pre el şi
l-am făcut pre el. Şi am scos norod orb, şi 8
ochii sînt aşîjderea orbi, şi surde urechile
avînd. Toate limbile s-au adunat împreună 9
şi se vor aduna boiarii dentru ei; cine le va
vesti aceastea? sau ceale den ceput cine le va
vesti noao? Aducă mărturiile lor şi să îndirep-
teaze şi asculte şi zică adevărate. Fîţi Mie 10
mărturii şi Eu martur – [zice] Domnul Dum-
nezău – şi sluga care am ales, ca să conoaşteţi
şi să creadeţi şi să priceapeţi că Eu sînt, înain-
tea Mea nu s-au făcut alt Dumnezău şi după
Mine nu va fi. Eu sînt Dumnezău şi nu va fi 11
afară den Mine mîntuind. Eu vestiiu şi 12
mîntuiiu, ponosluiiu şi nu era întru voi striin;
voi Mie marturi şi Eu [martur – zice] Dom-
nul. Dumnezău – încă den ceput, şi nu iaste 13
cela ce va scoate den mînile Meale; face-voiu,
şi cine va întoarce aceasta?" Aşa zice Dom- 14
nul Dumnezău, Cel ce mîntuieşte pre voi, Cel
Sfînt al lui Israil: „Pentru voi trimite-voiu la
Vavilon şi voiu scula pre toţi fugind, şi haldeii
cu corăbiile se vor slăvi. Eu – Domnul 15
Dumnezău, Sfîntul vostru, Cela ce au arătat
pre Israil, Împăratul vostru". Căci aceastea 16
zice Domnul, Cela ce dă cale în mare şi cărare
în apă tare, Cela ce au scos cară şi călărime 17
şi gloată tare, ce au adormit şi nu se vor scula,
stinseră-se ca inul stins: „Nu pomeniţi 18
ceale dentîiu şi ceale den ceput nu
gîndiţi. Iată, Eu fac noao carele acum vor 19
răsări şi veţi conoaşte pre eale; şi voiu face în
pustiiu cale şi în ceale fără de apă
rîuri. Binecuvînta-Mă-vor hiarăle ţarenii, 20
sirinele şi featele pasărilor, căci am dat în
pustiiu apă şi rîuri în ceale fără de apă, ca să
adape neamul Mieu cel ales, Norodul Mieu, 21
pre carele am ocrotit bunătăţile Meale a po-

22 vesti. Nu acum am numit pre tine, Iacov,
23 nici a osteni pre tine am făcut, Israil. N-ai adus Mie oile tale jîrtvei tale, nici întru jîrtvele tale ai mărit pre Mine, n-ai slujit cu jîrtvele,
24 nici trudit te-am făcut în Livan, Nici ai cîştigat Mie tămîie fără de argint, nici grăsimea jîrtvelor tale am poftit, ce în păcatele tale ai stătut înaintea Mea şi în strîmbătăţile tale.
25 Eu sînt Acela ce sting fărădelegile tale pentru Mine şi păcatele tale şi nu voiu pomeni.
26 Iară tu îţi adu aminte şi să ne judecăm împreună; zi tu fărădelegile tale întîiu, pentru
27 ca să te îndireptezi. Părinţii voştri întîiu au greşit, şi boiarii voştri au nelegiuit la Mine,
28 Şi au pîngărit boiarii sfintele Meale. Şi am dat a piarde pre Iacov şi pre Israil spre ocară".

CAP XLIV

1 Şi acum ascultă, Iacov, sluga Mea, şi
2 Israil, pre carele am ales. Aşa zice Domnul Dumnezău, Cela ce au zidit pre tine şi te-au urzit den pîntece: „Încă te vei ajuta, nu te teame, sluga Mea Iacov şi cel iubit Israil, pre carele am
3 ales. Eu voiu da apă spre seate celor ce merg în loc fără de apă, pune-voiu Duhul Mieu preste sămînţa ta şi blagosloveniile
4 Meale preste fiii tăi, Şi vor răsări ca în mijlocul apei iarba şi ca salcea preste toată apa ce
5 cură". Acesta va zice: „Al lui Dumnezău sînt", şi acesta va striga pre numele lui Iacov, şi altul va scrie cu mîna lui: „Al lui Dumnezău
6 sînt", şi pre numele lui Israil va striga. Aşa zice Dumnezău, Împăratul lui Israil şi Cela ce au mîntuit pre el, Dumnezău Savaoth: „Eu – întîiu şi Eu – după aceastea, afară den Mine
7 nu iaste Dumnezău. Cine e cum sînt Eu? Stea şi cheame şi vestească şi gătească Mie de cînd am făcut om în veac, şi ceale viitoare
8 mainte de a veni spuie voao. Nu vă descoperiţi, nici vă rătăciţi; au nu den ceput aţi băgat în urechi şi am vestit voao? Marturi voi
9 sînteţi De iaste Dumnezău afară den Mine. Şi nu era atuncea ceia ce zidesc şi cei ce scriu, toţi întru deşărt, făcînd pohtele lor, carele nu vor folosi lor; şi marturi lor sînt, nu vor vedea şi nu vor cunoaşte, pentru ca să să ruşineaze.
10 Cine zideaşte pre cel vîrtos şi pre cel
11 cioplit, va topi spre nefolos. Iată, toţi ceia ce să împreună cu el să vor ruşina (ceia ce frămîntă dumnezeu şi cioplesc ceale nefolositoare) şi toţi de unde s-au făcut s-au uscat şi surzi dentru oameni; adune-se toţi şi stea împreună, şi să înfrunteaze şi să ruşineaze
12 împreună. Căci au ascuţit teslariul fierul, cu tesla au lucrat pre el în cărbuni şi cu dalta au făcut pre el, şi au lucrat pre el cu vîrtutea braţului [lui]; şi va flămînzi şi va slăbi şi nu va bea
13 apă. Alegînd teslariul lemnu, au pus pre el cu măsură şi au închipuit pre el cu condeiu, făcut-au pre el în unghiuri şi cu cleiu au asemănat pre el; şi l-au făcut ca chip de om şi ca frumuseaţea omului, să-l puie pre el în casă.
14 La carele au tăiat lui chedri şi au luat ghindă sălbatecă şi stejari, şi au întărit pre el lemn den dumbravă, carele au răsădit Domnul
15 pefcu şi ploaia l-au lungit, Pentru ca să fie oamenilor spre ardere. Şi luînd dentru el să încălzi şi arzînd au copt pîine preste el, iară rămăşiţa o au făcut dumnezei şi să închină lor; făcut-au pre dînsul cioplit şi îngenuche la
16 ei. Căruia jumătatea lui au ars cu foc şi preste jumătatea lui au copt în cărbuni pîini şi preste el carne au mîncat, frigînd au fript friptură şi să sătură; şi, încălzindu-se, zise: 'Dulce
17 e mie, căci mă încălziiu şi văzuiu foc'. Iară ce au rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, îngenunche la el şi să închină şi să roagă lui, zicînd: 'Scoate-mă, că dumnezeul mieu eşti
18 tu!' N-au cunoscut a gîndi că s-au întunecat a vedea cu ochii lor şi a socoti cu inema
19 lor. Şi n-au socotit cu sufletul lui, nici au cunoscut cu înţelepciunea că jumătatea lui au ars cu foc şi au copt pre cărbunii lui pîine şi, frigînd carne, au mîncat, şi rămăşiţa lui spre
20 urîciune au făcut şi să închină lui. Cunoaşte că cenuşă e inema lor, şi să înşală, şi nimenea poate să scoaţă sufletul lui; vedeţ, să nu grăiţ
21 că 'Minciună e în direapta mea'. Adu-ţ aminte de aceastea, Iacove şi Israile, căci slugă a Mea eşti tu; frămîntatu-te-am sluga Mea, şi tu, Israile, nu Mă uita. Pentru că,
22 iată, am şters ca un nor fărădelegile tale şi ca un întunearec păcatele tale; întoarce-te către Mine, şi te voiu mîntui pre tine!"
23 Veseliţi-vă, ceriuri, căci au miluit Dumnezău pre Israil; trîmbiţaţ, temeaiele pămîntului, strigaţi, munţii, veselie, dealurile şi toate leamnele ce-s întru eale, că au mîntuit Dumnezău pre Iacov, şi Israil să va mări. Aşa zice
24 Domnul, Cela ce mîntuiaşte pre tine şi te frămîntă den pîntece: „Eu – Domnul, Cela ce săvîrşaşte toate, întins-am ceriul sîngur şi am întărit pămintul. Cine altul va răsipi seam-
25 nele celor grăitori den pîntice şi vrăjile de la inemă, întorcînd pre cei înţelepţi înderăt şi sfatul lor nebunind Şi puind graiul slugii
26 Lui şi sfatul îngerilor Lui adeverind? Cela ce zice Ierusalimului: 'Lăcui-te-voiu', şi cetăţilor Iudii: 'Zidi-vă-veţi', şi pustiile ei voiu rădica. Cela ce zice beznii: 'Pustii-te-vei, şi rîurile
27 tale voiu usca'. Cela ce zice lui Chiros să soco-
28

tească, şi: 'Toate voile Meale va face'. Cela ce zice Ierusalimului: 'Zidi-te-vei, şi casa cea sfîntă a Mea o voiu întemeia'".

CAP XLV

1 Aşa zice Domnul Dumnezeul unsului Mieu, lui Chiros, pre care am ţinut de direapta lui să asculte înaintea lui limbi, şi putearea împăraţilor voiu rumpe; deşchide-voiu înaintea lui
2 porţi şi cetăţile nu să vor închide: „Eu înaintea ta voiu mearge şi munţii voiu netezi, uşă de aramă voiu zdrobi şi zăvoară de fier
3 voiu fărîma, Şi voiu da ţie visterii întunecoase, ascunse nevăzute deşchide-voiu ţie, pentru ca să cunoşti că Eu sînt Domnul Dumnezăul tău, Cela ce chemu numele tău, Dum-
4 nezăul lui Israil. Pentru sluga Mea, Iacov, şi Israil, cel ales al Mieu, Eu chema-te-voiu pre numele tău şi te voiu priimi, şi tu nu M-ai
5 conoscut Că Eu sînt Domnul Dumnezău, şi nu iaste încă afară den Mine Dumnezău; întă-
6 ritu-te-am şi nu M-ai ştiut. Pentru ca să conoască cei de la răsăriturile soarelui şi cei de la apus că nu iaste Dumnezău afară den
7 Mine. Eu – Domnul Dumnezău, şi nu iaste încă; Eu – Cela ce am tocmit lumina şi am făcut întunearecul, Ceala ce facu pace şi zidescu reale; Eu – Dumnezău, Cela ce facu
8 toate aceastea. Veselească-să ceriul de asupra şi norii rîureaze direptate, răsaie pămîntul şi odrăslească milă şi direptate răsaie împreună; Eu sînt Dumnezău, Cela ce
9 am zidit pre tine. Făcînd mai bine, am tocmit ca lutul olariului. Au doară cela ce ară va ara pămîntul toată ziua? Au zice-va lutul olariului: 'Ce faci, căci nu lucrezi? nici ai mîini?' Au răspunde-va zidirea către cela ce au
10 frămîntat pre dînsa? Cela ce zice părintelui: 'Ce vei naşte?' şi maicii: 'Ce chinuieşti?'"
11 Că aşa zice Domnul Dumnezău, Cel Sfînt al lui Israil, Cela ce au făcut ceale viitoare: „Întrebaţi-Mă pentru fiii Miei, şi pentru fap-
12 tele mînilor Meale porunciţi-Mi. Eu am făcut pămîntul şi om preste el, Eu cu mîna Mea am întărit ceriul, Eu tuturor stealelor am
13 poruncit. Eu l-am sculat pre el cu direptate împărat, şi toate căile lui – direapte; acesta va zidi cetatea Mea şi robimea norodului Mieu va întoarce, nu cu răscumpărări, nice cu daruri"
14 – zice Domnul Savaoth. Aşa zice Domnul Savaoth: „Ostenit-au Eghipetul şi negu̯ţătoria ethiopilor, şi savaimii, oamenii cei nalţi, la tine vor treace şi ţie vor fi robi, şi denapoia ta vor veni legaţi cu cătuş, şi vor treace către tine şi se vor închina ţie şi întru tine se vor ruga, căce întru tine e Dumnezău, şi: 'Nu iaste Dum-
15 nezău afară den Tine, Pentru că Tu eşti Dumnezău, şi n-am ştiut, Dumnezăul lui Israil, mîn-
16 tuitoriu'". Ruşina-să-vor şi să vor înfrunta toţi ceia ce să împotrivescu Lui, şi vor mearge cu ruşine; înnoiţi-vă către Mine, ostroavel Israil mîntuiaşte-se de Domnul, mîntuire 17
veacinică; nu să vor ruşina şi nu să vor înfrunta pînă în veac încă (pentru că nu încă se vor ruşina, măcară că pentru rătăcirea idolilor s-au înfruntat mainte). Căci aşa zice Dom- 18
nul, Cela ce au făcut ceriul – Acesta e Dumnezău, Cel ce au arătat pămîntul şi au făcut pre el, Acesta au rînduit pre el, nu întru deşărt au făcut pre el, ce a să lăcui au zidit pre el: „Eu sînt Domnul, şi nu iaste încă. Nu întru 19
ascunsu am grăit, nici în locul pămîntului întunecos, n-am zisu semenţiei lui Iacov: 'În deşărt cercaţi!' Eu sînt Domnul, Cela ce grăiescu cu direptate şi vestescu adevărul. Adunaţi-vă şi veniţi, sfătuiţi-vă împreună, 20
ceia ce vă mîntuiţi de la limbi. N-au conoscut ceia ce rădică lemnul cioplitura lor şi ceia ce să roagă către dumnezei carii nu mîntuiescu. Cei ce vestescu, apropie-se, pentru ca să 21
cunoască împreună – Cine au făcut aceastea auzite den ceput? Atuncea va vesti voao – Nu-s Eu Domnul? Dumnezău nu iaste altul afară den Mine, direpţ şi mîntuitoriu nu iaste afară den Mine. Întoarceţi-vă către Mine şi vă 22
veţi mîntui, cei de la marginea pămîntului, Eu sînt Dumnezău, şi nu iaste altul. Asupra 23
Mea Mă jur! De nu va ieşi den gura Mea direptate, cuvintele Meale nu se vor întoarce, căci Mie se va pleca tot genuchiul şi va jura toată limba Pre Dumnezău, zicînd: 'Direp- 24
tate şi mărire către El va veni, şi să vor ruşina toţi ceia ce să împart pre ei. De la Domnul se vor îndirepta, Şi întru Dumnezeu se va 25
slăvi toată sămînţa fiilor lui Israil'".

CAP XLVI

Văzu Vil, să zdrobi Dagon, făcură-se 1
cioplitele lor spre hiară şi dobitoace; rîdicaţi pre eale legate ca sarcena la cel ostenit, Obosit şi flămînd, 2
neputînd împreună, carii nu vor putea să să mîntuiască de la războiu, şi ei robiţi s-au adus. „Ascultaţi-Mă, casa lui 3
Iacov şi toată rămăşiţa lui Israil, ceia ce să rîdică den pîntece şi să pedepsesc den copilărie: Pînă la bătrîneaţe Eu sînt, şi pînă veţi 4
îmbătrîni de tot Eu sînt, Eu sufăr pre voi, Eu am făcut şi Eu voiu părăsi, Eu voiu apuca şi voiu mîntui pre voi. Cu cine M-aţi asămă- 5
nat? Vedeţi, meşterşuguiţi-vă, ceia ce vă rătăciţi. Şi ceia ce puneţi împreună aur den sac şi 6
argint cu cumpăna, pune-vor cu cumpăna şi năimind aur au făcut făcute de mîni şi, plecîndu-se, să închină lui. Rîdică pre el pre umăr, şi merg; 7
şi de vor pune pre el, pre locul lui rămîne, nu se va mişca; şi carele va striga către el, nu va ascul-

ta, de la reale nu-l va mîntui pre el.
8 Aduceţi-vă aminte de aceastea şi suspinaţi,
pocăiţi-vă, cei rătăciţi, întoarceţi-vă cu inima.
9 Şi vă aduceţi aminte ceale de mai nainte den
veac, că Eu sînt Dumnezău, şi nu iaste altul
10 afară den Mine. Vestind mai nainte ceale
de apoi, pînă a nu să face aceastea, şi
împreună s-au săvîrşit; şi am zis: Tot sfatul
Mieu va sta şi toate cîte am sfătuit face-voiu,
11 Chemînd de la răsărituri pasăre şi de la
pămînt de departe pentru carele am sfătuit,
am grăit şi încă am adus, zidit-am şi am făcut,
adusu-l-am pre el şi am sporit calea lui.
12 Auziţi-Mă, ceia ce aţi pierdut inima, cei
13 departe de la direptate. Apropiat-am
direptatea Mea, nu se va depărta, şi mîntuirea
celor de lîngă Mine nu voiu întîrzia. Dat-am în
Sion mîntuire lui Israil spre mărire".

CAP XLVII

1 Pogoară-te, şezi pre pămînt, fecioară,
fata Vavilonului, şezi întră la pămînt,
nu iaste scaun, fata haldeilor, căci
încă nu vei adaoge a te chema moale
2 şi gingaşă. Ia moară, macină făină,
descopere rămăşiţa ta, cruţă căruntea-
ţele, descopere pulpele, treci rîurile.
3 Descoperi-se-va ruşinea ta, arăta-se-vor ocărîle
tale; cel direpţ de la tine voiu lua, încă nu vei mai
4 da la oameni". Cela ce te-au mîntuit pre tine,
Domnul Savaoth – numele Lui, Sfîntul lui
5 Israil: „Şăzi umilită, întră la întunearec,
fata haldeilor, nu te vei mai chema încă putea-
6 rea împărăţiei. Întărîtatu-M-am pre noro-
dul Mieu, pîngărit-ai moştenirea Mea. Eu am
dat pre ei în mîna ta, şi tu nu le-ai dat lor milă,
7 celui mai bătrîn ai îngreuiat jugul foarte. Şi
ai zis: 'În veac voiu fi stăpînă!' N-ai gîndit
aceastea în inima ta, nici ţi-ai adus aminte de
8 ceale de apoi. Acum, dară, ascultă aceas-
tea, gingaşo, ceaea ce şăzi, cea ce nădej-
duieşti, ceaea ce zice în inima ei: 'Eu sînt, şi nu
iaste alta; nu voiu şădea văduo, nici voiu
9 conoaşte sărăcia'. Şi acum vor veni preste
tine aceaste 2 fără de veaste, într-o zi: nefe-
ciorie şi vădovie; veni-vor fără de veaste
asupra ta, întru fărmăcătoria ta, în putearea
10 vrăjitorilor tăi foarte. Cu nădeajdea vicle-
niii tale, şi tu ai zis: 'Eu sînt, şi nu iaste alta!'
Conoaşte că priceaperea acestora va fi şi
curvia ta ţie ruşine. Şi ai zis cu inima ta: 'Eu
11 sînt, şi nu iaste alta!' Şi va veni asupra ta
peire, şi nu vei conoaşte, şi vei cădea într-însa;
şi va veni la tine chinuire, nu vei putea să te
faci curată; şi va veni asupra ta fără de veaste
12 peire, şi nu vei conoaşte. Stăi acum întru
vrăjile tale şi întru multă fărmăcătoria ta,
carele învăţai den tinereaţele tale, de
vei putea să-ţi foloseşti, de vei putea cîndai să
te întăreşti. Ostenit-ai întru sfaturile tale, 13
stea dară şi te mîntuiască pre tine cuvîntătorii
de stealele ceriului, ceia ce văd stealele vea-
tească ţie ce va să vie asupra ta. Iată, toţi ca 14
uscăciunile preste foc se vor arde de tot şi nu
vor scoate sufletul lor den para focului; căci ai
cărbuni de foc, arde-va preste ei. Aceştea 15
vor fi ţie ajutoriu, ostenit-ai întru premenire
den tinereaţe, omul dentru sine au rătăcit, şi
ţie nu iaste mîntuire".

CAP XLVIII

Ascultaţ aceastea, casa lui Iacov, cei 1
chemaţ pre numele lui Israil şi den
apa Iudei aţ ieşit, ceia ce vă juraţ pre
numele Domnului Dumnezăului lui
Israil, pomenindu-se nu cu adeveri-
ciune, nici cu direptate, Şi sprejenindu-vă 2
cu numele cetăţii cei sfinte şi pre Dumnezăul
lui Israil vă răzimaţ, Domnul Savaoth – nu-
mele Lui: „Ceale mai denainte încă le-am 3
vestit, şi den rostul Mieu au ieşit şi auzit s-au
făcut; fără de veaste au făcut şi au venit.
Cunosc că năsîlnic eşti şi vînă de fier – gîtul 4
tău, şi fruntea ta – de aramă. Şi am vestit 5
ţie de multe, pînă a nu veni ceale ce vor să vie
asupra ta, auzit ţie am făcut, ca nu cîndai să
zici că 'Idolii miei au făcut', şi vei zice că 'Ceale
cioplite şi ceale vărsate mi-au poruncit mie'.
Auzit-aţ toate, şi voi n-aţ cunoscut; ce încă şi 6
acum auzite ţie ţi-am făcut ceale noao de
acum, care sînt să să facă, şi n-ai zis. Acum 7
să face, şi nu mai demult, şi nu la ceale mai
denainte zile, şi ai auzit aceastea, să nu zici:
'Aşa, ştiu pre eale'. Nici ai conoscut, nici ai 8
ştiut, nici den ceput am deşchis ţie urechile,
pentru că am cunoscut că defăimînd vei
defăima şi fără de leage încă den pîntece te vei
chema. Pentru numele Mieu arăta-voiu 9
ţie mînia Mea şi ceale mărite ale Meale
aduce-le-voiu preste tine, pentru ca să nu te
pierz de tot. Iată, am vîndut pre tine nu pre 10
argint, şi te-am curăţit den cuptoriul sărăciei.
Pentru Mine face-voiu ţie, căci cu numele 11
Mieu să spurcă, şi mărirea Mea altuia nu o
voiu da. Ascultă-Mă, Iacove, şi Israil, pre 12
carele Eu chem: Eu sînt Cel dentîiu şi Eu sînt
în veac. Şi mîna Mea au întemeiat 13
pămîntul, şi direapta Mea au întărit ceriul.
Chema-voiu pre ei şi vor sta împreună. Şi 14
se vor aduna toţi şi vor auzi. Cine au spus lor
aceastea? Iubindu-te, am făcut voia ta asupra
Vavilonului, ca să rădic sămînţa haldeilor. Eu 15
am grăit, Eu am chemat, adus-am pre el şi am
sporit calea lui. Apropiaţi-vă cătră Mine şi as- 16
cultaţi aceastea: Nu den ceput întru ascuns am
grăit, cînd s-au făcut acolo eram". Şi acum

Domnul Domnul au trimis pre mine şi Duhul
17 Lui. Aşa zice Domnul, Cela ce au mîntuit
pre tine, Sfîntul lui Israil: „Eu, Domnul Dum-
nezăul tău, am arătat ţie ca să afli tu calea
18 întru carea vei mearge întru ea. Şi, de ai
[fi] auzit poruncile Meale, fi s-ar făcut ca un
rîu pacea ta şi direptatea ta ca valul mării.
19 Şi s-ar fi făcut ca năsipul sămînţa ta şi fiii pîn-
tecelui tău ca ţărîna pămîntului. Nici acum nu
te vei piarde de tot, nici va peri numele tău
20 înaintea Mea. Ieşi den Vavilon, fugind de la
haldei; glas de veselie vestiţi şi auzită să să
facă aceasta, vestiţi pînă la marginea pămîn-
tului, ziceţ: 'Mîntuit-au Domnul pre robul Lui,
21 pre Iacov. Şi, de se vor însetoşa, în pustiiu
aduce-va pre ei, apă den piatră scote-le-va
lor'; sparge-se-va piatra şi cură-va apă şi va
22 bea norodul Mieu. Nu iaste a să bucura –
zice Domnul – celor necuraţ".

CAP XLIX

1 Ascultaţi-Mă, ostroave, şi luaţi aminte,
limbi! Pren vreame multă sta-va, zice
Domnul. Den pîntecele maicii Meale
2 au chemat numele Mieu, Şi au pus
gura Ta ca o sabie ascuţită şi supt
acoperemîntul mîinii Lui au ascuns pre Mine,
pusu-M-au ca o săgeată aleasă şi în tulba Lui
3 M-au ascuns pre Mine. Şi zise Mie: „Robul
Mieu eşti Tu, Israil, şi întru Tine Mă voiu
4 proslăvi". Şi Eu ziş: „În deşărt osteniiu, în
zadar şi întru nemică am dat vîrtutea Mea";
pentru aceaea judecata Mea lîngă Domnul
iaste şi durearea Mea înaintea Dumnezeului
5 Mieu. Şi acum aşa zice Domnul, Cela ce
M-au zidit den pîntece rob Lui, ca să adune
pre Iacov către El şi pre Israil – Mă voiu
aduna şi Mă voiu slăvi înaintea Domnului, şi
6 Dumnezeul Mieu fi-M-va Mie vîrtute – Şi
zise Mie: „Mare iaste Ţie a Te chema Fiiul
Mieu, ca să întăreşti neamurile lui Iacov, şi
răsipirea lui Israil întoarce; iată, am dat pre
Tine spre făgăduinţa neamului, spre Lumină
limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire pînă la
7 marginea pămîntului". Aşa zice Domnul,
Cela ce te-au izbăvit, Dumnezeul lui Israil:
„Sfinţiţ pre Cela ce defaimă sufletul Lui, pre
Cela ce să uraşte de limbi, pre Robul boiari-
lor; împăraţi vor vedea pre El, şi să vor scula
boiarii şi să vor închina Lui pentru Domnul,
căci credincios iaste Sfîntul lui Israil, şi am
8 ales pre Tine". Aşa zice Domnul: „În vreame
priimită am ascultat pre Tine şi în zi de mîntuire
am ajutat Ţie, şi Te-am zidit şi Te-am dat spre
făgăduinţa limbilor, ca să aşăzi pămîntul şi să
9 moştineşti moşteniri pustii, Zicînd celor
den legături: 'Ieşiţi!', şi celor de la întunearec
a să descoperi". În toate căile să vor paşte şi
10 în toate cărările – păşunea lor. Nu vor flă-
mînzi, nici vor înseta, nici va lovi pre ei căl-
dura, nici soarele, ce Cela ce miluiaşte pre ei îi
va mîngîia şi pren izvoară de ape aduce-va
pre ei. Şi voiu pune toată măgura spre cale 11
şi toată cărarea spre păşunea lor. Iată, 12
aceştea de departe vor veni, aceştea de la
miazănoapte şi de la mare, şi alţii den pămîn-
tul persilor. Veseliţi-vă, ceriuri, şi să să 13
bucure pămîntul, strige măgurile veselie şi
dealurile direptate, căci au miluit Dumnezeu
pre norodul Lui şi pre cei smeriţi ai norodului
Său i-au mîngîiat. Şi zise Sion: „Părăsitu- 14
m-au Domnul, şi Domnul m-au uitat pre
mine". „Au uita-va muiarea copilul ei? sau 15
a nu milui fiii pîntecelui ei? Iară deşi aceastea
va uita muiarea, iară Eu nu voiu uita pre tine"
– zise Domnul. Iată, pre mînile Meale am 16
zugrăvit zidurile tale, şi înaintea Mea eşti
pururea. Şi curînd te vei zidi de care te-ai 17
surpat, şi ceia ce au pustiit pre tine ieşi-vor de
la tine. Rădică împrejur ochii tăi şi vezi pre 18
toţi: iată, s-au adunat şi au venit către tine; viu
– Eu, zice Domnul, că pre toţi pre ei ca o
podoabă-i vei îmbrăca şi vei pune împrejurul
tău pre ei, ca nevasta podoaba. Căci pus- 19
tiile tale şi ceale surpate şi ceale căzute, că
acum te vei strămuta de cei ce lăcuiesc, şi să
vor depărta de la tine ceia ce te înghit pre
tine. Pentru că vor zice la urechile tale fiii 20
tăi pre carei ai pierdut: „Strîmt mie locul,
fă-m mie loc pentru ca să lăcuiesc". Şi vei 21
grăi întru inema ta: „Cine au născut mie pre
aceştea? Şi eu fără de feciori sînt şi văduo,
nemearnecă şi închisă, şi pre aceştea cine mi
i-au hrănit? Şi eu am rămas sîngură, dară
aceştea unde au fost?" Aşa zice Domnul 22
Domnul: „Iată, rădic la limbi mîna Mea şi la
ostroave rădica-voiu semnul Mieu; şi voiu
aduce pre fiii tăi în sîn, şi pre featele tale
preste umăr le vor rădica. Şi vor fi împă- 23
raţi aplecători ţie, şi împărăteasele lor – doici
ţie; preste faţa pămîntului închina-se-vor ţie
şi ţărîna picioarelor tale vor linge; şi vei
cunoaşte că Eu – Domnul Dumnezeu, şi nu
să vor ruşina ceia ce îngăduiesc pre Mine".
Au lua-va neştine de la uriaş prăzi? Şi de va 24
robi neştine cu strîmbătate, hălădui-va?
Căce aşa zice Domnul, că „De va robi neştine 25
uriaş, lua-va prăzi; şi, luînd de la cela ce
poate, să va mîntui; şi Eu judecata ta voiu
judeca, şi Eu pre fiii Miei voiu mîntui. Şi 26
vor mînca ceia ce au necăjit pre tine trupurile
lor, şi vor bea ca vinul nou sîngele lor, şi să va
îmbăta tot trupul, căci Eu – Domnul, Cela ce
am mîntuit pre tine şi sprejănind vîrtutea
lui Iacov".

CAP L

1 Aşa zice Domnul: „Care e cartea slobozirei maicii voastre, cu carea am slobozit pre ea? Sau cu ce datornic (al celor ce Mă vînd pre Mine, cu carele) am vîndut pre voi (lui)? Iată, cu păcatele voastre v-aţi vîndut, şi cu fărălegile
2 voastre am trimis maica voastră. (Cu trup) pentru căci am venit şi nu era om? chemat-am, şi nu era cel ce să auză. Au nu poate mîna Mea a mîntui, au nu pociu a scoate? Iată, cu dovedeala Mea pustii-voiu marea şi voiu pune rîurile pustie şi să vor usca peştii lor, nefiind
3 apă, şi vor muri cu seate. Îmbrăca-voiu ceriul cu întunearec şi ca un sac voiu pune
4 învălitura lui". Domnul Domnul Îm dă Mie limba învăţăturii, ca să cunoscu cînd să cade
5 a zice cuvîntu. Puse-Mi dimineaţa, dimi-
6 neaţa puse-Mi Mie ureache a auzi. Şi învăţătura Domnului Domnului deşchide-Mi Mie urechile, şi Eu nu Mă împoncişăz, nice prices-
7 cu. Umărul Mieu l-am dat spre bătăi şi fălcile Meale spre palme, şi obrazul Mieu nu
8 l-am întors de către ruşinea scuipiturilor. Şi Domnul Domnul ajutoriu Mie Îm fu, pentru aceaea nu M-am înfruntat, ce am pus obrazul Mieu ca o piatră tare, şi cunoscuiu că nu Mă
9 voiu ruşina. Căce să apropie Cela ce au îndireptat pre Mine. Cine e cel ce să judecă cu Mine? Stea împotriva Mea împreună. Şi cine e cel ce să judecă cu Mine? Apropie-se de Mine. Iată, Domnul Domnul va ajuta Mie; cine-M va face rău Mie? Iată, toţi voi ca o haină vă veţi vechi şi ca cariul va mînca pre
10 voi. Cine e întru voi cela ce să teame de Domnul? Asculte glasul Slugii Lui. Cei ce merg întru întunearec şi nu iaste lor lumină, nădejduiţi pre numele Domnului şi vă răzi-
11 maţi pre Domnul. Iată, toţi voi foc ardeţi şi întăriţi para focului; meargeţi cu lumina focului vostru şi cu para carea aţi aţîţat. Pentru Mine s-au făcut aceastea voao, cu mîhnire veţi adormi.

CAP LI

1 Auziţi-Mă, ceia ce goniţi direptul şi cercaţi pre Domnul! Priviţi la piatra cea întărită carea aţi cioplit şi la gaura
2 gropii carea aţi săpat. Priviţi la Avraam, tatul vostru, şi la Sarra, ceaea ce chinuiaşte pre voi; căce unul era, şi am chemat pre el şi l-am blagoslovit pre el şi
3 l-am îndrăgit pre el şi l-am înmulţit pre el. Şi pre tine acum te voiu mîngîia, Sione, şi am mîngîiat toate pustiile lui, şi voiu pune pustiile lui ca raiul şi ceale de către apusurile lui ca raiul Domnului; veselie şi bucurie afla-vor
4 întru el, mărturisire şi glas de laudă. Ascultaţi-Mă, ascultaţi-Mă, norodul Mieu, şi împăraţi, către Mine luaţi aminte, căce leage de la Mine va ieşi şi judecata Mea – spre lumina limbilor. Apropie-se curînd direptatea Mea şi 5
va ieşi ca o lumină mîntuitoriul Mieu, şi la braţul Mieu limbi vor nădejdui; pre Mine ostroavele Mă îngăduiescu şi pre braţul Mieu vor nădejdui. Rădicaţi la ceriu ochii voştri 6
şi priviţi la pămînt jos, căce ceriul ca fumul s-au întărit şi pămîntul ca o haină se va vechi; şi ceia ce lăcuiesc ca aceastea vor muri, şi mîntuitoriul Mieu în veac va fi şi direptatea Mea nu va lipsi. Auziţi-Mă, ceia ce ştiţ 7
judecata, nărodul Mieu, căruia e leagea Mea în inima voastră: nu vă teameţ de mustrarea oamenilor şi cu defăimarea lor nu vă biruiţ,
Pentru că ca o haină se va mînca de vreame şi 8
ca lîna să va mînca de molii; iară direptatea Mea în veac va fi, şi mîntuirea Mea spre neamuri de neamuri. Scoală-te, scoală-te, 9
Ierusalime, şi te îmbracă cu vîrtutea braţului tău; scoală-te ca den ceputul zilei, ca neamul veacului. Au nu eşti Tu Cela ce ai cioplit lăţimea rumpînd pre bălaur, nu eşti Tu Cela ce 10
pustieşti marea, apa, mulţimea beznii, Ceaea ce ai pus adîncurile mării cale de trecătoare celor ce să izbăvesc şi să mîntuiesc? Pentru 11
că de Domnul se vor întoarce şi vor veni la Sion cu veselie şi cu bucurie veacinică, pentru că pre capul lor – laudă; şi veselie îi va apuca pre ei, fugit-au durearea şi mîhnirea şi suspinul. Eu sînt, Eu sînt Acela ce te mîngîiu! 12
Cunoaşte cine fiind tu te-ai spăimîntat de om muritoriu şi de fiiul omului, carii ca iarba s-au uscat. Şi ai uitat pre Dumnezău, Carele 13
te-au făcut pre tine, pre Cela ce au făcut ceriul şi au întemeiat pămîntul, şi te temeai pururea în toate zilele de obrazul mîniei ceia ce necăjaşte pre tine, pentru că în ce chip au sfătuit ca să te rădice pre tine; şi acum unde e mînia celui ce te necăjaşte? Pentru că mîntuindu-te 14
tu, nu va sta, nici va zăbovi, şi nu va omorî spre stricare şi nu va lipsi pîinea lui. Căci 15
Eu – Dumnezăul tău, Cela ce turbură marea şi sună valurile ei, Domnul Savaoth. Pune-voiu 16
cuvintele Meale în rostul tău şi supt umbra mîinii Meale te voiu acoperi, întru care am întărit ceriul şi am întemeiat pămîntul; şi va zice Sionul: „Domnul eşti Tu!" Scoală-te, 17
scoală-te, învie, Ierusalimule, cela ce ai băut den mîna Domnului păharul mîniei Lui, pentru că păharul căderii, cupa mîniei ai băut şi ai deşărtat. Şi nu era cel ce să te mîngîie den 18
toţi fiii tăi carii ai născut, şi nu era cela ce să te apuce de mînă nici den toţi fiii tăi carii ai înălţat. Pentru aceaea aceastea-s împotrivă ţie – 19
cine se va mîhni pre tine? Căderea şi zdrobire, foamete şi sabie. Cine te va mîngîia? Fiii tăi – 20

ceia ce-s lipsiţ, ceia ce dorm pre marginea a toată ieşirea, ca o sfeclă jumătate fiartă, cei plini de mînia Domnului, slobonogiţ
21 pren mînia Domnului Dumnezău. Pentru aceaea ascultă, smerită şi îmbătată, nu de vin!
22 Aşa zice Domnul Domnul Dumnezău, Cela ce judecă pre nărodul Lui: „Iată, am luat den mîna ta păharul căderii, cupa mîniei Meale, şi
23 nu vei mai adaoge încă a-l bea! Şi voiu da pre el în mîinile celor ce au năpăstuit pre tine şi celor ce au smerit pre tine, carii au zis sufletului tău: 'Pleacă-te, pentru ca să treacem!' Şi ai pus tocma cu pămîntul ceale den lăuntru ale tale afară la cei ce merg alăturea".

CAP LII

1 Rădică-te, rădică-te, Sionule, îmbracă vîrtutea ta, Sionule, şi tu îmbracă mărirea ta, Ierusalime, cetatea cea sfîntă! Nu va mai adaoge a treace pren
2 tine neobrezuit şi necurat. Scutură ţărîna şi te scoală, şăzi, Ierusalime; dezbracă legătura gîtului tău, cea robită, fata Sionu-
3 lui. Căci aceastea zice Domnul: „În dar v-aţ vîndut şi nu cu argint vă veţi răscumpăra".
4 Căci aşa zice Domnul Domnul Dumnezău: „La Eghipet au pogorît norodul Mieu mai nainte ca să nemernicească acolo, şi la asi-
5 riani cu sila s-au adunat. Şi acum ce va fi aicea? – aceastea zice Domnul: Căci s-au luat norodul Mieu în dar, miraţi-vă şi văietaţi-vă; – aceastea zice Domnul: Pren voi pururea numele Mieu să blastemă întru limbi.
6 Pentru aceaea va conoaşte norodul Mieu numele Mieu, în ziua aceaea, căci Eu sînt
7 Acela ce grăiesc, de faţă sînt". Ca ceasul preste munţi, cîtu-s de înfrumuseţate picioarele celor ce binevestesc auzirea păcii, ca cel ce binevesteaşte ceale bune, că auzită va face mîntuirea ta, zicînd Sion: „Împărăţi-va ţie
8 Dumnezău!" Căci glasul celor ce păzesc pre tine s-au înălţat şi cu glasul împreună se va veseli, căci ochi cătră ochi vor vedea cînd
9 va milui Domnul pre Sion. Strige veselie împreună pustiile Ierusalimului, căci au miluit
10 Domnul pre el şi au mîntuit Ierusalimul. Şi va descoperi Domnul braţul cel sfînt al Lui înaintea tuturor limbilor, şi vor vedea toate marginile pămîntului mîntuirea cea de la
11 Dumnezăul nostru. Depărtaţi-vă, depărtaţi-vă, ieşiţi de acolo şi de necurat să nu vă atingeţi, ieşiţi den mijlocul lui, osebiţi-vă, ceia
12 ce purtaţi unealtele Domnului. Căci nu cu turburare veţi ieşi, nici cu fugă veţi mearge, pentru că va mearge înaintea voastră Domnul, Cela ce vă adună pre voi, Dumnezăul
13 lui Israil. Iată, va priceape Fiiul Mieu, şi Se va înălţa şi Se va mări şi Se va rîdica foarte. În ce chip se vor spămînta asupra 14
Ta mulţi – aşa se va necinsti de cătră oameni chipul Tău şi direapta Ta de fiii oamenilor –
Aşa se vor mira limbi multe de El, şi vor ţinea 15
împăraţi gura lor, căci cărora nu s-au vestit pentru Dînsul vor vedea, şi cei ce n-au auzit vor priceape.

CAP LIII

Ioamne, cine au crezut auzului 1
nostru? Şi braţul Domnului la cine
s-au descoperit? Vestit-am ca un 2
copil înaintea Lui, ca rădăcina în pămînt sătos; nu iaste chip la El, nici mărire; şi văzum pre El, şi nu avea chip, nici
frumseaţe. Ce chipul Lui – necinstit şi lip- 3
sit mai mult decît toţi fiii oamenilor, om întru rană fiind şi ştiind a purta boală, căci s-au întors faţa Lui, să necinsti şi nu se socoti.
Acesta păcatele noastre poartă şi pentru noi 4
Să chinuiaşte, şi noi am gîndit a fi El în
dureare şi în rană de Dumnezău şi în patimă
rea. Şi El Să răni pentru păcatele noastre 5
şi Să bolnăvi pentru fărădelegile noastre; învăţătura păcii iaste noao întru El, cu rana
Lui noi ne-am vindecat. Toţi ca nişte oi 6
ne-am rătăcit, om pre calea lui rătăci, şi Dom-
nul L-au dat pre El păcatelor noastre. Şi 7
El, pentru căci e chinuit, nu deşchide gura Lui; ca o oaie spre junghiare să aduse şi ca mielul înaintea celui ce tunde, fără de glas, aşa
nu deşchide gura Lui. Cu smerenie jude- 8
cata Lui s-au rîdicat; rudenia Lui cine o va povesti? Căci să rîdică de la pămînt viaţa Lui,
de la fărădelegile norodului Mieu adusu-s-au
la moarte. Şi voiu da pre cei răi în loc de 9
îngroparea Lui şi pre cei avuţi în loc de moartea Lui, căci fărădeleage n-au făcut, nici ficleşug în gura Lui. Şi Domnul va să-L curăţască pre El de rană; de veţi da pentru păcat, 10
sufletul vostru vedea-va sămînţă îndelungată
cu viaţă. Şi va Domnul cu mîna Lui ca să 11
ia de la durearea sufletului Lui, să arate Lui lumină şi să zidească cu înţeleagerea, să îndirepteaze pre Cel direpţ, Cel ce bine lucrează
la mulţi, şi păcatele lor Acesta le va purta.
Pentru aceaea Acesta va moşteni pre mulţi şi 12
prăzile celor tari va împărţi, pentru carea s-au dat la moarte sufletul Lui, şi întru cei fără de leage să socoti; şi El păcatele multora au suferit şi pentru fărădelegile lor S-au dat.

CAP LIV

Veseleaşte-te, stearpo, ceaea ce nu 1
naşte, rumpe şi strigă, ceaea ce nu chinuieşti, căci mulţi sînt fiii pustiiului, mai vîrtos decît ai ceia ce are
pre bărbat, pentru că zise Domnul.
Lărgeaşte locul cortului tău şi pieile gar- 2

durilor tale înfige-le, nu te scumpi; lungeaşte
3 funile tale şi ţăruşii tăi întăreaşte! Încă în
na direapta şi în na stînga întinde, şi sămînţa
ta limbi va moşteni, şi cetăţ pustii vei sălăş-
4 lui. Nu te teame căci te-ai ruşinat, nici să te
înfruntezi căci te-ai ocărît, căci ruşine veaci-
nică vei uita şi ocara văduvirii tale să nu mai
5 pomeneşti încă. Căci domnul Cela ce te
face pre tine e, Domnul Savaoth – numele
Lui; şi Cela ce au mîntuit pre tine Acesta e,
Dumnezeul lui Israil la tot pămîntul să va che-
6 ma. Nu ca o muiare părăsită şi cu puţin
suflet chemat-au pre tine Domnul, nici ca o
muiare den tinireaţe urîtă, zise Dumnezeul
7 tău. Puţină vreame te lăsaiu, şi cu milă
8 mare te voiu milui. Cu mînie puţină am
întors faţa Mea de către tine, şi cu milă veaci-
nică te voiu milui, zise Cel ce te-au izbăvit,
9 Domnul. De la apa cea de la Noe aceasta Îm
iaste, precum am jurat către el în vreamea
aceaea pămîntului, să nu se mînie pre tine
10 încă, nici cu înfricoşarea ta. Munţii a să
premeni, nici dealurile tale să vor mai clăti,
aşa nici cea de la Mine milă ţie va lipsi, nici
făgăduinţa păcii Meale nu se va muta, pentru
11 că au zis „Blînd – ţie" Domnul. Smerită şi
neaşăzată, nu te mîngîiaş; iată, Eu gătesc ţie
anthrax – piatra ta, şi temeaile tale – zamfir.
12 Şi voiu pune zăbrealele tale iaspin, şi porţile
tale pietri, de cristal pietri, şi curtea ta pietri
13 alease. Şi pre toţi fiii tăi învăţaţ lui Dumne-
14 zeu şi întru multă pace – fiii tăi. Şi cu direp-
tate te vei zidi, fericindu-te de cei strîmbi, şi
nu te vei teame, şi groază nu se va apropia ţie.
15 Iată, nemearnici vor veni pren Mine şi vor
lăcui lîngă tine, şi spre tine vor pribegi.
16 Iată, Eu te-am zidit pre tine, nu ca faurul
suflînd în căţie cărbunii şi scoţînd vas la lucru;
17 şi Eu te-am zidit, nu la peire a te strica. Tot
vasul făcut spre tine nu se va spori, şi tot gla-
sul să va scula spre tine la judecată; pre toţi
pre ei vei birui, şi vinovaţii tăi fi-vor într-însa.
Iaste moştenire celor ce slujăsc Domnului, şi
voi Mie veţi fi direpţi, zice Domnul.

CAP LV

1 Veia ce sînteţ însătoşaţ, păsaţ la apă; şi
cîţi n-aveţ argint, mergînd cumpăraţ
şi mîncaţ, şi meargeţ şi cumpăraţ fără
de argint şi fără preţ vin şi seu.
2 Direpţ ce cinstiţ argintul nu în pîine?
3 Şi truda voastră nu spre săturare? Ascul-
taţă-Mă, şi veţi mînca ceale bune şi să va deşfăta
întru bunătăţi sufletul vostru. Luaţi aminte
cu urechile voastre şi urmaţi căilor Mea-
le. Ascultaţi-Mă, şi va trăi întru bunătăţi
sufletul vostru. Şi voiu pune voao făgăduinţă
veacinică ceale curate ale lui David, ceale cre-
dincioase. Iată, mărturie în limbi am dat 4
pre el, biruitoriu şi poruncitoriu limbilor. Iată, 5
limbi carele n-au ştiut pre tine chema-te-vor,
şi noroadele carele nu ştiu pre tine spre tine
vor pribegi, pentru Domnul Dumnezăul tău şi
Sfîntul lui Israil, căci au mărit pre tine.
Cercaţi pre Domnul şi, aflînd pre El, che- 6
maţi-L. Şi cînd S-ar apropia de voi, Să lase 7
cel necurat căile lui şi omul fără de leage sfa-
turile lui şi să să întoarcă către Domnul, şi să
va milui, şi către Dumnezăul vostru, căce
întru mult va lăsa păcatele voastre. Pentru 8
că nu-s sfaturile Meale ca sfaturile voastre,
nici căile Meale ca căile voastre, zice Dom-
nul. Ce în ce chip iaste depărtat ceriul de 9
pămînt, aşa e depărtată calea Mea de către
căile voastre şi cugetele voastre de la cugetul
Mieu. Pentru că în ce chip s-ar pogorî 10
ploaia au zăpada de la ceriu şi nu se va
întorce pînă unde va îmbăta pămîntul şi să va
topi şi va răsări şi va da sămînţă celui ce
samănă şi pîine la mîncare, Aşa va fi cuvîn- 11
tul Mieu, carele va ieşi den gura Mea, nu se va
întoarce către Mine deşărt pînă unde să vor
săvîrşi oricîte am vrut, şi voiu spori căile tale
şi poruncile Meale. Pentru că cu veselie 12
veţi ieşi şi cu bucurie vă veţi învăţa; pentru că
munţii şi dealurile vor sălta, aşteptînd pre voi
cu bucurie, şi toate leamnele ţarinii să vor lovi
cu stîlpările, Şi în loc de paporă să va sui 13
chiparos, şi în loc de măceş să va sui mirsina;
şi va fi Domnul în nume şi în semnu veacinic
şi nu va lipsi.

CAP LVI

Aceastea zice Domnul: „Păziţi judecata 1
şi faceţi direptate, pentru că s-au
apropiat păharul Mieu a veni şi mila
Mea a să descoperi". Fericit băr- 2
batul carele face aceastea şi omul
care să ţine de eale, şi păzind sîmbetele a nu le
spurca, şi păzind mînile lui, ca să nu facă
strîmbătăţi. Nu zică cel striin de neam, cel 3
ce e aproape către Domnul, zicînd: „Cu osă-
bire mă va osăbi poate fi pre mine Domnul de
la norodul Lui!" Şi nu zică scopitul că „Lemnu
sînt eu sec!" Că aceastea zice Domnul hadî- 4
milor, că „De vor păzi sîmbetele Meale şi vor
aleage ceale ce Eu voiu şi să vor ţinea de făgă-
duinţa Mea, da-voiu lor în casa Mea şi în zidul
Mieu loc numit, mai bun decît fii şi feate; Nu- 5
me veacinic voiu da lor şi nu va lipsi. Şi celor 6
aleşi striini de fealiu, ceia ce sînt lîngă Domnul a
slujirea Lui şi a iubi numele Domnului, ca să fie
Lui spre robi şi roabe, şi pre toţi ceia ce păzesc

sîmbetele Meale, să nu le spurce, şi pre cei ce
7 să ţin de făgăduinţa Mea, Băga-i-voiu pre
dînşii la muntele cel sfînt al Mieu şi voiu veseli
pre ei în casa rugii Meale; arderile-de-tot ale
lor şi jîrtvele lor fi-vor priimite pre jîrtăvnicul
Mieu, pentru că casa Mea casă de rugă să va
8 chema la toate limbile". Zise Domnul, Cela
ce adună pre cei răsipiţi ai lui Israil, că „Voiu
9 aduna preste el adunare". Toate hiarăle
ceale sălbateci, veniţi, mîncaţi, toate hiarăle
10 dumbrăvii. Vedeţi că au orbit toţi, n-au
cunoscut; toţi cîinii – năuci, nu vor putea
lătra, visînd aşternutul, iubind adormita.
11 Şi cîinii – fără ruşine la suflet, neştiind saţiul;
şi sînt hicleani, neştiind înţeleagerea; toţi la
căile lor au urmat, fieştecarele după a lui pri-
12 sosire pre marginile lui: „Veniţ, să luăm
vin şi să ne îmbătăm beţie! Şi va fi ca această
zi, mîine, mare împrejurul tău".

CAP LVII

1 Ît de tare vedeţ cum direptul au perit,
şi nici un om priimeaşte la inimă, şi
bărbaţi direpţi să rîdică, şi nimeni nu
priceape, pentru că de cătră faţa
2 strîmbătăţii să rîdică direptul. Fi-va
în pace îngroparea lui, rîdicatu-s-au den mij-
3 loc. Şi voi vă apropiaţi aicea, fii fără
de leage, sămînţa celor preacurvari şi a
4 curvei. Întru cine v-aţ desfătat? Şi spre
cine aţ deschis gura voastră? Şi asupra cui aţ
slobozit limba voastră? Nu sînteţ voi fiii pier-
5 zării, sămînţă necinstită, Ceia ce să roagă
la idoli supt copaci deşi, junghind pre fiii lor în
6 văi, în mijlocul pietrilor? Aceaea ţi-e partea,
acesta e sorţul tău! Şi acelora ai vărsat turnări
şi acestora ai adus jîrtve. Pre aceştea dară nu
7 Mă voiu urgisi? – zice Domnul. Pre munte
nalt şi rîdicat, acolo e aşternutul tău, şi acolo
8 ai suit jîrtvele tale. Şi denapoia stîlpilor uşii
tale pus-ai pomeniri; gîndiiai că de te vei
depărta de la Mine, mai mult ceva vei avea.
9 Iubiş pre ceia ce dormu cu tine Şi ai mulţit
curvia ta cu ei şi mulţi ai făcut pe cei departe
de la tine. Şi ai trimis soli preste hotarăle tale,
10 şi te întorseş şi te-ai smerit pînă la iad. Cu
multe căile tale ai ostenit, şi n-ai zis: „Înceta-
voiu, întărindu-Mă", căci ai făcut aceastea,
11 pentru aceaea nu te-ai rugat Mie. Tu de
care te-ai temut te-ai înfricoşat, şi M-ai min-
ţit, şi nu ţi-ai adus aminte de Mine, nici M-ai
luat în cuget, nici la inima ta? Şi Eu, văzînd
pre tine, trec cu vedearea, şi de Mine nu te-ai
12 temut. Şi Eu voiu vesti direptatea ta şi realele
13 tale, carele nu vor folosi ţie. Cînd vei striga,
scoaţă-te den necazul tău! Pentru că pre aceş-
tea toţi vîntul îi va lua şi-i va duce volbura.
Iară ceia ce să ţin de Mine agonisi-vor pămînt
şi vor moşteni măgura cea sfîntă a Mea. Şi 14
vor grăi: „Curăţiţ de cătră faţa lui căile şi rădi-
caţ împiedecări den calea nărodului Mieu".
Aceastea zice Cel Preaînalt, Cela ce întru înăl- 15
ţimi lăcuiaşte veacul, Sfînt întru sfinţi e
numele Lui, Domnul Preanalt întru sfinţi
odihnindu-Se şi la cei cu puţin suflet dînd
multă îngăduinţă şi dînd viaţă la cei zdrobiţi
cu inima: „Nu în veac voiu izbîndi pre voi, 16
nici pururea Mă voiu urgisi spre voi, pentru
că duhul de la Mine va ieşi şi suflarea toată Eu
am făcut. Pentru puţin oarece păcat am 17
mîhnit pre el şi l-am lovit pre el şi Mi-am
întors faţa Mea de la el, şi să mîhni şi mearse
trist în căile lui. Căile lui am văzut şi am 18
vindecat pre el şi am mîngîiat pre el şi am dat
lui mîngîiare adevărată, Pace preste pace 19
celor departe şi celor aproape fiind".Şi zise
Domnul: „Vindeca-voiu pre ei! Şi cei 20
strîmbi aşa se vor bate de valuri, şi a să odihni
nu vor putea. Nu iaste a să bucura celor ne- 21
curaţ" – zise Dumnezău.

CAP LVIII

Strigă cu puteare şi nu te conteni, ca o 1
trîmbiţă nalţă glasul tău şi vesteaşte
nărodului Mieu păcatele lor şi casei
lui Iacov fărădelegile lor. Pre Mine 2
den zi în zi ei Mă caută şi a cunoaşte
căile Meale pohtesc; ca un norod făcînd
direptate şi judecata Dumnezăului lui nepără-
sind, Îm ceru acum judecată direaptă şi a să
apropia de Dumnăzău poftesc, Zicînd: „Ce 3
e, căci am postit şi n-ai văzut? Smerit-am
sufletele noastre şi n-ai conoscut?" Pentru
că în zilele posturilor voastre aflaţi voiele
voastre şi pre toţi cei de supt mînile voastre îi
asupriţi. Spre judecăţi şi sfăzi postiţi şi 4
bateţi cu pumni pre cel smerit; drept ce-M
postiţi, ca astăzi a să auzi întru strigare glasul
vostru? Nu acest post şi zi am ales Eu a 5
smeri omul sufletul lui; nici de vei îndupleca
ca un belciug grumazul tău şi sac şi cenuşă vei
aştearne supt tine, nici aşa veţi chema post
priimit. Nu ca acest post am ales, zice 6
Domnul, ce dezleagă toată legătura strîmbă-
tăţii, dezleagă îndărătniciile sîlnicilor, schim-
bări trimite pre cei surpaţi întru slobozire, şi
toată adunarea ta de scrisoare nedireaptă
sparge-o. Dumică la cel flămînd pîinea ta şi 7
pre săracii cei fără de acoperemînt bagă-i în
casa ta; de-l vei vedea gol, îmbracă-l, şi den
rudele sementiei tale să nu treci cu vedea-
rea. Atuncea se va ivi de timpuriu lumina ta, 8
şi vindecările tale curînd vor răsări, şi va mear-

ge înaintea ta direptatea ta şi mărirea lui
9 Dumnezău te va cuprinde. Atuncea vei striga, şi Dumnezău va asculta pre tine; încă grăind tu, va zice: „Iată, de faţă sîntu!“ De vei lua de la tine legătura şi întinderea de mînă şi
10 graiul răpştirei, Şi vei da celui flămînd pîinea den sufletul tău şi sufletul smerit vei sătura, atuncea va răsări întru întunearec lumina ta, şi întunearecul tău – ca amiazăzi.
11 Şi va fi Dumnezăul tău cu tine împreună pururea, şi te vei sătura în ce chip poftează sufletul tău. Şi oasele tale se vor îngrăşa şi vor fi ca o grădină îmbătîndu-se şi ca un izvor pre carele nu l-au părăsit apa; şi oasele tale ca iarba vor răsări şi se vor îngrăşa, şi vor moş-
12 teni neamuri den neamuri. Şi se vor zidi ţie ceale pustii veacinice, şi vor fi temeaiele tale veacinice neamurile neamurilor; şi te vei chema ziditoriu de îngrădire, şi cărările tale
13 ceale de pren mijloc vei înceta. De vei întoarce piciorul tău de la sîmbete, ca să nu faci voile tale în ziua cea sfîntă, şi vei chema sîmbetele gingaşă, sfinte Dumnezăului tău, şi nu vei rîdica piciorul tău spre lucru, nici vei grăi
14 cuvînt cu urgie den gura ta, Şi vei fi nădejduind pre Domnul, şi te va sui preste bunătăţile pămîntului, şi te va hrăni, moştenirea lui Iacov, tătîne-tău, pentru că gura Domnului au grăit aceastea.

CAP LIX

1 Au nu poate mîna Domnului a mîntui?
Au îngreuiat-au ureachea Lui ca să
2 nu asculte? Ce păcatele voastre osebesc întru mijlocul vostru şi întru mijlocul lui Dumnezău, şi pentru păcatele voastre au întors faţa despre voi,
3 ca să nu vă miluiască. Pentru că mînile voastre pîngărite-s cu sînge şi deagetele voastre întru păcate; şi buzele voastre au grăit fărădeleage şi limba voastră strîmbătate
4 cugetă. Nimeni nu grăieşte direapte, nici iaste judecată adevărată; nădejduiesc pre ceale deşarte şi grăiesc deşarte, căci nasc
5 dureare şi fată fărădeleage. Oaole aspidelor au spart şi pînza păianjănului ţes, şi cel ce va să mănînce den oaole lor, sfărîmînd vîrful,
6 află într-însul şi vasilisc. Pînza lor nu va fi ca haina, nici să vor îmbrăca den faptele lor, pentru că lucrurile lor sînt lucrurile fărădele-
7 gii. Şi picioarele lor spre vicleşug aleargă, grabnici sînt a vărsa sînge; şi gîndurile lor – gînduri de ucideri, zdrobire şi chinuire – în căile
8 lor. Şi calea păcii nu o ştiu, şi nu iaste judecată întru căile lor, pentru că cărările lor stricate-s,
9 carele urdină, şi nu ştiu pacea. Pentru aceaea depărtă-se judecata de la ei, şi nu-i va apuca pre ei direptatea; îngăduind ei lumina, să făcu lor întunearec, aşteptînd zorile, fără vreame au îmblat. Pipăi-vor ca orbii păreatele, şi 10
ca şi cînd n-ar avea ochi vor pipăi; şi vor cădea întru amiazăzi ca întru amiazănoapte, ca şi cînd ar muri. Suspina-vor ca ursul şi 11
ca porumbiţa împreună vor mearge; îngăduit-am judecată şi nu iaste mîntuire, departe s-au depărtat de la noi. Pentru că multă e 12
fărădeleagea noastră înaintea Ta, şi păcatele noastre s-au împoncişat noao; pentru că fărădelegile noastre-s întru noi, şi strîmbătăţile noastre am cunoscut. Păgînit-am şi am 13
mînţit şi ne-am depărtat denapoia Dumnezeului nostru, grăit-am strîmbătăţi şi n-am ascultat, năşteam şi cugetam de la inema noastră cuvinte strîmbe. Şi am depărtat în- 14
dărăt judecata, şi direptatea departe stă, Căci să cheltui întru căile lor adevărul, şi pren 15
cale direaptă nu putea ca să treacă. Şi adevărul s-au rădicat, şi au mutat cugetul lor a înţeleage. Şi văzu Domnul şi nu-I plăcu Lui, 16
căci nu era judecată. Şi văzu şi nu era om, şi socoti şi nu era cel ce să sprejenească, şi-i apără pre ei cu braţul Lui şi cu milostenia i-au întărit. Şi Să îmbrăcă cu direptatea ca cu o 17
za şi puse misurca mîntuirei în cap; şi Să îmbrăcă în haină de izbîndire şi cu veşmîntul Lui, Ca răsplătind răsplătire – ocară împo- 18
trivnicilor. Şi să vor teame cei de la apus de 19
numele Domnului şi cei de la răsăriturile soarelui de numele cel slăvit, pentru că va veni ca un rîu sîlnic urgia de la Domnul, veni-va cu mînie. „Şi va veni pentru Sion Cel ce izbă- 20
veaşte şi va întoarce necurăţiile de la Iacov. Şi aceasta e lor cea de la Mine făgă- 21
duinţă – zise Domnul: Duhul Mieu, Carele iaste preste tine, şi graiurile Meale, carele am dat în gura ta, nu vor lipsi den gura ta şi den gura sămenţiei tale – pentru că zise Domnul – de acum şi în veac“.

CAP LX

1 Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, pentru că vine lumina ta, şi mărirea Domnului preste tine au răsărit! Iată, întunearec va acoperi 2
pămîntul, şi negură – preste limbi; şi preste tine Să va arăta Domnul, şi mărirea Lui asupra ta să va ivi. Şi vor mearge îm- 3
păraţ cu lumina ta şi limbi cu strălucirea ta. Rîdică ochii tăi împrejur şi vezi adunaţi pre toţi 4
fiii tăi; venit-au toţ fiii tăi de departe, şi featele tale preste umăr să vor rîdica. Atuncea vei ve- 5
dea şi te vei veseli şi te vei înfricoşa şi te vei spămînta cu inima, căci să va premeni întru tine

6 avuţia mării şi a limbilor şi a năroadelor. Şi vor veni ţie cirezi de cămile, şi te vor acoperi pre tine cămilele Madiamului şi Ghifarului; toţi de la Sava vor veni, aducînd aur şi tămîie; vor aduce şi piatră cinstită, şi mîntuirea Dom-
7 nului vor binevesti. Şi toate oile Chidarului să vor aduna ţie, şi berbecii Naveothului veni-vor ţie, şi să vor aduce priimite preste jîrtăvnicul Mieu, şi casa rugii Meale să va
8 mări. Şi cine-s aceştea – ca norii zboară şi
9 ca porumbiţele cu puii? Pre Mine ostroavele Mă aşteptară şi corăbiile la Darsis dentîiu, să aducă pre fiii tăi de departe, şi argintul şi aurul lor împreună cu ei, şi pentru numele Domnului cel Sfînt, şi pentru că Sfîntul lui
10 Israil mărit iaste. Şi vor zidi cei striini de rudă zidurile tale şi împăraţii lor vor dvori ţie, că pentru mînia Mea te-am lovit pre tine şi
11 pentru milă te-am iubit pre tine. Şi să vor deşchide porţile tale pururea, ziua şi noaptea nu să vor închide, ca să să aducă cătră tine putearea limbilor, şi împăraţii lor aducîndu-se.
12 Pentru că limbile şi împăraţii carii nu vor sluji ţie vor peri, şi limbile cu pustiire să vor pus-
13 tii. Şi mărirea Livanului cătră tine va veni, cu chiparos şi cu molidvu şi cu chedru împreună să cinstească locul cel sfînt al Mieu,
14 şi locul picioarelor Meale voiu mări. Şi vor mearge cătră tine temîndu-se fiii celor ce au smerit pre tine şi te-au întărîtat pre tine, şi te vei chema Cetatea Domnului, Sionul Sfîntului
15 [lui] Israil. Pentru căci te-ai făcut tu părăsit şi urît, şi nu era cel ce să-ţi ajute, şi te voiu pune bucurie veacinică veseliei întru neamu-
16 rile neamurilor. Şi vei suge laptele limbilor şi avuţia împăraţilor vei mînca; şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul, Cel ce mîntuiescu pre tine şi Cel ce te scoţu pre tine, Dumnezăul
17 lui Israil. Şi pentru aramă aduce-ţ-voiu aur, şi pentru fier aduce-ţ-voiu argint, şi pentru leamne aduce-ţ-voiu aramă, şi pentru pietri – fier. Şi voiu da boiarii tăi în pace şi pre
18 socotitorii tăi întru direptate; Şi nu să va auzi încă strîmbătate în pămîntul tău, nici zdrobire, nici chinuire în hotarăle tale, ce să va chema mîntuire zidurile tale, şi porţile tale cioplitu-
19 ră. Şi nu va fi ţie încă soarele spre lumina zilei, nici răsăritul lunii va lumina noaptea ta, ce va fi ţie Domnul lumină veacinică şi Dum-
20 nezău – mărirea ta. Pentru că nu va apune soarele ţie, şi luna nu-ţ va lipsi; pentru că va fi ţie Domnul lumină veacinică şi să vor împlea
21 zilele plîngerii tale. Şi norodul tău tot – direpţ, şi pren veac vor moşteni pămîntul, păzind răsăditura, faptele mînilor Lui spre
22 mărire. Cel împuţinat fi-va întru mii şi cel mai mic întru limbă mare; Eu, Domnul, după vreame aduna-i-voiu pre ei.

CAP LXI

1 Iuhul Domnului – preste Mine, pentru Care M-au unsu; a binevesti săracilor M-au trimisu, a vindeca pre cei zdrobiţi cu inima, a propovedui celor robiţi iertare şi celor orbi vedeare,
2 A chema an Domnului priimit şi zi de răsplă-
3 tire, a mîngîia pre toţi ceia ce plîngu; Să să dea la cei ce plîngu Sionul, să dea lor mărire pentru cenuşă, unsoare de veselie celor ce plîngu, podoabă mărirei în loc de duh de trîndăvie; şi să vor chema neamurile direptăţii, sădirea Domnului spre mărire. Şi vor zidi
4 pustiile veacinice, ceale pustiite mai nainte vor rădica; şi vor înnoi cetăţi pustii, pustiite în neamuri. Şi vor veni de alte neamuri păs-
5 cînd oile tale, şi striini de fealiu – plugari şi viari. Iară voi preoţii Domnului vă veţi
6 chema, slujitori Dumnezăului vostru grăi-se-va voao; tăria limbilor veţi mînca de tot şi cu avuţia lor vă veţi minuna. Aşa de al doilea vor
7 moşteni pămîntul, şi veselie veacinică – preste capul lor. Pentru că Eu sînt Dom-
8 nul, Cela ce iubescu direptatea şi urăscu jahul den strîmbătate; şi voiu da truda lor direpţilor şi făgăduinţa veacinică voiu spune lor. Şi
9 să va cunoaşte întru limbi sămînţa lor şi fiii lor în mijlocul năroadelor; tot carele va vedea pre ei va cunoaşte pre ei, căci aceştea-s sămînţă
10 blagoslovită de Dumnezău, Şi cu veselie se vor veseli spre Domnul. Să să bucure sufletul Mieu spre Domnul, pentru că îmbrăcă pre Mine cu haină de mîntuire şi cu cămaşă de veselie, ca unui ginere puse Mie mitră şi ca
11 pre o nevastă Mă împodobi cu podoabă. Şi ca un pămînt crescînd floarea lui şi ca o grădină ce odrăsleaşte sămînţele ei, aşa va răsări Domnul Domnul direptatea şi bucuria înaintea tuturor limbilor.

CAP LXII

1 Pentru Sion nu voiu tăcea şi pentru Ierusalim nu voiu părăsi, pînă unde va ieşi ca o lumină direptatea Mea şi mîntuirea Mea ca o făclie va arde.
2 Şi vor vedea limbile direptatea ta şi toţi împăraţii mărirea ta, şi te va chema pre
3 tine numele tău cel nou, carele va numi Domnul pre el. Şi vei fi cununa frumuseaţii în mîna Domnului şi diadima împărăţiei în mîna
4 Dumnezăului tău. Şi nu încă te vei chema „Părăsită“ şi pămîntul tău încă nu se va chema „Pustiiu“, pentru că ţie se va chema „Voia Mea“ şi pămîntul tău „Lăcuit“, căci va binevoi Domnul întru tine şi pămîntul

5 tău se va lăcui-împreună. Şi ca cînd ar lăcui
tînăr cu fecioară, aşa vor lăcui fiii tăi îm-
preună cu tine; şi va fi în ce chip se va veseli
ginerele pentru mireasă, aşa Se va veseli
6 Domnul spre tine. Şi preste zidurile tale,
Ierusalime, pus-am strejari toată ziua şi toată
noaptea, carii pînă la săvîrşit nu vor tăcea
pomenind pre Domnul. Pentru că nu iaste cu
7 voi depotrivă, De te vei îndirepta, Ierusa-
8 lime, şi vei face semeţie pre pămînt. Ju-
ră-Se Domnul asupra direaptei Lui şi asupra
vîrtutei braţului Lui, şi „De voiu da încă grîul
tău şi mîncările tale vrăjmaşilor tăi, şi de vor
bea încă fii streini vinul tău, spre carele ai
9 ostenit. Ce numai cei ce au adunat vor
mînca pre eale şi vor lăuda pre Domnul, şi
ceia ce le-au adunat bea-vor pre eale întru
10 lăcaşăle ceale sfinte ale Meale". Meargeţi
pren porţile Meale şi faceţ cale nărodului
Mieu şi pietrile ceale den cale lepădaţi-le,
11 rădicaţi semn la limbi. Pentru că, iată,
Domnul au făcut auzit pînă la marginea pă-
mîntului: „Ziceţ featii Sionului: 'Iată, Mîntui-
toriul ţie vine, avînd plata Lui cu El şi lucrul
12 Lui înaintea feaţii Lui'". Şi va chema pre el
„Nărod sfînt, mîntuit de Domnul", şi tu te vei
chema „Cercată Cetate", şi nu „Părăsită".

CAP LXIII

1 Cine e Acesta, Carele au venit de la
Edom, ruşaţa hainelor – de la Vosor?
Acesta e înfrumuseţat întru podoaba
Lui, strigă cu vîrtute: „Eu vorovesc
direptate şi judecata mîntuirii".
2 Pentru căci hainele Tale sînt roşii şi îmbrăcă-
3 mintele Tale ca de la un teasc călcat? „Plin
călcat de tot, şi dentru limbi nu iaste om cu
Mine, şi i-am călcat pre ei cu mînia Mea şi
zdrobiiu pre ei ca pămîntul, şi aduş sîngele lor
la pămînt, şi toate îmbrăcămintele Meale am
4 pîngărit. Pentru că zi de răsplătire veni
asupra lor, şi anul răscumpărării iaste de
5 faţă. Şi căutaiu, şi nu era ajutoriu; şi soco-
tiiu, şi nimeni nu sprejeniia; şi au mîntuit pre
6 ei braţul Mieu, şi mînia Mea sosi. Şi-i căl-
caiu pre ei cu mînia Mea şi aduş sîngele lor la
7 pămînt". Mila Domnului pomeniiu, bună-
tăţile Domnului întru toate, carele noao răs-
plăteaşte; Domnul – judecătoriu bun casii lui
Israil, aduce noao după mila Lui şi după mul-
8 ţimea direptăţii Lui. Şi zise: „Nu – norodul
Mieu? Fiii nu vor defăima". Şi Să făcu lor spre
9 mîntuire. Den tot necazul lor, nu sol, nici în-
ger, ce Sîngur Domnul au mîntuit pre ei, iubind
pre ei, şi nu Se îndură de ei; El au răscumpărat
pre ei şi i-au luat pre ei şi-i înălţă pre ei toate zile-
10 le veacului. Iară ei n-au ascultat şi întărîta-
ră Duhul cel Sfînt al Lui; şi Să întoarse lor
Domnul spre vrajbă, şi El au bătut pre ei.
Şi au pomenit zilele veacinice: unde e Cela ce 11
au suit den pămînt pre păstoriul oilor? unde e
Cela ce au pus întru ei pre Duhul cel Sfînt?
Cela ce au adus cu direapta pre Moisi, braţul 12
mărirei Lui? Aşa au adus pre norodul Tău – să
întări apa de către faţa lui, să facă Lui nume
veacinic. Adusu-i-au pre ei pren beznă ca 13
pre un cal pren pustie, şi n-au ostenit. Şi ca 14
dobitoacele pren cîmpi, Să pogorî Duh de la
Domnul şi-i povăţi pre ei; aşa ai adus pre
norodul Tău, ca să faci Ţie nume de slavă.
Întoarce-Te den ceriu şi vezi den casa cea 15
sfîntă a Ta şi mărirea Ta; unde iaste rîvnirea
Ta şi vîrtutea Ta? unde iaste mulţimea milei
Tale şi îndurările Tale, de ai suferit pre noi?
Pentru că Tu eşti Părinte noao, căci Avraam 16
n-au conoscut pre noi, şi Israil nu ne-au ştiut
pre noi, ce Tu, Doamne – Părintele nostru;
mîntuiaşte-ne pre noi, den ceput numele Tău
preste noi iaste. Ce ne-ai rătăcit pre noi, 17
Doamne, dentru calea Ta, învîrtoşat-ai ini-
mile noastre că să nu ne teamem de Tine?
Întoarnă-Te pentru robii Tăi, pentru neamu-
rile moştenirei Tale, Ca puţin să moştenim 18
măgura cea sfîntă a Ta, vrăjmaşii noştri căl-
cară sfinţirea Ta. Făcutu-ne-am ca den 19
ceput, cînd n-ai stăpînit pre noi, nici s-au che-
mat numele Tău preste noi.

CAP LXIV

1 De vei deşchide ceriul, cutremur va
apuca pre munţi de către Tine, şi se
vor topi, În ce chip ceara de către 2
faţa focului să topeaşte. Şi va arde foc
pre vrăjmaşi, şi arătat va fi numele
Domnului întru vrăjmaşi; de către faţa Ta lim-
bile se vor turbura. Cînd faci ceale slăvite, 3
cutremur va apuca de către Tine munţii.
Den veac n-am auzit, nici ochii noştri au văzut 4
dumnezău afară den Tine şi faptele Tale,
carele vei face celor ce îngăduiesc milă.
Pentru că va întîmpina la cei ce îngăduiesc şi 5
la cei ce fac direptatea, şi de căile Tale îş vor
aduce aminte. Iată, Tu Te-ai mîniat, şi noi am
greşit; pentru aceaea am rătăcit. Şi ne-am 6
făcut ca nişte necuraţi toţi noi, ca o cîrpă a ceii
ce are pre sine – toată direptatea noastră; şi
am căzut ca frunzele pentru fărădelegile
noastre, aşa vîntul ne va duce pre noi. Şi 7
nu iaste cela ce va chema numele Tău şi cel ce
ş-au adus aminte să să ţie de Tine, căci ai
întors faţa Ta de către noi şi ne-ai dat pre
noi pentru fărădelegile noastre. Şi acum, 8
Domn, Părinte noao Tu eşti, iară noi – tină,
lucrurile mînilor Tale toţi. Nu Te urgisi pre 9
noi foarte şi nu cu vreame să pomeneşti păcate-

le noastre. Şi acum, caută, Doamne, că noro-
10 dul Tău sîntem toţi noi. Cetatea Sfîntului
Tău făcutu-s-au pustie, Sionul ca un pustiiu
11 s-au făcut, Ierusalimul spre blestem. Casa
sfinţirei noastre şi mărirea, carea au blagoslo-
vit părinţii noştri, s-au făcut arsă de foc, şi
12 toate ceale slăvite ale noastre au scăzut. Şi
preste toate aceastea suferit-ai, Doamne, şi ai
tăcut şi ne-ai smerit pre noi foarte.

CAP LXV

1 Arătat fuiu la ceia ce pre Mine nu Mă
cerca, aflaiu-Mă la ceia ce pre Mine
nu Mă întreba; ziş: „Iată, sînt", la
limbă carii n-au chemat numele
2 Mieu. Întins-am mîinile Meale
toată ziua cătră nărod neascultătoriu şi pri-
cealnic, carii n-au mers pre cale adevărată, ce
3 denapoia păcatelor lor. Nărodul acesta,
cela ce Mă întărîtă pre Mine înaintea Mea
pururea, aceştea jîrtvuiesc în grădini şi
tămîiază pre leaspezi dimonilor, care nu
4 sînt; Şi în mormînturi şi în peşteri dorm
pentru vise, ceia ce mănîncă cărnuri de porc
şi zama jîrtvelor, pîngărite-s toate vasele lor;
5 Ceia ce zic: „Departe de la mine, nu te apro-
pia de mine, căci curat sînt"; acesta e fumul
mîniei Meale, foc arde întru el toate zilele.
6 Iată, iaste scris înaintea Mea: „Nu voiu tăcea,
pînă unde voiu răsplăti, şi voiu răsplăti în
sînul lor; păcatele lor şi ale părinţilor lor –
zice Domnul – care au tămîiat preste măguri
şi preste munţi M-au ocărît pre Mine, da-voiu
7 lucrurile lor în sînul lor". Aşa zice Domnul:
„În ce chip se va afla borboana în strugur şi vor
zice 'Să nu strice pre ea, căci blagoslovenie
iaste întru ea', aşa voiu face pentru cela ce-M
slujaşte Mie, pentru acela nu voiu piarde pre
8 toţi. Şi voiu scoate cea den Iacov sămînţă şi
cea den Iuda, şi va moşteni muntele cel sfînt al
Mieu, şi vor moşteni aleşii Miei şi robii Mii şi
9 vor lăcui acolo. Şi vor fi în dumbravă odăi
de turme şi valea lui Ahor spre odihna cirezi-
lor nărodului Mieu, carii au cercat pre Mine.
10 Iară voi, cei ce M-aţ părăsit şi aţ uitat muntele
cel sfînt al Mieu şi gătiţ diavolului masă şi
11 împleţ nărocului turnare, Eu voiu da pre
voi spre sabie, toţi cu jungheare veţ cădea,
căci am chemat pre voi şi n-aţ ascultat, grăit-am
şi n-aţ auzit şi aţ făcut răul înaintea Mea şi
12 ceale ce nu vream aţ ales". Pentru aceaea
aceastea zice Domnul: „Iată, ceia ce slujăsc
Mie vor mînca, şi voi veţ flămînzi; iată, ceia ce
13 slujăsc Mie vor bea, şi voi veţ însăta; Iată,
ceia ce slujăsc Mie se vor veseli, şi voi vă veţ
14 ruşina; Iată, ceia ce slujăsc Mie se vor bu-
cura cu veselie, şi voi veţ striga pentru durea-
rea inimii voastre şi de zdrobirea duhului vostru
15 veţ văieta-vă". Pentru că veţ părăsi nu-
mele vostru spre săturarea celor aleş ai Miei,
şi pre voi va omorî Domnul, şi celor ce slujăsc
Mie se va chema nume nou, Carele se va 16
blagoslovi pre pămînt; pentru că vor binecu-
vînta pre Dumnezăul cel Adevărat, şi cei ce să
jură pre pămînt să jură pre Dumnezău cel
Adevărat; pentru că vor uita necazul lor cel
dentîiu, şi nu va veni în inima lor; Pentru 17
că va fi ceriul nou şi pămîntul nou, şi nu-ş vor
aduce aminte de ceale de mai nainte, nici va
veni în inima lor, Ci veselie şi bucurie vor 18
afla întru ea, căci, iată, Eu fac bucurie Ierusa-
limul şi nărodul Mieu veselie. Şi Mă voiu 19
bucura preste Ierusalim şi Mă voiu veseli
preste nărodul Mieu, şi nu încă se va auzi
întru dînsul glas de plîngere, nici glas de stri-
gare. Nici se va face încă acolo fără de 20
vreame şi bătrîn, care să nu-ş împle vreamea
lui; pentru că va fi cel tînăr de 100 de ani, şi
păcătosul – cel ce va muri de 100 de ani şi
blestemat va fi. Şi vor zidi case şi ei vor 21
lăcui înlăuntru, şi vor răsădi vie şi ei vor
mînca roadele lor şi vinul vor bea. Şi nu 22
vor zidi şi alţii vor lăcui, şi nu vor răsădi şi alţii
vor mînca; pentru că după zilele lemnului vie-
ţii fi-vor zilele norodului Mieu, pentru că
lucrurile ostenealelor lor vor vechi. Iară 23
cei aleş ai Miei nu vor osteni în dăşărt, nici vor
face fecior spre osîndă, căci sămînţă blagoslo-
vită de Dumnezău iaste, şi fiii lor împreună cu
ei vor fi. Şi va fi mai nainte decît a strigarea 24
ei Eu voiu asculta lor, încă grăind ei voi zice:
„Ce iaste?" Atuncea lupii cu miei să vor 25
paşte împreună, şi leul ca boul va mînca paie,
şi şarpele pămînt ca pîinea; nu vor face strîm-
bătate, nici vor striga preste măgura cea sfîn-
tă a Mea, zice Domnul.

CAP LXVI

Aşa zice Domnul: „Ceriul Mie – scaun, 1
şi pămîntul – supunere picioarelor
Meale; care casă veţ să-M zidiţ Mie?
şi care iaste locul odihnirei Meale?
Pentru că toate aceastea le-au făcut 2
mîna Mea, şi sînt ale Meale toate aceastea" –
zice Domnul. Şi preste carele voiu privi fără
numai preste cel smerit şi lin şi care tremură
de cuvintele Meale? Iară cel fără de leage, 3
cela ce-M junghie Mie viţăl ca cela ce bate om,
şi cela ce jîrtvuiaşte den turmă ca cela ce ucide
cîine, şi cela ce aduce făină de grîu ca sîngele
de porc, cela ce dă tămîie spre pomenire ca cel ce
bleastămă – şi ei au ales căile lor şi urîciunile lor,
carele sufletul lor au voit, Şi Eu voiu aleage 4
batjocurile lor şi păcatele lor voiu răsplăti lor;
căci am chemat pre ei şi n-au ascultat pre Mine,
grăit-am şi n-au auzit, şi au făcut răul înain-
tea Mea şi carele n-am vrut au ales. Ascultaţ 5

cuvintele Domnului, ceia ce tremură de cuvîntul Lui; ziceţ „fraţii noştri“ celor ce urăsc pre voi şi să scîrbesc, pentru ca numele Domnului să să mărească şi să să arate întru
6 veselia lor, şi aceia să vor ruşina. Glasul strigării den cetate, glasul den besearică, glasul Domnului răsplătind răsplătire celor ce să
7 împoncişază. Mai nainte de a naşte cea ce să chinuiaşte, mai nainte de ce va veni durea-
8 rea chinurilor, fugi şi născu făt. Cine au auzit ca aceasta? şi cine au văzut aşa? De au chinuit pămîntul într-o zi sau de au şi născut limbă deodată, căci au chinuit şi au născut
9 Sionul copiii lui? Şi Eu am dat aşteptarea aceasta, şi n-au pomenit pre Mine, zise Domnul. Iată, Eu născătoare şi stearpă am făcut,
10 zise mie Dumnezeul tău. Veseleaşte-te, Ierusalime, şi faceţ zbor întru el, toţi ceia ce iubiţi pre el, şi cei ce lăcuiţ pre dînsul, bucuraţi-vă împreună cu el cu bucurie, toţi cîţ plîngeţ
11 preste el, Pentru ca să sugeţ şi să vă săturaţ de ţîţa mîngîierii lui, pentru că, sugînd, să vă
12 desfătaţ de la întrarea mărirei lui. Căci aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu pleca spre ei ca un rîu de pace şi ca pîraiele înecînd mărirea limbilor; copiii lor preste umăr să vor
13 rădica şi pre genuchi să vor mîngîia. Ca şi cînd pre nistine muma ar mîngîia, aşa şi Eu voiu mîngîia pre voi, şi în Ierusalim veţ mîn-
14 gîia-vă“. Şi veţ vedea, Şi să va veseli inema voastră, şi oasele voastre ca iarba vor creaşte; şi cunoscută va fi mîna Domnului celor ce să tem de El, şi va înfricoşa pre cei ce-s neascul-
15 tători. Pentru că, iată, Domnul ca focul va veni şi ca viforul carăle Lui, ca să dea cu mînie izbîndire şi depărtarea Lui cu pară de foc.
16 Pentru că cu focul Domnului să va judeca tot pămîntul şi cu sabia Lui tot trupul; mulţi răniţi
17 vor fi de Domnul. Ceia ce să sfinţescu şi să curăţăsc la grădini şi înaintea uşilor, mîncînd carne de porcu şi urîciunile şi şoarecile, de-
18 odată să vor mistui, zise Domnul, Şi Eu faptele lor şi gîndul lor ştiu. Şi Eu viu a aduna toate limbile şi striini, şi vor veni şi vor
19 vedea mărirea Mea. Şi voiu lăsa asupra lor sămnu şi voiu trimite dentru dînşii mîntuiţi la limbi, la Tharsis şi Fud şi Lud şi Mosoh şi la Thuvel şi la Elada şi la ostroavele ceale departe, carii n-au auzit numele Mieu, nici au
20 văzut mărirea Mea, Şi vor vesti mărirea Mea întru limbi. Şi vor aduce pre fraţii voştri den toate limbile dar Domnului, cu cai şi cară, cu năsilii de muşcoi cu umbrare, la sfînta cetate a Ierusalimului, şi zise Domnul, ca şi cînd ar aduce fiii lui Israil jîrtvele lor Mie cu veselie, cu cîntări la casa Domnului. Şi dentru ei voiu lua preoţi şi 21
leviţi, zise Domnul. Pentru că în ce chip 22
ceriul iaste nou şi pămîntul nou, carele Eu fac, rămîne înaintea Mea, zice Domnul, aşa va sta sămînţa voastră şi numele vostru. Şi va fi 23
lună den lună şi sîmbătă den sîmbătă veni-va tot trupul a să închina înaintea Mea în Ierusalim, zise Domnul. Şi vor 24
ieşi şi vor vedea oasele oamenilor celor ce au ieşit den porunca Mea; pentru că viarmele lor nu va muri, şi focul lor nu să va stinge, şi vor fi spre vedeare la tot trupul.

IEREMIA

CAP I

1 Cuvîntul lui Dumnezău, carele s-au făcut spre Ieremia al Helchiei, den preoţi, carele lăcuia în Anathoth, în
2 pămîntul lui Veniamin. Cum să făcu cuvîntul lui Dumnezău către dînsul, în zilele Iosiei, feciorul lui Ammon, împăratul Iudeii, la al treisprăzeacelea an întru
3 împărăţia lui. Şi fu în zilele lui Ioachim, fiiul Iosiei, împăratului Iudei, pînă la al unsprăzeacelea an al lui Sădechie, fiiul Iosiei, împăratului Iudei, pînă la robimea Ierusalimului, în al cincilea lună. Şi să făcu cu-
5 vîntul Domnului către mine, zicînd: „Mai nainte de a te frămînta în pîntece te ştiu pre tine; şi mai nainte de a ieşi tu den zgău, te-am
6 sfinţit, proroc spre limbi te-am pus". Şi ziş: „Cela ce eşti, Stăpîne Doamne, iată, nu
7 ştiu a grăi, căce tînăr eu sînt!" Şi zise Domnul către mine: „Nu zice că 'Tînăr sînt eu', căce către toţi carii te voiu trimite, vei mearge, şi
8 după toate cîte voiu porunci ţie, vei grăi. Să nu te temi de către faţa lor, căci Eu cu tine sînt, ca
9 să te scoţu pre tine", zice Domnul. Şi întinse Domnul mîna Luí către mine şi să atinse de
10 gura mea, şi zise Domnul către mine: „Iată, am dat cuvintele Meale în gura ta! Iată, pusute-am astăzi preste limbi şi preste împărăţii, a dezrădăcina şi de tot a săpa şi a răsipi, şi de
11 iznoavă a zidi şi de tot a răsădi". Şi să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Ce tu
12 vezi, Ieremio?" Şi ziş: „Toiag de nuc". Şi zise Domnul către mine: „Bine ai văzut, pentru căci am priveghiat Eu preste cuvintele
13 Meale, ca să le fac pre eale". Şi să făcu cuvîntul Domnului de al doilea către mine, zicînd: „Ce tu vezi?" Şi ziş: „Căldare dedesupt arzind văz eu, şi faţa ei – de către faţa crivăţului!" Şi zise Domnul către mine: „Pentru că să vor aţîţa răutăţile de către faţa crivăţu-
14 lui!" Şi zise către mine: „De către faţa crivăţului să vor aţîţa realele preste toţi ceia ce
15 lăcuiescu pămîntul, Pentru căci, iată, Eu chem împreună toate împărăţiile pămîntului de la crivăţ, zice Domnul, şi vor veni şi vor pune fieştecarele scaunul lui pre denaintea uşilor porţilor Ierusalimului şi preste toate zidurile ceale demprejurul lui şi preste toate cetăţile
16 Iudei. Şi voiu grăi către dînşii cu judecată preste toată răutatea lor, în ce chip M-au părăsit pre Mine şi au jîrtvuit la dumnezăi striini
17 şi s-au închinat la faptele mînilor lor. Şi tu încinge mijlocul tău şi te scoală şi zi către ei toate, oricîte voiu porunci ţie. Să nu te temi de către faţa lor, nice să te înfricoşezi înaintea lor, căci cu tine sînt, ca să te scoţu pre tine,
18 zice Domnul. Iată, te-am pus în ziua de astăzi ca o cetate tare şi ca un zidu de aramă tare la toţi împăraţii Iudii, şi la boiarii lui, şi la
19 preoţii lui, şi la norodul pămîntului. Şi vor da războiu spre tine, şi nu vor putea către tine, pentru căci cu tine Eu sînt, ca să te scoţu pre tine", zise Domnul.

CAP II

1 Şi zise: „Aceastea zice Domnul:
2 Aduşu-M aminte de mila tinereaţelor tale şi de dragostea săvîrşirei tale ca să urmezi tu la sfîntul Israil, zice Domnul. Sfînt e Israil! Domnului –
3 începătura roadelor lui. Toţi ceia ce mîncă pre el vor greşi, reale vor veni preste dînşii", zice Domnul. Auziţi cuvîntul Domnului, casa lui
4 Iacov şi toată semenţia casei lui Israil!
5 Aceastea zice Domnul: „Ce au aflat părinţii voştri întru Mine greşală, că s-au depărtat departe de la Mine şi au mers denapoia celor deşarte şi să deşărtară? Şi nu
6 ziseră: 'Unde iaste Domnul, Cela ce ne-au scos pre noi den pămîntul Eghipetului, Cela ce ne-au povăţuit pre noi în pustiiu, la pămînt neispitit şi neîmblat, în pămînt fără de apă şi fără de roadă, în pămînt carele n-au îmblat întru el bărbat nemică şi n-au lăcuit om acolo?' Şi v-am băgat pre voi la Carmil, ca să
7 mîncaţi voi roadele lui şi bunătăţile lui; şi aţi întrat şi aţi pîngărit pămîntul Mieu, şi moştenirea Mea aţi pus spre urîciune. Preoţii nu
8 ziseră: 'Unde iaste Domnul?' Şi ceia ce să ţinea de leage nu Mă ştiia pre Mine, şi păstorii păgîniia spre Mine, şi prorocii prorociia lui Vaal, şi după nefolosire au mers. Pentru
9 aceaea încă Mă voiu judeca către voi, zice Domnul, şi către fiii fiilor voştri Mă voiu judeca. Căci treaceţi la ostroavele Hetiimului şi
10 vedeţi! Şi la Chidar trimiteţi, şi socotiţi foarte, şi vedeţi de s-au făcut ca aceastea! De vor
11 primeni limbile dumnezăii lor? Şi aceştea nu-s dumnăzăi. Iară norodul Mieu premeni mărirea lui, dentru carea nu să vor folosi.
12 Spămîntă-se ceriul spre aceasta şi să îngrozi pămîntul spre mult foarte! zice Domnul.
13 Căce doao şi vicleane făcu norodul Mieu: pre Mine Mă părăsiră, izvorul apei vieţii, şi săpară lor gropi surpate, care nu vor putea apă a ţinea. Au rob iaste Israil, au născut
14 den casă iaste? Prentru căci spre pradă să
15 făcu? Preste el răcniia lei şi au dat glasul lor

carii au rînduit pămîntul lor spre peire, şi cetăţile lui s-au săpat de tot, pentru că nu să
16 lăcuiesc. Şi fiii Menfiii şi Tafneii au conos-
17 cut pre tine şi batjocuriia pre tine. Au nu aceastea au făcut ţie pentru că ai părăsit tu
18 pre Mine?, zice Domnul Dumnezăul tău. Şi acum ce e ţie şi căii Eghipetului, ca să beai apa Ghionului? Şi ce e ţie şi căii asirianilor, ca să
19 beai apa rîurilor? Certa-te-va viclenia ta, şi răutatea ta mustra-te-va. Şi conoaşte şi vezi că amar ţie a părăsi tu pre Mine, zice Domnul Dumnezăul tău. Şi n-am binevoit întru tine,
20 zice Domnul Dumnezăul tău, Căci den veac ai zdrobit jugul tău şi ai rumt legăturile tale şi ai zis: 'Nu voiu sluji Ţie, ce voiu mearge preste tot dealul înalt, şi dedesuptul a tot lemnul umbros, acolo mă voiu răsfăţa întru curvia
21 mea'. Şi Eu te-am răsădit viţă roditoare, toată adevărată; cum te-ai întors spre amărăciune, via cea streină?
22 Şi de te vei spăla cu silitră şi vei înmulţi ţie iarbă, spurcatu-te-ai întru strîmbătăţile tale înaintea Mea, zice
23 Domnul. Cum vei grăi: 'Nu m-am pîngărit şi denapoia lui Vaal n-am mers'? Vezi căile tale întru mulţimea bărbaţilor şi conoaşte ce ai făcut. Tîrziu glasul ei s-au văietat de căile
24 ei. Lărgit-au spre apa pustiiului, întru poftele sufletului ei să purta de vînt. Cine va întoarce pre ea? Toţi ceia ce cearcă pre ea nu vor osteni, întru smerenia ei vor afla pre ea.
25 Întoarce piciorul tău den cale clenciuroasă, şi gîtlejul tău de la seate. Şi ea zise că: 'Mă voiu viteji', căci au fost iubit striini şi denapoia lor
26 mergea. Ca ruşinea furului, cînd să va prinde, aşa să vor ruşina fiii lui Israil, ei şi împăraţii lor, şi boiarii lor, şi preoţii lor, şi
27 prorocii lor. Lemnului au zis că: 'Tată îm eşti tu', şi pietrii: 'Tu ai născut pre mine'; şi au întors spre Mine spatele şi nu feaţele lor, şi în vreamea răutăţilor lor vor grăi: 'Scoală-Te şi
28 ne mîntuiaşte pre noi!' Şi unde sînt dumnezăii tăi carii ai făcut ţie? Au scula-se-vor şi vor mîntui pre tine în vreamea răutăţii tale? Căci după numărul cetăţilor tale era dumnezăii tăi, Iudo, şi după numărul răspîntiilor
29 Ierusalimului jîrtvuia lui Vaal. Drept ce grăiţ către Mine? Toţi voi v-aţ păgînit şi toţi
30 voi aţi nelegiuit la Mine, zice Domnul. În deşărt am lovit pre fiii voştri, învăţătură n-aţ priimit, sabie au mîncat pre prorocii voştri, ca leul ce piare de tot, şi nu v-aţ spăreat".
31 Auziţ cuvîntul Domnului, aceastea zice Domnul: „Au doară pustiiu M-am făcut lui Ţsrail? Au pămînt ţelinit? Pentru căci au zis norodul Mieu: 'Nu ne vom stăpîni şi nu vom veni către Tine încă?' Au uita-va nevasta podoba ei şi 32
fecioara legătura pieptului ei? Iară norodul Mieu uitatu-M-au zile cărora nu iaste număr.
Ce în bine vei mai isprăvi întru căile tale, ca să 33
cerci iubire? Nu aşa, ce şi tu ai viclenit a pîngări căile tale. Şi în mînile tale s-au aflat 34
sîngiuri de suflete nevinovate. Nu pren scorburi am aflat pre ei, ce pren tot stejariul. Şi 35
ziş: 'Nevinovat sînt, ce întoarcă-se mînia Lui de la mine!' Iată, Eu Mă judec către tine, 36
zicînd tu: 'N-am greşît!' Căci ai defăimat foarte a îndoi căile tale? Şi de la Eghipet te vei ruşina, în ce chip te-ai ruşinat de la Assur.
Căci şi de aicea vei ieşi, şi mînile tale – preste 37
capul tău, căci au depărtat Domnul nădeajdea ta şi nu te vei spori întru dînsa.

CAP III

Ise va slobozi bărbatul muiarea lui, şi 1
să va duce de la el şi va fi la alt bărbat, au întorcîndu-se, să va întoarce către el încă? Nu pîngărindu-se să va pîngări muiarea aceaea? Şi tu ai curvit întru păstori mulţi, şi te întorceai către Mine, zice Domnul. Rădică ochii tăi spre cea 2
dreaptă şi vezi: Unde nu te-ai frămîntat? În căi ai şăzut lor ca o cioară pustiită, şi pîngăriş pămîntul întru curviile tale şi întru răutăţile tale. Şi avuseş păstori mulţi spre piadecă 3
ţie, faţa ta de curvească să făcu, obrăzniciş către toţi! Nu ca o casă M-ai chemat, şi 4
părinte şi începătoriu fecioriei tale? Au 5
rămînea-vei în veac? Au cruţa-să-va spre biruinţă? Iată, ai grăit şi ai făcut ceale reale aceastea şi ai putut". Şi zise Domnul către 6
mine în zilele Iosiei împăratului: „Văzut-ai carele au făcut Mie lăcaşul lui Israil? Mers-au preste tot muntele înalt şi dedesuptul a tot lemnul frunzos şi au curvit acolo. Şi am zis, 7
după ce au curvit ea toate aceastea: 'Către Mine te întoarce!' Şi nu s-au întors. Şi văzu 8
netocmeala ei cea netocmită a Iudei. Şi văzuiu că pentru toate carele să părăsi, întru carele să preacurviia lăcaşul lui Israil. Şi am slobozit pre ea şi am dat carte de despărţire la mînile ei, şi nu să temu cea netocmită a Iudei. Şi mergea şi curvi şi ea. Şi să făcu întru nemică 9
curvia ei, şi au preacurvit lemnul şi piatra.
Şi întru toate aceastea nu să întoarse către Mine 10
cea fără de tocmală a Iudei dentru toată inema ei cea pren minciuni". Şi zise Domnul către mi- 11
ne: „Îndireptă sufletul ei Israil de la cea netocmită a Iudei. Mergi şi citeaşte cuvintele aceastea 12
către crivăţ; şi vei grăi: 'Întoarce-te către Mine,

lăcaşul lui Israil, zice Domnul, şi nu voiu întări faţa Mea către voi, căci milostiv Eu sînt, zice Domnul, şi nu voiu ţinea voao mînie în veac.
13 Însă cunoaşte strîmbătatea ta, că la Domnul Dumnezeul tău ai necredinţat şi ai răvărsat căile tale spre streini, dedesuptul a tot lemnul frunzos, şi glasul Mieu n-ai ascultat, zice
14 Domnul. Întoarceţi-vă, fii depărtaţ, zice Domnul, pentru că Eu voiu stăpîni de tot pre voi şi voiu lua pre voi unul den cetate şi doi
15 den neam şi voiu aduce pre voi la Sion. Şi voiu da voao păstoriu după inema Mea şi vor
16 paşte pre voi, păscînd neştiinţă. Şi va fi de vă veţ înmulţi şi vă veţi creaşte pre pămînt, zice Domnul; în zilele acealea nu vor mai grăi încă: 'Chivotul făgăduinţei sfîntului Israil!'; nu se va sui preste inemă, nu să va numi, nici
17 să va socoti, şi nu să va mai face. În zilele acealea şi în vreamea aceaea numi-vor Ierusalimul 'Scaunul Domnului', şi să vor aduna toate limbile la dînsul şi nu vor mai mearge
18 încă după poftele inimii lor ceale reale. În zilele aceale veni-vor împreună casa lui Israil preste casa Iudei, şi vor veni dempreună de la pămîntul miezii-nopţi şi de la toate ţărîle, pre pămîntul carele am moştenit pre părinţii
19 lor. Şi Eu ziş: Facă-se, Doamne! Încă, rîndui-te-voiu spre fii şi voiu da ţie pămînt ales, moştenirea lui Dumnezău Atotţiitoriul limbilor. Şi ziş: Părinte Mă chemaţ pre Mine, şi de
20 la Mine să nu vă întoarceţ! Însă, cum nu bagă în samă muiarea pre cela ce să împreună cu ea, aşa au defăimat întru Mine casa lui
21 Israil, zice Domnul. Glas den buze să auzi, al plîngerii şi al rugii fiilor lui Israil, căci făcură strîmbătate întru căile lor; uitară pre
22 Dumnezeu cel sfînt al lor. Întoarceţi-vă, fii, întorcîndu-vă, şi voiu vindeca zdrobiturile voastre!" „Iată, robi noi vom fi Ţie, căci Tu, Domnul Dumnezăul nostru eşti. Cu adevărat, întru minciună era munţii şi putearea măgurilor, însă prin Domnul Dumnezăul nostru – mîn-
23 tuirea lui Israil. Şi ruşinea topi trudele părinţilor noştri den tinereaţele lor, oile lor, şi viţeii lor, şi pre fiii lor, şi pre featele lor.
24 Am adormit întru ruşinea noastră şi acoperi pre noi necinstea noastră, pentru căci înaintea Dumnezăului nostru am greşit noi şi părinţii noştri, den tinereaţele noastre pînă în ziua aceasta, şi n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru".

CAP IV

1 Ie să va întoarce Israil, zice Domnul, către Mine, şi să va întoarce, şi de vei lua demprejurul tău urîciunile lui den gura lui, şi de către faţa Mea să
2 va smeri Şi va jura: 'Viu Domnul cu adevărat, cu judecată şi cu direptate!', şi vor binecuvînta întru El limbi, şi întru El vor lăuda pre Dumnezău în Ierusalim, 3 Căci aceastea zice Domnul bărbaţilor Iudei şi celor ce lăcuiesc Ierusalimul: Înnoiţi-vă înnoi- 4 turi şi să nu sămănaţi preste ghimpi; obrezuiţi-vă Dumnezăului vostru şi obrezuiţ năsîlnicia inimii voastre, bărbaţi iudei şi cei ce lăcuiţ în Ierusalim, să nu iasă ca focul mînia Mea; şi să va aţîţa, şi nu va fi cela ce stinge de către faţa vicleşugului tocmealelor voastre. 5 Vestiţi în Iuda, şi să să auză în Ierusalim! Ziceţ: 'Sămnu faceţ cu trîmbiţa pre pămînt şi strigaţi tare!' Ziceţ: 'Adunaţi-vă şi să întrăm la cetăţile ceale cu ziduri!' Luînd, fugiţ la Sion! Sîrguiţ, nu staţi, căci reale Eu aduc de la mia- 6 zănoapte şi surpare mare! Sui-să leul den 7 bîrlogul lui şi pierzînd limbile le rădică; şi ieşi den locul lui, ca să puie pămîntul tău spre pustiire, şi cetăţile tale să vor surpa, nelăcuindu-se eale. Spre aceastea, încingeţi-vă 8 saci, şi vă tînguiţi şi văietaţi-vă, pentru căci nu s-au întors urgia mîniei Domnului de la voi. Şi va fi întru aceaea zi, zice Domnul, piar- 9 de-se-va inima împăratului şi inima boiarilor; şi preoţii să vor spămînta şi prorocii se vor mira". Şi ziş: „O, Stăpîne Doamne! Oare 10 înşălînd ai înşălat pre nărodul acesta şi Ierusalimul, zicînd: 'Pace va fi voao!' Şi să va atinge sabia pînă la sufletul lor. În vreamea 11 aceaea, zice-vor nărodului acestuia şi Ierusalimului: 'Duhul rătăcirii în pustie, calea featii nărodului Mieu – nu spre curat, nici spre sfînt! Duh de plinire Îm va veni, şi acum Eu 12 voiu grăi judecăţile Meale către ei. Iată, ca 13 norul să vor sui, şi ca viforul – carăle lor, mai sprinteni decît vulturii – caii lor'. Vai noao, căci muncim!" „Spală de răutate inima ta, 14 Ierusalime, pentru să te mîntuieşti! Pînă cînd sînt întru tine gîndurile trudelor tale? Pentru că glasul celui ce să suie de la Dan 15 veni-va mie şi se va auzi durearea den muntele lui Efraim. Pomeniţi limbi: 'Iată, au 16 venit!' Vestiţi în Ierusalim: 'Învîrtejiri vin den pămînt departe şi au dat spre cetăţile Iudii glasul lor!' Ca cei ce păzescu ţarină s-au fă- 17 cut spre ea împrejur, căci de Mine te-ai lenevit, zice Domnul. Căile tale şi tocmealele tale au 18 făcut aceastea ţie; aceasta e răutatea ta, căci e amară, că s-au atinsu pînă la inima ta!" Pînte- 19 cele mieu mă doare şi simţiturile inimii meale! Meastecă sufletul mieu, scutură-să inima mea; nu voiu tăcea, căci glas de trîmbiţă auzi sufletul mieu, strigare de războiu. Şi a chinuirei 20 zdrobire cheamă, căce au chinuit tot pămîntul, fără de veaste au chinuit cortul. Rumpseră-să pieile meale. Pînă cînd voiu vedea fugind, 21

22 auzind glasul trîmbiţilor? –„Pentru căci
povăţuitorii norodului Mieu pre Mine n-au
ştiut; fii fără de minte sînt şi nepricepuţi!
Măiestri sînt a face rău, iară a face bine n-au
23 conoscut!“ –„Căutaiu spre pămînt şi, iată,
nemica; şi la ceriu, şi nu era luminile lui.
24 Văzuiu munţii, şi era tremurînd, şi toate dea-
25 lurile turburîndu-se. Căutaiu şi, iată, nu
era om. Şi toate pasările ceriului să spămînta-
26 se. Văzuiu şi, iată, Carmilul – pustiiu, şi
toate cetăţile arse cu foc de către faţa Domnu-
lui; şi de către faţa urgiei mîniei Lui s-au stin-
27 su“. Aceastea zice Domnul: „Pustiiu va fi
28 tot pămîntul, şi concenire nu voiu face. Şi
pre aceastea jălească pămîntul, şi întunece
ceriul de sus, pentru căci am grăit, şi nu Mă
voiu căi; pornitu-M-am şi nu M-am întorsu de
29 la el“. –„De glas de călăreţi şi arcu întinsu
să feri toată ţara; întrară la peştere, şi la desi-
şuri să ascunsără, şi pre pietri s-au suit; toată
cetatea s-au părăsit, nu lăcuiaşte întru eale
30 om“. –„Şi tu ce vei face, de te vei îmbrăca
cu roşiu şi te vei împodobi cu podoabă de aur,
de vei unge cu rîstic ochii tăi? În deşert e
înfrumseţarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi,
31 sufletul tău cearcă. Căci glas ca al ceii ce să
chinuiaşte am auzit, suspinul tău – ca ceii ce
dentîi naşte; glasul featei Sionului să va slăbi,
şi va slobozi mînile ei: ‘Vai eu, căci să sfîrşaşte
sufletul pre cei omorîţi!’

CAP V

1 Alergaţi pemprejur în căile Ierusalimu-
lui, şi vedeţi şi cunoaşteţi şi cercaţi în
uliţele lui, de veţi afla bărbat de iaste
făcînd judecată şi cercîndu credinţa.
Şi blînd voiu fi lor, zice Domnul.
2 ‘Viu Domnul!’ zic; pentru aceaea nu întru
3 minciuni să jură?“ –„Doamne! Ochii Tăi –
spre credinţă: Bătut-ai pre ei, şi n-au durut;
concenit-ai pre ei, şi n-au vrut să priimască
învăţătură; întăriră feaţele lor mai mult decît
4 piatra şi n-au vrut să să întoarcă. Şi eu ziş:
‘Poate fi săraci sînt, pentru căci n-au putut,
căci n-au cunoscut calea Domnului şi judecata
5 lui Dumnezău. Mearge-voiu către cei mai
aleşi şi voiu grăi lor, căci ei au conoscut calea
Domnului şi judecata lui Dumnezău’. Şi iată,
cu toţi dempreună surpară jug, rumpseră legă-
6 turi. Pentru aceaea lovi pre ei leu den dum-
bravă, şi lupu pînă la case îi pierdu pre ei, şi par-
dos priveghe spre cetăţile lor; toţi ceia ce ies de la
ei să vor vîna, căce au înmulţit necurăţiile lor, în-
7 tăritu-s-au întru urechile lor“. –„Cu care den-
tru aceastea voiu fi ţie blînd? Fiii tăi au părăsit
pre Mine şi să jura întru ceia ce nu-s dumne-
zei. Şi-i sătura pre ei şi preacurviia şi în
casele curvelor poposiia. Cai nebuni spre 8
parte fămeiască să făcură, fieştecarele spre
fămeaia aproapelui său necheza. Au asu- 9
pra acestora nu voiu socoti? zice Domnul. Au
întru limbă ca aceasta nu va izbîndi sufletul
Mieu? Suiţi-vă pre băştile ei şi săpaţi de 10
tot, şi concenire să nu faceţi! Lăsaţi proptea-
lele lor, căci ale Domnului sînt. Căci defăi- 11
mînd, defăimă spre Mine, zice Domnul, casa
lui Israil şi casa Iudei. Minţiră Domnului 12
lor şi ziseră: ‘Nu sînt aceastea, nu vor veni
preste noi reale, şi sabie şi foamete nu vom
vedea. Prorocii noştri era în vînt, şi cuvîn- 13
tul Domnului nu era la ei. Aşa va fi lor’“.
Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Atotţii- 14
toriul: „Pentru care lucru aţi grăit cuvîntul
acesta, iată, Eu am dat cuvintele Meale în ros-
tul tău – foc, şi pre norodul acesta – leamne, şi
va mistui pre ei. Şi iată, Eu aduc preste voi 15
limbă de departe, casa lui Israil, zice Dom-
nul, limbă căriia nu vei auzi glasul limbii ei,
Toţi vîrtoş, Şi vor mînca secerătura 16/17
voastră şi pîinile voastre; şi vor mînca de tot
pre fiii voştri şi pre featele voastre; şi vor
mînca de tot oile voastre şi viţeii voştri; şi vor
mînca viile voastre şi smochineturile voastre
şi maslineturile voastre; şi vor triera cetăţile
ceale tari ale voastre, preste carele voi nădej-
duiţi preste eale cu sabie. Şi va fi în zile 18
acealea, zice Domnul Dumnezăul tău, nu voiu
face pre voi spre concenire. Şi va fi cînd 19
veţi zice: ‘Pentru care lucru au făcut Domnul
Dumnezăul nostru noao toate aceastea?’, şi
vei zice lor: ‘Pentru căci aţi părăsit pre Mine şi
aţi slujit la dumnezăi striini în pămîntul
vostru, aşa veţi sluji la striini în pămînt care
nu va fi al vostru’. Vestiţi aceastea la casa 20
lui Iacov şi să să auză în casa Iudei: Auziţi 21
dară aceastea, norod nebun şi fără inimă!
Ochi sînt la ei, şi nu văd; urechi la ei, şi nu
aud. Au de Mine nu vă veţi teame? zice 22
Domnul. Au de către faţa Mea nu vă veţi sfii?
De Cela ce au pus năsipul hotar mării,
poruncă veacinică, şi nu va covîrşi pre el; şi se
va turbura, şi nu va putea; şi vor suna valurile
ei, şi nu va covîrşi pre el. Şi la norodul 23
acesta să făcu inimă neascultătoare şi nebăgă-
toare în samă. Şi să abătură şi să duseră; Şi 24
n-au zis în inima lor: ‘Să ne teamem dară de
Domnul Dumnăzăul nostru, Cela ce dă noao
ploaie timpurie şi tîrzie, după vreamea plini-
rei poruncii seacerii, şi au păzit noao’.
Fărădelegile voastre au abătut aceastea şi 25
păcatele voastre au depărtat bunătăţile de
către voi. Căci s-au aflat în norodul Mieu 26
necredincioş, şi laţuri au întins ca să strice oa-

27 meni şi prindea. Ca laţul întins, plin de
pasări, aşa casele lor pline de vicleşug; pentru
28 aceaea s-au mărit şi s-au îmbogăţit. S-au
îngrăşat şi au călcat judecata; n-au judecat
judecata săracului, şi judecata văduvei n-au
29 judecat. Au spre aceastea nu voiu socoti?
zice Domnul. Au în limbă ca aceaea nu va
30 izbîndi sufletul Mieu? Spămîntare şi înfri-
31 coşate să făcură pre pămînt. Prorocii pro-
rocesc strîmbe, şi preoţii bătură în palmele
lor, şi norodul Mieu au iubit aşa. Şi ce veţi face
la ceale după aceastea?“

CAP VI

1 Întăriţi-vă, fiii lui Veniamin, den mij-
locul Ierusalimului, şi în Thecue trîm-
biţaţi cu trîmbiţă, şi preste Vitha-
harma rîdicaţi semn, căci reale să
2 iviră de la miazănoapte şi zdrobire
3 mare să face. Şi se va lua înălţimea ta, fată
Sion! La ea vor veni păstori şi turmele lor
şi vor înfige spre ea colibi împrejur şi vor
4 paşte fieştecarele cu mîna lui. Rînduiţi-vă
asupra ei spre războiu! Sculaţi-vă şi să ne
suim asupra ei în amiazăzi! Vai noao, căci s-au
5 plecat ziua, căci să sfîrşăsc umbrele zilii! Scu-
laţi-vă şi să ne suim preste ea noaptea şi să stri-
6 căm temeaiele ei! Căci aceastea zice Domnul
puterilor: ‘Tăiaţi leamnele ei! Varsă preste
Ierusalim puteare! O, cetate mincinoasă!
7 Toată sila e întru dînsa. În ce chip răceaşte
groapa apa, aşa răceaşte răotatea ei. Necură-
ţie şi ticăloşie să va auzi întru ea preste faţa ei
pururea, cu dureare şi cu bătaie. Certa-te-
8 vei, Ierusalime, să nu se depărteaze sufletul
Mieu de la tine, să nu te facă pămînt neum-
9 blat, carele nu să va lăcui!’“ Căci aceastea
zice Domnul puterilor: „Culeageţ, culea-
geţ ca o vie rămăşiţile lui Israil! Întoarceţi-
vă, ca cel ce culeage în cunoştinţa lui!“
10 –„Cătră cine voiu grăi şi mă voiu mărturisi şi
va auzi? Iată, neobrăzuite-s urechile lor şi nu
pot să auză! Iată, cuvîntul Domnului să făcu
lor spre ocară! Nu vor vrea pre el să-l ascul-
11 te!“ –„Şi mînia Mea am plinit, şi am oprit şi
n-am concenit pre ei. Turna-voiu preste
prunci denafară şi spre adunarea tinerilor
împreună, căci bărbat şi muiare să vor
12 prinde, bătrîn cu cel plin de zile. Şi să vor
înturna casele lor la alţii, ţarine şi muierile lor
deodată, căci voiu întinde mîna Mea pre ceia
ce lăcuiesc pămîntul acesta, zice Domnul,
13 Căci de la cel mic al lor pînă la mare, toţi au
făcut fărădeleage; de la preot şi pînă la proroc
14 mincinos, toţi au făcut mincinoase. Şi vin-
deca zdrobirea norodului Mieu, defăimînd şi zi-
15 cînd: ‘Pace!’ Şi unde e pace? Ruşinară-se,
căci s-au săvîrşit, şi nu ca cei ce să ruşinează să
ruşinară, şi necinstea lor n-au cunoscutu-o.
Pentru aceaea vor cădea în cădearea lor şi în
vreamea socotealei lor peri-vor“, zice Dom-
nul. Aceastea zice Domnul: „Staţi pren căi 16
şi vedeţi şi întrebaţi cărările Domnului veaci-
nice şi vedeţi carea iaste calea cea bună; şi
mergeţ întru ea şi veţ afla curăţire sufle-
telor voastre“. Şi ziseră: „Nu ne vom duce!“
–„Pus-am preste voi strejari; ascultaţi gla- 17
sul trîmbiţei!“ Şi ziseră: „Nu vom auzi!“
– „Pentru aceaea auzit-am limbile şi ceia ce 18
pasc turmele lor. Ascultă, păminte! Iată, 19
Eu aduc preste norodul acesta reale, roada
urîrei lor, căci la cuvîntul Mieu nu luară
aminte, şi leagea Mea o lepădară. Pentru 20
căci tămîie de la Sava Îm aduceţi şi scorţişoară
den pămînt departe? Şi arderile ceale de tot
ale voastre nu-s priimite şi jîrtvele voastre nu
M-au îndulcit pre Mine“. Pentru aceaea, 21
aceastea zice Domnul: „Iată, Eu dau preste
nărodul acesta boală, şi vor boli întru ea
părinţi şi fii împreună, vecinul şi cel de aproa-
pele lui vor peri“. Aceastea zice Domnul: 22
„Iată, norod vine de la crivăţ şi limbi să vor
rădica de la marginile pămîntului. Arc şi 23
fuşte vor ţinea, năsilnic iaste şi nu va milui;
glasul lui – ca marea ce aduce valuri; cu cai şi
cară să va rîndui, ca focul, spre războiu cătră
tine, fată Sion!“ –„Auzit-am auzul lor, slă- 24
bănogiră-se mînile noastre; necaz ne cu-
prinse pre noi, chinuri ca ceiia ce naşte. Nu 25
ieşiţ afară la ţarină şi în căi nu îmblaţi, căci
sabia nepriatenilor lăcuiaşte premprejur!
Fata norodului Mieu! Încinge-te cu sac şi pre- 26
sară cenuşă! Fă-ţi jale ibovnicului, tînguire de
milă, căci fără veaste va veni chinul preste
voi!“ –„Ispititoriu am dat pre tine întru 27
noroade ispitite; şi vei cunoaşte cînd voiu
ispitiiu Eu calea lor. Toţi neacultători, mer-
gînd încîlcită, aramă şi fier. Toţi stricaţi 28
sînt! Să sfîrşi foiul de la foc, să sfîrşi plum- 29
bul. În deşert zlătariul bate argintul, vicleşu-
gurile lor nu s-au topit. ‘Argint lepădat’ 30
chemaţi pre ei, căci i-au izgonit pre ei
Domnul“.

CAP VII

Ascultaţi cuvîntul Domnului, toată 1
jidovimea! Aceastea zice Domnul 2
puterilor, Dumnezeul lui Israil: „De
veţi îndirepta căile voastre şi tocmea-
lele voastre, şi voiu lăcui pre voi în
locul acesta. Nu vă nădejduiţ spre voi 3
cuvinte mincinoase, căci mai mult nemică nu
vor folosi voao, zicînd: ‘Beseareca Domnului
beseareca Domnului iaste’. Că, de veţ is- 4
prăvi isprăvind căile voastre şi tocmealele voas-
tre şi, făcînd, veţ face judecată întru mijlo-

cul omului şi întru mijlocul aproapelui său,
5 Şi nemearnicul şi surumanul şi vădua să nu
asupriţi, şi sînge nevinovat să nu vărsaţi în
locul acesta, şi denapoia altor dumnezăi să nu
6 mergeţ spre rău voao, Şi voiu lăcui pre
voi în locul vostru, în pămîntul carele am dat
părinţilor voştri den veac şi pînă în veac.
7 Iară de veţ nădejdui voi pre cuvinte minci-
8 noase, de unde nu vă veţ folosi, Şi ucideţ,
şi preacurviţ, şi furaţ, şi juraţ pre strîmb, şi
tămîiaţi la Vaal, şi mergeţ denapoia dumne-
zăilor streini, carii nu ştiţi, ca să vă fie voao
9 rău, Şi aţ venit şi aţ stătut înaintea Mea în
Casă unde să numeaşte numele Mieu preste
ea şi aţ zis: 'Feritu-ne-am ca să nu facem toate
10 urîciunile aceastea!', Au peşteri tîlharilor –
Casa Mea unde să numeaşte numele Mieu
întru ea acolo înaintea voastră? Şi iată, Eu
11 văzuiu", zice Domnul. „Căci mergeţi la
locul Mieu cel de la Silom, unde am sălăşluit
numele Mieu preste el acolo înainte, şi vedeţ
ceale ce am făcut lui de către faţa răutăţii
12 nărodului Mieu, Israil. Şi acum, pentru
care lucru aţ făcut toate aceastea lucruri, şi am
grăit către voi, şi nu M-aţ ascultat pre
Mine, şi v-am chemat pre voi, şi n-aţ răspuns,
13 (Deci) face-voiu şi Eu Casii aceştiia unde să
cheamă numele Mieu preste ea, preste carea
voi nădejduiţ preste ea, şi locului carele am
dat voao şi părinţilor voştri, în ce chip am
14 făcut Silomului. Şi voiu lepăda pre voi de
către faţa Mea, în ce chip am lepădat pre fraţii
15 voştri, toată sămînţa lui Efraim! Şi tu nu te
ruga pentru nărodul acesta şi nu te ruga ca să
să miluiască aceştea, şi nu te ruga şi să nu te
apropii de Mine pentru ei, căci nu voiu ascul-
16 ta. Au nu vezi ce fac ei în cetăţile Iudei şi în
17 căile Ierusalimului? Fiii lor adună leamne,
şi părinţii lor ard foc, şi muierile lor fărîmă
aluat, ca să facă hamoni oştii ceriului; şi au
turnat turnări la dumnezei streini, pentru ca
18 să Mă mînie. Au doară ei Mă scîrbesc pre
Mine?", zice Domnul, „nu pre ei, pentru ca să
19 să ruşineaze obrazele lor?" Pentru aceaea,
aceastea zice Domnul: „Iată, urgia şi mînia
Mea să varsă preste locul acesta, şi preste
oameni, şi preste dobitoace, şi preste tot lem-
nul ţarinii lor, şi preste roadele pămîntului; şi
20 va arde şi nu se va stinge". Aceastea zice
Domnul: „Arderile ceale de tot ale voastre
adunaţ cu jîrtvele voastre şi mîncaţi carne,
21 Căci n-am grăit către părinţii voştri şi n-am
poruncit lor, în ziua carea am scos pre ei den
pămîntul Eghipetului, pentru arderi-de-tot şi
22 jîrtve, Fără numai graiul acesta am poruncit
lor, zicînd: Ascultaţi glasul Mieu, şi voiu fi voao
întru Dumnezău şi voi veţ fi Mie întru nărod, şi
mergeţ în toate căile Meale, oricarele voiu
porunci voao, pentru ca să vă fie voao bine.
Şi n-au ascultat pre Mine, nici au apropiat 23
ureachea lor, ce au mers întru gîndurile inimii
lor cei reale şi să făcură la ceale dendărăt, nu
la ceale denainte, den carea zi au ieşit părinţii
lor den pămîntul Eghipetului şi pînă în ziua
aceasta. Şi am trimis către ei pre toţi robii 24
Miei, prorocii, ziua şi dimineaţa, şi am tri-
mis, Şi n-au ascultat pre Mine, şi nu s-au 25
apropiat ureachea lor, şi ş-au învîrtoşat cer-
bicea lor mai mult decît părinţii lor. Şi vei 26
grăi lor cuvîntul acesta, şi nu vor asculta pre
tine; şi vei chema pre ei, şi nu vor răspunde
ţie. Şi vei grăi către ei: 'Această limbă, care 27
n-au auzit glasul Domnului lor, nici au priimit
învăţătura, să sfîrşi credinţa den rostul lor'.
Tunde capul tău şi leapădă! Şi ia pre buze 28
plîngere, căci au izgonit Domnul şi au lepă-
dat ruda care făcea aceastea; căce au făcut
fiii Iudii răul înaintea Mea", zice Domnul.
„Rînduit-au urîciunele lor în Casă unde s-au 29
chemat numele Mieu preste ea, ca să o pîngă-
rească pre ea. Şi au zidit capişte lui Tafeth, care-
le iaste în valea fiiului Ennom, ca să arză-de-tot
pre fiii lor şi featele lor cu foc, care n-am
poruncit lor şi n-am socotit în inima Mea.
Pentru aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi 30
nu vor mai zice încă 'Capiştea lui Tafeth' şi
'Valea fiiului Ennom', ce 'Valea celor omorîţi';
şi-i vor îngropa în Tafeth, nefiind loc. Şi 31
vor fi morţii norodului acestuia spre mîncare
pasărilor ceriului şi hiarălor pămîntului, nu
va fi cine să apere. Şi voiu surpa den cetă- 32
ţile Iudii şi den răspîntiile Ierusalimului glasul
celor ce să veselescu şi glasul celor ce să
bucură, glasul ginerelui şi glasul neveastei,
căce spre pustiire va fi tot pămîntul".

CAP VIII

În vreamea aceaea, zice Domnul, 1
deşchide-vor oasele împăraţilor Iudii
şi oasele boiarilor lor şi oasele preoţi-
lor şi oasele prorocilor lor şi oasele
celor ce lăcuiescu în Ierusalim den
mormînturile lor Şi le vor zbici pre eale 2
spre soare şi spre lună şi spre toate stealele şi
spre toată oastea ceriului, care au iubit şi
cărora au slujit şi cărora au mersu denapoia
lor şi de carii să ţinea şi la carii s-au închinat
ei. Nu să vor tăia, nici să vor îngropa, şi vor fi
spre pildă preste faţa a tot pămîntul, Căci 3
au mai ales moartea decît viaţa; şi la toţi ceia-
lalţi ce au rămas de la rudenia aceaea, în tot locul,
oriunde-i voiu scoate pre dînşii acolo". Căci 4
aceastea zice Domnul: „Au doară cel ce cade

nu să scoală? Sau cel ce să întoarce nu să
5 întoarce? Pentru că să întoarse norodul
acesta întoarcere fără ruşine şi să biruiră de
tot întru voia lor şi nu vrură a să întoarce?
6 Băgaţi în urechi dară şi auziţi! Nu aşa vor grăi,
nu iaste om care să să pocăiască de la răutatea
lui, zicînd: 'Ce am făcut?' Rămase cela ce
aleargă de la alergătura lui ca calul şezătoriu
7 întru nechezarea lui. Şi asida în ceriu co-
noscu vreamea ei, turtureaoa şi rîndureaoa,
pasările ţarenii, păziră vremile întrării lor;
iară norodul Mieu acesta n-au cunoscut jude-
8 căţile Domnului. Cum veţi grăi că: 'Înţe-
lepţi sîntem noi, şi leagea Domnului cu noi
iaste'? În deşert să făcu trestia minciunoasă la
9 scriitori! Ruşinară-să înţelepţii, acoperiră
capul lor; şi să spămîntară şi să prinsără, căci
cuvîntul Domnului l-au izgonit. Care înţelep-
10 ciune e întru dînşii? Pentru aceaea voiu da
muierile lor altora şi ţarinile lor, moştenitori-
lor, căci, de la mic pînă la mare, toţi iubirea
argintului gonesc; şi, de la proroc pînă la
11 preot, toţi fac minciună. Şi vindecă surpa-
rea norodului Mieu cătră necinste, zicînd:
12 'Pace! Pace!'; şi nu era pace! Ruşinară-să,
căci urîciune au făcut? Şi cu ruşine nu s-au
ruşinat, şi a să ruşina nu ştiu. Pentru aceaea
vor cădea între mijloc căzînd, în vreamea
13 socotealei lor vor cădea", zice Domnul. „Şi
vor aduna roadele lor, zice Domnul, nu iaste
strugur în vie şi smochine în smochin, şi frun-
14 zele au căzut de tot". –„Şi spre ce noi şă-
dem?" – „Adunaţi-vă şi să întrăm la cetăţile
ceale tari şi să ne lepădăm acolo, căci Dumne-
zău ne-au lepădat pre noi şi ne-au adăpat
apă de hiare, căci am greşit înaintea Lui.
15 Adunatu-ne-am spre pace, şi nu era bune la
vreamea vindecării şi nu era sîrguială".
16 –„De la Dan vom auzi glasul iuţimei cailor lui,
de la glasul nechezării călărimei cailor lui să
clăti tot pămîntul; şi va veni şi va mînca de tot
pămîntul, şi plinirea lui, cetatea, şi pre cei ce
17 lăcuiescu întru dînsa. Pentru căci, iată, Eu
trimiţ la voi şărpi omorîtori, la carii nu iaste a
18 descîntarea, Şi vor muşca pre voi fără vin-
decare cu durearea inimii voastre cei izmeni-
19 te! Iată (strigare) glasul strigării featii
norodului Mieu, de la pămînt departe: 'Au
Domnul nu iaste în Sion? Sau împărat nu
iaste acolo?' – „Pentru căci M-au urgisit cu
ceale cioplite ale lor şi întru deşărtări streine?"
20 Să petrecu vara, trecu seacerea, şi noi nu ne-am
21 mîntuit. –„Spre surparea featei norodului
Mieu Mă întunecaiu; întru izmenire Mă întăriră
22 durori ca ceaea ce naşte. Şi au răşină nu iaste
în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru căci
nu să sui vindecarea featei norodului Mieu?"

CAP IX

Cine va da capului mieu apă şi ochilor 1
miei izvoară de lacrămi, şi voiu plînge
pre norodul mieu acesta, ziua şi
noaptea, pre cei răniţ ai featii noro-
dului mieu? Cine îm va da în pus- 2
tiiu sălaş mai de margine, şi voiu părăsi pre
norodul mieu şi mă voiu duce de la ei? Căci
toţi să preacurvesc, adunarea celor defăimă-
tori! Şi întinseră limba lor ca un arc min- 3
cinos şi nu credinţa putu pre pămînt, căci den
reale la reale au ieşit şi pre Mine n-au cunos-
cut!", zice Domnul. „Fieştecarele de cătră 4
aproapele său păziţi-vă şi pre fraţii lor nu
nădejduiţ, căci tot fratele cu amăgitură va
amăgi şi tot priatenul cu vicleşug mearge.
Fieştecarele asupra priatinului lui va bat- 5
jocuri, adevăr nu vor grăi; învăţă-se limba lor
a grăi minciuni; năpăstuiră şi nu lipsiră a să
întoarce. Camătă preste camătă, vicleşug 6
preste vicleşug, n-au vrut să ştie pre Mine",
zice Domnul. Pentru aceaea, aceastea zice 7
Domnul puterilor: „Iată, Eu voiu lămuri pre ei
şi voiu ispiti pre ei, căci voiu face de cătră faţa
vicleşugului featii norodului Mieu. Săgeată 8
rănitoare e limba lor; vicleane-s graiurile
gurii lor; cu aproapele lui grăiaşte de pace, şi
întru sine are vrajba. Au asupra acestora 9
nu voiu socoti, zice Domnul, sau la norod ca
acesta nu va izbîndi sufletul Mieu? Preste 10
măguri luaţi tînguire şi pre căile pustiiului
plîngere, căci s-au săvîrşit, pentru că nu sînt
oameni, n-au auzit glasul stăpînirei; den
pasările ceriului şi pînă la dobitoace spămîn-
tară-să, dusără-să. Şi voiu da Ierusalimul 11
spre înstreinare, spre lăcuinţă bălaurilor, şi
cetăţile Iudei spre stingere le voiu pune, nelă-
cuindu-se". Cine e omul înţelegătoriu şi înţe-
leagă aceasta? Şi, la care e cuvîntul gurii
Domnului cătră el, vestească voao: pentru
care lucru peri pămîntul? Aprinse-se ca pus-
tiiul, neumblîndu-se el? Şi zise Domnul 12
cătră mine: „Pentru căci au părăsit ei leagea
Mea carea am dat înaintea feaţii lor şi n-au
ascultat glasul Mieu, Ce au mers denapoia 13
celor alease ale inimii lor ceii reale şi dena-
poia idolilor carele au învăţat pre ei părinţii
lor", Pentru aceaea, aceastea zice Domnul 14
puterilor, Dumnezăul lui Israil: „Iată, Eu hră-
nesc pre ei cu nevoi, şi voiu adăpa pre ei apă
de hiare, Şi voiu răsipi pre dînşii întru 15
limbi la carii nu conoştea ei şi părinţii lor, şi
voiu trimite la dînşii sabia, pînă-i voiu topi
pre ei cu dînsa". Aceastea zice Domnul 16
puterilor: „Chemaţi pre cealea ce plîng, şi să
vie; şi cătră ceale măiastre trimiteţi, Şi răs- 17
punză; şi să ia preste noi plîngere, şi pogoare
ochii voştri lacrămi, şi geanele voastre cure apă,

18 Căci glasul cel de jale să auzi în Sion: 'Cum am
chinuit! Ne-am ruşinat foarte, căci am părăsit
pământul şi am lepădat sălăşluirile noas-
19 tre'". –„Ascultaţi dară, muieri, cuvîntul lui
Dumnezău şi priimască urechile voastre
cuvintele gurei Lui; şi învăţaţi featele voastre
jale şi muiarea pre cea de aproapele ei, plîn-
20 gere, Căci să sui moarte pren ferestrile
voastre, întră la pământul vostru, ca să zdro-
bească prunci pre den afară şi tinerii de pren
21 uliţă. Şi vor fi morţii oamenilor spre pildă,
preste faţa cîmpului pământului vostru, şi ca
22 iarba denapoia celui ce coseaşte. Şi nu va fi
cel ce să adune". Aceastea zice Domnul: „Nu
să laude înţeleptul întru înţelepciunea lui şi
nu se laude cel vîrtos întru vîrtutea lui şi nu se
23 laude cel bogat întru bogăţia lui, Ce întru
aceasta să să laude cel ce să laudă a înţeleage
şi a Mă conoaşte că Eu sînt Domnul, Cela ce
fac milă şi judecată şi direptate pre pământ,
căci întru aceastea e voia Mea", zice Dom-
24 nul. „Iată, zile vin, zice Domnul, şi voiu
socoti preste toţi cei obrezuiţi marginea aco-
25 perirei lor, Preste Eghipet, şi preste Idu-
mea, şi preste Edom, şi preste fiii lui Ammon,
şi preste fiii lui Moav, şi preste tot cela ce
tunde împrejur cealea de la faţa lui, ceia ce
lăcuiesc în pustiiu, căci toate limbile neobre-
zuite-s la trup, şi toată casa lui Israil – neobre-
zuiţi la inima lor".

CAP X

1 Ascultaţi cuvîntul Domnului, carele au
grăit către voi, casa lui Israil!
2 Aceastea zice Domnul: „După căile
limbilor nu învăţaţi şi de seamnele
ceriului nu vă teamereţi, căci să tem
3 de eale cu obrazele lor; Căci legiuirile lim-
bilor deşarte-s: lemn iaste, den dumbravă
4 tăiat, lucru de teslariu şi topitură; Cu argint
şi cu aur înfrumuseţate sînt, cu ciocane şi cu
cuie le-au întărit pre eale, pune-le-vor pre
5 eale şi nu se vor mişca. Argintul bătut
iaste, nu vor îmbla; rîdicîndu-se, rîdica-se-vor,
căci nu vor păşi. Nu vă teameţi de eale,
căci nu vor face rău, şi bine nu iaste întru
6 eale". –„Nu iaste aseamenea cu Tine,
Doamne! Mare eşti Tu şi mare e numele Tău
7 întru vîrtute! Cine nu se va teame de Tine,
Împărate al limbilor? Pentru că Ţie să cuvine,
că întru toţi înţelepţii limbilor şi întru toate
împărăţiile lor nu iaste aseamenea Ţie.
8 Împreună cei fără minte şi cei nesocotitori sînt
9 dăscălia deşărtărilor lor, lemn iaste! Argint li-
pit iaste, de la Tharsis veni-va; aurul – Mofaz; şi
mîna zlătarilor, lucruri de meşteri; toate cu vînăt
10 şi mohorîte vor îmbrăca pre eale. Aşa să zi-
ceţ lor: 'Dumnezăi carii ceriul şi pămîn-
tul n-au făcut să piară de pre pământ şi de-
desuptul ceriului acestuia!'" Dumnezău – 11
Cela ce au făcut pământul cu putearea Lui,
Cela ce au îndireptat lumea cu înţelepciunea
Lui şi cu mintea Lui au întins ceriul, Şi 12
mulţime de ape în ceriu, şi sui nori de la mar-
ginea pământului; fulgere spre ploaie au făcut
şi scoase vînturi (lumină) den visteriile lor.
Nebunitu-s-au tot omul de minte; ruşină-se 13
tot zlătariul pre ceale săpate ale lui, căci min-
cinoase au topit; nu iaste duh întru eale.
Deşarte sînt, lucrure batjocurite; în vreamea 14
socotirei lor vor peri. Nu iaste ca aceasta 15
parte la Iacov, căci Cela ce au zidit toate, acela
iaste moşnenirea Lui; Domnul – numele Lui.
Adună den afară statul tău cel ce lăcuiaşte 16
întru cei aleşi, căci aceastea zice Domnul:
„Iată, Eu împiadec pre ceia ce lăcuiesc pămîn- 17
tul acesta cu necaz, şi voi năcăji pre ei, pentru
ca să să afle rana ta". Vai preste zdrobitura 18
ta! Duioasă rana ta! Şi eu ziş: Aşa e aceasta
rana ta şi te apucă pre tine. Cortul tău au 19
chinuit, peri, şi toate pieile tale să spintecară;
fiii miei şi oile meale nu sînt; nu iaste încă loc
cortului mieu, locul pieilor meale, Căci 20
păstorii au ieşit den minte şi pre Domnul n-au
cercetat; pentru aceaea n-au socotit toată
păşunea, şi să răsipiră. Glasul auzirii, iată, 21
vine! Şi cutremur mare den pământul de la
miazănoapte, ca să rînduiască cetăţile Iudii
spre stingere şi zăceare pasărilor. Ştiu, 22
Doamne, că nu e a omului calea lui, nici băr-
bat va mearge şi va isprăvi călătoria lui.
Ceartă-ne pre noi, Doamne, însă cu judecată, 23
şi nu cu mînie, pentru ca să nu ne faci pre noi
puţini! Varsă mînia Ta preste limbile cea- 24
lea ce nu Te ştiu pre Tine, şi preste împără-
ţiile carele numele Tău nu l-au chemat, căci au
mîncat pre Iacov şi au topit pre Israil!

CAP XI

Cuvîntul carele s-au făcut de către 1
Domnul către Ieremia, zicînd: „Auzi 2
cuvintele făgăduinţii aceştiia, şi vei
grăi către oamenii Iudei şi către cei ce
lăcuiesc în Ierusalim şi vei grăi către
ei. Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui 3
Israil: Blestemat omul carele nu va asculta
cuvintele făgăduinţei aceştiia carea am po-
runcit părinţilor voştri în ziua carea am scos
pre ei den pământul Eghipetului, den cupto-
riul cel de fier, zicînd: Ascultaţi glasul Mieu 4
şi faceţ toate, oricîte voiu porunci voao, şi
veţi fi Mie norod, şi Eu voiu fi voao Dum-
nezeu, Pentru ca să întăresc jurămîntul 5
Mieu carele am jurat părinţilor voştri ca să
le dau lor pământ ce cură miare şi lapte,

ca cum e ziua aceasta!“ Şi răspunş şi ziş:
6 „Facă-să, Doamne!“ Şi zise Domnul către
mine: „Citeaşte toate cuvintele aceastea în
cetăţile Iudii şi denafara Ierusalimului, zicînd:
7 ‘Auziţi cuvintele făgăduinţei aceştiia şi le faceţ
pre eale, căci mărturisind mărturisiiam îm-
preună părinţilor voştri, în ziua carea am scos
pre ei den pămîntul Eghipetului pînă în ziua
aceasta, mînecînd mărturisiiam împreună,
8 zicînd: ‘Ascultaţi glasul Mieu!’ Şi n-au
ascultat, nici plecară ureachea lor, ce mergea
fieştecarele întru încîlcirea inemii lor cei
vicleane. Şi aduş către ei toate cuvintele făgă-
duinţei aceştiia carea am poruncit ca să facă,
9 şi n-au făcut‘“. Şi zise Domnul către mine:
„Să află legătură întru bărbaţii Iudei şi întru
10 ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Întoarseră-se
spre strîmbătăţile părinţilor lor celor mai
denainte, carii n-au vrut să asculte cuvintele
Meale şi, iată, ei mergu denapoia dumnezeilor
striini, ca să slujască lor. Şi răsipi casa lui
Israil şi casa Iudei făgăduinţa Mea, carea am
11 pus către părinţii lor“. Pentru aceaea,
aceastea zice Domnul: „Iată, Eu aduc preste
norodul acesta reale, den carele nu vor putea
ca să iasă dentr-însele; şi vor striga către
12 Mine, şi nu voiu asculta pre ei. Şi vor
mearge cetăţile Iudei şi cei ce lăcuiescu Ieru-
salimul şi vor striga către dumnezeii lor,
cărora ei tămîiază lor, carii nu vor mîntui pre
13 ei în vreamea chinuirii lor. Căci pre numă-
rul cetăţilor tale era dumnezeii tăi, Iudo, şi pre
numărul ieşirilor Ierusalimului au rînduit
14 capişti a tămîia pre Vaal. Şi tu nu te ruga
pentru norodul acesta şi nu te ruga pentru ei
la rugă şi rugăciune, căci nu voiu asculta la
vreamea carea Mă cheamă pre Mine, în vrea-
15 mea chinuirii lor. Pentru ce cea iubită în
Casa Mea au făcut urîciune? Au rugăciune şi
cărnuri sfinte vor lua de la Tine răutăţile tale?
16 Au de aceasta vei scăpa? ‘Maslin cu bună
umbră, frumos la chip’ au numit Domnul
numele tău. La glasul tăiarii lui au răsădit; să
17 făcură de nimica ramurile ei. Şi Domnul
puterilor, Cela ce de tot te-au răsădit, grăit-au
asupra ta reale, pentru răutatea casii lui Israil
şi casei Iudii, căci ş-au făcut lor a Mă urgisi,
18 tămîind ei la Vaal“. Doamne, arată mie şi
voiu cunoaşte; atuncea văzuiu tocmealele lor.
19 Şi eu, ca un miel blînd aducîndu-se să să jîrt-
vuiască, n-am cunoscut [că] asupra mea au
gîndit gînd rău, zicînd: „Veniţi şi să punem
lemn în pîinea lui şi să-l surpăm pre el de la
pămîntul celor vii, şi numele lui nu să va mai
20 pomeni încă“. Doamne al puterilor, judecînd
direpţ, ispitind rănichii şi inimile, de aş vedea cea
de la Tine izbîndă dentru ei, căci către
Tine descoperiiu îndireptarea mea. Pentru 21
aceaea, aceastea zice Domnul preste oamenii
den Anathoth, ceia ce cearcă sufletul mieu,
ceia ce zic: „Nu vei proroci pre numele Dom-
nului! Iară de nu, vei muri în mînile noas-
tre!“ Pentru aceaea, aceastea zice Domnul 22
puterilor: „Iată, Eu socoti-voiu asupra lor;
tinerii lor cu sabie vor muri, şi fiii lor şi featele
lor muri-vor cu foamete. Şi rămăşiţă nu va 23
fi lor, căci voiu aduce reale preste ceia ce
lăcuiescu în Anathoth, în anul socotirii lor“.

CAP XII

Direptu eşti, Doamne, că voiu răs- 1
punde către Tine, însă judecăţi voiu
grăi către Tine: Ce e că calea necurați-
lor să sporeaşte, îndireptatu-s-au toţi
cei ce defaimă defăimări? Răsădiş 2
pre ei şi să înrădăcinară; făcură fii şi făcură
roadă. Aproape eşti Tu de gura lor şi departe
de la rănichii lor! Şi Tu, Doamne, ştii pre 3
mine; ispitit-ai inima mea. Înaintea Ta adu-
nă-i pre ei ca oile spre junghiare! Curăţeaşte-i
pre ei la ziua jungherii lor! Pînă cînd va 4
plînge pămîntul şi toată iarba ţarinii să va
usca de răutatea celor ce lăcuiescu întru el?
Strînsără-să dobitoace şi pasări, căci au zis:
„Nu va vedea Dumnezău căile noastre!“.
–„Ale tale picioare aleargă şi te slobonogescu 5
pre tine; cum te vei găti pre cai? Şi în pămîn-
tul păcii tale te nădejduieşti; cum vei face
întru înfierbîntarea Iordanului? Căci şi fra- 6
ţii tăi şi casa tătîni-tău, şi aceştea să lăpădară
de tine şi aceştea au strigat, dendărătul tău
adunară-să. Să nu te încrezi întru ei, cînd vor
grăi către tine cu pace! Părăsit-am casa 7
Mea, lăsat-am moştenirea Mea, dat-am cel
iubit suflet al Mieu pre mîinile vrăjmaşilor
lui. Să făcu moştenirea Mea Mie ca un leu 8
în dumbravă, deade asupra Mea glasul ei;
pentru aceaea am urît pre ea. Au peştera
leoaicei iaste moştenirea Mea Mie? Au 9
peşteră e împrejurul ei preste ea? Păsaţi!
Adunaţ toate hiarăle cîmpului şi să vie ca să
mănînce pre ea! Păstori mulţi stricară via 10
Mea, pîngăriră partea Mea, deaderă partea
cea poftită a Mea spre pustiiu neumblat.
Făcură-să spre peirea pierzării prin Mine; cu 11
stingere stinsă-se tot pămîntul, căci nu iaste
om care să puie la inimă. Preste toată ieşi- 12
rea în pustiiu au venit, chinuind, căci sabia
Domnului va mînca de la marginea pămîntu-
lui şi pînă la marginea pămîntului, nu iaste
pace la tot trupul. Sămănat-aţ grîu, şi spini aţ 13
secerat; sorţii lor nu vor folosi lor. Ruşinaţi-vă
de fala voastră, de ocară înaintea Domnu-
lui!“ Căci aceastea zice Domnul pentru toţi 14
vecinii cei răi: „Ceia ce să ating de moşte-

nirea Mea carea am împărţit nărodului Mieu, lui Israil, iată, Eu zmulg pre ei de la pămîntul lor, şi pre Iuda voiu scoate den mijlocul lor. 15 Şi va fi după ce voiu scoate Eu pre ei, Mă voiu întoarce şi voiu milui pre ei. Şi voiu lăcui pre ei, pre fieştecarele la moştenirea lui şi fieştecarele la pămîntul lui. 16 Şi va fi, de învăţînd, vor învăţa calea nărodului Mieu a să jura în numele Mieu: 'Viu Domnul!', în ce chip au învăţat pre nărodul Mieu a să jura pre Vaal, şi să va zidi în mijlocul nărodului Mieu. 17 Iară de nu să vor întoarce, Şi voiu rădica limba aceaea cu rădicare şi pierzare", zice Domnul.

CAP XIII

1 Aceastea zice Domnul: „Pasă şi cîştigă ţie încingere de in şi pune pre mijlo-
2 cul tău; şi în apă nu va treace". Şi cîştigaiu încingerea, după cuvîntul Domnului, şi puş prejur mijlocul
3 mieu. Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
4 mine, zicînd: „Ia încingerea cea dempreju-rul mijlocului tău şi scoală-te şi pasă la Efrat şi
5 ascunde pre ea acolo, în gaura pietrii". Şi merş şi o ascunş la Efrat, în ce chip mi-au
6 poruncit mie Domnul. Şi fu după zile multe, şi zise Domnul cătră mine: „Scoală-te şi pasă la Efrat şi ia de acolo brîul carele am
7 poruncit ţie ca să-l ascunzi acolo". Şi merş la apa Efratului şi săpaiu şi luaiu brîul den locul unde am îngropat pre el acolo. Şi iată, stricat era, care să nu fie de treabă la nemi-
8 că. Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
9 mine, zicînd: „Aceastea zice Domnul: Aşa voiu strica semeţia Iudei şi semeţia Ierusali-
10 mului, cea multă aceasta semeţie. Pre cei ce nu vor să asculte cuvintele Meale, ce au mers întru încîlcirea inimii lor cei vicleane, şi pre cei ce au mers după dumnezăi streini ca să slujască lor şi să să închine lor, şi vor fi ca brîul acesta care nu se va trebui la nemică.
11 Căci, în ce chip să lipeaşte brîul prejur mijlocul omului, aşa am lipit cătră Mine casa lui Israil şi toată casa Iudei, ca să să facă Mie spre nărod numit, şi spre fală, şi spre mărire; şi
12 n-au ascultat de Mine. Şi vei grăi cătră nărodul acesta: 'Tot foalele să va împlea de vin'. Şi va fi de vor zice cătră tine: 'Au cunoscînd nu vom cunoaşte că tot foalele să va
13 împlea de vin?', Şi vei grăi cătră ei: 'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu voiu împlea pre toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul acesta, şi pre împăraţii lor, pre ceia ce şăd, fiii lui David, pre scaunul lui, şi pre preoţi, şi pre proroci, şi pre Iuda, şi pre toţi ceia ce lăcuiesc în Ierusalim cu
14 îmbătare. Şi voiu răsipi pre ei, pre bărbat, şi pre fratele lui, şi pre părinţii lor, şi pre fiii lor deodată; şi nu voiu dori, zice Domnul, şi nu-M va fi milă şi nu Mă voiu milostivi de cătră stricarea lor'. Auziţi şi băgaţi în urechi şi 15
nu vă rădicaţi, căci Domnul au grăit! Daţi 16
Domnului Dumnezeului vostru mărire mai nainte de a întuneca şi mai nainte de a să împiedeca picioarele voastre preste munţi întunecoşi; şi veţi aştepta la lumină, şi acolo – umbra morţii, şi să vor pune la întunearec. Iară de nu veţ auzi, pre ascuns plînge-va 17
sufletul mieu de cătră faţa semeţiei; şi vor pogorî ochii voştri lacrămi, căci să surpă turma Domnului. Ziceţ împăratului şi silni- 18
cilor: 'Smeriţi-vă şi şedeţi, căci s-au surpat den capul vostru cununa mărirei voastre!' Cetăţile ceale despre austru să închiseră 19
împreună şi nu era cel ce să deşchiză; să înstriină Iuda, săvîrşiră înstriinare deplin. Rădică ochii tăi, Ierusalime, şi vezi pre cei ce 20
vin de la crivăţ: Unde iaste turma carea s-au dat ţie, oile mărirei tale? Ce vei grăi, cînd te 21
vor socoti pre tine? Şi tu ai învăţat pre ei asupra ta învăţături la început. Durori te vor apuca, ca pre muiarea ce naşte. Şi de vei 22
zice în inema ta: 'Pentru căci întîmpină mie aceastea?' – Pentru mulţimea strîmbătăţii tale descoperiră-se denapoile tale, să să ivească călcîile tale. De va premeni arapul pialea 23
lui şi pardosul împistriturile lui, şi voi veţi putea a face bine, fiind învăţaţi rău. Şi-i 24
împrăştiaiu pre ei ca ojogiturile ce se duc de vînt spre pustiiu. Acesta e sorţul tău şi 25
parte, a nu asculta voi Mie, zice Domnul, cum M-ai uitat pre Mine şi ai nădejduit pre minciuni. Şi Eu voiu descoperi ceale denapoi ale tale 26
preste faţa ta, Şi să va ivi necinstea ta. 27
Preacurviile tale şi nechezarea ta şi înstriinarea curviei tale preste dealuri şi în ţarini am văzut, urîciunile tale. Vai ţie, Ierusalime, căci nu te-ai surpat denapoia mea! Pînă cînd vei fi?"

CAP XIV

Cuvîntul Domnului, carele au făcut 1
cătră Ieremia pentru neplouare. Plînse jidovimea, şi porţile ei să de- 2
şertară, şi să întunecară pre pămînt, şi strigarea Ierusalimului să sui. Şi 3
cei putearnici ai ei trimiseră pre cei mai tineri ai lor la apă; venit-au la fîntîni, şi n-au aflat apă. Şi au întors vasele lor deşarte. Şi 4
lucrurile pămîntului s-au săvîrşit, căci nu era ploaie. S-au ruşinat plugarii, acoperiră capetele lor. Şi cerbii în ţarină fătară şi pără- 5
siră, căci nu era iarbă. Măgarii sălbateci 6
stătură pren codri, şi traseră vînt, săvîrşiră-se ochii lor, că nu era buruiană. De norodul 7
strîmbătăţii, păcatele noastre înpomcişară-se noao. Doamne, fă noao pentru numele

Tău, căci multe-s păcatele noastre înaintea
8 Ta, căci Ţie am greşit. Îngăduiala lui Israil,
Doamne, şi mîntuieşti în vreamea răutăţi-
9 lor; Pentru căci Te-ai făcut ca un nemeare-
nic pre pămînt? Şi ca un pămintean abătîndu-se
spre popas? Au fi-vei ca un om adormit fiind?
Au ca un om ce nu poate a mîntui? Şi Tu întru
noi eşti, Doamne, şi numele Tău s-au chemat
10 preste noi, să nu uiţi pre noi! – Aşa zice
Domnul norodului acestuia: „Îndrăgiră a
mişca picioarele lor şi nu s-au scumpit; şi
Dumnezău n-au binevoit întru ei. Acum Îş va
11 aduce aminte de strîmbătatea lor". Şi zise
Domnul cătră mine: „Nu te ruga pentru noro-
12 dul acesta spre bine! Căci, de vor posti, nu
voiu auzi rugile lor; şi de vor aduce arderi-
de-tot şi jîrtve, nu voiu binevoi întru ei, căci cu
cuţit şi cu foamete şi cu moarte Eu voiu con-
13 ceni pre ei". Şi ziş: „Cela ce eşti, Doamne,
iată, prorocii lor vor proroci şi zic: 'Nu veţi
vedea sabie, nici foamete va fi întru voi, căci
adevăr şi pace voiu da pre pămînt şi în locul
14 acesta'". Şi zise Domnul cătră mine: „Min-
ciuni prorocii prorocesc pre numele Mieu! N-am
trimis pre ei şi n-am poruncit lor şi n-am grăit
cătră ei, căci vederi mincenoase şi vrăji şi des-
cîntături şi voile inimilor ei prorocesc
15 voao". Pentru aceaea, aceastea zice Dom-
nul pentru prorocii: „Ceia ce prorocesc pre
numele Mieu minciuni, şi Eu n-am trimis pre
ei, carii zic: 'Sabie şi foamete nu va fi pre
pămîntul acesta', cu moarte, cu boală vor
muri şi cu foamete să vor conceni prorocii
16 Şi norodul la carii ei prorocesc lor, şi vor fi
lepădaţi în răspîntiile Ierusalimului de cătră
faţa sabiei şi foameţii; şi nu va fi cel ce să
îngroape pre ei şi fămeile lor şi fiii lor şi fea-
tele lor. Şi voiu vărsa preste ei răutăţile
17 lor. Şi vei grăi cătră ei cuvîntul aceasta:
'Pogorîţi preste ochii voştri lacrămi, ziua şi
noaptea, şi să nu să sfîrşască, căci cu zdrobi-
tură mare să zdrobi faţa norodului Mieu şi cu
18 rană duioasă foarte'. De voiu ieşi la cîmp,
şi iată, răniţi de sabie; şi de voiu întra la
cetate, şi iată, dureare de foamete; căci preot
şi proroc mearseră la pămîntul carele n-au
19 ştiut". – „Au doară izgonind au izgonit pre
Iuda? Şi de la Sion s-au depărtat sufletul Tău?
Pentru ce ne-ai lovit pre noi, şi nu iaste noao
vindecare? Îngăduit-am spre pace, şi nu era
bunătăţi; la vreame de vindecare, şi iată, turbu-
20 rare! Conoscut-am, Doamne, păcatele noas-
tre, strîmbătăţile părinţilor noştri, căci am greşit
21 înaintea Ta! Înceteză, pentru numele Tău!
Să nu pierzi scaunul mărirei Tale! Adu-Ţi amin-
te să nu răsipeşti făgăduinţa Ta cea ce e cu noi!
Au iaste în idolii limbilor ploînd? Şi ceriul va
da saţiul lui? Au nu Tu eşti sîngur, şi Te vom
îngădui pre Tine, Doamne, căci Tu ai făcut
toate aceastea!"

CAP XV

Şi zise Domnul cătră mine: „De va sta 1
Moisi şi Samuil înaintea feaţii Meale,
nu iaste sufletul Mieu cătră ei! Slo-
[bozi] norodul acesta şi să iasă! Şi 2
va fi de vor zice cătră tine: 'Unde
vom ieşi?', şi vei grăi cătră ei: 'Aceastea zice
Domnul Dumnezău: Cîţi la moarte, la moarte;
cîţi la sabie, la sabie; şi cîţi la foamete, la foa-
mete; şi cîţi la robie, la robie. Şi voiu 3
izbîndi asupra lor, patru chipuri, zice Dom-
nul: Sabia, spre junghiare; şi cîinii, spre spar-
gere; şi fiarăle pămîntului şi pasările ceriului,
spre mîncare şi spre stricare. Şi voiu da 4
pre ei la nevoi la toate împărăţiile pămîntului,
pentru Manasi, feciorul Ezechiei, împăratul
Iudei, pentru toate cîte au făcut în Ierusa-
lim. Cui va fi milă de tine, Ierusalime? Sau 5
cine să va sfii asupra ta? Au cine să va
întoarce spre pace ţie? Tu M-ai urît, zice 6
Domnul, denapoi vei mearge. Şi voiu întinde
mîna Mea şi te voiu strica pre tine! Şi încă nu
voiu părăsi pre ei. Şi voiu sămăna pre ei cu 7
sămănare. În porţile norodului Mieu, să
făcură fără feciori, pierdură norodul Mieu,
pentru răutăţile lor. Înmulţiră-să văduvele 8
lor mai mult decît năsipul mării. Aduseră spre
mumă chinuirea tinerelului într-amiazăzi,
chin lepădară preste ea fără de veaste, cutremur
şi sîrguială. Deşertă-se ceaea ce năştea 9
şapte, să chinui sufletul ei, apuse soarele
preste ea, că, fiind ziua spre namiază, să
ruşină şi să ocărî; pre cei rămaşi ai lor spre
sabie îi va da înaintea vrăjmaşilor lor'", zice
Domnul. – „Vai eu, maică, ca pre cine m-ai 10
născut, bărbat judecîndu-să şi osăbindu-să în
tot pămîntul? Nici am folosit, nici mi-au folosit
mie nimerile, vîrtutea mea s-au sfîrşit întru
cei ce mă blestema. Facă-se, Doamne, 11
îndireptîndu-se ei, de nu am stătut în vrea-
mea răutăţilor lor şi în vreamea năcazului lor
spre bunătăţi cătră vrăjmaş!" – „De se va 12
cunoaşte fieru, şi învălitură de aramă putea-
rea ta. Şi comorile tale spre pradă le voiu 13
da, schimbare pentru toate păcatele tale şi în
toate hotarăle tale. Robi-te-voiu de tot îm- 14
prejurul vrăjmaşilor tăi, în pămîntul care n-ai
ştiut, căci foc s-au aţîţat dentru mînia Mea, pres-
te voi să va arde!" – „Doamne! Adu-Ţi amin- 15
te de mine şi mă socoteaşte şi mă fă nevinovat
dentru ceia ce mă gonescu pre mine nu spre în-
delungu-răbdare. Cunoaşte că am luat pentru
Tine ocară. Pentru ceia ce defaimă cuvintele 16
Tale, concineaşte pre ei, şi va fi cuvîntul Tău mie

spre veselie şi bucurie inimii meale, căce s-au chemat numele Tău asupra mea, Doamne
17 Atotţiitoriul! N-am şezut în adunarea lor, jucînd ei, ce numai mă temeam de cătră faţa mînii Tale; deosebi şedeam, căci de amără-
18 ciune m-am săturat. Pentru căci biruiescu asupra mea cei ce mă mîhnescu? Rana mea e tare; de unde mă voiu vindeca? Făcîndu-se, să făcu mie ca o apă mincinoasă, neavînd credin-
19 ţă". – Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De te vei întoarce şi te vei aşeza şi înaintea feaţii Meale vei sta, şi de vei scoate cinstit den nevreadnic, ca gura Mea vei fi; şi să vor întoarce ei cătră tine, şi tu nu te vei întoarce
20 cătră ei. Şi te voiu da la norodul acesta ca un zid de aramă tare, şi vor da războiu cătră tine şi nu vor putea cătră tine, pentru căci cu
21 tine sînt a te mîntui Şi a te scoate, zice Domnul. Şi te voiu mîntui pre tine den mînile celor răi şi te voiu izbăvi den mîna pierzătorilor".

CAP XVI

1 Şi tu să nu iai muiare (zice Domnul Dumnezăul lui Israil) şi nu ţi se va naşte ţie fecior, nici fată în locul acesta".
2 Căci aceastea zice Domnul Dumnezău pentru fiii şi featele carele s-au făcut în locul acesta şi pentru maicile lor, ceale ce au născut pre ei, şi pentru taţii lor, ceia ce au plămădit pre ei în pămîntul acesta:
3 „Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, nu să vor tăia, nici să vor îngropa, spre pildă pre faţa pămîntului vor fi, cu sabie şi foamete să vor conceni; şi vor fi stîrvurile lor spre mîncare hiarălor pămîntului şi pasărilor ceriu-
4 lui". Aceastea zice Domnul: „Să nu întri în danţul lor şi să nu mergi să tînguieşti şi să nu plîngi pre ei, căci am depărtat pacea Mea de la norodul acesta, zice Domnul, mila şi milosteniile.
5 Şi vor muri mari şi mici în pămîntul acesta, nu să vor îngropa şi nu să vor plînge; nu să vor tîngui pre ei şi nici pleşuvituri nu
6 vor face şi nu să vor rade. Şi nu să va frînge pîine întru plîngerea lor spre mîngîiare la cel mortu; nu-l vor adăpa pre el păhar spre mîngîiare spre tatăl şi spre maica lui. La casa ospăţului să nu întri tu ca să şăzi împreună cu
7 ei ca să mănînci şi să beai". Pentru căci aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil:
8 „Iată, Eu voiu strica den locul acesta înaintea ochilor voştri şi în zilele voastre glas de bucurie şi glas de veselie, glas de ginere şi glas de
9 nevastă. Şi va fi cînd vei vesti nărodului acestuia toate cuvintele aceastea şi vor zice cătră tine: 'Pentru căci au grăit Domnul a noastre toate răutăţile aceastea? Carea e strîmbătatea noastră? Şi care iaste păcatul nostru care
am greşit înaintea Domnului Dumnezăului nostru?' Şi vei grăi cătră ei: Pentru căci 10
M-au părăsit părinţii voştri, zice Domnul, şi au mers denapoia a dumnezăi streini şi au slujit lor şi s-au închinat lor, şi pre Mine M-au părăsit şi leagea Mea n-au păzit! Şi voi mai 11
mult aţ viclenit decît părinţii voştri. Şi iată, voi meargeţi fieştecarele după plăcerile inimii voastre cei vicleane, ca să nu ascultaţi pre Mine. Şi voiu lepăda pre voi de la pămîntul 12
acesta la pămîntul carele n-aţ ştiut voi şi părinţii voştri; şi veţ sluji acolo la alţi dumnezei, carii nu vor da voao milă. Pentru 13
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, nu vor mai zice încă 'Viu Domnul, Cela ce au scos pre fiii lui Israil den pămîntul Eghipetului', Ce 14
'Viu Domnul, Carele au suit casa lui Israil de la pămîntul despre miazănoapte şi de la toate ţărîle unde s-au scos acolo'. Şi voiu aşăza pre ei la pămîntul lor, carele am dat părinţilor lor.
Iată, Eu trimiţ pre cei mulţi păscari, zice 15
Domnul, şi vor vîna pre ei. Şi după aceaea trimite-voiu pre mulţii vînători şi vor vîna pre ei deasupra a tot muntele şi deasupra a tot dealul şi den gaurile pietrilor. Căci ochii Miei 16
sînt preste toate căile lor, şi nu s-au ascuns strîmbătăţilor lor denaintea ochilor Miei. Şi voiu răsplăti îndoite răutăţile lor şi 17
păcatele lor întru carele au pîngărit pămîntul Mieu întru mortăciunile urîciunilor lor şi întru fărădelegile lor întru carele au păcătuit moştenirea Mea". – „Doamne, Tu eşti putearea 18
mea şi ajutoriul mieu şi scăparea mea în zilele răutăţilor! Cătră Tine limbi vor veni de la marginea pămîntului şi vor grăi că 'Idoli mincinoş au cîştigat părinţii noştri, şi nu iaste întru ei folos!' Au face-va luiş omul dum- 19
nezăi? Şi aceştea nu-s dumnezăi!" – „Pen- 20
tru aceaea, iată, Eu voiu arăta lor în vreamea aceasta mîna Mea şi voiu arăta lor putearea Mea şi vor cunoaşte că Mie e numele Domnul!"

CAP XVII

Păcatul Iudei scris iaste cu condeiu de 1
fier, în unghe de diamant săpat pre leaspedea inimii lor şi pre coarnele capiştelor lor, Cînd pomeniia pre 2
fiii lor capiştilor lor şi desişurilor lor, preste lemn des, preste munţii cei înalţi. O, 3
munteane! La cîmp avuţia ta şi toate visteriile tale prăzii voiu da; ceale înalte ale tale întru păcat sînt în toate hotarăle tale. Şi vei 4
rămînea de moştenirea ta carea am dat ţie, şi a sluji te voiu face vrăjmaşilor tăi în pămîntul carele nu-l ştii, căci foc aţ aţîţat întru mînia Mea, pînă în veac va arde". Aceastea zice 5
Domnul: „Blestemat iaste omul carele are nădeajdea pre om şi va răzima trupul braţului

lui pre dînsul, şi de la Domnul să va depărta
6 inima lui. Şi va fi ca mirsinul cel sălbatec ce
iaste în pustie; nu va vedea cînd va veni bună-
tăţile, şi să va sălăşlui întru neadăpostiri de
ape şi în pustiiu, în pămînt sătos, carele nu
7 se va lăcui. Şi blagoslovitu e omul cela ce
nădejduiaşte pre Domnul şi va fi Domnul
8 nădeajdea lui. Şi va fi ca lemnul cel odrăslit
lîngă ape, şi pre umezală va pune rădăcinile
lui, şi nu să va teame cînd va veni zăduful, şi
va fi într-însul odrasle frunzoase; în anul cel
fără de ploaie nu să va teame şi nu va lipsi a
9 face roadă. – Adîncă e inima decît toate, şi
om iaste; şi cine-l va conoaşte pre el? –
10 Eu sînt Domnul, Care cercetezu inimi şi ispi-
tesc rănichii, ca să dau fieştecăruia după căile
11 lui şi după roadele tocmealelor lor". – Glă-
sui potîrnichea, adună ceale ce n-au născut,
făcînd avuţia ei nu cu judecată; la jumătatea
zilelor ei vor părăsi pre ea, şi la cea de apoi a
12 ei va fi nebună. – „Scaun înălţat de mărire
13 iaste sfinţirea noastră. Îngăduire lui Israil,
Doamne! Toţi ceia ce Te părăsăsc pre Tine
ruşineaze-se! Depărtaţi pre pămînt să să
scrie, căci au părăsit izvorul vieţii, pre Dom-
14 nul! Vindecă-má, Doamne, şi mă voiu tă-
mădui; mîntuiaşte-mă şi mă voiu mîntui, căci
15 fala mea Tu eşti! Iată, ei zic către mine:
16 'Unde iaste cuvîntul Domnului? Vie!' Şi eu
n-am ostenit viind denapoia Ta, şi ziua omu-
lui nu am poftit. Tu ştii: ceale ce ies pren
17 buzele meale, înaintea feaţii Tale sînt. Să
nu Te faci mie spre înstreinare, cruţîndu-mă
18 în ziua cea rea. Şi să să ruşineaze ceia ce mă
gonesc şi să nu mă ruşinezu eu; înfricoşaze-se
ei şi să nu mă înfricoşăz eu. Adu preste ei
zi rea, cu îndoită zdrobire zdrobeaşte-i
19 pre ei! Aceastea zice Domnul către mine:
„Pasă şi stăi în porţile fiilor norodului tău, în
carele întră într-însele împăraţii Iudei şi în
carele ies întru eale şi în toate porţile Ierusali-
20 mului. Şi vei grăi către ei: 'Auziţi cuvîntul
Domnului, împăraţii Iudei şi toată Iudea şi tot
Ierusalimul, ceia ce întraţi în porţile aceas-
21 tea! Aceastea zice Domnul: 'Păziţi sufletele
voastre şi nu rîdicaţi sarcine în zio sîmbetelor
22 şi nu băgaţi pren porţile Ierusalimului. Şi
nu scoateţi sarcine den casele voastre în ziua
sîmbetelor, şi tot lucrul să nu faceţi; sfinţiţi
ziua sîmbetelor, în ce chip am poruncit părin-
23 ţilor voştri'; Şi n-au auzit şi n-au plecat
ureachea lor şi au mai învîrtoşat cerbicea lor
decît părinţii lor, ca să nu Mă asculte pre
24 Mine şi să nu priimască învăţătură. Şi va fi
de Mă veţi asculta, zice Domnul, ca să nu
băgaţi sarcine pren porţile cetăţii aceştiia
în ziua sîmbetelor şi să sfinţiţi ziua sîm-
betelor ca să nu faceţi întru dînsa tot lucrul,
Şi vor întra pren porţile cetăţii aceştiia împă- 25
raţi şi boiari, şăzînd pre scaunul lui David, şi
călări vor fi pre carăle şi pe caii lor, ei şi boia-
rii lor, oamenii Iudei şi cei ce lăcuiesc în Ieru-
salim; şi să va lăcui cetatea aceasta în
veac. Şi vor veni den cetăţile Iudei şi de 26
premprejurul Ierusalimului şi den pămîntul
lui Veniamin, şi de la cîmpie şi den munte, şi
den cei despre austru, aducînd arderi-de-tot
şi jîrtve şi tămîîturi şi mană, şi tămîie aducînd
laudă la Casa Domnului. Şi va fi de nu Mă 27
veţi asculta pre Mine, ca să sfinţiţi ziua sîmbe-
telor, ca să nu rîdicaţi sarcine şi să nu întraţi
în porţile Ierusalimului în ziua sîmbetelor, şi
voiu aprinde foc în porţile ei şi va mistui uli-
ţele Ierusalimului şi nu să va stinge".

CAP XVIII

Cuvîntul carele s-au făcut de la 1
Domnul către Ieremia, zicînd:
„Scoală-te şi te pogoară la casa olariu- 2
lui! Şi acolo vei auzi cuvintele Meale".
Şi mă pogorîiu la casa olariului şi, iată, 3
el făcea lucru pre pietri. Şi căzu vasul 4
carele el făcea în mînile lui; şi iarăş el îl făcu
pre acela alt vas, în ce chip au plăcut înaintea
lui a face. Şi să făcu cuvîntul Domnului 5
către mine, zicînd: „Au ca olariul acesta nu 6
voiu putea să vă fac pre voi, casa lui Israil?
Iată, ca tina olariului voi sînteţi în mînile Mea-
le. Săvîrşitul voiu grăi asupra limbii, au 7
asupra împărăţiei, ca să-i rădic pre dînşii şi
să-i pierz. Şi să va întoarce limba aceaea 8
den toate răutăţile lor şi Mă voiu căi pentru
realele carele am socotit ca să le fac lor. Şi 9
desăvîrşit voiu grăi asupra limbii şi împără-
ţiei, ca să să zidească de iznoavă şi să să răsă-
dească de tot. Şi vor face ceale reale înain- 10
tea Mea, ca să nu auză glasul Mieu, şi Mă voiu
căi pentru bunătăţile carele am grăit ca să le
fac lor. Şi acum zi către oamenii Iudei şi 11
către ceia ce lăcuiesc Ierusalimul: 'Iată, Eu
urzesc asupra voastră reale şi gîndesc asupra
voastră gînd. Întoarcă-se dară fieştecarele de la
calea lui cea vicleană, şi mai bune faceţi tocmea-
lele voastre!' Şi ziseră: 'Îmbărbătămu-ne, 12
că după urîciunile noastre vom mearge; şi
fieştecarele ceale plăcute ale inemii lui cei vi-
cleane vom face'". Pentru aceaea, aceastea 13
zice Domnul: „Întrebaţi dară întru limbi: Cine au
auzit ca aceastea înfricoşate care foarte au
făcut fecioara lui Israil? Au lipsi-vor de la 14
piatră ţîţe, au zăpadă de la Livan? Au abate-se
apa cu sila, în sus ducîndu-se? Căci au 15

uitat pre Mine norodul Mieu. În deşert au tămîiat şi vor slăbi în căile lor poteci veacinice, ca să să bată cărările, neavînd cale spre
16 meargere, Ca să rînduiască pămîntul lor spre stingere şi şuierare veacinică; toţi ceia ce merg prentr-însele să vor spămînta şi vor
17 clăti capul lor. Ca vînt pălitoriu sămăna-i-voi pre ei spre faţa vrăjmaşilor lor; arăta-voiu lor
18 ziua perirei lor". Şi ziseră: „Veniţ să socotim asupra Ieremiei gînd, căci nu piare leagea de la preot şi svatul de la cel priceput şi cuvîntul de la proroc. Veniţ şi să-l batem pre el în limbă şi nu vom asculta cuvintele lui toa-
19 te". Ascultă-mă, Doamne, şi ascultă glasul
20 îndireptării meale. De să răsplătesc pentru bune, reale? Căci au vorovit împreună graiuri asupra sufletului mieu şi certarea lor mi-o au ascuns. Adu-Ţ aminte, Doamne, stînd eu spre faţa Ta ca să grăiesc pentru ei bune, ca să
21 întorci mînia Ta de către ei. Pentru aceaea, dă pre fiii lor spre foamete şi adună-i pre ei spre mîni de sabie. Facă-se muierile lor fără fii şi vădue, şi bărbaţii lor fie omorîţ cu moarte, şi tinerii lor căzuţ cu sabie la războiu!
22 Facă-se strigare în casele lor, adu asupra lor tîlhari fără de veaste, căci au început cuvînt spre prinderea mea şi laţuri au ascuns
23 asupra mea. Şi Tu, Doamne, ai cunoscut tot sfatul lor asupra mea, spre moarte; să nu faci fără vină strîmbătăţile lor, şi păcatele lor de către faţa Ta să nu le lipseşti. Facă-se slăbiciunea lor înaintea Ta; în vreamea mîniei Tale fă întru dînşii!"

CAP XIX

1 Atuncea zise Domnul către mine: „Pasă şi cîştigă ţie vas făcut de lut şi vei aduce den cei mai bătrîni ai norodului şi den cei mai bătrîni ai preoţi-
2 lor. Şi vei ieşi la mormîntul fiilor fiilor lor, carele iaste înaintea uşilor porţilor cetăţii Tharsis, şi citeaşte acolo toate cuvin-
3 tele aceastea carele voiu grăi către tine. Şi vei grăi lor: 'Auziţ cuvîntul Domnului, împăraţii Iudii şi bărbaţii Iudii şi ceia ce lăcuiescu la Ierusalim şi ceia ce întraţi în porţile aceastea! Zice Domnul Dumnezăul lui Israil: 'Iată, Eu aduc preste locul acesta reale, cît tot cine va
4 auzi pre eale vor suna urechile lor, Pentru care lucru M-au părăsit şi au înstreinat locul acesta şi au tămîiat întru el la dumnezei striini carii nu ştiia ei şi părinţii lor; şi împăraţii Iudii au împlut
5 locul acesta de sîngiuri nevinovate Şi au zidit înalte Vaalii, ca să arză pre fiii lor cu foc, ceale ce n-am poruncit, nici am cugetat în inima Mea.
6 Pentru aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi nu să va mai chema locului acestuia 'Cădeare' şi 'Mormînt fiiului lui Enom', fără numai 'Mormîntul jungherii'.
7 Şi voiu junghea sfatul Iudii şi al Ierusalimului în locul acesta, şi voiu surpa pre ei cu sabie înaintea vrăjmaşilor lor şi în mînile celora ce cearcă sufletul lor, şi voiu da pre morţii lor spre mîncare pasărilor ceriului şi hiarălor pămîntului.
8 Şi voiu pogorî cetatea aceasta spre stingere şi spre şuierare; tot cela ce va mearge aproape de ea să va mîhni şi va şuiera pentru toată rana
9 aceasta. Şi vor mînca trupúrile fiilor lor şi trupurile featelor lor; şi fieştecarele trupurile aproapelui său vor mînca întru îngrădire şi întru încunjurarea carea vor încunjura pre ei
10 vrăjmaşii lor. Şi vei zdrobi cana înaintea ochilor oamenilor celor ce vor ieşi cu tine şi vei
11 grăi către ei: 'Aceastea zice Domnul: 'Aşa voiu sfărîma norodul acesta şi cetatea aceasta, în ce chip să zdrobeaşte un vas de lut care nu va mai putea să să vindece încă; şi în Tofeth să vor îngropa, căci nu iaste loc a să
12 îngropa. Aşa voiu face, zice Domnul, locului acestuia şi celor ce lăcuiescu întru el, ca să să dea cetatea aceasta ca pămîntul cel ce
13 cade. Şi casele Ierusalimului şi casele împăraţilor Iudii vor fi în ce chip locul cela ce cade de necurăţiile lor, în toate casele întru carele au tămîiat preste podurile lor la toată oastea ceriului şi au turnat turnări la dumnezei striini'". Şi veni Ieremia de la cădearea
14 locului Tafeth, unde l-au trimis pre el Domnul acolo ca să prorocească, şi stătu în curtea Casii Domnului şi zise către tot norodul:
15 „Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu aduc preste cetatea aceasta şi preste toate cetăţile ei şi preste satele ei toate realele carele am grăit asupra ei şi preste cetăţile ei, căci au învîrtoşat cerbicea lor a nu asculta poruncile Meale'".

CAP XX

1 Şi auzi şi Pashor, fiiul lui Emir preotul, acesta era pus povăţuitoriu Casii Domnului, Ieremia prorocind cuvin-
2 tele aceastea. Şi-l lovi pre el şi-l puse pre dînsul la locul de muncă, care era în poarta casii cei rînduite de la
3 tată-său, care era în Casa Domnului. Şi scoase Pashor pre Ieremia den locul închisorii şi zise către el Ieremia: „Nu Pashor au chemat Domnul numele tău fără numai 'înstreinat',
4 Pentru căci aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu dau pre tine la înstreinare, împreună cu toţi priatenii tăi; şi vor cădea de sabia vrăjmaşilor lor şi ochii tăi vor vedea, şi pre tine şi pre tot Iuda voiu da la mînile Vavilonului, şi vor înstreina pre ei şi vor tăia

5 de tot pre ei cu sabii. Şi voiu da toată
putearea cetăţii aceştiia şi toate trudele ei şi
toate visteriile împăratului Iudii în mînile
vrăjmaşilor lor; şi vor aduce pre ei la Vavilon.
6 Şi tu, Pashor, şi toţi ceia ce lăcuiescu în casa ta
mearge-veţi în robie, şi în Vavilon vei muri; şi
acolo te vei îngropa tu şi toţi priatinii tăi, cărora
7 au prorocit lor minciuni'". – Amăgişi-mă,
Doamne, şi mă amăgiiu; biruiş şi Te întă-
riş, făcuiu-mă spre rîs, în toată ziua fuiu
8 batjocurindu-mă. Căci cu cuvîntul mieu cel
amar voiu rîde defăimare şi becisnicie voiu
chema, căci să făcu cuvîntul Domnului spre
ocară mie şi spre batjocură în toată ziua
9 mea. Şi ziş: Nu voiu numi numele Domnu-
lui şi nu voiu mai grăi încă pre numele Lui; şi
să făcu ca focul ce arde pîrjolind în oasele
meale; şi mă părăsiiu de petutindinilea şi nu
10 poci să sufăr. Căci am auzit hula multora
adunîndu-să de premprejur: „Rădicaţi-vă şi
să ne rădicăm asupra lui toţi oamenii, priatinii
lui; păziţ ceaea ce e în gîndul lui, doară să va
înşăla, şi vom putea asupra lui şi vom lua
11 izbînda noastră de la el". Şi Domnul – cu
mine, ca un războinic putînd; pentru aceaea
au gonit şi a socoti nu putea; ruşinară-să
foarte, căci n-au socotit necinstile lor carele
12 pren veac nu se vor uita. Doamne, Cel ce
ispiteşti ceale direapte şi cunoşti rănichii şi
inimile, să văz cea de la tine izbîndă la ei, căci
către Tine am descoperit răspunsurile mea-
13 le. Cîntaţi Domnului, lăudaţ Lui, căci au
scos sufletul săracului den mîna celor mai
14 tare. Blestămată fie ziua întru carea am
născut întru ea, ziua întru carea m-au născut
maica mea; să nu fie vreadnică de rugăciune.
15 Blestămat fie omul cela ce au bine-vestit
tătîne-meu, zicînd că: „Să născu ţie făt,
16 veselindu-să iaste". Fie omul acela ca cetă-
ţile carele au prăpădit Domnul cu mînie şi nu
S-au căit; auză strigare dimineaţă şi clic în
17 amiazăzi, Căci nu m-au ucis în zgăul maicii
meale, şi să făcu mie maica mea groapă mie şi
18 zgăul – de zămislire veacinică. Pentru ce
aceasta am ieşit den zgău, ca să văz trude şi
dureri şi să săvîrşiră în ruşine zilele meale?

CAP XXI

1 Cuvîntul carele s-au făcut de la Dom-
nul către Ieremia, cînd trimise către
el împăratul Sedechias pre Pashur,
fiiul Melhiei, şi pre Sofonia, fiiul lui
2 Vaseu preotul, zicînd: „Întreabă
pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilo-
nului stă asupra noastră, doară va face Dom-
nul după toate minunile Lui şi se va duce de
3 asupra noastră". Şi zise către ei Ierèmia:
„Aşa veţ grăi către Sedechia, împăratul
Iudei: 'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu 4
întorcu armele ceale de război, cu care voi
daţ război cu eale către haldeii cei ce au în-
chis pre voi denafara zidului, şi voiu aduna pre ei
la mijlocul cetăţii aceştiia. Şi voiu bate Eu 5
pre voi cu mînă întinsă şi cu braţ tare, cu
mînie şi cu urgie mare. Şi voiu lovi pre toţi 6
ceia ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni
şi pre dobitoace, cu moarte mare, şi vor muri'.
Şi după aceaea, aşa zice Domnul: 'Da-voiu 7
pre Sedechia, împăratul Iudei, şi pre fiii lui şi
pre nărodul care au rămas în cetatea aceasta,
de moarte şi de foamete şi de sabie în mîna
vrăjmaşilor lor celor ce cearcă sufletele lor; şi
vor tăia pre ei de tot cu gură de sabie; nu Mă
voiu scumpi de dînşii şi nu Mă voiu milostivi
spre înşii'. Şi către nărodul acesta vei grăi: 8
'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu am dat înain-
tea feaţii voastre calea vieţii şi calea mor-
ţii. Cela ce şade în cetatea aceasta va muri 9
cu sabie şi cu foamete; şi cela ce iase a să
duce la haldei, ceia ce au închis pre voi, trăi-va
şi va fi sufletul lui spre prăzi şi va trăi,
Pentru căci am întărit faţa Mea preste cetatea 10
aceasta spre reale şi nu spre bune'. Zice
Domnul: 'În mînile împăratului Vavilonului să
va da şi va arde de tot pre ea cu foc'. Casa 11
împăratului Iudei, auziţ cuvîntul Domnului!
Casa lui David, aceastea zice Domnul:
'Judecaţi dimineaţa judecată şi îndireptaţi şi 12
scoateţ pre cel jefuit den mîna celui ce năpăs-
tuiaşte pre el, pentru ca să nu să descopere ca
focul urgia Mea, şi va arde şi nu va fi cel ce să
stingă. Iată, Eu – către tine, cela ce lăcuieşti 13
Valea Sorului cea cîmpoasă, pre ceia ce zic:
'Cine va înfricoşa pre noi?' sau 'Cine va întra
către lăcuinţa noastră?' Şi voiu aprinde foc 14
în dumbrava ei şi va mînca toate ceale de pre
împrejurul ei'".

CAP XXII

1 Aceastea zice Domnul: „Pasă şi te
pogoară la casa împăratului Iudei şi
vei grăi acolo cuvîntul acesta şi vei
2 zice: 'Ascultă cuvîntul Domnului,
împărate al Iudei, cela ce şăz pre sca-
unul lui David, tu şi casa ta, norodul tău şi cei
3 ce întră pren porţile aceastea! Aceastea
zice Domnul: 'Faceţ judecată şi direptate şi
scoateţ pre cel jăfuit den mîna celuia ce-l
năpăstuiaşte pre el; şi pre cel nemearnic şi
pre sărac şi pre văduvă să nu-i asupriţ; şi nu
păgîniţ, şi sînge nevinovat să nu vărsaţ în
4 locul acesta, Pentru căci, de veţ face făcînd
cuvîntul acesta, şi vor întra în porţile casei
aceştiia împăraţi şăzînd preste scaunul lui
David, şi pre cară şi cai vor fi şăzînd ei şi
feciorii lor şi norodul lor. Iară de nu veţi face 5

cuvintele aceastea, asupra Mea M-am jurat, zice Domnul, că spre pustiire va fi casa aceas-
6 ta'. Că aceastea zice Domnul asupra casei împăratului Iudei: 'Galaadule, tu Mie – începătura Livanului, de nu voiu pune pre tine la
7 pustiiu, cetăţi carele nu să vor lăcui. Şi voiu aduce asupra ta om pierzătoriu şi săcurea lui; şi vor tăia pre cei aleşi chedrii tăi şi vor pune
8 în foc. Şi vor treace limbi multe pren cetatea aceasta şi vor grăi fieştecarele cătră aproapele lui: 'Pentru ce au făcut Domnul aşa
9 cetăţii aceştii mari?' Şi vor zice: 'Pentru căci au părăsit făgăduinţa Domnului Dumnezeului lor şi s-au închinat la dumnezăi striini
10 şi au slujit lor'. Nu plîngeţi pre cel mort, nici vă tînguiţi pre el! Plîngeţi cu plîngere pre cel ce iase, căci nu să va mai întoarce încă, nici
11 va vedea pămîntul moşiei lui'. Pentru căci aceastea zice Domnul asupra lui Selim, fiiul Iosiei, cela ce împărăţeaşte în locul Iosiei, tatul lui, carele au ieşit den locul acesta:
12 'Nu să va mai întoarce acolo încă, ce numai în *locul acesta unde l-am mutat pre el, acolo va* muri şi pămîntul acesta nu-l va vedea încă.
13 Ca cela ce zideaşte casa lui nu cu direptate şi cerdacurile lui nu cu judecată, la el aproapele lui lucrează în dar şi plata lui nu o va da lui.
14 Zidit-ai ţie casă cu măsură, cerdacuri largi şi usebite cu ferestri şi căptuşite cu chedru şi
15 văruite cu minău. Au nu vei împărăţi, căci te-ai întărîtat tu întru Aham, tatăl tău? Nu vor mînca şi nu vor bea. Mai bine tu să faci jude-
16 cată şi direptate bună. N-au cunoscut, n-au judecat judecata smeriţilor, nici judecata measerului. Nu e aceasta a nu cunoaşte tu pre
17 Mine?' zice Domnul. Iată, nu sînt ochii tăi direpţi, nici inema ta bună, ce la lăcomia ta şi la sîngele cel nevinovat, ca să-l verşi pre el, şi la strîmbătăţi şi la ucideri, ca să le faci pre
18 eale. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul asupra lui Ioachim, feciorul Iosiei, împăratului Iudii: 'Şi preste omul acesta nu să vor tîngui pre el: 'O, frate!', nici vor plînge pre el:
19 'Vai, Doamne!' Îngropare nu se va îngropa, putrezind să va lepăda decindea de
20 poarta Ierusalimului'. Suie-te la Livan şi strigă; şi la Vasan dă glasul tău, şi strigă decindea de mare, căci să sfărîmară toţi ibov-
21 nicii tăi! Grăit-am cătră tine întru cădearea ta, şi ai zis: 'Nu voiu asculta'. Aceasta e calea ta; den tinereaţele tale n-ai ascultat glasul
22 Mieu. Pre toţi păstorii tăi va paşte vîntul, şi ibovnicii tăi întru robire vor ieşi, că atuncea te vei ruşina de cătră toţi ceia ce te iubesc pre tine.
23 Lăcuind în Livan, încuibînd în chedri, foarte vei suspina, cînd vor veni ţie durori ca ceiia ce naşte. Viu Eu, zice Domnul, de să va face 24
făcîndu-să Iehonia, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudei, pecetluire pre mîna cea direaptă a Mea, de acolo te voiu zmulge Şi te voiu da 25
pre mîna celor ce cearcă sufletul tău, de carii tu te temi de cătră faţa lor, la mîna haldeilor. Şi voiu lepăda pre tine şi pre maica ta, 26
ceaea ce te-au născut, la pămînt unde nu ai născut acolo; şi acolo vei muri. Iară la 27
pămîntul carele ei să roagă cu sufletul lor nu să vor înturna'. Necinstitu-s-au Iehonia ca 28
un vas căruia· nu iaste treaba lui, căci să lepădă şi să scoase la pămîntul carele nu ştiia
– Păminte, păminte, auzi cuvîntul Domnului! 29
Scrie pre omul acesta: izgonit om, căci nu va 30
mai adaoge den seminţia lui bărbat şăzînd pre scaunul lui David, biruitoriu în Iuda".

CAP XXIII

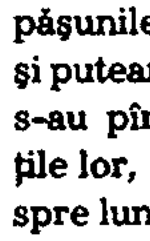

, păstori, ceia ce răsipiţi şi stricaţi oile 1
păşunei lor! Pentru aceaea, aceas- 2
tea zice Domnul preste ceia ce pasc *norodul mieu: „Voi aţi răsipit oile* Meale şi le-aţi scos afară şi nu le-aţi socotit pre eale. Iată, Eu voiu izbîndi asupra voastră după ceale reale tocmeale ale voastre. Şi Eu voiu priimi pre cei rămaş ai 3
norodului Mieu preste tot pămîntul unde am scos pre ei acolo, şi voiu aşăza pre ei la păşunea lor şi să vor creaşte şi să vor înmulţi. Şi 4
voiu scula lor păstori carii vor paşte pre ei, şi nu să vor mai teame încă, nici să vor înfricoşa, zice Domnul. Iată, zile vin, zice Domnul, şi 5
voiu rîdica lui David odraslă direaptă şi va împărăţi împărat direpţ şi va înţeleage şi va face judecată şi direptate pre pămînt. În 6
zilele lui să va mîntui Iuda, şi Israil va sălăşlui nădejduind; şi acesta e numele lui, carele va chema pre el 'Domnul Iosedec'. Pentru 7
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi nu vor mai grăi încă ,Viu Domnul, Carele au scos casa lui Israil den pămîntul Eghipetului', Ce 'Viu Domnul, Cela ce au scos şi au 8
adunat toată sămînţa lui Israil de la pămîntul despre miazănoapte şi de la toate ţările unde s-au scos acolo, şi au aşăzat pre ei la locul lor'". Întru proroci: „Să zdrobi inima mea 9
în mine; clătiră-se oasele meale toate; făcuiu-mă ca un om zdrobit şi ca un om cuprins fiind de vin de cătră faţa Domnului şi de cătră faţa bunii-cuviinţei mărirei Lui. Căci de cătră 10
faţa acestora plînse pămîntul; uscară-să păşunile pustiiului şi să făcu dumbrava lor rea şi putearea lor aşa". – „Căci preot şi proroc 11
s-au pîngărit şi în Casa Mea văzuiu răutăţile lor, Pentru aceaea facă-să lor calea lor 12
spre lunecare întru negură şi să vor împiede-

ca şi vor cădea întru ea, pentru căci voiu aduce preste ei reale în anul socotirei lor, zice
13 Domnul. Şi întru prorocii Samariei văzut-am fărădelegi: prorociră (în numele Mieu) pren Vaal şi au rătăcit pre norodul Mieu, Israil.
14 Şi întru prorocii Ierusalimului am văzut groznice: preacurvindu-să şi mergînd întru minciuni şi sprijenind mîni multe, ca să nu să întoarcă fieştecarele de la calea lui cea rea; făcutu-s-au Mie toţi ca Sodomul, şi cei ce
15 lăcuiesc într-însul – ca Gomorul!“ Pentru aceaea, aceastea zice Domnul puterilor: „Iată, Eu hrănesc pre ei cu dureare şi voiu adăpa pre ei apă amară, căci de la prorocii Ierusalimului ieşi spurcăciune la tot pămîntul“.
16 Aşa zice Domnul Atotţiitoriul: „Nu ascultaţi cuvintele prorocilor, că în deşert îş fac lor videnii; şi de la inima lor grăiescu, şi nu de la
17 gura Domnului. [Ei] zicu celora ce leapădă cuvîntul Domnului ‘Pace va fi voao’; şi la toţi ceia ce mergu spre pohtele lor şi la tot cela ce mearge întru înşelăciunea inimii lui: ‘Nu vor
18 veni asupra ta reale’“. „Căci cine au stătut la voroava Domnului şi au văzut cuvîntul Lui?
19 Cine au băgat în urechi şi au auzit? Iată, cutremur de la Domnul şi urgie iase; spre cutremur învîrtejindu-se veni-va? Preste cei
20 necuraţi va veni. Şi nu încă să va întoarce mînia Domnului pînă unde o va face pre ea şi pînă unde va întări pre ea de la izdărătura inimii Lui; la săvîrşitul zilelor socoti-vor pre
21 eale“. – „N-am trimis prorocii, şi ei alerga;
22 nici am grăit către ei, şi ei prorociia. Şi de au stătut la voroava Mea şi de au auzit cuvintele Meale, şi pre norodul Mieu ar fi întorsu
23 de la ceale reale tocmeale ale lor. Dumnezeu de aproape Eu sînt, zice Domnul, şi nu
24 Dumnezău de departe. Au ascunde-se-va neştine întru ceale ascunse şi Eu nu-l voiu vedea pre el? Au nu ceriul şi pămîntul Eu pli-
25 nesc?, zice Domnul. Auzit-am ceale ce grăiescu prorocii carele prorocescu pre numele
26 Mieu minciuni, zicînd: ‘Visat-am vis’. Pînă cînd va fi în inima prorocilor celor ce prorocescu minciuni, prorocind ei voile inimilor
27 lor? Celor ce socotescu ca să uite leagea Mea întru visele lor carele povestiia fiecarele aproapelui său, în ce chip au uitat părinţii lor
28 numele Mieu întru Vaal. Prorocul întru carele iaste visul, povesteaască visul lui; şi întru carele cuvîntul Mieu către el, povesteaască cuvîntul Mieu pre adevărat. Ce sînt paiele spre grîu? Aşa sînt cuvintele Meale, zice
29 Domnul. Nu-s, iată, cuvintele Meale ca focul arzătoare, zice Domnul, şi ca un ciocan tăind piatră? Iată, Eu – pentru aceaea către proroci, zice Domnul Dumnezău, ceia ce fură cuvintele Meale
30 fieştecarele de la aproapele său. Iată, Eu – către prorocii ceia ce scot prorociile limbii şi
31 dormitează adormirea lor. Iată, Eu – către prorocii ceia ce prorocescu vise mincinoase. Şi nu povestiia pre eale, şi au rătăcit
32 pre norodul Mieu întru minciunile lor şi întru înşelăciunile lor; şi Eu n-am trimis pre ei şi n-am poruncit lor, şi folos nu vor folosi norodului acestuia. Şi de te vor întreba norodul
33 acesta, au preot, au proroc, zicînd: ‘Ce e luarea Domnului?’, şi vei grăi lor: ‘Voi sînteţi luarea’; şi voiu sparge pre voi, zice Domnul; Şi prorocul şi preoţii şi norodul carii
34 vor zice ‘Luarea Domnului!’, şi voiu izbîndi pre omul acela şi pre casa lui. Aşa veţi grăi
35 fieştecarele către aproapele lui şi fieştecarele către fratele lui: ‘Ce au răspunsu Domnul?’ şi ‘Ce au grăit Domnul?’ Şi ‘luarea Domnului’
36 nu mai numiţi încă, căce ‘luarea omului’ fi-va cuvîntul lui; şi pentru aceaea au grăit Domnul Dumnezăul nostru, şi aţi întorsu cuvintele Dumnezăului celui viu. Aşa veţi grăi către
37 proroc: ‘Ce au răspunsu ţie Domnul?’ Şi: ‘Ce au grăit Domnul?’ Şi de veţi zice ‘luarea
38 Domnului’, pentru aceaea, zice Domnul Dumnezăul nostru pentru care lucru aţi zis cuvîntul acesta ‘luarea Domnului’, şi am trimis către voi, zicînd: ‘Nu veţi zice ‘luarea Domnului’, Pentru aceaea, iată, Eu iau şi
39 spargu pre voi şi cetatea carea am dat voao şi părinţilor voştri. Şi voiu da preste voi
40 ocară veacinică şi necinste veacinică, carea nu se va uita’“.

CAP XXIV

1 Arătatu-mi-au Domnul doao coşniţe de smochine, stînd despre faţa beseareciii Domnului, după ce au streinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, feciorul lui Ioachim, împăratul Iudei, şi pre boiari, şi pre meşteri, şi pre cei legaţi, şi pre cei bogaţi den
2 Ierusalim şi-i aduse pre ei la Vavilon. O coşniţă de smochine – bune foarte, ca smochinele ceale timpurie, şi coşniţa a doaua de smochine – reale foarte, carele nu se vor mînca,
3 de răutatea lor. Şi zise Domnul către mine: „Ce vezi, Ieremio?“ Şi ziş: „Smochine! Smochinele ceale bune bune-s foarte, şi ceale reale reale-s foarte, carele nu se vor mînca,
4 de răutatea lor“. Şi să făcu cuvîntul Dom-
5 nului către mine, zicînd: „Aceastea zice Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Ca smochinele ceale bune aceastea, aşa voiu cunoaşte pre cei streinaţ ai Iudei, pre carii am trimis den locul acesta la pămîntul haldeilor spre bunătăţi.
6 Şi voiu întări ochii Miei spre ei spre bunătăţi şi voiu aşăza pre ei la pămîntul acesta spre bunătăţi şi voiu zidi de iznoavă pre ei, şi nu voiu surpa pre ei; şi voiu răsădi de tot pre ei, şi nu-i voiu zmulge.
7 Şi voiu da lor inimă ca să ştie ei pre Mine, căci

Eu sînt Domnul. Şi-M vor fi Mie nărod, şi Eu voiu fi lor Dumnezău, şi căci se vor întoarce
8 către Mine dentru toată inima lor. Şi ca smochinele ceale reale, carele nu se vor mînca, de răutatea lor, aceastea zice Domnul, aşa voiu da pre Sedechia, împăratul Iudei, şi pre diregătorii lui, şi rămăşiţa Ierusalimului, pre cei
9 rămaş în pămîntul acesta, şi pre cei ce lăcuiescu în Eghipet, Şi voiu da pre ei spre răsipiri la toate împărăţiile pămîntului şi vor fi spre ocară şi spre pildă, şi spre ură şi spre blestem, în tot locul
10 unde voiu scoate pre ei acolo. Şi voiu trimite la ei foamete şi moarte şi sabie, pînă să vor sfîrşi de la pămîntul carele am dat lor'".

CAP XXV

1 Cuvîntul carele s-au făcut către Ieremia preste tot nărodul Iudei, în anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul Iosiei, împăratul Iudei, acesta e anul dentîiu al lui Navohodonosor, împăratul
2 Vavilonului, Carele au grăit către tot nărodul Iudei şi către ceia ce lăcuiesc în Ierusalim,
3 zicînd: „La al 13 an al Iosiei, fiiul lui Amos, împăratul Iudei, şi pînă în ziua aceasta, 23 de ani, şi am grăit către voi, mînecînd şi zicînd.
4 Şi trimiteam către voi pre robii Miei, prorocii, de noapte trimiţîndu-i, şi n-aţ ascultat şi n-aţ
5 luat aminte cu urechile voastre. Întoarceţi-vă fieştecarele de către calea lui cea rea şi de la ceale reale tocmeale ale voastre, şi veţ lăcui pre pămîntul carele am dat voao şi părinţilor
6 voştri den veac şi pînă în veac. Nu meargeţi denapoia a dumnezăi streini ca să slujiţ lor şi ca să vă închinaţ lor, pentru ca să nu Mă porniţi spre urgie cu faptele mîinilor voastre, ca să facu rău voao.
7 Şi n-aţ ascultat pre Mine".
8 Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De
9 vreame ce n-aţ crezut cuvintele Meale, Iată, Eu voiu trimite şi voiu lua moştenirea de la crivăţ şi voiu aduce pre ei preste pămîntul acesta şi preste cei ce lăcuiesc pre el şi preste toate limbile ceale de premprejurul lor şi voiu pustii pre ei şi voiu da pre ei spre stingere şi
10 spre şuierare şi spre ocară veacinică. Şi voiu piarde de la ei glas de bucurie şi glas de veselie, glas de ginere şi glas de nevastă, miros de mir şi lumina luminătoriului. Şi
11 va fi tot pămîntul spre stingere şi vor sluji
12 întru limbi 70 de ani. Şi deaca să vor împlea cei 70 de ani, izbîndi-voiu limba aceaea, zice Domnul, şi voiu pune pre ei spre
13 stingere veacinică. Şi voiu aduce preste pămîntul acela toate cuvintele Meale carele am grăit asupra lui, toate cîte-s scrise în cartea aceasta, carele au prorocit Ieremia preste toate
14 limbile. Căci au slujit lor cînd era limbi multe şi împăraţi mari, şi voiu răsplăti lor după faptele lor şi după lucrurile mînilor lor". Aşa zise Domnul Dumnezeul lui 15
Israil: „Ia păharul vinului acestui chiar den mîna Mea şi vei adăpa toate limbile către carele Eu trimiţ către ei. Şi vor bea şi vor 16
borî şi vor nebuni de către faţa sabiei carea Eu voiu trimite în mijlocul lor". Şi luaiu păha- 17
rul den mîna Domnului şi am adăpat toate limbile carele m-au trimis pre mine Domnul către eale: Ierusalimul, şi cetăţile Iudii, şi 18
împăraţii Iudii, şi boiarii lui, ca să-i puie pre ei spre pustiire şi spre stingere şi spre şuierare, Şi pre Faraon, împăratul Eghipetu- 19
lui, şi pre slugile lui, şi pre boiarii lui, şi pre tot norodul lui, Şi pre toţi cei amestecaţi ai lui, 20
şi pre toţi împăraţii celor striini de fealiu, şi Ascalonul, şi Gaza, şi Acaronul, şi rămăşiţa Azotului, Şi pre Idumea, şi pre Moavita, şi 21
pre fiii lui Ammon, Şi împăraţii Tirului, şi 22
împăraţii Sidonului, şi împăraţii cei de decindea de mare, Şi pre Dedan, şi pre Theman, 23
şi pre Ros, şi pre tot tunsul denaintea feaţii lui, Şi pre toţi amestecaţii, ceia ce poposesc 24
în pustiiu, Şi pre toţi împăraţii Dedanului, 25
şi pre toţi împăraţii persilor, Şi pre toţi 26
împăraţii de la Apiliot, cei departe şi cei aproape, fieştecarele către fratele său, şi toate împărăţiile ceale de preste faţa pămîntului. – „Şi vei grăi lor: 'Aşa zice Domnul Dumne- 27
zău Atotţiitoriul, Dumnezeul lui Israil: 'Beaţ, îmbătaţi-vă, şi borîţ, şi veţ cădea, şi nu vă veţi scula de către faţa sabiei carea voiu trimite în mijlocul vostru!' Şi va fi cînd nu vor vrea 28
să priimească păharul den mîna ta ca să bea, şi vei grăi: Aşa zise Domnul: 'Bînd, veţ bea! Căci în cetatea întru carea s-au numit 29
numele Mieu preste ea, Eu viu a chinui; şi voi cu curăţenie nu vă veţi curăţi, căci sabie Eu chem preste toţi ceia ce şăd pre pămînt!' Şi 30
tu vei proroci preste ei toate cuvintele aceastea şi vei zice: 'Domnul de la cel înalt va lucra; de la lăcaşul cel sfînt al Lui da-va glasul Lui; cuvînt va isprăvi preste locul Lui; şi aceştea ca ceia ce culeg vor răspunde, şi săzînd toţi pre pămînt. Vine peire pre o parte de 31
pămînt, căci judecata Domnului e întru limbi; judecă-se El către tot trupul, şi cei necredincioş deaderă-se la sabie', zice Domnul. Aşa 32
zice Domnul: 'Iată, reale vin de la limbă preste limbă şi volbură mare iase de la marginea pămîntului. Şi vor fi răniţ de Domnul, în ziua 33
Domnului, den partea pămîntului şi pînă la partea pămîntului; nu se vor îngropa, în balegă preste faţa pămîntului vor fi. Clicuiţ, păstori, 34

şi strigaţi şi vă tînguiţi, berbecii oilor, căci
s-au plinit zilele voastre spre junghiare şi veţi
35 cădea ca berbecii cei aleş! Şi va peri fuga
de la păstori şi mîntuirea de la berbecii
36 oilor. Glasul strigării păstorilor şi clicul
oilor şi berbecilor, căci pierdu Domnul păşu-
37 nile lor. Şi vor înceta rămăşiţile păcii de
38 către faţa urgiei mîniei Meale'. Lăsă ca un
leu popasul lui, căci să făcu pămîntul lor
neîmblat de către faţa sabiei cei mari".

CAP XXVI

1 La începutul împăratului Ioachim, fiiul
Iosiei, să făcu cuvîntul acesta de la
2 Domnul. Aşa zise Domnul: „Stăi
în curtea Casii Domnului şi vei
isprăvi la toţi jidovii şi la toţi ceia ce
vin a să închina în Casa Domnului toate
cuvintele care le-am rînduit ţie ca să le răs-
3 punzi lor; să nu tăgăduieşti cuvîntul, Cîn-
dai vor auzi şi se vor întoarce fieştecarele de
la calea lui cea rea şi voiu înceta de realele
carele Eu socotesc ca să le fac lor pentru ceale
4 reale tocmeale ale lor. Şi vei grăi: 'Aşa zise
Domnul: 'De nu Mă veţi asculta ca să meargeţi
întru legile Meale carele am dat spre faţa
5 voastră, Să ascultaţi cuvintele slugilor
Meale, prorocilor, pre carii Eu trimiţ către voi
pe mînicate; şi am trimis, şi n-aţ ascultat pre
6 Mine. Şi voiu da Casa aceasta ca Silomul,
şi cetatea aceasta voiu da-o spre blestăm la
7 toate limbile a tot pămîntul'". Şi auziră
preoţii şi prorocii cei mincinoş şi tot norodul
pre Ieremia grăind cuvintele aceastea, în
8 Casa Domnului. Şi fu încetînd Ieremia a
grăi toate carele au rînduit Domnul lui ca să
grăiască la tot norodul, şi l-au prins pre el
preoţii şi prorocii cei mincinoş şi tot norodul,
9 zicînd: „Cu moarte vei muri! Căci ai proro-
cit pre numele Domnului, zicînd: 'Ca Silom va
fi Casa aceasta, şi cetatea aceasta va rămînea
pustie de cei ce lăcuiesc'?" Şi să adună tot
norodul asupra Ieremiei în Casa Domnului.
10 Şi auziră boiarii Iudei cuvintele aceastea şi să
suiră den casa împăratului la Casa Domnului.
Şi au stătut înaintea uşilor porţii Domnului
11 ceii noao. Şi ziseră preoţii şi prorocii cei
mincinoş către boiari şi către tot norodul:
„Judecată de moarte – la omul acesta, căci au
prorocit asupra cetăţii aceştiia în ce chip aţi
12 auzit cu urechile voastre!" Şi zise Ieremia
către toţi boiarii şi către tot norodul, zicînd:
„Domnul au trimis pre mine să prorocesc preste
Casa aceasta şi preste cetatea aceasta toate cu-
13 vintele care aţi auzit. Şi acum, mai bune faceţi
căile voastre şi faptele voastre şi auziţi glasul
Domnului Dumnezău, şi Să va potoli Dom-
nul de răutăţile carele au grăit asupra voastră.
Şi iată, eu în mînile voastre sînt; faceţi-m cum 14
iaste de folos şi cum e mai bine voao! Ce 15
numai conoscînd să conoaşteţi că, de mă veţi
omorî pre mine, sînge nevinovat voi daţi
preste voi şi preste cetatea aceasta şi pre cei
ce lăcuiesc într-însa, căci că cu adeverit m-au
trimis pre mine Domnul spre voi să grăiesc la
urechile voastre cuvintele aceastea". Şi 16
ziseră boiarii şi tot norodul către preoţi şi
către prorocii cei mincinoş: „Nu iaste omului
acestuia judecată de moarte, căci pre numele
Domnului nostru au grăit către noi". Şi să 17
sculară oameni dentru cei mai bătrîni ai pă-
mîntului şi ziseră la toată adunarea norodu-
lui: „Mihea Morastitul era în zilele Eze- 18
chiei, împăratului Iudei; şi zise la tot norodul
Iudei, zicînd: 'Aşa zice Domnul: Sionul ca o
ţarină să va ara şi Ierusalimul ca o cramă va fi,
şi muntele Casii spre desiş de dumbravă'.
Au ucigînd l-au ucis pre el Ezechia şi tot Iuda? 19
Nu că s-au temut de Domnul şi căci s-au rugat
feaţii Domnului? Şi încetă Domnul de realele
carele au grăit asupra lor. Noi am făcut răutăţi
mari asupra sufletelor noastre". Şi om era 20
prorocind pre numele Domnului: Uria, fecio-
rul Sameii de la Cariathiarim, şi au prorocit
pentru pămîntul acesta după toate cuvintele
Ieremiei. Şi auzi împăratul Ioachim şi toţi 21
boiarii toate cuvintele lui şi cerca să-l omoară
pre el. Şi auzi Urias şi întră la Eghipet. Şi 22
trimise împăratul oameni la Eghipet, Şi-l 23
scoasără pre el de acolo şi-l adusără pre el
către împăratul; şi lovi pre el cu sabie şi-l
lepădă pre el la mormîntul fiilor norodului
lui. Însă mîna lui Ahicaz, fiiul lui Safan, era 24
cu Ieremia, ca să nu-l dea pre el la mînile
norodului, să nu-l ucigă pre el.

CAP XXVII

Aşa zise Domnul: „Fă ţie legături şi 1
lanţuri şi pune prejur grumazii tăi.
Şi vei trimite pre eale către îm- 2
păratul Idumeii şi către împăratul
Moavului şi către împăratul fiilor lui
Ammon şi către împăratul Tirului şi către
împăratul Sidonului, în mînile vestitorilor lor,
celora ce vin spre timpinarea lor, la Ierusa-
lim, către Sedechia, împăratul Iudii. Şi vei 3
aduna pre ei către stăpînii lor a zice: 'Aşa au
zis Domnul Dumnezăul lui Israil: Aşa veţi
grăi către domnii voştri Că Eu am făcut 4
pămîntul cu putearea Mea cea mare şi cu
braţul Mieu cel înalt, şi voiu da pre el
oricăruia se va părea înaintea ochilor Miei.
Dat-am pămîntul lui Navuhodonosor, împă- 5

ratul Vavilonului, să slujască lui, şi hiarăle
6 ţarinii să lucreaze lui. Şi limba şi împărăţia,
cîţi nu vor pune grumazul lor supt jugul împă-
ratului Vavilonului, cu sabie şi cu foamete
voiu socoti pre ei, zise Domnul, pînă să vor
7 fîrşi în mîna lui. Şi voi să nu ascultaţi pro-
rocii cei mincinoşi ai voştri şi pre cei ce vă
vrăjescu şi pre cei ce visază voao şi pre des-
cîntătorii voştri şi fărmăcătorii voştri, ceia ce
zic: 'Nu veţi lucra împăratului Vavilonului',
8 Căci minciuni ei prorocescu voao, ca să vă
9 depărteaze pre voi de la pămîntul lui. Şi
limba carea va băga grumazul ei supt jugul
împăratului Vavilonului şi va lucra lui, şi voiu
lăsa pre ea preste pămîntul lui şi va lucra
10 întru el şi va lăcui întru el'". Şi către Sede-
chia, împăratul Iudii, am grăit după toate cu-
vintele aceastea, zicînd: „Băgaţi cerbicea
11 voastră Şi lucraţi împăratului Vavilonului,
12 căci strîmbu ei prorocescu voao. 'Căci
n-am trimis pre ei, zice Domnul, şi să proro-
cească cu numele Mieu pre strîmbătate, ca să
vă piarză pre voi, şi veţi peri voi şi prorocii
voştri, ceia ce prorocescu voao pre strîmbă-
13 tate mincinoasă'". Şi preoţilor şi la tot no-
rodul acesta am grăit, zicînd: „Aşa zise Dom-
14 nul: Nu ascultaţi cuvintele prorocilor
celora ce prorocescu voao, zicînd: 'Iată,
vasele Casii Domnului – pre Vavilon', căci
15 strîmbu ei prorocescu voao; N-am trimis
pre ei". Şi apoi, proroci sînt şi, de iaste cuvîn-
tul Domnului întru ei, întimpine-se cu mine,
16 căci aşa zise Domnul: „Şi cealealalte vase,
carele n-au luat împăratul Vavilonului cînd
mută pre Iehonia, de la Ierusalim la Vavilon
vor întra", zise Domnul.

CAP XXVIII

1 Şi fu în a patrulea an împărăţînd
Sedechie, împăratul Iudei, în luna a
cincea, zise mie Anania, fiiul lui Azor,
prorocul cel mincinos de la Gavaon,
în Casa Domnului, întru ochii preoţi-
2 lor şi a tot nărodul, zicînd: „Aşa zice Dom-
nul: Sfărîmat-am jugul împăratului Vavilonu-
3 lui! Încă 2 ani de zile, Eu voiu întoarce la
4 locul acesta toate vasele Casii Domnului Şi
pre Iehonia şi înstreinarea Iudei, căci voiu
5 sfărîma jugul împăratului Vavilonului". Şi
zise Ieremia către Anania, înaintea ochilor
preoţilor şi întru ochii a tot nărodul, celor ce
6 sta în Casa Domnului. Şi zise Ieremia:
„Adevărat, aşa să facă Domnul! Să întărească
cuvîntul tău carele tu proroceşti, ca să să în-
toarcă vasele Casei Domnului şi toată înstrei-
7 narea de la Vavilon la locul acesta. Însă
auziţ cuvîntul Domnului, carele eu zicu la ure-
chile voastre şi la urechile a tot nărodul:
8 Prorocii ceia ce s-au făcut mai nainte de mine
şi mai nainte de voi den veac şi au prorocit
preste mult pămînt şi preste împărăţii mari
9 spre războiu; Prorocul cela ce au prorocit
spre pace, venind cuvîntul, cunoaşte-vor pre
proroc, pre carele au trimis lor Domnul cu
credinţă". Şi luo Anania întru ochii a tot 10
nărodul lanţurile den gîtul Ieremiei şi le
zdrobi pre eale. Şi zise Anania întru ochii a 11
tot nărodul, zicînd: „Aşa zice Domnul: Aşa
voiu sfărîma jugul împăratului Vavilonului de
la grumazii a tuturor limbilor!" Şi să duse 12
Iremia la calea lui; şi să făcu cuvîntul Domnu-
lui către Ieremia, după ce au sfărîmat Anania
lănţuşăle de la grumazul lui, zicînd: „Pasă 13
şi zi către Anania, zicînd: 'Aşa au zis Dom- 14
nul: Lanţuri de lemn ai sfărîmat, şi voiu face
în locul lor lanţuri de fier!' Că aşa au zis Dom-
nul: 'Eu jug de fier am pus preste cerbicea
tuturor limbilor, să lucreaze împăratului Va-
vilonului'". Şi zise Ieremia Ananiei: „Nu 15
te-au trimis pre tine Domnul, şi tu a nădejdui
ai făcut pre nărodul acesta pre strîmbăta-
te. Pentru aceaea, aşa zise Domnul: 'Iată, 16
Eu trimiţ pre tine de către faţa pămîntului, în
anul acesta vei muri'". Şi muri în luna a 17
şaptea.

CAP XXIX

Şi aceastea-s cuvintele cărţii, carele au 1
trimis Ieremia den Ierusalim către cei
bătrîni ai lui ai înstreinării şi către
preoţi şi către prorocii cei mincinoş,
carte la Vavilon a înstreinării şi către
tot nărodul, Mai apoi ieşind Iehonia împă- 2
ratul, şi împărăteasa, şi scopiţii, şi tot volni-
cul, şi meşterul şi legatul, den Ierusalim,
Cu mîna lui Eliasan, fiiul lui Safan, şi a Gama- 3
riei, fiiul Helchiei, pre care au trimis Sede-
chie, împăratul Iudei, către împăratul Vavilo-
nului, la Vavilon, zicînd: „Aşa au zis Dom- 4
nul Dumnezăul lui Israil spre înstreinarea
care au streinat de la Ierusalim: 'Zidiţi case 5
şi lăcuiţ, şi răsădiţ grădini şi mîncaţi roadele
lor! Şi luaţi muieri şi faceţ feciori şi feate, şi 6
luaţi la fiii voştri muieri, şi featele voastre daţ
la bărbaţi, şi vă înmulţiţ şi nu vă împuţinaţi!
Şi cercaţi pacea pămîntului la carele v-am în- 7
streinat pre voi acolo; şi vă veţ ruga pentru ei
către Domnul, căci întru pacea lor va fi pace
voao'. Căci aşa zise Domnul: 'Să nu vă pri- 8
lestească pre voi prorocii cei mincinoş ce
sînt întru voi şi să nu vă prilestească pre
voi vrăjitorii voştri; şi nu ascultaţi spre
visele voastre carele voi visaţ, Căci spre 9
strîmbătate ei prorocesc voao pre numele
Mieu şi n-am trimis pre ei'. Căci aşa au zis 10
Domnul: 'Cînd să va împlea Vavilonul de 70
de ani, socoti-voiu pre voi şi pune-voiu cuvin-

tele Meale asupra voastră, ca să întoarceţ
11 norodul vostru la locul acesta. Şi voiu gîndi
asupra voastră gînd de pace, şi nu reale, ca să
12 vă dau voao aceastea. Şi vă rugaţ cătră
13 Mine, şi voiu asculta pre voi. Şi Mă cercaţ
pre Mine, şi veţ afla pre Mine, căci veţ cerca
14 pre Mine cu toată inema voastră. Şi Mă
15 voiu arăta voao. Căci aţ zis: 'Pus-au noao
16 Domnul proroci în Vavilon', Aşa zise Dom-
nul asupra lu Ahav şi asupra Sedechiei: 'Iată,
Eu dau pre ei în mînile împăratului Vavilonu-
lui, şi va lovi pre ei înaintea ochilor voştri'.
17 Şi vor lua de la ei blestem întru toată striina-
rea Iudii în Vavilon, zicînd: 'Să te facă Dom-
nul cum au făcut pre Sedechie şi ca pre Ahav,
pre carii prăji împăratul Vavilonului cu foc!',
18 Pentru fărădeleagea care au făcut în Ierusa-
lim şi preacurviia muierile cetăţilor lor, şi
cuvînt au răspuns întru numele Mieu, carele
n-am poruncit lor. Şi Eu – martur, zice Dom-
19 nul. Şi către Samea Elamiteanul vei grăi:
20 'Nu te-am trimis cu numele Mieu!' Şi către
Sofonia preotul, fiiul lui Manasi, zise:
21 'Domnul deade pre tine preot în locul lui
Iodae preotul, să te faci ispravnic în Casa
Domnului, la tot omul ce proroceaşte şi la tot
omul ce nebuneaşte, şi vei da pre el la închi-
22 soare şi la locul muncii. Şi acum pentru ce
aţ suduit împreună pre Ieremia cel de la Ana-
23 thoth, pre cela ce au prorocit voao? Căci
pren luna aceasta au trimis către voi la Vavi-
lon, zicînd: 'Departe iaste: zidiţ case şi lăcuiţi
şi răsădiţ grădini şi veţi mînca roada lor'".
24 Şi citi Sofonie cuvintele aceastea la urechile
25 Ieremiei. Şi să făcu cuvîntul Domnului
către Ieremia, zicînd: „Trimite către înstrei-
26 nare, zicînd: 'Aşa zice Domnul asupra
Sameii Alamiteanul: De vreame ce au proro-
cit voao Samea, şi Eu nu l-am trimis pre el, şi
a nădejdui au făcut pre voi pre strîmbăta-
27 te, Pentru aceaea, aşa au zis Domnul: Iată,
Eu voiu socoti asupra Sameii, şi asupra rudei
lui, şi nu va fi lui om întru mijlocul vostru, ca
să vază bunătăţile carele Eu voiu face voao,
nu le vor vedea'".

CAP XXX

1 Cuvîntul carele s-au făcut către Iere-
2 mia de la Domnul, să zică: „Aşa
zise Domnul Dumnezeul lui Israil, zi-
cînd: Scrie toate cuvintele carele am
3 răspuns către tine pre carte, Căci ia-
tă, zile vin, zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu în-
toarce striinarea norodului Mieu, Israil, şi a Iu-
dei, zise Domnul Atotţiitoriul, şi voiu întoarce
pre ei la pămîntul carele l-am dat părinţilor lor, şi
4 vor stăpîni pre el". Şi aceastea-s cuvintele ca-
rele au grăit Domnul asupra lui Israil şi Iudii:
„Aşa zise Domnul: Glasul înfricoşării veţi 5
auzi; frică, şi nu iaste pace. Întrebaţ şi 6
vedeţi de s-au născut făt? Şi pentru frica întru
carea voiu ţinea mijlocul şi mîntuirea, pentru
căci am văzut pre tot omul, şi mînile lui pre
mijlocul lui, întoarseră-să obrazele spre găl-
benare. Că mare să făcu ziua aceaea şi nu 7
iaste ca aceaea; şi vreame strimtă iaste lui
Iacov, şi dentru aceasta să va mîntui. În 8
ziua aceaea, zise Domnul, sfărîma-voiu jugul
de la grumazul lor şi legăturile lor voiu
rumpe. Şi nu vor mai lucra ei încă la striini.
Şi vor lucra Domnului Dumnăzăului lor, şi 9
pre David împăratul lor voiu scula lor".
Aşa zise Domnul: „Rîdicat-am zdrobire; du- 10
ioasă e rana ta. Nu iaste cine să judece ju- 11
decata ta, spre dureare te-ai vindecat, folos
nu-ţi iaste ţie. Toţi priatenii tăi au uitat pre 12
tine; pre tine nu te vor întreba ceale de pacea
ta, căci cu rana vrăjmaşului lovitu-te-am, cer-
tare întărită spre toată strîmbătatea ta, înmul-
ţiră-se păcatele tale. Pentru aceaea, toţi 13
ceia ce te mănîncă, mînca-să-vor; şi toţi vrăj-
maşii tăi carnea lor toată o vor mînca. Preste
mulţimea strîmbătăţilor tale înmulţiră-se
păcatele tale, făcut-au aceastea ţie. Şi vor fi
ceia ce înfricoşază pre tine, spre înfricoşare;
şi pre toţi ceia ce au prădat pre tine da-i-voiu
la pradă. Căci voiu aduce vindecarea ta, de 14
rana cea cu dureri vindeca-te-voiu, zice Dom-
nul, căci răsipit te-ai chemat, vînatul vostru
iaste, căci nu iaste cel ce cearcă pre el". Aşa 15
zice Domnul: „Iată, Eu voiu întoarce înstrei-
narea lui Iacov şi robimea lui voiu milui. Şi să
va zidi cetate pre înălţimea ei şi norodul după
judecata lui va dormi. Şi vor ieşi de la ei 16
cîntînd, şi glasul celor ce joacă; şi voiu înmulţi
pre ei şi nu să vor împuţina. Şi vor întra fiii 17
lor ca mai nainte; şi mărturiile lor despre faţa
Mea să vor porni. Şi voiu socoti preste toţi
ceia ce necăjăsc pre ei. Şi vor fi mai tari 18
decît el preste ei, cel ce stăpîneaşte pre el, şi
dentr-însul va ieşi. Şi voiu aduna pre ei şi să
vor întoarce către Mine, căci cine iaste acesta,
carele au dat inima lui a să întoarce către
Mine?", zice Domnul. „Căci urgia Domnu- 19
lui ieşi mînioasă, ieşi urgie hrănindu-se,
preste necuraţi va veni. Nu să va întoarce 20
urgia mîniei Domnului, pînă va face şi pînă va
aşăza izdărătura inimii Lui. În zilele ceale de
apoi veţi conoaşte aceastea".

CAP XXXI

În vreamea aceaea, zise Domnul, 1
fi-voiu Dumnăzău neamului lui Israil, şi
ei vor fi Mie norod". Aşa zise Dom- 2
nul: „Aflaiu fierbinte în pustiiu cu cei pe-

riţi cu sabie. Meargeţi şi să nu piardeţi pre
3 Israil". Domnul de departe Să va arăta lui:
„Îndrăgire veacinică iubi pre tine, pentru
4 aceaea traş pre tine spre îndurare. Căci te
voiu zidi şi te vei zidi, fecioara lui Israil. Încă
vei lua tîmpăna ta şi vei ieşi cu adunarea celor
5 ce joacă. Căci ai răsădit vii, în măgurile
Samariei răsădind; răsădiţi în măgurile lui
6 Efraim şi lăudaţi, Căci iaste zi de chemare
celor ce răspund în măgurile lui Efraim:' Scu-
laţi-vă şi vă suiţi la Sion,către Domnul Dum-
7 nezăul vostru!' Căci aşa zise Domnul lui
Iacov: 'Veseliţi-vă, veseliţi-vă! Şi nechezaţi
preste capul limbilor; auzite faceţi şi lăudaţi;
ziceţi: 'Mîntuit-au Domnul norodul Lui,
8 rămăşiţa lui Israil!' Iată, Eu aduc pre ei de
la crivăţ, şi voiu aduna pre ei de la marginea
pămîntului la praznicul lui Fasec. Şi vei face
9 fii gloată multă şi să vor înturna aicea. Cu
plîngere au ieşit, şi cu mîngîiare voiu scoate
pre ei, lăcuindu-i pre iazuri de ape în cale
direaptă; şi nu să vor rătăci întru ea, căci
M-am făcut lui Israil Tată şi Efraim dentîiu năs-
10 cut al Mieu iaste'. Auziţi cuvintele Domnu-
lui, limbi, şi vestiţi la ostroavele ceale departe!
Ziceţi: 'Cela ce au vînturat pre Israil îl va şi
aduna pre el şi va păzi pre el ca cela ce paşte
11 turma lui'. Căci au mîntuit Domnul pre
Iacov. Scosu-l-au pre el den mîna celor mai
tari ai lui. Şi vor veni şi să vor veseli în
12 măgura Sionului. Şi vor veni preste bună-
tăţile Domnului, pre pămîntul grîului şi vinu-
lui, şi al roadelor, şi al dobitoacelor, şi al oilor,
şi va fi sufletul lor ca un lemnu cu roadă şi nu
13 vor mai flămînzi încă. Atuncea să vor
bucura fecioare întru adunare de tineri, şi cei
bătrîni să vor bucura, şi voiu întoarce plînge-
rea lor spre bucurie şi voiu face pre ei veaseli.
14 Voiu mări şi voiu îmbăta sufletul preoţilor, fii-
lor lui Levi, şi norodul Mieu de bunătăţile
15 Meale sătura-să-va". Aşa zise Domnul:
„Glas în Rama să auzi, de plîngere şi tînguire
şi jale, Rahil plîngînd de fiii ei, şi n-au vrut să
să mîngîie, căci nu sînt". Aşa zise Domnul:
16 „Sfîrşască-se glasul tău de plînsu şi ochii tăi
de lacrămile tale, căci iaste plată lucrurilor
tale şi să vor înturna den pămîntul vrăjmaşi-
17/18 lor, Pre leage, la ai tăi fii. Auzind, auziiu
pre Efraim plîngînd: 'Certaşi-mă, şi mă certaiu;
şi eu, ca un viţel, nu mă învăţaiu. Întoarce-mă,
şi mă voiu întoarce, că Tu eşti Domnul Dumne-
19 zăul mieu! Căci mai apoi, după robirea mea,
m-am pocăit; şi mai apoi, după ce am conoscut,
eu am suspinat pentru zilele ruşinii; şi arătaiu
Ţie că am luat ocară den tinereaţele meale'.
Fiiu iubit, Efraim – Mie, copil desfătîndu-se, 20
pentru căci sînt cuvintele Meale întru el, cu
pomenire voiu pomeni pre el. Pentru aceaea
am sîrguit asupra lui, miluind voiu milui pre
el", zice Domnul. – „Întăreaşte-te pre tine, 21
Sioane! Fă certare, dă inima ta la umerile tale
pre calea carea ai mersu! Întoarce-te, fecioară
Israil, întoarce-te la cetăţile tale plîngînd!
Pînă cînd te voiu înturna, fată necinstită?" 22
Căci au zidit Domnul mîntuire spre răsădire
noao, întru mîntuire vor încunjura oamenii.
Căci aşa zise Domnul: „Încă vor grăi cuvîntul 23
acesta în pămîntul Iudii şi în cetăţile lor, cînd
voiu întoarce înstriinarea lui: 'Blagoslovit
Domnul pre direpţ muntele cel sfînt al Lui!'
Şi lăcuind înlăuntru, în cetăţile Iudii şi în tot 24
pămîntul lui, împreună cu plugariul, şi să va
lua în turmă, Căci am îmbătat tot sufletul 25
setos, şi tot sufletul flămînd l-am săturat!"
Pentru aceaea, mă sculaiu şi văzuiu; şi somnul 26
mieu dulce mi să făcu. „Pentru aceaea, 27
iată, zile vin, zice Domnul, şi voiu sămăna pre
Israil şi pre Iuda sămînţă de om şi sămînţă de
dobitoc. Şi va fi în ce chip privegheam 28
preste ei a-i surpa şi a-i chinui, aşa voiu pri-
veghea preste ei a-i zidi şi a-i răsădi de tot,
zice Domnul. În zilele acealea nu vor mai 29
zice: 'Părinţii au mîncat aguridă, şi dinţii
feciorilor s-au strepezit', Ce numai fieşte- 30
carele într-al său păcat va muri şi celui ce au
mîncat agurida se vor strepezi dinţii lui.
Iată, zile vin, zice Domnul, şi voiu pune casei 31
lui Israil şi casei Iudei făgăduinţă noao, Nu 32
după făgăduinţa carea am pus părinţilor lor în
ziua cînd M-am apucat de mîna lor ca să-i scoţ
pre ei den pămîntul Eghipetului, căci ei n-au
rămas întru făgăduinţa Mea şi Eu n-am grijit
de ei, zice Domnul; Că aceasta e făgăduinţa 33
Mea carea voiu pune casii lui Israil, după
zilele acealea, zice Domnul: Dînd, da-voiu
legile Meale la cugetul lor, şi preste inima lor
voiu scrie pre ei; şi voiu vedea pre ei şi voiu fi
lor Dumnezău, şi ei vor fi Mie nărod. Şi nu 34
vor învăţa fieştecarele pre cetăţanul lui şi
fieştecarele pre fratele lui, zicînd: 'Cunoaşte
pre Domnul', căci toţi Mă vor şti pre Mine, de
la cel mic al lor pînă la marele lor, căci blînd
voiu fi strîmbătăţilor lor şi păcatelor lor nu
voiu pomeni încă. De să va înălţa ceriul în 35
slavă, zice Domnul, şi de se va smeri faţa
pămîntului jos, Şi Eu nu voiu izgoni ruda 36
lui Israil, zice Domnul, pentru toate carele au
făcut". Aşa zise Domnul, Cela ce au dat 37
soarele spre lumina zilei, luna şi stealele
spre lumina nopţii, şi strigare în mare, şi
sună valurile ei; Domnul Atotţiitoriul e nu-

38 mele Lui: „De se vor potoli legile aceastea
de către faţa Mea, zice Domnul, şi ruda întru
Israil să va potoli, să să facă limbă înaintea
39 feaţii Meale toate zilele. Iată, zile vin, zice
Domnul, şi să va zidi cetatea Domnului, de la
turnurile lui Anameil pînă la poarta unghiu-
lui, şi va ieşi măsurarea ei în preajma lui, pînă
la dealurile lui Gariv; şi să va încungiura
40 împrejur dentru alease pietri. Şi toţi asari-
mothii, pînă la pîrîul Ahelchedro, pînă la
unghiul porţii cailor răsăritului, – sfinţire
Domnului, şi încă nu va mai zmulge şi nu se va
surpa pînă în veac".

CAP XXXII

1 Cuvîntul carele s-au făcut de la Dom-
nul către Ieremia în anul al 10 împă-
ratului Sedechiei, acesta e anul al 18
2 al împăratului Navohodonosor (îm-
părătului Vavilonului). Şi putearea
împăratului Vavilonului au făcut şanţu asupra
Ierusalimului; şi Ieremia era la pază în curtea
temniţei carea iaste la casa împăratului,
3 Întru carea l-au închis pre el împăratul
Sedechia, zicînd: „Pentru căci tu proroceşti,
zicînd: 'Aşa zise Domnul: Iată, Eu dau cetatea
aceasta în mînile împăratului Vavilonului şi
4 va lua pre ea; Şi Sedechia, împăratul Iudei,
nu va scăpa den mîna haldeilor, căci cu dare
să va da pre mîinile împăratului Vavilonului şi
va grăi gura lui către gura lui, şi ochii lui pre
5 ochii lui vor vedea. Şi va întra Sedechia la
6 Vavilon şi acolo va muri'?" Şi cuvîntul
Domnului s-au făcut către Ieremia, zicînd:
7 „Iată, Anameil, fiiul lui Salom, fratele tătî-
ne-tău, vine către tine, zicînd: 'Cîştigă ţie ţa-
rina mea cea de la Anathoth, căci ţie e jude-
cata, după rudenie, ca să o iai spre cîştiga-
8 re'". Şi veni către mine Anameil, feciorul
lui Salom, fratelui tătîne-mieu, după cuvîntul
Domnului, la curtea temniţei şi zise: „Cîştigă
ţie ţarina mea cea de la Anathoth, cea den
pămîntul lui Veniamin, căci ţie e judecata a
cîştiga pre ea. Şi tu eşti bătrîn". Şi cunoscuiu
9 că cuvîntul Domnului iaste. Şi am cîştigat
ţarina lui Anameil, fiiului fratelui tătîne-mieu.
10 Şi am pus lui 7 sicle şi 10 arginţi. Şi am
scris în carte, şi am pecetluit, şi am pus măr-
11 turii, şi am pus argintul în cumpănă. Şi
luaiu cartea cîştigării, cea citită şi pecetlui-
12 tă, Şi am dat pre ea lui Varuh, feciorul
Niriei, fiiul lui Maseu, înaintea ochilor lui
Anameil, fiiului fratelui tătîne-mieu, şi înain-
tea oamenilor (celor ce sta mărturie); şi scria
în cartea cîştigării şi înaintea jidovilor celor ce
13 şădea în curtea temniţii. Şi rîndui lui Varuh
14 înaintea lor, zicînd: „Aşa zise Domnul Atotţii-
toriul, Dumnezeul lui Israil: Ia cartea cîştigării
aceştiia şi cartea cea citită, şi vei pune pre ea
în vas de strachină, pentru ca să rămîie zile
multe". Căci aşa zise Domnul: „Încă să vor 15
mai cîştiga case şi ţarine şi vii în pămîntul
acesta". Şi mă rugaiu către Domnul, după 16
ce am dat cartea cîştigării către Varuh, fiiul
Niriei, zicînd: „Cela ce eşti, Doamne! Tu ai 17
făcut ceriul şi pămîntul cu putearea Ta cea
mare şi cu braţul Tău cel înalt şi rădicat! Nu să
va ascunde de la Tine nemică; Făcînd milă 18
la mii şi răsplătind păcatele părinţilor în sînul
fiilor lor după ei, Dumnezeu cel mare şi
putearnic, Domnul marelui sfat şi tare 19
întru lucruri, Dumnezeu cel mare, cel întru-
tot-ţiitoriu, şi Domnul cel cu nume mare, ochii
Tăi deschiş sînt la căile toate ale fiilor oameni-
lor, să dai fieştecăruia după calea lui; Care 20
ai făcut seamne şi minuni în pămîntul Eghipe-
tului, şi pînă în ziua aceasta şi în Israil, şi întru
păminteani, şi făcuş Ţie nume ca în ziua
aceasta, Şi scoseş pre norodul Tău, pre 21
Israil, den pămîntul Eghipetului cu seamne şi
cu minuni, cu mînă tare şi cu braţ înalt şi cu
vederi mari, Şi ai dat lor pămîntul acesta 22
carele ai jurat părinţilor lor, pămînt ce cură
lapte şi miare; Şi întrară şi luară pre el, şi 23
n-au ascultat glasul Tău şi întru poruncile
Tale n-au îmblat; toate carele ai poruncit lor a
le face nu le-au făcut, şi ai făcut a li să întîmpla
lor toate realele acestea. Iată, gloata au 24
venit la cetate ca să o ia pre dînsa, şi cetatea să
deade la mînile haldeilor celor ce bat pre
dînsa de către faţa sabiei şi foame, Ţie, în ce
chip ai grăit, aşa s-au făcut. Şi Tu zici către 25
mine: 'Cîştigă-ţ ţie ţarină pe argint!'; şi am
scris carte şi o am pecetluit şi am pus mărtu-
rii, şi cetatea s-au dat la mîna haldeilor". Şi 26
să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
„Eu, Domnul Dumnezeu a tot trupul! Au de la 27
Mine ascunde-se-va ceva?" Pentru aceaea, 28
aşa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: „Dîn-
du-se, da-să-va cetatea aceasta pre mînile
Vavilonului şi o va lua pre dînsa. Şi vor 29
veni haldei, dînd războiu asupra cetăţii aceş-
tiia, şi vor arde cetatea aceasta cu foc şi vor
arde de tot casele întru carele au tămîiat întru
eale pre podurile lor la Vaal şi turna turnări la
alţi dumnezei, ca să Mă amărască pre Mine,
Căci era fiii lui Israil şi fiii Iudii sînguri făcînd 30
răul înaintea ochilor Miei den tinireaţile
lor, Căci pre urgia Mea şi pre mînia Mea 31
era cetatea aceasta den ziua carea au ziditu-o
pre ea şi pînă în ziua aceasta, ca să o mut
pre ea de către faţa Mea, Pentru toate rău- 32

tăţile fiilor lui Israil şi Iudii, căci au făcut a Mă amărî aceştea, şi împăraţii lor, şi boiarii lor, şi cei mai mari ai lor, şi preoţii lor, şi prorocii lor, bărbaţii Iudii şi ceia ce lăcuia în Ierusa-
33 lim. Şi întoarseră către Mine dosul, şi nu faţa lor. Şi i-am învăţat pre ei la mînecate, şi
34 n-au auzit încă a lua învăţătură. Şi au pus spurcăciunele lor în Casă unde s-au chemat numele Mieu preste ea, întru necurăţiile lor.
35 Şi zidiră capiştile Vaalii, cealea den valea fiiului lui Enom, ca să aducă pre fiii lor şi pre featele lor lui Moloh împăratul, ceale ce n-am poruncit lor, şi nu s-au suit pre inima Mea a face urîciunea aceasta, ca să greşască Iuda".
36 Şi acum aşa zise Domnul Dumnezăul lui Israil pentru cetatea carea tu zici: „Da-se-va în mînile împăratului Vavilonului, cu sabie, şi cu
37 foamete, şi cu ducere": „Iată, Eu adun pre ei den tot pămîntul unde i-am sămănat pre ei acolo cu urgia Mea, şi cu mînie, şi cu întărîtare mare; şi voiu întoarce pre ei la locul lor şi voiu
38 aşăza pre ei cu nădeajde. Şi vor fi Mie întru norodu, şi Eu voiu fi lor întru Dumnezău.
39 Şi voiu da lor altă cale şi altă inimă, să să teamă de Mine toate zilele, spre binele lor şi
40 fiilor lor după ei. Şi voiu pune lor făgăduinţă veacinică, carea nu o voiu întoarce denapoia lor; şi voiu da frica Mea în inima lor,
41 ca să nu să depărtează ei de la Mine. Şi voiu socoti a-i îmbuna pre ei, şi voiu răsădi pre ei pre pămîntul acesta, cu credinţă, şi cu
42 toată inima Mea, şi cu tot sufletul". Căci aşa zise Domnul: „În ce chip am adus asupra norodului acestuia toate răutăţile ceale mari aceastea, aşa Eu voiu aduce preste ei toate
43 bunătăţile carele am grăit preste ei. Şi să vor cîştiga încă ţarini în pămîntul carele tu zici: 'Necălcat va fi de oameni şi de dobitoace
44 şi s-au dat pre mînile haldeilor'. Şi vor cîştiga ţarini cu argint, şi vei scrie în carte şi vei pecetlui şi vei pune mărturii în pămîntul lui Veniamin, şi împrejurul Ierusalimului, şi în cetăţile Iudii, şi în cetăţile muntelui, şi în cetăţile Sefilei, şi în cetăţile Nagheevii, căci voiu întoarce înstreinările lor".

CAP XXXIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 Ieremia al doilea rînd, şi el încă era legat în curtea teamniţii, zicînd: „Aşa zise Domnul, Care au făcut pămîntul şi l-au urzit pre el ca să-l îndireptează pre el, Domnul e numele Lui: Şi
3 strigă către Mine, şi voiu răspunde ţie şi voiu spune ţie mari şi tari, care nu le-ai
4 cunoscut". Căci aşa au zis Domnul Dumnezăul lui Israil pentru casele cetăţii aceştiia şi pentru casele împăratului Iudii, ceale ce sînt spre şanţu Şi spre băşti, ca să să bată către 5
haldei: „Şi voiu împlea pre ea de morţii oamenilor pre carii am lovit cu urgia Mea şi cu mînia Mea, şi am întorsu faţa Mea de către ei, pentru toate răutăţile lor. Iată, Eu aducu ei 6
închegare de rană şi leac, şi voiu vindeca pre ea şi voiu arăta lor a asculta şi voiu preoţi pre ei şi voiu face pace şi credinţă. Şi voiu 7
întoarce înstriinarea Iudii şi înstriinarea lui Israil şi voiu zidi pre ei ca şi mai nainte. Şi 8
voiu curăţi pre ei de toate strîmbătăţile lor carele au greşit Mie şi nu-M voiu aduce aminte de greşalele lor care au greşit Mie şi s-au depărtat de la Mine. Şi va fi spre vese- 9
lie şi spre laudă şi spre mărire la tot norodul pămîntului, carii vor auzi toate bunătăţile carele Eu voiu face, şi să vor teame şi să vor amărî pentru toate bunătăţile şi pentru toată pacea carea Eu voiu face lor". Aşa 10
zice Domnul: „Încă să vor mai auzi în locul acesta care ziceţi voi: 'Pustiiu iaste de oameni şi de dobitoace', întru cetăţile Iudei şi denafara Ierusalimului, ceale pustiite, nefiind oameni şi dobitoace, glas de veselie şi glas de bucurie, glas de ginere şi glas de nevastă, glasul celor ce zic: 'Mărturisiţi-vă Domnului 11
Atotţiitoriul, că e bun Domnul, că în veac mila Lui'. Şi vor băga daruri la Casa Domnului, căci voiu întoarce toată înstreinarea pămîntului aceluia ca şi mai nainte", zise Domnul.
Aşa zise Domnul puterilor: „Încă va fi în locul 12
acesta pustiiul, nefiind oameni şi dobitoc, în toate cetăţile lui, popasuri de păstori adăpostind oile. În cetăţile muntelui, şi în cetăţile 13
Săfilaei, şi în cetăţile Nagheveii şi în pămîntul lui Veniamin, şi întru ceale de premprejurul Ierusalimului, şi în cetăţile Iudei încă vor treace oile pre mîna celui ce numără", zise Domnul.

CAP XXXIV

Cuvîntul carele s-au făcut către Ieremia de la Domnul, – şi Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi toată tabăra lui, şi toată ţara împărăţiei lui da război asupra Ierusalimului şi preste toate cetăţile Iudei –, zicînd: „Aşa zi- 2
se Domnul: Pasă către Sedechia, împăratul Iudei, şi vei zice lui: 'Aşa zise Domnul: Cu dare să va da cetatea aceasta în mînile împăratului Vavilonului şi o va lua pre ea şi o va arde cu foc pre ea. Şi tu nu vei scăpa den mîna lui, şi cu prin- 3
soare te vei prinde, şi pre mînile lui te vei da, şi ochii tăi pre ochii lui vor vedea, şi gura lui cu gura ta va grăi, şi la Vavilon vei întra!' Ce ascul- 4

tă cuvîntul Domnului, Sedechio, împăratul Iudei! Aşa zice Domnul: 'Nu vei muri cu
5 sabie, Cu pace vei muri! Şi în ce chip au plîns pre părinţii tăi, pre cei ce au împărăţit mai nainte de tine, plînge-te-vor şi pre tine: Vai, doamne! Şi pînă la iad te vor plînge, căci
6 cuvînt am grăit'", zise Domnul. Şi grăi Ieremia către împăratul Sedechie toate cuvin-
7 tele aceastea în Ierusalim. Şi putearea împăratului Vavilonului da război asupra Ierusalimului şi asupra cetăţilor Iudei, şi la Halis şi a Azica, căci aceastea au rămas, în
8 cetăţile Iudei, cetăţi tari. Cuvîntul carele s-au făcut către Ieremia de la Domnul, după ce au săvîrşit împăratul Sedechia făgăduinţa
9 către norod, ca să cheame slobozire, Ca să sloboaze fieştecarele pre sluga lui şi fieşcarele pre slujnica lui, pre jidov şi pre jidovcă, volnici, ca să nu robească bărbat den casa lui
10 Israil. Şi să întoarsără toţi cei mari şi tot
11 norodul, ceia ce au întrat la făgăduinţă, Ca să sloboază fieştecarele sluga lui şi fieştecarele slujnica lui. Şi lăsară pre ei a fi slugi şi
12 slujnice. Şi să făcu cuvîntul Domnului către
13 Ieremia, zicînd: „Aşa zise Domnul Dumnezăul lui Israil: Eu am pus făgăduinţă către părinţii voşti în ziua carea am scos pre ei den pămîntul Eghipetului, den casa robirei, zi-
14 cînd: Cînd să vor plini 6 ani, vei slobozi pre fratele tău, pre jidovul carele să va vinde ţie şi va lucra ţie 6 ani, şi să-l slobozi pre el volnic; şi n-au ascultat pre Mine şi n-au plecat urea-
15 chea lor. Şi s-au întors astăzi a face cel direpţ înaintea ochilor Miei, ca să să cheame slobozire fieştecarele aproapelui lui. Şi făcură făgăduinţă înaintea feaţii Meale, în Casa carea
16 s-au chemat numele Mieu preste ea. Şi v-aţ întors şi aţ spurcat numele Mieu, ca să întoarcă fieştecarele sluga lui şi fieştecarele slujnica lui, pre carii aţ slobozit volnici cu sufletul lor, ca să vă fie voao slugi şi slujni-
17 ce. Pentru aceaea, zise Domnul, voi n-aţ ascultat pre Mine, ca să cheame fieştecarele slobozenie către fratele său şi fieştecarele către aproapele său, iată, Eu chemu slobozire voao spre sabie, şi spre moarte, şi spre foamete. Şi voiu da pre voi spre răsipire la toate împărăţii-
18 le pămîntului. Şi voiu da pre oamenii ceia ce au trecut preste făgăduinţa Mea, pre ceia ce n-au întărit făgăduinţa Mea carea au făcut înaintea feaţii Meale, viţelul carele au făcut înaintea feaţii
19 Meale, ca să-i lucreaze lui, Pre boiarii Iudei, şi
20 pre sîlnici, şi pre preoţi, şi pe nărod, Şi voiu da pre ei vrăjmaşilor lor, şi vor fi mortăciunile lor mîncare pasărilor ceriului şi hiarălor pămîn-
21 tului. Şi pre Sedechia, împăratul Iudei, şi pre boiarii lor da-i-voiu în mînile vrăjmaşilor lor, şi [la] puterile împăratului Vavilonului, celor ce să duc de la ei. Iată, Eu tocmesc, 22 zice Domnul, şi voiu întoarce pre ei la pămîntul acesta şi vor da război asupra lui şi vor lua pre el şi vor arde pre el cu foc, şi pre cetăţile Iudei, şi le voiu da pre eale pustii de cei ce lăcuiesc".

CAP XXXV

Cuvîntul ce s-au făcut către Ieremia de 1
la Domnul, în zilele lui Ioachim, împăratului Iudei, zicînd: „Pasă la 2
casa Arhathin şi vei aduce pre ei la Casa Domnului, la una den curţi, şi vei adăpa pre ei cu vin". Şi scoş pre Iehonia, fiiul Ieremiei, fiiul lui Havasin, şi pre fraţii lui, şi pre fiii lui, şi toată casa Rahavin, Şi 4
băgaiu pre ei la Casa Domnului, la cămara fiilor Ananiei, fiiul Godoliei, omului lui Dumnezău, care iaste aproape de casele boiarilor, deasupra casii lui Maaseu, fiiul lui Selom, celuia ce păzeaşte calea. Şi am dat înaintea 5
feaţii lor urcior de vin şi păhar şi ziş: „Beaţi vin!" Şi ziseră: „Nu vom bea vin, căci Ioa- 6
nadav, fiiul lui Rihav, tată-nostru, porunci noao, zicînd: 'Să nu beaţi vinu voi şi fiii voştri pînă în veac. Şi case să nu zidiţ, şi sămînţă 7
să nu sămănaţ, şi vie nu va fi voao, căci în corturi veţ lăcui toate zilele vieţii voastre, pentru ca să trăiţ zile multe pre pămîntul carele zăboviţ voi preste el'. Şi am ascultat glasul lui 8
Ionadav, tatului nostru, ca să nu bem vin toate zilele vieţii noastre, noi şi muierile noastre, şi fiii noştri, şi featele noastre, Şi ca să nu 9
zidim case a lăcui acolo; Şi vie şi ţarină şi 10
sămînţă nu s-au făcut noao; şi am lăcuit în corturi şi am auzit şi am făcut după toate cîte au poruncit noao Ionadav, părintele nostru. Şi s-au făcut Cînd s-au suit Navohodono- 11
sor asupra pămîntului, şi am zis: Suindu-ne, să întrăm la Ierusalim de către faţa haldeilor şi de către faţa puterii asirianilor! Şi am lăcuit acolo". Şi fu cuvîntul Domnului către mine, 12
zicînd: „Aşa zice Domnul: Pasă şi zi omului 13
Iudii şi celor ce lăcuiesc în Ierusalim: 'Nu veţ lua învăţătură ca să ascultaţi cuvintele Meale? Pusără cuvinte fiii lui Ionadav, fiiul lui 14
Rihav, precum au poruncit fiilor lui ca să nu bea vin, şi n-au băut; şi Eu am grăit către voi den zori; şi am grăit, şi n-aţi ascultat pre Mine. Şi am trimis către voi slugile Meale, 15
pre proroci, zicînd: 'Întoarceţi-vă fieştecarele de la calea lui cea rea, şi mai bune faceţi tocmealele voastre, şi nu meargeţi denapoia altor dumnezei ca să slujiţ lor, şi lăcuiţi pre pămîntul carele am dat voao şi părinţilor voştri'. Şi n-aţ

16 plecat urechile voastre şi n-aţ ascultat. Şi
întăriră fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, po-
runca părintelui lor, şi norodul acesta n-au
17 ascultat pre Mine'". Pentru aceaea, aşa
zise Domnul: „Iată, Eu aduc preste Iuda şi
preste ceia ce lăcuiesc în Ierusalim toate rău-
18 tăţile carele am grăit preste ei". Pentru
aceaea, aşa zise Domnul: „De vreame ce au
auzit fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, porunca
părintelui lor, ca să facă cîte au poruncit lor
19 părintele lor, Nu va lipsi om den fiii lui
Ionadav, fiiul lui Rihav, stînd înaintea Mea
toate zilele pămîntului".

CAP XXXVI

1 În anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul
Iosiei, împăratul Iudei, făcutu-s-au
cuvîntul Domnului către mine, zi-
2 cînd: „Ia ţie hîrtie de carte şi scrie
pre ea toate cuvintele carele am grăit
către tine asupra Ierusalimului şi asupra Iudii
şi asupra tuturor limbilor, den ziua carea am
grăit Eu către tine, den zilele Iosiei, împăratu-
3 lui Iudii, şi pînă în ziua aceasta, Cîndai va
auzi casa Iudii toate realele carele Eu socotesc
ca să le fac lor, pentru ca să să întoarcă fieşte-
carele den calea cea rea a lor, şi blînd voiu fi
4 strîmbătăţilor lor şi păcatelor lor". Şi au
chemat Ieremia pre Varuh, feciorul lui Nirie,
şi au scris den gura Ieremiei toate cuvintele
Domnului, carele au răspuns către el, într-o
5 hîrtie de carte. Şi porunci Ieremia lui
Varuh, zicînd: „Eu mă păzăsc şi nu pociu să
6 întru la Casa Domnului. Şi vei citi întru
hîrtia aceasta la urechile norodului, în Casa
Domnului, în zi de post, şi în urechile a tot
Iuda, celor ce vin den cetăţile lor, vei citi lor,
7 Cîndai va cădea mila lor naintea feaţii Dom-
nului şi să vor întoarce de la calea lor cea rea,
căci mare e mînia şi urgia Domnului, care au
8 grăit asupra norodului acestuia". Şi făcu
Varuh după toate cîte au poruncit lui Ieremia,
a citi în carte cuvintele Domnului în Casa
9 Domnului. Şi fu în anul al optulea al împă-
ratului Ioachim, în luna a noao, adunară post
înaintea feaţii Domnului tot norodul, în Ieru-
10 salim şi casa Iudii. Şi citiia Varuh în carte
cuvintele Ieremiei, în Casa Domnului, în casa
lui Gamariu, fiiul lui Safan logofătului, în
curtea cea de sus, înaintea uşilor porţii Casii
Domnului cei noao, în urechile a tot noro-
11 dul. Şi auzi Mihea, fiiul Gamariei al fiiului
lui Safan, toate cuvintele Domnului den car-
12 te. Şi pogorî la casa împăratului şi la
casa scriitoriului. Şi iată, acolea toţi boiarii
şădea: Elisama scriitoriul şi Daleas, feciorul
lui Selemia, şi Ionathan, fiiul lui Ahovor,
şi Gamarias, feciorul lui Safan, şi Sedechias,
feciorul Ananiei, şi toţi boiarii. Şi povesti 13
lor Mihea toate cuvintele carele au auzit
cetind Varuh la urechile norodului. Şi tri- 14
misără toţi boiarii către Varuh, feciorul lui
Niriu, pre Iudin, feciorul lui Nathaneu, fiiul lui
Selemiu al fiiului lui Husi, zicînd: „Hîrtia în
carea tu ceteşti la urechile norodului, ia-o pre
ea la mîna ta şi vino!" Şi luo Varuh hîrtia şi să
pogorî către ei. Şi zisără lui: „Iarăşi ce- 15
teaşte, la urechile noastre!" Şi ceti Varuh.
Şi fu deaca auziră toate cuvintele, să sfătuiră 16
fieştecare către aproapele său şi zisără:
„Vestind, să vestim împăratului toate cuvin- 17
tele aceastea". Şi pre Varuh întrebară, zicînd:
„De unde ai scris toate cuvintele aceastea?"
Şi zise Varuh: „Den gura lui mi-au spus mie 18
Ieremia toate cuvintele aceastea şi scriam în
carte". Şi zisără lui Varuh: „Pasă şi foarte 19
te ascunde, tu şi Ieremia, şi om să nu ştie unde
sînteţi voi!" Şi întrară către împăratul la 20
curte şi hîrtia au datu-o să o păzască în casa
lui Elisama. Şi spusără împăratului toate
cuvintele aceastea. Şi trimise împăratul 21
pre Iudin să ia hîrtia. Şi luo pre ea den casa lui
Elisama. Şi ceti Iudin la urechile împăratului
şi la urechile tuturor boiarilor celor ce sta
împrejurul împăratului. Şi împăratul şădea 22
în casă de iarnă şi gratie de foc – înaintea
lui. Şi fu cetind Iudin 3 foi au 4, le tăia pre 23
eale cu cuţitaşul scriitoriului şi le arunca în
focul ce era pre gratie, pînă să sfîrşi toată hîr-
tia în focul cel de pre gratie. Şi nu să turbu- 24
rară, nici rumpseră hainile lor împăratul şi
slugile lui, cei ce auziia toate cuvintele aceas-
tea. Şi Ionathan şi Godolia şi Daleas şi 25
Gamaria sfătuiră pe împăratul ca să nu arză
de tot cartea; şi nu-i ascultă. Şi porunci 26
împăratul lui Ieremeil, fiiul împăratului, şi lui
Sarea, fiiul lui Edriil, să prinză pre Varuh şi
pre Ieremia; şi foarte să ascunsără. Şi să 27
făcu cuvîntul Domnului către Ieremia, după
ce au arsu de tot împăratul hîrtia, toate cuvin-
tele carele au scris Varuh den gura Ieremiei,
zicînd: „Iarăşi ia tu altă hîrtie şi scrie toate 28
cuvintele ceale ce era pre hîrtie, carele au ar-
su împăratul Ioachim. Şi vei zice: 'Aşa au 29
zis Domnul: Tu ai arsu hîrtia aceasta, zicînd:
'Pentru căci ai scris pre dînsa, zicînd: 'Întrîndu
va întra împăratul Vavilonului şi va piarde de tot
pămîntul acesta şi va lipsi de pre dînsul om şi do-
bitoc'? Pentru aceaea, aşa zise Domnul asu- 30
pra lui Ioachim, împăratul Iudii: 'Nu va fi lui care
să şază pre scaunul lui David; şi stîrvul lui va fi

lepădat în arsura zilei şi întru îngheţul nop-
31 ţie[i]. Şi voiu socoti asupra lui, şi asupra rudeniei lui, şi asupra fiilor lui, şi voiu aduce preste el, şi preste cei ce lăcuiescu Ierusalimul, şi preste pămîntul Iudii toate răutăţile carele am grăit către ei şi n-au ascultat'".
32 Şi luo Varuh altă hîrtie şi scrise pre ea den gura Ieremiei toate cuvintele cărţii, carele au arsu Ioachim; şi încă să mai adaosără lui cuvinte mai multe decît aceastea.

CAP XXXVII

1 Şi împărăţi Sedechia, fiiul Iosiei, în locul lui Ioachim, pre carele l-au împărăţit împăratul Vavilonului, Navohodonosor, a împărăţi în pămîntul
2 Iudii. Şi n-au auzit el şi slugile lui şi norodul pămîntului cuvintele Domnului,
3 carele au grăit cu mîna Ieremiei. Şi trimise împăratul Sedechia pre Ioahas, fiiul Selemiei, şi pre Sofonia, fiiul lui Maaseu preotul, către Ieremia, zicînd: „Roagă-te dară pentru noi
4 către Domnul!" Şi Ieremia veni şi trecu pren mijlocul cetăţii, şi nu-l deaderă pre el la casa temniţii. Şi putearea lui Faraon ieşi de la Eghipet, şi auziră haldeii auzul lor şi să suiră
5 de la Ierusalim. Şi să făcu cuvîntul Domnu-
6 lui către Ieremia, zicînd: „Aşa zice Domnul: Aşa vei grăi către împăratul Iuda, cela ce te-au
7 trimis pre tine ca să cerci pre Mine: Iată, putearea lui Faraon, ceaea ce au ieşit voao spre ajutoriu, să vor întoarce la pămîntul Eghipetului; şi să vor înturna aceştea haldeii şi vor da războiu asupra pămîntului acestuia şi-l vor lua pre el şi-l vor arde pre el cu foc,
8 Căci aşa zise Domnul: Să nu gîndiţi cu sufletele voastre, zicînd: 'Ducînd, să vor duce de la
9 noi haldeii', că nu să vor duce. Şi de veţi bate toată putearea haldeilor, pre cei ce dau războiu voao, şi vor rămînea unii împunşi, fieştecarele în locul lui, aceştea să vor scula şi
10 vor arde cetatea aceasta cu foc". Şi fu cînd să sui putearea haldeilor de la Ierusalim de
11 către faţa puterii lui Faraon, Ieşi Ieremia de la Ierusalim, ca să meargă la pămîntul lui Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul
12 norodul[ui] lui. Şi fu el în poarta lui Veniamin, şi acolo era om la carele găzduia Saruia, feciorul Salamiei, feciorul Ananiei; şi prinse pre Ieremia, zicînd: „Spre haldei tu fugi".
13 Şi zise: „Minciună e! Nu către haldei eu fug". Şi nu-l ascultă pre el, şi prinse Saruia pre Ie-
14 remia şi-l aduse pre el către boiari. Şi să scîrbiră boiarii pre Ieremia, şi-l bătură pre el şi-l trimisără pre el la casa lui Ionathan scriitoriul, căci aceasta au făcut spre casă de pază.
15 Şi veni Ieremia la casa gropii şi la hereth şi şăzu acolo zile multe. Şi trimise Sedechie 16
împăratul şi-l chemă pre el. Şi-l întreba pre el împăratul pre ascuns, să-i spuie de iaste cuvînt de la Domnul. Şi zise: „Iaste! Pre mîna împăratului Vavilonului te vei da!" Şi zise 17
Ieremia către împăratul: „Ce strîmbătate am făcut ţie, şi slugilor tale, şi norodului acestuia, de mă dai tu la casa păzii? Şi unde sînt pro- 18
rocii voştri, ceia ce prorociia voao, zicînd că: 'Nu va veni împăratul Vavilonului la pămîntul acesta'? Şi acum, domnul mieu împărate, 19
cază mila mea înaintea feaţii tale şi nu mă întoarce la casa lui Ionathan scriitoriul şi să nu moriu acolo". Şi porunci împăratul şi-l 20
puseră pre el la casa cea de pază şi-i da lui o pîine de zi denafară, unde frămînta, pînă s-au sfîrşit pîinele den cetate. Şi şăzu Ieremia în curtea temniţii.

CAP XXXVIII

Şi auzi Safania, feciorul lui Nathan, şi 1
Godolia, feciorul lui Pashor, şi Ioahal, feciorul lui Seliu, cuvintele carele Ieremia grăia către norod, zicînd:
„Aşa au zis Domnul: 'Cela ce lă- 2
cuiaşte în cetatea aceasta va muri cu sabie şi cu foamete; şi cela ce va ieşi către haldei va trăi şi va fi sufletul lui spre aflare şi va trăi'.
Căci aşa zise Domnul: 'Dînd, să va da ceta- 3
tea aceasta la mînile puterii împăratului Vavilonului, şi va lua pre ea'". Şi ziseră împăra- 4
tului: „Omoară-să dară omul acela, căci el slăbeaşte mînile oamenilor ce dau războiu, celor ce au rămas în cetate, şi mînile a tot norodul, grăind către ei după cuvintele aceastea, căci omul acesta nu de folos grăiaşte, pace norodului acestuia, ce numai reale". Şi zise 5
împăratul: „Iată el - în mînile voastre", căci nu i să putea împăratului către ei. Şi-l 6
aruncară pre el în groapa lui Melhiu, feciorul împăratului, carele era în curtea temniţei, şi-l slobozîră pre el în groapă; şi în groapă nu era apă, ce numai împuciciune, şi era întru împuciciune. Şi auzi Avdemeleh Arapul (şi el 7
era de casa împăratului) cum că au dat pre Ieremia la groapă; şi împăratul era la poarta lui Veniamin, Şi veni către el şi grăi către 8
împăratul şi zise: „Rău ai făcut ceale ce ai 9
făcut, a ucide pre omul acesta de către faţa foametei, căci nu mai sînt încă pîini în cetate". Şi porunci împăratul lui Avdeme- 10
leh, zicînd: „Ia împreună cu tine de aici 30 de oameni şi-l scoate pre el den groapă, ca să nu moară". Şi luo Avdemeleh pre oameni şi 11
întră la casa împăratului cea de jos; şi luo de acolo obiale vechi şi funi vechi şi le aruncă pre eale către Ieremia în groapă. Şi zise către 12
el: „Aceastea pune-le dedesuptul funilor!"

13 Şi făcu Ieremia aşa. Şi traseră pre el cu funile şi-l scoasără pre el den groapă şi şăzu
14 Ieremia în curtea temniţei. Şi trimise împăratul şi-l chemă către el, la casa lui asalisail cea den Casa Domnului. Şi zise către el împăratul: „Întreba-te-voiu cuvînt, şi să nu
15 ascunzi de către mine cuvînt!“ Şi zise Ieremia împăratului: „De-ţ voiu spune, nu cu moarte mă vei omorî? Şi de te voiu sfătui, nu
16 vei asculta pre mine“. Şi să jură împăratul, zicînd: „Viu Domnul, Carele ne-au făcut noao sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine şi de te voiu da pre mîinile oamenilor acestora“.
17 Şi zise lui Ieremia: „Aşa zise Domnul: 'De vei ieşi, ieşind către domnii împăratului Vavilonului, trăi-va sufletul tău, şi cetatea aceasta nu să va arde de tot cu focu, şi vei trăi tu şi
18 casa ta. Şi de nu vei ieşi, da-se-va cetatea aceasta pre mîna haldeilor şi vor arde pre ea
19 cu foc, şi tu nu vei scăpa'“. Şi zise împăratul Ieremiei: „Eu cuvînt am al jidovilor celor ce sînt fugiţ către haldei, ca să nu mă dea la mîinile lor şi mă vor batjocuri pre mine“. Şi
20 zise Ieremia: „Nu te va da! Ascultă cuvîntul Domnului, carele eu zicu către tine, şi mai
21 bine va fi ţie şi va trăi sufletul tău. Şi de nu vei tu a ieşi, acesta e cuvîntul carele au arătat
22 mie Domnul: 'Iată, toate muierile carele au rămas în casa împăratului Iudei să scotea către boiarii împăratului Vavilonului. Şi eale zicea: 'Înşălară-te şi vor putea ţie oameni de pace ai tăi, şi vor strica întru alunecări picio-
23 rul tău, înturnară-să de la tine!' Şi pre muierile tale şi pre fiii tăi scoate-i-vor către haldei, şi tu nu vei scăpa, că în mîna împăratului Vavilonului te vei prinde. Şi cetatea
24 aceasta va arde de tot'“. Şi zise lui împăratul: „Om să nu ştie den cuvintele aceastea, şi
25 tu nu vei muri! Şi boiarii, de vor auzi că am grăit ţie, şi vor veni către tine şi vor zice ţie: 'Spune tu noao ce au grăit ţie împăratul; nu ascunde de către noi şi nu te vom omorî pre
26 tine. Şi ce au grăit către tine împăratul?' Şi vei grăi lor: 'Arunc eu mila mea înaintea ochilor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui
27 Ionathan să moriu acolo'“. Şi veniră toţi boiarii către Ieremia şi întrebară pre el. Şi spuse lor după toate cuvintele aceastea carele au poruncit lui împăratul; şi tăcură, căci nu
28 s-au auzit cuvîntul Domnului. Şi şăzu Ieremia în curtea temniţei pînă la vreamea carea s-au luat Ierusalimul.

CAP XXXIX

1 Şi fu în luna de la al noaolea an al Sedechiei, împăratului Iudii, mearse Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi toată putearea lui asupra Ierusalimului şi-l bătea pre el.
2 Şi în al zeacilea an, în zilele Sedechiei, în luna
3 a patra, în 9 ale lunii, să sparse cetatea. Şi întrară toţi domnii împăratului Vavilonului. Şi şăzură în poarta cea den mijloc: Nigher-Sarasar, şi Samagoth, şi Navusahor, şi Navusaris, Nagargas, şi Ravamath şi ceialalţi
4 domni ai împăratului Vavilonului. Şi trimiseră şi luară pre Ieremia den temniţa curţii împărăteşti şi-l deaderă pre el către Godolia, feciorul lui Ahicam, fiiul lui Safan; şi-l scoaseră pre el şi şăzu în mijlocul norodului. Şi
5 către Ieremia să făcu cuvîntul Domnului în curtea temniţii, zicînd: „Pasă şi zi către Avdi-
6 meleh Arapul: 'Aşa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu aduc cuvintele Meale asupra cetăţii aceştiia spre reale şi nu spre bune.
7 Şi te voiu mîntui în ziua aceaea şi nu te voiu da pre tine la mîna oamenilor care tu temi de că-
8 tră faţa lor, Căci mîntuind, mîntui-te-voiu, şi în sabie nu vei cădea, şi va fi sufletul tău la aflare, căci nădejduiş pre Mine', zice Domnul'“.

CAP XL

1 Cuvîntul ce s-au făcut de la Domnul către Ieremia, după ce l-au trimis pre el Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, den Radaman, cînd luo pre el cu cătuş în mijlocul striinării Iudii,
2 celor ce să ducea la Vavilon, Şi-l luo pre el cel mai mare preste bucătari şi zise lui: „Domnul Dumnezeul tău au grăit realele acestea
3 preste locul acesta. Şi au făcut Domnul, căci aţi greşit Lui şi n-aţi auzit glasul Lui.
4 Iată, am dezlegat pre tine den cătuşile ceale ce sînt în mînile tale; de iaste bine înaintea ta să vii împreună cu mine la Vavilon, vino, şi voiu pune ochii miei preste tine; iară de nu, pur-
5 ceade Şi te întoarce către Godolia, feciorul lui Ahicaz, feciorul lui Safan, pre carele l-au pus împăratul Vavilonului în pămîntul Iudii, şi lăcuiaşte cu el în mijlocul norodului, în pămîntul Iudii. Toate bunătăţile sînt înaintea ochilor tăi, ca să mergi acolo. Şi pasă!“ Şi-i deade lui bucătariul cel mare daruri şi-l trimise pre el. Şi veni către Godolia, la
6 Masifa, şi şăzu în mijlocul norodului celuia ce
7 au rămas în pămînt. Şi auziră toţi povăţuitorii puterii, cei den ţarenă, ei şi putearea lor, că au pus împăratul Vavilonului pre Godolia biruitoriu ţărîi, şi încă i-au dat pre seama lui bărbaţi şi muieri lui, pre carii n-au înstriinat
8 la Vavilon, Şi veniră către Godolia către Masifa: Ismail, feciorul Mathaniei, şi Ioanan, feciorul Cariei, şi Sarea, fecioru[l] lui Nathaemeth, şi fiii lui Afeth, ai lui Netofathi, şi Ezonia, feciorul lui Mahathi, ei şi oamenii
9 lor. Şi să jură lor Godolia şi oamenilor lor,

zicînd: „Să nu vă teameţ de cătră faţa slugilor haldeilor! Lăcuiţi pre pămînt şi lucraţi împăratului Vavilonului şi mai bine va fi voao!
10 Şi iată, eu şăz înaintea voastră, la Masifa, să stau înaintea haldeilor, cînd vor veni asupra voastră; şi voi adunaţi vin şi poame, şi untdelemn luaţi pren vasele voastre, şi lăcuiţ în
11 cetăţile carele le-aţ biruit". Şi toţi jidovii cei den pămîntul Moavului, şi den fiii lui Amon, şi cei den Idumea, şi cei den tot pămîntul au auzit că au dat împăratul Vavilonului rămăşiţa Iudii şi încă au pus preste ei pre Godolia,
12 feciorul lui Ahicam. Şi veniră cătră Godolia, la Masifa, la pămîntul Iudii, şi adunară vin
13 şi poame multe foarte şi untdelemnu. Şi Ionan, feciorul lui Caria, şi toţi povăţitorii puterii, cei de la ţarină, veniră cătră Godolia, la Masifa, şi ziseră lui: „De vei cu cunoştinţă cunoaşte, că Velisa, împăratul fiilor lui Amon, au trimis cătră tine pre Ismail, ca să lovească
14 sufletul tău?" Şi n-au crezut lor Godolia. Şi zise Ioanan Godoliei pre ascunsu: „Dară în
15 Masifa voiu mearge Şi voiu lovi pre Ismail, şi nimene să nu ştie, pentru ca să nu lovască sufletul tău; şi să vor răsipi toţi jidovii ce-s adunaţi cătră tine şi vor peri cei rămaşi ai
16 Iudii". Şi zise Godolia cătră Ioanan: „Să nu faci după graiul tău, căci minciuni tu zici asupra lui Ismail".

CAP XLI

1 Şi fu în luna a şaptea, veni Ismail, feciorul Nathaniei, fiiul lui Eleasa, cel de ruda împărătească, şi 10 oameni împreună cu el, cătră Godolia, la Masifa, şi mîn-
2 că acolo pîine împreună. Şi să sculă Ismail şi cei 10 oameni ce era cu el şi loviră pre Godolia, pre carele au pus împără-
3 tul Vavilonului biruitoriu ţării, Şi pre toţi jidovii ceia ce era cu el la Masifa, şi pre toţi
4 haldeii carii s-au aflat acolo. Şi fu în ziua a doua, lovind el pre Godolia, şi om nu ştiu.
5 Şi veniră oameni de la Sihem, şi de la Salim, şi de la Samaria, 80 de oameni raş la barbe, şi rumte hainele lor, şi tînguindu-se, şi daruri şi tămîie – în mînile lor, ca să aducă la Casa
6 Domnului. Şi ieşi întru timpinarea lor Ismail, şi ei mergea şi plîngea. Şi zise lor: „Întraţi
7 cătră Godolia!" Şi fu întrînd ei în mijlocul cetăţii, îi junghiară pre ei şi-i băgară în fînti-
8 nă. Şi 10 oameni să aflară acolo şi ziseră lui Ismail: „Să nu ne ucizi pre noi, căci sînt noauă jitniţe în ţarină, grîne şi oarze, miare şi untdelemnu. Şi trecu, şi nu-i ucise pre ei în mijlocul fraţi-
9 lor lor. Şi puţul în care aruncă acolo Ismail pre toţi pre carii lovi fîntînă mare iaste; aceasta iaste care au făcut împăratul Asa de cătră faţa lui Vaasa, împăratul lui Israil, aceasta umplu Ismail de trupuri rănite. Şi 10
întoarse Ismail tot norodul cela ce au rămas la Masifa, şi pre featele împăratului, pre carele au dus mai marele preste bucătari Godoliei, feciorul lui Ahicam. Şi să duse 11
decindea la fiii lui Ammon. Şi auzi Ioanan, feciorul Cariei, şi toţ povăţuitorii puterii cei împreună cu el toate realele carele au făcut Ismail Şi aduseră toată tabăra lor şi mearse 12
să dea războiu lui. Şi aflară pre el la apa cea multă, la Gavaon. Şi fu deaca văzu tot no- 13
rodul cel ce era cu Ismail pre Ioanan şi pre povăţuitorii puterii lui cei ce era cu dînsul. Şi 14
să înturnară cătră Ioanan. Şi Ismail scăpă 15
cu 8 oameni şi să duse cătră fiii lui Ammon.
Şi luo Ioanan şi toţi povăţuitorii puterii carii 16
era cu el pre toţi cei rămaşi ai norodului, pre carii au înturnat de la Ismail, oameni tari la războiu, şi pre muieri şi cealealalte, şi pre hadîmi, pre carii au întorsu de la Gavaon,
Şi să duseră şi şăzură în pămîntul Virothoam, 17
cel despre Vithleaem, ca să meargă la Eghipt
de cătră faţa haldeilor, Căci să spămîntară 18
de cătră faţa lor, căci au lovit Ismail pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului mai mare preste ţară.

CAP XLII

Şi veniră toţi domnii puterii, şi Ionan, 1
şi Azaria, fiiul lui Maseu, şi tot norodul, de la mic pînă la marele lor,
Cătră Ieremia prorocul şi ziseră lui: 2
„Cază dară mila noastră înaintea feaţii tale şi te roagă cătră Domnul Dumnezăul tău pentru aceştea ce au rămas, căci am rămas den mulţi puţini, precum ochii tăi vădu. Şi 3
spuie noao Domnul Dumnezăul tău calea întru carea vom mearge întru ea şi cuvîntul carele vom face". Şi zise lor Ieremia: „Au- 4
zit-am! Iată, eu mă voiu ruga pentru voi cătră Domnul Dumnezăul vostru, după cuvintele voastre, şi va fi cuvîntul, carele va răspunde Domnul Dumnezău, voiu spune voao; nu voiu ascunde de la voi cuvînt". Şi ei 5
ziseră cătră Ieremia: „Fie Domnul întru noi spre mărturie direaptă şi credincioasă, de nu după tot cuvîntul carele va trimite Domnul cătră noi aşa vom face! Şi sevai bine şi se- 6
vai rău, glasul Domnului Dumnezăului nostru, Căruia noi trimitem pre tine cătră El, auzi-vom, ca mai bine noao să să facă, că vom auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru". Şi fu preste 7
10 zile, să făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia. Şi chemă pre Ioanan, şi pre povăţuitorii 8
puterii, şi pre tot nărodul, de la mic pînă la mare, Şi zise lor: „Aşa zise Domnul Dumnezeu: 9
'De veţ şădea în pămîntul acesta, zidi-voiu pre 10

voi şi nu voiu răsipi; şi voiu răsădi pre voi şi nu vă voiu zmulge, căci Mă odihniiu întru rea-
11 lele care am făcut voao. Să nu vă teameţ de cătră faţa împăratului Vavilonului, de carele voi vă teameţ de cătră faţa lui, să nu vă teameţ, zice Domnul, căci cu voi sînt, ca să vă scoţ pre voi şi să mîntuiesc pre voi den mîna
12 lui. Şi voiu da voao milă, şi voiu milui pre voi, şi voiu întoarce pre voi la pămîntul vos-
13 tru. Şi de ziceţ voi: 'Nu vom şădea în pămîntul acesta', ca să nu auziţ glasul Domnu-
14 lui, 'Că la pămîntul Eghipetului vom întra, şi nu vom vedea războiu, şi glas de trîmbiţe nu vom auzi, şi de pîini nu vom flămînzi, şi acolo
15 vom lăcui', Pentru aceaea, auziţ cuvîntul Domnului! Aşa zise Domnul: 'De veţ da voi faţa voastră la Eghipet şi veţ întra acolo a
16 lăcui, Şi va fi sabia, de care voi vă teameţ de cătră faţa ei, afla-va pre voi în pămîntul Eghipetului; şi foametea, carea voi cuvîntaţi de cătră faţa ei, apuca-va pre voi denapoia
17 voastră la Eghipet şi acolo veţ muri. Şi vor fi toţi oamenii, şi toţi cei streini de rudă, ceia ce au pus faţa lor la pămîntul Eghipetului să lăcuiască acolo, sfîrşi-se-vor cu sabie şi cu foamete. Şi nu va fi lui nimeni mîntuindu-se
18 de răutăţile carele Eu aduc preste ei'. Căci aşa zise Domnul: 'În ce chip au picat mînia Mea preste cei ce lăcuia Ierusalimul, aşa va pica mînia Mea preste voi, întrînd voi la Eghipet'. Şi veţ fi spre loc neumblat, şi supuşi şi la blestăm şi la ocară, şi nu veţ mai vedea încă
19 locul acesta Care au grăit Domnul Dumnezău preste voi, cei rămaşi ai Iudei: 'Să nu întraţi la Eghipet!' Şi acum, cunoscînd, veţ
20 cunoaşte Căci aţ ficlenit întru sufletele voastre trimiţîndu-mă, zicînd: 'Roagă-te pentru noi cătră Domnul, şi după toate, ori-
21 cîte va grăi ţie Domnul, face-vom'. Şi n-aţ auzit glasul Domnului carele au trimis cătră
22 voi. Şi acum, cu sabie şi cu foamete veţ sfîrşi-vă în locul carele voi vă rugaţi să întraţi să lăcuiţi acolo".

CAP XLIII

1 Şi fu deaca încetă Ieremia zicînd cătră
2 nărod toate cuvintele Domnului, carele au trimis Domnul cătră ei toate cuvintele aceastea, Şi zise Azaria, feciorul lui Maaseu, şi Ioanan, feciorul lui Carie, şi toţi oamenii semeţi, zicînd Ieremiei: „Răspunzînd, minţi! Nu te-au trimis pre tine Domnul cătră noi, zicînd: 'Să nu
3 întraţi la Eghipet a lăcui acolo', Ce numai Varuh, feciorul lui Nirie, te îndeamnă cătră noi, pentru ca să ne dai pre noi pre mînile haldeilor, ca să ne omoare pre noi şi ea să
4 ne înstreineaze pre noi la Vavilon". Şi n-au ascultat Ioanan şi toţi povăţuitorii puterii, cei împreună cu el, şi tot norodul glasul Domnului, să lăcuiască în pămîntul Iudii.
5 Şi luo Ioanan şi toţi povăţuitorii puterii pre toţi rămaşii Iudii, pre cei ce s-au întors a lăcui
6 în pămînt, Pre oamenii cei tari, şi pre muieri, şi pruncii, şi cealealalte, şi pre featele împăratului, şi sufletele carele au lăsat Navuzardan cu Godolia, fiiul lui Ahicaz, şi pre Ieremia prorocul, şi pre Varuh, feciorul lui Niriu,
7 Şi au întrat la Eghipet, căci n-au ascultat glasul Domnului; şi au întrat la Tafnas. Şi să
8 făcu cuvîntul Domnului cătră Ieremia la Tafnas, zicînd: „Ia ţie pietri mari şi le ascunde
9 pre eale înaintea uşii, în poarta casii lui Faraon, în Tafnas, înaintea ochilor bărbaţilor
10 Iudii. Şi vei grăi: 'Aşa zise Domnul: Iată, Eu trimiţ şi voiu aduce pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi va pune scaunul lui deasupra pietrilor acestora carele ai ascuns, şi va rădica armele preste eale, Şi va întra
11 şi va lovi pămîntul Eghipetului, pre carii la moarte, la moarte; şi pre carii la înstriinare, la striinare; şi pre carii la sabie, la sabie. Şi va
12 arde foc în casele dumnezeilor lor, şi le va pîrjoli pre eale, şi va înstriina pre ei, şi va păduchea pămîntul Eghipetului în ce chip păduche păstoriul haina lui, şi va ieşi cu pace. Şi va
13 zdrobi stîlpii cetăţii a Iliupoleos, cei de la Enom, şi casele lor le vor arde de tot cu foc'".

CAP XLIV

1 Cuvîntul carele s-au făcut cătră Ieremia la toţi jidovii ceia ce lăcuiesc în pămîntul Eghipetului şi celor ce şăd în Magdol şi în Tafnes şi în pămîntul
2 Pathuris, zicînd: „Aşa zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israil: 'Voi aţi văzut toate răutăţile carele am adus preste Ierusalim şi preste cetăţile Iudii! Şi iată, sînt
3 pustii de lăcuitori, De cătră faţa răutăţii lor, care au făcut să Mă amărască, mergînd a tămîia la dumnezei striini, carii n-aţi cunoscut; Şi am trimis cătră voi pre slugile
4 Meale, pe proroci, la mînecate, şi am trimis cătră voi, zicînd: 'Să nu faceţ lucrul pîngăriciunei aceştiia care am urît!' Şi n-au ascul-
5 tat pre Mine şi n-au plecat ureachea lor, să să întoarcă de la răutăţile lor, ca să nu jîrtvuiască la alţi dumnezei. Şi pică mînia Mea şi urgia
6 Mea, şi să aţîţară în porţile Iudii şi den afara Ierusalimului, şi să făcură spre pustiire şi spre necălcare ca în ziua aceasta'. Şi acum aşa zise
7 Domnul cel Întru-tot-ţiitoriu: 'Pentru căci voi faceţi răutăţi mari preste sufletele voastre, a tăia dentru voi bărbaţ şi muiare, prunc şi sugari den mijlocul Iudii, ca să nu rămîie dentru voi ni-

8 menea, Să Mă amărîţ pre Mine întru fap-
tele mînilor voastre, a tămîia la alţi dumnezei,
în pămîntul Eghipetului la carele aţi întrat a
lăcui acolo, pentru ca să vă tăiaţi şi pentru ca
să vă faceţi spre blestem şi spre ocară întru
9 toate limbile pămîntului? Au uitaţ voi rea-
lele părinţilor voştri, şi realele împăraţilor
Iudii, şi realele boiarilor voştri, şi realele
muierilor voastre, carele au făcut în pămîntul
10 Iudii şi afară den Ierusalim? Şi n-au încetat
pînă în ziua aceasta; şi nu să ţinea de porun-
cile Meale, carele am dat înaintea părinţilor
11 lor'. Pentru aceaea, aşa zise Domnul:
12 'Iată, Eu depărtez faţa Mea, Ca să pierz
pre toţi cei rămaş de la Eghipet, şi căzuţ cu
sabie, şi cu foamete. Şi să vor săvîrşi de la mic
pînă la marele lor. Şi vor fi spre ocară şi spre
13 peire şi spre blestem. Şi voiu socoti preste
ceia ce lăcuiesc în pămîntul Eghipetului, în ce
chip am socotit în Ierusalim, cu sabie, şi cu
14 foamete, şi cu moarte. Şi nu va fi scăpat
nimenea den cei rămaş ai Iudii, celor ce ne-
mernicesc în pămîntul Eghipetului, ca să să
întoarcă la pămîntul Iudei, preste carele ei
nădejduiesc cu sufletele lor să să întoarcă
acolo; nu se vor întoarce, fără numai cei scă-
15 paţi'". Şi au răspuns Ieremiei toţi bărbaţii
ceia ce ştiia că tămîiază muierile lor la dumne-
zăi streini, şi toate muierile, adunare mare, şi
tot nărodul, ceia ce şădea în pămîntul Eghipe-
16 tului, în pămîntul Pathurei, zicînd: „Cuvîn-
tul carele ai grăit cătră noi cu numele Domnu-
17 lui, nu vom asculta pre tine, Căci făcînd,
vom face tot cuvîntul carele va ieşi den gura
noastră: a tămîia împărăteasei ceriului şi a
turna ei turnări, în ce chip am făcut noi, şi
părinţii noştri, şi împăraţii noştri, şi boiarii
noştri, în cetăţile Iudei şi den afara Ierusali-
mului, şi ne-am săturat de pîine, şi ne-am
18 făcut buni, şi reale n-am văzut. Şi deaca am
părăsit a tămîia împărăteasii ceriului, ne
împuţinăm de pîine toţi, şi cu sabie şi cu foa-
19 mete ne sfîrşim. Şi căci noi tămîiam împă-
răteasei ceriului şi am turnat ei turnări, au
fără de bărbaţii noştri am făcut ei havone şi
20 am turnat ei turnări?" Şi zise Ieremia la tot
nărodul, celor tari, şi muierilor, şi la tot năro-
dul, celor ce au răspuns lui cuvinte, zicînd:
21 „Au nu den tămîia carea aţ tămîiat în cetăţile
Iudei şi den afara Ierusalimului, voi, şi părin-
ţii voştri, şi împăraţii voştri, şi boiarii voştri, şi
nărodul pămîntului, Şi-au adus Domnul aminte
22 şi să sui pre inima Lui? Şi nu mai putea Dom-
nul încă a suferi de cătră faţa vicleşugului lucru-
rilor voastre şi den urîciunile carele aţ făcut, şi să
făcu pămîntul vostru spre pustiire şi spre necăl-
care şi spre blestăm ca în ziua aceasta; De 23
cătră faţa celora ce tămîiaţi şi celora ce aţ gre-
şit Domnului, şi n-aţ auzit glasul Domnului, şi
întru poruncile Lui şi în leagea Lui şi întru
mărturiile Lui n-aţ mers, şi s-au apucat de voi
răutăţile aceastea". Şi zise Ieremia năro- 24
dului şi muierilor: „Auziţ cuvintele Domnu-
lui! Aşa zise Domnul Dumnezăul lui Israil: 25
'Voi, muierilor, cu gura voastră aţ grăit şi cu
mîinile voastre aţ plinit, zicînd: 'Făcînd, să
facem mărturisirile carele am mărturisit, a
tămîia împărăteasii ceriului, să-i turnăm ei
turnări'. Stînd, aţ stătut întru mărturiile
voastre şi făcînd, aţ făcut'. Pentru aceaea, 26
auziţ cuvîntul Domnului tot Iuda, ceia ce şădeţ
în pămîntul Eghipetului: 'Iată, am mărturisit
numelui Mieu celui mare, zise Domnul; de se
va face încă numele Mieu în gura a tot Iuda a
zice 'Viu Domnul!', preste tot pămîntul Eghi-
petului! Căci iată, Eu am priveghiat preste 27
ei a le face rău lor şi nu a le face bine; şi se vor
sfîrşi tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pămîntul
Eghipetului, cu sabie şi cu foamete, pînă unde
se vor sfîrşi. Şi cei mîntuiţ de sabie întur- 28
na-se-vor în pămîntul Iudei împuţinaţi cu
numărul, şi vor cunoaşte cei rămaşi ai Iudei,
carii s-au aşăzat în pămîntul Eghipetului
acolo a lăcui, al cui cuvînt va rămînea. Şi 29
acesta e semnul voao că voiu socoti Eu preste
voi spre reale'. Aşa zise Domnul: 'Iată, Eu 30
dau pre Uafri, împăratul Eghipetului, pre mî-
nile vrăjmaşului lui şi pre mîna celui ce cearcă
sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechie,
împăratul Iudei, pre mîinile lui Navohodono-
sor, împăratul Vavilonului, vrăjmaşului său şi
cercătoriului sufletului lui'".

CAP XLV

Cuvîntul carele au grăit Ieremia proro- 1
cul cătră Varuh, fiiul Niriei, cînd au
scris cuvintele aceastea pre carte,
den gura Ieremiei, în anul al patrulea
al lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăra-
tul Iudei: „Aşa zise Domnul asupra ta, 2
Varuh! Căci ai zis: 'Vai, vai, căci adaose 3
Domnul truda cu dureare mie; adormiiu cu
suspinuri, odihnă nu aflaiu', Ziş lui: 'Aşa 4
au zis Domnul: 'Iată, pre carele Eu am zidit,
Eu voiu răsipi; şi pre care Eu am răsădit, Eu
voiu zmulge. Şi tu ceare-ţ-vei ţie mari? Să 5
nu ceri, căci iată, Eu aduc reale preste tot tru-
pul, zice Domnul, şi voi da sufletul tău spre
aflare, în tot locul oriunde vei mearge acolo'".

CAP XLVI

De început, împărăţind Sedechie 1
împăratul, făcutu-s-au cuvîntul
acesta Pentru Elam: Al Eghipetu- 2
lui, preste putearea lui Faraon
Nehao, împăratul Eghipetului, carele
era la rîul Efratului, la Harmis, pre carele

l-au lovit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în anul al patrulea al lui Ioachim, împă-
3 ratului Iudei: „Luaţ arme şi paveţe şi vă
4 apropiaţ la războiu! Şi înşălaţ caii, încălecaţ, călăreţii! Şi vă tocmiţ misurcile voastre, puneţ înainte sulițele şi îmbrăcaţ zalele voas-
5 tre! Pentru aceaea aceştea să tem şi să feresc înapoi, pentru căci cei tari ai lor să vor tăia; cu fuga au fugit, şi nu s-au întors, încun-
6 giuraţ pre împrejur, zice Domnul. Să nu fugă cel sprinten şi să nu scape cel vîrtos; spre crivăţ, ceale de lîngă Efraath slăbiră şi
7 căzură. Cine e acesta, ca un rîu se va sui şi
8 ca rîurile învăluind apa? Apele Eghipetului, ca un rîu să vor sui, şi zise: 'Sui-mă-voiu şi voiu acoperi de tot pămîntul şi cetatea, pre
9 cei ce lăcuiesc întru ea!' Încălecaţi pre cai, gătiţi carăle, ieşiţi cei războinici ai ethiopilor şi ai Liviei, înarmaţi cu arme! Şi lidii,
10 suiţi-vă, întindeţ arcul!" Şi ziua aceaea – a Domnului Dumnezeului nostru e zi de izbîndire, ca să izbîndească pre vrăjmaşii Lui. Şi-i va mînca de tot sabia Domnului, şi să va sătura şi să va îmbăta de sîngele lor, căci jîrtvă e Domnului de la pămîntul despre miază-
11 noapte, la apa Efratului. „Suie-te, Galaad, şi ia răşînă fecioarii featii Eghipetului; în deşărt să înmulţiră vindecările tale, folos nu
12 iaste ţie. Auziră limbile glasul tău şi de strigarea ta s-au împlut pămîntul, căci războinic către războinic slăbi, deodată căzură amîn-
13 doi". Carele au grăit Domnul cu mîna Ieremiei, ca să vie împăratul Vavilonului să taie
14 pămîntul Eghipetului: „Vestiţ la Magdolon şi porunciţ la Memfis! Ziceţ: 'Stăi şi te găteaşte, pentru căce au mîncat sabia ceale
15 dupre împrejurul tău'. Pentru căci au fugit de la tine Apis? Viţelul tău cel ales n-au rămas,
16 căce Domnul l-au deznodat pre el. Şi mulţimea ta slăbi şi căzu; şi fieştecarele către aproapele lui grăia: 'Să ne sculăm şi să ne înturnăm către norodul nostru, la moşia
17 noastră, de către faţa sabiii ilineşti!' Chemaţ numele lui Farao Nehao, împăratul Eghi-
18 petului: 'Saoniezvi-emoidu!' Viu – Eu, zice Domnul Dumnezău, căci ca Itavirion întru munţi şi ca Carmilul cel den mare va veni!
19 Vas de înstriinare fă ţie, lăcuind fata Eghipetului, căce Memfis spre stingere va fi şi să va chema: 'Vai!', nefiind lăcuitoriu întru ea.
20 Juncă împodobită e Eghipetul, zmulgere de la
21 crivăţ veni preste ea. Şi argaţii ei întru ea, ca viţeii cei hrăniţi, ce să hrănesc spre junghiare, pentru căci şi ei să înturnară şi fugiră toţi dempreună, n-au stătut, căci ziua pierzării au venit preste ei şi vreamea izbîndirii lor.
22 Glasul lor ca al şarpelui ce şuieră, căci în năsip vor mearge, cu topoarăle vor veni preste ea ca ceia ce taie leamne. Tăia-va dum- 23
brava ei, zice Domnul, căci nu să va închipui Dumnezău; căci să va înmulţi mai mult decît lăcusta şi nu iaste lor număr. Ruşinatu-s-au 24
fata Eghipetului; deade-se pre mînile norodului de la miazănoapte. Iată, Eu izbîn- 25
desc pre Amon, pre fiiul ei, preste Eghipet, şi preste dumnăzăii ei, şi preste împăraţii ei, şi preste Farao, şi preste ceia ce nădejduiesc preste el. Şi tu să nu te temi, robul Mieu 26
Iacov, nici să te spari, Israil! Pentru căci, iată, Eu te mîntuiesc de departe, şi sămînţa ta, dentru robirea lor. Şi să va înturna Iacov şi va înceta; şi va adormi, şi nu va fi cel ce să-l dodeiască pre el. Nu te teame, sluga Mea 27
Iacov, zice Domnul, căci cu tine Eu sînt! Cea neînfricoşată şi gingaşă să deade, căci voiu face concenire în toată limba la care te vor scoate pre tine acolo, iară pre tine nu te voiu face să te sfîrşăşti şi te voiu certa spre judecată şi nevinovat nu te voiu face".

CAP XLVII

Aceastea zice Domnul: „Iată, ape să 1/2
suie de la miazănoapte şi vor fi la pîrîul ce îneacă, şi va îneca pămîntul şi plinirea lui, cetate şi pre cei ce lăcuiescu întru ea. Şi vor striga oame-
nii, Şi vor clicui toţi ceia ce lăcuiescu pă- 3
mîntul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui şi de cutremurul carălor lui şi sunetul roatelor lui. Nu s-au întorsu părinţii preste 4
fiii lor de către slăbirea mîinelor lor în zio aceaea ce vine ca să piarză pre toţi cei striini de fealiu. Şi voiu stinge Tirul şi Sidonul şi pre toţi cei rămaş ajutoriului lor!, căci va piarde de tot Domnul pre ceale rămase den ostroave. Vine pleşuvirea preste Gaza, 5
lepădă-se Ascalonul şi cei rămaş Enachimi. – 'Pînă cînd va tăia Sabia Domnului? Pînă 6
cînd nu vei înceta? Aşază-te în teaca ta, Şi 7
te odihneaşte, şi te rădică!'– Cum va înceta, şi Domnul au poruncit ei preste Ascalon şi preste ceale de pre lîngă mare şi preste ceale rămase a să rădica!"

CAP XLVIII

Către Moav, aşa zise Domnul: „Vai de 1
Navan, căci au perit; luatu-s-au Cariathem, ruşină-se Masigath şi să birui. Nu iaste încă vindecare la 2
Moav! Semeţie – în Esevon, gîndiră asupra ei reale: 'Veniţi să o tăiem pre ea den norod!' Şi potolire se va potoli, denapoia ta va umbla sabia Căci glasul celor ce au strigat 3
de la Uronaim, peire şi zrobitură mare. Zdrobi-se Moav, vestiţi la Zogora! Căci să 4/5
umplu Alaoth cu plîngere, sui-se-va plîngînd în calea Uronaim, strigare de sfărîmare aţ au-

6 zitu: 'Fugiţi şi mîntuiţi sufletele voastre şi
veţi fi ca un măgariu selbaticu în pustie!'
7 De vreame ce nădejduiai pre tăria ta, şi te vei
prinde şi va ieşi Hamos întru striinare, şi
8 preoţii lui şi boiarii lui împreună, Şi va
veni peire preste toată cetatea, nu va scăpa, şi
va peri zăpodia, şi va peri de tot cîmpia, în ce
9 chip zise Domnul. Daţi seamne la Moav,
căci cu aprindere să va aprinde şi toate cetă-
ţile ei neumblate vor fi. De unde e lăcuitoriul
10 ei? Blestemat cela ce face faptele Domnu-
11 lui cu leane, scoţînd sabia lui den sînge! Să
odihni Moav de copilaşu, şi nădejduind era
preste mărirea lui, n-au turnat den vas în vas
şi la înstriinare n-au mersu; pentru aceaea,
stătu gustarea lui întru el şi mirosul lui n-au
12 lipsit. Pentru aceaea, iată, zile vin, zice
Domnul, şi voiu trimite lui pre ceia ce pleacă
şi-l vor pleca pre el, şi vasele lui să vor
13 mărunta şi oalele lui le vor zdrobi. Şi să va
ruşina Moav de Hamos în ce chip s-au ruşinat
casa lui Israil de la Vethil, nădeajdea lor,
14 nădejduind preste ea. Cum veţi grăi: 'Tari
sîntem şi om puternecind la ceale de răz-
15 boiu?' Peri Moav cetatea lui, şi cei aleş
tinerii lui pogorîră-se spre junghiare.
16 Aproape e ziua lui Moav a veni, şi vicleşugul
17 lui de sîrg foarte. Porniţi la el toţi de pre
împrejurul lui, toţi daţi numele lui, ziceţi:
'Cum să să fărîme varga cea cu bună cinste,
18 toiagul cel de mărime?' Pogoară-te de la
mărire şi şăzi la umezală, cea ce şade Dedan;
sfărîma-se-va, că peri Moav, sui-se la tine cel
19 ce strică tăria ta. Pre cale stăi şi preveaşte,
ceaea ce şăz în Aruir, şi întreci pre cel ce fuge
20 şi cel mîntuit şi zi: 'Ce s-au făcut?' Ruşi-nă-să
Moav, căci să zdrobi. Vaietă-te şi strigă, ves-
21 teaşte în Arnon că au perit Moav! Şi jude-
cată vine la pămîntul lui Misor asupra lui
Helon, şi asupra lui Refas, şi asupra lui
22 Mofas, Şi preste Devon, şi preste Dadan,
23 şi preste casa lui Devlathaim, Şi preste
Cariathaim, şi preste casa lui Ghemol, şi
24 preste casa lui Maon, Şi preste Cariuth, şi
preste Vosor, şi preste toate cetăţile Moavului,
25 ceale departe şi ceale de aproape. Frînse-se
cornul Moavului şi braţul lor să zdrobi.
26 Îmbătaţi-l, căci spre Domnul s-au mărit. Şi va
bate Moav cu mîna lui, şi va fi spre rîs şi
27 el. Şi însă spre rîs era ţie Israil? Şi întru
furtuşagurile tale să află, căci băteai războiu
28 asupra lui? Lăsară cetăţile şi lăcuiră în
pietri cei ce lăcuiesc în Moav, făcură-se ca niş-
te porumbiţe ce-ş fac cuibul în pietri, la gura gro-
29 pii. Şi auziiu semeţia lui Moav, şi să semeţi
foarte semeţia lui şi mîndria lui, înălţatu-s-au
30 inema lui. Şi Eu am cunoscut faptele lui:
Au nu îndestularea lui i-au făcut
aşa? Pentru aceaea, asupra Moavului vă 31
văietaţi, de toate părţile strigaţi asupra oame-
nilor celor tunşi ai prafului. Ca plînsul lui 32
Iazir plînge-te-voiu, vie Aserima! Viţele tale
trecură marea; preste culesurile tale peire au
căzut! Să fiarse bucuria şi veselia de la 33
Moavitida şi vin era pren teascurile tale;
dimineaţa n-au călcat, nici înde sară n-au
făcut. Şi ceale de la strigarea Esevonului 34
pînă la Eliali şi pînă la Iassa, pînă la Etath,
cetăţile lor, deaderă glasul lor, de la Zogora
pînă la Oronaim; şi veaste la Salasia, căci şi
apa Nevremis de tot arsă va fi. 'Şi voiu 35
pierde pre Moav, zice Domnul, suindu-se la
capişte şi tămîind la dumnezeii lui'. Pentru 36
aceaea, inema lui Moav ca nişte fluiere va
suna, inema Mea preste oameni tunşi ca un
fluier va suna; pentru aceaea, ceale ce au cîş-
tigat perit-au de la om. Tot capul în tot 37
locul vor rade, şi toată barba să va rade, şi
toate mînile să vor tîngui, şi preste tot mijlocul
– sac. 'Şi preste toate podurile Moavului şi 38
preste uliţele ei toate – tînguire, căci am zdro-
bit pre Moav, zice Domnul, ca un vas care nu
e de treabă de el'. Cum s-au împăcat? Cum 39
întoarse dosul Moav? Ruşină-se şi s-au făcut
Moav spre rîs şi zavistie la toţi cei dupre-
mprejurul ei. Căci aşa zise Domnul: 'Iată, 40
ca un vultur va porni şi va întinde mînile lui
preste Moav'. Luă-se Carioth, şi tăriile să 41
luară împreună; şi va fi inema Moavului în
ziua aceaea ca inema muierii ce chinuiaşte.
Şi va peri Moav de gloată, căci preste Domnul 42
s-au mărit. Laţu şi frică şi groapă preste 43
tine, şezînd-preste Moav! 'Cela ce fuge de 44
cătră faţa înfricoşării, cădea-va în groapă; şi
cela ce să va sui den groapă prinde-se-va în
laţu, căci voiu aduce aceastea preste Moav, ca
în anul socotirei lui!'"

CAP XLIX

Fiilor Ammon aşa zise Domnul: „Au fii 1
nu sînt în Israil? Au luotoriu nu iaste
la ei? Pentru ce au luat Melhol pre
Galaad, şi norodul lor în cetăţile lor
lăcuiaşte? Pentru aceaea, iată, zile 2
vin, zice Domnul, şi voiu da în auzul Ravathiei
gîlceavă de războiu, şi vor fi spre necălcare şi
spre peire. Şi capiştile ei cu foc vor arde de
tot, şi va lua Israil biruinţa lui. Vaietă-te, 3
Esevon, căci au perit Gai! Strigaţi, feate den
Ravath, încingeţi-vă împrejur, căci Melhol
va mearge în striinătate, preoţii lui şi boiarii
lui împreună! Ce vă bucuraţi cîmpilor 4
Enachimilor, fata Itamiei, ceaea ce nădej-
duieşti preste visteriile ei, ceaea ce zici:
'Cine va întra asupra mea?' Iată, Eu aduc 5
frică preste tine, zise Domnul, de cătră

tot împrejurul tău şi vă veţi răsipi fieştecarele la
6 faţa lui, şi nu iaste cel ce să adune". Idumeii
aceastea zice Domnul: „Nu iaste înţelepciune
încă în Theman? Peri sfatul den cei pricepuţi,
7 duse-se înţelepciunea lor, Amăgitu-s-au
locul lor. Afundaţi-vă pre voi spre şădeare,
ceia ce lăcuiţi în Dedan, căci greale au făcut.
Adus-au preste ei în vreamea care am socotit
8 preste el. Căci cu legături au venit ţie, nu
vor lăsa ţie lăsare, ca furii noaptea vor pune
9 mîinile lor. Căci Eu am tras pre Isaf, des-
coperit-am ceale ascunse ale lor, a să
ascunde nu vor putea, periră pre mîna frate-
10 lui lui şi vecinului Mieu, şi nu iaste Să lase pre
surumanul tău ca să trăiască. Şi Eu voiu trăi şi
văduvele spre Mine nădejduiesc". Căci
11 aceastea au zis Domnul: „Cărora nu era leage
a bea păharul, au băut. Şi tu, nevinovată? Nu te
12 vei face nevinovată, că bînd, vei bea. Căci
asupra Mea am jurat, zice Domnul, că spre
necălcare şi ocară şi spre blestem vei fi în mij-
locul ei. Şi toate cetăţile ei vor fi pustii în
13 veac". Auz am auzit de la Domnul şi vesti-
tori la limbi au trimis: „Adunaţi-vă şi păsaţi
14 la ea; şi să sculă la războiu! Mic dedeiu pre
tine întru limbi şi pre lesne hulit întru
15 oameni. Jucăreaia ta deade în mîna ta,
nesilnicia inimii tale lăcui în gaurile pietrilor,
luo vîrtutea măgurii cei nalte; căci au înălţat
ca vulturul cuibul lui, de acolo te voiu
16 oborî. Şi va fi Idumea spre necălcare; tot
cela ce mearge spre ea se va întrista şi va
17 şuiera preste toată rana ei. În ce chip s-au
surpat Sodomul şi Gomorul şi vecinele lor,
zise Domnul Atotţiitoriul, nu va şădea acolo
18 om şi nu va lăcui acolo fiiul omului. Iată, ca
un leu să va sui den mijlocul Iordanului la
locul Emathului, căci de sîrg voiu goni pre ei
de la dînsă. Şi pre cei tineri puneţi asupra ei.
Căci cine e ca Mine? Şi cine Îm va sta Mie
împotrivă? Şi cine e păstoriul acesta carele va
19 sta înaintea feaţii Meale?" Pentru aceaea,
auziţ sfatul Domnului, carele au sfătuit asupra
Idumeii, şi gîndul Lui, carele au gîndit preste
ceia ce lăcuiesc în Theman: „De nu se vor
înălţa împreună ceale mai mici ale oilor, de nu
20 se va necalca preste ei surparea lor, Căci
de cătră glasul strigării lor cutremuratu-s-au
pămîntul şi strigarea mării nu s-au auzit.
21 Iată, ca vulturul va vedea şi va întinde aripile
lui preste tăriile ei. Şi va fi inima celor tare ai
Idumeii în ziua acea ca inima muierii ce să chi-
22 nuiaşte. Cu Damascul să ruşină Imath şi
Arfath, că au auzit auz rău; îş ieşiră den hire,
23 mîniară-se, a să odihni nu pot. Slăbi
Damascul, să întoarse spre fugă, cutremur
24 s-au apucat de ea. Cum n-au părăsit cetatea
25 mea? Satul au îndrăgit; Pentru aceaea, vor
cădea tinerii în uliţele tale şi toţi oamenii cei
războinici ai tăi cădea-vor, zice Domnul. Şi 26
voiu arde foc în zidul Damascului şi va mînca
răspintiile fiiului lui Ader". La Chidar, 27
împărăteasa curţii, pre carea au lovit Navoho-
donosor, împăratul Vavilonului, aşa zise
Domnul: „Sculaţi-vă şi vă suiţ preste Chidar
şi împleţ pre fiii lui Chedem! Corturile lor, 28
şi oile lor îş vor lua, haine şi toate vasele lor şi
cămilele lor lua-ş-vor lor. Şi chemaţi preste ei
peire de premprejur. Fugiţ foarte, afundaţi 29
spre şădeare, şăzînd în curte, căci au sfătuit
asupra voastră împăratul Vavilonuli sfat şi
gîndi gînd. Scoală-te şi te suie spre 30
limbă care e bine aşăzată, şăzînd spre răsu-
flare, la carii nu-s uşi, nu-s zăvoară, nu-s
încuietori, sînguri poposesc. Şi vor fi cămi- 31
lele lor spre pradă şi mulţimea dobitoacelor
lor la peire. Şi voiu vîntura pre ei cu tot vîn-
tul, tunşi înaintea feaţii lor, dentru tot decin-
dea a lor aduce-voiu înfrîngerea lor, zise
Domnul. Şi va fi curtea zăbava pasărilor şi 32
necălcată pînă în veac. Nu va lăcui acolo om şi
nu va şădea acolo fiiul omului".

CAP L

Cuvîntul Domnului, carele au grăit 1
asupra Vavilonului: „Vestiţi întru 2
limbi şi auzite faceţi şi să nu ascun-
deţi! Ziceţi: Luat-au Vavilonul,
ruşinatu-s-au Vilos cea neînfricoşată,
cea gingaşă să deade la Merodah, Căci s-au 3
suit asupra ei limbă de la crivăţ. Acesta va
pune pămîntul lui spre stingere şi nu va fi cine
să lăcuiască într-însul, den om pînă în dobi-
toc. În zilele acealea şi în vreamea aceaea, 4
veni-vor fiii lui Israil, ei şi fiii Iudii, dem-
preună mergînd; şi plîngînd vor mearge, pre
Domnul Dumnezăul lor cercînd. Pînă la 5
Sion întreba-vor calea, pentru că aicea vor da
faţa lor şi vor veni şi vor pribegi la Domnul
Dumnezăul lor, pentru că făgăduinţa veaci-
nică nu să va uita. Oi perite s-au făcut 6
norodul Mieu, păstorii lor au scos pre ei,
preste măguri au rătăcit pre ei, den măgură
preste munte au mers, uitară aşternutul
lor. Împărţirea direptăţii – Celui ce au adu- 7
nat pre părinţii lor. Înstreinaţi-vă den mij- 8
locul Vavilonului şi de la pămîntul haldeilor,
şi ieşiţi şi vă faceţi ca bălaurii înaintea
oilor, Căci iată, Eu rădic preste Vavilon 9
adunări de limbi den pămîntul despre miază-
noapte şi să vor rîndui de războiu spre el; de
acolo să vor lua, precum zvîrlitura războinicului
înţelept nu să va întoarce deşartă. Şi va fi ţara 10
haldeiască în pradă, toţi ceia ce pradă pre ea
sătura-se-vor, căci vă veseliiaţi şi vă preafă-
liiaţ jehuind moştenirea Mea, Pentru căci aţ 11

jucat ca boii în pajişte şi împungeaţi ca tau-
rii. Ruşinatu-s-au maica voastră foarte,
12 Înfruntă-se ceaea ce vă născu pre voi, maică
spre bunătăţi, cea de apoi pustie de limbi.
13 De urgia Domnului nu să va lăcui şi va fi spre
stingere toată; şi tot cela ce va treace pren
Vavilon să va mîhni şi vor şuiera preste toată
14 rana lui. Rînduiţi-vă asupra Vavilonului
împrejur, toţi încordînd arcul. Săgetaţi asupra
ei, nu vă scumpiţi de săgetăturile voastre
15 ceale de mai nainte. Şi biruiţi de tot pre ea;
slăbiră mînile ei, căzut-au băştile ei şi să săpă
de tot zidul ei; căci izbîndirea de la Dumnezău
iaste, izbîndiţ asupra ei; în ce chip au făcut,
16 faceţi ei. Pierzînd de tot sămînţa den Vavi-
lon, toţi ceia ce afla pre ei topiia de tot pre ei;
vrăjmaşii lor ziseră: 'Nu vom părăsi pre ei,
pentru căci au greşit Domnului, ţiind seacerea
în vreamea secerăturii; de către faţa sabiei
elineşti, fieştecarele la norodul lui să vor
întoarce şi fieştecarele la pămîntul lor vor
17 fugi'. Oaie rătăcită e Israil, lei l-au scos pre
el. Cel dentîiu au mîncat pre el împăratul
Assur, şi acesta apoi, oasele lui, împăratul
18 Vavilonului". Pentru aceaea, aceastea zice
Domnul: „Iată, Eu izbîndesc asupra împăra-
tului Vavilonului şi asupra pămîntului, în ce
chip am izbîndit asupra împăratului Assur.
19 Şi voiu aşăza pre Israil la păşunea lui, şi să va
paşte la Carmil, şi în muntele lui Efraim, şi în
20 Galaad, şi să va sătura sufletul lui. În zilele
acealea şi în vreamea aceaea, zice Domnul,
vor cerca strîmbătate lui Israil, şi nu va fi; şi
păcatele Iudii, şi nu să vor afla, căci blînd voiu
21 fi celor rămaşi Pre pămînt, zice Domnul.
Cu amar te suie preste el, şi preste ceia ce
lăcuiesc preste el izbîndeaşte cu sabie, şi
stinge, zice Domnul, şi fă după toate cîte po-
22 runcesc ţie". Glas de războiu şi zdrobire
23 mare în pămîntul haldeilor! Cum să frînse
şi să surpă ciocanul a tot pămîntul! Cum să
făcu întru stingere Vavilonul întru limbi!
24 Rîdica-se-vor asupră-ţi şi nu vei conoaşte în
ce chip te vei şi lua, Vaviloane! Aflaşi-te şi
te luaşi, căci Domnului stătuş împotrivă.
25 Deşchis-au Domnul visteria Lui şi scoase
vasele urgiei Lui, căci lucrul Domnului Dum-
26 nezău e în pămîntul haldeilor, Căci au
venit vremile lui: „Deşchideţi jicniţile lui, cer-
caţi pre el ca o peşteră şi-l piardeţi de tot pre el,
27 să nu fie lui rămăşiţă! Secaţi lui toate roadele
şi să pogoare la junghiare! Vai de ei, căci veni
28 ziua lor şi vreamea izbîndirii lor!" Glasul ce-
lor ce fug şi celor ce scapă den pămîntul Vavilo-
nului, ca să vestească în Sion izbîndirea de la
29 Domnul Dumnezăul nostru. „Porunciţi asu-
pra Vavilonului la mulţi, la tot cela ce încor-
dează arcul. Tăbărîţi-vă asupra lui împrejur,
să nu scape nime de la el! Răsplătiţi lui după
faptele lui! După toate cîte au făcut, faceţ lui,
căci către Domnul Dumnezău, Sfîntul lui
Israil, să împotrivi. Pentru aceaea, cădea-vor 30
tinerii lui în uliţele lui şi toţi bărbaţii cei răz-
boinici ai lui să vor lepăda, zise Domnul.
Iată, Eu - către tine, semeţule, zice Domnul, 31
căci ţ-au venit ziua şi vreamea izbîndirii tale!
Şi va slăbi semeţia ta şi va cădea; şi nime nu 32
va fi care să rădice pre el; şi voiu aprinde foc
în dumbrava lui". Aceastea zice Domnul 33
puterilor: „Asupritu-s-au de tot fiii lui Israil şi
fiii Iudii împreună; toţi ceia ce au robit pre ei,
şi au silit pre ei, căci n-au vrut să-i sloboază
pre ei. Şi Cel ce mîntuiaşte pre ei tare e, 34
Domnul Întru-tot-ţiitoriu - numele Lui. Jude-
cată va judeca către împotrivnicii lui, pentru
ca să rădice ţara, şi întărîtă pre cei ce lă-
cuiescu Vavilonul. Sabie asupra haldeilor, 35
şi asupra celor ce lăcuiescu Vavilonul, şi
asupra diregătorilor lui, şi asupra înţelepţilor
lui! Sabie preste războinicii lui, şi se vor 36
slăbi! Sabie preste caii lor, şi preste carăle 37
lor, şi preste amestecătura cea den mijlocul
lui, şi vor fi ca muierile! Sabie preste viste-
riile lui, şi să vor răsipi! Preste apa lui 38
carea nădejduia, şi să vor ruşina, căci pămîn-
tul celor cioplite iaste şi în ostroave să preafă-
liia. Pentru aceaea [că] lăcuiescu năluciri 39
în ostroave, şi vor lăcui întru ea featele sirini-
lor, nu se va mai lăcui încă în veac. În ce 40
chip au surpat Dumnezău Sodomul şi Gomo-
rul şi cealea ce era în hotarăle lor, zise Dom-
nul, nu va lăcui acolo om, nici va nemernici
acolo fiiul omului. Iată, norod vine de la 41
crivăţ, şi limbă mare, şi împăraţi mulţi să vor
scula de la marginea pămîntului, Arcu şi 42
sabie avînd. Năsilnic iaste şi nu va milui. Gla-
sul lui ca marea va suna; pre cai vor încăleca,
gătiţi ca focul spre războiu către tine, fata
Vavilonului! Auzit-au împăratul Vavilonu- 43
lui auzul lor şi s-au slăbit mîinile lui. Necazul
biruia pre el cu durori ca ceiia ce naşte.
Iată, ca un leu să va sui de la Iordan la Ghe- 44
moth, căci curînd voiu goni pre ei de la el şi tot
tînărul asupra lui îl voiu pune. Căci cine e ca
Mine? Şi cine va sta împotriva Mea? Şi cine e
acesta păstoriul carele va sta înaintea feaţii
Meale?" Pentru aceaea, auziţi sfatul Dom- 45
nul[ui], carele au sfătuit asupra Vavilonului,
şi gîndurile Lui, carele au gîndit asupra celor ce
lăcuiescu haldeii! De nu se vor strica mieii oilor
lor, de nu se va stinge păşunea de la ei, Căci, 46
de glasul luorii Vavilonului, se va cutremura

pămîntul şi strigare întru limbi să va auzi.

CAP LI

1 Aceastea zice Domnul: „Iată, Eu rădic
preste Vavilon şi preste ceia ce lă-
cuiescu haldeii vînt şi arsură strică-
2 toare. Şi voiu trimite la Vavilon
suduitori şi vor sudui pre el şi vor
strica pămîntul lui. Vai asupra Vavilonului de
3 pe împrejur, în ziua chinuirii lui! Asupra
lui întinză cela ce încoardă arcul lui şi asupra
lui să puie ceale ce sînt armele lui, şi să nu vă
fie milă de tinerii lui, şi stingeţi toată putearea
4 lui, Şi vor cădea răniţi în pămîntul haldei-
5 lor şi împunşi den afara lui, Pentru căci
n-au văduvit Israil şi Iuda de la Domnul Dum-
nezeul lor, de la Domnul Atotţiitoriul, căci
pămîntul lor s-au împlut de strîmbătate de
6 sfinţii lui Israil. Fugiţ den mijlocul Vavilo-
nului şi mîntuiască fieştecarele sufletul lui; şi
să nu vă lepădaţ întru strîmbătatea lui, căci
vreamea izbîndirei lui iaste de la Domnul,
7 răsplătire El răsplăteaşte lui. Păhar de aur
iaste Vavilonul în mîna Domnului, îmbătînd
tot pămîntul. Den vinul lui au băut limbi,
8 pentru aceaea s-au clătit. Şi fără veaste au
căzut Vavilonul şi să zdrobi. Plîngeţi pre el,
luaţi răşină la stricăciunea lui, cîndai să va
9 vindeca. Vindecat-am Vavilonul şi nu s-au
vindecat; părăsit-am pre el şi să meargem
fieştecarele la pămîntul lui, căci s-au apropiat
la ceriu judecata lui, rădicatu-s-au pînă la
10 steale. Scoase Domnul judecata lui; veniţi
şi să vestim la Sion lucrurile Domnului Dum-
11 nezeului nostru! Gătiţi săgeţile, împleţi tul-
bele. Rădică Domnul duhul împăratului midi-
lor, căci la Vavilon e urgia Lui, ca să-l piarză
de tot pre el, căci izbînda Domnului iaste,
12 izbînda norodului Lui iaste. Preste zidurile
Vavilonului rădicaţi semn, tocmiţ tulbele,
rădicaţi păzi, gătiţi armele, căci s-au apucat şi
va face Domnul ceale ce au grăit preste ceia
13 ce lăcuiesc Vavilonul Lăcuind preste ape
multe şi pre mulţimea visteriilor lui. Venit-au
14 săvîrşitul tău adevărat la ficaţii tăi, Căci
S-au jurat Domnul asupra braţului Lui pentru
căci: 'Te voiu împlea de oameni ca de lăcuste,
şi răspund asupra ta cei ce să pogoară!'
15 Domnul, Care au făcut pămîntul cu putearea
Lui, gătind lumea cu înţelepciunea Lui, cu pri-
16 ceaperea Lui au întins ceriul. Spre glas au
pus mulţime de răsunarea apei în ceriu şi au
scos nori de la marginea pămîntului, fulgere
spre ploaie au făcut şi au scos lumină den co-
17 moarăle Lui. Nebunit-au tot omul de min-
te, ruşinatu-s-au tot zlătariul de ceale cioplite
ale lui, căci minciuni au topit şi nu iaste duh
întru ei. 18 În deşărt sînt, fapte hulite, în vrea-
mea socotinţei lor vor peri. 19 Nu e ca aceasta
partea lui Iacov, căci Cela ce au zidit toate, El
iaste moştenirea lui, Domnul e numele Lui:
'Răsipeşti tu Mie vase de război, şi voiu 20
răsipi întru tine limbi, şi voiu rădica dentru
tine împăraţi, 21 Şi voiu răsipi întru tine cal şi
călăreţul lui, şi voiu răsipi întru tine cară şi
călăreţii lor, 22 Şi voiu răsipi întru tine tînăr şi
fecioară, şi voiu răsipi întru tine păstoriul şi
turma lui, 23 Şi voiu răsipi întru tine plugariu
şi arătura lui, şi voiu răsipi întru tine domnii şi
voivozii tăi. 24 Şi voiu răsplăti Vavilonului şi
la toţi ceia ce lăcuiesc haldeii toate răutăţile
lor carele au făcut asupra Sionului, înaintea
ochilor voştri, zice Domnul. 25 – Iată, Eu
către tine, măgura cea stricată, ceaea ce strică
tot pămîntul, şi voiu întinde mîna Mea asupra
ta şi te voiu răstogoli de la pietri şi voiu da pre
tine ca o măgură pîrjolită. 26 Şi nu vor lua de
la tine piatră în unghiu şi piatră la temelie,
căci pre stingere vei fi în veac, zice Dom-
nul. 27 – Rădicaţi semn preste pămînt, trîmbi-
ţaţi întru limbi cu trîmbiţă, sfinţiţ preste el
limbi, vestiţi asupra lui împăraţ rădicaţi de la
Mine şi ahanazeilor, puneţ asupra lui tocmire
de săgetături, suiţi asupra lui călărime ca mul-
ţimea lăcustelor. 28 Suiţi asupra lui limbi, pre
împăratul midilor şi pre povăţuitorii a toată
ţara lui şi pre toţi voievozii lui!' 29 Să cutre-
mură pămîntul şi să duru, căci s-au rădicat
asupra Vavilonului gîndul Domnului ca să
puie pămîntul Vavilonului spre stingere şi să
nu să lăcuiască el. 30 Sfîrşi-să războinicul
Vavilonului a da război, şedea-vor acolo
întru încungiurare, înfrînsă-se puternicia lor,
făcutu-s-au ca nişte muieri; ars-au lăcaşurile
lui, zdrobiră-se zăvoarăle lui. 31 Cel ce go-
neaşte, spre timpinarea celui ce goneaşte va
goni, şi cel ce vesteaşte – spre timpinarea
celui ce vesteaşte, ca să să vestească împăra-
tului Vavilonului că s-au luat cetatea lui, 32 La
cea de apoi a trecătorilor lui s-au luat, şi adu-
nările lui le-au ars cu foc, şi bărbaţii lui cei
războinici ies. 33 Pentru căci aceastea zice
Domnul: 'Casa împăratului Vavilonului ca
aria cea coaptă se va triera; încă puţin şi va
veni seacerea lui'. 34 '– Mîncatu-m-au de tot,
împărţitu-m-au Navohodonosor, împăratul
Vavilonului, apucatu-m-au întunearec sup-
ţire, înghiţitu-m-au ca un bălaur, împlut-au
pîntecele lui, de la desfătăciunea mea m-au
scos afară. 35 Trudele meale şi chinurile meale –
la Vavilon! grăi-va ceaea ce lăcuiaşte Sionul; şi:
Sîngele mieu – asupra celor ce lăcuiesc haldeii!

36 grăi-va Ierusalimul'. Pentru aceaea, aceas-
tea zice Domnul: 'Iată, Eu voiu judeca pe
împotrivnicul tău şi voiu izbîndi izbînda ta şi
voiu pustii marea lui şi voiu usca izvorul
37 lui. Şi va fi Vavilonul spre stingere şi nu să
38 va lăcui, Căci ca leii s-au sculat împreună şi
39 ca puii leilor. Întru fierbîntarea lor da-voiu
adăpare lor şi voiu îmbăta pre ei pentru ca să
să ameţască şi să doarmă somn veacinic şi nu
40 se vor scula', zice Domnul. Şi-i pogoară
pre ei ca mieii la junghiare şi ca berbecii cu
41 iezii. Cum s-au prinsu şi s-au vînat fala a
tot pămîntul? Cum s-au făcut Vavilonul spre
42 stingere întru limbi? Suitu-s-au preste Va-
vilon marea cu sunetul valurilor ei şi să aco-
43 peri. Făcutu-s-au cetăţile lui ca pămîntul
fără de apă şi necălcat. Nu va lăcui întru el nici
un fiiu de om, nici poposeaşte într-însul fiiul
44 omului. 'Şi voiu izbîndi asupra Vavilonului
şi voiu scoate ceale ce au înghiţit den gura lui;
şi nu se vor mai aduna cătră dînsul limbile şi
în Vavilon vor cădea răniţii a tot pămîntul.
45 Cei ce scapă den pămînt, meargeţi şi nu staţi;
cei de departe, pomeniţi pre Domnul, şi
Ierusalimul să să suie asupra inimii voastre!'
46 '– Ruşinatu-ne-am, căci am auzit ocara
noastră, acoperit-au necinstea obrazul nos-
tru, că au venit streini de neam la sfintele
47 noastre, la Casa Domnului!' 'Pentru
aceaea, iată, zile vin, zice Domnul, şi voiu
izbîndi preste ceale cioplite ale lui, şi în tot
48 pămîntul lui cădea-vor răniţi. Că de se va
sui Vavilonul ca ceriul şi căci de va întări înăl-
ţimea vîrtutei lui, de la Mine vor veni cei ce
49 vor piarde de tot pre el', zice Domnul. Gla-
sul strigării – în Vavilon şi zdrobire mare în
50 pămîntul haldeilor, Căci au pierdut de tot
Domnul Vavilonul şi au pierdut de la el glas
mare, răsunînd ca ape multe; deade la peire
51 glasul lui, Căci au venit asupra Vavilonului
chinuire; prinsu-s-au războinicii lui, înfrico-
şatu-s-au arcul lor, căci Dumnezău răsplătind
52 lor, Domnul răsplăteşte lui răsplătirea. Şi
va îmbăta cu îmbătare pre povăţuitorii lui şi
pre înţelepţii lui şi pre voivozii lui. Zice Împă-
ratul, Domnul Atotţiitoriul e numele Lui,
53 Aceastea zice Domnul: 'Zidul împăratului
Vavilonului s-au lăţit; săpîndu-se, de tot
săpa-se-va; şi porţile lui ceale înalte
arde-se-vor; ostenesc năroadele în deşărt şi
54 limbi dentîiu se vor sfîrşi'". Cuvîntul carele
au poruncit Domnul Ieremiei proorocului să
zică Saraiei, feciorul lui Niriu, fiiul lui Maaseu,
cînd mergea de la Sedechia, împăratul Iudei,
la Vavilon, în anul al patrulea al împărăţiei lui,
55 şi Saraia – boiarinul darurilor. Şi au scris
Ieremia toate realele carele vor veni preste
Vavilon într-o carte, toate cuvintele a-
ceastea carele sînt scrise asupra Vavilonu-
lui. Şi zise Ieremia către Saraia: „Cînd vei 56
veni la Vavilon şi vei vedea şi vei ceti toate
cuvintele aceastea Şi vei grăi: ‚Doamne, 57
Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia,
ca să-l pierzi de tot pre el şi ca să nu fie întru
el lăcuitori, den om pînă în dobitoc, căci stin-
gere în veac va fi!' Şi va fi cînd vei tăcea a 58
ceti cartea aceasta, şi vei lega de ea piatră şi
vei arunca pre ea în mijlocul Efratului şi vei
grăi: 'Aşa să va surpa Vavilonul şi nu să va 59
scula de către faţa haldeilor, cărora eu aduc
asupra lor!'" (Preste cei striini de fealiu).

CAP LII

Iiiu de 20 şi 1 de ani era Sedechia cînd 1
împărăţi el şi ani 11 au împărăţit în
Ierusalim; şi numele maicii lui – Ami-
taal, fata Ieremiei, de la Lovenna.
Şi fu în anul al noaolea al împărăţiei 2
lui, în luna a noaua, în 10 ale lunii, veni Navo-
hodonosor, împăratul Vavilonului, şi toată
putearea lui asupra Ierusalimului şi-i făcură
şanţu împrejur şi o zidi pre ea cu pietri de
patru picioare. Şi veni cetatea la strînsoare 3
pînă în al 11 an al împăratului Sedechiei, În 4
luna a patra, la noao ale lunii. Şi să întări foa-
metea în cetate; şi nu era pîini la norodul
pămîntului. Şi să rupse cetatea şi toţi 5
oamenii cei de război ieşiră noaptea despre
calea porţii, între mijlocul zidului şi între cela-
lalt denaintea zidului carele era despre gră-
dina împăratului, şi haldeii – pre împrejurul
cetăţii. Şi mearseră la calea cea de la Ara-
va. Şi goni putearea haldeilor denapoia 6
împăratului şi-l ajunseră pre el decindea de
Iereho; şi toate slugile lui să răsipiră de la el.
Şi prinseră pre împăratul şi-l aduseră pre el 7
către împăratul Vavilonului la Devlatha şi grăi
lui cu judecată. Şi junghe împăratul Vavi- 8
lonului pre fiii lui Sedechie înaintea ochilor
lui şi pre toţi boiarii Iudii îi junghe în Devlatha.
Şi ochii Sedechiei i-au orbit şi-l bägă pre 9
el în obezi şi-l aduse pre el împăratul
Vavilonului la Vavilon şi-l deade pre el la casa
morii pînă în ziua care au murit. Şi în luna 10
a cincea, în 10 a lunii, veni Navuzardan, cel
mai mare preste bucătari, stînd înaintea feaţei
împăratului Vavilonului la Ierusalim. Şi 11
arse Casa Domnului şi casa împăratului şi
toate casele cetăţii şi toată casa mare au ars cu
foc. Şi tot zidul Ierusalimului de premprejur îl 12
surpă putearea haldeilor, cei ce era cu mai ma-
rele bucătarilor. Şi pre cei rămaşi ai norodu- 13
lui läsatu-i-au mai marele bucătarilor să fie viari
şi plugari. Şi stîlpii cei de aramă, cei den Ca- 14

sa Domnului, i-au zdrobit; şi fundurile şi marea cea de aramă cea den Casa Domnului ce-au zdrobit haldeii şi au luat arama lor şi au
15 dusu-o la Vavilon şi cununa. Şi păharăle şi toate vasele ceale de aramă cu carele slujiia cu
16 eale, Şi amfothurile şi masmarothurile şi turnăturile ceale dedesupt şi sfeaşnecele şi căţiile şi căuşăle carele era de aur, de aur, şi carele era de argint de argint au luat mai
17 marele bucătarilor. Şi stîlpi doi, şi marea una, şi viţei 12 de aramă dedesuptul mării, carele au făcut împăratul Solomon la Casa Domnului, căruia nu era cumpănirea arămii
18 lui. Şi stîlpii de 35 de coţi înălţimea unuia şi fune de 12 coţi premprejurul lui, şi grosimea
19 ei de 4 deagete împrejur. Şi glăvînţă preste ei de aramă şi de 5 coţi de înaltă covîrşirea unii glăvînţe şi mreajă şi rodie preste glăvînţă
20 premprejur, toate de aramă. Şi aşijderea şi la stîlpul al doilea, 8 rodii la un cot la cei 12 coţi; şi era rodiile 96 o parte, şi era toate
21 rodiile 100 preste mreajă împrejur. Şi luă bucătariul cel mare pre preotul cel mare, pre Sofonia, şi pre preotul al doilea şi pre cei trei,
22 carii păzăsc calea. Şi den cetate au luat pre un scopit, carele era ispravnic oamenilor celor războinici, şi şapte oameni numiţi, pre cei den faţa împăratului, pre cei ce s-au aflat în cetate şi pre scriitoriul puterilor şi pre scriitoriul norodului a tot pămîntul şi 60 de oameni den norodul pămîntului, pre cei ce
23 s-au aflat în mijlocul cetăţii. Şi luo pre ei Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Şi-i aduse pre ei către împăratul Vavilonului, la
24 Devlatha, în pămîntul Emathului. Şi-i omorî pre ei împăratul Vavilonului în
25 Devlatha, în pămîntul Emathului. Şi fu în 37 de ani ce s-au înstreinat Ioachim, împăratul Iudii, în luna a 12; în 24 ale lunii luă Ualevardah, împăratul Vavilonului, în anul carele au împărăţit capul lui Ioachim, împăratul Iudii, în luna a zeacea, la 24 ale lunii, şi-l scoase pre
26 el den casa carea să păziia. Şi grăi lui bune şi-i deade scaunul lui asupra împăraţilor ce să
27 împreună cu el la Vavilon. Şi premeni îmbrăcămintea temniţii lui şi mînca pîine pururea înaintea feaţii lui
toate zilele carele au trăit
şi rînduiala lui să dea
pururea de la împăratul Vavilonului
den zi în zi, pînă
la ziua carea
au murit.

PLÎNSURILE IEREMIEI

CAP I

Şi să făcu după ce să robi Israil şi Ierusalimul să pustii, şezu Ieremia plîngînd şi plînse plîngerea aceasta pre Ierusalim şi zise: 1

Alef

Cum au şezut sîngură cetatea cea înmulţită de noroade? Făcutu-s-au ca o văduvă înmulţită întru limbi; domnind în ţări, făcutu-s-au spre bir. 2

Bet

Plîngînd, au plînsu noaptea şi lacrămile ei – pre obrazul ei, şi nu era cine să o mîngîie pre ea, den toţi cei ce iubiia pre ea; toţi cei ce iubiia pre ea să lepădară de ea, făcură-să vrăjmaşi ei. 3

Ghimel

Înstreină-să Iudea de smerenia ei şi de mulţimea robirii ei. Au şezut întru limbi, n-au aflat odihnă. Toţi ceia ce gonescu pre ea prinsără pre ea în mijlocul celor ce năcăjescu. 4

Delet

Căile Sionului plîngu, pentru că nu-s cei ce veniia la praznic. Toate porţile ei perite sînt, preoţii ei suspină, fecioarele ei duse sînt, şi ea – amărîndu-se întru ea. 5

Ghe

Făcură-se cei ce năcăjescu pre ea spre căpetenie şi vrăjmaşii ei, spre sporitoare, căci Domnul au smerit pre ea preste mulţimea păgînătăţilor ei; pruncii ei mers-au întru robie înaintea feaţii celui ce năcăjaşte. 6

Vaf

Şi să rădică de la fata Sionului toată podoaba ei; făcură-să boiarii ei ca berbecii carii nu află păşune şi mergea cu neputinţă spre faţa celui ce goneaşte. 7

Zain

Îş aduse aminte Ierusalimul de zilele smeririi ei şi ale împingerilor ei, toate pohtele ei, cîte era den zilele de-nceput, căzînd norodul ei în mînile celui ce năcăjaşte; şi nu e cine să-i ajute ei; văzînd vrăjmaşii ei, rîseră spre înstreinarea ei. 8

Fe

Greşală greşi Ierusalimul, pentru aceaea spre clătire să făcu. Toţi cei ce măriia pre ea smeriră pre dînsa, pentru că văzură ruşinarea ei. Şi încă ea suspinînd şi să întoarse în trudă. 9

Ţadi

Necurăţia ei – înaintea porţilor ei; nu ş-au adus aminte de ceale de apoi ale ei. Pogorît-au ceale prea înălţate, nu iaste cine să mîngîie pre ea. 10

„Vezi, Doamne, smerenia mea, căci să mări vrăjmaşul!“

Iod

11 Mîna lui întinse cel ce năcăjaşte preste toate pohtele ei, pentru că văzu limbi întrînd la sfinţirea ei, care ai poruncit: „Să nu între eale la adunarea ta!“

Caf

12 Tot norodul ei preasuspinînd, căutînd pîine, deaderă pohtele ei spre mîncare, ca să întoarcă suflet. Vezi, Doamne, şi priveaşte, căci să făcu necinstită!

Lamed

13 Toţi cei ce mergu, spre voi, pre lîngă cale, întoarceţi-vă şi vedeţi de iaste dureare ca durearea mea carea s-au făcut! Răspunzînd întru mine, smeritu-m-au Domnul întru urgia mîniei Lui.

Mem

14 Dentru înălţimea Lui trimis-au foc, în oasele meale îl pogorî pre el. Întinse mreajă picioarelor meale, întorşu-mă îndărăt, deade-mă Domnul perit, toată ziua cu dureare.

Nun

15 Să priveghe spre necurăţiile meale. În mînile meale să încleştară, suiră-se preste cerbicea mea. Slăbi vîrtutea mea, căci deade Domnul în mîna mea durori, nu voiu putea să stau.

Sameh

16 Rădică pre toţi cei tari ai miei Domnul den mijlocul mieu, chemă asupra mea vreame ca să zdrobească pre cei aleşi ai miei. Călcă Domnul teascul fecioarei, featei Iudii; pre aceştea eu plîng.

Ain

17 Ochiul mieu pogorî apă, căci Să depărtă de către mine Cela ce mă mîngîie pre mine, Cel ce întoarce sufletul mieu. Făcutu-s-au fiii miei stinşi, căci să întări vrăjmaşul.

Fe

18 Întinse Sion mîna ei, nu iaste cine să o mîngîie pre ea! Poruncit-au Domnul lui Iacov, că împrejurul lui vor fi cei ce-l năcăjesc pre el. Făcutu-s-au Ierusalimul ca ceaea ce are pre sine în mijlocul lor.

Ţadi

19 Direpţ iaste Domnul şi gura Lui am amărît. Auziţi dară toate noroadele şi vedeţ durearea mea! Fecioarele meale şi tinerii miei mearseră întru robie.

Cof

20 (Pentru) că am chemat pre ibovnicii miei, şi ei m-au prelestit; preoţii miei şi bătrînii miei în cetate să sfîrşiră, căci cerşură mîncare lor pentru ca să întoarcă sufletele lor, şi n-au aflat.

Reş

21 Vezi, Doamne, că mă năcăjesc! Pîntecele mieu să turbură şi inema mea să întoarse întru mine, căci amărînd am amărît. Den afară m-au făcut fără fii sabia, ca moartea în casă.

Şin

22 Auziţ dară că suspin eu, nu iaste cine să mă mîngîie pre mine. Toţi vrăjmaşii miei au auzit răutăţile meale şi s-au bucurat, căci Tu ai făcut. Aduseş zi, numiş vreame; făcură-se mie, vai! vai!

Taf

23 Să între toată răutatea lor înaintea feaţii Tale, şi-i greşaşte pre ei în ce chip au făcut greşale pentru toate păcatele meale; căci multe-s suspinele meale şi inema mea să mîhneaşte.

CAP II

Alef

1 Cum întunecă cu urgia Lui Domnul pre fata Sionul! Aruncă den ceriu la pămînt mărirea lui Israil şi nu-Ş aduse aminte de cel de supt picioarele Lui în ziua urgiei Lui.

Bet

2 Prăpădi Domnul, nescumpindu-Se de toate ceale frumoase ale lui Iacov, surpă cu mînia Lui tăriile featei Iudii; au lipit la pămînt, spurcă împărăţia ei şi pre domnul ei.

Ghimel

3 Frînse cu urgia mîniei Lui tot cornul lui Israil, întoarse îndărăt direapta Lui de către faţa vrăjmaşului; şi aţîţă întru Iacov ca focul văpaia, şi mîncă de tot ale ei toate ceale demprejur.

Dalet

4 Întinse arcul Lui ca un vrăjmaş, întări direapta Lui ca un nepriatin şi omorî toate poftele ochilor miei în cortul featei Sionului, vărsă ca nişte foc mînia Lui.

Ghe

5 Făcutu-S-au Domnul ca un vrăjmaş, prăpădi pre Israil, prăpădi toate băştile lui, strică tăriile lui şi înmulţi featei Iudii, smerită şi prea smerită.

Vaf

6 Şi întinse ca o vie sălaşul lui, strică sărbătoarea lui, uită Domnul ceale ce au făcut în Sion praznecului şi sîmbetei şi întărîtă cu pornirea mîniei Lui pre împărat şi preot şi boiar.

Zain

7 Împinse Domnul jîrtăvnicul Lui, scutură svinţenia Lui, sfărîmă cu mîna vrăjmaşului zidul băştilor ei, glas deaderă de războiu în Casa Domnului ca în ziua sărbătorii.

Ghet

8 Gîndi Domnul a strica zidul featii Sion, întinse măsură, nu întoarse mîna Lui de la călcare-de-tot; şi plînse cea denaintea zidului, şi zidul tot deodată slăbi.

Tet

9 Înfipsără-să la pămînt porţile ei, pierdu

şi zdrobi zăvoarăle ei. Pre împăratul ei, pre boiarinul ei – întru limbi. Nu iaste leage, şi proroc n-au văzut vedeare de la Domnul.

Iod

10 Şezut-au la pămînt, tăcut-au bătrînii featii Sionului, pusără ţărînă preste capul lor, încinsără-să cu saci; pogorîră la pămînt căpetenii fecioare în Ierusalim.

Caf

11 Sfîrşiră-să cu lacrămile ochii miei, turburā-se inima mea, răvărsă-se la pămînt mărirea mea asupra zdrobirii featii norodului mieu, cînd muriia pruncu şi sugătoriu în ulițele cetății.

Lamed

12 Maicelor lor am zis: „Unde iaste grîu şi vin?“, cînd leşina ei ca niște răniți în ulițele cetății, vărsîndu-se sufletele lor în sînul maicii lor.

Mem

13 Ce voiu mărturisi ţie sau ce voiu asămăna ţie, fată Ierusalim? Cine te va mîntui sau cine te va mîngîia, fecioară fată Sion? Căci să mări păharul zdrobirei tale! Cine te va vindeca?

Nun

14 Prorocii tăi au văzut ţie deşărtări şi nebunie, şi n-au descoperit asupra strîmbătății tale, ca să întoarcă robia ta; şi au văzut ţie luări deşarte şi scoateri-afară.

Sameh

15 Plesnit-au asupra ta mînile toţi ceia ce merg pre cale, şuierară şi clătiră capul lor asupra featei Ierusalimului: „De iaste aceasta cetatea – grăi-vor –, cununa mărirei, veselia a tot pămîntul?“

Ain

16 Deşchiseră asupra ta gura lor toţi vrăjmaşii tăi, şuierară şi scrîşniră dinţii şi ziseră: „Să o înghiţim pre ea; însă aceasta e ziua carea aşteptam, aflat-am pre ea, văzutu-o-am“.

Fe

17 Făcut-au Domnul ceale ce au gîndit, săvîrşi graiul Lui care au poruncit den zilele de-nceput; surpă şi nu Se milostivi, şi veseli asupra ta pre vrăjmaşi, înălță cornul celor ce te necăjesc.

Ţadi

18 Strigă inima lor cătră Domnul: „Zidurile Sionului să pogoare lacrămi ca pîraiele, ziua şi noaptea!“ Şi-ţ dă trezvie ţie, nici să tacă lumina ochilor tăi.

Cof

19 Scoală-te, bucură-te noaptea la începăturile strejii tale, varsă ca apa inima ta pre denaintea feaţei Domnului, rîdică cătră El mînile tale pentru sufletele pruncilor tăi celor ce leşină de foame de-nceputul tuturor ieşirilor.

Reş

Vezi, Doamne, şi priveaşte la cine ai prăpădit aşa! Au mînca-vor muierile roada pîntecelor lor? Periciume făcu bucătariul! Omorî-se-vor pruncii cei ce sug ţiţă? Au ucide-vei întru sfinţenia Domnului preot şi proroc? 20

Şin

Adormiră la ieşire copilaş şi bătrîn. Fecioarele meale şi tinerii miei mearseră în robie. Cu sabie şi cu foamete ai ucis, în ziua urgiei Tale fiert-ai şi nu Te-ai scumpit. 21

Taf

Chemat-au ziua sărbătorii nemerniciii meale de premprejur; şi nu fură în ziua urgiei Domnului mîntuit şi rămas, în ce chip am biruit şi am înmulţit pre vrăjmaşii miei toţi. 22

CAP III

Alef

Eu – bărbat văzînd sărăcia cu toiagul mîniei Lui asupra mea. 1
Luatu-m-au şi m-au dus la întunearec şi nu la lumină, 2
Însă întru mine întoarse mîna Lui toată ziua. 3

Bet

Vechit-au trupul mieu şi pialea mea, oasele meale le-au zdrobit. 4
Zidi asupră-mi, şi încungiură capul mieu, şi ostenire întru ceale întunecoase. 5
Şezutu-m-au în morţii cei de veac. 6

Ghimel

Zidi asupră-mi şi nu voiu ieşi, îngreuie arama mea. 7
Şi voiu striga şi voiu chiui; astupat-au ruga mea. 8
Zidit-au de iznoavă căile meale, astupatu-le-au, cărările meale au turburat. 9

Dalet

Urs pîndind îm iaste Acesta mie, ca leul întru ascuns. 10
Goni pre cel depărtat şi mă încetă, puse-mă stinsă. 11
Întinse arcul Lui şi mă stîlpi ca proşca la săgeată. 12

Ghe

Bägă în rănichii miei tulbele Lui. Făcutu-m-am cuvînt la tot norodul mieu, cîntare lor toată ziua. 13/14
Săturatu-m-au de amărăciune, îmbătatu-m-au de hiare. 15

Vaf

Şi scoase cu număr dinţii miei, mă hrăni cu cenuşă. 16
Şi depărtă de la pace sufletul mieu, uitaiu ceale bune. 17
Şi ziş: „Peri putearea mea şi nădeajdea de la Domnul“. 18

Zain

Aduşu-mi aminte de sărăcia mea şi de goana amărăciunii meale şi a hierii. 19
Cu pomenire voiu pomeni şi va buiugui asupra mea sufletul mieu. 20
Pre aceasta voiu pune la inima mea, pentru aceaea voiu răbda. 21

Ghet

Milele Domnului, căci nu m-au părăsit pre mine, căci nu s-au săvîrşit milosîrziile Lui! 22

23 Lunile spre dimineţi, miluiaşte Doamne, căci
ne-am concenit; căci s-au concenit îndurările
Lui deşarte întru dimineţi; multă e credinţa
24 Ta. „Partea mea e Domnul – şi zise sufletul
mieu – pentru aceaea voiu îngădui Lui".

Tet

25 Bun iaste Domnul celor ce îngăduiesc pre El,
26 sufletul carele va cerca pre El. Bine e, şi va
îngădui, şi va odihni la mîntuirea lui Dumne-
27 zău. Bine e omului, cînd va rădica jugul den
tinereaţele lui.

Iod

28 Şădea-va singur şi va tăcea, căci au rădicat
29 asupra lui. Da-ş-va falca celui ce loveaşte
pre el, sătura-se-va de ocări.

Caf

30 Căci în veac nu Se va depărta Domnul;
31 Căci Cel ce au smerit milostivi-Se-va după
32 mulţimea milii Lui. Şi nu răspunse de la
inima Lui şi smeri pre fiii omului.

Lamed

33 A smeri supt picioarele Lui pre toţi legaţii
pămîntului,
34 A abate leagea omului pre denaintea feaţii
35 Celui Înalt, A osîndi pre om cînd să judecă
el, Domnul n-au zis.

Mem

36 Cine au zis aşa şi s-au făcut? Domnul n-au
37 poruncit; Den rostul Celui Înalt nu vor ieşi
38 ceale reale şi bunele? Au cîrti-va omul
trăind, omul pentru păcatul lui?

Nun

39 Cercetatu-s-au calea noastră şi s-au cercat şi
40 ne vom întoarce pînă la Domnul. Să luom
inimile noastre în mîinile noastre la ceriu:
41 „Greşit-am, păgînit-am, şi n-ai curăţit!"

Sameh

42 Acoperit-ai cu mînie şi ne-ai gonit pre noi,
43 omorîtu-ne-ai şi nu Te-ai milostivit. Aco-
perit-ai cu nor spre Tine pentru rugăciune;
44 A clipi eu şi a ne depărta ai pus pre noi în mij-
locul năroadelor.

Ain

45 Deşchis-au asupra noastră gura lor toţi vrăj-
46 maşii noştri. Frică şi spaimă s-au făcut
47 noao, rădicare şi surpare. Slobozirile ape-
lor – înaintea ochilor miei, preste zdrobitura
featei nărodului mieu.

Fe

48 Ochiul mieu să sorbi şi nu voiu tăcea, ca să nu
49 fie trezvire, Pînă unde va pleca şi va vedea
50 Domnul den ceriu. Ochiul mieu va tînji
asupra sufletului mieu decît toate featele cetăţii.

Ţadi

51 Vînînd, mă vînară ca pre o pasăre toţi vrăjma-
52 şii miei, în dar; Omorît-au în groapă viaţa
mea şi puseră piatră preste mine.
Să vărsă apă preste capul mieu; ziş: „Lepă- 53
daiu-mă".

Cof

Chemat-am numele Tău, Doamne, den 54
groapa cea prea adîncă. Glasul mieu ai 55
ascultat; să nu ascunzi urechile Tale la ruga
mea. La ajutoriul mieu apropiatu-Te-ai în 56
ziua carea am chemat pre Tine. Zisu-mi-ai:
„Nu te teame!"

Reş

Judecat-ai, Doamne, toate judecăţile sufletu- 57
lui mieu, mîntuit-ai viaţa mea. Văzut-ai, 58
Doamne, turburările meale, judecat-ai jude-
cata mea. Văzut-ai toată izbînda lor şi toate 59
gîndurile întru mine.

Şin

Auzit-ai ocara lor, toate gîndurile lor asupra 60
mea, Buzele celor ce să rădică asupra mea şi 61
cugetele lor asupra mea toată ziua, Şădearea 62
lor şi scularea lor. Priveaşte asupra ochilor lor.

Taf

Răsplăti-vei lor răsplătire, Doamne, după fapte- 63
le mîinilor lor, Da-vei lor scuteala inimii mea- 64
le, osteneala. Tu pre ei vei goni cu urgie şi vei 65
topi pre ei dedesuptul ceriului, Doamne!

CAP IV

Alef

Cum să va negri aurul? Premeni-să-va 1
argintul cel bun? Răvărsară-se pietrile
sfinte preste începăturile a toate ieşirile.

Bet

Fiii Sionului cei cinstiţi, cei rădicaţi cu aurul, 2
cum să socotiră întru vase de lut ce sînt fapte
de mînile olariului?

Ghimel

Şi bălauri dezbrăcară ţîţe, aplecară puii lor; 3
featele nărodului mieu – spre nevindecare, ca
pasărea în pustiiu.

Dalet

Lipitu-s-au limba sugariului de gîtlejul lui cu 4
seate; pruncii au cerşut pîine, cine să le frîngă
nu iaste la ei.

Ghe

Cei ce mănîncă desfătăciunile s-au stins la 5
ieşiri, cei ce să apleacă preste făşi îmbră-
că-se cu gunoiu.

Vaf

Şi să mări fărădeleagea featii norodului mieu 6
mai mult decît fărădeleagea Sodomului celui sur-
pat ca o sîrguială, şi n-au durut întru ea mînile.

Zain

Curăţitu-s-au cei sfinţiţi ai ei mai mult decît 7
omătul, luminară mai mult decît laptele,
închegară-să mai mult decît piatra zamfirului
smulgerea lor.

Ghet

Întunecă-să mai mult decît spuza chipul 8

lor, nu s-au cunoscut întru ieşiri; închegatu-s-au pialea lor preste oasele lor, uscatu-s-au, făcutu-s-au ca un lemnu.

Tet

9 Mai buni era răniţii cei de sabie, decît cei răniţi de foamete: mearsără împunşi de la roadele ţarinilor.

Iod

10 Mînile muierilor celor neîndurătoare fiarsără copiii lor; fură spre mîncare lor întru surparea featii norodului mieu.

Caf

11 Săvîrşi Domnul mînia Lui, răvărsă mînia urgiei Lui şi aprinsă foc în Sion, şi mîncă de tot temeaiele ei.

Lamed

12 N-au crezut împăraţii pămîntului, toţi cei ce lăcuiescu lumea, că va întra vrăjmaşi şi năcăjitori pren porţile Ierusalimului,

Mim

13 Den păcatele prorocilor ei, den strîmbătăţile preoţilor ei celor ce varsă sînge direpţ în mijlocul ei.

Nun

14 Clătiră-să previghetorii ei întru ieşiri, pîngăritu-s-au cu sînge; neputînd ei atins-au îmbrăcămintele lor.

Sameh

15 „Feriţi-vă de la ceale necurate" – chemaţi pre ei –, „feriţi-vă, feriţi-vă, nu vă atingeţi, căci s-au aţiţat şi încă s-au clintit". Ziceţi întru limbi, (căci) nu vor mai adaoge a nemernici.

Ain

16 Faţa Domnului e partea lor; nu va adaoge a privi cătră ei. Faţa preoţilor n-au luat, prorocii n-au miluit.

Fe

17 Încă fiind noi, să sfîrşiră ochii noştri la ajutoriul nostru în deşert! Privind noi, am privit la limbă ce nu mîntuiaşte.

Ţadi

18 Vînat-am pre cei mai mici ai noştri, ca să nu meargă în uliţile noastre. Apropiatu-s-au vreamea noastră, plinitu-s-au zilele noastre, sosit-au săvîrşitul nostru.

Caf

19 Sprinteni să făcură cei ce goniia pre noi mai mult decît vulturii ceriului; preste munţi s-au aţiţat, în pustiiu au pîndit pre noi.

Reş

20 Duhul obrazului nostru, Domnul cel unsu, să prinse întru stricăciunile noastre, căruia am zis: „În umbra Lui vom trăi întru limbi".

Şin

21 Bucură-te şi te veseleaşte, fata Idumeii, ceaea ce lăcuieşti pre pămînt; încă şi preste tine va treace păharul Domnului, îmbăta-te-vei şi vei vărsa.

Taf

Sfîrşitu-s-au fărădeleagea ta, fată Sion; nu va adaoge încă a te (mai) înstreina; socoti fărădelegile tale, fată Sion, au descoperit preste necurăţiile tale. 22

CAP V

Ruga Ieremiei prorocul

Adu-Ţi aminte, Doamne, căci s-au făcut noao! Priveaşte şi vezi ocara noastră! Moştenirea noastră mutatu-s-au la striini, casele noastre la striini. Sărăimani ne-am făcut, nu iaste tată, maicele noastre – ca văduvele. Apa noastră cu argint am băut, leamnele noastre pre schimbare au venit. Preste cerbicea noastră ne-am gonit, ostenit-am, nu ne-am odihnit. Eghipetul deade mîna, la Assur – spre săturarea lor. Părinţii noştri au greşit şi nu sînt, noi fărădelegile lor am suferit. Robi ne-au stăpînit pre noi, mîntuit nu iaste den mînile lor. Cu sufletele noastre vom aduce pîinea noastră de cătră faţa sabiei pustiiului. Pialea noastră ca un cuptoriu să afumă, zmulsără-să de cătră faţa viforălor foameţii. Pre muieri în Sion au smerit, pre fecioare – în cetăţile Iudii. Boiari în mînile lor s-au spînzurat, bătrînii nu s-au cinstit. Cei aleş plîngere au luat, şi tinerii cu lemnu slăbiră. Şi bătrînii de la poartă s-au părăsit, cei aleşi de cîntările lor au încetat. Strică-se bucuria inimii noastre, întoarsă-să spre plîngere jocul nostru. Căzut-au cununa capului nostru şi vai noao, căci am greşit. Pentru aceasta s-au făcut durere, duioasă e inima noastră; pentru aceasta s-au întunecat ochii noştri, Preste măgura Sionului, căci s-au stins, vulpi au trecut prentr-însa. Şi Tu, Doamne, în veac vei lăcui, scaunul Tău spre rudă şi rudă. Pentru căci în sfîrşit vei uita pre noi, părăsi-vei pre noi spre îndelungare de zile? Întoarce pre noi, Doamne, cătră Tine şi ne vom întoarce; şi înnoiaşte zilele noastre ca şi mainte! Căci lepădînd, ne-ai lepădat pre noi, urgisitu-Te-ai preste noi foarte. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

IEZECHIIL

CAP I

1 Şi fu la al treizecilea an, la al 4 lună, în
cinci ale lunei, şi eu eram în mijlocul
robirei, la rîul lui Hovar, şi să deşchi-
seră ceriurile şi am văzut vederi ale
2 lui Dumnezeu, În cincea a lunii
(acesta e anul al cincelea al robirei împăratu-
3 lui Ioachim) Şi să făcu cuvîntul Domnului
către Iezechiil, feciorul lui Vuzi preotul, în
pămîntul haldeilor, pre rîul lui Hovar; şi să
4 făcu asupra mea mîna Domnului. Şi văzuiu
şi iată, vînt rădicîndu-se ieşiia de la miază-
noapte, şi nor mare întru el, şi strălucire pre-
5 împrejurul lui, şi foc fulgerînd. Şi în mijlo-
cul lui – ca vedearea chehribariului în mijlocul
focului şi lucire întru el; şi în mijloc – ca o asă-
mănare de patru vite, şi aceasta vedeare a lor
6 – asămănare de om preste dînsele. Şi patru
7 obraze la una şi patru aripi la una. Şi fluie-
rele picioarelor lor, direapte, şi cu aripi pi-
cioarele lor, şi scîntei ca arama ce fulgeră, şi
8 iuşoare aripile lor. Şi mînă de om dedesup-
tul aripilor lor, preste ceale patru părţi ale lor,
9 şi feaţele lor, şi aripile acelor patru Ţiin-
du-se una de alaltă; şi obrazele acestor patru
nu să întorcea cînd îmbla aceastea, fieşteca-
10 rele în preajma feaţei lor mergea. Şi asă-
mănarea feaţei lor – obraz de om, şi obraz de
leu den direapta celor patru, şi obraz de viţel
den stînga acelor patru, şi obraz de vultur la
11 ceale patru. Şi aripile lor întinse deasupra
celor patru, la fieştecarele dentr-amîndoi
doao, încleştate una la alaltă, şi doao acope-
12 riia deasupra trupului lor. Şi fieştecarele în
preajma feaţii ei mergea; unde vrea fi vîntul
13 mergînd, mergea, şi nu se întorcea. Şi în
mijlocul vitelor – vedeare de cărbuni de foc
arzători, ca vedeare de făclii, învoltîndu-se
între mijlocul dobitoacelor şi lucirea focului, şi
14 den foc ieşiia fulger. Şi vitele alerga şi să
15 înturna, ca vedearea fulgerului. Şi văzuiu
şi iată, o roată pre pămînt, ţiindu-se de cîteş-
16 patru vite. Şi vedearea roatelor – ca vedea-
rea tharsisului şi asămănare întru ceale patru,
şi lucrul lor era în ce chip are fi roată în roa-
17 tă. Preste patru părţi ale lor mergea, nu să
18 înturna cînd mergea eale. Nici umerile lor,
şi înălţime era la eale. Şi văzuiu pre eale şi
umerile lor, pline de ochi împrejur la cei
19 patru. Şi cînd mergea vitele, mergea roa-
tele, ţiindu-se de eale; şi cînd să ridica vi-
tele de la pămînt, să rădica roatele. Unde 20
vrea fi norul, acolo era vîntul a mearge; mer-
gea vitele şi roatele să rădica împreună cu
eale, pentru căci duh de viaţă era în roate.
Mergînd, eale mergea, şi cînd sta, eale sta; şi 21
cînd să rădica aceastea de pre pămînt, să
rădica împreună cu eale, că duh de viaţă era în
roate. Şi asămănare preste capetele vite- 22
lor, ca o întărire, ca vedearea cristalului,
întinsă preste aripile lor deasupra. Şi de- 23
desuptul întăriturii – aripile lor întinse aripin-
du-se una la alaltă, la fieştecarele doao încleş-
tate, acoperind trupurile lor. Şi auziiam 24
glasul aripilor lor cînd zbura eale ca glas de
cîtăva apă, cînd mergea eale, glasul cuvîntu-
lui, ca glas de tabără; şi cînd sta eale, înceta
aripile lor. Şi iată, glas deasupra întăriturei 25
cei deasupra capului lor; cînd sta aceastea, să
lăsa aripile lor. Şi deasupra întăriturii cei 26
deasupra capului lor, ca vedearea pietrii zam-
firului, asămănare de scaun preste el şi preste
asămănarea scaunului, asămănare ca un chip
de om deasupra. Şi văzuiu ca vedearea 27
chehribarului, ca vedearea focului denlăun-
trul lui împrejur, de la vedearea mijlocului, şi
în sus, şi de la vedearea mijlocului în jos, văzuiu
vedeare de foc şi lucirea lui premprejur. Ca 28
vedearea curcubeului cînd va fi în nor în ziua
ploii, aşa era vedearea lucirei premprejur.

CAP II

Iceasta e vedearea asămănării mărirei 1
Domnului. Şi văzuiu şi căzuiu preste
faţa mea, şi auziiu glas ce grăia. Şi 2
zise către mine: „Fiiul omului, stăi
pre picioarele tale şi voiu grăi către
tine“. Şi veni asupra mea Duh şi mă rîdică 3
şi mă sculă şi mă puse pre picioarele meale. Şi
auziiam pre El grăind către mine şi zise către
mine: „Fiiul omului, trimite-voiu Eu pre tine
la casa lui Israil, la cei ce M-au amărît pre
Mine, carii M-au amărît; ei şi părinţii lor au
defăimat întru Mine pînă în ziua de astăzi.
Şi fii tari de obraz şi năsîlnici la inimă; Eu te 4
voiu trimite pre tine la ei şi vei grăi către ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul'. De vor 5
doară auzi, să vor spămînta, căci casă amărî-
toare iaste. Şi vor conoaşte că proroc eşti tu în
mijlocul lor. Şi tu, fiiul omului, să nu te 6
temi de ei, nici să te spari de către faţa lor, căci
vor strechea şi să vor rîdica asupra ta împre-
jur şi în mijlocul scorpiilor tu lăcuieşti; de
cuvintele lor să nu te înfricoşăzi, şi de către
faţa lor să nu te spăimîntezi, pentru că casă amă-
rîtoare iaste. Şi vei grăi cuvintele Meale către 7
ei, de vor doară auzi au să vor spămînta, căci ca-
să amărîtoare iaste. Şi tu, fiiul omului, auzi 8
celui ce grăiaşte către tine, şi nu te face amărî-

toriu, ca şi casa aceaea ce amăraşte, cască gura ta şi mănîncă ceale ce-ţi dau Eu ţie".
9 Şi văzuiu şi iată, mînă întinsă cătră mine. Şi
10 întru ea, răvăşel de carte. Şi-l desfăcu pre el înaintea mea şi era într-însul scrise ceale denainte şi ceale denapoi. Şi era scris întru el plîngere şi viers şi vaiu.

CAP III

1 Şi zise cătră mine: „Fiiul omului, mănîncă răvaşul acesta şi pasă şi
2 grăiaşte fiilor lui Israil". Şi deschise gura mea şi mă hrăni cu răvaşul acela şi zise cătră mine: „Fiiul omului, gura ta va mînca şi pîntecele tău să va sătura de răvaşul acesta, carele să dă la tine".
3 Şi-l mîncaiu pre el şi să făcu în gura mea ca
4 miarea ce îndulceaşte. Şi zise cătră mine: „Fiiul omului, pasă şi întră la casa lui Israil şi
5 grăiaşte cuvintele Meale cătră ei. Că nu te trimiţ tu cătră norod adînc la buze şi greu la
6 limbă, ce cătră casa lui Israil. Nici cătră noroade multe, alte glasuri, sau de alte limbi, nici grei la limbă fiind, cărora să nu auzi cuvintele lor. Şi de te-aş fi trimis cătră aceia,
7 aceia doară te-ar fi ascultat. Iară casa lui Israil nu vor vrea să te asculte, pentru că nu vor să asculte pre Mine; căci toată casa lui Israil pricealnici sînt şi năsîlnici la inimă.
8 Iată, am dat faţa ta tare pre denaintea obrazelor lor şi biruinţa ta voiu întări în preajma
9 biruinţii lor. Şi va fi pururea mai tare decît piatra. Dat-am biruinţa ta să nu te temi de ei, nici să te spari de cătră faţa lor, căci casă amărîtoare iaste".
10 Şi zise cătră mine: „Fiiul omului, toate cuvintele carele am grăit cu tine
11 le ia în inima ta şi cu urechile tale auzi. Şi pasă la robime, întră cătră fiii norodului tău şi vei grăi cătră ei şi vei zice cătră ei: 'Aceastea zice Domnul Domnul'. De vor însă auzi, doară
12 să vor muia". Şi mă luo Duh şi auziiu denapoia mea glas de cutremur mare, zicînd: „Binecuvîntată e mărirea Domnului, den lo-
13 cul Lui". Şi văzuiu glasul aripilor vitelor zburînd una cătră alaltă şi glasul roatelor ţiindu-se de eale şi glasul cutremurului.
14 Şi Duhul Domnului mă rădică şi mă luo şi merş rădicat întru pornirea Duhului mieu. Şi mîna
15 Domnului să făcea asupra mea tare. Şi întraiu la robime rădicat şi veniiu împrejur spre cei ce lăcuiesc la rîul lui Hovar, ceia ce sînt acolo. Şi am şezut acolo 7 zile, amestecîndu-mă
16 pren mijlocul lor. Şi fu după ceale 7 zile şi să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zi-
17 cînd: „Fiiul omului, straje te-am dat casei lui Israil. Şi vei auzi den gura Mea cuvînt şi vei înfricoşa pre ei de la Mine. Cînd voiu zice Eu 18
celui fără de leage: 'Cu moarte te vei omorî!' şi n-ai osebit, nici ai grăit ca să osebeşti celui fără de leage, ca să să întoarcă de la căile lui ca să trăiască el, cel fără de leage, acela cu strîmbătatea lui va muri şi sîngele lui den mîna ta îl voiu ceare. Şi tu, de vei osebi celui fără de 19
leage, şi nu se va întoarce de cătră fărădeleagea lui şi de la calea lui cel fără de leage, acela întru strîmbătatea lui va muri, şi tu sufletul tău vei mîntui. Şi cînd vei întoarce pre cel 20
direpţ de la direptăţile lui şi va face greşală şi voiu da certarea la faţa lui, el va muri, căci n-au osebit lui şi întru păcatele lui va muri, pentru căci nu se vor pomeni direptăţile lui, carele au făcut, şi sîngele lui den mîna ta îl voiu ceare. Şi tu, de vei osebi direptului ca 21
să nu greşască, şi el nu va greşi, cel direpţ cu traiu va trăi, căci ai osebit lui, şi tu sufletul tău vei mîntui". Şi să făcu asupra mea mîna 22
Domnului şi zise cătră Mine: „Scoală-te, şi ieşi la cîmp, şi acolo se va grăi cătră tine". Şi mă sculaiu, şi veniiu la cîmp şi iată, acolo 23
mărirea Domnului sta în ce chip era vedearea şi precum era mărirea carea am văzut la rîul lui Hovar; şi căzuiu preste faţa mea. Şi veni 24
asupră-mi Duh, şi mă puse în picioare, şi grăi cătră mine, şi zise mie: „Întră şi te închide în mijlocul casii tale. Şi tu, fiiul omului, iată, 25
să deaderă asupra ta legături, şi te vor lega pre tine cu eale, şi nu vei ieşi den mijlocul lor. Şi-ţ voiu lega limba, şi te vei asurzi, şi 26
nu vei fi lor om mustrătoriu, căci casă amărîtoare iaste. Şi cînd voiu grăi cătră tine, 27
deşchide-voiu rostul tău şi vei grăi cătră ei: 'Aceastea zice Domnul Domnul! Cel ce aude auză, şi cel ce nu ascultă nu asculte, pentru căci casă amărîtoare iaste'.

CAP IV

Şi tu, fiiul omului, ia ţie leaspede, şi vei 1
pune pre ea înaintea feaţii tale, şi vei scrie într-însa cetatea Ierusalimului. Şi-i vei face ei îngrădire, şi vei zidi la 2
ea băşti, şi o vei împrejura cu şanţu, şi vei pune asupra ei tabere, şi vei rîndui împrejur puneri de săgeţi. Şi tu ia o tigaie de fier, 3
şi o vei pune pre ea zidu de fier între mijlocul tău şi între mijlocul cetăţii, şi vei găti faţa ta asupra ei, şi va fi întru încuiare, şi vei închide pre ea, sămnu va fi; şi vei pune fiilor lui Israil. Şi tu vei dormi pre coasta ta cea stîngă, şi vei pu- 4
ne strîmbătăţile casei lui Israil pre după numărul zilelor care vei dormi pre dînsa, şi vei lua strîmbătăţile lor. Şi eu am dat ţie ceale doao strîm- 5
bătăţi ale lor, spre număr de 390 de zile, şi

6 vei lua păcatele casei lui Israil. Şi vei săvîrşi aceastea toate, şi vei dormi preste coasta
ta cea direaptă, şi vei lua strîmbătăţile casei
7 Iudei 40 de zile, o zi la un an am pus ţie. Şi
la încuiarea Ierusalimului găti-vei faţa ta, şi
braţul tău vei întări, şi vei proroci asupra
8 ei. Şi Eu, iată, am dat preste tine legături.
Şi să nu te întorci după o coastă a ta pe alta
9 pînă să vor săvîrşi zilele închiderii. Şi tu ia
ţie grîu şi orzu şi bob şi linte şi mălaiu şi ovăs,
şi vei pune pre eale ţie spre pîine, şi după
numărul zilelor cărora tu dormi pre coasta ta,
10 trei sute şi 90 de zile, vei mînca pre eale. Şi
mîncarea ta carea vei mînca să fie cu cumpănă, 20 de sicli pre zi, de la vreame pînă la
11 vreame vei mînca pre eale. Şi apa cu
măsură vei bea şi al şasea parte den vreame
12 pînă la vreame vei bea. Şi turtă de orzu vei
mînca pre eale, în balegă de scîrnă omenească
le vei învoalbe pre eale înaintea ochilor lor.
13 Şi vei zice: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeul
lui Israil: 'Aşa vor mînca fiii lui Israil necurate
întru limbi, unde voiu răsipi pre ei acolo'".
14 Şi ziş: „Nici într-un chip, Doamne, Dumnezăul lui Israil, de nu s-au pîngărit sufletul
mieu întru necurăţie, şi mortăciună şi mîncată
de hiară n-am mîncat den naşterea mea pînă
acum, nici au întrat în gura mea toată carnea
15 spurcată". Şi zise cătră mine: „Iată, am dat
ţie balege de boi pentru balegile ceale de om,şi
16 vei face pîinile tale într-însele". Şi zise
Domnul cătră mine: „Fiiul omului, iată, Eu
zrobescu întăritura pîinii în Ierusalim, şi vor
mînca pîinea cu cumpăna şi cu lipsă, şi apă cu
17 măsură şi cu stingere vor bea, Ca lipsiţi să
să facă de pîine şi de apă şi să va stinge omul
şi fratele lui şi să vor topi întru strîmbătăţile lor.

CAP V

1 Şi tu, fiiul omului, ia ţie sabie ascuţită
mai mult decît briciul bărbiariului,
să-ţi cîştigi pre ea ţie,şi vei aduce pre
ea preste capul tău şi preste barba ta;
şi vei lua cumpănă de dramuri şi vei
2 osebi pre ei. A patra parte cu foc vei arde
den mijlocul cetăţii, după împlearea închiderii
zilelor, şi vei lua a patra parte şi o vei arde de
tot în mijlocul ei. Şi a patra parte vei tăia de
tot cu sabie pre împrejurul ei. Şi a patra parte
vei răsipi cu duhul, şi sabia o vei deşerta
3 denapoia lor. Şi vei lua de acolo puţini cu
număr şi vei lua pre ei împreună întru acoperi-
4 mîntul tău. Şi dentr-aceştea vei mai luă şi vei
arunca pre ei în mijlocul focului şi vei arde de tot
pre ei cu foc. Dentru aceasta va ieşi foc la toată
casa lui Israil. Şi vei zice la toată casa lui 5
Israil: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Acesta
iaste Ierusalimul; pusu-l-am pre el în mijlocol
limbilor şi pre ţărîle ceale de pre împrejurul
lui, şi vei grăi direptăţile Meale celui fără de
leage dentru limbi şi legiuirile tale den ţărîle
ceale de premprejurul lui, Căci direptăţile 6
Meale le-au lepădat şi întru legile Meale n-au
mersu întru eale. Pentru aceaea, aceastea 7
zice Adonai Domnul: Pentru căci iaste pricina
voastră den limbile ceale de pre împrejurul
vostru şi întru legiuirile Meale n-aţi mersu şi
direptăţile Meale n-aţ făcut, ce nice după
direptăţile limbilor celor de pre împrejurul
vostru nu aţi făcut. Pentru aceaea, aceas- 8
tea zice Adonai Domnul: Iată, Eu sînt asupra
ta şi voiu face în mijlocul tău judecată înaintea
limbilor. Şi voiu face întru tine ceale ce 9
n-am făcut, şi nu voiu face încă aseamene lor,
după toate urîciunile tale. Pentru aceaea, 10
părinţii vor mînca feciorii în mijlocul tău şi
feciorii vor mînca pre părinţi. Şi voiu face
întru tine judecăţi şi voiu răsipi pre toţi cei
rămaş ai tăi la tot vîntul. Pentru aceaea viu, 11
Eu – zice Adonai Domnul – adevărat, pentru
căci sfintele Meale ai spurcat cu toate ale tale
ceale neplăcute şi întru toate urăciunile tale,
şi Eu te voiu lepăda pre tine; nu se va milostivi ochiul Mieu, şi Eu nu voiu milui pre tine. A
patra parte a ta cu moarte să va topi. Şi a 12
patra parte a ta cu foamete să va conceni în
mijlocul tău. Şi a patra parte a ta la tot vîntul
voiu răsipi pre ei. Şi a patra parte a ta cu sabie
vor cădea împrejurul tău, şi sabia voiu deşerta
denapoia lor. Şi să va conceni mînia Mea şi 13
urgia Mea preste ei şi Mă voiu mîngîia şi vor
conoaşte că Eu, Domnul, am grăit cu rîvnirea
Mea, după ce am săvîrşit Eu urgia Mea preste
ei. Şi voiu pune pre tine în pustiire şi spre 14
ocara limbilor celor de premprejurul tău. Şi
pre featele tale, împrejurul tău, înaintea a tot
călătoriului. Şi vei fi suspinată şi ticăloasă 15
întru limbile ceale demprejurul tău, făcînd
întru tine judecăţi cu urgie şi cu mînie şi cu
izbîndirea mîniei Meale. Eu, Domnul, am
grăit. Cînd am trimis Eu segeţile Meale 16
ceale de foamete asupra lor, şi vor fi la sfîrşire, şi voiu zdrobi întăririle pîinei tale. Şi 17
voiu trimite preste tine foamete şi hiară reale,
şi te voiu certa pre tine, şi moarte şi sînge va
treace preste tine, şi sabie voiu
aduce preste tine de premprejur. Eu, Domnul,
am grăit'".

CAP VI

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte faţa ta asupra măgurilor lui
3 Israil şi proroceaşte preste eale. Şi
vei zice: Măgurile lui Israil, auziţi
cuvîntul lui Adonai Domnul! Aceastea zice
Adonai Domnul munţilor, şi dealurilor, şi văi-
lor, şi codrilor: 'Iată, Eu aduc preste voi sabie,
4 şi vor peri de tot ceale înalte ale voastre. Şi
să vor zdrobi jîrtăvnicile voastre şi bisearicile
voastre, şi voiu surpa răniţii voştri înaintea
5 idolilor voştri. Şi voiu da stîrvurile fiilor lui
Israil înaintea feaţii idolilor lor, şi voiu răsipi
oasele voastre împrejurul jîrtăvnicilor voas-
6 tre. Şi în toată lăcuinţa voastră, cetăţile să
vor pustii şi ceale înalte stinge-se-vor, pentru
ca să să piarză de tot jîrtăvnicile voastre, şi să
vor sfărîma idolii voştri, şi să vor rădica bi-
searicile voastre, şi să vor stinge faptele vos-
7 tre. Şi vor cădea răniţi în mijlocul vostru,
8 şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul. Şi
făcîndu-se dentru voi scăpaţ de sabie întru
limbi şi întru răsipirea voastră pren ţări,
9 Şi-ş vor aduce aminte de Mine cei scăpaţi
dentru voi întru limbi, unde s-au robit, acolo
jurat-am cu inema lor, ceaea ce curveaşte de
la Mine, şi ochilor lor celor ce curvesc denapoia
tocmealelor lor, şi să vor tîngui obrazele lor
pentru răutăţile carele au făcut întru toate
10 urîciunile lor. Şi vor cunoaşte pentru că
Eu, Domnul, nu în zădar am grăit, ca să le fac
11 lor toate realele aceastea. Aceastea zice
Adonai Domnul: Bate cu mîna şi loveaşte cu
piciorul şi zi: 'Bine e, bine e'. Preste toate urî-
ciunile casei lui Israil cu sabie şi cu foamete şi
12 cu moarte vor cădea. Cel de aproape cu sa-
bie va cădea, iară cel de departe cu moarte va
muri şi cel ce iaste cuprins cu foamete să va
13 conceni. Şi voiu săvîrşi urgia preste ei. Şi
veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul, fiind răniţii
voştri în mijlocul idolilor voştri, împrejurul
jîrtăvnicilor voastre, preste toată măgura
înaltă, şi în toate vîrfurile măgurilor, şi supt
copaciul umbros, şi supt stejariul stufos, unde
au dat miros de bună mirosire la toţi idolii
14 lor. Şi voiu întinde mîna Mea preste ei, şi
voiu pune pămîntul spre stingere şi spre
perire de la pustiiul Devlatha, dentru toată
lăcuinţa lor, şi veţi cunoaşte că Eu sînt
Domnul'".

CAP VII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului,
zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul
pămîntului lui Israil: 'Sfîrşitul
vine preste ceale patru arîpi ale
3 pămîntului. Vine sfîrşitul, acum e sfîr-
şitul cătră tine; şi voiu trimite Eu cătră tine, şi
voiu izbîndi întru căile tale, şi voiu da spre
tine toate urîciunile tale. Nu să va scumpi 4
ochiul Mieu spre tine, nici voiu milui, pentru
căci calea ta preste tine voiu da, şi urîciunile
tale în mijlocul tău vor fi, şi vei cunoaşte
pentru că Eu sînt Domnul. Pentru căci 5
aceastea zice Adonai Domnul: Răutate, o rău-
tate, iată, vine. Săvîrşitul vine, vine săvîr- 6
şitul, să rădică cătră tine, iată, vine! Vine 7
împletitură preste tine. Celor ce lăcuiesc
pămîntul venit-au vreamea, apropiatu-s-au
ziua, nu cu gîlcevi, nici cu chinuri. Acum, 8
de aproape voiu vărsa urgia Mea preste tine,
şi voiu săvîrşi mînia Mea întru tine, şi voiu
judeca pre tine întru căile tale, şi voiu da
preste tine toate urîciunile tale. Nu să va 9
scumpi ochiul Mieu, nici voiu milui, pentru
căci calea ta asupra ta voiu da, şi urîciunile
tale în mijlocul tău vor fi, şi vei cunoaşte că Eu
sînt Domnul, Cel ce bat. Iată, ziua Domnului
vine. Iată, săvîrşitul vine! Ieşi împletirea şi 10
înflori toiagul. Să sculă mîndria. Şi va 11
surpa întărirea celui fără de leage, şi nu cu gîl-
ceavă, nici cu sîrguială, şi nu den ei sînt, nici
înfrumuseţare e întru ei. Venit-au vrea- 12
mea, iată ziua! Cel ce cîştigă să nu se bucure,
şi cel ce vinde nu plîngă, căci urgie e la toată
mulţimea ei. Pentru că cela ce cîştigă cătră 13
cela ce vinde încă nu se va mai întoarce, şi nu
e încă în viaţă a trăi lui, căci vedeare la toată
mulţimea ei nu se va întoarce, şi om în ochii
vieţii lui nu va birui. Trîmbiţaţi cu trîmbiţa 14
şi judecaţi toate, şi nu va fi cel ce mearge la
război, căci urgia Mea e preste toată mulţi-
mea ei. Războiul cu sabie denafară, şi foa- 15
metea pre denlăuntru. Cei de la cîmp cu sabie
vor muri, iară pre cei den cetate foametea şi
moartea îi va conceni. Şi vor scăpa cei ce 16
scapă dentru ei şi vor fi preste munţi ca nişte
porumbiţe cercetătoare. Şi pre toţi voiu
omorî, pre fieştecarele întru strîmbătăţile
lui. Toate mîinile să vor slobonogi şi toate 17
coapsele să vor spurca cu umezală. Şi se 18
vor încinge cu saci şi va acoperi pre ei spaimă.
Şi preste tot obrazul – ruşine asupra lor, şi
preste tot capul – pleşuvire. Argintul lor lepă-
da-se-va în uliţe, şi aurul lor să va treace cu
vedearea. Argintul lor şi aurul lor nu va 19
putea să-i scoaţă pre ei în ziua urgiei Domnu-
lui. Sufletele lor nu se vor sătura, şi pîntecele lor
nu se vor împlea, pentru căci certare strîmbătă-
ţilor lor s-au făcut. Ceale alease ale lumii spre 20
mîndrie le-au pus, şi chipurile urîciunilor şi
scîrbele lor au făcut dentru ei. Pentru aceasta
da-voiu aceastea lor spre necurăţie. Şi le 21
voiu da pre eale la mîinile streinilor lor,

ca să le apuce pre eale, şi omorîtorilor pămîntului în prăzi, şi le vor spurca pre eale. Şi voiu întoarce faţa Mea de către ei, şi vor pîngări socoteala Mea, şi vor întra la eale fără pază, şi vor pîngări pre eale. Şi vor face frămîntare, căci pămîntul iaste plin de năroade şi cetatea e plină de fărădeleage. Şi voiu aduce pre cei vicleani ai limbilor, şi vor moşteni casele lor, şi voiu întoarce înhierbîntarea puterii lor, şi se vor spurca sfintele lor. Şi curăţenia va veni, şi va cerca pacea, şi nu va fi. Vai preste vai şi veaste peste veaste va fi, şi se va căuta vedeare de la proroc, şi leagea va peri de la preot, şi sfatul, dentru cei bătrîni. Împăratul va plînge şi boiarinul se va îmbrăca cu stingere. Şi mîinile nărodului pămîntului să vor slăbănogi; după căile lor face-voiu lor, şi întru judecăţile lor îm voiu izbîndi pre ei, şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul'".

CAP VIII

Şi fu în al şaselea an, în luna a cincea, în 5 ale lunii. Eu şădeam în casa mea şi cei bătrîni ai Iudei şădea înaintea mea. Şi să făcu preste mine mîna lui Adonai Domnului. Şi văzuiu şi iată, asămănare – ca chipul omului, de la mijlocul lui şi pînă jos, foc, şi de mijlocul lui în sus, ca vedearea aburului, ca chipul chehribariului. Şi întinse asămănare de mînă, şi mă luo de creaştetul mieu, şi mă luo Duh în mijlocul pămîntului şi în mijlocul ceriului, şi mă aduse la Ierusalim, cu vedearea lui Dumnezău, la tinda porţii cei mai denlăuntru, ceaea ce caută către crivăţ, unde era stîlpul celui ce cîştigă. Şi iată, era acolo mărirea Domnului Dumnezăului lui Israil, după vedearea care am văzut la cîmp. Şi zise către mine: „Fiiul omului, caută cu ochii tăi către crivăţ!". Şi căutaiu cu ochii miei spre crivăţ, şi iată, de la crivăţ preste poarta cea de către răsărit a jîrtăvnicului, chipul rîvnirei aceştiia, cînd întra ea. Şi zise către mine: „Fiiul omului, văzut-ai ce fac aceştea fărădelegi mari, carele casa lui Israil fac aicea, ca să să ferească de la sfintele Meale? Şi încă vei vedea fărădelegi mai mari". Şi m-au băgat la tinzile curţii, şi văzuiu, şi iată, o gaură în păreate. Şi zise către mine: „Fiiul omului, sapă dară în păreate!". Şi săpaiu în păreate, şi iată, o uşă. Şi zise către mine: „Întră şi vezi fărădelegile ceale reale, carele aceştea fac aicea astăzi". Şi întraiu, şi văzuiu, şi iată, toată asămănarea de jiganii şi de dobitoace, deşarte urîciuni. Şi văzuiu toţi idolii casei lui Israil scriş asupra lor împrejur. Şi 70 de bărbaţi den cei bătrîni ai casii lui Israil; şi Iezonia al lui Safan în mijlocul lor sta, înaintea feaţei lor; şi fieştecarele dentru ei cădelniţă avea în mîna lui, şi fumul tămîiei să suia. Şi zise către mine: „Fiiul omului, văzut-ai ceale ce fac aici bătrînii casii lui Israil, fieştecarele în cămara cea ascunsă a lor? Pentru căci au zis: 'Au lăsat Domnul, nu caută Domnul pămîntul'". Şi zise către mine: „Încă vei vedea fărădelegi mai mari carele aceştea fac". Băgatu-m-au la tinzele porţii casii Domnului, cei ce caută către crivăţ; şi iată, acolo muieri şăzînd, plîngînd pre Thammus. Şi zise către mine: „Văzut-ai, fiiul omului? Încă vei vedea tocmeale mai mari decît aceastea". Şi m-au băgat în curtea casii Domnului cea mai denlăuntru. Şi iată, la tinzele beseareci Domnului, între mijlocul elamilor şi între mijlocul jîrtăvnicului, ca vro 25 de bărbaţi fiind daţi cu dosurile lor către beseareca Domnului, şi obrazele lor den preajmă; şi aceştea să închină soarelui spre răsărit. Şi zise către mine: „Văzut-ai, fiiul omului? Au doară puţine sînt casii lui Israil a face fărădelegile carele au făcut aicea? Căci au împlut pămîntul de fărădelegi şi întoarseră a Mă urgisi. Şi iată, ei întind viţa ca cînd ş-ar bate joc. Şi Eu voiu face lor cu mînie; nu va cruţa ochiul Mieu, nici voiu milui; şi vor chema la urechile Meale cu glas mare, şi nu voiu asculta pre ei".

CAP IX

Şi strigă la urechile meale glas mare, zicînd: „Apropiatu-s-au izbînda cetăţii şi fieştecarele avea unealtele pierzării de tot în mîna lui". Şi iată, şase oameni veniia despre calea porţii ceii ce caută către răsărit, şi la fieştecarele – săcure în mîna lui; şi un om în mijlocul lor, îmbrăcat cu haină pînă în pămînt, şi brîu de zamfir preste mijlocul lui; şi întrară şi stătură alăturea cu jîrtăvnicul cel de aramă. Şi mărirea Dumnezăului lui Israil suitu-s-au preste heruvimi, ceaea ce era preste el la descoperitul casii. Şi chemă pre bărbatul cel îmbrăcat cu haina pînă în pămînt, carele avea pre mijlocul lui brîul. Şi zise Domnul către el: „Treci pren mijlocul Ierusalimului şi dă semnul preste frunţile oamenilor celor ce suspină şi celor ce-s chinuiţi, preste toate fărădelegile cealea ce să fac în mijlocul lor". Şi acestora zise, auzînd eu: „Păsaţi la cetate denapoia lui, şi tăiaţi, şi nu cruţaţi cu ochii voştri, şi să nu miluiţ! Bătrîn, şi tînăr, şi fecioară, şi prunci, şi muiare omorîţi spre stingere, iară de toţi cei ce au sămnul să nu vă atingeţi! Şi de la sfinţii Miei începeţi!". Şi începură de la oamenii cei bătrîni, carii era înlăuntru în casă. Şi zise către ei: „Pîngăriţi casa şi împleţi

8 căile de morţi, ieşind şi tăiaţi!“ Şi fu tăind
ei, şi căzuiu preste faţa mea, şi strigaiu, şi ziş:
„Vai, Adonai Doamne, stingi Tu pre cei rămaşi
ai lui Israil, vărsîndu-Ţi mînia preste Ierusa-
9 lim?“ Şi zise cătră mine: „Strîmbătatea
casii lui Israil şi a Iudii măritu-s-au foarte
foarte, căci să împlu pămîntul de noroade
multe, şi cetatea să împlu de strîmbătate si
necurătie, căci zisără: Lăsat-au Domnul
10 pămîntul, nu socoteaşte Domnul'. Şi Eu
sînt. Nu să va milostivi ochiul Mieu, nici
voiu milui. Căile lor la capetele lor le-am
11 dat“. Şi iată, bărbatul cel îmbrăcat cu haină
pînă în pămînt şi încinsu cu brîul mijlocul lui
şi răspunsă, zicînd: „Făcut-am precum mi-ai
poruncit mie“.

CAP X

1 Şi văzuiu şi iată, deasupra întăriturii
cei de preste capul heruvimilor, ca
piatra zamfirului, asămănare de
2 scaun preste ei. Şi zise cătră băr-
batul cel îmbrăcat cu veşmîntul:
„Întră în mijlocul roatelor celor dedesuptul
heruvimilor şi împle mînile tale de cărbuni de
foc den mijlocul heruvimilor şi răsipeaşte
3 preste cetate!“ Şi întră înaintea mea. Şi
heruvimii sta de-a direapta casii cînd întra
bărbatul, şi norul împlu curtea cea mai den-
4 lăuntru. Şi să rădică mărirea Domnului de
la heruvimi la descoperitura casii şi împlu
norul casa, şi curtea să împlu de lumina mări-
5 rii Domnului. Şi glasul aripilor heruvimilor
să auziia mai naintea curţii cei den afară, ca
6 glasul Dumnezăului Saddai grăind. Şi fu
poruncind bărbatului celui îmbrăcat cu veş-
mîntul cel sfînt, zicînd: „Ia foc den mijlocul
roatelor şi den mijlocul heruvimilor!“ Şi întră
7 şi stătu, ţiindu-se de roate. Şi întinse heru-
vimul mîna lui în mijlocul focului ce era în mij-
locul heruvimilor şi luo şi deade în mînile
celui îmbrăcat cu veşmîntul cel sfînt; şi luo şi
8 ieşi. Şi văzuiu heruvimii – asămănare de
9 mîni de om dedesuptul aripilor lor. Şi
văzuiu şi iată, patru roate sta ţiindu-se de
heruvim, o roată ţiindu-se de un heruvim, şi
vedearea roatelor, ca vedearea pietrii anthra-
10 cului. Şi vedearea lor în ceale patru, ca
11 cînd ar hi roată în mijlocul roatei. Şi cînd
mergea eale, la patru părţi ale lor mergea, nu
să întorcea cînd mergea eale; căci la care loc
are fi socotit o începătură, denapoia ei mer-
12 gea, şi nu să întorcea cînd mergea eale. Şi
umerile lor, şi mînile lor, şi aripile lor, şi roatele –
pline de ochi premprejur la ceale patru roate ale
13 lor. Şi roatelor acestora să cheamă Ghelghel,
14 auzind eu. Şi patru obraze la una, obrazul
uniia – obrazul heruvimului, şi obrazul cei ai
doilea – obrazu de om, şi al treilea – obrazul
leului, şi al patrulea – obrazul vulturului. Şi 15
să rădicară heruvimii; aceasta e vita carea am
văzut, la rîul lui Hovar. Şi mergînd heruvi- 16
mii, mergea roatele; şi aceştea, ţiindu-se de
eale. Şi cînd rădica heruvimii aripile lor, ca să
să înalţe de la pămînt, şi nu să întorcea roatele
lor; şi aceastea să ţinea de ei. Cînd sta ei, 17
sta; şi cînd să ridica ei, să rădica cu eale, căci
duh de viaţă era întru eale. Şi ieşi mărirea 18
Domnului den descoperemîntul casii şi stătu
preste heruvimi. Şi rădicară heruvimii ari- 19
pile lor şi să înălţară de la pămînt înaintea
mea, ieşind ei şi roatele ţiindu-se de ei; şi stă-
tură la tinda porţii casii Domnului, ce e în
preajmă; şi mărirea Dumnezăului lui Israil
era preste ei deasupra. Această vită iaste 20
carea am văzut dedesuptul Dumnezăului lui
Israil, la rîul lui Hovar. Şi conoscuiu că heru-
vim iaste. Patru obraze, la unul şi patru 21
aripi, la unul, şi asămănare de mîni de omu,
dedesuptul aripilor lor. Aceastea obraze 22
sîntu carele am văzut dedesuptul mărirei
Dumnezăului lui Israil, la rîul lui Hovar,
vedearea lor şi pre eale; fieştecarele dentru
eale după faţa lor mergea.

CAP XI

Şi mă luo Duh şi mă aduse la poarta 1
casei Domnului cei den preajmă,
ceaea ce caută cătră răsărit. Şi iată, la
tinda porţii, ca vro 25 de oameni.
Şi văzuiu în mijlocul lor pre Iezonia a
lui Azer, şi pre Faltia a lui Vaneu, cei ce pová-
ţuiesc norodul. Şi zise Domnul cătră mine: 2
„Fiiul omului, aceştea-s oamenii cei ce soco-
tesc deşarte şi sfătuiesc sfat rău în cetatea
aceasta, Ceia ce zic: 'Nu s-au zidit de curînd 3
casele; aceasta iaste căldarea şi noi, cărnuri-
le!' Pentru aceaea, proroceaşte asupra lor, 4
proroceaşte, fiiul omului!“ Şi căzu asu- 5
pră-mi Duhul Domnului şi zise cătră mine:
„Zi: Aceastea zice Adonai Domnul: Aşa ziceţi,
casa lui Israil, şi svaturile duhului vostru Eu
ştiu. Înmulţit-aţ morţii voştri în cetatea 6
aceasta şi aţi împlut căile ei de răniţ.
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 7
Pre morţii voştri, carii au lovit în mijlocul ei,
aceştea sînt cărnurile şi ea căldarea iaste; şi
pre voi voiu scoate den mijlocul ei. De sabii 8
vă teameţ, şi sabie voiu aduce preste voi – zice
Adonai Domnul – Şi voiu scoate pre voi 9
den mijlocul ei, şi voiu da pre voi pre mînile
striinilor, şi voiu face întru voi judecăţi. Cu 10
sabie veţ cădea, şi preste măgurile lui Israil voiu
judeca pre voi, şi veţi cunoaşte că Eu sînt Dom-
nul. Aceasta voao nu va fi întru căldare, şi voi 11

nu veţi face în mijlocul ei în loc de cărnuri;
preste munţii lui Israil judeca-voiu pre voi.
12 Şi veţi cunoaşte pentru că Eu sînt Domnul'".
13 Şi fu prorocind eu, şi Faltias al lui Vaneu au murit. Şi căzuiu pre faţa mea, şi strigaiu cu glas mare, şi ziş: „Vai, vai, Adonai Doamne, spre concenire faci Tu pre cei rămaş ai lui
14 Israil?" Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
15 mine, zicînd: „Fiiul omului, fraţii tăi, şi bărbaţii robiei tale, şi toată casa lui Israil sfîrşitu-s-au, cărora au zis lor ceia ce lăcuiesc Ierusalimul: 'Departe sînteţ, depărtaţi de la Domnul; voao s-au dat pămîntul spre moştenire'. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai
16 Domnul: Că voiu lepăda pre ei la limbi, şi voiu răsipi pre ei preste tot pămîntul, şi voiu fi lor spre svinţenie mică în ţări, oriunde vor întra
17 acolo. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: Şi voiu priimi pre ei dentru limbi, şi voiu aduna pre ei de pren ţări, unde i-am răsipit pre ei întru eale, şi voiu da lor pămîntul lui
18 Israil. Şi vor întra acolo, şi vor rădica toate urîciunile ei şi toate fărădelegile ei (dentru
19 ea). Şi voiu da lor altă inemă, şi duh nou voiu da lor, şi voiu zmulge inema lor cea de piatră den trupul lor, şi voiu da lor inemă de
20 trup. Pentru ca întru poruncile Meale să meargă, şi direptăţile Meale să păzască, şi să facă pre cale; şi vor fi Mie întru norod, şi Eu voiu fi lor întru Dumnezeu – zice Domnul.
21 Şi după inimile urîciunilor lor şi fărădelegilor lor, cărora au făcut precum inema lor mergea, căile lor la capetele lor le-am dat – zice Dom-
22 nul". Şi rădicară heruvimii aripile lor şi roatele – ţiindu-se de ei, şi mărirea Dumne-
23 zeului lui Israil – preste eale, deasupra lor. Şi să sui mărirea Domnului din mijlocul cetăţii şi stătu pre muntele care era în preajma cetă-
24 ţii. Şi mă luo Duh şi mă duse la pămîntul haldeilor, la robime cu vedeare, cu Duhul lui Dumnezeu; şi mă suiiu de la vedearea carea
25 am văzut. Şi am grăit cătră robime toate cuvintele Domnului, carele au arătat mie.

CAP XII

1 Şi fu cuvîntul Domnului cătră mine,
2 zicînd: „Fiiul omului, în mijlocul strîmbătăţilor lor tu lăcuieşti, carii au ochi a vedea, şi nu văd, şi urechi au ca să auză, şi nu aud, căci casă amărîtoare
3 iaste. Şi tu, fiiul omului, fă ţie dichise de robire şi te robeaşte cîteva zile înaintea lor şi te robeaşte den locul tău într-alt loc înaintea lor, pen-
4 tru ca să vază căci casă amărîtoare iaste. Şi vei scoate dichisele tale, dichise de robie, cîteva zile înaintea lor; tu vei ieşi sara înaintea lor, cum mearge cel robit. Sapă-ţ ţie în 5
păreate şi vei ieşi pren el. Înaintea lor 6
preste umere te vei lua şi ascuns vei ieşi. Faţa ta să o acoperi şi să nu vezi pămîntul, pentru căci minune am dat pre tine casei lui Israil".
Şi am făcut aşa după toate cîte au poruncit 7
mie, şi am scos ca nişte vase de robire ziua,şi sara am săpat mie păreatele cu mîna, şi ascuns am ieşit, preste umere mă luaiu înaintea lor. Şi să făcu cuvîntul Domnului demi- 8
neaţa cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 9
n-am zis cătră tine că casa lui Israil iaste cea ce amăraşte? Ce faci tu? Zi cătră ei: 'Aceas- 10
tea zice Domnul Domnul celui ce stăpîneaşte, şi celui ce povăţuiaşte în Ierusalim, şi la toată casa lui Israil, carii sînt în mijlocul lor'. Zi 11
că Eu minuni facu în mijlocul lui; în ce chip am făcut, aşa va fi lui, întru înstreinare şi robire vor mearge. Şi stăpînitoriul lor, în mijlocul 12
lor, preste umere să va rădica şi ascuns va ieşi; pren păreate săpa-va, să iasă el pentr-însul. Faţa lui va acoperi, pentru ca să nu se vază cu ochiul, şi el pămîntul nu va vedea. Şi voiu întinde mreajea Mea preste 13
el, şi să va prinde întru îngrădirea Mea, şi voiu aduce pre el la Vavilon, la pămîntul haldeilor, şi pre el nu-l va vedea, şi acolo va muri. Şi pre toţi cei de premprejur ai lui, 14
pre ajutorii lui şi pre toţi ceia ce să sprejenesc de el răsipi-i-voiu la tot vîntul, şi sabie voiu turna denapoia lor. Şi vor cunoaşte că Eu 15
sînt Domnul, cînd voiu răsipi pre ei întru limbi şi voiu sămăna pre ei pren ţări. Şi 16
voiu lăsa dentru ei bărbaţi cu număr den sabie, şi den foamete, şi den moarte, pentru ca să să povestească toate fărădelegile lor la limbi, unde vor fi merşi acolo, şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul". Şi să făcu cuvîntul 17
Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, 18
pîinea ta cu lipsă o vei mînca şi apa ta cu cazmă şi cu necaz o vei bea. Şi vei grăi cătră năro- 19
dul pămîntului: 'Aceastea zice Adonai Domnul celor ce lăcuiesc Ierusalimul, pre pămîntul lui Israil: Pîinile lor cu lipse le vor mînca şi apa lor cu prăpădire o vor bea, pentru ca să să stingă pămîntul cu împlearea lui, pentru că întru necurăţie sînt toţi ceia ce lăcuiesc într-însul'. Şi cetăţile lor cealea ce să lăcuiesc 20
se vor pustii şi pămîntul lor spre stingere va fi şi veţ cunoaşte pentru că Eu sînt Domnul". Şi 21
să făcu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
„Fiiul omului, carea iaste voao pilda aceasta pre 22
pămîntul lui Israil, zicînd: 'Îndelungate-s zilele, perit-au toată vedearea'? Pentru aceaea, zi 23
cătră ei: 'Aceasta zice Adonai Domnul: 'Întoarce-voiu pilda aceasta şi încă nu vor mai zice

pilda aceasta casa lui Israil', căci vei grăi către ei: Apropiatu-s-au zilele şi cuvîntul a toată
24 vedearea'. Căci nu va mai fi încă toată vedearea mincinoasă şi vrăjind ceale spre daru în mij-
25 locul fiilor lui Israil. Pentru că Eu, Domnul, voiu grăi cuvintele Meale, grăi-voiu şi voiu face şi nu voiu îndelunga încă, căci în zilele voastre iaste casa cea ce amăraşte; grăi-voiu cuvînt şi voiu face – zice Adonai Domnul".
26 Şi să făcu cuvîntul Domnului către mine,
27 zicînd: „Fiiul omului, iată casa lui Israil, ceaea ce amăraşte, zicînd zicu: Vedearea carea acesta veade – în zile multe, şi în vremi înde-
28 lungate acesta va proroci'. Pentru aceaea zi către ei: Aceastea zice Domnul: Nu se vor mai îndelunga încă toate cuvintele Meale, oricarele voiu grăi, căci voiu grăi cuvînt şi voiu face – zice Adonai Domnul'".

CAP XIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, proroceaşte asupra prorocilor lui Israil, ceia ce prorocesc ale lui Israil, şi vei grăi prorocilor celor ce prorocesc de la inima lor, şi vei proroci şi vei grăi către ei:
3 Auziţi cuvîntul Domnului. Aceastea zice Adonai Domnul: Vai celor ce prorocesc de la
4 inima lor, şi nemică nu văd! Prorocii tăi,
5 Israil, ca vulpile în pustiiu. N-au stătut întru întărire şi adunară turme preste casa lui Israil, nu s-au rădicat la războiu ceia ce zicu:
6 În ziua Domnului'. Văzînd mincinoasă, vrăjind deşarte, ceia ce zic: Zice Domnul', şi Eu n-am trimis pre ei. Şi au început a rădica
7 cuvînt. Au nu vedeare mincinoasă aţi văzut? Şi vrăji deşarte aţi văzut? Şi ziceaţi:
8 Zice Domnul', şi Eu n-am grăit. Pentru aceaea, zi: Aceastea zice Adonai Domnul: Pentru căci sînt cuvintele voastre mincinoase şi vrăjile voastre deşarte, pentru aceaea iată
9 Eu preste voi – zice Adonai Domnul. Întinde-voiu mîna Mea preste prorocii ceia ce văd mincinoase şi ceia ce răspund deşarte; întru certarea norodului Mieu nu vor fi, nici în scrisoarea casii lui Israil nu să vor scrie; şi la pămîntul lui Israil nu vor întra, şi vor cunoaşte că
10 Eu sînt Adonai Domnul. Pentru care lucru au înşelat pre norodul Mieu, zicînd: Pace, pace', şi nu iaste pace; şi acesta zideaşte zidul,
11 şi ei îl spoiescu, de va cădea. Zi către cei ce-l spoiescu pre el: Cădea-va', şi va fi ploaia înecînd şi voiu da pietri, zvîrlituri de pietri, la legăturile lor; şi vor cădea şi, vînt rădi-
12 cînd, sparge-să-va. Şi iată, au căzut părea-tele, şi nu vor zice către voi: 'Unde iaste spoi-
13 tura carea aţi spoit?' Pentru aceasta, aceastea zice Adonai Domnul: 'Şi voiu sparge suflarea ce să rădică, cu mînie, şi ploaie înecînd cu urgia Mea va fi, şi pietrile ceale zvîrlitoare cu mînie voiu aduce spre concenire.
Şi voiu săpa de tot părеatele carele aţi spoit, şi 14
va cădea, şi-l voiu pune pre el pre pămînt, şi să vor descoperi temeliile lui, şi va cădea, şi veţi conceni cu mustrări, şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul. Şi voiu obîrşi mînia Mea 15
preste părеate şi preste ceia ce-l spoiescu pre el, şi va cădea. Şi zişu către voi: Nu iaste părеatele, nici cei ce spoiescu pre el, Pro- 16
rocii lui Israil, ceia ce prorocescu asupra Ierusalimului, şi ceia ce văd lui pace, şi nu iaste pace – zice Adonai Domnul'. Şi tu, fiiul 17
omului, întăreaşte obrazul tău asupra featelor norodului tău, cealea ce prorocescu de la inima lor, şi proroceaşte asupra lor. Şi vei 18
grăi: 'Aceastea zice Adonai Domnul:'Vai celor ce cos perine preste tot cotul mînii şi fac acoperituri preste tot capul a toată vîrsta ca să întoarcă suflete! Sufletele norodului Mieu s-au strămutat şi suflete ocrotiia. Şi 19
Mă spurca pre Mine către norodul Mieu, pentru o mînă de orzu şi pentru o bucăţea de pîine, ca să omoară suflete carele nu se cădea a muri, şi ocrotiia suflete carele nu să cădea să trăiască, cînd răspundeaţi voi la norod ce ascultă răspunsuri deşarte. Pentru aceaea, 20
aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu – preste pernile voastre, preste carele voi acolo strămutaţi sufletele; rumpe-le-voiu pre eale de la braţul vostru şi voiu slobozi sufletele, pre carele voi le strămutaţi, sufletele lor spre răsipire. Şi voiu rumpe acoperemînturile 21
voastre, şi voiu mîntui pre norodul Mieu den mîna voastră, şi nu vor mai fi în mînile voastre spre strămutare, şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul. Pentru căci întoarceţi 22
inima direptului pre strîmbătate, şi Eu nu-l strămutam pre el, şi a întări mînile celui fără de leage, ca întru tot să nu să întoarcă el de la fărădeleagea lui şi de la calea lui cea rea, şi să trăiască el, Pentru aceaea minciuni nu veţi 23
mai şti şi vrăji nu veţi mai vrăji încă; şi voiu mîntui pre norodul Mieu den mîna voastră, şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul'".

CAP XIV

Şi veniră către mine bărbaţi den cei 1
mai bătrîni ai norodului lui Israil şi şezură înaintea feaţii meale. Şi să 2
făcu către mine cuvîntul Domnului, zicînd: „Fiiul omului, bărbaţii aceaşte 3
au pus socotealele lor pre inimile lor şi certarea strîmbătăţilor au pus înaintea feaţii lor! Au răspunzînd voiu răspunde lor? Pentru aceaea, 4
grăiaşte către ei şi vei grăi către ei: 'Aceastea zice Adonai Domnul: Om, om den casa lui

Israil, carele va pune socotealele lui preste inima lui, şi certarea strîmbătăţii lui va rîndui înaintea feaţii lui, şi va veni cătră proroc, Eu, Domnul, voiu răspunde lui întru ei, întru care
5 să ţine cugetul lui, Pentru ca să pleace casa lui Israil după inimile lor ceale înstreinate de
6 la Mine, în gîndurile lor'. Pentru aceaea, zi cătră casa lui Israil: 'Aceastea zice Domnul: Întoarceţi-vă şi vă întoarceţi de cătră tocmealele voastre şi de cătră toate necurăţiile voastre şi întoarceţi feaţele voastre cătră
7 Mine, Pentru căci om, om den casa lui Israil şi den nemearnicii cei ce nemernicesc în Israil, oricarele să va înstreina de la Mine şi va pune gîndurile preste inima lui, şi certarea inimii lui va rîndui înaintea feaţii lui, şi va veni cătră proroc, ca să-l întreabe pre el întru Mine, Eu, Domnul, voiu răspunde lui întru
8 carea să ţine întru el. Şi voiu întări faţa Mea preste omul acela, şi-l voiu pune pre el întru sămn şi întru stingere, şi-l voiu rîdica pre el den mijlocul norodului Mieu, şi veţi
9 conoaşte că Eu sînt Domnul. Şi prorocul de să va rătăci şi va grăi cuvînt, Eu, Domnul, am rătăcit pre prorocul acela; şi voiu întinde mîna Mea preste el şi voiu stinge pre el den
10 mijlocul norodului Mieu, Israil. Şi vor lua strîmbătatea lor după strîmbătatea celui ce întreabă, şi aşijderea şi prorocului, după
11 strîmbătate va fi, Pentru ca să nu să rătăcească încă casa lui Israil de la Mine şi pentru ca să nu să pîngărească întru toate greşalele lor; şi vor fi Mie întru norod, şi Eu voiu fi lor spre Dumnezău – zice Adonai Domnul'".
12 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră mine,
13 zicînd: „Fiiul omului, pămîntul de-M va greşi Mie ca să-M greşască greşală, şi voiu întinde mîna Mea preste el, şi voiu sfărîma lui întărirea pîinii, şi voiu trimite preste el foamete, şi voiu rîdica de preste el om şi dobi-
14 toace. Şi de vor fi aceşti trei bărbaţi în mijlocul lui: Noe, şi Daniil, şi Iov, aceştea întru direptatea lor să vor mîntui – zice Adonai
15 Domnul. Iară şi hiară reale de voiu aduce pre pămînt, şi-l voiu certa pre dînsul, şi va fi întru stingere, şi nu va fi călătoriu de cătră
16 faţa hiarălor. Şi vor fi aceşti trei oameni în mijlocul lui, viu Eu – zice Adonai Domnul – de să vor mîntui fii sau feate, fără numai ei sînguri să vor mîntui, iară pămîntul va fi la
17 peiri. Iară şi sabie de voiu aduce pre pămîntul acela, şi voiu zice: 'Sabie să treacă preste pămînt', şi voiu rîdica dentr-însul om şi dobi-
18 toc. Şi vor fi aceşti trei bărbaţi în mijlocul lui, viu Eu – zice Adonai Domnul – că nu vor izbăvi fii şi feate, fără numai ei sînguri să vor mîntui.
19 Iară săvai şi moarte voiu trimite pre pămîntul acela, şi voiu turna mînia Mea preste el cu sînge, ca să pierzu dentru el om şi dobitoc, Şi Noe, şi Daniil, şi Iov vor fi în 20
mijlocul lui; viu eu – zice Adonai Domnul – de vor rămînea fii au feate; ei întru direptatea lor vor mîntui sufletele lor. Aceastea zice Ado- 21
nai Domnul: Iară de voiu trimite şi aceaste patru izbîndiri ale Meale, ceaste reale: sabia, şi foametea, şi hiară reale, şi moartea preste Ierusalim, ca să pierzu de tot dentru el om şi dobitoc, Şi iată, rămaşi întru el vor fi cei 22
scăpaţi dentr-însul, aceştea vor scoate pre fii şi pre feate. Iată, aceştea vor ieşi cătră voi, şi veţi vedea căile lor, şi vă veţi căi de realele carele am adus preste Ierusalim, toate realele carele am adus asupra lui. Şi vor mîngîia pre 23
voi, pentru căci veţi vedea căile lor şi gîndurile lor, şi veţi conoaşte că nu în deşărt am făcut toate cîte am făcut întru el – zice Adonai Domnul'".

CAP XV

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, 2
ce s-ar face lemnul viei, den toate leamnele viţelor celor ce sînt în leamnele dumbrăvii? Au lua-vor 3
dentr-însul lemn ca să facă spre lucru? Au lua-vor dentr-însa cuiu, să spînzure într-însul vas? Afară den care s-au dat focului spre 4
topire: cea preste tot anul a ei curăţie mistuieşte focul şi sfîrşaşte desăvîrşit; au de folos va fi spre lucru? Nice încă ea fiind 5
întreagă,nu va fi spre lucru; nu doară că de o va şi topi focul pre ea desăvîrşit, au mai fi-va spre lucrare? Pentru aceaea zi: 'Aceastea 6
zice Adonai Domnul: 'În ce chip e lemnul viei în leamnele dumbrăvii pre care le-am dat focului spre topire, aşa am dat pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul. Şi voiu întări obrazul 7
Mieu preste ei; den foc vor ieşi, şi foc pre ei va mistui, şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul, întărind Eu obrazul Mieu preste ei. Şi voiu 8
da pămîntul spre stingere pentru căci au căzut la greşală – zice Adonai Domnul'".

CAP XVI

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Fiiul omului, mărtu- 2
riseaşte Ierusalimului fărădelegile lui. Şi vei grăi: 'Aceastea zice Ado- 3
nai Domnul Ierusalimului: 'Rădăcina ta şi naşterea ta iaste den pămîntul lui Hanaan, tată-tău – amoreu şi mumă-ta – hetteancă. Şi 4
naşterea ta, în carea zi te-ai născut, buricul tău nu s-au tăiat, şi n-ai legat ţiţele tale, şi cu apă nu te-ai scăldat, nici cu sare te-ai sărat, şi cu făşi nu te-ai înfăşat. Nici nu s-au îndurat ochiul tău 5
asupra ta ca să-ţ facă ţie una dentru toate

aceastea a păţi ceva pentru tine şi te aruncaşi preste faţa cîmpului cu îndărătnicirea sufletu-
6 lui tău în ziua carea te-ai născut. Şi trecuiu preste tine, şi te văzuiu cruntată în sîngele tău, şi ziş ţie: 'Den sîngele tău vei trăi!
7 Înmulţeaşte-te,ca răsăritul ţarinei te-am dat pre tine, şi te-ai înmulţit, şi te-ai mărit, şi ai întrat la cetăţile cetăţilor; ţîţele tale s-au îndireptat, şi părul tău au răsărit, şi tu erai goală
8 şi grozavă. Şi trecuiu pren tine şi văzuiu pre tine, şi iată, vreamea ta şi vreamea celor ce strică. Şi întinşu aripile Meale asupră-ţ şi am acoperit grozăvia ta, şi am jurat ţie, şi am întrat la făgăduinţă cu tine – zice Adonai
9 Domnul – şi te-ai făcut Mie. Şi te-am scăldat pre tine cu apă, şi am spălat sîngele tău
10 de la tine, şi te-am uns cu untdelemnu. Şi te-am îmbrăcat cu împistrite, şi te-am încălţat cu vînăt, încinsu-te-am cu vison, şi te-am
11 îmbrăcat cu haină de păr ţăsută. Şi te-am împodobit cu podoabă, şi am pus brăţări prejur mîinile tale, şi gherdan prejur grumazul
12 tău. Şi am dat cercel în narea ta şi veriguţe în urechile tale şi cunună de fală pre capul
13 tău. Şi te-ai împodobit cu podoabă de aur şi de argint, şi veşmintele tale – de vison şi de păru ţăsute şi împistrite; făină aleasă de grîu şi miare şi untdelemn ai mîncat, şi te făcuşi
14 frumoasă foarte. Şi ieşi numele tău întru limbi întru frumuseaţea ta, că săvîrşit era cu bună cuviinţă întru frumuseaţea care am pus
15 pre tine – zice Adonai Domnul. Şi te nădejduiş pre frumuseaţele tale, şi ai curvit pre numele tău, şi ai vărsat curvia ta pre toată tre-
16 cătoarea unde nu va fi. Şi ai luat den hainele tale, şi ai făcut ţie idoli cusuţi, şi ai curvit
17 preste ei; şi nu vei întra, şi nu se va face. Şi ai luat vasele laudei tale şi den aurul Mieu şi den argintul Mieu, den care am dat ţie, şi ai făcut ţie chipuri bărbăteşti, şi ai curvit întru
18 eale. Şi ai luat îmbrăcămintea cea împistrită a ta, şi le-ai îmbrăcat pre eale, şi untul-de-lemnul Mieu şi tămîia Mea ai pus
19 înaintea feaţii lor, Şi pîinile Meale carele am dat ţie, făină de grîu şi untdelemn, şi cu miare am hrănit pre tine, şi ai pus înaintea feaţii lor spre miros de bună mirosire; şi să făcu după aceastea – zice Adonai Domnul.
20 Şi ai luat pre fiii tăi şi pre featele tale carii ai născut şi ai junghiat lor; cît de mici ai curvit.
21 Şi ai junghiat pre fiii tăi şi ai dat pre ei, cînd te
22 descîntai cu ei lor. Aceasta e mai mult decît toată curvia ta şi urîciunile tale; şi nu ţi-ai adus aminte de zilele prunciei tale cînd erai goală şi grozavă, frămîntată în sîngele tău ai trăit.
Şi să făcu după toate răutăţile tale, vai, vai ţie 23
– zice Adonai Domnul – şi ai zidit ţie casă curvească, şi ai făcut ţie punere în toată uliţa. Şi întru începătura a toată calea ai zidit 24
curvăriile tale, şi ai stricat frumuseaţile tale, şi ai petrecut picioarele tale la tot trecătoriul şi ai înmulţit curvia ta. Şi ai curvit preste fiii 25
Eghipetului cei ce să hotărăsc cu tine, cei mari la trup; şi în multe fealiuri ai curvit ca să Mă mînii pre Mine. Iară de voiu întinde mîna 26
Mea asupra ta, şi voiu rădica legiuirile tale şi te voiu da la sufletele celor ce te urăsc pre tine, featele celor striini de fealiu, cealea ce te abat pre tine de la calea ta carea ai păgînit. Şi ai 27
curvit preste featele Assur, şi nici aşa nu te-ai săturat. Şi ai curvit şi nu te împleai, şi ai 28
înmulţit făgăduinţa ta către pămîntul lui Hanaan şi al haldeilor, şi nici cu aceastea nu te-ai săturat. Ce voiu pune featele tale – 29
zice Adonai Domnul – făcînd aceastea fapte de muiare curvă? Şi ai curvit întreit Întru 30
featele tale, şi curvăria ta o ai zidit preste toată începătura drumului, şi vatra ta o ai făcut în toată uliţa, şi te-ai făcut ca o curvă adunînd năiemituri. Muiarea ce 31
preacurveaşte aseamenea e ţie, cea ce ia de la bărbatul ei plată. Şi la toţi ceia ce au curvit le 32
da năiemiri, şi tu ai dat năimiri la toţi ibovnicii tăi şi îmbrăcai pre ei ca să vie către tine după împrejur întru curvia ta. Şi să făcu întru 33
tine îndărătnicire mai multă decît la muieri întru curvia ta, şi după tine n-au curvit dînd tu năimiri, şi ţie năimiri nu s-au dat, şi să făcu întru tine îndărătnicii. Pentru aceaea, 34
curvă, auzi cuvîntul Domnului! Aceastea 35
zice Adonai Domnul: Pentru căci ţ-ai vărsat arama ta şi să va descoperi ruşinea ta întru curvia ta către ibovnicii tăi şi la toate gîndurile fărădelegilor tale şi în sîngiurile fiilor tăi cărora ai dat lor, Pentru aceaea, iată, Eu 36
asupră-ţ adun toţi ibovnicii tăi, întru carii te-ai amestecat întru ei, şi pre toţi pre carii ai iubit, împreună cu toţi carii urîai, şi voiu aduna pre ei asupră-ţ de premprejur şi voiu descoperi răutăţile tale către ei şi vor vedea toată grozăvia ta. Şi voiu izbîndi asupra ta 37
izbînda preacurvei şi cei ce varsă sînge şi voiu pune pre tine cu sînge de mînie şi de rîvnire. Şi te voiu da la mînile lor, şi vor 38
săpa de tot curvăria ta, şi vor surpa vatra ta, şi vor dezbrăca pre tine de îmbrăcămintea ta, şi vor lua vasele laudei tale, şi te vor lăsa goală şi grozavă. Şi vor aduce asupră-ţ 39

gloate, şi te vor ucide cu pietri, şi de tot te vor
40 junghea cu sabiile lor. Şi vor arde casele
tale cu foc, şi vor face întru tine izbîndire
înaintea a multora muieri, şi voiu întoarce
dentru curvia ta, şi năimiri nu voiu da încă.
41 Şi voiu slobozi mînia Mea asupra ta, şi să va
rădica rîvnirea Mea dentru tine, şi Mă voiu
42 odihni, şi nu voiu grîji încă. Căci nu ţ-ai adus
aminte de ziua prunciei tale şi Mă mîhniiai cu
toate aceastea şi, iată, Eu căile tale la capul tău
le-am datu – zice Adonai Domnul; şi aşa ai
făcut bună credinţa întru toate fărădelegile
43 tale. Aceastea sîntu toate cîte au zis asupra
ta, cu pildă zicîndu: 'În ce chip muma, aşa şi
44 fata'. Fiică maicii tale şi tu eşti ceaea ce au
lepădat pre bărbatul ei, şi pre fiii ei, şi surorile
fraţilor tăi, şi lepădînd pre bărbaţii lor, şi pre
fiii lor. Muma voastră e hetteancă, şi tatăl
45 vostru, amoreu. Sora voastră cea mai bă-
trînă, Samaria, ea şi featele ei, ceaea ce lă-
cuiaşte den stînga ta; şi soru-ta cea mai tînără
de tine, lăcuind den direapta ta, Sodomul şi
46 featele ei. Şi nici aşa în căile ei ai mersu,
nici după fărălegile lor ai făcut pre puţin:
47 covîrşeşti pre eale în toate căile tale. Viu
Eu – zice Adonai Domnul – de au făcut Sodo-
mul, soru-ta, aceasta şi featele ei, în ce chip ai
48 făcut tu şi featele tale. Însă aceasta e fără-
deleagea Sodomului, surorii tale: mîndria;
întru săturare de pîine şi întru ieftinătate de
vin să răsfăţa ea şi featele ei; aceasta covîrşiia
pre ea şi pre featele ei; şi mîna săracului şi
49 measerului nu o sprijiniia. Şi să făliia şi au
făcut fărădelegi înaintea Mea, şi le-am rădicat
50 pre eale precum am văzut. Şi Samaria pre
jumătate de păcatele tale n-au greşit; înmul-
ţit-ai fărădelegile tale mai mult decît eale, şi ai
îndireptat pre surorile tale întru toate fără-
51 legile tale carele ai făcut. Şi tu îţ poartă cer-
tarea ta întru carea ai stricat pre surorile tale
întru păcatele tale şi întru toate fărădelegile
tale carele ai nelegiuit mai mult decît eale şi ai
îndireptat pre eale mai mult decît pre tine. Şi
tu ruşinează-te şi ia fărădeleagea ta, îndirep-
52 tînd tu pre surorile tale. Şi voiu întoarce
întoarcerile lor, întoarcerea Sodomului şi fea-
telor ei, şi voiu întoarce întoarcerea Samariei
şi a featelor ei, şi voiu întoarce întoarcerea ta
53 în mijlocul lor, Pentru ca să-ţi iai cazna ta şi
te vei necinsti dentru toate carele ai făcut mîniin-
54 du-Mă tu pre Mine. Şi soru-ta, Sodoma, şi
featele ei să vor aşeza, în ce chip era de-nceput;
şi Samaria şi featele ei să vor aşeza, precum
era de-nceput; şi tu şi featele tale vă veţi
aşeza, precum aţi fost de-nceput. Şi de 55
n-are fi Sodomul, soru-ta, într-auz în gura
ta în zilele mîndriei tale, Mai nainte de ce 56
s-au descoperit răutăţile tale, în ce chip acum
eşti ocară featelor Siriei şi tuturor celor de
premprejurul ei, featelor celor striine de fea-
liu, celor ce te-au încungiurat împrejur. Cu 57
necurăţiile tale şi cu fărălegile tale tu le-ai
adus pre eale – zice Adonai Domnul.
Aceasta zice Adonai Domnul: Şi voiu face 58
întru tine precum ai făcut, precum ai necinstit
aceastea a călca făgăduinţa Mea. Şi-M voiu 59
aduce aminte de făgăduinţa Mea cea ce e cu
tine den zilele prunciei tale şi voiu rădica
ţie făgăduinţă veacinică. Şi-ţi vei aduce 60
aminte de calea ta şi te vei necinsti cînd vei lua
tu pre surorile tale ceale mai tinere decît tine
împreună cu ceale mai bătrîne de tine şi voiu
da pre eale ţie spre ispită, şi nu dentru făgă-
duinţa ta. Şi voiu rădica Eu făgăduinţa Mea 61
cu tine şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul,
Pentru ca să-ţi aduci aminte şi să te ruşinezi şi 62
să nu-ţi fie încă ţie a mai deşchide gura ta de
către faţa necinstii tale, cînd voiu curăţi Eu
ţie după toate cîte ai făcut – zice Adonai
Domnul'".

CAP XVII

Şi să făcu cuvîntul Domnului către 1
mine, zicînd: „Fiiul omului, poves- 2
teaşte poveaste şi zi pildă către casa
lui Israil. Şi vei zice: 'Aceastea zice 3
Adonai Domnul: 'Vulturul cel mare,
cel cu aripi mari, cel lungu la întindere, plin
de unghi, care are povăţuirea a întra la Livan,
şi au luat ceale alease ale chedrului, Mar- 4
genile moleciunii au scărpinat şi le-au adus
pre eale la pămîntul lui Hanaan, la cetate
zidită le-au pus pre eale. Şi au luat den 5
sămînţa pămîntului, şi au dat pre ea la cîmp
răsad spre ape multe, şi rădăcinele lui supt el
vor fi, socotitoriu rîndui pre el. Şi răsări şi 6
să făcu vie, slăbită fiind şi mică la mărime, ca
să să vază viţele ei preste ea, şi rădăcinele ei
dedesuptul ei era; şi să făcu vie mare, şi au
făcut săpături, şi au întins viţa ei. Şi să făcu 7
alt vultur mare cu aripile mari şi mult la
unghi; şi iată, via aceasta împletită către el, şi
rădăcinele ei către el, şi viţele ei dedesuptul
ei; trimis-au lui ca să adape pre ea cu roaua
răsăditurii ei. La cîmp bun spre ape multe 8
aceasta să îngraşe, ca să facă odrasle şi să scoaţe
roadă, ca să fie întru vie mare. Pentru aceaea 9
zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'De să va în-
direpta? Au nu rădăcinele moliciunii ei şi roada
va putrezi şi să vor usca toate ceale ce răsar mai

nainte ale ei? Şi nu cu braţ mare, nici cu norod mult ca să o zmulgă pre ea den rădăcinele
10 ei. Şi iată, să îngraşe: au doară să va îndirepta? Aú nu îndată ce să va atinge de ea vîntul cel arzătoriu, să va usca cu uscăciune? Împreună cu bulgărul răsăriturii ei să va
11 usca?'" Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
12 mine, zicînd: „Fiiul omului, zi dară cătră casa lui Israil, ceaea ce amăraşte pre Mine: 'Nu ştiţi ce sînt aceastea carele am zis? Cînd va veni împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului, şi-l va lua pre el şi pre împăratul lui şi pre boiarii lui, şi va scoate pre ei cătră el la
13 Vavilon, Şi va lua den sămînţa împărăţiei, şi va pune cătră el făgăduinţă, şi va băga pre el la osîndă, şi pre povăţuitorii pămîntului va
14 lua, Ca să să facă spre împărăţie slabă, întru tot să nu se înalţe, ca să păzască făgă-
15 duinţa lui şi să întărească pre ea. Şi să va depărta de la el a trimiterea vestitori la Eghipet ca să-i dea lui cai şi norod mult. De să va îndirepta au mîntui-să-va cela ce face împotrivă? Şi calcă făgăduinţa au mîntui-să-va?
16 Viu Eu – zice Adonai Domnul – de nu va muri în locul celui ce l-au împărăţit pre el, carele au necinstit osînda Mea şi care au călcat făgăduinţa Mea împreună cu el în mijlocul Vavilo-
17 nului. Şi nu cu puteare mare, nici cu gloată multă va face cătră el Farao războiu cu bătaie de şanţ şi întru zidire punerilor de săgeţi, ca
18 să rădice suflete multe. Şi necinsti jurămîntul a călca făgăduinţa şi iată, deade mîna lui şi toate aceastea au făcut lui, ca să nu sca-
19 pe'. Pentru aceaea zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Viu sînt Eu, de nu e făgăduinţa Mea, carea au călcat, şi jurămîntul Mieu, care au necinstit, şi voiu da pre eale la capul lui.
20 Şi voiu întinde preste el mreaja Mea şi să va prinde întru îngrădirea lui şi voiu aduce pre el la Vavilon şi Mă voiu judeca acolo cu el de strîmbătatea lui carea au făcut asupra Mea.
21 Şi toate fugile lui întru toată rînduiala lui cu sabie vor cădea, şi pre cei rămaş ai lui la tot vîntul îi voiu răsipi şi veţi conoaşte că Eu,
22 Domnul, am grăit. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: Şi voiu lua Eu den ceale alease ale chiedrului celui nalt, den vîrfu, şi voiu da preste capul odraslelor lui; inimile lor voiu scărpina şi voiu răsădi de tot Eu pre
23 munte nalt şi voiu spînzura pre el. În munte nalt al lui Israil şi voiu răsădi, şi va scoate odrasle, şi va face roadă, şi va fi chedru mare, şi să va odihni dedesuptul lui toată hiara, şi şi toată pasărea supt umbra ramurilor lui să va odihni, şi viţele lui să voŕ aşăza.
24 Şi vor cunoaşte toate leamnele cîmpului pentru că Eu sînt Domnul, Cel ce smerescu lemnul cel nalt, şi înalţ lemnul cel smerit, şi usuc lemnul cel vearde, şi înverzesc lemnul cel uscat; Eu, Domnul, am grăit şi voiu face'".

CAP XVIII

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
mine, zicînd: „Fiiul omului, ce e 2
voao pilda aceasta întru fiii lui Israil, zicînd: 'Părinţii au mîncat aguridă şi dinţii ficiorilor s-au strepezit!'? Viu sînt Eu – zice Adonai Domnul – de va mai 3
fi grăită pilda aceasta întru Israil. Căci 4
toate sufletele ale Meale sînt; în ce chip sufletul tatălui, aşa şi sufletul fiiului, ale Meale sînt; sufletul cel ce greşaşte, acela va muri. Iară 5
omul care iaste direpţ, cela ce face judecată şi direptate, Preste măguri nu va mînca şi 6
ochii lui nu-i va rădica cătră idolii casii lui Israil; şi pre muiarea aproapelui său nu o va pîngări, şi cătră muiarea ce va avea pre sine nu se va apropia. Şi pre om nu va asupri, 7
zălogul celui ce e datoriu va da înapoi, şi jaf nu jăfuiaşte, pîinea lui celui flămînd o va da, şi pre cel gol îmbrăca-l-va cu haină. Şi argin- 8
tul lui cu camătă nu-l va da, şi adaos nu va lua; de la strîmbătate întoarce-va mîna lui, judecată direaptă va face întru mijlocul bărbatului şi întru mijlocul aproapelui lui. Şi cu po- 9
runcile Meale au mers şi direptăţile Meale au păzit ca să le facă pre eale, direptul acesta iaste, cu viaţă va trăi – zice Adonai Domnul. Şi de va naşte fiiu pierzătoriu, vărsă- 10
toriu fiind de sînge şi făcătoriu fiind de păcate, în calea tatălui lui celui direpţ n-au mers, Ce şi preste munţi au mîncat, şi muiarea 11
aproapelui său au spurcat, Şi pre sărac şi 12
pre measer au asuprit, şi jaf au jăfuit, şi zălogul nu l-au dat înapoi, şi la idoli au pus ochii lui, fărădeleage au făcut. Cu camătă au dat 13
şi adaos au luat; acesta cu traiu nu va trăi; toate fărădelegile aceastea au făcut, cu moarte se va omorî, sîngele lui asupra lui va fi. Iară 14
de va naşte fiiu, şi va vedea toate păcatele tatălui care au făcut, şi se va teame, şi nu va face după eale, Preste măguri n-au mîncat, şi 15
ochii lui n-au pus la poftele casei lui Israil, şi pre muiarea aproapelui lui n-au spurcat, Şi pre 16
om n-au asuprit, şi zălog n-au zălojit, şi jaf n-au jăfuit, pîinea lui celui flămînd au dat, şi pre cel gol l-au îmbrăcat cu haină, Şi de la strîmbătate au 17
întors mîna lui, camătă şi adaos n-au luat, direptate au făcut, şi întru poruncile Meale au mers, nu va muri întru strîmbătăţile tatălui său, cu viaţă va trăi. Iară tatăl lui, de va necăji cu nă- 18
caz şi va jăfui jaf, împotrivă au făcut în mijlo-

cul nărodului Mieu şi va muri întru strîmbătă-
19 ţile lui. Şi veţ zice: 'Pentru căci n-au luat feciorul strîmbătatea tatălui său?' Căci feciorul direptate şi milă au făcut, toate legiuirile Meale au păzit şi le-au făcut pre eale, cu viaţă
20 va trăi. Iară sufletul cel ce greşaşte, acela va muri. Iară fiiul nu va lua strîmbătatea părintelui său şi tatăl nu va lua strîmbătatea fiiului lui; direptatea direptului preste el va fi şi fărădeleagea celui fără de leage preste el va
21 fi. Şi cel fără de leage, de se va întoarce den toate fărădelegile lui care au făcut, şi va păzi toate poruncile Meale, şi va face direptate şi
22 milă, cu viaţă va trăi şi nu va muri. Toate strîmbătăţile lui, cîte au făcut, nu se vor pomeni, ce întru direptatea lui carea au făcut va
23 trăi. Au cu vreare voiu vrea moartea celui fără de leage – zice Adonai Domnul – ca să să întoarcă el den calea lui cea rea şi să trăiască
24 el? Şi cînd să va întoarce cel direpţ den direptatea lui şi face strîmbătate după toate strîmbătăţile carele au făcut cel fără de leage, toate direptăţile lui carele au făcut nu să vor pomeni întru greşala lui, carea au greşit, şi întru păcatele lui, carele au păcătuit, întru
25 eale va muri. Şi aţi zis: 'Nu va îndirepta calea Domnului'. Ascultaţi dară, toată casa lui Israil, au calea Mea nu va îndirepta? Au nu
26 calea voastră îndireptează? Întorcîndu-se direptul den direptatea lui şi va face greşală,şi va muri întru ea, întru greşala carea au făcut,
27 într-însa va muri. Şi cînd să va întoarce cel fără de leage de la fărădeleagea lui carea au făcut şi va face judecată şi direptate, acesta
28 sufletul lui au păzit Şi văzu şi să întoarsă dentru toate necurăţiile lui carele au făcut, cu
29 viaţă va trăi şi nu va muri. Şi zic casa lui Israil: 'Nu îndireptează calea Domnului'. Casa lui Israil, calea Mea nu îndireptează? Au calea
30 voastră nu îndireptează? Pre fieştecarele după calea lui judeca-voiu pre voi, casa lui Israil – zice Adonai Domnul –, întoarceţi-vă şi vă întoarceţi de către toate necurăţiile voastre şi nu vor fi voao spre certare de strîmbăta-
31 te. Lepădaţi de la voi toate necurăţiile voastre, carele aţi făcut spre Mine,şi faceţi voao inimă noao şi duh nou şi faceţi toate poruncile Meale. Şi pentru ce muriţi, casa lui
32 Israil? – Zice Domnul. Pentru că nu voiu moartea celui ce moare – zice Adonai Domnul –, şi vă întoarceţi şi veţi trăi'.

CAP XIX

1 Şi tu, fiiul omului, ia plîngere preste
2 boiarenul lui Israil Şi vei zice: 'Ce e maica ta? Puiu de leu. În mijlocul leilor să născu, în mijlocul lei-
3 lor înmulţi puii ei. Şi sări unul den puii ei, leu să făcu şi să învăţă a hrăpi hrăpituri, oameni au mîncat. Şi au auzit 4
asupra lui limbi, întru stricarea lor s-au prinsu, şi-l aduseră pre el cu căpăstru în pămîntul Eghipetului. Şi văzu că s-au lepă- 5
dat de la ea şi peri statul ei şi luo altul den puii ei, leu îl rîndui pre el. Şi să amesteca pren 6
mijlocul leilor, leu s-au făcut şi să învăţa a hrăpi hrăpiri, oameni au mîncat. Şi păştea 7
cu îndîrjirea lui şi cetăţile lor au pustiit şi au stinsu pămîntul şi plinirea lui de glasul răcnirii lui. Şi au dat preste el limbi den ţărîle de 8
premprejur şi au întinsu preste el mreaja lor, întru stricarea lor s-au prinsu. Şi l-au pus 9
pre el în căpăstru şi în teascu au venit către împăratul Vavilonului şi-l băgară pre el la temniţă, pentru ca să nu să auză glasul lui preste munţii lui Israil. Maica ta, ca o vie, 10
ca o floare de rodie în apă răsădită; roada ei şi odrasla ei s-au făcut den apă multă. Şi să 11
făcu ea toiagul puterii preste fealiul povăţuitorilor şi să înălţă cu mărirea ei în mijlocul rădăcinilor şi au văzut mărimea ei în mulţimea viţelor ei. Şi să frînse cu mînie, la 12
pămînt s-au lepădat şi vîntul cel pălitoriu uscă viţele ei; izbînditu-s-au şi s-au uscat toiagul puterii ei, foc au topit pre ea. Şi acum răsă- 13
diră pre ea în pustiiu, în pămîntu fără de apă şi sătos. Şi ieşi foc den toiagul celor aleşi 14
ai ei şi mîncă de tot pre ea şi nu era întru ea toiagul vîrtutei; fealiu spre pildă de plînsu iaste şi va fi spre plînsu'".

CAP XX

Şi fu în anul al şaptelea, la a cincea 1
lună, în 10 ale lunii, vinit-au bărbaţi den cei mai bătrîni ai casii lui Israil să întreabe pre Domnul şi au şezut înaintea feaţii meale. Şi să făcu 2
cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul 3
omului, grăiaşte către cei mai bătrîni ai casii lui Israil şi vei grăi către dînşii: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Au a Mă întreba pre Mine voi veniţi? Viu Eu, de voiu răspunde voao – zice Adonai Domnul'. Au izbîndi-voiu pre 4
ei cu izbîndire, fiiul omului? Păcatele părinţilor lor mărturiseaşte lor! Şi vei grăi către 5
ei: 'Aceastea zice Domnul: 'Den ziua care am ales casa lui Israil şi M-am cunoscut sămenţiei casei lui Iacov şi M-am cunoscut lor în pămîntul Eghipetului şi am sprejenit cu mîna Mea, zicînd: 'Eu – Domnul Dumnezeul vostru'; Într- 6
tru aceaea zi sprejeniiam cu mîna Mea pre ei, ca să scoţ pre ei den pămîntul Eghipetului către pămîntul carele am gătit lor, pămînt ce cură mia-

7 re şi lapte, fagur iaste dicît tot pămîntul. Şi
am zis cătră ei: 'Fieştecarele urîciunile ochilor
lui să leapede şi întru tocmealele Eghipetului
nu vă pîngărîţi. Eu – Domnul Dumnezeul vos-
8 tru!' Şi s-au depărtat de la Mine şi n-au
vrut să Mă asculte pre Mine; fieştecarele urî-
ciunile ochilor lui n-au lepădat şi tocmealele
Eghipetului n-au părăsit; şi ziş a vărsa mînia
Mea preste ei şi ca să obîrşăsc urgia Mea întru
9 ei în mijlocul Eghipetului. Şi am făcut ca
numele Mieu mai mult să nu să pîngărească
înaintea limbilor cărora sînt ei în mijlocul lor,
întru carii M-am cunoscut cătră ei înaintea
lor, ca să-i scoţ pre ei den pămîntul Eghipetu-
10 lui. Şi am scos pre ei den pămîntul Eghipe-
11 tului, şi am adus pre ei la pustiiu. Şi am dat
lor poruncile Meale, şi direptăţile Meale am
arătat lor, în ce chip ar face pre eale omul şi va
12 trăi întru eale. Şi simbetele Meale am dat
lor, ca să fie spre sămn între Mine şi între ei,
ca să cunoască ei pentru că Eu-s Domnul, Cel
ce svinţesc pre ei'. Şi am zis cătră casa lui
Israil la pustiiu: 'Întru poruncile Meale mear-
geţ şi direptăţile Meale păziţi ca să le faceţ pre
eale, care va face pre eale omul şi va trăi întru
13 eale'. Şi M-au amărît pre mine casa lui
Israil în pustiiu, întru poruncile Meale n-au
mers şi direptăţile Meale le-au lepădat, carele
va face pre eale om, şi va trăi întru eale; şi
simbetele Meale le-au spurcat foarte; şi ziş ca
să vărs mînia Mea preste ei în pustiiu, ca să-i
14 topesc pre ei. Şi am făcut pentru ca mai
mult numele Mieu să nu să spurce înaintea
limbilor cărora am scos pre ei înaintea ochilor
15 lor. Şi Eu am rădicat mîna Mea preste ei în
pustiiu, ca mai mult să nu-i bag pre ei la
pămîntul carele am dat lor, pămînt ce cură
miare şi lapte, fagur iaste decît tot pămîn-
16 tul. Căci direptăţile Meale au lepădat, şi
întru poruncile Meale n-au mers, şi sîmbetele
Meale le spurca, şi denapoia gîndurilor ine-
17 milor lor mergea. Şi nu să îndură ochiul
Mieu de ei ca să-i sting pre ei, şi n-am făcut lor
18 spre concenire în pustiiu. Şi am zis cătră
fiii lor în pustiiu: Întru legiuirile părinţilor
voştri nu meargeţi, şi direptăţile lor nu păziţi,
şi întru tocmealele Eghipetului nu vă ameste-
19 caţi împreună, şi nu vă pîngăriţ. Eu – Dom-
nul Dumnezeul vostru, şi întru poruncile
Meale umblaţ, şi direptăţile Meale păziţ, şi
20 le faceţi pre eale. Şi sîmbetele Meale
svinţiţ, şi fie întru sămn între mijlocul Mieu
şi al vostru, ca să cunoaşteţ pentru că Eu
21 sînt Domnul Dumnezeul vostru'. Şi Mă
amărîră şi feciorii lor: întru poruncile
Meale n-au mers, şi direptăţile Meale n-au
păzit ca să le facă pre eale, care va face pre
eale omul şi va trăi întru eale; şi sîmbetele
Meale le spurca foarte; şi ziş ca să vărs mînia
Mea preste ei, ca să săvîrşesc urgia Mea
preste ei în pustiiu. Şi am făcut pentru ca 22
numele Mieu mai mult nu să va spurca înain-
tea limbilor lor cărora am scos pre ei înaintea
ochilor lor. Şi Eu am rădicat mîna Mea 23
preste ei în pustiiu ca să-i răsipesc pre ei întru
limbi şi să-i împrăştiesc pre ei pren
ţări, Căci direptăţile Meale n-au făcut, şi 24
poruncile Meale au lepădat, şi întru poruncile
Meale n-au mers întru eale, şi sîmbetele
Meale le spurca, şi denapoia gîndurilor părin-
ţilor lor era ochii lor. Şi am dat lor porunci 25
nu bune şi direptăţ întru carele nu vor trăi
întru eale. Şi voiu pîngări pre ei întru obi- 26
ceaiurile lor, mergînd Eu, tot cel ce deşchide
zgăul, pentru ca să-i sting pre ei; pentru ca să
cunoască că Eu sînt Domnul. Pentru aceaea 27
grăiaşte cătră casa lui Israil, fiiul omului, şi
vei grăi cătră ei: 'Aceastea zice Adonai
Domnul: 'Pînă într-aceasta M-au scîrbit pre
Mine părinţii voştri întru greşalele lor întru
carele au greşit întru Mine. Şi am băgat pre 28
ei la pămîntul carele am rîdicat mîna Mea ca
să-l dau pre el lor; şi văzură toată măgura
înaltă şi tot lemnul umbros, şi au jirtvuit acolo
dumnezăilor lor, şi au rînduit acolo miros de
bună-mirositura lor, şi au făcut acolo turnă-
rile lor. Şi am zis cătră ei: 'Ce iaste Avama 29
de întraţi voi acolo?' Şi au numit numele lui
Avama pînă în ziua de astăzi'. Pentru 30
aceaea, zi cătră casa lui Israil: 'Aceastea zice
Adonai Domnul Dumnezău: 'De vreame ce
întru fărădelegile părinţilor voştri vă pîngă-
riţi şi denapoia urîciunilor voastre voi
curviţi, Şi întru începăturile dărilor 31
voastre, întru osăbirile fiilor voştri cu foc voi
vă pîngăriţi, întru toate gîndurile voastre pînă
în ziua de astăzi, şi Eu voiu răspunde voao,
casa lui Israil? Viu Eu – zice Adonai Domnul –
de voiu răspunde voao Şi de să va sui 32
preste duhul vostru acesta. Şi nu va fi în ce
chip ziceţi voi: Fi-vom ca limbile şi ca fealiurile
pămîntului a sluji la leamne şi la pietri!' Şi 33
pentru aceaea, viu Eu – zice Adonai Domnul –
de nu adevărat cu mînă tare, şi cu braţ înalt,
şi cu mînie vărsată voiu împărăţi preste
voi. Şi voiu scoate pre voi den noroade şi 34
voiu priimi pre voi den ţări, unde v-aţi răsipit
întru eale, cu mînă tare şi cu braţ înalt întru
mînie vărsată. Şi voiu aduce pre voi la pus- 35
tiiul noroadelor şi Mă voiu judeca cătră voi
acolo faţă cătră faţă. În ce chip M-am jude- 36
cat cătră părinţii voştri în pustiiu, cînd am
scos pre ei den pămîntul Eghipetului,

aşa voiu judeca pre voi – zice Domnul Dum-
37 nezău. Şi voiu treace pre voi pre supt toia-
38 gul Mieu şi voiu băga pre voi cu număr. Şi voiu aleage dentru voi pre cei necuraţi şi pre cei depărtaţi, pentru căci dentru nemernicirea lor voiu scoate pre ei, şi la pămîntul lui Israil nu vor întra, şi veţi conoaşte că Eu sînt
39 Domnul Dumnezău. Şi voi, casa lui Israil, aceastea zice Domnul Dumnezău: Fieştecarele tocmealele;lui rîdicaţi,şi după aceasta de veţi asculta voi şi numele Mieu cel sfînt nu-l veţ mai spurca încă cu darurile voastre şi cu
40 tocmealele voastre. Căci preste măgura cea sfîntă a Mea, preste măgura cea înaltă a lui Israil – zice Domnul Domnul –,acolo vor sluji Mie toată casa lui Israil desăvîrşit; şi acolo voiu priimi pre ei, şi acolo voiu socoti începăturile voastre şi începăturile osăbirilor
41 voastre, întru toate sfinţirile voastre. Cu miros de bună mirosire priimi-voiu pre voi cînd voiu scoate Eu pre voi den noroade şi a vă priimi pre voi den ţări în carele v-aţi răsipit întru eale şi Mă voiu sfinţi întru voi înaintea
42 ochilor noroadelor. Şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul, băgînd Eu pre voi la pămîntul lui Israil, la pămîntul la carele am rîdicat mîna
43 Mea ca să-l dau pre el părinţilor voştri. Şi vă veţi aduce aminte acolo de căile voastre, întru carele v-aţi pîngărit întru eale, şi veţi bate obrazele voastre întru toate strîmbătăţile
44 voastre. Şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul, făcînd Eu aşa voao ca numele Mieu să nu să spurce după căile voastre ceale reale şi după tocmealele voastre ceale stricate, casa
45 lui Israil, – zice Adonai Domnul'". Şi să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
46 „Fiiul omului, întăreaşte obrazul tău preste Theman şi priveaşte preste Dagon şi proroceaşte preste dumbrava cea povăţuitoare a lui
47 Naghev. Şi vei grăi dumbrăvii Naghevului: 'Auzi cuvîntul Domnului! Aceastea zice Domnul Domnul Dumnezău: 'Iată, Eu aprinzu în tine foc şi va mînca întru tine tot lemnul vearde şi tot lemnul uscat; nu să va stînge para cea ce s-au aţîţat şi va arde de tot întru ea
48 toată faţa, de la austru pînă la crivăţ. Şi va conoaşte tot trupul că Eu, Domnul, am aţîţat
49 pre el şi nu se va stinge'". Şi ziş: „Nici într-un chip, Doamne, Doamne! Ei zicu către mine: 'Nu iaste pildă zicîndu-se aceasta?'".

CAP XXI

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întăreaşte obrazul tău preste Ierusalim şi priveaşte preste sfintele lor şi vei proroci preste pămîntul lui Israil.
3 Aceastea zice Domnul Dumnezău: 'Iată, Eu către tine şi voiu scoate cuţitul Mieu den teaca lui şi voiu piarde dentru tine pre cel fără de leage şi pre cel nedirept. Pentru care voiu 4
piarde de tot dentru tine pre cel strîmb şi pre cel fără de leage, aşa va ieşi cuţitul Mieu den teaca lui preste tot trupul, de la apiliot pînă la crivăţ. Şi va cunoaşte tot trupul pentru că 5
Eu, Domnul, am zmult cuţitul Mieu den teaca lui şi nu se va întoarce încă'. Şi tu, fiiul 6
omului, suspină întru zdrobirea mijlocului tău şi în chinuri vei suspina înaintea ochilor lor. Şi va fi de vor zice către tine: 'Pentru 7
care lucru tu suspini?' Şi vei zice: 'Pentru veaste,pentru căci vine,şi să va înfrînge toată inima, şi toate mîinile se vor slobonogi, şi va înţepeni tot trupul şi tot duhul, şi toate coapsele să vor pîngări de umezală, iată vine şi va fi – zice Domnul Dumnezău'". Şi să făcu 8
cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul 9
omului, proroceaşte şi vei grăi: 'Aceastea zice Adonai Domnul'. Zi: 'Sabie, sabie, ascute-te şi te mînie, Pentru ca să junghi jungheri; 10
ascute-te pentru ca să te faci spre sclipire,gata spre deznodare, junghe, ocăraşte, pune tot lemnul. Şi au dat pre ea gata a ţinea în mîi- 11
nile lui, ascuţitu-s-au sabia, iaste gata a să da ea la mîinile celui ce împunge'. Strigă şi te 12
vaietă, fiiul omului, căci aceasta s-au făcut întru nărodul Mieu, aceasta întru toţi povăţuitorii lui Israil; vor nemernici, spre sabie s-au făcut nărodul Mieu; pentru aceaea plesneaşte
în mîna ta. Căci s-au îndireptat şi încă de se 13
'va lepăda şi fealiu nu iaste – zice Domnul Domnul. Şi tu, fiiul omului, proroceaşte şi 14
plesneaşte mîna preste mînă şi îndoiaşte sabia, a treia sabie de rane iaste, sabia ranelor cea mare, şi vei spămînta pre ei. Pentru ca să să înfrîngă 15
inima, şi să vor înmulţi cei ce slăbesc în toată poarta lor, dau-se spre junghearea sabiei, bine s-au făcut spre sclipire, bine s-au făcut spre jungheare,şi treci. Ascute-te den na 16
direapta şi den na stînga, oriunde se va rădica faţa ta. Şi Eu încă voiu ţinea mîna Mea 17
către mîna Mea şi voiu slobozi mînia Mea; Eu, Domnul, am grăit". Şi să făcu cuvîntul 18
Domnului către mine, zicînd: „Şi tu, fiiul 19
omului, rînduieşte ţie doao căi a întra sabia împăratului Vavilónului; dentru o ţară vor ieşi doao începături şi mîna vor găti la începătura căii cetăţii, la începutul căii vei rîndui, Şi tu 20
găteaşte şi rînduieşte cale ca să între sabie în Ravvath, în fiii lui Ammon, şi în Iudea, şi în Ierusalim, în mijlocul lui. Pentru că va 21
sta împăratul Vavilonului la calea cea veache, la începutul celor doao căi, ca să vrăjască vrajă, ca să undeaze toiag, şi a întreba întru ceale cioplite, şi a socoti
Den direapta lui;şi să făcu vrăjitorie asupra 22

Ierusalimului, ca să puie şanţ şi a deşchide gura cu strigare, a nălţa glas cu strigare, a pune şanţu la porţile ei şi a pune pămînt şi a
23 zidi stări de săgeţi. Şi el lor – ca cînd ar vrăji vrajă înaintea lor; şi el aducînd aminte
24 strîmbătăţile lui a le pomeni. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Domnul Dumnezău: 'Pentru căci aţ pomenit strîmbătăţile voastre, descoperindu-se necurăţiile voastre, ca să să vază păcatele voastre întru toate necurăţiile voastre, întru tocmealele voastre, pentru care aţ pomenit, întru acealea vă veţ
25 prinde. Şi tu, pîngărite, fără de leage povăţuitoriule lui Israil, căruia vine ziua, în vreamea strîmbătăţii săvîrşitul, aceastea zice Domnul Domnul: 'Ia chivăra şi leapădă cununa, ea nu ca aceasta va fi, smerit-ai pre
26 cel înalt şi ai înălţat pre cel smerit. Strîmbătate, strîmbătate pune-o-voiu pre ea; nici ea ca aceasta va fi, pînă unde va veni la care să
27 cade, şi voiu da lui'. Şi tu, fiiul omului, pro-
28 roceaşte şi vei zice: 'Aceastea zice Domnul Domnul Dumnezău către fiii lui Ammon şi către ocara lor'. Şi vei zice: 'Sabie, sabie zmultă spre jungheare şi zmultă spre concenire, rădică-te, pentru ca să sclipeşti
29 Întru vedearea ta cea deşartă şi vrăjind tu minciuni, ca să dea pre tine preste grumazii răniţilor celor fără de leage, cărora au venit ziua, în
30 vreamea strîmbătăţii săvîrşit. Întoarce-te în teaca ta şi să nu poposeşti în locul acesta carele te-ai născut, în pămîntul tău judeca-
31 voiu pre tine. Şi voiu vărsa preste tine urgia Mea; cu focul urgiei Meale sufla-voiu preste tine şi voiu da pre mînile bărbaţilor celor varvari ce meşterşuguiesc stricăciune.
32 În foc vei fi mîncare, sîngele tău va fi în mijlocul pămîntului tău; nu să va face ţie pomenire, pentru căci Eu, Domnul, am grăit'".

CAP XXII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, au judeca-vei cetatea sîngiurilor? Şi arată ei toate fărădelegile ei, şi vei
3 grăi: 'Aceastea zice Domnul Domnul Dumnezeu: 'O, cetatea care verşi sîngiuri în mijlocul ei, ca să vie vreamea ei, şi făcînd gînduri asupra ei ca să pîngărească pre ea!
4 Cu sîngele lor carele ai vărsat ai căzut, şi întru gîndurile tale carele făceai te pîngăriiai, şi ai apropiat zilele tale, şi ai adus vreamea anilor tăi. Pentru aceaea, dat-am pre tine întru ocară limbilor şi spre batjocură la toate ţările
5 Ceale ce să apropie către tine şi ceale ce-s departe de tine, şi vor batjocuri întru tine: 'Necurată e cea numită şi multă întru fărădeleage'.
6 Iată povăţuitorii casei lui Israil, fieştecarele către rudeniile lor să frămîntă într-un loc ţie, pentru ca să vearse sînge.
7 Pre tată şi pre maică grăiia de rău întru tine şi către cel prişleţ să purta cu strîmbătăţi întru tine, pre sărăiman şi pre văduvă asupriia
8 întru tine. Şi svintele Meale defăima şi
9 sîmbetele Meale spurca întru tine. Bărbaţi tîlhari era întru tine, pentru ca să vearse întru tine sînge, şi preste măguri mînca întru tine,
10 necurate făcea întru tine. Ruşinea tatălui descoperiră întru tine şi întru necurăţii pre
11 cea ce are pre sine smeriia întru tine. Şi fieştecarele pre muiarea aproapelui lui păgînit-au, şi fieştecarele pre nora lui pîngăriia cu necurăţii, şi fieştecarele pre sora lui şi pre
12 fata tatălui lui smeriia întru tine. Daruri lua întru tine, pentru ca să vearse sînge; camătă şi adaos lua întru tine; şi ai concenit concenirea răutăţii tale, cea dentru asupreală, şi pre Mine M-ai uitat – zice Domnul Domnul.
13 Iară de voiu lovi mîna Mea către mîna Mea, preste carii să isprăveaşte care ai făcut şi preste sîngeriurile tale ceale făcute în mijlocul
14 tău, De va suferi inema ta? De vor ţinea mînile tale în zilele care Eu fac întru tine? Eu, Domnul, am grăit, şi voiu face, şi te voiu răsipi
15 întru limbi, Şi te voiu împrăştia în ţări, şi
16 va lipsi necurăţia ta dentru tine, Şi voiu moşteni de tot întru tine înaintea limbilor, şi veţi cunoaşte că Eu sînt Domnul'". Şi să
17 făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
18 „Fiiul omului, iată, făcutu-s-au Mie casa lui Israil amestecaţ tot cu aramă, şi cu cositoriu, şi cu fier, şi cu plumb, în mijlocul cuptoriului
19 argintului amestecată iaste. Pentru aceaea, zi: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Pentru
20 căci v-aţi făcut toţi într-o amestecătură, pentru aceaea, iată, Eu priimesc pre voi în mijlocul Ierusalimului, în ce chip priimeaşte argintul, şi arama, şi fierul, şi cositoriul, şi plumbul în mijlocul cuptoriului, a sufla la el foc a să topi; aşa voiu priimi cu urgia Mea, şi
21 voiu aduna, Şi voiu topi pre voi, şi voiu sufla preste voi cu focul urgiei Meale, şi vă veţ topi în mijlocul lui. În ce chip să topeaşte
22 argintul în mijlocul cuptoriului, aşa vă veţi topi în mijlocul lui, şi veţi cunoaşte pentru căci Eu, Domnul, am vărsat mînia Mea preste voi'".
23 Şi să făcu cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
24 „Fiiul omului, zi lui: 'Tu eşti pămîntul cela ce nu să udă, nici ploaie să va pogorî preste tine în ziua urgiei.
25 Căruia povăţuitorii în mijlocul lui – ca leii ceia ce răcnesc apucînd hrăpiri, sufletele mistuind cu asupreală, cinste luînd cu strîmbătate, şi văduile tale

26 înmulţitu-s-au în mijlocul tău. Şi preoţii lui au defăimat leagea Mea şi spurca sfintele Meale; între cel sfînt şi între cel spurcatu nu osebiia, şi între mijlocul celui necuratu şi celui curatu nu despărţiia; şi de la sîmbetele Meale acoperiia ochii lor, şi sîmbetele Meale le
27 spurca în mijlocul lor. Boiarii lui în mijlocul lui – ca lupii hrăpind hrăpituri, ca să vearse sînge, pentru ca cu lăcomie să lăco-
28 mească. Şi prorocii lui ucigînd pre ei vor cădea, văzînd deşarte, vrăjind minciuni, zicînd: 'Aceastea zice Adonai Domnul', şi
29 Domnul n-au grăit. Norodul pămîntului storcînd strîmbătate şi hrăpind hrăpiri, pre sărac şi pre measer asuprindu-l şi cătră cel nemearnic neîntorcîndu-se cu judecată.
30 Şi cercam dentru ei bărbat purtîndu-se direpţ şi ca să stea despre faţa Mea cu tot denadinsul în vreamea urgiei, ca nu desăvîrşit să-l stingă
31 pre el, şi n-am aflat. Şi am vărsat pre el mînia Mea, în focul urgiei Meale, ca să-i concenescu pre ei, căile lor la capetele lor le-am dat – zice Domnul Domnul'".

CAP XXIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, doao
3 muieri era feate unii maice. Şi au curvit la Eghipetu; întru tinereaţele lor curvit-au, acolo au căzut ţiţele lor
4 şi acolo ş-au stricat fecioria. Şi numele lor: Oola, cea mai bătrînă, şi Ooliva – sora ei; şi s-au făcut Mie şi născură fii şi feate; şi numele lor: Samaria era Oola şi Ierusalimul era
5 Ooliva. Şi curvi Oola de la Mine şi au pus preste ibovnicii ei, preste assirianii ceia ce să
6 apropia de ea, Îmbrăcaţi cu vinete, povăţuitori şi voivozi, voinici aleşi toţi, călăreţi
7 încălecînd cai. Şi au dat curvia ei preste ei, cei aleşi ai asirianilor toţi, şi preste toţi preste carii au pus preste ei; cu gîndurile lor să pîn-
8 găriia. Şi curvia ei cea de la Eghipet n-au părăsit, căci cu ea dormiia în tinereaţele ei; şi ei i-au stricat fetia ei şi au vărsat curvia lor
9 preste ea. Pentru aceaea am dat pre ea la mînile ibovnicilor ei, la mînile feciorilor asi-
10 rianilor, asupra cărora să punea. Aceştea au descoperit ruşinea ei, fiii şi featele ei au luat, şi pre ea cu sabia au omorît, şi s-au făcut graiu întru muieri, şi au făcut izbîndiri întru
11 ea la featele ei. Şi au văzut sora ei, Ooliva, şi au stricat punerea ei deasupra mai mult decît
12 ea Şi curvia ei, mai mult decît curvia sororii ei; preste fiii assirianilor au pus povăţuitori şi voivozi aproape de dînsa, îmbrăcaţi cu bune ţesute, călăreţi încălecînd cai, tineri aleşi toţi. Şi 13
văzuiu că s-au pîngărit o cale dentr-amîndoao. Şi adaose cătră curvia ei şi văzu băr- 14
baţi zugrăviţi pre păreate, chipurile haldeilor zugrăvite cu condeiul, Încinşi cu împistri- 15
turi preste mijlocele lor şi chivere văpsite preste capetele lor, vedeare întreită tuturor, asămănarea fiilor Vavilonului, haldeilor, ai pămîntului moşiei lor. Şi să puse asupra 16
lor cu vedearea ochilor ei şi au trimis soli cătră ei, la pămîntul haldeilor. Şi au venit 17
cătră ea fiii Vavilonului, la aşternutul popositorilor, şi pîngăriia pre ea întru curvia ei şi să pîngări întru ei şi să depărtă sufletul ei de la dînşii. Şi descoperi curvia ei şi descoperi 18
ruşinea ei, şi să depărtă sufletul Mieu de la ea în ce chip s-au depărtat sufletul Mieu de la sora ei. 'Şi ai înmulţit curvia ta, a pomeni 19
zilele tinereaţelor tale, întru carele ai curvit la Eghipet. Şi te-ai pus preste haldei, cărora 20
era ca ale măgarilor cărnurile lor, şi boaşe ca de cai boaşele lor. Şi ai socotit fărădeleagea 21
tinereaţelor tale, carele ai făcut la Eghipetu la poposirea ta, unde au căzut ţiţele tinereaţelor tale. Pentru aceaea, Ooliva, aceastea zice 22
Domnul Domnul: Iată, Eu rădic pre ibovnicii tăi asupra ta, de la carii s-au depărtat sufletul tău de la ei, şi voiu aduce pre ei asupra ta de
premprejur: Pre fiii Vavilonului şi pre toţi 23
haldeii, Facuth şi Sie şi Cuth şi pre toţi fiii assiriilor împreună cu ei, tinerii aleş povăţuitori şi voivozi, pre toţi întreiţi şi numiţi, călăriţi pre cai toţi. Veni-vor asupra ta de la 24
crivăţ cară şi roate cu gloată de noroade, scuturi şi paveţe, şi vor pune pază preste tine împrejur; şi voiu da înaintea feaţii lor judecată şi vor izbîndi pre tine întru judecăţile lor. Şi voiu da rîvnirea Mea întru tine şi vor 25
face împreună cu tine cu urgie de mînie; nasul tău şi urechile tale vor tăia şi pre cei rămaş ai tăi cu sabie îi vor lovi; aceştea pre fiii tăi şi pre featele tale vor lua, şi pre cei rămaş ai tăi cu foc îi vor topi. Şi te vor dezbrăca de îmbră- 26
cămintea ta, şi vor lua vasele ceale de fala ta. Şi voiu întoarce păgînătăţile tale de la 27
tine şi curvia ta den pămîntul Eghipetului, şi nu vei rîdica ochii tăi preste ei, şi de Eghipet nu-ţ vei mai aduce aminte încă. Pentru căci 28
aceastea zice Domnul Domnul: Iată, dau pre tine la mînile celora ce-i urăşti, de la carii s-au depărtat sufletul tău de la ei. Şi vor 29
face întru tine cu urîciune, şi vor lua toate trudele tale şi ostenealele tale, şi vei fi despuiată şi grozăvită, şi să va descoperi ru-

şinea curviei tale întru necurăţia ta. Şi curvia
30 ta Făcut-au aceastea ţie, cînd curviiai tu
denapoia limbilor şi te pîngăriiai întru gîndu-
31 rile lor. În calea surorii tale ai mers, şi voiu
da păharul ei la mînile tale. Aceastea zice
32 Domnul Domnul: Păharul şurorii tale vei
bea, cel adînc şi cel larg, va fi spre rîs şi spre
batjocură, cel ce prisoseaşte a să săvîrşi.
33 De beţie şi de leşinare te vei împlea, păharul
stingerii şi al pustiirii, păharul surorii tale,
34 Samariei. Şi-l vei bea pre el şi-l vei
scură, şi sărbătorile şi lunile ceale noao ale
ei le voiu întoarce, pentru căci Eu am grăit
35 – zice Adonai Domnul. Pentru aceaea,
aceastea zice Adonai Domnul: Pentru care ai
uitat pre Mine şi ai lepădat pre Mine denapoia
trupului tău, şi tu ia necurăţia ta şi curvia
36 ta'". Şi zise Domnul către mine: „Fiiul
omului, judeca-vei pre Ola şi pre Oliva şi vei
37 vesti lor fărădelegile lor! Căci precurviia şi
sînge – în mînile lor, cu gîndurile lor curviia,
şi fiii lor carii au născut Mie îi petrecea lor
38 pren foc. Şi aceastea au făcut Mie: sfintele
Meale pîngăriia în ziua aceaea şi sîmbetele
39 Meale spurca. Şi junghind ei pre fiii lor
idolilor lor, şi întra la sfintele Meale în zilele
acealea, ca să le spurce pre eale, şi iată, aşa
40 făcea în mijlocul casii Meale. Şi căci bărba-
ţilor celor ce vin de departe, la carii olăcari
trimitea către ei, şi cum veniia ei, îndată te
scăldai şi-ţi încondeiai ochii şi te împodobiiai
41 cu podoabă. Şi şădeai pre pat aşternut, şi
masă împodobită – înaintea feaţii ei, şi tămîia
Mea şi untdelemnul Mieu să veseliia întru
42 ei. Şi glas de asămănare răspundea, şi
către bărbaţ den mulţimea oamenilor ce era
veniţi plini de vin den pustiiu, şi le punea bră-
ţări la mînile lor şi cunună de fală pre cape-
43 tele lor. Şi am zis: Nu întru aceastea prea-
curvescu? Şi faptele ~~curviei~~ şi ea au curvit'.
44 Şi mergea către ea în ce chip merg către
muiarea curvă, aşa întra către Oola şi către
45 Ooliva, ca să facă fărădeleage. Şi bărbaţ
direpţi, ei vor izbîndi pre eale cu izbînda celor
preacurve şi cu izbîndirea sîngelui, căci prea-
46 curve sînt, şi sînge – în mînile lor. Căci
aceastea zice Domnul Domnul: Scoate pre ei
gloate şi dă preste eale turburare şi jehuire.
47 Şi ucide cu pietri preste eale, cu pietri de
noroade, şi vor preaîmpunge pre eale cu
sabiile lor; pre fiii lor şi pre featele lor vor
48 omorî, şi casele lor cu foc vor arde. Şi voiu
întoarce necurăţia den pămînt, şi să vor certa
toate muierile, şi nu vor face după necurăţiile
49 lor. Şi să va da necurăţia voastră preste
voi, şi păcatele gîndurilor voastre veţ lua; şi
veţi conoaşte că Eu sînt Domnul Domnul'".

CAP XXIV

Şi să făcu cuvîntul Domnului către 1
mine, în anul al noualea, în luna a
zeacea, la a zeacea a lunii, zicînd:
„Fiiul omului, scrie-ţi ţie întru zi den 2
ziua aceasta, dentru carea au răzimat
împăratul Vavilonului preste Ierusalim, den
ziua de astăzi. Şi zi către casa cea ce amă- 3
raşte pildă şi vei grăi către ei: 'Aceastea zice
Domnul Domnul: 'Pune căldarea şi toarnă 4
într-însa apă, şi pune într-însa despicăturile
ei, toată despicătura bună: fluierul şi umărul
tăiate de pe lîngă oase, Dentru alease dobi- 5
toace fiind luate, şi arde dedesuptul lor oasele,
deaderă undă şi să fiarsără oasele ei în mijlo-
cul ei'. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai
Domnul: 'O, cetate a sîngiurilor, căldare 6
întru carea iaste rugină întru ea şi rugina n-au
ieşit dentr-însa! După mădulariul ei au scos,
n-au căzut preste ea sorţu. Căci sîngele ei 7
în mijlocul ei iaste, pre piatră neatedă am pus
pre el, n-am vărsat pre el pre pămînt ca să-l
acopere pămîntul. Ca să să suie mînie spre 8
izbîndire, a să izbîndi dat-am sîngele ei pre
piatră neatedă, ca să nu acopere pre
el. Pentru aceaea, aceastea zice Adonai 9
Domnul: 'Vai, cetatea sîngiurilor, şi Eu voiu
mări tăciunele Şi voiu înmulţi leamnele, şi 10
voiu aţîţa focul, pentru ca să să topească căr-
nurile şi să va împuţina zama, şi oasele să vor
fărîma. Şi va sta pre cărbunii ei, fiarse-le 11
pentru ca să să arză şi să să înfierbînte,
pentru ca să să prăjască arama ei; şi să va topi
în mijlocul ei necurăţia ei şi să va sfîrşi rugina
ei. Şi nu va ieşi dentru ea, multă e rugina 12
ei, şi să va ruşina rugina ei. Întru necurăţia 13
ta, undezare, pentru care te pîngăriiai tu şi nu
te-ai curăţit de necurăţia ta; şi ce de nu te vei
curăţi pînă unde voiu împlea mînia Mea întru
tine. Eu, Domnul, am grăit: Şi va veni şi 14
voiu face; nu voiu osebi, nici voiu milui:
după căile tale şi după tocmealele tale jude-
ca-te-voiu – zice Adonai Domnul –, pentru
aceaea Eu te voiu judeca, după sîngiurile tale şi
după gîndurile tale judeca-te-voiu, cea necurată,
cea numită şi multă a amărîrea'". Şi să făcu 15
cuvîntul Domnului către mine, zicînd: „Fiiul 16
omului, iată, Eu iau de la tine poftele ochilor
întru rînduiala războiului, nu te vei tăia, nici
te vei plînge. Suspinul sîngelui plînsul mij- 17
locului iaste; nu va fi părul tău împletit preste
tine şi ciobotele tale în picioarele tale; nu te
vei mîngîia cu buzele lor şi pîinea oamenilor
nu vei mînca". Grăit-am către norod dime- 18
neaţa, în ce chip au poruncit mie, şi au murit
muiarea mea seara; şi am făcut dimineaţa în ce

19 chip mi s-au poruncit. Şi zise către mine
norodul: „Nu ne spui noao ce sînt aceastea ce
20 faci tu?“ Şi ziş către ei: „Cuvîntul Domnului
21 fu către mine, zicînd: ‘Zi către casa lui
Israil: ‘Aceastea zice Adonai Domnul: Iată, Eu
spurc svintele Meale, semeţia puterii voastre,
poftele ochilor voştri şi pentru carele nu să
îndură sufletele voastre; şi fiii voştri, şi featele
voastre, pre carii aţi părăsit, cu sabie vor
22 cădea. Şi veţ face în ce chip am făcut:
despre rostul lor nu vă veţi mîngîia şi pîinea
23 bărbaţilor nu o veţ mînca. Şi chicile voas-
tre – pre capul vostru, şi ciobotele voastre – în
picioarele voastre; nici veţi tîngui, nici veţi
plînge; şi vă veţi topi întru strîmbătăţile
voastre şi nu veţi mîngîia fieştecarele pre fra-
24 tele său. Şi va fi Iezechiil voao întru mi-
nune; şi toate cîte au făcut faceţ, cînd vor veni
aceastea; şi veţi cunoaşte că Eu sînt Adonai
25 Domnul’. Şi tu, fiiul omului, în ziua carea
iau vîrtutea lor de la ei, înălţarea laudei lor,
poftele ochilor lor şi semeţia sufletului lor,
26 pre fiii lor şi pre featele lor, În ziua aceaea
veni-va cel ce să mîntuiaşte către tine, ca să
27 spuie ţie la urechi; În ziua aceaea deşchide-
se-va gura ta către cel ce hălăduiaşte, şi vei grăi,
şi nu te vei mai asurzi încă, şi vei fi lor întru mi-
nune; şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul’“.

CAP XXV

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte obrazul tău spre fiii lui Ammon
3 şi proroceaşte spre ei. Şi vei zice
fiilor Ammon: ‘Auziţi cuvîntul lui
Adonai Domnul. Aceastea zice Adonai Dom-
nul:‘ Pentru căci v-aţ bucurat de sfintele
Meale, căci s-au pîngărit, şi de pămîntul lui
Israil, căci s-au stins, şi de casa Iudei, căci au
4 mersu întru robire, Pentru aceaea, iată, Eu
dau pre voi fiilor lui Chedem spre moştenire,
şi vor sălăşlui cu îndestularea lor întru tine, şi
vor da întru tine lăcaşurile lor; ei vor mînca
5 roadele tale şi ei vor bea grăsimea ta. Şi
voiu da cetatea lui Ammon spre păşune de
cămile şi pre fiii lui Ammon spre păşune de oi
şi veţ cunoaşte că Eu – Adonai Domnul.
6 Pentru căci aceastea zice Domnul Domnul:
Căci ai bătut cu mîna ta, şi ai buhnit cu picio-
rul tău, şi te-ai veselit den sufletul tău de
7 pămîntul lui Israil, Pentru aceaea, întin-
de-voiu mîna Mea preste tine, şi te voiu da în
jaf la limbi, şi te voiu piarde de tot dentru
năroade, şi te voiu piarde dentru ţări cu pier-
zare, şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul.
8 Aceastea zice Adonai Domnul: Pentru căci au
zis Moav şi Siir: ‘Iată, ca şi toate limbile e
9 casa lui Israil şi a Iudei’, Pentru aceaea,
iată, Eu deznod umărul lui Moav de la cetăţile
vîrfărilor lui, pămîntul cel ales, casa Vethiasi-
muthului, deasupra izvorului şi cetăţii pre
lîngă mare. Pre fiii lui Chedem preste fiii 10
lui Ammon dat-am lui întru moştenire, pentru
ca nu pomenire să să facă fiilor Ammon întru
limbi. Şi întru Moav voiu face izbîndire şi 11
vor cunoaşte că Eu sînt Domnul. Aceastea 12
zice Adonai Domnul: Pentru căci au făcut Idu-
mea izbîndind ei izbîndă la casa Iudei şi ţinură
minte răul şi izbîndiră certarea de la ei,
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 13
Şi voiu întinde mîna Mea asupra Idumeii şi
voiu piarde tot dentr-însa, om şi dobitoc, şi
voiu face pre ea pustie, şi de la Theman
gonindu-se cu sabie vor cădea. Şi voiu da 14
izbînda Mea preste Idumea în mîna norodului
Mieu Israil; şi vor face asupra Idumeii după
urgia Mea şi după mînia Mea şi vor cunoaşte
izbîndirea Mea – zice Adonai Domnul.
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 15
Pentru căci au făcut cei streini de fealiu cu
izbîndă şi au rădicat izbînda bucurîndu-se den
suflet ca să stingă pînă în veac, Pentru 16
aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: Iată,
Eu întinz mîna Mea preste cei streini de fea-
liu, şi voiu piarde criteanii, şi voiu piarde pre
cei rămaşi, pre ceia ce lăcuiescu pre lîngă
mare. Şi voiu face întru ei izbîndire mare, 17
şi vor cunoaşte că Eu sînt Adonai Domnul,
dînd izbînda Mea preste ei’“.

CAP XXVI

Şi să făcu întru al 11 an întru una a 1
lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului
către mine, zicînd: „Fiiul omului, 2
pentru căci au zis Sor de Ierusalim:
‘Bine să sfărîmă, periră limbile, în-
toarse-să către mine, cea plină pustiitu-s-au’.
Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: 3
‘Iată Eu asupra ta, Sor, şi voiu aduce preste
tine limbi multe, în ce chip să suie marea întru
valurile ei. Şi vor oborî zidurile cetăţii Sor, 4
şi vor oborî turnurile tale, şi voiu vîntura
ţărîna ei de la ea, şi voiu da pre ea spre piatră
măruntă. Zbicire de mreji va fi în mijlocul 5
mării, căci Eu, Domnul, am grăit – zice Dom-
nul Domnul – şi va fi întru pradă limbilor.
Şi featele ei la cîmp cu sabie se vor omorî şi 6
vor cunoaşte că Eu sînt Domnul. Căci 7
aceastea zice Adonai Domnul: Iată, Eu aduc
preste tine, Sor, pre Navuhodonosor, împă-
ratul Vavilonului, de la crivăţu; împărat împă-
raţilor iaste, cu cai, şi cu cară, şi călăreţi, şi
adunare de limbi foarte multă. Acesta featele 8
tale ceale de la cîmpu cu sabie le va omorî, şi va
pune asupra ta strajă înainte, şi va zidi împrejur,
şi va face asupră-ţi şanţu şi împrejurare de ar-
me. Şi fuşturile lui în preajma ta va da preste 9

zidurile tale şi turnurile tale le va oborî cu sabiile
10 lui. De mulţimea cailor lui acoperi-te-va praful lor, de glasul călăreţilor şi de roatele carălor lui clăti-se-vor zidurile tale, întrînd el pen porţile tale ca cînd are întra în
11 cetate de la cîmpu. Cu copitele cailor lui călca-vor toate uliţile tale, pre norodul tău cu sabie îl va omorî şi statul vîrtutei tale pre
12 pămînt va aduce. Şi va prăda putearea ta, şi va jehui unealtele tale, şi va oborî zidurile tale, şi casele tale ceale pohtite le va surpa, şi pietrile tale, şi leamnele tale şi ţărîna ta în mij-
13 locul mării va băga. Şi va afunda mulţimea cîntăreţilor tăi, şi glasul canoanelor tale nu să
14 va auzi încă întru tine. Şi te voiu da spre piatră măruntă, zbicire mrejilor vei fi; nu te vei mai zidi încă, căci Eu am grăit – zice Ado-
15 nai Domnul. Pentru căci aceastea zice Domnul Domnul către Sor: Au nu den glasul căderii tale zmulgîndu-se sabie în mijlocul tău
16 să vor clăti ostroavele? Şi să vor pogorî den scaunile lor toţi boiarii den limbile mării, şi vor lua mitrele den capetele lor, şi de îmbrăcămintea cea împistrită a lor să vor dezbrăca, cu spămîntare să vor spămînta; pre pămînt vor dormi, şi să vor teame de pierza-
17 rea lor, şi vor suspina asupra ta. Şi vor lua asupra ta plînsu, şi vor zice ţie: 'Cum ai perit şi te-ai surpat den mare, cetatea cea lăudată, carea s-au făcut vîrtoasă în mare, ea şi cei ce lăcuiescu într-însa, ceaea ce au dat frica ei la
18 toţi ceia ce lăcuiescu într-însa!' Şi să vor teame ostroavele den ziua căderii tale şi să vor turbura ostroavele în mare de ieşirea ta.
19 Căci aceastea zice Domnul Domnul: Cînd voiu da pre tine cetate pustiită, ca cetăţile ceale ce nu să vor lăcui, să aduc Eu asupra ta pre cea fără de fundu şi te va acoperi apă mul-
20 tă. Şi te voiu pogorî către cei ce să pogoară în groapă, către norodul vacului, şi te voiu lăcui la adîncurile pămîntului, ca un pustiiu veacinicu, cu cei ce să pogoară în groapă, pentru ca să nu te lăcuieşti, nici să te scoli pre
21 pămîntul vieţii. Pierzare te voiu da şi nu vei mai fi, şi te vei cerca, şi nu te vei afla în veac – zice Domnul Domnul'".

CAP XXVII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, ia
3 spre Sor plîngere. Şi vei zice către Sor, ceiia ce lăcuiaşte la întrarea mării, la scala noroadelor de la multe ostroave: 'Aceastea zice Domnul Domnul către Sor: 'Tu ai zis: 'Eu mi-am pus mie frum-
4 seaţea mea'. În inima mării lui Veelim fiii tăi
5 ţ-au pus frumseaţea. Chedru de la Inir s-au zidit ţie, şindile de scînduri, chiparoşi de la Livan s-au luat ca să facă catarturi De 6
brad; de la Vasanitida au făcut vîslele tale, beseariciile tale făcutu-s-au den elefand, casă frunzoasă, de la ostroavele Hettiimilor. Vison cu împistritură de la Eghipet făcutu-s-au 7
ţie aşternut ca să puie prejur tine mărire şi să te îmbrace vînăt şi mohorît, bătute s-au făcutu veşminte ţie. Şi boiarii tăi ceia ce 8
lăcuiescu Sidonul şi aradiii s-au făcut vîslari ţie; măiestrii tăi, Sor, carii era întru tine, aceştea-s cîrmacii tăi. Cei bătrîni ai cărţilor şi 9
învăţaţii lor carii era întru tine, aceştea întăriia sfatul tău; şi toate vasele mării şi vîslarii lor fură ţie spre apusurile apusurilor. Per- 10
sii şi lidiii şi leviii era întru putearea ta, bărbaţii cei războinici ai tăi; scuturile şi misurcile au spînzurat întru tine, aceştea au dat mărirea ta. Fiii aradiilor şi putearea ta preste zidu- 11
rile tale împrejur paznici în turnurile tale era; sahaidacele lor au spînzurat de zăbrealele tale împrejur, aceştea au săvîrşit frîmseaţele tale. Carhidoneanii, neguţătorii tăi, de mulţimea a 12
toată putearea ta, argint, şi aur, şi aramă, şi fier, şi cositoriu, şi plumb au dat cumpărătura ta. Toată Elada şi ceale ce sînt alături 13
aceştea neguţitoriia ţie, cu suflete de oameni şi vase de aramă au dat neguţitoria ta. Den 14
casa Thorgavei cai şi călăreţi şi muşcoi au dat cumpărătura ta. Fiii rodeanilor, neguţăto- 15
rii tăi de la ostroave, au înmulţit neguţătoria ta, dinţi de elifandu, şi celor ce să aducea înlăuntru le dai plăţile tale. Oamenii negu- 16
ţitoriei tale, de mulţimea amestecăţişului tău, în afec, zmirnă aleasă şi împistrituri de la Tharsis şi Ramoth şi Hor au dat cumpărătura ta. Iuda şi fiii lui Israil, aceştea-s neguţitorii 17
tăi cu vînzare de grîu şi miruri, şi casia; şi frunte de miare, şi untdelemn, şi răşină au dat la cel amestecat al tău. Damascul, neguţito- 18
rii tăi, den mulţimea a toată putearea ta; vin de la Helvon şi lîni sclipicioase de la Melit. Şi vin de Dedan şi de Ioian şi de Meozel la 19
cumpărătura ta au dat; de la Asiil fier lucrat şi roată întru amestecătura ta iaste. Didanul 20
e neguţitorii tăi, cu dobitoace alease spre cară. Aravia şi toţi boiarii Chidarului, aceş- 21
tea-s neguţîtori: pren mînile tale, cămile, şi miei, şi berbeci, cu carii te neguţitoriiai. Neguţîtorii de la Sava şi Ramma, aceştea-s ne- 22
guţîtorii tăi: cu dulceţile ceale de frunte, şi pietri scumpe, şi aur au dat tîrguirea ta. Harran, şi 23
Hanan, şi Dedan, aceştea-s neguţîtorii tăi; şi Savva, şi Assur, şi Halman, neguţîtorii tăi, Aducînd neguţîtorie, vînăt şi mohorît, şi odoară 24

25 alease legate cu funi şi de chiparos, Corăbii, întru ei carhidoneanii, neguţătorii tăi, în mulţime întru amestecăţişul tău,şi te săturaşi şi te
26 îngreuiaş foarte, în inima mării. În apă multă te aducea vîslarii tăi, vîntul austrului
27 te-au sfărîmat în inima mării. Era puterile tale, şi plata ta, şi amestecaţii tăi, şi vîslarii tăi, şi cîrmacii tăi, şi sfeatnicii tăi, şi cei amestecaţi ai tăi dentru cei amestecaţi ai tăi, şi toţi oamenii cei războinici ai tăi întru tine, şi toată adunarea ta în mijlocul tău vor cădea în inima
28 mării, în ziua căderii tale. Cătră glasul strigării tale, cîrmacii tăi cu frică să vor spămînta.
29 Şi să vor pogorî den corăbiile lor toţi vîslarii tăi, şi corăbiarii, şi păscarii mării, pre
30 pămînt vor sta. Şi vor clicui asupra ta cu glasul lor, şi vor striga amar, şi vor pune pămînt pre capul lor, şi cenuşe vor aştearne.
31 Şi vor pleşuvi asupra ta pleşuviri, şi să vor încinge cu sac, şi vor plînge pentru tine cu amărăciunea sufletului şi cu tînguire ama-
32 ră. Lua-vor fiii lor pentru tine plîngere, şi vor plînge plîngere ţie: 'Care era ca Tiros [ce]
33 s-au ostoit în mijlocul mării?'. Ca ce fealiu de plată ai aflat de la mare? Împlut-ai limbi de mulţimea ta şi den amestecăţişul tău ai îmbo-
34 găţit pre toţi împăraţii pămîntului. Acum te-ai zdrobit în mare, în adîncul apei, amestecătura ta şi toată adunarea ta în mijlocul tău
35 au căzut. Toţi vîslarii tăi, toţi ceia ce lăcuiesc ostroavele s-au mîhnit spre tine şi împăraţii lor cu spămîntare s-au spămîntat şi
36 au lăcrămat faţa lor asupra ta. Neguţătorii limbilor te-au şuierat, pierzare te făcuşi şi nu vei mai fi în veac – zice Domnul Dumnezău'".

CAP XXVIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Şi tu, fiiul omului, zi boiarinului Tirului: 'Aceastea zice Domnul: 'Pentru căci s-au înălţat inima ta şi ai zis: 'Dumnezău sînt eu, lăcuinţa lui Dumnezău am lăcuit în inima mării', şi tu eşti om, şi nu Dumnezău, şi ai dat
3 inima ta ca inima lui Dumnezeu, Au mai înţelept eşti tu decît Daniil? Au înţelepţii nu
4 te-au învăţat pre tine cu ştiinţa lor? Au cu ştiinţa ta, au cu mintea ta ai făcut ţie puteare şi
5 ai făcut aur şi argint în visteriile tale? Au întru multă ştiinţa ta şi neguţătoria ta ai înmulţit putearea ta, înălţatu-s-au inima ta
6 întru putearea ta? Pentru aceaea aceastea zice Domnul Domnul: De vreame ce ai dat
7 inima ta ca inima lui Dumnezău, Pentru aceaea, iată, Eu aduc preste tine streini pierzători de la limbi şi vor deşărta sabiile lor asupra ta şi preste frumuseaţele ştiinţei tale şi vor aştearne frumuseaţele tale Spre peire. Şi 8
te vor pogorî şi vei muri cu moartea ranelor în inima mării. Au vei zice înaintea celora ce 9
te ucig pre tine: 'Dumnezău sînt eu', şi tu eşti om, şi nu Dumnezău? Întru mulţimea celor ce
te rănesc. În moartea celor neobrezuiţ vei 10
muri, în mîinile streinilor, căci Eu am grăit – zice Adonai Domnul'". Şi să făcu cuvîntul 11
Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omu- 12
lui, ia plînsoare preste biruitoriul Tirului şi-i zi lui: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Tu eşti pecetluirea asămănării plină de înţelepciune şi cununa frumuseaţelor. Întru desfătăciu- 13
nea raiului lui Dumnezău te-ai născut; cu toată piatra bună te-ai îmbrăcat: sardiu şi topazion, şi zmaragdu, şi anthrac, şi zamfir, şi iaspin, şi argint, şi aur, şi leghiriu, şi ahat, şi amethist, şi hrisolith, şi viriliu, şi onihion; şi de aur ai împlut visteriile tale, şi raclele tale întru tine, den care zi te-ai zidit. Cu heru- 14
vim am dat pre tine în muntele cel sfînt al lui Dumnezău;te-ai născut tu în mijlocul pietrilor ceale de focu,te-ai născut Tu nevinovat în 15
zilele tale, den care zi tu te-ai zidit pînă s-au aflat strîmbătăţile întru tine. De mulţimea 16
neguţătoriei tale împlut-ai cămărîle tale de fărădeleagea ta, şi greşiş, şi te-ai rănit de la muntele lui Dumnezău, şi te-au adus pre tine heruvimul den mijlocul pietrilor de foc. Înălţatu-s-au inima ta de frumuseaţile tale, 17
stricatu-s-au ştiinţa ta împreună cu frumuseaţele tale. Pentru mulţimea păcatelor tale pre pămînt te-am lepădat, înaintea împăraţilor am dat pre tine a te arăta. Pentru mulţi- 18
mea păcatelor tale şi strîmbătăţile neguţătoriei tale ai spurcat sfintele tale; şi voiu scoate focu den mijlocul tău, acesta te va mînca de tot pre tine; şi te voiu face cenuşă pre pămîntul tău înaintea tuturor celor ce te văd. Şi toţi 19
ceia ce te ştiu întru limbi se vor mîhni spre tine; peire te-ai făcut şi nu vei mai fi încă în veac'". Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 20
mine, zicînd: „Fiiul omului, întăreaşte faţa 21
ta asupra Sidonului şi proroceaşte preste el şi zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Iată, Eu 22
asupra ta, Sidonule, şi Mă voiu mări întru tine şi vei cunoaşte că Eu sînt Domnul; şi făcînd întru tine judecăţi, şi Mă voiu sfinţi întru tine. Şi voiu trimite asupra ta moarte, şi sînge întru 23
uliţele tale va fi, cădea-vor răniţi cu sabie întru tine împrejurul tău; şi vor conoaşte că Eu sînt Domnul. Şi nu vor mai fi încă casei 24
lui Israil piadecă de amărîciune şi ghimpu de dureare de cătră toţi cei de premprejurul lor, celor ce au necinstit pre ei; şi vor cunoaşte că Eu

25 sînt Adonai Domnul. Aceastea zice Adonai Domnul: Şi voiu aduna casa lui Israil dentru limbi, unde s-au răşchirat acolo, şi Mă voiu svinţi întru ei înaintea năroadelor şi limbilor; şi vor lăcui pre pămîntul lor, carele am dat
26 robului Mieu Iacov. Şi vor lăcui preste el cu nădeajde, şi vor zidi case, şi vor răsădi vii, şi vor lăcui cu nădeajde, cînd voiu face judecată întru toţi ceia ce au necinstit pre ei întru cei ce sînt premprejurul lor; şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor şi Dumnezăul părinţilor lor'".

CAP XXIX

1 În anul al zeacelea, în luna a zeacea, într-una a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
2 „Fiiul omului, întăreaşte faţa ta preste Faraon. împăratul Eghipetului, şi proroceaşte preste el şi preste tot Eghi-
3 petul, grăiaşte şi zi: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Faraone, împăratul Eghipetului, pre bălaurul cel mare, cela ce şade în mijlocul rîurilor Eghipetului, pre cela ce zicé: 'Ale meale-s rîurile şi eu am făcut
4 pre eale'. Şi Eu voiu pune laţu în fălcile tale, şi voiu lipi peştii rîului tău cătră aripile tale, şi te voiu scoate pre tine den mijlocul rîu-
5 lui tău, şi pre toţi peştii rîului. Şi te voiu oborî pre tine de pripă, şi pre toţi peştii rîului tău; preste faţa cîmpului vei cădea şi nu te vei aduna şi nu te vei ocroti; fiarălor pămîntului şi pasărilor ceriului te-am dat spre mîncare.
6 Şi vor cunoaşte toţi ceia ce lăcuiesc la Eghipet că Eu sînt Domnul, pentru căci te-ai făcut
7 toiag de trestie casei lui Israil. Cînd să apuca de tine cu mîna lor, te-ai frînt; şi cînd plesniia asupra lor – toată mîna, şi cînd au odihnit asupra ta, te-ai sfărîmatu şi ai frînt lor
8 tot mijlocul. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Domnul: Iată Eu aduc asupra ta sabie
9 şi voiu piarde de la tine om şi dobitoace. Şi va fi pămîntul Eghipetului pierzare şi pustiiu, şi vor cunoaşte că Eu-s Domnul, pentru căci zicînd tu 'Rîurile ale meale sînt şi eu am făcut
10 pre eale', Pentru aceaea, iată Eu asupra ta şi preste toate rîurile tale,şi voiu da pămîntul Eghipetului spre pustiiu şi spre sabie şi peire, de la Magdol şi Siinu şi pînă la hotarăle arapi-
11 lor. Nu va treace pren ea picior de om, şi picior de dobitoc nu va treace pren ea, şi nu să
12 va lăcui 40 de ani. Şi voiu da pămîntul ei spre peire în mijlocul pămîntului celui pustiiu; şi cetăţile ei în mijlocul cetăţilor celor pustiite fi-vor 40 de ani stingere; şi voiu răsipi Eghipetul întru limbi, şi voiu vîntura pre ei pren ţări. Căci aceastea zice 13
Domnul Domnul: După 40 de ani aduna-voiu pre eghipteani de la limbi, unde s-au răsipit acolo, Şi voiu întoarce robirea eghipteani- 14
lor şi voiu lăcui pre ei în pămîntul Pathurii, în pămînt de unde s-au luat; şi va fi începătura smerită. Decît toate începăturile va fi mai 15
smerită şi nu să va mai înălţa încă preste limbi; şi împuţinaţi pre ei voiu face, ca să nu fie ei mai mulţi întru limbi. Şi nu vor mai fi 16
întru Israil spre nădeajde ce pomeneaşte fărădeleagea,urmînd ei denapoia inemilor lor; şi vor cunoaşte că Eu sînt Adonai Domnul'".
Şi cînd fu la 27 de ani, într-una a lunii dentîiu, 17
fu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
„Fiiul omului, Navuhodonosor, împăratul 18
Vavilonului, robit-au putearea lui robire mare asupra Tirului; tot capul pleşuvire şi tot umărul zmulgînd, şi plată nu s-au făcut lui, şi puterii lui asupra Tirului, şi slujbei carei au slujit preste el. Pentru aceaea, aceastea zice 19
Domnul Domnul: 'Iată, dau lui Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, pămîntul Eghipetului; şi va lua mulţimea lui, şi va prăda prăzile lui, şi va plenui pleanul lui, şi va fi plată puterii lui. Pentru slujba lui, carea au slujit 20
la Tir, dat-am lui pămîntul Eghipetului, pentru cîte au făcut Mie. Aceastea zice Domnul Domnul: În ziua aceaea răsări-va 21
cornu la toată casa lui Israil şi ţie voiu da gură deşchisă în mijlocul lor; şi vor cunoaşte că Eu-s Domnul'".

CAP XXX

Şi fu cuvîntul Domnului cătră mine, 1
zicînd: „Fiiul omului, proroceaşte 2
şi zi: 'Aceastea zice Adonai Domnul: 'Văietaţi-vă: 'O! O, zi!' Căce a- 3
proape e ziua şi aproape e ziua Domnului, zi de noru, sfîrşitul limbilor va fi. Şi 4
va veni sabia preste Eghipet şi va fi turburare în Ethiopia, şi vor cădea răniţi în Eghipet, şi vor lua mulţimea lui, şi vor cădea temeliile lui. Persi şi criteani, lidii şi livii, şi toţi cei 5
amestecaţi, şi den fiii făgăduinţii Meale întru el cu sabie vor cădea. Aceastea zice Domnul: Şi vor cădea răzimăturile Eghipetului 6
şi să va pogorî sămeţia puterii lui de la Magdol pînă la Siinu;cu sabia vor cădea întru el – zice Adonai Domnul. Şi să va pustii în mij- 7
locu de ţări stînse şi cetăţile lor în mijlocul cetăţilor celor pustiite vor fi. Şi vor cunoaşte 8
că Eu sînt Domnul, cînd voiu da foc preste Eghipet şi să vor zdrobi toţi ceia ce ajutorescu lui. În ziua aceaea ieşi-vor vestitori de la 9
faţa Mea, sîrguinţu a stinge Ethiopia; şi va fi turburare întru ei, în ziua Eghipetului,

10 căce iată că vine. Aceastea zice Domnul Domnul: Şi voiu piarde mulţimea eghipteanilor pren mîna lui Navohodonosor, împăratul
11 Vavilonului, Lui şi norodului lui, împreună cu el, pierzători de la limbi, trimişi ca să piarză pămîntul; şi vor deşerta toţ sabiile lor preste Eghipet şi să va împlea pămîntul de
12 răniţi. Şi voiu da rîurile lor pustiite, şi voiu da pămîntul în mîna celor răi; şi voiu piarde pămîntul şi plinirea lor împreună cu plinirea lui în mînile celor striini, căci Eu, Domnul, 13 am grăit. Căci aceastea zice Domnul Domnul: Şi voiu piarde urîciunile, şi voiu potoli pre cei măriţi de la Memfeos şi pre boiarii den pămîntul Eghipetului, şi nu vor mai fi încă, şi
14 voiu da frică în pămîntul Eghipetului. Şi voiu piarde pămîntul Pathurii, şi voiu da foc preste Tanin, şi voiu face izbîndă întru Dios-
15 polis. Şi voiu vărsa mînia Mea preste Sain, putearea Eghipetului, şi voiu piarde mulţimea
16 Memfiii. Şi voiu da foc preste Eghipet, şi cu turburare să va turbura Sais, şi întru Diospolis va fi spărtură, şi să vor vărsa apele.
17 Tinerii cetăţii Iliupoleos şi Vuvastii cu sabie vor cădea şi muierile în robie vor mearge.
18 Şi în Tafnis va întuneca ziua, zdrobind Eu acolo buzduganul Eghipetului; şi va peri acolo semeţia puterii lui; şi pre el noru îl va acoperi
19 şi featele lui roabe să vor rădica. Şi voiu face judecată în Eghipet; şi vor cunoaşte că Eu
20 sînt Domnul'". Şi cînd fu la unsprăzeacelea an, în luna dentîiu, la şapte ale lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului către mine, zicînd:
21 „Fiiul omului, braţele lui Farao, împăratului Eghipetului, le-am zdrobit şi iată, nu să rugă ca să să dea leac, ca să să puie preste el unsoare ca să să dea vîrtute, să să apuce de
22 sabie. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu preste Farao, împăratul Eghipetului, şi voiu zdrobi braţele lui ceale tari şi pre cei ce să bat şi pre cei ce să zdro-
23 besc, şi voiu oborî sabia lui den mîna lui. Şi voiu răsipi Eghipetul la limbi, şi voiu vîntura
24 pre ei pren ţări. Şi voiu întări braţele împăratului Vavilonului, şi voiu da sabia Mea la mînile lui, şi o va aduce pre ea preste Eghipet şi va prăda prada ei şi va plenui pleanurile
25 ei. Şi voiu întări braţele împăratului Vavilonului, iară braţele lui Farao cădea-vor; şi vor conoaşte că Eu sînt Domnul, dînd Eu sabia Mea la mînile împăratului Vavilonului şi va întinde pre ea preste pămîntul Eghipetu-
26 lui. Şi voiu răsipi Eghipetul la limbi, şi voiu vîntura pre ei pren ţări; şi vor conoaşte toţi eghipteanii că Eu sînt Domnul'".

CAP XXXI

Şi fu în al 11 an, la a treia lună, într-una 1
a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnu-
lui către mine, zicînd: „Fiiul omu- 2
lui, zi către Farao, împăratul Eghipe-
tului, şi mulţimei lui: 'Cu cine te-ai
asămănat pre tine cu înălţimea ta? Iată 3
Assur, chiparos den Livan, bun la odrasle, şi
des întru acoperămînt, şi înalt la mărime; şi la
mijlocul norilor făcutu-s-au începătura lui.
Apa l-au hrănit pre el, cel fără de fund l-au 4
înălţat pre el, rîurile lui le-au adus împrejurul
răsăditurilor lui şi adunările ei au trimis la
toate leamnele cîmpului. Pentru aceasta 5
s-au înălţat mărimea lui decît toate leamnele
cîmpului, şi să înmulţiră cranghinile lui, şi să
înălţară odraslele lui, preste apă multă întin-
zîndu-să eale. În odraslele lui au încuibat 6
toate pasările ceriului, şi dedesuptul crăngilor
lui năştea toate hiarăle cîmpului, şi la umbra
lui au lăcuit toată mulţimea limbilor. Şi 7
s-au făcut frumseaţe întru înălţimea lui pen-
tru mulţimea crăngilor lui, căci s-au făcut
rădăcinile lui în apă multă. Chiparoş nu-s 8
ca aceştea în grădina lui Dumnezău, şi molidvi
nu-s aseamenea cu odraslele lui, şi brazi
nu s-au făcut aseamenea cu crangele lui: tot
lemnul în grădina lui Dumnăzău nu s-au
asămănat lui întru frumseaţele lui. Frumos 9
l-am făcut pre el pentru mulţimea crăngilor
lui; şi l-au rîvnit pre el leamnele grădinii des-
fătăciunei lui Dumnezău. Pentru aceaea, 10
ceastea zice Domnul Domnul: Pentru căci
te-ai făcut mare la mărime şi ai dat începătura
ta în mijlocul norilor şi am văzut cînd să înăl-
ţase el. Şi l-am dat pri el la mînile boiarilor 11
limbilor, şi au făcut pierzarea lui. Şi l-au 12
pierdut de tot pre el striini pierzători de la
limbi; şi l-au oborît pre el preste măguri, în
toate văile au căzut crăngile lui, şi să zdrobiră
odraslele lui în tot cîmpul pămîntului; şi s-au
pogorît de la acoperirea lor toate gloatele lim-
bilor, şi l-au trîntit pre el la pămînt. Şi s-au 13
odihnit toate pasările ceriului, şi la buciumii
lui s-au făcut toate hiarăle ţarenii, Pentru 14
ca să nu se înalţe întru măria lor toate leam-
nele ceale den apă, şi n-au dat începătura lor
la mijlocul norilor, şi n-au stătut întru înălţi-
mea lor către el toţi ceia ce beau apă: toţ s-au
dat la moarte, la adîncul pămîntului, în mijlo-
cul fiilor oamenilor, către cei ce să pogoară la
groapă. Aceastea zice Domnul Domnul: În 15
carea zi s-au pogorît la iad, l-au plîns pre el
bezna; şi am oprit rîurile ei, şi am contenit mulţi-
mea apei, şi au întunecat preste el Livanul; toa-

16 te leamnele cîmpului preste el slăbiră. De glasul căderii lui s-au cutremurat limbile, cînd pogorîia pre el la iad cu cei ce să pogoară la groapă şi-l mîngîia pre el la pămînt jos toate leamnele desfătăciunii şi ceale alease şi ceale mai frumoase ale Livanului, toate cealea ce
17 beau apă. Pentru că şi ei s-au pogorît cu el la iad, întru cei răniţi de cătră sabie; şi sămînţa lui, cei ce lăcuiescu supt acoperemîn-
18 tul lui, în mijlocul vieţii lor au perit. Cu cine te-ai asămănat întru mărire şi întru puteare şi întru mărime în leamnele desfătăciunii? Pogoară-te şi să te pogori cu leamnele desfătăciunii la adîncul pămîntului, în mijlocul celor neobrezuiţ vei dormi, cu cei răniţi de sabie; aşa Faraon şi toată mulţimea puterii lui – zice Domnul Domnul'".

CAP XXXII

1 Şi fu întru al 12 an, în luna a 12, în-
2 tr-una a lunii, fu cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, ia plîngere preste Faraon, împăratul Eghipetului, şi vei zice lui: 'Cu leul limbilor te-ai asămănat tu şi ca bălaurul cel den mare: şi împungeai cu cornul întru rîurile tale, şi turburai apă cu picioarele tale, şi călcai
3 rîurile tale. Aceastea zice Domnul Domnul: Şi voiu pune preste tine mrejile Meale şi întru adunare de limbi multe şi te voiu scoate
4 pre tine cu undiţa Mea. Şi te voiu întinde pre pămînt, cîmpii se vor împlea de tine, şi voiu aşăza preste tine toate pasările ceriului, şi voiu sătura dentru tine toate hiarăle a tot
5 pămîntul. Şi voiu da cărnurile tale preste munţi, şi voiu sătura de sîngele tău tot pămîn-
6 tul. Şi se va adăpa pămîntul de gunoaiele tale, de mulţimea ta preste munţi, văile voiu
7 împlea de tine. Şi voiu acoperi ceriul cînd te voiu stinge, şi voiu întuneca stealele lui, soarele cu nor îl voiu acoperi, şi luna nu va
8 lumina lumina ei. Pre toate stealele ceriului, pre tot ce luminează lumină den ceriu vor întuneca preste tine şi voiu da întunearec
9 preste tine – zice Domnul Domnul. Şi voiu urgisi inima a năroade multe, cînd va scoate robirea ta la limbi, la pămîntul carele nu l-ai
10 ştiut. Şi se vor mîhni asupra ta limbi multe şi împăraţii lor cu întristare să vor întrista, zburînd sabia Mea preste feaţele lor, aşteptînd cădearea lor de la ziua căderii tale.
11 Căci aceastea zice Domnul Domnul: Sabia
12 împăratului Vavilonului veni-va ţie. Cu sabiile uriaşilor voiu oborî vîrtutea ta; toţi omorîtorii de la limbi şi vor strica simeţia Eghi-
13 petului, şi să va sfărîma toată vîrtutea. Şi voiu piarde toate dobitoacele lui de la apa cea multă şi [nu] o va turbura pre ea picior de om încă, şi urmă de dobitocu nu o va călca. Aşa 14 atuncea vor înceta apele lor; şi rîurile lor ca untul-de-lemnu vor mearge – zice Adonai Domnul. Cînd voiu da Eghiptul la peire şi 15 se va pustii pămîntul împreună cu plinirea lui, cînd voiu răsipi pre toţi ceia ce lăcuiescu întru el, şi vor conoaşte că Eu-s Domnul. Plîn- 16 gere iaste şi vei plînge pre el; featele limbilor plînge-l-vor pre el. Preste Eghipet şi preste toată vîrtutea lui plînge-l-vor pre el – zice Domnul Domnul'". Şi să făcu în al doispră- 17 zeacelea an, în luna dentîiu, în 15 ale lunii dentîiu, făcutu-s-au cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, plînge preste 18 vîrtutea Eghipetului, şi vor pogorî limbile featele lui moarte la adîncul pămîntului, cătră ceia ce să pogoară în groapă. Den ape cu 19 bună cuviinţă pogoară-te şi dormi cu cei neobrezuiţi. În mijlocul celor răniţi cu sabie 20 vor cădea cu el şi va dormi toată vîrtutea lui. Şi vor zice uriaşii: 'În adîncul gropii te 21 fă, de cine eşti mai bună? Pogoară-te şi dormi cu cei neobrăzuiţi în mijlocul celor răniţi de sabie'. Acolo e Assur şi toată adunarea lui, 22 toţi răniţi. Acolo s-au dat îngroparea lor, 23 întru adîncul gropii, şi să făcu adunarea lui premprejurul mormîntului lui; toţi răniţii cei căzuţi cu sabie, carii au dat îngropările ei în coastele gropii şi s-au făcut adunare premprejurul îngropării lui, toţi aceştea răniţii, cei ce cad cu sabie, cei ce au dat frica lor preste pămîntul vieţii. Acolo Elam şi toată putea- 24 rea lui premprejurul mormîntului lui; toţi răniţii cei căzuţi cu sabie şi cei ce să pogoară neobrăzuiţi la adîncul pămîntului, ceia ce au dat a lor frică preste pămîntul vieţii şi au luat certarea lor împreună cu cei ce să pogoară la groapă. În mijlocul răniţilor, acolo s-au dat 25 Mosoh şi Thovel şi toată vîrtutea lui premprejurul mormîntului lui, toţi neobrăzuiţii răniţi de sabie, cei ce au dat frica lor pre pămîntul vieţii. Şi n-au dormit cu uriaşii 26 ceia ce au căzut den veac, carii s-au pogorît la iad cu arme de războiu ale lor şi au pus sabiile lor supt capetele lor şi s-au făcut fărădelegile lor preste oasele lor, căci au înfricoşat uriaş întru viaţa lor? Şi tu în mijlocul celor ne- 27 obrăzuiţi te vei sfărîma şi vei dormi cu cei răniţi cu sabie. Acolo – Edom şi împăraţii 28 ei, şi toţi boiarii ei, ceia ce au dat vîrtutea lor spre rană de sabie, aceştea cu răniţii au adormit, cu cei ce să pogoară la groapă. Acolo – boiarii 29 crivăţului toţi aceştea, toţi voivozii lui Assur, cei ce să pogoară răniţi împreună cu frica lor şi

cu vîrtutea lor au dormit neobrăzuiţi cu răniţii de sabie şi au luat munca lor cu cei ce să
30 pogoară la groapă. Pre aceia va vedea Faraon şi să va mîngîia preste toată vîrtutea lor răniţii sabiei lui Faraon şi toată putearea lui – zice Domnul Domnul – căci am dat frica lui preste pămîntul vieţii şi va dormi în mijlocul celor neobrăzuiţi, cu răniţii sabiei lui Faraon şi toată mulţimea lui – zice Domnul Domnul".

CAP XXXIII

1 Şi s-au făcut cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, grăieşte fiilor norodului tău şi vei grăi către ei: 'Pămînt preste carele voiu aduce sabie, şi va lua norodul pămîntului pre un om dentru ei, şi-l va da pre el lor
3 întru strajă, Şi va vedea sabia venind preste pămînt, şi va trîmbiţa cu trîmbiţa, şi
4 da-va semnu norodului. Şi va aŭzi cel ce aude glasul trîmbiţei, şi nu se va păzi, şi va veni sabia, şi-l va apuca pre el; sîngele lui
5 preste capul lui va fi. Căci glasul trîmbiţii auzind n-au păzit, sîngele lui preste dînsul va fi; şi acesta, căci s-au păzit, sufletul lui au
6 scos. Şi strejariul, de va vedea sabia venind, şi nu va trîmbiţa cu trîmbiţa şi norodul nu să va păzi şi venind sabia va lua dentru ei suflet, el pentru fărădeleagea lui s-au prinsu şi sîngele dentru mîna strejariului voiu cea-
7 re'. Şi tu, fiiul omului, strejariu te-am dat casei lui Israil şi vei auzi dentru rostul Mieu
8 cuvînt şi vei vesti lor de la Mîne, Zicînd Eu celui păcătos: 'Cu moarte te vei omorî', şi nu vei grăi ca să să păzască cel necurat de la calea lui, acel fără leage cu fărădeleagea lui va muri,
9 iară sîngele lui den mîna ta îl voiu ceare. Şi tu, de vei vesti mai nainte celui păgîn calea lui, ca să să întoarcă de la ea, şi nu să va întoarce de la calea lui, el cu necurăţia lui va muri, şi tu
10 sufletul tău l-ai scos. Şi tu, fiiul omului, zi casei lui Israil: 'Aşa aţi grăit, zicînd: 'Înşălăciunile noastre şi fărădelegile noastre preste noi sînt şi întru eale noi ne topim. Şi cum vom
11 trăi?' Zi lor: 'Viu Eu – zice Adonai Domnul –, nu voiu moartea păcătosului, ca să să întoarcă cel necurat de la calea lui şi să trăiască el. Cu întoarcere întoarceţi-vă de la calea voastră cea rea! Şi pentru căci muriţi, casa
12 Israil?' Şi tu, fiiul omului, zi către fiii norodului tău: 'Direptatea direptului nu-l va scoate pre el ori întru care zi va rătăci, şi fărădeleagea celui fără de leage nu-i va face rău lui, ori întru care zi să va întoarce de la fărădeleagea lui, şi direptul nu va putea să scape întru ziua păcatului lui. Zicînd Eu 13
direptului: 'Cu traiu vei trăi!' şi acesta nădejduieşte pre direptatea lui şi va face fărădeleage şi toate direptăţile lui nu să vor pomeni, întru strîmbătatea lui carea au făcut, întru dînsa va muri. Şi zicînd Eu celui necurat: 14
'Cu moarte vei muri!', şi să va întoarce de la păcatul lui şi va face judecată şi direptate. Şi zălogul va da înapoi, şi jahul va plăti, întru 15
poruncile vieţii va mearge ca să nu facă strîmbătate, cu viaţă va trăi şi nu va muri. Toate 16
păcatele lui carele au greşit nu să vor pomeni, căci judecată şi direptate au făcut, întru eale va trăi'. Şi vor grăi fiii norodului tău: 'Nu e 17
direaptă calea Domnului!', şi aceasta, calea lui, nu e direaptă! Întorcîndu-se cel direpţ 18
de la direptatea lui şi va face fărădelegi, şi va muri întru eale. Şi întorcîndu-se cel păcă- 19
tos de la fărădeleagea lui şi va face judecată şi direptate, întru eale el va trăi. Şi aceasta 20
iaste carea aţi zis: 'Nu e direaptă calea Domnului!'. Pre fieştecarele întru căile voastre voiu judeca pre voi, casa Israil". Şi fu întru 21
al 12 an, întru a zeacea lună, la 5 ale lunii a robirii noastre, venit-au către mine cel ce au scăpat de la Ierusalim, zicînd: „Luatu-s-au cetatea". Şi mîna Domnului s-au făcut asu- 22
pra mea sara mai nainte de ce au venit el; şi au deschis gura mea pînă au venit dimineaţa către mine; şi, deschizindu-se, gura mea nu s-au mai oprit încă. Şi să făcu cuvîntul 23
Domnului către mine, zicînd: „Fiiul omului, 24
ceia ce lăcuiescu ceale pustiite preste pămîntul lui Israil zic: 'Unul era Avraam, şi au ţinut pămîntul; şi noi mai mulţi sîntem, noao s-au dat pămîntul întru ţineare'. Pentru aceaea 25
zi către ei: 'Aşa au zis Adonai Domnul: 'Preste sînge vei mînca şi ochii voştri veţi lua către chipurile voastre şi sînge vărsa-veţi, şi pămîntul moşteni-l-veţi? Stătut-aţi pre sabia 26
voastră, făcut-aţi urîciune şi fieştecarele pre aproapele lui aţi pîngărit, şi pămîntul veţi moşteni aşa?' Pentru aceaea zi lor: 'Aceas- 27
tea zice Domnul Domnul: 'Viu Eu de nu ceia dentru ceale pustiite cu sabie vor cădea; şi cei de pre faţa cîmpului hiarălor ţarinii să vor da spre mîncare de tot; şi pre cei dentru ceale zidite şi pre cei dentru peşteri cu moarte voiu omorî. Şi voiu da pămîntul pustiiu şi va 28
peri sămeţia vîrtutei lui şi să vor pustii munţii lui Israil nefiindu călătoriu'. Şi vor cu- 29
noaşte că Eu sînt Domnul; face-voiu pămîntul lor pustiiu şi să va pustii pentru toate urîciunile lor carele au făcut. Şi tu, fiiul 30

omului, fiii norodului tău, ceia ce grăiescu pentru tine, pre lîngă ziduri, şi la porţile caselor, şi grăiia om fratelui lor, zicînd: 'Să ne adunăm şi să auzim cealea ce ies de la Dom-
31 nul!' Şi vor veni către tine în ce chip mearge împreună norod: şi şădu înaintea ta norodul Mieu, şi audu cuvintele tale, şi aceastea nu le vor face, căci minciună întru gura lor şi denapoia pîngăriciunilor lor inima lor
32 mearge. Şi te vei face lor ca glasul canonului cel cu dulce glas bine asămănat; şi vor auzi cuvintele tale şi nu le vor face pre
33 eale. Cînd vor veni, vor grăi: 'Iată vine!' şi vor cunoaşte că prorocu era în mijlocul lor".

CAP XXXIV

1 Şi s-au făcut cuvîntul Domnului către
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, proroceaşte preste păstorii lui Israil, proroceaşte şi zi păstorilor: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'O, păstorii lui Israil, au pasc păstorii pre sine? Nu pre oile
3 Meale pasc păstorii? Iată, laptele mîncaţi de tot, şi lîna vă îmbrăcaţi; şi ce e gras jun-
4 gheaţi, şi oile Meale nu paşteţi. Pre cea slabă nu o aţi rîdicat; şi pre cea bolnavă n-aţi vindecat, şi cea struncinată n-aţi legat; şi pre cea rătăcită n-aţi înturnatu-o, şi cea perită n-aţi căutat, şi cea tare o aţi supus cu
5 trudă. Şi să răsipiră oile Meale, nefiind păstoriu, şi s-au făcut spre mîncare de tot la
6 toate hiarăle ţarenii. Şi s-au răsipit oile Meale în tot muntele şi preste tot muntele înalt; şi preste faţa a tot pămîntul s-au răsipit şi nu era cine să caute, nici cine să
7 întoarcă. Pentru aceaea, păstori, auziţi
8 cuvîntul Domnului: Viu Eu – zice Domnul Domnul – pentru căci s-au făcut oile Meale spre pradă şi să fie oile Meale spre mîncare de tot la toate hiarăle cîmpului, nefiind păstoriu, şi n-au cercetat păstorii oile Meale, şi s-au păscut păstorii pre sine, iară oile Meale nu
9 le-au păscut, Pentru aceasta, păstori, auziţi
10 cuvîntul Domnului: Aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu asupra păstorilor şi voiu ceare oile Meale den mînile lor; şi voiu întoarce pre ei ca să nu pască oile Meale, şi nu le vor mai paşte păstorii pre eale, scoate-voiu oile Meale den gura lor şi nu vor fi lor încă
11 spre mîncare de tot. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voiu cerca
12 oile Meale şi le voiu scoate pre eale. În ce chip cearcă păstoriul turma lui în ziua rătăcirei, cînd e negură şi nor în mijlocul oilor lui, osebite fiind, aşa voiu cerca oile Meale şi le voiu mîna pre eale de la tot locul unde s-au
13 răsipit acolo în zi de nor şi de negură. Şi voiu scoate pre ei de la limbi şi voiu aduna pre ei de la ţări şi voiu scoate pre ei la pămîntul lor şi voiu paşte pre ei preste măgurile lui Israil, şi în rîpi, şi în toată lăcuinţa pămîntului. Şi la păşune bună voiu paşte pre ei, în 14
măgura cea înaltă a lui Israil; şi vor fi stînile lor acolo şi vor dormi şi să vor odihni întru desfătăciune bună şi întru păşune grasă să vor paşte preste măgurile lui Israil. Eu voiu 15
paşte oile Meale şi Eu le voiu odihni pre eale şi vor conoaşte că Eu sînt Domnul – aceastea zice Domnul. Cea pierdută voiu cerca şi 16
cea rătăcită voiu înturna, şi cea zdrobită voiu lega, şi cea leşinată voiu întări, şi cea tare voiu păzi şi le voiu paşte pre eale cu judecată. Şi 17
voi, oile Meale, aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voiu aleage între oaie şi între oaie, între berbeci şi între ţapi. Şi nu e des- 18
tul voao, căci păşunea cea bună păşteaţi şi ceale rămase ale păşunii le călcaţi de tot cu picioarele voastre? Şi apa cea limpede beaţi şi cea rămasă cu picioarele voastre turburaţi? Şi oile Meale călcăturile picioarelor voastre 19
păştea şi apa cea turburată de picicarele voastre bea? Pentru aceaea, aceastea zice 20
Domnul Domnul: Iată, Eu voiu osăbi între oaie tare şi între oaie slabă. Cu coastele şi 21
cu umerele voastre împingeaţi şi cu coarnele voastre împungeaţi tot ce era slab. Şi voiu 22
mîntui oile Meale, şi nu vor fi încă spre pradă, şi voiu judeca între berbeace către berbeace. Şi voiu rîdica asupra lor un păstoriu; şi va 23
paşte pre ei robul Mieu, David, şi va fi lor păstoriu. Şi Eu, Domnul, voiu fi lor Dumne- 24
zău, şi David – căpetenie în mijlocul lor. Eu, Domnul, am grăit. Şi voiu pune cu David 25
făgăduinţă de pace şi voiu stinge pre hiarăle ceale reale de la pămînt, şi vor lăcui în pustiiu şi vor dormi întru dumbrăvi. Şi voiu da 26
lor blagoslovenie premprejurul măgurii Meale şi ploaie voiu da voao, ploaie de blagoslovenie. Şi leamnele cîmpului vor da roada 27
lor şi pămîntul va da vîrtutea lui şi vor lăcui preste pămîntul lor cu nădeajde de pace şi vor conoaşte că Eu sînt Domnul, cînd voiu zdrobi Eu jugul lanţului lor şi voiu scoate pre ei den mîna celor ce urăscu pre ei. Şi nu vor mai fi 28
încă în pradă la limbi şi hiarăle pămîntului nu-i vor mai mînca pre ei; şi vor lăcui pre nădeajde şi nu va fi cine să-i spară pre ei. Şi voiu rădica lor răsăditură de pace şi nu 29
vor mai fi puţini cu numărul pre pămînt şi încă nu vor mai fi periţi cu foametea pre pămînt şi ocara limbilor nu vor mai suferi încă. Şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul 30
Dumnezăul lor şi ei – nărodul Mieu, casa lui Israil – zice Domnul Domnul. Şi voi, oile 31
Meale, şi oile turmei sînteţ, şi Eu Domnul Dumnezeul vostru – zice Domnul Domnul'".

CAP XXXV

1 Şi s-au făcut cuvîntul Domnului
2 cătră mine, zicînd: „Fiiul omului,
întoarce faţa ta preste măgura Siir şi
3 proroceaşte preste ea. Şi zi ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată,
Eu sînt asupra ta, măgură Siir, şi voiu întinde
mîna Mea preste tine şi te voiu da pustie şi te
4 vei pustii. Şi în cetăţile tale pustietate voiu
face şi tu pustie vei fi şi vei cunoaşte că Eu-s
5 Domnul. Pentru că fiind tu vrăjmaşă veacinică, şi ai şăzut la casa lui Israil cu vicleşug în
mîna vrăjmaşilor sabiei în vreamea strîmbătăţii la ceale de apoi, Pentru aceaea, viu Eu
– zice Domnul – de nu ai fi greşit în sînge şi
7 sîngele te va goni pre tine. Şi voiu da
măgura Siir spre pustiire şi pustiită şi voiu
8 piarde de la ea oameni şi dobitoace. Şi voiu
împlea de răniţii tăi dealurile tale şi văile tale
şi întru toate cîmpurile tale răniţi cu sabia vor
9 cădea întru tine. Pustietate veacinică te
voiu face şi cetăţile tale nu să vor mai lăcui
încă; şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul.
10 Pentru căci ai zis tu: 'Ceale doao limbi şi ceale
doao ţări ale meale vor fi şi voiu moşteni pre
11 eale', şi Domnul acolo iaste, Pentru
aceaea, viu Eu – zice Domnul Domnul –, şi
voiu face ţie după vrăjmăşia ta; şi Mă voiu
12 cunoaşte ţie, cînd te voiu judeca. Şi vei
cunoaşte că Eu-s Domnul; auzit-am glasul
blestemilor tale, căci ai zis: 'Măgurile lui Israil
13 pustie s-au dat noao spre mîncare!' Şi ai
grăit mare asupra Mea, cu gura ta, şi Eu am
14 auzit'. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Domnul: 'Întru veselia pămîntului, pustie
15 voiu face pre tine. În ce chip te-ai veselit la
moştenirea casii lui Israil, căci s-au stinsu, aşa
voiu face pre tine: pustie vei fi, măgură Siir, şi
toată Idumea va peri de tot – şi vor cunoaşte
că Eu-s Domnul Dumnezăul lor'.

CAP XXXVI

1 Şi tu, fiiul omului, proroceaşte preste
măgurile lui Israil şi zi munţilor lui
Israil: 'Auziţi cuvîntul Domnului,
2 Aceastea zice Domnul Domnul:
'Pentru căci au zis asupra voastră
vrăjmaşul: 'Bine e, pustiiri veacinice spre
3 moşteniri noao ni s-au făcut!' Pentru aceaea
proroceaşte şi zi: 'Aceastea zice Domnul:
'Pentru căci v-aţ necinstit voi şi v-aţ urît voi
de cătră limbile ceale de premprejurul vostru,
ca să fiţ voi spre moştenire celoralalte limbi şi
v-aţ suit şi v-aţ făcut graiu la limbă şi ocară la
4 limbi', Pentru aceaea, măgurile lui Israil,
auziţ cuvîntul Domnului; aceastea zice Domnul Domnul măgurilor, şi dealurilor, şi pîraielor, şi văilor, şi celor pustiite şi stinse şi
cetăţilor celor părăsite, carele s-au făcut
spre pradă şi spre călcare de tot la limbile ceale
ce au rămas premprejur, Pentru aceaea, 5
aceastea zice Domnul Domnul: De nu cu focul
mîniei Meale am grăit asupra celoralalte limbi
şi preste Idumea toată, căci au dat pămîntul
Mieu lui întru ţineare cu veselia, necinstind
sufletele ca să le stingă în pradă', Pentru 6
aceaea proroceaşte preste pămîntul lui Israil
şi zi munţilor şi dealurilor, şi văilor, şi codrilor: Aceastea zice Domnul Domnul: Iată, Eu
cu rîvnirea Mea şi cu mînia Mea am grăit,
pentru că aţi suferit voi ocările limbilor.
Pentru aceaea, iată, Eu rădica-voiu mîna Mea 7
preste limbile ceale demprejurul vostru, aceştea necinstea lor vor lua. Iară voi, măgurile 8
lui Israil, strugurul şi roada voastră mînca-va
nărodul Mieu, căci nădejduiesc să vie. Căci 9
iată, Eu voiu căuta spre voi şi vă veţi lucra şi
vă veţi sămăna. Şi voiu înmulţi preste voi 10
oameni şi casa lui Israil toată desăvîrşit; şi să
vor lăcui cetăţile voastre şi ceale pustiite să
vor zidi. Şi voiu înmulţi preste voi oameni 11
şi dobitoace; şi voiu lăcui pre voi ca de-ncepu-
tul vostru şi bine voiu face voao, ca cel de mai
nainte al vostru; şi veţi cunoaşte că Eu-s
Domnul. Şi voiu naşte preste voi oameni, 12
pre norodul Mieu, Israil, şi vor moşteni pre
voi şi veţi fi lor spre ţineare şi nu vă veţi mai
adaoge încă a vă face fără feciori dentru
ei'. Aceastea zice Domnul Domnul: Pentru 13
că au zis ţie: Pămînt care mănîncă oamenii
eşti tu şi fără feciori de limba ta te-ai făcut',
Pentru aceaea, oameni încă nu vei mai mînca, 14
şi limba ta nu o vei mai face fără feciori încă –
zice Domnul Domnul. Şi nu să va mai auzi 15
încă preste voi necinstea limbilor şi ocara
noroadelor nu veţi suferi încă – zice Domnul
Domnul'". Şi să făcu cuvîntul Domnului 16
cătră mine, zicînd: „Fiiul omului, casa lui 17
Israil au lăcuit preste pămîntul lor şi au pîngărit pre el cu calea lor şi cu idolii lor şi cu
necurăţiile lor; ca necurăţia ceiia ce are
pre sine s-au făcut calea lor înaintea feaţii
Meale. Şi am vărsat mînia Mea preste dîn- 18
şii pentru sîngele carele au vărsat pre pămînt
şi cu chipurile lor au pîngărit pre el, Şi i-am 19
răsipit pre ei la limbi şi i-am vînturat pre ei în
ţări; după calea lor şi după păcatul lor judecat-am pre ei. Şi au întrat la limbi unde au 20
întrat acolo şi au spurcat numele cel svînt,
zicîndu-să ei: Norodul Domnului aceştea, şi
den pămîntul lui au ieşit'. Şi nu M-am 21
îndurat de ei, pentru numele Mieu cel svînt,
care au spurcat casa lui Israil întru limbi
unde au întrat acolo'. Pentru aceaea zi 22

casei lui Israil: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Nu vă fac Eu voao, casa lui Israil, ce pentru numele Mieu cel svînt, carele aţi spur-
23 cat întru limbi, unde aţi întrat acolo. Şi voiu svinţi numele Mieu cel mare, cela ce s-au pîngărit întru limbi, carele aţi pîngărit în mijlocul lor; şi vor cunoaşte limbile că Eu sînt Domnul – zice Adonai Domnul – svinţîndu-Mă întru
24 voi înaintea ochilor lor. Şi voiu lua pre voi dentru limbi şi voiu aduna pre voi den toate ţările şi voiu băga pre voi la pămîntul
25 vostru. Şi voiu stropi preste voi apă curată şi vă veţi curăţi de toate necurăţiile voastre şi de toate chipurile voastre voiu curăţi pre
26 voi. Şi voiu da voao inemă noao şi duh nou voiu da întru voi; şi voiu lua inema cea de piatră dentru trupul vostru şi voiu da voao
27 inemă de carne. Şi Duhul Mieu da-L-voiu întru voi şi voiu face ca întru direptăţile Meale să meargeţi şi judecăţile Meale să păziţi şi să
28 faceţ. Şi veţi lăcui pre pămîntul carele am dat părinţilor voştri şi veţi fi Mie întru norod
29 şi Eu voiu fi voao întru Dumnezeu. Şi voiu mîntui pre voi dentru toate necurăţiile voastre şi voiu chema grîul şi voiu înmulţi pre
30 el şi nu voiu da asupra voastră foamete. Şi voiu înmulţi roada lemnului şi roadele ţarinei, pentru ca să nu luaţi ocară de foamete întru
31 limbi. Şi vă veţi aduce aminte de căile voastre ceale reale şi de tocmealele voastre ceale ce nu era bune şi veţi împuta în faţa lor întru fărădelegile voastre şi întru urîciunile
32 voastre. Nu pentru voi facu Eu – zice Domnul Domnul –, conoscut fie voao. Ruşinaţi-vă şi vă abateţ den căile voastre, casa lui
33 Israil!' Aceastea zice Domnul Domnul: 'În ziua carea voiu curăţi pre voi den toate fărădelegile voastre şi voiu lăcui cetăţile şi să vor
34 zidi ceale pustii Şi pămîntul cel stricat să va lucra, pentru căci stricat s-au făcut înaintea a
35 tot căsătoriul, Şi vor zice: 'Pămîntul acela ce e stricat s-au făcut ca o grădină de desfătăciune şi cetăţile ceale pustii şi stricate şi
36 săpate tari s-au aşezat'. Şi vor conoaşte limbile, oricîte vor rămînea pre împrejurul vostru, că Eu, Domnul, am ziditu ceale surpate, răsădit-am ceale stricate. Eu, Domnul, am grăit
37 şi am făcut'. Aceastea zice Domnul Domnul: 'Încă aceasta cearere pune-voiu casii lui Israil ca să fac lor: înmulţi-voiu pre ei de oameni ca
38 oile; Ca oile sfinte, ca oile Ierusalimului întru sărbătorile lui, aşa vor fi cetăţile ceale pustii pline de oi de norod; şi vor conoaşte că Eu sînt Domnul'".

CAP XXXVII

Şi fu asupra mea mîna Domnului şi au 1
scos pre mine cu Duhul Domnului şi m-au pus în mijlocul cîmpului; acesta era plin de oase de oameni. Şi mă 2
apropie cătră eale de jur împrejur; şi iată, multe foarte era pre faţa cîmpului, şi iată, uscate foarte. Şi zise cătră mine: „Fiiul 3
omului, au trăi-vor oasele aceastea?" Şi ziş: „Doamne, Doamne, Tu ştii aceastea". Şi 4
zise cătră mine: „Fiiul omului, proroceaşte pentru oasele aceastea şi vei zice lor: 'Oasele ceale uscate, auziţi cuvîntul Domnului! Aceastea zice Domnul oaselor acestora: 'Iată, 5
Eu aducu preste voi duh de viaţă. Şi voiu da 6
preste voi vine şi voiu scoate asupra voastră trup şi voiu întinde preste voi piale şi voiu da Duhul Mieu preste voi şi veţi trăi şi veţi conoaşte că Eu sînt Domnul'". Şi prorociiu 7
în ce chip mi-au poruncit Domnul şi să făcu glas, cînd eu prorociiu, şi iată cutremuru şi apropie oasele, os cătră închietura lui. Şi 8
văzuiu şi iată, preste eale vine şi carne creştea şi să suia preste eale piale deasupra, şi duh nu era într-însele. Şi zise cătră mine: 9
„Proroceaşte pentru duh, proroceaşte, fiiul omului, şi zi duhului: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Den patru vînturi vino, duhule, şi suflă la morţii aceştea şi să trăiască!'". Şi 10
am poruncit după cum au poruncit mie şi au întrat întru ei duhul şi au trăit şi au stătut pe picioarele lor şi adunare era multă foarte. Şi 11
grăi Domnul cătră mine, zicînd: „Fiul omului, oasele aceastea toate casa lui Israil iaste. Ei zic: 'Uscate s-au făcut oasele noastre, perit-au nădeajdea noastră, fîrşitu-ni-s-au glasul'. Pentru aceaea porunceaşte şi zi cătră ei: 12
'Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu deşchizu mormînturile voastre şi voiu scoate pre voi den mormînturile voastre, norodul Mieu, şi voiu băga pre voi la pămîntul lui Israil, Şi 13
veţi conoaşte că Eu sînt Domnul, cînd voiu deşchide Eu mormînturile voastre ca să scoţu Eu pre voi, norodul Mieu, den gropile voastre. Şi voiu da Duhul Mieu la voi şi veţi 14
trăi şi voiu pune pre voi pre pămîntul vostru; şi veţi cunoaşte că Eu, Domnul, am grăit şi voiu face – zice Domnul Domnul'". Şi să 15
făcu cuvîntul Domnului cătră mine zicînd: „Fiiul omului, ia ţii toiag şi scrie preste el pre 16
Iuda şi pre fiii lui Israil, cei ce şăd lîngă el. Şi toiagul al doilea vei lua ţie şi vei scrie preste el pre Iosif, toiagul lui Efraim, şi pre toţi fiii lui Israil, ceia ce s-au adaos cătră el. Şi le vei 17
împreuna pre eale unul cătră altul ţie într-un toiag, ca să le legi pre eale, şi vor fi

18 în mîna ta. Şi va fi cînd vor zice cătră tine
fiii norodului tău: 'Nu vei spune şi noao ce
19 sînt aceastea ţie?' Şi vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu
voiu lua fealiul lui Iosif, cel ce iaste pren mîna
lui Efraim, şi fealiurile lui Israil, ceale ce şăd
lîngă el, şi voiu da pre ei preste fealiul Iudii şi
20 vor fi într-un toiag în mîna Iudii'. Şi vor fi
toiagele, preste carele tu ai scris preste eale,
21 în mîna ta, înaintea lor. Şi vei grăi cătră ei:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu iau
toată casa lui Israil den mijlocul limbilor, unde
au întrat acolo, şi voiu aduna pre ei dentru toţi
cei de pre împrejurul lor şi voiu băga pre ei la
22 pămîntul lui Israil. Şi voiu face pre ei întru
limbă în pămîntul Mieu şi în munţii lui Israil şi
o căpetenie va fi lor; şi nu vor mai fi încă întru
2 limbi, nici să vor mai împărţi încă la 2 împă-
23 răţii, Pentru ca să nu să pîngărească încă
întru idolii lor şi întru urîciunile lor şi întru
toate necurăţiile lor, şi voiu mîntui pre ei
dentru toate fărădelegile lor ceale ce au greşit
întru eale şi voiu curăţi pre ei şi vor fi
24 Mie norod şi Eu voiu fi lor Dumnezău. Şi
robul Mieu David – împărat în mijlocul lor şi
păstoriu unul va fi tuturor, căci întru porun-
cile Meale vor mearge şi judecăţile Meale vor
25 păzi şi vor face pre eale. Şi vor lăcui pre
pămîntul lor carele am dat robului Mieu, lui
Iacov, unde au lăcuit acolo părinţii lor; lăcui-vor
preste el ei şi fiii lor şi fiii fiilor lor pînă în
veac; şi David, robul Mieu, căpetenie va fi lor
26 în veac. Şi voiu pune lor făgăduinţă de
pace şi făgăduinţă veacinică va fi cu ei; şi voiu
pune sfintele Meale în mijlocul lor în veac.
27 Şi va fi sălăşluirea Mea întru ei şi voiu fi lor
28 Dumnezău şi ei vor fi Mie norod. Şi vor
cunoaşte limbile că Eu sînt Domnul Cela ce
sfinţesc pre ei, fiind sfintele Meale întru mij-
locul lor în veac'".

CAP XXXVIII

1 Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră
2 mine, zicînd: „Fiiul omului, întă-
reaşte faţa ta spre Gog şi spre pămîn-
tul lui Magog, spre biruitoriul Rosului
şi Mosohului şi Thovel şi proroceaşte
3 pentru el. Şi zi lui: 'Aceastea zice Domnul
Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Gogule, şi asupra
pămîntului lui Magog, biruitoriul Rosului,
4 Mosohului şi Thovelului. Şi voiu aduna pre
tine şi toată putearea ta pre cai şi călăreţi
îmbrăcaţi în zale toţ, adunare multă, scuturi şi
5 coifuri şi sabii, Persi şi arapi, şi levii şi lidii,
6 toţi cu coifuri şi cu scuturi; Gomor şi toţi cei
demprejurul lui, casa lui Thogarma de la mar-
ginea crivăţului şi toţi cei prejur el şi
limbi multe împreună cu tine. Găteaşte-te, 7
găteaşte-te pre tine, tu şi toată adunarea ta
cea adunată cu tine, şi vei fi Mie straje
denainte. Den zile multe găti-se-va şi în 8
anii cei de apoi va veni şi va veni la pămîntul
cel stricat de sabie, adunaţi de la limbi multe,
pre pămîntul lui Israil, carele s-au făcut pus-
tiiu de toate părţile; şi acesta dentru limbi au
ieşit şi vor lăcui pre pace toţi. Şi te vei sui 9
ca ploaia şi vei veni ca norul şi vei acoperi
pămîntul şi vei cădea tu şi toţi cei de prempre-
jurul tău şi limbi multe împreună cu tine'.
Aceastea zice Domnul Domnul: 'Şi va fi în ziua 10
aceaea, sui-se-va cuvînt preste inima ta şi vei
gîndi gînduri reale. Şi vei grăi: 'Sui-mă-voiu 11
pre pămîntul cel lepădat, veni-voiu preste
cei ce odihnesc cu linişte şi cei ce lăcuiesc
pre pace, toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul
întru carele nu iaste zidu, nici zovoară şi
uşi nu sînt întru ei, A prăda pradă şi plea- 12
nuri a plenui lor, a întoarce mînile meale la
cea pustiită carea s-au lăcuit şi preste limbile
ceale adunate den limbi multe, cei ce au făcut
moşii şi lăcuiescu pre buricul pămîntului'.
Sava şi Dedan şi neguţătorii carhidoneanii şi 13
toate satele lor vor grăi ţie: 'Spre pradă a
prăda vei tu? Şi a plenui pleanuri? Şi ai adu-
nat adunarea ta să iai argint şi aur, a lua
moşie, a plenui pleanuri mari?' Pentru 14
aceaea, proroceaşte, fiiul omului, şi zi lui Gog:
'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Au nu
în ziua aceaea, după ce să va lăcui nărо-
dul Mieu Israil pre pace, te vei rădica?
Şi vei veni de la locul tău, de la margi- 15
nea despre miazănoapte, şi limbi multe
împreună cu tine, călăreţi de cai toţi, adunare
mare şi puteare multă! Şi te vei sui asupra 16
norodului Mieu Israil ca un nor să acoperi
pămîntul; în zilele ceale de apoi va fi şi te voiu
aduce pre pămîntul Mieu pentru ca să
cunoască toate limbile pre Mine, sfinţin-
du-Mă Eu întru tine înaintea lor'. Aceastea 17
zice Domnul Domnul lui Gog: 'Tu eşti pentru
care am grăit mai nainte de zilele ceale
denainte, pren mîna robilor Miei, prorocilor
lui Israil, întru acealea zile şi ani, ca să te
aducă pre tine asupra lor? Şi va fi în ziua 18
aceaea, în ziua carea va veni Gog asupra ta,
pămîntul lui Israil – zice Domnul Domnul –,
sui-se-va mînia Mea Şi rîvnirea Mea. Cu 19
focul mîniei Meale am grăit: De nu va fi ade-
vărat, în ziua aceaea – cutremur mare pre
pămîntul lui Israil, Şi să vor clăti de cătră 20
faţa Domnului peştii mării şi pasările ceriului,
şi hiarăle cîmpului şi toate tîrîtoarele ce să
tîrăscu pre pămînt, şi toţi oamenii cei de
preste faţa pămîntului; şi să vor sparge mun-
ţii, şi vor cădea văile şi tot zidul pre

21 pămînt va cădea. Şi voiu chema preste el
toată frica sabiei – zice Domnul Domnul –
22 sabiia omului preste fratele lui va fi. Şi voiu
judeca pre el cu moarte şi cu sînge şi cu ploaie
înecătoare şi cu pietri de grindină şi foc şi
iarbă pucioase voiu ploua preste el şi preste
toţi cei ce sînt cu el şi preste limbi multe
23 împreună cu el. Şi Mă voiu mări şi Mă voiu
sfinţi şi Mă voiu proslăvi şi Mă voiu arăta
înaintea a limbi multe şi vor cunoaşte că Eu
sînt Domnul'.

CAP XXXIX

1 Şi tu, fiiul omului, proroceaşte asupra
lui Gog şi zi: 'Aceastea zice Domnul
Domnul: 'Iată, Eu asupra ta, Gogule,
Domnul lui Ros, Mosoh şi Thovel.
2 Şi te voiu aduna pre tine şi te voiu
povăţui pre tine şi te voiu sui pre tine de la
marginea crivăţului şi te voiu aduce pre mun-
3 ţii lui Israil. Şi voiu piarde arcul tău de la
mîna cea stîngă a ta şi săgeţile tale de la mîna
4 ta cea direaptă. Şi te voiu oborî preste
munţii lui Israil şi vei cădea tu şi toţi cei dem-
prejurul tău şi limbile ceale ce-s cu tine mări-
se-vor spre mulţime de pasări şi la toată zbu-
rătoarea şi la toate hiarăle cîmpului dat-am
5 pre tine să te mănînce. Preste faţa cîmpu-
lui vei cădea, căci Eu am grăit – zice Domnul
6 Domnul. Şi voiu trimite foc preste Magog
şi se vor lăcui ostroavele pre pace şi vor
7 cunoaşte că Eu sînt Domnul. Şi numele
Mieu cel sfînt cunoaşte-se-va în mijlocul
nărodului Mieu Israil, şi nu se va mai pîngări
numele Mieu cel sfînt; şi vor cunoaşte toate
limbile că Eu sînt Domnul Cel sfînt, întru
8 Israil. Iată, vine şi vei cunoaşte că va fi –
zice Domnul Domnul. Aceasta iaste ziua întru
9 carea am grăit. Şi vor ieşi ceia ce lăcuiesc
cetăţile lui Israil şi vor arde întru arme,
paveze şi suliţe şi arce şi săgeţi şi toiage de
mîni şi fuşti şi vor aţîţa cu eale foc în şapte
10 ani. Şi nu vor lua leamne de la cîmpu, nici
vor tăia den dumbrăvi, ce armele vor arde cu
foc, şi vor prăda pre ceia ce au prădat pre ei şi
vor plenui pre ceia ce au plenuit pre ei – zice
11 Domnul Domnul. Şi va fi în ziua aceaea,
da-voiu lui Gog loc numit mormînt întru
Israil, îngroparea celor ce au venit de cătră
12 mare şi vor zidi gura văii. Şi vor astruca
acolo pre Gog şi toată mulţimea lui şi să va
13 chema atuncea Îngroparea lui Gog. Şi vor
astruca pre ei casa lui Israil pentru ca să să
curăţească pămîntul la a şaptelea lună. Şi va
astruca pre ei tot norodul pămîntului şi va fi
lor întru numeire – zice Domnul Domnul.
14 Şi oameni pururea vor trimite mergînd tot
pămîntul a îngropa pre cei rămaş preste
faţa pămîntului şi să curăţească pre el;
după ceale şapte luni vor cerca. Tot cela ce 15
treace pămîntul şi, văzînd os de om, va clădi
lîngă el semn pînă unde vor îngropa pre el
ceia ce îngroapă la Gai îngroparea lui Gog.
Pentru că şi numele cetăţii să va chema Mul- 16
ţime – de – bărbaţi, şi să va curăţi pămîntul'.
Şi tu, fiiul omului – aceastea zice Domnul Dom- 17
nul –, zi cătră toată pasărea zburătoare şi cătră
toate hiarăle cîmpului: 'Adunaţi-vă şi veniţi,
adunaţi-vă de cătră toate împrejurele la jîrtva
Mea, carea am jîrtvuit voao, jîrtvă mare în
munţii lui Israil, şi veţi mînca carne şi veţi bea
sînge. Cărnurile uriaşilor veţi mînca şi sîn- 18
gele boiarilor pămîntului veţi bea, berbeci şi
viţei şi ţapi şi viţei îngrăşaţi toţi. Şi veţi 19
mînca grăsimea de saţiu şi veţi bea sînge spre
îmbătare den jîrtva Mea, carea am junghiat
voao. Şi vă veţi sătura den masa Mea cal şi 20
călăreţ, uriaş şi pre tot bărbatul războinic –
zice Domnul Domnul. Şi voiu da mărirea 21
Mea întru voi şi vor vedea toate limbile jude-
cata Mea, carea am făcut, şi mîna Mea, care
am adus preste ei. Şi vor cunoaşte casa lui 22
Israil că Eu sînt Domnul Dumnezăul lor, den
ziua aceasta şi înainte. Şi vor cunoaşte 23
toate limbile că pentru păcatele lor s-au robit
casa lui Israil, căci s-au lepădat de Mine, şi am
întors faţa Mea de cătră ei, şi am dat pre ei la
mînile vrăjmaşilor lor, şi au căzut toţi cu
sabie. După necurăţiile lor şi după fărăde- 24
legile lor am făcut pre ei şi am întors faţa Mea
de cătră ei. Pentru aceaea, aceastea zice 25
Domnul Domnul: 'Acum voiu întoarce robi-
mea lui Iacov şi voiu milui casa lui Israil şi
voiu rîvni pentru numele cel svînt al Mieu.
Şi vor lua necinstea lor şi strîmbătatea carea 26
au făcut cînd să lăcuiră ei pre pămîntul lor pre
pace,şi nu va fi cine să-i înfricoşaze. Cînd îi 27
voiu întoarce Eu pre ei de la limbi şi-i voiu
aduna pre ei den mînile limbilor şi Mă voiu
svinţi întru ei înaintea limbilor, Şi vor 28
cunoaşte că Eu-s Domnul Dumnezeul lor,
cînd Mă voiu arăta Eu întru limbi şi voiu
aduna pre ei pre pămîntul lor şi nu voiu mai
lăsa dentru ei încă. Şi nu voiu mai întoarce 29
faţa Mea de cătră ei, pentru căci am vărsat
mînia Mea preste casa lui Israil – zice Domnul
Domnul'".

CAP XL

1 Şi fu întru al doaozeci şi cincile de ani
al robirii noastre, în luna dentîiu, în
zeace ale lunii, întru în al 14 ani după
ce s-au luat cetatea, în ziua aceea
făcutu-s-au preste mine mîna Dom-
nului şi mă aduse acolo. Întru vedearea lui 2
Dumnezău m-au adus pre mine la pămîntul

lui Israil, şi m-au pus într-un munte foarte nalt, şi preste el era ca o zidire de cetate în
3 preajmă. Şi mă băgă acolo, şi iată om, şi vedearea lui era ca vedearea aramei ce sclipeaşte; şi în mîna lui era aţă de ziditori şi tres-
4 tie de măsură, şi el sta la poartă. Şi zise cătră mine bărbatul: „Văzut-ai, fiiul omului? Vezi cu ochii şi cu urechile tale auzi, şi rînduiaşte în inima ta toate cîte eu arăt ţie, pentru căci ca să arăt ţie ai întrat aicea; şi vei
5 arăta toate casii lui Israil, cîte tu vezi". Şi iată, îngrădire afară den casă pre împrejur, şi în mîna acelui bărbatu trestie – măsură de şase coţi cu cotul şi o palmă; şi au măsurat zidul cel denainte, lăţimea tocma cu trestia, şi
6 înălţimea lui tocma cu trestia. Şi să sui pren 7 treapte la poarta cea ce caută la răsărit şi măsură (thee 6 de o parte şi 6 de altă parte)
7 şi elam al porţii tocma cu trèstia. Şi thee tocma cu trestia de lungă şi tocma cu trestia lăţimea şi elam în mijlocul lui theilath de 6
8 coţi. Şi thee al doilea tocma cu trestia de lată şi tocma cu trestia lungimea, şi elam de
9 coţi 5. Şi thee al treilea tocma cu trestia
10 lungimea şi tocma cu trestia lăţimea. Iară elamul porţii aproape de elamul uşii de 8 coţi şi elef de 2 coţi, şi elam al porţii denlăun-
11 tru. Şi thee ale porţii în preajma lui thee trei de o parte, trei de altă parte şi o măsură la cîte trei, şi o măsură la elam de o parte şi de
12 alta. Şi au măsurat lărgimea uşii porţii de
13 10 coţi şi lărgimea porţii de 13 coţi. Şi un cot adunîndu-se despre faţa navinilor şi de amîndoao părţile hotaru cîte de un cot şi thee de 6 coţi de o parte şi de 6 coţi de altă par-
14 te. Şi măsură poarta de la zidul lui thee preste zidul lui thee lăţimea de 25 de coţi;
15 aceasta e poartă pre poartă. Şi descoperemîntul elamului porţii de 60 de coţi den afară
16 şi de 25 de coţi thee al porţii premprejur. Şi descoperemîntul curţii den afară la descoperemîntul elamului porţii cei denlăuntru de 50
17 coţi. Şi ferestri ascunse la theim şi la elamuri pre denlăuntrul porţii curţii premprejur şi aşijderea la elamoth, ferestri împrejur pre denlăuntru şi preste elam finici de o parte şi
18 de alta. Şi mă băgă la curtea cea mai denlăuntru şi iată, cămări şi stîlpi împrejurul curţii, treizeci de cămări întru împrejurarea
19 stîlpilor. Şi boltele den dosol porţilor, după
20 lungimea porţilor stîlpii cei dedesuptu. Şi măsură lărgimea curţii de la descoperemîntul porţii cei mai den afară pre denlăuntru la descoperemîntul porţii ceiia ce caută cătră răsărit şi
mă băgă despre crivăţu. Şi iată poarta cea 21
ce caută spre crivăţu la curtea cea mai den afară şi măsură pre ea, lungimea ei şi lărgimea. Şi thee trei de o parte şi trei de altă 22
parte; şi elef, şi elamoth, şi finicii ei, şi s-au făcut după măsurile porţii ce caută spre răsărit de 50 de coţi lungimea ei şi de 25 de coţi lărgimea ei. Şi ferestrile ei şi elamothurile, 23
şi finicii ei, ca şi poarta ceaea ce caută cătră răsărit şi cu 7 treapte se suia pre ea şi elamoth pre denlăuntru. Şi poarta la curtea cea mai 24
denlăuntru, căutînd spre poarta crivăţului în ce chip e poarta cea ce caută spre răsărit, şi măsură curtea de la o poartă pînă la o poartă 100 de coţi. Şi mă aduse despre austru şi 25
iată o poartă căutînd cătră austru şi măsură pre ea şi thee şi elef şi elamothurile după măsurile aceastea. Şi ferestrile ei şi ela- 26
mothurile împrejur ca şi ferestrile elamului, de 50 de coţi lungimea ei şi de 25 de coţi lărgimea ei. Şi 7 treapte era la ea şi elamoth pre den- 27
lăuntru, şi finici la ea, unul dencoace, altul dencolea preste elef. Şi poartă în preajma 28
porţii curţii cei mai denlăuntru cătră austru, şi măsură curtea de la o poartă pînă la o poartă, lărgimea coţi 100 cătră austru. Şi mă băgă 29
la curtea cea mai denlăuntru a porţii de cătră austru şi măsură poarta după măsurile ei. Şi thee şi elefii şi elamothii, după măsurile 30
aceastea şi ferestrile ei şi la împrejur elamoth coţi 50 lungimea ei şi lărgimea coţi 25. Şi 31
elamoth împrejur lungimea de 25 de coţi şi lăţimea coţi 5. Şi elamoth la uşa cea mai 32
den afară şi finici la elef şi 8 treapte. Şi mă 33
băgă la poarta cea ce caută cătră răsărit şi o au măsurat pre ea după măsurile aceastea. Şi 34
thee şi elefii şi elamothurile, după măsurile aceastea şi ferestri la ea şi elamoth împrejur 50 de coţi lungimea ei şi lărgimea de 25 de coţi. Şi elamoth la curtea cea mai den afară 35
şi finici preste elef dencoace şi dencolea şi 8 treapte la ea. Şi mă băgă cătră poarta cea 36
cătră crivăţ şi măsură după măsurile aceastea. Şi thee ale ei şi elefii şi elamothii şi 37
ferestri la ea împregiur 50 de coţi lungimea ei şi lărgimea coţi 25. Şi elamothii la curtea 38
cea mai den afară şi finici la elef dencoace şi dencolea şi 8 treapte la ea. Şi cămările ei şi uşile ei 39
şi preste elamothii ei spre poarta a doua curgere de apă, acolo spală arderea-de-tot. Şi la elam 40
al porţii doao mease dencoace, pentru ca să junghe într-însele arderea-de-tot şi ceale pentru păcate şi ceale pentru neştiinţă. Şi denapoia 41
curgerii arderilor-de-tot cei ce caută spre

crivăţ doao mease cătră răsărituri den dosul
cei a doauă şi elamului porţii despre răsărit
42 optu mease. Patru mease de o parte şi 4
mease de altă parte, den dosul porţii, preste
eale junghea jungherile şi arderile-de-tot în
43 preajma celor 8 mease ale jungherilor. Şi 4
mease ale arderilor-de-tot de piatră cioplită,
lungimea de un cot şi jumătate şi de un cot de
44 înaltă. Preste eale vor pune vasele cu
carele junghea acolo arderile-de-tot şi jîrtve-
45 le. Şi de o palmă vor avea usnă cioplită pe
denlăuntru împrejur, şi deasupra measelor
acoperemînt ca să să acopere de ploaie şi de
46 uscăciune. Şi mă bägă pre mine la curtea
cea mai denlăuntru şi iată 2 cămări în curtea
cea mai denlăuntru, una den dosul porţii ce
caută cătră crivăţ şi aduce cătră austru şi una
den dosul porţii cei de cătră austru ce caută
47 cătră crivăţ. Şi zise cătră mine: „Cămara
aceasta care caută cătră austru iaste a preoţi-
48 lor celor ce păzăscu paza casii, Iară cămara
ce caută cătră crivăţ iaste a celor ce păzescu
paza jîrtăvnicului, aceia sînt fiii lui Saduc, cei
ce să apropie dentru ai lui Levi cătră Domnul
49 ca să-I slujască Lui". Şi măsură curtea,
lungimea de 100 de coţi şi lărgimea de 100 de
coţi preste ceale 4 părţi ale ei şi jîrtăvnicul – în
50 preajma casii. Şi mă bägă pre mine la elam
al casii şi măsură elamul de 5 coţi lărgimea de
o parte şi de 5 coţi de altă parte şi lărgimea
uşii de 14 coţi şi ţîţînile uşii lui elam de 3 coţi
de o parte şi de 3 de ceaea parte şi lungimea
51 lui elam de 20 de coţi, Şi lărgimea de 10 coţi,
şi pre 10 treapte să suia la el; şi stîlpi era şi
preste elam, unul dencoace şi unul dencolea.

CAP XLI

1 Şi mă bägă la besearecă la care au
măsurat elamul de 6 coţi lărgimea
dencoace şi de 6 coţi lărgimea elamu-
2 lui dencolea. Şi lărgimea porţii de
10 coţi şi ţîţînile porţii de 5 coţi de o
parte şi de 5 coţi de altă parte şi măsură lungi-
mea lui de patruzăci de coţi şi lărgimea de 20
3 de coţi. Şi întră la curtea cea mai den-
lăuntru şi măsură elamul uşii de 2 coţi şi uşa
de 6 coţi şi ţîţînile uşii de 7 coţi dencoace şi de
4 7 dencolea. Şi au măsurat lungimea uşilor
de 40 de coţi şi lărgimea de 20 de coţi despre
faţa besearecii şi zise cătră mine: „Acesta e
5 cel sfînt". Şi măsură păreatele casii de 6
coţi şi măsură lărgimea coastei de 4 coţi
6 împrejur. Şi coastele, coastă preste coastă
de 2 ori cîte de 33 şi osebirea în părealele casii
în coaste împrejur ca să fie celor ce să prind a ve-
dea, ca întru nemica să nu să atingă de părepii
casii. Şi lărgimea coastei cei mai de sus, 7
după adaogerea den păreate cătră cea mai de
sus împrejurul casii pentru ca să să lărgească
deasupra, şi den ceale de jos să vor sui la ceale
de sus, şi den ceale den mijloc-spre ceale cu
trei poduri. Şi thrael al casii înălţimea 8
împrejur osebirea coastelor, tocma cu trestia
de 6 coţi osebirea. Şi lărgimea coastii 9
părealui den afară de 5 coţi, iară cealealalte
– între coastele casii. Şi între bolte lărgi- 10
mea de 20 de coţi împrejurarea casii pre
împrejur. Şi uşăle boltelor cătră rămăşiţa 11
unii uşi cei de cătră crivăţ şi o uşă cătră austru
şi lărgimea luminii ceiialalte de 5 coţi lărgimea
împrejur. Şi cea ce osebeaşte de cătră faţa 12
ceiialalte ca-n spre mare, de 70 de coţi lărgi-
mea părealui celui ce împarte, de 5 coţi lăţi-
mea împrejur şi lungimea lui de 90 de coţi.
Şi au măsurat în preajma casii 100 de coţi lun- 13
gimea şi ceale rămase şi ceale ce împart, şi
părepii lor lungimea de 100 de coţi. Şi lăr- 14
gimea de cătră faţa casii, şi ceale rămase în
preajmă, de 100 de coţi. Şi măsură lungi- 15
mea celui ce împarte şi faţa celui rămas celor
denapoia casii aceiia şi ceale rămase dencoace
şi dencolea de 100 de coţi lungimea şi besea-
reca şi unghiurile şi elamul cel mai den afară
podit. Şi ferestrile mrejuite şi pre dedesupt 16
lumina împrejur la cîte trei, cît a privi, şi casa
şi ceale de aproape, căptuşite cu leamne toate
împrejur şi pardoseala, şi den pardoseală pînă
la ferestre şi ferestre deşchizîndu-se în trei
fealiuri Spre plecare, şi pînă la casa cea 17
mai denlăuntru şi pînă la cea mai den afară şi
preste toată casa împrejur întru cea den afară
şi întru cea denlăuntru măsuri, Şi săpaţi 18
heruvimi şi finici, cîte un finic între un heru-
vim şi între alt heruvim, doao obraze la un
heruvim. Obraz de om cătră finic şi obraz 19
de leu cătră finic de o parte şi de alta, săpată
toată casa pre împrejur. Şi den pardoseala 20
casii pînă la podine, heruvimii şi finicii săpaţi
şi cel sfînt. Şi beseareca deşchizîndu-se în 21
patru unghiuri despre faţa sfintelor, ca vedea-
rea unui jîrtăvnicu de lemnu. De trei coţi 22
înălţimea lui şi lungimea de doi coţi şi lărgi-
mea de doi coţi şi coarne avea şi vatra ei şi
roatele ei–de lemnu; şi zise cătră mine:
„Aceasta e masa ceaea denaintea feaţii Dom-
nului". Şi 2 uşi era besearecii şi sfîntu- 23
lui. Şi 2 uşi la ceale 2 uşi ce să învîrtesc, 2 24
uşi la una şi 2 uşi la uşa a doua. Şi săpături 25
preste eale, şi preste uşăle besearecii heruvimi
şi finici după săpătura sfintelor; şi-s leamne

de treabă despre faţa elamului pre den afa-
26 ră. Şi ferestri ascunse şi măsură dencoace şi dencolea spre acoperemînturile lui elam şi coastele casii întocmite.

CAP XLII

1 Şi m-au băgat la curtea cea mai den afară, despre răsărit, în preajma por-
2 ţii cei de către crivăţu. Şi mă băgă şi iată bolte cinci ţiindu-se de ceale rămase şi ţiindu-se de cel ce osibeaşte către crivăţu,despre faţă de 100 de coţi lungimea către crivăţu,şi lărgimea de 50 de coţi, scrise în ce chip sînt porţile curţii cei mai denlăuntru şi în ce chip sînt stîlpii cei dupre împrejur ai curţii cei mai den afară rînduiţi,
3 bolte întreite cu faţa căutînd una la alta. Şi în preajma boltelor loc de priumblat de 10 coţi de lat, de 100 de coţi de lung, nici un cot lipsă;
4 şi uşăle lor către crivăţu. Şi horele ceale de sus aşijderea, căci prisosiia stîlpii împrejur
5 dentr-însele den stîlpii cei dedesupt. Şi osibirea aşa era premprejur cu stîlpi şi despărţitoare şi aşa şi boltele, căci întreite era şi
6 stîlpi nu avea ca stîlpii boltelor. Pentru aceaea prisosiia den cei dedesupt şi den cei
7 den mijloc de la pămînt. Şi lumină den afară, precum era boltele curţii ceii mai den afară, cealea ce căuta în preajma boltelor celor de către crivăţu, de lungi 50 de coţi.
8 Căci lungimea boltelor celor ce caută la curtea cea mai den afară era de 50 de coţi şi aceastea sînt ceale ce-ş caută la faţă cu eale preste tot
9 100 de coţi. Şi uşăle boltelor acestora ale întrării cei de către răsărit,a întra pren eale
10 den curtea cea mai den afară, După lumina locului premblării celui dentîiu;şi spre austru de către faţa austrului şi de către faţa celui
11 rămas şi de către faţa celui ce osibeaşte. Şi boltele şi hora şi despre faţa lor despre măsurile boltelor celor de către crivăţ,după lungimea lor şi după lărgimea lor şi după toate ieşirile lor şi după toate întorsurile lor şi după
12 luminile lor. Şi după uşile lor, ale boltelor celor de către austru, şi după uşăle ceale de-nceput ale horii,ca la lumina unii despărţituri de o trestie şi despre răsărit ca să între pren
13 eale. Şi zise către mine: „Boltele ceale de către miazănoapte şi ceale de către austru, ceale ce sînt de către faţa osebirilor, aceastea-s boltele svîntului, întru carele vor mînca acolo preoţii, fiii lui Saduc, cei ce să apropie către Domnul; svintele svintelor, şi acolo vor pune svintele svintelor şi jîrtva şi ceale pentru păcat şi ceale pentru neştiinţa, căci locul iaste svînt. Nu vor întra acolo afară 14
dentru preoţi şi nu vor ieşi de la svînt în curtea cea mai den afară pentru ca pururea svinţi să fie ceia ce să apropie;şi să nu să atingă de podoaba lor, cu carele slujăsc întru eale, pentru căci svinte sînt;şi să vor îmbrăca cu alte haine, cînd să ating de norod". Şi să 15
săvîrşi măsurarea casii denlăuntru, şi mă scoase pre mine pre calea porţii cei ce caută către răsărit,şi măsură pilda casii împrejur cu rînduiala. Şi stătu de către dosul porţii cei 16
ce caută către răsărit şi au măsurat 500 cu trestia cea de măsură. Şi să întorse către 17
crivăţu şi au măsurat cea de către faţa crivăţului 500 de coţi cu trestia măsurii. Şi să 18
întoarse către mare şi măsură cea de către faţa mării 500 de coţi cu trestia măsurii. Şi 19
să întoarse către austru şi măsură cea de către faţa a austrului 500 cu trestia măsurii. În 20
patru părţi tot cu acea trestie, şi orîndui pre ea şi îngrădirea lor premprejur de 500 de către răsărit şi 500 de coţi lărgimea a osebi între svinte şi în ziduI celui denainte celui den rînduiala casii.

CAP XLIII

Şi mă aduse pre mine la poarta cea ce 1
caută către răsărit şi mă scoase afară. Şi iată, mărirea Dumnezăului 2
lui Israil veniia despre calea porţii ce caută către răsărituri,şi glasul taberii – ca glasul celor a multe îndoite,şi pămîntul străluciia ca o lumină de slavă premprejur. Şi vedeare care am văzut era ca vedearea 3
carea am văzut cînd întram a unge cetatea,şi vedearea carului căruia am văzut – ca vedearea carea am văzut preste rîul Hovarului, şi căzuiu preste faţa mea. Şi mărirea Domnu- 4
lui au întrat în casă despre calea porţii ce caută către răsărit. Şi mă luo pre mine Duh 5
şi mă băgă la curtea cea mai denlăuntru, şi iată, plină de mărirea Domnului era casa. Şi stătuiu şi iată glas den casă grăind către 6
mine şi bărbatul sta alăturea cu mine. Şi 7
zise către mine: „Fiiul omului, văzut-ai locul scaunului Mieu şi locul urmei picioarelor Meale, întru carele va lăcui numele Mieu, în mijlocul casii lui Israil în veac; şi nu vor mai spurca casa lui Israil numele cel sfînt al Mieu, ei şi povăţuitorii lor, întru curvia lor şi întru uciderile povăţuitorilor lor în mijlocul lor, Cînd punea ei tinda Mea întru tinzile lor şi 8
pragurile Meale alăturea cu pragurile lor,şi au făcut păreatele Mieu ca cînd s-ar ţinea împreună al Mieu şi al lor, şi au spurcat numele cel sfînt al Mieu cu păcatele lor carele făcea; şi am zdrobit pre ei cu mînia

9 Mea şi cu uciderea. Şi acum leapede curvia
lor şi uciderile povăţuitorilor lor de la Mine şi
10 voiu lăcui în mijlocul lor în veac. Şi tu, fiiul
omului, arată casii lui Israil casa,şi vor înceta
de către păcatele lor,şi vedearea ei şi rînduiala
11 ei. Şi aceştea vor lua certarea lor pentru
toate care au făcut şi vei scrie casa şi gătirea ei
şi ieşirea ei şi starea ei şi toate poruncile ei şi
toate ceale legiuite ale ei vei arăta lor şi vei
scrie înaintea lor şi vor păzi toate direptăţile
12 Meale şi le vor face pre eale . Şi scrisoarea
casii,preste vîrful muntelui, toate hotarăle ei
premprejur sfintele sfintelor sînt, aceasta e
13 leagea casii". Şi aceastea-s măsurile jîrtăv-
nicului cu cotul cotului şi o palmă, sînul-adîn-
carea preste tot de un cot,şi de un cot lărgimea.
14 Şi usna pre buzele ei împrejur de o palmă şi
15 aceasta e înălţimea jîrtăvnicului. Şi adînca-
rea începăturii gropilii lui către curăţitoriul
cel mare dedesupt,de doi coţi şi lărgimea de
un cot,şi cel de la curăţitoriul cel micu preste
curăţitoriul cel mare 4 coţi şi lărgimea de un
16 cot. Şi ariilu de 4 coţi,şi de la ariilu pînă
17 deasupra coarnelor un cot. Şi ariilu de 12
coţi în lungu şi de 12 coţi lărgimea în 4 muchi
în cîte 4 părţi ale lui,şi curăţitoriul de 14 coţi
de lungu şi de 14 coţi de largu în patru muchi
preste patru părţi ale lui,şi usnele lui împrejur
împrejurîndu-se la el de la jumătate de cot şi
împrejurul ei un cot împrejur,şi treaptele lui
18 căutînd către răsărit. Şi zise către mine:
„Fiiul omului, aceasta zice Adonai Domnul
Dumnezăul lui Israil: 'Aceastea-s poruncile
jîrtăvnicului, în ziua facerii lui, ca să aducă
preste el arderi-de-tot şi a vărsa către el
19 sînge. Şi vei da preoţilor leviţilor, celor
den sămînţa lui Saduc, celor ce să apropie
către Mine – zice Domnul Domnul –, a sluji
20 Mie viţel den boi pentru păcat. Şi vor lua
den sîngele lui şi vor pune preste ceale 4 cor-
nuri ale jîrtăvnicului şi preste ceale 4 unghiuri
ale curăţitoriului şi preste vatră împrejuru vei
21 stropi pre elu şi vor curăţi pre el. Şi vor lua
viţelul cel pentru păcat şi să va arde întru cea
22 osăbită a casii den afară a sfintelor. Şi în
ziua a doao vor lua doi iezi de capre curaţi
pentru păcat şi vor curăţi jîrtăvnicul în ce chip
23 au curăţit cu viţălul. Şi după ce se va săvîrşi
curăţirea, aduce-vor viţel den boi fără de priha-
24 nă şi berbeace den oi fără de prihană. Şi veţi
aduce înaintea Domnului şi vor presăra preste el
preoţii sare şi vor aduce pre eale arderi-de-tot
25 Domnului. Şapte zile vei face iedu pentru pă-
cat în toate zilele şi viţel den boi şi berbeace
den oi fără de prihană, vei face ceale 7 zile; 26
şi vor curăţi jîrtăvnicul şi vor lămuri pre el şi
vor umplea mînile lor. Şi vor săvîrşi zilele 27
şi va fi în ziua a opta şi înainte vor face preoţii
preste jîrtăvnicu arderile ceale de tot ale
voastre şi ceale ale mîntuirii voastre şi voiu
priimi pre voi' – zice Domnul Domnul".

CAP XLIV

Şi mă înturnă pre mine de pe calea 1
porţii sfintelor cei mai den afară,ce
caută către răsărituri,şi aceasta era
închisă. Şi zise Domnul către 2
mine: „Poarta aceasta închisă va fi,
nu să va deşchide şi nime nu va treace pren
ea, Căci Domnul Dumnezăul lui Israil va 3
întra pren ea şi va fi închisă, pentru că pově-
ţuitoriul acesta şade într-însa ca să mănînce
pîine înaintea Domnului; după calea elamului
porţii va întra şi după calea lui va ieşi". Şi 4
mă băgă înlăuntru după calea porţii cei
despre crivăţu, în preajma casii,şi am văzut şi
iată, plină era de mărire casa Domnului şi
căzuiu preste faţa mea. Şi zise Domnul 5
către mine: „Fiiul omului, rînduiaşte la inima
ta şi vezi cu ochii tăi şi auzi cu urechile tale
toate cîte grăiescu cu tine după toate porun-
cile casii Domnului şi toate legile ei,şi vei rîn-
dui inima ta la întrarea casii după toate ieşire-
le ei şi întru toate sfintele. Şi vei grăi către ca- 6
sa cea amărîtoare, către casa lui Israil: 'Aceastea
zice Domnul Domnul: 'Îndestulească-se
voao de toate fărădelegile voastre, casa lui
Israil, A vă băga pre voi, fii de alt neam, 7
neobrezuiţi la inimă şi neobrezuiţi la trup, ca
să să facă întru sfintele Meale ca să le pîngă-
rească pre eale, aducînd voi pîine sau şi sînge,
şi călcaţi făgăduinţa Mea întru toate fărădele-
gile voastre, Şi n-aţi păzit ca să păziţi paze 8
întru sfintele Meale'. Pentru aceaea, 9
aceastea zice Adonai Domnul Dumnezău:
'Tot fiiul cel de alt neam, neobrezuit la
inimă şi neobrezuit la trup, nu va întra la
sfintele Meale întru toţi fiii celor de alt
neam, celora ce sînt în mijlocul casii lui
Israil, Fără de numai leviţii, carii au luat de 10
la Mine cînd rătăciia Israil, carii au rătăcit de
la Mine denapoia gîndurilor lor, şi vor lua
strîmbătatea lor, Şi vor fi întru sfintele 11
Meale slujind,portari la porţile casii,şi slujind
în casă;aceştea vor junghea jîrtvele şi arderile
ceale de tot ale norodului şi aceştea vor sta
înaintea norodului ca să slujască lor. Pentru 12
căci sluji lor înaintea feaţii chipurilor lor şi s-au
făcut casii lui Israil spre certare de strîmbătate;
pentru aceasta am rînduit mîna Mea pres-

te ei – zice Domnul Dumnezău – şi vor lua
13 păcatul lor. Şi nu să vor apropia cătră Mine ca să să preoţească Mie, nici a să apropia cătră ceale sfinte ale fiilor lui Israil, nici cătră sfintele sfintelor Meale; şi vor lua necinstea lor
14 întru rătăcirea carea au rătăcit. Şi vor rîndui pre ei a păzi pazele casii la toate lucrurile
15 ei şi la toate oricîte vor face. Preoţii leviţii, fiii lui Sadoc, carii au păzit pazele sfintelor Meale cînd rătăciia casa lui Israil de la Mine, aceştea să vor apropia cătră Mine a sluji Mie şi vor sta înaintea feaţei Meale a-Mi aduce jîrtvă şi seu şi sînge – zice Domnul Dumne-
16 zău. Aceştea vor întra la ceale sfinte ale Meale şi aceştea să vor apropia cătră masa
17 Mea a sluji Mie şi vor păzi pazele Meale. Şi va fi cînd vor întra ei la porţile curţii cei mai denlăuntru, cu veşminte de in să vor îmbrăca şi nu se vor îmbrăca cu lînă cînd vor sluji ei de
18 la poarta curţii cei mai denlăuntru. Şi chivere de in vor avea în capetele lor şi nădragi de in vor avea preste mijlocele lor şi nu să vor încinge în
19 silă. Şi cînd vor ieşi ei la curtea cea mai den afară, cătră norod, dezbrăca-vor veşmintele lor cu carele ei slujesc cu eale şi le vor pune pre eale în cămăríle sfintelor şi să vor îmbrăca în alte veşminte şi nu vor sfinţi norodul cu veşmin-
20 tele lor. Şi capetele lor nu-ş vor rade şi chicele lor nu le vor goli, acoperind vor acoperi
21 capetele lor. Şi vin nu vor bea tot preotul, cînd vor întra ei la curtea cea mai den-
22 lăuntru. Şi văduvă, muieri lăsate nu vor lua lor spre fămeaie, fără de numai fecioară den semenţia casii lui Israil şi văduvă, de să va
23 face, den preot vor lua. Şi pre norodul Mieu vor învăţa între cel sfînt şi între cel spurcat şi în mijlocul celui necurat şi celui
24 curat vor arăta lor. Şi pentru judecata sîngelui aceştea să vor pune a aleage, şi direptăţile Meale vor îndirepta, şi judecăţile Meale vor judeca, şi legiuirile Meale şi poruncile Meale întru toate sărbătorile Meale vor păzi,
25 şi sîmbetele Meale vor sfinţi. Şi la sufletul omului nu vor întra a să pîngări, fără de numai la tată şi la mumă, şi la fecior, şi la fată, şi la frate, şi la sora lui carea nu s-au
26 măritat să va pîngări. Şi după ce să va
27 curăţi el, şapte zile să-ş numere lui. Şi în care zi merg înlăuntru la poarta cea mai denlăuntru ca să slujască la cel sfînt, aduce-vor
28 curăţenie – zice Domnul Dumnezău. Şi vor fi lor spre moştenire, Eu moştenirea lor, şi ţinearea lor nu să va da întru fiii lui Israil, căci
29 Eu – ţineare lor. Şi jîrtva şi ceale ,pentru păcate şi ceale pentru neştiinţă aceştea vor mînca. Şi toată osăbirea întru Israil lor va fi.
30 Începăturile tuturor , Şi dentîiu născutele tuturora şi luările toate den toată începătura voastră preoţilor va fi; şi ceale dentîiu născute ale voastre veţi da preotului a pune blagoslovenia voastră în casele voastre. Şi toată
31 mortăciunea şi prinsă de hiară den pasări şi den dobitoace nu vor mînca preoţii.

CAP XLV

1 Şi cînd veţi măsura voi pămîntul întru moştenire, veţi osebi începătura Domnului sfînt de la pămînt 25 000 lungimea şi lărgimea 10 000. Sfînt va fi întru toate hotarăle lui împrejur.
2 Şi va fi dentru aceasta sfinţenie 500 preste 500 în patru muchi împrejur şi 50 de coţi osebirea lor pre împrejur. Şi dentru această
3 măsurare vei măsura lungimea 25 000, lărgimea 20 000 şi întru ea va fi sfinţenia, Sfînta
4 Sfintelor; De la pămînt va fi preoţilor ce slujesc la cel sfînt şi va fi la cei ce să apropie a sluji Domnului,şi va fi lor loc de casă osăbit la
5 sfinţenia lor. Doaozeci şi cinci de mii lungimea, şi lărgimea 20 000 va fi şi leviţilor celor ce slujesc casii lor spre ţineare cetăţi a lăcuirea.
6 Şi ţinearea cetăţii vei da 5 000 lărgimea, şi lungimea 25 000, în ce chip e începătura svintelor, la toată casa lui Israil vor fi. Şi celui
7 povăţuitoriu,dentr-aceasta şi de la aceasta la începăturile svintelor spre ţinearea cetăţii despre faţa începăturilor svintelor şi despre faţa ţinerii cetăţii ceale despre mare şi despre ceale despre mare, ceale despre răsărituri,şi lungimea ca una dentru părţi de la hotarăle ceale de cătră mare, şi lungimea spre hotarăle ceale de cătră răsăriturile pămîntului. Şi va
8 fi lui spre ţinearea lui Israil şi nu vor mai asupri încă cei ce povăţuiesc lui Israil pre norodul Mieu şi pămîntul vor moşteni de tot
9 casa lui Israil, după fealiurile lor'. Aceastea zice Adonai Domnul: 'Destul fie voao, cei ce povăţuiţi lui Israil! Strîmbătatea şi dosada lepădaţ şi judecată şi direptate faceţi! Rădicaţi asuprealele de la norodul Mieu! – zice Dom-
10 nul Dumnezău. Cumpănă direaptă şi măsură direaptă şi şinic direpţ fie voao al
11 măsurii. Şi şinicul aşijderea şi va fi luarea, zeciuiala lui gomor un şinic şi a zeacea lui
12 gomor; măsura spre gomor să fie tocma. Şi cîntariul 20 de bani, 20 de sicli, 25 de sicle,
13 15 sicle talerul va fi voao. Şi aceasta e începătura care veţi osebi: dentru ale lui ifi de la coriul grîului şi a şasea a lui ifi de la
14 coriul orzului. Şi porunca untdelemnului: un păhar de untdelemn de la zeace pahară, căci zeace pahară sînt un gomor. Şi
15 o oaie den zeace oi luare, dentru toate neamurile lui Israil, spre jîrtve şi spre ar-

dere-de-tot şi spre mîntuire, ca să să roage
16 pentru voi – zice Domnul Dumnezău. Şi tot
norodul va da începătura aceasta celui ce
17 povăţuiaşte lui Israil. Şi pren povăţuitoriu
vor fi arderile ceale de tot şi jîrtvele şi turnă-
rile vor fi întru sărbători şi întru lunele noauă
şi întru sîmbete şi întru toate sărbătorile casii
lui Israil. Acesta va face ceale pentru păcat şi
jîrtva şi arderile-de-tot şi ceale ale mîntuirii
18 ca să să roage pentru casa lui Israil'. Aceastea
zice Adonai Domnul Dumnezău: 'În luna den-
tîiu, într-una a lunii, lua-veţi viţel de boi fără
19 de prihană ca să să curăţească cel svînt. Şi
va lua preotul den sîngele curăţeniei şi va da
preste stîlpii uşii casii şi preste ceale 4
unghiuri ale svîntului şi preste jîrtăvnec şi
preste stîlpii porţii curţii cei mai denlăuntru.
20 Şi aşa vei face în luna a şaptea, într-una a
lunii, lua-vei de la fieştecarele ce nu ştie şi de
21 la prunc şi veţi curăţi casa. Şi în luna den-
tîiu, în 14 ale lunii, va fi voao Paştele sărbă-
22 toare: şapte zile azime veţi mînca. Şi va
face cela ce povăţuiaşte întru aceaea zi pentru
el şi pentru casă şi pentru tot norodul pămîn-
23 tului viţel den boi pentru greşală. Şapte
zile ale prazneculuí va face arderi-de-tot
Domnului 7 viţei şi 7 berbeci fără de prihană
în toate zilele, 7 zile, şi pentru păcat iedu den
24 capre în toate zile. Şi frămîntături viţelu-
lui şi frămîntături berbeacelui vei face şi a
25 untdelemnului in la frămîntătură. Şi în a
şaptea lună, în 15 ale lunii, la sărbătoare,
face-vei ca aceastea 7 zile ca şi ceale pentru
păcat şi ca arderile-de-tot şi ca manaa şi ca
untdelemnul'.

CAP XLVI

1 Aceastea zice Domnul Dumnezău:
'Poarta cea den curtea cea mai den-
lăuntru, ceaea ce caută către răsări-
turi, va fi închisă şase zile, ceale de
lucru, iară ziua sîmbetelor să va deş-
2 chide. Şi în ziua lunii noao să va deşchide şi
va întra povăţuitoriul despre calea lui elam al
porţii cei den afară şi va sta denaintea uşilor
porţii şi vor face preoţii arderile ceale de tot
3 ale lui şi ceale ale mîntuirii lui. Şi să va închina
pre denaintea uşii porţii şi va ieşi, şi poarta nu se
4 va închide pînă în seară. Şi să va închina nă-
rodul pămîntului despre ceale denaintea uşii
porţii aceiia întru sîmbete şi întru lunile ceale
5 noao înaintea Domnului. Şi arderile ceale de
tot le va aduce povăţuitorul Domnului în ziua
simbetelor: şase miei fără de prihană şi un ber-
6 beace fără de prihană. Şi manaa şi frămîntă-
turi berbeacelui, şi mieilor jîrtvă, darea mî-
nii lui, şi de untdelemnu in la frămîntătură.
Şi în ziua lunii noao viţel, fiiu de cireadă fără 7
prihană, şi şase miei şi berbeci fără de pri-
hană va fi. Şi frămîntătură berbeacelui şi 8
frămîntătură viţelului va fi manaa şi mieilor în
ce chip va ajunge mîna lui şi de untdelemn in
la frămîntătură. Şi cînd va mearge povăţui- 9
toriul, despre calea lui elam al porţii va întra
şi despre calea ei va ieşi. Şi cînd va mearge 10
înlăuntru nărodul pămîntului celui denaintea
Domnului, la praznice, cela ce mearge
înlăuntru despre calea porţii cei despre crivăţ
să să închine, ieşi-va despre calea porţii cei de
către austru şi cela ce mearge înlăuntru
despre calea porţii ceii de către austru va ieşi
despre calea porţii cei despre crivăţ, nu se va
înturna despre calea porţii care au întrat, ce
numai în direptul ei va ieşi. Şi povăţuito- 11
riul, în mijlocul lor; cînd vor mearge ei
înlăuntru, va întra împreună cu ei, şi cînd vor
mearge ei înlăuntru, va ieşi. Şi întru săr- 12
bători şi întru bulciuri va fi manaa frămîntă-
tură viţelului şi frămîntătură berbeacelui şi
mieilor în ce chip va ajunge mîna lui şi de unt-
delemnu in la frămîntătură. Iară de va face 13
povăţuitoriul mărturisire ardere-de-tot a
mîntuirii Domnului, şi va deşchide lui poarta
ceaea ce caută către răsărit şi va face arderea
cea de tot a lui şi ale mîntuiturii lui în ce chip
va face în ziua sîmbetelor şi va ieşi şi va închide
uşile după ce va ieşi. Şi miel de un an fără 14
de prihană şi va face întru ardere-de-tot în
toate zilele Domnului dimineaţa, dimineaţa va
face pre el. Şi manaa va face preste el 15
demineaţa, dimineaţa a şasea a măsurii şi a
untdelemnului al treilea lui in ca să ameastece
făina cea de grîu manaa Domnului, poruncă
veacinică pururea. Face-va mielul şi manaa 16
şi untdelemnul, va face dimineaţa ardere-de-
tot pururea. Aceastea zice Domnul: 'De va 17
da povăţuitorul dare unuia dentru fiii lui
dentru moştenirea lui aceasta, fiilor lui va fi
ţinearea lor aceasta întru moştenire. Iară 18
de va da dare dentru moştenirea lui unuia
dentru fiii lui şi va fi lui pînă la anul slobozirii
şi să va da înapoi povăţuitoriului afară den
moştenirea fiilor lui, lor va fi. Şi nu va lua 19
povăţuitoriul den moştenirea nărodului ca să-i
asuprească pre ei dentru ţinearea lui, dentru
moştenirea lui să moştenească pe fiii lui pentru
ca să nu se răsipească nărodul Mieu fieştecarele
de la ţinearea lui'". Şi m-au băgat la calea 20
cea despre austru a porţii, la bolta sfintelor
preoţilor ceaea ce caută către crivăţ şi iată
acolo locu osebit. Şi zise către mine: „Acest 21
locu iaste unde vor fiarbe acolo preoţii cea-

le pentru fărădeleage şi ceale pentru păcat; şi acolo vor frămînta manaa mai mult,ca să nu scoaţă la curtea cea mai den afară ca să sfin-
22 ţască norodul". Şi mă scoase la curtea cea mai den afară şi mă purtă împrejur preste ceale patru părţi ale curţii; şi iată curte despre
23 laturile curţii, Curte mică, de lungă 40 de coţi, şi de largă 30 de coţi, o măsură la cîte
24 4. Şi bolte împrejur la eale, împrejur la ceale 4 şi cuhnii făcute dedesuptul boltelor
25 împrejur. Şi zise către mine: „Aceastea-s casele bucătarilor, unde vor fiarbe acolo ceia ce slujesc casii jîrtvuirile norodului".

CAP XLVII

1 Şi mă bägă la pridvoarăle casii şi iată, apă ieşiia de supt descoperemîntul casii despre răsărit, căci faţa casii căuta către răsărituri şi apa pogorîia de la laturea cea direaptă despre
2 austru preste jîrtăvnic. Şi m-au scos despre calea porţii cei despre miazănoapte şi mă încungiură pre calea porţii den afară către poarta curţii ceii ce caută către răsărituri; şi iată,apa să pogorîia de la laturea cea direaptă.
3 Ca ieşirea unui om den preajmă şi măsură în mîna lui şi au măsurat 1000 cu măsura
4 şi au trecut pren apă, apă de iertare. Şi au măsurat 70000 cu măsura şi veni în apă apa pînă la coapse; şi măsură 1000 şi
5 trecu apa pînă la brîu. Şi măsură 1000 şi nu putea să treacă, căci să repeziia apa ca un
6 sunet de pîrîu carele nu să va treace. Şi
7 zise către mine: „Văzut-ai, fiiul omului?" Şi mă aduse şi mă întoarse pre marginea
8 apei. Întru întoarcerea mea şi iată, pre marginea rîului copaci mulţi foarte, dencoace
9 şi dencolea. Şi zise către mine: „Apa aceasta carea iase la Galilea cea de către răsărit şi pogorîia preste Aravia şi veniia pînă la mare la apa ieşirii, şi va însănătoşa apele.
10 Şi va fi tot sufletul celor vii undezaţi; preste toate, preste carele va veni rîul, vor trăi acolo; şi va fi acolo peaşte mult foarte, căci vine acolo apa aceasta şi va însănătoşa şi va trăi tot
11 preste carele va veni rîul acolo. Şi va fi şi vor sta acolo păscarii preste ei de la Agadim pînă la Anagalim; zbicire de năvoade va fi, osebită va fi; şi peştii ei, ca peştii mării ceii
12 mari, mulţime multă foarte. Şi întru treacerea lui şi întru întoarcerea lui şi întru treacerea lui cu vedearea malurile lui nu să vor însănătoşa,
13 spre sare să deaderă. Şi spre rîu să va sui şi ţărmurile lui dencoace şi dencolea, tot pomul de mîncat nu să va vechi asupra lui, nici să va sfîrşi roada lui, den noirea lui va da pîrgă pentru că apele lor deń ceale sfinte aceastea ies; şi va fi roada lor spre mîncare şi suirea lor spre sănătate".
14 Aceastea zice Domnul Dumnezău: „Aceaste hotară veţi moşteni de tot ale pămîntului,celor
15 12 fealiuri ale fiilor lui Israil, adaogere de funire. Şi veţi moşteni de tot pre el fieştecarele, ca şi fratele lui, la carele am rîdicat mîna Mea ca să-l dau pre el părinţilor lor şi va
16 cădea voao pămîntul acesta întru moştenire. Şi aceastea-s hotarăle pămîntului: către crivăţ, de la marea cea mare ce să pogoară şi împrejur spintecă întrarea Seda-
17 dii, Emath, Virotha, Savarim, ceale den mijlocul hotarălor Damascului şi în mijlocul hotarălor Emathului, curţile lui Savnan, care
18 sînt deasupra hotarălor Avranitidii. Aceastea-s hotarăle de la mare: de la curtea lui Avnan, hotarăle Damascului şi ceale despre crivăţ către crivăţ şi hotarul lui Emath şi hotarul crivăţului. Despre faţa răsărîturilor, în
19 mijlocul Avranitidii, şi în mijlocul Damascului, şi în mijlocul Galaaditei, şi în mijlocul pămîntului lui Israil, Iordanul hotăraşte spre marea cea despre răsărîturile Finicetului;
20 aceastea-s ceale de către răsărituri. Şi ceale despre austru şi liva,de la Theman şi de la Finicetu pînă la apa Marimothului Cadis, lăţîndu-se la marea cea mare; această parte
21 austru şi lipsu. Această parte mării cei mari hotăraşte pînă în preajma întrării Emathului, pînă la întrarea lui; aceastea-s ceale despre mare; şi veţi împărţi pămîntul acesta voao,
22 fealiurilor lui Israil. Veţ pune pre el cu sorţu voao şi celor nemearnici ce nemernicescu în mijlocul vostru, carii au născut fii în mijlocul vostru; şi vor fi voao ca cei pămînteani întru fiii lui Israil, împreună cu voi vor mînca întru moştenire în mijlocul fealiurilor
23 lui Israil. Şi vor fi întru fealiul nemearnicilor, întru nemearnicii cei ce sînt cu ei; acolo veţ da moştenire lor – zice Domnul Dumnezău.

CAP XLVIII

1 Şi aceastea-s hotarăle fealiurilor de la începătura cea despre crivăţu şi partea pogorîrii cei ce spintecă împregiur la întrarea lui Emath îngrădirea elamului, hotarul Damascului către crivăţu despre partea lui Emath al curţii; şi va fi lor ceale despre răsărituri pînă la mare –
2 Dan, una. Şi de la hotarăle lui Dan, ceale de către răsărituri, pînă la mare – Asir, una.
3 Şi de la hotarăle lui Asir, de la ceale despre răsărituri pînă la cealea despre mare – Neftalim, una.
4 Şi de la hotarăle lui Neftalim, celor despre răsărituri, pînă la ceale despre
5 mare – Manasi, una. Şi de la hotarăle lui Manasi, celor despre răsărituri, pînă la ceale
6 despre mare – Efraim, una. Şi de la hotarăle lui Efraim, de la ceale despre răsărituri, pînă la

ceale despre mare – Ruvim, una. Şi de la hotarăle lui Ruvim, de la ceale despre răsărituri, pînă la ceale despre mare – Iuda, una. Şi de la hotarăle Iudii, de la ceale despre răsărituri, pînă la ceale despre mare va fi începătura osebirii, 25000 lărgimea şi lungimea ca una den părţile ceale de cătră răsărituri şi pînă la ceale despre mare; şi va fi cel sfînt în mijlocul lor. Începătura care vor osebi Domnului, lungimea 25000 şi lărgimea doaozeci şi cinci de mii. Acestora va fi începătura sfintelor preoţilor: cătră crivăţu 25000, şi cătră mare lărgimea 10000, şi cătră răsărituri lăţimea 10000 şi cătră austru lungimea 25000, muntele sfintelor va fi în mijlocul lui, Preoţilor celor sfinţiţi, fiilor lui Sadoc, celor ce păzescu pazele casii, carii nu s-au rătăcit cu rătăcirea fiilor lui Israil, în ce chip au rătăcit leviţii. Şi va fi lor începătura dată dentru începăturile pămîntului sfînt sfintelor de la hotarăle leviţilor. Iară leviţilor – ceale ce-s alăturea cu hotarăle preoţilor, lungimea 25000, şi lărgimea 10000, toată lungimea 25000, şi lărgime 10000. Nu să va vinde dentru eale, nici să va măsura, nici să vor lua ceale dentîiu născute ale pămîntului, căci sfîntu va fi Domnului. Iară ceale 5000, ceale ce prisosescu spre lărgime spre ceale 25000, înaintea zidului va fi cetăţii spre lăcuinţă şi spre împărţala lui; şi va fi cetatea în mijlocul lui. Şi aceastea-s măsurile ei de cătră ceale de cătră crivăţu: 3000 şi 500, şi de la ceale despre austru 4000 şi 500, şi de la ceale despre răsărituri 4000 şi 500, şi de la ceale despre mare 4000 şi 500. Şi va fi împărţeală cetăţii cătră crivăţu 250, şi cătră austru 250, şi cătră răsărituri 250, şi cătră mare 250. Şi prisosala lungimei ceaea ce iaste alăturea începăturilor sfintelor, 10000 cătră răsărituri şi 10000 cătră mare; şi vor fi începăturile celui sfînt şi vor fi roadele ei spre pîine celor ce lucrează cetatea. Iară cei ce lucrează cetatea lucrează pre ea den toate fealiurile lui Israil. Toată începătura doaozeci şi cinci de mii, preste 25000 în patru muchi veţi osebi lui începătura svîntului de la ţinearea cetăţii. Iară cel prisosit al povăţuitoriului, den cesta şi den cela, de la începăturile svîntului şi la ţinearea cetăţii despre faţă, preste 25000 lungimea pînă la hotarăle ceale de cătră răsărit şi cătră mare despre faţă 25000 pînă în hotarăle ceale despre mare alăturea cu părţile povăţuitoriului; şi va fi începătura svintelor şi svinţirea casii în mijlocul ei. Şi de la ţinearea leviţilor de la ţinearea cetăţii în mijlocul povăţuitorilor va fi, în mijlocul hotarălor Iudii şi în mijlocul hotarălor lui Veniamin povăţuitoriu lui va fi. Şi prisoseala neamurilor de la cei despre răsărit pînă la ceale despre mare – Veniamin, una. Şi de la hotarăle lui Veniamin, de la ceale despre răsărituri, pînă la ceale despre mare – Semeon, una. Şi de la hotarăle lui Semeon, una, şi de la hotarăle lui Semeon, de la ceale despre răsărit, pînă la ceale de cătră mare – Isahar, una. Şi de la hotarăle celor ai lui Isahar, de la cei de la răsărit, pînă la ceale despre mare – Zavulon, una. Şi de la hotarăle celor ai lui Zavulon, de la ceale de cătră răsărit pînă la ceale despre mare – Gad, una. Şi de la hotarăle celor ai lui Gad, de la ceale de cătră răsărit, pînă la liva, şi vor fi hotarăle lui de la Theman şi apa Maremoth de moştenire pînă la marea cea mare. Acesta e pămîntul care îl veţi pune cu sorţu fealiurilor lui Israil şi aceastea-s împărţealele lor, zice Domnul Dumnezău. Şi aceastea-s trecătorile cetăţii ceale de cătră miazănoapte, 4500 cu măsura. Şi porţile cetăţii pre numele fealiurilor lui Israil, porţi 3 cătră crivăţu: poarta lui Ruvim, una, poarta Iudii, una, poarta lui Levi, una. Şi ceale de cătră răsărit 4500 şi porţi 3: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, poarta lui Dan, una. Şi ceale de cătră austru 4500 cu măsura şi porţi 3: poarta lui Semeon, una şi poarta lui Isahar, una, poarta lui Zavulon, una. Şi ceale de cătră mare 4500 cu măsură, porţi 3: poarta lui Gad, una, poarta lui Asir, una, poarta lui Neftalim, una. Împrejurare de 18000. Şi numele cetăţii den ziua carea să va face, 'Domnul acolo' va fi numele ei".

DANIIL

CAP I

1 În anul al treilea al împărăţiei lui Ioachim, împăratul Iudei, au venit Navo-
2 hodonosor, împăratul Vavilonului, la Ierusalim şi-l încungiură pre el. Şi deade Domnul în mîna lui pre Ioachim, împăratul Iudei, şi den partea vaselor casii Domnului, şi le-au adus pre eale la pămîntul lui Senaar, casa dumnezăului lui; şi vasele le-au descărcat în casa visteriei dum-
3 nezăului lui. Şi zise împăratul lui Asfanez, celui mai mare preste scopiţii lui, să bage den fiii robiei Ierusalimului şi den sămînţa împă-
4 răţiei şi de la forthomin Tinerii la carii nu iaste întru ei prihană, frumoşi la chip şi pricepători la toată înţelepciunea, şi conoscînd minte, şi cugetînd înţelepciune, şi la carele iaste vîrtute întru ei, a sta în casă înaintea împăratului şi a învăţa pre ei carte şi limba
5 haldeilor. Şi au rînduit lor împăratul pre zi de la masa împăratului şi de la vinul băuturii lui şi să-i hrănească pre ei 3 ani, şi după
6 aceaea să stea înaintea împăratului. Şi fu întru ei den fiii Iudei: Daniil şi Anania şi
7 Misail şi Azaria. Şi au pus lor mai-marele scopiţilor nume: lui Daniil – Valtasar, şi Ananiei – Sedrah, şi lui Misail – Misah, şi Azariei
8 – Avdenago. Şi au pus Daniil în inima lui ca să nu să pîngărească cu masa împăratului şi cu vinul băuturii lui, şi rugă pre cel mai mare
9 preste scopiţi ca să nu se pîngărească. Şi au dat Dumnezău pre Daniil spre milă şi îndu-
10 rări înaintea mai-marelui scopiţilor. Şi zise mai-marele scopiţilor lui Daniil: „Temu-mă eu de domnul mieu, de împăratul, pre cela ce au rînduit mîncarea voastră şi băutura voastră, pentru ca nu cîndai va vedea faţa voastră mai scăzută decît a copilaşilor celor de o vîrstă cu voi, şi veţ face de va fi capul mieu
11 de osîndă la împăratul". Şi zise Daniil către Amelsal, pre carele au pus cel mai mare preste scopiţi preste Daniil şi Anania şi Misail şi
12 Azaria: „Ispiteaşte dară pre feciorii tăi 10 zile, şi să dea noao den seminţele cîmpului şi
13 să mîncăm şi apă să bem. Şi să ivească înaintea ta chipurile noastre şi chipurile copilaşilor celor ce mănîncă den masa împăratului; şi în ce chip vei vedea, fă cu slugile
14 tale". Şi au ascultat lor şi au ispitit pre ei
15 10 zile. Şi după săvîrşitul celor 10 zile, văzutu-s-au chipurile lor bune şi vîrtoase la trupuri, mai mult decît copilaşii cei ce mînca
16 den masa împăratului. Şi fu Amelsăd luînd cina lor şi vinul băuturii lor, şi le da lor
17 seminţe. Şi le deade lor Dumnezău înţelegere şi înţelepciune întru toată cărturăria şi înţelepciune; şi Daniil pricepea în toată vidienia şi în visuri. Şi după săvîrşitul zilelor,
18 cărora au zis împăratul să-i bage pre ei, şi băgă pre ei cel mai mare preste scopiţi înaintea lui Navohodonosor. Şi grăi împreună
19 cu ei împăratul, şi nu s-au aflat dentru ei dentru toţi aseamene cu Daniil şi cu Anania şi cu Misail şi cu Azaria; şi au stătut înaintea împăratului, Şi întru tot graiul înţelepciu-
20 nii şi ştiinţii, cîte au cercat de la ei împăratul, aflat-au pre ei cu 10 părţi mai vîrtos decît toţi vrăjitorii şi decît toţi descîntătorii ceia ce era în totă împărăţia lui. Şi fu Daniil pînă într-un
21 an al lui Chiros împăratului.

CAP II

1 În anul al doilea al împărăţiei lui Navohodonosor visat-au Navohodonosor vis, şi s-au spămîntat duhul lui, şi somnul lui să făcu departe de la
2 el. Şi zise împăratul: „Chemaţi pre descîntători şi pre vrăjitori şi pre fărmăcători şi pre haldei, ca să spuie împăratului visul lui". Şi veniră şi stătură înaintea împăratu-
3 lui. Şi zise lor împăratul: „Visat-am, şi s-au
4 spămîntat duhul mieu, a şti visul". Şi grăiră haldeii împăratului siriineaşte: „Împărate, în veaci trăiaşte! Tu spune visul noao, slugilor tale, şi tîlcuirea lui vom spune". Răspunse împăratul şi zise haldeilor:
5 „Cuvîntul de la mine s-au depărtat: deci de nu-m veţi arăta mie visul şi tîlcuirea lui, la perire veţ fi şi casele voastre să vor
6 jăhui; Iară de-m veţi arăta visul şi tîlcuirea lui, dări şi daruri şi cinste multă veţi lua de la mine. Însă visul şi tîlcuirea lui spuneţi mie!" Răspunseră de al doilea rînd şi ziseră: „Zică
7 împăratul visul slugilor lui, şi asămănarea lui vom spune". Şi răspunse împăratul şi zise:
8 „Cu adevărat ştiu eu că vreame voi răscumpăraţi, şi căci aţi văzut că s-au depărtat de la mine graiul; Deci de nu-m veţi spune visul,
9 ştiu că cuvînt mincenos şi stricat aţi tocmit ca să ziceţi înaintea mea, pînă va treace vreamea. Visul mieu spuneţi-mi, şi voiu conoaşte
10 că şi asămănarea lui veţi spune mie". Şi răspunseră iarăş haldeii înaintea împăratului, şi ziseră: „Nu iaste om pre pămînt care graiul împăratului va putea să-l conoască, de vreame ce tot împăratul mare şi domnu graiu ca acesta nu întreabă pre vrăjitoriu, haldeu.
11 Căci cuvîntul care împăratul întreabă e greu, şi altul nu iaste care să spuie pre el înaintea împăratului, fără de numai dumnezăii cărora
12 nu iaste lăcaşul cu tot trupul". Atuncea împăratul, cu mînie şi urgie multă, zise să piarză pre toţi măiestrii Vavilonului.

13 Şi porunca ieşi, şi măiestrii să omorîia, şi cercară pre Daniil şi pre priatenii lui să-i
14 omoară. Atuncea Daniil au răspuns sfat şi gînd lui Arioh, celui mai mare preste bucătarii împăratului, carele au ieşit a omorî pre măies-
15 trii Vavilonului. Şi întreba pre el zicînd: „Boiarine al împăratului, pentru care lucru au ieşit părearea aceasta neruşinată de la faţa
16 împăratului?“ Şi arătă Arioh graiul lui Daniil. Şi Daniil întră şi rugă pre împăratul pentru ca să-i dea lui vreame, şi tîlcuirea lui
17 va spune împăratului. Şi întrînd Daniil la casa lui şi la Anania şi la Misail şi la Azaria,
18 priatenii lui, graiul au arătat. Şi milosîrdii cerea de la Dumnăzăul ceriului pentru taina aceasta, pentru ca să nu piară Daniil şi priatenii lui, împreună cu ceialalţi măiestri ai Vavi-
19 lonului. Atuncea lui Daniil, întru vedearea nopţii, tainǎ s-au descoperit; şi au binecuvîn-
20 tat pre Dumnezăul ceriului Daniil, Şi zise: „Să fie numele lui Dumnezău blagoslovit den veac şi pînă în veac, căci înţelepciunea şi înţe-
21 leagerea a Lui iaste. Şi El premeneaşte vreame şi ani, aşază împăraţi şi mută, dînd înţelepciunea la cei înţelepţi şi înţelepciune
22 celor ce ştiu înţeleagerea. Şi El descopere adînci şi ascunse, conoscînd ceale dentru întunearec, şi lumina împreună cu El iaste.
23 Ţie, Dumnezăul părinţilor noştri, mă mărturisescu şi laud, căci înţelepciune şi puteare ai dat mie, şi ai arătat mie ceale ce am rugat de la
24 Tine, şi graiul împăratului ai arătat mie“. Şi veni Daniil către Arioh, pre carele au pus împăratul să piarză pre măiestrii Vavilonului, şi-i zise lui: „Pre măiestrii Vavilonului să nu-i pierzi, ce mă bagă pre mine înaintea împăratului, şi tîlcuirea împăratului voiu spune“.
25 Atuncea Arioh de pripă bägă pre Daniil înaintea împăratului şi zise lui: „Aflat-am om den fiii robirei jidovimei, care tîlcuirea împăratu-
26 lui va spune“. Şi răspunse împăratul şi zise lui Daniil, al căruia numele era Valtasar: „De poţi, să-m spui mie visul carele am văzut şi
27 asămănarea lui!“ Şi răspunse Daniil înaintea împăratului şi zise: „Taina carea împăratul întreabă nu iaste a măiestrilor, vrăjitori, descîntători, gazarineani să vestească împă-
28 ratului. Ce iaste Dumnezău în cer, Cela ce descopere taine, şi au arătat împăratului Navohodonosor ceale ce trebuie să fie la sfîrşitul zilelor. Visul tău şi videnia capului tău,
29 pre aşternutul tău, acesta iaste: Tu, împărate, gîndurile tale pre aşternutul tău s-au suit, ce trebuie să să facă după aceasta; şi Cel ce descopere taine au arătat ţie ceale ce tre-
30 buiescu să să facă. Şi mie, nu întru măiestria carea iaste întru mine mai vîrtos decît toţi cei vii taina aceasta s-au descoperit, ce pentru ca să să arate împăratului tîlcuirea, pentru ca gîndurile inimii tale să conoşti. Tu, împă- 31
rate, vedeai, şi iată un chip mare. Şi chipul acela şi vedearea lui – preadecovîrşită, stînd înaintea feaţii tale, şi vedearea lui – înfricoşată; Al căruia chipu era capul de aur curat, 32
mînile şi pieptul şi braţele lui – de argint, pîntecele şi coapsele – de aramă, Pulpele – de 33
fier, picioarele – o parte oarece de fieru, şi o parte oarece de lut. Vedeai, pînă unde s-au 34
tăiat piatra den munte fără de mîni şi lovi chipul preste picioarele ceale de fier şi ceale de lut, şi le mărunţi pre eale desăvîrşitu. Atuncea s-au mărunţit deodată lutul, fierul, 35
arama, argintul, aurul, şi s-au făcut ca praful de la arie de vară; şi le rădicară pre eale mulţimea duhului, şi loc nu s-au aflat lor. Şi piatra ceaea ce au lovit chipul să făcu munte mare şi împlu tot pămîntul. Acesta iaste visul; şi 36
asămănarea lui vom grăi înaintea împăratului. Tu, împărate, împăratul împăraţilor, 37
căruia Dumnezău împărăţia tare şi putearnică şi cinstită o au dat, În tot locul, unde 38
lăculescu fiii oamenilor şi hiarăle ţarinii şi pasările ceriului şi peştii mării au dat în mîna ta şi te-au pus pre tine domnu tuturoru, tu eşti capul cel de auru. Şi denapoia ta să va 39
scula altă împărăţie, mai mică decît a ta, şi împărăţia a treia, carea iaste arama, carea va domni tot pămîntul, Şi împărăţia a patra, 40
carea va fi vîrtoasă ca fierul; în ce chip fierul mărunteazǎ şi supune toate, aşa toate le va mărunţi şi le va supune. Şi căci ai văzut 41
picioarele şi deagetele – o parte oarecarea de lut şi o parte oarecarea de fieru, împărăţie împărţită va fi, şi den rădăcina cea de fieru va fi întru ea, în ce chip ai văzut fierul amestecat cu lutul; Şi deagetele picioarelor – o 42
parte oarecarea de fier şi o parte oarecarea de lut, şi o parte oarecarea de împărăţie va fi tare, şi dentru ea va fi sfărîmîndu-se. Căci 43
ai văzut fierul amestecat cu lutul, amestecaţi vor fi întru sămînţa oamenilor şi nu vor fi lipindu-se într-acesta chip cu acesta, în ce chip fierul nu se ameastecă cu lutul. Şi în 44
zilele împăraţilor acelora va scula Dumnezăul ceriului împărăţie, carea în veaci nu să va strica, şi împărăţia Lui la alt norod nu va rămînea; mărunţi-va şi va vîntura toate împărăţiile, şi aceasta să va rădica în veaci. În ce 45
chip ai văzut că den munte s-au tăiat piatră fără de mîni şi au mărunţit lutul, fierul, arama, argintul, aurul, Dumnezău cel Mare au arătat împăratului ceale ce trebuie a să face după aceastea; şi adevărat e visul, şi

46 crezută e tîlcuirea lui". Atuncea împăratul Navohodonosor au căzut preste faţă şi lui Daniil s-au închinat, şi manaa şi bun miros
47 zise să-i toarne lui. Şi răspunzîndu împăratul, zise lui Daniil: „Cu adevărat, Dumnezăul vostru, Acesta e Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul împăraţilor, Cel ce descopere taine, căci ai putut a descoperi taina aceasta".
48 Şi au mărit împăratul pre Daniil, şi dări mari şi multe au dat lui, şi l-au pus pre el preste toată ţara Vavilonului şi domn domnilor,
49 preste toţi măiestrii Vavilonului. Şi Daniil au cerşut de la împăratul, şi au pus preste lucrurile ţării Vavilonului pre Sidrah, Misah, Avdenaago; şi Daniil era în curtea împăratului.

CAP III

1 In anul al 18 Navohodonosor împăratul au făcut chip de aur, înălţimea lui de 60 de coţi, lărgimea lui de 6 coţi, şi au pus pre el în cîmpul lui Deira, în
2 ţara Vavilonului. Şi au trimis să adune pre veziri şi pre voivozi, pre biruitorii locurilor, povăţuitori şi tirani şi pre cei preste biruinţă şi pre toţi boiarii ţărîlor, să vie la înnoirea chipului care au pus Navohodonosor
3 împăratul. Şi s-au adunat biruitorii locurilor, vezirii, voivozii, povăţuitorii, tiranii cei mari, cei preste biruinţe şi toţi boiarii ţărîlor la înnoirea chipului care au pus Navohodonosor împăratul, şi au stătut înaintea chipului.
4 Şi strigătoriul striga cu vîrtute: „Voao vă se zice, limbilor, noroadelor, fealiurilor, neamu-
5 rilor! În care ceas veţi auzi glasul trîmbiţii, muscalului şi alăutei, samvichiii şi canonului, tocmeala glasului şi a tot neamul de cîntăreţi, căzînd închinaţi-vă chipului celui de aur,
6 care au pus Navohodonosor împăratul; Şi carele nu va cădea să să închine, într-acela ceas să va băga în cuptoriul cel de foc, cela ce
7 arde". Şi fu cînd auziră toate noroadele glasul trîmbiţii, muscalului şi alăutei, samvichiii şi canonului, şi a tot neamul de musice, căzînd toate noroadele, fealiurile, limbile să închina chipului celui de aur care au pus
8 Navohodonosor împăratul. Atuncea au
9 venit bărbaţi haldei şi au pîrît pre jidovi. Şi răspunzînd ziseră lui Navohodonosor împă-
10 ratului: „Împărate, în veaci trăiaşte! Tu, împărate, ai pus poruncă, tot omul carele va auzi glasul trîmbiţii şi muscalului şi alăutei şi samvichiii şi canonului şi tocmirea glasului şi
11 tot neamul musicilor, Şi cel ce nu va cădea să să închine la chipul cel de aur, băga-se-va
12 la cuptoriul focului cel arzătoriu. Sînt dară bărbaţi jidovi, pre carei ai pus preste lucrurile ţărîi Vavilonului - Sedrah, Misah, Avdenago; bărbaţii aceia n-au ascultat, împărate, porunca ta, şi dumnezeilor tăi nu slujăscu, şi chipului celui de aur ce ai pus nu să închină". Atuncea Navohodonosor 13
cu mînie şi cu urgie zise să aducă pre Sedrah, Misah şi Avdenago; şi să aduseră înaintea împăratului. Şi răspunse Navohodonosor, 14
şi zise lor: „Au adevărat, Sedrah, Misah, Avdenago, dumnezeilor miei nu slujiţi şi chipului celui de aur, carele am pus, nu vă închinaţi? Acum dară de sînteţi gata, pentru că, 15
deaca veţi auzi glasul trîmbiţii şi alăutei şi samvichiii şi canonului şi tocmeala glasului şi a tot neamul de musice, căzînd să vă închinaţi chipului celui de aur, care am pus; iară de nu vă veţi închina, într-acesta ceas vă veţi băga în cuptoriul focului cel ce arde! Şi care iaste dumnezeu care să vă scoaţă pre voi den mînile meale?" Şi răspunse Sedrah, 16
Misah, Avdenago, zicînd împăratului Navohodonosor: „N-avem treabă noi pentru graiul acesta a răspunde ţie; Pentru că iaste 17
Dumnezeul nostru în ceriuri, Căruia noi slujim, putearnic a ne scoate pre noi den cuptoriul focului cel ce arde, şi den mînile tale, împărate, mîntui-va pre noi. Şi de nu, să 18
ştii, împărate, că dumnezeilor tăi nu slujim, şi chipului celui de aur ce ai pus nu ne închinăm!" Atuncea Navohodonosor s-au 19
împlut de mînie, şi vedearea feaţii lui s-au schimbat spre Sedrah, Misah şi Avdenago, şi zise să arză cuptoriul cu 7 părţi mai mult, pînă ce va arde desăvîrşit; Şi bărbaţi vîrtoşi la 20
vîrtute - zise - legînd pre Sedrah, Misah şi Avdenago, să-i bage în cuptoriul focului celui ce arde. Atuncea bărbaţii aceia s-au legat, 21
cu îmbrăcămintea lor şi cu chivere şi cu nădragii şi hainele lor, şi s-au băgat în mijlocul cuptoriului focului ce ardea, De vreame 22
ce graiul împăratului prea să întăriia. Şi 23
cuptoriul să arse prea de prisosit de 7 părţi mai mult, Şi aceşti 3, Sedrah, Misah şi 24
Avdenago, au căzut în mijlocul cuptoriului focului ce ardea, legaţi, şi umbla în mijlocul văpăii, lăudînd pre Dumnezău. Şi Navoho- 25
donosor auzi lăudînd ei, şi să miră; şi să sculă cu grabă şi zise boiarilor lui: „Au n-am băgat 3 oameni în mijlocul cuptoriului focului, legaţi?" Şi ziseră împărătului: „Cu adevărat, împărate!" Şi zise împăratul: „Aicea eu 26
văzu patru bărbaţi dezlegaţi, şi în mijlocul focului umblă, şi vătămare nu iaste întru ei, şi vedearea celui al patrulea aseamene e cu fiiul lui Dumnezău". Atuncea să apropie 27
Navohodonosor cătră uşa cuptoriului focului ce ardea şi zise: „Sedrah, Misah şi Avdinago, robii lui Dumnezău celui Preaînalt, ieşiţi şi veniţi!" Şi ieşi Sedrah şi
Misah şi Avdinago den mijlocul focului. Şi 28

să strînseră craii şi voivozii şi biruitorii locului şi putearnicii împăratului, şi vedea pre bărbaţi că n-au stăpînit focul trupul lor şi părul capului lor nu s-au pîrlit şi hainele lor nu s-au schimbat şi miros de focu nu era întru ei; şi să închină Domnului înaintea lor împă-
29 ratul. Şi răspunse Navohodonosor împăratul şi zise: „Binecuvîntat e Dumnezăul lui Sedrah, Misah şi Avdenago, Carele au trimis pre îngerul Său şi au scos pre slugile Lui, căci nădejduia pre El, şi graiul împăratului au schimbat şi au dat trupurile lor la focu, pentru ca să nu slujască, nici să să închine la tot dum-
30 nezăul, fără de numai la Dumnezăul lor. Şi eu puiu poruncă: Tot nărodul, neam, limbă, oricarii vor zice hulă asupra Dumnezăului lui Sedrah, Misah şi Avdenago, la pierzare vor fi şi casele lor la jafu, de vreame ce nu iaste alt dumnezău carele va putea să izbăvească
31 aşa". Atuncea împăratul au îndireptat pre Sedrah, Misah şi Avdenago în ţara Vavilonului; şi crescu pre ei şi învrednici pre ei a povăţui tuturor jidovilor celor ce era întru împără-
32 ţia lui. Navohodonosor împăratul, la toate noroadele, fealiurile, limbile ceale ce lăcuiesc întru tot pămîntul: „Pace voao să să înmul-
33 ţască! Seamnele şi minunile, carele au făcut cu mine Dumnezăul cel Preaînalt, plă-
34 cut-au înaintea mea să vestescu voao Cîtu-s de mari şi putearnice! Împărăţia Lui împărăţie veacinică iaste, şi stăpînirea Lui – în neam şi în neam.

CAP IV

1 Eu, Navohodonosor, bine petrecînd
2 eram în casa mea şi bine odrăslind pre scaunul miu. Vis am văzut, şi m-au înfricoşat, şi m-am turburat pre aşternutul mieu, şi vederile capului
3 mieu m-au turburat pre mine. Şi pren mine s-au pus poruncă ca să aducă înaintea mea pre toţi măiestrii Vavilonului, pentru ca
4 tîlcuirea visului îm vor cunoaşte. Şi întra descîntătorii, vrăjitorii, gazarineani, haldei, şi visul eu am zis înaintea lor, şi asămănarea lui
5 n-au cunoscut mie, Pînă au venit Daniil, căruia e numele Valtasar, după numele dumnezăului mieu, care are Duh Svînt a lui Dumnezău întru sine, şi visul înaintea lui am zis:
6 'Valtasar, cel mai mare al descîntătorilor, pre care am cunoscut că Duh Svînt al lui Dumnezeu iaste întru tine şi taina nu-ţ iaste cu neputinţă, auzi vedearea visului mieu, carele am văzut, şi
7 asămănarea lui spune-m mie! Şi vederile capului mieu pre aşternutul mieu: Vedeam, şi iată copaciu în mijlocul pămîntului, şi înălţimea lui –
8 multă. Şi să mări copaciul şi să întări, şi înălţimea lui au ajuns pînă la ceriu şi tulpina lui la
9 marginele a tot pămîntul. Frunzele lui – frumoase, şi roada lui – multă, şi hrană tuturor – întru el; şi dedesuptul lui sălăşluia hiarăle ceale sălbateci, şi întru crangile lui lăcuia pasările ceriului, dentr-însul să hrăniia tot
10 trupul. Vedeam întru vedearea nopţii pre patul mieu, şi, iată, ir şi svînt den ceriu să
11 pogorî Şi strigă cu vîrtutea şi aşa zise: Tăiaţ copaciul şi zmulgeţi cranghinile lui şi scuturaţi frunzele lui şi răsipiţi roada lui; clătească-se hiarăle dedesuptul lui şi pasările de
12 la ramurile lui; Fără numai odrasla rădăcinilor lui în pămînt lăsaţi, şi în legătură de fier şi de aramă şi în pajiştea cea de afară; şi în roua ceriului va mînea, şi cu hiarăle – partea lui, în buruianul pămîntului. Inema lui de la
13 oameni să va schimba, şi inemă de hiară să va da lui, şi şapte vremi să vor premeni preste
14 el. Pren asămănarea lui ir e cuvîntul, şi graiul svinţilor e întrebarea, pentru ca să cunoască cei ce trăiesc căci Domnul iaste Cel Preaînalt al împărăţiei oamenilor, şi oricăruia I să va părea va da pre ea, şi ocara oamenilor
15 va rădica asupra ei. Acesta e visul carele am văzut eu, împăratul Navohodonosor, şi tu, Valtasar, tîlcuirea zi, căci toţi măiestrii împărăţiei meale nu pot asămănarea lui a arăta, şi tu, Daniile, poţi, căci Duhul lui Dumnezeu cel
16 Svînt e întru tine'". Atuncea Daniil, al căruia numele era Valtasar, să năuci ca un ceas, şi gîndurile lui turbura pre el. Şi răs-
17 punse împăratul şi zise: „Valtasare, visul şi tîlcul lui să nu te sîrguiască!" Răspunse Valtasar şi zise: „Doamne, fie visul acesta celor ce urăsc pre tine şi asămănarea lui vrăj-
18 maşilor tăi! Copaciul carele ai văzut, cel ce s-au mărit şi s-au întărit, a căruia înălţimea au ajuns la ceriu şi tulpina lui la tot pămîntul şi frunzele lui bine înverzite şi roada lui multă şi hrana tuturor întru el, dedesuptul lui lăcuia hiarăle ceale sălbateci şi în crangile lui lăcuia
19 pasările ceriului, Tu eşti, împărate, căci te-ai mărit şi te-ai întărit şi mărimea ta să mări şi ajunse la ceriu şi stăpînirea ta la marginile
20 pămîntului. Şi cum că au văzut împăratul ir cel svînt pogorîndu-se den ceriu, şi zise: 'Zmulgeţi copaciul şi stricaţi pre el, fără numai odrasla rădăcinelor lui în pămînt lăsaţi cu legătură de fier şi de aramă şi cu pajişte cea denafară, şi în roua ceriului va petreace, şi cu hiarăle sălbatece va fi partea lui, pînă să vor
21 premeni preste el 7 vremi', Aceasta e asămănarea lui, împărate, şi asămănarea Celui Preaînalt aceasta iaste, carele au ajuns preste
22 domnul mieu, preste împăratul, Şi pre tine te vor goni de la oameni, şi cu hiarăle săl-

batece va fi lăcaşul tău, şi cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, şi den roua ceriului vei petreace, şi şapte vremi să vor premeni preste tine, pînă unde vei conoaşte că biruiaşte Cel Nalt împărăţia oamenilor, şi
23 căruia I se va părea o va da pre ea. Şi căci au zis: 'Lăsaţi odrasla rădăcinelor copaciului în pămînt', împărăţia ta ţie rămîne, dentru carea ai conoaşte biruinţa cea cerească.
24 Pentru aceaea, împărate, sfatul mieu placă ţie, şi păcatele tale cu milostenie le răscumpără şi strîmbătăţile întru îndurările measerilor, cîndai va fi Dumnezău mult-îngăduitoriu
25 greşalelor tale". Aceastea toate s-au stricat
26 asupra lui Navohodonosor împăratul. După 12 luni, la beseareca împărăţiei lui, în Vavilon
27 îmblînd, Răspunse împăratul şi zise: „Nu acesta iaste Vavilonul cel mare, care eu am zidit spre casa împărăţiei în tăria puterii
28 meale, spre cinstea măririi meale?" Încă cuvîntul în gura împăratului fiind, glas den ceriu să făcu: „Ţie să zice, Navohodonosore împărate, împărăţia ta au trecut de la tine,
29 Şi de la oameni pre tine vor goni, şi cu hiarăle sălbatece – lăcuinţa ta, şi cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, şi 7 vremi să vor premeni preste tine, pînă unde vei cunoaşte că biruiaşte Cel Înalt împărăţia oamenilor, şi la
30 care-I va părea va da pre ea". Într-acesta ceas cuvîntul s-au plinit asupra lui Navohodonosor, şi de la oameni s-au gonit, şi iarbă mînca ca un bou, şi den roaua ceriului trupul lui s-au văpsit, pînă unde perii lui ca ai leilor s-au mărit şi unghele lui ca ale pasărilor.
31 „Şi după săvîrşitul zilelor, eu, Navohodonosor, ochii la ceriu rîdicaiu, şi crierii miei spre mine să întoarseră, şi pre Cel Preaînalt binecuvîntaiu şi pre Cel Viu în veaci lăudaiu şi am mărit, căci biruinţa Lui e biruinţă veacinică şi
32 împărăţia Lui – în neam şi în neam, Şi toţi ceia ce lăcuiesc pămîntul întru nemica s-au socotit, şi după voia Lui face în sila ceriului şi în lăcaşul pămîntului, şi nu iaste cine să stea împotriva mînii Lui şi să grăiască Lui: 'Ce ai
33 făcut?' Într-aceasta vreame creierii miei s-au întors asupră-mi, şi la cinstea împărăţiei meale am venit, şi chipul mieu s-au întors asupra mea, şi tiranii miei şi măriţii miei cerca pre mine, şi pre împărăţia mea m-am întărit,
34 şi mărire mai multă să adaose mie. Acum dară eu, Navohodonosor, laud şi preaînalţu şi măresc pre Împăratul ceriului, căci toate lucrurile Lui sînt adevărate şi cărările Lui – judecăţi, şi pre toţi ceia ce merg cu mîndrie poate să-i smerească".

CAP V

Valtasar împăratul făcu cină mare 1
celor de cinste ai lui, la 1000 de oameni, şi sta în preajma celor o mie vinul. Şi bînd, Valtasar zise la gus- 2
tarea vinului ca să aducă vasele ceale de aur şi ceale de argint, carele au scos Navohodonosor, tatul lui, den beseareca cea den Ierusalim, şi să bea cu eale împăratul şi boiarii lui şi ţiitorile lui şi cealea ce să culca lîngă el. Şi aduseră vasele ceale de aur şi ceale 3
de argint, carele au scos den beseareca lui Dumnezău den Ierusalim, şi bea cu eale împăratul şi boiarii lui şi ţiitorile lui şi ceale ce să culca lîngă el. Bea vin şi lăuda pre dumne- 4
zăii cei de aur şi de argint şi de aramă şi de fier şi de lemn şi de piatră, şi pre Dumnăzăul cel Veacinic nu L-au binecuvîntat, Cela ce are biruinţa duhului lor. Într-acest ceas ieşiră 5
deagete de mînă omenească şi scriia în preajma făcliii, preste spoiala păreatelui casii împăratului, şi împăratul vedea încheieturile mînii ceii ce scriia. Atuncea faţa împăratu- 6
lui să schimbă, şi gîndurile lui turburară pre el, şi legăturile mijlocului lui să dezlega, şi genuchile lui să izbiia. Şi strigă împăratul 7
cu tărie ca să aducă vrăjitori, haldei, gazareani; şi răspunse împăratul şi zise măiestrilor Vavilonului: „Oricine va ceti scrisoarea aceasta şi tîlcuirea ei îm va arăta, cu porfira se va îmbrăca, şi lanţul cel de auru – preste grumazii lui, şi al treilea întru împărăţia mea va domni". Şi întra toţi măiestrii împăratului 8
şi nu putea scrisoarea să cetească, nici tîlcul să arate împăratului. Şi împăratul Valtasar 9
s-au turburat, şi chipul lui s-au premenit asupra lui, şi boiarii lui să turburară. Şi au 10
întrat împărăteasa la casa băuturii, şi răspunse împărăteasa şi zise: „Împărate, în veacu trăiaşte! Nu te turbure pre tine gîndurile tale, şi chipul tău nu să schimbe! Iaste 11
om întru împărăţia ta, întru carele e Duhul lui Dumnezău, Şi în zilele tătîni-tău prive- 12
gheare şi înţeleagere s-au aflat întru el; şi împăratul Navohodonosor, tată-tău, maimare descîntătorilor, vrăjitorilor, haldeilor, gazareanilor l-au pus pre el, Căci duhu 13
mult – întru el şi înţelepciune şi înţeleagere, tîlcuind vise şi vestind ceale oprite şi dezlegîndu legăturile, Daniil, şi împăratul i-au pus lui numele Valtasar. Acum dară cheame-se, şi tîlcuirea lui va spune ţie". Atuncea Daniil 14
să aduse înaintea împăratului, şi zise împăratul lui Daniil: „Tu eşti Daniil cel den fiii robirii, ai jidovimei, care i-au adus împăratul, tată-mieu? Auzit-am pentru tine că 15
Duhul lui Dumnezău iaste întru tine, şi deşteptare şi înţeleagere şi măiestrie mul-

16 tă s-au aflat întru tine. Şi acum au întrat înaintea mea cei înţelepţi, vrăjitori, gazareani, pentru ca scrisoarea aceasta să o cetească
17 mie, şi n-au putut să-mi spuie. Şi eu am auzit pentru tine că poţi tîlcuiri a
18 tîlcui; Acum dară, de vei putea scrisoarea aceasta a ceti şi asămănarea ei să-mi arăţi mie, cu mohorît te vei îmbrăca, şi lanţul cel de auru va fi preste grumazii tăi, şi al treilea
19 întru împărăţia mea vei domni". Şi zise Daniil înaintea împăratului: „Dările tale ţie
20 fie, şi darul casii tale altuia dă. Iară eu scrisoarea o voiu ceti împăratului şi asămănarea ei arăta-voiu ţie. Împărate, Dumnezău cel Preaînalt împărăţia şi mărirea şi cinstea au
21 dat lui Navohodonosor, tătîne-tău; Şi de mărimea care au dat lui, toate noroadele, fealiurile, limbile era tremurînd şi temîndu-se de cătră faţa lui; pre carele vrea el omorîia, şi pre carele vrea el bătea, şi pre carele vrea el
22 înălţa, şi pre carele vrea el smeriia. Şi cînd să înălţă inima lui şi duhul lui s-au întărit a să mîndri, pogorîtu-s-au den scaunul împărăţiei,
23 şi cinstea s-au luat de la el, Şi de la oameni s-au izgonit, şi inima lui cu hiarăle s-au dat, şi cu măgarii sălbatici – lăcuinţa lui, şi cu iarbă ca pre un bou hrăniia pre el, şi den roua ceriului trupul lui s-au văpsit, pînă unde au conoscut că biruieşte Domnul Dumnezău cel Preaînalt împărăţia oamenilor, şi căruia I să va
24 părea o va da pre ea. Şi tu dară, fiiul lui, Valtasar, n-ai smerit inima ta înaintea lui
25 Dumnezău; nu aceastea toate le-ai ştiut? Şi preste Domnul Dumnezăul ceriului te-ai înălţat, şi vasele casii Lui le-ai adus înaintea ta, şi tu şi boiarii tăi şi ţiitoarele tale şi ceale ce să culcă lîngă tine vin beaţi cu eale, şi pre dumnezeii cei de auru şi de argint şi de fieru şi de lemnu, de piatră, carii nu vădu, nici audu şi nu cunoscu, ai lăudat, şi pre Dumnezău, Care suflarea ta iaste în mîna Lui şi toate
26 căile tale, pre El nu L-ai mărit. Pentru aceaea de la faţa Lui s-au trimis o închietură
27 de mînă şi scrisoarea aceasta au pus. Şi aceasta e scrisoarea cea rînduită: Mani, the-
28 chil, fares. Aceasta e asămănarea graiului: Mani – măsurat-au Dumnezău împărăţia ta, şi
29 o plini pre ea; Thechil – stătu întru cum-
30 pănă, şi să află lipsind; Fares – să despărţi împărăţia ta, şi să deade midilor şi persilor".
31 Şi zise Valtasar şi îmbrăcară pre Daniil cu mohorît şi lanţul cel de aur pusără-l prejur grumazii lui, şi strigă pentru el să fie el biruitoriu al treilea
32 întru împărăţie. Într-această noapte s-au
33 omorît Valtasar, împăratul haldeul. Şi Darii Midul au luat împărăţia, fiind de ani 62.

CAP VI

Şi plăcu înaintea lui Darii, şi au pus 1
preste împărăţie domni 120, ca să fie
ei întru toată împărăţia lui, Şi 2
preste dînşii rînduitori 3, dentru carii
era Daniil unul dentru ei, ca să dea lor
domnii cuvînt, pentru ca împăratul să nu să
dodeiască; Şi era Daniil preste ei, căci duh 3
de prisosit era întru el, şi împăratul l-au pus
pre el preste toată împărăţia lui. Şi rînduitorii şi domnii cerca vină să afle asupra lui 4
Daniil; şi toată vina şi greşala şi păcat nu s-au
aflat asupra lui, căci credincios era. Şi 5
ziseră rînduitorii: „Nu vom afla asupra lui
Daniil vină, fără numai întru legile Dumnezăului lui". Atuncea rînduitorii şi domnii stă- 6
tură înaintea împăratului şi ziseră lui: „Darie
împărate, să trăieşti în veaci! Sfătuitu-s-au 7
toţi ceia ce-s preste împărăţia ta voivozi şi
domni, ispravnicii şi biruitorii locurilor, ca să
întărească cu întări[tu]ră împărătească şi să
întărească poruncă, cum carele va ceare cearere de la tot dumnezăul şi de la oameni pînă
în zile 30, fără de numai de la tine, împărate,
să să bage în groapa leilor; Acum dară, 8
împărate, întăreaşte porunca, pentru ca să
nu schimbe porunca persilor şi a midilor". Atuncea împăratul Darie porunci a să 9
scrie porunca. Şi Daniil, cînd au conoscut 10
că s-au rînduit porunca, au întrat în casa lui, şi
ferestrile – deşchise lui la cerdacuri în
preajma Ierusalimului, şi 3 vremi de zi era
plecîndu-se pre genuchile lui şi rugîndu-se şi
mărturisîndu-se înaintea Dumnăzăului lui, în
ce chip era făcînd şi mai nainte. Atuncea 11
bărbaţii aceia au păzit şi au aflat pre Daniil
rugîndu-se şi umilindu-se Dumnezăului
lui. Şi mergînd ziseră împăratului: „Împă- 12
rate, au n-ai pus poruncă ca tot omul carele va
ceare de la tot dumnezăul şi de la om cearere
pînă la 30 de zile, fără numai de la tine, împărate, să să bage în groapa leilor?" Şi zise
împăratul: „Adevărat – cuvîntul, şi porunca
midilor şi persilor nu va treace!" Şi atun- 13
cea răspunseră şi ziseră înaintea împăratului:
„Daniil, cel dentru fiii robirii Iudii, nu s-au
supus poruncii tale şi în trei vremi ziua ceare
de la Dumnezăul lui cearerile lui". Atuncea 14
împăratul, deaca auzi graiul, mult s-au mîhnit
asupra lui şi pentru Daniil s-au nevoit ca să-l
scoată pre el, şi pînă în sară era nevoindu-se
ca să-l scoată pre el. Atuncea bărbaţii aceia 15
ziseră împăratului: „Conoaşte, împărate, căci
porunca iaste la midi şi la persi ca toată
porunca şi starea, carea împăratul va pune,
nu trebuie a să premeni!" Atuncea împăra- 16
tul zise şi aduseră pre Daniil şi-l băgară
pre el în groapa leilor; şi zise împăratul lui
Daniil: „Dumnezăul tău, Căruia tu slujeşti

17 neîncetat, Acesta te va scoate pre tine!“ Şi
au adus o piatră şi au pus preste gura gropii,
şi au pecetluit împăratul cu inelul lui şi cu ine-
lul boiarilor lui, pentru ca să nu să preme-
18 nească vrun lucru întru Daniil. Şi s-au dus
împăratul la casa lui, şi au dormit necinat, şi
bucate n-au adus lui, şi somnul s-au depărtat de la el. Şi încuie Dumnăzău gurile leilor,
19 şi n-au bîntuit pe Daniil. Atuncea împăra-
tul s-au sculat dimineaţa cu lumină şi cu sîr-
20 guială au venit la groapa leilor; Şi apro-
piindu-se el de groapă, pre Daniil cu glas tare
au strigat: „Daniile, robul lui Dumnezău celui
Viu, Dumnezău, Căruia tu slujeşti nepreastano, putut-au să te scoaţă den gura
21 leilor?“ Şi zise Daniil împăratului: „Împă-
22 rate, în veaci trăiaşte! Dumnezăul mieu au
trimis pre îngerul Lui, şi au astupat gurile lei-
lor, şi nu m-au stricat pre mine, căci înaintea
Lui direptate să află întru mine; şi înaintea ta,
23 împărate, greşală n-am făcut“. Atuncea
împăratul mult să îmbună spre el, şi pre
Daniil zise să-l scoaţă den groapă; şi să scoase
Daniil den groapă, şi toată stricarea nu s-au
aflat întru el, căci au crezut în Dumnezăul
24 lui. Şi zise împăratul, şi aduse pre bărbaţii
ceia ce au pîrît pre Daniil, şi la groapa leilor
s-au băgat ei şi fiii lor şi muierile lor; şi n-au
ajuns la fundul gropii, pînă ce i-au fărîmat leii
pre ei şi toate oasele lor le-au mărunţit.
25 Atuncea Darie împăratul au scris la toate
năroadele, neamurile, limbile, celor ce
lăcuiescu în tot pămîntul: „Pace voao să să
26 înmulţască! Denaintea feaţii meale s-au
pus poruncă ca întru toată stăpînirea împără-
ţiei meale să fie cutremurîndu-se şi temîn-
du-se de către faţa Dumnezăului lui Daniil,
căci Acesta e Dumnezăul cel Viu şi rămîne în
veaci, şi împărăţia Lui nu se va strica, şi
27 biruinţa [Lui] – pînă la săvîrşit; Sprejeneaşte şi mîntuiaşte şi face seamne şi minuni
în ceriu şi pre pămînt, Carele au scos pre
28 Daniil den gura leilor“. Şi Daniil să îndi-
reptă întru împărăţia lui Darie şi întru împă-
răţia lui Chir Persului.

CAP VII

1 În anul dentîiu a lui Valtasar, împăra-
tul haldeilor, Daniil văzu vis, şi vede-
rile capului lui pre patul lui, şi visul
lui au scris. Începătura cuvintelor
2 lui: „Eu, Daniil, vedeam întru
vedearea nopţii, şi iată patru vînturi ale ceriu-
3 lui loviră la marea cea mare. Şi patru hiară
mari să suia den mare, nu toate fiind într-un
4 chip. Cea dentîiu – ca o leoaie, şi aripile
ei – ca ale vulturului; vedeam, pînă unde
s-au zmult aripile ei, şi să rădică de la
pămînt şi pre picioare de om au stătut, şi
inimă de om s-au dat ei. Şi iată altă hiară, 5
aseamene cu ursoaia, şi în vremi au stătut, şi 3
coaste era în gura ei, în mijlocul dinţilor ei, şi
aşa zicea ei: 'Scoală-te şi mănîncă trupuri
multe!' Denapoia aceştiia vedeam, şi iată 6
altă hiară, ca un pardos, şi la ea era 4 aripi de
pasăre deasupra ei, şi patru capete avea
hiara, şi volnicie să deade ei. Denapoia 7
aceştiia vedeam, şi iată a patra hiară, groaznică, ciudată şi vîrtoasă de prisosit, şi dinţii ei
mari de hieru, mîncînd şi sfărîmînd, şi ce
rămînea cu picioarele ei le călca; şi aceasta
avea osebire multă decît toate hiarăle ceale
denaintea ei, şi avea zeace coarne. Soco- 8
tiiam la coarnele ei, şi iată alt cornu lipit să
sui în mijlocul lor, şi 3 coarne de ceale denaintea ei s-au dezrădăcinat de către faţa ei; şi iată
ochi ca ochii omului în cornul acesta şi gură
grăind mari, şi făcea războiu către sfinţi.
Vedeam pînă ce s-au pus scaunele, şi şăzu Cel 9
Vechiu de zile; şi îmbrăcămintea Lui era albă
ca zăpada, şi părul capului Lui ca o lînă
curată, scaunul Lui – pară de focu, rotelele lui
– foc arzătoriu. Rîu de foc să tîrîia ieşind 10
denaintea Lui, mii de mii slujiia Lui şi întuneareci de întuneareci stătură înaintea Lui;
judecata au şăzut şi cărţile s-au deşchis.
Vedeam atuncea de către glasul cuvintelor 11
celor mari, carele cornul acela grăiia, pînă
s-au omorît hiara şi au perit şi trupul ei s-au
dat la ardere de focu. Şi a celoralalte hiară 12
s-au mutat biruinţa, şi îndelungare de viaţă
s-au dat lor pînă la an şi vreame. Vedeam 13
întru vedearea nopţii, şi iată, cu norii ceriului
şi ca un Fiiu al Omului era viind; şi pînă la Cel
Vechiu de zile au sosit, şi înaintea Lui S-au
adus. Şi Lui să deade stăpînirea şi cinstea 14
şi împărăţia, şi toate noroadele, fealiurile şi
limbile Lui vor sluji; biruinţa Lui – biruinţă
veacinică, carea nu va treace, şi împărăţia Lui
nu să va strica. Îngrozitu-s-au duhul mieu, 15
eu, Daniil, în firea mea, şi vederile capului
mieu împreună mă turburară. Şi m-am 16
apropiat la unul den cei ce sta, şi adevărul cercam de la el pentru toate aceastea; şi zise mie
cercetarea şi asămănarea cuvintelor îm arătă:
'Aceastea hiară mari, ceale 4 – patru împără- 17
ţii să vor rădica pre pămînt, care să vor
rădica; Şi vor lua împărăţia svinţii Celui 18
Înalt şi vor ţinea pre ea pînă în veacul veacurilor'. Şi cercam pre amăruntul pentru hia- 19
ra ceaea a patra, căci era osebită decît toată
hiara, hiară groznecă foarte, dinţii ei de fier şi
unghile ei de aramă, mîncînd şi mărunţindu, şi ce
rămînea cu picioarăle ei călca, Şi pentru ceale 20
10 coarne den capul ei şi pentru celalalt ce

să suia şi au scuturat den ceale de mai nainte
3, cornul acela la care era ochii şi gura grăind
mari, şi vedearea lui mai mare e decît a celo-
21 ralalte. Vedeam, şi cornul acela făcea răz-
22 boiu cu svinţii şi să întări preste ei, Pînă ce
au venit Cel Vechiu de zile, şi judecata au dat
svinţilor Celui Înalt, şi vreamea au sosit şi
23 împărăţia o ţinură svinţii. Şi zise: 'Hiara a
patra – împărăţia a patra va fi pre pămînt,
care va covîrşi toate împărăţiile şi va mînca
tot pămîntul, şi va călca pre el şi-l va tăia de
24 tot. Şi ceale zeace coarne ale lui – zeace
împăraţ să vor rîdica; şi denapoia lor să va
rădica altul, carele va covîrşi (pre răii) pre toţi
25 cei denainte, şi trei împăraţi va smeri. Şi
cuvinte către Cel Înalt va grăi, şi pre cei svinţi
ai Celui Înalt va înşăla; şi va cugeta [a] pre-
meni vremile şi leagea, şi să va da în mîna lui
pînă la vreame şi vremi şi jumătate de
26 vreame. Şi judecată va şădea şi domnia vor
27 muta, a atinge şi a piarde pînă la săvîrşit. Şi
împărăţia şi biruinţa şi mărimea împăraţilor
celor dedesuptul a tot ceriul datu-s-au svinţi-
lor Celui Înalt; şi împărăţia Lui – împărăţie
veacinică, şi toate stăpînirile la El vor sluji şi
28 vor asculta'". Pînă aici e săvîrşitul cuvîntu-
lui. Eu, Daniil, gîndurile meale mă turburară,
şi faţa mea să schimbă asupra mea, şi graiul în
inema mea am păzit.

CAP VIII

1 În anul al treilea al împărăţiei lui Val-
tasar împăratului, vedeare s-au ivit
către mine, eu, Daniil, după ce s-au
2 ivit mie la început. Şi eram în Susa
la vari, care iaste [în] ţara Elamului,
3 şi văzuiu întru vedeare şi eram la Uval. Şi
rădicaiu ochii miei şi văzuiu, şi iată un ber-
beace stînd înaintea lui Uval, şi avea coarne,
şi coarnele nalte, şi unul mai nalt decît altul, şi
4 cel mai nalt să suia de margine. Şi văzuiu
berbeacele împungînd spre mare şi crivăţ şi
austru, şi toate hiarăle nu vor sta înaintea lui,
şi nu era cine să scoaţă den mîna lui, şi făcu
5 după voia lui şi să mări. Şi eu eram înţele-
gînd, şi iată, un ţap de capre veniia de la liva
preste faţa a tot pămîntul, şi ţapul avea
6 cornu văzut între ochii lui. Şi au venit pînă
la berbeacele cela ce avea coarnele, unde am
văzut stînd înainte la Uvaal, şi au alergat către
7 el cu pornirea vîrtutei lui. Şi am văzut pre el
ajungînd pînă la berbeace, şi să sălbătăci către
el şi lovi pre berbeace şi zdrobi amîndoao
coarnele lui, şi nu era vîrtute la berbeace ca
să stea înaintea lui; şi-l trînti în pămînt şi-l
călcă, şi nu era cine să-l scoaţă pre
berbeace den mîna lui. Şi ţapul caprelor să 8
mări foarte, şi întărindu-se el să zdrobi cornul
lui cel mare, şi să suiră alte patru coarne
dedesuptul lui la ceale 4 vînturi ale
ceriului. Şi dentru unul dentr-însele ieşi un 9
cornu vîrtos şi să mări multu către austru şi
către răsărit; Şi să mări pînă la putearea 10
ceriului, şi au căzut pre pămînt de la putearea
ceriului şi de la steale, şi le călcă pre eale
împreună, Şi pînă unde voivodul va mîntui 11
robia, şi pentru el jîrtva s-au turburat, şi să
făcu şi să spori la el, şi cel sfînt să va pustii;
Şi să deade preste jîrtvă păcatu, să lepădă jos 12
direptatea, şi făcu şi să spori. Şi am auzit 13
un sfînt grăind, şi zise un sfînt lui felmoni
celui ce grăiia deasupra: „Pînă cînd vedearea
va sta, jîrtva cea ce s-au rădicat şi păcatul cel
ce s-au dat pustiirei, şi cel sfîntu şi putearea
să va călca împreună?“ Şi zise lui: „Pînă în 14
sară şi dimineaţă zile 2300, şi să va curăţi cel
sfînt“. Şi fu deaca am văzut eu, Daniil, 15
vedearea şi cercam înţeleagerea, şi iată, stătu
înaintea mea ca o vedeare de bărbat. Şi am 16
auzit glas de bărbat între Uval, şi chemă şi
zise: „Gavriile, fă pre acela să înţeleagă
vedearea!“ Şi veni şi stătu alăturea cu sta- 17
rea mea, şi venindu el m-am spămîntat şi
căzuiu preste faţa mea, şi zise către mine:
„Înţeleage, fiiul omului, pentru că încă la
săvîrşitul vremii iaste vedearea!“ Şi grăind el 18
cu mine, căzuiu preste faţa mea pre pămînt; şi să
atinse de mine şi m-au pus în picioare, Şi 19
zise: „Iată, eu arăt ţie ceale ce vor să fie la
ceale de apoi ale urgiei, pentru că încă la săvîrşi-
tul vremii [...]. Berbeacele carele ai 20
văzut, cela ce avea coarnele – împăratul midi-
lor şi al persilor. Ţapul caprelor – împăra- 21
tul elinilor; şi cornul cel mare, care era între
ochii lui, acesta iaste împăratul cel
dentîi. Şi celui ce s-au zdrobit, căruia au 22
stătut patru coarne dedesupt – 4 împăraţi den
limba lui să vor rădica, şi nu întru putearea
lui. Şi la ceale de apoi ale împărăţiei lor, 23
plinindu-se păcatele lor, scula-să-va împărat
fără de ruşine la obraz şi înţelegînd pilde.
Şi putearea lui – tare, şi nu în putearea lui, şi 24
minunate va strica, şi va îndirepta şi va face; şi
va strica pre cei tari şi pre norodul cel sfîntu.
Jugul sarcinii lui va îndirepta; vicleşug – în mîna 25
lui, şi în inima lui mări-să-va, şi cu vicleşu-
gul va strica pre mulţi; şi spre pierzarea a multo-
ra va sta (şi preste Stăpînitoriul stăpînitorilor va
sta), şi ca oaole în mînă va zdrobi. Şi vedearea 26
cei de sară şi cei de dimineaţă, ce s-au grăit, ade-
vărat iaste; şi tu pecetluiaşte vedearea, căce în
zile multe va fi“. Şi eu, Daniil, adormiiu, şi 27

am bolit zile, şi mă sculaiu şi făceam faptele împăratului; şi mă minunam de vedeare, şi nu era cel ce pricepea.

CAP IX

1 In anul dentîiu al lui Darie, fiiul lui Asuir dentru semenţia mideanilor, care au împărăţit preste împărăţia
2 haldeilor, Într-un an al împărăţiei lui, eu, Daniil, am înţeles den cărţi: numărul anilor, care s-au făcut cuvîntul Domnului cătră Ieremia prorocul, spre plinirea
3 pustiirii Ierusalimului – 70 de ani. Şi am dat faţa mea cătră Domnul Dumnezău a cerca rugăciune şi umilinţă, cu postiri şi sac şi
4 cenuşă. Rugatu-m-am cătră Domnul Dumnezeul mieu şi m-am ispoveduit şi ziş: „Doamne, Dumnezăul cel Mare şi Minunat, Cel ce păzeşti făgăduinţa Ta şi mila celor ce Te iubescu şi celor ce păzescu poruncile
5 Tale, Păcătuit-am, făcut-am strîmbătate, păgînit-am, [...] de la poruncile Tale şi de la
6 judecăţile Tale, Şi n-am ascultat pre robii Tăi, prorocii, carii grăiia întru numele Tău cătră împăraţii noştri şi boiarii noştri şi părinţii noştri şi cătră tot nărodul pămîntului.
7 Ţie, Doamne – direptatea Ta, şi noao – ruşinea obrazului, ca în ziua aceasta la bărbatul Iudei şi celor ce lăcuiescu în Ierusalim şi la tot Israilul, celor de aproape şi celor de departe, în tot pămîntul unde ai răsipit pre ei acolo întru defăimarea lor, carea au defăimat pre
8 Tine. Doamne, noao ruşinea obrazului şi împăraţilor noştri şi boiarilor noştri şi părin-
9 ţilor noştri, carii am greşit Ţie. Domnului Dumnezăului nostru – milosîrdiile şi curăţiile,
10 căci ne-am depărtat de la Domnul Şi n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru; meargeţi în legile Lui, carele au dat cătră faţa noastră în mîinile robilor Lui prorocilor.
11 Şi tot Israilul au călcat leagea Ta şi s-au abătut ca să nu audză glasul Tău, şi veni preste noi osînda şi jurămîntul cel ce e scris în leagea lui Moisi, robul lui Dumnezău, căci am greşit
12 Lui. Şi au întărit cuvintele Lui carele au grăit asupra noastră şi asupra judecătorilor noştri, carii ne-au judecat pre noi, a aduce preste noi răutăţi mari, ca carele nu s-au făcut supt tot ceriul ca cealea ce s-au făcut în Ieru-
13 salim. În ce chip iaste scris în leagea lui Moisi, toate răutăţile aceastea au venit preste noi; şi nu ne-am rugat feaţii Domnului Dumnezăului nostru, să ne întoarcem de la strîmbătăţile noastre şi a înţeleage întru tot ade-
14 vărul. Şi au privegheat Domnul Dumnezăul nostru preste răutatea noastră şi o au adus preste noi, căci direpţ e Domnul Dumnezăul nostru preste toată facerea Lui care au făcut, şi n-am ascultat glasul
15 Lui. Şi acum, Doamne Dumnezăul nostru, Carele ai scos pre nărodul Tău den pămîntul Eghipetului cu mînă tare şi ai făcut Ţie nume ca în ziua aceasta, păcătuit-am, nelegiuit-am, făcut-am strîmbătate. Doamne, întru toată 16
milostenia Ta, întoarcă-se dară mînia Ta şi urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, măgura cea sfîntă a Ta, căci am greşit întru strîmbătăţile noastre şi ale părinţilor noştri – Ierusalim şi nărodul Tău spre ocară s-au făcut întru toţi cei de premprejurul nostru. Şi acum 17
ascultă, Doamne Dumnezăul nostru, rugile robului Tău şi rugăciunile lui, şi arată faţa Ta preste sfinţenia Ta cea pustie pentru Tine. Pleacă, Dumnezăul mieu, ureachea 18
Ta, şi auzi, deşchide ochii Tăi, şi vezi stingerea noastră şi a cetăţii Tale în carea s-au chemat numele Tău întru ea; căci nu pre direptăţile noastre noi aruncăm îndurarea noastră înaintea Ta, ce spre îndurările Tale ceale multe. Doamne, ascultă! Doamne, cură- 19
ţeaşte! Doamne, ia aminte! Doamne, fă, şi nu zăbovi! Pentru Tine, Doamne Dumnezăul mieu, căci numele Tău s-au chemat preste cetatea Ta şi preste norodul Tău!“ Şi eu 20
încă grăind şi rugîndu-mă şi mărturisind păcatele meale şi păcatele norodului mieu, lui Israil, şi aruncînd mila mea înaintea Domnului Dumnezăului mieu, pentru muntele cel sfînt al Dumnezăului mieu, Şi eu încă 21
grăind la rugă, şi iată bărbatul Gavriil, pre carele am văzut întru vedeare întru începătură, zburînd, şi să atinse de mine, ca în ceasul jîrtvei de sară. Şi mă învăţă şi grăi cu mine 22
şi zise: „Daniil, acum am ieşit să te îndireptezu. La începutul rugii tale ieşi cuvîntul, şi 23
eu am venit să-ţ spuiu ţie, căci bărbatul poftelor eşti tu; şi gîndeaşte întru graiu şi priceape întru vedeare! Şaptezeci de săptămîni s-au 24
tăiat preste nărodul tău şi preste cetatea cea sfîntă, ca să să săvîrşască păcatul, şi a pecetlui păcatele şi a stinge fărădelegile şi a curăţi strîmbătăţile şi a aduce direptate veacinică; şi a pecetlui vedeare şi prorocul a unge pre Sfîntul sfintelor. Şi vei cunoaşte şi vei pri- 25
ceape: de la ieşirea cuvîntului a răspunde şi a zidi Ierusalimul pînă la Povăţuitoriu uns – săptămîni 7 şi săptămîni 62; şi se va întoarce şi se va zidi larg şi cu zidu împregiur, şi să vor deşărta vremile. Şi după ceale 62 de săptă- 26
mîni va peri de tot Unsoarea, şi judecată nu va fi întru El; iară cetatea şi cel sfînt va strica cu povăţuitoriul cel viitoriu, şi să vor tăia întru potop, şi pînă la săvîrşitul războiului celui tăiat va rîndui la stingeri. Şi va întări făgă- 27
duinţa la mulţi, o săptămînă; şi jumătate de săptămînă va înceta jîrtăvnicul şi jîrtvele, şi aripă de stingere, şi pînă la săvîrşit şi cu sîr-

guire va rîndui spre stingere. Şi va întări făgăduinţă la mulţi, o săptămînă; şi întru cea jumătate de săptămînă să va rîdica jîrtva şi turnarea, şi preste sfinţire urîciunea pustiirilor va fi, şi pînă la săvîrşitul vremii săvîrşit să va da spre pustiire".

CAP X

1 În anul al treilea al lui Chiros, împăratul persilor, cuvînt s-au descoperit lui Daniil, căruia numele s-au chemat Valtasar, şi adevărat era cuvîntul, şi puteare mare şi înţeleagere s-au dat
2 lui întru vedeare. „În zilele acealea, eu, Daniil, eram plîngînd 3 săptămîni de zile;
3 Pîine de poftă n-am mîncat, şi carne şi vin n-au întrat în gura mea, şi cu unsoare nu m-am uns pînă la plinirea a trei săptămîni de
4 zile. În ziua a 24 a lunii dentîiu, şi eram eu ţiindu-mă de rîul cel mare – acesta iaste în
5 Dechel. Şi rîdicaiu ochii miei şi văzuiu, şi iată un bărbat îmbrăcat cu vaddin, şi mijlocul
6 lui încins cu aur ofaz, Şi trupul lui ca tharsis, şi faţa lui ca vedearea fulgerului, şi ochii lui ca făcliile focului, şi braţurile lui şi coapsele lui ca vedearea arămii ce sclipeaşte, şi
7 glasul cuvintelor lui ca glasul gloatei. Şi văzuiu eu, Daniil, sîngur vedearea, şi bărbaţii cei ce era împreună cu mine n-au văzut vedearea, ce numai spămîntare mare au căzut
8 preste ei, şi au fugit cu frică; Şi eu rămaş singur şi văzuiu vedearea cea mare aceasta, şi nu rămase în mine vîrtute, şi mărirea mea să premeni spre stricăciune, şi n-am ţinut cu
9 tărie. Şi auziiu glasul cuvintelor lui, şi cînd auziiu glasul graiurilor lui eram umilit, şi faţa
10 mea pre pămînt. Şi iată mînă atingîndu-se de mine, şi rîdică pre genuchile meale şi pre
11 palmele mînilor meale. Şi zise către mine: 'Daniile, bărbatul poftelor, înţeleage în cuvintele carele eu grăiesc către tine, şi stăi pre starea ta, că acum sînt trimes către tine!' Şi grăind el către mine cuvîntul acesta, sculaiu-mă
12 îngrozit. Şi zise către mine: 'Nu te teame, Daniil! Căci den ziua dentîiu carea ai dat inima ta a înţeleage şi a te chinui înaintea Domnului Dumnezăului tău, auzitu-s-au cuvintele tale şi eu am venit întru cuvintele
13 tale. Şi boiarenul împărăţiei persilor sta den preajma mea 21 de zile, şi iată Mihail, unul den boiarii cei de frunte, veni să-mi ajute mie; şi pre el l-am lăsat acolo, cu boiarenul
14 împărăţiei persilor, Şi am venit să-ţi spuiu cîte să vor întîmpla norodului tău în zilele ceale
15 de apoi, căci încă vedearea e la zile'. Şi grăind el cu mine după cuvintele aceastea, dat-am faţa
16 mea pre pămînt şi m-am umilit. Şi iată, ca asămănarea fiiului omului s-au atins de buzele meale; şi deschişu gura mea de grăiiu şi zişu către cela ce sta înaintea mea: 'Doamne, întru vedearea Ta întoarseră-se ceale den lăuntrul mieu în mine, şi n-am avut vîrtute; Şi cum va putea sluga Ta, Doamne, 17
a grăi cu domnul mieu acesta? Şi de acum nu va sta în mine vîrtute, şi suflare n-au rămas în mine'. Şi adaose şi să atinse de mine ca o 18
vedeare de om, şi mă întări. Şi-m zise mie: 19
'Nu te teame, bărbatul poftelor, pace ţie! Îmbărbătează-te şi te întăreaşte!' Şi grăind el cu mine, m-am întărit şi am zis: 'Grăiască domnul mieu, căci ai întărit pre mine!' Şi 20
zise: 'De ştii pentru ce veniiu către tine? Şi acuma mă voiu întoarce a darea războiu cu biruitoriul persilor; şi eu ieşiiam, şi biruitoriul elinilor veniia. Ce numai voiu spune ţie cel 21
ce e rînduit cu scrisoare de adevericiune; şi nu iaste unul sprejenindu-se cu mine pentru aceastea, fără numai Mihail, boiarenul nostru;

CAP XI

Şi eu, în anul cel dentîiu a lui Chiros, 1
stătuiu la vîrtute şi tărie. Şi acum 2
adevărăciune voiu vesti ţie. Iată, încă 3 împăraţi să vor scula la Persida, şi al patrulea să va îmbogăţi cu avuţie mare mai mult decît toţi; şi, după ce va birui el avuţia lui, să va rădica asupra tuturor împărăţiilor elineşti. Şi să va scula împărat 3
tare, şi va stăpîni stăpînire multă şi va face după voia lui. Şi după ce va sta împărăţia 4
lui, sfărîma-să-va şi să va împărţi la ceale 4 vînturi ale ceriului; şi nu la ceale de apoi ale lui, nici după domnia lui, carea au domnit, căci să va zmulge împărăţia lui, şi altora, afară dentru aceştea, să va da. Şi să va întări 5
împăratul austrului; şi unul den boiarii lui să va întări asupra lui şi va domni domnie multă preste oblăduirea lui. Şi după anii lui 6
amesteca-să-vor, şi fata împăratului austrului va întra către împăratul crivăţului, ca să facă tocmeale cu el; şi nu va birui vîrtutea braţului şi nu va sta sămînţa lui, şi să va da ea şi ceia ce aduc pre ea şi fecioara şi cel ce întăreaşte pre ea. Şi întru vremi scula-să-va întru floarea 7
rădăcinii ei asupra gătirii lui, şi va veni spre puteare şi va întra către întăriturile împăratului crivăţului, şi va face întru ei şi să va întări. Şi încă pre dumnezeii lor, cu topito- 8
rii lor, tot vasul poftit al lor de argint şi de aur, cu robire va aduce la Eghipet; şi el va sta mai mult decît împăratul crivăţului. Şi va 9
întra la împărăţia împăratului austrului, şi să va înturna la pămîntul lui. Şi fiii 10
lui vor aduna gloată de puteri multe, şi va veni venindu, înecînd, şi va treace şi va şedea şi împreună înainte să va încleş-

11 ta, pînă la vîrtutea lui. Şi să va sălbătăci împăratul austrului şi va ieşi şi să va bate cu împăratul crivăţului; şi va pune gloată multă,
12 şi să va da gloata în mîna lui; Şi va lua gloata, şi să va înălţa inima lui, şi va oborî zeci
13 de mii şi nu să va întări. Şi să va înturna împăratul crivăţului şi va aduce gloată mai multă decît întîiu, şi la săvîrş[it]ul vremilor veni-vor întrări cu puteare mare şi cu aveare
14 multă. Şi în vremile acealea mulţi să vor rădica asupra împăratului austrului; şi fiii omorîtorilor norodului tău rădica-se-vor a
15 întări vedeare, şi vor slăbi. Şi va întra împăratul crivăţului şi va vărsa turnare de pămînt şi va lua cetăţi tari, şi braţurile împăratului austrului nu vor sta, şi să vor scula ale-
16 şii lui, şi nu va fi puteare a starea. Şi va face cel ce întră către el după voia lui, şi nu va fi să stea înaintea feaţii lui; şi va sta în pămîntul
17 savirului, şi să va săvîrşi în mîna lui. Şi va pune faţa lui să între cu vîrtutea a toată împărăţia lui, şi direptate toată împreună cu el va face; şi fata muierilor va da lui, să o strice pre
18 ea, şi nu va rămînea şi nu va fi a lui. Şi va întoarce faţa lui la ostroave şi va lua multe şi va înceta pre boiari de ocara lor, însă ocara lui
19 întoarce-să-va la el. Şi va întoarce faţa lui la putearea pămîntului lui, şi va slăbi şi va
20 cădea şi nu să va afla. Şi să va scula den rădăcina lui odraslă de împărăţie preste gătirea lui îndireptînd, făcînd mărirea împărăţiei; şi în zilele acealea surpa-se-va, şi nu întru
21 obraze, nici cu războiu. Sta-va pre gătirea lui, ocărîtu-s-au, şi n-au dat asupra lui mărire de împărăţie; şi va veni cu bună tocmeală şi va
22 întări împărăţiile cu alunecări. Şi braţurile celui ce îneacă să vor îneca de către faţa lui şi să vor zdrobi, şi povăţuitoriul făgăduinţii;
23 Şi dentru amestecătură va face hicleşug tătîni-său, şi să va sui şi să va întări preste el
24 cu puţină limbă. Şi cu bună tocmeală şi întru ceale de aproape ţări va veni, şi va face carele n-au făcut părinţii lui şi părinţii părinţilor lui – prade şi pleanuri, şi avearea lor va răsipi, şi preste Eghipet va gîndi gîndurile lui
25 pînă la o vreame. Şi să va rădica putearea lui şi inima lui preste împăratul austrului cu puteare mare, şi împăratul austrului va da războiu şi cu puteare mare şi tare foarte; şi nu
26 va sta, căci vor gîndi asupra lui gînduri; Şi vor mînca ceale ce trebuiescu ale lui şi vor sfărîma pre el, şi puteri va acoperi, şi vor
27 cădea răniţi mulţi. Şi amîndoi împăraţii – inimile lor spre viclenie, şi la o masă minciuni vor grăi, şi nu să va îndirepta, căci sfîrşitul va fi la vreame. Şi să va întoarce la 28
pămîntul lui cu aveare multă, şi inima lui – spre făgăduinţa cea sfîntă, şi va face şi să va
înturna la pămîntul lui. La vreame să va 29
înturna şi va veni la austru, şi nu va fi ca cea dentîiu şi ca cea de apoi. Şi vor întra întru 30
el cei ce ies chitii, şi să va smeri, şi să va întorce şi să va mînia pre făgăduinţa cea sfîntă, şi va face; şi să va întoarce şi va înţeleage preste ceia ce părăsescu făgăduinţa cea
sfîntă. Şi braţuri şi seminţe dentru el se 31
vor scula, şi vor spurca sfinţirea puterniciei şi vor muta neîncetarea şi vor da urîciunile celor
stinşi. Şi cei ce fac fărădelegile făgăduinţa 32
vor aduce întru alunecări, şi noroade ce cunoscu pre Dumnezăul lui să vor întări şi vor face.
Şi cei pricepuţi ai norodului priceape-să-vor la 33
multe; şi vor slăbi cu sabie şi cu văpaie şi
cu robime şi cu jah de zile. Şi slăbindu 34
ei, să vor ajuta ajutoriu mic, şi să vor adaoge
preste ei mulţi întru alunecări. Şi den 35
cei ce înţeleg vor slăbi a lămuri pre ei şi a-i aleage şi a-i înălbi, pînă la sfîrşitul vremii;
căci la vreame va fi. Şi va face după voia lui, 36
şi împăratul să va înălţa şi să va mări preste tot dumnezeul, şi preste Dumnezeul dumnezeilor, şi va grăi cu semeţie; şi va bine-îndărepta, pînă unde să va săvîrşi urgia, pentru că
la săvîrşire şi sîrguială să face. Şi preste 37
toţi dumnezeii părinţilor lui nu va înţeleage, şi pohta muierilor, şi preste tot dumnezeul nu
va înţeleage, căci preste toţi să va mări;
Şi pre dumnezeul (maozin) pre locul lui va 38
mări, şi pre dumnezeul carele nu l-au cunoscut părinţii lui mări-l-va cu aur şi cu
argint şi cu pietri scumpe şi cu pohte. Şi va 39
face aceastea ca să întărească tăriile cu dumnezeu striin, căruia va cunoaşte, şi va înmulţi
mărirea, şi va supune lor mulţi, şi pămîntul va
împărţi cu daruri. Şi la sfîrşitul vremii să 40
va împunge cu împăratul austrului, şi să va aduna către el împăratul crivăţului cu cară şi
cu călăreţi şi cu corăbii multe, şi va întra în
ţară şi va sfărîma şi va treace. Şi va întra 41
la pămîntul savain, şi mulţi vor slăbi; şi aceştea vor scăpa den mîna lui: Edomul şi Moavul
şi biruinţa fiilor lui Amon. Şi va întinde 42
mîna lui preste pămînt, şi pămîntul Eghipetului nu va fi spre mîntuire. Şi va domni întru 43
ceale ascunse ale aurului şi argintului şi întru
toate pohtele Eghipetului şi ale livilor şi ale
ethiopilor întru tăriile lor. Şi auziri şi sîr- 44
guiale turbura-vor pre el de la răsărituri şi de
la crivăţu, şi va veni cu mînie multă ca să
stingă şi să procleţească pre mulţi. Şi va 45

întinde cortul lui la afadanon între mări, la muntele savain cel svînt; şi va veni pînă la partea lui, şi nu va fi cel ce mîntuiaşte pre el.

CAP XII

1 Şi în vreamea aceaea scula-se-va Mihail, boiarenul cel mare, cela ce stă preste fiii norodului tău, şi va fi vreame de necaz carea nu s-au făcut ca aceaea de cînd s-au făcut limbă pre pămînt pînă la vreamea aceaea; şi în vreamea aceaea mîntui-se-va norodul tău, tot cela ce
2 s-au aflat scris în carte. Şi mulţi dentru cei ce dormiia în ţărîna pămîntului să vor scula, unii la viaţă veacinică, şi unii la ocară şi la ruşine
3 veacinică. Şi ceia ce înţeleg vor lumina cu lumina întăriturii, şi dentru direpţii cei mulţi – ca
4 stealele în veac şi încă. Şi tu, Daniile, astupă cuvintele şi pecetluiaşte cartea pînă la vreamea săvîrşirei, pînă să vor învăţa mulţi şi
5 să va înmulţi mintea'. Şi văzuiu eu, Daniil, şi iată, alţi 2 sta, unul dencoace de marginea rîului, şi unul dencolea de marginea rîului.
6 Şi ziş bărbatului celui îmbrăcat cu vadin, carele era deasupra apei rîului: 'Pînă cînd va
7 fi săvîrşitul minunilor celora ce ai zis?' Şi auziiu pre omul cel îmbrăcat cu ceale de vadin, carele era deasupra apei rîului, şi înălţă direapta lui şi stînga lui la ceriu şi să jură întru Cel ce trăiaşte în veac, că 'În vreame şi vremi şi jumătate de vreame; cînd să va săvîrşi răsipirea mînii norodului celui svinţit
8 cunoaşte-vor toate'. Şi eu auziiu şi nu înţeleş, şi ziş: 'Doamne, ce-s ceale de apoi ale
9 acestora?' Şi zise: 'Vino, Daniile, căci astupate şi pecetluite sînt cuvintele, pînă la vrea-
10 mea săvîrşirii; Aleage-se-vor, înălbi-se-vor şi să vor lămuri şi să vor svinţi mulţi, şi vor nelegiui cei fără de leage; şi nu vor înţeleage toţi cei fără de leage, şi cei înţelepţi vor
11 înţeleage. Şi de la vreamea premenirii neîncetării şi a să darea urîciunea pustiirii – zile 1290. Fericit cela ce îngăduiaşte şi au
12 ajunsu la zile 1335. Şi tu pasă şi te odihneaşte, pentru că încă zile şi ceasuri sînt spre plinirea săvîrşirii, şi te vei odihni şi te vei scula la sorţul tău, la săvîrşirea zilelor'".

IOSIA

CAP I

Cuvîntul Domnului, carele s-au făcut 1
către Iosia al lui Veiri, în zilele Oziii şi ale lui Ioatham şi Ahaz şi Ezechia, împăraţii Iudii, şi în zilele lui Ierovoam, fiiul lui Ioas, împăratul lui Israil. Începătura cuvîntului Dom- 2
nului întru Iosie. Şi zise Domnul către Iosie: „Pasă de-ţi ia ţie muiare de curvie şi fii de curvie, pentru că curvind va curvi pămîntul den napoia Domnului". Şi mearse şi luo 3
pre Gomir, fata lui Devilaim; şi zemisli şi născu lui fiiu. Şi zise Domnul către el: 4
„Cheamă-i numele lui Iesrael, pentru că încă puţin şi voiu izbîndi sîngele lui Iesrael asupra casii Iudii şi voiu potoli de tot împărăţia casii lui Israil. Şi va fi în ziua 5
aceaea şi voiu zdrobi arcul lui Israil în valea lui Iesrael". Şi zemisli încă şi născu fată. 6
Şi zise lui: „Cheamă numele ei Ne-miluita, pentru că nu voiu mai adaoge încă a milui casa lui Israil, ce numai împotrivindu-Mă împotrivi-Mă-voiu lor. Iară pre fiii Iudii 7
voiu milui şi voiu mîntui pre ei întru Domnul Dumnezăul lor; şi nu voiu mîntui pre ei cu arc, nice cu sabie, nici cu războiu, nici cu cară, nici cu cai, nici cu călăreţi". Şi înţărcă pre cea Ne-miluită, şi zemisli 8
încă şi născu fiiu. Şi zise: „Cheamă 9
numele lui Nu-norodul-Mieu, şi voi nu sînteţi norodul Mieu, şi Eu nu-s Dumnăzău voao". Şi era numărul fiilor lui Israil ca năsipul 10
mării, care nu să va măsura, nici să va număra. Şi va fi în locul unde s-au grăit lor: „Nu norodul Mieu, voi!", chema-să-vor şi ei „Fii lui Dumnezău celui viu". Şi să vor 11
aduna fiii Iudii şi fiii lui Israil deodată şi vor pune întru ei o domnie şi să vor sui de pre pămîntu, căci mare e ziua lui Iesrael.

CAP II

Ziceţi fratelui vostru „Norodul-Mieu" 1
şi surorii voastre „Miluita". Ju- 2
decaţi-vă către maica voastră, judecaţi-vă, căci ea nu-M e muiare Mie, şi Eu nu-s bărbat ei; şi voiu rîdica curvia ei de către faţa Mea şi preacurvia ei den mijlocul ţîţelor ei, Pentru 3
ca să dezbrac pre ea goală şi să o fac pre ea ca ziua naşterii ei; şi voiu pune pre ea ca pre o pustie şi voiu rîndui pre ea ca pămîntul fără de apă şi voiu omorî pre ea cu seate. Şi pre fiii ei nu voiu milui, 4
căci fii curviii sînt, căci au curvit maica lor, Ruşinat-au ceaea ce au născut 5
pre ei, căci au zis: „Mearge-voiu denapoia ibovnicilor miei, celora ce dau mie pîinile meale şi apa mea şi hainele meale şi zăveastele meale, untdelemnul mieu şi toate

6 cîte mi se cuvin". Pentru aceaea, iată, Eu astup calea ei cu cursă şi voiu zidi căile ei,
7 şi cărările ei nu va afla. Şi va goni pre ibovnicii ei, şi nu va ajunge pre ei; şi-i va căuta, şi nu-i va afla. Şi va grăi: „Mearge-voiu şi mă voiu întoarce cătră bărbatul mieu cel mai den mainte, căci mai bun îm era atuncea
8 decît acum". Şi ea nu conoscu că Eu am dat ei grîul şi vinul şi untdelemnu, şi argint am înmulţit ei; şi ea de argint şi de aur au
9 făcut Vaalii. Pentru aceaea Mă voiu întoarce şi voiu căra grîul Mieu la vreamea lui şi vinul Mieu la timpul lui şi voiu lua hainele Meale şi zăveastele Meale, ca să nu
10 acopere ruşinea ei. Şi acum voiu descoperi necurăţia ei înaintea ibovnicilor ei, şi nimeni nu va scoate pre ea den mîna Mea.
11 Şi voiu întoarce toate veseliile ei, praznicele ei şi lunile-noao ale ei şi sîmbetele şi toate
12 zborurile ei. Şi voiu stinge via ei şi smochinii ei, cîte au zis: „Năimirile meale aceastea sînt, carele au dat mie ibovnicii miei". Şi voiu pune pre eale spre mărturie, şi vor mînca de tot pre eale hiarăle ţarinii şi pasările ceriului şi tîrîtoarele pămîntului.
13 Şi voiu izbîndi asupra ei zilele Vaalimilor, întru carele au jîrtvuit lor, şi punea prejur ea cerceii ei şi lefturile ei şi mergea denapoia ibovnicilor ei, şi pre Mine au uitat—zice
14 Domnul. Pentru aceaea, iată, eu rătăcesc pre ea şi voiu aduce pre ea la pustiire şi voiu
15 grăi după inima ei, Şi voiu da ei cîştigările ei de acolo şi valea Ahor, ca să deşchiză înţeleagerea ei, şi să va smeri acolo după zilele prunciei ei şi după zilele suirii ei den
16 pămîntul Eghipetului. Şi va fi în ziua aceaea—zice Domnul—Mă va chema „Bărbatul mieu" şi nu Mă va mai chema încă
17 „Vaalim". Şi voiu scoate numele Vaalimilor den rostul ei, şi nu vor mai pomeni încă
18 numele lor. Şi voiu pune lor făgăduinţă întru aceaea zi cu hiarăle ţarinei şi cu pasările ceriului şi cu tîrîtoarele pămîntului; şi arcul şi sabia şi războiul voiu surpa de la pămînt şi voiu lăcui pre nădeajde. Şi voiu
19 logodi pre tine Mie în veac, Şi te voiu logodi pre tine Mie cu direptate şi cu judeca-
20 tă şi cu milă şi cu îndurări, Şi te voiu logodi Mie cu credinţă, şi vei cunoaşte pre
21 Domnul. Şi va fi în ziua aceaea—zice Domnul—asculta-voiu ceriului, şi ceriul va
22 asculta pămîntului, Şi pămîntul va asculta grîului şi vinul şi untdelemnul, şi aceastea
23 vor asculta lui Iesrael. Şi voiu sămăna pre ea Mie pre pămînt şi voiu milui pre cea Ne-miluită şi voiu grăi Ne-nărodului-Mieu: „Nărodul Mieu eşti tu", şi el va grăi: „Domnul Dumnezăul mieu eşti Tu".

CAP III

Şi zise Domnul cătră mine: „Încă 1
pasă şi iubeaşte muiare ce iubeaşte reale şi preacurvă, în ce chip iubeaşte Dumnezău pre fiii lui Israil şi ei caută cătră dumnezei streini şi iubescu frămîntătură cu stafide".
Şi am năimit mie cu 15 arginţi şi un gomor 2
de orzu şi un nevel de vin. Şi ziş cătră ea: 3
„Zile multe vei şădea asupră-mi, şi să nu curveşti, nici să te afli cu alt bărbat, şi eu sînt asupra ta". Căci zile multe vor şădea 4
fiii lui Israil nefiindu împărat, nici fiind boiarin, nici fiind jîrtvă, nici fiind jîrtăvnic, nici preoţii, nici arătători. Şi după aceas- 5
ta, întoarce-se-vor fiii lui Israil şi vor cerca pre Domnul Dumnezăul lor şi pre David, împăratul lor; şi să vor ciudi spre Domnul şi spre bunătăţile lui la zilele ceale de apoi.

CAP IV

Ascultaţi cuvîntul Domnului, fiii 1
lui Israil, că iaste judecată Domnului cătră cei ce lăcuiesc pămîntul, pentru căci nu iaste adevăr, nici milă, nici cunoaşterea lui Dumnezeu pre pămîntu; Blestem şi minciună, 2
ucidere şi furtişagu şi preacurvie s-au răvărsat pre pămînt, şi sîngiuri preste sîngiuri să ameastecă. Pentru aceaea plînge-va pămîn- 3
tul şi să va împuţina cu toţi ceia ce lăcuiesc pre el, cu fiarăle ţarinii şi cu tîrîtoarele pămîntului şi împreună cu pasările ceriului, şi peştii mării să vor sfîrşi, Pentru ca nimeni 4
nici să judece, nici să mustre nimenea; iară norodul Mieu—ca un preotu pricit. Şi va 5
slăbi zile, va slăbi şi prorocul împreună cu el noaptea şi asămănat-am pre maica ta. Asămănă-se norodul Mieu ca cîndu n-ar avea 6
minte; căci conoştinţa ai lepădat tu, lepădate-voiu şi Eu, ca să nu preoţeşti Mie; şi ai uitat leagea Dumnezeului tău, uita-voiu pre fiii tăi şi Eu. După mulţimea lor— 7
aşa au greşit Mie; mărirea lor spre necinste o voiu pune. Păcatele norodului Mieu 8
vor mînca şi întru strîmbătăţile lor vor lua alţii sufletele lor. Şi va fi în ce chip no- 9
rodul, aşa şi preotul; şi voiu izbîndi asupra lor căile lor şi sfaturile lui voiu răsplăti lui. Şi vor mînca şi nu să vor sătura, 10
curvit-au şi nu să vor îndirepta, pentru căci pre Domnul au părăsit a-L păzirea.
Curvie şi vin şi îmbătare au priimit inima 11
norodului Mieu. Cu seamne întreba şi 12
întru toiagele lui vestiia lui, căci cu duhul curviei să rătăciră şi au curvit de la Dumnezeul lor. Preste vîrfurile munţilor 13
jîrtvuia şi preste dealuri junghia, dedesuptul stejariului şi plopului şi copaciului ce umbriia, căci bunu e acoperemîntul.

14 Pentru aceaca curvi-vor featele voastre şi
15 nurorile voastre vor preacurvi. Şi nu voiu socoti asupra featelor voastre, cînd vor curvi, şi spre nurorile voastre, cînd vor preacurvi, căci ei cu curve să frămînta şi cu cei săvîrşiţi jîrtvuia, şi norodul pricepînd să îngurluia
16 cu curva. Şi tu, Israile, nu fii neştiut, şi, Iudo, nu întraţ la Galgala şi nu vă suiţ la casa strîmbătăţii, şi nu juraţ pre Domnul
17 cel Viu. Căci ca junicea ce streache au strechiat—Israil; acum va paşte pre ei Dom-
18 nul ca pre miel la lărgime. Părtaşul idoli-
19 lor lui Efraim îş puse lui piadeci. Alease pre hananei, curvind au curvit, iubit-au
20 necinstea de înhierbîntarea ei. Volbura vîntului tu eşti în arepile ei şi să vor ruşina dentru jărtvele lor.

CAP V

1 Auziţi aceastea, preoţii, şi luaţi aminte, casa lui Israil, şi casa împăratului, băgaţi în urechi, pentru căci cătră voi iaste judecata, pentru căci laţu v-aţ făcut piscului şi
2 ca o mreajă întinsă preste Itavirion, Căci ceia ce vînează vînatul au întinsu. Şi Eu
3 sînt cercetătoriul vostru, Eu conoscuiu pre Efraim, şi Israil nu s-au depărtat de la Mine, pentru căci acum curvi Efraim, să
4 pîngări Israil; Şi n-au pus sfaturile lor ca să să întoarcă cătră Dumnezăul lor, căci duhu de curvie întru dînşii iaste, şi pre
5 Domnul nu L-au cunoscut. Şi să va smeri semeţia lui Israil la faţa lui, şi Israil şi Efraim vor slăbi întru strîmbătăţile lor, şi
6 va slăbi Iuda cu dînşii. Cu oile şi cu viţeii vor mearge ca să caute pre Domnul şi nu-L
7 vor afla pre El. S-au abătut de la ei, Căci pre Domnul au părăsit, căci fii striini să născură lor; şi acum vor mînca de tot pre
8 ei păliciunea şi pre sorţii lor. Trîmbiţaţi cu trîmbiţă preste munţi, răsunaţi preste ceale înalte; mărturisiţi în casa strîmbătăţii,
9 de care s-au întristat Veniamin. Efraim spre stingere să făcu în zilele mustrării; întru fealiurile lui Israil arătat-am credincioase.
10 Făcutu-s-au boiarii Iudii ca cei ce mută hotară; preste ei voiu vărsa ca
11 apa pomirea Mea. Asupri Efraim pre pizmaşul lui, călcă judecata, căci au început
12 a mearge denapoia celor deşarte. Şi Eu— ca o turburare lui Efraim şi ca un boldu
13 casii Iudii. Şi văzu Efraim boala lui şi Iuda durearea lui, şi mearse Efraim cătră asiriani şi trimise soli cătră împăratul Iarim; şi el n-au putut mîntui, şi nu va potoli durearea dentru voi. Pentru că s-au făcut Efraim ca o porumbiţă fără de minte, neavînd inimă: pre Eghipetu chema
14 şi la asiriani mergea. Pentru căci Eu sînt ca un panthir lui Efraim şi ca un leu întru Iuda; şi Eu voiu apuca şi voiu mearge şi voiu lua, şi nu iaste cine să scoaţă.
15 Mearge-voiu şi Mă voiu înturna la locul Mieu, pînă ce să vor stinge şi vor cerca faţa Mea.

CAP VI

1 Intru necazul lor mîneca-vor cătră Mine zicîndu: „Să meargem şi să ne întoarcem cătră Domnul Dumnezăul nostru, căci Acesta ne-au lovit şi va vindeca pre noi, lovi-va
2 şi ne va obloji pre noi. Însănătoşa-ne-va pre noi după doao zile, în ziua a treia vom învia şi vom trăi înaintea Lui;
3 Şi vom cunoaşte şi vom goni a cunoaşte pre Domnul, ca nişte zori gata vom afla pre El, şi va veni noao ca o ploaie timpurie şi tîrzie
4 pămîntului". Ce voiu face ţie, Efraime? Ce voiu face ţie, Iudo? Şi mila voastră— ca norul de dimineaţă şi ca roaua de zori
5 mergîndu. Pentru aceaca am secerat pre prorocii voştri, ucis-am pre ei cu graiul gurii Meale, şi judecata ta ca o lumină va
6 ieşi. Pentru căci milă voiu, şi nu jîrtvă, cunoştinţa lui Dumnezău, decît arderi-de-tot.
7 Şi ei sînt ca omul ce calcă făgăduinţa;
8 acolo au hulit pre Mine. Galaad—cetatea
9 lucrînd deşarte, turburînd apă. Şi vîrtutea ta de om ispititoriu, ascuns-au preoţii calea Domnului, au omorît pre Sichima,
10 căci fărădeleage au făcut. În casa lui Israil văzuiu groaznece: acolo curvia lui
11 Efraim, să pîngări Israil. Şi Iuda lăsă secerătura lui, începe culegînd ţie, întorcîndu Eu robimea norodului Mieu.

CAP VII

1 Vindecînd Eu pre Israil, şi se va descoperi strîmbătatea lui Efraim şi răutatea Samariei, căci au lucrat mincinoase; şi furul cătră el va întra, dezbrăcîndu-l tîlhariul în
2 calea lui, Pentru ca să cînte împreună ca cei ce cîntă în inima lor. De toate răutăţile lor Îm aduş aminte; acum au încungiurat pre ei sfaturile lor, în preajma feaţii Meale
3 să făcură. Cu răutăţile lor veseliră pre împăratul şi cu minciunile lor pre boiari;
4 Toţi preacurvind, ca cuptoriul arzînd spre mistuirea arsurii de para focului, de la frămîntarea aluatului pînă să va frămînta el
5 tot. Zilele împăraţilor voştri—început-au boiarii a să mînia den vin, întinse mîna lui
6 cu cei ucigaşi. Pentru căci s-au arsu ca un cuptoriu inimile lor blestemînd ei, toată noaptea de somnu Efraim să sătură, dimeneaţa să făcu, să aţîţa ca lumina focului.
7 Toţi s-au înfierbîntat ca un cuptoriu arzînd şi focu au mîncat pre judecătorii lor; toţi împăraţii lor au căzut, nu era
8 întru ei cel ce să chema cătră Mine. Efraim cu năroadele lui să amesteca dempreună, Efraim să făcu azimă neîntoarsă.
9 Şi mîncară cei streini vîrtutea lui, şi el nu

cunoscu; şi cărunteaţe înfloriră lui, şi el
10 nu cunoscu. Şi să va smeri simeţia lui
Israil la faţa lui, şi nu s-au întorsu cătră
Domnul Dumnezăul lor şi n-au cercetat pre
11 El întru toate aceastea. Şi era Efraim ca
o porumbiţă fără de minte,neavînd inimă:
pre Eghipet chema şi la asiriani au mers.
12 În ce chip vor mearge, voiu pune preste ei
mreaja Mea; ca pre pasările ceriului voiu
pogorî pre ei, certa-voiu pre ei cu auzul ne-
13 cazului lor. Vai lor, căci au sărit de la Mi-
ne! Ticăiţi sînt, căci au păgînit la Mine! Şi
Eu am mîntuit pre ei, şi ei au grăit asupra
14 Mea minciuni! Şi n-au strigat cătră Mine
inimile lor, ce numai să văieta preste aşter-
nuturile lor; preste grîu şi vin să tăia de tot,
15 certară-să întru Mine. Şi Eu am întărit
braţurile lor, şi spre Mine socotiră reale. În-
toarsără-se întru nemică, să făcură ca un
arcu întinsu. Cădea-vor în sabie boiarii lor,
pentru necertarea limbilor. Aşa e defăi-
marea lor în pămîntul Eghipetului.

CAP VIII

13

1 În sînul lor,ca pămîntul necălcat,
ca vulpea,ca vulturul pre casa
Domnului, pentru căci călcară
2 făgăduinţa Mea şi asupra legii
Meale pîngăriră. Pre Mine Mă
vor striga:„Doamne,cunoscut-am pre Tine!“
Căci Israil au întorsu ceale bune, pre ne-
3 priatin au gonit ei. Şi au împărăţit,
iară nu pren Mine au împărăţit, n-au arătat
Mie; argintul lor şi aurul lor făcut-au lor
4 idoli, pentru ca să piară de tot. Zdro-
beaşte viţelul tău, Samario! Întărîtă-se
mînia Mea preste ei; pînă cînd nu vor putea
5 să să curăţască Întru Israil? Şi aceasta
teslariul au făcut, şi nu Dumnezău iaste;
pentru căci înşălînd era viţelul tău, Samario!
7 Pentru că stricate de vînt au sămănat, şi
surparea lor va priimi pre eale, neavînd
puteare de znop a face făină; iară de va şi
8 face, striini vor mînca pre ea. Să înghiţi
Israil, acum să făcu întru limbi ca un vas
9 netrebuit. Căci ei s-au suit la siriani, puse
10 spre sine Efraim, daruri iubi; Pentru
aceaea da-să-vor întru limbi. Acum voiu
priimi pre ei, şi vor înceta puţinel a unge
11 împărat şi boiari. Căci înmulţi Efraim
jîrtăvnice, spre păcate făcură-se lui jîrtăvni-
12 ce iubite. Scrie-voiu asupra lui mulţime
şi legiuirile Lui, spre striine să socotiră
13 Jîrtăvnice, căci de vor jîrtvui jîrtvă şi vor
mînca cărnuri, Domnul nu va priimi pre
eale. Acum va pomeni strîmbătăţile lor şi
va izbîndi fărădelegile lor; şi ei la Eghipet
14 să înturnară. Şi uită Israil pre Cela ce
l-au făcut pre el şi zidi beseareci, şi Iuda în-
mulţi cetăţi zidite; şi voiu trimite foc la ce-
tăţile lui şi va mînca de tot temeaiele lui.

CAP IX

Nu te bucura, Israile, nici te veseli 1
ca noroadele, căci ai curvit de la
Domnul Dumnezăul tău, iubit-ai
dări preste toată aria grîului.
Arie şi teasc n-au conoscut pre ei, 2
şi vinul i-au minţit pre ei. N-au lăcuit în 3
pămîntul Domnului; lăcuit-au Efraim Eghi-
petul, şi întru asiriani necurate vor mînca.
N-au sămănat Domnului vin şi n-au îndulcit 4
Lui; jîrtvele lor — ca pîinea plîngerii lor:
toţi ceia ce mănîncă pre eale pîngări-să-vor,
pentru că pîinile lor—sufletelor lor, nu vor
întra la casa Domnului. Ce veţi face la 5
ziua zborului şi la ziua sărbătorii Domnului?
Pentru aceaea, iată, vor mearge dentru 6
chinuirea Eghipetului, şi va priimi pre ei
Memfis, şi-i va îngropa pre ei Mahmas.
Argintul lor pierzare va moşteni pre el, 7
ghimpi în sălaşurile lor. Venit-au zilele 8
izbîndirii, venit-au zilele răsplătirii tale,
şi să va chinui Israil ca prorocul cel ieşit
den fire, omul cel purtătoriu de duh.
De mulţimea strîmbătăţilor tale să în- 9
mulţi nebunia ta. Straja lui Efraim 10
cu Dumnezău; prorocul e laţu încîlcit
preste toate căile lui; nebunie în casa lui
Dumnezău au înspăimat. Stricară-se 11
după zilele dealului; pomeni-să-va strîmbă-
tăţilor lor, izbîndi-va păcatele lor. Ca 12
strugurul în pustiiu aflaiu pre Israil şi ca
smochina în smochin timpuriu pre pă-
rinţii lor am văzut. Ei au întrat cătră
Veelfegor şi să înstreinară spre ruşine, şi să
făcură cei urîţi ca cei îndrăgiţi. Efraim 13
ca pasărea să zbură, măririle lor den naşteri
şi den chinuri şi den zemisliri, Pentru 14
căci, şi de vor hrăni pre fiii lor, fără feciori
vor fi întru oameni; pentru că şi vai lor iaste,
carnea Mea dentru ei. Pre Efraim, în ce 15
chip am văzut, spre vînat sînt feciorii lor,
şi Efraim a scoate spre împungere pre fiii
lui. Dă lor, Doamne! Ceale vii dă lor? 16
Dă lor zgău nenăscătoriu şi ţîţe uscate. 17
Toate răutăţile lor în Galgal, căci acolo 18
am urît pre ei. Pentru răutăţile tocmealelor
lor, den vinul Mieu voiu scoate pre ei, nu
voiu adaoge a îndrăgi pre ei, toţi boiarii lor
neascultînd. Avut-au dureare Efraim, 19
rădăcinele lui să uscară, roadă încă nu va
mai aduce; pentru căci de vor şi naşte, voiu
ucide pohtele pîntecelui lor. Lepăda-va 20
pre ei Dumnezeu, căci n-au ascultat pre El,
şi vor fi rătăciţi întru limbi.

CAP X

Vie cu viţă bună—Israil, roada rodind 1
ei. După mulţimea a roadelor ei, în-
mulţi jîrtăvnice; după bunătăţile
pămîntului lui, zidi stîlpi. Îm- 2
părţiră inimile lor, acum să vor stin-

ge; El va săpa de tot jîrtăvnicile lor, chinu-
3 i-vor stîlpii loru. Pentru că acum vor grăi:
„Nu iaste împărat noao, căci nu ne-am te-
mut de Domnul. Şi împăratul ce va face
4 noao?“ Grăindu cuvinte, pricini minci-
noase, pune-va făgăduinţă; răsări-va ca
troscotul judecată pre ţealina ţarenii.
5 La viţelul casii cărora strîmbătăţile vor
nemernici ceia ce lăcuiescu Samaria, căci
plînse norodul lui asupra lui; şi în ce chip
au amărît pre el, să vor veseli preste mărirea
6 lui, căci să înstriină de la el. Şi pre el
la asiriani, legîndu-l, adus-au poclon îm-
păratului Iarim; pentru darea lui Efraim
priimi-va ruşine, ruşina-se-va Israil întru
7 sfîntul lui. Lepădă Samaria pre împăra-
8 tul ei ca o gătejie pre faţa apei. Şi să vor
rădica capişti fiind strîmbătăţile, păcatele lui
Israil; spini şi ciulini să vor sui preste jîrtăvni-
cile lor. Şi vor grăi munţilor: „Acoperiţi
pre noi!“ Şi dealurilor: „Cădeţi preste noi“.
9 De cîndu munţii au greşit Israil, acolo au
stătut; nu va apuca pre ei în dealu războiu
10 preste fiii strîmbătăţii? Venit-au a certa
pre ei după pohta Mea, şi să vor aduna
preste ei noroade cîndu să vor certa ei întru
11 amîndoao strîmbătăţile lor. Efraim — ju-
nice învăţată a îndrăgi pricea, şi Eu voiu veni
preste ce e mai bunu al grumazului ei; în-
căleca-voiu pre Efraim, mîlcomişi-voiu pre
12 Iuda, întări-va lui pre Iacov. Sămănaţi
voao întru direptate, culeageţi spre roadă
13 de viaţă; Luminaţi voao lumină de minte,
pînă încă iaste vreame cercaţi pre Domnul,
14 pînă a veni voao roadele direptăţii. Pen-
tru căci aţi tăcut necurăţia şi strîmbătăţile
ei aţi cules, mîncat-aţi roadă mincenoasă.
Căci ai nădejduit întru carăle tale, întru
15 mulţimea tăriei tale. Şi să va scula perire
întru norodul tău şi toate ceale zidite ale
tale să vor duce; ca boiarenul Salama den
casa lui Ierovoam în zilele războiului, pre
16 mumă preste fii au trîntitu-o. Aşa voiu
face voao, casa lui Israil, de cătră faţa rău-
tăţilor voastre.

CAP XI

1 Ia mînecate s-au lepădat, lepăda-
2 tu-s-au împăratul lui Israil. Pen-
tru că prunc iaste Israil, şi Eu am
iubit pre el şi den Eghipet am che-
3 mat pre fiii lui. În ce chip am
chemat pre ei, aşa s-au dus de la faţa Mea:
ei Vaalimilor jîrtvuia şi celor cioplite
4 tămîia. Şi Eu am împiedecat pre Efra-
im, luatu-l-am pre el preste braţul Mieu,
şi n-au conoscut că voiu vindeca pre ei.
5 Întru stricarea oamenilor întins-am pre
ei cu legăturile îndrăgirii Meale şi voiu
fi lor om dînd palme preste fălcile lui;
6 căuta-voiu cătră el, şi-l voiu birui. Lăcui
Efraim în Eghipet, şi Asur — el împărat lui,
căci n-au vrut să să întoarcă. Şi au slăbit 7
cu sabia în cetăţile lui şi au încetat întru
mîinile lui, şi vor mînca dentru sfaturile
lor. Şi nărodul Lui spînzurîndu-l dentru 8
nemernicia lui, şi Dumnezău preste ceale
cinstite ale lui Să va mînia, şi nu-l va înălţa
pre el. Ce te voiu pune, Efraim? Scuti-te- 9
voiu, Israile? Ce te voiu pune pre tine? Ca
pre Adama te voiu pune şi ca pre Sevoim?
Întorsu-s-au inima Mea întru aceasta, turbu-
ră-se împreună căinţa Mea. Nu voiu face 10
după urgia mîniei Meale şi nu voiu părăsi
a să stinge Efraim; pentru căci Eu sînt Dum-
nezău, şi nu om: întru tine Sfînt şi nu voiu
întra la cetate. Denapoia Domnului voiu 11
mearge; ca leul va răcni, căci El va răcni,
şi să vor spămînta fiii apelor. Zbura-vor 12
ca pasărea de la Eghipet şi ca porumbul de
la asiriani; şi voiu aşăza pre ei la casele lor,
zice Domnul. Încungiuratu-M-au cu 13
minciuni Efraim şi cu păgînătăţi casa lui
Israil şi a Iudii; acum au conoscut pre ei
Dumnezău, şi nărodu sfînt să va chema lui
Dumnezău.

CAP XII

Şi Efraim rău duh au gonit, zăduh 1
toată ziua; deşarte şi întru nemică
au înmulţit şi făgăduinţa cu asiria-
nii au pus, şi untdelemnu la Eghi-
pet mergea. Şi judecată e Dom- 2
nului cătră Iuda ca să izbîndească pre el
Iacov după căile lui, şi după tocmealele lui
va răsplăti lui. În pîntece au amăgit pre 3
fratele lui şi cu ostenealele lui s-au întărit
cătră Dumnezău, Şi să întări cu îngerul 4
şi slăbi; plînseră şi să rugară Mie, în casa
celor ce M-au aflat, acolo să grăi cătră dîn-
şii. Şi Domnul Dumnezău cel întru tot 5
Ţiitoriu fi-va pomenire lui. Şi tu la Dum- 6
nezăul tău te vei întoarce; mila şi judecata
păzeaşte şi te apropie cătră Dumnezăul
tău pururea. Hanaan — în mîna lui e 7
cumpăna strîmbătăţii, a asupri îndrăgi.
Şi zise Efraim: „Însă m-am îmbogăţit, 8
aflaiu răpaos mie“; toate trudele lui nu să
vor afla lui, pentru strîmbătăţile carele au
greşit. Şi Eu, Domnul Dumnezăul tău, 9
te-am scos pre tine den pămîntul Eghipetu-
lui, încă te voiu lăcui în corturi, ca în zilele
sărbătorii. Şi voiu grăi cătră proroci, şi 10
Eu vederi am înmulţit şi în mînile prorocil-
lor Mă asămănaiu. De nu iaste Galaad, 11
oare mincinoşi era în Galgala boiarii jîrtvu-
ind, şi jîrtăvnicele lor — ca broaştele ceale
ţestoase pre ţealina ţarenii. Şi să deade în 12
laturi Iacov la cîmpul Siriii, şi sluji Israil pen-
tru muiare şi întru muiare să păzi. Şi cu 13
prorocu scoase Domnul pre Israil den pămîn-
tul Eghipetului, şi cu proroc să păzi. Mî- 14
nie-se Efraim şi urgisi, şi sîngele lui preste el
se va vărsa şi ocara lui va răsplăti Domnul lui.

CAP XIII

1 După cuvîntul lui Efraim, direptăţi
au luat el întru Israil; şi puse Vaa-
2 lii şi muri. Şi acum adaose a
greşi încă: şi au făcut lor topire
den aur şi den argintul lor după
chipul idolilor, lucruri de teslari săvîrşite
lor. Aceştea zic: „Junghiaţi oameni, pentru
3 că viţeii s-au sfîrşit!“ Pentru aceaea vor
fi ca norul de dimineaţă şi ca roua de zori
mergînd, ca ţărîna suflîndu-se den arie şi
4 ca aburul de crămi de fum. Şi Eu, Dom-
nul Dumnezăul tău, Cel ce întăresc ceriul
şi zidesc pămîntul, ale Căruia mîni au zidit
oastea lui, şi n-am arătat ţie aceastea ca să
5 mergi tu denapoia lor. Şi Eu am scos pre
tine den pămîntul Eghipetului, şi Dumne-
zău afară den Mine nu iaste, şi mîntuind nu
iaste afară de Mine. Eu păşteam pre tine
6 în pustiiu, în pămînt nelăcuit, După pă-
şunele lor. Şi să săturară spre saţiu şi să
înălţară inimile lor; pentru aceaea uitară
7 pre Mine. Şi voiu fi lor ca panthir şi ca
8 un pardos despre calea asirianilor. În-
timpina-voiu lor ca ursoaia cea lipsită şi
voiu rumpe încuiarea inimii lor, şi vor
mînca pre ei de tot acolo puii de leu ai
dumbrăvii, şi hiarăle ţarenii vor sparge pre
9 ei. Stricării tale, Israile, cine va ajutori?
10 Unde e împăratul tău acesta? şi te mîntu-
iască pre tine întru toate cetăţile tale;
judece-te pre care ai zis: „Dă-mi împărat şi
11 boiari!“ Şi dediu ţie împărat întru urgia
Mea şi suferiiu întru mînia Mea volbura
strîmbătăţii. Efraim, ascuns e păcatul lui.
12 Durori ca ceiia ce naşte vor veni lui; acesta
e fiiul nu celui înţelept, pentru căci acum
13 nu va suferi întru zdrobirea fiilor. Dentru
mîna iadului voiu izbăvi pre ei şi den moarte
14 voiu mîntui pre ei. Unde e judecata ta,
moarte? Unde e boldul tău, iadule? Mîngîia-
15 rea s-au ascunsu de la ochii miei. Pentru
căci acesta în mijlocul fraţilor tăi va osebi;
aduce-va vînt pălitoriu Domnul den pustiiu
preste elu, şi va usca vinele lui şi va pustii
izvoarăle lui; el va usca pămîntul lui şi
toate vasele ceale poftite ale lui.

CAP XIV

1 Stinge-se-va Samaria, căci stătu îm-
potrivă cătră Dumnezeul ei; cu
sabie vor cădea, şi cei dedesuptul
ţîţelor lor să vor trînti de pămîntu,
şi ceale ce au în pîntecele lor vor
2 plesni. Întoarce-te, Ierusalime, cătră
Domnul Dumnezeul tău, pentru căci ai
3 slăbit întru strîmbătăţile tale. Luaţi cu
voi împreună cuvinte şi vă înţoarceţi
cătră Domnul; ziceţi Lui pentru ca să
nu luaţi strîmbătate, şi să luaţi bunătăţi,
şi „să răsplătim roada buzelor noas-
tre. Asur nu ne va mîntui pre noi, pre 4
cal nu vom încăleca, nu vom mai zice încă
'dumnezeii noştri' faptelor mînilor noastre.
Cel dentru Tine va milui pre săracu“.
Lecui-voiu lăcaşurile lor, îndrăgi-voiu pre ei 5
cu mărturisire, pentru căci să întoarse urgia
Mea de cătră ei. Şi vei fi ca roua lui 6
Israil, înflori-va ca crinul şi va pune rădă-
cinile lui ca Livanul; Mearge-vor stîlpări- 7
le lui, şi va fi ca maslinul de tot rodit, şi
mirosul lui ca al Livanului; Întoarce-se-vor 8
şi vor şădea supt acoperirea lui, trăi-vor şi
vor întări cu grîu; şi va înflori ca via pome-
nirea lui, ca vinul Livanului. Lui Efraim, 9
ce e lui încă şi idolilor? Eu am smerit pre
el, şi voiu întări pre elu; Eu — ca un archeth
copt, dentru Mine roada ta s-au aflat.
Care e înţelept şi va înţeleage aceastea? În- 10
ţelegătoriu şi va cunoaşte pre eale? Căci
direapte sînt căile Domnului, şi direptii vor
mearge întru eale, iară cei necuraţi slăbi-vor
întru eale.

IOIL

CAP I

Cuvîntul Domnului, carele s-au făcut 1
cătră Ioil al lui Vathuil. Ascul- 2
taţi aceastea, cei bătrîni, şi băgaţi
în urechi, toţi ceia ce lăcuiţi pămîn-
tul. De s-au făcut ca aceastea întru
zilele voastre sau în zilele părinţilor voştri?
Pentru ei fiilor voştri povestiţi, şi fiii voştri 3
fiilor lor, şi fiii lor la alt neam. Rămăşiţile 4
omidei le-au mîncatu lăcusta, şi rămăşiţa lă-
custei mîncatu-o-au gîndacul, şi rămăşiţa gîn-
dacului mîncatu-o-au păliciunea. Trezviţi- 5
vă, cei ce să îmbată den vinul lor, şi plîngeţi;
şi jăliţi, toţi ceia ce beaţi vin spre beţie, căci
să rădică den gura voastră veselie şi bucu-
rie. Căci limbă s-au suit pre pămîntul 6
mieu, tare şi nenumărată; dinţii ei — dinţi
de leu, şi măsealele — ca ale puiului leului.
Pus-au via mea spre stingere şi smochinii 7
miei spre dărîmare; cercînd au cercat pre
ea şi au lepădat, albit-au viţele ei. Plînge 8
cătră mine mai mult decît mireasa cea îm-
brăcată cu sacu preste bărbatul ei cel de
fetie. Rădică-să jîrtvă şi turnare den 9
casa Domnului! Plîngeţi, preoţi, cei ce
slujiţi jîrtăvnicului Domnului, Căci s-au 10
chinuit cîmpurile; plîngă pămîntul, căci
să chinui grîul, uscă-să vinul, împutină-să
untul-de-lemnu. Uscară-se plugarii; plîn- 11
geţi, ocine, pentru grîu şi orzu, căci peri
culesul den ţarină; Via să uscă, şi smo- 12
chinii să împutinară; rodiile şi finicul şi
mărul şi toţi copacii ţarinii să uscară,
căci ruşinară bucuria fiii oamenilor. În- 13
cingeţi-vă şi vă tînguiţi, preoţi, plîngeţ,

cei ce slujiţ jîrtăvnicului! Întraţi, dormiţ cu saci, slujînd lui Dumnezău, căci să depărtă den casa Dumnezăului vostru jîrtvă şi
14 turnare. Sfinţiţ postu, strigaţi slujbă, adunaţi pre bătrînii toţi ce lăcuiescu pămîntul la casa Domnului Dumnezăului vostru şi strigaţi către Domnul întins:
15 „...Spre zi, căci aproape e ziua Domnului
16 şi chinuire den chinuire va veni". Căci pre denaintea ochilor voştri bucatele periră de tot, den casa Dumnezăului vostru veselie
17 şi bucurie. „Săltară juncele pren iaslele lor, periră comorîle, săpară-se de tot teascurile, căci să uscă grîul. Ce vom aduna
18 noao? Plînseră cirezile boilor, căci nu era păşune lor, şi turmele oilor să stinseră.
19 Către Tine, Doamne, voiu striga, căci foc au topit ceale frumoase ale pustiiului, şi pară de focu au aprinsu toate leamnele ţarinii;
20 Şi dobitoacele cîmpului căutară către Tine, căci să uscară slobozirile apelor şi focu au mîncat de tot ceale înfrumuseţate ale pustiiului".

CAP II

1 Şi trîmbiţaţi cu trîmbiţa în Sion, strigaţi în muntele cel sfînt al Mieu, şi să să turbure toţi ceia ce lăcuiescu pămîntul, căci au sosit ziua Dom-
2 nului, căci aproape e, Zi de întunearec şi de ceaţă, zi de nor şi de negură. Ca zorile să va vărsa preste munţi nărod mult şi tare; aseamene lui nu s-au făcut den veacu şi după ei nu se va oşti pînă la ani,
3 întru neamurile neamurilor. Ceale denainte ale lui—focu topitoriu, şi ceale denapoia lui—pară de focu aţiţîndu-se. Ca grădina desfătăciunii—pămîntul de către faţa lui, şi ceale denapoi ale lui—cîmpul stingerii; şi
4 nu va fi nimeni să scape de el. Ca vedearea cailor—vedearea lor; şi ca călăreţii, aşa vor
5 goni. Ca glasul carălor preste vîrfurile munţilor vor sări, şi ca glasul văpăii de foc care mistuiaşte trestia, şi ca nărod mult şi
6 tare ce să rînduiaşte la războiu. De către faţa lui zdrobi-se-vor năroade, toată faţa—
7 ca arsura oalei. Ca nişte hăreţi vor alerga şi ca nişte oameni războinici să vor sui preste ziduri, şi fieştecarele în calea lui va mearge,
8 şi nu vor abate cărările lor; Şi fieştecarele de către aproapele său nu să va despărţi; îngreuindu-se cu armele lor vor mearge şi-ntru zvîrliturile lor vor cădea, şi nu vor
9 săvîrşi. De cetate să vor apuca şi preste ziduri vor alerga, preste case să vor sui şi
10 prin ferestri vor întra ca furii. Înaintea feaţii lui să va turbura pămîntul şi să va clăti ceriul, soarele şi luna va întuneca
11 şi stealele vor apune lucirea lor. Şi Domnul va da glasul Lui feaţii puterii Lui, căci multă iaste foarte tabăra Lui, căci tari sînt faptele cuvintelor Lui; pentru că mare e ziua Domnului, luminată foarte, şi cine va fi destul ei? Şi acum zice Domnul 12
Dumnezeul nostru: „Întoarceţi-vă către Mine den toată inema voastră, şi cu post, şi cu sac, şi cu plîngere, şi cu tînguire". Şi rumpeţ inimile voastre, şi nu hainele 13
voastre, şi vă întoarceţ către Domnul Dumnezăul vostru, căci milostiv şi îndurătoriu iaste, mult-îngăduitoriu şi mult-milostiv şi căindu-Se spre răutăţi. Cine ştie de să 14
va întoarce şi să va căi şi va lăsa dinapoia lui blagoslovenie şi jîrtvă şi turnare Domnului Dumnezeului nostru? Trîmbiţaţi cu 15
trîmbiţă în Sion, svinţiţi postu, strigaţi slujbă, Adunaţi nărod, svinţiţ adunare, 16
aleageţi bătrînii, adunaţi prunci sugători de ţîţă, iasă ginere din aşternutul lui şi nevastă den cămara ei. În mijlocul vea- 17
trii jîrtăvnicului vor plînge preoţii cei ce slujăscu Domnului şi vor grăi: „Nu Te îndura, Doamne, de nărodul Tău şi nu da moştenirea Ta ocară, ca să-i stăpînească pre ei limbi, pentru ca să nu zică întru limbi: 'Unde iaste Dumnezăul lor?'" Şi rîvni 18
Domnul pămîntul Lui şi nu Să îndură de norodul Lui. Şi răspunse Domnul şi zise 19
norodului Său: „Iată, Eu voiu trimite voao grîul şi vinul şi untdelemnul, şi vă veţi sătura de dînsele, şi nu voiu mai da pre voi
încă spre ponoslu întru limbi. Şi pre cel 20
de la miazănoapte goni-l-voiu de către voi şi-l voiu scoate pre el la pămînt fără de apă; şi voiu stinge faţa lui la marea cea dentîiu, şi ceale de apoi ale lui la cea de apoi; şi să va sui putreziciunea lui, şi să va sui împuciciunea lui, căci să măriră faptele lui".
Îndrăzneaşte, păminte, bucură-te şi te vese- 21
leaşte, căci mări Domnul a face! Îndrăz- 22
niţi, dobitoacele cîmpului, căce au odrăslit cîmpii pustiiului, căce lemn au adus roada lui, smochinul şi via au dat vîrtutea lor.
Şi fiii Sionului, bucuraţi-vă şi vă veseliţ 23
spre Domnul Dumnezăul vostru, căce au dat noao bucate spre direptate şi va ploua noao ploaie timpurie şi tîrzie, ca şi mai
nainte. Şi să vor împlea ariile de grîu, şi 24
să vor preavărsa teascurele de vinu şi de untdelemnu. Şi vor răsplăti voaî pentru 25
anii carii au mîncat pălitura şi omida şi lăcusta şi gîndacii, putearea Mea cea mare carea o am trimis la voi. Şi veţi mînca 26
mîncînd şi vă veţi sătura, şi veţi lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, Carele au făcut împreună cu voi spre minuni, şi nu să va ruşina nărodul Mieu în
veacu. Şi veţi cunoaşte că în mijlocul 27
lui Israil Eu sînt, şi Eu—Domnul Dumnezeul vostru, şi nu iaste încă afară de Mine; şi nu să va ruşina încă nărodul Mieu în

28 veac. Şi va fi după aceasta şi voiu turna
den Duhul Mieu preste tot trupul, şi vor
proroci fiii voştri şi featele voastre, şi bătrînii
voştri visuri vor visa, şi tinerii voştri vederi
29 vor vedea. Şi preste slugile Meale şi preste
slujnicile Meale, în zilele acealea, voiu vărsa
30 den Duhul Mieu, şi vor proroci. Şi vor
da seamne în ceriu şi pre pămînt sînge şi focu
31 şi abur de fum. Soarele să va premeni
spre întunearec şi luna spre sînge, mai nainte
de ce va veni ziua Domnului cea mare şi
32 luminoasă. Şi va fi tot carele va chema
numele Domnului să va mîntui, căci în
muntele Sionului şi în Ierusalim va fi mîntuit,
după cum au zis Domnul, şi binevestind
pre carii Domnul au chemat.

CAP III

1 Căci iată, Eu în zilele acealea şi în
vreamea aceaea, cînd voiu înturna
robirea Iudii şi a Ierusalimului,
2 Şi voiu aduna toate limbile şi le
voiu pogorî pre eale la valea lui
Iosafat, şi Mă voiu prigoni cătră ei acolo
pentru norodul Mieu şi pentru moştenirea
Mea, Israil, carii s-au răsipit întru limbi; şi
3 pămîntul Mieu îl împărţiră, Şi preste
norodul Mieu puseră sorţi, şi au dat copi-
laşii la curve, şi vindea fetişoarele pentru
4 vin şi bea. Şi ce e voao şi Mie, Tirule şi
Sidonule şi toată Galilea a celor striini de
fealiu? Au răsplătire voi răsplătiţi Mie? au
ţineţi mînie voi Mie? Iute şi de sîrgu voiu
răsplăti răsplătirea voastră la capetele
5 voastre, Pentru căci argintul Mieu şi
aurul Mieu aţi luat, şi ceale alease ale Meale
şi ceale bune aţi băgat în casele voastre,
6 Şi pre fiii Iudii şi pre fiii Ierusalimului i-aţi
vîndut fiilor elinilor, pentru ca să-i depărtaţi
7 pre ei den hotarăle lor. Şi iată, Eu voiu
scula pre ei den locul unde i-aţi vîndut pre
ei acolo, şi voiu răsplăti răsplătirea voastră
8 la capetele voastre, Şi voiu da pre fiii
voştri şi pre featele vostre pre mînile fiilor
Iudii, şi vor vinde pre ei la robie la limbă
departe depărtată, căci Domnul au grăit.
9 Strigaţi aceastea întru limbi, sfinţiţi răz-
boiu, rădicaţi pre războinici; apropiaţi-vă
10 şi vă suiţi, toţi bărbaţi războinici. Tăiaţ
plugurile voastre spre sabii şi seacirile voas-
tre spre darde; cel neputincios zică că:
11 „Pociu eu!“ Adunaţi-vă şi întraţi, toate
limbile de pre împrejur, şi vă adunaţi
12 acolo; cel blînd fie războinic. Rădice-se
şi să suie toate limbile la valea lui Iosafat,
pentru că acolo voiu şădea a osebi toate
13 limbile demprejur. Trimiteţi seaceri,
că au sosit culesul; întraţ de călcaţi,
căci plin iaste jgheabul; să varsă postă-
14 vile, căci să înmulţiră răutăţile lor. Su-
nete au răsunat în Valea Judecăţii, căci
aproape e ziua Domnului în Valea Judecăţii.
Soarele şi luna vor întuneca, şi stealele vor 15
apune lucirea lor. Iară Domnul den Sion 16
va striga şi den Ierusalim va da glasul Lui,
şi să va clăti ceriul şi pămîntul; şi Domnul
nu Se va îndura de norodul Lui, şi va întări
pre fiii lui Israil. Şi veţi cunoaşte că Eu 17
sînt Domnul Dumnezăul vostru, Cel ce
sălăşluiaşte în Sion, muntele cel sfînt al
Mieu; şi va fi Ierusalimul sfîntu, şi de alt
neamu nu vor mai întra pren el. Şi va fi 18
în ziua aceaea: pica-vor munţii dulceaţă, şi
dealurile vor cura lapte, şi toate slobozirele
Iudii cura-vor ape, şi izvor den casa Domnu-
lui va ieşi şi vor adăpa pîrîul shinilor.
Eghipetul spre stingere va fi, şi Idumea spre 19
cîmpul stingerii va fi, de strîmbătăţile fiilor
Iudii, pentru căci au vărsat sînge direpţ în
pămîntul lor. Şi Iudea în veac să va lăcui 20
şi Ierusalimul spre neamuri de neamuri.
Şi voiu cerceta sîngele lor, şi nu 21
voiu nevinovăţi; şi Domnul
va sălăşlui în Sion.

AMOS

CAP I

Cuvintele lui Amos, carele s-au făcut 1
în cariathiarim den Thecue, carele
au zis pentru Ierusalim în zilele
Oziei, împăratul Iudii, şi ale lui
Ierovoam al lui Ioas, împăratul
lui Israil, mai nainte cu 2 ani de cutremur.
Şi zise: „Domnul den Sion au răspuns şi 2
den Ierusalim au dat glasul Lui, şi au plîns
păşunele păstorilor şi să uscă vîrful Carmilu-
lui“. Şi zise Domnul: „Asupra celor 3 pă- 3
gînătăţi ale Damascului şi peste ceale 4 nu
Mă voiu întoarce de cătră el, pentru căci
tăia cu herestraie de fier pre ceale ce avea
în pîntece, ceale den Galaad; Şi voiu 4
trimite foc la casa lui Azail, şi va mînca de
tot temeliile fiiului lui Ader; Şi voiu 5
zdrobi zăvoarăle Damascului, şi voiu
piarde de tot pre cei ce lăcuiesc în cîmpul
Onului şi voiu tăia de tot neamul den
bărbaţii Haranului, şi să va robi norodul
Siriei cel ales“—zice Domnul. Aceastea zi- 6
ce Domnul: „Asupra celor 3 păgînătăţi ale
Gazei şi asupra celor 4 nu voiu urî pre ei,
pentru ca să-i robească pre ei robirea lui
Solomon, ca să-i încuie la Idumea; Şi voiu 7
trimite foc preste zidurile Gazei, şi va mîn-

8 ca de tot temeliile ei. Şi voiu piarde de tot pre toţi ceia ce lăcuia de la Azot, şi să va rîdica un fealiu de la Ascalon; şi voiu aduce mîna Mea preste Accaron, şi vor peri cei rămaşi ai celor striini de fealiu"—zice
9 Domnul Domnul. Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăţi ale Tirului şi preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci au închis robimea lui Solomon la Iudea, şi nu ş-au adus aminte de făgăduinţa fraţi-
10 lor; Şi voiu trimite foc preste zidurile Tirului, şi va mînca de tot temeliile lui".
11 Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăţi ale Idumeii şi preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci au gonit ei cu sabie pre fraţii lui şi stricară maică pre pămînt şi au gătit spre mărturie groaza lui şi porni-
12 rea lui au gătitu-o spre price; Şi voiu trimite foc la Theman, şi va mînca de tot te-
13 meliile zidurilor ei". Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăţi ale fiilor lui Ammon şi preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci spinteca pre cealea ce avea în pîntece ale galaaditeanilor, pentru ca să
14 lărgească hotarăle lor; Şi voiu aprinde foc preste zidurile Ravathii, şi va mînca de tot temeliile ei cu strigare în ziua războiului, şi să-va clăti întru ziua săvîrşirii ei;
15 Şi vor mearge împăraţii ei întru robire, preoţii lor şi boiarii dempreună"—zice Domnul.

CAP II

1 Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăţ a lui Moav şi preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci au arsu oasele împăratului
2 Idumeii în muruială; Şi voiu trimite focu la Moav, şi va mînca de tot temeliile cetăţilor lui, şi va muri întru neputinţă Moavu cu glas, cu strigare de trîmbiţă;
3 Şi voiu piarde judecătoriul de la el, şi pre toţi boiarii lui voiu omorî împreună cu el"
4 —zice Domnul. Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăţi a fiilor Iudii şi preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci au lepădat leagea cea de fire a Domnului, şi poruncile Lui nu le-au păzit şi au rătăcit pre ei deşărtăciunile lor, cărora au urmatu părinţii
5 lor denapoia lor. Şi voiu trimite foc preste Iuda, şi va mînca de tot temeliile Ierusalimu-
6 lui". Aceastea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgînătăţ a Ierusalimului şi preste ceale 4 nu voiu urî pre ei, pentru căci au vîndut pe argint pre cel direpţ şi pre cel measeru pentru
7 ciobote, Celor ce calcă preste ţărîna pămîntului şi da palme la capetele săracilor şi calea smeriţilor au abătut, şi fiiu şi tatăl lui mergea către una slujnică, pentru ca să păgînească numele Dumnezeului lor, Şi hainele lor legînd cu funi acoperiri făcea 8
alăturea cu jîrtăvnicul şi vinu dentru năpăşti
bea întru casa dumnezeului lor. Şi Eu 9
am scos pre Amoreu dentru faţa lor, căruia
era în ce chip înălţimea chedrului înălţimea
lui şi vîrtucios era ca stejariul, şi am uscat
roada lui deasupra şi rădăcinile lui dedesupt;
Şi Eu am scos pre voi den pămîntul Eghipetu- 10
lui şi am priumblat pre voi întru pustiiu 40
de ani, ca să moşteniţi de tot pămîntul
amoreilor; Şi luaiu dentru fiii voştri spre 11
proroci şi dentru tinerii voştri spre sfinţenie.
Au nu-s aceastea, fiii lui Israil?"—zice Dom-
nul. „Şi adăpaţi pre cei sfinţiţi cu vin 12
şi prorocii lor porunciiaţi zicînd să nu pro-
rocească. Pentru aceaea, iată, Eu răstornu 13
dedesuptul vostru, în ce chip să răstoarnă
carul cel plin de trestie; Şi piare fuga 14
de la alergătoriu, şi cel tare nu va birui
vîrtuţii lui, şi cel boinic nu va mîntui sufle-
tul lui, Şi arcaşul nu va îngădui, şi cel 15
iute cu picioarele lui nu va scăpa, şi călăre-
ţul nu va scăpa sufletul lui, Şi să va afla 16
inima lui întru sîlnicii, cel golu va goni întru
aceaea zi"—zice Domnul.

CAP III

1 Ascultaţi cuvîntul acesta, carele au grăit Domnul asupra voastră, casa lui Israil, şi asupra a tot fealiul carea am scos den pămîntul Eghi-
2 petului, zicînd: „Numai pre voi am cunoscut den toate fealiurile pămîntu-
lui; pentru aceaea izbîndi-voiu asupra voastră
toate răutăţile voastre. Au mearge-vor doi 3
de-mpreună pre cale de nu se vor cunoaşte
ei? Au răcni-va leul den dumbrava lui 4
neavînd vînat? Au da-va puiul de leu glasul
lui den culcuşul lui întru ceva de nu va
hrăpi cevaşi? Au cădea-va pasăre pre pă- 5
mînt fără de păsărariu? Au sta-va laţul pre
pămînt fără decît a prinde ceva? Au 6
striga-va trîmbiţă în cetate şi nărodul nu
se va spămînta? Au fi-va răutate în cetate
carea Domnul n-au făcut? Pentru că nu 7
va face Domnul Dumnezău lucru, de nu va
descoperi certarea Lui către slugile Lui,
către proroci. Leul va răcni, şi cine nu se 8
va spămînta? Domnul Dumnezău au grăit, şi
cine nu va proroci? Vestiţ pren ţări întru 9
asiriani şi preste ţări în pămîntul Eghipetu-
lui, şi au zis: 'Adunaţi-vă preste muntele
Samariei şi vedeţ minunate multe întru
mijlocul ei şi asupreala cea ce e într-însa'.
Şi n-au cunoscut ceale ce vor fi înaintea 10
ei —zice Domnul— cei ce agonisescu
strîmbătatea şi chinuirea în ţărîle lor".
Pentru aceaea aceastea zice Domnul Dum- 11
nezău: „Pustii-se-va Tiros, premprejur
pămîntul tău stinge-se-va, şi să va po-
gorî dentru tine vîrtutea ta, şi se vor jă-

12 fui ţărîle tale". Aceastea zice Domnul: „Ca cînd va scoate păstoriul den gura leului doao armuri au margine de ureache, aşa să vor scoate fiii lui Israil ceia ce şăd în Samaria denaintea fealiului şi în Damascu va ple-
13 ca preoţii. Auziţ şi mărturisiţ casei lui Iacov—zice Domnul Dumnezău Atotţiitoriul,
14 Pentru căci în ziua cînd voiu izbîndi păgînătăţile lui Israil asupra lui, şi voiu izbîndi pre jîrtăvnicele lui Vethil, şi să vor săpa de tot coarnele jîrtăvnicului şi
15 vor cădea pre pămînt; Şi voiu zdrobi casa cea înaltă preste casa cea de vară, şi vor peri case de elefand, şi să vor adaoge alte case multe"—zice Domnul.

CAP IV

1 Auziţ cuvîntul acesta, juncele Vasanului, ceale den muntele Samariei, ceale ce asupriţ pre săraci şi călcaţi de tot pre measeri, cealea ce zic stăpînilor lor: „Daţi-ne noao
2 ca să bem!" Jură-Să Domnul asupra sfinţilor Lui: „Pentru căci, iată, zile vin preste voi, şi vor lua pre voi cu arme, şi pre cei ce sînt cu voi în căldări arzînd dedesupt
3 vor băga pustiii ucigaşi, Şi vă veţ scoate goale una în preajma alţiia, şi vă veţ lepăda
4 la muntele Armana"—zice Domnul. „Şi aţ întrat la Vethil şi la Galgala aţi înmulţit a păgîni şi aţ adus demineaţa jîrtvele voastre,
5 la a treia zi ceale preste-zecile voastre; Şi cetiră afară leagea şi numiră mărturisiri; vestiţi că aceastea au iubit fiii lui Israil"—zice
6 Domnul Domnul. „Şi Eu voiu da voao strepezire dinţilor, în toate cetăţile voastre, şi lipsă de pîine, în toate locurile voastre; şi nu v-aţ întorsu către Mine"—zice Domnul.
7 „Şi Eu am oprit de către voi ploaia mai nainte cu trei luni de seacere; şi voiu ploua preste o cetate, iară preste altă cetate nu voiu ploua; o parte să va ploua, şi partea
8 preste carea nu voiu ploua usca-să-va; Şi să vor aduna 2 şi 3 cetăţi la o cetate să bea apă, şi nu să vor sătura; şi nu v-aţ întorsu
9 către Mine"—zice Domnul. „Lovit-am pre voi cu pîrjol şi cu gălbenare; înmulţit-am grădinele voastre, viile voastre şi smochinetul vostru şi maslinetul vostru au mîncat omida; şi nici aşa v-aţi întorsu către Mine"
10 —zice Domnul. „Trimis-am la voi moarte în calea Eghipetului şi am omorît cu sabie pre tinerii voştri, cu robimea cailor voştri, şi am adus în foc taberile voastre cu urgia Mea; şi nici aşa v-aţi întorsu către Mine"—zice
11 Domnul. „Prăpădit-am pre voi în ce chip au prăpădit Dumnezău Sodomul şi Gomorul, şi v-aţi făcut ca tăciunele scos den foc; şi nici aşa v-aţi întorsu
12 către Mine" — zice Domnul. „Pentru aceaea aşa voiu face ţie, Israile; însă căci voiu face ţie aşa, găteaşte-te a chema pre Dumnezeul tău, Israil! Pentru căci, 13
iată, Eu întărind tunet şi zidind duh şi vestind la oameni pre unsul Lui, făcînd zori şi negură şi suind pre înălţimile pămîntului: Domnul Dumnezău cel întru tot Ţiitoriu—numele Lui".

CAP V

Auziţi cuvîntul Domnului, carele eu 1
iau asupra voastră plîngere, casa lui Israil! Căzut-au, încă nu va 2
adaoge a să scula fecioara lui Israil; greşit-au pre pămîntul ei, nu iaste cine să o scoale pre ea. Pentru căci 3
aceastea zice Domnul Domnul: „Cetatea dentru carea ieşiia 1000 vor rămînea 100, şi dentru carea ieşiia 100 vor rămînea 10 la casa lui Israil". Pentru căci aceastea zice 4
Domnul către casa lui Israil: „Cercetaţi-Mă şi veţi trăi! Şi nu cercetaţ Vithilul, şi 5
la Galgala nu întraţi, şi la fîntîna jurămîntului nu treaceţi, căci Galgala robindu-se să va robi, şi Vethil va fi ca şi cînd n-ar fi; Cercetaţi pre Domnul şi trăiţi, pentru ca 6
să nu strălucească ca focul casa lui Iosif, şi va mînca de tot pre ea, şi nu va fi cine să o stingă pre casa lui Israil. Cel ce face la 7
înălţime judecată şi direptate la pămînt au pus, Cel ce face toate şi de iznoavă toc- 8
meaşte şi întoarce dimineaţa umbra morţii şi ziua spre noapte întunecînd, Cel ce cheamă apa mării şi varsă pre ea preste faţa pămîntului, Domnul Dumnezăul cel întru tot Ţiitoriu—numele Lui, Cel ce împarte 9
sfărîmare preste vîrtute şi dosadă preste tărie aduce". Urîră în porţi pre cel ce 10
mustră şi cuvîntul cel curat l-au urît. Pen- 11
tru aceaea aşa zice Domnul: „Pentru căci daţi palmă celor săraci şi daruri alease aţi priimit de la ei, case cioplite aţi zidit şi nu veţi lăcui întru eale, vii poftite aţi răsădit şi nu veţi bea vinul lor. Căci am cunoscut 12
multe necurăţii ale voastre şi tari sînt păcatele voastre, călcînd pre cel direpţ, luînd schimbări şi de săraci la porţi abătîndu-vă. Pentru aceaea, cela ce înţeleage în vreamea 13
aceaea tăcea-va, căci vreame rea iaste. Cercetaţi binele şi nu răul, pentru ca să trăiţi; 14
şi va fi Domnul Dumnezeu Atotţiitoriul cu voi, în ce chip aţi zis: 'Urît-am ceale 15
reale şi am îndrăgit ceale bune'; şi aşezaţi în porţi judecata, pentru ca să miluiască Domnul Dumnezău Atotţiitoriul pre cei rămaşi ai lui Iosif". Pentru aceaea aceas- 16
tea zice Domnul Dumnezău Atotţiitoriul: „În toate uliţele—tînguire, şi în toate căile 17
să va zice: 'Vai, vai!' Chema-se-va plugariul la plîngere şi la tînguire şi la cei ce ştiu plîngere, şi în toate căile—tînguire, căci voiu treace pren

18 mijlocul tău"—zise Domnul. „Vai de ceia
ce poftesc ziua Domnului! Pentru căci iaste
voao aceasta ziua Domnului? Şi aceasta e
19 întunearec, şi nu lumină. În ce chip va
scăpa om denaintea leului şi-i va cădea ursul
asupră, şi va sări în casă şi va răzima mînile
lui pre păreate şi-l va muşca pre el şarpe.
20 Au nu e întunearec ziua Domnului, şi nu
lumină? şi negură neavînd lumină aceasta?
21 Urît-am, lepădat-am sărbătorile voastre şi
nu voiu mirosi întru zborurile voastre;
22 Pentru căci de veţi aduce Mie arderi-de-tot
şi jîrtvele voastre, nu le voiu priimi, şi iviri
23 de mîntuirile voastre nu voiu privi. Mută
de la Mine glasul cîntărilor tale, şi cîntarea
24 organelor tale nu o voiu auzi; Şi să va
rostogoli ca apa judecata, şi direptatea ca
25 pîrîul cel necălcat. Au jungheturi şi jîrtve
aţi adus Mie, casa lui Israil, 40 de ani în
26 pustie? Şi aţi luat cortul lui Moloh şi
steaua dumnezăului vostru, Refan, chipurile
27 care aţi făcut voao. Şi voiu muta pre voi
decindea de Damasc", zice Domnul, Dum-
nezău cel întru tot Ţiitoriu—numele Lui.

CAP VI

1 Vai de cei ce defaimă Sionul şi de
cei ce nădejduiesc pre muntele
Samariei; cules-au începăturile lim-
bilor şi întrară loruş. Casa lui Israil,
2 Treaceţi toţi şi vedeţi la Calani şi
treaceţi de acolo la Emat Rava şi vă pogo-
rîţi la Gheth a celor striini de fealiu, ceale
mai tari dentru toate împărăţiile aceastea,
de sînt mai multe hotarăle lor decît ale
3 voastre hotară. Cei ce vin la zi rea, cei ce
să apropie şi să ating de sîmbete mincenoase,
4 Cei ce dorm pre paturi de elefandu şi să răs-
faţă preste aşternutele lor şi mănîncă iezi
den turme şi viţei den mijlocul cirezii sugari,
5 Cei ce bat în palme la glasul organelor ca
cînd ar sta au socotit, şi nu ca cînd ar fugi;
6 Cei ce beau vinul cel strecurat şi cu ceale
de frunte miruri ungîndu-să şi nu păţiia
7 nimica cu sfărîmarea lui Iosif. Pentru
aceaea acum robi vor fi de la începutul pu-
tearnicilor, şi să va rădica nechezarea cailor
8 dentru Efraim. Căci Să jură Domnul asu-
pra Lui—zice Domnul Dumnezăul puterilor:
„Pentru căci urăsc Eu toată semenţia lui Ia-
cov şi locurile lui am urît, şi voiu rîdica ce-
tatea împreună cu toţi ceia ce lăcuiesc în-
9 tr-însa; Şi va fi de vor rămînea 10 bărbaţi
10 într-o casă, şi vor muri, Şi vor lua rude-
le lor şi vor sili a scoate oasele lor den casă;
şi va grăi celor ce sînt ispravnici casii: 'Au
încă sînt lîngă tine?' Şi va grăi: 'Nu mai
sînt!' Şi va grăi: 'Taci, pentru că să nu
11 numeşti numele Domnului!'" Pentru căci,
iată, Domnul porunceaşte şi va lovi casa
cea mare cu sfărîmări şi casa cea mică cu
spărturi. Au doară vor goni caii în pietri? 12
Au vor tăcea în iape? Căci aţ întorsu spre
mînie judecata şi roada direptăţii spre
amărăciune, Cei ce vă veseliţ pre nici un 13
cuvînt bun, cei ce zic: „Au nu cu vîrtutea
noastră am avut coarne?" „Pentru căci, 14
iată, Eu voiu rădica preste voi, casa lui Israil
—zice Domnul Dumnezău—limbă de oşti,
şi vor necăji pre voi, ca să nu întraţi la
Emath şi pînă la pîrîul apusurilor".

CAP VII

Aşa au arătat mie Domnul Domnul: 1
şi iată prăseală de lăcuste viind a
dimineţii, şi iată un gîndac, Gog
împăratul; Şi va fi de va săvîrşi 2
a mînca de tot iarba pămîntului.
Şi ziş: „Doamne, Doamne, blînd fii! Cine
va scula pre Iacov? Căci împuţinat iaste.
Căiaşte-Te, Doamne, spre aceasta!" „Şi 3
aceasta nu va fi!"—zice Domnul. Aşa au 4
arătat mie Domnul Domnul: şi iată, au
chemat judecata cu focu Domnul Domnul,
şi au mîncat fără-fundul cel mult şi au mîn-
cat de tot partea. Şi ziş: „Doamne, Doam- 5
ne, încetează dară! Cine va scula pre Iacov?
Căci împuţinat iaste. Căiaşte-Te, Doamne, 6
spre aceasta!" „Şi aceasta nu se va face!"
—zice Domnul Domnul. Aşa au arătat 7
mie Domnul: şi iată bărbat stînd pre zid de
diamant, şi în mîna lui—diamant. Şi zise 8
Domnul către mine: „Ce vezi tu, Amos?"
Şi ziş: „Diamant". Şi zise Domnul către
mine: „Iată, Eu puiu diamant în mijlocul
nărodului Mieu, Israil; nu voiu mai adaoge
a-l treace pre el. Şi se vor stinge capiştele 9
ceale de rîs, şi praznicele lui Israil pusti-
i-se-vor, şi Mă voiu scula preste casa lui
Ierovoam cu sabie". Şi au trimis Amasia 10
preotul la Vethil, către Ierovoam, împăra-
tul lui Israil, zicînd: „Zarve face asupra ta
Ammos în mijlocul casii lui Israil; nu va pu-
tea pămîntul să sufere toate cuvintele lui,
Pentru căci aceastea zice (Domnul) lui 11
Ammos: 'Cu sabie va muri Ierovoam, iară
Israil rob să va duce de la pămîntul lui'".
Şi zise Amasias către Ammos: „Tu, cela ce 12
vezi, pasă de te desparte la pămîntul Iudei,
şi acolo să petreci, şi acolo vei proroci!
Iară la Vethil nu vei mai adaoge a proroci, 13
căci sfinţirea împăratului iaste şi casa îm-
păratului iaste". Şi răspunse Ammos şi 14
zise către Amasia: „Nu eram proroc eu,
nici fecioru de proroc, ce căprariu eram,
dărîmînd dude. Şi m-au luat Domnul de 15
la oi, şi zise Domnul către mine: 'Pasă şi
prorocească nărodului Mieu Israil!' Şi 16
acum ascultă cuvîntul Domnului. Tu zici:
'Nu proroci pentru Israil şi să nu dodeieşti
asupra casii lui Iacov!' Pentru aceaea, 17
aceasta zice Domnul: 'Muiarea ta în
cetate va curvi, şi fiii tăi şi featele ta-

le cu sabie vor cădea, şi pămîntul tău cu funea să va măsura de tot, şi tu la pămînt necurat te vei săvîrşi, iară Israil robit să va aduce de la pămîntul lui"".

CAP VIII

1 Aşa au arătat mie Domnul Domnul:
2 şi iată un vas de păsărariu. Şi zise: „Ce vezi tu, Ammos?" Şi ziş: „Vas de păsărariu". Şi zise Domnul cătră mine: „Venit-au săvîrşitul preste nărodul Mieu Israil, nu voiu mai
3 adaoge încă a treace pre el. Şi să vor văieta podurile besearicii; în ziua aceaea— zice Domnul Domnul—multu e cela ce au căzut în tot locul, voiu lepăda tăceare".
4 Auziţi dară aceastea, cei ce zdrobiţi (dimeneaţa) measerul şi asupresc pre săraci de
5 pre pămînt, Zicînd: „Cînd va treace luna şi vom vinde şi sîmbetele şi vom deşchide visterie, ca să facem măsură mică şi a mări
6 cumpăna şi a face cumpănă strîmbă, A cîştiga cu argint pre săracii şi pre measer pentru încălţăminte, şi de toată vînzarea
7 ne vom neguţători?" Jură-Se Domnul asupra sămeţiei lui Iacov: „De se vor uita
8 spre price toate lucrurile voastre!" Şi pentru aceastea au nu se va turbura pămîntul şi va plînge tot cela ce lăcuiaşte într-însul, şi să va sui ca un rîu concenirea (lui) şi să va
9 pogorî ca rîul Eghipetului? „Şi va fi în ziua aceaea — zice Domnul Domnul—soarele va apune amiazăzi şi lumina va întuneca
10 ziua pre pămînt; Şi voiu premeni sărbătorile voastre spre plîngere şi toate cîntările voastre spre jăli, şi voiu pune preste tot mijlocul sac şi preste tot capul pleşuvire, şi voiu pune pre el ca plîngerea celui iubit şi, pre cei ce vor fi cu el, ca ziua durerii.
11 Iată, zile vin—zice Domnul Domnul—şi voiu trimite foamete preste pămînt, nu foamete de pîine, nici foamete de apă, ce foamete a
12 auzi cuvîntul Domnului. Şi să vor clăti apele de la mare pînă la mare şi de la crivăţ pînă la răsărituri; alerga-vor împrejur cercînd cuvîntul Domnului, şi nu-l vor afla.
13 În ziua aceaea să vor sfîrşi fecioarele ceale
14 frumoase şi tinere de seate, Ceia ce să jură asupra curăţirei Samariei şi ceia ce zic: 'Viu—Dumnezeul tău, Dan, şi viu—Dumnezeul tău, Versavie!'; şi vor cădea şi nu să vor scula încă".

CAP IX

1 Văzut-am pre Domnul stînd asupra jîrtăvnicului, şi zise: „Loveaşte preste curăţitoriu, şi să vor clăti ceale denaintea porţii, şi taie spre capetele tuturor! Şi pre cei rămaş ai lor cu sabie voiu omorî, nu va scăpa dentru ei fugind, şi nu va scăpa dentru ei cel ce scapă.
2 De să vor îngropa în iad, de acolo mîna Mea-i va zmulge pre ei; şi de să vor sui în ceriu, de acolo-i voiu pogorî pre ei; De să vor ascun- 3
de în vîrful Carmilului, de acolo voiu cerceta şi voiu lua pre ei; şi de să vor afunda denaintea ochilor Miei la adîncurile mării, acolo voiu porunci bălaurului şi va muşca pre ei; Şi de vor mearge în robie înaintea feaţii 4
vrăjmaşilor lor, acolo voiu porunci sabiei şi va omorî pre ei; şi voiu pune ochii Miei preste ei spre reale, şi nu spre bune". Şi 5
Domnul Dumnezău cel întru tot Ţiitoriu, Cel ce să atinge de pămînt şi clăteaşte pre el şi vor plînge toţi ceia ce lăcuiesc pre el, şi să va sui ca un rîu concenirea lui şi să va pogorî ca rîul Eghipetului, Cela ce zideaş- 6
te la ceriu suirea Lui şi făgăduinţa Lui pre pămînt întemeind, Cela ce cheamă apa mării şi toarnă pre ea preste faţa pămîntului, Domnul tot Ţiitoriul—numele Lui. „Nu 7
ca fiii arapilor voi sînteţi Mie, fiii lui Israil? zice Domnul. Au nu pe Israil am suit den pămîntul Eghipetului, şi pe cei striini de fealiu den Cappadochie, şi pre siri den groapă? Iată ochii Domnului Dumnezeu preste îm- 8
părăţia păcătoşilor şi voiu scoate pre ea de la faţa pămîntului; însă că nu desăvîrşit voiu rădica pre casa lui Iacov—zice Domnul. Pentru că, iată, Eu poruncesc şi voiu vîntu- 9
ra întru toate limbile casa lui Israil, în ce chip să vîntură la vînturare, şi nu va cădea zdrobitură pre pămînt. Cu sabie vor mu- 10
ri toţi păcătoşii norodului Mieu, ceia ce zise: 'Nu să va apropia, nici vor veni preste noi răutăţile'. În ziua aceaea rădica-voiu 11
cortul lui David, căzut fiind, şi voiu zidi de iznoavă ceale căzute ale lui, şi ceale săpate ale lui le voiu rădica, şi voiu de iznoavă zidi pre el, ca zilele veacului, Pentru ca să 12
cerceteaze pre Mine cei rămaş ai oamenilor şi toate limbile preste carele să cheamă numele Mieu" —zice Domnul, Cela ce face toate aceastea. „Iată, zile vin—zice Dom- 13
nul—şi va apuca trierişul pre cules, şi să va coace strugurul întru sămînţă, şi vor pica măgurile dulceaţă, şi toate dealurile împreună odrăslite vor fi. Şi voiu întoarce robi- 14
mea norodului Mieu, lui Israil, şi vor zidi cetăţile ceale surpate şi vor lăcui, şi vor răsădi vii şi vor bea vinul lor, şi vor face grădini şi vor mînca roadele lor; Şi voiu 15
răsădi de tot pre ei pre pămîntul lor, şi nu să vor mai zmulge încă pre pămîntul lor carele am dat lor"—zice Domnul Dumnezeu cel întru tot Ţiitoriu.

AVDIU

CAP I

1 Vedearea lui Avdiu. Aceastea zice Domnul Dumnezeu Idumeii: „Auz am auzit de la Domnul, şi cuprinderi la limbi au trimis: 'Sculaţi-vă, şi să ne sculăm asupra ei cu războiu!'
2 Iată, împuţinat te-am dat pre tine întru limbi,
3 necinstit eşti tu foarte. Semeţia inimii tale te-au rădicat pre tine, lăcuind în gaurile pietrilor, înălţind lăcaşul lui, zicînd în inima lui: 'Cine mă va duce pre pămînt?'
4 De te vei înălţa ca un vultur, şi de vei pune în mijlocul stealelor cuibul tău, de acolo te
5 voiu pogorî, zice Domnul. De au întrat la tine furi sau tîlhari noaptea, unde te-ai fi lepădat? Au n-ar fi furat destule lor? Şi de ar fi venit culegători cătră tine, au nu ar fi
6 greşit struguri? Cum s-au cercetat Isaf şi
7 să luară ceale ascunse ale lui! Pînă la hotară te-au trimis pre tine toţi oamenii făgăduinţii tale, stătură împotrivă ţie, slăbiră cătră tine oamenii cei de pace ţie, pusără vicleşug supt tine, nu iaste minte
8 într-însul. În ziua aceaea, zice Domnul, piarde-voiu înţelepţii den Idumea şi mintea
9 den muntele lui Isaf; Şi să vor spămînta războinicii tăi de la Theman, pentru ca să să rădice om den muntele lui Isaf; pentru
10 junghiarea Şi pentru necurăţia fratelui Iacov, acoperi-te-va ruşinea şi te vei rădica
11 în veaci. Den ziua aceaea ce ai stătut împotrivă den preajmă, în ziua care robiia cei de neam striin putearea lui şi striinii au întrat în porţile lui şi pre Ierusalim au pus sorţi, şi voi veţ fi ca unul dentru dînşii.
12 Şi să nu vezi ziua fratelui tău în ziua striinilor, şi să nu te veseleşti pre fiii Iudii în ziua pierzării lor, şi să nu grăieşti mari
13 în ziua primejdiei; Nici să întri în porţile norodurilor în ziua durorilor lor, şi să nu priveşti şi tu adunarea lor în ziua perirei lor, şi să nu te pui şi tu împreună preste
14 putearea lor în ziua perirei lor; Nici să stai pre la margenile ieşirei lor ca să piarză pre cei ce hălăduiescu dentru ei, nici să opreşti pre cei ce fugu de la ei, în ziua
15 primejdiei, Pentru că aproape iaste ziua Domnului preste toate limbile; în ce chip ai făcut, aşa va fi ţie; răsplătirea ta ţi să va
16 răsplăti asupra capului tău; Pentru că în ce chip ai băut pre muntele cel sfînt al Mieu, bea-vor toate limbile vin; bea-vor şi vor înghiţi, şi vor fi ca cînd n-ar fi fost.
17 Iară în muntele Sionului va fi mîntuirea şi va fi sfînt; şi vor moşteni casa lui Iacov pre ceia ce au moştenit de tot pre ei.
18 Şi va fi casa lui Iacov foc, şi casa lui Iosif văpaie, iară casa lui Isaf în loc de trestie, şi vor arde întru ei şi vor mînca de tot pre ei, şi nu va fi purtătoriu de foc la casa lui Isaf, căci Domnul au grăit. Şi 19
vor moşteni de tot cei den Naghev muntele lui Isaf, şi cei de la Sefila pre cei de alt fealiu; şi vor moşteni muntele lui Efraim şi cîmpul Samariei, şi pe Veniamin şi Galaadita. Şi începătura mutării aceasta e: fiilor lui 20
Israil şi a hananeilor pînă la Arethon, şi mutarea Ierusalimului pînă la Afarath, şi vor moşteni cetăţile lui Naghev. Şi să 21
vor sui mîntuindu-se den muntele Sion
ca să izbîndească pre muntele lui
Isaf, şi va fi Domnului
împărăţia".

IONA

CAP I

Şi să făcu cuvîntul Domnului cătră 1
Iona al lui Amathi, zicînd: „Scoală-te şi pasă la Ninevi, cetatea cea 2
mare, şi strigă întru ea, căci să sui strigarea răutăţii ei cătră Mine".
Şi să sculă Iona a fugi la Tharsis de la faţa 3
Domnului. Şi să pogorî la Iopi şi află corabie mergînd la Tharsis, şi ş-au dat navlonul lui şi să sui într-însa ca să meargă cu ei la Tharsis de la faţa Domnului. Şi Domnul 4
rîdică vînt mare în mare şi să făcu furtună mare în mare, şi corabia să cumpăniia să să sfărîme. Şi să spămîntară corăbiarii, şi 5
striga cineş la dumnezăul lui; şi scoatere au făcut vaselor celor den corabie în mare, ca să să uşureaze de eale. Iară Iona s-au pogorît la fundul corăbiei, şi dormiia şi hîrîia.
Şi veni la el cîrmaciul corăbiei şi zise lui: 6
„Ce hîrîieşti tu? Scoală-te şi cheamă pre Dumnezăul tău, cîndai ne va mîntui Dumnezău pre noi şi nu vom peri". Şi zise 7
fieştecare cătră aproapele său: „Veniţ să punem sorţi şi să cunoaştem pentru care lucru răutatea aceasta iaste pre noi!" Şi puseră sorţi, şi căzu sorţul pre Iona. Şi ziseră 8
cătră el: „Spune-ne dară noao pentru care lucru e răul acesta întru noi. Ce iaste lucrul tău? Şi de unde vii, şi unde mergi, şi den ce ţară şi den ce norod eşti tu?" Şi zise 9
cătră ei: „Rob Domnului sînt eu, şi în Domnul Dumnezăul ceriului eu crezu, Carele au făcut marea şi uscatul". Şi s-au spămîn- 10
tat oamenii cu frică mare şi ziseră cătră el: „Ce ai făcut aceasta?" Pentru căci 11
au cunoscut oamenii căci de la faţa Dom-

nului fuge acum, căci le-au spus lor. Şi ziseră
cătră el: „Ce vom face ţie şi va înceta ma-
rea de asupra noastră?“ Pentru că marea
12 mergea şi tot rîdica mai mare furtună. Şi
zise Iona cătră ei: „Rîdicaţi-mă şi mă puneţ
în mare, şi va înceta marea de asupra voastră;
pentru că am conoscut eu că pentru mine
iaste furtuna această mare asupra voastră“.
13 Şi siliia oamenii să să întoarcă la pămînt
şi nu putea, căci mergea marea şi să rîdica
14 mai mult spre ei. Şi strigară cătră Dom-
nul şi ziseră: „Nici într-un chîp, Doamne, să
nu perim pentru sufletul omului acestuia,
şi nu da pre noi sînge direpţ, pentru căci
15 Tu, Doamne, cum ai vrut ai făcut“. Şi
luară pre Iona şi-l puseră în mare, şi stătu
marea den valul ei. Şi să spămîntară oame-
nii cu frică mare de Domnul, şi jîrtvuiră
jîrtvă şi să rugară rugile.

CAP II

1 Şi porunci Domnul unui chitos ma-
re să înghiţă pre Iona; şi era Iona
în pîntecele chitului 3 zile şi 3
2 nopţi. Şi să rugă Iona cătră
Domnul Dumnezăul lui den pînte-
3 cele chitului, Şi zise: „Strigat-am la pri-
mejdia mea cătră Domnul Dumnezăul mieu,
şi mi-au ascultat; den pîntecele iadului stri-
4 garea mea, auzit-ai glasul mieu. Arunca-
tu-m-ai în adîncul inimii mării, şi rîurile
m-au încungiurat; toate rădicările Tale şi
5 valurile Tale pre mine au venit. Şi eu ziş:
'M-am lepădat de cătră ochii Tăi; oare mai
adaoge-voiu ca să privescu cătră besereca
6 Ta cea sfîntă'? Turnă-mi-se mie apă pînă
7 la sufletul mieu, Bezna cea den fund m-au
încungiurat, afundatu-s-au capul mieu într
spintecări de munţi. Pogorîiu în pămînt,
căruia zăvoarăle lui—ţineri veacinice, şi să
să suie de la stricăciune viaţa mea cătră
8 Tine, Doamne Dumnezăul mieu. Cînd să
sfîrşaşte de la mine sufletul mieu, de Dom-
nul mi-am adus aminte; şi să vie cătră Tine
ruga mea, cătră besereca cea sfîntă a Ta.
9 Cei ce păzăscu deşarte şi mincinoase, mila
10 lor au lăsat. Iară eu cu glas de laudă şi
cu mărturisire voiu jîrtvui Ţie, cîte am fă-
găduit Îţ voiu da Ţie, într mîntuirea mea,
11 Domnului“. Şi să porunci de la Domnul
chitului, şi scoase pre Iona pre uscat.

CAP III

1 Şi fu cuvîntul Domnului cătră Iona
2 de al doilea rînd, zicînd: „Scoală-
te şi pasă la Ninevi, cetatea cea
mare, şi strigă într ea după striga-
rea cea dentîiu, carea Eu am grăit
3 cătră tine“. Şi să sculă Iona şi mearse la
Ninevi, după cum au grăit Domnul; iară Ni-
nevi era cetate mare lui Dumnezău, cale ca
4 de trei zile. Şi începu Iona a întra în cetate
cale ca de o zi, şi strigă, şi zise: „Încă 3 zile,
şi Ninevi să va prăpădi!“ Şi crezură 5
oamenii cei den Ninevi lui Dumnezău, şi
strigară postu, şi să îmbrăcară cu saci de la
marele lor pînă la micul lor. Şi s-au apro- 6
piat cuvîntul cătră împăratul Nineviei, şi
să sculă den scaunul lui şi să dezbrăcă de
îmbrăcămintele lui de la sine şi să îmbrăcă
cu sac şi şăzu pre cenuşă. Şi să strigă şi 7
să grăi întru Ninevi de la împăratul şi de la
boiarii lui, zicînd: „Oamenii şi dobitoacele
şi boii şi oile să nu guste, nici să pască, şi
apă să nu bea!“ Şi să îmbrăcară cu saci 8
oamenii şi dobitoacele, şi strigară cătră
Dumnezău întinsu; şi să întoarseră fieşte-
care den calea lor cea rea şi den strîmbătatea
ce era în mîna lor, Zicînd: „Cine ştie 9
dară de Să va întoarce Dumnezău şi Să va
mîngîia şi Se va întoarce den urgia mîniei
Lui şi nu vom peri?“ Şi văzu Dumnezău 10
faptele lor, cum s-au întorsu den căile lor
ceale reale, şi Să căi Dumnezău pentru răul
carele au grăit să le facă lor, şi n-au făcut.

CAP IV

Şi să mîhni Iona mîhnire mare şi să 1
turbură. Şi să rugă cătră Dom- 2
nul şi zise: „O, dară, Doamne, nu-s
aceastea cuvintele meale, încă fiind
eu în pămîntul mieu? Pentru 3
aceaea am apucat a fugi la Tharsis, pentru
căci am cunoscut că Dumnezău eşti milostiv
şi îndurătoriu, mult-îngăduitoriu şi mult-mi-
lostiv şi căindu-Te pentru păcate. Şi acum, 4
Stăpîne Doamne, ia sufletul mieu de la mine,
pentru că mai bine iaste a muri eu decît a
trăi“. Şi zise Domnul: „Foarte te-ai mîhnit 5
tu?“ Şi ieşi Iona den cetate şi şăzu în 6
preajma cetăţii; şi-ş făcu lui acolo colibă şi
şădea supt dînsa, pînă va vedea ce va fi ce-
tăţii. Şi porunci Domnul Dumnezeu unii 7
tigve, şi să sui pre deasupra capului lui Iona
ca să-i fie umbră deasupra capului lui, ca să-i
umbrească lui de chinurile lui; şi să bucură
Iona pentru tigvă bucurie mare. Şi po- 8
runci Dumnezeu viarmelui de dimineaţă a
doua zi, şi lovi tigva, şi să uscă. Şi fu 9
îndată cum răsări soarele şi porunci Dum-
nezău la vînt arzătoriu, zăduhos, şi lovi
soarele pre capul lui Iona; şi leşina şi-ş doje-
niia sufletul lui, şi zise: „Bine mie iaste a
muri decît a trăi!“ Şi zise Domnul Dum- 10
nezeu cătră Iona: „Foarte te-ai mîhnit tu
pentru tigvă?“ Şi zise: „Foarte m-am mîh-
nit eu, pînă la moarte!“ Şi zise Domnul: 11
„Tu nu te îndurai de tigvă, pentru carea n-ai
pătimit rău, nici o ai ogorît, nici o ai hrănit
pre dînsa, carea s-au născut noaptea şi supt
noapte au perit. Dară Eu să Mă îndur 12
de Ninevi, cetatea cea mare, într carea

lăcuiesc mai mulţi decît 120000 de
oameni, carii n-au cunoscut di-
reapta lor au stînga lor,
şi dobitoace
multe?“

MIHEA

CAP I

1 Cuvîntul Domnului,carele s-au făcut
către Mihea al lui Morasti, în zilele
lui Ioatham şi Ahaz şi Ezechia,
împăraţilor Iudii, pentru carele au
văzut pentru Samaria şi pentru
2 Ierusalim. Auziţi, năroadele toate, şi să
ia aminte pămîntul şi toţi cîţi sînt întru el,
şi fie Domnul voao întru mărturie, Domnul
3 den casa Lui cea svîntă! Pentru căci, iată,
Domnul iase den locul Lui şi Să va pogorî
şi va încăleca preste înălţimile pămîntului,
4 Şi să vor cutremura munţii dedesuptul Lui,
şi văile să vor topi ca ceara de faţa focului
5 şi ca apa ce pogoară spre pogorîş. Pentru
păgînătatea lui Iacov—toate aceastea, şi pen-
tru păcatul casei lui Israil. Carea e necurăţia
casei lui Iacov? Nu iaste Samaria? Şi carele
6 e păcatul casei Iudei? Nu Ierusalimul? Şi
voiu pune pre Samaria spre cramă ţarinei şi
spre răsăditura viei, şi voiu surpa în propastie
7 pietrile ei şi temeliile ei voiu descoperi; Şi
toate cioplitele ei le vor tăia de tot şi toate
năimirile ei le vor arde cu foc, şi toate
chipurile ei voiu pune spre stingere; căci den
plăţile curviei le-au adunat şi den plăţile
curviei au întors! Pentru aceasta plînge-va
şi tîngui-va, mearge-va desculţă şi goală,
face-va tînguire ca a bălaurilor şi plîngere
8 ca a featelor sirinilor; Că să birui de
tot rana ei, pentru căci veni pînă la Iuda şi
au atins pînă la poarta nărodului Mieu,
9 pînă la Ierusalim. Cei den Gheth, să nu
vă măriţi; cei den Vahim, nu ziditi den
10 casă [...] Rîs, pămîntul surpaţi [...]
batjocoria voastră. Lăcuind bine cetăţile
ei, n-au ieşit cea ce lăcuiaşte în Senan;
tînguiţi-vă, casa ce e lipită de ea, lua-va de
11 la voi rana durerii. Cine au început spre
bune la cea ce lăcuiaşte dureri? Căci să
pogorîră reale de la Domnul preste porţile
12 Ierusalimului, Ropotul carălor şi al că-
lăreţilor. Ceaea ce lăcuieşti la Lahis, începă-
toriul păcatului—preste fata Sionului, căci
13 întru tine s-au aflat necurăţiile lui Israil. Pen-
tru aceaea va da pre cei ce să trimit pînă la
moştenirea Ghethii case în deşert; în zadar să
făcură împăraţilor Ierusalimului. Pînă 14
pre moştenitori voiu aduce ţie, lăcuind în
Lahis moştenire, pînă la Odolam va veni
mărirea featii Sionului! Rade-te şi te 15
tunde asupra fiilor tăi cei gingaşi, lărgeaşte
rasul tău ca vulturul,căci s-au robit de la tine.

CAP II

Făcură-să socotind osteneale şi lu- 1
crîndu reale întru zăcerile lor şi
odată cu ziua le săvîrşiia pre eale,
pentru căci n-au rădicat către
Dumnezeu mînile lor; Şi poftiia 2
ţarine şi jăfuia săracii şi case asupriia şi jă-
fuia pre bărbat şi pre casa lui, pre bărbat şi
pre moştenirea lui. Pentru aceaea aceastea 3
zice Domnul: „Eu gîndescu asupra neamului
acestuia reale, dentru carele nu veţi rădica
grumazii voştri şi nu veţi mearge direpţi,
căci vreamea rea iaste. În ziua aceaea 4
lua-se-va asupra voastră pildă, şi să va plînge
plîngere cu viersu zicînd: 'Cu chin am chi-
nuit! Partea norodului mieu să măsură cu
funea, şi nu era cine să oprească pre El a Să
întoarce; ţarinele voastre să împărţiră'.
Pentru aceaea nu va fi ţie luînd fune cu 5
sorţu în adunarea Domnului. Nu plîngeţi 6
cu lacrămi, nici să lăcrămeaze pre aceastea,
pentru că nici va izgoni ocărîle. Cela ce 7
zice: 'Casa lui Iacov mînie pre Duhul Dom-
nului; de sînt aceastea, tocmealele Lui sînt?
Au nu-s cuvintele Lui bune cu el şi direapte
au mersu?' Înainte norodului Mieu spre 8
vrajbă stătu împotrivă; în preajma păcii lui
pialea lui o au belitu, ca să ia nădejdile
zrobiturilor războiului. Pentru aceaea 9
povăţuitorii norodului Mieu lepăda-se-vor
den casele desfătăciunii lor, pentru ceale
reale tocmeale ale lor lepădară-să; apropia-
ţi-vă la măguri veacinice. Scoală-te şi pasă, 10
că nu iaste ţie odihnă, pentru necurăţie.
V-aţi stricat cu stricare, Gonitu-v-aţi de 11
nimenea gonindu-vă; duh stătu mincinos,
pică ţie spre vin şi îmbătare. Şi va fi den
picătura norodului acestuia Adunîndu-se 12
aduna-să-va Iacov cu toţii; aşteptînd voiu
aştepta pre cei rămaşi ai lui Israil, într-un
loc pune-voiu urîrea lor; ca oile întru strîm-
toare, ca turma în mijlocul zăcerii lor scoa-
te-se-vor den oameni. Suie-te pen ruptură 13
înaintea feaţii lor, tăiară şi trecură poarta
şi ieşiră pren ea, şi ieşi şi împăratul lor
înaintea feaţii lor“; şi Domnul va povăţui
pre ei.

CAP III

Şi va grăi aceastea: „'Auziţi dară, că- 1
peteniile casii lui Iacov şi cei rămaşi
ai casii lui Israil! Au nu iaste voao
a cunoaşte judecata?' Urînd cea- 2
le bune şi cercînd ceale reale, jăfu-
ind pieile lor de la ei şi cărnurile lor de

3 la oasele lor. În ce chip au mîncat trupurile norodului mieu şi pieile lor de la ei
le-au belit şi oasele lor le-au frînt ca mădularele în căldare şi ca cărnurile în oală,
4 Aşa vor striga către Domnul, şi nu va asculta lor; şi va întoarce faţa Lui de către dînşii în ziua aceaea, pentru căci au ficlenit întru
5 tocmealele lor. Aceastea zice Domnul asupra prorocilor celora ce rătăcesc pre norodul mieu, pre ceia ce muşcă cu dinţii lor şi mărturisesc pace asupra lor, şi nu s-au dat la gura lor, rîdicară asupra lui războiu.
6 Pentru aceaea noapte voao va fi dentru vedeare, şi întunearec va fi voao spre vrăji, şi va apune soarele preste proroci, şi va întuneca preste ei ziua;
7 Şi să vor ruşina de tot ceia ce văd visele, şi să vor batjocori vrăjitorii, şi vor grăi asupra lor toţi aceştea, pentru căci nu iaste cela ce să asculte pre ei.
8 De nu eu voiu împlea vîrtutea cu Duhul Domnului şi judecăţi şi puternicii, ca să vestesc lui Iacov necurăţiile lui şi lui Israil
9 păcatele lui. Auziţi dară aceastea, povăţuitorii casii lui Iacov şi ceialalţi ai lui Israil, ceia ce urăsc judecata şi toate ceale
10 direapte întorcînd, Ceia ce ziditi Sionul cu sîngiuri şi Ierusalimul cu strîmbătăţi!
11 Povăţuitorii lui cu daruri au judecat, şi preoţii lui cu plată au răspuns, şi prorocii lui cu argint vrăjiia, şi pre Domnul să odihniia zicînd: 'Au nu Domnul întru noi iaste?
12 Nu vor veni asupra noastră reale!' Pentru aceaea, pentru voi, Sionul ca o ţarină să va ara, şi Israil cramă va fi, şi muntele casii— întru desiş de dumbravă".

CAP IV

1 Şi va fi în zilele ceale de apoi arătat muntele Domnului, gata pre vîrfurile munţilor, şi să va rîdica mai
2 sus de dealuri; şi vor sîrgui preste eale noroade, Şi vor mearge limbi multe şi vor grăi: „Veniţi să ne suim la casa Domnului şi la casa Dumnezăului lui Iacov, şi vor arăta noao calea Lui, şi vom mearge întru cărările Lui, căci den Sion va ieşi leagea şi cuvîntul Domnului den Ierusa-
3 lim". Şi va judeca întru mijloc de noroade multe şi va dovedi limbi tari pînă departe; şi vor tăia sabiile lor spre pluguri şi sulitele lor spre seaceri, şi nu va mai rîdica încă limbă către limbă sabie, şi nu să vor mai învăţa a
4 da războiu. Şi să va odihni fieştecarele supt via lui şi fieştecarele supt smochinul lui, şi nu va fi cel ce înfricoşază, pentru căci gura Domnului Atotţiitoriului au grăit
5 aceastea. Căci toate noroadele vor mearge fieştecarele în calea sa, iară noi vom mearge întru numele Domnului Dumnăzăului nostru în veac şi mai înainte. „În ziua aceaea
6 — zice Domnul — aduna-voiu pre cea sfărîmată şi pre cea izgonită priimi-o-voiu şi pre carii am izgonit; Şi voiu pune pre cea 7
sfărîmată la rămăşiţă şi pre cea izgonită spre limbă tare, şi va împărăţi Domnul preste ei în muntele Sionului, de acum pînă în veaci. Şi tu, turnul turmei cel prăhos, 8
fata Sionului, preste tine va veni şi va întra începătura cea dentîiu, împărăţia de la Vavilon la fata Ierusalimului. Şi acum 9
pentru căci cunoscuş reale? Au împărat nu era ţie? Au sfatul tău au perit, căci te biruiră pre tine dureri ca ceaea ce naşte? Chinu- 10
iaşte-te şi te îmbărbătează şi te apropie, fata Sionului, ca ceaea ce naşte, pentru căci acum vei ieşi den cetate şi vei lăcui în cîmp şi vei veni pînă la Vavilon; de acolo te va izbăvi şi de acolo te va mîntui Domnul Dumnăzăul tău den mîna vrăjmaşilor tăi. Şi 11
acum să vor aduna asupra ta limbi multe, ceia ce zic: 'Bucura-ne-vom, şi vor vedea preste Sion ochii noştri'. Şi ei n-au cunos- 12
cut gîndul Domnului şi n-au priceput sfatul Lui, că au adunat pre ei ca znopii den arie. Scoală-te şi trieră pre ei, fata Sionului, căci 13
coarnele tale pune-le-voiu de fier şi copitele tale pune-le-voiu de aramă, şi vei potopi cu eale limbi şi vei sfărîma năroade multe, şi vei pune Domnului mulţimea lor şi vîrtutea lor la Domnul a tot pămîntul.

CAP V

1 Acum să va îngrădi fata cu îngrădire, oprire au rînduit asupra noastră, cu toiag vor lovi preste obraz neamurile lui Israil. Şi tu, Vithleae- 2
me, casa lui Efratha, împuţinat eşti a fi întru miile Iudei; dentru tine va ieşi Mie ca să fie căpetenie lui Israil, şi ieşirile Lui—den ceput, den zilele veacului. Pen- 3
tru aceaea da-i-va pre ei pînă la vreamea născătoarei naşte-va, şi cei rămaşi ai fraţilor înturna-se-vor asupra fiilor lui Israil.
Şi va sta şi va vedea şi va paşte turma Lui 4
cu vîrtute Domnul, şi întru mărirea numelui Domnului Dumnezăului lor vor fi, pentru căci acum să vor mări pînă la marginile pămîntului. Şi va fi lui pace; Assur cînd va 5
veni preste pămîntul vostru şi cînd va călca preste ţara voastră, şi să vor scula 7 păstori şi 8 muşcări de oameni, Şi vor paşte pre 6
Asur cu sabie şi pămîntul lui Nevroth cu şanţul lui; şi va mîntui den Asur, cînd va veni pre pămîntul nostru şi cînd va călca preste hotarăle noastre. Şi va fi rămăşi- 7
ţa lui Iacov întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca roua de la Domnul căzînd şi ca mieii pre troscot, pentru ca să nu să adune nici unul, nici să stea întru fiii oamenilor. Şi va fi rămăşiţa lui Iacov 8
întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca

leul întru dobitoace în dumbravă şi ca puiul de leu întru turme de oi, ca cînd va treace şi osebind va răpi şi nu va fi cine să scoaţă.
9 Înălţa-se-va mîna ta preste ceia ce te chinu-
10 iesc, şi toţi vrăjmaşii tăi vor peri. Şi va fi în ziua aceaea—zice Domnul—şi voiu piarde caii den mijlocul tău şi voiu piarde
11 carăle tale, Şi voiu piarde de tot cetăţile pămîntului tău şi voiu rădica toate tăriile
12 tale; Şi voiu rădica fărmăcăturile tale den mînile tale, şi nu vor fi întru tine răspun-
13 zînd; Şi voiu piarde de tot ceale cioplite ale tale şi stîlpii tăi den mijlocul tău, şi nu te vei mai închina încă lucrurilor mîinilor
14 tale; Şi voiu tăia desişurile den mijlocul
15 tău şi voiu stinge cetăţile tale; Şi voiu face cu urgie şi mînie izbîndire întru limbi, pentru căci n-au ascultat".

CAP VI

1 Ascultaţi dară ceale ce Domnul au zis: „Scoală-te, judecă-te cătră munţi, şi auză dealurile glasul tău".
2 Auziţ, munţi, judecata Domnului, şi văile, temeliile pămîntului, căci judecata Domnului iaste cătră norodul Lui,
3 şi cu Israil mustra-Să-va. „Nărodul Mieu, ce am făcut ţie, au ce te-am mîhnit pre tine,
4 au ce am dodeit ţie? Răspunde-Mi! Căci te-am scos den pămîntul Eghipetului, den casa robiei te-am mîntuit, şi am trimis înaintea feaţii tale pre Moisi şi pre Aaron
5 şi Mariam. Nărodul Mieu, adu-ţi dară aminte ce-au sfătuit asupra ta Valac, împăratul Moavului, şi ce-au răspunsu Valaam lui, feciorul lui Veor, de la funi pînă la Galgal, pentru ca să să cunoască direptatea
6 Domnului". „Întru ce voiu priceape pre Domnul, apuca-mă-voiu de Dumnezeul mieu cel Înaltu? Au apuca-voiu pre El cu ardere-de-
7 tot, cu viţei de un an? Au priimi-va Domnul întru mii de berbeci, au întru zeci de mii de ţapi graş? Au da-voiu ceale dentîiu născute ale meale pentru necurăţia, roada pîntecelui mieu pentru păcatul sufletului mieu?"
8 Au spusu-ţ-au ţie, omule, ce e bun? sau ce ceare Domnul de la tine, fără numai a face judecată şi a iubi mila, şi gata a fi a mearge
9 cu Domnul Dumnezăul tău? Glasul Domnului pre cetate să va chema, şi va mîntui pre ceia ce să tem de numele Lui: „Ascultă,
10 neamule, şi cine va împodobi cetatea? Au focul şi casa celui fără de leage adunînd avuţii fără de leage şi cu sămeţia strîmbătăţii?
11 Au îndirepta-se-va în cumpănă cel fără de leage şi în cămară cantarele vicleşugului?
12 Dentru carele avuţia lor de necurăţie împlură, şi cei ce lăcuiesc într-însa grăiră strîmbătate, şi limba lor să înalţă în gura lor.
13 Şi încă Eu am certat asupra ta, cu stingere pentru păcatele tale. Tu vei mînca 14
şi nu te vei sătura; şi te voiu scoate întru tine şi te vei apuca, şi nu vei scăpa; şi oricîţi vor scăpa, la sabie să vor da. Tu vei 15
sămăna şi nu vei secera, tu vei stoarce maslina şi nu te vei unge cu untdelemn, şi vei face vin şi nu vei bea vin, Şi să vor stinge 16
legiuirile nărodului Mieu. Şi păzi direptăţile lui Amri şi toate lucrurile casei lui Ahaav şi aţi mers în sfaturile lor, pentru ca să dau pre tine la stingere şi pre cei ce lăcuiesc întru ea spre şuierare; şi ocărîle năroadelor veţi lua".

CAP VII

Vai, căci m-am făcut ca cela ce adună 1
paie la seacere şi ca greşitul culesului, nefiind strugur a mînca, ceale dentîiu născute carele au pohtit sufletul mieu. Vai, suflete, Căci 2
au perit cel smerit de pre pămînt, şi cel ce isprăveaşte întru oameni nu iaste; toţi la sîngiuri să judecă, fieştecarele pre aproapele său năcăjescu cu năcaz. Spre rău mînile 3
lor gătesc; boiarenul ceare, şi judecătoriul împăcătoare cuvinte au grăit, pohta sufletului lui cum iaste; şi mă scoate Bunătăţile 4
lui ca un cariu mîncînd şi îmblînd spre îndireptare în zilele cercetărilor Tale; (vai, vai!) izbîndirile Tale au venit, acum vor fi plîngerile lor. Nu vă încreadeţi de tot 5
întru priatini şi nu nădejduiţi spre povăţuitoriu, de cei ce să culcă într-un pat cu tine păzeaşte-te de-a pomeni ei ceva, Căci feciorul necinsteaşte pre tată, fata să 6
va scula asupra maicii ei, nora preste soacra ei; vrăjmaşi—toţ omului cei den casa lui. Iară eu întru Domnul voiu socoti, îngădui-voiu încă lui Dumnezeu, mîntuitoriul mieu, 7
asculta-mă-va Dumnezeul mieu. Nu te 8
bucura asupra mea, vrăjmaşa mea, căci am căzut; şi mă voiu scula, că de voiu şedea întru-ntunearec, Domnul mieu îm va lumina mie. Urgia Domnului o voiu suferi, căci 9
am greşit Lui, pînă va îndirepta El judecata mea; şi va face judecata mea şi mă va scoate la lumină, şi voiu vedea direptatea Lui. Şi va vedea vrăjmaşa mea şi să va îmbrăca 10
cu ruşine ceaea ce cătră mine zicea: „Unde iaste Domnul Dumnezeul tău?" Ochii miei vor vedea pre ea, acum fi-va spre călcare ca tina întru căi. Ziua ungerii cărămizii — 11
stingerea ta; ziua aceaea va lepăda legiuirile tale. Ziua aceaea, şi cetăţile tale vor ve- 12
ni spre răsipire şi spre împărţeala asirianilor, şi cetăţile tale ceale tari la împărţeală de la Tiru pînă la rîu, şi de la mare [...] şi de la munte [...]. Şi va fi pămîntul spre 13
stingere împreună cu ceia ce lăcuiescu pre el, de roadele tocmealelor lor. Paşte norodul 14

tău cu toiagul tău, oile moştenirii tale, sălăşluindu deosăbi la dumbrăvi, în mijlocul Carmilului; paşte-vor pre Vasanitida şi
15 pre Galaaditida după zilele veacului. Şi după zilele ieşirei tale den Eghipet voiu
16 arăta lor minunate. Vedea-vor limbi şi să vor ruşina dentru toată vîrtutea lor, pune-vor mînile preste gura lor, urechile
17 lor vor asurzi. Linge-vor ţărîna ca şarpele tîrînd pămîntul, turbura-să-vor întru închiderea lor; spre Domnul Dumnezăul nostru să vor spămînta şi să vor teame de Tine.
18 Cine e Dumnezeu precum eşti Tu, scoţînd fărădelegi şi covîrşind strîmbătăţi celor rămaşi dentru moştenirea Lui? N-au ţinut spre mărturie urgia Lui, căci voitoriu de
19 milă iaste. Întoarce-Să-va şi ne va milui pre noi, afunda-va fărădelegile noastre şi să vor lepăda la fundurile mării toate
20 păcatele noastre. Da-vei spre adevărul lui Iacov, milă lui Avraam, în ce chip ai jurat părinţilor noştri după zilele ceale de mai nainte.

NAUM

CAP I

1 Luarea Nineviei. Cartea videniei lui
2 Naum al Elcheseului. Dumnezeu rîvnitoriu şi izbîndind Domnul, izbîndind Domnul cu mînie. Izbîndind Domnul asupra vrăjmaşilor
3 Lui şi rădicînd El pre pizmaşii Lui. Domnul-mult îngăduitoriu şi mare e vîrtutea Lui, şi pre cel nevinovat nu va face nevinovat Domnul; întru concenire şi întru cutremur e calea Lui, şi norii sînt praful picioarelor
4 Lui. Înfricoşind marea şi uscînd pre ea, şi pre toate rîurile pustiind; împuţină-se Vasanitida şi Carmilul, şi ceale înflorite ale
5 Livanului s-au sfîrşit. Munţii s-au cutremurat de El, şi dealurile să clătiră, şi să îngrozi pămîntul de cătră faţa Lui, toată lumea şi
6 toţi cei ce lăcuiescu într-însa. De cătră faţa urgiei Lui cine va suferi? Şi cine va sta împotrivă întru urgia mîniei Lui? Mînia Lui topeaşte stăpîniri şi pietrile să zdrumicară
7 de El! Bun iaste Domnul celor ce îngăduiescu pre El, în ziua necazului, şi conoscînd
8 pre ceia ce să temu de El. Şi întru potopul meargerii concenire va face, pre cei ce să scoală asupră şi pre vrăjmaşii Lui
9 goni-i-va întunearecul. Ce socotiţi asupra Domnului? Concenire El va face, nu va izbîndi de doao ori deodată întru necaz. Căci 10
pînă la temeiul lui să va înţeleni, şi ca o fasolă învălindu-se să va mînca, şi ca trestia plină de uscăciune. Dentru tine va ieşi 11
gînd asupra Domnului, reale sfătuindu-te împotrivă. Aceastea zice Domnul: „Cel 12
ce stăpîneaşte la apele ceale multe, şi aşa să vor osebi, şi auzul tău nu se va mai auzi încă. Şi acum voiu zdrobi toiagul lui de 13
la tine şi legăturile tale voiu rumpe". Şi 14
va porunci pentru tine Domnul: „Nu se va mai sămăna dentru numele tău încă; den casa dumnezăului tău, piarde-voiu de tot ceale săpate şi ceale vărsate, şi voiu pune îngroparea ta, căci te-ai sîrguit". Iată 15
preste munţi picioarele celui ce binevesteaşte şi celui ce vesteaşte pace. Prăznuieaşte, Iudo, praznicele tale, răsplăteaşte rugile tale, pentru căci nu vor mai adaoge încă a treace prentine spre vechire; să conceni, să cheltui.

CAP II

Sui-se suflînd la faţa ta, scoţînd den 1
necaz; străjuieaşte calea, ţine-ţ de mijlocul, îmbărbătează-te cu vîrtutea foarte! Pentru că au întors 2
Domnul sudalma lui Iacov ca sudalma lui Israil, pentru că scuturînd au scuturat pre ei şi viţele lor au stricat. Armele 3
puterniciei lui den oameni, oameni tari, batjocurind în focu frînele carălor lor, în ziua gătirii lui, şi călăreţii să vor gîlcevi. Întru 4
căi să vor răvărsa carăle şi să vor încleşta în uliţe, vedearea lor—ca făcliile focului şi ca fulgerele ce aleargă. Şi-ş vor aduce 5
aminte boiarii lor, şi vor fugi ziua, şi vor slăbi întru meargerea lor, şi vor sîrgui preste ziduri, şi vor găti străjile ceale denaintea lor. Porţile cetăţii lor s-au deşchis şi 6
casele ceale împărăteşti au căzut, şi statul să descoperi, şi nimeni nu să suia. Şi 7
roabele ei să aducea ca porumbiţele ce răspund în inimile lor. Şi Ninevi, ca o scăldă- 8
toare de apă—apele ei. Şi ei fugind n-au stătut, şi nu era cel ce să privească. Jăfuia 9
argintul, jăfuia aurul, şi nu era săvîrşit podoabei ei, îngreuiară-se mai mult decît toate vasele ceale poftite ale lor. Scuturare, şi 10
zmăcitură, şi undezare, şi frîngerea inimii, şi slăbirea genuchelor, şi durori preste tot mijlocul, şi faţa tuturor—ca arsura oalei. Unde iaste lăcaşul leilor şi păşunea cea 11
ce iaste puilor leilor? Unde au mers leu ca să între acolo puiul leului? Şi nu era cel ce să spară. Leul hrăpi ceale de ajunsu pui- 12
lor lui, şi sugrumă leilor lui, şi împlu de vînat cuiubul lui şi lăcaşul lui de jaf.
„Iată, Eu—asupra ta, zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu arde cu focu mulţimea ta, şi pre 13
leii tăi îi va mînca sabia, şi voiu piarde de

pre pămînt vînătoarea ta, şi nu se vor mai auzi încă faptele tale".

CAP III

1 , cetate a sîngiurilor, toată minci-
2 noasă, plină de strîmbătate, nu se va pipăi vînatul! Glasul bicelor, şi glasul cutremurului roatelor, şi al calului ce goneaşte, şi carului ce
3 hurduiaşte, Al călăreţului încălecînd, şi al sabiei ce luceaşte, şi al armelor ce fulgeră, şi al mulţimei de răniţi, şi al grealei căderi! Şi nu era sfîrşit limbilor ei, şi vor slăbi întru
4 trupurile lor De către mulţimea curviei. Curvă frumoasă şi veaselă, povăţuitoarea farmecelor, ceaea ce vinde limbi cu curvia
5 ei şi noroade întru fărmăcăturile ei. „Iată, Eu—asupra ta, zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu descoperi cealea denapoia ta preste faţa ta, şi voiu arăta la limbi ruşinea ta, şi
6 la împărăţii necinstea ta! Şi voiu lepăda asupra ta urîciune, după necurăţiile tale, şi
7 te voiu pune spre pildă. Şi va fi,tot cela ce va vedea pre tine să va pogorî de la tine şi va grăi: 'Ticăloasă Ninevi, cine va suspina pentru ea? De unde voiu ceare mîngîiare ei?'
8 A tocmi coardă, a găti partea lui Ammon, ceaea ce lăcuiaşte în rîuri, apă e premprejurul ei, căriia începătura e marea şi apă
9 zidurile ei. Şi Ethiopia—vîrtutea ei, şi Eghipetul. Şi nu iaste sfîrşit fugii tale. Şi
10 Fund şi liviii s-au făcut ajutori ei. Şi ea la striinătate va mearge robită, şi pruncii ei îi vor trînti de pămînt, de-nceputul tuturor căilor ei; şi preste toate slăvitele ei pune-vor sorţi, şi toţi boiarii ei lega-să-vor
11 cu cătuşi. Şi tu te vei îmbăta şi vei fi trecută cu vederea; şi tu te vei cerca ţie
12 stare de la vrăjmaşii tăi. Toate tăriile tale—ca tine; şi, roade avînd, de să vor clăti, vor cădea la gura celuia ce mănîncă.
13 Iată norodul tău—ca muierile întru tine. Şi vrăjmaşilor tăi deşchizîndu-se, deşchide-să-vor porţile pămîntului tău, mînca-va focul
14 zăvoarăle tale. Apă de îngrădire trage-ţi ţie, biruiaşte tare tăriile tale, întră în tină şi te calcă împreună în paie, biruiaşte mai
15 tare decît cărămida. Acolo te va mînca de tot focul, piarde-te-va sabia, mînca-te-va de tot, ca lăcusta, şi te vei îngreuia ca gîndacii.
16 Înmulţişi neguţitoriile tale mai mult decît toate stealele ceriului; gîndacul să porni şi
17 zbură. Sări ca grierul, amestecătura ta—ca lăcusta, suită fiind pre gard în ziua îngheţişului: soarele au răsărit,şi au sărit şi n-au
18 conoscut locul ei, vai lor! Adormit-au păstorii tăi, împăratul asirianilor, adormit-au pre sîlnicii tăi, rîdică-se norodul tău preste munţi, şi nu era cel ce să-i aştepte!
19 Şi nu iaste vindecare sfărîmării tale, înflă-se rana ta. Toţi ceia ce au auzit făgăduinţa ta vor bate în palme asupra ta, pentru căci preste cine n-au venit răutatea ta pururea?"

AVVACUM

CAP I

1 Vedearea carea au văzut Avvacum
2 prorocul. Pînă cînd, Doamne, voiu striga şi nu vei asculta? Striga-voiu către Tine, avînd strîmbă-
3 tate, şi nu vei mîntui? Pentru căci ai arătat mie dureri şi osteneale, a privi chinuire şi necurăţie den preajma mea? Să făcu judecată, şi judecătoriul ia judecată.
4 Pentru aceaea s-au răsipit leagea şi nu să scoate la săvîrşit judecata, căci cel necurat biruiaşte asupra direptului; pentru aceaea va
5 ieşi judecată îndărătnică. Vedeţi,hulitorii şi priviţi, şi vă minunaţi minuni, şi vă stingeţi, pentru că lucru eu lucrez, în zilele voastre, care nu veţi creade de-l va neştine povesti!
6 Pentru că, iată, Eu rădic pre haldei, limba cea amară şi sîrguitoare, ceaea ce mearge pre lăţimile pămîntului, ca să moştenească de
7 tot sălaşuri nu ale lui. Înfricoşat şi luminat iaste, de la el judecata lui iaste, şi luarea
8 lui dentru ei va ieşi. Şi vor sări mai tare decît pardoşii caii lor, şi mai iuţi decît lupii arăpimei. Vor încăleca călăreţii lui şi să vor porni de departe, şi vor zbura ca vulturul pohtitoriu ca să mănînce. Conce-
9 nirea la necuraţi va veni, stînd împotrivă cu obrazele lor den preajmă, şi va aduna ca
10 năsipul robimea. Şi el întru împărat să va desfăta, şi tiranii—jucării lui, şi el la toată tăria să va batjocuri, şi va pune lut,
11 şi va birui lui. Atuncea va premeni duhul şi va treace şi va ieşi; aceasta e vîrtutea Dumnezeului mieu. Au nu Tu, de-nceput,
12 Domnul Dumnezeu cel Sfînt al mieu? Şi nu vom muri, Doamne! La judecată ai pus pre el, şi mă zidi a mustra învăţătura lui.
13 Curat e ochiul, ca să nu vază reale, şi a prăvi preste cei răi nu va putea. Pentru ce prăveşti preste cei hulitori? Tăcea-vei cînd înghite cel necurat pre cel direpţ? Şi vei face
14 pre oameni ca pre peştii mării şi ca jîganiile, neavînd povăţuitoriu? Conceni-
15 rea cu undiţa au zmult, şi-l trase pre el cu mreaja, şi-l adună pre el cu nevoadele lui. Pentru aceasta veseli-se-va şi să va

16 bucura inema lui. Pentru aceasta jîrtvui-va nevodului său şi va tămîia mrejii lui, căci cu eale îngrăşa partea lui şi mîncările
17 lui alease. Pentru aceaea pune-va împrejurul lui mreaja lui şi pururea va ucide limbi, nu să va milostivi?

CAP II

1 Pre straja mea voiu sta şi mă voiu sui pre piatră şi voiu socoti a vedea ce va grăi întru mine şi ce voiu răspunde asupra mustrării meale.
2 Şi răspunse cătră mine Domnul şi zise: „Scrie vedeare şi aiave pre tablă, pentru ca să gonească cela ce le va citi aceastea!
3 Căci încă vedeare la vreame, şi va răsări la săvîrşit şi nu în deşărt. De va întîrzia, aşteaptă-l pre el, căci viind va veni, şi nu va
4 zăbăvi. De să va feri, nu binevoiaşte sufletul Mieu întru el, iară cel direpţ al Mieu
5 den credinţă va trăi. Iară cel ce să măreaşte pre sine cu gîndul, şi hulitoriu om, sămeţu iaste, nemică nu va săvîrşi, carele au lărgit ca iadul sufletul lui, şi acesta e ca moartea nesăturîndu-se; şi va aduna cătră el toate limbile şi va priimi cătră el toate
6 năroadele. Nu aceastea toate pildă asupra lui vor lua şi întrebare spre povestirea lui? Şi vor grăi: 'Vai cela ce-ş înmulţeaşte lui ceale ce nu sînt ale lui—pînă cînd?—şi îngreuind lanţul lui îngreuiat!'"
7 Că fără veaste să vor scula cei ce-l muşcă pre el; şi să vor trezvi cei ce hiclenesc pre
8 tine şi vei fi în jaf lor. Pentru căci tu ai robit limbi multe, prăda-te-vor toţi cei rămaş ai nărodului, pentru sîngiurile oamenilor şi necurăţia pămîntului, şi a cetăţii,
9 şi a tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ca cela ce lăcomeaşte lăcomie rea casei lui, ca şă-ş puie întru înălţime cuibul lui, ca să să
10 acopere den mînile răutăţilor. Sfătuit-ai ruşine casei tale, săvîrşiş năroade multe şi
11 păcătui sufletul tău. Pentru căci piatră den păreate va striga şi gîndac den lemn va
12 răspunde aceastea. Vai cela ce zideaşte cetate cu sînge şi-ş găteaşte cetate cu
13 strîmbătate! Au nu sînt aceastea de la Domnul Atotţiitoriul? Şi să sfîrşiră noroade multe cu foc şi limbi multe leşinară.
14 Căci să va împlea pămîntul a cunoaşte mărirea Domnului, ca o apă multă a acoperi
15 de tot preste mare. Ca cel ce adapă pre aproapele său în turnare vicleană şi-l îmbată ca să privească la peşterile lor.
16 Săturare de necinste den mărire bea şi tu, şi te mişcă, şi te clăteaşte; încunjură asupra ta păharul direaptei Domnului şi să adună necinste asupra mărirei
17 tale. Pentru căci necurăţia Livanului te va acoperi pre tine şi chinul hiarălor te va înspăima, pentru sîngiurile oamenilor, şi necurăţia pămîntului, şi ale cetăţii, şi ale tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ce 18
foloseaşte cioplitura, căci o au cioplit pre ea? Zidiră pre ea, topire, nălucire mincinoasă, căci nădejduiaşte cela ce au zidit pre zidirea lui, ca să facă chipuri surde. Vai 19
de cela ce zice lemnului: „Trezveaşte-te, scoală-te!" şi pietrii: „Înalţă-te!" Şi aceasta iaste nălucire, şi aceasta iaste bătătură de auru şi de argint, şi tot duhul nu iaste întru el. Iară Domnul—în beseareca cea sfîntă 20
a Lui; teamă-se de cătră faţa Lui tot pămîntul!

CAP III

Rugăciunea lui Avvacum prorocul, 1
cu cîntare: Doamne, auziiu auzul Tău şi mă înfricoşaiu; Doamne, socotiiu faptele Tale şi mă spămîntaiu. În mijlocul a doao vieţuitoare Te vei cunoaşte, apropiindu-se anii Te vei mai cunoaşte, sosind vreamea Te vei arăta cînd să va turbura sufletul mieu, cu urgie de milă Îţ vei aduce aminte. Dumnezeu 2
de la Theman va veni şi Cel Sfînt den munte umbros, des (schimbare de viersu). Acoperi ceriurile bunătatea Lui, şi de lauda Lui plin e pămîntul! Şi strălucirea Lui ca lumina 3
va fi, coarne întru mînile Lui, şi puse îndrăgire inima vîrtutei Lui! Înaintea feaţii 4
Lui va mearge cuvînt, şi va ieşi la cîmpi, dendărătul Lui. Stătu, şi să clăti pămîntul. Privi, şi să topiră limbile. Zdrumicară-să 5
munţii cu silă, topiră-să măguri veacinice, de îmblete veacinice. Pentru trude, văzut-am, sălaşurile arapilor spăima-să-vor, şi 6
corturile pămîntului Madiamului. Nu întru rîuri să Te urgiseşti, Doamne! Au întru 7
rîuri iaste mînia Ta? Au în mare pornirea Ta? Çă vei încăleca pre caii Tăi, şi încălecarea Ta e mîntuire; încordînd, vei Întinde 8
arcul Tău preste buzdugane; zice Domnul. Rîurilor să va sparge pămîntul, Vedea- 9
Te-vor şi să vor durea noroadele, răsipindu apele meargerile; deade bezna glasul ei, înălţimea nălucirii ei să rădică. Soarele 10
şi luna stătu întru rînduiala ei; întru lumină zvîrliturile Tale vor mearge spre lumina fulgerului armelor Tale. Cu înfricoşarea 11
vei împuţina pămîntul şi cu mînia vei pogorî limbi. Ieşiş spre mîntuirea norodului Tău, 12
ca să mîntuieşti pre cei unşi ai Tăi, pus-ai la capetele celor fără de leage moarte, rădicaşi legături pînă la grumazi desăvîrşit. Tăiaşi întru spămîntare capetele celor sîlnici, 13
cutremura-să-vor întru ea, deşchide-vor frînele lor, ca săracul cela ce mănîncă pre ascuns. Şi suişi la mare caii tăi, turbu- 14
rînd ape multe. Păziiu şi să spămîntă 15
inima mea de cătră glasul rugii buzelor meale; şi întră cutremur la oasele meale,

şi, dedesuptul mieu, să turbură avutul mieu. Odihni-mă-voiu, în ziua necazului mieu, ca să mă suiu eu la norodul nemerniciei meale.
16 Pentru căci smochinul nu va rodi, şi nu vor fi roade în vii; minţi-va lucrul maslinei, şi cîmpii nu vor face mîncare. Sfîrşiră-se de la
17 mîncare oi şi nu vor fi boi pre iasle. Iară eu întru Domnul mă voiu bucura, veseli-mă-voiu spre Dumnezău, Mîntuitoriul mieu.
18 Domnul Dumnezăul mieu, tăria mea; şi va rîndui picioarele meale spre săvîrşire, şi pre ceale înalte mă suie pre mine, ca să biruiesc eu cu cî[n]tarea Lui!

SOFONIA

CAP I

1 Cuvîntul Domnului, carele s-au făcut
2 cătră Sofonia, cel al lui Husi, fiiul Godoliei al lui Amariu, al lui Ezechiu, în zilele Iosiei, fiiul lui Amon, împăratului Iudii. „Cu sfîrşire
3 sfîrşască-se toate de cătră faţa pămîntului", zice Domnul. „Sfîrşască-se om şi dobitoace, sfîrşască-se pasările ceriului şi peştii mării. Şi vor slăbi necuraţii şi voiu dărăteca pre cei fără de leage de pe faţa pămîntului",
4 zice Domnul. „Şi voiu întinde mîna Mea preste Iuda şi preste toţi ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, şi voiu rîdica den locul acesta numele Vaalii şi numele preoţilor, cu ceale
5 sfinte, Şi pre cei ce să închină pre poduri oştii ceriului, şi pre cei ce să închină, şi pre cei ce să jură asupra Domnului, şi pre cei
6 ce să jură asupra împărăţiei Lui, Şi pre cei ce să abat de la Domnul, şi pre cei ce nu cearcă pre Domnul, şi pre cei ce nu să ţin
7 de Domnul". Sfiiţi-vă de cătră faţa Domnului Dumnezău, pentru căci aproape e ziua
8 Domnului, Căci au gătit Domnul jîrtva Lui şi au sfinţit pre cei chemaţi ai Lui.
9 Şi va fi în ziua jîrtvei Domnului, şi voiu izbîndi asupra boiarilor, şi asupra casii împăratului, şi asupra tuturor celor ce sînt
10 îmbrăcaţi cu îmbrăcăminte striine. Şi voiu izbîndi asupra tuturor aiavea cătră cei ce-s înaintea porţilor într-aceaea zi, pre ceia ce împlu casa Domnului de necurăţie
11 şi viclenie. „Şi va fi în ziua aceaea, zice Domnul, glas de strigare de la poarta celor ce împungu şi vaiet de la cea a doua, şi zdro-
12 bire mare de la munţi". Plîngeţi ceia ce lăcuiţi lumea, căci să asămănă tot norodul cu Hanaan, şi periră de tot toţi cei semeţi
13 pre argint. Şi va fi în ziua aceaea, cerceta-voiu Ierusalimul cu luminătoriu şi voiu izbîndi asupra oamenilor celor ce hulesc preste pazele lor şi cei ce zic întru inimile lor: „Nu va face bine Domnul, nici va face rău". Şi va fi putearea lor spre jah şi casele 14
lor spre stingere; şi vor zidi case, şi nu vor lăcui întru eale; şi vor sădi vii, şi nu vor bea vinul lor. Căci aproape e ziua Domnului 15
cea mare, Aproape e şi grabnică foarte. 16
Glasul zilei Domnului amar şi năsîlnic s-au rînduit; tare e ziua urgiei; ziua aceaea, zi de necaz şi de nevoie, zi de chin şi de stingere, zi de negură şi de întunearec, zi de noru şi
de ceaţă, Zi de trîmbiţă şi de strigare 17
preste cetăţile ceale tari şi preste unghiurile ceale înalte. Şi voiu necăji pre oameni 18
şi vor mearge ca orbii, căci Domnului au greşit; şi va vărsa sîngele lor în ţărînă şi trupurile lor ca balegile. Şi argintul lor 19
şi aurul lor nu va putea să-i scoaţă pre ei în ziua urgiei Domnului; şi cu focul rîvnirei Lui să va topi tot pămîntul, pentru căci concenire şi sîrguire va face preste toţi ceia ce lăcuiescu pămîntul.

CAP II

Adunaţi-vă şi vă legaţi împreună, 1
limba cea necertată, Mai nainte 2
de ce vă veţi face voi ca o floare carea mearge alăturea, cu ziua pînă a nu veni preste voi urgia Domnului, mai nainte de ce va veni preste
voi ziua mîniei Domnului. Cercaţi pre 3
Domnul, toţi smeriţii pămîntului, judecată faceţ şi direptatea cercaţi, şi aleageţ pre eale, pentru ca să vă acoperiţi în ziua urgiei Domnului. Pentru căci Gaza jăfuită va 4
fi, şi Ascalon spre stingere, şi Azotul în amiazăzi se va lepăda, şi Accaronul se va dezrădăcina. Vai de ceia ce lăcuiescu funi- 5
rea mării, nemearnici criteanilor! Cuvîntul Domnului asupra voastră, Hanaan, pămîntul celor streini de fealiu, şi voiu piarde pre voi
den lăcaş. Şi va fi Critul păşune turmelor 6
şi stînă oilor. Şi va fi funirea mării la cei 7
rămaşi ai casii Iudei. Preste ei vor paşte în casele Ascalonului, înde sară vor poposi de cătră faţa fiilor Iudei, căci au socotit pre ei Domnul Dumnezăul lor şi au întorsu robia
lor. „Auzit-am ocărîle lui Moav şi palmele 8
fiilor lui Ammon, întru care ocărîia pre nărodul Mieu şi să măriia preste hotarăle Meale. Pentru aceaea, viu—Eu, zice Dom- 9
nul Puterilor, Dumnezăul lui Israil, pentru că Moav ca Sodomul va fi, şi fiii lui Amon ca Gomorul, şi Damascul părăsit ca stogul den arie, şi stinsu în veacu. Şi cei rămaşi ai norodului Mieu jăfui-vor pre ei, şi cei rămaşi ai limbii Meale moşteni-vor pre ei". Aceasta 10
e lor pentru semeţia lor, pentru căci au ocărît şi s-au mărit asupra Domnului Atotţiitoriului. Arăta-Să-va Domnul preste ei, 11

piarde-va de tot pre toţi dumnezăii limbilor pămîntului, şi să vor închina Lui, fieştecarele de la locul lui, toate ostroavele limbilor.
12 „Şi voi, arapii, răniţii sabiei Meale sînteţi.
13 Şi voiu întinde mîna Mea preste crivăţ şi voiu piarde pre asirianu, şi voiu pune pre Ninevi spre stingere, fără de apă, ca o pustie.
14 Şi vor paşte în mijlocul ei turme, şi toate hiarăle pămîntului, şi hameleii, şi aricii în podurile ei vor zăcea, şi hiară vor striga în gaurile ei, şi corbii în porţile ei, pentru căci chedru e rîdicarea ei".

CAP III

1 Ceasta a cetatea cea defăimătoare, ce lăcuiaşte pre nădeajde, carea zice în inima ei: „Eu sînt, şi nu iaste după mine încă!" Cum să făcu spre stingere, păşune de hiară!
2 Tot cela ce treace pren ea va şuiera şi va
3 clăti mîinile lui. O, cea ivită şi răscumpărată cetate, porumbiţa, n-au ascultat glasul Tău, n-au priimit învăţătură, pre Domnul n-au nădejduit, şi cătră Dumnezeul ei nu
4 s-au apropiat. Boiarii ei întru ea, ca leii răcnind; judecătorii ei, ca lupii Araviei n-au
5 lăsat pînă dimineaţă; Prorocii ei purtători de duh, oameni hulitori; preoţii ei
6 spurcă svintele şi păgînesc la leage. Iară Domnul – direpţ în mijlocul ei şi nu va face strîmbătate; dimineaţă, dimineaţă da-va judecata Lui spre lumină; şi nu S-au ascuns, şi n-au cunoscut strîmbătate întru cearere,
7 şi nu spre price strîmbătate. Zmulş pre cei mîndri, stînseră-să unghiurile lor, pustiiiu căile lor de tot, ca mai mult să nu călătorească, sfîrşiră-să cetăţile lor, ca
8 nimene să nu fie nici a lăcui. Ziş însă: „Teameţi-vă de Mine şi priimiţi certare, şi nu va peri de tot denaintea ochilor ei toate cîte am izbîndit asupra ei; găteaşte-te, mînecă, peri tot cel rămas după culesul lor". „Pentru aceaea îngăduiaşte-Mă, zice Domnul, la ziua scularii Meale spre mărturie.
9 Pentru că judecata Mea e spre adunări de limbi, a priimi împăraţi, a vărsa preste ei urgia Mea, toată urgia mîniei Meale, pentru că în focul rîvnirei Meale topi-să-va de tot
10 tot pămîntul. Căci atuncea voiu întoarce asupra năroadelor limbă la ruda ei, ca să cheame toţi numele Domnului, ca să-l
11 slujască Lui supt un jug. Den marginele rîurilor Arăpiei priimi-voiu, întru cei
12 răsipiţi vor aduce jîrtve Mie. În ziua aceaea nu te vei ruşina dentru toate tocmealele tale carele ai păgînit spre Mine, căci atuncea voiu rădica de la tine defăimările semeţiei tale, şi nu încă vei adaoge a te
13 mări preste măgura cea svîntă a Mea! Şi voiu lăsa întru tine nărod mult şi smerit, şi să vor sfii de numele Domnului
Cei rămaş ai lui Israil, şi nu vor face strîm- 14
bătate, şi nu vor grăi deşarte, şi nu să va afla în gura lor limbă hicleană, pentru căci ei vor împărţi şi vor zăcea, şi nu va fi cel ce să-i spară pre ei". Bucură-te foarte, 15
fata Sionului, mărturiseaşte, fată Ierusalim, veseleaşte-te şi te înfrumusăţază de tot, dentru toată inema ta, fată Ierusalim!
Luat-au Domnul strîmbătăţile tale, mîntui- 16
tu-te-au pre tine den mîna vrăjmaşilor tăi. Împăratul lui Israil, Domnul, în mijlocul tău; nu vei mai vedea reale încă. În vreamea 17
aceaea grăi-va Domnul Ierusalimului: „Îndrăzneaşte, Sioane, nu să lase mînile tale.
Domnul Dumnezeul tău — întru tine, Cel 18
putearnic mîntui-te-va, aduce-va preste tine veselie şi te va înnoi cu dragostea Lui şi Să va veseli asupra ta cu înfrumuseţare, În 19
ziua praznicului. Şi voiu aduna pre cei zdrobiţi ai tăi. Vai de cela ce au luat asupra ei ocară! Iată, Eu fac întru tine pentru tine, 20
în vreamea aceaea, zice Domnul, şi voiu mîntui pre cea stoarsă şi pre cea izgonită. Voiu priimi şi voiu pune pre ei în laudă şi numiţi în tot pămîntul. Şi nu să vor ruşina
În vreamea aceaea cînd voao bine voiu face 21
şi în vreamea aceaea cînd voiu priimi
pre voi, pentru căci voiu da pre voi
numiţi şi spre laudă întru toate
năroadele pămîntului, cînd
Mă voiu întoarce înaintea
voastră, zice Domnul,
robirea voastră".

AGGHEU

CAP I

Intr-al doilea an, pre vreamea lui 1
Darie împărat, în luna a şasea, întru una a lunii, făcutu-s-au cuvîntul Domnului, cu mîna lui Aggheu prorocului, zicînd: „Zi cătră Zorovavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, şi cătră Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare, zicînd: 'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul, zicînd: 'Nărodul acesta, zic, n-au venit 2
vreamea a zidi Casa Domnului'". Şi să 3
făcu cuvîntul Domnului în mîna lui Aggheu prorocul, zicînd: „De iaste voao vreame 4
a zidi în casele voastre înfundate, iară Casa Mea aceasta s-au pustiit?" Şi acum 5
aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „Rînduiţi inimile voastre la căile voastre! Să- 6
mănat-aţi mult, şi aţi cărat puţin; mîncat-aţi, şi nu spre săturare; băut-aţi, şi nu spre beţie; îmbrăcatu-v-aţi, şi nu v-aţi încălzit întru eale; şi cel ce adună năiemirile

7 au adunat întru o legătură spartă". Aceas-
tea zice Domnul Atotţiitoriul: „Puneţi ini-
8 mile voastre la căile voastre. Suiţi-vă pre
măgură şi tăiaţi leamne, şi veţi căra, şi veţi
clădi Casa, şi voiu binevrea întru ea, şi Mă
9 voiu proslăvi", zise Domnul. „Vă uitaţi
la multe, şi să făcură puţine. Şi s-au adus
în casă şi le-am suflat pre eale". Pentru
aceaea aceastea zice Domnul Atotţiitoriul:
„Pentru căci Casa Mea iaste pustie, şi voi
10 goniţi fieştecarele la casa lui, Pentru
aceaea opri-să-va ceriul de roao şi pămîntul
11 să supune a darea odraslele lui. Şi voiu
aduce sabie preste pămînt, şi preste munţi,
şi preste grîu, şi preste vin, şi preste untde-
lemnu, şi cîte scoate pămîntul, şi preste
oameni, şi preste dobitoace, şi preste toate
12 trudele mînilor lor". Şi auzi Zorovavel al
lui Salathiil, den fealiul Iudii, şi Iisus al lui
Iosedec, preotul cel mare, şi toţi ceialalţi
ai norodului, glasul Domnului Dumnezăului
lor şi cuvintele lui Aggheu prorocul, în ce
chip l-au trimis pre el Domnul Dumnezăul
lor către ei, şi să spămîntă norodul de către
13 faţa Domnului. Şi zise Aggheu, vestitoriul
Domnului întru vestitorii Domnului, noro-
dului zicînd: „Eu sînt cu voi", zice Domnul.
14 Şi rădică Domnul duhul lui Zorovavel al lui
Salathiil, den fealiul Iudii, şi duhul lui Iisus
al lui Iosedec, preotul cel mare, şi duhul
rămăşiţilor norodului, şi întrară, şi făcea
lucrurile în Casa Domnului, Atotţiitoriului
Dumnezăului lor.

CAP II

1 In doaozeci şi patru ale lunii a şasea,
în anul al doilea în zilele lui Darie
2 împăratul; Întru a 7 lună, în 21
a lunii, şi grăi Domnul cu mîna lui
3 Aggheu proorocului, zicînd: „Zi,
dară, către Zorovavel al lui Salathaiil, den
fealiul Iudii, şi către Iisus al lui Iosedec,
preotului celui mare, şi către toţi ceialalţi
4 ai norodului, zicînd: 'Cine e dentru voi
carele au văzut Casa aceasta întru mărirea
ei cea de mai nainte, şi cum acum voi vedeţi
pre ea? În ce chip sînteţi înaintea voastră?
5 Şi acum, întăreaşte-te, Zorovavele, zice Dom-
nul, şi te întăreaşte, Iisus al lui Iosedec,
preotul cel mare, şi să să întărească tot noro-
dul pămîntului, zice Domnul, şi faceţi, pen-
tru căci Eu împreună cu voi sînt, zice
6 Domnul Atotţiitoriul. Cuvîntul carele am
pus voao cînd aţi ieşit voi den Eghipet, şi
Duhul Mieu stătu în mijlocul vostru. În-
7 drăzniţi!' Pentru căci aceastea zice
Domnul Atotţiitoriul: 'Încă o dată Eu voiu
clăti ceriul şi pămîntul, şi marea şi usca-
8 tul, Şi voiu scutura toate limbile,
şi vor veni ceale alease ale tuturor limbilor,
şi voiu împlea Casa mărirei, zice Domnul
Atotţiitoriul. Al Mieu argintul şi al Mieu 9
iaste aurul, zice Domnul Atotţiitoriul.
Pentru că mare va fi mărirea Casii aceştiia, 10
cea de apoi mai mare decît cea dentîi, zice
Domnul Atotţiitoriul; şi în locul acesta
voiu da pace, zice Domnul Atotţiitoriul, şi
pacea sufletului spre ocrotire, la tot cela ce
zideaşte a rădica pre norodul acesta'".
În doaozeci şi patru ale lunii a noao, în anul 11
al doilea în zilele lui Darie, făcutu-s-au cu-
vîntul Domnului către Aggheu prorocul,
zicînd: „Aceastea zice Domnul Atotţiito- 12
riul: Întreabă, dară, pe preoţii legii, zicînd:
'De va lua om carne sfîntă cu marginea 13
hainii lui şi să va atinge marginea hainii lui
de pîine, au de fiertură, au de vin, au de
untdelemn, au de toată mîncarea, au sfinţi-
să-va?'" Şi răspunseră preoţii şi ziseră:
„Ba". Şi zise Aggheu: „De să va atinge 14
cel pîngărit la suflet de toate aceastea, oare
pîngări-să-va?" Şi răspunseră preoţii şi ziseră:
„Pîngări-să-va". Şi răspunse Aggheu şi 15
zise: „Aşa e norodul acesta şi aşa e limba
aceasta înaintea Mea, zice Domnul, şi aşa
toate lucrurile mînilor lor; şi carele să va
atinge acolo să va pîngări, pentru luorile
lor şi pentru ceale de mînecate, durea-să-vor
de către faţa răutăţilor lor. Şi urîaţi la
porţi pre cel ce mustră. Şi acum, puneţi 16
dară în inimile voastre, den ziua aceasta şi
înainte, mai nainte de a să pune piatră
preste piatră în beseareca Domnului
Cine aţi fost, cînd aţi pus în ştiubeiu 20 de 17
sata, şi s-au făcut 10 sata de orzu, şi întraţi
în postavă să scoateţi 50 de veadre, şi să
făcură 20. Lovit-am pre voi cu nerodire, 18
şi cu stricăciune de vînt, şi cu grindină
toate lucrurile mînilor voastre, şi nu v-aţi
întors către Mine", zice Domnul. „Şi 19
acum, rînduiţi dară inimile voastre den ziua
aceasta şi înainte, de la 24 ale lunii a 9 şi
den ziua carea s-au întemeiat beseareca
Domnului, puneţi în inimile voastre De 20
să va conoaşte încă în arie, şi încă via, şi
smochinul, şi rodiul, şi leamnele maslinii
carele nu aduc roadă; den ziua aceasta le voiu
blagoslovi". Şi să făcu cuvîntul Domnului 21
de al doilea rînd către Aggheu prorocul, în
24 a lunii, zicînd: „Zi către Zorovavel al 22
lui Salathiil, den fealiul Iudii, zicînd: Eu cu-
tremur ceriul şi pămîntul, şi marea şi usca-
tul; Şi voiu prăpădi scaunile împăraţilor 23
şi voiu piarde de tot putearea împăraţilor
limbilor, şi voiu sfărîma carăle şi călăreţii,
şi să vor pogorî caii şi călăreţii lor, fieşte-
carele cu sabie către fratele lui. În ziua 24
aceaea, zice Domnul Atotţiitoriul, lua-
voiu pre Zorovavel cel al lui Salathiil, pre

robul Mieu, zice Domnul, şi te voiu pune ca o peceate, pentru căci pre tine am ales", zice Domnul Atotţiitoriul.

ZAHARIA

CAP I

1 Intr-a optulea lună, în anul al doilea pre vreamea lui Darie, să făcu cu-
2 vîntul Domnului către Zaharia al Varahiei, feciorul lui Addo proro-
cul, zicînd: „Scîrbi-Se Domnul
3 pre părinţii voştri cu urgie mare". Şi vei zice către ei: „Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Întoarceţi-vă către Mine, zice
4 Domnul Puterilor, Şi Mă voiu întoarce către voi, zice Domnul Puterilor. Şi nu vă faceţ ca şi părinţii voştri cărora au chemat prorocii cei mai denainte; zicînd: Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Întoarceţi-vă de la căile voastre ceale reale şi de la tocmealele voastre ceale reale! Şi n-au ascultat şi n-au luat aminte ca să Mă asculte, zice
5 Domnul. Părinţii voştri unde sînt? Şi
6 prorocii au în veac vor trăi? Însă cuvintele Meale şi legiuirile Meale priimiţi-le, cîte Eu poruncescu, cu Duhul Mieu, robilor Miei, prorocilor, carii au apucat pre părinţii voştri; şi au răspuns, şi au zis: 'Precum au rînduit Domnul Atotţiitoriul ca să facă noao după căile noastre şi după tocmealele noas-
7 tre, aşa au făcut noao'". În 24 ale lunii a 11, aceasta iaste luna lui savat, întru al doilea an pre vreamea lui Darie, făcutu-s-au cuvîntul Domnului către Zaharia al Varahiei, fiiu
8 lui Addo prorocului, zicînd: „Văzuiu noaptea, şi iată om, călare fiind pre cal roşu; şi acesta sta între mijlocul a doao măguri, ceale umbroase, şi denapoia lui — cai roşii, şi suri,
9 şi pestriţi, şi albi. Şi ziş: 'Ce-s aceştea, doamne?' Şi zise către mine îngerul, cela ce grăiia întru mine: 'Eu voiu arăta ţie ce
10 sînt aceastea'. Şi răspunse bărbatul, cela ce sta în mijlocul măgurilor, şi zise către mine: 'Aceştea sînt pre carii au trimis Dom-
11 nul ca să încungiure tot pămîntul'. Şi răspunseră îngerului Domnului, celui ce sta între munţi, şi ziseră: 'Încungiurat-am tot pămîntul şi, iată, tot pămîntul să lăcuiaşte
12 şi lin iaste'. Şi răspunse îngerul Domnului şi zise: 'Doamne Atotţiitoriule, pînă cînd nu vei milui Ierusalimul şi cetăţile Iudei, pre carele ai trecut cu vedearea? Acesta e
13 anul al şaptezecilea"'. Şi răspunse Domnul Atotţiitoriul îngerului celui ce grăiia întru mine cuvinte bune şi graiuri mîngîioase.
14 Şi zise către mine îngerul, cel ce grăiia întru mine, strigă zicînd: 'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Rîvnit-am Ierusalimul şi Sionul, rîvnire mare.
15 Şi cu urgie mare urgisescu preste limbile ceale ce să rădică, pentru căci Eu M-am urgisit puţin, iară ei să
16 rădica împreună spre reale'. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: 'Întoarce-Mă-voiu asupra Ierusalimului cu milă, şi Casa Mea de iznoavă să va zidi într-însul, zice Domnul Atotţiitoriul, şi măsură se va întinde preste
17 Ierusalim!' Şi zise către mine îngerul, cela ce grăiia întru mine, încă mai strigă zicînd: 'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Încă să vor răvărsa cetăţile întru bunătăţi şi va milui Domnul încă pre Sion, şi va aleage
18 încă Ierusalimul'. Şi rîdicaiu ochii miei şi văzuiu şi iată 4 coarne.
19 Şi ziş către îngerul cela ce grăiia întru mine: 'Ce-s aceastea, doamne?' Şi zise către mine: 'Aceastea-s coarnele cealea ce au răsipit pre Iuda, şi pre Israil, şi pre Ierusalim'.
20 Şi au arătat mie domnul patru teslari.
21 Şi ziş: 'Ce vin aceştea ca să facă?' Şi zise: 'Coarnele aceastea care au răsipit pre Iuda, şi pre Israil zdrobit, şi nimeni dentru ei n-au rîdicat cap. Şi au ieşit aceştea să ascuţă pre eale în mînile lor, ceale 4 coarne — limbile cealea ce rădică cornu preste pămîntul Domnului, ca să-l răsipească pre el'.

CAP II

1 Şi rădicaiu ochii miei şi văzuiu, şi iată, bărbat, şi în mîna lui fune
2 măsurătoare de pămînt. Şi ziş către el: 'Unde mergi tu?' Şi zise către mine: 'Să măsur Ierusalimul, ca să văzu cît iaste lărgimea lui şi cîtă e lungimea". Şi iată, îngerul, cel ce grăiia
3 întru mine, sta, şi alt înger ieşiia întru timpinarea lui. Şi zise către el, zicînd: 'Aleargă
4 şi grăiaşte către tinirelul acela zicînd: Plin de roadă să va lăcui Ierusalimul, de mulţimea oamenilor şi de dobitoacele ceale den mijlocul lui"'. „Şi Eu voiu fi lui, zice
5 Domnul, zidu de foc împrejur şi întru mărire voiu fi în mijlocul lui. O,o, fugiţ de la
6 pămîntul crivăţului, zice Domnul, pentru că den ceale 4 vînturi ale ceriului voiu aduna pre voi, zice Domnul. La Sion scăpaţ cei
7 ce lăcuiţi fata Vavilonului. Pentru că
8 aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Denapoia măririi au trimis pre mine preste limbile ceale ce au prădat pre voi; cela ce să atinge de voi — ca cela ce să atinge de lumina ochiului Lui. Pentru căci iată, Eu aduc mîna
9 Mea preste ei şi vor fi prăzi celor ce vor sluji lor; şi veţi cunoaşte că Domnul Atotţiitoriul au trimis pre mine. Înfrumusăţază-
10

te şi te veseleaşte, fata Sion, pentru că iată
Eu viu şi voiu sălăşlui în mijlocul tău, zice
11 Domnul. Şi vor fugi limbi multe spre
Domnul în ziua aceaea, şi vor fi Lui întru
nărod, şi vor sălăşlui în mijlocul tău, şi
vei cunoaşte că Domnul Atotţiitoriul m-au
12 trimis cătră tine. Şi va moşteni de tot
Domnul pre Iuda, şi partea lui în pămîntul
cel sfînt, şi iarăş va aleage Ierusalimul.
13 Fereascâ-să tot trupul de cătră faţa Dom-
nului, că s-au sculat den norii cei sfinţi
ai Lui'.

CAP III

1 Şi mi-au arătat Domnul pre Iisus,
preotul cel mare, stînd înaintea
feaţii îngerului Domnului, şi diavo-
lul sta de-a direapta lui, ca să stea
2 împotriva lui. Şi zise Domnul
cătră diavol: 'Să cearte Domnul întru tine,
diavole, şi să cearte Domnul întru tine, Cela
ce au ales Ierusalimul. Nu, iată, aceasta ca
3 un tăciune zmult den foc?' Şi Iisus era
îmbrăcat cu haine smolite şi sta înaintea
4 feaţii îngerului. Şi răspunse şi zise cătră
ceia ce sta înaintea feaţii lui, zicînd: 'Luaţi
hainele ceale smolite de la el'. Şi zise cătră
el: 'Iată, am luat de la tine fărădelegile
tale, şi păcatele tale le voiu curăţi împrejur.
Şi îmbrăcaţi pre el cu haină pînă în pămînt,
5 Şi puneţi mitră, şi chivără curată în capul
lui'. Şi puseră mitră şi chivără curată în
6 capul lui, şi-l îmbrăcară pre el cu haine. Şi
7 îngerul Domnului sta. Şi să mărturisiia
îngerul Domnului cătră Iisus, zicînd:
'Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: 'De vei
mearge întru căile Meale şi întru poruncile
Meale vei păzi, şi tu vei judeca Casa Mea şi
de vei păzi curtea Mea, şi voiu da ţie pre
cei ce să întorc în mijlocul acestora ce stau.
8 Auzi dară, Iisuse, preotul cel mare, tu şi
cei ce-s aproape de tine, ce şăd înaintea
feaţii tale, pentru că bărbaţi socotitori de
minuni sînt, pentru căci iată, Eu aduc pre
9 Robul Mieu, Răsăritul. Pentru căci piatra
carea am dat înaintea feaţii lui Iisus, preste
o piatră 7 ochi sînt; iată, Eu sap groapă,
zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu pipăi
toată strîmbătatea pămîntului întru o zi.
10 În ziua aceaea, zice Domnul Atotţiitoriul,
chemaţi împreună fieştecarele pre aproapele
lui supt vie şi supt smochinu'.

CAP IV

1 Şi s-au întorsu îngerul cela ce grăia
mie şi mă sculă pre mine ca cînd
2 se-ar scula om den somnul lui. Şi
zise cătră mine: 'Ce vezi tu?' Şi ziş:
'Văzut-am şi, iată, sfeaşnic tot de
aur, şi făclia deasupra lui, şi 7 luminători
deasupra lui şi 7 cleaşte luminătorilor celor
deasupra lui; Şi 2 maslini deasupra lui, 3
unul de-a direapta făcliei lui şi altul de-a
stînga'. Şi întrebaiu şi zişu cătră îngerul 4
cela ce grăia cu mine, zicînd: 'Ce sînt aceas-
tea, doamne?' Şi răspunse îngerul, cela 5
ce grăia cu mine, şi zise cătră mine zicînd:
'Nu cunoşti ce sînt aceastea?' Eu ziş: 'Nu,
doamne'. Şi răspunse şi zise cătră mine 6
zicînd: 'Aşa e cuvîntul Domnului cătră Zo-
rovavel, zicînd: Nu cu puteare mare, nici cu
vîrtute mare, ce întru Duhul Mieu', zice
Domnul Atotţiitoriul. 'Ce eşti tu, muntele 7
cel mare, înaintea lui Zorovavel a isprăvi?
Şi voiu scoate piatra moştenirii, tocmirea
harului, harul ei'. Şi să făcu cuvîntul 8
Domnului cătră mine, zicînd: 'Mînile 9
lui Zorovavel au întemeiat Casa aceasta şi
mînile lui o vor săvîrşi pre ea; şi vei cunoaşte
că Domnul Atotţiitoriul mă trimise cătră
tine. Pentru că cine au defăimat la zile 10
mici? Şi să vor bucura şi vor vedea piatra
cea de cositoriu în mîna lui Zorovavel. 7:
aceşti şapte—ochii Domnului sînt, cei ce
privescu preste tot pămîntul'. Şi am 11
răspuns şi am zis cătră el: 'Ce sînt aceşti
2 maslini, cei den direapta luminătoriului
şi den stînga?' Şi întrebaiu al doilea rînd 12
şi ziş cătră el: 'Ce-s aceale doao stîlpări de
maslini, ceale den mînile celor doao mucări
de aur, cealea ce varsă şi aduc iarăş cleaşte-
le ceale de aur?' Şi zise cătră mine zicînd: 13
'Nu ştii ce sînt aceastea?' Şi ziş: 'Nu, doam-
ne'. Şi zise: 'Aceştea-s cei 2 fii ai grăsimii, 14
ce dvorescu la Domnul a tot pămîntul'.

CAP V

Şi mă întorşu şi-m rîdicaiu ochii şi 1
văzuiu, şi iată seacere zburînd.
Şi zise cătră mine: 'Ce vezi tu?' Şi 2
eu ziş: 'Văzu seacere zburînd, de
lungă de coţi 20 şi de lată de coţi
10'. Şi zise cătră mine: 'Acesta e bleste- 3
mul cel ce iase preste faţa a tot pămîntul,
pentru că tot furul dentru aceasta pînă la
moarte să va izbîndi, şi tot călcătoriul de
jurămînt dentr-aceasta pînă la moarte să
va izbîndi. Şi voiu scote pre ea, zice 4
Domnul Atotţiitoriul, şi va întra la casa
furului şi la casa celui ce jură pre numele
Mieu pre minciuni, şi va găzdui în mijlocul
casii lui, şi va conceni pre el şi leamnele lui
şi pietrile lui'. Şi ieşi îngerul cela ce grăia 5
întru mine şi zise cătră mine: 'Caută cu ochii
tăi şi vezi aceasta care iase'. Şi ziş: 'Ce 6
iaste?' Şi zise: 'Aceasta e măsura ceaea ce
iase'. Şi zise: 'Aceasta e strîmbătatea lor în
tot pămîntul'. Şi iată talant de plumbu 7
ieşind şi, iată, o muiare şedea în mijlocul mă-
surii. Şi zise: 'Aceasta e fărădeleagea'. 8

Şi o aruncă pre ea în mijlocul măsurii şi
9 aruncă piatra plumbului în gura ei. Şi rădicaiu ochii miei şi văzuiu, şi iată 2 muieri
ieşind, şi duh în aripile lor, şi aceastea avea
aripi ca aripile cucului. Şi luaiu măsura în
mijlocul pămîntului şi în mijlocul ceriului.
10 Şi ziş către îngerul cel ce grăia întru mine:
'Unde duc aceastea măsura?' Şi zise către
mine: 'Să zidească ei casă în pămîntul
Vavilonului şi să gătească, şi o vor pune
pre ea acolo [după] gătirea lui'.

CAP VI

1 Şi mă întorşu, şi rădicaiu ochii miei
şi văzuiu. Şi iată 4 cară ieşind den
mijlocul a doi munţi, şi munţii —
2 de aramă. La carul cel dentîi — cai roşii, şi la carul al 2 — cai negri.
3 Şi la carul al 3 — cai albi, şi la carul al 4 — cai
4 peagi şi suri. Şi am răspuns, şi am zis către
îngerul cela ce grăia întru mine: 'Ce sînt
5 aceastea, doamne?' Şi răspunse îngerul
cela ce grăia întru mine şi zise: 'Aceastea
sînt ceale 4 vînturi ale ceriului şi mergea ca
să dvorească Domnului a tot pămîntul'.
6 La cel ce era caii cei negri ieşiia la pămîntul
crivăţului, şi cei albi mergea pre denapoia
lor, şi cei peagi mergea la pămîntul austrului,
7 Şi cei suri ieşiia şi căuta ca să îmble împrejurul pămîntului. Şi zise: 'Meargeţi şi îmblaţi
împrejurul pămîntului'. Şi împrejurară pă-
8 mîntul. Şi strigă şi grăi către mine, zicînd: 'Iată, ceia ce ies la pămîntul crivăţului odihniră mînia Mea în pămîntul crivăţu-
9 lui'. Şi fu cuvîntul Domnului către mine,
zicînd: 'Ia ceale den robie de la boiari, şi de
la cei de folos ai ei, şi de la cei ce au conos-
10 cut pre ea. Şi vei întra tu în ziua aceaea
la casa Iosiei al Sofoniei, celui ce au venit de
11 la Vavilon. Şi vei lua argint şi aur şi vei
face cunună şi vei pune în capul lui Iisu al
12 lui Iosedec, preotului celui mare, Şi vei
grăi către el: 'Aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: Iată bărbat, Răsăritul e numele
lui, şi dedesuptul lui va răsări şi va zidi
13 Casa Domnului. Şi acesta va lua bunătatea. Şi va şădea şi va stăpîni de tot preste
scaunul lui, şi va fi preotul den direapta lui,
şi sfat de pace va fi între mijlocul amînduror.
14 Iară cununa va fi celor ce îngăduiesc, şi
celor ce folosesc lor, şi celor ce au conoscut
pre ea, şi spre har fiiului Sofoniii şi spre
15 cîntare în Casa Domnului. Şi cei ce sînt
departe de la ei vor veni şi vor zidi în Casa
Domnului, şi veţi conoaşte că Domnul
Atotţiitoriul au trimis pre mine către voi.
Şi va fi, de auzînd veţi auzi glasul Domnului Dumnezăului vostru!'"

CAP VII

Şi fu întru al patrulea an în zilele 1
lui Darie împăratului, să făcu cuvîntul Domnului către Zaharia, în
4 a lunii a şasea, care iaste haselef.
Şi au trimis la Vethil [pre] Sarasar 2
şi Arvath-Sagher împăratul[ui], şi bărbaţii
lui a ruga pre Domnul, Zicînd către preo- 3
ţii cei den Casa Domnului Atotţiitoriului,
şi către proroci, zicînd: „Întrat-au aicea în
luna a cincea, sfinţiră precum au făcut
acum cîţva ani". Şi fu cuvîntul Domnu- 4
lui Puterilor către mine, zicînd: „Zi către 5
tot norodul pămîntului şi către preoţi",
zicînd: „De veţi posti au veţi tîngui întru
joi au întru sîmbete, şi, iată, 70 de ani au
post aţi postit Mie? Şi de veţi mînca 6
sau veţ bea, au nu voi mîncaţi şi voi beaţi?
Au nu sînt aceastea cuvintele care le-au 7
grăit Domnul în mîna prorocilor celor de
mai denainte, cînd şi Israil era lăcuit şi
veselit, şi cetăţile lui premprejur, şi muntele,
şi cîmpii să lăcuia?" Şi fu cuvîntul Dom- 8
nului către Zaharia, zicînd: „Aceastea zi- 9
ce Domnul Atotţiitoriul: Judecată direaptă
judecaţi, şi mila şi îndurarea fieştecarele
faceţ către fratele lui. Şi vădua, şi sări- 10
manul, şi nemearnicul, şi săracul nu asupriţi,
şi răutatea fieştecarele a fratelui lui nu vă
aduceţi aminte răul întru inimile voastre".
Şi nu ascultară a lua aminte, şi deaderă 11
dos neînţelept, şi urechile lor au îngreuiat,
ca să nu auză. Şi inima lor au rînduit 12
neascultătoare, ca să nu asculte leagea mea
şi cuvintele meale, pre carele au trimis
Domnul Atotţiitoriul cu Duhul Lui, pren
mîna prorocilor celor de mai nainte. Şi s-au
făcut urgie mare de la Domnul Atotţiitoriul.
Şi va fi în ce chip au zis, şi n-au ascultat 13
Lui: „Aşa vor striga şi nu voiu asculta",
zice Domnul Atotţiitoriul. „Şi voiu scoate 14
pre ei la toate limbile carele n-au conoscut.
Şi pămîntul să va stinge pe urma lor, de la
cela ce-ş treace calea şi să întoarnă de iznoavă, şi au rînduit pămîntul cel ales spre
stingere".

CAP VIII

Şi s-au făcut cuvîntul Domnului 1
Atotţiitoriul, zicînd: „Aceastea 2
zice Domnul, Cel Întru-tot-ţiitoriu: Rîvnit-am Ierusalimul şi Sionul, rîvnire mare, şi cu mînie
mare am rîvnit pre el". Aceastea 3
zice Domnul: „Întoarce-Mă-voiu spre Sion
şi voiu sălăşlui în mijlocul Ierusalimului;
şi se va chema Ierusalimul 'cetate adevărată', şi muntele Domnului Atotţiitoriului 'munte sfînt'". Aceastea zice Dom- 4
nul Atotţiitoriul: „Încă vor şădea bătrînii
şi bătrînele în uliţele Ierusalimului, fieştecarele toiagul lui avînd în mîna lui, de

5 mulţime de zile. Şi uliţele cetăţii împlea-se-vor de copilaşi şi de feate jucînd în
6 uliţele ei". Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „De va fi cu neputinţă înaintea acelor rămaşi ai nărodului acestuia, în zilele acealea, au înaintea Mea va fi cu neputinţă?"
7 zice Domnul Atotţiitoriul. Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „Iată, Eu mîntuiescu pre nărodul Mieu de la pămîntul răsărituri-
8 lor şi de la pămîntul apusurilor. Şi voiu băga pre ei şi-i voiu sălăşlui în mijlocul Ierusalimului; şi vor fi Mie întru nărod, şi Eu voiu fi lor întru Dumnezău, cu adeverinţă
9 şi direptate". Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „Întărească-se mîinile voastre, celor ce aud, în zilele aceastea, cuvintele aceastea den gura prorocilor, den carea zi s-au întemeiat Casa Domnului Atotţiitoriului, şi beseareca de cînd s-au zidit. Pentru căci mai
10 nainte de zilele acealea plata oamenilor nu va fi spre folos şi plata dobitoacelor nu va fi, şi celui ce au întrat şi celui ce au ieşit nu va fi pace, de necaz, şi voiu trimite pre toţi oamenii, pre fieştecarele spre aproapele lui.
11 Şi acum nu după zilele ceale de mai nainte fac Eu la cei rămaşi ai nărodului acestuia",
12 zice Domnul Atotţiitoriul. „Ce numai voiu arăta pace! Via va da roada ei şi pămîntul va da naşterea lui, şi ceriul va da roua lui, şi voiu moşteni de tot celor rămaş
13 ai nărodului Mieu toate aceastea. Şi va fi în ce chip erat blestem întru limbi, casa Iudei şi casa lui Israil, aşa voiu mîntui pre voi, şi veţ fi întru blagoslovenie. Îndrăzniţ
14 şi vă întăriţ în mîinile voastre!" Pentru căci aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „În ce chip am gîndit ca să vă chinuiescu pre voi, urgisind Eu pre părinţii voştri, zice Domnul Atotţiitoriul, şi nu M-am căit,
15 Aşa M-am socotit şi am gîndit, în zilele aceastea, ca bine să facu Ierusalimului şi
16 casei Iudei. Îndrăzniţi! Aceastea-s cuvintele carele veţ face: Grăiţ adevărat fieştecarele cătră aproapele lui, adeverinţă şi judecată de pace, şi direpţ judecaţi în porţile voastre.
17 Şi fieştecarele răutatea aproapelui nu gîndiţ în zilele voastre, şi jurămînt mincinos nu iubiţ, pentru căci toate aceastea le-am urît",
18 zice Domnul Atotţiitoriul. Şi s-au făcut cuvîntul Domnului Atotţiitoriului cătră mi-
19 ne, zicînd: „Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: Postul al patrulea, şi postul al cincelea, şi postul al şaptelea, şi postul al zeacelea fi-vor casei Iudei spre bucurie şi spre veselie, şi spre sărbători bune, şi vă veţ veseli. Şi adevărul şi pacea îndrăgiţi".
20 Aceastea zice Domnul Atotţiitoriul: „Încă vor veni năroade multe şi lăcuind cetăţi mul-
21 te. Şi să vor aduna cei ce lăcuiesc 5 cetăţi la o cetate, zicînd: 'Să meargem, mergînd feaţii Domnului să ne rugăm şi a cerceta faţa Domnului Atotţiitoriului! Mergè-voiu şi eu!' Şi vor veni năroade multe şi limbi 22
multe şi vor cerceta faţa Domnului Atotţiitoriului în Ierusalim, a îmblînzi faţa Domnului". Aceastea zice Domnul, Cel 23
Întru-tot-ţiitoriu: „În zilele acealea, de să vor apuca 10 bărbaţi, den toate fealiurile limbilor, şi să vor apuca de poala bărbatului jidov, zicînd: 'Să meargem cu tine, căci am auzit că Dumnezeu cu voi iaste desăvîrşit!'"

CAP IX

Luarea cuvîntului Domnului în pă- 1
mîntul lui Adrah, şi Damascului—jîrtva lui, pentru că Domnul priveaşte pre oameni şi toate fealiurile lui Israil, Şi în Imath, întru ho- 2
tarăle ei, Tirul şi Sidonul, pentru căci au gîndit foarte. Şi zidi Tiros tăria ei şi 3
cîştigă argintul ca ţărîna şi adună aurul ca tina drumurilor. Pentru aceaea Domnul 4
va moşteni pre ea şi va lovi la mare tăria ei, şi aceasta cu foc să va topi de tot. Vedea-va Ascalonul, şi să va spămînta; şi 5
Gaza, şi să va durea foarte; şi Acaron, căci s-au ruşinat pre greşala ei. Şi va peri împărat de la Gaza, şi Ascalonul nu să va lăcui. Şi vor lăcui cei striini de neam în Azot. Şi 6
voiu surpa semeţia celor striini de fealiu. Şi voiu rădica sîngele lor den gura lor, şi 7
urîciunile lor den mijlocul dinţilor lor, şi vor rămînea şi aceştea Dumnezeului nostru, şi vor fi ca un căpitan de mie întru Iuda, şi Accaronul—ca Ievuseul. Şi voiu pune 8
dedesuptul Casei Meale rădicare, ca să nu meargă, nici să să întoarne, şi nu voiu mai veni preste ei încă gonind, pentru căci acum am văzut întru ochii Miei. Bucură-te foarte, 9
fata Sion, strigă, fată Ierusalim, iată Împăratul tău vine ţie. Direpţ şi mîntuind—El, blînd şi călare fiind pre jugătoriu şi mînzu tînăr. Şi va piarde de tot carăle de la 10
Efraim şi calul de la Ierusalim, piarde-să-va de tot arcul cel războinic. Şi mulţimea şi pacea—dentru limbi, şi va birui de la ape pînă la mare, şi de la rîuri pînă la marginea pămîntului. Şi tu, cu sîngile făgăduinţei 11
tale, ai slobozit legaţii tăi den groapă, neavînd apă. Şădea-veţi în tărie legaţ adunării. Şi pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite 12
voiu da ţie. Pentru că am întins pre tine 13
Mie, Iudo, arc am împlut pre Efraim, şi voiu rădica fiii tăi, Sionule, asupra fiilor elinilor, şi te voiu pipăi ca sabia războinicului. Şi 14
Domnul va fi asupra lor şi va ieşi ca fulgerul lovitura Lui; şi Domnul Dumnezeu Atotţiitoriul cu trîmbiţă va trîmbiţa şi va mear-

15 ge cu cutremurul groazei lui. Domnul Atotţiitoriul va scuti pre ei, şi vor topi pre ei, şi vor astruca pre ei cu pietri de praştie, şi vor bea sîngele lor ca vinul, şi vor împlea
16 năstrăpile ca jîrtăvnicul. Şi va mîntui pre ei Domnul Dumnezeul lor, în ziua aceaea, ca oile, pre nărodul Lui, pentru că pietri
17 svinte să tăvălesc pre pămîntul Lui. Că verce e bun—al Lui iaste, şi ce e ales, de la El e; grîu la tineri, şi vinul cel cu bun miros, la fecioare!

CAP X

1 Cereţi de la Domnul ploaie la vreame, timpurie şi tîrzie. Domnul au făcut năluciri şi ploaie de iarnă va da lor, la fieştecarele iarbă în ţarină.
2 Pentru că ceia ce răspund grăiră trude şi vrăjitorii, videnii mincenoase, şi visele minciuni grăia, deşarte să ruga. Drept aceaca s-au uscat ca oile şi s-au chinuit,
3 căci nu era leac. Asupra păstorilor s-au întărîtat mînia Mea, şi preste miei voiu socoti. Şi va socoti Domnul Dumnăzău Atotţiitoriul turma Lui, casa Iudei, şi va rîndui pre ei ca un cal binecuvios al Lui la
4 războiu. Şi dentru sine au privit şi dentru el au rînduit, şi dentru el—arcul cu duhul mîniei, şi dentru el va ieşi tot cela ce cer-
5 cetează întru aceastaş. Şi vor fi ca războinicii călcînd tină în drumuri la războiu, şi să vor rîndui la războiu, căci Domnul va fi cu ei şi să vor ruşina de tot călăreţii
6 cailor. Şi voiu întări casa Iudii, şi casa lui Iosif voiu mîntui, şi voiu lăcui pre ei, căci am iubit pre ei, şi vor fi ca cînd n-am întors pre ei, pentru că Eu sînt Domnul
7 Dumnăzăul lor şi voiu asculta pre ei. Şi vor fi ca nişte războinici ai lui Efraim şi să va bucura inima lor ca de vin, şi fiii lor vor vedea şi să vor veseli, şi să va bucura inima
8 lor spre Domnul. Însămna-voiu lor şi voiu priimi pre ei, pentru căci voiu răscumpăra pre ei şi să vor înmulţi precum era mulţi.
9 Şi voiu sămăna pre ei întru noroade, şi cei departe de ei îş vor aduce aminte de Mine, şi vor hrăni pre fiii lor şi să vor întoarce.
10 Şi voiu întoarce pre ei den pămîntul Eghipetului şi de la asiriani voiu priimi pre ei, şi la pămîntul Galaadului şi la Livan voiu băga pre ei, şi nu va rămînea dentr-înşii nici unul.
11 Şi vor treace pren mare îngustă, şi vor lovi în mare valurile, şi să vor usca toate adîncurile apelor, şi să va lua toată semeţia asirianilor, şi schiptrul Eghipetului să va lua.
12 Şi voiu întări pre ei întru Domnul Dumnezăul lor şi întru numele Lui să vor lăuda, zice Domnul.

CAP XI

Deşchide, Livanule, uşăle tale şi să 1
mănînce de tot focul chedrii tăi!
Vaiete-se molidvul, că au căzut 2
chedrul, căci foarte s-au dosădit cei
măriţi! Văietaţi-vă, stejarii Vasanitidei, căci să zmulse dumbrava cea împreună
răsădită! Glasul păstorilor ce plîngu, pen- 3
tru căci s-au dosădit mărirea lor, glasul
leilor celor ce răcnesc, căci s-au dosădit
înferbîntarea Iordanului. Aceastea zice 4
Domnul Atotţiitoriul: „Paşte oile jungherii!“,
Care ceia ce le-au cîştigat le junghea şi nu 5
să căia, şi ceia ce le vindea zicea: „Binecuvîntat Domnul, şi ne-am îmbogăţit“; şi păstorii
lor nu pătimiia nimica pentru eale. „Pen- 6
tru aceaea, nu voiu mai cruţa încă pre ceia
ce lăcuiesc pămîntul, zice Domnul, şi, iată,
Eu dau pre oameni, pre fieştecarele în mînile
aproapelui său şi în mîna împăratului lui;
şi vor tăia de tot pămîntul, şi nu vor scoate
den mîna lor. Şi voiu paşte oile jungherii 7
la Hanaanitida şi voiu lua Mie 2 toiage, pre
unul am numit 'frumseaţea', şi pre celalalt
l-am chemat 'funire'; şi voiu paşte oile.
Şi voiu rîdica pre cei 3 păstori într-o lună, 8
şi să va îngreuia sufletul Mieu asupra lor,
pentru că şi sufletele lor răcniia asupra Mea.
Şi ziş: Nu voiu paşte pre voi. Ceaea ce moare, 9
moară, şi ceaea ce lipseaşte, lipsească, şi
cealealalte mănînce de tot fieştecarele
cărnurile aproapelui său. Şi voiu lua 10
toiagul Mieu 'cel înfrumseţat', şi voiu
arunca pre el, ca să rîsipesc făgăduinţa Mea,
carea am pus către toate năroadele. Şi 11
să va răsipi, în ziua aceaea, şi vor cunoaşte
hananeii oile cealea ce să păzesc Mie, căci
cuvîntul Domnului iaste. Şi voiu grăi 12
către ei: De iaste bun înaintea voastră, daţi-M simbria Mea sau vă lepădaţi!“ Şi au pus
pre cel năimit 30 de arginţi. Şi zise Dom- 13
nul către mine: „Pune-i pre ei în topitoriu,
şi socoteaşte de iaste lămurit în ce chip M-am
ispitit pentru ei“. Şi am luat pre cei 30 de
arginţ şi i-am pus la Casa Domnului, la topitoriu. „Şi am lepădat toiagul Mieu cel al 14
doilea 'funirea', ca să rîsipesc făgăduinţa
întru mijlocul Iudei şi întru mijlocul lui
Israil“. Şi zise Domnul către Mine: „Mai 15
ia-ţ ţie dichise păstoreşti, de păstoriu nechibzuit. Pentru căci iată, Eu voiu rădi- 16
ca păstoriu pre pămînt; ceaea ce lipseaşte
nu o va socoti, şi cea răpită nu o va căuta,
şi cea struncinată nu o va vindeca, şi cea
întreagă nu o va îndirepta, şi cărnurile
ceale alease va mînca, şi închieturile lor
le va sfărîma. O, cei ce pasc ceale 17
deşarte, şi au lăsat oile! Sabie preste
braţul lui şi preste ochiul cel direpţ al
lui. Braţul lui, uscîndu-se, să va usca, şi
ochiul cel direpţ al lui, orbind, se va orbi“.

CAP XII

1 Luarea cuvîntului Domnului asupra
lui Israil. Zice Domnul, Cel ce au
întins ceriul şi au întemeiat pămîn-
tul, şi au zidit duhul omului întru
2 el: „Iată, Eu puiu Ierusalimul
ca nişte tinzi clătindu-se la toate năroadele
împrejur, şi întru Iudea, şi va fi îngrădire
3 asupra Ierusalimului. Şi va fi în ziua
aceaea, voiu pune Ierusalimul—piatră căl-
cîndu-se de toate limbile. Tot cela ce o va
călca pre ea, batjocurind, batjocureaşte, şi
să vor aduna asupra lui toate limbile pă-
4 mîntului. În ziua aceaea, zice Domnul
Atotţiitoriul, lovi-voiu tot calul cu ieşire
den hire, şi pre călăreţul lui cu nebunie,
iară asupra casei Iudei voiu deşchide ochii
Miei, şi pre toţi caii nărodului îi voiu lovi
5 cu orbire. Şi vor grăi căpeteniile de
preste miile Iudei, toţi, întru inimile lor:
'Afla-vom întru noi pre cei ce lăcuiesc
Ierusalimul, întru Domnul Atotţiitoriul,
6 Dumnezăul lor!' În ziua aceaea pune-voiu
pre cei preste mii ai Iudei ca tăciunele focu-
lui în leamne şi ca făclia focului în trestie;
şi vor mînca de tot, den direapta şi den
stînga, pre toate năroadele împrejur, şi va
mai lăcui Ierusalimul, întru eluş, în Ierusa-
7 lim". Şi va mîntui Domnul lăcaşurile
Iudei, ca şi de-nceput, ca să nu să mărească
fala casei lui David şi rădicarea celor ce
8 lăcuiesc Ierusalimul, asupra Iudei. Şi va
fi în ziua aceaea, scuti-va Domnul, pentru
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul; şi va fi cel ce e
slab, întru ei, în ziua aceaea, ca David, iară
casa lui David ca casa lui Dumnezău, ca
9 îngerul Domnului înaintea lor. „Şi va fi în
ziua aceaea, cerca-voiu ca să scoţ toate
limbile cealea ce vin asupra Ierusalimului.
10 Şi voiu turna preste casa lui David şi preste
cei ce lăcuiesc Ierusalimul duh de dar şi de
îndurare, şi vor căuta către Mine, la Carele
au împuns, pentru căci au jucat, şi vor
tîngui preste El tînguire ca preste un iubit
şi să vor durea cu dureare ca de cel dentîiu
11 născut". În ziua aceaea mări-se-va tîngu-
irea asupra Ierusalimului, ca o tăiare de rodii
12 ce să taie în cîmpu. Şi să va tîngui pă-
mîntul, după fealiuri, fealiuri: fealiul casii
lui David de sineş, şi muierile lor de sineş;
fealiul casii lui Nathan de sineş, şi muierile
lor de sineş; fealiul casii lui Levi de sineş,
13 şi muierile lor de sineş; Fealiul casii lui
Semeon de sineş şi muierile lor de sineş.
14 Toate ceale rămase fealiuri, fieştecare fealiu
de sineş şi muierile lor de sineş.

CAP XIII

1 In ziua aceaea fi-va tot locul deşchi-
zindu-se casii lui David şi celor ce
lăcuiescu Ierusalimul, la mutare şi
2 la stropire. „Şi va fi în ziua
aceaea, zice Domnul Savaoth, piarde-voiu
de tot numele idolilor de pre pămînt şi nu
va mai fi lor pomenire, şi pre prorocii cei
mincinoş şi duhul cel necurat voiu rîdica de
pre pămînt. 3 Şi va fi de va mai proroci
om, şi va zice către el tatul lui şi maica lui,
ceaea ce l-au născut pre el: 'Nu vei trăi, căci
minciuni ai grăit pre numele Domnului'.
Şi vor împiedeca pre el tatăl lui şi maica
lui, ceia ce au născut pre el, prorocind el.
4 Şi va fi în ziua aceaea, ruşina-să-vor prorocii,
fieştecarele dentru videnia lui, prorocind el,
şi să vor îmbrăca în piale de păr, pentru căci
5 au minţit. Şi va grăi: 'Nu-s prorocu eu,
căci om ce lucrez pămînt sînt eu, căci om
au născut pre mine den tinereaţele meale'.
6 Şi voiu grăi către el: 'Ce-s ranele aceastea
prentre mînile tale?' Şi va zice: 'Ceale ce
m-am rănit la casa cea iubită a mea'.
7 Sabie, scoală-te asupra păstorilor Miei şi
preste bărbat cetăţan al lui, zice Domnul
Atotţiitoriul. Loveaşte pre păstori şi să să
răsipească oile, şi voiu aduce mîna Mea
8 preste păstori. Şi va fi în ziua aceaea,
zice Domnul, ceale 2 părţi dentr-însul vor
peri de tot şi să vor scîrbi, iară a treia va
9 rămînea într-însul. Şi voiu petreace a treia
parte pren foc, şi voiu lămuri pre ei cum să
lămureaşte argintul, şi voiu ispiti pre ei în
ce chip să ispiteaşte aurul. El va chema
numele Mieu, şi Eu voiu asculta lui; şi voiu
zice: 'Norodul Mieu acesta iaste', şi el va
zice: 'Domnul—Dumnezăul mieu'".

CAP XIV

1 Iată, zile vin ale Domnului şi să vor
împărţi pleanurile tale întru tine.
2 Şi voiu aduna toate limbile asupra
Ierusalimului, la războiu, şi să va
lua cetatea, şi să vor răsipi casele,
şi muierile să vor pîngări. Şi va ieşi jumătate
de cetate în robie, iară cei rămaşi ai norodu-
lui Mieu nu vor peri de tot den cetate.
3 Şi va ieşi Domnul şi să va rîndui de războiu
întru limbile acealea, precum iaste ziua
rînduialei Lui în ziua războiului. 4 Şi vor
sta picioarele Lui, în ziua aceaea, pre Munte-
le Maslinilor, cel den preajma Ierusalimului,
despre răsărit; şi să va desface Muntele
Maslinilor: jumătate a lui către răsărituri şi
jumătate spre mare, prăpastie mare foarte;
şi va pleca jumătate de munte către crivăţu,
5 şi jumătate către austru. Şi să va
astupa valea munţilor Miei şi să va lipi
rîpa munţilor pînă la Asail. Şi să va
astupa în ce chip s-au astupat de faţa
cutremurului, în zilele Oziei, împăratului
Iudii. Şi va fi de faţă Domnul Dumnezeul
6 mieu şi toţi sfinţii împreună cu El. Şi
va fi în ziua aceaea, nu va fi lumină, şi

7 frigu şi gheaţă. Fi-va într-o zi, şi ziua
aceaca să va cunoaşte Domnului, şi nu zio
şi nu noapte, şi de cătră seară va fi lumină.
8 Şi în ziua aceaea ieşi-va apă vie den Ierusa-
lism: jumătatea ei la marea cea dentîiu, şi
jumătatea ei la marea cea de apoi, vara şi
9 primăvara va fi aşa. Şi va fi Domnul
Împărat preste tot pămîntul; în ziua aceaea
fi-va Domnul unul, numele Domnului unul,
10 Încunjurînd tot pămîntul şi pustiiul, de la
Galaad pînă la Remmon, despre austrul
Ierusalimului. Iară Ramma pre loc va rămî-
nea, de la poarta lui Veniamin pînă la locul
porţii cei denainte, la poarta unghiurilor, şi
pînă la turnul lui Anameil, pînă la postăvile
11 împăratului. Vor lăcui întru el, şi ana-
thema nu va mai fi încă, şi va lăcui Ierusali-
12 mul cu nădeajde. Şi aceasta va fi cădearea
care va tăia Domnul toate năroadele cîte
au oştit asupra Ierusalimului; topi-se-vor
trupurile lor, stînd pre picioarele lor, şi
ochii lor să vor scură den gaurile lor, şi
13 limba lor să va topi în gura lor. Şi va
fi în ziua aceaea groaza Domnului mare
asupra lor, şi să va apuca fieştecarele de
mîna aproapelui său, şi să va încleşta mîna
14 lui cătră mîna aproapelui lui. Şi Iuda
să va rîndui, în Ierusalim, şi va aduna pu-
tearea tuturor năroadelor de pemprejur,
aur şi argint şi îmbrăcăminte, spre mulţime
15 foarte. Şi aceasta va fi cădearea cailor,
şi a mîşcoilor, şi a cămilelor, şi a măgari-
lor, şi tuturor dobitoacelor celor ce sînt
în taberile acealea, după cădearea aceasta.
16 Şi va fi oricîţi vor rămînea, den toate
limbile cealea ce au venit asupra Ierusalimu-
lui, şi să vor sui pre anu a să închina Împă-
ratului, Domnului Atotţiitoriului, şi a sărba
17 praznicul facerii colibilor. Şi va fi oricîţi
nu să vor sui, den toate fealiurile pămîntu-
lui, la Ierusalim, ca să să închine Împăratu-
lui, Domnului Atotţiitoriului, şi aceştea
lîngă aceia să vor adaoge, nu va fi preste ei
18 ploaie. Iară de nu să va sui fealiul Eghi-
petului, nici va veni, şi preste dînşii va fi
cădearea carea va lovi Domnul toate lim-
bile, oricîte nu să vor sui a prăznui prazni-
19 cul facerii corturilor. Acesta va fi păca-
tul Eghipetului şi păcatul tuturor limbilor,
oricîţi nu să vor sui a prăznui praznicul
20 facerei colibilor. În ziua aceaea va fi cea de
preste frîul calului tău 'Svîntă Domnului',
şi vor fi căldările în Casa Domnului ca năs-
21 trăpile înaintea feaţii jîrtăvnicului. Şi va
fi toată căldarea în Ierusalim şi în Iuda 'Sfîntă
Domnului Atotţiitoriului'. Şi vor veni toţi
ceia ce jîrtvuiesc, şi vor lua dentru eale, şi
vor fiarbe întru eale, şi nu va mai fi hananeu
în Casa Domnului Puterilor în ziua aceaea.

MALAHIA

CAP I

Luarea cuvîntului Domnului asupra 1
lui Israil, în mîna îngerului Lui.
Şi puneţ în inimile voastre.
„Iubit-am pre voi, zice Domnul, şi 2
ziceţi 'Întru ce ai iubit pre noi?'
Nu era Isaf frate lui Iacov, zice Domnul, şi
iubiiu pre Iacov? Şi pre Isaf am urît şi 3
am rînduit hotarăle lui spre stingere, şi
moştenirea lui spre dările pustiiului. Pen- 4
tru căci va zice Idumea: 'S-au surpat, şi ne
vom întoarce şi vom zidi de iznoavă ceale
pustiite ale ei', aceastea zice Domnul Atot-
ţiitoriul: Ei de iznoavă vor zidi, şi Eu voiu
surpa; şi să vor chema lor hotarăle fărăde-
legii şi nărodul preste carele S-au rînduit
Domnul, pînă în veac. Şi ochii voştri vor 5
vedea şi voi veţ grăi: 'Măritu-S-au Domnul
mai pesus decît hotarăle lui Israil'. Fiiul 6
măreaşte pre tată şi sluga de domnul lui să
va teame; şi de sînt Eu Tată, unde iaste mă-
rirea Mea? Şi de sînt Eu Domnu, unde iaste
frica Mea?, zice Domnul Atotţiitoriul. Voi,
preoţii ceia ce defăimaţ numele Mieu, şi aţi
zis: 'Întru ce am defăimat numele Tău?';
Aducînd cătră jîrtăvnicul Mieu pîini spurca- 7
te, şi ziceaţi: 'Întru ce am spurcat pre eale?',
zicînd voi: 'Masa Domnului defăimată
iaste, şi cealea ce să pun deasupra defăima-
tu-s-au.' Pentru că, de veţ apropia orbul 8
la jîrtve, nu iaste rău? Şi de vei apropia pre
şchiop, au pre bolnav, nu e rău? Ad[u] dară
pre ea povăţuitoriului tău, de va priimi au
va lua obrazul tău, zice Domnul Atotţiitoriul.
Şi acum rugaţi faţa Dumnezăului vostru, 9
şi vă rugaţi Lui; în mîinile voastre s-au
făcut aceastea; au lua-voiu dentru voi faţa
voastră? zice Domnul Atotţiitoriul. Pen- 10
tru căci şi întru voi să vor încuia uşile şi nu
veţ aprinde jîrtăvnicul Mieu în dar, nu-M
iaste Mie voia întru voi, zice Domnul Atot-
ţiitoriul, şi jîrtve nu voiu priimi den mîinile
voastre. Pentru că, de la răsăriturile soare- 11
lui şi pînă la apusuri, numele Mieu s-au
proslăvit întru limbi, şi în tot locul tămîie
să aduceţ numelui Mieu şi jîrtvă curată,
pentru căci mare e numele Mieu întru limbi,
zice Domnul Atotţiitoriul. Şi voi spur- 12
caţi pre el, zicînd voi: 'Masa Domnului
spurcată iaste, şi cealea ce să pun deasupra
defăimatu-s-au, mîncările Lui'. Şi aţ zis: 13
'Aceastea den patima cea rea sînt'. Şi le-am
suflat pre eale, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi
aduceţ jafurile, şi ceale şchioape, şi ceale ce
să dodeiesc, şi aduceţ jîrtva. Au priimi-voiu
aceastea den mîinile voastre? zice Domnul
Atotţiitoriul. Şi blestemat cel ce au 14

fost tare, şi au fost în turma lui parte bărbătească, şi ruga lui asupra lui, şi jîrtvuiaşte cea stricată Domnului, pentru că Împărat mare Eu sînt, zice Domnul Atotţiitoriul, şi numele Mieu luminat întru limbi.

CAP II

1 Şi acum porunca aceasta iaste cătră
2 voi, preoţilor! De nu veţi asculta şi de nu veţi pune la inima voastră ca să daţi mărire numelui Mieu, zice Domnul Atotţiitoriul, şi voiu trimite preste voi blestemul şi voiu blestema blagoslovenia voastră, şi voiu blestema pre
3 ea şi nu va fi întru voi. Căci iată, Eu osăbescu voao umărul şi voiu răsipi bandoru preste obrazele voastre, bandorul sărbătorilor voastre, şi voiu lua pre voi la un loc.
4 Şi veţi cunoaşte că Eu am trimis cătră voi porunca aceasta, ca să fie făgăduinţa Mea cătră leviţi, zice Domnul Atotţiitoriul.
5 Făgăduinţa Mea era cu el, a vieţii şi a păcii, şi am dat lui cu frică a să teame de Mine şi de cătră faţa numelui Mieu să să ferească el.
6 Leagea adevărului era în rostul lui şi strîmbătate nu s-au aflat în buzele lui, cu pace îndireptînd au mersu cu Mine, şi pre mulţi
7 au întorsu de la strîmbătate. Căci buzele preoţilor vor păzi înţeleagere şi leage vor cerca den rostul lui, căci îngerul Domnului
8 Atotţiitoriului iaste. Şi voi v-aţi abătut den cale, şi aţi slăbit pre mulţi în leage. Stricat-aţi făgăduinţa lui Levi, zice Dom-
9 nul Atotţiitoriul. Şi Eu am dat pre voi defăimaţi şi lepădaţi la toate limbile, pentru care voi n-aţi păzit căile Meale ce fără-
10 riiaţi în leage. Au nu iaste un tată voao tuturor, au nu un Dumnezău v-au zidit pre voi? Ce căci aţi lăsat fieştecarele pre fratele lui, ca să spurcaţi făgăduinţa părinţilor
11 voştri? Părăsitu-s-au Iuda, şi urîciune s-au făcut în Israil şi în Ierusalim, pentru căci au spurcat Iuda sfintele Domnului, carele au iubit, şi s-au meşterşugit la dumne-
12 zei striini. Piarde-va de tot Domnul pre omul cela ce face aceastea, pînă unde să va şi smeri den lăcaşurile lui Iacov şi den ceia ce aduc jîrtvă Domnului Atotţiitoriului.
13 Şi aceastea care urîiam aţi făcut, acoperîiaţ cu lacrămi jîrtăvnicul Domnului, şi cu plînsu şi cu suspinu tăiaţi, şi încă mai iaste vreadnic a căuta la jîrtvă sau a lua priimire den
14 mînile voastre? Şi aţi zis: 'Pentru căci?' Domnul au mărturisit între tine şi între muiarea tinereaţelor tale, pre care o ai lăsat, şi aceasta e împreunată cu tine şi muia-
15 re făgăduinţii tale. Şi n-au făcut bine? Şi [nu e] rămăşiţa duhului lui? Şi aţi zis: 'Ce altă, fără numai sămînţă ceare Dumnezău?' Şi păziţi cu duhul vostru şi muiarea tinereaţelor tale să nu părăseşti. Ce, de ai 16
urît, o ai gonit, zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, şi va acoperi necurăţia preste gîndurile tale, zice Domnul Dumnezău Atotţiitoriul. Şi păziţi cu duhul vostru şi să nu părăsiţi. Ceia ce aţi întărîtat pre Dom- 17
nul cu cuvintele voastre şi ziceaţi: 'Întru ce am întărîtat pre Tine?'—Cînd ziceaţi voi: 'Tot cela ce face răul bine iaste înaintea Domnului şi întru ei El au binevrut', şi 'Unde iaste Dumnezăul direptăţii?'.

CAP III

1 Iată, voiu trimite pre îngerul Mieu şi va căuta cale înaintea feaţii Meale şi fără veaste va veni la beseareca Lui Domnul pre Carele voi cercaţi şi îngerul făgăduinţii pre Carele voi voiţi. Iată, vine!, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi cine va răbda ziua întrării 2
Lui? Sau cine va sta întru vedearea Lui? Pentru căci El întră ca focul topitoriului şi ca iarba celor ce spală. Şi va şădea to- 3
pind şi curăţind ca argintul şi ca aurul, şi va curăţi pre fiii lui Levi, şi va turna pre ei ca aurul şi ca argintul, şi vor fi Domnului aducînd jîrtve întru direptate. Şi va plăcea 4
Domnului jîrtva Iudei şi a Ierusalimului, ca zilele veacului şi ca anii cei mai denainte. Şi Mă voiu apropia cătră voi cu judecată 5
şi voiu fi mărturie grabnică asupra fărmăcătorilor, şi asupra preacurvelor, şi asupra celor ce jură pre numele Mieu pre minciuni, şi asupra celor ce scad sîmbria năimitului şi asupresc vădovile şi dau palme surimanilor, şi ceia ce abat judecata nemearnicului, şi pre cei ce nu să tem de Mine, zice Domnul Atotţiitoriul. Pentru că Eu sînt 6
Domnul Dumnezeul vostru, nu M-am schimbat, şi voi, fiii lui Iacov, nu vă feriţi De 7
cătră păcatele părinţilor voştri, abătut-aţi legiuirile Meale şi nu le-aţi păzit; întoarceţi-vă cătră Mine, şi Mă voiu întoarce cătră voi, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi aţi zis: 8
'Întru ce ne vom întoarce?' Au amăgi-va om pre Dumnezeu? Pentru că voi mă amăgiţi pre Mine şi aţi zis: 'Întru ce am amăgit?' Căci ceale preste zeci şi începăturile cu voi sînt. Şi căutînd voi căutaţi, şi pre Mine 9
voi înşălaţi. Anul s-au săvîrşit. Şi aţi 10
băgat toate veniturile la visterie, şi va fi jaful la casele voastre. Întoarceţi-vă, dară, întru aceasta, zice Domnul Atotţiitoriul, de nu voiu deşchide voao jghiaburile ceriului şi voiu vărsa blagoslovenia Mea voao pînă va fi destul. Şi voiu osebi voao 11
spre mîncare şi nu voiu strica voao roada pămîntului şi nu va slăbi via voastră cea den ţarină, zice Domnul Atotţiitoriul. Şi 12
vor ferici pre voi toate limbile, pentru

căci veţi fi voi pămînt voios, zice Domnul
13 Atotţiitoriul. Îngreuiat-aţ asupra Mea cuvintele voastre, zice Domnul, şi aţi zis.
14 'Întru ce am grăit rău asupra Ta?' Zis-aţ: 'În deşărt iaste cel ce slujaşte lui Dumnezeu, şi ce mai mult, căci am păzit păzile Lui şi căci am mers rugători înaintea feaţii Dom-
15 nului Atotţiitoriul. Şi acum noi fericim pre cei striini, şi să zidesc de iznoavă toţi ceia ce fac fărădelegi, şi au stătut împotrivă
16 lui Dumnezeu, şi s-au mîntuit'. Aceastea au grăit împotrivă cei ce să tem de Domnul, fieştecarele cătră aproapele său, şi luo aminte Domnul, şi ascultă, şi scrise carte de pomenire înaintea Lui celor ce să tem de Domnul şi să smerescu de numele Lui.
17 Şi vor fi Mie, zice Domnul Atotţiitoriul, la ziua carea Eu fac spre ocrotire, şi voiu aleage pre ei, în ce chip aleage omul pre fiiul lui,
18 cela ce slujaşte lui. Şi vă veţi întoarce şi veţi vedea întru mijlocul direptului şi întru mijlocul celui fără de leage, şi întru mijlocul celui ce slujaşte lui Dumnezeu şi celui ce nu slujaşte Lui.

CAP IV

1 Că iată, zi vine arzînd ca un cuptoriu, şi va arde pre ei, şi vor fi toţ cei striini de fealiu, şi toţi cei ce fac fărădelegile trestie, şi va aprinde pre ei ziua ceaea ce vine, zice Domnul Atotţiitoriul, şi nu va rămînea
2 dentru ei rădăcină, nici viţă. Şi va răsări voao, celor ce vă teameţi de numele Mieu, soarele direptăţii, şi leac întru aripile lui, şi veţi ieşi, şi veţi juca ca viţeii cei den
3 legături sloboziţi. Şi veţi călca de tot pre cei fără de leage, şi vor fi cenuşă supt picioarele voastre în ziua care Eu fac, zice
4 Domnul Atotţiitoriul. Aduceţi-vă aminte de Leagea lui Moisi, robului Mieu, în ce chip am poruncit lui, în Horiv, cătră tot norodul
5 lui Israil direptăţi şi porunci. Şi iată, Eu voiu trimite voao pre Ilie Thezviteanul, şi mai nainte de a veni ziua Domnului cea
6 mare şi luminoasă, Carele va aşăza inima părintelui cătră fiiu, şi inima omului cătră aproapele lui, ca nu, viind, să lovesc pămîntul fără veaste".

ASCUNSELE CEALE CE-S LA JIDOVI

Den numărul celor vreadnice de credinţă să află

ACEST PSALM; DE ÎNSUŞ DAVID IASTE SCRIS
şi afară den numărul celor 150 de psalmi, cînd sîngur s-au bătut cu Goliath.

Mic eram întru fraţii miei şi, mai 1
tînăr în casa tătîne-mieu, păşteam
oile tătîne-mieu. Mînile meale 2
au făcut organe şi deagetele meale
au încheiat Psaltirea; şi cine va
vesti Domnului mieu? Acesta e Domnul,
Acesta ascultă. Acesta au trimis pre înge- 3
rul Lui şi m-au rîdicat de la oile tătîne-mieu,
şi m-au uns cu untdelemnul ungerii Lui.
Fraţii miei—buni şi mari, şi n-au binevrut 4
întru ei Domnul. Ieşiiu întru întimpi- 5
narea celui striin de fealiu şi mă blestemă
întru idolii lui, iară eu, zmulgînd sabia de la
el, am tăiat capul lui şi am rîdicat ocara
dentru fiii lui Israil.

TOVIT

CAP I

Cartea cuvintelor lui Tovit al lui To- 1
viil, al lui Ananiil, al lui Aduil, al lui
Gavail, dentru semenţia lui Ţasail,
den fealiul lui Nethalim, Care s-au 2
robit în zilele lui Enemesar, împăratul asirianilor, de la Fivis, carea iaste den direapta lui Chidios cea den Nethalim, în
Galilea, deasupra lui Asir. Eu, Tovit, 3
întru căile adevărului mergeam şi ale direptăţii, toate zilele vieţii meale, şi milostenie multă făceam fraţilor miei şi neamului mieu, celor ce au mers împreună cu mine
în ţara asirianilor, la Ninevi. Şi cînd eram 4
în ţara mea, în pămîntul lui Israil, mai tînăr eu fiind, tot fealiul lui Nethalim, tătîne-mieu, s-au depărtat de la casa Ierusalimului, celui ce s-au ales den toate fealiurile lui Israil, ca
să jîrtvuiască toate fealiurile, Şi s-au 5
sfinţit beseareca lăcaşului Celui Nalt, şi s-au clădit la toate neamurile veacului. Şi toate fealiurile ceale ce s-au ficlenit jîrtvuia Vaalii junce, şi casa lui Nethalim, tătîne-mieu.
Şi eu sîngur mergeam de multe ori la 6
Ierusalim la praznice, precum iaste scris la tot norodul lui Israil, întru poruncă veacinică; începăturile, şi zăciuialele roadelor, şi ceale dentîiu tunderi avînd, şi le dam pre eale preoţilor, fiilor lui Aaron, preste jîrtăvnicul tuturor naşterilor. Zăciuiala cea dentîiu dam fiilor lui Aaron, 7
celor ce slujăsc Ierusalimului, iară a doua zăciuială

ciuială vindeam, şi mergeam şi cheltuiam
8 pre eale la Ierusalim preste tot anul. Şi a treia o dam la cei ce să cădea, în ce chip au poruncit Devora, maica tătîne-mieu, pen-
9 tru căci sărac am rămas de tată-mieu. Şi cînd m-am făcut bărbat, am luat pre Anna muiare, dentru semenţia neamului mieu, şi
10 am născut dentr-însa pre Tovia. Şi cînd m-am robit la Ninevi, toţi fraţii miei şi cei den ruda mea mînca den pîinile limbilor, iară eu am păzit sufletul mieu, ca să nu mănînce, întrucît îm aduceam aminte de
11 Dumnezău cu tot sufletul mieu. Şi au dat Cel Preaînalt dar şi chip înaintea lui
12 Enemesar, şi eram lui cumpărătoriu. Şi mergeam la Midia, şi am pus la Gavail, fratele Gavriei, în ţarinile Midiei, zeace
13 talanţi de argint. Şi cînd au murit Enemesar, au împărăţit Senahirim, fiiul lui, în locul lui; şi căile lui nu s-au aşăzat, şi încă
14 n-am mai putut a mearge la Midia. Şi în zilele lui Enemesar milostenii multe făceam fraţilor miei: pîinile meale dam celor ce era flămînzi, şi hainele meale celor goli, şi ori pre carele den neamul mieu vedeam mort şi aruncat preste zid la Ninevi, îngropam pre el.
15 Şi ori pre carele omorîia Senahirim împăratul, cînd au venit fugind den ţara jidovească, am îngropat pre ei, furîndu-i, pentru că pre mulţi au pierdut, întru mînia lui; şi s-au cercat de împăratul trupurile, şi nu
16 s-au aflat. Şi mergînd unul den neneviteani, arătă împăratului pentru mine căci îngropam pre ei, şi m-am ascuns; şi cunoscînd că mă caută să mă omoară, temîndu-
17 mă, m-am dat în laturi. Şi s-au jăfuit toate unealtele meale, şi n-au rămas mie nemică, afară den Anna, muiarea mea, şi
18 Tovia, fiiul mieu. Şi n-au trecut zile 55 pînă unde l-au ucis pre el cei doi fii ai lui, şi au fugit la munţii lui Ararath; şi au îm-
19 părăţit Sarhedon, fiiul lui, în locul lui. Şi au rînduit pre Ahiahar al lui Anail, fiiul fratelui mieu, preste toată isprăvnicirea tătîne-său şi preste toată diregătoria; rugatu-s-au Ahiahar pentru mine, şi am venit
20 la Nenevi. Şi Ahiahar era paharnic, şi preste inel, şi diregătoriu, şi alegătoriu.
21 Şi l-au pus pre el Sarhidon de al doilea rînd, şi-m era nepot mie.

CAP II

1 Şi cînd m-am pogorît la casa mea şi mi s-au dat mie Anna, muiarea mea, şi Tovie, fiiul mieu, la praznicul Rusaliilor, carea iaste sfîntă a şaptea săptămînă, făcutu-s-au prînz bun mie şi am şăzut să mănînc.
2 Şi am văzut bucate multe, şi ziş fiiului mieu: „Pasă, adu pre carele vei afla den fraţii noştri lipsit, carele pomeneaşte
3 pre Domnul, şi, iată, te aştept". Şi mergînd, zise: „Tată, unul den neamul nostru, sugrumat, s-au aruncat în tîrg. Şi 4
eu mai nainte, pînă a nu gusta, sărind, l-am luat pre el la o casă, pînă unde au apus soarele. Şi, întumîndu-mă, m-am scăl- 5
dat, şi mîncam pîinea mea cu voie rea. Şi-m aduş aminte de prorocia lui Ammos, 6
în ce chip au zis: „Întoarce-se-vor sărbătorile voastre spre jale, şi toate veseliile voastre spre plîngere". Şi am plîns. Şi, cînd au apus soarele, m-am dus şi, săpînd, l-am astrucat pre el. Şi cei de aproape rîdea zicînd: 7
„Nu să mai teame acesta că să va omorî pentru lucrul acesta; şi au fugit, şi, iată, iarăş îngroapă pre morţi". Şi întru această 8
noapte am ostenit îngropînd şi m-am culcat pîngărit, lîngă păreatele curţii, şi obrazul mieu descoperit era. Şi nu ştiiam că sînt 9
vrabii în păreate; şi ochii miei deşchiş fiind, s-au găinat vrabiile fierbinte în ochii miei, şi s-au făcut albeaţe în ochii miei. Şi am mers la doftori, şi n-au folosit mie. Şi 10
Ahiahar mă hrăniia pînă ce am mers la Elemaida. Şi muiarea mea, Anna, torcea cu 11
ceale muiereşti şi trimitea stăpînilor. Şi 12
au dat ei şi ei plata, dîndu-i şi un ied. Şi 13
cînd au venit către mine, au început a striga; şi ziş ei: „De unde e iedul? Au de furtişag iaste? Dă-l pre el stăpînilor, pentru că nu e cu cale a mînca de furat". Şi ea zise: 14
„Daru mi s-au dat pre plată". Şi nu o credeam pre ea şi ziceam să-l dea înapoi stăpînilor şi mă ruşinam către ea. Şi ea răspun- 15
zînd zise mie: „Unde sînt milosteniile tale şi direptăţile tale? Iată, cunoscute sînt toate cu tine".

CAP III

Şi mîhnindu-mă, am plînsu şi m-am 1
rugat cu dureare, zicînd: „Direpteşti, Doamne, şi toate lucrurile Tale, şi toate căile Tale, milostenie şi adevăr şi judecată adevărată, şi
direpţ judeci în veacl Adu-Ţi aminte de 2
mine şi priveaşte asupra mea, să nu-m izbîndeşti păcatelor meale şi necunoştinţelor meale, şi ale părinţilor miei, carii au greşit
înaintea Ta! Pentru că n-au ascultat po- 3
runcile Tale, şi ai dat pre noi în jah şi în robie şi moarte, şi pildă de ocară la toţi carii ne-am răsipit. Şi acum multe jude- 4
căţile Tale sînt adevărate, dentru mine a face pentru păcatele meale, şi a părinţilor miei, căce n-am făcut poruncile Tale, pentru că n-am mersu cu adevăr înaintea Ta.
Şi acum, după cum iaste plăcut înaintea 5
Ta, fă cu mine. Porunceaşte să ia duhul mieu, pentru ca să mă slobozescu şi să 6
mă facu pămînt, pentru căci mai de folos iaste mie a muri decît a trăi, căci ocări mincinoase am auzit şi mîhnire iaste
multă întru mine. Porunceaşte dară 7
a mă slobozi eu den nevoie, la veaci-

nicul loc să nu întorci faţa Ta de cătră mi-
8 ne!“ Într-această zi întîmplatu-s-au fea-
tii lui Raguil, Sarrii, la Ecvatana Midiei, şi
ea să să fie ocărît de slujnicile tatălui ei,
căci era dată la bărbaţi 7, şi Asmodeu, dia-
volul cel viclean,au omorît pre ei mai nainte
de a să împreuna ei cu ea, cum iaste la muieri.
9 Şi-i ziseră ei:„Nu pricepi,sugrumîndu-ţi băr-
baţii tăi? Adecă, 7 bărbaţi ai avut, şi a unuia
10 dentru ei nu te-ai numit. Ce ne baţi pre
noi pentru ei, de au murit? Du-te cu ei, să
nu-ţi vedem ţie fiiu sau fată în veac!“
11 Aceastea auzind, mîhnitu-s-au foarte, cît să
să sugrume, şi zise:„Una sînt părintelui
mieu; şi de voiu face aceasta, ocară lui iaste şi
bătrîneaţele lui le voiu pogorî cu dureare la
12 iadu“. Şi să rugă spre fereastră şi zise:
„Benecuvîntat eşti, Domnul Dumnezăul
mieu, şi binecuvîntat numele mărirei Tale
cel sfînt şi cinstit în veaci! Blagoslovească-Te
13 toate faptele Tale în veac! Şi acum, Doam-
ne, ochii miei şi faţa mea cătră Tine am dat;
zis-am să mă slobozi pre mine de la pămînt,
14 şi ca să nu mai auzu eu ocară! Tu cunoşti,
Doamne, că curată sînt de tot păcatul de
bărbatu şi n-am pîngărit numele mieu,
nici numele tătîne-mieu,în pămîntul robirii
15 meale. Singură născută sînt tătîne-mieu,
şi nu iaste la el copil carele va moşteni pre
el, nici frate de aproape, nici fiind la el fiiu
pentru ca să mă păzescu pre mine lui muiare.
16 Iată, îm periră mie 7; pentru ce mi-e a trăi?
Şi de nu să pare Ţie a omorî pre mine, po-
runceaşte a căuta spre mine şi a mă milui,
17 şi să nu mai auzu eu încă ocară!“ Şi să
auzi rugăciunea amîndorora înaintea mărirei
marelui Dumnezău; şi s-au trimis Rafail să-i
vindece pre amîndoi, lui Tovie să-i curăţeaze
albeaţele, şi pre Sarra a lui Raguil să o dea
Toviei, fiiului lui Tovit, muiare, şi să leage
pre Asmodeu, dracul cel viclean, pentru căci
lui Tovie să prindea să moştenească pre ea.
18 Într-aceaeaş vreame, întorcîndu-se Tovit,
întră în casa lui, şi Sarra a lui Raguil pogorî
den cerdacul ei.

CAP IV

1 n ziua aceaea adusu-ş-au aminte
Tovit pentru argintul carele au pus
2 la Gavail, la Raghis a Midiei. Şi
zise într-u sineş:„Eu am cerşut
moarte; pentru ce nu chem pre To-
via, fiiul mieu, ca să-i arăt lui mai nainte de
3 ce voiu muri eu?“ Şi chemîndu-l pre el,
zise:„Copile, de voiu muri, îngroapă-mă, şi
să cauţi pre maică-ta; cinsteaşte pre ea toate
zilele vieţii, şi fă ce place ei, şi să nu o mîh-
4 neşti pre ea! Adu-ţi aminte,copile,că mul-
tă nevoie au văzut cu tine în pîntece.Cînd va
muri, îngroapă pre ea lîngă mine într-o groa-
pă. Toate zilele, copile, pre Domul Dum- 5
nezeul nostru pomeneaşte şi să nu voieşti a
greşi şi a călca poruncile Lui. Şi direptate
fă, toate zilele vieţii tale, şi să nu mergi la
căile strîmbătăţii. Pentru căci, făcînd 6
tu adevărul, bune căi vor fi întru faptele
tale, şi la toţi ceia ce fac direptate. Den- 7
tru ceale ce ai, fă milostenie, şi să nu zavistu-
iască ochiul tău cînd vei face tu milostenie.
Să nu se întoarcă faţa ta de cătră tot săra- 8
cul, şi de la tine nu să va întuma faţa lui
Dumnezeu. După cum e la tine aveare, 9
după mulţime, fă dentru ea milostenie.
De iaste puţin la tine, după acel puţin nu 10
te teame a face milostenie. Pentru că 11
punere bună agoniseşti ţie la zilele nevoii,
căci că milostenia den moarte mîntuiaşte
şi nu lasă a întra la întunearec. Pentru că 12
dar bun iaste milostenia, la toţi ceia ce fac
pre ea, înaintea Celui Nalt. Fereaşte-te 13
pe tine, copile, de toată curvia! Şi muiare
întîiu ia den sămînţa părinţilor tăi; şi să nu
iai muiare striină, care nu iaste den fealiul
părintelui tău, Pentru că fii den proroci 14
sîntem; Noe, Avraam, Isaac, Iacov—părinţii
noştri den veac. Adu-ţ aminte, copile, că 15
aceştea toţi au luat muieri dentru fraţii lor,
şi s-au blagoslovit întru fiii lor, şi sămînţa
lor va moşteni pămîntul. Şi acuma, co- 16
pile, iubeaşte pre fraţii tăi, şi nu te semeţi
întru inema ta, de cătră fraţii tăi; şi, den
fiii şi featele nărodului tău, ia ţie dentru ei
fămeaie. Pentru că întru mîndrie iaste 17
pierzare şi neaşăzare multă şi, întru sălbătă-
cire, scădeare şi lipsă mare. Pentru că ne- 18
cuviinţa mumă iaste foameţii, plata a tot
omul carele va lucra ţie, să nu mîie lîngă tine,
ce dă pre ea îndată; şi,de vei sluji lui Dumne-
zeu, răsplăti-ţ-va ţie. Ia aminte, copile, întru 19
toate faptele tale, şi fii învăţat întru toată pe-
treacerea ta! Şi ceaea ce urăşti, nimănui să nu
faci. Vin spre beţie să nu beai, şi să nu 20
meargă cu tine beţia în calea ta. Den pîi- 21
nea ta dă celui flămînd şi den hainele tale
celor goli. Tot carele va prisosi ţie, fă mi- 22
lostenie, şi să nu zavistuiască ochiul tău cînd
vei face tu milostenie. Toarnă pîinele ta- 23
le peste mormîntul direptţilor, şi nu da celor
păcătoş! Sfat de la tot înţeleptul ceare, 24
şi să nu huleşti preste tot sfatul de folos.
Şi în toată vreamea binecuvinteză pre 25
Domnul Dumnezeul tău, şi de la El ceare
pentru ca căile tale direapte să să facă, şi
toate cărările tale, şi sfaturile tale să vor
spori, Pentru căci toate limbile n-au 26
sfat, ce acesta Domnul dă toate bunătă-
ţile, şi pre carele va, smereaşte, după
cum va. Şi acum, copile, ţine minte, 27

poruncile meale şi să nu să stingă den inema
28 ta. Şi acum arăt ţie cei 10 talanţi ai ar-
gintului, carii am pus la Gavail al Gavriei, la
29 Raghis a Midiei. Şi nu te teame, copile,
30 căci am sărăcit! Sînt ţie multe, de te vei
teame tu de Dumnezeu şi te vei depărta de
cătră tot păcatul şi vei face ce e plăcut
înaintea Lui".

CAP V

1 Şi răspunzînd Tovia, zise: „Părinte,
face-voiu toate cîte ai poruncit mie!
2 Ce cum voiu putea a luarea argintul,
3 şi nu ştiu pre el?" Şi-i deade
lui scrisoarea şi zise lui: „Caută-ţi
ţie om carele va mearge cu tine, şi voiu da
lui simbrie pînă sînt viu, şi mergînd, ia
4 argintul!" Şi mearse să caute om şi află
pre Rafail, carele era înger. Şi nu ştiia, şi
zise lui: „De poţ a mearge cu mine la Raghis
a Midiei şi de eşti ştiutoriu locurilor?"
5 Şi zise lui îngerul: „Mearge-voiu cu tine şi,
6 la Gavail, fratele nostru Ammas". Şi zise
lui Tovia: „Îngăduiaşte-mă, şi voiu grăi tă-
tîne-mieu". Şi zise lui: „Pasă, şi să nu zăbo-
7 veşti". Şi întrînd, zise tătîne-său: „Iată,
am aflat carele va mearge cu mine!" Şi el
zise: „Strigă-l pre el cătră mine, pentru ca
să-l conosc de ce fealiu iaste şi de iaste cre-
8 dincios a mearge cu tine". Şi-l chemă
pre el, şi întră şi să sărutară unul pre alalt.
9 Şi zise lui Tovit: „Frate, den care fealiu şi
10 den care neam eşti tu? Arată-m mie". Şi
zise lui: „Fealiu şi neam tu întrebi, au năi-
11 mit carele va mearge cu fiiu-tău?" Şi zise
lui Tovit: „Voiu, frate, să ştiu neamul tău
12 şi numele". Şi el zise: „Eu — den neamul
Azariei, şi Ananiei cel mare, şi fraţilor tăi".
13 Şi zise Tovit: „Sănătos să vii, frate, şi să
nu te scîrbeşti pre mine căci am cercat fea-
14 liul tău şi neamul tău a-l conoaşte. Şi tu
te afli, fratele mieu, den cel bun şi fericit
neam, pentru că conoşteam pre Anania şi
15 pre Ionathan, fiii lui Sameu celui mare, Că
mergeam împreună la Ierusalim a ne închina,
ducînd ceale dentîiu născute şi zeciuialele
roadelor, şi nu s-au rătăcit cu rătăcirea fra-
16 ţilor noştri. Den rădăcină mare eşti, frate;
ce zi, ce simbrie voiu fi să-ţi dau? Drahmă
pre zi şi ce-ţ va trebui, ca şi fiiului mieu?
17 Şi încă voiu adaoge ţie preste simbrie, de vă
18 veţi întoarce sănătoşi". Şi binevoiră aşa, şi
zise cătră Tovia: „Fii gata de cale şi să vă
19 bine-călătoriţi". Şi găti fiiul lui ceale de
20 cale. Şi zise lui tatăl lui: „Pasă cu omul
acesta, iară Cel ce în ceriu lăcuiaşte Dumnu-
zău să bine-călătorească calea voastră şi înge-
rul lui Dumnezău meargă împreună cu voi!"
21 Şi ieşiră amîndoi să meargă, şi cîinele
22 copilaşului cu ei. Şi plînse Anna, maica
lui, şi zise cătră Tovit; „Ce ai mînat copi-
lul nostru? Au nu toiagul mînii noastre 23
iaste, cînd iase înaintea noastră? Argint 24
la argint să nu ajungă, ce urîciune copilului
nostru să să facă. Pentru că, deaca s-au 25
dat noao a trăi de la Domnul, aceasta destul
noao iaste". Şi zise ei Tovit: „Nu avea 26
cuvînt, soro! Sănătos va veni, şi ochii tăi
vor vedea pre el, pentru că înger bun mearge
împreună cu el, şi să va bine-călători calea
lui, şi să va întoarce sănătos".

CAP VI

Şi au încetat plîngînd. Şi, ceia mer- 1
gînd pre cale, veni sara la rîul Tigris
şi mînea acolo. Şi copilaşul s-au 2
pogorît să să speale, şi sări peaşte
den rîu şi vru să înghiţă pre copi-
laş. Iară îngerul zise lui: „Apucă-te de 3
peaşte!" Şi ţinea copilaşul peaştele şi-l tra-
se pre el la pămînt. Şi zise lui îngerul: 4
„Taie peaştele şi, luînd inima şi ficaţii şi hia-
rea, pune-le bine!" Şi făcu copilul precum
îi zise lui îngerul, iară pre peaşte, frigîndu-l,
l-au mîncat. Şi mergea amîndoi pînă s-au 5
apropiat la Ecvatana. Şi zise copilaşul 6
îngerului: „Azario frate, ce iaste inima şi
ficaţii şi hiarea peaştelui?" Şi zise lui: 7
„Inima şi ficaţii, de va bîntui pre cineva
drac sau duh viclean, aceastea trebuie a le
afuma înaintea omului sau a fămeii şi nu să
va mai bîntui. Iară hiarea, a unge pre om 8
carele are albeaţă în ochi, şi să va vindeca".
Şi deaca să apropiară de Raghi, zise îngerul 9
copilaşului: „Frate, astăzi vom mînea la
Raguil; şi acesta rudă-ţi iaste, şi iaste la el
fată sîngură născută, pre nume Sarra.
Grăi-voiu pentru ca, ca să să dea ţie pre ea 10
fămeaie, pentru că ţie să cuvine moştenirea
ei, şi tu sîngur eşti den ruda ei, şi fetişoara
frumoasă şi înţeleaptă iaste. Şi acum, 11
ascultă-mă, şi voiu grăi tatălui ei; şi cînd ne
vom întoarce de la Ragon, vom face nunta.
Pentru că ştiu că Raguil nu va da pre ea la 12
alt bărbat, după leagea lui Moisi, sau va fi
datoriu moarte, pentru că moştenirea ţie
să cuvine să iai, decît tot omul". Atuncea 13
zise copilaşul îngerului: „Azario frate, auzit-
am eu fetişoara să o fie dat la 7 bărbaţi, şi
toţi într-o cămară să fie perit. Şi acum, eu
sîngur sînt tătîne-mieu, şi mă tem ca nu,
întrînd, voiu muri ca şi cei mai den nainte,
căci drac iubeaşte pre ea, care nu face
strîmbătate nimănui, fără numai celor ce să
apropie lîngă ea. Şi acum, eu mă tem să 14
nu moriu, şi voiu pogorî viaţa tătîne-mieu şi a
maicii meale, cu dureare asupra mea, în groa-
pa lor; şi alt fiiu nu iaste la ei, carele va îngro-
pa pre ei". Şi-i zise lui îngerul: „Nu-ţ aduci 15
aminte de cuvintele carele au poruncit ţie
tată-tău, ca să iai muiare den neamul tău?

16 Şi acum ascultă-mă, frate, pentru căci ţie
va fi muiare. Şi de drac niciun cuvînt nu
avea, căci în noaptea aceasta da-se-va ţie ea
17 fămeaie. Şi, de vei întra în cămară, vei
lua spuză de tămîieturi, şi vei pune den ini-
ma peaştelui şi den ficaţi, şi vei afuma; şi va
mirosi dracul, şi va fugi şi nu se va mai în-
18 toarce în veacul veacului. Şi, cînd vei
mearge lîngă ea, sculaţi-vă amîndoi şi stri-
gaţi către Cel milostiv Dumnezău, şi va
19 mîntui pre voi şi va milui. Nu te teame,
căci tu eşti gătit ei den veac, şi tu pre ea vei
mîntui, şi va mearge cu tine, şi gîndesc că
20 ţie vor fi dentru ea copii". Şi deaca au
auzit Tovia aceastea, au îndrăgit pre ea şi
sufletul lui s-au lipit foarte cu ea.

CAP VII

1 Şi veniră la Ecvatana şi sosiră la ca-
sa lui Ragoil; şi Sarra timpină pre
ei şi să închină lor, şi ei, ei; şi-i băgă
2 pre ei în casă. Şi zise Ragoil Ednii,
muierii lui: „Cîtuş samănă tinere-
3 lul cu Tovit, nepotu-mieu?" Şi întrebă
pre ei Raguil: „De unde sînteţ, fraţilor?"
4 Şi zise lui: „Den fiii lui Nethalim, celor ro-
5 biţ la Ninevi". Şi zise lor: „Ştiţ pre Tovit,
fratele nostru?" Şi ei ziseră: „Ştimu-l".
6 Şi zise lor: „Sănătos e?" Şi ei ziseră: „Trăi-
aşte şi e sănătos". Şi zise Tovia: „Tată îm
7 iaste". Şi sări Raguil şi-l sărută pre el şi
plînse. Şi binecuvîntă pre el şi zise lui:
8 „Fiiul acelui bun şi fericit om". Şi auzind
că Tovit au pierdut ochii lui, să mîhni şi
plînse; şi Edna, muiarea lui, şi Sarra, fata lui,
9 au plîns. Şi priimiră pre ei cu osîrdie, şi
junghiară berbeace den oi, şi pusără înainte
10 mîncări multe. Şi zise Tovia lui Rafail:
„Azario frate, grăiaşte pentru ceale ce zi-
ceai pre cale, şi să să săvîrşască lucrul".
11 Şi arătă cuvîntul lui Ragoil. Şi zise
Raguil către Tovia: „Mănîncă şi bea şi fii
veasel, pentru că ţie ţi să cuvine copilul
12 mieu a lua! Însă voiu arăta ţie adevărul:
Dat-am copilul mieu la 7 bărbaţi şi, cînd
mergea ei către ea, muriia noaptea. Ce, avîn-
13 du-ţi mintea, fii veasel". Şi zise Tovia:
„Nu voiu gusta nemică aicea, pînă veţ pune
14 şi veţ sta către mine!" Şi zise Raguil:
„Ia-o pre ea de acum, după judecată. Şi tu
frate eşti ei, şi ea ţie! Iară Cel milostiv
Dumnezău să bine-călătorească voao ceale
15 mai frumoase!" Şi chemă pre Sarra,
fata lui, şi veni către tatăl ei; şi, luîndu-o
de mîna ei, o deade pre ea Toviei muiare şi
zise: „Iată, după leagea lui Moisi, ia pre ea şi
o du către tatăl tău!" Şi binecuvîntă pre ei.
16 Şi chemă pre Edna, muiarea lui, şi, luînd
carte, au scris scrisoare şi au pecetluit; şi au
17 început a mînca. Şi chemă Raguil pre
Edna, muiarea lui, şi zise ei: „Soro, găteaşte
ceaealaltă cămară Şi o bagă pre ea!" Şi 18
făcu cum au zis, şi au băgat pre ea acolo; şi
au plînsu, şi au priimit lacrămile featei ei
Şi zise ei: „Îndrăzneaşte, cocoană! Domnul 19
ceriului şi al pămîntului va da ţie bucurie
pentru mîhnirea ta aceasta. Îndrăzneaşte,
fiică!"

CAP VIII

Şi cînd săvîrşiră a cina, băgară pre 1
Tovia către ea. Şi el, mergînd, 2
îş aduse aminte de cuvintele lui
Rafail şi luo spuza tămîieturilor
şi au pus inima peaştelui deasupra,
şi ficaţii, şi au afumat. Şi cînd mirosi dracul
mirosirea, fugi la ceale de sus ale Eghipetu-
lui, şi-l legă pre el îngerul. Şi deaca să 3
închisără amîndoi, să sculă Tovia de la pat
şi zise: „Scoală-te, soro, şi să ne rugăm
pentru să ne miluiască pre noi Domnul!"
Şi începu Tovia a zice: „Bine eşti cuvîntat, 4
Dumnezăul părinţilor noştri, şi binecuvîn-
tat numele Tău cel sfînt şi mărit în veaci!
Binecuvinteazăte ceriurile şi toate zidirile
Tale! Tu ai făcut pre Adam şi ai dat lui 5
ajutoriu pre Evva, muiarea lui, întărire;
dentru aceştea s-au făcut a oamenilor să-
minţă. Tu ai zis: 'Nu iaste bine omul 6
sînguru; să facem lui ajutoriu aseamene lui'.
Şi acum, Doamne, nu pentru curvie eu iau 7
pre soru-mea aceasta, ce cu adevărat. Porun-
ceaşte a mă milui pre mine, şi cu ea împre-
ună vom îmbătrîni". Şi zise cu el: „Amin!" 8
Şi dormiră amîndoi noaptea. Şi, sculîndu- 9
să, Raguil mearse şi săpă groapă, zicînd:
„Cîndai şi acesta să nu moară". Şi veni 10
Raguil la casa lui şi zise Ednii, muierii lui:
„Trimite pre una den slujnice, şi să vază de
trăiaşte; iară de nu, să-l îngrop pre el, şi ni-
meni să nu ştie". Şi întră slujnica deşchizînd
uşa, şi află pre amîndoi dormind. Şi, ie- 11
şind, spuse lor că trăiaşte. Şi binecuvîntă
Raguil pre Dumnezău, zicînd: „Binecuvîntat
eşti, Dumnezău, întru toată bună-cuvîntarea
curată şi sfîntă! Şi binecuvinteaze pre Tine
sfinţii Tăi, şi toate zidirile Tale, şi toţi înge-
rii Tăi; şi cei aleş ai Tăi blagoslovească pre
Tine întru toţi veacii! Binecuvîntat eşti, 12
căci ai veselit pre mine şi nu s-au făcut mie
precum gîndiiam, ce după multa milă ai fă-
cut cu noi! Binecuvîntat eşti, că ai miluit
pre doi sînguri născuţi. Fă lor, Doamne, 13
milă, săvîrşaşte viaţa lor cu sănătate, cu
veselie şi milă!" Şi porunci slugilor să 14
astupe groapa. Şi făcu lor nuntă de 14 zile.
Şi zise lui Raguil, mai nainte de a să săvîrşi 15
zilele nuntei, cu giurămînt, ca să nu iasă
el pînă ce să vor plini ceale 14 zile ale
nuntei. Şi atuncea, luînd jumătate 16
dentru avearea lui, să meargă cu sănătate

cătră părintele-ş:„Şi cealealalte, cînd voiu muri eu şi muiarea mea“.

CAP IX

1 Şi chemă Tovia pre Rafail şi zise lui: „Azario frate, ia cu tine slugă şi 2 cămile şi pasă la Raghis a Midiei, cătră Gavail, şi adu mie argintul— şi pre el adu-l la nuntă—, pentru 2 căci s-au jurat Raguil ca să nu ies eu. Şi tată-mieu numără zilele şi, de voiu zăbovi 3 mult, va dori foarte“. Şi mearse Rafail şi mase la Gavail, şi deade lui scrisoarea; şi, deaca aduse pungile, cu peceţile, şi le-au 4 dat lui. Şi mînecară împreună şi veniră la nuntă. Şi binecuvîntă Tovia pre muiarea lui.

CAP X

1 Şi Tovit, tatul lui, socotiia în toate
2 zile; Şi, deaca să pliniră zilele călătoriei, şi nu veniia, zise Tovit: „Cîndai să nu să fie ruşinat? Cîndai să nu fie murit Gavail şi nimeni nu-i dă lui argintul?“ Şi să mîhni foarte.
3 Şi zise lui muiarea:„Perit-au copilul, şi căci au zăbovit!“ Şi au început a plînge pre el şi zise:„Nu mi-e grijă mie, fiiule, căci te-am lă-
4 sat, lumina ochilor miei?“ Şi Tovit zise ei: „Taci, nu avea cuvînt, sănătos e“. Şi zise lui: „Taci, nu mă înşăla! Perit-au copilul mieu!“
5 Şi mergea în toate zilele afară la drum pre carea au fost mers. Şi ziua pîine nu mînca, şi nopţile toate nu părăsiia plîngînd pre Tovia, fiiul ei, pînă s-au săvîrşit ceale 14 zile ale nunţii, pre carele au jurat Raguil
6 să facă el acolo. Şi zise Tovia lui Raguil: „Trimite-mă, căci tată-mieu şi maica mea nu mai nădejduiesc ca să mă vază pre mine“.
7 Şi zise lui socrul lui:„Rămîi lîngă mine, şi eu voiu trimite cătră tată-tău şi voiu arăta
8 lui ceale pentru tine“. Şi Tovia zise:„Ba,
9 ci mă trimite cătră tatăl mieu!“ Şi, sculîndu-se Raguil, deade lui pre Sarra, muiarea lui, şi jumătate dentru unealte, trupuri, şi dobitoace, şi argint, şi, binecuvîntîndu pre ei, i-au trimis zicînd:„Bine să călătorească pre voi, fiilor, Dumnezeul ceriului mai nainte
10 de a muri eu!“ Şi zise featei lui:„Cinsteaşte pre socrii tăi, ei acum părinţii tăi sînt! Să auzu de tine auz bun!“ Şi sărută pre ei.
11 Şi Edna zise cătră Tovia:„Frate iubite, să te aşaze Domnul ceriului, şi să dea mie să-ţ văz copii den Sarra, fata mea, pentru ca să mă veselescu înaintea Domnului. Şi iată, puiu ţie pre fiica mea dăruită; şi să nu o mîhneşti
12 pre ea“. După aceasta, mergea şi Tovia, binecuvîntînd pre Dumnezeu căci bine au călătorit calea lui; şi preabinecuvînta pre
13 Raguil şi pre Edna, muiarea lui. Şi mearse pînă unde s-au apropiat ei de Ninevie.

CAP XI

Şi zise Rafail cătră Tovia:„Ştii, 1
frate, cum ai lăsat pre tată-tău. Să alergăm înaintea muierii tale şi 2
să gătim casa. Ia dară în mînă fiarea peaştelui“. Şi mearseră, 3
şi veni împreună cîinele după dînşii. Şi Anna şădea luînd aminte de copilul ei la drum. Şi-l zări pre el viind şi zise tătîne-său:„Tată, 4
fiiul tău vine, şi omul cela ce au mers împreună cu el“. Şi Rafail zise:„Ştiu eu, Tovio, 5
că va deşchide ochii tată-tău; tu dară unge fiarea la ochii lui şi, muşcîndu-se, îi va freca; şi va lăpăda albeaţele, şi te va vedea pre tine“. Şi, alergînd, Anna au căzut 6
preste grumazul fiiului ei şi zise lui:„Văzutute-am, fiiule, de acum voiu muri!“ Şi plînsără amîndoi. Şi Tovit ieşiia spre uşă, şi 7
să împedica. Iară fiiul lui alergă la el, şi să apucă de tată-său, şi frecă fiarea pre ochii tătîne-său, zicînd:„Aibi nădeajde, tată“. Şi deaca-l usturară, frecă ochii lui; şi să 8
raseră de la găocile ochilor lui albeaţele şi, văzînd pre fiiul lui, au căzut preste grumazul lui şi plînse. Şi zise:„Binecuvîntat eşti, 9
Dumnezeu, şi binecuvîntat numele Tău în veaci, şi binecuvîntaţi toţi sfinţii Tăi îngeri, căci m-ai bătut şi m-ai miluit. Iată, văz pre Tovia, fiiul mieu!“ Şi întră fiiul lui bucu- 10
rîndu-se, şi vesti tătîne-său măririle carele s-au făcut în Midia. Şi ieşi Tovit întru 11
întîmpinarea nororii lui, bucurîndu-se şi binecuvîntînd pe Dumnezeu, cătră poarta Neneviei. Şi să mira ceia ce-l vedea pre el mergînd, căci au văzut. Şi Tovit să mărturisiia înaintea lor că l-au miluit pre el Dumnezeu. Şi deaca să apropie Tovit la Sarra, 12
nora lui, o preablagoslovi pre ea zicînd:„Să vii sănătoasă, fiică! Binecuvîntat Dumnezeu, Carele te-au adus cătră noi, şi tată-tău şi maică-ta!“ Şi să făcu bucurie la toţi cei 13
den Ninevi fraţii lui. Şi au mers Ahiahar 14
şi Nasvas, vărul lui, şi s-au purtat nunta Toviei cu veselie 7 zile.

CAP XII

Şi chemă Tovit pre Tovia, fiiul lui, 1
şi zise lui:„Caută, fiiule, simbria omului celui ce au venit cu tine! Şi a-i adaoge lui trebuiaşte“. Şi 2
zise lui:„Tată, nu mi să strică dînd lui jumătate dentru carele am adus, căci pre mine m-au adus ţie sănătos, şi pre muiarea mea au lecuit, şi argintul mieu au adus, şi pre tine aşijderea te-au vindecat“. Şi zise 3
bătrînul:„Cu direptul să cade lui!“ Şi chemă pre înger şi zise lui:„Ia jumătate den toate care aţi adus, şi pasă sănătos!“ A- 4

tuncea, chemînd pre amîndoi, într-ascuns le zise lor:„Binecuvîntaţi pre Dumnezău şi Lui vă mărturisiţi, şi mărire daţi Lui, şi vă mărturisiţi înaintea a tuturor celor vii, pentru carele au făcut cu voi! Bine e a binecuvînta pre Dumnezău şi a înălţa numele Lui, cuvintele faptelor lui Dumnezău cu cinste arătînd! Şi nu vă leneviţi a vă mărturisi Lui. Taina împăratului bine e a o ascunde, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire. Bine faceţi, şi rău nu va afla pre voi. Bună e ruga cu post şi cu milostenie şi cu direptate; bunu e cel puţin cu direptate, decît mult cu strîmbătate. Mai bine e a face milostenie, decît a strînge aur, pentru că milostenia den moarte mîntuiaşte, şi aceasta va curăţi tot păcatul. Ceia ce fac milostenie şi direptăţi, împlea-să-vor de viaţă. Iară ceia ce greşăsc, vrăjmaşi îş sînt vieţii lor. Nu voiu ascunde de cătră voi tot cuvîntul. Ziş dară că taina împăratului a o ascunde bine e, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire. Şi acum, cînd te-ai rugat, şi noru-ta, Sara, eu am adus pomenirea rugii voastre înaintea Celui Sfînt; şi cînd îngropai pre morţi, aşijderea eram de faţă cu tine. Şi cînd nu te-ai lenevit a te scula şi a lăsa prînzul tău, ca să mergi să astruci pre cel mort, n-ai uitat pre mine făcînd bine, ce împreună cu tine eram. Şi acum au trimis pre mine Dumnezău să te vindec pre tine şi pre noru-ta,Sara. Eu sînt Rafail, unul dentru cei 7 îngeri sfinţi, carii aduc rugile sfinţilor şi ies înaintea mărirei Celui Sfînt". Şi s-au turburat amîndoi şi au căzut pre feaţele lor, căci s-au temut. Şi zise lor:„Nu vă teameţi, căci pace voao va fi! Iară pre Dumnăzău blagosloviţi, căci nu cu al mieu dar, ce cu voia Dumnezăului nostru am venit;pentru aceaca binecuvîntaţi pre El în veaci! În toate zilele mă iviiam la voi, şi n-am mîncat, nici am băut, ce vedeare voi vedeaţi. Şi acum, mărturisiţi-vă lui Dumnezău, căci mă sui cătră Cela ce m-au trimis; şi scrieţi toate cîte s-au săvîrşit pre carte". Şi să sculară, şi nu-l mai văzură încă pre el. Şi mărturisiia faptele ceale mari şi minunate ale lui Dumnezău, şi cum s-au ivit lor îngerul Domnului.

CAP XIII

Şi Tovit au scris rugăciune spre bucurie, şi zise: „Binecuvîntat Dumnăzău cel viu în veaci, şi împărăţia Lui, căci El bate şi miluiaşte, pogoară la iad, şi suie, şi nu iaste cel ce să-l scape mîna Lui! Mărturisiţi-vă Lui, fiii lui Israil, înaintea limbilor, căci El neau răsipit pre noi întru ei. Acolo arătaţi mărirea Lui, şi înălţaţi pre El înaintea a tot viul, Precum Acesta e Domnul nostru şi Dumnezău, Acesta e Părintele nostru întru toţi veacii. Şi va bate pre noi întru strîmbătăţile noastre, şi iarăş ne va milui şi ne va aduna pre noi dentru toate limbile unde v-aţi răsipit întru eale. De vă veţi întoarce cătră El cu toată inima voastră şi cu tot sufletul vostru, să faceţi înaintea Lui adevăr, atuncea Să va întoarce cătră voi şi nu va ascunde faţa Lui de cătră voi. Şi veţi vedea ceale ce va face cu voi. Şi vă mărturisiţi Lui cu toată gura voastră. Şi binecuvîntaţi pre Domnul direptăţii şi înălţaţi pre Împăratul veacilor. Eu în pămîntul robirii meale mărturisescu-mă Lui şi arăt putearea şi mărimea Lui la limba păcătoşilor. Întoarceţi-vă, păcătoşilor, şi faceţ direptate înaintea Lui! Cine ştie, dară de va vrea pre voi şi va face milostenie voao? Pre Dumnezăul mieu înalţu, şi sufletul mieu pre Împăratul ceriului! Şi se va bucura mărirea Lui, zică toţi, şi să să mărturisească Lui cu direptate. Ierusalim, cetate sfîntă, bate-va preste faptele fiilor tăi, şi iarăş va milui pre fiii direptăţilor. Mărturiseaşte-te Domnului bine, şi binecuvintează pre Împăratul veacilor, ca iarăş cortul Lui să să zidească întru tine cu bucurie, şi va bucura întru tine pre robii de acolo, şi ca să îndrăgească întru tine pre cei dosădiţi la toate neamurile veacului. Limbi multe de departe vor veni cătră numele Domnului Dumnezău, daruri în mîini avînd, daruri Împăratului ceriului. Neamurile neamurilor vor lăuda pre Tine şi vor da bucurie. Blestemaţi toţi ceia ce urăsc pre Tine! Binecuvîntaţi vor fi toţi ceia ce Te îndrăgesc pre Tine în veac! Bucură-Te şi Te veseleaşte pre fiii direptăţilor, căci să vor aduna şi vor binecuvînta pre Domnul direptăţilor. O, fericiţ ceia ce îndrăgesc pre Tine, bucura-să-vor pre pacea Ta! Şi fericiţ cîţi s-au mîhnit preste toate bătăile Tale, cîţ pre Tine să vor bucura,văzînd toată mărirea Ta, şi să vor veseli în veac! Sufletul mieu binecuvintează pre Dumnezău, pre Împăratul cel mare, căci să va zidi Ierusalimul cu zamfir şi zmaragd, şi piatră cinstită! Zidurile tale, şi turnurile, şi băştile,—cu aur curat! Şi uliţile Ierusalimului—cu viril, şi anthrac, şi cu piatră de la Sufir, mărunt să vor aştearne. Şi vor zice toate uliţele lui: 'Alliluia', şi vor lăuda zicînd:'Binecuvîntat Dumnezău, Carele au înălţat,toţi veacii!'"

CAP XIV

Şi încetă, mărturisindu-se,Tovit. Şi era de 58 de ani cînd au pierdut vederile, şi după 8 ani au văzut. Şi făcea milostenie, şi adaose a să teame de Domnul Dumnezău şi a să măr-

3 turisi Lui. Şi foarte îmbătrîni, şi chemă
4 pre fiiul lui şi pre cei 6 fii ai fiiului lui. Şi zise lui: „Fiiule, ia pre fiii tăi; iată, am îmbătrînit şi spre alergare de cătră viaţă sînt; pasă la Midia, fiiule, căci m-am adeverit cîte au grăit Iona prorocul pentru Ninevi, că-i va veni surpare, iară la Midia mai mult va
5 fi pace, pînă la o vreame, Şi cum că fraţii noştri pre pămînt să vor răsipi de la pămîntul cel bun, şi Ierusalimul va fi pustiiu, şi Casa lui Dumnezău întru el va arde de tot
6 şi pustie va fi pînă la o vreame. Şi iarăş va milui pre ei Dumnezău şi-i va întoarce pre ei la pămînt; şi vor zidi Casa, nu ca cea dentîiu, pînă să vor plini vremile veacului.
7 Şi după aceasta se vor înturna den robii şi vor zidi Ierusalimul cu cinste, şi Casa lui Dumnezău întru el să va zidi, la toate rudele veacului, cu zidire slăvită, în ce chip au
8 grăit pentru el prorocii. Şi toate limbile să vor întoarce cu adevărat a să teame de Domnul Dumnezău, şi vor astupa idolii lor, şi vor binecuvînta toate limbile pre Domnul.
9 Şi nărodul Lui să va mărturisi lui Dumnezău, şi va înălţa Domnul pre nărodul Lui.
10 Şi să vor bucura toţi ceia ce iubescu pre Domnul Dumnezău, cu adevăr şi cu direp-
11 tate, făcînd milă fraţilor noştri. Şi acum, fiiule, du-te de la Ninevi, căci cu adevărat vor fi ceale ce au grăit prorocul Iona. Şi tu păzeaşte leagea şi poruncile; şi te fă iubitoriu de milă şi direpţ, pentru ca să-ţ fie bine ţie. Şi îngroapă-mă bine, şi pre maică-ta cu
12 mine, şi să nu mai mîneţi la Ninevi. Fiiule, caută ce au făcut Amman lui Ahiahar, celui ce l-au hrănit pre el; că den lumină l-au adus pre el la întunearec, şi cîte au răsplătit lui. Şi Ahiahar s-au mîntuit, iară aceluia răsplătirea s-au dat, şi el s-au pogorît la întunearec.
13 Manasi au făcut milostenie şi s-au mîntuit den laţul morţii carele au întins lui, iară
14 Amman au căzut în laţu şi au perit. Şi acum, fiiule, vezi ce face milostenia, şi cum
15 direptatea mîntuiaşte". Şi aceastea el zicînd, să sfîrşi sufletul lui pre pat. Şi era
16 de 158 de ani. Şi l-au îngropat pre el cu mărire; şi, cînd au murit Anna, maica lui,
17 au îngropat pre ea cu tatăl lui. Să duse dară Tovia cu muiarea lui şi cu fiii lui la Ecvatana, cătră Raguil, socru-său, şi îmbă-
18 trîni cu cinste. Şi îngropă pre socrul lui cu mărire, şi au moştenit avearea lor, şi a lui Tovit, tătîne-său, şi au murit de ani 127,
19 la Ecvatana a Midiei. Şi au auzit, mai nainte decît a muri el, pierzarea Nineviei, pre carea au robit Navohodonosor şi Asuir, şi să bucură, pînă a nu muri, pentru Ninevii.

IUDITH

CAP I

In anul al 12 al împărăţiei lui Navo- 1
hodonosor, carele au împărăţit la Ninevi, cetatea cea mare, în zilele lui Arfaxad, carele au împărăţit pre midii, la Ecvatana, Şi au zidit 2
Ecvatana împrejur, ziduri den pietri cioplite, de late de 3 coţi, şi de lungi de 6 coţi, şi au făcut înălţimea zidului de 70 de coţi, şi lărgimea lui de 50 de coţi, Şi turnurile 3
lui au pus preste porţile ei, 100 de coţi, şi lăţimea ei au întemeiat spre 60 de coţi, Şi au făcut porţile ei, porţi rădicîndu-se 4
spre nălţime de 70 de coţi, şi lărgimea lor de 40 de coţi, spre ieşirile puterilor celor tari ai lui şi spre rînduialele pedestrimei lui. Şi au făcut războiu în zilele aceale împăratul 5
Navohodonosor cătră împăratul Arfaxad, în cîmpul cel mare, acesta iaste cîmpul în hotarăle Ragavului. Şi întîmpinară cătră 6
el toţi ceia ce lăcuiesc muntele, şi toţi ceia ce lăcuia Efratul, şi Tigris, şi Idaspin, şi în cîmpul Ariohului, împăratul elimeilor; şi să adunară limbi multe foarte la rînduiala fiilor lui Helod. Şi au trimis Navohodo- 7
nosor, împăratul asirianilor, asupra tuturor celor ce lăcuiescu Persida, şi cătră toţi ceia ce lăcuiesc cătră apusuri, şi ceia ce lăcuiesc Chilichia, şi Damascul, şi Livanul, şi în preajma Livanului, şi toţi ceia ce lăcuiescu despre faţa marginei mării, Şi cei dentru limbi- 8
le Carmilului, şi Galaad, şi Galilea cea de sus, şi cîmpul cel mare, Ezdrilomul, şi toţi cei den Samaria, şi cetăţile ei, şi decindea de Iordan, pînă la Ierusalim, şi Vetani, şi Hellus, şi Cadis, şi rîul Eghipetului, Şi Tafnas, 9
şi Ramesi, şi tot pămîntul Ghesemului, pînă a veni deasupra la Taneos, şi Memfeos, şi la toţi ceia ce lăcuiescu Eghipetul, pînă va veni preste hotarăle Ethiopiei. Şi toţi 10
ceia ce lăcuia pămîntul nu băgară samă de graiul lui Navuhodonosor, împăratul asirianilor, şi n-au venit împreună cu el la războiu, căci nu s-au temut de el, ce era împrotiva lor ca un om. Şi au întorsu pre vestitorii lui deşărţi, cu necinste, de cătră faţa lor. Şi să mînie Navuhodonosor preste tot 11
pămîntul acesta foarte; şi s-au jurat asupra scaunului şi împărăţiei lui de cu adevărat să izbîndească el toate hotarăle Chilichiei, şi ale Damascului, şi ale Siriei, Să 12
omoară cu sabia lui şi pre toţi ceia ce lăcuiescu în pămîntul lui Moav, şi pre fiii lui Ammon, şi toată jidovimea, şi pre toţ

cei din Eghipet, pînă a veni la hotarăle ce-
13 lor doao mări. Şi să rîndui cu putearea
lui cătră Arfaxad împăratul în anul al 17, şi
14 să întări întru războiul lui. Şi înfrînsă
toată putearea lui Arfaxad, şi toată călărimea lui, şi toate carăle lui, şi au biruit cetă-
15 ţile lui, Şi au venit pînă la Ecvatana, şi au biruit turnurile, şi au prădat uliţile ei, şi podoaba ei au dat spre ocara ei. Şi au prinsu pre Arfaxad, în munţii lui Ragav, şi l-au împunsu pre el cu fuşturile lui, şi l-au pier-
16 dut de tot pre el pînă în ziua aceaea. Şi să întoarse împreună cu ei la Ninevi, el şi toată amestecătura lui, mulţime de oameni războinici foarte mulţi, şi era acolo desfătîndu-să şi bine petrecînd el şi putearea lui, în zile 120.

CAP II

1 Şi în anul al 18, în 22 a lunii dentîi, făcutu-s-au cuvînt în casa lui Navuhodonosor, împăratul asirianilor, să-ş izbîndească preste tot pămîn-
2 tul, în ce chip au grăit. Şi au chemat toate slugile lui şi pre toţi diregătorii lui, şi au pus împreună cu ei taina sfatu-
3 lui lui. Şi săvîrşi toată răutatea pămîntului den gura lui şi ei au ales să piarză tot trupul, carii n-au urmat cuvîntului gurii lui.
4 Şi fu deaca săvîrşi sfatul lui, au chemat Navohodonosor, împăratul asirianilor, pre Olofern, voivodul puterii lui, al doilea fiind după el, şi zise cătră el: „Aceastea zice împăratul cel mare, domnul a tot pămîntul:
5 'Iată, tu vei ieşi de la faţa mea, şi vei lua împreună cu tine bărbaţi ce nădejduiescu în vîrtutea lor, pedestri 120000, şi mulţime de cai cu călăreţ doaosprăzeace mii, şi vei ieşi la timpinarea a tot pămîntul spre apus,
6 căci n-au ascultat de graiul mieu. Şi vei vesti lor să-m gătească mie pămînt şi apă, căci voiu ieşi cu mînia mea asupra lor şi voiu acoperi toată faţa pămîntului cu picioarele puterii meale şi voiu da pre ei spre
7 jahul lor. Şi răniţii lor vor împlea văile lor, şi pîraiele, şi rîul necînd cu morţii lor să va împlea, şi voiu aduce robia lor preste
8 marginile a tot pămîntul. Şi tu, ieşind, vei apuca mie tot hotarul lor; şi să vor da pre ei ţie, şi vei păzi mie pre ei, în ziua
9 mustrării lor. Iară preste cei ce nu ascultă, să nu să milostivească ochiul tău a-i da pre ei spre ucidere şi în jah, întru tot pămîntul tău, căci, viu eu şi tăria împărăţiei meale, cîte am grăit voiu şi face aceastea în
10 mîna mea. Şi tu încă să nu calci vreunul den cuvintele domnului tău, ce săvîrşind să săvîrşeşti întru cîte am poruncit ţie şi să
11 nu îndelungeşti a face aceastea!'" Şi ieşi Olofern de la faţa domnului, şi au chemat pre toţi sîlnicii şi voivozii şi ispravnicii puterii lui Asur. Şi au numărat aleşi oameni 12
spre rînduială, în ce chip au poruncit domnul lui, la 120000, şi călăreţi arcaşi 12000, şi rîndui în ce chip să rînduiaşte mulţimea războiului, Şi au luat cămile şi măgari 13
spre povara lor, mulţime multă foarte, şi oi, şi boi, şi capre, de gătirea lor, cărora nu era număr, şi hrană la tot bărbatul întru mulţime, şi aur şi argint, den casa împăratului, mult foarte. Şi ieşi el şi toată putearea 14
lui în cale, ca să meargă înaintea împăratului Navohodonosor, şi să acoperi toată faţa pămîntului, cătră apusuri, cu cară şi călăreţi şi pedestri aleşi ai lor, şi multă amestecătură, ca lăcustele, au ieşit împreună cu ei, şi ca năsipul pămîntului, pentru că nu era număr de mulţimea lor. Şi ieşiră de la 15
Ninevi cale de 3 zile, preste faţa cîmpului Vectileth, şi au tăbărît de la Vectileth aproape de muntele celui de na stînga Chilichiei cei de sus. Şi au luat toată putearea 16
lui, pe pedestri şi călăreţi, şi carăle lui, şi să duse de acolo la munte. Şi au tăiat 17
pre Fud, şi pre Lud, şi au prădat pre toţi fiii lui Rasis, şi pre fiii lui Ismail, cei de cătră faţa pustiiului cătră amiazăzi, despre Helon. Şi trecu Efratul şi veni în Mijlo- 18
cul-rîurilor, şi au săpat de tot toate cetăţile nalte, ceale de la pîrîul Arvonai, pînă a veni la mare. Şi au cuprins hotarăle Chilichiei, şi au tăiat pre toţ ceia ce au stătut împrotiva lui, Şi au venit pînă la hotarăle lui 19
Iafeth, ceale despre austru şi despre faţa Araviei, şi au încunjurat pre toţi fiii lui Madiam, şi au ars sălaşurile lor, şi au prădat stînele lor. Şi au pogorît la cîmpul Da- 20
mascului, pe vreamea seacerii de grîu, şi au ars toate ţarenile lor şi turmele, şi cerezile le-au dat spre stingere. Şi cetăţile lor 21
le-au prădat, şi cîmpii lor i-au vînturat, şi au lovit pre toţi tinerii lor în gură de sabie.

CAP III

Şi au căzut frica şi groaza lui preste 1
ceia ce lăcuiesc pre lîngă mare, ceia ce sînt în Sidon şi în Tir, şi ceia ce lăcuiesc în Sur şi în Ochina, şi pre toţi ceia ce lăcuiesc în Iemnaan.
Şi ceia ce lăcuiesc în Azot şi Ascalon să te- 2
mură de el foarte, şi au trimis cătră el soli cu cuvinte de pace, zicînd: „Iată, noi— 3
slugile lui Navohodonosor, împăratului celui mare, aproape ne aflăm înaintea ta; fă cu noi în ce chip iaste plăcut feaţii tale. Iată, 4
odăile noastre, şi tot locul nostru, şi tot cîmpul grînelor, şi turmele, şi cerezile, şi toate stînele sălaşelor noastre aproape să

află înaintea feaţii tale; fă în ce chip îţ va
5 plăcea ţie. Iată, şi cetăţile noastre şi ceia
ce lăcuiesc întru eale robii tăi sînt! Mergînd,
timpină la eale cum iaste bine înaintea ochi-
6 lor tăi!" Şi mearseră bărbaţii cătră Olo-
fernu şi vestiră lui după cuvintele aceastea.
7 Şi să pogorî spre marginea mării el şi pu-
tearea lui, şi deade în pază cetăţile ceale
8 nalte. Şi au luat dentru ei spre ajutoriu
bărbaţi aleşi, şi au priimit pre el ei şi tot
împrejurul ţărîi lor cu cununi, şi hore, şi
9 tîmpene. Şi au săpat de tot toate hotarăle
10 lor, şi desişurile lor au tăiat. Şi era lui
poruncă dată să piarză de tot pre toţi
dumnezeii pămîntului, ca sîngur lui, lui
Navohodonosor, să să închine, şi toate lim-
bile şi neamurile lor să-l cheme pre el dum-
11 nezău. Şi veni despre faţa ezrailteanilor,
aproape de jidovime, carea iaste în preajma
hierestreului celui mare al jidovimei, şi au
tăbărît în mijlocul Ghevei şi a Cetăţii
Şichithilor, şi era acolo o lună de zile, ca
să adune toată plinirea puterii lui.

CAP IV

1 Şi auziră fiii lui Israil, ceia ce lăcuia
în ţara jidovască, toate cîte au făcut Olofernu limbilor, voivodul lui Navohodonosor, împăratul asirianilor, şi în ce chip au prădat toate besearecile lor şi le-au dat pre eale spre stinge-
2 re, Şi să temură foarte de cătră faţa lui, şi
pentru Ierusalim, şi pentru beseareca Dom-
nului Dumnezeului lor s-au turburat,
3 Căci atuncea era veniţ de la robie şi de curînd
tot norodul să adunase, den Iudea, şi vasele,
şi jîrtăvnicul, şi Casa den pîngăriciune sfin-
4 ţită era. Şi au trimis la tot hotarul Sa-
mariei, şi la sate, şi la Vethoro, şi Velmen,
şi Iereho, şi la Hova, şi Esora, şi valea Sali-
mului, şi au apucat înainte toate vîrfurile
munţilor celor nalţi, şi au zidit satele ce era
întru eale, şi au pus spre hrană de gătirea
războiului, că de curînd era cîmpurile lor
5 săcerate. Şi au scris Ioachim, preotul
cel mare, carele era în zilele acealea în Ieru-
salim, celor ce lăcuia în Vetulua şi Vetu-
mestham, care iaste den preajma ezraililor,
despre faţa cîmpului celui de aproape de
Dothaim, zicînd să apuce suişurile munţi-
lor, căci pren eale era întrarea la Iudea, şi
era pre lesne a-i opri pre ei suindu-se, doi
inşi să stea asupra tuturor oamenilor, fiind
6 strîmtă trecătoarea. Şi au făcut fiii
lui Israil în ce chip au poruncit lor Ioachim,
preotul cel mare, şi bătrînimea a tot năro-
7 dul lui Israil, carii şădea în Ierusalim. Şi
strigară tot bărbatul lui Israil cu osîrdie
mare, şi au smerit sufletele lor, cu nence-
8 tare mare, ei şi fămeile lor. Şi pruncii
lor, şi dobitoacele lor, şi tot nemearnicul,
şi năimitul, şi cel cumpărat pre argint al
lor au pus saci pre mijlocele lor, şi tot băr-
batul şi muiarea. Şi copiii, şi cei ce lăcuia 9
în Ierusalim au căzut despre faţa besearecii,
şi au încenuşat capetele lor, şi au întins sa-
cii lor despre faţa Domnului, şi jîrtăvnicul
cu sacu l-au învălit. Şi au strigat cătră 10
Domnul lui Israil, cu toţi odată, neîncetat,
ca să nu dea spre jaf pruncii lor, şi muierile
spre plenuire, şi cetăţile moştenirei lor spre
stingere, şi sfintele spre spurcăciune şi ocară,
bucurie limbilor. Şi au ascultat Dumne- 11
zău rugăciunea lor, şi văzu necazul lor, şi
era nărodul postind zile multe, în toată
Iudea şi Ierusalimul, despre faţa sfintelor
Domnului Atotţiitoriului. Şi Ioachim, 12
preotul cel mare, şi toţi ceia ce sta înaintea
Domnului preoţi, şi ceia ce slujiia Domnu-
lui, cu saci încinşi mijloacele lor, aducea
arderea-de-tot a neîncetării, şi rugile, şi
ceale de bună voie dări ale nărodului; şi era
cenuşă preste chiverile lor, şi striga cătră
Domnul, den toată putearea, spre bine să
socotească toată casa lui Israil.

CAP V

Şi să deade veaste lui Olofernu, 1
voivodului puterii lui Asur, că fiii
lui Israil s-au gătit de războiu, şi
trecătorile munţilor le-au închis,
şi au zidit tot vîrful muntelui nalt,
şi au pus la cîmpi piadeci. Şi s-au mîniat 2
cu mînie foarte, şi au chemat pre toţi boia-
rii Moavului şi pre voivozii lui Amon şi pre
toţi domnii marginii mării şi zise lor:
„Spuneţi-mi dară mie, fiii lui Hanaan, cine 3
e norodul acesta carele şade în munte? Şi
care sînt cetăţile care lăcuiescu? Şi ce e
mulţimea puterii lor? Şi întru ce e tăria
lor şi vîrtutea lor? Şi cine s-au rădicat pres-
te ei împărat au povăţuitoriu voivoziei lor?
Şi pentru ce s-au făcut nebăgători de samă
a nu veni întru întimpinarea mea, decît toţi
cei ce lăcuiescu la apus?" Şi zise cătră el 4
Ahior, povăţuitoriul tuturor fiilor lui Amon:
„Asculte dară domnul mieu cuvînt den gura 5
slugii tale, şi voiu spune ţie adevărul pentru
norodul acesta carele lăcuiaşte muntele
acesta, aproape de tine lăcuind; şi nu va ieşi
minciună den gura slugii tale. Norodul 6
acesta sînt den neamul haldeilor; Şi au 7
nemernicit mai nainte în Mijlocul-rîurilor,
căci n-au vrut să urmeaze dumnezeilor pă-
rinţilor, carii s-au făcut în pămîntul halde-
lor, Şi au ieşit den calea părinţilor lor, 8
şi s-au închinat Dumnezeului ceriului, la
Dumnezeu Carele au cunoscut. Şi au scos
pre ei de cătră faţa dumnezeilor lor, şi
au fugit la Mijlocul-rîurilor, şi au nemerni-
cit acolo zile multe. Şi au zis Dumne- 9

zeul lor să iasă den nemernicia lor şi să meargă la pămîntul lui Hanaan. Şi au lăcuit acolo, şi s-au mulţit cu aur, şi cu argint, şi
10 cu dobitoace multe foarte. Şi au acoperit faţa pămîntului lui Hanaan foamete, şi s-au pogorît la Eghipet şi s-au nemernicit acolo, pînă ce s-au înturnat; şi s-au făcut acolo întru mulţime multă, şi nu era număr
11 neamului lor. Şi s-au sculat asupra lor împăratul Eghipetului şi i-au meşterşugit pre ei, şi cu trudă şi cu cărămidă i-au smerit pre ei, şi i-au pus pre ei a fi robi. Şi au strigat către Dumnezeul lor, şi au lovit tot pămîntul Eghipetului cu rane întru carele nu
12 era vindecare. Şi au scos pre ei eghipteanii de către faţa lor; şi au uscat Dumnezeu Marea Roşie înaintea lor, şi i-au adus pre ei
13 la muntele Sinaii şi Cadis Varni. Şi au scos pre toţi ceia ce lăcuiescu în pustie, şi au lăcuit în pămîntul amoreilor, şi pre toţi esevoneanii i-au pierdut de tot cu vîrtutea
14 lor. Şi, trecînd Iordanul, au moştenit
15 tot muntele. Şi au scos de către faţa lor pre hananeu, şi pre ferezeu, şi pre ievuseu, şi pre sihem, şi pre toţi ghergheseii, şi au
16 lăcuit într-însul zile multe. Şi, pînă n-au greşit înaintea Dumnezeului lor, era bunătăţile împreună cu ei, căci Dumnezeu, urînd
17 strîmbătatea, împreună cu ei iaste. Iară cînd s-au depărtat de la calea carea au pus lor, foarte mult au perit în multe războaie, şi s-au robit la pămîntul care n-au fost al lor, şi besearica Dumnezeului lor s-au făcut tocma cu pămîntul, şi cetăţile lor s-au biruit
18 de către nepriatini. Şi acum, întorcîndu-se către Dumnezăul lor, s-au suit de la răsipire unde s-au fost răsipit acolo, şi au luat Ierusalimul, unde iaste sfinţenia lor, şi s-au
19 lăcuit în munte, căci era pustiiu. Şi acum, stăpîne doamne, de cu adevărat iaste necunoştinţă întru norodul acesta şi greşescu la Dumnezeul lor, să socotim căci iaste întru ei piadeca aceasta, şi să ne suim şi să-i
20 batem pre ei. Iară de nu iaste fărădeleage întru limba lor, să treacă dară domnul mieu, ca nu cîndai va scuti Domnul pre ei şi Dumnezeul lor pentru ei, şi vom fi întru ocară înaintea a tot pămîntul!“

CAP VI

1 Şi fu deaca tăcu Ahior grăind cuvintele aceastea, răpşti tot norodul cel ce sta împrejurul cortului
2 Şi zisără boiarii lui Olofern, şi toţi ceia ce lăcuiescu pămîntul pre lîngă marginea mării, şi a lui Moav: „Să-l taie pre el, pentru că nu ne vom teame de către faţa fiilor lui Israil că, iată, norod întru care nu iaste puteare, nici
3 tărie, spre rînduială tare iaste. Pentru aceaea dară, să ne suim, şi vor fi spre mîncare de tot, la toată oastea ta, doamne Oloferne!“ Şi deaca încetă gîlceava bărbaţi- 4
lor celor ce şădea împrejur la sfat, zise Olofernu, voivodul puterii lui Asur, către Ahior, înaintea a tot nărodul celor striini de fealiu şi către toţi fiii lui Moav: „Şi 5
cine eşti tu, Ahior, şi cei năimiţi ai lui Efraim, de ai prorocit întru noi astăzi şi ai zis pre neamul Ierusalimului să nu-l batem, căci Dumnezeul lor scuteaşte pre ei? Şi 6
cine e Dumnezeu, fără numai Navohodonosor? Acesta va trimite tăria lui şi va piarde de tot pre ei după faţa pămîntului, şi nu-i va izbăvi pre ei Dumnezeul lor. Ce noi, 7
robii lui, vom piarde de tot pre ei ca pre un om, şi nu vor suferi tăria cailor noştri, pentru că-i vom călca pre dînşii cu ei, şi munţii lor să vor îmbăta cu sîngele lor, şi cîmpii lor să vor împlea de morţii lor. Şi nu va 8
sta împotrivă urma picioarelor lor despre faţa noastră, ce cu peire vor peri, zice împăratul Navohodonosor, domnul a tot pămîntul, pentru că au zis: ‘Nu vor rămînea în deşărt graiurile cuvintelor meale!’ Şi tu, 9
Ahior, năimitul lui Amon, carele ai grăit cuvintele aceastea, în ziua strîmbătăţii tale nu vei mai vedea încă faţa mea, den ziua aceasta pînă ce voiu izbîndi pre neamul celor de la Eghipet. Şi atuncea va treace 10
fierul oştii meale şi nărodul slugilor meale pren coastele tale, şi vei cădea întru răniţii lor, cînd mă voiu înturna; şi te vor pune robii miei la munte, şi te vor pune la una den cetăţile suirilor, şi nu vei peri pînă ce te vei prăpădi cu ei. Şi deaca nădejduieşt cu 11
inema ta cum nu să vor prinde, să nu ţi se strice faţa. Grăit-am, şi nemică nu va cădea den graiurile meale! “ Şi porunci Olofernu 12
slugilor lui, carii era dvorind la cortul lui, să prinză pre Ahior şi să-l puie pre el la Vetulua şi să-l dea în mîna fiilor lui Israil. Şi-l prinsără pre el slugile lui, şi-l aduseră 13
pre el afară den tabără la cîmpu, şi să rădicară den mijlocul cîmpului la munte, şi mearseră la izvoarăle care era supt Vetulua. Şi deaca i-au văzut pre ei bărbaţii cetăţii 14
pre vîrful muntelui, luară armele lor şi ieşiră afară den cetate, preste vîrful muntelui; şi tot bărbatul prăştiaş şi au oprit suirea lor şi loviia cu pietri asupra lor. Şi supu- 15
indu-se dedesuptul muntelui, au alergat pre Ahior şi l-au lăsat lepădat supt rădăcina muntelui şi s-au dus către domnul lor. Şi pogorîndu-se fiii lui Israil den 16
cetatea lor, au mers la el şi, dezlegînd pre el, l-au adus la Vetelua. Şi l-au adus 17
pre el la boiarii cetăţilor, carii era în zilele

acealea, Ozias al lui Miha, den fealiul lui Simeon, şi Havris al lui Gothoniil, şi Harmis
18 al lui Melhiil. Şi au chemat împreună pre toţi bătrînii cetăţii, şi alergară tot tînărul lor, şi muierile, la adunare; şi au pus pre
19 Ahior în mijlocul a tot nărodul lor, Şi-l întrebă pre el Ozia de cea ce s-au întîmplat. Şi răspunzînd spuse lor graiurile de la şădearea divanului lui Olofernu, şi toate cuvintele cîte au grăit în mijlocul boiarilor lui Assur, şi cîte s-au lepădat Olofernu spre casa lui
20 Israil. Şi, căzînd nărodul, să închinară lui Dumnezeu şi strigară cătră Dumnezeu zicînd: „Doamne, Dumnezeul ceriului, caută mîndriile lor, şi miluiaşte smerenia neamului nostru, şi caută preste faţa celor
21 sfinţiţ Ţie întru ziua aceasta!“ Şi mîngîiară pre Ahior şi-l lăudară pre el foarte.
22 Şi-l miluia pre el Ozias, de la adunare la casa lui, şi au făcut ospăţ celor mai bătrîni, şi au chemat pre Dumnezeul lui Israil spre ajutoriu toată noaptea aceaea.

CAP VII

1 Şi a doua zi porunci Olofernu la toată oastea lui şi la tot norodul lui, carii veniia într-ajutoriul lui, să purceazăasupra cetăţii Vetulua şi să apuce suişurile muntelui şi să
2 facă războiu cătră fiii lui Israil. Şi purceaseră în ziua aceaea tot bărbatul tare al lor şi putearea lor de bărbaţi de războiu, pedeştri 170000 şi călărimi 12000, afară den zbirştină şi den bărbaţii carii era pede-
3 stri întru ei, mulţime multă foarte. Şi să tăbărîră în vale, aproape de Vetulua, la izvor, şi s-au întins lăţimea pînă la Dothaim, pînă la Velvem şi, în lungime, de la Vetulua pînă la Chiamon, carea iaste în preajma
4 Ezdrilomului. Iară fiii lui Israil, deaca au văzut mulţimea lor, să turburară foarte şi zise fieştecarele cătră aproapele lui: „Acum vor linge aceştea faţa a tot pămîntul, şi nici munţii cei nalţi, nici văile, nici
5 dealurile vor suferi greutatea lor!“ Şi, luînd fieştecarele armele ceale de războiu ale lor şi aţiţînd foc preste turnurile lor, aştepta păzind toată noaptea aceaea.
6 Iară în ziua a doua, scoase Olofernu toată călărimea lui despre faţa fiilor lui Israil, carii era în Vetulua, şi au socotit suişurile cetăţii lor, şi izvoarăle apelor lor au cercat, şi le-au luat pre eale, şi au pus la eale ceate de oameni războinici; şi el
7 s-au întors la nărodul lui. Şi, viind la el toţi boiarii fiilor lui Isaf, şi toţi povăţuitorii nărodului lui Moav, şi voivozii de pre lîngă mare, ziseră: „Auză dară cuvînt stăpînul nostru, pentru ca să nu să
facă stricare întru putearea ta; Pentru 8
că nărodul acesta al fiilor lui Israil nu nădejduiescu pre suliţile lor, ce pre nălţimile munţilor întru care ei lăcuiesc, căci nu iaste pre lesne a te sui pre vîrfurile munţilor lor.
Şi acum, doamne, nu face războiu cătră ei 9
în ce chip să face războiul rînduialei, şi nu va cădea den nărodul tău măcară un bărbat;
Rămîi la tabăra ta păzind tot bărbatul de 10
la putearea ta. Şi să oprească slugile tale pămîntul apei carea iase den rădăcina muntelui, pentru căci de acolo iau apă toţi
ceia ce lăcuiesc în Vetulua. Şi va omorî 11
pre ei seate, şi vor da cetatea lor. Şi noi, 12
şi nărodul nostru, ne vom sui la ceale de pre aproape vîrfurile a munţilor şi ne vom tăbărî preste eale spre strajă înainte, ca să nu iasă den cetate un om. Şi să vor topi cu foamete ei, şi muierile lor, şi feciorii lor şi, mai nainte de a veni sabia preste ei, vor peri
în uliţele lăcuinţii lor. Şi vei da lor răsplă- 13
tire rea, pentru căci au viclenit şi n-au ascultat de faţa ta cu pace“. Şi au plăcut 14
cuvintele lor înaintea lui Olofernu şi înaintea tuturor slugilor lui, şi au rînduit să facă în
ce chip au grăit. Şi s-au rădicat tabăra 15
fiilor lui Amon, şi împreună cu ei 5000 den fiii lui Asur, şi s-au tăbărît în vale, şi au apucat înainte apele şi izvoarăle apelor fiilor lui Israil. Şi s-au suit fiii lui Isaf, şi fiii lui Amon, şi s-au tăbărît în munte, în preajma Dothaimului. Şi au trimis dentru ei 16
cătră austru, şi cătră vîntul de amiazăzi, în preajma Ecrevilului, care iaste aproape de Husi, care iaste la pîrîul Mohmurului; şi ceaealaltă oaste a asirianilor s-au tăbărît la cîmpu, şi au acoperit toată faţa pămîntului, şi corturile şi povărăle lor s-au tăbărît
întru mulţime multă foarte. Şi fiii lui 17
Israil au strigat cătră Domnul Dumnezeul lor, căci au leşinat duhul lor, căci i-au încunjurat toţi vrăjmaşii lor, şi nu era a scăparea den mijlocul lor. Şi aştepta împreju- 18
rul lor toată adunarea lui Asur, pedestrimea şi carăle şi călăreţii lor, zile 34. Şi să 19
svîrşiră la toţi ceia ce lăcuiia în Vetulua toate vasele lor ceale de apă, şi gropile să deşărta, şi nu avea să bea de saţiu apă o zi, căci cu măsură le da lor a bea. Şi leşina- 20
ră pruncii lor, şi muierile, şi tinerii periia de seate şi cădea în uliţile cetăţii şi în trecătorile porţilor, şi nu mai era întărire
întru ei. Şi să adunară tot nărodul 21
asupra Oziei şi a boiarilor cetăţii, tinirii şi muierile şi copiii, şi au strigat cu glas mare şi ziseră înaintea tuturor bătrîni-

22 lor: „Judece Dumnezău între noi şi între
voi, căci aţi făcut întru noi strîmbătate
mare, negrăind de pace cu fiii lui Asur. Şi
acum nu iaste ajutoriu noao, ce ne-au vîndut
pre noi Dumnezău în mînile lor, ca să ne
aştearnem de tot înaintea lor, cu seate şi cu
23 peire mare. Şi acum, chemaţi pre dînşii
şi daţi cetatea toată în pradă la norodul lui
Olofernu şi la toată putearea lui, pentru că
mai bine e noao a ne face lor întru jaf, decît
24 să murim cu seate. Pentru că vom fi robi,
şi va trăi sufletul nostru, şi nu vom vedea
moartea pruncilor noştri înaintea ochilor
noştri, şi muierile şi coconii noştri lăsîndu-ş
25 sufletele lor. Mărturisim voao pre ceriu
şi pre pămînt, şi pre Dumnezăul nostru, şi
Domnul părinţilor noştri, Carele izbîndeaşte
asupra noastră după păcatele noastre şi
păcatele părinţilor noştri, pentru ca să nu
facă după cuvintele aceastea în ziua de
26 astăzi!“ Şi s-au făcut plîngere mare în
mijlocul adunării tuturor dempreună, şi au
strigat către Domnul Dumnăzău cu glas
27 mare. Şi zise către ei Ozia: „Trageţi
nădeajde, fraţilor, încă 5 zile să îngăduim,
întru carele va întoarce Domnul Dumnezăul
nostru mila Lui spre noi, pentru că nu va
28 părăsi pre noi desăvîrşit. Iară de vor
treace aceastea şi nu va veni asupra noastră
ajutoriu, voiu face după cuvîntul vostru“.
29 Şi au răsipit pre norod la tabăra lui, şi
preste ziduri şi turnurile cetăţii lor s-au
dus, şi muierile şi copiii la casele lor i-au
trimis, şi era cu smerire multă în cetate.

CAP VIII

1 Şi auzi, în zilele acealea, Iudith, fata
lui Merari, fiiul lui Ox, fiiul lui Io-
sif, fiiul lui Oziil, fiiul lui Elchie,
fiiul Ananiei, fiiul lui Ghedeon,
fiiul lui Rafain, fiiul lui Achitho,
fiiul lui Iliu, fiiul lui Eliav, fiiul lui Nathaniil,
fiiul lui Samail, fiiul lui Salasadai, fiiul lui
2 Israil. Şi bărbatul ei, Manasi, den fealiul
ei şi den neamul ei; şi au murit în zilele
3 seacerii de orz, Pentru că au stătut
asupra celor ce lega znopii în cîmpu, şi
zăduful au venit preste capul lui, şi au căzut
pre patul lui, şi au murit în Vetulua cetatea,
şi l-au îngropat pre el cu părinţii lui în ţare-
na cea den mijlocul Dothaimului şi Valamo.
4 Şi era Iudith în casa ei văduvind 3 ani şi 4
5 luni. Şi au făcut şi ea cort preste podul
casii ei, şi au pus pre mijlocul ei sac, şi era
6 preste ea hainele văduirei. Şi postiia
toate zilele văduirei ei, afară de mai-
nainte-de-sîmbete şi de sîmbete, şi mai-
nainte-de-lunile-noao şi de luni noao şi
sărbători, şi de ceale veselitoare ale casii
7 lui Israil. Şi era frumoasă la chip, şi
înfrumseţată la faţă foarte. Şi au lăsat
ei Manasi, bărbatul ei, aur, şi argint, şi slugi,
şi slujnice, şi dobitoace, şi ţarine; şi să afla
întru eale. Şi nu era care să fie adus 8
asupra ei cuvînt viclean, căci să temea de
Dumnezău foarte. Şi auzi cuvintele no- 9
rodului ceale reale, asupra boiarenului, căci
au leşinat întru împuţinarea apelor. Şi au
auzit toate cuvintele Iudith, carele au grăit
către ei Ozia, că au jurat lor să dea cetatea
după 5 zile asirianilor. Şi trimiţînd pre 10
roaba ei, pre ceaea ce era diregătoare la toa-
te averile ei, au chemat pre Ozia, şi pre Ha-
vrin, şi pre Harmin, pre cei mai bătrîni ai
cetăţii. Şi veniră către ea, şi zise către ei:
„Auziţi-mă dară, boiarii celor ce lăcuiesc 11
în Vetulua, căci nu e dirept cuvîntul vostru
carele aţi grăit înaintea norodului în ziua
aceasta, şi aţi întărit jurămîntul acesta ca-
rele aţi grăit întru mijlocul lui Dumnezău
şi al vostru, şi aţi zis să daţi cetatea vrăj-
maşilor noştri, de nu întru aceastea Să va
întoarce Domnul să vă ajute voao. Şi 12
acum cine sînteţi voi, carii aţi ispitit pre
Dumnezău în ziua de astăzi şi staţi mai pe
deasupra de Dumnezău în mijlocul fiilor
oamenilor? Şi acum pre Domnul Atot- 13
ţiitoriul cercetaţi, şi nimică nu veţ cunoaşte
pînă în veac; căci, adîncul inimii omului nu
veţ afla şi cuvintele cugetului lui nu veţ pricea-
pe, şi cum pre Dumnezău, Carele au făcut
toate aceastea, Îl veţ cerceta, şi gîndul Lui
veţ cunoaşte, şi cugetul Lui veţ priceape?
Nici într-un chip, fraţilor, nu mîniaţi pre 14
Domnul Dumnezăul nostru, că, de nu va
vrea în ceale 5 zile să ajute noao, El are
puteare, în care zile va vrea, să acopere au
să şi piarză pre noi înaintea feaţii vrăjmaşi-
lor noştri. Iară voi nu zălojiţ sfaturile 15
Domnului Dumnezăului nostru, căci nu e ca
omul Dumnezău, să Să înfricoşaze, nici
ca un fiu al omului a petreace. Pentru 16
aceaea, aşteptînd cea de la El mîntuire, să
chemăm pre El spre ajutoriul nostru, şi va
asculta glasul nostru, de va fi Lui plăcut.
Căci nu s-au sculat, întru neamurile noastre, 17
nici iaste în ziua de astăzi nici fealiu, nici
neam, nici nărod, nici cetate dentru noi,
carei să închină la dumnezăi făcuţ de mîini,
în ce chip s-au făcut în zilele ceale mai de-
nainte, pentru care lucru s-au dat la sabie
şi la jaf părinţii noştri şi au căzut că-
deare mare înaintea vrăjmaşilor noştri.
Iară noi pre alt Dumnezău n-am cunoscut, 18
într-aceaea nădejduim că nu ne va treace
cu vedearea Nici den neamul nostru. 19
Nici cînd ne vom lua noi, aşa se va chema
jidovimea; şi să vor prăda sfintele noastre,
şi va cerceta pîngăriciunea lor den gura noas-
tră; şi frica fraţilor noştri, şi robia pă-
mîntului, şi pustiirea moştenirii noastre va
întoarce la capul nostru, întru limbi, ori-

unde vom sluji acolo, şi vom fi în piadecă şi spre ocară înaintea celor ce ne vor cîştiga
20 pre noi; Căci nu se va îndirepta treaba noastră în dar, ce la necinste o va pune pre
21 ea Domnul Dumnezăul nostru. Şi acum, fraţilor, să arătăm fraţilor noştri căci de noi să spînzură sufletul lor; şi sfintele, şi Casa, şi jîrtăvnicul razimă asupra noastră.
22 Afară den toate aceastea, să mulţimim Domnului Dumnezăului nostru, Carele ispiteaşte
23 pre noi ca şi pre părinţii noştri. Aduceţivă aminte cîte au făcut Avraam, şi cîte au ispitit pre Isaac, şi cîte s-au făcut lui Iacov în Mijlocul-rîurilor Siriei, păscînd oile lui Lavan, fratelui maicii lui. Căci nu în ce chip pre aceia i-au lămurit spre cercetarea inimii lor, şi pre noi nu ne-au izbîndit, ce spre învăţătură bate Domnul pre cei ce să apropie
24 de El". Şi zise cătră ea Ozia: „Toate cîte ai zis, cu inimă bună ai grăit, şi nu iaste
25 cine să stea împotriva cuvintelor tale. Căci nu în ziua de astăzi iaste înţelepciunea ta arătată, ce de începutul zilelor tale au cunoscut tot nărodul înţeleagerea ta, întru cît
26 iaste bună zidirea inimii tale. Ce nărodul au însătat foarte, şi ne-au îndemnat pre noi precum am grăit să facem lor şi să aducem jurămînt asupra noastră,care nu-l vom călca.
27 Şi acum roagă-te tu pentru noi, căci muiare bună-credincioasă eşti, şi va trimite Domnul ploaie spre plinirea gropilor noastre,
28 şi nu vom peri încă". Şi zise cătră ei Iudith: „Ascultaţi-mă, şi voiu face lucru carele va mearge la neamurile neamurilor, la fiii
29 nărodului nostru. Voi veţ sta la poartă în noaptea aceasta, şi voiu ieşi eu cu roaba mea, şi, în zilele după carele aţ zis să daţi cetatea vrăjmaşilor noştri, va socoti Dom-
30 nul pre Israil în mîna mea. Şi voi nu veţ cerceta faptul mieu, pentru că nu voiu spune voao, pînă să vor sfîrşi ceale ce voiu face eu".
31 Şi zise Ozia şi boiarii cătră ea: „Pasă în pace, şi Domnul Dumnezău înaintea ta, spre izbînda vrăjmaşilor noştri!" Şi întorcîndu-se de la cort, au mers la rînduialele lor.

CAP IX

1 Şi Iudith au căzut preste faţa ei, şi au pus cenuşă pre capul ei, şi s-au dezbrăcat den sacul cel ce era îmbrăcată. Şi era atuncea aducîndu-
se la Ierusalim la Casa Domnului tă-
2 mîiarea serii aceiia. Şi strigă cu glas mare Iudith şi zise: „Doamne,Dumnezăul părintelui mieu Simeon, căruia ai datu sabie spre izbîndirea celor striini den neam, carii au dezlegat zgăul fecioarii spre pîngăriciune, şi au golit coapsa spre ruşine, şi au spurcat zgăul
3 spre ocară. Pentru că ai zis: 'Nu va fi aşa!', şi au făcut. Pentru căci ai dat pre boiarii lor spre ucidere, şi aşternutul lor l-au muiat, fiind înşălat spre sînge, Şi ai lovit robi 4
asupra putearnicilor, şi putearnicii preste scaunile lor, şi ai dat muierile lor spre pradă, şi featele lor spre robire, şi toate prăzile lor spre împărţeala feciorilor celor îndrăgiţ de Tine, Şi au rîvnit rîvnirea Ta şi s-au 5
scîrbit de pîngăriciunea sîngelui lor, şi au chemat pre Tine spre ajutoriu; Dumne- 6
zeule, Dumnezeule Cel ce eşti al mieu, şi ascultă pre mine, văduva! Pentru că Tu 7
ai făcut ceale mai denainte de acealea, şi acealea, şi ceale de pre urmă. Şi ceale de acum, şi ceale viitoare ai socotit, şi au stătut ceale ce-ai sfătuit, şi ai zis: 'Iată, sîntem de faţă!' Pentru că toate căile Tale sînt ga- 8
ta, şi judecăţile Tale întru mai nainte cunoştinţă. Pentru că, iată, asirianii s-au 9
mulţit întru putearea lor, înălţatu-s-au pre cal şi călăreţu, sămeţitu-s-au în braţul celor pedestri, nădejduit-au întru pavăză, şi fuşte, şi arcu, şi praştie, şi n-au cunoscut că Tu eşti Domnul, Cel ce zdrobeşte războaie. Domnul—numele Tău! Tu surpă vîrtutea 10
lor cu putearea Ta şi pogoară tăria lor cu mînia Ta, pentru că s-au sfătuit să spurce sfintele Tale, să pîngărească sălaşul odihnii numelui mărirei Tale, şi a oborî cu fier cornul jirtăvnicului Tău. Caută la mîndria 11
lor, trimite urgia Ta la capetele lor, dă în mîna mea, ceii văduve, cea ce am socotit tărie! Loveaşte pre robu, den buzele înşelăciunii meale, asupra boiariului, şi pre boiaren preste sluga lui. Înfrînge-le lor scularea,în mînă de fămeaie! Pentru că nu e întru 12
mulţime tăria Ta, nici cu puternicia Ta să întăresc, ce celor smeriţi eşti Domnu, celor mai puţini eşti ajutoriu, sprejinitoriu celor neputincioşi, celor nebăgaţi de samă acoperitoriu, celor fără de nădeajde mîntuitoriu. Aşa, aşa, Domnul părintelui mieu şi 13
moşteniriі lui Israil, Stăpînitoriul ceriurilor şi al pămîntului, Ziditoriul apelor, Împărate a toată zidirea Ta, Tu ascultă ruga mea şi dă cuvînt mie, şi înşălăciune, şi rană, şi struncinătura lor, carii sînt împotriva făgăduinţii Tale, şi Casii Tale ceii sfinte, şi vîrfului Sionului, şi casii ţinerii fiilor Tăi au sfătuit reale. Şi fă preste toată limba 14
Ta şi a tot fealiul conoştinţă a şti că Tu eşti Dumnezăul a toată putearea şi tăria, şi nu iaste altul scutindu limba lui Israil, fără numai Tu!"

CAP X

Şi fu deaca încetă strigînd cătră 1
Dumnezăul lui Israil şi săvîrşi toate graiurile aceastea, şi să sculă de la căderare şi chemă pe roaba ei; Şi pogorî la 2
casa carea petrecea întru ea în zi-

lele sîmbetelor şi în praznicile ei, şi luă sacul carele să îmbrăca, şi să dezbrăcă de
3 hainele văduvirii ei, Şi au scăldat trupul ei cu apă, şi s-au unsu cu mir gros, şi au tocmit părul capului ei, şi au pus mitră în cap, şi s-au îmbrăcat cu hainele ceale de veselie ale ei, cu carele să împodobiia în zilele vieţii
4 bărbatului ei, lui Manassi. Şi au luat călţuni în picioarele ei, şi au pus prejur ea gherdanurile, şi brăţările, şi inealele, şi cerceii, şi toată podoaba ei. Şi s-au înfrumsăţat foarte, spre înşălarea ochilor bărbaţilor
5 cîţi vor vedea pre ea. Şi au dat roabei ei un foale de vin, şi un urcioru de untdelemnu, şi o traistă au împlut de făină şi de păpuş de smochine, şi pîine curată, şi au astupat
6 toate vasele ei, şi le-au pus preste ea. Şi au ieşit la poarta cetăţii Vetulei, şi au găsit pre Ozia, şăzînd în poartă, şi pre bătrînii
7 cetăţii Havrinului şi Harminului. Şi deaca o văzură pre ea, şi era premenită faţa ei, şi îmbrăcămintea schimbată a ei, şi s-au
8 mirat de frumuseaţele ei mult foarte Şi ziseră ei: „Dumnezeu, Dumnezeul părinţilor noştri, să te dea spre daru şi să săvîrşască tocmealele tale, întru semeţia fiilor lui Israil şi spre înălţarea Ierusalimului!“ Şi s-au
9 închinat lui Dumnezău. Şi zise către ei: „Porunciţ să-m deşchiză poarta cetăţii, şi voiu ieşi spre plinirea cuvintelor cărora aţ grăit cu mine!“ Şi au poruncit tinerilor
10 să-i deşchiză ei, precum au grăit. Şi au făcut aşa. Şi ieşi Iudith, ea şi slujnica ei
11 împreună cu ea. Şi o priviia pre ea bărbaţii cetăţii pînă ce s-au pogorît den munte şi pînă au trecut valea, şi nu o au mai văzut pre ea. Şi mergea pre vale direpţ.
12 Şi întîmpină pre ea straja cea denainte a asirianilor. Şi o înteţiia pre ea şi o întrebară pre ea: „A cărora eşti? Şi de unde vii? Şi
13 unde mergi?“ Şi zise: „Fată sînt a jidovilor, şi fug de către faţa lor, pentru că vor
14 să să dea voao spre mîncare de tot. Şi eu viu la faţa lui Olofernu, voivodului puterii voastre, ca să-i vestesc graiuri adeverite; şi voiu arăta înaintea lui cale pre carea va mearge, şi va stăpîni tot muntele, şi nu se va osebi dentru bărbaţii lui un trup, nici duh
15 de viaţă“. Şi deaca auziră bărbaţii graiurile ei şi socotiră faţa ei,—şi era înaintea
16 lor minunată la frumuseaţe foarte— Şi ziseră către ea: „Mîntuit-ai sufletul tău, sîrguind a te pogorî la faţa domnului nostru; şi acum pasă la cortul lui şi de la noi te vor petreace pre tine pînă te vor da la mîinile
17 lui. Iară de vei sta înaintea lui, să nu te temi cu inima ta, ce spune după graiurile
18 tale, şi bine va face ţie“. Şi au ales dentru-înşii 100 de oameni şi au însoţit pre ea şi pre roaba ei şi o au adus pre ea la cortul lui Olofernu. Şi să făcu alergare în toată 19
tabăra, pentru că s-au strigat la corturi venirea ei. Şi viind, o încungiura pre ea, cît au stătut afară den cortul lui Olofernu, pînă
au spus lui pentru ea. Şi să mira de fru- 20
museaţele ei şi lăuda pre fiii lui Israil pentru ea. Şi zise fieştecarele către aproapele 21
lui: „Cine va huli nărodul acesta carele are la sine muieri ca aceastea? Că nu e bine a lăsa dentr-înşii un bărbat, carei, lăsîndu-se, vor putea să meşterşuguiască tot pămîntul“.
Şi ieşiră cei ce dormiia lîngă Olofernu, şi 22
toate slugile lui, şi o băgară pre ea la cort.
Şi era Olofernu odihnind pre patul lui în 23
polog, care era de mohorît, şi de aur, şi zmaragd, şi pietri scumpe ţesut, şi spusără lui pentru ea. Şi ieşi la tinda cortului, şi 24
făclie de argint mergea înaintea lui. Şi deaca veni despre faţa lui Iudith, şi a slugilor lui, s-au mirat toţi pentru frumuseaţele feaţii ei.
Şi căzînd preste faţă, s-au închinat lui, şi o 25
sculară pre ea robii lui.

CAP XI

Şi zise către ea Olofernu: „Îndrăz- 1
neaşte, muiare, să nu te temi cu inima ta, căci eu n-am făcut rău la om care au ales a sluji lui Navohodonosor, împăratul a tot pămîntul.
Şi acum, nărodul tău, cel ce lăcuiaşte munte- 2
le, de nu m-ar fi defăimat pre mine, nu aş fi rîdicat suliţa mea preste dînşii. Ce ei ş-au făcut lor aceastea. Şi acum spune-m pen- 3
tru care lucru ai fugit de la ei şi ai venit către noi? Pentru că ai venit la mîntuire, aibi nădeajde! În noaptea aceasta tu vei trăi, şi 4
înainte, pentru că nu iaste cine să facă strîmbătate ţie, ce bine va face spre tine, precum să face robilor domnului mieu, împăratului Navohodonosor“. Şi zise către 5
el Iudith: „Priimeaşte graiurile roabei tale, şi să grăiască roaba ta înaintea feaţii tale, şi nu voiu vesti minciună domnului mieu
în noaptea aceasta. Şi, de vei urma cu- 6
vintelor slujnicii tale, desăvîrşit lucru va face Dumnezău cu tine, şi nu să va scădea domnul mieu den tocmealele lui. Pentru 7
că viu e Navohodonosor, împăratul a tot pămîntul, şi trăiaşte tăria lui care te-au trimis pre tine spre isprăvirea a tot sufletul, pentru că nu numai oameni, pentru tine, vor sluji lui, ce şi hiarăle cîmpului, şi dobitoacele, şi pasările ceriului, pren putearea ta, vor trăi asupra lui Navohodonosor şi a
toată casa lui. Pentru că am auzit înţelep- 8
ciunea ta şi meşteşugurile sufletului tău, şi s-au vestit în tot pămîntul că tu însuţi eşti bun întru toată împărăţia, şi tare întru ştiinţă, şi minunat în oştile războiului.
Şi acum, cuvîntul carele au grăit Ahior la 9

sfatul tău am auzit graiurile lui, pentru că l-au socotit pre el oamenii den Vetulua şi au spus lor toate cîte au grăit el lîngă tine.
10 Pentru aceaea, stăpîne doamne, să nu treci cuvîntul lui, ce-l pune pre el în inima ta,
11 căci adevărat iaste. Că nu să izbîndeaşte neamul nostru, pentru că nu poate sabie asupra lor, de nu vor greşi la Dumnezăul lor.
12 Şi acum, pentru ca să nu fie domnul mieu în zadar şi fără izbîndă, şi va cădea moarte preste faţa lor, că i-au cuprins pre ei greşală cu carea vor mînia pre Dumnezăul lor, cînd
13 vor face fără cale. De vreame ce s-au fîrşit lor bucatele lor şi să împuţină toată apa, sfătuiră a să învita spre dobitoacele lor, şi toate cîte au osebit lor Dumnezău întru legile Lui ca să nu mănînce, au socotit să le
14 cheltuiască. Şi începăturile grîului, şi zăciuialele vinului şi untul-de-lemnului, carele au păzit sfinţind preoţilor celor ce stau la Ierusalim, înaintea feaţei Dumnezăului nostru, au socotit să le mistuiască, de carele nici cu mînile să cădea să să atingă nimeni
15 den cei dentru norod. Şi au trimis la Ierusalim să le aducă iertăciune de la bătrînime, pentru că şi cei ce lăcuiesc acolo au făcut aceastea. Şi vor fi pînă vor vesti lor şi vor face, să vor da ţie spre pierzare în ziua aceaea.
16 Pentru aceaea, eu, roaba ta, conoscînd toate aceastea, am fugit de cătră faţa lor; şi au trimis pre mine Dumnezău să fac cu tine lucru pre carele să va minuna tot pămîntul, oricîţi vor auzi aceastea, căci roaba ta de Dumnezău crezătoare iaste şi slujind ziua
17 şi noaptea Dumnăzăului ceriului. Şi acum voiu rămînea lîngă tine, domnul mieu, şi va ieşi roaba ta preste noapte spre vale şi mă voiu ruga cătră Dumnezău, şi-m va vesti mie cînd au făcut păcatele lor; şi viind, voiu
18 cuvînta ţie, Şi vei ieşi cu toată putearea ta şi nu iaste cine să stea împotrivă ţie dentru ei. Şi voiu duce pre tine pren mijlocul jidovimei, pînă vei veni în preajma Ierusalimului.
19 Şi voiu pune jăţul tău în mijlocul ei. Şi vei aduce pre ei ca oile care n-au păstori. Şi nu va mîrîi cîine cu limba lui
20 denaintea ta. Pentru căci mie aceastea s-au grăit despre ştiinţa mea şi s-au vestit mie, şi m-am trimis ca să vestuiesc ţie".
21 Şi plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofernu şi înaintea tuturor slugilor lui, şi să mirară de înţelepciunea ei şi ziseră:„Nu iaste ca această muiare de la marginea pînă la marginea pămîntului, în frumseaţele obrazului
22 şi priceaperea cuvintelor". Şi zise cătră ea Olofernu:„Bine au făcut Dumnezău, trimiţînd pre tine înaintea norodului, ca să să facă întru mînile noastre tărie, iară întru cei ce au defăimat pre dòmnul
23 mieu perzare. Acum iscusită eşti tu la chipul tău şi bună la cuvintele tale; că, de vei face în ce chip ai grăit, Dumnezăul tău va fi mie Dumnezău şi tu în casa împăratului Navohodonosor vei şădea şi vei fi numită la tot pămîntul!"

CAP XII

Şi porunci să o bage pre ea unde să 1
punea arginturile lui, şi rîndui să i să aştearnă ei den facerile bucatelor lui, şi vinul lui să bea. Şi zise 2
Iudith:„Nu voiu mînca dentru eale, pentru ca să nu să facă poticală, ce den ceale ce mi s-au urmat să va da!" Şi zise 3
cătră ea Olofernu:„Dară de să vor sfîrşi ceale ce sînt cu tine, de unde vom avea ţie să dăm aseamenea acelora? Pentru că nu iaste cu noi den neamul tău". Şi zise 4
Iudith cătră el:„Viu sufletul tău, domnul mieu, că nu va cheltui roaba ta cealea ce-s cu mine, pînă unde va face Domnul în mîna mea ceale ce au sfătuit!" Şi o au adus 5
pre ea slugile lui Olofernu la cort şi au dormit pînă la miazănoapte. Şi să sculă 6
cătră straja cea despre zori şi trimise cătră Olofernu, zicînd:„Poruncească dară domnul mieu să lase pre roaba ta să iasă la rugă". Şi porunci Olofernu păzitorilor trupului să nu oprească pre ea. Şi rămase în tabără 7
zile 3, şi ieşiia preste noapte la valea cetăţii Vetuliei, şi să afunda la izvorul apei în tabără. Şi deaca să suia, să ruga Domnului Dumne- 8
zeului lui Israil să îndirepteaze calea ei spre rădicarea fiilor nărodului ei. Şi întrînd curată, aştepta la cort pînă i-au adus hrana ei cătră seară. Şi cînd fu în ziua a patra, au 9
făcut Olofernu ospăţ robilor lui, sînguri, şi n-au chemat la acea treabă pre niciunul den cei ce sînt pre trebi. Şi zise lui Vagoa 10
scopitului, care era ispravnic preste toate ale lui:„Pleacă dară, mergînd, şi pre muiarea jidovca care iaste la tine, ca să vie la noi şi să mănînce şi să bea cu noi, Pentru 11
că, iată, ruşine iaste obrazului nostru, de vom lăsa muiare ca aceasta neîmpreunîndune cu ea, că, de nu vom trage pre aceasta cătră noi, va rîde de noi". Şi ieşi Vagoa 12
de cătră faţa lui Olofern şi întră la ea şi zise:„Să nu se lenevească dară copilaşa cea frumoasă aceasta a veni cătră domnul mieu, ca să să mărească înaintea feaţii lui şi să bea cu noi spre veselie vin şi să să facă în ziua aceasta ca o fată a fiilor lui Asur, carele stau în casa lui Navohodonosor". Şi zise 13
cătră el Iudith:„Şi cine sînt eu, ca să grăiescu împotriva domnului mieu? Căci tot ce va fi înaintea ochi[lor] lui plăcut, sîrguind voiu face, şi va fi mie aceasta spre bucurie pînă la ziua morţii meale". Şi 14
sculîndu-se, să împodobi cu îmbrăcă-

mintea şi cu toată podoaba cea muierească, şi veni roaba ei şi-i aşternu ei în preajmia lui Olofernu jos pieile carele au luat de la Vagoa, la cea de toate zilele petreacerea ei, ca să
15 mănînce şăzînd pre eale. Şi venind, şăzu Iudith. Şi să ciudi inema lui Olofernu asupra ei, şi să turbură sufletul lui, şi era întru pohtă foarte ca să să împreune cu ea; şi păziia vreame ca să o înşale pre ea den ziua
16 care o au văzut. Şi zise cătră ea Olofernu: „Bea dară şi te fă cu noi spre veselie!“
17 Şi zise Iudith: „Bea-voiu dară, doamne, căci s-au mărit traiul mieu întru mine astăzi decît toate zilele naşterii meale“. Şi luînd, au mîncat şi au băut înaintea lui carele au
18 gătit roaba ei. Şi să veseli Olofernu pentru ea, şi au băut vin mult foarte, cît n-au băut niciodineoară într-o zi, de cînd s-au născut.

CAP XIII

1 Şi deaca să întîrzie vreamea, sîrguiră
2 robii lui a să răsipi. Şi Vagoa au închis cortul lui pre den afară şi slobozirăă pre cei ce păziia de cătră faţa domnului lui, şi s-au dus la aşternuturile lor, pentru că era toţi trudiţi,
3 fiind îndelungată băutura. Şi rămase Iudith sîngură în cortu, şi Olofern mai nainte fiind căzut pre patul lui, pentru că era
4 preste el turnat vinul. Şi zise Iudith roabei ei să stea afară den aşternutul ei şi să păzască ieşirea ei, ca şi în cealealalte zile, pentru că au zis că va ieşi la ruga ei; şi lui Vagoa au grăit după cuvintele aceastea.
5 Şi să duseră toţi de cătră faţa ei, şi nimen n-au rămas la aşternut, de la mic pînă la
6 mare. Şi stînd Iudith lîngă patul lui, zise în inima ei: „Domnul Dumnezău a toată putearea, caută în ceasul acesta spre faptele mînilor meale spre înălţarea Ierusalimului!
7 Acum iaste vreamea a ajuta moştenirii Tale şi a face tocmealele meale spre surparea vrăjmaşilor carii s-au rădicat asupra noastră“.
8 Şi apropiindu-să la stîlpul patului care era lîngă capul lui Olofern, coborî sabia lui de la el şi, apropiindu-se de pat, l-au apucat de
9 chica capului lui; Şi zise: „Întăreaşte-mă, Doamne, Dumnezeul lui Israil, în ziua aceasta!“ Şi lovi preste grumazul lui de 2 ori cu
10 vîrtutea ei, şi luo capul lui de la el. Şi răsturnă trupul lui de pre aşternut, şi luo
11 polugul den stîlpi, şi preste puţin ieşi Şi deade roabei ei capul lui Olofern, şi-l puse pre el în traista bucatelor ei. Şi ieşiră amîndoao împreună, după obiceaiul lor, la
12 rugă. Şi trecînd tabăra, au încunjurat valea aceaea şi s-au suit la măgura cetăţii Vetuliei şi veniră la porţile ei. Şi 13
zise Iudith de departe celor ce păziia la porţi: „Deşchideţi, deşchideţi dară poarta! Cu noi iaste Dumnezău, Dumnezăul nostru, ca să mai facă puteare în Ierusalim şi tărie asupra vrăjmaşilor, precum şi astăzi au făcut!“ Şi fu deaca auziră oamenii cetăţii 14
glasul ei, sîrguiră a să pogorî la poarta cetăţii lor; şi chemară împreună pre bătrînii cetăţii. Şi alergară toţi, de la mic pînă la mare, căci cu minune era lor a veni ea. Şi deş- 15
chisără poarta şi le priimiră pre eale; şi aprinzînd foc spre lumină, le încunjurară pre eale. Şi ea zise cătră dînşii cu glas 16
mare: „Lăudaţi pre Dumnezău! Lăudaţi pre Dumnezău, pentru că n-au depărtat mila Lui de la casa lui Israil, ce zdrobi pre vrăjmaşii noştri, pren mînile meale, în noaptea aceasta!“ Şi luînd capul den traistă, 17
îl arătă şi zise lor: „Iată capul lui Olofern, voivodul puterii lui Asur, şi iată pologul întru carele zăcea în beţiile lui. Şi l-au lovit pre el Domnul cu mînă de fămeaie. Şi 18
viu Domnul, Carele au păzit pre mine în calea mea carea am mersu, că l-au înşălat pre el faţa mea, spre peirea lui, şi n-au făcut păcat cu mine spre pîngăriciune şi ruşine“. Şi să minună tot norodul foarte şi, plecîndu- 19
se, să închinară lui Dumnezău şi zisără cu toţi odată: „Binecuvîntat eşti, Dumnezăul nostru, Cela ce ai ocărît în ziua de astăzi pre vrăjmaşii norodului Tău!“ Şi zise ei 20
Ozia: „Binecuvîntată eşti tu, fată, Dumnezăului celui Preaînalt, decît toate muierile ceale de pre pămînt, şi binecuvîntat Domnul Dumnezău, Care au zidit ceriul şi pămîntul, Care au îndireptat pre tine spre rana capului voivodului vrăjmaşilor noştri. Că nu să 21
va depărta nădeajdea ta de la inima oamenilor ce pomenescu putearea lui Dumnezău pînă în veac, şi să facă ţie aceasta Dumnezeu spre înălţime veacinică, ca să socotească pre tine cu bunătăţi, Pentru că n-ai 22
pregetat sufletului tău, pentru smerirea neamului nostru, ce ieşiş la cădearea noastră, spre îndireptare mergînd, înaintea Dumnezeului nostru!“ Şi ziseră tot nă- 23
rodul: „Facă-se, facă-se!“

CAP XIV

Şi zise cătră ei Iudith: „Ascultaţi- 1
mă dară, fraţilor, şi, luînd capul acesta, spînzuraţi pre el pre baştea zidului vostru. Şi va fi cînd va 2
lumina de zori şi va ieşi soarele pre pamînt, veţi lua fieştecarele unealtele ceale de războiu ale voastre şi va ieşi tot bărbatul care e cu vîrtute afară den cetate şi veţi pune căpetenie preste ei, ca cum aţi pogorî la cîmpu la straja cea denaintea a fiilor lui Asur; şi nu vă veţi pogorî.

3 Şi luînd aceştea armele toate, ale lor, vor mearge la taberele lor şi vor rădica pre hatmanii puterii lui Asur; şi vor alerga la cortu. lui Olofernu, şi nu-l vor afla pre el. Şi va cădea întru ei frică şi vor fugi de cătră
4 faţa voastră. Şi urmînd voi şi cei ce lăcuiesc tot hotarul lui Israil, aştearneţ pre
5 ei întru căile lor. Iară mai nainte de a face aceastea, chemaţi-m pre Ahior Ammaniteanul, pentru că, văzînd, să cunoască pre cela ce au defăimat casa lui Israil şi pre cel ce l-au trimis pre el la noi ca la moarte". Şi
6 chemară pre Ahior den casa Oziei. Şi deaca veni şi văzu capul lui Olofernu în mîna unui om întru adunarea nărodului, căzu
7 preste faţă-ş şi leşină duhul lui. Şi deaca-l apucară pre el, căzu la picioarele Iudithii şi să închină feaţii ei şi zise: „Binecuvîntată—tu, întru tot sălaşul Iudii şi întru toată limba, carii, auzînd numele tău, să vor turbu-
8 ra. Şi acum, spune-mi mie cîte ai făcut în zilele aceastea". Şi povesti lui Iudith, în mijlocul nărodului, toate cîte era făcute, den ziua ce au ieşit pînă cînd grăia cu ei.
9 Şi deaca au tăcut grăind, au clicuit oamenii cu glas mare şi deadeară glas veasel în ceta-
10 tea lor. Şi văzînd Ahior toate cîte au făcut Dumnezeu cu Israil, crezu în Dumnezău foarte, şi-ş obrezuia trupul lui şi să adaose cătră casa lui Israil, pînă în ziua aceasta.
11 Şi cînd să înălţară zorile, şi spînzurară capul lui Olofernu de zidu; şi luo tot bărbatul armele lui şi ieşiră după şireag la suişu-
12 rile muntelui. Şi fiii lui Asur, deaca văzură pre ei, au trimis la povăţuitorii lor, şi ei veniră la voivozi, şi cei preste mii, şi la toate
13 căpeteniile lor, Şi mearseră la cortul lui Olofernu şi ziseră celui ce era ispravnic lui: „Scoală dară pre domnul nostru, căci au cutezat robii a pogorî asupra noastră spre război, pentru ca să piară desăvîrşit".
14 Întră Vagoas şi lovi curtea cortului, pentru
15 că socotiia că doarme el cu Iudith. Şi deaca nimene nu-l auzi, deşchizînd întră la aşternut, şi află pre el preste aşternut, lepădat mort, şi capul lui să luase de la
16 el. Şi strigă cu glas mare, cu plîngere şi cu suspinu, şi cu strigare tare, şi rupse hainile lui. Şi întră la cort unde era Iudith
17 mîind, şi nu o află pre ea. Şi sări la nărod şi strigă: „Vicleniră robii, făcut-au ruşine o muiare den jidovi la casa împăratului Navohodonosor, căci iată Olo-
18 fernu—jos, şi capul nu iaste la el". Şi deaca auziră aceaste graiuri boiarii puterii lui Asur, hainile lor rupseră şi să turbură sufletul lor foarte. Şi să făcu lor strigare şi chiot mare foarte în mijlocul taberii.

CAP XV

Şi deaca au auzit cei ce era pre la 1
sălaş, să îngroziră de lucru ce s-au făcut şi căzu preste ei frică şi cutremur. Şi nu era om aşteptînd 2
de cătră faţa aproapelui său încă, ce, spărgîndu-se dempreună odată, au fugit pre toate căile cîmpului şi ale muntelui. Şi cei ce să tăbărîse la munte, împrejurul Vetuliei, să înfrînseră spre fugă. Şi atuncea 3
fiii lui Israil, tot bărbatul războinic dentru ei, s-au răvărsat asupra lor. Şi trimise Ozia la Vetomasthem, şi Vithe, şi Hove, şi Coila, şi la tot hotarul lui Israil, pre cei ce vestesc pentru ceale ce s-au săvîrşit, şi pentru ca toţi să să vearse asupra vrăjmaşilor, spre omorîrea lor. Şi deaca au auzit fiii lui 4
Israil, toţi odată dempreună au căzut asupra lor şi tăia pre ei pînă la Hova. Aşijde- 5
rea şi cei den Ierusalim au sosit, şi den tot muntele, pentru că au vestit lor ceale ce s-au făcut la tabăra vrăjmaşilor lor. Şi cei 6
den Galaad şi den Galilea foarte le-au turnat lor cu rană mare, pînă unde au trecut Damascul şi hotarul lui. Iară cei rămaşi 7
ce lăcuia în Vetula căzură preste tabăra lui Asur şi prădară pre ei şi să îmbogăţiră foarte. Şi fiii lui Israil, întorcîndu-se de la tăiare, stăpîniră pre cei rămaşi. Şi satele şi ce- 8
tăţile den munte şi cîmpi au biruit, multe pleanuri, pentru că era mulţime multă foarte. Şi Ioachim, preotul cel mare, şi bătrîni- 9
mea fiilor lui Israil, cei ce lăcuia în Ierusalim, veniră a întemeia bunătăţile carele au făcut Dumnezău lui Israil, şi a vedea pre Iudith, şi a grăi cu ea pace. Şi deaca întrară 10
cătră ea, binecuvîntară pre ea, cu toţi odată, şi ziseră cătră ea: „Tu eşti înălţarea 11
Ierusalimului, tu eşti trufă mare lui Israil, tu eşti fală mare neamului nostru, căci ai făcut aceastea toate cu mîna ta, făcut-ai ceale bune cu Israil, şi binevru preste ei Dumnezău. Binecuvîntată te fă lîngă Cel 12
Întru-tot-ţiitoriu Domnu, în veacinică vreame!" Şi zise tot norodul: „Facă-se!" Şi prădă norodul tabăra pînă în 30 de zile. 13
Şi deaderă Iudithii cortul lui Olofernu, şi toate arginturile, şi paturile, şi păharăle, şi toate lucrurile lui. Şi, luînd ea, au pus 14
preste muşcoaia ei, şi au înhămat carăle ei, şi le-au grămădit pre eale preste eale. Şi 15
să strînse tot muieretul lui Israil ca să o vază pre ea, şi au binecuvîntat pre ea, şi au făcut ei horă dentru eale. Şi au luat stîlpări în mînile ei, şi au dat şi muierilor celor ce era cu ea, şi s-au cununat cu maslinul ea şi cealea ce era cu ea. Şi veni înaintea 16

a tot norodul, cu danţu povăţuind tuturor muierilor. Şi urma tot bărbatul lui Israil înarmaţi, cu cununi, şi laude în rostul lor.
17 Şi începea Iudith mărturisirea aceasta la tot Israilul, şi răspundea tot norodul lauda aceasta:

CAP XVI

1 Şi zise Iudith: „Începeţi Dumnezăului mieu cu tîmpene, cîntaţi Domnului mieu cu ţimbale, împreunaţi Lui cîntare şi laudă, înăl-
2 ţaţi şi chemaţi numele Lui! Că Dumnezău iaste Cel ce zdrobeaşte războaiele, căci în taberile Lui, în mijlocul norodului, mă scoase den mîna celor ce mă gonesc.
3 Veni Asur den munţi de la crivăţ, veni cu 10000 de mii ale puterii lui, cărora mulţimea lor au astupat pîraiele şi mulţimea lor au
4 acoperit dealurile. Zise să arză hotarăle meale, şi pre tinerii miei să-i omoară cu sabie, şi cei sugători să-i puie la pămînt, şi pruncii miei să-i puie la pradă, şi fecioarele meale să le prade. Domnul Atotţiitoriul
5 defăimă pre ei cu mînă de fămeaie, Pentru că nu căzu cel tare de tineri, nici fii vîrtucioşi l-au lovit pre el, nici nalţi uriaşi să rîdicară asupra lui, ce Iudith, fata lui Merari, cu frumuseaţele feaţii ei slăbi pre el.
6 Pentru că să dezbrăcă de îmbrăcămintea văduviei ei, spre înălţarea celor ce-i durea în Israil, uns-au faţa ei cu miros, şi legă părul ei cu mitră, şi luo veşmint de in, spre
7 amăgirea lui. Călţunul ei hrăpi ochiul lui, şi frumuseaţele ei robi sufletul lui, trecu
8 sabia pren gîtul lui. Îngroziră-să persii de cutezarea ei, şi midii de îndîrjirea ei să
9 turburară. Atuncea clicuiră cei smeriţ ai miei, şi strigară cei neputincioşi ai miei, şi să spămîntară, înălţară glasul lor, şi să
10 înfrînseră. Fiii featelor i-au împuns pre ei, şi ca pre copiii celor ce merg de voie răniia pre ei; perit-au, den rînduiala Domnului Dumnezăului mieu. Lăuda-voiu Domnului,
11 laudă şi fală: Doamne, mare eşti, şi mărit, minunat în vîrtute, necovîrşit! Ţie să
12 slujască toată zidirea Ta, Căci ai zis şi s-au făcut. Trimis-ai duhul Tău şi au zidit, şi nu iaste cel ce să stea împotriva glasului
13 Tău! Pentru că munţii den temelie, cu apele, să vor clăti, şi pietrile de cătră faţa Ta ca ceara se vor topi, iară pre cei ce să
14 tem de Tine, Tu bine îi vei curăţi! Căci mică e toată jîrtva cătră mirosul bunei-mirosiri şi puţin tot seul spre arderea-de-tot a Ta, iară cel ce să teame de Domnul, mare
15 e pururea. Vai limbilor ce să scoală asupra neamului mieu! Domnul Atotţiitoriul va izbîndi asupra lor, în ziua judecăţii, a da foc şi viermi la trupurile lor, şi vor plînge cu
16 simţire pînă în veac". Şi deaca au întrat la Ierusalim, să închinară Domnului şi, cînd să curăţi nărodul, au adus arderile ceale de tot ale lor, şi ceale de voie ale lor, şi dările.
Şi puse Iudith toate unealtele lui Olofernu, 17
cîte au dat nărodul ei, şi pologul carele au luat ea de la aşternutul lui, spre danie Domnului au dat. Şi era nărodul veselindu-se 18
în Ierusalim, despre faţa sfintelor, în 3 luni, şi Iudith cu ei au rămas. Şi după zilele 19
aceastea, au purces fieştecarele la moştenirea lui, şi Iudith mearse la Vetulua şi rămase întru avearea ei. Şi fu în vreamea ei 20
slăvită în tot pămîntul; şi mulţi au pohtit pre ea, şi n-au cunoscut bărbat pre ea, toate zilele vieţii ei, den care ceas au murit Manasi, bărbatul ei, şi să adaose cătră nărodul ei.
Şi era mergînd înainte mare foarte, şi îmbă- 21
trîni în casa bărbatului ei, 105 de ani; şi lăsă roaba ei slobodă. Şi muri la Vetulua.
Şi o îngropară pre ea în peştera bărbatului 22
ei, Manasi. Şi o plînsără pre ea casa lui Israil 7 zile. Şi împărţi unealtele ei, mai nainte 23
de ce au murit ea, la toţi cei de aproape ai lui Manasi, bărbatului ei, şi celor aproape de neamul ei. Şi nu mai era cine să spară 24
pre fiii lui Israil în zilele Iudithii şi, după ce au murit ea, zile multe.

VARUH

CAP I

Şi aceastea-s cuvintele cărţii carele 1
au scris Varuh, feciorul lui Niriu, fiiul lui Maaseu, fiiul lui Sedechiu, fiiul lui Asadiu, fiiul lui Helchiu, în Vavilon, în anul al 5, în 7 ale lunii, în vreamea care au luat haldeii Ierusa-
limul şi-l arsără pre el cu foc. Şi ceti Va- 2
ruh cuvintele cărţii aceştiia la urechile Iehoniei, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudii, şi la urechile a tot norodul, celor ce veniia spre carte, şi la urechile celor tari, şi fiilor împăraţilor, şi la urechile celor bătrîni, şi la urechile a tot norodul, de la mic pînă la mare, tuturor celor ce lăcuiescu la Vavilon, pre rîul Sudului. Şi plîngea, şi postiia şi 3
să ruga rugi înaintea Domnului. Şi adunară argint, pre cît putea a fieştecăruia mînă,
Şi trimisără la Ierusalim cătră Ioachim, fe- 4
ciorul Helchiei, fiiului lui Salom preotul, şi cătră preoţi, şi cătră tot norodul, ceia ce s-au aflat împreună cu el în Ierusalim, cînd au luat el vasele Casii Domnului, cealea ce s-au scos den besearică, să să întoarcă la pă-

mîntul Iudii la a zeacea lui siuan, vase de argint carele au făcut Sedechia, fiiul Osiei,
5 împăratul Iudii, După ce au înstriinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, şi pre boiari, şi pre cei legaţi, şi pre cei tari, şi pre norodul pămîntului, de la Ierusalim, şi au adus pre ei la Vavilon,
6 Şi zisără: „Iată, am trimis la voi argint, şi cumpăraţi pre argint arderi-de-tot, şi pentru păcat, şi tămîie, şi faceţi mană, şi aduceţi preste jîrtăvnicul Domnului Dumnezăului
7 nostru. Şi vă veţi ruga pentru viaţa lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi spre viaţa lui Valtasar, fiiului lui, pentru ca să fie zilele lor ca zilele ceriului pre pămînt.
8 Şi va da Domnul vîrtute noao, şi va lumina ochii noştri, şi vom trăi supt umbra lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi supt umbra lui Valtasar, fiiului lui, şi vom sluji lor zile multe, şi vom afla har înaintea
9 lor. Şi vă rugaţi pentru noi cătră Domnul Dumnezăul nostru, căci am greşit la Domnul Dumnezăul nostru, şi nu s-au întorsu mînia Domnului şi urgia Lui de la noi
10 şi pînă în ziua aceasta. Şi veţi ceti cartea aceasta carea am trimis cătră voi, să mărturisiţi în Casa Domnului, la zilele praznicului
11 şi la zilele vremii. Şi veţi grăi: 'A Domnului Dumnezăului nostru e direptatea, şi noao — ruşinea obrazelor, ca în ziua aceasta, la omul Iudii, şi la cei ce lăcuiescu Ierusalimul, şi împăraţilor noştri, şi boiarilor noştri, şi preoţilor noştri, şi prorocilor noştri,
12 şi părinţilor noştri, Pentru care am greşit înaintea Domnului, şi n-am ascultat Lui. Şi n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru, a mearge întru poruncele Lui, carele
13 au dat despre faţa noastră. Den ziua carea au scos Domnul pre părinţii noştri den pămîntul Eghipetului şi pînă în ziua aceasta, eram neascultînd cătră Domnul Dumnezăul nostru, şi ocăzuiamu ca să nu auzim glasul
14 Lui. Şi să lipiră de noi răutăţile şi blestemul care au rînduit Domnul la Moisi, sluga Lui, în ziua carea au scos pre părinţii noştri den pămîntul Eghipetului, să dea noao pămîntu care cură lapte şi miare ca ziua
15 aceasta. Şi n-am ascultat glasul Domnului Dumnezăului nostru, după toate cuvintele prorocilor, carele au trimis cătră noi. Şi am mersu fieştecarele întru cugetul inimii lui ceii reale, a lucra la alţi dumnezăi, a face reale înaintea ochilor Domnului Dumnezăului nostru.

CAP II

Şi întări Domnul cuvîntul Lui care 1
au grăit pentru noi, şi pentru judecătorii noştri, ceia ce au judecat pre Israil, şi pentru împăraţii noştri, şi pentru boiarii noştri, şi pentru
omul lui Israil şi al Iudei, A aduce asu- 2
pră răutăţi mari, carele nu s-au făcut dedesuptul a tot ceriul în ce chip s-au făcut în Ierusalim, după ceale scrise în leagea lui
Moisi, A mînca noi, omul cărnurile fiiu- 3
lui şi omul cărnurile featei lui. Şi au dat 4
pre ei supuşi la toate împărăţiile ceale de pren prejurul nostru spre ocară şi spre pustiire, întru toate năroadele ceale ce-s împrejurul nostru, unde i-au răsipit pre ei Domnul acolo; şi s-au făcut dedesupt, şi nu deasupra, căci am greşit Domnului Dumnezeului nostru, a nu asculta glasul Lui. A 5
Domnului Dumnezeului nostru — direptatea, iară noao, şi părinţilor noştri, ruşinea obrazelor, ca în ziua aceasta. Ceale ce au grăit 6
Domnul asupra noastră, toate răutăţile aceastea au venit preste noi. Şi nu ne-am rugat feaţii Domnului, a să întoarce fieştecarele de la cugetele inimi[i] lor cei reale. Şi preveghe Domnul asupra celor răi, şi[-i] 7
aduse Domnul asupra noastră, că direpţ iaste Domnul preste toate lucrurile Lui care au poruncit noao. Şi n-am auzit glasul Lui, a mearge întru poruncile Domnului, carele
au dat despre faţa noastră. Şi acum, 8
Doamne, Dumnezăul lui Israil, Care ai scos pre nărodul Tău den pămîntul Eghipetului, cu mînă tare şi cu braţ nalt, cu seamne şi cu minuni, şi cu puteare mare, şi ai făcut
Ţie nume ca în ziua aceasta, Greşit-am, 9
păgînit-am, făcut-am strîmbătate, Doamne Dumnezăul nostru, preste toate direptăţile Tale; Întoarcă-se mînia Ta de la noi, căci 10
am rămas puţini întru limbi, unde ne-ai răsipit pre noi acolo. Ascultă, Doamne, 11
rugăciunea naostră şi umilinţa noastră, şi ne scoate pre noi pentru Tine şi dă noao har cătră faţa celor ce ne-au înstreinat pre noi, pentru ca să cunoască tot pămîntul că Tu eşti Domnul Dumnezăul nostru, căci numele Tău s-au chemat deasupra lui Israil şi preste neamul lui. Şi caută den casa cea sfîntă 12
a Ta, şi ia aminte la noi, şi pleacă, Doamne, urechea Ta şi auzi, deşchide ochii Tăi şi vezi, Căci nu cei morţi în iad, de la carii 13
s-au luat duhul lor de la ficaţii lor, vor da mărire şi îndireptare Domnului, ce sufletul cel ce să mîhneaşte preste mărirea carea mearge plecîndu-se şi slăbind, şi ochii cei ce să sfîrşăsc, şi sufletul cel flămînd vor da mărire Ţie şi direptate, Doamne. Căci nu pe 14
direptăţile părinţilor noştri şi ale împăraţilor noştri noi oborîm mila înaintea feaţii Tale, Doamne Dumnezeul nostru. Căci ai 15

slobozit mînia Ta şi urgia Ta la noi, în ce chip ai grăit cu mîna slugilor Tale, prorocilor, zicînd: 'Aşa au zis Domnul: Plecaţi umărul vostru, lucraţi împăratului Vavilonului şi şădeţi pre pămîntul carele am dat părinţilor voştri. Şi de nu veţ asculta glasul Domnului, a lucra împăratului Vavilonului, sfîrşire voiu face, den cetăţile Iudei şi den afara Ierusalimului, glas de veselie şi glas de bucurie, glas de ginere şi glas de nevastă; şi va fi tot pămîntul neumblat de cei ce lăcuiesc întru el'. Şi n-am ascultat glasul Tău, a lucra împăratului Vavilonului, şi ai întărit cuvintele Tale care ai grăit cu mîinile slugilor Tale, prorocilor, ca să scoată oasele împăraţilor noştri şi oasele părinţilor noştri den locul lor. Şi iată, sînt lepădate la arsura zilei şi la îngheţul nopţii, şi au murit în dureri reale, cu foamete şi cu sabie, şi cu trimitere. Şi ai pus Casa unde să cheamă numele Tău preste ea, ca ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil şi casei Iudii. Şi ai făcut la noi, Doamne Dumnezeul nostru, după toată liniştea Ta şi după toată îndurarea Ta cea mare, în ce chip ai grăit în mîna slugii Tale, lui Moisi, în ziua care ai poruncit lui să scrie leagea Ta înaintea fiilor lui Israil, zicînd: 'De nu veţi asculta glasul Mieu cu adevărat, sunetul cel mare şi mult acesta ţi să va întoarce spre micu întru limbi, unde voiu răsipi pre ei acolo, căci am cunoscut că nu Mă vor asculta, căci nărodul năsilnic la cerbice iaste. Şi să vor întoarce întru inema lor, în pămîntul înstriinării lor, şi vor cunoaşte că Eu sînt Domnul Dumnezeul lor; şi voiu da lor inemă, şi urechi de vor auzi; şi vor lăuda pre Mine în pămîntul înstriinării lor şi vor pomeni numele Mieu. Şi să vor întoarce despre dosul lor cel năsilnic şi de la ceale reale lucrurile lor, căci îş vor aduce aminte de calea părinţilor lor, celor ce au greşit înaintea Domnului. Şi voiu înturna pre ei la pămîntul carele am jurat părinţilor lor, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, şi vor stăpîni pre el, şi voiu înmulţi pre ei, şi nu să vor împuţina. Şi voiu întări lor făgăduinţă veacinică, ca să fiu lor Dumnezeu, şi ei vor fi Mie întru nărod, şi nu voiu mai mişca pre nărodul Mieu, Israil, de la pămîntul carele am dat lor'.

CAP III

1 Doamne Atotţiitoriul, Dumnezeul lui Israil, suflet den strimturi şi duhul trîndăviilor au strigat cătră Tine. Ascultă, Doamne, şi miluiaşte, căci am greşit înaintea Ta, căci Tu—Cel ce şăzi pre veac, şi noi—cei ce perim în veac. Doamne Atotţiitoriul, 2
Dumnezeul lui Israil, auzi dară rugăciunea celor ce au murit ai lui Israil şi a fiilor celor ce au greşit înaintea Ta, carii n-au ascultat glasul Tău, Dumnezeului lor, şi s-au lipit de noi realele. Să nu-Ţ aduci aminte de strîm- 3
bătăţile părinţilor noştri, ce adu-Ţ aminte de mîna Ta şi de numele Tău în vreamea aceasta, căci Tu eşti Domnul Dumnezeul nostru, şi vom lăuda pre Tine, Doamne.
Căci pentru aceaea ai dat frica Ta în inemi- 4
le noastre, ca să chemăm numele Tău, şi vom lăuda pre Tine întru înstriinarea noastră.
Căci am întors de la inema noastră toată 5
strîmbătatea părinţilor noştri, celor ce au greşit înaintea Ta, noi, astăzi, întru înstriinarea noastră, unde ne-ai sămănat pre noi acolo, spre ponoslu şi spre blestăm şi spre datorie, după toate strîmbătăţile părinţilor noştri, carii s-au depărtat de la Domnul Dumnezeul lor'. Auzi, Israile, poruncile 6
vieţii, băgaţ în urechi a cunoaşte înţelepciunea! Ce iaste, Israile, de te-ai vechit 7
în pămîntul limbilor? În pămînt striinu te-ai spurcat împreună cu morţii? Socotitute-ai împreună cu cei de la iadu? Părăsit-ai izvorul înţelepciunei. Pre calea lui Dumnezău de ai fi mers, ai fi lăcuit cu pace în veacinică vreame. Învaţă-te unde e mintea, 8
unde e vîrtutea şi unde înţeleagerea a conoaşte deodată, unde e îndelungarea vieţii şi traiul, unde e lumina ochilor şi pacea! Cine au aflat locul ei şi cine au 9
întrat în visteriile ei? Unde sînt boiarii limbilor şi cei ce stăpînesc hiarăle lor ceale de pre pămînt? Cei ce cu pasările ceriu- 10
lui batjocuresc, şi argintul strîngînd, şi aurul, la carele au nădejduit oamenii, şi nu iaste săvîrşit agonisealei lor? Căci ceia 11
ce argintul meşterşugesc şi grijesc lucrul lor, şi nu iaste aflare: strînsu-s-au şi la iad s-au pogorît, şi alţii s-au sculat în locul lor.
Cei mai tineri văzură lumină şi au lăcuit 12
pre pămînt, şi calea ştiinţii n-au cunoscut, nici au înţeles cărările ei, nici s-au apucat de ea. Fiii lor departe fură de la calea 13
lor, nici s-au auzit în Hanaan, nici s-au văzut în Theman. Nici fiii Agarii, cei ce 14
cercetează înţeleagerea cei de pre pămînt, neguţitorii Meranului şi Themanului, şi băsnarii, şi cei cercetători de priceapere, şi calea înţelepciunii n-au conoscut, nici ş-au adus aminte de cărările ei. O, Israile, cîtu 15
e de mare casa lui Dumnezău şi îndelungat locul cîştigului Lui! Mare e şi n-are sfîrşit, înalt şi nenumărat! Acolo au născut uri- 16
aşii cei numiţi, de-nceput făcîndu-se bune la mărime, ştiind războiul. Nu pre aceştea 17
au ales Dumnezău, nici cale de ştiinţă au dat lor, şi au perit, pentru că n-au avut în-

ţelepciune; perit-au pentru nesfătuirea lor.
18 Cine s-au suit în ceriu şi au luat pre ea şi au pogorît pre ea den nori? Cine au trecut decindea de mare, şi au aflat pre ea, şi va aduce
19 pre ea pre aur curat? Nu iaste cel ce să ştie calea ei, nici cel ce să pomenească cărarea ei;
20 Ci Cela ce ştie toate ştie pre ea şi află pre ea cu înţelegerea Lui, Cela ce au lucrat pămîntul în vreamea veacului, împlut-au pre el de dobitoace cu 4 picioare.
21 Cela ce trimite lumina şi va mearge, chemă pre ea, şi-L ascultă pre El cu cutremur.
22 Şi stealele luminară întru păzile lor şi să veseliră. Chematu-le-au pre eale, şi ziseră: 'De faţă sîntem'. Luminat-au cu veselie Celui ce le-au făcut pre eale. Acesta e Dumnezăul nostru, nu să va socoti altul spre Dînsul.
23 Află toată calea ştiinţii şi deade pre ea lui Iacov, slugii Lui, şi lui Israil, celui iubit de El. După aceasta pre pămînt Să ivi şi cu oamenii să amestecă".

CAP IV

1 Aceasta e cartea poruncii lui Dumnezău şi leagea ceaea ce iaste în veac; toţi ceia ce o ţin pre ea sînt spre viaţă, iară ceia ce părăsesc
2 prea ea vor muri. Întoarce-te, Iacove, şi te apucă de ea, pasă spre lumină dempreajma luminei ei.
3 Să nu dai altuia mărirea ta, şi cealea ce-ţi sînt de folos, la limbă striină. Fericiţi sîntem, Israile, căci ceale plăcute lui Dumnezeu noao
4 conoscute sînt. Îndrăzniţi, norodul mieu, pomenirea lui Israil. Vîndutu-v-aţi limbilor nu spre peire, ce, căci aţi mîniat voi pre
5 Dumnezău, v-aţi dat pizmaşilor. Pentru că aţi întărîtat pre Cela ce au făcut pre voi, jîrtvuind la draci, şi nu la Dumnezău; aţi uitat voi pre Cela ce au făcut pre voi, Dumnezăul cel Veacinic, şi aţi mîhnit şi pre cel
6 ce au hrănit pre voi, Ierusalimul. Văzut-au şi cea ce au venit voao urgie de la Dumnezău, şi zise: „Auziţi, nemearnicele Sionului, pentru că au adus mie Dumnezău plîngere
7 mare, Pentru că am văzut robirea fiilor miei şi featelor, carea au adus lor Cel Veacinic; pentru că am hrănit pre ei cu veselie,
8 şi i-am trimis cu plîngere şi jale. Nimeni să nu să bucure pre mine, văduva şi cea părăsită de mulţi; pustiitu-m-am pentru pă-
9 catele fiilor miei, Pentru căci s-au abătut den leagea lui Dumnezău, şi direptăţile Lui nu le-au cunoscut, nici au mersu pre căile poruncilor lui Dumnezău, nici pre cărările învăţăturii întru direptatea Lui au mers.
10 Vie ceale nemearnice ale Sionului, şi vă aduceţ aminte de robimea fiilor miei şi fea-
11 telor, carea au adus lor Cel Veacinicu. Pentru că au adus preste ei limbă de departe, limbă fără ruşine, şi de altă limbă, căci nu s-au ruşinat de bătrînu, nici copil au miluit, şi au dus pre cei iubiţi ai văduvei, şi den feate pre cea singură au pustiit. Şi eu ce 12
putearnică sînt a ajuta voao? Pentru că Cela ce au adus răutăţile va scoate pre voi den mîna vrăjmaşilor voştri. Păsaţi, fiilor, 13
păsaţi, şi eu am rămas pustie. Dezbrăcatum-am den veşmîntul păcii şi m-am îmbrăcat cu sacul rugii meale; striga-voiu cătră Cel Veacinic în zilele meale. Îndrăzniţi, fiilor, 14
strigaţi cătră Dumnezău, şi va scoate pre voi den sîlnicie den mîna vrăjmaşilor. Pentru că eu am nădejduit pre Cel Veacinic 15
mîntuirea voastră, şi veni mie bucurie de la Cel Sfînt, spre milostenia carea va veni voao de sîrgu de la Cel Veacinic, Mîntuitoriul nostru. Pentru că am trimis pre voi cu 16
plîngere şi jale, şi va da mie Dumnezău pre voi cu bucurie şi veselie în veac. Că, în ce 17
chip acum au văzut nemearnicile Sionului robirea noastră, aşa vor vedea curînd cea de la Dumnezeul nostru mîntuire, carea va veni preste voi cu mărire mare, cu luminarea Celui Veacinicu. Fiilor, răbdaţi cu delun- 18
garea cea ce au venit de la Dumnezău voao urgie! Pentru că goni pre tine vrăjmaşul tău, şi vei vedea a lui peire în grabă, şi pre
grumazii lor vei încăleca. Cei gingaşi ai 19
miei au mersu pre căi vîrtoase, rădicatu-s-au ca o turmă hrăpită de vrăjmaşi. Îndrăz- 20
niţi, fiilor, şi strigaţi cătră Dumnezău, pentru că va fi voao de la Cel ce aduce pomenire.
Pentru că, în ce chip s-au făcut cugetul 21
vostru spre rătăcirea voastră de la Dumnezău, cu 10 părţi adaogeţi întorcîndu-vă să-L cercaţi pre El, pentru că Ceala ce au adus voao realele aduce-va voao cea veacinică veselie, împreună cu mîntuirea voastră.
Îndrăzneaşte, Ierusalime, mîngîia-te-va Cel 22
ce te-au numit! Mişei cei ce pre tine au 23
chinuit şi s-au bucurat de căderea ta, ticăloase cetăţile cărora au slujit fiii tăi, ticăloasă ceaea ce au priimit pre fiii tăi!
Pentru că, în ce chip s-au bucurat pre a ta 24
căderc şi s-au veselit pre surparea ta, aşa să va mîhni pre a ei pustiire. Şi voiu lua ei bucuria cea de multă gloată, şi sămeţia ei
va fi spre jale. Pentru că foc va veni preste 25
ea, de la Cel Veacinic, spre zile îndelungate, şi să va lăcui de draci cea mai multă vreame.
Caută împrejur cătră răsărituri, Ierusalime, 26
şi vezi veselia cea ce vine de la Dumnezăul tău. Iată, vinu fiii tăi pre carii ai trimis, 27
vinu adunaţi de la răsărituri pînă la apusuri cu graiul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dumnezău mărire.

CAP V

Dezbracă-te, Ierusalime, de veşmîntul jălii şi chinuirii tale şi îmbracă cu bunăcuviinţa cei de la Dumnezău măriri în veac. Îmbracă veşmîntul 1 2

cei de la Dumnezău dreptăţi, pune mitra măririi Celui Veacinic preste capul tău,
3 Pentru că Dumnezău va arăta la tot cel de supt ceriu strălucirea ta, pentru că să va chema numele tău de la Dumnezău în veac: 'Pacea dreptăţii' şi 'Mărirea cinstei dum-
4 nezăeşti'. Scoală-te, Ierusalime, şi stăi preste ceale înalte, şi caută împrejur cătră răsărituri, şi vezi pre fiii tăi adunaţi, de la apusurile soarelui pînă la răsărituri, cu grai-ul Celui Sfînt, bucurîndu-se cu a lui Dum-
5 nezău pomenire. Pentru că ieşiră de la tine pedestri, aducîndu-se de vrăjmaşi, iară-i bagă pre ei Dumnezău cătră tine rădicaţi fiind cu mărire, ca pre fiii împără-
6 ţiei. Pentru că porunci Dumnezău să să smerească toată măgura înaltă şi năsipurile ceale veacinice, şi văile să să împle spre netezirea pămîntului, pentru ca să îmble Israil întemeiat cu a lui Dumnezău mărire.
7 Şi umbriră şi dumbrăvile, şi tot lemnul bun-mirositoriu lui Israil, cu porunca lui
8 Dumnezău; Pentru că va povăţui Dumnezău lui Israil, cu veselie,cu lumina măririi Lui, cu milostenia şi direptatea cea de la El.

CARTE TRIMISĂ A IEREMIEI

1 Izvodul cărţii care au trimis Ieremia cătră ceia ce era să să aducă robiţ la Vavilon de împăratul vaviloneanilor, să le spuie lor după cum s-au poruncit lui de cătră Dumnezău:
2 Pentru păcatele carele aţi greşit înaintea lui Dumnezău,vă veţ aduce la Vavilon robiţi de Navohodonosor, împăratul vavilonea-
3 nilor. Deci întrînd în Vavilon, veţ fi acolo ani mulţi şi vremi multe, pînă în şapte neamuri; iară după aceasta voiu scoate pre voi
4 cu pace de acolo. Şi acum veţ vedea la Vavilon dumnezăi de argint, şi de aur, şi de lemn, rădicîndu-se preste umeri, arătînd frică limbilor; teameţi-vă dară, pentru ca nu şi voi, asemănîndu-vă cu cei de alt fealiu, vă veţ asămăna, şi frica pre voi va lua pentru ei, văzînd gloate, denainte şi denapoia lor,
5 închinîndu-se lor. Şi ziceţ cu cugetul:„Ţie trebuie a să închina, Stăpîne!"Că îngerul Mieu cu voi iaste, şi el cearcă sufletele voas-
6 tre. Pentru că limba lor iaste rasă de teslariu, şi ei sînt de aur împrejur, şi de argint împrejur, şi sînt mincinoşi, şi nu pot să grăi-
7 ască. Ca la o fecioară iubitoare de podoabă, iau aur, făcînd cununi pre capetele dum-
8 nezeilor lor. Şi iaste şi cînd iau preoţii de la dumnezăii lor aur şi argint, la sine vor cheltui; şi vor da dentr-însele şi curvelor
9 celor den cerdac. Şi împodobesc pre dînşii ca pre nişte oameni, cu îmbrăcăminte, dumnezăi de argint, şi dumnezăi de aur, şi de lemn, şi aceştea nu să mîntuiesc de rugină şi de mîncări, Îmbrăcaţi fiind ei cu 10
îmbrăcăminte mohorîtă; ştergînd obrazul lor de praful cel den casă, care iaste mai mult preste dînşii. Şi are schiptru ca un om 11
judecătoriu de ţară, care, pre cel ce greşaşte la el, nu-l va omorî. Şi are hangeariu în 12
direapta, şi topor, iară pre sine den războiu şi den tîlhari nu se va scoate. Direpţ aceaea cunoscuţ sînt că nu-s dumnezăi. Să nu 13
vă fie frică dară de dînşii, că,precum vasul cel spart al omului nu trebuiaşte nemică, ca aceştea sînt dumnezăii lor. Fiind ei 14
întemeiaţi în case, ochii lor sînt plini de prah, den picioarele celor ce întră. Şi ca la oare- 15
carele ce ar fi făcut strîmbătate împăratului, sînt închise curţile, ca celui ce să aduce la moarte, casele lor le întăresc preoţii cu uşi şi cu lacăte şi zăvoară, pentru ca să nu să fure de tîlhari.· Lumini ard şi mai multe 16
decît la ei, dentru carii pre niciunul pot să vază. Iaste ca o grindă de ceale den casă, 17
şi inimile lor zic să să roază de tîrîitoarele ceale de pre pămînt, mîncîndu-i pre dînşii şi îmbrăcămintele lor, ei nu simt. Negriţ 18
sînt la obrazele lor de fumul cel ce iaste în casă. Pre trupul lor şi pre capul lor zboară 19
liliaci, rîndurealele şi pasările. aşijderea şi dihorii; de unde-i veţi cunoaşte că nu-s dumnezei. Nu vă teameţi dară de dînşii! 20
Pentru că aurul carele iaste prejur dînşii— pentru frumuseaţea: de nu va ştearge cineva rugina, nu vor sclipi; pentru că, nici cînd să topiia, simţiia. Den tot preţul cumpăraţ 21
sînt, întru carii nu iaste duh. Fără de 22
picioare, preste umăr să poartă, arătîndu necinstea lor oamenilor. Şi să ruşinează 23
şi cei ce slujăscu la aceastea, pentru ca nu cîndai pre pămînt să cază, pren ei să să rădice. Nici de va pune neştine pre dînsul 24
direpţ, pre sine să va porni, nici de să va îndupleca, nu să va îndirepta. Ce, ca la 25
nişte morţi, pun darurile la ei înainte; şi jîrtvele lor vînzînd, preoţii lor le cheltuiescu. Aşijderea şi muierile dentr-însele lucrează, 26
nici unui sărac, nici la neputincios dau. Den jîrtvele lor, avînd eale pre sine, şi lehuse fiind, le pipăie. Deci cunoscînd dentr-aceastea 27
că nu-s dumnezei, să nu vă teameţi de ei! Dară de unde să vor chema dumnezei? Căci muierile pun denainte la bozi de 28
argint, şi de aur, şi de lemn; şi în casele lor, popii şădu, avînd hainile lor rupte, şi capetele şi barbele rase, ale cărora capete descoperite sînt. Şi zbiară strigînd 29
înaintea dumnezeilor lor, ca oarecarii la cina mortului. Dentru îmbrăcămin- 30

tea lor luînd popii, vor îmbrăca muierile lor şi copiii; nici de vor păţi rău de cineva, nici bine, vor putea să răsplătească; nici să
31 puie împărat pot, nici să scoaţă. Aşijderelea nici avuţie, nici aramă nu vor putea să dea. De va făgădui lor neştine făgăduinţă,
32 nu va da, nici nu vor mai ceare. Den moarte om nu vor izbăvi, nici pre cel mai slab de la cel mai tare nu-l vor scoate; pre omul orb la vedeare nu-l vor îndirepta, în nevoie omul
33 fiind, nu-l vor scoate, Văduoa nu o vor milui, nici săracului nu-i vor face bine.
34 Cu pietrile de la munte asămănaţ sînt ceale de lemnu, şi ceale ferecate cu aur, şi ceale ferecate cu argint. Iară cei ce slujăscu la
35 aceastea să vor ruşina. Cum dară trebuie a socoti au a-i chema ca să fie ei dumnezei? Şi încă şi aceştea, haldeii, necinstind pre ei;
36 Carii, cînd vor vedea pre un năuc neputînd grăi, aducînd pre Vilon, să roagă să strige, ca cînd ară putea să sîmţă; şi nu pot ei socotind să-i lase, pentru că n-au simţire.
37 Iară muierile, puind împrejur funi, în căi şădu, tămîind tărîţele; iară cînd vreuna dentr-însele, trăgîndu-se de vreunul den ceia ce trecu şi să va culca, ocăraşte pre cea de aproape că nu s-au vrednicit ca şi ea, nici
38 funea ei s-au rupt. Toate cîte să fac întru ei minciuni sînt. Cum dară trebuie să să socotească au să să zică cum să fie
39 ei dumnezei? De teslari şi zlătari sînt meşterşuguiţi, nemică alte să nu facă, fără cît ce vor meşterii să să facă eale.
40 Şi ceştea ce-i meşterşuguiesc pre ei să nu se facă de mulţi ani, cum dară vor ceale ce să meşterşuguiesc de ei să fie dumnezăi?
41 Pentru că au lăsat lucruri mincenoase şi ocară celor ce să vor naşte în urmă; căci, cînd vor veni asupra lor războiu şi răutăţi, să sfătuiesc întru ei popii unde să vor ascunde
42 împreună cu dînşii; Cum dară nu iaste a simţi că nu-s dumnezăi carii nici mîntuiesc
43 pre dînşii de războiu, nici den răutăţi? Pentru că, fiind de lemnu şi ferecate cu aur şi cu argint, să vor conoaşte mai apoi că sînt mincenoase la toate limbile, şi la împăraţi aiavea va fi că nu-s dumnezăi, ce fapte de mîni omeneşti, şi niciun lucru al lui Dum-
44 nezău întru dînşii nu iaste. Cui dară trebuiesc conoscuţi că nu-s dumnezăi? Pentru că împărat ţărîi nu vor rîdica, nici ploaie la
45 oameni nu vor da. Şi judecata nu vor aleage lor, nici nu vor mîntui strîmbătatea, fiind neputincioşi, căci sînt ca nişte cioară în mij-
46 locul ceriului şi al pămîntului. Pentru că şi cînd va cădea foc în casa bozilor de lemn, au ferecaţi cu aur, au cu argint, popii lor vor fugi şi vor scăpa, iară ei ca nişte grînzi în
47 mijloc vor arde de tot. Şi împăratului, şi nepriatenilor nu vor sta împrotivă. Cum dară să să socotească au să să cheame că
sînt dumnezăi? Nici de furi, nici de tîl- 48
hari nu vor scăpa bozii de lemnu, şi ferecaţi cu argint şi cu aur, de la carii ceia ce pot, luînd aurul şi argintul şi îmbrăcămintea ce iaste prejur ei, să vor duce avîndu-le; nici lor
nu-ş vor ajuta. Cît, mai bine iaste împă- 49
ratul arătîndu-ş vitejia lui sau vasu în casă de folos, cu care să va trebui cela ce-l are,
decît cei mincenoş dumnezăi. Au şi uşa 50
la casă, mîntuind cealea ce-s într-însa, decît bozii cei mincenoş; şi stîlpu de lemn la
împărăţii, decît bozii mincenoş. Pentru 51
că soarele şi luna şi stealele, fiind luminoase şi trimiţîndu-se la trebi, bine-ascultătoare sînt; aşîjderea şi fulgerul, cînd să va ivi, bun e la vedeare; şi încă un vînt, în toată ţara
bate; Şi norilor, cînd să va porunci de la 52
Dumnezău să meargă preste toată lumea, săvîrşesc rînduiala; şi focul, trimiţîndu-se de sus să topească munţi şi codri, face rîndu-
iala; Iară aceastea, nici cu chipurile, nici 53
cu puterile lor sînt asămănate. Pentru aceaea, nici să să socotească, nici să să cheame a fi ei dumnăzăi, nefiind ei putincioş nici judecată a judeca, nici a face bine oamenilor.
Cunoscînd dară că nu sînt dumnezăi, nu vă 54
teameţi de ei! Pentru că nice pre împăraţi 55
vor blestema, nici vor blagoslovi, şi seamne
întru limbi şi în ceriu nu vor arăta, Nici 56
ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina ca luna. Hiarăle sînt decît ei mai bune, 57
care pot fugi la acoperămînt, să-ş folosască lor. Nici într-un chip dară iaste noao 58
dovedit cum sînt dumnezăi, pentru aceaea să nu vă teameţi de dînşii! Pentru că, 59
precum la o grădină cu crastaveţi iaste un semn de deochiu nimica păzînd, aşa bozii lor sînt, de lemn, şi ferecaţi cu aur şi cu
argint. Într-acestaş chip iaste şi la cel 60
den grădină mărăcini, pre carele toată pasărea şade deasupra, aşijderea iară şi cu mortul aruncat întru întunearec să aseamănă bozii lor cei de lemn, şi ferecaţi cu aur
şi cu argint. De pre cel mohorît şi de 61
pre marmura ceaea ce putrezeaşte pre dînşii, veţ cunoaşte că nu-s dumnezei; şi
ei mai pre urmă să vor mînca, şi
va fi ocară în ţară. Deci 62
mai bun iaste omul di-
rept, neavînd idoli,
pentru că va fi
departe de
ocară.

CÎNTAREA A TREI SFINŢI CUCONI

după locul, de la al treile cap al lui Daniil. Şi îmbla pren mijlocul văpăii focului, lăudînd pre Dumnezeu şi binecuvîntînd pre Domnul; care pre rînd la jidovi nu sînt adecă, şi stînd pînă şi la Navohodonosor.

1 Şi stînd Azaria, s-au rugat aşa, şi deşchizînd gura lui în mijlocul fo-
2 cului, zise: „Binecuvîntat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi proslăvit numele
3 Tău în veaci! Căci direpţ eşti întru toate cîte ai făcut noao, şi toate lucrurile Tale adevărate, şi direapte căile Tale, şi toate
4 judecăţile Tale adevărate. Şi judecăţile adevărului ai făcut după toate ceale ce ai adus asupra noastră şi asupra cetăţii cei sfinte a părinţilor noştri, Ierusalimul, pentru că cu adevăr şi cu judecată ai adus toate aceastea asupra noastră, pentru păcate-
5 le noastre: Pentru că am greşit şi am făcut fărădeleage, osebindu-ne de Tine. Şi am greşit întru toate, şi poruncile Tale n-am ascultat, nici am păzit, nici am făcut după cum ne-ai poruncit noao, pentru ca să ni să
6 facă noao bine. Şi toate cîte ai adus asupra noastră, şi toate cîte ai făcut noao, cu adevărată judecată ai făcut. Şi ne-ai dat pre noi în mîna vrăjmaşilor celor fără de leage, pizmaşilor celor vicleani, şi la împărat nedirept şi mai rău decît tot pămîntul.
7 Şi acum nu iaste noao a deşchide gura; ruşine şi ocară ne-am făcut robilor Tăi şi
8 celor ce să închină Ţie. Să nu ne dai dară pre noi în săvîrşit, pentru numele Tău, şi să nu răsipeşti făgăduinţa Ta, şi să nu depărtezi mila Ta de cătră noi, pentru Avraam, cel iubit de Tine, şi pentru Isaac,
9 robul Tău, şi Israil, cel sfînt al Tău, Cărora ai grăit cătră dînşii zicînd să le înmulţeşt sămînţa lor ca stealele ceriului şi ca năsi-
10 pul cel de pre ţărmurele mării. Căci, Stăpîne, ne-am micşorat decît toate limbile şi sîntem smeriţi în tot pămîntul astăzi,
11 pentru păcatele noastre. Şi nu iaste în vreamea aceasta căpetenie şi proroc, şi povăţuitoriu, nici ardere-de-tot, nici jîrtvă, nici aducere, nici tămîie, nici loc a aduce înaintea Ta şi a afla mila Ta.
12 Ce cu suflet zdrobit şi duh de smerenie să fim priimiţ. Ca cu ardere-de-tot de berbeci şi de junci, şi ca în zeci de mii de miei graşi, aşa să să facă jîrtva noastră înaintea Ta astăz, şi să să săvîrşască denapoia Ta, pentru că nu va fi ruşine celora ce nădejduiescu pre Tine. Şi acum ur- 13
măm Ţie cu toată inima, şi ne teamem de Tine, şi cercăm faţa Ta. Să nu ruşinezi pre noi, ce fă cu noi după blîndeaţele Tale şi după mulţimea milii Tale. Şi scoate pre 14
noi după minunele Tale şi dă mărire numelui Tău, Doamne. Şi să să ruşineaze toţi 15
ceia ce arată robilor Tăi reale; şi să să ruşineaze de toată putearea şi sila, şi vîrtutea lor să să zdrobească. Şi să cunoască că 16
Tu eşti Domnul Dumnezău sîngur, şi mare preste toată lumea". Şi nu lipsiia cei ce 17
punea pre dînşii, slugile împăratului, arzîndu cuptoriul cu iarbă pucioasă, cu smoală, şi cu cîlţi, şi cu viţă. Şi să vărsa para dea- 18
supra cuptoriului de coţi 49. Şi umblă şi pîrjoli pre carii află împrejurul cuptoriului haldeilor. Iară îngerul Domnului să pogo- 19
rî împreună cu cei demprejurul Azariei în cuptoriu şi scutură para focului den cuptoriu. Şi au făcut mijlocul cuptoriului ca 20
un vînt de roao aburind, şi nu s-au atinsu de dînşii întru nemică focul, şi nici îi mîhni, nici îi dodei pre ei. Atuncea 21
cîteştrei ca dentr-un rostu lăuda, şi măriia, şi binecuvînta pre Dumnezău, în cuptoriu, zicînd: „Blagoslovit eşti, Doamne, Dum- 22
nezăul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaînălţat în veaci. Şi blagoslovit numele măririi Tale cel sfînt şi prealăudat şi preaînălţat în veaci. Blagoslovit eşti în beseareca 23
sfintei măririi Tale, şi prealăudat, şi preamărit în veaci. Blagoslovit eşti, Cela ce 24
şăzi pre heruvimi, şi vezi beznile, prealăudat şi preaînălţat în veaci. Blagoslovit 25
eşti pre scaunul măririi împărăţiei Tale, şi prealăudat şi preamărit în veaci. Blagoslo- 26
vit eşti întru întărirea ceriului, şi prealăudat şi preaslăvit în veaci. Binecuvîntaţi, toate 27
faptele Domnului, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslo- 28
viţi, ceriuri, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, 29
îngerii Domnului, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslo- 30
viţi, apele toate ceale de mai pe deasupra ceriului, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslovi- 31
ţi, toate puterile Domnului, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, soarele şi luna, pre Domnul, 32
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, stealele ceriului, pre Domnul, 33
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, toată ploaia şi roao, pre 34
Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, toate duhurile, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi 35
pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, focul 36
şi zăduful, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, 37

roua şi ninsoarea, pre Domnul, lăudaţi şi
38 preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagos-
loviţi, nopţi şi zile, pre Domnul, lăudaţi şi
39 preaînălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagos-
loviţi, lumina şi întunearecul, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
40 Blagosloviţi, gheaţa şi gerul, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
41 Blagosloviţi, brume şi ometuri, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
42 Blagosloviţi, fulgere şi norii, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
43 Blagoslovească pămîntul pre Domnul, laude
44 şi preaînalţe pre Dînsul în veaci. Blagos-
loviţi, munţii şi dealurile, pre Domnul, lău-
daţ şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
45 Blagosloviţ, toate ceale ce răsar pre pămînt,
pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre
46 Dînsul în veaci. Blagosloviţi, izvoarăle,
pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre
47 Dînsul în veaci. Blagosloviţi, marea şi
rîurile, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi
48 pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, chitoase
şi toate cîte să mişcă în ape, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
49 Blagosloviţi, toate pasările ceriului, pre
Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul
50 în veaci. Blagosloviţi, toate hiarăle şi
dobitoacele, pre Domnul, lăudaţi şi prea-
51 înălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi,
fiii oamenilor, pre Domnul, lăudaţi şi prea-
52 înălţaţi pre Dînsul în veaci. Blagoslovească
Israil pre Domnul, laude şi preaînalţe pre
53 Dînsul în veaci. Blagosloviţi, preoţii Dom-
nului, pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi
54 pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, robii
Domnului, pre Domnul, lăudaţi şi preaînăl-
55 ţaţi pre Dînsul în veaci. Blagosloviţi, du-
huri şi sufletele direptilor, pre Domnul,
lăudaţi şi preaînălţaţi pre Dînsul în veaci.
56 Blagosloviţi, cei curaţi şi smeriţii cu inima,
pre Domnul, lăudaţi şi preaînălţaţi pre
57 Dînsul în veaci. Blagosloviţi, Anania,
Azaria, Misail, pre Domnul, lăudaţi şi prea-
58 înălţaţi pre Dînsul în veaci, Pentru căci
ne-au scos pre noi den iad, şi ne-au mîntuit
pre noi den mîna morţii, şi ne-au izbăvit
pre noi den mijlocul cuptoriului ce ardea
pară de foc, şi den mijlocul focului ne-au
59 mîntuit pre noi. Ispoveduiţi-vă Dom-
nului, căci iaste bun, căci în veac e
60 mila Lui. Blagosloviţi, toţi ceia
ce creadeţi, pre Domnul Dum-
nezăul dumnezăilor, lău-
daţi şi vă ispoveduiţi,
căci întru toţi
veacii e mila
Lui.

CATASTIH AL EZDRII

Şi aduse Iosie Paştele. 1
Şi dărui Iosia nărodului. 2
Şi deade Helchia şi Zaharia. 3
Şi Iehonia şi Samea. 4
Şi aceastea făcîndu-se cu bună-cuviinţă. 5
Şi fripseră pasha. 6
Iară după aceastea au gătit lor. 7
Şi sfinţii cîntăreţ, feciorii lui Asafon. 8
Şi Asaf şi Zaharia. 9
Şi portarii. 10
Şi să săvîrşiră ale jîrtvei. 11
Şi făcură fiii lui Israil, carii s-au aflat în vreamea aceea , Paştele. 12
Să isprăviră faptele Iosiei, întru ale Domnului lui. 13
Şi luînd cei dentru limbă pre Ioahas, feciorul Iosiei. 14
Şi puse împăratul Eghipetului pre împăratul Ioachim, fratele lui. 15
Şi împărăţi, în locul lui Ioachim, fii ai lui. 16
Şi după un an, trimiţind Navohodonosor, aduse la Vavilon, împreună cu sfintele vase ale Domnului, şi puse pre Sedechia împărat. 17
Şi povăţuitorii nărodului şi ai preoţilor. 18
Împărăţind Chiros pre persi în anul dentîiu. 19
Şi aşăzîndu-se începătorii de neamuri. 20
Şi împăratul Darie au făcut ospăţ mare. 21
Şi unul au scris: „Mai mult poate vinul“. 22
Al doilea au scris: „Mai mult poate împăratul“. 23
Iară celalalt au scris: „Mai mult pot muierile şi adevărul“. 24
Şi începu cel dentîiu a zice pentru putearea vinului. 25
Şi începu al doilea a grăi pentru putearea împăratului. 26
Iară cel al treilea, ce au zis pentru muieri şi pentru adevăr, acesta e Zorovavel. 27
Şi atunce împăratul şi cei mai mari căuta unul cătră alalt. 28
Şi începu a grăi pentru adevăr. 29
Şi tăcu a grăirea. 30
Atuncea împăratul zise lui: „Ceare ce ţi-e voia!“ 31
Atuncea-i zise lui: „Adu-ţi aminte de ruga care te-ai rugat!“ 32
Atunce, sculîndu-se Darie împăratul. 33
Şi cînd ieşi tinerelul. 34
Şi luară cărţile. 35
După aceaea s-au ales să să suie începătorii caselor de moşie, după fealiurile lor. 36
Şi aceastea-s numele celor ce să suie. 37
Şi sînt aceştea de la Iudea suindu-se. 38
Fiii lui Foros. 39
Iară leviţii, feciorii lui Iisu şi Cadmina. 40
Feciorii slugilor lui Solomon. 41
Toţi ai sfinţirii robi. 42
Şi toţi era israiliteanii den 10 ani făr de copii. 43
Şi aşăzindu-se Isus al lui Iosedec. 44

45 Şi să adunară la ei dentru cealealalte limbi.
46 Şi făcură praznicul facerii de colibi.
47 Şi cîţi au început rugă Domnului.
48 Şi într-al doilea an, mergînd la beseareca lui Dumnezău.
49 Şi auzind nepriatinii neamului Iudei.
50 Şi mergînd la Zorovavel şi la Iisus.
51 Şi zise lor Zorovavel.
52 Iară limbile pămîntului dormind asupra celor den Iudea.
53 Iară în al doilea an al împărăţiei lui Darie.
54 Atuncea stînd Zorovavel.
55 Într-aceasta vreame au venit cătră dînşii Sisinis.
56 Izvodul cărţii ce au scris lui Darie şi au trimis Sisinis.
57 Atuncea împăratul Darie au poruncit.
58 Atuncea Sisinis ispravnicul.
59 Şi sporite să făcea lucrurile ceale sfinte.
60 Şi făcură fiii lui Israil, şi preoţii, şi leviţii.
61 Şi au făcut fiii lui Israil celor den robie Paştile.
62 Şi mîncară pre Israil cei den robie.
63 Şi mai pre urma acestora iaste, împărăţind Artaxerxu asupra perşilor.
64 Şi să suiră împreună den fiii lui Israil.
65 Şi zise Ezdra cărturariul.
66 Aceştea-s povăţuitorii înainte, după moşiile lor.
67 Am făgăduit acolo post.
68 Am osebit, dentru începătorii fealiurilor preoţilor, 12 oameni.
69 Şi purcegînd de la rîul lui Thera.
70 Iară ceia ce au venit de la robie.
71 Şi au dat poruncile împăratului.
72 Şi aceastea săvîrşindu-se, au venit povăţuitorii.
73 Şi fu îndată ce am auzit eu.
74 Şi să adunară cătră mine cîţi oarecînd să porniia, cu cuvîntul Domnului,Dumnezăului lui Israil.
75 Şi întinzînd cătră Dumnezău mîinile, zicea.
76 Sculîndu-se Ezdra, au jurat pre căpeteniile fealiurilor.
77 Sculîndu-se Ezdra de la poartă.
78 Şi să făcu strigare în toată Iudea.
79 Şi să adunară toţi.
80 Sculîndu-se Ezdra zise lor:„Voi aţ făcut fărdeleage".
81 Şi strigară toată mulţimea.
82 Ioanathan al lui Zoil.
83 Şi-ş alease lui Ezdra preotul.
84 Şi să aflară, den preoţii cei ce s-au adunat, avînd fămei de alt neam.
85 Şi den fiii lui Emir.
86 Şi den fiii lui Facu.
87 Şi den fiii lui Levi.
88 Şi den cîntăreţii sfinţilor.
89 Den portari.
90 Den fiii lui Foros.
91 Den fiii lui Ila.
92 Den fiii lui Zamoru.
93 Den fiii lui Vive.
94 Den fiii lui Mane.
Den fiii lui Adi. 95
Den fiii lui Anar. 96
Den fiii lui Asom. 97
Den fiii lui Vanni. 98
Den fiii lui Ezoras. 99
Den fiii lui Othma. 100
Şi lăcuiră preoţii. 101
Şi să adunară împreună toată mulţimea. 102
Împodobi Esdra arhiereul leagea. 103
Şi cetiia denaintea porţii cei sfinte. 104
Şi stătu Esdra preotul şi cetitoriul. 105
Şi rădicînd în sus mînile, căzînd la pămînt, s-au închinat Domnului, Iisus, şi Anas, şi Saravia. 106
Şi zise Atharatis Ezdrii, preotului şi cititoriului. 107
Şi leviţii porunciia. 108
Şi să dusără toţi să mănînce. 109

ESDRA

CAP I

1. Şi aduse Iosia Paştele în Ierusalim Domnului lui, şi junghie pasha, în 14 zile a lunii dentîi, tocmind preoţii după rîndul lor, împodobiţ în besearica Domnului. 1 Şi zise leviţilor, 2 sfinţilor robi ai lui Israil, să să sfinţească pre eiş Domnului întru punerea sfîntului chivot al Domnului în casa carea au zidit Solomon, fiiul lui David împăratul: „Nu 3 va fi voao să rîdicaţi pre umeri pre el, şi acum slujiţi Domnului Dumnezăului vostru şi poslušiţi limba lui Israil. Şi gătiţi, 4 după neamurile şi fealiurile voastre, după scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, şi după mărimea lui Solomon, fiiul lui. Şi 5 stînd în besearecă, după începătura părţii cea părintească, a voastră,a leviţilor, celor denaintea fraţilor voştri, fiilor lui Israil, Cu rînduială jîrtvuiţi Paştele, şi jîrtvele gă- 6 tiţi fraţilor voştri, şi faceţi Paştele după porunca Domnului, ce s-au dat lui Moisi".

2. Şi dărui Iosia norodului celui ce s-au aflat, den miei şi den iezi 30000, viţei 3000; aceastea den ceale împărăteşti s-au dat, după făgăduinţa, norodului şi preoţilor şi leviţilor. 7

3. Şi au dat Helchia şi Zaharia şi Siilos, ispravnicii besearicii, preoţilor, de Paşte, oi 2600, viţei 300. 8

4. Şi Iehonia şi Samea şi Nathanail,fratesău, şi Savias şi Ohiil şi Ioram, cei preste mii, au dat leviţilor, de Paşti, oi 5000, viţei 700. 9

5. Şi aceastea făcîndu-se cu bună,cuviinţă, stătut-au preoţii şi leviţii, avînd a- 10

zimele după fealiuri şi după împărţealele începăturii părinţilor înaintea nărodului, a aduce Domnului după ceale scrise în cartea lui Moisi; şi aşa de dimineaţă.

11 6. Şi au fript pasca la foc, în ce chip să cade, şi jîrtvele le-au fiert în căldări şi în tingiri, cu bun miros, şi au adus la toţi cei dentru nărod.

12 7. Şi după aceastea au gătit lor şi preoţilor, fraţilor lor, fiilor lui Aaron, pentru că preoţii aducea seurile pînă la miazănoapte, şi leviţii au gătitu-ş lor, şi preoţilor, fraţilor, fiilor lui Aaron.

13 8. Şi peaveţii besearecii, fiii lui Asaf, era pre rînduiala lor, după ceale rînduite de David.

14 9. Şi Asaf, şi Azaria, şi Eddinus, cel de la împăratul,

15 10. Şi portarii preste fieştecare poartă nu iaste a treacerea, fieştecarele a lui rînduială, pentru că fraţii lor, leviţii, au gătit lor.

16 11. Şi s-au săvîrşit ceale de jîrtva Domnului, întru aceaea zi să să aducă Paştele şi să să aducă jîrtvele preste jîrtăvnicul lui Dumnezeu, după porunca împăratului Iosie.

17 12. Şi aduseră fiii lui Israil, cei ce s-au aflat în vreamea aceasta, Paştele şi praznicul azimelor, zile şapte.

18 Şi nu s-au adus Paşte ca aceastea întru Israil,

19 den zilele lui Samuil prorocul. Şi toţi împăraţii lui Israil n-au adus Paşti ca aceastea, în ce chip au adus Iosia, şi preoţii, şi leviţii, şi jîdovii, şi tot Israilul, cei ce s-au aflat întru lăcuinţa lor în Ierusalim.

20 La al 18 an împărăţind Iosia, s-au adus Paştele aceastea.

21 13. Şi să îndireptară faptele Iosiei înaintea Domnului lui, cu inemă plină de bună-credinţă.

22 Şi ceale ale lui s-au scris întru ceale mai denainte vremi, pentru cei ce au greşit şi au păgînit cătră Domnul mai mult decît toată limba şi împărăţia, şi ceale ce l-au mîhnit pre el întru sîmţire, şi cuvintele Domnului

23 s-au sculat preste Israil. Şi după toate lucrurile aceastea ale Iosiei, să întîmplă Farao, împăratul Eghipetului, viind a

24 rădica război în Carhamis la Efrat. Şi ieşi întru întimpinarea Iosiei, şi trimise cătră el împăratul Eghipetului, zicînd:„Ce e mie şi ţie, împărate al Iudii? Nu cătră tine m-am trimis de Domnul Dumnezeu,

25 Pentru că asupra Efraimului războiul mieu iaste. Şi acum Domnul cu mine iaste, şi

26 Domnul cu mine sîrguind iaste. Depărtează-te de la mine şi nu sta împotriva„Dom-

27 nului". Şi nu întoarse de la el Iosia carul lui, ce a-i da război lui să apuca, neluînd aminte graiurile Ieremiei prorocului, den rostul Domnului, ce puse cătră el război în cîmpul lui Magghedaus. 28 Şi să pogorîră boiarii cătră împăratul Iosia, şi zise împăratul slugilor lui: „Depărtaţi-mă de la război, pentru că am slăbit foarte". 29 Şi îndată l-au depărtat pre el slugile lui de la rînduială, şi să sui în carul cel al doilea al lui şi, ajungînd la Ierusalim, ş-au premenit viaţa lui, şi să îngropă întru cel părintesc mormînt. 30 Şi în toată Iudeia au jălit pre Iosia şi au plîns Ieremia prorocul de Iosia; şi cei ce şăd mai sus l-au plîns pre el, cu muierile, pînă în ziua aceasta. 31 Şi să deade aceasta să să facă pururea la tot neamul lui Israil. 32 Şi aceastea-s scrise îa cartea celor ce-s arătate pentru împăraţii Iudii, şi fieştecare ce s-au lucrat, de faptele Iosiei şi a mărirei lui, şi a înţeleagerii lui în leagea Domnului. 33 Iară ceale ce s-au făcut de el mai nainte şi ceale de acum scrisu-s-au în Cartea împăraţilor lui Israil şi a Iudii.

34 14. Şi luînd cei den norod pre Ioahaz, fiiul Iosiei, îl puseră împărat în locul Iosiei, tatul lui, fiind de ani 23. 35 Şi împărăţi în Iuda şi în Ierusalim 3 luni. 36 Şi-l mută pre el împăratul Eghipetului, ca să nu împărăţască în Ierusalim. 37 Şi păgubi pre norod cu 100 de talanţi de argin[t] şi cu un talant de aur.

38 15. Şi puse împăratul Eghipetului împărat pre Ioachim, fratele lui, împărat Iudii şi Ierusalimului. 39 Şi legă Ioachim pre boiarii cei mari; şi pre Zarachi, fratele lui, prinzîndu-l, îl scoase den Eghipet. 40 Şi era Ioachim de 25 de ani, cînd împărăţi în Iudea şi în Ierusalim, şi făcu răul înaintea Domnului. 41 Şi asupra acestuia să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, şi, legîndu-l pre el cu legături de aramă, l-au dus la Vavilon. 42 Şi, den sfintele vase ale Domnului luînd Navohodonosor şi ducîndu-le, le-au spînzurat în beseareca lui, la Vavilon. 43 Şi ceale ce s-au scris pentru el, şi pentru necurăţia lui, şi hula lui, s-au scris în Cartea anilor împăraţilor.

44 16. Şi împărăţi, în locul lui Ioachim, fiiul lui, căci, cînd s-au pus, era de ani 18. 45 Şi au împărăţit 3 luni şi 10 zile în Ierusalim, şi făcu răul înaintea Domnului.

46 17. Şi preste un an, trimiţînd Navohodonosor, îl mută pre el la Vavilon, împreună cu sfintele vase ale Domnului. 47 Şi puse pre Sedechia împărat Iudii şi Ierusalimului, fiind de ani 21. 48 Şi împărăţi ani 11, şi făcu răul înaintea Domnului şi nu se înfruntă de graiurile ce s-au grăit de Ieremia prorocul den rostul Domnului. 49 Şi fiind jurat de împăratul Navohodonosor pre numele Domnului, călcînd jurămîntul, s-au

50 depărtat. Şi, învîrtoşindu-şi cerbicea lui şi inima lui, călcă ceale legiuite ale Domnului,Dumnezăul lui Israil.
51 18. Şi povăţuitorii nărodului şi ai preoţilor multe au nelegiuit şi au călcat, mai mult decît toate necurăţiile tuturor limbilor, şi au spurcat beseareca Domnului, cea ce s-au
52 sfinţit în Ierusalim. Şi au trimis Dumnezeul părinţilor lor pre îngerul Lui să-i cheame pre dînşii, pentrucă nu se îndura de ei
53 şi de sălaşul Lui. Şi ei îş bătea joc de vestitorii Lui şi, în carea zi grăi Domnul, era batjocurind pre prorocii Lui, pînă ce, mîniindu-se El pre nărodul Lui pentru păgînătăţi, să poruncească a să sui asupra lor
54 pre împăraţii haldeilor. Aceştea au omorît pre tinerii lor cu sabie, pre împrejurul sfintei lor beseareci, şi nu să milostiviră de tînăr, şi de fecioară, şi de bătrîn, şi de cel
55 mai tînăr al lor, Ce pre toţi i-au dat în mîinile lor, şi toate ceale sfinte vasele Domnului, ceale mari şi ceale mici, şi vasele
56 chivotului lui Dumnezău. Şi pre ceale împărăteşti lăzi luîndu-le, le-au adus la
57 Vavilon, şi au ars Casa Domnului. Şi au surpat zidurile Ierusalimului, şi turnurile lor le-au ars cu focu, şi au săvîrşit toate ceale slăvite ale lui a le face de nemica, şi pre cei rămaşi i-au dus de la sabie la Vavilon.
58 Şi era slugi lui, şi fiilor lui, pînă ce au împărăţit persii, spre plinirea cuvîntului Domnului în rostul Ieremiei, pînă va binevoi pămîntul sîmbetele lor, în toată vreamea pustiirii lui, va sîmbăta spre plinire de ani 70.

CAP II

1 19 Împărăţind Chiros persii, în anul
2 dentîiu, spre săvîrşirea graiului Domnului în rostul Ieremiei, Rădică Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, şi strigă în toată împărăţia lui şi împreună pren scrisori, zicînd:
3 „Aceastea zice împăratul persilor, Chiros: 'Pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel Preaînălţat, m-au arătat împărat lumii.
4 Şi-m arătă mie să-I zidesc Lui casă în Ieru-
5 salimul cel den Iudea. Cine iaste dară dentru voi den limba lui, fie Domnul, Domnul lui, cu dînsul, şi suindu-se la Ierusalimul cel den Iudea, să zidească Casa Domnului lui Israil; Acesta e Domnul, Cel ce au sălăş-
6 luit în Ierusalim. Cîţ dară pre alocuri
7 lăcuiescu ajute lui, cei den locul lui, Şi cu aur, şi cu argint, cu dări, cu cai şi dobitoace, împreună cu ceialalţi, ceia ce după rugăciune sînt puşi înainte la beseareca Domnului cea den Ierusalim.
8 20. Şi, aşăzîndu-se începătorii fealiurilor neamurilor Iudei, şi fealiul lui Veniamin, şi preoţii, şi leviţii, şi tuturor cărora aŭ rădicat Domnul duhul a să sui să zidească Casa Domnului den Ierusalim, şi cei de pre împrejurul lor Au ajutat întru toate, cu 9
argint, şi cu aur, cu cai, cu dobitoace, şi făgăduinţe cîte de multe ale multora cărora mintea s-au rădicat. Şi împăratul Chiros 10
au scos sfintele vase ale Domnului, care le-au adus Navohodonosor den Ierusalim, şi le-au spînzurat pre eale întru a lui capişte. Şi 11
scoţîndu-le pre eale, Chiros, împăratul persilor, le deade pre eale lui Mithridat, păzitoriului cămării lui, Şi, pren mijlocul 12
acestuia, s-au dat lui Avasar, ispravnicului Iudeii. Şi numărul acestora era: pahară 13
de aur 1000, şi pahară de argint 1000, căţii de argint 29, năstrăpi de aur 30, de argintu
2000 şi 400, şi alte vase 1000. Şi toate 14
vasele s-au adus, de auru şi de argintu,5000
şi 469. Şi să adunară de Sanavasar,îm- 15
preună cu cei den robie, de la Vavilon la Ierusalim. Iară în anii cei după vreamea 16
lui Artaxerxu, împăratul persilor, au scris împotrivă, la el, asupra celor ce lăcuiescu în Ierusalim şi în Iudea, Vilemos şi Mithridat, şi Tavelios şi Rathimos şi Veeltethmos, şi Semelio scriitoriul, şi ceialalţi carii cu aceştea împreună să tocmescu, şi cei ce lăcuiescu în Samaria şi în cealealalte locuri, această iscălită carte:

„Împăratului Artaxerxu, domnului,
Slugile tale, Rathimos cel de pre ceale ce să 17
nemerescu, şi Semelie scriitoriul, şi ceialalţi ai sfatului lor, şi judecătorii cei den Chilosiria şi Finichi: Şi acum în ştire să fie 18
domnului împăratului că jidovii, suindu-se de cătră voi cătră noi, viindu la Ierusalim, cetatea cea vicleană şi rea, zidescu tîrgurile, şi zidurile ei tocmescu, şi beseareca încep.
Deci, de să va zidi cetatea aceasta şi să vor 19
sfîrşi zidurile, bir nu vor îngădui a darea, ce şi împăraţilor vor sta împotrivă. Şi, de 20
vreame ce să facu ale besearicii, bine a fi socotim să nu treacem cu vedearea aceasta,
Ce să răspundem domnului nostru, împă- 21
ratului, ca, în ce chip să va părea ţie, să să socotească întru ceale de la părinţii tăi
cărţi Şi vei afla întru ceale de pomenire 22
scrise pentru aceastea şi vei cunoaşte că cetatea aceaea era vicleană, şi împăraţi, şi cetăţi dodiindu. Şi jidovii—vicleani, şi răz- 23
boaie bătîndu întru ea încă den veacu,pentru carea pricină şi cetatea aceasta s-au pustiit.
Acum dară, arătăm ţie, doamne împărate, 24
pentru că, cetatea aceasta de să va de iznoavă zidi şi ale ei ziduri să vor rădica, pogorîre nu va mai fi ţie la Siria cea gropiloasă şi la Finichi". Atuncea au răspuns împăratul, 25
lui Rathim, celui ce scrie ceale ce să întîmplă, şi lui Veeltethmu, şi Sameleu scriitoriului, şi la ceialalţi ce împreună să tocmescu şi lăcuiescu în Samaria şi Siria

şi Finichi, ceaste ce dedesupt sînt rînduite:
26 „Cetit-am cartea carea aţi trimis cătră mine; porunciiu dară să să caute, şi să află că cetatea aceaea iaste, den veacu, împăraţilor
27 împotrivă făcîndu; Şi oamenii vicleşuguri şi războaie întru ea făcînd, şi împăraţi tari şi năsîlnici era în Ierusalim domnindu şi biru luîndu de la Asiria cea gropiloasă şi
28 Finichi. Acum dară, am poruncit să oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea şi a să socoti mai nainte ca nimica afară dentru
29 aceastea să să facă. Şi să nu meargă înainte mai multu ale răutăţii, ca împăraţii să
30 să dodeiască". Atuncea, cetindu-să cealea ce de împăratul Artaxerxu să scrise, Rathimos, şi Semelios scriitoriul, şi cei ce cu aceştea împreună să punea, purcezînd la Ierusalim cu sîrguială, cu cai şi cu rînduială de gloată, începură a opri pre ceia ce zidiia.
31 Şi să conteniia zidirea besearecii cei den Ierusalim pînă la al doilea an al împărăţiei lui Darie, împăratul persilor.

CAP III

1 21.
Şi împărăţind Darie, făcu ospăţ mare tuturor celor de supt asculta-
2 rea lui, şi tuturor celor de casă născuţi ai lui, Şi tuturor boiarîlor celor mari, ai Midiii şi ai Persidii, şi tuturor domnilor şi voivozilor, şi biruitorilor de locuri, cei după el, de la India pînă la Ethi-
3 opia, întru ceale 127 de domnii. Şi cînd mîncară şi băură şi, săturîndu-se, să răsipiră, atunce Darie împăratul să duse la aşternutul lui şi dormi, şi deşteptat fu.
4 Atunce cei trei tineri, păzitorii trupului, cei ce păziia trupul împăratului, ziseră unul
5 cătră altul: „Să zicem fieştecarele dentru noi un cuvînt, care va mai birui, şi ori al căruia graiu să va arăta mai înţelept decît celalalt, va da lui Darie împăratul daruri mari
6 şi biruinţe mari, Şi cu mohorît a să îmbrăca, şi cu vase de aur a bea, şi pre aur a dormi, şi caru cu frîie de aur, şi chivără de vison,
7 şi lănţuşe prejur grumazi, Şi al doilea va şădea după Darie, pentru înţelepciunea
8 lui, şi rudă lui Darie să va numi". Şi atuncea, scriind fieştecarele cuvîntul său, au pecetluit şi au pus supt perina lui Darie
9 împăratului şi ziseră: „Cînd să va scula împăratul, vor da lui cartea; şi pre carele va aleage împăratul şi cei trei mari diregători ai Persidei că cuvîntul lui e mai înţelept, lui să va da biruinţa în ce chip s-au scris".
10 22. Unul au scris: „Mai mult poate vinul".
11 23. Celalalt au scris: „Mai mult poate împăratul".
12 24. Celalalt au scris: „Mai mult pot muierile, iară preste toate biruieşte adevărul".
Şi, cînd să sculă împăratul, luînd cărţile, 13
deaderă lui şi citi. Şi trimiţînd, au che- 14
mat pre toţi boiarii cei mari ai Persidei şi ai Midiii, şi domnii, şi voievozii, şi căpeteniile de locuri, şi diregătorii, Şi şăzu 15
în divan şi citi cartea înaintea lor. Şi zise: 16
„Chemaţi pre acei tineri, şi ei vor arăta cuvintele lor". Şi să chemară şi întrară 17
înlăuntru; şi zise lor: „Spune-ţi noao pentru ceale scrise!"
25. Şi începu cel dentîiu, cela ce au zis 18
pentru putearea vinului, şi zise aşa: „O, bărbaţilor, cum nu poate mai mult vinul? Pre toţi oamenii carii beau pre el înşală. Cuge- 19
tul, şi al împăratului, şi al săracului, îl face unul, şi al robului şi al celui slobod, şi al measerului şi al bogatului. Şi tot cugetul 20
premeneaşte spre bună plăceare şi veselie, şi nu-ş aduce aminte toată mîhnirea şi toată datoria. Şi toate inemile le face avute, şi 21
nu-ş aduce aminte de împărat sau domnu, şi toate pren talanţi face a grăi. Şi nu-şi 22
aduce aminte, cînd beau, a prii priatinilor şi fraţilor, şi nu preste mult zmulg sabiile. Şi, cînd de vin să trezvesc, nu-şi aduc amin- 23
te ceale ce-au făcut. O, bărbaţilor! Nu 24
e mai putincios vinul, care aşa îndeamnă a face?" Şi tăcu, aşa zicînd.

CAP IV

[26.] 1
Şi începu cel al doilea a grăi, cela ce au zis pentru putearea împăratului: „O, bărbaţilor! Nu pot mai mult 2
oamenii, pămîntul şi marea biruind, şi toate cîte-s întru eale? Iară împăratul 3
mai mult poate, şi domneaşte pre toţi, şi stăpîneaşte pre ei, şi tot, orice va zice lor, fac; de va zice lor să facă războiu unul cătră altul, fac. Şi de va trimite pre dînşii că- 4
tră vrăjmaşi, merg şi surpă munţii şi zidurile şi turnurile. Ucig, şi să ucig; şi cuvîntul 5
împăratului nu-l calcă; şi, de vor birui, împăratului aduc toate, Şi cîte vor prăda, 6
şi cealealalte toate. Şi cîţi nu oştesc, nici dau războiu, ce lucrează pămîntul, iarăş, cînd vor sămăna, secerînd aduc împăratului. Şi, unul pre altul îndemnînd, aduc birurile 7
împăratului, şi el unul singur iaste. De va 8
zice să omoară, omoară; de va zice să lase, lasă; au zis să lovească, batu. Au zis să 9
pustiască, pustiesc; au zis să zidească, zidesc; au zis să taie, taie; au zis să răsădească, răsădesc. Şi tot nărodul lui şi puterile lui 10
una ascultă, şi spre aceastea el şade, mănîncă şi bea, şi doarme. Şi aceştea păzesc pre 11
el împrejur, şi nu poate fieştecarele a mearge şi a face lucrurile lui, nici pot să nu-l ascul-

12 te pre el. O, bărbaţilor! Cum nu poate mai mult împăratul, că aşa ascultat iaste?“ Şi au tăcut.
13 27. Iară al treilea, cela ce au zis pentru muieri, şi de adevăr, acesta iaste Zorovavel,
14 începu a grăi: „O, bărbaţilor! Au dară nu e mare împăratul, şi mulţi sînt oamenii?
15 Şi vinul poate! Dară cine e cel ce stăpîneaşte pre ei, au cine e cel ce domneaşte pre ei? Nu sînt muierile? Muierile au născut pre împăratul, şi pre tot nărodul carele
16 domneaşte marea şi pămîntul. Şi dentru eale s-au făcut, şi aceastea au crescut pre ei, pre cei ce răsădesc viile den care să face vinul.
17 Şi aceastea fac îmbrăcăminţile oamenilor, şi aceastea fac mărire oamenilor, şi nu pot
18 oamenii fără de muieri a fi. Şi de vor aduna aur, şi argint, şi tot lucrul frumos, au nu iubesc o muiare frumoasă la chip şi la
19 frumuseaţe? Şi toate aceastea lăsîndu-le, la dînsa cască şi, căscînd gura, o privescu pre ea, şi toţi pre ea aleg mai vîrtos decît aurul, şi decît argintul, şi tot lucrul înfrumseţat.
20 Omul pre al său tată lasă, care l-au hrănit pre el, şi a sa ţară, şi cătră a sa muiare să
21 lipeaşte. Şi cu muiarea îş lasă sufletul şi nici de tată-său îş aduce aminte, nici de
22 mumă, nici de ţară. Şi de aicea să cade voi să ştiţi că muierile stăpînesc pre voi.
23 Au nu trudiţi şi osteniţi, şi toate muierilor daţi şi aduceţ; şi ia omul sabia lui şi iase la ieşire să tîlhărească şi să fure, şi pre
24 mare a îmbla şi pren rîuri, Şi pre leu veade şi întru întunearec mearge şi, cînd va fura şi va hrăpi şi va dezbrăca de haine, la
25 cea iubită aduce? Şi mai mult iubeaşte omul pre a sa muiare, mai vîrtos decît pre
26 tată-său şi pre mumă-sa. Şi mulţi s-au fluturat la chipuri pentru muieri şi robi
27 s-au făcut pentru eale. Şi mulţi au perit şi au greşit şi au păcătuit pentru muieri.
28 Şi acum nu creadeţi mie? Au nu e împăratul mare cu oblăduirea lui? Au nu toate
29 ţările să tem a să atinge de el? Vedeam pre el şi pre Apamina, fata lui Vartac celui minunat, posadneca împăratului, şăzînd
30 den direapta împăratului Şi, luînd stema den capul împăratului şi puind la ea, şi da
31 palme cu stînga împăratului. Şi spre aceastea împăratul, căscînd gura, priviia la ea; şi de-i va rîde lui, rîde; iară de să va mîhni asupra lui, să cucereaşte ei, ca să să împace
32 cu el. O, bărbaţilor! Cum nu-s tari muierile, de vreame ce fac aşa?“
33 28. Şi atuncea împăratul şi diregătorii căuta unul cătră altul.
34 29. Şi începu a grăi pentru adevăr: „O, bărbaţilor! Au nu-s tari muierile? Mare e pămîntul, şi înalt iaste ceriul, şi iute la alergat soarele, căci să întoarce întru încungiurarea ceriului şi iarăş aleargă la al său loc într-o zi. Au nu e mare cel ce aceastea 35
face? Şi adevărul e mare şi mai tare decît toate, Tot pămîntul adevărul cheamă, şi 36
ceriul pre el binecuvintează, şi toate faptele să clătesc şi tremură, şi nu iaste cu el nimica strîmb. Nedirept iaste vinul, nedirept 37
iaste împăratul, nedireapte-s muierile, nedirepţi-s toţi fiii oamenilor, şi nedireapte toate lucrurile lor ceale ce sînt ca aceastea, şi nu iaste întru eale adevăr, şi cu nedireptatea lor pier. Iară adevărul rămîne şi poate 38
în veac, şi trăiaşte şi biruiaşte în veacul veacului. Şi nu iaste lîngă el a lua obraze, 39
nici împărecheate, ce ceale direapte face, de cătră toate nedireptăţile şi realele să fereaşte, şi tuturor bine li se pare la lucrurile lui. Şi nu iaste la judecata lui nimica 40
nedirept, şi aceasta e putearea, şi împărăţia, şi oblăduirea, şi mărimea tuturor veacurilor! Bine e cuvîntat Dumnezăul adevărului!“
30. Şi tăcu a grăirea, şi tot norodul atun- 41
cea răspunse
31. Şi atuncea zise: „Mare e adevărul şi 42
mai mult poate!“ Atuncea împăratul zise lui: „Ceare ce vei, mai mult decît ceale scrise, şi voiu da ţie, pentru căci te-ai aflat mai înţelept, şi alăturea cu mine vei şădea, şi rudenia mea te vei chema!“
32. Atuncea zise împăratului: „Adu-ţi amin- 43
te de făgăduinţa carea ai făgăduit să zideşti Ierusalimul, În ziua carea împărăţia ta 44
ai luat, şi toate vasele ceale ce s-au luat de la Ierusalim să le trimiţi, care le-au osebit Chiros, cînd au făgăduit să taie Vavilonul, şi s-au făgăduit că le va trimite acolo, Şi 45
tu ai făgăduit să zideşti beseareca, carea au ars idumeii, cînd s-au pustiit Iudea de haldei. Şi acum, aceasta iaste care te rog, 46
doamne împărate, şi care cer de la tine! Şi aceasta iaste mărimea de la tine! Rogu-mă dară pentru ca să faci făgăduiala care ai făgăduit Împăratului ceriului a face, den rostul tău!“
33. Atuncea, sculîndu-să Darie împăratul, 47
sărută pre el şi scrise lui cărţile cătră toţi deregătorii şi biruitorii locurilor, şi voivozi, şi domni, ca să-l petreacă pre el şi pre cei ce era cu el toţi, suindu-să să zidească Ierusalimul. Şi la toţi biruitorii 48
locurilor în gropiloasa Siria, şi Finicul, şi la cei den Livan au scris cărţi, să ducă leamne de chedru de la Livan la Ierusalim, şi ca să zidească împreună cu el cetatea.
Şi au scris la toţi jidovii ce să suie de la 49
împărăţie la Iudea de volnicie; tot tarele, şi biruitoriu de locu, şi domnu, şi diregători de casă, să nu meargă la uşele lor.
Şi toată ţara care ţin ei, să fie lor fără 50

dajde, şi ca să lase idumeii satele carele
51 oprescu jidovilor. Şi la zidirea besearicii
să să dea pre an talanzi 20 pînă să va zidi,
52 Şi preste jîrtăvnicu arderi-de-tot să să ia în
toate zilele, precum au poruncă; alţi şapte-
sprăzeace talanzi să aducă, preste an 10.
53 Şi tuturor celor ce mergu de la Vavilonia
să zidească cetatea, să aibă volnicia la ei şi
la fiii lor şi tuturor preoţilor cărora mergu.
54 Şi au scris şi darea şi podoaba preoţască
55 cu ce slujescu întru ea. Şi leviţilor au
scris să le dea dare pînă să va săvîrşi Casa
56 şi Ierusalimul să să zidească. Şi la toţi
ceia ce păzescu cetatea au scris să dea lor
57 sorţi şi chielşuguri. Şi au trimis toate
vasele carele au osebit Chiros de la Vavilon,
şi toate cîte au zis Chiros să facă, şi el au
rînduit să facă şi să trimiţă la Ierusalim.
58 34. Şi cîndu ieşi tinerelul, rădicîndu faţa
la ceriu înaintea Ierusalimului, binecuvîntă
59 Împăratului ceriului, zicînd: „De la Tine
e biruinţa, şi de la Tine înţelepciunea, şi a
60 Ta e mărirea, şi eu—robul Tău. Binecu-
vîntat eşti, Care ai dat mie înţelepciune, şi
Ţie mărturisescu, Stăpîne al părinţilor!“
61 35. Şi luo cărţile şi ieşi, şi veni la Vavilon
62 şi vesti fraţilor lui, tuturor. Şi binecuvîn-
tară pre Dumnezăul părinţilor lor, căci au
63 dat lor slobozire şi răsuflare A se sui şi
a zidi Ierusalimul, şi besearica unde s-au nu-
mit numele Lui într-însa. Şi să desfăta cu
musice şi cu bucurie zile 7.

CAP V

1 36.
Şi după aceasta să aleseră a să sui
căpeteniile caselor neamurilor, du-
pă fealiurile lor, şi muierile lor, şi
şi fiii, şi featele lor, şi slugile lor,
2 şi slujnicile lor, şi dobitoacele lor. Şi Darie
au trimis împreună cu ei 1000 de călăraşi
pînă a-i aşeza pre ei la Ierusalim cu pace şi
3 cu musice, tîmpene şi cu fluiere. Şi toţi
fraţii lor jucînd, şi făcu pre ei să să suie
împreună cu aceia.
4 37. Şi aceastea-s numele bărbaţilor celor
ce să suia, după neamurile lor, la fealiuri, la
5 împărţala începăturii lor: Preoţii, fiii lui
Finees, fiii lui Aaron: Iisus al lui Iosedec, al
lui Sareu, şi Ioachim al lui Zorovavel, al lui
Salathiil, den casa lui David, de semenţia
6 lui Fares, şi den fealiul Iudii, Carele au
grăit lui Darie, împăratul persilor, cuvinte
înţeleapte, la al doilea an al împărăţiei lui,
în luna lui nisan, luna dentîiu.
7 38. Şi aceştea sînt den Iudea, carele s-au
suit de robia înstriinării, pre carii, au în-
striinat Navohodonosor, împăratul Vavilo-
nului, la Vavilon, şi s-au înturnat la Ieru-
salim, Şi ceialaltă jidovime, fieştecarele 8
la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel şi
cu Iisus, Neemiia, Zaharia, Reiseu, Eniniu,
Mardoheu, Veelsar, Asfaras, Reeliu, Roim,
Vaana, celor ce de înainte-povăţuitorilor
lor. Numărul celor de la limbă şi cei ce 9
povăţuia înaintea lor:
39. Fiii lui Foros, 2100 şaptezeci şi 2. 10
Fiii lui Safat, 400 şaptezeci şi doi. 11
Fiii lui Ares, 700 cincizeci şi şase. 12
Fiii lui Faath Moav, 2800 şi 12. 13
Fiii lui Ilam, 1000 doo sute cinzeci şi 4. 14
Fiii lui Zathii, 900 patruzeci şi cinci. 15
Fiii lui Corve, şapte sute şi cinci. 16
Fiii lui Vani, şase sute patruzeci şi 8. 17
Fiii lui Vive, şase sute doaozeci şi trei. 18
Fiii lui Sadas, 3200 doaozeci şi doi. 19
Fiii lui Adonican, 600 şasezeci şi 7. 20
Fiii lui Vagoi, 2000 şasezeci şi şase. 21
Fiii lui Adinu, 400 cinzeci şi patru. 22
Fiii lui Atiriziu, noaozeci şi doi. 23
Fiii lui Chilan şi Azitas, 60 şi 7. 24
Fiii lui Azuran, patru sute treizeci şi 2. 25
Fiii Ananiei, o sută şi unul. 26
Fiii lui Arom, treizeci şi doi. 27
Fiii lui Vasa, trei sute doaozeci şi trei. 28
Fiii lui Arsifurith, o sută şi doi. 29
Fiii lui Metirus, 3000 şi cinci. 30
Fiii lui Vethlomon, o sută doaozeci şi 3. 31
Cei den Netofas, cinzeci şi cinci. 32
Cei den Anathoth, o sută cinzeci şi 8. 33
Cei den Vethsamos, patruzeci şi doi. 34
Cei den Cariathiarios, doaozeci şi cinci. 35
Cei den Cafiras şi Viroth, 740 şi 3. 36
Cei den Piras, şapte sute. 37
Cei den Hadias şi Amidiii, 420 şi 2. 38
Cei den Chirama şi Gavdis, 620 şi unul. 39
Cei den Macalon, 100 doaozeci şi doi. 40
Cei den Vitolio, cinzeci şi doi. 41
Fiii lui Nefis, o sută cinzeci şi 6. 42
Fiii lui Calamolal şi Onus, 720 şi 5. 43
Fiii lui Ierehu, 300 patruzeci şi cinci. 44
Fiii lui Anaas, 3000 trei sute şi 30. 45
Preoţii, fiii lui Ieddu, fiiul lui Iisu, la fiii lui 46
Sanasiv, 900 şaptezeci şi doi.
Fiii den Esemiruth, 1000 cinzeci şi 2. 47
Fiii lui Fassaron, 1000 patruzeci şi 7. 48
Fiii den Carmi, doao sute cinzeci şi 7. 49
40. Iară leviţii, fiii lui Iesue şi Cadmiil şi 50
Van şi Suia, 70 şi patru.
Peaveţii besearecii, fiii lui Asaf, 120 şi 8. 51
Portarii, fiii lui Salum, fiii lui Iatal, fiii lui 52
Tolman, fiii lui Dacovi, fiii lui Tita, fiii lui
Sami, de toţi, 130 şi 9.
Robii besearecii: fiii lui Isaf, fiii lui Asifa, 53
fiii lui Tavaoth, fiii lui Chiras, fiii lui Sud,
fiii lui Faleu, fiii lui Lavana, fiii lui Agrava,
fiii lui Acua, fiii lui Uta, fiii lui Chitav, fiii
lui Agava, fiii lui Seve,

54 Fiii lui Anan, fiii lui Cathua, fiii lui Ghed-
dur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noiva.
fiii lui Haseva, fiii lui Gazera, fiii lui Aziv,
fiii lui Finees, fiii lui Asara, fiii lui Vasthe,
fiii lui Assana, fiii lui Meani, fiii lui Nafisi,
fiii lui Acuv, fiii lui Aicfa, fiii lui Farachim,
55 fiii lui Vasaloth, Fiii lui Meeda, fiii lui
Cutha, fiii lui Harea, fiii lui Harcus, fiii lui
Asirar, fiii lui Thomi, fiii lui Nasith, fiii lui
Atifa,
56 41. Fiii slugilor lui Solomon, fiii lui Asap-
fion, fiii lui Farira, fiii lui Ieili, fiii lui Lozon,
57 fiii lui Isdail, fiii lui Safeth, Fiii Aghiei,
fiii lui Fahareth, fiii Saviei, fiii Sarothiei,
fiii Masiei, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui
Suva, fiii lui Afera, fiii lui Varodis, fiii lui
Savat, fiii lui Alom,
58 42. Toţi robii biserecii, şi fiii slugilor
59 lui Solomon, 300 şaptezeci şi 2. Aceş-
tea-s carii s-au suit de la Thermeleth şi The-
lersas, povăţuitoriul lor Haraathalar, şi Alar,
şi nu putea să vestească neamurile lor şi
seminţiile, cum sînt den Israil, fiii lui Ladan,
60 fiiul lui Van, fiiul lui Nicodan, 652. Şi
den preoţii ceia ce să apucă de preoţie, şi
nu s-au aflat, fiii Ovdiei, fiii lui Acos, fiii
lui Addus, celui ce au luat pre Avghia mu-
iare, den featele lui Verzeleu, şi să numi
61 pre numele lui. Şi acestora, cercîndu-se
cea de rudă scrisoare la socoteală şi nea-
62 flîndu-se, să osebiră a preoţi. Şi zise lor
Neemia şi Attharias să nu aibă ei parte de
ceale sfinte, pînă să va scula arhiereu, îmbră-
cat cu arătarea şi adevărul.
63 43. Şi aceştea toţi era de la Israil, de 12
ani şi în sus, afară den slugi şi slujnice, 42360.
64 Slugile lor şi slujnicele, 7347.
65 Cîntăreţi şi peaveţi, 245.
66 Cămile, patru sute şi treizeci şi cinci.
67 Şi cai, şapte sute şi treizeci şi şase.
68 Muşcoi, doao sute patruzeci şi cinci.
69 Înjugători, 5000 şi 5 sute şi 25.
70 Şi den povăţuitori, după neamuri, cînd ve-
niia ei la beseareca lui Dumnezău cea den
Ierusalim, s-au făgăduit să rădice Casa pre
locul ei, după a lor puteare, şi să să dea la
sfînta cămară a lucrurilor taleri de aur 1000
şi de argint taleri 6000 şi veşminte preo-
71 ţeşti 100. Şi să lăcuiră preoţii, şi leviţii,
şi cei den norod, în Ierusalim şi în ţară, şi
cîntăreţii beserecii, şi portarii, şi tot Israilul,
72 la satele lor. Şi sosind a şaptea lună şi
fiind fiii lui Israil fieştecarele pre acasă-ş,
adunară-să cu toţii dempreună la lărgimea
porţii cei dentîiu ce e cătră răsărit.
73 44. Şi stînd Iisus al lui Iosedec, şi
fraţii lui, preoţii, şi Zorovavel al lui Sala-
thiil, şi fraţii lui au gătit jîrtăvnicul Dumne-
zeului lui Israil, să aducă preste el arderi-de-
tot, după urmarea celor mărturisite den
cartea lui Moisi, omului lui Dumnezeu.
45. Şi să adunară la ei dentru cealealalte 74
limbi ale pămîntului. Şi au isprăvit jărtăvni-
cul pre locul lui, căci cu vrajbă era lor, şi
întăriră pre ei toate limbile pre pămînt, şi
aducea jîrtve după vreame, şi arderi-de-tot
Domnului, demineaţa şi înde sară.
46. Şi au adus praznicul facerii colibilor, 75
în ce chip s-au rînduit în leage, şi jîrtve în
toate zilele, în ce chip să cuviniia, şi după
aceastea, aducerile neîncetării şi jîrtva
simbetelor şi a lunilor noao şi a praznice-
lor tuturor celor sfinţite.
47. Şi oricîţi s-au făgăduit făgăduinţă 76
lui Dumnezău, den lună noao a lunii a şap-
tea, au început a aduce jîrtve lui Dumnezău,
căci beseareca lui Dumnezău încă nu se zi-
dise. Şi au dat argint pietrarilor şi meşte- 77
rilor de lemnu, şi mîncări şi băuturi, cu
bucurie, Şi cară sidoneanilor şi tireani- 78
lor, ca să aducă ei de la Livan leamne de
chiedru, a aduce plute la vadul Iopiei, după
porunca ce s-au scris lor de la Chiros, împă-
ratul persilor.
48. Şi în al doilea an, mergînd la beseareca 79
lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua,
început-au Zorovavel al lui Salathiil, şi Iisus
al lui Iosedec, şi fraţii lor, şi preoţii, leviţii,
şi toţi ceia ce au venit den robie la Ierusa-
lim şi au întemeiat Casa lui Dumnezău la
lună noao a lunii a doua, în al doilea an
viind la Iudea şi la Ierusalim. Şi au pus 80
pre leviţi den 20 de ani preste lucrurile
Domnului, şi stătu Iisus, şi fiiul lui, şi fraţii,
şi Cadmiil, fratele, şi fiii lui, Madiavun şi
fiii lui, Ioda a lui Iliadun, împreună cu fiii
şi fraţii, toţi leviţii dempreună ispravnicii
preste lucruri, făcînd la lucruri în Casa lui
Dumnezău, şi au zidit zidarii beseareca
Domnului. Şi au stătut preoţii toţi 81
împodobiţi, cu musice şi trîmbiţe, şi leviţii,
fiii lui Asaf, avînd ţimbalele, lăudînd Dom-
nului şi binecuvîntînd, după rînduiala lui
David, împăratul lui Israil. Şi glăsuiră 82
pren laude mărturisind Domnului, căci
bunătatea Lui şi mărirea—în veaci în tot
Israilul. Şi tot norodul au trîmbiţat şi 83
au strigat cu glas mare, dînd laudă Domnu-
lui spre rîdicarea Casii Domnului. Şi 84
veniră den preoţii leviţi, şi den cei ce şăd
înainte, după neamurile lor, cei bătrîni,
carii au văzut casa cea mai denaintea ace-
ştiia, cătră zidirea aceiia, cu plînsoare şi
strigare mare, şi mulţi, pren trîmbiţe şi
bucurie, cu glas mare, cît norodul nu auziia

trîmbiţele, pentru plînsoarea norodului;
85 Pentru că gloată era, carea trîmbiţa foarte tare, ca de departe să să audză.
86 49. Şi auzind vrăjmaşii fealiului Iudii şi ai lui Veniamin, au venit a cunoaşte care e
87 glasul trîmbiţelor. Şi au cunoscut că cei den robie zidesc beseareca Domnului Dumnăzăului lui Israil.
88 50. Şi viind la Zorovavel şi la Iisus şi la povăţuitorii neamurilor, zic lor: „Să zidim împreună cu voi, că aseamene cu voi ascultăm de Domnul vostru şi Lui jîrtvuim, den zilele lui Azvasareth, împăratul asirianilor, carele ne-au mutat pre noi aicea".
89 51. Şi zise lor Zorovavel şi Iisus şi povăţuitorii neamurilor lui Israil: „Nu e noao şi voao a zidi Casa Domnului Dumnezăului nostru, pentru că noi singuri vom zidi Domnului lui Israil, cu urmare precum au rînduit voao Chiros, împăratul persilor".
90 52. Şi limbile pămîntului, dormind asupra celor den Iudea şi bătînd cetatea, opriia de zidire şi, vicleşuguri şi aduceri de noroade şi zarve făcînd, au oprit a să săvîrşi zidirea preste toată vreamea vieţii împăratului Chiros. Şi să opriră de zidire ani 2, pînă la a lui Darie împărăţie.

CAP VI

1 53. Şi în anul al doalea al împărăţiei lui Darie, proroci Aggheu şi Zaharia al lui Adod prorocii asupra iudeilor, şi asupra celor den Iudea, şi den Ierusalim, pre numele Domnului Dumnezăului lui Israil asupra lor.
2 54. Atuncea, stînd Zorovavel al lui Salathiil şi Iisus al lui Iosedec, au început a zidi Casa Domnului cea den Ierusalim, fiind împreună cu prorocii Domnului agiutorindu lor.
3 55. Într-această vreame era cătră ei de faţă Sisinis, biruitoriul Siriei şi Finichiii, şi Sathravuzanu, şi cei împreună tovarăşi ai
4 lui, şi ziseră lor: „Cine voao au rînduit de zidiţi casa aceasta şi acoperemîntul acesta, şi alalte toate săvîrşiţi? Şi carii sînt
5 ziditorii cei ce aceastea săvîrşescu?" Şi avură har cei bătrîni ai iudeilor, socotinţă
6 făcîndu-se în robie de la Domnul, Şi nu s-au oprit de zidire pînă a să face semnare
7 lui Darie pentru ei şi a să răspunde. Izvodul cărţii care au scris lui Darie şi au trimis Sisinis, biruitoriul Siriei şi Finichiii, şi Sathravuzanu, şi cei împreună tovarăşi, cei den Siria şi Finichi: „Domnului împă-
8 ratului Darie, să să bucure. Toate ştiute să fie domnului nostru împăratului, căci mergînd la ţara Iudeii şi viind la Ierusalim cetatea, am prinsu pre cei bătrîni jidovi ai robiei în Ierusalim cetatea zidindu casă Domnului, mare, Noaă, pren 9
pietri cioplite de multu preţu, leamne puindu-se în ziduri. Şi lucrurile acealea în grabă 10
să făcu, şi bine sporindu-se lucrul în mînile lor, şi cu toată mărirea şi nevoinţa săvîrşindu-să. Atuncea am întrebat de aceşti 11
bătrîni, zicîndu: 'Cine voao poruncindu ziditi casa aceasta şi lucrurile aceastea întemeiaţi?' Întrebat-am dară pre ei, pentru ca 12
să arătăm ţie şi să scriem ţie pre oamenii cei ce povăţuiescu, şi scrisoarea numelor cearem de la dînşii acelor ce înainte-povăţuia.
Şi ei răspunsără noao zicîndu: 'Noi sîntem 13
slugi Domnului, Celui ce au zidit ceriul şi pămîntul. Şi era casa aceasta zidită mai 14
nainte cu mulţi ani, pren împăratul lui Israil, mare şi tare, şi s-au săvîşit; Şi, de vreame 15
ce părinţii noştri amărînd greşiră spre Domnul lui Israil cel cerescu, i-au dat pre ei în mînile lui Navohodonosor, împăratul Vaviloniei haldeilor. Şi casa surpîndu-o, o 16
au arsu, şi pre norodu l-au robit la Vavilon.
Iară în anul dentîiu împărăţind Chiros 17
ţărăi Vaviloniei, au scris împăratul Chiros casa aceasta să să zidească. Şi sfintele 18
vase, ceale de aur şi de argint, carele au scos Navohodonosor den casa cea den Ierusalim şi le-au spînzurat pre eale în beseareca lui, iarăş le-au scos pre eale Chiros împăratul den beseareca cea de la Vavilon şi s-au dat lui Zorovavel şi lui Sanavasar, biruitoriului.
Şi s-au poruncit lui, ducîndu aceastea vase, 19
să le puie în beseareca cea den Ierusalim, şi beseareca Domnului aceasta să să zidească pre locu. Atuncea Sanavasar acela, mer- 20
gîndu, au pus temeliile Casii Domnului cei den Ierusalim şi, de atuncea pînă acum zidindu-se, n-au luat săvîrşire. Acum dară, 21
de iaste socoteala împăratului, să să caute întru ceale împărăteşti cămări de cărţile lui Chir Şi, de se va afla cu ştirea lui Chir 22
împăratului făcîndu-se zidirea Casii Domnului cei den Ierusalim şi de să pare domnului, împăratului nostru, răspunză noao pentru aceastea".
57. Atunce împăratul Darie porunci a so- 23
coti întru ceale împărăteşti paze de cărţi, cealea ce să afla în Vavilon; şi să află la Ecvatana, în turnul cel den ţara Midiei, loc
întru care era pomenite aceastea: „În anul 24
dentîiu împărăţind Chir, împăratul Chir porunci să zidească Casa Domnului cea den Ierusalim, unde jîrtvuiescu pren foc neîncetat; A căruia înălţimea—de coţi 60, lăţi- 25
mea—de coţi 60, pren trei case de pietri cioplite şi o casă de lemnu noao de ţară, şi cheltuială să să dea den casa lui Chiros împăratului. Şi vasele ceale sfinte ale Casii Dom- 26
nului, ceale de aur şi ceale de argint, care le-au scos Navohodonosor den casa cea den

Ierusalim şi le-au adus la Vavilon, să le aşaze la casa cea den Ierusalim, unde era
27 stînd, pentru ca să să puie acolo". Şi porunci lui Sisin, biruitoriul Siriei şi Finichiei, şi lui Satravuzan şi celor împreună tovaroş, să să nevoiască, şi celor rînduiţi în Siria şi Finichi povăţuitori să să ferească de loc şi să lase pre sluga Domnului, pre Zorovavel, şi biruitoriu Iudeii, şi pre cei bătrîni ai iudeilor, Casa Domnului aceaea a o zidi pre
28 loc: „Şi eu am rînduit cu tot nadinsul să zidească şi să ia aminte, pentru ca să facă împreună cu cei den robimea iudeilor, pînă
29 a săvîrşi Casa Domnului. Şi, den birul Chilosiriei şi Finichiii, cu nevoinţă rînduiala să să dea acestor oameni, spre jîrtvă Domnului, lui Zorovavel biruitoriului, de tauri
30 şi berbeci şi den miei. Şi aşijderea şi grîu, şi sare, şi vin, şi untdelemnu, neîncetat preste an, în ce chip preoţii cei den Ierusalim vor zice, să să cheltuiască preste toată ziua,
31 fără de price, Pentru ca să aducă turnări lui Dumnezeu celui Înalt, pentru împăratul şi slugile lui, şi să să roage pentru a lor viaţă.
32 Şi porunci pentru ca, cîţi are treace ceva den ceale zise mai nainte şi den ceale scrise mai nainte, sau nu vor plini, să să ia lemnu dentr-ale lui şi pre acela să să spînzure,
33 şi averile lui să fie împărăteşti. Pentru aceaea şi Domnul, Căruia numele Lui să cheamă acolo, să stingă pre tot împăratul şi limba care va întinde mîna lui să oprească au să facă rău Casii Domnului aceiia den
34 Ierusalim. Şi eu, împăratul Darie, porunciiu cu nevoinţă ca aceastea să să facă".

CAP VII

1 58.
Atuncea Sisin, biruitoriul gropilatei Sirii şi Finichiii, şi Sathravuzanu şi cei împreună tovaroş, urmînd celor ce de împăratul Darie
2 s-au poruncit, Isprăvniciia asupra lucrurilor celor sfinte, mai cu nevoinţă ajutorind bătrînilor, preoţilor şi stătătorii besearecii.
3 59. Şi bine sporite să făcea lucrurile ceale sfinte, prorocind Angheu şi Zaharia prorocii.
4 Şi au săvîrşit aceastea pren porunca Domnului Dumnezăului lui Israil, şi cu gîndul lui Chir şi Darie şi Artaxerxu, împăraţilor
5 persilor. Şi să săvîrşi Casa cea sfîntă pînă în 23 de zile ale lunii lui adar, la al şaselea an al lui Darie, împăratul persilor.
6 60. Şi au făcut fiii lui Israil, şi preoţii, şi leviţii, şi ceialalţi cei den robime, cei ce s-au adaos, după ceale ce sînt scrise în car-
7 tea lui Moisi. Şi au adus la tîrnoseala Casii Domnului tauri 100, berbeci 200, miei
8 patru sute, Ţapi pentru păcatul'a tot Israilul 12, spre numărul începătorilor de
9 fealiurile lui Israil. Şi stătură preoţii şi leviţii, după fealiuri, împodobiţ, la lucrurile Domnului Dumnezăului lui Israil, după cartea lui Moisi; şi portarii, la fieştecare poartă.
61. Şi au adus fiii lui Israil, împreună cu 10
cei den robie, Paştile în 14 ale lunii dentîiu, cînd s-au curăţit preoţii şi leviţii Şi toţi 11
fiii robiei, nu dempreună s-au curăţit. Căci leviţii toţi odată s-au curăţit, şi au 12
junghiat Paştile la toţi fiii robiei, şi fraţilor lor, preoţilor, şi lor.
62. Şi au mîncat fiii lui Israil, cei den ro- 13
bie, toţi cei ce s-au osebit de cătră urîciunile limbilor pămîntului, cercînd pre Domnul.
Şi au adus sărbătoarea azimelor 7 zile, vese- 14
lindu-se înaintea Domnului, Căci au întors 15
sfatul împăratului asirianilor asupra lor, ca să întărească mîinile lor spre lucrurile Domnului Dumnezăului lui Israil.

CAP VIII

1 63.
Şi mai pre urmă de aceastea iaste, împărăţind Artaxerxu, al persilor
2 împărat, Mearse Esdra al lui Sareu, al lui Ezeriu, al lui Helchiu, al lui Salum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memeroth, al lui Zareu, al lui Sauiei, al lui Voca, al lui Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui
3 Aaron, preotului celui dentîiu; Acesta Ezdra s-au suit den Vavilon, ca un cărturariu iscusit fiind întru a lui Moisi leage ce e
4 dată de Dumnezăul lui Israil, Şi deade lui împăratul mărire, aflînd har înaintea lui, la toate poftele lui.
64. Şi să suiră împreună den fiii lui Israil, 5
şi den preoţi, şi leviţ, şi cîntăreţi de besearecă, şi portari, şi robi ai besearecii, la Ierusalim. În anul al şaptelea împărăţind 6
Artaxerxu, în luna a cincea, acesta e anul al şaptelea al împăratului, pentru că, ieşind de la Vavilon, la lună noao a lunii dentîiu,
Au sosit la Ierusalim, după cea ce s-au dat 7
lor bună călătorie de la Domnul; Pentru 8
că Ezdra multă ştiinţă cuprindea, ca nemica să nu lase dentru ceale den leagea Domnului şi den porunci a învăţa pre tot Israilul toate
direptăţile şi judecăţile. Şi căzînd po- 9
runca, cea ce s-au scris de Artaxerxu împăratul cătră Ezdra preotul şi cetitoriul de leagea Domnului, al căruia iaste izvodul cel
de mai în jos scris: „Împăratul Artaxerxu, 10
Izdrii preotului şi cetitoriului legii Domnului, să să bucure. Şi ceale de oameni iubitoare 11
eu alegîndu, porunciiu celor ce vor vrea, den limba jidovilor alegîndu ei, şi den preoţi, şi
den leviţi, şi fiindu ei întru a noastră împărăţie, să meargă împreună cu tine la Ierusa-
lim. Deci cîţi vor pofti, pornească-să 12
împreună, precum s-au părut şi mie şi celor
şapte priateni sfeatnici, Pentru ca să soco- 13
tească ceale ce sînt la Iudea şi la Ierusalim,

14 Cu urmare în ce chip să află în leagea Dom-
15 nului, Şi să aducă daruri Domnului lui Israil, care am făgăduit şi eu şi priatinii la Ierusalim, şi tot aurul şi argintul carele s-ar afla în ţara Vavilonului, Domnului la Ierusa-
16 lim, împreună Cu cel dăruit de norod la beseareca Domnului Dumnezăului lor cea den Ierusalim, să să adune şi argintul şi aurul pentru junci şi berbeci şi miei şi ceale
17 ce acestora urmează, Cît să aducă jîrtve Domnului la jîrtăvnicul Domnului Dumne-
18 zăului lor cel den Ierusalim; Şi toate, oricîte vei vrea împreună cu fraţii tăi să faci cu aur şi cu argint, fă după voia Dum-
19 nezăului tău. Şi ceale sfinte vase ale Domnului, ce să dau ţie la treaba besearicii Dumnezăului tău celui den Ierusalim, le vei pune înaintea Dumnezăului tău celui den
20 Ierusalim. Şi cealealalte, oricîte vor trebui ţie la treaba besearecii Dumnezăului tău,
21 vei da den cea împărătească visterie. Şi eu, împăratul Artaxerxu, poruncit-am paznicilor visteriilor Siriei şi Finichiii ca, cîte va trimite Ezdra preotul şi cetitoriul legii lui Dumnezău celui de sus, cu nevoinţă să-i
22 dea lui, Pînă la 100 de talanţi de argint, aşijderea şi pînă la 100 de cori de grîu, şi
23 vin, veadre 100, şi alte cîte de multe. Toate după a lui Dumnezău leage să să săvîrşască cu nevoinţă Dumnezăului celui Înalt, pentru ca să nu să facă urgie preste împărăţia
24 împăratului şi a fiilor lui. Şi voao vî se zice ca tuturor preoţilor, şi leviţilor, şi cîntăreţilor besearicii, şi portarilor, şi robilor besearicii, şi tocmitorilor besearicii aceştiia,
25 Niciun bir, nici alt vicleşugu să să facă, şi volnicie nimene să aibă să puie ceva asupra
26 acestora. Şi tu, Ezdro, după înţelepciunea lui Dumnezău, pune judecători şi legiuitori, pentru ca să judece în toată Siria şi Finica pre toţi ceia ce ştiu leagea Dumnezăului tău; şi pre cei ce nu ştiu, vei învăţa.
27 Şi toţi cîţi ar călca leagea Dumnezăului tău şi cea împărătească, cu nevoinţă să vor certa, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu pagubă de argint, sau cu izgonire".
28 65. Şi zise Ezdra scriitoriul: „Binecuvîntat sîngur Domnul Dumnezăul părinţilor miei, Cela ce au dat aceastea în inima împăratului, să cinstească Casa Lui cea den Ierusalim.
29 Şi pre mine m-au cinstit înaintea împăratului, şi celor ce sfătuiescu, şi tuturor priate-
30 nilor şi boiarilor lui. Şi eu, cu bună îndrăznire mă făcuiu, după ajutoriul Domnului Dumnezăului mieu, şi am adunat bărbaţi den Israil ca să să suie cu mine.
31 66. Şi aceştea-s cei mai mari povăţuitori, după neamurile lor şi după împărţealele începăturilor, ceia ce să suie cu mine de la Vavilon
întru împărăţia lui Artaxerxu împăratului.
Den fiii lui Finees: Ghirson; den fiii lui Ithamar: Gamail. Den fiii lui David: Letus al 32 33
lui Seheniu. Den fiii lui Fares: Zaharia, 34
şi cu el s-au scris oameni 150. Den fiii 35
lui Salomon: Aveli, Acnias al Zahariei, şi cu el oameni 200. Den fiii lui Zathois: Sehe- 36
nias al lui Iezel, şi împreună cu el oameni 300. Den fiii lui Adin: Ovir al lui Ionan, 37
şi cu el împreună oameni 250. Den fiii lui 38
Elam: Iesias al lui Gotholiu, şi împreună cu el bărbaţi 70. Den fiii Safatiei: Zaharia 39
al lui Mihail, şi împreună cu el bărbaţi 70.
Den fiii lui Ioav: Avadias al lui Iezil, şi cu 40
el bărbaţi 212. Den fiii lui Vanid: Asali- 41
moth al Iosafiei, şi cu el bărbaţi 160.
Den fiii lui Vavi: Zaharia al lui Vivai, şi cu 42
el bărbaţi 28. Den fiii lui Astath: Ioanis 43
Acatan, şi cu el bărbaţi 110. Den fiii lui 44
Adonicam cei mai după pre urmă, şi aceastea-s numele lor: Elifalatos, Ieuil şi Samea, şi
cu ei bărbaţi 70. Den fiii lui Vaguthi al 45
Istacuri, şi cu el bărbaţi 70. Şi am adunat 46
pre ei la rîul ce să zice Theran şi ne-am tăbărît 3 zile acolo şi obliciiu pre ei. Şi den 47
fiii preoţilor şi dentru leviţi neaflînd acolo, am trimis către Eleazar şi, iată, veniră şi
Masman, şi Alnathan, şi Mamean, şi Iorivon, Nathan, Ennatan, Zaharia, şi Mosolamon,
povăţuitorii şi ştiutorii. Şi am zis lor 48
să meargă către Dadeu, povăţuitoriul cel den locul păzii visteriei, poruncind lor să grăiască cu Dadeu şi cu fraţii lui şi cu cei den locul păzitorilor de visterie, să trimiţă
noao pre cei ce vor sluji în Casa Domnului
nostru. Şi am adus noao, după mîna cea 49
tare a Domnului nostru, bărbaţi ştiutori den fiii lui Moli al lui Levi, al lui Israil, pre Ase-
vivsa şi pre fiii lui şi pre fraţi, fiind 18. Şi 50
Asevian şi Anuon şi Osean, frate, den fiii
Hananeului, şi fiii lor, bărbaţi 20. Şi den 51
robii besearecii, carii au dat David, şi povăţuitorii la lucrul leviţilor, robi ai besearicii — 220; tuturor s-au arătat scrisoarea numelor.
67. Şi am făgăduit acolo post tinerilor 52
înaintea Domnului Dumnezăului nostru, să cearem de la El bună călătorie şi noao,
şi celor ce era împreună cu noi, fiilor noştri, şi dobitoacelor. Pentru că m-am 53
ruşinat a ceare împăratului şi pedestri şi călăreţi şi petreacere pentru întemeiare
de către cei ce ne stau împotrivă, Pentru 54
că am zis împăratului că putearea Domnului nostru va fi cu cei ce cearcă pre El la
toată isprăvirea. Şi iarăş ne-am rugat 55
Domnului nostru ca aceastea, şi bine blînd L-am nemerit.
68. Osebit-am, den căpeteniile fealiurilor 56

şi preoţilor, bărbaţi 12, pre Esevria şi pre Asamian, şi împreună cu ei, dentru fraţii
57 lor, bărbaţi 10. Şi am pus lor argintul şi aurul şi sfintele unealte ale Casii Domnului nostru, care le-au dăruit împăratul şi sfeat-
58 nicii lui, şi diregătorii, şi tot Israilul. Şi puind, am dat lor talanţi de argint 650, şi vase de argint de talanţi 100, şi de aur ta-
59 lanţi 100, şi ferecături de aur 20, Şi vase de aramă, de aramă bună, sclepind în fealiul
60 aurului, vase 12. Şi ziş lor: 'Şi voi sfinţi sînteţi Domnului, şi vasele sfinte şi aurul şi argintul — făgăduinţă Domnului părinţilor
61 noştri. Prevegheaţi şi păziţi pînă le veţi da voi pre eale căpeteniilor neamului preoţilor, şi leviţilor, şi povăţuitorilor neamurilor lui Israil, în Ierusalim, în cămările Casii
62 Dumnezăului nostru'. Şi preoţii şi leviţii, cei ce au luat argintul şi aurul şi vasele ceale den Ierusalim, le-au băgat la beseareca Domnului.
63 69. Şi purcegînd de la rîul lui Thera în 12 ale lunii dentîiu, am întrat la Ierusalim, după mîna cea tare a Domnului nostru, cea de asupra noastră, şi ne-au mîntuit pre noi de la întrarea Domnului şi de la tot nepriatenul,
64 şi am venit la Ierusalim. Şi făcîndu-se acolo zio a treia, în ziua a patra stînd, argintul şi aurul s-au dat în Casa Domnului nostru, la Marimoth, fiiul lui Iuri preotului.
65 Şi cu el — Eliazar al lui Finees, şi era cu ei Iosavados al lui Iisu, şi Moith al lui Savanu, leviţii, la număr şi la toată cumpănitura.
66 Şi s-au scris tot trasul lor într-acel ceas.
67 70. Şi ceia ce au venit den robie au adus jîrtve Dumnezeului lui Israil, Domnului, junce 12, pentru tot Israilul, berbeci 96,
68 Miei 72, ţapi pentru mîntuire 12, toate jîrtvă Domnului.
69 71. Şi au dat poruncile împăratului la cei împărăteşti deregătorii ai casii şi biruitorilor gropilatei Siriei şi Finichiii şi au slăvit pre nărod şi pre beseareca Domnului.
70 72. Şi aceastea săvîrşindu-se, venit-au la
71 mine povăţuitorii, zicînd: 'N-au osebit limba lui Israil şi boiarii şi preoţii şi leviţii, limbile ceale striine de neam ale pămîntului şi necurăţiile de la limbile hananeilor şi heteilor şi ferezeilor şi evuseilor şi moaviteanilor şi eghipteanilor şi idumei-
72 lor, Pentru că au lăcuit împreună cu featele lor, şi ei şi fiii lor, şi s-au amestecat sămînţa cea sfîntă la limbile ceale striine de neam ale pămîntului şi avea parte cei mai mari povăţuitori şi diregătorii de nelegiuirea aceasta, de la începutul lucrului'.
73 73. Şi fu îndată ce am auzit eu aceastea, am rupt hainile şi svinţitul văşmînt şi mi-am zmult părul şi den cap şi den barbă şi am şăzut în gîndure şi mîhnit.
74 74. Şi să porniră cătră mine cîţi atuncea să porniia pre cuvîntul Domnului Dumnezeului lui Israil, jălindu eu pentru nelegiuire, şi şădeam trist, pînă la jîrtva cea de sară. Şi sculîndu-mă den post, rupte avîndu haini-
75 le şi svîntul văşmînt,
75. Plecînd genunchele şi întinzind mînile
76 cătră Domnul, ziceam: 'Doamne, ruşinaiu-mă şi mă înfruntaiu înaintea feaţii
77 Tale, Pentru că păcatele noastre s-au înmulţit preste capetele noastre, şi necunoştinţile noastre au prisosit pînă la ceriu,
78 Încă den vreamea părinţilor noştri, şi sîntem
79 întru mare păcat pînă în ziua aceasta. Şi pentru păcatele noastre şi ale părinţilor noştri, ne-am dat, împreună cu fraţii noştri, şi împreună cu împăraţii noştri, şi împreună cu preoţii noştri, ceia ce au împărăţit pămîntul, spre sabie şi robie şi pradă cu ruşine,
80 pînă în ziua aceasta. Şi acum, întrucît s-au făcut noao milă de la Tine, Doamne, ca să rămîie noao rădăcină şi nume în locul
81 sfinţirei Tale Şi a să descoperi noaă luminătoriu în Casa Domnului Dumnezăului nostru, să ne dea noao hrană în vreamea
82 lucrului nostru; Şi lucrînd, noi nu ne-am părăsit de cătră Dumnezăul nostru, ce ne-au făcut pre noi cu har înaintea împăraţilor
83 persilor, să ne dea noao hrană, Şi a mări beseareca Domnului nostru, şi a rădica Sionul cel pustiu, a da noao întărire în Iudea
84 şi Ierusalim. Şi acum ce vom zice, Doamne, avînd aceastea? Pentru că am călcat poruncile Tale carele ai dat în mîna slugilor
85 Tale, prorocilor, zicînd Că: 'Pămîntul la carele întraţi să-l moşteniţ iaste pămînt pîngărit cu pîngăriciunea celor streini de neam ai pămîntului, şi de necurăţia lor au
86 umplut pre dînsul. Şi acum, featele să nu le împreunaţi la lăcaş cu fiii voştri, şi
87 featele voastre să nu le daţ la fiii lor. Şi să nu cercaţi a împăca ceale de cătră ei preste toată vreamea, pentru ca, întărindu-vă, să mîncaţi ceale bune ale pămîntului şi veţ face moştenire fiilor voştri pînă
88 în veac'. Şi ceale ce să întîmplează, toate noao să fac pentru lucrurile noastre ceale reale şi ceale mari păcate ale noastre. Pentru că Tu, Doamne, ne-ai uşurat păcatele
89 noastre Şi ai dat noao rădăcină ca aceasta; iarăş ne-am întors a călca leagea Ta, ca să ne amestecăm la necurăţia limbilor pămîntului.
90 Au nu Te-ai urgisit spre noi ca să ne pierzi pre noi, pînă să nu rămîie rădăcină şi sămînţă şi numele nostru?
91 Doamne, al lui Israil adevărat eşti, pentru că am rămas ră-

92 dăcină de astăzi înainte. Iată, acum sîntem înaintea Ta întru fărădelegile noastre, pentru că nu mai iaste a sta înaintea Ta spre
93 aceastea". Şi cînd să ruga Ezdra, să mărturisiia plîngînd, căzut la pămînt înaintea besearecii, s-au adunat cătră el den Ierusalim gloată multă foarte, bărbaţi şi muieri şi tineri, pentru că plîngere era mare întru mulţi-
94 me. Şi strigînd Iehonia al lui Ieilu, den fiii lui Israil, zise: „Ezdro! Noi am greşit la Domnul Dumnezău, am lăcuit împreună cu muieri de alt neam, dentru limbile pămîntului.
95 Şi acum, iaste deasupra a tot Israilul; întru aceasta facă-se noao jurămînt cătră Domnul, să scoatem toate muierile noastre ceale de
96 alt neam, împreună cu fiii lor, Precum s-au socotit ţie şi cîţ să supun la leagea Domnu-
97 lui; scoală-te, săvîrşaşte, Pentru că la tine e lucrul şi noi cu tine sîntem puteare a face".
98 76. Şi sculîndu-se Ezdra, jură pre căpeteniile neamului preoţilor şi ai leviţilor, a tot Israilul, şi a face ca aceastea; şi au jurat.

CAP IX

1 77. Şi sculîndu-se Ezdra de la curtea besearicii, au mersu la cămara lui
2 Ionan al lui Eliasiv. Şi mîindu acolo, pîine n-au gustat, nici au băut apă, jălind de fărădelegile ceale mari ale mulţimei.
3 78. Şi s-au făcut strigare în toată Iudea şi în Ierusalim, la toţi ceia den robie, să să
4 adune la Ierusalim. Şi cîţi nu s-ar întîmpla în doao au în trei zili, după judecata celor ce mai sus şedu bătrîni, omorî-să-vor dobitoacele lor şi el să va înstriina de la mulţimea robimei.
5 79. Şi s-au adunat toţi cei den fealiul Iudii şi Veniamin în trei zile în Ierusalim,
6 aceasta e luna a noua, în 20 ale lunii. Şi şezu împreună toată mulţimea în curtea besearicii, tremurînd pentru iarna carea era.
7 80. Şi sculîndu-să Ezdra, zise lor: „Voi aţi făcut fărădeleage şi aţi lăcuit împreună cu muieri de fealiu striinu, ca să adaogeţi
8 păcatele lui Israil. Şi acum, daţi mărturisire şi mărire Domnului Dumnezăului nostru.
9 Şi faceţi voia Lui şi vă osebiţi de la limbile pămîntului şi de la muierile ceale de altu rodu".
10 81. Şi strigă tot norodul şi zise cu glas mare: „Aşa după cum ai zis, vom face!
11 Ce mulţimea e multă, şi vreame de iarnă, şi nu putem să stămu descoperiţi, şi lucrul nostru nu iaste de o zi, nici de doao, pentru
12 că întru mult am greşit întru aceastea. Şi să stea povăţuitorii cei denainte ai mulţimei şi toţi cei dentru lăcaşurile noastre
13 cîţi au muieri de alt neam Să vie luînd vreame den tot locul, cei bătrîni şi judecătorii, pînă a dezlega urgia Domnului de la noi a poruncii aceştiia".

82. Ioanathas al lui Azail şi Ezechia al lui 14
Theocan au arătat după aceastea; şi Mosolamos, şi Levi, şi Savatheu au îndemnat
împreună cu ei; Şi au făcut după toate 15
aceastea cei dentru robime.

83. Şi-au ales lui Ezdra preotul bărbaţi, 16
povăţuitori ai părinţilor lor, pre toţi pre
nume, şi au şezut împreună la luna cea noao
a lunii a zeacea a ceare lucrul. Şi s-au 17
adus la săvîrşit ceale pentru bărbaţii cei ce
ţin cu ei muieri de altă rudă, pînă la luna
noao a lunii dentîi.

84. Şi s-au aflat, dentru preoţii cei ce s-au 18
adunat, avînd muieri de alt neam: Den 19
fiii lui Iisu al lui Iosedecu şi ai fraţilor lui:
Mathilas, şi Eleazar, şi Iorivos, şi Ioadanos;
Şi au pus mînile ca să scoaţă pre muierile 20
lor şi, spre curăţire, berbeci—pentru curăţia lor.

85. Şi den fiii lui Emir: Anania, şi Zav- 21
deu, şi Ianis, şi Sameos, şi Ereil, şi Azaria.

86. Şi den fiii lui Fesu: Elliona, Massias, 22
Izmailos, şi Nathanail, şi Ochidil, şi Talsas.

87. Şi den leviţi: Iozavados, şi Semis, şi 23
Colios, acesta iaste Calitas, şi Patheu, şi
Iuda şi Ionas.

88. Den cîntăreţii besearicii: Eliaxur, 24
Vachuru.

89. Den portari: Salumu şi Tulvanos. 25

90. Dentr-ai lui Israil, den fiii lui Foros: 26
Iermas, şi Edias, şi Melhias, şi Mailos, şi
Eleazar, şi Asevias, şi Vaancas.

91. Den fiii lui Ila: Matthanias, Zaharia, şi 27
Eriil, şi Ieremoth, şi Aidias.

92. Şi den fiii lui Zomoth: Eliada, Elisi- 28
mus, Othonia, Iarimoth, şi Savat, şi Sardeos.

93. Den fiii lui Vivai: Ioan, şi Anania, şi 29
Iosavadu, şi Amathis.

94. Den fiii lui Mani[Vanni]: Olamos, 30
Mamuhos, Iedeos, Iasuv, şi Iasailos, şi
Ieremoth.

95. Şi den fiii lui Addi: Naathos, şi Moos, 31
Sias, Laccunos, şi Naidos, şi Mathanias, şi
Sesthil, şi Valnuos, şi Manasia.

96. Şi den fiii lui Anas: Elionas, şi Aseas, 32
şi Melhia, şi Savveos, şi Simon al lui
Hosameu.

97. Şi den fiii lui Assum: Altaneu, şi 33
Matthias, şi Vaneas, Elifalat, şi Manasi, şi
Semei.

98. Şi den fiii lui Maani: Ieremia, Mom- 34
dis, Omairos, Ioil, Mavdai, şi Pelias, şi Anos,
Caravasion, şi Enasiv, şi Mamnitanaimu, Eliasi, Vanus, Eliali, Samis, Selemia, Nathania.

99. Şi den fiii lui Ozora: Sesise, Esril, 35

Azail, Samatos, Zamvis, Iosifus.
36 100. Şi den fiii lui Ethma: Mazitia, Zavadea, Ides, Iuil, Vaneas. Toţi aceştea au lăcuit împreună cu muieri de altă rudă, şi le-au slobozit pre eale împreună cu fiii.
37 101. Şi au lăcuit preoţii şi leviţii şi cei den Israil în Ierusalim şi în ţară; la lună noao a lunii a şaptea, şi fiii lui Israil întru lăcaşurile lor,
38 102. Şi să adună toată mulţimea împreună deodată la lărgimea de cătră răsăritul
39 porţii besearecii Şi zise Ezdrei, preotului şi cititoriului, să aducă leagea lui Moisi, cea ce s-au dat de Domnul Dumnezăul lui Israil.
40 103. Şi aduse Ezdra arhiereul leagea la toată mulţimea, de la om pînă la muiare, şi la toţi preoţii să auzi leagea, în lună noao a lunii a şaptea.
41 104. Şi citiia la lărgimea porţii cei dentîiu a besearecii, den zori pînă la amiazăzi, înaintea bărbaţilor şi muierilor, şi adaoseră toată mulţimea la leage.
42 105. Şi stătu Ezdra, preotul şi cititoriul legii, pre scaunul judecăţii, cel de lemnu,
43 ce s-au tocmit. Şi stătură lîngă el Matathias, Samus, Anania, Azaria, Uria, Ezechia,
44 Valasam, den direapta, Şi den stînga: Faldeu, şi Misail, Melhia, Aothasuf, Navaria.
45 Şi luînd Ezdra cartea legii înaintea mulţimei, pentru că şădea înainte cu mărire
46 înaintea tuturor, Şi dezlegînd leagea, toţi în picioare stătură, şi binecuvîntă Ezdra Domnului Dumnezăului celui Înalt, Dumne-
47 zăului Savaoth Atotţiitoriului. Şi glăsui toată mulţimea: Amin!
48 106. Şi rîdicînd în sus mînile şi căzînd la
49 pămînt, să închinară Domnului. Iisus, şi Anus, şi Saravia, şi Adinos, şi Iacov, Savatea, Aftea, Meaneas, şi Caletas, Azaria, şi Ioazavdu, şi Anania, Viatas, leviţii, învăţa leagea Domnului, dăsluşind împreună citirea.
50 107. Şi zise Athaaratis Ezdrii, arhiereului şi cititoriului, şi leviţilor celor ce citescu
51 mulţimei asupra tuturor: „Ziua aceasta iaste svîntă Domnului“. Şi toţi plîngea cînd
52 auziia leagea. „Mergînd dară, mîncaţi grăsimi şi beaţi dulceţi, şi trimiteţi trimi-
53 teri celora ce nu au, Pentru că svîntă e ziua Domnului, şi nu vă mîhniţi, pentru că Dumnezeu Domnul va mări pre voi“.
54 108. Şi leviţii porunciia toate nărodului, zicînd: „Ziua aceasta svîntă e Domnului, nu vă mîhniţi“.
55 109. Şi să duseră toţi să mănînce şi să bea, şi să să veselească, şi să dea trimiteri celora ce n-au, şi să să veselească foarte, pentru că s-au dosluşit graiurile, carele s-au învăţat şi s-au adunat.

ÎNŢELEPCIUNEA LUI SOLOMON

CAP I

Iubiţi direptatea, ceia ce judecaţi 1
pămîntul; gîndiţi pentru Domnul
cu bunătate, şi cu prostime de
inemă cercaţi pre El, Căci Să 2
află celora ce nu ispitesc pre El,
şi Să arată celor ce nu să necredinţază Lui.
Pentru că gîndurile îndărătnice osebesc de 3
la Dumnezeu şi, ispitindu-se, putearea mustră pre cei fără de minte. Pentru că la 4
sufletul cel cu rău meşterşug nu va întra
înţelepciunea, nici va lăcui în trupul cel ce
iaste plin de datoria păcatului. Pentru că 5
Svîntul Duh al învăţăturii fugi-va de vicleşug şi Să va scula de la gîndurile ceale fără
înţeleagere şi Să va dovedi, viind strîmbătatea. Pentru că duh iubitoriu de oameni 6
iaste înţelepciunea şi nu va nevinovăţi pre
cel hulitoriu den buzele lui, pentru că rănichilor lui martur e Dumnezeu, şi inemii lui
socotitoriu adevărat, şi limbii auzitoriu.
Căci Duhul Domnului au împlut lumea şi 7
Cel ce ţine toate are înţeleagere de glas.
Pentru aceaea, răspunzînd nedireapte, ni- 8
mene nu va ascunde, nici va treace pre el,
dovedindu-l direptatea. Pentru că în sfa- 9
turile celui necurat cercetare va fi, şi auzul
cuvintelor lui cătră Domnul va veni, spre
dovedirea fărădelegilor lui. Căci ureachea 10
rîvnirii ascultă toate, şi gîlceava răpştirilor
nu să ascunde. Păziţi-vă dară de răpştirea nefolositoare şi de clevetituri vă cruţaţi 11
limba, căci răspunsul pre ascuns deşărt nu
va mearge şi gura preaminţind omoară sufletul. Nu rîvniţi moartea întru rătăci- 12
rea vieţii voastre, nici trageţi cătră voi peire
cu faptele mîinilor voastre. Căci Dumne- 13
zău moarte n-au făcut, nici să bucură spre
pierzarea celor vii. Pentru că au zidit ca să 14
fie toate, şi mîntuite-s facerile lumii, şi nu
iaste întru eale iarbă de pierzare, nici iadului împărăţie pre pămînt. Pentru că drep- 15
tatea fără de moarte iaste. Şi păgînii cu 16
mîinile şi cu cuvintele l-au chemat pre el
[iadul] priatin, socotind pre el s-au topit, şi
legătură au făcut cătră el, căci vreadnici
sînt părţii aceluia a fi.

CAP II

Pentru că ziseră întru ei, şi gîndind nu 1
direpţ: „Puţină iaste şi mîhnită viaţa noastră, şi nu iaste leac în moartea omului, şi nu s-au cunoscut

2 cel ce s-au întors de la iad. Căci deodată
ne-am făcut, şi după aceasta vom fi ca cînd
n-am fost, căci fum iaste răsuflarea în nasu-
rile noastre, şi cuvîntul—scînteaie, întru por-
3 nirea inimii noastre, Care stingîndu-se,
cenuşă se va aleage trupul, şi duhul se va
4 răsipi ca un văzduh moale. Şi numele
nostru se va uita cu vreame, şi nimenea nu
va pomeni lucrurile noastre, şi să va treace
viaţa noastră ca urma norului şi ca negura
să va răsipi, gonindu-se de razele soarelui,
5 şi de fierbinţeala lui îngreuindu-se. Pen-
tru că treacerea umbrii iaste vreamea noas-
tră, şi nu iaste înturnare săvîrşitului nostru,
căci s-au pecetluit şi nimeni nu se întoarce.
6 Veniţ dară, şi să dobîndim den ceale ce-s
bune, şi să ne trebuim cu zidirea ca cu tine-
7 reaţele, degrabă. De vin de mult preţ şi
de miruri să ne săturăm şi să nu ne treacă
8 pre noi floarea văzduhului. Să ne cunu-
năm cu flori de trandafir, pînă a nu să veş-
9 teji. Nimenilea dentru noi să nu fie fără
parte, de a noastră răsfăţare petutindinea
să lăsăm seamne de veselie, căci aceasta e
10 partea noastră şi acesta e sorţul. Să asu-
prim pre săracul direpţ, să nu cruţăm vădua,
nici de ale bătrînului cărunteaţe de mulţi
11 ani să ne ruşinăm. Şi fie noao vîrtutea
leagea direptăţii, pentru că ce e slab fără
12 puteare să dovedeaşte. Şi să vînăm pre
cel direpţ cu vicleşug, căci de rea treabă
iaste noao, şi să împoncişază lucrurilor
noastre, şi împută noao păcatele legii, şi
dovedeaşte noao păcatele învăţăturii noastre.
13 Să adeverează a avea conoştinţa a lui Dum-
nezău şi fiiu Domnului pre sine să numeaşte.
14 Făcutu-s-au noao spre dovedeala cugetelor
15 noastre; Greu iaste noao şi văzîndu-să,
că neasămănată iaste cu ceialalţi viaţa lui
16 şi schimbate sînt cărările lui. Spre spur-
căciune ne-am socotit la el şi să fereaşte de
căile noastre ca de necurăţii; fericeaşte
ceale de apoi ale direpţilor şi să semeţeaşte
17 a avea tată pe Dumnezău. Să vedem
de-i sînt cuvintele lui adevărate şi să ispi-
18 tim cealea ce i se vor întîmpla lui. Pentru
că, de iaste direptul fiiul lui Dumnezău, va
ajutori lui şi va izbăvi pre el den mîna celor
19 ce-i stau împotrivă. Cu sudalma şi cu
certarea să-l cercăm pre el, ca să cunoaştem
blîndeaţele lui şi să ispitim suferirea răului
20 lui. Cu moarte grozavă să-l vinovăţim
pre el, pentru că va fi lui socoteală den
21 cuvintele lui". Aceastea au gîndit şi
s-au rătăcit, pentru că i-au orbit pre ei
22 răutatea lor. Şi n-au cunoscut tainele
lui Dumnezău, nici spre plata cuviinţii
au nădejduit, nici au ales cinstea sufleteş-
23 lor celor curate. Căci Dumnezău au
zidit pre om spre nestricare, şi chip fiin-
ţii Sale au făcut pre el. Şi cu zavistia 24
diavolului moartea au întrat în lume, şi ispi-
tescu pre el cei ce sînt den partea lui.

CAP III

Iară sufletele direpţilor sînt în mîna 1
lui Dumnezău şi nu să va atinge
de eale muncă. Părutu-s-au întru 2
ochii celor fără de minte a muri,
şi să socoti răutate ieşirea lor,
Şi cea de la noi călătorie—zdrobire, iară ei 3
sîntu în pace; Că, de să vor şi munci în 4
vedearea oamenilor, nădeajdea lor iaste pli-
nă de nemurire. Şi puţine certîndu-se, 5
mari faceri de bine vor lua, căci Dumnezău
au ispitit pre ei şi au aflat pre ei Luiş vread-
nici. Ca aurul în topitoare au ispitit pre 6
ei, şi ca rodire de tot a jîrtvei i-au priimit
pre ei. Şi în vreamea socotinţii lor vor 7
lumina şi ca scînteile în trestie vor alerga.
Judeca-vor limbi şi vor birui noroade, şi va 8
împărăţi lor Domnul, în veaci. Ceia ce 9
nădejduiescu pre El înţeleage-vor adevărul
şi cei credincioşi cu dragoste vor rămînea
lîngă El, căci har şi milă e întru preacuvio-
şii Lui şi socotinţă întru cei aleşi ai Lui.
Iară cei necuraţi, precum au socotit, vor 10
avea certarea,—cei ce s-au lenevit de cătră
cel direpţ şi de Domnul s-au depărtat.
Că cel ce defaimă înţelepciunea şi învăţă- 11
tura dosădit iaste, şi deşartă e nădeajdea
lor, şi trudele nefolosite, şi fără treabă
sînt lucrurile lor. Muierile lor—fără de 12
minte, şi răi sînt fiii lor. Blestemată e 13
naşterea lor, că fericită e cea stearpă ce
iaste nepîngărită, care n-au conoscut pat
spre greşală; avea-va roadă la socotinţa
sufletelor. Şi hadîmul care n-au făcut 14
cu mîna fărădeleage, nici au gîndit asupra
Domnului reale; pentru că să va da lui darul
credinţii cel ales şi sorţu în beseareca Dom-
nului mai cu poftă. Pentru că roada 15
bunelor trude cu bună cinste iaste şi necă-
zută e rădăcina înţelepciunii. Şi fiii prea- 16
curvarilor nesăvîrşiţi vor fi şi, den fără de
leage zăceare, sămînţa să va stinge. Pen- 17
tru că, de să vor şi face îndelungaţi de viaţă,
întru nimica să vor socoti şi necinstite vor
fi la ceale de apoi bătrîneaţele lor. Şi, 18
săvai de pripă să vor săvîrşi, n-au nădeajde,
nici în ziua conoştinţei mîngîiare, Pen- 19
tru că neamului nedirept reale-s săvîrşiturile.

CAP IV

Mai bună e nefacerea de feciori, cu 1
bunătate, pentru că nemurire
iaste întru pomenirea ei, căci şi
lîngă Dumnezău să conoaşte
bunătatea, şi lîngă oameni. Şi, 2
de faţă fiind, să asamănă ei şi, ducîndu-se,
o poftesc; şi în veac cununată fiind pe-
treace, biruind pe nevoinţa celor nepîn-
gărite biruinţe. Iară mulţimea cea de 3

multă naştere a necuraţilor nu să va folosi;
şi, den răsăditurile copililor, nu va da rădăcina la adîncime, nici va face temeiu întărit.
4 Că, macară în stîlpări cătră vreame va odrăsli, cu sminteală fiind covîrşit, de vînt
să va clăti şi de sila vînturilor să va dezră-
5 dăcina. Împrejur să vor frînge ramurile nesăvîrşite, şi roada lor—fără de treabă, necoaptă la mîncare, şi la nimica iscusită,
6 Pentru că fiii cei ce fac somnurile ceale fără de leage mărturii sînt răutăţii asupra
7 părinţilor, întru cercetarea lor. Şi dreptul, de va ajunge să să săvîrşască, întru
8 odihnă va fi, Pentru că bătrîneaţele sînt cinstite nu ceale de mulţi ani, nici ceale ce
9 cu numărul anilor s-au numărat, Ce înţelepciunea iaste la oameni cărunteaţele, şi vîrsta bătrîneaţelor—viaţa cea nepîngărită.
10 Bineplăcut lui Dumnezău făcîndu-se, s-au îndrăgit şi, trăind între păcătoş, s-au mutat,
11 S-au hrăpit, ca nu răutatea să primenească înţelepciunea lui sau vicleşugul să înşale
12 sufletul lui; Pentru că mîhnirea răutăţii negreaşte ceale bune şi neînfrînarea poftei
13 izmeneaşte gîndul cel nerău. Săvîrşindu-se preste puţin, au plinit ani îndelungaţi.
14 Pentru că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceaea au grăbit den mijlocul răutăţii.
15 Iară năroadele văzînd şi nu socotind, nici puind la cuget ca aceasta, căci har şi milă iaste întru preacuvioşii Lui şi socotinţă
16 întru cei aleşi ai Lui. Şi direptul,murind, va osîndi pre necuraţii cei ce trăiescu, şi tinereaţele, ceale ce săvîrşăscu degrabă,—bătrîneaţele nedireptului, ceale de mulţi ani.
17 Pentru că vor vedea săvîrşitul înţeleptului, şi nu vor socoti ce au svătuit pentru el şi
18 spre ce l-au întemeiat pre el Domnul. Vedea-vor, şi vor defăima, şi pre ei Domnul va batjocuri; şi vor fi după aceasta spre cădeare necinstită şi spre sudalmă, întru cei morţi,
19 în veac. Căci îi va rumpe în doao pre ei fără de glas, cu faţa în jos, şi va clăti pre ei den temelie, şi pînă la cea de apoi să vor înţeleni, şi vor fi întru dureare, şi pomeni-
20 rea lor va peri. Veni-vor în cugetul greşalelor lor, fricoşi, şi vor mustra pre ei dempotrivă fărădelegile lor.

CAP V

1 Atuncea va sta cu îndrăznire multă direptul de cătră faţa celor ce l-au
2 necăjît pre el şi celor ce hulescu trudele lui. Văzînd, să vor turbura cu frică groaznecă şi să vor
3 mira de minunata mîntuire; Zice-vor,întru ei căindu-se, şi pentru îngustarea duhului vor suspina: „Acesta era pre carele aveam oare-
cînd spre rîsu şi spre pildă de ocară. Noi, 4
cei fără de minte, viaţa lui am socotit nebunie şi săvîrşitul lui necinstit. Cum s-au 5
socotit întru fiii lui Dumnezeu şi întru svinţi sorţul lui iaste! Rătăcit-am dară 6
den calea adevărului, şi a direptăţii lumină n-au luminat noao, şi soarele n-au răsărit noao. De cărările fărădelegii şi ale pier- 7
zării ne-am împlut; şi am umblat pustietăţi neumblate, şi calea Domnului n-am cunoscut. Ce ne-au folosit noao mîndria? Şi 8
avuţia cu semeţie ce au folosit noao? Tre- 9
cut-au acealea toate ca umbra şi ca o veaste ce aleargă pre aproape, Ca corabia carea 10
treace apa cu valuri, ai căriia treaceri nu iaste de a-i afla urma, nici drumul şi cărarea ei în valuri, Sau ca pasărea ce zboară în 11
văzduh, nemica nu să află semnu de călătorie Şi, cu lovirea talpelor lovindu-se du- 12
hul uşoru şi despicîndu-se cu sila pornirii, mişcîndu-se arepile, să preumblă, şi după aceasta nu s-au aflat semnul suirii într-însul, Sau ca săgeata, săgetîndu la proaşcă, tăin- 13
du-se văzduhul, îndată la sine să topi, cît nu să ştie treacerea ei, Aşa şi noi, năs- 14
cuţi fiind, ne sfîrşim şi niciun semnu de bunătate nu avem a arăta, ce în răutatea noastră ne-am cheltuit". Căci nădeajdea 15
necuratului, ca ţărîna purtîndu-să de vînt şi ca bruma de vifor gonindu-se, supţire, şi ca fumul de vînt să răvărsă, şi ca pomenirea unui oaspeţu de o zi au trecut. Iară direp- 16
ţii în veacu trăiescu, şi întru Domnul e plata lor, şi grija lor—lîngă Cel Înalt. Pen- 17
tru aceaea vor lua împărăţia bunei-cuviinţe şi stema frumseţii den mîna Domnului, căci cu direapta va acoperi pre ei şi cu braţul va scuti pre ei. Lua-va înarmarea rîv- 18
nirea Lui şi va înarma zidirea spre izbînda vrăjmaşilor. Îmbrăca-va zaua direptatea 19
şi va pune coifu judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăţă nebiruită curăţia, şi va ascuţi 20
cea cumplită urgie spre sabie, şi va da războiu împreună cu el lumea asupra celor fără de minte. Mearge-vor bine nemerite 21
loviturile fulgerilor şi ca dentr-un bun încordat arcu al norilor la ţîntă vor sări.
Şi den mînie zvîrlitoare de pietri pline să 22
vor arunca grindinile. Scîrbi-se-va asupra 23
lor apa mării şi rîurile vor neca cu năprăsnicie; sta-va împotriva lor Duhul puterii
şi ca viforul va vîntura pre ei. Şi 24
va pustii tot pămîntul fărădeleagea, şi facerea de rău
va surpa scaunile
putearnicilor.

CAP VI

1 Ascultaţi dară, împăraţi, şi înţeleageţi,
învăţaţi judecătorii marginilor pă-
2 mîntului! Băgaţi în urechi, cei
ce biruiţi mulţimea şi sînteţi semeţ
3 pre gloatele limbilor: Căci s-au
dat de la Domnul biruinţa voao şi puterni-
cia de la Cel Preaînălţat, Carele va cerceta
4 faptele voastre şi sfaturile va cerca. Căci,
poslușnici fiind împărăţiei Lui, n-aţi jude-
cat direpţ, nici aţi păzit leagea, nici după
sfatul lui Dumnezeu aţi mersu. Cu groază
5 Şi cu grabă va sta asupra voastră, căci
judecată cumplită să face la cei ce-s mai
6 presus; Pentru că cel mai micu iertat iaste
7 milei, iară cei tari tare să vor certa. Pen-
tru că nu Să va înfrunta de obraz Stăpînul
tuturor, nici Să va ruşina de mărire, căci,
micu şi mare, El au făcut; aşijderea soco-
8 teaşte mai nainte pentru toţi. Iară celor
9 tari vîrtoasă cercetare le stă asupră. Cătră
voi, dară, o, tirani, sînt c virtele meale,
pentru ca să învăţaţi înţelepciunea şi să
10 nu scădeţi. Pentru că, ceia ce au păzit
cu cuviinţă ceale cuvioase, cuvioşi vor fi, şi
cei ce să vor învăţa aceastea, afla-vor răs-
11 punsu. Poftiţi dară cuvintele meale, pof-
12 tiţi şi vă veţi învăţa. Luminată şi neveş-
tejită iaste înţelepciunea, şi pre lesne să
veade de cei ce o iubescu şi să află de cei ce
13 o caută pre ea. Ajunge pre cei ce o pof-
14 tescu a să cunoaşte ea, mai nainte. Cel
ce au mînecat cătră ea nu va osteni, pentru
15 că şăzîndu lîngă porţile lui o va afla. Pen-
tru că a cugeta de dînsa a gîndului plinire
iaste, şi cel ce va priveghia pentru ea, curîndu
16 va fi fără de grijă. Căci, pre cei vreadnici
ai ei, ea umblă împrejur de-i caută, şi în că-
rări să năluceaşte lor cu bun har, şi cu toată
17 socoteala să întimpină cu ei. Pentru că
începătura ei iaste cea prea adevărată a
18 învăţăturii pohtă. Şi grija învăţăturii—
dragostea, şi dragostea e paza legilor ei.
19 Şi luarea aminte de legi—întemeiarea nepu-
trejiciunii, şi neputrejiciunea face a fi aproa-
20 pe de Dumnezău. Pohta dară înţelepciu-
21 nii aduce la împărăţie. De vă bucuraţi dară
pre scaune şi schiptre, tiranii năroadelor,
cinstiţi înţelepciunea, pentru ca în veac să
22 împărăţiţ. Şi ce iaste înţelepciunea şi
23 cum s-au făcut, spune-voiu voao. Şi nu
voiu ascunde voao taine, ce de-nceputul
24 facerii voiu cerceta. Şi voiu pune la
iveală cunoştinţa ei şi nu voiu treace adevă-
25 rul. Nici iară cu zavistia cea topită voiu
umbla împreună, căci aceasta nu se va
26 împreuna cu înţelepciunea. Şi mulţimea
înţelepţilor—mîntuirea lumii, şi împăratul
înţelept iaste bună întemeiare norodului.
27 Cît voi vă învăţaţi cu graiurile meale şi vă
veţ folosi.

CAP VII

Sînt dară şi eu om muritoriu, asea- 1
mene cu toţi, şi de pămintean, den
rodul celui dentîiu zidit. Şi în 2
pîntecele maicii s-au luat carne, de
zeace luni, închegîndu-se în sînge,
den sămînţă de bărbat şi cu somnu de dul-
ceaţă împreunîndu-se. Şi eu făcîndu-mă, 3
am tras cel de obşte văzduh şi preste cel
aseamene pătimaş pămînt am căzut. Întî- 4
iul glas, cel aseamene cu toţi tocma plîngînd;
în scutece m-am hrănit şi în griji. Că nici 5
un împărat au avut altă începătură de naşte-
re, Ce una e întrarea tuturor în viaţă, şi 6
ieşirea e tocma. Pentru aceaea rugatu- 7
m-am, şi minte mi s-au dat; chemat-am, şi
au venit mie duhul înţelepciunii. Mai 8
ales-am pre ea decît schiptrele şi scaunele.
Şi avuţia nemică nu o am socotit întru 9
asămănarea ei. Nici am potrivit cu ea 10
piatră scumpă, căci tot aurul, întru vedearea
ei, năsip puţinel; şi ca tina să va socoti argin-
tul înaintea ei. Mai mult decît sănătatea şi 11
frumuseaţele am îndrăgit pre ea; şi am ales
pre ea în loc de lumină a o avea, că nestinsă
e zarea cea dentr-însa. Şi-m veniră toate 12
ceale bune împreună cu ea şi nenumărată
avuţie în mîinile ei. Şi mă veseliiu preste 13
toate, căci înţelepciunea povăţuiaşte pre
eale; şi nu ştiiam pre ea a fi născătoarea
acestora. Şi făr de vicleşug am învăţat, 14
şi făr de zavistie dau şi altuia den ce am
luat, avuţia ei nu ascunz. Pentru că ne- 15
sfîrşită comoară iaste la oameni, cu care cei
ce s-au trebuit spre Dumnezău au trimis
prieteşug, pentru învăţături, daruri întreme-
ind. Mie îm deade Dumnezău a zice după 16
gîndu-mi şi a-m aduce aminte cu vrednicie
de ceale ce să dau, că Acesta şi înţelepciunii
povăţuitoriu iaste şi înţelepţilor îndireptă-
toriu, Pentru că în mîna Lui—şi noi, şi 17
cuvintele noastre, şi toată mintea, şi a
lucrurilor ştiinţă. Pentru că Acesta mi-au 18
dat conoştinţă adevărată celor ce sînt a şti,
tocmirea lumii şi lucrarea stihiilor, Înce- 19
pătura şi sfîrşitul şi mijlocul anilor, preme-
nirile chipurilor şi schimbările vremilor,
crugurile anilor şi punerea stealelor, Firile 20
dobitoacelor şi mîniile hiarălor, silele vîntu-
rilor şi gîndurile oamenilor, osebirile pomi-
lor şi tăriile rădăcinilor. Şi cîte-s ascunse 21
şi ivite le-am conoscut, pentru că înţelep-
ciunea, meştera tuturor, m-au învăţat.
Pentru că iaste într-însa duh gîndit, sfînt, 22
singur-născut, de multe părţi, supţire,
bine-pornit, fraged, nespurcat, arătat, nevă-
tămat, iubitoriu de bunătate, ascuţit, neo-
prit, de bine făcătoriu, Iubitoriu de 23
oameni, adeverit, întemeiat, fără de grije,
întru-tot-putearnec, întru-tot-socotitoriu

şi răzbătînd pren toate duhurile ceale gîn-
24 ditoare, curate, prea subţiri. Pentru că decît toată pornirea mai pornitoare e înţelepciunea, şi pătrunde şi încape pren toate,
25 pentru curăţia. Pentru că abur iaste puterii lui Dumnezău şi strecurătură cei limpede măriri Atotţiitoriului, pentru aceaca
26 nimica pîngărit nu se apucă de ea. Pentru că zare iaste luminii veacinice şi oglindă fără de hulă a lucrării lui Dumnezău şi chip
27 bunătăţii Lui. Şi,una fiind, toate le poate, şi rămîind întru sine, toate le înnoiaşte şi, după neamuri, la suflete curate mutîndu-se, priateni lui Dumnezău şi proroci tocmeaşte.
28 Pentru că nimica nu iubeaşte Dumnăzău, fără de numai pre cel ce cu înţelepciunea
29 într-un loc lăcuiaşte. Pentru că iaste aceasta mai bine-cuvioasă decît soarele şi decît toată punerea stealelor; cu lumină alăturîn-
30 du-se, să află mai de frunte. Pentru că pre aceasta o aşteaptă noaptea, iară înţelepciunii nu-i învinge răutatea.

CAP VIII

1 Şi să tinde den margine pînă în
2 margine, cu bună vîrtute, şi otcîrmuiaşte toate cu folos. Pre aceasta am iubit şi am cercetat den tinereaţele meale, şi am căutat să mi-o aduc mie nevastă, şi ibovnic m-am făcut frumuseaţelor ei. Blagorodnia măreaşte, vieţuirea lui Dumnezău avînd, şi Stăpînitoriul tuturor au îndrăgit pre ea.
4 Pentru că învăţătoare iaste ştiinţii lui Dum-
5 nezău şi alegătoare de lucrurile Lui. Iară de iaste avuţia cîştigare poftită în viaţă, ce iaste mai bogat decît înţelepciunea ceaca
6 carea lucrează toate? Iară de lucrează mintea, cine iaste meşter mai mult decît ea,
7 den cîte sînt? Şi de iubeaşte neştine direptatea, trudele accştiia sînt bunătăţile.
8 Pentru că întregăciunea minţii şi înţelepţia învaţă, direptatea şi bărbăţia, decît carele mai de folos nemică nu iaste în viaţa oame-
9 nilor. Iară deşi pohteaşte cineva a şti multe, ştie ceale de-nceput şi închipuiaşte ceale viitoare, ştie întorsurile cuvintelor şi dezlegările cuvintelor celor întunecoase, seamne şi minuni mai nainte cunoaşte, şi
10 întîmplările vremilor şi anilor. Ales-am dară pre aceasta să o aduc spre vieţuire împreună, ştiind că va fi mie sveatnec celor buni şi învăţătură de griji şi de mîhnire.
11 Şi să aibă, pentru dînsa, mărire în gloate şi
12 cinste lîngă cei bătrîni cel tînăr. Iute mă voiu afla la judecată şi întru vedearea silnici-
13 lor minuna-mă-voi. Tăcînd, mă vor aştepta, şi răspunzînd, vor lua aminte; şi grăind mai mult, vor pune mîna preste
14 gura lor. Avea-voiu, pentru ea, nemurire, şi pomenire veacinică celor după mine voiu lăsa. Voiu ocîrmui noroade, şi limbi 15
să vor supune mie. Înfricoşa-se-vor, de mi- 16
ne auzind, tiranii cei înfricoşaţi; la mulţime mă voiu arăta bun şi la războiu viteaz. Întrîndu în casa mea, mă voiu odihni cu ea, Pentru că nu are amărîciune adunarea ei, 17
nici durearea vieţuirea ei, ce veselie şi bucurie. Aceastea socotind întru mine şi grijind 18
întru inema mea: Că iaste nemurire întru rudenia înţelepciunii, şi în prieteşugul ei veselie bună, şi în ostenealele mînilor ei avuţie nesfîrşită, şi întru petreacerea voroavei ei înţelepciune, şi cinste la împreunarea cuvintelor ei. Împrejuram cercînd, pentru 19
ca să o iau pre ea la mine. Şi eram copil 20
iscusit, şi de suflet încă m-am întîmplat bun şi, mai vîrtos, bun fiindu, venit-am la trup nepîngărit; Şi cunoscîndu că nu 21
voiu fi într-alt chip răbdătoriu, de nu Dumnezeu va da,—şi aceasta era a înţelepciunii: a şti al cui e darul—, mă rugaiu Domnului şi mă umiliiu Lui şi zişu den toată inema mea:

CAP IX

Dumnezeul părinţilor şi Doamne al 1
milii Tale, Cela ce ai făcut toate cu cuvîntul Tău, Şi cu înţelepciu- 2
nea Ta ai meşterşugit pre om pentru ca să stăpînească zidirile ceale făcute de Tine Şi să ocîrmuiască lumea 3
cu curăţie şi cu direptate, şi cu direptatea sufletului judecată să judece, Dă-m mie 4
pre cea şăzătoare alăturea cu scaunile Tale înţelepciunea, şi să nu mă izgoneşti den slugile Tale. Că eu robul Tău sînt şi 5
fiiul roabei Tale, slab om, şi cu puţini ani, şi mai puţin întru înţeleagerea judecăţii şi a legilor. Că, măcară că va fi neştine 6
desăvîrşit întru fiii oamenilor, cea de la Tine înţelepciune lipsind, întru nemică să va socoti. Tu pre mine înainte m-ai ales 7
împărat nărodului Tău şi judecătoriu fiilor Tăi şi featelor. Zis-ai să zideşti besearecă 8
în muntele cel svînt al Tău, şi în cetatea sălaşului Tău—jîrtăvnicu, asămănarea cortului celui svînt, care mai nainte ai gătit de-nceput. Şi împreună cu Tine e înţelepciu- 9
nea, ceaca ce ştie faptele Tale şi era de faţă cînd făceai lumea, şi ştiind ce iaste plăcut înaintea ochilor Tăi şi ce e direpţ întru poruncile Tale. Trimite-o pre ea dentru svintele ceriuri şi de la scaunul măririi Tale Trimite 10
pre ea, ca, fiind cu mine, va osteni, şi voiu cunoaşte ce e bine-plăcut lîngă Tine. Pen- 11
tru că ştie aceaea toate, şi va înţeleage, şi mă va povăţui întru lucrurile meale cu întregăciunea minţii, şi mă va păzi cu mărirea ei. Şi vor fi priimite lucrurile meale 12

şi voiu judeca pre norodul Tău cu direptate,
şi voiu fi vreadnic scaunelor tătîne-mieu.
13 Pentru că, ce om va conoaşte sfatul lui
Dumnăzău? Sau cine-ş va aduce aminte ce
14 va Dumnăzău? Că gîndurile păminteanilor sînt fricoase, şi greşite-s socotealele
15 noastre. Pentru că putredul trup îngreuiază sufletul şi încarcă cel pămintescul sălaş gîndul cel cu multă grije. Şi abia în-
16 chipuim ceale de pre pămînt şi ceale den mîni le aflăm cu osteneală, iară ceale den
17 ceriuri cine le-au cercat? Şi sfatul Tău cine l-au conoscut, fără de numai Tu ai dat înţelepciunea şi ai trimes Duhul Tău cel
18 Sfînt den ceale înalte? Şi aşa s-au îndi-
19 reptat cărările celor de pre pămînt, Şi ceale plăcute ale Tale s-au învăţat oamenii, şi cu înţelepciunea s-au mîntuit".

CAP X

1 Iceasta pre cel dentîiu zidit părin-
tele lumii, singur zidit fiind, l-au
2 păzit. Şi l-au scos pre el den
cădearea sa şi deade lui vîrtute a
3 birui tuturor. Şi depărtîndu-se de la ea, cel nedirept, cu urgia lui, cu mîniile
4 ceale ucigătoare de frate au perit. Pentru carele, pre necatul pămînt iarăş au mîntuit înţelepciunea, pren lemn prost pre cel di-
5 rept otcîrmuind. Aceasta şi întru unirea răutăţii limbile turburîndu-se, află pre cel direpţ şi-l feri pre el fără de prihană lui Dumnezău şi pre ficaţii fiiului tarele păzi.
6 Aceasta pre cel direpţ, perind cei necuraţi, fugind l-au mîntuit [de] cel pogorît focul
7 acelor 5 cetăţi, Cărora, întru mărturia răutăţii, stătu pămîntul afumîndu-se, şi la nesăvîrşite vremi rodind pomi, stînd stîlpul sării—mormîntul sufletului celui necredin-
8 cios. Pentru că, trecînd alăturea cu înţelepciunea, nu numai să vătămară a nu conoaşte ceale bune, ce şi nebuniii au lăsat în viaţă pomenire, ca întru ceale ce au gre-
9 şit nici a să ascunde să nu poată; Iară înţelepciunea, pre ceia ce au slujit ei, den
10 trude i-au izbăvit. Aceasta, pre pribeagul urgiei fratelui, direpţ l-au povăţuit întru cărări direapte; arătat-au lui împărăţia lui Dumnezău şi au dat lui conoaşterea sfinte-lor, l-au sporit pre el întru osteneale şi în-
11 mulţi trudele lui. Întru lăcomia celor ce biruia pre el au stătut de faţă, şi-l îmbo-
12 găţi pre el. Păzitu-l-au pre el de vrăjmaşi, şi de cei ce-l pîndiia l-au întemeiat, şi biruinţă vîrtoasă îi deade lui, pentru ca să conoască că mai tare decît toate iaste buna
13 credinţă. Aceasta, vînzîndu-se cel direpţ, nu-l părăsi, ce den păcat l-au mîntuit pre
14 el. Pogorîtu-s-au cu el în groapă şi în legături nu l-au lăsat pre el, pînă au adus lui schiptrurile împărăţiei şi stăpînirea celor ce-l tirăniia pre el; şi mincenoş au arătat pre cei ce au hulit pre el, şi deade lui mărire veacinică. Aceasta pre norodul 15
cel curat şi sămînţa fără de prihană au izbăvit de la limba celor ce necăjiia. Întră 16
la sufletul robului Domnului şi stătu împotriva împăraţilor groaznici, cu minuni şi cu seamne. Deade preacuvioşilor plata trude- 17
lor lor, povăţui pre ei în cale minunată şi să făcu lor întru acoperemînt ziua şi întru văpaie de steale noaptea. Trecutu-i-au 18
pre ei Marea Roşie şi i-au petrecut pre ei pren apă multă. Iară pre vrăjmaşii lor 19
îi necă şi den adîncul cel fără de fund i-au fiert pre ei. Pentru aceaea, direpţii pră- 20
dară pre cei necuraţi şi lăudară, Doamne, numele cel sfînt al Tău, şi cea prea războinică mîna Ta lăudară toţi deodată. Căci 21
înţelepciunea deschise gura muţilor şi limbile pruncilor le-au pus mari.

CAP XI

Spori faptele lor, cu mîna sfîntului 1
proroc, Îmblară pustiiul cel nelă- 2
cuit şi în locuri neumblate întinseră corturi. Stătură împotriva 3
vrăjmaşilor şi izbîndiră spre pizmaş. Însetoşară, şi chemară pre Tine, şi să deade 4
lor apă den piatră colţurată şi leacul seatei den piatră vîrtoasă. Pentru că, pren care 5
s-au muncit vrăjmaşii lor, Pentru aceastea 6
ei, lipsindu-să, au luat facerea de bine. Şi 7
în loc de izvorul pururea curătoriului rîu, cu sînge mîntuitoriu turburîndu-să, Spre 8
dovedirea poruncii cei ucigătoare de prunci, ai dat lor de ajuns apă, fără de nădeajde, Arătînd, prin seatea de atuncea, cum pre 9
cei vrăjmaşi ai muncit. Căci, cînd s-au 10
ispitit, macară că cu mile să munciia, au cunoscut cum, cu urgie judecîndu-se, necuraţii să munciia. Pentru că pre aceştea, 11
ca un părinte mustrînd, i-ai ispitit, iară pre aceia, ca un năsilnic împărat vinuindu-i, i-ai cercat. Şi fiind de faţă, şi lipsind, tot 12
într-un chip să dosădiia. Pentru că îndoit 13
i-au luat pre ei mîhnirea şi suspinul pomenirilor celor trecute. Căci cînd au auzit 14
pren ale lor certări bine făcîndu-li-se lor, simţiia de Domnul; Pentru că, pre Care 15
au ruşinat mai nainte, lepădat fiind în izgonire, batjocurindu-L, la sfîrşitul întîmplărilor L-au lăudat, nu aseamene cu cei direpţi însetoşind ei. Şi pentru gîndu- 16
rile ceale neînţelegătoare ale srîmbătăţii lor, întru carele rătăcindu-se cinstiia tîrîitoarele ceale necuvîntătoare şi jiganii de nemică, ai trimis asupra lor mulţime de hia-
ră necuvîntătoare spre izbîndire, Ca să cu- 17
noască, că, cine pren care greşaşte, pentru a-

18 cealea să ceartă. Pentru că n-ar fi lipsit
a toată putearnica Ta mînă, care şi lumea au
zidit den lucru fără de chip, a trimite asu-
19 pra lor mulţime de urşi sau dîrji lei, Sau
noao-născute hiară necunoscute, pline de
mînie, sau foc suflătoriu suflînd răsuflare,
sau urlete vînturîndu-se de fum, sau groaz-
20 nice scîntei den ochi fulgerînd, Cărora
nu numai vătămarea ar putea să fărîme pre
ei, ce şi vedearea înspăimîntîndu-i să-i piarză.
21 Şi afară dentru aceastea, cu un duh putea
să cază, gonindu-se ei de judecată şi vîntu-
rîndu-se de vîntul puterii Tale; ce toate cu
măsură, şi cu număr, şi cumpănă le-ai rîn-
22 duit. Că Ţie iaste a putea tare pururea,
şi la tăria braţului Tău cine va sta împo-
23 trivă? Căci ca plecarea den cumpene
iaste toată lumea înaintea Ta şi ca picătura
de roao cea de dimineaţă ce să pogoară pre
24 pămînt. Şi miluieşti pre toţi, căci toate
le poţi; şi treci cu vedearea greşalele oame-
25 nilor, spre pocăinţă, Pentru că iubeşti
ceale ce sînt, toate, şi nemica nu Te scîr-
beşti de ceale ce ai făcut; că de-ai fi urît,
26 n-ai fi făcut ceva. Şi cum ar fi rămas ceva,
de nu ai fi vrut Tu? Sau, ceaea ce nu s-au
27 chemat de Tine, s-ar fi păzit? Şi le cru-
ţezi toate, căci ale Tale sînt, Stăpîne iubi-
toare de suflete!

CAP XII

1 Pentru că cel nestricat al Tău Duh
2 iaste întru toate. Pentru aceaea,
pre cei ce cad cîte puţinel îi mustri
şi, întru ceale ce greşăsc, aducîndu-
le aminte, îi înveţi ca,mîntuindu-se
de răutate,să crează întru Tine, Doamne.
3 Pentru că şi pre cei vechi lăcuitori ai sfîntu-
4 lui Tău pămînt ai urît, Căci făcea lucruri
vrăjmăşăşti, de fărmăcături, şi jîrtve necu-
rate, şi pre cei ucigători de fii, nemilostivi,
5 Şi mîncarea mîncătorilor de droburile trupu-
rilor omeneşti şi a sîngelui den mijlocul
6 dumnezăieştii Tale taine, Şi pre domnii,
părinţii sufletelor celor neajutorite, ai vrut
a piarde pren mînile părinţilor noştri,
7 Ca vreadnică înstriinare să priimească fiilor
lui Dumnezău pămîntul carele e lîngă Tine
8 mai cinstit de toate, Ce şi acestora ca
unor oameni ai iertat, şi ai trimis înainte
alergătorii taberii Tale—viespi, ca pre ei
9 cîte puţin să-i piarză de tot; Nu nepu-
tincios fiindu la rînduiala războiului să dai
supuşi pre cei necuraţi direpţilor, sau cu
hiară groaznice, au cu cuvînt cumplit deo-
10 dată să-i surpi, Ce, judecînd cîte puţi-
neale, dai locu de pocăinţă, nu neştiindu
că rea e naşterea lor şi înlăuntru răsădită
răutatea lor şi cum că nu să va premeni
11 gîndul lor în veacu, Pentru că era sămînţă
blestemată de-nceput; nici, temîndu-Te de
cineva, le dai lor slobozenie pentru ceale ce
greşiia, Că cine va grăi: Ce ai făcut? Sau 12
cine va sta împotrivă judecăţii Tale, au cine
va pîrî pre Tine asupra limbilor celor perite,
care le-ai făcut Tu? Sau cine-Ţi va veni Ţie
la aşăzare izbînditoriu asupra oamenilor
celor nedirepţi? Pentru că nici dumne- 13
zău iaste afară den Tine, căruia iaste grije
pentru toate, pentru ca să arăţi că nu cu
strîmbătate ai judecat, Nici împărat au 14
tiran va putea să caute cu ochii împotriva
Ta, pentru ceale ce ai certat, Ce, direpţ 15
fiindu, cu direptate toate le otcîrmuieşti,
Pentru striin lucru socotind puterii Tale a 16
osîndi pre cel ce nu e datoriu a să munci;
că vîrtutea Ta începătura direptăţii iaste
şi faci a stăpîni Tu toate şi a cruţa pre toţi.
Vîrtute arăţi neîncrezîndu-Te pre săvîrşi- 17
rea puterii, şi întru cei ce ştiu dîrjirea dove-
deşti. Şi Tu, stăpînind putearea, cu blîn- 18
deaţe judeci şi cu multă cruţare otcîrmu-
ieşti pre noi, pentru că iaste la Tine, cîndu
vei vrea, să poţi. Şi ai învăţat norodul 19
Tău, pren lucrure ca aceastea, că trebuie
direptul a fi iubitoriu de oameni, şi cu bună
nădeajde ai făcut pre fiii Tăi, că dai spre
păcate pocăinţă. Pentru că, de vreame ce 20
pre vrăjmaşii fiilor Tăi, şi cei ce sînt datori
de morte, cu atîta rugă şi umilinţă i-ai
certat, dîndu ani şi loc pren carele se vor
mîntui de răutate, Cu cîtă cercetare ai 21
ales pre fiii Tăi, la ai cărora părinţi jură-
mînturi şi tocmeale ai dat, de bune făgădu-
inţe? Deci, certînd pre noi, pre vrăjmaşii 22
noştri de zeaci mii de ori îi baţ, ca să avem
grije de bunătatea Ta, judecîndu; iară noi,
judecîndu-ne, aşteptăm milă. Pentru 23
aceaea şi pre ceia ce au trăit întru nebunia
vieţii cu strîmbătate, prentr-ale lor urîciuni
i-ai muncit. Pentru că de căile rătăcirii 24
mai departe au rătăcit, dumnezei socotindu
ceale ce şi în dobitoacele vrăjmaşilor sînt
necinstite, ca pruncii cei fără de minte min-
ţind, Pentru aceaea ca unor copii nesocotiţi 25
judecata spre batgiocură ai trimis. Iară cei 26
ce nu s-au mustrat cu jucăreile certării, vread-
neca lui Dumnezău judecată vor ispiti, pen-
tru că pre ceale ce pătimiia ei, să scîrbiia.
Spre aceştea, carii îi socotiia dumnezăi, 27
întru ei certîndu-se văzîndu, pre Cel ce de
mult să lepăda a-L şti L-au conoscut Dum-
nezău adevărat; pentru aceaea şi săvîrşitul
osîndei asupra lor au venit.

CAP XIII

1 Pentru că deşărţi sînt toţi oamenii den
fire, la carii era de faţă neconoaşte-
rea de Dumnezău, şi den bunătăţile
ceale ce să vădu n-au putut să ştie
pre Cela ce iaste, nici, la lucruri

luîndu aminte, au conoscut pre meşteri.
2 Ce sau foc, au vînt, au pripealnic văzduh,
au crugul stealelor, au silnică apă, au luminătorii ceriului—oblăduitorii lumii dumnezei
3 au socotit, De carele, de se bucura de frumuseaţele, dumnezei îi socotiia; cunoască cu cît mai bun decît aceştea iaste Stăpînitoriul, pentru că Începătoriul de facerea fru-
4 museaţelor au zidit pre eale. Iară de să minunează de puteare şi de facere, gîndească că cu cît iaste mai tare Cela ce le-au făcut
5 pre eale. Pentru că, den mărimea frumuseaţelor şi a ziditurilor, după socoteală,
6 Făcătoriul lor Să veade. Iară încăş spre aceastea iaste puţină hulă, pentru că şi ei poate fi să înşală, pre Dumnezău cercînd şi
7 vrînd să-L afle. Că, în faptele Lui amestecîndu-se, cercetează şi să supun vederii,
8 căci bune-s cealea ce să vădu. Şi iarăş
9 nici ei sînt de iertat, Pentru că, de-au putut atîta a şti ca să poată a socoti veacul, pre al acestora Stăpînitoriu cum nu mai cu-
10 rîndu L-au aflat? Ce dosădite-s şi întru morţi nădejdile lor, carii au numit dumnezei faptele mînilor omeneşti, aur şi argint, chibzuiala meşterşugului, şi închipuiri de vite, sau piatră fără de treabă, lucru de
11 mînă de-nceput. Iară de şi vreun tăietoriu de păduri, meşter de lemnu, să pomi tăind un copac, cură cu bună învăţătură toată coaja lui şi, meşterşugind cu bunăcuviinţă, au făcut un vas de treabă spre
12 slujba vieţii; Şi lepădăturile lucrului, spre gătirea hranii cheltuindu,s-au săturat;
13 Şi rămăşiţa dentr-însele la nemică nu e de folos, lemn strîmbu şi cu ramuri fiind răsădit, luînd l-au săpat cu nevoinţa zăbăvii lui şi cu ştiinţa înţeleagerii l-au tipărit pre
14 el, închipui pre el cu chipul omului, Au cu oarecare vită proastă au asămănat pre el, ungîndu-l cu minău şi chinovariu ruşindu faţa lui, şi toată pata cea dentru el ungînd
15 peste tot, Şi făcînd la el vreadnecă lăcuinţă lui, în păreate l-au pus pre el, întă-
16 rindu-l cu fier. Însă, pentru ca să nu cază, au socotit mai nainte pentru el, ştiind că nu poate lui şă-ş ajute, pentru că iaste chip
17 şi-i trebuiaşte ajutoriu. Iară pentru agonesitele şi nuntele lui, şi de fii rugîndu-se, nu să ruşinează, cu cel fără de suflet voro-
18 vind. Şi pentru sănătate pre cel neputincios cheamă, şi pentru viaţă pre cel mort roagă, şi pentru ajutoriu pre cel mai de
19 nemică, Şi pentru călătorie pre cela ce nici a sta poate; şi pentru venit şi pentru lucru şi a mînilor nemereală, de la cel neputincios den mîni putinţă ceare.

CAP XIV

Mergînd iară neştine pre apă şi vrînd 1
să călătorească pren sălbateci valuri, decît vasul cela ce-l poartă pre el mai putredu lemnu roagă. Pentru că pre acela pohta agone- 2
sitelor l-au socotit şi meştera înţelepciune l-au meşterşugit; Aceasta, Părinte, a Ta 3
pronie otcîrmuiaşte, căci ai dat în mare cale şi în valuri cărare negreşită, Arătînd 4
că poţi den tot a mîntui, ca şi, fără de meşterşug de va întra neştine, Şi vei ca nu 5
cu zăbavă să fie lucrurile înţelepciunii Tale, pentru aceaea şi la un mai mic lemnu îş credu oamenii sufletele şi, trecînd furtuna cu plută, au scăpat. Pentru că şi la început, 6
perind cei mîndri uriaşi, nădeajdea lumii pre plută scăpînd, au lăsat veacului sămînţa facerei, cu a Ta mînă otcîrmuindu-se. Pen- 7
tru că bine s-au cuvîntat lemnul, pren carele să face direptate, Iară cel făcut de mînă, 8
blestemat iaste acela, şi cel ce au făcut pre el, căci el lucra, iară putreziciunea dumnezeu să numi. Pentru că tocma urîte-s la Dum- 9
nezău, şi cel ce păgîneaşte, şi păgînătatea lui. Pentru că cel ce s-au făcut cu cel ce 10
au făcut să vor munci. Pentru aceaea şi 11
întru chipurile limbilor socoteală va fi, căci întru zidirea lui Dumnezău spre urîciune s-au făcut şi spre piadeci sufletelor oamenilor şi spre laţu picioarelor celor fără de minte. Pentru că începătura curviei iaste 12
socoteala chipurilor, şi aflările lor—stricăciune vieţii. Pentru că nici era de-nceput, 13
nici în veacu va fi. Pentru că deşarta mă- 14
rire a oamenilor au întrat în lume, şi pentru aceaea pre scurt al lor sfîrşit s-au socotit. Pentru că, cu fără de vreame jăli dosădindu- 15
se tatăl fiiului celui ce degrabă s-au luat, chip făcînd, pre acel de atuncea mortu om, acum ca pre un dumnezău l-au cinstit şi au dat celor supuşi taine şi praznice. După 16
aceaea, în vreame ţiindu-se acel necurat obiceaiu, ca o leage s-au păzit, şi cu ale tiranilor porunci să cinstiia ceale săpate. Pre carei, cu vedearea neputîndu să-i cins- 17
tească oamenii, căci lăcuia departe, chipul cel de departe tipărindu-l, au făcut un arătat chipu al împăratului celui ce să cinstiia, ca pre cel ce nu e de faţă, ca cînd ar fi de faţă să-l amăgească, pren sîrguială. Şi spre 18
tinderea credinţii, mîndria meşterului şi pre cei ce nu cunoscu au îndemnat. Pentru că, 19
vrînd el adecă să placă celui ce biruiaşte, au silit cu meşterşugul ca să facă asămănarea precum ar fi mai bine. Iară mul- 20
ţimea, trăgîndu-se pentru iscusitura lucrului, pre cel cu puţin mai nainte cinstit om, acum închinăciune au socotit. Şi aceasta 21

s-au făcut vieţii spre vicleşugu, căci la primejdie sau la o tiranie slujindu oamenii, numele cel neîmpreunat l-au pus la pietri şi la
22 leamne. Şi apoi nu fu destul a să înşăla asupra conoştinţii lui Dumnezău, ce şi întru mare luptă a necunoştinţii trăind, atîta
23 reale pace le numescu. Că au jîrtve de omoriri de fii, sau taine ascunse, sau nebuneşti dentr-alte obiceaie beţie făcîndu.
24 Nici vieţile, nici nunţile le mai păzescu curate, ce unul pre altul ficlenindu-l, îl omoa-
25 ră sau, amăgindu-l, face durearea. Şi toate amestecate sînt, sîngele şi uciderea, furtişagul şi vicleşugul, stricăciunea, necredinţa, turburarea, jurămîntul strîmbu, gîl-
26 ceavă de bunătăţi, Nepomenire de har, a sufletelor pîngăriciune, a naşterii premenire, a nuntelor netocmire, preacurvie şi
27 necurăţie. Pentru că, închinăciunea celor nenumite chipuri, a tot răul începătură, şi
28 pricină, şi sfîrşit iaste. Pentru că, au veselindu-se nebunescu, au prorocescu mincinoase, au trăiescu cu strîmbătate, au cal-
29 că jurămîntul curînd. Pentru că, nădejduindu la idolii cei fără suflet, rău jurîn-
30 du-se, a avea strîmbătate nu priimescu. Şi amîndoao ceale direapte pre dînşii vor certa, căci rău au gîndit pentru Dumnezău, luînd aminte la chipuri fără direptate, şi au jurat cu vicleşugu, nebăgînd în samă
31 curăţia. Pentru că nu putearea celor ce jură, ce a celor ce greşăscu judecată ceartă pururea călcarea nedirepţilor.

CAP XV

1 Iară Tu, Dumnezăul nostru, bun eşti şi direpţ, îndelungu-răbdătoriu
2 şi cu milă otcîrmuind toate. Pentru că, de vom şi greşi, ai Tăi sîntem, ştiind tăria Ta, şi nu vom greşi, ştiindu că ai Tăi ne-am socotit.
3 Pentru că a şti pre Tine întreagă direptate iaste, şi a şti tăria Ta—rădăcina nemuririi.
4 Că nici ne-au înşălat pre noi a oamenilor cea cu rău meşterşug socoteală, nici a celor scriitori de umbră trudă fără de roadă, chip
5 întinat cu schimbate feaţe, A cărora vedeare la cei fără de minte spre ocară vine şi pofteaşte a mortului chipu, vedeare fără
6 de suflare. Iubitorii de reale—şi vreadnici de nădejdi ca aceastea, şi ceia ce facu şi ceia
7 ce poftescu, şi cei ce să închină. Pentru că şi olariul, moale pămînt călcînd, cu trudă zideaşte, spre slujba noastră fieştecare; ce dentr-acel lut au zidit şi ceale ale celor curate lucruri vase de slujbă, şi ceale dempotrivă, toate aseamene; şi, dentr-aceastea amîndoao, care iaste trebuinţa fieştecăruia judecătoriu e lucrăto-
8 riul de lut. Şi cel rău ostenitoriu face dumnezău deşărt dentr-acelaş lut carele, mai nainte cu puţin, den pămînt născîndu-se, după puţin mearge de unde s-au luat, a sufletului cerşîndu-se datorie. Ce iaste 9
la el grijă nu căci va să ostenească, nici căci scurtă viaţă are, ce să razimă la lucrătorii de aur şi la zlătari, şi ziditorilor de aramă urmează, şi mărire socoteaşte căci face ceale spurcate. Cenuşă e inima lui, şi decît 10
pămîntul mai proastă e nădeajdea lui, şi decît lutul mai necinstită e viaţa lui, Căci 11
n-au conoscut pre Cel ce au zidit pre el şi pre Cel ce au suflat lui suflet lucrătoriu şi Cel ce au suflat duh de viaţă, Ce socotiră 12
jucăreaie a fi viaţa noastră, şi traiul zbor cu dobîndă, pentru că trebuie, zice, orideunde, macară den rău, a agonisi. Pentru că 13
acesta decît toţi mai mult ştie că greşaşte, den lucru de pămînt vase pre lesne frînte şi săpate zidind. Ce toţi sînt mai nebuni 14
şi ticăloş mai mult decît sufletul pruncului, vrăjmaşii norodului Tău, asuprindu-l pre el. Pentru că şi toate chipurile limbilor le-au 15
socotit dumnăzăi, la carii nici folosul ochilor iaste spre vedeare, nici nasurile spre tragere de văzduh, nici urechi a auzi, nici deagetele mînilor spre pipăire, şi picioarele lor—zăbavnice spre încălecare. Pentru 16
că om au făcut pre ei, şi cel ce e împrumutat de duh au zidit pre ei, că nici un om poate să facă dumnezău aseamene lui, Ce, muritoriu fiind, mort face, cu mîni fără 17
de leage, că mai bun iaste el decît închinăciunile lui ceale ce au trăit el, iară acealea niciodinioară. Şi la dobitoacele ceale 18
mai urîte să închină, că, alăturîndu-se cu nebunia, decît cealealalte sînt mai reale. Nici sînt bune cît a să pofti ca vedearea 19
vitelor, şi au fugit şi de a lui Dumnezău laudă şi de blagoslovenia Lui.

CAP XVI

Pentru aceaea dară, într-un chip 1
s-au muncit vredniceaşte şi pren mulţimea jîganiilor s-au căznit. Pentru care caznă, bine făcînd 2
norodului Tău, spre pofta rîvnii, striină gustare hrană ai gătit prepeliţe. Ca aceaea poftind hrană, pentru urîta grozăvie a celor trimise, şi cea de treabă poftă 3
să urască; iară aceştea, preste puţin lipsiţi făcîndu-se, şi de striina gustare vor fi părtaş. Că să cădea celora ce tirănesc 4
nemîntuită lipsă a le veni, şi acestora numai să li se arate cum vrăjmaşii lor să căzniia; Pentru că, şi cînd au venit lor 5
groznica mînie a jiganiilor şi cu muşcările acelor strîmbi şărpi să strica, Nu pînă 6
la săvîrşit au rămas urgia Ta, ce spre dojană, spre puţin s-au turburat, avînd sveatnec mîntuirei spre pomenirea poruncii legii Tale; Pentru că cel ce s-au întors, nu 7

pentru ceaea ce să vedea să mîntuia, ce pentru Tine, Cel al tuturor Mîntuitoriu. Şi cu aceasta ai plecat pre vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Cel ce izbăveşti den tot răul. Că pre aceia, ale lăcustelor şi ale muştelor muşcări i-au omorît, şi nu s-au aflat leac sufletului lor, căci vreadnici era de unele ca aceastea a să certa. Iară pre fiii Tăi nici dinţii otrăviţilor bălauri i-au biruit, pentru că mila Ta în preajmă trecu şi vindecă pre ei, Pentru că spre pomenirea cuvintelor Tale să împungea şi iute să mîntuia, ca nu, întru adîncă uitare căzînd, neucrotiţi vor fi de cătră a Ta bună-facere. Pentru că nici iarbă, nici unsoare i-au vindecat pre ei, ce al Tău, Doamne, cuvînt, cel ce toate le vindecă. Pentru că Tu a vieţii şi a morţii biruinţă ai,şi pogorî la porţile iadului şi sui. Şi omul ucide cu răutatea lui şi, ieşind duhul, nu se întoarce, nici mai întoarnă sufletul carele s-au luat. Iară de mîna Ta a fugi preste putinţă iaste. Pentru că păgînii, lepădîndu-se a Te şti pre Tine, cu vîrtutea braţului Tău s-au bătut, cu ploi streine, şi cu grindine, şi cu ploi gonindu-se neîncetat, şi cu foc topindu-se. Pentru că, cea mai minunată: în apa ceaea ce toate le stinge, mai mult isprăviia focul, pentru că ajutoare iaste lumea direptăţilor. Că, cîteodată să îmblînziia para focului, ca să nu mistuiască ceale deasupra necuraţilor trimise vite, ce ei, văzînd, să caute că cu a lui Dumnezău judecată să gonesc. Iară cîteodată, şi între mijlocul apei mai mult decît putearea focului arde, ca să strice roadele pămîntului celui nedirept. Pentru care,cu hrană îngerească ai hrănit pre norodul Tău, şi pîine gata ai trimis lor den ceriu, fără osteneală, avînd toată dulceaţa şi spre toată plăcuta gustare. Pentru că statul Tău, dulceaţa Ta cătră fii au arătat, iară spre pohta celui ce o mînca, slujind cine spre ce vrea, să premeniia. Şi zăpada şi gheaţa răbda focul şi nu să topiia, ca să conoască că pre ale vrăjmaşilor roade au stricat focul, arzînd în grindină şi în ploi strălucind; Şi acesta iarăş, focul, ca să să hrănească direpţii, ş-au uitat putearea lui, Pentru că zidirea Ţie, Celuia ce o ai făcut, slujind, să tinde spre muncă asupra celor nedirepţi, şi slobozeaşte spre facere de bine pentru ceia ce la Tine nădejduiesc. Pentru aceaea şi atuncea, spre toate mutîndu-se, la cel de toate hrănitoriu al Tău daru slujeaşte, cătră vrearea celor ce să roagă, Pentru ca să înveaţe fiii Tăi, pre carii ai iubit, Doamne, că nu facerile roadelor hrănesc pre om, ce graiul Tău pre cei ce cred Ţie îi fereaşte. Că cel ce de foc nů să strică, fieştecum de nemică, de rază a soarelui, încălzindu-se, să topiia. Pentru ca cunoscut să fie că trebuie a ajunge soarele spre mulţimita Ta şi cătră răsăritul luminii să să roage Ţie. Pentru că nădeajdea celui nemulţămitoriu ca o brumă de iarnă să va topi şi va cură ca o apă de nici o treabă.

CAP XVII

Pentru că mari sînt judecăţile Tale şi cu nevoie povestite, pentru aceaea sufletele ceale necertate s-au rătăcit; Pentru că, socotind să asuprească limbă sfîntă, cei fără de leage—legaţii întunearecului, carei şi nopţii cei lungi s-au legat, închizîndu-se cu acoperămînturi—pribeagi zăcea cei veacinice mai nainte-conoştinţe. Pentru că, gîndind a amăgi pren ceale ascunse păcate, cu neluminos al uitării acoperemînt s-au răsipit, înspăimîndu-se cu groază, şi cu năluciri turburîndu-se. Pentru că nici fundul cel ascuns ce ţinea pre ei îi păziia fără frică, ce sunete dărîmînd pre ei, împrejur răsuna, şi năluciri posomorîte la obrazele ceale fără de rîs să iviia. Şi nici o puteare a focului biruia să lumineaze, nici ale stealelor strălucitele văpăi îngăduia a lumina pre zăbavnica aceaea noapte, Ce să vedea la ei numai foc grabnic, plin de frică, şi, spărindu-se de acea vedeare ce nu să vedea, socotiia mai reale ceale ce să văd. Şi batjocurile meşteşugului vrăjitoresc zăcea, şi simeţiei cei preste înţelepciune era mustrare cu batjocură. Pentru că ceia ce să făgăduiesc a goni înfricoşările şi turburările sufletului bolnav, aceştea teamere plină de rîs boliia. Pentru că, de nu-i înfricoşa pre ei nemică lucru turburătoriu, cu a jiganiilor treacere şi cu şuierăturile celor tîrîitoare fiind buhniţi, periia plini de frică, şi de cel de necăirea fugit văzduh să lepăda a-l vedea. Pentru că fricos lucru e cînd singurăş răutatea mărturiseaşte, vinuindu-se; Şi pururea au luat ceale reale, ţiindu-se cu ştiinţa, Pentru că nemică nu iaste frica, fără de numai dare celor den cuget ajutoriri. Şi, înlăuntru fiind, mai mică e aşteptarea, mai mult socoteaşte necunoştinţa vinii ceiia ce dă munca. Iară aceia carii în cea neputincioasă adevărată noapte, care şi den fundurile neputinciosului iadu au venit tot acelaş somnu dormindu, De o parte cu minunele nălucirelor să goniia, şi de altă parte cu a sufletului dare să slăbiia, pentru că fără de veaste lor şi fără de nădeajde frică le-au venit. Şi după aceasta oricarele era acolo, căzînd să păziia la cea fără de fier temniţă închizîndu-se. Că au plugariu de era neştine, au păstoriu, sau den cei de la pustiire lucrători de trude, apucîndu-se mai nainte de cea cu greu suferinţă, nevoie aştepta, Pentru că cu un lanţu de-ntunearec toţi s-au legat. Ori duh

şuierînd, au glasul pasărilor cel cu bun vier-
su de pre ramurile ceale dease, sau repeziş
de apă mergînd cu silă, sau lovitură cum-
plită de pietri surpate, cea nevăzută alerga-
re a dobitoacelor celor ce saltă, au glasul
cumplitelor hiară celor ce răcnesc i-au făcut
de au leşinat, au ceaea ce spre sine să frînge
den vale a munţilor răsunare, deznodată de
20 frică. Pentru că toată lumea cu luminată
lumină lumina şi cu neîmpiedecate lucruri
21 să ţinea, Şi numai la aceia să întinse
noapte grea, chipul întunearecului celui ce
va să-i priimească pre ei, şi lor îş era mai
grei decît întunearecul.

CAP XVIII

1 Şi la cuvioşii Tăi mare lumină era,
al cărora glasul auzind şi chipul
2 nevăzîndu-l, Căci dară şi aceia
au pătimit, fericiia; şi căci nu va-
tămă, fiindu mai nainte năpăstu-
iţi, mulţemesc şi,pentru ca să să petreacă,
3 să ruga. Pentru care, stîlpu de foc arză-
toriu, povăţuitoriu cei necunoscute călăto-
rii, şi soare fără de stricăciune ai dat aceii
4 înstriinări iubitoare de cinste. Pentru că
vreadnici era aceia a se lipsi de lumină şi a
să păzi întru-ntunearec ceia ce prea închişi
au păzit pre fiii Tăi, pren carii vrea cea ne-
stricată a legii lumină veacului să să dea.
5 Svătuindu-se ei să omoară pruncii celor cu-
vioş, şi un fiiu puindu-se şi mîntuindu-se,
spre dovedeală ai luat cea de fii mulţime
a lor şi totdeodată i-ai pierdut în apă tare.
6 Aceaca noapte s-au cunoscut mai nainte la
părinţii noştri ca,–cu întemeiare ştiind
jurămînturile, întru care s-au încredinţat–
7 să vor veseli. Şi să priimi de către năro-
dul Tău mîntuirea direptilor şi a vrăjmaşi-
8 lor pierzare. Pentru că, în ce chip ai certat
pre cei împotrivnici, cu aceaea, pre noi che-
9 mînd, ne-ai mărit. Pentru că pre ascuns
jîrtvuia preacuvioşii fiii bunătăţilor şi
leagea dumnezeirei într-un gîndu au pus,
aseamene acestora, şi bunătăţilor şi primej-
diilor să fie părtaş svinţii, părinţii dară
10 cîntînd înainte laude. Şi în preajmă ră-
suna netocmita strigare vrăjmaşilor şi cu
11 jale să purta copiii plîngînd. Şi cu cer-
tare robul cu stăpînul certîndu-se, şi cel
den gloată cu împăratul unele pătimind,
12 Şi cu toţi dempreună, toţi cu un nume
de moarte, avea morţi nenumăraţi, că nici
în groapă nu era destui cei vii, de vreame
ce, într-o clipeală, cea mai cinstită facere
13 a lor să strică. Pentru că toate necre-
zîndu-le, pentru fărmecături, pre peirea
celor dentîiu născuţi, mărturisiră năr0d–
14 fiiu lui Dumnezeu a fi. Pentru că
lina tăceare cuprinzînd toate şi noap-
tea şi cu a ei sîrguială mijlocind, Atotpu- 15
tearnicul Tău cuvînt den ceriu, den scaunele
împărăteşti, cumplit războinic la mijlocul
celui pierdut pămînt au sărit, Sabie ascu- 16
ţită, nefăţarnica Ta poruncă purtînd; şi
stînd, împlu toate de moarte, şi de ceriu să
atingea şi sta pre pămînt. Atuncea îndată, 17
nălucirile viselor groznic îi turburară pre ei,
şi înfricoşări stătură asupra lor nădejduite.
Şi altul, aiurilea lepădîndu-se, jumătate 18
mort, arăta pentru care vină muriia. Pen- 19
tru că visele turburîndu-i pre ei, aceasta
au vestit mai nainte, ca să nu piară neştiind
pentru ce pătimesc rău. Şi s-au atins şi 20
de direptii ispita morţii, şi dărîmare în
pustiiu s-au făcut mulţimei; ce nu întru
mult rămase urgia. Pentru că grăbind 21
bărbatul nevinovat au dat războiu denainte,
arma slujbei lui–rugă,şi a tămîiei curăţenie
aducînd, stătu împotriva mîniei şi sfîrşit
puse primejdiei, arătînd că robul Tău iaste.
Şi birui gloata nu cu vîrtutea trupului, nu 22
cu a armelor lucrare, ce cu cuvîntul pre Cel
ce munciia Îl supuse, jurămînturile părinţi-
lor şi făgăduinţele pomenind. Pentru că, 23
fiind grămadă de morţi căzuţi unii preste
alţii, la mijloc stînd,tăie urgia şi despică
calea cea de către cei vii. Pentru că în 24
veşmint pînă în picioare era toată podoaba,
şi a părinţilor mărire–pre săpătură de
piatră, cu patru rînduri; şi mărimea Ta–
preste stema capului lui. La aceastea 25
veni cel ce pierdea, şi de aceastea să spămîn-
tară, pentru că era numai sîngură ispita
urgiei destulă.

CAP XIX

Iară celor păgîni pînă la săvîrşit 1
nemilostivă mînie le stătu asupră,
Pentru că ştiia mai nainte ale lor 2
şi ceale viitoare, căci ei, întorcîn-
du-să ca să-i sloboază şi cu sîrguială
petrecînd pre ei, să-i gonească, căindu-se.
Pentru că, încă în mînă avînd plînsurile şi 3
plîngînd la mormînturile morţilor, alt gînd
nebunesc au tras şi, pre carii rugîndu-i i-au
scos, pre aceştea ca pre nişte fugari îi goniia.
Pentru că-i trăgea pre ei cea vreadnică nevoie 4
spre acest săvîrşit, şi celor ce s-au întîmplat
nepomenire au pus, ca să plinească cazna
cea ce lipsiia den muncile lor Şi norodul 5
Tău minunată călătorie să ispitească, iară
aceia streină moarte să afle. Pentru că 6
toată zidirea, întru al său fealiu, iarăş de
sus să închipuia, slujind la ale Tale porunci,
ca ai Tăi fii să să păzească nevătămaţi:
Norul umbriia tabăra; şi den apa cea ce au 7
fost mai nainte uscatului pămînt izbucnire
să văzu; den Marea Roşie, cale neîmpiedeca-

tă şi cîmp cu pajeşte, den fortună silnică;
8 Pren care toată limba trecu, cei ce cu a Ta
mînă să acoperiră, văzînd minunate minuni.
9 Că, ca caii s-au păscut şi ca miei au săltat,
lăudînd pre Tine, Doamne, pre Cel ce i-ai
10 mîntuit pre ei. Pentru că-ş aducea amin-
te încă de ceale den nemernicia lor, cum,
în loc de naşterea vitelor, scosease pămîntul
muşiţe şi, în loc de peşti, izbucni rîul mul-
11 ţime de broaşte. Şi la cea de apoi văzură
12 şi noao naştere de pasări, Căci, cu pohtă
aducîndu-se mai nainte, cerşut-au mîncări
de desfătare, pentru că spre mîngîiare s-au
suit lor de la mare prepeliţe; şi caznele la
13 cei păcătoşi veniră, Nu afară den seam-
nele ce s-au făcut cu sila trăsnetelor, pentru
că cu direptate pătimiia cu răutăţile lor,
pentru că şi mai grea urîre de streini meş-
terşugiră, pentru că ceia, pre cei ce nu ştiia,
nu-i priimiia, fiind de faţă, iară aceştea pre
14 făcătorii de bine streini îi supunea. Şi
nu numai, ce încă şi au ce socoteală va fi
lor, de vreame ce cu pizmă priimiia pre cei
15 streini, Iară cei ce primiia cu praznice
pre cei ce au fost părtaş la ale lor direptăţi,
16 cu cumplite dureri au chinuit. Şi s-au
rănit şi cu nevedearea, precum aceia la
uşile direptului, cînd cu nesfîrşit întunearec
să cuprindea, fieştecarele ieşirea uşilor lui
17 cerca. Pentru că, pren sine stihiile împreu-
nîndu-se, precum strunele la un canon
schimbă numele cîntecului, rămîind pururea
cu glas, care iaste a închipui cu amăruntul
18 den vedearea celor ce s-au făcut. Pentru
că ceale ce era ale uscatului spre ceale de
apă să premeniia, şi ceale plutite să muta
19 pre pămînt. Focul au putut în apă, peste
putearea sa, şi apa stingătoarea ei puteare
20 uita. Văpăile, de altă parte, n-au veşte-
jit trupurile vitelor celor pre lesne strică-
toare, care umbla împreună, nici topit, pre
lesne topit, în chipul gheţii, fealiul acei
21 dumnezăieşti hrane. Pentru că, întru

toate, Doamne, ai mărit nărodul Tău
şi l-ai slăvit şi nu l-ai trecut cu
vedearea, în toată vreamea,
în tot locul stînd de
faţă lîngă el.

CUVÎNT ÎNAINTE
den afară băgat, nearătat de cine e făcut.

Iisus acesta al lui Sirah era fecioru, şi nepotu al lui Iisus, tizului lui. Acesta dară în anii de jos au fost, după robie şi întumare şi după toţ prorocii. Deci moşul lui Iisus, în ce chip şi el mărturiseaşte, om iubitoriu de osteneală au fost între jidovi şi preaînţelept, carele nu numai ceale ale altora celor mai nainte de el înţelepţi bărbaţi răspunsuri [au] adunat, ce şi el ale sale oarecarele au răspunsu, de multă înţăleagere şi înţelepciune fiindu pline. Deci, de vreame ce cartea aceasta cel dentîiu Iisus mai adunată lăsîndu-o dentru oameni s-au dus, Sirah acesta după el luîndu, iarăş la Iisus, fiiul lui, au lăsat, care, de aceasta apucîndu-se, la orînduială cu bună tocmeală toată înţelepciunea au adunat, şi pre al lui şi al tătîne-său şi încă pre al moşu-său nume numindu-o. Dentru acest nume al înţelepciunii mai vîrtos cu dragoste să aibă pre ascultătoriul cătră a aceştii cărţi cercetare trăgîndu, cuvinte dară de înţelepciune, gîcitori şi pilde cuprinde, şi o samă oarecare vechi iubite de Dumnezău istorii pentru bărbaţii cei ce bine au plăcut lui Dumnezău, şi ruga şi lauda Lui, şi încă de facerile de bine care au învrednicit Dumnezău pre norodul Lui şi de răutăţile care au ispitit pre vrăjmaşii lor. Ucenic lui Solomon acesta Iisus au fost, nemică mai puţin decît acela, prejur înţelepciune şi învăţătură binevrînd, mult-învăţat cu adevărat, şi fiind, şi numindu-se.

CUVÎNT ÎNAINTE
ÎNŢELEPCIUNII LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH.

Multe şi mari noao pren leage şi pren proroci şi a altora carii după ei au urmat fiind date, pentru carele cuvine-se a lăuda pre Israil de învăţătură şi de înţelepciune, şi că nu numai ceia ce ei sînguri cetescu să cade ştiutori a fi, ce şi celor den afară cei ce sînt iubitori de învăţătură să poată fi de folos, şi zicînd şi scriind, moşu-mieu Iisus, cît de mult pre sine dînd şi la a legii şi a prorocilor şi a celoralalte de la părinţi cărţi cetire, şi întru aceastea destulă cuprindere cîştigînd, înainte să aduse şi el a scrie cevaşi de cealea ce să aduc la înţelepciune şi la învăţătură, pentru ca cei iubitori de învăţătură, şi acestora prinzători făcîndu-se, cu mult mai vîrtos vor adaoge pren vieţui-

rea ceaea ce iaste pren leage. Chemaţi-vă dară cu bun gîndu şi cu luare-aminte cetirea să faceţi şi iertare a avea preste care ni să vor părea la cealea ce la tălmăcire sînt ostenite, la oarecare den cuvinte a fi cu neputinţă, pentru că nu atocma pot eale întru ealeş jidoveaşte zicîndu-se şi cîndu să vor muta la altă limbă, şi nu numai aceastea, ce şi altele, şi leagea aceasta, şi prorociile, şi cealealalte den cărţi nu puţină au osăbirea întru sineş zicîndu-să. Pentru că în treizeci şi optu de ani, în zilele acelui Făcătoriu-de-bine împărat, mergînd la Eghipet şi pe o vreame fiind, aflaiu nu de mică învăţătură asămănare, foarte de folos am prepus eu să aduc oarecarea învăţătură şi iubire de osteneală, ca să tălmăcescu această carte, pentru că multă privegheare şi ştiinţă aducînd întru treacerea vremii, ca,la săvîrşit aducînd cartea,să o dau şi celor ce în nemernicie vor vrea să iubească învăţătura, mai înainte gătindu-se năravurile, în leage să trăiască.

ÎNŢELEPCIUNEA LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH

CAP I

1 Toată înţelepciunea e de la Domnul
2 şi cu El iaste în veac. Năsipul
mărilor şi picăturile ploii şi zilele
3 veacului cine le va număra? Înăl-
ţimea ceriului şi lăţimea pămîntu-
lui şi fără-fundul şi înţelepciunea cine va
4 cerceta? Mai înainte de toate s-au zidit
înţelepciunea şi înţeleagerea minţii den veac.
5 Izvorul înţelepciunii—cuvîntul lui Dumne-
zău întru ceale preanalte, şi călătoriile ei—
6 porunci veacinice. Rădăcina înţelepciunii
la cine s-au descoperit? Şi meşterşugurile ei
7 cine le-au conoscut? Unul iaste înţelept,
înfricoşat foarte, şăzînd pre scaunul Lui.
8 Domnul, El au zidit pre ea şi au văzut şi au
numărat pre ea şi răvărsă pre ea preste toate
lucrurile Lui, cu tot trupul după darea Lui,
şi au datu-o pre ea celor ce iubesc pre El.
9 Frica Domnului—slavă şi laudă şi veselie
10 şi cununa bucuriei. Frica Domnului bucu-
ra-va inima şi va da bucurie şi veselie şi
11 îndelungare de viaţă. Celui ce să teame
de Domnul bine-i va fi; la cea de apoi
12 şi în ziua săvîrşitului lui afla-va har. În-
cepătura înţelepciunii—a te teame de
Domnul, şi cu cei credincioşi cu măsură
s-au zidit împreună cu ei, şi cu oamenii
temelia veacului au încuibat şi cu seminţia
13 lor să va încreade. Saţiul înţelepciu-
nii—a te teame de Domnul, şi îmbată pre
ei den roadele ei. Toată casa ei va sătu- 14
ra de pofte şi sprijenitoarele de roadele ei.
Cununa înţelepciunii—frica Domnului, o- 15
drăslind pace şi sănătatea vindecării. Şi 16
văzu şi numără pre ea; ştiinţă şi conoştinţă
de înţeleagere au plouat şi slava celor ce să
ţin de ea înălţă. Rădăcina înţelepciunii 17
—a te teame de Domnul, şi stîlpările ei—în-
delungare de zile. Frica Domnului împin- 18
ge păcatele şi, rămîind la el, întoarce urgia.
Nu va putea mînia nedireaptă a să îndirepta, 19
pentru că pripa mîniii lui căderare e lui.
Pînă la o vreame îngădui-va cel îndelung- 20
răbdătoriu, şi apoi la el va răsări veselie.
Pînă la o vreame va ascunde cuvintele lui, 21
şi buzele celor credincioşi vor povesti înţe-
leagerea lui. În comoarăle înţelepciunii 22
—pilda ştiinţii; iară urîciune iaste la cel păcă-
tos iaste credinţa cea dumnezăiască. Pof- 23
tind înţelepciunea, păzeaşte poruncile, şi
Domnul va da ţie pre ea. Pentru că înţe- 24
lepciunea şi învăţătura e frica Domnului,
şi bunăvrearea Lui—credinţă şi linişte.
Să nu fii neascultătoriu de frica Domnului 25
şi să nu te apropii de El cu inimă îndoită.
Să nu făţărniceşti în gurile oamenilor şi 26
în buzile tale păzeaşte-te. Nu te înălţa 27
pre tine, ca să nu cazi şi vei aduce sufletului
tău necinste. Şi va descoperi Domnul cea- 28
le ascunse ale tale şi în mijlocul adunării va
surpa pre tine, Căci nu te-ai apropiat 29
la frica Domnului şi inima ta plină e de
vicleşug.

CAP II

Fătule, de vei să te apropii a sluji 1
Domnului Dumnezău, găteaşte
sufletul tău spre ispită. Îndirep- 2
teză inima ta şi rabdă şi să nu te
grăbeşti în vreamea aducerii. Li- 3
peaşte-te de El şi să nu te depărtezi, pentru
ca să creşti la ceale de apoi ale tale. Tot 4
ce să va aduce ţie priimeaşte şi întru schim-
bările smerirei tale îndelungează mînia.
Căci cu focul să ispiteaşte aurul, şi oamenii 5
cei priimiţi în cuptoriul smereniei. Creade 6
Lui şi va ajuta ţie, îndireptează căile tale şi
nădejduiaşte pre El. Ceia ce vă teameţi de 7
Domnul, aşteptaţi mila Lui şi nu vă abateţi,
pentru ca să nu cădeţi. Ceia ce vă teameţi 8
de Domnul, Lui creadeţi, şi nu va greşi pla-
ta voastră. Ceia ce vă teameţi de Domnul, 9
nădejduiţi spre bune şi spre veselia veacului
şi a milii. Uitaţi-vă la neamurile ceale den 10
ceput şi vedeţi: cine s-au încrezut Domnu-
lui şi s-au ruşinat? Sau cine au îngăduit 11
în frica Lui şi s-au părăsit? Sau cine L-au
chemat pre El şi l-au trecut cu vedearea?
Pentru că îndurătoriu şi milostiv—Domnul, 12
şi lasă păcate şi mîntuiaşte în vreamea
necazului. Vai inemilor fricoase şi mîni- 13

lor slabe şi păcătosului ce să suie pre doao
14 cărări! Vai de inema slabă, că nu creade,
15 pentru aceaea nu să va acoperi. Vai voao, celor ce aţi pierdut răbdarea! Şi ce veţi face
16 cînd va cerca Domnul? Ceia ce să tem de Domnul nu vor fi neascultători graiurilor Lui, şi cei ce iubesc pre El păzi-vor căile
17 Lui. Ceia ce să tem de Domnul cerca-vor bunăvrearea Lui, şi cei ce iubescu pre El
18 sătura-se-vor de leage. Ceia ce să tem de Domnul găti-vor inemile lor şi înaintea Lui
19 vor smeri sufletele lor. Să cădem în mînile Domnului, şi nu în mînile oamenilor,
20 Pentru că, în ce chip e mărirea Lui, aşa şi mila Lui.

CAP III

1 Judecata părintelui auziţi, feţilor, şi aşa faceţ, pentru ca să vă mîn-
2 tuiţi. Că Domnul au mărit pre părinte spre feciori şi judecata
3 mumei au întărit preste fii. Cel ce cinsteaşte pre tată curăţi-va păcatele, şi ca cel ce adună comoară iaste cel ce slă-
4 veaşte pre muma lui. Cel ce cinsteaşte pre tată veseli-să-va de feciori şi în ziua rugii
5 lui asculta-se-va. Cel ce măreaşte pre tată să va îndelunga cu zilele, şi cel ce va asculta
6 pre Domnul odihni-va pre muma lui. Cel ce să teame de Domnul cinsti-va pre tată şi ca stăpînilor va sluji celor ce l-au născut
7 pre el. Cu fapta şi cu cuvîntul cinsteaşte pre tată-tău, ca să vie ţie blagoslovenie de
8 la el. Pentru că blagoslovenia tatălui întăreaşte casele feciorilor, iară blestemul
9 mumei dezrădăcinează temeliile. Nu te slăvi întru necinstea tătîne-tău, că nu iaste
10 ţie mărire cătră necinste. Pentru că slava omului—den cinstea tătîne-său, şi ocara
11 feciorilor—muma întru necinste. Fătule, sprejeneaşte la bătrîneaţe pre tată-tău şi
12 să nu-l mîhneşti pre el în viaţa lui. Şi de-ş va piarde şi înţeleagerea, dă iertăciune şi nu-l necinsti pre el cu toată vîrtutea ta,
13 Pentru că milostenia tatălui nu să va uita şi, în locul păcatelor, să va zidi lîngă tine.
14 În ziua necazului tău aduce-Ş-va aminte de
15 tine. Ca seninul preste îngheţu, aşa să
16 vor topi păcatele tale. Cîtu e de hulitoriu cel ce părăseaşte pre tată şi blestemat de Domnul cel ce urgiseaşte pre muma lui!
17 Fătule, cu blîndeaţe petreci lucrurile tale, şi
18 de cătră omul priimit te vei îndrăgi. Cu cît eşti mare, cu atîta te smereaşte pre tine,
19 şi înaintea Domnului vei afla har. Căci mare e puternicia Domnului şi de cătră cei
20 smeriţi să slăveaşte. Ceale mai greale de tine nu le cerca şi ceale mai tari decît tine
21 nu le cerceta. Ceale ce ţi s-au poruncit ţie, aceastea cugetă, pentru că nu-ţi sînt de treabă ţie ceale ascunse. Întru priso- 22
sala lucrurilor tale nu iscodi, pentru că mai mult decît înţeleagerea omului s-au arătat ţie. Căci că pre mulţi au înşălat gîndul lor, 23
şi socoteala rea au lunecat cugetele lor. Inema aspră va păţi rău la ceale de apoi, 24
Şi cela ce iubeaşte primejdia va cădea 25
întru ea. Inema aspră îngreuia-se-va de 26
dureri, şi cel păcătos adaoge-va păcat preste păcat. În aducerea trufaşului nu iaste 27
vindecare, pentru că răsadul răutăţii s-au rădăcinat întru el. Inema celui de-nţeles 28
socoti-va pilda, şi ureachea ascultătoriului pohta înţeleptului. Stinge-va apa focul 29
învăpăiat, şi milostenia va curăţi păcatele. Cela ce răsplăteaşte daruri îş aduce aminte 30
de ceale de apoi şi, în vreamea cădearii, va afla întărire.

CAP IV

Fătule, viaţa săracului să nu o lip- 1
seşti şi să nu porţi de val ochii cei lipsiţ. Suflet flămînd să nu mîh- 2
neşti şi să nu scîrbeşti pe bărbat întru neavearea lui. Inema scîr- 3
bită să nu o turburi şi să nu tragi darea celui ce să roagă. De rugătoriul ce să necă- 4
jaşte nu te lepăda şi să nu-ţ întorci faţa de cătră sărac. De la cel ce să roagă să 5
nu întorci ochiul şi să nu dai loc omului să te bleasteme. Pentru că blestemînd 6
pre tine în amărăciunea sufletului lui, ruga lui va asculta Cel ce-au făcut pre el. Iubit 7
te fă pre tine la adunare şi la cel mare smereaşte capul tău. Pleacă la sărac ureachea 8
ta şi răspunde lui de pace cu linişte. Scoate pre cel năpăstuit den mîna celui ce-l 9
năpăstuiaşte şi să nu fii slab de inimă cînd vei judeca tu. Fă-te la cei săraci ca un 10
tată şi în loc de bărbat mumei lor. Şi vei 11
fi ca un fiiu Celui Preaînălţat, şi te va îndrăgi mai mult [decît] muma ta. Înţelepciu- 12
nea fii ş-au înălţat şi să apucă de cei ce o cearcă pre ea. Cel ce iubeaşte pre ea iu- 13
beaşte viaţa, şi cei ce să mînecă cătră ea să vor sătura de veselie. Cel ce ţine pre 14
ea moşteni-va slavă, şi oriunde mearge blagosloveaşte pre el Domnul. Cei ce poslu- 15
şăsc ei sluji-vor la Cel Sfînt, şi pre cei ce iubesc pre ea iubeaşte-i Domnul. Cel ce 16
ascultă pre ea judeca-va limbi, şi cel ce să va apropia lîngă ea lăcui-va nădejduindu-se. Şi de te vei încreade, moşteni-vei de tot pre 17
ea, şi întru ţineare vor fi neamurile lui. Căci 18
îndărătnicit mearge cu el dentîiu, teamere şi înfricoşare va aduce asupra lui. Şi va munci 19
pre el întru învăţătura ei, pînă unde se va încreade sufletului lui, Şi va ispiti pre el întru 20
direptăţile ei; şi iară să va întoarce cu bună

21 tocmeală cătră el Şi va veseli pre el şi
22 va descoperi lui ceale ascunse ale ei. De
va rătăci, părăsi-l-va pre el şi va da pre dîn-
23 sul în mîinile căderii lui. Păzeaşte vrea-
mea şi te păzeaşte de rău şi pentru sufletul
24 tău să nu te ruşinezi. Pentru că iaste ru-
şine care aduce păcat, şi iaste ruşine adu-
25 cînd slavă şi har. Să nu iai obraz asupra
sufletului tău şi să nu te ruşinezi la cădearea
26 ta. Nu opri cuvîntul la vreamea mîntuirii,
27 Pentru că în cuvînt să va cunoaşte înţelep-
28 ciunea şi învăţătura în graiul limbii. Nu
te prici cu adevărul, şi pentru neînvăţătura
29 ta ruşinează-te. Să nu te ruşinezi a măr-
turisi asupra păcatelor tale şi nu sili curge-
30 rea apei. Şi să nu te aşterni pre tine la
omul nebun şi să nu iai faţa putearnicului.
31 Pînă la moarte sileaşte pentru adevăr, şi
Domnul Dumnezău să va lupta pentru tine.
32 Nu te face aspru la limba ta şi leaneş şi
33 pricăjit întru faptele tale. Nu fii ca un
leu în casa ta şi făcînd năluciri între slugile
34 tale. Nu fie mîna ta întinsă spre luare şi
la dat strînsă.

CAP V

1 Nu te aşăza pre averile tale şi să nu
2 zici: „Destul îm iaste“. Nu urma
sufletului tău şi vîrtutei tale ca să
3 mergi în pohtele inimii tale. Şi
să nu zici: „Cine mă va asupri?“
Pentru că Domnul, izbîndind, va izbîndi
4 asupra ta. Să nu zici: „Greşit-am, şi ce
mi s-au făcut mie?“ Pentru că Domnul
5 iaste mult-îngăduitoriu. Pentru curăţenie
nu te face fără frică să adaogi păcat preste
6 păcat. Şi să nu zici: „Îndurarea Lui iaste
multă, mulţimea păcatelor meale va curăţi“.
7 Pentru că mila şi urgia e de la El, şi asupra
8 păcătoşilor să va odihni mînia Lui. Nu
întîrzia a te întoarce cătră Domnul şi nu
9 treace den zi în zi. Pentru că fără de
veaste va ieşi mînia Domnului, şi în vreamea
10 izbîndirii te vei piarde. Nu te răvărsa pre
averi nedireapte, pentru că nemică nu vei
11 folosi în ziua aducerii. Nu vîntura în tot
vîntul şi nu mearge în toată calea—aşa e
12 păcătosul cel îndoit la limbă. Fii în-
temeiat întru înţeleagerea ta, şi unul fie cu-
13 vîntul tău. Fă-te grabnic întru auzul tău
şi întru îndelungarea mîniei grăiaşte răs-
14 punsul. De iaste la tine înţeleagerea, răs-
punde aproapelui; iară de nu, mîna ta fie
15 peste gura ta. Slava şi necinstea e în graiu,
16 şi limba omului e cădearea lui. Să nu te
chemi şoptitoriu şi cu limba ta nu hicleni.
17 Că asupra furului iaste ruşinea şi hula rea
18 preste cel îndoit la limbă. Între mare şi
între mic nu fii necunoscătoriu.

CAP VI

Şi în loc de priaten nu te face vrăj- 1
maş, Pentru că numele rău ru- 2
şine şi ocară va moşteni—aşa e
păcătosul cel îndoit la limbă.
Să nu te semeţeşti în sfatul suflе- 3
tului tău, pentru ca să nu să hrănească ca
un junc sufletul tău. Frunzele tale va 4
mînca de tot şi roadele tale vei piarde şi te
vei lăsa pre tine ca un lemn uscat. Suflе- 5
tul rău piarde pre cela ce au cîştigat pre el
şi bucurie vrăjmaşilor face-l-va pre el.
Gîtlejul dulce înmulţi-va pe priatenii lui, 6
şi limba grăitoare de bine înmulţi-va bunele
închinăciuni. Cei ce au pace cu tine fie 7
mulţi, iară sfeatnicii tăi unul dintr-o mie.
De cîştigi priaten, în ispită cîştigă pre el şi 8
nu te încreade lui curund. Pentru că ias- 9
te priaten în vreamea lui şi nu va rămînea
în ziua necazului tău. Şi iaste priaten de 10
să mută în vrajbă şi cearta ocărîi tale va
descoperi. Şi iaste priaten ohştitoriu de- 11
mease şi nu va rămînea lîngă tine în ziua
necazului tău. Şi în bunătăţile tale va 12
fi ca tine şi preste slugile tale să va văznesi.
De te vei smeri, fi-va împotriva ta şi de faţa 13
ta să va ascunde. De cătră vrăjmaşii tăi 14
osebeaşte-te şi de cătră priatenii tăi te ia
aminte. Priatenul credincios—acopere- 15
mînt tare, şi cel ce au aflat pre el aflat-au
comoară. Priatenul credincios nu iaste 16
schimbare şi nu iaste cumpănitură bunătăţi-
lor lui. Priatenul credincios—iarba vieţii, 17
şi cei ce să tem de Domnul afla-vor pre el.
Cel ce să teame de Domnul îndireptează 18
prieteşugul lui, căci dupre cum el, aşa şi
aproapele lui. Fătule, den tinereaţele tale 19
aleage învăţătura, şi pînă la cărunteaţele
tale vei afla înţelepciunea. Ca cel ce ară 20
şi samănă apropii-te lîngă dînsa şi aşteaptă
ceale bune roadele ei. Pentru că în lucra- 21
rea ei puţin vei osteni şi curînd vei mînca
den roadele ei. Cît iaste de grea foarte la 22
cei neînvăţaţi şi nu va rămînea întru el cel
fără de inimă. Ca piatra ispitirii vîrtos 23
va fi preste el, şi nu va zăbăvi a o lepăda pre ea.
Pentru că înţelepciunea după numele ei ias- 24
te şi nu la mulţi iaste arătată. Ascultă, 25
fătule, şi priimeaşte gîndul mieu şi nu te le-
păda de sfatul mieu. Şi bagă picioarele 26
tale în obeadele ei şi în lanţul ei grumazul
tău. Supune umărul tău şi ţine pre ea 27
şi să nu te superi legăturilor ei. Cu tot 28
sufletul tău apropie-te la ea şi cu toată pu-
tearea ta păzeaşte căile ei. Cercetează şi 29
cearcă, şi să va conoaşte ţie, şi apucîndu-o
să nu o laşi pre ea. Pentru că la ceale 30
de apoi vei afla odihna ei, şi să va întoar-

ce ţie în veselie. Şi vor fi ţie obeadele spre acoperemînt vîrtutei şi lanţurile ei spre podoaba slavei. Pentru că podoabă de aur iaste pre ea, şi legăturile ei—răsucitură de iachinth. Cu podoabă de mărire te vei îmbrăca cu ea şi cununa bucuriei îţ vei pune ţie. De vei vrea, fătule, învăţa-te-vei, şi de vei da sufletul tău, iscusit vei fi. De vei îndrăgi a auzi, priimi-vei, şi de vei pleca ureachea ta, înţelept vei fi. În mulţimea bătrînilor stăi; şi cine e înţelept—către el te lipeaşte. Toată poveastea dumnezăiască pofteaşte să auzi, şi pildele înţeleagerii să nu scape. De vei vedea pre cel înţelept, mîinecă către el, şi treapţii cărărilor lui roază piciorul tău. Cugetă întru poruncele Domnului şi întru învăţăturile Lui cercetează pururea. Acesta va întări inima ta, şi pofta înţelepciunii tale să va da ţie.

CAP VII

Nu face reale, şi de nu, va prinde pre tine răul. Depărtează-te de la cel nedirept, şi să va abate de la tine. Fiiule, nu sămăna pre brazdele strîmbătăţii, şi nu le vei secera pre eale cu şapte părţi mai mult. Nu ceare de la Domnul domnie, nici de la împărat şădeare de slavă. Nu te îndirepta înaintea Domnului şi la împărat nu te înţelepţi. Nu ceare a te face judecătoriu, ca nu cumva nu vei putea a rădica strîmbătăţile, Ca nu cîndai te vei sfii de faţa silnicului şi vei pune piadecă întru direptatea ta. Nu greşi la mulţimea cetăţii şi nu te supune în gloată. Să nu legi de doao ori păcatul, pentru că într-unuia nu vei fi nevinovat. Să nu zici: „La mulţimea darurilor meale va căuta şi, cînd voiu aduce eu la Dumnezăul cel Înalt, va priimi“. Să nu fii cu puţin suflet la ruga ta şi a face milostenie să nu treci cu vederea. Nu batjocori pre om fiind în amărăciunea sufletului lui, pentru că iaste Cel ce smereaşte şi Cel ce nalţă. Nu ara minciuni asupra fratelui tău, nice la priaten aseamenea fă. Nu vrea a minţi toată minciuna, pentru că desimea ei nu e spre bine. Nu fii vorbitoriu întru mulţimea bătrînilor şi să nu îndoieşti cuvîntul la ruga ta. Să nu urăşti lucrarea cea cu trudă şi lucrarea pămîntului cea de Cel Preaînalt zidită. Nu te socoti pre tine în mulţimea păcătoşilor, adu-ţi aminte că urgia nu va zăbovi. Smereaşte sufletul tău foarte, căci izbînda celui necurat foc şi viarme iaste. Să nu schimbi priatenul pentru nedobînda, nici pre fratele-ţi cel chiar cu aurul lui • Sufir. Nu uita muiarea bună şi înţeleaptă, pentru că harul ei—mai mult decît aurul. Nu chinui sluga ce lucrează cu adevăru, nici pre năimit dînd sufletul lui. Sluga bună să o iubească sufletul tău; să nu-l lipseşti pre el de slobozie. Dobitoace la tine sînt? Socoteaşte pre eale şi, de sînt ţie de folos, rămîie la tine. Fii ţie sînt? Învaţă-i pre ei şi înduplecă den tinereaţe grumazul lor. Ai feate? Ia aminte trupului lor şi să nu îmblînzeşti către eale faţa ta. Dă-ţi fata denlăuntru şi vei fi săvîrşind lucru mare, şi la om de-nţeles o dăruiaşte pre ea. Muiare iaste ţie după suflet? Să nu o scoţi pre ea, şi la cea urîtă nu da pre tine. Cu toată inima cinsteaşte pre tată-tău şi durerile mumei să nu le uiţi. Adu-ţi aminte că pren ei te-ai născut; şi ce vei răsplăti lor precum ei ţie? Cu tot sufletul tău teame-te de Domnul şi pe preoţii Lui laudă. Cu toată putearea îndrăgeaşte pre Cela ce au făcut pre tine şi pre poslușnicii Lui să nu-i părăseşti. Teame-te de Domnul şi slăveaşte pe preotu şi dă partea lor, în ce chip s-au poruncit ţie, Începătura şi pentru păcat şi darea braţelor şi jîrtvele sfinţirii şi începătura. Şi la sărac întinde mîna ta, pentru ca să să săvîrşască blagoslovenia ta. Darul dării înaintea a tot celui viu, şi asupra mortului să nu opreşti harul. Nu lipsi de la cei ce plîngu şi cu cei ce să jălescu jăleaşte. Nu te lenevi a căuta pre bolnav, pentru că dentru aceastea te vei îndrăgi. Întru toate cuvintele tale îţi adu aminte de ceale de apoi ale tale, şi în veac nu vei greşi.

CAP VIII

Nu te învrăjbi cu omul sîlnic, ca nu cîndai vei cădea în mînile lui. Nu te prici cu omul bogat, ca nu cîndai va birui cumpăna ta. Pentru că pre mulţi aurul i-au pierdut şi inimile împăraţilor au plecat. Nu te certa cu omul limbut şi să nu grămădeşti preste focul lui leamne. Nu glumi cu cel nepedepsit, ca să nu să necinstească strămoşii tăi. Nu ocărî om ce să întoarce de la păcat, adu-ţi aminte că toţi sîntem întru vini. Să nu necinsteşti omul la bătrîneaţele lui, pentru că şi dentru noi îmbătrînescu. Nu te bucura pentru mort, adu-ţi aminte că toţi murim. Să nu treci cu vedearea poveastea înţelepţilor şi în pildele lor te ameastecă, Căci de la ei vei învăţa învăţătură şi a sluji la cei mai mari. Nu uita poveastea celor bătrîni, pentru că şi ei au învăţat de la părinţii lor; Căci de la ei vei învăţa înţeleagere şi la vreamea trebii a da răspunsu. Nu aţîţa cărbunii păcătosului, ca să nu arzi în văpaia focului lui. Să nu stai împotrivă de către

faţa batjocoritoriului, ca să nu şază ca un
15 hicleşug la gura ta. Să nu împrumutezi
la omu mai tare decît tine; şi, de-l vei îm-
16 prumuta, te fă ca cînd ai fi pierdut. Să nu
te chizăşuieşti preste putearea ta; şi, de te
vei chezăşui, ca cînd vei să plăteşti grijaşte.
17 Nu te judeca cu judecătoriul, pentru că du-
18 pre mărirea lui vor judeca lui. Cu cel
îndrăzneţ să nu mergi în cale, ca să nu să
19 îngreoiaze asupra ta, Pentru că el dupe
voia lui va face şi cu nebunia lui vei peri
20 împreună. Cu cel mînios să nu faci vraj-
21 bă şi nu mearge cu el pren pustie, Căci
ca o nemica iaste sîngele înaintea ochilor
lui, şi unde nu iaste ajutoriu te va surpa.
22 Cu cel nebun nu te sfătui, pentru că nu va
23 putea să priimească cuvînt. Înaintea stri-
inului să nu faci ascunsu, pentru că nu ştii
24 ce să va naşte. La tot omul nu arăta
inema ta, şi să nu ţi se pomenească ţie har.

CAP IX

1 Nu rîvni muiarea sînului tău, nici să
înveţi asupra ta învăţătură rea.
2 Să nu dai muierii sufletul tău, să
3 să suie ea preste vîrtutea ta. Nu
te timpina cu muiarea ce să face
talaniţă, ca nu cîndai vei cădea în laţurile ei.
4 Cu ceaea ce cîntă nu fii adease, ca nu cîndai
5 te vei prinde întru meşterşugurile ei. Pre
fecioara nu o înţeleage bine, ca nu cîndai te
6 vei zminti întru certările ei. Să nu dai
la curve sufletul tău, ca să nu pierzi moşte-
7 nirea ta. Nu te vedea împrejur în uliţile
cetăţii şi întru pustiile ei nu te rătăci.
8 Întoarce ochiul de la muiarea frumoasă şi
9 să nu înţelegi frumuseţ striine. În frumu-
seaţea muierii mulţi s-au rătăcit, şi den-
10 tr-aceasta iubirea ca focul să aţîţă. Cu mu-
iarea măritată să nu şăzi nice într-un chip
11 şi să nu pilduieşti cu dînsa în casă, Ca nu
cîndai să va pleca sufletul tău asupra ei şi
12 cu duhul tău vei luneca la peire. Nu părăsi
pe priatenul cel vechiu, pentru că cel proas-
13 păt nu iaste potrivă cu el. Vin nou—pri-
atenul cel nou; de să va învechi, cu veselie
14 vei bea pre el. Să nu rîvneşti slava păcă-
tosului, pentru că nu ştii ce va fi săvîrşitul
15 lui. Să nu voieşti întru bunăvrearea ce-
lor necredincioşi, adu-ţ aminte că pînă la
16 iad nu să vor îndirepta. Departe te fe-
reaşte de omul care are biruinţă a omorî,
17 şi nu vei bănui de frica morţii. Şi, de
te vei apropia, să nu greşăşti, pentru ca să
18 nu ia viaţa ta. Cunoaşte că în mijlocul
laţurilor treci şi pre polimarele cetăţilor
19 umbli. Dupre vîrtutea ta ia aminte
pre cei de aproape şi cu cei înţelepţi te
20 sfătuiaşte. Şi cu cei de-nţeles fie
gîndul tău, şi toată poveastea ta în leagea
Celui Preaînalt. Bărbaţi direpţi fie ţie 21
împreună-ţinători, şi în frica Domnului fie
fala ta. În mîna meşterilor lucrul să va 22
lăuda, şi povăţuitoriul nărodului—înţelept
în cuvîntul lui. Groznic e în cetatea lui 23
bărbatul limbut, şi cel dîrzu la cuvîntul lui
urî-se-va.

CAP X

Judecătoriul înţelept învăţa-va pre 1
nărodul lui, şi povăţuirea celui
de-nţeles rînduită va fi. După 2
judecătoriul nărodului lui—aşa şi
slugele lui, şi după povăţuitoriul
cetăţii—toţi ceia ce lăcuiesc într-însa.
Împăratul neînvăţat piarde pre norodul lui, 3
şi cetatea să va lăcui întru înţeleagerea ce-
lor sîlnici. În mîna Domnului—stăpînirea 4
pămîntului, şi pre cel de folos îl va rădica
la vreame preste el. În mîna Domnului 5
—bună-călătoria omului, şi la faţa cărtura-
riului va pune slava Lui. Preste toată ne- 6
direptatea să nu pizmeşti aproapelui şi nu
face nemică cu lucrurile semeţiei. Urîtă 7
e înaintea Domnului şi a oamenilor trufia,
şi dentr-amîndoao va greşi cu nedireptate.
Împărăţia de la limbă la limbă să mută, 8
pentru strîmbătăţi şi semeţii şi averi. Ce 9
să semeţeaşte pămîntul şi cenuşa? Căci în
viaţă am lepădat droburile lui. Boala 10
îndelungată taie-o doftorul; şi împăratul—
astăzi, şi mîine să va săvîrşi. Pentru că, 11
murind, omul va moşteni tîrîtoare şi hiară
şi viermi. Începătura trufiii omului celuia 12
ce să depărtează de Domnul, şi de la Cel ce
l-au făcut pre el să depărtează inema lui.
Căci începătura păcatului e trufia, şi cel ce 13
o ţine pre ea ploua-va scîrbă. Pentru 14
aceaea trecu cu mărirea Domnul aducerile
şi surpă desăvîrşit pre ei. Scaunele birui- 15
torilor le surpă Domnul şi au pus pre cei
blînzi în locul lor. Rădăcinele limbilor 16
zmultu-le-au Domnul şi răsădi pre smeriţi
în locul lor. Oraşăle limbilor prăpădi 17
Domnul şi le-au pierdut pre eale pînă la
temeliile pămîntului. Uscat-au dentru ei 18
şi au pierdut pre ei şi au ostoit de la pămînt
pomenirea lor. Nu s-au zidit la oameni 19
trufia, nici urgia mîniei la naşterile muieri-
lor. Sămînţă cinstită carea iaste? Sămînţa 20
omului. Sămînţă cinstită carea e? Cei ce 21
să tem de Domnul. Sămînţă necinstită 22
carea e? Sămînţa omului. Sămînţa ne- 23
cinstită carea e? Cei ce calcă poruncile.
Între mijlocul fraţilor cel ce povăţuiaşte pre 24
ei cinstit iaste, şi cei ce să tem de Domnul
—înaintea ochilor Lui. Bogatul şi slăvi- 25
tul şi săracul—lauda lor frica Domnului.

26 Nu e direpт a batjocori pre săracul cel înţe-
legătoriu, şi nu se cade a slăvi pre omul
27 păcătos. Măritul şi judecătoriul şi pu-
tearnecul mări-se-va, şi nu iaste dentru ei
cineva mai mare decît cel ce să teame de
28 Domnul. La robul înţelept cei slobozi
vor sluji, şi bărbatul ştiut nu va răpşti învă-
29 ţîndu-se. Nu te măiestri a face fapta ta,
30 nu te slăvi în vreamea supărării tale. Mai
bunu e cel ce lucrează în toate, decît îm-
blînd au mărindu-se şi lipsindu-se de pîine.
31 Fătule, în blîndeaţe măreaşte sufletul tău
32 şi dă lui cinste după vrednicia lui. Pre
cel ce greşaşte la sufletul lui cine-l va îndirep-
ta? Şi cine va mări pre cel ce ocăraşte via-
33 ţa lui? Săracul să măreaşte pentru şti-
inţa lui, şi avutul să slăveaşte pentru avuţia
34 lui. Iară cel ce să slăveaşte întru sărăcie,
dară în avuţie cu cît? Şi cel neslăvit întru
avuţie, dară în sărăcie cu cît?

CAP XI

1 Înţelepciunea au înălţat capul sme-
ritului şi între mijlocul celor mari
2 va pune pre el. Să nu lauzi pre
bărbat în frumuseaţea lui şi să nu
te scîrbeşti de om întru vedearea
3 lui. Mică iaste între zburătoare albina, şi
4 începătura dulceţilor iaste rodul ei. Întru
îmbrăcarea hainelor să nu te lauzi şi în ziua
măririi să nu te semeţeşti, căci minunate-s
lucrurile Domnului şi ascunse faptele Lui
5 întru oameni. Mulţi tirani au şăzut pre
ţărînă, iară cel nepriceput au purtat stema.
6 Mulţi putearnici s-au necinstit foarte, şi slă-
7 viţi s-au dat la mînile altora. Mai nainte
de ce nu vei cerca, nu huli; gîndeaşte întîiu
8 şi atuncea dojăneaşte. Mai nainte de ce
nu vei auzi, nu răspunde; şi în mijlocul cu-
9 vintelor nu te învălui. Pentru lucrul care
nu iaste de treaba ta, nu te prici; şi în jude-
cata păcătoşilor nu şădea împreună.
10 Fătule, nu prejur multe fie faptele tale, pen-
tru că, de vei înmulţi, nu vei fi fără vină.
11 Şi de vei goni nu vei prinde, şi nu vei scăpa
12 fugind. Iaste trudind şi ostenind şi sîrgu-
ind, şi cu atîta mai mult să lipseaşte.
13 Iaste slab şi trebuindu-se de sprijeneală,
lipsindu-se de vîrtute şi cu sărăcia prisoseaş-
te; şi ochii Domnului au căutat lui spre bine,
şi l-au îndireptat pre el den smerenia lui.
14 Şi înălţă capul lui, şi să mirară mulţi de el.
15 Bunătăţile şi realele, viaţa şi moartea, sărăcia
16 şi avuţia de la Domnul iaste. Darea
Domnului rămîne la cei binecredincioşi,
şi bunăvrearea Lui în veac să va bine-
17 călători. Iaste cel ce să îmbogăţeaşte
den grija şi strînsoarea lui, şi aceasta e
partea platei lui, zicînd el: „Aflat-am
odihnă şi acum voiu mînca den bunătă-
ţile meale". Şi nu ştie care vreame treace 18
şi va lăsa pre eale altora şi va muri. Stăi 19
întru făgăduinţa ta şi voroveaşte întru ea
şi în lucrul tău te vei creaşte. Nu te mira 20
întru lucrurile păcătosului, creade în Dom-
nul şi rămîi în truda ta. Căci uşor iaste 21
înaintea ochilor Domnului de pripă şi fără
veaste a îmbogăţi pre sărac. Blagoslo- 22
venia Domnului—în plata celui bun-credin-
ciosului, şi într-un ceas, grabnic, răsare bla-
goslovenia Lui. Să nu zici: „Ce iaste mie 23
treaba? Şi care de acum vor fi ale meale
bunătăţi?" Să nu zici: „De ajunsu-m 24
sînt mie, şi ce mă voiu mai chinui de acum?"
În ziua bunătăţilor—nepomenirea realelor, 25
şi în ziua celor reale nu va fi pomenire de
ceale bune. Căci uşor e înaintea Domnu- 26
lui, în ziua săvîrşitului, să dea omului după
căile lui. Răutatea ceasului uitare face 27
hranii, şi la săvîrşirea omului—descoperirea
lucrurilor lui. Mai înainte de săvîrşit nu 28
ferici pre nimeni, şi întru fiii lui cunoaşte-
să-va bărbatul. Nu pre tot omul băga în 29
casa ta, pentru că multe sînt meşteşugurile
vicleanului. Potîrnichea vînătoare în coş- 30
niţă, aşa e inima trufaşului, şi ca iscoada
ce priveaşte cădearea. Pentru că ceale 31
bune spre reale primenindu-le hicleneaşte,
şi întru ceale alease va pune asupra ta hulă.
De scînteaia focului înmulţescu-se cărbu- 32
nii, şi omul păcătos la sînge hicleneaşte.
Păzeaşte-te de ficlean, pentru că reale meş- 33
terşuguiaşte, ca nu cîndai în veac va da ţie
hulă. Lăcuiaşte pre cel strein, şi te va 34
întoarce în turburări şi te va înstreina pre
tine de ale tale.

CAP XII

Ie faci bine, cunoaşte cui faci, şi va 1
fi har bunătăţilor tale. Fă bine 2
bunului-credincios şi vei afla răs-
plătire, şi de nu de la el, iară de
la Cel de Sus. Nu sînt bune la 3
cel ce îndeseaşte la reale şi la cel ce milos-
tenie nu hărăzeaşte. Dă celui binecredin- 4
cios, şi să nu ajutoreşti celui păcătos; fă
bine celui smerit, şi să nu dai la cel necredin-
cios. Conteneaşte pîinile lui şi să nu dai 5
lui, ca nu cu eale să te asuprească. Pen- 6
tru că îndoite reale vei afla în toate bunătă-
ţile care vei face lui. Căci că şi Cel de 7
Sus au urît pre păcătoşi, şi la cei necredin-
cioşi va răsplăti izbîndire. Dă celui bun, 8
şi să nu ajutoreşti celui păcătos. Nu se va
izbîndi întru bunătăţi priatinul, şi nu se va
ascunde întru răutăţi vrăjmaşul. La bună- 9
tăţile omului—vrăjmaşii lui în mîhnire, şi în
răutăţile lui şi priatinul să va despărţi. Să 10
nu crezi pre vrăjmaşul tău în veac; Că în 11
ce chip arama să rugineaşte, aşa şi răutatea
lui. Şi de se va smeri şi va mearge în- 12

duplecat, îmbărbătează sufletul tău şi te
13 fereaşte de el. Şi vei fi lui ca cînd ai fi
şters o oglindă, şi vei cunoaşte că n-au ru-
14 ginit desăvîrşit. Nu pune pre el să stea
lîngă tine, ca nu, întorcîndu-să, va sta pre
15 locul tău. Să nu-l pui să şază den direap-
ta ta, ca nu cîndai va cerca şădearea ta, şi
la cea de apoi vei cunoaşte cuvintele meale,
16 şi pre cuvintele meale te vei omili. Să
nu legi de doao ori păcat, pentru că întru
17 unul nu te vei nevinui. Cine va milui des-
cîntătoriu muşcat de şarpe şi pre toţi ceia
18 ce să apropie la fiară? Aşa pre cela ce
mearge înainte la bărbatul păcătos şi să
19 frămîntă în păcatele lui. Un ceas cu tine
va aştepta şi, de te vei abate, nu va răbda.
20 Şi în buzele lui îndulci-va vrăjmaşul, şi multe
21 va şopti şi-ţ va grăi bune zicînd, Şi în
inimă va sfătui să te surpe în groapă; întru
22 ochii lui va lăcrăma, Şi de va afla vrea-
23 me, nu se va sătura de sînge. Reale de se
vor întimpina ţie, vei afla pre el acolo mai
înainte de tine şi, ca cînd va ajutori, va săpa
24 supt călcîiul tău. Clăti-va capul lui şi va
bate cu palmele lui, şi multe va şopti şi va
premeni faţa lui.

CAP XIII

1 Cela ce să atinge de smoală mînji-
să-va, şi cela ce să împreună cu
2 trufaşul asămăna-să-va lui. Greu-
tate mai mare de tine să nu rădici
şi cu cel mai tare de tine şi mai avut
3 nu te împreuna. Ce să va împreuna oala
cătră căldare? Ea va izbi, şi ea să va zrobi.
4 Bogatul au făcut strîmbătate, şi el au împu-
5 tat; Săracul s-au năpăstuit, şi el să va
6 ruga. De vei fi de folos, lucrează în tine;
7 şi de te vei lipsi, părăsi-te-va. De vei avea,
trăi-va împreună cu tine şi te va deşărta, şi
8 pre el nu-l va durea. Treabă are cu tine,
şi te va înşăla şi va rîde ţie şi-ţ va da nă-
9 deajde. Grăi-va ţie bune şi-ţ va zice:
„Ce-ţi e treaba?“ Şi te va ruşina pre tine
întru mîncările lui, pînă unde te va deşărta
pre tine de doao ori au de trei, şi la cea de
10 apoi va preaîmputa ţie. După aceaea te
va vedea pre tine şi te va părăsi şi capul lui
11 va clăti asupra ta. Păzeaşte-te ca să nu te
rătăceşti şi să nu te smereşti întru veselia
12 ta. De te va chema cel putearnicu, te fă a
te da în laturi, şi cu atîta mai vîrtos te va
13 chema. Nu cădea asupră, ca să nu te îm-
pingi, şi nu sta departe, ca să nu te uiţi.
14 Nu îndelunga a vorovi cu el şi nu creade la
15 mai multe cuvintele lui. Pentru că, den
multa voroavă, ispiti-te-va şi, ca cînd te-ar
batjocori, cerca-te-va. Nemilostiv e cel ce
nu păzeaşte cuvintele şi nu să va cruţă pen-
16 tru răutate şi legături. Păzeaşte şi ia a-
minte foarte, că cu cădearea ta umbli.
Toată vita iubeaşte aseamenea ei şi tot 17
omul pe aproapele lui. Tot trupul după 18
neam să adună, şi la cel de potriva lui să va
lipi bărbatul. Ce să va împreuna lupul cu 19
mielul? Aşa cel păcătos cătră cel binecredin-
cios. Ce pace iaste la leoaie cătră cîine? 20
Şi ce pace e celui bogat cătră cel sărac?
Vînaturile leilor—măgari sălbateci în pustii; 21
aşa păşunile bogaţilor—săracii. Scîrbă e 22
trufaşului plecarea, aşa iaste scîrbă la cel
bogat săracul. Bogatul, clătindu-se, întă- 23
reaşte-să de cătră priaten; iară cel smerit,
căzînd, să împinge de aproape de priaten.
Bogatul, smintindu-se, mulţi sprijenitori; 24
grăit-au negrăite,. şi au îndireptat pre el.
Smeritul au greşit, şi l-au dojănit pre el; 25
răspuns-au înţeleagere, şi nu i s-au dat lui
loc. Bogatul au grăit şi toţi au tăcut, şi 26
cuvîntul lui l-au înălţat pînă la nori. Să- 27
racul au grăit şi zisără: „Cine e acesta?“
Şi de să va împiedeca, răsturna-l-vor pre el.
Bună e avuţia la care nu iaste păcat, şi rea 28
e sărăcia în gurile necredincioşilor. Inima 29
omului primeneaşte faţa lui, ori la reale, ori
la bune. Urma inimii întru ceale bune— 30
faţă blîndă; şi aflarea de pilde—gîndurile
cu osteneală.

CAP XIV

Fericit bărbatul care n-au alunecat 1
cu gura lui şi nu s-au umilit în mîh-
nirea greşalii. Fericit căruia n-au 2
clevetit sufletul lui şi carele n-au că-
zut de la nădeajdea lui. La bărba- 3
tul ticăit nu e bună avuţia; şi la omul zavisnic
pentru ce-s averile? Cel ce adună, den 4
sufletul lui, adună altora, şi întru bunătăţi-
le lui desfăta-să-vor alţii. Cel ce-şi iaste 5
lui rău, cui va fi bun? Şi nu să va veseli
întru averile lui. Decît cel ce zavistuiaşte 6
pre sine, nu iaste mai rău; şi aceasta e răsplă-
tirea răutăţii lui. Şi de face bine, den 7
uitare face; iară la cea de apoi arată răutatea
lui. Rău iaste cela ce zavistuiaşte [cu] 8
ochiul, întorcînd faţa şi trecînd cu vedearea
suflete. Al lacomului ochiu nu să satură 9
de parte, şi nedireptatea celui rău usucă
sufletul. Ochiul rău e zavisnic pre pîine 10
şi lipsit preste masa lui. Fătule, în ce chip 11
vei putea, fă bine ţie şi aduceri Domnului
cu vrednicie apropie. Adu-ţi aminte că 12
mortea nu va zăbovi şi făgăduinţa iadului
nu s-au arătat ţie. Mai înainte de ce vei 13
muri, fă bine priatenului şi, după putearea
ta, întinde şi dă lui. Să nu întîrziezi de la zi- 14
ua cea bună, şi partea pohtei ceii bune să nu
te treacă. Au nu altuia vei lăsa trudele ta- 15

le şi ostenealele tale spre împărţeală de
16 sorţu? Dă şi ia şi sfinţeaşte sufletul tău,
căci nu iaste în iad a cerca desfătăciune.
17 Tot trupul ca haina să vecheaşte, pentru că
făgăduinţa e de veac cu moarte a muri.
18 Ca frunza ce înverzeaşte pre copaciu des,
19 unele oboară şi altele răsare. Aşa e ro-
dul trupului şi al sîngelui, una săvîrşaşte şi
20 alta naşte. Tot lucrul ce putrezeaşte să
sfîrşaşte, şi cel ce lucrează pre el cu el să
21 va duce. Fericit bărbatul carele întru în-
ţelepciune să va săvîrşi şi carele întru înţe-
22 leagerea lui va vorovi. Cel ce gîndeaşte
căile ei în inema lui şi întru ascunsele lui
23 socoti-se-va. Ieşiia după dînsa ca un
următoriu şi la întrările ei pîndeaşte.
24 Cel ce să pleacă pren ferestrile ei şi la uşile
25 ei va asculta, Cel ce sălăşluiaşte aproape
de casa ei şi va înfige păruş în păreţii ei,
întinde-va cortul ei după mînile ei şi va
26 sălăşlui în răpaosul bunătăţilor. Pune-va
fiii lui în acoperemîntul ei şi supt crăngile
27 ei să va aciua. Acoperi-se-va de cătră ea
de zăduf şi întru slava ei va odihni.

CAP XV

1 Cela ce să teame de Domnul face-va
bine, şi cel ce iaste ţiitoriu de leage
2 apuca-o-va pre ea. Şi va întîmpi-
na lui ca muma şi ca muiarea feciо-
3 ria va priimi pre dînsul. Hrăni-l-
va pre el cu pîinea înţeleagerii şi cu apa în-
4 ţelepciunii va adăpa pre el. Răzăma-se-va
pre ea şi nu se va clinti, şi pre ea să va opri
5 şi nu se va ruşina. Şi va înălţa pre el mai
mult decît pre cei de aproape ai lui şi întru
mijlocul adunării deşchide-va gura lui.
6 Veselie şi cununa bucuriei şi nume veacinic
7 va moşteni. Nu vor cuprinde pre ea oa-
meni fără de-nţeleagere, şi bărbaţi păcătoşi
8 nu o vor vedea pre ea. Departe iaste de
trufie, şi bărbaţi mincinoşi nu-ş vor aduce
9 aminte de dînsa. Nu e frumoasă lauda în
gura păcătosului, căci nu s-au trimis de la
10 Domnul. Pentru că întru înţelepciune să
va grăi lauda, şi Domnul la cale bună va
11 pune pre ea. Să nu zici că „Pentru Dom-
nul m-am depărtat“, pentru că ceale ce au
12 urît nu vei face. Să nu zici că „El m-au
înşălat“, că nu-i trebuie omul păcătos.
13 Toată scîrba au urît Domnul, şi nu iaste iu-
14 bită celor ce să tem de Dînsul. El den ce-
put au făcut pre om şi l-au lăsat pre el în
15 mîna sfatului său. De vei vrea, vei păzi
poruncile şi credinţa a face bune-plăcute.
16 Pus-au lîngă tine foc şi apă; oriunde vei
17 vrea, vei tinde mîna ta. Înaintea oameni-
lor iaste viaţa şi moartea, şi carea-i va plă-
18 cea, să va da lui. Că multă e înţelepciu-
nea Domnului; vîrtos întru puteare şi vă-
zînd toate. Şi ochii Lui sînt preste cei ce 19
să tem de El, şi El va cunoaşte tot lucrul
omului. Şi n-au poruncit nemenui a păgî- 20
ni, şi n-au dat slobozire nimenui a greşi.

CAP XVI

Nu pohti mulţime de fii fără de fo- 1
los, nici te bucura pre fii păgîni.
De să vor înmulţi, nu te bucura 2
pre ei, de nu iaste frica Domnului
împreună cu ei. Să nu te încrezi 3
la viaţa lor, şi nu te opri pre locul lor. Că 4
mai bun iaste unul decît o mie şi a muri fă-
ră feciori, decît a avea feciori păgîni. Pen- 5
tru că de la unul de-nţeles să va lăcui-împre-
ună cetatea, iară fealiul celor fără de leage
să va pustii. Multe ca aceastea am văzut 6
întru ochii miei, şi mai tari decît aceastea
au auzit ureachea mea. În adunarea păcă- 7
toşilor aţîţa-se-va foc, şi în limba neascultă-
toare aţîţatu-s-au mînie. N-au iertat pen- 8
tru cei den ceput uriaş, carii s-au depărtat
cu vîrtutea lor; N-au cruţat pentru ne- 9
mernicia lui Lot, pre carii i-au urît pentru
trufia lor; N-au miluit limba pierzării, 10
pre cei rădicaţ în păcatele lor; Şi aşa 11
şase sute de mii de pedestri, cei adunaţi
întru învîrtoşarea inemii lor. De va fi 12
unul tare în cerbice, minunat iaste acesta
de să va curăţi. Că mila şi urgia de la El 13
iaste; putearnic curăţeniilor iaste şi turnîn-
du urgia. După multă mila Lui, aşa e şi 14
multă mustrarea Lui; pre om după faptele
lui judecă. Nu va scăpa întru hrăpiri pă- 15
cătosul, şi nu va întîrzia îngăduinţa celui
binecredincios. La toată milostenia va 16
face loc; fieştecarele după faptele lui aşa
va afla. Să nu zici că „De Domnul mă 17
voiu ascunde; au den nălţime cineva îş va
aduce aminte de mine? În nărod mare 18
nu mă voiu pomeni, căci [ce] iaste sufletul
mieu întru nenumărată zidire?“ Iată, ce- 19
riul şi ceriul ceriului lui Dumnezău, fără-
fundul şi pămîntul să vor clăti întru soco-
tinţa Lui. Şi aşijderea munţii şi teme- 20
liile pămîntului, cînd va căuta cătră eale,
cu cutremur să clatenă. Şi asupra lor nu 21
va cugeta inema, şi căile Lui cine şi le va
aduce aminte? Şi vihor carele nu-l va ve- 22
dea om, iară ceale mai multe ale lucrurilor
Lui—în ascunsuri. Lucrurile direptăţii 23
cine va vesti? sau cine va răbda? Pentru că
departe e făgăduinţa. Micşorîndu-se cu 24
inima cugetă aceastea, şi bărbatul cel fără
minte şi rătăcit cugetă ceale nebuneşti.
Auzi-mă, fătule, şi învaţă ştiinţă şi spre cu- 25
vintele meale ia aminte cu inima ta. Arăta- 26
voiu în cumpănă învăţătura şi cu amăruntul

voiu vesti ştiinţa. În judecata Domnului—lucrurile Lui den ceput, şi den lucrarea Lui au osebit părţile lor. Au împodobit în veac lucrurile Lui şi începăturile lor la neamurile lor. Fieştecarele pre aproapele său n-au mîhnit, şi pînă în veac nu vor călca graiul Lui. Şi după aceasta Domnul la pămînt au căutat şi au umplut pre el de bunătăţile Lui. De sufletul a toată vita au acoperit faţa lui, şi la el—întoarcerea lor.

CAP XVII

Domnul au zidit den pămînt pre om şi iarăş l-au întors la dînsul pre el. Zilele numărului şi vreame au dat lui, şi au dat lor biruinţa celor ce sînt preste el. După Sineş i-au îmbrăcat pre ei cu vîrtute şi după chipul Lui au făcut pre ei. Şi au pus frica lui preste tot trupul, şi a domni hiarălor şi pasărilor. Sfatul şi limba şi ochii, urechi şi inimă au dat să socotească lor. Ştiinţa înţeleagerii i-au umplut pre ei şi bune şi reale au arătat lor. Pus-au ochiul Lui preste inimile lor, a arăta lor mărimea lucrurilor Lui. Puse înaintea lor ştiinţă şi leagea vieţii cu sorţi au dat lor. Făgăduinţa veacului au întărit cu ei şi judecăţile Lui au arătat lor. Mărimea slăvii au văzut ochii lor, şi slava glasului lor au auzit ureachea lor. Şi zise lor: „Feriţi-vă de tot nedireptul“. Şi au poruncit lor, fieştecăruia pentru cel de aproape. Căile lor—înaintea Lui pururea, nu să vor ascunde de ochii Lui. Fieştecăriia limbă au pus povăţuitoriu, şi partea Domnului Israil iaste. Toate lucrurile lor—ca soarele înaintea Lui; şi ochii Lui neîncetaţi preste căile lor. Nu s-au ascuns nedireptăţile lor de la El, şi toate păcatele lor—înaintea Domnului. Milostenia bărbatului iaste ca o peceate cu El, şi harul omului ca lumina ochiului va păzi. După aceaea Să va scula şi va răsplăti lor, şi răsplătirea lor la capul lor va răsplăti. Însă la cei ce să pocăiesc dat-au întoarcere, şi mîngîie pre cei ce săvîrşăsc răbdarea. Întoarce-te cătră Domnul şi părăseaşte păcatele, roagă-te înaintea feaţii şi împuţinează poticneala. Sîrguiaşte spre Cel Înalt şi te întoarnă de la nedireptate şi foarte uraşte scîrba. Pre Cel Preaînalt cine-L va lăuda în iad în locul celor vii (şi vii) şi pentru cei ce dau mărturisiri? De la cel mort, ca cînd n-ar fi, au perit mărturisirea; cel viu şi sănătos va lăuda pre Domnul. Cît e de mare milostenia Domnului şi curăţirea celor ce să întorc spre El! Pentru că nu pot toate să fie la oameni, căci nu e fără de moarte fiiul omului. Ce e mai luminos decît soarele? Şi aceasta lipseaşte. Şi rău va cugeta trupul şi sîngele. Puterea înălţimei ceriului El socoteaşte, şi oamenii toţi—pămînt şi cenuşă.

CAP XVIII

Ela ce trăiaşte în veac au zidit toate de obşte. Domnul singur Să va îndirepta. Nimărui n-au făcut să vestească faptele Lui; şi cine va iscodi mărimile Lui? Tăria mărimei Lui cine o va număra şi va adaoge a povesti milele Lui? Nu iaste a împuţina, nici a adaoge, şi nu iaste a iscodi minunile Domnului. Cînd istoveaşte omul, atuncea începe; şi cînd va înceta, atuncea să va lipsi. Ce e omul şi ce e folosinţa lui? Ce e răul lui şi ce e binele lui? Numărul zilelor omului—mult o sută de ani; Ca o picătură de apă den mare şi grăunţ de năsip, aşa sînt de puţini anii în ziua veacului. Pentru aceaea au îndelungat cu mînia Domnul asupra lor şi au turnat preste ei mila Lui. Văzut-au şi au conoscut prăpădirea lor, că e rea; pentru aceaea au înmulţit curăţănia Lui. Mila omului—spre aproapele lui, iară mila Domnului—preste tot trupul, Mustrînd şi certînd şi învăţînd şi întorcînd ca păstoriul turma lui. Pre cei ce priimesc certarea îi miluiaşte şi pre cei ce să nevoiesc spre judecăţile Lui. Fătule, întru bunătăţi să nu dai hulă, şi în toată darea mîhnirea cuvintelor. Au nu va potoli roua pe zăduf? Aşa, e mai bun cuvîntul decît darea. Iată, nu iaste cuvîntul mai bun decît darea cea bună? Şi amîndoao—la omul cel plin de dar. Nebunul cu nemulţămire va împuta, şi darea soarbe ochii zavistnicului. Mai nainte de ce vei grăi, te învaţă; şi mai nainte de boală, te vindecă. Mai nainte de judecată cercetează-te pre tine, şi în ceasul socotealei vei afla curăţire. Mai nainte de ce vei boli tu, smereaşte-te; şi în vreamea păcatelor arată întoarcere. Nu te împiedeca a da ruga la vreame bună, şi să nu aştepţi pînă la moarte a te îndirepta. Mai nainte de ce te vei ruga găteaşte-te pre tine, şi nu te face ca omul ce ispiteaşte pre Domnul. Adu-ţi aminte de mînie în ziua săvîrşirei şi de vreamea izbîndirii întru întoarcerea feaţii. Adu-ţi aminte de vreamea foametei în vreamea săturării, sărăcia şi lipsa—în zilele avuţiei. De dimineaţa pînă în sară să primeneaşte vreamea, şi toate sînt grabnice înaintea Domnului. Omul înţelept în toate să va sfii şi în zilele păcatelor feri-se-va de greşale. Tot înţelegătoriul au conoscut înţelepciunea şi la cel ce au aflat pre ea va da mărturisire. Cei de înţeles la cuvinte şi ei s-au înţelepţit şi au plouat pilde alease contenirea sufletului. După pof-

tele tale nu mearge şi de cătră poftele tale
31 te opreaşte; De vei da sufletului tău bună-
vrearea poftei, face-te-va bucurie vrăjmaşi-
32 lor tăi. Nu te veseli spre multă desfătă-
ciune, nici să te legi cu împreunarea ei.
33 Nu te face sărac făcînd sfat de osteneală
dentru împrumutare, şi nimica nu iaste
ţie în sac.

CAP XIX

1 Lucrătoriul beţiv nu să va îmbogăţi;
cel ce defaimă ceale puţine, pre
2 puţinel va cădea. Vinul şi mu-
ierile depărta-vor pre cei de înţeles,
şi cel ce să lipeaşte de curve mai
3 îndrăzneţ va fi. Moliile şi viermii vor
moşteni pre el, şi sufletul îndrăzneţ să va
4 rîdica. Cel ce creade curînd uşor e la ini-
mă, şi păcătuind la sufletul lui va greşi.
5 Cel ce să veseleaşte cu inima huli-se-va, şi
cel ce uraşte voroava împuţinează-se cu
6 răutatea. Nicidinioară să nu îndoieşti
cuvîntul, şi nimica ţie nu se va împuţina.
7 Întru priaten şi întru vrăjmaş nu povesti şi,
8 de nu iaste ţie păcat, nu descoperi; Pen-
tru că au auzit pre tine şi au păzit pre tine,
9 şi cu vreame urî-te-va. Auzit-ai cuvînt?
Să moară cu tine; cutează, că nu te va
10 sparge. De cătră faţa cuvîntului avea-va
dureare cel nebun, ca de cătră faţa pruncu-
11 lui ceaea ce naşte. Săgeată înfiptă în
coapsa trupului, aşa e cuvîntul în pîntecele
12 nebunului. Mustră pe priaten, cîndai n-au
făcut, şi, încă de au făcut, ca să nu mai
13 adaogă vreodată. Mustră pe priaten, cîn-
dai n-au zis, şi, de-au zis, ca să nu îndoiască.
14 Mustră pe prieten, pentru că de multe ori
să face pîră, şi nu creade tot cuvîntul.
15 Iaste de să lunecă, şi nu den suflet, şi cine
16 n-au greşit cu limba lui? Mustră pre
aproapele tău, mai nainte de a-l înfricoşa,
17 şi-i dă loc la leagea Celui Înalt. Toată
înţelepciunea—frica Domnului, şi în toată
18 înţelepciunea—facerea legii. Şi nu iaste
înţelepciunea ştiinţă răutăţii; şi nu iaste
unde e sfatul păcătoşilor înţelepciune.
19 Iaste răutate, şi aceasta e scîrbă; şi iaste ne-
20 bun împuţinîndu-se cu înţelepciunea. Mai
bun e cel împuţinat la înţeleagere cu frică
decît cel ce prisoseaşte cu mintea şi calcă
21 leagea. Iaste măiestrie chiară şi aceasta
e nedireaptă, şi iaste care întoarce harul ca
22 să arate judecata. Iaste care umblă rău,
plecat cu negreaţă, şi ceale den lăuntrul lui
23 sînt pline de ficleşug; Plecîndu-ş obrazul
şi aiurea auzind, unde nu s-au conoscut,
24 mai nainte te va ajunge; Şi săvai de
cătră împuţinarea vîrtutei să va opri a
păcătui, de va afla vreame, va face rău.
25 După vedeare să va cunoaşte omul, şi dentru
întîmpinarea feaţii să va cunoaşte cel înţe-
lept. Podoaba omului şi rîsul dinţilor 26
şi călcarea omului vesteaşte de ale lui.
Iaste mustrare care nu iaste înfrumuseţată, 27
şi iaste care tace, şi acesta e înţelept.

CAP XX

Cîtu e mai bine a mustra decît a să 1
mînia, Şi cel ce să mărturiseaşte, 2
de cătră scădeare să va opri. Poh- 3
ta hadîmului—a strica fetia fecioa-
rei, aşa şi cel ce face în viaţă jude-
căţi. Iaste care tace aflîndu-se înţelept, 4
şi iaste care e urît de mult graiul lui. Iaste 5
care tace pentru că nu are răspuns, şi iaste
care tace ştiind vreamea. Omul înţelept 6
tăcea-va pînă la o vreame, iară cel bălmăjî-
toriu şi nebun va treace preste vreame.
Cel ce înmulţeaşte cuvintele urî-se-va, şi 7
cel ce să volniceaşte întru sine urî-se-va.
Iaste sporiu întru reale la om, şi iaste aflare 8
spre căderare. Iaste dare care nu-ţ va folo- 9
si, şi iaste dare căriia iaste răsplătire îndoită.
Iaste împuţinare pentru slavă, şi iaste care 10
de la smerire au rădicat capul. Iaste cum- 11
părînd mult pre puţin, şi plătind pre eale
cu şapte părţi. Cel înţelept la cuvînt fa- 12
ce-va pre sine iubit, iară harurile nebunilor
să vor vărsa. Darea celui fără minte nu-ţ 13
va folosi, pentru că ochii lui sînt pentru
unul mulţi. Puţineale va da şi multe va 14
ponoslui, şi va deşchide gura lui ca un pris-
tav. Astăzi va împrumuta şi mîine va 15
ceare; urît om iaste unul ca acesta. Nebu- 16
nul va zice: „Nu-m iaste priaten şi nu iaste
har la bunătăţile meale; cei ce mănîncă pîi-
nea mea sînt răi cu limba". De cîte ori şi 17
cîţ vor batjocuri pre el? Lunecarea de la 18
pămînt—mai mult decît de la limbă; aşa
e căderarea răilor, degrabă va veni. Omul 19
fără har—basnu fără vreame; în gura celui
neînvăţat să va îndeşi. Den gura nebunu- 20
lui să va izgoni pilda, pentru că nu o va zice
pre ea în vreamea ei. Iaste care să opreaş- 21
te a păcătui de lipsă, şi întru odihna lui nu
să va omili. Iaste care-ş piarde sufletul 22
lui pentru ruşine, şi de cătră faţa cea fără
minte va piarde pre el. Iaste har pentru 23
ruşine făgăduind priatenului, şi-l cîştigă
pre el vrăjmaş în zădar. Hulă rea iaste 24
minciuna la om, în gura cea neînvăţată să
va îndeşi. Mai alesu e furul decît cela ce 25
îndeseaşte la minciună, şi amîndoi pierzarea
vor moşteni. Năravul omului mincinos 26
—necinste, şi ruşinea lui—cu el neîncetat.

(Cuvintele pildelor)

Cel înţelept la cuvînt înainte să va 27
aduce pre sine, şi omul înţelept plă-

28 cea-va celor mari. Cel ce lucrează pămîntul înălţa-va stogul lui, şi cel ce place celor
29 mari curăţi-va nedireptatea. Oşteaţele şi darurile orbesc ochii înţelepţilor şi, ca zăbala în gură, întoarce mustrările. Înţelep-
30 ciunea ascunsă şi comoară neivită, ce e folosul într-amîndoao? Mai bunu e omul
31 ascunzînd nebunia lui decît om ascunzînd înţelepciunea lui.

CAP XXI

1 Fătule, greşit-ai? Să nu mai adaogi
2 încă; şi pentru ceale mai denainte ale tale, te roagă. Ca de faţa şarpelui fugi de păcat, pentru că, de te vei apropia, muşca-te-va.
3 Dinţii leului—dinţii lui, omorînd sufletele
4 oamenilor. Ca sabia cu doao ascuţite—toată nelegiuirea, la rana ei nu iaste vinde-
5 care. Groaza şi sudalma pustii-vor bogăţia, aşa casa trufaşului să va pustii. Ruga
6 săracului—den gură pînă la urechile Lui, şi
7 judecata Lui de pripă vine. Cel ce uraşte mustrarea—în urma păcătosului; şi cel ce să teame de Domnul întoarce-se-va cu inema.
8 Cunoscutu e de departe cel tare în limbă, şi
9 cel înţelept ştie cînd lunecă el. Cel ce zideaşte casa lui cu bani striini—ca cel ce
10 strînge lui pietri de iarnă. Cîlţi adunaţi—adunarea celor fără de leage, şi concenirea lor—pară de foc. Calea păcătoşilor
11 —netezită de pietri, şi la istovul ei—groapa
12 iadului. Cel ce păzeaşte leagea îşi conteneaşte cugetul lui; şi săvîrşitul fricii Dom-
13 nului—înţelepciunea. Nu să va certa carele nu iaste hîtru; iaste hîtrie care înmulţeaşte amărăciunea. Mintea înţeleptului
14 ca un potop să va înmulţi, şi sfatul lui—ca
[15] izvorul vieţii. Inima nebunului—ca un vas zdrobit, şi toată mintea nu o va ţinea.
16 Cuvîntul înţelept de va auzi cel ştiutoriu, lăuda-l-va pre el şi preste el va adaoge.
17 Auzi răsfăţatul şi tînji lui şi-l întoarse pre el
18 den dosul lui. Tîlcuirea nebunului—ca sarcina în cale, iară pren buzile celui de
19 înţeles afla-se-va har. Gura înţeleptului cerca-să-va întru adunare, şi cuvintele lui
20 cugeta-le-va în inimă. Ca casa stinsă, aşa e la cel nebun înţelepciunea; şi mintea celui neînţelegătoriu—necertate cuvinte.
21 Obeade sînt în picioarele celor fără minte învăţătura şi ca cătuşăle preste mîna cea
22 direaptă. Nebunul, în rîs, îş nalţă glasul lui, iară omul hiclean abia încetişor va
23 zîmbi. Ca podoaba aurului iaste la cel înţelept învăţătura şi ca brăţarea pe bra-
24 ţul direpţ. Piciorul nebunului grabnic iaste în casă, şi omul de multe ştiutoriu
25 ruşina-să-va de obrazu. Nebunul de la uşă să pleacă în casă, iară bărbatul învăţat va sta afară. Nepedepsirea omului—
26 a asculta de la uşă, iară înţeleptul îngreuia-să-va cu necinstea. Buzele striinilor întru
27 aceastea să vor îngreuia, şi cuvintele înţelepţilor în cumpănă vor sta. În gura ne-
28 bunilor—inima lor, iară în inima înţelepţilor—gura lor. Cînd bleastemă cel necre-
29 dincios pre Satana, el bleastemă pre al său sufletu. Pîngăreaşte pre al său suflet cel
30 ce şopteaşte şi în nemernicie să va urî.

CAP XXII

1 Cu piatra întinată asamănă-să leane-
şul, şi tot va şuiera spre necinstea
2 lui. Cu balega scîrnelor se asamănă leaneşul, tot cel ce va rîdica
3 pre ea scutura-ş-va mîna. Ruşinea tatului—în naşterea celui neînvăţat, şi
4 fata spre scădeare să naşte. Fata înţeleaptă moşteni-va bărbatul ei, şi ceaea ce
5 ruşinează iaste spre mîhnirea celui ce o naşte. Pre tatăl şi pre bărbat ruşinează cea dîrză,
6 şi de cătră amîndoi să va necinsti. Cîntarea în jale—fără vreame poveaste, bătăile şi certarea în toată vreamea înţelepciunii.
7 Ca cel ce lipeaşte hîrbul iaste cel ce învaţă pre nebun, sculînd pre cel ce doarme dentr-adîncul somnu. Ca cînd ar povesti celui
8 ce dormitează iaste cela ce povesteaşte nebunului, şi la săvîrşit va grăi: „Ce iaste?“
9 Asupra mortului plînge, pentru că i-au lipsit lumina; şi pre nebun plînge, pentru că
10 i-au lipsit înţeleagerea. Mai cu dulceaţă plînge pre mort, căci s-au odihnit; iară viaţa
11 nebunului mai rea e decît moartea. Jalea mortului—şapte zile, iară a celui nebun şi necredincios—toate zilele vieţii lui. Cu
12 cel nebun nu înmulţi cuvîntul, şi spre cel neînţelegătoriu nu mearge. Fereaşte-te
13 de cătră el, pentru ca să nu aibi trudă şi să nu te spurci întru scuturarea lui. Abate-
14 te de la el, şi vei afla odihnă şi nu te vei trîndăvi întru nebunia lui. Ce va fi mai
15 greu decît plumbul? Şi ce e numele lui fără numai nebun? Năsipul şi sarea
16 şi glonţul de fier mai lesne e a suferi decît om neînţelegătoriu. Închietura de lem-
17 nu, legată fiind spre clădirea casii, de cutremuru nu să va răsipi; aşa inima întemeiată spre cugetul sfatului în vreame nu să
18 va spărea. Inima aşăzată spre cugetul înţeleagerii—ca podoaba năsipoasă a părete-
19 lui neted. Haraci la înălţime stîndu în preajma vîntului nu vor îngădui; aşa şi inima fricoasă pre cuget nebun în preajma a
20 toată frica nu va îngădui. Cel ce împunge ochiul pogorî-va lacrămi, şi cel ce împunge
21 inima arată simţirea. Aruncînd piatră preste zburătoare scorneaşte pre eale, şi cel ce ocăraşte priatenul strica-va priete-

22 nia. Asupra priatenului de vei zmulge sabia, să nu te deznădăjduieşti, pentru că
23 iaste întoarcere; Asupra priatenului de vei deşchide gura, să nu te sfieşti, pentru
24 că iaste împăcăciune, Afară den ocară şi trufie şi descoperirea tainii şi rană vicleană
25 —întru aceastea va fugi tot priatinul. Credinţă agoniseaşte în sărăcie cu cel de aproape, pentru ca întru bunătăţile lui împreună
26 te vei sătura. În vreamea primejdiei rămîi la el, ca întru moştenirea lui împreună
27 să moşteneşti. Înaintea focului—abur de cuptoriu şi fum; aşa sînt înaintea sîngiurilor sudălmile. Pe priatin a-l acoperi nu
28 mă voiu ruşina, şi de cătră faţa lui nu mă
29 voiu ascunde. Macară că şi reale mi se vor întîmpla pentru el, tot cela ce va auzi
30 feri-se-va de el. Cine va da mie preste gura mea pază şi preste buzele meale peceate isteaţă, ca să nu caz de la ea şi limba mea mă va piarde?

CAP XXIII

1 Doamne, Părinte şi Stăpînitoriule vieţii meale, să nu mă părăseşti în sfatul lor, să nu mă laş să caz
2 întru ei. Cine va pune preste cugetul mieu bătăi şi preste inima mea învăţătura înţelepciunii, ca preste necunoştinţele meale nu vor cruţa şi nu vor
3 fi de faţă păcatele lor, Ca să nu să înmulţească necunoştinţele meale şi păcatele meale să să înmulţească, şi voiu cădea înaintea vrăjmaşilor şi se va bucura asupra
4 mea vrăjmaşul mieu? Doamne, Părinte şi Dumnezăul vieţii meale, înălţarea ochilor nu-m da mie şi pohta întoarce-o de la
5 mine. A pîntecelui pohtă şi împreunarea trupului să nu mă cuprinză pre mine, şi la suflet neruşinos să nu dai pre mine.

(Învăţătura gurii)

6 Învăţătura gurii auziţ, fiilor, şi cel ce să
7 păzeaşte nu să va prinde. În buzele lui prinde-se-va păcătosul, şi suduitoriul şi tru-
8 faşul să vor sminti întru eale. Cu jurămînt să nu deprinzi gura ta, şi cu numirea
9 Sfîntului să nu te obiciuieşti. Că precum sluga, cercetîndu-se adease, de bătăi nu să va scădea, aşa şi cel ce jură şi numeaşte pu-
10 rurea de păcat nu să va curăţi. Bărbatul cel mult-jurătoriu umplea-se-va de fărdeleage şi nu se va depărta de la casa lui biciul.
11 De va greşi, păcatul lui asupra lui; şi macară
va treace cu vedearea, greşit-au îndoit.
12 Şi de au jurat în deşărt, nu se va îndirepta, pentru că să va umplea de aduceri casa lui.
13 Iaste graiu tocma îmbrăcat cu moartea; să
14 nu să afle întru moştenirea lui Iacov. Pentru că de la cei buni-credincioşi toate aceastea să vor depărta, şi în păcate nu să vor tăvăli. Întru neînvăţătura cea neobiciuită nu deprinde gura ta, pentru că iaste întru ea gîn-
15 dul păcatului. Adu-ţ aminte de tată-tău şi de mumă-ta, pentru că în mijlocul celor
mari vei şădea împreună, Ca nu cîndai 16
vei uita înaintea lor şi cu năravul tău te vei
nebuni, Şi vei vrea să nu te fii născut şi 17
ziua naşterii tale să nu bleastemi. Omul 18
împreună obiciuindu-se cu cuvintele ocărîi,
în toate zilele lui nu se va învăţa. Doao 19
chipuri înmulţesc păcatele, şi al treilea va
aduce urgie. Sufletul fierbinte—ca focul 20
arzătoriu, nu se va stinge pînă unde să va
potoli. Omul curvariu în trupul cărnii lui 21
nu să va ostoi pînă va aţîţa foc. La omul 22
curvariu toată pîinea e dulce, nu se va înceta
pînă nu se va săvîrşi. Omul care păşaşte 23
den patul lui, zicînd în sufletul lui: „Cine
mă veade? Întunearec e împrejurul mieu 24
şi păreţii mă acopere şi nimenea nu mă
veade; ce mă sfiesc? Păcatele meale nu 25
va pomeni Cel Înalt"; şi ochii oamenilor—
frica lui, Şi n-au cunoscut că ochii Dom- 26
nului cu o mie de părţi sînt mai luminoşi
decît soarele, căutînd toate căile oamenilor
şi socotind la părţile ceale ascunse. Mai 27
înainte de a să zidi, toate s-au conoscut
Lui, aşa şi după ce s-au săvîrşit. Acesta 28
în uliţele cetăţilor să va izbîndi, şi unde
n-au cugetat să va prinde. Aşa şi muiarea 29
ce-au lăsat pre bărbat şi au pus moştenitoriu den streini, Pentru că întîiu leagea 30
Domnului au călcat, şi al doilea la bărbatul
ei au greşit, şi al treilea în curvie s-au preacurvit, de bărbat strein copii au pus.
Aceasta la adunare să va scoate, şi pentru 31
fiii ei socoteală va fi. Nu vor da fiii ei 32
spre rădăcină, şi ramurile ei nu vor da roadă.
Şi va lăsa spre osîndă pomenirea ei, şi ocara 33
ei nu se va stinge. Şi vor cunoaşte cei 34
rămaşi că nemică nu iaste mai bun decît
frica Domnului şi nemică mai dulce decît
a lua aminte la poruncile Domnului.

LAUDA ÎNŢELEPCIUNII. CAP XXIV

1 Înţelepciunea lăuda-va sufletul ei şi în mijlocul norodului ei făli-se-va.
2 Întru adunarea Celui Înalt gura ei va deşchide şi în preajma puterii
3 Lui lăuda-se-va: „Eu de la gura Celui Nalt am ieşit şi ca negura am acoperit
4 pămîntul. Eu întru ceale nalte am sălăşluit, şi scaunul mieu—în stîlp de nor.
5 Încungiurimea ceriului am încungiurat singură şi în adîncul fără-fundurilor am îm-
6 blat. În valurile mării şi în tot pămîntul
7 şi în tot norodul şi limbi am cîştigat. Cu aceştea toţi odihnă am cercat şi în moştenirea
8 Cuiva voiu sălăşlui. Atuncea au poruncit mie Ziditoriul tuturor, şi Carele au odihnit cortul mieu, Şi zise: 'Întru Iacov te să-
9 lăşluiaşte şi întru Israil te moşteneaşte'.

10 Mai nainte de-nceputul veacului m-au zidit
pre mine, şi pînă în veac nu mă voiu sfîrşi.
11 În cort sfînt înaintea Lui am slujit, şi aşa
12 în Sion m-am întărit. În cetate îndrăgită
aşijderea m-am odihnit, şi în Ierusalim—bi-
13 ruinţa mea. Şi m-am rădăcinat întru no-
rod slăvit, în partea Domnului, moştenirii
14 Lui. Ca un chedru m-am înălţat întru
Livan şi ca un chiparos în munţii Aermonu-
15 lui. Ca un finic m-am înălţat în ţărmuri
16 şi ca sădirile trandafirului în Ieriho. Ca
un maslin binecuvios în cîmp, şi mă înălţaiu
17 ca un palten. Ca scorţişoara şi aspalathul
mirositurilor am dat miros şi ca zmirna cea
18 aleasă am dat bună-mirosire, Ca halvani
şi onix şi stacti şi ca aburul livanului în cort.
19 Eu ca un terevinth am întins ramurile mea-
le, şi ramurile meale ramurile slăvii şi ale
20 darului sînt. Eu—ca o vie ce au odrăslit
darul, şi florile meale roada slăvii şi avuţiei
21 sînt. Apropiaţi-vă cătră mine, ceia ce mă
poftiţi pre mine, şi vă săturaţi den roadele
22 meale. Pentru că pomenirea mea decît
miarea e mai dulce, şi moştenirea mea decît
23 fagurul mierii. Cei ce mă vor mînca pre
mine iară vor flămînzi, şi cei ce mă vor bea
24 iară vor însetoşa. Cel ce mă ascultă pre
mine nu se va ruşina, şi cei ce lucrează în
25 mine nu vor păcătui". Toate aceastea
—cartea făgăduinţii Dumnezăului celui
Înalt, leagea carea au poruncit Moisi moşte-
26 nirei la adunările lui Iacov, Cel ce împle
ca Fisonul înţelepciunea şi ca Tigris în zilele
27 tinerilor, Cela ce umple ca Efratul înţe-
leagerea şi ca Iordanul în zilele seacerii,
28 Cel ce arată ca lumina învăţătura, ca Ghio-
29 nul în zilele culesului. N-au săvîrşit cel
dentîiu a o cunoaşte pre ea, şi aşa cel dupre
30 urmă n-au cercetat pre ea. De la mare
s-au înmulţit cugetul ei şi sfatul ei de la
31 bezna cea mare. Şi eu ca un iaz den rîu
şi ca un urloiu de apă am ieşit în grădină.
32 Ziş: „Adăpa-m-voiu grădina şi-m voiu îm-
33 băta sădirea". Şi iată, să făcu mie iazul
spre rîu, şi rîul mieu s-au făcut spre mare.
34 Căci învăţătura ca zorile voiu lumina şi
35 voiu ivi pre eale pînă departe. Încă ca
prorocia învăţătura voiu turna şi voiu lăsa
36 pre ea la neamurile veacului. Vedeţi că
nu mie singur am trudit, ce tuturor celor ce
cercetează pre ea.

CAP XXV

1 În trei m-am înfrumuseţat şi mă scu-
laiu înfrumuseţată înaintea Domnu-
2 lui şi a oamenilor: Unirea fraţi-
lor, şi priiteşugul vecinului, şi muia-
rea şi bărbatul carii să tocmesc bine
3 întru ei. Şi trei chipuri au urît sufletul
mieu şi foarte mă scîrbiiu de viaţa lor:
Pre săracul trufaş, şi pre bogatul mincinos, 4
şi pre bătrînul preacurvariu, scăzîndu-se cu
înţeleagerea. În tinereaţe-ţi n-ai adunat, 5
şi cum vei afla la bătrîneaţele tale? Cîtu 6
e de-nfrumuseţată judecata cărunteaţelor
şi la cei bătrîni a conoaşte sfatul! Cîtu 7
e de-nfrumuseţată celor bătrîni înţelepciu-
nea şi la cei slăviţi gîndul şi sfatul! Cunu- 8
na bătrînilor—ispitirea de multe, şi lauda
lor—frica Domnului. Noao cugetări am 9
fericit în inima mea, şi al zeacelea zice-l-vo-
iu pre limbă: Om veselindu-se spre feciori, 10
trăind şi văzînd cădearea vrăjmaşilor;
Fericit cel ce trăiaşte cu muiare de-nţeles, 11
şi carele cu limba n-au lunecat, şi care n-au
slujit la cel ce e nevreadnic lui; Fericit 12
carele au aflat înţelepciunea şi cel ce pove-
steaşte la urechile celor ce aud; Cîtu e de 13
mare cel ce au aflat înţelepciunea! Ce nu
iaste (mai mare) decît cel ce să teame de
Domnul; Frica Domnului decît tot au 14
covîrşit—cel ce ţine pre ea cu cine să va
asămăna? Toată rana, şi nu rana inimii; 15
şi toată răutatea, şi nu răutatea muierii;
Toată aducerea, şi nu aducerea celor ce 16
urăscu; şi toată izbînda, şi nu izbînda vrăj-
maşilor. Nu iaste cap decît capul şarpelui, 17
şi nu iaste mînie decît mînia vrăjmaşului.
A lăcui împreună cu leul şi cu bălaurul 18
voiu pohti, decît a lăcui cu muiarea rea.
Răutatea muierii premeneaşte vedearea ei 19
şi întunecă faţa ei ca un sac. Între mijlo- 20
cul aproapelui lui culca-se-va bărbatul ei şi,
auzind, au suspinat amar. Mică e toată 21
răutatea cătră răutatea muierii; sorţul pă-
cătosului va cădea preste ea. Suişul nă- 22
sipos în picioarele bătrînului, aşa—muiarea
limbută la bărbatul lin. Să nu cazi spre 23
frumuseaţele muierii şi muiare să nu pof-
teşti. Urgie şi obrăznicie şi ruşine mare 24
—muiarea de va agonesi bărbatului ei.
Inimă smerită şi obraz posomorît şi rana 25
inimii—muiarea rea. Mîni luate şi genu- 26
che slăbănoage—carea nu va ferici pre băr-
batul ei. De la muiare e începătura 27
păcatului, şi pren ea murim toţi. Nu da 28
apei trecătoare, nici muierii reale volnicie.
De nu umblă după mîna ta, de la trupul 29
tău taie pre ea.

CAP XXVI

Muierii ceii bune fericit iaste băr- 1
batul, şi numărul zilelor lui—îndoit.
Muiarea bărbată veseleaşte pre 2
bărbatul ei şi anii lui umplea-i-va
cu pace. Muiarea bună—parte 3
bună, în partea celor ce să tem de Domnul
să va da; Şi a bogatului, şi a săracului, ini- 4
ma e bună, în toată vreamea faţa e blîndă.
De trei s-au sfiit inima mea, şi la al patru- 5

lea feaţii m-am rugat: Pîra cetăţii şi adunarea gloatei şi asupreala minciunii—decît moartea toate-s mai reale. Dureare inimii şi jale—muiarea împotrivă-rîvnitoare spre muiare şi bătaia limbii la toate împreunîndu-se. Jugu de boi clătindu-se iaste muiarea rea; cel ce o ţine pre ea—ca cel ce ţine scorpia. Urgie mare—muiarea beţivă şi ruşinarea ei nu va acoperi. Curvia muierii întru nălţimile ochilor şi în geanele ei să va cunoaşte. Pre fată neîncetatu întăreaşte paza, ca nu, aflînd slobozire, ei-ş va trebui. Denapoia neruşinosului ochiu te păzeaşte, şi să nu te miri de va greşi la tine. Precum călătoriul însătoşat îşi deşchide gura şi de la toată apa cea mai de aproape va bea, În preajma a tot ţăruşul va şădea şi înaintea săgeţii va deşchide tulba. Harul muierii înfrumusăţa-va bărbatul ei, şi oasele lui va îngrăşa ştinţa ei. Darea Domnului—muiarea tăcută, şi nu iaste schimbare sufletului învăţat. Har preste har—muiarea ruşînoasă, şi nu iaste nici o cumpănire vreadnică sufletului celui oprit. Soarele răsărind în ceale nalte ale Domnului, şi frumuseaţea muierii bune întru podoba casii lui. Lumină luminînd pre sfeaşnec sfînt, şi frumuseaţile feaţii pre vîrstă de stat. Stîlpi de aur preste temeiu de argint, şi picioarele frumoase preste piepturile celui bine-întărit. Preste doao s-au mîhnit inima mea, şi pre al treilea mînie mi-au venit: Bărbatul războinic care lipseaşte pentru neavearea, şi bărbaţi de înţeles de să vor ocărî, Întorcîndu-se de la direptate spre păcat; Domnul va găti spre sabie pre el. Abia să va scoate neguţătoriul den greşală, şi nu să va îndirepta cîrciumariul de cătră greşală.

CAP XXVII

Pentru nedobînda mulţi au greşit, şi cel ce cearcă să înmulţască întoarce-va ochiul. Între închieturile pietrilor înfige-se-va şi păruş, şi între vînzare şi cumpărătoare să va zdrobi păcatele. De nu cu frica Domnului va ţinea cu nevoinţă, curînd să va surpa casa lui. În clătinarea ciurului rămîne baliga, aşa pleavele omului—în gîndul lui. Vasele olariului le ispiteaşte cuptoriul, şi ispitirea omului—în gîndul lui. Lucrarea lemnului arată roada lui, aşa e cuvîntul gîndirii inemii omului. Mai nainte de gîndire să nu lauzi pre bărbat, pentru că aceasta e ispitirea oamenilor. De vei goni direptatea, o vei apuca şi te vei îmbrăca cu ea ca cu haina slăvii cea pînă în pămînt. Pasările la ceale ce-s aseamene lor vor poposi, şi adevărul cătră ceia ce lucrează pre el să va întorna. Leul vînatul pîndeaşte, aşa păcatele pre ceia ce lucrează ceale nedireapte. Poveastea bunului-credincios—pururea înţelepciune, iară cel fără minte ca luna să premeneaşte. În mijlocul celor neînţelegători păzeaşte vreamea, iară în mijlocul celor ce cugetă îndeseaşte. Poveastea nebunilor—supărare, şi rîsul lor—în răsfăţarea păcatului. Voroava celui mult-jurătoriu va îndirepta perii, şi vrajba lor—astupare urechilor. Vărsare de sînge—vrajba trufaşilor, şi sudalma lor—auzire rea. Cel ce descopere tainele pierdut-au credinţa şi nu va afla preiaten spre sufletul lui. Priimeaşte priatenul şi te încreade cu el; iară de vei descoperi tainele lui, nu vei mearge după el. Pentru că în ce chip au pierdut omul pre vrăjmaşul lui, aşa ai pierdut tu prieteşugul aproapelui. Şi ca cum ai slobozit o pasăre den mîna ta, aşa ai lăsat pre aproapele-ţ şi nu-l vei vîna pre el. Să nu-l goneşti pre el, că s-au depărtat departe şi au fugit ca căprioara den laţ. Căci rana iaste a o lega şi a sudălmii iaste împăcăciune, iară cela ce au descoperit tainele s-au deznădejduit. Cel ce clipeaşte cu ochiul meşteşuguiaşte reale, şi nimeni pre el va depărta de la dînsul. Den preajma ochilor tăi îndulci-va gura ta şi spre cuvintele tale să va mira, Şi apoi îş va întoarce gura lui şi în cuvintele tale va da poticneală. Multe am urît şi n-am asămănat ca aceasta; şi Domnul va urî pre el. Aruncînd piatra în sus, preste capul lui aruncă; şi rana vicleană despica-va ranele. Cel ce sapă groapă într-însa va cădea, şi cel ce întinde cursă întru ea să va prinde. Cela ce face reale, la el să vor tăvăli, şi nu va cunoaşte de unde vin lui. Batjocurirea şi ocara—celor trufaşi, şi izbînda ca leul va vîna pre el. Cu laţ să vor prinde cei ce să veselescu de cădearea celor buni-credincioşi, şi dureare va topi pre ei mai nainte de moartea lor. Pomenire de rău şi urgie, şi aceastea sînt scîrbe; şi bărbatul păcătos ţiitoriu va fi de eale.

CAP XXVIII

Cel ce izbîndeaşte de la Domnul va afla izbîndă, şi păcatele lui, întărind, va întări. Lasă nedireptatea aproapelui tău şi, atuncea rugîndute tu, păcatele tale să vor dezlega. Omul asupra altui om păzeaşte mînie, şi de la Domnul ceare vindecare? Asupra omului ce iaste aseamene cu el nu are milă, şi pentru păcatele lui să roagă? El trup fiind, păzeaşte pizmă; cine va curăţi păcatele lui? Adu-ţi aminte de ceale de apoi, de stricăciune şi de moarte, şi te pără-

seaşte de vrajbă şi rămîi întru porunci.
7 Adu-ţi aminte de porunci, şi să nu pizmuieşti aproapelui; şi făgăduinţii Celui Nalt, şi
8 nu băga samă necunoştinţa. Depărtează-te de vrajbă, şi vei împuţina păcatele; pen-
9 tru că omul mînios aţîţa-va vrajbă. Şi omul păcătos turbura-va priatenii şi în mijlocul celor ce-s împăcaţi va pune pîră.
10 După materia focului, aşa să va aţîţa, şi după întărirea vrăjbii focul să va creaşte.
11 După vîrtutea omului mînia lui va fi, şi du-
12 pă avuţie înălţa-va urgia lui. Pricea sîrguindu-se aţîţă foc, şi vrajba sîrguindu-
13 se varsă sînge. De vei sufla scînteaia, aţîţa-se-va, şi de vei scuipa preste ea, stinge-să-va; şi amîndoao den gura ta ies.
14 Şoptitoriul şi pre cel îndoit la limbă să să bleasteme, pentru că pre mulţi, împăcaţi
15 fiind, i-au pierdut. Limba a treia pre mulţi au clătit şi au despărţit pre ei den limbă în limbă şi cetăţi tari au surpat şi casele celor
16 mari au surpat. Limba a treia muieri bărbate au izgonit şi le-au lipsit pre eale de
17 ostenealele lor. Cel ce va lua aminte la ea nu va afla odihnă, nici să va sălăşlui cu
18 lineşte. Lovitura biciului face vînături,
19 iară lovitura limbii va frînge oase. Mulţi au căzut în gură de sabie, şi nu ca cei ce au
20 căzut pentru limba. Fericit cel ce s-au acoperit de cătră ea, care n-au trecut în
21 mînia ei, Carele n-au tras jugul ei şi în
22 legăturile ei nu s-au legat, Pentru că jugul ei—jug de fier, şi legăturile ei—legă-
23 turi de aramă. Moartea rea e moartea ei,
24 şi mult mai de folos—iadul decît ea. Nu va birui pre cei buni-credincioşi, şi în văpa-
25 ia ei nu să vor arde. Cei ce părăsesc pre Domnul cădea-vor într-însa, şi întru ei să
26 va aţîţa şi nu se va stinge. Trimite-se-va preste ei ca leul, şi ca pardosul strica-i-va
27 pre ei. Vezi, îngrădeaşte ocina ta cu mărăcini, argintul tău şi aurul tău foarte-l
28 leagă. Şi cuvintelor fă jug şi cumpănă,
29 şi la gura ta fă uşă şi zăvor. Ia-te aminte ca nu cîndai vei luneca întru ea, să nu cazi în preajma celui ce pîndeaşte cu vicleşug.

CAP XXIX

1 Cela ce face milă împrumuta-va pre aproapele lui, şi cela ce biruiaşte cu mîna lui păzeaşte poruncile.
2 Împrumutează pre aproapele tău în vreamea trebii lui, şi iarăş dă
3 aproapelui la vreame. Întăreaşte cuvînt şi te încreade cu el, şi în toată vreamea
4 afla-vei treaba ta. Mulţi ca o aflare au gîndit împrumutarea şi au dat dureare
5 celor ce au ajutat lor. Pînă unde va lua, va preasăruta mîna lui şi spre banii
6 aproapelui smeri-va glasul; Şi în vreamea dării, va îndelunga vreame şi va da cuvinte cu trîndăvie şi vreamea va vinui. De va 7
putea, abia va lua jumătate şi o va socoti ca o aflare; Iară de nu, lipsitu-l-au pre el 8
de banii lui, şi l-au cîştigat pre el vrăjmaş în dar. Blesteme şi sudălmi va răsplăti 9
lui, şi, pentru mărirea, răsplăti-va lui necinste. Mulţi pentru răutate s-au întors, 10
a să lipsi în zadar s-au sfiit. Însă asupra 11
celui smerit mult îl îngăduiaşte şi spre milostenie să-l tragi pre el. Pentru poruncă 12
sprejeneaşte pre sărac şi, după lipsa lui, să nu-l întorni pre el deşărt. Piarde argintul 13
pentru frate şi priatin, să nu să rugineascâ supt piatră spre pierzare. Pune comoara 14
ta după poruncile Celui Nalt, şi va folosi ţie mai mult decît aurul. Închide milos- 15
tenia ta în cămările tale, şi aceasta te va scoate pre tine den toată răutatea; Mai 16
mult decît pavăza tăriei şi decît suliţa puterii împotriva vrăjmaşului bate-se-va pentru tine. Bărbatul bun chizăşui-se-va pre 17
aproapele lui, şi cel ce au pierdut ruşinea părăsi-l-va pre el. Harurile chezaşului să 18
nu le uiţi, pentru că au dat sufletul lui pentru tine. Binele chezaşului va întoarce 19
păcătosul, şi cel nemulţimitoriu în cuget va părăsi pre cel ce l-au izbăvit. Chezăşia pre mulţi au pierdut, îndireptaţi fiind, 20
şi au clătit pre ei ca valul mării. Pre băr- 21
baţi tari i-au înstreinat, şi au rătăcit în limbi streine. Păcătosul, căzînd la chezăşie şi gonind prilejuri, cădea-va la judecată. 22
Sprijăneaşte pe aproapele tău, după putea- 23
rea ta, şi te păzeaşte ca să nu cazi. Înce- 24
pătura vieţii: apa, şi pîinea, şi haina, şi casa acoperind grozăvia. Mai bună e viaţa 25
săracului supt acoperemînt de grinzi, decît mîncări luminate în streini. Spre mic şi 26
spre mare, fii voitoriu de bine. Viaţă rea 27
iaste cea den casă în casă, şi unde să va sălăşui nu va deşchide gura. Ospăta-vei şi 28
vei adăpa la ceale nemulţimite, şi pre lîngă aceastea amară vei auzi: „Pasă, nemearni- 29
ce, găteaşte masa şi, cu ce va fi în mîna ta, hrăneaşte-mă"; „Ieşi, nemearnice, dena- 30
intea cinstei, că mi-au venit fratele mieu oaspăţ şi trebuiaşte casa". Greale-s aceas- 31
tea la om ce are minte: certarea casii şi ponosul datornicului.

CAP XXX

Pentru feciori

1 Cel ce iubeaşte pre fiiul lui îndesi-va bicele lui, pentru ca să să veseleas-
2 că la cea de apoi alc lui. Cela ce ceartă pre fiiul lui folosi-se-va de el, şi între cei conoscuţi pentru el
3 să va lăuda. Cela ce învaţă pre fiiul lui va întăriîta pre vrăjmaş, şi înaintea priatinilor de el să va bucura. Murit-au tatăl lui, şi
4 ca cum n-ar fi murit, pentru că aseamene cu
5 el au lăsat după el. În viaţa lui au văzut şi

s-au bucurat, şi la moartea lui nu s-au mîhnit.
6 Înaintea vrăjmaşilor au lăsat izbîndire, şi
7 priatenilor răsplătind har. Pentru sufletul fiilor lega-va ranele lui, şi de toată strigarea
8 să vor turbura ficaţii lui. Calul neînvăţat ieşi-va năsîlnic, şi fiiul slobod va ieşi
9 obraznec. Apleacă fiiul, şi te va înspăima; joacă cu el, şi te va mîhni. Nu rîde
10 împreună cu el, pentru ca să nu te doară împreună, şi la cea de apoi vei strepezi dinţii tăi. Să nu dai lui volnicie la tinereaţe;
11 frînge coastele lui, pînă e copil, ca nu cîndai,
12 năsîlnicindu-se, nu te va asculta. Ceartă pre fiiul tău şi lucrează întru el, ca nu,
13 întru ruşinarea ta, să va poticni. Mai bine sărac sănătos şi putînd cu vîrtutea, decît
14 bogatul bătut la trupul lui. Sănătatea cea desăvîrşită mai bună e decît tot aurul, şi trupul cel sănătos cu vîrtute decît aveare
15 nenumărată. Nu iaste avuţia mai bună decît sănătatea trupului, şi nu iaste veselie
16 mai multă decît bucuria inimii. Mai bună e moartea decît viaţa amară sau boală
17 stătătoare. Bunătăţi răvărsate preste gură închisă, puneri de bucate zăcînd lîngă
18 groapă. Ce foloseaşte jîrtva la idol? Pentru ca nici va mînca, nici va mirosi; aşa cela
19 ce să goneaşte de domnul. Văzînd înaintea ochilor şi suspinînd, ca scopitul îmbrăţeşînd fecioara şi suspinînd, aşa cela ce
20 face în silă judecăţi. Să nu dai la întristare sufletul tău şi să nu te necăjeşti pre
21 tine în sfatul tău. Veselia inimii — viaţa omului, şi bucuria bărbatului — îndelungarea
22 zilelor. Îndrăgeaşte sufletul tău şi mîngîie inima ta, şi întristăciunea departe o depărtează de la tine, Pentru că pre mulţi au
23 omorît întristăciunea şi nu iaste folos întru
24 ea. Rîvnirea şi mînia împuţinează zilele, şi grija aduce bătrîneaţele mai nainte de vreame.

CAP XXXI

1 Privegherearea avuţiei topeaşte trupurile, şi grija ei osebeaşte somnul.
2 Grija privegherii va ceare adormire, şi boala grea va trezvi somnul.
3 Ostenit-au bogatul în strînsoarea banilor şi în odihnă să satură de desfătă-
4 ciunele lui. Ostenit-au săracul întru împuţinarea vieţii şi în odihnă lipsit să face.
5 Cel ce îndrăgeaşte aurul nu se va îndirepta, şi cel ce goneaşte stricăciunea sătura-se-va
6 de ea. Mulţi s-au dat la căderea pentru aurul, şi s-au făcut peirea lor de cătră
7 faţa lor. Lemn de piadecă iaste celor ce jîrtvuiesc lui, şi tot cel fără minte
8 să va prinde într-însul. Fericit bogatul carele s-au aflat fără prihană şi care-
9 le denapoia aurului n-au mers. Cine iaste? Şi vom ferici pre el, pentru că au făcut minunate în norodul lui. Cine s-au 10
ispitit întru el şi s-au întemeiat şi să fie spre laudă? Cine putea a ieşi den poruncă şi 11
n-au ieşit, şi a face reale şi n-au făcut? Întări-se-vor bunătăţile lui, şi milosteniile 12
lui povesti-le-va adunarea. La masă mare 13
ai şăzut? Să nu deşchizi preste ea gîtlejul tău Şi să nu zici: „Multe-s ceale dentr-în- 14
sa“. Adu-ţi aminte că e rău ochiul ficlean. Mai rău decît ochiul ce s-au zidit? Pentru 15
aceaea de cătră toată faţa lăcrămează. Oriunde va căuta, să nu întinzi mîna şi să 16
nu te vîri cu el în blid. Gîndeaşte ceale 17
ale aproapelui tău dentru tine şi preste tot lucrul gîndeaşte. Mănîncă ceale ce-ţi 18
sînt denainte ca un om şi nu clefăi, să nu te urăşti. Încetează întîiu pentru învăţă- 19
tura şi nu te sătura, ca să nu te împiadeci. Şi de ai şăzut în mijlocul celor mai mulţi, 20
mai nainte de ei să nu întinzi mîna ta. Cîtu e de destul omului slujit cel puţin, şi 21
pre aşternutul lui nu răsuflă. Somnul 22
sănătăţii iaste pre maţ cu măsură; sculatu-s-au dimineaţa, şi sufletul lui — cu el. Truda privegherii şi a greaţei şi căpiarea 23
— cu omul cel nesăţios. Şi de te-ai silit în 24
mîncări, scoală-te, fiind mîncate pe jumătate, şi te vei odihni. Ascultă-mă, fiiule, 25
şi să nu mă defaimi, şi la ceale de apoi vei afla cuvintele meale. La toate lucrurile 26
tale te fă sîrguitoriu, şi toată boala nu te va timpina. Lucirea pîinii vor blagoslovi-vor buzele, şi mărturia bunătăţii ei e 27
credincioasă. Spre pîinea rea va cîrti 28
cetatea, şi mărturia răutăţii ei pre amăruntul. La vin nu te viteji, pentru că pre 29
mulţi au pierdut vinul. Cuptoriul ispiteaşte călitura în stîmpărare; aşa vinul 30
inimile, în vrajba trufaşilor. Tocma e cu 31
viaţa vinul la om, de-l vei bea pre el cu măsura lui. Ce viaţă iaste aceluia ce să îm- 32
puţinează cu vinul? Şi el s-au zidit spre veselia oamenilor. Bucuria inimii şi vese- 33
lia sufletului iaste vinul, bîndu-se la vreame cu măsură. Amărăciune sufletului iaste 34
vinul bîndu-se mult, în zădărîre şi în căderе împotrivă. Înmulţeaşte beţia mînia celui 35
fără minte spre împiedecare, împuţinînd vîrtutea şi făcînd rane. La ospăţul vinu- 36
lui să nu mustri pre aproapele tău şi să nu-l defaimi pre el la veselia lui; Cuvînt de 37
ocară să nu-i zici lui şi să nu-l necăjeşti pre el în cearere.

CAP XXXII

1 Povăţuitoriu te-au pus? Nu te văzne-
si; fă-te întru ei ca unul dentr-înşii,
2 Grijaşte de ei şi aşa şăzi; şi, toată
3 treaba ta făcînd, culcă-te, Pentru ca să te veseleşti de ei şi, pentru bună podoaba harului, vei lua cunună.

4 Grăiaşte, cela ce eşti mai bătrîn, pentru că
să cade ţie, întru adevărată ştiinţă, şi să nu
5 zăticneşti muzicile. Unde e ascultare să
nu verşi graiu, şi fără vreame nu te înţe-
6 lepţi. Peceate de anthrax pre podoabă
de aur—potrivirea cîntăreţilor la ospăţul
7 vinului; În meşterşug de aur peceate
de zmaragdu—viersul cîntăreţilor la vinul
8 cel dulce. Grăiaşte, tînărule, de-ţi iaste
treaba, abia de doao ori de te vei întreba;
9 Sumuiaşte cuvîntul, întru puţine—multe;
10 fă-te ca cum ai şti şi împreună tăcînd. În
mijlocul celor mari nu te face tocma; şi al-
11 tul va zice, nu prea lungi vorba. Înaintea
trăsnetului grăbeaşte fulgerul, şi înaintea
12 ruşinosului mearge-va harul. La vreame
te scoală şi nu te codi, aleargă acasă şi nu
13 te trîndăvi; Acolo joacă şi-ţi fă cugetele
tale, şi să nu greşeşti cu cuvîntul trufaş.
14 Şi spre aceastea cuvintează bine pre Cela
ce te-au făcut şi te îmbată den bunătăţile
15 Lui. Cel ce să teame de Domnul aleage-
va învăţătura, şi cei ce mînecă afla-vor bună-
16 vrearea. Cel ce cearcă leagea sătura-să-va
de dînsa, şi cel ce făţăreaşte scîrbi-să-va
17 întru el. Cei ce să tem de Domnul afla-
vor judecată, şi îndireptări ca lumina vor
18 aprinde. Omul păcătos să abate de mus-
trare şi după voia lui va afla potrivire.
19 Bărbatul cel de sfat nu va treace cugetul; şi
striinul şi trufaşul nu să va teame de frică,
20 şi după ce va face cu el. Fără de sfat ne-
mică să nu faci; şi făcînd tu, să nu te că-
21 ieşti. În calea împiedecării nu mearge,
22 şi să nu te împiadice înpietrişuri. Să nu
crezi în calea cea nepoticnită, şi de fiii tăi
23 te păzeaşte. În tot lucrul să-ţi crezi su-
fletul tău, pentru că şi aceasta iaste paza
24 poruncilor. Cel ce creade legii ia aminte
la porunci, şi cel ce nădejduiaşte pre
Domnul nu să va scădea.

CAP XXXIII

1 Ire cel ce să teame de Domnul nu-l
va întempina rău, ce în dodială, şi
2 iară-l va scoate. Bărbatul înţe-
lept nu va urî leagea, iară cel ce
făţăreaşte într-însa iaste ca corabia
3 în furtună. Omul de înţeles încreade-se-va
4 legii, şi leagea— lui credencioasă. Ca în-
trebarea direptilor, găteaşte cuvîntul, şi aşa
te vei asculta; leagă împreună învăţătură şi
5 răspunde. Roata carului—inema nebunu-
lui, şi ca osia ce să întoarce e gîndul lui.
6 Calul la mînzit—ca priatenul hulitoriu,
dedesuptul a tot celui ce va şădea pre el
7 va necheza. Pentru ce zi decît zi priso-
seaşte şi toată lumina zilii anului—de la
8 soare? Cu mintea Domnului se-au ose-
bit, şi au schimbat vremi şi praznece dentru
9 eale. Înălţat-au şi au sfinţit, şi dentr-în-
sele au pus spre numărul zilelor. Şi oa- 10
menii toţi—den ţărînă, şi den pămînt s-au
zidit Adam. Cu mulţimea ştiinţii Dom- 11
nului au osebit pre dînşii şi au premenit
căile lor. Dentru ei au blagoslovit şi au 12
înălţat, şi dentru ei au sfinţit şi cătră El
s-au apropiat. Dentr-înşii au blestemat şi 13
au smerit şi i-au întors pre ei de la starea lor.
Ca lutul olariului în mîna lui, toate căile 14
Lui după bunăvrearea Lui. Aşa-s oamenii 15
în mîna Celui ce au făcut pre ei, să dea lor
după judecata Lui. Împotriva răului e 16
binele, şi împotriva morţii—viaţa. Aşa e 17
împotriva bunului-credincios cel păcătos.
Şi aşa priveaşte la toate lucrurile Celui Nalt: 18
doao, doao, unul împotriva unuia. Şi eu, 19
mai pre urmă, am privegheat şi am moşte-
nit de tot ca den ceput. Ca cel ce adună 20
în vie pe urma culegătorilor, la blagoslo-
venia Domnului am ajuns, şi, ca cînd aş
culeage, am împlut jgheabul. Socotiţ cum 21
nu numai mie am trudit, ce la toţi ceia ce
cearcă învăţătura. Ascultaţi-mă, boiarii 22
nărodului, şi povăţuitorii adunării, băgaţi
în urechi! Fiiului şi muierii, fratelui şi 23
priatenului să nu dai puteare asupră-ţ în
viaţa ta. Şi să nu dai altuia banii tăi, ca 24
nu, căindu-te, te vei ruga pentru ei. Pînă 25
încă trăieşti şi suflarea e în tine, să nu
schimbi pre tine cu tot trupul. Pentru 26
că mai bine iaste feciorii să ţi să roage ţie,
decît a căuta tu la mînile feciorilor tăi.
În toate lucrurile tale fă-te săvîrşitoriu; nu 27
da hulă întru slava ta. În ziua sfîrşitului 28
zilelor vieţii tale şi la vreamea morţii tale,
împarţi moştenire. Săturări şi toiag şi 29
sarcine—la măgari, pîine şi certare şi lucru
—la rob. Lucrează cu copilul, şi vei afla 30
odihnă; slobozi mînele lui, şi va cerca slobo-
zire. Jugul şi hamul vor îndupleca cer- 31
bicea, şi la robul făcătoriu-de-rău—legături
şi cazne. Pune pre el la lucru, ca să nu 32
şază fără lucru, pentru că multă răutate
au învăţat zăbava. La lucruri îl aşază 33
precum i să cade lui, şi, măcară că nu va
asculta, îngreuiază obezile lui. Şi să nu 34
prisoseşti la tot trupul afară den cale şi
fără judecată să nu faci nemică. De iaste 35
ţie rob, fie ca tine, căci cu sînge l-ai cîştigat
pre el. De iaste ţie rob, poartă-l pre el 36
ca pre tine, căci ca sufletul tău îţ va trebui
el. De-l vei chinui pre el şi, sculîndu-se, 37
va fugi, în care cale îl vei căuta pre el?

CAP XXXIV

1 Ieşarte nădejdi şi mincinoase—la
bărbatul neînţelegătoriu, şi visele
2 zboară pre cel fără minte. Ca
cel ce să apucă de umbre şi go-
neaşte vîntul, aşa e cela ce să în-
3 creade de la vise; Aceasta asupra acestu-
ia vedearea viselor, den preajma feaţii—în-
4 chipuirea feaţii. De la cel necurat cine
să va curăţi? Şi de la mincinos cine să va
5 adevăra? Vrăjîle şi descîntăturile şi vise-
le deşarte sînt, şi ca cei grecioase năluceaş-
6 te-i-se inema. De nu să va trimite de la
Cel Nalt spre socotinţă, să nu dai inema ta
7 asupra lor, Pentru că pre mulţi au înşă-
lat visele şi au căzut nădejduindu-se pre eale.
8 Fără de minciună să va săvîrşi leagea, şi
înţelepciunea e la gura cea credincioasă
9 săvîrşire. Omul învăţat au cunoscut mul-
te, şi cel mult-ştiut povesti-va înţeleagerea;
10 Cela ce nu s-au ispitit puţine ştie, iară cel
11 rătăcit va înmulţi isteţia. Multe am vă-
zut întru rătăcirea mea, şi mai multe decît
12 cuvintele meale e înţeleagerea mea. De
multe ori pînă la moarte am avut primejdie
13 şi m-am mîntuit pentru aceastea. Duhul
celor ce să tem de Domnul va trăi, pentru
că nădeajdea lor iaste pre Cel ce mîntuiaşte
14 pre ei. Cela ce să teame de Domnul nu
să va sfii şi nu să va teame, căci El e nădeaj-
15 dea lui. Fericitu e sufletul celui ce să
16 teame de Domnul. În cine razemă? Şi
17 cine e întărirea lui? Ochii Domnului—
preste cei ce iubescu pre El, scuteala puter-
18 niciei şi întărirea vîrtuţii, Acoperimînt
de zăduh şi cort de cătră amiazăzi, pază
de cătră împiedecare şi ajutoriu despre
19 cădeare, Înălţînd sufletul şi luminînd
ochii, vindecare dînd, viaţă şi blagoslovenie.
20 Cel ce jîrtvuiaşte den strîmbătate prinos
hulit iaste, şi nu spre bunăvreare—hulituri-
21 le celor fără de leage. Nu binevoiaşte Cel
Preanalt în prinoasele celor necuraţ, nici
în mulţimea jîrtvelor curăţeaşte păcatele.
22 Jîrtvuind pre feciori înaintea tatălui lui ias-
te cel ce aduce jîrtvă den banii săracilor.
23 Pîinea celor lipsiţ—viaţa săracilor, cel ce o
24 lipseaşte pre ea om al sîngirilor iaste. Ca
cînd ar omorî pre aproapele lui—cel ce ia
viaţa cea dempreună, şi ca cînd ar vărsa
sînge—cel ce opreaşte simbria năimitului.
25 Unul clădind şi unul surpînd, ce-au folosit
26 mai mult decît trudă? Unul rugîndu-se şi
unul blestemînd, al cui glas va auzi Stăpîni-
27 toriul? Cel ce să afundă de la mort şi ia-
răş să atinge de el, ce-au folosit cu scăldarea
28 lui? Aşa—omul postind în păcatele lui, şi ia-
29 răş mergînd şi aceastea făcînd: Rugă lui ci-
ne va asculta? Şi ce-au folosit smerindu-se el?

CAP XXXV

Cela ce păzeaşte leagea înmulţeaşte 1
prinoasele, jîrtvuind mîntuirii cel ce
ia aminte la porunci. Răsplătind 2
har, aducînd făină de grîu; şi cela ce
face milostenie, jîrtvuind laudei.
Bunăvrearea Domnului iaste a te depărta 3
de răutate, şi curăţia—a te depărta de la
strîmbătate. Să nu te iveşti în faţa Dom- 4
nului deşărt, pentru că toate aceastea-s
pentru poruncă. Aducerea direptului 5
unge jîrtăvnicul, şi bun-mirosul ei—înaintea
Celui Nalt. Jîrtva bărbatului direpţ prii- 6
mită e şi pomenirea ei nu să va uita. Cu 7
ochiu bun slăveaşte pre Domnul şi să nu
micşorezi începătura mîinilor tale. În 8
toată darea îmblînzeaşte-ţi faţa ta şi cu
veselie sfinţeaşte zeciuiala. Dă Celui Nalt 9
după darea Lui şi cu ochiu bun aflarea mî-
nii, Căci Domnul răsplătind iaste şi cu 10
şapte părţi va răsplăti ţie. Nu cu daruri 11
osteni, că nu va priimi, şi nu te răzima pre
jîrtva cea nedireaptă, Că Domnul judecă- 12
toriu iaste şi nu iaste la El slava obrazului.
Nu va lua obrazu spre sărac, şi ruga celui 13
neîndireptat va asculta; Nu va treace cu 14
vedearea rugăciunea sirimanului şi vădua,
de va vărsa voroavă. Au nu lacrămile 15
văduvei pre obraz cură şi strigarea asupră
preste cel ce le-au pogorît pre eale? Odih- 16
nind în bunăvreare priimi-se-va, şi ruga lui
pînă la nori va ajunge. Ruga smeritului 17
norii au pătruns şi, pînă va apropia, nu se
va mîngîia. Şi nu se va depărta, pînă va 18
socoti Cel Nalt şi va judeca cu direptate şi
va face judecată. Şi Domnul nu va zăbo- 19
vi, nici va îndelunga mînie preste dînşii,
pînă unde va zdrobi mijlocul celor nemilos-
tivi Şi limbilor va răsplăti izbîndire, pî- 20
nă va rădica mulţimea batjocuritorilor şi
schiptrurile celor nedirepţi va zdrobi,
Pînă va răsplăti omului după lucrurile lui 21
şi lucrurilor oamenilor după gîndurile lor,
Pînă va judeca judecata norodului Lui şi 22
va veseli pre ei cu mila Lui. Înfrumusă- 23
ţată e mila în vreamea necazului Lui, ca
norii ploiei în vreamea neploorii.

CAP XXXVI

Miluiaşte-ne pre noi, Stăpînitoriule, 1
Dumnezăul tuturor, şi caută şi pu-
ne frica Ta preste toate limbile.
Rădică mîna Ta preste limbi stre- 2
ine, şi vază puternicia Ta. În ce 3
chip înaintea lor Te-ai sfinţit întru noi, aşa
înaintea noastră să Te măreşti întru ei. Şi 4
să cunoască pre Tine, în ce chip şi noi am co-
noscut, căci nu iaste Dumnezău afară den Ti-
ne, Doamne. Înnoiaşte seamnele şi prime- 5
neaşte minunile, măreaşte mîna şi braţul cel
direpţ. Rîdică mînia şi toarnă urgia, rîdică 6

7 pe nepriatin şi zdrobeaşte pe vrăjmaş. Grăbeaşte vreame şi pomeneaşte jurămîntul, şi
8 să să povestească măririle Tale. Cu urgie focului să să mistuiască cel ce să mîntuiaşte, şi cei ce fac nedireptate norodului Tău să
9 afle pierzare. Zdrobeaşte capetele boiarilor celor vrăjmaşi carei zic: „Nu iaste afară
10 den noi". Adună pre toate neamurile lui Iacov, inima luminată şi cea bună pre mîn-
11 cările ei să va nevoi. Miluiaşte norod, Doamne, chemat fiind pre numele Tău, şi pre Israil, pre carele cu naştere dentîiu l-ai
12 asămănat. Nu Te îndura de cetatea sfinţeniei Tale, de Ierusalim, cetatea odihnirei
13 Tale. Plineaşte Sionul să rădice cuvintele Tale şi den mărirea Ta pre norodul Tău.
14 Dă mărturie celor den ceput cîştigărilor Tale şi rădică prorociile ceale ce sînt pentru
15 numele Tău. Dă plată celor ce îngăduiesc pre Tine, şi prorocii Tăi să să încrează.
16 Ascultă, Doamne, rugăciunea rugătorilor Tăi, după blagoslovenia lui Aaron, pentru
17 norodul Tău, Şi vor conoaşte toţi cei dupre pămînt că Tu, Domnul, eşti Dum-
18 nezăul veacilor. Toată mîncarea va mînca pîntecele, şi iaste mîncare de mîncare mai
19 bună. Gîtlejul va mînca mîncările vînatului, aşa inima înţelegătoare cuvintele mince-
20 noase. Inima îndărătnică va da mîhnire, şi omul mult-ştiutoriu va răsplăti lui.
21 Pre tot bărbatul va priimi muiarea, şi iaste
22 fată decît fată mai bună. Frumuseaţea muierii îmblînzeaşte faţa şi decît toată pof-
23 ta omului covîrşaşte; De iaste pre limba ei milă şi blîndeaţe, deci nu iaste bărbatul
24 ei ca fiii oamenilor. Cela ce cîştigă muiare începe la agonisită, ajutoriu după
25 sine şi stîlp odihnii. Unde nu iaste gard, jăfui-se-va moşia; şi unde nu iaste muiare,
26 suspina-va cel rătăcit. Că cine să va încreade la cel sprinten tîlhariu, greşîndu-se
27 den cetate în cetate? Aşa la omul ce nu are cuib şi găzduiaşte oriunde va însăra.

CAP XXXVII

1 Tot priatenul va grăi: „Împrietenitu-m-am cu el şi eu"; ce iaste pria-
2 ten cu numele numai priaten. Au nu întristăciune rămîne pînă la moarte întorcîndu-se tovarăşul
3 şi priatenul spre vrajbă? O, rea gîndire, de unde te tăvăliş să acoperi uscatul cu ficleşug?
4 Tovarăşul în veseliile priatenului să bucură, şi în vreamea necazului va fi den preajmă;
5 Tovarăşul la priaten ostenească împreună pentru pîntece, înaintea războiului lua-va
6 pavăză. Să nu uiţi priatenul întru sufletul tău şi să nu-l uiţi pre el cu averile
7 tale. Tot sfeatnecul aleage sfat, ce iaste
8 cel ce sfătuiaşte la sineş. De cătră sfeatnec păzeaşte sufletul tău şi conoaşte mai nainte carea e treaba lui—pentru că şi el luiş va sfătui, Ca nu cîndai va pune 9
asupra ta sorţu şi va zice ţie: „Bună e calea ta", şi va sta den preajmă să vază ce să va întîmpla ţie. Nu te sfătui cu cela ce te 10
fură cu vedearea şi de cătră ceia ce rîvnesc spre tine ascunde sfatul, Cu muiarea pen- 11
tru împotrivă-rîvnirea ei şi cu cel fricos pentru războiu, Cu neguţătoriul pentru 12
schimb şi cu cel ce cumpără pentru vînzare, Cu cel pizmaş pentru mulţămită şi cu cel 13
nemilostiv pentru bun năravu, Cu leaneşul 14
pentru tot lucrul şi cu cel năimit de casă pentru săvîrşire, cu robul cel zăbavnic pentru multă lucrare. Nu te tinde spre aceş- 15
tea pentru tot sfatul, ce numai cu bărbatul cel bun-credincios să fii adease, pre care vei conoaşte că păzeaşte poruncele, Care 16
iaste cu sufletul lui ca sufletul tău şi, de vei greşi, îl va durea împreună cu tine. Şi 17
sfatul inimii îl întăreaşte, pentru că nu iaste ţie mai credincios decît ea, Pentru că 18
sufletul bărbatului a vesti uneori obiciuiaşte decît şapte strejari la înălţimea socotealei şăzînd. Şi, preste toate aceastea, 19
roagă-te Celui Nalt, ca să îndirepteaze cu adevăr calea ta. Începătura a tot lucru- 20
lui—cuvîntul, şi mai nainte decît tot faptul —sfatul. Urma primenirii inimii patru 21
părţi răsare: binele şi răul, viaţa şi moartea, şi limba iaste care stăpîneaşte pre aceastea nepreastan. Iaste bărbat isteţ şi de mul- 22
te învăţătoriu, şi sufletului lui iaste fără folos. Iaste cine să face înţelept la cu- 23
vinte urît; acesta de toată hrana să va lipsi, Pentru că nu s-au dat lui de la Domnul dar, 24
căci de toată înţelepciunea s-au lipsit. Iaste înţelept care iaste sufletului său, şi 25
roadele înţeleagerii lui—la gură crezute. Bărbatul înţelept pre norodul lui va învăţa 26
şi rodurile înţeleagerii lui—credincioase. Bărbatul înţelept umplea-se-va de bunăcu- 27
vîntare şi-l vor ferici pre el toţi ceia ce-l văd. Viaţa bărbatului—în numărul zilelor, şi 28
zilele lui Israil—nenumărate. Cel înţe- 29
lept în norodul lui va moşteni credinţă şi numele lui va trăi în veac. Fătule, în 30
viaţa ta ispiteaşte sufletul tău şi vezi ce e rău la el şi nu da lui. Pentru că nu toate 31
la toţi folosescu, şi nu tot sufletul întru tot binevoiaşte. Nu fii fără saţiu în 32
toată desfătăciunea şi să nu te desfătezi spre mîncări, Pentru că în multe mîn- 33
cări va fi dureare şi nesaţiul să va apropia pînă va veni greaţă; Pren nesaţiu mulţi 34
s-au sfîrşit, iară cel ce să păzeaşte va adaoge viaţa.

CAP XXXVIII

1 Cinsteaşte doftorul spre trebi cu
cinstele lui, pentru că şi pre el l-au
2 zidit Domnul; Pentru că de la
Cel Nalt iaste leac, şi de la împă-
3 rat va lua dare. Ştiinţa dofto-
rului înălţa-va capul lui, şi înaintea celor
4 mari va fi minunat. Domnul au zidit den
pămînt leacurile, şi omul înţelept nu să va
5 scîrbi de eale. Au nu den lemnu s-au în-
dulcit apa ca să să cunoască putearea lui?
6 Şi El au dat la oamini ştiinţă, să să slă-
7 vească întru minunele Lui; Cu aceastea
8 au odihnit şi au rădicat durearea lui. Fă-
cătoriul de mir cu aceastea va face amestecă-
tură; şi nu va săvîrşi lucrurile Lui, şi pacea
9 de la El iaste preste faţa pămîntului. Fă-
tule, în boala ta nu fii nebăgătoriu de seamă,
ce te roagă Domnului, şi El va vindeca pre
10 tine. Depărtează păcatul şi îndireptează
mîinele şi de cătră tot păcatul curăţeaşte
11 inima. Dă bun-miros şi pomenire de fă-
ină de grîu şi unge aducerea, ca cum n-ai fi.
12 Şi doftorului dă-i loc, pentru că şi pre el
l-au zidit Domnul; şi să nu să depărteaze
13 de la tine. Pentru că şi lui treaba-i iaste,
iaste vreame cînd şi în mînile lor iaste sporiu.
14 Pentru că şi ei Domnului să vor ruga, ca să
le sporească lor odihnă şi leac pentru traiu.
15 Cela ce greşaşte înaintea Celui ce au făcut
16 pre el cădea-va în mînile doftorului. Fătu-
le, spre cel mort slobozi lacrăme şi, ca cînd ai
17 pătimi greale, înceape de plîngere. Şi du-
pă judecata lui astrucă trupul lui şi nu trea-
18 ce cu vedearea îngroparea lui. Amăraşte
plîngerea şi înfierbîntă tînguiala şi fă jalea
19 după vrednicia ei, O zi şi doao pentru
clevete, şi te mîngîie pentru voia cea rea.
20 Pentru că dentru întristăciune iase moartea,
şi întristăciunea inimii va îndupleca vîrtutea.
21 La aducere treace şi întristăciunea, şi viaţa
22 săracului—după inimă. Să nu dai la în-
tristăciune inima ta, depărtează pre ea adu-
23 cîndu-ţi aminte de ceale de apoi; Nu uita,
pentru că nu iaste întoarcere, şi acestuia nu
24 vei folosi şi ţie vei face rău. Adu-ţi aminte
de judecata lui, căci aşa iaste ca şi a ta: mie
25 ieri şi ţie astăzi. În odihna mortului odih-
neaşte pomenirea lui şi te mîngîie întru el
26 în ieşirea duhului lui. Înţelepciunea căr-
turariului—în bună-vreamea zăbăvii, şi cela ce
să scade de la lucrul lui să va înţelepţi.
27 Ce să va înţelepţi cela ce ţine plugul şi să fă-
28 leaşte în strămurarea boldului, Boii mîind
şi învîrtindu-se în lucrurile lor, şi poveastea
29 lui—în fiii juncilor? Inima lui va da să
întoarcă brazda, şi priveghearea lui—spre
săturările juncilor. Aşa e fieştece meş- 30
ter de lemnu şi mai-mare-preste-meşteri,
carele noaptea ca şi ziua o petreace; Cei 31
ce sapă săpături de peceţi, şi îngăduinţa
lui—a schimba împistrituri; Inima lui va 32
da ca să aseamene zugrăvala, şi priveghea-
rea lui—a săvîrşi lucru. Aşa—căldărariul 33
şăzînd aproape de năcovalnă şi învăţîndu-
se cu zăbavnicul fier; Aburul focului va 34
închega carnea lui, şi întru înfierbinteala că-
minului să va certa; Glasul ciocanului va 35
înnoi ureachea lui, şi în preajma asămănă-
rii vasului—ochii lui; Inima lui va da spre 36
săvîrşirea lucrurilor, şi priveghearea lui—a
împodobi preste săvîrşire. Aşa—olariul 37
şăzînd în lucrul lui şi întorcînd cu picioarele
lui roata, Carele cu grijă să află pururea 38
asupra lucrului lui, şi în numărări—toată
lucrarea lui; Cu braţul lui va închipui 39
lutul şi înaintea picioarelor va îndupleca
vîrtutea lui; Inema-i va da ca să săvîrşască 40
unsoarea, şi preveghearea lui—a curăţi că-
minul. Toţi aceştea la mînile lor s-au 41
încrezut, şi fieştecarele în lucrul lui să
înţelepţeaşte. Fără de ei nu să va lăcui 42
cetatea, şi nu vor nemernici, nici vor umbla.
Şi în adunare nu vor treace mai sus, şi 43
făgăduinţa judecăţii nu o vor socoti, nici
vor arăta direptatea şi judecata. Şi în 44
pilde nu să vor afla. Ce ziditura veacului 45
vor păzi, şi ruga lor—în lucrarea meşterşu-
gului. Afară den cela ce au dat sufletul 46
lui şi au cugetat îa leagea Celui Nalt.

CAP XXXIX

Înţelepciunea tuturor celor toate 1
ceale den ceput va cerceta cel în-
ţelept şi în prorocii să va zăbăvi,
Poveştile bărbaţilor celor numiţ 2
va păzi şi întru întoarcerile pilde-
lor împreună va întra, Ascunsele pare- 3
miilor va cerceta şi în ghiciturile pildelor
să va învîrti. În mijlocul celor mari va 4
posluşi şi înaintea povăţuitoriului să va
arăta; În pămîntul limbilor celor striine 5
va treace, pentru că bunele şi realele întru
oameni au ispitit. Inema lui va adaoge a 6
mîneca cătră Domnul, Cela ce l-au făcut
pre el, şi înaintea Celui Nalt să va ruga; şi
va deşchide gura lui cu rugă şi pentru pă-
catele lui să va ruga. De va vrea Domnul 7
cel Mare, cu duhul înţeleagerii sătura-se-va;
Acesta va ploua graiurile înţelepciunii şi cu 8
rugă să va mărturisi Domnului; Acesta 9
îndireptează sfatul lui şi ştiinţa şi întru
ascunsele lui să va cugeta; Acesta arată 10
învăţătura dăscăliii lui şi în leagea făgădu-
inţii Domnului să va lăuda. Lăuda-vor 11
înţeleagerea lui mulţi, pînă în veac nu să va

12 stinge; Şi nu să va depărta pomenirea
lui, şi numele lui va trăi în neamurile nea-
13 murilor; Înţelepciunea lui povesti-vor
14 limbile, şi lauda lui va vesti adunarea; De
va rămînea, nume va lăsa mai mult decît o
15 mie, şi, de să va odihni, face-se-va lui. În-
că cugetînd mă voiu povesti şi ca jumătatea
16 lunii m-am umplut. Ascultaţi-mă, fiii
cei curaţ, şi odrăsliţ ca trandafirul ce
17 creaşte spre curgerea ţarenii Şi ca tămîia
bine-mirosiţi miros şi înfloriţi floare ca
18 crinul. Daţi miros şi lăudaţi cîntare, bi-
necuvîntaţi pre Domnul preste toate lucru-
19 rile, Daţi numelui Lui mărire şi vă măr-
turisiţi în lauda Lui în cîntări de buze şi
cu lăute, şi aşa veţi grăi cu mărturisire:
20 „Lucrurile Domnului toate că bune sînt
foarte, şi toată porunca în vreamea lui va fi;
21 Şi nu iaste a zice:'Ce e aceasta? Spre ce e
aceasta?', pentru că toate în vreamea lui să
22 vor ceare. În cuvîntul Lui stătu apa ca
stogul şi în graiul gurii Lui vasele apelor.
23 Întru porunca Lui—toată bunăvrearea, şi
nu iaste carele va împuţina mîntuirea Lui.
24 Lucrurile a tot trupul înaintea Lui sînt, şi
nu iaste a să ascunde de cătră ochii Lui;
25 Den veac în veac au privit, şi nemic iaste
26 minunat înaintea Lui. Nu iaste a zice:
'Ce iaste aceasta? Spre ce iaste aceasta?',
pentru că toate spre trebile lor s-au zidit.
27 Blagoslovenia Lui ca un rîu au acoperit şi
28 ca un potop uscatul au îmbătat; Aşa
urgia Lui limbile vor moşteni, în ce chip
29 au premenit apele spre sărătură. Căile
Lui la cei cuvioş direapte sînt, aşa la cei
30 fără de leage—împiedecări. Ceale bune
la cei buni s-au zidit den ceput, aşa păcă-
31 toşilor ceale reale. Începătura a toată
32 treaba la viaţa omului: Apă, foc şi fier
şi sare şi făină de grîu şi miare şi lapte,
sînge de struguri şi untdelemnu şi haină;
33 Aceastea toate la cei buni-credincioşi—
spre bunătăţi, aşa păcătoşilor să vor
34 întuma spre reale. Sînt duhuri care spre
izbîndă s-au zidit şi în mînia lor au întărit
35 bătăile lor; Şi în vreamea săvîrşirii vîr-
tute vor turna şi mînia Celui ce au făcut
36 pre ei vor înceta. Foc şi smidă şi foamete
şi moarte, toate aceastea spre izbîndire s-au
37 zidit; Dinţi de hiară şi scorpii şi şărpi
şi sabie izbîndind spre pierzare pre cei
38 necuraţi. În porunca Lui se vor veseli şi
pre pămînt la trebi se vor găti şi în vremile
39 lor nu vor treace cuvînt. Pentru aceaea
den ceput m-am întărit şi am cugetat şi cu
40 scrisoare am lăsat: 'Lucrurile Domnului
toate-s bune şi toată treaba în vreamea ei va
41 da'. Şi nu iaste a zice:'Aceasta decît aceas-
ta—mai rea', pentru că toate în vreame să
vor binevoi". Şi acum cu toată inima şi 42
gura lăudaţi şi blagosloviţ numele Domnului.

CAP XL

Neprilej mare s-au zidit la tot omul 1
şi jug greu pre fiii lui Adam,
Den ziua ieşirei den pîntecele mu- 2
mei lor pînă la ziua întoarcerii la
muma tuturor: Gîndurile lor şi 3
frica inimii, gîndul aşteptării, ziua săvîrşirii.
De la cela ce şade pre scaun cu slavă şi pînă 4
la cel smerit cu pămînt şi cenuşă, De la 5
cel ce poartă iachinthu şi cunună şi pînă la
cel ce să îmbracă cu in crud— Mînia şi rîv- 6
nirea şi turburarea şi tremurarea şi frica
morţii şi pizma şi pricea; şi în vreamea
odihnii, pre patu-ş, somnul nopţii preme-
neaşte gîndul lui. Puţin ca o nemică la 7
odihnă, şi de la acela în somnuri ca în zilele
strejuirii, Gîlcevit în vedearea inimii lui 8
ca cînd ar fi scăpat de cătră faţa războiului,
În vreamea mîntuirii lui s-au sculat şi minu- 9
nîndu-se la nici o frică. Cu tot trupul, de 10
la om pînă la dobitoc, şi preste păcătoşi
cu şapte părţi Cătră aceastea: moarte 11
şi sînge şi price şi sabie, primejdii, foamete
şi zdrobire şi bătaie. Preste cei fără de 12
leage s-au zidit aceastea toate, şi pentru ei
s-au făcut potopul. Toate cîte-s de la pă- 13
mînt la pămînt să întorc, şi de la ape la ma-
re să întoarnă. Tot darul şi strîmbătatea 14
stinge-se-va, şi credinţa în veaci va sta.
Banii nedirepţilor ca rîul să vor usca şi ca 15
trăsnet mare în ploaie va răsuna; Deşchi- 16
zînd el mîinile veseli-se-va, aşa ceia ce ies
den poruncă spre concenire să vor piarde.
Semenţiile celor necredincioşi nu vor înmul- 17
ţi stîlpările, şi rădăcinile ceale necurate—
pre piatră încolţurată; Spre toată apa şi 18
ţărmurile rîului mai înainte de toată buru-
iana lesne se va zmulge. Harul—ca gră- 19
dina întru blagoslovenii, şi milostenia în
veac rămîne. Viaţa celui destul-lucrăto- 20
riu să va îndulci, şi mai mult decît amîn-
doao—cela ce află comoară. Feciorii şi 21
zidirea cetăţii întăresc numele, iară mai mult
decît aceastea amîndoao să socoteaşte mu-
iarea cea fără prihană. Vinul şi zicăturile 22
veselescu inima, şi mai mult decît amîndoao
—îndrăgirea înţelepciunii. Fluierul şi ca- 23
nonul îndulcesc viersurile, şi mai mult decît
amîndoao—limba cea dulce. Dar şi fru- 24
museaţe va pofti ochiul tău, şi decît amîn-
doao—verdeaţa seminţii. Priatinul şi to- 25
varăşul la vreame împreunîndu-se, şi mai
mult decît amîndoao—muiarea cu bărbatul.
Fraţii şi ajutoriul la vreamea întristăciunii, 26
şi mai mult decît amîndoao milostenia
va mîntui. Aurul şi argintul vor întă- 27

ri piciorul, şi mai mult decît amîndoao sfa-
28 tul iaste plăcut. Banii şi vîrtutea înălţa-
vor inima, şi mai mult decît amîndoao — fri-
29 ca Domnului; Nu iaste la frica Domnului
împuţinare, şi nu iaste a cerca întru el aju-
30 toriu; Frica Domnului — ca grădina bla-
gosloveniei, şi mai mult decît toată slava
31 au acoperit pre el. Fătule, viaţă de cearere
32 să nu trăieşti, mai bine să mori. Bărba-
tul ce caută la masă streină, nu iaste viaţa
33 lui în socoteala vieţii, Pîngări-va sufletul
lui în mîncări streine; şi bărbatul ştiutoriu şi
34 învăţat păzi-se-va. În gura celui fără
ruşine îndulci-se-va cearerea, şi în pîntecele
lui foc va arde.

CAP XLI

1 O, moarte, cît e de amară pomeni-
rea ta la om ce e în pace întru ale
2 lui, La omul cel ce iaste fără
grijă şi să sporeaşte în toate, şi
încă la cel ce poate a priimi hrană.
3 O, moarte, bună-ţ iaste judecata la omul
4 cel căzut şi împuţinat cu vîrtutea, La
cel cu adînci bătrîneaţe şi să învăluiaşte
pentru toate şi neascultătoriu şi au pierdut
5 răbdarea. Nu te sfii de judecata morţii,
adu-ţ aminte de ceale dentîiu ale tale şi de
6 ceale de apoiu. Aceasta e judecata de la
7 Domnul la tot trupul, Şi ce te tăgădu-
ieşti în bunăvrearea Celui Nalt? Au zeace,
au o sută, au o mie de ani, nu iaste în iadu
8 mustrare de viaţă. Fii urîţi să fac fiii
păcătoşilor şi carii petrec cu nemerniciile
9 necredincioşilor; Moştenirea feciorilor
celor păcătoş va peri şi cu sămînţa lor să
10 va îndesi ocară. Pre tatăl necurat vor
huli feciorii, căci pentru el să vor ocărî.
11 Vai voao, bărbaţi necredincioşi, carii aţ
părăsit leagea lui Dumnezeu celui Preanalt:
12 Şi de vă veţ naşte, întru osîndă vă veţ naş-
te, şi de veţi muri, la osîndă vă veţi împărţi.
13 Toate cîte sînt den pămînt, la pămînt să
vor întoarce; aşa cei necredincioşi den osîn-
14 dă spre peire. Jalea oamenilor în trupurile
lor, şi numele păcătoşilor nu bun să va stinge.
15 Grijaşte pentru nume, că acesta-ţ rămîne
16 decît o mie de comori mari de aur; A vie-
ţii cei bune iaste numărul zilelor, şi numele
17 cel bun în veaci rămîne. Învăţătura cu
pace o păziţ, fiilor! Iară înţelepciunea ascun-
să şi comoara neivită, ce folos e într-amîn-
18 doao? Mai bine e omul ascunzînd ne-
bunia lui, decît omul ascunzînd înţelep-
19 ciunea lui. Deci dară înfruntaţi-vă de
20 graiul mieu. Pentru că nu iaste toată
ruşinea a o păzi bine, şi nu toate la toţi
21 cu credinţă sînt plăcute. Ruşinaţi-vă
de tată şi de mumă pentru curvie şi de
la povăţuitoriu şi putearnic pentru
22 minciună, De cătră judecători şi

boiari pentru greşală, de cătră adunare şi
nărod pentru fărădeleage. De soţie şi de 23
priatin pentru strîmbătate şi de la locul
unde lăcuieşti pentru furtişag, Şi de că- 24
tră adevărul lui Dumnezău şi făgăduinţa
şi de înfigerea cotului spre plîni, De po- 25
nosul luării şi al dării şi de cătră cei ce să
închină pentru tăceare, De cătră vedea- 26
rea fămeii curve şi de cătră întoarcerea
feaţii de cătră rudenie, De cătră luarea 27
părţii şi a dării şi de luarea-aminte la mu-
iarea cu bărbat, De băgarea de seamă 28
slujnicii lui şi să nu stai preste aşternutul
ei, De priatin pentru ponosul cuvintelor 29
şi după ce vei da nu împuta;

CAP XLII

De poftorirea şi auzul cuvîntului şi 1
de descoperirea cuvintelor celor
ascunse; Şi vei fi ruşinos adevă- 2
rat şi aflînd har înaintea a tot omul.
Să nu te ruşinezi de aceastea şi să 3
nu iai obrazu ca să greşeşti: Pentru lea- 4
gea Celui Nalt şi făgăduinţa şi pentru jude-
cată a îndirepta pre cel necredincios,
Pentru cuvîntul soţiei şi călătorilor şi pen- 5
tru darea moştenirii priatenilor, Pentru 6
aleagerea cumpenilor şi cîntarilor, pentru
cîştigul de multe şi de puţine, Pentru 7
nedobînda vînzării şi a neguţătorilor şi
pentru multa certarea a fiilor şi sîngera
coasta robului rău; La muiarea rea bună 8
e peceatea, şi unde-s mîni multe, încuie;
Orice vei da, cu număr şi cu cumpănă, şi 9
darea şi luarea — la tot cu scrisoare; Pen- 10
tru învăţătura celui fără minte şi nebun
şi celui adîncu bătrîn ce să judecă cătră cei
tineri; Şi vei fi certat adevărat şi ispitit 11
înaintea tuturor celor vii. Fata la părinte 12
ascunsă privegheare iaste, şi grija ei depăr-
tează somnul lui: În tinereaţele ei, ca 13
nu cîndai să treacă de vîrstă, şi împreună-
lăcuind, nu cumva să să urască; În fecio- 14
rie, să nu se cumva pîngărească şi întru
ceale părinteşti ale ei să să facă grecioasă;
Cu bărbatul fiind, să nu cumva zmintească, 15
şi împreună-lăcuind, să nu se cumva stîr-
pească. Pre fata fără ruşine întăreaşte 16
paza, ca nu cîndai să faci bucurie vrăjmaşi-
lor, Voroavă în cetate şi defăimare noro- 17
dului, şi te va ruşîna în mulţimea multora.
La tot omul nu căuta în frumuseaţe 18
şi în mijlocul muierilor nu te amesteca
la şădeare, Pentru că den haine va ieşi 19
molia şi de la muiare răutatea. Mai bu- 20
nă e răutatea bărbatului decît muiarea
ce face bine şi muiarea carea ruşinează
spre împuţăciune. Aduce-m-voiu amin- 21
te dară de lucrurile Domnului, şi ceale ce
am văzut voiu povesti; în cuvintele Domnu-
lui — lucrările Lui. Soarele luminînd pres- 22

te tot au căutat, şi de slava Lui plinu e
23 lucrul Lui. Au n-au dat Domnul sfinţilor
a povesti toate minunele Lui, ceale ce au
întărit Domnul Atotţiitoriul, să să întă-
24 rească întru slava Lui tot? Fără-fundul
şi inima au cercetat şi întru vicleşugurile
25 lor s-au cugetat; Pentru că au cunoscut
Domnul toată ştiinţa şi au căutat la sem-
26 nul veacului, Vestind ceale trecute şi
ceale ce vor să fie şi descoperind urmele
27 celor ascunse; Nu L-au trecut pre El toată
cugetarea, nu s-au ascuns de la El nici un
28 cuvînt. Mărimile înţelepciunii Lui le-au
împodobit, şi Care iaste mai nainte de veac
29 şi în veac; Nici s-au adaos, nici s-au îm-
puţinat, şi nu I-au trebuit nici un sfeatnic.
30 Precum toate lucrurile Lui sînt poftite şi
31 pînă la o scînteaie iaste a vedea! Toate
aceastea trăiesc şi rămîn în veaci în toate
32 trebile, şi toate ascultă. Toate îndoite,
unul împotriva unuia, şi n-au făcut nimica
33 să lipsască; Una dentru una au întărit
ceale bune. Şi cine să va umplea văzînd
slava Lui?

CAP XLIII

1 Înălţarea înălţimei—întărirea cură-
ţeniii, vedearea ceriului în vedea-
2 rea slăvii. Soarele în previre ves-
tind, în ieşire, vas minunat—lucrul
3 Celui Nalt; În amiazăzi a lui
usucă locul, şi împotriva pripecului cine va
4 îngădui? Căminul suflînd în lucrurile ar-
surii, cu trei părţi mai mult iaste soarele
5 arzînd munţii; Aburi de foc suflînd şi
6 strălucind zare, întunecă ochii. Mare e
Domnul, Cel ce l-au făcut pre el, şi în cu-
7 vintele Lui au sîrguit meargerea. Şi luna
în toate la vreamea ei, arătarea anului şi
8 semnul veacului; Den lună e semnul
sărbătorii, luminătoriu scăzîndu-se spre
9 săvîrşire. Luna după numele ei iaste,
10 crescîndu-se minunat întru primenire, Vas
taberilor întru nălţime, întru întărirea ce-
11 riului strălucind. Frumuseaţea ceriului—
slava stealelor, podoabă luminînd întru cea-
12 le nalte—Domnul; În cuvinte sfinte
pune-vor judecată şi nu se vor dezlega în
13 păzile lor. Vezi curcubeul şi binecuvin-
tează pre Cel ce au făcut pre el, foarte fru-
14 mos în zarea lui; Împrejurat-au ceriul
cu încungiurare de slavă, mînile Celui Prea-
15 nalt au întins pre el. Cu porunca Lui au
grăbit zăpada şi sîrguieşte fulgere judecăţii
16 Lui; Pentru aceaea deşchisu-s-au comorî-
17 le şi au zburat norii ca pasările; În mărirea
Lui au întărit norii şi s-au zdrobit pietrile
18 grindinii, Şi în vederile Lui să vor clăti
19 munţii; Cu voie va sufla austrul; glasul
20 trăsnetului Lui au durut pămîntul, Şi vi-
21 forul crivăţului şi volbura vîntului Ca pa-
sările ce zboară presară zăpada, şi ca cum
poposeaşte lăcusta e pogorîrea ei; De fru- 22
museaţea albiciunii ei să va mira ochiul, şi
de ploaia ei să va spămînta inima. Şi bru- 23
ma ca sarea o varsă pre pămînt, şi, înghe-
ţînd, să face lor margine ţăpuşilor. Reace 24
vînt va sufla crivăţul şi va îngheţa gheaţa
den apă; Preste toată adunarea apei va 25
mînea, şi ca cu o platoşă să va îmbrăca apa.
Va mînca munţii şi va arde pustiiul şi va 26
stinge verdeaţa ca focul. Vindecare tuturor 27
degrabă iaste negura; roua întimpinînd va
îmblînzi de zăduf. Cu gîndul Lui au înce- 28
tat fără-fundul şi au răsădit într-însul os-
troave. Ceia ce umblă pre mare povestesc 29
primejdia ei, şi cu auzurile urechilor noastre
ne mirăm; Şi acolo sînt lucrurile ceale 30
preaslăvitele şi minunatele, împistritura a tot
dobitocul, zidirea chitoşilor. Pren eale 31
e sporiul săvîrşitul lui, şi cu cuvîntul Lui
împreună să află toate. Multe vom grăi 32
şi nu vom ajunge, şi săvîrşirea cuvintelor:
preste tot iaste El. Slăvind, unde ne vom 33
întări? Pentru că El e Cel Mare decît toate
lucrurile Lui. Groznic—Domnul şi foarte 34
mare şi minunată e puternicia Lui. Mă- 35
rind pre Domnul, înălţaţi-L în cît veţi
putea, pentru că va prisosi şi încă; Şi, 36
înălţînd pre El, înmulţiţi în vîrtute, nu oste-
niţi, pentru că nu veţi ajunge. Cine au 37
văzut pre El şi va povesti? Şi cine-L mă-
reaşte pre El precum iaste? Multe ascun- 38
se sînt mai mari decît aceastea, pentru că
puţine am văzut den lucrurile Lui; Căci 39
că toate au făcut Domnul şi celor buni-cre-
dincioşi au dat înţelepciunea.

CAP XLIV

Părinţilor, laudă

Să lăudăm dară pre bărbaţii cei 1
slăviţ şi pre părinţii noştri cu
naşterea. Multă mărire au zidit 2
Domnul, mărirea Lui—den veaci.
Domnind întru împărăţiile lor, şi [3]
—bărbaţi numeiţi cu puteare, Sfătui-vor 4
întru înţeleagerea lor, vestiţ fiind în prorocii,
Povăţuitori norodului în sfaturi şi înţeleage- 5
rea cărturăriei norodului, Înţeleapte cu- 6
vinte întru învăţătura lor, cercetînd viersu-
rile cîntăreţilor, povestind cuvinte cu scri-
soare, Bărbaţi bogaţi dăruiţi cu vîrtute, 7
în pace fiind întru nemerniciile lor. Toţi 8
aceştea în neamuri s-au slăvit şi în zilele lor
—laudă. Sînt dentru ei carii au lăsat nu- 9
mele a povesti laude; şi sînt cărora nu iaste
pomenire, şi au perit ca cîndu n-ar fi fost, şi
s-au făcut ca cînd nu s-ar fi făcut, şi fiii
lor cu dînşii. Ce numai aceştea sînt băr- 10
baţii milii, cărora direptăţile nu s-au ui-
tat. Cu sămînţa lor va rămînea bună moş- 11

tenire nepoţii lor; întru făgăduinţe stătu
12 sămînţa lor, şi fiii lor pentru ei. Pînă în
veac va rămînea sămînţa lor, şi slava lor nu
13 să va stinge; Trupul lor cu pace s-au în-
gropat, şi numele lor trăiaşte în neamuri;
14 Înţelepciunea lor vor povesti noroadele, şi
15 lauda o va vesti adunarea. Enoh bine
au plăcut Domnului şi să mută arătare po-
16 căinţii la neamuri. Noe să află deplin
drept, în vreamea urgiei făcutu-s-au schim-
17 bare; Pentru aceaea s-au făcut sălăşluire
pămîntului, pentru aceaea s-au făcut potop;
18 Făgăduinţile veacului s-au pus cătră el, pen-
tru ca să nu să stingă cu potopul tot trupul.
19 Avraam—mare părinte de mulţime de limbi
şi nu s-au aflat aseamene întru mărire,
20 Carele au păzit leagea Celui Nalt şi s-au fă-
21 cut în făgăduinţă cu El; Şi în trupul lui
au pus făgăduinţă şi întru ispită s-au aflat
22 credincios; Pentru aceaea cu jurămînt
au pus lui să să slăvească limbi întru semen-
23 ţia lui, Să-l înmulţească pre el ca ţărîna
pămîntului şi ca stealele să înalţe semenţia
24 lui Şi să-i moştenească de tot pre ei de
la mare pînă la mare şi de la rîu pînă la
25 marginea pămîntului. Şi întru Isaac au
26 întărit aşa, pentru Avraam, tatăl lui. Bla-
goslovenia tuturor oamenilor şi făgăduinţa
27 şi au odihnit pre capul lui Iacov; Îl co-
noscu pre el întru blagosloveniile lui şi au dat
28 lui în moştenire; Şi au osăbit părţile lui,
în doaosprăzeace neamuri le-au împărţitu.

CAP XLV

1 Şi scoase dentru el bărbat al milii,
affînd har înaintea ochilor a tot
trupul, iubit de Dumnezău şi de
2 oameni, Moisi, a căruia pomenire
e întru blagoslovenii. Asămă-
natu-l-au pre el cu slava sfinţilor şi l-au
mărit pre el cu înfricoşările vrăjmaşilor.
3 În cuvintele lui seamne au încetat, slăvitu-
4 l-au pre el spre faţa împăraţilor. Porunci
lui cătră norodul Lui şi arătă lui de slava Lui.
5 Cu credinţa şi liniştea lui l-au sfinţit, ales-au
pre el dentru tot trupul; auzit au făcut pre
el glasului Lui şi-l băgă pre el în negură.
6 Şi au dat lui înaintea feaţii porunci, leagea
vieţii şi a ştiinţii, să înveaţe pre Iacov
făgăduinţa şi judecăţile Lui pre Israil.
7 Pre Aaron au înălţat sfînt aseamenea
8 lui, fratele lui den ruda lui Levi. Întă-
rit-au lui făgăduinţa veacului şi au dat
9 lui preoţia norodului. Fericit-au pre el
cu bună podoabă şi l-au încinsu pre el cu
10 podoaba slavei; Îmbrăcatu-l-au pre el cu
săvîrşirea laudei şi l-au întărit pre el cu va-
11 sele vîrtuţii, Nădragi şi haină pînă în
pămînt şi umărariu; şi l-au încunjurat
pre el cu rodioare de aur, cu clopoţi mulţi
împrejur, să răsune glas în păşiturile lui,
auzit să facă sunetul întru Domnul, spre
pomenirea fiilor norodului Lui; Podoabă 12
sfîntă, cu aur şi cu vînăt şi cu mohorît, cu
lucru împistritu, cu îngolpiul judecăţii,
tîlcurile adevărului, împletită cu lucrul
meşterului, Cu pietri de mult preţu ale 13
săpăturii peceţii în legătura aurului, lucrul
lucrătoriului de piatră, întru pomenire în
scrisoare săpată după numărul neamurilor
lui Israil; Cunună de aur deasupra mitrii, 14
furma peceţii sfinţirei, Lauda cistii, lu- 15
crul puterii, poftele ochilor împodobindu-se
înfrumuseţate. Mai nainte de el nu s-au 16
făcut de aceastea; pînă în veaci nu s-au
îmbrăcat de alt neam, afară den fiii lui nu-
mai şi nepoţii lui pururea. Jîrtva lui cu 17
totul vor lua în toate zilele neîncetat de 2 ori.
Umplut-au Moisi mînile şi l-au unsu pre el 18
cu untu-de-lemnu sfîntu; Făcutu-s-au 19
lui spre făgăduinţă veacinică şi întru semen-
ţia lui în zilele ceriului Să slujască Lui 20
împreună şi să preoţească şi să blagoslo-
vească norodului Lui cu numele. Alesu- 21
l-au pre el den toţi cei vii a aduce luare
Domnului, tămîie şi bun-miros spre pome-
nire, a să ruga pentru nărodul Lui. Datu- 22
l-au pre el poruncilor Lui volnecie întru făgă-
duinţele judecăţilor a învăţa pre Iacov
mărturiile şi în leagea Lui a lumina pre Israil.
Stătut-au împotriva lui striinii şi rîvniră 23
pre el oamenii în pustii, Cei ce era cu 24
Dathan şi Aviron şi adunarea lui Core cu
mînie şi urgie; Văzu Domnul şi nu-I 25
plăcu, şi să concenină cu mînia urgiei;
Făcut-au lor seamne să-i topască cu focul 26
văpăii Lui. Şi adaose Aaron slava şi-i 27
deade lui moştenire; Începăturile roade- 28
lor dentîiu au împărţit lor, pîine dentîiu
au gătit săturare, Pentru că [şi] jîrtvele 29
Domnului vor mînca, carele au dat lui şi
semenţiei lui. Însă în pămîntul nărodu- 30
lui nu va moşteni, şi parte nu iaste lui în
nărod, Pentru că El e partea ta, moşte- 31
nire. Şi Finees, fiiul lui Eliazar—al treilea
întru slavă, rîvnind el în frica Domnului;
Şi a întări pre el întru întoarcerea nărodu- 32
lui în bunătatea pohtei sufletului lui, şi s-au
rugat pentru Israil. Pentru aceaea au stă- 33
tut lui făgăduinţa păcii, înainte-stătătoriu
svinţilor şi nărodului Lui, ca lui să-i fie şi
semenţiei lui mărirea preoţiei în veaci. Şi 34
făgăduinţă lui David, fiiului den neamul Iu-
dii, moştenirea împăratului a fiiului dentru
fiiu singur; moştenirea lui Aaron şi semenţiei
lui. Va da voao înţelepciunea în inema voas-
tră a judeca nărodul Lui cu direptate, pentru

ca să nu să stingă bunătăţile lor şi slava lor în neamurile lor.

CAP XLVI

1 Tare întru războaie—Iisus al lui Na-
vi şi în locul lui Moisi în prorocii,
2 Carele s-au făcut, după numele lui,
mare spre mîntuirea aleşilor Lui,
să izbîndească asupra vrăjmaşilor
celor ce să scoală ca să moştenească pre
3 Israil. Cît să mări rădicînd mînile lui şi
4 cînd abătu sabia asupra cetăţilor! Cine
mai nainte de el au stătut aşa? Pentru că
pre vrăjmaşi Domnul sîngur i-au adus.
5 Au nu în mîna lui s-au înturnat soarele şi o
6 zi s-au făcut spre doao? Chemat-au pre
Cel Preanalt Putearnic, necăjîndu-l pre el
7 vrăjmaşii după împrejur, Şi ascultă pre
el Marele Domnul cu pietri de grindină ale
8 puterii cei tari; Rupt-au războiul asupra
limbii şi, în pogorîre, pierdu pre cei împo-
9 trivnici, Pentru ca să cunoască limbile
înarmarea lor, că împotriva Domnului e
războiul lui, pentru că şi urmă denapoia
10 Putearnicului. Şi în zilele lui Moisi au
făcut milă el şi Halev, feciorul lui Iefoni,
să să împoncişaze înaintea vrăjmaşului,
să oprească nărodul den păcat şi să înce-
11 teaze răpştirea răutăţii. Şi ei doi fiind,
au scăpat den şase sute de mii de pedestri,
să-i bage pre ei la moştenire, la pămînt ce
12 cură lapte şi miare. Şi deade Domnul
lui Halev vîrtute, şi pînă la bătrîneaţe au
rămas lui, să să suie el preste înălţimea
pămîntului; şi semenţia lui au ţinut moşte-
13 nire, Pentru ca să vază toţi fiii lui Israil
că e bine a mearge denapoia Domnului.
14 Şi judecătorii, fieştecăruia după numele
lui, a cîţi n-au curvit inema şi cîţi nu s-au
întors de la Domnul, fie pomenirea lor
15 întru blagoslovenie; Oasele lor să odrăs-
lească den locul lor şi numele lor prime-
16 nindu-se preste fiii slăviţilor lor. Îndră-
git de către Domnul lui, Samuil, prorocul
Domnului, pus-au împărat şi au unsu bo-
17 iari preste nărodul lui; Cu leagea Dom-
nului au judecat adunarea şi au socotit
18 Domnul pre Iacov; În credinţa lui s-au
făcut chiar proroc şi s-au cunoscut în cre-
19 dinţa lui credincios vederii. Şi au chemat
pre Domnul Putearnec, necăjîndu-l pre el
vrăjmaşii lui după împrejur, cu aducere de
20 miel sugariu; Şi trăsni de la ceriu Dom-
nul şi cu sunet mare auzit au făcut glasul
21 Lui, Şi au surpat povăţuitorii tiriani-
22 lor şi pre toţi boiarii Filistimului. Şi, mai
nainte de vreamea dormirii veacului,
s-au mărturisit înaintea Domnului şi
unsului Lui: bani şi pînă la cizme de la
tot trupul n-au luat; şi n-au vinuit lui
om. Şi, după ce au dormit el, au proro- 23
cit şi au arătat împăratului moartea lui, şi
au înălţat den pămînt glasul lui în prorocie,
să stingă nelegiuirea norodului.

CAP XLVII

Şi după acesta s-au sculat Nathan a 1
proroci în zilele lui David. Ca 2
seul cel osebit de la mîntuire, aşa
—David de la fiii lui Israil. Cu 3
leii juca ca cu iezii şi în urşi ca în
mieii oilor. În tinereaţele lui au n-au 4
ucis uriaş şi au rădicat ponos den nărod
rîdicînd mîna cu piatra praştiei şi au pus
jos semeţia lui Goliath? Pentru că au che- 5
mat pre Domnul cel Preanalt, şi au dat în di-
reapta lui tărie să rădice om tare în războiu,
să înalţe cornul nărodului lui. Aşa în zeci 6
de mii au slăvit pre el şi au lăudat pre el
întru blagosloveniile Domnului, aducîndu-se
lui stema slăvii, Pentru că zdrobi pre 7
vrăjmaşi de pre împrejur şi au defăimat
pre filistiimii cei împotrivnici, pînă astăzi
au fărîmat lor cornul. În tot lucrul lui 8
au dat mărturisire Sfintului celui Nalt, graiu-
lui slavei; Cu toată inima lui au lăudat şi 9
au îndrăgit pre Cela ce l-au făcut pre el.
Şi au pus cîntăreţi în preajma jîrtăvnicului 10
şi den glasul lor îndulceaşte viersuri; Da- 11
t-au în sărbători bună-cuviinţă şi au împo-
dobit vremi pînă la săvîrşire, lăudînd ei nu-
mele Lui şi de dimineaţă a răsuna sfinţirea.
Domnul au luat păcatele lui şi au înălţat 12
în veaci cornul lui şi au dat lui făgăduinţa
împăraţilor şi scaunul slăvii întru Israil.
După acesta sculatu-s-au fiiu ştiutoriu şi 13
pentru acesta au odihnit întru lărgime;
Solomon au împărăţit în zilele păcii, căruia 14
Dumnezău au încetat de pre-mprejur, ca să
întărească casă pre numele Lui şi să găteas-
că sfinţire în veaci. Cît te-ai înţelepţit în 15
tinereaţele tale şi te-ai umplut ca rîul de
pricèapere! Acoperit-au sufletul tău pă- 16
mîntul şi l-ai umplut cu pildele ghiciturilor;
La ostroave, departe, au sosit numele tău 17
şi te-ai îndrăgit în pacea ta; În cîntări 18
şi parimii şi pilde şi în tălmăciri s-au
mirat de tine ţările, în numele Domnului
Dumnezău, celui numit Dumnezăul lui
Israil. Adunat-ai ca cositoriul aurul şi 19
ca plumbul ai înmulţit argintul. Aproape 20
ai plecat sînurile tale muierilor şi te-ai vol-
nicit întru trupul tău; Dat-ai hulă întru 21
slava ta şi ai pîngărit sămînţa ta, să aduci
urgie preste fiii tăi, şi m-am umilit asupra
nebuniei tale a să face în doao părţi împă-
răţia, şi den Efraim a să înceape împărăţie
neascultătoare. Iară Domnul nu va pă- 22
răsi mila Lui şi nu se va strica de la lucru-
rile Lui, Nice va stinge dentru El nepoţi 23

şi sămînţa celui ce au îndrăgit pre El nu o
24 va rîdica; Şi lui Iacov au dat rămăşiţă
25 şi lui David dentr-însul rădăcină. Şi să
26 odihni Solomon cu părinţii. Şi au lăsat după el, den sămînţa lui, nărodului nebunie şi împuţinat cu înţeleagerea, pre Rovoam, carele au depărtat nărodul den sfatul
27 lui. Şi pre Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au făcut pre Israil de au greşit şi au
28 dat lui Efraim calea păcatului. Şi s-au înmulţit păcatele lor foarte, să-i depărteaze
29 pre ei de la pămîntul lor; Şi toată răutatea au cercetatu-o, pînă va veni judecata asupra lor.

CAP XLVIII

1 Şi să sculă Ilie prorocul ca focul şi
2 cuvîntul lui ca făclia ardea; Carele au adus preste ei foamete şi cu rîvnirea lui au împuţinat pre ei;
3 Cu cuvîntul Domnului au oprit
4 ceriul şi au adus aşa de trei ori foc. Cît te-ai slăvit, Ilie, întru minunile tale! Şi ci-
5 ne e aseamenea ţie a să lăuda? Cela ce ai sculat mort den moarte şi den iad cu cu-
6 vîntul Celui Preanalt; Cela ce ai pogorît împăraţi la pierzare şi pre cei preaslăviţ de
7 la patul lor; Auzind în Sina mustrare şi
8 în Horiv judecăţile izbîndirii; Cela ce unge împăraţi spre răsplătire şi proroci în
9 locul lui după el; Cela ce s-au luat cu
10 viforul de foc, cu caru de cai de foc; Cela ce s-au scris, întru mustrări la vremi, să înceteaze urgia mai înainte de mînie şi să întoarcă inima tatălui cătră fiiu şi să aşaze
11 neamurile lui Iacov. Fericiţi ceia ce au văzut pre tine şi cei ce cu dragoste sînt împodobiţ, pentru că şi noi cu traiu vom
12 trăi. Ilie, carele cu vifor s-au acoperit,
13 şi Elisee s-au umplut de duhul lui; Şi în zilele lui nu s-au clătit de biruitori şi nu
14 l-au asuprit pre el nimenilea. Tot cuvîntul nu l-au rădicat pre el şi întru adormire
15 au prorocit trupul lui; Şi în viaţa lui au făcut seamne, şi la săvîrşirea lui minunate
16 sînt lucrurile lui. În toate aceastea nu s-au căit nărodul şi nu s-au depărtat de păcate, pînă s-au prădat den pămîntul lor
17 şi s-au răsipit în tot pămîntul. Şi au rămas norodul împuţinat şi domn casii lui
18 David; Unii dentru ei au făcut ce e plăcut,
19 iară unii au înmulţit păcatele. Ezechia au întărit cetatea lui şi au băgat în mijlocul
20 lor pre gog, Săpat-au cu fier cea încolţurată şi au zidit izvoară spre ape. În zilele
21 lui suitu-s-au Senahirim şi au trimis pre Rapsachi şi au rîdicat mîna lui preste Sion,
22 şi s-au semeţit cu trufia lui. Atuncea s-au clătit inimile şi mîinile lor, şi s-au chinuit ca ceale ce nasc; şi au chemat pre Domnul cel Milostiv, întinzînd mînile lor cătră El. Şi Cel Sfînt den ceriu degrabă 23
ascultă lor şi au mîntuit pre ei în mîna Isaiei; Lovit-au tabăra asirianilor şi au 24
surpat pre ei îngerul Lui, Pentru că au 25
făcut Ezechia ce e plăcut Domnului şi s-au întărit în căile lui David, tatal lui, care au poruncit Isaia, prorocul cel mare şi credincios, în vedearea lui. În zilele lui s-au 26
înturnat soarele şi au adaos viaţa împăratului. Cu duh mare au văzut ceale de apoi 27
şi au mîngîiat pre cei ce plîngea în Sion. Pînă în veaci au arătat ceale ce vor să fie şi 28
ceale ascunse mai înainte decît a veni eale.

CAP XLIX

1 Pomenirea Iosiei—spre împreunarea
2 tămîiei meşterşugită cu lucrul făcătoriului de mir; În toată gura
3 ca miarea să vor îndulci şi ca muzicele la ospăţul vinului. Acesta
4 s-au îndireptat întru înturnarea norodului şi au rîdicat scîrbele fărădelegii; Îndireptat-au cătră Domnul inima lui, în zilele celor fără de leage întărit-au bună-credinţa.
5 Afară den David şi Ezechia şi Iosia, toţi
6 greşală au greşit; Pentru că au lăsat leagea Celui Preanalt, împăraţii Iudii au lipsit, pentru că au dat cornul lor altora şi slava lor la limbă striină. Ars-au cetatea cea
7 aleasă a [s]finţirii şi au pustiit căile ei în
8 mîna Ieremiei, Pentru că au chinuit pre el, şi acesta în zgău s-au sfinţit proroc, să dezrădăcineaze şi să facă rău şi să piarză, aşijderea a zidi şi a răsădi. Iezechiil,
9 carele au văzut vedearea slavei, carea i-au arătat lui pre carul heruvimilor; Pentru
10 că-ş aduse aminte de vrăjmaşi în ploaie şi să îmbuneaze pre ceia ce îndireptează căile. Şi oasele celor 12 proroci să odrăsleascâ
11 den locul lor; Şi mîngîie pre Iacov, şi-i
12 mîntui pre ei cu credinţa nădejdii. Cum
13 vom mări pre Zorovavel? Şi el—ca o pecea-
14 te pre mîna direaptă. Aşa—Iisus, fiiul lui Iosedec, carii în zilele lor au zidit casă şi au înălţat norod sfînt Domnului, gătit în slava veacilor. Şi a Neemiei întru mult
15 e pomenirea, celui ce rădică noao ziduri căzute şi au întărit porţi şi zovoară şi au rîdicat jăriştile caselor noastre. Nici unul
16 s-au zidit ca Enoh ca acesta pre pămînt, pentru că şi el s-au luat de la pămînt. Şi Iosif s-au făcut bărbat povăţuitoriu
17 fraţilor, întăritură norodului, şi oasele lui s-au socotit. Sim şi Sith
18 între oameni s-au slăvit,
şi decît toată vita
întru zidirea
lui Adam.

CAP L

1 Simon, fiiul Oniei, preotul cel mare, carele în viaţa lui au cusut casă şi în zilele lui au întărit beseareca;
2 Şi de el s-au întemeiat înălţimea îndoirii, luare naltă a îngrădirei
3 sfinte; În zilele lui împuţinatu-s-au sprijenitoriul apelor, aramă ca a mării împrejurul;
4 Cela ce grijaşte norodului lui de la cădeare şi au întărit cetate a o încungiura.
5 Cît să slăvi întru împrejurarea norodului,
6 în ieşirea acoperemîntului casii! Ca steaua cea de mlinecate în mijloc de nor, ca luna
7 plină în zilele ei, Ca soarele strălucind preste beseareca Celui Preanalt şi ca curcu-
8 beul luminînd în norii slăvii, Ca floarea trandafirului în zilele tinerilor, ca crinii spre
9 ieşirile apei, Ca odrasla Livanului în zilele seacerii, ca focul şi tămîia pre căţie,
10 Ca vasul cel de aur bătut, preste tot împodo-
11 bit cu toată piatra de mult preţ, Ca maslinul ce odrăsleaşte roade şi ca chiparosul ce
12 să înalţă în nori. Cînd lua el podoabă de slavă şi să îmbrăca el cu săvîrşirea laudii,
13 Întru suirea altariului celui sfînt au slăvit îmbrăcămintea sfinţirii; şi cînd priimiia părţile den mînile preoţilor, şi el stînd
14 lîngă grătariul cuptoriului, Împrejurul lui—cununa fraţilor, ca odrasla chedrului în Livan, şi l-au încunjurat pre el ca tulpi-
15 nele finicilor. Şi toţi fiii lui Aaron—întru slava lor, şi aducere Domnului—în mînile lor, înaintea a toată adunarea lui Israil,
16 Şi săvîrşirea poslușnicilor spre cuptoriu să împodobească aducerea Celui Preanalt,
17 Atotţiitoriul, Au întinsu preste vas mîna
18 lui şi au băut den sîngele strugurului, Vărsat-au la temeaile jîrtăvnicului miros de bună-mirosire Celui Nalt, a tot Împăratul.
Atuncea striga fiii lui Aaron, cu trîmbiţe
19 bătute au răsunat, Auzit au făcut glas mare spre pomenire înaintea Celui Preanalt;
20 Atuncea tot norodul împreună grăbiră şi căzură pre faţă la pămînt a să închina Domnului lor Atotţiitoriul, Dumnezăului celui
21 Preanalt; Şi lăudară cîntăreţii cu glasurile lor, în casa cea mai multă îndulcitu-s-au viersul; şi să rugă norodul Domnului celui Preanalt cu rugăciune împotriva Celui Milostiv, pînă să va săvîrşi podoaba Domnu-
22 lui şi slujba Lui o au săvîşit. Atuncea, pogorîndu-se, rădicat-au mînile lui preste toată adunarea fiilor lui Israil, să dea bună-cuvîntare Domnului den buzele lui şi în numele
23 Lui a să făli; Şi slobozi întru închinare, ca să arate blagoslovenia de la Cel Preanalt.
24 Şi acum binecuvîntaţi pre Dumnezău toţi,
25 pre Cela ce face mari pretutinderea, Cela ce înalţă zilele noastre den zgău şi face cu
noi după mila Lui. Să dea noao veselie 26
inimii şi să să facă pace în zilele noastre întru Israil, după zilele veacului; să-Ş încrează cu noi mila Lui şi în zilele Lui ne mîntuiască pre noi. În doao limbi s-au 27
supărat sufletului mieu, şi a treia nu iaste limbă: Ceia ce şăd în Muntele Samariei, 28
filistiimii şi norodul cel nebun care lăcuiaşte în Sichima. Învăţăturile înţeleagerii şi 29
ştiinţii am semnat în cartea aceasta eu, Iisus, fiiul lui Sirah al lui Eliazar Ierusolimiteanul, care au plouat înţelepciunea inimii lui.
Fericit carele să va întoarce întru aceastea, 30
şi cel ce va pune aceastea în inima lui înţelepţi-se-va; Că, de va face aceastea, spre 31
toate va putea, căci lumina Domnului e urma lui.

Rugăciunea lui Iisus, fiiul lui Sirah.

CAP LI

Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne 1
Împărate, şi voiu lăuda pre Tine, Dumnezău, mîntuitoriul mieu.
Mărturisescu-mă numelui Tău, 2
căci acoperitoriu şi ajutoriu Te-ai făcut mie şi ai mîntuit trupul mieu de la perire Şi den laţul pîrîtoarii limbi, de 3
la buze ce lucrează minciună, şi înaintea celor ce dvorescu Te-ai făcut ajutoriu Şi 4
m-ai mîntuit, după mulţimea milii şi numelui Tău, den scrîşniri gata la mîncare, Den 5
mîna celor ce cearcă sufletul mieu, den mai multe necazuri care le-am avut, Den nă- 6
duşirea focului de pre împrejur şi dentru mijlocul focului unde n-am aţîţat, Den 7
adîncul pîntecelui iadului şi de limba cea necurată şi de cuvîntul mincinos şi de limba cea nedireaptă, cu pîră la împăratul. Apropi- 8
atu-s-au pînă la moarte sufletul mieu, Şi 9
viaţa mea era aproape de iad, jos. Cuprin- 10
su-m-au de toate părţile, şi nu era cine să ajute; căutînd la sprijineala oamenilor, şi nu era. Şi-m aduş aminte de mila Ta, 11
Doamne, şi de lucrarea Ta cea den veac,
Că scoţi pre cei ce Te îngăduiescu şi mîntu- 12
ieşti pre ei den mîna limbilor. Şi am 13
înălţat pre pămînt rugăciunea mea şi pentru mîntuirea morţii m-am rugat; Che- 14
mat-am pre Domnul, Tatăl Domnului mieu, ca să nu mă părăsească în zilele năcazului, în vreamea neajutoririi trufaşilor. Lăuda- 15
voiu numele Tău neîncetat şi voiu lăuda cu mărturisinţă, şi să ascultă rugăciunea mea;
Pentru că ai mîntuit pre mine den perire şi 16
ai scos pre mine den vreame rea, Pentru 17
aceaca mărturisi-mă-voiu şi Te voiu lăuda şi voiu binecuvînta numele Domnului.
Încă fiind mai tînăr, mai nainte pînă a nu 18
mă rătăci, am cercat înţelepciunea arătată întru ruga mea. Înaintea besearicii mă 19

rugam pentru ea şi pînă la ceale de apoi
20 cerceta-voiu pre ea. Den floare ca un
strugur copt s-au veselit inima mea întru ea.
21 Încălecat-au piciorul mieu cu direptate,
den tinereaţele meale am iscodit pre ea.
22 Plecat-am puţin ureachea mea, şi am priimit,
23 şi multă aflaiu mie învăţătură. Procop-
sală mi s-au făcut într-însa; Celui ce-m dă
24 mie înţelepciune voiu da slavă. Pentru
că am cugetat ca să o facu pre ea şi am
25 rîvnit binele şi nu mă voiu ruşina. S-au
preanevoit sufletul mieu întru ea, şi în face-
26 rea mea am cercetat. Mînile meale le-am
întinsu cătră înălţime şi necunoştinţele ei
27 le-am depărtat cu cugetul. Sufletul mieu
l-am îndireptat la dînsa şi întru curăţenie
am aflat pre ea, inemă am cîştegat cu ea
28 den ceput; Pentru aceaea nu mă voiu
29 părăsi. Şi pîntecele mieu s-au turburat
a cerceta pre ea, pentru aceaea am cîştigat
30 bun cîştig. Dat-au Domnul limbă mie
plata mea, şi cu ea voiu lăuda pre El.
31 Apropiaţi-vă cătră mine, cei neînvăţaţi,
32 şi mîneţi în casa învăţăturii! Că întîrzî-
iaţi întru aceastea, şi sufletele voastre în-
33 setoşate-s foarte? Deşchis-am gura mea
şi am grăit: „Cîştigaţ pre ea, fără de argint".
34 Supuneţi cerbicea voastră supt jug, şi prii-
mească sufletul vostru învăţătură; aproape
35 iaste a afla pre ea. Vedeţi în ochii voştri
că puţin am trudit şi aflaiu mie multă
36 odihnă. Aveţi parte de învăţătură, în
mult număr de argint şi mult aur veţi cîşti-
37 ga cu ea. Veselească-se sufletul vostru
în mila Lui şi să nu vă ruşinaţi întru
38 lauda Lui. Lucraţ lucrul vos-
tru mai nainte de vreame,
" şi va da plata voas-
tră în vrea-
mea lui.

A SOSANNEI ISTORIE,

de la începătura lui Daniil osebită, pentru că nu iaste ea, ca şi poveastea ceaca cu bălaurul Vil, în cărţile evreilor.

Şi era un om lăcuind în Vavilon, şi 1
numele lui—Ioachim. Şi luo 2
muiare, căriia era numele ei Sosana,
fata lui Helchiu, frumoasă foarte şi
temătoare de Domnul; Şi părin- 3
ţii ei—direpţi, şi au învăţat pre fata lor du-
pă leagea lui Moisi. Şi era Ioachim bogat 4
foarte, şi era la el grădină vecinindu-se ală-
turea cu casa lui; Şi cătră el să aduna 5
jidovii, pentru căci era el mai slăvit decît
toţi. Şi să arătară 2 mai bătrîni den nă- 6
rod judecători în anul acela, pentru carii au
grăit Stăpînitoriul că „Au ieşit fărădeleagea
den Vavilon, den bătrîni judecători, carii
să părea că otcîrmuiescu norodul". Aceş- 7
tea aştepta la casa lui Ioachim, şi veniia
cătră ei toţi ceia ce să judeca. Şi era cînd 8
să ducea nărodul la amiazăzi, întra Sosana
şi îmbla în grădina bărbatului ei. Şi o 9
vedea pre ea cei doi bătrîni în toate zilele
întrînd şi îmblînd, şi să făcură întru pohta
ei. Şi-ş îndărătniciră gîndul lor şi abă- 10
tură ochii lor ca să nu vază la ceriu, nici îş
aducea aminte de judecăţile ceale direapte.
Şi era amîndoi înfierbîntaţi pentru ea, şi 11
n-au spus unul altuia durearea lor, căci să
ruşina a-ş spune pohta lor—că vrea să să
împreune cu ea. Şi păziia cu nevoinţă 12
în toate zilele a o vedea pre ea. Şi zise unul
cătră altul: „Să meargem dară acasă, că
vreamea de prînz iaste". Şi ieşind, să 13
despărţiră unul de altul, şi înturnîndu-se,
veniră la acelaş loc, şi cercetînd între eiş
pricina, mărturisiră pohta lor; Atuncea 14
de obşte rînduiră vreame cînd o vor putea
afla pre ea sîngură. Şi fu păzind ei zi cu 15
bună tocmeală, ea întră ca şi ieri şi alalta-
ieri cu doao feate şi pohti să să scalde în
grădină, că era zăduh; Şi nu era nimeni 16
acolo, afară den cei 2 bătrîni ascunşi şi
privind pre ea. Şi zise featelor: „Aduce- 17
ţi-m dară untdelemnu şi săpun şi porţile
grădinii închideţ, ca să mă scald". Şi fă- 18
cură cum au zis şi închisără uşile grădinii şi
ieşiră pre uşile ceale de laturi, ca să aducă
ceale ce au poruncit lor, şi n-au văzut pre cei
bătrîni, că era ascunşi. Şi să făcu după 19
ce ieşiră featele, să sculară cei doi bătrîni
şi alergară asupra ei şi zisără: „Iată, uşile
grădinii sînt închise, şi nimenea nu ne
veade pre noi, şi întru pohta ta sîntem;

20 Pentru aceaea pune-te împreună cu noi şi
te fă cu noi; iară de nu, voim mărturisi
asupra ta că era cu tine un voinic, şi pentru
21 aceaea ai gonit featele de la tine". Şi sus-
pină Susana şi zise: „Strîmt mie de toate
22 părţile; Că de voiu face aceasta, moarte-m
iaste mie, şi de nu voiu face, nu voiu scăpa
23 den mîinile voastre; Mai bine iaste mie
să nu fac şi să caz în mîinile voastre, decît
24 a greşi înaintea Domnului". Şi strigă
Susana cu glas mare, şi strigară şi cei 2 bă-
trîni dempotriva ei şi, alergînd, unul deşchi-
25 se uşile grădinii. Şi deaca auziră strigarea
în grădină cei den casă, săriră înlăuntru
pre uşa cea den coastă, să vază ce i s-au în-
26 tîmplat ei. Şi deaca zisără cei bătrîni
cuvintele lor, să ruşinară slugile foarte, căci
niciodinioară nu s-au grăit cuvînt ca acesta
27 pentru Susana. Şi fu a doua zi, deaca să
adună nărodul către bărbatul ei, Ioachim,
veniră cei 2 bătrîni plini de cugetul cel fără
de leage asupra Susanii, ca să o omoară pre
28 ea, Şi ziseră înaintea nărodului: „Trimi-
teţi către Susana, fata Helchiei, care iaste
29 fămeaia lui Ioachim"; şi ei au trimis. Şi
veni ea şi părinţii ei şi fiii ei şi toate rudeniile
30 ei. Şi Susana era gingaşă foarte şi fru-
moasă la chip, şi cei fără de leage porunciră
31 ca să să descopere ea, Pentru că era aco-
perită de tot, pentru ca să să sature de fru-
32 museaţele ei; Şi plîngea cei de pre lîngă
33 dînsa şi toţi ceia ce ştiia pre ea. Şi scu-
lîndu-se cei doi bătrîni în mijlocul nărodu-
34 lui, pusără mînile pre capul ei; Şi ea,
plîngînd, căuta la ceriu, căci era inema ei
35 nădejduită pre Domnul. Şi ziseră bătrî-
nii: „Îmblîndu noi în grădină sînguri, întra-
t-au ea cu doao slujnice şi au închis uşile gră-
36 dinii şi slobozi slujnicile; Şi veni către
ea un voinic, carele era ascuns, şi să culcă
37 cu ea. Şi noi fiind în unghiul grădinii,
văzînd fărădeleagea, am alergat asupră-le;
38 Şi văzîndu-i pre ei împreunîndu-se, pre acela
nu-l putum opri, căci era mai tare el decît
39 noi, şi deşchizînd uşele au sărit afară, Şi
de aceasta apucîndu-ne, o întrebam cine era
40 voinicul acela, şi n-au vrut să ne spuie. A-
41 ceasta mărturisim". Şi-i crezu pre ei
adunarea, ca pre neşte mai bătrîni ai năro-
dului şi judecători, şi o judecară pre ea
42 ca să moară. Şi strigă cu glas mare Su-
sana şi zise: „Dumnezeu cel Veacinic, ştiu-
toriul celor ascunse, Cela ce ştii toate mai
nainte de facerea lor, Tu ştii că minciuni
43 asupră-mi au mărturisit; Şi iată, moriu,
nefăcînd eu nemică dentru carele aceştea au
44 viclenit asupră-mi". Şi ascultă Dumnezeu
glasul ei şi, ducîndu-se ea să piară, Dum-
nezeu rădică duhul cel svînt unui copilaş
tînăr, căruia era numele Daniil, Şi strigă 45
cu glas mare: „Curat sînt eu de sîngele aceş-
tiia". Şi să întoarse tot norodul către 46
el şi zise: „Ce e cuvîntul acesta carele tu ai
grăit?" Şi el, stînd în mijlocul lor, zise: 47
„Aşa sînteţ de nebuni, fiii lui Israil?
Necercetînd, nici adeverinţa cunoscînd, aţi 48
osîndit pre fata lui Israil? Întoarceţi-vă 49
la judecată, pentru că minciuni au mărturi-
sit aceştea asupra ei". Şi să întoarse tot 50
nărodul cu grabă. Şi ziseră lui cei bătrîni:
„Vino de şăzi în mijlocul nostru şi spune
noao, că ţ-au dat Dumnezeu ţie cinstea
bătrîneaţelor". Şi zise către ei Daniil: 51
„Osebiţi-i pre ei departe unul de altul, şi
voiu iscodi pre ei". Şi deaca să despăr- 52
ţiră unul de altul, chemă pre unul dentru
ei şi zise către el: „Învechitule de zile reale,
acum au venit păcatele tale carele făceai
mai nainte, judecînd judecăţi strîmbe şi pre
cei nevinovaţ vinuind şi pre cei vinovaţi
slobozind, zicînd Domnul: 'Pre cel nevino-
vat şi pre cel direpţ să nu-l omori'. Acum 53
dară, pre aceasta de o ai văzut, spune: Supt
ce copaci ai văzut pre ei împreunîndu-se
întru sine?" Şi el zise: „Supt shin". Zise 54
Daniil: „Direpţ ai minţit la capul tău,
Pentru că acum îngerul lui Dumnezeu, luînd 55
răspuns de la Dumnezeu, te va spinteca în
doao". Şi mutînd pre acela, porunci să 56
apropie pre celalalt; şi zise lui: „Sămînţa
lui Hanaan şi nu a Iudii, frumuseaţele te-au
înşălat pre tine, şi pohta îndărătnici inema
ta; Aşa făceaţ featelor lui Israil, şi acea- 57
lea, temîndu-se, să împreuna cu voi, ce nu
îngădui fata Iudii fărădeleagea voastră;
Acum dară, spune-mi: Supt ce copaci aţi 58
prins pre ei împreunîndu-se întru sine?" Şi
el zise: „Supt prin". Şi zise lui Daniil: „Di- 59
repţ ai minţit şi tu asupra capului tău,
Pentru că aşteaptă îngerul lui Dumnezeu, 60
sabie avînd, să te taie în doao, ca să vă piar-
ză de tot pre voi". Şi strigă toată adu- 61
narea cu glas mare şi binecuvîntară pre Dum-
nezău, pre Cel ce mîntuieşte pre ceia ce nă-
dejduiescu pre El. Şi să sculară asupra 62
celor 2 bătrîni, că-i dovedi pre ei Daniil den
gura lor mărturisind minciuni, şi au făcut
lor în ce chip au viclenit să facă vecinului,
după leagea lui Moisi, şi au omorît pre ei;
şi scăpă sînge nevinovat în ziua aceaea. Şi 63
Helchia şi muiarea lui lăudară pre Dumnezău
pentru fata lor, Susana, cu Ioachim, bărba-
tul ei, şi toate rudeniile, căci nu s-au aflat
întru ea lucru grozav. Şi Daniil să făcu 64
mare înaintea norodului den ziua aceaea
şi înainte.

PENTRU A BĂLAURULUI

Vil topire. De la săvîrşitul lui Daniil rumtă pildă.

1 Şi împăratul Astiag să adaose cătră
părinţii lui, şi luo Chiru Persul îm-
2 părăţia lui. Şi era Daniil împre-
ună vieţuitoriu cu împăratul şi
mai slăvit decît toţi priatenii lui.
3 Şi era un idol la vaviloneani, căruia era
numele Vil, şi să cheltuia la el preste toată
ziua făină de grîu artave 12 şi oi 40 şi vea-
4 dre de vin 6. Şi împăratul cinstiia pre
el şi mergea în toate zilele a să închina lui;
5 şi Daniil să închina Dumnezăului lui. Şi
zise lui împăratul: „Pentru căci nu te în-
6 chini lui Vil?“ Şi el zise: „Căci nu crezu
în chipuri făcute de mîni, ce în Dumnezău
cel Viu, Cela ce au zidit ceriul şi pămîntul
7 şi are stăpînirea a tot trupul“. Şi zise
lui împăratul: „Nu ţi să pare ţie Vil a fi
dumnezău viu? Nu vezi cîte mănîncă şi
8 bea în toate zilele?“ Şi zise Daniil rîzînd:
„Nu te înşăla, împărate; acesta iaste den-
lăuntru lut şi den afară aramă, şi n-au mîn-
9 cat niciodinioară“. Şi mîniindu-să împă-
ratul, chemă pre preoţii lui şi zise lor: „De
nu-m veţi spune cine e cela ce mănîncă
10 cheltuiala aceasta, veţi muri; Iară de-m
veţi arăta că Vil mănîncă aceastea, Daniil
11 va muri, căci au hulit la Vil“. Şi zise Da-
niil împăratului: „Facă-să după cuvîntul
12 tău“. Şi era preoţii lui Vil 70, afară
13 den muieri şi fii. Şi veni împăratul cu
14 Daniil la casa lui Vil. Şi zisără preoţii
lui Vil: „Iată, noi ieşim afară, şi tu, împă-
rate, pune bucatele şi vinul turnîndu îl pu-
ne şi închide uşa şi pecetluiaşte cu inelul
15 tău; Şi viind dimineaţă, de nu vei afla
toate mîncate de Vil, să murim noi, sau
Daniil cela ce au minţit asupra noastră“.
16 Şi ei nu băga în samă, căci făcuse supt
masă ascunsă întrare şi pren ea întra puru-
17 rea şi mînca pre eale. Şi fu deaca ieşiră
aceia, şi împăratul puse bucatele lui Vil, şi
porunci Daniil slugilor lui şi aduseră cenu-
şă şi aşternură toată beseareca, înaintea
18 împăratului sîngur; Şi ieşind, închisă-
ră uşa şi pecetluiră cu inelul împăratului,
19 şi să duseră. Şi preoţii veniră noaptea,
după obiceaiul lor, şi muierile lor şi copiii
20 lor, şi le mîncară toate şi băură. Şi mî-
necă împăratul dimineaţa, şi Daniil împre-
21 ună cu el. Şi zise împăratul: „Întregi sînt
peceţile, Daniile?“ Şi el zise: „Întregi, împă-
22 rate“. Şi fu îndată ce deşchise porţile,
căutînd pre masă împăratul, strigă cu glas
mare: „Mare eşti, Vil! Şi nu iaste la tine nici
un vicleşug“. Şi rîse Daniil şi opri pre 23
împăratul ca să nu între el înlăuntru, şi
zise: „Vezi dară faţa pămîntului, şi cunoaş-
te ale cui sînt urmele aceastea“. „Văzu 24
urmele că sînt de bărbaţi şi de muieri şi
de copii“. Şi scîrbindu-se împăratul, 25
atuncea prinse pe preoţi şi pre muieri şi
fiii lor, şi arătară lui uşile ceale ascunse,
pren carele întra şi mînca ceale den masă.
Şi-i omorî pre ei împăratul şi deade pre Vil 26
de tot lui Daniil, şi-l surpă pre el şi beseareca
lui. Şi era un bălaur mare într-un loc, 27
şi-l cinstiia pre el vaviloneanii. Şi zise 28
împăratul cătră Daniil: „Au şi acesta vei
zice că de aramă iaste? Iată, trăiaşte şi 29
mănîncă şi bea, nu vei putea să zici că nu
iaste acesta dumnezău viu; şi te închină lui“.
Şi zise Daniil: „Domnului Dumnezăului 30
mieu mă voiu închina, căci Acesta e Dum-
nezău viu; şi tu, împărate, dă-mi voie, şi
voiu ucide pre bălaur fără de sabie şi fără
toiag“. Şi zise împăratul: „Dau ţie“. Şi 31
luo Daniil smoală şi seu şi peri şi le fiarse
într-un loc şi făcu cocoloş şi deade în gura
bălaurului, şi plesni bălaurul. Şi zise: 32
„Vezi închinăciunele voastre“. Şi fu 33
deaca auziră vaviloneanii, să scîrbiră foarte
şi să rîdicară asupra împăratului. Şi ziseră: 34
„Jîdov s-au făcut împăratul: şi pre Vil sur-
pă, şi pre bălaur omorî, şi pe preoţi îi
junghe“. Şi ziseră mergînd cătră împăra- 35
tul: „Dă-ne noao pre Daniil; Iară de nu, 36
vom omorî pre tine şi pre casa ta“. Şi văzu 37
împăratul că-l întiştesc foarte şi, îndemnîn-
du-se, deade lor pre Daniil. Şi ei puseră 38
pre el în groapa leilor, şi fu acolo 6 zile.
Şi era în groapă 7 lei, şi le da lor preste toate 39
zilele 2 trupuri şi 2 oi; iară atuncea nu li
s-au dat lor, pentru ca să mănînce de tot
pre Daniil. Şi era Avvacum prorocul în 40
ţara jidovască, şi el fiarse fiertură şi dumică
pîine în scafă şi mergea la cîmp să ducă
secerătorilor. Şi zise îngerul Domnului 41
lui Avvacum: „Du prînzul carele ai la Vavi-
lon, lui Daniil, la groapa leilor“. Şi zise 42
Avvacum: „Doamne, Vavilonul n-am văzut
şi groapa nu ştiu unde iaste!“ Şi-l apucă 43
îngerul de creaştetul lui şi, ţiindu-l de chica
capului lui, îl puse pre el la Vavilon deasu-
pra gropii, cu iuţimea duhului lui. Şi stri- 44
gă Avvacum zicînd: „Daniile, Daniile, ia
prînzul carele au trimis ţie Dumnezău“.
Şi zise Daniil: „Pentru că Ţi-ai adus aminte 45
de mine, Dumnezăule, şi n-ai părăsit pre cei
ce cearcă pre Tine şi Te iubesc pre Tine“.
Şi, sculîndu-se, Daniil mîncă; şi îngerul lui 46
Dumnezău aşăză pre Avvacum îndată la lo-
cul lui. Şi împăratul veni în ziua a şaptea 47
ca să plîngă pre Daniil; şi veni la groapă şi
căută, şi iată, Daniil şădea. Şi strigînd cu 48

glas mare, împăratul zise: „Mare eşti, Doamne, Dumnăzăul lui Daniil! Şi nu iaste altul
49 afară den Tine". Şi-l scoase pre el, iară pre vinovaţii pierzării lui îi bägă în groapă, şi să mîncară îndată de tot înaintea lui.

AL MACCAVEILOR CUVÎNT DENTÎIU

CAP I

1 Şi fu după ce lovi Alexandru Machidoneanul, cel al lui Filip, carele au ieşit den pămîntul Hettiimului; şi au lovit pre Darie, împăratul persilor şi al midilor, şi împărăţi în
2 locul lui întîiu preste grecime. Şi făcu războaie multe, şi au biruit cetăţi multe,
3 şi au jungheat împăraţi ai pămîntului. Şi au trecut pînă la margenile pămîntului, şi au luat prăzi de la mulţime de limbi, şi în-
4 cetă pămîntul înaintea lui. Şi să înălţă, şi să rîdică inima lui, şi adună puteare vîr-
5 toasă foarte. Şi domni ţări şi limbi şi
6 tirani, şi fură lui spre bir. Şi după aceasta căzu pre aşternut şi cunoscu că va să moară.
7 Şi chemă pre slugile lui ceale cinstite, cei crescuţi cu el den tinereaţe, şi împărţi lor
8 împărăţia lui, încă viu fiind el. Şi împă-
9 răţi Alexandru ani 12 şi muri. Şi biruiră
10 slugile lui fieştecarele la locul lui. Şi puseră toţi steme, după ce au murit el, şi fiii lor după dînşii, ani mulţi, şi să înmulţiră
11 răutăţile pre pămînt. Şi ieşi dentr-înşii rădăcină păcătoasă, Antioh Epifan, feciorul lui Antioh împăratul, carele era zălog la Roma. Şi au împărăţit în anul 137 de îm-
12 părăţia grecilor. În zilele acealea ieşit-au den Israil fii fără de leage şi au îndemnat
13 pre mulţi, zicînd: „Să meargem şi să punem făgăduinţă cu limbile ceale dempreju-rul nostru, căci, den care zi ne-am despărţit
14 de ei, ne-au aflat pre noi răutăţi multe". Şi
15 fu bun cuvîntul înaintea ochilor lor. Şi s-au îndemnat oarecarii den nărod şi au mers cătră împăratul şi au dat lor biruinţă a fa-
16 ce direptăţile limbilor. Şi zidiră şcoală în Ierusalim după legiuirile limbilor.
17 Şi-ş făcură lor neobrezuire, şi s-au depărtat de făgăduinţa cea sfîntă, şi să alăturară limbilor şi să vîndură a face răul. Şi să gătì 18
împărăţia înaintea lui Antioh şi gîndi să împărăţască Eghipetul, ca să împărăţască preste amîndoao împărăţiile. Şi întră la 19
Eghipet cu gloată grea, cu cară şi pili, şi cu călăreţi, şi cu stol mare. Şi împreună 20
războiul cătră Potolomeiu, împăratul Eghipetului, şi să înfrînse Potolomeiu de cătră faţa lui şi fugi, şi căzură răniţ mulţi. Şi 21
cuprinseră cetăţile ceale tari în pămîntul Eghipetului şi luo prăzile pămîntului Eghipetului. Şi să întoarse Antioh, după ce 22
au lovit Eghipetul, întru 143 de ani, Şi 23
să sui asupra lui Israil şi Ierusalimului cu gloată grea. Şi întră la sfinţenie cu mîndrie şi luo jîrtăvnicul cel de aur, şi sfeaşnicul luminii, şi toate vasele ei, şi masa punerii-înainte, şi căuşăle, şi năstrăpile, şi cădelniţele ceale de aur, şi catapeteazma, şi cununile, şi podoaba cea de aur, cea de cătră faţa besearecii, şi le sfărîmă toate. Şi luo 24
argintul, şi aurul, şi vasele ceale pohtite; şi au luat visteriile ceale ascunse, care le-au aflat; şi luînd toate, să duse la pămîntul lui.
Şi făcu ucidere de oameni şi grăi mîndrie 25
mare. Şi să făcu jale mare asupra lui 26
Israil în tot locul. Şi suspinară boiarii şi 27
bătrînii; fecioarele şi tinerii au slăbit, şi frumuseaţele muierilor s-au schimbat. Tot 28
ginerele au luat plîngere; ceaea ce şădea în cămară măritată s-au făcut în jale. Şi să 29
clăti pămîntul pentru cei ce lăcuia pre dînsul, şi toată casa lui Iacov s-au îmbrăcat cu
ruşine. După doi ani de zile trimis-au 30
împăratul pre vestitoriul cel mare la cetăţile Iudei; şi veni la Ierusalim cu gloată grea.
Şi grăi lor cuvinte de pace, cu vicleşug, şi 31
să încrezură lui. Şi căzu asupra cetăţii 32
fără de veaste şi lovi pre ea lovitură mare şi pierdu nărod mult dentru Israil. Şi luo 33
prăzile cetăţii, şi o arse pre ea cu foc, şi surpă casele ei şi zidirile ei premprejur.
Şi robiră muierile şi fiii, şi dobitoacele 34
moştenire. Şi zidiră cetatea lui David cu 35
zid mare şi tare, cu turnuri tari, şi să făcu lor spre margine. Şi puseră acolo limbă 36
păcătoasă, bărbaţi fără leage, şi să întăriră întru ea. Şi puseră arme şi hrană şi, adu- 37
nînd prăzile Ierusalimului, le-au pus acolo.
Şi să făcură întru mare laţ, şi să făcu spre 38
vicleşug sfinţeniei şi spre diavol rău lui Israil pururea. Şi au vărsat sînge nevinovat îm- 39
prejurul sfinţeniei şi au pîngărit sfinţenia.
Şi au fugit ceia ce lăcuia Ierusalimul, pen- 40
tru ei, şi să făcu lăcuinţă streinilor; şi s-au făcut streină cu roadele ei, şi fiii ei au

41 părăsit pre ea. Sfinţirea ei pustiitu-s-au ca pustiiul, praznicele ei s-au întors spre jale, sîmbetele ei spre ocară, cinstea ei spre
42 defăimare. După mărirea ei s-au mulţit necinstea ei, şi mulţimea ei s-au întorsu
43 spre plîngere. Şi au scris împăratul la toată împărăţia lui să fie toţi într-un nărod şi să părăsească fieştecarele legiuirile lui.
44 Şi au priimit toate limbile după cuvîntul
45 împăratului. Şi mulţi den Israil s-au voit la slujba lui şi au jîrtvuit idolilor şi au pîn-
46 gărit sîmbăta. Şi au trimis împăratul cărţi cu mîinile solilor, la Ierusalim şi cetăţile Iudei, să umble după legiuirile ceale stre-
47 ine ale pămîntului Şi să oprească arderile-de-tot şi jîrtva şi turnarea den svinţenie,
48 Şi să pîngărească sîmbetele şi sărbătorile,
49 Şi să pîngărească svinţenia şi svinţii;
50 Să zidească cuptoare, şi capişti, şi casă de idoli, şi să jîrtvuiască de porc şi de dobitoace
51 de obşte, Şi să lase pre fiii lor neobrezuiţi, să spurce sufletele lor în toată necurăţenia, şi să-i spurce pre ei, ca să uite leagea
52 şi să primenească toate îndireptările; Şi carele nu va face după graiul împăratului,
53 va muri. După toate cuvintele aceastea au scris la toată împărăţia lui şi au făcut
54 socotitori preste tot norodul. Şi au poruncit cetăţeanilor Iudei să jărtvuiască den
55 cetate în cetate. Şi s-au adunat de la norod cătră ei mulţi, tot cela ce au părăsit
56 leagea şi au făcut răotăţ pre pămînt. Şi au pus pre Israil întru ascuns, în toată scă-
57 parea lor. Şi în 15 zile ale lui haselef, întru 145 de ani, zidit-au spurcăciunea pustiirei asupra jîrtăvnicului, şi în cetăţile
58 Iudii împrejur au zidit capişti. Şi preste
59 uşile caselor şi în uliţe tămîia. Şi cărţile legii, care le-au aflat, le-au arsu cu foc, spăr-
60 gîndu-le de tot. Şi unde să afla lîngă cineva Cartea făgăduinţei şi cine să ţinea de leage, porunca împăratului, îl omorîia
61 pre el cu putearea lor. Făcea aşa lui Israil, celor ce să afla în toată luna şi luna în cetăţi.
62 Şi în 25 ale lunii—jîrtvuind preste cupto-
63 riul carele era preste jîrtăvnic. Şi pre muierile ceale ce au obrezuit pruncii lor le-au
64 omorît, după porunci, Şi au spînzurat pruncii de grumazii lor, şi casele lor au prădat; şi pre cei ce au obrăzuit, pre ei i-au omo-
65 rît. Şi mulţi întru Israil s-au întărit şi să întemeiară întru dînşii, ca să nu mănînce de
66 obşte. Şi priimiră a muri, ca să nu să pîngărească cu mîncările şi să nu spurce făgăduin-
67 ţa cea svîntă; şi au murit. Şi să făcu urgie mare preste Israil foarte.

CAP II

1 In zilele acealea sculatu-s-au Mattathias al lui Ioan al lui Simeon preotul, den fiii Ioariv, de la Ierusalim
2 şi şăzu în Modin. Şi el avea 5 feciori: pre Ioanan, cel ce să po-
3 rocliia Gaddis, Simon, cel ce să chema
4 Thasi, Iuda, cel ce să porecliia Maccavei,
5 Eleazar, cel ce să chema Annaran, Ioana-
6 than, cel ce să porecliia Apfus. Şi văzu blestemile cealea ce s-au făcut în Iuda şi în
7 Ierusalim Şi zise: „Vai! Pentru căci aceasta, de mă născuiu a vedea zdrobirea nărodului mieu şi zdrobirea cetăţii cei svinte, şi a şădea acolo, dîndu-se ea în mîna vrăjmaşi-
8 lor Şi svinţenia în mîna striinilor? Făcutu-s-au beseareca ei ca un bărbat neslăvit.
9 Vasele mărirei ei robite s-au dus, omorîtu-s-au pruncii ei în uliţe, tinerei ei—cu sabia
10 lui. Care limbă n-au moştenit împărăţie
11 şi n-au biruit prăzile ei? Toată podoaba ei s-au luat; în loc de slobodă s-au făcut
12 roabă. Şi iată, svintele noastre şi frumuseaţea noastră şi mărirea noastră s-au pustiit, şi le-au spurcat pre eale limbile. Pentru ce
13 iaste noao a mai trăi?“ Şi rumpse Matta-
14 thias şi fiii lui hainele lor şi să îmbrăcară cu saci şi plînseră foarte. Şi veniră cei de
15 la împăratul, cei ce îndemna împărechearea la Modin cetatea, pentru ca să facă jîrtvă. Şi mulţi den Israil au mers cătră ei; şi Ma-
16 tathias şi fiii lui s-au adunat. Şi răspunse-
17 ră cei de la împăratul şi ziseră Mattathiei zicînd: „Boiariu mare eşti şi slăvit în cetatea aceasta şi întărit întru fii şi fraţ. Acum
18 dară, vino întîiu şi fă porunca împăratului, în ce chip au făcut toate limbile şi bărbaţii Iudii şi cei ce au rămas în Ierusalim, şi vei fi tu şi casa ta dentru priatenii împăratului, şi tu şi fiii tăi vă veţi mări cu argint şi cu aur şi cu tremiteri multe“. Şi răspunse 19
Mattathia şi zise cu glas mare: „Toate limbile cealea den casa împărăţiii împăratului de vor asculta lui, să să depărteaze fieştecarele de cătră închinăciunea părinţilor lui şi au ales întru poruncile lui, Iară eu şi feciorii miei şi 20
fraţii miei vom mearge întru făgăduinţa părinţilor noştri. Blînd fie noao ca să lăsăm 21
leagea şi dreptăţile. Cuvintele împăratu- 22
lui nu vom asculta, a treace slujba noastră în direapta au în stînga“. Şi deaca tăcu 23
grăind cuvintele aceastea, să apropie un bărbat jidov, înaintea tuturor să facă jîrtvă în capiştea cea den Modin, după porunca împăratului. Şi văzu Mattathias şi 24
rîvni şi să cutremurară rănichii lui şi

scoase mînie după judecată şi alergîndu îl
25 junghe pre el pre cuptoriu. Şi pre omul
împăratului, pre cel ce îndemna a jîrtvui,
l-au omorît în vreamea aceaea şi cuptoriul
26 surpă. Şi rîvni legii, în ce chip au făcut
27 Finees lui Zamvri, fiiul lui Salom. Şi strigă Mattathias în cetate, cu glas mare zicîndu:
„Tot cela ce va rîvni legii şi va întări făgăduinţa, iasă după mine!“ Şi fugiră el şi fiii
28 lui la munţi şi au lăsat cîte au avut în cetate.
29 Atuncea s-au pogorît mulţi cercînd direptatea şi judecata la pustiiu, Să şază acolo
30 ei şi fiii lor, şi muierile lor, şi dobitoacele lor, căci s-au înmulţit preste ei răutăţile.
31 Şi s-au spus oamenilor împăratului şi puterilor carele era în Ierusalim, cetatea lui David, că s-au pogorît oamenii carii au răsipit porunca împăratului pren ascunzători în
32 pustii. Şi alergară după dînşii mulţi şi, ajungîndu-i pre ei, tăbărîră asupra lor şi întărîră asupra lor războiu în ziua sîmbetelor;
33 Şi ziseră cătră ei: „Pînă acum destul e! Ieşiţi şi faceţi după cuvîntul împăratului şi
34 veţi trăi“. Şi zisără: „Nu vom ieşi, nici vom face cuvîntul împăratului, ca să spur-
35 căm ziua sîmbeţelor“. Şi sîrguiră asupra
36 lor cu războiu. Şi n-au răspunsu lor, nici piatră au zvîrlit într-înşii, nici au astupat
37 ascunzătorile, zicînd: „Să murim toţi întru prostimea noastră, mărturiseaşte asupra noastră ceriul şi pămîntul că fără judecată
38 piardeţi pre noi“. Şi să scularǎ asupra lor cu războiu în sîmbete şi muriră ei, şi muierile lor, şi fiii lor, şi dobitoacele lor,
39 ca la 1000 de suflete de oameni. Şi înţelease Matathia şi priatenii lui şi plînsără de
40 ei foarte. Şi zise om cătră aproapele lui: „De vom face toţi în ce chip au făcut fraţii noştri şi nu vom da războiu cătră limbi pentru suflete noastre şi pentru direptăţi acum, mai curînd pre noi ne vom piarde de pre
41 pămînt“. Şi să sfătuiră în ziua aceaea zicînd: „Tot omul carele va veni cătră noi spre războiu în ziua sîmbetelor, să dăm războiu împotriva lui şi să nu murim toţi în ce chip au murit fraţii noştri în ascunzători“.
42 Atuncea s-au adunat cătră ei adunarea asideilor, vîrtoşi la puteare den Israil, tot
43 cela ce să voia legii. Şi toţi ceia ce pribegiia să adaosără la ei şi să făcu lor
44 întru întărire. Şi întăriră putearea şi loviră pre cei păcătoşi cu urgia lor şi pre oamenii cei fără de leage cu mînia lor, şi cei rămaşi fugiră la limbi să scape.
45 Şi încunjură Matathias şi priatenii lui
46 şi surpară cuptoarele. Şi obrezuiră pre copilaşii cei neobrăzuiţi, cîţi au aflat în hotarăle lui Israil cu vîrtute, Şi au 47
gonit pre fiii trufiei, şi spori lucrul în mîna
lor. Şi să apucară de leage den mîna 48
limbilor şi den mîna împăraţilor şi n-au dat
cornu păcătosului. Şi s-au apropiat zile- 49
le Mattathiei să moară. Şi zise fiilor lui:
„Acum s-au întărit mîndria şi mustrarea
şi vreamea sfîrşitului şi urgia mîniei. Şi 50
acum, fiilor, rîvniţi legii şi daţi sufletele
voastre pentru făgăduinţa părinţilor noştri.
Aduceţe-vă aminte de lucrurile părinţilor 51
noştri, ceale ce au făcut în neamurile lor,
şi priimiţi mărire mare şi nume veacinic.
Avraam au nu cu ispită să află credincios 52
şi să socoti lui întru direptate? Iosif, în 53
vreamea strînsorii lui, păzi porunca şi să
făcu domn Eghipetului. Finees, tatăl 54
nostru, rîvni rîvnire, au luat făgăduinţa
preoţiei cei veacinice. Isus, plinind cuvîn- 55
tul, făcutu-s-au judecătoriu în Israil. Ha- 56
lev, pentru căci au mărturisit în adunare,
au luat moştenirea pămîntului. David, 57
cu mila lui, au moştenit scaunul împărăţiei
în veacul veacului. Ilie, rîvnind rîvnirea 58
legii, să luo în sus pînă la ceriu. Ananie, 59
Azarie, Misail, crezînd, mîntuitu-s-au den
para focului. Daniil, cu prostimea lui, să 60
izbăvi den gurile leilor. Şi aşa v-aţ socotit 61
după neam şi neam că toţi ceia ce nădejduiesc pre El nu vor slăbi. Şi de cu- 62
vintele omului păcătos să nu vă teameţ,
căci mărirea lui iaste în gunoiu şi în viermi.
Astăz să va rădica, şi mîine nu se va afla, 63
căci s-au întors la ţărîna lui, şi gîndirea lui
au perit. Şi voi, fiilor, întăriţi-vă şi vă 64
îmbărbătaţ în leage, că întru ea vă veţ mări.
Şi iată, Simeon, fratele vostru, ştiu că om 65
de sfat iaste; de el să ascultaţi toate zilele;
acesta voao va fi în loc de părinte. Şi Iuda 66
Macaveul, acesta e vîrtos la puteare şi den
tinereaţele lui; acesta voao va fi căpetenie
oştii şi veţ bate războiul năroadelor. Şi 67
voi apropiaţi cătră voi pre toţi făcătorii
legii şi izbîndiţ izbînda nărodului vostru.
Răsplătiţ răsplătire limbilor şi luaţi aminte 68
la poruncile legii“. Şi blagoslovi pre ei, 69
şi să adaose cătră părinţii lui; şi muri
întru 146 de ani. Şi-l îngropară pre el 70
fiii lui în mormînturile părinţilor lor, în
Modin, şi-l plînsără pre el tot Israilul plîngere mare.

CAP III

Şi să sculă Iuda cela ce să chema 1
Macaveu, fiiul lui, în locul lui; şi
ajutoriia lui toţi fraţii lui Şi toţi 2
cîţ s-au lipit de părintele lui, şi bătea războiul lui Israil cu veselie.
Şi au lărgit mărire nărodului lui, şi să îm- 3
brăcă cu za ca un uriaş şi să încinse cu ar-

mele lui ceale de războiu şi războaie au
4 întărit, acoperind tabăra cu sabie. Şi să
asămănă cu leul în lucrurile lui şi ca puiul
5 de leu izbucnind la vînat. Şi au gonit pre
cei fără de leage, cercetîndu-i, şi pre cei ce
turbura pre norodul lui i-au ars cu văpaie.
6 Şi să zgîrciră cei fără de leage de frica lor
şi toţi lucrătorii fărădelegii împreună s-au
turburat; şi să spori mîntuirea în mîna lui.
7 Şi amărî pre împăraţi mulţi, şi veseli pre
Iacov cu faptele lui; şi pînă în veac pomeni-
8 rea lui—spre bună-cuvîntare. Şi trecu în
cetăţile Iudei şi pierdu de tot pre cei păgîni
9 dentr-însele şi întoarse urgia den Israil. Şi
să numi pînă la marginea pămîntului, şi
10 adună pre cei pierduţi. Şi adună Apolo-
nie limbi, şi de la Samaria puteare mare, ca
11 să dea războiu cătră Israil. Şi cunoscu
Iuda, şi ieşi în timpinarea lui şi-l lovi pre el;
şi-l omorî pre el, şi căzură răniţ mulţi; şi
12 ceialalţi au fugit. Şi luo prăzile lor, şi
sabia lui Apolonie luo Iuda şi era dînd răz-
13 boiu cu ea, toate zilele. Şi auzi Siron,
biruitoriul puterii Siriei, că au strîns Iuda
adunare, şi adunarea credincioşilor cu el şi
14 celor ce ies la războiu, Şi zise: „Face-m-
voiu mie nume şi mă voiu mări întru împă-
răţie: şi voiu bate pre Iuda, şi pre cei ce-s
împreună cu el, şi pre ceia ce defaimă cu-
15 vîntul împăratului". Şi adaose a să sui,
şi să sui cu el tabăra celor necuraţi tare să
ajute lui şi să facă izbînda întru fiii lui Israil.
16 Şi să apropie pînă la suirea Vethoronului,
şi ieşi Iuda întru întimpinarea lui cu puţini.
17 Şi, deaca văzură tabăra viind întru întimpi-
narea lor, zisără Iudii: „Ce vom putea, pu-
ţini fiind, să dăm războiu cătră atîta
mulţime vîrtoasă? Şi noi am leşinat, nemîn-
18 caţi fiind astăzi". Şi zise Iuda: „Pre lesne
iaste a să închide mulţi în mîinile celor pu-
ţini, şi nu iaste osebire înaintea ceriului a
19 mîntui întru mulţi au întru puţini. Căci
nu în mulţimea puterii iaste biruinţa războ-
iului, ce numai de la ceriu iaste putearea.
20 Ei vin cătră noi cu mulţimea simeţiei şi a
fărădelegii, ca să ne rădice pre noi, şi pre
muierile noastre, şi pre fiii noştri, ca să pra-
21 de pre noi. Iară noi ne batem pentru
sufletele noastre şi pentru legiuirile noas-
22 tre. Şi însuş Domnul va zdrobi pre
ei de cătră faţa noastră; şi voi nu vă tea-
23 meţ de ei!" Şi deaca au tăcut grăind,
sări într-înşii fără de veaste; şi să surpă
24 Siron şi tabăra lui înaintea lui. Şi-i
goniia pre ei la pogorîşul Vethoronului
pînă la cîmp şi au căzut dentr-înşii ca
vro 800 de oameni, şi ceialalţi au fugit la
25 pămîntul Filistiimului. Şi au început
frica Iudii şi a fraţilor lui şi spaima a că-
dea preste limbile cealea demprejurul lor.
Şi s-au apropiat pînă la împăratul numele 26
lui, şi pentru rînduialele războiului Iudii
povestiia toată limba. Şi deaca auzi 27
Antioh împăratul cuvintele aceastea, să ur-
gisi cu mînie şi trimise şi adună puterile toa-
te ale împărăţiei lui, tabără tare foarte.
Şi deşchise cămara lui şi au dat lefi puteri- 28
lor lui de un an şi porunci lor într-un an să
fie ei gata la toată treaba. Şi văzu că s-au 29
sfîrşit argintul de la visterii şi birurile ţărîi
—puţine, pentru împărechearea şi rana
carea au făcut în pămînt, ca să rădice le-
giuirile carele era den zilele ceale dentîiu,
Şi să temu că doară nu va avea şi a doară 30
ca întîiu, la cheltuiale şi dările carele le da
mai nainte cu mînă întinsă şi prisosi mai
mult decît împăraţii cei de mainte cu
mîna întinsă. Şi să miră cu sufletul lui 31
foarte şi să sfătui a mearge la Persida şi să
ia dăjdile ţărălor şi să adune argint mult.
Şi lăsă pre Lisia, om slăvit şi den neamul 32
împărăţiei, preste lucrurile împăratului, de
la rîul Efathului pînă la hotarăle Eghipetu-
lui, Şi a hrăni pre Antioh, feciorul lui, 33
pînă a să întoarce el. Şi i-au dat lui 34
jumătate den puteri, şi pilii, şi au porun-
cit lui de toate cîte au vrut şi, pentru ceia
ce lăcuia în Iudea şi în Ierusalim, Să 35
trimiţă asupra lor puteare ca să zdrobească
şi să rădice vîrtutea lui Israil şi rămăşiţa
Ierusalimului şi să rădice pomenirea lor
den loc Şi să lăcuiască fii de alt neam 36
în toate hotarăle lor şi să le dea cu sorţu
pămîntul lor. Şi împăratul au luat ju- 37
mătate den puterile ceale ce au rămas şi
s-au sculat de la Antiohia, de la cetatea îm-
părăţiei lui, în anul 147. Şi au trecut apa 38
Efratului şi mergea pren ţărîle ceale de sus.
Şi porunci Lisia lui Potolomeu al lui Dori-
men, şi lui Nicanor, şi Gorghiei, bărbaţii
cei tari dentru priatenii împăratului, Şi 39
au trimis împreună cu ei 40000 de bărbaţi
şi 7000 de călărime, ca să vie la pămîntul
Iudii şi să-l strice de tot pre el, după cuvîn-
tul împăratului. Şi să scularâ cu toată 40
putearea lor şi veniră şi să tăbărîră aproape
de Emmaum, la pămîntul cîmpiei. Şi au- 41
ziră neguţitorii ţărîi numele lor şi luară ar-
gint şi aur, mult foarte, şi slugi, şi veniră
la tabără ca să ia pre fiii lui Israil robi.
Şi să făcură cătră ei putearea Siriei şi 42
a pămîntului celor striini de fealiu. Şi 43
văzu Iuda şi fraţii lui că s-au înmulţit
răutăţile şi puterile tăbărăsc în hotarăle
lor şi au înţeles cuvintele împăratului,
carele au poruncit să facă norodului spre
peire şi concenire. Şi zise fieştecarele 44
cătră aproapele lui: „Să rădicăm surparea
norodului nostru şi să dăm războiu pen-

tru norodul nostru şi pentru ceale sfinte".
45 Şi să adună adunarea ca să fie gata la răz-
boiu şi ca să să roage şi să ceară milă şi
46 îndurări. Şi Ierusalimul era nelăcuit ca
un pustiiu; nu era cine să între şi cine să
iasă den rodurile lui, şi sfinţenia călcîndu-se
de tot, şi fiii celor de neam striin—în mar-
gine, era sălăşluire limbilor; şi să rădică
bucuria den Iacov, şi să sfîrşi fluier şi alăută.
47 Şi s-au adunat şi au venit la Masifa, în preaj-
ma Ierusalimului, căci loc de rugă era la
48 Masifa mai nainte lui Israil. Şi au postit
în ziua aceaea, şi s-au îmbrăcat cu saci, şi
cenuşă—pre capetele lor, şi au rumt hainele
49 lor. Şi au întins Cartea legii, pentru care
cerceta limbile ca să să scrie într-însa închi-
50 puirile idolilor lor. Şi au adus hainele
preoţiei, şi ceale dentîiu născute, şi zeciu-
ialele, şi au rîdicat pre nazirei, carii au îm-
51 plut zilele. Şi au strigat cu glas la ceriu,
zicînd:„Ce vom face acestora şi unde vom
52 duce pre ei? Şi sfintele Tale de tot s-au
călcat şi s-au spurcat; şi preoţii Tăi, cu
53 plîngere şi cu smerire. Şi iată, limbile
s-au adunat preste noi ca să ne rîdice pre
noi; Tu ştii ceale ce gîndesc ei asupra noas-
54 tră. Cum vom putea sta împotrivă de
cătră faţa lor, de nu Tu vei ajuta noao?"
Şi au trîmbiţat cu trîmbiţele şi au strigat
55 cu glas mare. Şi după aceasta au pus
Iuda povăţuitori norodului preste mii şi
preste sute şi preste 50 şi preste zeace.
56 Şi zise celor ce fac case şi celor ce să logo-
descu cu muieri şi răsădesc vii şi cei fricoş
să să întoarcă fieştecarele la casa lui, după
57 leage. Şi să sculă tabăra şi să tăbărî
58 spre miazăzi a Emiumului. Şi zise Iuda:
„Încingeţi-vă şi vă faceţi întru fii tari şi
fiţi gata pre dimineaţă ca să daţi războiu
în limbile aceastea, ceale adunate asupra
noastră să rădice pre noi şi svintele noastre.
59 Căci noi mai bine să murim la războiu, de-
cît să privim preste răutăţile limbii noastre
60 şi ale svintelor. Iară precum va fi voia
în ceriu, aşa va face".

CAP IV

1 Şi să tăbărî Gorghia cu 5000 de oa-
meni şi 1000 de călărime aleasă
2 şi să sculă tabăra noaptea, Ca
să lovească în tabăra jidovilor şi
să lovească pre ei fără de veaste;
3 şi fiii marginei era lui povăţuitori. Şi
auzi Iuda şi să rădică el şi cei tari ca să lo-
vească putearea împăratului cea den Emaum
4 Încă pînă era răsipite puterile de la tabără.
5 Şi veni Gorghia la tabăra Iudii noaptea,
şi pre nimene n-au aflat; şi cerca pre
ei la munţi, căci zise:„Fug aceştea de
6 noi". Şi odată cu ziua, să ivi Iuda
la cîmpu cu 3000 de oameni, însă platoşă
şi sabie nu avea, precum vrea. Şi văzură 7
tabăra limbilor tare, înzăuată, şi călărime
încunjurînd pre ea, şi aceştea învăţaţ de
războiu. Şi zise Iuda bărbaţilor celor 8
ce era cu el:„Nu vă teameţi de mulţimea
lor şi de pornirea lor nu vă sfiiţ. Aduceţi- 9
vă aminte cum s-au mîntuit părinţii noştri
la Marea Roşie, cînd au gonit pre ei Faraon
cu puteare. Şi acum să strigăm la ceriu, 10
cîndai va milui pre noi şi-Ş va aduce aminte
de făgăduinţa părinţilor şi va zdrobi tabăra
aceasta despre faţa noastră astăzi. Şi vor 11
cunoaşte toate limbile că iaste Cela ce mîn-
tuiaşte şi izbăveaşte pre Israil." Şi rădi- 12
cară cei striini de fealiu ochii lor şi văzură
pre ei viind den preajmă şi ieşiră den tabă-
ră la războiu. Şi trîmbiţară cei ce era 13
cu Iuda, şi să loviră,şi să surpară limbile şi
fugiră la cîmpu; iară cei dendărăt toţi că-
zură în sabie. Şi goniră pre ei pînă la 14
Asarimoth şi pînă la cîmpia Idumeii şi Azo-
tului şi Iamniei. Şi căzură dentr-înşii 15
ca la 3000 de bărbaţ. Şi să întoarse 16
Iuda şi putearea de după dînşii de la goană.
Şi zise cătră nărod:„Să nu pohtiţ prăzile, 17
căci războiul iaste în preajma noastră, şi
Gorghia şi putearea—în măgură, aproape
de noi; Ce staţi acum împotriva vrăjma- 18
şilor noştri şi le daţi războiu lor, şi după
aceasta veţ lua prăzile, cu îndrăznire".
Şi încă grăind Iuda aceastea, să ivi o parte 19
oarecare abătîndu-se den măgură. Şi 20
văzu că s-au înfrînt şi ard cei ce sînt cu
Iuda tabăra, pentru că fumul, văzîndu-se,
arăta cea ce s-au făcut. Şi ceia, socotind 21
aceastea, s-au înfricoşat foarte şi, văzînd
împreună şi tabăra Iudii la cîmpu, gata
de războiu, Au fugit toţi la pămîntul 22
celor striini de fealiu. Şi s-au întors 23
Iuda spre prada taberei şi au luat aur mult,
şi argint, şi vînăt, şi mohorît de la mare, şi
avuţie mare. Şi întorcîndu-se, lăuda şi 24
binecuvînta la ceriu, căci e bine, căci în
veac mila Lui. Şi s-au făcut mîntuire 25
mare lui Israil în ziua aceaea. Şi cîţi den 26
cei striini de fealiu au scăpat, mergînd au
spus Lisiei toate cîte s-au întîmplat. Şi el, 27
auzind, să turbură şi să mîhniia că nu pre-
cum îi era voia ca acealea s-au făcut lui
Israil şi nu s-au întîmplat ca ceale ce i-au
poruncit împăratul lui. Şi în anul cel 28
viitoriu împreună găti Lisia bărbaţi aleşi
60000 şi 5000 de călărime, ca să dea
războiu Ierusalimului. Şi au venit la 29
Idumea şi s-au tăbărît la Vethsura; şi
întîmpină pre ei Iuda cu 10000 de bărbaţi.
Şi văzu tabăra tare şi să rugă şi zise: 30

„Binecuvîntat eşti, Mîntuitoriul lui Israil,
Cela ce ai zdrobit pornirea celui tare în mîna robului Tău David şi ai dat tabăra celor
de fealiu striin pre mînile lui Ionathan, fiiul
31 lui Saul, şi celui ce purta armele lui. Închide tabăra aceasta în mîna norodului Tău
Israil şi să să ruşineaze cu putearea şi cu
32 călărimea lor. Dă lor spaimă şi topeaşte dîrjîrea puterii lor şi să să clătească cu zdro-
33 birea lor. Surpă-i pre ei cu sabia celor ce
Te iubescu şi laude pre Tine toţi ceia ce
34 ştiu numele Tău,cu laude!“ Şi s-au lovit întru ei şi au căzut den tabăra Lisiei ca vro
cinci mii de oameni; şi căzură den preajma
35 lor. Şi văzînd Lisia înfrîngerea ce s-au făcut a rînduialii lui şi îndrăznirea Iudii
ce s-au făcut şi cum că gata sînt au a trăi
au a muri cu vitejia, să duse la Antiohia şi adună striini şi, mulţind oastea ce s-au fă-
36 cut, socotiia iarăşi să vie la Iudea. Şi
zise Iuda şi fraţii lui: „Iată, s-au zdrobit vrăjmaşii noştri; să ne suim să curăţim
37 sfintele şi să le înnoim“. Şi să adună
toată tabăra şi să suiră în muntele Sionul.
38 Şi văzură sfinţenia pustiită şi jîrtăvnicul pîngărit şi porţile arse de tot şi, în curţi,
copacii răsăriţi ca într-o o dumbravă sau
ca întru unul den munţi, şi cămările surpate.
39 Şi rupsără hainele lor şi să tînguiră tînguire
mare şi pusără cenuşe preste capetele lor
40 Şi căzură preste faţă pre pămînt şi au trîmbiţat cu trîmbiţile seamnelor şi au stri-
41 gat la ceriu. Atuncea au rînduit Iuda
bărbaţi ca să bată pre cei de margine pînă
42 ce va curăţi sfintele. Şi au ales preoţi
43 fără prihană, voitori legii. Şi au curăţit
sfintele şi au rădicat pietrile pîngăriciunii
44 la locu necuratu. Şi s-au sfătuit pentru
jîrtăvnicul arderii-de-tot, cel pîngărit, ce vor
45 face lui. Şi căzu la ei sfat bun să-l surpe
pre el, ca să nu să facă lor pre ocară, căci
au pîngărit limbile pre el; şi au surpat jîr-
46 tăvnicul. Şi au pus pietrile în măgura
casii, în loc iscusit, pînă a veni prorocu ca
47 să răspunză pentru eale. Şi au luat pietri întregi, după leage, şi au zidit jîrtăvnicul
48 nou, ca cel de mainte. . Şi au zidit sfintele
şi ceale den lăuntrul casii şi curţile şi toate.
49 Şi au făcut vasele ceale sfinte noao şi au
băgat sfeaşnicul şi jîrtăvnicul arderilor-de-
tot şi al tămîierilor şi masa în besearică.
50 Şi au tămîiat preste jîrtăvnic şi au aprins
luminile ceale de pe sfeaşnic şi lumina
51 în besearecă. Şi au pus preste masă
pîini şi au întinsu catapetazme şi au săvîrşit toate lucrurile ceale ce au făcut.
Şi au mînecat dimineaţa, în 25 de zile ale 52
lunii a noaolea, aceasta e luna haselef, a
anului 148. Şi au adus jîrtvă, după lea- 53
ge, preste jîrtăvnicul arderilor-de-tot cel
nou, carele au făcut. După vreame după 54
ziua întru carea au spurcat pre el limbile,
întru aceaca s-au înnoit, cu cîntări şi cu
alăute şi cu copuze şi ţimbale. Şi căzură 55
tot norodul preste faţa lor şi să închinară
şi au binecuvîntat la ceriu, pre Cel ce bine
au sporit lor. Şi au făcut noirea jîrtăvni- 56
cului, zile 8, şi au adus arderi-de-tot cu
veselie şi au jîrtvuit jîrtvă de mîntuire şi de
laudă. Şi au împodobit faţa besearicii 57
cea denainte cu cununi de auru şi cu pevecioare şi au înnoit porţile şi cămările şi
le-au pus uşi lor. Şi să făcu veselie mare 58
întru norod foarte şi să întoarse ocara limbilor. Şi au pus Iuda şi fraţii lui şi toată 59
adunarea lui Israil pentru ca să să ţie zilele
noirei jîrtăvnicului, în vremile lor, den an
în an, zile 8, de la 25 ale lunii haselef, cu
veselie şi cu bucurie. Şi au zidit în vrea- 60
mea aceaea muntele Sionul premprejur cu
zidu nalt şi cu turnuri tari, ca nu cîndai
mergînd limbile le vor călca pre eale, în ce
chip au făcut întîiu. Şi au rînduit acolo 61
puteare să păzească pre el; şi au întărit pre
el să păzească Vethsura, ca să aibă norodul
întărire de cătră faţa Idumeii.

CAP V

Şi fu cînd auziră toate limbile demprejur că s-au zidit jîrtăvnicul şi 1
s-au înnoit sfinţenia ca şi mai nainte, şi să urgisiră foarte; Şi 2
sfătuiră ca să rîdice neamul lui
Iacov, pre cei ce era în mijlocul lor, şi au
început a omorî întru norod şi a-i rîdica.
Şi da războiu Iuda cătră fiii lui Isaf, în 3
Idumea cea den Acravaptin, căci încunjura
pre Israil; şi i-au lovit pre ei cu rană mare
şi i-au înfricoşat şi au luat prăzile lor.
Şi ş-au adus aminte de răutatea fiilor lui 4
Vean, carii era norodului spre laţ şi spre
piadecă, păzind ei cu ficleşug la drumuri.
Şi s-au închis de cătră el în turnuri şi s-au 5
tăbărît asupra lor şi au procleţit pre ei şi
au ars turnurile ei cu foc, împreună cu toţi
ceia ce era înlăuntru. Şi au trecut la 6
fiii lui Ammon şi află mînă tare şi norod
mult şi pre Timothei, povăţuitoriul lor.
Şi lovi cătră ei războaie multe şi să zdro- 7
biră înaintea feaţii lui, şi i-au lovit pre
ei. Şi au luat pre Iazir şi pre featele 8
ei şi s-au înturnat la Iudea. Şi s-au adu- 9
nat limbile ceale den Galaad asupra lui Israil,
ceia ce era în hotarăle lor, ca să-i rădice
pre ei, şi au fugit la Dathema cetatea.

10 Şi au trimis cărţi cătră Iuda şi cătră fraţii
11 lui, zicînd: „Adunate sînt asupra noastră limbile cealea ce-s împrejurul nostru,ca să ne rădice pre noi; şi să gătesc să vie şi să apuce mai nainte cetatea la carea am scăpat;
12 şi Timothei povăţuiaşte taberii lor. Acum dară, viind, scoate-ne den mîna lor, căci au
13 căzut dentru noi mulţime. Şi toţi fraţii noştri, ceia ce era întru ai lui Tuvin, s-au omorît; şi au robit pre muierile lor, şi fiii lor, şi agonisealele lor, şi au pierdut acolo
14 ca o căpitănie de 1000 de bărbaţi". Încă cărţile să cetiia şi, iată, alţi olăcari au venit de la Galilea, cu hainele rupte, vestind după
15 graiurile aceastea, Zicînd: „Adunatu-s-au asupra lor de la Ptolemaida şi de la Tir şi Sidon şi toată Galilea acelor striini de fealiu,
16 ca să ne topească pre noi". Şi deaca auzi Iuda şi norodul cuvintele aceastea, să adună adunare mare să să sfătuiască ce vor face fraţilor lor celor ce-s în nevoie şi să bat de ei.
17 Şi zise Iuda lui Simon, fratelui lui: „Aleage-ţi ţie oameni şi pasă şi mîntuiaşte pre fraţii tăi, pre cei de la Galilea, iară eu şi Ionathan, fratele mieu, vom mearge la Gala-
18 adita". Şi lăsară pre Iosif al Zahariii şi pre Asea povăţuitori norodului, cu ceialalţi
19 ai puterii, în Iudea, spre pază. Şi porunci lor, zicînd: „Staţi înaintea norodului acestuia şi să nu daţi războiu cătră limbi, pînă ne vom
20 întoarce noi". Şi să împărţiră: la Simon —bărbaţi 3000, ca să meargă la Galilea, şi la Iuda—bărbaţi 8000, ca să meargă la
21 Galaadita. Şi mearse Simon la Galilea şi deade războaie multe cătră limbi şi să zdrobiră limbile de cătră faţa lui şi i-au gonit pre ei pînă la cetăţile Ptolemaidei.
22 Şi au căzut den limbi ca vro 3000 de oameni
23 şi luo prăzile lor. Şi luo pre ei den Galilea şi den Arvaţi, cu muierile şi cu fiii lor şi toate cîte era la ei, şi i-au adus la Iudea,
24 cu veselie mare. Şi Iuda Macaveul şi Ionathan, fratele lui, au trecut Iordanul
25 şi au mers cale de 3 zile în pustie. Şi s-au întîmpinat cu navateii, şi i-au întîmpinat pre ei cu pace şi au povestit lor toate cîte s-au întîmplat fraţilor lor în Galaaditida
26 Şi cum că mulţi dentru ei prinşi sînt la Vosora, şi în Vosor, în Alemis, Hascor, Mached şi Carnaim; toate cetăţile aceastea
27 tari şi mari sînt. Şi în cealealalte cetăţi ale Galaaditidei sînt cuprinşi, pre mîine să rînduiesc să tăbărască asupra cetăţilor şi să
28 ia şi să rîdice pre toţi aceştea întru o zi. Şi întoarse Iuda şi tabăra lui calea spre pustiiu, la Vosora, fără veaste; şi luo cetatea şi omorî toată partea bărbătească cu gură de sabie şi luo toate prăzile lor; şi o arse pre ea cu
29 foc. Şi să sculă de acolo noaptea şi mergea can asupra cetăţii. Şi să făcu dimi- 30
neaţa, şi rădicară ochii lor şi iată, nărod mult, căruia nu era număr, rădicînd loitre şi meşterşuguri ca să ia cetatea şi da războiu lor. Şi văzu Iuda că s-au început răz- 31
boiul, şi strigarea cetăţii s-au suit pînă la ceriu, cu trîmbiţe şi cu glas mare, şi zise bărbaţilor puterii: „Daţi războiu astăzi 32
pentru fraţii noştri!" Şi ieşi în trei căpe- 33
tenii pre denapoia lor şi trîmbiţară cu trîmbiţele şi strigară cu rugă. Şi cunoscu ta- 34
băra lui Timotheu că Macaveu iaste, şi fugiră de cătră faţa lui; şi lovi pre ei rană mare, şi căzură dentru ei în ziua aceaea ca vro 8000 de bărbaţi. Şi să abătu la Maafa şi o [35]
bătu; şi o luo şi omorî toată partea bărbătească a ei, şi luo pleanurile ei, şi o arse pre ea cu foc. De acolo s-au rădicat şi [36]
au luat pre Ahasfon, Mached, Vosor şi cealealalte cetăţi ale Galaaditei. Şi după 37
graiurile aceastea, adunat-au Timotheu altă tabără şi s-au tăbărît despre faţa Rafonului, decindea de pîrîu. Şi trimise Iuda să 38
iscodească tabăra şi spuseră lui zicînd: „Adunate sînt cătră ei toate limbile ceale demprejurul nostru, puteare multă foarte. Şi arapi au năimit spre ajutoriu lor şi sînt 39
tăbărîţi decindea de pîrîu, gata a veni asupra ta la războiu". Şi mearse Iuda întru întîmpinarea lor. Şi zise Timothei boiarilor pu- 40
terii lui: „Apropiindu-se Iuda şi tabăra lui la pîrîul apei, de va treace cătră noi mai nainte, nu vom putea să stăm înaintea lui, căci putînd va putea spre noi; Iară de se va 41
spămînta şi va tăbărî decindea de rîu, să treacem cătră el şi vom putea cătră dînsul". Şi deaca să apropie Iuda la pîrîul apei, au 42
pus pre cărturarii norodului la pîrîu şi porunci lor zicînd: „Să nu lăsaţi tot omul să să tăbărască, ce să vie toţi la războiu". Şi trecu asupra lor mai nainte,şi tot nărodul 43
lui, denapoia lui; şi să înfrînseră înaintea feaţii lui toate limbile şi lepădară armele lor şi fugiră la capişte în Carnain. Şi 44
luară cetatea, şi capiştea au ars cu foc, împreună cu toţi ceia ce era într-însa, şi să înfrînse Carnaim şi nu putea să mai stea înaintea feaţii Iudei. Şi au adunat 45
Iuda pre tot Israilul, pre cei ce era la Galaaditida, de la mic pînă la mare, şi pre muierile lor, şi pre fiii lor, şi marfa lor, tabără mare foarte, ca să vie la pămîntul Iudei. Şi 46
veniră pînă la Efron; şi aceasta e cetate mare, la întrarea ei foarte tare; nu era a să abate de la ea în direapta au în stînga, ce numai pren mijlocul ei a meargerea. Şi 47
i-au închis pre ei cei den cetate. Şi au 48
astupat porţile cu pietri. Şi au trimis 49
cătră ei Iuda cu cuvinte de pace, zicînd:

50 „Treace-voiu pren pămîntul tău ca să meargem la pămîntul nostru, şi nimeni nu va face rău voao, fără numai cu picioarele vom treace“. Şi nu vrea să-i deşchiză lui.
51 Şi porunci Iuda să strige în tabără ca să să tăbărască fieştecarele în care loc iaste; şi s-au tăbărît bărbaţii puterii şi au dat războiu cetăţii toată ziua aceaea şi toată noap-
52 tea, şi s-au dat cetatea în mîinile lui. Şi au pierdut toată partea bărbătească cu gură de sabie, şi o dezrădăcină pre ea, şi luo prăzile ei, şi trecu pren cetate, deasupra peste omorîţi, şi au trecut Iordanul la cîmpul cel mare, despre faţa Vethsanului.
53 Şi era Iuda adunînd pre cei ce rămînea şi mîngîind pre nărod, toată calea, pînă au
54 venit la pămîntul Iudii. Şi să suiră la muntele Sionului,cu veselie şi cu bucurie,şi au adus arderi-de-tot, căci n-au căzut dentru
55 ei nimelea, pînă a să întoarce cu pace. Şi în zilele care era Iuda şi Ionathan la Galaad şi Simon, fratele lui, la Galilea, cătră faţa
56 Ptolemaidei, Auzi Iosif al Zahariei şi Azaria, boiarii puterii, de viteajiile şi războ-
57 iul care au făcut şi ziseră: „Să facem şi noi noao nume şi să meargem să dăm războiu cătră limbile ceale demprejurul nostru“.
58 Şi porunciră celor den putearea ce era cu
59 ei şi mearseră asupra Iamniei. Şi ieşi Gorghia den cetate şi bărbaţii lui întru în-
60 timpinarea lor la războiu. Şi să înfrînse Iosif şi Azaria, şi s-au gonit pînă la hotarăle Iudii; şi căzură în ziua aceaea den nărodul lui Israil ca vro 2000 de bărbaţi şi să făcu înfrîngere mare întru nărodul lui Israil,
61 Căci n-au ascultat pre Iuda şi pre fraţii lui,
62 gîndind să facă vitejie. Şi ei nu era den sămînţa bărbaţilor acelora cărora s-au dat
63 mîntuirea lui Israil pren mînile lor. Şi bărbatul Iuda şi fraţii lui să măriră foarte înaintea a tot Israilul şi a limbilor tuturor,
64 unde să auziia numele lor, Şi să adună
65 cătră ei lăudînd. Şi ieşiră Iuda şi fraţii lui şi bătea pre fiii lui Isaf, în pămîntul de cătră amiazăzi, şi au lovit pre Hevron şi pre featele ei şi au surpat tăria ei şi turnurile ei au ars împrejur.
66 Şi s-au sculat a mearge la pămîntul celor de fealiu striini,
67 şi mergea la Samaria. În ziua aceaea căzură preoţii cetăţilor, vrînd ei să facă bărbăţie, ieşind ei la războiu fără de sfat.
68 Şi să abătu Iuda la Azot, pămîntul celor striini de fealiu, şi au surpat capiştiele lor, şi cioplitele bozilor lor, şi au ars cu foc, şi au prădat prăzile cetăţilor, şi s-au întors la pămîntul Iudii.

CAP VI

Şi împăratul Antioh mergea la ţările ceale de sus şi auzi că iaste Elimais, la Persida, cetate slăvită cu avuţie, cu argint şi cu aur, Şi besearecа cea dentr-însa bogată foarte, şi acolo acoperemînturi de aur, şi zale, şi arme, carele au lăsat acolo Alexandru al lui Filip, împăratul machidoneanilor, care au împărăţit întîi întru elini. Şi au venit şi cerca să ia cetatea şi să o prade pre ea, şi n-au putut, căci s-au înţeles cuvîntul la cei den cetate. Şi să sculară la el spre războiu şi fugi şi să duse de acolo cu mîhnire mare, întorcîndu-se la Vavilon. Şi veni vestind oarecarele lui la Persida, cum s-au înfrînt taberile ceale ce au mers la pămîntul Iudii Şi au mers Lisia cu puteare tare întîiu, şi să înfrînse de cătră faţa lor, şi s-au întărit cu arme şi cu puteare şi cu prăzi multe, carele au luat den taberile carele au înfrînt, Şi au surpat urîciunea ceaea ce au zidit asupra jîrtăvnicului den Ierusalim, şi svinţenia, ca şi întîiu, au încunjurat cu ziduri nalte, şi pre Vethsura, cetatea lui. Şi fu deaca auzi împăratul cuvintele aceastea, să înspăimă şi să turbură tare şi căzu pre patu; şi au căzut în boală de voie rea, căci nu i s-au făcut lui precum gîndiia. Şi era acolo zile multe, căci să înnoi asupra lui mîhnire mare şi gîndi că va muri. Şi chemă pre toţi priatenii lui şi zise cătră ei: „Luatu-s-au somnul de la ochii miei şi am scăzut cu inema, de grijă. Şi ziş inemii: ‘Pînă la ce năcaz am venit şi furtună mare întru carea acum sînt? Căci bun şi îndrăgit eram întru biruinţa mea; Şi acum îmi aduc aminte de răutăţile carele am făcut la Ierusalim şi am luat toate vasele ceale de aur şi ceale de argint, ceale dentr-însul, şi am trimis ca să rădice pre ceia ce lăcuiesc Iudea, în deşărt. Cunoscuiu că pentru aceastea m-au aflat răutăţile aceastea şi, iată, pieru cu voie rea mare şi în pămînt striin“. Şi chemă pre Filip, care era unul den priatenii lui, şi-l puse pre el preste toată împărăţia lui, Şi-i deade lui stema şi veşmîntul lui şi inelul, ca să aducă pre Antioh, fiiul lui, şi să-l crească pre el, ca să împărăţească. Şi muri acolo Antioh împăratul, în anul 149. Şi cunoscu Lisia că au murit împăratul şi au pus pre Antioh a împărăţi, feciorul lui, în locul lui, pre carele au crescut tinirel şi au numit numele lui Efpator. Şi cei de la margine era închizînd pre Israil împrejurul sfintelor, şi cercînd răutăţile în toată vreamea,

19 şi întărirea limbilor. Şi gîndi Iuda să-i
rădice pre ei şi adună tot norodul ca să
20 şază împrejurul lor. Şi să adunară împre-
ună şi şăzură împrejurul lor, [în] ani 150,
şi au făcut asupra lor stare de săgeţi şi meş-
21 terşuguri. Şi ieşiră dentr-înşii de la închi-
soare şi să lipiră lîngă ei o samă den cei ne-
credincioşi den Israil; şi mearsără cătră împă-
22 ratul şi zisără: „Pînă cînd nu vei face leage
23 şi vei izbîndi pre fraţii noştri? Noi bine vom
să slujim tătîne-tău şi să umblăm întru
ceale zise de el şi să urmăm poruncilor lui;
24 căci cei ce sînt ai norodului acestuia Pen-
tru aceasta să înstriina de la noi. Afară den
cîţi să afla dentru noi, să omorîia, şi moşte-
25 nirele noastre să jăhuia. Şi nu preste noi
numai întinsără mîna, ce şi preste toate ho-
26 tarăle lor. Şi iată, s-au tăbărît astăzi
asupra marginii în Ierusalim ca să-l ia pre el;
27 şi sfinţenia şi pre Vethsura au întărit. Şi
de nu vei apuca înainte pre ei cu sîrguiala,
mai mari decît aceastea vor face şi nu vei
28 putea să-i biruieşti pre ei". Şi să scîrbi
împăratul, deaca auzi, şi adună pre toţi pri-
atenii lui, pre domnii puterii lui şi pre cei
29 ce era preste călăreţi. Şi de la alţi împă-
raţi, şi de la ostroavele mărilor venit-au că-
30 tră el puteri năimite. Şi era numărul
puterii lui 100000 de pedestri, şi 20000 de
călărime, şi pili 32, învăţaţi la războiu.
31 Şi au venit pren Idumea şi s-au tăbărît asu-
pra Vethsurii şi s-au bătut în zile multe şi
au făcut meşterşuguri; şi ieşiră şi le arsără
pre eale cu focu şi deaderă războiu bărbă-
32 teaşte. Şi să sculă Iuda de la margine şi
să tăbărî la Veth-Zaharia, în preajma taberii
33 împăratului. Şi mînecă împăratul dimi-
neaţa şi rădică tabăra întru pornirea ei
despre calea Veth-Zahariei; şi s-au răsipit
puterile la războiu şi au trîmbiţat cu trîmbi-
34 ţile. Şi pililor au arătat sînge de strugur
şi de mure, ca să-i tocmească pre ei la răz-
35 boiu. Şi au împărţit hiarăle la stoluri şi
au pus lîngă fieştecare pil 1000 de bărbaţi
înzăuaţi cu lanţuri, şi coifuri de aramă
peste capetele lor, şi 500 de călărime rînduiţi
36 la toată hiara aleasă. Aceştea, mai nainte
de vreame, oriunde era hiara, era şi ei, şi
oriunde mergea, mergea împreună, nu să
37 despărţiia de ea. Şi turnuri de lemnu preste
eale, tari, acoperindu-se preste fieştecare hia-
ră, încinsă preste ea cu meşterşuguri, şi pre
fieştecare, bărbaţi 32, cei ce da războiu
38 preste ei, şi indianul ei. Şi ceaealaltă călă-
rime dencoace şi dencolea au pus, de amîn-
doao părţile taberii, clătinîndu-se şi astupîn-
39 du-se în văi. Şi cînd luciia soarele preste pa-
vezile ceale de aur, sclipiia măgurile de eale
şi străluciia ca făcliile de foc. Şi să întin- 40
se o parte oarecarea den tabăra împăratului
preste măgurile ceale înalte şi unii preste cea-
le mai de jos, şi veniia întemeiat şi rînduit.
Şi să cutremura toţi ceia ce auziia glasul 41
mulţimei lor şi călătoria mulţimei şi izbitu-
rile armelor, pentru că era tabăra mare foarte
şi vîrtoasă. Şi să apropie Iuda şi tabăra 42
lui spre rînduială şi căzură den tabăra îm-
păratului 600 de bărbaţi. Şi văzu Elea- 43
zar Avaranul una den fiară, înzăuată cu za
împărătească, şi era covîrşind toate fiarăle,
şi i să păru că întru aceaea iaste împăratul.
Şi deade pre sine, ca să mîntuiască pre nă- 44
rodul lui şi să-ş cîştige lui nume veacinic.
Şi alergă la ea cu dîrjie, în mijlocul stolu- 45
lui, şi omoriia şi în direapta şi în stînga şi
să desfăcea de el dencoace şi dencolea.
Şi să vîrî supt elifand şi să puse supt el şi-l 46
omorî pre el; şi căzu pre pămînt deasupra
lui şi muri acolo. Şi văzu putearea îm- 47
părăţiei şi pornirea puterilor şi să abătură
de la ei, şi cei den tabăra împăratului să
suia întru întimpinarea lor la Ierusalim.
Şi să tăbărî împăratul la Iudea şi la măgura 48
Sionului. Şi făcu pace cu cei den Veth- 49
sura şi ieşiră den cetate, căci nu era lor acolo
hrană ca să să închiză într-însa, căci sîmbătă
era pămîntului aceluia. Şi luo împăratul 50
Vethsura şi rîndui acolo pază, ca să o pă-
zască pre ea. Şi tăbărî asupra sfinţeniei 51
zile multe şi au pus acolo stare de săgeţi, şi
meşterşuguri, şi aruncătoare de foc, şi zvîr-
lituri de pietri, şi scorpidii, ca să zvîrlească
săgeţi, şi praştii. Şi au făcut ei meşter- 52
şuguri cătră meşterşugurile lor, şi au dat
războiu zile multe. Şi bucate nu era în 53
vase, pentru că al şaptelea an era, şi cei ce
scăpa la Iudea de la limbi au mîncat rămă-
şiţa punerii. Şi au rămas întru ceale sfinte 54
bărbaţi puţini, căci au biruit pre ei foametea
şi s-au răsipit fieştecarele la locul lui.
Şi auzi Lisia cum că Filip, pre care au pus 55
împăratul Antioh, încă fiind viu el, să creas-
că pre Antioh, fiiul lui, ca să împărăţască
pre el, S-au întors de la Persida şi Midia, 56
şi puterile ceale ce au mers ale împăratului
—cu el, şi cum că cearcă să ia lucrurile,
Şi sîrguia şi să învita de margine ca să mear- 57
gă şi să zică cătră împăratul şi cătră
povăţuitorii puterii şi bărbaţii: „Ne sfîrşim
în toate zilele, şi hrana noastră e puţină,
şi locul unde sîntem tăbărîţ iaste tare,
şi sînt asupra noastră grijile împărăţiei.
Acum dară, să dăm direapta oamenilor 58
acestora şi să facem pace cu ei şi cu toa-
tă limba lor; Şi să întărim lor ca 59
să meargă după legile lor, ca şi mai înainte,
că pentru legiuirile lor, carele am ră-

sipit, s-au urgisit şi au făcut toate aceastea".
60 Şi plăcu cuvîntul înaintea împăratului şi a
boiarilor, şi au trimis către ei să să împace
61 şi au priimit. Şi s-au jurat lor împăratul
şi boiarii; asupra acestora au ieşit den cetate.
62 Şi au întrat împăratul la muntele Sionului
şi au văzut tăria locului; şi au călcat jură-
mîntul carele au jurat şi au poruncit şi au
63 surpat zidul împrejur. Şi să sculă de sîrg
şi să întoarse la Antiohia; şi află pre Filip
domnind cetatea şi deade războiu către el
şi luo cetatea cu sila.

CAP VII

1 In anul 151, ieşit-au Dimitrie al lui
Selefcu den Rîm şi să sui cu oa-
meni puţini la o cetate de pre lîngă
2 mare şi împărăţi acolo. Şi fu
deaca mergea la casa împărăţiei
părinţilor lui, prinsără puterile pre Antioh
3 şi pre Lisia să-i ducă pre ei la el. Şi să
arătă lui lucrul şi zise: „Nu-mi arătaţi obraze-
4 le lor". Şi-i omorîră pre ei puterile şi
şăzu Dimitrie în scaunul împărăţiei lui.
5 Şi veniră către el toţi bărbaţii cei fără de
leage şi necuraţi den Israil, şi Alchimu po-
6 văţuiia pre ei, vrînd să preoţască, Şi au
pîrît pe nărod către împăratul, zicînd:
„Pierdut-au Iuda şi fraţii lui pre toţi priati-
nii tăi, şi pre noi ne-au răsipit de la pămîntul
7 nostru. Acum, dară, trimite un om pre
carele vei creade şi, mergînd, să vază toată
peirea aceasta carea au făcut noao şi ţărîi
împăratului şi să-i cearte pre ei şi pre toţi
8 ceia ce ajută lor". Şi au ales împăratul
pre Vacchidu, priatenul împăratului, dom-
nind decindea de rîu, şi mare întru împărăţie,
9 şi credincios împăratului, Şi au trimis
pre el şi pre Alchim păgînul, şi au întărit
lui preoţia, şi au poruncit lui să facă izbîn-
10 da întru fiii lui Israil. Şi să duseră şi ve-
niră cu puteare multă la pămîntul Iudii şi
au trimis soli către Iuda şi către fraţii lui,
11 cu cuvinte de pace, cu ficleşug. Şi n-au
luat aminte la cuvintele lor, pentru că au
12 văzut că au venit cu puteare multă. Şi
să adunară către Alchim şi Vacchid aduna-
re de cărturari, să cerceteaze ceale direapte.
13 Şi întîiu asideii era întru fiii lui Israil, şi
14 cerea de la ei pace, Pentru că au zis:
„Om preot den semenţia lui Aaron au ve-
nit cu puterile şi nu ne va face strîmbătate
15 noao". Şi grăi cu ei cuvinte de pace şi
să jură lor zicînd: „Nu vom cerceta voao
16 rău şi priatenilor voştri". Şi s-au încre-
zut lui, şi au prins dentru ei 60 de bărbaţ
şi au omorît pre ei într-o zi, după cuvintele
17 carele au scris: „Trupurile sfinţilor Tăi
şi sîngiurile lor au vărsat împrejurul Ierusa-
limului şi nu era la ei cine să-i îngroape".
Şi au căzut frica lor şi cutremurul preste 18
tot norodul, căci au zis că: „Nu iaste la ei
adevăr şi judecată, pentru că au călcat sta-
rea şi jurămîntul carele au jurat". Şi s-au 19
sculat Vacchidu de la Ierusalim şi s-au tăbă-
rît la Vizeth şi au trimis şi au prins pre mulţi
den oamenii cei ce era împreună cu el, carei
de bunăvoie au venit, şi pre o samă den
norod, şi i-au junghiat pre ei la fîntîna cea
mare. Şi au aşăzat ţara pe sama lui Al- 20
chim şi au lăsat cu el puteare ca să-i ajute
lui şi să duse Vacchid către împăratul. Şi 21
să nevoi Alchim pentru arhierie; Şi s-au 22
adunat către el toţi ceia ce turbura norodul
lor, şi au biruit pămîntul Iudii şi au făcut
rană mare în Israil. Şi văzu Iuda toată 23
răutatea carea o au făcut Alchim şi cei ce
era cu el întru fiii lui Israil, mai mult decît
limbile. Şi ieşi la toate hotarăle Iudeii 24
împrejur şi au făcut izbîndă întru bărbaţii
cei ce au mers de bună voie şi s-au oprit a
mearge la ţară. Şi deaca au văzut Alchim 25
că s-au întărit Iuda şi cei ce era cu el şi
conoscu că nu va putea să le stea împotrivă,
şi să întoarse către împăratul şi făcu pîrîre
asupra lor. Şi au trimis împăratul pre 26
Nicanor, unul den boiarii lui cei slăviţi, care
avea pizmă şi vrăjmăşie asupra lui Israil, şi
porunci lui să rădice norodul. Şi veni 27
Nicanor la Ierusalim cu puteare multă şi
trimise către Iuda şi către fraţii lui, cu vicle-
şug, cuvinte de pace, zicînd: „Să nu fie 28
vrajbă în mijlocul nostru şi al vostru, voiu
veni cu oameni puţini ca să văzu feaţele
voastre cu pace". Şi veni către Iuda şi să 29
sărutară unii cu alţii cu pace, şi vrăjmaşii
era gata să hrăpească pre Iuda. Şi să co- 30
noscu cuvîntul lui Iuda că cu vicleşug au ve-
nit asupra lui, şi să temu de către el şi nu
vru a-i mai vedea obrazul. Şi conoscu 31
Nicanor că s-au descoperit sfatul lui şi ieşi
întru întimpinarea Iudii, despre Farsarama,
la războiu. Şi căzură den cei ce era cu 32
Nicanor ca vro 500 de bărbaţi şi fugiră la
cetatea lui David. Şi după cuvintele aceas- 33
tea, suitu-s-au Nicanor la muntele Sionul; şi
au ieşit dentru preoţi, de la ceale sfinte, şi
den cei bătrîni ai norodului, să i se închine
lui cu pace şi să-i arate lui arderea cea de tot
care să aduce pentru împăratul. Şi batjoco- 34
ri pre ei şi-i măscări pre ei şi pîngări pre ei şi
grăi mîndru. Şi să jură cu mînie zicînd: 35
„De nu se va da Iuda şi tabăra lui în mînile
meale acum, şi va fi de mă voiu întoarce cu pa-
ce, voiu arde casa aceasta!" Şi ieşi cu mînie
mare. Şi întrară preoţii şi stătură despre 36
faţa jîrtăvnicului şi a besearecii şi plînsără

37 şi zisără: „Tu ai ales casa aceasta, să să
numească numele Tău într-însa, să fie casă
de rugă şi de umilinţă norodului Tău.
38 Fă izbîndă la omul acesta şi în tabăra lui,
şi să cază în sabie; adu-Ţ aminte de hulele
39 lor şi nu le da lor îngăduială!“ Şi ieşi
Nicanor den Ierusalim şi să tăbărî la Ve-
thoron şi-l întimpină pre el putearea Siriei.
40 Şi Iuda să tăbărî în Adasa cu 3000 de oa-
41 meni; şi să rugă Iuda şi zise: „Cei de la
împăratul, cînd au blestemat, au ieşit înge-
rul Tău şi au lovit dentru ei 185 de mii.
42 Aşa zdrobeaşte tabăra aceasta înaintea
noastră astăzi, şi să cunoască cei rămaşi
că au grăit rău asupra svintelor Tale; şi-l
43 judecă pre el după răutatea lui!“ Şi să
loviră taberile spre războiu în 13 ale lunii
lui adar şi să zdrobi tabăra lui Nicanor şi căzu
44 el întîiu la războiu. Şi deaca văzu tabăra
lui că au căzut Nicanor, lepădîndu-ş arme-
45 le lor, fugiră. Şi goniia pre ei cale de o
zi, de la Adasa pînă a veni la Gasira, şi au
trîmbiţat denapoia lor cu trîmbiţile săm-
46 nărilor. Şi au ieşit den toate satele Iudii
demprejur şi covîrşiia pre ei. Şi să întoarseră
ceia către ceia şi au căzut toţi de sabie şi
47 n-au rămas dentr-înşii niciunul. Şi au
luat prăzile şi pleanul, şi capul lui Nicanor
au luat, şi direapta lui, carea o au întins cu
mîndrie, şi o au adus şi o au întins lîngă
48 Ierusalim. Şi s-au veselit nărodul foarte
şi au adus ziua aceaea zi de veselie mare.
49 Şi au pus ca să ţie preste tot anul ziua
50 aceasta, a 13 a lui adar. Şi să ostoi pă-
mîntul Iudei puţineale zile.

CAP VIII

1 Şi auzi Iuda numele rîmleanilor, că
sînt tari la vîrtute şi sînt voitori
de bine tuturor celora ce să lipesc
lîngă ei şi, cîţi vor veni la ei, întăresc
lor prieteşug şi cum că sînt tari la
2 vîrtute. Şi au povestit lui războaiele
lor şi vitejiile carele au făcut întru franţozi
şi cum i-au biruit pre ei şi i-au adus pre ei
3 supt dajde. Şi cîte au făcut în ţara Şpaniei
a birui băile ceale de argint şi ceale de aur de
4 acolo. Şi au biruit locul tot cu sfatul lor
şi cu răbdarea mîniei, şi locul era departe
de la ei foarte; şi împăraţii ceia ce au
venit asupra lor de la marginea pămîntu-
lui pînă au zdrobit pre ei şi au lovit întru
ei rană mare; şi ceialalţi dau lor bir pres-
5 te an. Şi pre Filip şi pre Perseia, împă-
ratul chiteanilor, şi pre cei rădicaţ asu-
pra lor i-au zdrobit pre ei cu războiu
6 şi au biruit pre ei. Şi pre Antioh
cel Mare, împărat al Asiei, cela ce au mersu
asupra lor spre războiu, avînd 120 de pili,
şi călărime, şi cară, şi puteare multă foarte,
şi să zdrobi de dînşii. Şi-l prinsără pre 7
el viu şi au tocmit lor să le dea, şi el şi cei
ce vor împăraţi după el, bir mare, să dea
zăloage şi usebire, Şi ţara Indiii, şi Midia, şi 8
Lidia, şi de la ceale mai bune ţări ale lor şi,
luîndu-le pre eale de la el, le-au dat pre eale
lui Evmeni împăratului. Şi cum că cei den 9
grecime s-au sfătuit să meargă şi să rădice
pre ei, şi să înţelease cuvîntul la ei Şi au 10
trimis asupra lor pre un voivod şi au dat
războiu către ei şi au căzut dentru ei răniţ
mulţi şi au robit pre mulţi, pre muierile
lor, şi pre fiii lor, şi i-au prădat pre ei şi
au biruit pămîntul lor şi au surpat tăriile
lor şi i-au jăfuit pre ei şi i-au robit de tot
pre ei, pînă în ziua aceasta. Şi cealealalte 11
împărăţii şi ostroave, cîţi oarecînd s-au
împoncişat lor, i-au stricat şi i-au robit pre
ei. Iară cu priatenii lor şi cu cei ce să 12
odihnesc cu ei au păzit prieteşugul, şi au
biruit împărăţiile ceale de aproape şi ceale
de departe, şi cîţi auziia numele lor, să
temea de către ei. Şi la cîţi vor să ajute 13
şi să împărăţască [împărăţesc]; şi pre carii
vor îi mută; şi s-au înălţat foarte. Şi întru 14
toate aceastea n-au pus nimeni dentru ei
stema şi nu s-au îmbrăcat cu mohorît ca să
să mărească întru ea. Şi ca să dea sfatu 15
şi-au făcut lor, şi în toate zilele să sfătuia
320, sfătuindu-să pururea pentru mulţime
ca să-i bine-împodobească pre ei. Şi-ş 16
încred domnia lor asupra unui om pre an şi
a stăpîni tot pămîntul lor şi toţi ascultă de
unul şi nu iaste zavistie, nici rîvnire întru ei.
Şi alease Iuda pre Efpolem, feciorul lui Ioan 17
al lui Accos, şi pre Iason, fiiul lui Eleazar,
şi au trimis pre ei la Rîm, să le întărească
lor prieteşug şi ajutoriu Şi ca să rădice 18
jugul de la ei, căci văzură împărăţia
grecilor robind pe Israil cu robie. Şi 19
mearsără la Rîm, şi calea era multă foarte,
şi întrară la sfat şi răspunsără şi zisără:
„Iuda Macaveul şi fraţii lui şi mulţimea 20
jidovilor ne-au trimis pre noi către voi,
să întărim împreună cu voi ajutoriu şi
pace şi să ne scriem noi ajutori şi priateni
voao“. Şi plăcu cuvîntul înaintea lor. 21
Şi acesta e izvodul cărţii, carele s-au 22
izvodit pre table de aramă şi au trimis
la Ierusalim, să fie lîngă ei acolo, pome-
nire de pace Şi ajutoriu: „Cu bine 23
să fie rîmleanilor şi limbii jidoveşti, pre
mare şi pre uscat, în veac, şi sabie şi
vrăjmaşu să să depărteaze de la dînşii.

24 Iară de să va întîmpla războiu în Rîm mai
nainte, sau tuturor ajutorilor lor întru toa-
25 tă domnia lor, Să ajutorească limba jido-
vilor, precum vreamea li să va scrie lor, cu
26 inimă plină. Şi celor ce să vor bate nu
le vor da, nici le vor ajutori cu grîu, cu arme,
cu argint, cu vase; în ce chip s-au părut
rîmleanilor, şi vor păzi pazele lor, neluînd
27 nimica. Şi aseamene, de să va tîmpla la
limba jidovilor mai nainte războiu, vor
ajutori rîmleanii den suflet, precum lor
28 vreamea să va scrie. Şi celor ce vor ajutori
nu se va da grîu, arme, argint, vase; precum
s-au părut Rîmului, şi vor păzi pazele
29 aceastea, şi nu cu viclenie. După cuvintele
aceastea au întărit rîmleanii norodului jido-
30 vilor. Iară după cuvintele aceastea, de
vor vrea aceştea şi aceia să adaogă sau să
scază, vor face dentru aleagerea lor; şi ce
vor adaoge au vor scădea, vor fi chiară.
31 Şi pentru răutăţile carele împăratul
Dimitrie face la ei, scris-am lui zicînd:
'Pentru ce ai îngreuiat jugul tău preste
32 priatenii noştri, ajutori jidovi? Deci,
de vor mai jelui de tine, vom face lor
judecată şi vom da războiu ţie şi pre mare
şi pre uscat'".

CAP IX

1 Şi auzi Dimitrie că au căzut Nicanor
şi puterile lui în războiu şi adaose
a mai trimite pre Vacchid şi pre
Alchim, de al doilea rînd, la pămîn-
tul Iudii, şi cornul cel direpţ împre-
2 ună cu ei. Şi mearsără pe calea cea
despre Galgala şi să tăbărîră la Mesaloth
cea den Arvila şi au luat pre ea şi au pierdut
3 suflete de oameni multe. Şi în luna den-
tîiu, în anul 152, să tăbărîră asupra Ierusa-
4 limului. Şi să sculară şi mearsără la
Verea cu 20000 de bărbaţi şi 2000 de călă-
5 reţi. Şi Iuda era tăbărît în Eleasa, şi
3000 de bărbaţi aleşi—împreună cu el.
6 Şi văzură mulţimea puterilor că mulţi
sînt şi să temură foarte şi fugiră mulţi den
tabără, n-au rămas dentru ei fără numai 800
7 de bărbaţi. Şi văzu Iuda că s-au răsipit
tabăra lui şi războiul îl grăbiia pre el, şi să
sfărîma cu inima, căci nu avea vreame să-i
8 strîngă pre ei, şi să slăbi. Şi zise celor ră-
maşi: „Să ne sculăm şi să ne suim asupra
împrotivnicilor noştri, dară de-i vom putea
9 să-i batem pre ei". Şi-l întoarsără pre el,
zicînd: „Nu vom putea, ce numai să mîntuim
ale noastre suflete; acum te întoarce, că
fraţii noştri s-au răsipit; şi să dăm războ-
iu către dînşii, şi noi sîntem puţini".
10 Şi zise Iuda: „Să nu-m fie mie să fac
lucrul acesta, să fug de la ei, şi vreamea
noastră s-au apropiat, şi să murim vitejaşte
pentru fraţii noştri şi să nu lăsăm vină mă-
11 rirei noastre". Şi să sculă putearea de la ta-
bără şi stătură întru întîmpinarea lor; şi
să împărţi călărimea în doao părţi, şi prăş-
tiaşii şi arcaşii mergea înaintea puterii, şi
cei de frunte războinici, toţi cei tari. Şi 12
Vacchid era în cornul cel direpţ şi să apropie
stolul dentru amîndoao părţile şi striga cu
trîmbiţele. Şi trîmbiţară cei de la Iuda 13
şi ei cu trîmbiţele şi să clăti pămîntul de
glasul taberelor şi să făcu războiul împreu-
nat de dimineaţă pînă în sară. Şi văzu Iuda 14
că Vacchid şi tăria taberei era în cei den
direapta şi veniră împreună cu el toţi
cei tari de inimă. Şi să zdrobi cornul 15
cel direpţ de la dînşii şi goniia denapoia
lor, pînă la măgura Azotului. Şi cei den 16
cornul stîng văzură că s-au zdrobit cornul
cel direpţ şi să întoarsără după Iuda şi
după cei ce era împreună cu el pre den dos.
Şi să îngreuie războiul şi căzură răniţ 17
mulţi, şi den ceia şi den ceia. Şi Iuda 18
căzu, şi ceialalţi fugiră. Şi rîdicară 19
Ioanathan şi Simon pre Iuda, fratele lor,
şi-l astrucară pre el în groapa părinţilor
lui, în Modiim. Şi-l plînsără pre el şi-l 20
tînguiră pre el tot Israilul tînguire mare,
şi jăliia zile multe, şi ziseră: „Cum căzu 21
cel tare, care au mîntuit pre Israil?" Şi 22
ceale mai multe ale cuvintelor Iudei şi ale
războaielor şi ale vitejiilor care au făcut şi
ale mărimei lui nu s-au scris, pentru că mul-
te era foarte. Şi fu după moartea Iudei, 23
plecară cei fără de leage în toate hotarăle
lui Israil şi răsăriră toţi ceia ce fac strîmbă-
tatea. În zilele acealea să făcu foamete 24
mare foarte şi de bunăvoie să deade ţara
împreună cu ei. Şi alease Vacchid pre 25
oamenii cei necredincioşi şi puse pre ei
domni ţărîi. Şi cerceta şi iscodiia pre 26
priatinii Iudei şi aducea pre ei către Vacchid
şi-ş izbîndiia întru dînşii şi-i batjocuriia pre
ei. Şi să făcu necaz mare în Israil, carele 27
nu s-au făcut den ziua carea nu s-au ivit
proroc întru ei. Şi să adunară toţi pria- 28
tinii Iudei şi ziseră lui Ioanathan: „De 29
cînd fratele tău Iuda au murit, şi om aseame-
nea lui nu iaste, să iasă către vrăjmaşi şi
către Vacchid şi întru cei ce pizmuiesc
limbii noastre. Acum dară, pre tine 30
te-am ales astăzi ca să ne fii în locul lui noao
căpetenie şi povăţuitoriu, ca să baţi războ-
iul nostru". Şi priimi Ioanathan în vrea- 31
mea aceaea povăţuirea şi să sculă în locul
Iudei, fratelui lui. Şi înţelease şi cerca 32
pre el să-l omoară. Şi află Ioanathan şi 33
Simon, fratele lui, şi toţi cei ce era cu el şi
fugiră la pustiul lui Thecoe şi să tăbărîră
la apa lacului Asfarului. Şi află Vacc- 34
hid, în ziua sîmbetelor, şi veni el şi toa-
tă oastea lui, decindea de Iordan. Şi 35

trimise pre fratele lui, povăţuitoriu gloatei, şi au rugat pre navatei, priatinii lui, să puie
36 la ei unealtele ceale multe. Şi işiră fiii lui Iamvri de la Midava şi prinsără pre Ioan
37 şi toate cîte avea şi să duseră cu eale. Şi după cuvintele aceastea,vestiră lui Ioanathan şi lui Simon, fratele lui, că fiii lui Iamvri fac nuntă mare şi aduc nevasta de la Nadavath, fata unui boiariu den cei mari ai hana-
38 neilor, cu pompă mare. Şi-ş aduse aminte de Ioan, fratele lui, şi să suiră şi să ascun-
39 seră supt acoperemîntul muntelui. Şi rîdicară ochii lor şi văzură şi iată, gîlceavă şi gloată şi povară multă, şi ginerile au ieşit, şi priatenii lui şi fraţii lui, întru timpinarea lor, cu tîmpene şi cu muzice şi cu
40 arme multe. Şi să scularâ asupra lor de unde era ascunşi cei ai lui Ioanathan şi uciseră pre ei şi căzură răniţi mulţi,şi cei rămaşi au fugit la munte; şi luară toate prăzile lor.
41 Şi să întoarse nunta spre plîngere şi glasul
42 muzicelor lor spre jale. Şi au izbîndit izbîndirea sîngelui fratelui lor şi s-au întors
43 la băhnişul Iordanului. Şi auzi Vacchidu şi veni în ziua sîmbetelor pînă la mătcile
44 Iordanului cu puteare multă. Şi zise Ioanathan celor de lîngă el:„Să ne sculăm acum şi să dăm războiu pentru sufletele noastre, pentru că nu iaste astăzi ca ieri şi
45 ca alaltaieri. Că iată, războiul iaste în preajma noastră şi denapoia noastră, şi apa Iordanului dencoace şi dencolea, şi băhniş şi dumbravă, nu iaste loc de a ne abate.
46 Acum dară, strigaţi la ceriu pentru ca să scăpaţi den mîna vrăjmaşilor noştri". Şi să
47 împreună războiul. Şi întinse Ioanathan mîna lui să lovească pre Vacchidu şi să dea-
48 de de la el înapoi. Şi sări Ioanathan şi cei ce era cu el în Iordan şi înotară pînă decindea, şi ceia n-au trecut Iordanul asupra lor.
49 Şi căzură de la Vacchidu în ziua aceaea ca
50 vro 1000 de bărbaţi. Şi să înturnă la Ierusalim şi zidi cetăţi tari în Iudea: întărirea cea den Iereho, şi pre Emmaum, şi pre Vethoron, şi pre Vethil, şi pre Thamnatha, Farathoni, şi pre Tefon, cu ziduri nalte şi
51 porţi şi zăvoară. Şi puse strajă într-însele,
52 ca să fie cu vrăjmăşie spre Israil. Şi au întărit cetatea cea den Vethsura, şi pre Gazara, şi marginea, şi au pus într-însele puteri şi puneri
53 de mîncări. Şi au luat pre fiii povăţuitorilor ţărîi zăloage şi au pus pre ei la margine,
54 în Ierusalim, în pază. Şi în anul 153, în luna a doua, porunci Alchim să surpe zidul curţii sfintelor cei mai denlăuntru; şi surpă
55 lucrurile prorocilor şi începu a surpa. În vreamea aceaea, rănitu-s-au Alchim şi să contenirâ lucrurile lui şi să astupă gura lui şi să slăbi şi nu mai putea a mai grăi cuvînt şi a porunci pentru casa lui. Şi muri Alchim 56
în vreamea aceaea cu muncă mare. Şi văzu 57
Vacchidu că au murit Alchim, şi să înturnă către împăratul şi să ostoi pămîntul Iudii ani 2. Şi să sfătuiră toţi cei fără de leage 58
zicînd: „Iată, Ionathan şi cei ai lui cu linişte lăcuiesc, nădejduind; acum dară, să aducem pre Vacchidu şi va prinde pre ei toţi într-o noapte". Şi mergînd, s-au sfătuit cu el. 59
Şi să sculă a veni cu puteare multă şi au 60
trimes cărţi pre ascuns la toţi ajutorii lui cei den Iudea ca să prinză pre Ionathan şi pre cei ce-s cu el; şi nu putea, căci s-au înţeles lor sfatul lor. Şi au prins den băr- 61
baţii ţărîi, den căpeteniile răutăţii, ca vro 50 de bărbaţi şi i-au omorît pre ei. Şi să 62
osebi Ionathan şi Simon şi cei ce era cu el la Vethvasi cea den pustiiu şi zidi ceale surpate ale ei şi au întărit pre ea. Şi află 63
Vacchidu şi adună toată mulţimea lui şi celor den Iudea porunci. Şi viind, să tăbă- 64
ri asupra Vethvasiei şi au bătut pre ea zile multe şi au făcut meşteşuguri. Şi au lă- 65
sat Ionathan pre Simon, fratele lui, în cetate şi ieşi în ţară; şi ieşi cu număr. Şi lovi 66
pre Odomira şi pre fraţii lui şi pre fiii lui Faseron la lăcaşurile lor şi începu a bate şi să sui cu puteri. Şi Simon şi cei ce era 67
cu el ieşiră den cetate şi arsără meşterşugurile. Şi deaderă războiu către Vacchid şi 68
să zdrobi de către ei şi-l năcăjiia pre el foarte, căci era sfatul lui şi venirea lui deşartă. Şi să urgisi cu mînie asupra băr- 69
baţilor celor fără de leage, celor ce au sfătuit pre el ca să vie în ţară, şi au omorît dentru ei mulţi; şi să sfătui ca să meargă la pămîntul lui. Şi înţelease Ionathan şi trimise 70
către el soli, ca să tocmească către el pace şi să le dea lor robimea. Şi au 71
priimit şi au făcut după cuvintele lui; şi i să jură lui cum nu-i va mai cerca răul în toate zilele vieţii lui. Şi i-au dat lui robi- 72
mea carea au robit mai nainte den pămîntul Iudii şi, înturnîndu-se, să duse la pămîntul lui şi n-au mai adaos încă a veni la hotarăle lor. Şi să ostoi sabia den Israil; şi au 73
lăcuit Ionathan în Mahmas, şi începu Ionathan a judeca pre nărod, şi au stins pre cei necuraţ den Israil.

CAP X

Şi în anul 160, suitu-s-au Alexandru 1
al lui Antioh Epifan şi au luat Ptolemaida şi l-au priimit pre el şi au împărăţit acolo. Şi auzi 2
Dimitrie împăratul şi adună putearea multă foarte şi ieşi în timpina-

3 rea lui la războiu. Şi au trimis Dimitrie cătră Ionathan cărţi cu cuvinte de pace, ca să-l mărească pre el, pentru că zise:
4 „Să apucăm a pune pace cu el mai nainte decît a pune el cu Alexandru împotriva
5 noastră. Pentru că-ş va aduce aminte toate răutăţile carele am făcut cătră el,
6 şi la fraţii lui, şi la limba lui". Şi-i deade lui volnicie să adune puteri şi să facă arme şi să fie el ajutoriu lui, şi pre cei zălojiţ,
7 ce era la margine, zise să-i dea lui. Şi veni Ionathan la Ierusalim şi au citit cărţile la auzirea a tot nărodul şi celor den margine.
8 Şi să temură cu frică mare cînd auziră că i-au dat lui împăratul volnicie să adune pu-
9 teri. Şi au dat cei den margine lui Ionathan pre cei zălojiţ, şi i-au dat pre ei părinţi-
10 lor lor. Şi lăcui Ionathan în Ierusalim
11 şi începu a zidi şi a înnoi cetatea. Şi zise cătră ceia ce fac lucrurile să zidească zidurile şi muntele Sionului, premprejur, den pietri cu patru muchi, întru întărire; şi
12 au făcut aşa. Şi au fugit cei striini de fealiu, cei ce era în tăriile carele au zidit
13 Vacchid, Şi au lăsat fieştecarele locul
14 lui şi s-au dus la pămîntul lui. Fără numai în Vethsura au rămas oarecarii den ceia ce au lăsat leagea şi poruncile, pentru
15 că le era lor scăpare. Şi auzi Alexandru împăratul făgăduialele cîte au trimis Dimitrie lui Ionathan, şi i-au povestit lui războaiele şi vitejiile carele au făcut el şi fraţii
16 lui, şi trudele carele au avut, şi zise: „Au afla-vom noi un bărbat ca acesta? Şi acum, să-l facem pre el priaten şi ajutoriu noao".
17 Şi au scris cărţi şi au trimis lui, după
18 cuvintele aceastea zicînd: „Împăratul Alexandru, fratele, lui Ionathan—bucurie!
19 Auzit-am de tine cum că eşti bărbat vîrtos cu puteare şi iscusit eşti a fi noao priaten.
20 Şi acum te-am pus astăzi pre tine arhiereu limbii tale şi priaten împăratului să te chemi (şi trimise lui mohorît şi coronă de aur) şi să socoteşti ceale ce sînt ale noastre
21 şi să păzeşti prieteşug cătră noi". Şi să îmbrăcă Ionathan cu svîntul văşmînt, în a şaptea lună, în anul 160, în praznicul facerii colibilor, şi au adunat puteare şi au
22 făcut arme multe. Şi auzi Dimitrie cu-
23 vintele aceastea şi să mîhni şi zise: „Pentru ce am făcut aceasta, de au apucat mai nainte de noi Alexandru a pune prieteşug
24 cu jidovii spre întărire? Scrie-voiu şi eu lor cuvinte de mîngîiare şi de înălţime şi de dări, ca să fie împreună cu mine spre ajutoriu".
25 Şi au trimis lor după cuvintele aceastea: „Împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, să să bucure! De vreame ce aţi păzit ceale că- 26
tră noi tocmeale şi aţi stătut întru prietesugul nostru şi nu v-aţi lipit lîngă vrăjmaşii noştri, auzit-am şi ne-am bucurat. Şi 27
acum, rămîneţi încă a păzi cătră noi credinţă, şi vom răsplăti voao bune pentru carele faceţi cu noi. Şi vom lăsa voao 28
lăsări multe şi vom da voao dări. Şi acum, 29
slobozescu pre voi şi lasu voao pre toţi jidovii de biruri şi de preţul sării şi de cununi; şi pentru întreiala seminţii Şi pen- 30
tru jumătatea de roada cea de lemn, ce mi să vine mie a lua, iert de astăzi înainte a nu mai lua den ţara Iudii şi de la ceale 3 legi ce s-au adaos ei, de la Samaritida şi Galilea, şi den ziua de astăzi şi pînă în veac. Şi Ierusalimul fie sfînt şi iertat, şi hotarăle 31
lui, zeciuialele şi vămile. Lasu şi biru- 32
inţa marginii ceii den Ierusalim şi o dau arhiereului, ca să puie într-însa bărbaţi, pre carii ar aleage el, a o păzi pre ea. Şi tot 33
sufletul jidovilor, ce s-au robit de la pămîntul Iudii la toată împărăţia mea, îl lasu slobodu în dar; şi toţi să lase birurile lor şi ale dobitoacelor lor. Şi toate sărbă- 34
torile, şi sîmbetele, şi lunile noao, şi zilele ceale dovedite, şi 3 zile mai nainte de sărbătoare, şi 3 zile după sărbătoare, fie toate zilele slobode şi iertare de toţi jidovii ceia ce sînt întru împărăţia mea. Şi nu va 35
avea volnicie nimeni să facă şi să dodeiască pre neştine dentru ei, pentru tot lucrul. Şi să să scrie den jidovi la puterile împă- 36
ratului la 30000 de bărbaţi şi să vor da lor lefi, cum să cuvine la toate puterile împăratului. Şi să voru pune dentru ei întru 37
tăriile ceale mari ale împăratului şi dentru aceştea să vor pune preste trebile împărăţiei care sînt de credinţă şi căpeteniile carii vor fi preste ei să fie dentru ei şi să umble după legile lor, precum au şi poruncit împăratul în pămîntul Iudii. Şi ceale 38
3 legi [ce] s-au adaos la Iudea de la ţara Samariei, să să adaogă la Iudea, ca să să socotească să fie supt unul, ca să nu asculte de altă biruinţă fără numai de arhiereu. Ptolemaida şi ceaea ce e alăturea cu ea am 39
dat-o dar sfinţilor celor den Ierusalim, la cheltuiala cea ce să cuvine la ceale sfinte. Şi eu dau pre anu 15000 de sicle de argint 40
den viniturile împăratului, de la locurile ceale ce să cuvin. Şi tot cel ce prisoseaşte, 41
care n-au fost dînd cei ce era preste trebi, ca în anii cei dentîiu, de acum vor da la lucrurile Casii. Şi, preste aceastea, 5000 de 42
sicle de argint, carii lua de la trebi, ca în anii cei de mai nainte, ai Sfîntului, den venit pre an, şi aceştea să lase, pentru că să cadu aceastea preoţilor celor ce slujăscu. Şi oricîţi ari fugi la besearica cea 43

den Ierusalim şi în toate hotarăle ei, fiind datori împărăteşti şi tot lucrul, să să slobozească, şi toate cîte sînt lor, întru împărăţia
44 mea. Şi a să zidi şi a să înnoi lucrurile sfintelor, şi cheltuiala să va da den venitul
45 împăratului. Şi să să zidească zidurile Ierusalimului şi să le întărească împrejur, şi cheltuiala să va da den venitul împăratului; şi să să zidească zidurile ceale den Iudea".
46 Şi deaca auzi Ionathan şi norodul cuvintele aceastea, nu le-au crezut, nici le-au priimit, căci ş-au adus aminte de răutatea cea mare carea o au făcut în Israil şi au năcăjit pre
47 ei foarte. Şi să voiră bine cu Alexandru, căci el s-au făcut lor începătoriu de cuvinte de pace şi era lui într-ajutoriu în toate zilele.
48 Şi adună Alexandru împărat puteri mari
49 şi să tăbărî împotriva lui Dimitrie. Şi deaderă războiu aceşti doi împăraţi; şi fugi tabăra lui Dimitrie şi goni pre el Alexandru.
50 Şi să întări preste ei şi întări războiul foarte, pînă au apus soarele, şi căzu Dimitrie,
51 în ziua aceaca. Şi au trimis Alexandru către Potolomeu, împăratul Eghipetului, soli,
52 după cuvintele aceastea zicînd: „De vreame ce m-am înturnat la pămîntul împărăţiei meale şi am şăzut în scaunul părinţilor miei şi am biruit putearea şi am înfrînt pre Di-
53 mitrie şi am biruit ţara noastră Şi dedeiu cu dînsul războiu şi să înfrînse el şi tabăra lui de noi şi am şăzut pre scaunul împără-
54 ţiei lui, Şi acum, să întărim între noi prieteşug: şi acum, dă-m pre fata ta să o iau muiare, şi voiu fi ginere ţie şi voiu da ţie
55 dări şi ei, vreadnice ţie". Şi răspunse Potolomeu împăratul zicînd: „Bună zi, în carea te-ai întors la pămîntul părinţilor tăi
56 şi ai şăzut în scaunul împărăţiei lor. Şi acum voiu face ţie ceale ce ai scris; ce vino să ne tîlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem unul cu altul, şi te voiu face ginere precum
57 ai zis". Şi ieşi Ptolemeu den Eghipet, el şi Cleopatra, fata lui, şi veniră la Ptolemai-
58 da, în anul 162. Şi să întimpină cu Alexandru împăratul şi-i deade pre Cleopatra, fata lui, şi-i făcu nunta ei la Ptolemaida, precum fac împăraţii, cu slavă mare.
59 Şi scrise Alexandru împăratului Ioanathan
60 să vie întru întimpinarea lui. Şi mearse cu mărire la Ptolemaida şi să întimpină cu cei 2 împăraţi şi deade lor argint şi aur, şi priatinilor lor dări multe, şi află har
61 înaintea lor. Şi să adunară asupra lui bărbaţi ucigaşi den Israil, oameni fără de leage, să-l pîrască pre el, şi nu-i băgă
62 în seamă împăratul. Şi porunci împăratul şi dezbrăcară pre Ioanathan de hainele lui şi-l îmbrăcară pre el cu mohorît; şi
63 făcu aşa. Şi-l puse împăratul de şăzu cu el şi zise boiarilor lui: „Ieşiţ cu el la mijlocul cetăţii şi strigaţi ca nimeni să nu să roage împotriva lui, pentru niciun lucru, şi nimeni să nu-l dodeiască, pentru tot cuvîntul". Şi fu deaca văzură cei ce-l pîrîia 64
mărirea lui, precum au strigat, văzîndu-l îmbrăcat şi cu mohorît, fugiră toţi. Şi-l 65
mări pre el împăratul şi-l scrise pre el den priatinii cei den frunte şi-l puse pre el voivod şi părtaşu domnilor. Şi să întoarse Ioana- 66
than la Ierusalim cu pace şi cu veselie. Şi, în anul 165, veni Dimitrie, feciorul lui 67
Dimitrie de la Crit, la pămîntul părinţilor lui. Şi auzi Alexandru împărat şi să mîhni 68
foarte şi să întoarse la Antiohia. Şi puse 69
Dimitrie pre Apolonie, pre cela ce era la Chili-Siria, şi adună puteare mare; şi s-au tăbărît la Iamnia şi au trimis către Ionathan arhiereul, zicînd: „Tu însuţi te rădici 70
asupra noastră? Şi eu m-am făcut de batjocură şi de ocară pentru tine; şi pentru
căci biruieşti preste noi în munţi? Acum 71
dară, de te nădejduieşti pre puterile tale, pogoară-te către noi la cîmpu şi să ne lovim amîndoi acolo, căci cu mine iaste putearea
cetăţilor. Întreabă şi află cine sînt; şi 72
ceialalţi carii ajută noao. Şi zic: Nu iaste voao stare de picioru de către faţa noastră, căci de doao ori s-au înfrînt părinţii tăi în pămîntul lor. Şi acum nu vei putea 73
să stai înaintea călărimei şi a unii puteri ca aceştiia la cîmpu, unde nu iaste piatră, nici pietricică, nici loc de fugă". Şi deaca 74
auzi Ionathan cuvintele lui Apolonie, s-au pornit cu cugetul şi au ales 10000 de bărbaţi şi ieşi den Ierusalim şi-l întîmpină Simon, fratele lui, spre ajutoriul lui. Şi să 75
tăbărî la Iopi şi-l închiseră pre el den cetate, căci straja lui Apolonie era la Ioppa, şi o bătură pre ea. Şi temîndu-se, deşchiseră 76
cei den cetate şi stăpîni Ionathan Ioppa. Şi auzi Apolonie şi să tăbărî aproape cu 77
3000 de călărime şi puteare multă şi mearse la Azot, ca cum ar călători, şi împreună să apropie la cîmp, pentru căci avea el mulţime de călărime şi să nădejduia pre dînsa.
Şi goni Ionathan denapoia lui la Azot şi să 78
loviră taberele denapoia lui spre războiu.
Şi lăsă Apolonie 1000 de călărime pre as- 79
cuns denapoia lor. Şi află Ionathan că 80
iaste ficleşug denapoia lui şi au încungiurat tabăra lui; şi scuturară săgeţile la norod de dimineaţă pînă înde sară. Iară norodul 81
sta precum poruncise Ionathan şi osteniră caii lor. Şi trase Simon putearea lui şi 82
să lovi cu stolul, pentru că călărimea slăbise, şi să zdrobiră de el şi fugiră. Şi 83
călărimea s-au răsipit la cîmp şi au fugit la Azot şi întrară la Vithdagon, capi-

ştea lor, ca să scape. Şi au ars Ionathan Azotul şi cetăţile ceale demprejurul ei, şi luo prăzile lor, şi beseareca Dagonului şi pre cei ce au fugit într-însa i-au ars cu foc. Şi să făcură cei ce au căzut de sabie, împreună cu ceia ce s-au ars, ca 8000 de oameni. Şi să sculă Ionathan de acolo şi să tăbărî la Ascalon şi ieşiră cei den cetate spre timpinarea lui, cu mărire mare. Şi să întornă Ionathan la Ierusalim, împreună cu cei de lîngă el, avînd prăzi multe. Şi fu deaca auzi Alexandru împăratul cuvintele aceastea, şi adaose a mări pre Ionathan. Şi trimise lui paloş de aur, precum iaste obiceaiul a să da rudelor împăraţilor, şi-i deade lui pre Accaron şi toate hotarăle ei spre dare de sorţu.

CAP XI

Şi împăratul Eghipetului au adunat puteri multe, ca năsipul de la ţărmurile mării, şi corabii multe, şi cercă să biruiască de tot împărăţia lui Alexandru, cu vicleşug, şi să adaogă pre ea la împărăţia lui. Şi ieşiră la Siria cu cuvinte de pace şi deşchidea lui cei den cetăţi şi-l întimpina pre el, căci porunca împăratului Alexandru era să iasă întru timpinarea lui, căci îi era lui socru. Şi deaca întră la cetăţile Ptolemaidei, au rînduit puterile şi strajă în fieştecare cetate. Şi deaca să apropie la Azot, arătă lui beseareca lui Dagon arsă, şi Azotul şi împrejururile ei surpate, şi trupurile lepădate, şi pre cei arşi, pre carii au ars la războiu, pentru că au făcut stoguri de ei în calea lui. Şi povestiră împăratului ceale ce au făcut Ionathan, ca să-l defaime pre el, şi tăcu împăratul. Şi întimpină Ionathan pre împăratul la Ioppa cu mărire şi să sărutară împreună şi au dormit acolo. Şi mearse Ionathan cu împăratul pînă la rîul ce să cheamă Elether şi să întoarse la Ierusalim. Şi împăratul Potolomeu birui cetăţile ceale de pre lîngă mare pînă la Selevchia cea de pre lîngă mare şi socotiia pentru Alexandru gînduri reale. Şi trimise soli către Dimitrie împăratul zicînd: „Vino să punem între noi legătură şi voiu da ţie pre fata mea, carea ţine Alexandru, şi vei împărăţi împărăţia tătîne-tău, Pentru că m-am căit căci i-am dat lui fata mea, că au cercat să mă omoară". Şi l-au hulit pre el, pentru că au poftit el împărăţia lui. Şi luîndu-ş fata, o deade lui Dimitrie; şi să streină Alexandru şi să arătă vrajba lor. Şi întră Potolomeu la Antiohia şi puse 2 steme în capul lui: şi a Asiei şi a Eghipetului. Şi Alexandru împăratul era în Chilichia în vremile aceale, căci să viclenise cei de la locurile aceale. Şi auzi Alexandru şi veni asupra lui cu războiu; şi ieşi Potolomeu şi-l întimpină pre el cu mînă tare şi-l înfrînse pre el. Şi fugi Alexandru la Aravia, ca să să acopere el acolo, şi împăratul Potolomeu s-au înălţat. Şi luo Zavdiil arapul capul lui Alexandru şi-l trimise lui Potolomeu. Şi împăratul Potolomeu muri a treia zi şi cei ce era în cetăţi periră de cei ce era într-însele. Şi împărăţi Dimitrie în anul 167. În zilele aceale adună Ionathan pre cei den Iudea ca să bată marginea cea den Ierusalim, şi făcu asupra ei meşterşuguri multe. Şi mearseră oarecarii, carii urîia limba lor, bărbaţi fără de leage, către împăratul şi vestiră lui că Ionathan şade împrejurul marginei; Şi auzînd, să mînie şi, deaca auzi, îndată purcegînd au venit la Ptolemaida şi au scris lui Ionathan să nu şază împrejur şi ca să-l întimpine el pre dînsul la Ptolemaida, cît de curînd, să să împreune. Şi deaca auzi Ionathan, porunci să şază împrejur şi alease den cei mai bătrîni ai lui Israil şi den preoţi şi deade pre sine la primejdie. Şi luînd argint şi aur şi îmbrăcăminte şi alte daruri mai multe, au mers către împăratul la Ptolemaida şi află har înaintea lui. Şi făcea pîră asupra lui oarecarii fără de leage den jidovi, Şi au făcut lui împăratul precum au făcut lui şi cei mai nainte de el şi-l înălţă pre el înaintea tuturor priatenilor lui. Şi întări lui vlădicia şi altele cîte avea mai nainte cinstite şi l-au făcut pre el a povăţui pre cei de frunte priateni. Şi să rugă Ionathan împăratului să facă Iudea fără de bir, şi ceale trei diregătorii ale locurilor, şi pre Samaria, şi-i făgădui lui talanzi trei sute. Şi plăcu împăratului, şi scrise lui Ionathan cărţi pentru toate aceastea, scriind într-acesta chip: „Împăratul Dimitrie — lui Ionathan fratelui bucurie, şi limbii jidovilor! Izvodul cărţii care am scris lui Lasten, rudii noastre, pentru voi, scris-am şi către voi care să ştiţ: 'Împăratul Dimitrie — lui Lastin tatălui, să să bucure! Limbii iudeilor, priatenilor noştri şi carii păzescu ceale ale noastre direptăţi, am ales a le face bine, pentru cea de la ei bunăvoie către noi. Le-am întărit lor şi hotarăle Iudei şi ceale trei legi danie, şi Lida şi Ramathem, carele s-au adaos la Iudea de la Samaritida, şi toate cîte să hotărăsc cu eale; şi tuturor celor ce fac jîrtvă la Ierusalim, pentru ceale împărăteşti carele lua împăratul de la ei mai nainte pre an, den roadele pămîntului şi den roadele pomilor, Şi cealealalte care ni să cad noo de acum înainte ale zeciuialelor şi ale vă-

milor celor ce ni să cad noao, şi iazerile sării, şi ceale ce ni să cade cununi, toate de
36 ajutoriu le iertăm lor. Şi nu să va călca niciuna dentru aceastea, de acum preste
37 toată vreamea' Acum dară, nevoiţi ca să faceţ acestora izvod, şi să să dea lui Ionathan şi să să puie în muntele cel svînt, la
38 locu însămnat". Şi văzu Dimitrie împăratul că au încetat pămîntul înaintea lui şi nimica lui nu să împoncişa, şi au slobozit toate puterile lui, pre fieştecarele la locul său, afară den puterile ceale striine, carele le-au adunat de la ostroavele limbilor; şi pizmuiră lui toate puterile ceale de la părinţi.
39 Şi Trifon era den cei de la Alexandru mai nainte, şi văzu că toate puterile răpştescu asupra lui Dimitrie şi mearse către Simalcue arapul, carele hrăniia pre Antioh, copilaşul lui
40 Alexandru, Şi şădea lîngă el, ca să-l dea pre el lui, să-l puie împărat în locul tătîne-său. Şi spuse lui cîte au făcut Dimitrie, şi vrajba care au cu el puterile lui, şi rămase acolo
41 zile multe. Şi trimise Ionathan către Dimitrie împăratul ca să scoaţă pre cei den margine den Ierusalim şi pre cei den tării,
42 pentru că era dînd războiu lui Israil. Şi trimise Dimitrie către Ionathan, zicînd: „Nu numai aceastea voiu face ţie şi limbii tale, ce cu mărire voiu mări pre tine şi limba
43 ta, de voiu nemeri vreame bună. Acum dară, pre direptate vei face de-m vei trimite oameni carii îm vor ajuta, căci mi s-au ficle-
44 nit toate puterile meale". Şi au trimis Ionathan lui 3000 de voinici aleş la Antiohia; şi veniră către împăratul şi să veseli împă-
45 ratul de vinirea lor. Şi să adunară cei den cetate în mijlocul cetăţii, ca vro 120000 de bărbaţi, şi vrea să omoară pre împăratul.
46 Şi fugi împăratul la curte, şi au apucat cei den cetate răspintiile cetăţii şi au început
47 a da războiu. Şi au chemat împăratul pre jidovi spre ajutoriu, şi să adunară către el toţi împreună şi s-au risipit în cetate.
48 Şi au omorît în cetate în ziua aceaea ca vro 100000, şi au ars cetatea, şi au luat prăzi multe într-acea zi, şi au mîntuit
49 pre împăratul. Şi văzură cei den cetate că au biruit de tot jidovii cetatea precum au vrut, şi au slăbit cu cugetele lor şi au strigat către împăratul, cu rugă-
50 ciune zicînd: „Dă-ne noao direaptele, şi să contenească jidovii bătînd pre noi
51 şi cetatea". Şi lepădară armele şi făcură pace şi să măriră jidovii înaintea împăratului şi înaintea tuturor celor de la împăraţia lui; şi să întoarseră la Ierusalim avînd
52 prăzi multe. Şi şăzu Dimitrie împăratul în scaunul împărăţiei şi încetă pămîntul înaintea lui. Şi minţi de toate cîte zise 53
şi s-au înstreinat lui Ionathan şi n-au răsplătit după pohtele ceale bune, carele au răsplătit lui, şi-l necăjiia pre el foarte.
Şi după aceastea să înturnă Trifon, şi Antioh 54
cu el, copilaş tinerel; şi împărăţi şi puse stemă. Şi să adunară către el toate pu- 55
terile carele au răsipit Dimitrie şi deaderă războiu către el; şi fugi şi să birui. Şi luo 56
Trifon fiarăle şi birui de tot pre Antiohia.
Şi scrise Antioh cel mai tînăr lui Ionathan, 57
zicînd: „Întărescu-ţi ţie vlădicia şi puiu pre tine preste ceale patru legi, ca să fii tu
den priatinii împăratului". Şi au trimis 58
lui daruri de aur, şi slujbă, şi-i deade lui volnicie a bea cu aur şi a fi cu mohorît şi a
avea paloş de aur. Şi pre Simon, fratele 59
lui, l-au pus voivod de la laturea Tirului pînă la hotarăle Eghipetului. Şi ieşi Ionathan 60
şi mergea decindea de riu şi pre la cetăţi şi să adunară către el toate puterile Siriei, spre ajutoriu; şi veni la Ascalon şi-i ieşiră întru întimpinarea lui cei den cetate cu slavă.
Şi să duse de acolo la Gaza şi şăzu împre- 61
jurul ei şi arse premprejururile ei şi le prădă
pre eale. Şi rugară cei de la Gaza pre 62
Ionathan şi deade lor direaptele; şi luo pre feciorii boiarilor zăloage şi-i trimise pre ei la Ierusalim, şi trecu pren ţară, pînă la
Damasc. Şi auzi Ionathan că era boiarii 63
lui Dimitrie la Cadis cea den Galilea, cu puteare multă, vrînd să-l mute pre el den ţară.
Şi să întimpină cu ei, şi pre frate-său Simon 64
îl lăsă în ţară. Şi să tăbărî Simon la 65
Vethsura şi bătea pre ea zile multe şi o închise pre ea. Şi-l rugară pre el ca să ia 66
direapte, şi le deade lor; şi-i scoase pre ei de acolo, şi luo cetatea şi puse într-însa pază.
Şi Ionathan şi tabăra lui s-au tăbărît la apa 67
Ghenisarului şi mînecară demineaţa la cîmpul Nasorului. Şi iată, tabăra celor streini 68
de fealiu întimpina pre el la cîmp, şi puseră oaste ascunsă asupra lui în munţi, şi ei îl timpinară den preajmă. Şi oastea cea 69
ascunsă s-au sculat den locurile lor şi au dat războiu. Şi fugiră cei de lîngă Ionathan 70
toţi, nici unul n-au rămas dentru ei, afară de Matathia al lui Avesalom şi Iuda al lui Halfi, căpeteniile oştii puterilor. Şi rupse 71
Ionathan hainele lui şi puse pămînt pre capul lui şi să rugă. Şi să întoarse către ei cu 72
războiu şi înfrînse pre ei şi fugiră. Şi vă- 73
zură cei ce fugiia de la el şi să întoarseră către el; şi goniia cu el pînă la Cadis, pînă la tabăra lor, şi s-au tăbărît acolo. Şi au 74
căzut den cei streini de fealiu, în ziua aceaea, ca vro 3000 de bărbaţi şi să întoarse Ionathan la Ierusalim.

CAP XII

1 Şi văzu Ionathan că vreamea îi pris-
tăneaşte şi alease bărbaţi şi trimise
2 la Rîm să întărească şi să înnoias-
că cătră ei prieteşug. Şi la
sparteani şi alte locuri au trimis
3 cărţi ca aceastea. Şi mearseră la Rîm şi
întrară la sfat şi zisără: „Ionathan arhiereul
şi limba jidovilor au trimis pre noi să înnoim
priteşugul la ei şi ajutoriul, ca şi mai nainte".
4 Şi deaderă cărţi lor cătră ei pre alocurea, ca
să-i petreacă pre ei la pămîntul Iudii cu pace.
5 Şi acesta e izvodul cărţilor cărora au scris
6 Ionathan sparteanilor: „Ionathan arhiereul
şi bătrînimea limbii şi preoţii şi celalalt no-
rod al jidovilor—la sparteanii fraţi, să să
7 bucure! De vreame ce mai nainte s-au
trimis cărţi cătră Onia arhiereul, de la Darie,
cel ce împărăţeaşte întru voi, că sînteţi
fraţii noştri, precum iaste scris izvodul,
8 Şi au priimit Onia pre bărbatul cel trimis
cu cinste şi au luat cărţile întru carele să
arăta pentru ajutoriu şi pentru prieteşug,
9 Şi noi dară, nelipsiţi de aceastea fiind,
mîngîiare avînd cărţile ceale sfinte, care
10 sînt în mînule noastre, Ne-am ispitit a
trimite cea cătră voi frăţie şi prieteşug
a-nnoi, ca să nu ne înstreinăm de cătră voi,
pentru că multe vremi au trecut de cînd aţi
11 trimis cătră noi. Noi dară în toată vrea-
mea neîncetat, şi la sărbători, şi la cealea-
lalte cuviitoare zile, vă pomenim pre voi
[la] preste carele aducem jîrtve şi la rugi,
precum să cade şi să cuvine să pomenim
12 pre fraţi, Şi ne veselim spre mărirea
13 voastră. Şi pre noi ne-au încunjurat
multe scîrbe, şi războaie multe, şi ne-au
dat războiu noao împăraţii cei demprejurul
14 nostru. Şi nu vream dară să vă dodeim
pre voi şi pre ceialalţi ajutori şi priateni ai
15 noştri întru războaiele aceastea, Pentru
că avem cel de la ceriu ajutoriu ajutorind
noao şi ne-am mîntuit de cătră vrăjmaşii
noştri şi s-au plecat vrăjmaşii noştri.
16 Ales-am dară pre Numiniu al lui Antioh şi
pre Andepatru al lui Iasson, şi am trimis
cătră rîmleani să înnoim cel cătră noi
prieteşug şi ajutoriul cel mai den nainte.
17 Şi am poruncit dară lor şi cătră voi să vie,
şi să să închine voao şi să vă dea voao
ceale de la noi cărţi pentru noirea şi fră-
18 ţia noastră. Şi acum bine veţ face,
19 răspunzind noao cătră aceastea". Şi
acesta e izvodul cărţilor carele au trimis
20 Oniaris. „Împăratul sparteanilor—lui Onia,
21 preotului celui mare, să să bucure! Afla-
tu-s-au în scrisoare pentru sparteani şi
pentru jidovi cum sînt fraţi şi cum sînt
den neamul lui Avraam. Şi acum, de 22
cînd am cunoscut aceastea, bine veţi face
scriind noao pentru pacea voastră. Şi noi 23
răspundem cu scrisoarea voao, dobitoacele
voastre şi avearea voastră ale noastre sînt,
şi ceale ale noastre ale voastre sînt; poruncim
dară ca să vă vestească voao ca aceastea".
Şi auzi Ionathan că s-au întorsu boiarii lui 24
Dimitrie cu puteare multă decît mai nainte,
ca să dea războiu cătră el. Şi să sculă 25
de la Ierusalim şi să întimpină cu ei la ţara
Amathitei, pentru că n-au dat lor îngăduială
să calce în ţara lui. Şi au trimis iscoade 26
la tabăra lui şi s-au întorsu şi au vestit lui
că aşa să rînduiescu, să cază preste ei noap-
tea. Şi deaca apuse soarele, porunci 27
Ionathan celor de lîngă el a priveghea şi să
fie asupra armelor şi să să gătească de răz-
boiu toată noaptea; şi scoase strajă înainte
împrejurul taberii. Şi auziră nepriatenii 28
că s-au gătit Ionathan şi cei de lîngă el de
războiu şi să temură şi să întristară cu ini-
ma lor; şi au ars focuri în tabăra lor. Şi 29
Ionathan şi cei de la el n-au ştiut pînă dime-
neaţa, pentru că ei vedea focurile arzînd.
Şi goni Ioanathan denapoia lor, şi nu i-au 30
apucat pre ei, pentru că au fost trecut rîul
Elefterului. Şi să abătu Ionathan spre 31
arapii ceia ce să cheamă zavedii şi lovi pre ei
şi luo prăzile lor. Şi purcegînd, veni la 32
Damasc şi îmblă în toată ţara. Şi Simon 33
ieşi şi îmblă pînă la Ascalon şi la ceale de
aproape cetăţi, şi să abătu la Iopa şi o
apucă mai nainte pre ea, Pentru că auzi 34
că vor să dea cetatea celor de la Dimitrie;
şi puse acolo pază ca să o păzască pre ea.
Şi să întoarse Ionathan şi adună pre cei bă- 35
trîni ai norodului şi să sfătui cu ei ca să zi-
dească tării în Iudea Şi să înalţe zidurile 36
Ierusalimului şi să înalţe înălţime mare în
mijlocul margenii şi al cetăţii, ca să o ose-
bească pre ea de cătră cetate, ca să fie ea
osebită, ca nici să cumpere, nici să vînză.
Şi să adunară a zidi cetatea, şi căzu zidul 37
pîrîului celui de cătră Apiliot; şi tocmiră
ceale ce să cheamă Hafenatha. Şi Simon 38
au zidit pre Adida, la Sefila, şi au întărit
uşi şi zăvoară. Şi cercă Trifon să împă- 39
răţască Asia şi să puie stema şi să-ş tinză
mîna preste Antioh împăratul. Şi să 40
sfii, ca nu cîndai nu-l va lăsa pre el Ionathan
şi ca nu cîndai va da războiu cătră el; şi
cerca prileju ca să prinză pre Ionathan, ca
să-l piarză pre el. Şi sculîndu-se, veni la
Vethsan. Şi ieşi Ionathan întru timpina- 41
rea lui cu 40000 de bărbaţi aleşi spre rîndu-
ială şi veni la Vethsan. Şi văzu Trifon 42
că au venit cu puteare multă şi a tinde mîni-
le asupra lui să temu. Şi l-au priimit 43

pre el cu mărire, şi l-au împreetenit pre el cu toţi priatenii lui, şi i-au dat lui dări, şi porunci priatenilor lui şi puterilor lui să
44 asculte de el ca şi de dînsul. Şi zise lui Ionathan: „Pentru ce ai ostenit tot norodul
45 acesta, nefiind între noi războiu? Şi acum, trimite pre ei la casele lor şi aleage ţie bărbaţi puţini carii vor fi împreună cu tine şi vino cu mine la Ptolemaida şi-ţ voiu da ţie pre dînsa şi cealealalte întăriri, şi puterile cealealalte, şi pre toţi cei ce sînt preste trebi; şi întorcîndu-mă, mă voiu duce înapoi, că pentru aceasta am venit". Şi
46 încrezîndu-se lui, au făcut cum au zis; şi trimise puterile şi mearseră la pămîntul
47 Iudii. Şi lăsă cu el bărbaţi 3000, dentru carii 2000 au lăsat în Galileia şi 1000 au
48 mers cu el împreună. Şi deaca au întrat Ionathan la Ptolemaida, au închis ptolemaianii porţile şi prinseră pre el, şi pre toţ ceia ce au întrat împreună cu el i-au omorît
49 cu sabia. Şi au trimis Trifon puteri şi călărime la Galilea şi la cîmpul cel mare, ca să piarză pre toţi ceia de la Ionathan.
50 Şi aflară că s-au prins Ionathan şi au perit şi cei ce era cu el şi să mîngîiară pre sine şi mergea înturnîndu-se, gata fiind de războiu.
51 Şi văzură ceia ce goniia că pentru sufletul
52 lor sînt a să bate şi să întoarseră. Şi veniră toţi cu pace la pămîntul Iudii şi plînseră pre Ionathan şi pre cei ce era cu el şi să temură foarte şi jeliră tot Israilul jale mare.
53 Şi cercară toate limbile ceale de premprejurul lor ca să-i surpe pre ei, pentru că ziseră:
54 „N-au căpetenie şi ajutoriu, acum dară să-i batem pre ei şi să rîdicăm den oameni pomenirea lor".

CAP XIII

1 Şi auzi Simon că au adunat Trifon puteare multă ca să vie la pămîntul
2 Iudii şi ca să-l surpe pre el. Şi văzu nărodul că iaste plin de frică şi plin de teamere, şi să sui la
3 Ierusalim şi adună nărodul. Şi mîngîia pre ei şi zise lor: „Voi ştiţ cîte eu şi fraţii miei şi casa tătîne-mieu am făcut pentru legi şi pentru svinte, şi războaiele şi nevoile
4 care am văzut. Pentru aceasta au perit fraţii miei toţi, pentru Israil, şi rămaş eu sîn-
5 gur. Şi acum, să nu dea Dumnezeu ca să-m cruţ eu sufletul în toată vreamea necazului; pentru că nu sînt mai bun decît fraţii
6 miei, Însă voiu izbîndi pentru leagea mea şi pentru ceale svinte, şi pentru muieri şi fiii noştri, căci s-au adunat toate limbile să ne surpe pre noi, pentru vrăjmăşia".
7 Şi s-au învitat duhul nărodului îndată ce au auzit cuvintele aceastea şi răspunseră cu glas mare, zicînd: „Tu eşti noao po- 8
văţuitoriu în locul Iudii şi [lui] Ionathan, fratelui tău. Bate războiul nostru, şi toa- 9
te, oricîte vei zice noao, vom face". Şi 10
adună toţi bărbaţii cei de războiu şi grăbi a săvîrşi zidurile Ierusalimului şi-l întări pre el premprejur. Şi au trimis pre Ionathan 11
al lui Avesalom, şi cu dînsul puteare destulă, la Ioppa şi au scos pre cei ce era acolo şi au rămas acolo într-însa. Şi s-au sculat Tri- 12
fon de la Ptolemaida, cu puteare multă, să între la pămîntul Iudii; şi Ionathan era împreună cu el la pază. Şi Simon s-au 13
tăbărît la Adidus, despre faţa cîmpului. Şi înţelease Trifon că s-au sculat Simon în 14
locul lui Ionathan, fratelui său, şi cum va să dea cu el războiu, şi cătră el au trimis soli zicînd: „Pentru argintul ce era dato- 15
riu Ionathan, fratele tău, la treaba împărătească, pentru trebile care au avut, îl ţinem pre el. Şi acum trimite 100 de talanzi de 16
argint şi pre doi den fiii lui, zăloage, ca nu cîndai, slobozîndu-se, să va vicleni de cătră noi, şi-l vom lăsa pre el". Şi cunoscu 17
Simon că cu vicleşug grăiescu cătră el, şi trimise argintul şi copilaşii, ca nu cîndai să rădice vrajbă mare cătră nărod, zicînd: „Căci nu i-am trimis lui argintul şi copilaşii, 18
au perit". Şi au trimis copilaşii şi cei 19
100 de talanzi; şi au minţit şi n-au slobozit pre Ionathan. Şi după aceaea veni Trifon 20
ca să calce în ţară şi să o surpe pre ea, şi încungiură calea cea despre Adora; şi Simon şi tabăra lui mergea în preajma lui, la tot locul, oriunde meargea. Iară cei den 21
margine trimitea spre Trifon soli, sîrguind pre el ca să vie cătră ei pren pustiiu şi să le trimiţă lor hrană. Şi găti Trifon toată 22
călărimea lui să vie în noaptea aceaea, şi era zăpadă multă foarte şi n-au venit, pentru zăpadă, şi să sculă şi veni la Galaadita. Şi deaca să apropie la Vascama, au omorît 23
pre Ionathan; şi să îngropă acolo. Şi să 24
înturnă Trifon şi să duse la pămîntul lui. Şi au trimis Simon şi au luat oasele lui 25
Ionathan, fratelui lui, şi l-au îngropat pre el în Modin, cetatea părinţilor lui. Şi l-au 26
plîns pre el tot Israilul plîngere mare şi l-au jelit pre el zile multe. Şi au zidit Simon 27
preste mormîntul tatălui lui şi al fraţilor lui, şi-l înălţă pre el cu vedearea, cu piatră cioplită, pre denainte şi dendărăt. Şi au 28
pus preste eale şapte turnuri, unul în preajma unuia; tatălui, şi maicei, şi celor patru fraţi. Şi acestora le-au făcut meşterşu- 29
guri, puind împrejur stîlpi mare, şi au

făcut preste stîlpi toată armarea, spre nume veacinic, şi lîngă arme corăbii cioplite, ca să să vază de către toţi ceia ce îmblă pre
30 mare. Acesta e mormîntul carea au făcut
31 în Modin, pînă în ziua aceasta. Iară Trifon umbla cu vicleşug cu Antioh, împăratul
32 cel tînăr, şi-l omorî pre el. Şi împărăţi în locul lui şi au pus stema Asiei şi au făcut
33 rană mare pre pămînt. Şi au zidit Simon întăriturile Iudii şi au zidit împrejur turnuri nalte şi cu ziduri mari, şi turnuri şi porţi şi zăvoară, şi au pus bucate întru întărire.
34 Şi alease Simon bărbaţi şi trimise către Dimitrie împăratul ca să facă iertare ţărîi, căci toate faptele lui Trifon era jahuri.
35 Şi au trimis la el Dimitrie împăratul, după cuvintele aceastea, şi au răspuns lui şi au
36 scris lui carte ca aceasta: „Împăratul Dimitrie—la Simon arhiereul şi priatinul împăraţilor şi la cei bătrîni şi la limba jidovască, să să bucure!
37 Corona cea de aur şi lanţul, carele aţ trimis, împodobitu-ne-am şi gata sîntem a face pace mare şi a scrie celor ce-s preste trebi ca să vă lase voao
38 lăsări. Şi cîte am pus către voi, stau; şi
39 întăririle carele aţ zidit, fie-vă voao. Şi iertăm necunoştinţele şi greşalele pînă în ziua de astăzi; şi cununa carea eraţi datori şi ce altă să vămuia în Ierusalim, să nu să
40 mai vămuiască. Şi carii vor fi iscusiţ dentru voi, să să scrie la cei de lîngă noi; să să scrie, şi să să facă în mijlocul nostru
41 pace". În anul 170, să rîdică jugul limbi-
42 lor de la Israil. Şi au început nărodul lui Israil a scrie în scrisori şi adunări: „În anul dentîiu, pre vreamea lui Simon, arhiereului celui mare, şi voivodul şi povăţuitoriul jidovilor,
43 În zilele acealea s-au tăbărît asupra Gazei şi au încungiurat pre ea cu tabere şi au făcut meşteşuguri de luarea cetăţii; şi să apropie la cetate şi lovi un turn
44 şi-l luo. Şi cei ce era într-aceale meşteşuguri săriră în cetate şi să făcu pornire
45 mare în cetate. Şi să suiră cei den cetate cu muierile şi cu feciorii pre zid, rumpîndu-ş hainele lor, şi strigară cu glas mare, rugînd pre Simon să le dea lor direaptele, şi ziseră:
46 'Să nu ne faci noao după răutăţile noastre,
47 ce după mila ta'. Şi să tocmi Simon cu ei şi nu-i bătu pre ei, şi-i scoase pre ei den cetate şi curăţi casele întru carele era idolii şi aşa întră într-însa, lăudînd şi binecuvîntînd.
48 Şi scoase dentr-însa toată necurăţia, şi aşăză acolo oameni carii fac leagea, şi o întări pre ea şi-ş zidi lui într-însa lăcaş.
49 Iară cei den margine den Ierusalim să opriia a ieşi şi a întra în ţară şi a cumpăra şi a vinde, şi flămînziră foarte şi periră
50 dentru ei bogaţi de foame. Şi strigară către Simon să ia direapte şi le deade lor; şi scoase pre cei de acolo şi au curăţit marginea de pîngăriciuni. Şi întră la ea 51
în 23 ale lunii a doua, în anul 171, cu laudă, şi cu stîlpări, şi cu copuze, şi cu ţimbale, şi cu alăute, şi cu laude şi cu cîntări, căci
s-au zdrobit vrăjmaşi mari den Israil. Şi 52
puse pre an ca să ţie ziua aceasta cu veselie. Şi au întărit măgura beserecii cea de lîngă 53
margine şi lăcuia acolo el şi cei de lîngă el. Şi văzu Simon pre Ioan, feciorul lui, că 54
iaste om deplin şi l-au pus pre el povăţuitoriu puterilor, tuturor, şi lăcuia în Gazaris".

CAP XIV

Şi în anul 172, adunat-au Dimitrie 1
împăratul puterile lui şi să duse la Midia, ca să-ş tragă lui ajutoriu pentru ca să bată pre Trifon.
Şi auzi Arsachis, împăratul Midiei 2
şi Persidei, că au venit Dimitrie la hotarul lui şi au trimis pre unul den boiarii lui să-l prinză pre el viu. Şi mearse şi lovi tabă- 3
ra lui Dimitrie şi-l prinse pre el şi-l aduse pre el către Arsacu şi-l puse pre el la pază.
Şi încetă pămîntul, toate zilele lui Simon; 4
şi au cercat bunătăţi limbii lui, şi le plăcu lor biruinţa lui şi mărirea lui, toate zilele.
Şi cu toată mărirea lui luo pre Ioppa în 5
loc de vad şi făcu întrare ostroavelor mării.
Şi au lărgit hotarăle limbii lui şi au biruit 6
ţara. Şi au adunat robime multă şi au 7
domnit Gazaronul şi Vethsuronul şi marginea şi au scos necurăţiile dentr-însa şi nu
era cel ce să stea împotrivă lui. Şi era 8
lucrînd pămîntul lor cu pace şi pămîntul da roadele lui şi leamnele cîmpilor rodul lor.
Bătrînii în uliţe şădea, toţi pentru bunătăţi 9
vorbiia de obşte, şi tinerii s-au îmbrăcat cu mărire şi cu veşminte de războiu. Cetăţi- 10
lor au dat bucate şi le-au rînduit pre eale cu vase de întărire, cît s-au numit numele mărirei lui pînă la marginea pămîntului.
Făcut-au pacea pre pămînt şi să veseli 11
Israil cu veselie mare. Şi au şezut fieşte- 12
carele suptu via lui şi smochinul lui şi nu era cel ce să spare pre ei. Şi să sfîrşi 13
cel ce-i bătea pre ei pre pămînt şi împăraţii să surpară în zilele acealea. Şi au întă- 14
rit pre toţi smeriţii norodului lui, leagea cercă, şi rădică pre tot cel fără de leage şi viclean. Sfintele le mări şi înmulţi vase- 15
le sfintelor. Şi auziră la Rîmu că au 16
murit Ionathan, şi pînă la Spartis s-au auzit, şi să mîhniră foarte. Şi auzi că Simon, 17
fratele lui, s-au făcut în locul lui arhiereu şi biruieşte ţara şi războaiele celor ce
sînt într-însa. Scrisără către el cu 18
table de aramă, ca să înnoiască către el

prieteşug şi ajutoriul carele au întărit cătră
19 Iuda şi Ionathan, fraţii lui. Şi să cetiră
20 înaintea adunării în Ierusalim. Şi acesta e izvodul cărţilor cărora au trimis sparteanii: „Boiarii sparteanilor şi cetatea—lui Simon, preotului celui mare, şi bătrînilor şi preoţilor şi la celalalt norod al jidovilor,
21 fraţi, să să bucure! Solii carii s-au trimis cătră norodul nostru vestitu-ne-au noao pentru mărirea voastră şi cinstea, şi ne-am
22 veselit spre venirea lor. Şi am scris ceale zise de cătră ei în sfaturile norodului aşa: Numiniu al lui Antioh şi Andipatru al lui Iason, solii jidovilor, au venit cătră noi,
23 înnoindu cel cătră noi prieteşug. Şi plăcu norodului a priimi oamenii cu mărire şi a pune izvodul cuvintelor lor în cărţile ceale arătate la norod, ca să aibă pomenire norodul sparteanilor. Şi izvodul acesta au scris
24 la Simon arhiereul". După aceastea au trimis Simon pre Numineu la Rîmu, avînd pavăză mare de aur, cumpăna trăsurii ei da 1000 de mnas, ca să întărească cătră ei aju-
25 toriul. Şi deaca auzi norodul cuvintele aceastea, zisără: „Ce har vom răsplăti lui
26 Simon şi fiilor lui? Pentru că întări el, şi fraţii lui, şi casa tătîne-său, şi au bătut pre vrăjmaşii lui Israil de la ei şi au întărit lui volnicie". Şi au scris pre table de aramă
27 şi au pus în stîlpi în munţii Sionului. Şi acesta e izvodul cărţii: „În 18 ale lui elul, în anul 172, şi acesta e al treile an pre vrea-
28 mea lui Simon arhiereul, în saramel, La adunare mare de preoţi şi de norod şi de boiarii limbii şi celor mai bătrîni ai ţării, arătat-am voao: De vreame ce de multe ori
29 s-au făcut războaie în ţară, Şi Simon, feciorul lui Matathiu, feciorul feciorilor lui Iariv, şi fraţii lui dat-au pre sine primejdiei şi au stătut împrotiva celor vrăjmaşi ai limbilor, pentru ca să stea sfintele lor şi leagea, şi cu mărire mare au mărit limba
30 lor. Şi au adunat Ionathan limba lor şi să făcu lor arhiereu şi să adaose cătră
31 norodul lui. Şi au vrut vrăjmaşii lor să calce în ţara lor, ca să le surpe ţara lor şi să tinză mînile preste ceale sfinte ale
32 lor. Atuncea s-au sculat Simon şi au dat războiu pentru limba lui, şi au cheltuit bani mulţi dentru ai lui, şi deade arme bărbaţilor puterii limbii lui, şi le deade
33 lor lefi, Şi întări cetăţile Iudii, şi pre Vethsura, ceaea de la hotarăle Iudii, unde era armele vrăjmaşilor mai nainte, şi au pus
34 acolo pază bărbaţi jidovi. Şi pre Ioppa au întărit, cea de la mare, şi pre Gazara, cea de la hotarăle Azotului, întru carea lăcuia vrăjmaşii mai nainte acolo, şi au lăcuit acolo jidovi, şi cîte le era de treabă spre
35 isprăvirea acestora au pus într-însele. Şi văzu norodul credinţa lui Simon şi mărirea carea au sfătuit să facă limbii lui, şi au pus pre el povăţuitoriu lor şi arhiereu, pentru că el au făcut toate aceastea, şi direptatea şi credinţa carea au păzit limbii lui şi au cercat în tot chipul a înălţa norodul lui.
36 Şi în zilele lui s-au sporit în mînile lui ca să să rădice limbile den ţara lor şi pre cei den cetatea lui David, cei den Ierusalim, carii ş-au făcut lor margine den carea ieşiia şi pîngăriia împrejurul sfintelor şi făcea rană
37 mare cu necurăţie; Şi au lăcuit într-însa bărbaţi jidovi şi au întărit pre ea spre întemeiarea ţării şi a cetăţii şi au înălţat ziduriile Ierusalimului. Şi împăratul Dimitrie
38 au întărit lui vlădicia. După aceastea şi
39 l-au făcut pre el dentru priatenii lui şi au mărit pre el cu slavă mare, Pentru că
40 s-au auzit că să cheamă de cătră rîmleani jidovii priateni şi ajutori şi cum au întîmpinat pre cei bătrîni ai lui Simon cu cinste,
41 Şi căci au voit jidovii şi preoţii ca să fie Simon povăţuitoriu şi arhiereu în veac, pînă a să rîdica proroc credincios, Şi să fie
42 preste ei voivod şi ca să-i fie lui grijă pentru ceale sfinte, să-i puie pre ei spre lucrurile lor şi preste ţară şi preste arme şi preste
43 întăriri, Şi ca să aibă grijă el pentru ceale sfinte şi ca să să asculte de toţi şi ca să să scrie pre numele lui toate scrisorile în ţară şi ca să să îmbrace cu mohorît şi să
44 poarte cu aur. Şi nu va fi slobod nimeni den norod şi den preoţi să calce ceva dentr-aceastea şi să stea împotrivă la ceale ce se vor grăi de el şi ca să rîdice adunare în ţară,
45 afară de el, şi a să îmbrăca mohorît şi a să încinge cu armă de aur. Iară carele va face afară dentr-aceastea sau va călca ceva dentr-aceastea, vinovat va fi". Şi plăcu
46 la tot norodul să aşaze pre Simon şi să facă
47 după cuvintele aceastea. Şi au primit Simon şi voi a fi arhiereu şi a fi voivod şi biruitoriu limbii jidovilor şi preoţilor şi a purta grija tuturor. Şi scrisoarea aceasta
48 au zis să o puie în table de aramă Şi să le puie pre eale în curtea sfintelor, în loc ales, şi izvoadele lor să le puie la visterie pentru ca să o aibă Simon şi fiii lui.

CAP XV

Şi au trimis Antioh, feciorul lui Di-
1 mitrie împăratul, cărţi de la ostroavele mării lui Simon preotul şi biruitoriul limbii jidovilor şi la toată
2 limba. Şi era cuprinzînd într-acesta chip: „Împăratul Antioh—lui Simon, preotului celui mare şi biruitoriul limbii, şi
3 limbii jidovilor, să să bucure! De vreame

ce oameni vrăjmaşi au biruit împărăţia
4 părinţilor noştri, Şi voiu să mă apuc de împărăţie, ca să o aşăzu pre ea precum era mai nainte; şi am adunat streini, mulţime de puteri, şi am făcut corabii de războiu, şi voiu să ies în ţară ca să cert pre ceia ce au stricat ţara noastră şi pre cei ce au pustiit
5 cetăţi multe la împărăţie. Acum dară, întăresc ţie toate luorile carele au lăsat ţie cei mai denainte de mine împăraţi şi
6 cîte alte dări au lăsat ţie; Şi ţ-am poruncit ţie să faci chip al tău bani ţărîi tale,
7 Şi Ierusalimul şi sfintele să fie slobode; şi toate armele cîte ai lucrat şi întăririle ce ai
8 zidit, carele biruieşti, rămîie ţie; Şi toată datoria împărătească şi cealea ce vor fi împărăteşti,de acum şi în tot veacul, să să
9 lase ţie. Şi deaca vom aşăza împărăţia noastră, te voiu mări pre tine şi pre limba ta şi beseareca cu mărire mare, cît să fie mărirea voastră arătată în tot pămîntul".
10 În anul 174, au ieşit Antioh la pămîntul părinţilor lui; şi să adunară cătră el toate puterile, cît puţini era ceia ce au rămas cu
11 Trifon. Şi l-au gonit pre el Antioh împăratul, şi au venit fugind la Dora cea de la
12 mare, Pentru că au văzut că s-au adunat preste el răutăţile şi-l lăsară pre el puterile.
13 Şi să tăbări Antioh asupra Dorii, şi cu el 120000 de bărbaţi de război şi 8000 de
14 călărime, Şi încungiură cetatea, şi corăbiile despre mare loviră, şi da strînsoare cetăţii şi de pe uscat şi de pe mare,şi n-au lă-
15 sat pre nimeni să între sau să iasă. Şi veni Numinie şi cei ce fusease cu el de la Rîm, avînd cărţi la împăraţi şi la ţări, întru
16 carele să scriia aceastea: „Lichios, ipatul rîmleanilor, lui Potolomeu împăratul, să să
17 bucure! Bătrînii jidovilor au venit cătră noi, prieteni noao şi ajutori, înnoind cel de-nceput prieteşug şi ajutoriu, trimiş de Simon arhiereul şi de nărodul jidovilor.
18 Şi au adus pavăză de aur de 1000 de mnas.
19 Plăcutu-s-au dară noao a scrie împăraţilor şi ţărîlor ca să nu le cearce lor răutăţ şi să nu-i bată pre ei şi cetăţile lor, şi ţara lor, şi ca să nu ajutorească celor ce dau războiu
20 lor. Şi s-au părut noao a priimi pavăza
21 de la ei. Deci de vor fi fugit niscari oameni făcători de reale den ţara lor cătră voi, să-i daţ pre ei lui Simon arhiereului, ca să izbîndească întru ei, după leagea lor".
22 Şi ca aceastea au scris lui Dimitrie împăra-
23 tul, şi lui Attal, şi lui Arath, Şi lui Arsac, şi la toate ţărîle, şi lui Sampsac, şi la sparteani, şi la Dilo, şi la Mindon, şi la Sichiona, şi la Caria, şi la Samo, şi la Pamfilia, şi la Lichia, şi la Alicarnason, şi la Rodos, şi la Vasilida, şi la Co, şi la Sidi, şi la Gortina, şi la Cnidon, şi la Chipros, şi la Chirini. Şi izvodul lor au 24
scris la Simon arhieriul. Şi Antioh îm- 25
păratul s-au tăbărît asupra Dorii, întru a doua zi, apropiindu pururea mînile la ea şi meşterşuguri făcînd, şi închise pre Trifon a nu întra şi a nu ieşi. Şi au trimis lui 26
Simon 2000 de bărbaţi aleşi, să-i ajutorească lui, şi argintul şi aur şi vase destule. Şi 27
nu vrea să le priimască, ce defăimă toate cîte au tocmit cu el mai nainte şi să înstriina de cătră el. Şi au trimis cătră el pre 28
Athinovie, unul den priatenii lui, vorovind cu el zicînd:„Voi biruiţi Ioppa şi Gadaron şi marginea cea den Ierusalim, cetatea împărăţiei meale. Hotarăle lor le-aţ pustiit 29
şi aţi făcut rană mare pre pămînt şi aţ stăpînit locuri multe întru împărăţia mea. Acum dară, daţ cetăţile carele aţ luat şi 30
birurile locurilor cărora aţ domnit, afară den hotarăle ceale de afară, den Iudea. Iară de nu, daţ pentru eale 500 de talanzi 31
de argint, şi pentru stricăciunea carea aţ stricat şi pentru birurile locurilor—alţi 500 de talanzi; iară de nu, viind, vom da războiu voao". Şi veni Athinovie, priatinul împă- 32
ratului, la Ierusalim şi văzu mărirea lui Simon şi păhărnicie de aur, cu vase de aur şi de argint, şi dvoreală destulă, şi să minuna;
şi spuse lui cuvintele împăratului. Şi răs- 33
punzînd Simon, zise lui:„Nici pămîntul striinilor am luat, nici pe striini am biruit, ce moştenirea părinţilor noştri; iară de vrăjmaşii noştri, într-o vreame, fără judecată s-au biruit; Şi noi, vreame avînd, ne ţinem 34
de moştenirea părinţilor noştri. Şi pen- 35
tru Ioppa şi Gazaron, carele ceri, aceastea făcea întru nărod rană mare, în ţara noastră. Pentru aceastea vom da talanzi 100". Şi nu-i răspunse lui Athenovie cuvînt, Şi să întoarse cu mînie cătră împăratul 36
şi-i spuse lui cuvintele aceastea şi mărirea lui Simon şi toate cîte au văzut. Şi să scîrbi împăratul cu urgie mare. Iară Trifon, 37
întrînd în corabie, au fugit la Orthosiada. Şi au pus împăratul pre Chindeveu în loc 38
de voivod în marginea mării, şi puteri pedestri şi călări i-au dat lui. Şi au 39
poruncit lui să să tăbărască cătră faţa Iudii; şi porunci lui să zidească Chedronul şi să întărească porţile, pentru ca să bată pre nărod. Şi împăratul goniia pre Trifon.
Şi veni Chindeveu la Iamnia şi începu a 40
dodei nărodul şi a călca la Iudea şi a robi pre nărod şi a ucide. Şi zidi pre Chedron Şi rîndui acolo călăraş şi pu- 41
teri, pentru ca ieşind, să închiză căile Iu-

dii, în ce chip au poruncit lui împăratul.

CAP XVI

1 Şi să sui Ioan de la Gazara şi povesti
lui Simon, tatălui lui, ceale ce au
2 făcut Chendiveu. Şi chemă Simon pre cei 2 fii ai lui cei mai mari, pre Iuda şi pre Ioan, şi zise lor: „Eu şi fraţii miei şi casa tătîne-mieu am bătut pre vrăjmaşii lui Israil, den tinereaţe pînă în ziua de astăzi, şi să spori în mîinile noastre a mîntui pre Israil de multe ori.
3 Şi acum îmbătrîniiu,şi voi, cu mila, destui sînteţ întru ani; fiţ în locul mieu şi în locul fratelui mieu şi, ieşind, bateţi-vă pentru limba noastră şi cel den ceriu ajutoriu fie
4 cu voi". Şi au ales den ţară 20000 de bărbaţi războinici şi călăreţi şi au mers asupra lui Chendeveu. Şi dormiră la Modin.
5 Şi sculîndu-se dimineaţa, mergea la cîmp şi, iată, puteare multă întru timpinarea lor, pedeastră şi călări; şi era pîrîu între dînşii.
6 Şi să tăbărî el de cătră faţa lor, şi norodul lui. Şi văzu pre nărod temîndu-se a treace pîrîul, şi trecu întîiu; şi văzură pre el bărba-
7 ţii şi trecură după el. Şi împărţi nărodul şi pre călăreţi în mijlocul pedestrilor; şi călărimea vrăjmaşilor era multă foarte.
8 Şi trîmbiţară cu trîmbiţele şi să înfrînse Chendeveu şi tabăra lui şi căzură dentru ei răniţ mulţi, şi ceia ce au rămas au fugit
9 la întărire. Atuncea s-au rănit Iuda, fratele lui Ioan, şi Ioan goni pre ei pînă au
10 venit la Chedron, carele au zidit. Şi au fugit pînă la turnurile ceale den ţarina Azotului; şi arse pre ea cu foc şi căzură dentru ei ca vro 2000 de bărbaţi. Şi să întumă la
11 pămîntul Iudei cu pace. Şi Ptolomeu al lui Avuv era pus voivod la cîmpul Ierihonu-
12 lui şi avu argint şi aur mult. Pentru că
13 era ginere arhiereului, Şi să înalţă inima lui şi vru să biruiască de tot ţara; şi să sfătuia cu vicleşug asupra lui Simon şi a fiilor lui,
14 să-i rîdice pre ei. Şi Simon era cercînd cetăţile ceale den ţară şi grijind de socotinţa lor. Şi să pogorî la Iereho, el, şi Matathia, şi Iuda, fiii lui, în anul 177, în luna a 11,
15 aceasta e luna lui savvat. Şi au priimit pre ei feciorul lui Avuv cu vicleşug la pălăncuţa ceaea ce să chema Docos, care o au zidit, şi au făcut lor ospăţ mare. Şi ascun-
16 se acolo bărbaţi, Şi cînd s-au îmbătat Simon şi fiii lui, s-au sculat Ptolomeu şi cei de lîngă el şi au luat armele lor şi întrară asupra lui Simon la ospăţ şi omorîră pre el şi pre cei doi fii ai lui şi o samă den
17 slugile lui. Şi făcu defăimare mare şi
18 răsplăti reale pentru bune. Şi au scris aceastea Ptolomeu şi au trimis la împăratul, ca să-i trimiţă lui puteare spre ajutoriu şi să dea lui ţara lor şi cetăţile. Şi 19
au trimis pre alţii la Gazar să rîdice pre Ioan; şi celor preste mii au trimis cărţi să meargă cătră el, ca să dea lor argint şi aur şi dări. Şi pre alţii i-au trimis să apuce 20
Ierusalimul şi măgura besearecii. Şi alergînd oarecine, vesti lui Ioan la Gazara că au 21
perit tatăl lui şi fraţii lui,şi cum: „Au trimis să te omoară şi pre tine". Şi auzind, să 22
spămîntă foarte şi prinse pre bărbaţii ceia ce au venit să-l piarză pre el şi-i omorî pre ei, pentru că au cunoscut că cerca pre el
să-l omoară. Şi cealealalte cuvinte ale lui 23
Ioan şi războaiele lui şi vitejiile lui carele au vitejit şi zidirea zidurilor care au zidit
şi lucrurile lui, Iată, aceastea s-au 24
scris în Cartea zilelor vlădiciei
lui, după ce s-au făcut
arhiereu după
tatăl lui.

AL MACCAVEILOR CUVÎNT AL DOILEA

CAP I

1 Fraţilor jidovilor ce sînt la Eghipet,
să să bucure! Fraţii cei den Ierusalim jidovi şi cei den ţara Iudeii,
pace bună! Şi să facă voao bine 2
Dumnezău şi să pomenească făgăduinţa Lui, cea cătră Avram şi Isaac şi Iacov,
robilor Lui celor credincioşi. Şi să vă dea 3
voao inimă tuturora, să vă închinaţi Lui şi să-I faceţi Lui voia, cu inimă mare şi cu suflet voitoriu. Şi să deşchiză inima voastră 4
întru leagea Lui şi întru porunci, şi pace să facă. Şi să asculte voao rugile şi să Să 5
împace cu voi şi nu pre voi să vă părăsască în vreame rea. Şi acum, aicea sîntem ru- 6
gîndu-ne pentru voi. Împărăţind Dimitrie 7
în anul 169, noi, jidovii, scris-am voao den necaz şi de întîmplarea vremii ce au venit asupra noastră în anii aceştea, de cînd s-au depărtat Iacov şi cei ce au fost cu dînsul de la sfîntul pămînt şi de la împărăţie. Şi 8
au ars poarta şi au vărsat sînge nevinovat; şi ne-am rugat Domnului şi ne-au ascultat, şi am adus jîrtvă şi făină de grîu, şi am aprins luminătorii, şi am pus înainte pîinile. Şi 9
acum, ca să ţineţi zilele facerii de colibi ale lunii lui haselef". În anul 188, „Cei den Ieru- 10
salim şi den Iudea şi bătrînimea şi Iuda — la Aristovul, dascalului lui Potolomeu împărat, care iaste den neamul preoţilor celor unşi, şi celor den Eghipet jidovi, să vă bucuraţi şi

11 să fiţi sănătoşi! Den mari primejdii fiind mîntuiţi de Dumnezău, foarte mulţemim Lui, ca cum cătră împărat am fi dat răz-
12 boiu. Pentru că El au fiert pre ceia ce
13 s-au rînduit în sfînta cetate. Pentru că, la Persida fiind domnul şi putearea cea ce era cu el, care i să părea a nu-i sta nimeni înainte, s-au tăiat de tot în beseareca Naneii,
14 cu prilăstire făcînd preoţii Naneii. Pentru că, ca cînd ar vrea să lăcuiască cu ea, au venit la locul acela şi Antioh şi cei dempreună cu el priateni, ca să ia banii în loc de
15 zeastre. Şi puind aceastea înainte: preoţii Naneii şi el apropiindu-se cu puţini la curtea
16 besearecii, închizînd beseareca, Deaca au întrat Antioh, deşchizînd uşa podului cea ascunsă, lovind cu pietri, uciseră pre domn şi, părţi făcînd şi luînd capetele, le-au lepă-
17 dat celor de afară. Întru tot bine e cuvîntat noao Dumnezău, Carele au dat pre
18 ceia ce au păgînit. Vrînd să aducem în 25 ale lunii haselef curăţănia besearecii, cu cuviinţă am socotit să vă arătăm voao, pentru ca şi voi să ţineţi pînă la facerea corturilor şi a focului, cînd Neemias, [care] zidiia şi beseareca şi jîrtăvnicul, au adus jîrtvă.
19 Că şi cînd ducea la Persida pre părinţii noştri, cei de atuncea bunii-credincioşi preoţi, luînd den focul jîrtăvnicului, cu tainâ au ascuns într-o groapă ca de puţ, fiind fără de apă, întru care l-au astupat, cît la toţi era
20 neştiut locul. Şi trecînd cîţva ani, cînd să păru lui Dumnezău, trimiţîndu-se Neemia de împăratul Persidii, pre nepoţii preoţilor celor ce au ascuns i-au trimis la foc, precum ne-au arătat noao să nu fie aflat foc, ce apă
21 iute; Porunci ca să ia ei şi să aducă; şi deaca să aduseră cealea ale jîrtvelor, porunci preoţilor Neemia să stropească cu apa şi
22 leamnele şi cealea ce-s deasupra. Şi deaca fu şi vreamea trecu şi soarele străluci, după nori fiind mai nainte, să aţîţă foc mare, cît
23 toţi s-au mirat. Şi rugă au făcut preoţii, mistuindu-se jîrtva; şi preoţii, şi toţi, începînd Ionath, şi ceialalţi răspunzînd ca
24 Neemia. Şi era ruga în chipul acesta.

RUGĂ:

'Doamne! Doamne Dumnezăule! Ziditoriul tuturor, Cel înfricoşat şi tare şi di-
25 rept şi milostiv, Şi Cel sînguru împărat şi bun, Cel sînguru dătătoriu, Cel sînguru direpţ şi atottţiitoriu şi veacinic, Cela ce mîntuieşti pre Israil den tot răul, Cela ce ai făcut pre părinţi aleşi şi ai sfinţit
26 pre ei, Priimeaşte jîrtva pentru tot norodul Tău, Israil, şi păzeaşte partea Ta şi
27 o sfinţeaşte. Adună răsipirea noastră, mîntuiaşte pre ceia ce slujescu în limbi, pre cei ocărîţi şi urîţi îi socoteaşte, şi să cunoască limbile că Tu eşti Dumnezăul nostru. Căzneaşte pre ceia ce asuprescu 28
şi hulescu cu mîndrie. Răsădeaşte pre no- 29
rodul Tău la locul cel sfînt al Tău, precum au zisu Moisi'. Şi preoţii cînta laudele. 30
Şi îndată ce s-au topit ale jîrtvei, şi ceaea- 31
laltă apă ce au rămas porunci Neemia să o ţie pre pietri mai mari. Şi deaca să făcu 32
aceasta, pară de focu să aţîţă, şi cea de la jîrtăvnicu lumină, ce stăluciia împotrivă, să mistui. Şi deaca să făcu lucrul aiave, 33
şi s-au vestit la împăratul persilor că, la locul unde au ascunsu focul preoţii cei ce s-au mutat, s-au ivitu apa, den care şi cei ce era cu Neemia au curăţit cealea ale jîrtvei.
Şi îngrădind împăratul locul, beseareca au 34
făcut, ispitind lucrul. Şi cărora dăruia 35
împăratul multe dobînzi lua şi le da. Şi 36
numiră cei ce era cu Neemia pre aceasta Efthar, carea să tălmăceaşte 'Curăţenie'; şi să cheamă la cei mulţi Nefthar.

CAP II

Şi să află în scrisori, Ieremia proro- 1
cul cum că au poruncit den focu să ia ceia ce să mută, precum s-au însămnat, şi cum au poruncit celor ce să mută. Prorocul, dîndu lor 2
Leagea, pentru ca să nu uite poruncile Domnului şi ca să nu rătăcească cu cugetele, văzînd chipuri de auru şi de argint şi cea de
premprejurul lor podoabă. Şi altele ca 3
aceastea zicînd, de să ruga să nu se depărteaze leagea de la inima lor. Şi era într-acea 4
scriptură cum cortul şi chivotul au poruncit prorocul, răspunsu făcîndu-se lui, să meargă după el. Şi deaca ieşi la munte, unde s-au suit Moisi şi au văzut moştenirea lui Dumnezău, Şi viindu Ieremia, au aflat casă 5
de peşteră şi cortul şi chivotul şi jîrtăvnicul tămîierii au băgat acolo şi uşa au astupat.
Şi apropiindu-se oarecarii den cei ce mergea 6
după el ca să sămneaze calea, şi n-au putut să o afle. Şi deaca află Ieremia hulind 7
pre ei, zise că: 'Şi necunoscut va fi locul, pînă cînd va aduna Dumnezău adunarea norodului şi blînd Să va face. Şi atuncea 8
Domnul va arăta aceastea şi să va ivi mărirea Domnului şi norul, precum şi la Moisi să arăta; în ce chip şi Solomon s-au rugat, ca să să sfinţească locul foarte, Şi să arăta; 9
şi precum, avînd înţelepciune, au adus jîrtvă de tîrnosire şi de săvîrşirea besearicii.
Precum şi Moisi s-au rugat cătră Domnul 10
şi să pogorî focu den ceriu şi au mistuit ale jîrtvei, aşa şi Solomon s-au rugat şi, pogorîndu-să foc, au topit arderile-de-tot.
Şi zise Moisi: 'Pentru căci nu s-au mîn- 11
cat cel pentru păcat, s-au topit'. Aşijde- 12
rea şi Solomon ceale 8 zile au ţinut'.

13 Şi să povestiia şi în scripturi şi în pomenirile ceale de Neemia, ca şi aceastea şi, cum, adunînd raclă de cărţi, au adunat ceale de împăraţi, şi de proroci, şi ceale ale lui David, şi cărţile ceale trimise ale împăraţilor pen-
14 tru danii, Aşijderile şi ale Iudii, cîte s-au întîmplat, pentru războiul ce s-au făcut noao, le-au adunat toate şi sînt la noi.
15 Dentru carele dară, de vă vor trebui, să tri-
16 miteţi pre cei ce vor aduce voao. Vrînd dară a face curăţenie, am scris voao; bine
17 dară veţi face, ţiind zilele. Şi Dumnezău, Cela ce au mîntuit pre tot norodul Lui şi au dat moştenirea tuturor şi împărăţia şi
18 preoţia şi sfinţenia, În ce chipu au făgăduit pren leage, pentru că nădejduim pre Dumnezău că curînd pre noi ne va milui şi ne va aduna dentru cel de supt ceriu la
19 locul cel svînt, Pentru că ne-au scos pre noi den mare răutăţi şi locul au curăţit".
20 Iară ceale de Iuda Macaveul, şi de fraţii lui, şi de a besearicii cei mari curăţenie, şi a
21 cuptoriului înnoire, Şi încă războaiele ce s-au făcut cătră Antioh al lui Epifan şi cătră
22 al acestuia fiiu, Efpator, Şi ceale den ceriu ce s-au făcut arătări celora ce pentru jidovime cu nevoinţă s-au vitejit, cît toată ţara, puţini fiind, a o prăda şi mulţimile de var-
23 vari a le goni, Şi cea vestită preste toată lumea besearecă să să zidească, şi cetatea a o face slobodă, şi legile, ceale ce era să să surpe, a să îndirepta, Domnul cu toată liniş-
24 tea blînd fiind lor; Ceale de cătră Iason Chirineanul arătate pren cinci cărţi, ne vom ispiti, prentr-o adunare tocmită, să o
25 scurtăm. Pentru că, socotind curgerea numerilor şi surparea care iaste la cei ce vor să încungiure la poveştile istoriei, pentru
26 mulţimea materiei, Grijit-am celor ce vor vrea să citească, mîngîiare sufletească, şi celor ce iubesc a gîndi ca să-ş aducă aminte, iuşurare, şi la toţi ceia ce vor citi, folos.
27 Însă noao, celor ce patima cea rea am priimit a îngustării, nu e pre lesne, ce al sudorii şi
28 al privegherii iaste lucrul, Precum la cela ce găteaşte ospăţ şi cearcă al altora folos nu e pre lesne (dară); însă, pentru a celor mulţi mulţămită, cu dulceaţă patema cea
29 rea vom suferi. Una—a aleage pre amăruntul, pentru fieştecarea—lăsînd loc celui ce au scris; alta—ostenind a mearge spre pil-
30 dele îngustării. Pentru că, în ce chip meşterului de lemnu al casii cei noao iaste a purta grijă de toată aşăzarea şi celui ce să apucă a săpa şi a zugrăvi, ceale ce sînt de treabă spre podoabă iaşte a
31 le cerceta, aşa socotesc şi la noi, Că a cerceta şi a cerca multe, întru ceale cu amăruntul, pentru toate a face cuvinte, celui ce începe istoria să cad; Iară a urma 32
scurtarea zicerii şi a lăsa cercetarea lucrării iaste la voia celui ce face tălmăcirea. De 33
aicea dară vom începe poveaste la ceale ce mai sus zisem atîta adaogînd, pentru că prostatec iaste cea mai nainte de istorie a mulţi şi istoria a o scurta.

CAP III

Svînta cetate lăcuindu-se cu toată 1
pacea şi legile cît de bine păzinduse, pentru a lui Onie arhiereul bună-credinţă şi urîre de răutate,
Să întîmpla şi sînguri împăraţii a 2
cinsti locul, şi besearica cu trimiterile ceale prea bune a o cinsti, Cît şi Selefc, al 3
Asiei împărat, a da dentru ale lui venituri toate ceale ce să cădea cătră slujbele jîrtvelor cheltuiale. Şi Simon oarecarele, den 4
fealiul lui Veniamin, ispravnic besearicii fiind pus, să prici cu arhiereul pentru cea dupren cetate nelegiuire. Şi a birui pre 5
Onia neputînd, venit-au cătră Apolonie al lui Thraseu, care pre aceaea vreame era Gropilatei Siriei şi Finichiii voivod, Şi 6
spuse pentru că ar fi plină visteria cea den Ierusalim de bani nespuşi, că mulţimea celor de multe fealiuri nenumărată să fie şi nu s-ară cuveni aceastea să fie pre sama jîrtvelor, ce ar fi cu putinţă supt a împăratului biruinţă a cădea toate aceastea. Şi 7
împreunîndu-se Apolonie cu împăratul, pentru banii cei ce s-au poruncit lui au arătat; şi el, chemînd pre Iliodoru, cel ce era preste bani, şi l-au trimis, dîndu-i porunci să aducă banii ce s-au zis mai sus. Şi îndată Iliodor 8
făcea călătoria, însă cu veaste ca aceaea că mearge în cetăţile Gropilatei Siriei şi Finichiii, iară cu lucrul porunca a împăratului săvîrşind. Şi sosind la Ierusalim şi 9
prietenească de arhiereul cetăţii priimindu-se, au arătat pentru arătarea ce s-au făcut mai nainte şi pentru care lucru au venit au spus; şi întreba de vor fi cu adevărat aceastea.
Şi arhiereul arătînd cum sînt puse pentru 10
văduve şi pentru săraci, Iară o samă şi 11
ai lui Ircan al Toviei, ce să află om foarte de cinste, iară nu precum au fostu pîrît păgînul Simon; iară de toţi sînt talanţi de argint 400 şi de auru 200. Şi avea 12
strîmbătate ceia ce s-au încrezut cu a locului sfinţire şi cu cea mai cinstită prespre toată lumea a besearicii sfinţenie; şi nefurtişag întru tot nemeşterşugit să fie. Iară 13
Iliodor, pentru împărăteştile porunci ce avea, cu dinadinsul zicea cum că la împărăţie sînt să să ia aceastea. Şi rînduind 14
zi, întra ca socoteala acestora să caute; şi nu puţină grijă era preste toată ce-

15 tatea. Iară preoţii,înaintea jîrtăvnicului, îmbrăcaţi cu ceale preoţeşti veşminte, căzînd, chema den ceriu pre Cel ce, pentru punerea aceasta, au pus leage, celor ce au
16 pus aceastea, întregi să le păzască. Şi cine vedea faţa arhiereului era a să răni la cuget, pentru că vedearea şi schimbarea a feaţii
17 arăta cea de către suflet grije. Pentru că să răvărsase asupra omului teamere oarecare şi frică trupului, pren carele vădită s-au făcut durearea cea de la inimă la cei ce vedea.
18 Şi cei den case ca cirezile săriia spre ruga a tot norodului, pentru că era spre hulă a
19 veni locul. Şi încinse pre supt ţiţe fiind muierile cu tîrsîni, pre drumuri să înmulţiia, şi ceale închise fecioare, unele alerga la porţi, şi unele la ziduri, şi unele pre ferestri să pleca.
20 Şi toate, întinzînd mînile la ceriu, făcea ru-
21 ga. Şi era de a fi milă de cădearea mulţimei preste tot amestecată şi de nădeajdea
22 arhiereului celui ce foarte să trudiia. Şi ei dară ruga pre Domnul Atotţiitoriul, ceale încrezute, la cei ce s-au încrezut, întregi să
23 le păzască, cu toată întărirea. Iară Iliodor cea ce ştiia făcea, şi aşa acolea, împreună cu purtătorii de suliţe spre cămară fiind,
24 Cel al părinţilor Domnu şi a toată putearea Putearnicu arătare mare au făcut, cît toţi ceia ce au preaîndrăznit a veni, îngrozîndu-se de a lui Dumnezău puteare, spre ameţală
25 şi spre frică să întoarsără. Pentru că să arătă lor un cal groznicu, avînd pre dînsul călăreţu, şi cu prea frumoasă acoperire împodobit, şi, pornindu-se iute, lovi pre Iliodor cu copitele ceale denainte; şi cel ce şădea deasupra să vedea avînd arme de auru.
26 Şi alţi doi s-au ivit mai nainte lui, tinerei la vitejie, prea cuvioşi şi prea frumoşi la mărire, şi luminoşi la îmbrăcăminte, carii şi stînd de amîndoao părţile, îl bătea pre el neînce-
27 tat, multe bătăi aruncînd asupra lui. Şi fără veaste căzînd pre pămînt şi cu multu întunearec împresurîndu-se, apucîndu-l şi
28 întru o năsilie puindu-l Pre cel ce acum, cu multă alergare şi cu toată purtarea de suliţe, au întrat la cea ce s-au zis mai sus vistierie, îl ducea, neajutorit pre el cu armele
29 fiindu. Aiave a lui Dumnezău puternicie cunoscîndu şi acela, pentru cea dumnezăiască lucrare, fără de glas zăcea, lipsit de toată
30 nădeajdea şi mîntuirea. Iară ceia pre Domnul binecuvînta, pre Cel ce măreaşte pre al Său loc;şi beseareca, care cu puţin mai nainte era plină de teamere şi de gîlceavă, Domnul Atotţiitoriul arătîndu-Se, de bucurie şi de
31 veselie să împluse. Şi curîndu oarecarii dentru ai lui Iliodor cunoscuţi să ruga Oniei să cheame pre Cel Preaînalt şi viaţa să dăruiască celui ce zăcea de săvîrşit la cea de apoi răsuflare. Şi fiind la îndo- 32
ială arhiereul, ca nu cîndai să gîndească împăratul că vro răutate să să fie făcut lui Iliodor de către jidovi, au adus jîrtvă pentru a omului mîntuire. Şi făcînd arhiereul 33
curăţenia, aceşteaşi tineri iarăşi s-au ivitu la Iliodor, cu acealeaş haine împodobiţi, şi stînd zisără:„Multe Oniei arhiereului mulţămită să aibi, că pentru el au dăruit Domnul ţie viaţa. Şi tu, de la ceriu fiind 34
bătut, povesteaşte la toţi cea slăvită a lui Dumnezău puteare". Şi aceastea zicînd, nevăzuţ s-au făcut. Şi Iliodor, jîrtvă 35
aducînd Domnului şi făgăduinţe prea mari făgăduindu-se Celui ce viaţa i-au dăruit,şi pre Onia priimindu-l, să întoarnă către împăratul. Şi mărturisiia la toţi ceale ce era 36
supt vedeare, fiind el văzut lucrurile Celui prea mare Dumnezeu. Şi împăratul între- 37
bînd pre Eliodor carele ar mai fi vreadnic încă o dată a să trimite la Ierusalim, zise: „De ai pre cineva vrăjmaş sau al lucrurilor 38
viclean, trimite pre el acolo şi bătut îl vei priimi, însă de va şi scăpa; pentru că împrejurul locului cu adevărat iaste oarecarea a lui Dumnezău puteare. Pentru că Cela ce 39
are lăcaşul ceresc socotitoriu iaste şi ajutoriu acelui loc, şi pre cei ce vin spre răutate, bătîndu-i,îi piarde". Şi însă ceale despre 40
Iliodor şi pentru a cămării pază aşa s-au tîmplat.

CAP IV

Şi cel de mai nainte zis Simon, cel 1
ce al banilor şi al moşiei arătătoriu s-au făcut, de rău grăiia pre Onia, cum el să fie pre Iliodor scuturat şi al realelor lucrătoriu să să fie făcut, Şi pre făcătoriul de bine al cetăţii 2
şi pre otcîrmuitoriul celor de o limbă şi rîvnitoriu legilor, viclean lucrurilor îndrăzniia a zice. Şi vrajba pînă într-atîta adăogîndu- 3
se, cît şi, pren oarecarele den cei ce de Simon s-au ispitit, ucideri a să face. Socotind 4
Onia pîra cea cu greu şi cum că să va turbura Apolonie cel al Gropiloasei Siriei şi al Finichiii voivod, adăogînd răutatea lui Simon, la împăratul să duse, Nu făcîndu-se cetă- 5
ţeanilor pîrîş, ce folosul de obşte, de osebi, la toată limba socotind, Pentru că vedea 6
a fi peste putinţă, fără de împărătească socoteală, a afla pace încă lucrurile şi pre Simon cum nu va lua încetare de nebunie. Şi premenindu-ş viaţa Selevc şi luînd împă- 7
răţia Antioh, cela ce s-au chemat Elpifanun, au streinat vlădiciia Iason, fratele Oniei, Făgăduindu-se împăratului, prin rugăciune, 8
talanzi de argint 360 şi alt venit oarecarele talanzi 80. Şi către aceastea să făgădu- 9
ia şi altele să scrie, 150, de se va da pren

biruinţa lui şcoală şi copii tineri să puie lui şi pre cei den Ierusalim antiohiani să-i scrie.
10 Şi priimind împăratul,şi luînd el stăpînirea, îndatăş spre cea elinească furmă pre cei de
11 un fealiu cu el îi muta. Şi ceale împărăteşti iubiri de oameni ce era la jidovi pren Ioan, tatăl lui Efpolem, celuia ce au făcut solia pentru prieteşug şi ajutoriu cătră rîmleani, le-au lepădat şi, ceale legiuite stricînd
12 politii,fără de leage obiceaie înnoia. Pentru că, cu veselie, supt acea marginea cetăţii şcoală au întemeiat şi, pre cei mai tari den cei tinerei supuindu-i,supt curvărie îi aducea.
13 Şi era aşa o pripă a eleniei şi apropiare de înstreinare de fealiu pentru a acelui păgîn, şi nu arhiereu, Iason, multa necurăţie,
14 Cît nu era a mai fi preoţii nevoitori la ceale de prejur jîrtăvnic slujbe, ce, beseareca hulind şi de jîrtve părăsire făcînd, sîrguia a fi părtaşi dării cei fără de leage de la luptă,
15 după chemarea înainte, la piatră, Şi cea părintească cinste întru nemică puindu-o, iară ceale elineşti măriri mai bune socotindu-le. Pentru carele, îi cuprinseră pre
16 ei grea primejdie şi, cărora rîvniia petreacerile şi întru tot vrea să să aseamene, pre aceştea vrăjmaş şi căznitori i-au avut.
17 Pentru că a păgîni la dumnezăieştile legi nu e pre lesne; ce aceastea cea viitoare vreame
18 le va arăta. Şi făcîndu-se praznicul lui Agon, la al cincilea an, în Tiros, şi împăratul
19 fiind de faţă, Au trimis Iason pîngăritul privitori de la Ierusalim pre cei ce era antioheani, aducînd drahme de argint 300, spre a lui Iracleu jîrtvă, carele li s-au şi rugat ceia ce le aducea ca să nu le facă spre jîrtvă, pentru că nu se cuvine, ce la altă cheltuială
20 să să facă. Trimis-au dară aceastea, una, pentru cel ce le-au trimis, la a lui Iracleu jîrtvă, alta, pentru voia celor ce le-au adus,
21 la diresul cătărgilor. Şi trimiţîndu-se la Eghipet Apolonie al lui Menesteu, pentru şădearea cea mai sus a lui Ptolomeu al lui Filomitor împăratul, înţelegînd Antioh a fi el înstreinat de aceasteaş lucruri, de cea pentru eluş întemeiare grijiia; pentru aceaea la
22 Iopa mergînd, au sosit la Ierusalim. Şi cu mare cuviinţă de cătră Iason priimindu-se, cu făclii aprinse şi cu strigări s-au priimit; şi de-acii la Finichi au purces cu tabăra.
23 Şi după al treilea an, au trimis Iason pre Minelau, fratele lui Simon, celui ce s-au zis mai nainte, aducînd banii împăratului şi pentru lucruri de folos pomeniri avînd să facă.
24 Şi el tocmindu-se cu împăratul şi mărindu-l pre el cu faţa biruinţei, la sine au tras arhieria, întrecînd pre Iason cu talanzi de
25 argint 300. Şi luînd ceale împărăteşti porunci, au venit, de vlădicie nemică vreadnic aducînd, ce mînii de crud tiran şi de hiară varvară urgii avînd. Şi Iason, cel 26
ce pre al său frate au înstreinat, înstreinîndu-se şi el de altul, pribeag la ţara Amanitii s-au gonit. Iară Menelau stăpînirea ţinea, 27
iară de banii cei făgăduiţi împăratului nimica nu rînduia, şi făcînd cearerea Sostrat, diregătoriul margenii cetăţii, Că pre acesta 28
era treaba birurilor; pentru care pricină amîndoi de cătră împăratul să chemară. Şi Menelau au lăsat vlădiciei ispravnic pre 29
Lisimah, fratele său, iară Sostrat pre Cratita, cel preste Chiprii. Şi ca aceastea întîm- 30
plîndu-se, să întîmplă tharseanilor şi maloteanilor a rîdica gîlceavă, pentru căci au dat pre Andiohida, posadnica împăratului, în dar. Degrabă dară împăratul au venit 31
ca să potolească lucrurile, lăsînd în locul lui pre Andronic, cel ce era dentru cei de cinste. Şi gîndind Menelau că au aflat vreame cu 32
bun prileju, nişte vase de aur de ale beseareceii furîndu-le, au dăruit lui Andronic; şi altele au fost vîndut la Tir şi la ceale de premprejur cetăţi. Şi cu adevărat prinzînd 33
de veaste Onia, îl mustra, fiind ferit la loc fără teamere, la Dafne, ceaea ce iaste cătră Antiohia. Pentru aceaea Menelau, luînd 34
osebi pre Andronic, să ruga să prinză pre Onia. Şi cela, mergînd la Onia şi încrezîndu-se cu vicleşug şi direapte cu jurămînturi dînd şi, macară că întru bănuiale era, îl făcu a ieşi den locul cel fără teamere, pre carele şi îndată l-au ucis, neruşinîndu-se de direptate. Pentru care pricină nu numai 35
jidovii, ce mulţi şi de cealealalte limbi tînjiia şi să mîhniia pentru a bărbatului nedireaptă moarte. Şi împăratul, întor- 36
cîndu-se de la locurile despre Chilichia, să ruga cei den cetate jidovi, urînd împreună şi elinii vicleşugul, cum că afară den socoteală Onia s-au omorît. Sufleteaşte dară 37
Antioh mîhnindu-se şi întorcîndu-se spre milă şi lăcrămînd, pentru a celuia ce s-au prestăvit înţelepciune şi multă bună rînduială, Şi aţîţîndu-se cu mîniile, îndată lui 38
Andronic îi luo haina cea mohorîtă, şi hainele rumpîndu-i-le, încungiurîndu-l pren toată cetatea, într-acelaş loc unde la Onia au păgînit, acolo pre pîngăritul cu ucidere l-au omorît, Domnul cea vreadnică lui certare dîndu-i. Şi făcîndu-se multe furteşaguri 39
de besearecă la cetate de cătră Lisimah, cu a lui Menelau ştire, şi dîndu-se veastea afară, s-au adunat mulţimea asupra lui Lisimah, multe dară vase de aur fiind cheltuite. Şi rîdicîndu-se asupră-i gloa- 40
tele şi cu urgii fiind pline, înarmînd Lisimah ca vro 3000, început-au la mîni nedireapte, povăţuind înainte oarecare tiran bătrîn de vîrstă, nimica mai puţin şi la cuget. Şi văzînd rîdicarea 41

lui Lisimah asupră-le, apucînd unii pietri, alţii leamne groase şi alţii den cenuşa ce era aproape, apucîndu-se amestecaţi,zvîrliia în ceia ce era împrejurul lui Lisimah şi spre
42 cei ce să rîdicase asupră-le. Pentru care pricină, pre mulţi dentr-înşii au rănit şi pre unii i-au oborît şi pre toţi spre fugă i-au împins, şi pre acesta fur de besearecă lîngă
43 visterie l-au prins. Şi pentru aceastea stătu
44 judecată către Menelau. Şi nemerindu-se împăratul la Tir, la dînsul direptatea cuvintelor au făcut cei trei bărbaţi ce s-au trimis
45 de către bătrînime. Şi aşa, prins fiind Menelau, au făgăduit bani mulţi lui Potolomeu al lui Dorimenus, ca să îmblînzască
46 pre împăratul. Pentru aceaea, apucînd Potolomeu pre împăratul la un cerdac pentru odihna, l-au mutat
47 Şi pre cel de toată răutatea vinovat Menelau l-au slobozît de către cealea ce să pîrîia; iară celor ticăloşi, carii zicea că macară şi de la tătari s-ar fi slobozit nevinovaţi, acestora moarte
48 le judecă. Degrabă dară, cea nedireaptă pagubă suferiră cei ce pentru cetate şi noroade şi sfintele vase au grăit înainte. Pentru
49 care lucru şi tiriii, scîrbindu-se de răutate, ceale către astrucarea lor, cu mare cuviinţă,
50 au dat. Iară Menelau, pentru ale celor ce biruia lăcomii, era la cinste, adăogîndu-se spre răutate, mare viclean stînd cetăţeanilor.

CAP V

1 Şi pre vreamea aceasta,a doua călătorie Antioh la Eghipet au călătorit.
2 Şi să întîmplă mai preste toată cetatea, în 40 de zile, a să vedea pren văzduh alergînd călăreţi, podoabe de aur avînd, şi cu suliţe în chip de stol
3 înarmaţi, Şi pîlcuri de cai rînduite, şi lovituri făcîndu-se, şi alergături de amîndoao părţile, şi porniri de paveze, şi mulţime de chiloame, şi zmulgeri de sabii, şi lovituri de săgeţi, şi străluciri de podoabe de aur, şi de toate fealiurile de înzăoturi.
4 Pentru aceaea, toţi să ruga ca să să facă arătarea spre bine. Şi făcîndu-se voroavă
5 mincinoasă cum ş-au primenit Andioh viaţa, luînd Iason nu mai puţini de 1000, fără veaste asupra cetăţii au lovit şi, cei de pre zidu împingîndu-se, şi la cea de apoi luîndu-
6 se cetatea, Menelau la marginea cetăţii au fugit; iară Iason făcea jungheri cetăţeanilor lui fără de milă, nesocotind cea de la rudeniile lui bună norocire cea mai mare nenorocire a fi şi părîndu-i că ale vrăjmaşilor şi nu ale celor de o limbă biruinţe surpă.
7 Şi stăpînirea nu birui, iară săvîrşitul vicleniei ruşine luînd, pribeag iarăş la Ammani-
8 tida s-au dus. Săvîrşitul dară realii amestecături au luat, închizîndu-se [de] către Areta, tiranul arapilor; den cetate în cetate fugînd, gonindu-se de către toţi şi urîndu-se ca un viclean al legii şi scîrbit fiind ca un gîde moşiei lui şi cetăţeanilor şi al cetăţeanilor gîde, la Eghipet să lepădă.
Şi ca o ţărînă de la moşie înstreinîndu-se, 9
în streinătate au perit, către lachidemoneani ducîndu-se ca, pentru conoştinţa, să afle acoperemînt. Şi cel ce mulţime de 10
neîngropaţi au lepădat, nejelit fu şi de astru- care nici într-un chip, nici de părintescul mormînt avu parte. Şi înţelegîndu-se la împăratul Pentru cealea ce s-au făcut, 11
socoti că au viclenit Iudea; pentru aceaea, purcegînd de la Eghipet, sălbătăcit la suflet, luă cetatea în pradă. Şi porunci ostaşi- 12
lor să taie fără milă pre cei ce să nemeresc, şi pre cei ce să suie în casă să-i junghe. Şi să făcea de tineri şi de bătrîni ucideri, şi 13
bărbaţilor şi muierilor şi feciorilor stingere, fecioarelor şi pruncilor jungheri. Şi 80000 14
în trei zile să stricară, însă 40000 întru împărţealele mînilor lor, şi nu mai puţini de cei jungheaţi s-au vîndut. Şi nu fiind des- 15
tul cu aceastea, au cutezat la cea decît tot pămîntul mai svîntă besearecă a întra, povăţuitoriu avînd pre Menelau, pre cela care şi legilor şi moşiei vînzătoriu s-au făcut, Şi, 16
cu ceale pîngărite mîni, svintele vase luînd şi ceale ce de alţi împăraţi s-au pus spre creaştere şi mărirea locului şi cinste, cu pîngăritele mîni trăgîndu-le, le da. Şi să 17
semeţiia cu cugetul Antioh, nu socotind că, pentru păcatele celor ce lăcuia cetatea, S-au urgisit puţin Stăpînitoriul, pentru aceaea s-au făcut pre acel loc nebăgare de seamă.
Iară să nu să fie întîmplat de mai nainte a 18
fi cuprinşi cu multe păcate, precum Iliodor, cela ce s-au fost trimis de către Selefcu împăratul spre socoteala visteriei, acesta, înainte năvălind, îndată să întoarse den dîrjie, bătîndu-se. Ce nu pentru loc limba, 19
ce pentru limbă locul Domnul au ales.
Pentru aceaea şi locul acesta, avînd parte de 20
ale limbii reale nesilnicii ce s-au făcut, mai apoi de bune faceri au avut parte de Domnul; şi cel ce s-au cuprins cu a Celui Atotţiitoriului urgie, iarăş la a Celui mare Stăpînitoriu împăcăciune cu toată mărirea s-au îndireptat. Deci Antioh, 1000 şi opt sute de 21
talanzi luînd de la biserecă, degrabă la Antiohia să osăbi, gîndind de mîndrie pămîntul să înoate şi genunea mergătoare să o facă,pentru semeţia inemii. Şi au lă- 22
sat şi ispravnici a chinui neamul, însă în Ierusalim pre Filip, de neam frighian, iară chipul mai varvar avînd decît cela ce l-au pus, Şi în Garizin pre Andro- 23
nic, şi către aceştea pre Menelau, carele mai rău decît ceialalţi să rădica asupra

24 cetăţeanilor. Şi, vrăjmaş gînd avînd către jidovii cetăţeani, şi au trimis pre începătoriul uriciunii, Apolonie, cu oaste 22000, poruncind pre cei de vîrstă pre toţi să-i junghe, iară pre muieri şi pre cei mai tineri
25 să-i vînză. Şi acesta, viind la Ierusalim şi chip de pace făţărnicind, au aşteptat pînă la svînta zi a sîmbetei şi, apucînd pre jidovi fără de lucru fiind ei, celor de supt ascultarea
26 lui înarmare au poruncit. Şi pre toţi cei ce au ieşit spre privală i-au împuns împreună şi, în cetate cu armele întrînd, destule mul-
27 ţimi aşternu. Iară Iuda Macaveul, al zecelea cu sine făcîndu-se, şi depărtîndu-se la pustiiu, ca fiarăle în munţi trăiia, împreună cu cei ce era cu dînsul; şi cu hrana cea de buruieni petrecea, ca să nu aibă parte de pîngăriciune.

CAP VI

1 Şi nu după multă vreame, au trimis împăratul pre un bătrîn athineu să îndeamne pre jidovi să să mute den legile ceale părinteşti şi cu ale lui Dumnezău legi să nu petreacă,
2 Şi să pîngărească şi pre cea den Ierusalim besearică şi să o numească a lui Dia Olimbiul, şi cea den Garizin, în ce chip era ceia ce lăcuia locul, a Diii, iubitoriul de oaspeţ.
3 Şi grea era gloatelor şi cu greu săvîrşită is-
4 prăvnicia răutăţii. Pentru că besearecа de curvie şi de beţii să împluse de limbi, desfătîndu-se cu sodomii, şi svintele curţi, cu muieri împreunîndu-se, şi încă cealea
5 ce nu să cădea înlăuntru aducînd, Iară jîrtăvnicul de ceale necuviitoare, osebite de
6 către legi, să împluse, Şi era nici a ţinea sîmbetele, nici părinteşti sărbători a păzi, nici măcară jidov a să mărturisi că iaste,
7 Şi să aducea cu amară nevoie, la cea după lună a împăratului zi de naştere, spre jîrtvă, şi, făcîndu-se sărbătoarea Dionisilor, să siliia jidovii, avînd iadere, să facă pompă lui Dio-
8 nisu, Şi răspuns au ieşit la ceale de pren vecini cetăţi elineşti, Potolomeu puind aceastaş petreacere asupra jidovilor a face şi
9 a jîrtvui, Iară pre ceia ce nu vor să să mute spre ceale elineşti, să-i junghe de tot, era
10 dară a vedea dosada ce să întîmplase. Pentru că doao muieri s-au adus, obrăzuind eale pre pruncii lor, şi acestora, spînzurîndu-le pruncii de ţîţe şi pren gloată purtîndu-le pre eale pren cetate, după zid le-au surpat.
11 Şi alţii, pre aproape alergînd la peşteri, pre ascuns ca să sărbeaze ziua sîmbetei, dîndu-se ştire lui Filip, i-au ars, pentru că cu sfială era a să ajutori, după mărirea
12 cei prea cinstite zile. Rog dară pre cei ce vor ceti la această carte să nu se îndoiască pentru primejdii, ce să socotească muncile, nu spre pierzare, ce spre învăţătura neamului nostru a fi. Şi a nu să lă- 13
sa în multă vreame cei răi credincioşi, ce îndată a cădea la certări, semn de mare face-
re de bine iaste, Pentru că nu ca şi la 14
cealealalte limbi, îngăduiaşte cu îndelungă răbdare Stăpînitoriul pînă vor veni ei către plinirea păcatelor, decii să-i muncească, ce asupra noastră aşa au socotit a fi, ca nu, la săvîrşitul păcatelor viind noi, apoi să izbîndească asupra noastră. Pentru aceaea 15
niciodinioară mila despre noi nu depărteaze şi certînd cu primejdii nu părăseaşte pre nărodul Lui. Însă pînă încît vom pomeni, 16
aceastea să să zică. Şi preste puţin să cade 17
să venim la poveaste. Eleazar, oarecare 18
om den cei de frunte cărturari, trecut fiind cu vîrsta şi la chipul obrazului prea frumos fiind, căscîndu-se să siliia să mănînce carne de porc. Iară el moartea cea cu bună 19
cinste mai vîrtos decît viaţa cu uricіune priimind, aşa de bunăvoie la muncă să apropiia; Şi scuipind, mai nainte în ce chip 20
să cădea să să apropie cei ce îngăduia a să apăra, cărora nu să cade să mănînce, pentru dragostea vieţii. Iară cei ce era rînduiţ 21
la cea fără de leage jîrtvă, pentru cea de vechi ani a omului cunoştinţă, luîndu-l pre el deosebi, îl ruga să aducă cărnurile carele să cuvin lui, ceale ce era de el făcute, să mănînce şi să făţărească, ca cum are mînca ceale ce de împăratul sînt rînduite, den cărnurile cealea ale jîrtvei, Pentru ca, 22
făcînd aceasta, să să sloboază den moarte şi, pentru cel de mai nainte către ei prieteşug, va afla milă. Şi el, gînd bun luînd 23
şi vreadnic fiind vîrstei şi celor adînci bătrîneaţe şi celor cîştigate şi luminate căruntea-
ţe şi cei den copilărie foarte bună creaştere şi mai vîrtos cei sfinte şi de Dumnezeu zidite facere de leage, pre urmă au răspuns curînd zicînd să-l petreacă la iad: „Pentru că nu 24
iaste vreadnic vîrstei noastre a făţărnici, ca mulţi den cei tineri, socotind pre Eleazar, cel de 90 de ani, să fie premenit spre streinare de fealiu Şi ei, pentru a mea făţărni- 25
cie şi pentru cea puţină şi scurtă viaţă, să vor rătăci pren mine, şi uricіune şi pîngăriciune bătrîneaţelor voiu pune. Că, macară 26
că într-această vreame voiu scăpa de la cea de la oameni muncă, iară den mîinile Atotţiitoriului nici trăind, nici murind voiu scăpa. Pentru aceaea vitejaşte acum 27
premenind viaţa, bătrîneaţelor vreadnic mă voiu arăta. Şi celor tineri pildă vite- 28
jască lăsînd ca, cu nevoinţă şi cu bărbăţie, pentru ceale cinstite şi sfinte legi a muri". Şi, atîta zicînd, spre muncă îndată au venit. Şi 29
ceia ce-l aducea către ea, cea de mainte cu puţină bună voie spre rea voie premenind, pentru cuvintele care mai nainte au grăit, precum ei socotiia a fi, fără socoteală. Şi vrînd de 30

rane să moară, suspinînd zise: „Domnului, Celuia ce are sfînta înţeleagere, arătat iaste că, putînd a mă slobozi de moarte, greale durori sufăru, pre trup bătîndu-mă; iară spre suflet, cu dulceaţă, pentru a Lui fricã
31 aceastea pătimescu“. Şi acesta dară într-acesta chip muri, nu numai tinerilor, ce la mai mulţi ai limbii a sa moarte pildă vitejiei şi pomenire bunătăţii lăsînd.

CAP VII

1 Întîmplatu-s-au şi la 7 fraţi carii, cu maică-sa prinzîndu-să, să siliia de către împăratul să să atingă de ceale fără cuviinţă cărnuri de porcu, cu bice şi cu vine căznindu-
2 să. Şi unul dentru dînşii, făcîndu-să grăitoriu întîi, aşa zise: „Ce vei să întrebi şi să afli de la noi? Pentru că gata a muri sîntem,
3 decît a călca ceale părinteşti legi“. Şi, plin de mînie făcîndu-să împăratul, porunci
4 tigăi şi căldări a înfierbînta; Şi acealea înfierbîntîndu-să, îndată pre cela ce s-au făcut dentru ei grăitoriu înainte porunci să-i taie limba şi, belindu-l premprejur, să-i taie marginile trupului, ceialalţi fraţi şi muma
5 împreună văzîndu. Şi olog el cu totul făcîndu-să, porunci la foc să-l aducă viu şi să-l prăjască. Şi sfara tigăii preste cîtva ajungînd, unii pre alţii să mîngîia, împreună cu maică-sa, vitejaşte să moară, zicînd aşa:
6 „Domnul Dumnezău priveaşte şi cu adevărurile asupra noastră Să mîngîie, în ce chip Moisi, pren cîntarea cea ce mărturiseaşte, în faţă au arătat, zicînd: 'Şi întru
7 robii Lui Să vă mîngîia'“. Şi săvîrşindu-se cel dentîi într-acesta chip, pre al doilea aducea către bătjocorire şi, pialea capului cu părul belind, îl întreba: „Au mînca-vei mai nainte de ce a-ţi căzni trupul, cîte un
8 mădulariu?“ Iară el, răspunzînd cu cel
9 părintescu glas, zise: „Ba“. Pentru aceaea şi acesta ş-au luat munca pre rînd, ca şi cel dentîiu şi, la cea de apoi răsuflare fiind, zise: „Tu dară, ticăloase, dentru această viaţă pre noi ne slobozi, iară Împăratul lumii, murind noi pentru ale Lui legi, spre veacinică de iznoavă înviare a vieţii, pre noi ne va învia“.
10 Şi după acesta, al treilea să batjocoriia şi limba-i, cerşindu-să, degrabă înainte o întinse, şi mînile cu bună îndrăznire le întinse,
11 şi vitejaşte zise: „De la ceriu aceastea le cîştig şi pentru ale Lui legi nu bagu samă de aceastea, că de la El aceastea iarăş nădejduiesc să le iau“. Cît şi sîngur împăratul şi
12 cei ce era cu el să îngroziia de al tinerelului suflet, că întru nemică durorile nu le pu-
13 nea. Şi acesta săvîrşindu-se, pre al patrulea aşijderilea-l munciia, căznindu-l.
14 Şi, fiind a să săvîrşi, aşa zise: „Bine e, cel ce primeneaşte ceale de către oameni, ceale de către Dumnezău a aştepta nădejdi; iarăş să va învia de către El, pentru că ţie învierea spre viaţă nu va fi“. Şi îndatăş pre 15
al cincelea aducîndu-l, îl munciia; şi el, către el căutînd, zise: „Biruinţă la oameni 16
avînd, putred fiind, ce ţi-e voia faci; şi nu ţi să pară că neamul nostru de Dumnezău va fi părăsit, Ce tu îngăduiaşte şi vezi 17
cea mărită a Lui tărie, că pre tine şi sămînţa ta o va căzni“. Şi după acesta, aduse- 18
ră pre al şaselea; şi vrînd să moară, zise: „Nu te înşela în deşert, noi şi pentru noi aceastea le pătimim, greşind la Dumnezăul nostru, vreadnici şi de mirare s-au făcut. Şi tu 19
să nu gîndeşti că vei fi nevinovat, apucîndute a te învrăjbi cu Dumnezău“. Şi de pri- 20
sosit maica lor fiind minunată şi de pomenirea cea bună vreadnică, carea văzînd perindu-i 7 fii în vreame de o zi, cu bun suflet îngăduia, pentru ceale de la Domnul nădejdi.
Şi pre fieştecarele dentru ei îl mîngîia cu 21
cel părintesc glas, plină fiind de vitejască gîndire şi gîndul cel fămeiesc cu bărbătească mînie rădicîndu-l, zicînd către ei: „Nu 22
ştiu în ce chip v-aţ arătat în pîntecele mieu, nici eu duhul şi viaţa voao v-am dăruit şi a fieştecăruia închipuire nu o am tocmit eu, Ce dară Cel al lumii Ziditoriu, Ce au zidit 23
naşterea omului şi au aflat facere şi tuturor duhul şi viaţa voao iarăş va da, cu milă, în ce chip acum nu vă socotiţ pre voi întru nenemică pentru ale Lui legi“. Iară Antioh, 24
gîndind că să huleaşte şi fiind la bănuială de glasul cel ce ponosluia, încă cel mai tînăr fiind viu, nu numai pren cuvinte făcea mîngîiarea, ce şi pren jurămînturi încredinţa dempreună să-l îmbogăţască şi fericit să-l facă, schimbîndu-se dentru ceale părinteşti şi priatin să aibă şi la treabe să i să încrează. Iară tinerelul nici într-un chip 25
luînd aminte, chemînd împăratul pre maică-sa, o învăţa ca tinerelului să să facă sveatnică spre mîntuire. Şi multe el învăţîndu-o, 26
priimi să domolească pre fiiu. Şi plecîn- 27
dù-se la el, amăgind pre cel crud tiran, aşa zise cu cel părintesc glas: „Fiiule, fie-ţ milă de mine, ceaea ce în pîntece te-am purtat noao luni şi ţ-am dat ţîţă trei ani şi te-am hrănit şi te-am adus la vîrsta aceasta şi te-am crescut purtîndu-te în braţe. Rogu-te, fiiule, căutînd la ceriu şi la pă- 28
mînt şi ceale dentru eale toate văzîndule, să cunoşti că, de unde n-au fost, le-au făcut pre eale Dumnezău, şi pre neamul omenesc Aşa l-au făcut. Să nu te temi 29
de gîdea acesta, ce fraţilor vreadnic făcîndute, priimeaşte moartea, pentru ca în mi-

30 lă împreună cu fraţii tăi să te iau". Şi
încă ea grăind, tinerelul zise: „Pre cine
aşteptaţi? Nu ascultu de porunca împăratu-
lui, ce de porunca legii ascult, ceaea ce s-au
31 dat părinţilor noştri pren Moisi. Iară tu,
de toată răutatea aflătoriu făcîndu-te spre
jidovi, nu vei scăpa de mînile lui Dumnezău;
32 Pentru că noi pentru ale noastre păcate
33 pătimim, Iară de iaste pentru certare şi
pedeapsă Domnul cel viu spre noi, puţin
S-au urgisit, şi iară Să va împăca cu ai Săi
34 robi; Şi tu, o, necurate şi decît toţi oame-
nii mai pîngărite, nu te semeţi în deşărt,
zburdîndu-te pre nearătate nădejdi, preste
35 ceale cereşti slugi rădicîndu mîna, Că
încă n-ai scăpat de judecata Atotţiitoriului,
Celui de asupra văzătoriu Dumnezeu.
36 Pentru că acum fraţii miei, puţină dureare
suferind, căzut-au întru a lui Dumnezău
făgăduinţă a veacinicii vieţi; şi tu, cu a lui
Dumnezău judecată pre direpţ, ceale de
37 lîngă cinstea mîndriei vei suferi. Iară eu,
în ce chip fraţii şi trupul şi sufletul dau
înainte, pentru ceale părinteşti legi, rugînd
pre Dumnezău curînd blînd limbii să Să
facă şi pre tine cu cercetări şi bătăi să te
scoaţă de mărturie, pentru că sîngur Acesta
38 iaste Dumnezău, Iară întru mine şi întru
fraţii miei să stea a Totţiitoriului urgie, cea
preste tot neamul nostru pre direptate
39 adusă. Şi mînios făcîndu-se împăratul,
acestuia decît celoralalţi mai rău i-au făcut,
40 amar suferind pentru batjocurie. Şi acesta
dară curat viaţa ş-au premenit, întru tot pre
41 Domnul nădejduind. Şi pe urma fiilor,
42 maica lor s-au săvîrşit. Deci aceastea,
pentru jîrtvă şi pentru ceale preste măsură
cazne, pre atîta să să dovedească.

CAP VIII

1 Iară Iuda Macaveul şi cei dempreună cu el, întrînd pre ascuns pre la sate, îş chema pre rudeniile; şi pre cei ce au fost rămaş în leagea jidovească luîndu-i lîngă ei, au strîns
2 ca vro şase mii. Şi să ruga Domnului să caute spre cel de toţi supus nărod şi să Să milostivească şi să nu Se îndure de beseareca ceaea care de păgîni oameni s-au spurcat.
3 Şi să miluiască şi pre cea de tot stricată cetate şi care întocma cu pămîntul va să să facă, şi sîngiurile ceale ce tot strigă
4 către El să să asculte. Şi să-Ş aducă aminte de pierzarea cea fără de leage a celor fără de păcate prunci, şi pentru hulele cealea ce s-au făcut la numele
5 Lui, şi să urască răutatea. Şi făcîndu-se întru adunare, Maccaveu nerăbdătătoriu limbilor să făcea, urgia Domnului spre
6 milă înturnîndu-se. Şi cetăţi şi sate, fără nădeajde viind, le ardea; şi locurile ceale cu prilejuri apucîndu-le, nu pre puţini den nepriateni biruia, înfrîngîndu-i. Şi 7
mai vîrtos nopţile spre vicleşuguri ca aceastea ajutoare le lua; şi voroavă oarecarea a bunei vitejiei lui să răvărsa petutindenea.
Şi văzînd Filip că, cîte puţin, vine omul 8
spre procopsală şi mai adease spre norocire ieşind înainte, către Ptolomeu, voivodul Gropiloasei Siriei şi al Finichiii, au scris să
ajutorească la lucrurile împăratului. Şi el 9
îndată alegînd pre Nicanor al lui Patroclu, care era den cei de frunte priateni, l-au trimis, supuind de toate fealurile de limbi, nu mai puţini decît 20000, să rîdice tot neamul jidovesc. Şi însoţi lui şi pre Gorghia sărdariul şi întru ale războiului trebi ispită avînd.
Şi făgădui Nicanor, birul împăratului la 10
rîmleani fiind talanzi 2000, dentru a jidovilor robime să-l plinească. Şi îndată la 11
ceale de pre lîngă mare cetăţi au trimis să-i cheame spre cumpărarea de robi jidovi, făgăduind 90 de trupuri să dea la un talant, neaşteptînd certarea cea ce era să urmeaze
asupra lui de la Totţiitoriul. Iară Iudii 12
să făcu ştire pentru a lui Nicanor venire.
Şi vestind el celor ce era împreună cu el de 13
venirea taberii, cei ce era fricoşi şi nu credea judecata lui Dumnezău fugiia şi ieşiia den
locurile lor. Iară alţii, ce le rămăsease, 14
toate le vindea şi împreună pre Domnul ruga să mîntuiască pre cei vînduţi de cel rău credincios Nicanor, mai nainte de a se împreuna. Şi de nu pentru ei, iară pentru 15
ceale către părinţii lor făgăduinţe şi pentru cea de asupra lor chemarea celui cinstit şi
prea cuvios numelui Lui. Şi adunînd 16
Maccaveu pre cei ce era cu el, fiind la număr 6000, îi ruga să nu se îngrozască de către nepriateni, nici a să teame de cea ce cu strîmbătate vine asupra lor a limbilor multă mulţime, ce să să nevoiască cu vitejie, înaintea ochilor luînd cea fără de leage făcută
de dînşii ocară la sfîntul loc Şi a cei a 17
batjocoritei cetăţi caznă şi încă a cei de la stremoşi politii surpare. Deci ei ziseră că: 18
„Aceia şi armelor nădejduiesc şi îndrăznirilor, iară noi pre Atotţiitoriul Dumnezău, Cel ce poate şi pre cei ce vin asupra noastră şi pre toată lumea întru clipeală să surpe, nădejduim". Şi către aceastea, arătînd lor 19
şi ceale de la strămoşi ce s-au făcut ajutoriri, şi cea de pre vreamea lui Sinahirim, a
celor 185000 cum au perit, Şi cea den 20
Vavilon, către franţozi, rînduială ce s-au făcut, cum toţi au venit la treabă 8000, cu 4000 de machidoneani, şi machidoneanii, lipsîndu-se numai ceale 8000, pre ceale 120000 au pierdut, pentru cel ce li s-au făcut lor den ceriu ajutoriu, şi folos

21 mult au luat, Pre carii aceastea cu bună îndrăznire pre ei puindu-i şi gata pentru leage şi pentru moşie a muri, în patru părţi
22 oastea au făcut, Rînduind şi pre fraţii lui înainte-povăţuitori, den marginea şireagului, pre Simon şi pre Iosif şi pre Ionathan,
23 supuind supt fieştecarele cîte 1500. Şi încă şi pre Eleazar, să cetească sfînta carte şi, dînd hasnă a ajutoriului lui Dumnezău, celui dentîiu stol el înainte-povăţuind,
24 lovitu-s-au cu Nicanor. Şi făcîndu-se lor ajutoriul Atotţiitoriului, au jungheat den vrăjmaşi mai mulţi decît 9000, iară cea mai multă parte a oştii lui Nicanor o au făcut răniţ şi de mădulare ologi, şi pre toţi a fu-
25 gi i-au silit. Iară banii celor ce spre cumpărarea lor au venit i-au luat şi, gonindu-i pre ei împreună cîtva, conteniră, de vreame
26 oprindu-se, Pentru că era ziua cea mai nainte de sîmbătă, pentru care pricină n-au
27 îndelungat cu mînia gonindu-i pre ei. Şi armele luînd de la ei şi dezbrăcînd prăzile vrăjmaşilor, fură şăzători sîmbătă pre loc, mult binecuvîntînd şi mărturisindu-se Domnului, Celui ce i-au mîntuit în ziua aceasta,
28 începătură de milă rînduind lor. Iară după sîmbătă, celor căzniţi şi văduvelor şi săracilor împărţîndu-le den prăzi, cealealalte
29 ei şi copiii au împărţit. Şi aceastea făcîndule şi de obşte rugă făcînd, pre Cel milostiv Domn ruga desăvîrşit să Să împace cu ai Lui
30 robi. Şi pre cei ce era cu Timotheu şi cu Vacchid lovindu-i, mai mult decît 20000 dentr-înşii au ucis şi de tării înalte foarte bine biruitori s-au făcut şi pleanuri prea multe au împărţit, tocma pre ei părtaşi făcîndu-se cu cei căzniţi, şi săraci, şi văduve,
31 şi încă şi cu cei bătrîni. Şi adunînd armele de la ei, cu socoteală toate le-au pus împreună, la locurile ceale de treabă, iară cealea-
32 lalte den prăzi le-au adus la Ierusalim. Şi pre Filarhin, cel ce era cu Timotheu, l-au omorît, foarte om spurcat fiind şi multe
33 scîrbe făcînd jidovilor. Şi biruinţe aducînd la moşie, pre Calisten, cel ce au ars sfintele porţi, l-au aprins întru o căşcioară, fiind fugit, şi cea vreadnică a realei credinţe au luat
34 plată. Iară cel de trei ori dosădit Nicanor, cel ce pre cei 1000 de neguţători spre
35 vînzarea jidovilor au adus, Smerindu-se de ceia ce după el să gîndiia că sînt mai mici, cu al Domnului ajutoriu cea de mărire lepădînd haină, pren mare, ca un fugariu, pustiiu pre sine făcînd, au venit la Antiohia, foarte viind la nenorocire, pentru a oştii stricăciune.
36 Şi cel ce au priimit ca să întărească bir rîmleanilor den robimea irusalimleanilor au mărturisit pre jidovi a avea pre Dumnezău războinic, şi pentru aceaea sînt jidovii neräniţ, căci urma ei legile ceale rînduite de El mai nainte.

CAP IX

Şi pre vreamea aceaea să întîmplase 1
Antioh întors fără cinste de la
locurile ceale despre Persida, Pen- 2
tru că au întrat la ceaea ce să cheamă Persopolis şi s-au apucat a jefui
beseareca şi a opri cetatea, pentru aceaca dară gloatele, pornindu-se spre ajutoriul armelor, să înturnară, şi să întîmplă înfrîngîndu-se Antioh de către cei de loc, ruşinată
i să făcu întorcerea. Şi fiind el spre Ec- 3
vatana, au înţeles ceale ce s-au întîmplat lui Nicanor şi celor ce au fost cu Timothei.
Şi înălţîndu-se cu mînie, gîndiia şi răutatea 4
celor ce l-au gonit pre el la jidovi să o razime; pentru aceaca porunci carîtaşului să mîie neîncetat, să săvîrşască călătoria, cea den ceriu judecată fiind împreună cu dînsul, pentru că aşa cu mîndrie zise: „Movilă de jidovi voiu face Irusalimul sosînd acolo".
Iară Atotţiitoriul, Domnul Dumnezăul lui 5
Israil, l-au lovit pre el cu nevindecată şi nevăzută rană şi aşa, el săvîrşind cuvîntul, apucatu-l-au pre el nesuferită dureare la ficaţi şi amară munci celor denlăuntrul lui,
Foarte cu direptate, pre cel ce cu multe 6
şi cu îngrozite primejdii ai altora ficaţi au căznit, şi el nici într-un chip de semeţie să ostoia. Şi încă şi de mîndrie era plin, 7
foc suflînd cu mîniile asupra jidovilor şi poruncind să grăbască cu meargerea, aşa să întîmplă de au şi căzut el den car, mergînd tare; şi cu rea cădeare căzînd, toate
mădularele trupului s-au strămutat. Şi 8
cel ce atuncea i să părea la valurile mării a porunci, de mîndria cea ce avea, peste hirea omenească, şi cu cumpăna lărgimile munţilor gîndind înălţiri să le puie, pre pămînt fiind, întru o năsilie să ducea, a lui Dumnezău puteare arătată către toţi făcîndu-o, Cît şi den trupul acestui păgîn 9
viermii herbea şi, trăind cu chinuri şi cu dureri, cărnurile lui cădea şi de putoarea lui toată tabăra s-au fost îngreuind cu putoarea.
Şi pre cel ce cu puţin mai nainte i să părea 10
a să atinge de ceale cereşti steale, a-l aduce nimeni nu putea, pentru a putorii nesuferită greutate. Aicea dară au început cea 11
multă a mîndriei a să potoli, zdrobit fiind, şi spre cunoştinţă a veni, cu bătaia cea dumnezăiască premenit, adăogîndu-să cu durerile.
Şi nici putorii lui putînd să sufere, aceastea 12
zise: „Direpţ iaste a să supune lui Dumnezău, şi nu, pămintean fiind, tocma cu Dumnezeu a gîndi cu mîndrie". Şi să ruga pîngă- 13
ritul către Stăpînul, Cela ce nu va mai milui
pre el, aşa zicînd: Sfîntă aceaea cetate, 14
carea, sîrguind, mergea întocma cu pămîntul să o facă, şi movilă de oameni, Să o zideas- 15

că, slobodă să o facă, şi pre jidovi, pre carii au fost socotit nici de îngropare a-i învrednici, ce mîncaţi de pasări, împreună cu pruncii, să-i leapede la hiară; pre toţi aceştea întocma
16 cu athineii să-i facă; Şi pre cea ce mai nainte au prădat sfîntă besearică, cu prea bune danii să o împodobască, şi sfintele vase cu multe părţi toate să le dea, şi ceale ce să cuvin cătră jîrtve porunci, dentru ale
17 lui venituri să le dea; Şi spre aceastea, şi jidov să fie, şi tot locul ce e lăcuit de oameni să meargă, mărturisind a lui Dumnezău
18 tărie. Şi nici într-un chip încetînd durorile, pentru că venise asupra lui cea direaptă a lui Dumnezău judecată, şi de ceale despre el nenădejduindu-să, scris-au cătră jidovi iscălită carte, iscălit cu chip de rugăciune,
19 carea cuprindea aşa: „Celor buni jidovi cetăţeanilor, multu a să bucura şi a fi sănătoş şi bine a face—împăratul şi voivodul
20 Antioh. De sînteţi sănătoşi şi fiii voştri şi ale voastre după voie vă sînt voao, rogumă dară lui Dumnezău cel prea mare har,
21 la ceriu nădeajde avînd. Şi eu, boleac zăcînd, de a voastră cinste şi bună gîndire mi-aş fi adus aminte cu dragoste. Întorcîndumă de la locurile ceale despre Persida şi căzînd în boală grea, de folos socotiiu a griji pentru cea de obşte a tuturor întemeiare.
22 Nu nenădejduindu-mă de ceale ce-m sînt asupră, ce avînd multă nădeajde a scăpa de
23 boală Şi văzînd că încă şi tată-mieu, pre vremile carele au oştit la locurile ceale de sus, au arătat pre cel ce va fi în urma lui
24 Ca, de să va întîmpla ceva fără de nădeajde sau de să va vesti ceva cu greu, ştiindu cei de pren ţară la carele sînt lăsate lucrurile,
25 să nu să turbure; Şi cătră aceastea, socotind pre cei de aproape putearnici şi vecini împărăţiei vremile aşteptînd, adăstînd să vază ce s-are întîmpla, pus-am pre fiiul mieu, Antioh, împărat, pre carele de multe ori, îmblînd pre domniile ceale de sus, la mai mulţi dentru voi îl adevăram şi-l întăriiam; şi am scris cătră el ceale de mai jos scrise.
26 Rogu dară pre voi şi poftesc, aducîndu-vă aminte de facerile de bine de obşte şi de osăbi, fieştecarele să păzască cea ce iaste bunăvoinţă la mine şi la feciorul mieu.
27 Pentru că adeverit sînt că el, cu blîndeaţe şi cu iubire de oameni, urmînd la voia mea,
28 să petreacă cu voi". Deci acel ucigătoriu de oameni şi hulitoriu, ceale ce era mai reale pătimind, precum altora el au făcut pren străinătate, în munţi, cu prea jalnică
29 moarte îş săvîrşi viaţa. Şi aducea trupul Filip, soţiia lui, carele şi temîndu-se de fiiul lui, Antioh, către Ptolomeu Filomitor, la Eghipet, s-au dus.

CAP X

Iară Maccaveu şi cei dempreună cu 1
el, Domnul aducînd înainte pre ei, besearica au luat şi cetatea. Iară 2
cealea de pren tîrg cuptoare, ce era făcute de cei striini de fealiu, Încă 3
şi capiştile, le-au surpat. Şi besearica curăţindu-o, alt jîrtăvnic au făcut şi, înfierbîntînd pietri şi foc dentru eale luînd, au adus jîrtvă după al doilea an şi încă şi 6 luni, şi tămîie şi luminători şi a pîinilor puneri-înainte au făcut. Şi aceastea făcînd, rugatu-s-au 4
Domnului, căzînd pre pîntece, să nu mai cază ca la aceastea răutăţi, ce, de vor şi greşi vreodinioară, de către El cu blîndeaţe să să cearte, şi nu la ceale hulitoare şi varvari limbi să să dea. Şi în care zi s-au 5
pîngărit beseareca de cei striini de fealiu, într-aceaea zi şi curăţenia besearicii a fi s-au întîmplat, în 25 ale lunii aceştiia, care iaste haselef; Şi cu veselie au ţinut zile 6
8, în chip de colibi, aducîndu-ş aminte că mai nainte cu puţină vreame, fă înd sărbătoarea colibilor în munţi şi în peşteri, ca hiarăle era păscîndu-se. Pentru aceaea 7
stîlpări şi ramuri frumoase, încă şi finici avînd, laude da Celui ce bine au sporit, să să curăţască locul Lui. Şi au poruncit 8
cu poruncă de obşte şi cu răspuns la toată limba jidovească den an în an să ţie zilele aceastea. Şi ceale ale săvîrşirii lui Antioh, 9
celui ce s-au numit Epifanu, aşa au fost. Iară acum ceale de Efpator Antioh, şi fiiu 10
celui necredincios fiind, să arătăm, scurtînd aceastea ce cuprind răutăţile războaielor. Pentru că el, luînd împărăţia, au pus dire- 11
gătoriu preste lucruri pre oarecarele Lisia, şi a Gropiloasei Siriei şi Finichiii voivod dentîiu mai mare. Pentru că Ptolomeu, 12
cel ce să chema Macron, socotind a păzi direptatea la jidovi, pentru cea ce s-au făcut la ei strîmbătate, ispitiia ceale către ei cu pace a le petreace. Pentru aceaea, 13
pîrîndu-se de priatini către Efpator şi auzind de toate părţile că iaste vînzătoriu, pentru căci au părăsit Chiprul, care să încrezuse de Filomitoriu, şi către Antioh Epifan s-au dus, nici blagorodnică avînd biruinţa, de voie rea, otrăvindu-se pre sine, părăsi viaţa. Şi Gorghia, făcîndu-se voivod 14
locurilor, hrăniia striini şi dupretutindine împotriva jidovilor hrăniia războiu. Şi 15
împreună cu acesta şi idumeii, biruitori de cetăţi tari fiind, certa pre jidovi şi, pre cei ce au fugit de la Ierusalim luîndu-i către ei, a hrăni războiu să apuca. Iară cei ce era cu Maccaveu, făcînd rugă şi 16
rugînd pre Dumnezău ca să le fie lor ajutoriu,

17 spre cetăţile idumeilor s-au pornit, La carele şi lovind cu bună vitejie, biruitori să făcură locurilor şi spre toţi ceia ce să bătea de pre zid izbîndiră; şi pre cei ce să nemeriia, pre toţi îi junghea, şi uciseră nu
18 mai puţini decît 20000. Şi fugind unii, nu mai puţini decît 9000, la doao turnuri foarte cu tărie bună şi toate ceale de-nchi-
19 soare avînd, Maccaveu, la locuri ce era de treabă lăsînd pre Simon şi pre Iosif şi încă pre Zaccheu şi pre cîţva care era împreună cu el spre a acestora încunjurare, el s-au
20 despărţit. Iară cei ce era cu Simon, iubind argintul, de oarecarii den cei den turnuri s-au amăgit cu bani şi, 70000 de drahme de argint luînd, au lăsat pre oarecarii de au scăpat. Şi vestindu-se lui Macca-
21 veu pentru lucrul ce s-au făcut, adunînd pre povăţuitorii nărodului, i-au hulit, că pentru argint au vîndut pre frat, slobo-
22 zînd pre nepriatini asupra lor. Pre aceştea dară, vînzători fiind, i-au omorît şi îndată
23 pre ceale doao turnuri au luat. Şi cu armele toate în mîni sporindu-se, pierdu, într-amîndoao tăriile, mai mulţi de 20000.
24 Iară Timotheu, cel ce mai înainte s-au biruit de jidovi, adunînd streine puteri prea multe şi adunînd nu puţină călărime care au fost a Asiei, veni ca să ia pre Iudea cu robie.
25 Iară cei ce era cu Macaveu, apropiindu-se el, cătră ruga lui Dumnezău s-au întorsu;
26 Cu pămînt capetele presărînd şi mijlocile cu saci încingîndu-le, pre cea denaintea jîrtăvnicului vatră căzînd, să ruga, blînd să le fie lor, să să învrăjbască cu vrăjmaşii lor şi să stea împotrivă celor ce să pun
27 împotrivă, precum leagea dovedeaşte. Şi întorcîndu-se de la rugă, luînd armele, ieşiră den cetate mult înainte; şi apropiindu-se
28 de vrăjmaş, de eluş era. Şi, în răsărita soarelui, să loviră amîndoao părţile, ceştea chizăşuită avînd buna norocire şi biruinţa cu bunătate, cea spre Domnul scăpare, iară ceia povăţuitori ostenealelor rînduise mînia.
29 Şi făcîndu-se tare războiu, arătară-să vrăjmaşilor de la ceriu 5 bărbaţ strălucit, pre
30 cai cu frîne de aur. Şi povăţuind pre jidovi cei doi şi pre Macaveu în mijloc lundu-l şi acoperindu-l cu armele lor, nerănit îl păziia, iară la vrăjmaşi săgetături şi trăsnete arunca. Pentru aceaea, turburîndu-se cu nevedeare, de tot să tăia, fiind
31 plini de gîlceavă. Şi să junghiară 20000
32 şi 500, şi călăreţi 600. Şi singur Timotheu au fugit la Gazara, ce să chema tărie, foarte bună palancă, căpitănind acolo He-
33 reu. Iară cei ce era cu Macaveu cu bucurie
34 au şezut prejur palancă 4 zile. Iară cei denlăuntru, întru tăria locului nădejduind, foarte mult blestema şi cuvinte necuvioase răspundea. Şi luminînd a cincea zi, voi- 35
nicii cei ce era a lui Macaveu, aţîţîndu-se cu mîniile pentru blesteame, lovind la zid bărbăteaşte şi cu sălbatecă mînie, pre cel ce să nemeri îl tăia. Şi alţii aşijderea, suindu- 36
se cu nevoinţă cătră cei denlăuntru, aprindea turnurile şi, focuri aprinzînd, vii pre cei blăstemători ardea de tot. Şi ceialalţi 37
porţile tăia şi, priimind înlăuntru şi ceaealaltă rînduială, luară cetatea şi pre Timotheu ascuns într-o groapă l-au junghiat şi pre al acestuia frate, Hereu, şi pre Apolofani. Şi aceastea făcînd, cu laudă şi mărturisiri 38
binecuvînta pre Domnul, Cel ce mult bine face lui Israil şi biruinţa lor le da.

CAP XI

Şi după puţină vreame, Lisia, vezi- 1
rul împăratului şi rudenie şi ispravnic preste trebi fiind, foarte îi era cu greu de aceasta ce s-au făcut. Adunînd aproape de 80000 şi călă- 2
rimea toată, au venit asupra jidovilor, gîndind cetatea lăcaş elenilor să o facă Şi beseareca cu bani vîndută, precum sînt cealealalte ale limbilor capişti, şi vîndută vlădicia pre 3
an să o facă; Nici într-un chip gîndind 4
a lui Dumnezău tărie, ce semeţîndu-se cu zecile de mii ai pedestrimei şi cu miile călăreţilor şi cu pilii cei 80. Întrînd la Iudea 5
şi apropiindu-se la Vethsura, fiind într-un loc tare, şi de Ierusalim în laturi fiind ca de 5 stadii, pre aceasta o bătea. Şi deaca 6
înţeleasără cei ce era cu Maccaveu că bate el pălăncile, cu plîngere şi cu lacrămi să ruga, împreună cu gloatele, la Domnul, bun înger să trimiţă, cătră mîntuirea lui Israil. Şi el întîiu, Maccaveul, luînd armele, au în- 7
demnat pre ceialalţi împreună cu el să stea la primejdii, să ajute fraţilor lor. Şi îm- 8
preună cu osîrdie au pornit; şi acolea şi cătră Ierusalim fiind ei, să arătă povăţuindu-i pre ei un călăreţ cu haină albă, toate armele de aur clătind. Şi împreună toţi au bine- 9
cuvîntat pre Cel milostiv Dumnezău şi să întăriră cu inima nu numai oamenii, ce şi tocma fiarăle ceale sălbatece, fiind gata şi ziduri de her a răni, Să apropia cu toc- 10
meale, pre Cel den ceriu ajutoriu avînd, miluind pre ei Domnul, Şi, ca leii lovind în 11
vrăjmaşi, aşternură den ei 11000 şi călăreţ 1000 şi 600. Şi pre toţi i-au pornit a fugi 12
şi mai mulţi dentr-înşii răniţ goli au scăpat şi singur Lisia, grozav fugind, au scăpat. Şi nu fără minte fiind, spre sine socotind 13
scădearea cea ce i s-au făcut lui şi socotind nebiruiţi a fi jidovii, Cel ce toate poate Dumnezău ajutorind lor, Trimi- 14
ţînd îi siliia să să tocmască spre toate

dreptăţile şi cum că pre împăratul va ple-
15 ca a-l îndemna priatin lor să să facă. Şi priimi Maccaveu de toate carele Lisia să ruga, cea de folos grijind; pentru că, cîte au dat Macaveu Lisiei pren scrisori pentru ji-
16 dovi, au iertat împăratul. Că era ceale scrise ale jidovilor cărţi de la Lisia cuprin-
17 zînd într-acesta chip: „Lisia—mulţimei jidovilor, să să bucure! Ioan şi Avesalom, carii s-au trimis de către voi, dînd cartea cea iscălită cu răspuns, să ruga pentru ceale
18 ce pren ei sînt arătate. Deci, cîte trebuia împăratului a să arăta, am arătat, şi ceale ce
19 era de întîmplare le-au iertat. Deci, de veţi păzi cea de la lucruri bună cugetare, şi de acum înainte mă voiu ispiti pricină voao de
20 bunătăţi a mă face. Şi pentru aceastea am poruncit şi acestora pre amăruntul şi celor de la mine să vorovască cu voi. Fiţi
21 sănătoşi. În anul 148, la a lui dioscо-
22 rinthie, 24". Iară a împăratului carte cuprindea într-acesta chip: „Împăratul Antioh—fratelui Lisiei, să să bucure!
23 Părintele nostru la dumnezăi pristăvindu-se, vrînd ca să fie cei ce sînt întru împărăţie neturburaţi întru a lor purtare de grijă,
24 Auzînd pre jidovi că nu priimesc a tătînemieu spre ceale elineşti primenire, ce a lor petreacere alegînd, pentru aceaca rugîndu-se să să iarte lor ceale ce sînt de leagea lor,
25 Vrînd dară şi această limbă fără de gîlceavă a fi, aleagem şi beseareca lor să să isprăvască şi să petreacă după ale strămoşilor lor obi-
26 ceaie. Bine dară vei face trimiţînd către ei şi dîndu-le direapte, pentru ca, ştiind a noastră voie, veaseli să fie şi cu dragoste să
27 vor afla către a lor ajutoriu". Iară către limbă cartea împăratului într-acesta chip era: „Împăratul Antioh—bătrînimei jidovilor şi
28 celoralalţi jidovi, să să bucure! De sînteţi sănătoşi, fie în ce chip am vrea, şi noi sîntem
29 sănătoşi. Arătat-au noao Menelau că aţi vrea să vă pogorîţi voi, să fiţi la ale voastre.
30 Deci, celor ce vor mearge pînă la 30 ale lunii
31 lui xanthic, fi-va direaptă cu volnicie, Să petreacă jidovii cu ale lor cheltuiale şi legi ca şi mai nainte şi nimeni dentru dînşii nici într-un chip să va dodei pentru ceale greşite.
32 Trimis-am şi pre Menelau, să vă mîngîie
33 pre voi. Sănătoşi fiţi. Anul 148, ale lunii
34 lui xanthic, 15". Trimis-au şi rîmleanii către dînşii carte, scriind aşa: „Cointu Memmiu, Tit Maneu, bătrînii rîmleanilor—
35 norodului jidovilor, să să bucure! Pentru ceale ce Lisia, ruda împăratului, au iertat
36 voao, şi noi împreună bine ne vom. Şi ceale ce au ales să să aducă la împăratul, tremiteţi pre cineva îndată, socotind pentru aceastea, pentru ca să punem cum să cuvine voao,
pentru că noi ne apropiem către Antiohia.
Drept aceaea, grăbiţi şi trimiteţi pre oare- 37
carii, pentru ca şi noi să conoaştem de ce
gînd sînteţi. Sănătoşi fiţi. Anul 148, ale 38
lui xanthic, 15".

CAP XII

Făcîndu-se şi legăturile aceastea, 1
Lisia s-au dus către împăratul, iară
jidovii spre lucrarea pămîntului să
afla. Iară cei depre alocurea voi- 2
vozi, Timotheu şi Apolonie al lui
Gheneu şi încă Ieronim şi Dimofon şi către
aceştea Nicanor, mai marele chiprianilor,
nu-i lăsa pre ei să să aşaze bine şi a avea
linişte. Şi iopianii atîta au săvîrşit cea 3
rea credinţă, rugînd pre jidovii ceia ce lăcuia
împreună cu ei să între în vasele ceale ce
era grijite de ei împreună cu muierile-ş şi
cu feciorii, că nici o pizmă nu iaste către
dînşii. Iară după cel de obşte răspuns 4
al cetăţii, şi ei priimiră, vrînd ca să fie împăcaţi şi nici o bănuială nu avea; şi vîslindu-i
pre ei, îi afundară, fiind nu mai puţini decît
200. Şi înţelegînd Iuda răutatea ce s-au 5
făcut la cei de o limbă, poruncind oamenilor celor ce era cu el Şi chemînd pre Cel 6
direpţ judecătoriu Dumnezău, au mers spre
pîngăriţii ucigători de fraţi şi limanul noaptea l-au ars şi vasele le-au ars şi pre cei ce fugise acolo i-au junghiat. Şi oraşul în- 7
chizîndu-se, să întoarse şi iarăş să mai vie
şi toată politia iopianilor cu totul să o dezrădăcineaze. Şi înţelegînd şi de cei den 8
Iamlia că vrea să facă într-acestaş chip celor
ce lîngă ei lăcuia jidovi, Şi la iamniteani, 9
noaptea lovind, au aprinsu vadul cu armata,
cît s-au fost văzînd zările luminii la Ierusalim, fiind doao sute şi patruzei de stadii.
Şi de acolo trăgîndu-să, stadii 9 făcînd că- 10
lătorie asupra lui Timotheu, loviră-l arapi
pre el, nu mai puţini decît 5000, şi călăreţi
500. Şi făcîndu-se război tare şi cei ce 11
era cu Iuda, pentru cel de la Dumnezău ajutoriu sporindu-să şi împuţinîndu-să lăiaşii
arapi, să ruga să le dea Iuda lor direapte,
făgăduindu-să şi dobitoace să dea şi întru
cealealalte să le folosască lor. Şi Iuda, 12
socotind cu adevărat întru multe pre ei de
folos, îngădui pace să facă către ei şi, luînd
direapte, la corturile lor s-au osăbit. Şi 13
au lovit şi la oarecare cetate, cu pod tare,
şi cu ziduri îngrădită, şi cu de toate amestecăturile de limbi lăcuindu-să, şi numele ei—
Caspi. Şi de cei denlăuntru, nădejdu- 14
indu-să pre a zidurilor tărie şi cu punerea
bucatelor, mai cu nalsusul făcea celor ce era
ai Iudii, suduind şi încă blăstămînd şi grăind
ceale ce nu să cuvin. Iară cei ce era cu 15
Iuda, chemînd pre Marele Putearnic al lu-

mii, pre Cela ce fără de berbeci şi unealte de meşterşuguri au surpat Ierehonul pre vremile lui Isus, loviră ca în chip de fiară la
16 zidu. Şi luînd cetatea cu a lui Dumnezău voie, nepovestite jungheri au făcut, cît iazerul ce era aproape, fiind de doi stadii de lat,
17 plinu de curgerea sîngelui să vedea. Şi de acolo trăgîndu-se stadii 750, au sosit la Şanţu, cătră ceia ce să zic tuvini jidovi. Şi
18 însă pre Timotheu la aceale locuri nu l-au apucat, şi fără nice o ispravă de la locurile acealea întorcîndu-să, şi lăsînd strajă la
19 oarecare loc şi foarte tare. Dositheu şi Sosipatru, cei den căpeteniile ce era cu Macaveu, mergînd, au pierdut pre cei lăsaţi de Timotheu pren cule, mai mulţi de 10000 de
20 bărbaţi. Şi Maccaveu, rînduindu-şi oastea lui cu şireaguri, i-au pus pre ei preste polcuri şi asupra lui Timotheu s-au pornit, care,avînd lîngă dînsul 120000 de pedestri şi călă-
21 reţi 1500, Şi înţelegînd de venirea Iudii, au trimis Timotheu muierile şi copiii şi ceaealaltă zbirştină la locul ce să chema Carnion, pentru că era rău de-ncungiurat şi rău de apropiat locul, pentru a tuturor
22 locurilor strîmtoare. Şi arătîndu-să stolul Iudii întîiu şi făcîndu-să frică asupra vrăjmaşilor şi făcîndu-să teamere asupra lor de arătarea Celuia ce toate le veade, spre fugă să porniră, care cum putea, cît, de multe ori, dentru ei s-au fost vătămînd şi în ascuţiturile sabiilor lor s-au fost împun-
23 gînd. Şi făcea goana mai tare Iuda, împuingînd pre cei păgîni şi strică ca vro 30000
24 de bărbaţi. Şi acesta Timotheu, căzînd la cei despre partea lui Dositheu şi Sosipatru, să ruga cu multă vrăjitorie să-l lase întregu pre el, pentru că mai multora părinţi, unora şi fraţi, avea den jidovi şi aceştea să va
25 întîmpla de să vor uita, de va peri el. Şi încrezîndu-i pre ei, pren a mai multora poruncă îl sloboziră pre el, pentru a fraţilor
26 mîntuire, ca să-i aşaze nevătămaţi. Şi ieşind Macaveul asupra Carnului şi Atargationului, au jungheat 25000 de trupuri.
27 Şi după a acestora înfrîngere şi pierzare, au oştit Iuda şi asupra Efronului, cetatea cea tare, întru carea lăcuia Lisia şi de toate fealiurile de mulţime; şi voinici bărbaţi, stînd înaintea zidurilor, să bătea cu bună vitejie. Acolo puneri de arme şi de săgeţi multe era.
28 Şi chemînd pre Cel putearnic, Care cu tărie zdrobeaşte putearea vrăjmaşilor, au luat cetatea supt mînile lor şi au aşternut den
29 cei denlăuntru ca vro 25000. Şi purcegîndu de acolo, s-au pornit asupra cetăţii schithilor, depărtată fiind de la Ierusalim
30 stadii 600. Şi mărturisînd ceia ce lăcuia acolo jidovi dragostea carea cătră ei schithopoliteanii avea şi cum că întru ale nenorocului vremi blînd întimpinare le făcea, mulţimindu-le lor [Iuda]
Şi iarăş rugîndu-i ca şi de cei înainte cătră 31
norod cu bunăvoie a fi, au venit la Ierusalim, fiind sărbătoarea supt mîna lor aproape.
Iară după Rusalii s-au pornit cătră Gorghia, 32
voivodul Idumeii. Şi ieşi cu 3000 de pe- 33
destrime şi cu patru sute de călăreţi Şi, 34
bătîndu-se, să întîmplă de au căzut puţini
dentru iudei. Iară Dositheu, oarecarele 35
de ai lui Vachinor, călăreţu bărbat şi tare, să ţinea de Gorghia şi, apucîndu-l de veşmînt, îl aducea pre el cu bună vitejie; şi vrînd pre osînditul să-l prinză viu, den călăreţii thrachilor oarecare venind asupră-i şi preste umere lovindu-l, scăpă Gorghias
la Marisa. Şi cei demprejurul Gorghiei 36
mult bătîndu-se şi osteniţ fiind, chemînd Iuda pre Domnul ajutoriu să Să arate şi
Înainte-povăţuitoriu războiului, Înce- 37
pînd cu cel părintesc glas cea cu laudă strigare strigînd, fără nădeajde celor ce era cu
Gorghia înfrîngere le-au făcut lor. Şi 38
Iuda, luînd oastea, o aducea la Odolam cetatea; şi săptămîna sosînd, după obiceaiu curăţîndu-se, acolea au petrecut ziua sîmbetei. Şi a doua zi veniră la Iuda, în ce chip 39
treaba s-au fost făcut, ale celor de mai nainte căzute trupuri să le ia şi cu rudeniile să le
aşaze la ceale părinteşti mormînturi. Şi 40
aflară supt cămăşile fieştecăruia dentr-acei morţi sfinţenii den idolii Iamniei, de carele leagea opriia pe jidovi; şi la toţi s-au dovedit că pentru această pricină aceştea să fie
căzut. Şi toţi, binecuvîntînd Celui direpţ 41
judecătoriu Domn, Celui ce ascunsele ivite le face, La rugă întorcîndu-să, să rugară 42
pentru păcatul ce s-au făcut, de tot să să stîngă. Şi viteazul Iuda rugă mulţimea să să păzască pre eiş, negreşiţ să fie, cu ochii văzînd ceale ce s-au făcut pentru al celor ce
au căzut mai nainte păcat. Şi făcînd 43
după numărul bărbaţilor gătiri spre de drahme de argint 2000, au trimis la Ierusalim să aducă pentru păcat jîrtve, foarte bine şi iscusit făcînd, pentru înviare socotind.
Pentru că de nu ar fi nădejduind a învia cei 44
ce au căzut mai nainte, de prisosit are fi şi bîrfealnic lucru pentru morţi a să ruga.
Şi apoi, văzînd la cei ce cu bună credinţă 45
sînt adormiţ aflîndu-se prea bună mulţămită,
Svîntă fiind şi bună credincioasă cugetarea, 46
direpţ aceaea pentru cei morţi curăţenie au făcut, pentru păcat, să să slobozească.

CAP XIII

1 Şi în anul 149 să înţăleasă la cei ce era cu Iuda, de Antioh Efpator,
că vine cu mulţime asupra Iudii
2 Şi, împreună cu el, Lisia epitropul, care şi preste trebi era, fieştecarele avînd puteare elinească: pedestri 110000 şi călăreţi 5000 şi 300, şi pili 22,
3 şi cară purtătoare de seaceri 300. Iară Menelau s-au împreunat cu ei şi ruga cu multă lingușire pre Antioh nu de mîntuirea moşiei, ce gîndind căpetenie să-l puie.
4 Iară Împăratul împăraţilor rădică mînia lui Antioh asupra păgînului şi, Lisia arătînd că acesta e pricina tuturor răutăţilor, porunci, precum iaste obiceaiul la acel loc,
5 să-l piarză,aducîndu-l pre el la Veria. Şi iaste în locul acela un turn de 50 de coţi, plin de cenuşă, şi acesta avea un meşterşug, lucru rătund, de toate părţile povîrnit la
6 cenuşă. Aicea pre cel ce era vinovat de furtişagul bisericii, au şi de alţii care ar face răutăţi mari, toţi să să împingă spre
7 peire. Cu această moarte cel fără leage Menelau să întîmplă a muri, nici îngropare
8 aflînd; Foarte cu direptate, pentru că, de vreame ce au făcut multe păcate asupra jîrtăvnicului căruia era focul curat şi cenuşa,
9 în cenuşă dară moartea au luat. Şi cu gîndurile împăratul prea varvar veniia, ceale mai reale, ce în zilele tătîne-său s-au făcut,
10 să facă jidovilor. Şi înţelegînd Iuda aceastea, porunci nărodului pren zi şi în noapte să să roage Domnului, cîndai şi altă
11 dată, şi acum să ajutorească Celor ce de leage şi de moşie şi de besearecă svîntă vor să să lipsască, şi pre nărodul ce atunce puţin au răsuflat să nu-l lase celor hulitoare
12 limbi să fie supuşi. Şi toţi aceasta făcînd împreună şi rugînd pre Cel milostiv Domn cu plînsoare şi cu posturi şi cu căderare înainte,în 3 zile neîncetat, mîngîind pre ei
13 Iuda, porunci să vie. Şi sîngur cu cei bătrîni împreună fiind Iuda, au sfătuit, mai nainte de ce va întra oastea împăratului în Iudeia şi a să face cetăţii biruitori, ieşind ei, să aleagă lucrurile cu a lui Dumnezeu
14 ajutoriu. Şi dînd diregătoria Domnului lumii, rugînd pre cei ce era împreună cu el bărbăteaşte să să nevoiască pînă la moarte, pentru legi, pentru besearecă, şi cetate, şi moşie, şi politie, pus-au împrejurul
15 Modimului tabăra oştii. Şi dînd celor ce era ai lui haslă: „Biruinţa lui Dumnezeu“, cu voinici prea buni aleş lovind noaptea asupra curţii împărăteşti, la tabără, omorît-au ca vro 4000 de bărbaţi şi, pre cel ce era fruntaş preste pili, cu cea de casă
16 gloată l-au pus împreună. Şi la săvîrşit tabăra de frică şi de gîlceavă o au împlut şi să întoarsără cu bine. Şi, ivindu-se 17
ziua, aceasta s-au făcut, pentru cea ce ajutoriia lui a Domnului acoperire. Şi împă- 18
ratul, luînd gustare de a jidovilor bună îndrăznire, ispiti pren meşterşuguri locurile. Şi asupra Vethsurei, care era strajă tare a 19
jidovilor, să apropia şi să biruia, loviia şi să scădea. Şi celor denlăuntru Iuda ceale 20
ce trebuia le-au trimis. Şi spuse tainele 21
la vrăjmaş oarecarele Rodocos, care era den tabăra jidovilor; şi să cercă şi să prinse şi să închise. Al doilea rînd au avut împă- 22
ratul cuvînt cu cei ce era în Vethsura, direapta au dat, au luat, şi s-au dus; lovitu-s-au cu cei ce era cu Iuda, scăzut fu. Şi 23
înţelegînd cum să să fie ficlenit Filip la Antiohia, cel ce era lăsat preste trebi, să turbură şi pre jidovi au mîngîiat; să supuse şi să jură, preste toate ceale direapte, să împăcă şi jîrtvă aduse, cinsti beseareca şi locul au miluit. Şi pre Macaveu au 24
priimit, lăsatu-l-au voivod de la Ptolemaida pînă la domnia gherineanilor. Venit-au 25
la Ptolemaida, cu greu le părea pentru tocmeale ptolemeanilor, pentru că tînjiia, căci vrea să strice legăturile. Veni la divan 26
Lisia, răspunse cu priimire, i-au aşezat, i-au potolit, cu bunăvoie i-au făcut. Purceasă la Antiohia; aşa ale venirei împăratului şi ale întoarcerii s-au isprăvit.

CAP XIV

1 Şi după vreamea al treilea an, întîmplatu-s-au celor ce era cu Iuda, Dimitrie al lui Selefc, pren al Tripoliei vad trecînd cu mulţime tare
2 şi stol, Biruitoriu a fi ţării, omorînd pre Antioh şi pre Lisia, ispravnicul acestuia. Iară oarecare Alchim, fiind 3
arhiereu, şi de bunăvoie pîngărit fiind în vremile amestecăturii, socotind că nici într-un chip nu iaste lui mîntuire, nici către
4 sfîntul jîrtăvnic încă alăturare, Veni către împăratul Dimitrie, în anul 151, aducînd lui coronă de aur şi finic şi către aceastea şi den cealea ce să socotesc flori de ale besearecii. Şi în ziua aceaea liniște avu.
5 Şi vreamea nebuniei lui luînd ajutoare, chemîndu-se la sfat de către Dimitrie şi întrebîndu-se cu ce voie şi sfat să află jidovii,
6 către aceastea zise: „Ceia ce să cheamă den jidovi asidei, pre carii povăţuiaşte Iuda Macaveul, hrănesc oşti şi să împărechează, nelăsînd împărăţia bună-aşezare să aibă.
7 Pentru aceaea, luînd cea de strămoşie mărire, zic adecă vlădicia, aicea acum am venit: Întîiu, pentru ceale ce să
8 cuvin împăratului cu direptate gîndind şi, al doilea, şi pentru ai miei cetăţeani socotind, pentru că, cu a celor de mai nainte ziş nesocotinţă, tot neamul nostru nu puţin ne-

9 noroceaşte. Şi fieştecarele dentr-aceastea cunoscîndu-le, tu, împărate, şi ţărîi şi celui ce pre împrejur stă, neamului nostru, mai nainte cugetă după cea ce ai către toţi
10 bună timpinată iubire de oameni. Pentru că, pînă iaste Iuda, preste putinţă iaste
11 pace a avea lucrurile". Şi ca aceastea zicîndu-să de către el, îndată ceialalţi priateni, cu vrăjmăşie fiind spre Iuda, aţîţară
12 pre Dimitrie. Şi chemînd îndată pre Nicanor, cela ce au fost mai mare preste pili, şi
13 voivod făcîndu-l Iudeii, l-au trimis, Dîndu-i porunci pre Iuda acesta să-l omoară şi pre cei ce vor fi cu el să-i răsipască şi să puie pre Alchimu arhiereu beseariciii
14 ceii prea mari. Iară limbile, cealea ce de la Iudea au fost fugite de Iuda, să amesteca ca cerezile cu Nicanor, nenorocirile şi primejdiile jidovilor ale lor norociri le părea
15 a fi. Şi auzind de venirea lui Nicanor şi rădicarea limbilor care pridedise pămîntu, ruga pre Cel ce pînă în veac au întemeiat pre al Său norod şi Cel ce pururea cu arătare au sprijenit partea sa. Şi poruncind
16 povăţuitoriul, de acolo îndată au purcesu şi să împreunară cu ei la satul Dessau.
17 Iară Simon, fratele Iudii, să lovise cu Nicanor şi puţîn pentru cea fără de veaste a
18 vrăjmaşilor tăceare au fost greşit. Însă auzînd Nicanor vitejia carea avea cei ce era cu Iuda şi bărbăţia ce avea întru ceale pentru moşie nevoinţe, să temea să-ş aleagă
19 pren facere de sînge. Pentru aceaea au trimis pre Posidonie şi pre Theodot şi pre
20 Mattathia să dea şi să ia direapte. Şi mult făcîndu-se pentru aceastea socoteală şi povăţuitoriul gloatelor vorovindu-se cu obştea şi arătîndu-se cel împreună de toţi răspuns,
21 sfat plecară spre tocmeale. Şi rînduiră zi întru carea osebi vor veni la un loc. Şi au venit şi de la fieştecare multe scaune puseră.
22 Rîndui Iuda oameni înarmaţi gata la locurile ceale de treabă, ca nu cîndai dentru vrăjmaşi, fără veaste, vreun lucru rău să să facă; şi cea de obşte voroavă ce s-au căzut
23 au făcut. Iară Nicanor să zăboviia la ierusalimleani şi nici un lucru fără cale făcea şi gloatele ceale ce să adunase ca
24 cirezile le-au slobozit. Şi avea pre Iuda pururea în faţă, sufleteaşte spre dînsul să
25 afla. Rugatu-l-au pre el să să însoare şi să facă feciori; însuratu-s-au, bine s-au aşe-
26 zat, luat-au împreunare de viaţă. Iară Alchim, văzînd cea dentru ei dragoste şi luînd tocmealele ceale ce s-au făcut, veni către Dimitrie şi zicea că Nicanor altele socotiia pentru lucruri, pentru că pre Iuda cel ficlean al împărăţiei l-au ales să fie în locul lui după
27 dînsul. Iară împăratul, plin de mînie făcîndu-se şi întărîtîndu-se de pîrăle, vrăjmaş au scris lui Nicanor, zicînd că pentru aceale tocmeale cu greu îi iaste a le îngădui, poruncind pre Macaveu legat curînd să-l trimiţă la Antiohia. Şi nemerind aceastea la Nica- 28
nor, s-au mîhnit şi cu greu i să părea de va călca ceale osăbite tocmeale, nimică omul făcînd strîmbătate. Iară de vreame ce a 29
face împotrivă împăratului nu să putea, cerca prilej cu meşterşug aceasta să săvîrşască. Iară Macaveu, văzînd pre Nicanor 30
răspunzînd către el mai cu posomorîre şi cea obiciuită întîmpinare mai sălbatică avînd, socoti că nu de bine posomorîrea aceasta iaste; strîngîndu nu puţini dentr-ai lui, să
ascunsă de către Nicanor. Şi cunoscînd 31
celalalt că vitejaşte de către bărbat s-au meşterşuguit, mergînd la cea mare şi sfîntă besearică, preoţii ceale cuviitoare jîrtve aducînd, porunci să dea pre bărbat. Şi 32
ceia cu jurămînturi zicînd că nu ştiu pre cel ce caută unde iaste, întinzînd direapta la besearică, aceastea s-au jurat: „De nu-m 33
veţi da mie legat pre Iuda, aceasta a lui Dumnezău casă cîmpu o voiu face, şi jîrtăvnicul voiu săpa, şi besearică aicea lui Dionis vestită voiu face". Şi atîtea 34
zicînd, să dusă; iară preoţii, întinzînd mînile la ceriu, chema pre Cel de-a pururea ajutoriu limbii noastre, aceastea zicînd:
„Tu, Doamne, de toate nelipsit fiind, bine- 35
vruş, beseareeă sălăşluirei Tale întru noi să să facă. Şi acum, Sfinte a toată sfin- 36
ţenia, Doamne, păzeaşte în veac nepîngărită această casă, ce de curund s-au curăţit, şi vei astupa toată gura nedireaptă". Iară 37
oarecarele ce-l chema Razis, dentru ai ierusalimleanilor bătrîni, să vesti lui Nicanor, de om iubitoriu de cetăţeani şi foarte bun nume avînd şi, după bună cugetare, părinte jidovilor să chema, Pentru că era, în ceale de mai 38
nainte vremi ale neamestecării, purtînd judecata jîdoviei, şi trup şi suflet pentru jidovime puind cu toată nevoinţa. Şi vrînd Nica- 39
nor arătată să facă vrajba carea avea către jidovi, trimise oşteani mai mulţi decît 500 să-l prinză pre el, Pentru că i se păru, 40
prinzînd pre acela, acestora să le facă primejdie. Şi mulţimea, vrînd ca să ia tur- 41
nul, şi uşa curţii silind, şi poruncind foc să aducă şi uşăle să le aprinză, socotindu-se întru sine, supus-au lui sabie, Cu bună 42
cinste vrînd să moară, decît păgînilor să să supuie şi de către a lui cinste cu nevrednicie să să ocărască. Şi cu rana nu dirept ne- 43
merind, pentru graba nevoii, şi gloatele denlăuntru de uşă întrînd, el, alergînd vitejaşte pre zidu, să surpă pre sine vitejaşte la gloate. Şi ceia curînd dîndu-se îndărăt, 44
făcîndu-se loc, căzu tocma în deşărt.

45 Şi încă viu fiind, şi înfierbîntat cu mîniile sculîndu-se, curînd ca şipotele sîngiurile şi greale fiind ranele, cu alergare pren gloate
46 trecînd, Şi stînd pre oarecare piatră despicată, de tot fără de sînge făcîndu-se, întinzîndu-ş matele şi luîndu-le cu amîndoao mînile, le răsipi cătră gloate şi, rugînd pre Cel ce stăpîneaşte viaţa şi duhul aceastea iarăş lui să le dea, într-acestaş chip s-au prestăvit.

CAP XV

1 Iară Nicanor, înţelegînd de cei ce era cu Iuda că sînt în locurile ceale de pre împrejurul Samariei, sfătuitu-s-au, la ziua cea de odihnă, cu toată întemeiarea, spre ei să lo-
2 vească. Iară cei ce de nevoie împreună cu el mergea jidovi zicea: „Nici într-un chip aşa sălbătăceaşte şi varvareaşte să-i pierzi; cinste împart zilei cei ce cu sfinţenie iaste mai denainte cinstită de Cel ce toate pri-
3 veaşte". Cel de 3 ori păgîn au întrebat: „Au iaste în ceriu Cel putearnic, Care au
4 poruncit să ţie ziua sîmbetelor?" Şi ei răspunzînd: „Iaste Domnul viu, El în ceriu Cel putearnic, Cel ce au poruncit să nu
5 lucrezi a şaptea zi". Iară celalalt: „Şi eu —zice— sînt putearnec pre pămînt, care poruncesc a rîdica armele şi ceale împărăteşti trebi a le săvîrşi". Însă nu se lipsi a
6 nu face cea becisnică a lui voie. Şi Nicanor, cu toată semeţia înălţîndu-se, socotiia de obşte să facă biruinţa asupra Iudii.
7 Iară Macaveu era neîncetat nădejduind, cu toată nădeajdea, avea ajutoriu de la Domnul
8 Şi ruga pre cei ce era cu el să nu se spară de a limbilor venire, ce, avînd în gînd ceale mai denainte făcute lor den ceriu ajutorii, şi acum să aşteapte cea ce va să fie lor de la
9 Atottţiitoriul biruinţă şi ajutoriu. Şi mîngîind pre ei den leage şi den proroci şi pomenindu-le şi ostenealele ceale ce mai nainte au fost făcut, mai cu osîrdie pre ei făcu.
10 Şi cu mîniile rîdicîndu-i pre ei, porunci împreună arătînd a limbilor neţineare şi a
11 jurămînturilor călcare. Şi pre fieştecarele dentr-înşii înarmîndu-i nu cu a paveţelor şi a suliţelor întemeiare, ca cu cea dentru ceale bune cuvinte mîngîiare, şi povestindu-le vis vreadnec de credinţă oarece aiavea lucru pre
12 toţi au veselit. Şi era vedearea acestuia într-acesta chip: Onia, cela ce au fost arhiereu, om bun şi cuvios, smearen la întimpinare, blînd la chip, şi voroava răspundea cu cuviinţă, şi den copilărie au cercetat toate ceale ale bunătăţii avute, acesta, mînile întinzînd, s-au fost rugînd pentru toată a jido-
13 vilor adunare. După aceasta s-au arătat un bărbat cu căruntează şi cu mărire, osebit fiind, şi minunată oarecarea şi prea cuvioasă era cea de prejur el mărire.

Şi răspunzînd Onia, să fie zis: „Cel iubitoriu de fraţi acesta iaste, cel ce mult să roagă pentru norod şi pentru sfînta cetate, Ieremia, prorocul lui Dumnezău". 14 15
Şi întinzînd înainte Ieremia direapta, au dat Iudei sabie de aur şi, dînd, să-i fie răspuns aceastea: „Ia sfînta sabie aceasta, dar de la 16
Dumnezeu, pren carea vei surpa pre vrăjmaşi". Şi mîngîindu-se cu ale Iudei cu- 17
vinte foarte bune şi putînd spre bunătate a îndemna şi sufletele voinicilor a le îndirepta, socotiră să nu să tăbărască, ce vitejaşte să să lovască şi, cu toată bună vitejia cuprinzîndu-se şi apucîndu-se,ca să aleagă lucrurile, pentru că şi cetatea şi sfintele şi beseareca stă la primejdie. Pentru că era pentru 18
muieri şi fii, şi încă de fraţi şi rudenii, la mai mică parte pusă primejdia, iară cea dentîiu şi mai mare frică era pentru sfinţita beseareca. Şi era şi celor den cetate cu- 19
prinşi nu fără de lucru grijă, turburîndu-se pentru cea den văzduh lovire. Şi toţi 20
aşteptînd judecata ce era să fie, şi amestecîndu-se vrăjmaşii, şi oastea rînduindu-se, şi fiarăle despre parte cu prilej bun rînduindu-se, şi călărimea despre cornuri fiind rînduită, Văzînd Macaveul a mulţimelor 21
venire şi a armelor cea de multe fealiuri gătire şi a fiarălor sălbătăcire, întinzînd mîinile la ceriu, au rugat pre Cel de seamne făcătoriu Domn, pre Cel păzitoriu, conoscînd că nu iaste pren arme biruinţa, ce, precum la El se va judeca, la cei vreadnici cîştigă biruinţa. Şi zicea, rugîndu-se, întru acesta 22
chip: „Tu, Doamne, ai trimis pre îngerul Tău în zilele Ezechiei, împăratului Iudei, şi ucise den tabăra lui Senahirim la vro 185000. Şi acum, Putearnice al ceriuri- 23
lor, trimite înger bun înaintea noastră, spre frica şi cutremurul lor; cu mărirea braţului Tău Spămînteză-se ceia ce cu hulă vin 24
asupra sfîntului Tău nărod". Şi acesta întru aceastea încetă. Iară cei de prejur 25
Nicanor cu trîmbiţe şi cîntări veniia. Iară cei ce era cu Iuda, cu chemare şi rugi, 26
s-au amestecat cu vrăjmaşii şi, cu mîinile ostenindu-se, Iară cu inimile cătră Dum- 27
nezău rugîndu-se, au aşternut nu mai puţini decît 35000, foarte veselindu-se cu arătarea lui Dumnezău. Şi lăsîndu-se de la treabă 28
şi cu veselie aşăzîndu-se, au conoscut înainte căzut pre Nicanor, cu toată înarmarea. Şi făcîndu-se strigare şi turburare, binecu- 29
vînta pre Cel putearnic cu părintescul glas. Şi porunci cel întru tot, cu trup şi suflet, 30
înainte-ostenitoriu pentru cetăţeani, cela ce a vîrstei bună cugetare la cei de o leage au păzit, capul lui Nicanor să-l taie şi mîna cu umărul să o aducă la Ierusalim. Şi 31
sosînd acolo şi chemînd împreună pre cei de o leage şi pre preoţi înaintea jîr-

tăvnicului puindu-i, au chemat pre cei de
32 la margine. Şi arătînd al pîngăritului Nicanor cap şi mîna celui rău hulitoriu, carea, întinzîndu-o asupra ceii sfinte a Tot-
33 ţiitoriului easă, s-au simeţit. Şi limba celui rău credincios Nicanor tăind, zise să o facă bucăţi mărunte, să o dea pasărilor; şi ceale de răsplătirea nebuniei în preajma
34 besearicii să le spînzure. Şi ceia toţi la ceriu au binecuvîntat pre Cel luminos Domnul, zicînd: „Binecuvîntat Cela ce au
35 păzit al Lui locu nepîngărit". Şi legă capul lui Nicanor la margine, arătat la toţ şi ivit al ajutoriu lui Dumnezău semnu.
36 Şi porunciră toţi cu de obşte poruncă nici într-un chip să lase neînsemnată această zi,
37 Ce să aibă însemnată ziua a 13 a lunii a 12, care să zice adar cu siriinescul glas, cu o zi
38 mai nainte a zilii lui Mardoheu. Deci ceale ce au fost pentru Nicanor aşa s-au întîmplat şi, den vremile acealea ţiindu-se cetatea de jidovi, şi eu aici voiu înceta cuvîntul şi, de e bine şi cu bună nemereală la
39 tocmire, aceasta şi eu vream. Iară de e prosteaşte şi mijlocie, aceasta de ajunsu îm era mie, că, precum vinul singur a bea,
40 aşijderea iară şi apa, împotrivă e; Ce, în ce chip vinul, cu apa amestecîndu-să, e dulce şi înfrumseţat darul săvîrşaşte, aşa şi a meşterşuguirii cuvîntului veseleaşte auzirile celor ce citescu cu tocmeală. Şi aicea săvîrşitul va fi.

AL MACAVEILOR CUVÎNT AL TREILEA

CAP I

Iară Filopator, înţelegîndu de la cei ce s-au adus luarea care s-au făcut locurilor celor de supt biruinţa lui de Antioh, porunci la toate puterile lui, pedestrime şi călărime, să să strîngă; şi, pre soru-sa, Arsenoi, împreună luîndu-o, s-au pornit pînă la locurile ceale despre Rafain, unde era tăbărîţi cei ce era cu Antioh. Iară Theodot oarecarele, gîndind a plini viclenia şi luîndu den ceale de mai nainte rînduite supt ascultarea lui potolomeieşti arme ceale mai tari, să duse noaptea la cortul lui Ptolomeu, ca singur să-l ucigă pre el şi cu aceastea să să răsipească războiul. Şi pre acesta scoţîndu-l Dositheu, cel ce să chema al lui Drimil, de neam jidov şi, mai apoi, schimbîndu ceale legiuite şi de ceale părinteşti porunci înstriinat fiind, pre oarecare neştiut au culcat în cort, carele s-au întîmplat de au petrecut a aceluia patimă. Şi făcîndu-să tare războiu şi lucrurile mai vîrtos fiind tari la Antioh, Arsenoi mergînd destul ruga puterile cu jale şi cu lacrămi, fiind cu cosiţele dezlegate, să-ş ajute lor, şi fiilor, şi muierilor, cu îndrăznire, făgăduindu-se să dea celor ce vor birui, la fieştecarele, doao talere de aur. Şi aşa să întîmplă a peri vrăjmaşii cu ceale pre leage ale mînilor izbîndiri, şi mulţi s-au şi robit. Şi biruind vicleşugul, socoti ceale de aproape sate mergînd să le mîngîie. Şi, făcînd [Ptolomeu] aceasta şi besearicelor daruri împărţindu, cu bună îndrăznire pre cei supuş i-au făcut. Şi jidovii, trimiţînd către Filopator, de la bătrînime şi de la cei mai de folos, pentru închinăciunea şi pocloane să-i ducă şi de ceale ce s-au întîmplat să-i iarte, să întîmplă mai vîrtos el să să îndeamne cît de curînd către ei să meargă. Mergînd la Ierusalim şi jîrtvuind Celui prea mare Dumnezău, şi daruri dînd, şi den ce era prilej oarece locului făcînd şi viind la loc, şi, cu sîrguială şi cu bună cuviinţă minunîndu-să, deaca mearse, şi, mirîndu-se şi de a besearecii bună rînduială, gîndi să să svătuiască să între la besearecă. Şi ei, zicînd cum nu să cade a să face aceasta, pentru căci nici celor dentru limbi iaste slobodu, nici la toţi preoţii, ce numai celui ce povăţuiaşte tuturor, arhiereului, şi acestuia o dată într-un an, el nici într-un chip vrea să asculte. Şi leagea citindu-se, nici într-un chip părăsi, aducînd pre sine înainte zicînd că trebuie a întra, şi, măcară că ei sînt lipsiţi de aceaea cinste, iară „eu nu trebuie a fi lipsit". Şi-i întreba pentru care pricină, întrînd el la toată beseareca, nimene nu l-au oprit dentr-aceia ce era acolo. Şi oarecarele, negîndit mai nainte, zise: „Rău aceasta să face"; iară el zise: „Făcîndu-se aceasta pentru vreo pricină, au nu, tot voiu întra eu, şi vrînd ei şi nu". Iară preoţii, cu toate veşmintele, căzuţi fiind înainte şi rugîndu-se Celui prea mare Dumnezău să ajutorească la nevoia ce să întîmplase şi pornirea celui ce rău să apuca să o mute şi de strigare cu lacrămi biseareca umplîndu-o, cei ce rămăsease în cetate, turburîndu-se, au săritu, neştiind ceaea ce să face. Şi fecioarele ceale închise den cămări, cu ceale ce le-au născut, s-au pornit şi, cu cenuşă şi prah capetele-ş presărînd, cu tînguiri şi cu suspini uleţile umplea. Şi ceale de curînd adunate den ceale spre întimpinare rînduite cămări, şi cea ce să cuvine ruşine lăsînd, alergătură fără de cale în cetate făcea. Iară pruncii cei născuţ de curînd lăsîn-

du-i mumînile şi doicile într-o parte şi într-alta, unele pren case şi altele pre uliţe. fără de poruncă, la cea prea mare biseareci să aduna. Şi de multe fealiure era ruga celor ce la aceasta să aduna, spre ceale ce fără de cuviinţă de dînsul să ispitiia. Şi împreună cu aceştea, cetăţeanii, îndîrjîndu-se, nu îngăduia săvîrşitul lui, arătîndu-se şi cugetînd ce era voia lui să plinească; şi, strigînd să facă pornirea spre arme şi cu îndrăznire pentru cea părintească leage să moară, destulă gîlceavă au făcut în locul acela. Şi abia de către preoţi şi de către cei bătrîni întorcîndu-se, la aceaeaş a rugii stare era. Şi mulţimea ca mai nainte întru aceastea să afla rugîndu-se; iară bătrînii care era cu împăratul mult să ispitiia a muta cel semeţ al lui gîndu de la svatul cel ce gîndise. Şi dîrjîndu-se şi toate lăsîndu-le, şi întrare făcea, gîndind să puie săvîrşit la ce au zis mai nainte. Aceastea dară şi cei ce era prejur el văzînd, să înturnară ca să să roage cu ai noştri Celuia ce toată tăria are, celor ce era acolo să le ajute, luînd aminte la cea fără de leage şi mîndră facere. Şi, de strigarea cea îndesită şi plină de dureare a gloatelor ce să aduna, era o strigare neînchipuită, pentru că să părea nu numai oamenii, ce şi zidurile şi ţărîna toată a răsuna, precum toţi moartea atuncea poftiia, decît a locuriul. Tu, Împărate, Care ai zidit pre cel nesăvîrşit şi nemăsurat pămînt, ai ales cetatea aceasta şi ai sfinţit locul acesta, spre numele Tău Celui de toate nelipsit, şi ai slăvit cu arătare luminată, întărire făcînd lui către mărirea celui mare şi cinstit numelui Tău. Şi, îndrăgind casa lui Israil, făgăduit-ai dară că, de va fi noao vreo urîciune şi ne va cuprinde pre noi strînsoare şi, viind la locul acesta să ne rugăm, vei asculta ruga noastră. Şi dară credincios eşti şi adevărat şi, de vreame ce, de multe ori, necăjindu-să părinţii noştri, le-ai ajutat întru smerenie şi i-ai izbăvit de mari primejdii, iată şi acum, Sfinte Împărate, pentru ceale multe şi mari ale noastre păcate, ne chinuim şi ne-am supus vrăjmaşilor noştri şi ne-am părăsit întru neputinţe. Şi, la cădearea noastră, cel dîrzu şi spurcat acesta să meşterşugeaşte să ocărască pre cel pre pămînt arătat numelui măririi Tale sfîntu locu; pentru că lăcaşul Tău iaste ceriul ceriului, neajunsu la oameni iaste; iară de vreame ce ai binevrut să fie mărirea Ta întru norodul Tău, Israil, ai sfinţit locul acesta. Să nu ne osîndeşti pre noi întru necurăţia acestora, nici să ne îndireptezi pre noi întru spurcare, ca să nu să laude cei fără de leage întru mînia lor, nici să să veselească întru mîndria limbii, zicînd: 'Noi am călcat Casa sfinţeniei, în ce chip să calcă casele urîciunilor'. Stinge păcatele noastre şi răsipeaşte smintealele noastre şi arată mila Ta în ceasul acesta, degrabă să ne apuce pre noi mai nainte milosîrdiile; şi dă laudă în gura celor căzuţi şi zdrobiţi cu sufletele, făcînd noao pace aici". Iară Cel atotvăzătoriu şi Dumnezău mai nainte decît toate Sfînt întru sfinţi, auzînd cea după obiceaiu rugăciune, pre cel ce cu ocară şi dîrjire tare era rîdicat, îl bătu pre el încoace şi încolea, scuturîndu-l pre el ca o trestie de vînt, cît la pămînt fără ispravă zăcea, încă şi la mădulare slăbănogit, cît nici a striga nu putea, fiind împletecit cu direaptă judecată; pentru aceaea priatenii şi păzitorii trupului lui, văzînd cea grabnică şi iute osîndă care l-au cuprins pre el, temîndu-se ca nu şi de viaţă să să lipsască, degrabă pre el l-au tras, cu nespusă frică, spăimîntaţi fiind. Şi cu vreame mai apoi trezvindu-se pre sine, nici într-un chip spre căinţă au venit după certare, ce cu înfricoşare amară au purces şi, sosînd la Eghipet şi ale răutăţii adăogînd, şi pren cei ce mai nainte s-au arătat împreună ostenitori şi cu alţii care era osebiţi de toată direptatea, nu numai cu ceale nenumărate spurcăciuni fu destul, ce şi la atîta dîrjie veni, cît blesteame pren locuri să punea şi, mulţi dentru priateni căutînd la [a] împăratu-

lui spurcare. Iară arhiereul Simon, în preajma besearicii îngenuchind şi mînile întinzîndu-le cu bună rînduială, au făcut ruga într-acesta chip: „Doamne! Doamne, Împăratul ceriurilor şi Stăpîne a toată zidirea, Sfinte întru sfinţi, Sîngur-biruitoriu, Întru-tot-ţiitoriu, ia aminte spre noi, carii ne supunem de cel necurat şi spurcat, fiind înfierbîntat cu dîrjie şi puteare, pentru că Tu, Cela ce ai zidit toate şi toate biruieşti, putearnic, dirept eşti, Care judeci pre cei ce verice cu semeţie şi cu trufie fac, Tu pre cei ce au făcut dentîiu strîmbătate, întru carii şi uriaşi era, cu vitejie şi-ndîrjire nădejduindu-să, i-ai stricat, aducînd preste ei nemăsurată apă. Tu pre sodomleanii cei ce au făcut mîndria, dovediţi cu răutăţile făcîndu-să, cu foc şi cu iarba pucioasă i-ai arsu, pildă puind celor den urmă. Tu pre cel dîrzu Farao, care de tot au robit pre norodul Tău cel sfînt, Israil, cu multe şi cu de multe fealiure de munci ispitindu-l, ai arătat puternicia Ta; preste carele ai arătat tăria Ta cea mare şi, gonindu el cu cară şi cu mulţime de gloate, l-ai acoperit în fundul mării; iară pre ceia ce s-au încrezut întru Tine, Cela ce a toată zidirea puternicească, întregi i-ai purtat, iară ei, cunoscînd faptele mînii Tale, Te-au lăudat pre Tine, pre Cel Atotţiito-

lui punere-înainte, şi ei urma după voia lui. Şi puse înainte împăratul între norod asupra limbii să dea hulă şi, spre ceale de curte turnuri stîlpi rădicînd, au săpat scrisoare: „Niciunul den ceia ce nu jîrtvuiesc la sfintele lor să nu între, şi toţi jidovii spre scrisoare-de-norod şi la rînduială de poslușire să să aducă; şi pre cei ce vor răspunde împotrivă, cu sila aducîndu-i, de viaţă să-i primenească, Şi cei ce să scriu, să să însemneaze pren foc la trup cu însemnarea lui Dionisu, frunză de iaderă, pre carii i-au şi osebit la domnia cea ce mai nainte s-au prădat". Şi ca nu la toţi supărătoriu să să arate, scrise dedesupt: „Iară de vor vrea unii dentru ei să petreacă întru cei ce după slujbele jîrtvelor sînt învăţaţi, aceştea tocmai cetăţeani cu alexandreanii să fie". Unii dară la cetate, urînd ceale de bună-credinţă ale cetăţii treapte, pre lesne pre sine să da, ca cum oarece mare cinste ar lua de la petreacerea ceaea ce ar fi împreună cu împăratul. Iară cei mai mulţi cu vitejăsc suflet s-au întărit şi nu s-au despărţit de către buna credinţă; şi banii pentru viaţă schimbîndu-i, fără de frică să ispitiia pre sine să să mîntuiască de scrisori şi cu bună nădeajde era ajutoriu să nemerească. Şi pre cei ce să depărta de ei să scîrbiia de ei şi ca pre nişte vrăjmaş ai limbii îi judeca şi de cea de obşte lăcuinţă şi de bună trebuinţă îi lipsiia, carele şi înţelegînd păgînul, întru atîta s-au scîrbit, cît nu numai la Alexandria să scîrbiia, ce şi celor den ţară mai cu greu să împoncişa. Şi porunci sîrguind să-i strîngă pre toţi într-un loc şi cu prea rea moarte den viaţă să-i primenească. Şi aceastea gătindu-se, veaste rea să suna asupra neamului la oameni pohtitori de rău, dîndu-se pricina spre voie ca, dentru ceale de legi pre ei oprindu-i, iară jidovii era păzînd cea spre împăraţi buna voire şi credinţă neîndărătnicită şi cinstind pre Dumnezău şi cu [a] Acestuia leage petrecînd, osebire făcea asupra lor şi surpări, pentru care pricină la unii urîţi să arăta, şi, cu facerea cea bună a celor direapte împodobind lăcuinţa, la toţi oamenii cu bună voie să afla. Deci cea pentru neam întru toţi vestită bună facere cei streini de fealiu nici într-un chip o au numărat, iară cea pentru închinăciune şi a mîncărilor osebire vestiia, zicînd a nu fi oamenii nici cu împăratul, nici cu puterile împreună la tocmeală, ce cu rea voie a fi. Şi mult oarece lucrurilor împotrivindu-se, şi cu fieştece hulă au aţîţat; iară cei de pren cetate elini nemică avînd strîmbătate, gîlceavă nenădejduită prejur oameni văzînd şi alergături împreună neostenite făcîndu-se, a ajuta nu putea, că tirănească era porunca; ce să ruga şi cu greu să avea şi a să schimba aceastea gîndiia, pentru că nu aşa va fi necăutată o adunare ca aceasta, nemica greşind. Şi însă oarecarei vecini şi priatini, şi împreună neguţătorind pre taină, pre unii trăgîndu-i către ei, credinţe le da să să scutească împreună şi cu tot denadinsul să priimească spre ajutoriu. Acela dară [Ptolomeu] pentru cea deocamdată bună nărocire semeţindu-se şi nu văzînd a Celui prea mare Dumnezău tărie, ce gîndind pururea întru acelaş sfat să rămîie, scris-au asupra lor cartea aceasta: „Împăratul Potolomeu Filopator—celor de la Eghipet şi pre alocurea voivozi şi oşteani, să să bure şi să fie sănătoşi! Sănătos sînt şi eu singur şi lucrurile noastre den oştirea cea de la Asia ce s-au făcut noao, carea, ştiţ şi voi, cu a dumnezăilor către noi nescăzută ajutorie şi cu a noastră vitejie, după cuvînt, spre foarte bun săvîrşit aducîndu-se, gînditam dară nu cu silă de suliţă, ce cu blîndeaţe şi cu multă iubire de oameni să aplecăm limbile ceale ce lăcuiesc în Gropilata Siria şi Finichi şi bine să le fac, cu bucurie; şi celor de pren cetăţi sfinţenii împărţîndu-le venituri multe, mers-am şi la Ierusalim, suindu-ne să cinstim beseareca celor păgîni şi celor ce niciodinioară încetează de nebunie. Iară ei, cu cuvîntul priimind a noastră venire, iară cu lucrul—cu ficleşug, poftind noi să întrăm la beseareca lor şi cu ceale cuviitoare şi prea frumoase danii să cinstim, ei, cu semeţii mai vechi purtîndu-se, ne-au oprit pre noi de întrare, rămîind de cinstea noastră, pentru carea avem către toţi oamenii iubire de oameni. Şi gîndul cel rău al lor către noi aiave l-au arătat, ca numai sînguri ei dentru limbi împăraţilor şi făcătorilor de bine împoncişindu-se, nemica de conoştinţă vor să sufere. Şi noi, cu nebunia lor fiind cuprinşi, cu biruinţă ne-am întors; şi la Eghipet, tuturor limbilor cu iubire de oameni întimpinîndu-ne, precum să cădea am făcut; şi la aceastea, spre cei ce sînt de un fealiu cu ei nimenui pizmă n-am ţinut; şi pentru ajutoriul şi pentru ceale încrezute lor cu prostime, ceale de început întunearece lucruri îndrăznind a le premeni am vrut, şi politiei alixandreanilor pre ei să-i învrednicim şi părtaşi celor de-a pururea preoţi să-i facem. Iară ei, împotrivirea priimind şi cu cel dempreună săditu răul năravbine lepădînd şi pururea la rău abătîndu-se, nu numai s-au întors de către cea scumpă politie, ce încă să scîrbesc şi cu cuvîntul şi cu faptul spre cei puţini dentr-înşii carei să află spre noi cu bună cunoştinţă, pururea ei bănuind pre cel fără de cinste rău traiu, că noi curînd vom strica tocmealele. Pentru aceaea şi cu seamne bine adeverindu-se, aceştea în tot chipul a

gîndi rău spre noi, şi socotind mai nainte ca nu cîndai,mai apoi, fără de veaste, turburare făcîndu-se, pre aceştea păgîni, de după dos vînzători şi varvari vrăjmaş vom avea, poruncit-am dară, îndată ce va sosi cartea aceasta, într-aceaeaş zi, pre cei însămnaţi, împreună cu muierile şi copiii, cu ocară şi pradă să-i trimiteţ cătră noi, în legături de fier de petutinderea legaţi, spre nesuferită primejdie, cu rea cinste şi cu frica cea ce să cade celor răi. Pentru că, aceştea cu toţii certîndu-se, am socotit de acum nainte desăvîrşit noao lucrurile întru bună stare şi mai bună voinţă să să aşaze. Iară cine va ascunde pre oarecarele den jidovi, de la bătrîn pînă la copil mic, pînă la cei de supt ţîţă, foarte cu groaznece munci să va căzni, cu toată casa. Şi cine va spune pre cel ce va ascunde, acela va lua avearea celui ce va cădea supt vină, şi,den argintul împărătesc, drahme 2000, şi de slobozenie să va cununa. Şi tot locul unde să va simţi acoperindu-se jidov, peste tot neumblat şi arsu de foc să să facă, şi la toată muritoarea fire întru tot fără de treabă să să socotească peste toată vreamea". Şi al cărţii izvod aşa au fost scris. Şi petutinderea, unde să întîmpla această poruncă, bună desfătăciune de norod să făcea limbilor, cu clicuri şi bucurie, ca cum s-ar fi arătat lor cu îndrăznire cea mai denainte în cugetul lor pizmă rea. Iară jidovilor nesuferită plîngere era şi întru tot tînguită strigare cu lacrămi, cu suspini înfierbîntate ale inimii lor, dupătutindenerea plîngînd peirea cea nenădejduită, care fără de veaste s-au judecat lor. Care leage sau cetate, au care loc peste tot lăcuit sau care uliţă nu să împlea de tînguiri şi de plînsori pentru dînşii? Pentru că aşa, cu amărăciunea sufletului, fără de milă, de domnii cei de pren cetăţi, toţi dempreună să trimitea, cît şi unii den vrăjmaşii lor, luînd înaintea ochilor lor mila cea de obşte pentru ceale striine munci şi socotind cea nearătată a vieţii surpare, lăcrăma de cea de trei ori ticăloasă trimitere a lor;pentru că să aducea mulţimea de bătrîni albi de cărunteaţe, cea de bătrîneaţe cujbită zăbavă a picioarelor, cu pornirea întoarcerii a silnicii înfricoşări fără de ruşine, spre călătorie iute îndemnîndu-se; şi ceale tinereale, care de curînd era venite spre cămara cea de nuntă a împreunării de viaţă, în loc de veselie lua plîngeri, şi cosiţele, ceale unse cu mir, de prah întinate şi descoperite aducîndu-se, plîngere, în loc de cîntări de nuntă, cu toate împreună începea, ca cînd ară fi răsfirate ca prăzi de alte limbi şi, legate de nărod, pînă la băgarea în corabie să trăgea cu sila. Şi ai acestora bărbaţi, cu laţuri în loc de cununi grumazii fiindu împleteciţi, cu cea crescută vîrstă a tinereaţelor, în loc de desfătăciune şi tinerească răsfăţare, zilele ceale rămase ale nuntelor cu plîngeri le petrecea, lîngă picioare văzînd iadul zăcînd. Şi să pogorîră ca hiarăle, aducîndu-se în legături de fier, cu nevoie, unii de cumpenile corăbiilor de grumazi prinşi cu cuie, iară alţii la picioare cu ţapene obezi fiindu încuiaţi, încă şi cu cea ce să afla deasupra deasă podire lumina astupînd, ca de toate părţile întunecaţi să le fie ochii; nume de vicleani iau, în toată meargerea pre apă. Şi aceştea, în şaică aducîndu-se şi meargerea obîrşînduse, precum era poruncit de împăratul, porunci să-i tăbărască înaintea cetăţii, unde era locul de alergăturile cailor, la aşăzare largă peste măsură; şi la arătare foarte cu bun prilej stînd la toţi ceia ce mergea la cetate şi la ceia care dentr-aceştea ieşiia la ţară spre călătorie, ca nici cătră puterile lui să să împreune, nici întru tot nemica să-i învrednicească la cetate. Şi deaca să făcu aceasta, auzînd pre cei den cetate, cei ce era de o limbă cu ei, că ies pre ascuns mai adease să plîngă cea fără cinste a fraţilor dosadă, mîneindu-se, porunci şi acestora într-acelaş chip cu nevoinţă [ca] acelora să le facă, nelipsiţi fiind nici într-un chip de a acelora muncă, şi să să scrie tot neamul anume, pentru că nu ca la cea cu puţin mai nainte arătată a faptelor robie cu trudă, ce, căznindu-se cu poruncitele munci, mai apoi să să stingă supt vreame de o zi. Făcutu-s-au dară scrisoarea acestora cu amară sîrguială şi cu cea iubitoare de cinste împreună şădeare, de la răsăriturile soarelui pînă la apusuri, nesăvîrşit, luînd săvîrşitul preste zile 40. Şi tare şi neîncetat împăratul, plin de bucurie fiind, ospeaţe la toţi idolii făcînd, cu minte rătăcită departe de adevăr şi cu spurcată gură lăudînd chipurile ceale surde, care nu pot lor să grăiască sau să le ajute, iară la Cel preamare Dumnezău ceale necuvioase grăind. Iară după ce trecu vreamea care s-au zis mai nainte, au adus scriitorii răspuns la împăratul, nemaiputînd să facă scrisoarea jidovilor, pentru cea nenumărată a lor mulţime, măcară că era pren ţară încă cei mai mulţi, unii încă pren case adunaţi fiind, alţii pre alocurea, cît cu neputinţă era la toţi domnii despre Eghipet. Şi înfricoşîndu-i pre ei mai vîrtos, ca cînd ară fi luat daruri spre meşterşuguirea scăpării, să întîmplă aiave el pentru aceasta a să adeveri, zicînd ei cu dovedire că şi hîrtia şi condeaiele ceale de scris, cu care fă-

cea treaba, să să fie sfîrşit. Şi aceasta era lucrarea proniei cei nebiruite a Celui ce den ceriu ajuta jidovilor. Atuncea, chemînd pre Ermon, care era spre purtare de grijă a pililor, cu grea urgie fiind plin şi cu scîrbă întru tot nepremenit, porunci, supt ziua cea viitoare, cu mertice de tămîie de ajunsu şi cu vin mai mult neamestecat, pre toţi pilii să-i adape, fiind la număr 500, şi, sălbătăcindu-se cu datul băuturii den destul, să-i bage spre întimpinarea morţii jidovilor. Deci acesta aceastea poruncind, să întorcea spre desfătare, adunînd pre cei mari den priateni şi den oaste spre cei ce era cu pizmă cătră jidovi. Iară mai marele pililor, Ermon, ce i s-au poruncit, cu tocmeale făcea. Şi cei ce era spre aceastea posluşnici, cătră sară, ieşind, lega mînile celor dosădiţi şi ceaealtă întemeiare meşterşuguia prejur ei, părîndu-li-se că preste noapte va lua acel neam tot deodată sfîrşitul peirii. Iară jidovii, carei să părea a fi pustii întru limbi de tot acoperemîntul, pentru nevoia cea cu legături, care îi cuprinsease pre ei de toate părţile, pre Atotţiitoriul Domn şi a toată putearea puternecind Cel milostiv Dumnezău al lor şi Părinte, cu greu încetată strigare toţi cu lacrămi l-au chemat, rugîndu-se ca să mute sfatul cel nedirept de asupra lor şi să-i mîntuiască pre ei cu mare parte de arătare de moartea care era gătită la a picioare. Deci dară ruga acestora întins să suia la ceriu. Iară Ermon, pre cei nemilostivi pili adăpîndu-i, fiind plini de a vinului multă adăpare şi de tămîie, la curte era mînecat pentru aceastea să spuie împăratului. Şi aceasta den veacul vremii zidire bună, în zi şi în noapte, puindu-se de Cela ce dăruieşte tuturora cărora El va vrea, parte de somn, au trimes cătră împăratul, cu prea dulce şi adînc să cuprinse, cu lucrarea Stăpînitoriului, den cea fără de leage punere-înainte mult fiind greşit şi den gîndul lui cel nemutat mult fiind minţit. Iară jidovii, scăpînd de ceasul care era sămnat mai nainte, pre sfîntul Dumnezăul lor lăuda şi iarăş ruga pre Cel bun Împăcătoriu să arate tăria ceii mari putincioase mînii Lui spre limbile ceale mîndre, Şi fiind mai jumătate de a zeacea, cel ce era rînduit spre chemări, văzînd pre cei chemaţi că s-au strîns, viind mişcă pre împăratul şi, abia deşteptîndu-l, i-au arătat că treace vreamea ospăţului. Şi făcînd cuvîntul pentru aceastea care împăratul socotind şi întorcîndu-se spre băutură, porunci cei ce au venit la ospăţu să şază în preajma lui; care şi făcîndu-se, îi îndemna să să dea pre ei—cuviinţa ospăţului—spre desfătare, dentru multe cinstindu-se ei, să o puie spre parte de veselie. Şi spre mult înainte mergînd voroava, pre Ermon chemîndu-l împăratul, cu amară înfricoşare îl întreba pentru care pricină s-au lăsat jidovii astăzi a fi vii? Şi el arătînd că noaptea, ce i-au fost porunca, au adus la săvîrşire, mărturisind încă şi priatenii. Iară el, neomenia mai rea decît Falaris avînd, zise: „Să aibă ei har somnului de astăzi, iară negreşit la ziua cea de mîine aseamene găteaşte pilii spre a celor fără de cuviinţă jidovi peire". Şi zicînd împăratul, toţi cei ce era de faţă, împreună lăudînd, voioş şi cu bucurie s-au dus fieştecarele la casa lui şi nu aşa spre somn cheltuiră vreamea nopţii, ca spre toate fealiurile de batjocuri a se meşterşugi, spre cei ce să părea dosediţi. Şi cînd cînta cocoşul de dimineaţă, şi Ermon—hiarăle înarmîndu-le la curtea cea mare, unde să făcea jîrtve; iară mulţimile ceale de pren cetate s-au fost adunat cătră cea prea jalnică vedeare, aşteptînd dimineaţa cu sîrguială; iară jidovii, după cea fără de parte vreame trăgîndu-ş sufletul, cu rugă, cu multe lacrămi, în viersuri de jale, întinzînd mîinile la ceriu, să ruga Celui prea mare Dumnezău iarăş să ajute lor de pripă. Şi încă razele soarelui nu să răvărsase, şi împăratul pre priatini aşteptînd, Ermon, stînd aproape, îl chema cătră ieşire, arătînd că cea ce au pohtit împăratul iaste gata. Şi el, priimindu-l şi îngrozîndu-se de cea fără de leage ieşire, întru tot cu neconoştinţa cuprins fiind, întreba ce iaste lucrul spre care aceasta la el de sîrg s-au săvîrşit? Şi aceasta era lucrarea Celui ce toate stăpîneaşte Dumnezău, uitare spre cugetul lui puindu-i de ceale de mai înainte meşterşugite. Spunea Ermon şi toţi priatinii că: „Fiarăle şi puterile s-au gătit, împărate, după cea întinsă a ta punere-înainte". Iară el, de ceale grăite împlîndu-se cu grea mînie, pentru căci cu pronia lui Dumnezău să rîsipise toată a lui cugetare, căutînd cu înfricoşare, zise: „De ar hi ţie părinţii tăi de faţă, au naşteri-de-feciori, această mîncare la hiară sălbateci ar fi gătit de saţiu, în locul celor nevinovaţi mie şi strămoşilor miei, celor ce s-au arătat ales întru tot, cu întreagă adeverită credinţă, jidovi. Şi încă de nu mi-ar fi pentru dragostea care am crescut împreună şi pentru slujbă, de viaţă pentru aceastea te-ai fi lipsit". Aşa Ermon nenădejduită, cu primejdie, frică luo, şi cu vedearea şi cu faţa să sfii. Şi fieştecarele dentru priatini cu posomorîre furişindu-se, pre cei adunaţ i-au slobozit pre toţi, pre fieştecarele la a sa zăbavă. Iară jidovii, auzind ceale de la împăratul, pre Cel luminat Dumnezău, Domn şi Împărat împăraţilor, lăuda, şi acest ajutoriu al Lui nemerind ei. Şi după legile aceastea, împăratul, adunînd iarăş ospăţul, spre vese-

lie să să întoarcă îi îndemna. Şi pre Ermon chemîndu-l, cu înfricoşare zise: „De cîte ori ţi să pare ţie tot pentru aceastea să-ţ poruncesc, becisnice? Pre pili încă şi acum îi armează pre mîine, spre a jidovilor stingere". Iară ceia ce şădea împreună cu el rudenii, de ţel neaşăzat al lui gînd mirîndu-se, grăiia aceastea: „Împărate, pînă cînd ca pre nişte vite ne vei ispiti? Poruncind acum al treilea rînd pre ei să-i stingă şi iarăş asupra lucrurilor întorcîndu-te cu gîndul, strici cealea ce de tine-s poruncite, pentru carele cetatea pentru aşteptare tînjaşte şi, înmulţindu-se cu adunări, iaste la griji de multe ori să nu să jefuiască". Pentru aceaea, cel întru toate [ca] Falaris, împăratul, înmulţîndu-se de nesocoteală şi ceale ce să făcea către socoteala jidovilor întru el schimbări de suflet întru nemica socotind, nesăvîrşit jurămînt au întărit, rînduind pre aceştea fără de greşală să-i trimiţă la iad, în genuchele şi în picioarele fiarălor căzniţ fiind; şi apoi să oştească asupra Iudeii, tocma cu pămîntul să o puie, cu focul şi cu sulițele, degrabă; şi „cea necălcată de noi beseareca lor" cu foc să o arză, cu sîrguială; şi celor ce facu acolo jîrtve pustietate în toată vreamea să puie. Atuncea buçuroşi ducîndu-să priatenii şi rudeniile, cu credinţă rînduia puterile spre locurile cetăţii ceale mai cu bun prileju spre pază. Iară cel mai mare preste pili, hiarăle, ca cum am zice—spre aşăzare cu nebunie aducîndu-le, prea cu bune mirosuri băuturi de vin tămîiat, groaznecu împodobite cu tocmealele; pre dimineaţă deci, cetatea fiind plină de mulţime nenumărată despre alergătura-cailor, întrînd [Ermon] la curte, spre cea ce era înainte îndemna pre împăratul. Şi el, umplîndu-şi mintea lui cea păgînă de urgie grea, cu toată greutatea, împreună cu hiarăle s-au pornit, vrînd cu nevătămată inimă şi cu luminile ochilor să vază cea duioasă şi dosădită a celor de mai nainte însemnaţi surpare. Şi cînd pilii ieşiia pre la poartă, şi cea ce veniia în urmă înarmată puteare, şi văzînd jidovii praful cel de mulţimea călătoriei, şi gîlceava cea cu greu sunet auzind, socotind ei a fi peirea vieţii lor cea de apoi în clipeala ochilor, săvîrşitul ceii prea ticăloasă nădejdi, spre jale şi plîngere întorcîndu-se, să săruta unul cu altul, îmbrăţăşindu-se cu rudeniile, pre grumazi căzînd părinţii la feciori şi maicele la ceale tinereale, şi altele, de curînd născuţi prunci la ţîţă avînd, sugînd laptele cel de apoi; şi încă şi ceale de mai nainte ajutoriri ce s-au făcut lor de la ceriu ştiind ei, cu faţa la pămînt cu toţii odată căzînd, şi pruncii osebindu-i de la ţîţe, strigară cu glas mare foarte pre Cel Atotputearnicu rugînd să I Să facă milă cu arătare spre ei, acum către porţile iadului fiindu. Iară Eleazar oarecarele, om de folos den cei de ţară preoţi, la vîrsta bătrîneaţilor fiind şi cu toată cea despre viaţă bunătate împodobitu, pre cei prejur el bătrîni potolindu-i a să ruga, Sfîntului Dumnezău să rugă aceastea: „Împărate mare, Ţiitoriule preaînalte, Întru-tot-ţiitoriu Dumnezău, toată zidirea otcîrmuind, cu îndurările caută spre sămînţa lui Avraam, spre fiii celui sfinţit Iacov, al sfinţitei Tale părţi norod, striin în striin pămînt, fără de direptate perind, Părinte! Tu pre Farao, puternicul Eghipetului, acestuia care s-au mulţit cu cară mai nainte de s-au rădicat cu fără de leage dîrjire şi cu limbă mare grăitoare, împreună cu cea mîndră oaste, în luciu, înecaţi i-ai pierdut, lumina milei arătînd la neamul lui Israil; Tu pre Senahirim, cel ce cu nenumărate puteri s-au semeţit, cel greu al sirianilor împărat, cu suliţa tot pămîntul supuind şi rădicîndu-să asupra sfintei cetăţii Tale, greale [ocări] grăind cu semeţie şi cu dîrjie, Doamne, l-ai înfrînt, arătată arătînd la limbi multă tăria Ta; Tu pre cei de la Vavilon trei tovarăşi, care-şi dedease în foc sufletul de bunăvoie, ca să nu să închine la ceale deşarte, cel arsu cuptoriu răcorind, i-ai mîntuit, pînă la un păru nestricaţi, pară de foc trimiţînd la toţi nepriatenii; Tu pre Daniil cel lepădat în pămînt la lei, de zavisnice pîri, spre mîncarea hiarălor, la lumină l-ai adus nevătămat; şi pre cel hrănit [în] adîncime Iona, care necruţat s-au topit în pîntecele chitosului, nevătămat la toţi ai lui l-ai arătat, Părinte! Şi acum nu zăbovi, Mult-milostive, al tuturor Acoperitoriu, de sîrgu Te arată celor den neamul lui Israil, şi de urîte şi fără de leage limbi ocărîndu-se. Iară de iaste viaţa noastră cu necurăţii la înstriinare, mîntuindu-ne pre noi den mîna vrăjmaşilor, în ce chip vei, Stăpînitoare, ne piarde pre noi cu morte, nu cu ceale deşarte, cei ce gîndescu deşărt să să laude spre peirea celor iubiţi ai Tăi, zîcînd: 'Nici Dumnezăul lor i-au mîntuit pre ei'. Iară Tu, Cela ce toată tăria şi toată puternicia avînd veacinice, acum caută, miluieşte pre noi, pre cei ce, după nesocotită ocară celor fără de leage, den viaţă ne premenim în chip de vicleani; înfricoşază-să limbile de putearea Ta cea nebiruită, astăzi întinde, puteare avînd, spre mîntuirea neamului lui Iacov. Roagă-Ţi-se toată mulţimea pruncilor şi părinţii acestora cu lacrămi, arate-se la toate limbile că cu noi eşti, Doamne, şi nu Ţ-ai întorsu faţa Ta de către noi, ce, precum ai zis că, nici în pămîntul vrăjmaşilor lor fiind, i-ai trecut cu vedearea pre ei, aşa săvîrşaşte, Doamne". Deci Eleazar săvîrşind ruga, împăra-

tul, împreună cu hiarăle şi cu toată a puterii zborîre, veni spre locul acela al alergătorilor de cai. Şi văzînd jidovii, tare la ceriu strigară, cît şi văile ceale ce era pre aproape împreună răsunînd, necontenite plîngeri să fie făcut în toată tabăra. Atuncea Cel Mare, Slăvit, Atotţiitoriul şi Adevărat Dumnezău, arătînd sfînta a Lui faţă, deşchise porţile ceale cereşti, dentru care doi slăviţi îngeri, înfricoşaţi la chip, s-au pogorît, arătaţi la toţi, afară den jidovi. Şi stătură împotrivă, şi putearea vrăjmaşilor o au împlut de gîlceavă, şi de frică, şi cu nemişcate obezi au legat, şi supt frică fu şi trupul împăratului, şi uitare luo dîrjirea lui cea cu grea mînie. Şi să întoarsără hiarăle asupra celor înarmate puteri care dempreună denapoi veniia, şi-i călca pre ei şi-i pierdea. Şi să întoarsă urgia a împăratului spre jale şi lacrămi, pentru ceale ce mai nainte la el s-au fost meşterşugit, pentru că, auzind strigarea şi văzîndu-i pre toţi cu faţa la pămîntu, spre pierzare lăcrămînd, cu urgie priatenii înfricoşa, zicînd: „Alăturea cu mine împărăţiţi, şi pre tirani i-aţi covîrşit cu neomenia, şi pre mine, sîngur al vostru de bine făcătoriu, vă ispitiţi de domnie şi de suflet a mă premeni, pre ascunsu meşterşuguind ceale ce nu folosescu împărăţiei. Cine au strîns aici pre cei ce au ţinut noao cu credinţă tăriile ţărăi, de la casele lor depărtîndu-i pre fieştecarele fără de socoteală? Cine aşa fără cuviinţă au cuprinsu cu munci pre cei ce sînt de-nceput cu bun cuget către noi, întru tot osăbiţi fiind decît toate limbile şi ceale mai reale primejdii mai de multe ori decît [toţi] oamenii au priimit? Dezlegaţi, dezlegaţi nedireaptele legături şi la casele lor cu pace îi trimiteţi, lăsînd ceale mai nainte făcute. Sloboziţi pre fiii Atotţiitoriului cerescului Dumnezău cel viu, care de la ai noştri pînă acum strămoşi neîmpiedecată, cu mărire, bună aşăzare dă la ale noastre lucruri". Deci acesta aceastea zise, iară ei, întru vreame fără de parte dezlegîndu-se, pre Sfîntul Mîntuitoriu, Dumnezăul lor, binecuvînta, atuncea den moarte fiind scăpaţi. După aceaea, împăratul, la cetate mergînd, pre cel ce era preste venituri chemînd, porunci vinuri şi cealealalte spre ospăţu de treabă jidovilor să le dea pre zile şapte, judecînd pre ei [ca], în locul care s-au părut că vor lua pierzarea, într-acela cu toată veselia mîntuire a face. Atuncea cei mai nainte ocărîţi şi aproape de iad, şi mai vîrtos la el întraţi fiind, pentru cea amară şi cu rea jale moarte, răsfăţare de mîntuire întărind, locul cel gătit de cădearea şi de îngroparea lor, cu şădeare l-au împărţit plin de bucurie. Şi istovind viersul plîngerii cel întru tot lăcrămat, luară cîntare de moşie, pre Cel mîntuitoriu şi făcătoriu de seamne Dumnezău lăudînd şi plîngerea toată şi vaietul lepădînd, danţuri de veselie au împreunat, semn de pace. Aşîjderea şi împăratul, pentru aceastea ospăţ greu adunînd, neîncetat spre ceriu să mărturisiia cu mare cuviinţă, spre cea minunată mîntuire ce s-au făcut. Şi cei ce mai nainte la peire şi mîncaţi de pasări îi punea pre ei a fi, şi cu bucurie scriindu-i, au suspinat, cu ruşine pre ei îmbrăcîndu-se şi de cea cu suflare de foc îndrăznire fără de cinste stinşi fiind. Şi jidovii, precum am grăit mai nainte, întemeind cea mai denainte zise, vreame cu desfătăciune, cu mărturisiri blînde şi cu cîntări pretrecea. Şi de obşte rînduind pentru aceastea obiceaiu, preste toată nemernicia lor spre neamuri, zilele ceale zise mai nainte veselitoare au pus a le ţinea, nu pentru băutură şi lăcomie, ce pentru mîntuirea cea ce pentru Dumnăzău s-au făcut lor. Şi să rugară împăratului cerşindu-ş slobozirea lor spre case. Şi-i scriu pre ei den 25 ale lui pahon pînă în 4 ale lui epif, în zile 40, şi împreună pun pierzarea lor den 5 ale lui epif pînă în 7, în zile trei, întru carele şi cu mare mărire arătîndu mila Lui, Cel al tuturor Stăpîn negreşiţi pre ei i-au mîntuit totodată. Şi să ospăta, toate dîndu-li-se de toate de la împăratul, pînă la al 14 zi, întru carea şi rugăciunea au făcut, pentru slobozenia lor. Şi împreună lăudîndu-i pre ei împăratul, scris-au lor cea dedesupt iscălită carte către cei de pren cetăţi voivozi, cu inimă tare osîrdia avînd: „Împăratul Potolomeu Filopator—celor de la Eghipet voivozi şi la toţi cei rînduiţi preste lucruri, să să bucure şi sănătoşi să fie! Sănătoşi sîntem şi noi şi fiii noştri, îndireptîndu-ne noao Cel mare Dumnezău lucrurile precum am vrea. Oarecarei den priateni, cu rău năravu, mai des lîngă noi aflîndu-se, ne îndemnară ca să adunăm pre toţi jidovii de supt împărăţia noastră la un loc, să-i muncim cu înstreinate munci de vicleani, aducînd înainte ca nu cîndai cu bună aşăzare vor fi lucrurile noastre, pentru răutatea carea au aceştea către toate limbile, pînă să va săvîrşi aceasta. Carii şi legaţi aducîndu-i pre ei, cu prăzi, ca pre nişte robi şi, mai vîrtos, ca pre nişte vicleani, fără de nice o cercetare şi iscodire s-au apucat a-i ucide, fiind cuprinşi cu mai sălbatecă cruzie decît leagea tătarîlor. Şi noi asupra acestora mai vîrtos înfricoşînd, după blîndeaţele ce avem către toţi oamenii, abia viaţa lor hărăzindu-le, şi pre Cel ceresc Dumnezău conoscînd negreşit, scutind pre jidovi, ca un tată ce pentru fii pururea ajutoreaşte, şi socotind

noi a prieteşugului pren care au cătră noi şi cătră strămoşii noştri adeverită bună cugetare, pre direptate i-am slobozit de toate, ori fiece chip de vină, şi am poruncit fieştecăruia, toţi la casele lor să să întoarcă cu tot mijlocul, şi nimene lor întru nemică să le strice, nici a-i ocărî pentru ceale ce au făcut fără de socoteală, pentru că să ştiţ că asupra acestora de vom meşterşugi cu rău vreun vicleşug sau îi vom mîhni pre ei întru tot, nu pre om, ce pre Cel ce stăpîneaşte a toată puterea, Dumnezău cel Preaînalt, împotrivitoriu noao spre izbîndirea lucrurilor, întru tot, cu nemîntuire pururea vom avea. Fiţ sănătoşi!" Şi luînd cartea aceasta, n-au sîrguit îndată să fie spre purceadere, ce pre împăratul au rugat pentru cei den neamul jidovilor carei pre Cel Sfînt Dumnezău de bunăvoie au viclenit, şi leagea lui Dumnezău, să li să facă pren ei cea ce să cuvine certare, zicînd că cei ce pentru pîntece au călcat poruncile ceale dumnezăieşti, niceodinioară vor gîndi bine nici la poruncile împăratului. Şi el, zicînd ei adevărul, au priimit şi, luîndu-i, deade lor voie slobodă de toate, pentru ca pre cei ce au călcat leagea lui Dumnezău să-i piarză, în tot locul cel de supt împărăţia lui, cu îndrăznire, fără de nici o împărătească biruinţă sau socoteală. Atuncea prealăudîndu-l pre el, precum să cădea, preoţii şi toată mulţimea lor glăsuind aliluia, cu bucurie s-au despărţit. Şi aşa, pre cei ce au căzut, den cei pîngăriţi, fiind de o limbă cu ei, pre drum, îi certa şi cu arătări [din lege] îi omorîia. Şi întru aceaeaş zi au ucis mai mulţi decît 300 de bărbaţi; şi au făcut veselie cu bucurie, prinzînd pre cei pîngăriţ. Iară aceştea carii au avut pre Dumnezău pînă la moarte, desăvîrşit dobîndirea mîntuirii luînd, purceasără den cetate, cu de toate fealiurile de flori cu bun miros cununaţ, cu veselie şi strigare cu laude şi cu de toate viersurile cîntări, mulţămind Dumnezăului părinţilor lor celui Sfînt, Mîntuitoriul lui Israil. Şi sosind la Ptolemaida, ceaea ce să cheamă pentru a locului fiinţă Rodoforon, ce să zice „purtătoare de trandafir", întru carea au îngăduit pre ei tabăra, după obştescul lor sfat, 7 zile acolo au făcut băutură de mîntuire, împăratul dîndu-le lor cu blîndeaţe ceale cătră venire toate, fieştecăruia pînă la casa lui. Şi sosind cu pace cu ceale cuviitoare mărturisiri, aşijderilea şi acolo au stătut a ţinea şi aceaste zile, la vreamea nememiciei lor, de veselie, carele şi sfinţindu-le cu stîlp la locul ospăţului, ruga întemeind, s-au dus nevătămaţi, slobozi, prea veaseli pre pămînt, şi pe mare, şi pe rîu, mîntuindu-se fieştecarele, cu a împăratului poruncă, la casa lui, şi mai multă biruinţă decît mai nainte întru vrăjmaşi avînd, cu mărire şi frică, întru nemica de nimenea clătindu-se den averile lor. Şi toate ale lor toţi le-au luat cu carte, cît ceia ce au fost avînd cîte ceva, cu frică mare le da lor, măririle Celui preamare Dumnezău făcînd deplin, spre mîntuirea lor. Binecuvîntat Izbăvitoriul lui Israil întru cei de-a pururea ani! Amin!

A LUI IOSIP LA MACAVEI CARTE, ADECĂ PENTRU SÎNGURUL-ŢIITORIUL GÎND

CAP I

Irea filosofesc cuvînt, vrînd a arăta de iaste sîngur-stăpînitoriu patemelor cel bun credincios gînd. Svătuire-aş dară voao direpţ ca să luaţi aminte cu osîrdie la filosofie, pentru că şi de treabă iaste spre ştiinţă la tot cuvînti şi, într-alt chip, a cei prea mare bunătăţ zicu dară, înţelepciunii, cuprinde laudă. De să arată dară gîndul a birui celor opritoare patemi ale înţelepciunii, de lăcomia pîntecelui şi de pohtă, iară şi de ale direptăţii contenitoare pateme a birui să arată, în ce chip răului năravşi celor ale vitejiei contenitoare patemi, a mîniei, şi uciderei, şi durerii. Cum dară poate fi, ară zice neştine, de biruiaşte gîndul patemile, [iar] uitarea şi neştiinţa nu stăpîneaşte? De rîs ispitindu-se a zice, pentru că nu biruiaşte gîndul patemile sale, ce ceale ce sînt împotriva direptăţii, şi vitejiei, şi întregii firi. Şi pre aceastea nu ca doară să le surpe, ce ca nu la eale să să supuie. De multe părţi dară şi de aiurelea aş putea voao să arăt că sîngur-ţiitoriu iaste patemilor gîndul, ce mult mai vîrtos aceasta a dovedi dentru bărbăţia celor ce pentru bunătate au murit, a lui Eleazar şi a celor 7 fraţi şi maicii lor, pentru că toţi aceştea, ceale pînă la moarte dureri nepregetîndu-le, dovedirăcă biruiaşte gîndul patemile. Pentru bunătăţi dară slobod sînt a lăuda pre bărbaţii cei ce pre aceaea vreame pentru bună bunătate au murit cu maică-sa, iară pentru cinste ferici-i-aş. Pentru că lăudîndu-se nu numai de cătră toţi oamenii de vitejie şi răbdare, ce încă şi de ceia ce i-au căznit, pricină fură a să surpa cea de asupra limbii tiranie, biruind pre tirani cu răbdarea, cît a să curăţi fu pren ei moşia. Ce şi pentru cea ce cercăm acum a zice, dară, slobod va fi, începînd poveastea

în ce chip avem obiceaiu a face, Şi aşa,la cuvîntul care iaste pentru ei mă voiu învîrteji, mărire dînd Celui întru tot înţelept Dumnezău. Cercăm dară acum de sîngur-ţiitoriu iaste patemilor gîndul, şi aleagem ce poate fi gîndul şi ce e patima, şi cîte-s ale patemilor chipuri, şi de biruiaşte gîndul pre toate aceastea. Gîndul iaste dară minte, cu direpţ cuvînt, mai cinstind viaţa înţelepciunei; şi înţelepciunea iaste cunoaştere dumnezeieştilor şi omeneştilor lucruri ş-ale acestora pricini. Aceasta dară iaste a legii învăţătură, pren carea ceale dumnezeieşti cu cinste, şi ceale omeneşti cu folos le învăţăm. Iară chipurile înţelepciunii sînt mintea, direptatea, vitejia şi întregăciunea minţii; iară mai chiar decît toate iaste mintea, dentru carea dară gîndul biruiaşte patemile. Şi firile patemilor sînt ceale cuprinzătoare doao: dulceaţa şi durearea; şi dentr-aceastea amîndoao şi prejur suflet iaste. Şi multe-s şi prejur dulceaţă şi următoare sînt durerile patimilor. Mainte dară de dulceaţă iaste pohta, şi după dulceaţă bucuria. Şi mai nainte de dureare iaste frica, şi după dureare mîhnirea. Iară mînia de obşte patimă iaste dulceţii şi durerii, de va cugeta neştine cînd s-au întîmplat la el. Iară întru dulceaţă iaste şi voia cea cu rău năravmai cu multe chipuri fiind decît toate patimile, însă la suflet mîndria, iubirea de argint, iubirea de price şi zavistia, iară la trup a mînca de toate şi a mînca singur. Precum doao răsădituri trupului şi sufletului fiind dulceaţa şi durerea, multe sînt odraslele răsăditurilor acestora, dentru carele pre fieştecarea cel atotlucrătoriu gînd curăţindu-le, şi plivindule, şi adăpîndu-le, şi în tot chipul mai turnîndu-le, dumestecează ceale ale năravurilor şi ale patimilor materii. Pentru că gîndul iaste povăţuitoriu bunătăţilor, iară patemelor sîngur-ţiitoriu, şi caută oarece întîiu pentru el den ceale opritoare fapte ale întregăciunii minţii; că sîngur-ţiitoriu iaste patemelor gîndul. Iară întregăciunea minţii iaste biruinţa pohtelor. Şi dentru pohte unele sînt sufleteşti, altele trupeşti, şi acestora amîndurora gîndul să arată a birui, eu aşa socotesc. Deci den ceale den apă pohtind, şi den pasări, şi den dobitoace, şi de toate fealiurile de mîncări, care sînt oprite noao, după leage ne ferim,şi pentru a gîndului biruinţă; pentru că să opresc ale pohtelor patimi, întorcîndu-se de mintea cea întreagă, şi să înfrînează toate ale trupului porniri de gînd.

CAP II

Şi ce lucru minunat iaste de să izmenesc pohtele sufletului cătră partea frumuseaţelor? Cu aceasta dară cel întreg la minte Iosif să laudă,că cu gîndul au biruit patema cea rea, pentru că tînăr şi în vîrstă fiind cătră împreunare, izmeni cu gîndul a patimilor strecheare. Şi nu numai a cei dulce patimi lovitură de streachie să arată gîndul a birui, ce şi toată pohta. Zice direpţ aceaea leagea: „Să nu pofteşti pre muiarea aproapelui tău, nici cîte sînt ale aproapelui tău". Însă ca cum a nu pohti noi au zis leagea, cu mult mai mult ne-ar adeveri pre noi că gîndul ar putea birui pre pofte, ca şi pre ceale opritoare patimi ale direptăţii. De vreame ce,precum neştine are năravă a mînca sîngur şi,la pîntece fiind lacom,să mută cu certarea, au nu aiave iaste că gîndul iaste domn patemilor? Îndată dară cu leagea petrecînd, şi de iaste cineva iubitoriu de argint sileaşte chipul lui, împrumutînd pre cei lipsiţi fără de camătă şi,împrumutarea săptămînelor sosind, tăind den datorie, măcară scumpu de va fi neştine, de leage să biruiaşte, cu aducerea aminte a gîndurilor, nici de iznoavă cercînd secerăturile, nici viile. Şi la cealealalte poate a să cunoaşte aceasta, că gîndul iaste cel ce biruiaşte patemilor, pentru că leagea şi cea cătră părinţi bună cugetare biruiaşte, nici vînzînd bunătatea pentru ei, şi cea cătră fămeaie-ş dragoste biruiaşte, pentru nelegiuire pre ea mustrînd, şi fiilor dragoste biruiaşte, pentru răutatea pre ei certîndu-i, şi al priatenilor obiceaiu biruiaşte, pentru viclenia pre ei mustrînd. Şi să nu gîndiţi a fi lucru de minune, unde şi vrajba a birui gîndul poate, pentru leage, nici tăind copacii, ceale dumeastice ale vrăjmaşilor răsădituri, şi ceale ale vrăjmaşilor celor ce le-au pierdut mîntuindu-le, şi ceale căzute împreună rîdicîndu-le. Şi celor mai sîlnece pateme a birui gîndul să arată, iubirea de cinste, mărirea deşartă şi zavistia, pentru că toate aceastea ceale cu rău năravpatimi cea întreagă minte le leapădă, în ce chip şi mînia, pentru că şi pre aceasta o stăpîneaşte. De vreame ce pentru ce cel prea înţelept părintele nostru Iacov pre cei prejur Semeon şi Levi vinuiaşte? Au doară văzînd că au junghiat limbi,pre sichimiteani,cu gîndul au zis: 'Blestemată mînia lor'? Pentru că, de nu ar putea mînia a birui gîndurile, nu ar fi zis aşa, pentru căci cînd tocmiia Dumnezău pre om cu cuvîntul şi cu sîngură biruinţă împodobindu-l, atuncea patemile lui şi năravurile împrejur i-au răsădit şi pre povăţuitoarea minte pren ceale denlăun-

tru simţituri pre scaun o au şezut şi pre aceasta o au dat leage după carele petrecînd va împărăţi împărăţie întreagă la minte, şi direaptă, şi bună. În ce chip, ar zice dară neştine, de iaste stăpînitoriu gîndul patimilor, pre uitare şi neconoştinţa nu biruiaşte?

CAP III

Şi iaste foarte de rîs cuvîntul, pentru că nu se arată gîndul a birui patemile lui, ce ceale trupeşti, în ce chip pofta nu poate nimeni să o taie de la noi. Ce poate gîndul să dea să nu se supuie de poftă. Mînia nimeni nu poate să o taie de la noi, ce a nu se supune sufletului, iară mîniei cu putinţă iaste gîndul a ajuta. Năravul rău nimeni dentru voi nu poate să-l taie, iară a nu se îndupleca cu răul năray poate gîndul să ajutorească, pentru că nu iaste gîndul dezrădăcinătoriu patemilor, ce împotrivă luptătoriu. Spre aceasta dară pren seatea lui David împăratul mai aiavea iaste a socoti. Pentru că, de vreame ce preste toată ziua bătînd pre cei striini de fealiu, David pre mulţi dentru ei au omorît cu oşteanii cei de o limbă, atuncea dară, făcîndu-se sară, asudat fiind şi foarte ostenit, venit-au la cortul cel împărătesc, prejur carea toată a strămoşilor oaste era tăbărîtă. Deci ceialalţi toţi la cină era, iară împăratul cît de mult setos fiind, macară mulţime de izvoară avea, nu putea pren eale să-ş vindece seatea, ce oarecarea a lor fără de socoteală poftă de apa cea de la nepriateni întinzîndu-se să adăogea, şi slăbindu-l îl ardea. Direpţ aceaea paicii, pentru a împăratului seate, cu mare dosadă le era, şi doi tinerei, ruşinîndu-se de pofta împăratului, cu toate armele s-au înarmat şi, coiful luînd, trecură şanţurile nepriatenilor şi, ferindu-se de paznicii porţilor celor de margine, au ieşit cercînd peste toată tabăra nepriatenilor. Şi, cercînd izvorul, dentr-însul au adus împăratului. Şi el, măcară că cu seatea să aprindea, socoti întru tot groaznică primejdie la suflet a fi, socotindu-se băutura tocma cu sîngele. Pentru aceaea, puind gîndul împotrivă poftei, au turnat băutura la Dumnezău, pentru că putearnicu e cel întregu la minte gîndu să biruiască ale patimilor nevoi şi să stingă ale strechilor îmflături şi ale trupurilor dureri, de prisosit fiind a să lupta şi, cu cea bună bunătate a gîndului, să scuipe toate ale patimilor biruinţe. Acum dară şi vreamea pre noi ne cheamă spre dovedirea vederii celui întregu gînd. Că, de vreame ce adîncă pace pentru buna leage părinţii noştri avea şi făcea bine, cît şi Selefcu, împăratul Asiei, şi Nicanor să fie osebit lor agonesită la ceale sfinte, şi politia la el să priimiia, atuncea dară oarecarii către cea de obşte unire făcîndu-să, multe fealiuri de primejdii petrecură.

CAP IV

Pentru oarecarele Simon purtîndu-să împotrivă către Onia, cela ce oarecînd vlădicia avea pren viaţă, om bun şi fericit, de vreame ce, în tot chipul pîrîndu-l pentru limbă, nu putu să-i facă rău. Deci pribegi ca să vînză moşia. Pentru aceaea viind la Apolonie care era voivod Siriei şi Finichiei, zicea: „Bun cugetătoriu fiind la lucrurile împăratului, venit-am să spuiu multă samă de mii de bani ai celor proşti, care sînt în visteriile ierusalimleanilor, să să fie adunat la besearică, osăbiţi fiind. Aceştea să cuvin să fie la Selefcu împăratul". Aceastea toate pre amăruntul înţelegînd Apolonie, pre Simon lăuda de purtarea de grijă către împăratul. Şi mergînd către Selefcu, spuse visteria banilor, şi luînd de la el volnicia, degrabă la moşia noastră împreună cu blestematul Simon şi cu foarte grea oaste viind, cu ale împăratului porunci zicea că au venit pentru ca să ia banii cei prosteşti ai visteriei. Şi norodul, dosădindu-să pentru cuvîntul acela şi pricindu-să foarte groaznicu, a fi, socotind ceia ce averile ş-au încrezut la visteria besearicii să să lipsească; şi întru cît putea, opriia. Iară Apolonie cu înfricoşări mergea la besearică; şi preoţii cu muieri şi copii în besearică rugîndu-să lui Dumnezău să scutească besearica; şi hulindu-să locul şi suindu-să cea înarmată oaste a lui Apolonie spre jahul banilor, den ceriu îngeri călări s-au arătat, strălucind împrejur cu armele şi multă frică şi cutremur lor slobozind. Şi căzînd mai mort Apolonie spre cea de toate neamurile a besearicii îngrădire, mînile au întinsu la ceriu şi cu lacrămi pre jidovi ruga ca, rugîndu-să pentru el, vor îmblînzi oastea cea cerească. Cu aceastea cuvinte îndemnîndu-să Onia arhiereul, măcară că şi aiminterelea s-au temut ca nu cîndai va gîndi împăratul Selefcu că den vicleşug omenescu să fie omorît pre Apolonie, rugatu-s-au pentru el. Şi el, foarte minunat mîntuindu-să, dusu-s-au să arate împăratului ceale ce i s-au întîmplat lui. Şi murindu Selefcu împăratul, în urmă luo împărăţia fiiul lui, Antioh, bărbat mîndru şi năsilnecu, carele, scoţînd pre Onia den vlădicie, pre Iason, fratele lui, au pus vlădică, tocmindu-se să-i dea lui pre an 3660 de talanzi; şi el porunci lui şi arhiereu a fi şi nărodul să povăţuiască, carele şi cercare au făcut limbii şi au ieşit den politia cetăţii spre toată fărădeleagea, cît nu numai la marginea moşiei noastre şcoală fă-

cîndu-se, ce încă şi ajutoriul besearecii surpase; spre carele, mîniindu-se cea dumnezeiască judecată, pre sîngur lor l-au bătut pre Antioh. Că, de vreame ce era dînd războiu despre Eghipet cu Potolomeu, şi au auzit că, înţelegîndu-se cum să fie murit el, iară unii ierusalimleani foarte să să fie bucurat, degrabă dară asupra lor purcease şi prădă pre ei; şi poruncă puse cum, carii dentru ei întru cea părintească leage vor petreace, să moară. Şi de vreame ce cu aceasta nu putu, ce toate ale lui înfricoşări şi munci le vedea surpîndu-se, cît şi pre muieri, căci obrăzuia copiii cu pruncii, le surpa, ştiind mai nainte că aceasta vor păţi. De vreame dară ce poruncile lui să batjocuriia de nărod, el sîngur, pren munci, pre fieştecarele, cîte unul, îndemna să guste de ceale pîngărite mîncări, să să leapede de jidovie.

CAP V

Văzînd dară înainte, cu sveatnicii împreună, tiranul Antioh, la oarecare loc nalt, şi oştele dvorind la el împrejur cu arme, porunci lor cîte unul den jidovi a-i trage şi den cărnuri de porcu şi ceale junghiate la idoli să-i silească să guste, iară de nu vor vrea vreunii să mănînce spurcatu, pre aceştea, în roată învîrtindu-se, să-i omoară. Şi mulţi împreună hrăpindu-se, unul dentîiu, anume Eliazar, de rudă preot, la ştiinţă legiuitoriu şi de vîrstă îndelungat,—şi la mulţi den cei de prejur tirani, pentru vîrstă, era cunoscut—, să aduse aproape de el. Şi văzîndu-l pre el Antioh, zise: „Eu mai nainte de ce voiu începe ce vor să fie muncile ceale asupra ta, o, bătrîne, svătui-te-voiu ca, gustînd de carne de porcu, să te mîntuieşti, pentru că mă ruşinezu şi de vîrsta ta şi de cărunteaţe, carea, după atîţea ani, nu mi să pare a face filosofeaşte, petrecînd cu leagea cea jidovească. Pentru căci dară, fiind cu dare la fire de această mîncare de carne a vitei, te scîrbeşti? Pentru că fără de minte iaste aceasta, să nu guşti den ceale ce-s, fără de ponoshu, dulci; şi nedirept iaste a urî ceale ale firii haruri. Iară tu şi mai fără de minte a face mi se pare, de te vei mîndri pentru adevăr, încă şi pe mine vei huli, spre a ta certare. Nu te vei deştepta de la cea bîrfitoare filosofia voastră şi răsipeşti gîndul tău cel mîhnit? Şi, închinîndu-te la a mea iubitoare de oameni mîngîiare, să nu să îndure de bătrîneaţele tale? Pentru că— şi aminte-ţ aduc—, deşi iaste oarecarea văzătoare puteare aceştii legi ai voastre, va ierta pre tine spre toată fărădeleagea ce să face de nevoie". Într-acesta chip auzind Eliazar, au cerşut cuvînt şi, luînd volnicie, început-au a grăi în norod aşa: „Noi, Antiohe, cu dumnezeiască leage nădejduiţ fiind a petreace, nici o nevoie mai sîlnică socotim a fi decît cea către leagea noastră bună ascultare. Pentru aceaea dară nici într-un chip a călca leagea vom. Şi ce, macară că nu cu adevărat ar fi leagea noastră, în ce chip gîndeşti, dumnezeiască, ce într-alt chip socotim pre ea a fi dumnezăiască, nici aşa slobod ar fi noao cea pentru bună-credinţă mărire a izmeni. Să nu socoteşti dară păcat mic a fi acesta, de vom mînca spurcat; pentru că, şi la mici şi la mari, a călca leagea tot o potrivă iaste; pentru că pren fieştecare leage aseamene să mîndreaşte. Ce batjocureşti filosofia noastră, ca cînd nu cu bună-cuvîntare întru ea am fi sănătoş? Pentru că, întregăciunea minţii pre noi ne învaţă ca tuturor dulceţilor şi poftelor a birui şi bărbăţia a învăţa, ca toată durearea de bună-voie a răbda, şi direptatea învaţă. Cît numai pre Cela ce iaste Dumnezău a cinsti cu mare cuviinţă, pentru aceaea nu mîncăm spurcat; pentru că, crezînd a fi leagea lui Dumnezău, ştim că, după fire puind noao leage, Zidi-toriul legii ne iartă, şi ceale ce să vor împreuna cu ale noastre suflete au poruncit să le mîncăm, iară ceale ce vor fi împotrivă au oprit, să nu le mîncăm. Tirănesc lucru iaste dară nu numai a ne îndemna pre noi să călcăm leagea, ce şi să mîncăm. Ce nu vei rîde asupra mea acest rîs, nici pre cei sfinţi ai strămoşilor; pentru ca să păzesc leagea, jurămînturi nu voiu părăsi, nici de mi-ai tăia ochii şi să-m topeşti ficaţii. Nu sînt eu aşa bătrîn şi fără de bărbăţie, cît pentru buna credinţă să nu mi să întinerească mie gîndul. Către aceastea roatele găteaşte şi focul îl suflă mai tare. Nu aşea mă îndur de ale meale bătrîneaţe, cît a strica eu pren mine leagea cea de moşie. Nu te voiu amăgi, leage învăţătoare, nici te voiu lepăda, iubită răbdare, nici te voiu ruşina, filosoafe cuvinte, nici te voiu tăgădui, preoţie cinstită şi a punerii legii ştiinţă. Curat pre mine părinţii vor priimi, netemîndu-mă de ale tale ceale pînă la moarte nevoi".

CAP VI

Într-acesta chip împotrivă răspunzînd spre ale tiranului mîngîieturi, stînd purtători de suliţe, cu amar trăgea pre Eliazar spre ceale de munci. Întîiu l-au dezbrăcat pre el şi apoi, legîndu-l cu mîinile îndărăt, de amîndoao părţile cu bicele îl bătea, strigînd strigătoriul de altă parte: „Supune-te supt poruncile împăratului!" Iară cel mare la minte Eliazar, ca în vis muncindu-se, nici într-un chip să schimba, ce, înalţi întinzînd ochii la ceriu, să rumpea cu bicele cărnurile bătrînului şi-i preacura sîngele şi coastele i să răniia. Şi căzînd jos, neputînd suferi trupul durerile, direpţ

avea şi neclătit gîndul. Deci oarecare den cei amari paici sărind, în deşărturi îl loviia, ca să să scoale, fiind căzut. Iară el îngăduia durerile, şi huliia nevoia, şi răbda muncile; bătîndu-se, biruia, pre ceia ce munciia, bătrînul. Şi de aceiaş carii îl munciia era cu mirare, pentru bunătatea sufletului. Pentru aceaea, de o parte făcîndu-li-se milă pentru bătrîneaţele lui şi despre altă parte fiind ei în pătimirea obiceaiului, apropiindu-se la el oarecarii dentru ai împăratului, zicea: „Pentru ce supt răutăţile aceastea pre tine fără de socoteală te supui, Eleazare? Noi dară den ceale fripte cărnuri vom pune, şi tu, făţărind că guşti den ceale de porc, te mîntuiaşte". Şi Eleazar zise: „Nu aşa rău să gîndim cei ce sîntem feciorii lui Avraam, cît muindu-ne de suflet; necuvios lucru iaste noao să făţărnicim, că fără de socoteală iaste, trăind spre adevăr viaţa cea pînă la bătrîneaţe şi slava cea de asupra ei după leage păzîndu-o, de acum să ne premenim şi noi sînguri să ne facem celor tineri pildă necredinţii, ca şi arătare să ne facem mîncării de spurcăciuni; şi ruşinat lucru iaste, de vom mai trăi puţină vreame, şi aceasta —batjocorindu-ne de cătră toţ, pentru frica". Aşa mare la minte pre el văzîndu-l şi nici spre mila lor premenindu-se, la foc pre el îl aduseră, unde, pren ceale cu rău meşterşug lucruri de munci arzîndu-l de tot, pre el îl arunca şi pocioase turnări pren nările lui vărsa. Şi el, pînă la oase fiind ars şi vrînd să-ş lase sufletul, întinse ochii cătră Dumnezău şi zise: „Tu ştii, Dumnezăule, că fiind mică putinţă a mă mîntui, cu munci arzătoare moriu pentru leagea. Deci blînd fii limbii Tale, destul fiind pentru dînşii cu a noastră certare; curăţitoriu fă lor sîngele nostru şi, în locul sufletelor lor, ia sufletul mieu". Şi aceastea zicînd cel sfînt bărbat, cu bună cinste muri. Mărturisit dară biruitoriu iaste patimelor cel bun credincios gînd, pentru că, de ar fi biruit patemile pre gînd, acestora dară aş da mărturia biruinţii; iară acum, gîndul pre patime biruind, lui dăm cu cuviinţă biruinţa povăţuirii. Şi pre direpţ iaste a mărturisi noi tăria a fi a gîndului, unde şi ceale den afară dureri arătu că au biruit gîndul, şi a desfătărilor a birui, şi nici la eale a se supune.

CAP VII

Pentru că, ca un bun cîrmaciu, gîndul părintelui nostru Eleazar, cîrmuind a bunii-credinţe corabie întru a patimelor genune, şi preacăznindu-se cu ale tiranului înfricoşări, şi strecurîndu-se cu ale caznelor valuri, nici într-un chip au întors cîrmele bunei-credinţe, pînă unde au înotat la vadul biruinţei cei fără moarte. Nu că doară cetate, la multe şi de multe fealiuri de meşterşuguri au îngăduit, cu vitejie vrodinioară bătîndu-se, precum preasfîntul acela, sfîntul suflet cu cazne şi cu cleaşte arzîndu-se, au biruit pre cei ce încunjura, pentru gîndul bunii-credinţe, care era sprijenitoriu. Ca o margine înainte răpaos al său cuget părintele Eleazar întinzînd, au înfrînt pre ceale ce să nebuniia ale patemilor furtuni. O, vreadnice al preuoţiei preote, nu ţ-ai spurcat cei sfinţiei dinţi, nici pre pîntecele cel ce dumnezăiasca credinţă au priimit, ce [nu] l-ai împreunat cu spurcată mîncare. O, tocmitoare de leage şi filosoafe dumnăzăiescului cuvînt, ca aceştea trebuie a fi ceia ce preoţesc leagea, carei cu al său sînge şi cu vitejască sudoare ceale pînă la moarte patime sprijenesc. Tu, părinte, buna leagea noastră, pren răbdări, spre slavă o ai adeverit şi, curăţia cinstindu-o, nu o ai stricat, şi pren fapte încrezute ai făcut ale dumnezăieştii filosofii cuvinte. O, decît munca mai silnice bătrîne şi decît focul mai tare uncheaşule, şi mai mare decît patemile, Eleazare! Că, precum părintele Aaron, fiind înarmat cu cădealniţa, pren mulţimea limbii alergîndu, pre cel arzătoriu înger au biruit, aşa feciorul lui Aaron, Eleazar, pren foc topindu-să, nu i să întoarse gîndul şi —cea mai de minune—, bătrîn fiind, dezlegate fiind ale trupului întinsori cătră părintele, şi slăbănogite cărnurile, şi ostenite vinile, să întineriră pren gîndu. O, fericite bătrîneaţe, şi cinstite cărunteaţe, şi viaţa de leage, pre carele credincioasă peceate a morţii le-au săvîrşit! Vezi dară, bătrîn bărbat cea pînă la moarte dureare au trecut cu mintea pentru buna-credinţă; mărturisit povăţuitoriu iaste patimilor cel bunu-credincios gînd. Pentru aceaea dară şi tinerii, cu al bunei-credinţe gîndu, filosofind, mai greale munci biruiră.

CAP VIII

Pentru că, de vreame ce după aceaea să birui la arătare tiranul, neputîndu să îndeamne pre bătrîn a mînca spurcat, atuncea foarte cu patimă porunci pre alţii den robimea jidovească să aducă. Şi, de vor mînca spurcat, să-i sloboază, mîncînd. Iară de să vor prici, mai amar să-i muncească. Aceastea rînduind tiranul, era aducîndu-să, cu bătrînă maică, 7 fraţi buni şi viteaji şi întru tot dăruiţi. Bucură-să de ei şi, de buna-cuviinţă mirîndu-să, le zîmbi lor şi, aproape chemîndu-i, zisă: „O, tinerilor cu iubire de socotinţă, frumseaţele voastre cu laudu şi, mulţime de atîţea fraţi preacinstind, nu numai sfătuiescu să nu vă nebuniţi aceiaş nebunii cu cel mai nainte căz-

nit bătrîn, ce vă şi rog, împreună îngăduind eu, ca să dobîndiţi al mieu prieteşug; pentru că aş putea, în ce chip a certa pre ceia ce nu ascultă la ale meale porunci, aşa şi a face bine celora ce pre mine bine vor asculta. Creadeţi dară că şi boierii asupra lucrurilor meale veţi lua, lepădîndu-vă de cel de moşie al vostru al politiei obiceaiu şi luîndu viaţă elinească şi, primenindu-vă, desfătaţi-vă în tinereaţele voastre. Că, de vreame ce cu urgie mă veţi face, pren neascultare, îndemnamă-veţi pre mine spre groaznice munci pre fieştecarele den voi, cîte unul, pren munci să-l pierzu. Facă-vă-se dară milă de voi, de carii şi eu, nepriatenul, şi de vîrste şi de frumseaţe nu mă înduru. Nu socotiţi aceasta că doară nu vă va fi nemica neascultînd, ce cu strămutătură a muri voi iaste gata!" Şi aceastea zicînd, porunci să să puie înainte unealtele ceale de munci, ca doară şi de frică va pleca pre ei să mănînce. Şi deaca puseră înainte purtătorii de suliţă vîrteajăle, deznodăturile, şi legăturile, şi roatele, şi pavezele, şi căldările, şi tigăile, şi degetarile, şi mînile ceale de fier, şi peanele, şi foii focului, răspunzînd tiranul, zise: „Voinicilor, fie-vă frică, că şi judecata care cinstiţi blîndă va fi voao, celor ce de nevoie călcaţi leagea!" Şi ei, auzind mîngîituri şi văzînd groaznice, nu numai să temură, ce şi împotrivă filosofiră tiranului şi, pren bună cuvîntare, tirania lui o surpară. Şi ce vom gîndi? Neîndurători cu sufletele era vreunii şi nebărbaţi întru ei? Ce cuvinte le-ar hi trebuit a zice? Au nu cu aceastea?: „O, ticăloşii noi şi foarte fără de minte! Împăratul pre noi rugîndu-ne şi spre bună-facere chemîndu-ne, de vom asculta de el, pentru ce cu voie deşartă pre noi ne veselim şi muritoare neascultare cutezăm? Nu ne vom teame, bărbaţi fraţi, de unealtele muncilor? Şi vom socoti înfricoşările caznelor, şi vom fugi de mărirea cea deşartă aceasta şi de cea purtătoare de pierzare semeţie; să ne fie milă de vîrstele noastre. Şi să nu ne îndurăm de ale maicii bătrîneaţe şi să ne aducem aminte că, neascultînd, vom muri, şi ne va ierta pre noi cea dumnezăiască judecată, pentru nevoie de împăratul temîndu-ne? Ce ne scoatem pre noi den viaţa cea dulce şi ne lipsim pre noi de lumea cea dulce? Să nu silim nevoia, nici să iubim cinstea spre a noastră strămutare; nici sîngură leagea de bunăvoie pre noi ne omoară, temîndu-ne de unealtele ceale muncitoare. De unde s-au pus noao atîta iubire de price şi ne place răbdarea cea purtătoare de moarte, putînd cu volnicie a trăi, împăratului supuindu-ne?" Ce de aceastea nemica nu ziseră tinerii cei ce vrea să să muncească, nici ş-au adus aminte, pentru că era nebăgători de samă de patime şi sînguri-ţiitori de dureri, cît, îndată ce-au tăcut tiranul sfătuind pre ei ca să mănînce spurcat, toţi cu un glas dempreună, ca dentr-un suflet, ziseră cătră el:

CAP IX

„Ce zăboveşti, o, tirane? Pentru că gata sîntem a muri, decît a călca ceale de moşie ale noastre porunci; pentru că ne ruşinăm de cuviinţele ceale de la strămoş, de nu cu cea sfeatnică a legii bună ascultare şi cu Moisi ne vom lăuda. Nu sfătui, tirane, fărădelegi; nu ne milui pre noi mai mult decît noi, urîndu-ne pentru că, mai greu decît moartea aceasta, socotim a fi mila ta cea spre cea fără de leage mîntuire a noastră. Şi ne spari pre noi înfricoşindu-ne cu moartea cea pren munci, precum nu cu puţin mainte de Eliazar învăţînd. Şi, de vreame ce bătrînii jidovilor, pentru buna-credinţă şi munci răbdînd, au bine-crezut, mai pre direpţ ar fi de am muri noi, tinerii, muncile nevoilor tale nebăgîndu-le în seamă, care şi învăţătoriul nostru, bătrînul, le-au biruit. Ispiteaşte dară, tirane! Şi cu ale noastre suflete de ne vei omorî pentru buna-credinţă, nu gîndi să ne strici noao, muncindu-ne! Pentru că noi, pre cea rea patimă şi răbdare, ale bunătăţii biruinţe vom purta, iară tu, pentru a noastră pîngărită ucidere, destulă muncă vei îngădui, de cea dumnezăiască, veacinică". Aceştea aşa zicînd, nu numai ca cînd s-ar fi îngreuiat asupra unor neascultători tiranul, ce ca şi asupra unor nemulţămitori să urgisi. Direpţ aceaea, pre cel mai mare dentr-înşii poruncidu să îl aducă paicii şi, rumpîndu-i haina, îi legară mîinile şi braţele cu cureale, de altă parte, cît, bătîndu-l cu bicele, au ostenit. Nemica nu săvîrşind, pusără-l pre el pre roată, prejur carea întinzîndu-se cel de bună rudă născut tinerel, să deznoda; şi, den toate încheieturile frîngîndu-se, huliia zicînd: „Tirane preapîngărite, şi al cereştii judecăţi vrăjmaşu, şi fără de omenie, n-am ucis oameni, de mă căzneşti într-acesta chip, nici am păgînit, ce leagea dumnezăiască păzesc". Şi, purtătorii de suliţe zicînd: „Mărturiseaşte că vei mînca, ca să te mîntuieşti de munci", iară el zise: „Nu aşa vă iaste voao mai tare roata, o, spurcaţi poslušnici, cît a înfrîna gîndul mieu! Tăiaţi-mi mădularile şi îm ardeţi cărnurile, şi strămutaţi închieturile, pentru că, pren toate muncile, vă voiu supune pre voi, că sînguri feciorii ovreailor, pentru bunătate, sînt nebiruiţi". Aceastea zicînd, foc dedesuptu-i aşternură şi să deaderă în laturi, mai întinzînd roata, mînjindu-se de toate părţile roata de sînge. Şi grămada cărbunilor de picăturile puroilor să stîngea şi prejur osia roatei cura cărnurile. Şi

tăiată împrejur fiind închegarea oaselor, cel mare la minte şi tinerelul Avramieu n-au suspinat, ce, precum în foc primenindu-se, spre nestricare răbda cu vitejie strămutările, „Asemănaţi-vă mie, fraţilor!“ zicînd: „Să nu părăsiţ rîndul veacului mieu, nici să vă lepădaţi de a frăţiei meale bărbăţie sfîntă şi blagorodnică; oştire oştiţi pentru buna-credinţă, pren carea blîndă e cea direaptă şi de moşie a noastră socotinţă; care s-au făcut neamului, certa-va pre cel necertat tiran“. Şi aceastea zicînd cel sfînt cuvios tinerel, îş lepădă sufletul. Şi mirîndu-se toţi de tăria sufletului lui, aducea purtătorii de suliţe pre cel de vîrstă după cel dentîiu, al doilea. Şi puind mînile ceale de fier cu ascuţite unghi, la lucru de muncă făcut în chip de pavăză, l-au legat pre el, cît întrebîndu-l de va vrea să mănînce porc, mai nainte de a se munci, cel de bună rudă gînd au auzit; trăgîndu-i cu mînile de fier carnea toată şi pialea capului, de la umere pînă la barbă, hiarăle ceale ca pardoşii au tras, şi el, această dureare cu greu îngăduind, zicea: „Cîtu e de dulce tot chipul morţii pentru cea de moşie a noastră bună-credinţă! Nu ţi se pare, decît toţi mai fără de omenie tirane, mai mult decît mine tu acum a te munci, văzînd că să biruiaşte cel tirănesc al tău mîndru gînd de răbdarea cea pentru bună-credinţă a noastră? Pentru că eu, cu ceale pentru bunătate dulceţi, de dureri mă uşurez, iară tu întru ale păgîniei înfricoşări te munceşti. Iară nu vei scăpa, preapîngărite tirane, de judecăţile dumnezăieştii urgii!“

CAP X

Şi acesta de veacinică pomenire moarte îngăduind, cel al treilea să aducea, rugîndu-se mult de cătră mulţi pentru ca, gustînd, să să mîntuiască; şi el strigînd, zise: „Nu ştiţi că un tată pre mine cu cei morţi m-au semănat şi unaş maică m-au născut şi pre ale lor porunci ne-am hrănit. Nu leapăd cea de bună rudă a frăţiei rudenie“. Şi ei, cu amar suferind îndrăznirea bărbatului, cu unealte puitoare la închieturi mînele lui şi picioarele deznoda şi, dentru închieturi zăvorîndu-le, le dejghina; şi deagetele, braţele, şi fluierile, şi coturile le frîngea. Şi nici într-un chip putea pre el să-l înfrîneaze. Împrejur trăgîndu-i pialea, cu marginele, vîrfurile deagetelor să beliia. Şi îndată-l aducea împrejurul roatei, prejur carea, dentru închietură ieşindu-i mădularele, îi scotea mădularele, îş vedea cărnurile căzînd împrejur. Şi asupra ficaţilor picături de sînge cura. Şi, vrînd să moară, zise: „Noi dară, o, preapîngărite tirane, pentru învăţătura şi bunătatea lui Dumnezău aceastea pătimim, iară tu, pentru păgînătate şi pentru spurcata ucidere, nepricepute vei răbda munci“. Şi acesta murind cu cuviinţă frăţească, pre al patrulea trăgea, zicînd: „Să nu te nebuneşti şi tu cu nebunia fraţilor tăi!“ Şi el zise lor: „Nu aveţi voi focul aşa mai arzătoriu, cît să mă înfricoşaţi pre mine; pre fericita a fraţilor miei moarte şi cea veacinică a tiranului perire, şi pre cea pururea pomenită a celor buni credincioşi viaţă, nu mă voiu lepăda de cea de bun rod frăţie. Gîndeaşte, tirane, muncile, pentru ca şi prin eale să te înveţi că frate sînt celor de mai nainte munciţi!“ Aceastea auzind cel de sînge mîncătoriu, şi ucigătoriu, şi preapîngărit Antioh, au poruncit limba lui să-i taie. Şi el zise: „Măcară că vei lua organul glasului, iară încăş şi pre cei ce tac îi ascultă Dumnezeu. Iată, înainte s-au slobozit limba. Tăiaşi-o, că nu pentru aceasta vei tăia limba gîndului nostru. Cu dulceaţă pentru Dumnezău părţile trupului le ciuntim, iară pre tine curînd te va certa Dumnezău, pentru că pre cea cîntătoare de dumnezeieştile laude limbă o tai“.

CAP XI

Ieci deaca muri şi acesta cu munci căznindu-se, cel al cincelea au sărit, zicînd: „Nu zăbăvi, tirane, spre acea pentru bunătate caznă, că şi eu de la sini-m am venit, ca, şi pre mine omorîndu-mă, certare de mai multe nedireptăţi vei fi datoriu la cea cerească judecată. O, urîtoare de oameni şi urîtoare de bunătate, ce am făcut noi de ne prazi într-acesta chip? Căci creadem în Ziditoriul tuturor şi după a Lui bună leage trăim? Ce aceastea de cinste, nu de cazne sînt vreadnice“. Ca aceastea zicînd, dărdaşii legîndu-l pre el, îl trăgea spre pavăză, de care legîndu-l pre el de genuche şi aceastea cu cleaşte de fier împreunîndu-le, îi înduplecară mijlocul spre o pană de roată, prejur carele cu totul pre împrejurul roatei, ca un scorpiu înfrîngîndu-se, să deznoda. Într-acestaş chip şi duhul strîngîndu-i-se, şi trupul rupîndu-se: „Bune — zicea —, fără de voie, o, tirane, hărăzeaşti noao haruri, pren mai tari dureri, arătînd cea despre leagea noastră tărie“. Şi murind şi acesta, cel a şaselea tinirel să aducea; pre carele, întrebînd tiranul de va vrea să mănînce, să să slobozească, zise: „Eu de vîrstă decît fraţi sînt mai tînăr, iară la cuget de o vîrstă, pentru că la aceasteaş şi născînd şi hrănindu-ne am fost; şi pentru aceasteaş şi a muri datori sîntem aseamene. Deci, de ţi se pare ţie a munci căci nu mănîncu spurcat, munceaşte!“ Aceastea el zicîndu-le, aducea pre el la roată, de carea întinzîndu-se

afară den mădulare şi dejghinîndu-să, să ardea dedesupt; şi cu frigări ascuţite arzîndu-le, la spate le aducea, şi coastele pătrunzîndu-le, şi ficaţii ardea. Şi el, căznindu-să, cel de sfîntă şi cuvioasă osteneală, zicea: „Spre carele, pentru buna-credinţă, spre deprindere de dureri, atîţea fraţi, chemaţi fiind, nu ne-am biruit, pentru că nebiruită iaste, o, tirane, cea bună-credincioasă ştiinţă, cu bună bunătate înarmatu fiind, voiu muri şi eu cu fraţii miei, mare vrăjmaş al mieu biruind, înnoitoare de munci şi vrăjmaşi celor ce adevărat binecred. Şase tinerei am surpat tirania ta, pentru că a nu putea tu să premeneşti gîndul nostru, nici a ne sili cătră mîncarea spurcăciunii, au nu-ţi iaste ţie surpare? Focul tău reace e la noi, şi fără de dureare pavezele, că nu ai tiranului, ce ai dumnezăieştii legi stau înaintea noastră purtători de suliţe. Pentru aceaea nebiruit avem gîndul".

CAP XII

Şi deaca şi acesta cu fericire muri puindu-se întru o căldare, cel al şaptelea veni, decît toţi mai tînăr, spre carele milostivindu-să tiranul, macară că rău de cătră toţi fraţii pre sine chinuindu-să, ades tiranul, şi văzînd legăturile prejur, copil fiindu, mai aproape de el l-au chemat şi a-l mîngîia să ispitiia, zicîndu: „Săvîrşitul nebuniei fraţilor tăi îl vezi, că, pentru neascultarea, strămutîndusă, au murit. Şi tu, de nu vei asculta, sărace, muncindu-te şi tu, vei muri mai nainte de vreame-ţi; iară ascultînd, priatin vei fi şi lucrurile împărăţiei vei povăţui". Şi aceastea mîngîindu-l, pre maica copilului au chemat, ca, de sine făcîndu-i-să milă, de atîţea feciori fiind lipsită, să să pornească cătră mîntuire, cu bună ascultare făcînd pre cel rămas; şi maică-sa, cu cel ovreiescu glas îndemnîndu-l pre el, după cum vom grăi, „Dezlegaţi-mă, zise, ca să zicu împăratului şi, împreună cu el, la toţi priatenii". Şi bucurîndu-se foarte spre făgăduinţa copilului, de sîrg îl dezlegară. Şi alergînd la una de aproape den tigăi necurate, zise: „Şi decît toţi răii prea păgîne tirane, nu te ruşinaşi, de la Dumnezău luînd bunătăţile şi împărăţia, şi slugile Lui a le omorî, şi pre cei de bună-credinţă învăţători să-i strămuţi? Pentru care aşteaptă-te certarea mai cu adease şi veacinicul focu, şi munci carele în tot veacul nu te vor părăsi. Nu te ruşinaşi, om fiind, cel ce eşti aseamenea ca o hiară, pre cei de o potrivă pătimitori şi tot den nişte stihii fiind făcuţi, să le tai limbile şi, într-acesta chip muncindu-i, să-i căzneşti? Alţii dară, vitejaşte murind, au plinit cea cătră Dumnezău bună-credinţă, iară tu rău vei plînge, pre cei ai bunătăţii ostenitori fără de vină omorîndu-i. Pentru aceaea şi eu a muri vrînd, nu fug de cătră a fraţilor miei vitejie". Şi aceastea zicînd, sîngur au sărit asupra tigăilor şi aşa-ş deade sufletul.

CAP XIII

Vezi dară că ceale pînă la moarte dureri au călcat cei şapte fraţi. Împreună s-au mărturisit de cătră toate părţile, că sîngur-ţiitoriu patemilor iaste cel bun-credincios gînd; că în ce chip, de s-ar fi supus patemilor, ar fi mîncat spurcat, zicere-am: Aceştea dară pre sine să să fie biruit. Ce acum nu aşa, ce cu gîndul cel ce să laudă la Dumnezău au biruit patimele; şi nu iaste a ne băga de samă domnia cugetului, pentru că au biruit şi patema şi durerile. Cum dară nu iaste la aceştea cuvîntarea cea bună, de patemi biruitoare, a mărturisi, carii pren ale focului dureri nu s-au întorsu? Pentru că, în ce chip sînt puse, înainte-s turnurile limanurilor, înfricoşerile valurilor înfrîngîndu-le, cu linişte da vadul celor ce umblă, aşa cea cu şapte turnuri a tinerilor bună cuvîntare, care au întărit vadul bunei-credinţe, au biruit neoprirea patemilor. Pentru că, întinzînd danţul bunei-credinţe, îndemnară-se unul pe altul, zicînd: „Frăţeaşte să murim, fraţilor, pentru leagea! Să ne asămănăm celor trei tineri de la Siria, carii pre cel întocma cu focul cuptoriu au călcat. Să nu fim bărbaţi fricoş cătră a bunei-credinţe arătare". Şi unul „Aibi nădeajde, frate!" zicea; iară altul: „Cu blagorodnie rabdă!"; iară altul, pomenind, zicea: „Aduceţi-vă aminte de unde sînteţ!"; sau „Cu mîna Cărui părinte a să junghia pentru buna-credinţă au îngăduit Isaac?" Şi fieştecare, unul altuia, toţi împreună căutînd luminoş şi foarte îndrăzneţi loruş, zicea: „Lui Dumnezău să ne făgăduim den toată inema, Celui ce au dat sufletele, şi să ne purtăm prejur paza legii! Trupurile să nu ne teamem de cela ce să pare că omoară trupul, pentru că mare e primejdia sufletului în munca cea veacinică", zicînd celor ce calcă porunca lui Dumnezău: „Să ne înarmăm dară cu dumnezeiasca biruinţă dumnezeiescului gîndu, pentru că, aşa murind noi, Avraam, Isaac şi Iacov ne vor arăta şi toţi părinţii ne vor lăuda". Şi fieştecăruia den fraţii cei ce să trăgea dentru ei zicea cei rămaş: „Să nu ne ruşinezi pre noi, frate, nici să amăgeşti pre ceia ce au murit mai nainte de noi fraţi; nu fiţ necunoscători de ale frăţiei dragoste, carele cea dumnezăiască şi preaînălţată socoteală pren părinţ celor ce s-au făcut le-au împărţit şi pren pîntecele maicei răsădind, în-

tru care, fraţilor, vreamea potrivă lăcuindu-o, şi întru unaş vreame zidindu-ne, şi de la un sînge crescîndu-ne, şi pren un suflet săvîrşîndu-ne, şi pren mijlocul unii vremi născîndu-ne, şi tot dentru unele izvoară bînd lapte, dentru carii împreună să hrănescu de-mbrăţăşare iubitoare de fraţi suflete şi crescu mai tare, pentru soţia ta te hrăniiu, şi pentru cea de toate zilele obiciuire, şi ceiialalte învăţături, şi pentru a noastră leagea lui Dumnezău învăţătură". Aşadară, fiind împreună pătimitoare iubirea frăţiei, cei şapte fraţ mai vîrtos a patemi împreună fură întru eiş, pentru că, o leage fiind învăţaţi, şi tot unele bunătăţi învăţînd, şi cu cea direaptă viaţă împreună hrănindu-se, mai vîrtos pre ei să iubiia, pentru că cea aseamene rîvnire a bunei bunătăţi adăogea lor cea dentru ei unire; pentru că cu bună-credinţă mai doritǎ lor îş făcea iubirea frăţiei, ce însă şi pentru fire, şi pentru obiceaiu, şi ale bunătăţilor năravuri, ceale ale frăţiei lor iubiri împreună adăogînd, fură plăcuţi fraţii pentru buna-credinţă, cei rămaş pre cei ce să căznesc văzînd pînă la moarte muncindu-se.

CAP XIV

Şi încă şi la caznă îndemnînd, cît nu numai a nu băga samă durerile, ce încă şi patimile iubirei de frăţie a birui, oh, decît ale împăraţilor gînduri mai împărăteşti şi decît cei volnici mai volnici, nimeni dentru cei 7 tineri s-au spăimîntat, nici către moarte s-au lenevit, ce toţi, ca spre a nemorţii cale alergînd, spre cea pren munci moarte sîrguia. Şi precum mîinile împreună şi picioarele împreună cu ale sufletului povăţuituri să pornesc, aşa sfinţii tinereii aceia, ca dentr-un suflet, de cea fără de moarte bună-credinţă pornindu-se, spre cea pentru ea moarte să tocmiră. O, preasfîntă săptămînă a celor tocmiţ împreună fraţi, pentru că, în ce chip 7 zile sînt ale facerii lumei, prejur buna-credinţă, aşa prejur săptămînă jucînd, tinerii încungiura, frica muncilor surpînd. Acum noi, auzind chinuirea tinerilor ne îngrozim, iară aceia, nu numai văzînd, ce nici auzînd cuvîntul înfricoşării cel de-ndată, ce încă şi pătimind, răbda. Şi aceasta pren ale focului dureri, dentru carele ce altă ar fi mai cu dureare? Pentru că ascuţită şi cu cutremur fiind putearea focului, de sîrg au topit trupurile. Şi nu socotiţ lucru minunat de au biruit gîndul bărbaţilor acelora întru munci, unde şi a muierii minte, mai de multe chipuri, au nepregetat durerile, pentru că maica celor 7 tinerei acelora au suferit strămutăturile fieştecăruia den fii. Şi să veade cum de multe fealiuri iaste a iubirei de fii dragoste, trăgînd toate către a fiilor împreună-pătimire, unde şi ceale necuvîntătoare vite, spre ceale ce să nasc dentr-însele, aseamene împreună-pătimire şi dragoste au ca şi oamenii. Şi ce trebuie a arăta la fii patima cea ce iaste pren ceale necuvîntătoare vite? Unde şi albinele, pentru naşterea cerii, să apără de cei ce să apropie şi ca cu bold de hier lovesc pre cei ce să apropie la cuibul lor şi să apără pînă la moarte.

CAP XV

Iară muma celor tineri, care era cu Avraam la un suflet, nu o au mutat cea dempreună-patimă; nu fiilor mama cea mai cu dor, doao lucruri fiind înainte: buna-credinţă şi a celor şapte fii mîntuire, [nu] cea după vreame, după a tiranului făgăduinţă, [ce] buna-credinţă mai mult au îndrăgit, ceaea ce mîntuiaşte la veacinică viaţă după Dumnezău. O, în ce chip aş grăi, după închipuire, ceale iubitoare de fii ale părinţilor patime, a sufletului şi a chipului asemănare la un copil, minunat chip mic de copil pecetluindu-se? Mai vîrtos că maicile, fiind mai pătimaşă decît taţii, la naştere sînt mai împreună-pătimitoare, pentru că, cu cît sînt mai slabe de inimă şi mai iubitoare la naştere sînt maicele, cu atîta mai vîrtos sînt iubitoare de fii; şi decît toate maicele făcutus-au a acestor şapte mumă mai iubitoare de fii, carea, cu şapte naşteri, cea către ei răsedind iubire cu dragoste şi, pentru multele dureri ale fieştecăruia dentr-înşii, cea învăţată mumă avînd cea dempreună-pătimire către ei, pentru frica cea dumnezăiască n-au băgat samă de a fiilor deşartă mîntuire. Şi încă şi pentru cea bună bunătate a fiilor şi cea către leagea lor bună patimă, mai mare avea dragostea la dînşii, pentru că direpţi era, şi întregi la minte, şi tari de suflete, iubitori de fraţi, iubitori de maică, aşa cît şi pînă la moarte ceale ale legii păzind, asculta pre ea. Ce însă măcară că atîtea fiind ceale de iubirea fiilor, spre cea dempreună-pătimire trăgînd ei pre mumă-sa, asupra niciunuia dentru ei ceale de toate fealiurile cazne au putut să mute gîndul ei, ce cîte un fiiu şi împreună pre toţi muma îi îndemna la cea pentru bună-credinţă moarte. O, fire sfîntă, şi iubire de părinţi, şi înţeleagere iubitoare, cu dragoste, şi hrană, şi ale maicelor neînfrînte patimi, cîte unul strămutîndu-se şi arzîndu-se văzînd, muma nu se schimba, pentru buna-credinţă, trupurile fiilor vedea prejur foc topindu-se, şi ale mînilor şi ale picioarelor deagete pre pămînt adiind, şi cealea ale capetelor pînă la bărbii cărnuri ca nişte obraze, înainte zăcînd, o, mai amar acum

maica dureri ispitindu-se pentru durerile ceale ce era asupra lor! O, sîngură muiare, buna-credinţă întreagă născîndu-o, nu te-au mutat cel dentîiu născut dîndu-ş suflarea, nici al doilea care era în munci n-au văzut la tine jale, nici al treilea, dîndu-ş sufletul, nici ochii fieştecăruia văzînd, ca juncii, asupra muncilor căutînd cazna lor şi nările însemnînd înainte moartea lor; n-ai plîns văzînd trupurile fiilor arzîndu-se, şi preste mîni mîni tăindu-se, şi preste capete capete tăindu-se de la grumazi, şi preste morţi morţi căzînd; şi movilă văzînd danţul fiilor pren munci, n-ai lăcrămat. Nu sînt aşa ale sirinilor viersuri, nici glasurile de lebădă trag către iubirea auzului pre ceia ce aud glasurile de fii cu cazne pre maică strigînd, pentru că , în ce chip la sfătuire întru al ei suflet, văzînd groaznici sfeatnici: firea, şi naşterea, şi iubirea fiilor, şi a fiilor strămutături, doi sorţi ţiind muma: de moarte şi de mîntuire, pentru fii, n-au conoscut pre cea ce mîntuia şapte fii, spre mîntuire de puţină vreame, de cea de Dumnezău crezătoare a lui Avraam tărie fata ş-au adus aminte. O, maica neamului, izbînditoare de leage, şi scutitoare bunii-credinţe, şi pren osteneala ficaţilor purtătoare de biruinţă! O, ceaea care eşti decît bărbaţii spre tărie mai bărbată şi decît bărbaţii către răbdare mai vitează, pentru că, în ce chip chivotul lui Noe întru cel den mulţimea lumii potop purtînd lumea, tare răbda valurile, aşa şi tu, păzitoare legii, de toate părţile, întru ceale ale patimilor răvărsîndu-te cu potop şi cu tare vînturi, cu ale cuielor munci cuprinzîndu-te, vitejaşte ai răbdat cea pentru bună-credinţă fortună.

CAP XVI

Vezi dară, şi muiare bătrînă, şi de şapte copii mumă, au răbdat văzînd ceale pînă la munci ale fiilor: Mărturisit iaste sîngur-ţiitoriu patemilor cel bun-credincios gîndu. Arătat-am dară că nu numai bărbaţi patimile au biruit, ce şi muiare ceale prea mari munci au trecut, cu gîndul. Şi nu aşa sălbatici era leii cei prejur Daniil, nici ceia ce spre Misail ardea cuptoriul cu prea văpăiosul foc, precum a iubirii de fii fire ardea pre ea, văzînd pre ei aşa în multe fealiuri căznindu-să cei şapte fii; ce cu gîndul bunii-credinţe au potolit atîtea şi ca aceastea patime muma, pentru că aceasta iaste a socoti, că, de ar fi fost muiare fricoasă la suflet, măcară că mumă era lor, ar fi plînsu pentru ei şi, poate fi, aceastea ar fi zis aşa: „O, ticăloasa eu, şi de multe ori de trei ori ticăloasă, carea şapte copii născînd, a niceunuia maică m-am făcut! O, deşarte şapte purtări de naşteri şi nefolositori şapte cîte de zeace luni! Şi aplecături fără rod, în deşert. O, fiilor, asupra voastră multe dureri am răbdat şi mai greale griji de hrană! O, fiilor miei, cei neînsuraţi şi cei însuraţi fără de folos, nu voiu vedea dentru voi fii, nici moaşă chemîndu-mă mă voiu ferici! O, cea de mulţi feciori şi buni feciori, eu, muiare văduvă şi sîngură mult jăluită, nici de voiu muri, să mă îngroape afară den fii cineva!“ Ce cu aceasta plîngere pre nimeni nu plîngea cea sfîntă şi bună-credincioasă maică. Nici, ca să nu moară, înturna pre vrunul dentru ei; nici, ca cînd n-ar hi murit, s-au mîhnit, ce, ca de diamant avînd gîndul şi spre nemoarte, de iznoavă, zidind numărul fiilor, mai vîrtos, pentru bună-credinţa, spre moarte pre ei îi îndemna rugîndu-să. O, maică, pentru buna-credinţă a lui Dumnezău oşteancă bătrînă, şi pren răbdare muierească şi pre tiran ai biruit; şi cu faptele, şi cu cuvintele mai tare te-ai aflat decît un bărbat, pentru căci că te-ai prinsu cu copiii-ţ şi stai, văzînd pre Eleazar muncindu-să, şi ziceai copiilor cu cea ovreiască limbă: „O, copii, vitejască e ostineala, spre care chemîndu-vă, pentru mărturisirea limbii osteniţi-vă cu osîrdie pentru cea părintească leage, pentru că grozav iaste cel bătrîn acesta a răbda ceale pentru bună-credinţă dureri! Şi voi, tinerei fiind, să vă îngroziţ de munci? Aduceţi-vă aminte că pentru Dumnezău cu lumea v-aţi împreunat şi viaţa aţi gustat. Pentru aceaea datori sînteţi toată durearea să suferiţi pentru Dumnezău, pentru Carele şi părintele nostru, Avraam, sîrguia pre părintele limbilor, pre fiiu-său, Isaac, să-l junghe. Şi mîna cea părintească văzîndu-o purtătoare de sabie, aducîndu-o asupra lui, nu s-au spămîntat. Şi Daniil cel direpţ la lei s-au băgat. Şi Anania, Azaria şi Misail la cuptoriul focului s-au împrăştiat, şi au răbdat pentru Dumnezău. Şi voi dară, aceaeaş credinţă către Dumnezău avînd, nu vă scîrbiţi, pentru că nesocotit lucru iaste, ştiind bună-credinţa, să nu vă împotriviţi durerilor“. Pren aceastea cuvinte, cea de şapte fii maică, cîte unul, pre fieştecarele den fii ruga să moară, încă şi aceastea ştiind, că cei ce mor pentru Dumnezău, trăiescu lui Dumnezău, ca şi Avraam, Isaac şi Iacov şi toţi patriarşii.

CAP XVII

Şi zicea şi unii den purtătorii de suleţe cum, cînd era să să prinză şi ea către moarte, pentru ca să nu să atingă cineva de trupul ei, sîngură s-au aruncat asupra focului. O, maică, care împreună cu şapte fii ai surpat si-

la tiranului, şi ai izmenit ceale reale socoteale ale lui, şi ai arătat vitejia credinţei! Tu, ca un acoperimînt preste stîlpii fiilor vitejaşte fiind întărit, neclătit ai suferit cutremurul cel dupre munci! Îndrăzneaşte dară, o, maică cu suflet svînt, nădeajde îngăduinţii avînd adeverită cătră Dumnezău! Nu aşa iaste luna la ceriu cu stealele cinstită, precum tu, stealele—cei şapte copii—, luminîndu-i cătră bună-credinţă, cinstită eşti la Dumnezău şi eşti întărită la ceriu împreună cu ei, pentru că era naşterea copiilor tăi de la Avraam părintele. Iară de ar fi prilej noao ca asupra unii table a zugrăvi a bunii-credinţe istorie, nu s-ară îngrozi ceia ce ar vedea maică de şapte fii, pentru buna-credinţă multe fealiuri de munci făcîndu-se, pînă la moarte îngăduind? Pentru că şi vreadnic era pre acelaş mormînt a scrie şi aceastea, celor dentru limbă, spre pomenire, zicîndu-se: „Aicea cel svînt bătrîn şi şapte copii s-au îngropat, pren a tiranului silă vrînd să surpe politia ovreailor; carii au şi izbîndit neamul, spre Dumnezău căutînd şi pînă la moarte muncile îngăduindu-le". Pentru că adevărată osteneala dumnezeiască e, care pren ei s-au făcut, pentru că biruia atuncea bunătatea pre-ngăduinţă, ispitind biruinţa cu nestricare întru viaţă de mulţi ani. Şi Eleazar înainte să osteniia, şi maica celor şapte fii împreună biruia, şi fraţii să osteniia, tiranul împotrivă să nevoia, iară lumea şi a oamenilor viaţă priviia şi credinţa dumnezeiască biruia, pre ai săi biruitori cununîndu-i. Carii nu s-au mirat de cei ai dumnezeieştii puneri-de-leage biruitorii? Carii nu s-au îngrozit? Acesta dară, tiranul, şi tot sfatul, s-au minunat de a lor îngăduinţă; pentru că şi zice Moisi: „Şi toţi svinţii—supt mînile Tale!" Şi aceştea dară, svinţindu-se, pentru Dumnezău s-au cinstit. Şi pren sîngele acelor buni-credincioşi, şi acei curăţitoare moarte a lor, cea dumnezăiască pronie pre Israil, mainte chinuindu-se, l-au mîntuit. Pentru că, cătră vitejia bunătăţii lor şi cea spre muncile lor îngăduinţă tiranul Antioh căutînd, strigă la oştaşii lui: „Pildă a celora răbdare! Ţineţi-vă viteaji şi bărbaţi spre războiu pedestru şi spre încungiurare de cetate!" Şi jăfuind, au biruit pre toţi vrăjmaşii. O, cei den sămînţa lui Avraam strănepoţi, fii israilteani, ascultaţi leagea aceasta şi în tot chipul bine-creadeţ, conoscînd că al patimilor stăpînitoriu iaste cel bun-credincios gînd.

CAP XVIII

Şi nu numai celor den lăuntru, şi celor den afară dureri, pentru care, pentru bună-credinţă dîndu-ş trupurile durerilor, aceia nu numai de cătră oameni să lăudară, ce şi de dumnezăiasca parte să învredniciră şi, ca să aibă pace limba şi buna-legiuire, cea de moşie, înnoind, au încungiurat pre vrăjmaşi. Şi tiranul Antioh, şi pre pămînt s-au certat, şi murind să căzneaşte, pentru că, deaca nemică întru nemică nu putu să îndeamne pre ierusalimiteani a păgîni şi den ceale de moşie obiceaie a-i scoate, atuncea, rădicîndu-se de la Ierusalim, au oştit asupra persilor. Şi zicea maica celor 7 copii, cea direaptă, şi aceastea cătră fii, că „M-am născut fecioară curată, nici am călcat părintească casă şi păziiam cea zidită coastă. Nu m-au stricat pre mine stricătoriu den pustiu sau stricătoriu la cîmp, nici mi-au vătămat ceale curate ale fecioriei vătămătoriul cel amăgitoriu, şarpele, ce am aşteptat vreamea vîrstei cu bărbat şi, aceştea de vîrstă fiind, au murit tatul fericit dară, pentru că cel al bunilor feciori traiu trăind, vreamea cea a fără de feciori n-au ajuns a să chinui; carele învăţa pre noi, încă fiind împreună cu noi, leagea. Şi prorocii, pre Avel, cel ce -au omorît de Cain, cetiia noao, şi pre Isaac, cel ce să da jîrtvă, pre Iosif cel den temniţă, şi zicea noao pre cel rîvnitoriu Finies, şi învăţa pre noi pre cei den foc, Anania, şi Azaria, şi Misail; slăviia şi pre cel den groapa leilor, Daniil, pre carele fericiia; şi pomeniia noao scriptura Isaiei zicînd: 'Macară pren foc de vei treace, văpaia nu te va arde'; pre cel de cîntări scriitoriu David ne cînta noao, zicînd: 'Multe sînt necazurile direpţilor'; pre Solomon pilduia noao, zicînd: 'Lemnul vieţii—la toţi cei ce fac voia Lui'; pre Ezechiil adeveriia, zicînd: 'Au trăi-vor oasele ceale uscate aceastea?'; iară cîntarea carea au învăţat Moisi n-au uitat, învăţînd şi zicînd: 'Eu voiu ucide şi a trăi voiu face. Aceasta e viaţa voastră şi îndelungarea zilelor'". O, amară cea de atuncea zi, şi nu amară, cînd cel amar tiran al elenilor, foc aţîţînd la căldări cumplite, şi cu unde mînii aducînd preste pavăză, şi toate caznele lui preste cei şapte copii ai avramiancii, şi de luminile ochilor i-au orbit, şi limbile le-au tăiat, şi cu munci de multe fealiuri i-au omorît, pentru carele cea dumnăzăiască certare certat-au şi va certa pre acel păgîn, iară avramiei copii cu cea purtătoare de biruinţă maică la cinul părinţilor împreună petrec, suflete curate, fără-de-moarte luînd de la Dumnezău, la Care e mărirea în veaci! Amin!

De la Matthei · Svînta Evanghelie · Cap. I

1 Cartea naşterii lui Iisus Hristos, fiiul lui David, fiiul
2 lui Avraam. Avraam au născut pre Isaac, iară Isaac
au născut pre Iacov, iară Iacov născu pre Iuda şi
3 pre fraţii lui, Iară Iuda născu pre Fares şi pre
Zara den Thamar, iară Fares născu pre Esrom
4 şi Esrom născu pre Aram. Aram născu
pre Aminadav, iară Aminadav născu pre
5 Nasson, Nasson născu pre Salmon, Sal-
mon născu pre Vooz den Rahav, iară Vooz
născu pre Ovid den Ruth, iară Ovid născu
6 pre Iesei. Iesei născu pre David împăra-
tul, iară David împărat născu pre Solomon
7 den muiarea carea au fost a Uriei. Solo-
mon născu pre Rovoam, iară Rovoam
născu pre Avia şi Avia născu pre Assa.
8 Assa născu pre Iosafat, iară Iosafat născu
pre Ioram, şi Ioram născu pre Ozia,
9 Iară Ozia născu pre Ioatham, iară Ioatham
născu pre Ahaz, iară Ahaz născu pre
10 Ezechia. Ezechia născu pre Manasi, iară
11 Manasi născu pre Amon. Amon născu
pre Iosia, iară Iosia născu pre Iehonia şi
pre fraţii lui, spre mutarea · Vavilonului.
12 Iară după mutarea Vavilonului, Iehonia
născu pre Salathiil, iară Salathiil născu pre
13 Zorovavel. Zorovavel născu pre Aviud,
iară Aviud născu pre Eliachim, iară Eliachim
14 născu pre Azor. Azor născu pre Sadoc,
iară Sadoc născu pre Ahim şi Ahim născu
15 pre Eliud. Eliud născu pre Eleazar,
16 iară Eleazar născu pre Matthan, Iară
Matthan născu pre Iacov, iară Iacov născu
pre Iosif, bărbatul Mariei, dentru carea
S-au născut Iisus, carele să cheamă Hristos.
17 Toate dară neamurile de la Avraam pînă la
David, 14 neamuri, şi de la David pînă la
mutarea în Vavilon, neamuri 14, şi de la
mutarea Vavilonului pînă la Hristos,
18 neamuri 14. Iară naşterea lui Iisus
Hristos aşa era, că logodindu-se maica Lui,
Maria, cu Iosif, mai nainte pînă nu se
adunase ei, află-se în pîntece avînd den
Duhul Sfînt. Iară Iosif, bărbatul ei, fiind 19
direpţ şi nevrînd să o vădească pre ea, vru
să o lase pre ascuns. Şi cugetînd el aceas- 20
tea, iată îngerul Domnului i să arătă lui
în vis grăind: „Iosife, fiiul lui David, nu te
teame a lua pre Maria muiarea ta, că cel
născut întru ea den Duhul Sfînt iaste.
Şi naşte-va fiiu şi vei chema numele Lui 21
Iisus, că Acela va mîntui pre norodul Lui
den păcatele lor. Şi aceasta tot fu ca să 22
să împle ce e zis de Domnul pren prorocul
zicînd: 'Iată, fecioara în pîntece va avea 23
şi va naşte fiiu şi vor chema numele lui
Emmanuil, carele iaste tălmăcindu-se: 'Cu
noi Dumnezău'". Şi sculîndu-se Iosif 24
den somn, au făcut cum au poruncit îngerul
Domnului şi luo pre muiarea lui. Şi nu 25
o cunoscu pre ea pînă unde au născut pre
fiiul ei cel născut dentîiu şi chemă nume
lui Iisus.

CAP II

Iară Iisus născîndu-Să în Vithleae- 1
mul jidovesc, în zilele lui Irod
împărat, iată, vrăjitorii de la
răsărituri au venit la Ierusalim,
Zicînd: „Unde iaste cel ce s-au 2
născut, Împăratul jidovilor? Că am văzut
steaua Lui spre răsărit şi am venit să ne
închinăm Lui". Şi auzind Irod împărat, 3
să turbură, şi tot Ierusalimul cu el. Şi 4
adunînd pre toţi arhiereii şi cărturarii
norodului, întreba de ei unde Să naşte
Hristos. Iară ei zisără lui: „În Vithleae- 5
mul Iudeii, pentru că aşa iaste scris pren
prorocul: 'Şi tu, Vithleaeme, pămîntul 6
Iudii, nici într-un chip mai mic eşti întru
povăţuitorii Iudii; că dentru tine va ieşi
Povăţuitoriu Carele paşte pre norodul
Mieu, Israil'". Atuncea Irod, pre ascunsu 7
chemînd pre vrăjitori, cercetă de la ei
vreamea ceii ce s-au arătat stea. Şi 8
trimiţînd pre ei în Vithleaem zise: „Ducîn-
du-vă, cercetaţi cu de-adins de Cocon; şi
deacă-L veţi afla, daţi-m ştire, ca să viiu şi
eu să mă închin Lui". Iară ei, ascultînd 9
pre împăra-

tul, mearseră; şi iată, steaua carea au văzut
la răsărit înainte aducea pre ei, pînă viind
au stătut deasupra unde era Coconul.
10 Iară deaca văzură steaua, să bucurară bucu-
11 rie mare foarte. Şi întrînd în casă, aflară
Coconul cu Maria, muma Lui, şi căzînd să
închinară Lui şi, deşchizînd comoarăle lor,
adusără Lui darure; aur şi tămîie şi
12 zmirnă. Şi luînd răspuns în vis să nu să
întoarcă către Irod, pren altă cale s-au dus
13 la ţara lor. Şi ducîndu-să ei, iată, înge-
rul Domnului să arătă în vis lui Iosif zicînd:
„Sculîndu-te, ia Coconul şi pre muma Lui
şi fugi la Eghipet şi fii acolo pînă voiu zice
ţie; pentru că va să caute Irod pre Cocon
14 să-L piarză". Iară el sculîndu-să, luo
Coconul şi pre maica Lui noaptea şi să
15 dusă la Eghipet. Şi fu acolo pînă la moar-
tea lui Irod, ca să să plinească ce e zis de
Domnul pren prorocul zicînd:„Den Eghi-
16 pet am chemat pre Fiiul Mieu". Atuncea
Irod,văzînd că fu batjocorit de vrăjitori,să
mînie foarte şi trimiţînd au ucisu pre toţi
copiii cei den Vithleaem şi den toate hota-
răle lui, de doi ani şi mai mici, după vreamea
17 carea au iscodit de la vrăjitori. Atuncea
să plini ceaea ce s-au grăit de Ieremia
18 prorocul zicînd: „Glas în Rama să auzi,
plîngere şi suspin şi ţipăt mult: Rahil
plîngîndu copiii săi şi nu vrea să să mîngîie,
19 căci nu era". Iară deaca muri Irod, iată,
îngerul Domnului în vis să arătă lui Iosif în
20 Eghipet zicînd: „Scoală şi ia Coconul şi
pre maica Lui şi te du în pămîntul lui Israil,
că au murit ceia ce căuta sufletul Coconu-
21 lui". Iară el sculîndu-să, luo Coconul şi
pre maica Lui şi veni în pămîntul lui Israil.
22 Şi auzind că Arhelau împărăţeaşte în Iudea
în locul lui Irod, tătîne-său,să temu a mear-
ge acolo şi, luînd ştire în vis, să dusă în
23 părţile Galileii. Şi venind sălăşlui în
cetatea carea să cheamă Nazareth,ca să să
împle ceaea ce s-au grăit pren proroci, că
Să va chema Nazarinean.

CAP III

1 In zilele acealea, veni Ioan Boteză-
toriul propoveduind în pustiiul
2 Iudei Şi zicînd:„ Pocăiţi-vă, că
s-au apropiat împărăţia ceriurilor.
3 Că acesta e cel ce s-au grăit de Isaia
prorocul zicînd: Glasul celui ce strigă în
pustiiu:'Gătiţ calea Domnului, direapte
4 faceţ cărările Lui!'". Şi acesta Ioan avea
îmbrăcămintea lui de păr de cămilă şi
brîu de curea prejur mijlocul lui; şi hrana
5 lui era vlăstare şi miare sălbatecă. Atun-
cea ieşi la el Ierusalimul şi toată Iudeia şi tot
6 împrejurul Iordanului. Şi să boteza de la
el în Iordan ispoveduindu-ş păcatele lor.
Şi văzînd mulţi den farisei şi saduchei 7
viind către botezul lui, zise lor: „Pui de
năpîrci, cine v-au arătat voao să fugiţ de
urgia cea viitoare? Faceţ dară rod vread- 8
nic pocăinţei. Şi să nu vă pară a grăi 9
întru voi:'Părinte avem pre Avraam!', că
zic voao că poate Dumnezău den pietrile
aceastea să rîdice feciori lui Avraam.
Şi, iată, şi săcurea zace la rădăcina copaci- 10
lor; deci tot pomul ce nu face rod bun
taie-să şi în foc să bagă. Că eu botez 11
pre voi cu apă întru pocăinţă; iară Cel ce
vine după mine mai tare de mine iaste,
Căruia nu-s destul să-I port încălţămintele;
Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt şi
cu foc; Căruia e lopata în mîna Lui şi 12
va curăţi area Lui şi va aduna grîul Lui în
jitniţă, iară paiele le va arde în focul nestins".
Atuncea veni Iisus den Galilea la Iordan către 13
Ioan, să Să boteaze de dinsul. Iară Ioan opri- 14
ia pre El,zicînd:„Eu trebuiesc să mă botez de
Tine; şi Tu vii la mine?" Şi răspunzînd 15
Iisus zise către el:„Lasă acum, că aşa să
cade noao a împlea toată direptatea".
Atunci lăsă pre El. Şi botezîndu-Se 16
Iisus, numaidecît ieşi den apă şi, iată, I să
deşchisără Lui ceriurile şi văzu Duhul lui
Dumnezău pogorînd ca un porumb şi viind
spre El. Şi iată glas den ceriuri grăind: 17
„Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, întru
carele bine-vruiu".

CAP IV

Atuncea Iisus aduse-Să de Duhul la 1
pustie să Să ispitească de diavolul.
Şi postind 40 de zile şi 40 de 2
nopţi, apoi flămînzi. Şi apropi- 3
indu-să către El ispititoriul, zise:
„De eşti Fiiul lui Dumnezău, zi ca pietrile
aceastea pîini să să facă". Iară El răspun- 4
zînd zise:„Scris iaste: Nu numai cu pîine va
trăi omul, ce cu tot cuvîntul carele iase den
gura lui Dumnezeu". Atunci luo pre El 5
diavolul întru sfînta cetate şi-L puse pre
El pre aripa besearecii. Şi zise Lui:„De 6
eşti Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine
jos, că scrisu-s-au că:'Va porunci îngerilor
Săi de Tine; şi preste mîini rîdica-Te-vor,
să nu cîndva poticneşti de piatră piciorul
Tău'". Zise Iisus lui:„Iară s-au scris:'Să 7
nu ispiteşti pre Domnul Dumnezăul tău'".
Iară luo pre El diavolul într-un munte înalt 8
foarte şi arătă Lui toate împărăţiile lumii
şi mărirea lor. Şi zise Lui: „Toate aceas- 9
tea voiu da Ţie, de Te vei pleca să Te închini
mie". Atuncea zise Iisus lui:„Du-te de- 10
napoia Mea, satano, că scrisu-s-au:'Domnu-
lui Dumnezeului tău să te închini, şi Lui
sîngur să slujăşti'". Atuncea lăsă pre El 11
diavolul şi iată, îngerii să apropiară şi
slujiia Lui. Şi auzind Iisus că Ioan s-au 12
prins, mearse în Galilea.

13 Şi lăsînd Nazaretul, veni şi lăcui în Capernaum, lîngă mare, în hotarăle lui Zavulon
14 şi lui Neftalim; Ca să să împle ce s-au
15 zis pren Isaia prorocul zicînd: „Pămîntul lui Zavulon şi pămîntul lui Neftalim, calea mării, de ceaea parte de Iordan, Galilea
16 limbilor, Nărodul cel ce şădea într-untunearec văzu lumină mare; şi celor ce şădea în locul şi în umbra morţii, lumină răsări lor".
17 De atunce începu Iisus a propovedui şi a grăi: „Pocăiţi-vă, că s-au apropiat împărăţia
18 ceriurilor". Şi îmblînd Iisus lîngă marea Galileii, văzu doi fraţi: pre Simon, ce să zice Petr, şi pre Andreiu, fratele lui, arun-
19 cînd mreaja în mare (că era păscari). Şi zise lor: „Veniţi după Mine, şi voiu face pre
20 voi păscari de oameni". Carii numaidecît
21 lăsînd mrejile, mearseră după El. Şi mergînd de acolea, văzu alţi doi fraţi, pre Iacov al lui Zevedeiu şi pre Ioan, fratele lui, în cin cu Zevedeiu, tatăl lor, tocmind mrejile
22 lor; şi chemă pre ei. Iară ei, numaidecît lăsînd cinul şi pre tatăl lor, mearseră după
23 El. Şi încungiură Iisus toată Galilea, învăţînd adunările lor şi propoveduindu Evanghelia împărăţiei şi vindecînd toată boala şi toată slăbiciunea întru nărod.
24 Şi ieşi veastea Lui în toată Siria şi aduseră Lui pre toţi carii păţiia rău, în multe fealiuri de boale şi de chinuri cuprinşi fiind: şi drăciţ, şi lunateci şi slăbonogi; şi au vinde-
25 cat pre ei. Şi mearseră după El gloate multe den Galilea şi den Decapolias şi den Ierusalim şi den Iudea şi de ceaea parte de Iordan.

CAP V

1 Şi văzînd gloatele, Să sui în măgură;
2 şi şăzînd El, veniră cătră El ucenicii Lui. Şi deşchizînd rostul
3 Său, învăţa pre ei, zicînd: „Fericiţ cei săraci cu duhul, că acelora
4 iaste împărăţia ceriurilor! Fericiţi ceia ce plîngu, că aceia să vor mîngîia!
5 Fericiţi cei blînzi, că aceia vor moşteni pă-
6 mîntul! Fericiţi ceia ce flămînzesc şi însetoşază direptatea, că aceia să vor să-
7 tura! Fericiţi cei milostivi, că aceia să
8 vor milui! Fericiţi cei curaţi la inemă,
9 că ei vor vedea pre Dumnezău! Fericiţi cei de pace făcători, că aceia fii lui Dumne-
10 zău să vor chema! Fericiţi cei goniţi pentru direptate, că acelora iaste împărăţia
11 ceriurilor! Fericiţi veţ fi cînd vor ocărî pre voi şi vă vor goni şi vor zice tot răul graiu asupra voastră, minţind pentru mine!
12 Bucuraţi-vă şi vă veseliţ, că plata voastră multă e în ceriuri, că aşa au gonit pre prorocii mai nainte de voi!
13 Voi sînteţi sarea pămîntului; iară de să va împuţi sarea, cu ce să va săra? Întru nemică nu va mai putea, fără numai a să lepăda afară şi a să călca de oameni. Voi sînteţi lumina lumii; nu 14
să poate ascunde cetatea deasupra dealului zăcînd, Nici ardu luminătoriu şi-l pun 15
supt obroc, ce în sveaşnic; şi luminează tuturor celora ce sînt în casă. Aşa să 16
lumineaze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vază faptele voastre ceale bune, şi vor mări pre Tatăl vostru cel dentru ceriuri.
Gîndiţi că am venit să stric leagea, sau pro- 17
rocii? Că n-am venit să stric, ce să plinesc.
Că adevăr grăiesc voao, pînă unde va treace 18
ceriul şi pămîntul, iotă una, au o sîmcea nu va treace den leage, pînă unde toate să vor face. Carele dară va dezlega una dentr-a- 19
ceaste porunci ce-s mai mici şi va învăţa pre oameni aşa, mai mic să va chema întru împărăţia ceriurilor; iară cela ce va face şi va învăţa, acela mare să va chema întru împărăţia ceriurilor. Pentru că zic voao că, de 20
nu va prisosi direptatea voastră mai mult decît a cărturarilor şi a fariseilor, nu veţi întra întru împărăţia ceriurilor. Auzit- 21
aţi că s-au zis celor dentîiu: 'Să nu ucizi; iară carele va ucide vinovat iaste judecăţii'.
Iară Eu grăiesc voao că tot cel ce urgiseaşte 22
pre fratele său în deşărt, vinovat va fi judecăţii; iară cine ar zice fratelui său: 'Raca', vinovat iaste săborului, iară oricare ar zice: 'Nebune', vinovat va fi la matca focului.
De vei aduce dară darul tău la jîrtăvnic şi 23
acolo-ţ vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta, Lasă acolo darul tău, 24
înaintea jîrtăvnicului, şi pasă întîiu de te împacă cu fratele tău; şi atuncea viind adu darul tău. Fii tocmindu-te cu pîrîşul tău 25
curînd, pînă eşti pre cale cu el, să nu cumva să te dea pîrîşul judecătoriului şi judecătoriul te va da slugii şi în temniţă te vei
băga. Adevăr grăiesc ţie, nu vei ieşi de 26
acolo pînă unde vei da pre cel de apoi filearîu. Auzit-aţi că s-au zis celor dentîiu: 27
'Să nu preacurviţi'. Iară Eu grăiesc voao 28
că tot cel ce caută spre muiare ca să o poftească pre ea, iată, au preacurvit cu dînsa întru inima lui. Iară de te va blăzni 29
ochiul tău cel direpţ, scoate-l şi-l leapădă de la tine; că mai bine e ţie ca să piară unul den mădularele tale, şi nu tot trupul tău să să
bage în gheena. Şi de te săblăzneaşte 30
mîna ta direaptă, taie-o şi o leapădă de la tine; că mai bine e ţie ca să piară unul den mădularele tale, şi nu tot trupul tău să să
arunce în gheena. Şi s-au zis că: 'Vericine 31
ş-ar lăsa muiarea lui, să-i dea ei carte de despărţeală'. Iară Eu zic voao 32
că cine-ş va lăsa muiarea lui, afară den cuvîntul curviei, face-o pre ea a să preacurvi; şi oricine pre cea lăsată va lua

33 preacurveaşte. Iară aţi auzit că s-au zis
celor de demult: 'Să nu juri strîmb; şi vei da
34 Domnului jurămînturile tale întru tot'. Iară
Eu zic voao: Să nu juraţi: nici pre ceriu,
35 că scaun iaste lui Dumnezău, Nici pre
pămînt, că e cel de supt picioarelor Lui,
nici pre Ierusalim, că iaste cetate marelui
36 împărat, Nici pre capul tău să te juri, că
nu poţi nici un păr alb sau negru să faci.
37 Ce să fie cuvîntul vostru: 'Aşa, aşa; nu, nu';
iară mai mult de aceastea de la cel viclean
38 iaste. Auzit-aţi că s-au zis: 'Ochiu direpţ
39 ochiu şi dinte pentru dinte'. Iară Eu
zic voao: Nu vă împotrivireţi răului, ce
cel ce-ţ va da palmă preste falca ta cea di-
40 reaptă, întoarce lui şi ceacealaltă. Şi celui
ce va să pîrască cu tine şi veşmîntul tău să
41 ia, lasă lui şi îmbrăcămintea. Şi care te
va podvodări o milă de loc, pasă cu el doao.
42 Celui ce ceare de la tine dă-i şi pre cela ce
va să să împrumuteaze de la tine, să nu te
43 întorci. Auzit-aţi că s-au grăit: 'Să iubeşti
pre aproapele tău şi să urăşti pre pizmaşul
44 tău'. Iară Eu zic voao: Iubiţi pre pizma-
şii voştri, binecuvîntaţi pre cei ce vă
blastămă, bine faceţi celora ce vă urăsc pre
voi şi vă rugaţi pentru cei ce vă dodeiesc
45 pre voi şi vă gonesc. Ca să fiţi fii Tatălui
vostru, Celui den ceriuri; căci răsare pre
soarele Său, spre buni şi spre răi, şi ploo
46 spre direpţi şi nedirepţi. Că de veţi iubi
pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veţi
47 avea? Au nu şi vameşii fac aceasta? Şi de
veţi cuprinde cu dragoste pre fraţii voştri
numai, ce veţi face mai mult? Au nu şi
48 vameşii fac aşa? Direpţ aceaea fiţi voi
desăvîrşit, cum Tatăl vostru cel den ceriuri
desăvîrşit iaste.

CAP VI

1 Luaţi aminte, milostenia voastră să
nu o faceţ înaintea oamenilor, ca să
vază ei; iară de nu, plată nu aveţi
de la Tatăl vostru cel den ceriuri.
2 Deci, cînd faci milostenie, nu
bucina înaintea ta, precum cei făţarnici fac
în adunări şi pren uliţe, ca să să mărească
de cătră oameni; adevăr zic voao că-ş iau
3 plata lor. Iară tu, făcînd milostenie, să
4 nu ştie stînga ta ce face direapta ta, Ca
să fie milostenia ta într-ascuns şi Tatăl tău,
Cel ce veade într-ascuns, Acela va da ţie la
5 arătare. Şi cînd te rogi, nu fi ca făţarni-
cii, că întru adunări iubescu şi în unghiurile
uliţelor stînd să să roage, ca să să arate
oamenilor; adevăr zic voao că-ş iau plata
6 lor. Iară tu, cînd te rogi, întră în cămara
ta şi, închizînd uşa ta, te roagă Tatălui
tău Celui dentr-ascunsu şi Tatăl tău
Cela ce veade într-ascunsu da-va ţie la ară-
tare. Şi, rugîndu-vă, nu grăiţi mult ca 7
păgînii, că le pare că întru multă cuvîntarea
lor vor fi auziţi. Deci nu vă închipuireţi 8
lor, că ştie Tatăl vostru de cealea ce vă
trebuiesc voao, mai nainte decît a ceare voi
de la El. Direpţ aceaea, aşa vă rugaţi voi: 9
'Tatăl nostru cel den ceriuri, sfinţească-să
numele Tău. Vie împărăţia Ta, fie voia 10
Ta, cumu în ceriu, aşa şi pre pămînt.
Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o 11
noao astăzi. Şi lasă noao datoriile noas- 12
tre, cum lăsăm şi noi datornicilor noştri.
Şi să nu ne duci pre noi în bîntuială, ce ne 13
izbăveaşte pre noi de cel rău. Că a Ta iaste
împărăţia şi putearea şi slava întru veaci,
amin!' Că, de veţi lăsa oamenilor greşa- 14
lele lor, lăsa-va şi voao Tatăl vostru cel
cerescu. Iară de nu veţi lăsa oamenilor 15
greşalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa
voao greşalele voastre. Şi cînd postiţi, 16
nu vă faceţi ca cei făţarnici, posomorîţi,
că-ş strică feaţele lor, ca să să arate oamenii-
lor postind; adevăr zic voao, că-ş iau plata
lor. Iară tu, cînd posteşti, unge capul tău 17
şi-ţi spală faţa ta, Ca să nu te arăţi 18
oamenilor că posteşti, ce Tatălui tău celui
într-ascunsu; şi Tatăl tău, Cel ce veade în-
tr-ascunsu, da-va ţie la arătare. Nu 19
adunareţi voao comori pre pămînt, unde
moliile şi rugina o strică şi unde furii o
sapă şi o fură. Ce adunaţi comoară voao 20
în ceriu, unde nici moliile, nici rugina o
strică, şi unde furii nu o sapă, nici o fură.
Că, unde iaste comoara voastră, acolo 21
iaste şi inima voastră. Luminătoriul 22
trupului iaste ochiul; deci, de va fi ochiul
tău curat, tot trupul tău luminat va fi.
Iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău 23
va fi întunecat; deci, deaca iaste lumina
carea e întru tine întunearec, dară întunea-
recul cîtu e? Nimeni nu poate sluji la 24
doi domni; că sau pre unul va urî şi pre
altul va îndrăgi, au de unul să va ţinea şi
pre altul va defăima; nu veţi putea sluji lui
Dumnezău şi lui Mamona. Derept aceaca 25
zic voao: Nu grijireţi cu sufletul vostru ce
veţi mînca şi ce veţi bea, nici cu trupul
vostru ce veţi îmbrăca; au nu iaste sufletul
mai mult decît hrana şi trupul decît veşmin-
tele? Căutaţi spre pasările ceriului, că 26
nu samănă, nici seaceră, nici adună în
jicniţă; şi Tatăl vostru cel den ceriu le
hrăneaşte pre eale. Au nu sînteţi voi mai
mult osebiţi de eale? Dară cine dentru 27
voi, grijind, poate să adaogă preste vîrsta
lui un cot? Şi pentru veşmînt ce vă 28
grijiţi? Socotiţi crinii cîmpului cum cresc:
nu ostenescu, nici torcu. Iară zic voao 29
că nici Solomon, întru toată slava lui,
să îmbrăca ca unul dentr-aceştea.

30 Şi, de iarba cîmpului, astăz fiind şi mîine
în cuptoriu aruncîndu-se, şi Dumnezău aşa
îmbracă, au nu cu mult mai vîrtos pre voi,
31 puţin credincioşi? Deci nu vă grijireţ
zicînd:'Ce vom mînca?' sau 'Ce vom bea?'
32 sau 'Cu ce ne vom îmbrăca?' Că toate
aceastea limbile cer, că ştie Tatăl vostru
den ceriu că vă trebuiesc aceastea toate.
33 Ce ceareţ întîiu împărăţia lui Dumnezău
şi direptatea Lui şi toate aceastea se vor
34 adaoge voao. Direpţ aceaea, nu vă gri-
jireţ de mîine, că ziua de mîine griji-va de
sine; destul e zilei răutatea ei.

CAP VII

1 Nu judecareţ, ca să nu vă judecaţ.
2 Că cu ce judecată veţ judeca,
judeca-vă-veţ; şi cu ce măsură
3 măsuraţ, să va măsura voao. Şi
ce cauţi ştercul cel den ochiul
fratelui tău, iară bîrna care e în ochiul tău
4 nu o iai aminte? Şi cum zici fratelui tău:
'Lasă să scoţ aţapocul den ochiul tău', şi
5 iată bîrna în ochiul tău? Făţarnice,
scoate întîiu bîrna den ochiul tău, şi atuncea
vei căuta a scoate aţapocul den ochiul frate-
6 lui tău. Nu dareţ sfintele cîinilor, nici
vărsareţ mărgărintarele voastre înaintea
porcilor, să nu-l calce cumva supt picioarele
lor şi, întorcîndu-se, rumpe-vor pre voi.
7 Cereţ şi se va da voao, căutaţ şi veţ afla,
8 sunaţ şi se va deşchide voao. Că tot cel
ce ceare ia, şi cel ce cearcă află, şi celui
9 ce bate deşchide-i-se-va. Sau cine iaste
dentru voi om carele, de va ceare feciorul
10 lui pîne, au da-i-va lui piatră? Şi de are
11 ceare peaşte, au şarpe-i va da lui? Deci,
fiind voi răi, ştiţ dări bune a da fiilor voştri,
cu cît mai mult Tatăl vostru cel den ceriuri
12 va da bune celor ce cer de la El! Toate
dară cîte aţ vrea să facă voao oamenii, aşa
şi voi faceţ lor, că aceasta iaste leagea şi
13 prorocii. Întraţi pren poarta cea strîmtă;
căci largă e poarta, şi lată e calea carea duce
la perire, şi mulţi sînt carii întră pren ea.
14 Că strîmtă e poarta şi necăjită e calea carea
duce la viaţă, şi puţini sînt carii află pre ea.
15 Luaţi-vă aminte de proroci mincinoşi, carii
vin către voi în veşmintele oilor, iară denlă-
16 untru sînt lupi răpitori. Den rodul lor îi
veţ cunoaşte pre ei; au doară vor culeage
den spini struguri, sau den ciulini smochine?
17 Aşa, tot pomul bun, poame bune face, iară
18 pomul putred poame reale face. Nu
poate pomul bun poame reale să facă, nici
19 pomul rău poame bune să facă. Tot po-
mul ce nu face poame bune taie-să şi în
20 foc aruncă-să. Oare den poamele lor îi
21 veţ cunoaşte pre ei. Nu tot cine-m
va zice Mie: 'Doamne, Doamne!', va întra
întru împărăţia ceriurilor, ce cela ce face
voia Tatălui Mieu celui den ceriuri.
22 Mulţi vor zice Mie în zua aceaea:'Doamne,
Doamne, au n-am prorocit în numele Tău?
Şi cu numele Tău dracii am scos, şi cu
numele Tău multe puteri am făcut?' Şi
23 atunci voiu mărturisi lor că 'Niciodată am
ştiut pre voi, delungaţi-vă de la Mine, toţ
carii faceţ fărădeleagea!' Deci tot carele
24 aude cuvintele Meale aceastea şi le face,
asămăna-l-voiu pre el omului înţelept, carele
au zidit casa lui pre piatră. Şi pogorî
25 ploaie, şi veniră rîurile şi suflară vînturile
şi loviră în casa aceaea, şi nu căzu, că era
întemeiată pre piatră. Şi tot carele aude
26 cuvintele Meale aceastea şi nu le face, asămă-
na-să-va omului nebun, carele ş-au zidit casa
lui pre năsip. Şi pogorî ploaia şi veniră
27 rîurile şi suflară vînturile şi să loviră de casa
aceaea şi căzu şi fu răsipirea ei mare".
28 Şi fu deaca sfîrşi Iisus cuvintele aceastea,
să mirară năroadele de învăţătura Lui;
29 Că era învăţînd pre ei ca cum avea puteare,
şi nu ca cărturarii.

CAP VIII

1 Şi pogorîndu-Se El den munte,
mearseră după El gloate multe.
2 Şi iată bubos, viind să închină
Lui zicînd:„Doamne, de vei vrea,
3 poţi-mă curăţi". Şi tinzînd
mîna, atinse pre el Iisus zicînd:„Voia Mi-e,
curăţeaşte-te". Şi numaidecît i să curăţi
4 lui stricăciunea. Şi zise Iisus lui:„Caută
nemănui să nu spui, ce pasă de te arată
preotului şi du darul carele au poruncit
5 Moisi întru mărturia lor". Şi întrînd
Iisus în Capernaum, să apropie către El
un sutaş, rugînd pre El şi grăind: „Doamne,
6 feciorul mieu zace în casă slăbănog, rău
muncindu-se". Şi zise Iisus lui:„Eu viind
7 voiu vindeca pre el". Şi răspunzînd suta-
8 şul, zise:„Doamne, nu sînt destoinic să
întri supt strașina mea, ce numai zi cu
cuvîntul, şi să va vindeca feciorul mieu.
9 Că şi eu sînt om supt biruinţă, avînd supt
mine slujitori, şi zic cestuia:'Pasă', şi
mearge, şi altuia:'Vino', şi vine; şi slugii
meale:'Fă aceasta', şi face". Iară deaca
10 auzi Iisus aceastea, să miră şi zise celor ce
mergea după El:„Adevăr grăiesc voao, nici
în israili nu aflaiu atîta credinţă. Însă vă
11 zic voao că mulţi de la răsărituri şi de la
apusuri vor veni şi să vor răpăosa cu
Avraam şi cu Isaac şi cu Iacov întru împără-
ţia ceriurilor. Iară fiii împărăţiii să vor
12 scoate la întunearecul cel mai den afară;
acolo va fi plîngere şi scrîşnirea dinţilor".
13 Şi zise Iisus sutaşului:„Pasă şi cum ai
crezut fie ţie"; şi să vindecă feciorul lui
14 într-acel ceas. Şi viind Iisus în casa lui
Petr văzu pre soacra lui zăcînd şi înfier-
15 bîntată. Şi o atinse de mînă şi lă-

să pre ea frigurile şi să sculă şi slujiia Lui.
16 Iară deaca să făcu sară aduseră Lui îndrăciţ mulţi şi scotea duhurile cu cuvîntul şi pre
17 toţi bolnavii vindecă, Ca să să împle carea e zisă pren Isaia prorocul zicînd: „Acesta au luat slăbiciunile noastre şi
18 boalele nostre au purtat". Şi văzînd Iisus mulţime multă pregiur Sine, porunci
19 să treacă decindea. Şi apropiindu-se un cărturariu, zise Lui:„Învăţătoriule, mearge-
20 voiu după Tine oriunde vei mearge". Şi zise lui Iisus:„Vulpile vizunii au, şi pasările ceriului lăcaşuri, iară Fiiul Omenesc n-are
21 unde să-Ş pleace capul". Iară altul den ucenicii Lui zise Lui:„Doamne, lasă-mă mai nainte să merg să îngrop pre tată-mieu".
22 Iară Iisus zise Lui:„Vino după Mine şi lasă
23 pre morţi să îngroape morţii lor". Şi întrînd El în corabie mearseră după El
24 ucenicii Lui. Şi iată, cutremur mare fu în mare, cît să mai acoperiia corabia de
25 valuri; iară El dormiia. Şi apropiindu-se ucenicii Lui, deşteptară pre El, zicînd:
26 „Doamne, mîntuiaşte-ne, că perim". Şi zise lor Iisus:„Ce sînteţi fricoş, puţin credincioşi ?" Atuncea sculîndu-Se, certă
27 vînturile şi marea şi fu linişte mare. Iară oamenii să mirară, zicînd:„În ce chip iaste Acesta, că şi vînturile şi marea ascultă pre
28 El?" Şi deacă viind El de ceaea parte la locul gherghesineanilor, timpinară pre El doi îndrăciţi ieşind dentru morminte, foarte răi, cît nu putea nimeni treace pre aceaea
29 cale. Şi iată, strigară grăind:„Ce e noao şi Ţie, Iisuse, Fiiul lui Dumnedzău, venit-ai acicea mai nainte de vreame să ne chinuieşti
30 pre noi?" Şi era departe de ei o turmă
31 mare de porci, de păştea. Iară dracii ruga pre El grăind:„De ne vei scoate pre noi, porunceaşte noao să meargem în turma cea
32 de porci". Şi zise lor:„Meargeţi"; iară ei, deaca ieşiră, mearseră în turma de porci şi iată, să porni toată turma porcilor asupra
33 rîpei în mare şi muriră în apă. Iară păstorii fugiră şi venind în cetate spuseră
34 toate, şi ceale ale îndrăciţilor. Şi iată, tot oraşul ieşi întru timpinarea lui Iisus şi, văzîndu-L pre El, rugară-L ca să Să mute den hotarăle lor.

CAP IX

1 Şi întrînd în corabie, au trecut şi au
2 venit într-a Lui cetate. Şi iată, aduseră Lui un slăbănog pus pre pat; şi văzînd Iisus credinţa lor, zise slăbănogului:„Aibi nădeajde,
3 fiiule, iartă-ţi-se păcatele tale". Şi iată, unii den cărturari ziseră întru eiş:„Acesta
4 blastemă". Şi, ştiind Iisus cugetele lor, zise:„Pentru ce voi cugetaţi rău întru
5 inimile voastre? Pentru căce e mai lesne a zice?'Iartă-ţi-se ţie păcatele tale', sau a zice:'Scoală şi îmblă?' Ce ca să ştiţi că puteare are 6
Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele (atunci zise slăbănogului): „Sculîndu-te, rîdică-ţi patul şi te du acasă-ţi". Şi 7
sculîndu-se, mearse la casa lui. Iară 8
deaca văzură mulţimea, să mirară şi slăviia pre Dumnezău, carele au dat puteare ca aceaea oamenilor. Şi trecînd Iisus de 9
acolea, văzu un om şăzînd la o vamă, Mattheiu chemîndu-l, şi zise lui:„Vino după Mine"; şi să sculă de mearse după El. Şi 10
fu El şăzînd în casă şi iată, mulţi vameşi şi păcătoş veniră de şăzură cu Iisus şi cu ucenicii Lui. Şi văzînd fariseii, ziseră 11
ucenicilor Lui:„Derept ce cu vameşii şi cu păcătoşii mănîncă învăţătoriul vostru?" Iară Iisus, auzind, zise lor:„Nu trebuie 12
sănătoşilor doftor, ce bolnavilor. Ce 13
mergînd învăţaţi ce iaste:'Milă voiu, şi nu jîrtvă'; că n-am venit să chem pre cei direpţi, ce pre păcătoşi, la pocaanie". Atunci 14
veniră cătră El ucenicii lui Ioan zicînd: „Derpt ce noi şi fariseii postim mult, iară ucenicii Tăi nu postesc?" Şi zise lor 15
Iisus:„Au pot fiii nuntei jăli pînă iaste cu ei ginerele? Ce vor veni zilele cînd să va lua de la ei ginerele, şi atunci vor posti.
Deci nimeni nu va cîrpi veşmîntul vechiu cu 16
peatec nou, că scoate plinirea lui de cătră haină şi mai rea spărtură să face. Nici 17
bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, să sparg foii şi vinul să varsă şi foii pier; ce bagă vinul nou în foi noi şi amîndoi să ţîn".
Aceastea grăind El lor, iată un boiariu 18
venind să închină Lui, zicînd că:„Fata mea acum muri; ce viind pune mîna Ta pre ea şi va învііа". Şi sculîndu-Se Iisus, mearse 19
după el şi ucenicii Lui. (Şi iată o muiare, 20
căriia-i cura sînge de 12 ani, apropiindu-se den dos, să atinse de poalele veşmîntului Lui. Că zicea întru sine:„Macară numai 21
de m-aş atinge de veşmîntul Lui, mă voiu mîntui". Iară Iisus, întorcîndu-Se şi 22
văzîndu-o, zise:„Încreade-te, fată, credinţa ta te va mîntui pre tine"; şi să mîntui muiarea den ceasul acela). Şi deaca veni 23
Iisus în casa boiariului şi văzînd fluieraşii şi nărodul gîlcevind, Zise lor:„Daţi-vă în 24
laturi că n-au murit fata, ce doarme"; şi-ş rîdea de El. Iară deaca să scoase afară nă- 25
rodul, întrînd, o au apucat de mînă şi să sculă fetişoara. Şi ieşi veastea aceasta preste 26
tot pămîntul acela. Şi trecînd de acolo 27
Iisus, mearseră după El doi orbi strigînd şi grăind:„Miluiaşte-ne pre noi, Fiiul lui David".
Iară deaca veni în casă, să apropiară cătră 28
El orbii şi zise lor Iisus:„Creadeţ că poci face aceasta?"Ziseră Lui: „Aşa, Doamne".
Atuncea atinse ochii lor zicînd:„După 29
credinţa voastră fie voao". Şi să 30

deşchiseră ochii lor şi certă Iisus pre ei, zi-
31 cînd:„Căutaţi nimeni să nu ştie". Iară
ei, deaca ieşiră, vestiră pre El preste tot pă-
32 mîntul acela. Şi ieşind ei, iată, aduseră
33 Lui un om mut şi îndrăcit. Şi scoţîndu-
se dracul, grăi mutul şi să mirară mulţimea,
zicînd că niciodată nu s-au arătat aşa întru
34 Israil. Iară fariseii zicea:„Cu stăpînul
35 dracilor scoate dracii". Şi încungiura
Iisus pren toate oraşăle şi satele, învăţînd
în adunările lor şi propoveduind Evanghelia
împărăţiei şi vindecînd toată boala şi toată
36 slăbiciunea întru oameni. Iară deaca văzu
năroadele, I să făcu milă de eale, că era
leşinaţi şi părăsiţ ca nişte oi ce n-au păstoriu.
37 Atunci zise ucinicilor Lui:„Iată, săcerătură
38 e multă, iară lucrători-s puţini. Ce vă
rugaţi Domnului secerăturii, ca să scoaţă
lucrătorii la secerătura Sa".

CAP X

1 Şi chemînd Iisus pre cei 12 ucenici
ai Săi, deade lor puteare spre duhu-
rile necurate, ca să le scoaţă pre eale
2 şi să vindece toată boala şi toată
neputinţa. Iară celor 12 apostoli
numele lor aceastea-s: întîiu Simon, carele
să zice Petăr, şi Andreiu, fratele lui; Iacov
3 al lui Zevedeiu şi Ioan, fratele lui; Filip
şi Vartholomeiu, Thoma şi Mattheiu vameşul;
Iacov al lui Alfeu şi Leveu, cel ce s-au pore-
4 clit Thadeu; Simon Cananitul şi Iuda Isca-
5 riotul, carele şi vîndu pre El. Pre aceşti
12 îi trimise Iisus poruncindu-le lor zicînd:
„În calea păgînilor să nu mergeţ şi în
6 cetatea samarineanilor nu întraţi. Ce vă
duceţ mai vîrtos către oile ceale perite ale
7 casei lui Israil. Şi mergînd, propovăduiţ
zicînd că s-au apropiat împărăţia ceriurilor.
8 Pre bolnavi vindecaţi, pre gubavi curăţiţ,
pre morţi înviaţi, pre draci îi scoateţ; în dar
9 aţ luat, în dar daţi. Să nu cîştigaţi aur,
nici argint, nici aramă în brînele voastre.
10 Nici traistă pre cale, nici doao veşminte,
nici încălţăminte, nici toiag, că vreadnic
11 iaste lucrătoriul de hrana lui. Ori în ce
cetate au sat veţi întra, cercetaţi cine iaste
într-însa harnic, şi acolo mîneţi pînă veţi
12 ieşi. Deci, întrînd în casă, uraţi bine ei.
13 Şi de va fi casa destoinică, vie pacea voastră
spre ea, iară de nu va fi destoinică, pacea
14 voastră către voi să va întoarce. Şi cine
nu va priimi pre voi, nici va asculta cuvintele
voastre, ieşind den casă au den oraşul acela,
scuturaţi prahul picioarelor voastre.
15 Adevăr grăiescu voao, mai iuşor va fi
pămîntul Sodomului şi Gomorului în
16 ziua judecăţii decît oraşul acela. Iată,
Eu trimiţu pre voi ca oile în mijlocul
lupilor; deci fiţi înţelepţi ca şerpii şi
17 întregi ca porumbii. Şi feriţi-vă de oa-
meni, că vor da pre voi la adunări şi în
săboarele lor vor bate pre voi. Şi la 18
domni şi la împăraţi duş veţ fi pentru Mine,
întru mărturie lor şi limbilor. Iară cînd 19
vă vor da pre voi, nu vă grijireţi cum şi ce
veţi grăi, că să va da voao într-acela ceas ce
veţi grăi. Că nu veţ fi voi grăind, ce 20
Duhul Tatălui vostru cel ce grăiaşte întru
voi. Da-va frate pre frate spre moarte, şi 21
tată pre fiiu, şi să vor scula feciorii preste
părinţi şi-i vor omorî pre ei. Şi veţ fi 22
urîţi de toţi pentru Numele Mieu; iară cela
ce va răbda pînă în sfîrşit, acela să va spăşi.
Iară cînd vă vor goni pre voi den cetatea 23
aceasta, fugiţi la ceaealaltă, că adevăr gră-
iesc voao, nu veţi fîrşi cetăţile lui Israil
pînă va veni Fiiul Omenescu. Nu iaste 24
ucenicul mai mare decît învăţătoriul, nici
slugă decît domnul lui. Destul e uceni- 25
cului ca să să facă ca dascalul lui, şi sluga
ca domnu său; deaca chemară pre stăpînul
casii Veelzavul, cu cît mai vîrtos pre casnicii
lui? Deci nu vă teamereţi de ei, că 26
nemică nu iaste acoperit ca să nu să desco-
pere şi ascunsu care nu să va cunoaşte. Care 27
vă zice voao întru întunearec spuneţi la
lumină, şi ce auziţi la ureache propoveduiţi
pren case. Şi nu vă teamereţi de ceia ce 28
omoară trupul, iară sufletul nu-l pot omorî;
ce vă teameţi mai vîrtos de cela ce poate
piarde sufletul şi trupul în gheena. Au nu 29
doao păsăreale să vînd într-un asarion? Şi
una de eale nu va cădea pre pămînt, fără
Părintele vostru. Iară şi perii capului 30
vostru încă-s număraţi toţi. Dirept 31
aceaea nu vă teamereţi, că decît multe
păsăreale sînteţi voi osăbiţi. Decii tot 32
carele va mărturisi pre Mine înaintea oame-
nilor, mărturisi-voiu şi Eu întru el înaintea
Tatălui Mieu celui den ceriuri. Şi carele 33
să va lepăda de Mine înaintea oamenilor,
lepăda-Mă-voiu şi Eu de el înaintea Tatălui
Mieu celui den ceriuri. Să nu vă pare că 34
am venit să puiu pace pre pămînt; n-am
venit să puiu pace, ce sabie. Că am venit 35
să osăbescu omul asupra tatălui său, şi pre
fată asupră mîne-sa, şi nor asupra soacră-sa.
Şi pizmaşii omului — cei de casa lui. 36
Cela ce iubeaşte tatăl, sau muma, mai 37
vîrtos decît pre Mine, nu e destoinic Mie; şi
cine va iubi feciorul sau fata mai vîrtos decît
pre Mine, nu-i destoinic de Mine. Şi cine 38
nu va lua crucea sa şi să vie după Mine, nu
iaste destoinic de Mine. Cela ce au aflat 39
sufletul lui piarde-l-va pre el, şi cela ce-ş va
piarde sufletul lui pentru Mine, afla-va pre
el. Cine priimeaşte pre voi, pre Mine prii- 40
meaşte; şi cela ce priimeaşte pre Mine,
priimeaşte pre Cela ce M-au trimes pre
Mine. Cela ce prii- 41

meaşte prorocul în numele prorocului plata
prorocului va lua; şi cela ce priimeaşte pre
direptul, în numele direptului, plata direptu-
42 lui va lua. Şi cine va da băutură unuia
den ceşti mai mici, numai un păhar de apă
reace, în nume de ucenicu, adevăr grăiesc
voao nu va piarde plata lui".

CAP XI

1 Şi fu deaca săvîrşi Iisus poruncind
celor doisprăzeace ucenici ai Lui,
trecu de acolo, ca să înveaţe şi să
propoveduiască pren oraşile lor.
2 Iară Ioan auzînd, den prinsoare,
faptele lui Hristos, trimiţînd doiden ucenicii
3 lui, Zise Lui:„Tu eşti Cela ce va să vie,
4 au pre altul vom aştepta?" Şi răspun-
zînd Iisus, zise lor:„Meargeţi de spuneţi
5 lui Ioan ceale ce auziţ şi vedeţ: Orbii
văd şi şchiopii îmblă, stricaţii să curăţescu,
surzii aud, morţii să scoală şi săracilor bine
6 să vesteaşte. Şi fericit iaste cela ce nu
7 să va sminti în Mine". Şi ducîndu-se
aceştea, începu Iisus a grăi mulţimei de
Ioan:„Ce aţ ieşit să vedeţ în pustie? Trestie
8 carea să clăteaşte de vînt? Iară la ce aţi ieşit
să vedeţ? Om întru veşminte moi îmbrăcat?
Iată, ceia ce poartă veşminte moi în casele
9 împăraţilor sînt. Şi ce aţi ieşit să vedeţ?
Proroc? Adevăr grăiesc voao, şi mai mult
10 decît proroc. Că acesta iaste de carele
s-au scris:'Iată, Eu trimiţ îngerul Mieu
înaintea feaţii Tale, carele va găti calea Ta
11 înaintea Ta'. Adevăr grăiesc voao, nu s-au
sculat den născuţi den muieri mai mare de
Ioan Botezătoriul; iară cel mai mic întru
împărăţia ceriului mai mare e decît el.
12 Iară den zilele lui Ioan Botezătoriul pînă
acum, împărăţia ceriurilor sileaşte-să, şi
13 nevoitorii apucă pre ea. Că toţi prorocii
14 şi leagea pînă la Ioan prorociră. Şi, de
veţi vrea să priimiţ, acesta e Ilie, carele va
15 să vie. Cela ce are urechi de auzirea să
16 auză. Dară cui voiu închipui ruda
aceasta? Aseamene iaste copiilor, cărora şăd
în tîrguri şi strigă pre soţiile lor şi zic:
17 'Fluierat-am voao, şi n-aţi jucat; plîns-am
18 voao, şi n-aţ tînguit'. Că veni Ioan, nici
mîncînd, nici bînd, şi zic că are drac.
19 Veni Fiiul Omenesc, mîncînd şi bînd, şi
zic:'Iată om mîncătoriu şi de vin băutoriu,
priaten vameşilor şi păcătoşilor!' Şi să
20 îndireaptă înţelepţia de la fiii ei". Atuncea
începu Iisus a defăima oraşăle întru carele
era făcute ceale mai multe puterile Lui, căci
21 nu să pocăiră: „Vai ţie, Horazin, vai ţie,
Vithsaidan, că de ară fi fost în Tir şi în
Sidon puterile carele fură întru voi, de mult
22 cu sac şi cu cenuşă s-ară fi pocăit. Însă
zic voao: Tirului şi Sidonu-
lui mai lesne va fi în ziua judecăţiei decît
voao. Şi tu, Capernaum, ceaea ce te-ai 23
înălţat pînă la ceriu, pînă în iad te vei po-
gorî; că de ară fi fost în Sodom puterile
carele fură făcute întru tine, fire-ar rămas
pînă în ziua de astăzi. Însă grăiesc voao 24
că pămîntului Sodomului mai lesne va fi în
ziua judecăţii decît ţie". Întru aceaea 25
vreame răspunzînd Iisus zise:„Mărturisescu-
Mă Ţie, Părinte, Domnul ceriului şi al
pămîntului, că ai ascuns aceastea de înţe-
lepţi şi de înţelegători şi le-ai arătat
pruncilor. Aşa, Părinte, că aşa fu bună- 26
vrearea înaintea Ta! Toate sînt Mie date 27
de la Tatăl Micu şi nimene nu cunoaşte pre
Fiiul, numai Tatăl; nici pre Tatăl cunoaşte
cineva, fără numai Fiiul, şi cui va Fiiul să
i-L arate. Veniţi cătră Mine, toţi cei 28
ostenit şi împovăraţi, şi Eu voiu odihni pre
voi. Luaţi jugul Mieu asupra voastră şi 29
vă învăţaţi de Mine că blînd sînt şi smerit
cu inima şi veţ afla răpaos sufletelor voastre.
Că e jugul Mieu bun şi sarcina Mea iuşoară 30
iaste".

CAP XII

Intr-aceaea vreame mearse Iisus 1
sîmbătă pren sămănături, iară
ucenicii Lui flămînziră şi începură
a zmulge spice şi a mînca. Iară 2
fariseii, văzînd, ziseră Lui:„Iată,
ucenicii Tăi fac carea nu se cade a face
sîmbăta". Iară El zise lor:„Au n-aţi 3
cetit ce au făcut David cînd au flămînzit
el şi carii era cu el? Cum întră în casa lui 4
Dumnezău şi pîinile ceale ale aducerii
înainte le mîncă, carele nu i să cădea să le
mănînce, nici celora ce era cu el, fără numa
preoţilor? Sau n-aţi cetit în leage că în 5
sîmbete preoţii în beseareca sîmbăta spurcă,
şi nevinovaţi sînt? Iară zic voao că mai 6
mare de beseareca iaste acicea. Şi de aţi 7
şti ce iaste:'Milă voiesc, şi nu jîrtă', n-aţi
vinui pre cei nevinovaţi. Că Domnul 8
iaste şi al sîmbetii Fiiul Omenesc". Şi 9
ieşind de acolea, veni la adunarea lor. Şi 10
iată, un om era avînd mîna uscată; şi între-
bară pre El zicînd:„Oare cade-se în sîmbătă
a vindeca?", ca să-L hulească pre El.
Iară El zise lor:„Cine iaste întru voi om 11
carele va avea oaie şi, de va cădea aceasta
sîmbăta în groapă, au nu o va apuca şi o va
scoate? Deci, cu cît iaste omul mai osebit 12
decît oaia? Derept aceaea cade-se în sîmbete
a face bine". Atuncea grăi omului: 13
„Tinde mîna ta"; şi o tinse, şi să făcu
sănătoasă ca şi ceaealaltă. Iară fariseii, 14
deaca ieşiră, făcură asupra Lui sfat, ca pre
El să-L piarză. Iară Iisus, conoscînd, 15
Să duse de acolea; şi după El mearseră
noroade multe şi vindecă pre ei pre toţi.
Şi-i certă pre ei 16

17 ca să nu-L facă pre El vădit. Ca să să împle
ceaea ce s-au grăit pren Isaia prorocul zicînd:
18 „Iată, Fiiul Mieu, Care am ales, iubitul
Mieu, în Carele binevru sufletul mieu,
pune-voiu Duhul Mieu preste El şi va vestui
19 limbilor judecată. Nu va prici, nici va
striga, nici va auzi cineva în uliţe glasul Lui.
20 Trestia zdrobită nu va frînge şi inul ce
fumegă nu va stinge, pînă cînd va scoate
21 judecata la biruinţă. Şi întru numele
22 Lui limbile vor nădejdui". Atuncea s-au
adus Lui un drăcit, orb şi mut; şi vindecă
pre el, cît cel orb şi mut şi grăiia şi vedea.
23 Şi să mirară năroadele toate şi zicea:„Au
24 nu e doară acesta Fiiu lui David?" Iară
fariseii, auzind, ziseră:„Acesta nu scoate
dracii, ce numai cu Velzevul, domnul drac-
25 lor". Iară Iisus, ştiind cugetele lor, zise
lor:„Toată împărăţia împărăţindu-se întru
sine, pustiaşte-se; şi toată cetatea au casa,
26 împărţindu-se întru sine, nu va sta. Şi
de va scoate satana pre satană, întru sine să
împărţi; dară cum va sta împărăţia lui?
27 Şi de scoţu Eu întru Velzevul dracii,
feciorii voştri cu cine vor scoate? Derept
28 aceaea ei vor fi judecătorii voştri. Iară
de scoţu Eu cu Duhul lui Dumnezău dracii,
ajuns-au dară preste voi împărăţia lui
29 Dumnezău. Sau cum poate cineva a întra
în casa celui tare şi vasele lui să-i jăhuiască,
de nu va lega întîiu pre cel tare şi atunce îi
30 va jăhui casa lui? Cela ce nu iaste cu
Mine, asupra Mea iaste şi cine nu strînge cu
31 Mine, răsipeaşte. Direpţ aceasta grăiesc
voao:Tot păcatul şi hula ierta-să-va oamenil-
lor, iară hula ce e spre Duhul Sfînt nu să va
32 ierta oamenilor. Şi cine va zice cuvînt
asupra Fiiului Omenesc ierta-să-va lui, iară
cela ce ar zice spre Duhul Sfînt nu se va ierta
lui nici într-acest veac, nici în cel viitoriu.
33 Au faceţ pomul bun şi poamele lui bune,
sau faceţ pomul putred şi poamele lui
putrede; că den roadă să cunoaşte pomul.
34 Puii năpîrcelor, cum puteţi a grăi bine, răi
fiind? Pentru că den prisosirea inimii gura
35 grăiaşte. Omul bun den comoara bună a
inimii scoate ceale bune, şi omul rău, den
36 comoară rea, scoate reale. Iară grăiesc
voao că tot cuvîntul deşărt carele vor grăi
oamenii, da-vor de el samă la ziua judecăţii.
37 Că den cuvintele tale te vei îndirepta şi den
38 cuvintele tale te vei judeca". Atuncea
răspunseră unii den cărturari şi farisei
zicînd:„Învăţătoriule, vom de la Tine să
39 vedem sămn". Iară El răspunse, zise
lor:„Neamul rău şi preacurvariu sămn
ceare şi sămn nu să va da lui, numai
40 sămnul lui Iona prorocul. Că, cum au
fost Iona în pîntecele chitului trei zile şi 3
nopţi, aşa va fi şi Fiiul Omenesc întru ini-
ma pămîntului 3 zile şi 3 nopţi. Bărbaţi 41
nineviteani scula-să-vor la judecată cu ruda
aceasta şi vor judeca pre ea, căci s-au pocăit
de propovedania lui Iona; şi iată, mai
mult decît Iona aici. Împărăteasa de la 42
amiazăzi să va scula la judecată cu ruda
aceasta şi o va judeca pre ea, că au venit de
la margi[ni]le pămîntului să auză înţelepţia
lui Solomon; şi iată, mai mult decît Solo-
mon acicea. Iară cînd duhul cel necurat 43
va ieşi den om, treace pren locuri seci,
căutînd răpaos, şi nu află. Atunci zice: 44
'Întoarce-mă voiu la casa mea de unde am
ieşit'; şi viind află-o zăbovind, măturată şi
înfrumuseţată. Atunci mearge şi ia cu 45
sine alte şapte duhuri, mai reale decît el; şi
întrînd lăcuiesc acolea şi să fac mai reale
omului aceluia ceale de apoi decît ceale
dentîiu; aşa va fi şi aceştii rude reale".
Şi încă grăind El cătră gloate, iată, muma şi 46
fraţii Lui sta afară, pohtind să grăiască Lui.
Zise oarecine Lui:„Iată, maica Ta şi fraţii 47
Tăi afară stau căutînd să grăiască Ţie".
Iară El răspunzînd zise cătră cela ce-i 48
zisease Lui:„Carea e muma Mea? Şi carii
sînt fraţii Miei?" Şi tinzînd mîna Lui 49
spre ucenicii Săi, zise:„Iată muma Mea şi
fraţii Miei! Că cela ce va face voia 50
Tatălui Mieu celui den ceriuri, acela Mie
frate şi sor şi mumă Îm iaste".

CAP XIII

Şi în ziua aceaea, ieşind Iisus den 1
casă, şedea lîngă mare. Şi să 2
adunară mulţime multă cătră
Dînsul, cîtu-i fu Lui a întra în
corabie să şază; şi toată gloata
sta pre ţărmure. Şi grăi lor multe în 3
pilde, zicînd:„Iată, ieşi sămănătoriul să
samene. Şi sămănînd el, unele căzură 4
lîngă cale şi veniră pasările şi le mîncară
pre eale. Iară altele căzură pre pietriş, 5
unde nu avea pămînt mult şi numai cît
răsăriră, pentru că nu avea de pămînt
adîncare. Deci răsărind soarele, să păliră 6
şi, pentru căci nu avea rădăcină, să uscară.
Altele căzură pre spini şi crescură spinii şi 7
le înecară pre eale. Iară altele căzură în 8
pămînt bun şi da rod, una o sută, alta şase-
zeci, iară alta treizeci. Cela ce are urechi 9
de auzirea să auză". Şi apropiindu-să 10
ucenicii, zisără Lui:„Căci grăieşti lor în
pilde?" Iară El răspunzînd, zise lor că 11
„Voao s-au dat a şti tainele împărăţiei
ceriurilor, iară acelora nu s-au dat. (Că 12
ceala ce are da-să-va lui şi să va prisosi, iară
cel ce n-are, şi ce are să va lua de la el).
Direpţ aceaea în pilde grăiescu lor, ca văzînd 13
nu vădu, şi auzind nu aud, nici să pricep.
Şi să împle preste ei prorocia Isaiei, 14
carea zice:'Cu auzul veţi auzi şi nu veţi

înţeleage şi căutînd veţi căuta şi nu veţi
15 vedea. Pentru că s-au îngrăşat inima norodului acestuia şi cu urechile greu au auzit şi ochii lor au clipit, ca nu cîndva să vază cu ochii şi cu urechile să auză şi cu inima să înţeleagă şi să să întoarcă şi
16 voiu vindeca pre ei". Iară ochii voştri fericiţi-s că văd şi urechile voastre că aud.
17 Că adevăr grăiesc voao că mulţi proroci şi direpţi au poftit să vază ce vedeţi, şi n-au văzut, şi să auză ceale ce auziţi, şi n-au
18 auzit. Voi dară auziţi pilda sămănă-
19 toriului. Tot cel ce aude Cuvîntul Împărăţiei şi nu înţeleage, vine hicleanul şi apucă ce e sămănat întru inima lui; aceasta e cea ce lîngă cale s-au sămănat.
20 Iară cea ce s-au sămănat pre pietrişu, aceasta iaste carele aude Cuvîntul şi numai-
21 cît cu dragoste priimeaşte pre el. Şi nu are rădăcină întru sine, ce după vreame iaste şi, făcîndu-să strînsoare au gonire pentru Cuvînt, numaidecît să sminteaşte.
22 Iaru cea ce-i sămănată în spini, acesta iaste carele aude Cuvîntul, şi grija veacului acestuia şi înşălăciunea bogăţiei sugrumă
23 Cuvîntul şi fără de rod să face. Iară cea ce pre pămîntul cel bun s-au sămănat, acesta iaste carele aude Cuvîntul şi înţeleage, carele aduce rod şi face unul o sută, altul
24 şasezeci, altul treizeci". Altă pildă puse lor înainte zicînd:„Asemănă-se împărăţia ceriurilor omului celui ce samănă sămînţă
25 bună în ţarina lui. Şi dormind oamenii, veni pizmaşul lui şi sămănă între grîu ne-
26 ghini şi să duse. Iară cînd răsări iarba şi rod făcu, atunci să arătară şi neghinile.
27 Viind slugile stăpînului casei, zisără lui: 'Doamne, au'n-ai sămănat sămînţă bună în ţarina ta? Dară de unde are neghinile?'
28 Iară el zisă lor:'Un om pizmaşu au făcut aceasta'. Şi zisără lui slugile:'Dară vrea-vei
29 să meargem să le plevim?' El zise:'Ba, să nu cumva, zmulgînd neghinile, să zmul-
30 geţi împreună cu eale şi grîul. Lăsaţi să crească amîndoao pînă la secerat şi la vreamea secerişului voiu zice secerătorilor: Culeageţi întîi neghinile şi legaţi pre eale în snopi, ca să arză eale, iară grîul strîngeţi
31 în jicniţa mea'". Altă pildă puse lor înainte, zicînd:„Asămănată iaste împărăţia ceriurilor grăunţului de muştariu, carele luîndu-l omul l-au sămănat în ţarina lui;
32 Care iaste mai mic de toate sămînţele, iară deaca creaşte, mai mare e de toate legumile, şi să face copaciu, cît vin pasările ceriului
33 şi sălăşluiescu în ramurile lui". Altă pildă grăi lor:„Asămănată iaste împărăţia ceriurilor aluatului, care luîndu-l muiarea îl ascunse în făină de trei măsuri, pînă s-au dospit tot". Aceastea toate grăi Iisus în pilde 34
noroadelor şi fără pildă nemică nu grăiia
lor; Ca să să împle ce e zis pren prorocul 35
zicînd:„Deşchide-voiu în pilde rostul Mieu şi voiu arăta ascunse de începutul lumii".
Atuncea lăsînd mulţimea, veni Iisus în casă 36
şi să apropiară către El ucenicii Lui, grăind:
„Spune noao pilda neghinelor ţarinii".
Iară El răspunzînd, zise lor:„Cela ce samănă 37
sămînţa bună iaste Fiiul Omenesc. Iară 38
ţarina iaste lumea; şi sămînţa cea bună, aceştea sînt fiii împărăţiei; iară neghinile sînt fiii hicleanului. Iară vrăjmaşul cela 39
ce au sămănat pre eale iaste diavolul; iară secerătura sfîrşenia veacului iaste; iară secerătorii îngerii sînt. Deci, cum să 40
adună neghinele şi să ard cu foc, aşa va fi la sfîrşenia veacului acestuia. Trimite-va 41
Fiiul Omenesc pre îngerii Lui şi vor culeage dentru împărăţia Lui toate smintealele şi pre ceia carii fac fărădeleagea. Şi-i vor 42
arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea dinţilor. Atunci direp- 43
ţii vor străluci ca soarele întru împărăţia Părintelui lor; cine are urechi de auzirea să auză. Iarăş aseamene iaste împărăţia 44
ceriurilor cu comoară ascunsă în ţarină care, aflîndu-o omul, o ascunse şi de bucuria ei mearge şi toate cîte are vinde şi cumpără pămîntul acela. Iară aseamenea iaste 45
împărăţia ceriurilor cu omul neguţătoriu, carele caută mărgăritariuri bune; Carele 46
aflînd un mărgăritariu de mult preţ, mergînd, vîndu tot ce avea şi-l cumpără.
Iarăş aseamenea iaste împărăţia ceriurilor 47
cu năvodul aruncat în mare, şi de tot fealiul au adunat; Carele, deaca să împlu, suin- 48
du-l pe ţărmuri şi şăzînd, aleaseră ceale bune în vase, iară ceale putrede lepădară afară. Aşa va fi la sfîrşenia veacului, 49
ieşi-vor îngeri şi vor despărţi pre cei răi den mijlocul direpţilor. Şi-i vor arunca pre 50
ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea dinţilor". Zise Iisus lor: 51
„Înţeleageţi aceastea toate?" Grăiră Lui:
„Aşa Doamne!" Iară El zise lor:„Direpţ 52
aceasta tot cărturariul ştiutoriu întru împărăţia ceriurilor aseamene iaste cu omul stăpîn al casei carele scoate den comoara sa noao şi vechi". Şi fu cînd 53
sfîrşi Iisus pildele aceastea, trecu de acolea.
Şi venind la moşia Sa învăţa pre ei în adu- 54
narea lor cît să mira ei şi grăiia:„De unde e Acestuia această înţelepţie şi puterile?
Au nu e Acesta feciorul teslariului? Au nu 55
să cheamă muma Lui Maria? Şi fraţii Lui, Iacov şi Iosie şi Simon şi Iuda? Şi suro- 56
rile Lui au nu-s toate către noi? Dară de unde sînt aceastea toate Lui?" Şi să 57

smintiia întru El; iară Iisus zise lor:„Nu iaste proroc necinstit, fără numai în
58 moşia Lui şi în casa Lui“. Şi nu făcu acolo puteri multe pentru necredinţa lor.

CAP XIV

1 Intru aceaea vreame auzi Irod, al patrulea biruitoriu, veastea lui
2 Iisus. Şi zise slugilor sale: „Acesta iaste Ioan Botezătoriul, acesta au învis den morţi şi dirept
3 aceasta puterile lucrează întru el“. Pentru că Irod, prinzînd pre Ioan, l-au legat pre el şi l-au pus în temniţă, pentru Irodiada,
4 muiarea lui Filip, fratelui său. Că zicea Ioan lui:„Nu ţi să cade să o aibi pre ea“.
5 Şi vrînd să ucigă pre el, să temu de gloată,
6 căci ca un proroc îl avea pre el. Şi naşteri făcîndu-se lui Irod, jucă fata Irodiadei
7 înainte-le şi plăcu lui Irod. Deci cu jurămînt să mărturisi ei să-i dea orice ară
8 ceare. Iară ea, fiind învăţată de mumă-sa, zise:„Dă-mi cicea în tipsie capul lui Ioan
9 Botezătoriul“. Şi să întrestă împăratul, iară pentru jurămînturi şi pentru cei ce
10 şedea cu el, porunci să să dea. Şi trimiţînd tăie capul lui Ioan în temniţă. Şi
11 să aduse capul lui în blid şi să deade featei
12 şi-l duse mîne-sa. Şi apropiindu-se ucenicii lui, luară trupul lui şi-l îngropară şi
13 venind spuseră lui Iisus. Şi deaca auzi Iisus, să duse de acolo într-un vas în loc pustiiu, sîngur; şi auzind gloatele, mearseră
14 după El pedestri den oraşe. Şi ieşind Iisus, văzu gloată multă şi I să făcu milă
15 de ei şi vindecă bolnavii lor. Şi fiind sara, să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind:„Pustiiu iaste locul şi acum vreamea treace, slobozi năroadele, ca să meargă pren
16 sate să-ş cumpere lor bucate“. Iară Iisus zise lor:„Nu trebuie să să ducă, daţi voi lor
17 să mănînce“. Iară ei ziseră lui:„Nu avem aicea fără numai 5 pîini şi doi peşti“.
18 El zise:„Aduceţi Mie acealea încoace“.
19 Şi poruncind năroadelor să şază pre pajişte, luînd ceale 5 pîini şi cei doi peşti, căutînd la ceriu, binecuvîntă şi frîngînd deade ucenicilor pîinile, iară ucenicii năroadelor.
20 Şi mîncară toţi şi să săturară şi strînseră prisoseala fărămiturilor 12 coşniţe pline.
21 Iară cei ce mîncară era bărbaţi ca la 5ooo,
22 fără muieri şi copii. Şi îndată îndemnă Iisus pre ucenicii săi să între în corabie şi să treacă înainte de El, de ceaea parte, pînă
23 va slobozi năroadele. Şi deaca slobozi mulţimea, Să sui în munte sîngur, să să roage, deci fiind sară, era Însuş açolo.
24 Iară corabia era pre la mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că le era vîntul
25 împotrivă. Iară în a patra strajă de noapte, mearse Iisus cătră dînşii îmblînd pre mare. Şi văzînd 26
pre El ucenicii îmblînd pre mare, să spăreară zicînd că iaste nălucă şi de frică strigară.
Şi numaidecît grăi lor Iisus zicînd:„Îndrăz- 27
niţi, că Eu sînt, nu vă teameţi“. Şi 28
răspunzînd Petăr zise Lui:„Doamne, de eşti Tu, porunceaşte-mi să viu cătră Tine pre
apă“. Iară El zise:„Vino“. Şi pogorîndu- 29
se den corabie Petăr, au umblat pre apă, să
vie cătră Iisus. Şi văzînd vîntul tare să 30
spămîntă şi, începînd a să afunda, strigă
zicînd:„Doamne, mîntuiaşte-mă“. Şi 31
numai cît Iisus tinzînd mîna, apucă pre el
şi grăi lui:„Puţin credincioase, la ce te
îndoiş?“ Şi întrînd ei în corabie, încetă 32
vîntul. Iară cei den corabie viind să 33
închinară Lui, zicînd:„Adevărat Fiiul lui
Dumnezău eşti“. Şi deaca trecînd,veniră 34
în pămîntul Ghenisarethului. Şi deaca 35
conoscură oamenii acelui loc, trimiseră
întru tot împrejurul acela şi aduseră cătră
El toţi bolnavii. Şi ruga pre El ca numai 36
să să atingă de poala veşmîntului Lui; şi
cîţi să atinseră să mîntuiră.

CAP XV

1 Atunci veniră cătră Iisus cei den Ierusalim, cărturarii şi fariseii,
2 zicînd: „Pentru ce ucenicii Tăi calcă rînduiala bătrînilor, că nu-ş spală mînile lor cînd mănîncă
3 pîine?“ Iară El răspunzînd, zise lor: „Dară voi căci călcaţ porunca lui Dumne-
4 zău pentru rînduiala voastră? Că Dumnezău au poruncit grăind:‘Cinsteaşte pre tată-tău şi pre mumă-ta’ şi:‘Cela ce grăiaşte de rău pre tată sau pre mumă cu moarte să moară’. Iară voi ziceţ:‘Cela
5 ce ar zice tătîne-său sau mîne-sa:’Darul care te vei folosi de la mine’, ‘Şi nu va-
6 cinsti pre tată-său sau pre mumă-sa’. Şi n-aţ plinit porunca lui Dumnezău, pentru rînduiala voastră. Făţarnicilor, bine au
7 prorocit de voi Isaia zicînd: ‘Apropie-să
8 de Mine oamenii aceştea cu gurile lor şi cu buzele Mă cinstesc, iară inima lor departe e de Mine. Ce în deşărt Mă cinstesc învă- 9
ţînd învăţături, porunci omeneşti’“. Şi 10
chemînd norodul zise lor:„Auziţ şi înţe-
leageţ. Nu ce întră în gură spurcă pre 11
om, ce ce iase den gură, aceaea spurcă omul“. Atuncea apropiindu-se ucenicii 12
Lui, ziseră Lui:„Ştii că fariseii, auzind
cuvîntul, să zmintiră?“ Iară El răspun- 13
zînd zise:„Toată răsădirea carea n-au sădit Tatăl Mieu cel ceresc dezrădăcina-se-va.
Lăsaţi pre ei, povăţuitori orbi sînt orbilor; 14
orbul, de va povăţui pre orb, amîndoi vor
cădea în groapă“. Şi răspunzînd Petăr 15
zise Lui:„Spune-ne noao pilda aceasta“.
Iară Iisus zise:„Au şi voi neînţelegători 16
sînteţ?

17 Încă nu socotiţi că tot care întră în gură,
18 în pîntece întră şi la şăzut iase? Iară carele ies den gură, den inimă ies şi acealea
19 spurcă omul? Că de la inimă ies cugete reale, ucideri, preacurvii, curvii, furtuşaguri,
20 mărturii mincinoase, blesteame. Aceastea sînt carele spurcă pre om, iară a mînca cu
21 mînile nespălate, nu spurcă pre om". Şi ieşind Iisus de-acolea, Să duse în partea
22 Tirului şi a Sidonului. Şi iată o muiare hananeiană ieşind dentr-aceale hotară, strigă Lui grăind:„Miluiaşte-mă, Doamne, Fiiul lui David, fiica mea rău să îndrăceaşte".
23 Iară El nu răspunse ei cuvînt; şi apropiindu-se ucenicii Lui rugară pre El zicînd:„Slobo-
24 zi-o pre ea, că strigă după noi". Iară El răspunzînd zise:„Nu sînt trimis ce numai cătră oile ceale perite ale casei lui Israil".
25 Iară ea, viind, să închina Lui, grăind:
26 „Doamne, ajută-mi". Iară El răspunzînd zise:„Nu e bine a lua pîinea feciorilor şi a
27 o arunca cîinilor". Iară ea zise:„Aşea, Doamne, că şi cîinii mănîncă den fărîmele cealea ce cad den masa domnilor lor".
28 Atuncea răspunzînd Iisus zise ei:„O, muiare, mare-i credinţa ta, fie ţie cum voieşti"; şi
29 să sănătoşi fiica ei dentr-acel ceas. Şi mutîndu-Se Iisus de-acolea, veni lîngă marea Galileiului şi suindu-Se pre măgură,
30 şedea acolo. Şi apropiindu-se cătră El năroade multe, avînd cu dînşii ologi, orbi, muţi, nevolnici şi alţii mulţi, şi-i aruncară pre ei la picioarele lui Iisus şi-i vindecă pre
31 ei; Cît să mira mulţimea văzînd muţii grăind, nevolnicii sănătoşi, şchiopii îmblînd şi orbii văzînd; şi lăudară pre Dumnezăul
32 lui Israil. Iară Iisus, chemînd pre ucenicii Săi, zise:„Milă Mi-e de nărod, că, iată, trei zile de cînd şăd lîngă Mine şi n-au ce mînca; şi a-i slobozi pre ei nemîncaţi nu voiu, ca
33 nu cumva să slăbească pre cale". Şi ziseră Lui ucenicii Lui:„De unde noao în pustie atîtea pîini, ca să se sature atîta
34 mulţime?" Şi grăi Iisus lor:„Cîte pîini aveţ?" Iară ei ziseră:„7 şi puţinei peşti-
35 şori". Şi porunci gloatelor să şază pre
36 pămînt. Şi luînd ceale 7 pîini şi peştii, dînd laudă, frînse şi deade ucenicilor Lui,
37 iară ucenicii mulţimei. Şi mîncară toţi şi să săturară şi luară prisosala den fărîmituri
38 7 coşniţe pline. Iară cei ce mîncară era patru mii de oameni fără muieri şi copii.
39 Şi slobozind norodul, întră în corabie şi veni în hotarăle Magdalii.

CAP XVI

1 Şi apropiindu-să fariseii şi saducheii,
2 ispitind, rugară pre El semnu den ceriu să le arate lor. Iară El răspunzînd zise lor:„Făcîndu-să sară, ziceţi:'Senin e, că să ruşaşte ceriul'.
3 Şi demineaţa:'Astăzi vreame turbure, că să ruşaşte ceriul posomorîndu-să'. Făţarnicilor, faţa ceriului ştiţ a o aleage, iară seamnele vremilor nu puteţi? Rudă rea şi
4 preacurvare sămnu ceare; şi sămnu nu să va da ei, numai sămnul lui Iona prorocul". Şi lăsînd pre ei Să duse. Şi viind ucenicii
5 Lui în ceaea parte, uitară să ia pîine.
6 Iară Iisus zise lor:„Căutaţi şi vă păziţi de
7 aluatul fariseilor şi al saducheilor". Iară ei cugeta întru sine zicînd că „Pîine n-am
8 luat". Şi conoscînd Iisus, zise lor:„Ce cugetaţi întru voi, puţini credincioşi, căci
9 pîine n-aţi luat? Încă nu socotiţi, nici nu aduceţ aminte de ceale cinci pîini ale celor cinci mii de oameni şi cîte coşniţe aţi
10 luat? Nici de ceale şapte pîini ale celor patru mii (de oameni) şi cîte coşniţe aţi
11 luat? Cum nu priceapeţi că nu de pîine am zis voao să vă luaţi aminte, de aluatul
12 fariseilor şi al saducheilor?" Atuncea pricepură că nu le-au zis să să ferească de aluatul pîinii, ce de învăţăturile fariseilor
13 şi saducheilor. Şi viind Iisus în părţile Chesariei lui Filip, întreba pre ucenicii Săi zicînd:„Cine Mă zic oamenii a fi Fiiul
14 Omenescu?" Iară ei zisără:„Unii Ioan Botezătoriul, alţii Ilie, iară alţii Ieremia,
15 sau unul den proroci". Zise lor:„Dară
16 voi cine Mă ziceţi a fi?" Şi răspunzînd Simon Petăr, zise:„Tu eşti Hristos, Fiiul lui Dumnezău celui viu". Şi răspunzînd
17 Iisus, zise lui:„Fericit eşti, Simone, Var Iona, că trupul şi sîngele nu arată ţie aceastea, ce Părintele Mieu cel den ceriuri!
18 Şi Eu zic ţie că tu eşti Petăr şi pre aceasta piatră voiu zidi beseareca Mea şi porţile
19 iadului nu vor învinge ei. Şi voiu da ţie cheile împărăţiei ceriurilor şi oricare vei lega pre pămînt, fi-va legat în ceriuri, şi care vei dezlega pre pămînt, fi-va dezlegat în
20 ceriuri". Atuncea conteni ucenicilor Săi ca să nu spuie nemunui că iaste El Iisus
21 Hristos. De atuncea începu Iisus a spune ucenicilor Săi că I să cade Lui a mearge în Ierusalim şi multe a păţi de bătrîni şi de arhierei şi de cărturari şi a Să omorî, şi a treia zi a învia. Şi apucîndu-L pre El
22 Petăr, începu a certa pre El zicînd:„Blînd Ţie, Doamne, să nu-Ţi fie Ţie aceastea".
23 Iară El întorcîndu-Să, zise lui Petăr:„Pasă denapoia Mea, satano, sminteală Îm eşti, căci nu gîndeşti de cealea ce sînt ale lui Dumnezău, ce de-ale oamenilor!" Atuncea
24 Iisus zise ucenicilor Săi:„Cine va să vie după Mine, să să leapede de sine şi să ia crucea sa şi să vie după Mine. Că vericine ar
25 vrea să mîntuiască sufletul lui piarde-l-va pre el, iară cine ar piarde sufletul lui pentru
26 Mine afla-l-va pre el. Că ce să foloseaşte omului de ar dobîndi toată lumea şi sufletul său va păgubi? Sau ce va da o-

27 mul schimbu pentru sufletul lui? Că va
să vie Fiiul Omenesc cu slava Tatălui Său,
cu îngerii Lui, şi atuncea va plăti fiecăruia
28 după faptele lui. Adevăr grăiesc voao că
sînt unii de carii stau acicea, carii nu vor
gusta moarte, pînă nu vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind întru împărăţia Sa".

CAP XVII

1 Şi după şase zile luo Iisus cu El pre
Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan, fra-
tele lui, şi-i sui pre ei spre un munte
2 înalt osebi. Şi Să schimbă la
faţă înaintea lor şi străluci faţa Lui
ca soarele, iară veşmintele Lui fură albe, ca
3 lumina. Şi iată, să arătă lor Moisi şi Ilie
4 grăind cu El. Şi răspunzînd Petăr, zise
lui Iisus:„Doamne, bine iaste noao acicea a
fi; de vei, să facem trei colibi, Ţie una şi lui
5 Moisi una şi una lui Ilie". Încă grăind el, iată
nuor luminat umbri pre ei şi iată glas den nu-
or grăind:„Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit,
întru Carele binevruiu, pre Acela ascultaţi!"
6 Şi auzînd ucenicii, căzură pre faţa lor şi
7 să temură foarte. Şi apropiindu-Se Iisus,
Să atinse de ei şi zise:„Sculaţ şi nu vă tea-
8 meţ". Şi rădicînd ochii lor, pre nimeni
9 nu văzură, numai pre Iisus sîngur. Şi
pogorîndu-se ei den munte, porunci lor Iisus,
zicînd:„Nemărui să nu spuneţ vedeania
pînă cînd va învia Fiiul Omenesc den morţi".
10 Şi întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd:
„Dară zic cărturarii că trebuie Ilie să vie
11 mai nainte?" Iară Iisus răspunzînd, zise
lor:„Ilie va veni mai nainte şi va tocmi toate.
12 Iară grăiesc voao că Ilie, iată, au venit şi
nu-l cunoscură pre el, ce făcură lui cîte
vrură, aşa şi Fiiul Omenesc va păţi de ei".
13 Atuncea înţeleaseră ucenicii că de Ioan
14 Botezătoriul zise lor. Şi mergînd ei către
mulţime, să apropie către El un om, căzu
15 îngenunchind la El Şi zicînd: „Doamne,
miluieşte pre fiiul mieu, că e lunatec şi rău
pate, că de multe ori cade în foc şi de multe
16 ori în apă. Şi aduş pre el la ucenicii Tăi,
17 şi nu-l putură vindeca". Iară Iisus
răspunzînd zise:„O, rudă necredincioasă şi
îndărătnică, pînă cînd voiu fi cu voi? Pînă
cînd voiu îngădui pre voi? Aduceţi-M pre
18 el încoace". Şi certă Iisus pre el şi ieşi
dentr-însul dracul şi să vindecă cuconul
19 dentr-acela ceas. Atunce apropiindu-se
ucenicii de Iisus deosebi, ziseră:„Pentru ce
20 noi nu putum scoate pre el?" Iară Iisus
zise lor:„Pentru necredinţa voastră; că
adevăr zic voao, de aţi avea credinţă cît un
grăunţ de muştariu, zicere-aţ măgurii
aceştiia:'Treci de acicea colo!' şi va treace,
şi nemică nu va fi să nu să poată voao.
21 Că acest fealiu nu
iase, ce numai cu rugăciunea şi cu postul".
Iară întorcîndu-se ei în Galilea zise lor Iisus: 22
„Va să Să dea Fiiul Omenesc în mînile
oamenilor. Şi-L vor omorî pre El şi a 23
triia zi va învie". Şi să întristară foarte.
Şi venind ei în Capernaum, să apropiară cei 24
ce lua didrahmele către Petăr şi-i ziseră:
„Învăţătoriul vostru nu dă vamă di-
drahme?" Zise:„Aşa". Şi cînd întră în 25
casă, mai nainte-l apucă pre el Iisus, zicînd:
„Ce ţi se pare, Simone? Împăraţii pămîntu-
lui de la carii iau vămile sau bir? De la fe-
ciorii lor au de la streini?" Zise Petăr 26
Lui:„De la striini". Grăi lui Iisus:„Dară
feciorii slobozi sînt. Ce ca să nu-i smin- 27
tim pre ei, ducîndu-te la mare, aruncă
undiţa şi, care peaşte va iaşi întîiu, rîdică-l,
şi, deşchizînd gura lui, vei afla un statir;
acela luînd, dă lor, pentru Mine şi pentru
tine".

CAP XVIII

Într-acel ceas să apropiară ucenicii 1
către Iisus zicînd:„Oare cine-i mai
mare întru împărăţia ceriurilor?"
Şi chemînd Iisus un copil, îl puse 2
în mijlocul lor. Şi zise:„Adevăr 3
grăiesc voao, de nu vă veţi întoarce şi să fiţi
ca copiii, nu veţi întra întru împărăţia ceriu-
rilor. Deci, carele să va smeri pre sine, ca 4
acest copil, acela iaste mai mare întru
împărăţia ceriurilor. Şi care ar priimi 5
pre un copil ca acesta în numele Mieu, pre
Mine priimeaşte. Iară cine ar zminti 6
pre unul de aceşti mici, carii cred întru
Mine, mai bine e lui să să spînzure piatra
morii de grumazii lui şi să să îneace într-
adîncul mării. Vai lumii, de zminteale, 7
că trebuiaşte să vie smintealele, însă vai de
omul acela pren carele vine zminteala!
Iară de te zminteaşte mîna ta sau piciorul 8
tău, taie-le pre eale şi leapădă de la tine;
mai bine iaste ţie ciung sau şchiop să întri
în viaţă, decît, doao mîni sau doao picioare
avînd, să te pui în focul veacinic. Şi 9
ochiul tău de te va sminti, scoate-l pre el
şi-l leapădă de la tine; mai bine iaste ţie
cu un ochiu să întri în viaţă decît, doi ochi
avînd, să te pui în matca focului. Căutaţi 10
să nu huliţi pre vrunul de aceşti mici, că
grăiesc voao că îngerii lor în ceriu pururea
văd faţa Tatălui Mieu cel den ceriuri.
Că au venit Fiiul Omenesc să mîntuiască 11
pre cel pierdut. Ce să pare voao? De vor 12
fi la un om 100 de oi şi va rătăci una
dentr-însele, au nu, lăsînd pre ceale 90 şi 9
în munţi, caută pre cea rătăcită? Şi de 13
se va tîmpla să o afle, adevărat grăiesc voao
că să bucură de aceaca mai vîrtos decît de
ceale 90 şi noao nerătăcite. Aşa nu iaste 14
voie înaintea Tatălui vostru den ceriuri ca
să piaiè unul de ceşti mici. Iară de va
greşi fra-

tele tău ţie, pasă şi ceartă pre el între tine şi între el singur; de te va asculta, ai dobîndit pre fratele tău. Iară de nu va asculta, mai ia cu tine încă unul sau doi, ca pren gura a doi au trei mărturii va sta tot cuvîntul. Iară de nu va asculta şi pre ei, spune săborului, iară de nu va asculta nice săborul, fie ţie ca cel păgîn şi ca un vameş. Adevăr grăiesc voao, oricîte veţi lega pre pămînt, fi-vor legate în ceriu, şi oricîte veţi dezlega pre pămînt, fi-vor dezlegate în ceriu. Iarăş adevăr zic voao că, de se vor tocmi doi dentru voi pre pămînt, de tot lucrul care l-ar ceare, fi-va lor de la Tatăl Mieu cel den ceriuri. Că unde sînt doi sau trei adunaţi întru numele Mieu, acolo sînt în mijlocul lor". Apropiindu-se de El Petăr, zise: „Doamne, de cîte ori va greşi fratele mieu mie şi voiu ierta lui? Pînă în şapte ori?" Zise Iisus lui:„Nu zic ţie numai pînă de şapte ori, ce pînă de şaptezeci şi şapte de ori. Direpţ aceaea asămănatu-s-au împărăţia ceriului cu omul împărat carele vru să ia samă cu slugile lui. Deci, începînd el a lua samă să aduse lui un datornic cu zeace mii de talanţi. Şi neavînd el să-i dea, porunci domnul lui pre el să-l vînză, şi pre muiarea lui şi pre feciori şi toate ce avea, şi să-i plătească. Decii, căzînd sluga, să închina lui zicînd:'Doamne, îndelungeaşte-ţ mînia asupră-mi şi toate-ţ voiu plăti'. Şi milostivindu-se Domnul slugii aceiia, îl slobozi pre el şi-i iertă datoria. Şi ieşind sluga aceaea, află pre unul den soţiile lui, carele era lui datoriu cu o sută de dinari; şi prinzînd pre el, îl sugruma, zicînd: 'Plăteaşte-mi ce-mi eşti datoriu'. Deci, căzînd cel dempreună cu el rob la picioarele lui, ruga pre el grăind: 'Îndelungă-ţ mînia preste mine şi voiu plăti ţie toate'. Iară el nu vru, ce-l duse de-l bägă în temniţă, pînă va plăti datoria. Şi văzînd cei dempreună robi ceale ce s-au făcut, foarte să întristară şi viind spusără domnului lor toate ceale ce fură. Atuncea, chemînd pre el domnul său, zise lui:'Slugă hicleană, toată datoria aceaea iertaiu ţie, de vreame ce m-ai rugat. Nu ţi să cădea şi ţie să-ţ fie milă de cel ce e împreună cu tine rob, cum şi mie mi-au fost milă de tine?'. Şi mîniindu-se domnul lui, îl deade pre el muncitorilor pînă va plăti toată datoria lui. Aşea şi Tatăl Mieu cel ceresc va face voao, de nu veţ ierta fieştecarele fratelui său, de la inimile voastre, greşalele lor".

CAP XIX

Şi fu cînd sfîrşi Iisus cuvintele aceastea, ieşi den Galileiu şi veni în hotarăle Iudeii,de ceaea parte de Iordan. Şi mearseră după El gloate multe şi vindecă pre ei acolo. Şi să apropiară cătră El fariseii, ispitindu-L pre El şi zicînd Lui:„Cade-să omului a lăsa pre muiarea lui pentru fiecare vină?" Iară El răspunzînd zise lor:„Au n-aţ cetit că Cel ce au făcut dentîiu, bărbatul şi muiarea au făcut pre ei? Şi au zis:'Direpţ aceaea va lăsa omul pre tată-său şi pre mumă-sa şi să va lipi cătră muiarea sa şi vor fi amîndoi un trup'. Direpţ aceaea nu mai sînt doi, ce un trup; care dară Dumnezău au împreunat omul să nu desparţă". Ziseră Lui:„Dară căci au poruncit Moisi să dea carte de despărţire şi să o lase pre ea?" Zise lor că „Moisi pentru întărirea inimii voastre au poruncit voao să vă lăsaţ muierile voastre, iară dentîiu n-au fost aşa. Şi zic voao că au cine-ş va lăsa muiarea lui, nu pre curvie, şi va lua alta, preacurveaşte, şi cine va lua lăsată de altul preacurvie face". Ziseră Lui ucenicii Lui:„De iaste aşa pricina omului cu muiarea, nu e bine să să însoare". Iară El zise lor: „Nu-l cuprind toţ cuvîntul acesta, ce cărora li-e dat. Că sînt fameni carii den trupul mumei lor au născut aşa, şi sînt fameni carii s-au scopit de oameni, şi sînt fameni carii s-au scopit pre înşiş pentru împărăţia ceriurilor; cela ce poate cuprinde cuprinză". Atuncea să adusără cătră El copilaşi ca să-Ş puie mînile pre ei şi să Să roage; iară ucenicii certa pre ei. Iară Iisus zise: „Lăsaţi copilaşii, şi nu-i oprireţi pre ei a veni cătră Mine, pentru că ca acestora iaste împărăţia ceriurilor". Şi puindu-Şi pre ei mînile, Să duse de acolea. Şi iată unul apropiindu-să, zise Lui:„Învăţătoriule bune, ce bine voiu face ca să aibu viaţa veacinică?" Iară El zise Lui:„Ce Mă zici bun? Nimeni nu e bun, fără numai unul Dumnezău; iară de vei să întri în viaţă, păzeaşte poruncile". Zise Lui:„Carele?" Iară Iisus zise:„Să nu omori, să nu preacurveşti, să nu furi, să nu mărturiseşti minciuni. Cinsteaşte pre tatăl tău şi pre muma ta şi să iubeşti pre aproapele tău ca pre tine". Zise Lui tînărul:„Toate aceastea le-am păzit den tinereaţele meale; ce încă-m lipseaşte?" Zise Iisus lui:„De vei să fii desăvîrşit, pasă, vinde tot ce ai şi dă săracilor, şi vei avea comoară în ceriu, şi vino după Mine". Şi auzind tînărul cuvîntul, să duse întristat, că era avînd agonisită multă. Iară Iisus zise ucenicilor săi:„Adevăr zic voao că anevoie va întra bogatul întru împărăţia ceriurilor. Şi iarăş zic voao: Mai lesne iaste cămila pren ureachea acului a treace decît bogatul întru împărăţia lui Dumnezău a întra". Şi auzind ucenicii Lui, să mirară foarte zicînd:„Dară cine să va putea spăsi?" Şi căutînd Iisus, zise lor:„La oa-

meni aceasta peste putinţă iaste, iară la
27 Dumnezău toate să pot". Atuncea răspunzînd Petăr, zise Lui:„Iată, noi am lăsat toate şi am venit după Tine; dară ce
28 ne va fi noao?" Iară Iisus zise lor: „Adevăr zic voao că voi, carii aţi venit după Mine, la naşterea de iznoavă cînd va şădea Fiiul Omenescu pre scaunul slavei Sale, şădea-veţi şi voi pre doaosprăzeace scaune, judecînd ceale doaosprăzeace neamuri ale
29 lui Israil. Şi tot carele au lăsat casă, au fraţii, au surorile, au pre tată-său, au pre mumă-sa, au muiarea, au feciorii, au ţarini, pentru numele Mieu, cu o sută de părţi va
30 lua şi viaţa veacinică va moşteni. Că mulţi vor fi cei dentîi apoi,şi cei de apoi întîi.

CAP XX

1 Că aseamenea iaste împărăţia ceriurilor omului căsătoriu, carele ieşi dîns-demineaţă să tocmească lucră-
2 tori la via lui. Deci tocmindu-să cu lucrătorii, cîte un denar pre zi,
3 trimise pre ei la via lui. Şi ieşind la al treilea ceas, văzu pre alţii stînd în tîrg fără
4 lucru. Şi acelora zise:'Meargeţi şi voi în
5 vie şi ce ar fi direpţ voiu da voao'. Iară ei mearsără; iară ieşind în al şasele şi al noaole
6 ceas, făcu aşijderea. Şi ieşind în al unsprăzeacele ceas, află pre alţii stînd fără lucru şi zise lor:'Ce staţi acicea toată ziua
7 fără lucru?' Ziseră lui:'Că nimeni pre noi n-au tocmit'. Zise lor:'Meargeţi şi voi
8 în vie şi ce va fi direpţ veţ lua'. Şi făcîndu-se seară, zise domnul viei ispravnicului său:'Cheamă pre lucrători şi le plăteaşte lor plata, începînd de la cei de
9 apoi,pînă la cei dentîiu'. Şi deaca veniră cei ce venise în al unsprăzeacele ceas, luară
10 unul cîte un dinariu. Şi viind cei dentîiu, le părea că vor lua mai mult; şi luară şi
11 aceia cîte un dinariu. Iară deaca-i luară,
12 răpştiră spre domnul casei, Zicînd că 'Aceşti de apoi un ceas lucrară şi i-ai făcut tocma cu noi, carii am purtat greutatea
13 zilei şi zăduhul'. Iară el răspunzînd zise unuia den ei:'Priatene, nu fac ţie nedireptate, au nu te-ai tocmit într-un dinar cu
14 mine? Ia-ţ al tău şi pasă, că voiu să dau
15 şi cestui de apoi ca şi ţie. Au nu să cade mie să fac ce voiu vrea dentr-ale meale? De
16 iaste ochiul tău rău, că eu bun sînt?' Aşa vor fi cei de apoi întîiu, şi cei dentîiu apoi; că mulţi sînt chemaţ, iară puţini aleşi".
17 Şi suind Iisus în Ierusalim, luo pre cei doisprăzeace ucenici înşiş pre cale şi zise
18 lor: „Iată, ne suim în Ierusalim şi Fiiul Omenesc Să va da arhiereilor şi cărturarilor,
19 şi-L vor judeca pre El spre moarte. Şi-L vor da pre El păgînilor să-L batjocurească şi să-L bată şi să-L răstignească, şi a treia zi va învia". Atunci să 20
apropie de El muma feciorilor lui Zevedeiu cu feciorii săi, închinîndu-se şi cerşind oarece de la El. Iară El zise ei:„Ce vei?" 21
Zise Lui:„Zi ca să şază aceştidoi feciori ai miei unul de-a direapta Ta şi altul de-a stînga întru împărăţia Ta". Şi răspunzînd Iisus, 22
zise:„Nu ştiţ ce cereţ; puteţ bea păharul carele Eu voiu să beau şi cu botezul carele Eu Mă botezu să vă botezaţ?" Ziseră Lui:
„Putem". Şi zise lor:„Păharul Mieu veţi 23
bea şi cu botezul carele Eu Mă botezu vă veţ boteza, iară a şădea de-a direapta Mea şi de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce celora ce s-au gătit de la Tatăl Mieu".
Şi auzind aceastea, cei zeace să mîniară 24
pre cei doi fraţi. Iară Iisus, chemînd pre 25
ei, zise:„Ştiţ că domnii păgînilor domnesc pre ei şi cei mari stăpînescu pre ei. Iară 26
între voi nu va fi aşa, ce, carele va vrea întru voi să fie mai mare, să fie voao slugă.
Şi cine va vrea întru voi a fi întîiu, să fie 27
voao slugă. Precum şi Fiiul Omenesc 28
n-au venit să-I slujească Lui, ce să slujască El şi să dea sufletul Lui răscumpărare pentru mulţi". Şi ieşind ei den Erihon, 29
mearse după El mulţime multă. Şi iată 30
doi orbi şăzînd lîngă cale, auzind că Iisus treace, strigară zicînd:„Doamne, Fiiul lui David, miluiaşte pre noi, Doamne, Fiiul lui
David!" Şi mulţimea certa pre ei să tacă, 31
iară ei mai vîrtos striga zicînd:„Doamne, fiiul lui David, miluiaşte-ne". Şi stătu 32
Iisus, chemă pre ei şi zise:„Ce veţ să fac voao?" Ziseră lui:„Doamne, ca să să 33
deşchiză ochii noştri". Şi milostivindu-Se Iisus, atinse ochii lor şi numaidecît văzură ochii lor şi mearseră după El.

CAP XXI

Şi cînd să apropiară către Ierusalim 1
şi veniră în Visfaghi, către muntele Maslinilor, atunci Iisus trimise doi
ucenici, Zicînd lor:„Duceţi-vă 2
la satul carele iaste înaintea voastră şi numaicît veţ afla o asină legată şi mînzul cu ea; dezlegîndu-o, aduceţ Mie. Şi 3
de are zice voao cineva ceva, veţ zice că Domnului aceastea trebuiesc; şi numaidecît le va trimite pre eale. Aceasta tot fu ca 4
să să împle ce iaste zis pren prorocul zicînd: „Ziceţ featei Sionului: 'Iată, 5
împăratul tău vine ţie blînd şi şăzînd pre asin şi mînzul fiiul celui de supt jug'".
Şi mergînd ucenicii şi făcînd precum le 6
porunci lor Iisus, Adusără asina şi 7
mînzul şi puseră deasupra lor. Iară 8
mai multa gloată au aşternut veşmintele lor pre cale, iară alţii frîngea stîlpări den copaci şi aşternea pre cale. Iară 9

gloatele care mergea înainte şi carii mergea denapoi striga zicînd:„Osana Fiiului lui David, blagoslovit cel ce vine întru numele
10 Domnului, osana întru înălţimi!“ Şi întrînd El în Ierusalim,să cutremura cetatea,
11 zicînd:„Cine iaste acesta?“ Iară mulţimea zicea:„Acesta iaste Iisus, prorocul cel
12 den Nazarethul Galileii“. Şi întră Iisus în beseareca lui Dumnezeu şi scoase pre toţi carii vindea şi cumpăra în besearecă şi measele precupeţilor şi scaunele vînzători-
13 lor de porumbi le-au răsturnat. Şi zise lor:„Scris iaste:'Casa mea casa rugăciunii se va chema', iară voi o aţi făcut peşteră
14 tîlharilor“. Şi veniră la El orbi şi şchiopi
15 în besearecă şi vindeca pre ei. Şi văzînd arhiereii şi cărturarii ciudele carele au făcut şi copiii strigînd în besearecă şi zicînd:
16 „Osana, Fiiul lui David!“, mîniară-se. Şi ziseră lui:„Auzi ce zic aceştea?“ Iară Iisus zise lor:„Aşa. Au nu aţ cetit niciodinioară că den gura pruncilor şi sugătorilor ai întă-
17 rit laudă?“ Şi lăsînd pre ei, ieşi afară den oraş în Vithania şi Să sălăşlui acolo.
18 Iară demineaţa, înturnîndu-Se în oraş, flă-
19 mînzi. Şi văzînd un smochin lîngă cale, mearse la el şi nemica nu află întru el, fără numai frunzele, şi zise lui:„De acum să nu mai fie dentru tine rod în veaci“. Şi secă
20 smochinul numaidecît. Şi văzînd ucenicii, să mirară grăind:„Cum numai cît secă
21 smochinul?“ Răspunzînd, Iisus zise lor: „Adevăr zic voao, de veţ avea credinţă şi să nu vă îndoiţ, nu numai a smochinului veţ face, ce şi muntelui acestuia, de aţ zice: 'Rădică-te şi te aruncă în mare', să va face.
22 Şi toate cîte veţ ceare întru rugăciune
23 crezînd lua-veţ“. Şi mergînd El în besearecă, cînd învăţa, mearseră către El mai marii popilor şi bătrînii oamenilor, zicînd: „Cu ce puteare faci aceastea? Şi cine Ţi-au
24 dat această puteare?“ Şi răspunzînd Iisus, zise lor:„Întreba-vă-voiu şi Eu pre voi un cuvînt, carele de veţ spune Mie, şi Eu voao voiu spune cu ce puteare aceastea
25 fac. Botezul lui Ioan de unde era? Den ceriu, au de la oameni?“ Iară ei cugeta întru sine zicînd:„De vom zice: den ceriu, va zice noao:'Dară dirept ce n-aţ
26 crezut lui?'. Iară de vom zice: de la oameni, teamemu-ne de gloată, că toţi ţin
27 pre Ioan ca pre un proroc“. Şi răspunzînd lui Iisus ziseră:„Nu ştim“. Zise lor şi El:„Nice Eu voiu spune voao cu ce
28 puteare fac aceastea. Şi ce vă să pare voao? Un om avea doi feciori şi, mergînd la cel dentîiu, zise:'Fătule, du-te astăzi de
29 lucrează în via mea'. Iară el răspunzînd zise:'Nu voiu'. Iară mai apoi căindu-se,
30 mearse, Şi apropiindu-se către cel al doilea, zise aşijderea;iară el răspunzînd zise:
31 'Eu, Doamne', şi nu mearse. Care dentr-acei doi au făcut voia părintelui?“ Ziseră lui: „Cel dentîiu“. Zise Iisus lor:„Adevăr zic voao că vameşii şi curvele întrec pre voi întru împărăţia lui Dumnezău. Că veni Ioan la 32
voi întru calea direptăţiei şi n-aţ crezut lui, iară vameşii şi curvele crezură lui; iară voi, văzînd, nu v-aţ pocăit după aceaca să creadeţ lui. Ascultaţ altă pildă: Era un om 33
căsătoriu, care sădi vie şi cu gard îngrădi pre ea şi săpă în ea teasc şi zidi turn şi o deade pre ea lucrătorilor şi să duse departe.
Iară cînd să apropie vreamea rodului, 34
trimise slugile sale către lucrători să-i ia rodul ei. Şi viarii, prinzînd slugile lui, 35
pre unul bătură, iară pre altul omorîră, pre altul cu pietri îl uciseră. Şi iară 36
trimise şi pre alte slugi, mai multe decît întîiu, şi făcură lor aşijderea. Mai apoi 37
trimise către ei pre fiiul său, zicînd:'Ruşina-se-vor de fiiul mieu'. Iară viarii, văzînd 38
pre fiiul, ziseră întru eiş:'Acesta iaste moşteanul, veniţi să-l omorîm pre el şi să ţinem moştenirea lui'. Şi prinzîndu-l pre el, 39
scoaseră-l afară den vie, şi-l omorîră.
Dară, cînd va veni domnul viei, ce va face 40
viarilor acelora?“ Ziseră lui:„Pre răi, 41
rău-i va piarde şi via o va da altor viari, carii vor da lui rodul la vreamea lui“.
Zise Iisus lor:„N-aţi citit niciodată întru 42
scripturi:'Piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta să făcu în capul unghiului; de la Domnul s-au făcut aceasta şi iaste minunată întru ochii noştri'? Direpţ 43
aceasta zic voao că să va lua de la voi împărăţia lui Dumnezău şi să va da păgînilor, carii vor face rodul ei. Şi cel ce va 44
cădea spre piatra aceasta, zdrobi-să-va; iară pre carele va cădea, vîntura-va pre el“.
Şi auzind mai-marii popilor şi fariseii 45
pildele Lui, pricepură că de ei grăieşte.
Şi căutînd pre El să-L prinză, să temură 46
de gloate, căci ca un proroc ţinea pre El.

CAP XXII

Şi răspunzînd Iisus, iară zise lor în 1
pilde, zicînd: „Asămănatu-s-au 2
împărăţia ceriurilor unui om împărat, carele făcu nuntă fiiului său.
Şi mînă slugile sale să cheame pre 3
cei chemaţi la nuntă, şi nu vrură să vie.
Iară trimise pre alte slugi zicînd:'Ziceţi 4
chemaţilor:'Iată, prînzul mieu gătit-am, juncii miei şi ceale hrănite sînt junghiate şi toate-s gata, veniţi la nuntă'. Iară ei 5
lenevind, mearseră unul la ţarină, iară altul la neguţătoria lui. Iară alţii, prinzînd 6
pre slugile lui, batjocuriră-i şi-i omorîră.
Iară împăratul auzind, să mînie şi, trimiţînd 7
oastea lui, pierdu pre acei ucigaşi şi oraşul lor arse. Atunci zise slugilor lui:'Nunta 8
gata iaste,

9 iară chemaţii nu fură destoinici'. Direpţ aceaea mergeţi la ieşirile căilor şi, oricîţ
10 veţ afla, chemaţi-i la nuntă. Şi ieşind slugile lui la căi, strînsără pre toţi cîţ aflară, răi şi buni, şi să împlu nunta de oaspeţi.
11 Şi întrînd împăratul să vază oaspeţii, văzu acolo pre un om neîmbrăcat în veşminte de
12 nuntă. Şi zise lui:'Priatene, cum ai întrat acicea neavînd veşminte de nuntă?' Iară el
13 amuţi. Atunci zise împăratul slugilor: 'Legîndu-i mînile şi picioarele lui, luaţi-l şi-l aruncaţ la întunearecul cel de afară; acolo va fi plîngere şi scrîşnirea dinţilor.
14 Că mulţi sînt chemaţi, iară puţini aleşi'".
15 Atuncea, mergînd fariseii, făcură sfat ca
16 să-L prinză pre El în cuvînt. Şi trimiseră la El ucenicii lor cu irodianii zicînd:„Învăţătoriule, ştim că eşti direpţ şi calea lui Dumnezău cu adevăr înveţi şi nu-Ţ e grije de nemică, că nu cauţi la faţa oameni-
17 lor. Spune dară noao, ce Ţi se pare? Cade-
18 se a da dajde împăratului au ba?" Şi conoscînd Iisus ficleşugul lor, zise:„Ce mă ispitiţi, făţarnicilor? Arătaţi-M banul dăj-
19 dii". Iară ei aduseră Lui un ban.
20 Şi zise lor:„Al cui iaste acest chip şi scrip-
21 tura ce e pre el?" Ziseră Lui:„A lui chesariu". Atuncea zise lor:„Daţ dară ale lui chesariu la chesariu, şi ale lui Dumnăzău
22 lui Dumnăzău". Şi auzind, să mirară şi,
23 lăsînd pre El, să duseră. Într-aceaca zi veniră la El saducheii, carii zicea că nu va fi
24 înviere, şi întrebară pre El, Zicînd:„Învăţătoriule, Moisi au zis:'De va muri cineva neavînd feciori, să ia fratele lui pre muiarea lui şi
25 să rîdice sămînţa fratelui său'. Şi era întru noi şapte fraţi; şi cel dentîiu însurîndu-se muri; şi neavînd sămînţă, lăsă pre muiarea
26 lui fratelui său. Aşijderea şi al doilea, şi
27 al treilea, pînă la al şaptelea. Iară mai
28 apoi de toţi muri şi muiarea. Dară la înviere, a căruia de acei şapte va fi muiarea?
29 Că toţi o au avut pre ea". Şi răspunzînd Iisus, zise lor:„Vă rătăciţi, neştiind scriptu-
30 rile, nici putearea lui Dumnezău. Că la înviere nice să însoară, nice să mărită, ce ca îngerii lui Dumnăzău în ceriu sînt.
31 Iară de învierea morţilor au n-aţi cetit ce s-au zis de la Dumnăzău zicînd voao:
32 'Eu sînt Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumnăzăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău Dumnezău morţilor,
33 ce viilor". Şi auzind mulţimea, să mirară
34 de învăţătura Lui. Iară fariseii, auzind că au astupat gurile saducheilor, să adunară
35 împreună. Şi întrebă pre El unul den ei, ştiutoriu de leage, ispitind pre El şi zicînd:
36 „Învăţătoriule, carea poruncă e mare
37 în leage?" Iară Iisus zise lui:„Să iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău. Aceasta e întîiu şi mai mare po- 38
runcă. Şi a doua, aseamene aceştiia; să 39
iubeşti pre aproapele tău ca şi pre tine. Întru aceaste doao porunci toată leagea şi 40
prorocii spînzură". Şi fiind adunaţi fari- 41
seii, întrebă pre ei Iisus, Zicînd:„Ce vă 42
se pare voao de Hristos? Al cui fiiu iaste?" Ziseră Lui:„A lui David". Zise lor: 43
„Dară cum David cu Duhul cheamă pre el Domnul zicînd aşa: 'Zise Domnul Domnu- 44
lui Mieu: Şăzi de-a direapta Mea pînă voiu pune vrăjmaşii Tăi scaun picioarelor Tale'? Dară deaca cheamă David pre El Domnu, 45
cum iaste al lui fiiu?" Şi nimeni nu putu 46
să-I răspunză Lui cuvînt, nici cuteză cineva dentr-aceaca zi să mai întreabe pre El.

CAP XXIII

Atuncea Iisus grăi gloatelor şi 1
ucenicilor Săi zicînd: „În scau- 2
nul lui Moisi au şăzut cărturarii şi fariseii. Deci, toate cîte vor zice 3
voao să ţineţi, ţineţ şi faceţi, iară după faptele lor nu facereţi, că ei zic şi nu fac. Că leagă sarcine greale şi cu nevoie 4
a le purta şi le pun preste umerile oamenilor, iară ei nici cu deagetul lor nu vor să le clătească pre eale. Şi toate faptele lor le 5
fac pentru să să arate oamenilor că-ş lărgescu advarele lor şi-ş mărescu poalele veşmintelor lor. Şi iubescu ţedearea mai sus 6
la ospeaţe şi înscaunile ceale de frunte în adunări. Şi închinăturile pren tîrguri, şi să 7
cheame de oameni:'Învăţătoriule, învăţătoriule!' Iară voi nu vă chemareţi învăţători, 8
că unul iaste Învăţătoriul vostru: Hristos; iară voi toţi fraţi sînteţi. Şi părinte nu 9
vă chemareţi voao pre pămînt, că unul iaste Părintele vostru, Carele iaste în ceriuri. Nici vă chemareţi învăţători, că unul iaste 10
Învăţătoriul vostru: Hristos. Iară carele 11
e mai mare întru voi fi-va voao slugă. Că cine să va înălţa pre sine smeri-să-va, şi 12
cine să va smeri pre sine înălţa-să-va. Ce vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! 13
Că mîncaţi casele văduvelor şi cu vină lungă rugîndu-vă; direpţ aceasta, veţi lua mai multă judecată. Vai de voi, cărturari şi 14
farisei făţarnici! Că închideţi împărăţia ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu întraţi, nici pre ceia ce întră îi lăsaţi să între. Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Că 15
încungiuraţi marea şi uscatul să faceţi un nemearnic; şi cînd să face, faceţi pre el fiiul gheennei, mai cu de doao ori decît voi. Vai voao, povăţuitori orbi, carii ziceţi: 16
'Cine să va jura pre besearică nemică iaste; iară cine să va

jura pre aurul beseáricii datoriu e!'
17 Nebuni şi orbi, care e mai mare, aurul au
18 beseareca, carea sfinţeaşte pre aurul? Şi cine să va jura pre oltariu, nemică iaste; iară cine să va jura pre darul carele e deasu-
19 pra lui vinovat iaste. Nebuni şi orbi, dară care e mai mare, darul au oltariul carele sfin-
20 ţeaşte darul? Deci, cela ce să jură pre oltariu, jură-să pre el şi pre toate cealea ce
21 sînt deasupra lui. Şi cela ce să jură pre beseárecă, jură-să pre ea şi pre Cela ce lăcu-
22 iaşte întru ea. Şi cela ce să jură pre ceriu, jură-să spre scaunul lui Dumnezău şi pre
23 Cela ce şade deasupra lui. Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că zeciuiţi izma şi mărariul şi chimenul, şi aţi lăsat ceale mai greale ale legii, judecata şi milostenia, şi credinţa; aceastea să cădea să le faceţi şi
24 acealea să nu lăsaţ. Povăţuitori orbi, ceia ce strecuraţi ţînţariul şi cămila înghiţiţ!
25 Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că curăţiţi cea den afară a păharului şi a blidului, iară denlăuntru pline sînt de hrăpituri
26 şi de nedireptăţi. Fariseie oarbe, curăţeaşte întîi înlăuntrul păharului şi blidului
27 ca să fie şi cea den afară a lor curată. Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că vă asămănaţi mormînturilor celor spoite, carele să arată den afară frumoase, iară denlăuntru pline sînt de oasele morţilor şi de toată
28 necurăţia. Aşa şi voi, den afară vă arătaţi oamenilor direpţi, iară denlăuntru, plini sîn-
29 teţi de făţăria nelegiuirii. Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că ziditi mormintele prorocilor şi împodobiţ mormintele direpţi-
30 lor. Şi ziceţi:'De am fi fost în zilele părinţilor noştri, nu am fi fost lor soţi în
31 sîngele prorocilor'. Cît înşivă mărturisiţi pre voi că sînteţi fii celora ce au omorît pre
32 proroci. Şi voi împleţi măsura părinţilor
33 voştri. Şerpi, pui de năpîrci, cum veţi
34 scăpa de judecata gheennei? Direpţ aceasta, iată Eu trimiţ cătră voi proroci, şi înţelepţi, şi cărturari; şi dentr-înşii omorîveţ şi răstigni-veţ şi dentr-înşii veţ bate în săboarăle voastre şi goni-i-veţ den oraş în
35 oraş. Ca să vie spre voi tot sîngele direpţ, carele s-au vărsat pre pămînt, de la sîngele lui Avel, direptul, pînă la sîngele Zahariei, fiiul Varahiei, pre carele aţ omorît între
36 beseárecă şi între oltariu. Adevăr grăiesc voao, veni-vor toate aceastea spre neamul
37 acesta. Ierusalime, Ierusalime, carele omorîş proroctii şi cu pietri uciseş pre cei trimeşi cătră tine, de cîte ori vruiu să adun feciorii tăi, în ce chip adună găina puii ei
38 supt arepi, şi n-aţ vrut! Iată, să lasă
39 voao casa voastră pustie. Că zic voao: Nu Mă veţ vedea de acum pînă cînd veţ zice:'Blagoslovit Cel ce vine întru numele Domnului!"

CAP XXIV

Şi ieşind Iisus den beseárecă, mergea şi să apropiară ucenicii Lui să 1
arate Lui ziditurile beseárecii. Iară Iisus zise lor:„Nu vedeţ 2
aceastea toate? Adevăr grăiesc voao, nu va rămînea acicea piatră pe piatră care să nu să răsipească". Şi şăzînd El 3
pre muntele Maslinilor, apropiară-să ucenicii la El osebi, zicînd:„Spune noao cînd vor fi aceastea? Şi ce e sămnul venirei Tale şi al sfîrşăniii veacului?" Şi răspunzînd 4
Iisus zise lor:„Căutaţi să nu văînşale cineva pre voi. Că mulţi vor veni întru numele 5
Mieu, zicînd:'Eu sînt Hristos'; şi pre mulţi vor înşăla. Şi veţ auzi războaie şi auziri 6
de războaie; căutaţi, nu vă spămîntaţi, Că să cade toate să fie, ce încă nu va fi 7
sfîrşitul. Că să va scula limbă preste 8
limbă şi împărăţie preste împărăţie şi vor fi morţi şi foameţ şi cutremure pre-alocurea şi toate aceastea-s începătura durerilor.
Atuncea vor da pre voi la strînsoare şi vă 9
vor omorî pre voi şi veţ fi urîţ de toate limbile pentru numele Mieu. Şi atuncea 10
să vor zminti mulţi şi unul pre alt să vor vinde şi să vor urî unul cu altul. Şi 11
mulţi proroci mincinoşi să vor scula şi vor înşăla pre mulţi. Şi pentru căci 12
să va înmulţi fărădeleagea, răci-să-va dragostea multora. Iară cela ce va răbda 13
pînă în sfîrşit, acela să va spăsi. Şi să va 14
propovedui Evanghelia aceasta a Împărăţiei întru toată lumea, întru mărturia a toate limbile; şi atunci va veni sfîrşenia. Iară 15
cînd veţ vedea scîrba pustiiriei carea s-au grăit pren Daniil prorocul stînd în loc sfînt (cela ce ceteaşte să înţeleagă), Atuncea 16
cei den Iudea să fugă la munţi; Carele e 17
în pod să nu să pogoară să ia ceva den casa lui; Şi carele e în cîmp să nu să întoarne 18
să ia veşmîntul lui. Iară vai celor ce au în 19
pîntece şi aplecătoarelor într-acealea zile!
Ce rugaţi-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, 20
nice sîmbăta. Că va fi atuncea nevoie 21
mare, carea n-au fost de-nceputul lumii pînă acum, nici nu va fi. Şi de nu s-ar fi 22
micşorat zilele acealea, nu s-ar fi mîntuit tot trupul; iară pentru cei aleş să vor scurta zilele acealea. Atuncea, de are zice voao 23
cineva:'Iată, acicea e Hristos, sau colea', nu creadereţ. Că să vor scula hristoş minci- 24
noşi şi proroci mincinoşi şi vor da seamne mari şi minuni, cît să înşale, de va fi putinţă, şi pre cei aleş. Iată, spuş voao mai nainte. 25
De vor zice dară voo:'Iată, în pustie iaste', 26
nu ieşireţ. 'Iată, în cămări', nu creadeţi.
Că, cum fulgerul iase de la răsărit şi să arată 27
pînă la apus, aşa va fi venirea Fiiului Omenesc.
Că oriunde va fi stîrvul, acolo să vor adu- 28

29 na vulturii. Iară numaidecît după scîrba
acelor zile, soarele să va întuneca şi luna nu
va da lumina ei, şi stealele vor cădea den
ceriu şi puterile ceriurilor să vor clăti.
30 Şi atuncea să va arăta sămnul Fiiului
Omenesc în ceriu şi atuncea vor plînge toate
seminţiile pămîntului şi vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind pre norii ceriului, cu puteare
31 şi cu slavă multă. Şi va trimite pre înge-
rii Săi cu trîmbiţă şi cu glas mare şi vor
aduna aleşii Lui de la patru vînturi, de la
margenile ceriurilor pînă la margenile lui.
32 Iaru de la smochin vă învăţaţi pildă: cînd
va fi mlădiţa lui moale şi frunzele va odrăsli,
33 ştiţi că aproape e vara. Aşa şi voi,
cînd veţi vedea aceastea toate, să ştiţi că
34 aproape iaste la uşi. Adevăr grăiesc voao,
nu va treace neamul acesta, pînă cînd să
35 vor face aceastea toate. Ceriul şi pămîntul
vor treace, iară cuvintele Meale nu vor treace.
36 Iară de ziua aceaea şi ceasul nimeni nu ştie,
nici îngerii ceriurilor, fără Tatăl Mieu sîngur.
37 Căci, cum au fost în zilele lui Noe, aşa va fi
38 şi venirea Fiiului Omenesc. Şi cum era în
zilele ceale mai nainte de potop, mîncînd şi
bînd, însurîndu-se şi măritîndu-se, pînă în
39 ziua ce întră Noe în chivot, Şi nu cono-
scură pînă veni potopul şi luo pre toţi, aşa
40 va fi şi venirea Fiiului Omenesc. Atuncea
doi vor fi în cîmp; unul să va lua şi altul
41 să va lăsa. Doao măcenînd la moară;
42 una să va lua şi una să va lăsa. Deci
privegheaţi, că nu ştiţi în care ceas Domnul
43 vostru va veni. Iară aceasta să ştiţi, că,
de-ar şti stăpînul casei în care strajă va veni
furul, ar priveghea şi n-ar lăsa să-i sape casa
44 lui. Derept aceasta şi voi fiţi gata, că, în
ceasul care n-aţi gîndi, Fiiul Omenesc va veni.
45 Oare cine iaste sluga cea credincioasă şi
înţeleaptă, pre carele l-au pus domnul lui
preste slujba lui, să dea lor hrană la vreame?
46 Fericită sluga aceaea carele, viind domnul
47 lui, va afla făcînd aşa. Adevăr zic voao,
că preste toată avuţia lui pune-l-va pre el.
48 Iară de va zice acea slugă rea întru inima
49 lui: 'Apesteaşte domnul mieu a veni' Şi
va începe a bate pre cei cu el robi, mîncînd
50 şi bînd cu beţivii, Veni-va domnul slugii
aceluia în ziua carea nu se nădăiaşte şi în
51 ceasul care nu ştie. Şi-l va despica pre el
şi partea lui cu făţarnicii va pune; acolo va
fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor.

CAP XXV

1 Atuncea să va asemăna împărăţia
ceriurilor cu zeace feate, carele
luînd făcliile lor, ieşiră întru tîmpi-
2 narea ginerelui. Iară cinci dentru
eale era înţeleapte şi cinci nebune.
3 Ceale nebune, luîndu-ş făcliile lor, nu luară cu
sine untdelemn. Iară ceale înţeleapte 4
luară untdelemn în vasele lor cu făcliile lor.
Şi, zăbăvind ginerile, au adormitat toate 5
şi dormiia. Iară la miazănoapte fu stri- 6
gare: 'Iată, ginerile vine. Ieşiţi în timpinarea
lui'. Atuncea să scularâ toate fecioarele 7
acealea şi-ş împodobiră făcliile lor. Iară 8
ceale nebune celor înţeleapte ziseră: 'Daţi
noao den untdelemnul vostru, că făcliile
noastre să sting'. Şi răspunseră ceale 9
înţeleapte zicînd: 'Ca nu cîndai nu va ajunge
noao şi voao, mai bine meargeţi la vînzători
şi vă cumpăraţ voao'. Şi mergînd eale 10
să cumpere, veni ginerile şi ceale gata întrară
cu el la nuntă şi să închise uşa. Iară mai 11
apoi veniră şi cealealalte feate, zicînd:
'Doamne, Doamne, deşchide noao'. Iară 12
el răspunzînd zise: 'Adevăr grăiesc voao, nu
vă cunoscu pre voi'. Direpţ aceaea preve- 13
gheaţi, că nu ştiţ ziua, nici ceasul în carea
Fiiul Omenesc va veni. Că în ce chip un 14
om, mergînd departe, chemă slugile sale şi
deade lor averile lui, Şi unuia îi deade 15
cinci talanţi, altuia doi, iară altuia unul,
fiecăruia după putearea lui, şi să duse
numaidecît, Şi mergînd cel ce au luat cei 16
cinci talanţi, au lucrat cu ei şi făcu alţi cinci
talanţi, Aşijderea şi cel cu doi, dobîndi 17
şi el alţi doi. Iară cela ce au luat unul, 18
mergînd, săpă în pămînt şi ascunse argintul
domnului său. Iară după multă vreame, 19
veni domnul slugilor acelora şi luo samă cu
ei. Şi mergînd cel ce au luat cei cinci 20
talanţi, aduse alţi cinci talanţi, zicînd:
'Doamne, cinci talanţi mi-ai dat; iată, alţi
cinci talanţi am dobîndit cu ei'. Şi zise 21
lui domnu-său: 'Bine iaste, slugă bună şi
credincioasă; spre puţîn fuseşi credincios,
spre mult te voiu pune; întră în bucuria
domnului tău'. Şi venind şi cela ce au 22
luat cei doi talanţi, zise: 'Doamne, doi ta-
lanţi mi-ai dat; iaca, alţi doi talanţi dobîndit-
am cu ei'. Zise lui domnul lui: 'Bine e, 23
slugă bună şi credincioasă, pre puţin eşti
credincios, spre multe te voiu pune; întră în
bucuria domnului tău'. Şi venind şi cela 24
ce luase un talant, zise: 'Doamne, ştiutu-te-
am că eşti om nesilnic, secerînd unde n-ai
sămănat şi adunînd de unde n-ai răsipit.
Şi temîndu-mă, merş şi ascunşu talantul 25
tău în pămînt. Iată, ai al tău'. Şi răspun- 26
zînd domnu-său zise lui: 'Slugă rea şi
leaneşă, ştiuşi că seacer unde n-am sămănat
şi adun de unde n-am răsipit. Cădea-se 27
dară să fi pus argintul mieu la schimbători
şi, viind eu, fire-aş luat al mieu cu dobîndă.
Luaţi dară de la el talantul şi-l daţ celuia ce 28
are zeace

29 talanţi. Că la tot cela ce are da-i-se-va şi
i să va prisosi (iară de la cela ce n-are, şi ce
30 are lua-se-va de la el). Şi pre sluga ne-
treabnică aruncaţi-l întru întunearecul cel
mai de afară; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea
31 dinţilor'. Iară cînd va veni Fiiul Omenesc
întru slava Lui, şi toţi sfinţii îngeri cu El,
atuncea va şădea spre scaunul slavei Lui.
32 Şi să vor aduna înaintea Lui toate limbile
şi va despărţi pre ei unul de altul, cum
33 aleage păstoriul oile den capre. Şi va
pune oile de-a direapta Lui, iară caprele
34 de-a stînga. Atunci va zice Împăratul
celor de-a direapta Lui:'Veniţi, blagosloviţii
Părintelui Mieu, moşteniţ cea gătită voao
35 împărăţia de la întemeiarea lumii. Că am
flămînzit şi Mi-aţ dat mîncare, însătoşat-am
şi Mi-aţ dat băutură, strein am fost şi M-aţ
36 priimit. Gol, şi M-aţ îmbrăcat, bolnăvit-
am şi M-aţ socotit, în temniţă am fost şi aţ
37 venit la Mine'. Atuncea răspunde-vor
Lui direpţii, zicînd:'Doamne, cînd Te-am
văzut flămînd şi Te-am hrănit? Sau sătos
38 şi Ţ-am dat băutură? Sau cînd Te-am
văzut striin şi Te-am priimit? Sau gol şi
39 Te-am îmbrăcat? Sau cînd Te-am văzut
bolnav, sau în temniţă şi am venit la Tine?'
40 Şi răspunzînd Împăratul zise lor:'Adevăr
grăiescu voao, întru cît aţi făcut unuia dentr-
aceşti fraţi mai mici ai Miei, Mie aţi făcut'.
41 Atuncea va zice şi celor de-a stînga:'Duceţi-
vă de la Mine, blăstămaţilor, în focul de
veac, carele e gătit diavolului şi îngerilor lui!
42 Că am flămînzit şi nu Mi-aţ dat mîncare,
însetoşat-am, şi nu Mi-aţ dat băutură.
43 Striin am fost şi nu M-aţi priimit, gol şi nu
M-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi nu
44 M-aţi socotit'. Atuncea vor răspunde şi
ei Lui zicînd:'Doamne, cînd Te-am văzut
flămînd, sau setos, sau striin, sau gol, sau
bolnav, sau în temniţă şi n-am slujit Ţie?'
45 Atuncea va răspunde lor zicînd:'Adevăr
grăiescu voao, întru cît n-aţi făcut unuia
dentr-aceşti mici, nici Mie aţi făcut'.
46 Şi vor mearge aceştea în munca de veaci,
iară direpţii în viaţa veacinică".

CAP XXVI

1 Şi fu cînd sfîrşi Iisus toate cuvin-
tele aceastea, zise ucenicilor Lui:
2 „Ştiţi că după doao zile Paştile
vor fi şi Fiiul Omenescu Să va da
3 să Să răstignească". Atuncea
să adunară arhiereii şi cărturarii şi bătrînii
în curtea arhiereului, carele îl chema Caiafa.
4 Şi făcură sfat ca să prinză pre Iisus cu hicle-
5 nie şi să-L omoară. Şi zicea:„Nu în sărbă-
toare, ca să nu fie gîlceavă în oameni".

Iară Iisus fiind în Vithania, în casa lui 6
Simon stricatul, Veni către El o muiare 7
avînd un vas cu mir de mult preţu şi-l vărsă
să pre capul Lui, şăzînd: Iară văzînd 8
ucenicii Lui să mîniară zicînd:'Pentru spre
ce e piarderea aceasta? Că putea acestu 9
miru să să vînză drept mult şi să să dea
săracilor'. Iară ştiind Iisus, zise lor:'Ce 10
daţi osteneale muierii? Că lucru bun făcu
cu Mine. Că săracii pururea aveţi cu voi, 11
iară pre Mine nu Mă aveţi pururea. Puind 12
aceasta mirul acesta pre trupul Mieu, spre
îngroparea Mea au făcut. Adevăr grăiescu 13
voao, oriunde să va propovedui Evanghelia
aceasta, în toată lumea, zice-să-va şi ce au
făcut aceasta spre pomenirea ei". Atuncea 14
mergînd unul den cei doisprăzeace, carele
îl chema Iuda Iscariotis, la arhierei, Zise: 15
„Ce veţi să-m daţi mie şi eu să vî-L dau pre
El voao?" Iară ei au pus lui treizeci de arginţi.
Şi de-atuncea căuta vreame bună ca să-L 16
dea pre El. Iară în ziua de-ntîiu a azime- 17
lor, veniră ucenicii la Iisus, zicînd Lui:
„Unde vei să gătim Ţie să mănînci Paştile?"
Iară El zise:„Meargeţi în oraşu către cuta- 18
rele şi ziceţi lui:'Învăţătoriul zice:'Vreamea
Mea e aproape, la tine voiu face Paştile cu
ucenicii Miei'". Şi făcură ucenicii cum 19
le porunci lor Iisus şi gătiră Paştile. Iară 20
fiind sară, şăzu cu cei doisprăzeace. Şi 21
mîncînd ei, zise:„Adevăr zic voao, că unul
den voi Mă va vinde". Şi întristîndu-să 22
ei foarte începură a grăi Lui fieştecarele
den ei:„Au doară eu sînt, Doamne?" Iară 23
El răspunzînd zise:„Cela ce-au întinsu cu
Mine mîna în blid, acela Mă va vinde. Ce 24
Fiiul Omenescu va mearge, cum s-au scris
de El, iară vai de omul acela pren carele
Fiiul Omenescu Să vinde; bine ar fi lui de
nu s-ar fi născut omul acela!" Şi răspun- 25
zînd Iuda, cela ce-L vindea pre El, zise:
„Au doară sînt eu, învăţătoriule?" Zise Lui:
„Tu ai zis". Şi cinînd ei, luînd Iisus pîi- 26
nea şi blagoslovind, frînse şi da ucenicilor
şi zise:„Luaţi, mîncaţi, acesta e trupul Mieu".
Şi, luînd păharul şi blagoslovind, deade lor 27
zicînd:„Beaţi dentr-acesta toţi. Că acesta 28
e sîngele Mieu, al legii noao, ce să varsă
pentru mulţi, întru iertăciunea păcatelor.
Iară zic voao că nu voiu bea de acum dentru 29
acest rod de vie pînă la ziua aceaea, cînd
pre el voiu bea cu voi nou întru împărăţia
Tatului Mieu". Şi lăudînd, ieşiră în 30
muntele Maslinilor. Atuncea zise Iisus: 31
„Toţi voi vă veţ sminti în Mine într-această
noapte, că scris iaste:'Bate-voiu păstoriul şi
să vor răsipi oile turmei'. Iară după ce 32
voiu învia, mearge-voiu mai nainte de voi
în Galilea". Şi răspunzînd Petr, zise Lui: 33
„De se vor şi toţi zminti în Tine, iară eu
niciodată nu mă voiu zminti". Zise 34
Iisus lui:„Ade-

vĕr grăiesc ţie că în ceastă noapte, mainte de cîntatul cocoşului, de trei ori te vei lepăda
35 de Mine". Zise Petr Lui:„De mi s-ară tîmpla şi a muri cu Tine, nu mă voiu lepăda de Tine". Aşijderea şi toţi ucenicii ziseră.
36 Atuncea veni cu ei Iisus la satul ce să zice Ghethsimani şi zise ucenicilor:„Şedeţi acicea
37 pînă voiu mearge acolo să Mă rog". Şi luînd pre Petr şi pre doi feciori ai lui Zevedeiu, începu a Să întrista şi a Să mîhni.
38 Atuncea zise lor Iisus:„Trist iaste sufletul Mieu pînă [la] moarte; rămîneţi aici şi
39 prevegheaţ cu Mine". Şi mergînd puţinel, căzu pre faţa Lui, rugîndu-Se şi zicînd: „Părintele Mieu, de iaste cu putinţă, treacă de la Mine acest păhar; însă nu cum
40 voiu Eu, ce precum Tu". Şi veni cătră ucinici şi află pre ei dormind şi zise lui Petr:„Aşa, nu putut un ceas preveghea cu
41 Mine? Prevegheaţ şi vă rugaţ, ca să nu întraţi la dodeială; că duhul e osîrdios,
42 iară trupul e slab". Iară a doua oară mergînd, Să rugă, zicînd:„Părintele Mieu, de nu poate treace acest păhar de la Mine,
43 de nu voiu bea pre el, fie voia Ta". Şi viind iară, află pre ei dormind, că era ochii
44 lor îngreuiaţi. Şi lăsînd pre ei, iară mearse de Să rugă a treia oară, acelaş cuvînt
45 zicînd. Atunci veni cătră ucenicii Lui şi zise lor:„Dormiţ de acum şi odihniţ! Iată, s-au apropiat ceasul şi Fiiul Omenesc
46 Să va da în mîinile păcătoşilor. Sculaţi-vă să meargem; iată, să apropie cela ce Mă
47 vîndu". Şi încă grăind El, iată Iuda, unul den cei doisprăzeace, veni, şi cu el mulţime multă cu sabii şi leamne, de la arhierei
48 şi bătrînii nărodului. Iară cela ce vîndu pre El dedease lor sămn, zicînd:„Pre carele voiu săruta, acela iaste, prindeţ pre El".
49 Şi numai cît viind la Iisus, zise:„Bucură-Te,
50 învăţătoriule". Şi-L sărută. Iară Iisus zise lui:„Priatine, spre ce ai venit?" Atuncea, apropiindu-se, puseră mîinile pre Iisus,
51 şi-L prinsără pre El. Şi iată, unul den cei ce era cu Iisus, tinzînd mîna, scoase sabia lui şi, lovind pre sluga arhiereului, tăie ureachea
52 lui. Atuncea zise Iisus lui:„Întoarce sabia ta în locul ei, că toţi carii să apucă de
53 sabie cu sabie vor muri. Au pare-ţi-se că nu poci acum ruga pre Părintele Mieu să-Mi trimiţă Mie mai mult decît doaosprezeace
54 legheoane de îngeri? Dară cum s-ar împlea scripturile, că aşea să cade să fie?"
55 Într-acel ceas zise Iisus mulţimei:„Ca la un tîlhariu aţ ieşit, cu sabii şi cu leamne să mă prindeţ! Şădeam în toate zilele la voi, învăţînd în besearecă şi nu M-aţ prins.
56 Aceasta tot fu ca să să împle scripturile prorocilor". Atuncea ucenicii toţi lăsînd pre El, fugiră.
57 Iară ei prinzînd pre Iisus, duseră-L la Caiafa, arhiereul, unde cărturarii şi bătrînii era
58 adunaţi. Iară Petăr mergea după El de departe pînă la curtea arhiereului şi, întrînd înlăuntru, şădea cu slugile, să-I vază sfîrşitul. Iară arhiereii şi bătrînii şi tot sfatul 59
căuta mărturie mincenoasă asupra lui Iisus, ca să-L omoară pre El. Şi nu aflară; şi 60
multe mărturii mincenoase viind, nu aflară, iară mai apoi, viind doao mărturii mincenoase, Ziseră:„Acesta au zis:'Pociu să 61
surpu beseareca lui Dumnezău şi în trei zile să o zidesc pre ea'". Şi, sculîndu-se 62
arhiereul, zise Lui:„Nemică nu răspunzi? Ce mărturisesc aceştea asupra Ta?" Iară 63
Iisus tăcea; şi răspunzînd arhiereul, zise Lui: „Juru-Te pre Dumnezăul cel viu să spui noao de eşti Tu Hristos, Fiiul lui Dumnezău". Zise Iisus lui:„Tu ai zis; însă zic voao, de 64
acum veţi vedea pre Fiiul Omenesc şăzînd de-a direapta puterii şi viind pre norii ceriului". Atuncea mai marele popilor îş rupse 65
veşmintele sale zicînd că„Au hulit, ce ne mai trebuiesc încă mărturii? Iată, acum aţi auzit hula Lui. Ce vă pare voao?" Dară 66
ei răspunzînd, ziseră:„Iaste vinovat morţii". Atuncea scuipiră în obrazul Lui şi-L bătură 67
preste obraz, iară alţii I-au dat palme, Zicînd:„Proroceaşte noao, Hristoase, cine e 68
cela ce Te lovi?" Iară Petăr şădea afară 69
în curte; şi veni la el o slujnică zicînd:„Şi tu erai cu Iisus Galileanul". Iară el să 70
lepădă înaintea tuturor, zicînd:„Nu ştiu ce zici". Şi ieşind el cătră poartă, văzu pre 71
el alta, şi zise celor ce era acolo:„Şi acesta era cu Iisus Nazarineanul". Şi iară să 72
lepădă cu jurămînt că „Nu ştiu omul". Iară preste puţinel, apropiindu-se ceea ce 73
sta, ziseră lui Petăr:„Adevăr şi tu eşti dentr-înşi, că şi graiul tău aiavea te face". Atuncea începu a să blăstăma şi a să jura 74
că„Nu ştiu pre om". Şi numaidecît cîntă cocoşul. Şi-ş aduse aminte Petăr de 75
cuvîntul lui Iisus cela ce-i zisease lui, că „Mai nainte de cîntatul cocoşului de trei ori te vei lepăda de Mine". Şi ieşind afară, plînse cu amar.

CAP XXVII

Şi fiind dimineaţa, sfat făcură toţ 1
arhiereii şi bătrînii nărodului asupra lui Iisus, ca să-L omoară pre El.
Şi legînd pre El, Îl duseră şi-L deade- 2
ră lui Pondie Pilat, domnului.
Atuncea, văzînd Iuda, cela ce-L vînduse pre 3
El, că s-au vinuit, căindu-se, întoarse cei 30 de arginţi popilor celor mari şi bătrînilor,
Zicînd:„Greşit-am vînzînd sînge nevinovat". 4
Iară ei ziseră:„Ce e noao? Tu vei vedea".
Şi aruncînd arginţii în besearecă, să duse în 5
laturi şi mergînd să spînzură. Iară mai 6
marii popilor, luînd arginţii, ziseră:„Nu se cade aceştea a-i pune în corvan, de vreame
ce preţ de sînge iaste. Şi sfat făcînd, cum- 7

părară cu ei Ţarina Olariului, de îngroparea
8 striinilor. Pentru aceaea s-au chemat acea
ţarină Ţarina Sîngelui, pînă în ziua de
9 astăzi. (Atuncea să împlu ce s-au
grăit pren Ieremia prorocul zicînd:„Şi
luară cei treizeci de arginţi, preţul celui
preţuit, carele au preţuit, den fiii lui Israil.
10 Şi-i deaderă pre Ţarena Olariului, cum au rîn-
11 duit mie Domnul"). Iară Iisus stătu
înaintea domnului şi întrebă pre el domnul,
zicînd:„Tu eşti împăratul iudeilor?" Iară
12 Iisus zise lui:„Tu zici". Şi cînd să huliia
El de arhierei şi de bătrînii, nemică nu
13 răspundea. Atunce zise lui Pilat:„Au nu
14 auzi cîte asupra Ta mărturisescu?" Şi
nu-i răspunse lui spre nici un cuvînt, cît să
15 mira diregătoriul foarte. Iară la praznic
avea obiceaiu domnul să sloboază pre unul
16 legat nărodului, pre carele vrea. Ce avea
atunci un legat vestit de-l chema Varavva.
17 Deci, adunîndu-se ei, zise lor Pilat:„Pre
carele veţ să vă sloboz voao, pre Varava, au
18 pre Iisus, ce să zice Hristos?" Că ştiia că
19 pentru pizma L-au dat pre El. Şi şăzînd
el la divan, trimis-au cătră el muiarea lui,
zicînd:„Nemica ţie şi direptului aceluia, că
mulţe am păţit astăzi în vis pentru El".
20 Iară arhiereii şi bătrînii au îndemnat gloa-
tele ca că ceară pre Varavva, iară pre Iisus
21 să-L piarză. Şi răspunzînd diregătoriul,
zise lor:„Pre carele veţ dentr-amîndoi să
sloboz voao?" Iară ei ziseră:„Pre Varavva".
22 Zise lor Pilat:„Dară ce voiu face lui Iisus ce
să zice Hristos?" Ziseră lui toţi:„Să Să
23 răstignească!" Iară diregătoriul zise:
„Dară ce rău au făcut?" Iară ei mai vîrtos
24 striga, zicînd:„Să Să răstignească!" Şi
văzînd Pilat că nemică nu foloseaşte, ce
mai multă gîlceavă să face, luînd apă, spălă-ş
mînile înaintea gloatei zîcînd:„Nevinovat
sînt de sîngele direptului acestuia. Voi veţ
25 vedea". Şi răspunzînd toată gloata, zise:
„Sîngele Lui pre noi şi pre feciorii noştri".
26 Atunci lăsă lor pre Varavva, iară pre Iisus,
izbindu-L, deade-L lor să-L răstignească.
27 Atunce slujitorii domnului, luînd pre Iisus
la divan, să adunară la El toată adunarea.
28 Şi dezbrăcînd pre El, îmbrăcară pre El
29 haină roşie. Şi împletind cunună de
spini, puseră în capul Lui, şi trestie în
direapta Lui; şi îngenunchind înaintea Lui,
bătea-ş joc de el, zicînd:„Bucură-Te, Împă-
30 ratul Iudeilor". Şi scuipînd spre El,
31 luară trestia şi bătea capul Lui. Şi deaca-ş
bătură joc de El, dezbrăcară de pre El
veşmîntul şi-L îmbrăcară în veşmintele Lui,
32 şi-L duseră să-L răstignească. Şi ieşind,
aflară un om, numele lui Simon Chirineu,
şi pre acesta siliră ca să-I ducă crucea
33 Lui. Şi venind la locul ce să
cheamă Golgotha, ce să zice:„Locul Căpă-
ţînii", Deaderă Lui să bea oţăt cu fiare 34
amestecat; şi deacă gustă, nu vru să bea.
Iară deaca răstigni pre El, împărţiră veş- 35
mintele Lui aruncînd sorţi, să să împle ce
e zis de prorocul zicînd:„Împărţiră veş-
mintele Meale lor şi pre veşmîntul Mieu
aruncară sorţu". Şi şăzînd păziia pre El 36
acolo. Şi puseră deasupra capului Lui 37
vina Lui scrisă: ACESTA IASTE IISUS
ÎMPĂRATUL IUDEILOR. Atuncea să 38
răstigniră cu El doi tîlhari, unul de-a
direapta şi altul de-a stînga. Iară ceia ce 39
trecea huliia pre El, clătind capetele lor,
Şi zicînd:„Cela ce surpă besearecа şi în trei 40
zile o zideaşte, mîntuiaşte-Te pre Tine! De
eşti Fiiul lui Dumnezău, pogori de pre
cruce!" Aşijderea şi mai marii popilor, 41
bătîndu-şi joc cu cărturarii şi cu bătrînii,
zicea: „Pre alţii au mîntuit, dară pre Sine 42
nu Să poate mîntui? De iaste Împăratul lui
Israil, pogoare-Să acum de pre cruce, şi
vom creade Lui. Nădăjduia în Dumnezău; 43
izbăvească acum pre El, de va vrea pre El,
că au zis că 'Sînt Fiiul lui Dumnezău'!"
Aceastaş şi tîlharii carii era răstigniţi cu El 44
împuta Lui. Iară den al şasele ceas 45
întunearec fu preste tot pămîntul, pînă la
al noaole ceas. Iară într-al noaole ceas 46
strigă Iisus cu mare glas, zicînd:„Ili, Ili,
lama savahthani?"Aceasta iaste:„Dumnezăul
Mieu, Dumnezăul Mieu, căci Mă lăsaşi?"
Iară unii ce sta acolea, auzind, zicea că pre Ilie 47
strigă acesta. Şi numaidecît alergă unul 48
dentru ei şi, luînd bureatele, împlîndu-l de
oţăt şi puindu-l în trestie Îl adăpa pre El.
Iară alţii zisără:„Lasă să vedem, au veni-va 49
Ilie să-L mîntuiască pre El?" Şi Iisus, iară 50
strigînd cu glas mare, lăsă-ş duhul. Şi 51
iată, catapetazma besearecii să rupse în
doao, de sus pînă jos şi pămîntul să cutre-
mură şi pietrile să despicară. Şi mormin- 52
tele să deşchisără şi multe trupuri ale sfinţi-
lor carii era adormiţi să sculară. Şi 53
ieşind den mormente după învierea Lui,
întrară în sfînta cetate şi să arătară la mulţi.
Iară sutaşul şi ceia ce era cu el străjuind 54
pre Iisus, văzînd cutremurul şi cealea ce
fură, să spămîntară foarte zicînd:„Adevărat
Fiiul lui Dumnezău era Acesta". Şi era 55
acolo muieri multe de departe privind, carele
au mersu după Iisus den Galilea, să slujască
Lui. Între carele era Maria Magdalina şi 56
Maria, a lui Iacov şi a lui Iosie mumă, şi
muma feciorilor lui Zevedeiu. Şi fiind 57
înde sară veni un om bogat den Arimathea
căruia era numele Iosif, care şi el ucenic fu
lui Iisus. Acesta apropiindu-să cătră 58
Pilat, ceru trupul lui Iisus. Atuncea 59
Pilat porunci să-i

dea trupul; şi luînd trupul, Iosif îl învăli în
60 cearşaf curat. Şi-l puse pre El în cel nou
al lui mormînt, carele l-au cioplit în piatră;
şi prăvălind o piatră mare la uşa mormîntu-
61 lui, să duse. Şi era acolea Maria Magda-
lina şi ceaealaltă Marie şăzînd în preajma
62 mormîntului. Iară a doao zi care iaste
după vineri, să adunară mai marii popilor
63 şi fariseii cătră Pilat, Zicînd:„Doamne,
aducemu-ne aminte că acel amăgitoriu
zise încă fiind viu:'După trei zile Mă voiu
64 scula'. Direpta aceaea porunceaşte să să
păzească mormîntul pînă a treia zi, să nu
cumva, viind ucenicii Lui noaptea, să-L
fure pre El şi vor zice oamenilor că S-au
sculat den morţi, şi va fi rătăcirea cea de
65 apoi mai rea decît cea dentîiu". Şi zise
lor Pilat:„Aveţi custodie, meargeţi de
66 întăriţi cum ştiţi". Iară ei mearsără şi
întăriră mormîntul, pecitluind piatra cu
custodia.

CAP XXVIII

1 Iară în sara sîmbetelor, cei ce
lumina întru una a sîmbetelor,
veni Maria Magdalina şi ceaea-
laltă Marie să vază mormîntul.
2 Şi iată, cutremur mare fu; că
îngerul Domnului pogorînd den ceriu,
viind, prăvăli piatra de pre uşă şi şăzu
3 preste ea. Şi era vedearea lui ca fulge-
4 rul, şi veşmîntul lui alb ca zăpada. Iară
străjarii, de frica lui, să spămîntară şi fură
5 ca morţii. Iară răspunzînd îngerul, zise
muierilor:„Voi nu vă teameţ, că ştiu că
6 pre Iisus răstignitul căutaţi. Nu iaste
aici, că S-au sculat, cum au zis; veniţ de vedeţ
7 locul unde au zăcut Domnul. Şi, curînd
mergînd, ziceţ ucenicilor Lui că S-au sculat
den morţi şi iată, va mearge înaintea voastră
în Galilea; acolo Îl veţ vedea; iată, am zis
8 voao". Şi ieşind curînd den mormînt,
cu frică şi cu bucurie mare, alergară să
9 spuie ucenicilor Lui. Şi deaca mearsără
să spuie ucenicilor Lui, iată, Iisus tîmpină
pre eale, zicînd:„Bucuraţi-vă". Iară eale,
apropiindu-se, apucară-I Lui picioarele şi să
10 închinară Lui. Atuncea zise Iisus lor:
„Nu vă teamereţ, mergeţ de vestiţ fraţilor
Miei să meargă în Galilea şi acolo Mă vor
11 vedea". Şi mergînd eale, iată, unii den
străjari, mergînd în cetate, deaderă ştire
12 arhiereilor toate ceale ce s-au făcut. Şi
adunîndu-se cu bătrînii şi sfat făcînd, argint
13 deaderă slujitorilor, Zicînd:„Ziceţ că
ucenicii Lui, noaptea viind, L-au furat pre
14 El, dormind noi. Iară de să va auzi aceasta
la domn, noi vom îmblînzi pre el şi pre voi
15 fără frică vom face". Iară ei, luînd banii
făcură cum era învăţaţi şi să vesti cuvîntul
acesta întru iudei pînă în ziua de astăzi.

Iară cei unsprăzeace ucenici mearseră în 16
Galilea, în muntele unde rînduise lor Iisus.
Şi văzîndu-L pre El, să închinară Lui, iară 17
unii să îndoiră. Şi apropiindu-Se Iisus, 18
grăi lor, zicînd:„Datu-Mi-s-au toată putearea
în ceriu şi pre pămînt. Direpta aceaea, 19
mergînd, învăţaţi toate limbile, botezînd
pre ei în numele Tatălui şi al Fiiului şi al
Duhului Sfînt, Învăţînd pre ei să ţie 20
toate cîte am poruncit voao; şi iată,
Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă
în sfîrşănia veacului.
Amin".

PREDOSLOVIA SFÎNTULUI MARCO EVANGHELISTUL

Aici, de pre Evanghelia lui Marco trebuie să ştim trei lucruri:
Întîiu, de pre ce au scris Marco.
A doua oară, cine au fost Marco şi în ce limbă au scris Evanghelia lui.
A treia oară, cîte părţi are Evanghelia lui.

1 Sfîntul Marco, ca şi Matthei, scrie de cuvintele şi de faptele lui Hristos, de chinuri, de moarte, de înălţarea lui Hristos. Iară naşterea lui Hristos o lasă, că el toate le scrie mai pre scurt. Scris-au pentru aceasta ca şi alalţi evanghelisti, ca să arate pre Iisus Nazarineanul că-i Hristos, Carele să arată aşa, în Carele s-au împlut toate ce au fost prorocit prorocii de Hristos; Acela-i Hristos şi aceastea toate s-au împlut în Iisus Nazarineanul, cum arată evanghelistii. Pentru aceaea Iisus Nazarineanul iaste Hristos, Cel
2 ce era făgăduit părinţilor. De a doua oară, Marco n-au fost den cei 12 apostoli, ce au fost den cei 70 de ucenici; cum zic unii, fost-au ascultătoriu şi ucenic lui Petăr, de care pomeneaşte în sfîrşitul cărţii dentîiu. Scris-au Evanghelia lui în limbă grecească, ca şi alalţi evanghelisti şi apostoli; săvai că au scris Evanghelia mai vîrtos pentru rugarea rimleanilor; ce n-au scris în limbă lătinească, ce grecească, că atunci pretutindenilea petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol încă au scris la rimleani, ce au scris în limbă grecească; şi ovreailor încă n-au scris ovre-
3 iaşte, ce greceaşte. A treia, Evanghelia lui Marco are trei părţi. Partea dentîiu: despre deregătoria prorociei lui Hristos, carea o au arătat propoveduind Evanghelia şi tîlcuind leagea lui Dumnăzău, certînd păcatele şi învăţătura strîmbă a jidovilor, prorocind despre venirea peririi jidovilor şi de venirea Lui la giudecată. Alte lucruri încă semnează aici: chemarea apostolilor, şi trimeaterea lor a propovedui în Iudea, şi minunile lor, şi întrarea Lui cea împărătească în Ierusalim, şi curăţirea besearecii. Această parte dentîiu iaste cuprinsă în ceale 13 capete dentîiu. A doua parte iaste de popia lui Hristos, carea o au arătat întru răbdarea Sa pentru păcatele noastre şi murind pentru noi; şi-i cuprinse aceasta în 2 capete, în 15, 16. A treia parte iaste de începătura împărăţiei slavei Lui, pentru sculare den morţi şi trimeaterea apostolilor în toată lumea să propoveduiască Evanghelia şi înălţarea la ceriu, şi şădearea de-a direapta Tatălui. Aceastea-s cuprinse în al 16 cap.

EVANGHELIA DE LA MARCO

CAP I

Inceaperea Evangheliei a 1
lui Iisus Hristos, Fiiului
lui Dumnezău. Precum 2
s-au scris în proroci: „Iată,
Eu voiu trimite îngerul
Mieu înaintea feaţii Tale,
carele va găti calea Ta
înaintea Ta". Glasul 3
celui ce strigă în pustie: „Gătiţi calea Domnu-
lui, direapte faceţi cărările Lui". Era 4
Ioan botezînd în pustie şi propoveduind
botezul pocăinţei întru iertăciunea păcate-
lor. Şi ieşiia către el toată ţara Iudeii şi 5
ierusalimleanii şi să boteza toţi în rîul
Iordanului de la el, ispoveduindu-şi păcatele
lor. Şi era Ioan îmbrăcat cu peri de 6
cămilă şi brîu de curea prejur mijlocul lui
şi mînca vlăstări şi miare sălbatică. Şi 7
propoveduia, zicînd: „Vine după mine Cel
mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic,
plecîndu-mă, să-I dezlegu cureua încălţă-
mintelor Lui. Că eu am botezat pre voi 8
cu apă, iară Acela va boteza pre voi cu
Duhul Sfînt". Şi fu în zilele acealea, 9
veni Iisus den Nazaretul Galileii şi să boteză
de la Ioan în Iordan. Şi îndată, ieşind 10
den apă, văzu deşchise ceriurile şi Duhul,
ca un porumbu, pogorînd spre El. Şi 11
glas fu den ceriuri: „Tu eşti Fiiul Mieu cel
iubit, întru Carele bine am vrut". Şi 12
numaidecît scoase pre El Duhul în pustie.
Şi era acolo în pustie patruzeci de zile, 13
ispitindu-Se de Satana; şi era cu hiarăle şi
îngerii slujiia Lui. Iară după ce să prinse 14
Ioan, veni Iisus în Galilea, propoveduind
Evanghelia împărăţiei lui Dumnezău Şi 15
zicînd că „Să împlu vreamea şi s-au apropiat
împărăţia lui Dumnezău; pocăiţi-vă şi
creadeţi întru Evanghelie". Şi îmblînd 16
pre lîngă Marea Galileiului, văzu pre Simon
şi pre Andreiu, fratele lui, aruncînd mreaja
lui Simon în mare (că era păscari). Şi 17
zise Iisus lor: „Veniţi după Mine şi vă voiu
face pre voi a fi păscari de oameni". Şi 18
numaidecît lăsînd mrejile lor, mearsără după
El. Şi mergînd de acolea puţinel, văzu 19
pre Iacov cel al lui Zevedeiu şi pre Ioan,
fratele lui, şi pre ei în cin diregînd mrejile.
Şi numaidecît chemă pre ei şi, lăsînd pre 20
Zevedeiu, tatăl lor, în cin cu năimiţii lor,
mearsără după El. Şi întrară în Caper- 21
naum; şi numaidecît în sîmbete, întrînd în
adunare, învăţa. Şi să mira de învăţă- 22
tura Lui, că era învăţînd pre ei ca cum avea
puteare, şi nu ca cărturarii.

23 Şi era în adunarea lor un om cu duh necurat,
24 şi strigă Zicînd:„Lasă, ce e noao şi Ţie, Iisuse Nazarineane. Venit-ai să pierzi pre noi? Ştiu-Te cine eşti, Sfîntul lui Dumnezău".
25 Şi certă pre el Iisus, zicînd:„Amuţeaşte şi
26 ieşi dentr-însul". Şi, scuturîndu-l pre el duhul cel necurat şi strigînd cu glas mare,
27 ieşi dentr-însul. Şi să spămîntară toţi, cît să întreba întru eiş, zicînd:„Ce e aceasta? Ce e învăţătura cea noao aceasta, că, după putearea, şi duhurilor celor necurate porunceaşte şi ascultă de El?" Şi ieşi veastea
28 Lui numaicît întru tot împrejurul Galileiului.
29 Şi îndată ieşind den adunare, veniră în casa lui Simon şi a lui Andreiu, cu Iacov şi Ioan.
30 Iară soacra lui Simon zăcea de friguri prinsă
31 şi numaicît ziseră Lui de ea. Şi, mergînd, o sculă pre ea, ţiindu-o de mînă, şi îndată
32 lăsară pre ea frigurile şi slujiia lor. Iară cînd fu sara într-apusul soarelui, aduseră
33 către El pre toţi beteagii şi îndrăciţii. Şi
34 era tot oraşul strînsu la uşă. Şi au vindecat pre mulţi bolnavi cuprinşi de multe fealiuri de boale şi draci mulţi au scos; şi nu lăsa să grăiască dracii, că ştiia pre El.
35 Şi dimineaţa, foarte de noapte sculîndu-Se, ieşi şi mearse Iisus în loc pustiiu şi acolo
36 Să ruga. Şi mearseră după El Simon şi
37 carii era cu El. Şi aflînd pre El, ziseră
38 Lui că„toţi caută pre Tine". Şi grăi lor: „Blămaţ în satele şi în oraşele ce-s mai aproape, ca să propoveduiescu şi acolo, că
39 pentru aceaea am venit". Şi propoveduia în sinagoghiile lor, în toată Galilea, şi dracii
40 scotea. Şi veni către El un stricat, rugîndu-L pre El şi îngenunchind la El şi zicînd Lui că „de vei vrea, poţi mă curăţi".
41 Iară Iisus, milostivindu-Se, tinse mîna şi atinse de el şi zise lui:„Voiu, curăţeaşte-te".
42 Şi zicînd El, îndată să duse de la el strică-
43 ciunea şi să curăţi. Şi răstindu-Se lui,
44 numaidecît mînă pre el. Şi zise lui: „Caută nemelui nemică să nu spui, ce pasă de te arată popei şi du, pentru curăţenia ta, ce au poruncit Moisi, întru mărturia lor".
45 Iară el, ieşind, începu a propovedui multe şi a vesti cuvîntul, cît nu mai putea El aiavea în cetate să între, ce afară, în locuri pustie era, şi veniia la El de pretutindenea.

CAP II

1 Şi iară întră în Capernaum, după
cîteva zile, şi să auzi că iaste în casă.
2 Şi îndată să adunară mulţi, cît nu mai putea încăpea nici pre lîngă uşă, şi grăia lor cuvîntul.
3 Şi veniră la El, aducînd slăbănog, pur-
4 tîndu-se de patru. Şi neputîndu-se apropia către El pentru mulţime, descoperiră casa unde era şi, spărgînd, slobozirăpatul în carele zăcea slăbănogul. Şi văzînd 5
Iisus credinţa lor, zise slăbănogului:„Fiiule, iartă-să ţie păcatele tale". Şi era acia 6
şăzînd unii den cărturari şi cugetînd întru inimile lor: „Ce grăiaşte aşa Acesta hule? 7
Cine poate ierta păcatele, fără numai singur Dumnezău?" Şi îndată cunoscînd 8
Iisus, cu duhul Său, că aşa cugetă întru eiş, zise lor:„Ce cugetaţ aceastea întru inemile voastre? Care e mai lesne, a zice 9
slăbănogului:'Iartă-ţi-se păcatele tale', au a zice:'Scoală şi-ţ ia patul tău şi îmblă'? Ce, ca să ştiţ că are Fiiul Omenesc putearea 10
a ierta păcatele pre pămînt", (zise slăbănogului:) „Ţie zic: Scoală şi-ţ ia patul 11
tău şi pasă la casa ta". Şi îndată să 12
sculă şi, rădicîndu-ş patul, ieşi înaintea tuturora, cît să mira toţi şi lăuda pre Dumnezău, zicînd că „niciodinioară n-am văzut aşa". Şi ieşi iară la mare şi toată 13
mulţimea veniia la El şi învăţa pre ei.
Şi trecînd, văzu pre Levi al lui Alfeu şăzînd 14
la vamă şi zise lui:„Vino după Mine" şi, sculîndu-se, mearse după El. Şi fu cînd 15
şădea El în casa lui şi mulţi vameş şi păcătoşi şădea cu Iisus şi cu ucenicii Lui, că era mulţi şi mergea după El. Şi văzînd cărtu- 16
rarii şi fariseii pre El mîncînd cu vameşii şi cu păcătoşii, ziseră ucenicilor Lui:„Căci mănîncă şi bea cu vameşii şi cu păcătoşii?"
Şi, auzînd, Iisus zise lor:„N-au treabă cei 17
ce pot de vraci, ce bolnavii. N-am venit să chem direptii, ce păcătoşii la pocăinţă".
Şi era ucenicii lui Ioan şi ai fariseilor pos- 18
tind şi veniră şi ziseră Lui:„Căci ucenicii lui Ioan şi ai fariseilor postesc, iară ucenicii Tăi nu postesc?" Şi zise lor Iisus:„Au 19
pot posti fiii nuntei cînd iaste ginerele cu ei? Pînă cînd e ginerele cu ei, nu pot posti.
Iară vor veni zilele cînd să va lua de la ei 20
ginerele şi atuncea vor posti într-acealea zile.
Şi nimeni nu coase peatecul nou în veşmîn- 21
tul vechiu, iară de nu, rădică plinirea lui cel nou celui vechiu şi mai mare va fi spărtura.
Şi nimeni nu bagă vinul nou în foii vechi, 22
iară de nu, sparge vinul nou foii şi vinul să varsă şi foii pier; ce vinul nou în foii noi să să bage".
Şi fu trecînd El sîmbăta pren 23
sămănături şi începură ucenicii Lui, mergînd, a zmulge spicele. Şi zisără Lui fari- 24
seii:„Iată, ce fac sîmbăta ce nu să cade?"
Iară El zicea lor:„Au niciodinioară n-aţ 25
cetit ce-au făcut David cînd au avut lipsă şi flămînzise el şi cei ce era cu el? Cum 26
întră în casa lui Dumnezău, pre vreamea lui Aviathar arhiereul, şi mîncă pînile sfinte, carele nu să cădea a mînca, ce numai popilor, şi deade şi ce-

27 lora ce era cu el?“ Şi zise lor:„Sîmbăta
pentru om s-au făcut, nu omul pentru sîmbă-
28 ta“. Direpţ aceaea Fiiul Omenesc domn
e şi sîmbetei.

CAP III

1 Şi întră iară în sinagoghi şi era acolo
2 un om avînd mînă uscată. Şi-L
păziia pre El de-l va vindeca sîm-
3 băta, ca să-L defaime pre El. Şi
zise omului celui ce avea mîna
4 uscată:„Scoală-te în mijloc“. Şi zise lor:
„Cade-să sîmbăta bine a face au rău a face,
suflet a mîntui au a-l piarde?“ Iară ei tăcea.
5 Şi căutînd spre ei cu mînie, mîhnindu-Se
de împietritura inimii lor, zise omului:
„Tinde mîna tă“. Şi tinse şi să alcătui mîna
6 lui sănătoasă ca şi ceaealaltă. Şi ieşind,
fariseii făcea cu irodianii asupra Lui sfat, ca
7 pre El să-L piarză. Şi Iisus Să duse cu
ucenicii Lui cătră mare şi multă mulţime
den Galilea mergea după El şi de la Iudea,
8 Şi de la Ierusalim, şi de la Idumea, şi den
ceaea parte de Iordan, şi cei demprejurul
Tirului şi Sidonului, mulţime multă, auzînd
9 cîte făcea, veniră cătră El. Şi zise uce-
nicilor Lui ca să fie Lui îndămînă corăbi-
oara, pentru mulţimea, ca să nu-L împre-
10 soare pre El. Că pre mulţi au vindecat,
cît năvăliia spre El, ca să să atingă de El
11 cîţi avea boale. Şi duhurile ceale necurate,
cînd vedea pre El, cădea înaintea Lui şi
striga, grăind că„Tu eşti Fiiul lui Dumne-
12 zău“. Iară El mult certa pre ei, ca să
13 nu-L facă arătat pre El. Şi Să sui în
munte şi chemă la Sine pre ceia ce vrea
14 Însuş, şi veniră cătră El. Şi făcu 12 ca să
fie cu El şi ca să-i trimiţă pre ei să propove-
15 duiască, Şi să aibă puteare să vindece
16 boalele şi să scoaţă dracii. Şi puse
17 numele lui Simon—Petăr; Şi Iacov al
lui Zevedeiu şi Ioan, fratele lui Iacov (şi
puse lor numele Voanerghes, ce să zice fiii
18 tunetului), Şi Andreiu, şi Filip, şi
Vartholomeiu, şi Mattheiu, şi Thoma, şi
Iacov a lui Alfeu, şi Thadeu, şi Simon Cananit-
19 tul, Şi Iuda Iscariotis, carele şi vînduse
20 pre El. Şi veniră acasă, şi să adună iară
mulţime, cît nu putea ei nici bucate să mă-
21 nînce. Şi auzind cei de lîngă El, veniră
să prinză pre El, că zicea că„nu-Şi e în
22 minte“. Şi cărturarii cei ce venise den
Ierusalim zicea că are Velzevul şi cum că
23 cu domnul dracilor scoate dracii. Şi, che-
mînd pre ei, în pilde zicea lor:„Cum poate
24 Satana pre Satana să scoaţă? Şi împă-
răţia de să va împărţi pre sine, nu poate sta
25 împărăţia aceaca. Şi măcară casă de să
va împărţi pre sine, nu poate sta casa aceaca.
26 Şi Satana de au stătut pre sine şi s-au împăr-
27 ţit, nu poate sta, ce are sfîrşănie. Nu
poate nimeni vasele celui tare, întrînd în
casa lui, să le jăfuiască, de nu va lega întîiu
pre cel tare, şi atuncea casa lui va jăfui.
Adevăr zic voao că toate păcatele să vor 28
ierta fiilor oamenilor, şi hulele, oricîte vor
huli. Iară cela ce va huli în Duhul Sfînt 29
nu are iertăciune în veac, ce iaste vinovat
judecăţii de veac“. Că zicea:„Duh necu- 30
rat are“. Deci veniră muma Lui şi fraţii 31
şi, stînd afară, trimeaseră la El, chemîndu-L
pre El. Şi şădea mulţimea împrejurul 32
Lui şi ziseră Lui:„Iată muma Ta şi fraţii
Tăi şi surorile Tale afară, Te caută“.
Şi răspunse lor, zicînd:„Cine iaste muma 33
Mea sau fraţii Miei?“ Şi, căutînd pre 34
ceia ce şădea prejur El, zise:„Iată muma
Mea şi fraţii Miei. Că oricine va face 35
voia lui Dumnezău, acela e fratele Mieu şi
sora Mea şi muma Mea“.

CAP IV

Şi iară începu a învăţa, lîngă mare, 1
şi să adună cătră El mulţime
multă, cît El, întrînd în corabie,
şădea în mare, şi toată mulţimea
lîngă mare era, pre uscat. Şi 2
învăţa pre ei în pilde multe, şi zicea lor
întru învăţătura Lui: „Ascultaţi! Iată, 3
ieşi sămănătoriul a sămăna. Şi fu cînd 4
sămăna, una căzu lîngă cale şi veniră pasă-
rile ceriului şi o mîncară. Iară alta căzu 5
pre pietriş, unde nu avea pămînt mult, şi
numaidecît răsări, pentru căci nu avea
pămînt într-adînc. Şi, răsărind soarele, 6
să pîrli şi, neavînd rădăcină, să uscă.
Şi alta căzu în spini, şi crescură spinii, şi o 7
înecară, şi rod nu deade. Şi alta căzu în 8
pămînt bun şi deade rod, rădicîndu-să şi
crescînd, şi aduse una treizeci şi una şase-
zeci şi una o sută“. Şi zicea:„Cine are 9
urechi de auzirea, să audă“. Şi cînd fu 10
sînguru, întrebară pre El carii era lîngă El,
cu cei doisprăzeace, de pildă. Şi zise lor: 11
„Voao s-au dat să ştiţi taina împărăţiei lui
Dumnezău, iară celor den afară în pilde
toate vor fi, Ca, privind, să privească şi 12
să nu vază şi, auzind, să audă şi să nu
înţeleagă, nu cîndva să să întoarcă şi să să
iarte păcatele lor“. Şi zise lor:„Au nu 13
ştiţi pilda aceasta? Dară cum veţi toate
pildele înţeleage? Cela ce samănă, cuvîn- 14
tul samănă. Şi aceştea sînt cei de lîngă 15
cale unde să samănă cuvîntul şi, deaca-l
aud, numaicît vine Satana şi ia cuvîntul ce
e sămănat întru inimile lor. Şi aceştea 16
sînt aşijderea cei ce samănă în pietrişu,
carii, deaca aud cuvîntul, îndată cu bucurie
îl priimescu. Şi n-au rădăcină întru eiş, 17
ce slabi sînt, decii, făcîndu-să strînsoare au
gonire pentru cuvînt, numaidecît să smin-
tescu. Şi aceştea-s carii aud cuvîntul. 18

19 Şi grijile veacului acestuia şi înşălăciunea
bogăţiei şi pohtele ceale de alalte, întrînd,
20 îneacă cuvîntul şi fără rod să face. Şi
aceştea sînt cei ce s-au sămănat în pămîntul
cel bun, carii aud cuvîntul şi-l priimescu şi
aduc rod: unul treizeci şi unul şasezeci şi
21 unul o sută". Şi zicea lor:„Au doară fă-
clia să aprinde ca să să puie supt obroc sau
supt pat? Au nu în sfeaşnic să o puie?
22 Că nu iaste ceva ascuns carea să nu să
vădească, nici pre ascuns sau făcut ce numai
23 la ivală să vie. De are cineva urechi de
24 auzirea, să audă". Şi zicea lor:„Vedeţi
ce auziţi! Cu care măsură veţi măsura,
măsura-să-va voao, şi să va adaoge voao,
25 celor ce aud. Că cine va avea, da-i-să-va
lui, şi carele n-are, şi ce are lua-să-va de
26 la el". Şi zicea:„Aşa iaste împărăţia
lui Dumnezău, precum omul ar pune să-
27 mînţa pre pămînt. Şi doarme şi să
scoală, noaptea şi ziua, şi sămînţa răsare
28 şi creaşte, cum nu ştie el. Că pămîntul
den eluş rodeaşte: întîiu iarbă, după aceaea
spic, după aceaea deplin grîu în spic.
29 Iară cînd va da rodul, numaidecît trimite
30 seacerea, că au venit seceratul". Şi
zicea:„Cui vom asămăna împărăţia lui
Dumnezău, sau în ce pildă vom închipui
31 pre ea? Ca grăunţul de muştariu carele,
cînd să va sămăna în pămînt, mai mic iaste
32 de toate semînţele care-s pre pămînt. Şi
deaca să samănă, creaşte şi să face mai mare
de toate legumile şi face stîlpări mari, cît
pot supt umbra lui pasările ceriului să sălă-
33 şuiască". Şi cu pilde ca aceastea multe
grăiia lor cuvîntul, cum putea a auzi.
34 Iară fără pildă nu grăiia lor; iară deosebi
35 ucenicilor Lui toate le spunea. Şi grăi
lor într-aceaea zi, fiind sara:„Să treacem în
36 ceaea parte". Şi lăsînd mulţimea, luară
pre El, cumuş era, în corabie; şi alte vase
37 încă era cu El. Şi să scorni vihor de vînt
mare, iară valurile întra în corabie, cît mai
38 să împlea ea. Şi era El în fundul corabiii,
dormind pre căpătîiu; şi-L deşteptară pre
El şi ziseră Lui:„Învăţătoriule, au nu bagi
39 samă că perim?" Şi, sculîndu-Se, certă
vîntul şi zise mării:„Domoleaşte-te! Înfrî-
nează-te!" Şi încetă vîntul şi fu linişte mare.
40 Şi zise lor:„Ce sînteţ înspăimaţ aşa? Cum
41 n-aveţ credinţă?" Şi să înfricoşară cu
frică mare şi grăiia unul cătră alalt:„Oare
cine iaste Acesta, că şi vîntul şi marea
ascultă pre El?"

CAP V

1 Şi veniră de ceaea parte de mare, în
2 laturea gadarineanilor. Şi ieşind
El den corabie, îndată timpină pre
El, dentru mormînturi, un om cu
3 duh necurat. Carele lăcaşul
avea în morminte, şi nici cu lanţuri nu putea
cineva să-l leage pre el. Pentru că de mul- 4
te ori fiind el în fiară şi în lanţuri, şi să
rumpsease de el lanţurile şi fiarăle să sfărî-
mase, şi nimeni nu putea pre el să-l domo-
lească. Şi în toată vreamea, noaptea şi 5
ziua, prin munţi şi în morminte era, strigînd
şi tăindu-se cu pietri pre sine. Şi, văzînd 6
pre Iisus de departe, alergă şi să închină Lui.
Şi strigînd cu glas mare, zise:„Ce e mie şi 7
Ţie, Iisuse, Fiiul lui Dumnezău Celui de
Sus? Juru-Te pre Dumnezău să nu mă
munceşti". (Că-i grăiia lui:„Ieşi duh 8
necurat den om".) Şi-l întreba pre el: 9
„Ce ţi-e numele?" Şi răspunse grăind:
„Legheon mi-e numele, că mulţi sîntem".
Şi ruga pre El mult ca să nu-i scoaţă pre ei 10
afară den ţinut. Şi era acolo, lîngă mun- 11
te, o turmă mare de porci păscînd. Şi 12
rugară pre El toţi dracii, zicînd:„Slobozi
pre noi în porci, ca să întrăm întru ei".
Şi-i slobozi pre ei Iisus îndată. Şi, ieşind, 13
duhurile ceale necurate întrară în porci, şi
năvăli turma de pre ţărmure în mare (şi era
ca la doao mii), şi să înecară în mare.
Iară ceia ce păştea porcii fugiră şi deaderă 14
veaste în oraş şi în sate; şi ieşiră să vază ce
iaste ceaea ce s-au făcut. Şi veniră cătră 15
Iisus şi văzură pre cel îndrăcit şăzînd, şi
îmbrăcat, şi întreg la minte pre acela ce
avea legheonul, şi să spămîntară. Şi 16
spunea lor cei ce văzuse cum s-au făcut
celui îndrăcitu şi de porci. Şi începură a 17
ruga pre El să Să ducă den hotarăle lor.
Şi, întrînd El în corabie, ruga pre El cel ce-au 18
fost îndrăcit ca să fie cu El. Iară Iisus 19
nu lăsă pre el, ce zise lui:„Pasă la casa ta,
cătră ai tăi, şi vesteaşte lor cîte au făcut ţie
Domnul şi te-au miluit". Şi mearse şi 20
începu a propovedui în Decapolis cîte i-au
făcut lui Iisus; şi toţi să mira. Şi trecînd 21
Iisus în corabie iară în ceaea parte, să adună
mulţime multă la El şi era lîngă mare.
Şi iată, veni unul den mai marii sinagogu- 22
lui, pre nume Iair, şi, văzîndu-L pre El,
căzu cătră picioarele Lui. Şi rugă pre 23
El mult, zicînd că „Fiica mea spre moarte
iaste, ca, viind, să pui mînile preste ea, ca
să să mîntuiască şi să trăiască". Şi 24
mearse cu el; şi după El mergea mulţime
multă şi-L împresura pre El. Şi muiare 25
oarecare fiind în curgere de sînge 12 ani
Şi mult pătimind de mulţi vraci şi cheltu- 26
indu-ş ce avuse toate şi nemică nu folosin-
du-se, ce mai mult spre rău viind, Auzind 27
de Iisus, veni în mulţime den dos şi atinse
de veşmîntul Lui. Că zicea că,„macar de 28
aş atinge de veşmîntul Lui, mîntui-mă-voiu".
Şi îndată săcă izvorul sîngelui ei şi simţi cu 29
trupul că

să vindecă de acea boală. Şi numaidecît cunoscînd Iisus întru Sine putearea cea ce ieşise dentru El, întorcîndu-Se către gloată, zicea:„Cine să atinse de veşmintele Meale?“ Şi ziseră Lui ucenicii Lui:„Vezi mulţimea împresurîndu-Te şi zici ‘cine să atinse de Mine’“? Şi căută în laturi să vază pre cea ce au făcut aceasta. Iară muiarea, spămîntîndu-se şi tremurînd, ştiind ce s-au făcut ei, veni şi căzu la picioarele Lui şi spuse Lui tot adevărul. Iară El zise ei:„Fiică, credinţa ta te mîntui, pasă în pace şi fii sănătoasă de boala ta“. Încă grăind El, veniră de la mai marele sinagogului zicînd că „fata ta au murit, direpţ ce mai osteneşti pre Învăţătoriul?“ Iară Iisus, numaicît auzind cuvîntul grăindu-se, zise mai marelui sinagogului:„Nu te teame, numai ce creade!“ Şi nu lăsă nici pre unul să meargă după Sine, numai pre Petr şi Iacov şi pre Ioan, fratele lui Iacov. Şi veni în casa mai marelui sinagogului şi văzu gîlceavă, plîngînd şi văietîndu-se mult. Şi întrînd, zise lor: „Ce gîlceviţ şi plîngeţ? Copila n-au murit, ce doarme“. Şi rîdea pre El. Iară El, scoţînd pre toţi, luo pre tatăl fecioarei şi pre muma şi pre carii era cu El şi întră unde era fecioara zăcînd. Şi prinzînd fecioara de mînă, zise ei:„Talitha Kum“, care iaste tălmăcindu-se:„Fecioară, (ţie zic,) scoală!“ Şi numaidecît să sculă fecioara şi îmbla, că era ca de 12 ani. Şi să mirară cu minune mare. Iară El conteni pre ei mult, ca nimeni să nu ştie aceasta. Şi zise să-i dea ei să mănînce.

CAP VI

Şi ieşi de acolo şi veni la moşia Sa, şi mergea după El ucenicii Lui. Şi, fiind sîmbătă, începu în sinagog a învăţa. Şi mulţi, auzind, să mira zicînd:„De unde-s Acestuia aceastea? Şi care e înţelepciunea ce s-au dat Lui? Că şi puteri ca aceastea pren mînile Lui să fac? Au nu iaste Acesta teslariul, fiiul Mariei şi frate lui Iacov şi lui Iosie şi Iudei şi lui Simon? Şi au nu sînt surorile Lui acicea către noi?“ Şi să smintiia întru El. Şi grăiia lor Iisus că „Nu iaste proroc necinstit, fără numai în moşia lui şi întru rudenii şi în casa lui“. Şi nu putu acolo nici o puteare să facă, ce numai pre puţinei bolnavi puse mînile şi-i vindecă. Şi Să mira pentru necredinţa lor. Şi îmbla satele împrejur, învăţînd. Şi chemă pre cei 12 şi începu pre ei a-i trimite cîte doi, cîte doi şi deade lor puteare spre duhurile ceale necurate. Şi porunci lor ca nemică să nu ia pre cale, numai toiag, nicî traistă, nici pîine, nici bani în pungă. Ce numai încălţaţi cu colţuni şi să nu să îmbrace în doao veşminte. Şi zicea lor:„Veri unde veţ întra în casă, acolea rămîneţ pînă veţ ieşi de acolo. Şi vericîţi nu vor priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieşind de acolea, scuturaţi prahul de supt picioarele voastre, întru mărturie lor. Adevăr zic voao că mai iuşor va fi sodomleanilor au gomoreanilor în ziua judecăţii decît oraşului aceluia“. Şi ieşind, propoveduia ca să să pocăiască. Şi draci mulţi scotea şi ungea cu untdelemn pre mulţi bolnavi şi-i vindeca. Şi auzi împăratul Irod (că arătat s-au făcut numele Lui) şi zicea că Ioan cela ce boteza s-au sculat den morţi şi derept aceaea lucrează puterile întru el. Alţii zicea că Ilie iaste, iară alţii zicea că iaste proroc sau ca unul den proroci. Iară auzind, Irod zise că„Acesta e Ioan pre carele am tăiat eu, el s-au sculat den morţi“. Că Irod acesta, trimiţînd, au prins pre Ioan şi l-au legat pre el în temniţă, pentru Irodiada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci o luase muiare. Că zicea Ioan lui Irod că „Nu ţi se cade să aibi pre muiarea fratelui tău“. Iară Irodiada pizmiia lui şi vrea să-l omoară, şi nu putea, Că Irod să temea de Ioan, ştiind pre el om direpţ şi sfînt, şi-l socotiia pre el şi, ascultînd pre el, multe făcea şi cu drag asculta pre el. Şi tîmplîndu-se o zi de bună vreame, cînd Irod naşterilor lui făcea cină boiarilor săi şi căpitanilor şi mai marilor Galileii, Şi întrînd fata Irodiadei şi jucînd, şi plăcînd lui Irod şi celor ce şădea cu el, zise împăratul featei:„Ceare de la mine ce vei vrea, şi voiu da“. Şi să jură ei că„Au ce vei ceare de la mine da-ţ-voiu ţie, pînă la jumătate de împărăţia mea“. Iară ea, ieşind, spuse mîne-sa:„Ce voiu ceare?“ Iară ea zise: „Capul lui Ioan Botezătoriul“. Şi întrînd îndată, cu grabă, la împăratul, ceru, zicînd: „Voiu ca să-mi dai acum, în blid, capul lui Ioan Botezătoriul“. Şi împăratul, foarte întristîndu-se, pentru jurămînturi şi pentru ceia ce şădea cu el, nu vru să-i leapede cearerea. Şi numaidecît trimiţînd împăratul speculator, porunci să să aducă capul lui. Iară el, mergînd, tăie capul lui în temniţă şi-l aduse în blid şi-l deade featei, şi fata îl deade mîne-sa. Şi auzind, ucenicii lui veniră şi luară trupul lui şi-l puseră în mormînt. Atuncea să adunară apostolii la Iisus şi-I spuseră Lui toate, şi cîte au făcut, şi cîte au învăţat. Şi zise lor:„Veniţi voi înşivă deosebi, în loc pustiiu, şi odihniţi puţinel“. Că era mulţi carii veniia şi cei ce mergea şi nice să mănînce nu avea prileju. Şi mearseră în loc pustiiu cu corabia, sînguri. Şi văzînd pre ei mergînd mulţimea şi

conoscură pre El mulţi şi pedestri den toate
oraşăle au alergat acolo şi să apropiară pre
34 ei şi veniră la El. Şi ieşind, văzu Iisus
mulţime multă şi Să milostivi spre ei, că
era ca oile neavînd păstoriu, şi începu a
35 învăţa pre ei multe. Şi iată, fiind vreame
multă, mergînd la El, ucenicii Lui ziseră că
„Pustiiu iaste locul şi iată, vreame multă.
36 Slobozi pre ei, ca să meargă pren sate şi în
oraşăle demprejur să-ş cumpere lor pîini,
37 că n-au ce mînca". Iară El, răspunzînd,
zise lor: „Daţi voi lor să mănînce". Şi ziseră
Lui: „Mergînd să cumpărăm de doao sute
de dinari pîini şi să dăm lor să mănînce?"
38 Iară El zise lor: „Cîte pîini aveţi? Mergeţi
şi vedeţi". Iară ei, ştiind, ziseră: „Cinci şi
39 doi peşti". Atunci porunci lor să-i aşaze
pre toţi mease, mease pre iarbă vearde.
40 Şi săzură ceate, ceate, cîte o sută şi cîte
41 cincizeci. Şi luînd ceale cinci pîini şi cei
doi peşti, căutînd la ceriu, blagoslovi şi
frînse pîinile şi le deade ucenicilor Lui, ca
să le puie înaintea lor, şi cei doi peşti
42 împărţi tuturor. Şi mîncară toţi şi să
43 săturară. Şi strînsără fărîmături doao-
sprăzeace coşniţe pline şi den peşti.
44 Şi era ceia ce au mîncat pîinile ca la cinci
45 mii de oameni. Şi îndată sili pre ucenicii
Lui să între în corabie şi să treacă înainte,
în ceaea parte, în Vithsaida, pînă va slobozi
46 El mulţimea. Şi slobozind pre ei, mearse
47 în munte să Să roage. Şi fiind sara, era
corabia în mijlocul mării şi El Însuşi pre
48 uscat. Şi văzu pre ei chinuindu-să cînd
vîsliia corabia (că era vîntul împotriva lor).
Şi în a patra strajă a nopţii veni către ei
îmblînd pre mare şi vrea să meargă pre
49 lîngă ei. Iară ei, văzîndu-L pre El
îmblînd pre mare, le păru a fi o nălucă şi
50 strigară. (Că toţi Îl vedea şi să turburară).
Şi îndată grăi cu ei şi zise lor: „Cutezaţi!
51 Eu sînt, nu vă teamereţi". Şi întră la ei
în corabie şi încetă vîntul. Şi ei mai vîrtos
52 întru eiş să înfricoşa şi să mira. Că n-au
priceput la pîini, că era inima lor împietrită.
53 Şi trecînd, veniră la pămîntul Ghenesa-
54 rethului şi să deaderă la vad. Şi ieşind ei
den corabie, numaidecît cunoscînd pre El,
55 Alergînd tot împrejurul locului aceluia,
începură în paturi a purta bolnavii, unde-L
56 auziia că iaste. Şi oriunde întra, în sate,
au în cetăţi, au ţarini, pren tîrguri punea
bolnavii şi ruga pre El încai numai
să să atingă de poalele veş-
mintelor Lui. Şi cîţi să
atingea de El să
vindeca.

CAP VII

Şi să adunară către El fariseii şi unii 1
den cărturari, carii viind den Ieru-
salim. Şi văzînd pre unii den 2
ucenicii Lui cu mînile necurate
(adecă nespălate) mîncînd pîini,
îi huliia. Că fariseii şi toţi jidovii, de 3
nu-ş spală mînile cu pumnul, nu mănîncă,
ţiind rînduiala bătrînilor. Şi viind den 4
tîrg, de nu spală, nu mănîncă; şi altele
multe sînt carele au luat a ţinea: spălarea
păharălor şi a urcioarelor şi a căldărilor şi
a paturilor. După aceaea întrebară pre El 5
fariseii şi cărturarii: „Pentru ce ucenicii Tăi
nu îmblă după rînduiala bătrînilor, ce cu
mînile nespălate mănîncă pîine?" Iară 6
El, răspunzînd, zise lor: „Bine au prorocit
Isaia de voi, făţarnicii, cum iaste scris:
'Acest norod cu buzele Mă cinsteaşte, iară
inima lor departe e de la Mine'. Ce în 7
deşărt Mă cinstescu, învăţînd învăţăturile
poruncile oamenilor. Că, lăsînd porunca 8
lui Dumnezău, ţineţi obiceaiul oamenilor:
spălarea urcioarelor şi a păharălor şi altele
aseamene ca aceastea multe faceţi". Şi 9
zicea lor că „Bine, lepădaţi porunca lui
Dumnezău, ca rînduiala voastră să păziţi.
Că Moisi au zis: 'Cinsteaşte pre tată-tău şi 10
pre muma ta' şi 'Cela ce va grăi de rău pre
tată sau pre mumă, cu moarte să moară'.
Iară voi ziceţi: 'De ar zice omul tătîni-său 11
sau mîni-sa: Corvan (ce iaste: Daru), ori cu
carele de la mine te vei folosi'. Şi nu-l 12
mai lăsaţ pre el nemică să facă tătîne-său
sau mîne-sa, Călcînd cuvîntul lui Dumne- 13
zău cu rînduiala voastră care aţ rînduit; şi
aseamene ca aceastea multe faceţ". Şi 14
chemînd toată mulţimea, grăiia lor: „Ascul-
taţ pre Mine toţ şi înţeleageţi. Nemică 15
nu iaste den afara omului, întrînd într-însul,
care poate pre el spurca, ce ceale ce ies
dentru el, acealea sînt carele spurcă omul.
De are cineva urechi de auzirea, să auză". 16
Şi cînd întră în casă de la gloată, întreba pre 17
El ucenicii Lui de pildă. Şi zise lor: 18
„Aşa şi voi neînţelegători sînteţi? Nu vă
priceapeţ că tot cel ce den afară întră în
om nu-l poate spurca pre el? Că nu 19
întră în inema lui, ce în maţe, şi la şăzut
iase, curăţind toate bucatele". Şi zicea 20
că „Ce iase den om, aceaea spurcă pre omul.
Că denlăuntru, dentru inema oamenilor, ies 21
cugetele reale, preacurviile, curviile, ucide-
rile, Furtuşagurile, lăcomiile, vicleşugu- 22
rile, înşălăciunea, necurăţia, ochiul viclean,
hula, trufia, nebunia. Aceastea reale toate 23
ies denlăuntru şi spurcă pre om". Şi de 24
acolea sculîndu-Se, mearse în hotarăle
Tirului şi a Sidonului şi, întrînd în casă,
nu vrea să-L ştie nimeni,

25 şi nu Să putea ascunde. Pentru că auzind o muiare de El, carea avea o fată cu duh necurat, venind căzu la picioarele Lui.
26 (Şi muiarea era elină, siriancă finică de neam). Şi rugă pre El ca să scoaţă dracul
27 den fata ei. Iară Iisus zise ei:„Lasă mai nainte să să sature fiii, că nu e bine a lua
28 pîinea fiilor şi a o arunca căţeilor". Iară ea răspunse şi zise Lui:„Aşa, Doamne, că şi căţeii de supt masă mănîncă den fărîmele
29 fiilor". Şi zise ei:„Pentru acest cuvînt,
30 pasă, ieşit-au dracul den fata ta". Şi mergînd în casa ei, află dracul ieşit şi fata
31 zăcînd în pat. Şi iară ieşind den hotarăle Tirului şi Sidonului, veni la Marea Galileiului, pren mijlocul hotarălor a Decapoleos.
32 Şi aduseră Lui un surd, grăind anevoie, şi
33 rugară pre El să-Ş puie mîna pre el. Şi luînd pre el den mulţime deusebi, puse deagetele Sale în urechile lui şi, scuipînd,
34 au atinsu de limba lui. Şi căutînd spre ceriu, suspină şi zise lui:„Effatha!", ce
35 iaste:„Deşchide-te". Şi numaidecît să deşchiseră auzurile lui şi să dezlegă legătura limbii lui şi grăiia direpţ.
36 Şi-i conteni pre ei ca nemălui să spuie; iară cît conteniia pre
37 ei, ei mai vîrtos striga. Şi mai vîrtos să mira, zicînd:„Toate le-au făcut bine: face şi pre surzi a auzi, şi muţii a grăi".

CAP VIII

1 În zilele acealea, prea multă gloată fiind şi neavînd ce mînca, chemînd Iisus pre ucenicii Lui, zise lor:
2 „Milă Mi-e de mulţime, că, iată, trei zile aşteaptă lîngă Mine şi n-au
3 ce mînca. Şi de-i voiu lăsa pre ei flămînzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii den-
4 tr-înşi de departe au venit". Şi răspunseră Lui ucenicii Lui:„De unde pre aceştea va putea cineva aicea să-i sature de pîine în
5 pustie?" Şi întreba pre ei:„Cîte pîini
6 aveţ?" Iară ei ziseră: „7". Şi porunci mulţimei să şază pre pămînt. Şi luînd ceale 7 pîini, mulţemind, frînse şi deade ucenicilor Lui să le puie înainte; şi puseră
7 înaintea mulţimei. Şi avea şi puţinei peştişori şi, blagoslovindu-i, zise să puie
8 înainte şi aceia. Deci mîncară şi să săturară şi luară rămăşiţe de fărmituri 7 coşniţe.
9 Şi ceia ce mîncară era ca la 4000; şi-i slobozi
10 pre ei. Şi numaicît întrînd în corabie cu ucenicii Lui, veni în părţile Dalmanuthei.
11 Şi ieşiră fariseii şi începură a să prici cu El, cerşind de la El sămn den ceriu, ispitind
12 pre El. Şi suspinînd cu duhul Său, zise: „Pentru ce neamul acesta caută sămn? Adevăr zic voao, de să va da rudei aceştiia sămn".
13 Şi lăsînd pre ei, întrînd iară în corabie, mearse de ceaea parte.
14 Şi uitară ucenicii Lui să ia pîini şi mai mult de o pîine n-avea cu
15 ei în corabie. Şi porunciia lor, zicînd: „Căutaţ, vedeţ de cătră aluatul fariseilor şi
16 de aluatul lui Irod". Şi să socotiia unul
17 cu alalt, zicînd că „pîini nu avem". Şi ştiind, Iisus zise lor: „Ce vă socotiţ că pîini nu aveţ? Încă nu socotiţ, nici înţeleageţ? Încă împietrită aveţ inima voastră?
18 Ochi avînd nu vedeţ şi urechi avînd nu auziţ şi nu vă aduceţ aminte?
19 Cînd am frînt ceale 5 pîini la ceale 5000, cîte coşuri pline de fărmituri aţ rădicat?" Ziseră Lui: „Doaosprăzeace".
20 „Şi cînd ceale şapte la cei 4000, cîte coşuri pline de fărîme aţ luat?" Ei ziseră: „Şapte".
21 Şi zise lor: „Cum nu priceapeţ?"
22 Şi veni în Vithsaida; şi adusără Lui un orb şi rugară pre El ca să
23 atingă pre el. Şi prinzînd mîna orbului, îl scoase pre el afară den oraş şi, scuipînd în ochii lui, puindu-Ş mîinile pre el, întrebă pre el de veade ceva.
24 Şi rădicîndu-ş ochii, zise: „Văz pre oameni, că ca copacii îmblînd îi văz".
25 După aceaea iară puse mîinile pre ochii lui şi făcu iară pre el să caute, şi să îndireptă şi văzu luminos pre
26 toţi. Şi trimise pre el la casa lui, zicînd: „Nice în sat să întri, nice să spui cuiva în sat".
27 Şi ieşi Iisus şi ucenicii Lui în satele Chesariei lui Filip; şi pre cale întreba pre ucenicii Lui, zicînd lor:„Cine Mă zic oamenii a fi?"
28 Iară ei răspunsără: „Ioan Botezătoriul, şi alţii Ilie, iară alţii unul den proroci".
29 Şi El zise lor: „Dară voi cine Mă ziceţ a fi?"
30 Şi răspunzînd, Petr zise Lui: „Tu eşti Hristos". Şi certă pre ei ca să nu spuie
31 nemunui de El. Şi începu a învăţa pre ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a păţi şi a Să izgoni de bătrîni şi de arhierei şi de cărturari şi a Să omorî şi după trei zile a învia.
32 Şi aiave grăiia cuvîntul. Şi apucînd pre El Petr, începu a-L certa.
33 Iară El, întorcîndu-Se şi văzînd pre ucenicii Săi, certă pre Petr, zicînd:„Pasă denapoia Mea, satano, că nu gîndeşti ceale ale lui Dumnezeu, ce ceale ale oamenilor".
34 Şi chemînd pre mulţime cu ucenicii Lui, zise lor: „Cine va vrea după Mine să vie, să să leapede de sine şi să ia crucea lui şi să vie după Mine.
35 Că cine va vrea [...] sufletul lui, pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela va mîntui pre el.
36 Că ce va folosi omul de ar dobîndi lumea
37 toată şi-ş va păgubi sufletul lui? Sau ce schimbu va da omul pentru sufletul lui?
38 Că cine să va ruşina de Mine şi de cuvintele Meale în ruda aceasta preacurvare şi păcătoasă, şi Fiiul Omenescu să va ruşina de el cînd va veni întru slava Tatului Său cu îngerii cei sfinţi".

CAP IX

1 Şi zicea lor: „Adevăr zic voao că
sînt unii, den carii stau aicea, carii
nu vor gusta moartea pînă vor ve-
dea împărăţia lui Dumnezău viind
2 cu puteare". Şi după şase zile
luo Iisus pre Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan
şi-i aduse pre ei într-un munte înalt, numai
ei de eişi, şi-Ş schimbă faţa înaintea lor.
3 Şi veşmintele Lui fură sclipindu, albe foarte,
ca zăpada, carele nălbitori pre pămînt nu
4 poate să le nălbească. Şi să arătă lor
5 Ilie cu Moisi, grăind cu Iisus. Şi răspun-
zînd Petăr, zise lui Iisus: „Ravvi, bine e noao
să fim aicea; şi să facem trei colibi: Ţie
6 una şi lui Moisi una şi lui Ilie una". Că
7 nu ştiia ce va grăi, că era înfricoşaţ. Şi
fu nuor umbrind pre ei şi veni glas den
nuor, zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel
8 iubit, pre el ascultaţi". Şi numaidecît
căutînd împrejur, pre nimeni nu mai văzură,
9 ce numai pre Iisus Însuş cu ei. Iară pogo-
rînd ei den munte, conteni pre ei ca să nu
povestească nemănui carele au văzut, ce
numai cînd Să va scula Fiiul Omenesc den
10 morţi. Şi cuvîntul ţînură întru ei,
întrebîndu-să: „Ce iaste a să scula den
11 morţi?" Şi întrebară pre El, zicînd: „Dară
căci zic cărturarii că să cade Ilie să vie mai
12 nainte?" Iară El, răspunzînd, zise lor:
„Iată, Ilie, viind mai nainte, va tocmi toate.
Şi cumu e scris de Fiiul Omenesc ca să
13 paţă multe şi să Să defaime. Ce zic voao
că şi Ilie au venit şi făcură lui cîte vrură,
14 cum e scris asupra lui". Şi viind cătră
ucenici, văzu mulţime multă prejur ei şi
15 cărturari întrebîndu-să cu ei. Şi îndată
toată mulţimea, văzînd pre El, să spămîntă
16 şi, alergînd, da mîna cu El. Şi întrebă
pre cărturari: „Ce vă priciţi întru voi?"
17 Şi răspunzînd, unul den mulţime zise:
„Învăţătoriule, aduş pre fiiul mieu la Tine,
18 avînd duh mut. Şi oriunde îl apucă,
sparge pre el şi spumează şi scîrşneaşte
dinţii lui şi să usucă. Şi ziş ucenicilor Tăi
19 ca să-l scoaţă, şi nu-l putură". Iară El,
răspunzînd, zise lui: „O, rudă necredin-
cioasă, pînă cînd voiu fi la voi? Pînă cînd
voiu suferi pre voi? Aduceţi-l la Mine".
20 Şí-l adusără la El. Şi văzîndu-L pre El, în-
datăş duhul scutură pre el şi, căzînd la
21 pămînt, tăvăliia-se aspumînd. Şi întrebă
pre tatăl lui: „Cîtă vreame iaste de cînd
s-au făcut lui aceasta?" Iară el zise: „Den
22 copilărie. Şi de multe ori pre el şi în foc
l-au aruncat, şi în ape, ca să-l piarză pre el.
Ce ce poţi, ajută noao, fiindu-Ţi milă de noi".
23 Iară Iisus zise lui: „De poţi creade, toate să pot
celui ce creade". Şi îndată strigînd tatăl 24
copilului, cu lacrămi zicea: „Crezu, Doamne!
Ajută necredinţei meale". Deci văzînd 25
Iisus că năvăleaşte mulţimea, certă pre
duhul cel necurat, zicînd lui: „Duh mut şi
surd, Eu ţie poruncesc: Ieşi dentr-însul şi
de-acum să nu mai întri într-însul!" Şi 26
strigînd şi mult scuturînd pre el, ieşi; şi fu
ca un mort, cît mulţimea zicea că au murit.
Iară Iisus, prinzîndu-l de mînă, rîdică pre 27
el, şi să sculă. Şi întrînd El în casă, uce- 28
nicii Lui întrebară pre El de eiş: „Căci noi
nu-l putum scoate pre el?" Şi zise lor: 29
„Acest fealiu cu nemică nu poate să iasă,
fără numai cu rugăciune şi cu post". Şi 30
de acolea ieşind, împreună mergea pren
Galilea, şi nu vrea să-L ştie nimeni. Că 31
învăţa pre ucenicii Săi şi zicea lor că Fiiul
Omenesc Să va da în mînile oamenilor
şi-L vor omorî pre El şi, omorîndu-L, a treia
zi va învie. Iară ei nu înţeleaseră cuvîntul 32
şi să temea a întreba pre El. Şi veni în 33
Capernaum. Şi fiind în casă, întrebă pre ei:
„De ce vă prigoniiaţi pre cale?" Iară ei 34
tăcură, că să prigonise pre cale unul cu alt,
cine are fi mai mare întru ei. Şi şăzînd, 35
chemă pre cei 12 şi zise lor: „Cela ce vrea
să fie cel dentîiu, fi-va mai apoi de toţi şi
tuturor slugă". Şi luînd un copil, puse 36
pre el în mijlocul lor şi, luîndu-l în braţe,
zise lor: „Oricine va priimi pre unul den 37
ceşti copii în numele Mieu, pre Mine prii-
meaşte; şi cine priimeaşte pre Mine, nu
priimeaşte pre Mine, ce pre Cela ce M-au
trimis pre Mine". Iară Ioan răspunse Lui, 38
zicînd: „Învăţătoriule, văzut-am pre oare-
cine întru numele Tău scoţînd dracii, carele
nu vine după noi, şi l-am contenit pre el,
pentru că nu vine după noi". Iară Iisus zise: 39
„Nu-l opriţi pre el, că nimeni nu iaste care
va face puteare în numele Mieu şi să poată
curund rău grăi de Mine. Că oricine nu iaste 40
împotriva voastră, pentru voi iaste. Că 41
vericine va da voao un păhar de apă în nume-
le Mieu, căci ai lui Hristos sînteţi, adevăr
grăiesc voao, nicicum nu va piarde plata lui.
Şi vericine va sminti pre unul de aceşti 42
mici, carii cred întru Mine, mai bine iaste
lui de va zăcea piatră de moară prejur gru-
mazii lui şi să va arunca în mare. Şi de 43
te sminteaşte mîna ta, taie-o, mai bine e ţie
ciung în viaţă să întri, decît, doao mîni
avînd, să întri în gheena, în focul cel nestins,
Unde viarmele lor nu moare şi focul nu se 44
stinge. Şi de te va sminti piciorul tău, 45
taie pre el, mai bine iaste ţie în viaţă să întri
şchiop, decît, doao picioare avînd, să te bagi
în gheenă, în focul nestins, Unde viarmele 46
lor nu moare şi focul nu se stinge. Şi 47
de te sminteaşte ochiul tău, scoate-l, mai

bine iaste ţie cu un ochiu să întri întru împă-
răţia lui Dumnezău, decît, doi ochi avînd,
48 să te bagi în focul gheenei, Unde viarmele
49 lor nu moare şi focul nu se stinge. Că
tot cu foc să va săra, şi toată jîrtva cu sare
50 să va săra. Bună e sarea; iară sarea de să
va face nesărată, cu ce o veţi îndulci? Aveţi
întru voi sare şi vă veţi împăca unii cu alalţi".

CAP X

1 Şi de acolo sculîndu-Se, veni în hota-
răle Iudeii, de ceaea parte de Iordan,
şi să adună iară la El mulţime şi,
cum avea obiceaiu, iară-i învăţa
2 pre ei. Şi apropiindu-se fariseii,
întrebară pre El: „Oare cade-se bărbatului
a-ş lăsa muiarea?", ispitindu-L pre El.
3 Iară El, răspunzînd, zise lor: „Ce au poruncit
4 voao Moisi?" Iară ei ziseră: „Moisi au
rînduit să-i scrie carte de despărţire şi să o
5 lase". Şi răspunzînd, Iisus zise lor: „Cătră
năsilnicia inemii voastre au scris voao po-
6 runca aceasta. Iară den ceputul zidirei,
bărbat şi muiarea i-au făcut Dumnezău pre
7 ei. Direpţ aceaea va lăsa omul pre tatăsău şi pre mumă-sa şi să va lipi cătră muia-
8 rea lui. Şi vor fi amîndoi un trup, cît
9 de-acii nu mai sînt doi, ce un trup. Deci
care au împreunat Dumnezău, omul să nu
10 desparţă". Şi în casă iară întrebară ucenicii
11 Lui pre El de acela lucru. [Şi El zise:]
„Şi vericine-ş va lăsa muiarea lui şi va lua
12 alta, preacurveaşte spre ea. Şi muiarea,
de-ş va lăsa bărbatul ei şi să va mărita după
13 altul, preacurveaşte". Şi aduseră Lui
copii, ca să Să atingă de ei, iară ucenicii
14 certa pre ceia ce-i aducea. Carea văzînd
Iisus, nu-I păru bine şi zise lor: „Lăsaţ copiii
să vie la Mine şi nu oprireţ pre ei, că unora
ca acestora iaste împărăţia lui Dumnezău.
15 Adevăr grăiescu voao, vercine nu va priimi
împărăţia lui Dumnezău ca copilul, nu va
16 întra întru ea". Şi, luîndu-i în braţe,
17 puse-Ş mînile pre ei şi-i blagoslovi. Şi
ieşind El în cale, alergă oarecine şi, îngenunchind înainte-I, întreba pre El: „Învăţătoriule
bune, ce voiu face ca să moştenescu viaţa
18 veacilor?" Iară Iisus zise lui: „Ce-M zici
bun? Nimeni nu iaste bun fără numai unul
19 Dumnezău. Ştii poruncile: nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi
strîmbu, nu păgubi, cinsteaşte pre tatăl tău
20 şi pre mumă-ta". Iară el, răspunzînd,
zise Lui: „Învăţătoriule, aceastea toate
le-am păzit den tinereaţele meale".
21 Iară Iisus, căutînd spre el, îl îndrăgi şi-i
zise lui: „Încă una-ţ lipseaşte: pasă, cîte ai
vinde şi dă săracilor, şi vei avea comoară
în ceriu; şi vino de umblă după Mine,
22 luîndu-ţ crucea". Iară el, întristîndu-se
pentru cuvînt, să duse mîhnit, că avea
avuţie multă. Şi căutînd Iisus împrejur, 23
zise ucenicilor Lui: „Cum anevoie ceia ce au
avuţiile întru împărăţia lui Dumnezău vor
întra!" Iară ucenicii să mira de cuvintele 24
Lui. Iară Iisus, răspunzînd, iară zise lor:
„Fiilor, cum anevoie iaste celor ce nădejduiesc pren avuţii a întra întru împărăţia lui
Dumnezău: Mai lesne iaste cămilei pren 25
urechile acului a treace, decît bogatului
întru împărăţia lui Dumnezău să între".
Iară ei mai mult să mirară, zicînd întru eiş: 26
„Cine poate să să spăsească?" Iară Iisus, 27
căutînd spre ei, zise: „La oameni fără putinţă e, iară nu la Dumnezău, că toate să
pot lîngă Dumnezău". Şi începu Petăr a 28
zice Lui: „Iată, noi am lăsat toate şi am
venit după Tine". Şi răspunzînd, Iisus 29
zise: „Adevăr grăiesc voao, nimeni nu iaste
carele ş-au lăsat casa, sau fraţii, sau surorile,
sau tată, au muma, au muiarea, sau feciorii,
au moşii pentru Mine şi pentru Evanghelie,
De nu va lua cu o sută de părţi mai mult: 30
acum, în vreamea aceasta, case şi fraţi şi
surori şi mume şi feciori şi moşii cu goniri,
şi în veacul cel viitoriu viaţa veacinică.
Că mulţi vor fi cei dentîiu apoi şi cei de 31
apoi întîiu". Şi era pre cale, suindu-se în 32
Ierusalim, şi Iisus era mergînd înainte-le. Şi
să spămîntară şi mergînd după El să temea.
Şi luînd iară pre cei 12, începu lor a spune
ceale ce era Lui să să întîmple, Că, 33
„Iată, ne suim la Ierusalim şi Fiiul Omenesc
da-Să-va arhiereilor şi cărturarilor; şi-L vor
judeca pre El spre moarte şi vor da pre El
limbilor. Şi vor batjocuri pre El şi-L vor 34
bate pre El şi-L vor scuipi pre El şi-L vor
omorî pre El şi a treia zi va învia". Şi 35
veniră cătră El Iacov şi Ioan, feciorii lui
Zevedeiu, zicînd: „Învăţătoriule, vom ca
verice vom ceare să faci noao". Iară El 36
zise lor: „Ce veţ să vă fac voao?" Iară ei 37
ziseră Lui: „Dă-ne noao ca să şădem unul
de-a direapta Ta, altul de-a stînga Ta, întru
slava Ta". Iară Iisus zise lor: „Nu ştiţ ce 38
cereţ! Putea-veţ bea păharul care Eu beau
şi cu botezul care Eu Mă botez să vă botezaţi?" Iară ei ziseră Lui: „Putea-vom". 39
Iară Iisus zise lor: „Păharul care Eu voiu bea
bea-l-veţ, şi cu botezul care Eu Mă voiu
botëza boteza-vă-veţ. Iară a şedea de-a 40
direapta Mea şi de-a stînga Mea nu iaste
Mie a da, ce celora ce s-au gătit". Şi 41
auzind cei zeace, începură a să mînia pre
Iacov şi pre Ioan. Iară Iisus, chemînd 42
pre ei, zise lor: „Ştiţ că cei ce li să pare a
birui pre limbi domnesc pre ei şi mai-marii
lor stăpînesc pre ei. Iară întru voi nu va 43
fi aşa, ce cine va vrea să fie mare întru voi,
să fie slugă voao. Şi cela ce va vrea să fie 44
voao întîiul, fi-va slugă tuturor. Că şi 45
Fiiul Omenesc n-au venit să I să slujască, ce

să slujască şi să dea sufletul Lui răscumpă-
46 rare pentru mulţi". Şi veniră în Erihon. Şi ieşind El den Erihon şi ucenicii Lui şi mulţime multă, Vartimeiu orbul, fiiul lui
47 Timeiu, şădea lîngă cale, cerşind. Şi auzind că iaste Iisus Nazarineanul, începu a striga şi a zice: „Fiiul lui David, Iisuse, milu-
48 iaşte-mă!" Şi certa pre el mulţi ca să tacă, iară el cu mult mai vîrtos striga: „Fiiul lui
49 David, miluiaşte-mă!" Şi stînd Iisus, zise să-l cheame. Şi chemară pre orbul, zicînd lui: „Cutează, scoală, că te cheamă".
50 Iară el, lepădînd veşmîntul său, să sculă de
51 veni la Iisus. Şi răspunzînd, zise Iisus lui: „Ce vei să-ţ fac ţie?" Iară orbul zise Lui:
52 „Învăţătoriule, ca să văz". Iară Iisus zise lui: „Pasă, credinţa ta te vindecă". Şi atunceaş văzu şi mergea după Iisus pre cale.

CAP XI

1 Şi cînd să apropiară cătră Ierusalim, la Vithfaghi şi Vithania, cătră Muntele Maslinilor, trimise doi den
2 ucenicii Lui. Şi zise lor: „Mergeţ în cel sat ce e în preajma voastră şi, îndată întrînd într-însul, afla-veţ un mînz legat, pre carele nimeni den oameni n-au
3 şăzut. Dezlegîndu-l pre el, aduceţi-l. Şi de ar zice voao cineva: 'Ce faceţ aceasta?', ziceţ că Domnului trebuiaşte şi numaidecît
4 îl va trimite acicea". Deci mearseră şi aflară mînzul, legat lîngă uşă, afară la răspîntia drumului, şi-l dezlegară pre el.
5 Şi unii den carii sta acolea ziseră lor: „Ce
6 faceţ de dezlegaţ mînzul?" Iară ei ziseră lor cum le poruncise Iisus, şi-i lăsară pre ei.
7 Şi aduseră mînzul la Iisus şi puseră pre el
8 veşmintele lor şi şăzu pre el. Iară mulţi aşternură veşmintele lor pre cale, iară alţii tăia stîlpări den copaci şi le aşternea pre
9 cale. Şi cei ce mergea înainte şi cei dendărăt striga, grăind: „Osanna! Blagoslovit
10 Cel ce vine întru numele Domnului! Blagoslovită împărăţia carea vine întru numele Domnului părintelui nostru David! Osanna
11 întru înălţime!" Şi întră în Ierusalim Iisus şi în besearică şi, căutînd împrejur toate, fiind ceasul de sară, ieşi în Vithania
12 cu cei doisprăzeace. Şi a doao zi, ieşind
13 ei den Vithania, flămînzi. Şi văzînd un smochin de departe avînd frunze, veni să vază, cîndai va afla ceva într-însul; şi deaca veni la el, nemica nu află, fără numai frunzele, că nu era încă vreamea smochinelor.
14 Şi, răspunzînd, Iisus zise lui: „De acum niceodinioară nimeni den tine rod să nu mănînce în veac". Şi auziia ucenicii Lui.
15 Şi veniră iară în Ierusalim. Şi întrînd Iisus în besearică, începu a scoate pre cei ce vindea şi cumpăra în besearică, şi measele schimbătorilor şi scaunile celor ce
16 vindea porumbi le răsturnă. Şi nu lăsa pre nimeni să poarte vas pren besearică. Şi învăţa, zicînd lor: „Au nu iaste 17
scris că casa Mea casă de rugăciune să va chema, la toate limbile? Iară voi făcut-aţ pre ea peşteră tîlharilor". Şi auziră cărturarii 18
şi mai-marii popilor. Şi căuta cum L-ar piarde pre El, că să temea de El, căci toată mulţimea să mira de învăţătura Lui. Iară cînd fu sară, ieşi Iisus afară den oraş. 19
Şi dimineaţa trecînd, văzură smochinul 20
uscat den rădăcină. Atuncea, aducîndu-ş 21
aminte, Petăr zise Lui: „Ravvi, iată, smochinul pre carele blestemaşi secă". Şi, 22
răspunzînd, Iisus zise lor: „Aveţi credinţa lui Dumnezău. Că adevăr grăiescu voao, 23
că cine ar zice muntelui acestuia: Rădică-te şi te aruncă în mare, şi nu să va îndoi întru inima sa, ce să crează că cealea ce va zice vor fi, fi-va lui au ce va zice. Direpţ aceasta 24
zic voao: Toate cîte veţi ceare, rugîndu-vă, să creadeţi că veţi lua şi vor fi voao. Şi 25
cînd staţi a vă ruga, iertaţi asupra cuiva verice aveţi, ca şi Tatăl vostru Cel den ceriuri să iarte voao greşalele voastre. Iară de nu veţi ierta voi, nice Tatăl vostru 26
Cel den ceriuri va ierta voao greşalele voastre". Şi veniră iară în Ierusalim. Şi, 27
în besearică îmblînd El, veniră la El maimarii popilor şi cărturarii şi bătrînii. Şi 28
zisără Lui: „Cu ce puteare faci aceastea? Şi cine Ţ-au dat Ţie această puteare ca să faci aceastea?" Iară Iisus, răspunzînd, 29
zise lor: „Întreba-voiu şi Eu pre voi un cuvînt; şi-M răspundeţi Mie, şi Eu voiu spune voao cu ce puteare facu aceastea: Botezul lui Ioan den ceriu era, au de la 30
oameni? Răspundeţi-Mi!" Şi cugetară 31
întru sine, grăind: „De vom zice: 'Den ceriu', va zice: 'Direp ce dară n-aţi crezut lui?' Ce de vom zice: 'De la oameni'", să temea 32
de norod, că toţi-l avea pre Ioan că adevărat proroc era. Şi, răspunzînd, zisără lui 33
Iisus: „Nu ştim". Şi Iisus, răspunzînd, zise lor: „Nici Eu voiu spune voao cu ce puteare fac aceastea".

CAP XII

1 Şi începu lor în pilde a zice: „Un om sădi vie, şi împrejur o îngrădi, şi săpă teasc, şi zidi turn, şi o deade lucrătorilor, şi să duse departe. Şi trimise la viari slugă 2
la vreame, ca să ia de la viari den roada viei. Iară ei, prinzînd pri el, îl bătură şi-l tri- 3
miseră deşărt. Şi iară trimise cătră ei 4
altă slugă; şi pre acela, ucigîndu-l cu pietri, îi sparseră capul şi-l trimiseră batjucorit. Şi iară pre altul trimise, şi pre acela omo- 5
rîră; şi pre alţii mulţi, pre unii bătîndu-i, iară pre alţii omorînd. Deci încă un fiiu 6
avînd iubit al său, trimise şi pre acela cătră ei, pe urmă zicînd că 'Să vor ruşina de fiiul mieu'. Iară viarii ziseră întru sine că 7
'Acesta iaste moşteanul, veniţi să o-

morîm pre el şi a noastră va fi moşia'.
8 Şi prinzîndu-l pre el, omorîră-l şi-l lepădară
9 afară den vie. Ce dară va face domnul viei? Veni-va şi va piarde pre lucrători şi va
10 da via altora. Nici scrisoarea aceasta aţi cetit:' Piatra carea o lepădară ziditorii,
11 aceaea fu în capul unghiului'? De la Domnul fu aceasta şi iaste minunată în ochii
12 noşti". Şi căuta pre El să-L prinză, ce să temură de mulţime, că conoscură că spre ei zice acea pildă. Şi lăsîndu-L pre El,
13 să duseră. Şi trimiseră la El unii den farisei şi den irodiani, ca să-L prinză cu
14 cuvîntul. Iară ei, deaca veniră, ziseră Lui: „Învăţătoriule, ştimu-Te că adevărat eşti şi nu grijăşti de nemică, că nu cauţi în faţa oamenilor, ce în direptate calea lui Dumnezău înveţi. Cade-se a da dajde împăratului au
15 ba? Da-vom au nu vom da?" Iară El, ştiind făţăria lor, zise lor: „Ce Mă ispitiţi?
16 Aduceţi-M un ban să văzu". Iară ei aduseră. Şi zise lor: „Al cui chip iaste acesta şi scriptura?" Iară ei ziseră Lui: „A lui che-
17 sariu". Şi, răspunzînd, Iisus zise lor: „Daţ ce e a lui chesariu lui chesariu, şi ale lui Dumnezău lui Dumnezău". Şi să mirară
18 de El. Şi veniră saduchei la El, carii zic înviere să nu fie, şi întrebară pre El, zicînd:
19 „Învăţătoriule, Moisi au scris noao că de va muri cuiva fratele şi-i va rămînea muiarea şi feciori nu va lăsa, ca să ia fratele său muiarea lui şi să rîdice sămînţa fratelui său.
20 Şapte fraţi era. Şi cel dentîiu luo muiare
21 şi, murind, nu lăsă sămînţă. Şi al doilea luo pre ea, şi muri, şi nici acela nu lăsă
22 sămînţă. Şi al treilea iară aşa. Şi o luară pre ea cîte şapte şi nu lăsară sămînţă. Mai
23 apoi de toţi muri şi muiarea. Dară la înviere, cînd vor învie, a căruia den ei va fi muiarea? Că cîte şapte au avut pre ea muiare".
24 Şi răspunzînd, Iisus zise lor: „Au nu pentru aceaea vă rătăciţi, că neştiind scripturile,
25 nice putearea lui Dumnezău? Că, după ce vor învie den morţi, nici să vor însura, nici să vor mărita, ce sînt ca îngerii carii sînt
26 în ceriuri. Iară de morţi, că vor învia, au n-aţi cetit în cartea lui Moisi cumu-i grăi lui Dumnezău den rug, zicînd:'Eu-s Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumne-
27 zăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău morţilor, ce al viilor. Dară voi mult rătăciţi!"
28 Şi apropiindu-se unul den cărturari, auzind pre ei prigonindu-se, văzînd că celora bine le-au răspuns, întrebă pre El: „Carea iaste po-
29 runcă mai întîiu de toate?" Iară Iisus răspunse lui că mai întîiu de toate poruncile: „Auzi, Israile, Domnul Dumnezăul nostru
30 Domnul unul iaste, Şi să iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău şi den tot cugetul tău şi den toată tăria ta. Aceasta e porunca dentîiu. 31
Şi a doua aseamenea ei: Să iubeşti pre vecinul tău ca pre tine. Mai mare de aceastea altă poruncă nu iaste". Atunci zise Lui cărtu- 32
rariul: „Bine, Învăţătoriule. Pre adevărat grăiş că unul iaste Dumnezău şi nu iaste altul fără El. Şi a iubi pre El den toată 33
inema şi den tot înţelesul şi den tot sufletul şi den toată tăria şi a iubi pre vecinul ca pre sine mai mult iaste decît toate arderile-de-tot şi jîrtvele". Şi văzînd pre el Iisus 34
că cu înţelepciune răspunse, zise lui: „Nu eşti departe de împărăţia lui Dumnezău". Şi nimeni nu mai îndrăzniia să-L întreabe pre El. Şi răspunzînd, Iisus zicea, învă- 35
ţînd în besearică: „Cum zic cărturarii că Hristos iaste fiiul lui David? Că însuşi 36
David zis-au în Duhul Sfînt:'Zice Domnul Domnului mieu: Şăzi de-a direapta Mea, pînă cînd voiu pune pizmaşii Tăi scaun supt picioarele Tale'. Însuşi dară David îi zice 37
Lui Domnu; şi de unde lui fecior iaste?" Şi cea multă gloată asculta pre El cu dulceaţă. Şi zicea lor întru învăţătura Lui: „Socotiţi- 38
vă de cărturarii carii le place a îmbla în podoabe şi închinăciune în tîrguri, Şi 39
şăderile întîiu în săboară şi şăderi mai înainte la ospeaţe, Carii înghit casele 40
văduvelor şi cu prilej îndelung rugăciune făcînd; aceştea vor lua mai grea judecată". Şi şăzînd Iisus direpţ visterie, priviia cum 41
aruncă mulţimea bani în vistiariu. Şi mulţi bogaţi arunca mult. Şi viind o văduo 42
săracă, aruncă doi fileari, ce iaste un condrant. Şi chemînd pre ucenicii Lui, zise 43
lor: „Adevăr zic voao că aceasta văduo săracă mai mult aruncă decît toţi cei ce aruncară în sicriiu. Că toţi den priso- 44
seala lor au aruncat, iară aceasta, den lipsa ei, tot cît au avut au aruncat, toată avuţia ei".

CAP XIII

Şi ieşind El den besearecă, zise Lui 1
unul den ucenicii Săi: „Învăţătoriule, vezi ce fealiuri de pietri-s şi ce fealiuri de zidiri!" Şi Iisus, 2
răspunzînd, zise lui: „Vezi aceastea zidire mare? Nu să va lăsa piatră pre piatră care să nu să răsipească". Şi şăzînd El 3
în Muntele Maslinîlor, împotriva besearecii, întrebară pre El, de Eluş, Petăr şi Iacov şi Ioan şi Andrei: „Spune noao cînd vor fi 4
aceastea? Şi ce e sămnul cînd să vor sfîrşi aceastea toate?" Iară Iisus, răspunzînd 5
lor, începu a zice: „Căutaţ nimeni pre voi să nu vă înşale. Că mulţi vor veni în 6
numele Mieu, zicînd că Eu sînt, şi pre mulţi vor amăgi. Iară cînd veţ auzi 7
oşti şi veşti de oşti, nu vă turburareţ, că să cade să fie aceastea, ce încă nu va fi sfîrşitul. Că să va rădi- 8

ca limbă pre limbă şi împărăţie pre împărăţie şi vor fi cutremuri pre-alocuri şi vor fi foameţ şi turburări — începăturile durori-
9 lor aceastea. Ce vă păziţ voi înşivă, că vor da pre voi în sfaturi şi pre la săboară bătuţ veţ fi şi înaintea diregătorilor şi împăraţilor veţ sta, pentru Mine, întru
10 mărturie lor. Şi la toate limbile trebuiaşte mai nainte să să propoveduiască Evan-
11 ghelia. Iară cînd vă vor duce pre voi dîndu-vă, nu vă grijireţ mai nainte ce veţ grăi, nici vă învăţareţ, ce care să va da voao într-acel ceas aceaea grăiţ. Că nu veţ fi voi
12 ceia ce grăiţi, ce Duhul Sfînt. Şi va da frate pre frate spre moarte şi tată pre fecior şi să vor scula feciorii pre părinţi şi-i vor
13 omorî pre ei. Şi veţ fi urîţ de toţi pentru numele Mieu; iară cela ce va răbda pînă în
14 sfîrşit, acela să va mîntui. Iară cînd veţ vedea urîciunea pustiirei, carea e zisă de Daniil prorocul, stînd unde nu se cade (cela ce va ceti să înţeleagă), atuncea carii
15 vor fi în Iudea să fugă la munţi. Şi cela ce va fi în pod să nu să pogoară în casă,
16 nici să între să ia ceva den casa lui. Şi cel den cîmpu fiind să nu să întoarcă înapoi să
17 ia veşmîntul lui. Iară vai de ceale ce vor avea în pîntece şi de aplecătoare în zilele
18 acealea! Ce vă rugaţi să nu fie fuga
19 voastră iarna. Că vor fi zilele acealea necaz ca carele n-au fost den ceputul zidirei, carea au zidit Dumnezău, pînă acum şi nici
20 va mai fi. Şi de n-ar fi scurtat Dumnezău zilele acealea, nu s-ar hi mîntuit tot trupul, ce pentru cei aleş, carii au ales, au ciuntit
21 zilele acealea. Şi atuncea de ar zice voao cineva: Iată, acicea e Hristos, sau iată colo,
22 nu creadereţ. Că să vor scula hristoşi mincinoş şi proroci mincinoş şi vor da seamne şi minuni, ca să înşale şi pre cei aleş,
23 de-ar putea. Iară voi vă păziţ. Iată, mai
24 nainte vă spuş voao toate. Ce în zilele acealea, după strînsoarea aceaea, soarele să va întuneca şi luna nu va da lumina ei.
25 Şi stealele ceriului cădea-vor şi puterile ceale
26 den ceriuri să vor clăti. Şi atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc viind în nori, cu
27 puteare multă şi slavă. Şi atunci va trimite îngerii Săi şi va aduna pre cei aleş ai Săi den ceale patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea ceriului.
28 Dară de la smochin învăţaţi pilda: cînd va fi stîlparea lui moale şi înfrunzeaşte, să
29 ştiţ că aproape iaste vara. Aşa şi voi, cînd veţ vedea aceastea făcîndu-se, să ştiţ că
30 aproape iaste, la uşi. Adevăr grăiesc voao că nu va treace ruda aceasta pînă nu vor fi
31 aceastea toate. Ceriul şi pămîntul va trea-
32 ce, iară cuvintele Meale nu vor treace. Iară de ziua aceaea şi ceasul nimeni nu ştie, nice îngerii carii sînt în ceriu, nici Fiiul, fără numai Tatăl. Vedeţ, prevegheaţ şi vă 33
rugaţ, că nu ştiţ cînd va fi vreamea. Ca 34
un om ce să duce departe lăsîndu-ş casa lui, şi dînd slugilor lui putearea şi fieştecăruia lucrul lui, şi portariului porunci să preveaghe. Direpţ aceaea prevegheaţi (că 35
nu ştiţ cînd va veni domnul casei: sara, au la miazănoapte, au la cîntatul cocoşilor, au demineaţă), Să nu cumva, viind fără 36
veaste, să afle pre voi dormind. Iară cea- 37
lea ce zic voao, tuturor zic: Prevegheaţi!"

CAP XIV

Era Paştile şi Azimele după doao zile. 1
Şi căuta mai-marii popilor şi cărturarii cum pre El, cu înşălăciune prinzîndu-L, să-L omoară. Şi 2
zicea:„Nu în praznic, ca să nu fie gîlceavă norodului". Şi fiind El în Vi- 3
thania, în casa lui Simon Stricatul, şăzînd El, veni o muiare avînd un vas de mir de nard de credinţă, de mult preţ, şi, sfărmînd vasul, vărsă pre capul Lui. Şi era oarecarii de 4
le părea rău întru sine şi zicea:„Direpţ ce fu această pagubă a mirului? Că s-ar fi 5
putut vinde acesta în mai mult de 300 de dinari şi să să dea săracilor". Şi împuta ei. Iară Iisus zise:„Daţi-i pace. Ce o supăraţi 6
pre ea? Bun lucru făcu cu Mine. Că în 7
toată vreamea săracii aveţi cu voi şi, cînd veţi vrea, puteţi face lor bine, iară pre Mine nu Mă aveţi pururea. Aceasta ce 8
au avut, au făcut: apucă înainte să ungă trupul Mieu, spre îngropare. Adevăr 9
grăiescu voao, oriunde să va propovedui Evanghelia, aceasta, în toată lumea, şi ce au făcut aceasta, zice-să-va, întru pomenirea ei". Şi Iuda Iscariotis, unul den cei 10
doisprăzeace, mearse către mai-marii popilor, ca să-L vînză pre El lor. Iară ei, au- 11
zind, să bucurară şi făgăduiră lui să-i dea arginţi. Şi căuta cum cu prileju să-L vînză. Şi în ziua dentîi a Azimelor, cînd jîrtviia 12
Paştile, zisără Lui ucenicii:„Unde vei să meargem să gătim, să mănînci Paştile?" Şi trimise doi den ucenicii Lui şi zise lor: 13
„Meargeţi în oraş şi va timpina pre voi un om, purtînd un vas cu apă; meargeţi după el. Şi oriunde va întra, ziceţi stăpînului 14
casii că Dascălul zice:'Unde iaste sălaşul unde voiu mînca Paştile cu ucenicii Miei?' Şi acela voao va arăta un cerdac mare aş- 15
ternut, gătit. Acolo gătiţi noao". Şi mear- 16
sără ucenicii Lui şi veniră în cetate şi aflară aşa cum zisease lor şi gătiră Paştile. Şi 17
sara fiind, veni cu cei doisprăzeace. Deci 18
şăzînd ei şi mîncînd, zise Iisus:„Adevăr grăiescu voao că unul den voi Mă va vinde, cel ce mănîncă cu Mine". Iară ei înce- 19

pură a să întrista şi a zice Lui, unul cîte
unul:„Să nu fiu eu?“ Şi altul:„Să nu fiu
20 eu?“ Iară El, răspunzînd, zise lor: „Unul
den doisprăzeace, carele întinge cu Mine în
21 blid. Ce Fiiul Omenescu va mearge cumu
e scris pentru El; ce vai omului aceluia de
carele Fiiul Omenescu Să va vinde. Mai bine
au vrut fi lui să nu fie născut omul acela“.
22 Şi mîncînd ei, luînd Iisus pîine, blagoslovind,
frînse şi deade lor şi zise:„Luaţi, mîncaţi,
23 acesta e trupul Mieu“. Şi luînd păharul,
dînd har, deade lor şi băură dentr-însul toţi.
24 Şi zise lor:„Acesta-i sîngele Mieu, cel al le-
gii ceii noao, carele pentru mulţi să varsă.
25 Adevăr zic voao că de acum nu voiu bea den
rodul viţii pînă în ziua aceaea cîndu-l voiu
bea nou întru împărăţia lui Dumnezău“.
26 Şi lăudînd, ieşiră în Muntele Maslinilor.
27 Şi zise Iisus lor că „Toţi vă veţi sminti în
Mine, în noaptea aceasta, că scris iaste:
'Bate-voiu păstoriul, şi să vor răsipi oile'.
28 Ce după ce voiu învia, voiu mearge mai
29 nainte de voi în Galilea“. Iară Petăr
zise Lui:„De s-ar şi toţi sminti, iară eu nu“.
30 Atuncea zise lui Iisus:„Adevăr zic ţie că
astăzi, în noaptea aceasta, mai nainte pînă
nu va cînta cocoşul de doao ori, de trei ori
31 te vei lepăda de Mine“. Iară el mai vîrtos
zicea:„De mi-ar fi şi a muri cu Tine, nici-
cum nu mă voiu lepăda de Tine“. Aşijderea
32 şi toţi zicea. Şi veniră în locul ce să
cheamă Ghethsimani, şi zise ucenicilor Săi:
33 „Şădeţi aicea pînă Mă voiu ruga“. Şi
luo pre Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan cu El
şi începu a Să spămînta şi a Să îngrija.
34 Şi zise lor:„Întristatu e sufletul Mieu pînă
la moarte. Rămîneţi aicea şi privegheaţi“.
35 Şi mergînd înainte puţinel, căzu la pămînt
şi Să rugă ca, de are fi cu putinţă, să treacă
36 de la El ceasul. Şi zicea:„Avva, Părinte,
toate să pot Ţie, treci de la Mine păharul
37 acesta. Ce nu ce voiu Eu, ce ce Tu“. Şi
veni şi află pre ei dormind. Şi zise lui Petăr:
„Simone, dormi? Nu putuş un ceas prive-
38 ghea? Privegheaţi şi vă rugaţi, să nu în-
traţi în bîntuială, că duhul iaste pohtitoriu,
39 iară trupul e slabu“. Şi iarăş mearsă de
40 Să ruga, acelaş cuvînt zicînd. Şi întor-
cîndu-Se, află pre ei iarăş dormind (că era
ochii lor îngreuiaţ), şi nu ştiia ce vor răs-
41 punde Lui. Şi veni a treia oară şi zise lor:
„Dormiţ de acum şi odihniţ. Destul! Veni
ceasul. Iată, Să dă Fiiul Omenesc în mînile
42 păcătoşilor. Sculaţ să meargem. Iată,
43 cela ce M-au vîndut s-au apropiat“. Şi
îndată, încă grăind El, veni Iuda, unul den
cei doisprăzeace, şi cu el mulţime multă
cu sabii şi leamne, de la arhierei şi cărtu-
44 rari şi bătrîni. Şi dedease cela ce-L vîn-
duse pre El sămn lor, zicînd:„Pre Carele
voiu săruta, Acela iaste. Prindeţ pre El şi-L
duceţ cu pază“. Şi viind numaicît, să 45
apropie la El, zise Lui:„Ravvi, Ravvi!“ Şi-L
sărută pre El. Iară ei puseră mînile lor 46
pre El şi-L prinseră. Iară unul den ceia 47
ce sta scoase sabia, lovi pre sluga arhiereului
şi-i tăie lui ureachea. Şi răspunzînd, Iisus 48
zise lor:„Ca la un tîlhariu aţi ieşit cu sabii
şi leamne, să Mă prindeţi. În toate 49
zilele am fost cătră voi în beseareca, învă-
ţînd, şi nu Mă prinset. Ce ca să să împle
scripturile“. Şi lăsîndu-L pre El, toţi 50
fugiră. Iară un voinic tînăr mergea după 51
El, învăluit fiind cu un cearşaf, peste pialea
goală, şi-l prinseră pre el tinerii. Iară el, 52
lăsînd cearşaful, gol fugi de la ei. Şi 53
duseră pre Iisus la arhiereu şi să adunară la
el toţi mai-marii popilor şi bătrînii şi cărtu-
rarii. Iară Petăr pre departe mergea după 54
El, pînă înlăuntru, la curtea arhiereului, şi era
şezînd împreună cu slugile şi încălzîndu-se
la foc. Iară mai-marii popilor şi tot sfatul 55
căuta spre Iisus mărturie ca să-L omoară
pre El, şi nu afla. Că mulţi mărturisiia 56
spre El strîmbu şi nu să tocmiia mărturiile.
Atunci unii, sculîndu-se, mărturisiia strîmbu 57
asupra Lui, zicînd Că„Noi am auzit pre 58
El zicînd că 'Eu voiu surpa beseareca aceasta
cea făcută cu mîna şi în trei zile altă, nefă-
cută cu mîna, voiu zidi'“. Şi nici aşa nu 59
era aseamene mărturia lor. Şi, sculîndu-se 60
popa cel mare în mijloc, întrebă pre Iisus,
zicînd:„Nu răspunzi nemică ce aceştea
mărturisescu asupra Ta?“ Iară El tăcea 61
şi nemica nu răspundea. Şi iară-L întrebă
pre El arhiereul şi zise Lui:„Tu eşti Hristos,
Fiiul Celui blagoslovit?“ Iară Iisus zise: 62
„Eu sînt şi veţ vedea pre Fiiul Omenesc
şăzînd de-a direapta puterii şi viind asupra
norilor ceriului“. Iară arhiereul, rupîndu-ş 63
veşmintele sale, zise:„Ce ne mai trebuiaşte
noao mărturie? Auzit-aţ hulele; ce vă 64
pare voao?“ Iară ei toţi judecară pre El a fi
vinovat morţii. Şi începură unii a scuipi 65
pre El şi a acoperi faţa Lui şi a-L bate preste
obraz pre El şi a zice Lui:„Proroceaşte!“
Şi slugile Îl băteа cu palmele preste obraz.
Şi fiind Petăr în curte jos, veni una den 66
slujnicele arhiereului. Şi văzînd pre Petăr 67
încălzindu-se, căutînd spre el, zise:„Şi tu cu
Nazarineanul Iisus erai“. Iară el să lepădă, 68
zicînd:„Nu ştiu, nici ştiu ce grăieşti tu“. Şi
ieşi afară înaintea curţii; şi cucoşul cîntă.
Şi slujnica, văzînd pre el, iară începu a zice 69
celora ce sta acolea că„Acesta dentr-înşii
iaste“. Iară el iară să lepădă. Şi preste 70
puţinel iară cei ce sta ziseră lui Petăr:„Ade-
văr den ei eşti, că galilean eşti şi graiul

71 tău seamănă". Iară el începu a să blăstăma şi a să jura că„Nu ştiu pre omul acela
72 carele ziceţ". Şi a doao oară cîntă cucoşul. Şi-ş aduse aminte Petăr de cuvîntul carele-i zisease lui Iisus, că„Mai nainte de ce va cînta cocoşul de doao ori, de trei ori te vei lepăda de Mine". Şi începînd plîngea.

CAP XV

1 Şi dimineaţa, numaidecît sfat făcînd mai-marii popilor cu bătrînii şi cărturarii şi cu tot sfatul, legînd pre Iisus, duseră-L şi-L deaderă lui
2 Pilat. Şi întrebă pre El Pilat: „Tu eşti împăratul jidovilor?" Iară El,
3 răspunzînd, zise lui:„Tu zici". Şi-L pîrîia pre
4 El mult mai-marii popilor. Iară Pilat iarăş întrebă pre El, zicînd:„Nu răspunzi nemică?
5 Vezi cîte mărturisesc asupra Ta". Iară Iisus de-acii nemică nu răspunse, cît să
6 mira Pilat. Iară la praznic sloboziia lor
7 cîte un legat, pre carele cerea. Şi era cel ce-l chema Varavva, prinsu cu cei împreună cu el cetaş, legat carei în zarvă făcuse ucidere.
8 Şi strigînd mulţimea, începură a ceare să le
9 facă cum pururea le făcea lor. Iară Pilat răspunse lor, zicînd:„Veţi să slobozu voao
10 pre împăratul jidovilor?" (Că ştiia că pentru pizma Îl dedease pre El arhiereii).
11 Iară arhiereii învitară mulţimea ca mai
12 vîrtos pre Varavva să sloboaze lor. Şi Pilat, răspunzînd, iară zise lor:„Dară ce veţi să fac cestuia ce-i ziceţi împăratul
13 jidovilor?" Iară ei iară strigară:„Răstig-
14 neaşte pre El!" Iară Pilat zicea lor:„Ce rău au făcut?" Iară ei mai vîrtos au strigat:
15 „Răstigneaşte pre El!" Iară Pilat, vrînd să facă pre voia mulţimei, slobozi lor pre Varavva şi deade pre Iisus, bătîndu-L, ca
16 să-L răstignească. Iară slujitorii duseră pre El înlăuntru în curte, carea iaste divan,
17 şi chemară tot şireagul. Şi îmbrăcară pre El în mohorît şi-I puseră Lui, împletind,
18 cunună de spini. Şi începură a să închina Lui, zicînd:„Bucură-Te, împăratul jidovilor!"
19 Şi bătea capul Lui cu trestie şi scuipiia pre El şi, duplecîndu-se în genunchi, să închina
20 Lui. Şi deaca-ş băturâ joc de El, dezbrăcară-L de mohorît şi îmbrăcară pre El în veşmintele Lui şi-L scoaseră să-L răstig-
21 nească. Şi siliră pre un om ce trecea, anume Simon Chirineiu (viind den cîmp, tatăl lui Alexandru şi a lui Ruf), să ducă
22 crucea Lui. Şi duseră pre El în locul Golgothii, care iaste tălmăcindu-se „Locul
23 Căpăţînilor". Şi deaderă Lui să bea vin
24 mestecat cu zmirnă, iară El nu luo. Şi răstignindu-L pre El, împărţiia veşmintele Lui, aruncînd sorţu spre eale, cine ce ar lua.
25 Şi era ceasul al treilea şi răstigniră pre
26 El. Şi era scrisoarea vinei Lui scrisă: „Împăratul jidovilor". Şi cu El răstigniră 27
doi tîlhari, unul de-a direapta şi altul de-a
stînga Lui. Şi să împlu scriptura, carea 28
zice:„Şi cu cei fără de leage Să socoti".
Iară ceia ce trecea huliia pre El, clătind 29
capetele lor şi grăind:„Ua! Cela ce strică
beseareca şi în trei zile o zideaşte! Mîntu- 30
iaşte-Te pre Tine şi pogori de pre cruce!"
Aşijderea şi arhiereii, bătîndu-ş joc unul 31
cătră alt, cu cărturarii zicea:„Pre alţii au
mîntuit, iară pre Sine nu Să poate mîntui;
Hristos, împăratul lui Israil, pogoare-Se 32
acum de pre cruce, ca să vedem şi să creadem".
Şi cei ce era răstigniţ cu El mustra pre El.
Şi fiind ceasul al şasele, întunearec fu preste 33
tot pămîntul pînă la al noaole ceas. Şi 34
în al noaole ceas strigă Iisus cu glas mare,
zicînd:„Eloi, Eloi, lamma savahtani?", ce
să zice tălmăcindu-se:„Dumnezăul Mieu,
Dumnezăul Mieu, la ce M-ai părăsit?" Şi 35
unii den carii sta acolea, auzind, zicea:„Iată,
pre Ilie strigă". Şi alergînd unul şi îm- 36
plînd bureate de oţăt şi puindu-l în trestie,
li deade să bea, zicînd:„Lăsaţ să vedem de
va veni Ilie să-L pogoare pre El". Iară 37
Iisus, lăsînd glas mare, Îş deade duhul.
Şi catapeteazma beseareciі să rupse în doao, 38
de sus pînă jos. Şi văzînd sutaşul carele 39
sta den preajma Lui că strigînd aşa răposă,
zise:„Adevărat omul acesta Fiiul lui Dumne-
zău era!" Şi era şi muieri de departe privind, 40
întru carele era Maria Magdalina şi Maria
lui Iacov celui mic şi muma lui Iosie şi Salo-
mia, Carele şi cînd era în Galilea mersease 41
după El şi slujiia Lui, şi altele multe carele
mersease cu El în Ierusalim. Şi iată, 42
sară fiind, de vreame ce era vineri, care iaste
înaintea sîmbetei, Veni Iosif den Arima- 43
thea, cu bun chip sfeatnic, carele şi acela era
aşteptînd împărăţia lui Dumnezău, îndrăz-
nind, întră la Pilat şi ceru trupul lui Iisus.
Iară Pilat să miră de au murit aşa curînd şi, 44
chemînd pre sutaşul, întrebă pre el de au
murit demult. Şi înţelegînd de la sutaşul, 45
dărui trupul lui Iosif. Iară el, cumpărînd 46
giulgiu şi luînd pre El, înfăşură-L cu giulgiul
şi-L puse pre El în mormînt, care era scobit
în piatră, şi răsturnă o piatră pre uşa
mormîntului. Iară Maria Magdalina şi 47
Maria lui Iosie priviia unde El Să pune.

CAP XVI

Şi făcîndu-se sîmbăta, Maria Magda- 1
lina şi Maria, muma lui Iacov, şi
Salomia au cumpărat unsori ca să
meargă să ungă pre El. Şi foarte 2
de demineaţă, întru una a sîmbete-
lor, veniră la mormînt, răsărind soarele. Şi 3
grăiia una cătră alta:„Cine va răsturna noao
piatra de pre uşa mormîntului?" Şi cău- 4

tînd, văzură că era piatra răsturnată; că era
5 mare foarte. Şi, întrînd în mormînt, văzură pre un tînăr şăzînd de-a direapta, îmbrăcat în veşmînt alb, şi să spămîntară.
6 Iară el zise lor:„Nu vă spămîntareţ! Pre Iisus căutaţi, Nazareneanul cel răstignit? Sculatu-S-au! Nu iaste acicea. Iată locul
7 unde L-au pus pre El. Ce mergeţ, spuneţ ucenicilor Lui şi lui Petr că va mearge, mai nainte de voi, în Galilea; acolo veţ vedea
8 pre El, cum au zis voao". Şi ieşind, fugiră de la mormînt, că era cuprinse de tremur şi de mirare; şi nemică nimunui nu
9 ziseră, că să temea. Iară înviind demineaţa, în ziua dentîiu a săptămînii, arătă-Să întîiu Mariei Magdalinei, dentru carea
10 scosease 7 draci. Aceaea, mergînd, vesti celora ce fusease cu El, jălind şi plîngînd.
11 Iară aceia, deaca auziră că iaste viu şi L-au
12 văzut ea, nu crezură. Iară după aceaea, a doi dentr-înşii mergînd Să arătă, într-alt
13 chip, mergînd la un sat. Şi aceia, mergînd, deaderă veaste celoralalţi; nici pre aceia nu
14 crezură. Mai apoi, şăzînd ei, cei unsprăzeace, S-au arătat şi înfruntă necredinţa lor şi împietrirea inimii, că celor ce L-au
15 văzut pre El sculat nu crezură. Şi zise lor:„Meargeţi în toată lumea, propoveduiţi
16 Evanghelia la toată zidirea. Cela ce va creade şi să va boteza, spăsi-să-va; iară cela
17 ce nu va creade, osîndi-să-va. Iară seamnele celor ce vor creade aceastea vor urma: cu numele Mieu dracii vor scoate, grăi-vor în
18 limbi noao. Şerpi vor lua şi de-ar şi bea ceva de moarte nu va strica lor, pre bolnavi
19 mînile-ş vor pune şi bine le va fi". Iară Domnul, după ce grăi lor, Să luo sus în ceriu şi şăzu de-a direapta lui Dumnezău.
20 Iară ei, ieşind, propoveduiră pretutindinea, Domnul împreună lucrînd şi cuvîntul întărind, pren ceale ce urma seamne. Amin.

PREDOSLOVIA A LUCĂI EVANGHELISTUL

Luca au fost vraciu den Antiohia, după aceaea au fost în cale soţie credincioasă lui Pavel, şi în propovedania Evangheliei soţie, cum să cunoaşte den Deanie XX, stih 16, şi 13, 14, 15 şi Cap XXI, stih 1, 2, 3 i proci şi Cap XXVII, XXVIII şi Epistolia colaseanilor IV, stih 14 şi Epistola a doua a lui Timotheiu, în Cap IV, stih 11.

EVANGHELIA DE LA LUCA

CAP I

Ie vreame ce mulţi să apucară să 1
tocmească poveaste pentru ceale
adevărate întru noi lucruri, Cum 2
ne-au dat noao cei de-nceput singuri văzători, şi slugi făcîndu-se
cuvîntului, Părutu-s-au şi mie, urmînd de 3
sus la toate pre amăruntul pre rînd a scrie
ţie, putearnice Theofile, Ca să cunoşti 4
întemeiarea cuvintelor pentru carele te-ai
învăţat. Şi fu în zilele lui Irod, împăratu- 5
lui Iudeii, oarecare preot, anume Zaharia,
den rînduiala Aviei, şi muiarea lui den featele
lui Aaron, şi numele ei Elisavet. Şi era 6
direpţi amîndoi înaintea lui Dumnezău, îmblînd întru toate poruncile şi direptăţile
Domnului, fără prihană. Şi nu avea ei 7
feciori, pentru că Elisavet era stearpă şi
amîndoi îndelungaţ întru zilele lor era.
Şi fu cînd preoţiia el la rînduiala slujbei lui 8
înaintea lui Dumnezeu, După obiceaiul 9
preoţiei, să întîmplă să tămîiaze întrînd în
beseareca Domnului. Şi toată mulţimea 10
de oameni era rugîndu-se afară în vreamea
tămîierii. Iară lui să arătă îngerul Dom- 11
nului, stînd de-a direapta oltariului tămîierii.
Şi Zaharia, văzînd, să turbură, şi frică căzu 12
preste el. Şi zise către el îngerul: „Nu te 13
teame, Zahario, că s-au ascultat rugăciunea
ta, şi muiarea ta, Elisafta, naşte-va fiiu ţie
şi vei chema numele lui Ioan. Şi va fi ţie 14
bucurie şi mulţi de naşterea lui să vor bucura.
Că va fi mare înaintea Domnului, şi vin şi 15
sichera nu va bea, şi să va împlea de Duhul
Sfînt încă den zgăul mumei lui. Şi pre 16
mulţi fii ai lui Israil va întoarce către Domnul Dumnezăul lor. Şi el va mearge înain- 17
tea Lui, cu duhul şi cu putearea lui Ilie, şi a întoarce inima părinţilor către feciori, şi pre
cei neascultători întru înţelepţia celor direpţi, să gătească Domnului nărod tocmit".
Şi zise Zaharia către înger: „Den ce voiu 18
cunoaşte aceasta? Că eu sînt bătrîn şi muiarea mea trecută în zilele ei". Şi, răspun- 19
zînd îngerul, zise lui: „Eu sînt Gavriil,
carele stau înaintea lui Dumnezău, şi sînt
trimis să grăiesc către tine şi să vestesc
ţie aceastea. Şi iată, vei fi tăcînd şi 20
nu vei putea grăi pînă în ziua ce vor fi
aceastea, pentru căci nu crezuş cuvintele
meale, carele să vor împlea la vreamea lor".
Şi era nărodul aşteptînd pre Zaharia şi 21
să mira ce să zăbăveaşte în besearecă.

22 Şi ieşind, nu putea grăi lor. Şi cunoscură
că au văzut vedeare în besearecă; şi el arăta
23 lor şi rămase mut. Şi fu deaca să împlu-
ră zilele slujbei lui, să duse la casa lui.
24 Iară după acealea zile, zămisli Elisafta, mu-
iarea lui, şi ascundea pre sine cinci luni, zi-
25 cînd: „Că aşa-m făcu mie Domnul, în
zilele carele au socotit să ia ocara mea întru
26 oameni". Iară în a şasea lună trimes fu
îngerul Gavriil de Dumnezău în oraşul Gali-
27 leei, care-i e numele Nazaret, Cătră fecioa-
ră logoditä cu bărbat căruia numele Iosif,
den casa lui David; şi numele fecioarei
28 Mariam. Şi întrînd cătră ea îngerul, zise:
„Bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu
29 tine; blagoslovită tu întru muieri". Iară
ea văzînd, să turbură de cuvîntul lui, şi cuge-
ta: „Oare ce ară fi închinarea aceaca?"
30 Şi zise ei îngerul: „Nu te teame, Mariam, că
31 aflaş har la Dumnezău. Şi iată, vei zămisli în zgău, şi vei naşte fiiu şi vei chema
32 numele lui Iisus. Acesta va fi mare, şi
Fiiu Celui de Sus chema-Să-va, şi-I va da
Lui Domnul Dumnezău scaunul lui David,
33 tatălui Său, Şi va împărăţi în casa lui
Iacov în veaci, şi împărăţiei Lui nu va fi
34 sfîrşenie". Iară Mariam zise cătră înger:
„Cum va fi aceasta, de vreame ce bărbat
35 nu cunoscu?" Şi răspunzînd, îngerul
zise ei: „Duh Sfînt va pogorî spre tine şi
putearea Celuia de Sus te va umbri; direpţ
aceaca şi ce Să va naşte den tine Sfînt, che-
36 ma-Să-va Fiiul lui Dumnezău. Şi iată
Elisafta, rudenia ta, şi ea zămislită fiind
fiiu în bătrîneaţele ei, şi aceasta a şasea
37 lună iaste ei, ce să chema stearpă. Că
la Dumnezău nu va neputinţa tot cuvîntul".
38 Iară Mariam zise: „Iată roaba Domnului,
fie mie după cuvîntul tău". Şi să duse de
39 la ea îngerul. Iară sculîndu-se Mariam,
în zilele acealea, mearse la munte, cu degra-
40 bă, în cetatea Iudei. Şi întră în casa
41 Zahariei şi să închină Elisaftei. Şi fu
cînd auzi Elisafta închinăciunea Mariei,
săltă pruncul în pîntecele ei şi să împlu de
42 Duhul Sfînt Elisafta, Şi strigă cu glas
mare şi zise: „Blagoslovită eşti tu întru
muieri şi blagoslovit rodul pîntecelui tău.
43 Şi de unde mie aceasta, ca să vie Maica
44 Domnului mieu cătră mine? Că iată,
cum fu glasul închinării tale întru urechile
meale, săltă pruncul cu bucurie în pînteceţ-
45 le mieu. Şi fericită e carea au crezut
că va fi săvîrşire celor zise ei de la Domnul".
46 Şi zise Mariam: „Măreaşte sufletul mieu
47 pre Domnul, Şi să bucură sufletul
mieu preste Dumnezău, Mîntuitoriul mieu,
48 Că căută spre smerenia slujnicei Sale. Că,
iată, de acum mă vor ferici toate neamuri-
49 le. Că făcu cu mine măriri Cel Putear-
50 nic, şi sfînt e numele Lui. Şi mila Lui
în neamurile neamurilor, celor ce să tem de
El. Făcu tărie cu braţul Lui şi răsipi mîn- 51
drii cu cugetul inemiei lor. Pogorî pu- 52
tearnicii den scaune şi rădică smeriţii.
Pre cei flămînzi împlu-i de bunătăţi şi pre 53
cei bogaţi îi trimise deşărţi. Apucă-se 54
Israil, feciorul Lui, să pomenească mila,
Precum au grăit cătră părinţii noştri, lui 55
Avraam şi sămenţii lui, în veaci". Şi ră- 56
mase Mariam cu ea ca la trei luni; şi să în-
toarse în casa ei. Iară Elisaftei să împlu 57
vreamea naşterii ei şi născu fiiu. Şi auziră 58
vecinii şi rudeniile ei că Domnul au mărit
mila Lui cu ea şi să bucura împreună cu ea.
Şi fu a opta zi, veniră să taie împrejur co- 59
pilul, şi chema pre el pre numele tătîne-său,
Zaharia. Şi răspunzînd muma lui, zise: 60
„Ba! Ce să va chema Ioan". Şi ziseră 61
cătră ea că: „Nimeni nu iaste în ruda ta
care să să cheame cu acest nume". Ce 62
arăta tătîne-său cum va vrea să-l cheame
pre el. Şi el, cerşind tablă, scrise zicînd: 63
„Ioan e numele lui". Şi să mirară toţi.
Şi să deşchise gura lui numaicît şi limba 64
lui, şi grăi, lăudînd pre Dumnezău. Şi 65
să făcu frică preste toţi vecinii lor; şi în
tot poalele muntelui Iudeii să grăia toate
cuvintele aceastea. Şi toţi ceia ce auziia 66
puseră întru inimile lor, zicînd: „Oare ce va
fi copilul acesta?" Şi mîna Domnului era cu
el. Şi Zaharia, tatăl lui, să împlu de Du- 67
hul Sfînt şi proroci, zicînd: „Blagoslovit 68
Domnul Dumnezăul lui Israil, că socoti şi
făcu răscumpărare nărodului Său; Şi 69
rîdică corn de spăsenie noao în casa lui
David, feciorului Său, Precum au grăit 70
pren rostul sfinţilor, celor den veac prorocii
Lui, Mîntuire dentru vrăjmaşii noştri şi 71
den mîna tuturor celora ce urăsc pre noi,
Să facă milă cu părinţii noştri, şi să-Ş aducă 72
aminte de legătura Lui cea Sfîntă; Jură- 73
mîntul carele au jurat cătră Avraam, părin-
tele nostru, să dea noao. Fără frică, iz- 74
băvindu-se den mînile pizmaşilor noştri, să
slujască Lui, Cu curăţie şi cu direptate 75
înaintea Lui, toate zilele vieţii noastre.
Iară tu, cocoane, proroc Celui de Sus chema- 76
te-vei, că vei îmbla înaintea feaţii Domnului
să găteşti calea Lui, Ca să dai conoştinţa 77
spăseniei norodului Lui, întru iertăciunea
păcatelor lor, Pentru milosîrdiile milei 78
Dumnăzăului nostru, carele ne-au socotit
pre noi Răsăritul den Nălţime, Să Să 79
arate celora ce întru întunearec şi în umbra
morţii şăd, să direpteaze picioarele noastre
în calea de pace". Iară coconul 80
creştea şi să întăriia cu duhul.
Şi fu în pustie pînă în
ziua arătării lui
cătră Israil.

CAP II

1 Şi fu în zilele acealea, ieşi poruncă de
2 la Chesariu Avgust să să scrie toată
lumea. (Aceasta scrisoare întîiu
fu, domnind în Siria Chirineu.)
3 Şi mergea toţi să să scrie, cineş în
4 oraşul său. Să sui şi Iosif den Galilea,
den oraşul Nazaretului, în Iudea, în cetatea
lui David, carea să cheamă Vithleaem (pen-
tru căce era el den casa şi den neamul lui
5 David), Să să scrie cu Maria, cea logodită
6 cu el muiare, fiind grea. Şi fu fiind ei
acolo, împlură-se zilele ca să nască ea.
7 Şi născu pre Fiiul ei Cel Dentîiu Născut,
şi-L înfăşă pre El, şi-L puse în iasle, pentru
8 căci nu era lor loc în sălaş. Şi păstori
era într-acelaş loc priveghind cu fluiere şi
9 străjuind păzile nopţii la turma lor. Şi
iată, îngerul Domnului stătu asupra lor şi
slava Domnului au strălucit prejur ei, şi să
10 înfricoşară cu frică mare. Şi zise lor înge-
rul: „Nu vă teamereţi, că, iată, vă vestescu
voao bucurie mare, carea va fi la tot norodul;
11 Că să născu noao astăzi Mîntuitoriu (Carele
iaste Hristos Domnul), în cetatea lui David.
12 Şi acesta e voao sămnul: afla-veţi pruncu
13 înfăşat, culcat în iasle". Şi îndată fu, cu
îngerul, mulţime de oaste cerească, lăudînd
14 pre Dumnezău şi zicînd: „Slava lui Dum-
nezău întru înălţimi şi pre pămînt pace,
15 întru oameni bună voire". Şi fu deaca
să dusără de la ei îngerii la ceriu, oamenii,
păstorii, zisără unii cătră alalţi: „Să mear-
gem, dară, în Vithleaem şi să vedem cuvîn-
tul acesta ce s-au făcut, care Domnul au
16 arătat noao". Şi veniră în degrabă şi
aflară şi pre Mariam şi pre Iosif, şi Coconul
17 culcat în iasle. Şi văzînd, au conoscut
pentru graiul ce s-au grăit lor pentru Coco-
18 nul acesta. Şi toţi carii auziia să mira de
19 carele zisease păstorii cătră ei. Iară
Mariam toate le păziia cuvintele aceastea,
20 puindu-le la inima ei. Şi să întoarsără
păstorii, slăvind şi lăudînd pre Dumnezău
de toate cealea ce auziră şi văzură, cum fu
21 grăit cătră ei. Şi cînd să împlură opt
zile, Să tăie Coconul împrejur şi Să chemă
numele lui Iisus, cel ce fu chemat de înger,
încă mai nainte, pînă nu Să prinsease El în
22 pîntece. Şi cînd să împlură zilele curăţe-
niilor, după Leagea lui Moisi, duseră pre El
în Ierusalim să-L puie înaintea Domnului
23 (Cumu e scris în Leagea Domnului, că tot
ce e parte bărbătească deşchizind zgăul,
24 sfînt Domnului chema-să-va), Şi ca să dea
jîrtvă, după cumu e zis în Leagea Domnului,
o păreache de turtureale sau doi pui de po-
25 rumbi. Şi, iată, era un om în Irusalim,
căruia îi era numele Simeon; şi era omul aces-
ta direpţ şi cu frica lui Dumnezău, aşteptînd
mîngîiarea lui Israil, şi Duhul Sfînt era
asupra lui. Şi era zis lui de Duhul cel 26
Sfînt să nu vază moartea mai nainte pînă
nu va vedea pre Hristosul Domnului. Şi 27
veni cu Duhul în besearică, şi cînd dusără
înlăuntru părinţii pre Coconul Iisus, să facă
ei pentru El cum era obiceaiul Legii, Şi 28
el luo pre El în braţele lui şi binecuvîntă
pre Dumnezău şi zise: „Acum, slobozeaş- 29
te pre sluga Ta, Doamne, după cuvîntul Tău,
cu pace, Că văzură ochii miei mîntuirea 30
Ta, Carea ai gătit înaintea feaţii a tuturor 31
noroadelor: Lumină întru descoperirea 32
limbilor şi slavă noroduhui Tău, Israil".
Şi era Iosif şi muma Lui mirîndu-se de ceale 33
grăite pentru El. Şi blagoslovi pre ei Si- 34
meon şi zise cătră Mariam, muma Lui: „Iată,
Acesta zace spre cădearea şi scularea a mul-
tora întru Israil, şi întru semnu împrotivă
grăindu-să (Şi ţie sîngură sufletulu-ţ va 35
pătrunde sabie), ca să să descoapere de la
multe inimi cugete". Şi era Anna prorocî- 36
ţa, fata lui Fanuil, den ruda lui Asir, aceasta
era petrecută în zile multe, lăcuind cu băr-
batul ei şapte ani den fecioria ei. Şi ea 37
văduvă, ca de 80 şi patru de ani, carea nu
să depărta de la besearică, cu posturi şi cu
rugăciuni slujind noaptea şi ziua. Şi aceas- 38
ta într-acel ceas stînd, să mărturisiia Domnu-
lui, şi grăiia de El tuturor celor ce aştepta
răscumpărarea în Ierusalim. Şi deaca săvîr- 39
şiră toate ceale după Leagea Domnului, să
întoarseră în Galilea, în oraşul lor, în Nazaret.
Iară Cuconul creştea şi Să întăriia cu duhul, 40
împlîndu-Se de înţelepţie, şi darul lui Dum-
nezău era preste El. Şi părinţii Lui mer- 41
gea, în toţi anii, în Ierusalim, la praznicul
Paştilor. Şi cînd fu de 12 ani, suindu-se 42
ei în Ierusalim, dupre obiceaiul praznicului,
Şi sfîrşind zilele cînd să întorcea ei, rămase 43
Iisus Cuconul în Ierusalim, şi n-au ştiut Io-
sif şi muma Lui. Şi gîndind ei a fi El în- 44
tru cei împreună-călători, mearseră cale de
o zi, şi-L căuta pre El pren rudenii şi în
cunoscuţi. Şi, neaflîndu-L, să întorseră 45
în Ierusalim, căutînd pre El. Şi fu după 46
a treia zi, aflară pre El în besearecă, şăzînd
în mijlocul dascalilor, ascultîndu-i şi între-
bînd pre ei. Şi toţ carii auziia pre El să 47
mira de înţelepciunea şi de răspunsurile
Lui. Şi văzîndu-L pre El, să mirară; şi 48
zise muma Lui cătră El: „Fiiule, că ce fă-
cuş noao aşa? Iată, ta' Tău şi eu, dorind, Te
căutam pre Tine". Şi zise cătră ei: „Ce 49
e de Mă căutaţi? Au nu ştiiaţi că Mi să ca-
de Mie a fi întru cealea ale Tatului Mieu?"
Iară ei nu înţeleasără cuvîntul care grăi lor. 50
Şi pogorî cu ei şi veni în Nazaret şi era 51
ascultătoriu de ei. Şi muma Lui ţinea toate

52 cuvintele aceastea întru inima ei. Şi Iisus creştea întru înţelepţie şi vîrstă şi în dar, lîngă Dumnezău şi lîngă oameni.

CAP III

1 Iară în al cincilesprăzeace ani ai domniei lui Tiverie Chesariu, domnind în Iudea Pilat den Pont, şi Irod biruind a patra parte de Galilea, şi Filip, fratele lui, biruind a patra parte den Itirea şi den ţara Trahoniei, şi Lisanie, den Avilenea a patra parte biruind,
2 Pe vreamea arhiereilor Anii şi Caiafei, fu cuvîntul lui Dumnezău pre Ioan, fiiul Zahariei, în pustiie.
3 Şi veni în tot împrejurul Iordanului, propoveduind botezul pocăinţei, în iertăciunea păcatelor.
4 Cumu e scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocul, zicînd: „Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţ calea Domnului, direapte faceţ cărările Lui.
5 Toată valea să va împlea, şi tot muntele şi măgura să va smeri, şi ceale strîmbe vor fi direapte, şi ceale aspre spre căi neatede.
6 Şi va vedea tot trupul mîntuirea lui Dumne-
7 zău". Deci grăiia mulţimei cei ce mergea să să boteaze de la el: „Naşteri de năpîrci, cine au arătat voao să fugiţ de mînia cea
8 viitoare? Faceţ, dară, roduri destoinice pocăinţei şi nu începeperеţ a grăi întru voiş 'Tată avem pre Avraam', că zic voao că poate Dumnezău den ceaste pietri a rîdica feciori
9 lui Avraam. Şi iată şi săcurea la rădăcina copacilor zace, deci tot pomul carele nu face
10 rod bun taie-se şi în foc aruncă-să". Şi întrebară pre el mulţimea, zicînd: „Dară ce
11 vom face?" Şi, răspunzînd, zise lor: „Cine are doao veşminte să dea celuia ce n-are, şi cela ce are bucate aşijderea să facă".
12 Şi veniră şi vameşi să să boteaze, şi ziseră cătră el: „Învăţătoriule, ce vom face?"
13 Iară el zise cătră ei: „Nemică mai mult de-
14 cît vă e rînduită faceţ". Şi întrebară şi slujitorii pre el, zicînd: „Dară noi ce vom face?" Şi zise lor: „Pre nimeni să nu clintiţ, nici-i năpăstuiţ, ce destui fiţ cu cîştigurile
15 voastre". Şi aşteptînd oamenii şi cugetînd toţi întru inimile lor de Ioan, nu cumva el
16 va fi Hristos, Răspunse Ioan, zicînd tuturor: „Eu cu apă botez pre voi, ce vine Cel mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic să dezleg cureaua încălţămintelor Lui. Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt şi cu foc,
17 Căruia i-e lopata în mîna Lui şi curăţeaşte aria Lui, şi va strînge grîul în jîcniţa Lui, iară paiele le va arde cu foc nestinsu".
18 Deci multe şi altele mîngîindu, binevestiia
19 oamenilor. Iară Irod, al patrulea biruitoriu, fiind mustrat de el pentru Irodiada, muiarea lui Filip, frate-său, şi pentru
20 toate realele care făcuse Irod, Adaose şi aceasta preste toate, şi închise pre Ioan în temniţă.
21 Şi fu deaca să botezară toţi oamenii, şi Iisus botezîndu-se şi rugîndu-
22 se, să să fie deşchis ceriul Şi să Să fie pogorît Duhul cel Sfînt în chip de trup, ca un porumb, spre El, şi glas den ceriu să să fie făcut, zicînd: „Tu eşti Fiiul Mieu cel iubit, în Tine binevruiu".
23 Şi Acesta era Iisus începînd a fi ca de treizeci de ani (cum să părea), fiiul lui Iosif al lui Ili,
24 Al lui Matthat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iaina,
25 al lui Iosif, Al lui Mattathie, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagghia,
26 Al lui Maath, al lui Mattathie, al lui Semei,
27 al lui Iosif, al lui Iuda, Al lui Iona, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salathiil, al lui
28 Niri, Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam,
29 al lui Elmodam, al lui Ir, Al lui Iosi, al lui Eleezer, al lui Iorim, al lui Mattha, al lui
30 Levi, Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui
31 Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim, Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Mattatha, al
32 lui Nathan, al lui David, Al lui Iese, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,
33 Al lui Aminadav, al lui Araim, al lui Esrom,
34 al lui Fares, al lui Iuda, Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Thara, al lui Nahor,
35 Al lui Saruh, al lui Ragav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,
36 Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim,
37 al lui Noe, al lui Lameh, Al lui Mathusala, al lui Enoh, al lui Iader, al lui Malaleil, al lui Cainan,
38 Al lui Enos, al lui Sith, al lui Adam, al lui Dumnezău.

CAP IV

1 Iară Iisus, plin de Duhul Sfînt, Să înturnă de la Iordan şi fu dus de
2 Duhul în pustie, În patruzeci de zile ispitindu-Se de diavolul. Şi nu mîncă nemică în zilele acealea, iară sfîrşindu-se acealea, după aceaea flămînzi.
3 Şi zise Lui diavolul: „De eşti Fiiul lui Dumnezău, zi pietrii aceştiia să să facă pîine".
4 Şi răspunse Iisus cătră el, zicînd: „Scris iaste că nu numai pre pîine sîngură va trăi omul, ce pre tot cuvîntul lui Dumnezău".
5 Şi suind pre El diavolul într-un munte înalt, arătă Lui toate împărăţiile lumii într-o
6 minută de vreame. Şi zise Lui diavolul: „Ţie voiu da toată putearea aceasta, şi mărirea lor, că mie e dată, şi cui voiu vrea, aceluia
7 o voiu da. Derept aceaea Tu de te vei închina înaintea mea, ale Tale vor fi toate".
8 Şi, răspunzînd, zise Iisus lui: „Du-te napoia Mea, satano, că scris iaste: Să te închini Domnului Dumnezăului tău, şi Aceluia numai să slujeşti".
9 Atuncea duse pre El în Ierusalim şi-L puse spre arepa besearecii, şi zise Lui: „De

eşti Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine
10 de aicea jos, Că scris iaste că: Îngerilor
Lui porunci-va de Tine, să Te păzască.
11 Şi cum preste mîni rădica-Te-vor, să nu
cîndva poticneşti de piatră piciorul Tău".
12 Şi răspunzînd, zise Iisus lui că: „S-au zis:
Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnezăul tău".
13 Şi sfîrşind toată ispita diavolul, să duse de
14 la El pînă la o vreame. Iară Iisus Să în-
toarse cu putearea Duhului în Galilea şi ieşi
15 veaste de El în tot împrejurul. Şi El învă-
ţa în adunările lor, slăvindu-se de către toţi.
16 Şi veni în Nazaret, unde era crescut, şi
întră, după obiceaiul Lui, în ziua sîmbetelor
17 în adunare şi Să sculă să cetească. Şi s-au
dat Lui cartea Isaiei prorocul. Şi, deşchizînd
18 cartea, află locul unde era scris: „Duhul
Domnului pre Mine, pentru care lucru M-au
uns pre Mine bine să vestesc săracilor, M-au
trimes să vindec pre cei zdrobiţi cu inima;
a propovedui robilor slobozie şi orbilor
vedeare; a trimite pre cei sfărîmaţi întru
19 slobozire, A propovedui an Domnului
20 priimit". Şi, închizînd cartea, dîndu-o
slugii, şăzu; şi ochii tuturor den sinagog era
21 căutînd spre El. Şi începu a zice către
ei că: „Astăzi să împlu Scriptura aceasta în
22 urechile voastre". Şi toţi mărturisiia Lui
şi să mira spre cuvintele ceale de dar, carele
ieşiia den rostul Lui, şi zicea: „Au nu iaste
23 Acesta feciorul lui Iosif?" Şi zise către
ei: „Cu adevăr veţi zice Mie pilda aceasta:
'Vraciule, vindecă-te însuţi; cîte am auzit
că s-au făcut în Capernaum, fă şi acicea în
24 moşia Ta'". Şi zise: „Adevăr grăiesc voao,
că nice un proroc priimit iaste în moşia lui.
25 Ce adevăr zic voao, multe văduve era în
zilele lui Ilie în Israil, cînd să încuie ceriul
la trei ani şi şase luni, cît fu foamete mare
26 preste tot pămîntul. Şi nici către una
de aceastea nu fu trimis Ilie, ce numai la
27 Sarepta Sidonului, la o muiare văduo. Şi
mulţi stricaţi era în zilele lui Eliseiu proroc
întru Israili, şi nice unul de ei nu se curăţi,
28 fără numai Neeman Sirianul". Şi să îm-
plură toţi de mînie, în adunare, auzind
29 aceastea. Şi sculîndu-se, scoaseră pre El
afară den oraş, şi-L duseră pre El pînă în
sprînceana muntelui, pre carele cetatea lor
30 era zidită, ca să-L împingă pre El. Iară
El, trecînd pren mijlocul lor, mergea.
31 Şi pogorî în Capernaum, în oraşul Galileii,
32 şi învăţa pre ei în sîmbete. Şi să mira
de învăţătura Lui, că cu destoinicie era
33 cuvîntul Lui. Şi în sinagog era un om,
avînd duh drăcesc necurat, şi strigă cu glas
34 mare, Zicînd: „Lasă, ce e noao şi Ţie,
Iisuse Nazarineane? Venit-ai să pierzi
pre noi? Ştiut e cine eşti: Cel Sfînt al lui
35 Dumnezău". Şi certă Iisus pre el,
zicînd: „Înfrînează-te, şi ieşi dentr-în-
sul". Şi aruncînd pre el dracul în mijloc,
ieşi dentr-însul, nemică stricîndu-l. Şi să 36
făcu spaimă spre toţi şi grăiia unul către alt,
zicînd: „Ce e cuvîntul acesta? Că cu volnicie
şi cu putearea porunceaşte duhurilor necura-
te, şi ies". Şi ieşiia glas de El preste tot lo- 37
cul împrejurului. Şi sculîndu-Să Iisus den 38
sinagoga, întră în casa lui Simon. Iară soacra
lui Simon era prinsă de friguri foarte şi ruga
pre El pentru ea. Şi stînd asupra ei, certă 39
frigurile şi o lăsară pre ea, şi numaidecît scu-
lîndu-să slujiia lor. Iară apuind soarele, 40
toţi carii avea bolnavi de multe fealiuri de
boale aducea pre ei către El, iară El pre
fieşcarele den ei puindu-şi mînile, au vinde-
cat pre ei. Şi ieşiia şi draci den mulţi, 41
strigînd şi grăind că „Tu eşti Hristos, Fiiul
lui Dumnezău". Şi certînd, nu lăsa să grăi-
ască aceastea, pentru că ştiia pe Hristos că
El iaste. Şi făcîndu-să zio, ieşind mearse 42
în loc pustiiu, şi mulţimea Îl căuta pre El
şi veniră pînă la El, şi opriia pre El ca să nu
meargă de la ei. Iară El zise către ei că: 43
„Şi altor oraşă Mi să cade să vestescu îm-
părăţia lui Dumnezău, că pentr-aceasta
sînt trimis". Şi propoveduia în sinago- 44
gurile Galileii.

CAP V

Şi fu cînd mulţimea împresura pre 1
El să auză cuvîntul lui Dumnezău,
şi El sta lîngă iazerul Ghenesaretu-
lui, Şi văzu doao vase stînd lîn- 2
gă iazer, iară păscarii, ieşind dentr-
însăle, spăla mrejile. Şi întrînd într-unul 3
den vase care era al lui Simon, rugă pre el
de la pămînt să-l delunge puţinel. Şi şăzînd,
învăţa den vasu pre mulţime. Iară deaca 4
încetă grăind, zise către Simon: „Du-l la
adîncă şi aruncaţi mrejile voastre spre vînat".
Şi răspunzînd Simon, zise Lui: „Dascale, 5
toată noaptea ostenindu-ne, nemică n-am
prinsu, iară pe cuvîntul Tău arunca-voiu
mreaja". Şi făcînd aceasta, prinsără mul- 6
ţime multă de peşti, de să rumpea mreaja
lor. Şi făcură semnu părtaşilor celor den 7
cela vas ca să vie să le ajute lor, şi veniră şi
împlură amîndoao vasele, cît afunda eale.
Şi văzînd Simon Petăr, căzu la genuchele lui 8
Iisus, zicînd: „Ieşi de la mine, că om păcă-
tos sînt, Doamne". Că spaima cuprinsease 9
pre el, şi pre toţi carii era cu el, de vînarea
peştilor care prinsără. Aşijderea şi Iacov 10
şi Ioan, feciorii lui Zevedeiu, carii era soţii
lui Simon; şi zise Iisus către Simon: „Nu
te teame, de acum vei vîna oamenii".
Şi trăgînd vasele la pămînt, lăsînd toate, 11
mearsără după El. Şi fu cînd era El 12
într-un oraş, şi iată un om plin de strică-
ciune şi, văzînd pre Iisus, căzînd pre

faţa lui, rugă pre El grăind: „Doamne, de-ai
13 vrea, poţi să mă curăţeşti". Şi tinzînd mîna, atinse pre el, zicînd: „Voiu, curăţeaşte-te". Şi atunceaş să duse stricăciunea de
14 la el. Iară El porunci lui nemărui să nu spuie; „Ce mergi şi te arată preotului, şi du pentru curăţenia ta cum au poruncit Moisi,
15 spre mărturie lor". Iară mai vîrtos să tindea cuvîntul de El şi să aduna mulţime multă să auză şi să să vindece de la El de
16 boalele lor. Iară El era dîndu-să în laturi,
17 în pustiiuri, şi să ruga. Şi fu întru una de zile şi El era învăţînd, şi era şăzînd fariseii şi dascalii legii, carii era veniţ den toate satele Galileii, şi Iudeii, şi Ierusalimului, şi putearea Domnului era spre ca să vindece
18 pre ei. Şi iată oameni purtînd în pat un om carele era slăbănog, şi cerca să-l ducă
19 înlăuntru, să-l puie înaintea Lui; Şi neaflînd pre unde l-ar duce pre el, pentru mulţimea, suindu-se în pod, pren cărămizi, sloboziră pre el cu păticeanul în mijloc,
20 înaintea lui Iisus. Şi văzînd credinţa lor, zise lui: „Omule, iartă-să ţie păcatele tale".
21 Şi începură a cugeta cărturarii şi fariseii, zicînd: „Cine iaste Acesta, Carele grăiaşte hule? Cine poate ierta păcatele, fără sîngur
22 Dumnezău?" Iară Iisus, ştiind cugetele lor, răspunzînd zise lor: „Ce cugetaţi întru
23 inimile voastre? Ce iaste mai lesne a zice 'Iartă-ţi-se păcatele tale' sau a zice 'Scoală
24 şi îmblă'? Iară ca să ştiţ că puteare are Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele (zise slăbănogului), ţie zic:Scoală şi, luînd
25 patul tău, pasă acasă-ţ". Şi îndată sculîndu-se înaintea lor, luîndu-ş pre carele zăcuse, mearse la casa lui slăvind pre Dum-
26 nezău. Şi spaimă luo pre toţi, şi slăviia pre Dumnezău, şi să împlură de frică, zicînd
27 că: „Văzum minuni astăzi". Şi după aceastea ieşi, şi văzu pre un vameş, anume Levi, şăzînd la vamă, şi zise lui: „Vino după Mine".
28 Iară el ,lăsînd toate, sculîndu-se dusă-să
29 după El. Şi făcu Levi Lui ospăţ mare în casa lui. Şi era mulţime de mitarnici multă
30 şi de alţii carii şădea cu ei. Şi cîrtiia cărturarii lor şi fariseii pre ucenicii Lui, zicînd: „Pentru ce cu mitarnicii şi cu păcătoşii mîn-
31 caţi şi beaţi?" Şi, răspunzînd, Iisus zise lor: „Nu le trebuiaşte sănătoşilor vraci, ce
32 bolnavilor. N-am venit să chem pre direpţi,
33 ce pre păcătoşi la pocăinţă". Iară ei ziseră Lui: „Direp ce ucenicii lui Ioan postesc adease şi rugăciuni fac, aşijderea şi ai fariseilor,
34 iară ai Tăi mănîncă şi beau?" Iară El zise lor: „Au puteţ face pre fiii casei mirelui, întru cît iaste Mirele cu ei, să postească?
35 Ce vor veni zile şi cînd să va lua de la ei Mirele; atuncea vor posti în zilele acealea".

Zicea lor şi pildă, că: „Nimeni peatec de 36
veşmînt nou va pune pre veşmînt vechiu, iară de nu, şi cel nou se va sparge, şi la cel vechiu nu să tocmeaşte cel de la cel nou.
Şi nimeni nu bagă vin nou în foii vechi, iară 37
de nu, rumpe-va vinul cel nou foii; şi el să va vărsa şi foii vor peri. Ce vinul nou în 38
foii noi să-l puie şi amîndoi să vor ţinea.
Şi nimeni, cine bea vechiu, nu va vrea 39
numaicît nou, că zice: Mai bun iaste cel vechiu".

CAP VI

Şi fu în a doao sîmbătă dentîiu, tre- 1
cea El pren sămănături, şi zmulgea ucenicii Lui spicele şi mînca, frecîndu-le în mîni. Iară unii den 2
farisei ziseră lor: „Ce faceţ carea nu să cade a face în sîmbete?" Şi, răspunzînd Iisus, 3
zise lor: „Nici aceasta n-aţ cetit, ce au făcut David cînd flămînzi el şi ceia ce era cu el?
Cum au întrat în casa lui Dumnezău şi 4
pîinile sfinte le luo şi mîncă, şi deade şi celora ce era cu el, carele nu să cădea să mînînce fără numai preoţii. Şi zicea lor 5
că „Fiiul Omenesc Domn iaste şi sîmbetei".
Şi fu şi într-altă sîmbătă de întră El în 6
sinagog şi învăţa. Şi era acolo un om căruia mîna cea direaptă era uscată. Şi lua amin- 7
te cărturarii şi fariseii, au doară sîmbăta va vindeca, ca să afle hulă asupra Lui. Iară 8
El ştiia cugetele lor şi zise omului celuia ce avea mînă uscată: „Scoală şi stăi în mijloc"; iară el sculîndu-se stătu. Zise direpţ 9
aceaea Iisus lor: „Întreba-voiu pre voi ce să cade în sîmbete, bine a face au rău a face? Suflet a-l mîntui au a-l piarde?" Şi cău- 10
tînd spre ei toţi împrejur, zise omului: „Tinde mîna ta". Iară el făcu aşa şi să alcătui mîna lui sănătoasă, ca şi ceaealaltă. Iară 11
ei să împlură de nebunie, şi grăia unul către alt ce oare ară face lui Iisus. Şi fu în zilele 12
acealea, ieşi în munte să să roage, şi înnoptă acolo întru rugăciunea lui Dumnezău. Şi 13
cînd fu la zio, chemă ucenicii Lui şi, alegînd dentr-înşii doisprăzeace, pre care şi Apostoli îi numi, Pre Simon, pre carele şi Petăr îl 14
numi, şi pre Andrei, fratele lui, pre Iacov şi pre Ioan, pre Filip şi Vartholomeiu, Pre 15
Mattheiu şi Thoma, pre Iacov al lui Alfeo şi pre Simon, carele-l chema Zilotin, Pre 16
Iuda a lui Iacov şi pre Iuda Iscariotis, carele fu şi vînzătoriu, Şi, pogorîndu-Se cu ei, 17
stătu în loc şăsu, şi mulţimea ucenicilor Lui, şi mulţime multă de nărod den toată Iudea şi den Ierusalim, şi după lîngă marea Tirului şi a Sidonii, carii venise să asculte pre El şi să să vindece de boalele lor,
Şi carii să chinuia de duhure necurate, şi 18
să vindeca. Şi toată mulţimea căuta 19

să să atingă de El, că puteare ieşiia den El
20 şi vindeca pre toţi. Iară El, rădicînd
ochii Lui spre ucenicii Săi, grăiia: „Fericiţi
săracii, că a voastră iaste împărăţia lui Dum-
21 nezău. Fericiţi carii flămînziţ acum, că
sătura-vă-veţ. Fericiţ carii plîngeţi acum,
22 că veţ rîde. Fericiţ veţ fi cînd vor urî
pre voi oamenii şi cînd vă vor despărţi,
şi vă vor ocărî şi numele vostru ca un rău
23 îl vor scoate, pentru Fiiul Omenesc. Bucu-
raţi-vă într-aceaea zi şi săltaţ, că iată, plata
voastră multă iaste în ceriu; pentru că ca
24 aceastea făcea prorocilor părinţii lor. Ce
vai voao, bogaţilor, că aţ luat mîngîiarea
25 voastră. Vai voao, sătuilor, că veţ flă-
mînzi, vai voao carii rîdeţ acum, că veţ jăli
26 şi veţ plînge. Vai, cînd bine vor zice voao
oamenii, că aşa făcea prorocilor mincinoş
27 părinţii lor. Ce voao zic, cestora ce auziţ:
Iubiţi pre vrăjmaşii voştri, bine faceţ celo-
28 ra ce vă urăsc pre voi. Bine-grăiţi pre
cei ce vă blastămă şi vă rugaţ pentru ceia
29 ce vă dodeiescu pre voi. Celui ce te lo-
veaşte preste falcă, întoarce-i şi ceaealaltă,
şi de la cela ce-ţ ia veşmîntul, şi cămaşa nu-i
30 opri. Şi la tot cel ce ceare de la tine dă-i;
31 şi de la cela ce-ţ ia ale tale nu le ceare. Şi
cum veţ să facă voao oamenii, şi voi faceţ
32 lor aşijderea. Că de veţ iubi pre ceia ce
iubescu pre voi, ce har iaste voao? Că şi
păcătoşii iubescu pre ceia ce iubescu pre ei.
33 Şi de veţ face bine celor ce fac voao bine,
care har iaste voao? Că şi păcătoşii fac
34 aceasta. Şi de veţ împrumuta celora de
la carii nădejduiţ că veţ lua, care har iaste
voao? Că şi păcătoşii pre păcătoşi împrumu-
35 tează, ca să ia întocma. Direpţ aceaea
iubiţ pre vrăjmaşii voştri şi bine faceţ şi
împrumutaţ, nemică nenădejduindu-vă, şi
va fi plata voastră multă, şi veţi fi fii Celui
Nalt, că El bun iaste către cei nemulţămi-
36 tori şi răi. Fiţ direpţ aceaea miloş, cum
37 şi Tatăl vostru milos iaste. Şi nu judecaţi
şi nu vă veţi judeca; nu osîndireţi şi nu vă
veţi osîndi; sloboziţi şi vă veţi slobozi.
38 Daţi şi să va da voao măsură bună, îndesată
şi scuturată, şi pre deasupra vărsîndu-se
da-vor în sînul vostru, că cu aceaeaş măsură
care veţi măsura, măsura-să-va voao".
39 Şi zise lor pildă: „Au doară poate orb
pre orb să-l ducă pre cale? Au nu vor cădea
40 amîndoi în groapă? Nu iaste ucenicul
mai presus de dascalul său; iară întemeiat
41 fiind, tot va fi ca dascalul său. Şi cauţi
aţapocul în ochiul fratelui tău, iară bîrna
42 ce e în ochiul tău nu socoteşti. Sau cum
poţi zice fratelui tău: 'Frate, lasă să
scoţu aţapocul cel den ochiul tău', tu
bîrna cea den ochiul tău nu văzînd? Făţar-
nice, scoate întîiu bîrna den ochiul tău, şi
atuncea vei căuta să scoţi aşchia cea den
ochiul fratelui tău. Că nu iaste pom bun 43
carele face roada putredă, nici pom putred
făcînd poame bune. Că tot pomul den 44
rodul lui să conoaşte; că nu culeg den spin
smochine, nici den măceş struguri. Omul 45
bun den comoara inimii sale cea bună scoate
binele, şi omul rău den comoara rea a ini-
mii sale scoate răul. Că den prisosirea inimii
grăiaşte gura lui. Dară ce Mă chemaţi 46
'Doamne, Doamne', şi nu faceţi ceale ce
zic? Tot cela ce va veni către Mine şi 47
aude cuvintele Meale şi le face, arăta-voiu
voao cui iaste aseamene: Aseamenea iaste 48
omului ce zideaşte casă, carele săpă şi
adîncă şi puse temelie preste piatră, şi,
făcîndu-se năboiu, lovi apa de casa aceaea,
şi nu o putu clăti pre ea, că era întemeiată
pre piatră. Iară cela ce au auzit, şi n-au 49
făcut, aseamene iaste omului ce au zidit
casă pre pămînt fără temelie, în carea lovi
apa, şi numaicît căzu, şi fu spărtura casei
aceiia mare".

CAP VII

Iară de vreame ce sfîrşi toate cu- 1
vintele Lui întru auzirea oamenilor,
întră în Capernaum. Iară sluga 2
unui sutaş, bolnav fiind, vrea să
moară, carele era la el cinstit. Şi 3
auzind de Iisus, trimise la El bătrînii iudeilor,
rugînd pre El ca să vie să mîntuiască pre sluga
lui. Iară ei venind către Iisus, rugară pre El 4
foarte, zicînd că: „E destoinic căruia va da
aceasta, Că iubeaşte limba noastră şi 5
sinagogul el l-au făcut noao". Iară Iisus 6
mergea cu ei şi, nefiind departe El de casă,
trimise la El sutaşul priateni, zicînd Lui:
„Doamne, nu te osteni, că nu-s destoinic ca
să întri supt acoperemîntul mieu. Pentru 7
aceaea nice pre mine mă învredniciiu să viu
către Tine, ce zi cu cuvîntul şi să va vindeca
feciorul mieu, Că eu încă sînt om supt pu- 8
teare rînduit, avînd supt mine slujitori, şi
zic cestuia: 'Pasă', şi mearge, şi altuia 'Vino',
şi vine, şi slugii meale: 'Fă aceasta', şi face".
Iară auzind aceastea Iisus, Să miră de el şi, 9
întorcîndu-Se, zise mulţimei ce mergea după
El: „Zic voao că nici în Israil atîta credinţă
n-am aflat". Şi înturnîndu-se carii era 10
trimiş acasă, aflară sluga cea bolnavă
sănătoasă. Şi fu a doua zi, mergea în 11
oraşul ce să chema Nain, şi cu El mergea
ucenicii Lui destui şi mulţime multă.
Iară cum să apropie către poarta oraşului, 12
şi iată, să scotea afară un mort, unul năs-
cut fiiu mumei lui, şi ea era văduo, şi mul-
ţime multă den oraş cu ea. Şi văzînd 13
pre ea Domnul, I să făcu milă de ea şi
zise: „Nu plînge". Şi apropiindu-Se, 14

Să atinse de coşciug (iară ceia ce-l ducea
stătură) şi zise: „Voinice, ţie zic, scoală!“
15 Şi şăzu mortul, şi începu a grăi; şi-l deade
16 pre el mumei lui. Şi luo frică pre toţi,
şi slăviia pre Dumnezău, zicînd că: „Proroc
mare S-au sculat întru noi şi cum au socotit
17 Dumnezău pre norodul Lui“. Şi ieşi cu-
vîntul acesta în toată Iudea pentru El şi
18 în tot împrejurul locului. Şi deaderă
veaste lui Ioan ucenicii lui de aceastea de
toate şi, chemînd pre doi den ucenicii săi,
19 Ioan Trimise-i către Iisus, zicînd: „Tu
eşti Cela ce vine au pre altul aşteptăm?“
20 Şi venind către El, bărbaţii zisără: „Ioan
Botezătoriul ne-au trimis pre noi la Tine
zicînd: Tu eşti Cela ce vine au altul vom
21 aştepta?“ Şi într-acel ceas vendecă pre
mulţi de boale şi de rane şi de duhuri
necurate, şi a mulţi orbi deade vedeare.
22 Şi. răspunzînd, Iisus zise lor: „Meargeţi,
daţi ştire lui Ioan cealea ce aţi văzut şi
aţi auzit: că orbii vădu, şchiopii îmblă,
stricaţii să curăţescu, surzii aud, morţii
23 înviază, Săracii să binevestescu; şi fericit
24 iaste cela ce nu să va sminti în Mine“. Şi
ducîndu-să vestitorii lui Ioan, începu a grăi
mulţimei de Ioan: „Ce aţi ieşit în pustie a
25 vedea? Trestie de vînt clătindu-să? Dară
ce aţi ieşit a vedea? Om în veşminte moi
îmbrăcat? Iată, cei cu veşminte slăvite şi
în desfătăciune fiind, la împărăţii sînt.
26 Dară ce aţi ieşit a vedea? Proroc? Adevăr
27 zic voao: şi mai mult decît proroc. Acesta
iaste de carele e scris: 'Iată Eu trimiţ solul
Mieu înaintea feaţii Tale, carele va găti calea
28 Ta, înaintea Ta'. Că zic voao că: Întru
născuţi den muieri nimeni nu e mai mare
proroc decît Ioan Botezătoriul; iară carele
e mai mic întru împărăţia lui Dumnezău,
29 mai mare de el iaste“. Şi tot norodul
auzînd, şi vameşii au făcut direpţ pre Dum-
nezău, botezaţi fiind cu botezul lui Ioan.
30 Iară fariseii şi legiuitorii sfatul lui Dumne-
zău lepădară de la ei, nebotezîndu-să de la
31 el. „Cu ce voiu asămăna oamenii neamu-
lui acestuia? Şi cu ce sînt aseamenea?
32 Aseamenea sînt coconilor cărora şăd în tîr-
gu şi strigă unii către alalţi, zicînd: 'Fluie-
rat-am voao şi n-aţi jucat, cîntam de jale şi
33 n-aţi plîns'. Că veni Ioan Botezătoriul, nici
pîine mîncînd, nici vin bînd, şi ziceţi: 'Drac
34 are'. Veni Fiiul Omenesc, mîncînd şi bînd,
şi ziceţi: 'Iată om mîncătoriu şi băutoriu
de vin, vameşilor priaten şi păcătoşilor'.
35 Şi înţelepciunea să îndireptă de la toţi
36 fiii ei“. Şi rugă pre El unul den farisei
ca să mănînce cu el şi, întrînd în casa
37 fariseului, şăzu. Şi iată, o muiare den
oraş, carea era păcătoasă, ştiind că şade în
casa fariseului, aducînd un alavastru cu
unsoare Şi, stînd lîngă picioarele Lui, 38
den dos, plîngînd, începu a spăla picioarele
Lui cu lacrămi, şi cu părul capului ei ştergea,
şi săruta picioarele Lui, şi le ungea cu un-
soarea. Şi văzînd fariseul carele chemase 39
pre El, zise întru sine, zicînd: „Acesta de-ari
fi proroc, ar şti cine e şi ce muiare e carea
să atinge de El, că iaste păcătoasă.“ Şi 40
răspunzînd Iisus, zise către el: „Simone,
am a-ţ zice oarece“. Iară el zise: „Învăţă-
toriule, zi!“ „Doi datornici era unui îm- 41
prumutătoriu, unul era datoriu cu cinci
sute de dinari, iară altul cu cincizeci. Şi 42
neavînd ci să plătească, amîndurora le-au
dăruit. Spune-mi dară care den ei mai mult
pre el va îndrăgi?“ Răspunzînd Simon, 43
zise: „Pare-mi că cela ce cel mai mult i-au
dăruit“. Iară El zise lui: „Direpţ judecaşi“.
Şi întorcîndu-Se către muiare, zise lui Si- 44
mon: „Vez această muiare? Întraiu în casa
ta, apă pre picioarele Meale nu dedeş, iară
aceasta cu lacrămi spălă picioarele Meale
şi cu părul capului ei le ştearse. Sărutare 45
nu-Mi dedeşi, iară aceasta de cînd am întrat
nu lipsi sărutîndu-Mi picioarele. Cu unt- 46
delemn capul Mieu n-ai uns, iară aceasta cu
mir unse picioarele Meale. Pentru carea zic
ţie: Iartă-se păcatele ei ceale multe, că iubi
mult. Iară căruia să iartă puţîn, puţîn
iubeaşte“. Şi zise ei: „Iartă-ţi-se păcatele 47
tale“. Şi începură carii şădea împreună a
zice întru sine: „Cine iaste Acesta carele şi
păcatele iartă?“ Şi zise către muiare:
„Credinţa ta te mîntui, pasă în pace“.

CAP VIII

Şi fu după aceaea, şi El făcea cale 1
pren cetate şi pren sate, propo-
veduind şi vestind împărăţia lui
Dumnezău; şi cei 12 cu El, Şi 2
nişte muieri carele era vindecate
de duhuri reale şi de boale, Maria carea să
chema Magdalina, den carea ieşise 7 draci,
Şi Ioana, muiarea Huzei, diregătoriului lui 3
Irod, şi Sosanna, şi altele multe, carele
slujiia Lui den avearea lor. Şi adunîndu-se 4
mulţime multă şi cei de pren cetăţi, mer-
gînd către El, zise pren pildă: „Ieşi să- 5
mănătoriul să samene sămînţa lui. Şi sămă-
nînd el, una căzu lîngă cale şi o călcară
şi pasările ceriului mîncară-o. Şi alta 6
căzu pre piatră şi, răsărind, să uscă, pen-
tru că nu avea răveneală. Şi alta căzu 7
în mijlocul spinilor şi, crescînd spinii
dempreună, o necară pre ea. Şi alta 8
căzu în pămînt bun şi, crescînd, făcu rod
de o sută de ori mai mult“. Aceastea grăind,
striga: „Cine are urechi de auzirea, să auză“.
Deci întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd: „Ce 9
iaste pilda aceasta?“ Iară El zise: „Voao 10

dată e a şti taina împărăţiei lui Dumnezău, iară altora în pilde, ca văzînd să nu vază, şi
11 auzînd să nu priceapă. Iară pilda e aceasta:
12 Sămînţa iaste cuvîntul lui Dumnezău. Iară cei de lîngă cale sînt ceia ce aud, după aceaea vine diavolul şi ia cuvîntul de la inima lor, să nu cumva,crezînd,să să spăsască.
13 Iară cei de pre piatră, carii, deaca aud, cu bucurie priimesc cuvîntul, şi aceştea rădăcină nu au, carii după vreame cred, şi în
14 vreamea dodeialii să despart. Iară carea cade în spini, aceştea sînt carii, auzind, şi de griji, şi de bogăţii, şi de dulceţile vieţii să
15 înecă şi rod nu aduc. Iară carea cade în pămînt bun, aceştea sînt carii, întru inimă bună şi curată, cuvîntul auzit ţînu-l şi rod
16 fac întru răbdare. Că nimeni,lumina aprinzînd, nu va acoperi pre ea cu vasul sau supt pat să o puie, ce în sfeaşnic o pune, ca ceia ce
17 întră să vază lumina. Că nu iaste ascuns care nu să va face arătat, nice ascunsă ca să
18 nu să cunoască şi la aiave să nu vie. Deci căutaţ cum auziţ, că: Cine are da-i-să-va, şi cela ce n-are, şi ce-i pare că are lua-să-va de
19 la el". Şi veniră la El muma şi fraţii Lui, şi nu să putea împreuna cu El,pentru mulţi-
20 mea. Şi-Í deaderă veaste Lui, zicîndu-I: „Muma Ta şi fraţii Tăi stau afară,vrînd să
21 Te vază". Iară El, răspunzînd, zise lor: „Muma Mea şi fraţii Miei aceştea sînt, carii ascultă cuvîntul lui Dumnezău şi-l fac".
22 Şi fu într-o zi, şi El întră într-un vas, şi ucenicii Lui; şi zise către ei: „Să treacem de
23 ceaea parte de iazer". Şi să sloboziră. Şi mergînd ei cu luntrea, adormi. Şi să scorni în iazer vifor de vînt, şi să împlea şi periia.
24 Şi venind la El,deşteptară-L,zicînd:„Dascale, dascale, perim". Iară El, deşteptîndu-Să, certă vîntul şi valurile apei,şi se încetă şi fu
25 lenişte. Zise lor:„Unde iaste credinţa voastră?" Deci înfricoşindu-să, să mira, grăind unii către alalţi: „Oare cine iaste Acesta, că şi vînturilor şi apelor porunceaşte, şi
26 ascultă pre El?" Şi mearsără în ţinutul gadareanilor, carea iaste împrotiva Galileii.
27 Iară ieşind ei la uscat, timpină pre El un om den oraş, carele avea draci de multă vreame, şi în veşminte nu să îmbrăca, şi în
28 casă nu mînea, ce în morminte. Şi văzînd pre Iisus şi strigînd, căzu la El, şi cu glas mare zise:„Ce e mie şi Ţie, Iisus, Fiiul lui Dumnezău Celui Înalt? Rogu-Te să nu mă
29 munceşti". Că porunciia duhului necurat să iasă den om, că de mulţi ani l-au fost hrăpit pre el, şi să lega cu lanţuri şi cu obezi păzîndu-să, şi rumpînd legăturile,să ducea de
30 dracul în pustie. Şi întrebă pre el Iisus, zicînd:„Ce ţi-e numele?" Iară el zise:„Legheon",că mulţi draci întrase în el. Şi ruga pre
31 El ca să nu le poruncească lor să meargă în adînc. Şi era acolo un cîrd de porci mulţi 32
păscînd în măgură, şi rugară pre El ca să-i sloboază pre ei să între în ei; şi îi rîndui.
Şi ieşind dracii den om, întrară în porci, şi 33
să porni turma de pre ţărmure în iazer şi să înecă. Şi văzînd păstorii ce fu, fugiră, şi 34
mergînd,deaderă veaste în oraş şi în sate.
Şi ieşiră să vază ce s-au făcut şi veniră către 35
Iisus, şi aflară şăzînd omul den carele ieşiră dracii, îmbrăcat şi în minte întreagă, şăzînd lîngă picioarele lui Iisus, şi să temură.
Şi spusără lor şi văzînd cum s-au mîntuit 36
cel îndrăcit. Şi rugară pre El toată mul- 37
ţimea den prejurul gadarineanilor să să ducă de la ei, că în frică mare era, iară El, întrînd în vas, să înturnă. Rugă pre El acel om 38
den carele ieşise dracii să fie cu El, ce Iisus slobozi pre el, zicînd: „Întoarnă-te acasă-ţi 39
şi povesteaşte cîte ţ-au făcut ţie Dumnezău". Şi mearse pren tot oraşul, propoveduind cîte i-au făcut lui Iisus. Şi fu cînd să 40
înturnă Iisus, priimi pre El mulţimea, că toţi aştepta pre El. Şi iată, veni un om 41
ce-i era numele Iair, carele era mai-mare săborului, şi căzînd la picioarele lui Iisus, ruga pre El să între în casa lui, Că avea 42
el numai o fată, ca de doisprăzeace ai, şi aceaea muriia; iară mergînd El, mulţimea
împresura pre El. Şi o muiare, fiind în 43
curgere de sînge de doisprăzeace ani, carea la vraci cheltuise toată avearea ei, şi nu putu nici de la unul să să vindece, Apropiindu-să 44
den dos, să atinse de marginele veşmintelor Lui şi numaidecît stătu cursura sîngelui ei.
Atuncea zise Iisus: „Cine să atinse de Mine?" 45
Şi tăgăduindu-să toţi, zise Petăr şi ceia ce era cu El: „Învăţătoriule, de gloate eşti cuprinsu şi Te împresoară, şi zici 'Cine se atinse de Mine?'" Iară Iisus zise: „Atinse- 46
se de Mine oarecine, că Eu cunoscuiu că ieşi puteare den Mine". Şi văzînd muia- 47
rea că nu putu să să ascunză, tremurînd veni şi căzu la picioarele Lui,spuse Lui înaintea a tot norodul pentru care pricină s-au atins de El şi cum s-au vindecat îndată. Iară 48
Iisus zise ei: „Cutează, fiică, credinţa ta te mîntui, pasă în pace". Încă El grăind, 49
veni oarecine de la mai-marele săborului zicînd lui: „Murit-au fata ta, nu osteni pre Dascalul". Iară Iisus auzind, răspunse lui, 50
grăind: „Nu te teame, numai creade şi să va mîntui". Şi întrînd în casă, nu lăsă 51
să între nimeni, numai Petăr, şi Iacov, şi Ioan, şi pre tatăl coconei şi mumă-sa.
Şi o plîngea toţi şi să văieta, iară El zise: 52
„Nu plîngereţi, n-au murit, ce doarme". Şi 53
batjocuriia pre El, ştiind că au murit. Iară 54
El, scoţînd pre toţi afară şi apucînd pre ea de

mînă, strigă zicînd: „Fetişoară, scoală!“
55 Şi să înturnă sufletul ei, şi învise îndată; şi
56 porunci să dea ei să mănînce. Şi să spămîntară părinţii ei, iară El porunci lor nemului să nu spuie ce s-au făcut.

CAP IX

1 Şi chemînd pre cei 12 ucenici ai Lui, deade lor puteare şi volnicie spre toţi dracii, şi boalele să vindece.
2 Şi trimise pre ei să propoveduiască împărăţia lui Dumnezău şi să
3 vindece bolnavii. Şi zise lor: „Nemică să nu luaţi pre cale, nici toiag, nici taistră, nice pîine, nici bani, nici cîte doao veşminte a avea.
4 Şi veri în ce casă veţi întra, acolea rămîneţi
5 şi de acolea ieşiţi. Şi vericarii nu vor priimi pre voi, ieşind den oraşul acela, şi prahul den picioarele voastre scuturaţi, întru
6 mărturie spre ei“. Şi ieşind, îmbla pren toate satele, binevestind şi vindecînd pretutindenea.
7 Auzi şi Irod, al patrulea domnitoriu, cealea ce fură de El toate, şi să îndoia, pentru că zicea unii că Ioan s-au
8 sculat den morţi. Iară unii zicea că Ilie s-au arătat, iară alţii că un proroc den cei
9 de demult s-au sculat. Şi zicea Irod: „Pre Ioan eu l-am tăiat, dară cine iaste Acesta, de Carele eu auzu unele ca aceastea?“
10 Şi căuta să-L vază pre El. Şi înturnîndu-se apostolii, spuseră Lui toate cîte făcuse. Şi luînd pre ei, să osebi Însuş în loc pustiiu al
11 oraşului ce să cheamă Vithsaida. Iară înţelegînd mulţimea, mearseră după El; şi priimind pre ei, grăia lor de împărăţia lui Dumnăzău, şi celor ce trebuia vindecare
12 vindeca-i. Iară ziua începu a treace, şi mergînd la El cei 12, ziseră Lui: „Slobozi mulţimea ca să meargă în oraşă şi în sate carele-s împrejur, să să odihnească şi să-ş afle bucate, că acicea sîntem în loc pustiiu“.
13 Şi zise lor: „Daţ voi lor să mănînce“. Iară ei zîseră: „Nu iaste la noi mai mult de cinci pîini şi doi peşti, poate că vom mearge noi să cumpărăm mulţimei aceştiia bucate“.
14 Că era bărbaţi ca la cinci mii; iară El zise ucenicilor Lui: „Aşăzaţi pre ei otace, cîte
15 50“. Şi făcură aşa, şi-i aşăzară pre toţi.
16 Şi luînd ceale cinci pîini şi cei doi peşti, căutînd la ceriu, le blagoslovi şi le frînse şi deade ucenicilor să le puie înaintea mulţimei.
17 Şi mîncară şi să săturară toţi, şi să rîdică prisosala lor, fărmituri, coşuri doosprăzeace.
18 Şi fu fiind El rugîndu-se deosebi, cu El era
19 ucenicii şi întrebă pre ei, zicînd: „Cine-M zic mulţimea că sînt?“ Iară ei răspunzînd, ziseră: „Ioan Botezătoriul, alţii Ilie, iară alţii că un proroc den cei de demult
20 s-au sculat“. Şi zise lor: „Dară voi cine-M ziceţi că sînt?“ Răspunzînd Petăr zise: „Pre Hristos al lui Dumnezău“.
21 Iară El, contenind pre ei, porunci nemărui
22 să nu spuie aceasta, Zicînd că să cade Fiiului Omenesc multe a păţi, şi a Să izgoni de bătrîni, şi de arhierei, şi de cărturari, şi a-L omorî, şi a triia zi a învia. Şi zicea
23 tuturora: „Cine va vrea după Mine să vie, să să leapede de sine şi să ia crucea lui în toate zilele şi să vie după Mine. Că cine
24 va vrea sufletul lui să-l mîntuiască piarde-l-va pre el, iară cine va piarde sufletul lui pentru Mine acesta-l va mîntui pre el. Că ce
25 foloseaşte omului de va dobîndi lumea toată, iară pre sine să piarză sau să să păgubească?
26 Că cine să va ruşina de Mine şi de cuvintele Meale, de acela Fiiul Omenesc să va ruşina, cînd va veni cu slava Lui, şi a Tatălui, şi a
27 sfinţilor îngeri. Ce zic voao adevărat: Sînt unii, den carii stau acicea, carii nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea
28 împărăţia lui Dumnezău“. Şi fu după cuvintele aceastea ca la opt zile, şi luînd pre Petăr şi pre Ioan şi Iacov, Să sui
29 în măgură să să roage. Şi fu, rugîndu-se El, faţa obrazului Lui alta, şi veşmîntul Lui
30 albu strălucind. Şi iată doi bărbaţ vorovііa cu El, carii era Moiisi şi Ilie, Carii,
31 să văzură în slavă, grăiia de ieşirea Lui carea era a împlea în Ierusalim. Iară Petăr
32 şi ceia ce era cu El era îngreuiaţi de somnu, iară deşteptîndu-se, văzură slava Lui, şi cei
33 doi bărbaţ ce sta cu El. Şi fu cînd osebiia ei de la El, zise Petăr lui Iisus: „Dascale, bine iaste noao acicea a fi, şi să facem trei colibi: una Ţie, şi lui Moisi una, şi una lui Ilie“, neştiind ce grăiaşte. Şi aceastea zicînd
34 el, fu nuor şi umbri pre ei, şi să spăreară cînd întrară ei în nor. Şi glas fu den nor,
35 zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, pre Acesta ascultaţ“. Şi după ce fu glasul,
36 Să află Iisus sîngur. Iară ei tăcură şi nemurui nu spusără, în zilele acealea, nemică de acealea carele au văzut. Şi fu a doua zi,
37 pogorîndu-să ei den munte, mearse înainte mulţime multă. Şi iată, oarecine den
38 mulţime strigă, zicînd: „Dascale, rogu-Te, caută spre feciorul mieu, că unul născut îm iaste. Şi iată, duhul hrăpeaşte pre el
39 de pripă, strigă şi-l scutură pre el cu spumă, şi abia să duce de la el, sfărmînd pre el.
40 Şi mă rugaiu ucenicilor Tăi ca să-l scoaţă,
41 şi nu putură“. Şi, răspunzînd, Iisus zise: „O, rudă necredincioasă şi îndărătnică! Pînă cînd voiu fi cătră voi şi voiu suferi pre voi? Adu fiiul tău încoace“. Şi
42 încă apropiindu-să, îl trînti pre el dracul şi-l scutură, iară Iisus certă duhul cel necurat, şi vindecă copilul şi-l deade tătîne-său. Şi să mirară toţi de mare pu-
43

tearea lui Dumnezău şi, mirîndu-să toţi de toate carile au făcut, Iisus zise ucenicilor:
44 „Puneţ voi în urechile voastre cuvintele aceastea, că: Fiiul Omenesc Să va da în
45 mînile oamenilor". Iară ei nu înţeleasără cuvîntul acesta, şi era lor ascuns de ei ca să nu-l priceapă, şi să temea a întreba pre El
46 de cuvîntul acesta. Şi întră gînd între ei:
47 Carele va fi mai mare den ei? Iară Iisus, ştiind cugetul inimii lor, luo un copil, puse-l
48 lîngă Sine, Şi zise lor: „Cela ce va priimi pre cuconul acesta în numele Mieu, pre Mine priimeaşte, şi cela ce priimeaşte pre Mine, priimeaşte pre Cela ce-au trimis pre Mine. Că, carele iaste mai mic între voi,
49 acela va fi mare". Iară răspunzînd Ioan, zise: „Dascale, văzut-am pre oarecine în numele Tău scoţînd dracii şi l-am contenit
50 pre el, că nu vine după Tine cu noi". Şi zise Iisus lui: „Nu contenireţ, că cine nu e
51 împrotivă noao, pentru noi iaste". Şi fu cînd să împlea zilele Înălţării Lui, şi El
52 întări faţa Lui să meargă în Ierusalim. Şi trimise vestitori înaintea feaţii Lui. Şi mergînd întrară într-un sat al samarineanilor ca
53 să-i gătească Lui. Şi ei nu priimiră pre El, căci faţa Lui era mergînd în Ierusalim.
54 Iară văzînd ucenicii Lui, Iacov şi Ioan, ziseră: „Doamne, vei să zicem să pogoară foc den ceriu şi să-i mistuiască pre ei, cum făcu
55 şi Ilie?" Iară Iisus, întorcîndu-Se, certă pre ei şi zise: „Nu ştiţ de ce fealiu de duh sînteţ
56 voi. Că Fiiul Omenesc n-au venit să piarză sufletele oamenilor, ce să le mîntuiască".
57 Şi mearsără într-alt sat. Şi fu mergînd ei pre cale, zise oarecine Lui: „Mearge-voiu după Tine, veriunde vei mearge, Doamne".
58 Şi zise Iisus lui: „Vulpile au viezunii şi pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc
59 nu are unde capul să-Ş pleace". Ce zise către altul: „Vino după Mine". Iară el zise: „Doamne, îngăduiaşte-mă să merg întîiu
60 să îngrop pre tatăl mieu". Şi zise Iisus lui: „Lasă morţii să îngroape pre morţii lor, iară tu pasă şi vesteaşte împărăţia lui
61 Dumnezău". Zise şi altul: „Mearge-voiu după Tine, Doamne, iară întîiu îngăduiaşte-mă să isprăvesc celora ce-s în casa mea".
62 Şi zise către el Iisus: „Nimeni, puind mîna lui pre plug şi căutînd înapoi, iaste îndireptat întru împărăţia lui Dumnezău".

CAP X

1 Iară după aceastea, au arătat Domnul şi alţi 70, şi trimise pre ei, cîte doi, înaintea feaţii Lui, în tot oraşul şi locul unde era El mergă-
2 toriu. Şi zicea lor: „Iată, secerătura e multă, iară lucrătorii puţini; ce vă rugaţi Domnului secerăturii ca să trimeaţă lucrători la secerarea Sa.
3 Mergeţ, iată, Eu trimiţ pre voi ca mieii în
4 mijlocul lupilor. Nu purtareţ pungă, nice taistră, nice încălţăminte, şi nimurui pre cale să nu daţ închinăciune. Veri în 5
ce casă veţ întra, întîiu ziceţ: 'Pace casei aceştiia'. Şi de va fi acolo fiiul pacei, 6
odihni-se-va preste el pacea voastră, iară de nu, către voi să va înturna. Iară într- 7
aceaea casă rămîneţ, mîncînd şi bînd ceale de la ei, că harnic iaste lucrătoriul platei sale. Nu vă mutaţi den casă în casă. Şi 8
veri în ce oraş veţ întra şi vă vor priimi, mîncaţi de carele vă vor pune voao înainte. Şi vindecaţi bolnavii carii vor fi acolea, şi 9
ziceţ lor: 'Apropiatu-s-au la voi împărăţia lui Dumnezău'. Veri întru care oraş veţ 10
întra şi nu vor priimi pre voi, ieşind în uliţele lui, ziceţ: 'Şi prahul ce s-au lipit de 11
noi den oraşul vostru scuturăm voao. Însă aceasta să ştiţ, că s-au apropiat la voi împărăţia lui Dumnezău'. Iară vă zic voao 12
că Sodomului în ziua aceaea mai lesne va fi decît oraşului aceluia. Vai ţie, Horazin, 13
vai ţie, Vithsaida, că de ar fi fost în Tir şi în Sidon puterile carele fură întru voi, demult în saci şi în cenuşă şăzînd s-ar fi pocăit. Însă Tirului şi Sidonei mai iuşor 14
va fi la judecată decît voao. Şi tu, Ca- 15
pernaum, care pînă la ceriu te-ai înălţat, pînă la iad te vei pogorî. Cela ce ascultă 16
pre voi, pre Mine ascultă, şi cela ce să leapădă de voi, de Mine să leapădă; iară cela ce să leapădă de Mine, leapădă pre Cela ce M-au trimis pre Mine". Şi să întoarseră cei 70 17
cu bucurie, zicînd: „Doamne, şi dracii să pleacă noao, întru numele Tău". Iară El 18
zise lor: „Văzuiu pre satana, ca un fulger den ceriu căzînd. Iată, dau voao puteare să 19
călcaţi preste şărpi şi preste scorpii, şi preste toată putearea vrăjmaşului, şi nemică voao nu va strica. Însă de aceasta nu vă bucu- 20
rareţ căci duhurile voao să pleacă, ce bucuraţi-vă că numele vostru scris iaste în ceriuri".
Într-acel ceas Să bucură cu Duhul Iisus şi zise: 21
„Mărturisescu-Mă Ţie, Părinte, Doamne al ceriului şi al pămîntului, că ai ascuns aceastea de către înţelepţi şi înţelegători, şi le descoperiş acealea pruncilor. Aşa, Părinte, că aşa fu Ţie bunăvoire înaintea Ta.
Toate-M sînt date de Părintele Mieu şi ni- 22
meni nu ştie cine iaste Fiiul, fără numai Tatăl, şi cine iaste Tatăl, fără numai Fiiul şi vericui va vrea Fiiul să-i arate". Şi în- 23
torcîndu-Să către ucenici, sîngur zise: „Ferice de ochii carii văd ceale ce vedeţi! Că 24
zic voao că mulţi proroci şi împăraţi au vrut să vază carele vedeţi voi, şi nu văzură; şi să auză carele auziţi, şi nu auziră". Şi 25
iată, un legiuitoriu să sculă, ispitindu-L pre El şi zicînd: „Dascale, ce voiu face, viaţa de veaci să moştenescu?" Iară El zise lui: „În 26
Leage ce s-au scris? Cum ceteşti?" Iară el, 27
răspunzînd, zise: „Să iubeşti pre Domnul

Dumnezăul tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău şi den toată vîrtutea ta şi den tot cugetul tău, şi pre aproapele tău
28 ca pre tine". Şi zise lui: „Direpţ ai răs-
29 puns, fă aceasta şi vei trăi". Iară el, vrînd să să îndirepteaze pre sine, zise lui Iisus: „Şi
30 cine iaste aproapele mieu?" Şi răspunzînd Iisus, zise: „Un om oarecare pogorîia den Ierusalim în Erihon şi în tîlhari căzu, carii, şi dezbrăcîndu-l pre el, şi rănindu-l, să dusă-
31 ră, lăsîndu-l mai mort fiind. Iară după tîmplare, un preot pogorîia pre acea cale şi,
32 văzîndu-l pre el, trecu pre lîngă el. Aşijderea şi un levit, sosind la acel loc, venind şi
33 văzînd, trecu pre lîngă el. Iară un samarinean, venind pre cale, sosi la el şi,
34 văzînd pre el, fu-i milă de el Şi, apropiindu-se, legă ranele lui, turnînd untdelemn şi vin; puindu-l pre el pre al lui dobitoc, duse-l în sălaş de oaspeţ şi-i purtă grija lui.
35 Şi a doaoa zi mergînd, scoase doi dinari şi-i deade gazdei, şi zise lui: 'Poartă-i grija lui şi, vericît vei cheltui mai mult, eu, cînd mă
36 voiu întoarce, voiu plăti ţie'. Dară, carele dentr-acei trei ţi să pare priatin să fie fost
37 celuia ce căzu în tîlhari?" Iară el zise: „Carele au făcut milă cu el". Iară Iisus zise
38 lui: „Pasă de fă şi tu aşijderea". Şi fu mergînd ei, şi El întră într-un sat, iară o muiare, numele ei Martha, priimi pre El în casa
39 ei. Şi aceasta avea o sor de o chema Maria, carea şi şăzînd la picioarele lui Iisus,
40 asculta cuvîntul Lui. Iară Martha să înväluia prejur multă slujbă şi, stînd, zise: „Doamne, nu socoteşti că soru-mea m-au lăsat sîngură să slujăsc? Ce-i zi ei ca să-mi
41 ajute". Şi răspunzînd Iisus, zise ei: „Martho, Martho, grijeşti-te şi prejur multe
42 te sileşti. Ce un lucru trebuiaşte, iară Maria cea bună parte ş-au ales, carea nu să va lua de la ea".

CAP XI

1 Şi fu fiind El în oarecare loc rugîndu-Se; deaca istovi, zise unul den ucenicii Lui cătră El: „Doamne, învaţă-ne să ne rugăm, cum şi Ioan
2 au învăţat pre ucenicii săi". Şi zise lor: „Cînd vă rugaţi, ziceţi: TATĂL NOSTRU Cel den ceriuri, sfinţască-se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta,
3 cum în ceriu, şi pre pămînt. Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne noao pren
4 toate zilele. Şi iartă noao păcatele noastre, că şi noi lăsăm la tot ce ne iaste datoriu noao, şi să nu ne bagi pre noi în ispită, ce
5 ne izbăveaşte pre noi de ficleanul". Şi zise către ei: „Cine dentru voi va avea un priaten şi mearge-va către el la miază noapte şi va zice lui: 'Priatene, împrumutează-mă
6 cu trei pîini, Că un priaten den cale au venit la mine şi n-am ce-i pune lui înainte'.
7 Şi acela, den lăuntru răspunzînd, va zice: 'Nu mă osteni, iată că uşa-i încuiată şi coconii miei cu mine sînt într-aşternut, nu mă
8 pociu scula să-ţi dau'. Zic voao, săvai nu s-ar scula să-i dea lui, căci iaste priaten lui, iară pentru acolisitura lui, scula-să-va şi-i va
9 da lui cîtu-i trebuiaşte. Şi eu încă zic voao: Careţi şi să va da voao, căutaţi şi veţi afla, sunaţi şi să va deşchide voao.
10 Că tot cel ce ceare ia, şi cel ce caută află,
11 şi celui ce va bate deşchide-i-să-va. Şi la care tată den voi va ceare feciorul pîine, au piatră îi va da lui? Sau şi peaşte, au doară în
12 loc de peaşte şarpe-i va da lui? Sau de va
13 ceare ou, au da-i-va lui scorpie? Derept aceaea, de sînteţi voi răi, ştiţi dări bune a da feciorilor voştri, dară cu cît mai vîrtos Tatăl vostru Cel den ceriu va da Duh Sfînt celora ce cer de la El?" Şi era scoţînd un
14 drac, şi acesta era mut. Şi fu ieşind dracul, grăi mutul; şi să mirară mulţimea. Iară
15 unii dentr-înşii ziseră: „Cu Veelzevul, domnul dracilor, scoate dracii". Iară alţii
16 ispitindu-L, sămn de la El cerea den ceriu. Iară El, ştiind cugetele lor, zise lor: „Toată
17 împărăţia ce să împarte întru sine pustiaşte-se şi casă preste casă cade. Iară deşi
18 satana preste sine s-au împărţit, cum va sta împărăţia lui? Că ziceţi că cu Veelzavul scoţu Eu dracii. Iară de scoţu Eu dracii
19 cu Veelzevul, feciorii voştri cu cine-i vor scoate? Derept aceaea ei vor fi judecătorii
20 voştri. Iară de scoţ dracii cu deagetul lui Dumnezău, sosit-au dară preste voi împărăţia lui Dumnezău. Cînd cel tare înarmat
21 păzeaşte curtea lui, în pace sînt cîte-s ale
22 lui. Iară de va veni preste el cel mai tare de el, va birui pre el, toate armele lui va lua, spre carele nădejduia, şi dobînda lui va îm-
23 părţi. Cine nu e cu Mine, asupra Mea iaste, şi cela ce nu strînge cu Mine, răsipeaşte.
24 Cînd iase duhul cel necurat den om, îmblă pren loc fără de apă, căutînd odihnă; şi deaca nu află, zice: 'Întoarce-mă-voiu în casa
25 mea de unde am ieşit'. Şi viind, o află
26 măturată şi împodobită. Atunci mearge şi ia alte şapte duhuri mai reale de el, şi întrînd lăcuiescu acolea, şi vor fi ceale de apoi omului aceluia mai reale decît ceale dentîiu". Şi fu cînd grăiia El aceastea,
27 rădicînd o muiare glas den mulţime, zise Lui: „Fericit pîntecele ce Te-au purtat şi ţîţele ce-ai supt". Iară El zise: „Adevărat,
28 fericiţi-s ceia ce aud cuvîntul lui Dumnezău şi-l păzesc". Iară mulţimea adunîndu-se,
29 începu [El] a zice: „Ruda aceasta hicleană iaste, sămnu ceare, şi sămnu nu să va da ei, fără numai sămnul lui Iona prorocul. Că
30 cum au fost Iona sămnu nineviteanilor, aşa va

31 fi şi Fiiul Omenesc rudei aceştiia. Împărăteasa austrului să va scula la judecată cu bărbaţii rudei aceştiia şi-i va osîndi pre ei, că veni de la marginea pămîntului să auză înţelepţia lui Solomon; şi iată, mai
32 mult decît Solomon aicea. Bărbaţii Nineviei scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta şi vor osîndi pre ea, că să pocăiră la propovedania lui Iona; şi iată, aicea e mai mare de
33 Iona. Nimeni, aprinzînd lumina, o va pune întru ascuns, nici supt obroc, ce în sfeaşnic,
34 ca să vază lumina ceia ce întră. Lumina trupului iaste ochiul, deci cînd va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iară deaca va fi rău, şi trupul tău e întunecat.
35 Direpţ aceaea ia aminte ca lumina carea e
36 întru tine să nu fie întunearec. Că, de va fi trupul tău tot luminat, neavînd vro parte ceva întunecată, fi-va luminat tot, ca şi cînd te-are lumina lumina cu strălucirea".
37 Iară cînd grăiia, rugă pre El un fariseu ca
38 să prînzească la el; şi întrînd, şăzu. Iară fariseul, văzînd, să miră că nu Să spălă
39 mai nainte de prînzu. Şi zise Domnul cătră el: „Acum voi, fariseii, cea den afară a păharului şi a blidului curăţiţ, iară cea den lăuntrul vostru plin iaste de hrăpire şi
40 răutate. Nebunilor, au nu cela ce-au făcut cea den afară, şi cea den lăuntru au
41 făcut? Însă ceale den prilej daţ milostenie, şi iată, toate vor fi voao curate. Ce
42 vai voao, fariseilor, că zeciuiţ izma şi ruta, şi toate legumile, şi daţ judecata şi dragostea lui Dumnezău; aceastea s-au căzut a le
43 face, şi acealea a nu lăsa. Vai voao, fariseilor, că iubiţ şădearea întîiu în adunări,
44 şi închinăciunile pren tîrguri. Vai voao, cărturarilor şi fariseilor făţarnici, că sînteţ ca mormintele ceale ce nu-s arătate, şi oamenii ce îmblă pre deasupra nu ştiu".
45 Răspunzînd neştine den ştiutorii legii, zise Lui: „Dascale, aceastea zic[înd], şi pre noi
46 ne ocărăşti". Iară El zise: „Vai şi voao, ştiutorilor de leage, că încărcaţi oamenii sarcine cu greu purtate, iară voi cu un deaget al vostru nu veţ să atingeţ la sarcine.
47 Vai voao, că ziditţ mormintele prorocilor,
48 iară părinţii voştri au omorît pre ei. Oare mărturisiţ şi împreună veţ cu faptele părinţilor voştri, că aceia omorîră pre ei, iară
49 voi ziditţ mormintele lor. Direpţ aceaea şi înţelepciunea lui Dumnezău zise: 'Trimite-voiu la dînşii proroci şi apostoli, şi den-
50 tr-înşii vor omorî şi vor goni'. Ca să să caute sîngele tuturor prorocilor cel ce să var-
51 să, den izvodirea lumii, de ruda aceasta, De la sîngele lui Avel pînă la sîngele Zahariei, carele au perit între oltariu şi între beserică. Adevărat zic voao, căuta-să-va de la ruda aceasta. Vai voao, legiuitorilor, că 52
aţi luat cheaia ştiinţii; voi n-aţi întrat, şi pre ceia ce întra opriiaţi". Deaca zise El 53
aceastea lor, începură cărturarii şi fariseii tare a-L opri, şi a-L opri pre El de graiu, pentru multe pîndindu-L pre El, cercînd să vineaze ceva den gura Lui, ca să-L pîrască pre El.

CAP XII

Întru carele adunîndu-să zeci de mii 1
de noroade, cît să călca unii pre alţii, începu a zice ucenicilor Lui: „Întîiu, luaţi-vă aminte pre voi de aluatul fariseilor, care iaste făţărie.
Că nemică nu iaste acoperit care să nu să 2
descopere, şi ascunsu carea să nu să ştie.
Direpţ aceea, cîte aţi zis întru întunearec, 3
în lumină să va auzi, şi care aţi şoptit la ureache în cămări, să va propovedui preste case. Iară zic voao, priatenilor Miei: Nu vă 4
teamereţi de ceia ce omoară trupul şi după aceaea n-au mai mult ce face. Ce voiu arăta 5
voao de cine să vă teameţi: Teameţi-vă de cela ce, după ce va omorî, are puteare să arunce în gheenă; aşa zic voao, de acesta vă teameţi. Au nu să vînd cinci păsăreale în 6
doi fileari? Şi una den eale nu e uitată înaintea lui Dumnezău. Ce şi perii capului vos- 7
tru toţ număraţi sînt; deci nu vă teamereţi, de multe pasări sînteţi osebiţi. Iară zic 8
voao: Tot cine Mă va mărturisi pre Mine înaintea oamenilor, şi Fiiul Omenescu va mărturisi întru el, înaintea îngerilor lui Dumnezău. Iară cela ce să leapădă de Mine 9
înaintea oamenilor, lepăda-să-va denaintea îngerilor lui Dumnezău. Şi tot cine va grăi 10
cuvînt spre Fiiul Omenescu ierta-să-va lui, iară celuia ce va huli spre Duhul Sfînt nu i să va ierta. Iară cînd vor duce pre voi în sina- 11
goguri, şi la deregători, şi la puternicii, nu vă grijireţi cum au ce veţi răspunde sau ce veţi zice, Că Duhul Sfînt va învăţa pre 12
voi, într-acela ceas, carele să cade a grăi".
Zise Lui neştine den mulţime: „Învăţătoriule, 13
zi fratelui mieu să împarţă cu mine moştenirea". Iară El zise lui: „Omule, cine M-au 14
pus pre Mine judecătoriu sau împărţitoriu între voi?" Şi zise cătră ei: „Vedeţi şi vă 15
păziţi de lăcomie, căci nu cînd va prisosi la neştine, viaţa lui iaste den avuţiile lui".
Zise lor pildă, zicînd: „Unui om bogat au 16
rodit pămîntul. Şi cugeta întru sine, 17
grăind: 'Ce voiu face, că n-am unde aduna rodurile meale?' Şi zise: 'Aceasta voiu face: Sparge-voiu jitniţile meale şi mai mari le 18
voiu face, şi voiu strînge acolo toate rodurile meale şi bunătăţile meale. Şi 19
voiu zice sufletului mieu: Suflete, ai multe bunătăţi zăcînd spre mulţi ani, odih-

20 neaşte, mănîncă, bea, veseleaşte-te'. Şi-i zise lui Dumnezău: 'Nebune, într-această noapte sufletul tău vor ceare de la tine,
21 dară cealea ce-ai gătit cui vor fi?' Aşa e cela ce strînge lui comoară şi nu în Dumnezău să bogăţeaşte". Şi zise cătră ucenicii Lui: „Direpţ aceasta, zic voao, nu grijireţi de sufletul vostru ce veţi mînca, nici de
23 trup ce veţi îmbrăca. Mai mult sufletul iaste decît hrana şi trupul decît îmbrăcămintea. Luaţi aminte corbii, că nu samănă,
24 nici seaceră, carii n-au celariu, nici jîcniţă, şi Dumnezău hrăneaşte pre ei. Cu cît mai vîrtos sînteţ voi osebiţi decît pasările.
25 Dară cine den voi, grijind, poate să adaogă
26 preste vîrsta lui un cot? Deci deaca nu puteţ nici cel mai puţin a face, dară de
27 cealealalte ce grijiţi? Socotiţ crinii cum crescu: nu ostenescu, nici torc. Şi zic voao că nici Solomon, întru toată slava lui, s-au
28 îmbrăcat ca unul dentru aceastea. Iară de iarba, astăzi în cîmpu fiind şi mîine în cuptoriu aruncîndu-se, Dumnezău aşa îmbracă, cu cît mai vîrtos pre voi, puţin cre-
29 dincioşi? Şi voi nu căutareţ ce veţ mînca sau ce veţ bea, şi nu vă înşălareţ. Că toate aceastea limbile lumii le caută, iară Tatăl
31 vostru ştie că vă trebuiescu aceastea, Ce cearet împărăţia lui Dumnezău, şi toate
32 aceastea să vor adaoge voao. Nu te teame, turmă mică, că au binevrut Tatăl vostru să
33 dea voao împărăţia. Vindeţ avuţia voastră şi daţ milostenie; faceţ voao pungi nevechite, comoară nescăzută în ceriuri, unde furul
34 nu să apropie, nici moliile o strică. Că unde iaste comoara voastră, acolo va fi şi
35 inema voastră. Să fie mijloacele voastre
36 încinse şi făcliile aprinse; Şi voi, aseamene cu oamenii carii aşteaptă pre domnul lor, cînd să va scula de la nuntă, ca, venind şi sunînd, numaidecît vor deşchide lui.
37 Fericiţ slugile acealea pre carii, venind domnul, va afla priveghind. Adevăr zic voao, că să va încinge şi-i va aşăza pre ei, şi viind va
38 sluji lor. Şi de va veni la a doaua strajă, şi la a triia strajă va veni, şi-i va afla aşa,
39 fericiţ sînt slugile acealea. Iară aceasta să ştiţ: că de ară şti stăpînul casei în care ceas furul va veni, ară priveghea şi n-ar lăsa
40 să-i sape casa lui. Deci şi voi fiţ gata, că, în ceasul care nu gîndiţ, Fiiul Omenesc va
41 veni". Zise Petăr Lui: „Doamne, noao zici
42 pilda aceasta au tuturora?" Şi zise Domnul: „Oare cine iaste cel credincios diregătoriu al casei şi înţelept, pre carele îl va pune domnul preste slujba lui, să dea, la vreame,
43 merticul? Fericit sluga aceaea carele, viind
44 domnu-său, afla-l-va făcînd aşa. Adevărat zic voao că preste toată avuţia lui va pune pre el. Iară de va zice sluga aceaca 45
întru inema lui: 'Pesti-va domnul mieu a veni', şi va înceape a bate slugile şi slujnicele, a mînca, şi a bea, şi a să îmbăta; Veni- 46
va domnul slugii aceluia în zi carea nu-l aşteaptă şi în ceasul carele nu-l ştie, şi-l va tăia în doao şi partea lui cu necredincioşii va pune. Iară sluga aceaea carele ştie vo- 47
ia domnu-său, şi negătindu-se şi nefăcînd voia lui, mult să va bate. Iară cela ce nu 48
ştie, şi făcînd vreadnice de bătăi, bate-să-va puţin; şi la tot căruia i s-au dat mult, mult să va ceare de la el, şi la cine au pus mult, mai mult vor ceare de la el. Foc am venit 49
să puiu pre pămînt, şi ce voiu de s-au aprinsu! Ce botez am a Mă boteza şi cum Mă 50
cuprinzu pînă cînd să vor săvîrşi! Vă 51
pare că am venit să dau pace pre pămînt? Ba, zic voao, ce numai împărţeală. Că 52
vor fi de acum cinci într-o casă, împărţiţ: trei spre doi şi doi spre trei. Că să va îm- 53
părţi tată pre fecior, şi fecior spre tată, mumă spre fată, şi fată spre mumă, soacra spre noru-sa, şi nor spre soacra ei". Şi 54
zicea şi mulţimei: „Cînd vedeţ nuor ieşind de la apus, numaidecît ziceţ 'ploaie vine', şi să face aşa. Şi cînd suflă austru ziceţ că 55
'zăduh va fi', şi va fi. Făţarnicilor! Faţa 56
pămîntului şi a ceriului ştiţ ispiti, dară vreamea aceasta cum nu ştiţ ispiti? Ce 57
nu judecaţi dară şi înşivă întru voi ce e direpţ? Pentru că în ce chip mergi cu pîr- 58
îşul tău cătră domn, pre cale dă prilej să te izbăveşti de el, ca nu cîndai să te tragă cătră judecătoriu, şi judecătoriul te va da temniceariului, şi temniceariul te va arunca
în temniţă. Zic ţie: Nu vei ieşi de acolo 59
pînă nu vei plăti şi fileariul cel de apoi".

CAP XIII

Era unii, într-aceaea vreame, spuin- 1
du-l Lui pentru galileiani, al cărora sînge Pilat au mestecat cu jîrtvele
lor. Şi răspunzînd Iisus, zise 2
lor: „Au vă să pare că galileianii aceştea mai păcătoşi au fost de toţi galileianii, că ca aceastea au păţit? Nicecum, 3
zic voao, ce, de nu vă veţ pocăi, aşea veţ peri cu toţi. Sau acei 18, preste carii că- 4
zu turnul în Siluam şi omorî pre ei, pare-vă că aceştea mai greşiţ era de toţi oamenii carii lăcuiesc în Ierusalim? Nu, zic voao, 5
ce, de nu vă veţ pocăi, toţi aşijderea veţ peri". Şi zicea şi aceasta pildă: „Un 6
smochin avea oarecine în via lui sădit şi veni căutînd rod într-însul, şi nu află. Şi zise
cătră viariu: 'Iată, trei ani viiu căutînd 7
roadă în smochinul acesta, şi nu aflu. Taie-l pre el, căci şi pămîntul îl cuprinde în deşărt'. Iară el, răspunzînd, zise lui: 8

'Doamne, lasă pre el încă în cest an, pînă voiu săpa împregiurul lui şi voiu pune gu-
9 noiu. Cîndai va face roadă, lasă-l; iară să nu, tăia-l-vei pre dînsul la cea viitoare
10 vreame"'. Şi era învăţînd într-una de si-
11 nagoguri în sîmbete. Şi iată, o muiare era avînd duhul neputinţei de 18 ani, şi era gîrbovă, cît nu să putea să să îndrep-
12 teaze nicedecum. Şi văzînd pre ea, Iisus chemă-o şi zise ei: „Muiare, slobozitu-te-ai
13 den boala ta". Şi puse pre ea mînile şi îndată să îndireptă şi lăudă pre Dumnezeu.
14 Şi răspunzînd mai-marele sinagogului, bănuind căci o vindecă sîmbăta Iisus, zicea mulţimei: „Şase zile sînt întru carele să cade a lucra, deci într-aceastea viind vă veţ vinde-
15 ca, şi nu în ziua sîmbetei". Răspunse direpţ aceaea lui Domnul şi zise: „Făţarnicilor, fieştecarele de voi sîmbăta au nu dezleagă boul lui sau asinul de la iasle, şi-l duce
16 de-l adapă? Iară aceasta, fata lui Avraam fiind, carea o au legat satana, iată, de 18 ani, au nu să cădea a să dezlega den legătura
17 aceasta în zi de sîmbăta? Şi aceastea zicînd El, să ruşina toţi ceia ce să punea împotriva Lui, şi toată mulţimea să bucura de toate ceale slăvite ce să făcea de El.
18 Şi zicea: „Cu ce e aseamene împărăţia lui Dumnezeu şi cu ce o voiu asămăna ea?
19 Aseamenea iaste grăunţului de muştariu, carele, luînd omul, l-au pus în grădina lui, şi crescu şi să făcu copaciu mare şi pasările
20 ceriului încuibuiră în ramurile lui". Şi iară zise: „Cu ce voiu asămăna împărăţia lui
21 Dumnezău? Aseamene iaste aluatului carele, luîndu-l, muiarea ascunse în făină de trei
22 măsuri, pînă să dospi toată". Şi îmbla pren oraşă şi sate, învăţînd, şi cale făcînd în Ie-
23 rusalim. Şi zise oarecine către El: „Doamne, au puţini sînt ceia ce să spăsesc?" Iară
24 El zise către ei: „Nevoiţi-vă a întra pren poarta cea strîmtă, că mulţi, zic voao, vor
25 cerca să între şi nu vor putea. Dar cînd să va scula stăpînul casii şi va încuia uşa, şi veţi începe afară a sta şi a bate în uşă, zicînd: 'Doamne, doamne, deşchide noao!' Şi răspunzînd, va zice voao: 'Nu vă ştiu
26 pre voi de unde sînteţi'. Atuncea veţi începe a zice: 'Mîncat-am înaintea ta şi am
27 băut, şi în uliţele noastre ai învăţat'. Şi va zice: 'Zic voao, nu ştiu pre voi de unde sînteţi. Depărtaţi-vă de la mine toţi lucră-
28 torii fără direptate'. Acolo va fi plîns şi scrîşnirea dinţilor, cînd veţi vedea pre Avraam, şi pre Isaac, şi pre Iacov, şi pre toţi prorocii întru Împărăţia lui Dumnezău, iară voi
29 goniţi afară. Şi vor veni de la răsărit şi de la apus, şi de la miazănoapte şi de la amiazăzi, şi vor şădea întru împărăţia lui
30 Dumnezău. Şi iată, sînt de apoi carii vor fi întîiu, şi sînt dentîi carii vor fi de apoi". Într-aceaea zi să apropiară unii 31
den farisei, zicîndu-I: „Ieşi şi pasă de aicea, că Irod va să Te omoară". Şi zise lor: 32
„Mergînd ziceţi aceştii vulpi: 'Iată, scoţ dracii şi vindecări fac astăzi şi mîine, şi a treia zi Mă voiu isprăvi'. Însă Mi se cade 33
astăzi şi mîine, şi după aceaea a face cale, că nu se tîmplă să piaie prorocul afară de Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime, omorî- 34
toriul prorocilor şi cel ce ai ucis cu pietri pre cei trimişi la tine, de cîte ori vruiu să adun feciorii tăi, cum adună găina puii ei supt aripi, şi nu[ai]vrut. Iată, lasă-să voao 35
casa voastră pustie, şi zic voao că nu Mă veţi vedea pre Mine pînă va veni cînd veţi zice: 'Blagoslovit Cela ce vine întru numele Domnului!'"

CAP XIV

Şi fu cînd întră El într-o casă a 1
unuia den boiarii fariseilor, sîmbătă, să mănînce pîine, şi ei Îl lua aminte pre El. Şi iată, un om 2
bolnav de idropică era înaintea Lui.
Şi răspunzînd Iisus, zise către legiuitori şi 3
farisei, zicînd: „Au slobodu e sîmbăta a vindeca?" Iară ei tăcură. Şi apucîndu-l, 4
vindecă-l pre el şi-l lăsă. Şi răspunzînd 5
lor, zise: „A căruia den voi asinul sau boul va cădea în fîntînă, au nu-l va trage numaicît în zi de sîmbătă?" Şi nu putu să răspunză 6
Lui către aceastea. Şi zicea pildă către 7
chemaţi, luînd aminte cum alegea şăderile dentîiu, zicînd lor: „Cînd vei fi chemat 8
de cineva la nuntă, nu şădea la locul cel dentîiu, ca nu cumva să fie chemat de dînsul altul mai cinstit de tine. Şi viind 9
carele şi pre tine şi pre acela au chemat, va zice ţie: 'Dă locul cestuia!' Şi atuncea vei începe, cu ruşine, locul cel mai de apoi a ţinea. Ce, cînd vei fi chemat, mergi şi 10
şăzi la locul cel den jos, ca, cînd va veni cela ce te-au chemat, zice-va ţie: 'Priatene, mută-te mai sus!' Atuncea-ţ va fi cinste înaintea celor ce şăd cu tine. Că tot cela ce să va 11
înălţa smeri-să-va, şi cela ce să va pleca înălţa-să-va". Şi zicea şi celuia ce-L che- 12
mase pre El: „Cînd faci prînz sau cină, nu chema priatenii tăi, nici fraţii tăi, nici rudeniile tale, nici vecini bogaţi, să nu cîndva te cheame şi ei pre tine şi-ţ va fi ţie împrumut. Ce, cînd faci ospăţ, cheamă pre 13
săracii, pre sluţi, şchiopi, orbi. Şi feri- 14
cit vei fi, căci n-au cu ce-ţ răsplăti, că ţi să va răsplăti ţie întru înviarea direpţilor".
Iară aceastea auzind unul den ceia ce şădea 15
cu El, zise Lui: „Fericit cela ce mănîncă pîine întru împărăţia lui Dumnezău!"
Iară El zise lui: „Un om oarecare făcu cină 16
mare şi chemă mulţi. Şi mînă pre 17
sluga lui la ceasul cinei să zică chemaţilor: 'Veniţi, că iată, gata sînt toate!'

18 Şi începură toţi într-un chip a să apăra; cel dentîiu zise lui: 'Ţarină am cumpărat şi-m trebuie să ies să o văzu, rogu-te să mă
19 aibi mîntuit'. Şi altul zise: 'Părechi de boi cumpărat-am, 5, şi voiu mearge să-i ispitescu
20 pre ei, rogu-te aibi-mă mîntuit'. Şi altul zise: 'Muiare am luat spre nuntă şi pentru
21 aceaea nu pociu veni'. Şi înturnîndu-să sluga aceaea, spuse domnu-său aceastea. Atuncea, mîniindu-să, stăpînul casei zise slugii lui: 'Ieşi curînd la uliţe şi în cărările cetăţii; şi cerşătorii, şi ciungii, şi şchiopii,
22 şi orbii adu-i acicea'. Şi zise sluga: 'Doamne, făcutu-s-au cum ai poruncit şi încă mai
23 iaste loc'. Şi zise domnul către slugă: 'Ieş la drumuri şi la îngrădiri şi-i îndeamnă
24 să între ca să să împle casa mea'. Că zic voao că: Niciunul den bărbaţii aceia ce era
25 chemaţi vor gusta de cina mea". Mergea într-aceaea cu El mulţime multă şi, întor-
26 cîndu-Să, zise către ei: „Vericine vine către Mine şi nu urăşte pre tată-său şi pre muma, şi muiarea, şi feciorii, şi fraţii, şi surorile, încă şi sufletul lui, nu poate ucenicul Mieu să fie.
27 Şi cine nu poartă crucea sa şi vine după Mine nu poate să fie ucenicul Mieu.
28 Că cine dentru voi va vrea să zidească un turnu, au nu va şădea mainte să-ş socotească cheltuiala, de are ceale de
29 săvîrşit? Că nu cîndva, puind el temelia şi neputîndu-l săvîrşi, toţi ceia ce-l vor vedea
30 vor începe a-ş bate joc de el, Zicînd că: 'Acest om începu a zidi şi nu putu săvîrşi'.
31 Sau care împărat, mergînd să să bată cu alt împărat, au nu va şădea mainte să să sfătuiască, oare putea-va cu zeace mii să să timpine cu cela ce vine asupra lui cu doao-
32 zeci de mii? Iară de nu, încă fiind el departe, solie trimiţînd, să roagă de pace.
33 Deci aşa, fieştecarele den voi, carele nu să va lepăda de toată avuţia lui, nu poate fi
34 ucenicul Mieu. Bună e sarea, iară de sa-
35 rea să va nebuni, cu ce să va săra? Nice în pămînt, nici în gunoiu nu-i bună, afară leapădă pre ea. Cine are urechi de auzirea, să auză".

CAP XV

1 Şi era apropiindu-să la El toţi vameşii şi păcătoşii, să auză pre El.
2 Şi cîrtiia fariseii şi cărturarii, zicînd că: „Acesta pre păcătoşi priimeaşte şi mănîncă cu ei".
3 Şi grăi
4 către ei pilda aceasta, zicînd: „Care om dentru voi, avînd o sută de oi şi pierzînd una dentru eale, au nu va lăsa ceale noaozeci şi noao în pustie şi va mearge după cea
5 pierdută, pînă o va afla? Şi aflîndu-o, o
6 pune spre umărul lui, bucurîndu-să. Şi venind acasă, cheamă priatenii şi vecinii, zicînd lor: 'Bucuraţi-vă cu mine, că am aflat oaia mea cea pierdută!' Zic voao că 7
aşa va fi bucurie în ceriu de un păcătos ce să pocăiaşte, decît de noaozeci şi noao de direpţi, cărora nu le trebuiaşte pocaanie. Sau 8
care muiare, avînd zeace drahme, de va piarde o drahmă, au nu va aprinde lumina şi va mătura casa, şi va căuta cu deadinsu pînă o va afla? Şi aflîndu-o, chema-va 9
priatenile şi vecinile, zicînd: 'Bucuraţi-vă cu mine, că am aflat drahma carea am pierdut!' Aşa zic voao, bucurie iaste înaintea 10
îngerilor lui Dumnezău pentru un păcătos pocăit". Şi zise: „Un om avea doi feciori. 11
Şi zise cel mai tînăr den ei tătîne-său: 12
'Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuţie'. Şi împărţi lor avuţia. Şi nu după multe 13
zile, adunînd toate, feciorul cel mai mic şi să duse într-o ţară departe şi acolo răsipi avuţia lui, vieţuind. Şi cheltuind el toate, 14
fu foamete mare în ţara aceaea şi el începu a să lipsi. Şi mearse de se lipi de un lă- 15
cuitoriu acelui ţinut, şi trimise pre el în cîmpul său să pască porcii. Şi poftiia 16
să împle pîntecele său de roşcovi ce mînca porcii, şi nime nu-i da lui. Deci, viindu-ş 17
în fire, zise: 'Cîţi năimiţi ai tătîne-mieu să satură de pîine, iară eu pieiu de foame!
Scula-mă-voiu de mă voiu duce la tatăl 18
mieu şi voiu zice lui: 'Tată, greşit-am spre ceriu şi înaintea ta. Şi de-acum nu sînt 19
harnic să mă chem fiiul tău. Fă-mă ca unul den năimiţii tăi'. Şi sculîndu-se, veni 20
către tatăl lui; şi încă fiind el departe, văzu pre el tatăl lui şi i să făcu milă; şi, alergînd, căzu preste grumazii lui şi-l sărută pre el.
Şi zise lui feciorul: 'Tată, greşit-am spre 21
ceriu şi înaintea ta, şi de-acum nu sînt harnic să mă chem fiiul tău'. Şi zise tatăl 22
către slugile sale: 'Aduceţi podoaba cea dentîiu şi-l îmbrăcaţi pre el, şi daţi inel în mîna lui, şi încălţăminte în picioare. Şi, 23
aducînd viţelul cel hrănit, giungheaţi-l şi, mîncînd, să ne veselim; Că acesta fiiul 24
mieu era mort şi învie, şi pierdut era şi să află'. Şi începură a să veseli. Iară feciorul lui cel mai mare era în cîmp şi, venind, 25
să apropie de casă, auzi cîntece şi jocuri.
Şi chemînd pre unul den feciori, întrebă ce 26
să fie aceastea. Iară el zise lui că: 'Fratele tău au venit şi i-au jungheat tatăl tău 27
viţelul cel îngrăşat, căci sănătos l-au priimit pre el'. Şi să mînie şi nu vru să între; iară 28
tatăl lui, ieşind, ruga pre el. Iară el, răspun- 29
zînd, zise tătîne-său: 'Iată, atîţea ani slujăsc ţie şi niciodinioară porunca ta n-am trecut, şi mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu priatenii miei.
Iară cînd fiiul tău acesta, carele mîncă 30

avuţia ta cu curvele, veni, jungheaş lui viţe-
31 lul cel îngrăşat'. Iară el zise lui: 'Fiiule, tu în toată vreamea eşti cu mine, şi toate
32 ale meale ale tale sînt. A ne veseli şi a ne bucura să cădea, căci fratele tău acesta mort era şi învise, şi pierdut era şi să află"'.

CAP XVI

1 Şi zicea şi cătră ucenicii Lui: „Era un om bogat carele avea un diregă-
2 toriu casei şi acesta fu pîrît la el că răsipeaşte avuţia lui. Şi chemînd pre el, zise lui: 'Ce auz aceasta de tine? Dă samă de diregătoria ta, că nu
3 vei putea mai mult a fi diregătoriu'. Şi zise întru sine diregătoriul casei: 'Ce voiu face, că domnul mieu ia diregătoria de la mine? A săpa nu pociu, a ceare ruşine mi-e.
4 Ştiu ce voiu face ca, pentru cînd mă voiu schimba de diregătorie, să mă priimească
5 în casele lor'. Şi chemînd cîte unul pre fieştecarele den datornicii domnului său, zise celui dentîiu: 'Cu cît eşti datoriu dom-
6 nu-mieu?' El zise: 'Cu 100 de măsuri de untdelemn'. Şi zise lui: 'Priimeaşte-ţi scrisoarea şi şăzi numaidecît de scrie cincizeci'.
7 Iară după aceaea zise altuia: 'Dară tu cu cît eşti datoriu?' Iară el zise: 'Cu o sută de măsuri de grîu'. Şi zise lui: 'Ia-ţi scriptura
8 ta şi scrie 80'. Şi lăudă domnul pre diregătoriul nedireptăţii, că înţelepţeaşte au făcut. Că fiii veacului acestuia mai înţelepţi
9 sînt decît fiii luminii în neamul lor. Şi Eu voao zic: Faceţi-vă voao priatini den mamona nedireptăţii, ca, cînd veţ săvîrşi-vă, să vă priimească pre voi în corturile ceale de
10 veaci. Cine-i credincios în puţin şi la mult e credincios; şi cine-i nedirept în puţinel şi
11 în mult e nedirept. Deci de nu fuset credincioşi întru nedireptul mamona, cea
12 adevărată cine voao va creade? Şi deaca nu fuset credincioşi întru cel strein, dară
13 ce-i a voastră cine vă va da? Nici o slugă nu poate sluji la doi domni, că sau pre unul va urî şi pre altul va îndrăgi, sau de unul să va ţinea şi de celalalt va huli. Nu veţ putea
14 sluji lui Dumnezău şi lui mamona". Şi auzind aceastea toate şi fariseii; iubitori de
15 argint fiind, şi-ş bătea gioc de El. Şi zise lor: „Voi sînteţ carii vă direptaţi pre voi înaintea oamenilor, iară Dumnezău ştie inimile voastre; că cea înălţată la oameni, urîciune iaste înaintea lui Dumnezău.
16 Leagea şi prorocii — pînă la Ioan; de atuncea împărăţia lui Dumnezău să binevesteaşte
17 şi tot la aceaea să sileaşte. Iară mai lesne iaste ceriului şi pămîntului a treace,
18 decît den Leage o certă să cază. Tot cine-ş va lăsa muiarea lui şi va luă alta, preacurveaşte; şi tot cine va lua lăsată
19 de bărbat, preacurveaşte. Şi era un om oarecare bogat şi să îmbrăca în mohorît şi cu vison, veselindu-se în toate zile, luminat.
20 Şi oarecare sărac, anume Lazar, carele zăcea
21 înaintea uşii lui, zgăibos. Şi poftiia să să sature de fărîmele ce cădea den masa bogatului, ce şi cîinii veniia şi lingea zgaibele lui. Fu de muri cerşitoriul, şi-l dusără
22 îngerii în sînul lui Avraam. Muri şi bogatul şi-l îngropară. Şi în iad, rădicînd ochii
23 lui, fiind în munci, văzu pre Avraam de departe şi pre Lazar în sînul lui. Şi el stri-
24 gînd zise: 'Părinte Avraame, miluiaşte-mă şi trimite pre Lazar ca să întingă vîrful deagetului în apă şi să stîmpere limba mea, că mă chinuiesc întru această văpaie!' Şi
25 zise Avraam: 'Fiiule, adu-ţi aminte că ţe-ai luat tu binele tău în viaţa ta, şi Lazar aşijderea răul, iară acum el să mîngîie, iară tu te munceşti. Şi prespre toate aceastea, între
26 noi şi între voi prăpastie mare s-au întărit, ca cei ce ar vrea să treacă de acicea la voi nu pot, nice de acolo să treacă cătră noi'.
27 Iară el zise: 'Rogu-te, dară, părinte, ca să
28 trimeţ pre el în casa tătîne-mieu, Că am cinci fraţi, ca să mărturisească lor, ca să nu
29 vie şi ei într-acest loc de muncă'. Zise Avraam lui: 'Au pre Moisi şi pre proroci;
30 asculte-i pre ei'. Iară el zise: 'Ba, părinte Avraame, ce de ar mearge cineva den morţi cătră ei, s-ar pocăi'. Şi zise lui: 'De nu
31 vor asculta pre Moisi şi pre proroci, nici de s-ar scula cineva den morţi vor asculta'".

CAP XVII

1 Şi zise cătră ucenicii Săi: „Fără putinţă iaste să nu vie zmintealele, iară vai aceluia pen carele vin!
2 Mai bine ară fi lui o piatră de ară zăcea prejur grumazii lui şi să să arunce în mare, decît să smintească pre
3 unul de ceşti mai mici. Feriţi-vă pre voi! De va greşi ţie fratele tău, ceartă pre el, şi
4 de să va pocăi, iartă lui. Şi de şapte ori în zi de va greşi ţie şi de şapte ori de să va întoarce la tine zicînd: 'Căiescu-mă',—iartă-i lui".
5 Şi ziseră apostolii Domnului:
6 „Adaoge-ne credinţă". Şi zise Domnul: „De aţ avea credinţă ca un grăunţ de muştariu, zicere-aţ murului acestuia: 'Dezrădăcinează şi te sădeaşte în mare', şi ară asculta
7 pre voi. Carele dentru voi, avînd o slugă, arînd sau păscînd, şi venind den cîmpu,
8 zice-i-va numaidecît: 'Vino de şăzi'? Şi a[u] nu-i va zice lui: 'Găteaşte-mi ceva să cin şi, încingîndu-te, slujeaşte-mi pînă voiu mînca şi voiu bea, şi după aceaea
9 vei mînca şi vei bea şi tu'? Au doară îi va avea har slugii aceiia căce-i făcu ceale ce era poruncit lui? Nu mi se pare.
10 Aşa şi voi, cînd faceţ toate cealea ce-s poruncite voao, ziceţ că: 'Slugi netreabnice sîntem, că ce sîntem datori să

11 facem, făcut-am"". Şi fu cînd mergea El
în Ierusalim, şi El trecea pre mijlocul Sa-
12 mariei şi a Galileei, Şi întrînd El într-un
sat, tîmpinară pre El zeace bărbaţi stricaţ,
13 carii stătură de departe, Şi ei rădicară
glas, zicînd: „Iisuse, Învăţătoare, miluiaşte
14 pre noi". Şi văzînd, zise lor: „Mergeţ
şi vă arătaţ pre voi preoţilor". Şi fu cînd
15 mergea ei, să curăţiră. Iară unul dentr-
înşii, văzînd că s-au vindecat, să înturnă,
16 cu glas mare slăvind pre Dumnezău. Şi
căzu cu faţa la picioarele Lui, mulţămind
17 Lui. Şi acela era samarinean. Şi răspun-
zînd Iisus, zise: „Au nu zeace să curăţiră?
18 Dară cei noao unde-s? Nu să aflară să să
întoarne, să dea slavă lui Dumnezău, fără nu-
19 mai acest strein de neam?" Şi zise lui:
"Scoală de pasă, credinţa ta te mîntui".
20 Şi întrebat fiind de farisei cînd va veni
împărăţia lui Dumnezău, răspunse lor şi
zise: „Nu va veni împărăţia lui Dumnezău,
21 să o poată lua aminte. Nici vor zice
'Iată acicea sau iată acolo'. Că, iată, îm-
părăţia lui Dumnezău înlăuntrul vostru
22 iaste". Şi zise către ucenici: „Veni-vor zile
cînd veţ pohti una den zilele Fiiului Omenesc
23 să vedeţ, şi nu veţ vedea. Şi vor zice voao:
'Iată cicea sau iată acolo'; nu meargeţi, nici
24 îmblaţ după aceia. Pentru că în ce chip fulge-
rul care fulgeră den cel de supt ceriu, la cel de
desupt ceriu luminează, aşa va fi Fiiul Ome-
25 nesc în ziua Lui. Iară întîiu I să cade Lui
multe a păţi şi a fi izgonit de ruda aceasta.
26 Şi cum au fost în zilele lui Noe, aşa va fi şi
27 în zilele Fiiului Omenesc. Mînca, bea, în-
sura-să, şi să mărita, pînă în care zi'întră
Noe în corabie, şi veni potopul şi pierdu
28 pre toţ. Aşijderea şi precum au fost în
zilele lui Lot: mînca, bea, vindea, cumpăra,
29 sădiia, făcea case. Iară în ce zi ieşi Lot
den Sodom, ploo foc şi piatră pucioasă den
30 ceriu şi pierdu pre toţi. Ca aceastea vor
fi în ziua în carea şi Fiiul Omenesc Să va
31 arăta. Într-aceaea zi, carele va fi în pod,
şi vasele lui în casă, să nu să pugoară să le
ia, şi cel den cîmpu, aşijderea, să nu să în-
32 toarne înapoi. Aduceţi-vă aminte de mu-
33 iarea lui Lot. Cine va căuta sufletul lui
să-l mîntuiască piarde-l-va, şi cine va piarde
34 pre el învia-l-va. Zic voao: Într-acea noap-
te fi-vor doi într-un pat, unul să va lua şi
35 altul să va lăsa. Doao vor măcina îm-
preună, una să va lua şi alta să va lăsa".
36 Şi răspunzînd, zisără Lui: „Unde,
Doamne?" El zise lor: „Unde
va fi trupul, acolo să vor
aduna vulturii".

CAP XVIII

Iară zicea şi pildă lor, că să cade 1
lor în toată vreamea a să ruga şi a
nu să leni, Zicînd: „Un judecă- 2
toriu era într-un oraş, de Dumne-
zău netemîndu-să şi de om neruşi-
nîndu-să. Iară era, în oraşul acela, o mu- 3
iare văduvă şi veniia la el zicînd: 'Izbîndeaş-
te-mă despre pîrîşul mieu'. Şi nu vru în 4
multă vreame, iară după aceaea zise întru
eluş: 'Săvai că nu mă tem de Dumnezău
şi de om nu mă ruşinez, Iară pentru că-m 5
face dodeială văduva aceasta, izbîndi-voiu
pre ea, ca nu pînă la săvîrşit venind să-m
facă supărare'. Zise Domnul: 'Auziţi ce 6
zice judecătoriu nedireptăţii!' Iară Dum- 7
nezău au nu va face izbînda aleşilor Lui,
carii strigă la El ziua şi noaptea, şi îndelun-
gînd mînia preste ei? Zic voao că va face 8
izbînda lor de sîrg. Însă cînd va veni Fiiul
Omenesc, oare afla-va credinţă pre pămînt?"
Şi zise pilda aceasta către unii carii să nă- 9
dejduia întru sine a fi direpţi şi defăima
pre alţii: „Doi oameni mearsără în be- 10
searică să să roage, unul dentru ei fariseu
şi altul vameş. Fariseul, stînd deusebi, 11
aşa să ruga 'Doamne, mulţămescu-Ţi că nu
sînt ca ceialalţi oameni jăhuitori, nedirepţi,
preacurvari, sau ca şi acest mitarnic.
Postescu-mă de doao ori în săptămînă, dau 12
a zeacea den toate cîte cîştig'. Iară mi- 13
tarnicul, departe stînd, nu vrea nici ochii să
rădice către ceriu, ce bătea pieptul lui zi-
cînd: 'Doamne, iartă mie păcătosului!'
Zic voao că mai îndireptat pogorî acesta în 14
casa lui decît cela, că tot cela ce să înalţă
pre sine pleca-să-va, iară cela ce să pleacă
pre sine înălţa-să-va". Şi aducea la El 15
şi pruncii, ca de ei să Să atingă. Iară văzînd
ucenicii, certară pre ei. Iară Iisus che- 16
mînd pre ei, zise: „Lăsaţ copiii să vie către
Mine şi nu-i oprireţi, că unora ca acestora
iaste împărăţia lui Dumnezău. Adevăr 17
zic voao: Cine nu va priimi împărăţia lui
Dumnezău ca copilul, nu va întra întru ea".
Şi întrebă pre El unul den boiari, zicînd: 18
„Învăţătoriule bune, ce voiu face, viaţa
veacinică să moştenescu?" Şi zise Iisus 19
lui: „Ce Mă zici bun? Nime nu e bun, fără
numai unul Dumnezău. Poruncile ştii: 20
Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu măr-
turisi strîmbu, cinsteaşte pre ta'tău şi
pre mumă-ta". Iară el zise: „Aceastea 21
toate le-am păzit den tinereaţele meale".
Iară auzînd aceastea Iisus, zise lui: „Încă 22
una-ţ lipseaşte. Toate cîte ai, vinde şi
împarţi săracilor şi vei avea comoară
în ceriu; şi vino de îmblă după Mine".
Iară el, auzînd aceastea, foarte să întristă, 23
că era bogat foarţe. Şi văzînd pre el 24
Iisus întristat făcîndu-să, zise: „Cum cu

anevoie vor întra carii au bani la împărăţia
25 lui Dumnezău! Că mai lesne iaste cămila
pren urechile acului să treacă, decît bogatul
întru împărăţia lui Dumnezău să între".
26 Iară carii auziră aceastea ziseră: „Dară cine
27 să poate să să spăsească?" Iară El zise:
„Ceale ce nu să pot la oameni, să pot de la
28 Dumnezău". Şi zise Petr: „Iată, noi am
29 lăsat toate şi am venit după Tine". Iară
El zise lor: „Adevăr grăiesc voao, că nime nu
iaste carele au lăsat casa, sau părinţii, sau fra-
ţii, sau muiarea, sau feciorii pentru împărăţia
30 lui Dumnezău, Care nu va lua cu mai mul-
te părţi în vreamea aceasta, şi în veacul cel
31 viitoriu, viaţa veacinică". Şi luînd pre
cei 12, zise cătră ei: "Iată, suim în Ierusa-
lim şi să vor împlea toate ceale scrise pren
32 proroci Fiiului Omenesc. Că să va da
limbilor şi să va batgiocuri, şi să va ocărî,
33 şi să va scuipi. Şi bătîndu-L, Îl vor
34 omorî pre El, şi a treia zi va învia". Iară
ei nemică de aceastea înţeleasără şi era
cuvîntul acesta ascuns de ei şi nu cunoştea
35 cealea ce să grăiia. Şi fu cînd să apropie
El în Erihon, un orb şădea lîngă cale, cerînd.
36 Şi, auzind mulţime trecînd, întreba ce va
37 să fie aceasta? Şi-i spuseră lui că Iisus
38 Nazareneanul treace. Şi strigă zicînd:
„Iisuse, Fiiul lui David, miluiaşte-mă".
39 Şi ceia ce mergea înainte certa pre el să
tacă, iară el mai vîrtos strigă: „Fiiul lui
40 David, miluiaşte-mă". Şi stînd Iisus,
porunci să-l aducă pre el la Sine; apropiin-
41 du-se de El, întrebă pre dînsul, Zicînd:
„Ce vei să fac ţie?" Iară el zise: „Doamne,
42 să văz". Şi Iisus zise lui: „Vezi! Credinţa
43 ta te mîntui pre tine". Şi îndată văzu,
şi mergea după El, slăvind pre Dumnezău.
Şi toată mulţimea văzînd, deaderă laudă
lui Dumnezău.

CAP XIX

1 Şi întrînd, trecea Ierehonul.
2 Şi iată un om, pre nume chemîn-
du-se Zacheu, şi el era mai-mare
3 vameşilor, şi acesta era bogat. Şi
căuta să vază pre Iisus cine iaste,
şi nu putea de mulţime, că de stat mic era.
4 Şi alergînd înainte, să sui într-un smochin,
ca să-L vază pre El, că pre acolea vrea să
5 treacă. Şi cum sosi la acel loc, căutînd
Iisus, văzu pre el şi zise lui: „Zachee, gră-
beaşte de te pogoară, că astăz în casa ta Mi
6 să cade a mînea". Şi grăbind, pogorî
7 şi-L priimi pre El bucuros. Şi văzîndu-L,
toţi cîrtiia, zicînd că la un om păcătos au
8 întrat să poposască. Şi stînd Zacheiu,
zise cătră Domnul: „Iată, giumătate de
averile meale, Doamne, dau săracilor şi, de
al cuiva ceva am năpăstuit, da-l-voiu cu pa-
9 tru părţi". Şi zise cătră el Iisus, că:
„Astăzi să făcu mîntuirea casei aceştiia,
10 pentru ce şi el fecior lui Avraam iaste. Că
veni Fiiul Omenesc să caute şi să mîntuias-
că pre cel ce era perit". Şi auzînd ei 11
aceastea, adăogînd, zise pildă, pentru că
era aproape de Ierusalim şi li să părea lor
că numaidecît va să să arate împărăţia lui
Dumnezeu. Zise dară: „Un om de bună 12
rudă mearse într-o ţară departe să-ş ia lui
împărăţie şi să să întoarne. Şi chemînd 13
zeace slugi ale lui, deade lor zeace grivne şi
zise cătră ei: 'Neguţătoriţi-vă pînă voiu
veni'. Iară orăşanii lui urîia pre el şi 14
trimiseră solie după el, zicînd: 'Nu vom pre
acesta să împărăţască preste noi'. Şi fu 15
cînd să înturna el, luînd împărăţia, şi zise
să cheame la el slugile aceastea cărora le de-
dease argintul, ca să ştie cine ce au neguţăto-
rit. Şi veni cel dentîiu, zicînd: 'Doamne, 16
grivna ta au lucrat zeace grivne'. Iară el 17
zise lui: 'Bine-i, slugă bună, că întru puţin
fuseş credincios, aibi puteare preste zeace
oraşă'. Şi veni al doilea, zicînd: 'Doamne, 18
grivna ta au făcut cinci grivne'. Şi zise 19
şi acestuia: 'Şi tu fii preste cinci oraşă'.
Şi altul veni, zicînd: 'Doamne, iată grivna 20
ta care o aveam, pusă în măhramă, Că 21
m-am temut de tine, că om mînios eşti, iai
ce n-ai pus şi seaceri ce n-ai sămănat'. Şi 22
zise lui: 'Den gura ta te voiu judeca, slugă
rea. Ştiuşi că om mînios sînt, iau care n-am
pus şi secerînd care n-am sămănat; Şi 23
pentru ce n-ai dat argintul mieu la masa
schimbătorilor? Şi eu, viind, cu camătă aş
fi făcut pre el'. Şi celor ce sta zise: 'Luaţ 24
de la el grivna şi daţi celuia ce are zeace
grivne'. Şi ziseră lui: 'Doamne, acela are 25
zeace grivne'. 'Că zic voao că a tot celuia 26
ce are da-i-să-va, iară de la cela ce n-are, şi
ce are lua-să-va de la el. Însă pizmaşii 27
miei, aceia carii nu mă vrură să împărăţesc
preste ei, aduceţi-i încoace şi-i jungheaţi
înaintea mea'". Şi zicînd aceastea, mergea 28
înainte, suindu-Se în Ierusalim. Şi fu cînd 29
Să apropie în Vithaghi şi Vithania, la munte
ce să cheamă al Maslinilor, trimise doi den
ucenicii Lui, Zicînd: „Meargeţi în cel sat 30
ce vă e împrotivă, întru carele întrînd, afla-
veţi mînz legat, preste carele nime niceodată
om au şăzut. Dezlegînd pre el, aduceţi-l.
Şi să v-ar întreba cineva pre voi: 'Pentru ce 31
dezlegaţi?', aşa ziceţi lui că: 'Domnului tre-
buiaşte'. Şi mergînd cei trimeşi, aflară 32
cum le zisease lor. Şi dezlegînd ei mînzul, 33
ziseră domnii lui cătră ei: 'Ce dezlegaş mîn-
zul?' Iară ei ziseră: 'Domnului trebuiaşte'. 34
Şi-l aduseră pre el la Iisus şi, aruncînd 35
veşmintele lor preste mînz, suiră pre Iisus
deasupra. Şi mergînd El, aşternea veşmin- 36
tele lor pre cale. Şi apropiindu-Se El la 37
pogorîşul Muntelui Maslinilor, începură toa-

tă mulţimea de ucenici, bucurîndu-se, a
lăuda pre Dumnezău cu glas mare pentru
38 toate puterile carele văzuse, Zicînd:
„Blagoslovit Cel viitoriu Împărat în numele
Domnului! Pace în ceriu şi slavă întru ceale
39 înalte!“ Şi unii den farisei den mulţime
ziseră Lui: „Învăţătoriule, ceartă ucenicii
40 Tăi!“ Şi răspunzînd, zise lor: „Zic voao
că: De vor aceştea tăcea, pietrile vor striga“.
41 Şi deaca apropie, văzînd oraşul, plînse de el,
42 Zicînd că: „De ai fi ştiut şi tu, întru ziua
ta aceasta, cealea ce-s cătră pacea ta! Iară
43 acum ascunsu-s-au de ochii tăi. Că vor
veni zilele preste tine, şi vor împregiura
vrăjmaşii tăi şanţ ţie, şi te vor încunjura, şi
44 te vor strînge de toate părţile. Şi te vor
asămăna cu pămîntul, şi feciorii tăi întru
tine, şi nu vor lăsa întru tine piatră preste
piatră, pentru ce n-ai socotit vreamea soco-
45 tealei tale“. Şi întrînd în besearică, începu
a scoate pre cei ce vindea într-însa şi cum-
46 păra, Zicînd lor: „Scris iaste: 'Casa Mea
casă de rugăciune iaste', iară voi o aţi făcut
47 pre ea peşteră tîlharilor“. Şi era învăţînd
în toate zilele în besearică. Iară mai-marii
popilor şi cărturarii căuta să-L piarză pre
48 El, şi cei de frunte a norodului. Şi nu
afla ce-I vor face, că toată mulţimea să
ţinea de El ascultînd.

CAP XX

1 Şi fu într-una de zilele acealea, învă-
ţînd El oamenii în besearică şi
binevestind, să sculară asupră-I
mai-marii popilor şi cărturarii, îm-
2 preună cu cei bătrîni, Şi grăiră
cătră El, zicînd: „Spune noao cu a cui pu-
teare faci aceastea, sau cine iaste carele Ţ-au
3 dat putearea aceasta“. Iară răspunzînd,
zise cătră ei: „Întreba-voiu şi Eu pre voi un
4 cuvînt, şi-M spuneţi: Botezul lui Ioan den
5 ceriu era au de la oameni?“ Iară ei cuge-
tară întru eiş, zicînd că: „De vom zice:
'Den ceriu', va zice: 'Dară pentru ce n-aţi
6 crezut lui?' Iară de vom zice: 'De la
oameni', toată mulţimea cu pietri ne vor
ucide pre noi, c-au crezut că Ioan proroc
7 iaste“. Şi răspunsără: „Nu ştim de unde
8 e“. Şi Iisus zise lor: „Nici Eu nu voiu
spune voao cu a cui puteare fac aceastea“.
9 Şi începu a zice cătră mulţime pilda aceasta:
„Un om sădi vie şi o deade pre ea lucrăto-
10 rilor şi multă vreame fu departe. Şi la
vreame, trimise cătră lucrători pre slugă,
ca den roada viii să-i dea lui. Iară lucrăto-
rii, bătîndu-l pre el, trimisără-l deşărt.
11 Şi adaose a trimite altă slugă, iară ei, şi
pre acela bătîndu-l şi batjocurindu-l, tri-
12 misără-l deşărt. Şi adaose a trimite al
treile, iară ei şi pre acela, rănindu-l, scoa-
13 sără-l afară. Şi zise domnul viii: 'Ce
voiu face? Trimite-voiu pre fiiul mieu cel
iubit, doară, de vor vedea pre acesta, să vor
ruşina'. Şi văzînd pre el lucrătorii, cu- 14
getară întru eiş, zicînd: 'Acesta iaste moş-
teanul; veniţi să omorîm pre el, ca să fie a
noastră moştenirea'. Şi scoţîndu-l pre el 15
afară den vie, îl omorîră. Dară ce va face
lor domnul viei? Veni-va şi va piarde pre 16
lucrătorii aceştea şi va da via altora“. Şi
auzind, zisără: „Să nu fie!“ Iară El, cău- 17
tînd spre ei, zise: „Ce iaste, dară, ce e scris
aceasta: 'Piatra ceaea carea o lepădară zidi-
torii, aceaea s-au făcut în capul unghiului;
Tot cela ce va cădea preste aceaea piatră, 18
frînge-să-va, iară preste carele va cădea, vîn-
tura-l-va pre el'?“ Şi cerca mai-marii popi- 19
lor şi cărturarii să-ş puie mînile preste El
într-acel ceas, şi să temură de oameni, că
cunoscură că de ei zise pilda aceasta. Şi 20
păzind, au trimis prilăstitori, făţărnicind
pre sine a fi direpţi, ca să-L prinză pre El
în cuvînt, ca să-L dea pre El împărăţiei şi
puterii diregătoriului. Şi-L întrebară pre 21
El, zicînd: „Învăţătoriule, ştim că direpţ
zici şi înveţi, şi nu iai faţă, ce pre adevărat
calea lui Dumnezău înveţi: Cade-să noao 22
a da bir împăratului au ba?“ Iară înţele- 23
gînd hicleşugul lor, zise cătră ei: „Ce Mă
ispitiţi? Arătaţi-M banul, al cui chip are 24
şi scriptură?“ Şi, răspunzînd, zisără: „Al
împăratului“. Iară El zise lor: „Daţi dară 25
carele-s a împăratului, împăratului, şi carele
sînt ale lui Dumnezău, lui Dumnezău.
Şi nu putură să-L apuce pre El în cuvînt 26
înaintea mulţimei şi, mirîndu-se de răspun-
sul Lui, tăcură. Iară apropiindu-se unii 27
den saduchei (carii zicea împotrivă, înviare
să nu fie), întrebară pre El, Zicînd: 28
„Învăţătoriule, Moisi au scris noao: 'De
ară muri cuiva fratele, avînd muiare, şi
acesta va muri fără feciori, ca să-i ia fratele
lui muiarea şi să învie sămînţa fratelui său'.
Deci era şapte fraţi şi cel dentîiu, luînd 29
muiare, muri fără feciori. Şi luo cel al 30
doile muiarea, şi acesta muri fără feciori.
Şi al treilea o luo pre ea şi aşijderea, cîte- 31
şapte nu lăsară feciori şi muriră. Iară mai 32
apoi de toţi, muri şi muiarea. Dară, la 33
înviere, a căruia dentr-aceia va fi muiare,
pentru că cîteşapte o avură pre ea muiare?“
Răspunzînd Iisus, zise lor: „Fiii veacului 34
acestuia să însoară şi să mărită, Iară 35
carii să vor destoinici a dobîndi acel veac şi
a învierii den morţi, nici să vor însura, nici să
vor mărita. Nici pot să mai moară, aseame- 36
nea sînt cu îngerii, şi fiii lui Dumnezău sînt,
fiind fiii învierii. Iară că vor învia morţii, şi 37
Moisi încă au arătat asupra rugului, precum
zice pre Domnul: 'Dumnezăul lui Avraam,

şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui
38 Iacov'. Şi Dumnezău nu iaste al morţi-
lor, ce al viilor, că toţi cu El trăiescu".
39 Iară răspunzînd unii den cărturari, ziseră:
40 „Învăţătoriule, bine ziseş". Iară deacii
nu mai îndrăzniră să-L întreabe nemică.
41 Şi zise cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi
42 fiiul lui David? Şi acesta David zice în
cartea psalomilor: 'Zise Domnul Domnului
43 Mieu: 'Şăzi de-a dereapta Mea, Pînă voiu
pune pre vrăjmaşii Tăi scaun supt picioarele
44 Tale'. Deci David cheamă pre El Domnu,
45 dară cum fiiu lui iaste?" Iară auzînd toţi
46 oamenii, zise ucenicilor Săi: „Luaţi-vă
aminte de cărturari, de cei ce vor a îmbla în
podoabe, şi iubesc închinăciuni pren tîrguri,
şi şăderile dentîiu în adunări, şi şăderile
47 dentîiu la cini, Carii mănîncă casele vă-
duvelor şi cu prilej lungu fac rugăciune;
aceştea vor lua mai multă osîndă".

CAP XXI

1 Căutînd, văzu pre cei bogaţi arun-
cînd darurile lor [în] gazofilachiin.
2 Văzu şi pre o văduo oarecarea şi
săracă aruncînd acolo doi fileari.
3 Şi zise: „Adevărat zic voao că vă-
duoa cea săracă aceasta mai mult decît toţ
4 au aruncat. Că toţi aceştea den cel ce
prisoseaşte lor aruncară daruri lui Dumne-
zău, iară aceasta, dentru lipsa ei, toată avu-
5 ţia ce avea o aruncă". Şi grăind oarecarii
pentru besearecă, cu pietri bune şi cu daruri
6 împodobită, zise: „Vedeţ aceastea, carele
veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră
7 preste piatră carea nu să va surpa". Şi în-
trebară pre El, zicînd: „Învăţătoriule, dară
cînd vor fi aceastea? Şi ce e sămnul cînd
8 vor fi aceastea?" Iară El zise: „Căutaţ să
nu vă înşălaţ; că mulţ vor veni în numele
Mieu, zicînd că 'Eu sînt' şi 'Vreamea s-au
9 apropiat'. Deci nu mergeţ după ei. Iară
cînd veţ auzi războaie şi răzmiriţe, nu vă
spămîntareţ, că să cad aceastea a fi întîiu,
10 ce nu va fi numaidecît sfîrşitul. Atuncea
—zicea lor— scula-se-va limbă preste limbă,
11 şi împărăţie preste împărăţie. Şi vor fi
cutremuri mari, pre alocurea, şi foamete,
şi ciume, vor fi spaime şi seamne den ceriu
12 mari vor fi. Iară mainte de aceastea toate,
pune-vor preste voi mîinile lor şi vă vor goni,
dîndu-vă pren săboară şi în temniţe, vă vor
duce pre la împăraţi şi la domni pentru nume-
13 le Mieu. Şi să va istovi voao întru mărturie.
14 Puneţ direpţ aceaea în inimile voastre să nu
15 vă gîndiţ întîiu cum veţ răspunde, Că Eu
voiu da voao gură şi înţelepciune, căriia nu-i
vor putea sta, nice-i vor putea grăi împro-
tivă toţi carii să vor pune împrotivă voao.
16 Şi vă veţ da de cătră părinţi, şi de fraţi,
şi de rudenie, şi de priateni, şi vor omorî
pre unii den voi. Şi veţ fi urîţ de toţi 17
pentru numele Mieu. Şi păr den capul 18
vostru nu va peri. Cu răbdarea voastră 19
agonisiţ sufletele voastre. Iară cînd veţ 20
vedea Ierusalimul încungiurat de oşti, atun-
cea să ştiţ că s-au apropiat pustiirea lui.
Atuncea ceia den Iudea să fugă la munţi şi 21
carii-s în mijlocul lui să să dea în laturi, şi
cei den ţări să nu între în el. Că zilele 22
izbîndirei sînt acealea, ca să să plinească
toate carele-s scrise. Iară vai de ceale ce 23
au în pîntece şi de aplecătoare, în zilele
acealea, că va fi nevoie mare pre pămînt şi
mînie între oamenii aceştea. Şi vor că- 24
dea în ascuţitul sabiei şi să vor robi la toate
limbile, şi Ierusalimul va fi călcat de păgîni
pînă se vor împlea vremile limbilor. Şi 25
vor fi seamne în soare, şi în lună, şi în steale,
şi pre pămînt tînguire păgînilor, cu lipsă,
sunînd marea şi valul, Dîndu-ş sufletul 26
oamenii de frică şi de aşteptarea celor ce
vin în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti.
Şi atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc, ve- 27
nind întru nori cu puteare şi cu slavă multă.
Deci începîndu-se aceastea a fi, căutaţi sus 28
şi rădicaţi capetele voastre, că să apropie
răscumpărarea voastră". Şi zise pildă 29
cătră ei: „Vedeţ smochinul şi toate leamnele:
Cînd înfrunzesc, văzînd, dentru sine-vă ştiţ 30
că-i aproape vara. Aşa şi voi, cînd veţ 31
vedea aceastea fiind, să ştiţ că aproape iaste
împărăţia lui Dumnezău. Adevăr zic voao 32
că nu va treace ruda aceasta pînă nu vor fi
toate. Ceriul şi pămîntul vor treace, iară 33
cuvintele Meale nicecum nu vor treace. Şi 34
vă luaţi aminte pre voi, să nu cumva să să
îngreuiaze inimile voastre cu ameţealele
mîncării şi beţiii şi cu grijile lumeşti, şi ziua
aceaea fără veaste va veni preste voi; Că, 35
ca un laţ va veni, preste toţi carii şăd preste
faţa a tot pămîntului. Privegheaţi dară 36
în toată vreamea, rugîndu-vă, ca să vă des-
toiniciţ a scăpa de aceastea, de toate care-
le-s venitoare, şi să staţi înaintea Fiiului
Omenesc". Şi era ziua învăţînd în besea- 37
recă, iară noaptea, ieşind, mînea în muntele
carele să cheamă al Maslinilor. Şi toţ 38
oamenii mîneca cătră El, să auză pre El
în besearecă.

CAP XXII

Iară apropiindu-se sărbătoarea 1
Azimelor, carea să cheamă Paşti,
Şi marii popilor şi cărturarii 2
căuta cum L-ar omorî pre El,
că să temea de oameni. Iară 3
satana întră în Iuda, carele să cheamă
Iscariotin, carele era den numărul celor
doisprăzeace. Şi, mergînd, grăi mai- 4
marilor popilor, şi cu voivozii, cum L-ar vin-
de pre El lor. Şi să bucurară şi să tocmiră 5

6 cu el să-i dea lui bani. Şi să mărturisi şi
căuta un prilej ca să-L vînză pre El lor, fără
7 gloată. Şi veni ziua Azimelor, întru carea
8 să cădea să jîrtvuiască Paştile. Şi trimise
pre Petăr şi pre Ioan, zicînd: „Meargeţi, gă-
9 tiţi noao Paştile, ca să mîncăm". Iară
ei ziseră Lui: „Unde vei vrea să gătim?"
10 Iară El zise cătră ei: „Iată, întrînd voi în
cetate, timpina-va pre voi un om purtînd un
urcior cu apă; meargeţi după el în casa unde
11 va întra, Şi veţi zice stăpînului casii:
'Zice ţie Învăţătoriul: 'Unde iaste sălaşul
de oaspeţi, unde să mănînc Paştile cu uce-
12 nicii Miei?' Şi el va arăta voao un foişor
13 mare, aşternut; acolo gătiţi". Deaca
mearseră, aflară cum zisease lor, şi gătiră
14 Paştile. Şi cînd veni ceasul, şăzu; şi cei
15 12 apostoli, cu El. Şi zise lor: „Cu poftă
am poftit aceaste Paşti să mănînc cu voi,
16 mainte de a pătimi Eu; Că zic voao că
de acum nu voiu mînca dentru aceastea pînă
nu să va împlea întru împărăţia lui Dumne-
17 zău". Şi luînd păhar, dînd laudă, zise:
18 „Luaţi acesta şi vă împărţiţi voao. Că
zic voao că nu voiu bea den rodul viţei pînă
19 nu va veni împărăţia lui Dumnezău". Şi
luînd pîinea, dînd har, frînse şi deade lor,
zicînd: „Acesta-i Trupul Mieu, carele să dă
pentru voi; aceasta faceţi întru pomenirea
20 Mea". Aşijderea şi păharul, după ce au
cinat, zicînd: „Acest păhar e Leagea noao,
în Sîngele Mieu, carele să varsă pentru voi.
21 Însă iată, mîna celuia ce Mă vinde, cu Mine
22 iaste la masă. Şi Fiiul Omenesc mearge
după cumu-i rînduit, ce vai omului aceluia
23 de carele să vinde". Atuncea ei începură
a întreba întru eiş cine ar fi dentru ei carele
24 va să facă aceasta. Şi fu şi price într-înşii,
carele li s-ar părea a fi mai mare între ei.
25 Iară El zise lor: „Împăraţii limbilor domnesc
pre eale şi cei ce biruiesc pre eale făcători
26 de bine să cheamă. Iară voi nu aşa, ce ca-
rele-i mai mare întru voi să fie ca cel mai mic,
27 şi povăţuitoriul, ca cela ce slujaşte. Că cine
e mai mare: cela ce şade au cela ce slujaş-
te? Au nu cela ce şade? Iară Eu sînt, între
28 voi, ca cela ce slujaşte. Iară voi sînteţi
carii aţi rămas cu Mine întru bîntuialele
29 Meale. Şi Eu vă făgăduiesc voao, cum fă-
30 gădui Mie Tatăl Mieu, împărăţie, Ca să
mîncaţi şi să beaţi la masa Mea întru împă-
răţia Mea şi să şădeţi pre scaune, judecînd
31 doaosprăzeace rude ale lui Israil". Zise
Domnul: „Simon, Simon, iaca, satana au ce-
32 rut pre voi să vă cearnă ca grîul. Iară Eu
mă rugaiu pentru tine, să nu scază credinţa
ta; iară tu oarecînd înturnîndu-te, întăreaşte
33 pre fraţii tăi". Iară el zise Lui: „Doamne,
cu Tine gata sînt şi în temniţă, şi la moar-
te a mearge". Iară El zise: „Zic ţie, Petre: 34
Nu va cînta astăzi cocoşul pînă nu te vei
lepăda de trei ori, cum nu Mă ştii pre Mine".
Şi zise lor: „Cînd am trimis pre voi fără 35
pungă şi fără traistă şi încălţăminte, au
avut-aţi lipsă de ceva?" Iară ei ziseră: „Ba,
de nemică". Deci zise lor: „Iată, acum 36
cine are pungă să o ia, aşijderea şi traistă;
şi cela ce n-are, să-ş vînză haina lui şi să-ş
cumpere sabie. Că zic voao că încă 37
Scripturii aceştiia i să cade să să împle în
Mine, care zice: 'Şi cu cei fără de leage să
socoti', că şi ceale pentru Mine coneţ au".
Iară ei zisără: „Doamne, iaca doao arme 38
aicea". Iară El zise lor: „Destule-s". Şi 39
ieşind, mearse după obiceaiu în Muntele
Maslinilor, şi mearsără după El şi ucenicii
Lui. Şi sosind la loc, zise lor: „Rugaţi-vă 40
să nu întraţi la dodeială". Atuncea El Să 41
depărtă de la ei, cîtu e o aruncare de piatră,
şi, îngenuchind, să ruga, Zicînd: „Părinte, 42
de vei, să treacă păharul acesta de la Mine,
însă nu voia Mea, ce a Ta să fie". Şi să 43
arătă Lui înger den ceriu, întărindu-L pre
El. Şi fiind în tînjire, mai cu deadinsu 44
să ruga, şi să făcu sudoarea Lui ca nişte
picături de sînge picînd pre pămînt. Şi 45
sculîndu-Să de la rugăciune, veni la ucenici,
află pre ei dormind de-ntristare. Şi zise 46
lor: „Ce dormiţi? Sculaţi-vă şi vă rugaţi, ca
să nu întraţi în năpaste". Iară încă grăind 47
El, iată mulţimea, şi cela ce să chema Iuda,
unul den cei doisprăzeace, mergea înaintea
lor; şi să apropie cătră Iisus, să sărute pre
El. Iară Iisus zise lui: „Iudo, cu sărutare 48
pre Fiiul Omenesc cu vinzi?" Iară văzînd ceia 49
ce era pre lîngă El ce va să fie, zisără Lui:
„Doamne, lovi-l-vom cu sabia?" Şi unul 50
dentr-înşii lovi pre sluga arhiereului şi-i
tăie lui ureachea cea direaptă. Iară Iisus, 51
răspunzînd, zise: „Lăsaţi, pînă aici". Şi,
atingînd ureachea lui, vindecă pre el. Zise 52
într-aceaea Iisus cătră ceia ce venise spre El,
mai-marii popilor, şi voivozii besearicii, şi
bătrînilor: „Ca la un tîlhariu aţi ieşit, cu
sabii şi cu leamne. În toate zilele fiind Eu 53
cu voi în besearică, nu tinset mînile spre
Mine. Ce acesta-i ceasul al vostru şi putearea
întunearecului". Şi prinzîndu-L pre El, 54
dusără-L şi-L băgară pre El în casa arhiereu-
lui, iară Petăr mergea după El pre departe.
Iară aţiţînd foc în mijlocul curţii şi şăzînd 55
ei împreună, şădea Petăr în mijlocul lor.
Şi văzîndu-l pre el o slujnică şăzînd cătră 56
lumină, căutînd spre el, zise: „Şi acesta cu
El era". Iară el să lepăda, zicînd: „Mu- 57
iare, nu-L ştiu pre El". Şi preste puţinel, 58
altul, văzînd pre el, zise: „Şi tu dentru ei
eşti". Iară Petăr zise: „Oame, nu sînt".
Şi trecînd ca un ceas, altul îl înteţiia, 59

zicînd: „Adevărat, şi acesta cu El era, că-i
60 galilean". Iară Petăr zise: „Oame, nu ştiu
ce zici". Şi atunceaş, încă grăind el, cîntă
61 cocoşul. Şi întorcîndu-Să, Domnul căută
spre Petăr; şi-ş aduse Petăr aminte de cuvîntul Domnului, cumu-i zisease lui, că 'Mainte de ce va cînta cocoşul, de trei ori te vei lepăda de Mine'.
62 Şi ieşind afară Petăr, plînse
63 cu amar. Şi oamenii carii ţinea pre Iisus,
64 batgiocuriia pre El, bătîndu-L. Şi acoperindu-L pre El, bătea-L preste obraz şi întreba pre El, zicînd: „Proroceaşte, cine
65 iaste carele Te loveaşte?" Şi altele multe
66 hulind zicea de El. Şi făcîndu-să zio, adunară bătrînii oamenilor, mai-marii popilor şi cărturarii şi dusără pre El în săborul lor,
67 Zicînd: „De eşti tu Hristos, spune noao".
Şi zise lor: „De voiu spune voao, nu veţ
68 creade; Iară de voiu şi întreba, nu-M veţi
69 răspunde Mie, au să Mă sloboziţi. De acum va fi Fiiul Omenesc şăzînd de-a direapta
70 puterii lui Dumnezău". Şi zisără toţi:
„Dară Tu eşti Fiiul lui Dumnezău?" Iară El zise cătră ei: „Voi ziceţi că Eu sînt".
71 Iară ei ziseră: „Ce ne mai trebuiaşte încă mărturie, că înşine auzim den gura Lui?"

CAP XXIII

1 Şi sculîndu-se toată mulţimea lor,
2 dusără pre El la Pilat. Începură a pîrî pre El, zicînd: „Pre Acesta am aflat întorcînd norodul nostru şi oprind împăratului să nu dea dajde, grăindu-Se pre Sine Hristos Împărat
3 a fi". Iară Pilat întrebă pre El, zicînd:
„Tu eşti împăratul jidovilor?" Iară El,
4 răspunzînd lui, zise: „Tu zici". Iară Pilat zise cătră mai-marii popilor şi cătră mulţime: „Nici o vină nu aflu în cest Om".
5 Iară ei întărîta, zicînd că turbură oamenii, învăţînd prespre toată Iudea, începînd den
6 Galilea pînă acicea. Iară Pilat, deaca auzi de Galilea, întrebă: „Au omul galilean iaste?"
7 Şi înţelegînd că den biruinţa lui Irod iaste, trimise pre El la Irod, fiind şi el în Ierusalim
8 într-acealea zile. Iară Irod, văzînd pre Iisus, să bucură foarte, că era vrînd de mult să-L vază pre El, pentru că auziia multe de El şi să nădejduia vrun sămn a vedea de la
9 El făcîndu-să. Şi-L întreba pre El cu cuvinte multe, iară El nemică nu răspundea lui.
10 Şi sta mai-marii popilor şi cărturarii întins
11 pîrîndu-L pre El. Şi, defăimîndu-L pre El Irod, împreună, şi batjocurind cu curteanii săi pre El, îmbrăcîndu-L pre El în veşmînt luminat, trimise pre El la Pilat.
12 Şi să făcură priatini, Irod cu Pilat, într-aceaea zi, unul cu alalt, că mainte era
13 între ei vrajbă. Iară Pilat, chemînd pre mai-marii popilor şi pre domnii
14 şi oamenii, Zise cătră ei: „Adusumi-aţ pre Omul Acesta, precum turbură oamenii şi, iată, eu înaintea voastră întrebîndu-L, nice o vină n-am aflat întru Omul Acesta, den carele pîrîţ asupra Lui. Ce nice 15
Irod, că v-am mînat pre voi la el, şi iată, nemică vreadnic de moarte iaste făcut de El. Deci certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi". 16
Oricum, obiceaiu avea să sloboază lor la 17
praznic cîte unul. Şi strigară toată mul- 18
ţimea, zicînd: „Ia-L pre Acesta şi slobozi noao pre Varavva", Carele era, pentru o 19
sfadă oarecarea ce făcuse în cetate şi ucidere, pus în temniţă. Deci Pilat iară grăi, vrînd 20
să sloboază pre Iisus, Iară ei striga, zicînd: 21
„Răstigneaşte-L, răstigneaşte-L pre El".
Iară el a treia oară zise lor: „Dară ce rău au 22
făcut Acesta? Nice o vină de moarte nu aflaiu întru El; iară certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi". Iară ei să învita, cu glasuri mari 23
cerînd pre El să-L răstignească; şi să întăriia glasurile lor şi al mai-marilor popilor. Iară 24
Pilat judecă să să facă după pohta lor.
Şi slobozi lor pre cel aruncat în temniţă 25
pentru sfadă şi ucidere, pre carele îl cerea, iară pre Iisus Îl deade pre voia lor. Şi 26
deaca-L duseră pre El, apucîndu-se de un Simon Chirineu ce veniia den cîmp, pusără preste el crucea să o ducă după Iisus.
Iară mergea după El mulţime multă de 27
oameni şi de muieri, ceale ce plîngea şi jăliia pre El. Şi întorcîndu-Să Iisus cătră 28
eale, zise: „Fiicele Ierusalimului, nu plîngereţ asupra Mea, însă preste voi plîngeţ şi preste feciorii voştri. Că iată, vor veni 29
zilele în carele vor zice: 'Ferice de ceale stearpe, şi pîntecele cealea ce n-au născut, şi ţîţele carele n-au aplecat'. Atuncea vor 30
înceape a zice măgurilor: 'Cădeţ preste noi!' şi dealurilor: 'Acoperiţ pre noi!'
Că de fac aceastea în lemnul cel umăd, în 31
cel uscat ce să va face?" Ducea şi pre 32
alţi doi făcători de rău, împreună cu El să-i piarză. Şi cînd veniră la locul care 33
să cheamă Căpăţînă, acolo răstigniră pre El şi pre făcătorii de rău, unul de-a direapta, iară altul de-a stînga. Iară Iisus zicea: 34
„Părinte, iartă lor, că nu ştiu ce fac".
Iară împărţind veşmintele Lui, aruncară sorţ.
Şi sta oamenli de priviia şi batjocuriia, şi 35
boiarii împreună, zicînd: „Pre alţii au mîntuit, mîntuiască-Se pre Sine, de iaste Acesta Hristos, Cel al lui Dumnezău ales". Şi-ş 36
bătea joc de El şi oştaşii, apropiindu-se şi oţăt aducînd Lui Şi zicînd: „De eşti Tu 37
împăratul jidovilor, mîntuiaşte-Te pre Tine".
Şi era şi scriptură scrisă deasupra Lui, cu 38
slove elineşti, şi rimleneşti, şi jidoveşti:
ACESTA IASTE ÎMPĂRATUL JIDOVILOR.
Iară unul den cei făcători de rău care era 39
răstignit huliia pre El, zicînd: „De eşti Tu Hristos, mîntuiaşte-Te pre Tine şi pre noi".

40 Iară răspunzînd celalalt, certa pre el, zicînd:
„Nu te temi tu de Dumnezău, căci întru
41 aceaea judecată eşti? Şi noi pre direptul,
pentru că vreadnice de cealea ce am făcut
luom (că luom cum s-au căzut după faptele
noastre), iară Acesta nemică rău n-au făcut".
42 Şi zicea către Iisus: „Pomeneaşte-mă,
Doamne, cînd vei veni întru împărăţia Ta".
43 Atuncea zise Iisus lui: „Adevărat zic ţie,
44 astăzi cu Mine vei fi în raiu". Şi era ca
la al şasele ceas, şi întunearec să făcu preste
45 tot pămîntul, pînă la al noaole ceas, Şi
să întunecă soarele şi să spintecă catape-
46 teazma besearecii pren mijloc. Şi strigînd
Iisus cu glas mare, zise: „Părinte, în mînile
Tale dau duhul Mieu". Şi aceastea zicînd,
47 Îş deade duhul. Iară sutaşul, văzînd ce fu,
slăvi pre Dumnezău, zicînd: „Adevărat acest
48 Om direpţ era". Şi toată mulţimea carea
venise împreună la acea privire, văzînd cealea
ce s-au făcut, bătînd piepturile lor, să întoarse-
49 ră. Şi sta toţi cunoscuţii Lui departe, şi mu-
ierile carele venise după El den Galilea, vă-
50 zînd aceastea. Şi iată, un bărbat, anume
Iosif, sfeatnic fiind, om bun şi direpţ,
51 Acesta nu era pristănind cu sfatul şi cu lu-
crul lor,—den Arimathea, oraşul jidovilor—
carele şi acela aştepta împărăţia lui Dum-
52 nezău. Acesta, venind la Pilat, cerşu
53 trupul lui Iisus. Şi pogorîndu-L pre El,
Îl învăli în cearşaf şi-L puse în mormînt ce
era săpat în piatră, întru carea nu era nime
54 pus. Şi ziua era vineri, şi să lumina spre
55 sîmbătă. Şi urmînd şi muierile, carele
era venite cu El den Galilea, văzură mormîn-
56 tul şi cum s-au pus trupul Lui. Şi întur-
nîndu-se, gătiră aromata şi unsori scumpe;
şi sîmbătă odihniră, după Poruncă.

CAP XXIV

1 Iară într-una de sîmbete, întru adîn-
că mînecare, mearseră la mormînt,
ducînd mirosirile care le gătise, şi
2 oarecarii—împreună cu eale. Şi
aflară piatra răsturnată de pre mor-
3 mînt. Şi întrînd, nu aflară trupul Domnu-
4 lui Iisus. Şi fu îndoindu-se eale de aceaea,
şi iată, doi bărbaţ veniră înainte-le, întru
5 veşminte strălucind. Şi spămîntîndu-se
cale, plecară feaţele la pămînt; ziseră către
eale: „Ce căutaţi pre Cel viu cu morţii?
6 Nu iaste aicea, ce S-au sculat. Aduceţi-vă
aminte cum au grăit voao, încă fiind în Gali-
7 lea, Zicînd că să cade Fiiului Omenescu a
Să da în mînile oamenilor păcătoşi şi a Să
8 răstigni, şi a treia zi a învie". Şi-ş adusără
9 aminte de cuvintele Lui. Şi înturnîndu-
să de la mormînt, spusără aceastea toate ce-
lor unsprăzeace şi altora tuturor. Şi era 10
Maria Magdalina, şi Ioana, şi Maria a lui Ia-
cov, şi cealealalte împreună cu eale, carele
zisără către apostoli aceastea. Şi să păru 11
înaintea lor cuvintele acelora ca o bîrfeală
şi nu crezură pre eale. Iară Petăr, scu- 12
lîndu-să, alergă la mormînt şi, plecîndu-să,
văzu cearşafurile sîngure zăcînd; şi să duse
mirîndu-să întru sine de ce fu. Şi iată, 13
doi dentru ei era mergînd într-aceaeaş zi
într-un sat, carele era îndelungat şasezeci
de stadii den Ierusalim, al căruia era numele
Emmaus. Şi aceia voroviia unul către 14
alalt de toate aceastea care să tîmplară.
Şi fu cînd voroviia ei şi să întreba, şi Însuş 15
Iisus apropiindu-Să şi mergea împreună cu
ei. Iară ochii lor să ţinea ca să nu-L cu- 16
noască pre El. Şi zise către ei: „Ce sînt 17
cuvintele aceastea de carele vă voroviţi
unul către altul, mergînd, şi sînteţi posomo-
rîţi?" Şi răspunzînd, unul, carele-i era 18
numele Cleop, zise Lui: „Tu sîngur nemerni-
ceşti în Ierusalim şi nu ştii cealea ce s-au
făcut întru el în zilele aceastea?" Şi zise 19
lor: „Carele?" Şi ei zisără Lui: „Ceale de
Iisus Nazarineanul, Carele s-au făcut om—
proroc, putearnic în cuvînt şi în fapt
înaintea lui Dumnezău şi a toţi oamenii;
Precum deaderă pre El mai-marii popilor şi 20
domnii noştri spre judecată de moarte şi răs-
tigniră pre El. Şi noi nădejduiam că El iaste 21
Cela ce va să răscumpere pre Israil; ce cu
aceastea toate împreună, a treia zi mearge
astăzi de cînd aceastea s-au făcut. Ce şi 22
neşte muieri dentru noi ne spămîntară,
carele mearsără de dimineaţă la mormînt
Şi, neaflînd trupul Lui, veniră zicînd şi 23
vedeare de îngeri să hie văzut, carii zic pre
El a fi viu. Şi mearsără unii dentru noi 24
la mormînt şi aflară aşa cum şi muierile
zisără, iară pre El nu L-au văzut". Şi El 25
zise către ei: „O, voi, fără minte şi tîrzii
cu inima a creade la toate carele au grăit
prorocii! Au nu s-au căzut aceastea să le 26
paţă Hristos şi să între întru slava Lui?
Şi începînd, de la Moisi şi de la toţi prorocii, 27
a tîlcui lor, întru toate scripturile ceale pen-
tru El. Şi să apropiară de sat în carele 28
mergea, şi El Să făcea a mearge mai departe.
Şi-L siliia pre El, zicînd: „Rămîi cu noi, căci 29
către sară iaste şi s-au plecat ziua". Şi întră
să mîie cu ei. Şi fu cînd şăzu El cu ei, 30
luînd pîine, o blagoslovi şi, frîngînd, deade
lor. Iară lor li să deşchisără ochii şi cunos- 31
cură pre El, şi El nevăzut Să făcu de la
dînşii. Şi ziseră unul către alalt: „Au 32
nu ardea inima noastră întru noi cînd
grăiia noao pre calea şi cînd deşchidea

34 noao Scripturile?“ Şi sculîndu-să într-acel
ceas, să înturnară în Ierusalim şi aflară adu-
naţi pre cei unsprăzeace şi pre cei cu ei,
zicînd că S-au sculat Domnul adevărat şi
35 S-au arătat lui Simon. Şi ei povestiia
ceale dentru cale şi cum S-au arătat lor în
36 frîngerea pîinii. Iară ei vorovind aceastea,
Însuş Iisus stătu în mijlocul lor şi zise lor:
37 „Pace voao!“ Iară ei spămîndu-se şi
înfricoşaţi făcîndu-se, le părea că văd un
38 duh. Şi zise lor: „Ce sînteţi turburaţi şi
derept ce întră cugete întru inimile voastre?
39 Vedeţi mînile Meale şi picioarele Meale, că
Însum Eu sînt, pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul
carne şi oase n-are, precum Mă vedeţi pre
40 Mine avînd“. Şi aceasta zicînd, arătă lor
41 mînile şi picioarele. Şi încă necrezînd ei,
de bucurie, şi mirîndu-se, zise lor: „Aveţi
42 ceva de mîncare acicea?“ Iară ei deaderă
Lui o parte de peaşte fript şi dentr-un fagur
43 de miare. Şi, luînd, înaintea lor mîncă.
44 Şi zise lor: „Aceastea sînt cuvintele carele
am grăit cătră voi încă fiind împreună cu
voi, că să cade a să împlea toate carele-s
scrise în Leagea lui Moisi, şi în proroci, şi în
45 psalomi pentru Mine“. Atuncea deşchise
46 lor mintea ca să înţeleagă Scripturile. Şi
zise lor că aşa-i scris şi aşa s-au căzut să
paţă Hristos, şi să învie den morţi a treia zi,
47 Şi să să propoveduiască în numele Lui
pocăinţa şi iertăciunea păcatelor, în toate
48 limbile, începînd den Ierusalim. „Iară voi
49 sînteţi mărturii acestora. Şi iată, Eu tri-
miţu făgăduinţa Tatălui Mieu preste voi;
iară voi şădeţi în cetatea Ierusalimului, pînă
unde vă veţ îmbrăca cu puteare de sus“.
50 Şi-i scoase pre ei afară pînă în Vithania şi,
51 ridicînd mînile Sale, blagoslovi pre ei. Şi
fu cînd blagosloviia El pre ei, Să despărţi
52 de la ei şi Să suia în ceriu. Iară ei,
închinîndu-se Lui, să înturnară în
Ierusalim cu bucurie mare.
53 Şi era în toată vreamea
în besearecă, lăudînd
şi binecuvîntînd pre
Dumnăzău.
Amin.

DE IOAN EVANGHELIST, CINE AU FOST

Ioan Evanghelist, carele au scris Evanghelia, şi trei poslanii, şi Apocalipsis, fost-au unul den cei 12 apostoli a lui Hristos şi, dentr-alalţi, au fost mai drag ucenic lui Hristos, cum însuş arată Evanghelia sa, în Cap XXI, stih 24. Fost-au fecior lui Zevedeiu şi frate lui Iacov celui mai mare, pre carele-l omorî Irod, cum să arată la Mattheiu, în Cap X, stih 2, Marco III, stih 17, Deania XII, stih 2. Şi au fost trimes în pribegie de Dionisie împărat în ostrovul Patmosului şi acolo au scris cartea Apocalipsis, cum scrie în Cap I, stih 9 şi în X, stih 11; iară după moartea lui Dionisie, au venit în Efes, cum scrie Evsevie în Historia besearecii, în a treia carte în Cap XVIII şi după ce văzu scrisoarea acelor trei evanghelişti de mainte.
Şi mărturisind despre scrisoarea lui, aşa au scris această carte, Evanghelia, văzînd că au lăsat ceia nişte lucruri ce să cuvin a şti, cum scrie Evsevie în a treia carte, în Cap XXI.

EVANGHELIA DE LA IOAN

CAP I

1 Întru-nceput era Cuvîntul şi Cu-
vîntul era către Dumnezău
şi Dumnezău era Cuvîntul.
2 Acesta era de-nceput către
3 Dumnezău. Toate pren
El s-au făcut; şi fără de El
s-au făcut niceuna carea
4 s-au făcut. Întru El viaţă
5 era şi viaţa era lumina oamenilor. Şi lu-
mina întru întunearec luminează, şi întu-
6 nearecul pre ea nu o apucă. Fu om trimis
7 de la Dumnezău, numele lui—Ioan. Acesta
veni spre mărturie, ca să mărturisească pen-
tru Lumină, ca toţi să crează pren el.
8 Nu era acela Lumina, ce pentru ca să mărturi-
9 sească pentru Lumină. Era Lumina cea
adevărată carea luminează pre tot omul
10 carele vine în lume. În lume era şi lumea
pren El s-au făcut, şi lumea pre El nu cunoscu.
11 La ale Sale veni, şi cei ai Lui pre El n-au luat.
12 Iară cîţ L-au luat pre El, deade lor biruinţă
fii ai lui Dumnezău să să facă, celora ce cred
13 întru numele Lui, Carii nu den sînge, nici
den voia trupului, nici den voia bărbatului,
14 ce de la Dumnezău s-au născut. Şi Cuvîn-
tul trup S-au făcut şi sălăşlui întru noi şi
am văzut mărirea Lui, mărire ca Unul Sîn-
gur-Născut de la Tatăl, plin de dar şi de
15 adevăr. Ioan mărturiseaşte pentru El şi
strigă zicînd:„Acesta era Carele am zis:
'Cela ce denapoia mea e viitoriu înaintea
16 mea S-au făcut, căci întîiul mieu era'. Şi
dentru plinirea Lui noi toţi am luat, şi dar
17 pentru dar. Căci Leagea pren Moisi s-au
dat, darul şi adevărul pren Iisus Hristos fu.
18 Pre Dumnezău nimeni nu L-au văzut nicio-
dată; Cel Sîngur-Născut Fiiu, Cela ce iaste
19 în sînul Tatălui, Acela au mărturisit". Şi
aceasta iaste mărturia lui Ioan, cînd trimise-
ră jidovii den Ierusalim preoţi şi leviţ ca
20 să-l întreabe pre el:„Tu cine eşti?" Şi au
mărturisit şi n-au tăgăduit; şi mărturisi că:
21 „Nu sînt eu Hristos". Şi-l întrebară pre
el;„Ce dară? Ilie eşti tu?" Şi zise:„Nu sînt":
„Prorocul eşti tu?" Şi răspunse:„Nu".
22 Şi ziseră direpţ aceaea lui:„Cine eşti? Ca
răspuns să dăm celor ce au trimis pre noi.
23 Ce zici pentru tine?" Zise:„Eu—glasul
celui ce strigă în pustiiu:'Îndireptaţi calea
Domnului!', în ce chip zise Isaia pro-
24 rocul". Şi cei trimiş era deţntru
25 farisei. Şi-l întrebară pre el şi-i ziseră
lui:„Deci ce botezi, deaca nu eşti tu
26 Hristos, nice Ilie, nice Prorocul?" Răs-
punsă lor Ioan zicînd:„Eu botez cu apă,
iară în mijlocul vostru stă pre Carele voi
nu-L ştiţi, 27 Acesta iaste Cel ce denapoia
mea e viitoriu, Carele înaintea mea fu,
Căruia eu nu-s vreadnic ca să-I dezleg Lui
cureaua încălţămintei". 28 Aceastea în
Vithania fură, decindea de Iordan, unde era
Ioan botezînd. 29 A doua zi vedea Ioan pre
Iisus viind către el şi zise:„Vezi Mielul lui
Dumnezău, Cela ce rădică păcatul lumii.
30 Acesta iaste pentru Carele eu am zis:'Dena-
poia mea vine bărbat, Carele înaintea mea
fu, căci întîiul mieu era', 31 Şi eu nu-L şte-
iam pre El, ce ca să Să arate lui Israil,
Pentru aceaea am venit eu cu apă botezînd". 32
Şi mărturisi Ioan zicînd că:„Am văzut Du-
hul, ca un porumb pogorînd den ceriu, şi
rămase pre El. 33 Şi eu nu-L ştiiam pre El,
ce Cela ce m-au trimis pre mine să botez cu
apă, Acela mi-au zis:'Preste Carele vei vedea
Duhul pogorînd şi rămînd preste El, Acesta
iaste Cela ce botează cu Duhul Sfînt.'
Şi eu am văzut şi am mărturisit că Acesta 34
iaste Fiiul lui Dumnezău". 35 A doao zi iarăş
sta Ioan şi dentru ucenicii lui doi. 36 Şi
căutînd Lui Iisus umblînd, zise:„Vezi Mie-
lul lui Dumnezău!" 37 Şi auziră pre el cei
doi ucenici grăind şi mearseră după Iisus.
Şi întorcîndu-Se Iisus şi văzînd pre ei ur- 38
mînd Lui, zise lor:„Ce căutaţ?" Iară ei
ziseră Lui:„Ravvi,—care să zice tălmăcindu-
se:'Învăţătoriule'—unde mîi?" 39 Zise lor:
„Veniţ şi vedeţ!" Veniră şi văzură unde
mîne şi lîngă El maseră în ziua aceaea. Şi
ceasul era ca al zeacelea. 40 Era Andrei, fra-
tele lui Simon Petăr, unul dentru cei doi ce
au auzit de la Ioan şi au mers după El.
Află acesta întîiu pre fratele său, pre Simon, 41
şi zise lui:„Aflat-am pre Mesia!", care iaste
tălmăcindu-se: Hristos. 42 Şi-l aduse pre el
către Iisus şi căutînd lui Iisus zise:„Tu eşti
Simon, feciorul lui Iona? Tu te vei chema
Chifa", care să înţeleage: Petăr. 43 Iară a
doao zi vru Iisus să iasă în Galilea şi află
pre Filip. Şi zise lui:„Vino după Mine!"
Şi era Filip de la Vithsaida, den cetatea lui 44
Andrei şi lui Petăr. 45 Află Filip pre Natha-
nail şi zise lui:„Pre Carele au scris Moisi în
Leage şi prorocii am aflat, pre Iisus, feciorul
lui Iosif, pre Cel de la Nazaret". 46 Şi zise
lui Nathanail:„Den Nazaret poate cevaş bun
să fie?" Zise lui Filip:„Vino şi vezi".
Văzu Iisus pre Nathanail venind către El şi 47
zise pentru el:„Vezi adevărat israiltean,
întru carele vicleşug nu iaste". 48 Zise lui
Nathanail:„De unde mă ştii?" Răspunse
Iisus şi zise lui:„Mai nainte decît a te striga
Filip, fiind supt smochin te-am văzut".
Răspunse Nathanail şi zise Lui:„Ravvi, 49
Tu eşti Fiiul lui Dumnezău? Tu eşti

50 Împăratul lui Israil?“ Răspunse Iisus şi
zise lui:„Căci am zis ţie:‘Văzutu-te-am dede-
suptul smochinului’, crezi? Mai mare decît
51 aceastea vei vedea“. Şi zise lui:„Amin,
amin zic voao: De-acum veţ vedea ceriul deş-
chis şi pre îngerii lui Dumnezău suindu-se
şi pogorîndu-se preste Fiiul Omului“.

CAP II

1 Şi în ziua a treia nuntă s-au făcut în
Cana Galileiului şi era maica lui
2 Iisus acolo. Şi Să chemă şi Iisus
3 şi ucenicii Lui la nuntă. Şi sfîr-
şindu-se vinul, zise maica lui Iisus
4 către El:„Vin nu au“. Zise ei Iisus:„Ce-i
Mie şi ţie muiare? Încă n-au venit ceasul
5 Mieu“. Zise maica Lui slugilor:„Orice va
6 zice voao, faceţ!“ Şi era acolo şase ciu-
turi de piatră, puse după curăţenia jidovilor,
7 încăpînd cîte doao sau trei măsuri. Zise
lor Iisus:„Împleţi ciuturile de apă!“ Şi
8 le-au umplut pre eale pînă sus. Şi zise
lor:„Scoateţi acum şi aduceţi arhitriclinului
9 measei!“ Şi aduseră. Şi deaca gustă
arhitriclinul apa vin făcută, şi nu ştiia de
unde iaste, iară slugile ştiia, ceia ce au fost
cărat apa, strigă pre ginere arhitriclinul
10 measei. Şi zise lui:„Tot omul întîiu vinul
cel bun pune, şi, cînd să vor îmbăta, atuncea
pre cel mai prost. Tu ai păzit vinul cel bun
11 pînă acum“. Această începătură au fă-
cut seamnelor Iisus în Cana Galileiului şi au
arătat mărirea Lui; şi au crezut întru El uce-
12 nicii Lui. După aceasta Să pogorî în Caper-
naum El, şi maica Lui, şi fraţii Lui, şi ucenicii
13 Lui, şi acolo au rămas nu multe zile. Şi
aproape era Paştele jidoveşti, şi Să sui în Ieru-
14 salim Iisus. Şi află în besearecă pre ceia ce
vindea boi şi oi şi porumbi, şi pre schimbători
15 şăzînd. Şi făcînd biciu de funi, pre toţi
i-au scos den besearecă, şi oile şi boii, şi
schimbătorilor le vărsă schimbul şi measele
16 le surpă. Şi celor ce vindea porumbi le
zise:„Rîdicaţi aceastea de aicea, nu faceţi
casa Tătîne-Mieu casă de neguţîtorie“.
17 Şi-ş aduseră aminte ucenicii Lui că scris
iaste:„Rîvnirea casei tale m-au mîncat pre
18 mine“. Răspunseră derept aceaea jidovii
şi-I ziseră Lui:„Ce sămn arăţi noao, că
19 aceastea faci?“ Răspunse Iisus şi zise lor:
„Stricaţi beseareca aceasta, şi în trei zile o
20 voiu rîdica pre ea“. Deci ziseră jidovii:
„46 de ani să zidi beseareca aceasta, şi Tu
21 în trei zile o vei rîdica pre ea?“ Iară El
22 zicea pentru beseareca trupului Său. Deci
cînd învise den morţi, îş aduseră aminte uce-
nicii Lui că aceasta zicea şi crezură Scriptura
23 şi cuvîntul care zise Iisus. Şi cînd era în
Ierusalim, la Paşte, în sărbători, mulţi au cre-
zut în numele Lui, văzînd seamnele Lui care
24 făcea. Iară sîngur Iisus nu credea pre Sine
lor, pentru că El ştiia pre toţi, Şi că nu-I 24
trebuia ca să mărturisască cineva pentru om,
pentru că El conoştea ce era în om.

CAP III

Şi era un om dentru farisei, Nicodim 1
numele lui, boiaren al jidovilor.
Acesta veni către Iisus noaptea şi 2
zise Lui:„Ravvi, ştim că de la
Dumnezău ai venit dascal, pentru
că nimeni aceaste seamne poate să le facă,
carele Tu faci, de nu va fi Dumnezău cu el“.
Răspunse Iisus şi zise lui:„Amin, amin zic 3
ţie: de nu să va naşte neştine de sus, nu
poate să vază împărăţia lui Dumnezău“.
Zise către El Nicodim:„Cum poate omul să 4
să nască, bătrîn fiind? Au poate în pîntecele
maicii sale adoară să între şi să să nască?“
Răspunse Iisus:„Amin, amin zic ţie: De nu 5
să va naşte cineva den apă şi den duh, nu
poate să între întru împărăţia lui Dumnezeu.
Ceaea ce e făcut den trup, trup iaste, şi cea 6
ce să face den duh, duh iaste. Nu te mira 7
căci am zis ţie:‘Trebuie voi să vă naşteţi de
sus.’ Duhul, unde va, suflă, şi glasul lui 8
auzi, ce nu ştii de unde vine şi unde mearge;
aşa iaste tot cel născut den duh“. Răs- 9
punse Nicodim şi zise Lui:„Cum pot să fie
aceastea?“ Răspunse Iisus şi zise lui: 10
„Tu eşti dascalul lui Israil, şi aceastea nu le
ştii? Amin, amin zicu ţie că noi care 11
ştim grăim şi carea am văzut mărturisim,
şi mărturia noastră nu o prindeţi. De 12
vreame ce ceale pămînteşti ziş voao, şi nu
le creadeţi, cum, de voiu zice voao ceale ce-
reşti, le veţ creade? Şi nimenea nu s-au 13
suit în ceriu, fără numai Cel ce den ceriu
S-au pogorît, Fiiul Omenescu, Cela ce iaste
în ceriu. Şi în ce chip Moisi înălţă şarpele 14
în pustiiu, aşa a să înălţa trebuie Fiiul
Omului, Ca tot cela ce creade în El să 15
nu piară, ce să aibă viaţă veacinică. Că 16
aşa au iubit Dumnezău lumea, cît pre Sîn-
gur-Născut Fiiul Lui au dat, ca tot cel ce
va creade întru El să nu piară, ce să aibă
viaţă veacinică. Pentru că n-au trimis 17
Dumnezău pre Fiiul Lui în lume ca să judece
lumea, ce ca să să mîntuiască lumea pren El.
Cela ce creade în El nu să judecă, iară cela 18
ce nu creade Lui s-au judecat, căci n-au cre-
zut în numele Celui-Sîngur-Născut Fiiul
lui Dumnezău. Şi aceasta e judecata, căci 19
Lumina au venit în lume, şi au îndrăgit oa-
menii mai mult întunearecul decît Lumina,
pentru că era reale lucrurile lor. Pentru 20
că tot cela ce face reale urăşte Lumina şi
nu vine către Lumină, ca să nu să dovedească
lucrurile lui. Iară cela ce face adevărul 21
vine către Lumină ca să arate lucrurile lui,
că în Dumnezău sînt făcute“. După 22
aceasta veni Iisus şi ucenicii Lui în pă-
mîntul Iudeii şi acolo petrecea cu ei, şi

23 boteza. Şi era şi Ioan botezînd în Enon,
aproape de Salim, căci ape multe era acolo;
24 şi mergea şi să boteza. Pentru că încă
25 nu era băgat în temniţă Ioan. Deci să
făcu întrebare dentru ucenicii lui Ioan cu
26 jidovii pentru curăţenie. Şi veniră cătră
Ioan şi ziseră lui:„Ravvi, Cela ce era cu
tine decindea de Iordan, de Care tu ai
mărturisit, vezi,Acesta botează, şi toţi vin
27 cătră El". Răspunse Ioan şi zise:„Nu
poate omul să ia nemică, de nu va fi dat lui
28 den ceriu. Voi sînguri mie mărturisiţ că
am zis:'Nu sînt eu Hristos, ce căci trimis
29 sînt înaintea Aceluia.' Cela ce are nevastă,
ginere iaste, iar priatenul ginerelui, lui,cela
ce stă şi aude pre el, cu bucurie să bucură
pentru glasul ginerelui: deci această bucurie
30 a mea s-au umplut. Acela trebuie a să
31 adaoge, eu a mă scădea. Cela ce vine de
sus, asupra tuturor iaste, cela ce iaste den
pămînt, den pămînt iaste, şi den pămînt
grăiaşte. Cela ce vine den ceriu, deasupra
32 tuturor iaste. Şi carea au văzut şi au
grăit, aceasta mărturiseaşte, şi mărturia
33 Lui nimenea nu o prinde. Cela ce au
prinsu mărturia Lui, au pecetluit că Dumne-
34 zău adevărat iaste. Pentru că pre Carele
au trimis Dumnezău graiurile Lui Dumne-
zău grăiaşte, pentru că nu den măsură dă
35 Dumnezău Duhul. Părintele iubeaşte
pre Fiiul, şi toate le-au dat în mîna Lui.
36 Cela ce creade în Fiiul are viaţă veacinică,
iară cela ce nu ascultă de Fiiul nu va vedea
viaţă, ce urgia lui Dumnezău rămîne
asupra lui".

CAP IV

1 Deci deaca înţelease Domnul că au
auzit fariseii că Iisus mai mulţi
ucenici face şi botează decît Ioan,
2 Măcară că Iisus sîngur nu boteza,
3 ce ucenicii Lui, Lăsă pre Iudea
4 şi Să duse iarăş la Galileiu. Şi trebuia El
5 să treacă pren Samaria. Deci veni la o ce-
tate a Samariei chemîndu-să Sihar, aproape
de locul carele au dat Iacov lui Iosif, fiiului
6 lui. Şi era acolo fîntîna lui Iacov. Deci
Iisus, ostenit fiind de călătorie, şădea aşa
7 la fîntînă. Era ca la al şaselea ceas. Veni
muiare den Samaria să scoaţă apă. Zise ei
8 Iisus:„Dă-Mi să beau". Pentru că uce-
nicii Lui s-au fost dus în cetate ca să cumpere
9 bucate. Zise-I dară Lui muiarea samari-
neana:„Cum Tu, jidov fiind, de la mine ceri
să beai, fiind muiare samarineancă?"–Pentru
că n-au a face jidovii cu samarineaniir
10 Răspunse Iisus şi zise ei:„De ai şti darul lui
Dumnezău şi Cine iaste Cela ce-ţi zice ţie
'Dă-Mi să beau', tu ai fi cerşut de la El, şi ar
11 fi dat ţie apă vie. Zise Lui muiarea:
„Doamne, nici ciutură ai, şi puţul ţaste
adîncu; de unde dară ai apa cea vie?
12 Au Tu mai mare eşti de tatăl nostru, Iacov,
carele au dat noao fîntîna, şi el dentru ea
au băut, şi fiii lui, şi dobitoacele lui?"
Răspunse Iisus şi zise ei:„Tot cela ce va bea 13
den apa aceasta, iară va însătoşa; Iară 14
carele va bea den apa carea Eu voiu da lui,
nu va însetoşa în veac, ce apa carea Eu voiu
da lui să va face întru el izvor de apă săltă-
toare în viaţă veacinică". Zise cătră El 15
muiarea:„Doamne, dă-m aceasta apă ca să
nu însătoşezu, nici să viu aici să scoţu".
Zise ei Iisus:„Pasă de strigă pre bărbatul 16
tău şi vino aicea". Răspunse muiarea şi 17
zise:„N-am bărbat!" Zise ei Iisus:„Bine ai
zis că 'Bărbat n-am', Pentru că cinci băr- 18
baţi ai avut, şi acum pre carele ai nu iaste
ţie bărbat. Aceasta adevărat ai grăit".
Zise Lui muiarea:„Doamne, văz că proroc 19
eşti Tu. Părinţii noştri în muntele acesta 20
s-au închinat, şi voi ziceţ că în Ierusalim
iaste locul unde să cade a să închina".
Zise ei Iisus:„Muiare, creade-Mă că va veni 21
ceas cînd nice în măgura aceasta, nice în
Ierusalim vă veţ închina Părintelui. Voi 22
vă închinaţi căruia nu ştiţ, noi ne închinăm
Căruia ştim, că mîntuirea den jidovi iaste.
Ce vine ceas, şi acum iaste, cînd cei adevăraţi 23
închinători închina-se-vor Părintelui, cu duh
şi cu adevăr, pentru că şi Tatăl pre aceştea
cearcă, pre ceia ce să închină Lui. Duh e 24
Dumnezău, şi cei ce să închină Lui, cu duh şi
cu adevăr trebuie a să închina". Zise Lui 25
muiarea:„Ştiu că Mesia vine, Cel ce să chea-
mă Hristos; cînd va veni Acela, va vesti noao
toate". Zise-i ei Iisus:„Eu sînt, Cela ce 26
grăiesc ţie". Şi spre aceasta veniră uce- 27
nicii Lui şi să mirară că cu muiarea grăiia.
Iară nimenea nu zicea:„Ce cerci? au „Ce
grăieşti cu dînsa?" Deci lăsă ciutura ei 28
muiarea şi mearse în cetate şi zise oameni-
lor: „Ia păsaţi de vedeţ om carele au zis 29
mie cîte am făcut; nu cumva acesta iaste
Hristos?" Ieşiră direpţ aceaea den cetate 30
şi veniia cătră El. Iară întru dînşii întreba 31
pre El ucenicii zicînd:„Ravvi, mănîncă".
Iară El zise lor:„Eu mîncare am să mă- 32
nînc carea voi nu o ştiţ". Deci zicea ucenicii
întru dînşii: „Să nu-i fie adus cineva să 33
mănînce?" Zise lor Iisus:„Mîncarea Mea 34
iaste ca să fac voia Celuia ce M-au trimis
pre Mine şi să săvîrşescu lucrul Lui. Au 35
nu voi ziceţ că încă patru luni sînt şi seceră-
tura vine? Iată, zic voao: Rădicaţi ochii
voştri şi vedeţi ţarinile, că albe sînt cătră
secerătură acum. Şi cel ce seaceră plată 36
ia şi adună roadă în viaţă veacinică, ca şi
cel ce samănă împreună să să bucure, şi cel ce
seaceră. Pentru că întru aceasta cuvîntul 37
iaste cel adevărat că:'Altul iaste cela ce samă-
nă şi altul cela ce seaceră'. Eu am trimis 38
pre voi să seceraţi carea voi n-aţ ostenit,
alţii au ostenit, şi voi în osteneala lor aţ
întrat". Şi den cetatea aceaea mul- 39

ţi au crezut întru El den samariteani, pentru cuvîntul muierii mărturisit că: „Au zis mie
40 toate cîte am făcut“. Şi după ce veniră cătră El, samariteanii Îl ruga pre El să rămîie la ei. Şi rămase acolo doao zile. Şi
41 cu mult mai mult au crezut pentru cuvîntul
42 Lui. Şi muierii zicea că: „Nu vom mai creade pentru graiul tău, că noi am auzit şi ştim că Acesta iaste adevărat Mîntuitoriul
43 lumii, Hristos“. Iară după ceale doao zile ieşi de acolo şi Să duse în Galilea.
44 Pentru că sîngur Iisus au mărturisit că pro-
45 rocul în moşia lui cinste nu are. Deci cînd veni la Galilea, au priimit pre El galileianii, toate văzînd cîte au făcut în Ierusalim,
46 la sărbătoare. Şi veni Iisus iarăş în Cana Galileii, unde au făcut apa vin. Şi era oarecarele împărătesc, al căruia fiiul boliia în
47 Capernaum. Acesta auzind că Iisus au venit den Iudea în Galilea, să duse la El şi întreba pre El ca să Să pogoare şi să vindece
48 pre fiiul lui, pentru că era să moară. Şi zise derept aceaea Iisus cătră el: „De nu veţi vedea seamne şi minuni, nu veţ creade“.
49 Zise cătră El împărătescul: „Doamne, pogoară-Te mai nainte de ce va muri copilul
50 mieu“. Zise lui Iisus: „Pasă, fiiul tău trăiaşte“. Şi crezu omul cuvîntul carele-i
51 zise lui Iisus, şi mergea. Şi iată, el pogorîndu-se, slugile lui întîmpinară pre El şi spuseră zicînd că: „Copilul tău trăiaşte!“
52 Deci întreba de la ei ceasul întru carele i-au fost mai alinat. Şi ziseră lui că: „Ieri, în ceasul a şaptea, au lăsat pre el fierbinteala“.
53 Deci conoscu tatăl că într-acel ceas au fost, întru carele au zis lui Iisus că: „Fiiul tău trăi-
54 aşte!“ Şi crezu el şi casa lui toată. Aceasta iarăş al doilea semn au făcut Iisus, venind den Iudea în Galilea.

CAP V

1 După aceasta era sărbătoare a jidovilor şi Să sui Iisus în Ierusalim.
2 Şi iaste în Ierusalim, preste A oilor, scăldătoare carea să cheamă ovreiaşte Vithezda, 5 bolte avînd.
3 Întru aceastea zăcea mulţime multă dentru cei ce boliia, orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptînd
4 clătirea apei. Pentru că înger pogorîia după vreame, la scăldătoare, şi turbura apa. Deci cel ce întra întîiu, după turburarea apei, sănătos să făcea, ori de ce boală vrea fi cu-
5 prins. Şi era oarecarele om acolo, 38 de
6 ani avînd întru boală. Pre acesta văzîndu-l Iisus zăcînd, şi conoscînd că multă vreame
7 are, zise lui: „Vei să fii sănătos?“ Răspunse Lui cel ce boliia: „Doamne, om nu am ca, cînd să va turbura apa, să mă puie în scăldătoare, ce întru cît viu eu, altul mai
8 nainte de mine să pogoară“. Zise-i lui Iisus: „Scoală-te, rîdică patul tău şi îmblă“.
9 Şi îndată fu sănătos omul, şi rîdică patul lui şi îmbla. Şi era sîmbătă într-acea zi.
Deci zicea jidovii celui vindecat: „Sîmbătă 10
iaste, nu iaste slobod ţie să rîdici patul“.
Răspunse lor: „Cela ce au făcut pre mine 11
sănătos, Acela mi-au zis: ‘Rîdică-ţi patul şi
îmblă’“. Şi-l întrebară derept aceaea pre 12
el: „Cine iaste omul cela ce au zis ţie:
‘Rîdică patul tău şi îmblă?’“ Iară cel 13
ce s-au vindecat nu ştiia cine iaste, pentru
că Iisus s-au abătut, gloată fiind în loc.
După aceasta află pre el Iisus în besearecă 14
şi-i zise lui: „Vezi, sănătos te-ai făcut, să
nu mai greşăşti, ca nu ceva mai rău ţie să
să facă“. Duse-se omul şi vestiia jidovi- 15
lor că Iisus iaste Cela ce l-au făcut pre el
sănătos. Şi pentru aceaea goniia pre 16
Iisus jidovii şi cerca pre El să-L omoară,
căci aceastea le făcea sîmbăta. Iară Iisus 17
au răspuns lor: „Părintele mieu pînă acum
lucrează, şi Eu lucrezu“. Pentru aceaea 18
dară mai mult cerca jidovii să-L omoară,
căci nu numai dezlega sîmbăta, ce şi Tată
a Lui zicea pre Dumnezău, tocma pre Dînsul făcînd cu Dumnezău. Deci răspunse 19
Iisus şi zise lor: „Amin, amin zic voao: Nu
poate Fiiul să facă de la Dînsul nemică,
de nu va vedea ceva pre Tatăl făcînd, pentru
că ceale ce ar face Acela, acealea şi Fiiul
aşijderea face. Pentru că Tatăl iubeaşte 20
pre Fiiul şi toate arată Lui, ceale ce face
El, şi mai mari lucruri decît aceastea va
arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Pentru că 21
în ce chip Tatăl scoală pre morţi şi-i face
vii, aşa şi Fiiul, pre carii va, îi face vii.
Pentru că nici Tatăl judecă pre nimenea, ce 22
judecata toată o au dat Fiiului, Ca toţi 23
să cinstească pre Fiiul, în ce chip cinstescu
pre Tatăl. Cela ce nu cinsteaşte pre Fiiul nu
cinsteaşte pre Tatăl, pre Cela ce L-au trimis
pre El. Amin, amin zic voao că cela ce 24
cuvîntul Mieu aude şi creade pre Cela ce
M-au trimis, are viaţă veacinică, şi la judecată nu vine, ce s-au mutat den moarte în
viaţă. Amin, amin zic voao că vine ceas, 25
şi acum iaste, cînd cei morţi vor auzi glasul
Fiiului lui Dumnezău, şi cei ce vor auzi vor
trăi. Pentru că în ce chip Părintele are 26
viaţă întru El, aşa au dat şi Fiiului viaţă să
aibă întru El; Şi biruinţă Îi deade Lui, 27
şi judecată a face, căci Fiiul Omului iaste.
Nu vă miraţi de aceasta, căci vine ceas întru 28
care toţi cei den mormînturi vor auzi glasul
Lui, Şi vor ieşi cei ce au făcut ceale bune 29
întru înviere de viaţă, iară cei ce ceale reale
au făcut, întru înviere de judecată. Nu 30
pociu Eu să facu de la Mine nimica; după
cum auzu, judecu, şi judecata Mea direaptă
iaste, căci nu cercu voia Mea, ce voia Părintelui Celui ce M-au trimis. De voiu mărturisi 31
Eu pentru Mine, mărturia Mea nu iaste
adevărată.

32 Altul iaste cela ce mărturiseaşte pentru Mine şi ştiu că adevărată iaste mărturia
33 carea mărturiseaşte pentru Mine. Voi aţi trimis cătră Ioan, şi au mărturisit cu adevă-
34 rat. Iară Eu nu de la om mărturia iau, ce
35 aceastea zic ca voi să vă mîntuiţi. Acela era luminătoriul cela ce ardea şi lumina, iară voi aţi vrut să vă bucuraţi cătră un
36 ceas întru lumina lui. Iară Eu am mărturie mai mare decît Ioan, pentru că lucrurile care au dat Mie Părintele ca să le săvîrşescu pre eale, acesteaş lucrure carele Eu facu, mărturisescu pentru Mine că Părintele
37 M-au trimis. Şi Părintele cela ce M-au trimis pre Mine, Acesta au mărturisit pentru Mine. Nici glasul Lui n-aţi auzit niciodini-
38 oară, nici chipul Lui aţi văzut. Şi cuvîntul Lui nu-l aveţi rămîind întru voi, căci pre Carele au trimis Acela, voi pre El nu creadeţi.
39 Cercetaţi Scripturile, căci voao vă să pare întru eale viaţă veacinică a avea. Şi acealea sînt cealea ce mărturisescu pentru Mine.
40 Şi nu veţi să veniţi cătră Mine ca viaţă să
41 aveţi. Mărire de la oameni nu iau;
42 Ce am cunoscut pre voi că dragostea lui
43 Dumnezău nu aveţi întru voi. Eu am venit întru numele Părintelui Mieu, şi pre Mine nu Mă luaţi; de va veni altul întru numele
44 Său, pre acela veţi lua. Cum puteţi voi să creadeţi, mărire dentru voi luînd, şi mărirea cea de la unul Dumnezău nu o cercaţi?
45 Nu vă să pară că Eu voiu pîrî pre voi cătră Părintele. Iaste cela ce pîrăşte pre voi
46 Moisi, în carele voi nădejduiţi. Pentru că de-aţi creade lui Moisi, creadere-aţi şi
47 Mie, că pentru Mine acela au scris. Iară de nu creadeţi cărţile lui, cum graiurile Meale veţ creade?“

CAP VI

1 După aceasta Să duse Iisus decinde de marea Galileii, a Tiveriadei.
2 Şi mergea după El gloată multă, căci vedea seamnele Lui, care le
3 făcea la cei bolnavi. Şi Să sui în munte Iisus şi acolo şădea cu ucenicii Lui.
4 Şi era aproape Paştele, sărbătoarea jidovi-
5 lor. Deci rădicînd Iisus ochii şi văzînd că multă gloată vine cătră El, zise cătră Filip:„De unde vom cumpăra pîini, ca să
6 mănînce aceştea?“ Şi aceasta zicea, ispitind pre el, pentru că El ştiia ce vrea să facă.
7 Răspunse-I Lui Filip:„De 200 de dinari pîini nu vor ajunge lor, ca fieştecarele dentru ei
8 cîte puţin să ia“. Zise Lui unul dentru ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petăr:
9 „Iaste un copil aici carele are cinci pîini de orzu şi doi peşti. Ce aceastea ce sînt la
10 atîţea?“ Şi zise Iisus:„Faceţ pre oaîneni să şază“. Şi era iarbă multă în locul acela. Deci şăzură oamenii, pre număr ca vro cinci mii. Şi luo pîinile Iisus şi, mulţă- 11
mind, împărţi ucenicilor, şi ucenicii celor ce şădea; aşijderea şi den peşti, cît vrea. Iară deaca să săturară, zise ucenicilor Lui: 12
„Adunaţ bucăţile ce au prisosit, ca să nu piară ceva“. Deci adunară şi umplură 13
12 coşniţe de bucăţi den ceale 5 pîini de orz, carele au rămas celor ce au mîncat. Deci oamenii, văzînd semnul carile au făcut 14
Iisus, zicea că Acesta iaste adevărat Proro-cul, Cela ce vine în lume. Deci Iisus cunos- 15
cînd că vor să vie şi să-L apuce pre El ca să-L facă pre El împărat, Să depărtă iarăş la munte, El sîngur. Şi deaca să făcu seară, 16
să pogorîră ucenicii Lui la mare. Şi în- 17
trînd în vas, veniră decindea de mare, la Capernaum. Şi, iată, întunearec să făcea şi nu venise cătră ei Iisus. Şi suflînd vînt 18
mare, marea să rădica. Deci vîslindu ei 19
ca vreo 25 au 30 de stadii, văd pre Iisus umblînd pre mare şi, aproape de vas fă-cîndu-Se, să şi înfricoşară. Iară El zise 20
lor:„Eu sînt, nu vă teamereţi“. Vrea di- 21
rept aceaea să-L ia pre El în vas, şi îndată vasul sosi la pămîntul la care să siliia ei.
A doao zi gloata, carea sta decindea de marea, 22
văzînd că alte văşcioare nu era acolo fără numai unul, întru carele au întrat ucenicii Lui, şi căci n-au întrat cu ucenicii Lui Iisus în văşcior, ce sînguri ucenicii Lui să duseră.
Şi alte văşcioare au venit, de la Tiveriada, 23
aproape de locul unde au mîncat pîinea, bine-mulţămind Domnului. Deci cînd au 24
văzut gloata că Iisus nu iaste acolo, nici ucenicii Lui, au întrat ei în vase şi veniră în Capernaum cercînd pre Iisus. Şi aflîn- 25
du-L pre El decindea de mare, ziseră lui: „Ravvi, cînd ai sosit aici?“ Răspunse 26
Iisus şi zise:„Amin, amin zic voao: Pre Mine Mă cercaţ nu căci aţi văzut seamne, ce căci aţ mîncat den pîini şi v-aţ săturat. Lucraţ 27
nu mîncarea ceaea ce piare, ce mîncarea ceaea ce rămîne în viaţa veacinică, care Fiiul Omului voao va da, pentru că pre Acesta Dumnezău Tatăl L-au pecetluit“. Deci 28
ziseră cătră El:„Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezău?“ Răspunse Iisus 29
şi zise lor:„Acesta iaste lucrul lui Dumnezău, ca să creadeţ în Carele au trimis Acela“.
Deci ziseră Lui:„Dar ce semn faci ca să ve- 30
dem şi să creadem Ţie? Ce lucrezi? Pă- 31
rinţii noştri au mîncat mana în pustiiu, precum iaste scris, pîine den ceriu au dat lor să mănînce“. Deci zise lor Iisus:„Amin, amin 32
zic voao: Nu Moisi au dat voao pîinea den ceriu, ce Părintele Mieu dă voao pîinea den ceriu cea adevărată. Pentru că pîinea lui 33
Dumnezău iaste ceaea ce să pogoară den ceriu şi viaţă dă lumii“. Deci ziseră 34
cătră El:„Doamne, pururea ne dă noao pîinea aceasta?“ Şi zise lor Iisus: 35

„Eu sînt pîinea vieţii; cela ce vine cătră
Mine nu va flămînzi şi cela ce creade în Mine
36 nu va însetoşa niceodată. Ce am zis voao
că aţ şi văzut pre Mine, şi nu creadeţ.
37 Pre tot care-M va da Mie Părintele, cătră
Mine va veni, şi pre cela ce vine cătră Mine
38 nu-l voiu scoate afară. Căci M-am pogorît
den ceriu nu ca să fac voia Mea, ce voia
39 Celui ce M-au trimis pre Mine. Şi aceasta
iaste voia Părintelui Celui ce M-au trimis pre
Mine, ca tot ce Mi-au dat Mie, să nu pierz
de la El, ce să-l înviez în ziua cea de apoi.
40 Şi aceasta iaste voia Celui ce M-au trimis,
ca tot cel ce va vedea pre Fiiul şi va creade
întru El va avea viaţă veacinică şi voiu învia
41 pre el Eu în ziua cea de apoi". Deci răp-
ştiia jidovii pentru El căci zise:„Eu sînt
pîinea ceaea ce au pogorît den ceriu", şi
42 zicea:„Au nu iaste Acesta Iisus, feciorul lui
Iosif, Căruia noi ştim pre tată-Său şi pre
mumă-Sa? Cum dară zice Acesta că 'Den
43 ceriu Am pogorît?'". Deci răspunse Iisus
şi zise lor:„Nu răpştiţ unii spre alţii.
44 Nimenea nu poate să vie cătră Mine de nu-l
va trage pre el Tatăl, Cel ce M-au trimis pre
Mine, şi Eu voiu scula pre el în ziua cea de
45 apoi. Iaste scris întru proroci:'Şi vor fi
toţi învăţaţi lui Dumnezău'; deci tot cela
ce au auzit de la Părintele şi au învăţat,
46 vine cătră Mine. Nu doară că pre Tatăl
cineva L-au văzut, fără numai Cela ce iaste
de la Dumnezău, Acela au văzut pre Tatăl.
47 Amin, amin zic voao: Cela ce creade în
48 Mine are viaţă veacinică. Eu sînt pîinea
49 vieţii. Părinţii voştri au mîncat mana în
50 pustiu, şi au murit. Aceasta e pîinea cea
ce pogoară den ceriu, ca să mănînce neştine
51 dentr-însa, şi să nu moară. Eu sînt pîinea
cea vie, ceaea ce den ceriu au pogorît. Cine
va mînca dentr-această pîine va trăi în veac.
Şi pîinea carea Eu voiu da, trupul Mieu iaste,
carele Eu îl voiu da pentru viaţa lumii".
52 Deci să prigoniia jidovii întru dînşii, zicînd:
„Cum poate Acesta noao să-Ş dea trupul
53 să-l mîncăm?" Deci zise lor Iisus:„Amin,
amin zic voao: De nu veţ mînca trupul
Fiiului Omenesc şi veţ bea sîngele Lui, nu
54 aveţ viaţă întru voi. Cela ce mănîncă
trupul Mieu şi bea sîngele Mieu are viaţă
veacinică, şi Eu îl voiu învia pre el în ziua
55 cea de apoi. Pentru că trupul Mieu, adevă-
rat iaste mîncare, şi sîngele Mieu adevărat
56 iaste băutură. Cela ce mănîncă trupul
Mieu şi bea sîngele Mieu, întru Mine rămîne,
57 şi Eu întru el. În ce chip M-au trimis
Părintele cel viu, şi Eu trăiesc pentru Pă-
rintele, şi cela ce Mă mănîncă, şi acela va
58 trăi pentru Mine. Aceasta iaste pîinea cea
ce au pogorît den ceriu, nu după cum au mîn-
cat părinţii voştri manna, şi au murit, ci cela
ce mănîncă pîinea aceasta trăi-va în veac".
59 Aceastea au zis în adunare, învăţînd în
Capernaum.

Deci mulţi auzînd den ucenicii Lui, ziseră:
„Greu iaste cuvîntul acesta; cine poate să-l 60
auză pre el?" Iară ştiind Iisus întru dînsul 61
că cîrtesc pentru aceasta ucenicii Lui, zise
lor:„Aceasta vă sminteaşte pre voi? Dară 62
de veţ vedea pre Fiiul Omului suindu-Se
unde era mai nainte? Duhul iaste carele 63
face viaţă, trupul nu foloseaşte nemică.
Graiurile carele Eu grăiesc voao duh sînt şi
viaţă sînt. Ce sînt dentru voi oarecarii 64
carii nu cred". Pentru că ştiia de-nceput
carii sînt ceia ce nu cred şi cine iaste cela ce
va să-L vînză pre El. Şi zicea:„Pentru 65
aceaea am grăit voao, căci nimenea nu poate
să vie cătră Mine, de nu va fi lui dat de la
Părintele Mieu". Dentru aceasta mulţi 66
s-au dus den ucenicii Lui îndărăpt şi nu
mai umbla cu El. Deci zise Iisus celor 12: 67
„Au şi voi veţi să vă duceţ?" Răspunse 68
drept aceaea Lui Simon Petr:„Doamne,
cătră cine ne vom duce? Graiuri de viaţă
veacinică ai. Şi noi am crezut şi am cunos- 69
cut că Tu eşti Hristos, Fiiul lui Dumnezău
Celui viu". Răspunse lor Iisus:„Au nu Eu 70
pre voi, pre aceşti 12, am ales, şi dentru
voi unul diavol iaste?" Şi zicea de Iuda 71
al lui Simon Iscariotul, pentru că acesta vrea
să-L vînză pre El, unul fiind den cei 12.

CAP VII

Şi umbla Iisus după aceastea în Gali- 1
lea, pentru că nu vrea în Iudea să
umble, căci cerca pre El jidovii
să-L omoară. Şi era aproape 2
sărbătoarea jidovilor, facerea de
colibi. Deci ziseră cătră El fraţii Lui: 3
„Mută-Te de aicea şi pasă în Iudea, ca şi
ucenicii Tăi să vază lucrurile Tale carele faci.
Pentru că nimenea întru ascuns cevaş face, 4
şi caută el a fi întru făţişare. Deaca faci
aceastea, arată-Te pre Tine lumii". Pentru 5
că nici fraţii Lui credea întru El. Deci 6
zise lor Iisus: „Vreamea Mea încă n-au venit,
iară vreamea voastră pururea iaste gata.
Nu poate lumea să urască pre voi, iară pre 7
Mine uraşte, căci Eu mărturisesc pentru ea
că lucrurile ei reale sînt. Voi suiţi-vă la 8
sărbătoarea aceasta; Eu încă nu M-oiu sui
la sărbătoarea aceasta, căci vreamea Mea
încă nu s-au plinit". Şi aceastea zicînd 9
lor, rămase în Galilea. Şi deaca să suiră fra- 10
ţii Lui, atuncea şi El Să sui la sărbătoare nu
aiavea, ce can pre ascuns. Deci jidovii îl 11
cerca pre El în sărbătoare şi zicea:„Unde
iaste Acela?" Şi răpştire multă era pentru 12
El întru gloate. Unii zicea că iaste bun, iară
alţii zicea ba, ce înşală gloata. Însă nime- 13
nea de faţă nu grăia pentru El, pentru frica
jidovilor. Şi iată, fiind mijlocul sărbătorii, 14
Să sui Iisus în besearecă şi învăţa. Şi 15
să mira jidovii, zicînd: „Cum Acesta carte
ştie, fiind neînvăţat?" Răspunse lor 16

Iisus şi zise:„A Mea învăţătură nu iaste a Mea, ce a Celuia ce M-au trimis pre Mine.
17 De va vrea neştine voia Lui să facă, conoaş-
te-va pentru învăţătură care iaste de la
18 Dumnezău, au Eu de la Mine grăiesc. Cela ce grăiaşte de la el, mărirea lui cearcă, iară cela ce cearcă mărirea celui ce au trimis pre el, acesta adevărat iaste, şi nedireptate
19 întru el nu iaste. Au nu Moisi au dat voao Leage? Şi nimenea dentru voi face Leagea.
20 Ce mă cercaţi să mă omorîţi?“ Răspunse gloata şi zise: „Drac ai. Cine te cearcă să te
21 omoară?“ Răspunse Iisus şi zise lor: “Un lucru am făcut şi toţi vă miraţi.
22 Pentru aceaea Moisi au dat voao obrezania, nu că de la Moisi iaste, ce de la părinţi, de
23 obrezuiţi şi sîmbăta om. De ia obrezania omul sîmbăta, ca să nu se dezleage Leagea lui Moiseiu, pre Mine vă scîrbiţi că pre tot
24 omul sănătos l-am făcut sîmbăta? Nu judecaţi în făţărie, ce cea direaptă judecată
25 judecaţi“. Deci zicea unii den ierusalimiteani:„Au nu iaste Acesta pre Carele cearcă
26 să omoară? Şi, vezi, de faţă grăiaşte, şi nimică Lui nu-i zic. Nu cumva cu adevărat au conoscut boiarii că Acesta iaste adevă-
27 rat Hristos? Ce pre Acesta îl ştim de unde iaste, iară Hristos, cînd vine, nimenea nu
28 conoaşte de unde iaste“. Deci strigă în besearecă, învăţînd Iisus şi zicînd:„Şi pre Mine Mă ştiţi şi de unde sînt; şi de la Mine n-am venit, ce iaste adevărat Cela ce au trimis pre Mine, pre Carele voi nu-L ştiţi.
29 Iară Eu ştiu pre El, căci de la Dînsul sînt şi
30 El M-au trimis“. Deci cerca pre El să-L prinză, şi nimenea n-au pus preste El mîna,
31 căci încă nu venise ceasul Lui. Şi mulţi den gloată au crezut în El şi zicea că: „Hristos, cînd va veni, au doară mai multe seamne decît aceastea va face, carele Acesta
32 au făcut?“ Auziră fariseii gloata cîrtind pentru El aceastea şi trimiseră arhiereii
33 slugi ca să-L prinză pre El. Deci zise Iisus:„Încă puţînă vreame cu voi sînt, şi merg către Cela ce au trimis pre Mine.
34 Cerca-Mă-veţi şi nu Mă veţi afla, şi unde
35 sînt Eu, voi nu puteţi să meargeţi“. Deci ziseră jidovii întru dînşii:„Unde Acesta va să meargă, că noi nu-L vom afla pre El? Au în răsipirea elinilor va să meargă şi să înveaţe
36 pre elini? Carele iaste cuvîntul acesta carele au zis:‘Cerca-Mă-veţi şi nu Mă veţi afla, şi unde Eu sînt, voi nu puteţi să meargeţi’?“
37 Iară în ziua cea de apoi cea mare a sărbătorii sta Iisus şi striga zicînd:„De iaste neştine
38 însetoşat, vie către Mine şi să bea. Cela ce creade în Mine, după cum au zis Scriptura, rîuri den pîntecele lui vor cură, de apă vie“.
39 Şi aceasta zise pentru Duhul Carele era să ia ceia ce cred întru El. Pentru că încă nu era
40 Duh Sfînt, căci Iisus încă nu Să slăvise. Deci mulţi den gloate, auzind cuvîntul, zicea: „Acesta iaste adevărat Prorocu“. Alţii zicea: „Acesta iaste Hristos“. Iară alţii zicea: 41
„Au doară den Galilea Hristos vine? Au 42
nu Scriptura au zis că den semenţia lui David şi den satul Vithleaemul, unde era David, Hristos vine?“ Deci despărţire să făcu 43
întru gloate pentru El. Iară unii vrea 44
dentru ei să-L prinză pre El, ce nimenea n-au pus preste El mînile. Deci veniră 45
slugile către arhierei şi farisei şi ziseră lor aceia:„Pentru căci nu L-aţi adus pre el?“
Răspunseră slugile:„Niciodinioară aşa au 46
grăit om ca Omul Acesta“. Deci răs- 47
punseră lor fariseii:„Au şi voi v-aţi înşălat?
Au doară cineva dentru boiari au crezut 48
întru El au dentru farisei? Ce gloata 49
aceasta, carea nu ştie Leagea, blestemaţi sînt!“ Zise Nicodim către ei, cela ce au 50
venit noaptea la El, unul fiind dentru ei:
„Au Leagea noastră judecă pre om de nu va 51
auzi de la el mai nainte şi va cunoaşte ce va face?“ Răspunsără şi zisără lui:„Au şi 52
tu den Galilei eşti? Cearcă şi vezi că proroc den Galilea nu s-au sculat“. Şi mearse 53
fieştecarele la casa lui.

CAP VIII

Iară Iisus mearse în Muntele Maslinilor. 1
Şi la mînecate iarăş veniia 2
în beseareică şi tot norodul veniia către El; şi şăzînd, învăţa pre ei.
Şi adusără cărturarii şi fariseii 3
către Dînsul muiare, în preacurvie fiind prinsă, şi puindu-o pre ea în mijloc,
Zisără Lui:„Dascale, aceasta muiare s-au 4
prinsu aşa de faţă preacurvindu-se; Iară 5
în Leage Moisi noao au poruncit unile ca aceastea a să ucide cu pietri. Deci tu ce zici?“
Şi aceasta zicea ispitind pre El ca să poată 6
să-L hulească pre El. Iară Iisus jos plecîndu-Se, cu deagetul scriia în pămînt, nebăgînd în samă lor. Iară deaca-L înteţiia 7
întrebînd pre El, rădicîndu-Să zise către ei:
„Cel nepăcătos dentru voi întîiu cu piatra asupra ei să lovească“. Şi iarăş jos ple- 8
cîndu-Să, scriia în pămînt. Iară ei auzind 9
şi de ştiinţa lor mustrîndu-se, ieşiia unul cîte unul, începînd de la cei bătrîni pînă la cei de apoi, şi rămase sîngur Iisus, şi muiarea în mijloc fiind. Şi sculîndu-Să Iisus şi 10
pre nimenea văzînd afară den muiare, zise ei:„Muiare, unde sînt aceia pîrîşii tăi? Nimenea nu te-au osîndit?“ Iară ea zise: 11
„Nimeni, Doamne!“ Şi zise ei Iisus:„Nici Eu te osîndescu, pasă şi să nu mai greşăşti“.
Deci iarăş Iisus lor au grăit zicînd:„Eu 12
sînt Lumina lumii, cela ce urmează Mie nu va umbla întru întunearec, ce va avea lumina vieţii“. Deci ziseră Lui fari- 13
seii:„Tu pentru Tine mărturiseşti, mărturia Ta nu iaste adevărată“. Răspunse 14
Iisus şi zise lor:„Măcară ca Eu măr-

turisescu pentru Mine, adevărată iaste mărturia Mea, căci ştiu de unde am venit şi unde mergu. Voi nu ştiţi de unde viu şi
15 unde mergu. Voi după trup judecaţi, Eu
16 nu judec nici pre unul. Şi de voiu judeca Eu, judecata Mea adevărată iaste, căci sîngur nu sînt, ce Eu şi Părintele Cela ce M-au
17 trimis pre Mine. Şi în Leagea voastră scrisu-s-au că a doi oameni mărturia adevă-
18 rată iaste. Eu sînt Cela ce mărturisescu pentru Mine, şi mărturiseaşte pentru Mine Părintele Cela ce au trimis pre Mine".
19 Deci zicea Lui:„Unde iaste Tatăl Tău?" Răspunse Iisus:„Nici pre Mine ştiţi, nici pre Tatăl Mieu; de aţi şti pre Mine, şi pre
20 Părintele Mieu aţi şti". Aceastea graiuri au grăit Iisus în gazofilachie, învăţînd în besearică; şi nimenilea nu L-au prinsu pre
21 El, căci încă nu venise ceasul Lui. Deci zise iară lor Iisus:„Eu mergu, şi Mă veţi cerca, şi în păcatul vostru veţi muri. Unde Eu Mă duc, voi nu puteţi să veniţi".
22 Deci zicea jidovii:„Cîndai să nu Să omoară pre Sine, căci zice:'Unde Eu Mă duc, voi
23 nu puteţi să meargeţi'". Şi zise lor:„Voi dentru ceale de jos sînteţi, Eu den ceale de sus sînt. Voi den lumea aceasta sînteţi, Eu
24 nu sînt den lumea aceasta. Deci zis-am voao că veţi muri întru păcatele voastre, pentru că, de nu veţi creade că Eu sînt,
25 veţi muri în păcatele voastre". Deci zicea Lui:„Tu cine eşti?" Şi zise lor Iisus:
26 „Începătura, căci şi grăiescu voao. Multe am pentru voi a grăi şi a judeca, ce Cela ce au trimis pre Mine adevărat iaste, şi Eu ceale ce am auzit de la El, aceastea zic în
27 lume". Nu cunoscură că pre Tatăl zicea
28 lor. Deci zise lor Iisus:„Cînd veţi înălţa pre Fiiul Omului, atuncea veţi cunoaşte că Eu sînt şi de la Mine nu fac nemica, ce în ce chip au învăţat pre Mine Părintele Mieu,
29 aceastea grăiescu. Şi Cel ce au trimis pre Mine cu Mine iaste, n-au lăsat pre Mine sîngur Părintele, că Eu ceale plăcute Lui facu
30 pururea". Aceastea El grăind, mulţi au
31 crezut întru El. Deci zicea Iisus către jidovii ceia ce au crezut întru El:„De veţi rămînea voi în cuvîntul Mieu, adevărat uce-
32 nici Mie-M sînteţi. Şi veţ cunoaşte adevărul, şi adevărul va mîntui pre voi".
33 Răspunseră lui:„Sămînţa lui Avraam sîntem şi nimănui n-am slujit niciodinioară. Cum
34 Tu zici că 'Slobozi veţi fi'". Răspunse lor Iisus:„Amin, amin zic voao, că tot cela
35 ce face păcatul, rob iaste păcatului. Iară robul nu rămîne în casă în veac; Fiiul rămîne
36 în veac. Deci de va mîntui pre voi Fiiul, cu
37 adevărat slobozi veţ fi. Ştiu că sămînţă lui Avraam sînteţ, ce cercaţi să Mă omorîţi, căci
38 cuvîntul Mieu nu încape în voi. Eu ceale ce am văzut lîngă Tată-Mieu grăiescu; deci şi voi carea aţ văzut lîngă tatăl vostru faceţi".
Răspunseră şi ziseră Lui:„Părintele nostru 39
Avraam iaste". Zise lor Iisus:„De aţi fi feciori lui Avraam, lucrurile lui Avraam aţ face. Iară acum cercaţi să Mă omorîţ, 40
pre Om carele adevărul voao am grăit, Carele am auzit de la Dumnezău. Aceasta Avraam n-au făcut. Voi faceţ lucrurile părintelui 41
vostru". Deci ziseră Lui:„Noi den curvie nu ne-am născut, pre un părinte avem: pre Dumnezău". Zise lor Iisus:„De ar fi 42
Dumnezău Părinte voao, doară M-aţ iubi pre Mine, pentru că Eu de la Dumnezău am venit şi viu, pentru că nici de la Mine am
venit, ce Acela M-au trimis. Pentru ce 43
graiul Mieu nu-l cunoaşteţ? Nu puteţ să auziţi cuvîntul Mieu? Voi den tatăl diavo- 44
lul sînteţi şi pohtele tatălui vostru veţ să faceţ. Acela ucigătoriu de oameni era de-nceput şi întru adevăr n-au stătut, căci nu iaste adevăr întru el. Cînd grăiaşte minciuna, dentru ale sale grăiaşte, căci mincinos iaste şi tatăl lui. Iară Eu căci adevărul 45
zic, nu creadeţ Mie. Care dentru voi Mă 46
mustră pentru păcat? Iară de adevărul grăiescu, pentru ce voi nu creadeţ Mie? Cela 47
ce iaste de la Dumnezău, graiurile lui Dumnezău aude; pentru aceaea voi nu auziţi, căci de la Dumnezău nu sînteţi". Deci 48
răspunseră jidovii şi ziseră Lui:„Au nu bine zicem noi că samaritean eşti Tu şi drac ai?" Răspunse Iisus:„Eu drac nu am, ce cinstescu 49
pre Părintele Mieu, şi voi necinstiţ pre Mine. Iară Eu nu cercu mărirea Mea. Iaste cela ce 50
cearcă şi judecă. Amin, amin zic voao: 51
De va neştine cuvîntul Mieu păzi, moarte nu va vedea în veac". Deci ziseră lui jidovii: 52
"Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au murit şi prorocii, şi Tu zici:'De va neştine cuvîntul Mieu păzi, nu va gusta moarte în veac'. Au Tu mai mare eşti decît părintele 53
nostru Avraam, carele au murit, şi prorocii au murit; cine Te faci Tu pre Tine?" Răspunse Iisus:„De voiu mări Eu pre Mine, 54
mărirea Mea nemică nu iaste. Iaste Tatăl Mieu Cela ce măreaşte pre Mine, pre Carele voi ziceţ că de iaste voao Dumnezău. Şi nu L-aţ cunoscut pre El, iară Eu ştiu 55
pre El; şi de voiu zice că nu-L ştiu pre El, voiu fi aseamene cu voi mincinos, ce ştiu pre El şi cuvîntul Lui păzescu. Avraam, 56
părintele vostru, s-au bucurat ca să vază ziua Mea, şi văzu şi să bucură". Deci ziseră 57
jidovii către el:„50 de ani încă nu ai, şi pre Avraam ai văzut?" Zise lor Iisus:„Amin, 58
amin zic voao: Mai nainte de a să face Avraam Eu sînt". Dirept aceasta rădicară pietri 59
să-L lovească pre El, iară Iisus Să ascunse şi ieşi den besearecă, trecînd pren mijlocul lor; şi trecea aşa.

CAP IX

1 Şi trecînd văzu un om orb den naş-
2 tere. Şi-L întrebară ucenicii
Lui zicînd:„Ravvi, cine au greşit?
Acesta au părinţii lui, ca să să
3 nască orb?“ Răspunse Iisus:
„Nice acesta au greşit, nice părinţii lui, ce ca
să să arate lucrurile lui Dumnezău întru el.
4 Eu trebuie a lucra lucrurile Celui ce M-au
trimis pre Mine, pînă iaste zio; vine noapte
5 cînd nimenea nu poate să lucreaze. Cînd
6 sînt în lume, Lumină sînt lumii“. Aceaste
zicînd, au scuipit jos şi au făcut tină den
scuipat şi au uns tina preste ochii orbului.
7 Şi zise lui:„Du-te de te spală la scăldătoarea
lui Siloam!“, carea să înţeleage: Trimis.
Deci să duse şi să spălă, şi veni văzînd.
8 Deci vecinii şi ceia ce-l vedea pre el mai
nainte că era orb zicea:„Au nu iaste acesta
9 cela ce şădea şi cerea?“ Alţii zicea că
acesta iaste, iară alţii că aseaminea cu el
10 iaste. Acela zicea că:„Eu sînt“. Deci
zicea lui:„Cum ţi s-au deşchis ochii?“
11 Răspunse acela şi zise:„Un om ce să chema
Iisus tină au făcut şi au uns ochii miei; şi
zise mie: ‘Du-te la scăldătoarea lui Siloam,
şi te spală’. Şi mergînd şi spălîndu-mă, am
12 văzut“. Deci ziseră lui:„Unde iaste Acela?“
13 Zise:„Nu ştiu“. Aduc pre el cătră fari-
14 sei, pre cel ce odinioară era orb. Şi era
sîmbătă cînd au făcut Iisus tina şi au deş-
15 chis lui ochii. Deci iarăş îl întreba pre el
şi fariseii cum au văzut. Iară el zise lor:„Tină
au pus preste ochii miei, şi m-am spălat şi
16 văz“. Deci zicea dentru farisei oarecа-
rei:„Acesta om nu iaste dela Dumnezău,
căci sîmbăta nu o păzeaşte“. Alţii zicea:
„Cum poate om păcătos ca aceastea să facă
17 seamne?“ Şi price era întru ei. Ziseră
orbului iarăş:„Tu ce zici pentru El, că au
deşchis ţie ochii?“ Iară el zise că proroc
18 iaste. Deci nu crezură jidovii pentru el
că orb era şi au văzut, pînă unde au chemat
19 pre părinţii celuia ce au văzut. Şi între-
bară pre ei zicînd:„Acesta iaste fiiul vostru,
carele voi ziceţ că orb s-au născut? Cum
20 dară acum veade?“ Răspunseră lor părin-
ţii lui şi ziseră:„Ştim că acesta iaste fiiul
21 nostru şi cum orb s-au născut. Iară cum
acum veade, nu ştim. Au cine au deşchis
lui ochii, noi nu ştim. El vîrstă are, pre dîn-
sul întrebaţi. El pentru dînsul va grăi“.
22 Aceastea ziseră părinţii lui, căci să temea
de jidovi, pentru că să tocmise jidovii ca,
de-L va mărturisi cineva pre El Hristos,
23 depărtat de adunare să fie. Pentru aceaea
părinţii lui ziseră că:„Vîrstă are, pre el între-
24 baţi“. Deci strigară de al doilea rînd pre
omul carele era orb şi zisără lui:„Dă
mărire lui Dumnezău. Noi ştim că Omul
25 Acesta păcătos iaste“. Răspunse dirept
aceaea acela şi zise:„De iaste păcătos
nu ştiu. Una ştiu: că orb fiind, acum văz“.
26 Şi ziseră lui iarăş:„Ce au făcut ţie? Cum au
27 deşchis ţie ochii?“ Răspunse lor:„Am
zis voao acum, şi n-aţ auzit. Ce iarăş veţ să
auziţ? Au şi voi veţ să fiţ Lui ucenici?“
28 Deci suduiră pre el şi ziseră:„Tu eşti ucenic
Aceluia, iară noi lui Moisi sîntem ucenici.
29 Noi ştim că cu Moisi au grăit Dumnezău,
iară pre Acesta nu-L ştim de unde iaste“.
30 Răspunse omul şi zise lor:„Pentru că întru
aceasta minunat iaste, căci voi nu ştiţ de
31 unde iaste, şi au deşchis mie ochii. Şi
ştim că pre păcătoşi Dumnezău nu-i ascultă,
ce, de va fi cineva de Dumnezău crezătoriu
şi va face voia Lui, pre acela ascultă. Den
32 veac nu s-au auzit cum să fie deşchis cineva
ochi de orb născut. De nu ar fi Acesta
33 de la Dumnezău, n-ar putea să facă nemică“.
34 Răspunseră şi ziseră lui:„Întru păcate tu
te-ai născut tot, şi tu ne înveţi pre noi?“
35 Şi-l scoaseră pre el afară. Auzi Iisus că
l-au scos pre el afară şi aflînd pre el zise lui:
36 „Tu crezi în Fiiul lui Dumnezău?“ Răs-
punse acela şi zise:„Cine iaste, Doamne, ca
37 să crez întru El?“ Şi zise lui Iisus:„Şi
L-ai văzut pre El! Şi Cela ce grăiaşte cu
38 tine, Acela iaste“. Iară el zise:„Crez,
39 Doamne!“ Şi să închină Lui. Şi zise
Iisus:„Întru judecată Eu în lumea aceasta
am venit, ca ceia ce nu văd să vază, şi ceia
40 ce văd, orbi să fie“. Şi auziră dentru
farisei aceastea, ceia ce era cu El, şi ziseră
41 Lui:„Au şi noi orbi sîntem?“ Zise lor
Iisus:„De aţ fi orbi, n-aţ avea păcat, iară
acum ziceţ că: ‘Vedem’, deci păcatul
vostru rămîne.‘

CAP X

1 Amin, amin zic voao: Cela ce nu
întră pren uşă în ocolul oilor, ce
să suie pre aiurilea, acela fur iaste
2 şi tîlhariu. Iară cela ce întră
pren uşă, păstoriu iaste oilor.
3 Acestuia portariul deşchide şi oile glasul lui
aud, şi pre ale sale oi le cheamă pre nume
4 şi le scoate pre eale. Şi cînd scoate oile
sale, înaintea lor mearge, şi oile lui urmează,
5 căci ştiu glasul lui. Iară la cel strein nu
vor urma, ce vor fugi de la el, căci nu ştiu
6 glasul celor streini“. Această pildă zise
lor Iisus, iară aceia n-au cunoscut carele era
7 ceale ce grăiia lor. Deci zise iarăş lor
Iisus:„Amin, amin zic voao că: Eu sînt uşa
8 oilor. Toţi cîţi mai nainte de Mine au
venit furi sînt şi tîlhari, ce n-au ascultat de
9 ei oile. Eu sînt uşa, pren Mine de va întra
neştine, mîntui-se-va. Şi va întra şi va ieşi,
10 şi păşune va afla. Furul nu vine fără nu-
mai ca să fure şi să junghe şi să piarză.
Eu am venit ca viaţă să aibă şi de prisosit
11 să aibă. Eu sînt păstoriul cel bun. Păsto-
12 riul cel bun sufletul lui pune pentru oi.
Iară năimitul şi cel ce nu e păstoriu, căruia
13 nu sînt oile ale lui, veade pre lupi viind

şi lasă oile şi fuge; şi lupul hrăpeaşte pre
14 eale şi răsipeaşte oile. Iară năimitul
fuge, căci năimit iaste, şi nu e grijă lui
pentru oi. Eu sînt păstoriul cel bun şi cu-
noscu pre ale Meale şi Mă cunoscu de ale
15 Meale. În ce chip Mă cunoaşte Părintele,
şi Eu cunoscu pre Părintele. Şi sufletul
16 Mieu puiu pentru oi. Şi alte oi am, carele
nu sînt den ocolul acesta. Şi acealea trebuie
Eu să le aduc, şi glasul Mieu vor auzi şi să
17 va face o turmă, un păstoriu. Pentru
aceaea Părintele Mieu pre Mine iubeaşte,
căci Eu puiu sufletul Mieu, ca iarăş să-l
18 ia[u] pre el. Nimeni nu-l ia pre el de la
Mine, ce Eu puiu pre el de la Mine. Voie am
a pune pre el, şi voie am iarăş să-l iau pre el.
Această poruncă am luat de la Tatăl Mieu".
19 Deci iarăş împărecheare s-au făcut între ji-
20 dovi pentru cuvintele aceastea. Deci zicea
mulţi dentru ei:„Drac are şi să nebuneaşte.
21 Ce-L auziţ pre El?" Alţii zicea:„Aceaste
graiuri nu sînt de îndrăcit. Au drac poate
22 ochii orbilor să deşchiză?" Şi să făcură
23 înnoirile în Ierusalim şi iarnă era. Şi um-
bla Iisus în besearecă, în bolta lui Solomon.
24 Deci Îl încunjurară pre El jidovii şi-I
ziseră Lui:„Pînă cînd sufletul nostru iai?
25 De eşti tu Hristos, zi noao de faţă". Răs-
punse lor Iisus:„Zis-am voao, şi nu creadeţi.
Lucrurile carele Eu fac în numele Tatălui
Mieu, aceastea mărturisescu pentru Mine.
26 Ce voi nu creadeţ, pentru că nu sînteţ den
27 oile Meale, în ce chip am zis voao. Oile
Meale glasului Mieu ascultă, şi Eu le ştiu
28 pre eale, şi vin după Mine. Şi Eu viaţă
veacinică dau lor şi nu vor peri în veac şi
nu le va hrăpi cineva pre eale den mîna Mea.
29 Tatăl Mieu, Care au dat Mie, mai mare de
toţi iaste, şi nimenea nu poate să hrăpască
30 den mîna Tatălui Mieu. Eu şi Părintele
31 una sîntem". Apucară dirept aceaea ia-
răş pietri jidovii ca să-L lovească cu pietri
32 pre El. Răspunse lor Iisus:„Multe bune
lucruri am arătat voao de la Părintele Mieu.
Pentru care lucru dentru eale cu pietri veţ
33 să mă ucideţ?" Răspunseră lui jidovii
zicînd:„Pentru lucru bun nu te împroşcăm,
ce pentru hulă, şi căci Tu, om fiind, faci
34 pre Tine Dumnezău". Răspunse lor Iisus:
„Nu iaste scris în Leagea voastră:'Eu am
35 zis: dumnezei sînteţ?' De vreame ce pre
aceia au zis 'dumnezei', cătră carii cuvîntul
lui Dumnezău s-au făcut—şi nu să poate să
36 să dezleage Scriptura—, Pre carii Părintele
au svinţit şi au trimis în lume, voi ziceţ că
'Blastemi!', căci am zis:'Fiiul lui Dumnezău
37 sînt'? De nu fac lucrurile Părintelui Mieu,
38 nu creadeţ în Mine. Iară de facu, măcară
de în Mine nu Mă creadeţ, lucrurilor crea-
deţi, ca să ştiţ şi să creadeţ că în Mine
e Tatăl şi Eu întru El". Deci cerca iarăş 39
pre El să-L prinză, şi ieşi den mîna lor.
Şi Să duse iarăş decindea de Iordan, în locul 40
unde era Ioan întîiul botezînd, şi rămase
acolo. Şi mulţi veniră cătră El şi zicea 41
că:„Ioan niciun semn n-au făcut, iară toate
cîte au zis Ioan pentru Acesta adevărate era".
Şi crezură mulţi acolo întru El. 42

CAP XI

Şi era bolind oarecarele Lazăr, de la 1
Vithania, den satul Mariei şi
Marthei, surorii ei. Şi era Maria 2
ceaea ce au fost uns pre Domnul
cu mir şi au ştersu picioarele Lui
cu părul ei, al căriia frate, Lazăr, boliia.
Deci trimiseră cătră El surorile, zicînd: 3
„Doamne, iată pre cela ce iubeşti, boleaşte".
Şi auzind Iisus, zise:„Această boală nu 4
iaste spre moarte, ce pentru mărirea lui
Dumnezău, ca să Să mărească Fiiul lui
Dumnezău pren ea". Şi iubiia Iisus pre 5
Martha, şi pre sora ei, şi pre Lazar. Deci, 6
deaca auzi că boleaşte, rămasă într-acelaş
locu doao zile. Apoi, după aceasta, zise 7
ucenicilor:„Să meargem în Iudea". Iarăş 8
ziseră Lui ucenicii:„Ravvi, acum te căuta
să Te ucigă cu pietri jidovii, şi iarăş mergi
acolo?" Răspunse Iisus:„Au nu doaospră- 9
zeace sînt ceasurile zilei? De va umbla 10
neştine ziua, nu să va poticni, că lumina lu-
mii aceştiia veade, iară de va umbla neştine
noaptea, poticneaşte-se, căci lumina nu iaste
întru el". Aceastea zise, şi după aceasta 11
zise lor:„Lazar, priatenul nostru, au ador-
mit, ce voiu mearge ca să-l deştept pre el".
Deci ziseră ucenicii Lui:„Doamne, de au 12
adormit, mîntui-se-va". Şi zicea Iisus 13
pentru moartea lui, iar acelora li se păru că
pentru adormirea somnului zice. Deci
atunce zise aiave: „Lazar au murit. 14
Şi Mă bucur pentru voi ca să creadeţ, căci 15
nu eram acolo; ce să ne ducem cătră el".
Deci zise Thoma, cel ce să cheamă Geamăn, 16
celor dempreună ucenici:„Să meargem şi
noi ca să murim cu El". Deci venind 17
Iisus, află pre el 4 zile avînd în groapă.
Şi era Vithania aproape de Ierusalim ca vro 18
15 stadii. Şi mulţi dentru jidovi au fost 19
venit cătră ceale prejur Martha şi Maria, ca
să le mîngîie pre eale pentru fratele lor.
Deci Marha, deaca au auzit că Iisus vine, 20
întimpină pre El, iară Maria şădea în casă.
Deci zise Martha cătră Iisus:„Doamne, de 21
ai fi fost aicea, fratele nostru n-ar fi murit.
Ce şi acum ştiu că, cîte vei ceare de la 22
Dumnezău, va da Ţie Dumnezău". Zise 23
ei Iisus:„Scula-să-va fratele tău!" Zise 24
Lui Martha:„Ştiu că să va scula la înviare,
în ziua de apoi". Zise ei Iisus:„Eu sînt 25
învierea şi viaţa. Cela ce creade întru
Mine, măcară de va şi muri, trăi-va. Şi 26

tot cela ce trăiaşte şi creade în Mine, nu va
27 muri în veac. Crezi aceasta?“ Zise Lui:
„Aşa, Doamne. Eu am crezut că Tu eşti
Hristos, Fiiul lui Dumnezău, Cel viitoriu în
28 lume“. Şi aceastea zicînd, să duse şi
strigă pre Maria, sora ei, pre ascunsu zicînd:
29 „Învăţătoriul au venit şi te strigă“. Aceaea,
deaca auzi, să sculă iute şi veni cătră El.
30 Şi încă nu venise Iisus în sat, ce era în locul
31 unde au întimpinat pre El Martha. Deci
jidovii carii era cu ea în casă şi o mîngîia
pre ea, văzînd pre Maria că degrabă să sculă
şi ieşi, mearseră după ea zicînd:„S-au dus
32 la mormînt ca să plîngă acolo“. Deci
Maria, deaca au venit unde era Iisus, văzînd
pre El, au căzut la picioarele Lui, zicînd
Lui:„Doamne, de ai fi fost aicea, n-ar fi mu-
33 rit frate-mieu“. Deci Iisus, deaca au văzut
prea ea plîngînd şi pre cei ce venise cu ea ji-
dovi plîngînd, gemu cu duhul şi Să turbură
34 pre Sine. Şi zise:„Unde aţi pus pre el?“
35 Ziseră Lui:„Doamne, vino şi vezi!“ Lă-
36 crămă Iisus. Deci zicea jidovii:„Caută
37 cum iubiia pre el“. Iară unii dentru ei
ziseră:„Nu putea Acesta, Carele au deşchis
ochii orbului, să facă şi pe acesta să nu
38 moară?“ Deci Iisus iarăş gemînd întru
Sine, veni la mormînt. Şi era peşteră şi
piatra zăcea preste ea. Zise Iisus:„ Rădicaţi
39 piatra!“ Zise Lui sora celui mort, Martha:
„Doamne, acum pute, pentru că de 4 zile
40 iaste“. Zise ei Iisus:„N-am zis ţie că, de
vei creade, vei vedea mărirea lui Dumnezău?“
41 Deci rădicară piatra unde era mortul zăcînd,
iară Iisus rădică ochii în sus şi zise:„Părinte,
42 mulţimescu-Ţ căci M-ai ascultat. Şi Eu
ştiiam că pururea Mă asculţi, ce pentru
gloata ce stă pe-mprejur am zis, ca să crează
43 că Tu M-ai trimis“. Şi aceastea zicînd,
cu glas mare au strigat:„Lazare, vino afară!“
44 Şi ieşi cel mort, legate fiind picioarele şi
mînile cu făşuri, şi faţa lui cu măhramă era
legată. Zise lor Iisus:„Dezlegaţi pre el şi
45 lăsaţi să meargă“. Deci mulţi den jidovii
carii au fost venit cătră Maria, şi văzînd
ceale ce au făcut Iisus, au crezut întru El.
46 Iară unii dentru ei s-au dus cătră farisei şi
47 spuseră ceale ce au făcut Iisus. Deci adu-
nară arhiereii şi fariseii sfat şi zicea:„Ce
facem, că Acesta Om multe seamne face!
48 De vom lăsa pre El aşa, toţi vor creade întru
El, şi vor vini rîmleanii şi vor rîdica noao şi
49 locul şi limba“. Iară unul dentru ei,
oarecarele Caiafa, arhiereu fiind anului ace-
50 luia, zise lor:„Voi nu ştiţi nimica, Nici
gîndiţi că de folosu e noao ca să moară un
om pentru norod, şi nu toată limba să
51 piară“. Iară aceasta de la el n-au zis, ce,
arhiereu fiind anului aceluia, prooroci că
52 vrea Iisus să moară pentru limbă; Şi
nu pentru limbă numai, ce ca şi pre
fiii lui Dumnezău cei răsipiţi să-i
adune întru una. Deci den ziua aceaea 53
s-au sfătuit ca să-L omoară pre El. Deci 54
Iisus nu mai umbla aiave întru jidovi, ce Să
duse de acolo într-un ţinut, aproape de pus-
tiiu, la cetatea ce să cheamă Efraim, şi acolo
petrecea cu ucenicii Lui. Şi era aproape 55
Paştele jidovilor şi să suiră mulţi în Ierusa-
lim den ţară mai nainte de Paşte, ca să să
curăţască pre dînşii. Deci cerca pre Iisus 56
şi zicea între dînşii în besearică stînd:„Ce
vă pare voao, că nu va veni la sărbătoare?“
Şi au fost dat şi arhiereii şi fariseii poruncă, 57
ca, de va şti neştine unde iaste, vor porunci
ca să-L prinză pre El.

CAP XII

Deci Iisus, cu şase zile mai nainte de 1
Paşte, veni la Vithania, unde era
Lazar, cel ce fusease mort, pre
carele au învis den morţi. Făcu- 2
ră derept aceaea Lui cină acolo, şi
Martha poslușiia, iară Lazar era unul den
cei ce şădea împreună cu El. Deci Maria, 3
luînd o litră de mir de nardu de credinţă,
de mult preţ, unse picioarele lui Iisus şi
ştearse cu părul ei picioarele Lui, iară casa
s-au împlut de mirosul mirului. Deci zise 4
unul dentru ucenicii Lui, Iuda al lui Simon
Iscariotul, cel ce era să-L vînză pre El:
„Pentru ce acest mir nu s-au vîndut direpţ 5
300 de dinari şi să să fie dat săracilor?“
Şi zise aceasta nu că pentru săraci îi era 6
grije lui, ce căci fur era şi punga avea, şi ce
să băga purta. Deci zise Iisus:„Lasă-o pre 7
ea, pentru în ziua îngropării Meale au păzit
pre el. Pentru că pre săraci pururea-i 8
aveţi cu voi, iară pre Mine nu pururea Mă
aveţ“. Deci conoscu gloată multă den 9
jidovi că iaste acolo şi veniră nu pentru
Iisus numai, ce ca şi pre Lazar să vază, pre
carele au învis den morţi. Iară să sfătuiră 10
arhiereii ca şi pre Lazar să omoară. Căci 11
mulţi pentru el să ducea, dentru jidovi, şi
credea în Iisus. A doua zi, gloata cea 12
multă ce au fost venit la sărbătoare auzind
că vine Iisus în Ierusalim, Luară stîlpări 13
de finic şi-I ieşiră în timpinarea Lui şi striga:
„Osanna! Blagoslovit Cela ce vine întru
numele Domnului, Împăratul lui Israil!“
Şi aflînd Iisus un asin, şăzu pre el după cum 14
iaste scris: „Nu te teame, fiică Sion! 15
Iată, Împăratul tău vine şăzînd pre mînzul
asinii“. Şi aceastea nu le-au conoscut uce- 16
nicii Lui mai nainte, ce, cînd Să proslăvi
Iisus, atuncea ş-au adus aminte că aceastea
era asupra Lui scrise, şi aceastea au făcut Lui.
Deci mărturisiia gloata care era cu El, cînd 17
pre Lazar au strigat den mormînt şi au scu-
lat pre el den morţi. Pentru aceaea au şi 18
întimpinat pre El gloata, căci au auzit să fie
făcut El acest semn. Deci fariseii ziseră 19
întru dînşii:„Vedeţi că nu folosiţi ne-

20 mică! Iată, lumea după El să duse". Şi
era oarecarii elini den ceia ce să suia ca să să
21 închine la sărbătoare. Deci aceştea veniră
la Filip, la cel de la Vithsaida a Galileii, şi-l
întreba pre el zicînd:„Doamne, vom să
22 vedem pre Iisus". Veni Filip şi zise lui
Andreiu, şi iarăş Andreiu şi Filip ziseră lui
23 Iisus. Iară Iisus au răspuns lor zicînd:
„Venit-au ceasul ca să Să mărească Fiiul
24 Omului. Amin, amin zic voao: Grăunţul
de grîu, căzînd în pămînt, de nu va muri, el
sîngur rămîne, iară de va muri, multă roadă
25 aduce. Cela ce iubeaşte sufletul lui,
piarde-va pre el; şi cela ce uraşte sufletul lui
în lumea aceasta, întru viaţă veacinică păzi-va
26 pre el. De Mie va sluji neştine, Mie să
urmeze, şi unde sînt Eu, acolo şi sluga Mea
va fi. Şi de va sluji neştine Mie, cinsti-l-va
27 pre el Părintele. Acum sufletul Mieu s-au
turburat, şi ce voiu zice? Părinte, mîntu-
iaşte-Mă den ceasul acesta! Ce pentru aceaea
28 am venit la ceasul acesta. Părinte, măreaşte
numele Tău!" Deci veni glas den ceriu:„Şi
29 am mărit şi iarăş voiu mări". Iară gloata
aceaea ce sta şi au auzit zicea că tunet să să
30 fie făcut. Alţii zicea:„Înger Lui au grăit".
Răspunse Iisus şi zise:„Nu pentru Mine acest
31 glas s-au făcut, ce pentru voi. Acum jude-
cată iaste lumii aceştiia, acum biruitoriul
32 lumii aceştiia scoate-să-va afară. Iară Eu,
de Mă voiu înălţa de la pămînt, pre toţi voiu
33 trage cătră Mine". Şi aceasta zicea însem-
34 nînd cu ce moarte era să moară. Răspunse
Lui gloata:„Noi am auzit den Leage că
Hristos rămîne în veac, şi cum Tu zici că
trebuie a Să înălţa Fiiul Omului? Cine iaste
35 acesta Fiiul Omului?" Zise lor derept
aceaea Iisus:„Încă puţinea vreame Lumina
cu voi iaste. Îmblaţi pînă aveţi Lumina, ca
nu întunearec pre voi să vă apuce. Şi cela
ce umblă întru întunearec nu ştie unde
36 mearge. Pînă aveţi Lumina, creadeţi în
Lumină, ca fiii Luminei să fiţi!" Aceastea
au grăit Iisus şi, ducîndu-Se, S-au ascuns de
37 la ei. Şi atîtea seamne făcînd El, fiind
38 înaintea lor, nu credea întru El, Ca cuvîn-
tul Isaiei proroculuí să să plinească, care au
zis:„Doamne, cine au crezut auzului nostru?
Şi braţul Domnului cui s-au descoperit?"
[39] Pentru aceaea nu putea să crează, căci iarăş
[40] zise Isaia: „Orbit-au ochii lor şi împietri
inima lor, ca să nu vază cu ochii şi să pri-
ceapă cu inima, şi să vor întoarce, şi voiu
41 vindeca pre ei". Aceastea zise Isaia, cînd
42 văzu mărirea Lui şi grăi pentru El. Însă
derept aceaea, şi dentru boiari mulţi au crezut
întru El, ce pentru farisei nu mărturisiia, ca
43 nu depărtaţi de adunare să să facă; Pen-
tru că îndrăgiră mărirea oamenilor mai mult
44 decît mărirea lui Dumnezău. Iară Iisus stri-
gă şi zise:„Cela ce creade în Mine, nu creade
în Mine, ce în Cela ce M-au trimis pre Mine.
Şi cela ce veade pre Mine, veade pre Cela ce 45
au trimis pre Mine. Eu Lumină în lume 46
am venit, ca tot cela ce va creade în Mine întru
întunearec să nu rămîie. Şi de va auzi 47
neştine graiurile Meale, şi nu va creade, Eu
nu judec pre el, pentru că n-am venit ca să
judec lumea, ce ca să mîntuiesc lumea.
Cela ce leapădă pre Mine şi nu prinde graiu- 48
rile Meale, are pre cela ce judecă pre el: cu-
vîntul carele am grăit, acela va judeca pre el
în ziua cea de apoi. Căci Eu dentru Mine 49
n-am grăit, ce Părintele Cela ce au trimis pre
Mine, Acela poruncă Mi-au dat ce voiu zice
şi ce voiu grăi. Şi ştiu că porunca Lui 50
viaţă veacinică iaste. Deci ceale ce grăiesc
Eu, după cum Mi-au zis Mie Părintele, aşa
grăiesc".

CAP XIII

Iară mai nainte de sărbătoarea 1
Paştilor, ştiind Iisus că I-au venit
Lui ceasul ca să Să mute den lumea
aceasta cătră Părintele, iubind pre
ai Săi, pre cei den lume, desăvîrşit
i-au iubit pre ei. Şi cină făcîndu-se, dracul 2
întrînd în inima Iudei al lui Simon Iscariotul
ca să-L vînză pre El, Ştiind Iisus că toate 3
I-au dat Lui Părintele în mînă şi cum de la
Dumnezău au ieşit şi cătră Dumnezău
mearge, Sculă-Să de la cină şi puse veş- 4
mintele şi, luînd ştergătoriul, Să încinse pre
Sine. Apoi puse apă în spălătoare şi începu 5
a spăla picioarele ucenicilor şi a şterge
cu ştergătoriul cu carele era încins. Veni 6
derept aceaea la Simon Petr. Şi zise Lui acela:
„Doamne, Tu speli picioarele?" Răspunse 7
Iisus şi zise lui:„Ce fac Eu, tu nu ştii acum,
ce vei cunoaşte după aceasta". Zise Lui 8
Petr:„Nu vei spăla picioarele meale în veac!"
Răspunse lui Iisus:„De nu voiu spăla pre
tine, n-ai parte cu Mine". Zise Lui Simon 9
Petr:„Doamne, nu picioarele meale numai,
ce şi mîinile şi capul". Zise lui Iisus:„Cel 10
scăldat nu trebuie fără numai picioarele a
le spăla, ce iaste curat tot. Şi voi curaţi sîn-
teţi, iară nu toţi". Pentru că ştiia pre 11
cel ce vindea pre El, pentru aceaea zise:„Nu
toţi curaţi sînteţ". Deci cînd spălă pi- 12
cioarele lor şi-ş luo hainele Lui, şăzînd
iarăş, zise lor:„Cunoaşteţ ce am făcut voao?
Voi strigaţi pre Mine:'Învăţătoriul şi 13
Domnul', şi bine ziceţ, pentru că sînt.
Deci de Eu am spălat voao picioarele, Dom- 14
nul şi Învăţătoriul, şi voi datori sînteţ unul
altuia a spăla picioarele; Pentru că pildă 15
am dat voao, ca, după cum Eu am făcut
voao, şi voi să faceţ. Amin, amin zic 16
voao: Nu iaste sluga mai mare decît domnul
său, nice trimisul mai mare de cel ce l-au
trimis pre el. De ştiţi aceastea, fericiţ 17
sînteţ de le veţ face aceastea. Nu 18

pentru voi toţi zic, Eu ştiu pre carii am ales. Ce ca să să plinească Scriptura: 'Cela ce mănîncă cu mine pîine, au rădicat asupra mea
19 călcîiul lui'. De-acum zic voao, mai nainte decît a să face, ca, cînd să va face, să creadeţ
20 că Eu sînt. Amin, amin zic voao: Cela ce priimeaşte, de voi trimite pre cineva, pre Mine priimeaşte; şi cela ce pre Mine priimeaşte, priimeaşte pre Cel ce au trimis pre
21 Mine". Aceastea zicînd Iisus, S-au turburat cu duhul şi mărturisi şi zise: „Amin, amin zic voao că unul dentru voi Mă va vinde".
22 Căuta direpт aceaea ucenicii unul spre altul,
23 mirîndu-se pentru cine zice. Şi era şăzînd unul den ucenicii Lui la sînul Lui Iisus, pre
24 carele-l iubiia Iisus. Îi făcu semnu direpт aceaea acestuia Simon Petru, să întreabe
25 cine ar fi pentru carele zice. Şi căzînd acela pre pieptul lui Iisus, zise Lui: „Doamne,
26 cine iaste?" Răspunse Iisus: „Acela iaste căruia Eu, întingînd pîinea, îi voiu da!" Şi întingînd pîinea, o deade Iudei al lui Simon
27 Iscariotului. Şi după pîine atunce întră într-acela Satana. Deci zise lui Iisus: „Ce vei
28 să faci, fă mai curînd!" Şi aceasta nimenea n-au cunoscut den ceia ce şădea, spre
29 ce au zis lui. Pentru că unii socotiia, de vreame ce punga avea Iuda, că-i zicea lui Iisus: „Cumpără de carele ne trebuiescu la praznecu", sau săracilor ca să dea ceva.
30 Deci luînd pîinea, acela îndată au ieşit; şi
31 era noaptea, cînd au ieşit. Zise Iisus: „Acum S-au slăvit Fiiul Omului, şi Dumne-
32 zău S-au slăvit întru El. De vreame ce Dumnezău S-au slăvit întru El, şi Dumnezău va slăvi pre El întru Dînsul şi îndată va slăvi
33 pre El. Feţilor, încă puţinel cu voi sînt. Cerca-veţi pre Mine şi, după cum ziş jidovilor că 'Unde Mă duc Eu, voi nu puteţ să
34 mergeţ', şi voao zic acum. Poruncă noao dau voao ca: Să iubiţ unul pre altul. În ce chip am iubit pre voi, ca şi voi să vă iubiţ
35 întru voi. Întru aceasta vor cunoaşte toţi că ai Miei ucenici sînteţ, de veţ avea dragoste
36 între voi". Zise Lui Simon Petăr: „Doamne, unde mergi?" Răspunse-i lui Iisus: „Unde merg, nu poţi acum să vii după Mine, iară
37 mai apoi vei veni după Mine". Zise Lui Petăr: „Doamne, pentru ce nu pociu veni după Tine acum? Sufletul mieu pentru Tine
38 voiu pune". Răspunse-i lui Iisus: „Sufletul tău pentru Mine vei pune? Amin, amin zic ţie: Nu va cînta cucoşul pînă nu te vei lepăda de Mine de trei ori.

CAP XIV

1 Nu să turbure inema voastră; creadeţ în Dumnezău, şi întru Mine creadeţ.
2 În casa Tătîne-Mieu sălaşuri multe sînt. Iară de nu, aş fi zis voao. Mearge-voiu să gătescu loc voao. Şi de voiu 3
mearge şi voiu găti voao loc, iarăş voiu veni şi voiu lua pre voi cătră Mine, ca unde Eu sînt, şi voi să fiţi. Şi unde Eu merg, ştiţ, 4
şi calea o ştiţ". Zise Lui Thoma: „Doamne, nu ştim unde mergi; şi cum putem calea 5
să ştim?" Zise lui Iisus: „Eu sînt Calea şi 6
Adevărul şi Viaţa. Nimenea nu vine cătră Părintele, fără numai pren Mine. De aţi 7
şti pre Mine, şi pre Părintele Mieu aţi fi cunoscut; şi de acum ştiţ pre El şi aţ văzut pre El". Zise Lui Filip: „Doamne, arată-ne 8
noao pre Părintele şi destulu-i noao". Zise-i lui Iisus: „Atîta vreame cu voi sînt şi 9
nu M-ai cunoscut, Filipe? Cela ce au văzut pre Mine, au văzut pre Părintele. Şi cum tu zici: 'Arată-ne noao pre Părintele?' Nu 10
crezi că Eu sînt întru Părintele şi Părintele întru Mine iaste? Graiurile carele Eu voao grăiesc, de la Mine nu grăiescu, iară Tatul, Cela ce rămîne întru Mine, Acela face lucrurile. Creadeţ în Mine, că Eu sînt întru 11
Părintele şi Părintele întru Mine; iară de nu, pentru faptele acealea să creadeţ în Mine. Amin, amin zic voao: Cela ce creade întru 12
Mine, lucrurile carele Eu fac, şi acela va face, şi mai mari decît aceastea va face; Că Eu 13
cătră Părintele Mieu merg. Şi orice veţi ceare întru numele Mieu, aceasta voiu face, ca să Să mărească Părintele întru Fiiul. De veţ ceare ceva întru numele Mieu, Eu 14
voiu face. De iubiţ pre Mine, poruncile 15
Meale păziţ. Şi Eu voiu ruga pre Părintele 16
şi alt Mîngîitoriu va da voao, ca să rămîie cu voi în veac, Duhul Adevărului, Care 17
lumea nu poate să-L ia, nici veade pre El, nici ştie pre El; iară voi ştiţ pre El, căci lîngă voi rămîne şi întru voi va fi! Nu 18
voiu lăsa pre voi săraci, veni-voiu cătră voi. Încă puţin şi lumea nu Mă va mai vedea; 19
iară voi vedea-Mă-veţ, căci Eu viu sînt şi voi veţ fi vii. Întru aceaea zi cunoaşte-veţ 20
voi că Eu—întru Părintele Mieu, şi voi întru Mine şi Eu întru voi. Cela ce are poruncile 21
Meale şi le păzeaşte pre eale, acela iaste cela ce iubeaşte pre Mine; iară cela ce iubeaşte pre Mine, iubi-să-va de Părintele Mieu, şi Eu voiu iubi pre el şi voiu arăta lui pre Mine".
Zise Lui Iuda, nu Iscariotul: „Doamne, ce 22
s-au făcut că noao vei să Te arăţi pre Tine, şi nu lumii?" Răspunse Iisus şi zise lui: 23
„De mă iubeaşte neştine, cuvîntul Mieu va păzi, şi Tatăl Mieu va iubi pre el, şi cătră el vom veni şi lîngă el lăcaşu vom face. Cela 24
ce nu iubeaşte pre Mine, cuvintele Meale nu păzeaşte. Şi cuvîntul carele auziţi nu iaste al Mieu, ce al Părintelui Celui ce M-au trimis.
Aceastea am grăit voao, lîngă voi şăzînd, 25
Iară Mîngîitoriul, Duhul cel Sfînt, Carele va 26
trimite Părintele întru numele Mieu, Ace-

la pre voi va învăţa toate şi va aduce voao
27 aminte toate carele am zis voao. Pace las voao, pacea Mea dau voao, nu după cum lumea dă Eu dau voao; să nu se turbure ini-
28 ma voastră, nici să să spare. Auzit-aţi că Eu am zis voao:'Mergu şi viu către voi'. De M-aţi iubi pre Mine, v-aţi bucura, căci am zis:'Mergu către Părintele, căci Părintele
29 Mieu mai mare de Mine iaste'. Şi acum am zis voao mai nainte decît a fi, ca, cînd
30 va fi, să creadeţi. Nu voiu mai grăi multe cu voi, pentru că vine biruitoriul lumii, şi
31 întru Mine nu are nimica; Ce ca să ştie lumea că iubescu pre Părintele şi, precum Mi-au poruncit Părintele, aşa facu. Sculaţi-vă să meargem de aicea!

CAP XV

1 Eu sînt buciumul viţei cel adevărat şi Părintele Mieu lucrătoriul iaste.
2 Toată viţa ce n-aduce roadă în Mine, rădică-o pre ea; şi toată carea aduce roadă, curăţeaşte-o pre ea,
3 ca mai multă roadă să aducă. Acum voi curaţi sînteţi, pentru cuvîntul carele am
4 grăit voao. Rămîneţi întru Mine şi Eu întru voi. În ce chip viţa nu poate roadă să scoaţă dentru ea, de nu va rămînea în bucium, aşa nici voi, de nu veţi rămînea în
5 Mine. Eu sînt buciumul, voi viţele. Cela ce rămîne întru Mine şi Eu întru el, acesta aduce roadă multă, căci fără de Mine nu
6 puteţi să faceţi nimica. De nu va rămînea neştine întru Mine, s-au scos afară ca viţa şi să uscă, şi le aduce pre eale şi în foc le bagă
7 şi ardu. De veţi rămînea în Mine şi graiurile Meale întru voi vor rămînea, orice veţi
8 vrea, veţi ceare, şi să va face voao. Întru aceastea S-au mărit Părintele Mieu, ca roadă multă să scoateţi şi veţi fi ai Miei ucenici.
9 După cum au iubit pre Mine Părintele, şi Eu am iubit pre voi; rămîneţi în dragostea
10 Mea. De veţi păzi poruncile Meale, rămînea-veţi întru dragostea Mea, în ce chip Eu poruncile Tatîni-Mieu am păzit şi rămîiu
11 întru a Lui dragoste. Aceastea am grăit voao, ca bucuria Mea întru voi să rămîie şi
12 bucuria voastră să va plini. Aceasta iaste porunca Mea ca: Să vă iubiţi unul pe altul,
13 după cum am iubit pre voi. Mai mare decît aceasta dragoste nimeni nu are, ca neştine sufletul lui să puie, pentru priatenii lui.
14 Voi priatenii Miei sînteţi, de veţi face cîte
15 Eu poruncescu voao. Nu vă mai zic voao slugi, căci sluga nu ştie ce face domnul său, iară voao v-am zis priateni, că toate care am auzit de la Părintele Mieu, am arătat voao.
16 Nu voi M-aţi ales pre Mine, ce Eu am ales pre voi şi am pus pre voi, ca voi să meargeţi şi roadă să aduceţi, şi roada voastră va rămînea, că orice de veţiceare de la Părinte-
le, întru numele Mieu, va da voao. Aceas- 17
tea poruncescu voao ca: Să iubiţi unul pre altul. De lumea pre voi uraşte, cunoaşteţi 18
că pre Mine mai nainte decît pre voi au urît. De aţi fi den lume, lumea ar iubi pre al său; 19
iară căci den lume nu sînteţi, ce Eu am ales pre voi den lume, pentru aceaea uraşte pre voi lumea. Aduceţi-vă aminte de cuvîntul 20
carele Eu am zis voao:'Nu iaste sluga mai mare de domnul lui'. De M-au gonit pre Mine, şi pre voi vor goni; de cuvîntul Mieu au păzit, şi al vostru vor păzi. Ce aceastea 21
toate vor face voao pentru numele Mieu, căci nu ştiu pre Cela ce M-au trimis pre Mine. De n-aş fi venit şi n-aş fi grăit lor, păcat 22
n-ar avea; iară acum pricină n-au pentru păcatul lor. Cela ce pre Mine uraşte şi pre 23
Tatăl Mieu uraşte. De nu aş fi făcut 24
lucrurile întru ei, carele nimenilea altul n-au făcut, păcat nu ar avea; iară acum şi au văzut, şi au urît şi pre Mine şi pre Tatăl Mieu. Ce ca să să plinească cuvîntul cel scris în 25
Leagea lor:'Căci Mă urîră în zadar'. Iară 26
cînd va veni Mîngîitoriul, Carele Eu voi trimite voao, de la Părintele, Duhul Adevărului, Carele de la Părintele iase, Acela va mărturisi pentru Mine. Şi voi mărturisiţi, 27
că de-nceput cu Mine sînteţi .

CAP XVI

Aceastea am grăit voao, ca să nu vă 1
smintiţi. Depărtaţi de adunare 2
or face pre voi; ce vine ceas ca tot cela ce va ucide pre voi, îi va părea că slujbă aduce lui Dumnezău.
Şi aceastea vor face voao, căci n-au conoscut 3
pre Părintele, nici pre Mine. Ce aceastea 4
am grăit voao, ca, cînd va veni ceasul, să vă aduceţi aminte de eale căci am zis voao. Şi aceastea voao de-nceput n-am zis, căci cu voi eram. Iară acum Mă duc către Cela 5
ce M-au trimis şi nimeni dentru voi Mă întreabă:'Unde Te duci?' Ce, căci aceastea 6
am grăit voao, mîhnirea au împlut inima voastră. Ce Eu adevărul zic voao, de folo- 7
seaşte voao ca Eu să Mă duc; că de nu Mă voiu duce, Mîngîitoriul nu va veni către voi, iară de Mă voiu duce, trimite-L-voiu pre El către voi. Şi venind Acela, va mustra 8
lumea pentru păcate şi pentru direptate şi pentru judecată. Pentru păcate, căci nu 9
cred întru Mine; Iară pentru direptate, 10
căci către Tatăl Mieu mergu şi nu veţi mai vedea pre Mine; Iară pentru judecată, 11
căci biruitoriul lumii aceştiia s-au judecat.
Încă multe am a zice voao, ce nu puteţi 12
a le purta acum. Iară cînd va veni 13
Acela, Duhul Adevărului, povăţui-va pre voi întru tot adevărul, pentru că nu va grăi de la Dînsul, ce oricîte va au-

zi, va grăi, şi ceale ce vin va vesti voao.
14 Acela Mă va proslăvi, căci dentru al Mieu va
15 lua şi va vesti voao. Toate cîte are Părintele
ale Meale sînt; pentru aceaea am zis că dentru
16 al Mieu ia şi va vesti voao. Puţin, şi nu
Mă veţi vedea; şi iarăş puţin, şi Mă veţi
vedea, căci Eu Mă duc cătră Părintele".
17 Ziseră derept aceaea den ucenicii Lui între
dînşii: „Ce iaste aceasta care zice noao:
'Puţin şi nu Mă veţi vedea, şi iarăş puţin
şi Mă veţi vedea? Şi că Eu mergu cătră
18 Părintele'?" Deci zicea: „Aceasta ce iaste
care zice 'cel puţin?' Nu ştim ce zice".
19 Cunoscu direpţ aceaea Iisus că vrea pre El
să-L întreabe şi zise lor: „Pentru aceasta cer-
caţi între voi căci am zis: 'Puţin, şi nu Mă
veţi vedea; şi iarăş puţin, şi Mă veţi vedea?'
20 Adevăr, adevăr zic voao că veţi plînge şi
veţi jăli voi, iară lumea să va bucura; iară
voi vă veţi mîhni, iară mîhnirea voastră spre
21 bucurie să va face. Muiarea, cînd naşte,
mîhnire are, căci au venit ceasul ei; iară cînd
va naşte copilul, nu-ş mai aduce aminte de
chin, pentru bucurie, căci s-au născut om
22 în lume. Deci şi voi mîhnire acum aveţi,
ce iarăş voiu vedea pre voi şi să va bucura
inima voastră, şi bucuria voastră nimenea
23 nu o va rîdica de la voi. Şi într-aceaea zi
pre Mine nu Mă veţi întreba nimica. Adevăr,
adevăr zic voao că, oricîte veţi ceare de la
Tatăl Mieu întru numele Mieu, va da voao.
24 Pînă acum n-aţi cerşut nimică întru numele
Mieu. Ceareţi şi veţ lua, ca bucuria voastră
25 să fie plinită. Aceastea în pilde am grăit
voao, ce va veni ceas cînd nu voiu mai grăi
voao cu pilde, ce aiavea pentru Părintele
26 voiu grăi voao. Într-aceaea zi întru numele
Mieu ceare-veţi; şi nu zic voao că Eu voiu
27 ruga pre Tatăl pentru voi, Pentru că
Acesta Părintele iubeaşte pre voi, căci voi
pre Mine aţi iubit şi aţi crezut că Eu de la
28 Dumnezău am ieşit. Ieşit-am de la Pă-
rintele şi am venit în lume; iarăş las lumea
29 şi mergu cătră Părintele". Ziseră Lui
ucenicii Lui: „Iată, acum aiavea grăieşti, şi
30 nici o pildă zici. Acum ştim că ştii toate
şi nu-Ţi trebuie ca să Te întreabe cineva.
Întru aceasta creadem că de la Dumnăzău
31 ai ieşit". Răspunse lor Iisus: „Acum
32 creadeţi? Iată vine ceas, şi acum au venit,
ca să vă răsipiţi fieştecarele la ale sale, şi
pre Mine sîngur să Mă lăsaţi. Şi nu sînt sîngur,
33 căci Tatăl Mieu cu Mine iaste. Aceastea
am grăit voao, ca întru Mine pace
să aveţi. În lume necaz aveţi,
ce îndrăzniţi; Eu am
biruit lumea".

CAP XVII

Aceastea au grăit Iisus şi au rădicat 1
ochii Lui la ceriu şi zise: „Părinte,
sosit-au ceasul! Măreaşte pre Fiiul
Tău, ca şi Fiiul Tău să Te mărească
pre Tine. După cum ai dat Lui 2
biruinţă a tot trupul, ca, tot care ai dat Lui,
să dea lor viaţă veacinică. Şi aceasta 3
iaste viaţa cea veacinică: Ca să cunoască pre
Tine, pre Cel sîngur adevărat Dumnezău, şi
pre Carele ai trimis, Iisus Hristos. Eu Te-am 4
slăvit pre pămînt; lucrul am săvîrşit, carele
ai dat Mie ca să fac. Şi acum, măreaşte-Mă 5
Tu, Părinte, lîngă Tine, cu mărirea carea
am avut lîngă Tine mai nainte decît a fi lu-
mea. Arătat-am numele Tău la oameni, 6
pre carii ai dat Mie den lume. Ai Tăi era, 7
şi Mie ai dat pre ei, şi cuvîntul Tău au păzit.
Acum au cunoscut că toate cîte ai dat Mie
de la Tine sînt; Căci graiurile care ai dat 8
Mie, am dat lor; şi ei au luat şi au cunoscut
cu adevărat că de la Tine am ieşit şi au crezut
că Tu M-ai trimis. Eu pentru ei Mă rog; 9
nu pentru lume Mă rog, ce pentru carii ai
dat Mie, căci ai Tăi sînt. Şi ale Meale toate 10
ale Tale sînt, şi ale Tale ale Meale; şi M-am
mărit întru eale. Şi nu mai sînt în lume, 11
şi aceştea în lume sînt; şi Eu cătră Tine viu,
Părinte Sfinte, păzeaşte pre ei întru numele
Tău, pre carii ai dat Mie, ca să fie una ca şi
noi. Cînd eram cu ei în lume, Eu păziam 12
pre ei întru numele Tău; pre carii ai dat Mie,
am păzit şi nimenea dentru ei n-au perit,
fără numai fiiul pierzării, ca să să plinească
Scriptura. Iară acum cătră Tine viu şi 13
aceastea grăiescu în lume, ca să aibă bucuria
Mea plinită întru ei. Eu am dat lor cu- 14
vîntul Tău, şi lumea au urît pre ei, căci nu
sînt den lume, precum nu sînt Eu den lume.
Nu mă rog ca să-i iai pre dînşii den lume, 15
ce ca să fereşti pre ei de cel rău. Den lu- 16
me nu sînt, precum Eu den lume nu sînt.
Sfinţeaşte pre ei cu adevărul Tău; cuvîntul 17
Tău adevăr iaste. Precum M-ai trimis pre 18
Mine în lume, şi Eu am trimis pre ei în lume.
Şi pentru ei Eu sfinţescu pre Mine, ca şi ei 19
să fie sfinţiţi cu adevăr. Şi nu numai 20
pentru aceştea Mă rog, ce şi pentru ceia ce
cred pren cuvîntul lor în Mine, Ca toţi 21
una să fie, după cum Tu, Părinte, întru
Mine şi Eu întru Tine, ca şi ei întru Noi una
să fie, ca lumea să crează că Tu M-ai trimis.
Şi Eu mărirea carea ai dat Mie am dat lor, 22
ca să fie una, după cum Noi una sîntem:
Eu întru ei şi Tu întru Mine, ca să fie desăvîr- 23
şit întru una şi ca să cunoască lumea că Tu
M-ai trimis şi ai iubit pre ei, precum pre Mine
ai iubit. Părinte, pre carii ai dat Mie, 24

voiu ca, unde voiu fi Eu, şi aceia să fie cu Mine, ca să vază mărirea Mea care ai dat Mie, căci M-ai iubit pre Mine mai nainte de
25 izvodirea lumii. Părinte direapte, şi lumea pre Tine n-au cunoscut, iară Eu Te-am cunoscut, şi aceştea au cunoscut că Tu M-ai
26 trimis. Şi am arătat lor numele Tău şi voiu arăta, ca dragostea cu carea ai îndrăgit pre Mine întru ei să fie, şi Eu întru dînşii".

CAP XVIII

1 Aceastea zicînd, Iisus ieşi împreună cu ucenicii Lui decinde de pîrîul Chedrilor, unde era grădină la carea
2 au întrat El şi ucenicii Lui. Şi ştiia şi Iuda, cela ce-L vindea pre El, locul, căci de multe ori s-au adunat Iisus
3 acolo cu ucenicii Lui. Deci Iuda, luînd pîlcul şi, de la arhierei şi farisei, slugi, veni
4 acolo cu fălinare şi făclii şi arme. Iisus dirept aceaea, ştiind toate ceale ce vin asupra Lui, ieşind zise lor:„Pre cine căutaţi?"
5 Răspunseră Lui:„Pre Iisus Nazarineanul!" Zise lor Iisus:„Eu sînt". Şi sta şi Iuda, cela
6 ce-L vindea pre El, cu ei. Deci deaca zise lor că „Eu sînt", să duseră înapoi şi căzură
7 jos. Deci iarăş întrebă pre ei:„Pre cine cercaţi?" Şi ei ziseră:„Pre Iisus Nazarineanul".
8 Răspunse Iisus:„Zis-am voao că Eu sînt, deci, de Mă cercaţi pre Mine, lăsaţi pre
9 aceştea să să ducă, Ca să să plinească cuvîntul carele au zis că 'Pre carii ai dat Mie, n-am pierdut dentru ei pre nici unul'".
10 Deci Simon Petăr, avînd sabie, o zmulse pre ea şi lovi pre sluga arhiereului şi-i tăie lui ureachea cea direaptă; şi era numele slugii
11 Malhos. Zise dirept aceaea Iisus lui Petăr: „Pune sabia ta în teacă. Păharul care au dat
12 Mie Părintele nu-l voiu bea pre el?" Deci pîlcul şi cel preste mie şi slugile jidovilor
13 prinseră pre Iisus şi-L legară pre El. Şi duseră pre El către Anna dentîiu, pentru că era socru lui Caiafa, carele era arhiereu anu-
14 lui aceluia. Şi era Caiafa cela ce sfătuise pre jidovi că de folos iaste un om să piară
15 pentru nărod. Şi mergea după Iisus Simon Petr şi celalalt ucenic, iară ucenicul acela era cunoscut arhiereului şi întră împreună cu Iisus în curtea arhiereului;
16 Iară Petr sta lîngă uşă afară. Deci ieşi ucenicul celalalt, carele era cunoscut arhiereului, şi zise portăriţii şi băgă înlăuntru pre Petr.
17 Zise dirept aceaea slujnica portăriţa lui Petr: „Să nu cîndai şi tu eşti dentru ucenicii omului acestuia?" Zise acela:„Nu sînt".
18 Şi sta robii şi slugile carei făcuse jăratec, căci răceală era, şi să încălziia; şi era cu ei Petr
19 stînd şi încălzindu-se. Deci arhiereul întrebă pre Iisus pentru ucenicii Lui
20 şi pentru învăţătura Lui. Răspunse lui Iisus:„Eu aiave am grăit lumii. Eu pururea am învăţat în adunare şi în besearecă, unde pururea jidovii să adună, şi
21 într-ascuns n-am grăit nemică. Ce Mă întrebi? Întreabă pre ceia ce au auzit, ce am grăit lor! Iată, aceştea ştiu ceale ce am zis
22 Eu". Aceastea El zicînd, unul dentru slugi, stînd aproape, deade palmă lui Iisus,
23 zicînd:„Aşa răspunzi arhiereului?" Răspunse lui Iisus:„De am grăit rău, mărturiseaşte pentru rău, iară de am grăit bine, ce
24 Mă baţi?" Trimise-L pre El Anna legat
25 către Caiafa arhiereul. Şi era Simon Petr stînd şi încălzindu-se. Deci ziseră lui:„Au şi tu dentru ucenicii Lui eşti?" Lepădatus-au acela şi zise:„Nu sînt!" Zise unul
26 dentru robii arhiereului, rudenie fiind celuia ce au tăiat Petr ureachea:„Au nu eu te-am
27 văzut în grădină cu El?" Deci iarăş s-au lepădat Petr şi îndată cocoşul au cîntat.
28 Deci aduseră pre Iisus de la Caiafa la divan; şi era dimineaţa şi ei n-au întrat la divan, ca să nu să pîngărească, ce să mănînce Paştile.
29 Ieşi dirept aceaea Pilat către ei şi zise:„Ce pîră aduceţ asupra Omului Acestuia?"
30 Răspunseră şi ziseră lui:„De nu ar fi Acesta făcătoriu de reale, nu L-am da ţie pre El".
31 Zise lor dirept aceaea Pilat:„Luaţi-L pre El voi şi, după leagea voastră, judecaţi-L pre El". Deci ziseră lui jidovii:„Noao nu e slo-
32 bod să ucidem pre nimenea". Ca cuvîntul lui Iisus să să plinească, carele au zis, însemnînd cu ce moarte era să moară. Deci
33 întră în divan iarăş Pilat şi strigă pre Iisus şi zise Lui:„Tu eşti împăratul jidovilor?"
34 Răspunse lui Iisus:„De la tine tu aceasta zici,
35 au alţii au zis ţie pentru Mine?" Răspunse Pilat:„Au eu jidov sînt? Limba Ta şi arhie-
36 reii Te-au dat mie, ce ai făcut?" Răspunse Iisus:„Împărăţia Mea nu iaste den lumea aceasta. De ar fi den lumea aceasta împărăţia Mea, slugile Meale s-ar trudi ca să nu Mă dau jidovilor. Iară acum împărăţia Mea nu iaste de aici".
37 Zise Lui dirept aceaea Pilat: „Dară împărat eşti Tu?" Răspunse Iisus: „Tu zici că împărat sînt Eu. Eu spre aceasta M-am făcut şi spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărului. Tot cela ce iaste den adevăr Îm ascultă glasul Mieu".
38 Zise-I Lui Pilat:„Ce iaste adevărul?" Şi aceasta zicînd, iarăş ieşi către jidovi şi zise
39 lor:„Eu nice o vină nu aflu întru El; Ce iaste obiceiu voao ca pre unul voao să sloboz la Paşti. Deci voia vă iaste să sloboz
40 pre împăratul jidovilor?" Strigară dirept aceaea iarăş toţi zicînd:„Nu pre Acesta, ce pre Varavva". Şi era Varavva tîlhariu.

CAP XIX

1 Atuncea dară luo Pilat pre Iisus şi-L bătu.
2 Şi slujitorii, împletind cunună den spini, au pus preste capul Lui şi cu haină mohorîtă L-au îmbrăcat pre El.
3 Şi zicea:„Bucură-Te, împăratul jidovi-

4 lor!“ Şi-I da Lui palme. Ieşi direpт aceaea
iarăş afară Pilat şi zise lor: „Iată, scoţ voao
pre El afară, ca să cunoaşteţ că întru El
5 nice o vină nu aflu“. Ieşi direpт aceaea
Iisus afară, purtînd cununa cea de spini şi
haina cea mohorîtă, şi zise lor: „Iată Omul!“
6 Deci deaca văzură pre El arhiereii şi slugile,
strigară zicînd: „Răstigneaşte-L! Răstigneaş-
te-L!“ Zise lor Pilat: „Luaţi-L pre El voi
şi-L răstigniţi, pentru că eu nu aflu întru El
7 vină“. Răspunseră lui jidovii: „Noi leage
avem şi, după leagea noastră, datoriu iaste
să moară, căci pre El Fiiu lui Dumnezău
8 S-au făcut“. Deci deaca auzi Pilat acesta
9 cuvînt, mai mult s-au spămîntat. Şi întră
în divan iarăş şi zise lui Iisus: „De unde eşti
10 Tu?“ Iară Iisus răspuns n-au dat lui. Zise
direpт aceaea Pilat Lui: „Mie nu grăieşti?
Nu ştii că puteare am să Te răstignescu pre
Tine şi puteare am să Te slobozescu?“
11 Răspunse Iisus: „N-ai avea nici o puteare
asupra Mea, de nu ar fi fost dată ţie de sus.
Pentru aceaea cela ce M-au vîndut ţie mai
12 mare păcat are“. Dentru aceasta cerca
Pilat să-L sloboază pre El, iară jidovii striga
zicînd: „De vei slobozi pre Acesta, nu eşti
priaten Chesarului. Tot cela ce face pre sine
13 împărat stă împotriva lui Chesariu“. Deci
Pilat, auzind acest cuvînt, scoase afară pre
Iisus şi şăzînd pre scaun, în locul ce să chea-
mă „Aşternut cu piatră“, iară jidoveaşte
14 Gavatha. Şi era Vinerea Paştilor, şi ca la
al şaselea ceas, şi zise jidovilor: „Vezi Împă-
15 ratul vostru!“ Iară ei strigară: „Rădică-L!
Rădică-L! Răstigneaşte-L pre El“. Zise lor
Pilat: „Pre Împăratul vostru să-L răstig-
nescu?“ Răspunseră arhiereii: „Nu avem
16 împărat fără numai pre Chesariu“. Deci
atuncea deade pre El lor, ca să se răstig-
17 nească. Şi luară pre Iisus şi-L duseră. Şi
purtînd crucea Lui, ieşi la locul ce să cheamă
al Căpăţînilor, care să cheamă jidoveaşte
18 Golgotha, Unde pre El L-au răstignit, şi
împreună cu El pre alţi doi, dencoace şi
19 dencolea, şi în mijloc pre Iisus. Şi scrise
şi titlul Pilat şi puse pre cruce. Şi era scris:
„Iisus Nazarineanul, Împăratul jidovilor“.
20 Deci acest titlu mulţi l-au citit dentru jidovi,
căci aproape era de cetate locul unde s-au
răstignit Iisus. Şi era scris jidoveaşte, eli-
21 neaşte, rîmleneaşte. Deci zicea lui Pilat
arhiereii jidovilor: „Nu scrie: 'Împăratul
jidovilor', ce cum că Acela au zis: 'Împărat
22 sînt jidovilor'“. Răspunse Pilat: „Ce am
23 scris, am scris“. Deci slujitorii, cînd au
răstignit pre Iisus, luară hainele Lui (şi fă-
cură patru părţi, la fieştecare slujitoriu parte)
şi veşmîntu. Şi era veşmîntul necusut, de sus
24 ţesut preste tot. Deci ziseră întru ei: „Să
nu-l spintecăm pre el, ce să aruncăm sorţi
pentru el, al cui va fi!“; ca Scriptura să se
plinească, ceaea ce zice: „Împărţiră hainele
Meale lor, şi pre îmbrăcămintea Mea puseră
sorţi“. Deci slujitorii aceastea au făcut.
Şi sta lîngă crucea lui Iisus maica Lui şi sora 25
maicei Lui, Maria a Cleopei, şi Maria Magda-
lina. Deci Iisus, văzînd pre maică şi pre 26
ucenic stînd, pre carele iubiia, zise maicii
Lui: „Muiare, iată fiiul tău!“ Şi după 27
aceaea zise ucenicului: „Iată maica ta!“ Şi
den ceasul acela au luat pre ea ucenicul ace-
la la ale sale. După aceaea, ştiind Iisus 28
că toate acum s-au săvîrşit, ca să să plinească
Scriptura, zise: „Seate Mi-e!“ Deci 29
vas zăcea, de oţet plin, şi ei, umplînd bu-
reate de oţet şi cu isop puind împrejur,
apropiară la gura Lui. Deci cînd luo oţe- 30
tul, Iisus zise: „Săvîrşitu-s-au“. Şi plecînd
capul, au dat duhul. Deci jidovii, ca să nu 31
rămîie pre cruce trupurile sîmbăta, de vrea-
me ce vineri era, pentru că era mare ziua
sîmbetei aceiia, întrebară pre Pilat ca să să
zdrobească lor fluierile şi să-i rădice.
Deci veniră slujitorii şi celui dentîiu îi zdro- 32
biră fluierile şi celuialalt ce s-au răstignit
împreună cu el. Iară la Iisus venind, 33
deaca văzură pre El mort fiind, n-au zdrobit
Lui fluierile. Ce unul den slujitori cu 34
fuştele coasta Lui împunse şi îndată ieşi
sînge şi apă. Şi cela ce au văzut au 35
mărturisit, şi adevărată iaste mărturia lui;
şi acela ştie că adevărat zice, ca voi să
creadeţi. Pentru că s-au făcut aceastea, 36
ca Scriptura să să plinească: „Os nu să va
zdrobi de la El“. Şi iarăş altă Scriptură 37
zice: „Vedea-vor la Carele au împuns“.
Iară după aceasta întrebă pre Pilat Iosif cel 38
de la Arimathea, fiind ucenic lui Iisus, iară
ascuns pentru frica jidovilor, ca să rădice
trupul lui Iisus. Şi au poruncit Pilat; deci
veni şi rădică trupul lui Iisus. Şi veni şi 39
Nicodim, cela ce au venit cătră Iisus noaptea
dentîiu, aducînd amestecături de zmirnă şi
aloi, ca vro 100 de litre. Deci luară trupul 40
lui Iisus şi legară pre el cu cearşafuri împre-
ună cu unsorile, după cum iaste obiceaiul
jidovilor a îngropa. Şi era în locul unde 41
S-au răstignit grădină, şi în grădină mormînt
nou, întru carele nimenilea niciodinioară
s-au pus. Deci acolo, pentru vinerea 42
jidovilor, căci aproape era mormîntul,
au pus pre Iisus.

CAP XX

Iară într-una de sîmbete, Maria Magda- 1
lina veni dimineaţa, întunearec încă
fiind, la mormînt, şi văzu piatra
rîdicată de la mormînt. Alergă 2
direpт aceaea şi veni cătră Simon

Petăr şi cătră celalalt ucenic, carele iubiia Iisus, şi zise lor:„Au rîdicat pre Domnul den groapă şi nu ştim unde L-au pus pre El".
3 Deci ieşi Petăr şi celalalt ucenic şi veniia
4 cătră mormînt. Şi alerga amîndoi împreună, şi celalalt ucenic alergă înainte, mai curînd decît Petăr, şi veni mai întîiu la
5 mormînt. Şi plecîndu-se, văzu zăcînd
6 cearşafurile, însă nu întră. Deci veni Simon Petăr, urmînd lui, şi întră în mormînt
7 şi văzu cearşafurile zăcînd. Şi măhrama care era preste capul Lui nu cu cearşafurile zăcînd, ce osebi, învăluită, într-un loc.
8 Deci atuncea întră şi celalalt ucenic, cela ce au venit întîiu în mormînt, şi văzu şi crezu.
9 Pentru că încă nu ştiia Scriptura, că trebuie
10 El den morţi să Să învie. Deci să duseră
11 iarăş cătră dînşii ucenicii. Iară Maria sta cătră mormînt, plîngînd afară, şi plîngînd
12 să plecă în mormînt. Şi văzu doi îngeri întru veşminte albe şăzînd: unul cătră cap, altul cătră picioare, unde zăcea trupul lui
13 Iisus. Şi ziseră aceia ei:„Muiare, ce plîngi?" Zise lor:„Căci au rîdicat pre Domnul mieu şi nu ştiu unde L-au pus pre El".
14 Şi aceastea zicînd, să întoarse îndărăt şi văzu pre Iisus stînd, şi nu ştiia că Iisus iaste.
15 Zise ei Iisus:„Muiare, ce plîngi? Pre cine cauţi?" Aceaca, părîndu-i-să că grădinariul iaste, zise Lui:„Doamne, de ai rîdicat tu pre El, spune-m unde L-ai pus, şi eu pre Dînsul
16 să-L rîdic". Zise ei Iisus:„Mario!" Întorcîndu-se, aceaea zise Lui:„Ravvuni!", care să
17 zice „Învăţătoriule". Zise ei Iisus:„Nu te atinge de Mine, pentru că încă nu M-am suit cătră Părintele Mieu, ce pasă cătră fraţii Miei şi zi lor: Suiu-Mă cătră Părintele Mieu şi Părintele vostru şi Dumnezăul Mieu
18 şi Dumnezăul vostru". Veni Maria Magdalina vestind ucenicilor că au văzut pre
19 Domnul şi aceastea au zis ei. Deci fiind sară întru ziua aceaea, într-una a sîmbetelor, şi uşăle fiind închise unde era ucenicii adunaţi, pentru frica jidovilor, veni Iisus şi stătu
20 în mijloc şi zise lor:„Pace voao!" Şi aceasta zicînd, arătat-au lor mînile şi coasta Lui. Bucurară-se derept aceaea ucenicii vă-
21 zînd pre Domnul. Deci iarăş zise lor Iisus: „Pace voao! Cum au trimis pre Mine Părintele, şi Eu trimiţu pre voi".
22 Şi aceasta zicînd, au suflat şi zise lor:„Luaţi Duh Sfînt:
23 Cărora veţi lăsa păcatele, lăsa-se-vor lor;
24 ori cărora veţi opri, oprite sînt". Iară Thoma, unul den 12, cela ce să cheamă Geamăn, nu era cu ei cînd au venit Iisus.
25 Deci zicea lui ceialalţi ucenici:„Văzut-am pre Domnul!" Iară el zise lor:„De nu voiu vedea întru mînile Lui semnul cuilor şi să puiu deagetul mieu în semnul cuilor şi să puiu mîna mea în coasta Lui, nu voiu
26 creade". Şi după 8 zile iară era înlăuntru ucenicii Lui, şi Thoma cu ei. Veni Iisus, uşăle fiind închise, şi stătu în mijloc şi zise:„Pace voao!" Apoi zise Thomei: 27
„Adu deagetul tău aicea şi vezi mînile Meale; şi adu mîna ta şi pune la coasta Mea; şi nu te face necredincios, ce credincios". Şi 28
răspunse Thoma şi zise Lui:„Domnul Mieu şi Dumnăzăul Mieu!" Zise lui Iisus:„Căci 29
ai văzut pre Mine, Thomo, ai crezut. Fericiţi ceia ce n-au văzut şi au crezut". Deci 30
multe şi alte seamne au făcut Iisus înaintea ucenicilor Lui, carele nu sînt scrise în cartea aceasta. Iară aceastea s-au scris ca să 31
creadeţi că Iisus iaste Hristos, Fiiul lui Dumnezău, şi ca, crezînd, viaţă să aveţi întru numele Lui.

CAP XXI

După aceasta S-au arătat iarăş pre 1
Sine Iisus ucenicilor, la Marea Tiveriada, şi Să arătă aşa: Era împre- 2
ună Simon Petr şi Thoma ce să cheamă Geamăn şi Nathanail cel de la Cana Galileiului şi cei ai Zevedeului şi alţii dentru ucenicii Lui, doi. Zise lor 3
Simon Petr:„Duce-mă-voiu să vînez". Ziseră lui:„Veni-vom şi noi împreună cu tine!" Ieşiră şi să suiră în vas îndată, şi întru aceaea noapte n-au prins nemică. Şi demeneaţa 4
făcîndu-se, stătu Iisus la ţărmure, însă nu ştiia ucenicii că Iisus iaste. Zise direpţ 5
aceaea lor Iisus:„Copii, nu ceva de mîncat aveţi?" Răspunseră Lui:„Nu". Şi El zise 6
lor:„Puneţ de-a direapta parte a vasului mreajea şi veţ afla". Deci puseră şi nu mai putea să-l tragă de mulţimea peştilor. Deci zise ucenicul acela, pre carele iubiia 7
Iisus, lui Petr:„Domnul iaste!" Deci Simon Petr, auzind că Domnul iaste, cu haina-ş să încinsă, căci era gol, şi să aruncă pre dînsul
în mare. Iară ceialalţi ucenici cu văş- 8
ciorul au venit, căci nu era departe de la pămînt, ce ca vro 200 de coţi, trăgînd nevodul peştilor. Deci deaca ieşiră la pămînt, vă- 9
zură jăratec jos şi peaşte deasupra şi pîine.
Zise lor Iisus:„Aduceţ den peştii carii aţ 10
prins acum!" Să sui Simon Petr şi trase 11
nevodul pre pămînt plin de peşti mari, 153, şi, atîţea fiind, nu s-au rupt nevodul.
Zise lor Iisus:„Veniţ de prînziţi". Şi nime- 12
nea nu cuteza den ucenici să cearce pre El: „Tu cine eşti?", ştiind că Domnul iaste.
Veni direpţ aceaea Iisus şi luo pîinea şi deade 13
lor, şi peaştele aşijderea. Aceasta dară a 14
treia oară S-au arătat Iisus ucenicilor Lui, sculîndu-Se den morţi. Deci deaca prîn- 15
ziră, zise lui Simon Petr Iisus:„Simon Iona, iubeşti-Mă mai mult decît aceştea?" Zise Lui:„Aşa, Doamne, Tu ştii că Te iubesc!"
Zise lui:„Paşte mieii Miei". Zise lui iarăş, 16
al doilea:„Simon Iona, iubeşti-Mă?" Zise Lui:„Aşa, Doamne, Tu ştii că Te iubesc!"
Zise lui:„Paşte oile Meale". Zise lui a 17
treia oară:„Simon Iona, iubeşti-Mă?" Mîhnitu-s-au pentru căci au zis lui a treia oară „Iubeşti-Mă?", şi zise Lui: „Doamne,

Tu toate ştii. Tu ştii că Te iubesc". Zise lui
18 Iisus:„Paşte oile Meale. Amin, amin zic
ţie: Cînd erai mai tînăr, încingeai pre tine şi
umblai unde vreai; iară cînd vei îmbătrîni,
întinde-vei mîinile tale şi altul te va încinge
19 şi te va aduce unde nu vei". Şi aceasta
au zis, arătînd cu ce moarte va slăvi pre
Dumnezău. Şi aceasta zicînd, zise lui:„Vino
20 după Mine!" Şi întorcîndu-se Petăr, văzu
pre ucenicul carele iubiia Iisus, urmînd,
carele au şi căzut la Cină pre pieptul Lui şi-I
zise:„Doamne, cine iaste cela ce vinde pre
21 Tine?" Pre acesta văzînd Petr, zicea lui
22 Iisus:„Doamne, dară acesta ce?" Zise lui
Iisus:„De voiu vrea pre el să rămîie pînă
voiu veni, ce e cătră tine? Tu vino după
23 Mine". Deci ieşi cuvîntul acesta la fraţi
că ucenicul acela nu moare. Şi nu zise lui
Iisus că nu va muri, ce:„De voiu vrea să
rămîie el pînă voiu veni, ce-ţ e ţie?"
24 Acesta iaste ucenicul cela ce mărturiseaşte
pentru aceastea şi au scris aceastea, şi ştim
25 că adevărată iaste mărturiseala lui. Şi
sînt şi altele multe care au făcut Iisus,
carele de să vor scrie cîte una, nici
în lumea aceasta gîndesc a
încăpea ceale ce s-ar
scrie cărţi.
Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

CAP I

Cuvîntul cel dentîiu făcut-am pentru toate, o, Theofile, carele au început Iisus 1
a face şi a învăţa, Pînă 2
în ziua, carea, poruncind apostolilor pren Duhul Sfînt, pre carii au ales, S-au înălţat. La carii S-au şi 3
aiavea arătat după ce au pătimit El întru multe seamne chiar pren 40 de zile arătîndu-Se lor şi zicînd ceale ce era pentru împărăţia lui Dumnezău. Şi împreună petrecînd, 4
porunci lor de la Ierusalim să nu se desparţă, ce să aşteapte făgăduinţa Părintelui „carea aţi auzit de la Mine: Căci Ioan au botezat 5
cu apă, iară voi vă veţi boteza cu Duhul Sfînt nu după multe zilele aceastea". Deaca s-au adunat, ei întreba pre El, zicînd: 6
„Doamne, au în anul acesta vei aşăza împărăţia lui Israil?" Şi zise cătră ei:„Nu iaste 7
voo a priceape anii au vremile, carele Părintele au pus întru a Sa biruinţă. Ce veţi 8
lua puteare venind Duhul Sfînt preste voi şi veţi fi Mie mărturie în Ierusalim şi în toată Iudea şi Samaria şi pînă la marginea pămîntului". Şi aceastea zicînd, văzînd ei, Să 9
rîdică şi nor Îl luo pre El den ochii lor. Şi aşa căutînd, era în ceriu mergînd El şi 10
iată, doi bărbaţi sta lîngă ei cu haină albă, Carii şi ziseră:„Bărbaţi galilei, ce staţi că- 11
utînd la ceriu? Acesta Iisus, luîndu-Se de la voi în ceriu, aşa va veni, în ce chip aţi văzut pre El mergînd în ceriu". Atunci s-au în- 12
tors în Ierusalim de la măgura ce să cheamă Eleonul, carea iaste aproape de Ierusalim, calea Sîmbetii avînd. Şi cînd întrară, să 13
suiră în foişor, unde era mîind Petăr şi Iacov şi Ioan şi Andrei, Filip şi Thoma, Vartholomeu şi Mattheu, Iacov al lui Alfeu şi Simon Zilotis şi Iuda a lui Iacov. Aceştea toţi 14
era aşteptînd dempreună, cu rugăciunea şi cu ruga, împreună cu muierile şi cu Maria, maica lui Iisus, şi cu fraţii Lui. Şi în zilele 15
aceastea, sculîndu-se Petăr în mijlocul ucenicilor, zise (şi era gloată de nume într-un loc ca vreo 120): „Bărbaţi fraţi, trebuia 16
să să împle Scrisoarea aceasta, care au zis mai naînte Duhul cel Sfînt pren rostul lui David pentru Iuda, cela ce s-au făcut povaţă celor ce au prins pre Iisus. Căci 17
numărat era cu noi şi luo sorţul slujbei aceştiia. Deci acesta au cîştigat loc 18
den plata nedireptăţii şi, căzut fiind, au

plesnit preste mijloc şi s-au vărsat toate
19 măruntăile lui. Şi să înţelease la toţi
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, cît s-au chemat
locul acela cu limba lor Acheldama, adecă
20 Loc al Sîngelui. Pentru că scris iaste în
cartea Psalmilor:'Facă-se curtea lui pustie
şi să nu fie cine să lăcuiască întru ea şi
21 socoteala lui să o ia altul'. Deci trebuie,
den bărbaţii care au venit cu noi în toată
vreamea întru carea au întrat şi au ieşit
22 asupra noastră Domnul Iisus, Începînd
de la botezul lui Ioan pînă la ziua carea S-au
înălţat de la noi, mărturie învierii Lui unul
să să facă dentru aceştea împreună cu noi".
23 Şi au pus pre doi, pre Iosif, cela ce să chema
Varsava, carele s-au numit Iustos, şi pre
24 Matthia. Şi, făcînd rugăciuni, ziseră:
„Tu, Doamne, ştiutoare de inimile tuturor,
arată dentru aceşti doi pre unul carele vei
25 aleage Să ia sorţul slujbei aceştiia şi a
trimiterii dentru carea au ieşit Iuda să
26 meargă la locul lui". Şi deaderă sorţii lor
şi căzu sorţul pre Matthia şi împreună să
rîndui cu cei 11 apostoli.

CAP II

1 Şi cînd să împlea ziua Rusaliilor, era
cu toţii împreună adunaţi la un loc.
2 Şi să făcu fără veaste den ceriu
sunet ca cînd ar veni suflare cu silă
şi umplu toată casa unde era şăzînd.
3 Şi să arătară lor, împărţindu-se, limbi ca
de foc şi au şăzut preste fieştecarele dentru
4 ei. Şi să împlură toţi de Duhul Svînt şi
începură a grăi cu alte limbi, după cùm Du-
5 hul le da lor să răspunză. Şi era în
Ierusalim lăcuind jidovi, oameni smeriţi
6 den toată limba cea de supt ceriu. Şi
făcîndu-se glasul acesta, să adună mulţimea
şi să turbură, căci auziia fieştecarele cu a
7 sa limbă grăind ei. Şi să ciudiia toţ şi să
mira zicînd între sine:„Au nu, iată, aceştea
8 toţi cei ce grăiescu galilei sînt? Şi cum
noi auzim fieştecarele cu a noastră limbă
9 de fealiu cu carea am născut? Parthii şi
midii şi elamiteanii şi ceia ce lăcuiesc Mijlo-
cul-Rîurilor şi pre Iudea şi Capadochia,
10 Marea Neagră şi Asia, Frighia şi Pamfilia
şi Eghipetul şi părţile Leviei cei despre
11 Chirini şi ceia ce veniia rîmleani, Şi jidovi
şi nemearnici, criteani şi arapi, auzîm grăind
ei cu ale noastre limbi măririle lui
12 Dumnezău!" Şi să mira toţi şi să ciudiia,
unul către altul zicînd:„Ce va să fie aceasta?"
13 Iară alţii, batjocurind, zicea că de must sînt
14 plini. Şi stînd Petăr cu cei 11, rădică gla-
sul lui şi răspunse lor:„Bărbaţ jidovi şi ceia
ce lăcuiţi Ierusalimul toţi, aceasta voao
ştiută să fie şi să băgaţi în urechi graiurile
15 meale; Pentru că nu, după cum voi socotiţ,
sînt aceştea beaţi, pentru că iaste ceas al
treilea den zi; Ce aceasta iaste ce s-au 16
grăit pren prorocul Ioil: 'Şi va fi în zilele 17
ceale de apoi—zice Dumnezău— turna-voiu
den Duhul Mieu preste tot trupul şi vor
proroci fiii voştri şi featele voastre, şi tinerii
voştri vederi vor vedea şi cei bătrîni ai voştri
vise vor visa. Şi încă preste robii Miei şi 18
preste roabele Meale în zilele acealea turna-
voiu den Duhul Mieu şi vor proroci. Şi 19
voiu da minuni în ceriu sus şi seamne pre
pămînt jos, sînge şi foc şi abur de fum.
Soarele să va întoarce spre întunearec şi 20
luna spre sînge, mai nainte de ce va veni ziua
Domnului cea mare şi strălucită. Şi va 21
fi tot carele va chema numele Domnului
mîntui-se-va'. Bărbaţi israilteani, ascultaţ 22
cuvintele aceastea:'Pre Iisus Nazarineanul,
bărbat de la Dumnezău arătat la voi cu pu-
teri şi cu minuni şi cu seamne, carele au
făcut pren El Dumnezău în mijlocul vostru,
după cum şi voi ştiţi, Pre Acesta, cu cel 23
rînduit svat şi cu mai nainte ştiinţă a lui
Dumnezău, dat, luîndu-L pren mînile celor
fără de leage, răstignindu-L, L-aţi omorît.
Pre Carele Dumnezău L-au învis, dezlegînd 24
chinurile morţii, pentru că nu era putinţă
să să ţie El de dînsa. Pentru că David 25
zice la El:'Înainte vedeam pre Domnul îna-
intea mea pururea, căci de-a direapta mea
iaste, ca să nu mă clintescu. Pentru aceaea 26
veselitu-s-au inema mea şi s-au bucurat limba
mea şi încă şi trupul mieu să va sălăşlui pre
nădeajde; Căci nu vei lăsa sufletul mieu 27
în iad, nici vei da pre cel preacuvios al Tău
să vază stricăciune. Arătat-ai mie căile 28
vieţii, împlea-mă-vei de veselie cu faţa Ta'.
Bărbaţi fraţi, slobod e a zice aiave către voi, 29
pentru patriarhul David, căci şi au murit şi
s-au îngropat, şi mormîntul lui iaste întru
noi, pînă în ziua aceasta. Deci, fiind pro- 30
roc şi ştiind că cu jurămînt au jurat lui
Dumnezău den rodul mijlocului lui trupeaş-
te să scoale pre Hristos, să şază pre scaunul
lui, Mai nainte văzînd, au grăit pentru 31
învierea lui Hristos, căci nu S-au părăsit
sufletul Lui în iad, nici trupul Lui au văzut
stricăciune. Pre acestu Iisus au învis 32
Dumnezău, Căruia toţi noi sîntem mărturii.
Deci, cu direapta lui Dumnezău înălţindu-Să 33
şi făgăduinţa Duhului Sfînt luînd de la Pă-
rintele, au turnat aceasta carea acum voi
vedeţi şi auziţi. Pentru că nu David s-au 34
suit în ceriuri, ce zice el:'Zise Domnul
Domnului mieu:'Şăzi de-a direapta Mea,
Pînă voiu pune pre vrăjmaşii Tăi razim pi- 35
cioarelor Tale'. Deci fără greşală să ştie 36
toată casa lui Israil că şi Domnu şi Hristos
pre El Dumnezău L-au făcut, pre Acest Iisus
pre Carele voi aţi răstignit". Şi auzind 37

s-au umilit cu inima şi ziseră cătră Petăr şi cătră ceialalţi apostoli:„Ce vom face, băr-
38 baţi fraţi?“ Petăr zise cătră ei:„Pocăiţi-vă şi să să botează fieştecarele dentru voi pre numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor şi veţi lua darul Sfîntului Duh.
39 Pentru că voao iaste făgăduinţa şi fiilor voştri şi tuturor celor de departe ori pre carii va chema Domnul Dumnezăul nostru“.
40 Şi cu alte cuvinte mai multe să mărturisiia şi ruga, zicînd:„Mîntuiţi-vă de neamul cel
41 strîmbu acesta“. Deci ei bucuroşi priimind cuvîntul lui s-au botezat şi să adaoseră în
42 ziua aceaea suflete ca vreo 3000. Şi era aşteptînd la învăţătura apostolilor şi la împreunarea şi la frîngerea pîinii şi la rugă-
43 ciune. Şi să făcu la tot sufletul frică, şi multe minuni şi seamne pren apostoli să
44 făcea. Şi toţi ceia ce credea era într-un
45 loc şi avea toate de obşte. Şi ocinile şi averile le vindea şi le împărţiia pre eale
46 tuturor, după cum neştine avea lipsă. Şi în toate zilele aşteptînd cu toţi dempreună în besearică şi frîngînd pren case pîine priimiia cu bucurie hrană şi cu prostimea inimii.
47 Lăudînd pre Dumnezău şi avînd har cătră tot norodul şi Domnul adăogea pre cei ce să mîntuia în toate zilele la besearică.

CAP III

1 Şi deodată Petăr şi Ioan să suia la
2 besearică la ceasul rugăciunii al noaolea. Şi oarecare bărbat ologu, den pîntecele maicii lui fiind să purta, pre carele îl punea în toate zilele lîngă uşa besearicii, ceaea ce să zice a Înfrumuseţată, ca să ceară milostenie
3 de la cei ce întra în besearică, Carele, văzînd pre Petăr şi pre Ioan vrînd să între în
4 besearică, să ruga de milostenie. Şi căutînd Petr la el împreună cu Ioan zise:„Caută
5 la noi“. Şi el să uită la ei aşteptînd ceva
6 de la ei să ia. Şi zise Petăr:„Argint şi aur nu iaste la mine, iară carea am, aceasta-ţi dau ţie: Întru numele lui Iisus Hristos Nazari-
7 neanul, scoală-te şi umblă!“ Şi apucîndu-l pre el de mîna cea direaptă, îl sculă şi îndată i să întăriră lui talpele şi fluierile.
8 Şi sărind, stătu şi umbla şi întră împreună cu ei în besearecă, umblînd şi săltînd şi lău-
9 dînd pre Dumnezău. Şi văzu pre el tot
10 norodul umblînd şi lăudînd pre Dumnezău. Şi-l cunoştea pre el că acesta era cela ce şădea pentru milostenie la Poarta cea Frumoasă a besearecii şi să umplură de spaimă şi de mirare de ce i s-au întîmplat
11 lui. Şi ţiind cel ce s-au vindecat olog pre Petr şi pre Ioan, alergă cătră ei tot norodul la bolta ceaea ce să cheamă a
12 lui Solomon, înspăimaţi. Şi văzînd, Petr răspunse cătră nărod:„Bărbaţi israil-

teani, ce vă miraţi spre aceasta? Sau la noi ce priviţ, ca cum cu a noastră puteare au bună credinţă am făcut ca să umble el?
Dumnezăul lui Avraam şi al lui Isaac şi al 13
lui Iacov, Dumnezăul părinţilor noştri, au mărit pre Fiiul Lui, Iisus, pre Carele voi L-aţ dat şi v-aţ lepădat de El denaintea lui Pilat, judecînd acela să-L sloboază. Iară voi de 14
Cel Sfînt şi Direpţ v-aţ tăgăduit şi aţ cerut pre om ucigaş să să hărăzască voao. Iară 15
pre începătoriul vieţii L-aţ omorît, pre Carele Dumnezău L-au învis din morţi, Căruia noi mărturii sîntem. Şi cu credinţa 16
numelui Lui, pre acesta pre carele vedeţ şi-l ştiţ, au întărit numele Lui şi credinţa cea ce e prin El au dat lui întregăciunea aceasta denaintea voastră tuturor. Şi acum, fraţi- 17
lor, ştiu că după necunoştinţă aţ făcut, ca şi boiarii voştri. Iară Dumnezău, Carele 18
au vestit mai înainte pren gura a tuturor prorocilor Lui a pătimi Hristos, au plinit aşa.
Deci pocăiţi-vă şi vă întoarceţ, ca să şteargă 19
ale voastre păcate, Ca să vie vremi de 20
răsuflare de la faţa Domnului şi să trimiţă pre Cel mai nainte rînduit voao, Iisus Hristos,
Pre Carele trebuie ceriul să-L priimească 21
pînă la aşăzarea anilor tuturor, cărora au grăit Dumnezău pren rostul tuturor sfinţilor Lui proroci den veac. Pentru că Moisi 22
cătră părinţ au zis că'Proroc voao va învia Domnul Dumnezăul vostru dentru fraţii voştri, ca mine; de El să ascultaţi după
toate oricîte va grăi cătră voi. Şi va fi 23
tot sufletul oricarele nu va asculta de Prorocul Acela, cu totul va peri dentru nărod'.
Şi toţi prorocii, de la Samoil şi celor pre 24
rînd, cîţi au grăit, şi mai nainte au vestit zilele aceastea. Voi sînteţ fiii prorocilor 25
şi făgăduinţii căriia au pus Dumnezeu cătră părinţii noştri, zicînd cătră Avraam:'Şi semenţiei tale să vor blagoslovi toate neamurile pămîntului'. Voao întîiu Dumnezău 26
înviind pre Fiiul Lui, Iisus, trimisu-L-au pre El blagoslovind pre voi, cînd vă întoarceţ fieştecarele de cătră vicleşugurile voastre“.

CAP IV

Şi grăind ei cătră norod, veniră-le 1
asupră preoţii şi căpitanul beseare-
cii şi sadocheii, Tînjînd pentru 2
că învaţă ei pre nărod şi vestesc ei întru Iisus învierea cea den morţi.
Şi puseră asupra lor mîinile şi-i pusără în 3
pază pre a doua zi, pentru că era sară. Şi 4
mulţi dentru ceia ce au auzit cuvîntul au crezut şi să făcu numărul bărbaţilor ca vro cinci mii. Şi fu a doao zi să adunară 5
ai lor boiarii şi bătrînii şi cărturarii în Ierusalim, Şi Anna arhiereul şi Caiafa, 6
şi Ioan şi Alexandru, şi cîţi era den rod vlădicesc. Şi puindu-i pre ei în mij- 7

loc, îi întreba:„Cu ce puteare sau cu ce nume
8 aţi făcut aceasta voi?“ Atunce Petăr, umplîndu-se de Duhul Svînt, zise cătră ei: „Boiari ai norodului şi bătrînii lui Israil,
9 De vreame ce noi astăzi ne cercetăm pentru facerea de bine a unui om bolnav, cu ce
10 acesta s-au mîntuit, Cunoscut să fie la toţi la voi şi la tot norodul Israil căci întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre Carele voi L-aţ răstignit, pre Carele Dumnezău L-au învis den morţi, întru Acela acesta
11 stă înaintea voastră sănătos. Aceasta iaste piatra cea ce s-au ocărît de cătră voi, cei ce ziditi, ceaea ce s-au făcut în capul unghiului.
12 Şi nu iaste într-alt întru nemică mîntuirea, pentru că nici nume iaste altul supt ceriu cela ce s-au dat întru oameni întru carele
13 trebuie să ne mîntuim noi“. Şi văzînd a lui Petăr învrednicie şi a lui Ioan şi pricepînd că oameni necărturari sînt şi proşti, să mira şi cunoştea pre ei că cu Iisus împre-
14 ună era. Şi pre om văzîndu-l împreună cu ei stînd, pre cel vindecat, nemică nu
15 putea să zică împotrivă. Şi poruncind ei afară den adunare să iasă, voroviră întru
16 ei, Zicînd:„Ce vom face oamenilor acestora? Pentru că cunoscut semnu s-au făcut pren ei la toţi ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, aiave, şi nu putem să ne tăgăduim.
17 Ce ca nu întru mai mult să să împarţă la
nărod, cu înfricoşare să-i înfricoşem pre ei, să nu mai grăiască pre numele acesta nici
18 unuia dentre oameni“. Şi chemînd pre ei, porunciră lor întru tot să nu grăiască,
19 nici să înveaţe pre numele lui Iisus. Iară Petăr şi Ioan, răspunzînd cătră ei, ziseră: „De iaste direpţ înaintea lui Dumnezău a asculta de voi mai mult decît de Dumnezău,
20 judecaţi. Pentru că nu putem noi cealea ce am văzut şi ceale ce am auzit să nu grăim“.
21 Iară ei, înfricoşîndu-i, sloboziră pre ei, nemic aflînd cum vor certa pre ei, pentru norod, că toţi măriia pre Dumnezău pentru
22 ce s-au făcut. Pentru că mai mult era omul decît de 40 de ani la carele s-au fost
23 făcut sămnul acesta al vindecării. Şi slobozindu-se, s-au dus cătră ceia ai lor şi au vestit cîte cătră ei arhiereii şi bătrînii
24 ziseră. Şi ei, auzind, toţi deodată rădicară glas cătră Dumnezău şi ziseră:„Doamne, Tu, Dumnezăul Cela ce ai făcut ceriul şi pămîntul şi marea şi toate cealea dentru
25 eale, Cela ce pren gura lui David, slugii Tale ai zis:'Pentru ce să înherbîntară limbile
26 şi noroadele cugetară deşarte? Stătură împăraţii pămîntului şi boiarii s-au adunat la un loc asupra Domnului şi asupra Unsu-
27 lui Lui'. Pentru că s-au adunat cu adevărat în cetatea aceasta asupra Sfîntului Tău Fecior, Iisus, pre Carele ai unsu, şi Irod şi Pontie Pilat cu limbile împreună şi noroadele lui Israil, Să facă cîte mîna Ta şi 28
sfatul Tău au rînduit mai nainte să să facă.
Şi acum, Doamne, caută preste înfricoşerile 29
lor şi dă robilor Tăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvîntul Tău. Cînd mîna Ta 30
vei tinde spre vindecare şi seamne şi minuni să să facă pren numele Celui Sfînt al Tău Fecioru, Iisus“. Şi rugîndu-se ei, să clăti 31
locul întru carele era adunaţi şi să umplură toţ de Duhul Sfînt şi grăiia cuvîntul lui Dumnezău cu îndrăznire. Iară inima şi 32
sufletul mulţimei celor ce au crezut era unul, şi nici unul cevaşi dentru averile lui zicea să fie a lui, ce era lor toate de obşte. Şi 33
cu mare puteare da mărturia apostolii de înviarea Domnului Iisus şi dar mare era preste ei toţi. Că nici lipsit era neştine dentru 34
ei, pentru că cîţi moşneani de locuri au de case era vînzînd, aducea preţurile celor ce să vindea. Şi punea lîngă picioarele aposto- 35
lilor şi să da la fieştecarele după cum avea lipsă fieştecarele. Iară Iosis, cela ce s-au 36
poreclit Varnava de apostoli, carea să tălmăceaşte „fiiul mîngîierii“, levit chiprean de neam, Avînd el ţarină, vînzîndu, aduse 37
preţul şi puse lîngă picioarele apostolilor.

CAP V

Iară un om oarecarele, pre nume 1
Anania, cu Sapfira, muiarea lui, au vîndut ocină. Şi au oprit şi ei 2
den preţu, ştiind împreună şi muiarea lui, şi aducînd parte oarece, lîngă picioarele apostolilor au pus. Iară 3
Petăr zise:„Ananio, pentru ce au umplut satana inima ta, să amăgeşti tu Duhul cel Sfînt şi să ascunzi den preţul locului? Au nu, rămîind, ţie rămînea şi, vînzîndu-să, 4
întru a ta biruinţă era? Ce căci ai pus în inima ta lucrul acesta? N-ai minţit oamenilor, ce lui Dumnezău“. Şi auzind Anania 5
cuvintele aceastea, căzînd au murit; şi fu frică mare preste toţi ceia ce auziia aceastea.
Şi sculîndu-să cei mai tineri, grijiră pre el 6
şi, scoţîndu-l, l-au astrucat. Şi fu treacere 7
ca de vo trei ceasuri; şi muiarea lui, neştiind ce s-au făcut, întră. Şi răspunse ei Petăr: 8
„Spune-m, au direpţ atîta locul ai vîndut?“ Şi ea zise:„Aşa, direpţ atîta“. Iară Petăr 9
zise cătră ea:„Pentru ce s-au tocmit între voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău, la uşă şi vor scoate pre tine“. Şi căzu îndată lîn- 10
gă picioarele lui şi muri; şi întrînd tinerii, aflară pre ea moartă şi, scoţindu-o, o au îngropatu-o lîngă bărbatul ei. Şi să făcu 11
frică mare preste toată adunarea şi preste

12 toţi ceia ce auziia aceastea. Şi pren mînile apostolilor făcutu-s-au seamne şi minuni întru noroade multe; şi era cu toţi dempreună
13 în bolta lui Solomon. Iară den ceialalţi nimenea nu cuteza să să lipească lîngă ei,
14 ce-i măriia prea ei nărodul. Şi mai mult să adăogea crezînd în Domnul mulţime de
15 bărbaţi şi de muieri; Cît pre uliţă scotea pre cei bolnavi şi-i punea pre paturi şi pre năsilii, ca, viind Petr, macară umbra să um-
16 brească la vreunul dentru ei. Şi să aduna şi mulţimea cetăţilor celor de premprejur la Ierusalim, aducînd bolnavi şi pre ceia ce să dodeia de cătră duhurile ceale necurate,
17 carii să vindeca toţi. Şi sculîndu-se arhiereul şi toţi cei dempreună cu el, care era eresul sadocheilor, să umplură de zavis-
18 tie. Şi puseră mîinile lor preste apostoli şi-i puseră pre dînşii în paza temniţei.
19 Iară îngerul Domnului pren noapte au deschis uşile temniţei şi, scoţînd pre ei afară,
20 au zis: „Mergeţi şi stînd grăiţ în besearecă norodului toate graiurile vieţii aceştiia".
21 Şi auzind întrară de noapte în besearecă şi învăţa; şi mergînd arhiereul şi cei ce era cu el, chemară împreună sfatul şi toată bătrînimea fiilor lui Israil şi trimiseră la temniţă
22 să-i aducă pre ei. Şi slugile mergînd, n-au aflat pre ei în temniţă şi, întorcîndu-se, spu-
23 seră Zicînd că „Temniţa am aflat-o închisă cu toată întemeiarea şi străjarii stînd înaintea uşilor; şi, deşchizînd înlăuntru,
24 pre nime n-au aflat". Şi deaca auziră cuvintele aceastea, preotul şi căpitanul besearecii şi arhiereii să mira pentru ei ce să fie
25 aceasta. Şi venind oarecarele, spuse lor, zicînd că „Iată, bărbaţii pre carii aţ pus în temniţă sînt în besearecă stînd şi învăţînd
26 pre norod". Atuncea, ducîndu-se căpitanul cu slugile, au adus pre ei, nu cu sila, pentru că să temea de nărod, ca să nu să ucigă
27 cu pietri. Şi aducîndu-i pre ei, i-au pus în adunare; şi întrebă pre ei arhiereul,
28 Zicînd: „Nu cu poruncă am poruncit voao să nu învăţaţi pre numele acesta? Şi, iată, aţ umplut Ierusalimul de învăţătura voastră şi veţ să aduceţ asupra noastră sîngele omu-
29 lui acestuia!" Şi răspunzînd Petr şi apostolii, ziseră: „A asculta trebuie pre Dumne-
30 zău mai mult decît pre oameni. Dumnezăul părinţilor noştri au sculat pre Iisus, pre Carele voi L-aţ omorît spînzurîndu-L pre
31 lemn. Pre Acest Dumnezău Începătoriu şi Mîntuitoriu L-au înălţat cu direapta Lui, să dea pocăinţă lui Israil şi iertare de
32 păcate. Şi noi sîntem lui marturi graiurilor acestora, şi Duhul cel Sfînt, Carele au dat Dumnezău celor ce ascultă
33 de El". Iară ei auzind, scrîşna în dinţi
34 şi sfătuia să-i omoară pre ei. Şi sculîndu-se oarecarele fariseu întru adunare, pre nume Gamaliil, învăţătoriu de leage, cinstit la tot nărodul, porunci afară curînd ceva apostolilor să să facă. Şi zise cătră ei: 35
„Bărbaţi israilteani, luaţi-vă aminte voao de oamenii aceştea ce veţ să faceţ. Pentru 36
că mai nainte de aceaste zile, sculatu-s-au Thevdas zicînd a fi el oarecarele mare, lîngă carele s-au lipit număr de oameni ca vro 400, carele s-au omorît, şi toţi cîţi asculta pre el s-au răsipit şi s-au făcut întru nemică. După acesta s-au sculat Iuda Galileul, în 37
zilele scrisorii, şi despărţi norod mult denapoia lui; şi acela au perit şi toţi cîţi asculta de el s-au răsipit. Şi acum zic voao: 38
Feriţi-vă de oamenii aceştea şi lăsaţi pre ei, căci, de va fi den oameni sfatul acesta au lucrul acesta, să va răsipi. Iară de iaste 39
de la Dumnezău, nu veţi putea să-l răsipiţi, ca nu cîndai şi vrăjmaşii lui Dumnezău să vă aflaţi". Şi ascultară pre el şi, chemînd 40
aproape pre apostoli, bătîndu-i, porunciră să nu grăiască pre numele lui Iisus şi au slobozit pre ei. Deci ei mergea bucurîndu- 41
se despre faţa adunării, căci pentru numele Lui să învredniciră a să necinsti. Şi toată 42
ziua în besearecă şi pren casă nu înceta a învăţarea şi a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP VI

Şi în zilele aceastea, înmulţindu-se 1
ucenicii, făcutu-s-au răpştire elinilor cătră evrei, căci să trecea cu vedearea întru slujba cea de toate zilele văduvile lor. Şi chemînd 2
cei 12, mulţimea ucenicilor ziseră: „Nu e plăcut noi, părăsînd cuvîntul lui Dumnezău, a sluji la mease. Socotiţi derept aceaea, 3
fraţilor, şapte oameni dentru voi, mărturisiţi fiind, plini de Duhul Sfînt şi de înţelepciune, pre carii vom pune preste treaba aceasta. Iară noi la rugăciune şi la slujba 4
cuvîntului vom îngădui". Şi plăcu cu- 5
vîntul înaintea a tot norodul; şi aleaseră pre Stefan, bărbat plin de credinţă şi de Duh Sfînt, şi pre Filip şi pre Prohor şi pre Nicanor şi pre Timon şi pre Parmena şi pre Niculau, nemearnic antiohean, Pre carii au pus 6
înaintea apostolilor şi, rugîndu-se, au pus preste ei mînile. Şi cuvîntul lui Dumnezău 7
creştea şi să înmulţiia numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, şi multă gloată den preoţi asculta credinţii. Iară Ştefan, plin 8
de credinţă şi de puteare, făcea minuni şi seamne mari întru norod. Şi să sculară 9
oarecarii dentru cei den adunare, ceia ce să zicea ai levertinilor şi ai chirineilor şi ai alexandreanilor, şi celor de la Chilichia şi Asia, certîndu-se cu Stefan, Şi nu putea să stea împotriva înţelepciunii şi 10
Duhului Căruia grăiia. Atuncea au su- 11

pus oameni, zicînd că,„Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisi şi spre Dum-
12 năzău". Şi au întărîtat pre norod şi pre bătrîni şi pre cărturari şi, stînd asupră-i, îl
13 apucară pre el şi-l aduseră la sfat. Şi puseră mărturii mincenoase zicînd:„Omul acesta nu părăseaşte graiuri cu blestem a grăirea asupra locului celui sfînt acestuia şi legii.
14 Pentru că am auzit pre el zicînd că Iisus Nazarineanul Acesta va surpa locul acesta şi va schimba obiceaile carele au dat noao
15 Moisi". Şi căutînd la el toţi ceia ce şădea în adunare, văzură faţa lui ca o faţă de înger.

CAP VII

1 Şi zise arhereul:„Oare aceastea aşa
2 sînt?" Iară el zise:„Bărbaţi fraţi şi părinţi, ascultaţi, Dumnezăul măririi arătatu-S-au la părintele nostru Avraam, fiind în Mijlocul—Rîurilor, mai nainte,pînă a lăcui el în Harran,
3 Şi zise către el:'Ieş den pămîntul tău şi
4 den rudenia ta Şi vino la pămîntul carele-ţ voiu arăta'. Atunci, ieşind den pămîntul haldeilor, au lăcuit în Harran; şi de acolo, după ce au murit tatăl lui, l-au mutat pre el la pămîntul acesta, la carele voi lăcuiţ acum.
5 Şi n-au dat lui moştenire întru el nici pas de picior; şi au făgăduit lui să-i dea spre ţineare pre el şi seminţiei lui după el, nefiind
6 la el fiiu. Şi grăi aşa Dumnezău, că va fi sămînţa lui nemearnică în pămînt strein şi o vor robi pre ea şi o vor chinui ani patru
7 sute. 'Şi limba la care vor sluji judeça-o-voiu Eu—zise Dumnezău—şi după aceastea
8 ieşi-vor şi vor sluji Mie în locul acesta'. Şi deade lui făgăduinţă de obrezanie; şi aşa au născut şi Isaac şi l-au obrezuit pre el în a opta zi; şi Isaac pre Iacov pre cei doispră-
9 zeace patriarşi. Şi patriarşii, rîvnind pre Iosif, îl vîndură la Eghipet; şi era Dumnezău
10 cu el. Şi scoase pre el dentru toate scîrbele lui şi deade lui dar şi înţelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Eghipetului, şi-l puse pre el povăţuitoriu preste Eghipet şi
11 preste toată casa lui. Şi veni foamete preste tot pămîntul Eghipetului şi în Hanaan şi necaz mare, şi nu afla de mîncat părinţii
12 noştri. Şi, auzînd Iacov că sînt bucate în Eghipet, au trimis pre părinţii noştri
13 dentîiu. Şi în al doilea s-au arătat Iosif fraţilor lui şi arătat s-au făcut neamul
14 lui Iosif lui Faraon. Şi trimiţînd Iosif, au chemat pre tată-său, Iacov, şi toată
15 rudenia lui cu suflete 75. Şi pogorî Iacov la Eghipet şi muri el şi părinţii noştri.
16 Şi s-au mutat la Sihem şi s-au pus în groapa carea au cumpărat Avraam cu preţ de argint de la fiii lui Emor al lui Sihem.
17 Şi cum să apropiia vreamea făgăduinţii căriia au jurat Dumnezău lui Avraam, crescu norodul
18 şi să înmulţi în Eghipet, Pînă unde s-au sculat alt împărat, carele nu ştiia pre Iosif.
19 Acesta, meşterşuguind neamul nostru, au chinuit pre părinţii noştri ca să facă lepădaţ pruncii lor, ca să nu să învie.
20 Întru care vreame să născu Moisi, şi era iscusit lui Dumnezău; care să hrăni luni trei în casa tătîne-său.
21 Şi, lepădîndu-se el, îl luo fata lui Faraon şi-l crescu pre el eiş fecior.
22 Şi să învăţă Moisi cu toată înţelepciunea eghipteanilor şi era tare în cuvinte şi în
23 fapte. Şi deacă să pliniia lui 40 de ani, să puse în inema lui să socotească pre fraţii
24 lui, pre fii lui Israil. Şi văzînd pre oarecarele avînd strîmbătate, izbîndi şi făcu izbîndă celui ce să supunea ucigînd pre eghiptean.
25 Şi gîndiia să să fie priceput fraţii lui că Dumnezău pren mîna lui dă lor mîntuire, iară ei n-au înţeles.
26 Şi a doao zi să arătă la ei bătîndu-să şi îndemnă pre ei spre pace, zicînd:'Bărbaţi fraţi sînteţi voi; pentru căci faceţi strîmbătate unul altuia?'.
27 Iară cela ce făcea strîmbătate aproapelui îl goni pre el, zicînd:'Cine te-au pus biruitoriu
28 şi judecătoriu preste noi? Au vei tu să mă omori, precum ai omorît ieri pre eghipteanu?'.
29 Şi fugi Moisi cu cuvîntul acesta şi să făcu nemearnic în pămîntul Madiamului, unde au născut 2 fii.
30 Şi împlîndu-să ani 40, să arată lui în pustiiul Muntelui Sinaii îngerul Domnului, în para focului rugului.
31 Iară Moisi, văzînd, s-au minunat de vedeare şi, apropiindu-să el să ia aminte, să făcu glasul
32 Domnului către el: 'Eu Dumnezăul părinţilor tăi, Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumnezăul lui Iacov'. Şi, înfricoşindu-să Moisi, nu cuteza să socotească.
33 Şi zise lui Domnul:'Dezleagă încălţămintea picioarelor tale, pentru că locul întru carele stai pămînt sfînt iaste.
34 Că, văzînd, am văzut chinuirea norodului Mieu celui den Eghipet şi suspinul lor am auzit şi M-am pogorît să-i scoţu pre ei; şi acum vino să te trimiţu la Eghipet'.
35 Pre acest Moisi, pre carele l-au tăgăduit zicînd: 'Cine te-au pus biruitoriu şi judecătoriu?', pre acesta Dumnezău biruitoriu şi mîntuitoriu au trimis, pren mîna îngerului celui ce
36 s-au arătat lui la rug. Acesta au scos pre ei, făcînd minuni şi seamne în pămîntul Eghipetului şi la Marea Roşie şi în pustiiu, ani 40.
37 Acesta e Moisi, cela ce au zis fiilor lui Israil:'Proroc va rădica voao Domnul

Dumnezăul vostru den fraţii voştri, ca mine,
38 de El să ascultaţi'. Acela iaste cel ce s-au
făcut întru adunare în pustiiu, cu îngerul
care grăiia lui în muntele Sinaii şi cu părinţii
noştri, carele au priimit cuvinte vii să dea
39 noao. La carele n-au vrut să să facă ascul-
tători părinţii noştri, ce lepădară şi să în-
40 toarsără cu inimile lor în Eghipet, Zicînd
lui Aaron:'Fă noao dumnezăi, carii vor
mearge înaintea noastră, pentru că Moisi
acesta, carele au scos pre noi den pămîntul
Eghipetului, nu ştim ce i s-au făcut lui'.
41 Şi au făcut viţel în zilele acealea şi au dat
jîrtvă idolului şi să veseliia întru lucrurile
42 mînilor lor. Şi întoarse Dumnezău şi
deade pre ei a sluji oştii ceriului în ce chip
e scris în cartea prorocilor:'Au jungheri şi
jîrtve aţi adus Mie ani 40 în pustiiu, casa
43 lui Israil? Şi aţi luat cortul lui Moloh şi
steaua dumnezăului vostru, Remfan, tiposu-
rile care aţi făcut, a vă închina lor! Şi voiu
44 muta pre voi decindea de Vavilon. Cortul
mărturiei era întru părinţii noştri, în pus-
tiiu, după cum au rînduit Cela ce grăia lui
Moisi să facă pre el după pilda carea au fost
45 văzut; Pre care l-au şi adus, priimindu-l,
părinţii noştri cu Iisus întru ţinearea limbi-
lor, care au scos Dumnezău despre faţa
părinţilor noştri pînă în zilele lui David,
46 Carele află har înaintea lui Dumnezău
şi cerşu să afle lăcaş Dumnezăului lui
47 Iacov. Şi Solomon zidi Lui casă.
48 Iară nu lăcuiaşte Cel înălţat în beseareci
făcute de mînă, după cum prorocul zice:
49 'Ceriul Mie scaun, iară pămîntul razim pi-
cioarelor Meale. Care casă veţi zidi Mie
—zice Domnul—au care e locul odihnii
50 Meale? Au nu mîna Mea au făcut aceastea
51 toate?'. Nesilnici la cerbice şi neobrezuiţi
cu inima şi cu urechile, voi pururea Duhului
Sfînt staţi împotrivă, precum părinţii voştri
52 şi voi! Pre carele den proroci n-au gonit
părinţii voştri? Şi au omorît pre ceia ce
mai nainte au vestit pentru venirea Celui Di-
rept, Căruia acum voi vînzători şi ucigători
53 v-aţi făcut, Carii aţi luat leagea în rîndu-
54 iale de îngeri şi n-aţi păzit!" Şi auzînd
aceastea, rînjîia cu inimile lor şi scrîşniia cu
55 dinţii asupra lui. Şi fiind plin de Duhul
Sfînt, căutînd la ceriu, văzu mărirea lui
Dumnezău şi pre Iisus stînd de-a direapta
56 lui Dumnezău. Şi zise:„Iată, văz ceriurile
deşchise şi pre Fiiul Omului stînd de-a
57 direapta lui Dumnezău!" Şi strigînd cu
glas mare, astupară urechile lor şi să
58 porniră cu toţi deodată asupra lui. Şi,
scoţîndu-l afară den cetate, îl ucidea
cu pietri şi mărturiile au pus hainele
lor lîngă picioarele unui tinerel ce-l chema
59 Savlu. Şi ucidea cu pietri pre Ste-
fan, strigînd şi zicînd:„Doamne Iisuse, prii-
meaşte duhul mieu". Şi îngenuchind 60
striga cu glas mare:„Doamne, să nu bagi
samă lor păcatul acesta!" Şi aceasta zicînd,
au adormit.

CAP VIII

Şi Savl era binevoind cu uciderea lui 1
şi fu într-aceea zi goană mare
asupra beseărecii cea den Ierusalim
şi toţi s-au răsipit pren ţărîle Iudeii
şi Samariei, afară den apostoli.
Şi aduseră pre Stefan bărbaţi smeriţi şi au 2
făcut plîngere mare preste el. Şi Savlu 3
strica beseareca, pren case mergînd, şi, tră-
gînd bărbaţi şi muieri, le da la temniţă.
Deci ei răsipindu-se, trecură binevestind 4
cuvîntul. Iară Filip, pogorîndu-se la ce- 5
tatea Samariei, mărturisiia lor pre Hristos.
Şi lua aminte gloatele la ceale ce să zicea 6
de Filip cu toţii deodată, auzind ei şi vă-
zînd seamnele care le făcea. Pentru că 7
mulţi den cei ce avea duhuri necurate, stri-
gînd cu glas mare ieşiia şi mulţi slăbănogi
şi şchiopi s-au vindecat. Şi fu bucurie 8
mare întru cetatea aceaea. Iară un băr- 9
bat oarecarele, pre nume Simon, era mai
denainte în cetate vrăjînd şi răzvrătind
limba Samariei, zicînd pre sine a fi oarecine
mare. La carele luînd aminte toţi, de la 10
mic pînă la mare, zicînd:„Acesta iaste pu-
tearea lui Dumnezău cea mare". Şi să 11
dedease după el pentru că oarecîtă vreame
cu vrăjîle i-au fost scos den minte pre ei.
Şi, deaca crezură lui Felip, binevestind 12
ceale de împărăţia lui Dumnezău şi de nu-
mele lui Iisus Hristos să boteza şi bărbaţi
şi muieri. Iară Simon şi el au crezut şi, 13
botezîndu-se, era îngăduind lîngă Filip şi,
văzînd seamne şi puteri mari făcîndu-se,
să mira. Şi auzînd apostolii cei den 14
Ierusalim că au priimit Samaria cuvîntul
lui Dumnezău, au trimis către ei pre Petăr
şi pre Ioan, Carii, pogorîndu-se, s-au ru- 15
gat pentru ei ca să ia Duh Svînt. Pentru 16
că încă nu era pre niciunul dentru ei căzut,
ce numai botezaţi era întru numele Domnu-
lui Iisus. Atuncea punea mînile preste ei 17
şi lua Duh Svînt. Şi văzînd Simon că pren 18
punerea mînilor apostolilor să dă Duhul
cel Svînt, adusu-le-au bani, Zicînd:„Daţi 19
şi mie putearea aceasta, ca, pre carele voiu
pune mînile, să ia Duh Svînt". Iară Petăr 20
zise către el:„Argintul tău fie cu tine spre
perire, căci darul lui Dumnezău ai socotit
pre bani a agonesi. Nu iaste ţie parte, nici 21
sorţu întru cuvîntul acesta, pentru că inema
ta nu iaste direaptă înaintea lui Dumnezău.
Pocăiaşte-te dară de răutatea ta aceasta 22
şi te roagă lui Dumnezău, cîndai să va
lăsa ţie cugetul inemii tale. Pentru că 23
spre fiare de amărîciune şi legătură de
strîmbătate te văz fiind". Şi răs- 24

punzînd Simon, zise: „Rugaţi-vă voi pentru
mine cătră Domnul, ca nemică să nu vie
25 asupra mea de carele aţ zis". Ei, direpţ
aceaea, mărturisind şi grăind cuvîntul
Domnului, întorsu-s-au în Ierusalim şi multe
26 sate ale samariteanilor au binevestit. Şi
îngerul Domnului grăi cătră Filip, zicînd:
„Scoală-te şi te du despre amiazăzi, la calea
ceaea ce să pogoară de la Ierusalim la Gaza;
27 aceasta iaste pustie". Şi sculîndu-se au
mers; şi iată bărbat arap hadîm, putearnic
al Candachiei, împărăteasei ethiopilor,
carele era preste toate visteriile ei, carele au
28 fost venit să să închine la Ierusalim. Şi
era înturnîndu-se şi, şăzînd pre carul lui,
29 cetiia pre prorocul Isaia. Şi zise Duhul
lui Filip: „Apropii-te şi te lipeaşte de carul
30 acesta". Şi alergînd Filip, auzi cetind el
pre prorocul Isaia şi zise: „Oare ştii ceale
31 ce citeşti?" Iară el zise: „Cum dară aş
putea, de nu mă va neştine povăţui?" Şi
să rugă lui Filip, suindu-să să şază cu el.
32 Iară cuprinderea Scrisorii care cetiia era
aceasta: „Ca o oaie spre jungheare Să aduse
şi ca un miel înaintea celui ce tunde pre el,
fără de glas, aşa nu deşchide gura Lui.
33 Întru smerenia Lui, judecata Lui s-au rădi-
cat; şi neamul Lui cine-l va povesti? Căci
34 să rădică de la pămînt viaţa Lui". Şi
răspunzînd scopitul lui Filip, zise: „Rogu-
te, pentru cine prorocul aceasta zice? Pen-
35 tru dînsul au pentru altcinevaş?" Şi
deşchizînd Filip gura lui şi începînd den
scrisoarea aceasta, binevesti lui pre Iisus.
36 Şi aşa, mergînd ei pre drum, veniră la oare-
37 care apă. Şi zise scopitul: „Iată apă; ce
mă opreaşte a mă boteza?" Şi zise Filip:
„De crezi dentru toată inema ta, slobod
iaste". Şi răspunzînd zise: „Crez pre Fiiul
38 lui Dumnezău să fie Iisus Hristos". Şi
porunci să stea carul şi să pogorîră amîndoi
la apă, Filip şi scopitul, şi-l boteză pre el.
39 Şi, cînd ieşiră den apă, Duhul Domnului
hrăpi pre Filip şi nu l-au mai văzut pre el
famănul, pentru că mergea în calea lui,
40 bucurîndu-se. Şi Filip să află la Azot şi,
mergînd, binevestiia cetăţile toate, pînă a
veni el la Chesaria.

CAP IX

1 Iară Savl încă răsuflînd înfricoşare
şi ucidere spre ucenicii Domnului,
2 mergînd la arhiereu, Cerşu de la
el cărţi la Damasc cătră adunări
ca, de va afla pre nescare călători,
bărbaţi şi muieri, legaţi să-i aducă în Ierusa-
3 lim. Şi mergînd fu el apropiindu-se de
Damasc, şi îndată l-au strălucit pre el
4 lumină den ceriu. Şi, căzînd pre pă-
mînt, auzi glas grăind lui: „Saul, Saul ce Mă
5 goneşti?" Şi zise: „Cine eşti, Doamne?"
Iară Domnul zise: „Eu sînt Iisus, pre Ca-
rele tu goneşti; cu greu iaste ţie spre bolduri
a lovi cu piciorul". Şi tremurînd şi spă- 6
riat fiind, zise: „Doamne, ce vei să fac eu?"
Şi Domnul cătră el: "Scoală-te şi întră în 7
cetate şi să va grăi ţie ce trebuie tu a face".
Iară bărbaţii ceia ce umbla împreună cu el
sta încremeniţi, auzind glasul şi pre nimenea
văzînd. Şi să sculă Savl de la pămînt şi, 8
deşchiş fiind ochii lui, pre nime nu vedea şi,
ţiindu-l de mînă pre el, îl băgară la Damasc.
Şi era 3 zile nevăzînd şi nici au mîncat, nici 9
au băut. Şi era oarecarele ucenic în Da- 10
masc, pre nume Anania, şi zise cătră el
Domnul, întru videnie: „Ananio!" Şi el zise:
„Iată eu, Doamne". Şi Domnul cătră el: 11
„Sculîndu-te, pasă la uliţa ceaea ce să chea-
mă Direaptă şi cearcă în casa Iudei pre Savl,
anume Tarsea, pentru că iată că face rugă-
ciune Şi văzu întru videnie bărbat pre 12
nume Anania întrînd şi puind preste el mî-
na ca să vază de iznoavă". Şi răspunse 13
Anania: „Doamne, auzit-am de mulţi pentru
bărbatul acesta cîte răutăţi au făcut sfinţi-
lor tăi în Ierusalim. Şi aicea are voie de 14
la arhierei să leage pre toţi ceia ce cheamă
numele Tău". Şi zise cătră el Domnul: 15
„Pasă, că vas de aleagere iaste Mie acesta,
ca să poarte numele Mieu înaintea limbilor
şi împăraţilor şi fiilor lui Israil. Pentru 16
că Eu voiu arăta lui cîte trebuie el pentru
numele Mieu a pătimi". Şi să dusă 17
Anania şi întră în casă şi, puind preste el
mînile zise: „Saule frate, Domnul m-au tri-
mis pre mine, Iisus, Cela ce S-au arătat ţie
în calea care veniiai, ca să vezi şi să te umpli
de Duhul Sfînt". Şi îndată au căzut de la 18
ochii lui ca nişte solzi şi văzu îndată; şi scu-
lîndu-să, s-au botezat. Şi, luînd mîncare, 19
să întări şi fu Savlu cu ucenicii cei den Da-
mascu cîteva zile. Şi îndată întru adunări 20
mărturisiia pre Hristos că Acesta iaste Fiiul
lui Dumnezău. Şi să mira toţi ceia ce 21
auziia şi zicea: „ Au nu acesta iaste cela ce
au prădat în Ierusalim pre ceia ce chema
numele acesta şi aicea spre aceasta au venit
ca legaţi pre ei să-i aducă la arhierei?"
Iară Savl mai tare să întăriia şi turbura pre 22
jidovi, pre ceia ce lăcuia în Damascu, deslu-
şind că Acesta iaste Hristos. Şi, deaca să 23
pliniia zile multe, să sfătuiră jidovii să-l
omoară pre el. Şi să cunoscu lui Savl 24
vicleşugul lor şi păziia porţile ziua şi noaptea
ca pre el să-l omoară. Şi, luîndu-l pre el 25
ucenicii noaptea, îl slobozîră preste zidu,
lăsîndu-l cu un coşu. Şi mergînd Savl 26
în Ierusalim, să ispitiia a să lipi de ucenici
şi toţi să temea de el, necrezînd că iaste
ucenic. Iară Varnava, apucîndu-l pre 27
el, îl aduse cătră apostoli şi povesti lor
cum în cale au văzut pre Domnul şi cum

au grăit lui şi cum în Damascu aiave au grăit
28 întru numele lui Iisus. Şi era cu ei întrînd
şi ieşind în Ierusalim şi făţişindu-se întru
29 numele Domnului Iisus. Şi grăiia şi să
întreba cu elinii şi ei să apuca să-l omoară.
30 Şi înţelegînd fraţii, l-au pogorît pre el la
Chesaria şi l-au trimis pre el la Tarson.
31 Deci besearicile preste toată Iudea şi Galilea
şi Samaria avea pace, zidindu-să şi mergînd
cu frica Domnului şi cu mîngîiarea Sfîntu-
32 lui Duh să înmulţiia. Şi fu Petăr trecînd
pren toate, s-au pogorît şi la sfinţii ceia ce
33 lăcuia Lidda. Şi află acolo pre oarecare
om pre nume Enea, de opt ani zăcînd pre
34 un pat, carele era slăbănog. Şi zise lui
Petăr:„Enea, vendecă-te Iisus Hristos;
scoală-te şi-ţi aştearne ţie!“ Şi îndată să
35 sculă. Şi văzînd pre el toţi ceia ce lăcuia
Lidda şi Sarona, carii s-au întorsu spre
36 Domnul. Şi în Iopa era oarecarea ucenică,
pre nume Tavitha, carea, tălmăcindu-se, să
zice Căprioară; aceasta era plină de fapte
37 bune, şi de milostenii care făcea. Şi fu
în zilele acealea, bolnăvind ea, să fie murit;
şi scăldîndu-o pre ea, o au pus în foişor.
38 Şi aproape fiind Lidda de Ioppa, ucenicii
auzind că Petăr iaste întru ea, trimiseră
doi bărbaţi cătră el, rugîndu-l să nu să
39 lenevească a trece pînă la ei. Şi scu-
lîndu-se Petăr, mearse împreună cu ei;
pre carele venind, îl suiră în foişor şi stă-
tură înaintea lui toate văduvele, plîngînd
şi arătînd cămăşi şi haine cîte făcea cu eale
40 fiind Căprioara. Şi scoţînd afară pre toţi,
Petăr, puind genuchile, au făcut rugăciune
şi, întorcîndu-să cătră trup, zise:„Tavitha,
scoală-te!“ Şi ea deşchise ochii ei şi, văzînd
41 pre Petr, au şăzut. Şi dînd ei mîna, au
sculat pre ea şi, strigînd pre sfinţi şi văduile,
42 au adus pre ea de faţă vie. Şi cunoscut
s-au făcut pren toată Ioppa şi mulţi au
43 crezut în Domnul. Şi fu zile cîteva să
fie rămas el în Ioppa, lîngă un Simon
oarecare, curălariu.

CAP X

1 Şi un bărbat oarecarele era în Che-
saria, pre nume Cornilie, sutaş
den ceata ce să chema Frîncească,
2 Bun credincios şi temîndu-se de
Dumnezău, împreună cu toată casa
lui, şi făcînd milostenii multe nărodului şi
3 rugîndu-se lui Dumnezău pururea. Văzut-
au întru videnie aiave, ca la al noaolea ceas
den zi, îngerul lui Dumnezău întrînd cătră
4 el şi zicînd lui:„Cornilie!“ Iară el, cău-
tînd la el şi înfricoşat făcîndu-se, zise:„Ce
iaste, Doamne?“ Şi zise lui:„Rugăciunile
tale şi milosteniile tale suiră-se întru pome-
5 nire înaintea lui Dumnezău. Şi acum
trimite în Ioppa bărbaţi şi cheamă pre
oarecarele Simon, carele să porecleaşte Petr.
Acesta iaste oaspe la un Simon curelariu, 6
căruia iaste casa lîngă mare. Acesta va grăi
ţie ce trebuie să faci tu“. Şi deaca să 7
duse îngerul cela ce grăiia lui, Cornilie, che-
mînd doi den slugile lui şi pre un oştean bun
credincios den ceia ce şădea lîngă el Şi 8
povestindu-le lor toate, au trimis pre ei la
Ioppa. Şi a doua zi, călătorind aceia şi 9
lîngă cetate apropiindu-se, suitu-s-au Petr
în foişor să să roage de al şaselea ceas.
Şi fu flămînd şi vrea să guste şi gătind 10
aceia, căzu pre el năucire. Şi vedea 11
ceriul deşchis şi pogorînd preste el un vas
oarecarele ca o zăvastă mare, în patru căpă-
ţîie legată şi slobozîndu-se pre pămînt,
Întru care era toate dobitoacele pămîntu- 12
lui şi hiarăle şi jigăniile şi pasările ceriului.
Şi să făcu glas cătră el:„Sculîndu-te, Petre, 13
junghe şi mănîncă!“ Iară Petr zise: 14
„Nici într-un chip, Doamne, căci niciodine-
oară am mîncat tot ce e de obşte şi necurat“.
Şi glas iarăş, de al doilea, cătră el:„Ceale 15
ce Dumnezău au curăţit tu nu le spurca!“
Şi aceasta s-au făcut de trei ori şi iarăş 16
s-au înălţat vasul în ceriu. Şi deaca-ş 17
veni întru sine, să mira pentru ce ar putea
fi vedearea carea au văzut şi iată, bărbaţii
cei trimiş de la Cornilie şi întrebînd de casa
lui Simon au stătut deasupra porţii Şi, 18
strigînd, întreba de Simon, cel ce să pore-
cleaşte Petr, aicea găzduiaşte. Iară Petr, 19
gîndind pentru vedeare, zise lui Duhul:„Iată,
bărbaţi trei cearcă pre tine. Ce sculîndu- 20
te pogoară şi pasă împreună cu ei, nemică
nu mai cercînd, pentru căci Eu am trimis
pre ei!“ Şi pogorîndu-se Petr cătră băr- 21
baţii cei trimiş de la Cornilie cătră el, zise:
„Iată, eu sînt pre carele cercaţi; ce e pricina
pentru carea aţ venit?“ Iară ei ziseră: 22
„Cornilie sutaşul, bărbat direpţ şi temîndu-
se de Dumnezău şi mărturisindu-se despre
toată limba jidovilor, s-au năstăvit de cătră
înger sfînt să te cheame pre tine la casa lui
şi să auză cuvînt de la tine“. Deci che- 23
mînd înluntru pre ei, i-au ospătat, şi a doua
zi Petăr ieşi împreună cu dînşii; şi oarecarei
dentru fraţi den cei de la Ioppa au venit
împreună cu el. Şi a doua zi întrară în 24
Chisarea, iară Cornilie era aşteptînd pre ei,
chemînd împreună pre rudele lui şi pre cei
de treabă priateni. Şi deaca fu de întră 25
Petăr, întimpinîndu-l Cornilie, căzîndu-i la
picioare să închină. Iară Petăr pre el 26
l-au sculat zicînd:„Scoală-te, şi eu însumi
om sînt!“ Şi vorovind împreună cu el, 27
au întrat şi află împreună pre mulţi veniţ.
Şi zise cătră ei:„Voi ştiţi că necuvios iaste 28
la bărbatul jidov a să lipi au a să apropia la
cel striin de fealiu şi mie Dumnezău mi-au
arătat nici pre un om spurcat sau necurat a
zice. Pentru aceaea şi fără price am ve- 29

nit, chemîndu-mă; întrebu-vă dară: cu ce cu-
30 vînt aţi chemat pre mine?“ Şi Cornilie
zise:„Den ziua a patra pînă într-acesta ceas
eram postind; şi în al noaolea ceas, rugîndu-
mă în casa mea şi iată, bărbat stătu îna-
31 intea mea cu haină albă. Şi zise:‘Cornilie,
ascultatu-ţi-s-au ruga şi milosteniile tale s-au
32 pomenit înaintea lui Dumnezău. Trimite
dară la Iopa şi cheamă pre Simon carele să
cheamă Petăr; acesta găzduiaşte în casa lui
Simon curelariul, pre lîngă mare; carele, ve-
33 nind, grăi-va ţie’. Dentr-acela ceas am
trimis cătră tine şi tu bine ai făcut venind.
Acum dară toţi noi înaintea lui Dumnezău
sîntem de faţă să auzim toate cîte-s porun-
34 cite ţie despre Dumnăzău“. Şi, deşchi-
zînd Petăr gura, zise:„Cu adevărat pricep
35 că nu e făţarnic Dumnezău, Ce, întru
toată limba, cela ce să teame de El şi lu-
36 crează dereptate priimit la El iaste, Cu-
vîntul carele au trimis fiilor lui Israil, bine-
vestind pace pren Iisus Hristos; Acesta iaste
37 al tuturor Domnu. Voi ştiţi graiul ce
s-au făcut pren toată jidovimea, începîndu-
se de la Galilea, după botezul carele au stri-
38 gat Ioan: Pre Iisus, pre cel de la Nazaret,
cum au uns pre El Dumnezău cu Duhul Sfînt
şi cu puteare, Carele trecu făcînd bine şi
vindecînd pre cei asupriţi de diavolul,
39 căci Dumnezău era cu El. Şi noi sîntem
mărturii tuturora cărora au făcut şi în ţara
iudeilor şi în Ierusalim; pre Carele Îl omo-
40 rîră, spînzurîndu-L pre lemn. Pre Acesta
Dumnezău L-au învis a treia zi şi deade pre
41 El arătat a Să face. Nu la tot norodul,
ce la mărturiile ceale mai denainte hirotonisite de Dumnezău noao, carii am mîncat
împreună şi am băut cu El, după ce au în-
42 vis El dentru morţi. Şi porunci noao să
propoveduim norodului şi să mărturisim
că Acesta iaste Cel rînduit de Dumnezău
43 Judecătoriul viilor şi morţilor. Acestuia
toţ prorocii mărturisesc iertare de păcate
să ia pren numele Lui tot cela ce va creade
44 întru El“. Încă grăind Petru graiurile
aceastea, căzu Duhul Sfînt preste toţi ceia
45 ce auziia cuvîntul. Şi să ciudiră cei den
obrezanie credincioşi, căci au venit împre-
ună cu Petăr, căci şi preste limbi darul
46 Sfîntului Duh s-au vărsat. Pentru că auziia
pre ei grăind cu limbi şi mărind pre Dumne-
47 zău. Atuncea au răspuns Petăr: „Au
doară apa poate opri neştine ca să nu se bo-
teaze aceştea care Duhul cel Svînt au luat,
48 ca şi noi?“ Şi porunci lor să să boteaze
întru numele Domnului. Atuncea-l pohtiră
pre el să îngăduiască
cîteva zile.

CAP XI

Şi auziră apostolii şi fraţii ceia ce 1
era spre Iudea că şi limbile au
priimit cuvîntul lui Dumnezău.
Şi cînd s-au suit Petăr la Ierusalim, 2
să judeca cătră el cei den obre-
zanie, zicînd: „Căci cătră bărbaţi neobre- 3
zuiţ ai întrat şi ai mîncat împreună cu ei?“
Şi începînd Petăr, le spunea lor pre rînd, 4
zicînd: „Eu eram în cetatea Iopiei rugîn- 5
du-mă şi văzuiu în somn vedeare, pogorîndu-
se un vas oarecarele, ca o zăvastă mare, den
patru colţuri, slobozîndu-se den ceriu, şi
veni pînă la mine. La carea căutînd, soco- 6
tiiam şi văzuiu dobitoacele pămîntului şi
hiarăle şi jigăniile şi pasările ceriului. Şi 7
auziiu glas zicînd mie:‘Sculîndu-te, Petre,
junghe şi mănîncă!’ Şi ziş:‘Nici într-un 8
chip,Doamne, căci tot ce e spurcat sau necu-
rat niciodinioară au întrat în gura mea’.
Şi răspunse mie glas de al doilea rînd den 9
ceriu:‘Ceale ce Dumnezău au curăţit tu nu
le spurca!’ Şi aceasta s-au făcut de trei 10
ori şi iarăş s-au tras toate în ceriu. Şi iată, 11
îndată trei oameni veniră la casa care eram,
trimişi de la Chesaria la mine. Şi zise 12
mie Duhul să merg împreună cu ei, nemai-
socotind nemică; şi veniră împreună cu
mine şi aceşti şase fraţi şi am întrat în casa
bărbatului. Şi vesti noao cum au văzut 13
pre înger în casa lui stînd şi zicînd lui:
‘Trimite la Ioppa bărbaţi şi cheamă pre
Simon, pre cel ce să porecleaşte Petăr,
Carele va grăi graiuri cătră tine, întru carele 14
mîntui-te-vei tu şi toată casa ta’. Şi cînd 15
începuiu eu a grăi, căzu Duhul cel Svînt
preste ei, ca şi preste noi de-nceput. Şi-m 16
aduş aminte de graiul Domnului, cum au
zis:‘Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veţ
boteza cu Duhul Svînt’. Deci, de au dat 17
lor Dumnezău întocma darul ca şi noao,
crezînd în Domnul Iisus Hristos, dară eu ce
putearnic aş fi să oprescu pre Dumnezău?“
Şi, auzind aceastea, încetară şi măriia pre 18
Dumnezău, zicînd:„Oare şi limbilor Dumne-
zău pocăinţa au dat spre viaţă?“ Deci 19
ceia ce s-au răsipit despre strînsoarea ce s-au
făcut spre Stefan trecură pînă la Finichi şi
Chipros şi Antiohia, nemănui cuvîntul, fără
numai jidovilor. Şi era oarecarii dentru 20
ei bărbaţi chipreani şi chirinei carii, întrînd
în Antiohia, grăiia cătră elini binevestind
pre Domnul Iisus. Şi era mîna Domnului 21
cu ei şi, mult număr crezînd, s-au întors spre
Domnul. Şi să auzi cuvîntul în urechile 22
adunării cei den Ierusalim pentru ei şi trimise-
ră pre Varnava să treacă pînă la Antiohia.
Carele, mergînd şi văzînd darul lui Dumne- 23
zău, s-au bucurat şi ruga pre toţi cu nevoinţa

24 inimii să rămîie lîngă Domnul. Căci era bărbat bun şi plin de Duhul Sfînt şi de credinţă. Şi să adaose gloată cîtăva la Domnul.
25 Şi ieşi la Tarson Varnava să cearce pre Savl.
26 Şi, aflîndu-l pre el, îl aduse la Antiohia. Şi fură ei un an tot adunîndu-să la besearică şi a învăţarea gloată cîtăva şi fură întîiu
27 în Antiohia ucenicii creştini. Şi întru aceaste zile pogorîră de la Ierusalim prorocii
28 în Antiohia. Şi sculîndu-să unul dentru ei, pre nume Agav, arăta pren duh că foamete mare va să fie preste toată lumea, carea s-au şi făcut în zilele lui Clavdie Chesariu.
29 Iară den ucenici, după cum avea neştine rînduire, fieştecarele dentru ei spre slujbă să trimiţă celor ce lăcuiescu în Iudea fraţi;
30 Carea au şi făcut trimiţînd către cei bătrîni pren mîna Varnavei şi a lui Savlu.

CAP XII

1 Şi într-aceaca vreame puse Irod împă-
2 ratul mînile ca să facă rău unora den cei de besearică. Şi ucise pre Iacov, fratele lui Ioan, cu sabia.
3 Şi, văzînd că plăcut iaste jidovilor, adaose a prinde şi pre Petăr; şi era zilele Azi-
4 melor; Pre carele prinzîndu-l, îl puse în temniţă, dîndu-l la 16 slujitori să-l păzească pre el, vrînd după Paşte să-l scoaţă pre el la norod.
5 Deci Petăr era la pază în temniţă, iară ruga era întinsă, făcîndu-să despre besearică,
6 pentru el, către Dumnezău. Şi cînd vrea pre el să-l scoaţă Irod, în noaptea aceaea era Petăr dormind între doi slujitori, legat cu doao lanţuri, şi păzitori înaintea uşii pă-
7 ziia temniţa. Şi iată, îngerul Domnului stătu deasupra şi lumină lumină în casă şi, lovind coasta lui Petăr, sculatu-l-au pre el, zicînd: „Scoală-te degrabă!" Şi căzură lui lanţurile
8 den mîni. Şi zise îngerul către el: „Încinge-te şi-ţi încalţă călţunii tăi!" Şi făcu aşa şi zise lui: „Îmbracă-ţi haina şi vino după mine!"
9 Şi, ieşind, mergea după el şi nu ştiia că iaste adevărat aceaea ce să făcea pren îngeru, ce
10 i să părea că vedea videnie. Şi, trecînd cea dentîiu strajă şi a doao, veniră la poarta cea de fieru carea duce la cetate, carea singură să deşchise lor, şi, ieşind, trecură o uliţă şi îndată să dusă îngerul de la el.
11 Şi Petr venindu-ş întru sine, zise: „Acum ştiu adevărat că au trimis Domnul pre îngerul Lui şi au scos pre mine den mîna lui Irod şi den toată nădeajdea norodului jidovilor".
12 Şi, socotind, veni la casa Mariei, maicii lui Ioan, ce să porecliia Marco, unde era
13 cîţva adunaţi şi făcînd rugă. Şi lovind Petr uşa porţii, să apropie o slujnică să
14 asculte, pre nume Rodi. Şi cunoscînd glasul lui Petr, de bucurie nu deşchise poarta, ce, alergînd înlăuntru, spuse cum stă Petr înaintea porţii. Iară ei ziseră către dînsa: 15
„Nebunit-ai?" Iară ea să prindea cum să fie aşa; iară ei zicea: „Îngerul lui iaste". Iară 16
Petr aştepta bătînd şi, deşchizînd, văzură pre el şi să spămîntară. Şi, arătîndu-le 17
cu mîna să tacă, povesti lor cum Domnul pre el l-au scos den temniţă; şi zise: „Vestiţi lui Iacov şi fraţilor aceastea". Şi, ieşind, mearse într-alt loc. Şi făcîndu-se zio, era 18
turburare nu puţină întru slujitori: „Oare ce să să fie făcut Petr?" Iară Irod, cerşind 19
pre el şi neaflîndu-l, cercetînd pre străjari, porunci să-i ducă şi, pogorînd de la Iudea la Chesaria, petrecea. Şi era Irod mînios pre 20
tireani şi pre sidoneani, şi toţi dempreună venise la el şi, plecînd pre Vlast, carele era preste cămara împăratului, cerea pace, pentru că să hrăniia ţara lor den pămîntul împărătesc. Iară într-o zi rîndui Irod 21
îmbrăcîndu-se în haină împărătească şi, şăzînd la divan, grăiia către ei. Iară nărodul 22
striga: „Glas dumnezăiesc, şi nu omenesc!" Şi îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, 23
pentru căci n-au dat mărirea lui Dumnezău şi, făcîndu-se mîncat de viermi, muri. Iară cuvîntul lui Dumnezău creştea şi să 24
înmulţiia. Iară Varnava şi Pavel s-au întors 25
den Ierusalim la Antiohia, plinind slujba, luînd împreună şi pre Ioan, pre cel ce să porecliia Marco.

CAP XIII

1 Şi era oarecarii în Antiohia la besea-
reca carea era proroci şi dascali Varnava şi Simon, ce să porecliia Negher şi Luchios Chirineul şi Manain, care era crescut cu Irod,
2 al patrulea biruitoriu, şi Savl. Şi slujind ei Domnului şi postind, zise Duhul cel Sfînt: „Osebiţi dară Mie pre Varnava şi pe Savl la lucrul carele am chemat pre ei". Atuncea, 3
postind şi făcînd rugă şi puind mîinile preste ei, îi slobozîră. Deci aceştea, trimi- 4
ţîndu-se de Duhul cel Sfînt, pogorîră la Selevchia, şi de acolo au mers la Chipru.
Şi, fiind în Salamina, vestiia cuvîntul lui 5
Dumnezău întru adunările jidovilor; şi avea şi pre Ioan slugă. Şi trecînd ostrovul 6
pînă la Paf, aflară pre oarecarele vrăjitoriu, proroc mincinos jidov, căruia era numele Vari Iisus, Carele era împreună cu anthi- 7
patul Serghie Pavel, bărbat priceput. Acesta chemînd pre Varnava şi pre Savl, cercă a auzi cuvîntul lui Dumnezeu. Şi sta împo- 8
triva lor Elima Vrăjitoriul, pentru că aşa să tîlcuiaşte numele lui, cercînd să întoarcă pre anthipat den credinţă. Iară 9
Savl, cel ce-i zic Pavel, împlîndu-se de Duhul Sfînt şi căutînd la el, zise: „O, 10
pline de tot vicleşugul şi de toată rău-

tatea, fiiul diavolului, vrăjmaş a toată direptatea, nu vei părăsi întorcînd căile
11 Domnului ceale direapte? Şi acum, iată, mîna Domnului asupra ta şi vei fi orbu nevăzînd soarele pînă la o vreame". Şi îndată căzu preste el ceaţă şi întunearec şi, îmblînd împrejur, cerca povăţuitoriu de mînă.
12 Atuncea, văzînd anthipatul ce s-au făcut, au crezut, mirîndu-se spre învăţătura Domnului.
13 Şi ducîndu-se de la Pafa, cei ce era cu Pavel veniră la Perghia Panfiliei, iară Ioan, întorcîndu-se de la ei, să înturnă la Ierusalim.
14 Iară ei, trecînd de la Perghis, au mers la Antiohia a Pisidiei şi, întrînd în adunare în
15 ziua sîmbetelor, au şăzut. Şi după cetirea Legii şi a Prorocilor, trimiseră mai marii adunării cătră ei, zicînd:„Bărbaţi fraţi, de iaste cuvînt întru voi de mîngîiare cătră no-
16 rod, ziceţi". Şi, sculîndu-se Pavel şi clătind cu mîna, zise:„Bărbaţi israilteani şi ceia ce vă temeţi de Dumnezău, auziţi!
17 Dumnezăul norodului acestuia, lui Israil, au ales pre părinţii noştri şi pre norod au înălţat în nemernicie în pămîntul Eghipetului şi cu braţu înalt au scos pre ei dentr-însul
18 Şi cum vreame de 40 de ani i-au purtat cu
19 biruinţă în pustie. Şi, surpînd limbi şapte în pămîntul lui Hanaan, au dat moştenire
20 lor pămîntul lor. Şi după aceasta ca vro 450 de ani au dat judecători, pînă la Samoil
21 prorocul. Şi de acolo au cerut împărat şi deade lor Dumnezău pre Saul, feciorul lui Chis, bărbat den fealiul lui Veniamin,
22 ani 40. Şi premenind pre el, rîdică lor pre David să le fie împărat, căruia au şi zis, mărturisînd:'Aflaiu pre David, pre feciorul lui Iesei, bărbat după inima Mea, carele va
23 face toate voile Meale'. Dentru seminţia acestuia Dumnezău, după făgăduinţă, rîdică
24 den Israil Mîntuitoriu pre Iisus. Mai nainte, strigînd Ioan, mai nainte de faţa întrării Lui, botez de pocăinţă la tot norodul lui Israil.
25 Iară deaca împlu Ioan calea, zicea:'Cine mă socotiţi să fiu? Nu sînt eu, ce iată,vine după mine, Căruia nu-s vreadnic încălţămintea
26 picioarelor a dezlega'. Bărbaţi fraţi, fiii neamului lui Avraam şi cei dentru voi temători de Dumnezău, voao cuvîntul mîntuirii
27 aceştiia s-au trimis. Pentru că ceia ce lăcuiesc în Ierusalim şi boiarii lor pre Acesta neconoscîndu-L şi glasurile prorocilor, cealea ce la toate sîmbetele să citesc, jude-
28 cînd, au plinit. Şi nici o vină de moarte aflînd, cerşură de la Pilat să-L omoară pre
29 El. Şi deaca au săvîrşit toate ceale ce era pentru El scrise, pogorîndu-L de pe lemn,
30 L-au pus în mormînt. Iară Dumnezău
31 L-au sculat pre El den morţi; Care S-au arătat pren multe zile celor ce s-au' suit împreună cu El de la Galilea la Ierusalim, carii sînt mărturii
Lui cătră norod. Şi noi voao binevestim 32
cea făcută cătră părinţi făgăduinţă. Că 33
pre aceasta Dumnezău o au plinit-o fiilor lor, noao înviindu-ne pre Iisus, cum şi în psalmul al doilea scris iaste:'Fiiul Mieu eşti Tu, Eu astăzi am născut pre Tine'. Iară 34
cum au învis pre El din morţi, ca să nu Să mai întoarcă spre stricăciune, aşa au zis, că 'Voiu da voao, ceale preacuvioase ale lui David, ceale credincioase'. Pentru aceaea 35
şi într-alt loc zice:'Nu voiu da pre Preacuviosul Tău să vază stricăciune'. Pentru că 36
David, într-al lui neam slujind sfatului lui Dumnezău, au adormit şi s-au adaos lîngă părinţii lui şi văzu stricăciune. Iară pre 37
Carele Dumnezău L-au învis n-au văzut stricăciune. Deci cunoscut să fie voao, 38
bărbaţi fraţi, că pren aceasta voao iertare de păcate vesteaşte, şi de cătră toate carele n-aţi putut în leagea lui Moisi să vă îndireptaţi. Întru aceasta, tot cela ce creade 39
îndireptează-se. Căutaţ, direpţ aceaea, 40
ca să nu vie asupra voastră ce e grăit întru proroci: 'Căutaţi, cei nebăgăţori de samă, 41
şi vă miraţi şi vă stingeţi, că lucru Eu lucrezu în zilele voastre, lucru căruia nu veţi creade, de va neştine povesti voao'". Şi, ieşind 42
den adunarea jidovilor, ruga limbile prentre sîmbete să să grăiască lor graiurile. Şi, 43
răsipindu-să adunarea, urmară mulţi den jidovi şi den nemearnicii cei ce credea la Pavel şi la Varnava, carii, grăind lor, îi îndemna pre ei să rămîie la darul lui Dumnezău.
Iară în ceaealaltă sîmbătă, mai toată ceta- 44
tea să adună să auză cuvîntul lui Dumnezău.
Şi văzîndu jidovii gloatele, să împlură de 45
rîvnire şi sta împotriva cuvintelor celor ce să zicea de Pavel, pricindu-să şi hulind.
Iară îndrăznind Pavel şi Varnava ziseră: 46
„Voao era de folos întîiu a să grăi cuvîntul lui Dumnezău, iară, de vreame ce goniţi pre el şi nevreadnici pre voi socotiţi de cea veacinică viaţă, iată, ne întoarcem la limbi.
Pentru că aşa au poruncit noao Domnul: 47
'Pus-am pre Tine spre lumină limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire, pînă la marginea pămîntului'". Şi auzînd limbile, să bucura 48
şi măriia cuvîntul Domnului şi crezură cîţi era rînduiţi în viaţă veacinică. Şi să purta 49
cuvîntul Domnului pren toată ţara. Iară 50
jidovii învitară pre muierile ceale credincioase şi cu bun chip şi pre cei de frunte ai cetăţii şi rădicară goană asupra lui Pavel şi asupra Varnavei şi scoaseră pre ei de la hotarăle lor. Iară ei,scuturînd ţărîna picioare- 51
lor lor asupra lor, veniră la Iconie. Iară 52

ucenicii să umplea de bucurie şi de Duhul Sfînt.

CAP XIV

1 Şi fu în Iconie de odată întrînd ei în
adunarea jidovilor, şi grăiră aşa,
cît crezură den jidovi şi den elini,
2 multă mulţime. Iară jidovii cei
ce nu asculta au rădicat şi au făcut
rău sufletelor limbilor asupra fraţilor.
3 Deci cîtăva vreame au zăbovit cu îndrăzneală
grăind spre Domnul, Cela ce mărturisiia
cuvîntul darului Lui, dînd seamne şi minuni
4 a să face pren mînile lor. Şi să împărţi
mulţimea cetăţii şi unii era cu jidovii, iară
5 unii cu apostolii. Şi, deaca să făcu por-
nirea limbilor şi a jidovilor împreună cu
boiarii lor, ca să-i ocărască şi ca să-i ucigă
6 cu pietri pre ei, Socotind, au fugit la
cetăţile Licaoniei, la Listra şi la Dervi şi
7 împrejur şi acolo era binevestind. Şi
oarecare bărbat în Listra, neputincios la pi-
cioare, şădea olog den pîntecile maicii lui
fiind, carele niciodinioară au fost umblat.
8 Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, cău-
tînd la el şi văzînd că credinţă are a să
9 mîntui, Zise cu glas mare:„Scoală-te pre
picioarele tale drept!“ Şi săriia şi umbla.
10 Iară gloatele, văzînd ceaea ce au făcut Pavel,
rădicară glasul lor licaoneaşte, zicînd:
„Dumnezei asemănîndu-se cu oamenii s-au
11 pogorît cătră noi. Şi chema pre Varnava
Dia, iară pre Pavel Ermi, de vreame ce el
12 era cela ce povăţuia cuvîntul. Iară preotul
Diei, celui ce era înaintea cetăţii lor, tauri
şi cununi la porţi aducînd, împreună cu
13 gloatele vrea să jîrtvuiască. Şi auzînd
apostolii Varnava şi Pavel, rumpînd hainele
14 lor, săriră în gloată strigînd Şi zicînd:
„Bărbaţi, ce faceţ aceastea? Şi noi oameni
aseamenea cu voi pătimitori sîntem, bine-
vestind voao de la aceastea deşarte să vă
întoarceţ spre Dumnezăul cel viu, Carele au
făcut ceriul şi pămîntul şi marea şi toate
15 cîte sînt întru eale; Carele în trecutele
neamuri au lăsat toate limbile să meargă în
16 căile lor. Însă, direpţ aceaea, nu fără
mărturii pre Sine au lăsat, făcînd bunătăţi,
den ceriu noao ploi dînd şi vremi purtătoare
de roade, umplînd de hrană şi de veselie
17 inemile noastre“. Şi aceastea zicînd, abia
au potolit gloatele ca să nu jîrtvuiască lor.
18 Şi veniră de la Antiohia şi Iconia jidovi şi,
îndemnînd gloate şi lovind cu pietri pre
Pavel, îl traseră afară den cetate, gîndind
19 că el au murit. Şi încungiurîndu-l pre
el ucenicii, sculîndu-se, întră în cetate şi
a doua zi ieşi împreună cu Varnava la
20 Dervi. Şi binevestind cetatea aceaea şi
învăţînd pre cîţva, să întoarseră la Listra
şi la Iconie şi la Antiohia,
Întărind sufletul ucenicilor, rugîndu-i să 21
rămîie în credinţă şi cum că pren multe
necazuri trebuie noi a întra la împărăţia lui
Dumnezău. Şi hirotonisind lor preoţi pre 22
la besearici, rugîndu-se cu posturi, i-au lăsat
pre ei la Domnul, la Carele au fost crezut.
Şi trecînd la Pisidia, veniră la Pamfilia. 23
Şi grăind în Perghi cuvîntul, să pogorîră la 24
Atalia. Şi de acolea au mers la Antiohia, 25
de unde era daţ la darul lui Dumnezău, la
lucrul carele au plinit. Şi mergînd şi 26
adunînd beseareca, au vestit cîte au făcut
Dumnezău cu ei şi cum că au deşchis limbi-
lor uşă de credinţă. Şi petrecea acolo 27
vreame nu puţină împreună cu ucenicii.

CAP XV

Şi oarecarii pogorîndu-să de la Iudea 1
învăţa pre fraţi că „de nu vă veţ
obrezui cu obiceaiul lui Moisi, nu
vă veţ putea să vă mîntuiţ“.
Făcîndu-se direpţ aceaea gîlceavă 2
şi price nu puţină lui Pavel şi Varnavei,
cătră ei rînduiră să să suie Pavel şi Varnava
şi alţii oarecarii dentru ei cătră apostoli şi
bătrîni la Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.
Deci aceştea, trimiţîndu-se mai înainte de 3
cătră adunare, trecea Finica şi Samaria,
povestind întoarcerea limbilor şi făcea bucu-
rie mare la toţi fraţii. Şi, mergînd la Ieru- 4
salim, s-au priimit de adunare şi de apostoli
şi de cei bătrîni şi au vestit cîte Dumnezău
au făcut cu ei. Şi s-au sculat oarecarii 5
dentru cei den eresul fariseilor, crezuţi fiind,
zicînd că trebuie să obrezuiască pre ei şi să
poruncească să păzească leagea lui Moisi.
Şi s-au adunat apostolii şi cei bătrîni a vedea 6
pentru cuvîntul acesta. Şi multă întrebare 7
făcîndu-să, sculîndu-să Petr, zise cătră ei:
„Bărbaţi fraţi, voi ştiţ că den zilele ceale
vechi, Dumnezău întru noi au ales pren ros-
tul mieu să audă limbile cuvîntul Evangheliei
şi să crează. Şi Cel cunoscătoriu de 8
inimi, Dumnezău, mărturisi lor, dînd lor
Duhul cel Sfînt, ca şi noao. Şi nemică 9
n-au osebit dentru mijlocul nostru şi al lor,
cu credinţa curăţînd inimile lor. Acum 10
dară ce ispitiţ pre Dumnezeu, să puneţ jug
preste cerbicea ucenicilor, carele nici pă-
rinţii noştri, nici noi am putut să purtăm?
Ce pren darul Domnului, lui Iisus Hristos, 11
creadem să ne mîntuim, în ce chip şi aceia“.
Şi tăcu toată mulţimea şi auziia de Pavel şi 12
de Varnava povestind cîte au făcut Dumne-
zău seamne şi minuni întru limbi pren ei.
Şi, deaca au tăcut ei, răspunsă Iacov, zicînd: 13
„Bărbaţi fraţi, ascultaţi-mă! Simeon au 14
povestit precum întîiu Dumnezău au socotit
să ia dentru limbi nărod pre numele Lui. Şi 15
cu aceasta să tocmesc cuvintele prorocilor,
după cum e scris: ‘După aceasta Mă voiu în- 16

turna şi voiu zidi cortul lui David cel căzut şi ceale săpate ale lui le voiu zidi şi voiu în-
17 direpta pre el. Ca să cearce cei rămaşi ai oamenilor pre Domnul şi toate limbile preste carii s-au chemat numele Mieu preste ei —zice Domnul— Cela ce face aceastea toate.
18 Cunoscute den veaci sînt la Dumnezău toate
19 lucrurile lui'. Pentru aceaea eu judec ca să nu dodeiţ pre ceia ce de la limbi să întorc
20 spre Dumnezău. Ce să trimiteţ la ei ca să să ferească de pîngăriciunile idolilor şi de curvie şi de sugrumat şi de sînge.
21 Pentru că Moisi den neamurile ceale vechi pren cetăţi pre cei ce-l strigă pre el are întru adunări, preste toată sîmbăta cetindu-se".
22 Atuncea s-au părut apostolilor şi bătrînilor, împreună cu toată adunarea, alegînd oameni dentru ei să trimiţă la Antiohia, împreună cu Pavel şi cu Varnava, pre Iuda, pre cela ce să cheamă Varsava, şi pre Sila,
23 bărbaţi ce povăţuia întru fraţi. Scriind pren mîinile lor aceastea:„Apostolii şi bătrînii şi fraţii celor de la Antiohia şi Siria şi Chilichia fraţi, celor dentru limbi să să
24 bucure. De vreame ce am auzit că oarecarii dentru voi, ieşind, au turburat pre voi cu cuvinte, netocmind sufletele voastre, zicînd să vă obrezuiţi şi a păzi leagea, cărora
25 nu am poruncit, Părutu-s-au noao, făcîndu-ne împreună, alegînd oameni, să trimitem cătră voi, împreună cu cei iubiţi
26 ai noştri Varnava şi Pavel, Cu oameni carii au dat sufletele lor pentru numele
27 Domnului Iisus Hristos. Trimis-am dară pre Iuda şi pre Sila şi pre ei, pren cuvînt,
28 poruncind aceasteaş. Pentru că s-au părut Svîntului Duh şi noao nemică` mai mult să să puie preste voi greutate, afară
29 dentru ceale de treabă aceastea: Să vă feriţ de ceale jîrtvuite la idoli şi de sînge şi de sugrumat şi de curvie, den carele păzind pre voi, bine veţ face. Fiţi sănătoşi".
30 Deci aceştea slobozindu-se, veniră la Antiohia şi, adunînd mulţimea, au dat cartea.
31 Şi citind s-au bucurat spre mîngîiare.
32 Şi Iuda şi Sila, şi ei proroci fiind, pren cuvînt mult au mîngîiat pre fraţi şi i-au
33 întemeiat. Şi făcînd vreame, s-au slobozit
34 cu pace de la fraţi cătră apostoli. Şi să păru
35 Silii să rămîie acolo. Iară Pavel şi Varnava zăbăviia în Antiohia, învăţînd şi binevestind, împreună şi cu alţii mulţi, cuvîntul
36 Domnului. Iară după cîteva zile zise Pavel cătră Varnava:„Întorcîndu-ne dară să socotim pre fraţii noştri, pren toată cetatea, întru carii am vestit cuvîntul
37 Domnului, cum să află". Iară Varnava au sfătuit să ia împreună pre Ioan, ce să
38 cheamă Marco. Iară Pavel să ruga pre cela ce s-au osebit de la ei de la Pamfilia şi nevenind împreună cu ei la lucru să nu-l ia pre el împreună. Făcutu-s-au direpţ 39
aceaea împăricheare, cît s-au despărţit ei dentru eişi, şi Varnava, luînd pre Marco, să fie mers pre mare la Chipros. Iară Pavel, 40
alegînd pre Sila, s-au dus, dîndu-se cu darul lui Dumnezău de cătră fraţi. Şi trecea 41
pren Siria şi pren Chilichia, întărind besearecile.

CAP XVI

Şi sosi la Dervi şi Listra,şi,iată un 1
ucenic oarecarele era acole, pre nume Timotheiu, fecior unii muieri jidovce credincioasă, iară tatăl lui, elin, Carele să mărturisiia den 2
cei den Listra şi Iconie fraţi. Pre acesta 3
vru Pavel împreună cu el să iasă şi, luîndu-l, îl obrezui pre el pentru jidovii ceia ce era în locurile acealea, pentru că ştiia toţi pre tatăl lui că elin era. Şi deaca mergea 4
pren cetăţi, le da învăţătură lor să păzească poruncile ceale rînduite de apostoli şi de bătrînii cei den Ierusalim. Deci besearecile 5
să întăriia cu credinţa şi prisosiia cu numărul în toate zilele. Şi trecînd Frighia şi 6
ţara galateanilor, oprindu-ne de Svîntul Duh a grăi cuvîntul în Asia. Venind spre Misia, 7
ispitiia a mearge spre Vithinia şi n-au lăsat pre ei Duhul. Şi trecînd Misia, s-au pogo- 8
rît la Troada. Şi videnie pren noapte s-au 9
arătat lui Pavel: bărbat oarecarele machidonean era stînd, rugîndu-l pre el şi zicînd: „Trecînd la Machidonia, ajută-ne noao!" Şi deaca au văzut vedearea, îndată am cer- 10
cat să ieşim la Machidonia, socotind că ne cheamă pre noi Domnul să-i binevestim pre ei. Sculîndu-ne, direpţ aceaea, de la 11
Troada, am mersu direpţ la Samothrachi, şi a doao zi, la Neapoli. Şi de acolo la 12
Filippi, care iaste întîia părţii Machidoniei cetate, Colonia. Şi eram într-această cetate zăbovind zile cîteva. Şi în ziua sîmbete- 13
lor am ieşit afară den cetate, lîngă un rîu, unde să socotiia rugăciune a fi şi, şăzînd, grăiiam muierilor celor ce să adunasă. Şi 14
oarecare muiare pre nume Lidia, carea vindea pînze roşii, den cetatea thiatirilor, cinstind pre Dumnezău, auziia, căriia Domnul au deşchis inima a lua aminte ceale ce să grăiia de Pavel. Şi deaca să boteză şi 15
casa ei, rugatu-s-au zicînd:„De m-aţi ales a fi credincioasă Domnului, întrîndu în casa mea, mîneţi!" Şi ne-au silit pre noi. Şi 16
fu mergînd noi la rugă, oarecare slujnică avînd duh pitliv ne timpină pre noi, carea lucru mult da stăpînilor ei vrăjind. Aceasta 17
urmînd lui Pavel şi noao, strigă, zicînd: „Aceştea oameni robii lui Dumnezău celui înalt sîntu, carii vestescu noao cale de mîntuire". Şi aceasta făcea în multe zile şi, 18
durîndu-se Pavel şi întorcîndu-să cu duhul,

zise:„Poruncescu ţie întru numele lui Iisus Hristos să ieşi dentr-însa!“ Şi ieşi într-acel
19 ceas. Şi văzînd stăpînii ei că au ieşit nădeajdea lucrului lor, apucînd pre Pavel şi
20 pre Sila, i-au tras la tîrgu la boiari Şi, aducîndu-i pre ei la voivod, ziseră:„Aceşti oameni turbură noao cetatea, jidovi fiind,
21 Şi ne vestescu obiceaie carele nu-s slobode noao să le priimim, nici să le facem, rîmleani fiind“.
22 Şi să rădică împreună gloata asupra lor şi diregătorii, rumpîndu-le
23 hainele lor, porunciră să-i bată. Şi multe bătăi dîndu-le lor, îi puseră în temniţă, poruncind temnicearíului cu grije să-i păzască pre ei;
24 Carele poruncă ca aceasta luînd, i-au pus pre ei la cea mai denlăuntru temniţă, şi picioarele lor le-au băgat în gros.
25 Iară spre amiazănoapte, Pavel şi Sila, rugîndu-să, lăuda pre Dumnezău şi asculta
26 pre ei cei legaţi. Şi fără veaste cutremur s-au făcut mare, cît s-au clătit temeaiele temniţii; şi să deşchiseră îndată uşăle toate,
27 şi ale tuturor legături s-au slobozit. Şi deşteptîndu-se temnicearíul şi văzînd deşchise uşăle temniţii, zmulgînd sabia, vrea pre sine să să omoară, gîndind că au fugit
28 cei legaţi. Şi strigă cu glas mare Pavel, zicînd:„Nemica rău să nu-ţi faci ţie pentru
29 că toţi sîntem aicea!“ Şi cerşînd lumină, sări înlăuntru şi tremurînd căzu la Pavel şi
30 la Sila. Şi, scoţînd pre ei afară, zise: „Domnilor, ce trebuie ca să fac eu ca să
31 mă mîntuiesc?“ Iară ei ziseră:„Creade în Domnul Iisus Hristos şi te vei mîntui tu şi
32 casa ta“. Şi au grăit lui cuvîntul Domnu-
33 lui şi tuturor celor din casa lui. Şi luînd pre ei într-acela ceas de noapte, îi spălă de rane şi să boteză el şi cei ai lui, toţi îndată.
34 Şi scoţînd pre ei la casa lui, puse masă şi să bucurară cu toată casa, crezînd în
35 Dumnezău. Şi, făcîndu-se zio, trimiseră diregătorii pre purtătorii de toiage, zicînd:
36 „Slobozi pre oamenii aceia“. Şi spuse temnicearíul cuvintele aceastea către Pavel, că „Au trimis diregătorii ca să vă sloboziţi;
37 acum dară ieşind păsaţi cu pace“. Iară Pavel zise către ei:„Bătînd pre noi făţiş fără de judecată, oameni rîmleani fiind, şi ne-au pus în temniţă; şi acum pre ascuns ne scot? Că nu iaste aşa, ce să vie ei să ne
38 scoaţă“. Şi vestiră diregătorilor purtătorii de toiage graiurile aceastea şi să temură
39 auzind că rîmleani sînt. Şi, mergînd, s-au rugat lor şi, scoţîndu-i, să ruga să iasă den
40 cetate. Şi, ieşind den temniţă, întrară la Lidia şi, văzînd pre fraţi, rugară pre ei şi ieşiră.

CAP XVII

Şi trecînd Amfiponi şi Apolonia, 1
veniră la Solon, unde era adunarea
jidovilor. Şi, după obiceaiul lui 2
Pavel, au întrat la ei şi în trei sîmbete să întreba cu ei den Scripturi,
Deşchizînd şi arătîndu-le că Hristos trebuia 3
să pătimească şi să învie den morţi şi cum
„Acesta iaste Hristos Iisus, Carele eu vestesc
voao“. Şi oarecarii dentru ei s-au plecat 4
şi s-au însorţit cu Pavel şi cu Sila, şi den elinii
cei ce credea, multă mulţime şi, den muierile
ceale de frunte, nu puţine. Şi, pizmuind 5
judecării, cei ce nu asculta şi, luînd lîngă
sine den cei proşti pre oarecarii oameni răi
şi făcînd gloată, turbura cetatea şi, mergînd
la casa lui Iason, îi căuta să-i scoaţă la norod.
Şi, neaflîndu-i pre ei, trăgea pre Iason şi pre 6
oarecarii den fraţi la cei mai mari ai cetăţii,
strigînd că ceia ce lumea au amestecat,
aceştea şi aicea încă au venit, Pre carii 7
i-au priimit Iason, şi aceştea toţi împotriva
poruncilor lui Chesariu fac, zicînd să fie alt
împărat Iisus“. Şi turburară gloata şi pre 8
mai marii cetăţii, auzînd aceastea. Şi, 9
luînd de chelşug de la Iason şi de la ceialalţi,
au slobozit pre ei. Şi fraţii îndată noaptea 10
au trimis pre Pavel şi pre Sila la Verria, carii,
mergînd la adunarea jidovilor, s-au dus. Şi 11
aceştea era mai den bună rudă, den cei den
Solon carii au priimit cuvîntul cu toată osîrdia, în toate zilele cercetînd Scripturile, de
sînt aceastea aşa. Mulţi dară dentru ei au 12
crezut şi den muierile ceale eline, ceale de
folos, şi den bărbaţi nu puţini. Şi deaca 13
înţeleaseră jidovii cei den Solon că şi în
Verria să vesteaşte de Pavel cuvîntul lui
Dumnezeu, veniră şi acolo, turburînd
gloatele. Şi îndată atuncea pre Pavel l-au 14
trimis fraţii să meargă spre mare şi rămasără
Sila şi Timotheiu acolo. Iară ceia ce 15
grijiia pre Pavel adusără pre el pînă la
Anthina şi, luînd poruncă către Sila şi
Timotheiu ca cum mai curînd să vie către
el, ieşiră. Iară în Athina aşteptîndu-i pre 16
ei Pavel, să întărîta duhul lui întru el, văzînd
cetatea plină de idoli. Să întreba, dirept 17
aceaea, în adunare cu jidovii şi cu cei ce
credea şi în tîrg în toate zilele către cei ce
să prilejiia. Iară oarecarii den epicurii şi 18
den stoici filosofi să pricină cu el, şi unii
zicea:„Oare ce va acest sămănătoriu de
cuvinte a zice?“ Iară alţii:„De streini draci
să pare vestitoriu a fi, căci pre Iisus şi învierea lui binevestiia“. Şi, prinzîndu-l 19
pre el la Arionpagon, îl aduseră, zicînd:
„Putem a înţeleage ce iaste această noao
învăţătură carea de tine să grăiaşte? Pen- 20
tru că oarece strein bagi în auzurile noastre,
vreare-am, dirept aceaea, a şti ce vor să fie

21 aceastea". Iară athineii toţi şi streinii cei ce veniia la nemică alta îşi pierdea vreamea, fără numai a zice cîte ceva şi a auzi
22 mai nou. Şi stînd Pavel în mijlocul Ariopagului, zise:„Bărbaţi athinei, întru toate mai temători de Dumnezău pre voi văz.
23 Pentru că, trecînd şi privind închinăciunele voastre, aflaiu şi capişte întru carele era scris 'Neconoscutului Dumnezău'; pre Carele dară, neconoscîndu-L, cinstiţi cu închinăciunea, pre Acesta eu vestesc voao.
24 Dumnezău, Cela ce au făcut lumea şi toate cîte sînt întru ea, Acesta ceriului şi pămîntului Domnu fiind, nu întru făcute de mînă
25 beseareci lăcuiaşte, Nici de mîni de oameni Să slujaşte, nefiind lipsit de ceva, Acesta dînd tuturor viaţă şi răsuflare întru
26 tot. Şi au făcut dentr-un sînge toată limba oamenilor, a lăcui preste toată faţa pămîntului, rînduind mai denainte obiciuite vremi şi punerile hotarălor lăcuirii lor,
27 A cerca pre Domnul de-L vor putea să-L pipăie pre El şi să-L afle, şi încă nu departe
28 de la fieştecarele dentru noi fiind. Pentru că în El trăim şi ne mutăm şi sîntem după cum oarecarii dentru ai voştri făcători ziseră:'Pentru că şi dentr-al Cestuia neam
29 sîntem'. Rudă dară fiind lui Dumnezău, nu sîntem datori a gîndi la aur au la argint au la piatră cu cioplitură de merşteşug şi gîndului omului dumnezăirea a fi aseamenea.
30 Deci anii neconoştinţii părăsind Dumnezău, acum porunceaşte oamenilor tuturor, pretu-
31 tindenea, să să pocăiască. Pentru căci au pus zi întru carea va să judece lumea cu direptate întru Bărbatul Carele au rînduit, credinţa dînd tuturor, înviind pre El den
32 morţi". Şi auzind înviare de morţi, unii batjocoriia, alţii au zis:„Auzi-vom iarăş pre
33 tine pentru aceasta". Şi aşa Pavel ieşi
34 den mijlocul lor. Iară oarecarii bărbaţi, lipindu-se de el, au crezut, întru carii şi Dionisie Areopaghitul şi o muiare, pre nume Damaris, şi alţii împreună cu ei.

CAP XVIII

1 Iară după aceasta, despărţîndu-se Pavel den Athina, veni la Corinthu.
2 Şi aflînd pre oarecare jidov, pre nume Achila, de la Marea Neagră de neam, fiind venit de curînd de la Italia, şi pre Prischila, muiarea lui, pentru că au fost poruncit Clavdie să să desparţă
3 toţi jidovii de la Rîm, au venit la ei. Şi pentru că era de un fealiu de meşteri, rămînea lîngă ei şi lucra, pentru că era
4 făcători de corturi la merşteşug. Şi să priciia în adunare în toată sîmbăta
5 şi îndemna pre jidovi şi pre elini. · Şi deaca să pogorîră de la Machidonia, Sila şi Timotheiu să cuprinsease cu duhul, Pavel mărturisind jidovilor pre Hristos
lisus. Şi stînd ei împotrivă-i şi hulind, 6
scuturînd hainele, zise către ei:„Sîngele vostru asupra capului vostru! Curat eu; de acum la limbi mă voiu duce". Şi mutîndu-se 7
de acolo, veni la casa oarecui pre nume Iustos, ce credea în Dumnezău, căruia casa era alăturea cu adunarea. Iară Crispu, 8
mai marele adunării, au crezut în Domnul, împreună cu toată casa lui, şi mulţi den corintheani auzînd, credea şi să boteza.
Şi zise Domnul în vedearea nopţii lui Pavel: 9
„Nu te teame, ce grăiaşte şi să nu taci.
Că Eu sînt cu tine şi nimenea nu să va ispiti 10
asupra ta, ca să-ţi facă rău; pentru că norod mult iaste Mie în ceatatea aceasta". Şi 11
şăzu un an şi 6 luni, învăţînd întru ei cuvîntul lui Dumnezău. Şi Galion, avînd di- 12
regătoria la Ahaia, să rădicară toţi deodată jidovii la Pavel şi-l aduseră pre el la divan,
Zicînd că, afară den leage, acesta îndeamnă 13
pre oameni să să închine lui Dumnezău.
Şi vrînd Pavel să deşchiză gura, zise Galion 14
către jidovi:„De ar fi dară vreo nedireptate sau hîtrie vicleană, o, jidovilor, după socoteală aş îngădui voao. Iară de iaste cercare 15
pentru cuvînt şi pentru nume şi pentru leagea cea după cumu e la voi, vedea-veţi voi, pentru că judecătoriu acestora nu voiu să fiu". Şi goni pre ei de la divan. 16
Şi apucînd toţi elinii pre Sosthen, mai ma- 17
rele adunării, îl bătea înaintea divanului; şi nimica de aceastea lui Galion era grije.
Iară Pavel, încă mai îngăduind zile cîteva, 18
despărţindu-să de fraţi, mearse pre apă la Siria, şi împreună cu el Prischila şi Achila, tunzîndu-şi capul în Chehrees, pentru că avea rugă. Şi sosi la Efes şi pre aceia lăsă 19
acolo, iară el, întrînd în adunări, să prici cu jidovii. Şi rugîndu-l ei ca să rămîie la dîn- 20
şii mai multă vreame, nu pristăni, Ce să 21
despărţi de ei, zicînd:„Cuvine-se cu tot adevărul ca eu praznicul cela ce vine să-l facu la Ierusalim; şi iară mă voi învîrteji către voi, Dumnezău vrînd". Şi purcease
de la Efes. Şi pogorînd în Chesaria, 22
suindu-să şi închinîndu-să besearicii, pogorî la Antiohia Şi, făcînd vreame cîtăva, 23
trecînd pre rînd a galateanilor ţară şi Frighia, întărind pre toţi ucenicii. Iară un 24
jidov oarecarele, Apollos pre nume, alexandrean de rudă, bărbat cuvîntătoriu, sosi la
Efes, tare fiind întru Scripturi. Acesta 25
era învăţat [în] calea Domnului şi, fierbîntîndu-să cu duhul, grăiia şi învăţa pre amăruntul ceale pentru Domnul, ştiind numai botezul lui Ioan, Şi acesta 26
începu făţiş a grăi întru adunare şi, auzind pentru el Achila şi Prischila, îl apucară pre el şi mai chiar la el au arătat calea lui Dumnezău. Şi vrînd el să treacă 27

la Ahaia, poruncind fraţii, scrisără ucenicilor să-l priimească pre el, carele mergînd ajutoriia mult celora ce crezuse, pren dar.
28 Pentru că vîrtos cu jidovii să priciia de faţă
arătînd pren Scrisori a fi Hristos Iisus.

CAP XIX

1 Şi fu, cînd Apollos era în Corinth, Pavel, trecînd ceale de mai sus părţ, să fie venit la Efes şi, aflînd pre
2 oarecarii ucenici, Zise cătră ei: „Au luoat-aţ Duh Sfînt, crezînd?“ Iară ei ziseră cătră el:„Ba nici de şi iaste
3 Duh Sfînt am auzit“. Şi zise cătră ei: „Dară în ce v-aţ botezat?“ Şi ei ziseră:„În
4 botezul lui Ioan“. Şi zise Pavel:„Ioan au botezat botez de pocăinţă nărodului, zicînd la Cela ce vine după el ca să crează,
5 adecă în Hristos Iisus“. Şi auzind, s-au
6 botezat în numele Domnului Iisus. Şi, puind preste ei Pavel mînile, veni Duhul cel Svînt preste ei, şi grăiia cu limbi şi prorociia.
7 Şi era toţ bărbaţii ca vro doisprăzeace.
8 Şi, întrînd în adunare, de faţă grăiia, în trei luni pricindu-se şi adeverind ceale de
9 împărăţia lui Dumnezeu. Şi deaca unii tînjiia şi nu asculta, grăind de rău calea înaintea mulţimei, despărţindu-se de la ei, osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se,
10 în şcoala unui Tiran. Şi aceasta să făcu întru ani doi, cît toţi ceia ce lăcuiesc în Asia, auzind cuvîntul Domnului Iisus, şi jidovi şi
11 elini. Şi puteri nu mici făcea Dumnezău
12 pren mînile lui Pavel, Cît şi asupra celora ce boliia să aducea de la faţa lui măhrămi au ştergătoare şi să depărta de la ei boalele,
13 şi duhurile ceale reale ieşiia de la ei. Şi să ispitiră oarecarii den jidovii cei ce umbla împrejur jurători a numi preste ceia ce au duhurile ceale reale, numele Domnului Iisus, zicînd:„Jurăm pre voi pre Iisus, pre Carele
14 Pavel mărturiseaşte!“ Şi era oarecarii fiii lui Scheva, jidovului arhiereului, şapte, care fă-
15 cea aceasta. Şi răspunzînd, duhul acel rău, zise:„Pre Iisus ştiu şi pre Pavel ştiu, dară
16 voi carii sînteţ? Şi sărind preste ei omul întru carele era duhul cel rău şi biruind pre ei, să întări asupra lor, cît goli şi răniţi fu-
17 giră den casa aceaea. Şi aceasta fu ştiută la toţi jidovii şi elinii ceia ce lăcuia Efesul şi căzu frică preste toţi preste ei şi să măriia
18 numele Domnului Iisus. Şi mulţi dentru ceia ce crezuse veniia ispoveduindu-se şi
19 vestind lucrurile lor. Şi mulţi den ceia ce făcuse iscodirile, aducînd cărţile, le ardea înaintea tuturor; şi socotiră preţurile lor şi aflară de argint cincizeci de mii.
20 Aşa cu tărie cuvîntul Domnului creştea şi să
21 întăriia. Şi deaca să umplură aceastea, puse Pavel în duh, trecînd Machidonia şi Ahaia, să meargă în Ierusalim, zicînd:„Şi deaca voiu fi eu acolo, trebuie şi Rîmul să-l văz“.
Şi trimiţînd la Machedonia doi den cei ce-i 22
slujiia lui, pre Timotheiu şi pre Erast, el
îngădui cîtăva vreame în Asia. Şi fu în 23
vreamea aceaea gîlceavă nu puţină pentru
cale. Pentru că oarecare, pre nume Di- 24
mitrie, zlătariu, făcînd beseareci de argint
Artimidei, da lucrătorilor lucru nu puţin;
Pre carii adunînd, şi pre cei ce era lucrători 25
spre unele ca aceastea, zise:„Bărbaţilor, ştiţ
că dentr-acest lucru sporiul nostru iaste.
Şi vedeţ şi auziţ că nu numai Efesul, ce mai 26
toată Asia Pavel acesta plecînd, mută gloată
cîtăva, zicînd că nu-s dumnezăi cei ce pren
mînă să fac. Şi nu numai această parte a
noastră primejduiaşte a veni spre ponoslu,
ce şi beseareca cei mari dumnezăoaie, Arti-
midei, întru nemică să socoti. Şi încă va 27
să să şi surpe mărimea ei, pre carea toată
Asia şi lumea cinsteaşte închinîndu-se.“ Şi 28
auzînd şi umplîndu-se de mînie, striga zicînd:
„Mare e Artemis a efeseanilor!“ Şi să 29
umplu cetatea toată de gîlceavă şi să porniră
cu toţi deodată la priveală, hrăpind împre-
ună pre Gaion şi pre Arestarhos machedo-
neanii, soţiile lui Pavel. Iară Pavel, vrînd 30
să între în nărod, nu-l lăsa pre el ucenicii.
Şi unii şi den mai marii Asiei, fiind lui pria- 31
tini, trimiţînd la dînsul, îl ruga să nu dea pre
sine la priveală. Deci alţii altceva striga, 32
pentru că era adunarea turburată şi mai
mulţi nu ştiia pentru care lucru s-au adunat.
Iară den gloată scoaseră înainte pre Alexan- 33
dru, împingîndu-l pre el înainte jidovii; iară
Alexandru, clătind mîna, vrea să răspunză
gloatei. Şi cunoscînd că jidov iaste, un 34
glas să făcu de cătră toţi, ca vro doao ceasuri
strigînd:„Mare e Artimis a efeseanilor!“
Iară, aşăzînd cărturariul gloata, zise:„Băr- 35
baţi efeseani, dară care iaste omul acela
care nu ştie cetatea a efeseanilor că e purtă-
toare de grija besearecii Artimidei, dumneză-
oiei cei mari, şi a lui Diopetus? Deci, 36
neîndoite fiind aceastea, cuvine-se voi să fiţ
aşăzaţi şi nemică cu obrăznicie să nu faceţ.
Pentru că aţ adus pre bărbaţii aceştea, nice 37
furi de besearecă (fiind), nici hulind dumne-
zăoaia voastră. Iară de are Dimitrie, şi 38
cei dempreună cu el meşteri, cătră cineva
cuvînt, judecători sînt şi diregători, facă
pîră unul altuia. Iară de pentru altceva 39
cercaţi, întru cea pre leage adunare să va
dezlega. Pentru că grijim să nu să facă 40
pîră de zarvă pentru ziua de astăzi, nici
o pricină fiind pentru carea vom putea
să dăm seamă de zarva aceasta“. Şi aceastea
zicînd, slobozi adunarea,

CAP XX

1 Iară după ce s-au încetat gîlceava, chemînd Pavel pre ucenici şi închi-
nîndu-se lor, ieşi să meargă la
2 Machidonia. Şi trecînd părţile acealea şi mîngîind pre ei cu cuvînt
3 mult, veni la Elada. Şi făcînd luni trei, făcîndu-se lui vicleşug despre jidovi, vrînd să să suie la Siria, îi fu gîndul să să întoarcă
4 pren Machidonia. Şi mergea împreună cu el pînă la Asia Sosipatru Verianul şi, den soloneani, Aristarhu şi Secundu, şi Gaie Derveul şi Timotheiu, iară de la Asia Tihic
5 şi Trofim. Aceştea, apropiindu-se, aştepta
6 pre noi în Troada. Iară noi am mers pre apă, după zilele Azimelor, de la Filipi şi am venit către ei la Troada pînă în 5 zile, unde
7 am zăbovit zile şapte. Iară într-una de sîmbete, adunaţi fiind ucenicii a frînge pîinea, Pavel să priciia cu ei, vrînd să iasă a doua zi, şi îndelungă cuvîntul pînă la amiază-
8 noapte. Şi era făclii cîteva în foişorul
9 unde era adunaţi. Iară şăzînd oarecarele tinerel, pre nume Evtih, la fereastră, împreunîndu-se cu adînc somn, povestind lui Pavel în multă vreame, biruindu-se de somn, căzu den a treia straşină jos şi să rîdică mort.
10 Şi pogorîndu-se Pavel, căzu preste el şi îmbrăţeşîndu-l zise:„Nu vă turburaţi,
11 pentru că sufletul lui întru el iaste". Şi suindu-se şi frîngînd pîinea şi gustînd şi oarecîte vorovind pînă la zio, aşa au ieşit.
12 Şi aduseră pre copil viu şi s-au mîngîiat nu
13 puţin. Iară noi, venind la corabie, am mers la Asso, de acolo vrînd ca să luom pre Pavel, pentru că aşa era rînduit, vrînd el să
14 meargă pedestru. Şi deaca s-au împreunat cu noi la Asson, luîndu-l pre el, am venit la
15 Mitelini. Şi de acolo mergînd a doua zi, am sosit împotriva Hiului şi în ceacalaltă zi ne-am apropiat la Samos şi, mînd în Tro-
16 ghilie, a doua zi am venit la Militos. Pentru că socotiia Pavel să treacă pre lîngă Efes ca să nu se facă lui zăbavă de vreame în Asia, pentru că sîrguia, de va fi cu putinţă lui, în
17 ziua Rusaliilor să fie în Ierusalim. Şi de la Militos trimiţînd la Efes, au chemat pre
18 cei bătrîni ai besearecii. Şi, deaca au venit către el, zise către ei:„Voi ştiţi den ziua dentîiu dentru carea am întrat în Asia cum împreună cu voi în toată vreamea fuiu,
19 Slujiţi Domnului cu toată smerenia şi cu multe lacrămi şi dodeiale de cealea ce s-au întîmplat mie întru vicleniile jidovilor,
20 Cum nemică n-am ferit dentru ceale de folos ca să nu vestesc voao şi să vă învăţ pre voi
21 şi în nărod şi pren case, Mărturisind jidovilor şi elinilor pocăinţa cea către Dumnezău şi credinţa cea despre Domnul vostru Iisus
22 Hristos. Şi iată, eu acum, legat fiind cu Duhul, merg în Ierusalim, cealea ce întru El
23 mi să vor întîmpina mie neştiind, Fără numai că Duhul cel Svînt pren cetăţi mărturiseaşte, zicînd că legături pre mine
24 şi necazuri mă aşteaptă. Ce nici de una samă nu bag, nici am sufletul mieu cinstit la mine, ca cum a plini calea mea cu bucurie şi slujba carea am luat de la Domnul, a mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezău.
25 Şi iată, eu acum ştiu că nu veţ mai vedea faţa mea voi toţi, întru care am petrecut mărturisind împărăţia lui Dumnezău.
26 Pentru aceaea, mărturisescu-mă voao în ziua de astăzi că curatu-s eu de sîngele tuturor.
27 Pentru că nu m-am ferit ca să nu vă vestescu
28 voao tot sfatul lui Dumnezău. Luaţi direpţ aceaea aminte şi voao şi la toată turma întru carea pre voi Duhul cel Svînt v-au pus socotitori, ca să paşteţi Beseareca lui Dumnezău, carea o au cîştigat pren sîngele
29 Lui. Pentru că eu ştiu aceasta, că vor întra după venirea mea lupi grei întru voi,
30 necruţînd turma. Şi dentru voi sînguri scula-se-vor bărbaţ grăind îndărătnicie, ca să tragă pre ucenici după dînşii. Pentru
31 aceaea, privegheaţi, aducîndu-vă aminte că în trei ani noaptea şi ziua n-am încetat cu lacrămi învăţînd pre fieştecarele cîte unul
32 den voi. Şi acum vă las pre voi, fraţilor, la Dumnezău şi la cuvîntul darului Lui, cela ce poate zidi deasupra şi a da voao moştenire întru cei sfinţiţ toţi.
33 De argint, au de aur, au de îmbrăcăminte, nici de una n-am pohtit.
34 Iară voi ştiţi că treabelor meale şi celora ce sînt cu mine au slujit mînile aceastea.
35 Toate le-am arătat voao, că aşa ostenind, trebuie a ajutori celor bolnavi şi a pomeni cuvintele Domnului Iisus, că El au zis:'Fericit iaste a da mai mult decît a lua'".
36 Şi aceastea zicînd, puind genuchile lui, împreună cu toţi cu ei au
37 făcut rugă. Şi cîtăva plînsoare fu către toţi şi, căzînd pre grumazii lui Pavel, îl să-
38 ruta pre el, Dorindu mai vîrtos de cuvîntul carele au fost zis, că nu vor mai vedea obrazul lui. Şi-l petrecea pre el la corabie.

CAP XXI

1 Şi, după ce fu a purceade noi, osebindu-ne de la ei, mergînd direpţ, venit-am la Con, şi a doao zi la
2 Rodos, şi de acolo la Patara. Şi aflînd vas trecînd la Finichi, întrînd
3 în el, am purces. Şi ivindu-ne la Chipros şi lăsîndu-l pre el în stînga, mergeam la Siria şi ne-am pogorît la Tiros, pentru că acolo era corabia descărcînd povara.
4 Şi aflînd ucenici, am rămas acolo zile şapte, carii lui Pavel zicea pren duh să nu să suie la Ierusalim.

5 Şi, cînd fu noao a isprăvi zilele, ieşind, mergeam, petrecîndu-ne pre noi toţi, împreună cu muieri şi copii pînă afară den cetate; şi, puind genuchele pre ţărmure, am făcut
6 rugăciune. Şi, sărutîndu-ne unul pre alalt, am întrat în corabie, iară aceia s-au
7 întorsu acasă-şi. Iară noi, calea săvîrşind, de la Tiros am sosit la Ptolimaida şi, sărutînd pre fraţi, am îngăduit o zi lîngă ei.
8 Iară a doao zi, ieşind cei ce era cu Pavel, au venit la Chesaria şi, întrînd în casa lui Filip evanghelistului, fiind den cei şapte, am mas
9 la el. Şi la acesta era feate fecioare patru,
10 prorocind. Şi, şăzînd noi zile mai multe, să pogorî oarecarele de la Iudea proroc, pre
11 nume Agav. Şi, venind cătră noi şi luînd brîul lui Pavel şi legîndu-i mînile şi picioarele, zise:„Aceastea zice Duhul cel Sfînt: pre bărbatul al căruia iaste brîul acesta, aşa îl vor lega în Ierusalim jidovii şi-l vor da pre
12 mînile limbilor". Şi deaca am auzit aceastea, îl rugam şi noi şi cei de loc ca să nu să
13 suie el în Ierusalim. Şi răspunsă Pavel: „Ce faceţi de plîngeţi şi-m zdrobiţi inima? Că eu nu numai să mă legu, ce şi a muri în Ierusalim gata sînt, pentru numele Domnu-
14 lui Iisus". Şi, neascultînd el, am încetat, zicînd:„Voia Domnului să să facă!"
15 Iară după zilele aceastea, gătindu-ne, ne su-
16 iam în Ierusalim. Şi veniră împreună şi den ucenicii de la Chesaria împreună cu noi, aducînd la carele ne vom sălăşlui, la Mnason
17 oarecarele, chiprean, vechiu ucenic. Şi sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au priimit
18 pre noi fraţii. Iară a doao zi întră Pavel împreună cu noi cătră Iacov şi toţi bătrînii
19 veniră. Şi sărutînd pre ei, povestiia cîte una pre amăruntul carele au făcut Dumne-
20 zău întru limbi pren slujba lui. Şi ei auzînd, măriia pre Domnul şi ziseră lui:„Vezi, frate, cîte zeci de mii sînt den jidovii care au cre-
21 zut şi toţi rîvnitori legii sînt. Şi au înţeles pentru tine că despărţire înveţi de la Moisi pre cei den toate limbile jidovi, zicînd ca să nu obrezuiască ei fiii lor, nici după
22 obiceaie a umbla. Deci ce iaste? Cu adevărat trebuie mulţime să să adune, pentru că
23 vor auzi că ai venit. Deci aceastea fă, care ţie zicem: Sînt la noi bărbaţi patru,
24 rugăciune avînd întru sine; Pre aceştea luînd, curăţeaşte-te împreună cu ei şi cheltuiaşte cu ei ca să să radă pre cap; şi vor cunoaşte toţi că de ceale ce au înţeles pentru tine nemică nu iaste, ce mergi şi tu leagea
25 păzind. Iară pentru limbile carele au crezut, noi am trimis socotind nemică ca aceasta să păzască ei, fără numai să să ferească ei de jîrtva idolilor, şi de sînge, şi
26 de sugrumat, şi de curvie". Atuncea Pavel, luînd pre bărbaţi, întru a doua zi cu ei împreună curăţîndu-se, întra în besearecă vestind plinirea zilelor curăţirei, pînă unde s-au dus pentru fieştecarele dentru ei aducerea. Şi, deaca era a să plini 27
ceale şapte zile, cei de la Asia jidovi, văzînd pre el în besearecă, turburară toată gloata şi puseră mîinile preste el, Strigînd:„Băr- 28
baţi israilteani, ajutaţi! Acesta iaste omul cel ce iaste împotriva nărodului, şi a legii, şi a locului acestuia, pre toţi pretutindinea învăţînd, şi încă şi elini au băgat în besearecă şi au spurcat sfîntul loc acesta". Pen- 29
tru că văzuse mai nainte pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre carele gîndiia că l-au băgat Pavel în besearecă.
Şi s-au pornit cetatea toată şi fu alergare de 30
nărod şi, apucîndu-se de Pavel, îl trăgea pre el afară den besearecă şi îndată să închiseră uşile. Şi, cercînd pre el să-l omoară, să 31
deade ştire la căpitanul polcului că tot Ierusalimul s-au turburat; Care dentr-acel 32
ceas luînd slujitori şi sutaşi, au alergat asupra lor; iară ei, văzînd pre polcovnic şi pre slujitori, încetară a baterea pre Pavel. Atun- 33
cea, apropiindu-se polcovnicul, să apucă de el şi porunci să să leage cu doao lanţuri şi întreba cine ar fi şi ce-au făcut? Şi alţii 34
altceva striga în gloată şi, neputînd să înţeleagă de ispravă, pentru gîlceavă, porunci să-l ducă pre el la tabără. Şi cînd sosi la 35
scări, să întîmplă a să ţinea el de slujitori, pentru sila gloatei; Pentru că urma mul- 36
ţimea gloatei, strigînd:„Rădică-l pre el!"
Şi, vrînd să să bage în tabără, Pavel zise 37
căpitanului:„De iaste slobod mie a zice ceva cătră tine?" Iară el zise:„Elineaşte ştii?
Au doară nu eşti tu eghiptineanul cela ce 38
mai nainte de zilele aceastea te-ai rădicat şi ai scos în pustiiu pre ceale 4000 de bărbaţi den Chesarii?" Şi zise Pavel:„Eu sînt jidov, 39
tarsean al Chilichiei, nu den nesemnată cetate oroşan; şi rog pre tine, porunceaşte-m să grăiesc cătră nărod". Şi poruncind 40
el, Pavel, stînd pre scări, au clătit cu mîna nărodului şi multă tăceare făcîndu-se, striga cu cea jidovească limbă, grăind:

CAP XXII

Bărbaţi fraţi şi părinţi, auziţ cea de 1
cătră voi acum a mea răspundere!"
Şi auzind că cu limba jodovească 2
striga lor, mai mult deaderă tăceare.
Şi zise:„Eu sînt bărbat jidov, năs- 3
cut fiind în Tarsos a Chilichiei, crescut în cetatea aceasta, lîngă picioarele lui Gamaleil, învăţat fiind pre amăruntul leagea părinteas-
că, rîvnitoriu fiind lui Dumnezău, cum voi toţi astăzi sînteţi; Carele aceasta cale am 4
gonit pînă la moarte, legînd şi dînd la temniţă bărbaţi şi muieri, După cum şi arhiereul 5

mărturiseaşte mie şi toată bătrînimea, de la carii şi cărţi luînd cătră fraţi la Damasc, mergeam ca să aduc şi pre ceia ce acolo era
6 legaţi în Ierusalim, ca să să cearte. Şi fu mergînd eu şi apropiindu-mă de Damasc, spre amiazăzi, fără veaste den ceriu au fulge-
7 rat lumină cîtăva împrejurul mieu. Şi am căzut la pămînt şi am auzit glas, zicîndu-mi:
8 'Saul, Saul, ce Mă goneşti?' Iară eu am răspuns:'Cine eşti, Doamne?' Şi zise cătră mine:'Eu sînt Iisus Nazoreul, pre Carele tu
9 goneşti'. Iară ceia ce împreună cu mine era lumina au văzut şi înfricoşaţi fură, iară glasul n-au auzit Celuia ce mie grăiia.
10 Şi ziş:'Ce voiu face, Doamne?' Iară Domnul zise cătră mine:'Sculîndu-te, pasă la Damasc, şi acolo să va grăi ţie pentru toate
11 carele s-au rînduit ţie a le face'. Şi, deaca nu vedeam de mărirea luminii aceiia, purtîndu-mă de mînă de cei ce era împreună
12 cu mine, veniiu la Damasc. Iară Anania, oarecarele bărbat bun credincios după leage, mărturisindu-se despre toţi jidovii cei
13 ce lăcuia, Venind cătră mine şi stînd, zise mie:'Saul frate, caută!'. Şi eu într-acela
14 ceas am căutat la el. Iară el zise:'Dumnezăul părinţilor noştri te-au ales pre tine ca să conoşti voia Lui şi să vezi pre Cel Direpţ
15 şi să auzi glas den gura Lui. Căci vei fi mărturie Lui, cătră toţi oamenii, de care
16 ai văzut şi ai auzit. Şi acum ce zăboveşti? Sculîndu-te, botează-te şi spală-ţi păcatele
17 tale, chemînd numele Domnului!' Şi fu mie întorcîndu-mă în Ierusalim şi făcînd eu rugă în besearecă, fuiu întru năucire.
18 Şi văzuiu pre El, zicînd mie:'Sîrguiaşte şi ieşi degrabă den Ierusalim, pentru căci nu
19 vor priimi mărturia ta pentru Mine'. Şi eu ziş:'Doamne, ei ştiu că eu eram puind în temniţă şi bătînd la adunări pre ceia ce
20 credea întru Tine; Şi cînd să vărsa sîngele lui Stefan, mucenicului Tău, şi eu eram ispravnic şi împreună voind la moartea lui, păzind hainele celora ce omorîia pre el'.
21 Şi zise cătră mine:'Pasă, că Eu la limbi
22 departe te trimiţu'". Şi-l asculta pre el pînă la acest cuvînt şi rîdicară glasul lor, zicînd:„Rîdică-l de la pămînt pre unul ca acesta, pentru că nu se cade el să trăiască!".
23 Şi strigînd ei şi aruncînd hainele şi prah
24 aruncînd în văzduh, Porunci pre el polcovnicul să-l ducă în tabără, zicînd cu bătaie să să cearte el, ca să conoască pentru
25 care vină aşa striga asupra lui. Iară deaca-l prea întindea pre el cu curealele, zise Pavel cătră sutaşul cel ce sta:„De e slobod voao
26 a bate om rîmlean şi nevinovat?" Şi auzînd sutaşul, mergînd, spuse miaşului, zicînd:„Caută ce vei să faci, pentru că omul acesta rîmlean iaste".

Şi apropiindu-se, căpitanul zise lui:„Spune-m 27
mie, de eşti tu rîmlean?" Şi el zise:„Aşa".
Şi răspunse polcovnicul:„Eu cu multă 28
cheltuială politia aceasta am cîştigat". Iară
Pavel zise:„Iară eu am şi născut". Deci 29
îndată să depărtară de la el ceia ce vrea să-l
iscodească şi căpitanul s-au spăriat, cunoscînd că rîmlean iaste şi căci legase pre el.
Şi a doua zi, vrînd să cunoască adevărul ce 30
să huleaşte de jidovi, dezlegă-l pre el den legături şi porunci să vie arhiereii şi toată adunarea lor şi, aducînd pre Pavel, îl puse între ei.

CAP XXIII

Şi căutînd Pavel la adunare, zise: 1
„Bărbaţ fraţ, eu cu toată ştiinţa
bună am petrecut spre Dumnezău
pînă în ziua aceasta". Iară 2
arhiereul Anania porunci celor ce
sta lîngă el să-l bată preste gură. Atuncea 3
Pavel cătră el zise:„Va să te bată Dumnezău, păreate spoit; şi tu şăzi judecîndu-mă după leage şi, călcînd leagea, porunceşti să mă bată?" Iară ceia ce dvoriia ziseră:„Pre 4
arhiereul lui Dumnezău suduieşti?" Şi 5
zise Pavel:„N-am ştiut, fraţilor, că iaste arhiereu, pentru că scrisu e:'Pre biruitoriul nărodului tău să nu-l grăieşti de rău!'"
Şi cunoscînd Pavel că o parte iaste de sadu- 6
chei şi ceealaltă de farisei, strigă în adunare:
„Bărbaţ fraţ, eu fariseu sînt, fecior de fariseu; pentru nădeajdea şi învierea den morţi
ei mă judecă!" Şi aceasta el grăind, 7
făcutu-s-au price între farisei şi între sadochei şi să despărţi mulţimea; Pentru că 8
sadocheii zicu că nu iaste înviare, nici înger, nici duh, iară fariseii mărturisescu-le amîndoao. Şi să făcu strigare mare şi, scu- 9
lîndu-se cărturarii părţii fariseilor, să priciia, zicînd:„Nici un rău nu aflăm întru omul acesta; iară de au grăit lui duh au înger, să nu ne sfădim cu Dumnezău".
Şi multă gîlceavă făcîndu-se, temîndu-se 10
căpitanul ca să nu rumpă ei pe Pavel, porunci oştii să să pogoare să-l hrăpească pre el den mijlocul lor şi să-l aducă în tabără. Şi în noaptea ce veni, stînd 11
la el Domnul, zise:„Cutează, Pavele, pentru că, în ce chip ai mărturisit ceale ce sînt de Mine în Ierusalim, aşa trebuie tu şi în Rîm să mărturiseşti". Şi făcîndu-se 12
zio, făcînd oarecarii den jidovi turburare, să procleţiră pre ei, zicînd nici să mănînce, nici să bea, pînă nu vor ucide pre Pavel.
Şi era mai mulţi de 40 ceia ce jurămîntul 13
acesta au fost făcut; Carii mergînd la 14
arhierei şi la bătrîni, ziseră:„Cu procleciune ne-am procleţit pre noi nemică să nu gustăm pînă nu vom omorî pre Pavel. Acum dară voi arătaţ căpi- 15
tanului, împreună cu adunarea, ca mîine pre

el să pogoară cătră voi, ca adecă să cercaţ mai pre amăruntul ceale ce sînt pentru el, iară noi, mai nainte de ce să va apropia el,
16 gata sîntem să-l omorîm pre el". Şi auzind feciorul surorii lui Pavel vicleşugul, mergînd şi întrînd în tabără, spuse lui Pavel.
17 Şi chemînd Pavel pre unul den sutaşi, zise: „Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pen-
18 tru că are oarece să spuie lui". Deci cela, luînd pre dînsul, îl duse la căpitan şi zise: „Cel legat Pavel, chemînd pre mine, să rugă pentru acest tinerel să-l aduc cătră tine,
19 avînd oarece a grăi ţie". Şi apucîndu-l de mînă căpitanul şi depărtîndu-se deosebi, îl întreba:„Ce iaste carea ai să-m spui mie?"
20 Şi zise că „Jidovii s-au vorovit ca să să roage ţie ca mîine la adunare să pogori pre Pavel, ca adecă vrînd ceva mai pre amăruntul să-l
21 întreabe pre el. Deci tu să nu-i asculţi, pentru că păzesc pre el dentru ei bărbaţi mai mulţi de 40, carii s-au procleţit pre ei nice a mînca, nice a bea, pînă nu vor omorî pre el; şi acum gata sînt, aşteptînd cea de la
22 tine făgăduinţă". Deci căpitanul au slobozit pre tinerel, poruncind ca nimărui să nu spuie că: „Aceastea ai arătat cătră
23 mine", Şi chemînd pre doi oarecarii den sutaşi, zise:„Gătiţ doao sute de slujitori, ca să meargă pînă la Chesaria, şi călăreţ şapte-zeci şi fuştaşi doao sute, den al treilea ceas
24 de noapte. Şi dobitoace să aduceţ, ca să puie pre Pavel să-l scape cătră Filic domnul",
25 Scriind carte cuprinzînd într-acesta chip:
26 „Clavdia Lisie, celui prea tare domn Filic să
27 să bucure! Pre acesta om, fiind prins de jidovi şi vrînd să să omoară despre ei, stînd cu oaste, l-am scos pre el, înţelegînd că rîm-
28 lean iaste. Şi vrînd să înţeleg vina pentru carea pîrîia pre el, îl pogorîiu pre el la adu-
29 narea lor; Pre carele aflaiu pîrîndu-se pentru întrebările legii lor, iară nemică vreadnic de moarte, au de legături, vină
30 avînd. Şi vestindu-se mie cum va să fie vicleşug la bărbatul acesta, despre jidovi, dentru acela ceas am trimis cătră tine, poruncind şi pîrîşilor să zică ceale despre el
31 înainte-ţ. Fii sănătos". Deci oşteanii, după rînduiala lor, luînd pre Pavel, l-au adus
32 noaptea la Antipatrida. Iară a doua zi, lăsînd pre călăreţ să meargă cu el, să în-
33 toarseră în tabără; Carii întrînd în Chesaria şi dînd cartea domnului, deaderă şi
34 pre Pavel lui. Şi cetind domnul şi întrebîndu-l den ce eparhie iaste, şi înţelegînd
35 că iaste de la Chilichia: „Auzi-voiu pre tine—zice—cînd şi pîrîşii tăi vor veni".

Şi porunci ca să să păzască
el în divanul lui
Irod.

CAP XXIV

Iară preste cinci zile pogorîtu-s-au 1
arhiereul Anania cu cei bătrîni şi cu un meşter de graiu, Tertil oare-
carele, carii au arătat domnului asupra lui Pavel. Şi chemîndu-se 2
el, începu a pîrî pre el Tertil, zicînd: „Multă 3
pace nemerind pren tine şi isprăvire făcîndu-se la limba aceasta, pren a ta socoteală, pretutindinea şi în locul priimim, putearnice Filix, cu toată mulţemita. Iară nu ca 4
întru mai mult să te ostenesc, te rog să auzi tu pre scurt cu ale tale blîndeaţe. Pentru 5
că aflînd pre omul acesta pierzătoriu, şi pornind gîlcevile la toţ jidovii ceia ce sînt în lume, şi mai mare eresului nazareilor,
Carele şi besearica au ispitit să o spurce, 6
pre carele am şi prinsu şi după a noastră leage am vrut să-l judecăm, Iară venind 7
Lisia căpitanul, cu multă silă den mînile noastre l-au luat. Poruncind pîrîşilor lui 8
să vie la tine; de carele vei putea sîngur, cercetînd de toate de aceastea, să cunoşti de ceale ce noi pîrîm pre el". Şi împre- 9
ună adeveriia şi jidovii, zicînd cum aceastea aşa să fie. Şi răspunse Pavel, făcînd lui 10
semnu domnul să zică:„Ştiindu-te că de mulţi ani fiind judecătoriu limbii aceştiia, mai cu bun suflet ceale de mine îţi răspunzu,
Putînd tu a cunoaşte că nu-s mai mult decît 11
12 zile de cînd m-am suit să mă închin la Ierusalim. Şi nici în besearică au aflat 12
pre mine cătră cineva pricindu-mă, au turburare a face gloatei, nici la adunări, nici în cetate, Nici să mă adeverească pot pen- 13
tru carele acum mă pîrăscu. Şi mărturi- 14
sescu aceasta ţie că pre calea carea zic eres, aşa crezu la cel părintescu Dumnezău, crezînd la toate ceale den leage şi în proroci scrise, Nădeajde avînd în Dumnezău, 15
carea şi aceştea aşteaptă cum să fie înviere morţilor, şi direpţilor, şi strîmbilor. Şi 16
întru aceasta eu mă nevoiescu neîmpiedecată ştiinţă a avea cătră Dumnezău şi cătră oameni pururea. Şi pren ani mulţi 17
am fost venit milostenie ca să facu la limba mea, şi prinoase; Întru carele m-au aflat 18
curăţit în besearică, nu cu gloată, nici cu gîlceavă. Iară oarecarii den Asia jidovi, 19
carii trebuie înaintea ta a fi de faţă şi a pîrî, de au ceva cătră mine; Sau aceştea 20
singuri să zică că au aflat ceva întru mine strîmbătate, stînd eu la adunare; Au 21
pentru un glas ca acesta, carele am strigat stînd întru ei, că pentru înviarea morţilor eu mă judec astăzi de voi". Şi, auzînd 22
aceastea Filixu, părăsi pre ei, mai pre amăruntul ştiind ceale ce sînt pentru cale, zicînd: „Cînd Lisia căpitanul să va pogorî, voiu înţeleage ceale ce sînt de voi",

23 Şi poruncind sutaşului să să păzească Pavel şi să aibă răpaos şi pre nimenea să nu oprească dentru ai lui ca să-i posluşască
24 au să să apropie de el. Iară după cîteva zile, mergînd Filix cu Drusila, muiarea lui, fiind jidovcă, chemă pre Pavel şi auzi de el,
25 pentru cea întru Hristos credinţă. Şi grăind el de direptate şi răbdare şi pentru judecata care va să fie, înfricoşindu-se Filix, au răspuns:„Acum pasă, iară, aflînd
26 vreame, mai chema-te-voiu“, Încă şi nădejduind că bani să vor da despre Pavel, ca să-l dezleage pre el; pentru aceaea, şi mai
27 adease pre el chemîndu-l grăiia cu el. Şi doi ani împlinindu-se, să puse în locul lui Filix Porchie Fiston; şi vrînd har să facă jidovilor, Filix lăsă pre Pavel legat.

CAP XXV

1 Deci Fist, întrînd în diregătorie, preste trei zile să sui în Ierusalim
2 de la Chesaria. Şi arătară lui arhiereul şi cei mai de frunte ai jidovilor asupra lui Pavel şi să ruga
3 lui, Cerşînd har asupra lui, ca să-l trimiţă pre el la Ierusalim, vicleşug făcînd ca să-l
4 ucigă pre el pre drum. Deci Fist au răspuns:„Pavel să păzeaşte în Chesaria şi el
5 va degrabă să să ducă. Decii cei tari întru voi—zise—pogorîndu-se împreună, de iaste ceva întru bărbatul acesta, pîrască-l
6 pre el“. Şi zăbăvind întru ei zile mai multe decît zeace, pogorîndu-se în Chesaria a doao zi, şăzînd la divan, porunci să aducă
7 pre Pavel. Şi venind el, stătură împrejur jidovii cei ce era veniţ de la Ierusalim, multe şi greale vine aducînd asupra lui Pavel, carele
8 nu le putea să le dovedească, Răspunzînd el că:„Nici la leagea jidovilor, nici la beseare-
9 că, nici la Chesariu am greşit ceva“. Iară Fist, vrînd jidovilor har să le arate, răspunzînd lui Pavel, zise:„Vei la Ierusalim să te sui, acolo pentru aceastea să te judeci de mine?“
10 Şi zise Pavel: „La divanul lui Chesariu stînd sînt, unde trebuie să mă judec. Jidovilor nici o strîmbătate n-am făcut, după cum şi
11 tu mai bine ştii. Pentru că, de am făcut strîmbătate şi vreadnic de moarte am făcut cevaş, nu mă feresc de moarte; iară de nemică nu iaste de care aceştea mă pîrăscu, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăru-
12 iască. Pre Chesariu chem“. Atunce Fist, grăind împreună cu sfatul, răspunse:„Pre Chesariu ai chemat, la Chesariu vei mearge“.
13 Şi zile trecînd cîteva, Agripa împăratul şi Vernichi au sosit la Chesaria, să să adune
14 cu Fist. Şi deaca multe zile zăboviia acolo, Fist împăratului au arătat cealc ce era de Pavel, zicînd:„Un om oarecarele
15 iaste lăsat de Filix legat, Pentru carele, mergînd eu la Ierusalim, arătatu-mi-au arhiereii şi bătrînii jidovilor, cerşînd asupra lui judecată; Cătră carii am răs- 16
puns că nu iaste obiceaiu la rîmleani să dăruiască pre vreun om la perire, pînă nu va avea cel ce să pîraşte de faţă pre pîrîş, şi loc de răspuns va lua pentru vină. Deci, 17
venind împreună ei aicea, îngăduială nemică făcînd, şi a doua zi şăzînd la divan, porunciiu să să aducă omul; Pentru carele, 18
stînd pîrîşii, nici o vină aducea, den carele prepuneam eu, Ce cercări oarecarele 19
pentru a lor teamere de Dumnezăire avea cătră el şi pentru oarecarele Iisus, ce au murit, pre Carele zicea Pavel că trăiaşte.
Şi, îndoindu-mă eu spre cercarea acestuia, 20
ziceam de va vrea să meargă la Ierusalim şi acolo să să judece pentru aceastea. Iară 21
Pavel strigînd să să păzască el la a lui Sevastos judecată, am poruncit să să păzască el pînă voiu trimite pre el cătră Chesariu“.
Iară Agrippa cătră Fist zise:„Vreare-aş şi 22
eu să auzu pre om“. Iară el:„Mîine—zise—vei auzi pre dînsul“. Deci a doua zi, ve- 23
nind Agrippa şi Vernichi cu multă pofală şi întrînd la ascultare împreună cu miaşii şi cu oamenii ce era mai de folos ai cetăţii
şi poruncind Fist, adusu-s-au Pavel. Şi 24
zise Fist:„Agripo împărate şi toţi cei ce împreună sînteţi cu noi bărbaţi, vedeţi pre acesta, pentru care toată mulţimea jidovilor mi s-au rugat, şi în Ierusalim şi aicea, strigînd
că nu trebuie să mai trăiască el. Iară eu, 25
pricepînd nemică vreadnic de moarte el să fie făcut, şi el singur chemînd pre Sevastos,
am socotit să-l trimiţu pre el. Pentru 26
carele a scrie ceva pre amăruntul domnului nu am; pentru aceaea l-am adus pre el la voi, şi mai vîrtos înaintea ta, împărate Agrippo, ca cercetarea făcîndu-se, voiu avea ceva să
scriu. Pentru că fără socoteală mi se 27
pare a fi trimiţîndu-l legat, să nu însămnezu şi ceale de asupra lui vini“.

CAP XXVI

Iară Agripa cătră Pavel zise:„Porun- 1
ceaşte-ţi-să ţie pentru tine să zici“. Atuncea Pavel răspundea, tinzînd
mîna: „Pentru toate carele mă 2
pîrăsc despre jidovi, împărate Agripo, socotesc pre mine fericit, vrînd să
răspunz înaintea ta astăzi, Mai vîrtos 3
cunoscătoriu fiind tu tuturor celor ale jidovilor năravuri şi cercetări; pentru aceaea rogu-te cu multă îngăduială să mă auzi.
Deci viaţa mea, cea den tinereaţe, cea ce 4
de-nceput s-au făcut întru limba mea în Ierusalim, ştiu toţi jidovii, Ştiind pre 5
mine mai denainte, de vor vrea să mărturisască, căci după cel chiar eres al legii noastre, am trăit fariseu. Şi acum pre nădeajdea 6
făgăduinţii, cei ce s-au făcut cătră părinţi despre Dumnezău, stau judecîndu-mă. La 7

carea ceale 12 fealiuri ale noastre întru neîncetare ziua şi noaptea slujind, nădejduiesc să sosească;pentru carea nădeajde mă pîrăsc,
8 împărate Agrippo, despre jidovi. Ce lucru necredincios să judecă lîngă voi, deaca
9 Dumnezeu morţi învie? Deci eu, mi s-au părut întru mine, cătră numele lui Iisus Nazareneanul a trebui multe împotrivă a
10 face; Carea am şi făcut în Ierusalim, şi pre mulţi den sfinţi eu în temniţă i-am închis, cea de la arhierei volnicie luîndu-o; şi
11 omorîndu-se ei, dam sorţ. Şi la toate adunările, de multe ori căzînd pre ei, îi îndemnam să hulească şi, mult nebunindu-mă asupra lor, îi goniiam pînă şi la ceale den
12 afară cetăţi; Întru carele şi mergînd la Damasc, cu biruinţă şi diregătorie de la
13 arhierei, Întru amiazăzi, pre cale, am văzut, împărate, de la ceriu, mai mult decît lumina soarelui, lumină încungiurîndu-mă
14 şi pre cei ce cu mine mergea. Şi toţi noi căzînd la pămînt, auziiu glas grăind cătră mine şi zicînd cu cea jidovească limbă:'Saul, Saul, ce Mă goneşti? Cu greu iaste ţie cătră
15 bolduri a lovi cu piciorul', Iară eu ziş: 'Cine eşti, Doamne?' Iară El zise:'Eu sînt
16 Iisus, pre Carele tu goneşti. Ce te scoală şi stăi pre picioarele tale, pentru că spre aceasta M-am arătat ţie, ca să te aleg slugă şi mărturie celor ce ai văzut, şi celor ce Mă
17 voiu arăta ţie. Scoţîndu-te den norod şi den limbi, la carii acum pre tine trimiţ,
18 Să deşchizi ochii lor, ca să să întoarcă de la întunearec la lumină şi de la biruinţa satanei spre Dumnezău, ca să ia ei iertare de păcate şi sorţu întru cei sfinţiţi, cu credinţa cea ce
19 e întru Mine'. Pentru aceaea, împărate Agrippo, nu m-am făcut neascultătoriu ce-
20 reştii vederi, Ce celor den Damascu întîiu, şi ierusalimleanilor, şi în toată ţara jidovilor, şi limbilor vestind să să pocăiască şi să să întoarcă spre Dumnezău,vreadnice de pocă-
21 inţă lucruri făcînd. Pentru aceastea jidovii, prinzîndu-mă în bisearică, să ispitiia să
22 mă omoară. Deci, ajutoriu nemerind cel de la Dumnezău, pînă în ziua aceasta stau, mărturisînd la mic şi la mare, nimica afară grăind dentru carele prorocii au grăit vrînd
23 să să facă, şi Moisi: De iaste pătimitoriu Hristos, de va să vestească, întîiu de învierea morţilor, lumină norodului şi limbilor".
24 Şi aceastea el răspunzînd, iară Fist cu mare glas zise:„Nebun eşti, Pavele; cartea cea
25 multă spre nebunie te întoarce". Iară el: „Nu-s nebun—zise—puteamice Fiste, ce ale adevărului şi ale înţelepciunii graiuri
26 răspunzu; pentru că ştie Pentru aceastea împăratul, cătră carele şi îndrăznind grăiescu, pentru că nu mi se pare nimica a nu şti el pentru aceastea, pentru că nu e în
27 unghiu făcută aceasta. Crezi, împărate Agrippo, pre proroci? Ştiu că crezi". Iară 28
Agrippa cătră Pavel zise:„Pre cîtinel mă faci creştin a mă face". Iară Pavel zise: 29
„Ruga-m-aş lui Dumnezău, şi în puţinel şi în mult, nu numai pre tine, ce şi pre toţi ceia ce aud pre mine astăzi să să facă ca aceştea, în ce fealiu şi eu sînt, afară den legăturile aceastea". Şi aceastea zicînd el, 30
sculatu-s-au împăratul şi domnul şi Vernica şi ceia ce şădea împreună cu ei. Şi depăr- 31
tîndu-să, grăiia unul cătră altul, zicînd că: „Nimica de moarte vreadnic au de legături face omul acesta". Iară Agrippa lui Fist 32
zise:„A să slobozi s-ar putea omul acesta, de n-ar fi chemat pre Chesariu".

CAP XXVII

Iară după ce s-au ales ca să meargem 1
noi în Italia, da pre Pavel şi pre alţii oarecarii legaţi la un sutaş pre
nume Iulie, al ceatei Sevastis. Şi 2
întrînd în corabie de la Adramit, vrînd să meargă la locurile lui de la Asia, purceasem, fiind împreună cu noi Arestarhu
Machidoneanul de la Solon. Şi a doua zi 3
ne-am pogorît la Sidon şi cu iubire omenească Iulie lui Pavel arătîndu-i-se, porunci la priateni, mergînd, să-l grijască. Şi de 4
acolo purcegînd, am trecut pre supt Chipros, pentru că vînturile era împotrivă. Şi ge- 5
nunea cea despre Chilichia şi Panfilia trecîndu-o, ne-am pogorît la Mira Lichiei. Şi 6
acolo, aflînd sutaşul corabie alexandrinească mergînd în Italia, ne-au băgat pre noi întrînsa. Şi în cîteva zile, începuiu mergînd 7
şi abia sosind spre Cnidos, nelăsînd pre noi vîntul, am trecut pre lîngă Crit, despre Salmoni. Şi abia abătîndu-ne de la ea, 8
venit-am la un loc oarecarele ce să chema Bune Vaduri, lîngă care aproape era cetatea Lasea. Şi cîtăva vreame trecînd şi fiind 9
meargerea pre apă cu primejdie, pentru că şi postul trecuse, îi învăţa Pavel, Zicînd 10
lor:„Bărbaţi, văzu că cu dosadă şi multă pagubă, nu numai a povării şi a corabiei, ce şi a sufletelor noastre, va fi meargerea". Iară sutaşul de cîrmaciu şi de corăbiari 11
asculta mai mult decît cealea ce să grăiia de Pavel. Şi netocmit bine fiind vadul de 12
iernatec, mai mulţi făcură sfat să purceazăşi de acolo, ca, de vor putea, ajungînd la Finica să ierneaze, vadul Critului văzînd, ce
iaste spre amiazăzi şi spre hor. Iară 13
bătînd austrul, părîndu-le că au nemerit sfatul lor, lăsînd pre Ason, mergea spre Crit. Iară nu după multă vreame lovi asupra ei 14
vînt cela ce-i zic tifonicos, ce să cheamă Viforul lui Evros. Şi hrăpindu-se 15
corabia şi neputînd să stea împotriva vîntului, slobozindu-ne, ne duceam. Şi 16
la un ostrov oarecarele supuindu-ne, ce

să chema Clavdis, abia am putut de am
17 prins varca; Carea rădicîndu-o cu ajutoriuri să trebuia, încingînd corabia şi temîndu-se ca să nu cază în sorbu, slobozind veatrila,
18 aşa să purta. Şi vîrtos viforîndu-ne noi,
19 a doao zi lepădare făcea. Şi a treia zi, cu mînile noastre unealtele corabiei am lepă-
20 dat. Nici soarele, nici stealele văzîndu-se preste multe zile şi vifor nu puţin fiindu-ne asupră, deci să luase toată nădeajdea de a
21 ne mîntui noi. Şi multă flămînzie fiind, atuncea stînd Pavel în mijlocul lor, zise: „Cădea-se, o, bărbaţilor, ascultînd pre mine, să nu purceadem de la Crit şi a dobîndi do-
22 sada aceasta şi paguba. Şi acum învăţ pre voi a fi cu bună voie, pentru că lepădare de suflet nici una nu va fi dentru voi, afară
23 den corabie. Pentru că au venit la mine în noaptea aceasta îngerul lui Dumnezău,
24 al Căruia sînt, Căruia şi slujăsc, Zicînd: 'Nu te teame, Pavle, la Chesariu trebuie a sta tu de faţă, şi, iată, ţ-au dăruit ţie Dumnezău pre toţi ceia ce merg cu tine'.
25 Pentru aceaea, fiţi cu bun suflet, bărbaţilor, pentru că crezu în Dumnezău că aşa va fi,
26 în ce chip mi-au grăit mie. Şi la oarecare
27 ostrov trebuie să cădem noi. Şi deaca a patrusprăzeace noapte să făcu, pornindu-ne noi în Adria, la miezul nopţii socotiia corăbi-
28 arii a să apropia de ei oarecare ţară. Şi cercînd, aflară stînjăni 20; şi puţinel depărtîndu-se şi iarăşi slobozind, aflară stînjăni
29 cincisprăzeace. Şi temîndu-ne ca nu cîndai în locuri aspre să cădem, den fund aruncînd patru fiară, să rugă să să facă zio".
30 Şi corăbiarii, cercînd să fugă den vas şi slobozind varca în mare, cu prilej adecă că
31 den pisc vor să întinză fiară, Zise Pavel sutaşului şi oşteanilor: „De nu vor rămînea aceştea în vas, voi să scăpaţi nu veţ putea".
32 Atuncea oşteanii tăiară funile varcii şi o
33 lăsară pre ea de căzu. Iară pînă unde vrea să să facă zio, ruga Pavel pre toţi să ia de mîncat, zicînd: „Patrusprăzeace zile astăzi, aşteptînd, nemîncaţi sînteţ, nemică
34 gustînd. Pentru aceaea rog pre voi să luaţi de mîncat, pentru că aceasta spre mîntuirea voastră iaste; pentru că nice unuia dentru
35 voi păr den cap va cădea". Şi zicînd aceastea şi luînd pîine, mulţimi lui Dumnezău înaintea tuturor şi, frîngînd, începu a
36 mînca. Şi cu bună voie făcîndu-se toţi,
37 şi ei au luat de mîncat. Şi eram în corabie
38 toate sufletele 276. Şi săturîndu-se de mîncare iuşora corabia, lepădînd hrana
39 în mare, Iară cînd s-au făcut zio, pămîntul nu-l cunoştea; iară socotiia un pisc avînd ţărmure, la carele sfătuiră, de
40 vor putea, să împingă corabia. Şi rădicînd fiarăle, le sloboziră în mare şi slăbiră jugurile cîrmelor şi, rădicînd veatrila den
41 frunte, siliia despre ţărmure. Şi căzînd în loc cu doao mări, deaderă la uscat vasul şi, piscul denainte împlîntîndu-se, rămase neclătit, iară fundul să rumpea de sila valurilor.
42 Iară oşteanii sfat făcură ca pre cei legaţi să-i omoară, ca nu cîndai vreunul înotînd va scăpa.
43 Iară sutaşul, vrînd să mîntuiască pre Pavel, opri pre ei de sfat şi porunci pre ceia ce vor putea să înoate să să sloboază întîiu la pămînt, ca să iasă şi ceialalţi, Pre unii pre scînduri, şi pre alţii pre unele den ale corăbiei. Şi aşa făcură toţi de scăpară la pămînt.

CAP XXVIII

Şi scăpînd, atuncea au cunoscut că
1 Meleti ostrovul să cheamă. Iară
2 varvarii făcea nu fiece milă cu noi, pentru că, aprinzînd foc, ne-au luat pre toţi pre noi, pentru ploaia ce era şi pentru frig.
3 Şi adunînd Pavel mulţime de gătejii şi puind preste foc, o vipere, de căldură ieşind, să apucă de mîna lui.
4 Iară deaca văzură varvarii spînzurînd jigania de mîna lui, zicea unul către altul: „Cu adevărat ucigaş iaste omul acesta, pre carele, mîntuind den mare, judecata să trăiască n-au lăsat". Deci el, scuturînd jigania în
5 foc, nemică rău n-au păţit. Iară ei aştepta
6 pre el ca să să umfle au să cază fără veaste mort. Şi mult ei aşteptînd şi văzînd nemică nevoie la el făcîndu-se, premenindu-se, zicea că e Dumnezău el.
7 Iară întru ceia ce era împrejurul locului aceluia, era sălaşă ale mai marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele, priimindu-ne pre noi trei zile, cu dragoste
8 ne ospătă. Şi fu tatăl lui Poplie, de friguri şi de vintre fiind cuprins, zăcea; către carele Pavel întrînd şi făcînd rugă, puind mînile preste el, l-au vindecat pre dînsul.
9 Deci aceastea făcîndu-se, şi ceialalţi, ceia ce avea boale în ostrov, mergea şi să tămăduia.
10 Carii şi cu multă cinste ne-au cinstit pre noi şi, vrînd a purceade, ne-au grijit ceale de
11 treabă. Iară după trei luni, ne-am pornit cu corabia, ce au iernat în ostrovul Alexandriei, carea era însămnată Dioscurilor.
12 Şi nemerind la Siracussa, am aşteptat zile trei.
13 Şi de acolo, încunjurînd, am sosit la Righion; şi preste o zi, făcîndu-se austru, a doua zi
14 am venit la Potioli, Unde, aflînd fraţi, ne-am mîngîiat spre ei, ca să rămînem zile
15 şapte. Şi aşa la Rîm am venit. Şi de acolo fraţii, auzind ceale pentru noi, au ieşit întru întîmpinarea noastră, pînă la Tîrgul lui Apie şi pînă la Trei Cîrciume; pre carii văzînd Pavel, mulţămind lui Dumnezău,
16 luo îndrăznire. Iară cînd am sosit la

Rîm, sutaşul au dat pre legaţi celui mai mare preste oaste, iară lui Pavel să rîndui să rămîie deosebi, împreună cu cela ce păziia pre el
17 oştean. Şi fu după trei zile, chemă Pavel pre ceia ce era jidovi de frunte; şi, adunîndu-se ei, zicea cătră ei:„Bărbaţi fraţi, eu nemică împotrivă făcînd norodului au obiceaielor de la părinţi, legat den Ierusalim
18 m-am dat în mînile rîmleanilor, Carii, certîndu-mă, au vrut să mă sloboază, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.
19 Şi pricindu-se jidovii, m-am îndemnat a chema pre Chesariu, nu ca avînd ceva a pîrî
20 pre limba mea. Pentru aceasta pricină dară am chemat pre voi să vă văzu şi să vorovescu, că pentru nădeajdea lui Israil
21 lanţul acesta iaste prejur mine". Iară ei cătră dînsul ziseră:„Noi nici cărţi pentru tine am luat de la Iudea, nici, venind vreunul dentru fraţi, au vestit au au grăit ceva pentru
22 tine rău. Ce rugăm de la tine să auzim ceale ce socoteşti; că pentru eresul acesta cunoscut noao iaste că pretutindenilea să
23 priceaşte". Şi rînduind lui zi, veniră cătră el spre ospăţ mai mulţi, cărora le arăta mărturisind împărăţia lui Dumnezău şi adeverind lor ceale pentru Iisus, de la leagea lui Moisi şi a prorocilor, de dimineaţă pînă
24 în sară. Şi unii credea celora ce să zicea,
25 iară alţii nu credea. Şi netocmiţi fiind unul cătră alalt, să răsipiia, zicînd Pavel un cuvînt, că „Bine Duhul cel Svînt au grăit pren Isaia prorocul cătră părinţii noştri,
26 Zicînd:'Pasă cătră norodul acesta şi zi:'Cu auzul să auziţi şi să nu înţeleageţ şi căutînd să
27 căutaţ şi să nu vedeţ. Pentru că s-au îngroşat inema nărodului acestuia şi cu urechile cu greu au auzit şi ochii lor i-au închis, ca nu cîndva vor vedea cu ochii şi cu urechile vor auzi, şi cu inima vor înţeleage şi să vor
28 întoarce şi voiu vindeca pre ei'. Deci ştiut să fie la voi că limbilor s-au trimis mîntuirea
29 lui Dumnezău; aceştea vor şi auzi". Şi aceastea el zicînd, duseră-se jidovii, multu
30 avînd întru dînşii price. Şi rămase Pavel doi ani deplin cu al său chelşug şi priimiia
31 pre toţi ceia ce întra cătră el, Mărturisind împărăţia lui Dumnezău şi învăţînd ceale pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăznirea, fără contenire.

CEALE ALE SFÎNTULUI PAVEL CĂRŢI TRIMISE

Ceale preste tot cărţi trimise.
Descoperirea sfîntului Ioan Bogoslovul.

A LUI PAVEL APOSTOLUL
CEA CĂTRĂ RÎMLEANI CARTE TRIMISĂ.

CAP I

Pavel, robul lui Iisus Hristos, 1
chemat apostol osăbit, spre Bunăvestirea lui Dumnezău, Carea mai nainte 2
au făgăduit, pren prorocii Lui, întru Scrisori Sfinte, Pentru Fiiul Lui, Cela ce 3
S-au născut den semenţia lui David trupeaşte, Celui rînduit Fiiul 4
lui Dumnezău cu puteare, după Duhul sfinţeniei, dentru învierea den morţi a lui Iisus Hristos, Domnului nostru, Pren Carele 5
am luat dar şi trimitere, spre ascultare de Leage întru toate limbile, pentru numele Lui, Întru carii sînteţi şi voi chemaţi ai 6
lui Iisus Hristos. Tuturor celor ce sînt în 7
Rîm, iubiţi ai lui Dumnezău, chemaţi sfinţi: Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele nostru, şi Domnul Iisus Hristos! Întîiu 8
dară mulţimescu Dumnezăului mieu, pren Iisus Hristos, pentru voi toţi, căci credinţa voastră vesteaşte-se în toată lumea. Pentru 9
că mărturie iaste mie Dumnezău, Căruia slujăscu întru duhul mieu, întru Bunăvestirea Fiiului Lui, că neîncetată pomenire voao facu Pururea la rugăciunile meale, 10
rugîndu-mă cîndai acum cîndva bine mă voiu călători, întru voia lui Dumnezău, a veni cătră voi. Pentru că pohtescu a vedea 11
pre voi, ca voao să vă dau cevaş dar duhovnicesc, ca să vă întăriţi voi. Şi aceasta iaste 12
ca să să mîngîie împreună întru voi, pre ceaea ce iaste întru voi credinţă, a voastră şi a mea.
Şi nu voiu ca voi să nu ştiţi, fraţilor, că de 13
multe ori am pus înainte a veni cătră voi, şi m-am oprit pînă acum, ca roadă oarecarea să aibu şi întru voi, precum şi în cealealalte limbi. La elini şi la varvari, la înţelepţi 14
şi la cei fără minte datoriu sînt. Aşa cea 15
despre mine, cu osîrdie, şi voao celor den Rîm, să vă binevestesc. Pentru că nu mă 16
ruşînez de Evanghelia lui Hristos, pentru că putearea lui Dumnezău iaste spre mîntuire la tot cela ce creade, la jidov întîiu şi la elini.

17 Pentru că direptatea lui Dumnezău întru ea
să descopere, den credinţă în credinţă, după
cum s-au scris: „Iară direptul den credinţă
18 va trăi“. Pentru că să descopere urgia
lui Dumnezău den ceriu peste toată necură-
ţia şi nedireptatea oamenilor, celor ce ade-
19 vărul întru nedireptate îl opresc. Pentru
căci ce e conoscut lui Dumnezău, arătat
iaste întru ei, pentru că Dumnezău lor le-au
20 arătat. Pentru că ceale nevăzute ale Lui,
de la zidirea lumii, cu faptele socotindu-se
să văd, şi cea veacinică a Lui puteare şi
dumnezăire, ca să fie ei fără de răspuns,
21 Pentru căci, cunoscînd pre Dumnăzău, nu
ca pre un Dumnezău L-au mărit sau au
mulţemit, ce să făcură în deşărt întru
gîndurile lor şi să întunecă cea fără înţelea-
22 gere a lor inimă. Zicînd a fi înţelepţi,
23 nebunit-au. Şi schimbară mărirea Celui
nestricat Dumnezău întru asemănarea chipu-
lui putredului om şi al pasărilor, şi al dobi-
24 toacelor, şi al jiganiilor. Pentru aceaea au
şi dat pre ei Dumnezău în poftele inimilor
lor, spre necurăţie, ca să să necinstească
25 trupurile lor întru sineş, Carii au primе-
nit adevărul lui Dumnezău întru minciună
şi au cinstit şi au slujit zidirii mai mult decît
Celuia ce au zidit, Carele iaste binecuvîntat
26 întru veaci, amin! Pentru aceaea au dat
pre ei Dumnezău spre patimile necinstii,
pentru că ceale de parte fămeiască a lor au
mutat firesca treabă spre cea ce e afară den
27 fire; Aşijderea şi cei de parte bărbătească,
lăsînd cea după fire treabă a părţii făme-
ieşti, să aprinseră cu pofta lor întru ei, băr-
baţi întru bărbaţi, ruşinarea lucrîndu-o, şi
răsplătirea carea să cădea a rătăcirii lor
28 întru eiş luîndu-o. Şi precum n-au ispitit
pre Dumnezău să-L aibă întru conoştinţă,
deade-i pre ei Dumnezău la neispitit gînd,
29 să facă ceale ce nu se cuvin. Plini fiind cu
toată nedireptatea, cu curvie, cu vicleşug,
cu lăcomie, cu răutate; plini de zavistie, de
ucidere, de price, de înşălăciune, de nărav
30 rău, Şoptitori, clevetnici, urîţi de Dumne-
zău, ocarnici, mîndri, semeţi, aflători de
31 reale, la părinţi neascultători, Neînţelegă-
tori, netocmiţi, nedrăgălaşi, neîmpăcăcioşi,
32 nemilostivi, Carii, direptatea lui Dumnezău
conoscînd, că ceia ce ca aceasta fac vreadnici
de moarte sînt, nu numai aceastea fac, ce
încă şi binevor cu cei ce le fac.

CAP II

1 Pentru aceaea fără răspuns eşti, o,
omule, tot cela ce judeci, pentru că,
cu carea judeci pre celalalt, pre tine
te osîndeşti, pentru că acealeaş
2 faci cela ce judeci. Şi ştim că
judecata lui Dumnezău iaste cu adevărat
3 preste ceia ce ca aceastea fac. Şi gîndeşti
aceasta, o, oame, cela ce judeci pre ceia ce
ca aceastea fac, şi făcînd aceastea, că tu vei
scăpa de judecata lui Dumnezău? Au de 4
bogăţia bunătăţii Lui, şi de suferirea, şi de
cea îndelungă răbdare nu bagi samă, ne-
conoscînd că bunătatea lui Dumnezău la
pocăinţă pre tine aduce? Şi după năsilni- 5
cia ta şi nepocăită inimă, cîştigi ţie urgie
în ziua urgiei şi descoperirei şi direaptei
judecăţii lui Dumnezău, Carele va da 6
fieştecăruia după faptele lui: Celor după 7
îngăduinţa lucrului bun, mărire şi cinste, şi
nestricare, cearcă viaţă veacinică; Iară 8
celor ce sînt pricealnici şi nu ascultă adevă-
rul, ce ascultă nedireptatea, mînie şi urgie.
Necazu şi strînsoare preste sufletul omului 9
celui ce lucrează răul, întîiu la jidov şi la
elin; Mărire şi cinste şi pace, la tot cela 10
ce lucrează binele, la jidov întîiu şi la elin.
Pentru că nu iaste făţărnicie lîngă Dumne- 11
zău. Pentru că cîţi fără de leage au gre- 12
şit, fără de leage vor şi peri, şi cîţi cu leage
au greşit, pren leage să vor judeca. Pentru 13
că nu-s auzitorii legii direpţi la Dumnezău,
ce făcătorii legii să vor îndrepta. Căci, 14
cînd limbile, cealea ce leage n-au, den fire
ale legii fac, aceaştea, leage neavînd, loruş
sînt leage. Carii arată lucrul legii scris în 15
inimile lor, împreună mărturisindu-le lor
ştiinţa şi întru mijlocul lor gîndurile, hulind,
au şi răspunzînd, În ziua cînd va judeca 16
Dumnezău ceale ascunse ale oamenilor,
după Evanghelia mea, pren Iisus Hristos.
Iată tu jidov te numeşti, şi te odihneşti pre 17
leage, şi te lauzi întru Dumnezău, Şi cu- 18
noşti voia, şi ispiteşti cealea ce-s osebite,
învăţat fiind den leage, Şi nădejduieşti 19
pre tine povaţă a fi orbilor, lumină celor
dentru întunearec, Certătoriu celor fără 20
minte, dascăl pruncilor, avînd închipuirea
minţii şi a adevărului în leage, Deci cela 21
ce înveţi pre altul, pre tine nu te înveţi?
Cela ce strînge să nu fure, furi? Cela ce 22
zice să nu preacurvească, preacurveşti?
Cela ce urăşti idolii, furi de la besearecă?
Care în leage te lauzi, pren călcarea legii pre 23
Dumnezău necinsteşti? „Pentru că nume- 24
le lui Dumnăzău prentre voi să huleaşte
întru limbi“, în ce chip scris iaste. Pentru că 25
obrezania foloseaşte de vei face leagea, iară
de călcătoriu de leage vei fi, obrezania ta
s-au făcut acoperitoare de mădulariu.
Deci acoperirea de mădulariu de va păzi 26
direptăţile legii, au nu acoperirea de mădu-
lariu a lui, în loc de obrezanie să va socoti?
Şi va judeca, cea den fire acoperire de 27
mădulariu leagea făcînd, pre tine, cel ce,
pren scrisoare şi obrezanie, călcătoriu de
leage? Pentru că nu cel de la iveală jidov 28
iaste, nici cea ce e în iveală la trup obrezanie,

29 Ce cel într-ascuns jidov, şi obrezania—inimii, cu duhul nu cu scrisoarea, a căruia laudă nu e de la oameni, ce de la Dumnezău.

CAP III

1 Ce dară iaste cel mai mult al jidovu-
2 lui? Sau ce e folosul obrezaniei? Mult în tot chipul, pentru că, în-
3 tîiu, că s-au crezut cuvintele lui Dumnezău. Pentru căci, de au şi necrezut oarecarii, au doară necredinţa
4 lor credinţa lui Dumnezău va supune? Nu poate fi! Ce fie Dumnezău adevărat, şi tot omul mincinos, după cum s-au scris:„Ca să Te îndireptezi întru cuvintele Tale şi să biru-
5 ieşti cînd Te vei judeca Tu". Iară de vreame ce nedireptatea noastră pre direptatea lui Dumnezău încheagă, ce vom zice? Au nedireptu e Dumnezău cela ce aduce
6 urgia? Ca omul grăiescu. Să nu fie! De vreame ce cum va judeca Dumnezău lumea?
7 Pentru că, de adevărul lui Dumnezău întru a mea minciună au prisosit, întru mărirea Lui, ce încă şi eu ca un păcătos mă judec?
8 Şi nu după cum ne hulim şi după cum zic unii că noi zicem, că vom face realele, ca să vie ceale bune? Cărora judecata în jude-
9 cată iaste. Ce dară? Mai nainte ne ţinem? Nu cu tot adevărul, pentru că mai nainte am vinuit pre jidovi şi pre grecii toţi supt
10 păcat a fi. Precum s-au scris că:„Nu ias-
11 te direpţ nici unul; Nu iaste cela ce priceape, nu iaste cela ce cearcă pre Dumnezău.
12 Toţi s-au abătut împreună, de nemică s-au făcut; nu iaste cel ce face bunătate, nu iaste
13 pînă într-unul. Groapă deşchisă — gîtlejul lor, cu limbile lor vicleniia; Veni-
14 nul aspidelor — supt buzile lor, Cărora
15 gura de blestem şi de amărăciune plină
16 e; Iuţi-s picioarele lor a vărsa
17 sînge; Zdrobire şi dosadă — întru căile
18 lor, Şi calea păcii n-au cunoscut.
19 Nu iaste frica lui Dumnezău înaintea ochi-
20 lor lor". Şi ştim că, cîte Leagea zice, celor den Leage grăiaşte, ca toată gura să să astupe şi supt judecată să să facă toată
21 lumea lui Dumnezău. Pentru că, den lucrurile Legii, nu să va îndirepta tot trupul înaintea Lui, pentru că pren Leage e cunoş-
22 tinţa păcatului. Iară acum, fără de Leage, direptatea lui Dumnezău s-au arătat, măr-
23 turisindu-se de Leage şi de proroci. Iară direptatea lui Dumnezău, pren credinţa lui Iisus Hristos, — la toţi şi preste toţi ceia ce cred, pentru că nu iaste despărţire.
24 Pentru că toţi au greşit şi să lipsescu de
25 mărirea lui Dumnezău, Îndereptîndu-se în dar cu al Lui har, pren răscumpărarea
26 cea dentru Hristos Iisus, Pre Carele au pusu înainte Dumnezău curăţitoriu, pren credinţă întru sîngele Lui, spre arătarea direptăţii Lui, pentru părăsirea celor mai denainte făcute păcate, Întru îngăduinţa 27
lui Dumnezău, către arătarea direptăţii Lui în vreamea de acum, ca să fie El direpţ şi a înderepta pre cel den credinţa lui Iisus.
Deci unde e lauda? S-au încuiat. Pren care 28
Leage? A faptelor? Ba, ce pren Leagea credinţei. Socotim direpţ aceaea cu credinţa 29
a să îndirepta omul, fără de faptele Legii.
Au al jidovilor e Dumnezău numai? Şi nu şi 30
al limbilor? Ba şi al limbilor. De vreame 31
ce unul e Dumnezău, Carele va îndirepta tăiarea împrejur den credinţă şi neobrezania pren credinţă. Leagea dară surpăm, pren 32
credinţă? Nu poate fi, ce Leagea întărim.

CAP IV

Ş eci ce vom zice pre Avraam, părin- 1
tele nostru, să fie aflat trupeaşte? Pentru că, de Avraam den fapte 2
s-au îndireptat, are laudă, ce nu către Dumnezău. Pentru că ce 3
zice Scriptura?:„Şi crezu Avraam la Dumnezău, şi să socoti Lui întru direptate". Iară celuia ce lucrează, plata nu să soco- 4
teaşte după dar, ce după datorie; Iară 5
celuia ce nu lucrează, ce creade spre Cela ce îndireptează pre cel necurat, socoteaşte-se credinţa lui spre direptate. În ce chip şi 6
David zice fericirea omului căruia Dumnezău socoteaşte direptatea fără de lucruri:
„Fericiţ cărora s-au iertat fărădelegile şi 7
cărora s-au acoperit păcatele! Fericit 8
bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul!" Deci fericirea aceasta — spre obre- 9
zanie au şi spre neobrezanie? Pentru că zicem că:„S-au socotit lui Avraam credinţa spre direptate". Cum dară s-au socotit? 10
Întru obrezanie fiind, au întru neobrezanie?
Nu în obrezanie, ce întru neobrezanie. Şi 11
semn au luat de obrezanie, peceatea direptăţii credinţei cei dentru neobrezanie, ca să fie el părinte tuturor celor ce cred pren obrezanie, ca să să socotească şi lor direptatea,
Şi părinte obrezaniei nu numai celor den 12
obrezanie, ce şi celor ce merg în urmele credinţei ceii dentru neobrezania părintelui nostru Avraam. Pentru că nu pren Leage 13
e făgăduinţa lui Avraam, au semenţiei lui, ca moştenitoriu a fi el lumii, ce pren direptatea credinţei. Pentru că de sînt cei den 14
Leage moşnean, deşărtatu-s-au credinţa şi s-au surpat făgăduinţa, Pentru că leagea 15
urgie lucrează, pentru că, unde nu iaste leage, nici călcare iaste. Pentru aceaea 16
den credinţă, ca după dar, ca să fie adevărată făgăduinţa la toată semenţia, nu numai celui den Leage, ce şi celui den credinţa lui Avraam, carele iaste tată tuturor noao,
După cum scris iaste că„Părinte a multe limbi 17
am pus pre tine", în preajma lui Dumnezău Căruia au crezut, Celui ce învie pre morţi şi cheamă ceale ce nu sînt ca cum ar fi, Carele, 18
afară den nădeajde, pre nădeajde au cre-

zut, ca să să facă el tată a multe limbi, după
ceaea ce s-au zis:„Aşa va fi sămînţa ta";
19 Şi, neslăbind cu credinţa, nu ş-au socotit
trupul lui adecă omorît fiind, mai de 100
de ani fiind, şi omorîciunea zgăului Sarii,
20 Iară la făgăduinţa lui Dumnezău nu s-au
îndoit cu necredinţa, ce s-au întărit cu cre-
21 dinţa, dînd mărire lui Dumnezău Şi adeve-
rindu-se că, ce au făgăduit, putearnic iaste
a şi face; pentru aceaea s-au şi socotit lui în
22 direptate. Şi nu s-au scris pentru el numai,
că s-au socotit lui, ce şi pentru noi, la carii
iaste a să socoti, celor ce cred în Cel ce au
învis, în Iisus Domnul nostru, den morţi,
23 Carele S-au vîndut pentru greşealele noastre
şi S-au sculat pentru îndireptarea noastră.

CAP V

1 Îndireptîndu-ne direpţ aceaea den
credinţă, pace avem cătră Dum-
nezău, pren Domnul nostru Iisus
2 Hristos, Pren Carele şi apropiare
am avut cu credinţa la darul acesta,
dentru care stămu şi ne lăudăm spre nădeaj-
3 dea măririi lui Dumnezău. Şi nu numai, ce
ne şi lăudăm întru necazuri, ştiind că neca-
4 zul îngăduinţă face, Iară îngăduinţa is-
5 pită, iară ispita nădeajde, Iară nădeajdea
nu ruşinează, căci dragostea lui Dumnezău
s-au vărsat în inimile noastre, pren Duhul
6 Sfînt, Cela ce s-au dat noao. Pentru că
încă Hristos, fiind noi slabi, după vreame,
7 pentru cei necuraţi au murit. Că abia
pentru cel direpţ neştine va muri, că pentru
cel bun doară neştine cutează şi a muri.
8 Şi întăreaşte Dumnezău dragostea Lui la
noi, căci, încă păcătoşi fiind noi, Hristos
[9] pentru noi au murit. Cu mult dară mai
vîrtos îndireptîndu-ne acum cu sîngele Lui,
10 mîntui-ne-vom pren El den urgie. Pentru
că, de vreame ce, vrăjmaşi fiind, ne-am împă-
cat cu Dumnezău, pren moartea Fiiului Lui,
cu mult mai vîrtos împăcîndu-ne, ne vom
11 mîntui întru viaţa Lui; Şi nu numai, ce
şi lăudîndu-ne întru Dumnezău, pren Dom-
nul nostru Iisus Hristos, pren Carele acum
12 împăcăciunea am luat. Pentru aceaea, în
ce chip prentr-un om păcatul în lume au în-
trat, şi pren păcat moartea, şi aşa la toţi
oamenii moartea au trecut, spre carea toţi
13 au greşit. Pentru că, pînă la Leage, păca-
tul era în lume, iară păcatul nu să socoteaşte,
14 nefiind leage. Ce au împărăţit moartea
de la Adam pînă la Moisi şi spre ceia ce n-au
greşit, spre asămănarea greşalii lui Adam,
15 carele iaste pildă Celui viitoriu. Ce nu
după cum e greşala, aşa şi darul, pentru că,
de vreame ce cu a unuia greşală cei mulţi
au murit, cu mult mai vîrtos harul lui Dum-
nezău şi darul întru harul cel al Unuia-om
16 Iisus Hristos la cei mulţi au prisosit. Şi
nu după cum pren unul greşind [e] darul,
pentru că judecata e dentru unul spre osîn-
dă, iară darul den multe greşale spre îndirep-
tare. Pentru că, de vreame ce, cu a unuia 17
greşală, moartea au împărăţit pren unul,
cu mult mai vîrtos ceia ce,prisoseala darului
şi harului direptăţii luînd,în viaţă vor împă-
răţi pren Unul Iisus Hristos. Deci dară, 18
cum iaste prentr-un păcat la toţi oamenii
spre osîndă, aşa şi prentr-o îndireptare la
toţi oamenii spre îndireptarea vieţii.
Pentru că, în ce chip pren neascultarea unui 19
om păcătoşi să făcură cei mulţi, aşa şi
pren ascultarea unuia direpţi să vor aleage
cei mulţi. Iară Leagea au întrat ca să 20
înmulţească greşala; iară unde au înmulţit
păcatul, au prea prisosit darul, Ca, în ce 21
chip au împărăţit păcatul în moarte, aşa şi
darul va împărăţi pren direptate în viaţa
veacinică pren Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP VI

Ce vom zice dară? Să rămînem în 1
păcat, ca darul să să înmulţească?
Nu poate fi. Carei am murit cu 2
păcatul cum încă vom mai trăi
întru el? Au nu cunoaşteţi că, 3
cîţi ne-am botezat în Hristos Iisus, în moar-
tea Lui ne-am botezat? Împreună ne-am 4
îngropat cu El pren botezu la moarte, ca,
în ce chip au învis Hristos den morţi, pren
mărirea Tatălui, aşa şi noi întru noire de
viaţă vom umbla. Pentru că, de vreame 5
ce împreună odrăsliţi ne-am făcut cu asămă-
narea morţii Lui, ce şi ai învierii vom fi,
Aceasta ştiind, că cel vechi al nostru om să 6
răstigni împreună [cu El], ca să să surpe
trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi
păcatului. Pentru că Cela ce au murit 7
îndireptatu-S-au de cătră păcat. Iară de 8
am murit împreună cu Hristos, creadem că
vom şi trăi împreună cu El, Ştiind că 9
Hristos, înviind den morţi, nu mai moare.
Moartea pre El nu mai stăpîneaşte. Căci 10
care au murit, cu păcatul au murit odată,
iară care trăiaşte, trăiaşte în Dumnezău.
Aşa şi voi, vă socotiţi pre voi morţi a fi cu 11
păcatul, iară vii cu Dumnezău,în Hristos
Iisus, Domnul nostru. Deci să nu împă- 12
răţească păcatul întru cel pămîntesc al vos-
tru trup, ca să asculte ei întru pohtele lui,
Nici apropiaţi mădulările voastre [ca]armele 13
nedireptăţii la păcat, ce apropiaţi pre voi la
Dumnezău, ca dentru morţi — vii, şi mădu-
lările voastre—armă direptăţii lui Dumnezău.
Pentru că păcatul pre voi nu va stăpîni, că 14
nu sînteţi supt leage, ce supt daru. Ce 15
dară? Să păcătuim, căci nu sîntem supt
leage, ce supt dar? Nu poate fi. Nu 16
ştiţi că la care puneţi pre voi robi spre
ascultare, robi sînteţi căruia ascultaţi, au
păcatului spre moarte, au ascultării spre di-
reptate? Iară har fie lui Dumnezău, căci 17

erați robi păcatului, și ați ascultat de la
inimă la carele v-ați dat pildă de învățătură.
18 Iară mîntuindu-vă de păcat, v-ați robit cu
19 direptatea. Omenește zic, pentru slăbi-
ciunea trupului vostru, pentru că, în ce chip
ați apropiat mădularile voastre robi necură-
ției și fărădelegii la fărădeleage, așa acum
puneți mădularile voastre robi direptății
20 pre sfințenie. Căci cînd erați robi păcatu-
21 lui, slobozi erați cu direptatea. Deci ce
roadă aveați atuncea, de carei acum vă ruși-
nați? Pentru că săvîrșitul acelora moarte e.
22 Iară acum, mîntuindu-vă de păcat și robindu-
vă lui Dumnezău, aveți roada voastră spre
sfințire, iară sfîrșitul viață veacinică.
23 Pentru că negoațele păcatului moarte e, iară
harul lui Dumnezău viață veacinică în
Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP VII

1 Au nu știț, fraților,— pentru că la
ceia ce știu Leagea grăiesc —, căci
Leagea biruiaște omul, în cîtă
2 vreame trăiaște? Pentru că mu-
iarea măritată cu bărbatul cel viu
legată e cu leagea, iară de va muri bărbatul,
3 surpatu-s-au de la leagea bărbatului. Deci
dară, viu fiind bărbatul, preacurvă va fi de
se va face la alt bărbat, iară de va muri băr-
batul, slobodă iaste despre leage ca să nu
fie ea preacurvă, făcîndu-se la alt bărbat.
4 Deci, frații miei, și voi v-ați omorît cu Leagea
pren trupul lui Hristos, ca să vă faceț și voi
cu altul, cu Cela ce den morți au învis, ca
5 roadă să aducem lui Dumnezău. Căci
cînd eram în trup, patimile păcatelor, ceale
ce sînt pren Leage, să lucra întru mădulările
6 noastre, ca să aducă rod morții. Iară acum
ne-am surpat den Leage, murind întru carea
ne țineam, cît a lucra noi întru înnoirea
7 Duhului, nu întru vechitura scrisorii. Ce
dară vom zice? Leagea e păcatul? Să nu fie.
Ce păcatul nu l-am cunoscut, fără numai
pren Leage; pentru că și pohta n-aș ști, de
8 nu Leagea ar zice: „Să nu pohtești!“ Și
pricină luînd păcatul pren poruncă, au lu-
crat întru mine toată pohta, pentru că fără
9 de leage păcatul e mort. Iară eu trăiam
fără de leage odinioară, iară venind porunca,
10 păcatul au învis. Iară eu am murit! Și
să află mie porunca cea spre viață — aceasta
11 spre moarte. Pentru că păcatul, îndem-
nare luînd pren poruncă, m-au înșălat și
12 pren ea au omorît. Deci Leagea sfîntă e
și porunca sfîntă, și direaptă, și bună.
13 Cel bun dar mie mi s-au făcut moarte?
Să nu fie. Ce păcatul, ca să să arate pă-
cat, pren cel bun mie lucrînd moarte, ca
să să facă de prisosit păcătuit păcatul,
14 pren poruncă. Pentru că știm că
Leagea duhovnicească iaste, iară eu tru-
pesc sînt, vîndut supt păcat. Pentru că 15
ce lucrez nu știu, că nu care voiu aceasta
fac, ce care urăsc aceasta fac. Iară de fac 16
aceasta care nu voiu, împreună zic cu Leagea
că e bună. Iară acum nu mai lucrez eu 17
aceasta, ce păcatul cel ce lăcuiaște în mine.
Pentru că știu că nu lăcuiaște în mine, adecă 18
în trupul mieu bun, pentru că a vrea află-să
la mine, iară a lucra binele nu aflu. Pentru 19
că nu binele care voiu fac, ce răul care nu
voiu acesta fac. Iară de vreame ce cel ce 20
nu voiu eu acesta fac, nu mai fac eu pre el,
ce păcatul cel ce lăcuiaște în mine. Aflu 21
dară leagea celui ce va mie să fac binele,
căci mie răul aproape să află. Pentru că 22
împreună mă veselesc cu leagea lui Dumne-
zău, după cel den lăuntru om. Iară văz 23
altă leage întru mădulările meale, oștind
împotriva legii gîndului mieu și robindu-mă
cu leagea păcatului, ceaea ce iaste în mădu-
lările meale. Dosăditul eu om! Cine mă 24
va mîntui den trupul morții aceștiia?
Mulțămesc lui Dumnezău, pren Iisus Hristos, 25
Domnului nostru! Deci dară, eu sîngur cu
gîndul slujăsc legii lui Dumnezău, iară cu
trupul legii păcatului.

CAP VIII

Nemică dară acum osîndă celor ce 1
în Hristos Iisus nu trupeaște umblă,
ce duhovnicește. Pentru că lea- 2
gea duhului vieții întru Hristos
Iisus mîntuitu-m-au de legea pă-
catului și a morții, Pentru că cel neputin- 3
cios al legii, întru carea slăbiia pren trup,
Dumnezău pre Fiiul Său trimițînd, întru
asămănare de trup de păcat, și, pentru pă-
cat, osîndi păcatul cu trupul, Ca îndirep- 4
tarea Legii să să plinească întru noi, ceia ce
nu trupește umblă, ce duhovnicește.
Pentru că cei ce sînt trupești, cealea ale 5
trupului gîndescu, iară cei ai Duhului, ale
Duhului. Pentru că gîndul trupului moar- 6
tea e, iară gîndul Duhului viață și pace;
Pentru că gîndul trupului vrajbă e la Dum- 7
nezău, pentru că legii lui Dumnezău nu să
supune, că nici poate. Și cei ce sînt în 8
trup lui Dumnezău a plăcea nu pot. Iară 9
voi nu sînteți în trup, ce întru Duh, de Duhul
lui Dumnezău lăcuiaște întru voi; și de n-are
neștine Duhul lui Hristos, acesta nu iaste al
Lui. Iară de e Hristos întru voi, trupul e 10
mort pentru păcat, iară Duhul e viață pentru
direptate. Iară de Duhul Celuia ce au 11
învis pre Iisus den morți lăcuiaște întru voi,
Cela ce au învis pre Hristos den morți învia-
va și ceale pămintești trupurile voastre,
pentru cela ce lăcuiaște al Lui Duh întru voi.
Deci poate fi, fraților, datori sîntem 12
nu cu trupul trupeaște a trăi. Pentru 13
că, de trupeaște trăiți, veți să muriț, iară
de cu Duhul lucrurile trupului omorîți,

14 trăi-veţi. Căci cîţi cu Duhul lui Dumnezău
să poartă, aceştea sînt fiii lui Dumnezău.
15 Pentru că n-aţi luat duh de robie iarăş spre
frică, ce aţi luat Duh de punere-de-fii,
16 întru carele strigăm: Avva! Tatăl! Duhul
acesta mărturiseaşte împreună cu duhul
17 nostru că sîntem fii lui Dumnezău. Iară
de sîntem fii, şi moşninitori, moşninitori lui
Dumnezău, şi împreună-moşninitori lui
Hristos, de vreame ce pătimim împreună,
18 ca împreună să ne mărim. Pentru că
socotesc că nu-s vreadnice patemile vremii
de acum cătră cea viitoare mărire, să să
19 descopere cătră noi. Pentru că nădeajdea
zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezău
20 aşteaptă. Că deşertăciunii zidirea s-au
supus, nu de bună voie, ce pentru cela ce
21 au supus, pre nădeajde, Căci şi aceasta
zidire mîntui-se-va de la robia stricăciunii,
la volnicia măririi fiilor lui Dumnezău.
22 Pentru că ştim că toată zidirea împreună
suspină şi împreună să chinuiaşte pînă acum.
23 Şi nu numai, ce şi noi, începătura Duhului
avînd, şi noi sînguri întru noi suspinăm,
puneri-de-fii aşteptînd, mîntuirea trupului
24 nostru. Pentru că, cu nădeajdea ne-am
mîntuit, iară nădeajdea ce să veade nu iaste
nădeajdea; pentru că, ce veade neştine, ce
25 şi nădeajduiaşte? Iară de nu carea vedem
nădejduim, pren îngăduinţă aşteptăm.
26 Aşijderea şi Duhul împreună-ajutoreaşte
slăbiciunilor noastre, pentru că ce ne vom
ruga, după cum să cade, nu ştim, ce Duhul
acesta roagă-Se pentru noi, cu suspinuri
27 negrăite. Iară Cela ce cercetează inemile
ştie ce e gîndul Duhului, căci dumnezeiaşte
28 să roagă pentru svinţi. Şi ştim că celora
ce iubesc pre Dumnezău toate împreună-lucrează spre bine, celor ce după puneri-înainte
29 chemaţi sînt. Pentru că pre carii au cunoscut mai nainte, au şi rînduit mai nainte
tocma la faţă chipului Fiiului Lui, ca să fie
30 El dentîiu născut întru mulţi fraţi. Şi pre
carii au rînduit mai nainte, pre aceştea au şi
chemat, şi pre carii au chemat, pre aceştea
au şi îndireptat, şi pre carii au îndireptat,
31 pre aceştea au şi mărit. Ce vom zice dară
cătră aceastea? De e Dumnezău pentru noi,
32 cine e împotriva noastră? Carele pre al
Său Fiiu n-au cruţat, ce pentru noi toţi au
dat pre Dînsul, cum nu şi, împreună cu El,
33 toate noao ne va dărui? Cine va pîrî asupra aleşilor lui Dumnezău? Dumnezău e Cel
34 ce îndireptează. Cine e Cel ce osîndeaşte?
Hristos, Cel ce au murit şi mai vîrtos
Carele S-au şi sculat, Carele şi iaste în
direapta lui Dumnezău, Carele Să şi roagă
35 pentru noi. Cine pre noi ne va despărţi
de dragostea lui Hristos? Necaz, au sfrînsoare, au gonire, au foamete, au golătatea,
36 au primejdie, au sabie? După cum
scris iaste căci "Pentru Tine omorîmu-ne
toată ziua, făcutu-ne-am ca oile jungherii",
Ce întru aceastea toate preabiruim, pren 37
Cela ce au iubit pre noi. Pentru că adeve- 38
rit sînt că nici moarte, nici viaţă, nici îngerii, nici începăturile, nici puterile, nici ceale
ce sînt, nici ceale viitoare, Nici înălţime, 39
nici adîncime, nici altă oarecare zidire va
putea pre noi să ne osebească de dragostea
lui Dumnezău cea ce e în Hristos Iisus,
Domnul nostru.

CAP IX

Adevărat zic în Hristos, nu bîrfesc, 1
împreună mărturisindu-mi ştiinţa
mea întru Duhul Sfînt, Căci 2
întristare mie mare, şi neîncetată
dureare inimii meale, Că mă 3
rugam eu singur anathema să fie de la
Hristos, pentru fraţii miei, care-m sînt ru-
denii după trup, Carii sînt israilteani, 4
[ale] cărora [sînt] punerea-de-fii, şi mărirea,
şi făgăduinţile, şi rînduiala legii, şi slujba,
şi făgăduinţele, [Ai] cărora sînt părinţii 5
şi den carei iaste Hristos trupeaşte, Cela ce
iaste preste toţi Dumnezău, binecuvîntat în
veaci, amin! Şi nu poate fi, căci au scă- 6
zut cuvîntul lui Dumnezău, pentru că nu
toţi cei din Israil aceştea-s Israil; Nici 7
căci sînt sămînţa lui Avraam, toţi sînt fii,
ce „întru Isaac chema-să-va ţie semenţie",
Adecă nu fiii trupului, aceştea-s fii lui Dum- 8
năzău, ce fiii făgăduinţii socotescu-se întru
semenţie. Pentru că al făgăduinţii e cu- 9
vîntul acesta: „După vreamea aceasta voiu
veni şi va fi la Sara fiiu". Şi nu numai, 10
ce şi Reveca dentr-unul aşternut avînd lui
Isaac, părintelui nostru, Pentru că, încă 11
nenăscînd, nici făcînd cevaş bun sau rău, ca
cea după aleagerea lui Dumnezău punere-
înainte să rămîie, nu den fapte, ce den Cel
ce cheamă, Grăitu-s-au ei că „cel mai 12
mare va sluji celui mai mic". Cum iaste 13
scris: „Pre Iacov am îndrăgit, iară pre Isaf
am urît". Deci ce vom zice? Au strîmbă- 14
tate e la Dumnezău? Să nu se afle! Pentru 15
că lui Moisi zice: „Milui-voiu pre carele voi
milui şi Mă voiu îndura de carele Mă voiu
îndura". Deci poate fi că nici celuia ce 16
va, nici celuia ce aleargă, ce celuia ce milu-
iaşte Dumnezău. Pentru că zice Scriptura 17
lui Faraon că „Spre aceastaş am rîdicat pre
tine, ca să arăt întru tine putearea Mea şi
ca să să vestească numele Mieu întru tot
pămîntul". Poate fi dară că, pre carele 18
va, miluiaşte, iară pre carele va, împie-
treaşte. Zice-m-vei pentru aceaea mie: 19
Ce dară mai defaimă? Pentru că la voia
Lui cine stă împotrivă? Însă dirept 20
aceaea, o, omule, tu cine eşti, cela ce
răspunzi lui Dumnezău? Au grăi-va zidirea
Celui ce au zidit: Ce m-ai făcut aşa? Au 21
n-are puteare olariul pre lut, dentru aceaeaş
sfărîmătură a face cel ce e de cinste vas

22 şi cel de necinste? Iară de vreame ce, vrînd Dumnezău să arate urgia şi să să co-
noască putinţa Lui, au adus cu multă îndelungare a mîniei vase de urgie întărite
23 spre peire Şi, ca să arate avuţia mărirei Lui, preste vase de milă, carele au gătit mai
24 înainte spre mărire, Pre carii au şi che-mat pre noi, nu numai dentru jidovi, ce şi
25 dentru limbi, După cum şi la Iosie zice: „Chema-voiu pre cel ce nu e norodul Mieu, norodul Mieu, şi pe cea neîndrăgită îndră-
26 gită; Şi va fi în locul unde s-au grăit lor: 'Nu norodul Mieu — voi!', acolo să vor chema 'Fiii lui Dumnezău Celui viu'".
27 Iară Isaia strigă pentru Israil:„De va fi numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării,
28 rămăşiţa să va mîntui. Pentru că, cuvînt săvîrşind şi scurtînd, întru direptate, că cu-vînt scurtat va face Domnul pre pămînt".
29 Şi după cum au grăit mai nainte Isaia:„De nu Domnul Savaoth au lăsat noao sămînţă, ca Sodomul ne-am fi făcut şi ca Gomorul
30 ne-am fi sămănat". Ce dară vom zice? Că limbile cealea ce nu gonesc direptatea au apucat direptatea, iară direptatea-cea
31 den credinţă, Iară Israil, gonind leagea direptăţii, la leagea direptăţii n-au sosit.
32 Pentru ce? Căci nu den credinţă, ce ca den faptele Legii; pentru că s-au poticnit la
33 piatra poticnirei, După cum iaste scris: „Iată, puiu în Sion piatră de poticnire şi piatră de zminteală; şi tot cela ce va creade preste ea nu se va ruşina".

CAP X

1 Fraţilor, bunăvrearea inimii meale şi
2 ruga cea către Dumnezău, preste Israil, iaste spre mîntuire. Pentru că mărturisesc lor că rîvnirea lui Dumnezău au, ce nu după cuno-
3 ştinţă. Pentru că, neştiind a lui Dumnezău direptate şi a lor direptate cercînd să o întărească, la direptatea lui Dumnezău nu
4 s-au supus. Pentru că săvîrşirea Legii Hristos e, la direptate, la tot cela ce creade.
5 Pentru că Moisi scrie direptatea cea den leage, că:„Omul cela ce va face pre eale
6 trăi-va întru eale". Iară cea den credinţă direptate aşa zice:„Să nu zici întru inima ta: Cine se va sui în ceriu?", adecă pre Hristos
7 să-l pogoară. Sau:„Cine să va pogorî în cel fără de fund?", adecă pre Hristos să-l suie.
8 Dară ce zice [Scriptura] ? „Aproape ţi-e graiul, la ruga ta şi în inima ta",—adecă graiul
9 credinţei, carele mărturisim. Că de vei mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus şi vei creade întru inima ta că Dumnezău pre
10 El L-au învis den morţi, mîntui-te-vei. Pentru că, cu inima să creade în direptate, iară cu gura să mărturiseaşte spre mîntuire.
11 Pentru că aşa zice Scriptura: „Tot cela ce
12 creade întru El nu se va ruşina". Pentrŭ că nu iaste osebire jidovului şi elinului, pentru că Acestaş Domnul tuturor, bogat fiind la toţi ceia ce-L cheamă pre El. Pentru că: 13
„Tot oricarele va chema numele Domnului mîntui-se-va". Cum dară vor chema la 14
Carele n-au crezut? Şi cum vor creade, pre Carele n-au auzit? Şi cum vor auzi fără de propoveduitoriu? Şi cum vor propovedui, 15
de nu se vor trimite? După cum s-au scris: „Cîtu-s de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, celor ce binevestesc bu-
nătăţile!" Ce nu toţi au ascultat Evan- 16
ghelia, pentru că Isaia zice:„Doamne, cine au crezut auzului nostru?" Deci credinţa 17
e den auz, iară auzul pren graiul lui Dumnezeu. Ce zic: Nu cumva n-au auzit? Însă 18
dirept aceaea:„În tot pămîntul au ieşit răs-punsul lor şi la marginile lumii graiurile lor". Ce zicu: Cîndai n-au cunoscut Israil? Întîiu Moisi zice:„Eu voiu rîvni pre voi nu spre limbi, spre limbă fără înţeleagere voiu urgisi pre voi". Iară Isaia îndrăzneaşte şi zice: 19
„Aflaiu-Mă celora ce pre Mine nu cearcă, arătatu-M-am celora ce pre Mine nu în-
treabă". Iară către Israil zise:„Toată 20
ziua am întinsu mînile Meale către norod neascultătoriu şi pricitoriu".

CAP XI

Zicu direpţ ceea:„Au doară au îm- 1
pinsu Dumnezău norodul Lui?" Să nu fie! Pentru că şi eu israil-teanu sînt, den sămînţa lui Avraam, den fealiul lui Veniamin. N-au 2
lepădat Dumnezău pre norodul Lui, pre carele mai nainte au ştiut. Au nu ştiţi la Ilie ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumne-
zău asupra lui Israil, zicînd: „Doamne, 3
pre proorocii Tăi au omorît şi jîrtăvnicile Tale le-au săpat şi eu am rămas sîngur şi cearcă sufletul mieu". Ce ce zice lui răs- 4
punsul? „Lăsatu-Mi-am Mie 7000 de băr-baţi carii n-au plecat genuchiul la Vaal". Aşa dară şi întru aceasta vreame lăsare după 5
aleagerea darului s-au făcut. Iară de e den 6
dar, nu mai iaste den fapte, de vreame ce darul nu să mai face dar; iară de e den lu-cruri, nu mai iaste dar, de vreame ce lucrul nu mai iaste lucru. Ce e dară? Care 7
cearcă Israil, aceasta n-au nemerit, iară aleagerea au nemerit, iară ceialalţi s-au împietrit. Precum iaste scris:„Dat-au lor 8
Dumnezău duh de umilinţă, ochi ca să nu vază şi urechi ca să nu auză, pînă în ziua de astăzi". Şi David zice:„Facă-să masa lor 9
în laţu, şi în vînat, şi în sminteală, şi spre răsplătire lor! Întunece-se ochii lor ca să 10
nu vază şi umărul lor pururea îl înduplecă!" Zicu dară: Cîndai n-au greşit ca să cază? 11
Să nu fie! Ce cu a lor greşală mîntuirea e la limbi, ca să rîvnească pre ei. Iară 12
de e greşala lor avuţia lumii şi biruinţa lor avuţia limbilor, cu cît mai mult plinirea lor! Pentru că voao zic, limbilor: 13
Întrucît sînt eu al limbilor apostol, slujba mea mărescu, Ca cîndai voiu rîvni 14

al mieu trup şi voiu mîntui pre vreunii
15 dentru ei. Pentru că, de e lepădarea lor
împăcarea lumii, ce e luarea alta, fără nu-
16 mai viaţa den morţi? Iară de e începătura
sfîntă, şi amestecătura; şi de e rădăcina
17 sfîntă, şi ramurile. Iară de s-au şi frînt
oarecare den ramuri, iară tu, maslin sălbatec
fiind, te-ai alcătuit întru ei şi împreună păr-
taşu rădăcinii şi grăsimei maslinului te-ai fă-
18 cut, Nu te lăuda asupra ramurilor; iară de
te lauzi, nu tu rădăcina porţi, ce rădăcina pre
19 tine. Zice-vei direpţ aceaca: Frîntu-s-au
20 ramurile, ca eu să mă alcătuiesc. Bine!
Cu necredinţa s-au frînt, iară tu cu credinţa
21 ai stătut. Nu gîndi sus, ce te teame; Pentru
că, de vreame ce Dumnezău ceale den fire
stîlpări n-au cruţat, cîndai nici pre tine va
22 cruţa. Caută dară bunătatea şi năsilni-
cia lui Dumnezău: preste ceia ce au căzut,
năsilnicie, iară preste tine bunătate, de vei
rămînea pre bunătate, de vreame, ce [altfel]
23 şi tu te vei tăia, Şi aceia, de nu vor rămî-
nea la necredinţă, altui-să-vor, pentru că
putearnic iaste Dumnezău iarăş să-i altu-
24 iască pre ei. Pentru că, de vreame ce tu
den cel după fire sălbatec maslin te-ai tăiat
şi afară den fire te-ai altuit maslin bun, cu
cît mai vîrtos aceştea, ce-s după fire, să vor
25 altui la al lor maslin. Pentru că nu voiu
ca să nu ştiţi voi, fraţilor, taina aceasta, ca
să nu fiţi la înşivă înţelepţi, căci împietrire
de o parte la Israil s-au făcut, pînă unde
26 plinirea limbilor va întra. Şi aşa tot
Israilul să va mîntui, precum s-au scris:
„Veni-va den Sion Cela ce izbăveaşte şi va
27 înturna necurăţiile de la Iacov. Şi aceasta
e lor cea de la Mine făgăduinţă, cînd voiu
28 lua păcatele lor". Însă după Evanghelie
vrăjmaş[i] pentru voi, iară după aleagere
29 iubiţi, pentru părinţi. Pentru că necăite-s
30 darurile şi chemarea lui Dumnezău. Pentru
că, în ce chip şi voi odinioară n-aţi ascultat
pre Dumnezău, iară acum v-aţi miluit cu[a]
31 acestora neascultare, Aşa şi aceştea acum
au neascultat, la mila voastră, ca şi ei să să
32 miluiască. Pentru că împreună închise
Dumnezău pre toţi spre neascultare, ca pre
33 toţi să miluiască. O, adîncime de bogă-
ţie, şi de înţelepciune, şi de înţeleagerea lui
Dumnezău! Cîtu-s de necercetate judecăţile
34 Lui şi neurmate căile Lui. Pentru că cine
au cunoscut gîndul Domnului? Sau cine
sveatnic Lui s-au făcut? Au cine au dat
înaintea Lui şi să va răsplăti Lui?
35 Căci dentru El, şi pren El, şi
la El sînt toate. Lui
mărirea în veaci.
Amin!

CAP XII

Rog direpţ aceaca pre voi, fraţilor, 1
pren îndurările lui Dumnezău, să
puneţi trupurile voastre jîrtvă vie,
svîntă, bine-plăcută lui Dumnezău,
cea cuvîntătoare slujba voastră
Şi nu vă închipuiţi cu veacul acesta, ce vă 2
premeniţi chipul cu înnoirea minţii voastre,
ca să ispitiţi voi ce iaste voia lui Dumnezău
cea bună, şi bine-plăcută, şi deplin. Pentru 3
că zic, pren darul ce mie mi s-au dat, la tot
cela ce iaste între voi, să nu gîndească mai
sus, mai mult decît i să cade să gîndească,
ce să gîndească ca să-ş ţie întreg gîndul, la
fieştecarele după cum Dumnezău au împăr-
ţit măsură credinţei. Pentru că, în ce 4
chip într-un trup mădulări multe avem,
iară mădulările toate nu acelaş fapt au,
Aşa cei mulţi un trup sîntem întru Hristos, 5
iară cîte unul, unul altuia mădulare. Şi 6
avînd daruri, după darul ce s-au dat noao în
multe fealiuri, ori prorocie, după asămă-
narea credinţii, Ori slujbă, întru slujbă, 7
ori cela ce învaţă, întru dăscălie, Ori cela 8
ce să roagă, la rugă, cela ce dă, întru pros-
time, cela ce ispravnic iaste, cu sîrguială,
cela ce miluiaşte, cu blîndeaţe! Dragos- 9
tea—nefăţarnică, urînd răul, lipindu-vă la
bine. Că iubirea frăţiei, unul la alalt—iubi- 10
toriu; cu cinstea, unul pre altul—mai nainte
povăţînd. Cu sîrguiala nu leaneş, cu 11
duhul fierbînd, vremii slujînd; Cu nădeaj- 12
dea bucurîndu-vă, la necaz răbdînd, la rugă-
ciune îngăduind, La trebile sfinţilor 13
părtaş[i] fiind, iubirea de striini gonind.
Binecuvîntaţi pre ceia ce gonesc pre voi, 14
blagosloviţi şi nu-i osîndiţi. Să vă bucu- 15
raţi cu cei ce să bucură şi să plîngeţi cu ceia
ce plîng. Una unul altuia gîndind, nu 16
ceale înalte gîndind, ce cu ceale smerite
împreună luîndu-vă; şi [nu] vă faceţi înţe-
lepţi la înşivă. Nimunui rău pentru rău 17
dînd, socotind mai nainte [cele] bune înain-
tea tuturor oamenilor, De e cu putinţă, 18
cea dentru voi, cu toţi oamenii avînd pace.
Nu pre voi să vă izbîndiţi, iubiţilor, ce daţi 19
loc urgiei, pentru că scris iaste: „A Mea e iz-
bînda, Eu voiu răsplăti, zice Domnul". Deci 20
de va fi flămînd vrăjmaşul tău, hrăneaşte
pre el, de e setos, adapă-l pre el, pentru că,
aceasta făcînd, cărbuni de foc vei grămădi
preste capul lui. Nu te birui de cel rău, 21
ce biruiaşte cu binele pre rău.

CAP XIII

Tot sufletul la biruinţele ce-s 1
mai presus să să supuie, pen-
tru că nu iaste biruinţă, fără
numai de la Dumnezău, iară
cealea ce sînt biruinţe, de Dum-
nezău rînduite sînt. Deci cela ce să 2

împonceşază biruinţii, la a lui Dumnezău
poruncă stă împotrivă, iară ceia ce stau
3 împotrivă, lor judecată-ş vor lua. Pentru
că boiarii nu sînt frică lucrurilor bune, ce
celor reale. Şi vei să nu te temi de biru-
inţă? Binele fă şi vei avea laudă dentru ea.
4 Pentru că sluga lui Dumnezău iaste ţie spre
bine; iară de vei face răul, teame-te, pentru
că nu în zadar sabia poartă, pentru că slugă
lui Dumnezău iaste, izbînditoriu spre urgie
5 celuia ce face răul. Pentru aceaea trebuie
să să supuie, nu numai pentru urgie, ce şi
6 pentru ştiinţă. Pentru aceaea dară şi bi-
ruri plătiţi, pentru că poslușnici lui Dum-
nezău sînt spre aceasta, aceasta aşteptînd.
7 Daţi dară la toţi datoriile: celui cu birul,
birul; celui cu dajdea, dajdea; celui cu frică,
8 frica; celui cu cinstea, cinstea. Nemănui
nemică să nu fiţ datori, fără numai a iubi
unul pre altul, pentru că cela ce iubeaşte
9 pre altul leagea au plinit. Pentru că ceaea
ce zice: Nu preacurvi, nu omorî, nu fura,
nu mărturisi minciuni, nu pohti şi oricare
altă poruncă, întru acest cuvînt să adună,
întru: Să iubeşti pre aproapele tău, ca pre
10 tine. Dragostea aproapelui rău nu face,
11 plinirea dară a Legii dragostea e. Şi aceas-
ta ştiind vreamea, că vreame e acum noi
den somn să ne sculăm, pentru că acum mai
aproape e de noi mîntuirea, decît cînd am
12 crezut. Noaptea au plecat înainte, iară
ziua s-au apropiat. Să lepădăm dară lucru-
rile întunearecului şi să ne îmbrăcăm cu
13 armele luminei. Ca ziua, cu cuviinţă să
umblăm, nu cu ospeaţe şi beţii, nu cu căl-
cări şi necurăţii, nu cu price şi cu rîvnire,
ce îmbrăcaţi-vă pren Domnul Iisus Hristos
şi a trupului socoteală nu faceţi la pohte.

CAP XIV

1 Iară pre cela ce boleaşte la credinţă
îl luaţ, nu întru cercetări de cugete.
2 Că unul creade să mănînce toate,
iară cela ce e slab legumi mănîncă.
3 Cela ce mănîncă, pre cela ce nu mă-
nîncă să nu-l defaime; şi cela ce nu mănîncă,
pre cela ce mănîncă să nu-l judece, pentru
4 că Dumnezău pre el l-au luat. Tu cine
eşti, cel ce judeci pre slugă streină? La dom-
nul său stă au cade. Iară va sta, pentru că
tare iaste Dumnezău să-l întărească pre el.
5 Unul judecă den zi în zi, iară altul judecă
preste toată ziua; şi fieştecarele întru a sa
6 minte să să adevereaze. Cela ce gîndeaşte
ziua, la Domnul gîndeaşte; şi cela ce nu gîn-
deaşte ziua, la Domnul nu gîndeaşte. Şi cela
ce mănîncă, Domnului mănîncă, pentru că
mulţămeaşte lui Dumnezău; şi cela ce nu
mănîncă, Domnului nu mănîncă, şi mulţă-
7 meaşte lui Dumnezău. Pentru că
nimeni dentru noi luiş trăiaşte şi nimeni
8 luiş moare. Pentru că, de vom şi
trăi, Domnului trăim, şi de vom muri,
Domnului murim. Deci, ori trăim, ori mu-
rim, ai Domnului sîntem. Că spre aceasta 9
Hristos şi au murit, şi au învis, şi au de iznoa-
vă trăit, ca morţilor şi viilor să domnească.
Dară tu, ce judeci pre fratele tău? Au şi tu, 10
ce defaimi pre fratele tău? Pentru că toţi
vom sta de faţă la divanul lui Hristos.
Pentru că scris e:„Viu [sînt] Eu, zice Dom- 11
nul, că Mie se va pleca tot genuchiul şi
toată limba se va mărturisi lui Dumnezău".
Deci dară, fieştecarele dentru noi pentru 12
dînsul samă va da lui Dumnezău. Deci să 13
nu mai judecăm unul pre alt, ce aceasta să
judecaţi mai mult, ca să nu să puie piadecă
fratelui au sminteală. Ştiu şi adeverit 14
sînt în Domnul Iisus, că nemică nu e spur-
cat pren el, fără numai la cela ce socoteaşte
a fi ceva spurcat, aceluia e spurcat. Iară 15
de să mîhneaşte pentru mîncare fratele tău,
nu umbli decii după dragoste; nu cu mîn-
carea ta pre acela piarde, pentru carele
Hristos au murit. Să nu se hulească dară 16
binele vostru. Pentru că nu iaste împără- 17
ţia lui Dumnezău mîncare sau băutură, ce
direptate şi pace, şi bucurie în tru Duhul
Svînt. Pentru că cela ce întru aceastea 18
slujaşte lui Hristos, bine e plăcut lui Dum-
nezău şi ispitit la oameni. Deci să gonim 19
ale păcii şi ceale ale întemeiarii unuia către
altul. Nu pentru mîncare strica lucrul lui 20
Dumnezău! Toate-s curate, ce rău e omului
celuia ce pren poticneală mănîncă. Bine 21
e a nu mînca carne, nici a bea vin, nici întru
care fratele tău să împiadecă, au să smin-
teaşte, au slăbeaşte [în credinţă]. Tu cre- 22
dinţă ai? Asupra ta să aibi înaintea lui Dum-
nezău. Fericit cela ce nu judecă pre sine
întru carea ispiteaşte! Iară cela ce să 23
cercetează, de va mînca, osîndeaşte-se, căci
nu e den credinţă; şi tot ce nu e den cre-
dinţă păcat iaste.

CAP XV

Şi datori sîntem noi, cei tari, slăbi- 1
ciunile celor neputincioşi a le purta
şi nu noao să ne plăcem. Pentru 2
că fieştecarele dentru noi aproape-
lui său să placă spre bine, către
zidire. Pentru că şi Hristos nu Lui Ş-au 3
plăcut, ce, după cumu e scris:„Ocărîle celor
ce ocărăsc pre Tine, căzut-au preste Mine".
Pentru că, cîte s-au scris mai înainte la a 4
noastră învăţătură, s-au scris mai nainte, ca
pren răbdare şi pren mîngîiarea Scripturilor
nădeajdea să o avem. Iară Dumnezăul 5
îngăduinţii şi al mîngîierii să dea voao una
să gîndiţi între voi, după Hristos Iisus,
Ca toţi odată cu o gură să măriţ pre Dum- 6
nezău şi Părintele Domnului nostru Iisus
Hristos. Pentru aceaea luaţi unul pre altul, 7
cum şi Hristos au luat pre noi, întru mărirea
lui Dumnezău. Şi zicu pre Iisus Hristos po- 8

slușnic să Să fie făcut obrezaniei, pentru adevărul lui Dumnezău, ca să adevereaze
9 făgăduințile părinților, Iară limbile, pentru milă, să mărească pre Dumnezău, cum iaste scris: „Pentru aceaea mărturisimă-voiu Ție întru limbi și numele Tău voiu
10 cînta". Și iarăș zice: „Veseliți-vă, limbi,
11 cu norodul Lui". Și iarăș: „Lăudați pre Domnul toate limbile și-L făliți pre El
12 toate noroadele". Și iarăș Isaia zice: „Fi-va rădăcina lui Iesei, și Cela ce Să scoală să domnească limbile, preste El
13 limbile vor nădejdui". Iară Dumnezăul nădejdii să umple pre voi de toată bucuria și pacea, crezînd, ca să prisosiți voi întru nădeajde, întru putearea Duhului Svînt.
14 Și adeverit sînt și eu sîngur, fraților, pentru voi, că și voi plini sînteț de bunătate, pliniți de toată mintea, putînd și unul pre
15 altul a învăța. Și mai cu îndrăzneală am scris voao, fraților, despre o parte, ca cum v-aș mai aduce aminte voao pentru darul
16 cela ce s-au dat mie de la Dumnezău A fi eu slujitoriu lui Iisus Hristos, la limbi, cu slujbă sfîntă lucrînd Evanghelia lui Dumnezău, ca să să facă aducerea limbilor bine
17 priimită, sfințită cu Duhu Sfînt. Am, direpț aceaea, laudă întru Iisus Hristos ceale
18 despre Dumnezău. Pentru că nu voiu cuteza a grăi ceva den carele n-au lucrat Hristos pren mine, spre ascultarea limbilor,
19 cu cuvîntul și cu faptul, Întru puteri de seamne și de minuni, întru putearea Duhului lui Dumnezău, cît eu, de la Ierusalim și împrejur pînă la Iliric, am umplut Evan-
20 ghelia lui Hristos; Și așa, nevoindu-mă a binevesti, nu unde s-au numit Hristos, ca
21 nu preste striină temelie să zidescu, Ce, după cum s-au scris: „Cărora nu s-au vestit pentru El, vedea-vor; și carii n-au auzit,
22 înțeleage-vor". Pentru aceaea mă și opriiam de multe ori a veni către voi.
23 Iară acum, nemaiavînd locu întru laturile aceastea și pohtă avînd a veni către voi
24 den mulți ani, Și deaca voiu mearge la Spania, veni-voiu către voi, pentru că nădejduiescu, mergînd, să văz pre voi, și despre voi să mă trimițu acolo, de mă voiu
25 umplea întîiu despre voi de o parte. Iară acum mergu în Ierusalim slujind sfinților.
26 Pentru că binevrură Machidonia și Ahaia împreunare oarecare a face la săracii sfinți-
27 lor celor den Ierusalim. Pentru că binevrură și datori lor sînt; pentru că, de vreame ce întru ceale duhovnicești ale lor s-au împreunat limbile, datori sînt și întru
28 ceale trupești să slujască lor. Aceasta dară săvîrșind și pecetluind lor roada
29 aceasta, treace-voiu pren voi la Spania. Și știu că, venind către voi, cu plinirea blagosloveniei, a Evangheliei lui Hristos, voiu veni.
30 Și rog pre voi, fraților, pren Domnul nostru Iisus Hristos și prin dragostea Duhului, să nevoiți împreună cu mine la rugi pentru mine către Dumnezău, Ca să mă izbă- 31
vescu de către cei ce-s neascultători în Iudea și ca slujba mea cea den Ierusalim bine priimită să să facă sfinților, Ca cu 32
bucurie să viu către voi, pren voia lui Dumnezău, și să mă odihnescu împreună cu voi. Iară Dumnezăul păcii—cu toți 33
cu voi. Amin!

CAP XVI

Și împrietenescu voao pre Fivi, sora 1
noastră, fiind slujnică Besearicii den Chenhrees, Ca pre ea să o 2
priimiți întru Domnul, vrednicească sfinților, și să o ajutoriți ori întru ce lucru despre voi îi va trebui, pentru că și ea socotitoare a mulți s-au făcut, și mie sîngur. Închinați-vă Preschilei 3
și Achilei, celor împreună-lucrători mie întru Hristos Iisus, Carii, pentru sufletul 4
mieu, pre a lor cerbice supusu-o-au, cărora nu numai eu sîngur mulțimescu, ce și toate Besearicile limbilor, Și cea de la casa lor 5
Besearică. Închinați-vă lui Epeneton, iubitoriului mieu, carele iaste începătură Ahaiei la Hristos. Închinați-vă Mariamei, 6
carea mult au ostenit la noi. Închinați- 7
vă lui Andronic și Iuniei, rudelor meale și împreună robiți cu mine, carei sînt vestiți întru apostoli, carii și mai nainte de mine s-au făcut întru Hristos. Închinați-vă 8
Ampliei, iubitului mieu întru Domnul. Închinați-vă lui Urvan, celui împreună- 9
lucrătoriu al nostru întru Hristos, și lui Stahis, iubitului mieu. Închinați-vă lui 10
Apelin, celui de folos în Hristos. Închinați-vă celor dentru ai lui Aristovul. Închi- 11
nați-vă lui Irodion, rudei meale. Închinați-vă celui dentru ai lui Narchis, ceia ce sînt întru Domnul. Închinați-vă Trifeniei și 12
Trifoasei, cealea ce ostenesc întru Domnul. Închinați-vă Persidei cei iubite, carea mult au ostenit întru Domnul. Închinați-vă 13
lui Rufon, celui ales întru Domnul, și maicii lui și ai meale. Închinați-vă lui Asin- 14
grit, lui Flegon, lui Erman, Patrovei, lui Ermin și celor ce sînt împreună cu ei frați. Închinați-vă lui Felolog și Iuliei, Niriei și 15
surorii lui, și lui Olemban, și celor împreună cu ei tuturor sfinților. Sărutați-vă 16
unul pre alalt cu sărutare sfîntă. Închină-se voao Besearecile lui Hristos. Și rog pre 17
voi, fraților, să socotiți pre ceia ce împărecherile și smintealele fac afară de-nvățătura carea voi ați învățat; și vă abateți de la ei. Pentru că unii ca aceia Domnului 18
nostru Iisus Hristos nu slujăsc, ce pîntecilor lor, și pren bună cuvîntare și bun graiu înșală inimile proștilor. Pentru că asculta- 19
rea voastră la toți au sosit. Bucuru-mă, direpț aceaea, cei de ce e pentru voi și voiu ca voi înțelepți să fiți la bunătate, iară neîntregi la rău. Iară Dumnezăul păcii zdro- 20

bi-va pre satana supt picioarele voastre degrabă. Darul Domnului nostru Iisus Hristos
21 —împreună cu voi! Închină-se voao Timotheiu, cel ce iaste împreună cu mine lucrătoriu, şi Luchie, şi Iason, şi Sosipatru,
22 rudele meale. Închinu-mă voao eu, Tertie,
23 cel ce am scris cartea, întru Domnul. Închină-se voao Gaie, priatenul mieu şi a toată Beseareca. Închină-se voao Erastos,
24 diregătoriul cetăţii, şi Cuart fratele. Darul Domnului nostru Iisus Hristos—cu toţi
25 cu voi. Amin! Iară celuia ce poate pre voi să vă întărească după Evanghelia mea şi mărturisirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainii în ani veacinici tăcută
26 Şi acum arătată pren scrisori proroceşti, după porunca Celui veacinic Dumnezău, spre ascultare de credinţă la toate limbile
27 conoscîndu-se, Celui singur înţelept Dumnezău, pren Iisus Hristos, Căruia e mărirea în veaci. Amin!

Cătră Rîmleani s-au scris de la Corinthu, pren Fiva, poslușnica cei den Chenhres Besearecă.

CEA CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ DENTÎIU

CAP I

1 Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezău, şi
2 Sosthen fratele, La Beseareca lui Dumnezău ceaea ce iaste în Corînth, celor sfinţi [şi] întru Iisus Hristos, chemaţi sfinţi, împreună cu toţi ceia ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul,
3 şi al nostru, şi al lor: Har voao şi pace de la Dumnezău, Părintele vostru, şi [de la]
4 Domn[ul] nostru Iisus Hristos. Mulţemesc Dumnezăului mieŭ pururea pentru voi, pentru darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat
5 voao întru Hristos Iisus. Căci întru tot v-aţ îmbogăţit întru El, întru tot cuvîntul
6 şi toată ştiinţa; În ce chip mărturiseala
7 lui Hristos s-au adevărat întru voi, Ca voi să nu vă lipsiţ întru nice un daru, aşteptînd descoperirea Domnului nostru Iisus
8 Hristos, Carele va şi adeveri pre voi, fără de vină pînă în săvîrşit, în ziua Domnu-
9 lui nostru Iisus Hristos. Credincios e Dumnezău, pren Carele v-aţ chemat spre împreunarea Fiiului Său Iisus Hristos, Domnului nostru. Şi rog pre voi, fraţilor, 10
pren numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca tot una să ziceţi toţi şi să nu fie între voi împărecheri, ce să fiţ întemeiaţi întru acelaş cuget şi întru acelaş gînd. Pentru 11
că s-au arătat mie pentru voi, fraţii miei, de cătră cei ai lui Hlois, că prici întru voi sînt; Şi zic aceasta, că fieştecarele dentru voi 12
zice: „Eu sînt al lui Pavel!"—„Iară eu, al lui Apolon!"—„Iară eu, al lui Chifa!"—„Iară eu, al lui Hristos!" Împărţitu-S-au Hristos? 13
Au doară Pavel s-au răstignit pentru voi? Au în numele lui Pavel v-aţ botezat? Mulţe- 14
mesc lui Dumnezău că nice pre unul dentru voi am botezat, fără numai pre Crisp şi pre
Gaie, Ca nu neştine să zică, că întru al 15
mieu nume am botezat. Şi am botezat 16
şi casa lui Stefana; deci nu ştiu de pre altcineva am botezat. Pentru că nu m-au 17
trimis Hristos să botez, ce să binevestesc, nu cu înţelepciunea cuvîntului, ca să nu să deşarte crucea lui Hristos. Pentru că, cu- 18
vîntul Crucii, celor ce pier, nebunie iaste, iară noao, celor ce ne mîntuim, putearea lui Dumnezău iaste. Pentru că scris iaste: 19
„Piarde-voiu înţelepciunea înţelepţilor, şi înţeleagerea celor de înţeles lepăda-voiu".
Unde e înţelept? Unde e cărturariu? Unde 20
e cercetătoriul veacului acestuia? Au nu au nebunit Dumnezău înţelepciunea lumii aceştiia? Pentru că, de vreame ce cu 21
înţelepciunea lui Dumnezău n-au conoscut lumea pren înţelepciune pre Dumnezău, binevrea Dumnezău, pren nebunia propoveduinţii, să mîntuiască pre ceia ce cred.
De vreame ce şi jidovii semn cer şi elinii 22
înţelepciune cearcă, Iară noi mărturisim 23
pre Hristos răstignit: jidovilor adecă—smintală, iară elinilor—nebunie. Iară noao, 24
celor chemaţi, jidovi şi elini: pre Hristos, a lui Dumnăzău puteare şi a lui Dumnezău înţelepciune. Căci cel nebun al lui Dum- 25
nezău mai înţelept decît oamenii iaste şi cel slab al lui Dumnezău mai tare decît oamenii iaste. Pentru că vedeţi chemarea 26
voastră, fraţilor, căci nu-s mulţi înţelepţi trupeşte, nu-s mulţi tari, nu-s mulţi den bun rod născuţi; Ce ceale nebune ale lu- 27
mii au ales Dumnezău, ca pre cei înţelepţi să-i ruşineaze, şi ceale slabe ale lumii au ales Dumnezău, ca să ruşineaze ceale putincioase; Şi ceale de rău rod ale lumii şi 28
ceale ocărîte au ales Dumnezău şi ceale ce nu sînt, ca pre ceale ce sînt să biruiască,
Ca să nu se laude tot trupul înaintea lui 29
Dumnezău. Şi dentru El voi sînteţi întru 30
Hristos Iisus, Carele S-au făcut voao înţelepciune de la Dumnezău şi direptate şi sfinţire şi mîntuire, Ca, după cum iaste 31
scris: „Cela ce să laudă, întru Domnul să să laude".

CAP II

1 Şi eu, venind cătră voi, fraţilor, venit-am nu după covîrşirea cu-
vîntului au înţelepciunii, vestind
voao mărturia lui Dumnezău.
2 Pentru că nu am ales a şti ceva în-
tru voi, fără numai pre Iisus Hristos, şi pre
3 Acesta răstignit. Şi eu cu slăbiciune şi cu
frică şi cu cutremur mult fuiu cătră voi.
4 Şi cuvîntul mieu şi propoveduirea mea nu
e întru biruinţă de cuvinte ale omeneştii
înţelepciuni, ce întru dovedeala duhului şi
5 a puterii, Ca credinţa noastră să nu fie
întru înţelepciunea oamenilor, ce întru
6 putearea lui Dumnezău. Şi înţelepciune
grăim întru cei desăvîrşit, şi înţelepciune
nu a veacului acestuia, nici a boiarilor
7 veacului acestuia celor ce să biruiesc, Ce
grăim cu tainâ înţelepciunea lui Dumne-
zău, cea ascunsă, carea mai nainte au
rînduit Dumnăzău, mai nainte de veaci,
8 întru mărirea noastră, Pre carea nime-
nea den biruitorii veacului acestuia au
cunoscut, pentru că, de ar fi cunoscut nu
9 ar fi răstignit pre Domnul măririi; Ce,
după cum s-au scris: „Ceale ce ochiul
n-au văzut şi ureachea n-au auzit şi pre
inima omului nu s-au suit, carele au gătit
Dumnezău celor ce iubescu pre El".
10 Iară noao Dumnezău ne-au descoperit pren
Duhul Lui, pentru că Duhul toate le cerce-
11 tează, şi adîncurile lui Dumnezău. Pen-
tru că cine den oameni ştie ale omului,fără
numai duhul omului cel dentru el? Aşa şi
ale lui Dumnezău, nimenea nu le ştie, fără
12 numai Duhul lui Dumnezău. Iară noi nu
duhul lumii am priimit, ce Duhul cel de la
Dumnezău, ca să ştim cealea ce de cătră
13 Dumnezău s-au hărăzit noao; Carele şi
grăim, nu întru învăţate ale omeneştii în-
ţelepciuni cuvinte, ce întru învăţate ale
Duhului Sfînt, ceale duhovniceşti cu ceale
14 duhovniceşti alăturîndu-le. Iară cel suflе-
tescu om nu priimeaşte cealea ale Duhului
lui Dumnezău, pentru că nebunie la el
iaste, şi nu poate să cunoască, că duhovni-
15 ceaşte să cercetează, Iară cel duhovni-
cescu cercetează toate, şi el de nimenea nu
16 să cercetează. Pentru că cine au ştiut
gîndul Domnului, carele să tocmească pre
El? Iară noi gîndul lui Hristos avemu.

CAP III

1 Şi eu, fraţilor, nu putuiu să grăiescu
voao ca unor duhovniceşti, ce ca
unor trupeşti, ca unor prunci întru
2 Hristos. Cu lapte pre voi am
adăpat şi nu cu mîncare, pentru
că încă nu puteaţi [mînca], ce nici încă
acum puteţi, pentru că încă trupeşti sîn-
3 teţi. Căci, cînd e între voi rîvnă şi price
şi împărecheri, au nu trupeşti sînteţi şi
4 după omenie umblaţi? Căci, cînd
zice neştine: „Eu sînt a lui Pavel!", şi
altul: „Eu, al lui Apolos!", au nu trupeşti
sînteţi? Deci cine e Pavel şi cine e Apolos, 5
fără numai poslușnici pren carii aţi crezut,
şi fieştecăruia după cum Domnul i-au dat.
Eu am răsădit, Apolos au adăpat, iară Dum- 6
nezău au crescut. Deci nici cela ce răsă- 7
deaşte iaste ceva, nici cela ce adapă, ce
cela ce creaşte, Dumnezău. Iară cela ce 8
răsădeaşte şi cela ce adapă una sînt, şi
fieştecarele pre a sa plată va lua, după a lui
osteneală. Pentru că a lui Dumnezău 9
sîntem împreună-lucrători; a lui Dumnezău
arătură, a lui Dumnezău zidire sînteţi.
După darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat 10
mie, ca un măiestru mai mare peste meş-
teri, temelie am pus; şi altul deasupra zi-
deaşte. Şi fieştecarele să caute cum zideaş-
te deasupra, Pentru că altă temelie ni- 11
meni nu poate să puie fără decît ceaea ce
iaste, care iaste Iisus Hristos. Iară de zi- 12
deaşte cineva, preste această temelie, aur,
argint pietri scumpe, leamne, iarbă, trestie,
Al fieştecăruia lucru arătat va fi, pentru 13
că ziua va arăta, căci cu foc să va descoperi
şi, al fieştecăruia lucru, în ce fel va fi,
focul va ispiti. Ori al căruia lucru ră- 14
mîne, carele au zidit deasupra, plată va
lua. Ori al cui lucru va arde, păgubi-se- 15
va, şi el să va mîntui, ce aşa, ca pren foc.
Nu ştiţi că beseareca lui Dumnezău sînteţi 16
şi Duhul lui Dumnezău lăcuiaşte întru voi?
Oricarele beseareca lui Dumnezău strică, 17
strica-l-va pre acesta Dumnezău, pentru că
beseareca lui Dumnezău svîntă iaste, carii
voi sînteţi. Nimenea pre el să nu să amă- 18
gească; de-i pare cuiva înţelept a fi întru voi
în veacul acesta, nebun să să facă, ca să să
facă înţelept. Pentru că înţelepciunea 19
lumii aceştiia nebunie lîngă Dumnezău
iaste, pentru că scris iaste: „Cela ce prinde
pre cei măiestri întru hîtria lor". Şi iarăş: 20
„Domnul cunoaşte gîndurile măiestrilor,
că sînt deşarte". Deci nimenea să nu se 21
laude întru oameni, pentru că toate ale
voastre sînt: Ori Pavel, ori Apolos, ori 22
Chifa, ori lumea, ori viaţă, ori moarte, ori
cealea ce-s de faţă, ori ceale viitoare, toate
voao sînt. Iară voi ai lui Hristos şi 23
Hristos al lui Dumnezău.

CAP IV

Aşa pre noi să ne socotească omul: 1
ca pre neşte slugi ale lui Hristos şi
diregători tainelor lui Dumnezău.
Iară care e rămas, cearcă-se întru 2
diregători ca credincios neştine să
să afle. Iară mie întru mai puţini 3
îm iaste, ca despre voi să mă cercetezu,
sau de zi omenească, ce nici pre mine
mă cercetezu. Pentru că nemică spre 4
mine nu ştiu, ce nu întru aceasta m-am
îndireptat; iară Cela ce mă cercetează Dom-
nul iaste. Deci nu mai nainte de vrea- 5

me ceva judecaţi, pînă unde va veni Domnul, Carele va şi lumina ceale ascunse ale întunearecului şi va arăta sfaturile inemilor. Şi atunce lauda să va face la fieştecarele de
6 la Dumnezău. Şi aceastea, fraţilor, le-am închipuit la mine şi la Apollos, pentru voi, ca întru noi să vă învăţaţi, ca nu preste carea s-au scris să gîndiţi, ca nu unul pentru
7 altul să vă umflaţi asupra celuialalt. Pentru că cine va aleage pre tine? Şi ce ai cea ce n-ai luat? Iară de ai şi luat, ce te făleşti, ca
8 cum n-ai fi luat? Acum sătuli sînteţi, acum aţi îmbogăţit. Fără de noi aţ împărăţit şi, măcară de aţi fi şi împărăţit, ca şi noi cu
9 voi să împărăţim împreună. Pentru că mi se pare că Dumnezău pre noi, pre apostoli, de apoi ne-au arătat, ca asupra morţii, căci priveală ne-am făcut lumii şi îngerilor
10 şi oamenilor. Noi—nebuni pentru Hristos, iară voi—înţilepţi în Hristos. Noi slabi, iară
11 voi tari. Voi slăviţi, noi necinstiţi. Pînă în ceasul de acum şi flămînzim, şi însetăm, şi goli sîntem, şi ne batem, şi nestătători
12 sîntem, Şi ostenim lucrînd cu ale noastre mîni; suduindu-ne, binecuvîntăm; gonindune, suferim.
13 Hulindu-ne, mîngîiem; ca
nişte necurăţii ale lumii ne-am făcut, tutu-
14 ror fiertură, pînă acum. Nu înfruntînd pre voi scriu aceastea, ce ca nişte fii ai miei
15 dragi învăţu. Că săvai zeace mii de învăţători veţi avea întru Hristos, iară nu mulţi părinţi, pentru că întru Hristos Iisus, pren Evanghelie, eu pre voi am născut.
16 Rog direpţ aceaea pre voi, următori mie vă
17 faceţi. Pentru aceaea am trimis la voi pre Timotheiu, care iaste fiiul mieu iubit şi credincios întru Domnul; carele voao va aduce aminte căile meale, ceale întru Hristos, precum pretutindenea întru toată
18 Adunarea învăţu. Iară ca neviind eu
19 cătră voi, s-au semeţit unii. Ce voiu veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, şi voiu arăta nu cuvîntul celor semeţi, ce pu-
20 tearea. Pentru că nu e în cuvînt împărăţia lui Dumnezău, ce în puteare.
21 Ce veţi? Cu toiag să viu cătră voi, au cu dragoste şi cu duh de blîndeaţe?

CAP V

1 Întru tot aude-să întru voi curvie, şi curvie ca aceaea carea nici într-o
2 limbă nu să numeaşte, cît muiarea tătîne-său oarecarele a avea. Şi voi semeţi sînteţi şi nu mai mult aţi plînsu, ca să să rădice den mijlocul vostru cela ce faptul acesta au făcut.
3 Pentru că eu, ca cînd aşi lipsi cu trupul, şi aş fi de faţă cu duhul, acum am judecat, ca cînd aş fi de faţă, pre cela ce aşa
4 aceasta au făcut. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi şi al mieu duh, împreună cu putearea Domnului nostru Iisus Hristos,
5 Să daţi pre unul ca acela satanii, spre periciunea trupului, ca duhul să să mîntuiască în ziua Domnului Iisus.
6 Nu e bună fala voastră. Nu ştiţi că micu aluat toată frămîntătura dospeaşte?
7 Curăţiţ direpţ aceaea vechiul aluat, ca să fiţi tînără frămîntătură, după cum sînteţi fără aluat; pentru că Pasha noastră pentru noi S-au junghiat Hristos.
8 Deci să prăznuim nu cu aluat vechiu, nici cu aluat de răutate şi de viclenie, ce întru
9 nedospirea curăţiei şi adevărului. Scrisam voao în carte să nu vă amestecaţi
10 împreună cu curvarii; Şi nu numai cu curvarii lumii aceştiia, au cu lacomii, au hrăpitori, au cu închinători de idoli, de vreame ce datori sînteţi den lume a ieşi.
11 Iară acum am scris voao să nu vă amestecaţî, de va fi vreun frate numindu-se, au curvariu, au lacom, au închinătoriu de bozi au suduitoriu, au beţiv, au hrăpitoriu; cu acesta nici a mînca împreună.
12 Pentru că ce mi-e şi pre cei den afară a judeca? Au nu
13 pre cei denlăuntru voi judecaţi? Iară pre cei den afară Dumnezău judecă. Şi veţ scoate pre cel rău dentru voi singuri.

CAP VI

1 Cutează neştine dentru voi, lucru avînd cătră celalalt, a să judeca la cei nedirepţi şi nu la cei sfinţi?
2 Nu ştiţ că sfinţii lumea vor judeca? Şi de judecă întru voi lumea, nevreadnici sînteţi de judecăţi mai mici?
3 Nu ştiţ că pre îngeri vom judeca? Necum
4 ale vieţii? Ale vieţii dară judecăţi de aveţ, pre cei defăimaţi întru Adunare, pre
5 aceia aşăzaţi. Cătră înfruntare voao zic: Aşa, nu iaste întru voi înţelept nice unul, carele va putea să aleagă întru mijlocul
6 fratelui lui? Ce frate cu frate să judecă,
7 şi aceasta la necredincioşi? Acum dară toată biruinţa întru voi iaste, căci judecăţi aveţ cu voi. Pentru căci nu mai mult păţiţi nedireptate? Pentru căci nu mai mult vă scădeţi?
8 Ce voi faceţi strîmbătate şi faceţi scădeare şi mai vîrtos pre fraţi!
9 Au nu ştiţ că nedirepţii împărăţia lui Dumnezău nu o vor moşteni? Nu vă înşălaţi: nice curvari, nice închinători de idoli, nice preacurvari, nice cei ce să îmbală cu mădulariul,
10 nici cei ce să culcă cu bărbaţi, Nice furii, nice lacomii, nice beţivii, nice suduitorii, nice hrăpitorii împărăţia lui Dumnezău nu o vor moşteni.
11 Şi mai vîrtos cine eraţi; ce v-aţ scăldat, ce v-aţ sfinţit, ce v-aţ îndireptat, în numele Domnului Iisus şi întru Duhul Dumnezăului nostru. Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos. Toate mi-s slobode, ce nu eu mă voiu
12 birui de vreuna.
13 Bucatele—pîntecelui, şi pîntecele—bucatelor, iară Dumnezău şi pre aceasta şi pre aceastea

va surpa; iară trupul, nu curviei, ce Domnu-
14 lui, şi Domnul—trupului. Iară Dumnezău
şi pre Domnul au învis, şi pre noi ne va scu-
15 la pren putearea Lui. Nu ştiţ că trupurile
voastre mădulări lui Hristos sînt? Rădicînd
dară mădulările lui Hristos, să le fac ale
16 curviei mădulări? Să nu să facă! Au
nu ştiţ că cela ce să lipeaşte cu curva un
trup iaste?„Pentru că vor fi—zice—amîndoi
17 într-un trup". Iară cel ce să lipeaşte cu
18 Domnul un duh iaste. Fugiţ de curvie!
Tot păcatul carele va face omul, afară den
trup iaste; iară cela ce curveaşte, la al său
19 trup păcătuiaşte. Au nu ştiţ că trupul
vostru besearecă celui dentru voi Svînt Duh
iaste, carele avînd de la Dumnezău, şi nu
20 sînteţ ai voştri? Pentru că v-aţ cumpărat
cu preţ! Măriţi dară pre Dumnezeu cu tru-
pul vostru şi cu duhul vostru, carele sînt ale
lui Dumnezău.

CAP VII

1 Iară pentru carele aţi scris mie,
bine e omului de muiare să nu să
2 atingă. Iară pentru curvie,
fieştecarele a sa muiare să aibă şi
fieştecarea pre al său bărbat să
3 aibă. Muierii bărbatul, cea după datorie
bunăvoinţă să-i dea, aşijderea şi muiarea
4 bărbatului. Muiarea trupul său nu-l
stăpîneaşte, ce bărbatul; aşijderea şi bărba-
tul al său trup nu-l stăpîneaşte, ce muiarea.
5 Nu vă lipsiţi unul pre alalt, fără numai de
va fi ceva den tocmeală, după vreame, ca
să păziţi la post şi la rugă, şi iarăş la un loc
vă împreunaţi ca să nu ispitească pre voi
6 satana, pentru neoprirea voastră. Iară
aceasta zic după voie, nu după poruncă.
7 Pentru că voiu să fie toţi oamenii ca şi
însumi eu. Ce fieştecarele al său dar are de
la Dumnezău: unul aşa, altul aimintrelea.
8 Şi zicu celor neînsuraţi şi văduvelor: Bine
9 iaste lor de vor rămînea ca şi eu. Iară de
nu se pot opri, însoare-se, pentru că mai
bine e să să însoare decît să să aprinză.
10 Iară celor ce s-au însurat poruncesc, nu eu,
ce Domnul: Muiarea de la bărbat să nu să
11 desparţă! Iară de să va despărţi, să ră-
mîie nemăritată, au cu bărbatul să să îm-
pace; şi bărbatul pre muiare să nu o lase.
12 Iară celoralalţi eu zicu, nu Domnul: Oricare
frate are muiare necredincioasă, şi ea bine
va să lăcuiască cu el, să nu o lase prea ea.
13 Şi muiarea carea are bărbat necredincios, şi
el bine va să lăcuiască împreună cu ea, să
14 nu lase pre el. Pentru că s-au svinţit
bărbatul cel necredincios întru muiare, şi
svinţitu-s-au muiarea cea necredincioasă
întru bărbat; de vreame ce fiii voştri
15 necuraţi sînt, iară acum svinţi sînt. Iară
de vreame ce cel necredincios să desparte,
desparţă-să. Nu iaste robit fratele au
sora întru aceştea; iară întru
pace chemat-au pre noi Dumnezău. Pen- 16
tru că ce ştii, muiare, de vei mîntui pre
bărbat? Sau ce ştii, bărbate, de pre muiare
vei mîntui? Fără numai fieştecăruia după 17
cum au împărţit Dumnezău, pre fieşte-
carele cum l-au chemat Domnul, aşa să
umble. Şi aşa la Besearecile toate porun-
cesc. De s-au chemat oarecine tăiat 18
împrejur, nu pohtească netăiarea; întru
netăiare împrejur neştine s-au chemat, nu
să tragă tăiare; întru neobrezanie s-au che-
mat, să nu să obrezuiască. Tăiarea împre- 19
jur nimică iaste şi acoperirea margenii ne-
mică iaste, ce paza poruncilor lui Dumne-
zău. Fieştecarele întru chemarea carea 20
s-au chemat, întru aceaea să rămîie. Rob 21
te-ai chemat? Nu-ţi fie grije. Ce de şi poţi
volnic să fii, mai mult te supune! Pentru 22
că cela ce în Domnul s-au chemat, rob, slo-
bod Domnului iaste; aşijderea şi cela ce
volnic s-au chemat, rob iaste lui Hristos.
Cu preţ v-aţ cumpărat. Nu vă faceţi 23
robi oamenilor. Fieştecarele întru ce 24
s-au chemat, fraţilor, întru aceasta să
rămîie lîngă Dumnezău. Iară pentru 25
fecioare porunca Domnului n-am; iară
sfat dau, ca un miluit de Domnul credin-
cios a fi. Gîndesc dară aceasta bună 26
a fi, pentru aceasta ce e acum nevoie,
că e bine omului aşa a fi: Legatu-te-ai 27
cu muiarea? Nu cerca dezlegare. Dezle-
gatu-te-ai de la muiare? Nu cerca muiare.
Iară de te vei şi însura, n-ai greşit; Şi de să 28
va mărita fecioara, n-au greşit, ce strînsoare
la trup vor avea unii ca aceştea; iară eu pre
voi vă cruţu. Iară aceasta zic, fraţilor: 29
Vreamea scurtă iaste de acum, ca şi ceia ce
au muieri, ca cînd nu ar avea vor fi. Şi 30
ceia ce plîng, ca cînd n-ar plînge; şi ceia ce
să bucură, ca cînd nu s-ar bucura; şi ceia ce
cumpără, ca cînd n-ar ţinea; Şi ceia ce 31
să trebuiesc cu lumea aceasta, ca cînd nu
s-ar trebui, pentru că treace-se chipul lumii
aceştiia. Şi voiu ca voi fără de grije să 32
fiţi. Cel neînsurat grijaşte ale Domnului,
cum va plăcea Domnului. Iară cel ce 33
s-au însurat, grijaşte ale lumii, cum va
plăcea muierii. Împărţitu-s-au: muiarea 34
şi fecioara cea nemăritată grijaşte ale Dom-
nului, ca să fie sfîntă şi cu trupul şi cu
duhul. Iară ceaea ce s-au măritat grijaşte
ale lumii, cum va plăcea bărbatului. Şi 35
aceasta spre al vostru folos zic, nu ca să
puiu voao laţu, ce cătră cea cu bun chip şi
cu bună apropiare Domnului, neînturnat.
Iară de gîndeaşte neştine a se face grozăvie 36
spre fecioara lui, de va fi preste vîrstă şi
aşa e datoria a se face, ce i-e voia, facă; nu
greşaşte; căsătoreaze-se. Iară carele stă 37
întemeiat, la inimă neavînd nevoie, şi
biruinţă are pentru a sa voie, şi aceasta
au ales întru inima lui, a păzi pre a lui
fecioară, bine face. Deci şi cela ce 38
să însoară bine face, iară cela ce nu să în-

39 soară mai bine face. Muiarea legată e cu
leage preste cîtă vreame trăiaşte bărbatul ei.
Iară de va muri bărbatul ei, volnică iaste cu
carele va vrea să să mărite, numai întru
40 Domnul. Iară mai fericită iaste de va
rămînea aşa, după a mea socoteală; şi mi
să pare şi mie Duhul lui Dumnezău a avea.

CAP VIII

1 Iară pentru ceale junghiate idolilor,
ştim că toţi cunoştinţă avemu.
Cunoştinţa semeţeaşte, iară dra-
2 gostea zideaşte. Iară de pare
cuiva că ştie ceva, încă nimica n-au
cunoscut după cum trebuie a cunoaşte.
3 Iară de iubeaşte neştine pre Dumnezău,
4 acesta e cunoscut despre El. Pentru mîn-
carea dară celor junghiate idolilor, ştim că
nici un idol e în lume, şi cum că nimeni alt
5 Dumnezău nu e, fără numai Unul. Pentru
că măcară că sînt de să zicu dumnezei, ori
în ceriu ori pre pămînt, precum sînt dumne-
6 zei mulţi şi domni mulţi, Iară noao un
Dumnezău e Părintele, dentru Carele-s toate,
şi noi întru El; şi unul e Domnul Iisus
Hristos, pren Carele-s toate, şi noi pren El.
7 Ce nu e întru toţi cunoştinţa. Iară oarecă-
rii cu ştiinţa idolului, pînă acum ca o jîrtvă
idolească mănîncă; şi ştiinţa lor, slabă
8 fiind, să pîngăreaşte. Iară mîncarea pre
noi nu ne aduce la Dumnezău, pentru că
nici de vom mînca, vom prisosi, nici de nu
9 vom mînca, vom scădea. Ce, căutaţi, ca nu
cîndai volnicia voastră aceasta poticală să
10 va face celor ce bolesc. Pentru că de te
va vedea neştine pre tine, pre cel ce are
cunoştinţă, în capiştea idolilor, zicînd, au
nu ştiinţa lui, slabă fiind, să va întări, ca să
11 mănînce ceale junghiate idolilor? Şi piare
cel ce boleaşte frate, spre ştiinţa ta, pren
12 carele Hristos au murit. Şi aşa greşind
la fraţi şi bătînd a lor ştiinţă, slabă fiind,
13 la Hristos greşiţi. Pentru aceaea, de vrea-
me ce mîncarea sminteaşte pre fratele mieu,
nu voiu mînca carne în veac, ca nu pre fra-
tele mieu să smintescu.

CAP IX

1 Nu sînt apostol? Nu sînt volnicu?
N-am văzut pre Iisus Hristos, pre
Domnul nostru? Nu lucrul mieu
2 voi sînteţi întru Domnul? De nu
sînt altora apostol, iară voao sînt;
pentru că peceatea trimiterii meale voi sîn-
3 teţi întru Domnul. Răspunsul mieu celor
4 ce pre mine cercetează acesta iaste. Au
5 nu avem volnecie a mînca şi a bea? Au nu
avem volnicie sor muiare să avem, ca şi ceia-
lalţi apostoli, şi fraţii Domnului, şi Chifa?
6 Au numai eu sîngur şi Varnava nu avem vol-
7 nicie ca să nu lucrăm? Cine osteaşte cu ale
sale chelşuguri vreodată? Cine răsădeaşte
vie, şi den roada ei nu mănîncă? Au ci-
ne paşte turmă, şi den laptele turmei nu
mănîncă? Au doară după ale omului 8
aceastea grăiesc? Au nu şi leagea aceastea
zice? Pentru că în Leagea lui Moisi scris 9
iaste:„Să nu legi gura boului ce trieră!“
Au dară de boi e grijă lui Dumnezău?
Au nu pentru noi cu adevărat zice? Că 10
pentru noi s-au scris că:„Pre nădeajde da-
toriu e cela ce ară, să are, şi cela ce trieră
iaste pre nădeajde să aibă parte de nădeaj-
dea lui“. De noi voao ceale sufleteşti am 11
semănat, mare lucru e de noi voao ceale
trupeşti vom secera? De sînt alţii de volni- 12
cia voastră părtaş, nu mai mult noi? Ce nu
ne-am trebuit cu volnicia aceasta, ce toate
le suferim, ca nu vreo tăiare să dăm Evan-
gheliei lui Hristos. Nu ştiţ că cei ce sfinte- 13
le lucrează, den besearecă mănîncă? Ceia
ce lîngă jîrtăvnic şăd, cu jîrtăvnicul împre-
ună să împart? Aşa şi Domnul au rînduit 14
celor ce Evanghelia vestesc, den Evanghelie
a trăi. Iară eu nice cu una de aceastea 15
m-am trebuit; şi n-am scris aceastea, ca aşa
să să facă întru mine. Pentru că bine mi-e
mai mult să moriu, decît ca neştine lauda
mea să deşărteaze. Pentru că, de mă 16
voiu binevesti, nu-m iaste mie laudă, pentru
că nevoie-m iaste asupră; iară vai mie iaste,
de nu mă voiu binevesti. Pentru că, de 17
voiu face aceasta de bună voie, plată am;
iară de fac de nevoie, diregătoriei m-am
încrezut. Care dară îm iaste mie plata? 18
Ca binevestind, necheltuind voiu pune
Evanghelia lui Hristos, ca să nu mă prea
trebuiesc cu putearea mea întru Evanghelie.
Pentru că, slobod fiind den toate, tuturor 19
pre mine m-am robit, ca pre cei mai mulţi
să dobîndesc; Şi m-am făcut jidovilor 20
ca un jidov, ca pre jidovi să dobîndesc;
Celor de supt leage, ca de supt leage, ca pre 21
cei de supt leage să-i dobîndesc; celor fără
de Leage, ca un fără de leage, nefiind fără
de Leage lui Dumnezău, ce întru Leagea lui
Hristos, ca să dobîndesc pre cei fără de
Leage; Făcutu-m-am celor slabi ca un 22
slab, ca pre cei slabi să-i dobîndesc; tuturor
m-am făcut toate, ca oricum pre vreunii
să-i mîntuiesc. Şi aceasta fac pentru 23
Evanghelie, ca împreună-părtaş ei să mă fac.
Nu ştiţi că cei ce la ţeanchiu aleargă, toţi 24
aleargă, iară unul ia plaşca? Aşa alergaţi, ca
să apucaţi. Iară tot cela ce să nevoiaşte, 25
de toate să opreaşte. Aceia dară, ca stricată
cununie să ia, iară noi, nestricată. Eu 26
dară aşa alerg, nu ca cum nu aţ şti. Aşa bat
cu pumnul, nu ca cum vînt aş bate, Ce-m 27
supuiu trupul şi-l robesc; ca nu cîndai, altora
propoveduind, eu nelămurit mă voiu face.

CAP X

Şi nu voiu ca voi, fraţilor, să nu ştiţi 1
că părinţii noştri toţi supt nori era
şi toţi pren mare au trecut. Şi 2
toţi la Moisi s-au botezat în noru şi

3 în mare, Şi toţi aceeaş mîncare duhovni-
4 cească au mîncat, Şi toţi aceeaş bău-
tură duhovnicească au băut, pentru că
bea den duhovnicească următoare piatră,
5 iară piatra era Hristos. Ce nu întru cei
mai mulţi dentru ei binevru Dumnezău,
6 pentru că să aşternură în pustiiu. Şi
aceastea pilde noao s-au făcut, ca să nu fim
noi poftitori de reale, după cum şi aceia au
7 poftit; Nici închinători de idoli vă faceţi,
după cum oarecarii dentru ei, cum e scris:
„Şăzu norodul a mînca şi a bea şi să scu-
8 lară a juca"; Nici să curvim precum unii
au curvit şi au căzut într-o zi 23000;
9 Nici să ispitim pre Hristos, după cum şi
oarecarii dentru ei au ispitit, şi de şărpi au
10 perit; Nici răpştiţi, precum şi oarecarii
dentru ei au răpştit, şi au perit de cel pierză-
11 toriu. Şi aceastea toate pilde să întîmpla
acelora, iară s-au scris spre învăţătura noas-
tră, la carii săvîrşiturile veacurilor au sosit.
12 Deci cel ce i să pare că stă, caute să nu cază.
13 Dodiiala pre voi nu v-au apucat, fără numai
omenească. Iară credincios e Dumnezău,
Carele nu va lăsa pre voi să vă dodeiţi mai
mult de ce puteţi, ce va face, împreună cu
dodiiala, şi istovul, ca să puteţi voi suferi.
14 Pentru aceaea, iubiţii miei, fugiţi de închină-
15 ciunea idolilor. Ca unor înţelepţi zic,
16 judecaţi voi carea zic. Păharul blagoslo-
veniei, carele blagoslovim, au nu împreunare
sîngelui lui Hristos iaste? Pîinea carea frîn-
gem au nu împreunarea trupului lui Hristos
17 iaste? Căci o pîine, un trup cei mulţi
sîntem, pentru că toţi dentr-o pîine parte
18 avem. Căutaţi pre Israil trupeaşte: Au
nu ceia ce mănîncă jîrtvele împreunători
19 jîrtăvnicului sînt? Deci ce voiu zice? Că
idolul ce iaste? Au că ci e junghiat idolului
20 ce iaste? Ce căci ceale ce jîrtvuiesc limbi-
le, diavolilor jîrtvuiesc, şi nu lui Dumnezău.
Şi nu voiu ca să vă faceţ voi împreunători
21 diavolilor. Nu puteţi păharul Domnului
să beaţi şi păharul dracilor; nu puteţi de
masa Domnului a fi părtaşi, şi de masa
22 dracilor. Au ne asemănăm Domnului?
Au doară mai tare decît El sîntem? Toate
mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
23 Toate mi-s slobode, ce nu toate zidesc.
24 Nimeni al său să nu cearce, ce al altuia fieşte-
25 carele. Tot ce să vinde la măcelărie
mîncaţi, nemică necercetînd, pentru cunoş-
26 tinţa. Pentru că „al Domnului e pămîn-
27 tul şi plinirea lui". Iară de cheamă
neştine pre voi den cei necredincioşi şi veţ
să meargeţi, tot ce să pune înaintea voastră
mîncaţi, nemică cercetînd pentru conoş-
28 tinţă. Iară de va zice neştine voao:
„Aceasta jîrtvă de idoli iaste", nu mîncaţi,
pentru cela ce au spus, şi pentru conoş-
tinţă, pentru că „al Domnului e pămîntul.
şi umplearea lui". Şi conoştinţa, zic, nu 29
a sa, ce a celuialalt; pentru căci dară volni-
cia mea să judecă despre altă conoştinţă?
Iară de sînt eu cu darul părtaş, ce mă bleas- 30
tem pentru carele eu mulţămesc? Deci, 31
ori mîncaţi, ori beaţi, ori ce veţi face, toate
spre mărirea lui Dumnezău faceţi. Fără 32
piadecă fiţ, şi jidovilor, şi elinilor, şi
Besearecii lui Dumnezău, Precum şi eu 33
tuturor întru toate plac, necercînd al mieu
folos, ce al celor mulţi, ca să să mîntuiască.

CAP XI

Asămănători mie fiţ, ca şi eu lui 1
Hristos. Şi laud pre voi, fraţilor, 2
că de toate ale meale vă aduceţi
aminte şi, după cum am dat voao,
rînduialele le ţineţi. Şi voiu 3
cum să ştiţ voi, că a tot bărbatul Hristos
iaste capul, iară capul muierii e bărbatul,
iară capul lui Hristos, Dumnezău. Tot 4
bărbatul, făcînd rugăciune, au prorocind,
capul fiindu-i acoperit, ruşinează capul lui.
Iară toată muiarea, rugîndu-se, au prorocind, 5
cu capul neacoperit, ruşinează-ş capul ei,
pentrucă una iaste şi într-un chip cu cea rasă.
Pentru că, de nu să acopere muiarea, şi 6
tunză-se. Iară de e cu grozăvie muiarea a să
tunde au a să rade, învălească-se. Pentru 7
că bărbatul nu e datoriu să-ş acopere capul,
chipul şi mărirea lui Dumnezău fiind, iară
muiarea mărirea bărbatului iaste. Pentru 8
că nu iaste bărbatul den muiare, ce muiarea
den bărbat. Pentru că nu s-au zidit băr- 9
batul pentru muiare, ce muiarea pentru băr-
bat. Pentru aceaea datoare e muiarea 10
volnicie a avea la cap, pentru îngeri. Însă 11
nici bărbatul fără de muiare, nici muiarea
fără de bărbat, întru Domnul. Pentru că 12
în ce chip muiarea e den bărbat, aşa şi băr-
batul pren muiare, iară toate-s de la Dumne-
zău. Întru voi sînguri judecaţi: Cu cu- 13
viinţă iaste muiarea dezvălită la Dumnezău
să să roage? Au nu însăş firea învaţă 14
pre voi că bărbatul, de-ş va lăsa părul, ne-
cinste lui iaste? Iară muiarea, de va fi pă- 15
roasă, mărire ei iaste, căci părul pentru în-
vălitoare s-au dat ei. Iară de să pare cui- 16
va pricealnic a fi, noi ca acesta obiceiu nu
avem, nici Besearecile lui Dumnezău. Iară 17
aceasta poruncind, nu laud, căci nu spre mai
bine, ce spre mai puţin vă adunaţi. Pentru 18
că, întîiu, împreunîndu-vă voi în besearecă,
auz, despărţiri întru voi a fi, şi o parte oare-
ce crezu. Pentru că trebuie şi eresuri 19
între voi a fi, ca cei lămuriţi arătaţi să fie
întru voi. Împreună dară venind voi la 20
un loc, nu iaste Domnească Cină a mîncarea;
Pentru că fieştecarele a sa cină mai nainte 21
ia cînd mănîncă, şi unul e flămînd, altulu e
beat. Au doară case nu aveţi, ca să mîn- 22
caţi şi să beaţi? Au Beseareca lui Dumnezău

huliţi,şi ruşinaţi pre ceia ce nu au? Ce voiu zice voao? Lăuda-voiu pre voi întru aceasta? 23 Nu laud. Pentru că eu am luat de la Domnul, carea am şi dat voao: Că Domnul Iisus, în noaptea carea să vindea, luo pîine, 24 Şi, mulţămind, frînse şi zise:„Luaţi, mîncaţi; acesta iaste al Mieu trup, cela ce pentru voi să frînge. Aceasta faceţi la a Mea pomenire“. 25 Aşijderea şi păharul, după ce au mîncat, zicînd:„Acesta păhar cea noao Făgăduinţă iaste, întru al Mieu sînge. Aceasta faceţi de cîte ori veţ bea, spre a 26 Mea pomenire“. Pentru că, de cîte ori veţi mînca pîinea aceasta şi păharul acesta veţi bea, moartea Domnului vestiţi, pînă 27 unde va veni. Deci oricarele va mînca pîinea aceasta. au bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului şi sîngelui 28 Domnului. Ce ispitească-se omul pre dînsul, şi aşa den pîine să mănînce şi den păhar 29 să bea. Pentru că cela ce mănîncă şi bea nevredniceaşte, judecată luiş mănîncă şi 30 bea, nealegînd trupul Domnului. Pentru aceaea întru voi mulţi bolnavi şi slabi, şi 31 adorm mulţi. Pentru că, de ne-am socoti 32 pre noi, nu ne-am judeca. Iară judecîndune de Domnul, ne certăm, ca nu împreună 33 cu lumea să ne osîndimu. Deci, fraţii miei, împreună adunîndu-vă a mînca, unul 34 pre alalt aşteptaţi. Iară de e neştine flămînd, în casă mănînce, ca nu la judecată să vă adunaţi. Iară cealealalte, deaca voiu veni, le voiu rîndui.

CAP XII

1 Iară pentru ceale duhovniceşti, fraţilor, nu voiu ca să nu ştiţi voi. 2 Că ştiţi, cînd eraţi limbi, cătră idolii cei fără de glas, ca cînd v-aţi 3 trage ducîndu-vă. Pentru aceaea vă arăt voao că nimenea, întru Duhul lui Dumnezău grăind, zice:„Anathema pre Iisus!“, şi nimenea nu poate să zică:„Pre Domnul Iisus!“, fără numai întru Duhul 4 Sfînt. Iară împărţituri de daruri sînt, iară 5 acelaş e Duhul. Şi osebiri de slujbe sînt, 6 iară acelaş Domnul. Şi despărţiri de lucrure sînt, iară acelaş iaste Dumnezău cel 7 ce lucrează toate întru toate. Şi la fieştecare să dă arătarea Duhului cătră folos. 8 Pentru că unuia pren Duh să dă cuvînt de înţelepciune şi altuia cuvînt de înţeleagere, 9 după acestaşi Duh; Şi altuia credinţă, întru acestaşi Duh, şi altuia daruri de vinde-10 cări, întru acestaşi Duh; Şi altuia lucrări de puteri, şi altuia prorocie, şi altuia aleagere de duhuri, şi altuia roduri de limbi, şi altuia 11 tălmăcire de limbi. Şi toate aceastea le lucrează unul şi acestaşi Duh, împărţind 12 osebi fieştecăruia, după cum va. Că în ce chip trupul unul iaste, şi mădulări are multe, şi toate mădulările unui trup, multe fiind, un trup sînt, aşa şi Hristos. 13 Pentru că şi într-un Duh noi toţi, într-un trup ne-amu botezat, ori jidovi, ori elini, ori robi, ori volnici, şi toţi într-un Duh ne-am adăpat. 14 Pentru că şi trupul nu iaste un mădulariu, ce multe. 15 De va zice piciorul că:„Nu-s mînă, nu-s den trup!“, au doară nu pentru 16 aceasta nu e den trup? Şi de va zice ureachea că:„Nu-s ochiu, nu sînt den trup“, 17 au nu pentru aceasta nu e den trup? De e tot trupul ochiu, unde e auzul? De e tot 18 auzu, unde e mirosul? Iară acum Dumnezău au pus mădulările, fieştecarele dentru eale, în trup, cum au vrut. 19 Iară de ar fi fost toate un mădulariu, unde ar fi trupul? 20 Iară acum multe-s mădulări, şi un trup. 21 Şi nu poate ochiul să zică mînii:„Nu-m eşti de treabă!“, au iarăşi capul picioarelor: „Nu-m sînteţi de treabă!“. 22 Ce cu multu mai vîrtos cealea ce să paru mădulările trupului a fi mai slabe, de treabă sînt. 23 Şi-carele ni să paru mai necinstite a fi decît trupul, la aceastea cinste mai multă punem; şi ceale fără ruşine ale noastre, bună cuviinţă mai mult au. 24 Iară ceale cu bun chip ale noastre n-au treabă, ce Dumnezău au cumpătat trupul, celui lipsit mai multă cinste dînd, 25 Ca să nu fie osebire în trup, ce aceastaş una pentru alta să să grijască 26 mădulările. Şi de pătimeaşte un mădulariu, împreună pătimesc toate mădulările; şi de să măreaşte un mădulariu, împreună 27 să bucură toate mădulările. Iară voi sînteţi trupul lui Hristos şi mădulări de o parte. 28 Şi pre unii au pus Dumnezău în Besearecă: întîiu apostoli, al doilea proroci, a treia dascali; apoi puteri, apoi daruri de vindecări, ajutorii otcîrmuitori, roduri de limbi. Nu 29 toţi apostoli? Nu toţi proroci? Nu toţi 30 dascali? Nu toţi puteri? Au doară toţi daruri au de vindecări? Au toţi cu limbi 31 grăiescu? Au toţi tălmăcesc? Ce rîvniţi darurile ceale mai bune. Şi încă de prisosit cale voao arăt:

CAP XIII

1 De voiu grăi cu limbile oamenilor şi cu ale îngerilor, şi dragoste nu am, făcutu-m-am aramă răsunînd au tîmpănă băcăind. 2 Şi de voiu avea prorocie şi voiu şti tainile toate şi toată înţeleagerea, şi de voiu avea toată credinţa, cît măguri a muta, iară dragoste să n-aib, nemică nu sînt. 3 Şi de voiu da toată avearea mea, şi de voiu da trupul mieu ca să mă arzu, şi dragoste nu am, nemică nu-m folosescu. 4 Dragostea mult îngăduiaşte, îmbunează, dragostea nu rîvneaşte, dragostea nu să semeţeaşte, nu să făleaşte, 5 Nu face grozăvie, nu cearcă ale ei, nu să mînie, nu gîndeaş-

6 te răul. Nu să bucură pre nedireptate, ce
7 împreună să bucură cu adevărul. Toate le priimeaşte, toate le creade, toate le nădej-
8 duiaşte, toate le rabdă. Dragostea nici-odinioară nu scade, şi ori proorocii se vor surpa, şi ori limbi să vor potoli, şi ori înţe-
9 leagerea să va strica. Pentru că den parte
10 înţeleagem şi den parte prorocim. Iară cînd va veni cel deplin, atuncea cel den parte
11 să va surpa. Cînd eram prunc, ca un prunc grăiiam, ca un prunc gîndiiam, ca un prunc socotiiam; iară cînd m-am făcut bărbat, am
12 lepădat ale prunciei. Pentru că vedem acum pren oglindă, ca întru o gîcitură, iar atuncea faţă la faţă; acum cunoscu de o parte, iară atunce voiu cunoaşte, pre cum
13 m-am şi cunoscut. Iară acum rămîne credinţă, nădeajde, dragoste, cîte-treale aceastea; iară mai mare de aceastea e dragostea.

CAP XIV

1 Goniţi înşălăciunea şi rîvniţi ceale duhovniceşti, şi mai mult ca să
2 proroci̦ţi. Pentru că cela ce grăiaşte cu limba, nu oamenilor grăiaşte, ce lui Dumnezău, pentru că nimenea nu aude, iară cu duhul grăiaşte
3 taine. Iară cela ce proroceaşte, oamenilor grăiaşte, zidire, şi mîngîiare, şi oteşire.
4 Cela ce grăiaşte cu limbă, pre dînsul zideaşte; iară cela ce proroceaşte, Besearecă zi-
5 deaşte. Şi voiesc pre toţi voi să grăiţi cu limbi, iară mai vîrtos ca să proroci̦ţi, pentru că mai mare e cela ce proroceaşte decît cela ce grăiaşte cu limbi, afară de nu va tălmăci cineva, ca Besearecа zidire să ia.
6 Iară acum, fraţilor, de voiu veni cătră voi cu limbi grăind, ce voao voiu folosi, de nu voiu voao grăi, au întru descoperire, au întru înţeleagere, au întru prorocie, au întru
7 învăţătură? Însă ceale fără suflete glas dînd, ori fluierul, ori alăuta, de nu va da osebire răspunsurilor strunelor, cum să vor conoaşte ceaea ce să fluieră, sau ceaea ce să
8 zice den alăută? Pentru că trîmbiţa, de va da glas fără semn, cine să va găti la răz-
9 boiu? Aşa şi voi, pren limbă de nu veţi da cuvînt cu bun semn, cum să va conoaşte ce să grăiaşte? Pentru că veţi fi în vînt grăind. De vreame ce atîtea fealiuri de glasuri
10 sînt în lume, şi niciuna dentru eale iaste fără
11 de înţeles. Deci de nu voiu şti putearea glasului, fi-voiu la cela ce grăiaşte varvar, şi
12 cela ce grăiaşte întru mine varvar. Aşa şi voi, de vreame ce rîvnitori sînteţi duhurilor cătră zidirea Besearecii, cercaţi ca să priso-
13 siţi. Pentru aceaea, cela ce grăiaşte cu
14 limbă roage-se ca să tălmăcească. Pentru că, de mă voiu ruga cu limbă, duhul mieu să roagă, iară mintea mea fără
15 rod iaste. Deci ce iaste? Ruga-mă-voiu cu duhul, ruga-mă-voiu şi cu mintea; cînta-voiu cu duhul, cînta-voiu şi cu gîndul.
16 De vreame ce, de vei binecuvînta cu duhul, cela ce plineaşte locul celui prost cum va zice „Amin", pre a ta mulţemită, de vreame ce
17 ce zici nu ştie? Pentru că tu bine mulţe-
18 meşti, iară celalalt nu se zideaşte. Mulţemesc Dumnezăului mieu, [că eu] decît toţi
19 decît voi cu limbi grăind, Ce în Besearecă mi-e voia 5 cuvinte pren gîndul mieu a grăi, ca şi pre alţii să învăţu, decît zeace mii de
20 cuvinte cu limba. Fraţilor, nu vă faceţi copii cu crierii, ce cu răutatea fiţi prunci,
21 iară cu crierii deplini vă faceţi. În Leage scrisu e că:„Într-alte limbi şi cu alte buze grăi-voiu norodului acestuia, şi nici aşa va
22 asculta pre Mine, zice Domnul". Deci limbile spre semn sînt nu celora ce cred, ce celor necredincioşi; iară prorocia nu celor
23 necredincioşi, ce celor ce cred. Deci, de se va aduna Beseareca toată la un loc şi toţi cu limbă vor grăi, şi vor întra proşti sau fără credinţă, nu vor zice că sînteţi
24 nebuni? Iară de vor proroci toţi,şi va întra vreunul necredincios au prost, mustră-să de cătră toţi, iscodeaşte-să despre toţi;
25 Şi aşa ceale ascunse ale inimii lui arătate să fac, şi aşa, căzînd preste faţă, închina-se-va lui Dumnezău, vestind că Dumnezău cu adevărat întru voi iaste. Ce e dară, fraţilor? Cînd
26 vă adunaţi, fieştecarele dentru voi cîntare are, învăţătură are, limbă are, arătare are, tălmăcire are: toate cătră zidire să să facă.
27 Ori cu limbă neştine grăiaşte, întru doi sau mai mult în trei şi de o parte, şi unul tălmăcească. Iară de nu va fi tălmăcitoriu, tacă
28 la adunare, şi luiş grăiască şi lui Dumnezău.
29 Iară proroci doi au trei grăiască, şi ceialalţi
30 să aleagă. Iară de se va descoperi la altul
31 şăzînd, cel dentîiu să tacă. Pentru că puteţi cîte unul toţi a proroci, ca toţi să să în-
32 veaţe şi toţi să să mîngîie. Şi duhurile
33 prorocilor, la proroci să supun. Pentru că nu iaste al neaşăzării Dumnezău, ce al păcii. Ca în toate Besearecile sfinţilor,
34 Muierile voastre în beseareci să tacă, pentru că nu s-au poruncit lor să grăiască, ce să as-
35 culte, cum şi Leagea zice. Iară de vor ceva să înveaţe, acasă pre ai lor bărbaţi să-i întreabe, pentru că grozav iaste muierilor a
36 grăi în besearecă. Au de la voi cuvîntul lui Dumnezău au ieşit? Au la voi sîngur au
37 nemerit? Oricarele i să pare proroc a fi, au duhovnic, înţeleagă ceale ce scriu voao că ale Domnului sînt porunci. Iară de nu
38 cunoaşte cineva, nu cunoască. Deci, fraţi-
39 lor, rîvniţ a proroci, şi a grăi cu limbi
nu oprireţ. Toate cu bun
40 chip şi după rînduială
să să facă.

CAP XV

1 Şi arăt voao, fraţilor, Evanghelia
carea am binevestit voao, carea aţ
2 şi luat, întru carea şi staţi, Pren
carea vă şi mîntuiţ; cu ce cuvînt
am binevestit voao, de o ţineţi,
fără numai de nu în zădar aţi crezut,
3 Pentru că am dat întîiu voao, carea am şi
luat, că Hristos au murit pentru păcatele
4 noastre, după Scripturi, Şi cum S-au
îngropat, şi cum au învis a treia zi, după
5 Scrisori; Şi cum S-au arătat lui Chifa,
6 apoi la cei doisprăzeace; Apoi S-au arătat
asupra a 500 de fraţi deodată, dentru carii
mai mulţi sînt pînă acum, iară unii au şi
7 adormit; Apoi S-au arătat lui Iacov, apoi
8 la apostolii toţ; Iară mai pe urmă de toţi,
ca unii lepădături, arătatu-S-au şi mie.
9 Pentru că eu sînt cel mai mic dentru apostoli,
carele nu-s destul a mă chema apostol, pentru
căci am gonit Besearica lui Dumnezău.
10 Iară cu darul lui Dumnezău sînt ce sînt; şi
darul Lui e cel ce e la mine, nu deşărt s-au
făcut, ce mai mult decît toţi decît ei am
ostenit. Şi nu eu, ce darul lui Dumnezău,
11 cel ce e cu mine. Ori eu dară, ori aceia,
12 aşa mărturisim şi aşa aţi crezut. Iară de
vreame ce Hristos să mărturiseaşte că den
cei morţi au învis, cum zic oarecarii întru
13 voi că înviere morţilor nu iaste? Dară,
de înviere morţilor nu iaste, nici Hristos au
14 învis. Iară de Hristos n-au învis, deşartă
e dară mărturisirea noastră, şi deşartă e şi
15 credinţa noastră. Şi ne aflăm şi mărturii
mincinoase lui Dumnezău, căci am mărturi-
sit asupra lui Dumnezău că au învis pre
16 Hristos, pre Carele nu L-au învis. Că de
vreame ce morţii nu să învie, nici Hristos
17 nu S-au învis. Iară de Hristos n-au învis,
deşartă e credinţa noastră, încă sînteţi
18 întru păcatele voastre. Poate fi că şi ceia
19 ce au dormit întru Hristos au perit. De
vreame ce în viaţa aceasta nădejduiţi sîntem
întru Hristos numai, mai mişei decît toţi
20 oamenii sîntem. Iară acum Hristos au
învis den morţi, începătură celor adormiţi
21 s-au făcut. Pentru că, de vreame ce pren
om e moartea, şi pren om învierea morţilor.
22 Pentru că în ce chip întru Adam toţi moru,
23 aşa şi întru Hristos toţi să vor învia. Şi
fieştecarele întru a sa rînduială; începătură
e Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru
24 venirea Lui, Apoi sfîrşitul, cîndu va
da împărăţia lui Dumnezău şi Părintelui,
cîndu va supune toată domnia şi toată
25 biruinţa şi putearea. Pentru că să cade
El a împărăţi pînă unde va pune pre toţi
26 vrăjmaşii supt picioarele Lui. Mai tîrziu
27 vrăjmaşu să surpă moartea. „Pentru că
toate le-au supus supt talpele Lui". Şi
cînd va zice că „Toată s-au supus," aiavea e
că: afară den Cela ce au supus Lui toate.
Şi cînd să vor supune Lui toate, atuncea şi 28
sîngur Fiiul supune-Se-va Celuia ce au supus
Lui toate, ca să fie Dumnezău toate întru
toate. De vreame ce, ce vor face cei ce să 29
botează, pentru morţi? De vreame ce cu
adevăr morţii nu să învie, ce să şi botează
pentru morţi? Direpţ ce şi noi avem 30
primejdie în tot ceasul? În toate zilele 31
moriu, pre a voastră laudă, carea am întru
Hristos Iisus, Domnul nostru! De vreame 32
ce, după cum m-am luptat cu hiarăle la
Efes, ce mi-e folosul? De nu să învie morţii,
să mîncăm şi să bem, pentru că mîine vom
muri! Nu vă rătăciţ! Strică năravurile 33
bune voroavele reale. Trezviţi-vă cu 34
direptate şi nu greşiţ. Pentru că neînţe-
leagerea lui Dumnezău oarecarii au; cătră
înfruntare voao zic. Ce va zice neştine: 35
Cum înviază morţii şi cu ce trup vin?
Nebune, tu ce sameni nu să învie, de nu va 36
muri. Şi care sameni, nu trupul carele 37
va să să facă sameni, ce gol grăunţ, de să
va întîmpla de grîu, sau altă ceva den ceale-
alalte. Iară Dumnezău îi dă lui trup, 38
după cum au vrut, şi la fieştecarele den
sămănături al său trup. Nu tot trupul 39
e un trup, ce altul e trupul al oamenilor,
altul e trupul dobitoacelor, şi altul al peşti-
lor, şi altul al pasărilor; Şi trupuri cereşti, 40
şi trupuri păminteşti, ce alta e a cereştilor
mărire, şi alta a celor păminteşti. Alta e 41
mărirea soarelui, şi alta e mărirea lunii, şi
alta e mărirea stealelor, pentru că stea de
stea osebire are întru mărire. Aşa şi învi- 42
area morţilor: Samănă-să întru stricăciune,
rîdică-să întru nestricare; Samănă-să 43
întru necinste, rădică-să întru mărire; samă-
nă-se cu slăbiciune, scoală-se cu puteare;
Samănă-se trup sufletesc, scoală-să trup 44
duhovnicesc. Iaste trup sufletesc, şi iaste
trup duhovnicesc. Pentru că aşa e şi scris: 45
„Făcutu-s-au cel dentîiu om, Adam, întru
suflet viu; cel de apoi Adam, întru duh făcă-
toriu de viaţă". Ce nu e dentîiu cel 46
duhovnicesc, ce cel sufletesc, apoi cel
duhovnicesc. Omul cel dentîiu—den 47
pămînt de lut, al doilea om—Domnul den
ceriu. În ce fealiu cel de lut, într-acelaş 48
fealiu şi cei de lut; şi în ce fealiu cel ceresc,
într-acela fealiu şi cei cereşti. Şi precum 49
au purtat chipul celui de lut, să purtăm şi
chipul celui ceresc. Şi aceasta zic, fraţilor, 50
că trup şi sînge împărăţia lui Dumnezău să
moşnenească nu pot, nice stricarea pre nestri-
care moşteneaşte. Iată, taină voao zic: 51
Toţi nu vom adormi, iară toţi ne vom schim-
ba, Întru necurmată vreame, întru cli- 52
peala ochiului, în cea de apoi trîmbiţă; pentru
că va trîmbiţa şi vor învia morţii, nestricaţi
şi noi ne vom schimba. Pentru că trebuie 53
stricăciunea aceasta să să îmbrace ne-

stricare şi muritoriul acesta să să îmbrace
54 nemurire. Iară cînd stricatul acesta să
va îmbrăca nestricare şi cel muritoriu
acesta să va îmbrăca nemoarte, atuncea să
va face cuvîntul cel ce e scris:„Înghiţitu-s-au
moartea în biruinţă. Unde ţi-e, moarte,
55 boldul? Unde ţi-e, iadule, biruinţa?“
56 Iară boldul morţii e păcatul, şi putearea
57 păcatului–leagea. Iară lui Dumnezău
har, Celuia ce dă noao biruinţa pren Dom-
58 nul nostru Iisus Hristos! Deci, fraţii
miei iubiţi, neclintiţi fiţi, nemutaţi, priso-
sind întru lucrul Domnului pururea, ştiind
că osteneala voastră nu iaste deşartă întru
Domnul.

CAP XVI

1 Iară pentru socoteala cea de la sfinţi,
în ce chip am rînduit Besearecelor
2 Galatei, aşa şi voi faceţi. Întru
una de a săptămînii, fieştecarele
dentru voi lîngă dînsul puie, adu-
cînd ce să va îndura, ca nu, cînd voiu veni,
3 atuncea socoteale să să facă. Iară cînd
voiu veni, pre carii veţi ispiti pren cărţi,
pre aceştea voiu trimite să ducă darul vostru
4 la Ierusalim. Şi de va fi vreadnic ca şi eu
să merg, împreună cu mine vor mearge.
5 Şi voiu veni cătră voi cînd Machidonia voiu
treace, pentru că pren Machidonia trec.
6 Iară cătră voi cîndai voiu rămînea, au voiu
şi ierna, ca voi să mă petreaceţi oriunde
7 voiu mearge. Pentru că nu voiu pre voi
acum, întru treacere, să vă văz, ce nădeju-
iesc vreame oarecare a rămînea cătră voi,
8 de va Domnul porunci. Şi voiu rămînea
9 la Efes pînă la Rusalii. Pentru că uşă mie
s-au deşchis mare şi cu lucru, şi împotrivi-
10 tori mulţi. Şi de va veni Timotheiu, cău-
taţi ca fără frică să fie cătră voi, pentru că
11 lucrul Domnului lucrează ca şi eu. Deci
nimeni pre el să nu-l defaime, ce să-l petrea-
ceţi pre el cu pace, ca să vie cătră mine,
12 pentru că aştept pre el cu fraţii. Iară
pentru Apollos fratele, mult am rugat pre el
ca să vie cătră voi cu fraţii, şi cu adevărat
nu era voie ca acum să vie; iară va veni cînd
13 va afla vreame bună. Privegheaţi, staţi
în credinţă, îmbărbătaţi-vă, întăriţi-vă.
14 Toate ale voastre cu dragoste să fie.
15 Şi rog pre voi, fraţilor,—ştiţi casa lui Stefa-
na că iaste începătură Ahaiei şi spre slujba
16 sfinţilor s-au rînduit pre ei— Ca şi voi
să ascultaţi la unii ca aceştea şi la tot cela
17 ce împreună lucrează şi osteneaşte. Şi
mă bucur spre venirea lui Stefana şi a lui
Furtunat şi a lui Ahaicu, căci a voastră
18 lipsă aceştea au plinit, Pentru că au
odihnit al mieu duh şi al vostru. Cunoaşteţ
19 dară pre unii ca aceştea. Închină-se voao
Besearecile Asiei. Închină-se voao întru Dom-
nul mult Achila şi Preschila, împreună cu cea
den casele lor Besearecă. Închină-se voao 20
fraţii toţi. Închinaţi-vă unul altuia cu săru-
tare svîntă. Sărutarea cu a mea mînă, a 21
lui Pavel. Carele nu iubeaşte pre Domnul 22
nostru Iisus Hristos fie anathema!
Maranatha! Darul Domnului 23
Iisus Hristos cu voi.
Dragostea mea cu 24
toţi cu voi întru
Hristos Iisus!
Amin.

Cătră corintheani cea dentîiu s-au scris de
la Filipi, pren Stefanna, şi Furtunat,
şi Ahaicu, şi Timotheiu.

CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel, apostol al lui Iisus 1
Hristos, pren voia lui
Dumnezău, şi Timothei
fratele: Besearecii lui
Dumnezău, ceea ce iaste
în Corinth, împreună cu
svinţii toţi ce sînt întru
toată Ahaia. Dar voao 2
şi pace de la Dumnezău Părintele nostru şi
Domnul Iisus Hristos. Binecuvîntat Dum- 3
nezăul şi Părintele Domnului nostru Iisus
Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezău
a toată mîngîiarea, Cela ce mîngîie pre 4
noi preste toată scîrba noastră, ca să putem
noi să mîngîiem pre cei den toată scîrba,
pren mîngîiarea carea ne mîngîiem noi des-
pre Dumnezău. Căci în ce chip prisosesc 5
patimile lui Hristos întru noi, aşa pren
Hristos prisoseaşte şi mîngîiarea noastră.
Şi ori ne necăjim—pentru a voastră mîngî- 6
iarea şi mîntuire ceaea ce să isprăveaşte, cu
răbdarea aceloraş patime carele şi noi pă-
timim; au şi mîngîindu-ne—pentru a voastră
mîngîiare şi mîntuire. Şi nădeajdea noastră 7
adevărată e pentru voi, ştiind că, în ce chip
împreunători sînteţi patemilor, aşa şi mîngî-
ierii. Pentru că nu vom ca voi să nu ştiţi, 8
fraţilor, pentru necazul nostru cela ce s-au
făcut noao în Asia, căci preste samă ne-am
îngreoiat preste putinţă, cît să ne fim părăsit noi şi de a trăi. Ce noi întru noi jude- 9
cata morţii am avut, ca să nu fim nădeju-
indu-ne întru noi înşine, ce întru Dumne-
zău, Cela ce scoală morţii, Carele 10
dentru moarte ca aceasta au mîntuit pre
noi şi ne mîntuiaşte, la Carele nădeju-

11 im încă şi ne va mai izbăvi. Împreună
slujind şi voi pentru noi cu ruga, ca, dentru
multe obraze, cel ce e la noi dar, pren mulţi
12 să va mulţămi, pentru noi. Pentru că
fala noastră aceasta iaste: mărturia cunoş-
tinţii noastre că, cu direptate şi cu curăţia
lui Dumnezău, nu cu înţelepciune trupească,
ce cu darul lui Dumnezău am petrecut în
13 lume, şi mai mult cătră voi. Pentru că
nu altele scriem voao, ce numai carele ce-
tiţi, au şi cunoaşteţi. Şi nădejduiescu că şi
14 pînă în săvîrşit veţi cunoaşte; După cum
aţ şi cunoscut pre noi, de o parte, că laudă
voao sîntem, după cum şi voi noao, în ziua
15 Domnului Iisus. Şi cu această nădejduire
vream cătră voi să viu mai nainte, ca al
16 doilea dar să aveţi, Şi pren voi a treace la
Machidonia, şi iarăş de la Machidonia a veni
cătră voi, şi de cătră voi a mă petreace în
17 Iudea. Deci, aceasta sfătuind, nu cîndai
ceva şi cu iuşorare am lucrat? Au carele
sfătuiescu, trupeaşte le sfătuiescu, ca să fie
18 lîngă mine „aşa", aşa şi „nu", nu? Ce,
credincios e Dumnezău, că cuvîntul nostru
cel cătră voi nu s-au făcut „aşa" şi „nu".
19 Pentru că Fiiul lui Dumnezău pre noi, Iisus
Hristos, Cela ce întru voi, pren noi S-au
mărturisit, pren mine şi pren Siluan şi
Timotheiu, nu S-au făcut „aşa" şi „nu", ce
20 „aşa" întru El s-au făcut. Pentru că, cî-
te-s făgăduinţele lui Dumnezău—întru acest
„aşa"; şi cu acest „amin" lui Dumnezău,
21 spre mărire, pren noi. Iară Cela ce adeve-
rează pre noi împreună cu voi în Hristos şi
22 Cela ce au uns pre noi—Dumnezău, Cela
ce ne-au şi pecitluit pre noi şi au dat arvuna
23 Duhului întru inimile noastre. Iară eu
martur pre Dumnezău chem asupra sufletu-
lui mieu că, cruţînd pre voi, n-am mai venit
24 la Corenth. Nu că stăpînim voao credinţa,
ce împreună-ajutori sîntem bucuriei voastre,
pentru că cu credinţa staţi. —

CAP II

1 Şi am ales mie aceasta, ca să nu viu
2 iară cu mîhnire cătră voi. Pentru
că, de eu mîhnescu pre voi, şi carele
iaste cela ce mă veseleaşte pre
mine, fără numai cela ce să mîh-
3 neaşte dentru mine? Şi am scris voao
aceastaş, ca nu, venind, mîhnire să aibu
den carele mi să cădea să mă bucur, nădej-
duind preste toţ voi că a mea bucurie a
4 voastră tuturor iaste. Pentru că de mult
necaz şi strînsoarea inimii am scris voao,
pren multe lacrămi, nu ca să vă mîhniţi, ce
ca dragostea să cunoaşteţi, carea am mai
5 mult la voi. Iară de neştine au mîhnit,
nu pre mine au mîhnit, ce, pre o parte, ca
6 să nu îngreuiezu, pre toţi pre voi. Des-
tulu e unuia ca acestuia certarea aceasta,
7 cea de cătră mai mulţi. Cît împotrivă,
mai mult pre voi să vă bucuru şi vă rog, ca
nu cîndai cu cea mai multă mîhnire să va
înghiţi unul ca acela. Pentru aceaca rog 8
pre voi să adeveriţi la el dragoste, Pentru 9
că spre aceasta am şi scris, ca să nu conosc
ispita voastră, de la toate ascultători sînteţi.
Iară la carele veţi hărăzi ceva, şi eu; pentru 10
că şi eu, ce am hărăzit, căruia am hărăzit—
pentru voi, întru faţa lui Hristos, ca să nu
ne asuprim de satana, Că ştim ale lui 11
gînduri. Şi venind la Troada, la Evan- 12
ghelia lui Hristos, şi uşa deşchisă mie fiind
întru Domnul, n-avuiu răpaos duhului mieu,
neaflînd eu pre Tit, fratele mieu, Ce pără- 13
sindu-mă de ei, am ieşit la Machidonia.
Iară har lui Dumnezău, Celuia ce pururea 14
arătaţi ne face întru Hristos şi mirosul
conoştinţii Lui arătînd, pren noi, în tot
locul! Căci a lui Hristos bun miros sîn- 15
tem, lui Dumnezău, întru cei ce să mîntu-
iesc şi în cei pierduţi; Unora—miros de 16
moarte spre moarte, iară altora—miros de
viaţă spre viaţă. Şi cătră aceastea cine e
îndestulat? Pentru că nu sîntem ca cei 17
mulţi, precupind cuvîntul lui Dumnezău,
ce ca dentru curăţie, ce ca de la Dumnezău,
înaintea lui Dumnezău, întru Hristos grăim.

CAP III

Începem iarăş pre noiş a ne întemeia? Au nu ne trebuiesc, după cum 1
oarecarii, cărţi de ajutoriu cătră
voi, au dentru voi ajutoriu? Cartea 2
noastră voi sînteţi, scrisă în inimile
noastre, ştiindu-se şi citindu-se de cătră
toţi oamenii, Arătîndu-vă că sînteţi carte 3
a lui Hristos, fiind slujîtă despre noi, scrisă
nu cu cerneală, ce cu Duhul lui Dumnezău
celui viu, nu întru leaspezi de piatră, ce întru
leaspezi de inimă de trup. Şi nădeajde 4
ca aceasta avem pren Hristos cătră Dumne-
zău. Nu că vreadnici sîntem, de la noi, 5
să socotim cevaş ca dentru noi, ce destoini-
cia noastră iaste de la Dumnezău, Carele 6
ne-au învrednicit pre noi cu poslușnicii cei
Noao Făgăduinţe, nu a scrisorii, ce a duhu-
lui, pentru că scrisoarea omoară, iară duhul
învie. Iară de fu slujba morţii în scrisori 7
tipărită în pietri, făcutu-s-au întru mărire
cît n-au fost putînd fiii lui Israil a căuta în
obrazul lui Moisi, pentru mărirea obrazului
lui, cea ce să veştejiia, Cum nu mai mult 8
slujba Duhului va fi întru mărire? Că de 9
e slujba osîndei mărire, cu mult mai vîrtos
prisoseaşte slujba direptăţii întru mărire.
Pentru că nice s-au mărit ceaea ce e mărită, 10
într-aceasta parte, pentru cea de prisosit
mărire. Pentru că, de e ceaea ce piare 11
pren mărire, cu mult mai mult ceaea ce ră-
mîne în mărire. Avînd direpţ aceaea nă- 12
deajde ca aceasta, multă îndrăznire avem,
Şi nu precum Moisi punea acoperemînt pres- 13

te faţa lui, ca să nu caute fiii lui Israil la
14 săvîrşitul celui ce era trecătoriu. Ce să
împietriră gîndurile lor, pentru că pînă
astăzi acestaş acoperemînt spre cetirea cei
Vechi Făgăduinţă rămîne, nedescoperindu-
15 să, căci întru Hristos să surpă, Ce pînă
astăzi, cînd să citeaşte Moisi, acoperemînt
16 preste inima lor zace. Iară cînd se va
întuma cătră Domnul, să ia den prejur
17 acoperemîntul. Iară Domnul Duhul iaste,
şi unde iaste Duhul Domnului, acolo e
18 volnicia. Iară noi toţi, cu descoperit
obraz, mărirea Domnului ca pren oglindă
văzîndu-o, acelaş obraz ne de iznoavă
închipuim, de la mărire la mărire, ca de la
Duhul Domnului.

CAP IV

1 Pentru aceaea, avînd slujba aceasta,
după cum ne-am miluit, nu tînjim,
2 Ce ne-am tăgăduit de ceale ascunse
ale ruşinei, neumblînd cu vicleşug,
nici viclenind cuvîntul lui Dumne-
zău, ce cu arătarea adevărului întărindu-ne
pre noi cătră toată ştiinţa oamenilor înain-
3 tea lui Dumnezău. Iară de şi iaste acope-
rită Evanghelia noastră, întru cei periţi
4 iaste acoperită, Întru carei Dumnezăul
veacului acestuia au orbit gîndurile celor
necredincioşi, ca să nu le lumineaze lor
luminarea Evangheliei, a mărirei lui Hristos,
5 Carele iaste chipul lui Dumnezău. Pentru
că nu pre noi mărturisim, ce pre Hristos
Iisus Domnul, iară pre noi—robi voao pren
6 Iisus. Căci Dumnezău, Cela ce au zis:
„Dentru întunearec, lumină să lumineaze",
—Carele au luminat întru inimile noastre,
cătră luminarea cunoştinţei mărirei lui
7 Dumnezău, în faţa lui Iisus Hristos. Şi
avem visteria aceasta în vase de lut, ca priso-
sirea puterii să fie a lui Dumnezău, şi nu de
8 la noi, Întru tot necăjîndu-ne, iară nu
împresurîndu-ne; lipsindu-ne, ce de tot nelip-
9 sindu-ne; Gonindu-ne, iară nu părăsindu-
ne; oborîndu-ne, ce nu pierzîndu-ne,
10 Pururea mărirea Domnului Iisus în trup pur-
tînd, ca şi viaţa lui Iisus în trupul nostru să
11 să arate. Pentru că pururea noi, cei vii,
la moarte ne dăm pentru Iisus, ca viaţa lui
Iisus să să arate întru trupul nostru cel
12 pămintesc. Deci moartea întru noi să lu-
13 crează, iară viaţa întru voi. Şi avînd
acelaş duh al credinţei, după ce e scris:
„Crezut-am, pentru aceaea am grăit", şi
noi credem, pentru aceaea şi grăim,
14 Ştiind că Cela ce au învis pre Domnul Iisus
şi pre noi pren Iisus ne va rădica şi va
15 pune împreună cu voi. Pentru că toate-s
pentru voi, ca, darul înmulţindu-se, pren
cei mai mulţi mulţimita va prisosi la mă-
16 rirea lui Dumnezău. Pentru aceaea nu
tînjîm, ce, măcară că şi cel den afară al
nostru om să strică, iară cel denlăuntru să
17 înnoiaşte den zi în zi. Pentru că cel
de-ndată iuşor al scîrbei noastre cea de
prisosit, întru prisosire veacinică gre-
ime a mărirei lucrează noao, Nesocotind 18
noi ceale ce să văd, ce ceale ce nu să văd,
pentru că cealea de să văd deşarte sînt, iară
cealea ce nu să văd veacinice sînt.

CAP V

Pentru că ştim că, de să va surpa 1
cea pămintească a noastră casă, a
lăcaşului zidire de la Dumnezău
avem, casă veacinică în ceriu, nefă-
cută de mînă. Pentru că întru 2
aceasta suspinăm, lăcaşul nostru cel den
ceriu a-l îmbrăca pohtind. De ne vom şi 3
îmbrăca, nu ne vom afla goli. Pentru că 4
şi ceia sîntem în trup suspinăm îngreuindu-
ne, de vreame ce nu vom să ne dezbrăcăm,
ce să ne îmbrăcăm, ca să să înghiţă cel muri-
toriu de cătră viaţă. Iară Cela ce ne-au 5
lucrat pre noi spre aceasta, Dumnezău iaste,
Carele au-şi dat noao arvona Duhului.
Îndrăznind dară pururea şi ştiind că, fiind 6
merşi cu trupul, depărtaţi sîntem de la
Domnul, Pentru că pren credinţă umblăm, 7
nu pren chip, Ce nădejduim şi bine vom 8
mai mult să ieşim den trup şi să meargem
cătră Domnul. Pentru aceaea ne şi nevoim, 9
ori fiind veniţi, ori fiind ieşiţi, bineplăcuţi
la El să fim. Pentru că toţi noi să ne ară- 10
tăm trebuie înaintea divanului lui Hristos, ca
să ia fieştecarele ceale pren trup, cătră carele
au făcut, ori bine, ori rău. Ştiind direpţ 11
aceaea frica Domnului, pre oameni adeverim,
iară la Dumnezău ne arătăm, şi nădejduiesc
şi întru ştiinţile voastre să să fie arătată.
Pentru că nu iarăş pre noi ne întărim cătră 12
voi, ce pricină dînd voao laudii pentru noi,
ca să aveţi cătră ceia ce în faţă să laudă,
şi nu cu inema. Ce ori de ne-am răzvră- 13
tit lui Dumnezău, lui Dumnezău sîntem
răzvrătiţi, ori întregi sîntem la minte, voao
sîntem. Pentru că dragostea lui Hristos ne 14
ţine pre noi, judecînd aceasta că, de unul
pentru toţi au murit, poate fi că toţi au
murit. Şi pentru toţi au murit, pentru 15
ca ceia ce trăiesc, să nu mai trăiască loruş,
ce Celuia ce pentru ei au murit şi S-au sculat.
Deci noi, de acum înainte, pre nimenea ştim 16
trupeaşte, iară de am şi cunoscut trupeaşte
pre Hristos, iară acum nu-L mai cunoaştem.
Deci, de e întru Hristos vreo noao zidire, 17
ceale dentîiu s-au petrecut; iată, s-au făcut
noao toate. Şi toate—de la Dumnezău, 18
Cela ce au împăcat pre noi cu El pren Iisus
Hristos şi au dat noao slujba împăcăciunii.
Ca cum Dumnezău era întru Hristos, lumea 19
împăcînd cu El, nesocotind lor greşealele
lor şi puind întru noi cuvîntul împăcăciunii.
Pentru Hristos dară rugăm, ca cum Dumne- 20
zău rugîndu-să pren noi: Rugămu-ne, pentru
Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezău! Pen- 21
tru că pre Cela ce n-au cunoscut păcat, pentru
noi păcat au făcut, ca noi să ne facem direp-

tatea lui Dumnezău întru El.

CAP VI

1 Şi împreună-lucrînd, şi rugăm, nu
în deşert darul lui Dumnezău să
2 priimiţ voi, Pentru că zice:
„În vreame priimită am ascultat
pre tine şi în zi de mîntuire am
ajutat ţie". Iată acum vreame bine priimită,
3 iată acum zi de mîntuire. Nici o poticneală întru niciunul dînd, ca să nu să hu-
4 lească slujba, Ce întru tot întemeind
pre voi, ca ai lui Dumnezău slugi, întru îngăduinţă multă, întru necazuri, întru ne-
5 voi, întru strînsori, Întru rane, în temniţe,
în neaşezări, în osteneale, în privegheri, în
6 posturi, În curăţie, în ştiinţă, întru multă îngăduinţă, întru bunătate, întru Duh
7 Sfînt, întru dragoste fără de făţărie, În
cuvîntul adevărului, în putearea lui Dumnezău, pren armele direptăţii, ceale de-a
8 direapta şi ceale de-a stînga, Pren mărire
şi necinste, pren rea veaste şi bună veaste;
9 ca nişte înşălători şi adeveriţi; Ca nişte necunoscuţi şi cunoscuţi; ca nişte muritori
şi iată, trăim; ca şi cînd ne-am certa, şi nu
10 ne-am omorî; Ca şi cînd am fi mîhniţi,
şi pururea ne bucurăm; ca nişte săraci, şi
pre mulţi îmbogăţînd; ca nimica avînd, şi
11 toate cuprinzînd. Gura noastră s-au deschis cătră voi, corintheani, inima noastră
12 s-au lărgit. Nu fiţi cu strîmtoare întru
noi, ce vă strîmtaţi întru înlăuntrurile voas-
13 tre. Şi aceastaş răsplătire, ca unor fii
14 zicu, lărgiţi-vă şi voi! Nu vă faceţi
cumpănindu-vă într-alt chip cu cei necredincioşi, pentru că ce însoţire are direptatea
cu fărăleagea? Şi ce împreunare e luminii
15 cătră întunearecu? Şi ce tocmire iaste
lui Hristos cătră Velial? Au ce parte e
16 credinciosului cu cel necredincios? Şi ce
împreunare iaste besearecii lui Dumnezău cu idolii? Pentru că voi besearica lui Dumnezău celui viu sînteţi, cum au zis Dumnezău că: „Voiu lăcui întru ei şi voiu umbla
întru ei şi voiu fi lor Dumnezău şi ei vor fi
17 mie norod". Pentru aceaea: „Ieşiţi den
mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul, şi
de necurat nu vă atingeţi, şi Eu voiu priimi
18 pre voi. Şi voiu fi voao întru părinte şi
voi veţ fi Mie spre fii şi feate", zice Domnul
cel Întrutotţiitoriu.

CAP VII

1 Aceaste făgăduinţe avînd dară, iu-
biţilor, să ne curăţim pre noi de
toată pîngăriciunea trupului şi a
duhului, făcînd sfinţire cu frica
2 lui Dumnezău. Osebiţi pre noi!
Pre nimenea n-am năpăstuit, pre nimenea
n-am stricat, spre nimenea n-am lăcomit.
3 Nu spre cleveteală zic, pentru că am
zis mai nainte că în inimile noastre sînteţi, ca împreună să muriţi şi împreună
să trăiţi. Multă mi-e îndrăznirea cătră voi!
Multă mi-e lauda pentru voi! Plin sînt cu 4
mîngîiarea! Mă prea prisosesc cu bucuria,
preste tot necazul nostru! Pentru că, ve- 5
nind noi la Machidonia, niciun răpaos au
avut trupul nostru, ce întru tot necăjindune: den afară sfade, den lăuntru frici.
Ce Cela ce mîngîie pre cei smeriţi ne-au 6
mîngîiat pre noi, Dumnezău, cu venirea lui
Tît. Şi nu numai întru venirea lui, ce şi 7
întru mîngîiarea carea s-au mîngîiat spre voi,
vestind noao a voastră poftă, a vostră plîngere, a voastră rîvnire pentru mine, cît mai
mult eu m-am veselit. Că, măcară că am 8
şi mîhnit pre voi cu cartea, nu mă căiesc,
măcară că mă căiam; pentru că văzu că
cartea aceaea, măcară că un ceas, v-au mîhnit pre voi. Acum mă bucur, nu căci v-aţi 9
mîhnit, ce căci v-aţi mîhnit spre pocăinţă;
pentru că v-aţi mîhnit dumnezeieşte, ca
întru nemică să nu păgubiţi dentru noi.
Pentru că cea dumnezeiască mîhnire pocă- 10
inţă spre mîntuire, necăită, lucrează; iară
a lumii mîhnire moarte lucrează. Pentru 11
că, iată, aceasta, a vă mîhni voi dumnezeiaşte, cîtă sîrguială au făcut voao, ce răspuns,
ce scîrbă, ce frică, ce pohtă, ce rîvnire, ce
izbîndă! Întru tot aţi întărit pre voi curaţi
a fi întru lucru. Deci, de am şi scris voao, 12
nu pentru cela ce au făcut strîmbătate, nici
pentru cela ce au avut strîmbătate, ce ca să
să arate sîrguiala voastră, cea ce iaste pentru
voi cătră voi, înaintea lui Dumnezău.
Pentru aceaea ne-am mîngîiat pre mîngîiarea 13
voastră, şi cu mult mai vîrtos ne-am bucurat
pre bucuria lui Tît, căci s-au odihnit duhul
lui despre voi toţi. Că orice la el pentru 14
voi m-am lăudat, nu m-am ruşinat, ce după
cum toate cu adevărat am grăit voao, aşa
şi lauda noastră cea ce e spre Tît, adevăr
s-au făcut. Şi inema lui mai mult spre 15
voi iaste, pomenind cea a voastră a tuturor
ascultare, cum cu frică şi cu cutremur aţi
priimit pre el. Bucuru-mă că întru tot
nădejduiesc întru voi.

CAP VIII

Şi arătăm voao, fraţilor, darul lui 1
Dumnezău, cel ce a dat în Beseare-
cile Machidoniei; Căci întru mul- 2
tă ispită de necazu, prisosirea bucuriei lor şi cea într-adînc sărăcie a
lor au prisosit întru avuţia prostimei lor.
Căci după puteare mărturisesc, şi preste 3
puteare, de bună voie, Cu multă mîngî- 4
iare rugînd pre voi, darul şi împreunarea
slujbei, cea de cătră svinţi, să priimim noi.
Şi nu după cum am nădejduit, ce pre 5
ei s-au dat întîi Domnului şi noao, pren
voia lui Dumnezău, Ca să rugăm 6
noi pre Tît ca, cum au şi mai înain-

te început, aşa să şi săvîrşască la voi şi da-
7 rul acesta. Ce în ce chip prisosiţ întru
tot: cu credinţa, şi cu cuvîntul, şi cu ştiinţa,
şi cu toată sîrguiala, şi cu cea dentru voi în-
tru noi dragoste, ca şi într-acesta dar să priso-
8 siţ. Nu după poruncă zic, ce pren a altora
sîrguială şi a dragostei voastre adeverinţă
9 ispitind. Pentru că ştiţ darul Domnului
nostru Iisus Hristos, căci pentru voi au sără-
cit, bogat fiind, ca şi voi cu Aceluia sărăcie
10 să vă îmbogăţiţ. Şi sfat întru aceasta dau:
pentru că aceasta e voao de folos, care nu
numai a face, ce şi a vrea aţ început înainte
11 de an. Iară acum şi a face săvîrşiţ, ca
în ce chip e osîrdia a vrea, aşa şi a săvîrşi;
12 dentru aveare. Pentru că, de e înainte
osîrdia, după cum are neştine bine priimită,
13 nu după cît nu are. Că nu pentru ca
altora răpaos, şi voao necaz, ce den tocmire:
în vreamea de acum, a voastră prisosire—la
14 scădearea acelora, Ca şi a acelora priso-
sire să să facă la a voastră scădeare, ca să
15 să facă întocmire, După cum e scris:
„Cela cu multul n-au prisosit, şi cela cu pu-
16 ţinul n-au împuţinat". Şi har Domnului,
Celuia ce dă aceaeaş sîrguială pentru voi în
17 inima lui Tit. Căci mîngîiarea au priimit
şi, mai sîrguitoriu fiind, de el îndemnat
18 ieşi către voi. Şi am trimis împreună cu
el pre fratele căruia e lauda în Evanghelie
19 pren toate Besearecile, Şi nu numai, ce
încă şi hirotonosit fiind de Besearecі împre-
ună-ieşit cu noi, împreună cu darul acesta,
cela ce să posluşaşte despre noi, către a
aceluiaş Domn mărire şi osîrdia voastră.
20 Ferind aceasta, ca nu pre noi neştine să ne
hulească întru gingăşia aceasta, cea ce să
21 slujaşte despre noi; Socotind ceale bune
nu numai înaintea Domnului, ce şi înaintea
22 oamenilor. Şi am trimis împreună cu ei
pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru
multe, de multe orì nevoitoriu fiind, iară
acum cu mult mai nevoitoriu, cu nădeajdea
23 cea multă de către voi. Veri de Tit, păr-
taşul mieu iaste şi la voi împreună-lucrăto-
riu; ori fraţii noştri—apostolii Besearicilor,
24 mărirea lui Hristos: Deci arătarea dragos-
tei voastre şi a noastră fală pentru voi la ei
arătaţi şi spre faţa Besearecilor.

CAP IX

1 Că pentru slujba însă cea către
sfinţi de prisosit mie a scrie voao,
2 Pentru că ştiu osîrdia voastră, cu
carea pentru voi mă laud către
machidoneani; că Ahaia s-au gătit
de an, şi cea dentru voi rîvnire au zădărît pre
3 mai mulţi. Şi am trimis pre fraţi, ca nu lau-
da noastră cea pentru voi să să deşarte întru
partea aceasta, ca, după cum ziceam, gătiţi
4 să fiţ, Ca nu, de vor veni împreună cu mi-
ne machidoneani şi vor afla pre voi negătiţ,
ne vom ruşina noi, ca să nu zicem voi, întru
starea aceasta a laudei. De treabă direpт 5
aceaea gîndiiu că va fi a ruga pre fraţi ca să
vie înainte la voi şi să gătească înainte cea
de mai nainte făgăduită blagoslovenia
voastră, aceasta gata să fie, aşa ca o blagoslo-
venie, şi nu ca o lăcomie. Iară acesta e: 6
Cela ce samănă cu cruţare, cu cruţare va şi
secera, şi cel ce samănă cu blagoslovenii, cu
blagoslovenii va şi secera. Fieştecarele 7
—cum să îndură cu inima, nu den mîhnire
sau den nevoie, pentru că pre blîndul dătă-
toriu iubeaşte Dumnezău. Iară pu- 8
tearnicu e Dumnezău, tot, darul să priso-
sească la voi, ca întru tot pururea, toată
destulătatea avînd, să prisosiţi la tot
lucrul bun, Cum iaste scris:„Răsipit-au, 9
dat-au săracilor; direptatea lui rămîne
în veac". Iară Cela ce dă sămînţă 10
celui ce samănă şi pîine de mîncare, să-i
dea şi să să mulţească sămînţa voastră şi
să crească roadele direptăţii voastre,
întru tot bogăţîndu-vă, la toată lăţimea 11
care lucrează pren voi mulţămită lui Dum-
nezău. Căci slujba poslușeniei aceştiia 12
nu numai iaste plinind lipsele sfinţilor, ce
şi prisosind pren multe mulţămite lui
Dumnezău; Pren ispita slujbei aceştiia, 13
mărind pre Dumnezău, spre ascultarea
mărturisirii voastre la Evanghelia lui Hristos
şi spre lăţimea împreunării la dînşii şi la
toţi Şi cu a lor rugă pentru voi, poftind 14
pre voi, pentru cel prea de prisosit dar al
lui Dumnezău preste voi. Iară har lui 15
Dumnezău spre cel nepovestit al Lui dar.

CAP X

Iară eu sîngur, Pavel, rog pre voi, 1
pren liniştea şi blîndeaţele lui
Hristos,—care sînt făţiş smerit
întru voi, iar depărtat fiind, îndrăz-
nescu la voi— Şi mă rog ca nu 2
făţiş să nădejduiţi pre îndrăznire cu carea
socotescu să cutezu spre oarecarii ceia ce
gîndescu pre noi ca cum trupeaşte am umbla.
Pentru că, trupeaşte umblînd, nu trupeaşte 3
oştimu. Pentru că armele oştirii noastre 4
nu-s trupeşti, ce tari sînt la Dumnezău către
surparea tăriei lor. Gîndurile surpînd şi 5
toată înălţarea ce să rădică asupra ştiinţii
dumnezeieşti, şi robind tot cugetul spre
ascultarea lui Hristos, Şi gata avînd a 6
izbîndi toată neascultarea, cînd să va plini
a voastră ascultare. Ceale denaintea 7
feaţii căutaţi? De să nădejduiaşte neştine
al lui Hristos a fi, aceasta socotească iarăşi
de la sine că, cum iaste el al lui Hristos,
şi noi ai lui Hristos. Că săvai şi mai 8
mult de mă voiu lăuda pentru putearea
noastră, carea au dat Domnul noao spre
zidire şi nu spre surpare voao, nu mă
voiu ruşina, Ca să nu mi să pară ca 9

10 cum aş spărea pre voi pren scrisori. Căci cărţile—zice—greale-s şi tari, iară venirea trupului slabă e şi cuvîntul defăimat.
11 Aceasta să gîndească unul ca acela că, în ce chip sîntem cu cuvîntul pren cărţi trimise, nefiind de faţă, ca aceea şi fiind de
12 faţă, cu lucrul. Pentru că nu cutezăm să ne numărăm împreună au să ne asămănăm pre noi cu unii carii pre dînşii să măresc; ce ei sînguri întru ei măsurînd şi asămănîndu-se pre sine, cu sineş nu să pri-
13 cep. Iară noi nu la ceale fără măsură ne vom lăuda, ce după măsura pravilii, căriia au împărţit noao Dumnezău măsură, să
14 ajungă şi pînă la voi. Pentru că nu ca cum n-am ajunge la voi, nu prea ne întindem pre noi, pentru că şi pînă la voi am ajuns,
15 cu Evanghelia lui Hristos. Nu la ceale fără măsură fălindu-ne cu striine osteneale, nădeajde avînd, crescîndu-se leagea voastră, întru voi a să mări, după pravila noastră,
16 spre prisosire. Săvai ceale mai den colo de voi a le binevesti, nu cu pravilă striină, la ceale gata a ne făli. Iară cela ce să laudă,
17 în Domnul laude-se. Pentru că nu cela ce pre dînsul să laudă, acela iaste ales, ce pre carele Domnul întăreaşte.

CAP XI

1 Măcară de aţi fi suferit puţin nepri-
2 ceaperii meale! Ce tot îm şi îngăduiţi, Pentru că rîvnesc pre voi cu a lui Dumnezău rîvnire, pentru că am tocmit pre voi cu un bărbat,
3 fecioară curată să o aduc la Hristos. Ce mă tem ca nu cîndai, precum şarpele au amăgit pre Evva cu viclenia lui, aşa să strice cugetile voastre despre întregăciunea cea ce
4 e întru Hristos. Pentru că, de mărturiseaşte cela ce vine pre alt Iisus, pre carele n-am mărturisit, au alt duh luaţi, care n-aţi luat, sau altă evanghelie, carea n-aţi priimit,
5 bine aţi îngădui. Pentru că socotesc nemică să nu fiu lipsit den cei prea foarte
6 apostoli. Iară de-s şi prost cu cuvîntul, iară nu cu ştiinţa, ce cu tot arătîndu-ne
7 întru toate la voi, Au păcat am făcut, pre mine smerindu-mă, ca voi să vă înălţaţi? Căci în dar Evanghelia lui Dumnezău am
8 binevestit voao. Alte besearici am jăhuit,
9 luînd chelşugul spre a voastră slujbă. Şi fiind de faţă cătră voi, şi lipsind, n-am asuprit nici de una, pentru că lipsa mea au plinitu-o fraţii venind de la Machidonia; şi întru tot negreu voao pre mine am păzit şi
10 voiu păzi. Iaste adevărul lui Hristos întru mine că lauda aceasta nu să va astupa
11 întru mine, în laturile Ahaiii. Pentru ce? Căci nu iubesc pre voi? Dumnezău ştie!
12 Iară carea fac, şi voiu face, ca să taiu pricina celora ce poftesc pricină, ca, întru carea să laudă, să să afle precum şi noi. Pentru că unii ca aceia—mincinoşi 13
apostoli, lucrători vicleani, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos. Şi nu e de 14
minunat, pentru că singur satana să primeneaşte spre înger de lumină. Deci nu e 15
mare lucru, de şi slugile lui să primenesc ca slugile direptăţii, cărora săvîrşitul va fi după lucrurile lor. Iarăş zic ca nu neştine să 16
socotească că fără minte sînt eu, iară de nu, măcară ca pre un fără-de-minte priimiţi-mă, ca puţin şi eu să mă laud. Ceaea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ce ca într-o 17
nebunie, întru aceasta stare a laudei. De 18
vreame ce mulţi să laudă trupeaşte, şi eu mă voiu lăuda. Pentru că cu dulceaţă 19
îngăduiţi nebunilor, înţelepţi fiind. Pen- 20
tru că suferiţi de cineva pre voi vă robeaşte, de cineva mănîncă, de neştine ia, de neştine să semeţeaşte, de neştine pre voi preste obraz vă bate. După necinste zic, ca 21
cum noi am fi slăbit; iară întru care neştine ar cuteza—în nebunie zicu—cutez şi eu!
Jidovi sînt? Şi eu! Israilteani sînt? Şi eu! 22
Sămînţa lui Avraam sînt? Şi eu! Slugi 23
lui Hristos sînt? Nebunind grăiesc: Mai presus eu; întrù osteneale mai mult, întru rane de prisosit, în temniţe mai cu mult, în morţi de multe ori. De la jidovi de 5 ori cîte 24
40 fără una am luat. De trei ori fuiu bă- 25
tut, cu toiage, o dată cu pietri fuiu împroşcat, de trei ori m-am răsipit cu corabia, o zi şi o noapte în adînc am făcut. Călătorii 26
de multe ori, cu primejdii de rîuri, cu primejdii de tîlhari, cu primejdii despre rude, cu primejdii de la limbi, cu primejdii în cetate, cu primejdii în pustiitate, cu primejdii în mare, cu primejdii întru fraţi mincinoşi;
În osteneală şi trudă, în privegheri de multe 27
ori, în foamete şi seate, în posturi de multe, în răceală şi golătate. Afară den ceale ce 28
sînt pre denafară, împresurarea mea cea den toate zilele — grija tuturor Besearecelor.
Cine boleaşte şi eu nu bolesc? Cine să smin- 29
teaşte şi eu nu mă arzu? De trebuie a 30
mă lăuda, de ale slăbiciunii meale mă voiu lăuda! Dumnezău şi Părintele Domnului 31
nostru Iisus Hristos ştie, Cela ce iaste binecuvîntat în veaci, că nu mînţu! În Damasc, 32
mai-marile limbii al Aretei împăratului păziia cetatea Damascului, vrînd să mă prinză,
Şi pre o fereastră, întru o coşniţă, m-am 33
slobozit preste zidu, şi am scăpat den mînile lui.

CAP XII

Şi a mă lăuda nu mi se cuvine, pentru 1
că voiu veni la vederile şi arătările Domnului. Ştiu pre un om întru 2
Hristos, mai nainte de 14 ani, orî cu trup, nu ştiu, ori afară den trup, nu ştiu, Dumnezău ştie, că s-au hrăpit unul ca

3 acesta pînă în al treilea ceriu. Şi ştiu
pre un om ca acesta, ori cu trup, ori afară
4 den trup, nu ştiu, Dumnezău ştie, Că s-au
hrăpit în raiu şi au auzit negrăite graiuri,
carele nu-s slobode la om să le grăiască.
5 Pentru unul ca acesta mă voiu lăuda, iară
pentru mine nu mă voiu lăuda, fără numai
6 întru neputinţele meale. Pentru că, de
voiu vrea să mă laud, nu voiu fi fără minte,
căci adevărat voiu grăi; iară mă cruţ, ca nu
neştine la mine va gîndi mai mult decît
veade pre mine au aude ceva de la mine.
7 Şi cu prisosirea arătărilor, ca să nu mă seme-
ţesc, datu-mi-s-au strămurare trupului înge-
rul Satanei, ca să-m dea palme, ca să nu mă
8 preaînalţ. Pentru aceasta de trei ori pre
Domnul am rugat ca să să depărteaze de la
9 mine; Şi zise mie:„Destul ţi-e darul Mieu,
pentru că putearea Mea întru slăbiciune să
săvîrşaşte“. Deci cu dulceaţă mai mult mă
voiu lăuda întru slăbiciunile meale, ca să să
sălăşluiască în mine putearea lui Hristos.
10 Pentru aceaea pohtesc întru slăbiciune, în
sudalme, în nevoi, în goane, în strînsori
pentru Hristos, căci, cînd slăbesc, atuncea
11 sînt tare. Făcuiu-mă fără minte lăudîndu-
mă, pentru că voi m-aţi îndemnat; că eu
datorie aveam despre voi să mă adeveresc,
pentru că nemică n-am scăzut den cei prea
foarte apostoli, măcară că nemică sînt.
12 Seamnele apostolului s-au lucrat întru voi
cu toată îngăduinţa, cu seamne şi cu mi-
13 nuni şi cu puteri. Pentru că ce iaste cu
carea v-aţ biruit mai mult decît cealealalte
Beseareci, fără numai că eu sîngur nu m-am
îngreuiat asupra voastră? Dăruiţi-mi nedi-
14 reptatea aceasta. Iată, al treilea rînd, gata
sînt a veni către voi, şi nu voiu asupri pre
voi, pentru că nu cerc ale voastre, ce pre
voi; pentru că nu-s datori fiii părinţilor să
15 cîştige, ce părinţii fiilor. Iară eu prea cu
dulceaţă voiu cheltui şi mă voiu cheltui
pentru sufletele voastre, macară că, mai
mult iubind pre voi, mai puţin mă iubesc.
16 Ce fie! Eu n-am îngreuiat pre voi, ce, fiind
17 hîtru, cu vicleşug pre voi am luat. Au doa-
ră pre cineva dentru carii am trimis către voi,
18 pren el am lăcomit spre voi? Rugat-am
pre Tit, şi am trimis împreună pre fratele.
Au doară au lăcomit ceva spre voi Tit? Au
nu cu un duh am umblat? Au nu cu aceale
19 urme? Iarăş vă pare că voao răspundem?
Denaintea lui Dumnezău, întru Hristos
grăim. Iară toate, dragilor, pentru a voastră
20 zidire. Pentru că mă tem ca nu cîndai,
venind, nu în ce chip pohtesc voiu afla
pre voi, şi eu mă voiu afla voao în ce
fealiu nu veţi: ca nu cîndai price, rîvniri,
mînii, prigoane, clevete, şopte, semeţii,
21 neaşăzări. De nu, iarăş venind eu,
mă va smeri Dumnezăul mieu către voi
şi voiu plînge pre mulţi den ceia ce au
greşit mai nainte şi nu s-au pocăit spre
necurăţie şi curvie şi pîngărîciunea carea
au făcut.

CAP XIII

A treia oară cu aceasta viu către voi. 1
Den gura a doao mărturii şi a trei
sta-va tot graiul. Grăit-am mai 2
nainte şi iarăş zicu întîiu, ca cînd
aş fi de faţă al doilea rînd, şi, de-
parte fiind, acum scriu celor ce mai nainte
au greşit şi celoralalţi tuturor că, de voiu
veni iarăş, nu voiu cruţa, De vreame ce 3
ispită cercaţi Celui ce întru mine grăiaşte
Hristos, Carele la voi nu slăbeaşte, ce întă-
reaşte întru voi. Că măcară că S-au şi 4
răstignit den slăbiciune, iară trăiaşte den
putearea lui Dumnezău; pentru că şi noi
slăbim întru El, ce vom trăi împreună cu
El, den putearea lui Dumnezău la voi.
Pre înşivă vă ispitiţi de sînteţi în credinţă; pre 5
sine vă ispitiţi. Au nu cunoaşteţi pre voi că
Iisus Hristos întru voi iaste? De nu întru
ceva nelămuriţi sînteţi. Şi nădejduiesc că 6
veţi cunoaşte că noi sîntem neispitiţi.
Iară mă rog către Dumnezău să nu faceţ 7
voi nici un rău, ca nu noi lămuriţi să ne
arătăm, ce ca voi binele să faceţi, iară noi
ca neşte nelămuriţi să fim. Pentru că nu 8
putem cevaş asupra adevărului, ce pentru
adevăr. Pentru că ne bucurăm cînd noi 9
slăbim, iară voi sînteţi tari; şi aceasta şi ru-
găm: a voastră întemeiare. Pentru aceaea, 10
aceasta, departe fiind, scriu, ca, fiind de fa-
ţă, nu cu asupreală să isprăvesc, după pu-
tearea carea au dat mie Domnul spre zidire,
şi nu spre surpare. Deci, fraţilor, bucuraţi- 11
vă! Întemeiaţi-vă, mîngîiaţi-vă, aceastaş gîn-
diţi, în pace fiţi, şi Dumnezăul dragostei
şi al păcii fi-va cu voi. Sărutaţ unul 12
pre alalt cu svîntă sărutare. Sărută
pre voi svinţii toţi. Darul 13
Domnului Iisus Hristos şi
dragostea lui Dumnezău
şi împreunarea Svîntu-
lui Duh—cu toţi cu
voi! Amin.

Către corintheani a doua s-au scris de la Filip al Machidoniei, pren Tit şi Luca.

CĂTRĂ GALATEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul nu de la oameni, nici pren om, ce pren Iisus Hristos şi Dumnezău - Părintele, Cela ce au învis pre El den morţi,
2 Şi cei dempreună cu mine toţi fraţii, besearecii Galatiei: Dar voao şi pace
3 de la Dumnezău - Părintele, şi Domnul nostru Iisus Hristos,
4 Celui ce S-au dat pre Dînsul pentru păcatele noastre, ca să ne scoaţă pre noi den veacul cest de acum cel rău, după voia lui Dumnezău şi Părintele
5 nostru, A Căruia e mărirea în veacii veacilor. Amin!
6 Mă mir că aşa degrabă vă mutaţi de la Cela ce au chemat pre voi, cu darul
7 lui Hristos, la altă Evanghelie, Care nu iaste alta, fără numai sînt oarecarii carii turbură pre voi şi vrînd să mute Evanghelia
8 lui Hristos. Ce macară de şi noi au îngeru den ceriu va binevesti voao afară den ce am
9 vestit voao, anathema să fie! Cum am şi zis mai nainte, şi acum iarăş zic: Oricine spre voi binevesteaşte, afară den ce aţi luat,
10 anathema să fie! Pentru că acum pre oameni îndemn au pre Dumnăzău? Au caut oamenilor să plac? Că, încă de aş mai plăcea
11 oamenilor, lui Hristos rob n-aş fi. Şi arăt voao, fraţilor, Evanghelia ceaea ce s-au binevestit despre mine, că nu iaste după oamenii;
12 Că nici eu de la om am luat pre ea, nici m-am învăţat, ce pren arătarea lui Iisus Hristos.
13 Pentru că aţi auzit cum m-am purtat oarecînd în leagea jidovească; că preste măsură goniiam Beseareca lui Dumnezău şi
14 jăfuiam pre ea Şi sporiiam înainte în leagea jidovească decît mulţi care-m era de o vîrstă întru neamul mieu, mai cu mult rîvnitoriu fiind obiceaiurilor părinţilor miei.
15 Iară cînd binevru Dumnezău—Cela ce m-au ales den pîntecele maicii meale şi
16 m-au chemat pren darul Lui— A-Ş arăta pre Fiiul Său întru mine, ca să-L binevestesc pre El întru limbi, îndată nu m-am
17 adaos trupului şi sîngelui, Nici m-am suit în Ierusalim, cătră cei de mai nainte de mine apostoli, ce m-am dus la Aravia şi
18 iarăş m-am întors la Damasc. Apoi, după trei ani, m-am suit la Ierusalim, să văzu pre Petăr, şi am rămas cătră el
19 zile 15. Iară pre altul den apostoli n-am văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnu-
20 lui. Iară ceale ce scriu voao, iată, înaintea lui Dumnezău, că nu mintu.
21 După aceaea am venit la laturile Siriei şi Chilichiei.
22 Şi eram neconoscut la faţă la besearecile Iudeii ceale întru Hristos.
23 Şi numai auzind era că „cela ce goniia pre noi odinioară, acum binevesteaşte credinţa, carea odinioară o jăfuia“.
24 Şi măriia întru mine pre Dumnezău.

CAP II

1 Şi după aceaea, pren 14 ani, iarăşi m-am suit în Ierusalim cu Varnava, luînd împreună şi pre Tit.
2 Şi m-am suit, după arătare, şi am arătat lor Evanghelia, carea vestescu întru limbi, şi osebi la ceia ce li să părea, ca nu cîndai în deşărt alergu au am alergat.
3 Ce nici Tit, cel dempreună cu mine, elin
4 fiind, să îndemnă să să obrezuiască, Ce pentru cei den afară băgaţi mincinoşi fraţi, carii pre furiş întrară să iscodească volnicia noastră, carea avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne robească de tot;
5 Cărora nici cîtu e un ceas ne-am supus supunerii, ca adevărul Evangheliei să rămîie cătră voi.
6 Iară de la ceia ce li să pare a fi cevaşi, orice cîndva au fost, nimica usebire nu mi-e: faţa omului Dumnezău nu priimeaşte. Pentru că mie ceia ce li să părea
7 nimica nu-m aduseră nainte. Ce împotrivă, văzînd că m-am încrezut bunii-vestiri netăierii-împrejur, precum Petăr obrezaniei,
8 —Pentru că cela ce au lucrat lui Petăr spre trimiterea tăiarii-împrejur lucră şi mie întru limbi—
9 Şi conoscînd darul cela ce s-au dat mie, Iacov, şi Chifa şi Ioan, ceia ce să părea stîlpi a fi, direaptele mie au dat şi Varnavei spre însoţire: ca noi la limbi, iară ei la tăiarea-împrejur.
10 Numai de săraci ca să pomenim, carea am şi sîrguit aceasta a face.
11 Iară cînd au venit Petăr în Antiohia, în faţă-i stătuiu împotrivă, căci hulit era.
12 Că mai nainte pînă a veni oarecarii de la Iacov, cu limbile mînca împreună; iară cînd au venit, să feriia şi să osebiia pre el, temîndu-să de cei ce era ai obrezaniei.
13 Şi împreună făţărniciră cu el şi ceialalţi jidovi, cît şi Varnava împreună să luo cu a lor făţărnicie.
14 Iară cînd am văzut că nu umblă direpţ cătră adevărul Evangheliei, zişu lui Petăr înaintea tuturor:„Deaca eşti tu jidov şi ca limbile trăieşti, şi nu jidoveaşte, pentru ce îndemni limbile să să jidovească?“
15 Noi den fire jidovi, şi nu den limbi, păcătoşi.
16 Ştiind că nu să îndireptează omul den lucrurile Legii, de nu pren credinţa lui Iisus Hristos, şi noi în Hristos Iisus am crezut, ca să ne îndireptăm den leagea lui Hristos, şi nu den lucrurile Legii; căci nu să va îndirepta den lucrurile Legii tot trupul.
17 Iară de am cercat a ne îndirepta întru Hristos, ne-am aflat şi noi păcătoşi, dară Hristos slugă e păcatului?

18 Să nu fie! Că de vreame ce ceale ce am surpat, aceastea iarăşi zidescu, călcătoriu
19 de leage pre mine mă adeverescu. Pentru că eu pren Leage, cu Leagea, am murit, ca
20 cu Dumnezău să trăiescu. Cu Hristos împreună m-am răstignit şi nu mai trăiescu eu, ce trăieşte întru mine Hristos. Iară care acum trăiescu în trup, în credinţă trăiescu a Fiiului lui Dumnezău, Celui ce au iubit pre mine şi S-au dat pre El pentru mine.
21 Nu leapăd darul lui Dumnezău; pentru că, de e pren Leage direptatea, Hristos dară în zadar au murit.

CAP III

1 O, fără de minte galateani, cine pre voi au zavistuit, ca adevărului să nu vă plecaţi, cărora înaintea ochi-
2 lor Iisus Hristos, S-au scris mai nainte întru voi răstignit? Numai
ăceasta voiu să ştiu de la voi: den faptele Legii aţ luat Duhul, au den auzul credinţei?
3 Aşa nebuni sînteţi? Începînd cu Duhul,
4 acum cu trupul săvîrşiţi? Atîtea aţ păţit
5 în zadar? De e şi în zadar! Deci Cela ce vă dă voao Duhul şi lucrează puteri întru voi, den lucrurile Legii, au den auzul cre-
6 dinţei? Precum „Avraam au crezut în Dumnezeu şi să socoti lui întru direptate".
7 Cunoaşteţ dară că cei den credinţă, aceştea
8 sînt fiii lui Avraam. Şi mai nainte văzînd Scriptura că den credinţă îndireptează limbile Dumnezău, mai nainte au vestit lui Avraam că „să vor blagoslovi întru tine
9 toate limbile". Deci cei den credinţă să binecuvintează împreună cu cel credincios
10 Avraam. Că, cîţ sînt den lucrurile Legii, supt blestem sînt; pentru că scrisu-s-au: „Blestemat tot cela ce nu rămîne întru toate ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre
11 eale". Iară cum că în Leage nimenea nu să îndireptează lîngă Dumnezău, aiave e, că
12 „direptul den credinţă va trăi". Iară Leagea nu e den credinţă, ce „omul care
13 va face aceastea va trăi întru eale". Hristos pre noi ne-au răscumpărat den blestemul Legii, făcîndu-Se pentru noi blestem—pentru că scrisu-s-au:„Blestemat e tot cel
14 spînzurat pre lemn"— Ca întru limbi blagoslovenia lui Avraam să să facă întru Hristos Iisus, ca făgăduinţa Duhului să o
15 luom pren credinţă. Fraţilor, după cum grăiesc, însă a omului adeverită legătură nimenea nu o leapădă sau mai adaoge.
16 Iară lui Avraam s-au grăit făgăduinţele, şi semenţiei lui. Nu zice: „şi seminţiilor", ca spre mulţi, ce ca spre unul: „şi semenţiei
17 tale", Carele iaste Hristos. Şi aceasta zic: Legătură mai nainte întemeiată de Dumnezău la Hristos, cea după 430 de ani făcută Leage nu o slăbeaşte, ca să stri-
18 ce făgăduinţa. Pentru că, de e den Leage moştenirea, nu mai iaste den făgăduinţă; iară lui Avraam pren făgăduinţă i-au dăruit Dumnezău. Ce e dară
19 Leagea? Pentru neascultări s-au pus, pînă unde va veni „Sămînţa", la Carea s-au făgăduit, rînduindu-se pren îngeri, cu mîna Împăcătoriului. Iară Împăcătoriul al 20
unuia nu iaste, iară Dumnezău unul iaste. Deci Leagea împotriva făgăduinţelor lui 21
Dumnezău iaste? Să nu fie! Că de s-ar fi dat Leagea care să poată învia, cu adevărat den Leage ar fi direptatea. Ce au închis 22
Scriptura toate supt păcat, ca făgăduinţa den credinţa lui Iisus Hristos să să dea celora ce cred. Iară mai nainte de a veni 23
credinţa, supt Leage ne păziiam, închiş fiind la credinţa cea ce era să să descopere. Deci Leagea învăţătoare ne fu noao întru 24
Hristos, ca den credinţă să ne îndireptăm. Iară venind credinţa, nu mai sîntem supt 25
învăţătură. Pentru că toţi fiii lui Dum- 26
nezău sînteţi, pren credinţă întru Hristos Iisus. Pentru că cîţi în Hristos v-aţ bote- 27
zat cu Hristos v-aţ îmbrăcat. Nu încape jidov, nice elin; nu încape rob, nici slobod; Nu încape parte bărbătească, nice fămei- 28
ască, pentru că toţi voi unul sînteţi în Hristos Iisus. Iară de voi sînteţi ai lui 29
Hristos, iată că a lui Avraam sămînţă sînteţi şi, după făgăduinţă, moştenitori.

CAP IV

Iară zic, în cîtă vreame moştini- 1
toriul prunc iaste, nemică osebire n-are de slugă, stăpîn tuturor fiind; Ce supt ispravnici iaste şi 2
diregătoriu de casă, pînă la rînduiala tătîne-său. Aşa şi noi, cînd eram 3
prunci, supt stihiile lumii eram robiţi; Iară cînd au venit plinirea vremii, trimis-au 4
Dumnezău pre Fiiul Lui cel născut den muiare, născîndu-Se supt Leage, Ca pre cei 5
de supt Leage să-i răscumpere, ca făgăduinţa cea fiască să o luom. Iară căci sînteţi fii, 6
trimis-au Dumnezău Duhul Fiiului Lui în inimile voastre strigînd: „Avva! Părintele!" Deci nu mai eşti rob, ce fiiu; iară de eşti fiiu, 7
şi moştinitoriu lui Dumnezău pren Hristos. Ce atuncea, neştiind pre Dumnezău, aţi slu- 8
jit celora ce nu den fire era dumnezei. Iară acum, cunoscînd pre Dumnezău şi, mai 9
mult, cunoscîndu-vă de Dumnezău, cum vă întoarceţ iar spre ceale slabe şi sărace stihii, cărora iarăş de iznoavă a le sluji veţi? Păziţi zilele şi lunile şi vremile şi anii. 10
Temu-mă de voi, nu cumva în deşărt am 11
ostenit la voi. Faceţi-vă ca mine, căci şi 12
eu ca voi, fraţilor, rogu-mă voao. Nemică strîmbătate nu mi-aţi făcut. Ce ştiţi că, 13
pentru slăbiciunea trupului, am binevestit voao mai nainte. Şi dodeiala 14
mea cea den trupul mieu nu aţi defăimat, nici o aţi scuipit; ce ca pre un înger al lui Dumnezău aţi priimit pre mine, ca pre Hristos Iisus. Care dară era feri- 15
cirea voastră? Pentru că mărturisesc voao că, de ar fi putinţă, ochii voştri scoţîn-

16 du-i, i-aţi fi dat mie. Deci vrăjmaş voao
17 fiiu, adevărat grăind voao? Rîvnescu pre voi nu bine; ce să ne închiză pre noi vor, ca
18 lor să vă asămănaţi. Şi bine e a rîvni întru bine pururea, şi nu numai cînd viu eu
19 de faţă către voi. Feţii miei, pentru carii iarăş chinuiesc, pînă unde să va închipui
20 Hristos întru voi! Şi aş vrea să viu către voi acum şi să-m schimb glasul mieu, căci
21 mă îndoiesc de voi. Ziceţi-m carii veţi să fiţi supt Leage, Leagea nu ascultaţi?
22 Pentru că scris iaste că Avraam doi feciori au avut: unul den slujnică şi unul den cea
23 volnică. Iară cel den slujnică trupeaşte s-au născut, iară cel den volnică, pren făgă-
24 duinţă. Carele sînt tîlcuindu-se: pentru că aceastea sînt ceale doao făgăduinţe, una de la măgura Sinaii, spre robie născînd, care
25 iaste Agar —Pentru că Agar măgura Sinaii iaste, în Aravia—, şi să alătură aseamenea cu acest de acum Ierusalim şi slujaşte cu fiii
26 ei. Iară cel de sus Ierusalim slobod iaste,
27 care iaste maică tuturor noao. Pentru că scris iaste: „Bucură-te, stearpo, ceaea ce nu naşti, rumpe şi strigă ceaea ce n-ai munci, că mulţi-s fiii pustiiului, mai mulţi decît
28 ceiia ce are bărbat!" Iară noi, fraţilor,
29 după Isaac ai făgăduinţii fii sîntem. Ce în ce chip atuncea cel ce trupeaşte născu-se goniia pre cel duhovnicesc, aşa şi acum.
30 Iară ce zice Scriptura? „Scoate pre slujnică şi pre fiiul ei; pentru că nu va moşteni fiiul
31 slujnicii cu fiiul cei volnice". Deci, fraţilor, nu sîntem ai slujnicii fii, ce ai volnicii.

CAP V

1 Cu volnicia dară cu carea Hristos pre noi ne-au mîntuit staţi, şi nu iarăş cu jugul robirii vă cuprindeţi.
2 Iată, eu, Pavel, zic voao că de vă veţi tăia împrejur, Hristos voao
3 nimica nu va folosi. Şi mărturisesc iarăş la tot omul ce să taie împrejur că datoriu e
4 toată Leagea să facă. Surpatu-v-aţi de la Hristos carii în Leage vă îndireptaţi; den
5 dar aţi scăzut. Pentru că noi cu Duhul den credinţă nedeajde, direptate aşteptăm.
6 Pentru că întru Hristos Iisus nici tăiarea-împrejur poate ceva, nici netăiare, ce cre-
7 dinţa care să lucrează Pren dragoste. Alergat-aţi bine. Cine pre voi au contenit,
8 să nu vă înduplecaţi adevărului? Îndemnarea nu e den cela ce vă cheamă pre voi.
9 Puţin aluat toată frămîntătura dospeaşte.
10 Eu nădejduiesc întru voi, întru Domnul, că nimica alta nu veţi cugeta; iară cela ce turbură pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.
11 Iară eu, fraţilor, de mărturisescu încă tăiare-împrejur, ce mă mai gonesc? Poate că s-au
12 surpat sminteala crucii! Măcară că să vor şi părăsi ceia ce vă izgonesc pre voi. Pen- 13
tru că voi spre volnicie v-aţi chemat, fraţilor; numai nu volnicia spre prileju trupului, ce pren dragoste slujiţi unul altuia. Pentru 14
că toată Leagea într-un cuvînt să plineaşte, întru: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre tine". Iară de muşcaţi unul pre altul şi 15
vă mîncaţi, căutaţi nu unul de către altul să vă topiţi. Şi zicu: Cu Duhul îmblaţi 16
şi pofta trupului să nu o săvîrşiţ. Pentru 17
că trupul pofteaşte împotriva Duhului, iară Duhul împotriva trupului; iară aceastea stau împotrivă una către alta, ca nu ceale ce aţi vrea, acealea să faceţi. De vă şi purtaţi 18
cu Duhul, nu sînteţi supt Leage. Iară 19
aiavea sînt faptele trupului, carele sînt: preacurvia, curvia, necurăţia, pîngăriciunea, Închinarea de idoli, fărmecătoria, vrăjbile, 20
pricile, rîvnirile, mîniile, obrăzniciile, împărecherile, eresurile, Zavistii, ucideri, 21
îmbătări, ospeaţe, şi ceale ce sînt aseamene acestora, carele zic mai nainte voao, cum am şi mai nainte zis, că cei ce fac ca aceastea împărăţia lui Dumnezău nu vor moşteni.
Iară roada Duhului iaste dragostea, bucurie, 22
pace, îndelungă răbdare de mînie, bunătate, destoinicie, credinţă, blîndeaţe, răbdare.
Asupra unora ca acestora nu iaste leage. 23
Iară cei a lui Hristos trupul au răstignit, 24
împreună cu patimele, şi cu poftele. De 25
trăim cu Duhul, cu Duhul să îmblăm. Să 26
nu fim cu deşartă mărire, unul pre altul împărechindu-ne, unul pre altul zavistuind.

CAP VI

Fraţilor, de să va şi mai nainte apuca 1
omul în vreo oarece greşală, voi, duhovnicii, întăriţi pre unul ca acela cu duh de linişte, socotind pre tine, ca nu şi tu să te dodeieşti.
Unul altuia greutăţile purtaţi, şi aşa umpleţi 2
leagea lui Hristos. Pentru că de i să pare 3
cuiva a fi cevaşi, nimica fiind, pre dînsul cu mintea să înşală. Iară lucrul lui să-şi 4
ispitească fieştecarele; şi atuncea la dînsul sîngur lauda va avea, şi nu la celalalt.
Pentru că fieştecarele a sa sarcină va purta. 5
Şi împreune cela ce să învaţă cuvîntul celui 6
ce învaţă întru toate bunătăţile. Nu 7
vă amăgireţi: Dumnezău nu Să batjocoreaşte; Că ce va sămăna omul, aceasta va 8
şi săcera. Căci cela ce samănă în trupul lui, den trup va secera stricăciune; iară cela ce samănă în Duh den Duh seaceră viaţa veacinică. Iară făcînd binele să nu tînjim; 9
pentru că în vreamea sa vom secera, neobosind. Deci, direpţ aceaea, pînă unde vrea- 10
me avem, să lucrăm binele către toţi, şi mai vîrtos către ceia ai noştri de credinţă.

11 Vedeţi cu ce fealiu de slove am scris voao
12 cu a mea mînă! Cîţi vor să fie vederoşi în trup, aceştea îndeamnă pre voi să vă tăiaţi împrejur, numai ca nu cu crucea lui
13 Hristos să să gonească. Pentru că nici ceia ce să obrezuiescu singuri ei Leagea păzescu, ce vor ca să vă tăiaţi voi împrejur,
14 ca de trupul vostru să să laude. Iară mie, să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, pren carea cu mine lumea s-au răstignit, şi eu cu lumea!
15 Pentru că în Hristos Iisus nici tăiarea-împrejur poate ceva, nici netăiarea, ce noao zidire.
16 Şi, cîţi cu pravila aceasta vor umbla, pace spre ei si milă si spre Israilul lui Dumnezău!
17 De astăzi înainte osteneale mie nimenea să nu-m dea, pentru că eu seamnele Domnului Iisus în trupul mieu
18 port. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu duhul vostru, fraţilor! Amin.

Cătră galateani s-au scris, de la Rîm.

CEA CĂTRĂ EFESEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezău, sfinţilor celor ce sînt în Efes şi credincioşi întru Hristos Iisus:
2 Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele nostru, şi Domnul Iisus
3 Hristos! Binecuvîntat Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cela ce ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească, întru ceale cereşti, cu
4 Hristos; În ce chip ne-au ales pre noi întru El mai nainte de izvodirea lumii, a fi noi sfinţi şi fără prihană pre denaintea Lui,
5 cu dragoste, Mai înainte rînduind pre noi întru punere de fii pren Iisus Hristos întru
6 El, după bunăvrearea voii Lui, Spre lauda mărirei darului Lui, cu carele ne făcu
7 dar pre noi cu Cel iubit; Întru Carele avem răscumpărarea, pren sîngele Lui iertarea păcatelor, după bogăţia darului Lui,
8 Carele au prisosit întru noi, cu toată înţelep-
9 ciunea şi mintea; Arătînd noao taina voiei Lui, după bunăvrearea Lui carea au pus înainte întru El, Spre diregătoria plinirei 10
vremilor, să le întemeiaze toate întru Hristos, şi ceale den ceriu, şi ceale de pre pămînt, întru El, Întru Carele ne-am şi moştenit, 11
mai nainte fiind rînduiţ după punerea-înainte a Celui ce toate le isprăveaşte după sfatul voiei Lui, Ca să fim noi spre lauda 12
mărirei Lui, cei ce am nădejduit mai nainte întru Hristos. Întru Carele şi voi auzind 13
cuvîntul adevărului, bunăvestirea mîntuirei voastre, întru carea şi crezînd v-aţ pecetluit cu Duhul făgăduinţei cel Sfînt, Carele 14
iaste arvună moştenirei voastre, spre mîntuirea ocrotirei, spre lauda mărirei Lui. Pentru aceaea, auzind şi eu cea de la voi cre- 15
dinţă întru Domnul Iisus şi dragostea cea cătră toţi sfinţii, Nu mă încetez mulţă- 16
mind pentru voi, pomenire voao făcînd la rugile meale, Ca Dumnezăul Domnului 17
nostru Iisus Hristos, Părintele mărirei, să dea voao duh de înţelepciune şi de descoperire întru conoştinţa Lui, Luminaţi fiind 18
ochii cugetului vostru, ca să ştiţ voi carea iaste nădeajdea chemării Lui şi carea e bogăţia mărirei moştenirei Lui întru sfinţi, Şi ce e cea ce prisoseaşte mărime a puterii 19
Lui întru noi, ceia ce creadem, după lucrarea tăriei puterii Lui, Carea au lucrat întru 20
Hristos, sculîndu-L pre El den morţi, şi L-au şăzut în direapta Lui, întru ceale cereşti, Mai sus de toată domnia şi biruinţa şi pu- 21
tearea şi stăpînirea şi de tot numele ce să numeaşte, nu numai în veacul acesta, ce şi în cel viitoriu. Şi toate le-au supus supt 22
picioarele Lui şi pre El L-au dat cap mai presus de toate Bescarecii, Carele iaste 23
trupul Lui, plinirea Celui ce toate întru toate plineaşte.

CAP II

Şi pre voi, fiind morţi cu păcatele şi 1
cu greşalele, Întru carele odini- 2
oară aţi îmblat, după veacul lumii aceştiia, după stăpînitoriul biruinţei văzduhului, duhului celui ce acum lucrează întru fiii neascultării, Întru carele şi noi toţi am petrecut odini- 3
oară întru poftele trupului nostru, făcînd voile trupului şi ale cugetelor, şi eram fii den fire urgiei, ca şi ceialalţi, Iară Dum- 4
nezău, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a Lui dragoste carea au iubit pre noi, Şi pre noi, morţi fiind cu greşalele, împre- 5
ună vii ne făcu cu Hristos — cu darul sînteţi mîntuiţi! — Şi împreună sculă şi împreună 6
aşeză în ceale cereşti, întru Iisus Hristos, Ca să arate în veacurile ceale viitoare cea 7
prea de prisosit bogăţia darului Lui cu bunătate asupra voastră întru Hristos Iisus. Pentru că cu darul sînteţi mîntu- 8
iţi, pren credinţă. Şi acesta nu de la voi: al lui Dumnezău e darul. Nu 9
den faptă, ca nu neştine să să fălească.

10 Pentru că facerea Lui sîntem, zidiţi fiind
întru Hristos Iisus spre fapte bune, carele
mai nainte au gătit Dumnezău, ca întru eale
11 să îmblăm. Pentru aceaea aduceţi-vă
aminte că voi, care eraţi odinioară limbile
în trup, ceia ce să zic netăiaţi-împrejur de
cea ce să zice împrejur-tăiat în trup, carea
12 e făcută de mînă, Că eraţi în vreamea
aceaea osebiţi de Hristos, înstriinaţi de pe-
treacerea lui Israil şi striini de legăturile
făgăduinţei, nădeajde neavînd, şi fără
13 Dumnezău în lume. Iară acum, întru
Hristos Iisus, voi, ceia ce odinioară eraţi
departe, aproape v-aţi făcut întru sîngele
14 lui Hristos. Pentru că El iaste pacea noas-
tră, Cela ce au făcut amîndoao una, şi mijlo-
15 cul părеatelui gardului au dezlegat, Vrajba,
cu trupul Lui, leagea poruncilor, care era
pusă în obiceaie, strică, ca pre acei doi să-i
zidească întru El un om nou, făcînd pace;
16 Şi să împace pre amîndoi într-un trup cu
Dumnezău, pren cruce, omorînd vrajba cu ea.
17 Şi venind, au vestit pace voao, celor de de-
18 parte şi celor de aproape; Căci pren El avem
apropiarea amîndoi cu un Duh către Părinte-
19 le. Deci dară nu mai sînteţi striini şi ne-
mearnici, ce împreună-petrecători cu sfinţii
20 şi de casa lui Dumnezău, Zidiţi fiind
preste temelia apostolilor şi prorocilor, fiind
în capul unghiului sîngur Iisus Hristos,
21 Întru Carele toată zidirea, împreună alcătu-
indu-se, creaşte spre besearecă sfîntă întru
22 Domnul, Întru Carele şi voi împreună
vă zidiţi spre lăcaş lui Dumnezău cu Duhul.

CAP III

1 Pentru aceaea eu, Pavel cel legat al lui
Hristos Iisus pentru voi, limbile—
2 De veţi fi auzit diregătoria darului
lui Dumnăzău cela ce s-au dat mie
3 spre voi, Căci după descoperire
au arătat mie taina, după cum am scris mai-
4 nainte pre puţin, Către care puteţi citind
a socoti înţelesul mieu întru taina lui Hristos,
5 Carea la alte neamuri nu s-au arătat fiilor
oamenilor în ce chip acum s-au descoperit
celor svinţi apostoli ai Lui şi proroci, întru
6 Duhul: Să fie limbile împreună moşteani
şi împreună un trup şi împreună părtaş la
făgăduinţa Lui, întru Hristos, pren Evan-
7 ghelie, Căruia am fost poslușnic, după
dăruinţa darului lui Dumnezău, cea ce s-au
8 dat mie după lucrarea puterii Lui. Mie,
celui mai mic decît toţi svinţii, s-au dat
darul acesta, întru limbi a vesti cea necerce-
9 tată bogăţia lui Hristos Şi a lumina pre
toţi, ce e împreunarea tainei cei ascunse den
veaci întru Dumnezău, Celui ce toate au zi-
10 dit pren Iisus Hristos, Ca să să cunoască
acum la împărăţii şi la puteri, întru ceale
cereşti, pren Besearecă, cea de multe
fealiuri înţelepciune a lui Dumnezău,
După tocmala a veacilor, carea au făcutu-o 11
întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Întru 12
Carele avem îndrăznirea şi apropiarea cu
nădeajde, prin credinţa Lui. Pentru aceaea 13
vă pohtesc să nu tînjiţi întru necazurile
meale ceale pentru voi, carea iaste mărirea
voastră. Pentru aceaea plec genuchile 14
meale către Părintele Domnului nostru
Iisus Hristos, Dentru Carele tot neamul, 15
în ceriuri şi pre pămînt, să numeaşte, Ca 16
să dea voao după bogăţia măririi Lui, cu
puteare a vă întări pren Duhul Lui, la cel
denlăuntru om, Să lăcuiască pre Hristos 17
pren credinţă întru inemile voastre, Cu 18
dragoste înrădăcinaţi şi întemeiaţi, ca să
puteţi cuprinde împreună cu toţi svinţii ce
e lărgimea şi lungimea şi adîncimea şi înăl-
ţimea. Şi a cunoaşte cea pre deasupra 19
cunoştinţii dragostea lui Hristos, ca să vă
pliniţ la toată plinirea lui Dumnezău.
Iară Celui ce poate mai presus de toate a 20
face prea de prisosit den carele cearem au
gîndim, după putearea cea ce să lucrează
întru noi, Aceluia e slava întru adunare 21
în Hristos Iisus, în toate neamurile veacului
veacilor! Amin.

CAP IV

Rog dirept aceaea pre voi eu, cel 1
legat întru Domnul, cu vrednicie
să umblaţi chemării carii v-aţ che-
mat, Cu toată smerenia şi blîn- 2
deaţele, cu îndelungă-răbdare a
mîniei, suferind unul pre alalt cu dragoste,
Sîrguind să păziţi unirea Duhului cu legătura 3
păcii. Un trup şi un Duh, după cum v-aţi şi 4
chemat întru o nădeajde a chemării voas-
tre. Un Domn, o credinţă, un botez. 5
Un Dumnezău şi Părinte tuturor, Cel preste 6
toţi şi pren toţi şi întru toţi noi. Şi la 7
fieştecarele dentru noi s-au dat darul după
măsura darului lui Hristos. Pentru aceaea 8
zice: „Suindu-Se întru înălţime, robit-au
robime şi deade dări oamenilor". Iară 9
ceaea ce zice că „Să sui" ce iaste, fără
numai că S-au şi pogorît întîiu la ceale mai
de jos părţi ale pămîntului? Cela ce S-au 10
pogorît, Acesta iaste şi Cela ce S-au suit mai
presus de toate ceriurile, ca să să umple
toate, Şi Acesta au dat pre unii apostoli, 11
pre alţii proroci, pre alţii de-bine-vestitori,
pre alţii păstori şi dascali, Către înteme- 12
iarea sfinţilor, spre lucru de slujbă, spre zi-
direa trupului lui Hristos, Pînă unde vom 13
sosi toţi la unirea leagii şi a cunoştinţii
Fiiului lui Dumnezău, spre om deplin, spre
măsură de vîrstă a umplerii lui Hristos;
Ca să nu mai fimu prunci, învăluindu-ne şi 14
purtîndu-ne cu tot vîntul învăţăturii, cu
potcele oamenilor întru ficleşug, spre meş-
terşugirea înşălăciunii; Ce, adeveriţi fiin- 15

indu-I, cu dragoste, să creaştem la El toate,
16 Carele iaste capul, Hristos, Dentru Carele
tot trupul, împreună cu mădulările alcătu-
indu-să şi închegîndu-se pren toată pipă-
irea dării, după lucrare, cu măsura a fiişte-
căriia părţi, creaşterea trupului face, spre
17 zidirea sa cu dragoste. Aceasta direpţ
aceaea zicu şi mărturisescu întru Domnul:
ca să nu mai umblaţi voi după cum şi ceale-
alte limbi îmblă, întru deşertăciunea gîndu-
18 lui lor, Întunecaţi fiind cu cugetul, fiind
înstriinaţi de viaţa lui Dumnezău, pentru
necunoştinţa cea ce iaste întru ei, pentru
19 împietrirea inimii lor, Carii opăcindu-se,
pre dînşii s-au dat hlăpiei, spre facerea a
20 toată necurăţia cu lăcomie. Iară voi nu
21 aşa aţ cunoscut pre Hristos; De vreame
ce pre El aţi auzit şi întru El v-aţi învăţat,
22 după cum iaste adevărul întru Iisus, Să
lepădaţi voi, după cea de mai nainte pe-
treacere, pre omul cel vechiu, pre cela ce să
23 strică după pohtele înşălăciunii, Şi să
vă înnoiţi de iznoavă cu duhul gîndului
24 vostru. Şi să vă îmbrăcaţi în omul cel
nou, cela ce după Dumnezău s-au zidit, cu
25 direptate şi curăţia adevărului. Direpţ
aceaea, lepădînd minciuna, grăiţi adevărul
fieştecarele cu aproapele lui, căci sîntem
26 unul altuia mădulări. „Mîniaţi-vă, şi să nu
greşiţi". Soarele să nu apuie asupra urgi-
27 sirii voastre, Nici daţi loc diavolului.
28 Cela ce fură să nu mai fure; ce mai mult
ostenească lucrînd binele cu mînile, ca să
29 aibă să dea celui ce trebuie. Tot cuvîntul
putred den gura voastră să nu iasă; ce care
e bun, spre zidirea trebuinţei, ca să dea dar
30 celor ce aud. Şi nu mîhniţi Duhul cel
Sfînt al lui Dumnezău, întru Carele v-aţi
31 pecetluit la ziua mîntuirii. Toată amără-
ciunea şi mînia şi urgia şi strigarea şi bleste-
mul rădice-să de la voi, împreună cu toată
32 răutatea. Şi vă faceţi unul cătră alaltu
buni, milostivi, dăruindu-vă întru voi, după
cum şi Dumnezău întru Hristos au dăruit
voao.

CAP V

1 Faceţi-vă dară asemănători lui
Dumnezeu, ca nişte fii iubiţ
2 Şi umblaţi cu dragoste, după cum
şi Hristos au îndrăgit pre noi şi
S-au dat pre Dînsul pentru noi,
prescură şi jîrtvă lui Dumnezeu, spre miros
3 de bună mirosenie. Iară curvia, şi toată
necurăţia, au lăcomia nice să să numească
4 întru voi, după cum să cade sfinţilor, Şi
grozăvie, şi graiuri nebuneşti, au glume cealea
ce nu să cuvin; ce mai vîrtos mulţămită.
5 Pentru că aceasta să ştiţ, că tot curvariul, au
necuratul, au lacomul, carele iaste închină-
toriu la idoli, nu are moştenire întru împără-
6 ţia lui Hristos şi Dumnezău. Nimenea pre
voi să nu vă înşale cu deşarte cuvinte; că pen-
tru aceastea vine urgia lui Dumnezău preste
fiii neascultării. Deci nu vă faceţ împre- 7
ună părtaş cu ei. Pentru că eraţi odini- 8
oară întunearec, iară acum lumină întru
Domnul. Ca fiii luminei umblaţi —Pentru 9
că roada Duhului întru toată bunătatea şi
direptatea şi adevărul — Ispitind ce iaste 10
bineplăcut Domnului. Şi nu vă adunaţi 11
cu lucrurile ceale neroditoare ale întuneare-
cului, ce mai vîrtos le şi mustraţi. Pentru 12
că cealea ce pre ascuns să fac de dînşii gro-
zav iaste a le şi zice. Iară toate dove- 13
dindu-să de lumină, să arată; pentru că tot
ce să arată lumină iaste. Pentru aceaea 14
zice: „Scoală-te, cela ce dormi, şi te învie
den morţi şi va lumina ţie Hristos". Cău- 15
taţi direpţ aceaea cum cu socotinţă umblaţi,
nu ca nişte neînţelepţi, ce ca înţelepţii,
Răscumpărînd vreamea, căci zilele reale 16
sînt. Pentru aceaea nu vă faceţ fără de 17
minte, ce înţelegînd ce e voia Domnului.
Şi nu vă îmbătaţi cu vin, întru carea iaste 18
nestîmpărare, ce vă umpleţi cu Duh,
Grăind voao cu cîntări şi laude şi peveţii 19
duhovniceşti, cîntînd şi peveţînd întru ini-
mile voastre Domnului, Mulţămind puru- 20
rea pentru toate, întru numele Domnului
nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Pă-
rintelui, Plecîndu-vă unul altuia cu frica 21
lui Dumnezău. Muierile, bărbaţilor voştri 22
plecaţi-vă, ca Domnului; Căci bărbatul 23
iaste capul muierii, după cum şi Hristos cap
besearecii, şi Acesta iaste Mîntuitoriu trupu-
lui. Ce, în ce chip beseareca să supune lui 24
Hristos, aşa şi muierile la bărbaţii lor întru
toate. Voi, bărbaţii, iubiţ muierile voastre, 25
după cum şi Hristos au iubit beseareca şi
pre El S-au dat pentru dînsa, Ca pre dînsa 26
să o sfinţască curăţindu-o cu spălarea apei
în cuvînt, Ca să o puie aproape pre ea 27
Luiş, slăvită besearecă, neavînd spurcăciune,
au zbîrcitură, au altceva dentru aceastea, ce
ca să fie svîntă şi fără prihană. Aşa sînt 28
datori bărbaţii să iubească pre ale lor mu-
ieri, ca ale lor trupuri. Cela ce iubeaşte pre
a lui muiare pre dînsul iubeaşte. Pentru 29
că nimeanea niciodinioară ş-au urît trupul
său, ce-l hrăneaşte şi încălzeaşte pre el,
după cum şi Hristos pre besearecă; Căci 30
mădulări sîntem a trupului Lui, den trupul
Lui şi den oasele Lui. Pentru aceasta 31
lăsa-va omul pre tată şi pre maică şi să va
lipi lîngă muiarea lui şi vor fi amîndoi un
trup. Taina aceasta mare iaste—iară eu 32
zic în Hristos şi întru besearecă— Însă 33
şi voi fieştecarele pre a sa muiare aşa să o
iubească, ca pre el; iară muiarea să să
teamă de bărbat.

CAP VI

1 Feciorii, ascultaţi pre părinţii voştri
2 întru Domnul, pentru că aceasta iaste direptate. „Cinsteaşte pre tată-tău şi pre maică“ — carea iaste poruncă dentîiu, întru făgă-
3 duinţă — „Ca să-ţ fie ţie bine şi să fii
4 îndelungat de zile pre pămînt“. Şi, părinţii, nu urgisiţ fiii voştri, ce-i hrăniţi pre ei cu învăţătură şi cu dojana Domnului.
5 Slugile, ascultaţ de stăpîni trupeaşte, cu frică şi cutremur, cu prostimea inemii voas-
6 tre, ca lui Hristos, Nu după slujba ce e întru ochi, ca cei ce vor să placă oamenilor; ce, ca nişte robi ai lui Hristos, făcînd voia
7 lui Dumnezău den suflet, Cu bun cuget
8 slujînd Domnului, şi nu oamenilor, Ştiind că orice bine fieştecarele va face, aceasta va
9 lua de la Domnul, ori rob, ori slobod. Şi, domnii, aceasteaş faceţi cătră ei; lăsînd înfricoşirile, ştiind că şi al vostru şi al lor Domnul iaste în ceriuri şi făţărnicie nu iaste
10 la El. Deci, fraţilor miei, întăriţi-vă întru
11 Domnul şi întru tăria vîrtutei Lui. Îmbrăcaţi-vă întru armarea lui Dumnezău ca să puteţi voi a sta cătră măiestriile diavolului.
12 Căci nu iaste voao luptarea spre sînge şi trup, ce cătră domnii, cătră puteri, cătră ţiitorii lumii întunearecului veacului acestuia, spre ceale duhovniceşti ale vicleşugului întru
13 ceale cereşti. Pentru aceaea luaţi toată armarea lui Dumnezău, ca să puteţi să staţi împotrivă în ziua cea rea şi, toate supuindu-
14 le, să staţi. Staţi direpţ aceaea, încinşi fiind mijlocul vostru cu adevărul şi îmbră-
15 caţi fiind cu zaua direptăţii. Şi încălţîndu-vă picioarele cu gătirea Evangheliei
16 păcii. Preste toate luînd pavăza credinţei, cu carele veţi putea toate săgeţile celui vi-
17 clean ceale arzătoare a le stinge. Şi coiful mîntuirii priimiţi şi sabia Duhului, carele
18 iaste graiul lui Dumnezău, Pren toată ruga şi rugăciunea rugîndu-vă în toată vreamea cu Duhul şi întru aceastaşi priveghind cu toată răbdarea şi rugăciunea pentru toţi
19 sfinţii, Şi pentru mine, ca să să dea mie cuvînt întru deşchiderea gurii meale, cu îndrăzneală a arăta taina Evangheliei,
20 Pentru carea mă rog în lanţu; ca întru ea să fiu cu îndrăznire, după cum mi se cuvine a
21 grăi. Ce pentru ca să ştiţi şi voi ceale despre mine, ce facu, toate voao le va arăta Tihic, cel iubit frate şi credincios poslușnic
22 întru Domnul, Pre carele l-am trimis cătră voi şi întru aceastaş, ca să conoaşteţi ceale pentru noi şi să mîngîie inimile voas-
23 tre. Pace, fraţilor, şi dragoste cu credinţă de la Dumnezău Părintele şi Domnul
24 Iisus Hristos. Darul cu toţi ceia ce iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricare. Amin.

Cătră efeseani s-au scris de la Rîm, pren Tihic.

CEA CĂTRĂ FILIPIANI
CARTE TRIMISĂ

CAP I

Pavel şi Timotheiu, robii 1
lui Iisus Hristos, tuturor sfinţilor în Hristos Iisus, celora ce sînt în Filipi, împreună cu episcopi şi
diaconi: Dar voao şi 2
pace de la Dumnăzău Părintele nostru, şi Domnul
Multemesc Dumnezăului 3
Iisus Hristos! mieu preste toată pomenirea voastră,
Pururea, întru toată ruga mea pentru toţi 4
voi, cu bucurie, rugăciunea făcîndu-o
Spre împreunarea voastră la Evanghelie, 5
den ziua dentîiu pînă acum. Nădejduind 6
acestaş lucru, că Cela ce au început întru voi lucru bun săvîrşi-va pînă la ziua lui Iisus
Hristos, După cum iaste direpţ mie 7
aceasta a gîndi pentru toţi voi, pentru că am eu în inimă pre voi, şi în legăturile meale, şi în răspunsul, şi adeverinţa Evangheliei, soţi cu mine darului toţi voi fiind.
Pentru că martur iaste mie Dumnezău că 8
pohtesc pre voi întru milosîrdiile lui Iisus Hristos. Şi aceasta mă rog, ca dragostea 9
voastră încă mai mult şi mai vîrtos să prisoseascâ întru conoştinţă şi toată simţirea,
Ca să ispitiţi voi ceale ce să osebesc, ca să 10
fiţ curaţi şi neîmpiedecaţi la ziua lui Hristos,
Pliniţ de roadele direptăţii, celor ce sînt 11
pren Hristos Iisus, în lauda şi mărirea lui Dumnezău. Ce voia mi-e a şti voi, fraţi- 12
lor, că cel despre mine mai mult spre adaogerea Evangheliei au venit, Cît legăturile 13
meale întru Hristos arătate să să fie făcut în tot divanul şi la ceialalţi la toţi, Şi 14
mai mulţi dentru fraţi întru Domnul, nădejduind legăturilor meale, mai mult a cuteza fără frică cuvîntul a-l grăi. Unii şi 15
pentru zavistie şi price, iară unii şi pentru bunăvreare pre Hristos mărturisesc. Unii 16
den prigoană pre Hristos vestesc necurat, socotind necaz a aduce legăturilor meale.
Iară alţii den dragoste, ştiind că spre răspun- 17
sul Evangheliei mă aflu! Pentru că ce? Însă 18

în tot chipul: ori cu pricină, ori cu adevăr, Hristos să vesteaşte. Şi întru aceasta mă
19 bucur şi încă mă voiu bucura. Pentru că
ştiu că aceasta mi să va istovi spre mîntuire, pentru a voastră rugă şi sporiul Duhului lui
20 Iisus Hristos; După părearea capului mieu şi nădeajdea mea că nici într-una mă voiu ruşina, ce cu toată îndrăzneala, ca şi pururea, şi acum mări-Se-va Hristos în trupul mieu, ori pre viaţă, ori pren moarte.
21 Pentru că mie iaste a trăi Hristos, şi a muri
22 dobîndă. Iară de e a trăi cu trupul, aceasta mi-e roada lucrului, şi ce voiu aleage nu cu-
23 nosc. Şi mă ţiiu de amîndoao, pohta avînd ca să mă sloboz şi împreună cu Hristos
24 a fi, cu mult mai vîrtos bine; Iară a rămî-
25 nea în trup mai folos e pentru voi. Şi aceasta nădejduind, ştiu că voiu rămînea, şi împreună voiu rămînea cu toţi cu voi, la a voastră adaogere şi bucuria credinţei;
26 Ca lauda voastră să să sporească în Hristos Iisus, întru mine, pren a mea venire iarăş
27 către voi. Numai cu vrednicie Evanghelia lui Hristos petreaceţ, ca, ori venind şi văzînd pre voi, ori lipsind, să auz ceale despre voi că staţi într-u[n] duh, cu un suflet, împreună biruind cu credinţa Evangheliei,
28 Şi nesfiindu-vă întru nemică de cei ce stau împotrivă; carea lor iaste arătare de pierzare şi voao de mîntuire, şi aceasta e de la Dum-
29 nezău. Căci voao vă s-au dăruit cea pentru Hristos, nu numai ca la El să creadeţi,
[30] ce a pătimi pentru El, Aceaeaşi ostenea-
lă avînd, în ce fealiu aţi văzut întru mine, şi acum auziţi întru mine.

CAP II

1 Deci orice mîngîiare e întru Hristos, ori oteşire dragostii, orice împreu-
nare a Duhului, orice milosîrdii şi
2 îndurări, Pliniţi-m bucuria, ca una să gîndiţi, aceaeaş dragoste avînd, împreună cu un suflet, una gîndind.
3 Nimica după price au mărire deşartă; ce cu smerenia, unul pre altul socotind că covîrşiţi
4 întru voi. Nu ale sale fieştecarele căutaţi, ce
5 şi ale altora fieştecarele. Pentru că aceasta să să socotească întru voi, carea şi în Hristos
6 Iisus, Carele în chip dumnezăiescu fiind, nu hrăpire socoti a fi tocma cu Dum[ne]zău,
7 Ce pre El deşertă, chip de rob luînd, întru
8 asămănarea oamenilor făcîndu-Să. Şi cu chip aflîndu-Să ca un om, smeri pre El, făcîndu-Să plecat pînă la moarte, şi moarte
9 de cruce. Pentru aceaea şi Dumnezău pre El preaînălţă şi dărui Lui nume cela
10 ce e preste tot numele, Ca întru numele lui Iisus tot genuchiul să să pleace, al celor cereşti şi al celor pămînteşti şi al
11 celor de supt pămînt, Şi toată limba va mărturisi că Domnul Iisus Hristos, întru
12 slava lui Dumnezău Părintelui. Deci, fraţii miei, după cum pururea aţi ascultat, nu precum la venirea mea numai, ce acum cu mult mai vîrtos, întru depărtarea mea, cu frică şi cutremur a voastră mîntuire o isprăviţi. Pentru că Dumnezău iaste Cela ce 13
lucrează întru voi, şi a vrea, şi a lucra, pentru buna-vreare. Toate faceţi fără de 14
cîrtire şi gînduri, Ca să vă faceţi fără pri- 15
hană şi întregi fii lui Dumnezău, curaţi în mijlocul neamului celui strîmb şi îndărătnic, întru carii vă arătaţi ca luminătorii în lume, Cuvîntul vieţii ţiindu-l; spre laudă mie la 16
ziua lui Hristos că nu în deşert am alergat, nici în deşert am ostenit. Ce, măcară că 17
mă şi jîrtvuiescu spre jîrtva şi slujba credinţii voastre, bucuru-mă, şi împreună mă bucur cu toţi cu voi. Şi aceastaş şi voi bucu- 18
raţi-vă, şi împreună vă bucuraţi cu mine. Şi nădejduiescu întru Domnul Iisus pre 19
Timotheiu degrabă să-l trimiţu la voi, ca şi eu să fiu cu bună voie, înţelegînd ceale despre voi. Pentru că nici pre unul am 20
tocma la suflet, carele chiar ceale de voi va griji; Pentru că toţi ceale ale lor cearcă, 21
nu ale lui Hristos Iisus. Iară ispita lui cu- 22
noaşteţi, că ca la un părinte fiiul împreună cu mine au slujit la Evanghelie. Pre acesta 23
dară nădejduiesc să-l trimiţ, deaca voiu vedea ceale prejur mine, de iznoavă. Ce nădeju- 24
iesc întru Domnul că şi eu degrabă voiu veni. Şi de folos am socotit pre Epafrodit, fratele 25
şi împreună lucrătoriu şi împreună ostaş al mieu, al vostru apostol şi slujitoriu trebii meale, să-l trimiţ către voi, De vreame 26
ce doriia de voi toţi şi tînjind; căci aţi auzit că au bolnăvit. Căci au şi bolnăvit aproape 27
de moarte, ce Dumnezău pre el au miluit. Şi nu numai pre el, ce şi pre mine, ca nu mîhnire preste mîhniri să aibu. Mai degrabă, direpţ 28
aceaea, am trimis pre el, ca văzîndu-l pre el, iarăş să vă bucuraţi şi eu mai fără de mîhnire să fiu. Priimiţi-l dară pre el întru 29
Domnul, cu toată bucuria; şi pre unii ca aceştea cinstiţi îi aveţi, căci pentru lucrul lui Hristos pînă la moarte s-au apropiat, nesfătuindu-se cu sufletul, ca să să plinească a voastră lipsă de către slujba mea.

CAP III

1 Deci, fraţilor miei, bucuraţi-vă întru Domnul. Aceasteaş a scrie voao mie nu-m iaste cu leane, iară voao negreşit. Vedeţi cîinii, vedeţi 2
pre cei răi lucrători, vedeţi tăiarea! Pentru că noi sîntem tăiarea-împrejur, carii 3
cu Duhul lui Dumnezău slujim şi ne fălim întru Hristos Iisus, şi nu în trup nădejduind. Măcară că eu am nădeajde şi în trup. De 4
să şi pare altuia a să nădejdui în trup, eu,

5 mai mult: Tăiare-împrejur de opt zile,
den rodul lui Israil, den fealiul lui Veniamin,
6 evreu den evrei; după leage, fariseu; După
rîvnire, gonind beseareca; după direptatea
cea den leage, făcîndu-mă fără prihană.
7 Ce carele era mie dobînzi, aceastea le soco-
8 tesc pentru Hristos pagube. Ce pentru
aceaea şi gîndesc toate pagubă a fi pentru
cea ce covîrşaşte a ştiinţii lui Hristos Iisus,
Domnul mieu, pentru Care de toate m-am
păgubit şi le gîndesc gunoaie a fi, ca pre
9 Hristos să dobîndesc Şi să mă aflu întru
El, neavînd a mea direptate, cea den leage,
ce ceaea ce e pren credinţa lui Hristos, cea
dentru Dumnezău direptate, spre credinţă,
10 A cunoaşte pre El şi putearea învierii Lui
şi împreunarea patemilor Lui, împreună
11 închipuindu-mă cu moartea Lui, Cîndai
12 cumva voiu sosi la înviarea morţilor. Nu
doară că am luat,au m-am săvîrşit; ce gonesc
cîndai voiu şi prinde, de carea m-am şi prins
13 de Hristos Iisus. Fraţilor eu pre mine nu
14 mă socotesc să fiu apucat, Ce numai una:
ceale denapoi uitîndu-le, iară la ceale dena-
inte întinzîndu-mă, după semn gonesc, la
plaşca cei de sus chemării lui Dumnezău în
15 Hristos Iisus. Deci, cîţi desăvîrşit sîntem,
aceasta gîndim; şi orice într-alt chip gîndiţ,
şi aceasta Dumnezău voao va descoperi.
16 Însă la carea am ajuns, cu aceastaş pravilă
17 a umbla, aceastaş a gîndi. Împreună asă-
mănători fiţ mie, fraţilor, şi socotiţ pre
ceia ce aşa umblă, după cum aveţ pildă pre
18 noi. Pentru că mulţi umblă, de carii de
multe ori ziceam voao, iară acum şi plîngînd
zic pre vrăjmaşii crucii lui Hristos, cărora
19 săvîrşitul le iaste pierzarea, Al cărora dum-
nezău e pîntecele şi mărirea întru ruşinea
lor, ceia ce ceale pămînteşti gîndesc.
20 Pentru că a voastră petreacere în ceriuri
iaste, dentru care şi Mîntuitoriu aşteptăm,
21 pre Domnul Iisus Hristos, Carele va
schimba chipul trupului smereniei noastre,
ca să să facă el împreună la faţă cu trupul
mărirei Lui, după lucrarea ca să poată El şi
să supuie Luiş toate.

CAP IV

1 Deci, fraţii miei iubiţ şi doriţi, bucu-
ria şi cununa mea, aşa staţi întru
2 Domnul, dragilor! Pre Evodia
rog şi pre Sintih rog una a gîndi în-
3 tru Domnul. Şi rog şi pre tine,
soaţe încrezute, împreună ajutoreaşte-le lor,
carele întru Evanghelie împreună au nevoit
cu mine, cu Climend şi cu ceialalţi împreună
lucrători mie, al cărora numele e în cartea
4 vieţii. Bucuraţi-vă întru Domnul pururea,
5 iarăş zic: bucuraţi-vă! Blîndeaţele voastre
să să cunoască la toţi oamenii. Domnul
6 aproape e. Nemică nu grijiţ: ce întru
tot cu ruga şi cu rugăciunea cu mulţe-
mită cearerile voastre să să conoască
cătră Dumnezău. Şi pacea lui Dumnezău, 7
ceaea ce covîrşaşte toată mintea, păzi-va
inimile voastre şi gîndurile voastre în Hristos
Iisus. Deci, fraţilor, cîte sînt adevărate, 8
cîte-s cinstite, cîte-s direapte, cîte-s curate,
cîte-s iubite, cîte-s cu bun nume, orice bună-
tate, orice laudă, aceastea socotiţi. Carele 9
aţi şi învăţat şi aţi apucat şi aţi auzit şi aţi
văzut întru mine, aceastea faceţi, şi Dumne-
zăul păcii va fi cu voi. Şi m-am bucurat 10
întru Domnul mult, căci acum oarecînd aţi
odrăslit a gîndi pentru mine; spre carea şi
gîndiiaţi, ce nu aveţi vreame. Nu doară 11
că după lipsă zic; pentru că eu m-am învă-
ţat, întru carele sînt, destul a fi. Ştiu a 12
mă şi smeri, ştiu a mă şi prisosi. Întru tot
şi întru toate m-am învăţat, şi a mă sătura,
şi a fi flămînd, şi a adaoge, şi a scădea.
Toate le pociu, întru Cel ce mă întăreaşte, 13
Hristos. Însă bine aţi făcut făcîndu-vă 14
împreună părtaşi cu necazul mieu. Şi 15
ştiţi şi voi, filipiseanilor, că la începutul
Evangheliei, cînd am ieşit de la Machidonia,
nici o besearecă cu mine nu s-au împreunat
la cuvînt de dare şi de luare, fără numai voi
singuri. Căci şi în Solon, şi o dată, şi de 16
doao ori la treaba mea aţi trimis. Nu că 17
cer darea, ce cer cu roada ceaca ce prisoseaşte
spre cuvîntul vostru. Ce am destul toate 18
şi de prisosit; plinitu-m-am priimind de la
Epafrodit ceale de la voi: miros de bună
mirosire, jîrtvă priimită, bine plăcută lui
Dumnezău. Iară Dumnezăul mieu să pli- 19
nească toată treaba voastră după bogăţia
Lui, cu mărire întru Hristos Iisus. Iară 20
lui Dumnezău şi Părintelui nostru, mărirea
în veacii veacurilor! Amin. Închinaţi-vă la 21
tot sfîntul în Hristos Iisus. Închină-se 22
voao cei ce sînt împreună cu mine
fraţi. Închină-se voao toţi sfin-
ţii, şi mai vîrtos cei den casa
Chesariului. Darul Dom- 23
nului nostru Iisus
Hristos, cu toţi
cu voi! Amin.

Cătră filippisiani s-au scris de la Rîm,
pren Epafrodit.

CEA CĂTRĂ COLASEIANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezău, şi Timotheiu fratele, 2 Celor den Colases sfinţi şi credincioşi fraţi 3 întru Hristos: Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele nostru, şi Domnul Iisus Hristos! Mulţemim lui Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, pururea 4 pentru voi rugăciuni făcînd, Auzind credinţa voastră întru Hristos Iisus şi dragostea 5 cea ce aveţi cătră toţi sfinţii, Pentru nădeajdea cea ce iaste gătită voao în ceriuri, carea aţi auzit mai nainte, întru cuvîntul adevărului Evangheliei, 6 Care e de faţă la voi în ce chip şi în toată lumea şi iaste rodindusă ca şi întru voi, den carea zi aţi auzit şi aţi cunoscut darul lui Dumnezău cu adeve- 7 rinţă, Precum aţi şi învăţat de la Epafra, cel iubit împreună rob cu noi, care e credincios pentru voi poslušnic lui Hristos, 8 Cela ce au şi arătat noao a voastră dragoste 9 întru Duh. Pentru aceaea şi noi, den carea zi am auzit, nu încetăm pentru voi rugîndu-ne şi cerşind ca să vă pliniţi de cunoştinţa voii Lui, întru toată înţelep- 10 ciunea şi înţeleagerea dohovnicească; Să umblaţi voi cu vrednicie Domnului, spre toată plăcearea, întru tot lucrul bun rodind şi crescînd spre cunoştinţa lui Dumnezău, 11 Cu toată putearea întărindu-vă, după tăria mărirei Lui, în toată răbdarea şi îndelungarea 12 mîniii, bucuroşi; Mulţămind Părintelui Celuia ce ne-au învrednicit pre noi în partea sorţului sfinţilor întru lumină; 13 Carele ne-au izbăvit pre noi den putearea întunearecului şi ne-au mutat la împărăţia 14 Fiiului dragostii Lui, Întru Carele avem mîntuirea, pren sîngele Lui iertarea păcate- 15 lor, Carele iaste chipul lui Dumnezău, Celui nevăzut, mai nainte născut de toată 16 zidirea. Căci întru El s-au zidit toate, ceale den ceriuri şi ceale de pre pămînt, ceale văzute şi ceale nevăzute: ori scaune, ori stăpîniri, ori domnii, ori puteri, toate 17 pren El şi spre El s-au zidit. Şi El iaste mai nainte de toate şi toate întru El împreună 18 stau. Şi El iaste capul trupului besearicii. Carele iaste începătură dentîiu, născut den morţi, ca să Să facă întru toţ El fruntaşu. Căci întru El binevru toată plinirea să lăcu- 19 iască, Şi pren El să împace toate întru 20 El, împăcînd pren sîngele crucii Lui, pren El, ori ceale de pre pămînt, ori ceale den ceriuri. Şi pre voi, oarecînd fiind înstrăinaţi şi vrăjmaşi cu cugetul întru faptele 21 ceale reale, Iară acum au împăcat, cu 22 trupul împeliţării Lui pren moarte, să vă puie pre voi aproape, sfinţi şi fără prihană şi nevinovaţi, denaintea Lui; De veţi rămî- 23 nea cu credinţa întemeiaţi şi tari şi nemutîndu-vă de la nădeajdea Evangheliei, care aţi auzit, ceaea ce s-au strigat întru toată zidirea cea de supt ceriu, căriia m-am făcut eu, Pavel, poslušnic. Acum mă bucur întru pate- 24 mile meale pentru voi şi plinesc scăderile scîrbelor lui Hristos în trupul mieu, pentru trupul Lui, care iaste beseareca. Căriia 25 m-am făcut eu poslušnic, după diregătoria lui Dumnezău, cea ce s-au dat mie spre voi, să plinesc cuvîntul lui Dumnezău: Taina 26 cea ascunsă den veaci şi den neamuri, iară acum s-au arătat svinţilor Lui, Cărora 27 au vrut Dumnezău să le arate care iaste avuţia mărirei tainii aceştiia întru limbi, carele iaste Hristos întru voi, nădeajdea măririi. Pre Carele noi vestim, dojănind pre tot 28 omul şi învăţînd pre tot omul, cu toată înţelepciunea, ca să punem de faţă pre tot omul deplin întru Hristos Iisus. La care 29 şi ostenesc nevoindu-mă după lucrarea Lui, cea ce să lucrează întru mine cu puteare.

CAP II

Căci întru că voiu ca să ştiţ voi ce fealiu 1 de nevoinţă am pentru voi şi pentru cei den Laodichia şi cîţi n-au văzut obrazul mieu cu trupul, Ca 2 să să mîngîie inemile lor, tocmindu-se cu dragoste şi la toată avuţia a plinirii înţeleagerii, spre cunoştinţa tainii lui Dumnezău şi Părintelui, şi lui Hristos, Întru Carele 3 sînt toate visteriile înţelepciunii şi ale cunoştinţii ascunse. Şi aceasta zicu, ca nu neş- 4 tine de voi să prilestească cu cuvinte amăgitoare. Pentru că, măcară că cu trupul mă 5 duc, iară cu duhul împreună cu voi sînt, bucurîndu-mă şi văzînd a voastră rînduială şi întărirea cei întru Hristos credinţe a voastră. Deci, în ce chip aţi luat pre 6 Hristos Iisus, pre Domnul, întru El umblaţi, Înrădăcinaţi şi zidindu-vă întru El şi adeve- 7 rindu-vă cu credinţa, după cum v-aţi învăţat, prisosind întru ea cu mulţămită. Căutaţi ca nu cîndai va fi cela ce vă fură pre 8 voi pren filosofie şi deşartă înşălăciune, după obiceaiul oamenilor, după stihiile lumii, şi nu după Hristos. Căci întru El lăcu- 9 iaşte toată plinirea Dumnezeirei, trupeaş-

10 te, Şi sînteţi întru El pliniţi, Carele
iaste capul a toată biruinţa şi putearea.
11 Întru Carele v-aţi şi tăiat împrejur cu tă-
iare-împrejur nefăcută de mînă, întru dez-
brăcarea trupului de păcatele trupului, în-
12 tru tăiarea-împrejur a lui Hristos, Împre-
ună îngropaţi fiind cu El în botez, întru
Carele împreună v-aţi şi sculat pren credinţa
lucrării lui Dumnezău, Celui ce au sculat pre
13 El den morţi. Şi pre voi, morţi fiind în-
tru păcat şi cu acoperirea mădulariului tru-
pului vostru, împreună au înviat pre noi cu
14 El, hărăzind noao toate greşalele, Ster-
gînd cea de asupra noastră scrisoare de mînă
cu poruncile, carea era împotrivă noao, şi
aceasta o au rădicat den mijloc, răstignin-
15 du-o pre ea pre cruce. Dezbrăcînd biruin-
ţile şi puterile, le-au dovedit întru făţişare,
16 dovedind pre ei întru ea. Deci să nu neş-
tine pre voi judece întru mîncare, au în bău-
tură, au în parte de sărbătoare, au de lună
17 noao, au de sîmbete, Carele sînt umbră
celor viitoare, iară trupul, lui Hristos.
18 Nimenea pre voi să nu vă asuprească, vrînd
întru smerenie şi obiceaiu îngeresc, ceale ce
nu le-au văzut cercetîndu-le, în zadar în-
hierbîntîndu-se de mintea trupului lui,
19 Şi neţiindu-se de cap, den carele e tot trupul,
pren pipăiri şi legături sporindu-se şi toc-
mindu-se, creaşte creşterea lui Dumnezău.
20 Deci, de aţ murit împreună cu Hristos de la
stihiile lumii, direpţ ce, ca neşte vii în lume,
21 vă îngreuiaţi cu obiceaie: „Să nu atingi,
22 nice să guşti, nice să pipăi?“ Carele sînt
toate spre stricăciune cu tribuinţa, după
23 poruncile şi învăţăturile oamenilor. Carele
sînt avînd cuvînt de înţelepciune întru sluj-
bă de voie şi cu smerenie şi cu necruţarea
trupului, nu în vreo cinste spre săturarea
trupului.

CAP III

1 Deci, de v-aţ sculat împreună cu
Hristos, ceale de sus cercaţi, unde
Hristos iaste şăzînd în dereapta
2 lui Dumnezău. Ceale de sus
gîndiţ, nu ceale de pre pămînt.
3 Pentru că aţ murit şi viaţa voastră s-au as-
cuns împreună cu Hristos întru Dumnezeu.
4 Cînd Hristos Să va arăta, viaţa noastră,
atuncea şi voi cu El împreună vă veţ arăta
5 întru mărire. Omorîţ direpţ aceaea mădu-
lările voastre ceale de pre pămînt: curvia,
necurăţia, patima, pohta cea rea şi lăcomia,
6 carea iaste închinare de idoli, Pentru carele
vine urgia lui Dumnezău preste fiii neascul-
7 tători, Întru carele şi voi aţ îmblat odini-
8 oară, cînd trăiiaţi întru eale. Iară acum
lepădaţi şi voi toate: urgia, mînia, răutatea,
blestemul, graiul cel grozav den gura voas-
9 tră. Nu mentiţ unul către alalt, dezbră-
cînd pre omul cel vechiu cu faptele lui
Şi îmbrăcînd pre cel nou, pre cel ce să 10
înnoiaşte spre conoştinţă, după chipul
Celui ce au zidit pre el. Unde nu iaste 11
elin şi jidov, tăiare-împrejur şi netăiare-
împrejur, varvar şi schith, rob, volnic, ce
toate şi întru toate Hristos. Îmbrăcaţi- 12
vă dară ca nişte aleş ai lui Dumnezău,
sfinţi şi îndrăgiţ, milosîrdii de îndurări,
bunătate, smerenie, blîndeaţe, îndelungă
răbdare de mînie, Suferind unul pre 13
alalt şi iertîndu-vă întru voi, de va avea
neştine către cineva prihană; precum şi
Hristos au iertat voao, aşa şi voi. Şi preste 14
toate aceastea dragostea, carea iaste legătu-
ra săvîrşirei. Şi pacea lui Dumnezeu să 15
dea întru inimile voastre, la carea v-aţ şi
chemat într-un trup şi mulţămitori vă faceţ.
Cuvîntul lui Hristos lăcuiască întru voi cu 16
bogăţie, întru toată înţelepciunea, învăţînd
şi dojenind pre ei cu cîntări şi cu laude şi
cu peaveţi duhovniceşti, cu bucurie cîntînd
întru inima voastră Domnului. Şi tot 17
orice faceţi, în cuvînt au în faptă, toate
întru numele Domnului Iisus, mulţemind
lui Dumnezău şi Părintelui pren El. Mu- 18
ierile, ascultaţi de bărbaţii voştri, după
cum să cuvine în Domnul. Bărbaţii, 19
iubiţi pre muieri şi nu vă amăriţi către eale.
Fiii, supuneţi-vă părinţilor după toate, 20
pentru că aceasta e bineplăcut Domnului.
Părinţii, nu întărîtaţi fiii voştri, ca să nu 21
se mîhnească. Robii, ascultaţi după toate 22
de cei trupeşti stăpîni, nu întru slujbe îna-
intea ochilor, ca cei ce fac pentru să placă
oamenilor, ce întru prostimea inimii temîn-
du-vă de Dumnezău. Şi tot orice faceţi, 23
den suflet lucraţi, ca Domnului, şi nu oame-
nilor, Ştiind că de la Domnul veţi lua 24
răsplătirea moştenirii, pentru că Domnului
Hristos slujiţi. Iară cela ce face strîmbă- 25
tatea lua-va strîmbătatea carea au făcut, şi
nu iaste făţărnicie.

CAP IV

Stăpînii, direptatea şi tocmeala 1
slugilor daţi, ştiind că şi voi aveţi
Domnu în ceriuri. La rugă în- 2
găduiţi, priveghind întru ea cu
mulţemită, Rugîndu-vă împre- 3
ună şi pentru noi, ca Dumnezău să ne deş-
chiză noao uşă cuvîntului, a grăi taina lui
Hristos, pentru carea sînt şi prinsu: Ca 4
să o arăt pre ea după cum să cade mie a
grăi. Cu înţelepciune îmblaţi către cei 5
den afară, vreamea răscumpărînd. Cuvîn- 6
tul vostru pururea cu bucurie, cu sare sărat,
a şti cum trebuie voi la fieştecarele, pre amă-
runtul, a răspunde. Ceale despre mine 7
toate arăta-le-va voao Tihic, cel iubit frate
şi credincios poslušnic şi împreună rob
întru Domnul. Pre carele am trimis către 8
voi numai pentru aceasta, ca să ştie lucru-

rile voastre şi să mîngîie inimile voastre,
9 Împreună cu Onisim, cel credincios şi iubit
frate, carele iaste dentru voi; toate voao le
10 vor arăta ceale de aicea. Închină-se voao
Aristarh, cel împreună cu mine rob, şi Marco,
nepotul Varnavei (pentru carele aţi luat po-
runci; de va veni cătră voi, să-l priimiţi pre
11 el), Şi Iisus, cel ce să cheamă Iust, ceia
ce sînt den obrezanie; aceştea sînguri împre-
ună lucrători la împărăţia lui Dumnezău,
12 carii s-au făcut mie mîngîiare. Închină-se
voao Epafras, cel dentru voi robul lui
Hristos, pururea ostenind pentru voi la rugi,
ca să staţi desăvîrşit şi plinind întru toată
13 voia lui Dumnezău. Pentru că mărturi-
sescu lui că are rîvnire multă pentru voi şi
pentru cei den Laodichia şi cei den Ierapolis.
14 Închină-să voao Luca, doftorul cel iubit, şi
15 Dimas. Închinaţi-vă celor den Laodichia
fraţi şi nimfanii şi cei den casă-i besearici;
16 Şi cînd să va ceti de cătră voi cartea, faceţi
ca şi întru a laodicheanilor besearică să să
cinstească. Şi cea den Laodichia ca şi voi
17 să o cetiţi. Şi ziceţi lui Arhip: „Caută
slujba carea ai luat întru Domnul ca pre
18 ea să o plineşti". Închinăciunea
cu a mea mînă, a lui Pavel.
Aduceţi-vă aminte de
legăturile meale.
Darul cu voi!
Amin.

Cătră colasaiani s-au scris de la Rîm,
pren Tihic şi Onisim.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE, TRIMISĂ A LUI PAVEL DENTÎIU.

CAP I

1 Pavel şi Siluan şi Timotheiu, besearicii soloneanilor în-
tru Dumnezău Părintele şi Domnul Iisus Hristos:
Dar voao şi pace de
la Dumnezău Părintele
nostru şi Domnul Iisus
2 Hristos! Mulţămim
lui Dumnezău pururea pentru toţ pentru
voi, pomenire de voi făcînd la rugile
3 noastre, Neîncetat pomenind pre voi,
de lucrul credinţii şi osteneala dragostii
şi îngăduinţa nădejdii Domnului nostru
Iisus Hristos, înaintea Dumnezăului şi
4 Părintelui nostru. Ştiind, fraţi iubiţi
de Dumnezău, aleagerea voastră. Căci 5
Evanghelia noastră nu s-au făcut la voi nu-
mai cu cuvîntul, ce şi cu putearea şi cu
Duhul Sfînt şi întru adeverinţă multă, după
cum ştiţi în ce fealiu ne-am făcut întru voi
pentru voi. Şi voi următori noao v-aţi 6
făcut şi Domnului, priimind cuvîntul cu
necaz mult, cu bucuria Duhului Sfînt,
Cît a vă face voi pildă tuturor celora ce cred 7
întru Machidonia şi Ahaia. Pentru că de 8
la voi s-au răsunat cuvîntul Domnului, nu
numai în Machidonia şi Ahaia, ce şi în tot
locul credinţa voastră cea cătră Dumnezău
au ieşit, cît a nu avea noi treabă a grăi ceva.
Pentru că ei pentru voi vestescu ce fealiu de 9
întrare am avut cătră voi şi cum v-aţi întorsu
cătră Dumnezău de la idoli, a sluji la Dum-
nezău viu şi adevărat. Şi a aştepta pre 10
Fiiul Lui den ceriuri, pre Carele au învis den
morţi, pre Iisus, Cela ce mîntuieşte pre noi
de urgia cea viitoare.

CAP II

Pentru că voi ştiţi, fraţilor, întrarea 1
noastră cea cătră voi că nu deşartă
s-au făcut. Ce şi pătimind mai 2
nainte şi ocărîndu-ne, după cum
ştiţi, în Filippi, am cutezat întru
Dumnezăul nostru a grăi cătră voi Evan-
ghelia lui Dumnezău cu multă osteneală.
Pentru că mîngîiarea noastră nu e dentru 3
înşălăciune, nici den necurăţie, nice cu
vicleşug. Ce, după cum ne-am ispitit de 4
Dumnezău să să crează Evanghelia, aşa
grăim, nu ca oamenilor plăcînd, ce lui
Dumnezău, Celui ce ispiteaşte inimile
noastre. Pentru că niceodinioară cu cu- 5
vînt de cucernicie n-am fost, precum ştiţ,
nice întru prilej de lăcomie, Dumnezău
martur, Nici cerşînd de la oameni mă- 6
rire, nice de la voi, nice de la alţii, putînd
în greutate a fi, ca ai lui Hristos apostoli.
Ce ne-am făcut blînzi în mijlocul vostru, ca 7
o doică ce-ş încălzeaşte copiii ei. Aşa 8
pohtind pre voi, bine vom a da voao, nu
numai Evanghelia lui Dumnezău, ce şi ale
noastre suflete, pentru că dragi noao v-aţ
făcut. Pentru că aduceţi-vă aminte, 9
fraţilor, de osteneala noastră şi de trudă.
Pentru că ziua şi noaptea lucrînd, ca să nu
îngreuiaze pre cineva dentru voi, am propo-
veduit la voi Evanghelia lui Dumnezău.
Voi marturi, şi Dumnezău, cum cu cuviinţă 10
şi cu direptate şi fără prihană voao, celor
ce cred, am fost, După cum ştiţ, 11
ca şi pre fieştecarele dentru voi, ca pă-
rintele pre fiii săi rugînd pre voi şi mîngî-
indu-vă Şi mărturisind, ca să umblaţi 12
voi vredniceaşte lui Dumnezău, Celui
ce cheamă pre voi la a Lui împărăţie
şi mărire. Pentru aceaea şi noi mulţă- 13
mim lui Dumnezău neîncetat, căci luînd cu-
vînt de auzire de la noi, al lui Dumnezeu cu-

vînt aţ priimit, nu al oamenilor, ce, precum iaste adevărat, cuvîntul lui Dumnezău, carele să şi lucrează întru voi, cei ce creadeţ. 14 Pentru că voi următori v-aţ făcut, fraţilor, besearecilor lui Dumnezău celor ce sînt în Iudea întru Hristos Iisus, căci aceasteaş aţ pătimit şi voi de cei de ai voştri care sînt 15 de un neam, după cum şi ei, de jidovi; Cei ce şi pre Domnul au omorît, pre Iisus, şi pre ai lor proroci; şi pre noi ne-au gonit, şi lui Dumnezău neplăcînd şi tuturor oamenilor împotrivitori, 16 Oprind pre noi să nu grăim cu limbile, ca să să mîntuiască, ca să să plinească lor păcatele pururea. Ce ajunse 17 asupra lor urgia de săvîrşit. Iară noi, fraţilor, rămîind săraci despre voi, spre vreamea unui ceas, cu faţa, nu cu inima, mai mult am sîrguit faţa voastră a vedea, cu multă 18 pohtă. Pentru aceaea am vrut să venim cătră voi însă eu, Pavel, şi o dată, şi de doao 19 ori; şi ne-au smintit pre noi satana. Căci care e nădeajdea noastră sau bucuria sau cununa cea de laudă? Au nu şi voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a Lui 20 venire sînteţi? Pentru că voi sînteţi mărirea noastră şi bucuria.

CAP III

1 Pirept aceaea, nemaiputînd a răbda, am binevrut să rămînem în Anthi-
2 na sînguri; Şi am trimis pre Timotheiu, fratele nostru şi sluga lui Dumnezău şi împreună lucrătoriu cu noi întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi şi să vă mîngîie pre 3 voi pentru credinţa voastră; Ca nimenea să nu să clătească întru necazurile aceastea; pentru că voi ştiţi că spre aceasta ne aflăm. 4 Pentru că, şi cînd cătră voi eram, ziceam mai nainte voao că vom să avem scîrbe, 5 după cum s-au şi făcut şi ştiţi. Pentru aceaea şi eu, nemaisuferind, trimis-am ca să cunoscu credinţa voastră, ca nu cîndai au ispitit pre voi cel ce ispiteaşte şi în deşert 6 să va face osteneala noastră. Iară acum, venind Timotheiu cătră noi de la voi şi binevestind voao credinţa şi dragostea voastră şi cum că aveţi pomenire bună de noi pururea, dorind pre noi să ne vedeţi, ca şi noi 7 pre voi. Pentru aceaea ne-am mîngîiat, fraţilor, de voi, întru tot necazul şi nevoia 8 voastră, pren a voastră credinţă. Că acum noi trăim de veţi sta voi întru Domnul. 9 Pentru că ce mulţămită putem lui Dumnezău a răsplăti pentru voi, de toată bucuria cu carea ne bucurăm pentru voi înaintea Dum-10 nezăului nostru? Noaptea şi ziua, mai cu asupră rugîndu-ne ca să vedem faţa voastră şi 11 a întemeia scăderile credinţii voastre. Iară acela Dumnezău şi Părintele nostru şi Domnul nostru Iisus Hristos să îndirepteaze calea noastră cătră voi. 12 Iară pre voi Domnul să vă înmulţească şi să vă prisosească cu dragostea pre unul cătră alalt şi cătră toţi, precum şi noi cătră voi, 13 Ca să întărească voao inemile nevinovate întru svinţire înaintea lui Dumnezău şi Părintelui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toţi svinţii Lui.

CAP IV

Ideci dară, fraţilor, pohtim pre voi 1 şi vă rugăm întru Domnul Iisus, după cum aţi apucat de la noi, precum trebuie voi a umbla şi a plăcea lui Dumnezău, ca să prisosiţi mai mult. Pentru că ştiţi ce porunci am dat 2 voao pren Domnul Iisus. Pentru că aceasta 3 iaste voia lui Dumnezău, svinţirea voastră: să vă feriţi voi de curvie, A şti fieşte- 4 carele dentru voi al său vas a cîştiga cu svinţire şi cinste, Nu întru patimă de poftă, 5 precum şi limbile cealea ce nu ştiu pre Dumnezău, A nu asupri şi a lăcomi la vreun 6 lucru pre fratele lui, pentru căci izbînditoriu iaste Domnul pentru toate aceastea, după cum am zis mai nainte voao şi ne-am mărturisit. Pentru că n-au chemat Dum- 7 nezău pre noi spre necurăţie, ce spre sfinţire. Pentru aceaea, cela ce să leapădă, nu de om 8 să leapădă, ce de Dumnezău, Cela ce au şi dat Duhul Lui cel Sfînt la noi. Iară pentru 9 iubirea frăţească nu vă trebuie a vă scrie voao, pentru că voi sînguri de Dumnezău învăţaţi sînteţi a iubi unul pre alalt, Pentru că şi faceţi aceasta la toţi fraţii cei 10 ce sînt în toată Machidonia. Şi poftim pre voi, fraţilor, să prisosiţi mai mult. Şi 11 să vă nevoiţi a fi în linişte şi a lucra ale voastre şi a lucra cu ale voastre mîni, după cum v-am poruncit, Ca să îmblaţi 12 cu bun chip cătră cei den afară şi de nimică lipsă să nu aveţi. Şi nu voiu 13 să nu ştiţi voi, fraţilor, pentru cei morţi, ca să nu vă întristaţi ca şi ceialalţi, carii nu au nădeajde. Pentru că, de credem că Iisus 14 au murit şi au învis, aşa şi Dumnezău pre cei ce au adormit pren Iisus îi va aduce împreună cu El. Pentru că aceasta voao 15 zicem în cuvîntul Domnului, că noi, viii ceşti rămaşi la venirea Domnului, nu vom apuca pre cei morţi. Căci acesta Domnul 16 cu poruncă, cu glas de arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezău, Să va pogorî den ceriu; şi cei morţi întru Hristos vor învia întîiu. După aceaea noi, cei vii, cei rămaşi, împre- 17 ună cu ei hrăpi-ne-vom cu norii întru timpinarea Domnului în văzduh şi aşa pururea împreună cu Domnul vom fi. Deci mîngî- 18 iaţi unul pre alalt cu cuvintele aceastea.

CAP V

1 Iară pentru ani şi pentru vremi,
fraţilor, nu trebuie voao să să scrie.
2 Pentru că voi chiar ştiţi că ziua
Domnului ca furul noaptea, aşa
3 vine. Căci cînd vor zice: „Pace
şi aşăzare!“, atuncea, fără veaste, lor le
vine asupră peire, ca chinul ceii ce are în
4 pîntice; şi nu vor scăpa. Iară voi, fraţilor,
nu sînteţi întru-ntunearec, ca să vă apuce
5 ziua pre voi ca un fur. Toţi voi fiii luminii
sînteţi şi fiii zilei, şi nu sînteţi ai nopţii, nici
6 ai întunearecului. Direpţ aceaea dară să
nu dormim ca şi ceialalţi, ce să priveghem
7 şi să fim treaji. Pentru că ceia ce dorm,
noaptea dorm, şi ceia ce să îmbată, noaptea
8 să îmbată. Iară noi, ai zilei fiind, treaji
sîntem, îmbrăcîndu-ne în zaua credinţii şi
a dragostei şi în coiful nădeajdea mîntuirei.
9 Căci nu ne-au pus pre noi Dumnezău spre
urgie, ce spre dobînda mîntuirei, pren
10 Domnul nostru Iisus Hristos, Celui
ce au murit pentru noi, ca, ori priveghem,
ori dormim, împreună cu El să trăim.
11 Pentru aceaea mîngîiaţi unul pre alalt
şi zidiţ unul pre altul, precum şi faceţ.
12 Şi pohtim pre voi, fraţilor, să ştiţ pre
ceia ce ostenesc întru voi şi poartă grija
voastră întru Domnul şi vă învaţă pre
13 voi. Şi socotiţ pre ei prea de prisosit
cu dragoste pentru lucrul lor. Pace aveţ
14 întru voi. Şi pohtim pre voi,
fraţilor, dojăniţ pre cei netocmiţ,
mîngîiaţi pre cei slabi de inimă, sprejeniţ pre cei neputincioşi, fiţ răbdători
15 la mînie cătră toţi. Căutaţi să
nu răsplătească cineva cuiva rău pentru
rău; ce pururea binele goniţ şi unul cătră
16 alalt şi cătră toţi. Pururea bucu-
17 raţi-vă. Neîncetat vă rugaţi.
18 Întru tot mulţămiţ, pentru că aceasta
e voia lui Dumnezău întru Hristos Iisus
19 la voi. Duhul nu-l stingeţi.
20 Prorociile nu le defăimaţi.
21 Toate le ispitiţ; ce e bun ţineţi.
22 De tot fealiul de lucru rău vă feriţ.
23 Şi acesta Dumnezăul păcii să vă sfinţească pre voi cu totul deplin; şi întreg
duhul vostru, şi sufletul, şi trupul, fără de
prihană, întru venirea Domnului nostru
24 Iisus Hristos, să să păzească. Credincios
e cela ce ne cheamă pre noi, carele va şi
25 face. Fraţilor, rugaţi-vă pentru noi.
26 Închinaţi-vă fraţilor tuturor cu sărutare
27 sfîntă. Jur pre voi pre Domnul
să să cetească cartea la toţi
28 sfinţii fraţi. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos, cu
voi! Amin.

Cătră soloneani cea dentîiu s-au scris de la Athina.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel şi Siluan şi Timotheiu, besearecii Solonului întru Dumnezău Părintele nostru şi Domnul 1
Iisus Hristos: Dar voao 2
şi pace de la Dumnezău
Părintele nostru şi Domnul Iisus Hristos! A 3
mulţămi datori sîntem lui Dumnezău pururea pentru voi, fraţilor, precum să cade,
căci prea creaşte credinţa voastră şi să înmulţeaşte dragostea fieştecăruia dentru voi
unuia cătră altul. Deci noi sînguri întru 4
voi iaste să ne lăudăm întru besearecile lui
Dumnezău pentru răbdarea voastră şi credinţa întru toate gonirile voastre şi necazurile carele suferiţ, Arătare cei direapte 5
judecăţii ai lui Dumnezău, ca să vă învredniciţ voi Împărăţiei lui Dumnezău, pentru
carea şi pătimiţ; De iaste direpţ lîngă 6
Dumnezeu a răsplăti celor ce necăjescu pre
voi cu necaz, Şi voao, celor necăjiţi, 7
răpaos cu noi, întru arătarea Domnului
Iisus den ceriu, cu îngerii puterii Lui, Cu 8
văpaie de foc, dînd izbîndă celora ce nu
ştiu pre Dumnezău şi celor ce nu ascultă
Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.
Carii platâ vor lua, peire veacinică despre 9
faţa Domnului şi despte mărirea tăriei Lui,
Cînd va veni să Să proslăvească întru sfinţii 10
Lui şi să Să minuneaze întru toţi ceia ce
cred; că s-au încredinţat mărturia noastră
întru voi în ziua aceaea. La carea ne şi 11
rugăm pururea pentru voi, ca pre voi să vă
învrednicească chemării Dumnezăul nostru
şi să umple toată bunăvrearea bunătăţii şi
lucrul credinţii cu puteare, Ca să Să mă- 12
rească numele Domnului nostru Iisus
Hristos întru voi şi voi întru El, după darul
Dumnezăului nostru şi Domnului Iisus
Hristos.

CAP II

Şi pohtim pre voi, fraţilor, pentru 1
venirea Domnului nostru Iisus
Hristos şi a noastră adunare cătră
El, Ca nu degrabă să vă clătiţi 2
voi den minte, nici să vă turburaţi, nici pren duh, nici pren cuvînt, nici
pren carte, ca cum ar fi scrisă pren noi,
ca cum ar fi aiave aceaea zi a lui Hristos.
Să nu vă amăgească pre voi cineva nici 3
vru-ntr-un chip; că de nu va veni vicleşugul întîiu şi să va descoperi omul păcatului, fiiul pierzării, Cela ce stă împo- 4

trivă şi să preaînalţă preste toate carele să cheamă Dumnezău au închinăciune, cît el în beseareca lui Dumnezău ca un Dumnezău să şază, arătînd pre sine că iaste dumnezău.
5 Nu vă aduceţi aminte că, încă fiind cătră
6 voi, aceastea zicem voao? Şi acum ce cuprinde ştiţi ca să să descopere el în vreamea
7 lui. Pentru că taina fărădelegii să lucrează; numai cela ce ţine acum să ţie, pînă
8 să va lua de mijloc. Şi atunci să va descoperi cel fără de leage, pre carele Domnul va topi cu Duhul rostul Lui şi-l va prăpădi cu
9 arătarea venirii Lui, Căruia iaste venirea după lucrarea satanii cu toată putearea şi
10 seamne şi minuni ale muncii. Şi cu toată înşălăciunea nedireptăţii întru cei periţi, pentru care dragostea adevărului n-au prii-
11 mit, ca să să mîntuiască ei. Şi pentru aceaea trimite-va lor Dumnezău lucrare de
12 înşălăciune, ca să crează ei minciunii; Ca să să judece toţi ceia ce n-au crezut adevărului, ce au binevrut întru nedireptate.
13 Iară noi datori sîntem a mulţămi lui Dumnezău pururea pentru voi, fraţi iubiţi de Domnul, căci au ales pre voi Dumnezău de-nceput spre mîntuire întru sfinţirea Duhului şi cre-
14 dinţa adevărului, La carea au chemat pre voi pren Evanghelia noastră, spre dobîndirea măririi Domnului nostru Iisus Hristos.
15 Direpţ aceaea, fraţilor, staţi şi ţineţi învăţăturile carele v-aţi învăţat, ori pren cuvînt,
16 ori pren cartea noastră. Iară sîngur Domnul Iisus Hristos şi Dumnezău şi Părintele nostru, Cela ce au iubit pre noi şi au dat mîngîiare veacinică şi nădeajde bună cu dar,
17 Să mîngîie inimile voastre şi să vă întărească pre voi întru tot cuvîntul şi faptul bun.

CAP III

1 Ieci rugaţi-vă, fraţilor, pentru noi, ca cuvîntul Domnului să cure şi
2 să să mărească, precum şi cătră voi, Şi ca să ne mîntuim de oamenii cei fără de cale şi răi;
3 pentru că nu e a tuturor credinţa. Şi credincios iaste Domnul, Carele ne va întări
4 pre noi şi ne va păzi de cel viclean. Şi nădejduim întru Domnul de voi că ceale ce poruncim voao şi faceţi şi le veţi face.
5 Iară Domnul să îndirepteaze voao inimile la dragostea lui Dumnezău şi la răbdarea
6 lui Hristos. Şi poruncim voao, fraţilor, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi voi de cătră tot fratele ce îmblă fără de toçmeală, şi nu după învăţătura
7 care au luat de la noi. Pentru că voi ştiţi cum trebuie voi a urma noao; căci n-am
8 îmblat fără tocmeală întru voi, Nici în dar pîine am mîncat de la cinevaş, ce cu trudă şi osteneală, ziua şi noaptea lucrînd, ca să nu îngreuiez pre cineva dentru voi. Nu că doară nu avem puteare, 9
ce ca pre noi chip să ne dăm voao, ca să vă asămănaţi noao. Pentru că şi cînd eram 10
cătră voi aceasta porunciiam voao, cum, carele nu va să lucreaze, nici să mănînce.
Pentru că auzim pre oarecarii îmblînd întru 11
voi fără tocmeală, nemică lucrînd, ce iscodind. Şi unora ca acelora poruncim şi 12
rugăm pre Domnul nostru Iisus Hristos ca cu linişte lucrînd a lor pîine să mănînce.
Iară voi, fraţilor, nu tînjiţi făcînd bine. 13
Iară de nu ascultă cineva cuvîntul nostru, 14
pren carte pre acestà însemnaţi şi nu vă amestecaţ cu el, ca să să ruşineaze. Şi nu 15
ca pre un vrăjmaş îl socotiţi, ce-l dojăniţi ca pre un frate. Şi sîngur Domnul păcii 16
dea voao pacea pururea în tot chipul.
Domnul cu toţi cu voi. Închină- 17
ciunea cu a mea mînă, a lui Pavel,
carele iaste semn întru toată
cartea; aşa scriu. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos cu
toţi cu voi!
Amin.

Cătră soloneani a doua s-au scris
de la athineani.

CEA CĂTRĂ TIMOTHEU
CARTE TRIMISĂ DENTÎIU

CAP I

Pavel, apostolul al lui Iisus Hristos, 1
după porunca lui Dumnezău
Mîntuitoriului nostru şi Domnul
Iisus Hristos, al nădejdii noastre,
Lui Timotheiu, deaproapelui fiiu 2
întru credinţă: Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele nostru şi Hristos Iisus Domnul nostru! În ce chip am rugat pre tine 3
ca să rămîi în Efes, mergînd în Machidonia,
ca să porunceşti unora să nu înveaţe altele,
Nici să ia aminte la basne şi neamuri fără 4
sfîrşit, carele fac întrebări mai mult decît
socoteala lui Dumnezău cea în credinţă.
Iară săvîrşitul poruncii iaste dragostea den 5
curată inimă şi ştiinţă bună şi credinţă
fără făţărie, De carele unii rătăcind să 6
întoarseră spre deşartă cuvîntare, Vrînd 7
a fi învăţători de leage, neînţelegînd nici
ceale ce zicu, nici pentru care să adeverescu.
Ce ştim că bună e leagea, de să va purta 8
cineva cu ea după leage, Ştiind aceasta, 9
că la cel direpţ leage nu iaste, cela ce-i fără

de leage, şi la cei nesupuşi, la cei păgîni şi la păcătoşi, la cei necuraţi şi pîngăriţi, ucigătorilor de tată şi ucigătorilor de mumă, uci-
10 gaşilor de oameni, Curvarilor, celor ce să culcă cu bărbaţi, furilor de oameni, mincinoşilor, călcătorilor de jurămînt şi orice altă stă împotriva învăţăturii cei ce însănătoşază,
11 După bunăvestirea măririi Celui fericit Dum-
12 nezău, carea m-am încredinţat eu. Şi har am Celui ce m-au întărit, Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m-au socotit
13 pre mine, puindu-mă la slujbă; Pre cel ce mai nainte eram hulitoriu şi gonitoriu şi ocărîtoriu; ce fuiu miluit, căci neştiind
14 am făcut, cu necredinţa. Şi prea prisosi darul Domnului nostru cu credinţa şi dragos-
15 tea care e în Hristos Iisus. Crezut e cuvîntul şi de toată priimirea vreadnic că „Hristos Iisus au venit în lume pre păcătoşi să mîntuiască", dentru carii întîiu sînt eu.
16 Ce pentru aceaea fuiu miluit, ca întru mine întîiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdarea mîniei, spre închipuirea celor ce vor să crează întru El în viaţă veacinică.
17 Iară Împăratului veacilor, nemuritoriului, nevăzutului, sîngurului înţeleptului Dumnezău, cinste, mărire în veacii veacilor! Amin.
18 Această poruncă puiu ţie, fiiule Timotheiu, după ceale prorocii ce mai nainte fură asupra ta, ca să oşteşti întru eale cea buna
19 oştire, Avînd credinţă şi bună cunoştinţă, carea unii lepădîndu-o, den credinţă
20 căzură; Dentru carii sînt Imeneu şi Alexandru, pre carii am dat satanei, ca să să cearte să nu hulească.

CAP II

1 Deci rog mai nainte de toate să faceţ rugi, rugăciuni, ceareri, mulţămite,
2 pentru toţi oamenii, Pentru împăraţi şi pentru toţi ceia ce în diregătorii vor fi, ca lină şi neclătită viaţă să petreacem cu toată bunăcre-
3 dinţa şi curăţia. Pentru că aceasta iaste bună şi priimită înaintea Mîntuitoriului
4 nostru Dumnezău, Carele va toţi oamenii să să mîntuiască şi la cunoştinţa adevărului să vie.
5 Pentru că unul e Dumnezău, unul şi împăcătoriu lui Dumnezău şi oame-
6 nilor: om Hristos Iisus, Cela ce S-au dat pre Dînsul răscumpărare pentru toţi, mărturisirea la vremile sale;
7 Spre carea m-am pus eu propoveduitoriu şi apostol—adevăr zic întru Iisus Hristos, nu mînţu—, dascal
8 limbilor cu credinţă şi cu adevăr. Deci voiu să să roage bărbaţii în tot locul, rădicînd curate mîni, fără urgie şi îndoire.
9 Aşijderile şi muierile, cu podoabă cinstită, cu ruşine şi cu întregăciunea minţii să să împodobească pre Dînsul, nu cu împletiri sau cu aur sau cu mărgăritariuri, sau cu hai-
10 ne scumpe, Ce ceaea ce să cade muierilor celor ce să făgăduiesc cinstei dumnezăieşti,
11 pren fapte bune. Muiarea întru linieşte să
12 să înveaţe cu toată ascultarea. Iară muierii a învăţa nu poruncesc, nice a-ş stăpîni bărbatul, ce să fie în linieşte.
13 Pentru că întîiu Adam s-au zidit, după aceaea Evva.
14 Şi Adam nu s-au amăgit; iară muiarea amăgindu-să, întru călcare de poruncă fu.
15 Ce mîntui-se-va pren naşterea fiilor, de vor rămînea cu credinţă şi dragoste şi sfinţire, cu minte întreagă.

CAP III

1 Adevărat e cuvîntul: „Orice episcupie pohteaşte, bun lucru pohteaşte".
2 Deci trebuie episcopul fără prihană să fie, al unii muieri bărbat, treaz, întreg la minte, bine rînduit, iubitoriu de streini, învăţătoriu, nebeţiv,
3 Nesfadnic, neagonisitoriu de dobîndă grozavă, ce blînd, neînvrăjbitoriu, neiubitoriu
4 de argint, Casei sale bine-îndireptătoriu, fii avînd întru ascultare, cu toată cinstea.
5 Iară de nu ştie cineva a-ş îndirepta casa sa, cum de beseareca lui Dumnezău va purta
6 grijă? Nu răsad tînăr, ca nu, umflîndu-
7 se, în judecata diavolului va cădea. Şi trebuie el şi mărturie bună să aibă de cei den afară, ca nu în ocară să cază şi în cursa diavolului.
8 Diaconii, aşijderea, cinstiţ, nu îndoiţ la cuvînt, nebăutori de vin mult, nu agonisitori de reale:
9 Avînd taina credinţei cu curată ştiinţă.
10 Şi aceştea ispitească-se întîiu şi apoi slujască, nevinovaţ
11 fiind. Muierile, aşijderea, cinstite, necle-
12 vetnice, treaze, credincioase întru toate.
13 Diaconii fie ai unii muieri bărbaţi, fiilor bine îndereptînd şi caselor sale. Pentru că ceia ce bine au poslușit stepenă bună loruş dobîndesc şi multă îndrăzneală întru credinţa care iaste în Hristos Iisus.
14 Aceastea ţie scriu, nădejduind a veni cătră tine
15 mai curînd. Iară de voiu zăbovi, ca să ştii cum trebuie în casa lui Dumnezău a petreace, carea iaste beseareca lui Dumnezău Celui viu, stîlp şi întărire adevărului.
16 Şi cu mărturisire mare iaste taina bunei-credinţe: „Dumnezău S-au arătat cu trup,
Să îndireptă cu Duhul, Să arătă la îngeri,
Să propovedui întru limbi, Să crezu în lume,
Să înalţă cu mărire".

CAP IV

1 Iară Duhul aiave zice că în ceale de apoi vremi să vor depărta oarecarii de cătră credinţă, luînd
2 aminte la duhuri de înşălăciune şi dăscălii ale dracilor, Întru
3 făţărnicia celor mincinoşi la cuvinte, arşi fiind cu a lor ştiinţă, Oprind a să însura, să să ferească de bucate carele Dumnezău le-au zidit spre gustare cu mulţimită celor credincioşi şi celor ce au cu-

noscut adevărul. Căci toată zidirea lui Dumnezău bună e şi nimică nu e de lepădat, cu mulţimită luîndu-se; Pentru că să sfinţeaşte pren cuvîntul lui Dumnezău şi pren rugă. Aceastea arătîndu-le fraţilor, bun slujitoriu vei fi lui Iisus Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinţii şi ale cei bune învăţături, căriia ai urmat. Iară ceale spurcate şi băbeşti basne le părăseaşte. Şi te învaţă pre tine către buna-credinţă. Pentru că cea trupească deprindere spre puţin iaste folositoare; iară buna-credinţă spre toate folositoare iaste, făgăduinţă avînd a vieţii ceii de acum şi a ceii viitoare. Crezut e cuvîntul şi de toată priimirea vreadnic! Pentru că spre aceasta şi ostenim şi ne ocărîm, căci am nădejduit pre Dumnezău viu, Carele iaste Mîntuitoriu tuturoru oamenilor, mai vîrtos celor credincioşi. Vesteaşte aceastea şi învaţă! Nimenea tinereaţăle tale să nu defaime, ce pildă te fă celor credincioşi, cu cuvîntul, cu petreacerea, cu duhul, cu credinţa, cu curăţia. Pînă voiu veni, ia aminte la citanie, la mîngîiare, la învăţătură. Nu te lenevi de cel dentru tine dar, carele s-au dat ţie pren prorocie cu punerea deasupra a mînilor preoţilor. Aceastea te învaţă, întru aceastea fii, ca procopseala ta arătată să fie întru toţi. Ia aminte ţie şi învăţăturii: rămîi întru aceastea; pentru că aceasta făcînd, şi pre tine vei mîntui şi pre cei ce te ascultă.

CAP V

Pre cel mai bătrîn să nu-l înfruntezi, ce-l mîngîie ca pre un părinte; pre cei mai tineri, ca pre fraţi; Pre ceale mai bătrîne, ca pre nişte maice; pre ceale mai tinere, ca pre nişte surori, cu toată curăţia. Văduvele cinsteaşte, pre cealea ce-s adevărate văduve. Iară de vreo văduvă are fii au fiestri, să înveaţe întîiu pre a sa casă a fi bună credincioasă şi răsplătiri să dea strămoşilor; pentru că aceasta iaste bună şi priimită înaintea lui Dumnezău. Iară cea adevărată văduvă şi sîngură nădejdui pre Dumnezău şi aşteaptă la rugi şi la rugăciuni noaptea şi ziua. Iară cea ce să desfătează de vie au murit. Şi aceastea porunceaşte ca nevinovate să fie. Iară de vreame ce neştine de ale lui, şi mai vîrtos de ai casii lui, nu ia aminte, de credinţă s-au lepădat şi iaste decît cel necredincios mai rău. Văduva să să aleagă nu mai puţin de ani 60, fiind a unui bărbat muiare, Întru fapte bune mărturisîndu-se, de au hrănit fii, de au priimit striini, de au spălat picioarele sfinţilor, de au ajutat la cei necăjiţ au la tot lucrul bun au urmat. Iară pre ceale mai tinere văduve le părăseaşte; căci, cînd să înfierbîntează asupra lui Hristos, vor să să mărite, Avînd judecată, căci cea dentîiu credinţă au lepădat. Aşijderea şi fără lucru să învaţă, umblînd den casă în casă; şi nu numai fără lucru, ce şi limbute şi iscoditoare, grăind ceale ce nu să cade. Voiu, direpт aceaea, ceale mai tinere să să mărite, să facă feciori, să stăpînească casa, nici o pricină să dea nepriatenului spre ocară. Pentru că acum oarecarele s-au întors denapoia satanii. Oricare credincios au credincioasă are văduve ajutorească-le lor şi să nu să îngreuiaze beseareca, ca celor adevărate văduve să le ajutorească. Cei ce bine poartă diregătoria preuţi cu îndoită cinste să să învrednicească, mai vîrtos cei ce ostenesc cu cuvîntul şi învăţătura. Pentru că zice Scriptura: „Boului ce treieră nu-i lega gura“ şi: „Vreadnic iaste lucrătoriul platei lui“. Asupra preotului pîra nu priimi, afară den doao sau trei mărturii. Pre cei ce greşesc înaintea tuturor mustră-i, ca şi ceialalţi frică să aibă. Mărturisescumă înaintea lui Dumnezău şi Domnului Iisus Hristos şi celor aleşi îngeri ca aceastea să le păzeşti fără de nici o mai nainte-judecare, nimică făcînd spre înduplecare. Mînile degrabă pre nimenea nu le pune, nici te împreuna la păcate striine: pre tine curat te păzeaşte. De-acum nu mai bea apă, ce puţin vin să beai, pentru stomahul tău şi ceale adease ale tale boale. Păcatele unor oameni mai nainte arătate sînt, aducînd înainte la judecată, iară la unii şi în urmă vin. Aşijderea şi ceale bune locuri arătate sînt; şi cealea ce aiminterea să află a să ascunde nu să pot.

CAP VI

Cîţi sînt supt jug robi pre ai lor stăpîni de toată cinstea vreadnici să-i socotească, ca nu numele lui Dumnezău şi învăţătura să să hulească. Iară ceia ce au credincioşi stăpîni să nu hulească căci fraţi sînt, ce mai mult să slujască, căci credincioş sînt şi dragi cei ce de facerea cea bună să apucă. Aceastea învaţă şi roagă. Oricine învaţă altele şi nu să apropie la ceale sănătoase cuvinte ale Domnului nostru Iisus Hristos şi la cea după bunăcredinţă învăţătură. Făleaşte-să, nemică ştiind, ce bolnăvindu-se întru întrebări şi prici de cuvinte, dentru carele să face zavistia, pricea, hule, Prepusuri reale, zăbăvi de oameni stricaţi la minte şi lipsiţi de adevăr, părîndu-le a fi dobîndă buna-credinţă. Depărtează-te de la unii ca aceia. Însă iaste venit mare buna-credinţă cu îndestulare. Pentru că nemică n-am adus în lume; aiave iaste că nici a duce ceva putem.

8 Ce, avînd hrane şi acoperimînturi, cu aceastea
9 destui să fim. Iară ceia ce vor să să îmbogăţească cad în dodeială şi în laţu şi în pohte multe fără socoteală şi cu vătămare, carele afundă pre oameni la peire şi la pier-
10 zare. Pentru că rădăcina tuturor răutăţilor iaste iubirea argintului; carea unii pohtindu-o, au rătăcit de la credinţă şi pre dînşii să pătrunsără cu dureri multe.
11 Iară tu, o, omul lui Dumnezău, de aceastea fugi şi goneaşte direptatea, cinstea închinăciunii, credinţa, dragostea, răbdarea, blîn-
12 deaţele. Nevoiaşte asupra celui bun războiu al credinţei; apucă-te de cea veacinică viaţă, la carea te-ai şi chemat şi ai mărturisit cea bună mărturisire înaintea a multe
13 mărturii. Poruncesc ţie înaintea lui Dumnezeu, Celui ce învie toate, şi lui Hristos Iisus, Celui ce au mărturisit la Pontie Pilat
14 cea bună mărturisire, Să păzeşti tu porunca nespurcată, nevinovată, pînă la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos, Pre
15 carea la ale sale vremi o va arăta Cel fericit şi sîngur Putearnic, Împăratul împăraţilor
16 şi Domnul celor ce domnesc, Cela ce sîngur are nemoarte, întru nevăzută lumină lăcuind, pre Care nu L-au văzut nimenea dentru oameni, nici a-L vedea poate, Căruia
17 cinste şi tărie veacinică! Amin. Celor bogaţi în veacul acesta porunceaşte să nu să înalţe cu gîndul, nici să să nădejduiască pre a avuţiei nestare, ce întru Dumnezău Cel viu Cela ce dă noao cu bogăţie toate
18 spre dobîndire, a face lucruri bune, . A să îmbogăţi întru fapte bune, lesne dătători
19 a fi, împreunători, Cîştigători loruş temelie bună la cea viitoare, ca să să apuce
20 de cea veacinică viaţă. O, Timotheiu, ce ai pus înainte păzeaşte, depărtîndu-te de ceale spurcate glasuri deşarte şi prigoane ale ştiinţei cei ce e cu mincinos
21 nume, Cu carea unii lăudîndu-se, prejur credinţă nu nemeriră. Darul cu tine! Amin.

Cătră Timotheiu cea dentîiu s-au scris de la Laodichia, care iaste mitropolie a Frighiei Pacatianii.

CĂTRĂ TIMOTHEIU
CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel , apostolul lui Iisus Hristos, 1
pren voia lui Dumnezău, după făgăduinţa vieţii cei ce iaste în Hristos Iisus, Lui Timotheiu, 2
iubitului fiiu: Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele şi Hristos Iisus Domnul nostru! Mulţămesc lui Dumne- 3
zău, Căruia slujăsc de la strămoşi cu curată ştiinţă, cum neîncetat am cea de tine pomenire la rugile meale, ziua şi noaptea, Poh- 4
tind a te vedea, aducîndu-mi aminte de lacrămile tale, ca de bucurie să mă umplu. Aducere-aminte luînd de cea ce iaste întru 5
tine nefăţarnică credinţă, carea au lăcuit întîiu în moaşă-ta Loida şi la maica ta Evnica, şi adeverit sînt că şi întru tine. Pen- 6
tru care lucru aducu-ţ aminte să aţîţi darul lui Dumnezău, carele iaste întru tine pren punerea mînilor meale. Pentru că n-au 7
dat noao Dumnezău duh de teamere, ce de puteare şi de dragoste şi de întregăciunea minţii. Decii să nu te ruşinezi de mărtu- 8
ria Domnului nostru, nici de mine, cel legat al Lui, ce împreună rău pătimeaşte cu Evanghelia, după putearea lui Dumnezău, Celui ce au mîntuit pre noi şi ne-au chemat 9
cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ce după a Sa rînduială şi har, Cela ce S-au dat noao în Hristos Iisus mai nainte de anii veacilor, Şi arătîndu-Se acum pren ară- 10
tarea Mîntuitoriului nostru Iisus Hristos, supuind moartea şi luminînd viaţă şi nestricare pren Evanghelie, La carea m-am pus 11
eu propoveduitoriu şi apostol şi învăţătoriu limbilor. Pentru carea pricină şi aceastea 12
pătimesc; ce nu mă ruşinezu, pentru că ştiu la care am crezut. Şi adeverit sînt că putearnic iaste făgăduinţa mea să o păzască la aceaea zi. Închipuirea sănătoaselor cu- 13
vinte să aibi, carele de la mine le-ai auzit, cu credinţa şi cu dragostea cea ce iaste în Hristos Iisus. Cea bună făgăduinţă pă- 14
zeaşte pren Duhul cel Sfînt, Care lăcuiaşte întru noi. Ştii aceasta, că s-au înturnat 15
de la mine toţi cei den Asia; dentru carii iaste Fighel şi Ermoghen. Dea milă Dom- 16
nul la a lui Onisifor casă; căci de multe ori m-au odihnit şi de lanţul mieu nu s-au ruşinat, Ce, mergînd în Rîm, mai degrabă 17
m-au cercat şi m-au aflat. Dea-i lui Dom- 18
nul să afle milă de la Domnul în ziua ceaea. Şi cîte în Efes mi-au slujit mai bine tu ştii.

CAP II

1 Deci tu, fiiul mieu, întăreaşte-te cu
darul cel ce e întru Hristos Iisus.
2 Şi ceale ce ai auzit de la mine pren
multe mărturii, aceastea le pune la
oameni credincioşi, carii vor putea
3 şi pre alţii să înveaţe. Deci tu pătimeaşte
rău, ca un bun oştean al lui Iisus Hristos.
4 Nimenea oştindu-se nu se ameastecă întru
ale vieţii lucruri, ca să placă celui ce au
5 strîns oastea. Şi, săvai de va şi birui neş-
tine, nu se coronează, de nu va birui după
6 leage. Plugariul cel ce osteneaşte trebuie
7 întîiu den roadă a lua. Socoteaşte ceale
ce zicu, pentru că va da ţie Domnul înţe-
8 leagere în toate. Pomeneaşte pre Iisus
Hristos sculat den morţi, den semenţia lui
9 David, după Evanghelia mea, Întru Care-
le pătimesc eu rău pînă şi în legături, ca un
făcătoriu de rău. Iară cuvîntul lui Dumnăzău
10 nu e legat. Pentru aceaea toate le rabdu
pentru cei aleşi, ca şi ei mîntuirea să dobîn-
dească, cea ce e în Hristos Iisus, cu mărire
11 veacinică. Credincios e cuvîntul: pentru
că, de am murit împreună, împreună vom şi
12 trăi; De vom răbda împreună, vom şi
împărăţi; de ne vom lepăda, şi Acela Să va
13 lepăda de noi; De nu vom creade, Acela
credincios rămîne, a Să tăgădui pre Sine nu
14 poate. Aceastea pomeneaşte, mărturi-
sindu-le înaintea Domnului, să nu te lupţi
în cuvinte spre lucru ce nu e de nici un folos,
15 spre surparea celor ce aud. Nevoiaşte-te
pre tine lămurit să te arăţi la Dumnezău
lucrătoriu nerušinat, îndireptînd cuvîntul
16 adevărului. Iară ceale spurcate deşarte
cuvinte părăseaşte-le; pentru că mai mult
17 vor adaoge la necurăţie. Şi cuvîntul lor
ca gangrena păşune vor avea; dentru care
18 iaste Imeneu şi Filitos, Carii prejur ade-
văr n-au nemerit, zicînd că învierea acum
s-au făcut, şi întorc a unora credinţă.
19 Însă cea întemeiată temelie a lui Dumnezău
stă, avînd peceatea aceasta: „Cunoscut-au
Domnul pre ceia ce sînt ai Lui". Şi: „Să
depărteaze de la nedireptate tot cela ce
20 numeaşte numele lui Hristos". Şi în casă
mare nu sînt numai vase de aur şi de argint,
ce şi de lemn şi de pămînt; şi unele sînt de
21 cinste, altele spre necinste. Deci, de va
curăţi neştine pre el de eale, fi-va vas spre
cinste svinţit şi de bună treabă stăpînitoriu-
22 lui, la tot lucrul bun fiind gătit. Iară de
pohtele ceale tinereşti fugi şi goneaşte direp-
tatea, credinţa, dragostea, pacea, cu ceia ce
cheamă pre Domnul den curată inemă.
23 Iară ceale nebune şi neînvăţate cercări le
24 părăseaşte, ştiind că nascu vrăjbi. Iară
robul Domnului nu să cade să să învrăj-
bească; ce blînd să fie către toţi, învăţătoriu
25 fără răutate, Cu blîndeaţe certînd pre cei ce
stau împotrivă, ca nu vrodinioară va da Dum-
nezău lor pocăinţă spre cunoaşterea adevăru-
lui. Şi să vor trezvi dentr-al dracului laţ, 26
vînaţi fiind de el la a lui voie.

CAP III

Şi aceasta să ştii, că în zilele ceale 1
de-apoi sta-vor vremi nesilnice.
Pentru că vor fi oameni iubitori de 2
eiş, iubitori de argint, mîndri, si-
meţi, hulitori, la părinţi neascultă-
tori, nemulţămitori, necuraţi, Fără dra- 3
goste, neîmpăcaţi, pîrîţi, nestîmpăraţi, nedu-
measteci, neiubitori de bine, Vînzători, 4
obraznici, îngîmfaţi, mai vîrtos iubitori de
dezmierdăciuni decît iubitori de Dumnezău,
Avînd închipuituri de bunăcredinţă, iară de 5
puterea ei tăgăduiţi fiind; şi de aceştea te
fereaşte. Pentru că dentr-aceştea sînt 6
ceia ce să tind în case şi robesc muieruşcile
încărcate fiind cu păcatele, ducîndu-se cu
pohte de multe fealiuri, Pururea învăţînd 7
şi niciodinioară putînd spre cunoştinţa
adevărului să vie. Şi, în ce chip Ianis şi 8
Iamvris au stătut împotriva lui Moisi, aşa şi
aceştea stau împotriva adevărului, oameni
stricaţi la minte, nelămuriţi în credinţă.
Ce nu vor procopsi spre mai mult; pentru 9
că nebunia lor arătată va fi la toţi, în ce
chip şi a acelora s-au făcut. Iară tu ai ur- 10
mat învăţăturii meale, cu petreacere, cu
voia, cu credinţa, cu îndelungarea mîniei,
cu dragostea, cu răbdarea, Cu gonirile, 11
cu patemele, în ce chip mi s-au făcut în Anti-
ohia, în Iconia, în Listra; ce fealiu de goane
am suferit; şi de toate m-au mîntuit Domnul.
Şi toţi ceia ce vor cu bunăcredinţă a trăi 12
întru Hristos Iisus goni-să-vor. Iară viclea- 13
nii oameni şi vrăjitori vor adaoge la mai rău,
înşelînd şi înşelîndu-se. Iară tu rămîi întru 14
ceale ce te-ai învăţat şi te-ai încredinţat,
ştiind de la cine ai învăţat: Şi căci den 15
pruncie sfintele slove ştii, ceale ce pot să te
înţelepţească spre mîntuire, pren credinţa
cea ce e în Hristos Iisus. Toată scriptura 16
de Dumnezău e suflată şi de folos spre învăţă-
tură, spre vădire, spre îndireptare, spre cer-
tarea cea cu direptate, Ca deplin să fie 17
omul lui Dumnezău, om spre tot lucrul bun
fiind gătit deplin.

CAP IV

Mărturisescu-mă eu, direpţ aceaea, 1
înaintea lui Dumnezău şi Domnu-
lui Iisus Hristos, Celui ce va să
judece viii şi morţii, după arătarea
Lui şi împărăţia Lui: Mărturi- 2
seaşte cuvîntul, stăi asupră-i, cu bună vrea-
me, fără vreame, mustră, ceartă, roagă-te
cu toată îndelungarea mîniei şi cu învăţă-
tură. Pentru că va fi vreamea cînd 3
învăţătura cea sănătoasă nu o vor suferi,
ce după pohtele lor asupra lor îş vor încăr-
ca învăţători, scărpinîndu-se cu auzul

4 Şi de la adevăr auzul îş vor întoarce şi la
5 basne să vor întoarce. Iară tu treaz
fii întru toate, pătimeaşte rău, fă lucrul
evanghelistului, slujba ta deplin o poartă.
6 Pentru că eu acum mă jîrtvuiescu şi vreamea
7 ducerii meale au sosit. Nevoinţa cea bună
m-am nevoit, calea am săvîrşit, leagea am
8 păzit. De acuma mi să pune cununa direp-
tăţii, carea va da mie Domnul în ziua ceaea,
Cel direpţ judecătoriu; şi nu numai mie, ce
tuturor celor ce au îndrăgit arătarea Lui.
9 Grăbeaşte a veni cătră mine degrabă.
10 Pentru că Dimas m-au părăsit, îndră-
gind veacul de acum, şi s-au dus la Solon;
11 Crisp, la Galatia; Titu, în Dalmaţia. Luca
iaste sîngur cu mine. Pre Marco luîndu-l,
adu-l cu tine; pentru că iaste mie bun spre
12 slujbă. Iară pre Tihicon l-am trimis la Efes.
13 Pre felonul care am lăsat în Troada la Carpu,
venind îl adu, şi cărţile, mai vîrtos ceale de
14 piale. Alexandru, faurul, multe reale au
arătat mie; dea-i lui Domnul după lucrurile
15 lui. De care şi tu să te păzeşti, pentru
că foarte stă împotrivă la ale noastre cuvinte.
16 Întru cea dentîiu a mea răspundere nimenea
n-au venit cu mine, ce toţi m-au părăsit. Să
17 nu se bage samă lor! Iară Domnul au
stătut lîngă mine şi m-au întărit, ca pren
mine propoveduirea să să adevereaze şi să
auză toate limbile; şi mă mîntuiiu de gura
18 leului. Şi mă va mîntui Domnul de cătră
tot lucrul rău şi mă va spăsi la împărăţia
Lui cea cerească; Căruia mărirea, în veacii
19 veacurilor. Amin. Închină-te Prischii şi
20 Achilii şi casii lui Onisifor. Erastu au
rămas în Corinthu, iară pre Trofim l-am
21 lăsat în Milit, fiind bolnav. Sileaşte
mai nainte de iarnă să vii. Închină-se
ţie Evul şi Pudis şi Linos şi Clavdia
22 şi fraţii toţi. Domnul Iisus
Hristos, cu duhul tău.
Darul cu voi!
Amin.

Cătră Timothei a doua, la a Efesului besearecă
întîiu episcop fiind hirotonisit, scrisu-s-au
de la Rîm, cînd de al doilea rînd au
stătut de faţă Pavel la
chesariul Neron.

CEA CĂTRĂ TIT
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

Pavel, robul lui Dumne- 1
zău şi apostolul lui Iisus
Hristos, după credinţa
aleşilor lui Dumnezău şi
conoştinţa adevărului ce-
lui după bunăcredinţă,
Spre nădeajdea vieţii vea- 2
cinice, carea au făgă-
duitu-o Cel nemincinos Dumnezău mai na-
inte de ani veacinici, Şi au arătat la vremi- 3
le Sale cuvîntul Lui cu propoveduirea carele
m-am încrezut eu, după porunca Mîntui-
toriului nostru Dumnezău —, Lui Tit, celui 4
de aproape fiiu, după cea de obşte credinţă:
Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
şi Domnul Iisus Hristos, Mîntuitoriul nostru!
Pentru aceaea am lăsat pre tine în Crit, ca 5
ceale ce lipsesc să le tocmeşti şi să pui la ce-
tăţi preoţi, după cum eu ţie am rînduit: Ori- 6
care iaste nevinovat, al unii muieri bărbat,
avînd fii credincioşi, nu întru ponosluire de
curvie, au neascultători. Pentru că trebuie 7
episcopul nevinovat să fie, ca al lui Dumnă-
zău diregătoriu; nu obraznic, nu mînios, nu
beţiv, nu sfadnic, nu iubitoriu de spurcată
dobîndă, Ce iubitoriu de striini, iubitoriu 8
de bunătate, întreg la minte, direpţ, curat,
răbdătoriu, Ţiindu-se de cel după învă- 9
ţătură credincios cuvînt, ca putearnic să
fie să şi îndeamne întru învăţătura cea ce e
sănătoasă şi pre cei ce-i grăiesc împotrivă
să-i înfrunteaze. Pentru că sînt mulţi şi 10
nesupuşi, deşărţi la cuvinte şi amăgitori,
mai vîrtos cei dentru tăiare-împrejur,
Cărora trebuie a le astupa gurile, carii toate 11
casele le răstoarnă, învăţînd ceale ce nu
trebuie, pentru dobînda cea necuvioasă.
Zis-au oarecarele dentru ei, al loruş proroc: 12
„Criteanii pururea-s mincinoşi, reale hiară,
pîntece zăbavnice". Mărturia aceasta ias- 13
te adevărată, pentru care lucru mustră pre
ei vîrtos, ca sănătoşi să fie întru credinţă,
Neluînd aminte la jidoveştile basne şi la 14
poruncile oamenilor ce urăsc adevărul.
Toate, direpţ aceaea, curate-s la cei curaţi; 15
iară la cei pîngăriţ şi necredincioşi nemică
nu e curat, ce li s-au pîngărit lor şi mintea,
şi ştiinţa. Pre Dumnezău mărturisesc 16
a-L şti; iară cu faptele, Îl tăgăduiesc, urîţ
fiind şi neascultători şi cătră tot lucrul
bun nelămuriţi.

CAP II

1 Iară tu grăiaşte ceale ce să cad la
2 cea sănătoasă învăţătură. Bă-
trînii treaji să fie, cu cinste, întregi
la minte, sănătoşi la credinţă, la
3 dragoste, la îngăduinţă. Şi bă-
trînele, aşijderea, întru aşăzare sfîntă la
cuviinţă, nu clevetnice, nu de vini multe
4 supuse, de bine învăţătoare, Ca să înţelep-
ţească pre ceale tinere iubitoare de bărbaţi
5 a fi, iubitoare de fii, Întregi la minte, cu-
rate, grijlive de casele lor, bune, supuindu-se
la ai lor bărbaţi, ca nu cuvîntul lui Dumne-
6 zău să să hulească. Pre cei tineri aşijde-
rea îndeamnă-i să fie întregi la minte,
7 Întru toate pre tine dîndu-te pildă lucrurilor
bune, întru învăţătură, nestricăciune, cinste,
8 nestricare, Cuvînt sănătos, fără clevet,
ca cel dempotrivă să să ruşineaze, nemică
9 neavînd pentru voi a zice grozav. Robii
la ai lor stăpîni să să supuie, întru toate
10 bine plăcuţi a fi, nepricindu-se, Neficle-
nindu-i, ce credinţa toată arătînd cea bună,
ca cu învăţătura Mîntuitoriului nostru
Dumnezău să să împodobească întru toate.
11 Pentru că s-au arătat darul lui Dumnezău
cel de mîntuire la toţi oamenii, certîndu-ne
pre noi ca, lepădînd necurăţia şi ceale lu-
meşti pohte, cu înţelepciune şi direptate şi
cu bunăcredinţă să trăim în veacul cest de
12 acum, Aşteptînd cea fericită nădeajde
şi arătarea mărirei Celui mare Dumnezău
13 şi Mîntuitoriul nostru Iisus Hristos, Carele
au dat pre El pentru noi, ca să ne mîntuiască
pre noi de cătră toată fărădeleagea şi să-Ş
curăţască Lui nărod avut, rîvnitoriu bunelor
14 fapte. Aceastea grăiaşte, şi îndeamnă şi
mustră cu toată porunca. Nimenea pre tine
să nu te defaime.

CAP III

1 Adu-le aminte lor la domnii şi la pu-
ternicii să să supuie, să asculte,
cătră tot lucrul bun gata să fie.
2 Pre nimenea să nu bleasteme, nici
sfadnici să fie, blînzi, toată blîn-
3 deaţea arătînd cătră toţi oamenii. Pentru
că eram oarecînd şi noi fără de minte, ne-
ascultători, rătăcindu-ne, slujind la pohte
şi la dragoste de multe fealiuri, cu răutate
şi zavistie petrecînd, urîţi urînd unul pre
4 alalt. Iară cînd bunătatea şi iubirea cea
de oameni s-au arătat a Mîntuitoriului nos-
5 tru Dumnezău, Nu den lucrurile ceale
den direptate care am făcut noi, ce după
a Lui milă au mîntuit pre noi, pren spălarea
naşterii cei de iznoavă şi înnoirea Duhului
6 Svînt, Den Carele au vărsat asupra noas-
tră cu bogăţie, pren Iisus Hristos, Mîntui-
7 toriul nostru; Ca îndireptîndu-ne cu darul
Aceluia, moştenitori vom fi, după nădeajdea
vieţii cei veacinice. Credincios e cuvîntul 8
şi pentru aceastea voiu ca să te adeverezi tu,
ca să poarte griji la bune fapte a isprăvnici
ceia ce s-au crezut lui Dumnezău. Aceastea
sînt ceale bune şi de folos oamenilor.
Iară ceale nebune cercări şi graiuri de nea- 9
muri şi prici şi sfăzi de leage părăseaşte-le,
pentru că sînt nefolositoare şi deşarte. Pre 10
omul eretic, după una şi a doao mustrare,
părăseaşte-l, Ştiind că s-au îndărătnicit 11
unul ca acela şi păcătuiaşte, fiind singur de
el osîndit. Cînd voiu trimite pre Artema 12
cătră tine, au pre Tihicon, sîrguiaşte a veni
cătră mine la Necopoli, pentru că acolo am
socotit să iernez. Pre Zina legiuitoriul şi 13
pre Apolo degrabă-i trimite naînte, ca ne-
mica lor să nu lipsească. Şi să înveaţe 14
ai noştri la bune lucruri să isprăvnicească,
la ceale de folos trebi, ca să nu fie fără
roadă. Închină-ţi-se cei ce-s cu mi- 15
ne toţi, închină-te celor ce iu-
besc pre noi cu credinţă.
Darul cu toţi cu
voi! Amin.

Cătră Tit la a criteanilor besearecă, întîi-
episcopul fiind hirotonisit, scrisu-s-au
de la Necopolis a Machidoniei.

CEA CĂTRĂ FILIMON
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

Pavel, apostolul cel legat al lui 1
Hristos Iisus, şi Timotheiu fratele,
lui Filimon, celui iubit şi împreună
cu noi lucrătoriu, Şi Apfiei cei 2
iubite şi lui Arhip celui dempreună
oştean cu noi şi cei den casa ta beserici:
Dar voao şi pace de la Dumnezău Părintele 3
nostru şi Domnul Iisus Hristos! Mulţe- 4
mescu Dumnezăului mieu, pururea pome-
nire de tine făcînd la rugile meale, Auzind 5
dragostea ta şi credinţa carea ai cătră Dom-
nul Iisus şi la toţi svinţii, Ca împreunarea 6
credinţei tale lucrătoare să să facă, întru
cunoştinţa a tot binelui celui dentru voi în
Hristos Iisus. Pentru că har avem mult 7
şi mîngîiare spre dragostea ta, că inimile
sfinţilor s-au odihnit pren tine, frate. Pen- 8
tru aceaea, multă întru Hristos îndrăz-
nire avînd, să rînduiescu ţie ce să cuvine,
Pentru dragoste, mai vîrtos te rog ca acesta 9

fiind precumu-s eu, Pavel, bătrîn, încă şi
10 legat acum al lui Iisus Hristos, Rogu-te
pentru al mieu fiiu, pre carele am cunoscut
11 în legăturile meale, pre Onisimu, Care
era ţie odinioară netreabnic, iară acum ţie
şi mie de bună treabă, pre carele am trimis,
12 Iară tu pre el ca pre ai miei ficaţi priimeaşte.
13 Pre carele eu vream cătră mine să-l oprescu,
ca pentru tine să-m slujască mie, întru legă-
14 turile Evangheliei. Iară fără de ştirea ta
nimica n-am vrut să facu, ca să nu fie den
15 silă binele tău, ce după bunăvoie. Că
poate fi că pentru aceaea s-au despărţit
cîtăva vreame, ca veacinicu pre el să-l aibi,
16 De-acum nu ca pre slugă, ci mai presus decît
sluga: frate iubit mai vîrtos mie, iară cu cît
mai vîrtos ţie, şi trupeaşte, şi în Domnul!
17 Deci, de ai pre mine soţie, priimeaşte pre el
18 ca pre mine. Iară de au făcut vreo strîmbă-
tate ţie, au datoriu îţi iaste, aceasta mie o
socoteaşte. Eu, Pavel, am scris cu mîna mea,
eu voiu plăti, ca să nu zicu ţie că şi pre tine
19 mie eşti datoriu. Aşa, frate, eu să mă
folosescu de tine întru Domnul, odihneaşte-
20 mi inima întru Domnul. Nădejduind în-
găduinţii tale am scris ţie, ştiind că şi mai
21 presus de ce zicu vei face. Şi împreună
îm găteaşte şi ospăţu, pentru că nădeju-
iescu că, pren rugile voastre, mă voiu dărui
22 voao. Închină-să ţie Epafras, cel ce iaste
împreună rob cu mine în Hristos Iisus,
23 Marco, Aristarhu, Dima, Luca, cei
dempreună lucrători cu mine.
[24] Darul Domnului nostru
Iisus Hristos, cu
duhul vostru!
Amin.

Cătră Filimon s-au scris de la Rîm,
pren Onisim sluga.

CEA CĂTRĂ EVREI
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 In multe părţi şi în multe chipuri de de-
mult Dumnezău grăind părinţilor pren pro-
roci, la svîrşitul zilelor acestora au grăit noao
2 întru Fiiul, Pre Carele au pus moştenitoriu
tuturor, pren Carele şi veacii au făcut.
3 Care, fiind zare mărirei şi însămnare sta-
tului Lui şi purtînd toate cu graiul puterii
Lui, pren El curăţire făcînd păcatelor noas-
tre, au şezut de-a direapta măririi întru ceale
înalte, Cu atîta mai bun făcîndu-Să decît 4
îngerii, cît mai usebit decît ei au moştenit
nume. Căci căruia den îngeri au zis vreo- 5
dinioară: „Fiiul mieu eşti Tu; Eu astăzi am
născut pre Tine“? Şi iarăş: „Eu voiu fi Lui
în loc de părinte şi El va fi Mie în loc de
Fiiu“? Şi iară, cînd va băga pre Cel den- 6
tîiu născut în lume, zice: „Şi să să închine
Lui toţi îngerii lui Dumnezău!“ Şi adecă 7
cătră îngeri zice: „Cela ce face pre îngerii
Lui duhuri şi pre slujitorii Lui pară de foc“.
Iară cătră Fiiu: „Scaunul Tău, Dumnezăule, 8
în veacul veacului; toiagul direptăţii, toia-
gul împărăţiei Tale. Îndrăgit-ai direptatea 9
şi ai urît fărădeleagea; pentru aceaea uns-au
pre Tine Dumnezău, Dumnezăul Tău, cu
untul-de-lemnul bucuriei, mai mult decît
părtaşii Tăi“. Şi: „Tu de-nceput, Doamne, 10
pămîntul ai întemeiat; şi faptele mînilor
Tale sînt ceriurile. Acealea vor peri, iară 11
Tu rămîi; şi toţi ca o haină să vor vechi;
Şi ca o îmbrăcăminte vei învăli pre ei şi să 12
vor schimba; iară Tu tot acelaş eşti şi anii
Tăi nu să vor sfîrşi“. Şi cătră carele den- 13
tru îngeri au zis vreodinioară: „Săzi de-a
direapta Mea, pînă unde voiu pune pre vrăj-
maşii Tăi căpătîiu picioarelor Tale“? Au 14
nu toţi sînt slujitoare duhure, spre slujbă
trimiţîndu-se pentru ceia ce vor să moşte-
nească mîntuire?

CAP II

Pentru aceaea trebuie mai mult voi 1
să luaţi aminte la cealea ce s-au auzit,
ca să nu ne scurăm. Pentru că, 2
de vreame ce cel ce e pren îngeri
grăit cuvînt fu adeverit, şi toată
călcarea şi neascultarea de cuvinte au luat
pre judecată răsplătire, Cum noi vom 3
scăpa negrijindu-ne de o mîntuire ca aceasta,
carea, începătură luînd a să grăi de Domnul,
de cei ce au auzit la noi s-au adevărat,
Împreună mărturisind Dumnezău cu seamne 4
şi cu minuni şi cu multe fealiuri de puteri
şi cu ale Duhului Svînt împărţeale, după a
Lui voie. Pentru că nu îngerilor au supus 5
lumea cea viitoare, pentru carea grăim.
Şi mărturisi oareunde oarecine zicînd: „Ce 6
iaste omul, de pomeneşti de el, au fiiul omu-
lui, de-l socoteşti pre el? Micşorat-ai pre el 7
puţin oarece decît îngerii, cu mărire şi cu
cinste ai cununat pre el şi l-ai pus pre el
preste lucrurile mînilor tale: Toate le-ai 8
supus dedesuptul picioarelor lui“. Pentru
că supuind lui toate, nemică n-au lăsat
lui nesupus. Ce acum încă nu vedem la
el toate supuse. Iară pre „Cel puţin 9

oarece decît îngerii micşorat" vedem, pre
Iisus, pentru patima morţii, „cu mărire şi
cu cinste încoronat", ca cu darul lui Dum-
10 zău pentru toţi să guste moartea. Pentru
că să cădea Lui, pentru Carele sînt toate şi
pren Carele-s toate, pre mulţi fii în mărire
aducînd, pre Începătoriul mîntuirii lor, pren
11 patime a-L săvîrşi. Pentru că Cela ce svin-
ţeaşte şi cei ce svinţescu dentru Unul sînt
toţi, pentru care lucru nu să ruşinează a-i
12 chema pre ei fraţi, Zicînd: „Voiu spune
numele Tău fraţilor Miei, în mijlocul adu-
13 nării lăuda-Te-voiu". Şi iarăş: „Eu voiu
fi nădejduind spre El". Şi iarăş: „Iată Eu
şi copiii care Mi-au dat Mie Dumnezău!"
14 Deci, de vreame ce copiii au avut împreunare
de trup şi de sînge, şi El aseamene au avut
parte de aceeaşi, ca pren moarte să surpe
pre cel ce are tăria morţii, adecă pre diavo-
15 lul, Şi va mîntui pre aceia cîţi cu frica
morţii în toată viaţa supuş era robiii.
16 Pentru că nu cu adevărat de îngeri să apucă,
17 ce de sămînţa lui Avraam să apucă. Pen-
tru aceaea datoriu era fraţilor a Să asămăna,
ca milostiv să fie şi credincios arhiereu
întru ceale ce-s către Dumnezău, ca să cură-
18 ţască păcatele norodului. Pentru că,
întru carea au pătimit El ispitindu-Se, poate
celor ce să ispitesc a ajutori.

CAP III

1 Pentru aceaea, fraţi sfinţi, ai che-
mării cereşti părtaşi, socotiţi pre
Apostolul şi Arhiereul mărturi-
sirii noastre, pre Hristos Iisus.
2 Credincios fiind Celuia ce au făcut
pre El, după cum şi Moisi întru toată casa
3 Lui. Pentru că de mai multă mărire
Acesta decît Moisi S-au învrednicit, întru cît
mai multă cinste are decît casa cela ce au
4 lucrat pre ea. Pentru că toată casa să
lucrează de oarecarele, iară Cela ce toate au
5 lucrat e Dumnezău. Şi Moisi au fost
„credincios întru toată casa Lui, ca o slugă,
6 spre mărturie celor ce să vor grăi. Iară
Hristos, ca un Fiiu în casa Lui; Căruia casă
sîntem noi, de vom ţinea îndrăznirea şi
lauda nădejdii pînă la săvîrşit adeverită.
7 Pentru aceaea, după cum zice Duhul cel
8 Sfînt: „Astăzi de veţi auzi glasul Lui, Nu
întăriţi inimile voastre, ca şi la amărăciune,
9 în ziua ispitirii în pustiiu, Unde au ispitit
pre Mine părinţii voştri, ispititu-M-au şi au
10 văzut lucrurile Meale 40 de ani! Pentru
aceaea mîhnitu-M-am spre ruda aceaea şi
ziş: 'Pururea să rătăcesc cu inima, iară ei
11 n-au conoscut căile Meale!' Cum M-am
jurat întru urgia Mea: 'De vor întra la odihna
12 Mea!'" Vedeţi, fraţilor, ca nu cîndai va
fi în vreunul den voi inimă vicleană, de ne-
credinţă, ca să să desparţă de la Dumnezăul
13 cel viu. Ce vă mîngîiaţi înşivă în toate
zilele pînă unde să va chema „ziua de astăzi":
ca să nu se învîrtoşeaze neştine dentru voi
cu înşălăciunea păcatului. Pentru că 14
părtaşi ne-au făcut lui Hristos, de vom ţinea
începătura stării pînă la săvîrşit adeverită,
Zicînd: „Astăzi de veţi auzi glasul Lui, nu 15
învîrtoşaţi inimile voastre, ca întru amără-
ciune". Pentru că oare carii auzind au 16
amărît? Ce nu toţi ceia ce au ieşit den Eghipet
pren Moisi? Şi la carii S-au scîrbit 40 de 17
ani? Au nu la cei ce au greşit, cărora oasele
au căzut în pustiiu? Şi cărora au jurat 18
ca să nu între în odihna Lui, fără numai
celor ce n-au ascultat? Şi vedem că n-au 19
putut să între pentru necredinţa.

CAP IV

Să ne teamem dară ca nu cîndai, 1
lăsîndu-se făgăduinţă a întra la
odihna Lui, de să va părea neştine
dentru voi a scăpa. Pentru că 2
sîntem bine-vestiţi, precum şi aceia;
ce n-au folosit acelora cuvîntul auzirei, nefi-
ind amestecaţi cu credinţa celor ce au auzit.
Pentru că întrăm la „odihnă", ceia ce am 3
crezut, precum au zis cum: „M-am jurat
întru urgia Mea, de vor întra la odihna Mea!"
Măcară că lucrurile den izvodirea lumii fă-
cîndu-se. Că au zis oareunde pentru a 4
şaptea zi aşa: „Şi odihni Dumnezău în ziua
a şaptea de toate lucrurile Lui". Şi întru 5
aceasta, iarăş: „De vor întra la odihna Mea!"
Deci, de vreame ce lipsesc oarecarii a întra 6
la ea şi cei ce întîiu s-au bine-vestit n-au în-
trat, pentru neascultare, Iarăş pre oare- 7
care zi rînduieşte: „Astăzi", întru David
zicînd, după atîta vreame, după cum s-au
grăit: „Astăzi de veţ asculta glasul Lui. nu
întăriţ inimile voastre!" Pentru că, de 8
vreame ce pre ei Iisus au odihnit, nu ar grăi
după aceasta pentru altă zi. Iată dară, 9
au rămas sărbarea sîmbetei nărodului lui
Dumnezău. Pentru că cela ce au întrat 10
la odihna Lui, şi el au odihnit despre lucru-
rile lui în ce chip şi de la ale Sale, Dumnezău.
Deci să sîrguim să întrăm la acea odihnă, 11
ca nu întru aceaeaş pildă a neascultării
neştine va cădea. Pentru că viu iaste cu- 12
vîntul lui Dumnezău şi lucrătoriu şi mai tă-
ios decît toată sabia cu doao ascuţite: şi
ajungînd pînă la împărţala sufletului şi a
duhului şi a mădulărilor şi a măduhăi şi
judecătoriu aducerilor-aminte şi gîndurilor
inimii. Şi nu iaste zidire nevăzută îna- 13
intea Lui, ce toate goale şi descoperite
la ochii Lui, către Carele ni-e noao cuvîn-
tul. Avînd, direpţ aceaea, Arhiereu 14
mare, care au trecut pren ceriuri, pre Iisus,
Fiiul lui Dumnezău, să ţinem mărturi-
sirea. Pentru că nu avem Arhiereu nepu- 15
tînd să iarte slăbiciunile noastre, şi ispi-

tit întru toate, după asămănare, fără de
16 păcat. Să venim dară cu îndrăzneală la scaunul darului, ca să luom milă şi har să aflăm, la bună vreame ajutoriu.

CAP V

1 Pentru că tot arhiereul dentru oameni luîndu-se, pentru oameni să pune, pentru ceale ce sînt spre Dumnezău, ca să aducă daruri şi
2 jîrtve pentru păcate, A îngădui putînd celor ce nu ştiu şi rătăcesc, de vreame
3 ce şi el are slăbiciune. Şi pentru aceasta datoriu e, precum pentru norod, aşa şi pen-
4 tru el să aducă pentru păcate. Şi nu-ş ia lui neştine cinstea, ce cel ce să cheamă
5 de Dumnezeu, precum şi Aaron. Aşa şi Hristos, nu pre El au mărit a Să face Arhiereu, ce Cela ce au grăit cătră El: „Fiiul Mieu eşti Tu, Eu astăzi am născut pre Tine".
6 Precum şi într-alt loc zice: „Tu eşti preot în veaci, după rînduiala lui Melhisedec".
7 Carele în zilele trupului Lui, rugăciuni şi rugi cătră Cela ce putea să-L mîntuiască pre El den moarte cu strigare tare şi lacrămi aducînd şi ascultîndu-Se de teamere, Măcară
8 că era Fiiu, învăţă ascultarea dentru ceale ce
9 au păţit. Şi săvîrşindu-Se, fu celor ce ascultă Lui, tuturor, pricină de mîntuire
10 veacinică, Chemîndu-Se de Dumnezău „Arhiereu, după rînduiala lui Melhisedec".
11 Pentru carele mult iaste noao cuvîntul şi cu greu tălmăcit a-l zice, de vreame ce zăbav-
12 nici v-aţi făcut cu auzirile. Pentru că datori fiind a fi învăţători pentru vreame, iarăşi vă trebuie a învăţa pre voi carele-s stihiile începutului cuvintelor lui Dumnezău şi v-aţi făcut trebuindu-vă lapte, şi nu
13 hrană întemeiată. Pentru că tot cela ce are parte de lapte neispitit e de cuvîntul
14 direptăţii, căci că pruncu iaste. Iară celor desăvîrşit iaste cea întemeiată hrană, celor ce pren deprindere simţirile sînt învăţate cătră aleagerea binelui şi răului.

CAP VI

1 Pentru aceaea, lăsînd cuvîntul începăturii lui Hristos, spre săvîrşire să ne aducem, nu iarăş temelie pu-
2 ind pocăinţii de la lucruri moarte şi credinţii spre Dumnezău, Învăţăturii botezurilor şi a punerii mînilor şi
3 învierii morţilor şi judecăţii veacinice. Şi aceasta vom face, de va rîndui Dumnezău.
4 Pentru că peste putinţă iaste cei ce, de odată să vor lumina şi vor gusta darul cel ceres-
5 cu, şi parte avînd den Duhul Sfînt Şi gustînd cel bun al lui Dumnezău graiu
6 şi puterile veacului celui viitoriu, Şi scăzînd, iarăşi să să înnoiască la pocăinţă, răstignind întru eişi pre Fiiul lui
7 Dumnezău şi batjocorind. Că pămîntul, carele bea ploaia, cea ce preste el de multe ori vine, şi naşte iarbă de folos la dînşii pentru carii să şi lucrează, priimeaşte blagosloveniile de la Dumnezău. Şi scoţînd 8
spini şi ciulini, neispitit e şi de blestem aproape, al căruia e săvîrşitul spre ardere.
Iară ne-am adeverit pentru voi, iubiţilor, 9
ceale mai bune şi care să ţin de mîntuire, măcară că şi aşa grăim. Pentru că nu e 10
nedirept Dumnezău, să uite lucrul vostru şi osteneala dragostii carea aţi arătat la numele Lui, carii aţi slujit sfinţilor şi slujind sînteţi.
Şi pohtim fieştecarele dentru voi aceastaş 11
a arăta sîrguială, cătră adeverirea nădejdii pînă la săvîrşit, Ca nu zăbavnici să vă 12
faceţi, ce asămănători celor ce pren credinţă şi pren răbdarea mîniei moştenesc făgăduinţele. Pentru că lui Avraam făgă- 13
duindu-Se Dumnezău, de vreame ce spre nemic alt mai mare avea a Să jura, jură-Se asupra Lui, Zicînd: „Cu adevărat blagoslo- 14
vind blagoslovi-te-voiu şi înmulţind înmulţite-voi". Şi aşa, îndelung răbdînd, au 15
dobîndit făgăduinţa. Pentru că oamenii 16
asupra celui mai mare să jură, şi săvîrşitul a toată pricea lor, spre adeverinţă, iaste jurămîntul. Întru carea, mai mult vrînd 17
Dumnezău să arate moştenitorilor făgăduinţei neschimbarea sfatului Lui, au pus la mijloc jurămînt; Ca pren doao lucruri 18
nemutate, întru carele cu neputinţă iaste a minţi Dumnezău, tare mîngîiare să avem cei ce am scăpat a ne ţinea de nădeajdea ce e înainte, Pre carea ca un fier de corabie 19
avem sufletului, negreşit şi adeverit, şi carea întră în cea mai denlăuntru de catapeteazmă,
Unde înainte-alergătoriu pentru noi au întrat 20
Iisus după obiceaiul lui Melhisedec, arhiereu făcîndu-Se în veac.

CAP VII

Pentru că acesta Melhisedec, împă- 1
ratul Salimului, preotul lui Dumnezău celui Preaînalt, cela ce au întimpinat pre Avraam întorcîndu-se de la tăiare împăraţilor şi au
blagoslovit pre el, Căruia şi a zeace au 2
împărţit Avraam dentru toate, întîiu înţelegîndu-se „împăratul direptăţii", iară apoi şi „împăratul Salimului", care iaste „împăra- 3
tul păcii", Fără tată, fără mumă, fără semenţie, nici începătură de zile, nici săvîrşîre de viaţă avînd, ce asămănat Fiiului lui Dumnezău, rămîne preot în veac. Cău- 4
taţi dară întru cîtu e acesta, căruia şi zeciuiale patriarhul Avraam au dat dentru începăturile prăzii! Şi cei den fiii lui Levi carii 5
iau preoţia poruncă au a zeciui nărodul după leage, adecă pre fraţii lor, măcară că au ieşit den mijlocul lui Avraam. Iară cela, ce 6

nu să rudeaşte dentru ei, au zeciuit pre Avraam, şi pre cela ce are făgăduinţile au
7 blagoslovit. Şi fără de nici o price, cel mai mic de cel mai bun să blagosloveaşte.
8 Şi aicea zeciuiale murind oamenii iau; şi
9 acolo, mărturisindu-se că trăiaşte. Şi după cum iaste cuvînt să zicem, pren Avraam, şi Levi, cela ce ia zeciuiale, s-au
10 zeciuit; Pentru că încă în mijlocul tătînesău era cînd îl întîmpină pre el Melhisedec.
11 Deci, de era săvîrşirea pren cea leviticească preoţie—că nărodul preste ea era legiuit—, de ce treabă dară încă „după obiceaiul lui Melhisedec" altul să să scoale preot, şi nu
12 după obiceaiul lui Aaron să să zică? Pentru că, mutîndu-să preoţia, de nevoie şi a
13 legii mutare să face. Pentru că de Carele să zicu aceastea de alt neam are parte, de la carea nimenea s-au apropiat lîngă jîrtăvnic.
14 Pentru că aiave iaste că den Iuda au răsărit Domnul nostru, la care neam nemică pentru
15 preoţie Moisi au grăit. Şi mai vîrtos încă arătat iaste, de vreame ce, după asămăr.area
16 lui Melhisedec, să scoală alt preot, Carele nu după leagea poruncii trupeşti s-au făcut, ce după putearea vieţii cei nestricate.
17 Pentru că mărturiseaşte că „Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec".
18 Pentru că nebăgare de samă să face înaintemergînd poruncă, pentru a ei slăbiciune şi
19 nefolos— Că nemică n-au săvîrşit leagea— ce întrare iaste a mai bunei nădejdi, pren
20 carea ne apropiem la Dumnezău. Şi după cît iaste nu fără de jurămînt—pentru că aceia fără de jurămînt sînt preoţi făcuţi,
21 Iară Acesta, pren facere de jurămînt, pren Cela ce zice către El: „Juratu-S-au Domnul şi nu Se va căi: Tu eşti preot în veac, după
22 rînduiala lui Melhisedec"— Cu atîta a mai
23 bunei făgăduinţe chezaş fu Iisus. Şi cei mai mulţi sînt făcuţi preoţi, pentru că cu
24 moarte să opresc ei a rămînea. Iară Acesta, căci rămîne El în veac, are preoţia
25 nepetrecătoare. Pentru aceaea şi a mîntui desăvîrşit poate pre cei ce vin pren El la Dumnezău, pururea trăind ca să Să roage
26 pentru ei. Pentru că ca Acesta noao să cuviniia Arhiereu: preacuvios, fără de răutate, nepîngărit, osebit de cei păcătoşi şi
27 mai înalt decît ceriurile făcîndu-Se; Carele nu are în toate zilele nevoie, ca arhiereii, a aduce mai înainte pentru ale lui păcate jîrtve, apoi pentru ale norodului; pentru că aceasta au făcut de o dată, pre El aducîndu-Se.
28 Pentru că leagea pre oameni pune arhiereі, avînd slăbiciune; iară cuvîntul jurămîntului cel după leage, pre Fiiul, în veac desăvîrşit.

CAP VIII

Şi, cap preste aceastea ce zicem, pre 1
unul ca Acesta avem Arhiereu, Carele au şăzut de-a direapta scaunului Mărimei în ceriuri, Sfinţi- 2
lor poslusnic şi cortului celui adevărat, carele l-au întins Domnul, şi nu om.
Pentru că tot arhiereul ca să aducă daruri 3
şi jîrtve să pune; pentru aceaea trebuie să aibă ceva şi Acesta, care va aduce. Că de 4
ar fi pre pămînt, nice ar fi preot, fiind preoţi ceia ce aduc darurile după leage, Carii la 5
pilde şi la umbră slujăsc celor cereşti, după cum s-au zis lui Moisi de la Dumnezău, vrînd să facă cortul, pentru că „Caută—zice—să faci toate după pilda cea ce ţi s-au arătat ţie în munte". Iară acum mai osebită slujbă 6
au nemerit, cu cît şi mai bunei făgăduinţe iaste împăcătoriu, carea spre mai bună făgăduinţă s-au legiuit. Că de ar fi fost aceaea 7
dentîiu fără prihană, nu cei de a doua s-ar cerca loc. Pentru că, mustrînd pre ei, zice: 8
„Iată, zile vor veni —zice Domnul— şi voiu săvîrşi spre casa lui Israil şi spre casa Iudei făgăduinţă noao; Nu după făgăduinţa 9
carea am făcut părinţilor lor, în ziua cînd i-am apucat pre ei de mîna lor a scoate pre ei den pămîntul Eghipetului. Căci ei n-au rămas în făgăduinţa Mea, şi Eu n-am grijit de ei —zice Domnul—, Căci această făgă- 10
duinţă carea voiu pune casei lui Israil după zilele acealea —zice Domnul— dînd legile Meale în cugetele lor, şi la inimile lor voiu scrie pre eale; şi voiu fi lor întru Dumnezeu şi ei vor fi Mie întru norod. Şi nu vor 11
învăţa fieştecarele pre oroşanul lui şi fieştecarele pre fratele lui, zicînd: 'Cunoaşte pre Domnul!', căci toţi vor şti pre Mine, de la mic pînă la marile lor. Căci blînd voiu 12
fi spre strîmbătăţile lor, şi de păcatele lor şi de fărădelegile lor nu-M voiu mai aduce aminte". Zicînd „cea noao", au vechit 13
pre cea dentîiu; iară ce să învecheaşte şi îmbătrîneaşte aproape e de perire.

CAP IX

Avea, direpţ aceaea, şi cel dentîiu 1
cort direptăţi de slujbă şi sfinţirea cea lumească. Pentru că cortul 2
cel dentîiu s-au gătit, întru carele sfeaşnicul şi masa şi punerea-înainte a pîinilor, carea să zice Sfinte; Iară 3
după a doua catapeteazmă, cortul cela ce să cheamă Sfintele Sfintelor, Cădealniţă de 4
aur avînd şi secriiul făgăduinţii, acoperit de toate părţile cu aur, întru care era vadra de aur avînd manna şi toiagul lui Aaron, cel ce au odrăslit, şi leaspezile făgăduinţii.
Iară deasupra lui, heruvimii slavei, um- 5
brind preste acoperemînt. Pentru carele nu iaste acum a zice pre amăruntul. Şi 6

aceastea aşa fiind lucrate, la cortul cel dentîiu pururea întra preoţii, slujbele făcînd.
7 Iară la cel de al doilea, o dată într-un an, singur arhiereul, nu fără de sînge, carele aducea pentru dînsul şi pentru neconoştinţele norodului.
8 Aceasta arătînd Duhul cel Sfînt că încă să nu se fie arătat calea sfinţilor, avînd încă stare cortul cel dentîiu,
9 Care e pildă la vreamea de acum, după carea daruri şi jîrtve să aduc, neputînd după ştiinţă să săvîrşască pre cela ce slujaşte,
10 Numai pren mîncări şi băuturi şi în multe fealiuri de botezuri şi îndireptări de trup,
11 pînă la tocmirea vremii aflîndu-se. Iară Hristos venind Arhiereu celor viitoare bunătăţi, pren cel mai mare şi mai desăvîrşit cort, nefăcut de mînă, adecă nu la aceştiia
12 zidiri, Nici pren sînge de ţapi şi de viţei, ce prentr-al Său sînge întră de o dată la ceale sfinte, veacinică mîntuire aflînd.
13 Pentru că, de vreame ce sîngele juncilor şi ţapilor şi cenuşa juncii, stropind pre cei ce-s împreună, sfinţeaşte, cătră a trupului
14 curăţire, Cu cît mai vîrtos sîngele lui Hristos, carele pren Duh veacinic pre El au adus fără prihană lui Dumnezău, va curăţi ştiinţa voastră den faptele ceale moarte, ca
15 să slujiţi la Dumnezău viu! Şi pentru aceaea făgăduinţii noao împăcătoriu iaste, ca făcîndu-se moartea spre mîntuirea greşalelor ce au fost în leagea dentîiu, făgăduinţa moştenirii cei de veaci să o ia cei che-
16 maţi. Pentru că, unde e făgăduinţă, moarte să cuvine a fi celui ce face făgă-
17 duinţa. Pentru că făgăduinţa e spre morţi adevărată, de vreame ce niciodinioară poate,
18 cînd trăiaşte cel ce face făgăduinţa. Pentru aceaea nici cea dentîiu fără de sînge s-au
19 înnoit. Pentru că grăindu-se de Moisi toată porunca după leage la tot norodul, luînd sîngele viţeilor şi ţapilor, cu apă şi lînă roşie şi cu isop, şi cartea aceasta, şi tot
20 norodul au stropit, Zicînd: „Acesta e sîngele făgăduinţii care au poruncit cătră
21 voi Dumnezău". Şi cortul şi toate vasele slujbei cu sîngele aşijderilea le-au stropit.
22 Şi mai toate cu sînge să curăţescu, după leage; şi fără vărsare de sînge nu să face
23 iertare. Deci trebuie pildele celor den ceriuri cu aceastea a să curăţi, iară ceale cereşti cu mai bune jîrtve decît aceastea.
24 Pentru că nu în sfinte făcute de mîni au întrat Hristos, pildă celor adevărate, ce întracesta ceriu, acum să Să arate feaţii lui Dum-
25 nezău pentru noi. Şi nici ca de multe ori să aducă pre El, după cum arhiereul întră în
26 ceale sfinte, pre an, cu sînge striin; De vreame ce s-ar fi căzut El de multe ori a pătimi, den izvodirea lumii, iară acum, o dată, la săvîrşirea veacurilor, spre lepădarea păcatu-
27 lui pren jîrtva Lui S-au arătat. Şi, după cum iaste rînduit oamenilor o dată a muri, iară după aceasta judecata e, Aşa şi 28
Hristos, o dată aducîndu-Se ca a multora păcate a rădica, de al doilea, fără de păcat Să va arăta celor ce pre El aşteaptă spre mîntuire.

CAP X

Pentru că Leagea, avînd umbra bunătăţilor celor viitoare, iară nu acestaş 1
chipul lucrurilor, cu aceasteaş jîrtve, carele aduc pururea pre an, niciodinioară poate pre cei ce să
apropie să-i facă desăvîrşit; De vreame ce 2
s-ar fi încetatu aducîndu-se, pentru că nici o conoştinţă ar mai avea de păcate, ceia ce
slujescu, o dată fiind curăţiţi? Ce întru 3
eale pomenire e păcatelor preste an; Pen- 4
tru că cu neputinţă iaste sînge de tauri şi de ţapi să rădice păcatele. Pentru aceaea, 5
întrînd în lume, zice: „Jîrtvă şi prinos n-ai vrut, iară trup Mi-ai întemeiat; Arde- 6
de-tot şi pentru păcat n-ai binevrut. Atun- 7
cea am zis: 'Iată, viu (într-un căpătîiaş de carte scrisu-s-au pentru Mine), ca să facu, Dumnezăule, voia Ta'". Mai sus zicînd 8
că „jirtvă şi prinos şi arse-de-tot şi pentru-păcat n-ai vrut, nici bine Ţ-au părut" (carele după Leage să aducu), Atuncea zise: „Iată, 9
viu, ca să facu, Dumnezăule, voia Ta". Rădică pre cea dentîiu ca să puie pre a doao.
Întru care „voie" sfinţiţi sîntem pren pri- 10
nosul trupului lui Iisus Hristos, de o dată.
Şi tot preotul stă în toate zilele slujind şi 11
aceleaşi de multe ori aducînd jîrtve, carele niciodinioară pot ca să curăţească păcatele. Iară El, o jîrtvă aducînd pentru 12
păcat, pururea au şăzut în direapta lui Dumnezău, De acii înainte aşteptînd pînă să 13
vor pune vrăjmaşii Lui supt talpele picioarelor Lui. Pentru că cu un prinos au săvîr- 14
şit în veaci pre cei ce să sfinţescu. Şi măr- 15
turiseaşte noao şi Duhul cel Sfînt Că, 16
după ce au zis mai nainte: „Aceasta e legătura carea voiu pune cătră ei după zilele acealea —zice Domnul—, dînd legile Meale întru inimile lor şi în cugetele lor scrie-voiu pre eale, Şi de păcatele lor şi de fărăde- 17
legile lor nu voiu mai pomeni". Şi, unde 18
e iertare de aceastea, nu mai iaste prinos pentru păcat. Avînd direpţ aceaea, fraţi- 19
lor, îndrăznire la întrarea sfintelor cu sîngele lui Iisus, Carea au înnoit noao cale proaspătă şi vie pren acoperemînt, adecă trupul Lui,
Şi preot mare spre casa lui Dumnezău, 21
Să ne apropiem cu adevărată inimă, întru 22
adeverire de credinţă, fiind stropiţi la inimi de ştiinţă rea şi scăldaţi la trup cu apă curată, Să ţinem mărturisirea nădejdii 23
neclintită, pentru că credincios e Cela ce au făgăduit, Şi să socotim unul pre a- 24

lalt spre îndemnare de dragoste şi de fapte
25 bune, Nepărăsind adunarea lor, cum iaste
obiceaiul la oarecarii, ce rugînd, şi cu atît
mai vîrtos, cu cît vedeţi apropiindu-se ziua.
26 Pentru că, de bunăvoie greşind noi după ce
am luat conoştinţa adevărului, n-au mai ră-
27 mas pentru păcat jîrtvă, Iară înfricoşată e
oarecarea aşteptare de judecată şi a focului
rîvnă vrînd să mănînce pre cei împotrivnici.
28 Lepădînd neştine leagea lui Moisi, fără de
îndurări, pre doao au trei mărturii, moare.
29 Cu cît mai vîrtos socotiţi cu mai rea certare
să să învrednicească cela ce pre Fiiul lui
Dumnezău Îl va călca şi sîngele făgăduinţii
spurcat socotindu-l, întru carele s-au sfinţit,
30 şi Duhul darului ocărînd? Pentru că ştim
pre Cela ce au zis: „A mea e izbîndirea, Eu
voiu răsplăti —zice Domnul; şi iarăşi—
Domnul va judeca pre norodul Lui".
31 Înfricoşat lucru iaste a cădea în mînile lui
32 Dumnezău celui viu! Şi vă aduceţi amin-
te de zilele ceale de mai nainte, întru carele,
luminîndu-vă, multă răbdare aţi suferit de
33 patime: De o parte cu ocări şi cu neca-
zuri fiind în priveală, şi de altă parte făcîndu-
34 vă părtaşi celor ce petrec aşa. Pentru că
şi cu legăturile meale împreună aţi pătimit,
şi jăfuirea averilor voastre cu bucurie aţi
priimit, cunoscînd a avea voao mai bună
35 aveare în ceriuri şi veacinică. Nu lepădaţi
dară îndrăznirea voastră, carea are mare
36 dare de plată! Că aveţi trebuinţa răbdă-
rii, ca, voia lui Dumnezău făcîndu-o, veţi
37 lua făgăduinţa. Că „încă puţin cîtuşi, cî-
tuşi, Cel ce e viitoriu veni-va şi nu va zăbovi":
38 Iară „cel direpţ den credinţă va trăi, şi de
să va apăra, nu bine va sufletul Mieu întru
39 el". Iară noi nu sîntem ai apărării spre
peire, ce ai credinţii spre cîştigarea sufletului.

CAP XI

1 Şi credinţa iaste fiinţa celor nădej-
duite, lucrurilor celor ce nu să văd
2 dovediri. Pentru că întru aceasta
3 s-au mărturisit cei bătrîni. Cu
credinţa socotim să să fie întemeiat veacurile, cu graiul lui Dumnezău, ca nearătîndu-să cealea ce să văd că s-au făcut.
4 Cu credinţa mai multă jîrtvă Avel decît Cain au adus lui Dumnezău, pren carele s-au mărturisit a fi direpţ, mărturisind Dumnezău de darurile lui; şi prentr-însa, murind,
5 încă grăiaşte. Cu credinţa Enoh s-au mutat ca să nu vază moarte: şi nu să află, căci l-au mutat pre el Dumnezău, pentru că mai nainte de mutarea lui s-au mărturisit că au bine-plăcut lui Dumnezău.
6 Şi fără de credinţă cu neputinţă e a bine-plăcea, că trebuie să crează cela ce să apropie la Dumnezău, că iaste, şi celora ce-L caută pre El dătătoriu de plată să face. Cu credinţa arătîndu-să lui 7
Noe de la Dumnezău pentru cealea ce încă nu să vedea, temîndu-să, au meşterşuguit chivot spre mîntuirea casei lui; pren carea au osîndit lumea, şi direptăţii cei după credinţă fu moştenitoriu. Cu credinţa chemîndu- 8
să Avraam, ascultă a ieşi la locul carele vrea să-l ia spre moştenire şi ieşi, neştiind unde vine. Cu credinţa au nemernicit la pă- 9
mîntul făgăduinţei, ca pre un pămînt strein, în corturi lăcuind cu Isaac şi cu Iacov, cei dempreună moştenitori aceiaş făgăduinţă.
Pentru că aştepta cetatea cea ce avea teme- 10
liile, al căriia meşter şi lucrătoriu iaste Dumnezeu. Cu credinţa şi sîngură Sarra 11
puteare spre izvodire de sămînţă au luat şi, afară den vreamea vîrstei, au născut, de vreame ce credincios au socotit pre Cela ce
au făgăduit. Pentru aceaea, şi dentru 12
unul, încă omorît fiind, s-au născut, şi aceastea—cumu-s stealele ceriului la mulţime şi ca năsipul cel nenumărat de la ţărmurele mării. După credinţă au murit 13
aceştea toţi, neluînd făgăduin:ele, ce de departe pre eale văzînd, şi adeverindu-se şi închinîndu-se şi mărturisind că streini şi nemearnici sînt pre pămînt. Pentru că 14
ceia ce zic unele ca aceastea arată că moşie caută. Şi, de ş-ar fi adus aminte de ceaea 15
de la carea au ieşit, ar hi avut vreame a să întoarce. Iară acum mai bună pohtesc, 16
adecă cerească. Pentru aceaea nu să ruşinează de ei Dumnezău a Să numi lor Dumnezău, pentru că au gătit lor cetate. Cu 17
credinţa aduse Avraam pre Isaac, ispitindu-se: şi pre cel sîngur născut îl aducea cela ce făgăduinţele priimise! Cătră carele s-au 18
grăit că „Isaac să va chema ţie sămînţă".
Gîndind că şi den morţi a învie putearnic e 19
Dumnezău: pentru aceaea pre el şi în pildă l-au adus. Cu credinţa pentru ceale vii- 20
toare au blagoslovit Isaac pre Iacov şi pre Isaf. Cu credinţa Iacov, murind, pre fieş- 21
tecarele den fiii lui Iosif au blagoslovit şi „s-au închinat la marginea toiagului lui".
Cu credinţa Iosif, murind, pentru ieşirea 22
fiilor lui Israil au pomenit şi pentru oasele lui au poruncit. Cu credinţa Moisi, năs- 23
cîndu-se, s-au ascuns trei luni de părinţii lui: căci au văzut iscusit copilul şi nu s-au temut de porunca împăratului. Cu cre- 24
dinţa Moisi, mare făcîndu-se, tăgădui a să zice fecior featei lui Faraon, Mai mult 25
alegînd împreună să paţă rău cu norodul lui Dumnezău, decît să aibă cea trecătoare a păcatului dulceaţă; Mai mare bogăţie 26
socotind, decît ceale den Eghipet comori, ocara lui Hristos, pentru că căuta la darea platei. Cu credinţa au lăsat Eghipetul, nete- 27
mîndu-se de frica împăratului, pentru că pre Cel nevăzut ca cum L-ar vedea au îngăduit.

28 Cu credinţa au făcut Paştele şi vărsarea sîngelui, ca nu cel ce pierdea pre cei dentîiu
29 născuţi să să atingă de ei. Cu credinţa au trecut Marea Roşie ca pre uscat, carii is-
30 pită luînd eghipteanii, s-au înecat. Cu credinţa zidurile Ierehonului au căzut, încun-
31 jurîndu-se în şapte zile. Cu credinţa Raav curva n-au perit împreună cu cei ce n-au
32 ascultat, priimind pre iscoade cu pace. Şi ce încă voiu mai zice? Pentru că sfîrşi-mi-se-va mie vreamea povestind pentru Ghedeon şi Varac şi Sampson şi Ieftae şi pentru David
33 şi Samuil şi prorocii! Carii pentru credinţa au biruit împărăţii, au făcut direptate, au dobîndit făgăduinţele, au astupat gurile
34 leilor, Au stins putearea focului, au scăpat de ascuţitul sabiei, s-au întărit de slăbiciune, s-au făcut tari în războiu, taberile
35 vrăjmaşilor au înfrînt, Luară muierile, dentru înviare, pre morţii lor; iară alţii s-au muncit, nepriimind mîntuirea, ca mai bună
36 înviare să dobîndească. Şi alţii de batjocuri şi de bătăi ispită au luat şi încă în
37 legături şi în temniţă; Cu pietri s-au omorît, fierăstruitu-s-au; ispititu-s-au, cu ucidere, de sabie au murit, îmblat-au cu cojoace, cu piei de capre, lipsindu-se, necăjin-
38 du-se, chinuindu-se— Cărora nu era vreadnică lumea—, în pustiiu rătăcind şi în măguri şi în peşteri, şi în crăpăturile pă-
39 mîntului. Şi aceştea toţi, mărturisindu-se pren credinţă, n-au luat făgăduinţa,
40 Dumnezău pentru noi oarece mai bun mai nainte văzînd, ca nu fără de noi să să săvîrşască.

CAP XII

1 Derept aceaea şi noi, avînd atîta nor de mărturii prejur noi zăcînd, sarcina toată lepădînd şi păcatul cel cu bun prilejiu, pren răbdare să alergăm la lupta ce iaste înaintea
2 noastră; Căutînd spre începătoriul credinţii şi săvîrşitoriul Iisus, Carele, în locul bucuriei ce era înaintea Lui, răbdă cruce, de ruşine negîndind, şi de-a direapta scau-
3 nului lui Dumnăzău au şăzut. Pentru că socotiţi pre Cela ce ca aceasta împotrivire au răbdat de cei păcătoşi spre El, ca să nu
4 vă osteniţi, sufletele voastre slăbind. Că încă nu pînă la sînge aţi stătut împotrivă,
5 spre păcat împotrivă lepădîndu-vă. Şi aţi uitat mîngîiarea carea voao ca unor fii povesteaşte: „Fiiul Mieu, nu fi nebăgătoriu de samă de certarea Domnului, nici te slăbi,
6 de Dînsul mustrîndu-te. Pentru că pre carele iubeaşte Domnul îl ceartă şi bate pre
7 tot fiiul pre carele îl priimeaşte". De veţi răbda certarea, ca unor fii voao Să apropie Dumnezău. Căci care iaste fiiul pre
8 carele nu-l ceartă tatăl? Iară de sînteţi fără de învăţătură căriia părtaş s-au făcut toţi, poate fi că copili sînteţi, şi nu fii.
9 Apoi, pre ai trupului nostru părinţi avemu-i certători şi ne înfruntăm; nu cu mult mai vîrtos ne vom supune la Părintele duhurilor
10 şi vom trăi? Pentru că ceia spre puţine zile, după cum li să părea lor, certa, iară Acesta, spre folos, ca să ne împreunăm svin-
11 ţirii Lui. Şi toată certarea într-acel ceas nu ni să pare de bucurie a fi, ce de mîhnire; iară mai apoi roadă de pacea direptăţii dă
12 celor ce pre ea sînt deprinşi. Pentru aceaea ceale slobozite mîni şi ceale slăbănoage genuche îndireptaţi-le.
13 Şi roade direapte faceţi picioarelor voastre, ca nu ce e şchiop să să răstoarne, ce să să vindece
14 mai vîrtos. Pacea goniţi cu toţi şi svinţirea, fără de carele nimenea nu va vedea
15 pre Domnul; Socotind ca nu neştine să fie scăzut den darul lui Dumnezău, ca nu vreo rădăcină de amărăciune, în sus odrăslind, dodeiaşte, şi pren aceasta să vor
16 pîngări mulţi. Să nu fie cineva curvariu, au spurcat ca Isaf, carele pentru o mîncare
17 au vîndut naşterile dentîiu ale lui. Pentru că ştiţi că şi mai apoi, vrînd să moştenească blagoslovenia, să îndelungă, pentru că loc de pocăinţă n-au aflat, măcară că şi cu lacrămi o au cerşut pre ea.
18 Pentru că nu v-aţi apropiat la măgura ce să pipăia şi arsă cu foc şi cu nori şi cu întunearec şi cu ceaţă,
19 Şi la sunet de trîmbiţă şi la glas de graiuri, carele auzindu-l, să feriră, ca să nu să mai
20 adaogă lor cuvînt, —Pentru că nu putea răbda ce să răspundea: „Măcară fiară de să vrea atinge de măgură, cu pietri să vrea
21 omorî, au cu zvîrlituri să vrea săgeta". Şi aşa înfricoşată era cea ce să năluciia, Moisi zise: „Plin de frică sînt şi de cutremur"—,
22 Ce v-aţi apropiat la măgura Sionului şi la cetatea lui Dumnezău celui viu, la Ierusalimul cel ceresc, şi la zbor de zeci de mii de
23 îngeri. Şi la beseareca celor dentîiu născuţi, în ceriuri scrişi, şi la Judecătoriul tuturor, Dumnezău, şi la duhurile direpţilor
24 ceale săvîrşite, Şi al testamentului nou împăcătoriu Iisus şi cu stropirea sîngelui, mai
25 bune grăind decît Avel. Căutaţi nu părăsiţi pre Cela ce grăiaşte. Că de n-au scăpat aceia părăsînd pre Cela ce pre pămînt era, cu mult mai vîrtos noi, ceia ce pre Cel den ceriu
26 urîm, Al Căruia glas pămîntul au cutremurat atuncea, iară acum S-au făgăduit zicînd:
27 „Încă o dată Eu voiu clăti nu numai pămîntul, ce şi ceriul". Iară acest „încă o dată" arată primenirea celor ce să clătescu, ca unor făcute, ca să rămîie ceale ce nu să clătescu.
28 Pentru aceaea, împărăţie neclătită luînd, avem dar pren carele slujim cu bună plăcea-

re lui Dumnezău, cu ruşine şi teamere.
29 Pentru că „Dumnezăul nostru focu iaste mistuitoriu.“

CAP XIII

1 Iubirea de fraţi să rămîie.
2 De iubirea de striini nu vă uitareţi, pentru că pren aceasta, neştiind,
3 oarecarii sălăşluiră îngeri. Aduceţi-vă aminte de cei legaţi, ca cînd aţ fi legaţi; cu cei ce pat rău, ca cum şi voi
4 sînteţi cu trup. Cinstită e nunta întru toate şi culcarea nespurcată, iară pre curvari şi pre preacurvari judeca-i-va Dumnezău.
5 Neiubitori de argint să vă fie obiceaiul, destuliţi fiind cu cealea ce aveţi, pentru că El au zis: „Nu te voiu lăsa, nici te voiu părăsi“.
6 Deci cu îndrăznire noi să zicem: „Domnul îm iaste mie ajutoriu şi nu mă voiu teame:
7 ce-m va face mie omul?“ Aduceţi-vă aminte de povăţuitorii voştri, carii au grăit voao cuvîntul lui Dumnezău; cărora căutînd istovul petreacerii, asemănaţi-vă la credinţă!
8 Iisus Hristos, ieri şi astăzi, acestaşi e, şi în
9 veaci! Cu învăţături de multe fealiuri şi striine nu vă învăluiţi; pentru că bine e cu daru să să adeverească inima, nu cu mîncări, întru carele nu s-au folosit ceia ce au
10 umblat. Avem jîrtăvnic den carele a mînca nu avem voie, cei ce slujescu cortului.
11 Pentru că al cărora dobitoace „sînge să bagă înlăuntru, pentru păcat, la ceale sfinte“, pren arhiereu, ale acestora trupuri „să ardu
12 afară den tabără“. Pentru aceaea şi Iisus, ca să sfinţească pren sîngele Lui pre norod,
13 afară den poartă au pătimit. Deci să ieşim cătră El afară den tabără, ocara Lui
14 purtîndu-o. Pentru că nu avem aici cetate stătătoare, ce cea viitoare căutăm.
15 Pren El dară aducem jîrtvă de laudă pururea lui Dumnezău, adecă roada buzelor ce mărturisescu numele Lui.
16 Iară a facerii de bine şi a împreunării nu uitareţi; pentru că, cu jîrtve ca aceastea, bine să place lui
17 Dumnezău. Plecaţi-vă povăţuitorilor voştri şi vă supuneţi, pentru că ei priveaghe pentru sufletele voastre, ca să dea samă, ca cu bucurie aceasta să o facă, şi nu suspinînd, pentru că fără de folos iaste voao aceasta.
18 Rugaţi-vă pentru noi; pentru că nădejduim că bună ştiinţă avem, întru toate binevrînd
19 să petreacem. Şi mai mult rog aceasta să faceţi, ca mai curînd să sosescu la voi.
20 Iară Dumnezăul păcii, Cela ce au scos den morţi pre „Păstoriul oilor“, pre Cel mare, „în sînge de făgăduinţă veacinică“, pre
21 Domnul nostru Iisus, Să vă întemeiaze pre voi în tot lucrul bun, ca să faceţi voia Lui, făcînd întru voi ce e bine-plăcut înaintea Lui, pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
22 rirea în veacii veacilor. Amin. Şi rog pre voi, fraţilor, îngăduiţi cuvîntul mîngîierii, pentru că pre scurt am scris voao.
Să ştiţi pre fratele Timotheiu că e slobod; cu 23
carele, de va veni mai curund, vedea-voiu pre voi. Închinaţi-vă tuturor povăţuitorilor voştri şi tuturor sfinţilor. Închină-să 24
voao cei de la Italia.
Darul cu toţi cu 25
voi. Amin.

Cătră evrei s-au scris de la Italia, pren Timotheiu.

A LUI IACOV CARTE TRIMISĂ PRESTE TOT

CAP I

1 Iacov, al lui Dumnezău şi Domnului Iisus Hristos rob, celor 12 fealiuri celor ce-s în răşchirare, să să bucure!
2 Toată bucuria socotiţ, fraţii miei, cînd la multe fealiuri de dode-
3 iale veţ cădea, Ştiind că ispita credinţei
4 voastre lucrează îngăduială. Iară îngăduiala lucru deplin să aibă, ca să fiţ deplini şi întregi, întru niciuna lipsindu-vă.
5 Iară de să lipseaşte cineva dentru voi de înţelepciune, ceară de la Dumnezău, Cel ce dă tuturor destul şi nu înfruntează, şi să va da lui.
6 Şi ceară cu credinţă, nemică îndoindu-se, pentru că cela ce să îndoiaşte asamănă-să cu valul mării, ce să poartă de vînt şi să
7 aruncă. Pentru că nu gîndească omul
8 acela că va lua ceva de la Domnul. Bărbatul îndoit la suflet neaşăzat e întru toate căile lui.
9 Iară laude-se fratele cel smerit
10 întru înălţimea lui, Iară cel bogat, întru smerenia lui, că ca o floare a ierbii să va
11 petreace. Pentru că au răsărit soarele împreună cu zăduful şi au uscat iarba şi floarea lui au căzut şi bunăcuviinţa obrazului lui au perit; aşa şi cel bogat întru călătoriile lui se va veşteji.
12 Fericit bărbatul carele rabdă dodeială, căci lămurit făcîndu-se, lua-va cununa vieţii, carea au făgăduit Domnul celora ce iubesc pre El.
13 Nimeni, dodeindu-să, să zică că „de la Dumnezău mă dodeiesc“; pentru că Dumnezău neispititoriu iaste de reale şi pre nimenea El nu ispiteaşte.
14 Iară fieştecarele să ispiteaşte de a sa pohtă
15 trăgîndu-să şi înşălîndu-se. Apoi, pohta zămislind, naşte păcat; iară păcatul săvîr-

16 şindu-să, naşte moarte. Nu rătăcireţ,
17 fraţii miei iubiţ. Toată darea bună şi tot darul deplin de sus iaste pogorîndu-să, de la Părintele luminelor, lîngă Carele nu iaste primenire, au umbrare de schimbare.
18 Vrînd, ne-au născut pre noi, cu cuvîntul adevărului, ca să fim noi o începătură oarecarea a zidirilor Lui.
19 Deci, fraţii miei iubiţ, fie tot omul ager a auzi şi tîrziu a grăi,
20 zăbavnic spre mînie. Pentru că urgia bărbatului direptatea lui Dumnezău nu lucrează.
21 Pentru aceaea, lepădînd toată pîngăriciunea şi prisosirea de răutate, cu lineşte priimiţ pre cel denlăuntru răsădit cuvînt, pre cela ce poate să mîntuiască sufletele voastre.
22 Şi vă faceţ făcători cuvîntului, şi nu numai
23 ascultători, prelăstindu-vă pre voi. Că oricine iaste ascultătoriu cuvîntului, şi nu făcătoriu, acesta să asamănă cu bărbatul ce socoteaşte obrazul naşterii lui într-o
24 oglindă; Pentru că socoti pre el şi să
25 duse şi îndată uită în ce fealiu era. Iară cela ce să va pleca la leagea cea deplină a volniciei şi rămîne, acesta, neascultătoriu uitării făcîndu-se, ce făcătoriu de lucru, acesta fericit întru facerea lui va fi.
26 Oricine întru voi i să va părea că e prea credincios, neînfrînînd limba lui, ce înşelînd inima lui,
27 acestuia în deşărt e credinţa. Credinţa curată şi nepîngărită lîngă Dumnezău şi Părintele aceasta iaste: a socoti pre săraci şi pre văduve întru necazul lor; nespurcat pre el a să păzi de lume.

CAP II

1 Fraţii miei, nu întru făţării aveţi credinţa Domnului nostru Iisus
2 Hristos al slăvii. Pentru că, de va întra întru adunarea voastră bărbat cu ineale de aur, cu haină luminoasă, şi va întra şi sărac cu proaste
3 haine Şi veţi căuta pre cela ce poartă haina cea luminoasă şi veţi zice lui: „Tu şăzi aicea bine!", şi săracului veţi zice: „Tu stăi acolo!", au „Şăzi aicea supt razimul
4 picioarelor meale!", Şi n-aţi chibzuit întru voi şi v-aţi făcut judecători de gînduri
5 reale? Auziţi, fraţilor miei iubiţi, au nu Dumnezău au ales pre săracii lumii aceştiia bogaţi în credinţă şi moştenitori împărăţiei carea o au făgăduit celora ce iubesc
6 pre El? Iară voi aţi necinstit pre sărac! Au nu bogaţii asupresc pre voi şi ei trag pre
7 voi la judecăţi? Au nu ei hulesc numele
8 cel bun, cel ce s-au chemat spre voi? Iară de faceţi leage împărătească după Scriptură: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre
9 tine", bine faceţi. Iară de faceţi făţărie, păcat faceţi, mustrîndu-vă de leage ca nişte
10 călcători de leage. Că cine va păzi toată leagea şi va greşi întru una, făcutu-s-au tuturor vinovat. Pentru că Cela ce au zis: 11
„Nu preacurvi" zise şi: „Nu omorî". Şi de nu vei preacurvi, iară vei omorî, făcutu-te-ai călcătoriu de leage. Aşa grăiţi şi aşa fa- 12
ceţi, ca pren leagea volniciei vrînd să vă judecaţi: Pentru că judecata e fără de 13
milă la cela ce n-au făcut milă; şi să prea laudă mila asupra judecăţii. Ce folos e, 14
fraţii miei, de va zice neştine că are credinţă, iară fapte nu are? Au poate credinţa să-l mîntuiască pre el? Iară de va fi fratele 15
sau sora goli şi lipsiţi de cea de toate zilele hrană Şi de va zice oarecarele dentru 16
voi lor: „Păsaţi cu pace, încălziţi-vă şi vă săturaţi" şi nu veţi da lor ceale ce li-e de treaba trupului, ce folos e? Aşa şi cre- 17
dinţa: de nu va avea fapte, moartă iaste la sineşi. Ce va zice cinevaş: „Tu credinţă 18
ai, şi eu fapte am; arată-m credinţa ta dentru faptele tale şi eu voiu arăta ţie den faptele meale credinţa mea". Tu crezi că Dum- 19
nezău unul iaste? Bine faci; şi dracii cred şi să cutremură. Iară vei să ştii, o, omule 20
deşarte, că credinţa fără de fapte moartă iaste? Avraam, părintele nostru, au nu 21
den fapte s-au îndereptat, aducînd pre Isaac, fiiul lui, la jîrtăvnic? Vezi că credinţa 22
împreună-ajutoriia lucrurilor lui şi den lucruri credinţa s-au plinit? Şi să săvîrşi 23
Scriptura, carea zicea: „Şi crezu Avraam lui Dumnezău şi să socoti lui întru direptate" şi „priaten lui Dumnezău" se-au chemat.
Vedeţi direpţ aceaea că din fapte să îndrep- 24
teză omul, şi nu den credinţă numai?
Aşijderea şi Raav curva, au nu den fapte s-au 25
îndireptat, priimind iscoadele şi pre altă cale scoţîndu-i? Pentru că, în ce chip tru- 26
pul fără duh mort iaste, aşa şi credinţa fără de fapte moartă iaste.

CAP III

Nu fiţi mulţi dascali, fraţii miei, şti- 1
ind că mai mare judecată vom lua.
Pentru că multe greşim toţi. Carele 2
cu cuvîntul nu greşaşte, acesta e deplin bărbat, putearnic ca să înfrîneaze şi tot trupul. Şi iată că şi cailor 3
frînile în gură le punem, ca să să pleace ei noao, şi tot trupul lor întoarcem. Iată şi co- 4
rabiile, fiind aşa mari şi de iuţi vînturi mînîndu-se, să mută de o prea mică cîrmă, oriunde va pornirea celui ce o îndireptează. Aşa 5
şi limba, mică parte iaste, şi mari să laudă.
Iată puţin foc, cît de mare materie aprinde!
Şi limba—focul, podoaba nedireptăţii; aşa, 6
limba să află întru mădulările noastre, ceaea ce spurcă tot trupul şi arde roata naşterii şi care să arde de gheena. Pentru că toată firea 7
fiarălor şi a pasărilor şi a jîganiilor şi a celor den mare să domoleaşte şi s-au domolit cu

8 firea omenească; Iară limba nimenea nu
poate den oameni a o domoli, că iaste neo-
9 prit rău, plină de otravă omorîtoare. Cu
ea binecuvîntăm pre Dumnezău şi Părintele
şi cu ea bleastămă pre oameni, pre cei ce
după asămănarea lui Dumnezău s-au făcut.
10 Dentru aceaeaş gură iase blagoslovenia şi
blestemul! Nu trebuie, fraţii miei, aceastea
11 aşa să fie! Au doară izvorul dentr-aceaeaş
12 gaură izvoraşte dulcele şi amarul? Au
doară poate, fraţii miei, smochinul masline
să facă, sau via smochine? Aşa nici un izvor
13 va face apa sărată sau dulce. Cine e înţe-
lept şi ştiutoriu întru voi? Arate de viaţa cea
bună faptele lui, cu liniştea înţelepciunii!
14 Iară de aveţi rîvnire amară şi prigoană în-
tru inema voastră, nu vă lăudaţi, nici nu
15 minţiţi asupra adevărului. Nu iaste
aceasta înţelepciune care să pogoară de sus,
ce pămintească, sufletească, drăcească.
16 Pentru că unde e rîvnire şi prigonire, acolo
17 e neaşăzare şi tot lucrul defăimat. Iară
înţelepciunea cea de sus, întîiu, iaste curată,
apoi, făcătoare de pace, lină, cucearnică,
plină de milă şi de roade bune, neîndoită
18 cu gîndul şi nefăţarnică. Iară roada
dreptăţii cu pace să samănă celora ce fac
pace.

CAP IV

1 De unde sînt războaiele şi sfăzile în-
tru voi?Au nu de aicea,den dezmier-
dăciunile voastre, carele să oştescu
2 întru mădulările voastre? Poh-
tiţi, şi nu aveţi; omorîţi şi rîvniţi,
şi nu puteţi să nemeriţi; vă sfădiţi şi daţi
războiu; iară nu aveţi, pentru aceasta căci
3 nu cearеţi voi. Cearеţi, şi nu luaţi, căci
rău cearеţi, ca întru dezmierdăciunile
4 voastre să cheltuiţi. Preacurvarilor şi prea-
curvelor, au nu ştiţi că priiteşugul lumii
vrajbă lui Dumnezău iaste? Deci oricarele
va vrea să fie priaten lumii vrăjmaşu lui
5 Dumnezău să face. Au vă să pare că în
deşert grăiaşte Scriptura? Spre zavistie poh-
teaşte Duhul carele au lăcuit întru noi.
6 Iară mai mare dar dă. Pentru aceaea zice:
„Dumnezău celor mîndri la stă împotrivă,
7 iară celor smeriţi le dă dar". Supuneţi-vă
dirept aceaea lui Dumnezău, staţi împotriva
8 diavolului, şi va fugi de la voi. Apropiaţi-vă
la Dumnezău şi Să va apropia cătră voi.
Curăţiţi mînile, păcătoşii, şi curăţiţi inimile,
9 cei îndoiţi la suflet! Dosădiţi-vă şi
plîngeţi şi jeliţi! Rîsul vostru spre jale să
să întoarcă, şi bucuria spre posomorîre.
10 Smeriţi-vă înaintea Domnului şi va înălţa
11 pre voi. Nu clevetiţi unul pre altul, fraţi-
lor! Cela ce cleveteaşte pre fratele lui şi
judecă pre fratele lui cleveteaşte leagea şi judecă leagea. Ce, de judeci leagea, nu eşti făcă-
12 toriu de leage, ce judecătoriu. Unul
iaste puitoriul de leage: Cela ce poate să
mîntuiască şi să piarză. Tu cine eşti, carele
judeci pre celalalt? Iani acum ceia ce zic: 13
„Astăzi şi mîine vom mearge în cea cetate
şi vom face acolo un an şi vom neguţitori
şi vom dobîndi". Carii nu ştiţi cea de 14
mîine ce va fi! Căci care e viaţa voastră?
Că abur iaste, carele întru puţin să arată şi
apoi piare. În loc de a zice voi:„De va 15
vrea Domnul şi vom trăi, şi vom face aceasta
au aceaea". Iară acum vă lăudaţi întru 16
mîndriile voastre! Toată lauda ca aceasta
rea iaste. La cela ce ştie a face binele şi 17
nu-l face, păcat iaste lui.

CAP V

Veniţi acum, cei bogaţi, plîngeţi 1
văitîndu-vă spre dosăzile voastre
ceale viitoare spre voi! Avuţia 2
voastră au putrezit şi hainile
voastre mîncate de molii fură.
Aurul vostru şi argintul s-au ruginit, şi rugina 3
lor întru mărturie voao va fi şi va mînca
trupurile voastre, ca focul! Aţi strînsu co-
moară în zilele ceale de apoi! Iată, plata 4
lucrătorilor celor ce au săcerat ţarinile
voastre, cel lipsit de la voi, strigă; şi chiotele
celora ce au săcerat în urechile Domnului
Savaoth au întrat. Desfătatu-v-aţi pre 5
pămînt şi v-aţi răsfăţat, hrănit-aţi inimile
voastre ca în ziua jungherii. Aţi osîndit, 6
aţi omorît pre cel direpт; nu să pune împo-
triva voastră. Îndelungaţi dară cu mînia, 7
fraţilor, pînă la venirea Domnului. Iată,
lucrătoriul pămîntului aşteaptă pre cea
cinstită roadă a pămîntului, Mult îngădu- 8
ind pentru ea, pînă cînd va priimi ploaie
timpurie şi tîrzie. Răbdaţi şi voi, întăriţ
inimile voastre, că venirea Domnului s-au
apropiat. Nu suspinaţi unul asupra altuia, 9
fraţilor, ca să nu vă judecaţi: iată, Judecă-
toriul înaintea uşilor stă. Luaţi pildă a 10
patimei reale, fraţii miei, şi a îndelungatei
răbdări, pre proroci, carii au grăit cu numele
Domnului. Iată, fericim pre ceia ce rabdă. 11
Răbdarea lui Iov aţ auzit şi săvîrşitul
Domnului aţ văzut, căci mult milostiv iaste
Domnul şi îndurătoriu. Şi mai nainte de 12
toate, fraţii miei, nu vă juraţi nice pre ceriu,
nice pre pămînt, nice pre alt orice jurămînt.
Ce fie voao „Aşa" aşa şi „Nu" nu, ca nu în
făţărnicie să cădeţi. De pătimeaşte rău 13
neştine întru voi, roage-să. Veseleaşte-să
cineva? Cînte! Boleaşte cineva întru voi? 14
Cheame pre preoţii besearecii şi să roage
pentru el, ungîndu-l pre el cu untdelemn,
întru numele Domnului. Şi ruga credinţei 15
va mîntui pre cel bolnav şi-l va scula pre
el Domnul; macară şi păcate de va fi
făcut, ierta-se-vor lui. Ispovediţi-vă unul 16

altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru alalt, ca să vă vindecaţi; mult poate rugăciu-
17 nea direptului făcîndu-să. Ilie om era aseamene pătimitoriu cu noi; şi cu rugăciune s-au rugat ca să nu ploao, şi n-au plouat
18 pre pămînt trei ani şi 6 luni. Şi iarăş au făcut rugăciune, şi ceriul ploaie au dat şi
19 pămîntul au odrăslit roada lui. Fraţilor, de să va rătăci cineva întru voi de la adevăr
20 şi-l va întoarce cineva pre el, Să ştie că cela ce întoarce pre păcătos den rătăcirea căii lui, va mîntui suflet den moarte şi va acoperi mulţime de păcate.

A LUI PETR CEA PRESTE TOT CARTE TRIMISĂ CEA DENTÎIU

CAP I

1 Petr, apostolul lui Iisus Hristos, aleşilor, nemearnicilor răsipirei Mării Neagre, Galatiei, Capadochiei,
2 Asiei şi Vitheniei, După mai nainte ştiinţă a Dumnezăului Părintelui, întru sfinţirea Duhului, întru ascultare şi stropirea sîngelui lui Iisus Hristos: Dar voao şi pace să să înmulţască!
3 Binecuvîntat Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce după multa mila Lui ne-au de iznoavă născut pre noi în nădeajde vie, pren învierea lui Iisus Hristos
4 den morţi, Spre moştenire nestricată şi nespurcată şi neveştejită, păzită în ceriuri
5 spre noi, Cei ce cu putearea lui Dumnezău să păzesc pren credinţă, spre mîntuire, gata să să descopere în vreamea de apoi.
6 Întru carea bucuraţi-vă puţin acum, de iaste cu cuviinţă mîhnindu-vă întru multe
7 fealiuri de bîntuiale, Ca ispitirea voastră a credinţii, cu mult mai cinstită decît aurul cel ce piare şi pren foc să lămureaşte, să să afle, în laudă şi cinste şi mărire, întru desco-
8 perirea lui Iisus Hristos, Pre Carele, neştiind, Îl iubiţi, întru Carele acum nevăzînd, ce crezînd, bucuraţi-vă cu bucurie
9 nespusă şi proslăvită, Luînd săvîrşitul credinţii voastre, mîntuirea sufletelor.
10 Pentru care mîntuire cercetat-au şi au cercat prorocii, cei ce pentru darul ce e spre voi au
11 prorocit, Cercetînd în ce au în care vreame arăta Cel întru ei Duh al lui Hristos, mai nainte mărturisind ceale în Hristos patime şi ceale
12 în urmă măriri. Cărora s-au descoperit, căci nu lor, ce noao slujiia aceastea carele acum s-au vestit voao pren ceia ce au vestit voao cu Duhul Sfînt, Cel trimis den ceriu la ceale ce poftesc îngerii să privească.
Pentru aceaea, încingînd mijlocile cugetului 13
vostru, trezvindu-vă desăvîrşit, nădejduiţi spre cel ce să aduce voao dar, întru descoperirea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultării, nu 14
împreună închipuindu-vă cu ceale mai denainte pofte întru neconoştinţa voastră,
Ce, după Sfîntul care v-au chemat pre voi, 15
şi voi sfinţi să fiţi întru toată viaţa. Pen- 16
tru căci scris iaste: „Fiţi sfinţi, căci Eu sfînt sînt“. Şi deaca chemaţi Părinte pre Cela 17
ce fără făţărnicie judecă după a fieştecăruia faptă, cu frică cea a nemerniciei voastre vreame o petreaceţi; Ştiind că nu cu pu- 18
trede, cu argint au cu aur, v-aţi răscumpărat den cea deşartă a voastră viaţă, ce era de la părinţi dată, Ce cu cinstit sînge ca unui 19
miel fără prihană şi nespurcat Hristos,
Mai nainte ştiut decît izvodirea lumii şi ară- 20
tat fiind la ceşti de apoi ani pentru voi,
Pre cei ce pren El credu în Dumnezău, Cela 21
ce au învis pre El den morţi şi mărire Lui au dat, ca credinţa voastră şi nădeajdea a fi la Dumnezău. Sufletele voastre curăţîndu- 22
le cu ascultarea adevărului pren Duh, întru iubire frăţască fără făţărie, den curată inimă, unul pre alalt iubiţi cu de-adinsul, Fiind 23
de iznoavă născuţi, nu den sămînţă stricată, ce nestricată, pren cuvîntul Celui viu Dumnezău şi Cel ce rămîne în veac. Pentru 24
căci tot trupul—ca iarba, şi toată mărirea omului—ca floarea ierbii; uscatu-s-au iarba, şi floarea lui au căzut, Iară graiul Domnu- 25
lui rămîne în veac. Şi acesta iaste graiul cela ce s-au binevestit întru voi.

CAP II

Deci, lepădînd toată răutatea şi tot 1
vicleşugul şi făţărniciile şi zavistiile şi toate muzaviriile, Ca cînd 2
aţi fi acum născuţi prunci, să iubiţi laptele cel cuvîntătoriu neviclean, ca cu el să creaşteţi, De aţi gustat că e 3
bun Domnul. Cătră Carele apropiindu-vă, 4
Care e piatra cea vie, însă de oameni nebăgată în samă, iară lîngă Dumnezău aleasă, cinstită. Şi voi, ca nişte pietri vii, vă zi- 5
diţi casă duhovnicească, preuţie svîntă, ca să aduceţi duhovniceşti jîrtve, bine priimite la Dumnezău, pren Iisus Hristos. Pentru 6
care să cuprinde la Scriptură: „Iată, puiu în Sion piatră încolţurată, aleasă, cinstită; şi cela ce va creade întru ea nu să va ruşina“.
Deci voao e cinstea, celora ce cred, iară 7
celor neascultători, „piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta s-au făcut în capul unghiului, şi piatră de poticnire,

8 şi piatră de sminteală", Carii să pohtesc
cu cuvîntul, neascultînd, la carea s-au şi pus.
9 Iară voi, rod ales, împărătească preoţie,
limbă svîntă, norod spre ocroteală, ca bună-
tăţile să vestiţi Celuia ce de-ntunearec pre
voi au chemat la cea minunată a Lui lumină;
10 Carii odinioară nu eraţi norod, iară acum,
norodul lui Dumnezău; carii aţi fost nemi-
11 luiţi, iară acum v-aţi miluit. Iubiţilor,
rogu-vă, ca pre nişte nemearnici şi prişleţi,
să vă feriţi de ceale ale trupului pohte
12 carele să oştesc asupra sufletului, Viaţa
voastră avîndu-o bună întru limbi, ca, întru
carea grăiesc asupra voastră ca de nişte
făcători de rău, den faptele ceale bune ce
vor vedea, vor slăvi pre Dumnezău în ziua
13 socotinţii. Deci supuneţi-vă la toată ome-
neasca zidire, pentru Domnul: ori împăratu-
14 lui, ca unui ce e mai presus, Ori domnilor,
ca pren El fiind trimişi, spre izbînda celor
de rău făcători şi lauda celor de bine făcă-
15 tori. Căci aşa iaste voia lui Dumnezău,
făcînd bine, să înfrînaţi necunoştinţa oame-
16 nilor celor fără minte; Ca cei slobozi, şi
nu ca cînd aţi avea volnicia acoperimînt
17 răutăţii, ce ca robii lui Dumnezău. Pre
toţi cinstiţi, frăţia iubiţi, de Dumnezău
18 teameţi-vă, pre împăratul cinstiţi! Slugile
ascultînd cu toată frica de stăpîni, nu numai
de cei blînzi şi buni, ce şi de cei nesilnici.
19 Pentru că acesta e darul, de va răbda neştine
întristăciuni pentru ştiinţa lui Dumnezău,
20 pătimind fără de vină. Pentru că ce laudă
iaste de veţi răbda bătaie, greşiţi fiind? Ce,
bine făcînd şi pătimind, de veţi răbda, aces-
21 ta e har lîngă Dumnezău. Pentru că spre
aceasta v-aţi chemat; căci şi Hristos au păti-
mit pentru noi, voao lăsînd pildă, ca să ur-
22 maţi urmelor Lui; „Carele păcat n-au fă-
cut, nici s-au aflat vicleşug întru gura Lui";
23 Carele, ocărîndu-Se, nu ocărîia împotrivă;
pătimind, nu înfricoşa, ce da la Cela ce judecă
24 direpţ; Carele păcatele noastre El le-au
suit cu trupul Lui pre lemn, ca, cu păcatele
murind, cu direptatea să trăim; cu a Căruia
25 rană v-aţ vindecat. Pentru că eraţi ca nişte
oi rătăcite, ce v-aţ întors acum la Păstoriul
şi Socotitoriul sufletelor voastre.

CAP III

1 Aşijderea, muierile, plecîndu-vă băr-
baţilor voştri, ca, şi oarecarii de
nu să vor pleca cuvîntului, pren a
muierilor viaţă, fără de cuvînt, să
2 să dobîndească, Văzînd viaţa
3 voastră cea curată întru frică, A căro-
ra să nu fie podoaba cea den afară a îm-
pletirei părului şi înfăşurăturile aurului,
4 sau îmbrăcămintele hainelor, Ce să
fie omul cel ascuns al inimii, cu ne-
stricăciunea celui lin şi blînd duh, carele
iaste înaintea lui Dumnezău de mult preţ.
Pentru că aşa odinioară şi ceale sfinte mu- 5
ieri, cealea ce au nădejduit pre Dumnezău,
să împodobiia pre dînsele supuindu-să la ai
lor bărbaţi; Precum Sarra asculta pre 6
Avraam, „domn" pre el chemîndu-l, căriia
v-aţ făcut fii, făcînd bine şi netemîndu-vă
nice de o frică. Bărbaţii, aşijderea, 7
lăcuind împreună, după conoştinţă, ca celui
mai slab vasului muieresc împărţind cinste,
ca şi împreună moştenitori darului vieţii,
ca să nu să taie rugile voastre. Iară, sfîr- 8
şitul, toţi la un gînd să fiţ, iertători, iubi-
tori de fraţi, milostivi, cu dragoste, priimi-
tori; Nerăsplătind rău pentru rău, au 9
sudalmă pentru sudalmă; ce, împotrivă în-
că, binecuvîntînd, ştiind că spre aceasta
v-aţ chemat, ca blagoslovenia să moşteniţ.
„Pentru că cela ce va să iubească viaţa şi 10
să vază zile bune potolească-ş limba lui de
la rău şi buzele lui ca să nu grăiască vicle-
şug. Abată-să de la rău şi facă bine, caute 11
pacea şi să ţie de dînsa. Căci ochii Dom- 12
nului sînt spre cei direpţi şi urechile Lui
spre rugăciunea lor, iară obrazul Domnului,
spre ceia ce fac reale". Şi cine e cel ce va 13
face rău voao, de veţ fi asămănători binelui?
Ce, de şi veţ pătimi pentru direptate, fericiţ 14
sînteţi. „Iară de frica lor nu vă teamereţ,
nice vă turburaţi, Ce pre Domnul Dum- 15
nezău sfinţiţ întru inimile voastre". Şi să
fiţ gata pururea spre răspuns la tot cela ce
ceare voao cuvînt pentru cea întru voi nă-
deajde, cu linişte şi frică, Ştiinţă avînd 16
bună, ca, întru carea vor grăi asupra voastră
ca unor făcători de rău, să să ruşineaze ceia
ce dodeiesc cea bună întru Hristos a voastră
petreacere. Pentru că mai bine e cei ce 17
fac bine, de va vrea voia lui Dumnezău, a
pătimi decît cei ce fac rău. Căci şi Hristos 18
odată pentru păcate au pătimit, direpţ fiind,
pentru cei nedirepţi, ca pre noi să aducă la
Dumnezău, omorîndu-Se cu trupul, iară
făcîndu-Se viu cu duhul; Cu care, şi celor 19
den temniţă duhuri, mergînd, au propo-
veduit; Celor ce neascultători era odini- 20
oară, cînd odată aştepta a lui Dumnezău
răbdarea cea îndelungată, în zilele lui Noe,
tocmindu-se chivotul, întru carele puţine,
adecă opt suflete, s-au mîntuit pren apă.
Care şi pre noi pilda aceluia acum ne mîntu- 21
iaşte, botezul, nu a trupului lepădare de tină,
ce a ştiinţii cei bune întrebare la Dumnezău,
pren învierea lui Iisus Hristos, Carele 22
iaste în direapta lui Dumnezău,
mergînd în ceriu, supuin-
du-Se la El îngerii
şi biruinţele şi
puterile.

CAP IV

1 Hristos dară pătimind pentru noi cu
trup, şi voi într-acelaş gînd vă înar-
maţi, că Cela ce au pătimit cu tru-
2 pul au încetat de păcate, A nu
mai vieţui vreamea ceaealaltă în
trup cu poftele omeneşti, ce cu voia lui
3 Dumnezău. Pentru că destulă e noao
cea trecută vreame a vieţii, voia limbilor a
o isprăvi, îmblînd întru necurăţii, pofte,
beţii, desfătăciuni, băuturi şi ceale nedirеap-
4 te închinăciuni de idoli; Întru carea să
miră, nepristănind voi la aceaeaş vărsare a
5 curviei, blestemînd; Carii vor da sama la
Cela ce iaste gata să judece morţii şi viii.
6 Pentru că spre aceasta şi morţilor s-au bine-
vestit, ca să să judece după oameni trupeaş-
te şi să trăiască dumnezăiaşte cu duhul.
7 Şi al tuturor săvîrşitul s-au apropiat. Deci
întregiţi-vă la minte şi vă trezviţi la rugi.
8 Şi,mai nainte de toate,cea întru voi dragoste
întinsă avînd, căci dragostea va acoperi mul-
9 ţime de păcate. Iubitori de striini fiţi,
10 între voi,fără de răpştire. Fieştecarele,
după cum au luat darul, între voi,pre El
poslușindu-L, ca nişte buni diregători ai
celui de multe fealiuri dar al lui Dumnezău.
11 Oricine grăiaşte, ca cuvintele lui Dumnezău.
Oricine poslușaşte, ca den putearea carea dă
Dumnezău: ca întru toate să să mărească
Dumnezău pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
rirea şi tăria în veacii veacilor! Amin.
12 Iubiţilor, nu vă miraţi de cea dentru voi
aprinderea, spre ispită voao făcîndu-se, ca
13 cum vă s-ar tîmpla ceva striin. Ce, întru-
cît părtaşi sînteţi patimilor lui Hristos, bucu-
raţi-vă, ca şi întru descoperirea mărirei Lui
14 vă veţi bucura,veselindu-vă. De vă ocă-
rîţi întru numele lui Hristos, fericiţi sînteţi,
căci cel al mărirei şi al lui Dumnezău Duh
spre voi Să odihneaşte, însă despre ei să
huleaşte, iară despre voi să slăveaşte.
15 Căci nu cumva cineva den voi să pătimească,
ca un ucigătoriu, au fur, au făcătoriu de rău,
sau ca un socotitoriu de ceale striine.
16 Iară de (pătimeaşte) ca un creştin, nu să
ruşineaze, ce mărească pre Dumnezău cu
17 partea aceasta. Căci vreamea e a să în-
ceape judecata de la casa lui Dumnezău.
Iară de va fi întîiu de la noi, ce e sfîrşitul ce-
lor ce ascultă la Evanghelia lui Dumnezău?
18 Şi, de vreame ce cel direpт abia să mîntuiaşte,
dară cel necurat şi păcătos unde să va ivi?
19 Deci şi ceia ce pătimescu după voia lui
Dumnezău, ca la un credincios Ziditoriu,
puie-şi sufletele lor cu facere bună.

CAP V

1 Pre bătrînii cei dentru voi rogu-iu, cel
împreună bătrîn şi mărturisitoriu al
patimilor lui Hristos, care şi mărirei
ceii ce va să să descopere iaste păr-
taş, Paşteţi cea dentru voi turmă a lui 2
Dumnezău, socotindu-o nu cu sila, ce cu
bunăvoie; nici cu agonisită rea, ce cu osîrdie.
Nici ca cum aţi stăpîni sorţilor, ce pildă 3
făcîndu-vă turmei. Şi arătîndu-Să înce- 4
pătoriul Păstorilor, veţi lua cea neveştejită
a slavei cunună. Aşijderea, tinerii, pleca- 5
ţi-vă la cei mai bătrîni. Şi toţi,unul la alalt
plecîndu-vă, smerenia întru voi cîştigaţi.
Căci Dumnezău mîndrilor Să împonci-
şază, iară smeriţilor le dă dar. Smeriţi- 6
vă direpт aceaea supt cea tare mînă a lui
Dumnezău, ca pre voi să vă înalţe cu
vreame. Toată grija voastră aruncînd 7
spre El, căci El poartă grije pentru voi.
Trezviţi-vă, privegheaţi! Căci pîrîşul vostru, 8
diavolul, ca un leu răcnind umblă, cercînd
pre cine va înghiţi; Căruia staţi împotri- 9
vă, întemeiaţi cu credinţa, ştiind aceaeaşi
ale patimelor cu cea den lume a voastră
frăţie a să săvîrşi. Iară Dumnezăul a tot 10
darul, Cela ce au chemat pre noi la cea vea-
cinică a Lui mărire întru Hristos Iisus, puţin
pătimind El,să îndirepteaze pre voi, să vă
întărească, să vă învîrtoşaze, să vă înteme-
iaze. Lui e mărirea, tăria,în veacii veaci- 11
lor! Pren Siluan, cel credincios voao frate, 12
după cum socotescu, pren puţine am scris,
rugînd şi mărturisînd acesta a fi cel adevărat
darul lui Dumnezău, la carele staţi. În- 13
chină-să voao cea den Vavilon împreună
aleasă şi Marco, fiiul mieu. Închi- 14
naţi-vă unul către alalt cu săru-
tare de dragoste. Pace voao
tuturor, celor în
Hristos Iisus!
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI PETR PRESTE TOT A DOUA

CAP I

Simeon Petăr, rob şi apostolul lui 1
Iisus Hristos, celor ce întocma
cinstită cu noi au nemerit credinţă,
întru direptatea Dumnezăului nos-
tru şi Mîntuitoriului Iisus Hristos:
Dar voao şi pace să să înmulţească, întru 2
cunoştinţa lui Dumnezău şi a lui Iisus Dom-
nului nostru! După cum toate noao 3
cea dumnezăiască a Lui puteare ceale
către viaţă şi bunăcredinţă dăruindu-
ne, pren cunoştinţa Celui ce au chemat
pre noi, pren mărire şi bunătate, Pren 4
Carele ceale mai mari noao şi cinstite

făgăduiale s-au dăruit, ca pren acesta să fiţi părtaş dumnezăieştii firi, depărtîndu-vă de
5 cea den lume cu pohtă stricăciune. Şi întru aceaeaş numai toată nevoinţa puindu-o, sporiţi cu credinţa voastră bunătatea;
6 şi cu bunătatea, mintea; Şi cu mintea, contenirea; şi cu contenirea, răbdarea; şi cu răbdarea, buna-credinţă; şi cu buna-cre-
7 dinţă, iubirea frăţiei; Şi cu iubirea frăţiei,
8 dragostea. Pentru că, aceastea la voi fiind şi prisosind, nu deşărţi, nici fără de rod vor pune pre voi spre a Domnului nostru Iisus
9 Hristos cunoştinţă. Pentru că la carele nu-s aceastea orb iaste, cercînd cu mînile, uitare luînd de curăţia celor de demult ale
10 lui păcate. Pentru aceaea mai mult, fraţilor, nevoiţi adeverită chemarea şi aleagerea voastră să să facă; pentru că, aceastea făcînd,
11 nu veţi greşi niciodinioară. Pentru că aşa, cu bogăţie să va spori voao întrarea la cea veacinică Împărăţie a Domnului nostru
12 şi Mîntuitoriul Iisus Hristos. Pentru aceaea nu mă voiu lenevi voao pururea a vă aduce aminte pentru aceastea, măcară că ştiţi şi
13 întăriţi fiind întru acestu adevăr. Şi direpţ socotesc a fi, întrucît sînt întru acest lăcaş,
14 să vă scol pre voi cu pomenirea, Ştiind că iute iaste lepădarea sălaşului mieu, după cum şi Domnul nostru Iisus Hristos au arătat
15 mie. Şi voiu nevoi şi fieştecînd a avea pre voi, după a mea ieşire, a acestora pomenire
16 să să facă. Pentru că nu la ceale învăţate basne urmînd am arătat voao a Domnului nostru Iisus Hristos puteare şi venire, ce
17 văzătoriu fiind ai mărimei Aceluia. Pentru că, luînd de la Dumnezău Părintele cinste şi mărire, glas venind la El ca acesta, de la cea prea cuvioasă mărire: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, la Carele
18 Eu binevruiu". Şi acesta glas noi l-am auzit den ceriu aducîndu-să, împreună cu
19 El fiind în măgura cea sfîntă. Şi avem mai adevărat pre cel prorocesc cuvînt, la carele bine veţ face luînd aminte, ca unui luminătoriu ce luminează în loc cu ceaţă, pînă unde ziua va lumina, şi luceafărul va
20 răsări întru inimile voastre; Aceasta întîiu ştiind, că toată prorocirea Scripturii spre a sa
21 dezlegare nu să face. Pentru că nu den voia omului să răspunsă vreodată prorocie, ce de Duhul Sfînt îndemnîndu-să au grăit acei sfinţi oameni ai lui Dumnezău.

CAP II

1 Iură însă şi proroci mincinoşi întru norod, după cum şi întru voi vor fi dascali mincinoşi, carii vor băga eresuri de pierzare şi, de Stăpînul care au răscumpărat pre ei lepădîndu-
2 să, aducînd loruş grabnică pierzare. Şi mulţi vor urma la peirile lor, pren carii calea adevărului să va huli. Şi cu lăcomie, cu 3
cuvinte amăgitoare pre voi vor precupi, la carii judecata de demult nu zăboveaşte şi pierzarea lor nu adoarme. Pentru că, de 4
vreame ce Dumnezău pre îngerii greşind nu i-au cruţat, ce, cu lanţurile întunearecului, în tartar băgîndu-i, i-au dat la judecată, fiind păziţ, Şi lumea cea de-nceput nu 5
o au cruţat, ce al optulea pre Noe, al direptăţii propoveduitoriu l-au ferit, potop în lume celor necuraţi aducînd, Şi cetăţile So- 6
domului şi Gomorului, făcîndu-le cenuşă, cu prăpădire le-au osîndit, pildă puind celora ce vor să facă necurăţie, Şi pre direptul 7
Lot, necăjîndu-să de cea cu necurăţie viaţă a celor fără de leage, l-au izbăvit — Pen- 8
tru că, cu vedearea şi cu auzul direptul acela lăcuind întru ei, den zi în zi suflet direpţ munciia cu ceale fără de leage lucruri—, Ştie Domnul pre cei buni credincioşi den 9
bîntuială a-i mîntui, iară pre cei nedirepţi la ziua judecăţii căzniţ să-i păzască: Şi 10
mai vîrtos pre cei ce denapoia trupului umblă, în pohta pîngăriciunii, şi de dumnezăire nebăgînd sama. Cutezători, obraznici, măririle hulindu-le, nu să cutremură; Unde 11
îngerii, cu tăria şi cu putearea mai mari fiind, nu rabdă asupra lor lîngă Domnul judecată cu hulă, Iară aceştea, ca nişte necuvîntă- 12
toare dobitoace, den fire fiind făcute spre luare şi stricare, întru carele nu ştiu blestemînd, cu stricăciunea lor strica-să-vor, Luînd plata nedirepţii, dulceaţă socotind 13
(a fi) cea pre zi desfătăciune cu pîngăriciuni şi spurcăciuni; desfătîndu-să întru înşălăciunile lor, împreună cu voi desfătîndu-se, Ochi avînd plini de preacurvie şi neîncetaţi 14
de păcat, amăgind suflete neîntărite, inemă deprinsă cu lăcomie avînd, fiii osîndirii. Lăsînd calea cea direaptă, au rătăcit urmînd 15
în calea lui Valaam al lui Vosor, carele plata nedirepţii au iubit; Şi mustrare au avut 16
fărădelegii lui: asin fără de glas, cu glas de om răspunzînd, au oprit a prorocului nebunie. Aceştea sînt izvoară fără de apă, nori de vi- 17
for purtaţi: cărora pîcla întunearecului în veac să păzeaşte. Pentru că semeţiile de- 18
şărtăciunii răspunzind, amăgesc cu pohtele trupului, cu necurăţii, pre cei ce adevărat au scăpat de cei ce întru înşălăciune petrec. Volnicie lor făgăduindu-le, ei robi fiind ai 19
stricăciunii; pentru că oricine, de ce s-au biruit, spre aceasta s-au şi robit. Că, de ar 20
fugi de pîngăriciunile lumii cu cunoştinţa Domnului şi Mîntuitoriului Iisus Hristos şi, la aceastea iarăş învăluindu-se, biruiescu-se, făcură-să lor ceale de apoi mai reale decît ceale dentîiu. Pentru că mai bine era lor a nu 21

cunoaşte calea direptăţii decît, cunoscîndu-o,
a să întoarce den cea dată a lor svîntă po-
22 runcă. Şi să întîmplă lor ceaea a pildei
cei adevărate: „Cîinele s-au întors la borîtura
sa“ şi „Scroafa s-au scăldat în tăvălitură de
împuceciune“.

CAP III

1 Iceasta acum, iubiţilor, a doua carte
scriu voao, cu carele rădic voao cu
pomenirea cugetului cel curat,
2 Să vă aduceţi aminte de graiurile
ceale de mai nainte grăite de svinţii
proroci şi ale apostolilor noştri, poruncă a
3 Domnului şi Mîntuitoriului. Aceasta întîiu
ştiind, că vor veni în zilele ceale de apoi
batjocuritori, după ale lor pohte umblînd
4 şi zicînd: „Unde iaste făgăduinţa venirii
Lui? Pentru că, de cînd părinţii au adormit,
toate aşa rămîn, de-nceputul zidirei!“.
5 Pentru că să amăgesc ei, aceasta vrînd, că
ceriurile era de-nceput şi pămîntul, den apă
şi pren apă închegîndu-se, cu al lui Dumne-
6 zău cuvînt, Pren carele lumea cea de
atunce, cu apă acoperindu-se, au perit.
7 Iară ceale de acum ceriuri şi pămîntul, cu
acelaş cuvînt cîştegate sînt, focului păzindu-
se la ziua judecăţii şi pierzării oamenilor
8 celor necuraţi. Şi una ca aceasta să nu
vă amăgească pre voi, iubiţilor, că o zi lîngă
Domnul iaste ca 1000 de ani, şi 1000 de
9 ani, ca o zi. Nu zăboveaşte Domnul
făgăduinţei, precum unii zăbavă socotescu,
ce mult îngăduiaşte la noi, nevrînd ca să
10 piară unii, ce toţi la pocăinţă să vie. Şi
va veni ziua Domnului ca furul noaptea,
întru carea ceriurile cu sunet să vor treace
şi stihiile arzîndu-se să vor topi şi pămîntul
şi ceale dentru el lucruri vor arde de tot.
11 Deci aceastea toate topindu-se, în ce fealiu
trebuie a fi voi întru svinte petreaceri şi
12 bune credinţe, Aşteptînd şi sîrguind ve-
nirea zilei lui Dumnezău, pentru carea
ceriurile arzîndu-se să vor topi şi stihiile,
13 fiind arse, topi-se-vor. Şi ceriuri noao şi
pămînt nou, după făgăduinţa Lui, aştep-
tăm, întru carele direptatea lăcuiaşte.
14 Pentru aceaea, iubiţilor, aceastea aşteptînd,
nevoiţi nepîngăriţi şi nevinovaţi la El să vă
15 aflaţi cu pace. Şi cea a Domnului nostru
multă îngăduinţă mîntuire o socotiţi, după
cum şi cel iubit al nostru frate Pavel, după
cea ce s-au dat lui înţelepciune au scris
16 voao, După cum şi întru toate cărţile
grăind întru dînsele pentru aceastea, întru
carele sînt greale la înţeles unele, carele
cei neînvăţaţi şi neîntăriţi le şovăiesc, ca
şi cealealalte scripturi, cătră a lor pierzare.
17 Deci voi, iubiţilor, mai denainte ştiind,
păziţi-vă ca nu, cu a celor fără de leage
înşălăciune aducîndu-vă, veţi cădea den-
18 tru a voastră întărire; Ce creaşteţi
cu darul şi cu conoştinţa Domnului
nostru şi Mîntuitoriului Iisus
Hristos. Acestuia e slava
şi acum şi în ziua
veacului!
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN CEA DENTÎIU PRESTE TOT

CAP I

Carele era de-nceput, carea 1
am auzit, carea am văzut
cu ochii noştri, carea am
privit şi mînile noastre
au pipăit, pentru Cuvîntul
vieţii, — Şi viaţa s-au ară- 2
tat şi am văzut şi mărturi-
sim şi vestim voao viaţa
cea veacinică, carea era cătră Părintele şi
s-au arătat noao.— Carea am văzut şi 3
am auzit, vestim voao, ca şi voi parte să
aveţi împreună cu noi, şi partea noastră, cu
Părintele şi cu Fiiul său, Iisus Hristos. Şi 4
acestea scriem voao ca bucuria voastră să
fie plinită. Şi aceasta iaste făgăduinţa 5
carea am auzit de la El şi vestim voao: că
Dumnezău lumină iaste şi nici un întunea-
rec întru El nu iaste. De vom zice că 6
avem împreunare cu El, şi întru întunearec
vom îmbla, minţim şi nu facem adevărul.
Iară de vom îmbla în lumină, după cum El 7
iaste întru lumină, împreunare avem între
noi; şi sîngele lui Iisus Hristos, Fiiului Lui, cu-
răţeaşte pre noi de tot păcatul. De vom 8
zice că păcat nu avem, pre noi ne înşălăm
şi adevărul nu iaste întru noi. De vom 9
mărturisi păcatele noastre, credincios iaste
şi direpţ ca să ne iarte noao păcatele şi ne
va curăţi pre noi de toată nedireptatea.
De vom zice că nu am greşit, mincinos fa-
cem pre El şi cuvîntul Lui nu iaste întru noi.

CAP II

Feţii miei, aceastea scriu voao ca să 1
nu greşiţi; şi, de va greşi cineva,
mîngîitoriu avem cătră Părintele
pre Iisus Hristos direpţ. Şi aceasta 2
iertare iaste pentru păcatele noas-
tre; şi nu numai pentru ale noastre, ce
pentru a tută lumea. Şi întru aceasta co- 3
noaştem că am cunoscut pre El, de vom
păzi poruncile Lui. Cela ce zice: „Am 4
conoscut pre El“, şi poruncile Lui nu pă-

zeaşte, mincenos iaste şi întru acesta adevă-
5 rul nu iaste. Iară carele va păzi cuvîntul
Lui adevărat, întru acesta dragostea lui
Dumnezău s-au săvîrşit; cu aceasta cu-
6 noaştem că întru El sîntem. Cel ce zi-
ce a rămînea întru El datoriu iaste, după
cum Acela au umblat, şi el aşa să umble.
7 Fraţilor, nu poruncă noao scriu voao, ce
poruncă veache care aţi avut-o de-nceput;
porunca cea veache iaste cuvîntul carele aţi
8 auzit de-nceput. Iarăşi poruncă noao
scriu voao, care iaste adevărată întru El şi
întru voi; căci întunearecul treace şi lumina
9 cea adevărată acum să iveaşte. Cela ce
zice întru lumină a fi, şi pre fratele lui uraşte,
10 întru întunearecu iaste pînă acum. Cela
ce iubeaşte pre fratele lui,întru lumină ră-
11 mîne şi sminteală întru el nu iaste. Iară
cela ce uraşte pre fratele lui,întru întunearec
iaste şi întru întunearec umblă şi nu ştie
unde să duce,căci întunearecul au orbit ochii
12 lui. Scriu voao, feţilor, că să iartă voao
13 păcatele pentru numele Lui. Scriu voao,
părinţilor, căci aţi conoscut pre Cel de-nce-
put. Scriu voao, tinerilor, căci aţi biruit pre
14 cel viclean. Scriu voao, copiilor, căci aţi
cunoscut pre Părintele. Scris-am voao, pă-
rinţilor, căci aţi cunoscut pre Cel de-nceput.
Scris-am voao, tinerilor, căci tari sînteţi,
şi cuvîntul lui Dumnezău întru voi rămîne
15 şi aţi biruit pre cel viclean. Nu iubiţi lu-
mea, nici ceale den lume. De va iubi neştine
lumea, nu iaste dragostea Părintelui întru el.
16 Căci tot ce e în lume: pohta trupului şi
pohta ochilor şi mîndria vieţii, nu iaste de
17 la Părintele, ce den lume iaste. Şi lumea
să treace,şi pohta ei; iară cela ce face voia
18 lui Dumnezău rămîne în veacu. Copii,
vreamea de apoi iaste; şi, după cum aţi au-
zit că Antihrist vine, şi acum antihristi
mulţi s-au făcut: pentru aceaea conoaştem
19 că ceasul cel de apoi iaste. Dentru noi
au ieşit, ce nu era dentru noi. Că de-ar fi
fost dentru noi, ar fi rămas cu noi; ce ca să
20 să arate că nu sînt toţi dentru noi. Şi voi
unsoare aveţi de la Cel Sfînt şi ştiţi toate.
21 N-am scris voao căci nu ştiţi adevărul, ce
căci ştiţi pre el şi căci toată minciuna den
22 adevăr nu iaste. Cine iaste mincenos, fără
numai cela ce tăgăduiaşte că Iisus nu iaste
Hristos? Acesta iaste Antihrist, cela ce să
23 leapădă de Părintele şi de Fiiul. Tot cel ce
să leapădă de Fiiul, nici pre Tatăl nu are.
24 Deci voi,carea aţi auzit de-nceput, întru voi
rămîie; de va rămînea întru voi cea ce de-nce-
put aţi auzit, şi voi întru Fiiul şi întru Tatăl
25 veţi rămînea. Şi aceasta e făgăduinţa
carea El au făgăduit voao: viaţa veacinică.
26 Aceasta am scris voao pentru ceia ce înşală
pre voi. Şi voi unsoarea carea aţi luat de 27
la El întru voi rămîne şi nu vă mai trebuie
ca cineva să vă înveaţe pre voi;ce,în ce chip
aceastaş unsoare învaţă pre voi pentru toate,
şi adevărată iaste,şi nu iaste minciună, şi
după cum au învăţat pre voi, rămînea-veţi
întru aceaea. Şi acum, feţilor, rămîneţi 28
întru El, ca, cînd Să va arăta, să avem îndrăz-
neală şi să nu ne ruşinăm de El întru veni-
rea Lui. De veţi şti că direpţ iaste, să 29
ştiţi că tot cela ce face direptatea dentru
El s-au făcut.

CAP III

Vedeţi ce fealiu de dragoste au dat 1
noao Părintele, ca fii lui Dumnezău
să ne chemăm! Pentru aceaea lu-
mea nu cunoaşte pre noi, căci
n-au cunoscut pre El. Iubiţilor, 2
acum fiii lui Dumnezău sîntem. Şi încă nu
s-au arătat ce vom fi, ce ştim că, de se va
arăta, aseamene cu El vom fi, căci vom
vedea pre El precum iaste. Şi tot cela ce 3
are nădeajdea aceasta întru El să curăţeaşte
pre sine, precum Acela curat iaste. Tot 4
cela ce face păcatul, şi fărădeleagea face;
şi păcatul iaste fărădeleagea. Şi ştiţ 5
că Acela S-au arătat ca păcatele noastre
să le rădice; şi păcat întru El nu iaste. Tot
cel ce rămîne întru El nu păcătuiaşte.
Tot cela ce păcătuiaşte n-au văzut pre El, 6
nici au cunoscut pre El. Feţilor, nimenea 7
să nu înşale pre voi! Cela ce face direptatea
direpţ iaste, precum Acela direpţ iaste.
Cela ce face păcatul de la dracul iaste, căci 8
de-nceput diavolul păcătuiaşte. Spre aceasta
S-au arătat Fiiul lui Dumnezău, ca să dez-
leage lucrurile diavolului. Tot cela ce e 9
născut de la Dumnezău păcat nu face, căci
sămînţa Lui întru el rămîne; şi nu poate să
păcătuiască, căci de la Dumnezău s-au năs-
cut. Întru aceasta arătaţi sînt fiii lui 10
Dumnezău şi fiii dracului. Tot cela ce nu
face direptate nu iaste de la Dumnezău, şi
cela ce nu iubeaşte pre fratele lui. Căci 11
aceasta iaste porunca carea aţ auzit de-nce-
put: ca să iubim unul pre alalt. Nu pre- 12
cum Cain era den vicleanul şi junghe pre
fratele lui. Şi pentru ce au jungheat pre el?
Căci lucrurile lui reale era,iară ale fratelui său,
direapte. Nu vă mirareţi, fraţii miei, de 13
vă uraşte pre voi lumea. Noi ştim că ne- 14
am mutat den moarte în viaţă, căci iubim
pre fraţi; cela ce nu iubeaşte pre frate ră-
mîne în moarte. Tot cela ce uraşte pre 15
fratele lui ucigătoriu de oameni iaste; şi
ştiţ că tot ucigătoriul de oameni nu are viaţă
veacinică rămîind întru el. Cu aceasta 16
am cunoscut dragostea, căci Acela sufletul
Lui pentru noi au pus; şi noi datori sîntem
pentru fraţi sufletele să punem. Iară care- 17
le ar avea avuţia lumii şi va vedea pre frate-
le lui lipsit şi-ş va închide inima lui de cătră

el, cum va rămînea dragostea lui Dumnezău
18 întru el? Feţii miei, să nu iubim cu cuvîntul, nice cu limba, ce cu fapta şi cu adevărul.
19 Şi cu aceasta cunoaştem că den adevăr sîntem; şi înaintea Lui să ne plecăm inimile
20 noastre, Căci, de va huli pre noi inima, mai mare iaste Dumnezău decît inima noastră şi cunoaşte toate. Iubiţilor, de nu
21 va huli pre noi inima noastră, îndrăznire
22 avem cătră Dumnezău. Şi orice vom ceare luom de la El, căci poruncile Lui păzim
23 şi ceale plăcute înaintea Lui facem. Şi aceasta iaste porunca Lui, ca să creadem în numele Fiiului Lui, lui Iisus Hristos, şi să iubim unul pre alalt, după cum au dat po-
24 runcă noao. Şi cela ce păzeaşte poruncile Lui întru El rămîne şi El întru dînsul; şi cu aceasta cunoaştem că rămîne întru noi, den Duhul carele au dat noao.

CAP IV

1 Iubiţilor, nu la tot duhul creadeţ, ce ispitiţ duhurile de sînt de la Dumnezău; căci mulţi proroci mincinoşi au ieşit în lume. Cu aceasta
2 să ştiţ Duhul lui Dumnezău: tot duhul carele mărturiseaşte pre Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dumnezeu iaste.
3 Şi tot duhul carele nu mărturiseaşte pre Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dumnezeu nu iaste; şi aceasta iaste ceaea a lui Antihrist carea aţi auzit că vine. Şi acum
4 în lume iaste. Voi de la Dumnezău sînteţi, feţilor, şi aţi biruit pre ei, căci mai mare e Cela ce e întru voi decît cela ce e în lume.
5 Aceştea den lume sînt; pentru aceaea den lume grăiesc, şi lumea de dînşii ascultă.
6 Noi de la Dumnezău sîntem; cela ce ştie pre Dumnezău aude pre noi; carele nu iaste de la Dumnezău nu ascultă pre noi. Dentru aceasta cunoaşte [m] Duhul adevărului
7 şi duhul înşălăciunii. Iubiţilor, să iubim unul pre alalt, căci dragostea de la Dumnezău iaste, şi tot cela ce iubeaşte de la Dumnezău s-au născut şi cunoaşte pre Dumnezău.
8 Cela ce nu iubeaşte n-au cunoscut pre Dum-
9 nezău, căci Dumnezău dragoste iaste. Cu aceasta s-au arătat dragostea lui Dumnezău întru voi, căci că pre Fiiul Lui unul născut au trimis Dumnezău în lume, ca să trăim
10 pren El. Întru aceasta iaste dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezău, ce căci El au iubit pre noi şi au trimis pre Fiiul Lui, iertăciune pentru păcatele noastre.
11 Iubiţilor, de au iubit Dumnezău pre noi aşa, şi noi datori sîntem unul pre alalt să
12 iubim. Pre Dumnezău nimenea niciodinioară nu L-au văzut. De vom iubi unul pre alalt, Dumnezău întru noi rămîne, şi dragostea Lui săvîrşită iaste întru noi.
13 Cu aceasta cunoaştem că întru El rămînem şi El întru noi, căci den Duhul
14 Lui au dat noao. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiiul Mîntuitoriu lumii. Oricarele va mărturisi 15
că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezău, Dumnezău întru el rămîne, şi el întru Dumnezău.
Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea 16
carea are Dumnezău întru noi. Dumnezău dragoste iaste; şi cela ce rămîne în dragoste întru Dumnezău rămîne, şi Dumnezău întru el. Întru aceasta s-au săvîrşit dragos- 17
tea cu noi, ca îndrăzneală să avem în ziua judecăţii: căci, precum Acela iaste, şi noi sîntem în lumea aceasta. Frică nu iaste 18
în dragoste; ce dragostea cea deplin scoate frica afară, căci frica certare are; iară cela ce să teame nu iaste deplin întru dragoste.
Noi îl iubim pre El, căci El întîiu au iubit 19
pre noi. De va zice cineva că „Îl iubesc 20
pre Dumnezău", şi pre fratele lui uraşte, mincinos iaste; pentru că cela ce nu iubeaşte pre fratele lui, care l-au văzut, pre Dumnezău, pre care nu L-au văzut, cum poate să-L iubească? Şi această poruncă avem 21
de la El că: cela ce iubeaşte pre Dumnezău iubeaşte şi pre fratele lui.

CAP V

Tot cela ce creade că Iisus iaste 1
Hristos de la Dumnezău e născut; şi tot cela ce iubeaşte pre Cel ce au născut iubeaşte şi pre Cel născut dentru El. Cu aceasta cunoaştem 2
că iubim fiii lui Dumnezău, cînd pre Dumnezău iubim şi poruncile Lui păzim. Pen- 3
tru că aceasta e dragostea lui Dumnezău, ca poruncile Lui să păzim; şi poruncile Lui greale nu sînt, Căci tot ce e născut de la 4
Dumnezău biruiaşte lumea; şi aceasta iaste biruinţa ceaea ce au biruit lumea, credinţa noastră. Cine iaste cela ce biruiaşte lu- 5
mea, fără numai cela ce creade că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezău? Acesta iaste Cela 6
ce au venit pren apă şi sînge, Iisus Hristos; nu pren apă numai, ce pren apă şi pren sînge. Şi Duhul iaste Cela ce mărturiseaşte, căci Duhul iaste adevărul. —Căci trei sînt 7
ceia ce mărturisesc în ceriu: Tatăl, Cuvîntul şi Svîntul Duh; şi Aceşti trei una sînt. Şi 8
trei sînt cei ce mărturisesc pre pămînt:— Duhul şi apa şi sîngele; şi cîtetreale la una sînt. De vreame ce mărturia oamenilor 9
luăm, mărturia lui Dumnezău mai mare iaste; căci aceasta iaste mărturia lui Dumnezău, carea au mărturisit pentru Fiiul Lui. Cela 10
ce creade întru Fiiul lui Dumnezău are mărturia întru dînsul. Cela ce nu creade lui Dumnezău mincinos au făcut pre El, căci n-au crezut la mărturia carea au mărturisit Dumnezău pentru Fiiul Lui. Şi aceasta 11
iaste mărturia, că viaţă veacinică au dat noao Dumnezău, şi această viaţă întru Fiiul Lui iaste. Cela ce are pre Fiiul 12

are viaţa; cela nu are pre Fiiul lui Dumne-
13 zău viaţa nu are. Aceastea am scris voao,
celora ce cred în numele Fiiului lui Dumne-
zău, ca să ştiţi că viaţă veacinică aveţi şi
ca să creadeţi în numele Fiiului lui Dum-
14 nezău. Şi aceasta iaste îndrăznirea carea
avem cătră El, căci, de vom ceare ceva după
15 voia Lui, ascultă pre noi. Şi, de vreame
ce ştim că aude pre noi, ori de ce am ceare,
ştim că avem cearerile carele am cerşut de
16 la El. De va vedea neştine pre fratele lui
păcătuind păcat nu spre moarte, ceare-va;
şi va da lui viaţă, celor ce greşesc nu spre
moarte. Iaste păcat spre moarte; nu pentru
17 acela zicu ca să să roage. Toată nedirepta-
tea păcat iaste; şi iaste păcat nu spre moarte.
18 Ştim că tot cela ce e născut de la Dumnezău
nu greşaşte, ce Cela ce s-au născut de la
Dumnezău păzeaşte pre dînsul, şi cel viclean
19 nu să atinge de el. Ştim că de la Dumne-
zău sîntem, şi lumea toată întru cel viclean
20 zace. Şi ştim că Fiiul lui Dumnezău au
venit şi au dat noao priceapere ca să cunoaş-
tem pre Cel adevărat. Şi sîntem întru
Cel adevărat, întru Fiiul Lui, Iisus
Hristos: Acesta iaste cel adevă-
rat Dumnezău şi viaţa
21 veacinică. Feţi-
lor, păziţi pre voi
despre idoli.
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN ADEVERITĂ A DOUA

CAP I

1 Cel mai bătrîn, aleasei doamnii şi
fiilor ei, pre carele eu iubescu în-
tru adevăr —şi nu eu sîngur, ce şi
toţi carii au cunoscut adevărul,—
2 Pentru adevărul ce rămîne întru
3 noi şi cu noi va fi în veac: Va fi cu voi
dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
şi de la Domnul Iisus Hristos, Fiiul Părinte-
4 lui, întru adevăr şi dragoste! M-am bucu-
rat foarte, pentru căci am aflat den fiii tăi
umblînd întru adevăr, după cum poruncă
5 am luat de la Părintele. Şi acum întrebu-
te, doamnă, nu ca cum aş scrie ţie poruncă
noao, ce carea avem de-nceput, pentru ca să
6 iubim unul pre altul! Şi aceasta iaste dragos-
tea, pentru ca să umblăm după poruncile Lui.
Aceasta iaste porunca, după cum aţi auzit
de-nceput, pentru ca întru dînsa să umblaţi.
7 Căci mulţi înşălători au întrat în lume, carii nu
mărturisescu pre Iisus Hristos viind cu trup.
Acesta iaste înşălătoriul şi Antihristu!
Căutaţi pre înşivă pentru ca să nu piardem 8
carele am lucrat, ce plată deplină să luom.
Tot cela ce treace şi nu rămîne întru învă- 9
ţătura lui Hristos Dumnezău n-are; cela ce
rămîne întru învăţătura lui Hristos, acesta
şi pre Tatăl şi Fiiul are. De vine neştine 10
cătră voi şi această învăţătură nu aduce,
nu-l priimiţi pre dînsul în casă şi „Mulţam!"
lui nu-i ziceţi. Pentru că cela ce zice lui 11
„Bineaţi!" să ameastecă cu lucrurile lui
ceale reale. Multe avînd voao a scrie, n-am 12
vrut pren hîrtie şi cerneală, ce nădeju-
iescu a veni cătră voi şi gură cu gură
a grăi, pentru ca bucuria voastră
să fie plinită. Închină-ţi- 13
să fiii surorii tale
ceii alease.
Amin.

CARTE A LUI IOAN A TREIA

CAP I

1 Cel mai bătrîn, lui Gaie cel iubit,
pre carele eu iubesc întru adevăr.
2 Iubite, pentru toate rog tu ca să te
sporeşti şi să fii sănătos, după
cum ţi se sporeaşte sufletul.
3 Pentru că foarte m-am bucurat, venind fra-
ţii şi mărturisînd adevărului tău, precum
tu întru adevăr îmbli. Mai mare decît 4
aceastea n-am bucurie, pentru ca să auzu ai
miei fii întru adevăr îmblînd. Iubite, 5
credincios faci orice vei face la fraţi şi la
striini, Carii au mărturisit libovului tău 6
înaintea soborului; pre carii bine faci petre-
cîndu-i cu vrednicie lui Dumnezău. Că 7
pentru numele Lui au ieşit, nimica luînd de
la limbi. Noi dară datori sîntem să prii- 8
mim pre unii ca aceştea, ca ajutoriu să ne
facem adevărului. Scris-am besearecii: 9
cela ce iubeaşte a fi mai mare lor, Diotrefis,
nu priimeaşte pre noi. Pentru aceaea, de 10
voiu veni, îi voiu aduce aminte lucrurile ceale
ce face, ocărînd pre noi cu cuvinte reale. Şi,
nefiind destul lui cu aceastea, nici el prii-
meaşte pre fraţi, şi pre ceia ce vor îi opreaşte
şi den adunare îi scoate. Iubite, nu te 11
asămăna răului, ce bunului. Cela ce face bi-
ne de la Dumnezău iaste; cela ce face rău
n-au văzut pre Dumnezău. Lui Dimitrie 12
iaste mărturisit de cătră toţi şi de acestaş
adevăru; şi noi mărturisim: şi ştiţi că
mărturia noastră adevărată iaste. Multe 13

am avut a scrie, ce nu voiu pren cerneală şi
14 condeiu a-ţ scrie. Ce nădejduiesc numai-
decît să te văz şi gură cătră gură vom
15 grăi. Pace ţie! Închină-se
ţie priatenii; închină-
te priatenilor,
anume.

CARTE TRIMISĂ A IUDEI ADEVERITĂ

CAP I

1 Iuda, robul lui Iisus Hristos şi frate
lui Iacov, celor întru Dumnezău
Părintele sfinţiţi şi lui Iisus Hristos
2 păziţi chemaţi: Milă voao şi
pace şi dragoste să să înmulţască!
[3] Iubiţilor, toată nevoinţa făcînd a vă scrie
voao pentru mîntuirea de obşte, nevoie am
avut a vă scrie voao, rugîndu-vă să vă nevoiţi
cu cea ce de o dată s-au dat sfinţilor cre-
4 dinţă. Pentru căci s-au vîrît oarecarii oa-
meni carii[de]demult au fost scriş la această
judecată, necuraţi, al Dumnezăului nostru
dar primenindu-l spre spurcăciune, şi de Cel
sîngur Stăpînitoriu Dumnezău şi Domnul
5 nostru, Iisus Hristos, lepădîndu-se. Şi
voiu să aduc aminte voao, ştiind voi o dată
aceasta, pentru că Domnul, pre norod den
pămîntul Eghipetului mîntuind, al doilea,
6 pre ceia ce n-au crezut i-au pierdut. Şi
pre îngeri, pre carii n-au păzit a lor diregăto-
rie, ce au lăsat al lor lăcaş, la judecata a ma-
rei zile cu legături veacinice supt întunearec
7 i-au păzit. Ca Sodomul şi Gomorul şi
cetăţile demprejur, aseamenea acestui chip,
curvind şi îmblînd denapoia altui trup, zacu
înainte-arătare, certare de foc veacinic luînd.
8 Aşijderilea însă şi aceştea, visînd, trupul dară
pîngăresc şi de domnie să leapădă şi măririle
9 hulesc. Iară Mihail arhanghelul, cînd cu
diavolul pricindu-se voroviia, pentru trupul
lui Moisi, n-au îndrăznit judecată de hulă
a aduce, ce zise: „Cearte-te Domnul!“.
10 Iară aceştea cîte nu ştiu bleastemă; iară
cîte firească, ca ceale necuvîntătoare dobi-
11 toace, ştiu, întru acealea să strică. Vai
lor, pentru că în calea lui Cain au mers, şi
cu înşălăciunea lui Valaam pren plată s-au
răvărsat, şi cu pricea lui Core au perit!
12 Aceştea sînt întru dragostele voastre prihană,
desfătîndu-să împreună fără frică, păs-
cîndu-să pre ei; nori fără apă, de vînturi
purtîndu-să, copaci de toamnă fără roadă,
de doao ori fiind morţi, dezrădăcinaţi,
13 Valuri sălbatece ale mării, spumegînd ale lor
ruşini, steale rătăcitoare, cărora pîcla întu-
nearecului în veac s-au păzit. Şi proroci
14 şi acestora al şaptelea de la Adam, Enoh,
zicînd: „Iată, va veni Domnul întru întunea-
reci de sfinţi îngeri ai Lui, Ca să facă
15 judecată asupra tuturor şi ca să mustre pre
toţi necuraţii lor, pentru toate lucrurile
păgîniei lor care au păgînit, şi pentru toate
nesilniciile ce au grăit asupra Lui păcătoşii
cei necuraţi“. Aceştea sînt răpştitorii
16 hulitori de noroc, după pohtele lor mergînd;
şi gura lor grăiaşte semeţie, lăudînd obrazele,
pentru folos. Iară voi, iubiţilor, aduceţi-
17 vă aminte de cuvintele ceale de mai nainte
grăite de apostolii Domnului nostru Iisus
Hristos. Căci zicea voao că la vreamea
18 de apoi vor fi batjocuritori, după ale lor
pohte mergînd, ale păgînătăţilor. Aceş-
19 tea-s cei ce să osebesc pre sine, sufleteşti,
duh neavînd. Iară voi, iubiţilor, spre
20 sfînta credinţă a voastră zidindu-vă pre voi,
întru Duhul Sfînt rugîndu-vă, Pre înşivă
21 întru dragostea dumnezăiască vă păziţi,
aşteptînd mila Domnului nostru Iisus
Hristos întru viaţă veacinică. Şi pre unii
22 miluiţ socotind, Iară pre alţii cu frică
23 mîntuiţ, den foc hrăpindu-i, urînd şi cea de
la trup spurcată îmbrăcăminte. Iară
24 Celuia ce poate a păzi pre ei fără greşală şi
a-i pune denaintea mărirei Lui curaţi, întru
bucurie, Celui sîngur înţelept Dumnezău,
25 Mîntuitoriul nostru, slavă şi mărire,
tărie şi puternicie, şi acum şi
întru toţi veacii.
Amin!

APOCALIPSIS
A LUI IOAN BOGOSLOVUL

CAP I

1 Descoperirea lui Iisus Hristos, carea I-au dat Lui Dumnezău să arate robilor Lui carea trebuie să fie degrabă, şi au însemnat, trimiţînd pren îngerul Lui, robului Lui, Ioan,
2 Carele au mărturisit cuvîntul lui Dumnezău şi mărturia lui Iisus
3 Hristos şi cîte au văzut. Fericit cela ce citeaşte şi ceia ce aud cuvintele proorociei şi păzescu ceale ce-s scrise într-însa, pentru că
4 vreamea e aproape. Ioan, celor şapte Biserici ce-s în Asia: Dar voao şi pace de la Cela ce iaste şi Cela ce era şi Cela ce vine şi de la ceale şapte duhuri carele sînt înaintea
5 scaunului Lui. Şi de la Iisus Hristos, Mărturia cea credincioasă, Întîiul-Născut den morţi şi Biruitoriul împăraţilor pămîntului; Cela cine-au iubit pre noi şi ne-au spălat
6 pre noi den păcate cu sîngele Lui, Şi au făcut pre noi împăraţi şi preoţi lui Dumnezău şi Părintelui Său, Lui mărirea şi tăria, în veacii veacilor! Amin. Iată, vine
7 cu norii şi va vedea pre El tot ochiul, şi cei ce au împuns pre El, şi să vor tîngui asupra Lui toate fealiurile pămîntului. Aşa. Amin.
8 „Eu sînt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfîrşitul, zice Domnul, Cela ce iaste şi Cela ce
9 era şi Cela ce vine, Atotţiitoriul". Eu, Ioan, care şi frate voao şi împreună părtaşu întru scîrbă şi întru împărăţie şi întru îngăduinţa lui Iisus Hristos, fuiu în ostrovul cela ce să cheamă Patmo, pentru cuvîntul lui Dumnezău şi pentru mărturia lui Iisus
10 Hristos. Fuiu cu duhul într-o zi duminecă şi auziiu denapoia mea glas mare ca de
11 trîmbiţă Zicînd: „Eu sînt Alfa şi Omega, Cel dentîiu şi Cel de apoi, şi, ce vezi, scrie în carte şi trimite la Besearecile ceale den Asia, la Efes şi la Zmirna şi la Pergam şi la Theatira şi la Sardis şi la Filadelfia şi la
12 Laodichia". Şi m-am întors a vedea glasul carele au grăit cu mine şi, întorcîndu-
13 mă, am văzut şapte sfeaşnice de aur. Şi, în mijlocul celor şapte sfeaşnice, Aseamenea cu Fiiul Omului, îmbrăcat cu haină pînă jos şi încins pre lîngă ţîţe cu brîu de aur.
14 Iară capul Lui şi părul, albu ca lîna cea albă, ca zăpada, şi ochii Lui, ca para focului.
15 Şi picioarele, aseamenea cu arama de Livan, ca într-un cuptoriu arse fiind, şi glasul Lui, ca glas de ape multe;
16 Şi avînd în mîna Lui cea direaptă steale şapte; şi den gura Lui, sabie cu doao ascuţite, ascuţită ieşind, şi vedearea Lui, în ce chip soarele luminează cu putearea lui.
17 Şi deaca văzuiu pre El, am căzut la picioarele Lui ca un mort. Şi au pus mîna Lui cea direaptă preste mine, zicîndu-mi: „Nu te teame, Eu sînt Cel dentîiu şi Cel de apoi
18 Şi Cela ce trăiesc; şi fuiu mort şi, iată, viu sînt, în veacii veacilor, amin, şi am cheile iadului şi ale morţii.
19 Scrie ceale ce ai văzut şi ceale ce sînt şi ceale ce vor să fie
20 după aceasta. Taina celor şapte steale carele ai văzut pre direapta mea şi ceale şapte sfeaşnice de aur: ceale şapte steale, îngerii celor şapte beseareci sînt, şi ceale şapte sfeaşnice care ai văzut, şapte besearici sînt.

CAP II

1 Îngerului Besearicii Efesului scrie: Aceastea zice Cela ce ţine ceale şapte steale, Cela ce umblă în mijlocul celor şapte sfeaşnice de aur:
2 'Ştiu lucrurile tale şi truda ta şi îngăduinţa ta şi cum că nu poţi să porţi pre cei răi şi ai ispitit pre ceia ce zicu că sînt apostoli, şi nu sînt, şi aflaşi pre ei mincinoşi. Şi ai purtat şi îngăduinţă ai, şi
3 pentru numele Mieu ai ostenit şi n-ai pregetat, Ce am asupra ta, căci dragostea ta
4 cea dentîiu ai lăsat. Deci, adu-ţi aminte
5 de unde ai căzut şi te pocăiaşte şi ceale dentîiu fapte fă; iară de nu, viu la tine curînd şi voiu porni sfeaşnicul tău den locul lui, de nu te vei pocăi. Ce aceasta ai, că urăşti lu-
6 crurile nicolaiteanilor, carele şi Eu urăscu.
7 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaşte, da-voiu lui să mănînce den lemnul vieţii, carele iaste în mijlocul raiului lui Dumnezău'. Şi înge-
8 rului Besearicii zmirneanilor scrie: Aceastea zice Cel dentîiu şi Cel de apoi, Carele fu
9 mort şi trăi: 'Ştiu-ţi faptele şi necazul şi sărăcia, şi bogat eşti, şi hula celor ce zic pre ei a fi jidovi şi nu sînt, ce adunarea satanii.
10 Nimica nu te teame de cealea ce vei să pătimeşti. Iată, va să puie dentru voi diavolul în temniţă, ca să vă ispitiţi şi să aveţi necaz de zeace zile. Fii credincios pînă la moarte şi voiu da ţie cununa vieţii. Cela ce are 11
ureache, să asculte ce zice Duhul Besearicilor: Cela ce biruiaşte nu va avea strîmbătate de moartea a doua'. Şi îngerului cei den 12
Pergam Besearici scrie: Aceastea zice Cela ce are sabia cea cu doao ascuţite, cea ascuţită: 'Ştiu lucrurile tale şi unde lăcu- 13
ieşti: unde iaste scaunul satanii, şi ţii numele Mieu şi nu ai lepădat leagea Mea, şi în zilele întru carele Antipa, mărturia Mea cea credincioasă, carele s-au omorît la voi,

14 unde lăcuiaşte satana. Ce am asupra ta puţineale, că ai acolo pre ceia ce ţin învăţătura lui Valaam, carele învaţa la Valaac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil să mănînce jîrtvuitele idolilor şi să curvească.
15 Aşa ai şi tu pre ceia ce ţin învăţătura nico-
16 laiţilor, carea urăscu. Pocăiaşte-te, iară de nu, viu la tine curund şi voiu da războiu
17 cu ei cu sabia gurii Meale. Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaşte, da-i-voiu lui să mănînce den manna cea ascunsă, şi voiu da lui piatră albă, şi pre piatră nume nou scris, pre carele nimenea nu l-au ştiut, fără numai cel ce ia'.
18 Şi îngerului celui den Besearica thiatirilor scrie: Aceastea zice Fiiul lui Dumnezău, Cela ce are ochii Lui ca para focului şi picioarele Lui aseamenea cu arama de Livan:
19 'Ştiu faptele tale şi dragostea şi slujba şi credinţa şi îngăduinţa ta şi faptele tale, şi ceale de apoi mai mult decît ceale dentîiu.
20 Ce am asupra ta puţine, căci laşi pre muiarea Iezavil, ceaea ce să numeaşte pre sine prorociţă, a învăţa şi a înşela pre ai Miei robi să curvească şi jungheatele la idoli să
21 mănînce. Şi am dat ei vreame ca să să pocăiască den curvia ei, şi nu s-au pocăit.
22 Iată, Eu puiu pre ea în pat şi pre cei ce preacurvescu cu ea în strînsoare mare, de
23 nu să vor pocăi den lucrurile lor. Şi pre fiii ei voiu omorî cu moarte şi vor cunoaşte toate Besearicile că Eu sînt Cela ce cercetezu rănichii şi inimile şi voiu da voao fieştecăruia după faptele voastre. Şi voao zic
24 şi celoralalţi celor den Thiatira cîţi n-au învăţătura aceasta şi carii n-au conoscut adîncurile satanii, precum zicu: Nu voiu pu-
25 ne preste voi altă greutate. Însă, carea
26 aveţi, ţineţi pînă unde voiu veni. Şi cela ce biruiaşte şi cela ce păzeaşte pînă în săvîrşit lucrurile Meale, da-voiu lui biruinţă
27 preste limbi. Şi va paşte pre ei cu toiag de fier, precum să zdrobesc vasele ceale de lut, dupre cum şi Eu am luat de la Tatăl Mieu.
28 Şi voiu da lui steaua cea de dimineaţă.
29 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor'.

CAP III

1 Şi îngerului Besearecii cei den Sardis scrie: Aceastea zice Cela ce are duhurile lui Dumnezău şi ceale şapte steale:'Ştiu ale tale fapte, căce nume ai căci trăieşti, şi mort eşti.
2 Fii priveghind şi întăreaşte cealealalte carele vor să moară pentru că n-am aflat lucrurile tale plinite, înaintea lui Dumnezău.
3 Deci adu-ţi aminte cum ai luat şi ai auzit şi păzeaşte şi te pocăiaşte. Deci de nu vei priveghea, veni-voiu asupra ta ca un fur şi nu vei conoaşte în care ceas voiu
4 veni asupra ta. Ai puţineale nume şi în Sardes, carele n-au pîngărit hainele lor, şi vor îmbla împreună cu Mine cu albe, căci vreadnici sînt.
5 Cela ce biruiaşte, acela să va îmbrăca cu haine albe şi nu voiu stinge numele lui den cartea vieţii şi voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui Mieu şi înaintea îngerilor Lui.
6 Cela ce are ureache,
7 auză ce zice Duhul Besearecilor'. Şi îngerului Besearecii den Filadelfia scrie: Aceastea zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Cela ce are cheaia lui David, Cela ce deşchide şi nimenea nu închide, şi închide şi nimenea nu
8 deşchide: 'Ştiu lucrurile tale; iată, am dat înaintea ta uşă deşchisă şi nimenea nu poate să o închiză pre ea, căci mică puteare ai, şi ai păzit cuvîntul Mieu şi n-ai tăgăduit
9 numele Mieu. Iată, dau den adunarea satanii, celor ce zicu pre ei jidovi a fi şi nu sînt, ce bîrfăsc; iată, voiu face pre ei ca să vie şi să să închine înaintea picioarelor tale şi vor conoaşte că Eu am îndrăgit pre tine.
10 Căci ai păzit cuvîntul îngăduinţii Meale, şi Eu pre tine voiu păzi den ceasul cel ce va să vie preste toată lumea să ispitească pre ceia
11 ce lăcuiesc pre pămînt. Iată, viu curînd, ţine carea ai, ca nimenea să nu ia cununa ta.
12 Cela ce biruiaşte, face-voiu lui stîlp în beseareca Dumnăzăului Mieu şi afară nu va mai ieşi încă şi voiu scrie preste el numele Dumnezăului Mieu şi numele cetăţii Dumnezăului Mieu—celui nou Ierusalim, cea ce să pogoară den ceriu de la Dumnezăul Mieu—, şi
13 numele Mieu cel nou. Cela ce are ureache,
14 auză ce zice Duhul Besearecilor'. Şi îngerului Besearecii Laodichiei scrie: Aceastea zice Cel ce e Amin, Mărturia cea credincioasă şi cea adevărată începătura zidirei lui
15 Dumnezău: Ştiu ale tale lucruri, căci nice reace eşti, nice cald, mai bine de ai fi
16 reace decît cald. Aşa, căci încropit eşti şi nice reace, nice cald, voiu să te borăsc
17 den gura Mea. Căci zici că:'Bogat sînt şi m-am îmbogăţit şi de nemică nu sînt lipsit', şi nu ştii că tu eşti cel ticălos şi dosădit şi sărac şi orb şi gol. Sfătuiescu-te să
18 cumperi de la Mine aur lămurit den foc, ca să îmbogăţăşti, şi haine albe, ca să te îmbraci şi să nu să arate ruşinea goliciunii tale, şi cu unsoare ünge ochii tăi ca să vezi.
19 Eu pre cîţi voiu iubi, mustru-i şi certu-i, deci rîvneaşte şi te pocăiaşte.
20 Iată, stau la uşă şi bat; de va auzi cineva glasul Mieu şi va deşchide uşa, întra-voiu la el şi voiu cina cu el şi el cu Mine.
21 Cela ce biruiaşte, da-voiu lui să şază cu Mine în scaunul Mieu, în ce chip şi Eu am biruit şi am şăzut cu Tatăl Mieu în scaunul Lui.
22 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor'".

CAP IV

1 După aceasta văzuiu şi, iată, uşă deşchisă în ceriu şi glasul cel dentîiu, care am auzit ca o trîmbiţă grăind cu mine, zicînd: „Suie-te aicea şi voiu arăta ţie ceale ce
2 trebuiesc să fie după aceastea". Şi îndată mă făcuiu cu duhul şi, iată, scaun era în
3 ceriu şi, preste scaun, Cel ce şădea. Şi Cela ce şădea era aseamenea la vedeare ca piatra iaspis şi ca sardinul, şi curcubeu împrejurul scaunului, aseamenea la vedeare ca
4 piatra zmaragdului. Şi, împrejurul scaunului, scaune 24, şi pre scaune am văzut pre cei 24 de bătrîni şăzînd îmbrăcaţi cu haine albe şi avură pre capetele lor cununi
5 de aur. Şi den scaun ies fulgere şi tunete şi glasuri, şi şapte făclii de foc arzînd înaintea scaunului, carele sînt ceale şapte duhuri
6 ale lui Dumnezău. Şi, înaintea scaunului, mare de sticlă aseamenea cu crişţalul, şi, în mijlocul scaunului şi împrejurul scaunului, 4 vite pline fiind de ochi, denainte şi denapoi.
7 Şi vita cea dentîiu, aseamenea cu leul, şi a doua vită, aseamenea cu viţelul, şi a treia vită, avînd obrazul ca un om, şi a patra vi-
8 tă, aseamenea cu vulturul zburînd. Şi 4 vite, una la sine avea cîte şase aripi împrejur, şi pre denlăuntru pline fiind de ochi, şi odihnă n-au ziua şi noaptea, zicînd: „Sfînt, sfînt, sfînt, Domnul Dumnezău, Atotţiitoriul, Cela ce era şi Cela ce iaste şi Cela ce
9 vine!" Şi, cînd vor da vitele mărire şi cinste şi mulţămită Celui ce şădea pre scaunul Celui ce e viu în veacii veacilor,
10 Cădea-vor cei 24 de bătrîni înaintea Celui ce şade pre scaun şi să închină Celui ce e viu în veacii veacilor şi pun cununile lor înaintea scaunului, Zicînd: „Vreadnic eşti,
11 Doamne, să iai mărirea şi cinstea şi putearea, căci Tu ai zidit toate şi pentru voia Ta sînt şi s-au zidit!"

CAP V

1 Şi văzuiu pre direapta Celui ce şădea pre scaun carte scrisă denlăuntru şi den afară, pecetluită cu peceţi
2 şapte. Şi văzuiu înger putearnic strigînd cu glas mare: „Cine iaste vreadnic să deşchiză cartea şi să dezleage
3 peceţile lui?" Şi nimenea nu putea în ceriu, nici pre pămînt, nici dedesuptul pămîntului să deşchiză cartea, nici să o vază
4 pre ea. Şi eu plîngeam mult, căci nimenea nu să află vreadnic să o deşchiză şi să citeas-
5 că cartea, nici să o vază pre ea. Şi unul den cei bătrîni zise mie: „Nu plînge! Iată, au biruit leul, cela ce iaste den fealiul Iudei, rădăcina lui David, să deşchiză cartea şi să dezleage ceale şapte peceţi ale ei". Şi văzuiu şi, iată, în mijlocul scau- 6
nului şi celor patru vite şi în mijlocul bătrînilor, Miel stînd ca cum ar fi jungheat, avînd coarne şapte şi ochi şapte, carii sînt ceale şapte ale lui Dumnezău duhuri, ceale trimise în tot pămîntul. Şi veni şi luo cartea 7
den direapta Celuia ce şădea pre scaun. Şi, 8
cînd luo cartea, ceale patru vite şi cei 24 de bătrîni căzură înaintea Mielului, avînd fieştecarele alăute şi năstrăpi de aur, pline fiind de tămîieri, carele sînt rugile svinţilor. Şi cîntă cîntare noao, zicînd: „Vreadnic 9
eşti să iai cartea şi să deşchizi peceţile ei, căci Te-ai jungheat şi ai răscumpărat lui Dumnezău pre noi cu sîngele Tău, dentru tot fealiul şi limba şi norod şi neam. Şi 10
ai făcut pre noi Dumnezăului nostru împăraţi şi preoţi, şi vom împărăţi pre pămînt". Şi văzuiu şi auziiu glas de îngeri mulţi, 11
împrejurul scaunului şi vitelor şi bătrînilor, şi mii de mii Zicînd cu glas mare: „Vread- 12
nic iaste Mielul cel jungheat să ia putearea şi avuţia şi înţelepciunea şi vîrtutea şi cinstea şi mărirea şi bună cuvîntarea!" Şi toată 13
zidirea care iaste în ceriu şi pre pămînt, şi dedesuptul pămîntului, şi ceale ce sînt la mare, şi ceale dentru eale toate, am auzit zicînd: „Celui ce şădea pre scaun şi Mielului —blagoslovenia şi cinstea şi mărirea şi tăria, în veacii veacilor!" Şi ceale patru vite 14
zicea: „Amin!" Şi cei 24 de bătrîni au căzut şi s-au închinat Celui viu în vecia veacilor.

CAP VI

1 Şi văzuiu cînd deşchise Mielul una den peceţi şi auziiu unul den ceale 4 vite zicînd ca un glas de tunet: „Vino şi vezi!" Şi văzuiu şi,
2 iată, un cal alb, şi cela ce şădea pre el avînd arc; şi să deade lui cunună şi ieşi biruind şi ca să biruiască. Şi cînd
3 deşchisă peceatea a doua, auziiu cea a doua vită zicînd: „Vino şi vezi!" Şi ieşi alt cal
4 roib, şi celui ce şădea preste el să deade lui să ia pacea de pre pămînt şi ca unul pre alalt să junghe; şi i s-au dat lui sabie mare. Şi cînd au deşchis a treia peceate, auzit-am
5 a treia vită zicînd: „Vino şi vezi!" Şi văzuiu şi, iată, un cal negru, şi cela ce şădea pre el avînd cumpănă în mîna lui. Şi auziiu
6 glas în mijlocul celor patru vite zicînd: „Un şinic de grîu într-un dinariu şi trei şinice de orz într-un dinariu; şi untdelemnului şi vinului să nu faci strîmbătate". Şi
7 cînd deşchise peceatea a patra, auziiu glasul cei a patra vită zicînd: „Vino şi
8 vezi!" Şi văzuiu şi, iată, cal galben, şi cela ce şădea deasupra lui, numele lui—

Moartea; şi iadul urmează cu el; şi să deade lor biruinţă să omoară preste a patra parte a pămîntului, cu sabie şi cu foamete şi cu
9 moarte şi de fiarăle pămîntului. Şi cînd să deşchise a cincea peceate, văzut-am dedesuptul jîrtăvnicului sufletele celor jungheaţi pentru cuvîntul lui Dumnezău şi pentru
10 mărturia care avea. Şi striga cu glas mare zicînd:„Pînă cînd, Stăpînul cel sfînt şi adevărat, nu judeci şi nu izbîndeşti sîngele nostru
11 de la cei ce lăcuiesc pre pămînt?“ Şi s-au dat la fieştecarele veşminte albe şi să grăi lor ca să să odihnească încă vreame puţină pînă unde se vor plini şi cei împreună robi cu ei şi fraţii lor, ceia ce vor să să omoară ca şi ei.
12 Şi văzuiu cînd să deşchise peceatea a şasea şi, iată, cutremur mare s-au făcut, şi soarele s-au făcut negru ca un sac de păr, şi luna
13 s-au făcut ca sîngele, Şi stealele ceriului au căzut la pămînt, precum smochinul leapădă smochinele ceale crude ale ei, de mare
14 vînt clătindu-să. Şi ceriul să osebi, ca o carte învălindu-să, şi tot muntele şi ostrovul
15 den locurile lor s-au clătit. Şi împăraţii pămîntului şi boiarii şi bogaţii şi căpitanii şi cei tari şi tot robul şi tot slobodul s-au ascuns pre ei în peştere şi în pietrile munţi-
16 lor Şi zic pietrilor şi munţilor:„Cădeţi preste noi şi ne ascundeţi pre noi de cătră faţa Celui ce şade pre scaun şi de cătră ur-
17 gia Mielului, Căci au venit ziua cea mare a urgiei Lui şi cine poate să stea?“

CAP VII

1 Şi după aceasta văzuiu 4 îngeri stînd la ceale patru unghiuri ale pămîntului, ţiind ceale patru vînturi ale pămîntului ca să nu sufle vînt pre pămînt, nici preste mare, nici preste
2 tot copaciul. Şi văzuiu pre alt înger care era suit de la răsărita soarelui, avînd peceatea Dumnezăului celui Viu. Şi strigă cu glas mare celor patru îngeri cărora s-au dat lor
3 să strice pămîntul şi marea, Zicînd:„Să nu stricaţi pămîntul, nici marea, nici copacii, pînă vom pecetlui pre robii Dumnezăului
4 nostru preste frunţile lor“. Şi auziiu numărul celor pecetluiţi, 144000 pecetluiţi
5 dentru tot fealiul fiilor lui Israil: Den fealiul Iudii, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Ruvim, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui
6 Gad, 12000 pecetluiţi; Den fealiul lui Asir, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Neftalim, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Mana-
7 sis, 12000 pecetluiţi; Den fealiul lui Simeon, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Levi, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui
8 Isahar, 12000 pecetluiţi; Den fealiul lui Zavolon, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Iosif, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Veniamin, 12000 pecetluiţi. După aceasta 9
văzuiu şi, iată, gloată multă, pre carea să o numere pre ea nimenea nu poate, den toată limba, şi fealiuri şi noroade şi neamuri stînd înaintea scaunului şi înaintea Mielului, îmbrăcaţi fiind cu veşminte albe, şi finici în mînile lor, Şi strigînd cu glas mare zi- 10
cînd:„Mîntuirea Celui ce şade pre scaunul Dumnezăului nostru, şi Mielului“. Şi toţ 11
îngerii sta împrejurul scaunului şi bătrînilor şi celor patru vite şi căzură înaintea scaunului preste faţa lor şi s-au închinat lui Dumnezău, Zicînd:„Amin! Blagoslovenia şi 12
mărirea şi înţelepciunea şi mulţămita şi cinstea şi putearea şi vîrtutea —Dumnezăului nostru, în veacii veacurilor! Amin!“
Şi răspunse unul den cei bătrîni, zicînd 13
mie:„Aceştea carii sînt îmbrăcaţi cu îmbrăcămintele ceale albe, carii sînt şi de unde au venit?“ Şi zişu lui:„Doamne, Tu ştii!“ 14
Şi zise mie:„Aceştea sînt ceia ce vin din scîrba cea mare şi au lărgit veşmintele lor şi au albit veşmintele lor cu sîngele Mielului.
Pentru aceaea sînt înaintea scaunului lui 15
Dumnezău şi slujescu Lui ziua şi noaptea în besearica Lui şi Cela ce şade pre scaun va sălăşlui spre ei. Nu vor mai flămînzi, 16
nici vor mai însătoşa, nici va cădea pre ei soarele, nici tot zăduhul, Căci Mielul, 17
Cel den mijlocul scaunului, va paşte pre ei şi va povăzui pre ei la izvoară de ape vii şi va şterge Dumnezău toată lacrăma de la ochii lor“.

CAP VIII

Şi cînd deşchise peceatea a şaptea, 1
să făcu tăceare în ceriu ca vreo jumătate de ceas. Şi văzuiu pre 2
cei şapte îngeri, carii înaintea lui Dumnezău stau, şi s-au dat lor şapte trîmbiţe. Şi alt înger veni şi stătu 3
preste jîrtăvnic, avînd cădealniţă de aur, şi să deade lui tămîieri multe, ca să dea rugăciunilor sfinţilor tuturor preste jîrtăvnicul cel de aur, cel denaintea scaunului. Şi să 4
sui fumul tămîierilor cu rugăciunile sfinţilor, den mîna îngerului, înaintea lui Dumnezău. Şi luo îngerul cădealniţa şi o împlu 5
pre ea den focul jîrtăvnicului şi o puse pre pămînt; şi să făcură glasuri şi tunete şi fulgere şi cutremur. Şi cei şapte îngeri 6
avînd ceale şapte trîmbiţe să gătiră ca să trîmbiţeaze. Şi cel dentîiu înger au 7
trîmbiţat, şi să făcu grindină şi foc amestecat cu sînge şi să aruncă pre pămînt; şi a treia parte de copaci au ars, şi toată iarba vearde au ars. Şi al doilea înger au 8
trîmbiţat, şi ca un munte mare cu foc ar-

zîndu-se să aruncă în mare şi să făcu a treia
9 parte den mare sînge; Şi muri a treia parte de zidirile ceale den mare, ceale ce au suflete, şi a treia parte den corăbii s-au stricat.
10 Şi al treilea înger au trîmbiţat, şi căzu den ceriu stea mare, arzînd ca o făclie, şi căzu preste a treia parte a rîurilor şi preste
11 izvoarăle apelor. Şi numele stealei să zice Pelin; şi să făcu a treia parte ca pelinul şi mulţi den oameni au murit de apă, căci
12 s-au amărît. Şi al patrulea înger au trîmbiţat, şi s-au rănit a treia parte a soarelui şi a treia parte a lunii şi a treia parte a stealelor, ca să să întunece a treia parte a lor şi ziua să nu lumineaze a treia parte a ei, şi noaptea
13 aşijderea. Şi văzuiu şi auziiu un înger zburînd în mijlocul ceriului, zicînd cu glas mare: „Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre pămînt, den ceale rămase glasuri de trîmbiţe a celor trei îngeri ce vor să trîmbiţeaze!“

CAP IX

1 Şi al cincelea înger au trîmbiţat, şi văzuiu o stea den ceriu căzînd la pămînt şi să deade lui cheaia fîntînii fără-fundului. 2 Şi deşchise fîntîna fără-fundului şi să sui fum den fîntînă ca un fum de cuptoriu mare, şi să întunecă soarele şi văzduhul de fumul
3 fîntînii. Şi den fum ieşiră lăcuste pre pămînt şi să deade lor puteare precum au
4 puteare scorpiile pămîntului. Şi să grăi lor ca să nu strice iarba pămîntului, nici toată verdeaţa, nici tot copaciul, fără numai pre oameni sînguri, carii n-au peceatea
5 lui Dumnezău preste fruntea lor. Şi să deade lor ca să nu omoară pre ei, ce ca să să muncească luni cinci, şi munca lor —ca
6 munca scorpiei cînd va lovi pre om. Şi în zilele acealea ceare-vor oamenii moartea şi nu o vor afla pre ea; şi vor pohti să moară,
7 şi va fugi moartea de la ei. Şi asămănările lăcustelor—aseamenea cu caii ce sînt gătiţi spre războiu, şi preste capetele lor—ca nişte cununi aseamenea cu aurul, şi obrazele lor
8 —ca obrazul oamenilor. Şi avea păr ca părul muierilor, şi dinţii lor ca ai leilor era.
9 Şi avea zale ca zalele de fier, şi glasul aripilor lor—ca glasul de cară multe de cai ce alear-
10 gă la războiu. Şi au coade aseamenea cu ale scorpiilor şi bolduri era în coadele lor, şi putearea lor— a strica pre oameni luni 5.
11 Şi au preste eale împărat pre îngerul beznii, numele lui jidoveaşte Avvadon, şi în limba elinească are numele Cel-ce-piarde.
12 Un vaiu au trecut, iată, vin încă doao vai
13 după aceasta. Şi al şaselea înger au trîmbiţat, şi am auzit un glas den' ceale patru cornuri ale jîrtăvnicului celui de
14 aur denaintea lui Dumnezău Zicînd celui al şasele înger care avea trîmbiţa: „Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legaţi la rîul cel mare, Efratul“. 15 Şi s-au dezlegat cei patru îngeri, cei gătiţi la ceasul şi ziua şi luna şi anul, ca să omoară a treia parte den oameni. 16 Şi numărul oştii călărimei —doaozeci de mii de zeci de mii; şi am auzit numărul lor. 17 Şi aşa am văzut caii la vedeare şi pre cei ce şădea preste ei, avînd zale de foc şi de iachinth şi de iarbă pucioasă; şi capetele cailor— ca capetele leilor, şi den gurile lor iase foc şi fum şi iarbă pucioasă.
18 De aceastea trei s-au omorît a treia parte den oameni: de fum şi de foc şi de iarba
19 cea pucioasă ce ieşiia den gurile lor. Pentru că puterile lor în gura lor sînt, pentru că coadele lor aseamene-s cu şerpii, avînd capete, şi cu eale vatămă.
20 Şi ceialalţi dentru oameni, carii nu s-au omorît cu ranele aceastea, nici s-au pocăit de faptele mînilor lor, ca să nu să închine dracilor şi idolilor celor de aur şi de argint şi celor de aramă şi celor de piatră şi celor de lemn, carele nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.
21 Şi nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de fermecăturile lor, nici den curvia lor, nici den furtişagurile lor.

CAP X

1 Şi văzuiu pre alt înger tare pogorîndu den ceriu, îmbrăcat cu nor, şi curcubeu preste capul lui, şi obrazul lui ca soarele, şi picioarele lui
2 ca stîlpii de foc; Şi avea în mîna lui carte deşchisă. Şi puse piciorul lui cel direpţ pre mare, iară cel stîngu pre
3 pămînt Şi strigă cu glas mare, ca cum răcneaşte leul. Şi cînd au strigat, au grăit
4 şapte tunete cu glasurile lor. Şi cînd au grăit şapte tunete glasurile lor, vream să scriu, şi auziiu glas den ceriu zicîndu-mi: „Pecetluiaşte ceale ce au grăit ceale şapte
5 tunete şi nu aceastea scrie“. Şi îngerul carele am văzut stînd pre mare şi pre pă-
6 mînt rădică mîna lui în ceriu Şi să jură întru Cel viu în veacii veacilor, Carele au zidit ceriul şi ceale dentru el, şi pămîntul şi ceale dentru el, şi marea şi ceale dentru ea, că vreame nu va mai fi, 7 Ce, în zilele glasului celui al şaptelea înger, cînd va vrea să trîmbiţeaze, şi să va săvîrşi taina lui Dumnezău, în ce chip au binevestit robilor Săi, prorocilor.
8 Şi glasul carele am auzit den ceriu, iarăş grăind cu mine şi zicînd: „Pasă, ia cărticeaua cea deşchisă den mîna îngerului celui ce stă pre mare şi pre pămînt!“
9 Şi mă duş către înger, zicînd lui: „Dă-m mie cărticeaua!“ Şi zise: „Ia-o şi o mănîncă pre ea, şi-ţ va amărî pîntecele tău, ce în gura ta va
10 fi dulce ca miarea“. Şi luaiu cărticeaua

den mîna îngerului şi o mîncaiu pre ea şi, iată, în gura mea, dulce ca miarea; şi deaca o mîncaiu pre ea, să amărî pîntecele mieu.
11 Şi zise mie:„Trebuie tu iarăşi să proroceşti de noroade şi neamuri şi limbi şi împăraţi mulţi".

CAP XI

1 Şi mi să deade o trestie aseamenea ca un toiag, zicînd:„Scoală-te şi măsură besearica lui Dumnezău şi jîrtăvnicul şi pre cei ce să închină
2 într-însa. Şi curtea cea denlăuntru a besearicii scoate afară, şi să nu o măsuri pre ea, căci s-au dat limbilor şi cetatea cea sfîntă o vor călca 42 de luni.
3 Şi voiu da celor doao mărturii ale meale şi vor proroci zile 1260, încinşi fiind cu saci.
4 Aceştea sînt cei 2 maslini şi doao sfeaşnice, cealea ce înaintea Dumnezăului pămîntului
5 stau. Şi cine pre ei va să-i dodeiască, focu iase den gura lor şi mistuiaşte pre vrăjmaşii lor; şi oricine va să le facă lor strîmbătate,
6 aşa trebuie acela să să omoară. Aceştea au puteare să închiză ceriul, ca să nu ploao ploaie în zilele prorociei lor, şi puteare au asupra apelor să le întoarcă pre eale în sînge şi să lovească pămîntul cu toată rana, ori
7 de cîte ori vor vrea. Şi cînd vor săvîrşi mărturia lor, fiara ieşind den beznă face-va războiu cu ei şi va birui pre ei şi va ucide
8 pre ei. Şi stîrvurile lor—pre uliţa cea mare a cetăţii carea să cheamă duhovniceaşte Sodomul şi Eghipetul, unde şi Domnul nos-
9 tru s-au răstignit. Şi vor vedea den noroade şi fealiuri şi limbi şi neamuri stîrvurile lor zile trei şi jumătate, şi stîrvurile lor nu
10 le vor lăsa să să puie în mormînturi. Şi ceia ce lăcuiesc pre pămînt bucura-să-vor de ei şi să vor veseli şi daruri vor trimite unul altuia, căci aceşti doi proroci au mun-
11 cit pre cei ce lăcuiesc pre pămînt. Şi după trei zile şi jumătate, duhul vieţii de la Dumnezău întră preste ei şi stătură pre picioarele lor şi frică mare au căzut preste
12 ceia ce văd pre ei. Şi auziră glas mare den ceriu zicînd lor:„Suiţi-vă aicea!" Şi să suiră în ceriu cu norul şi priviră pre ei
13 vrăjmaşii lor. Şi într-acela ceas s-au făcut cutremur mare şi a zeacea parte den cetate au căzut şi s-au omorît întru cutremur nume de oameni 7000, şi ceialalţi plini de frică să făcură şi deaderă mărire Dumnezăului
14 ceriului. Al doilea vai să duse, vaiul cel
15 al treilea vine degrabă. Şi cel al şaptelea înger au trîmbiţat, şi să făcură glasuri mari în ceriu, zicînd:„Fură împărăţiile lumii Domnului nostru şi Hristosului Lui şi va
16 împărăţi în veacii veacilor". Şi cei 24 de bătrîni, ceia ce înaintea lui Dumnezău şăd pre scaunele lor, au căzut preste feaţele lor şi s-au închinat lui Dumnezău,
17 Zicînd:„Mulţemim Ţie, Doamne Dumnezăule, Atotţiitoriule, Cela ce eşti şi Care erai şi Care eşti viitoriu, căci ai luat putearea Ta cea mare şi ai împărăţit.
18 Şi limbile s-au urgisit, şi veni urgia Ta şi vreamea celor morţi a să judeca şi a da plata robilor Tăi, prorocilor şi sfinţilor şi celor ce să tem de numele Tău, celor mici şi celor mari, şi a strica pre ceia ce strică pămîntul!"
19 Şi să deşchise beseareca lui Dumnezău în ceriu şi să arătă chivotul făgăduinţei Lui în beseareca Lui şi să făcură fulgere şi glasuri şi tunete şi cutremur şi grindină mare.

CAP XII

1 Şi semn mare să arătă în ceriu: muiare îmbrăcată fiind cu soarele, şi luna dedesuptul picioarelor ei, şi pre capul ei cunună de 12 steale.
2 Şi, în pîntece avînd, striga chinuindu-să şi muncindu-să să nască.
3 Şi să arătă alt semn în ceriu: şi, iată, bălaur mare de foc, avînd capete şapte şi coarne 10, şi preste
4 capetele lui steme şapte. Şi coada lui trăgea a treia parte den stealele ceriului şi le puse pre eale la pămînt. Şi bălaurul sta înaintea muierii cei ce vrea să nască, ca,
5 cînd va naşte pre fiiul ei, să-l mănînce. Şi născu făt carele va să pască toate limbile cu toiag de fier. Şi să hrăpi fiiul ei cătră Dumnezău şi cătră scaunul Lui,
6 Şi muiarea fugi în pustiiu unde are loc gătit de la Dumnezău, ca acolo să o hrănească pre ea zile 1000 şi 260.
7 Şi să făcu războiu în ceriu: Mihail şi îngerii lui au dat războiu cu bălaurul şi bălaurul au dat războiu şi îngerii
8 lui. Şi n-au putut, nici loc s-au aflat lor
9 încă în ceriu. Şi bălaurul cel mare, şarpele cel vechiu, cela ce să cheamă diavolul şi satana, cela ce înşală lumea toată, să aruncă la pămînt, şi îngerii lui s-au aruncat împreună cu el.
10 Şi auziiu glas mare zicînd în ceriu:„Acum să făcu mîntuirea şi putearea şi împărăţia Dumnezăului nostru şi biruinţa Hristosului Lui, căci să oborî pîrîşul fraţilor noştri, cela ce pîraşte pre ei înaintea Dumnezăului nostru, ziua şi noaptea.
11 Şi ei au biruit pre el pentru sîngele Mielului şi pentru cuvîntul mărturiei lor şi n-au
12 iubit sufletul lor, pînă la moarte. Pentru aceaea, veseliţi-vă, ceriurilor şi cei ce sălăşluiţ într-însele! Vai celor ce lăcuiesc pămîntul şi marea, căci s-au pogorît diavolul cătră voi, cela ce are mînie mare, ştiind că puţină vreame are".
13 Şi cînd văzu bălaurul că s-au pus la pămînt, au gonit pre muiarea carea au născut fătul.
14 Şi să deaderă muierii doao aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustiiu, în locul ei, unde să hrăneaşte acolo vreame şi vrea-

mi şi jumătate de vreame, de cătră faţa
15 şarpelui. Şi aruncă şarpele denapoia
muierii den gura lui apă ca un rîu, ca să o
16 ducă rîul pre ea. Şi ajută pămîntul mu-
ierii, şi deşchise pămîntul gura lui şi înghiţi
rîul carele aruncă bălaurul den gura lui.
17 Şi să mînie bălaurul asupra muierii şi să
duse să facă războiu cu cei rămaşi ai semin-
ţiei ei, ceia ce păziia poruncile lui Dumne-
18 zău şi au mărturia lui Iisus Hristos. Şi
stătuiu pre năsipul mării.

CAP XIII

1 Şi văzuiu den mare o fiară suindu-
se, avînd capete şapte şi coarne
zeace, şi preste coarnele ei zeace
steme, şi preste capetele ei nume
2 de hulă. Şi hiara carea am văzut
era aseamenea cu pardosul, şi picioarele ei
ca de urs, şi gura ei ca gura leului. Şi deade
ei bălaurul putearea lui şi scaunul lui şi
3 volnicie mare. Şi văzuiu unul den cape-
tele ei ca cum ar fi jungheat spre moarte,
şi rana morţii lui s-au vindecat şi să minună
4 în tot pămîntul denapoia hiarăi. Şi s-au
închinat bălaurului carele au dat biruinţă
hiarăi şi să închinară hiarăi, zicînd:„Cine
e aseamenea cu hiara? Cine poate să dea
5 războiu cu ea?“ Şi să deade ei gură, grăind
mari şi hule şi să deade ei volnicie să facă
6 luni patruzeci şi doao. Şi deşchise gura ei
spre hulă cătră Dumnezău, a blestema nume-
le Lui şi cortul Lui şi pre cei ce în ceriu sălăş-
7 luiesc. Şi să deade ei să facă războiu cu
svinţii şi să-i biruiască pre ei şi să deade ei
biruinţă preste toată limba şi neam şi fealiu.
8 Şi să vor închina ei toţi ceia ce lăcuiesc
pre pămînt, cărora nu-s scrise numele în
cartea vieţii, a Mielului celui jungheat, de
9 la izvodirea lumii. Oricine are urechi,
10 auză! Oricine robie adună, la robi mearge.
Oricine cu sabia va omorî, trebuie el cu sabia
să să omoară. Aicea iaste răbdarea şi credinţa
11 svinţilor. Şi văzuiu altă hiară suindu-se
de la pămînt, şi avea coarne doao aseame-
nea cu ale mielului, şi grăiia ca un bălaur.
12 Şi biruinţa hiarăi cei dentîiu, toată o face
înaintea ei; şi face pămîntul şi pre cei ce
lăcuiesc întru el ca să să închine hiarăi
dentîiu, căruia s-au vindecat rana morţii lui.
13 Şi face seamne mari, ca şi foc să facă să să
pogoare den ceriu pre pămînt înaintea
14 oamenilor, Şi înşală pre ceia ce lăcuiesc
pre pămînt pentru seamnele carele s-au dat
lui să facă înaintea hiarăi, zicînd celor ce lă-
cuiesc pre pămînt să facă chip hiarăi care
15 are rana sabiei şi au trăit. Şi să deade ei
să dea duh chipului hiarăi ca să şi grăiască
chipul fiarăi şi să facă oricîţi nu se vor
închina la chipul fiarăi ca să să omoară.
Şi face pre toţi, pre cei mici şi pre cei mari, 16
şi pre cei bogaţi şi pre cei săraci, şi pre cei
volnici şi pre robi, ca să le dea lor însemnare
preste mîna lor cea direaptă au preste frun-
tea lor Şi ca nimenea să nu poată să 17
cumpere au să vînză, fără numai cela ce
are semnul au numele fiarăi au numărul
numelui ei. Aicea iaste înţelepciunea. 18
Cela ce are minte, socotească numărul fia-
răi, pentru că numărul omului iaste. Şi
numărul ei:666.

CAP XIV

Şi văzuiu şi, iată, Mielul stînd pre 1
muntele Sionului, şi cu El 144000,
avînd numele Tatălui Lui scris pre
fruntea lor. Şi auziiu glas den 2
ceriu ca glas de ape multe şi ca
glas de tunet mare, şi glas am auzit de alău-
tari zicînd cu alăutele lor. Şi cîntă ca o 3
cîntare noao înaintea scaunului şi înaintea
celor patru vite şi celor bătrîni; şi nimenea
nu putea să ştie cîntarea, fără numai ceale
144000, cei cumpăraţi de la pămînt.
Aceştea sînt carii cu muieri nu s-au pîngă- 4
rit, pentru că verguri sînt; aceştea carii
merg după Miel, oriunde va mearge; aceaşte
s-au cumpărat de la oameni, începătură lui
Dumnezău şi Mielului. Şi în rostul lor 5
nu s-au aflat vicleşug, pentru că nevinovaţi
sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu. Şi 6
văzuiu pre alt înger zburînd în mijlocul ce-
riului, avînd Vestire-bună veacinică a bine-
vesti pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt şi toată
limba şi fealiul şi neamul şi norodul, Zi- 7
cînd cu glas mare:„Teameţi-vă de Dumne-
zău şi daţi Lui mărire, căci au venit ceasul
judecăţii Lui, şi vă închinaţi Celui ce au
făcut ceriul, şi pămîntul, şi marea, şi izvoară-
le apelor!“ Şi alt înger au urmat, zicînd: 8
„Căzu, căzu Vavilonul, cetatea cea mare,
căci den vinul mîniei curviei ei au adăpat
toate limbile!“ Şi al treilea înger au ur- 9
mat, zicînd cu glas mare:„Oricine fiarăi să
închină şi chipului ei şi ia semn pre fruntea
lui sau pre mîna lui, Şi acela va bea den 10
vinul mîniei lui Dumnezău cel dires nea-
mestecat în păharul urgiei Lui şi se va munci
cu foc şi cu iarbă pucioasă înaintea îngeri-
lor celor sfinţi şi înaintea Mielului. Şi fu- 11
mul muncii lor să suie în veacul veacurilor
şi n-au odihnă ziua şi noaptea ceia ce să
închină fiarăi şi chipului ei şi cine ia
însemnarea numelui ei. Aicea răbda- 12
rea sfinţilor iaste, aicea ceia ce păzăsc
poruncile lui Dumnezău şi credinţa lui
Iisus“. Şi auziiu glas den ceriu zicînd 13
mie: „Scrie: ‘Fericiţi cei morţi, cei ce

întru Domnul mor de acum!' 'Aşa —zice Duhul— ca să să odihnească den ostenealele lor, iară lucrurile lor urmează cu ei!'" Şi văzuiu şi, iată, nor alb, şi preste nor şăzînd aseamenea cu Fiiul Omului, avînd preste capul Lui cunună de aur şi în mîna Lui seacere ascuţită. Şi alt înger ieşind den ceriu, strigînd cu mare glas Celui ce şedea preste nor:„Trimite seacerea Ta şi seaceră, căci au venit ţie ceasul a secera, căci s-au uscat săcerătura pămîntului". Şi puse Cela ce şedea preste nor seacerea Lui pre pămînt şi să seceră pămîntul. Şi alt înger ieşi den besearica cea den ceriu, avînd şi acesta seacere ascuţită. Şi alt înger ieşi den jîrtăvnic, avînd putearea focului, şi striga cu glas mare celui ce avea seacerea cea ascuţită, zicînd:„Trimite seacerea ta cea ascuţită şi culeage strugurii [viei] pămîntului, căci s-au copt poamele ei". Şi puse îngerul seacerea lui în pămînt şi au cules via pămîntului şi au pus în teascul cel mare al mîniei lui Dumnezău. Şi să călcă teascul afară den cetate şi ieşi sînge den teascu pînă la frînile cailor de stadii 1600.

CAP XV

Şi văzuiu alt semnu în ceriu, mare şi minunat: îngeri şapte avînd rane şapte, ceale de apoi, căci întru eale s-au săvîrşit mînia lui Dumnezău. Şi văzuiu ca o mare de sticlă amestecată cu foc şi pre ceia ce biruia den hiară şi den chipul lui şi dentru însemnarea lui, den numărul numelui lui, stînd preste marea cea de sticlă, avînd alăute ale lui Dumnezău. Şi cîntă cîntarea lui Moisi, robul lui Dumnezău, şi cîntarea Mieluhui, zicînd:„Mari sînt şi minunate lucrurile Tale, Doamne Dumnezăul Atotţiitoriul! Direapte-s şi adevărate căile Tale, Împăratul sfinţilor! Cine nu să va teame de Tine, Doamne, şi nu va mări numele Tău? Că sîngur direpţ eşti, căci toate limbile vor veni şi să vor închina înaintea Ta, căci direptăţile Tale s-au arătat". Şi după aceasta văzuiu şi, iată, să deşchise besearica cortului mărturiei în ceriu. Şi ieşiră cei şapte îngeri avînd ceale şapte rane, den besearică, îmbrăcaţi cu in curat şi luminat şi încinşi prejur piepturi cu brîne de aur. Şi una den ceale patru vite deade celor şapte îngeri şapte năstrăpi de aur, pline fiind de mînia lui Dumnezău, Celui viu în veacii veacurilor. Şi să împlu besearica de fum den mărirea lui Dumnezău şi de putearea Lui, şi nimenea nu putea să între în besearică pînă să vor săvîrşi ceale şapte rane ale celor şapte îngeri.

CAP XVI

Şi auziiu glas mare den besearică, zicînd celor şapte îngeri:„Păsaţi de vărsaţi năstrăpile mîniei lui Dumnezău în pămînt!" Şi să duse cel dentîiu şi turnă năstrapa lui preste pămînt şi să făcu rană rea şi cumplită la oamenii ceia ce au însemnarea hiarăi şi la ceia ce la chipul ei să închină. Şi al doilea înger turnă năstrapa lui în mare şi să făcu sînge ca unui mort, şi tot sufletul viu au murit în mare. Şi al treilea înger au turnat năstrapa lui în rîuri şi în izvoarăle apelor, şi să făcu sînge. Şi auziiu pre îngerul apelor zicînd:„Direpţ eşti, Doamne, şi Cela ce eşti şi Cela ce ai fost şi Cel Preacuvios, căci aceastea ai judecat: Căci sîngele sfinţilor şi al prorocilor au vărsat, şi sînge ai dat lor să bea, pentru că vreadnici sînt!" Şi auziiu altul den jîrtăvnic zicînd: „Aşa, Doamne, Dumnezăul Atotţiitoriul, adevărate-s şi direapte judecăţile Tale!" Şi al patrulea înger au turnat năstrapa lui preste soare, şi să deade lui să jipuiască pre oameni cu foc. Şi să pîrjoliră oamenii cu pîrjol mare, şi huliră numele lui Dumnezău, Celuia ce are biruinţă preste ranele aceastea, şi nu s-au pocăit să-I dea Lui mărire. Şi al cincelea înger au turnat năstrapa lui preste scaunul hiarăi şi să făcu împărăţia lui întunecoasă, şi-ş mesteca limbile lor de dureare. Şi huliră pre Dumnăzăul ceriului de durerile lor şi de ranele lor, şi nu s-au pocăit de faptele lor. Şi al şaselea înger au turnat năstrapa lui preste rîul cel mare, preste Efrat, şi să uscă apa lui, ca să să gătească drumul împăraţilor celor de la răsăriturile soarelui. Şi văzuiu den gura bălaurului şi den gura hiarăi şi den gura prorocului celui mincenos duhuri trei necurate, aseamenea cu broaştele. Pentru că sînt duhuri de draci, făcînd seamne a ieşi la împăraţii pămîntului şi a toată lumea, să-i adune pre ei spre războiul zilii aceiia cei mari ai lui Dumnezău Atotţiitoriul. „Iată că viu ca un tîlhariu. Fericit cela ce priveghe şi păzeaşte hainele lui, ca să nu îmble gol şi vor vedea grozăvia lui!" Şi adună pre ei la locul ce să cheamă jidoveaşte Armaghedon. Şi al şaptelea înger au vărsat năstrapa lui în văzduh şi ieşi glas mare den beseareca ceriului, de la scaun, zicînd: „Făcutu-s-au!" Şi să făcură glasuri şi trăsnete şi fulgere, şi cutremur s-au făcut mare, ca carele nu s-au făcut de cînd oamenii s-au făcut pre pămînt, ca acela cutremur aşa de mare. Şi să făcu şi cetatea cea mare în trei părţi, şi cetăţile limbilor au căzut, şi Vavilonul cel mare să pomeni înaintea lui Dumnezău să

dea lui păharul vinului mîniei urgiei Lui.
20 Şi tot ostrovul au fugit şi munţii nu s-au
21 aflat. Şi grindină mare ca un taland pogoară den ceriu preste oameni; şi huliră oamenii pre Dumnezău, den rana grindinii, căci mare iaste rana ei foarte.

CAP XVII

1 Şi veni unul den cei şapte îngeri ceia ce avea ceale şapte năstrăpi şi grăi cu mine, zicîndu-m:„Vino să-ţi arăt judecata curvei cei mari, ceiia ce şade preste apele ceale multe,
2 Cu carea au curvit împăraţii pămîntului şi s-au îmbătat den vinul curviei ei ceia ce lăcuiesc pămîntul!“ Şi mă aduse în pustiiu
3 cu duhul şi văzuiu o muiare şăzînd pre o hiară roşie, plină de nume de hulă, avînd
4 capete şapte şi coarne zeace. Şi muiarea, îmbrăcată cu mohorît şi cu roşiu, şi poleită cu aur şi cu piatră scumpă şi cu mărgăritariuri, avînd păhar de aur în mîna ei, plin fiind de urîciuni şi de necurăţia curviei ei.
5 Şi în fruntea ei, nume scris, taină: Vavilonul cel mare, muma curvelor şi urîciunilor pă-
6 mîntului. Şi văzuiu pre muiare, beată fiind den sîngele svinţilor şi den sîngele mărturiilor lui Iisus, şi mă miraiu văzînd
7 pre ea mirare mare. Şi-m zise îngerul: „Pentru ce te-ai mirat? Eu ţie voiu grăi taina muierii şi a hiarăi ceiia ce poartă pre ea, ceiia ce are ceale şapte capete şi ceale
8 zeace coarne. Hiara carea ai văzut era şi nu iaste, şi va să să suie den beznă şi la perire să duce. Şi să vor mira ceia ce lăcuiesc pre pămînt, cărora nu s-au scris numele în cartea vieţii den izvodirea lumii, văzînd hiara că
9 era şi nu iaste, măcară că iaste. Aicea e mintii cel ce are înţelepciune. Ceale şapte capete şapte munţi sînt, unde şade muiarea
10 preste ei. Şi împăraţi şapte sînt, cei cinci au căzut, şi unul iaste; celalalt încă n-au venit, şi, cînd va veni, puţin trebuie el să rămîie. Şi hiara care era şi nu iaste — şi acesta al optulea iaste, şi den cei şapte iaste şi la
11 perire mearge. Şi ceale zeace coarne care ai văzut zeace împăraţi sînt, carii împărăţie încă n-au luat, ce puteare ca nişte împăraţi
12 un ceas iau cu hiara. Aceştea un gînd au, şi putearea şi biruinţa lor hiarăi o vor da-o.
13 Aceştea cu Mielul vor da războiu, şi Mielul va birui pre ei, căci Domn domnilor iaste şi Împărat împăraţilor, şi cei cu El — chemaţi
14 şi aleşi şi credincioşi“. Şi-m zise mie: „Apele carele ai văzut, unde şade curva, noroade şi gloate sînt, şi fealiuri şi limbi.
15 Şi ceale zeace coarne carele ai văzut preste hiară, aceştea vor urî pre curvă şi pustie vor face-o pre ea şi goală şi cărnurile ei vor mînca
16 şi pre ea vor arde-o cu foc. Pentru că Dumnezău au dat la inemile lor să facă gîndul Lui şi să facă un gînd şi să dea împărăţia lor hiarăi, pînă să vor săvîrşi graiurile lui Dumnezău. Şi muiarea pre care ai 17
văzut iaste cetatea cea mare, ceaea ce are împărăţie preste împăraţii pămîntului“.

CAP XVIII

Şi după aceastea văzuiu înger pogo- 1
rînd den ceriu, avînd biruinţă mare, şi pămîntul să lumină de mărirea lui. Şi strigă cu puteare, cu glas 2
mare zicînd:„Căzu, căzu Vavilonul cel mare şi să făcu lăcaş dracilor şi pază a tot duhul necurat şi pază a toată pasărea necurată şi urîtă. Căci den vinul mîniei 3
curviei ei au băut toate limbile şi împăraţii pămîntului cu ea au curvit şi neguţitorii pămîntului den putearea desfătăciunii ei s-au îmbogăţit“. Şi auziiu alt glas den 4
ceriu, zicînd:„Ieşiţi dentru ea, norodul mieu, ca să nu vă amestecaţi cu păcatele ei şi ca să nu luaţi den ranele ei; Căci ur- 5
mară lor păcatele pînă la ceriu şi pomeni Dumnezău nedireptatea ei. Răsplătiţi 6
ei după cum şi ea au dat voao şi îndoiţi ei îndoite, după faptele ei; cu păharul carele au dires, direageţ ei îndoit. Cît au mărit 7
pre ea şi s-au desfătat, pre atîta daţi ei muncă şi plîngere; căci în inima ei zice: ‘Şăz împărăteasă şi văduo nu sînt şi plîngere nu voiu vedea!’ Pentru aceaea întru o zi 8
veni-vor ranele ei: moarte şi plîngere şi foamete; şi cu foc să va arde de tot, căci tare e Domnul Dumnezău, Cela ce judecă pre dînsa. Şi vor plînge pre ea şi să vor 9
tîngui de ea împăraţii pămîntului ceia ce cu ea au curvit şi s-au desfătat, cînd văd fumul arderii ei, De departe stînd, pentru 10
frica muncii ei, zicînd:‘Vai, vai, cetatea cea mare, Vavilonul, cetatea cea vîrtoasă, căci într-un ceas au venit judecata ta!’ Şi 11
neguţătorii pămîntului plîng şi jălesc pre ea, căci povara lor nimenea nu o mai cumpără, Povară de aur şi de argint şi de piatră 12
scumpă şi mărgăritariu şi de vişin şi mohorît şi mătase şi roşiu şi tot lemnul de thuin şi tot vasul de elifand şi tot vasul de lemn preacinstit şi de aramă şi de fier şi de marmure Şi scorţişoară şi tămîieri şi 13
mir şi tămîie şi vin şi untdelemn şi făină de grîu şi grîu şi dobitoace şi oi şi cai şi unealte şi trupuri şi suflete omeneşti. Şi 14
poama pohtei sufletului tău dusu-s-au de la tine, şi toate grasele şi luminatele dusu-s-au de la tine şi nu le vei mai afla pre eale. Neguţătorii acestora, ceia ce s-au îmbogăţit de 15
la ea, de departe vor sta, pentru frica muncii

16 ei plîngînd şi lăcrămînd. Şi zicînd:'Vai,
vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vi-
son şi cu mohorît şi cu roşiu şi poleită cu au-
17 şi cu piatră scumpă şi mărgăritariu, Căci
într-un ceas să pustii atîta avuţie!' Şi tot
cîrmaciul şi toată gloata cea den corabie şi
corăbiarii şi cîţ lucrează marea de departe
18 au stătut. Şi striga, văzînd fumul arderei
ei, zicînd:'Cine aseamenea cu cetatea cea
19 mare?' Şi punea ţărînă preste capete lor
şi striga plîngînd şi jelind, zicînd:'Vai, vai,
cetatea cea mare, întru carea s-au îmbogăţit
toţi ceia ce au vase în mare den cinstea ei,
20 căci un ceas să pustii!' Veseleaşte-te asu-
pra ei, ceriule şi sfinţii apostoli şi prorocii,
căci au judecat Dumnezău judecata voas-
21 tră despre ea". Şi rădică un înger o pia-
tră vîrtoasă, mare ca de moară, şi o aruncă
în mare, zicînd:„Aşa cu pornire să va băga
Vavilonul, cetatea cea mare, şi nu se va mai
22 afla! Şi glas de alăutari şi de musică şi
de fluieraş şi de trîmbiţaş nu se va mai auzi
întru tine, şi tot meşterul a tot meşterşugul
nu se va mai afla întru tine, şi glas de moară
23 nu se va mai auzi întru tine! Şi lumina
sfeaşnicului nu se va mai ivi întru tine, şi
glas de ginere şi de nevastă nu se va mai auzi
întru tine, căci neguţătorii tăi era măreţii
pămîntului, căci cu fărmecătoria ta s-au
24 înşălat toate limbile. Şi într-însa sînge de
proroci şi de sfinţi s-au aflat şi de toţi cei
jungheaţi pre pămînt".

CAP XIX

1 Şi după aceasta am auzit glas de
gloată multă mare în ceriu, zicînd:
„Alliluia! Mîntuirea şi mărirea
şi cinstea şi putearea—Domnului
2 Dumnezăului nostru! Căci di-
reapte-s şi adevărate judecăţile Lui! Căci
au judecat pre curva cea mare, care au stri-
cat pămîntul cu curvia ei, şi au izbîndit
3 sîngele robilor Lui den mîna ei!" Şi, al
doilea, au zis:„Alliluia! Şi fumul ei să sui în
4 veacii veacilor". Şi căzură bătrînii cei
doaozeci şi patru şi ceale patru vite şi s-au
închinat lui Dumnezău, Celui ce şedea pre
5 scaun, zicînd:„Amin! Alliluia!" Şi glas
den scaun au ieşit, zicînd:„Lăudaţi pre
Dumnezăul nostru, toţi robii Lui şi cei ce
6 să tem de El, şi cei mici şi cei mari!" Şi
auziiu ca un glas de gloată multă şi ca un
glas de ape multe şi ca un glas de trăsnete
tari, zicînd:„Alliluia! Căci au împărăţit
7 Domnul Dumnezău Atotţiitoriul. Să
ne bucurăm şi să ne veselim şi să dăm mă-
rirea Lui, căci au venit nunta Mielului, şi
8 muiarea Lui s-au gătit pre sine; Şi să
deade ei ca să să îmbrace cu vişin curat
şi luminat, pentru că vişinul—dreptăţile
sfinţilor sînt". Şi zise mie:„Scrie: Feri- 9
ciţi cei ce-s chemaţi la cina nuntei Mielului!"
Şi zise mie: „Aceaste cuvinte adevărate
sînt ale lui Dumnezău". Şi căzuiu înain- 10
tea picioarelui lui să mă închin lui, şi zise
mie:„Caută să nu faci! Împreună-rob cu
tine sînt şi cu fraţii tăi ceia ce au mărturia lui
Iisus. Lui Dumnezău te închină, pentru că
mărturia lui Iisus iaste duhul proorociei".
Şi văzuiu ceriul deschis şi, iată, un cal albu, 11
şi Cel ce şade preste el chemîndu-Să Credin-
cios şi Adevărat, şi cu direptate judecă şi
dă războiu. Şi ochii Lui—ca para focu- 12
lui, şi preste capul Lui—steme multe, avînd
nume scris, carele nimenea nu-l ştie, fără
numai singur El. Şi îmbrăcat cu haină 13
văpsită în sînge, şi să cheamă numele Lui:
Cuvîntul lui Dumnezău. Şi oştile în ceriu 14
urma după El pre cai albi, îmbrăcaţi fiind
cu vişinu albu şi curat. Şi den gura Lui 15
iase sabie ascuţită, ca cu ea să lovească limbi-
le. Şi El va paşte pre eale cu toiag de fier,
şi El calcă teascul vinului lui Dumnezău şi al
urgiei lui Dumnezău Atotţiitoriul. Şi are 16
preste haină şi preste coapsa lui numele
scris: Împăratul împăraţilor şi Domnul
domnilor. Şi văzuiu pre un înger stînd 17
în soare şi strigă cu glas mare, zicînd tutu-
ror pasărilor celor ce zboară în mijlocul
ceriului:„Veniţi şi vă adunaţi la cina mare-
lui Dumnezău, Ca să mîncaţi trupuri de 18
împăraţi şi trupuri de căpitani şi trupurile
celor tari şi trupurile cailor şi ale celor ce
şed pre dînşii şi trupurile tuturor volnicilor
şi robilor şi micilor şi marilor!" Şi văzuiu 19
hiara şi împăraţii pămîntului şi oştile lor
adunate să facă războiu cu Cela ce şade pre
cal şi cu oastea Lui. Şi să prinse hiara şi, 20
cu dînsa, prorocul cel mincinos, cela ce au
făcut seamnele înaintea lui, cu carele au
înşelat pre ceia ce au luat însemnarea hiarăi
şi pre cei ce să închină chipului ei. Vii s-au
băgat amîndoi în iazărul focului cela ce arde
cu iarbă pucioasă. Şi ceialalţi s-au omorît 21
cu sabia Celui ce şedea pre cal, ceaea ce iase
den gura Lui, şi toate pasările s-au săturat
den trupurile lor.

CAP XX

Şi văzuiu înger pogorîndu-se den ce- 1
riu, avînd cheaia celui fără fund şi
lanţu mare în mîna lui. Şi prinse 2
pre bălaurul, pre şarpele cel de-nce-
put, carele iaste diavulul şi satana,
şi l-au ţinut pre el 1000 de ani. Şi-l puse 3
pre el în cel fără fund şi l-au închis pre el şi
au pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înşa-
le limbile, pînă să vor plini 1000 de ani. Şi
după aceastea trebuie el să să dezleage pu-

4 ţină vreame. Şi văzuiu scaune şi şăzură pre eale şi judecată li s-au dat lor, şi sufletele celor dărîmaţi pentru mărturia lui Iisus şi pentru cuvîntul lui Dumnezău şi carii nu s-au închinat hiarăi, nici chipului ei, şi n-au luat însemnarea pre fruntea lor şi preste mîna lor. Şi au trăit şi au împărăţit cu Hristos
5 1000 de ani. Iară ceialalţi den morţi n-au înviş pînă să vor săvîrşi cea 1000 de
6 ani. Aceasta e înviarea cea dentîiu. Fericit şi sfînt iaste cela ce are parte întru înviarea cea dentîiu! Asupra acestora moartea a doua nu are biruinţă, ce vor fi preoţi ai lui Dumnezău şi ai lui Hristos şi vor împărăţi cu El
7 1000 de ani. Şi cînd să vor săvîrşi cea 1000 de ani, dezlega-să-va satana den temniţa lui şi va ieşi să înşale limbile ceale ce sînt în ceale patru unghiuri ale pămîntului, pre Gog şi pre Magog, să-i adune pre ei la războiu,
8 cărora numărul lui—ca năsipul mării. Şi să suiră preste lăţimea pămîntului şi au încungiurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea
9 îndrăgită. Şi să pogorî foc den ceriu de
10 la Dumnezău şi au mîncat pre ei. Şi diavulul, cel ce înşela pre ei, să băgă în iazerul de foc şi de iarbă pucioasă, unde e hiara şi prorocul cel mincenos, şi să vor munci ziua
11 şi noaptea, în veacii veacilor. Şi văzuiu scaun albu, mare, şi pre Cel ce şădea pre el, de a Căruia faţă au fugit pămîntul şi ceriul
12 şi loc nu li se află lor. Şi văzuiu pre morţi, mici şi mari, stînd înaintea lui Dumnezău şi cărţi s-au deşchis; şi altă carte s-au deşchis, care iaste a vieţii, şi s-au judecat morţii den ceale ce era scrise în cărţi,
13 după faptele lor. Şi deade marea pre
14 morţii cei dentr-însa Şi moartea şi iadul au dat morţii dentr-însele şi s-au judecat, fieştecarele după faptele lor. Şi moartea şi iadul s-au băgat în iazerul focului. Aceasta
15 iaste a doua moarte. Şi oricarele nu s-au aflat în cartea vieţii scris, s-au băgat în iazerul focului.

CAP XXI

1 Şi văzuiu ceriu nou şi pămînt nou, pentru că ceriul cel dentîiu şi pămîntul cel dentîiu s-au trecut, şi
2 marea nu mai iaste. Şi eu, Ioan, am văzut cetatea cea sfîntă, Ierusalimul nou, pogorînd den ceriu de la Dumnezău, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului ei.
3 Şi auziiu glas mare den ceriu zicînd: „Iată cortul lui Dumnezău—cu oamenii, şi va lăcui cu ei, şi ei noroadele Lui vor fi, şi singur Dumnezău va fi cu ei Dum-
4 nezău lor. Şi va şterge Dumnezău toată lacrăma de la ochii lor şi moartea nu va mai fi încă; nici plîngere, nici strigare, nici dureare nu va mai fi încă, căci ceale dentîiu
5 s-au dus". Şi zise Cela ce şădea preste scaun: „Iată, noao toate le fac". Şi-m zise mie: „Scrie, că aceastea cuvinte adevărate şi credincioase sînt". Şi zise mie: „Făcu- 6
tu-s-au! Eu sînt Alfa şi Omega, începutul şi sfîrşitul, Eu celui setos da-i-voiu den izvorul apei vieţii în dar. Cela ce biruiaşte moşte- 7
ni-va toate şi voiu fi lui Dumnezău şi el va fi Mie fiiu. Iară celor fricoşi şi necredincioşi 8
şi urîţi şi ucigaşi şi curvari şi fărmăcători şi închinători de idoli şi tuturor mincinoşilor, partea lor—în iazerul cel ce arde cu foc şi cu iarbă pucioasă, care iaste a doua moarte". Şi veni cătră mine unul den cei şapte îngeri, 9
ceia ce au ceale şapte năstrăpi, cealea ce era pline de ceale şapte rane, ceale de apoi, şi grăi cu mine zicînd: „Vino să-ţ arăt mireasa, muiarea Mielului". Şi mă duse pre 10
mine cu duhul pre o măgură mare şi înaltă şi-m arătă mie cetatea cea mare, svîntul Ierusalimul, pogorîndu-se den ceriu de la Dumnezău, Avînd mărirea lui Dumnezău. 11
Şi luminătoriul ei—aseamenea cu piatra cea prea cinstită, ca o piatră de iaspis, în chipul crištalului. Şi avînd zidu mare şi înalt, 12
avînd porţi 12, şi la porţi—îngeri 12 şi nume scrise deasupra, carele sînt ale celor 12 fealiuri ale fiilor lui Israil. Despre răsă- 13
rit porţi trei, despre miazănoapte porţi trei, despre amiazăzi porţi trei, despre apus porţi trei. Şi zidul cetăţii avînd temelii 14
12 şi într-însele numele celor 12 apostoli ai Mielului. Şi cela ce grăiia cu mine avea 15
trestie de aur ca să măsure cetatea şi porţile ei şi zidurile ei. Şi cetatea în patru muchi 16
era şi lungimea ei atîta iaste cîtu-i e şi lărgimea. Şi au măsurat cetatea cu trestia, spre 12000 de stadii. Lungimea şi lărgimea şi înălţimea ei tocma iaste. Şi au măsu- 17
rat zidul ei, de 144 de coţi, măsura omului, carea iaste a îngerului. Şi era cea denlă- 18
untru făptură a zidului ei iaspis, şi cetatea —aur curat, aseamenea cu sticla cea curată. Şi temeliile zidului cetăţii—cu toată piatra 19
cinstită împodobite; temelia cea dentîiu iaspis, al doilea sanfir, al treilea halchidon, al patrulea smaragd, Al cincelea sardonix, 20
al şaselea sardios, al şaptelea hrisolithos, al optulea virilos, al noaolea topazion, al zeacelea hrisopras, al unsprăzeacelea iachintos, al doaosprăzeacelea amethistos. Şi ceale 21
12 porţi, 12 mărgăritariuri cîte una, fieştecare den porţi era cîte dentr-un mărgăritariu. Şi uliţa cetăţii—aur curat ca o sticlă luminoasă. Şi besearică n-am văzut întru 22
ea, pentru că Domnul Dumnezău Atotţiitoriul besearică ei iaste, şi Mielul. Şi ce- 23
tăţii nu trebuie soarele, nici luna, ca să lumineaze întru ea, pentru că mărirea lui

Dumnezău o au luminat pre ea şi lumină-
24 toriul ei—Mielul. Şi limbile celor ce să
mîntuiescu întru lumina ei vor umbla, şi
împăraţii pămîntului aducu mărirea şi
25 censtea lor la dînsa. Şi porţile ei nu să
vor închide ziua, pentru că noapte nu va
26 fi acolo. Şi vor aduce mărirea şi cinstea
27 limbilor la dînsa. Şi nu va întra într-însa
tot ce e spurcat şi făcînd urîciune şi minciună, fără numai cei scrişi în Cartea vieţii Mielului.

CAP XXII

1 Şi-m arătă mie rîu curat al apei vie-
ţii, luminat ca crištalul, ieşind den
scaunul lui Dumnezău şi al Mielu-
2 lui. În mijlocul uliţii ei şi rîului,
de o parte şi de alta, lemnul vieţii,
făcînd roade 12, după lună fieştecarea,
dînd rodul lui şi frunzele lemnului spre
3 vindecarea limbilor. Şi toată procleţia
nu va mai fi încă; şi scaunul lui Dumnezău
şi al Mielului întru ea va fi, şi robii Lui slu-
4 ji-vor Lui. Şi vor vedea faţa Lui şi numele
5 Lui preste fruntea lor. Şi noapte nu va
fi acolo, şi nu le trebuie luminătoriu şi lumina soarelui, căci Domnul Dumnezău
luminează pre ei şi vor împărăţi în veacii
6 veacilor. Şi-m zise: „Aceaste cuvinte sînt
credincioase şi adevărate, şi Domnul Dumnezăul sfinţilor prorocilor trimise pre îngerul Lui să arate robilor Lui ceale ce trebuie
7 să fie de sîrg. Iată, viu curund. Fericit
cela ce păzeaşte cuvintele prorociei cărţii
8 aceştiia!“ Şi eu, Ioan, cela ce văzu
aceastea şi auz; şi cînd am auzit şi am văzut,
am căzut să mă închin înaintea picioarelor
îngerului celui ce-m arăta mie aceastea.
9 Şi zise mie: „Caută, nu! Pentru că împreună cu tine rob sînt şi cu fraţii tăi, prorocii,
şi cu cei ce păzescu cuvintele cărţii aceştiia.
10 Lui Dumnezău te închină!“ Şi zise mie:
„Să nu pecetluieşti cuvintele cărţii aceştiia,
11 căci vreamea aproape iaste. Cela ce face
strîmbătate, mai facă strîmbătate. Şi cela
ce spurcă, mai spurce. Şi cel direpţ, mai
îndirepteaze-se. Şi cel sfînt mai sfinţească-
12 se. Şi, iată, viu curund, şi plata Mea cu
Mine e, ca să dau fieştecăruia după cum îi
13 va fi fapta lui. Eu sînt Alfa şi Omega,
începutul şi sfîrşitul, cel dentîiu şi cel de apoi.
14 Fericiţi ceia ce fac poruncile Lui, ca să fie
biruinţa lor preste lemnul vieţii şi pre porţi
15 să între în cetate. Iară afară, cîinii şi
fărmăcătorii şi curvarii şi ucigătorii şi închinătorii de idoli şi tot cela ce face şi iubeaşte
16 minciuna! Eu, Iisus am trimis pre îngerul
să mărturisască voao aceastea la Besereci.
Eu sînt rădăcina şi rodul lui David, steaua
17 cea luminoasă şi de demineaţă. Şi Duhul
şi mireasa zic: 'Vino!' Şi cela ce aude zică:
'Vino!' Şi celui ce-i e seate, vie, şi cela ce
va să ia apa vieţii în dar“. Pentru că 18
împreună mărturisesc la tot cela ce aude
cuvintele prorociei cărţii aceştiia: De va
adaoge neştine cătră aceastea, să puie Dumnezău preste el ranele ceale ce sînt scrise în
cartea aceasta; Şi de va scădea cineva 19
den cuvintele cărţii prorociei aceştiia, să ia
Dumnezău partea lui den cartea vieţii şi
den cetatea cea sfîntă şi den ceale ce sînt
scrise în cartea aceasta. Zice Cela ce 20
mărturiseaşte aceastea: „Aşa, veni-voiu
curînd“. Amin! Aşa, vino, Doamne
Iisuse! Darul Domnului 21
nostru Iisus Hristos,
cu toţi cu voi!
Amin.

Sfîrşitul aceştiia dumnezăieşti cărţi,
adecă cei Dumnezăieşti Scripturi
Vechi şi Noao, şi lui Dumne-
zeu mărire şi laudă în
veacii nesfîrşiţ.

Tipăritu-s-au această sfîntă carte în oraş în Bucureşti, însă cu cheltuiala prea luminatului, prea creştinului şi prea cuviosului domnului şi stăpînului nostru Ioan Şărban C[onstantin] B[asarab] voievoda, biruitoriului şi oblăduitoriului a toată Ugrovlahia, iară cu nevoinţa şi îndireptarea celor ce s-au întîmplat dascali şi mai mult deslu-
şindu-se pre limba rumânească de cei
mici şi plecaţi dentru slugile Măriii
Sale, Şărban biv 2 logofet
i brat ego Radul
log[ofet].

A tot meşterşugul tipografiei şi îndiriptării cuvintelor rumâneşti ostenitoriu, de Dumnezău iubitoriul Mitrofan, Episcopul de Huş. Şi s-au început acest dumnezăiescu lucru în luna lui noiemvri, în 5 zile, anul de la începutul lumii 7196, şi s-au săvîrşit în noiemvrie 10, anul 7197.

Pre tine, pravoslavnice cititoriu, cu umilinţă te rugăm, citind pre această sfîntă şi dumnezeiască carte, unde vei afla niscare lunecături în lucrul acesta al nostru, să nu bleastemi, ce, ca un bun şi cu bună inimă, îndireptează, şi nu ne pune întru ponos, ce iartă, că şi noi sîntem oameni, aseamene pătimaşi, ţinuţi de slaba fire carea nu lasă nici pre un om a rămînea fără greşală. Că, pre cît am putut, cu nevoinţă am lucrat şi, precum am aflat în izvod, aşa am dat şi în tipariu. Ce te rugăm, iartă, ca şi tu să dobîndeşti iertăciune de la Preaputearnicul Dumnezău, al Căruia dar şi milă şi noi Îl rugăm să fie cu tine pururea.

Însă şi acesta să ştii că, de vei osteni a cerceta pre amăruntul înţelesul al aceştii Sfinte Scripturi şi de-l vei potrivi cu niscare izvoade, afară den ceale elineşti, lătineşti, au sloveneşti, au a altora limbi, şi nu să va potrivi, să nu te grăbeşti îndatăş cumva a defăima, ce să cauţi că, între alte izvoade elineşti, vei afla un izvod ce au fost tipărit la Francofort, care izvod iaste dupre cel vechiu al 72 de dascali ovreai ce Ptolomeu Filadelful au făcut de au tălmăcit Scriptura Sfîntă cea Veache de pre limba ovreiască pre elinească. Tălmăcitorii dară ai aceştii Sfinte Scripturi pre acela l-au ales mai adevărat şi dupre acela au şi tălmăcit. Deci, potrivindu cu acela, vei afla pre ce cale au umblat. Iară de te vei îndoi cumva şi pentru izvodul acela, socotind cum nu s-au nemerit izvod bun, alunecîndu-te dupre alte biblii, ce multe încă s-au tipărit, de mulţi, ce s-au făcut dascali tălmăcitori scripturilor sfinte, trăgîndu-le şi copilindu-le mai vîrtos în voia numai şi părearea lor, carii, nu ştim, mai mult au smintit rodul omenesc au au turburat cetitorii. Ce noi spre aceastea nimic nu vom lunica, că am văzut acum, în anul de la spăsenia lumii 1687, de nou elineaşte dînd în tipariu veneţianii aceastaş Sfîntă Scriptură şi iară acelui izvod urmară.

Precum doresc să sosească la vadul cel cu adăpostire carii sînt bătuţi de valuri întru luciul mării, aşa am dorit şi eu să sosesc la sfîrşitul cărţii aceştiia.

Slavă lui Dumnezău, Celui ce ne-au ajutat, după începutu, de am ajunsu şi săvîrşitul.